School of Theology at Claremont
10017017519

CLAREMONT
SCHOOL OF THEOLOGY

LIBRARY

Given by

Dr. Ernest W. Tune

1325 North College Avenue
Claremont, CA 91711

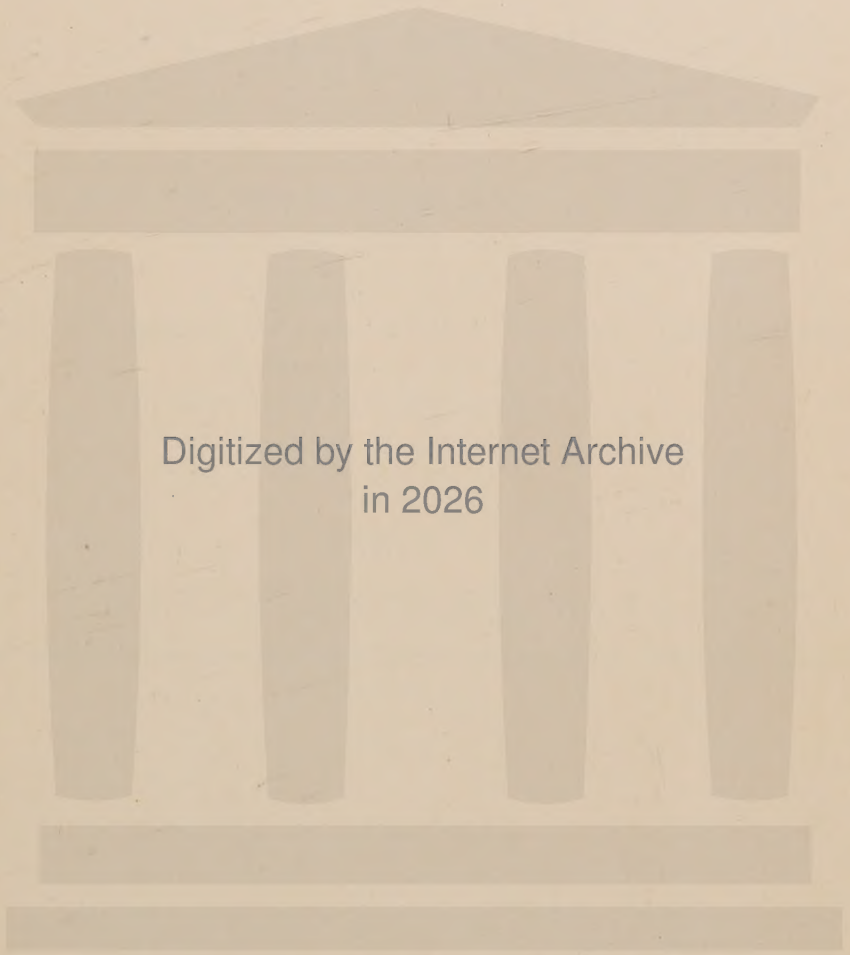

Digitized by the Internet Archive
in 2026

https://archive.org/details/englishgreeklexi0000cdyo_u8r3

Ref.
PA
445
.E5
Y5870

AN

ENGLISH-GREEK LEXICON.

BY

C. D. YONGE.

WITH MANY NEW ARTICLES, AN APPENDIX OF PROPER NAMES,
AND PILLON'S GREEK SYNONYMS.

[TO WHICH IS PREFIXED

AN ESSAY ON THE ORDER OF WORDS IN ATTIC GREEK PROSE
BY CHARLES SHORT, LL.D.,
PROFESSOR OF LATIN IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK.]

EDITED BY

HENRY DRISLER, LL.D.,

PROFESSOR OF GREEK IN COLUMBIA COLLEGE, EDITOR OF "LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON,"
ETC., ETC.

NEW YORK .:· CINCINNATI .:· CHICAGO
AMERICAN BOOK COMPANY

LIBRARY
CLAREMONT SCHOOL OF THEOLOGY
1325 N. COLLEGE AVE.
CLAREMONT, CA 91711-3199

Entered, according to Act of Congress, in the year 1870, by

HARPER & BROTHERS,

In the Clerk's Office of the District Court of the United States for the Southern District of New York.

W. P. 4

AMERICAN EDITOR'S PREFACE.

This revision and enlargement of Yonge's English-Greek Lexicon is at length, after many and unexpected delays, completed. These delays, partly personal and partly external, it is not necessary here to dwell upon, though the causes of them at times seemed to threaten the discontinuance of the preparation of the work. For the convenience of those by whom the book is most likely to be used, the Editor has endeavored to bring together a number of advantages not usually combined in either English-Greek or English-Latin Dictionaries. Of course, the bulk of the work must be the vocabulary of English words and phrases, for which equivalents in Greek are given; to this is prefixed an Essay on the Order of Words in Attic Greek Prose, and subjoined are an Appendix of Proper Names and a copious collection of Greek Synonyms. The pupil has thus put into his hands all that he requires for Greek composition except the Syntactical Rules, for which he must consult his Grammar.

The plan on which the work was originally prepared is detailed in the subjoined Preface of the compiler. The principles laid down will command the ready approval of teachers, and the fullness and consistency with which they have been carried out afford to those who consult its pages an assurance of accuracy and a means of verification offered by no similar production. A great fault running through all previous Lexicons of this class is the absence (with variations to a greater or less degree) of authorities for the Greek equivalents, and this remark applies as well to the copious and otherwise excellent German-Greek Lexicon of Franz as to the smaller school Manuals. The student can have no certainty, except by the inconvenient and laborious process of reference to his Greek Lexicon, whether the Greek equivalent for the word sought is from a writer of the purest period of the language, or from one of the latest scholiasts or lexicographers. Pinzger's edition of Hedericus introduced the references pretty fully, and in this he was followed by Dunbar in his English-Greek Lexicon. But to Mr. Yonge belongs the merit of having first carried out consistently and fully the quotation of authorities for every word introduced, with a discrimination of the period through which and the class of writers by whom the cited words were used.

The Editor has endeavored in the main to carry out the principles of the original work. In his own additions he has given authority for all new words introduced, but he has contented himself with referring to the class of writers generally, when a word was used by a particular class, instead of specifying the individual writers: when a word is used only by the Tragedians, the fact is indicated by the reference Trag.; when by the Attic orators generally, by the reference Oratt.; grammatical terms in many cases had to be taken from late grammarians, and are referred to Gram.; the few necessary ecclesiastical words from ecclesiastical writers to Eccl.; in some few cases it was found desirable to introduce a word for the use of which no author's name could be quoted, and this fact is designated by the reference "late" or Lex., as resting for the present only on the authority of the lexicographers.

The Editor in the revision of the work has made numerous additions, both in the way of correction and enlargement, and of entire articles, drawn chiefly from the prose authors, as the poetic element seemed already somewhat in excess for a general Lexicon. They have been derived from various sources: from the perusal of almost the whole of Liddell and Scott's Greek-English Lexicon; from the works of the Greek authors, especially Demosthenes, Thucydides, Xenophon, and Plato; from the indexes to the principal Greek authors; and from examination and comparison of the best Latin-Greek, German-Greek, French-Greek, and English-Greek Lexicons. The earlier works of this kind, whether Latin-Greek or German-Greek, the Editor has not had access to.* Besides his own materials, he has consulted, with widely different degrees of advantage, Hedericus's Latin-Greek Manual, edited by Pinzger, under the supervision of Passow, Leipzig, 1827; Ulrich's Lexicon Latino-Græcum, Athens, 1843; Franz's German-Greek Dictionary, in two thick 8vo volumes of 2604 columns, Leipzig, 1838; Rost's Smaller German-Greek Dictionary, 2d edition, Göttingen, 1845, and larger work (6th edition, and then) 8th edition, Göttingen, 1860; Pape's German-Greek Dictionary, Brunswick, 1845; Alexandre, Planche, and Defauconpret's French-Greek Dictionary, Paris, 1858; Ozaneaux's French-Greek Dictionary, 2d edition, Paris, 1849; Giles's English-Greek Lexicon, 2d edition, London, 1840; Dunbar's English-Greek Dictionary, 2d edition, 1844, and 3d edition, Edinburgh, 1850; Frädersdorff and Arnold's adaptation of Rost's German-Greek Lexicon, 6th edition, completed by Rev. H. Browne, London, 1856; Castelli Lexicon Medicum Græco-Latinum; Ernesti, Lexicon Technologiæ Græcorum Rhetoricæ, Leipzig, 1795; and certain special Lexicons, such as Ast's Lexicon Platonicum; Sturz's Lexicon Xenophonteum; Bétant's Lexicon Thucydideum; and Mitchell's enlarged edition of Reiske's Indices Græcitatis in Oratores Atticos.

For the Appendix of Proper Names the chief authorities were the admirable work of Pape, 2d edition, Brunswick, 1850; Suidas; Stephani Thesaurus Græcus (Paris edition); the indexes to the principal Greek writers, especially in Didot's Bibliotheca Græca; Groskurd's Index to his German translation of Strabo; and the Dictionary of Greek and Roman Geography, edited by Dr. William Smith. In this list of Proper Names the Editor has included the most frequently occurring Greek names of persons and places, and some of the more important modern names for which Greek equivalents are known. In each case here as in the body of the book, authority is given for every word; in some instances the authority must necessarily be quite late, as in the first mention of Teutonic names, the authority for these being no higher than the Byzantine period. For the convenience of those attempting verse, the epithets most frequently occurring in the ancient poets have been added to the names of the gods and heroes, etc. These have

* It may be useful to indicate the titles of some of these earlier works:

1. *Latin-Greek Dictionaries.*

Hoeschelius, Dav., Dictionarium Latino-græcum, s. synonymor. copia, olim a D. M. Rulando congeri cœpta, nunc passim emendata et magna tam vocum quam phrasium accessione locupletata, etc. 2 Tomi, 8. Aug. Vind. 1590.

Bayer, Jak., Lexicon Latino-græcum et Græco-latinum. Moguntiæ, 1762.

Zimmermann, Chr., Novum lexicon manuale Græco-latinum et Latino-græcum. 2 Tomi. Cum præf. J. P. Milleri. Stuttgardt., 1771.

Beck, J. R. W., Lexicon Latino-græcum Manuale, in usum Scholarum; acced. ind. prosod. Lipsiæ, 1817.
" " Auctarium lexici Latino-græc. man., ex opt. script. Græc. collectum. Lipsiæ. 1828.

2. *German-Greek Dictionaries.*

Vollbeding, J. C., Deutsch-griech. Handwörterbuch. Leipzig, 1790.

Stein, C. G. D., Deutsch-griech. Handwörterbuch. Berlin, 1815.

Reichenbach, J. F. G., Allgemeines Deutsch-griech. Handwörterbuch zum Schulgebrauche. Leipzig, 1818.

Schmidt, J. A. E., Deutsch-griech. Handwörterbuch. Leipzig, 1829.

Dr. Franz, in the Preface to his own elaborate work, refers to a review by himself of the former class (*i. e.* Latin-Greek) in "Actis Philologorum Monacensium" (tom. iv., fasc. 1), 1829, and of the latter (German-Greek) in "Ergänzungsblättern der Jenäer Litteraturzeitung" (No. 49, 50), 1832.

been found in the poets themselves, in the indexes to the chief poets, in Brasse's Greek Gradus, as edited by Siedhof, 2 vols., Göttingen, 1839, and in the Appendix to Rost's smaller Dictionary mentioned above.

The list of Synonyms, which closes the work, is reprinted unchanged from the translation of Pillon's Synonymes Grecs (Paris, 1847), published under the supervision of the Rev. T. K. Arnold.

Prefixed is a very learned and elaborately prepared Essay on the Order of Words in Attic Greek Prose by the Editor's friend and colleague, Professor Charles Short, to which the Editor calls the attention of scholars as the first attempt to collect in a single treatise the various points of this difficult and extensive subject: not even among the Germans has any thing so full and so systematic been undertaken. Independently of its direct use as an aid to Greek composition, this treatise will prove a valuable treasure-house for future editors and grammarians, in determining classical usage for the position of words, by the copious list of examples from the best authorities, which the writer has furnished. The Editor believes and hopes that the republic of scholars will agree with him that Professor Short's treatise has not only imparted very great additional value to the present publication, but has supplied a long-felt want in this department of instruction.

References will be found at the end of many articles in the Lexicon to the collection of Synonyms at the end of the whole work, for a fuller explanation of the distinctions in the use of equivalents given; the numbers (as, under CONTEST, "*vid.* SYN. 26, 223") refer to the numbers of the Synonyms, and not to the pages. Long and continuous articles have been broken up for convenience of consultation, and certain changes have been made in adding the endings of adjectives, and in correcting a seeming oversight of the compiler in calling such forms as *ἐλήλυθα*, *τέθηλα*, and *ἔῤῥωγα* perfects middle, and *συμμαχοῦμαι*, etc., 2d futures. The additions of the Editor have been in all cases except these indicated by being inclosed in brackets, so as to mark distinctly what has been added from what the compiler of the work is alone responsible for.

In conclusion, the Editor returns his thanks to his friend and former colleague, William H. Wilson, Esq., for translating and arranging in alphabetical order a considerable portion of Pape's German-Greek Dictionary; to his former fellow-worker, Professor G. W. Collord, for various contributions, and especially for having relieved the Editor of the heavy burden of proof-reading, by which change students and others (who may have occasion to consult this work) will be the gainers; to Professor Alpheus Crosby for many useful suggestions; and, finally, to Professor Short, for his very valuable Essay alluded to above. Much of the labor of Dictionary-makers is never seen; those who have been engaged in similar work can estimate how much as to any visible result is purely negative. The Editor's object will be attained if the work here offered to the public aid in some degree in sustaining and promoting the study of Greek in our land.

H. D.

March 24, 1870.

CONTENTS.

PAGE

PREFACES . . . . . v*–x*

ESSAY ON ORDER OF WORDS IN ATTIC GREEK PROSE. By Charles Short, LL.D., Professor of Latin in Columbia College . . . xi*–cxv

ENGLISH-GREEK LEXICON 1–603

LIST OF PROPER NAMES 605–661

GREEK SYNONYMS. From the French of Alex. Pillon. Edited by Rev. T. K. Arnold . . . . . v–cvii

PREFACE TO THE ENGLISH EDITION.

The first suggestion and original plan of this work I owe to the Rev. R. Okes, D.D., of Eton College;* and, in making this acknowledgment, I can not but feel how inadequately I have performed the task he so kindly wished me to undertake.

The plan originally suggested to me was the compilation of a Lexicon which should contain, as equivalents of English terms, only those Greek words which are found in the purest authors; that is to say, that I should confine myself to Homer, Hesiod, Pindar, Theognis, Simonides, etc., the Tragedians, Aristophanes, Herodotus, Thucydides, Xenophon, Plato, Aristotle, the Orators, and Theocritus; at all events not descending, except in the case of Theocritus, below the age of Alexander; and indicating the authority for the use of every term. This scheme I endeavored to carry out some years ago, but was compelled to abandon it, or at least to defer its completion; and, on resuming the undertaking, I was led to enlarge my plan, so as to attempt to give every word of tolerable authority.

In the work as it now stands, my aim has been to exhibit a complete English vocabulary, so far, at least, as there are words in Greek by which the English words can be literally or adequately rendered, and where this can not be done, to supply, wherever practicable, the deficiency by phrases. In every instance I have cited the authority for the word or phrase given, so that the student may see at once whether an expression be exclusively poetical, and if so, whether in general use, or confined to Epic poetry or to Tragedy, or of a later date, and belonging to the era of Theocritus and Apollonius; or whether it be found also in prose, or only in prose, and whether used by the Historians, the Orators, or the Philosophers, etc. The importance of distinguishing between the authority of these writers will be at once acknowledged when it is remembered that though all of them, with the exception of Herodotus, were citizens of one small city, and nearly contemporaries, they exhibit the most marked peculiarities in style and language. But, in carrying out my design, I have considered one restriction necessary—I have given no word resting on a disputed, or, I should perhaps rather say, on a questionable reading; nor any, the meaning of which was clearly uncertain. Many words, too, are omitted, from the impossibility of finding exact equivalents in an ancient and modern language.† On the other hand, I have given some words, though unsupported by the authority of the purer Grecian ages; but I have done so only either where the matter for translation into Greek was little known by the great Greek classics (for instance, the names of Roman magistrates, etc.), or where derivatives in use among standard authors proved the root to have existed in their time; thus I have given *σαγήνη*, though I can find no better authority than Lucian for it, because its right to insertion is established by its derivative *σαγηνεύω* occurring in Herodotus and Plato: *κύμβη* and *κύμβος*, though only found in Nicander, are inserted because Demosthenes has *κυμβίον*; as also *ἀδελφοκτονέω* (Josephus), because supported by the analogy of *πατροκτονέω* and *μητροκτονέω*

* Now Provost of King's College, Cambridge.

† A passage occurs in a letter of Lord Thurlow to Cowper (Life by Lord Campbell, p. 651), bearing so much on this point, and, as it seems to me, giving so good an excuse for many of the defects of this work, that I can not resist transcribing it: "It is impossible to obtain the same sense from a dead language and ancient author which those of his own time and his country conceived—words and phrases contract, from time and use, such strong shades of difference from their original import. In a living language, with the familiarity of a whole life, it is not easy to conceive truly the actual sense of current expressions, much less of older authors. No two languages furnish *equipollent* words; their phrases differ, their syntax and their idioms still more widely. But a translation, strictly so called, requires an exact conformity in all these particulars. . . . . I really think at present that a translator asks himself a good question, 'How would my author have expressed the sentence I am turning into English?' for every idea conveyed in the original should be expressed in English as literally and fully as the genius, and use, and character of the language will admit of."—Lord Thurlow is here speaking of translating from Greek into English; but it is evident that exactly the same principles apply to the converse task of translating from English into Greek.

used in Æschylus. Such liberties will no doubt be sanctioned by the student when he recollects how small a portion of Greek literature has been preserved to us. To some words, too, I have assigned particular meanings, though I have never seen them so used; for instance, as the equivalent of "*one must disband*," I have given "ἀφετέον;" though Plato only uses this word generally for *one must* "*dismiss;*" but ἀφίημι signifies "to disband," and therefore ἀφετέον may be clearly used in the same sense. The tenses of verbs are given only when they *differ* from the common or regular forms, and the cases governed by verbs are given only when they depart at all from the rule generally applicable to transitive verbs, and "delight," as the old grammarians were wont to say, in a genitive or dative case. When the case is not mentioned, verbs may be considered to govern the accusative; and when no tenses are given, to be regularly conjugated. In the case of words which have some tenses regularly and some irregularly formed, the irregular formations only are given. So, too, with regard to adjectives—those ending in ος have three terminations, and the comparative is formed in the usual manner, unless the contrary be stated.

I have not given the varieties of dialect, partly because to have done so would have unnecessarily increased the size of the work, and partly because I consider that the student should confine himself to the ordinary dialect until he has mastered such elementary points. But in cases where a variation of dialect affects the quantity of a syllable, this point is noticed, and in some instances words are given differently from the established dialect, e. g. προτιόσσομαι, because προσόσσομαι is nowhere found. I have also given the quantities of doubtful syllables. The words are arranged as nearly as possible according to the age of the authors in whom they occur. When I state that any word is universally used (e. g. τύπτω, Omn.; προΐεμαι, Omn. Att. prose), I do not of course mean that it is to be found in every author, but that there is no class of writers to whom it is not familiar. The abbreviations are the same as those in Liddell and Scott's Lexicon,* except that I have nowhere distinguished between the Iliad and Odyssey; and Homer's Hymns and Batrachomyomachia are distinguished by a small h.

It is perhaps unnecessary to say any more. I do not send this work forth without a full sense of many deficiencies, for which I must throw myself on the reader's indulgence. But if God be pleased to spare me, I shall endeavor to make a future edition less faulty; and I need not add that any suggestions for the improvement of the work will be gratefully received. To borrow the words of a wiser man, "No man knows all his faults, nor keeps all his points. In this book there are faults too many, points too imperfect, but none wilful. The friendly reader I know will cover them; the skilful can correct them; the simple I would not have mistake any thing by them."

Bath, August, 1849.

ADVERTISEMENT TO THE SECOND EDITION

In sending forth the Second Edition of this Lexicon, I am bound to acknowledge with thankfulness the very general favor with which it has been received. And I have felt that the most appropriate acknowledgment that I could make was to continue my endeavors to improve the work.

With this view I have gone over the whole very carefully, correcting errors wherever I have either discovered them myself, or have had them pointed out to me by the kindness of others; and making very considerable additions to the Phrases given, adhering still to my original plan of taking them from none but the purest authors, and of giving them in the very words of the author.

As, though I may trust that I have improved the work, I can not venture to hope that I have as yet brought it to perfection, I must continue to solicit the communication of suggestions for its further improvement, which shall be carefully attended to.

C. D. Y.

January, 1856.

* In a work of this sort, it is not possible to point out the different sources from which I have drawn my information; but I must more particularly acknowledge the obligations I am under to Liddell and Scott's Lexicon, which I have consulted so constantly, that I may almost call it the basis of my own.

THE ORDER OF WORDS
IN ATTIC GREEK PROSE.

AN ESSAY

By CHARLES SHORT, LL.D.

Πᾶσι γὰρ δήπου τοῖς φιλολόγοις γνώριμα τὰ περὶ τῆς φιλοπονίας τἀνδρός—τοῦ Πλάτωνος—ἱστορούμενα, τά τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὴν δέλτον, ἣν τελευτήσαντος αὐτοῦ λέγουσιν εὑρεθῆναι ποικίλως μετακειμένην τὴν ἀρχὴν τῆς Πολιτείας ἔχουσαν τήνδε· Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος. Τί οὖν ἦν ἄτοπον, εἰ καὶ Δημοσθένει φροντὶς εὐφωνίας τε καὶ εὐμελείας ἐγένετο καὶ τοῦ μηδὲν εἰκῇ καὶ ἀβασανίστως τιθέναι μήτε ὄνομα μήτε ἐννόημα;

DIONYSIUS HAL.

Collocationis est componere et struere verba sic, ut neve asper eorum concursus neve hiulcus sit, sed quodammodo coagmentatus et levis.

CICERO.

Igitur eum, qui res invenire et disponere sciet, verba quoque et eligendi et collocandi rationem perceperit, instruamus—

QUINTILIANUS.

There is a waie, touched in the firſt booke of *Cicero de Oratore,* which, wiſelie brought into ſcholes, truely taught and conſtantly uſed, would—as I know by good experience, worke a true choice and placing of wordes, a right ordering of ſentences—

ROGER ASCHAM.

THE ORDER OF WORDS

IN

ATTIC GREEK PROSE:

AN ESSAY.

By CHARLES SHORT, M.A., LL.D.

PROFESSOR OF LATIN IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK.

NEW YORK .:· CINCINNATI .:· CHICAGO

AMERICAN BOOK COMPANY

Entered according to Act of Congress, in the year 1870 by
HARPER & BROTHERS,
In the Office of the Librarian of Congress, at Washington.

PREFACE.

THE preparation of the following Essay was suggested by the republication in this country of Mr. Yonge's English-Greek Lexicon. Such a Lexicon had been greatly needed among us for scientific reference, and especially as a help to those studying Greek composition. This study being practised in our best schools and in our colleges, it was thought that an impetus would be given to it by the reproduction of Mr. Yonge's work, and also that some exhibition of the usages of the Greek in respect of the arrangement of words would be acceptable to those who were carefully teaching or learning the language. It is obvious that no Greek scholarship can be considered as complete without a knowledge of the laws of order, while one who is beginning to translate into the language or to compose in it, must be provided with some rules to regulate the arrangement of his words, or must laboriously seek out in Greek authors analogous phrases, clauses, or sentences, and imitate the order he there finds.

The position of words was made a special study by the Greeks and Romans, as we learn from their writers on Rhetoric; nor has this subject been overlooked in the study of their works in modern times. In Latin it has received much formal attention, particularly in the Schools and Universities of Europe, and the labors of Gernhard, of Zumpt, of Madvig, of Hand, and of Raspe deserve honorable mention here, but even European scholars have less attended to this matter in Greek; and while Commentators have touched upon certain points, as Krüger and Böhme in Thucydides; Krüger, Kühner, Breitenbach, and Rehdantz in Xenophon; Weber and Rehdantz in Demosthenes; Baiter and Benseler in Isocrates; Stallbaum and Riddell in Plato; and while scholars have put forth brief monographs on single authors, as Braun and Darpe on Thucydides; or on single points, as Lehmann on Transposition, Braun on Hyperbaton in Plato, Engelhardt and Lange on the Structure of the Platonic Period, yet no systematic treatise on the subject in general has appeared from any quarter whatever. In this Essay the writer has made an attempt toward supplying this deficiency, but, the subject being very large, he has confined his attention to the usages of Prose, and to one form of that, the Attic.

Having had occasion some years ago to draw up a paper on the subject of Latin Order to prefix to an educational treatise, he hardly intended to do more in this instance for the Greek than he then did for the Latin; but, as is often the case, the work has grown under his hand, and what he thought at first would be embraced in ten or fifteen pages, has already extended to a hundred; and what he thought could be well set forth in a few hundred examples, is now illustrated by some fifteen thousand citations and references. And the circumstance of his thus exceeding his intended limits, he begs to add, is his apology for the inconsistency of form between the first and the last portions of the work, the first Chapters being simply divided into paragraphs, while the last Chapters have subdivisions and notations to facilitate reference. This defect in the arrangement of the earlier part, he has sought to remedy by the minuteness of the table of Contents.

Taking Xenophon for his basis, he has carefully examined under each head of inquiry Thucydides, then the Attic Orators, and lastly Plato; and for his own direct investigations he has regularly taken the more familiar parts of these writers; as the *Anabasis*, the *Cyropaedia*, the *Memorabilia*, and the *Hellenica* of XENOPHON; the first, second, and sixth books of THUCYDIDES; the *Olynthiacae*, the *Philippicae*, the *de Corona*, and the *de Falsa Legatione* of DEMOSTHENES; the *adversus Ctesiphontem* of AESCHINES; the *Panegyricus* of ISOCRATES; and the *Apologia*, the *Phaedo*, the *Gorgias*, and the *Politia* of PLATO; but whether in special Lexicons, as in Sturz's of Xenophon, Bétant's of Thucydides, or Ast's of Plato, or in the learned notes of the Commentators mentioned above, or incidentally, he found passages suiting his purpose in the less known parts of these Attic writers, he did not hesitate to use them on that account.

His method has been to gather from these writers, in the order just given, a larger or smaller number of examples under each head according to its importance, to deduce the general law relating to such point, and then to add the exceptions where they were known to exist, arranging them in classes where this could be done. If the reason for a particular collocation is certain or probable, he often states it; but in general his purpose in the present Essay is rather to find the laws of order than to discuss them; and, by adding the exceptions, to show within what range diversity of position may take place. Where various readings exist affecting the matter of order, the variation is put in its appropriate place, and the name of the editor who adopts it subjoined, and the examples in connection with which such reading is given may be regarded as so much testimony from usage on its behalf; so where ambiguity appears, the ambiguous case is commonly added to unambiguous cases for a resolution of the uncertainty; and instances of doubtful construction have been put under a particular head or section, and there supported by some great critical name.

In adducing his illustrations, which under some heads are very numerous, the writer thought he might make them more interesting and useful, if he presented them in some particular order. Accordingly, in matters involving the Verb, he has first given cases of the Finite Verb, then of the Infinitive, and then of the Participle and Verbal Adjective; in matters involving the Adverb, he has given first the Adverb of Place, then that of Time, then that of Manner, and lastly that of Degree; in matters involving the Prepositions, he has given them in the following order: ἐν, εἰς, πρός, ἐπί, παρά, ἀνά, κατά, ἀπό, ἐκ, σύν, μετά, ἄνευ, περί, ἀμφί, πρό, ἀντί, διά, ὑπέρ, ὑπό, ἕνεκα, and where a Preposition takes two or three cases under regimen, these cases are put in the order of Declension; in matters involving Conjunctions and Conjunctive Words, he has first given those of Place, then of Time, then of Manner, then of Cause, then of Purpose or Result, then of Addition, then of Opposition, and lastly of Contingency. And in giving exceptions to general laws, he has in very many instances brought forward again the same phrase or clause with the order changed. He hardly need add how much additional research and care it has cost him to give these features to the Essay.

Though the appearance of this work has been long delayed, the author begs the indulgence of scholars for what is even now a somewhat premature publication. He had fully intended to reprint the two first Chapters, that on the Article and that on the Adjective, enlarging them by greater fulness of illustration, and to finish the Section on the Postpositive Particles, which now closes in the treatment of the formula μέν—δέ. But his unwillingness further to tax the generosity of the Publishers, the Messrs. Harper, who had exercised great patience with the slow progress of the work, induced him to bring his task to an end. It is still his hope, under favorable circumstances, to enlarge Chapters I. and II., and to complete the Section on the Postpositive Particles; and also to add a Section on the Enclitic Particles, a Chapter on the Juxtaposition of Words connected in Sense or Form, a Chapter on the Inversion of Corresponding Words in Successive Clauses, and a Chapter on the Structure of the Period. For some parts of this the material is gathered and digested, and for the rest considerable preparation has been made.

It only remains for the writer to record his gratification at the interest taken by many of his accomplished friends in the progress of his work thus far, and to express the hope that it may contribute somewhat towards a more exact knowledge of that marvellous language in which is embodied whatever we know of our highest relations, and the study of which has already done so much in exalting and refining the most exalted and refined nations in the world.

CHARLES SHORT.

COLUMBIA COLLEGE,
12 February, 1870.

CONTENTS.

CHAPTER I.

THE ARTICLE.

Separated from Noun: by Adjective; Participle; Pronoun; Adverb or Particle; Noun in Oblique Case; Preposition and Case; by two of these combined; by Accusative and Infinitive; Adjunct following Article and its Word.

Intervening Word with Simple or Complex Modification, the whole standing between Article and Principal Word; part after Principal Word and connected by Article.

Adjunct or Adjuncts of Noun standing after it and connected by Article directly; with word or words intervening; Noun having Article both before it and directly after it; second Article separated by word or words; second Article omitted.....*page* xv., *column* 1.

Adjunct standing first by inversion; Common Adjunct of two or more words standing with the first or with the last word.

Attribute of Noun put between Article and Noun; Predicate Word or Words preceding or following both Article and Noun.

Article belonging to two or more words, expressed with each; only with first; Nouns connected in Pairs, and Article only with first Pair; Article only with first Noun, even when Nouns are of Different Genders and Numbers.

Epithet added to an Appositive to Name of a god, both taking Article or neither taking it.....xv., 2.

CHAPTER II.

THE ADJECTIVE.

When Noun is without Article, Adjective regularly put last; emphatic Adjective first; Numeral Adjective belonging to Nominative of Measure, or Adnominal Genitive of Measure, or used in Comparison, put first; sometimes last; position of Adjective in some instances indifferent.

When Noun has Article, Attributive Adjective regularly put between Article and Noun; or if very emphatic, following Noun with Article repeated; and if slightly emphatic, Article postpositive merely; Article repeated with second Modification.

Position of certain Adjectives: *μέσος, ὅλος, μόνος.*

Position of Adjective as Predicate: see under Article, Ch. I.....xvi., 1.

Adjective belonging to two or more Nouns, put first; sometimes after one of Intermediate Nouns.

Noun modified by two or more Adjectives, put first; if Adjectives are Relative, Noun put last; Noun sometimes after first Adjective; sometimes after second.

Very emphatic Adjective repeated or equivalent used with each Noun; in case of two constructions, Noun put last with last or first construction; put first with first construction.

Separated from its Word to make Adjective or Intervening Word emphatic; forming Predicate, put near Verb, and commonly before it; sometimes after Verb; if very emphatic, at beginning or end of clause...xvi., 2.

In combination of Cardinal Numbers, Xenophon puts smaller or larger first with *καί*; Thucydides puts smaller first with *καί*; and the Noun sometimes intermediate; but when he puts larger first, Noun intermediate; but sometimes first or last.

Instead of adding Eight or Nine, subtraction often employed and Minuend put last; sometimes put first; other Cardinals subtracted; so Ordinals.

In combination of Ordinals, smaller put first with *καί*, and sometimes Cardinal used instead.....xvii., 1.

Noun commonly standing after Ordinal; sometimes first or intermediate.

Cardinal combined as Multiplier with Numeral Noun, preceding; Numeral Adverb so used with Cardinals, regularly forming prefix to them; sometimes separated from them; Complement or Modification of Adjective, regularly following; if emphatic, preceding.....xvii., 2.

CHAPTER III.

PRONOUNS AND PRONOMINAL WORDS.

Αὐτός.

As Emphatic Adjective, preceding its Word; sometimes following it; regularly following (1) Personal Pronouns in the Plural when Reflexive; (2) Possessives in apposition to the Genitive implied in them; (3) Ordinals from *τρίτος* upward; sometimes preceding Personal Pronouns of first and second person plural whether Reflexive or not.....xvii., 1.

Modifying two or more words, preceding or following first word.

Separated from its Word; introduced after it for emphasis, in connection with Verb.

Used alone to emphasize Subject of Verb, commonly standing before or near Verb; sometimes after Verb.....xvii., 2.

In case of contrast or distinction, removed from Verb.

Used alone as Emphatic Pronoun in Objective and other relations, occupying a secondary place or the first; used instead of Reflexive Pronoun when subject of Leading Verb and that of Infinitive coincide, standing near one of Verbs.

Used in Oblique Case as simple Pronoun of third person, always occupying secondary place; repeated to emphasize itself.

Preceded by Article, signifies *the same;* used as Attributive of a word, preceding it; rarely following it.

Separated by its Complement from a Word; sometimes following both.

Even when preceded by Article, sometimes emphatic merely, the Article being Pronominal.

Οὗτος.

If Noun is without Article, commonly following; Proper Noun with the form *οὗτοσί* regularly omits Article.....xviii., 1.

Sometimes preceding Noun.

If Noun has Article, preceding both; sometimes following both.

Separated from its word: (1) by Particles; (2) by another Pronoun; (3) by Verb whose Subject it modifies.

Ἐκεῖνος, Ὅδε.

Used with Article and Noun, preceding both; sometimes following both; used with Noun without Article, following it; sometimes preceding it.

Separated from their Word.

If Article is followed by Defining Word or Phrase, οὗτος and ἐκεῖνος generally standing between Article and Noun, but sometimes in this case also occupying their regular places, before or after both; sometimes standing amid such Defining Adjunct; ὅδε sometimes in Attributive Position.

Οὗτος, ἐκεῖνος, and ὅδε, introducing a clause or designating it emphatically, standing at beginning of their own clause.....*page* xviii., *column* 2.
So when clause referred to precedes; sometimes put intermediate, especially before Verb or after Negative; so when the clause is without introductory word; sometimes standing at end of their own clause.

In simple narrations or in introducing speeches and answers, Pronoun referring to what follows standing first; standing intermediate; or standing last as introducing direct discourse.

Τοιοῦτος, Τοσοῦτος.

Standing before their words; sometimes after them. Separated from their words.

Ἑκάτερος.

Generally preceding Article and Noun; sometimes following both .....xix., 1.

Ἕκαστος.

Regularly put after Article and Noun; when emphatic, put before both.
If Noun is without Article, either of them standing first according to emphasis.

Put after Pronominals εἷς and αὐτός; commonly before τις, but sometimes after it.

Separated from its Word.

Ἄμφω.

Preceding Noun whether with or without Article; standing first also when Noun has Article and Demonstrative Pronoun; sometimes following its Word.

Ἀμφότερος.

Commonly preceding Article and Noun or the Pronoun; sometimes following them; following the Relative.

Separated from its Word.

Ἄλλος.

Regularly put before its Noun without or with Article.....xix., 2.
Put before other Pronouns, Pronominal Words, and Numerals; sometimes after its Word; regularly after Pronoun in certain phrases.

Separated from its Word.

Object to which ἄλλος refers, regularly introduced before ἄλλος; so the Adverb ἀλλως and τὰ ἄλλα or τἄλλα used adverbially.....xx., 1.
If such object is emphatic, ἄλλος introduced first; so ἄλλως and τὰ ἄλλα or τἄλλα; so ἄλλως used with ellipsis; ἄλλος regularly introduced first in cases of simple comparison or exception; in cases of exception, sometimes put last.

Ἕτερος.

Regularly put before its Noun, Adjective, or another Pronominal word; sometimes put after them.

Separated from its Word.....xx., 2.

Πᾶς.

Without the Article, commonly standing before its Word; sometimes after it; after the Relative; after οὗτος; but commonly before it.
With the Article and denoting the thing or things as Individuals, preceding the Article and Noun or following both; when denoting the thing or things rather as a Totality, standing between the Article and Noun.xxi., 1.
Sometimes following Noun with Article postpositive; with Article repeated.

Denoting the Amount, Sum of things, preceded by Article with Noun following or preceding.

Modifying several words, preceding the first; following the first; following all.

Separated from its Word; especially standing before or after the Verb.

Τις.

Regularly standing after its Word: (1) after Noun; (2) after Pronoun; (3) after Adjective.....xxi., 2. (4) After Verb; (5) after Adverb or Adverbial Word; (6) after Adjective in the Comparative; so the Indefinite Adverb.

Also put before its Word: (1) before Noun; (2) before Pronoun; (3) before Adjective; (4) before Verb; (5) before Adverb; (6) before Adjective in the Comparative; regularly put before its Verb or other word or both, in the Protasis or the Apodosis of a sentence, and in a defining clause beginning with a Relative or a Conjunctive Word.....xxii., 1.
Before the Preposition and its Word; (so the Indefinite Adverb before its Word) but in these cases sometimes following Verb or other word or both; sometimes following ἄλλος (so the Indefinite Adverb following its Word).....xxii., 2.
Especially in disjunctive clauses; sometimes preceding even in these.

Used as Subject and as Object of same clause or used of a person and of a thing, the subjective or personal form preceding; Demosthenes often separating these forms; this order seldom reversed.

Sometimes standing first in its own clause.

Modifying two or more words, following the first; sometimes the second; may stand before any one.

Separated from the word it modifies, from the Conjunctive Word, or from both: (1) from Noun; (2) from Pronoun.....xxiii., 1.
(3) From Adjective; (4) from Conjunctive Word; (5) from Adverb.

INTERROGATIVE PRONOUNS AND ADVERBS.

Regularly put first in their clause, whether in direct question; or in indirect; this rare in Thucydides; so Indirect Interrogatives or Correlatives and sometimes Relatives.....xxiii., 2.

Sometimes Indirect Interrogatives and Relatives found in same sentence; and sometimes Direct Interrogative and Relative, the Interrogative preceding; the Interrogative following.

The Interrogative often postpositive, in direct question; sometimes in indirect; the Interrogative sometimes put last: in direct question; in indirect; after certain Particles.....xxiv., 1.
Sometimes following the Noun it modifies; sometimes the Pronoun.

One Interrogative depending on another: in direct question; in indirect; Interrogative on Relative; one Relative on another; the double interrogative found in a sentence whose clauses are connected by Relative Pronoun or Adverb; the Direct Interrogative introduced into clauses depending on Conjunction; so elliptically; after Relative; an indirect question after Relative; the Interrogative depending on Participle or on Subject or Object of Verb: in direct question...xxiv., 2. In indirect question.

Two Interrogatives, or series of Interrogatives, used in the same clause one depending on a subordinate word; so two Relatives; both Interrogatives depending on subordinate word.

THE INTERROGATIVE CLAUSE.

Regularly following clause or clauses with which it is connected; in direct question; in indirect.

Sometimes put first in direct question; especially when connected with Relative Pronoun; also put intermediate and before the clause with which it is more closely connected.....xxv., 1.
Clause containing indirect question, put first when emphatic.

Relative Pronoun regularly put directly after its Antecedent; so in cases of Attraction.....xxv., 2.

So Adverb sometimes following its Correlative directly; with a Noun as Antecedent; but less often an Adverb of Time following.

Relative separated from Antecedent: (1) by Adjective or Participle in concord; (2) by Appositive; (3)

by Limiting Genitive or Limited Word; (4) by Preposition and Case; (5) by limiting phrase; (6) by Pronoun, especially by Demonstrative .....*page* xxvi., *column* 1. (7) By Verb or adjuncts or by both; (8) by two or more of these combined.

Antecedent often omitted, especially the Demonstrative in Nominative or Accusative; sometimes in Dative; omitted even when Relative depends on Preposition; *εἶναι* often used with *ὅστις* or *ὅς* without Demonstrative; so taken together as Indefinite Pronoun; so even depending on a Preposition; Demonstratives omitted in cases of Attraction..... xxvi., 2. So when Relative depends on Prepositions, governing Genitive or Dative; governing Accusative.

So Demonstrative Adverb omitted; so with *εἶναι* and Relative Adverb in indefinite expressions; and taken together as Indefinite Adverb and put intermediate or last; so in cases of Attraction.

Noun often transferred to Relative clause.

Relative clause regularly put last, but often inserted in clause of Antecedent.....xxvii., 1.

Even between Pronoun or Adjective and its Noun; with the Noun in the Relative clause; so in cases of Attraction; so a clause introduced by Relative Adverb without or with Antecedent; Relative clause put first if emphatic .....xxvii., 2. With Noun in Relative clause; so sometimes followed by Demonstrative; sometimes with Noun in both clauses; sometimes in cases of Attraction; Relative clause often put first when Antecedent is omitted; but very rarely in indefinite expressions with *εἶναι* and Relative; sometimes in cases of Attraction; with Noun in Relative clause; so clause beginning with Relative Adverb often first; especially with Correlative Adverbs of Degree.....xxviii., 1.

Relative clause of Time regularly first, with Demonstrative omitted; less frequently clause of Place; rarely in indefinite expressions with *εἶναι* and Relative Adverb.

Relative referring to contents of clause or fact, commonly standing last; so after period; put first to introduce a matter or for emphasis; sometimes intermediate.

One Relative clause following another: (1) one Relative limiting the other; (2) one clause limiting the other; (3) Relative of second clause limiting word in first.....xxviii., 2. Such limiting clause inserted in another.

One Relative clause following another as coördinate and with same Antecedent: (1) with a Conjunction; (2) without a Conjunction.

Repetition of Relative often avoided: (1) by omission; (2) by use of Demonstrative; Relative sometimes postpositive; so with certain Adverbs; and when Noun would regularly be in Relative clause.

POSSESSIVE PRONOUNS AND POSSESSIVE GENITIVES OF PRONOUNS.

Possessive Pronouns preceding Noun without the Article; rarely following it.....xxix., 1.

If Noun has Article, Possessive standing intermediate; or following with Article repeated; sometimes with Article postpositive merely.

Plural Possessives, when Reflexive, commonly followed by *αὐτῶν*, and this the regular form for first and second persons, and sometimes for third; Genitive of Substantive Pronouns of first and second persons, rare with Reflexive force, of *σφεῖς* as Indirect and sometimes as Direct Reflexive, and of *αὐτός*, used as Possessives, following Noun; these Pronouns preceding when emphatic; an Attributive following Article, they may stand between Article and Noun.

Genitive of *οὗτος*, *ἐκεῖνος*, and *ὅδε*, regularly standing between Article and Noun.....xxix., 2. Following with Article repeated; or with Article postpositive merely.

Genitive of Reflexive Pronouns used as Possessives, following Noun if without Article; preceding if emphatic; when Noun has Article, Pronoun put between Article and Noun; so Genitive of *αὐτός* when emphatic or semi-Reflexive; Pronoun following with Article repeated; with Article postpositive merely.....xxx., 1. Sometimes standing before Article and Noun or after both.

Possessive Adjectives or Genitive of Pronoun denoting Possession, belonging to two or more words, regularly standing with first; sometimes with last; repeated with each, if very emphatic.

Separated from their Word.

CHAPTER IV.

WORDS IN APPOSITION.

Regularly put after their Word: (1) after Noun; and with Article postpositive; with Article repeated; so two or more words Appositive whether coördinate or successive .....xxx., 1. Or one word in apposition to two or more; so in Partitive or Distributive Apposition; (2) after Pronoun; after Possessive implying a Genitive; rarely after other Adjectives.....xxx., 2.

The Appositive put first, when the terms are parallel: (1) before Noun; (2) before Pronoun; Appositive to Pronoun implied in Verb, before or after Verb; Noun sometimes between Appositives; Appositive sometimes between Article and Noun.

Geographical name accompanied by general term and the two coalescing into one notion, put between Article and general term; as (1) names of Countries commonly; sometimes after with Article repeated; (2) names of Cities and Places very rarely; if of different genders, one following the other and Article used with both words; Article postpositive merely; Article omitted altogether; (3) names of Islands; Article often postpositive; Article sometimes repeated; (4) names of Mountains, Hills, Promontories; differing in gender, one following the other and Article used with both; so sometimes agreeing in gender; sometimes with Article postpositive merely.....xxxi., 1. Without Article; (5) names of Seas, Gulfs, Lakes, and very often of Rivers; rarely one after the other with Article repeated; sometimes with Article omitted, especially in case of Rivers; very rarely name of River last.

Defining expression introduced as Appositive, commonly standing first; sometimes intermediate; and sometimes last.

Appositive separated from its Word: (1) by Adjective; (2) by Noun: by Limiting Genitive; by other Oblique Cases; Limiting Genitive included between Article and Noun, often having Appositive after Noun; (3) by Participle or Finite Verb alone or with other words; (4) by Clause; (5) by two or more of these...xxxi., 2.

CHAPTER V.

THE GENITIVE ADNOMINAL.

I.

IN GENERAL RELATIONS.

Regularly following its Noun, if both are without Article; if Genitive has Article, its Noun regularly has it with Genitive following, especially in Thucydides; or with Genitive between Article and Noun; as (1) after Noun, both having Article; so Genitive of Participle; (2) between Article and Noun; (3) Genitive without Article between Article and Noun and sometimes after both.

(4) Following Noun with Article repeated; (5) rarely with Article postpositive merely.

(6) With Article following Limited Noun without Article ..... *page* xxxii., *column* 1.

(7) Put after Limited Noun, both words being without Article.

For emphasis or distinction, often put before its Noun: as (1), both words having Article; (2) Limited Noun without Article; (3) Genitive without Article; (4) both without Article, especially in Thucydides; with Preposition preceding; so in case of *Anastrophe* of Preposition.

Limiting two or more Nouns, put last or between Article and first Noun..... .....xxxii., 2.

Sometimes following first Noun; sometimes preceding it.

Two or more Genitives limiting one word, standing last or between Noun and Article; if emphatic, standing first; with Limited Word connected with first Genitive.

Separated from its Noun by Verb or Participle alone or with modification; by one or more Nouns or Pronouns; by Preposition; by Particle regularly praepositive; separated when Limited Word is closely connected with Verb; sometimes separated from its modifications by Limited Word .....xxxiii., 1.

II.

THE PARTITIVE GENITIVE.

Regularly following its Word: as (1), both words having Article; so Genitive Chorographic; Limited Noun having Article postpositive merely; after Article and Attributive Adverb; after Article and Participle; (2) Limited Word without Article; so Genitive Chorographic; (3) Partitive Genitive without Article; Partitive Genitive, a Pronoun; (4) both words without Article; Partitive Genitive, a Pronoun; after Pronoun.....xxxiii., 2.

After Adverbs, especially of Degree and of Place.

For emphasis or distinction, often put first: (1) before Noun or Adjective; (2) especially Genitive Chorographic before Preposition and Case; (3) before Pronoun; (4) before Article and Participle; (5) before limited Relative; Genitive of Demonstrative of previous reference often first; so ἄλλος; so Genitive of Relative.....xxxiv., 1.

So Partitive and Distributive Genitive; but sometimes after first word; and sometimes last; sometimes before Adverb of Degree or of Place.

Sometimes put between Noun and Article or other modifying word; Limited Word, especially τὶς. sometimes standing between Partitive Genitive and Modification.

Limiting two or more words, standing last; standing first; standing after first word.

Two or more limiting one word, standing last; standing first; so first with Relative; with Limited Word after first Genitive ....xxxiv., 2.

Separated from its Word: put after it.....xxxv., 1.

Before it; case of both in same sentence.....xxxv., 2.

CHAPTER VI.

THE VOCATIVE.

I.

POSITION IN REFERENCE TO ITS OWN ADJUNCTS.

Commonly preceded by Ὦ; not preceded by it; accompanied by Adjective or Noun Appositive, with or without Ὦ, preceding; following emphatic Adjective; following Phrase of Adjuration; separated from Adjective.

II.

POSITION IN ITS SENTENCE.

With its adjuncts, standing first; oftener after one or more words; as (1), after Introductory Particle or Particles .....xxxv., 1.

(2) After Subject or some leading or emphatic word of first clause or sentence; (3) especially after Pronoun of second person or word implying such Pronoun, alone or with adjunct; often separated from its word by φημί, marking quotation .....xxxv., 2.

Even when postpositive in the sentence, sometimes before Pronoun or Verb; sometimes simply intermediate; so sometimes in a subsequent clause.

Not unfrequently at end of first clause or of simple sentence .....xxxvi., 1.

Rarely at end of compound sentence or of period.

Standing first even when following clause has Introductory Particle, if the discourse be hurried or impassioned; or suddenly turned to another person; in such case common form also used; sometimes explanatory clause added; in turning from several persons to an individual, common form also used.....xxxvi., 2.

CHAPTER VII.

THE FINITE VERB.

I.

WITH SUBJECT AND SIMPLE OBJECT.

Subject expressed with Simple Object, Subject put first, then Verb, and Object last; Object when emphatic, often put before Verb; Verb when emphatic, often first with Subject and Object following, and the more emphatic last: (1) Object last; so in case of Distribution of Object; (2) Subject last; so in case of Distribution of Subject.....xxxvi., 1.

Object when emphatic, put first with Subject and Verb following, and the more emphatic last: (1) Subject first; (2) last; Object regularly first, if a Demonstrative of previous reference or word modified by such Demonstrative; see also p. xviii., col. 2.

II.

WITH SUBJECT.

The more emphatic commonly preceding: (1) Verb first .....xxxvi., 2.

(2) Subject first; regularly put first if it be Article used as Demonstrative; Subject following especially when modified by clause or several words; so in case of Distribution of Subject; Verb sometimes standing between Subject and Modification.

III.

WITH SIMPLE OBJECT.

Commonly following Verb; when emphatic, preceding Verb.....xxxvii., 1.

Regularly preceding when closely connected with Verb and forming one idea; so in case of Demonstrative of previous reference whether alone or modifying Object.

Object sometimes separated from Modification by Verb, especially by ἔχω; by Verb and Subject.

IV.

WITH COMPOUND OBJECT.

Verb with two Accusatives, one direct Object and the other forming Predicate, the Predicate Accusative put next before Verb.....xxxvii., 2.

So χρῶμαι with double Dative; Predicate word when emphatic, put directly after Verb; when very emphatic, first of all; last of all.

In other cases of Double Accusative, Personal Object oftener following Verb; when emphatic, preceding;

when very emphatic, put first of all; or last of all; Verb taking Accusative of Direct, and Dative or Genitive of Indirect Object, Direct Object first following Verb, then Indirect; Direct Object being somewhat emphatic or Indirect Object connected in sense with Verb, Direct Object put last and Indirect first...*page* xxxviii., *col.* 1.

One of Objects specially emphatic, put before Verb: (1) Direct Object; (2) Indirect Object; both Objects emphatic, both put before Verb and the more emphatic first: (1) Direct Object first; (2) Indirect first.

One of Objects a Demonstrative of previous reference or word modified by such Demonstrative, regularly put first.

V.

TWO OR MORE SUBJECTS, OBJECTS, OR VERBS.

With two or more Simple Subjects, Verb often put after first; Subjects when emphatic, all preceding Verb.....xxxviii., 2.

All following Verb.

With two or more Objects, Simple or Compound, Verb often put after the first; Objects when emphatic, all put before Verb; they may all follow.

With two or more Verbs, Subject put after the first.....xxxix., 1.

Subject when emphatic, put before all; sometimes after all.

Subject common to principal and subordinate clause, often put first, when subordinate clause begins with ἐπεί, ἐπειδή, or ὡς; so sometimes when it begins with ὅτε or ὁπότε; sometimes put before Conjunction even when it belongs to subordinate clause only; also put after Conjunction and Verb of subordinate clause.

VI.

THE IMPERATIVE.

When Subject is implied, commonly put first in clause.....xxxix., 2.

So with Vocative; so Subjunctive used as Imperative; and sometimes Optative.

Put after emphatic word or words and especially directly before Object Clause; after Vocative; so Subjunctive as Imperative; after emphatic words; after first of two dependent words; so Subjunctive; so sometimes Optative.....xl., 1.

Often put last, if Object be emphatic or Subject be modified; so Subjunctive; so Optative.

Subject, if expressed, regularly put before Verb; so with Subjunctive; with Optative; sometimes after Verb; so with Subjunctive.....xl., 2.

CHAPTER VIII.

THE INFINITIVE.

I.

SIMPLE INFINITIVE AS SUBJECT.

Without or with Subject of its own, regularly following Leading Word: (1) without Subject and after Verb.....xl., 1.

After Participle; (2) after Adjectives and Nouns..xl., 2.

With Dative or Accusative as Subject, which regularly precedes Infinitive: (1) after Verb; with both Dative and Accusative; (2) after Adjectives or Nouns...xli., 1.

(3) After Adverb; with both Dative and Accusative.

Infinitive when emphatic, standing before Leading Word: (1) before Verb; before Participle; (2) before Adjectives or Nouns.

Subject when emphatic, following Infinitive; so Dative as Subject; when very emphatic standing before Leading Word: (1) before Verb; so Dative as Subject; with both Dative and Accusative; Dative before Participle.....xli., 2.

(2) Before Adjectives or Nouns.

Subject when Relative or Demonstrative of previous reference, regularly put first in clause; sometimes after Infinitive.

When Infinitive and Subject are both emphatic, both put before Leading Word, and the more emphatic first: (1) Infinitive first; (2) Subject first.

Two or more Subjects, all preceding Infinitive; sometimes all following; two or more Coördinate Infinitives, all regularly following Leading Word: (1) following Verb.....xlii., 1.

Participle; (2) following Adjectives or Nouns; one Infinitive sometimes preceding Leading Word; very rarely all preceding.

Infinitive sometimes separated from Leading Word or from Subject and Leading Word by one or more Relative or other clauses.....xlii., 2.

II.

SIMPLE INFINITIVE AS OBJECT.

Without or with Subject, regularly following Leading Word: (1) without Subject and after Verb; without Subject even when Subject does not coincide with that of Leading Verb.....xliii., 1.

(2) After Adjectives or Nouns; (3) sometimes after Adverbs; with Accusative, or with Dative, Genitive, or Nominative, by Attraction, as Subject, which regularly precedes Infinitive: (1) with Accusative...xliii., 2.

Subject of Infinitive and that of Leading Word coinciding: (2) with Dative; (3) with Genitive; (4) with both Dative and Accusative, or with Genitive and Accusative; (5) with Nominative; (6) with Dative or Accusative after Adjectives or Nouns.

Subject when emphatic, following Infinitive: (1) Accusative following; (2) sometimes Dative or Nominative.....xliv., 1.

So when Infinitive depends on Adjectives or Nouns; Subject when very emphatic, standing before Leading Word: (1) before Verb; so the Dative or Nominative as Subject; with both Dative and Accusative; (2) before Adjectives or Nouns; with both Dative and Accusative as Subject; Subject when Relative or Demonstrative Pronoun of previous reference either alone or modifying a word, regularly put first in clause.

Infinitive when emphatic, standing before Leading Word: (1) before Verb.....xliv., 2.

With Subject omitted even when not coinciding with that of Leading Verb; (2) before Adjectives or Nouns.

If both Infinitive and Subject are emphatic, both put before Leading Word, and the more emphatic first: (1) Infinitive put first; (2) Subject first.

Two or more Subjects, all preceding Infinitive..xlv., 1.

One emphatic, that preceding; so in case of Distribution; sometimes all emphatic and all following.

Two or more Coördinate Infinitives, all regularly put after Leading Word: (1) after Verb; so in case of Distribution; and in interchange of Object and of Subject Infinitive; (2) after Adjectives or Nouns.....xlv., 2.

When Infinitives are emphatic, sometimes one preceding Leading Word; sometimes all.

Two or more Infinitives, and one subordinate to another as Object, the Subordinate regularly following the Leading Infinitive and all following the Leading Word; so when Leading Infinitive is used as Subject of Leading Word.....xlvi., 1.

One Infinitive used as Object and the other as Subject of Leading Word, both following the Leading Word with Object Infinitive first; one Infinitive used as Subject of the other, Subject Infinitive following.

For emphasis, this order sometimes reversed; Subordinate Infinitive before Leading Infinitive; Subject Infinitive before Leading Infinitive; before Leading Word; and sometimes Object Infinitive before.

Infinitive separated from Leading Word or from Subject and Leading Word by one or more Relative or other clauses.....xlvi., 2.

III.

INFINITIVE WITH THE ARTICLE.

I. *Its Position in Reference to its own Adjuncts.*

Subject when expressed, commonly following Infinitive; if emphatic, preceding; two or more Subjects, all following; one preceding.

Object of Infinitive, Direct or Indirect, following; if emphatic, preceding; not seldom all adjuncts of Infinitive intervening between it and Article; even clauses intervening.....*page* xlvii., *column* 1.

Sometimes part of adjunct or adjuncts preceding and part following; very rarely adjunct of Infinitive before Article; sometimes all adjuncts following Infinitive.

Two or more Infinitives Coördinate, having one Article; so in two clauses, one Article with each set of Infinitives.....xlvii., 2.

Infinitive and its adversative clause taken together, with one Article.

Infinitives severally emphatic, Article repeated with each; regularly repeated after Preposition; and with *μέν—δέ*.

Infinitive with Article accompanied by another Infinitive as Subject or Object, which regularly follows: (1) as Subject; (2) as Object; sometimes standing between Leading Infinitive and its Article.

II. *Its own Position in its Sentence.*

Infinitive with Article used as Subject of Verb, regularly put first: (1) before Finite Verb.....xlviii., 1. (2) Before Infinitive; when emphatic, put last: (1) after Finite Verb; (2) after Infinitive; when very emphatic, preceding Leading Word.

Two or more Infinitives, all standing first; all last; one first; one first with *μέν—δέ*.

Used as Object, regularly put last: (1) after Finite Verb; (2) after Infinitive; when emphatic, put first: (1) before Finite Verb; (2) before Infinitive.

Two or more, all following; when emphatic, all preceding; one preceding; two forming one part of clause.....xlviii., 2.

Depending on Noun or Adjective, regularly put last; so in apposition or for limitation; when emphatic, put first; put between Noun and its Article.....xlix., 1.

In Genitive or Accusative, denoting Purpose or Result, put last; for emphasis, sometimes first; sometimes between another Infinitive and its Article.....xlix., 2.

CHAPTER IX.

THE PARTICIPLE.

I.

ITS POSITION IN REFERENCE TO ITS OWN SUBJECT AND OBJECT.

Position in reference to Subject, with or without Article, see pp. xv., xvi.; position of Simple Participle in reference to Object, see pp. xxxvii.–xxxix.

Used with Article to designate a class, Object regularly standing between Article and Participle...xlix., 1.

Object when emphatic, following both; so in case of Participles of Impersonal Verbs; part of words forming Object intervening, the rest following; when very emphatic, sometimes standing before both.....xlix., 2. Part before, the rest intervening.

Attributive Participle with Object, all regularly included between Article and Noun; sometimes the Participle only included; sometimes the Object only; Object and Participle both following Article and Noun.

II.

POSITION OF THE PARTICIPLE IN ITS SENTENCE.

Participle denoting one act simply as preceding another, regularly put before Finite Verb.....l., 1. Sometimes after it; often after Imperative; two or more, all regularly put first; sometimes last; sometimes one first.

Denoting Contemporary Act, or Repeated or Continued Act, regularly preceding the Verb; following, especially with an object clause.....l., 2.

Two or more, all regularly put first; sometimes last.

Denoting Concession or Condition, regularly preceding Verb: (1) denoting Concession; and with Particle indicating the relation; (2) denoting a Condition; also following: (1) denoting Concession; and with Particle indicating the relation; (2) denoting Condition; two or more, all regularly put first; also put last.....li., 1. Sometimes one first.

Denoting Cause or Reason, regularly following Verb; and with Particle indicating the relation; when emphatic, preceding.....li., 2.

Two or more, all regularly put last; when emphatic, first; sometimes one first.

Denoting Manner or Means, regularly following Verb.....lii., 1.

When emphatic, preceding; *φθάνων* regularly preceding; two or more, all regularly put last; when emphatic, all put first; one first.

Denoting Attendant Circumstance or Description, regularly put last.....lii., 2.

When emphatic, put first; designating Time or State, often put first; two or more, all regularly put last; rarely all first; sometimes one first.

Being Complement of Verb, regularly following Verb.....liii., 1.

When emphatic may precede, especially preceding *διαγίγνομαι, διάγω, τυγχάνω*; two or more, all regularly put last; when emphatic, put first.....liii., 2. One put first.

Participle and its Subject being Complement of Verb, both regularly following, Subject standing first; with Subject understood; so Participle of Impersonal Verb; Subject when emphatic, following Participle; and regularly, if Subject is Infinitive; Subject when very emphatic, preceding Leading Word.....liv., 1.

And regularly, if Subject is Relative Pronoun, Indefinite, or Demonstrative of previous reference; Participle and Subject when both very emphatic, preceding, the more emphatic standing first; with Subject understood; two or more, all regularly put last; Subject of Verb and that of Participle coinciding and Participle agreeing with Subject of Verb, Participle regularly following Verb.....liv., 2.

So following certain Passive and Intransitive Verbs; following certain Adjectives; Participle when emphatic, preceding; regularly in Xenophon preceding *φαίνομαι*; two or more, all regularly following; when emphatic, all preceding; one preceding.

Denoting Purpose or Result, regularly following Verb.....lv., 1.

With particle *ὡς*; and clause intervening; when emphatic, preceding; two or more, all regularly put last; and so in Distribution; sometimes one first.....lv., 2.

Participle which would regularly follow according to above, commonly preceding if connected with Relative Pronoun, Indefinite, Interrogative, or Demonstrative of previous reference: (1) when denoting Cause or Reason; (2) Manner or Means; (3) Attendant Circumstance or Description; with Relative Adverb; (4) when Participle is Complement of Verb; (5) when Participle and its Subject are Complement; (6) when Subject of Verb and that of Participle coincide, Participle agreeing with Subject of Verb; sometimes following even in these cases.

Genitive and Accusative Absolute, used in relations given above and position determined mostly by same rules.

Genitive Absolute often used in transition of discourse and with Demonstrative of previous reference, regularly standing first.....lvi., 1.

So with Subject understood; especially Genitive first when designating Time; two or more, all first; so Ac-

cusative; Genitive sometimes intermediate; so two or more intermediate; sometimes last.

Genitive or Accusative denoting Preceding or Concomitant Act, regularly put first: (1) Genitive; so two or more; with Subject understood; (2) Accusative put first; they are sometimes placed intermediate.

Denoting Concession or Condition, regularly preceding: (1) Genitive denoting Concession; denoting Condition.....*page* lvi., *column* 2. And with Subject implied; (2) Accusative; they may also follow: (1) Genitive; and with Subject implied; (2) Accusative; or may stand intermediate: (1) Genitive; and with Subject implied; (2) Accusative.

Genitive or Accusative denoting Cause or Reason, regularly following: (1) Genitive; so two or more; (2) Accusative; and with clause between Particle and Participle.....lvii., 1. Also preceding; sometimes intermediate.

Genitive denoting Attendant Circumstance, regularly following; so two or more; sometimes preceding; so two or more.

Genitive or Accusative denoting Purpose, regularly following.

Two or more Participles denoting different relations with same Verb, standing as above.....lvii., 2.

CHAPTER X.

THE WORD IN THE PREDICATE.

Noun, Adjective, or Pronoun, belonging to Predicate, regularly put before Verb: (1) before Finite Verb: (*a*) Noun; (*b*) Adjective; (*c*) Pronoun.....lviii., 1. Even Pronoun of subsequent reference; so Interrogative Pronoun as representing Predicate Word, especially when Subject is emphatic (see also p. xxiv., col. 1); (2) before Infinitive; sometimes before both Infinitive and Leading Verb.....lviii., 2. (3) Before Participle; so when Participle has Article (see also p. lxxix., col. 2).....lix., 1.

Participle being Complement of Verb, Predicate Word sometimes put before both; Predicate Word being somewhat emphatic or with Adjunct following, put after Verb: (1) after Finite Verb: (*a*) Noun; (*b*) Adjective; (*c*) Pronoun; Pronoun of subsequent reference.....lix., 2. (2) After Infinitive; (3) after Participle; so when Participle has Article (see also p. lxxx., col. 2); Predicate Word very emphatic, put before both Verb and Subject: (1) before Finite Verb: (*a*) Noun; (*b*) Adjective; (*c*) Pronoun; (2) before Infinitive; Predicate Word first of all.....lx., 1. Or first in Infinitive clause; (3) before Participle.

Predicate Word regularly first when of such word Infinitive is (1) Subject (see p. xl., col. 2, *et seq.*), (2) Object (see p. xliii., col. 2).

Verb often put between Predicate Word and its Modification: (1) between Predicate Word and Oblique Case with or without Preposition; (2) between Predicate Noun and its Adjective: (*a*) in case of Finite Verb; (*b*) of Infinitive; with Leading Word between; (*c*) of Participle.

Two or more Predicate Words, all preceding the Verb.....lx., 2. One preceding.....lxi., 1. All following; very rarely one only following...lxi., 2.

CHAPTER XI.

THE ADVERB AND OTHER MODIFICATIONS.

I.

THE ADVERB PROPER.

Modifying Verb, Adjective, another Adverb, or Noun, regularly put before its Word: (1) before Finite Verb.....lxi., 1. (2) Before Infinitive; sometimes before Leading Verb; (3) before Participle.....lxii., 1. (4) Before Adjective; (5) before another Adverb; (6) before Preposition or semi-Preposition; (7) before Preposition and Noun, used Adverbially; before Noun alone used Adverbially; (8) before Noun.

Demonstrative Adverb of previous reference or Adverb marking transition, regularly put at or near beginning of its clause.....lxii., 2.

Adverb when emphatic put after its Word: (1) after Finite Verb; (2) after Infinitive; (3) after Participle; certain Adverbs often put after: *αὐτόθι* in Xenophon and Thucydides; *αὐτόθεν*; *πάλιν*; (4) after Adjective.....lxiii., 1. (5) after another Adverb; and regularly in certain cases; as, *αὐτίκα μάλα*; *εὖ μάλα*; (6) after Preposition and Noun, used Adverbially; (7) after Noun used Adverbially; Demonstrative Adverb of subsequent reference regularly put after its Verb; Demonstrative Adverb sometimes directly before Relative Adverb (see p. xxvi., col. 1); Demonstrative Adverb of subsequent reference when emphatic, put first.

Adverb modifying Adjective under regimen of Preposition, commonly preceding Preposition; sometimes put directly before its word; rarely after it.

Ἅμα and *εὐθύς*, though belonging to Leading Verb, commonly put near Participle.....lxiii., 2. So *μεταξύ* and *ἐξαίφνης*; so the Adversative *ὅμως*.

Like Adjective, forming a Predicate, regularly standing before Verb and commonly directly before it; so Adjectives denoting Adverbial Relations, regularly occupying position of Predicate Word: (1) sometimes those of Place; (2) often those of Time or Order; (3) of Manner.....lxiv., 1. When somewhat emphatic, standing after Verb.

One modifying two or more words, regularly put first; sometimes last; sometimes after first word.

Two or more modifying one word, all regularly put first.....lxiv., 2. Sometimes all last; sometimes one first.

Separated from words they modify: those of Place, Time, and Manner frequently and as already given; those of Degree sometimes.

II.

NOUNS USED WITH PREPOSITIONS.

Commonly following Verb: (1) Finite Verb...lxv., 1. (2) Following Infinitive; (3) following Participle.lxv., 2.

Preceding, especially when somewhat emphatic or in dependent clause or with Participle used as Complement of Verb: (1) preceding Finite Verb; (2) preceding Infinitive; (3) preceding Participle.....lxvi., 1. *Ἀντί* and its Case commonly preceding.

In certain expressions, regularly preceding...lxvi., 2.

Nouns with Prepositions, used Adverbially and for which in many instances an Adverb might be substituted, commonly preceding.....lxvii., 1. Some such Modifications commonly following.

Modification consisting of Preposition and Demonstrative of previous reference with or without Noun, regularly preceding.....lxvii., 2.

Modifying Adjective, Noun without Article, or Adverb, regularly following: (1) following Noun; (2) following Adjective; (3) following Adverb.

When emphatic or used Adverbially, preceding: (1) preceding Noun; (2) Adjective; (3) Adverb.

III.

NOUNS USED WITHOUT PREPOSITIONS.

Modification of Verb consisting of Genitive, Dative,

or Accusative, without Preposition, commonly following Verb: (1) Genitive following....*page* lxviii., *col.* 1. (2) Dative following.....lxviii., 2. (3) Accusative following.....lxix., 1.

Consisting of Demonstrative of subsequent reference with or without Noun, regularly following.

Genitive, Dative, or Accusative, somewhat emphatic, often preceding: (1) Genitive preceding.....lxix., 2. (2) Dative preceding.....lxx., 1. (3) Accusative preceding.

In certain instances Modification regularly before Verb: (1) Genitive before; (2) Dative before; of Time.....lxx., 2. Dative of certain Nouns and Adjectives.....lxxi., 1. So regularly before certain Verbs denoting Superiority or Inferiority; (3) Accusative before; denoting Space, Time.....lxxii., 1. Manner; Genitive, Dative, or Accusative, modifying Adjective or Noun without Article, or Genitive, or Accusative modifying Adverb, Modification regularly following: (1) Genitive following; (2) Dative; (3) Accusative.....lxxii., 2. Modification preceding, especially when somewhat emphatic: (1) Genitive preceding; (2) Dative preceding; regularly of certain words, as with Verb; (3) Accusative preceding; regularly in certain expressions defining Extent.

Genitive, Dative, or Accusative, denoting Degree, regularly preceding modified word: (1) Genitive preceding Verb.....lxxiii., 1. Preceding Adjective; (2) Dative preceding Verb; preceding Adjective; preceding Adverb; (3) Accusative preceding Verb.....lxxiii., 2. Preceding Adjective.....lxxiv., 1. Preceding Adverb; τι regularly following modified word: (1) following Verb; (2) Adjective; (3) Adverb; sometimes preceding its word; regularly preceding with εἰ, οὐ, μή.....lxxiv., 2.

Modification consisting of Pronoun of previous reference with or without Noun, regularly put before its Word: (1) Genitive before; (2) Dative; (3) Accusative.

Such Modification sometimes following.

Word modified sometimes put amid words composing Modification: (1) Modification being Noun with Preposition.....lxxv., 1, (2) Without Preposition and (*a*) in Dative; (*b*) in Accusative.

Two or more Modifications of same kind, all preceding or all following as already given; sometimes one only preceding: (1) Noun with Preposition; (2) Noun without Preposition; (*a*) in Genitive; (*b*) in Dative.

IV.

MODIFICATION WITH NOUN OR ADJECTIVE, PARTICIPLE, OR INFINITIVE, WITH ARTICLE.

Modification under either of three foregoing forms, affecting as an Attributive, a Noun or Adjective, Participle, or Infinitive, regularly standing between Article and its Word.

I. *Adverb between Article and its Word.*

(*a*) Between Article and Noun or Adjective..lxxv., 2.
(*b*) Between Article and Participle.....lxxvi., 2.
(*c*) Between Article and Infinitive.....lxxvii., 1.

II. *Noun with Preposition between Article and its Word.*

(*a*) Between Article and Noun or Adjective..lxxvii., 2.
(*b*) Between Article and Participle.....lxxviii., 1.
(*c*) Between Article and Infinitive.

III. *Noun without Preposition between Article and its Word.*

(*a*) Between Article and Noun or Adjective: (1) in Genitive.....lxxviii., 2. (2) in Dative; (3) in Accusative.
(*b*) Between Article and Participle: (1) in Genitive; (2) in Dative; (3) in Accusative.
(*c*) Between Article and Infinitive: (1) in Genitive; (2) in Dative; (3) in Accusative.....lxxix., 1.

Predicate Word regularly between Article and Word; (1) between Article and Participle (see also p. lix., col. 2); (2) between Article and Infinitive.

Ἀεί, in sense of *ever, at any time*, modifying Word with Article, regularly put between Article and Word; when modifying also the Verb or another Participle in its clause, put before or after both Article and Word.

Modification following its Word with Article repeated: (1) Adverb following.....lxxix., 2. (2) Noun with Preposition following; (3) Noun without Preposition following.

Modification following Noun or Adjective with Article postpositive merely: (1) Adverb following; (2) Noun with Preposition following.

Modification following its Word without Article repeated or postpositive: (*a*) Noun with Preposition or Noun without Preposition, sometimes following Adjective or Noun.....lxxx., 1.

(*b*) Modification sometimes following Participle: (1) Adverb following; (2) Noun with Preposition following; (3) Noun without Preposition following; (4) very rarely word forming Predicate following.

(*c*) Modification following Infinitive, but always without Article repeated or postpositive: (1) Adverb following; (2) Noun with Preposition following...lxxx., 2. (3) Noun without Preposition following; (4) sometimes Predicate Word following.

Modification very rarely put before Article and Word: (1) Adverb before; (2) Noun with Preposition before; (3) Noun without Preposition before.

Article, Participle, and Noun, used together and Participle having Modification, sometimes only Modification and sometimes only Participle put between Article and Noun: (1) Modification between; (2) Participle between; (3) sometimes part of Modification between Article and Noun; (4) sometimes part between Article and Participle.

When Infinitive depends on Participle or on another Infinitive with Article, Modification of such Infinitive often put between Article and its Word: (1) Adverb between; (2) Preposition with Noun between..lxxxi., 1. (3) Noun without Preposition between; (4) so Predicate Word between.

(5) Part of Modification or one of Modifications standing between Article and its Word and the rest following its Word: (1) in case of Noun or Adjective; (2) of Participle; (3) of Infinitive.

Modification with Article repeated, following Word already Modified.....lxxxi., 2.

CHAPTER XII.

PREPOSITIONS.

I.

THEIR POSITION IN REFERENCE TO THE WORD THEY GOVERN.

Some Prepositions following their Word: (*a*) Παρά; (*b*) Ἄνευ; (*c*) Περί, following the Genitive several times in Thucydides, often in Plato; with two or more words, following the first; the last; (*d*) Ἕνεκα, regularly following its Word .....lxxxii., 1. And sometimes with an Adjunct after it; often preceding its Word; and sometimes with an Adjunct before it; with two or more words, following the first; and with an Adjunct after it; sometimes following the last..lxxxii., 2. Sometimes preceding the first; the last; sometimes used with each and intermediate with the last; put after and repeated with each; (*e*) the semi-Prepositions χάριν and δίκην, following their words; so with Possessive Adjectives; preceding their word; so with Possessive Adjectives; with two words, put after the last.

Separated from their word: (*a*) sometimes by Subject of clause; so by Agent of Passive Verb; (*b*) by an Oblique Case; by a Limiting Genitive especially in

Thucydides: (1) without Article; and by Adjunct of Genitive; (2) with Article.....*page* lxxxiii., *column* 1. So by Infinitive with Article; (the Limiting Genitive, if very emphatic, preceding the Preposition; so Genitive Chorographic; so Adjective; Limiting Genitive following postponed Preposition;) separated by Dative of Degree; by Dative in other relations; by Accusative; (*c*) by Verb with or without Adjuncts; (*d*) sometimes by an Adverb.....lxxxiii., 2.

(Adverb of Degree regularly preceding Preposition, especially ὡς with Superlative; so ὅτι with Superlative;) (*e*) sometimes separated by several words; (*f*) sometimes standing between Subject and its Adjunct; sometimes amid the Modification of a Verb.

II.

THE OMISSION AND THE REPETITION OF THE PREPOSITION.

(*a*) Commonly omitted after καί..... .....lxxxiv., 1. Sometimes repeated to distinguish somewhat between the dependent words .....lxxxiv., 2. (*b*) Regularly omitted after τὲ καί; (*c*) when used with the Antecedent often omitted with the Relative, especially in Xenophon, the Orators, and Plato...lxxxv., 1. Instances of its Repetition; regularly repeated when the Relative clause stands first; (*d*) omitted with one of the Members of a Comparison: (1) often omitted with ὡς.....lxxxv., 2. (2) Sometimes omitted with ὥςπερ; (3) often with ἤ, *than;* (*e*) very often omitted, especially by Plato, in answer to Question containing the Preposition, and in Rhetorical Interrogation; instances of its Repetition in this case.....lxxxvi., 1. Instances both of its Repetition and of its Omission in the same connection, (*f*) commonly omitted in Apposition, but (1) sometimes repeated, especially with a Specification; (2) regularly repeated in case of Apposition to Demonstrative Pronoun; (*g*) regularly repeated with the Double Copulative καί—καί .....lxxxvi., 2. Instances of its Omission after the first word; (*h*) regularly repeated with οὐ μόνον—ἀλλὰ καί, and its Modifications; so with ὁμοίως.....lxxxvii., 1. (*i*) Sometimes repeated with τὲ—καί, and sometimes omitted after first word: (1) repeated; (2) omitted after first word.....lxxxvii., 2. (*j*) Regularly repeated in cases of Asyndeton; (*k*) repeated with Disjunctives: (1) more frequently with Single Disjunctive ἤ, οr; also omitted after first word; (2) regularly repeated with Double Disjunctives ἤ—ἤ, πότερον—ἤ .....lxxxviii., 1. With εἴτε—εἴτε and its Modifications; instances of its Omission; (*l*) repeated with Negative Particle; whether (1) Single, or (2) Double.

Instances of Omission; (*m*) repeated in case of Antithetic words: (1) regularly with οὐ—ἀλλά..lxxxviii., 2. With the Adversative implied; (2) sometimes with οὐ—δέ; (3) sometimes with ἀλλ' οὐ; (4) sometimes with δέ—οὐ; (5) regularly with οὐ or καὶ οὐ.....lxxxix., 1. (6) With δέ; (7) regularly repeated with words Distinguished or Distributed by μέν—δέ.

Instances of Omission; (*n*) commonly repeated with Adjective used without its Noun.....lxxxix., 2.

Instances of Omission; (*o*) regularly repeated when in successive clauses it has same government: (1) with καί; (2) with καί—καί; (3) with τὲ—τὲ; (4) with τὲ—καί; (5) with οὐ μόνον—ἀλλά; (6) with οὔτε—οὔτε; (7) with ἤ, *than;* (8) with οὐ—ἀλλά; (9) with δέ; (10) with μέν—δέ .....xc., 1. And in Conclusion of sentence.

Instances of Omission.

Cases given above, combined in various ways...xc., 2

CHAPTER XIII.

THE PARTICLES.

I.

PRAEPOSITIVE PARTICLES.

Certain Particles put first in sentence or clause, or before words affected by them.

Exceptions: (*a*) ἀλλά sometimes subjoined to δέ; sometimes to Negative referring to preceding clause; so, as merely strengthened adversative formula; (*b*) ἄρα sometimes following other Particles: as, ἀλλά, ἀτάρ, καί; sometimes following emphatic part of clause; (*c*) ἤ sometimes following another Particle; sometimes the Subject or Object of a clause; (*d*) καί sometimes occupying secondary place; as, (1) after Conjunction and Indefinite τὶς; (2) after other words, whether alone; or in the formula καί—καί..... .....xci., 1. In the combination εἰ καί, ἐάν καί, belonging to Condition; in καὶ εἰ, κεἰ, καὶ ἐάν, κἄν, to Conclusion; (*e*) μῶν following another Particle; (*f*) ὅμως following another Adversative; as ἀλλά, δέ, μέντοι, separated from it; used alone, following several words; preceding Concessive Participle, but belonging to Principal Verb; (*g*) οὐ and μή occupying peculiar position; as (1) sometimes before μάλα, πάνυ, πάντως, though modified by them; (2) standing before Leading Verb, when modifying Infinitive depending on ἀξιῶ or φημί.....xci., 2. (3) in case of Opposition or Contrast standing last in their clause; (*h*) ὅπως, ὅτι, ὡς, modifying Superlative depending on Preposition, standing before Preposition; (*i*) certain Particles, especially εἰ, ἐάν, ἄν, ὡς, ὅτι, following emphatic word or words of clause; as (1), εἰ; after Relative; (2) ἐπεί; (3) ὅτε; (4) ὁπότε; (5) ὅπως; after Relative.....xcii., 1. (6) ὅτι; (7) διότι; (8) ὡς; (9) ὥστε; (10) ἵνα; (11) μή; (*j*) Interrogative Particles, as ποῦ, πόθεν, πότε, πῶς, πότερον, following: (1) certain Particles, as, καί, ἀλλά, καίτοι; (2) emphatic word or words of their clause; (3) standing last; (*k*) for ἄλλοσε ὅποι and the like, see p. xxix., col. 1.

II.

POSTPOSITIVE PARTICLES

Certain Particles standing after one or more words of their clause or after the words affected by them.

Ἄν.

1. *Position in reference to the Verb.*

Regularly standing near Verb: (*a*) commonly after it.....xcii., 2. So after Principal Verb in Compound Forms; (*b*) rarely before Verb.

2. *Position in reference to Adjuncts of Verb.*

(1) Separated from Verb; as (*a*), closely connecting itself with Conditional Participle: (*b*) modifying a Verb depending on οἶομαι, δοκῶ, οἶδα, φημί, and the like, standing near Leading Verb; even before it....xciii., 1. So when οἶμαι and φημί are used parenthetically; (2) may attach itself to any word emphatic or relating to the Contingency; as (*a*) to emphatic Noun; (*b*) to emphatic Pronoun; especially to Demonstrative; (*c*) to emphatic Adjectives; especially to Adjective in Predicate.....xciii., 2. (*d*) to emphatic Verb; (*e*) to Adverb emphatic or marking Contingency; (*f*) to Comparatives and Superlatives: (1) of Adjectives; (2) of Adverbs...xciv., 1. (3) attaching itself to words by which simple form of sentence is altered; as, (*a*) to Interrogatives, Direct or Indirect: (1) to Pronouns; (2) to Adverbs; (3) to Interrogative Particles; (*b*) to Negatives; (1) Negative Adjectives; (2) Negative Particles.....xciv., 2. So in emphatic resolution of οὐδείς, μηδείς, of οὐκέτι, μηκέτι; (4) evolved from idea of Subjunctive and coalescing with introductory Relative or Conditional Particle, as in ἐάν, ἤν, ἄν (*if*), ἐπάν, ἐπήν, ἐπειδάν, ὅταν, ὁπόταν; or connecting itself closely to it; as (*a*), to Relative Pronoun; (*b*) to Relative Adverb.....xcv., 1. (*c*) to other Temporal Particles; (*d*) to ὡς and ὅπως,

denoting connection of Thought; (5) same order found with other verbal forms beside Subjunctive; as (*a*) often after Relative Pronoun; (*b*) after Relative Adverb.....*page* xcv., *column* 2. (*c*) Sometimes after Temporal Particles; (*d*) after ὡς, ὅπως, denoting connection of Thought; (*e*) sometimes after μή as Conjunction; (6) repeated twice, even thrice with same Verb: especially, (*a*) where it is joined with one of the usual words and also with Verb; (*b*) when a clause intervenes; (*c*) to emphasize several words relating to the Contingency.

Ἄρα.

Commonly put near beginning of clause or sentence; as (1), after Article; (2) after Article and Noun; (3) after Noun; (4) after Adjective; (5) after Pronoun.....xcvi., 1. (6) After Interrogatives: (*a*) Interrogative Pronouns; (*b*) Adverbs; (*c*) Particles; (7) after Verb; (8) after Adverb; (9) after Negatives; (10) after Conjunctions; (11) sometimes after several words; (12) even put last.

Αὖ.

Commonly put near beginning of clause or sentence; as (1), after Article; (2) after Article and Noun; (3) after Noun.....xcvi., 2. (4) After Adjective; (5) after Pronoun; (6) after Interrogatives; (7) after Verb; (8) after Adverb; (9) after Negatives; (10) after Prepositions; (11) after Conjunctions and Conjunctive Particles; (12) sometimes later, especially after a word emphatic or with which it is closely connected in sense.

Γάρ.

Put near beginning of clause or sentence: (1) after Article.....xcvii., 1. (2) After Article and Noun; (3) after Noun; (4) after Adjective; (5) after Pronoun; (6) after Interrogatives: (*a*) Interrogative Pronouns; (*b*) Adverbs; (*c*) Particle; (7) after Verb; (8) after Adverb.....xcvii., 2. (9) After Negatives; (10) after Prepositions; (11) after Conjunctions and Conjunctive Particles; (12) sometimes later; as (*a*), when two clauses combine in one; (*b*) after word modified by Negative; (*c*) after Preposition and its Word, especially when forming Adverbial Phrase; after Preposition and Article.

Δέ.

1. *As Simple Adversative or Conjunctive.*

Put near beginning of clause or sentence: (1) after Article.....xcviii., 1. (2) After Article and Word, if Word be emphatic; (3) after Noun; (4) after Adjective; (5) after Pronoun; (6) after Interrogatives: (*a*) Interrogative Pronouns; (*b*) Adverbs; (7) after Verb.....xcviii., 2. (8) After Adverb; (9) after Prepositions.....xcix., 1. (10) After Preposition and its Word, if such word be emphatic or if Preposition and Word form one Complex Idea; or after Preposition and one or more Adjuncts of its Word; and regularly after Preposition and Relative Pronoun; (11) after Negative and word modified by it, to prevent concurrence of οὐ δέ, and of μὴ δέ.....xcix., 2. These Particles sometimes allowed to concur; (12) sometimes after other closely connected words; so after Vocative and other words in hurried address; (13) after Conjunctions and Conjunctive Particles.

2. *In the formula μέν—δέ.* See pp. civ. *et seq.*

3. *In the formula* Καί—δέ *or* καί—δέ.

(1) Very frequent in Xenophon: (*a*) in Third place: after Noun.....c., 1. Pronoun; Verb; Adverb; (*b*) in Fourth place: after Article and Word; Preposition and Word; εἴ τις; (*c*) in Fifth place: between Article and Word; after Preposition and Word with Article; (*d*) even in Sixth place, after Article with Preposition and Word.

(2) Instances from other writers: (*a*) in Third place; (*b*) in Fourth place.

Rare instances of Negative of this formula.

Δή.

1. *Near Beginning of Clause or Sentence.*

Put near beginning, as affecting whole clause or sentence, and sometimes as affecting only word or phrase after which it stands.....c., 2. As (*a*), after Article; (*b*) after Article and Word; (*c*) after Noun; (*d*) after Adjective; (*e*) after Pronoun; (*f*) after Interrogatives: (1) Interrogative Pronouns; (2) Adverbs; (3) Particles; (*g*) after Verb.....ci., 1. (*h*) After Adverbs; (*i*) after Negatives; (*j*) after Prepositions; (*k*) after emphatic Word depending on Preposition or emphatic Adjunct of such word.....ci., 2. Regularly after Relative Pronoun depending on Preposition; (*l*) after Conjunctions and Conjunctive Particles: (I) directly after or with Particle intervening; coalescing in ἐπειδή; often put after γάρ: (1) with Noun; (2) Adjective; (3) Pronoun; (4) Verb; (5) Adverb.....cii., 1. (6) Negatives; (7) Prepositions; (8) Conjunctions and Conjunctive Particles; (II) having Word affected or Adjunct of such word, intermediate: (*a*) with Καί—δή or καί—δή: (1) with Article; (2) with Article and Word; (3) with Noun; (4) with Adjective; (5) with Pronoun; (6) with Interrogatives; (7) with Verb; (8) with Adverb; (9) with Prepositions; (10) with Conjunction.

(*b*) With ἀλλά—δή: (1) with Noun; (2) with Pronoun; (3) with Verb; (4) with Adverb; (5) with Prepositions; (6) with Conjunctions.

(*c*) With ὡς—δή.

(*d*) So with the Negatives, οὐ—δή and μή—δή,..cii., 2.

2. *Later in Clause or Sentence.*

Standing after any word affected by it, though such word is not at beginning of clause or sentence: (*a*) after Article; (*b*) after Noun; (*c*) after Adjective; (*d*) after Pronoun; (*e*) after Verb; (*f*) after Adverb; so after Dative Adverbial; (*g*) after Negative; (*h*) after Preposition or Word depending on it or Adjunct of such Word; (*i*) with Word or Phrase intermediate: (1) between καί—δή; (2) ὡς—δή; (3) οὐ—δή or μή—δή.

Δαί.

Colloquial form of preceding, standing after Interrogative Pronoun.

Δήπου.

1. *Near Beginning of Clause or Sentence.*

Also written separately, δή που, commonly near beginning of clause or sentence: (*a*) after Article; (*b*) after Article and Word.....ci i., 1. (*c*) After Noun; (*d*) after Adjective; (*e*) after Pronoun; (*f*) after Verb; (*g*) after Adverb; (*h*) after Negatives; (*i*) after Conjunctions; and with word intermediate.

2. *Later in Clause or Sentence.*

(*a*) Put after Noun; (*b*) after Pronoun; (*c*) after Adjective; (*d*) after Verb; (*e*) after Adverb.

Δήπουθεν.

Put near beginning of clause or sentence: (*a*) after Article and Word; (*b*) after Negatives; (*c*) after Conjunction; and with word intermediate.

Δήποτε.

Commonly written separately, δή ποτε, put (*a*) near beginning of clause or sentence; (*b*) sometimes later.....ciii., 2.

Δῆτα.

Put near beginning of clause or sentence or after important word: (*a*) after Noun; (*b*) after Adjective; (*c*) after Verb; (*d*) after Adverb; (*e*) after Interrogatives; (*f*) after Negative; (*g*) after Conjunctions.

Δῆθεν.

(1) Commonly put after word or clause affected by it: (*a*) after Verb; (*b*) after Adverb; (*c*) after Prep-

osition and Word; (*d*) after Conjunction; (2) sometimes put before words affected by it.

Μέν.

I. ITS ABSOLUTE USE.

Put near beginning of clause: (1) in the combination *μὲν δή*: (*a*) after Pronoun; (*b*) after Negative *οὐ*; (*c*) after certain Conjunctions; (2) in the combination *μὲν ἄρα*: (*a*) after Verb; (*b*) after Conjunction with word intermediate; (3) in the combination *μὲν οὖν*, mostly in replies: (*a*) after Noun; (*b*) after Adjective; (*c*) after Pronoun; (*d*) after Verb; (*e*) after Adverb.....*page* civ., *column* 1.
(*f*) After Negative.

II. ITS CORRELATIVE USE IN THE FORMULA *μέν—δέ*.

1. *With Correlated Words.*

(1) Directly following Different Words Contrasted or Compared: (*a*) following Nouns, or Nouns and Adjectives; (*b*) Adjectives.....civ., 2.
(*c*) (1) Pronouns.....cv., 1.
(2) Pronouns and Nouns; (*d*) Noun with Article or Demonstrative Pronoun, or Noun or Pronoun depending on Preposition, and *μέν* and *δέ* standing (1) after Article.....cv., 2.
(2) After Demonstrative modifying Noun; (3) after Preposition.....cvi., 1.
(*e*) Sometimes after both Article and Word, or after Preposition and Noun or Pronoun, or after other closely connected words: (1) after Article and Word for emphasis.....cvi., 2.
(2) After First Word and Article, when Article is common to two words; (3) after Preposition and Word for emphasis: (*a*) after Preposition and Noun; (*b*) Preposition and Pronoun; (*c*) regularly after Preposition and Relative; (4) after Verb and Relative; and even in Fourth place; (*f*) following Verbs.....cvii., 1.
And with *δέ* after Negative and Verb; (*g*) following Adverbs and other Modifications.....cvii., 2.
So when one Adverb is Conjunctive.....cviii., 1.
(*h*) One of the Correlated words having Modification, and *μέν* or *δέ* following the Modification: (1) following Modification of Noun; (2) of Adjective; (3) of Pronoun; (4) of Verb.....cviii., 2.
(5) Of Adverb; (6) *δέ* following Negative and Word, or following words closely connected.

Instances in which *μέν* or *δέ* is not put with one of the Words Contrasted or Compared: (*a*) in case of Nouns; (*b*) of Nouns and Pronouns; (*c*) of Pronouns.....cix., 1.
(*d*) Of Adjectives; (*e*) of Verbs; (*f*) of Adverbs; (*g*) Μέν or *δέ* not unfrequently put with Demonstrative Pronoun of previous reference, or with Conjunction or Conjunctive Word rather than with the Correlated Word: (1) with Demonstrative.....cix., 2.
(2) With Conjunction or Conjunctive word.

2. *Directly following Similar Words.*

(*a*) Following Article used as such.....cx., 1.
(*b*) Following Article used as Demonstrative.cxi., 1.
(*c*) Instances of both combined; (*d*) following Noun.....cxi., 2.
(*e*) Following Adjective.....cxii., 1.
(*f*) Following Pronoun.....cxii., 2.
(*g*) Following Verb.....cxiii., 1.
(*h*) Following Adverb.....cxiii., 2.

3. *Following Prepositions whether Different or the Same.*

(*a*) When Prepositions are Different; (*b*) when they are the Same.....cxiv., 1.

4. *Following Conjunctions whether Different or the Same.*

(*a*) When Conjunctions are Different.....cxiv., 2.
(*b*) When they are the Same.....cxv., 1.

LIST OF AUTHORS AND WORKS CITED AND OF ABBREVIATIONS.

The works of Xenophon are cited without naming the author, and the *Anabasis* merely by Book, Chapter, and Section, without naming the work. The *Anabasis* is referred to by the division of Krüger, who reckons Chh. I. and II. of Bk. VI. as Chh. IX. and X. of Bk. V. The editions used are: of Xenophon's *Anabasis*, Krüger's and Dindorf's; and of the rest of his works, Dindorf's; of Thucydides, Krüger's and Böhme's; of Demosthenes, Vömel's and Dindorf's; of the other Attic Orators, Baiter and Sauppe's in Didot's *Bibliotheca Scriptorum Graecorum*; and of Plato, Stallbaum's and Hermann's. Demosthenes is referred to by the pages of Reiske, Aeschines and the other Orators by the pages of Stephens, and all by the sections of Bekker; Plato is referred to by the pages and letters of Stephens. Parts commonly ascribed to an author, but regarded by critical authority as doubtful or spurious, are enclosed in brackets.

Aeschin. = Aeschines; adv. Ctes. = Oratio adversus Ctesiphontem; de Fals. Leg. = de Falsa Legatione; adv. Tim. *or* Timarch. = adversus Timarchum.

Andoc. = Andocides; de Myst. = Oratio de Mysteriis; de Pace.

Antiph. = Antipho; de Caede Her. = Oratio de Caede Herodis; super Chor. = super Choreuta; Tetral. = Tetralogia.

Dem. = Demosthenes; adv. Androt. = Oratio adversus Androtionem; in Aphob. = in Aphobum; adv. Aristocr. = adversus Aristocratem; adv. Aristog. = adversus Aristogitonem; in Boeot. = in Boeotum; adv. Cal. = adversus Callippum; de Chers. = de Chersoneso; de Class. = de Classibus; de Cor. = de Corona; in Eubul. = in Eubulidem; Decl. Funeb. = [Declamatio Funebris]; Exc. adv. Apat. = Exceptio adversus Apaturium; adv. Pantaen. = adversus Pantaenetum; pro Phorm. = pro Phormione; adv. Zenoth. = adversus Zenothemidem; de Fals. Leg. = Oratio de Falsa Legatione; de Hal. = [de Halonneso]; in Lacr. = in Lacritum; in Leoch. = in Leocharem; in Lept. = in Leptinem; Lit. Phil. = Literae Philippi; adv. Mac. = adversus Macartatum; pro Megalop. = pro Megalopolitis; in Mid. = in Midiam; in Neaer. = [in Neaeram]; Ol. = Oratio Olynthiaca; in Olymp. = in Olympiodorum; in Onet. = in Onetorem; de Pace; Phil. = Philippica; Phil. 4 = [Philippica Quarta]; ad Phil. Ep. = [ad Philippi Epistolam]; adv. Phorm. = adversus Phormionem; in Polycl. = in Polyclem; de Rep. Ord. *or* de Syntax. = [de Republica Ordinanda *or* de Syntaxi]; pro Rhod. Lib. = pro Rhodiorum Libertate; in Spud. = in Spudiam; in Steph. = in Stephanum; in Theocrin. = [in Theocrinem]; in Timocr. = in Timocratem; in Timoth. = [in Timotheum].

Demad. = Demades; Frag. = Fragmentum.

ib. = ibidem.

Id. = idem.

Is. = Isaeus; de Apol. Her. = Oratio de Apollodori Hereditate; de Aristarch. = de Aristarchi Her.; de Bonis Aristoph. = de Bonis Aristophanis; de Ciron. Her. = de Cironis Her.; de Cleon. Her. = de Cleonymi Her.; de Dicaeog. Her. = de Dicaeogenis Her.; de Hagn. Her. = de Hagniae Her.; de Menecl. Her. = de Menecles Her.; de Nicostr. Her. = de Nicostrati Her.; de Philoct. Her. = de Philoctemonis Her.; de Pyr. Her. = de Pyrrhi Her.; pro Tutore Frag. = Orationis pro Tutore Fragmentum.

Isocr. = Isocrates; Archid. = Archidamus; Areop. = Areopagiticus; de Big. = de Bigis; Bus. = Busiris; ad Dem. = ad Demonicum; Ep. = Epistola; Euag. = Euagoras; in Euthyn. = in Euthynum; Exc. adv. Callim. = Exceptio adversus Callimachum; Laud. Hel. = Laudatio Helenae; in Loch. = in Lochiten; Nicocl. = Nicocles; ad Nicocl. = ad Nicoclem; de Pace; Pan. = Panegyricus; Panath. = Panathenaicus; de Perm. = de Permutatione; Phil. = Philippus; Plataic. = Plataicus; in Soph. = in Sophistas; Trapez. = Trapeziticus.

Lyc. = Lycurgus; in Leocr. = Oratio in Leocratem.

Lys. = Lysias; Acc. Obtrect. = Accusatio Obtrectationis adversus Familiares; Accept. Mun. Def. = Acceptorum Munerum Defensio; in Agor. = Oratio in Agoratum; in Alcib. = in Alcibiadem; adv. Andoc. = [adversus Andocidem de Impietate]; de Bonis Aristoph. = de Bonis Aristophanis; de Caede Erat. *or* Eratosth. = de Caede Eratosthenis; in Epicr. = in Epicratem; in Eratosth. = in Eratosthenem; in Ergocl. = in Ergoclem; de Evandr. Prob. = de Evandri Probatione; in Frum. = in Frumentarios; pro Mil. = pro Milite; in Nicom. = in Nicomachum; Or. Funeb. = [Oratio Funebris]; de Pec. Pub. = de Pecuniis Publicis; in Philocr. = in Philocratem; pro Polystr. = [pro Polystrato]; pro Sacr. Ol. = pro Sacra Olea; in Sim. = in Simonem; in Theomn. = in Theomnestum; de Vulnere = de Vulnere ex industria.

Plat. = Plato; Alc. *or* Alcib. = Alcibiades; Apol. = Apologia; Charm. = Charmides; Crat. = Cratylus; Crit. = Crito; Criti. = Critias; Ep. = [Epistola]; Epin. = [Epinomis]; Euthyd. = Euthydemus; Euthyph. *or* Euthyphr. = Euthyphro; Gorg. = Gorgias; Hip. Maj. = Hippias Major; Hip. Min. = Hippias Minor; Io; Lach. = Laches; de Leg. = de Legibus; Lys. = Lysis; Men. = Meno; Menex. = Menexenus; Min. = [Minos]; Parm. = Parmenides; Phaed. = Phaedo; Phaedr. = Phaedrus; Phileb. = Philebus; Pol. = Politia; Polit. = Politicus; Prot. *or* Protag. = Protagoras; Soph. = Sophista; Symp. = Symposium; Theaet. = Theaetetus; Theag. = [Theages]; Tim. = Timaeus.

Thuc. = Thucydides.

Xenophon; Ages. = Agesilaus; Anabasis (by bk., ch., and sect. merely); Apol. = [Apologia]; Ath. = Politia Atheniensium; Comm. = Commentarii *or* Memorabilia; Cyn. = Cynegeticus; Cyr. = Cyropaedia; Hel. = Hellenica *or* Historia Graeca; Hi. *or* Hier. = Hiero; Hip. = de Re Equestri; Hipp. = Hipparchicus *or* Magister Equitum; Lac. = Politia Lacedaemoniorum; Oec. = Oeconomicus; Symp. = Symposium; Vect. *or* de Vect. = de Vectigalibus.

ORDER OF WORDS

IN

ATTIC GREEK PROSE.

I. THE ARTICLE.

THE article may be separated from its noun by an adjective; as, *τὴν ταχίστην ὁδόν* 1:2, 19; *ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη* 2:6, 15; by a participle; as, *τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην* 1:1, 4; by certain pronouns and pronominal words; as, *οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες* 7:7, 24; *οἱ ἄλλοι Κρῆτες* 5:2, 31; *τῆς ἑτέρας πόλεως* 5:4, 31; by an adverb or particle; as, *τὴν ἄνω ὁδόν* 3:1, 8; *τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν*, Thuc. 6:80; *οἱ γὰρ στρατιῶται* 1:3, 1; by a noun in an oblique case; as, the genitive, *ὁ Περσῶν βασιλεύς* 3:4, 12; the dative, rarely; as, *ἡ τοῖς Συρακοσίοις στάσις* Thuc. 7:50; by a preposition and its case; as, *αἱ ἐκ Πελοποννήσου νῆες* 1:4, 2; *ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσοδος* 7:7, 36; by two of these combined; as, *ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ* 7:4, 11; *τὴν προτέραν τῆς πόλεως δύναμιν*, Hel. 1:4, 20; *ἥ τε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία κτέ.* Plat. Charm. 157, E; by the accusative with the infinitive; as, *τῆς γε πρὶν ἄρξαι αὐτὸν ἀρετῆς*, Ages. 1:5; the adjunct may sometimes follow the article and its word; as, *τοὺς ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον* 1:9, 14 (compare *τοὺς περὶ αὐτὴν*, i. e., *τὴν ἀρετήν, ἀγαθούς*, Cyn. 12:21).

The intervening word may itself have a simple or complex modification, and the whole may stand between the leading word and its article; as, *τὰ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα*, Plat. Soph. 254 A; *ἔνοχος ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ*, Æschin. adv. Timarch. 6, p. 2; *ὁ πιστότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων θεράπων* 1:8, 28; *τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας*, Thuc. 3:14; *τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον* 1:2, 18; or a part may stand after the leading noun and be connected by the article; as, *τὰ Συεννέσιος βασίλεια τοῦ Κιλίκων βασιλέως* 1:2, 23.

The adjunct or adjuncts of the noun may stand after it and be connected with it by the article directly; as, *βασιλεὺς ὁ Περσῶν* 3:4, 8; *Περικλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα*, Hel. 1:7, 21; *σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω* 2:2, 11; *κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων* 1:8, 12; *ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν* 4:3, 1; or a word or words may intervene; as, *θώρακα ἔχων τὸν ἱππικόν* 3:4, 48; or the noun in such case may have the article both before and after it directly; as, *τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ* 1:2, 26; *ἡ ἐς τὴν Ἀττικήν*, Thuc. 5:20; *τὴν πόλιν τὴν οὐδὲν αἰτίαν* 7:1, 25; or the second article may be separated by a word or words; as, *τοὺς στρατιώτας αὐτῶν τοὺς παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας κτέ* 1:4, 7; *τὴν κατάβασιν ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα* 5:2. 28; *τὸ γὰρ ἱππικὸν φόβον παρεῖχε τὸ τῶν πολεμίων πολὺ ὄν* 6:3, 29; or the second article may be omitted; as, *ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ* Thuc. 2:52; and, by inversion, an adjunct may stand first; as, *ἡ τοῦ Διὸς ἡ μεγίστη ἑορτή* Thuc. 1:126; *ἡ οὐχ ἥκιστα βλάψασα καὶ μέρος τι φθείρασα ἡ λοιμώδης νόσος* Thuc. 1:23.

If two or more words have a common adjunct, it may stand with the first or last word; as, *τοῖς περὶ αὐτὸν ἀριστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις* 1:5, 7; *τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν* 2:5, 11; *καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα προέσθαι* 1:9, 12.

When the adjunct thus stands between the article and noun, or follows the noun and is connected by the article, such adjunct is an attribute of the noun; but if the noun has the article before it only, and the adjunct precedes the article and noun, or follows them, such adjunct is a predicate, whether primary; as, *χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα* 3:2, 2; *τῶν πολεμίων ὄντων ἱππέων* 3:4, 24; or secondary; as, *οἱ λόγοι θαυμασιώτατοι λέγονται*, Plat. Pol. 2, 364, B; or tertiary; as, *καταλαμβάνουσι τὰς ἀμάξας μεστὰς ἀλεύρων καὶ οἴνου* 1:10, 18; *λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν* 1:8, 6, where just before this we find *ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλήν*, an equivalent form; *ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδροῦντι τῷ ἵππῳ* 1:8, 1; *ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ* 2:2, 16.

When two or more nouns are connected by a copulative conjunction, and the article is employed, it is used with each; as, *οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοί* 3:5, 14; *τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας* 1:4, 4; or only with the first; as, *τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς* 1:7, 2; *τῆς τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας* Thuc. 1:36; and this not only when the nouns are distinctive, but even when they are opposed; as, *περὶ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάττονος*, Plat. Euthyph. 7, C; *περὶ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου*, ib.; and where the words are connected in pairs, the article may be used only with the first pair; as, *τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον, καὶ καλὸν καὶ αἰσχρόν, καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν*, ib.; the article may sometimes be used with the first noun only, even when the nouns are of different genders and numbers; as, *ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων* 4:1, 7; *τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους* Thuc. 7:70; *τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας καὶ παρασκευήν* Thuc. 4:29; *λέγεται τόν γε ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα ὁρᾶσθαι* Plat. Phæd. 111, C. in which last case one form of the article is employed for two numbers and the three genders.

When an epithet is added as an appositive to the name of a god, both take the article or neither; as, *τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι* 4:8, 25; *Ζεὺς Σωτὴρ* 6:3, 25; *Διὶ ἐλευθερίῳ* Thuc. 2:71; *τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου* Thuc. 2:15; but *Ζεὺς ὁ Ὀλύμπιος* Thuc. once only, in 3:14.

II. THE ADJECTIVE.

When the noun is without the article, the adjective is regularly put last; as, *τὰ δὲ ἄλλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ* 1:2, 10; *ὑπὸ Κύρου ζῶντος* 3:2, 5; *ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, παρασάγγας ὀκτώ· καὶ διέβησαν διώρυχας δύο* 2:4, 13; *Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας ἑπτά* 1:2, 6; *ἅρματα δρεπανηφόρα διακόσια* 1:7, 10; *Εὑρίσκετο δὲ καὶ νεῦρα πολλὰ ἐν ταῖς κώμαις* 3:4, 17; *ἄνδρας ὅτι πλείστους* 1:1, 11; *τοξότας καὶ σφενδονήτας ὡς τετρακοσίους* 3:3, 6; but if the adjective is emphatic, it is put first; as, *Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ ἀνδρί, ὡς ᾤετο* 1:6, 3; *πλαίσιον ἰσόπλευρον πυνηρὰ τάξις εἴη πολεμίων ἐπομένων* 3:4, 18; *βασιλεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν* 1:7, 18; *ἐὰν δ' ἀληθεύσῃς, ὑπισχνοῦμαί σοι δέκα τάλαντα* 1·7, 18; *Οὐδὲ γὰρ ἂν πολλαὶ γέφυραι ὦσιν, ἔχοιμεν ἂν ὅποι φυγόντες ἡμεῖς σωθῶμεν* 2:4, 19; and the numeral is regularly put first when it belongs to the nominative of measure or the adnominal genitive of measure or value, or is used in a comparison; as, *τὸ εὖρος πέντε καὶ εἴκοσι πόδες* 3:4, 7; *μῆκος δ' ἐλέγετο εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν* 2:4, 12; *τὸ ὕψος εἴκοσι ποδῶν* 3:4, 7; *τὴν καπίθην ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων τεττάρων σίγλων* 1:5, 6; *οὐ πλεῖον εἴκοσι σταδίων* 3:2, 34; *οὐ μεῖον ἢ πέντε παρασάγγας* 4:4, 1; *Οὐδαμῇ πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν* 7.3, 12; but sometimes last; as, *τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ τρεῖς* 1:7, 14. In some cases the position is nearly indifferent; as, *μεγάλου βασιλέως* 1:2, 8; *βασιλεὺς μέγας* 1:7, 16, the designation of the king of Persia.

When the noun has the article, the adjective is regularly put between the article and noun; as, *τὸ βασίλειον σημεῖον* 1:10, 12; *τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην* 1:1, 4; but if the adjective is very emphatic, it follows the noun with the article repeated; as, *τοὺς μὲν γὰρ κύνας τοὺς χαλεπούς κτἔ.* 5:8, 24; *τοῦ κινδύνου τοῦ προκιόντος* 1:7, 5; if the adjective is slightly emphatic, or designates a particular individual or a class, the first article is omitted; as, *Ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς* Comm. 2:1, 32; *σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω κτἔ.* 2:2, 11; *Κῦρον τὸν ἀρχαῖον* 1:9, 1; *Φρυγίας τῆς μεγάλης* 1:9, 7; *στρουθοὶ αἱ μεγάλαι* 1·5, 1; and sometimes another modification is added, and the article repeated; as, *Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη, καὶ τὸ μὲν ἔσωθεν τὸ πρὸ τῆς Κιλικίας κτἔ* 1:4, 4.

The order of certain adjectives is specially to be noted; as, *μέσος, ὅλος, μόνος.*

When *μέσος* designates an individual as opposed to others, it follows the article; as, *τὸ μέσον στῖφος* 1:8, 13; but when it denotes a part as opposed to the whole, it precedes the noun and article or follows both; as, *διὰ μέσης τῆς πόλεως* 1:2, 23; *ἐν μέσοις ἀναμεμιγμένοι τοῖς Ἕλλησι* 4:4, 8; *πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης* 1:2, 17; so without the article in the phrase *μέσαι νύκτες*; as, *περὶ μέσας νύκτας* 1:7, 1.

When *ὅλος* designates the whole of a thing as opposed to its parts, it precedes the article and noun or follows both; as, *ὅλην τὴν φάλαγγα* 1:2, 17; *ἡ ἡμέρα ὅλη* 3:3, 11; so without the article, *Βαβυλῶνος ὅλης* Cyr. 7:5, 69; but when it denotes one whole thing as opposed to another, it follows the article; as, *τὴν ὅλην ἀδικίαν ἠδικηκότα* Plat. Pol. 1, 344, C; but *εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει κτἔ* Plat. Symp. 191, B.

When *μόνος* denotes an attribute, it follows the article; as, *τὸν μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα* Cyr. 4:6, 4; but when it belongs to the predicate, it follows or precedes both the article and noun; as, *ἡ δὲ ἐγκράτεια μόνη ποιοῦσα καρτερεῖν τὰ εἰρημένα* Comm. 4:5, 9.

For the position of the adjective generally, when it forms not an attribute, as above, but a predicate, see under the Article, p. xv.

If the adjective belongs to two or more nouns, it is commonly put first, and in agreement with the first noun; as, *πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροὶ καὶ τἄλλα τὰ ἐπιτήδεια* 7:1, 13; *μιαν ἡμέραν καὶ νύκτα* 6:4, 38; *σῖτος πολὺς καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρήματα* 2:4, 27; so even when followed by a double connective, whether copulative or disjunctive; as, *πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις* 3:1, 2; *πολὺ δὲ σήσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει* 1:2, 22; *εἴ τις ἢ πόλις ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο* 7:1, 33; the common adjective is sometimes placed after one of the intermediate nouns, and in agreement with that; as, *ἄνθρωποι μὲν ὀλίγοι πάνυ ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα* 4:7, 14; *γράδια δὲ καὶ γερόντια καὶ πρόβατα ὀλίγα καὶ βοῦς* 6:1, 22.

If a noun be modified by two or more adjectives, the noun is regularly put first; as, *πόλιν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα* 1:4, 1; *δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικήν* 1:3, 12; but if the adjectives are relative, the noun is put last; as, *Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἂν ἐλπίδων ἐμαυτὸν στερήσαιμι, εἰ κτἔ* 2:5, 10; sometimes the noun is put after the first adjective; as, *τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς* 4:3, 6; *διαθεώμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν* 3:1, 15; after second, Phæd. 90, C.

When the adjective is very emphatic, it is repeated, or its appropriate substitute used with each noun; as, *λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν ὅτι τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη* 1.8, 15; *τά τε ἱερὰ ἡμῖν καλὰ οἵ τε οἰωνοὶ αἴσιοι τά τε σφάγια κάλλιστα* 6:5, 21; *ᾤετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην καὶ χρήματα πολλά* 2:6, 17; when there are two constructions, the noun may be placed last, and follow the last or first construction; as, *εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως* 5:5, 31; *Λακεδαιμονίοις μὲν πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι* Thuc. 2:7; *μυρίους ὄψονται ἀνδ' ἑνὸς Κλεάρχους* 3:2, 31; or be put first, and take the construction there required; as, *οὕτως ἐγίγνετο αὐτῷ φίλος χρήσιμος ἀντὶ ἀχρήστου* Cyr. 8:1, 20.

An adjective may be separated from its word to make the adjective or the intervening word emphatic; as, *ἃ σὺ πάντα εἰδὼς κτἔ.* 3:1, 29; *ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλείστους, ὡς κτἔ.* 1:1, 11; *χρόνον ἀντεῖχον πολὺν ἀλλήλοις* Thuc. 7:34; *ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα* Id. 1:3; *πᾶσαν ἐς ἀρετήν* Id. 7:86; *οὐδὲν δι' ἄλλο* Ath. 3:1; *μηδὲν δι' ἄλλο* Isocr. Panath. 216, p. 278; especially when the adjective with the verb forms one idea, or the adjective modifies the idea of the verb—that is, when it forms a predicate—it is brought near the verb and commonly before it; as, *ἦρχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις* 1:8, 17; *ἐπεμελεῖτο ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἶησαν κτἔ.* 1:1, 5; *δοῦναί μοι ὑπόσους δυνατὸς εἴη ἄνδρας* 7:2, 34; *δύναμιν ᾗ Κῦρος πολεμίᾳ ἐχρῆτο* 2:5, 11; *ἕρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν* 3:4, 40; *φιλίαν παρέξειν ὑμῖν τὴν χώραν* 2:3, 26; *τὸν μὲν ἄρχοντα τῆς κώμης ταύτης σύνδειπνον ἐποιήσατο* 4:5, 28; *Τό γε μὴν πειθομένους παρέχεσθαι τοὺς στρατιώτας* Cyr. 1:6, 20; *Σχολαίαν γὰρ ἐποίουν τὴν πορείαν* 4:1, 13; *ἔτυχε γὰρ ὕστερος προϊών* 1:5, 30; *ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιδόναι ἃ εἶχον* Thuc. 5:21; *ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὥρθρου κτἔ.* 4:5, 18; *Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος αὐαίνετο* 2:3, 16; *ὁπόσα ἦν νεωστὶ αἰχμάλωτα ἀνδράποδα ἐν τῇ στρατιᾷ πάντα ἀφεῖναι* 4:1, 12; or such adjective is sometimes put after the verb; as, *τούς τε πολεμίους ἐπεποιήκεσαν θρασυτέρους* 5:4, 18; *τοὺς μὲν ἄλλους αἰχμαλώτους Θράσυλλος εἰς Ἀθήνας ἀπέπεμπε πάντας* Hel. 1:2, 3; or if particularly emphatic, at the beginning or the end of the clause; as, *ἱκανὸς ἤδη νομίσας εἶναι καὶ ἄρχειν κτἔ.* 2:6, 17; *Ἐπεὶ δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη σκοταῖοι, διὰ γὰρ κτἔ.* 4:1, 10.

When the cardinal numerals are combined, Xenophon puts the smaller first with *καί*, or the larger first with *καί*; as, *πέντε καὶ εἴκοσιν* 1:2, 23; *εἴκοσι καὶ πέντε* 1:2, 8; *ἑπτὰ μὲν καὶ τετταράκοντα* Hel. 1:6, 35; *τετταράκοντα καὶ ἑπτά* 1:7, 17; *πεντήκοντα καὶ ἑκατόν* Hel. 1:4, 21; *ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα* 1:7, 12; *διςχίλιοι καὶ πεντακόσιοι* 1:7, 10; *μυρία καὶ τετρακοσία* 1:7 10; but Thucydides prefers to put the smaller first with *καί*; as, *πέντε καὶ εἴκοσιν* 1:26; *ἑπτὰ καὶ εἴκοσιν* 1:46; *τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν* 6:43; *πεντήκοντα καὶ ἑκατόν* 7:33; *ἑξακοσίους καὶ χιλίους* 1:60; *ἑκατὸν καὶ πεντακιςχιλίους* 6:43; *τριςχιλίους καὶ μυρίους* 2:13; and the noun sometimes intermediate; as, *εἴκοσι μὲν ὑπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι* 4:38; but when he puts the larger first, he commonly puts the limited noun intermediate; as, *τριάκοντα ναυσὶ καὶ τρισίν* 7:34; *ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο* 4:39; *τετρακόσια τάλαντα καὶ ἑξήκοντα* 1:96; but not invariably; as, *ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν* 3:20; *τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες* 5:68; 2:2.

Instead of adding the numbers eight and nine, subtraction is often employed, and the minuend put last; as, *δυοῖν δεούσαιν εἴκοσι ναυσίν* Hel. 1:7, 5; *μιᾶς δεούσαις εἴκοσι ναυσί* Thuc. 8:17; *δυοῖν δέοντες πεντήκοντα* Thuc. 5:68; but the minuend is sometimes put first; as, *πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη* Thuc. 2:2; other numbers also are subtracted; as, *ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι* Thuc. 4:38; *τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια* Thuc. 2:13; so also with the ordinals; as, *ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ* Thuc. 5:16; 3:102; 5:16; 8:6; but *ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος* Thuc. 7:18.

When the ordinal numerals are combined, the smaller is put first with *καί*, for which also we sometimes find the cardinal employed; as, *ἕβδομον καὶ δέκατον ἔτος* Thuc. 6:93; *ἑπτὰ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ* Thuc. 4:101; [*ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος*] Thuc. 8:109. The noun commonly stands after the ordinal, as above; but sometimes it stands first or intermediate; as, *Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστή* Hel. 1:2, 1; *ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ* Thuc. 1:87.

When a cardinal adjective is combined as a multiplier with a numeral noun, the adjective precedes; as, *δέκα μυριάδες* 1:7, 10; *τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς* 1:4, 5; *στρατιὰν δώδεκα μυριάδας* 3:5, 16; *ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες* 1:7, 11; when the numeral adverb is so used with a numeral adjective, it regularly forms a prefix to it; as, *πεντακιςχιλίοις* Thuc. 6:43; *τριςμυρίους* Cyr. 2:1, 2; but it is sometimes separated from it; as, *τετράκις γὰρ χίλιοι* Thuc. 6:31.

The complement or modification of the adjective is regularly put after it; as, *θαυμάσιαι τοῦ κάλλους* 2:3, 15; *ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων* Comm. 3:12, 2; Isocr. Nicocl. 36, p. 45; *κρείττονι ἑαυτοῦ* 1:2, 26; *ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ* Thuc. 3:9; *δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι κτἔ.* Comm. 2:1, 19; *θαυμαστὰ πλήθει* Plat. Theæt. 174, E; *τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει* Thuc. 3:21; *ἴσοι ὄντες τὸν ἀριθμόν* Cyr. 5:2, 1; *τοσοῦτος τὸ βάθος* 3:5, 7; Thuc. 3:98; *δεινὰ εἰς τὴν πορείαν* 2:3, 13 (Dindorf); 6:5, 42;—*ὠφέλιμον εἴη εἰς τὸν βίον* Œc. 6:4; *θαῤῥαλεωτέρους—εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους* 3:2, 16; *δεινὸς περὶ ἀμφοτέρων* Plat. Io, 534, A; *δεινοτέρους ἐμοῦ περὶ μουσικὴν* Œc. 2:15; *δεινῶν ἀμφ' ἵππων* ib. 12:20; *χρήσιμος ἀντὶ ἀχρήστου* Cyr. 8:2, 20; Plat. Gorg. 516, B; but if the complement be emphatic, it is put before the adjective; as, *ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἅ κτἔ.* 1:2, 7; *ἑνὸς ἐνδεεῖς* Ath. 2:14; Thuc. 3:97; *πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος* 1:3, 12; *τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι* 1:7, 7; *φύσει ἀγαθούς* Comm. 4:1, 3; *πολέμους ἀγαθοί* Cyn. 1:14; *τὸ πλῆθος ὡς διςχίλιοι* 4:2, 2; Thuc. 4:8; *πρὸς τὰ θηρία φιλοκινδυνότατος* 1:9, 6; *περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι* Plat. Protag. 338, E; *περὶ ἐμὲ ἄδικος* 1:6, 8.

III. PRONOUNS AND PRONOMINAL WORDS.

Αὐτός, as an emphatic adjective, commonly precedes its noun or pronoun; as, *αὐτοῦ Κύρου* 1:2, 21; *αὐτὰ ἐναντία* Comm. 4:5, 7; *πρὸ αὐτοῦ βασιλέως* 1:7, 11; *αὐτῷ τῷ στρατεύματι* 1:8, 14; *παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτην* 1:7, 16; *παρ' αὐτὰ τἀδικήματα* Dem. de Cor. 13, p. 229; *ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἑαυτῶν στρατεύματος* 3:4, 41; *αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω* Comm. 4:2, 31; *μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ* 1:3, 17; *αὐτὸς ἐγώ* 5:6, 24; *αὐτόν με* Comm. 2:9, 2; *αὐτῷ ἐμοί* Plat. Phæd. 91, A; *αὐτὸς σύ* 1:6, 7; *αὐτὸ τοῦτο* 1:9, 21; *αὐτὸ τοῦτο μόνον*, Plat. Gorg. 500, B; *αὐτὰ δὲ τάδε* Thuc. 1:139; *αὐτοῦ ἐκείνου* 1:3, 7; *εἰ μὴ αὐτός τις προθυμήσεται* Cyr. 2:3, 3; *οὐκ ἔστιν· ἄλλη φυλακὴ τοιαύτη οἵα αὐτόν τινα καλὸν κἀγαθὸν ὑπάρχειν* Cyr. 7:5, 84; *αὐτοὶ ἑκάτεροι* Thuc. 5:41; *αὐτὸς ἕκαστος* Thuc. 2:35; *αὐτοὶ ἕκαστοι* Cyr. 6:2, 4; but it sometimes follows them; as, *τούς τε ἄνδρας αὐτούς* 2:5, 39; *τὸ ὄψον αὐτό* Comm. 3:14, 3; *ἔμοιγε καὶ αὐτῷ* Plat. Apol. 41, A; *σὲ μὲν αὐτὸν ἄφηκα* Cyr. 5:5, 20; *σοῦ αὐτοῦ* Plat. Gorg. 506, B; *τοῦτον αὐτόν* Œc. 8:15; *τοῦτο αὐτὸ μόνον* Plat. de Leg. 2, 667, B; and regularly follows the personal pronouns in the plural when they are reflexive; as, *ἡμῖν αὐτοῖς* 3:1, 30; *ἡμᾶς αὐτούς* Dem. de Chers. 28, p. 97; *ὑμῶν αὐτῶν* 3:2, 14; *ὑμῶν αὐτῶν* Dem. de Chers. 75, p. 108; *σφίσιν αὐτοῖς* 6:4, 5; the possessives in apposition to the genitive implied in them; as, *τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις* 7:1, 29; *τοὺς οἴκους τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν* Isocr. Nicocl. 49, p. 37; *τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ* Thuc. 8:25; and the ordinal numerals from *τρίτος* upward; as, *ἱστορήγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου τρίτος αὐτός* Thuc. 2:79; *χρέᾳ πρεσβευτὴς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός* Hel. 2:2, 17; Thuc. 2:13; but it sometimes, though very rarely, precedes the personal pronouns of the first and the second person plural, whether reflexive or not; as, *αὐτοῖς τε ἡμῖν κτἔ.* Cyr. 6:2, 25; *ἐν αὐτοῖς ἡμῖν* Dem. Phil. 1, 50, p. 54; *αὐτοὺς ὑμᾶς* Dem. Phil. 1, 23, p. 46.

When it modifies two or more words, it may precede or follow the first word; as, *αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας* Plat. Theæt. 175, C; *περὶ δικαίων αὐτῶν καὶ ἀδίκων* Plat. Soph. 225, C.

It may be separated from its word; as, *ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν* Dem. Phil. 1, 41, p. 52, *Ἐγώ τε γὰρ ἡ μωρὰ πολλὰ διεκελευόμην αὐτῷ οὕτω ποιεῖν—αὐτός τε οἶδ' ὅτι οὕτος οὐ τοῦτο ἐνενόει κτἔ.* Cyr. 7:3, 10, where there is no ambiguity, as the speaker is a woman; of introduced after it for the sake of emphasis or distinction, in connection with a verb; as, *Ὁ δὲ Κλέανδρος ὑπὸ τοῦ Δεξίππου τε ἀνερεθιζόμενος καὶ αὐτὸς ἀχθεσθεὶς ὅτι κτἔ.* 6:4, 9.

It is used alone in this same sense to emphasize the subject of a verb of any person, or of an infinitive or participle, and commonly stands before or near the verb; as, *καὶ αὐτοὶ ἐπιβουλευόμεθα καὶ ὁ οἶκος ὅλος* Cyr. 5:4, 34; *ταῦτα δὴ πάντα αὐτοὶ παρεσκευασμένοι καὶ ποιήσαντες τοῖς Ἕλλησι φανερά, τοὺς ἄλλους ἥδη παρακαλῶμεν κτἔ.* Dem. Phil. 3, 71, p. 129; *τριήρεις πεντήκοντα παρασκευάσασθαί φημι δεῖν, εἶτ' αὐτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν ὡς, ἐὰν δέῃ, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσιν* Dem. Phil. 1, 16, p. 44; *καὶ αὐτὸς ἔρχεται σὺν τῇ δυνάμει* 7:4, 21; *καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο εἰ αὐτοῦ μείναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἄγοιντο ἢ ἀπίοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον· ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀπιέναι* 1:10, 17; *αὐτὸ συμβαίνει εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην* Dem. de Fals. Leg. 60, p. 360; *γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός* Cyr. 1:6, 2; *ἴστε αὐτοί* Dem. Phil. 3, 46, p. 122; and sometimes after the participle; as, *Καὶ ἐξελθὼν αὐτὸς μὲν Ἐλευσινάδε ξυνελέγετο κτἔ.* Hel. 2:4, 29; *γνόν-*

τες καὶ αὐτοὶ ταῦτα ἄριστα εἶναι κτἔ. Cyr. 7:5, 71; in cases of contrast or distinction, it may be removed from the verb; as, *εἰ σὲ μὲν ὁρῶμεν ἔξω καρτεροῦντα, αὐτοὶ δ' ἐν οἰκίαις εἴημεν* Cyr. 7:5, 56; *αὐτὸς μὲν ἀμέμπτως τετελεύτηκεν, ἐγὼ δ' ἡ παρακελευομένη ζῶσα παρακάθημαι* Cyr. 7:3, 10.

It may be used alone, also, as an emphatic pronoun in objective and other relations, and occupy a secondary place or the first; as, *οἱ δὲ αὐτόν τε ἔβαλλον καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου* 1:3, 1; *αὐτῶν μὲν γὰρ προφυλάττουσιν οἱ νόμοι* Hi. 6:10; *Αὐτοῦ πρῶτον ἡδέως ἀκούσαιμ' ἄν, κτἔ.* Plat. Lys. 204, B; and instead of the reflexive, when the subject of the finite verb and of the infinitive is the same, and a contrast of persons is to be denoted; standing in such case near the leading or dependent verb; as, *ὑπόσα δ' ἂν ἁλίσκηται ἀξιώσω αὐτὸς ἔχειν* 7:3, 10; *ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσειεν* Dem. adv. Aristog. 1, 7, p. 771; *τοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δὲ εἶπεν ὅτι ᾔδεσαί τι βούλοιτο* 7:2, 14.

It is often used in the oblique cases as a simple pronoun of the third person, and then always occupies a secondary place; as, *Ἀπορουμένοις δ' αὐτοῖς προσελθών τις ἀνὴρ Ῥόδιος εἶπεν·* 3:5, 8; *τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν* 1:1, 7; *Ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους κτἔ.* 1:1, 10; *χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν.* 2:6, 27; and when so used it may be made emphatic by itself repeated; as, *ἐκ τῆς εἰκόνος μανθάνειν αὐτήν τε αὐτήν, εἰ καλῶς εἴκασται, καὶ τὴν ἀληθειαν, ἧς ἦν ἡ εἰκών* Plat. Crat. 439, A.

When preceded by the article, as *ὁ αὐτός* or *αὐτός*, it means *the same;* as, *ὁ αὐτὸς ἄρξει ὑμῶν* Cyr. 4:5, 10; *τούτων οὐδὲν ἐστι τὸ αὐτό* Dem. adv. Androt. 27, p. 601; *οἱ ἄνθρωποι τὸ αὐτό τε καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ καλοὶ κἀγαθοὶ λέγονται* Comm. 3:8, 5; *τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον κτἔ.* 1:8, 14; *Ἐν ταὐτῷ γε μέντοι ἠσθα τούτοις* 3:1, 27; *πάντας εἰς ταὐτὸν* (neuter) *ἐλθόντας κτἔ.* 6:1, 17; *ταὐτὰ ἔπασχον* 3:4, 28; and when used as an attributive of a word, it regularly precedes the word; as, *τὸ αὐτὸ σχῆμα* 1:10, 10; *τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ* 1:5, 12; *κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον* Thuc. 3:7; *τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον* Dem. adv. Androt. 29, p. 602; *περὶ τῶν αὐτῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταὐτὰ γιγνώσκομεν* Isocr. de Pace 52, p. 170; *τὰ αὐτὰ ταῦτα* 1:1.7; *ταὐτὸ τοῦτο* Dem. in Mid. 39, p. 526; Plat. Gorg. 470, B; *τοὺς αὐτοὺς τούτους ἀνθρώπους* Dem. adv. Androt. 63, p. 612; but sometimes, though very seldom, follows it; as, *κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτόν* Thuc. 5:115; *τῇ δ' ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τοῦ τε πεζοῦ κτἔ.* Thuc. 7:39; *οἰκήσετε δὲ τὰς αὐτὰς οἰκίας καὶ χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε* Cyr. 4:4, 10, perhaps an inversion by *Chiasmus; ἐπὶ τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς* Dem. de Chers. 14, p. 93; *οὗτος δὲ ὁ αὐτός* 7:3, 3; *ἐκεῖνα τὰ αὐτά* Comm. 4:4, 6.

Ὁ αὐτός may be separated from its word, especially by a dependent case, or such dependent case may follow both; as, *εἰς τὸν αὐτὸν ἡμῖν κίνδυνον* Cyr. 2:1, 15; *τὸν αὐτὸν τούτοις τρόπον* Dem. adv. Androt. 25, p. 601; *τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ λόγον ἡ ἁνητὴ φύσις ζητεῖ* Plat. Symp. 207, D; *τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμῖν* Cyr. 2:2, 1.

Αὐτός, even when preceded by the article, has sometimes its emphatic force merely, the article being then pronominal; as, *οὔ' — δυνήσεται πεῖσαι τοὺς αὐτοὺς ἑορακότας ὑμᾶς κτἔ.* Dem. de Fals. Leg. 204, p. 405; *τί τούτους προσῆκει παθεῖν τοὺς αὐτοὺς ἠδικηκότας* ib. 221, p. 410; *ἐν δὲ τῷ κοινῷ μὴ χρῆσθαι τῷ νόμῳ τούτῳ τὴν πόλιν τὴν αὐτὴν ἐπιτάξασαν τοῖς ἰδιώταις* Dem. adv. Lept. 9, p. 459.

Οὗτος is commonly put after its noun when the noun is without the article, and a proper noun with the form *οὑτοσί* regularly omits the article; as, *Μηδοσάδης οὗτος* 7:2, 25; *Λακρίτῳ τούτῳ* Dem. adv. Lacr. Exc. 3, p. 924; *Μηδοσάδην τουτονί* 7:2, 24; *Ὀρόντου τουτουὶ* 1:6, 6; it is sometimes put before the noun; as, *οὗτος Φρυνίσκος* 7:2, 29; *οὗτος ἀνήρ* Plat. Gorg. 505, C; *οὑτοσὶ ἀνήρ* ib. 489, B.

When the noun has the article, *οὗτος* is commonly put before both; as, *ταύτας τὰς πόλεις* 1:1, 8; *διὰ τουτουσὶ τοὺς θεοῖς ἐχθρούς* Dem. de Fals. Leg. 61, p. 360; but sometimes after both; as, *τὸν ἄνδρα τοῦτον* 1:6, 9; *ἡ προαίρεσις αὕτη* Dem. de Cor. 12, p. 229.

It may be separated from its noun not only by particles; as, *Αὕτη μὲν δὴ ἡ περὶ αὐτόν τε φυλακή κτἔ.* Cyr. 7:5, 70; but by another pronoun; as, *τὴν χώραν ἡμεῖς αὐτοῖς ταύτην παρεδώκαμεν* 5:5, 10; by a verb; as, *ἐν ταύταις μαχεῖται ταῖς ἡμέραις* 1:7, 18; *Ὅμως δὲ τούτοις πιστεύεις τοῖς ἀδήλοις* Cyr. 1:6, 9; *Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ* Thuc. 1:126; and even by the verb whose subject it modifies; as, *ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἄθλα τοῦ πολέμου κείμενʼ ἐν μέσῳ,* Dem. Phil. 1, 5, p. 41; *Τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα* 1:1, 9.

Ἐκεῖνος and *Ὅδε*, when used with the article and noun, are commonly put before both; as, *ἐκείνης τῆς ἡμέρας* 1:7, 18; *κατʼ ἐκεῖνον τὸν χρόνον* Dem. de Cor. 180, p. 288; *τήνδε τὴν χώραν* 7:7, 6; *ὅδε ὁ ἀνήρ* 7:7, 3; *τῆσδε τῆς γραφῆς* Dem. adv. Androt. 59, p. 611; *ἐν τῇδε τῇ πόλει* Plat. Gorg. 469, D; but sometimes after both; as, *τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων* Dem. de Cor. 204, p. 296; *τὴν δημοκρατίαν ἐκείνην* Isocr. de Pace 64, p. 172; *ὁ μὲν ἀνὴρ ὅδε γε* Apol. 29; *κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε* Thuc. 4:48; *ἐν τῇ πόλει τῇδε* Plat. Gorg. 513, B; but when they are used with a noun without the article, they are regularly put after the noun; as, *νῆες ἐκεῖναι* Thuc. 1:51; *Καλλίστρατος ἐκεῖνος* Dem. de Cor. 219, p. 301; *Ἀρίσταρχος ὅδε* 7:3, 3; *ἐπὶ γῆν τήνδε* Thuc. 2:74; *Σωκράτης μὲν γὰρ ὅδε* Plat. Protag. 336, B; *τρίτον τόδε* Plat. Men. 84, D; but sometimes before it; as, *τόδε δύο κασᾶ* Cyr. 8:3, 7.

They are sometimes separated from their noun; as, *ἡμέρας τε ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης ᾗ κτἔ.* Thuc. 3:59; *δοκῶ μὲν γὰρ τήνδ', ὦ παῖ, τὴν ὁδὸν ἀναγκαιοτάτην ἡμῖν εἶναι τρέπεσθαι* Plat. Soph. 242, B.

When the article is followed by a defining word or phrase, *οὗτος* and *ἐκεῖνος* generally stand between the article and noun, but sometimes occupy their regular positions before or after both the article and noun; as, *ἡ στενὴ αὕτη ὁδός* 4:2, 6; *τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους* 7:3, 30; *αἱ τῶν Πελοποννησίων αὗται νῆες* Thuc. 8:80; *αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὑμιλίας* Dem. Phil. 2, 21, p. 71; *τῷ ἀφικομένῳ τούτῳ ξένῳ* Plat. Protag. 313, B; *τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς* Dem. de Cor. 262, p. 314; and sometimes amid such defining adjunct; as, *τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τριήρων* Dem. de Cor. 238, p. 306; *ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας* Dem. Phil. 1, 17, p. 44; *τουτουσὶ τοὺς τελευταίους χρόνους* Dem. Phil. 3, 23, p. 116; *τοὺς ἐθέλοντας φίλους τούτους* 1:6, 9; *ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν* Dem. Phil. 1, 17, p. 44; *Ὁρᾷς οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;* Plat. Phædr. 229, A; *οἱ ἀλαζόνες λόγοι ἐκεῖνοι* Plat. Pol. 8, 560, C; we find *ὅδε* also in the position of an attributive; as, *οἱ δὲ τελευταῖοι οἵδε ἥκοντες* Thuc. 1:140.

When the demonstrative pronouns, especially *οὗτος*, *ἐκεῖνος*, and *ὅδε*, serve to introduce a clause, or to designate it emphatically, they may stand at the beginning of their own clause; as, *Τοῦτο δὲ δεῖ λέγειν, πῶς κτἔ.* 3:2, 27; *κατέμαθεν, ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ προκεκαυμένα εἴη τῷ Σεύθῃ πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως κτἔ.* 7:2, 18; *τοῦτό σοι δοίημεν ἀληθὲς λέγειν, ὡς κτἔ.* Dem. Phil. 4, 71, p. 150; *αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὂντα καλὸν κἀγαθὸν μηδὲ φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι ἱκανόν* Plat. Symp. 204, A; *ἐκεῖνο δεῖ καταμαθεῖν, ὅτι κτἔ.* Cyr. 7:5, 80; *Ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ κτἔ.* Dem. Ol. 2, 24, p. 25; *κἀκεῖνα ἴσμεν, πάντ*

μηνί κτἔ. Dem. de Hal. 37, p. 85; *καὶ μὴν ἐκεῖνό γε αἰσχρόν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν κτἔ.* Dem. Phil. 3, 68, p. 128; *Ἐκεῖνό γε μὴν πῶς οὐ καλὸν καὶ μεγαλόγνωμον; τὸ αὐτὸν μέν — κοσμεῖν κτἔ.* Ag. 9:6; *τόδε δὲ πάντων μάλιστά μοι μέμνησο, μηδέποτε ἀναμένειν κτἔ.* Cyr. 1:6, 10; *ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν ἐκέλευσεν εἰπεῖν βασιλεύς, ὅτι κτἔ.* 2:1, 21; they may also stand first in their own clause, when the clause referred to precedes; as, *τὸ μέντοι ἄνδρα ἄρχοντα πᾶσιν ἅμα χαλεπαίνειν τοῖς ἀρχομένοις, τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖ κτἔ.* Cyr. 5:5, 11; — *τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅτι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου* Dem. Ol. 1, 16, p. 13; *ὅτι δὲ πολλῶν μὲν δεήσει, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα νῦν ἀνάγκη δαπανᾶν, ἐκεῖνο οὐ γιγνώσκεις*; Cyr. 1:6, 9; or intermediate, especially before the verb or after the negative particle; as, *οἱ δὲ στρατιῶται οἵ τε αὐτοῦ ἐκείνου καὶ οἱ ἄλλοι ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι κτἔ.* 1:3, 7; *Τοσούτων δ' ἐπιθυμῶν σφόδρα ἔνδηλον αὖ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι κτἔ.* 2:6, 18; *πολεμικὸς δὲ αὖ ταύτῃ ἐδόκει εἶναι, ὅτι κτἔ.* 2:6, 7; *οὐ τοῦτο πρῶτον ἐρώτα, πότερον κτἔ.* 3:1, 7; *Μηδὲ μέντοι τοῦτο μεῖον δόξητε ἔχειν, εἰ κτἔ.* 3:2, 17; *ὥςτε οὐ τοῦτο δέδοικα, μή κτἔ.* 1:7, 7; *οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦτ' ἀξιῶν, ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν καταστᾶναι* Dem. de Hal. 14, p. 80; *Καὶ οὐδ' ἐκεῖν' εἶδεν, ὅτι κτἔ.* Dem. adv. Androt. 76, p. 617; and referring to a clause without an introductory word; as, *ἐν δ' ὑμῖν ἐκεῖν' ὑπισχνοῦμαι — οὐ μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω κτἔ.* Dem. adv. Aristocr. 144, p. 167; *τοὺς μὴ προορωμένους τὸν πόλεμον ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι· ἡμεῖς κτἔ.* Dem. de Pace 24, p. 63; or they may stand at the end of their own clause; as, *Ἐντεῦθέμηναι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦτο, ὅτι κτἔ.* 3:1, 43; *ἢ πᾶσι πρόδηλον τοῦτο, ὅτι κτἔ.* Dem. adv. Lept. 63, p. 476; *καὶ τοὺς ἄρχοντας δὲ οὓς ἑώρα ἐπιμελομένους τούτου, ὅπως κτἔ.* Cyr. 6:2, 5; —*καὶ ζῶντας προυθυμήθημεν λαβεῖν αὐτοῦ τούτου ἕνεκεν, ὅπως κτἔ.* 4:1, 22; *ὥςτ' οὐκ οἶδεν ἐκεῖνο, ὅτι κτἔ.* Dem. adv. Androt. 75, p. 616; *παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε τάδε, ὅτι κτἔ.* 2:1, 20; *εἰ μέντοι γε δικαίως ἢ ἀδίκως αὐτοῖς χαλεπαίνεις, παρίσω τοῦτο·* Cyr. 5:5, 11.

In case of simple narration of events, or of introducing speeches and answers, the pronoun referring to what follows may stand first; as, *τόδε αὖ λαβὲ τεκμήριον. Ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς κτἔ.* Plat. Protag. 323, A; or intermediate; as, *Ἄλλα μὴν ἐποίει καὶ τόδε πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους· τὰ μὲν γάρ κτἔ.* Comm. 1:1, 6; *Ἐπὶ τούτοις δὲ Ξενοφῶν τάδε εἶπε· Κλέαρχος μέν κτἔ.* 2:5, 41; *Ἐκ τούτου λέγει τάδε Ξενοφῶν· Ἀλλά κτἔ.* 3:1, 35; or last, especially in introducing direct discourse; as, *Γίγνεται γὰρ τάδε. Εὐθύς κτἔ.* 3:1, 13; *καὶ ἔλεξε τάδε· Ἄνδρες κτἔ.* 1:4, 13; *εἶτα ἔλεξε τοιάδε· Ἄνδρες κτἔ.* 1:3, 2; *Κλέαρχος εἶπε τοσοῦτον· Ὡς μέν κτἔ.* 1:3, 15.

Τοιοῦτος and **Τοσοῦτος** regularly stand before their words; as, *ἐν τοιούτῳ καιρῷ* 5:8, 3; *τοιοῦτον οὐδέν* 2:5, 5; *τοιαῦτα πολλά* Cyr. 8:2, 25; *τοσοῦτος πόλεμος* Thuc. 1:23; *ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ* Æschin. de Fals. Leg. 42, p. 33; *τοσούτους ἀνθρώπους* 7:7, 25; *τοσούτους ἄλλους* Plat. de Leg. 6, 775, A; *σὺν τοσαύτῃ καὶ τοιαύτῃ δυνάμει* Cyr. 2:4, 6; *τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα σχήματα* Plat. Tim. 73, C; *τὸν τοιοῦτον ὅρκον* Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; *οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες* 7:7, 24; *Καὶ τὸ μέν — τοσοῦτον ἀγαθόν κτἔ.* Thuc. 4:62; *τοῦτο τὸ τοσοῦτον κακόν* Plat. Apol. 25, E; but sometimes after them; as, *ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένετο, οἷς κτἔ.* Thuc. 1:41; *περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα* 5:8, 33; *στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου* Thuc. 2:75; *νῆες τοσαῦται δὴ πλεῖσται* Thuc. 3:17; *οὐδὲν τοιοῦτον* 2:5, 4.

They are sometimes separated from their word; as, *ἐνίησί τι καὶ πάνυ πρόσωθεν τοιοῦτον, ὥςτε κτἔ.* Comm. 1:3, 13; *Τοιούτων μέν ἐστε προγόνων* 3:2, 13; *Ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι* 2:1, 16; *Τοιαῦτα ἔλεγε πολλά* 2:4, 7; *πόλιν ἑτέραν τοσαύτην ὅσαι κτἔ.* Thuc. 6:37.

Ἑκάτερος generally precedes the article and noun; as, *ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρί* 5:9, 9; *ἑκάτερα τὰ ἰσχυρότατα* Comm. 4:3, 9; *ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ* Thuc. 5:67; *ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων* Thuc. 4:96; *ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἠπείρου* Isocr. Pan. 35, p. 47; but sometimes follows them; as, *τὸ κέρας ἑκάτερον* 7:1, 23; *ἐπὶ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ* Thuc. 4:93.

Ἕκαστος is regularly put after the article and noun; as, *ἐπὶ τὸν πύργον ἕκαστον* Cyr. 6:1, 53; *τοῖς φρουράρχοις ἑκάστοις* 1:1, 6; *τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ* Thuc. 6:31; *τοῖς ἔργοις ἑκάστοις* Thuc. 1:22; *κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην* Dem. de Cor. 249, p. 310; *τοῦ μηνὸς ἑκάστου* Dem. Phil. 1, 28, p. 48; *ἡ ψυχὴ ἑκάστη* Plat. Phædr. 248, E; *ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις* Plat. Pol. 1, 339, C; but if it is emphatic, it is put before both; as, *ἕκαστον τὸ ζεῦγος* Cyr. 6:1, 54; *ἕκαστον τὸ ἔθνος* 1:8, 9; *ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες* Thuc. 1:15; *καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν* Isocr. Pan. 29, p. 46; *ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει* Plat. Parm. 144, C; *ἐν ἑκάστοις τοῖς κινδύνοις* Plat. Apol. 39, A.

If the noun is without the article, either **ἕκαστος** or the noun may stand first according to the emphasis; as, *ἕκαστος ἀσκός* 3:5, 10; *ἕκαστον ἄστυ* Thuc. 1:122; *καθ' ἑκάστην ἡμέραν* Comm. 4:2, 12; Hel. 2:1, 27; *ἑκάστης ἡμέρας* Plat. Protag. 318, A; *ἐξ ἑκάστης πόλεως* Thuc. 5:18; *ἀνδρὶ ἑκάστῳ* 1:4, 13; Thuc. 8:29; *καθ' ἡμέραν ἑκάστην* Thuc. 2:85; *κατὰ ἔτος ἕκαστον* Thuc. 1:56; *ἀπὸ πόλεως ἑκάστης* Thuc. 2:10.

It is put after the pronominals **εἷς** and **αὐτός**; as, *εἷς ἕκαστος τῶν Λακεδαιμονίων* 6:6, 12; *ὧν μίαν ἑκάστην* Cyr. 6:2, 18; *τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον* Hel. 2:3, 21; *εἷς ἕκαστος ἑξιών κτἔ.* Thuc. 1:77; *ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες κτἔ.* Thuc. 3:68; *ὅπως αὐτοὶ ἕκαστοι φανοῦνται κτἔ.* Cyr. 6:2, 4; *ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται κτἔ.* Thuc. 2:35; and commonly before, but sometimes after *τις*; as, *καὶ εὔνοιαν ἐνδεικνύμενος ἕκαστός τις ἔπειθεν κτἔ.* 6:1, 19; —*ἀθροίζοντο, ἕκαστός τις φοβούμενος κτἔ.* Cyr. 6:1, 42; *ὡς ἑκάστη τις κατέχεται* Thuc. 3:45; *ξυνέβη δὲ πρός τε σφᾶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προσετάχθη κτἔ.* Thuc. 6:31.

It is sometimes separated from its word; as, *ὅσα ἐν ἑκάστῃ ἦν τῇ ἁμάξῃ* Cyr. 7:4, 12; *τίνα ποτὲ ἕξιν δεῖ τότε ἐν ἑκάστοις εἶναι τοῖς ζώοις κτἔ.* Plat. Phil. 32, E; *ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου* Dem. de Cor. 255, p. 312; *εἰκὸς γάρ, αὐτοὺς ἀκριβέστατα ἑκάστους — φοβεῖσθαι* Thuc. 6:91; *πάντες ἔφερον ὅ τι τις ἐδύνατο ἕκαστος χρήσιμον* Thuc. 7:75.

Ἅμφω precedes its noun whether with or without the article; as, *ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν* Plat. Protag. 314, D; *ἅμφω πολεμάρχω* Hel. 2:4, 33; it stands first also when the noun takes the article and a pronoun; as, *ἅμφω τούτω τὼ ἡμέρα* Cyr. 1:2, 11; *ἀμφοῖν τούτοιν τοῖν θεοῖν* Lac. 13:3; but may stand after its word; as, *τοῖν ἰσοτήτοιν ἀμφοῖν* Plat. de Leg. 6, 757, E; *τούτοιν ἀμφοῖν* Plat. Phil. 66, E; *ἡμᾶς ἅμφω* Plat. Phil. 14, B.

Ἀμφότερος commonly precedes the article and noun or the pronoun; as, *ἀμφότερα τὰ ὦτα* 3:1, 31; *ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς* Æschin. adv. Tim. 31, p. 24; *ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν* Thuc. 7:41; *ἀμφότερα ταῦτα* Comm. 1:1, 5; *ἀμφοτέροις τούτοις* Isocr. Pan. 45, p. 49; *ἀμφότερα τάδε* Thuc. 6:79; *ἀμφότερα αὐτά* Thuc. 6:72; but sometimes follows them; as, *τὼ παῖδε ἀμφοτέρω* 1:1, 1; *τοῖς ποσὶν ἀμφοτέροις* Hel. 2:3, 31; *οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι* Thuc. 5:74; *τούτων ἀμφοτέρων* Dem. de Chers. 75, p. 108; *ἡμᾶς ἀμφοτέρους* Plat. Crat. 427, E; and also the relative; as, *ἐφ' οἷς ἀμφοτέροις* Dem. adv. Aristog. 119, p. 775.

It is sometimes separated from its word; as, *ἐκέλευσεν — ταῦτα πυθέσθαι· τέλος δ' ἀμφοτέροις εἰπεῖν ὑμῖν ὅτι κτἔ.* Cyr. 2:4, 7.

Ἄλλος is regularly put before the noun which it limits whether without or with the article; as, *Ἄλλο δὲ*

στράτευμα 1:1, 9; *ἄλλην στρατιάν* Thuc. 7:12; *ἄλλαι κῶμαι πολλαί* 3:5, 1; *ἄλλων βαρβάρων πάντων* 7:1, 28; *ἄλλα ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα* 2:5, 13; *τὸ ἄλλο στράτευμα* 3:4, 28; *τοὺς ἄλλους Πέρσας* 1:8, 6; *τἆλλα τὰ πολιτικά* Hi. 9:5; and commonly before other pronouns, pronominal words, and numerals; as, *Ἄλλος οὗτος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νόμος ἀνθρωπινος—κείμενος, ὃν κτἔ.* Dem. adv. Aristocr. 44, p. 634; *Ἄλλος δέ τις ἔλεξε* Cyr. 2:2, 6; in *ἄλλο τι ἤ*; as, *ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει παριέναι*; 4:7, 5; *ἄλλην τινὰ ἡδονήν* 2:6, 6; *καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἐπιτηδείων* 7:7, 2; *τά τε ἄλλα πολλά* 1:10, 2; *καὶ τἆλλα πάντα* Comm. 2:1, 17; *Καὶ οὗτος ἅρα καὶ ἄλλος πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν κτἔ.* Plat. Symp. 200, E; *καὶ ἄλλα τοιαῦτα* 2:4, 11; *τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων* Comm. 1:2, 37; *ἀνίστη δὲ καὶ Ἀγριᾶνας καὶ Λαιαίους καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικὰ ὧν ἦρχε·* Thuc. 2:96; *καὶ ταύτην ἔσωσαν καὶ ἄλλα ὑπόσα ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο πάντα ἔσωσαν* 1:10, 3; *οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὁστισοῦν*, Plat. Symp. 198, B; *ἀσφαλές σοι ὠνεῖσθαι μαθήματα καὶ παρὰ Πρωταγόρου καὶ παρ' ἄλλου ὁτουοῦν·* Plat. Protag. 313, E; *ἢ αὐλητὴς ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν* Cyr. 1:6, 22; *ἀνάγκη ἡμῖν καὶ Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας καὶ ἄλλον ὁντινα ἂν δυνώμεθα φίλον ποιεῖσθαι* 5:5, 12; *καὶ ἄλλου οὑτινος ἂν δέησθε, οἶδα ὅτι ὡς φίλου τεύξεσθε Κύρου.* 1:4, 15; *Ἔστι τοίνυν οὗτος Ἀθηνόδωρος, Σίμων, Βιάνωρ, οἱ Θρᾴκης βασιλεῖς, ἄλλος ὅστις ἂν εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι βούλοιτο κτἔ.* Dem. Aristocr. 17, p. 626; so *ἄλλοσε ὅποι*; as, *πολλαχοῦ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοσε ὅποι ἂν ἀφίκῃ, ἀγαπήσουσί σε·* Plat. Crit. 45, B; so before *εἴ τις*; as, *προεῖπε τοῖς ὑπηρέταις καὶ ἄλλος εἴ τις βούλοιτο προίστασθαι* Cyr. 6:2, 13; *πυρὸς ἢ ἄλλο εἴ τι ἔχοιεν βρωτόν* 4:5, 5; *καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν* Thuc. 2:72; *ἔπειτ' ἐγγυώμεθ' ἡμεῖς, ἐγώ, Φορμίων, ἄλλον εἴ τινα βούλεται, ζήσειν τὸν νόμον* Dem. adv. Lept. 100, p. 487; so *ἄλλοσε εἴ ποι*; as, *ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄλλοσε εἴ ποι βουλόμεθα πλεῖν* Thuc. 1:53; *ἄλλων πολλαπλασίων* 1:7, 3; *ἄλλας τε πολλάς κτἔ.* 7:1, 27; *καὶ τἆλλα πάντα* 5:2, 27; *ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα* Hel. 4:6, 6; *οὔτε ἄλλον οὐδένα ἔτι*, 6:4, 26; *οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος* Thuc. 2:65; *ἄλλος μηδείς* 2:4, 1; *μήτε ἄλλο μηδὲν* Thuc. 8:18; *ἄλλοις τρισίν* 1:8, 12; *ἄλλους ὡς τετταράκοντα* Hel. 3:3, 5; *ἄλλα μυρία* Dem. Phil. 3, 52, p. 124; *ἄλλο τρίτον ἅρμα* Cyr. 8:3, 12.

It is sometimes put after its word; as, *πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις* Thuc. 3:5; *στρατιὰν ἄλλην προσλαβόντες* Thuc. 7:1; *πρὸς πολλοῖς ἄλλοις* Dem. de Cor. 252, p. 311; *τοσούτους ἄλλους* Plat. de Leg. 6, 775, A; *δι' ὁντινα δ' ἄλλον* Dem. de Cor. 94, p. 257; *πλὴν Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων* Thuc. 3:92; *εἰς ὅσα δὲ ἄλλα ἄπειρον εἰπεῖν* Cyn. 6:5; *Τεγεᾶται καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν* Thuc. 5:57; so *ὅποι ἄλλοσε*; as, *ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ* Plat. Phædr. 230, E; *οὐδὲν ἄλλο* 2:2, 13; *εἰ μηδένες ἄλλοι ἤ κτἔ.* Hel. 5:4, 20; *μηδένα ἄλλον ἐᾶν κεκτῆσθαι ναῦς* Thuc. 1:35; and regularly after the pronoun in the phrases *εἴ τις καὶ ἄλλος* 1:4, 15, *εἰ δέ τι καὶ ἄλλο* 1:5, 1, *καὶ εἴ τινες ἄλλοι*, Thuc. 1:14, *ὥς τις καὶ ἄλλος* 1:3, 15, and the like; in *οὐδὲν ἄλλο ἤ* Cyr. 1:4, 24; Thuc. 4:120; and *μηδὲν ἄλλο ἤ* 1:6, 39.

It is sometimes separated from its word; as, *ἄλλην τινὰ ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὀδὸν κρείττω* 2:2, 10; *εἰ καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀγαθὰ προγένοιτο κτἔ.* Cyr. 3:2, 18; *Τί αὐτὸν καὶ δεῖ ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ ἅπερ ἐγώ*; Œc. 12:4; *ἄλλον ὁρῶμεν λόγον* Plat. Phædr. 276, A.

As to the object to which *ἄλλος* refers, it is regularly introduced before *ἄλλος*; as, *Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυον κτἔ.* 6:6, 8; *φυλακὴν—ἐποιοῦντο λιμένων τε κλῄσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ* Thuc. 2:94; *δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους ἐσωζόμην* Dem. de Cor. 249, p. 310; *καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησαν καὶ ἄλλους πεντηκοντῆρας καὶ ἄλλους ἐνωμοτάρχας* 3:4, 13; so the adverb *ἄλλως*, and *τὰ ἄλλα* or *τἆλλα* used adverbially; as, *εἴ τις ἀποκτενεῖ Χαρίδημον ἢ καὶ ἄλλως πως τελευτήσει* Dem. adv. Aristocr. 47, p. 635; *καὶ γὰρ συγγενεῖς πολλοὶ ἔνδον ἦσαν τῶν φευγόντων καὶ ἄλλως εὐμενεῖς* Hel. 5:2, 9; *πιστοτάτους τε τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους καὶ τἆλλα τιμήσειν* Thuc. 4:120; but if the object of reference be emphatic, *ἄλλος* is introduced first, and an emphatic adjunct in such case sometimes accompanies the object of reference; as, *τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς καὶ ἄλλοις καὶ ἥ τε Κίλισσα ἔφυγεν κτἔ.* 1:2, 18; *καὶ εἴτε ἄλλο τι βούλεται χρῆσθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκαταστρέψαιντ' ἂν αὐτῷ* 2:1, 14; *ξυνεπεβάλοντο αὐτοῖς ἅμα καὶ ἄλλοι καὶ Ἕρμων τις* Thuc. 8:92; *τῶν στρατηγῶν κατηγόρουν ἄλλοι τε καὶ Θηραμένης μάλιστα* Hel. 1:7, 4; *τεκμηρίοις ἄλλοις τε πολλοῖς χρώμενοι καὶ μάλιστα τοῖς περὶ ἡμᾶς γεγενημένοις* Isocr. Archid. 49, p. 126; *ἄλλοι δέ, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι* Thuc. 7:86; *κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον κτἔ.* Thuc. 1:3; so also *ἄλλως*, and *τὰ ἄλλα* or *τἆλλα* used adverbially; as, *ἄλλως τέ μοι καλῶς δοκεῖς ταῦτα λέγειν πάντα καὶ ὅτι κτἔ.* Cyr. 1:6, 11; *τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εὔπορον ἦν διέναι ἄνευ ἀγωγοῦ καὶ μετὰ ὅπλων γε δή, καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως Ἕλλησιν ὕποπτον καθεστήκει τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διέναι* Thuc. 4:78; and very often by ellipsis; as, *ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων* 7:7, 40; *ἄλλως τε καὶ γιγνώσκοντας κτἔ.* Dem. Ep. Phil. 17, p. 163; *ἄλλως τε καὶ εἰ κτἔ.* Cyr. 2:4, 11; *ἄλλως τ' εἰ καὶ κτἔ.* Dem. adv. Spud. 17, p. 1033; *ἄλλως τε ἂν καὶ κτἔ.* Hipparch. 8:14; *καί με φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος τά τε ἄλλα ἐτίμησε καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς* 1:3, 3; *καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν ἦν ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν, τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι* 4:8, 20; *τὸν Βρασίδαν τά τ' ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο καὶ δημοσίᾳ μὲν χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν κτἔ.* Thuc. 4:121; *Ὦ μακάριε σὺ τά τε ἄλλα καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅτι κτἔ.* Cyr. 8:3, 39; and *ἄλλος* is regularly introduced first in cases of comparison or exception; as, *ἄλλο γε ἢ ἀφροσύνη πρόσεστι κτἔ.* Comm. 2:1, 17; *ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι* Thuc. 2:50; in *ἄλλο τι ἤ, οὐδὲν ἄλλο ἤ*, and the like above; *ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμνης* Thuc. 3:5; *καὶ τἆλλα πάντα πλὴν ἐλαιῶν* 6:2, 6; *πᾶσαι αἱ ἄλλαι Κυκλάδες πλὴν Μήλου κτἔ.* Thuc. 2:9; but in cases of exception sometimes last; as, *ψηφισαμένων πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἠλείων καὶ Μεγαρέων τῶν ἄλλων ὥστε καταλύεσθαι* Thuc. 5:17; *ξυνεβούλευε μὲν πλὴν πεντακοσίων ἀνεμοι τηρήσασι τοῖς ἄλλοις ἐκπλεῦσαι* Thuc. 1:65.

Ἕτερος is regularly put before its noun, an adjective, or another pronominal word; as, *ἑτέρῳ στόλῳ* Thuc. 1:26; *ἑτέρων ἐλάφων* Cyn. 9:8; *ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια* Apol. 10; *ἕτερα δὲ δαιμόνια καινά* Plat. Apol. 24, B; *τῆς ἑτέρας πόλεως* 5:4, 31; *τὴν ἑτέραν θάλασσαν* Thuc. 6:99; *ἕτερον δὲ τὸν τρίτον* Dem. adv. Theocrin. 14, p. 1326; *ἕτεροι μυρίοι* Dem. de Cor. 219, p. 301; Plat. Soph. 251, A; *ἑτερόν τινα* 1:2, 20; *ἑτερόν τι* Thuc. 5:116; *πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμμαχίαν* Thuc. 1:71; *ποταμοὺς ἑτέρους αὖ τινας* Plat. Soph. 251, A; *ἕτερος τοιοῦτος* Plat. Lach. 200, A; *ἕτερα τοιαῦτα* Cyr. 6:3, 5; Plat. Gorg. 482, A; *πόλιν ἑτέραν τοσαύτην* Thuc. 6:37; *οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν·* Dem. de Cor. 16, p. 230; but sometimes after them; as, *οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἑτέρᾳ ἢ ὅτι κτἔ.* Hel. 2:2, 10; *ναῦς ἑτέρας* 1:4, 2; *Ἔφοροι ἕτεροι* Thuc. 5:36; *Μυρία τοίνυν ἕτερ'* Dem. de Cor. 138, p. 273; *πολλοῖς ἑτέροις* ib. 248, p. 309; *τέταρτος τοίνυν ἕτερος νόμος ἐστίν* Dem. adv. Theocrin. 19, p. 1327; *καί τινων ἑτέρων* Dem. de Cor. 319, p. 331; *καί τινα ἕτερον πάμπολυν ὄχλον* Plat. Polit. 291, A; *τοιούτων ἑτέρων* Isocr. de Pace 113, p. 182; *τοιαῦτα ἕτερα* Plat. Gorg. 481, E; *τοσαῦθ' ἕτερα* Dem. Phil. 1:28, p. 48.

It is sometimes separated from its word; as, *ἑτέρᾳ χρήσῃ μοι διακόνῳ* Cyr. 8:3, 8; *φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων κτἔ.* Thuc. 1:28; *Τρίτον δ' ἕτερον πρὸς τούτοις δικαστήριον* Dem. adv. Aristocr. 74, p. 644; *Ἔτι τοίνυν ἑτέρα τίς ἐστιν ἐλπὶς κτἔ.* Dem. Exc. adv. Zenoth. 31, p. 890; *ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων* Æschin. adv. Ctes. 205, p. 83.

Πᾶς, when used without the article, commonly stands before its word; as, *πᾶσα μὲν ὁδὸς κτἔ.* 2:5, 9; *παντὸς ἔργου* 1:9, 18; *παντὶ σθένει* Thuc. 1:86; *πάντας ἀνθρώπους* Cyr. 7:5, 18; *πᾶσιν ἀνθρώποις* Thuc. 2:64; Dem. de Cor. 3, p. 226; *πάσας φωνὰς ἀφιετε* Plat. Pol. 5, 475, A; *πάντα ἀγαθά* 6:4, 1; *πάντα κακά* Dem. Phil. 3, 57, p. 125; *ἐκ τούτων πᾶν τόδε ξυνεστήσατο* Plat. Tim. 69, C; *καὶ πᾶν ὅ τι τοιουτον* Plat. Pol. 7, 523, D; *πᾶς δέ τις κτἔ.* Cyr. 5:5, 39; *πάντα τινά* Thuc. 6:68; *κατὰ παντὸς ἑνός* Plat. Phil. 19, B; *πᾶσιν ἡμῖν* 2:5, 40; Isocr. Pan. 9, p. 42; *πάντας ἡμᾶς* Cyr. 5:5, 12; *ξύμπαντας ἡμᾶς* Thuc. 1:122; *πάντες ὑμεῖς* 7:1, 27; *πᾶσιν ὑμῖν* Dem. Phil. 1, 51, p. 55; *ἀπολωλότων πάντων σφῶν* Cyr. 3:1, 13; *πάντων αὐτῶν ἕνεκα* Thuc. 3:66; but sometimes after it; as, *πεδίον ἅπαν* 4:4, 1; *φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες κτἔ.* Ath. 2:8; *προθυμίᾳ πάσῃ* Thuc. 4:11; *ὅσπρια πάντα* 6:2, 6; *ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα κτἔ.* Dem. Phil. 1, 36, p. 50; *καὶ ὑμῶν καὶ ἄλλου παντός* Thuc. 1:32; *τἆλλα πάντα* Hel. 4:4, 5; *ἡμᾶς πάντας* 6:3, 21; *ὑμᾶς ἅπαντας* Dem. adv. Androt. 72, p. 616; *περὶ ἑαυτῶν ἁπάντων* 6:4, 31; so after the relative pronoun; as, *οἷς πᾶσι κτἔ.* 2:1, 6; *ἃ πάντα κτἔ.* Dem. de Cor. 273, p. 317; *ἐν οἷς πᾶσιν κτἔ.* Dem. adv. Democr. 83, p. 727; and often after *οὗτος*; as, *οὗτοι πάντες* Cyr. 3:1, 36; Dem. de Cor. 296, p. 324; *ταῦτα πάντα* 2:4, 5; Thuc. 1:23; Dem. de Cor. 71, p. 248; Plat. Pol. 2, 365, A; *ταῦθ' ἅπαντα* Isocr. Pan. 42, p. 49; *τούτων πάντων* 2:5, 20; *τούτοις ἅπασιν* Cyr. 3:3, 6; *τούτοις πᾶσι* Dem. de Cor. 249, p. 310; but sometimes before it; as, *Πάντες οὗτοι* 1:8, 9; *πάντες οὗτοι, οὕς κτἔ.* 1:5, 16; *πάντα ταῦτα* Cyr. 2:3, 22; Hel. 4:8, 1; Thuc. 1:12; Dem. de Cor. 249, p. 310; Isocr. Pan. 47, p. 50; Plat. Tim. 69, B; *ἅπαντα ταῦτ'* Isocr. Pan. 32, p. 47; *πάντων τούτων* Plat. Pol. 8, 567, A; *πᾶσι τούτοις* 2:5, 19.

When *πᾶς* is used with the article, it commonly precedes the article and noun or follows both, and denotes the thing or things rather as individuals; as, *πᾶσαν τὴν ὁδὸν* 1:5, 9; *ξυμπάσῃ τῇ πόλει* Thuc. 4:87; *πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα* 3:1, 30; *εἰρήκαμεν ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν* Thuc. 6:87; *ἅπαν τὸ στράτευμα* 2:5, 29; *πάντα τὸν χρόνον* Dem. Phil. 4, 47, p. 143; *πάντες οἱ στρατιῶται* 4:3, 19; *πάντα τὰ καλὰ σώματα* Plat. Symp. 211, C; *πάντες οἱ παρόντες Πέρσαι* Cyr. 2:3, 8; *πάντα τὰ γεγενημένα* 2:5, 33; *πάντα τὰ λεκάνια ταῦτα* Cyr. 1:3, 4; *πᾶσα ἡ ἄλλη Ἑλλάς* Thuc. 1:43; *ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος* Dem. adv. Aristog. 1, 15, p. 774; *πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος* Plat. Phædr. 251, B; *πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις* Isocr. ad Dem. 11, p. 4; *πάντα τὰ τοιαῦτα* Dem. Phil. 4, 33, p. 140; Plat. Crat. 427, A; *πάντα τὰ τοιαῦτα μαθήματα* Comm. 1:1, 7; *πάντα τἆλλ' ἀφείς* Dem. de Cor. 69, p. 243; *πάντα τἀναντία* Cyr. 7:2, 16; *ἡ πόλις πᾶσα* Cyr. 7:5, 25; *τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης* 2:3, 18; *τὸ στράτευμα ἅπαν* 2:5, 28; *τὸν ἀριθμὸν πάντα* Plat. Theæt. 147, E; *τῶν ἀγαθῶν πάντων* 3:1, 20; *τοὺς παρόντας πάντας* Cyr. 6:4, 5; *τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν* Dem. de Cor. 315, p. 330; *τοὺς τῶν στρατιωτῶν λόγους πάντας* 7:7, 43; *τὰς περὶ ἐκεῖνα πόλεις ἁπάσας* Hel. 5:4, 64; *ἡ ἄλλη Ἑλλὰς πᾶσα* Thuc. 2:8; *τὸ δ' ἄλλο στράτευμα πᾶν* 7:2, 11; *τῶν ἄλλων ἔργων ἁπάντων* Isocr. Pan. 45, p. 50; *τοῖς ἄλλοις ἅπασι* Cyr. 1:5, 13; Dem. de Cor. 18, p. 231; *οἱ ἄλλοι πάντες οὗτοι* 2:1, 16; *καὶ τἆλλα πάντα* 6:2, 6; *τὰ δ' ἄλλα πάντα* Hel. 4:4, 5; but it sometimes stands between the article and noun, and then denotes the thing or things rather as a totality; as, *ἡ ξύμπασα ὁδὸς* Thuc. 7:80; *ἡ πᾶσα ἀρχή* Cyr. 7:5, 25; *τὴν πᾶσαν πόλιν* Thuc. 2:41; *τῆς πάσης Ἑλλάδος* Thuc. 8:2; *τὸν πάντα ἀριθμόν* Thuc. 2:7; *ὁ πᾶς χρόνος* Isocr. ad Dem. 11, p. 4; *τοῦ σύμπαντος αἰῶνος* Isocr. Pan. 28, p. 46; *οἱ πάντες ἄνθρωποι* 5:6, 7; *οἱ πάντες σφενδονῆται* Cyr. 7:4, 15; *τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους* Thuc. 3:36; *τὸ ὅλον ἀνάγκη τὰ πάντα μέρη εἶναι* Plat. Theæt. 204, A; *ὁ ἄλλος δὲ πᾶς λόχος* Cyr. 2:2, 9; *οἱ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι* Cyr. 3:3, 4; Isocr. ad Dem. 12, p. 4; *τῶν πάντων αὐτῶν* Thuc. 3:11; *οἱ πάντες ὑμεῖς* Dem. de Cor. 248, p. 309; sometimes, but very rarely, it follows the noun with the article postpositive; as, *πόλει δὲ τῇ πάσῃ κτἔ.* Thuc. 7:68; or with the article repeated; as, *τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῳ πᾶν* Thuc. 4:77.

When *πᾶς* denotes the amount, sum, of things, it is regularly preceded by the article, and the noun may follow or precede; as, *καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὁπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι,* 1:2, 9; *Ἦσαν δὲ αἱ ξύμπασαι τῶν ξυμμαχίδων νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα* Thuc. 8:7; *Χρόνος δὲ ὁ ξύμπας ἐγένετο— ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο* Thuc. 4:39; *ὁπλίταις τοῖς ξύμπασιν ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίοις* Thuc. 6:43; *ξύμπαντες δὲ ἑπτακόσιοι ὁπλῖται* Thuc. 4:129.

When *πᾶς* modifies several words, it may precede the first; as, *πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ στρατηγούς* 2:5, 29; *ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων* Ath. 2:8; *ἁπάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα κτἔ.* Dem. de Cor. 34, p. 237; *ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι* ib. 68, p. 247; or follow the first; as, *τούς τε στρατηγοὺς πάντας καὶ τοὺς λοχαγούς* 7:5, 11; *τὰ καλὰ πάντα καὶ τὰ ἀγαθά* Cyr. 2:1, 17; or follow all; as, *τοὺς λιθολόγους καὶ τέκτονας πάντας* Thuc. 7:43.

It may be separated from its word; as, *συνείπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα αὐτῷ ἅπαν* 1:4, 17; *τοὺς πρέσβεις πλὴν ἑνὸς τοῦ Κορινθίου πάντας* Thuc. 7:32; *σχεδὸν γάρ τι πᾶν πλὴν ὀλίγου τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων κτἔ.* Thuc. 5:66; *Τί δὲ τὸ πάντων αἴτιον τούτων, κτἔ.* Dem. Ol. 3, 30, p. 36; *Καὶ γὰρ εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος τοῖς Ἕλλησιν* Dem. Funeb. 18, p. 1394; *πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ* Plat. Apol. 20, D; *τἆλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα* ib. 30, B; *ἃ τότε πάντα κτἔ.* Thuc. 6:44; and especially may stand before or after the verb; as, *καὶ ἄλλα ὑπόσα ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἀνθρωποι ἐγένοντο, πάντα ἔσωσαν* 1:10, 3; *Ἧκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον* Thuc. 3:104; *ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι* Thuc. 3:74; *πάσας ἀφῆκε φωνάς* Dem. de Cor. 195, p. 293; *ταῦτά μοι πάντα πεποίηται* ib. 246, p. 309; *Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες εἰς τὸ Βυζάντιον οἱ στρατιῶται* 7:1, 7; *τὴν Βοιωτίαν ἐξέλιπον Ἀθηναῖοι πᾶσαν* Thuc. 1:113.

The indefinite pronoun *Τις* is regularly put after its noun; as, *ἄνθρωπός τις* 2:4, 15; *Ἀπολλωνιδης τις* 3:1, 26; *μελανία τις* 1:8, 8; *χαλκός τις* ib.; *βασίλειόν τι* 3:4, 24; *πρᾶγμά τι* 4:1, 17; *μέρος τι* Thuc. 1:23; *τρόπον τινά* Dem. de Cor. 43, p. 240; *Τύχη τις* Plat. Phædr. 58, A; *ξένοι τινές* Plat. Menex. 235, B; *μέχρι κώμης τινός* 1:10, 11; *πρὸς μετέωρόν τι* Thuc. 4:46; *ἀετόν τινα χρυσοῦν* 1:10, 12; *ἔθει τινὶ φαύλῳ* Dem. de Cor. 138, p. 273; *πόλει τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ* Æschin. adv. Ctes. 83, p. 65; *ἕτερος λόγος τις* Æschin. adv. Tim. 125, p. 17; after its pronoun; as, *αὕτη τις βοήθεια* Plat. Gorg. 522, D; *ὅδε τις* Cyr. 6:1, 1; *αὐτός τις* Cyr. 7:5, 81; *αὐτῷ τινι* Thuc. 6·31; *τοιάδε τις* Comm. 1:1, 1; *τοιαύτη τις* 5:8, 7; *τοιοῦτόν τι* Cyr. 2:4, 11; Thuc. 2:5; *τοιοῦτοί τινες* Plat. Phædr. 59, A; *τοιουτονί τι πάθος* Dem. de Cor. 45, p. 241; *ὁ μέν τις οἰνοχόον καλόν, ὁ δ' ὑφοποιὸν ἀγαθόν, κτἔ.* Cyr. 5:5, 39; *ὁ μέν τις—ὁ δέ τις* Symp. 2:6; *τοὺς μέν τινας παρ' ἐμοί, τοὺς δὲ κτἔ.* 3:3, 19; *οἱ μέν τινες αὐτῶν κτἔ.* Thuc. 2:4; *τὰς δέ τινας κτἔ.* 2:3, 15; Thuc. 2:90; *ἄλλο τι* 2:5, 10; *ἄλλους τινάς* 2:1, 14; *ἄλλην τινὰ ἡδονήν* 2:6, 6; *ἕτερόν τι* Thuc. 5:116; *ἕτεροί τινες* Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; *ἕτερόν τινα λόγον* ib. 13, p. 55; *ἕκαστός τις* Cyr. 6:1, 42; *μία τις* 2:1, 19; *πᾶς δέ τις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔν γέ τι ὢν κτἔ.* Cyr. 5:5, 39; *πᾶς τις* Thuc. 3:19; Dem. adv. Androt. 77, p. 617; *πόση τις* 2:4, 21; *ποῖός τις* Dem. de Cor. 119, p. 267; *ἐν ποίοις τισὶν ὄντες πράγμασιν ἐτυγχάνετε* 7:6, 24; *Πόσοι τινές*; Cyr. 2:1, 3; *ὅστις*, which became one word, *ὁποῖόν τι* 3:1, 13; *ὁπτίονς τινάς* Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; after its adjective; as, *κρείττων τις* Cyr. 8:7, 1; *ἀγαθόν τι* 5:7, 10; Dem. adv. Aristocr. 197, p. 686; *κακόν τι* Hi. 42; Thuc. 3:82; Dem. adv. Aristocr. 193, p. 685; *μεγάλην τινὰ δοκῶ ἡμᾶς χάριν ὀφείλειν* Cyr. 6:4, 7; *μικρόν τι*

μέρος Cyr. 1:6, 14; *πολύν τινα χρόνον* Cyr. 1:4, 7; *ὑπερηφανίαν πολλὴν τινα* Cyr. 5:2, 27; *ὀλίγοις τισίν* 5:1, 6; *ὀλίγοι τινές* Thuc. 3:5; *πολλοὺς δέ τινας ἐλιγμούς* Cyr. 1:3, 4; *ἑπτὰ δέ τινες* Thuc. 7:34; *ἡμέρας μὲν ἑβδομήκοντά τινας* Thuc. 7:87; *πρὸς ἀντίπαλόν τι* Thuc. 7:70; *διανομὴ γελοία τις ἄν, οἶμαι, φαίνοιτο*, Œc. 7:39; *βελτίω τινὰ νοῦν* Dem. de Cor. 324, p. 332; *ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος* Plat. Protag. 334, C; *Μαινόμενος γάρ τίς ἐστιν, ὡς ἔοικεν.* Cyr. 8:3, 30; *οὐδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τοῦτον ποιήσει* Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; after its verb; as, *ἐξαγγέλλει τις κτἔ.* 7:2, 14; *λέγουσι δέ τινες κτἔ.* 1:8, 18; *Ἀδικεῖ τις ἑκών·* Dem. de Cor. 274, p. 317; *καὶ γράφουσί τινες κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; *χαίρουσί τινες κτἔ.* Plat. Apol. 33, B; *καὶ ἐπιδεικνύτω τις τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν κτἔ.* Cyr. 6:4, 20; *Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὦ ἄνδρες, ἐμέ κτἔ.* 5:7, 5; *ὥστε χρὴ σκοπεῖν τινα κτἔ.* Thuc. 6:10; *ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα, ὅτι κτἔ.* 2:5, 2; *Ἐρομένου δέ τινος αὐτὸν κτἔ.* Comm. 3:9, 14; *ἐπιβουλεύσας δέ τις κτἔ.* Thuc. 3:82; *ἔστι γάρ τι καὶ τοῦτο πρὸς παιδείαν* Lac. 2:12; *Οἶμαι, ἦν δ' ἐγώ, εἶναί τι ἡμῖν τοῦτο πρὸς τὸ ἐξευρεῖν* Plat. Protag. 353, B; *ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ ἤδη ποιεῖν τι,* Cyr. 3:3, 12; *στολὴν τὴν Μηδικὴν ἐκδύντα δοῦναί τινι* Cyr. 1:4, 26; or after the adverb which it modifies; as, *οὔ τι* Plat. Phædr. 242, D; *μήτι*, as one word, Cyr. 2:4, 27; *οὐ πάνυ τι* 5:9, 26; *οὐδὲ ἐν τῷ παρόντι πάνυ τι* Thuc. 8:71; *οὐ πόλυ τι* Plat. Pol. 6, 484, D; *οὐδέν τι* 7:3, 35; *μηδέν τι* Plat. Soph. 258, A; *μᾶλλόν τι* 4:8, 26; *Ἧττόν τι* Hi. 4:7; *ἀμελέστερόν τι* Thuc. 2:11; *σχεδόν τι* 6:2, 20; Thuc. 3:68; Plat. Phædr. 59, A; *τάχα μέν τι κτἔ.* Thuc. 8:94; and after the adjective in the comparative; as, *ἐνδεέστεροί τι* Cyr. 2:2, 1; so the indefinite adverb; as, *ἄλλοθί που* Symp. 8:30; *ἄλλοθεν δέ ποθεν κτἔ.* Isocr. ad Nicocl. 37, p. 34; *ἄλλως δέ πως κτἔ.* 3:1, 20.

It is also put before its word: before the noun; as, *Ἐγγενόμενος δέ τις Λυκομήδης Μαντινεύς, κτἔ.* Hel. 7:1, 23; *καὶ γάρ τι ἔρυμα αὐτόθι ἦν* Thuc. 4:31; *ἀπεχώρησάν τινες πόλεις οὐ πολλαί* Thuc. 7:82; *σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη*, Dem. adv. Aristocr. 134, p. 664; *ὑπό τινων ἀποριῶν* 3:1, 12; *κατά τινας πύλας* Thuc. 7:51; *κατασκευάζοντας ὁρῶν τινας ἀνθρώπους* Dem. adv. Aristocr. 5, p. 622; *ἔχει τινὰ λόγον* Plat. Phædr. 72, B; before the pronoun; as, *ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει·* Plat. Symp. 175, B; *εἰργάσθαι τι τοιοῦτον* Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; *ἰδεῖν τι τοιοῦτον* Isoc. Pan. 12, p. 43; *τούς τι τοιοῦτον ποιοῦντας* Plat. Phædr. 63, E; before the adjective; as, *ἔχοντές τι ἰσχυρόν* Thuc. 4:27; *καὶ εἰμί τις γελοῖος ἰατρός·* Plat. Protag. 340, D; *καί τις ἀήθης κρᾶσις* Plat. Phædr. 59, A; *ἐνέπρησαν δέ τινας ὀλίγας* Thuc. 7:44; *ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου τινὲς δύο νῆες κτἔ.* Thuc. 8:100; *ταύτας τινὰς τρεῖς* Plat. Pol. 10, 601, D; before the verb; as, *τῶν μάντεών τις εἶπε κτἔ.* 4:5, 4; *δρόμου τινὲς ἦρξαν*, Cyr. 3:3, 61; *ἠσσόν τις ἐμοὶ πρόσεισι*, Thuc. 4:85; *καί τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν κύκλωσιν ταραχθέντες ἠγνόησαν κτἔ.* Thuc. 4:96; *καί τι τῶν τότε ὑπῆλθεν αὐτὸν διημάτων*, Plat. Phædr. 251, A; *ἤδη ἧττόν τις ἰὼν ἐπιδεικνύτω ἑαυτὸν κτἔ.* Cyr. 3:3, 61; *Ταῦτα δ' ἀσμένως τινὲς ἤκουον αὐτοῦ* Dem. de Cor. 36, p. 237; *Καίτοι τινὲς ἐπιτιμῶσι κτἔ.* Isocr. Pan. 11, p. 42; *ἔδοξέ τι λέγειν* Cyr. 1:4, 20; *μέλλοντί τι ἐρεῖν* Plat. Apol. 40, B; *τοξευθῆναί τις ἐλέγετο.* 1:8, 20; *καί τινος ἐρομένου ποτέ κτἔ.* Thuc. 4:40; *καί τινων αὐτῷ ἐξαγγειλάντων ὅτι κτἔ.* Hel. 1:6, 28; before the adverb; as, *δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν* Thuc. 4:21; *ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος* Thuc. 7:50; and before the adjective in the comparative; as, *τῷ δὲ ἑκάτεροί τι ἐμπειρότεροι εἶναι κτἔ.* Thuc. 2:89; and it is commonly put before its verb or other word, or both, in the protasis or the apodosis of a sentence, and in a defining clause beginning with a relative pronoun, relative adverb, or conjunction; as, *εἴ τις βούλοιτο βασιλέα κακῶς ποιεῖν.* 2:4, 22; *εἴ τί που ἐναντιοῖτο αὐτῷ*, Cyr. 5:3, 57; *εἴ τί μ' ἐπαίδευσεν κτἔ.* Cyr. 1:6, 13; *εἴ τινά που ὁρῷεν* Thuc. 7:70; *εἴ τι δυςχερὲς αὐτοῖς ἐπέπεσε κτἔ.* Dem. de Cor 95, p. 257; *εἴ τι κἀγὼ τυγχάνω γιγνώσκων* Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; *εἴ καί τις φιλονεικοῖ πάνυ πρὸς τἀναντία.* Plat. Phil. 50, B; *εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυποίη·* 2:3, 23; *εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὲν μὴ ἐθέλοι ξυμπλεῖν*, Thuc. 2:27; *εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι·* 4:5, 27; *ἐάν τις ἀπίναι βούληται κτἔ.* 7:2, 37; *ἄν τί σοι δόξῳ λέγειν.* Cyr. 2:4, 16; *ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ*, Dem. de Cor. 317, p. 330; *ἢν δέ τις ἡμᾶς τῆς ὁδοῦ ἀποκωλύῃ*, 3:3.; *εἴ τινα λόγον ποιήσαιτο κτἔ.* Cyr. 1:6, 13; *εἴ τινας τέχνας ἐδίδαξεν*, Cyr. 1:6, 13; *εἰ μή τις θεὸς βλάπτοι·* Cyr. 5:2, 12; *εἰ μὴ εἴ τι πρὸς περιοίκους κτἔ.* Thuc. 1:17; *εἰ μὴ εἴ τις ὑπολάβοι κτἔ.* Plat. Gorg. 480, B; *ἴσως τινὲς φανοῦνται κτἔ.* 3:3, 18; *ἴσως ἄν τι λέγοις·* Comm. 2:1, 12; *Ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι*, Æschin. adv. Tim. 105, p. 15; *Ἴσως οὖν ἄν τις εἴποι*, Plat. Apol. 37, E; *τάχ' ἂν ταῦτά τις ἤκουεν.* Dem. adv. Aristocr. 193, p. 685; *οὐκ ἀκριβεῖ ἄν τις σημείῳ χρώμενος ἀπιστοίη κτἔ.* Thuc. 1:10; *τίνι δ' ἄν τις μᾶλλον πιστεύσειε κτἔ.* Comm. 4:4, 17; *τί ἂν εἰπὼν δέ τις ὀρθῶς προεἰποι*; Dem. de Cor. 22, p. 233; *εἴ τις καὶ ἄλλος*, 1:4, 15; *εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι*, Thuc. 1:70; *εἴ τινα ἄλλον αἰτιᾶται* 6:4, 16; *εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν·* Thuc. 2:17; even before the preposition; as, *σπένδεσθαι καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους — καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι.* Thuc. 5:37; and so the indefinite adverb; as, *εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε·* 6:2, 12; *εἰ δὲ σύ πως ἄλλως γιγνώσκεις*, Comm. 2:6, 39; *ὑπότε τις αὐτοῦ ἀφίσταιτο*, 2:6, 27; *ὅταν τις σημήνῃ.* Thuc. 7:50; *ἐπειδὰν ἅπαξ τις ἡμῶν ἀποθανῇ.* Plat. Crat. 403, B; *ἡνίκ' ἄν τις παραγγείλῃ.* 3:5, 18; *Ἐπειδὴ δέ τι ἐμφάγοιεν*, 4:5, 8; *ὅπου τις οἴοιτο κτἔ.* 1:9, 15; *ὅποι τις ἐθέλει πορεύεσθαι.* 3:5, 17; *ὅθεν ἄν τι λαβεῖν ᾖ*; Comm. 2:1, 16; *ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο*, Thuc. 1:15; *ὡς τις ἂν ᾤετο* 1:5, 8; *ὡς τις οἴεται* Thuc. 3:12; *ὡς τις καὶ ἄλλος*, 1:3, 15; *ὥσπερ τινὸς ψέγοντος* Plat. Gorg. 448, E; *βουλεύεσθαι πῶς τις τοὺς ἄνδρας ἀπελᾷ κτἔ.* 3:4, 40; *ὅπως τις βοήθεια ἥξει.* Thuc. 3:4; *ἵν' ἅμα τι καὶ μανθάνοιμι* Plat. Apol. 22, B; *μή τι σφαλῶσι*, Cyr. 1:6, 24; *μή τις ἐπίθεσις γένοιτο κτἔ.* 4:4, 22; *πρίν τινες ἰδόντες εἶπον ὅτι κτἔ.* Thuc. 1:51; *πρίν τι τούτων προλαβεῖν.* Dem. de Cor. 224, p. 303; *πρὶν τι ἐμοὶ διενεχθῆναι.* Plat. Lach. 180, E; *οὓς ἄν τις βούληται κτἔ.* Cyr. 2:4, 10; *ἢν ἄν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι*, Thuc. 2:43; *οἷς ἄν τις μέγαν αὐτὸν ἡγήσαιτο*, Dem. Ol. 2, 15, p. 22; *ὅ τι ἄν τις χρήσαιτο αὐτοῖς*, 3:1, .0; *ὅ τι τις βούλοιτο τῶν ἐνδον ὄντων*, Plat. Gorg. 447, C; *ὅσα τις ἑόρακεν ἀγαθά*, Cyr. 6:2, 22; *ὅσοι τι μετ' εὐνοίας πράττουσι*, Dem. de Cor. 316, p. 330; *δώσω ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε*, Cyr. 3:2, 26; but even in these cases it sometimes follows its verb or other word, or both; as, *Εἰ δὲ φαίη τις τῷ τυράννῳ ἐξεῖναι κτἔ.* Comm. 3:9, 13; *εἰ γὰρ ἐροιτό τις ὑμᾶς*, Dem. Phil. 1, 25, p. 47; *ἢν ἀγαθόν τι τῷ στρατεύματι ἐξηγησόμενος φαίνηται*, 4:5, 28; *ἦν τε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν*, Thuc. 3:44; *ἂν ἄρ' ἐκεῖνος ζῶν ἀδικῇ τινα*, Dem. adv. Aristocr. 59, p. 638; *ἴσως εἴποι τις ἄν*, ib. 64, p. 641; *οὐ μὲν εἴποι τις ἂν ἡλίκας*, Dem. de Cor. 316, p. 330; *καὶ λάβοιμι μὲν αὐτοῦ τι ἐγώ*, Cyr. 5:3, 12; *ἐπειδὰν παραγγείλῃ τις*, 7:3, 6; *ἐπειδὰν ᾖττον συνιῇ τις τὰ λεγόμενα*, Plat. Protag. 325, C; *ἐπὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῇ* Dem. Ol. 2, 21, p. 24; *Ἐπειδὴ δὲ εἶπέ τις κτἔ.* 4:5, 8; *ἕως μὲν ἂν παρῇ τις*, 1:4, 8; *ἔνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμάθοι ἄν τις*, 1:9, 3; *ὥςπερ ἂν δράμοι τις κτἔ.* 1:5. 8; *δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι — μηχανῶνται τοιόνδε τι·* Thuc. 4:46; *ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό τινες*, Thuc. 5:31; *ἧς ἂν Θετταλοὺς καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι τις*, Dem. de Cor. 64, p. 246; *ὧν καὶ φροντίσειεν ἄν τις*, Dem. de Pace 16, p. 61; *ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνῃ τις*, Cyr. 1:6, 11; *Καὶ ὅσα πέμποι τις κτἔ.* 1:9, 23; *ὑπόσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις*, Plat. Symp. 214, A; so it sometimes follows *ἄλλος*; as, *Εἰ μὲν οὖν ἄλλος τις βέλτιον ὁρᾷ*, 3:2, 37 (Krüger); *εἴπερ ἄλλῳ τῳ ἀνθρώπων πειθοίμην ἄν, καὶ σοὶ πείθομαι.* Plat. Protag. 329, B; *ὥςπερ ἄλλος τις ἢ ἵππῳ ἀγαθῷ—ᾄδεται*, Comm. 1:6, 14; *ὥςπερ καὶ ἄλλο τι*, Thuc. 1:142; 6:18; so the indefinite adverb; as, *καὶ ὅταν εἰς χώραν ἐλαύνωσι ὅταν καὶ ἄλλοσέ ποι*, Hip-

parch. 1 : 18 ; *εἴ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν ἢ κτἑ.* Dem. adv. Phorm. 37, p. 918 ; and especially in disjunctive clauses ; as, *Εἰ δὲ σὺ ἦγες ἢ ἄλλος τις τῶν κτἑ.* 6 : 4, 24 ; *οἰκίας αἱρεῖσθαι ἢ ἄλλῳ τῳ ἐπιτίθεσθαι τῶν κτἑ.* Comm. 3 : 9, 7 ; *ἢ ἡμῖν ἢ ἄλλῳ τῳ προσθέμενον κτἑ.* Thuc. 3 : 11 ; *καταβολὴ πυρετοῦ ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ* Dem. Phil. 3, 29, p. 118 (Dindorf) ; *τὴν μητέρα ἢ ἄλλον τινὰ τῶν οἰκείων κτἑ.* Plat. Gorg. 456, D ; *Εἴ τι οὖν ἡμῶν τινα αἰτιᾷ, — εἰ τε καὶ ἄλλον τινά, φράσον·* 6 : 4, 20 ; *καὶ εἴτε ἄλλο τι βούλεται χρῆσθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, κτἑ.* 2 : 1, 14 ; *εἴτε συμμάχους εἴτε σύνταξιν εἴτ' ἄλλο τι βούλεται τις κατασκευάζειν τῇ πόλει,* Dem. de Pace 13, p. 60 (Bekker, Dindorf) ; *οὔτ' εἴ τις πλούσιος, οὔτ' εἰ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων κτἑ.* Plat. Symp. 216, E ; but it sometimes precedes even here ; as, *ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν ὥςπερ ἔχουσιν,—εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται.* Thuc. 2 : 4 ; *ἐν μάχῃ εἴτε πυκτικῇ εἴτε τινὶ καὶ ἄλλῃ,* Plat. Pol. 1, 333, E ; *Ὅσα δὲ προτέλεια γαμῶν ἢ τις ἄλλη περὶ τὰ τοιαῦτα ἱερουργία κτἑ.* Plat. de Leg. 6, 774, E.

If *τὶς* be used as subject and object of the same clause, or if it be used of a person and of a thing, the subjective or personal form precedes ; as, *εἴ τίς τι ἐκλεῖψεν,* 4 : 1, 14 ; *εἴ τίς τι αὐτοῦ δέοιτο,* Cyr. 8 : 3, 19 ; *εἰ δέ τίς τι καὶ ἄλλο δέον ἐνορᾷ,* Cyr. 6 : 2, 39 ; *εἴ τίς τι ἄλλο ἔφη ἠδικῆσθαι κτἑ.* Thuc. 1 : 67 ; *εἴ τίς τι λέγοι κατὰ Φιλίππου κτἑ.* Dem. Phil. 2, 20, p. 70 ; *ἐὰν ἐπιδεικνύῃ τίς τι τούτων,* Dem. adv. Androt. 22, p. 600 (Vœmel, Dindorf) ; Demosthenes often separating these pronouns ; as, *εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν.* de Cor. 43, p. 240 ; *ἄν τις ἀποκτείνῃ τινά* adv. Aristocr. 26, p. 629 ; *εἴ τίς τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν αὐτόν,* 1 : 9, 11 ; *εἴ τις μέλαν τι ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπορεύετο,* 4 : 5, 13 (Dindorf) ; *εἴ τῳ τι ἐγὼ δέδωκα,* Cyr. 1 : 4, 26 ; *εἰ τινά τι ἠδίκηκεν.* Plat. Pol. 1, 330, E ; *ἐπειδὰν δὲ τις αὐτῶν θηρᾷ τι τῶν τέκνων,* Cyr. 4 : 1, 17 ; *ὑπότε τις ἴδοι τινά κτἑ.* Thuc. 7 : 75 ; this order is reversed, but it is done very seldom ; as, *Εἴ τι οὖν ἡμῶν τινα αἰτιᾷ,* 6 : 4, 20 ; *κἂν ἄλλο τι ἀδικῇ τις κτἑ.* Dem. adv. Pantæn. 35, p. 976 ; *εἴ τι ἔξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ·* Plat. Phæd. 95, A.

It sometimes stands first in its own clause ; as, *Τί οὖν, τις ἂν εἴποι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν ;* Dem. Ol. 1, 14, p. 13 ; *Ὅτε γὰρ περιὼν ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλούς, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο κτἑ.* Dem. de Cor. 44, p. 240 ; ib. 151, p. 277.

When *τὶς* modifies two or more words, it regularly follows the first ; as, *θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα* 5 : 8, 15 ; *πονηροῦ τινος ἢ αἰσχροῦ ἔργου* Cyr. 1 : 2, 3 ; but sometimes the second ; as, *ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἐρωτικοῦ* Plat. Phædr. 248, D ; or it may stand before any one ; as, *ἔλεξε δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό τις δόλος καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί* 5 : 6, 29 ; *κατενόησάς ποὺ με ἢ πόνου ἀποστάντα ἢ τινος κινδύνου φεισάμενον* Cyr. 5 : 5, 18 ; Plat. Polit. 296, B ; *οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ ποτὲ οὔτ' ἄν τις λυπή.* Plat. Phil. 42, E ; *οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἢ τινα βουκόλον* Plat. Theæt. 174, D.

It is often separated from the word it modifies, from the conjunctive word, or from both ; as, from its noun, *Ἦν δέ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος,* 3 : 1, 4 ; *ἀλλ' εἶναί τίς μοι δοκεῖ μέστη τούτων ὁδός, ἣν κτἑ.* Comm. 2 : 1, 11 ; *καιρὸς ἥκει τις, οἷον κτἑ.* Dem. Ol. 3, 6, p. 30 ; *ἀλλά τις ἦν ἄκριτος καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασι ἔρις καὶ ταραχή.* Dem. de Cor. 18, p. 231 ; *εἴ τινας πέμποι στρατιώτας κτἑ.* Cyr. 1 : 5, 4 ; *εἰ μή τίς σοι ἀσχολία τυγχάνει οὖσα.* Plat. Phæd. 58, D ; from the pronoun, *Παρὼν δέ τις ἐπὶ τῷ δείπνῳ κεκλημένος ἄλλος ταξίαρχος κτἑ.* Cyr. 2 : 3, 22 ; *πυρούς ἢ ἄλλο εἴ τι ἔχοιεν βρωτόν.* 4 : 5, 5 ; *τοῖς ὑπηρέταις καὶ ἄλλος εἴ τις βούλοιτο κτἑ.* Cyr. 6 : 2, 13 ; Thuc. 2 : 72 ; Dem. de Cor. 315, p. 330 ; *ἂν δέ τι συμβῇ τοιοῦτον, οἷον κτἑ.* Dem. adv. Aristocr. 23, p. 57 ; *μέλλω γὰρ οὖν ἅττα ὑμῖν ἐρεῖν καὶ ἄλλα, ἐφ' οἷς κτἑ.* Plat. Apol. 30, C ; *ἐάν τις αὐτοὺς ἕτερος ἢ κτἑ.* Plat. de Leg. 847, B ; from the adjective, *ἐάν τι δύνωμαι ἀγαθόν κτἑ.* 2 : 3, 20 ; *ἐάν τι σχῶ ἀγαθόν,* Comm. 1 : 6, 14 ; from the conjunctive word, *εἴ πού τι ὀρῴη βρωτόν* 4 : 5, 8 ; *εἴ ποθέν τινα ἢ ναυτικοῦ ἢ χρημάτων δύναμιν προσληψόμεθα* Thuc. 1 : 82 ; *εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν,* 2 : 5, 10 ; *εἰ πάσας τις τὰς ἰδέας τὰς τῶν λόγων ἐξαριθμεῖν ἐπιχειρήσειεν* Isocr. de Perm. 46, p. 319 ; *ὅταν αὐτοῦ τις ἕνεκα τούτου γράφῃ,* Dem. adv. Aristocr. 88, p. 650 ; from the adverb, *οἴει τι, ἔφη, ἧττον τοῦτο εἶναι αἰσχρὸν ἢ κτἑ.* Cyr. 1 : 6, 11 ; *οἴει ἄν τι, ἔφη, μᾶλλον κτἑ.* Plat. Protag. 327, B ; *Ἦ οὖν ὁρᾷς τι τοὺς τυράννους ἥδιον ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρασκευὴν ἰόντας ἢ κτἑ.* Hi. 1 : 21.

The interrogative pronouns and adverbs are regularly put first in their clause, whether in a direct question ; as, *Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι ;* 1 : 4, 14 ; *Τίς οὖν ἔσται ἡμῶν ὁ πόλεμος ;* Thuc. 1 : 81 ; *Τί τοῦτο ;* Cyr. 2 : 4, 5 ; *Τί δὴ τοῦτο ;* Cyr. 7 : 1, 7 ; *Τί οὖν ταῦτά ἐστιν ;* 2 : 1, 22 ; *Τί οὖν ἐστι ταῦτα ;* Dem. de Fals. Leg. 218, p. 408 ; *Τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα ;* Dem. de Cor. 246, p. 308 ; *Τί οὖν ἦν τοῦτο ;* Plat. Phæd. 58, A ; *Τί λέγεις ;* Dem. adv. Aristocr. 35, p. 630 ; *τίν' αὐτὸν φήσομεν εἶναι ;* Plat. Phædr. 278, E ; *Τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός ;* Æschin. adv. Ctes. 186, p. 80 ; *Ποτέρῳ οὖν ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα ;* Plat. Phæd. 79, B ; *Πόσοι οὖν εἰσιν οἱ δύο δὶς πόδες ; λογισάμενος εἰπέ.* Plat. Men. 82, D ; *Ποίαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω ;* 3 : 1, 14 ; *Τί οὖν φημι χρῆναι ποιεῖν καὶ ποῦ τὴν ἀρετὴν ἀσκεῖν καὶ ποῦ τὴν μελέτην ποιεῖσθαι ;* Cyr. 7 : 5, 85 ; *ποῖ ἄγομεν καὶ παρὰ τίνας τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα ;* Plat. Gorg. 478, A ; *Πόθεν, ἔφη, Εὔθηρε, φαίνει ;* Comm. 2 : 8, 1 ; *πόθεν γὰρ ἄλλοθεν ;* Dem. de Cor. 130, p. 270 ; *Πότε δ' ἄν, ἔφη, τὸ μὲν ὑγιαίνειν κακοῦ αἴτιον γένοιτο, τὸ δὲ νοσεῖν ἀγαθοῦ ;* Comm. 4 : 2, 32 ; *Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός ;* Dem. de Cor. 313, p. 329 ; *Πῶς ἂν οὖν εἷς ἀνὴρ μᾶλλον δοίη δίκην ἢ κτἑ.* 5 : 7, 9 ; *πότερον γὰρ τοὺς γναφεῖς αὐτῶν ἢ κτἑ.* Comm. 3 : 7, 6 ; *πότερά σοι δοκοῦμεν ἱππέων πλήθους ἀπορεῖν ἢ κτἑ.* 2 : 5, 17 ; *Ποτέρους γὰρ ἂν μᾶλλον ἀνθρωποι σωφρονεῖν, ἀργοῦντες, ἢ τῶν χρησίμων ἐπιμελούμενοι ;* Comm. 2 : 7, 8 ; *Πότερον δικαιότεροί ἐστε ;* Hel. 2 : 4, 40 ; or in an indirect question ; as, *εἰπὲ τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας,* 2 : 2, 10 ; *πρὶν δῆλον εἶναι τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται,* 1 : 4, 13 ; *σκέψασθε τί ἡμῶν ἑκάτερος προείλετο πράττειν·* Dem. de Cor. 25, p. 233 ; *σκοπεῖτε μὴ τίς φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστιν.* Æschin. adv. Ctes. 176, p. 79 ; *Καὶ ὃς ἐθαύμασε τίς παραγγέλλει,* 1 : 8, 16 ; *θαυμάζω τί ποτ' ἐστὶ ταῦτα* Plat. Theæt. 155, C ; *εἰπὲ τί φὴς εἶναι τὸ δίκαιον·* Plat. Pol. 336, C ; and Thucydides very rarely ; as, *οὐδὲ ῥᾴδιον εἰδέναι τίνι γνώμῃ παρῆλθεν ἐς τὴν Ἀσπενδον* 8 : 87 ; *τοῦτο σκεψώμεθα, πότεροι ἥδιον ζῶσιν, οἱ ἄρχοντες ἢ ἀρχόμενοι,* Comm. 2 : 1, 10 ; *ἤρετο τὸν ἄγγελον πόση τις εἴη χώρα κτἑ.* 2 : 4, 21 ; *οὐκ οἶδα ποίους τινὰς χρὴ μᾶλλον εὔξασθαι ἢ κτἑ.* Cyr. 2 : 2, 10 ; *Εἶτά μ' ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι ;* Dem. de Cor. 297, p. 325 ; *ἐρωτώμενος ποδαπὸς εἴη,* 4 : 4, 17 ; *ἠρώτησε τοὺς προφύλακας ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον κτἑ.* 2 : 4, 15 ; *ἀπορῶν ποῖ τράποιτο κτἑ.* Cyr. 3 : 1, 4 ; *λέξον ἡμῖν πόθεν ἤρξατο κτἑ.* Comm. 3 : 1, 5 ; *ὥρα γ', ἔφη, βουλεύεσθαι πῶς τις τοὺς ἄνδρας ἀπελᾷ κτἑ.* 3 4, 40 ; *σκέψασθε πότερον κρεῖττον Τισσαφέρνην ἡγεμόνα ἔχειν,—ἢ κτἑ.* 3 : 2, 20 ; *Εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσειε πότερον ὑμῖν ἐνδοξότερα δοκεῖ ἡ πόλις—ἢ κτἑ.* Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79 ; so also, in an indirect question, the relatives sometimes, but regularly the indirect interrogatives, or the correlatives ; as, *ὡς δηλοίη οὓς τιμᾷ.* 1 : 9, 28 ; *δηλοῖ τε ὅς ἐστιν κτἑ.* Thuc. 1 : 136 ; *ἐκέλευσε τὸν Κηφισιάδην δεῖξαι ὃς εἴη,* Dem. adv. Cal. 7, p. 1238 ; *Οὐδὲν χαλεπόν—ἐννοῆσαι ὃ λέγω·* Plat. Phæd. 72, B ; *πρὶν δῆλον εἶναι ὅ τι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινοῦνται* 1 : 4, 14 ; *καί τις αὐτὸν ἤρετο ὅ τι θαυμάζοι* Thuc. 3 : 113 ; *Οὐκ ἀπορῶν δ' ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν,* Dem. de Cor. 129, p. 270 ; *λέγ' ὅ τι καὶ φῄς,* Plat. de Leg. 7, 819, E ; *οἱ δ' ἠρώτων αὐτὸν τὸ στράτευμα ὁπόσον τε εἴη κτἑ.* 4 : 4, 17 ; *Δίκαια δὲ οἶσθα, ἔφη, ὁποῖα καλεῖται ;* Comm. 4 :

6, 6; *διαθεώμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν*, 3:1, 19; *ἐνθυμούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο*. Thuc. 6:30; *ὁπότε δὲ κρῖναι δέοι ὁποτέρου ὁ χιτὼν εἴη*, Cyr. 1:3, 17; *Ἦν δ' ἐρωτᾷ ὅπου εἰμί*, Cyr. 2:4, 31; *ἴστε δήπου ὅθεν ἥλιος ἀνίσχει καὶ ὅπου δύεται*, 5:7, 6; *ἀπορήσαντες ὁπόθεν τοιαύτας ναυσὶ χρήματα ἔξουσιν*, Thuc. 8:80; *σημαίνειν αὐτῷ ὁπότε ἐγχωροίη κτἔ*. Cyr. 1:4, 6; *ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι, κτἔ*. Thuc. 8:96; *ἐξήγγειλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου ὡς ἐγένετο·* 1:6, 5; *τοῦτ' ἐπυνθάνετο ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη*. 3:1, 7; *Οἶσθ' οὖν ὅτῳ μάλιστα θεῷ χαριεῖ λόγων πέρι πράττων ἢ λέγων*; Plat. Phædr. 274, B; sometimes both are found in the same indirect question; as, *συμβούλευσον ἡμῖν ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσει κτἔ*. 2:1, 17; *φράζει τῷ ναυκλήρῳ ὅστις ἐστὶ καὶ δὶ ἃ φεύγει*, Thuc. 1:137; and not unfrequently the interrogative and the relative are found together, the interrogative commonly preceding; as, *Οὐκ ἄρα, ὦ βέλτιστε, πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον τί ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς, ἀλλ' ὅ τι ὁ ἐπαΐων περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων*. Plat. Crit. 48, A; *ἐν ποίῳ ἂν τινι καὶ ὑπόσῳ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτόν κτἔ*. Plat. Pol. 9, 578, E; *οὐκ οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φευγών τις ἀποφύγοι οὔτ' εἰς ποῖον ἂν σκότος ἀποδραίη οὐδ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίη*. 2:5, 7; but the interrogative sometimes follows; as, *Οὐ γὰρ αἰσθάνομαί σου ὁποῖον νόμιμον ἢ ποῖον δίκαιον λέγεις* Comm. 4:4, 13; *οὐκ οἶδα ὁποίᾳ τόλμῃ ἢ ποίοις λόγοις χρώμενος ἐρῶ·* Plat. Pol. 3, 414, D; *Θαυμάζοντες ὅποι ποτὲ τρέψονται οἱ Ἕλληνες καὶ τί ἐν νῷ ἔχοιεν*. 3:5, 13; *σκοπῶν ὅπως—καὶ τίσιν ἀνάγκαις κτἔ*. Comm. 1:1, 11.

The interrogative often occupies a secondary place in a direct question, some emphatic word or words preceding; as, *πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων*; 5:6, 9; *Πόλις δὲ φιλία τίς ἡμᾶς δέξεται, ἥτις ἂν ὁρᾷ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν*; 5:7, 33; *καὶ ὑμεῖς τί οἰοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμπρᾶξαι περὶ τῆς διόδου*; 5:4, 9; *τούτους τί δοκεῖτε*; 5:7, 26; *Ὦ γύνη, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν*; Comm. 2:1, 26; *ταῦτα τί ἐστιν*; Dem. ad Pantæn. 36, p. 977; *Ταῦτα δὲ τί ἐστιν*; Æschin. adv. Ctes. 127, p. 71; *τοῦτο τί ἦν*; Plat. Symp. 213, C; *Ἔσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις καὶ πόση, κτἔ*. Dem. Phil. 1, 20, p. 45; *Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τοῦτον ἀντιτεταγμένος, καὶ γὰρ τοῦτ' ἐξετάσαι δίκαιον, τίνος κύριος ἦν*; Dem. de Cor. 236, p. 306; *Τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι*; Æschin. adv. Ctes. 127, p. 71; *ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ*; Plat. Symp. 204, D; *στρατεύοιτο δὲ πότερος ἂν ῥᾷον ὁ μὴ δυνάμενος ἄνευ πολυτελοῦς διαίτης ζῆν ἢ ᾧ τὸ παρὸν ἀρκοίη*; Comm. 1:6, 9; *Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν, ὦ Δερκυλίδα*; Hel. 3:1, 28; *Σὺ δέ, ὦ Κῦρε, ἔφη, πότε κοσμήσει*; Cyr. 8:3, 4; *Ἐκεῖνό γε μὴν πῶς οὐ καλὸν καὶ μεγαλόγνωμον*; Ages. 9:6; *τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ποιήσασθαι*; Thuc. 4:62; *Ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα*; Æschin. adv. Ctes. 203, p. 82; *Ἄνδρες δὲ πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί*; ib. 178, p. 79; and sometimes in an indirect question; as, *Οὗτοι μέν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις*. 2:1, 15, where *σύ* belongs to *λέγεις* rather than to *εἰπέ* (Rehdantz); *Καὶ θαυμάζω γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἡ πόλις ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκλινεν*. Comm. 3:5, 13; *τὰ δὲ ἐπιτήδεια πότερον ὠνεῖσθαι κρεῖττον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἢς οὗτοι παρεῖχον,—ἢ κτἔ*. 3:2, 20, 21; the interrogative is not unfrequently put last in a direct question; as, *ἔστι δ' οὗτος τίς*; Dem. Phil. 1, 34, p. 49; *Λέγει δὲ τί*; Dem. adv. Aristocr. 30, p. 630; *διαφέρει δὲ τί*; Dem. de Chers. 51, p. 102; *Σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὦ κάθαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία*; Dem. de Cor. 128, p. 269; *Φίλοι δὲ πῶς*; *ἔφη*, Comm. 2:6, 10; *τὰς δὲ τῶν ξένων πῶς*; Dem. de Syntax. 23, p. 173; *ὁ μὲν οὖν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς*; Æschin. adv. Ctes. 33, p. 58; and sometimes in an indirect question; as, *Τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα,—τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγών, σκέψασθε πῶς*. Dem. de Cor. 235, p. 305; it is also put after certain particles; as, *Καὶ τί δὴ ταῦτ' ἐποίουν*; 7:6, 20; *Καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν*; Æschin. adv. Ctes. 200, p. 82; *Καὶ πόσα κτἔ*. Cyr. 8:2, 15; *Καὶ ποῖα κτἔ*. Hi. 1:1; *Καὶ πῶς κτἔ*. Cyr. 1:3, 10; *Καὶ πόθεν κτἔ*. Symp. 2:5; *Καίτοι τίνα κτἔ*. Dem. de Cor. 180, p. 288; *Καίτοι περὶ τίνα κτἔ*. Isocr. Pan. 31, p. 46; *Τοιγάρτοι τί κτἔ*. Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72; *Καίτοι πῶς κτἔ*. Ages. 6:4; *Ἀλλὰ τί κτἔ*. 3:4, 40; Dem. de Cor. 251, p. 311; Plat. Gorg. 497, E; *Ἀλλὰ πόθεν δή*; Symp. 2:4; *Νῦν δὲ δὴ τί κτἔ*. 7:1, 28; *Νῦν οὖν, ἔφη, τί κτἔ*. Comm. 3:5, 14; *νῦν τί ἥκεις*; Plat. Symp. 213, C; *καὶ δὴ καὶ νῦν τί φῄς*; Plat. Theæt. 187, C; and sometimes follows even the noun which it modifies; as, *καὶ λόγους τίνας διασύρει,—*; Dem. de Cor. 126, p. 269; *πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἧσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν—τούτῳ ἐπεχείρησε*; Thuc. 3:45; or its pronoun; as, *Ἄλλους δὲ πόσους οἴει διὰ σοφίαν ἀναρπάστους πρὸς βασιλέα γεγονέναι—*; Comm. 4:2, 33; *ἑτέρῳ δ' ὅσῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν·* Dem. de Cor. 16, p. 230.

One interrogative may depend on another: in a direct question; as, *Τίνας οὖν, ἔφη, ὑπὸ τίνων εὕροιμεν ἂν μείζονα εὐεργετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων*; Comm. 2:2, 3; *τί οὖν λέγει πότερος ὑμῶν*; Plat. Lach. 181, D; *πότερον οὖν τούτων ἕνεκα ποτέρου*; Plat. Phil. 54, A; *σὺ δὲ τί πῶς, ὦ Πρώταρχε, διακρίνοις ἄν*; ib. 58, A; *πῶς τί ἡγωνίσω*; Plat. Ion, 530, A; in an indirect question; as, *εἰ ᾧδε ἐπισκυποῖμεν, τῷ ποτέρως παιδὶ φιληθέντι μᾶλλον ἂν τις πιστεύσειεν ἢ χρήματα ἢ τέκνα ἢ χάριτας παρακατατίθεσθαι*. Symp. 8:36; so, rarely, an interrogative on a relative; as, *οὐδὲ ἂν ἔρῃ, ᾧ ἂν σώματι τί ἐγγένηται, νοσήσει, κτἔ*. Plat. Phæd. 105, C; and a relative on a relative; as, *ἄλλως τε καὶ ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο*. Thuc. 7:75; *τίς οὐκ οἶδεν, ἐξ οἵων συμφορῶν εἰς ὅσην εὐδαιμονίαν κατέστησαν*; Isocr. Archid. 42, p. 124; *λόγῳ διελθεῖν οἷος οἵων αἴτιος ὢν τυγχάνει* Plat. Symp. 195, A; the double interrogative is also found in a sentence whose clauses are connected by a relative pronoun or adverb; as, *τίς ποτε ἔστιν αὕτη ᾗ τί χρησόμεθα*; Plat. Euthyd. 292, D; *ἐπειδὴ τίνος τέχνης ἐπιστήμων ἐστί, τίνα ἂν καλοῦντες αὐτὸν ὀρθῶς καλοῖμεν*; Plat. Gorg. 448, C; the direct interrogative may be introduced into clauses depending on a conjunction; as, *ἀλλ' ὅταν τί ποιήσωσι, νομιεῖς αὐτοὺς σοῦ φροντίζειν*; Comm. 1:4, 14; *ἐπειδάν τί γένηται*; Dem. Phil. 1, 10, p. 43; *ταῦτα πάντα, ἃ φῂς καλὰ εἶναι, εἰ τί ἐστιν αὐτὸ τὸ καλόν, ταῦτ' ἂν εἴη καλά*; Plat. Hip. Maj. 288, A; *ὥστε νικῶντες μὲν τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν*; 2:4, 6; *ὥστε πῶς οὐκ ἂν ἐγὼ δικαίως μακαρίζόμενος—μνήμης τυγχάνοιμι*; Cyr. 8:7, 8; *ἵνα τί ἡμῖν γένηται*; And. de Face 26, p. 26; and elliptically; as, *ἵνα τί*; Dem. de Fals. Leg. 257, p. 423; *ἵνα τί ταῦτα λέγεις*; Plat. Apol. 26, D; *ὅτι τί*; Dem. adv. Aristocr. 214, p. 691; *Ὅτι δὴ τί μάλιστα*; Plat. Pol. 1, 343, A; after a relative; as, *γυναῖκα, καλλίστην μὲν οὖσαν, οὗ τί ἀνδρὶ ἥδιον*; Hel. 4:1, 7; *αὐτὸς εἰρηκὼς ἃ τίς οὐκ ἂν ὠκνησε τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγξασθαι*; Dem. de Cor. 126, p. 269; *ὧν τίνος προεδεῖτο ὁ παρὼν ἀγὼν οὑτοσί*; ib. 209, p. 297; *Εἰς ἃς τίς ἂν ἐλθεῖν τολμήσειεν, κτἔ*. Isocr. Archid. 95, p. 135; *ᾧ τί ἀπαγγελεῖς, ὦ Σώκρατες*; Plat. Phædr. 278, E; *ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδῆρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι*; Æschin. adv. Ctes. 166, p. 77; and sometimes after a relative, an indirect question; as, *οἷς αὐτοὶ ἴστε οἵᾳ γνώμῃ ἐπήλθετε*, Thuc. 7:64; the interrogative may depend on a participle or on the subject or object of a verb; as, in a direct question, *Τί οὖν, ἔφη ὁ Κῦρος, ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ νῦν τὸ τρίτον ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας*; 1:6, 8; *τί ἂν εἴπων σέ τις ὀρθῶς προεῖποι*; Dem. de Cor. 22, p. 233; *γράφει ψήφισμα—τίνα πρόφασιν ποιησάμενος*; Æschin. adv. Ctes. 67, p. 63; *Πῶς οὖν λέγοντες ἂν αὐτό, ἔφη, μετρίως λέγοιμεν*; Plat. Pol. 6, 484, B; *τοὺς τί ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσιν*; Comm. 2:2, 1; *τοὺς πῶς διακειμένους λάβοιεν ἂν μαθητάς*; Isocr. de Perm. 222; *Ἐχθραν δὲ καὶ ὀργάς, ὦ ἄριστε, ἡ περὶ τίνων διαφορὰ ποιεῖ*; Plat. Euthyphr. 7, B; *ἐν τούτῳ τὴν ποτέρου*

πρόςρησιν μᾶλλον εὐφραίνειν τὸν ἀκούσαντα νομίζεις; Hi. 8 : 3; Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πόλεως στρατηγὸν προςδοκῶ ταῦτα πράξειν; 3 : 1, 14; in an indirect question, *ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ εὐχόμενος κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδόν* κτἑ. 3 : 1, 6; *ἐσκεψάμεθα τίς ποτε ὢν γενεὰν καὶ ποίαν τινὰ φύσιν ἔχων καὶ ποίᾳ τινὶ παιδευθεὶς διήνεγκεν* κτἑ. Cyr. 1 : 1, 6; *οὐχ ὁρῶ ποίᾳ δυνάμει συμμάχῳ χρησάμενοι μᾶλλον ἂν κολάσεσθε τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης*. 2 : 5, 13; *ἐθαύμασε τίνος κελεύσαντος ἥκοι*, Cyr. 1 : 4, 18; συλλελογισμένον ὀρθῶς, *τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττεν ὁ Φίλιππος καὶ τί βουλόμενος*· Dem. de Cor. 172, p. 285; and two interrogatives, or series of interrogatives, may be used in the same clause, one depending on a subordinate word; as, *καὶ σκοπεῖτε, τίνα πιστεύσαντες τί ἔπασχον*. Dem. de Fals. Leg. 63, p. 361 (Dindorf); *πρόοιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ τίς χορηγὸς ἢ γυμνασίαρχος τῆς φυλῆς, πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ τίνα λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν*, Dem. Phil. 1, 36. p. 50; so two relatives; as, *Σκέψαι, οἵῳ ὄντι μοι περὶ σὲ οἷος ὢν περὶ ἐμὲ ἔπειτά μοι μέμφει*. Cyr. 4 : 5, 29; or both pronouns depending on the subordinate word; as, *ἡ οὖν δὴ τίσι τί ἀποδιδοῦσα τέχνη δικαιοσύνη ἂν καλοῖτο*; Plat. Pol. 1, 332, D.

The interrogative clause, whether in a direct or an indirect question, regularly follows the clause or clauses with which it is connected; as, in a direct question, *Καὶ μὴν εἰ ὑφησόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰόμεθα πείσεσθαι*; 3 : 1, 17; *εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἐκόντες, τί ἀδικοῦμεν*; Thuc. 3 : 65; *Εἰ δὲ μήτ' ἔστι μήτε ἦν μήτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδεὶς μηδέπω καὶ τήμερον, τί τὸν σύμβουλον ἐχρῆν ποιεῖν*; Dem. de Cor. 190, p. 291; *ἐὰν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι πρὸς ποῖον χρὴ παράδειγμα αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι, τί κρινεῖτε*; Æschin. adv. Ctes. 245, p. 88; *εἰ δ' αὖ οἱ δαίμονες θεῶν παῖδες εἰσι νόθοι τινὲς ἢ ἐκ νυμφῶν ἢ ἔκ τινων ἄλλων, ὧν δὴ καὶ λέγονται, τίς ἂν ἀνθρώπων θεῶν μὲν παῖδας ἡγοῖτο εἶναι, θεοὺς δὲ μή*; Plat. Apol. 27, D; *Εἰ γὰρ ὑμᾶς ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, πότερά σοι δοκοῦμεν ἐππέων πλήθους ἀπορεῖν ἢ* κτἑ. 2 : 5, 17; *Οὗ δὲ δὴ πάντων οἰόμεθα τεύξεσθαι ἐπαίνου, τίς ἂν ἡμᾶς τοιούτους ὄντας ἐπαινέσειεν*; 5 : 7, 33; *ὅπου γὰρ στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, — πῶς οὐκ εἰκότως ἠδύμουν*; Thuc. 8 : 96; *Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οὐ παραδόντες, ἀλλ' ἐξωπλισμένοι ἐλθόντες παρεσκηήσαμεν αὐτῷ, τί οὐκ ἐποίησε πρέσβεις πέμπων* κτἑ. 3 : 1, 28; *νῦν δ' ἐπειδὴ ἀνθρώπω ἐστόν, τίνα αὐτοῖν ἐν νῷ ἔχεις ἐπιστάτην λαβεῖν*; Plat. Apol. 20, B; *ὅταν δὲ ἄνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονὼς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων*; Æschin. adv. Ctes. 241, p. 88; *Ἐὰν οὖν ἴῃς νῦν, πότε ἔσει οἴκοι*; Cyr. 5 : 3, 27; *εἰ δ' αὐτὸς σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τῆς οὐκ ἐνούσης αὐτῷ κακίας αἰτίαν ἔχοι*; Comm. 1 : 2, 28; *ὃς δ' ἂν ἡμῖν ἄξιος φιλίας δοκῇ εἶναι, πῶς χρὴ φίλον τοῦτον ποιεῖσθαι*; Comm. 2 : 6, 8; *οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μὴ κτενεῖν παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινά εἴργασθε*; Thuc. 3 : 66; *Ὃς γὰρ ἐμοῦ φιλιππισμόν, ὦ γῆ καὶ θεοί, κατηγορεῖ, τί οὗτος οὐκ ἂν εἴποι*; Dem. de Cor. 294, p. 323; for examples in the case of the indirect question, see above.

The interrogative clause is sometimes put first in a direct question; as, *Τίς δ' ἂν αἴσθησις ἦν γλυκέων καὶ δριμέων καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνωμὼν ἐνειργάσθη*; Comm. 1 : 4, 5; *τί ἡμῶν δεήσεσθε χρήσασθαι, ἂν σύμμαχοι ὑμῶν γενώμεθα*, κτἑ. 5 : 4, 9; *Ἀγορὰν δὲ τίς ἄξει θαρρῶν, ἢν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντες φαινώμεθα*; 5 : 7, 33; especially when it is connected with a relative pronoun; as, *τίς πρᾶξις, ἐφ' ἣν μᾶλλον ἕδει με ἀγαγεῖν τουτουσί*; Dem. de Cor. 191, p. 292; *Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν* κτἑ. ib. 204, p. 296; it is also put intermediate and before the clause with which it is more closely connected; as, *εἰ μετὰ Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρὴν προςδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους*, κτἑ. Dem. de Cor. 195, p. 293; ib. 240, p. 307; *ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς, ὅταν ἐς τάδε βλέψαντες ἡγήσωνταί ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν*; Thuc. 5 : 98; and the clause containing the indirect question is often put first when it is emphatic; as, *τί ἐστιν, ἀπαγγεῖλαι*. 1 : 10, 14; *ὅ τι δ' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο*· 1 : 3, 19; *Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἂν ἐλπίδων ἐμαυτὸν στερήσαιμι, εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν, ταῦτα λέξω*. 2 : 5, 10; *Ὁποίας μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδεὴς ἔσει, οὐχ ὁρῶ*· Cyr. 8 : 7, 12; *τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ὑποῖά ἐστι, πάντως που γιγνώσκεις*. Comm. 4 : 2, 31; *Ἥτις δ' ἡ φύσις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γέγονε τούτων τῶν πραγμάτων καὶ τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη καὶ πῶς ἐπράχθη, νῦν ἀκούσατε*, Dem. de Cor. 144, p. 275; *Ἃ μὲν οὖν χρήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τούτων κύριος καταστὰς ὑφ' ὑμῶν βουλεύσεται*, Dem. Phil. 1, 33, p. 49; *οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅπῃ σωθήσονται, διεσκόπουν*. Thuc. 7 : 71; *τίς τίνος αἴτιός ἐστι, γενήσεται φανερόν*. Dem. de Cor. 73, p. 249; *ποῖα δ' ὑποίου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω*. Plat. Pol. 3, 400, A; *ἐν οἷς οὐχ ὅσα ἠβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματ' ἔδει δέχεσθαι*· Dem. de Cor. 239, p. 307; *ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε, θαυμάζω*. Dem. de Cor. 159, p. 280.

The relative pronoun is regularly put directly after its antecedent; as, *ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε* 1 : 1, 2; *καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβὼν* κτἑ. 1 : 3, 3; *καὶ συνέπεμψεν αὐτῷ στρατιώτας οὓς Μένων εἶχε* κτἑ. 1 : 2, 20; *ἐστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης δι' ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ*, Thuc. 1 : 83; *ναύαρχον προὐτάξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι*. Thuc. 3 : 17; *λαβόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικὸν οἳ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν* κτἑ. Thuc. 3 : 4; *παρισομένης ὠφελίας, οἷ τῶνδε κρείσσους εἰσὶ* κτἑ. Thuc. 6 : 80; *Λέγε δὴ τὴν ἐπιστολὴν ἣν δεῦρ' ἔπεμψε Φίλιππος μετὰ ταῦτα*. Dem. de Cor. 39, p. 238; *ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων*, Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54; *ἔστι τις ἀνθρωπος ὃς οὔτ' εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων* κτἑ. ib. 22, p. 56; *παρεγένου Σωκράτει ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ τὸ φάρμακον ἔπιεν* κτἑ. Plat. Phæd. 57, A; *ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου ᾧ λυμαινόμεθα τῆν πρᾶξιν*. 1 : 3, 16; *Φοβοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα ἃ σὺ νῦν λέγεις*, Plat. de Leg. 7, 819, A; *μέμνησαι ἐκεῖνα ἅ ποτε ἐδόκει ἡμῖν*, Cyr. 1 : 6, 5; *ἀλλά τί αὖ ὅδε, ὃς ἂν φεύγων μάχηται τοῖς πολεμίοις, ἀλλὰ μὴ μένων*; κτἑ. Plat. Lach. 191, A; *Ταὐτὸν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τοῦδε ὃν κόσμον λέγομεν*. Plat. Phil. 29, E; *ἔλεγον ὅτι περὶ σπονδῶν ἥκοιεν ἄνδρες οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται* κτἑ. 2 : 3, 4; *ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὅ τι τις ὁρμὴ ἐντὸς τῆς φάλαγγος*· 6 : 3, 7; *καὶ οὐκ ἔστι νόμος ὅστις ἀπείρξει τούτου* Thuc. 3 : 45; *ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κράτιστος εἶναι τούτου ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα*. 1 : 9, 21; *κἂν εἰ ὀλίγον ἔστι τις ὅστις διαφέρει ἡμῶν* κτἑ. Plat. Protag. 328, B; *βαδιοῦμαι ἐπ' αὐτὰ ἃ πέπρακταί μοι*. Dem. de Cor. 58, p. 244; *ἀμείνων ἐγὼ σοῦ πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦθ' ἃ λέγω* κτἑ. ib. 196, p. 294; *κατηγορούντων ἐμοῦ ταὐτὰ ἃ καὶ σὺ νυνί*, ib. 285, p. 321; *ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα οἷαπερ εἰώθει Περικλῆς* κτἑ. Thuc. 2 : 13; *κατ' ἐκείνους ἦσάν τινες, οἳ διασύροντες τοὺς ὄντας τότε*, κτἑ. ib. de Cor. 317, p. 330; *ἀνηρτήσατο δὲ τοσαῦτα φῦλα ὅσα καὶ διελθεῖν ἔργου ἐστίν*, Cyr. 1 : 1, 5; *ὡς δυνατὸν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν*. 2 : 6, 8; *ἔχων πάντα ὅσα ὧραι φύουσι*. 1 : 4, 10; *οὐ γὰρ ὥρα οἷα τὸ πεδίον ἄρδειν*· 2 : 3, 13; and regularly in cases of attraction; as, *Τὰ δὲ ἐπιτήδεια πότερον ὠνεῖσθαι κρεῖττον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἧς οὗτοι παρεῖχον*, 3 : 2, 21; *τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων ἂν Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων*. 1 : 1, 8; *ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν κτἑ*. Thuc. 1 : 1; *τούτων τῶν κακῶν ὧν* κτἑ. Plat. Phæd. 70 A; *τούτων ὧν* κτἑ. Œc. 2 : 1; *αὐτῶν ὧν* Dem. de Cor. 130, p. 270; *τῶν ἄλλων ὧν κτἑ*. Dem. de Cor. 14, p. 229; *πάντων ὅσων κτἑ*. Plat. Phil. 29, D; *τῷ ἡγεμόνι ᾧ κτἑ*.

1 : 3, 17; *πρὸς τούτοις οἷς κτἑ.* 3 : 2, 33; *τοῖς ἄλλοις οἷς κτἑ.* Dem. de Cor. 16, p. 230; *τοιούτοις ἤθεσιν οἵοις κτἑ.* Isocr. Euag. 48, p. 198.

So sometimes the adverb follows its correlative directly; as, *ἐγω δὲ ἄπειμι ἐκεῖσε ὅθεν μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ἄρχεσθαι τῆς μάχης·* Cyr. 7 : 1, 8; *πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες μᾶλλον τότε ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε.* Thuc. 3 : 56; *Ἀποδοτέον δέ γε οὐδ' ὑπωστιοῦν τότε ὁπότε τις μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῖ*; Plat. Pol. 1, 332, A; *κατεπολεμήθημεν οὕτως ὡς πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε.* 7 : 1, 27; Thuc. 5 : 1; *ὅμως δ' ἐδόκει καὶ ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι οὕτως ὅπως δύναιντο,* 6 : 3, 30; Thuc. 7 : 67; *Ἦν δὲ χιὼν πολλὴ καὶ ψῦχος οὕτως ὥςτε τὸ ὕδωρ κτἑ.* 7 : 4, 3; *ἐγγύτερον ἐγίγνοντο τοῦ ἄρχοντος τοσούτῳ ὅσῳ ἡ φάλαγξ βραχυτέρα ἐγίγνετο κτἑ.* Cyr. 7 : 5, 5; *Αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανδρωπία τοσοῦτον ὅσον ἡ ἀχρηματία.* Thuc. 1 : 11; or a noun as its antecedent; as, *συνέμιξα βασιλεῖ ἐν τῷ ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ, ἔνθα βασιλεὺς ἀφίκετο,* 2 : 3, 19; *εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία, ἔνθαπερ ὁ Τισσαφέρνους οἶκος,* Hel. 3 : 2, 12; *ἀπιὼν ὁ Ἀσσύριος ἐκ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως, οὗ κατέφυγε,* Cyr. 5 : 4, 15; Thuc. 4 : 54; Plat. Pol. 8, 552, D; *αὐτὸ τοῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν ἐσμεν ἔχοντες,* 7 : 1, 27; Æschin. adv. Ctes. 48, p. 60; *τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ ὅθεν αἱ πηγαί·* 1 : 2, 8; *ἀπίεναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὅθενπερ ἦλθε.* 2 : 1, 3; Thuc. 2 : 96; *ἐπηρώτα τὸν Τιγράνην ποῖα εἴη τῶν ὀρέων ὑπόθεν οἱ Χαλδαῖοι καταβέοντες λῄζονται.* Cyr. 3 : 2, 1; but less often an adverb of time; as, *ἰσταμένου τοῦ Ἑλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία κτἑ.* Æschin. adv. Ctes. 67, p. 63; *Ἆ ἄρα νῦν τυγχάνεις ἐπιστάμενος ἢν χρόνος ὅτε οὐχ ἡγοῦ εἰδέναι*; Plat. Alc. 1, 106, E.

The relative may be separated from its antecedent by a modifying or modified word: by an adjective or participle in concord; as, *ἐνταῦθ' ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Ξενίας ὁ Ἀρκὰς τὰ Λύκαια ἔθυσε κτἑ.* 1 : 2, 10; —*πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον κτἑ.* 1·4, 9; *ἔλεγον ὅτι πολλοὺς φαίη Ἀριαῖος εἶναι Πέρσας ἑαυτοῦ βελτίους, οὓς οὐκ ἂν ἀνασχέσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος·* 2 : 2, 1; *πρὸς γῆ οὐδεμιᾷ φιλίᾳ ἥντινα μὴ αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσεσθε.* Thuc. 6 : 68; *Καλῶ—τοὺς θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσιν τὴν Ἀττικήν,* Dem. de Cor. 141, p. 274; *ἐξῆλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντες οἷανπερ καὶ παρέλαβον.* Hel. 4 : 4, 15; *ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε Κῦρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, ὧν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηρπακότες.* 1 : 3, 14; by an appositive word, or by a limiting genitive or its limited word; as, *ἦν δ' αὐτῶν Φαλῖνος, εἷς Ἕλλην, ὃς ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὢν κτἑ.* 2 : 1, 7; *καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει,* Dem. de Cor. 141, p. 274; *οὐχὶ ἐκ τῶν ἠθῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἃ ἂν ὥςπερ ῥέψαντα τἆλλα ἐφελκύσηται*; Plat. Pol. 8, 544, D, E; *ἀκρωνυχίαν ὄρους, ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις ἦν κτἑ.* 3 : 4, 37; *ἦσαν δὲ τινες τῶν περιοίκων οἳ καὶ ἐπέθεντο κτἑ.* Hel. 6 : 5, 32; *Εὐμολπίδου τοῦ Δαϊμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει·* Thuc. 3 : 20; *ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρνει ἀπιστίαν, ὅςτις,* 3 : 2, 4; *τοῦ Δαρείου θανάτου, ὃς μετὰ Καμβύσην Περσῶν ἐβασίλευσε,* Thuc. 1 : 14; *Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἳ κτἑ.* Dem. de Cor. 204, p. 296; by a preposition and its case; as, *ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἃ κτἑ.* Thuc. 3 : 61; ib. 3 : 17; by a limiting phrase; as, *ἔν τε οὐδὲ ἓν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅ τι χρὴν προςφέροντας ὠφελεῖν·* Thuc. 2 : 51; by a pronoun, and especially the demonstrative; as, *κατὰ χαράδραν τινά, ᾗ κτἑ.* Thuc. 3 : 25; *ἐγγύς που ἦν βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις ᾧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν·* 2 : 3, 6; *τὴν δύναμιν αὐτοῖς περιθέντος τὴν αὐτήν, ἥνπερ ᾗδει κτἑ.* Isocr. Panath. 154, p. 265; *τὰ χωρία ταῦθ' ἃ νῦν οὗτος διέσυρε,* Dem. de Cor. 27, p. 235; *μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς κτἑ.* ib. 86, p. 254; Æschin. adv. Ctes. 55, p. 61; Isocr. Panath. 88, p. 250; *οὐκ—ἀπιστοίη μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον ὅσον οἵ τε ποιηταὶ εἰρήκασι κτἑ.* Thuc. 1 : 10; *πρὸς δῆμον τοιοῦτον, οἷον κτἑ.* Plat. Gorg. 502, D; by the verb or its adjuncts, or by both; as, *τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα ὅς κτἑ.* 2 : 5, 20; *ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν ἃ κτἑ.* 1 : 3, 17; *καὶ μάχη ἐγένετο ἐν ᾗ κτἑ.* Thuc. 3 : 5; *ἡμέρας τε ἀναμιμνησκομεν ἐκεινης ᾗ κτἑ.* Thuc. 3 : 59; *ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὅ τι κτἑ.* ib. 3 : 16; *ὥςπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὕς κτἑ.* Dem. de Cor. 6, p. 227; *καὶ ἡμῖν ταὐτὰ δοκεῖ ἅπερ κτἑ.* 2 : 1, 22; *τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν οὕςπερ κτἑ.* Dem. de Cor. 280, p. 319; *ὅταν τοιαῦτα λέγῃς ἅ κτἑ.* Plat. Gorg. 473, E; *δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἠπειρωτῶν τινες ἔτι καὶ νῦν, οἷς κτἑ.* Thuc. 1 : 5; *ἀπορία ἐγίγνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἣν κτἑ.* Thuc. 7 : 44; *χαράδραν γὰρ αὐτοὺς ἔδει διαβῆναι ἐφ' ᾗ κτἑ.* 3 : 4, 1; *πάντα νομίζοιεν πρέπειν αὐτοῖς πράττειν ὅσα κτἑ.* Cyr. 2 : 1, 31; *οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυσοὺς λυπηροὺς ὄντας οὕς κτἑ.* 2 : 5, 13; *ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον, ὅςτις κτἑ.* 1 : 3, 14; *καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὃν κτἑ.* Thuc. 2 : 103; or by two or more of these particulars combined; as, *ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἰκοσιν αἷς κτἑ.* 1 : 4, 2; *ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη τοῦ Φρυγῶν βασιλέως ἐφ' ᾗ κτἑ.* 1 : 2, 13; *ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὧν κτἑ.* Thuc. 3 : 67; *δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικήν, ἣν κτἑ.* 1 : 3, 12; *εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας τοὺς πρώτους ἔχων κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν κτἑ.* 2 : 2, 16; *πόλιν τε προλήψεσθε ναυτικὸν ἔχουσαν μέγα, οὗπερ κτἑ.* Thuc. 3 : 13.

The antecedent is often omitted, especially the demonstrative pronoun, in the nominative or accusative; as, *ἔδοξεν ὁμόσε οἷς εἴρητο κτἑ.* 3 : 4, 4: *εἰςῆλθον οὓς ἔδει.* 7 : 2, 31; *αὐτός εἰμι ὃν ζητεῖς* 2 : 4, 16; *Ἦν δὲ ὃν ἐζήτει Ἀγασίας κτἑ.* 6 : 4, 11; *φράζουσιν ἃ λέγει.* 2 : 4, 18; *ἔπραξαν ἃ ἐβούλοντο,* Thuc. 6 : 79; *οὐ καλά γ' ἂν ἃ προειλόμην κτἑ.* Dem. de Cor. 257, p. 313; *δεινότερον ὑμῖν φανήσεται ὃ μέλλω λέγειν.* Æschin. adv. Ctes. 94, p. 67; *Οἶσθα δὲ ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἃ ἂν συμβουλεύσῃς.* 2 : 1, 17; *πιστεύω γὰρ δίκαια εἶναι ἃ λέγω,* Plat. Apol. 17, C; *ἐχοντι ὅ τι προχωροίη.* 1 : 9, 13; *ὅπως—παρασκευάζωμαι ὅ τι ἂν δέωμαι,* Cyr. 1 : 5, 14; *διδόασί τε οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσαπερ ᾔτησε κτἑ.* Hel. 3 : 4, 3; *Ἦν δὲ οὗτος οἷος μηδὲν ἧσσον ἡδέσθαι κτἑ.* Hel. 6 : 3, 3; *μόνος ἐφρόνει οἷα δεῖ τὸν ἄρχοντα,* 2 : 2, 5; *θύομαι μέν, ὡς ὁρᾶτε, ὁπόσα δύναμαι κτἑ.* 5 : 6, 28; *ἐξελεῖν ὁποῖα ἂν οἱ μάγοι ἐξηγῶνται,* Cyr. 7 : 3, 1; and sometimes in the dative; as, *Ὁ δ' ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ, κτἑ.* 1 : 3, 12; *διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς εἶναι διαλέγεσθαι παρ' ὧν ἂν λάβοιεν τὸν μισθόν* Comm. 1 : 2, 6; *ἔστι δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ περὶ ὀνόματος ἀμφισβήτησις, οἷς κτἑ.* Plat. Pol. 7, 533, D; *κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἀθλα ὑπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν·* 3 : 1, 21; in the genitive; as, *εἰδέναι τὴν δύναμιν ἐφ' οὓς ἂν ἴωσιν.* 5 : 1, 8; *οὐ τοσοῦτον γνώμης ἁμάρτημα ἦν πρὸς οὓς ἐπῆλθον, ὅσον κτἑ.* Thuc. 2 : 65; and even with a preposition; as, *ἀναλίσκουσιν οὐκ εἰς ἃ δεῖ μόνον, κτἑ.* Œc. 3 : 5; and the substantive verb is often used with ὅςτις and ὅς without a demonstrative; as, *ἔστι δ' ὅςτις καὶ κατελήφθη κτἑ.* 1 : 8, 20; *οὗτ' ἐστιν ὅτου ἔνεκ' ἂν βουλοίμεθα κτἑ.* 2 : 3, 23; *οὐκ ἔστιν ἡντινα τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἐλύπησεν,* Isocr. Panath. 77, p. 248; *ἔστι δὲ αὐτοῦ ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν,* Thuc. 2·13; *εἰσί δ' οἳ οὐδὲ ταύτην πω τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο,* Thuc. 6 : 10; *τῶν συμμάχων ὑμῖν εἰσιν οἳ κτἑ.* Hel. 6 . 4, 24; *εἰσί δ' αὐτῶν οὓς κτἑ.* 2 : 5, 18; *οὐ γὰρ ἦν ὅ τι ἂν ἐποιεῖτε μόνοι.* Dem. de Cor. 43, p. 240; *ἦσαν δὲ οἳ ὑπεχώρουν σὺν τῷ βασιλεῖ.* Cyr. 3 : 1, 3; and more frequently taken together as an indefinite pronoun, *Ἔστιν οὕςτινας κτἑ.* Comm. 1 : 4, 2; *προὐβάλλοντο πρέσβεις πρῶτον μὲν Χειρίσοφον,—ἔστι δ' οἳ καὶ Ξενοφῶντα.* 5 : 10, 6; *Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν,* 1 : 5, 7; *τῶν δὲ πολεμίων ἦν οὓς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν.* Hel. 7 : 5, 17; *πλὴν Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν.* Thuc. 3 : 92; and even depending on a preposition; as, *ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἴρητο.* Thuc. 5 : 26; the demonstrative is omitted also in cases of attraction; as, *ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὗ πρότερον ἔφερον,* 1 : 3, 21; 1 : 3, 10; *διημαρτηκότες ὧν ἤλπισαν,* Dem. de Cor.

43, p. 240; Ἐδήλωσε δὲ τοῦτο οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἔπραττε. 2 : 2, 18 ; 1 : 3, 18 ; δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι οἵπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, Thuc. 2 : 67 ; and with prepositions governing the genitive or dative ; as, τί χρὴ ποιεῖν περὶ ὧν λέγεις. 2 : 1, 16 ; πέμπετε δὲ περὶ ὧν οἱ ξύμμαχοί φασιν ἀδικεῖσθαι, Thuc. 1 : 85 ; προειπὼν ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59 ; δεῖταί σου τοῦτον ἐκπιεῖν τήμερον σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς. 1 : 9, 25 ; and the accusative ; as, εἰ καλῶς καταπράξειεν ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, 1 : 2, 2 ; ἦν—αὐτὸ νικήσας παρὰ ἃ προσεδέχετο μετρίως ξυναλλαγῇ. Thuc. 4 : 19.

The demonstrative adverb in the same manner is regularly omitted ; as, ἀνεπαύοντὸ δὲ ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος, 3 : 1, 3 ; θύσειν σωτήρια ὅπου ἂν πρῶτον εἰς φιλίαν χώραν ἀφικώμεθα, 3 : 2, 9 ; ἀφικνεῖσθε ὅποι ἡμεῖς πάλαι ἥκομεν. Cyr. 1 : 3, 4 ; Thuc. 5 : 18 ; μὴ ἡμᾶς ἀγάγῃ ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν · 1 : 3, 17 ; ὥςπερ ἀπηχθανόμην αὐτοῖς, ὅτε πρὸς ἡμᾶς ἦγον, 7 : 7, 10 ; ἐνθα βασιλεὺς ἀφίκετο, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτεινε, 2 : 3, 19 ; ἀνεχώρησαν—ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον. Thuc. 3 : 16 ; ἤλασαν, ὁπότε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο διατελέσαι ἢ κτἔ. 1 : 5, 7 ; Thuc. 3 : 22 ; οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων, ὡς οἱ φυλάττοντες ἀπήγγελλον. 2 : 4, 23 ; ποίει ὅπως ἄριστόν σοι δοκεῖ εἶναι. Cyr. 4 : 5, 50 ; κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥςτε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν · ὥςτε οἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμίων καὶ ἔφυγον κτἔ. 2 : 2, 17 ; τῷ δὲ ἀεὶ ἡδίστῳ ϑηρεύεται τὴν ἄνοιαν καὶ ἐξαπατᾷ, ὥςτε δοκεῖ πλείστου ἀξία εἶναι. Plat. Gorg. 464, D ; ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα · 5 : 9, 5 ; ἔγωγε, ὅπερ νῦν δὴ σὺ ἤρου, καὶ Φιλολάου ἠκουσα,—ἤδη δὲ καὶ ἄλλων τινῶν, ὡς οὐ δέοι τοῦτο ποιεῖν · Plat. Phæd. 61, E ; σφενδονῶσιν ὅσον οὔτε οἱ Κρῆτες ἀντιτοξεύειν δύνανται οὔτε κτἔ. 3 : 3, 15 ; Dem. de Cor. 300, p. 325 ; so with the substantive verb and relative adverbs, in indefinite expressions ; as, ἔστιν ὅπου κτἔ. Hip. 8 : 1 ; ἔστιν ἔνθα κτἔ. Cyr. 7 : 4, 15 ; ἔστιν ᾗ κτἔ. Thuc. 1 : 93 ; οὐκ ἦν ὅπου οὐ κτἔ. 4 : 5, 31 ;—ἔστιν ὅπως κτἔ. 5 : 7, 7 ; οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ κτἔ. 2 : 4, 3 ; Isocr. Panath. 152, p. 264 ; καὶ ἔστιν ὅτε κτἔ. Thuc. 2 : 81 ; Plat. Euthyd. 278, A ; ἦν ὅτε κτἔ. Lac. 14 : 5 ; οὐκ ἦν ὅτε κτἔ. Plat. Alc. I, 109, E ; ἦν ὁπότε κτἔ. 4 : 2, 27 ; and taken together as an indefinite adverb, and so placed intermediate or last ; as, Καὶ τόλμα δὲ ἀτολμίας ἐσϑ' ὅτε τοσοῦτον διαφέρει, Hel. 5 : 3, 22 ; ὥςτε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσϑ' ὅτε. 2 : 6, 9 ; and also in cases of attraction ; as, διεκομίζοντο εὐϑὺς ὅϑεν ὑπεξέϑεντο παῖδας καὶ γυναῖκας κτἔ. Thuc. 1 : 89, Ποῖον ; Τὸ τῆς ἀποπλανήσεως ὑπόϑεν ἡμᾶς δεῦρ' ἤγαγεν. οἶμαι μὲν γὰρ μάλιστα, ὅϑεν ἐρωτηϑεὶς σύ—εἶπες κτἔ. Plat. Polit. 263, C.

The noun is often transferred to the relative clause ; as, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν ὃ εἶχε στράτευμα · 1 : 2, 1 ; Εἰς δὲ ἣν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν κτἔ. 4 : 4, 2 ; ἐπύϑεσϑε ὃν τρόπον ἐγένετο ; Plat. Phæd. 58, A ; καὶ οὓς Κῦρος ἔχων ἀνέβη βαρβάρους κτἔ. 3 : 4, 13 ; διδάσκων ὅ τι ἂν ἔχῃ ἀγαϑόν κτἔ. Comm. 1 · 6, 13 ; Dem. de Cor. 57, p. 244 ; ἔστιν οὕστινας ἀνϑρώπους τεϑαύμακας ἐπὶ σοφίᾳ ; Comm. 1 : 4, 2 ; λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα κτἔ. 7 : 8, 16 ; σπονδὰς ποιήσασϑαι ὑπόσον ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις. Thuc. 4 : 21 ; so also in case of attraction ; as, ἐπορεύετο σὺν ᾗ εἶχε δυνάμει. Hel. 4 : 1, 23 ; χρωμένη αἷς δὴ ϑαμεν τέχναις · Plat. Pol. 7, 533, D ; χαριζόμενον οἵῳ σοὶ ἀνδρί κτἔ. Comm. 2 : 9, 3.

The relative clause is regularly put last, as in the above examples, but it is often inserted in the clause of the antecedent ; as, αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν κτἔ. 1 · 4, 9 ; διφθέρας, ἃς εἶχον σκεπάσματα, ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου, 1 : 5, 10 ; ἀνδρας δὲ, οἳ μάχοιντ' ἂν Ἕλλησι, πάνυ ζητῶν οὐκ ἔφη δύνασϑαι ἰδεῖν. Hel. 7 : 1, 38 ; καὶ Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἦκειν παρήγγειλε κτἔ. 1 : 2, 1 ; οὗτοι, οἵπερ τῶν ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διαλῦσαι τὰς σπονδάς, λόγους ποιοῦνται ἰδίους, Thuc. 5 : 36 ; τὰ δὲ παρ' Ἐγεσταίων, ἃ λέγεται ἐκεῖ ἑτοῖμα, νομίσατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα ἑτοῖμα εἶναι. ib. 6 : 22 ; τὸ ἄλλο ναυτικόν, ὃ παρεσκευάζοντο, προσκομίσαντες τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο ib. 4 : 24 ; τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετ' ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο. Dem. de Cor. 44, p. 240 ; Τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κρίνω κτἔ. ib. 299, p. 325 ; εὕροιτε δ' ἂν τόνδε, περὶ οὗ νῦν βουλεύεσϑε, οὐχ ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, Thuc. 1 : 80 ; καίτοι στρατιᾷ γε τῇδε, ἣν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηϑήσαντος οὐκ ἠϑέλησαν Ἀϑηναῖοι πλέονες ὄντες προσμίξαι, ib. 4 : 85 ; τοῦτο, ὅ τι ἂν δοκῇ τοῖς ϑεοῖς, πάσχειν. 3 : 2, 6 ; τὰ μέντοι ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις ἐπιτυγχάνοι, ἐλάμβανον · 4 : 1, 9 ; οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς οὓς μὲν μεϑ' ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποιήσαντο κατα τρέψασϑαι, ib. 3 : 10 ; καὶ αὐτῶν τινας, οἷς ἐπέτυχον.—διέφϑειραν ἄν. ib. 3 : 75 ; ὑμεῖς τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοι νῦν συνεληλύϑατε, μέγιστον ἔχετε καιρόν. 3 : 1, 36 ; τοσοῦτον ὄχλον καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ οἶδ' εἴ τι τῶν ἁπάντων, ἔχει, Dem. Phil. 1, 35, p. 50 ; Αὗται δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, 2 : 3, 15 ; and even between a pronoun or adjective and its noun ; as, πάντες οὗτοι οὓς ὁρᾶτε βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται κτἔ. 1 : 5, 16 ; Ταύτας οὖν ἃς οἱ πατέρες τε ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας—μὴ παρῶμεν, Thuc. 1 : 85 ; εὐεργέτης, ἐκ πάντων ὧν μεμνήμεϑα προγόνων, Hel. 6 .1, 4 ; καὶ ὅλην ταύτην ἣν λέγεις κοινωνίαν κτἔ. Plat. Pol. 5, 449, D ; with the noun in the relative clause ; as, ὁ λόγος, ᾧ προκαλεῖσϑε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσϑω. Thuc. 5 : 88 ; οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι,—ὅσον χρόνον εἶχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνήσϑησαν κτἔ. Hel. 4 : 4, 15 ; ἐμοὶ δ', ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδεῖξϑε ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότερον, καὶ νυνὶ παράσχεσϑε. Dem. de Cor. 10, p. 228 ; καὶ φησὶ προσήκειν, ἧς μὲν οἴκοϑεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι · ib. 227, p. 303 ; and in cases of attraction ; as, τούτων, ὧν νῦν ὑμῖν παρακελεύομαι, οὐδὲν τοῖς δούλοις προστάττω · Cyr. 8 : 6, 13 ; Dem. de Cor. 117, p. 268 ; Μήδων μέντοι, ὅσων ἑώρακα ἐγώ, πολὺ οὗτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος. Cyr. 1 : 3, 2 ; Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τὸ νάπος τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι τῶν ἄλλων ὧν διαπεπορεύμεϑα χωρίων. 6 : 3, 19 ; καὶ περὶ πάντων ὧν πέπασϑε ἀγαϑῶν. Cyr. 3 : 3, 44 : καὶ ἐκεῖ, πρὸς ᾧ εἶχε, ξυνέλεγε πανταχόϑεν παμπληϑὲς στράτευμα. Hel. 4 : 1, 41 ; ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο ἡ στρατιᾶς πρὸς οὓς ἐπῆσαν ὑπερβολῇ, Thuc. 6 : 31 ; ἐὰν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, Dem. de Cor. 4, p. 226 ; Τὸ μὲν οὖν μέγεϑος, ὑπὲρ ὧν συνεληλύϑαμεν, τηλικοῦτόν ἐστιν. Isocr. de Pace 1, p. 159 ; so often a clause introduced by a relative adverb, whether without or with an antecedent ; as, Ἦν δέ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη. 2 : 6, 15 ; Thuc. 3 : 54 ; Plat. Apol. 28, E ; καὶ σύ, ὁπότε πρὸς ἡμᾶς ἦλϑες πρεσβεύων, ηὐλίζου κτἔ. 7 : 7, 6 ; Thuc. 7 : 48 ; βασιλεὺς μὲν δή, ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνους τὸν Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο. 1 : 2, 5 ; Thuc. 7 : 44 ; ὡς ἂν, ἐπειδὴ εἰς τόξευμά γε ἀφίκοιντο, στησομένους, Cyr. 1 : 4, 23 ; Thuc. 7 : 44 ; οἱ δ' ἐπὶ τοῦ λόφου πολέμιοι, ὡς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν ἐπὶ τὸ ἄκρον, εὐϑὺς καὶ αὐτοὶ ὥρμησαν κτἔ. 3 : 4, 44 ; Thuc. 4 : 6 ; ἦσαν δ' αὗται, ὡς ἐλέγοντο, τετρακόσιαι ἅμαξαι, 1 : 10, 18 ; Thuc. 6 : 37 ; ἦν οἱ ϑεοί, ὥςπερ τὸ πρόσϑεν, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. 3 : 1, 23 ; Thuc. 6 : 37 ; Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, 2 : 1, 6 ; εἰς Κάλπης δὲ λιμένα, ἔνϑα Χειρίσοφον εἰκάζομεν εἶναι, εἰ σέσωσται, ἐλαχίστη ὁδός. 6 : 1, 16 ; Καιάδαν, οὗπερ κτἔ. Thuc. 1 : 134 ; ἐν πόλει, οὗ κτἔ. Plat. Pol. 8, 552, D ; φοίνιξ, ὅϑεν κτἔ. 2 : 3, 16 ; ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε κτἔ. Thuc. 3 : 56.

The relative clause is put first when it is emphatic ; as, οὓς ἐώρα ἐϑέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει κτἔ. 1 : 9, 14 ; ἃ δὲ πάντες ἴσασι, ταῦ' ἐστί · 2 : 6, 28 ; ὅςτις δὲ ὃν ἂν γνῷ εὐφυᾶ ὄντα διδάσκων ὅ τι ἂν ἔχῃ ἀγαϑὸν φίλον ποιεῖται, τοῦτον κομίζομεν ἃ τῷ καλῷ κἀγαϑῷ πολίτῃ προσήκει, ταῦτα ποιεῖν. Comm. 1 : 6, 13 ; ὧν γὰρ πέρι ἐπιβύητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα, κτἔ. Thuc. 6 : 16 ;

οὕπερ δὲ καὶ τῶν ἀποβαινόντων τὸ πλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν, οὗτοι καὶ καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν προΐδωμεν. ib. 1 : 83 ; *ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνητο, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ κατηγορεῖ.* Dem. de Cor. 275, p. 317 ; *Ἃ μὲν διώκει τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστίν.* ib. 56, p. 244 ; *προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὃς ἂν τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὅπλα μηνύσῃ, ὅτι λήψεται μισθόν κτἔ.* 2 : 2, 20 ; *ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἐνδηλος ἐγίγνετο ἐπιβουλεύων.* 2 : 6, 23 ; Dem. de Cor. 8, p. 228 ; *ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνῃ τις, ταῦτα τιμὴν νομιοῦσι κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 11 ; *ὅ τι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ τοῦ λέγειν πείθειν οἴεται ἢ στασιάζων—οἰκήσειν, ταῦτα ἑτοιμάζεται.* Thuc. 6 : 17 ; *ὃν ᾧετο πιστόν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὗρε Κύρῳ φιλαίτερον ἢ ἑαυτῷ* · 1 : 9, 29 ; *οἷόςπερ αὐτὸς Λακεδαιμονίοις ἦν ἐν τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ, τοιούτους καὶ Λακεδαιμονίους αὐτῷ γίγνεσθαι.* Hel. 3 : 1, 1 ; *Ὅσα οὖν μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ.* 5 : 1, 5 ; Dem. de Cor. 26, p. 234 ; *ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς, κτἔ.* Thuc. 5 : 98 ; *ὑπόσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολεμικοῖς, οὗτοι μέν κτἔ.* 3 : 1, 43 ; *ὑπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς ἐρρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους κτἔ.* 3 : 1, 42 ; Thuc. 1 : 28 ; Plat. Pol. 6, 484, B ; with the noun in the relative clause ; as, *ἣν εἶχε στολὴν τὴν Μηδικὴν ἐκδύντα δοῦναί τινι,* Cyr. 1 : 4, 26 ; *ἢ οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόντες ἡγεῖσθαι κελεύωμεν,* 3 : 2, 20 ; *οὕς τε αὐτὸς ἱππέας ἦλθεν ἔχων κτἔ.* 3 : 4, 13 ; *ὅ τι ἐδύνατο ἕκαστος ὅπλον ἔχων.* Hel. 5 : 1, 11 ; *Καὶ καθ' ὃν χρόνον κτἔ.* Thuc. 5 : 55 ; *Ὅσον δέ τε χρόνον κτἔ.* ib. 2 : 57 ; *ὑπόσα λαμβάνοι πλοῖα κατῆγεν κτἔ.* 5 : 1, 16 ; and sometimes followed by a demonstrative ; as, *ᾧ Κῦρος ἀνέβη ξενικῷ διὰ μισθοδοσίαν πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ καταβῆναι κτἔ.* 2 : 5, 22 ; *ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι κτἔ.* Dem. de Cor. 1, p. 226 ; *ὁποίαν ἂν ἔχων τυγχάνω στολήν, ἐν ταύτῃ καλὸς φανοῦμαι.* Cyr. 8 : 34 ; and sometimes with the noun in both clauses ; as, *Ὅσον δ' ἂν χρόνον τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος ἐπιστῇ, τοσοῦτον ἀνάγκη χρόνον κτἔ.* 2 · 4, 26 ; and sometimes in cases of attraction ; as, *οἷς διεπράττετο, τούτοις αὐτὴν ὡς οὖσαν κατεφωρᾶτε.* Cyr. 8 : 7, 17 ; Comm. 2 : 1, 25 ; the relative clause is often also put first when the antecedent is omitted ; as, *ἃ ἔλεγεν, ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν,* 2 : 5, 27 ; *ἃ γιγνώσκω, σημανῶ* Thuc. 6 : 20 ; *ἀκούσεσθε δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἥκει, φίλον αὐτὸν γεγενημένον,* Dem. de Cor. 35, p. 237 ; *οὓς μὲν ἂν ὑμεῖς ἅπαντες ἕλησθε ἄρχοντας, ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἔσονται,* 5 : 7, 28 ; *παράδειγμα σαφὲς κατασησατε, ὃς ἂν ἀφίστηται, θανάτῳ ζημιωσόμενον.* Thuc. 3 : 40 ; *ὅςτις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, πειράσθω νικᾶν* · 3 : 2, 39 ; *οὐδ' ὅςτις ἐστὶν οἶκοι φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ—καλὸς κἀγαθός* · Æschin. adv. Ctes. 78, p. 65 ; *Ὅσα τε γὰρ ἔγωγε ᾔδειν, πολλάκις ἀκήκοας* · Cyr. 1 : 6, 43 ; *ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύνετο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες κτἔ.* 4 : 5, 14 ; and very rarely in the indefinite expressions with the relative and the substantive verb ; as, *ὅτῳ δὲ διώκοντες ἂν ἢ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα καταλαμβάνομεν, οὐκ ἦν ἡμῖν* · 7 : 6, 26 ; sometimes in case of attraction ; as, *ἐὰν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω,* Dem. de Cor. 4, p. 226 ; and with the noun in the relative clause ; as, *οἷς ἐνέτυχον ἱεροῖς τεθυμένοις διέῤῥιψαν κτἔ.* Hel. 3 : 4, 4 ; *πρὸς οἵους ὑμῖν Ἀθηναίους ὄντας—ὁ ἀγὼν ἔσται.* Thuc. 1 : 70 ; *Χαλεπὸν ἤρου καὶ—οἵῳ γε ἐμοὶ παντάπασιν ἄπορον.* Plat. Soph. 237, C ; so the clause beginning with a relative adverb often stands first ; as, *Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ κτἔ.* 4 : 7, 25 ; *Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐνταῦθα κτἔ.* Dem. de Cor. 25, p. 233 ; *ὅςτις μὴ ὑπότε ἐν ἀπόροις εἴη, τότε κολακεύοι, ἀλλ' ὅτε τὰ ἄριστα πράττοι, τότε κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 3 ; *ὡς δὲ γνόντες οἱ πολέμιοι τὸ ὂν ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἐνταῦθα δὴ κτἔ.* Cyr. 5 : 4, 7 ; *ὅταν πλεῖστά τις ἔχῃ, τότε πλεῖστοι καὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσι καὶ πολέμιοι γίγνονται,* ib. 7 : 5, 77 ; *Ὥςπερ δὲ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι, οὕτω κτἔ.* 2 : 6, 26 ; *ὑμεῖς δὲ ὅπως γινώσκετε, οὕτω καὶ ποιεῖτε,* Cyr. 5 : 1, 22 ; and especially the correlative adverbs of degree, *ὅσῳ—τοσούτῳ* ; as, *νομίζων, ὅσῳ μὲν ἂν ἧττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεῖ μαχεῖσθαι, κτἔ.* 1 : 5, 9 ; Dem. Ol. 2, 12, p. 21 ; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56 ; *ὅσῳ δὲ προσωτέρω ἐγίγνοντο, τοσῴδε μανότερον μετεβάλλοντο.* Cyr. 7 : 5, 6 ; Thuc. 1 : 37 ; *ὅσῳ—τόσῳ* Cyr. 1 : 6, 26 ; so *ὑπόσον δὲ προδιώξειαν οἱ Ἕλληνες, τοσοῦτον πάλιν ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει.* 3 : 3, 10 ; but the relative clause of time regularly first, with the demonstrative omitted ; as, *ἐπεὶ δὲ εἶδεν, ὤχετο ἀπελαύνων.* 2 : 4, 24 ; *Ἐπειδὴ δ' ἕως ἐγένετο, διέβαινον τὴν γέφυραν,* 2 : 4, 24 ; Thuc. 1 : 48 ; *ἐπειδὰν δὲ διαπράξωμαι ἃ δέομαι, ἥξω κτἔ.* 2 : 3, 29 ; Thuc. 2 : 34 ; *Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἦν ἐτῶν ὡς τριάκοντα.* 2 : 6, 20 ; Æschin. adv. Ctes. 76, p. 64 ; *ὅταν δ' ἄρξωνται αὐτοὶ διαβαίνειν, ἐναντίους ἕνθεν κτἔ.* 4 : 3, 28 ; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56 ; *Ὁπότε δέ τις φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο προπιεῖν, εἶλκεν κτἔ.* 4 : 5, 32 ; Thuc. 2 : 60 ; *Ὡς δ' ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακόσιοι κτἔ.* 1 : 8, 25 ; Thuc. 1 : 48 ; but less frequently of places, as, *Ὅπου δὲ χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη, κτἔ.* 1 : 9, 27 ; Thuc. 8 : 27 ; *ὅπου δ' ἂν μὴ παρέχωμεν ἀγοράν, κτἔ.* 2 : 3, 26 ; *Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ ἔχωμεν, κτἔ.* 5 : 5, 16 ; *Ὅθεν δὲ δὴ τὸ ψεῦδος τοῦτο ἐπιφέρουσιν, κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59 ; and very rarely in the indefinite expressions with the relative adverb and the substantive verb ; as, *ὑπόθεν δ' ἐπισιτισάμενοι πορευσόμεθα, οὐκ ἔστιν,* 5 : 10, 4.

When the relative refers to the contents of a clause or to a fact, it commonly stands last ; as, *βουλοίμην δ' ἂν ἄκοντος ἀπιὼν Κύρου λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθών, ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν.* 1 : 3, 17 ; *εἰ φυλάττοιεν ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις, ὅπερ ᾧετο ποιήσειν ὁ Κῦρος τὸν Ἀβροκόμαν,* 1 : 4, 5 ; *εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν, ὅπερ νῦν σπεύδομεν,* Thuc. 6 : 10 ; *ἂν δ' Ἀθηναῖος ᾖ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν ὑπεναντίων ὁ τοῦτο ποιῶν, εὐπόρως λήσειν* · *ὅπερ συνέβη.* Dem. de Cor. 148, 149, p. 276 ; *πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέξομαι συνηγόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελῶ σπουδάζων κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 37, p. 58 ; so after a period ; as, *Ἃ καὶ ἡμᾶς δεῖ νῦν καταμαθόντας, κτἔ.* 3 : 1, 44 ; *Ὧν ἡμεῖς τἀναντία δρῶμεν,* Thuc. 3 : 43 ; *Ἃ ἐγὼ προορώμενος, κτἔ.* Dem. de Cor. 27, p. 234 ; *Ἃ χρὴ διαμνημονεύοντας ὑμᾶς μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας,* Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54 ; *Ὑπὲρ ὧν προσῆκεν τοὺς εὖ φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν κτἔ.* Isocr. Pan. 107, p. 63 ; it is also put first to introduce a matter or for the sake of emphasis ; as, *Ὃ δὲ δὴ ἔγραψα, ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ, τῇδε δῆλον ἦν.* 2 : 3, 1 ; *Ἃ δὲ ἠπείλησας, ὡς, ἢν ὑμῖν δοκῇ,* 5 : 5, 22 ; *Ὃ δὲ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπτην καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἕκδοτον ποιῆσαι,* Æschin. adv. Ctes. 73, p. 64 ; *Ὃ δὲ ἴσως φοβερώτατον δοκεῖ πᾶσιν εἶναι, μὴ κτἔ.* de Vect. 4 : 39 ; *ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον,* Thuc. 3 : 62 ; *Ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὗτοι κτἔ.* Dem. de Cor. 234, p. 305 ; *Ὃ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον,* Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59 ; Plat. Pol. 6, 485, A ; it is sometimes put intermediate ; as, *ὕστερον δ' αὖθις οὐ πολλῷ, ὅπερ φιλεῖ ὄμιλος ποιεῖν, στρατηγὸν εἵλοντο κτἔ.* Thuc. 2 : 65 ; *νομίζων, ὅπερ ἦν ἀληθές, ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι κτἔ.* Dem. de Cor. 26, p. 234 ; *ὑμεῖς δέ, ὅπερ κατ' ἀρχὰς ὑμᾶς παρῃτησάμην, μέμνησθέ μοι μὴ θορυβεῖν,* Plat. Apol. 27, B.

One relative clause may follow another in various relations : one relative limiting the other ; as, *οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόντες ἡγεῖσθαι κελεύωμεν, οἵ εἰσονται ὅτι κτἔ.* 3 : 2, 20 ; *Εἰ γάρ ἐσθ' ὅ τι τις νῦν ἑώρακεν, ὃ συνήνεγκεν ἂν τότε πραχθέν,* Dem. de Cor. 190, p. 291 ; *μηδὲν ὧν ἠδίκησθε ἐν οἷς ἐπιστεύσητε ὑπολογισάμενοι.* ib. 100, p. 259 ; one clause limiting the other ; as, *εἶχον δὲ μαχαιριον—ᾧ ἑσφαττον ὧν κρατεῖν δύναιντο* · 4 : 7, 16 ; *τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ οὓς ἂν καταγάγωμεν ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἕνεκα μένωσι* · 5 : 1, 12 ; *εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας ᾗπερ εἶχον ὅτε ἦν ἡ μάχη.* 2 : 2, 21 ; the relative of the second clause limiting some word in the first ; as, *ἐπὶ τὸν Τί-*

γρητα ποταμόν· πρὸς ᾧ πόλις ἦν μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, ᾗ ὄνομα Σιτάκη, 2 : 4, 13 ; 2 : 5, 19 ; 3 : 4, 24 ; *τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ᾗ ναῦς τε καὶ τὸ μέγιστον Εὔβοιαν ἀπολωλέκεσαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο*, Thuc. 8 : 96 ; *μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς οἳ τὰ βέλτιστα τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε*, Dem. de Cor. 89, p. 255 ; such dependent or limiting clause may also be inserted in another ; as, *ἡ Καρδιανῶν πόλις. ἦν δὲ ἔχει τόπον ὅστις οἶδεν ὑμῶν, οὐδ' ἐκεῖνʼ ἀγνοεῖ, τίνος εἵνεκα καιροῦ κτἔ.* Dem. adv. Aristocr. 182, p. 681 ; *τριακόντορον, ᾗ ἐπεστάθη Πολυκράτης Ἀθηναῖος, ὃς ὁπόσα λαμβάνοι πλοῖα κατῆγεν κτἔ.* 5 : 1, 16 ; *τοιαῦτά ἐστιν οἷα ὅσῳ πλείονα φαίνεται, τοσούτῳ μᾶλλον ἐμὲ βαρύνει.* Cyr. 5 : 5, 25.

One relative clause may follow another as coördinate, and with the same antecedent, either with a conjunction ; as, *Ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας ἧς κέκτησθε καὶ ἧς ἡμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω.* 1 : 7, 3 ; *ὃν ἔφασκεν ὑφ' ὑμῶν ἠνδραποδίσθαι καὶ παρ' οὗ τοσαῦτα χρήματα ἡμᾶς ἔχειν*, Isocr. Trapez. 14, p. 361 ; *δικαιοῦντες ἐν ᾧ σχήματι μεγίστη ἡ πόλις ἐτύγχανε καὶ ἐλευθερωτάτη οὖσα καὶ ὅπερ ἐδέξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν·* Thuc. 6 : 89 ; *καὶ φιλόπολις οὗτος ὁρᾶθʼ, οὐχ ὃς ἂν τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας μὴ ἐπίῃ, ἀλλ' ὃς ἂν κτἔ.* ib. 6 : 92 ; *τό τε φιλόπολι οὐκ ἐν ᾧ — ἀλλ' ἐν ᾧ κτἔ.* ib. ; *τὸ δὲ χωρίον οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστὶ καὶ ὃ πρῶτον ἐτειχίσθη Λίνδιοι καλεῖται·* ib. 6 : 4 ; or without a conjunction ; as, *πόλις μεγάλη, ᾗ ὄνομα Ὦπις, πρὸς ᾗ ἀπήντησε τοῖς Ἕλλησιν κτἔ.* 2 : 4, 25 ; *ποταμόν, εἰς ὃν ἐνέβαλλεν ὁ ὁρίζων, δι' οὗ ἔδει διαβῆναι.* 4 : 8, 2 ; *Ἃ μὲν αἱ Σειρῆνες ἐπῇδον τῷ Ὀδυσσεῖ ἤκουσας Ὁμήρου, ὧν ἐστιν ἀρχὴ τοιάδε τις·* Comm. 2 . 6, 11.

The repetition of the relative is often avoided ; as, by omission, *Ἀριαῖος δέ, ὃν ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καθιστάναι καὶ ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ μὴ προδώσειν ἀλλήλους, κτἔ.* 3 : 2, 5 ; 3 : 1, 17 ; *ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἥκειν ἔφη ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνόματα ἐγίγνωσκον καὶ ἐπίσταντο κτἔ.* Thuc. 6 : 64 ; ib. 1 · 106 ; ib. 4 : 64 ; *πρέσβεις—οὓς ἡ μὲν πόλις ὡς ἐχθροὺς καὶ οὔτε δίκαια οὔτε συμφέροντα λέγοντας ἀπῆλασε, σοὶ δ' ἦσαν φίλοι.* Dem. de Cor. 82, p. 252 ; *ἐκεῖνοι, οἷς τι μέλει τῆς αὐτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματα πλάττοντες ζῶσι*, Plat. Phæd. 82, D ; by transition to a demonstrative ; as, *ποῦ δὴ ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀνὴρ ὃς συνθήρα ἡμῖν καὶ σύ μοι μάλα ἐδόκεις θαυμάζειν αὐτόν.* Cyr. 3 : 1, 38 ; *Λακεδαιμόνιοι, οἳ θαλάττης μὲν ἦρχον καὶ γῆς ἀπάσης, βασιλέα δὲ σύμμαχον εἶχον, ὑφίστατο δ' οὐδὲν αὐτούς*, Dem. Phil. 3, 47, p. 123 ; *ἅπερ ἅπαντες ἂν ἐπαινοῖεν καὶ μάλιστʼ ἂν αὐτοῖς ἐκείνους χρῆσθαι φήσειαν.* Isocr. Panath. 217, p. 278 ; *Ὃ δὴ διώκει μὲν ἅπασα ψυχὴ καὶ τούτου ἕνεκα πάντα πράττει*, Plat. Pol. 6, 505, E ; ib. Menex. 341, E.

The relative is sometimes postpositive ; as, *τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ᾗ κτἔ.* Thuc. 5 : 9 ; *τῇ πόλει δ' ὅπερ κτἔ.* Dem. de Cor. 102, p. 260 ; *νῦν δὴ ἃ ἔλεγον κτἔ.* Plat. Euthyd. 288, B ; *νῆσον δὲ οἵτινες κτἔ.* Thuc. 3 : 39 ; *Φίλους γε μὴν ὅσους κτἔ.* 1 : 9, 20 ; *θῆκαι ὅσαι κτἔ.* Thuc. 3 : 104 ; *ἄλλου οὑτινος κτἔ.* 1 : 4, 15 ; *ἄλλα ὁπόσα κτἔ.* 1 : 10, 3 ; so with certain adverbs ; as, *ἄλλοθεν ὁπόθεν* Cyr. 6 : 1, 27 ; *ἄλλοσε ὅποι* Plat. Crit. 45, B ; and where the noun would regularly be in the relative clause ; as, *τρόπῳ ᾧ ἂν προχωρῇ*, Thuc. 7 : 7 ; *τρόπῳ ὁποίῳ βούλοιτο.* Antiph. super Chor. 23, p. 144 ; *ἀνεῖλεν αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων θεοῖς οἷς ἔδει θύειν.* 3 : 1, 6 ; compare de Vect. 6 : 3, *οὓς δ' ἀνέλοιεν θεούς, τούτοις κτἔ.*

The possessive adjective pronouns precede their noun, if it is without the article ; as, *ἐμὸς δὲ ἀδελφός* 1 : 7, 9 ; *ἐμός τε ἑταῖρος* Plat. Apol. 20, E ; *ἐμοὶ ὀφθαλμοί* Symp. 5 : 5 ; *ἡμέτεροί τε στρατηγοί* 2 : 5, 41 ; *ἡμέτερον δ' αὖ ἔργον* Thuc. 1 : 33 ; *σὸς ἑταῖρος* Plat. Lys. 204, A ; *ὑμέτεροί τε εὐεργέται* 2 : 5, 41 ; *ὑμέτερον ἔργον* Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56 ; they very seldom follow it ; as, *ἄνδρες ἡμέτεροι* Plat. Pol. 8, 556, D.

If the noun has the article, the possessive has the attributive position, standing intermediate ; as, *ὁ ἐμὸς πατὴρ* 1 : 6, 6 ; *τοὐμὸν σῶμα* Cyr. 8 : 7, 26 ; *τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς* Thuc. 6 : 78 ; *τῷ ἐμῷ ψηφίσματι* Dem. de Cor. 32, p. 236 ; *ἡ ἡμετέρα ὑποψία* 3 : 1, 21 ; *τῆς ἡμετέρας χρείας* Thuc. 1 : 33 ; Dem. de Cor. 16, p. 230 ; Isocr. Pan. 18, p. 44 ; *ὁ σὸς πατήρ* Cyr. 3 : 1, 21 ; *ἡ σὴ δεινότης* Dem. de Cor. 242, p. 307 ; Isocr. Phil. 2, p. 82 ; Plat. Crit. 50, B ; *τὴν ὑμετέραν ἀρετήν* 2 : 1, 13 ; *τοῖς μὲν ὑμετέροις δυσμενέσι* Hel. 5 : 2, 33 ; *τῷ ὑμετέρῳ πλήθει* Thuc. 3 : 37 ; Dem. de Cor. 27, p. 234 ; Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; Plat. de Leg. 8, 836, C ; *τῆς σφετέρας γνώμης* Hel. 6 : 5, 3 ; *τοὺς σφετέρους στρατιώτας* Thuc. 3 : 18 ; or following with the article repeated ; as, *τὸν νόμον τὸν ἐμόν* Dem. de Cor. 107, p. 262 ; *Τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴν ἐμήν* ib. 255, p. 312 ; Æschin. adv. Ctes. 24, p. 23 ; *τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων* 3 : 2, 11 ; Thuc. 6 : 20 ; Isocr. Pan. 36, p. 47 ; *οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι* Plat. Crat. 418, B ; *τὴν φύσιν τὴν σήν* Comm. 2 : 1, 27 ; *Ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός* Dem. de Cor. 318, p. 330 ; *τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ* 7 : 3, 39 ; Thuc. 6 : 9 ; Dem. de Cor. 204, p. 296 ; Æschin. adv. Ctes. 8 : 54 ; *τῶν νεῶν τῶν σφετέρων* Thuc. 7 : 1 ; or sometimes with the article postpositive ; as, *ὅμμα τοὐμόν* Cyr. 8 : 7, 26 ; *κατὰ μνήμην τὴν ἐμὴν* Plat. Alc. 1, 106, E ; *περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας* Thuc. 6 : 9 ; *φιλίᾳ τῇ σῇ* 7 : 7, 29 ; *ψυχῶν τῶν ὑμετέρων* Cyr. 3 : 3, 44 ; Thuc. 1 : 33 ; *πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους* Thuc. 1 : 15 ; Plat. Pol. 8, 556, D.

When the plural possessive adjectives are reflexive, they are commonly followed by *αὐτῶν*, and this is the regular form for the first and second persons, and sometimes also for the third ; as, *τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις* 7 : 1, 29 ; Plat. Crat. 423, A ; *τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ* Thuc. 4 : 85 ; Isocr. Nicocl. 56, p. 38 ; Plat. de Leg. 11, 923, A , *τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ* Thuc. 8 · 25 ; *κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν* ib. 1 : 5.

The genitive of the simple substantive pronouns of the first and second persons, which are very rare with a reflexive force, of *σφεῖς* as an indirect and sometimes as a direct reflexive, and of *αὐτός*, used as possessives, regularly follows its noun ; as, *τοῖς μὲν προγόνοις μου* Thuc. 6 : 16 ; *ὑπὲρ τοῦ πατρός μου* Antiph. 1, 23, p. 114 (Bekker) ; *ἐν τῷ στρατεύματι ἡμῶν* 3 : 3, 16 ; *σωτῆρας ἡμῶν* Thuc. 3 : 59 ; *ἡ πόλις ἡμῶν* ib. 6 : 38 ; Dem. de Cor. 98, p. 258 ; Isocr. Pan. 50, p. 50 ; Plat. Lach. 179, C ; *τοὺς φίλους σου* Cyr. 5 : 1, 24 ; *ὁ πατήρ σου* Dem. de Cor. 129, p. 270 ; Plat. Phædr. 268, A ; *τὴν μὲν προξενίαν ὑμῶν* Hel. 6 : 3, 4 ; *τοῖς πένησιν ὑμῶν* Dem. de Cor. 107, p. 262 ; *τοὺς γὰρ ἂν ψιλοὺς τοὺς σφῶν* Thuc. 6 : 64 ; *τὰς ἐν τῇ Κερκύρᾳ ναῦς σφῶν* ib. 4 : 8 ; *τῷ σώματι αὐτοῦ* 1 : 9, 23 ; *ἐν χώρᾳ αὐτοῦ* Hel. 4 : 8, 39 , *τῶν παίδων αὐτοῦ* Thuc. 1 : 3 ; *πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὁπλιτικὸν* ib. 6 : 23 ; *τὰς πόλεις αὐτῶν* Dem. de Cor. 36, p. 237 ; but they precede, if they are emphatic ; as, *ἀν μου ὁ λόγος* Thuc. 6 : 9 ; *ἡμῶν ἡ φάλαγξ* 4 : 8, 11 ; *ἡμῶν τὴν πόλιν* Thuc. 6 : 10 ; Isocr. Pan. 64, p. 53 ; Plat. Hip. Maj. 296, D ; *ὑμῶν κακία* Dem. de Cor. 303, p. 326 ; *σφῶν εὐεργέται* Thuc. 2 : 27 ; *σφῶν οἱ ξύμμαχοι* ib. 1 : 30 ; *αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλήν* 2 : 5, 38 ; *αὐτοῦ ἐν τοῖς προςώποις* 2 : 6, 11 ; *αὐτοῦ ἐν χώρᾳ* Cyr. 7 : 1, 23 ; *αὐτῶν τὴν διάνοιαν* Thuc. 7 : 73 ; *αὐτοῦ ταῦτα* Dem. Ol. 2, 20, p. 23 ; but when an attributive follows the article, these pronouns also, like the demonstratives, sometimes stand between the article and the noun ; as, *ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη* Thuc. 1 : 32 ; *Ἡ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὕτη ἦν ἥπερ νῦν, ἀλλ' ἀλλοία.* Plat. Symp. 189, D ; *τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν* Thuc. 6 : 28.

The genitive of the demonstratives *οὗτος*, *ἐκεῖνος*, and *ὅδε*, has the attributive position, regularly standing between the article and noun ; as, *τὴν τούτου χώραν* 3 : 2, 23 ; *τὴν τούτων μετριότητα* Thuc. 1 : 38 ; *αἱ τούτων ἀποδείξεις* Dem. de Cor. 300, p. 326 ; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56 ; Isocr. Phil. 2, p. 82 ; *τὴν ἐκείνου*

στρατίαν 2 : 2, 8 ; *τοῦ ἐκείνου δούλου* 2 : 5, 38 ; *τούτοις τοῖς ἐκείνων ἐκγόνοις* 3 : 2, 14 ; *τὴν ἐκείνου φιλίαν* Thuc. 6 : 78 ; Dem. de Cor. 136, p. 272 ; *τὰς ἐκείνων κοινὰς προφάσεις* ib. 147, p. 276 ; *τῆς ἐκείνου διανοίας* Isocr. Pan. 2, p. 41 ; *ταῖς τῶνδε διαβολαῖς* Thuc. 6 : 87 ; or following with the article repeated ; as, *οἱ μὲν γὰρ ἀδελφοὶ οἱ τούτου* Dem. adv. Lacr. 15, p. 928 ; *τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου* 1 : 3, 1 ; Dem. de Cor. 218, p. 301 ; or with the article postpositive merely ; as, *ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε* Thuc. 6 : 83.

The genitives of the reflexive pronouns used as possessives follow their noun when it is without the article ; as, *κηδεστὴν δ' ἐμαυτοῦ* Ant. super Chor. 12, p. 142 ; *ἐπαίνου σεαυτῆς* Comm. 2 : 1, 31 ; *ἔργον ἑαυτῶν* Plat. Pol. 1, 330, C , but precede, if they be emphatic ; as, *σεαυτῆς ἔργον καλόν* Comm. 2 : 1, 31 ; *ἑαυτῶν κήρυκα* Thuc. 4 : 98 ; but when the noun has the article, the pronoun has regularly the attributive position ; as, *τὴν ἐμαυτοῦ ἀρχήν* 2 : 3, 29 ; Thuc. 6 : 9 , Dem. de Cor. 161, p. 280 ; *τὴν σεαυτοῦ δύναμιν* 1 : 6, 7 ; Æschin. adv. Ctes. 177, p. 79 ; *τὴν ἑαυτοῦ σκήνην* 1 : 5, 12 ; *τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας* 4 : 7, 19 ; *τὸ αὐτῶν ἴδιον κέρδος* Hel. 1 : 4, 13 ; *τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας* Thuc. 1 : 4 ; *τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον* ib. 7 : 23 ; Dem. de Cor. 49, p. 272 ; Isocr. Pan. 1, p. 41 ; Plat. Phædr. 258, A ; so also the genitive of *αὐτός*, when it is emphatic or semi-reflexive ; as, *ἀλλ' αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν στρατιῶται ἐκπλεύσειαν κτἔ.* 5 : 10, 14 ; *ἦλθον παρ' αὐτοῦ κατασκεψόμενοι εἰς Μήδους τὰ αὐτῶν πράγματα κτἔ.* Cyr. 3 : 2, 27 ; *βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς αὐτῶν φυλακῆς*, Thuc. 3 : 22 (Bekker) ; *τῷ τε βασιλεῖ οὐκ εὔπορον εἶναι καὶ Πελοποννησίων — πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ* ib. 8 : 48 ; but they may follow with the article repeated ; as, *τῆς δόξης τῆς ἐμαυτοῦ* Isocr. Pan. 14, p. 43 ; Plat. Gorg. 488, A ; *τοῖς οἰκέταις τοῖς σαυτοῦ* Dem. adv. Androt. 54, p. 610 ; Plat. Crit. 53, A ; *τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ* Thuc. 8 : 58 ; Dem. de Cor. 63, p. 246 ; or with the article postpositive only ; as, *οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ* Æschin. adv. Ctes. 120, p. 70 ; *ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ* Thuc. 2 : 13 ; they sometimes also take the position of a predicate ; as, *διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν* Æschin. adv. Ctes. 242, p. 88 ; *πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ἑαυτῶν* Cyr. 6 : 2, 40 ; Hel. 7 : 3, 12 ; *τὸν πρεσβύτατον υἱὸν ἑαυτοῦ* Comm. 2 : 2, 1 ; *ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ* Plat. Pol. 1, 330, E.

When the possessive adjective or the genitive of the pronoun denoting possession belongs to two or more words, it regularly stands with the first ; as, *ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις* Dem. de Cor. 317, p. 330 ; *τοῖς ἐμοῖς—ψηφίσμασι καὶ νόμοις καὶ πρεσβείαις* ib. 320, p. 331 ; *ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία* ib. 93, p. 257 ; *τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης* ib. 1, p. 226 ; *τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν* ib. 252, p. 311 ; *αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας* 1 : 4, 8 ; *αὐτῶν τὴν νεότητα καὶ τὸ πλῆθος* Thuc. 4 : 80 ; *τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς καὶ τὰ σώματα* 3 : 2, 20 , *τῶν τε σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν* Thuc. 7 : 1 ; but sometimes with the last ; as, *εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ τῇ ἐμῇ* Cyr. 3 : 1, 28 ; *καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα προέσθαι.* 1 : 9, 12 ; and with all the words, if the possessive is very emphatic ; as, *τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν* Dem. de Cor. 303, p. 326 ; *ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως* Thuc. 3 : 59 ; *διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ τῶν λόγων τῶν ἑαυτῶν* Plat. Protag. 347, C.

The possessive word is sometimes separated from its noun ; as, *ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ἀφελῇ κτἔ.* Thuc. 3 : 61 ; *εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ* Plat. Gorg. 486, A ; *πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι κτἔ.* Thuc. 3 : 67 ; *τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις* ib. 3 : 40 ; *οὐ τῆς ὑμετέρας, ἣν πειθησθέ μοι, ὠφελίας* ib. 6 : 92 ; *καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον ὡς κτἔ.* 1 : 9, 11 ; *Τὸν δ' υἱόν, ἔφη, εὐρακας αὐτοῦ ὡς καλός ἐστι* ; Hel. 4 : 1, 6 ; *Καὶ ἐγὼ τὴν φωνὴν γνοὺς αὐτοῦ κτἔ.* Plat. Protag. 310, B ; *ὥστε εὐθὺς αὐτῶν παρισκεύασε τὰς γνώμας κτἔ.* Cyr. 2 : 1, 21 ; *τὰς ἑαυτῶν ᾠκουν πατρίδας*, Dem. de Cor. 305, p 327.

IV. WORDS IN APPOSITION.

The noun appositive is regularly put directly after its word ; as, after a noun, *Ξενοφῶν Ἀθηναῖος* 1 : 8, 15 , *Θουκυδίδης Ἀθηναῖος* Thuc. 1 : 1 ; *ἀνὴρ Πέρσης* 1 : 8, 1 ; *ἀνὴρ Μυσὸς τὸ γένος* 5 : 2, 29 ; *Ὦ Κῦρε βασιλεῦ*, Cyr. 8 : 2, 17 ; *Ἄνδρες στρατιῶται* 1 : 3, 3 ; *ὦ ἄνδρες λοχαγοί*, 3 : 1, 15 ; *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*, Thuc. 1 : 53 ; Dem. de Cor. 1, p. 225 ; *ὦ ἄνδρες δικασταί*, Dem. adv. Mid. 1, p. 514 ; *ἄνδρας εὐεργέτας* 7 : 7, 23 ; *Ζεὺς Σωτήρ* 6 : 3, 25 ; *Ὑβλωνος βασιλέως Σικελοῦ* Thuc. 6 : 4 , so with the article postpositive ; as, *Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ* 3 : 1, 5 ; *Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος* Thuc. 1 : 126 ; *Παρύσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ* 1 : 1, 4 ; *Πίγρητι τῷ ἑρμηνεῖ* 1 : 8, 11 ; *Ἀρταγέρσην τὸν ἄρχοντα αὐτῶν* 1 : 8, 24 ; *Προκλῆς ὁ Τευθρανίας ἄρχων* 2 : 1, 3 ; and with the appositive understood ; as, *Γλοῦς ὁ Ταμώ.* 2 : 1, 3 ; *Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου* Thuc. 1 : 137 ; *Νικίας ὁ Νικηράτου* Plat. Gorg. 472, A ; *Ἀρχέλαον δή που τοῦτον τὸν Περδίκκου* ib. 470, D ; or with the article repeated ; as, *ὁ δὲ Σιλανὸς ὁ Ἀμβρακιώτης* 6 : 2, 13 ; *τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι* 4 : 8, 25 ; *τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ.* Thuc. 1 : 13 ; *ἡ Φυλομάχη ἡ μήτηρ ἡ Εὐβολίδου καὶ ὁ Πολέμων ὁ πατὴρ ὁ Ἀγνίου* Dem. adv. Mac. 26, p. 1058 ; *ὁ Σόλων ἐκεῖνος, ὁ παλαιὸς νομοθέτης* Æschin. adv. Tim. 6, p. 1 ; *τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες* Plat. Crat. 397, E ; *τοὺς ἔχοντας τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλός τε κἀγαθός* Œc. 6 : 14 ; so if there be two or more words appositive, whether coördinate or successive ; as, *Ζεὺς Σωτὴρ καὶ νίκη* 1 : 8, 16 ; *τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντίσεως*, 1 : 9, 5 , *Εὐρύλοχος Λουσιάτης Ἀρκάς* 7 : 6, 40 ; *Αἰνείας ὁ Στυμφάλιος λοχαγός* 4 : 7, 13 ; *Λέοντα ἄνδρα Σπαρτιάτην* Thuc. 8 : 61 ; *Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικίᾳ μὲν ἔτι τότε ὢν νέος κτἔ.* ib. 5 : 43 ; *Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγάς.* 1 : 2, 9 ; *Λάκριτος Φασηλίτης, μέγα πράγμα, Ἰσοκράτους μαθητής* Dem. adv. Lacr. 15, p. 928 ; *Βοΐσκος ὁ πύκτης ὁ Θετταλός* 5 : 8, 23 ; *παρηγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς ξύμμαχος καὶ ἡγεμών* Cyr. 3 : 3, 58 ; or one word in apposition to two or more ; as, *Μακάριος καὶ Μενεδαῖος οἱ Σπαρτιᾶται* Thuc. 3 : 100 ; *Εὔδικος καὶ Σῖμος οἱ Λαρισαῖοι* Dem. de Cor. 48, p. 241 ; so in the partitive or distributive apposition, as it is called ; as, *οἰκίαι αἱ μὲν πολλαὶ πεπτώκεσαν, ὀλίγαι δὲ περιῆσαν*, Thuc. 1 : 89 ; ib. 2 : 47 ; *ἐξῆλθον φυλατόμενοι τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ μὲν Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σωφαίνετος Στυμφάλιος*, 2 : 5, 37 ; *σὺν πολλοῖς ἄρτοις τοῖς μὲν πυρίνοις, τοῖς δὲ κριθίνοις.* 4 : 5, 31 ; *πολλὴν χώραν τὴν μὲν ἀπολῳ, πατρῴαν οὖσαν, τὴν δὲ κτήσῃ*, 7 : 3, 31 ; *διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμόν, τοῦ δὲ κτἔ.* Thuc. 7 : 85 ; after a pronoun ; as, *ἐμὲ τὸν νῦν ζῶντα μεθ' ὑμῶν.* Dem. de Cor. 314, p. 330 ; *ἡμῶν τῶν ἐξ ἀρχῆς φίλων* Cyr. 7 . 5, 54 ; *Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους* Dem. de Cor. 258, p. 313 ; *Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων* 1 : 7, 7 ; *ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς* Dem. de Cor. 324, p. 332 ; *ἡμᾶς τοὺς ἄλλους* 6 : 4, 14 ; *σφῶν τῶν ἄλλων* 6 : 4, 33 ; *ἐκεῖνο, τὸ ὑγιαίνειν* Plat. Gorg. 467, C ; *ὃ δὲ περὶ πλειονος τοῦ σώματος ἡγεῖ, τὴν ψυχήν*, Plat. Protag. 313, A ; *ἃ δὴ πρυστέτακται τῇ μαντικῇ, ἐπισκοπεῖν κτἔ.* Plat. Symp. 188, C ; after a possessive implying a genitive ; as, *τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις* 7 : 1, 29 ; *τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ* Thuc. 4 : 85 ; *ἀπὸ τῆς σφετέρας αὐτῶν* Ath. 2 : 5 ; sometimes, but very rarely, with other adjectives ; as, *γέρα ἔλαβον δασειῶν βοῶν ὠμοβόεια* 4 : 7, 22 ; *Ἀθηναῖος ὢν πόλεως τῆς μεγίστης* Plat. Apol. 29, D.

The appositive word may be put first—that is, the terms, being often parallel, may be transposed without affecting the meaning; as, *Πέρσης ἀνήρ* 1 : 6, 1; *Κορινθίῳ ἀνδρί* Thuc. 1 : 25; *ἄνδρα Σπαρτιάτην Θέρμωνα* ib. 8 : 11; *ὁ μάντις Ἀρηξίων Παῤῥάσιος* 6 : 3, 2; *τοῦ ἑτέρου Λακεδαιμονίων βασιλέως Παυσανίου* Hel. 2 : 2, 7; *ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀραξέρξην* 2 : 1, 1; *ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἡρόδικος* Plat. Gorg. 448, B; *ἐκ δὲ τούτων ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ἡ Τηθὺς τὸ ὄνομα ξύγκειται.* Plat. Crat. 402, D; *τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν συκοφάντης.* Æschin. de Fals. Leg. 99, p. 41; the appositive to the pronoun is often put first; as, *ὅ γε πρῶτος λέγων ἐγώ* κτἔ. 7 : 6, 10; *ὁ σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγώ* κτἔ. Dem. de Cor. 212, p. 298; *τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς* ib. 257, p. 313; *τοὺς ἄλλους ἡμᾶς* 2 : 5, 39; *οἱ πολλοὶ τῶν ὀπλιτῶν ὑμεῖς* Dem. de Cor. 308, p. 328; and the appositive to a pronoun implied in the verb may stand before or after the verb; as, before the verb, *οἱ ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηνοῦμεν* κτἔ. 5 : 5, 21; *Θεμιστοκλῆς ἦκω παρὰ σέ* Thuc. 1 : 137; *οἱ νῦν φοβούμενοι τί ἂν ἐποιήσατε*; Cyr. 6 : 2, 19; *οἱ μὲν—γίγνοισθε* Thuc. 7 : 64; *Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε*, Plat. Tim. 22, B; after the verb, *εἰ βούλεσθέ μοι οἵ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἐλθεῖν*, 2 : 5, 25; *αἱρεῖσθε οἱ δεόμενοι ἄρχοντας* 3 : 1, 46; *οὐ γὰρ σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρῆτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν.* Plato de Leg. 3, 680, C; the noun sometimes stands between its appositives; as, *ἄνδρα Πέρσην Μεγαφέρνην φοινικιστὴν βασίλειον*, 1 : 2, 20; *τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλέξανδρον ἀνεψιὸν αὐτοῦ* Plat. Gorg. 471, B; and the appositive sometimes between the article and noun; as, *οἱ πόλεως βασιλῆς νόμοι* Plat. Symp. 196, C.

When Geographical names are accompanied by the general term, such names and terms coalescing into one notion, the name is put between the article and general term; as, the names of Countries commonly, *τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ* 1 : 2, 10; *τῆς Βαβυλωνίας χώρας* 2 : 2, 13; *τῆς Θεσπρωτίδος γῆς* Thuc. 1 : 46; *τὴν Τροιζηνίαν γῆν καὶ Ἀλιάδα καὶ Ἐπιδαυρίαν* ib. 4 : 45; so *τῆς Ἀνδρίας χώρας* Hel. 1 : 4, 22 (of the island *ἡ Ἀνδρος*); but sometimes after, with the article repeated; as, *τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ* Thuc. 2 : 57; the names of Cities and places very rarely; *ἐς τὴν Μένδην πόλιν* Thuc. 4 : 130 (Bekker); *ὑπὸ τὸ Παρθένιον πόλισμα* 7 : 8, 21; *ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην* Thuc. 4 : 43; if they are of different genders, one follows the other, and the article is used with both words; as, *τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσούς* κτἔ. 1 : 2, 26; *τὴν Λήκυθον τὸ φρούριον* Thuc. 4 : 113; *τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοί* ib. 1 : 100; and *τὸ φρούριον τὸ Λάβδαλον* ib. 7 : 3; it is also postpositive merely; as, *ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν Τραχῖνι πόλεως* ib. 3 : 100; 6 : 4; *Ἴνησσα τὸ Σικελικὸν πόλισμα* ib. 3 : 103; 4 : 54; *Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίνειον* ib. 1 : 30; and often omitted altogether; as, *ἀπὸ Ἀβδήρων πόλεως* Thuc. 2 : 97; *Δάναν, πόλιν οἰκουμένην* 1 : 2, 20; *Στράτον, πόλιν μεγίστην* κτἔ. Thuc. 2 : 80; *Θύμβριον πόλιν οἰκουμένην* 1 : 2, 13; *Κολοσσάς, πόλιν οἰκουμένην* κτἔ. 1 : 2, 6; *Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα* 5 : 5, 3; *Ὑκκαρα, πόλισμα Σικανικόν* Thuc. 6 : 62; the names of Islands; as, *τῶν Κυκλάδων νήσων* Thuc. 1 : 4; *ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας* ib. 7 : 33; *τῇ Ἀτλαντίδι νήσῳ* Plat. Tim. 25, A; but the article is often postpositive; as, *πρὸς Τραγίᾳ τῇ νήσῳ* Thuc. 1 : 116; 3 : 33, 51; 5 : 84; and sometimes repeated; as, *τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων* ib. 2 : 102; the names of Mountains, Hills, and Promontories; as, *τὸ Αἰγάλεων ὄρος* ib. 2 : 19; *τοῦ Αἴμου τε ὄρους* κτἔ. ib. 2 : 96; *τοῦ Θυάμου ὄρους* ib. 3 : 106; *τοῦ Σανδίου λόφου* ib. 3 : 19; *ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ* Hel. 1 : 6, 26; *τοῦ τε Ῥηγίου ἀκρωτηρίου* Thuc. 4 : 24; if they differ in gender, one follows the other, and the article is used with both; as, *ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει* ib. 3 : 116; 8 : 108; *τὸ ὄρος τὴν Ἱστώνην* ib. 3 : 85; 4 : 70; *τὴν Λευκίμμην τὸ ἀκρωτήριον* ib. 3 : 79; *τὴν ἄκραν τὸ Ἡρεῖον* ib. 5 : 75; *τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα* ib. 8 : 105; and sometimes if they agree in gender; as, *τοῦ ὄρους τοῦ Ὀνείου* ib. 4 : 44; sometimes with the article postpositive; as, *πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος* ib. 4 : 96; and without the article; as, *Πίνδου ὄρους* ib. 2 : 102; *ἄκραν Ἰαπυγίαν* ib. 6 : 30, 34, 44; the names of Seas, Gulfs, Lakes, and very often Rivers; as, *ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ* 5 : 1, 1; Thuc. 2 : 96; *τὸ Αἰγαῖον πέλαγος* ib. 4 : 109; *τὸν Κεραμικὸν κόλπον* Hel. 1 : 4, 8; *τὸν Ἰόνιον κόλπον* Thuc. 1 : 24; *τὴν Βόλβην λίμνην* ib. 1 : 58; *τὸν Μαίανδρον ποταμόν* 1 : 2, 5; *τὸν Ἄναπον ποταμόν* Thuc. 2 : 82; rarely one after the other with the article repeated; as, *τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει* ib. 7 : 80; and sometimes with the article omitted, especially in the case of Rivers; as, *Αἰγαῖον καὶ Εὔξεινον καὶ Σικελικὸν πόντον* Œc. 20 : 27; *Ἀχερουσία λίμνη* ib. 1 : 146; *Σελινοῦς ποταμός* 5 : 3, 8; *Ἅλυος ποταμοῦ* Thuc. 1 : 16; Isocr. Areop. 80, p. 156; Thuc. 1 : 46, 100; 3 : 97; 4 : 102; 6 : 4; and very rarely with the name last, *ποταμὸς Σελινοῦς* 5 : 3, 8.

A defining expression is sometimes introduced as an appositive, and commonly stands first; as, *ἀπεκρίνατο, τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι* 5 : 6, 29; *τὸ δὲ μέγιστον, πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες.* Thuc. 2 : 65; *μέγιστον δέ, τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται* ib. 1 . 142; *τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἠξίουν* κτἔ. Dem. de Cor. 213, p. 299; *Καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν* κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 161, p. 176; *τὸ δ' ἔσχατον πάντων, ὅτι* κτἔ. Plat. Phæd. 66, D; *Τὸ τοίνυν τελευταῖον, ὃ μόνοι* κτἔ. Isocr. Panath. 102, p. 253; *καὶ ἔτι γε τούτων ἐναργέστερα, τὰ δέκα* κτἔ. Plat. Phæd. 96, E; *τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν* κτἔ. Plat. Gorg. 447, A; *τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν τῷ πίθῳ τὴν κεραμείαν* κτἔ. ib. 514, E; sometimes intermediate; as, *σὺ δὲ δεδιὼς ἄν, τὸ λεγόμενον, τὴν σαυτοῦ σκιάν* ib. 101, D; and sometimes last; as, *πανωλεθρίᾳ, τὸ λεγόμενον,* κτἔ. Thuc. 7 : 87; *πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι, ἀλλ' οὐ πόλις, τὸ τῶν παιζόντων.* Plat. Pol. 4 : 422, E.

The noun in apposition may be separated from its word; as, by an adjective, *Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα* 1 : 3, 20; *ἔλαφον καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα* Cyr. 1 : 4, 8; by a limiting genitive, *εἰς Κελαινάς, τῆς Φρυγίας πόλιν οἰκουμένην*, 1 : 2, 7; *Κεντόριπα Σικελὸν πόλισμα* Thuc. 6 : 94; *ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ τῆς Κερκύρας ἀκρωτηρίῳ* Thuc. 1 · 30; *Σιμωνίδης Ἀθηναίων στρατηγός* ib. 4 : 7; *πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι—οἱ δὲ* κτἔ. 7 : 2, 3; Comm. 2 : 7, 1; by other oblique cases, *Σιλανὸς δέ μοι ὁ μάντις* κτἔ. 5 : 6, 29; *ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτή* 1 : 5, 4; *ἐπὶ δὲ τῇ Λευκίμμῃ αὐτοῖς τῷ ἀκρωτηρίῳ ὁ πεζὸς ἦν* Thuc. 1 : 47; *ἔδωκε Γοργίᾳ ἀργύριον τῷ Λεοντίνῳ* 2 : 6, 16; 7 : 6, 24; *ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα* Plat. Symp. 194, A; and especially the limiting genitive included between the article and noun, has its appositive outside; as, *τὰ Συεννέσιος βασίλεια τοῦ Κιλίκων βασιλέως* 1 : 2, 23; 1 : 2, 12; *τὰ Βελέσυος βασίλεια τοῦ Συρίας ἄρξαντος* 1 : 4, 10; 3 : 4, 13; by a participle or a finite verb, either alone or with other words, and by a clause; as, *Σιλανὸν καλέσας τὸν Ἀμβρακιώτην, μάντιν, ἔδωκε* κτἔ. 1 : 7, 18; *τῶν τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἕνα προελόμενος, Δημοσθένην*, Thuc. 4 : 29; *Κλεάνορος ἐδεήθη τοῦ Ἀρκάδος* κτἔ. 6 : 2, 22; *ἐπιδειξιν αὐτοῦ τούτου ποιῆσαι, τῆς βραχυλογίας* Plat. Gorg. 449, C; *Τὰ δ' ἅρματα ἐφέροντο τὰ μέν—τὰ δὲ* κτἔ. 1 : 8, 20; *οἱ μὲν στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἴσω, Πρόξενος Βοιώτιος, Μένων Θετταλός,* κτἔ. 2 : 5, 31; *τὸν μαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξομεν ἀμφότεροι, τὸν Φιλοκράτην*, Dem. de Fals. Leg. 13, p. 344; and sometimes by two or more of these particulars; as, *εἰς Ἰσσοὺς τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν* 1 : 4, 1; *εἰς τὴν Ἀρταπάτα σκηνὴν εἰσῆλθε τοῦ πιστοτάτου τῶν Κύρου σκηπτούχων*, 1 : 6, 11; *τὴν πεντετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ Δήλια.* Thuc. 3 : 104; *ἔνιοι φοβούμενοι, μὴ ληφθέντες ἀποθάνωσιν, ὑπὸ τοῦ φόβου προαποδυνήσκουσιν, οἱ μὲν ῥιπτοῦντες ἑαυτούς, οἱ δὲ—οἱ δὲ* κτἔ. Cyr. 3 : 1, 25; Plat. Gorg. 454, E; *τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον.* Thuc. 1 : 1; *τῶν Συρακοσίων τινές, ὡς ἐλέγετο, οἱ μὲν δείσαντες—ἄλλοι δὲ* κτἔ. ib. 7 : 86.

V. THE GENITIVE ADNOMINAL.

I.

IN GENERAL RELATIONS.

The Genitive Adnominal regularly follows its noun if both are without the article, but if the genitive has the article the limited noun also regularly has it, and then the genitive may follow, which is the order preferred by Thucydides, or may be included between the noun and its article; as, after the noun, *εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν* 1 : 1, 9 ; *ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου* 1 : 9, 30 ; *Ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρῶν τῇ εἰς τὸ πεδίον* 1 : 2, 25 ; *παρὰ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων* 1 : 2, 17 ; *ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ* 1 : 2, 8 ; *τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων* Thuc. 1 : 2 ; *ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου* ib. 1 : 13 ; *ἥ τε γὰρ ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων* ib. 1 : 12 ; *τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως* ib. 1 : 10 ; *ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν βαρβάρων* ib. 1 : 50 ; *τῷ μήκει τοῦ πολέμου* Dem. de Cor. 19, p. 231 ; *ὁ ποιητὴς τοῦ σκολίου* Plat. Gorg. 451, E ; *ἡ δύναμις τῆς τέχνης τοῦ ἀνδρός* ib. 447, C ; so the genitive of the participle ; as, *Τὰ δὲ κρέα τῶν ἁλισκομένων* 1 : 5, 2 ; *τὴν εὐήθειαν τοὺ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος* 1 : 3, 16 ; *τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων* Thuc. 1 : 20 ; between the noun and its article ; as, *τὴν τῶν βαρβάρων φιλίαν* 1 : 3, 5 ; *οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι* 1 : 7, 6 ; *τὰ τῶν ἀνδρῶν συμπόσια ταῦτα* Symp. 2 : 25 ; *τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξιν* 1 : 8, 21 ; *τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν* 1 : 5, 11 ; *οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες* 1 : 9, 3 ; *μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν* Thuc. 1 : 18 ; *τοὺς τῶν Κορινθίων ξυμμάχους* ib. 1 : 30 ; *ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος* ib. 1 : 24 ; *τῷ παλαίῳ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ* ib. 1 : 10 ; *τὴν τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν* ib. 7 : 31 ; *ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ* Dem. de Cor. 44, p. 240 ; *τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινωνίαν* ib. 23, p. 233 ; *περὶ τὴν τῶν ἱματίων ἐργασίαν* Plat. Gorg. 449, D ; *τὰ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα* Plat. Soph. 254, A ; the genitive without the article is also included between the noun and its article, and sometimes follows them ; but the genitive is without the article only when it is a proper name, or one which by special usage omits the article, as *βασιλεύς*, when meaning *the king of Persia*, or a word used indefinitely ; as, included, *ὁ Περσῶν βασιλεὺς* 3 : 4, 12 ; *τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας* Thuc. 1 : 9 ; *τῷ Φοινίκων ναυτικῷ* ib. 1 : 16 ; *τὸν Ἀθηναίων δῆμον* ib. 4 : 46 (*the Athenians*) ; *ἐς Λευκάδα τὴν Κορινθίων ἀποικίαν* ib. 1 : 30 ; *πρὸς τὸν Αἰγινητῶν ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ πόλεμον* ib. 1 : 41 ; *τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν* Dem. de Cor. 51, p. 242 ; *ἡ Γοργίου τέχνη* Plat. Gorg. 448, E ; *ἡ βασιλέως ἀρχή* 1 : 5, 9 ; *περὶ τῆς βασιλέως στρατιᾶς* 1 : 7, 2 ; *ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφός* 2 : 3, 17 ; following, *τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων* Thuc. 1 : 48 ; *τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων* ib. 1 : 32 ; *τὴν καπιθὴν ἀλεύρων* 1 : 5, 6 ; *ὁ στίβος ὡς διςχιλίων ἵππων* 1 : 6, 1 ; *λιμένα—ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτὼ σταδίων* Thuc. 7 : 59.

The genitive sometimes follows its noun with the article repeated ; as, *τὴν θυγατέρα τὴν βασιλέως* 2 : 4, 8 ; *παρὰ τὸ τεῖχος τὸ Περινθίων* 7 : 2, 11 ; Plat. Gorg. 455, E ; *ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων* Thuc. 6 : 60 (*the Athenians*) ; *οἱ ἱππῆς οἱ Συρακοσίων* ib. 6 : 65 ; *τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου* Dem. de Cor. 26, p. 234 ; *τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου* ib. 37, p. 237 ; 73, p. 249 ; 76, p. 250 ; *τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων* ib. 35, p. 237 ; *οἱ δὲ λόγοι οἱ τῆς ἀστρονομίας* Plat. Gorg. 451, B ; and very rarely with the article postpositive merely ; as, *βασιλεὺς ὁ Περσῶν*, 3 : 4, 8 ; Ages. 1 : 6 ; *κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων* Thuc. 7 : 57 ; *ἐπὶ σκηνὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος* 6 : 4, 19.

The genitive with the article may follow its noun without the article, the article being omitted or the noun being indefinite ; as, *τελευτὴν τοῦ βίου* 1 : 1, 1 ; *ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου* Comm. 1 : 5, 2 ; *συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν* 1 : 3, 2 ; *φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν* Thuc. 1 : 9 ; 1 : 25 ; *περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου* ib. 7 : 2 ; 1 : 11 ; *ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς* ib. 1 : 108 ; *δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων τούτων ἀνθρώπων* Dem. de Cor. 31, p. 236 ; *περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως* ib. 248, p. 309 ; *ἐπὶ κακῷ τῶν ἀντιστασιαζόντων* Cyr. 7 : 4, 3.

The genitive often stands after its noun, both words being without the article ; as, *μισθὸν τεττάρων μηνῶν* 1 : 2, 12 ; *γυνὴ βασιλέως* 3 : 4, 11 ; *ἐπὶ σχεδίαις διφθερῶν* 2 : 4, 28 ; *ἅλσος ἡμέρων δένδρων* 5 : 3, 12 ; *ὑπηρέται παντὸς ἔργου* 1 : 9, 18 ; *στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων* 1 : 9, 7 ; *μεγέθει πύλεων* Thuc. 1 : 2 ; *εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων* Thuc. 1 : 50 ; *ἐν ταρσοῖς καλάμου* ib. 2 : 76 ; *ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε.* Dem. de Cor. 16, p. 230 ; *κλέμμα μὲν Φιλίππου* ib. 31, p. 236 ; *ἦ ἦν δούλη Ἀλκέτου* Plat. Gorg. 471, A ; *ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου* Plat. Phæd. 84, A ; *μεγάλας τιμὰς ἀθλητοῦ ἀνδρός* Plat. Pol. 10, 620, B ; *μετὰ μοχθηρίας σώματος* Plat. Gorg. 505, A.

For the sake of emphasis or distinction, the genitive is not unfrequently put before its noun ; as, both words having the article, *τοῦ δὲ κύκλου ἡ περίοδος* 3 : 4, 11 ; *τοῦ δὲ Μαρσύου τὸ εὖρος* 1 : 2, 8 ; *τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη* Thuc. 1 : 10 ; *τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν* ib. 1 : 13 ; *τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ* ib. 3 : 46 ; *τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν* ib. 2 : 27 ; *τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις* Dem. de Cor. 12, p. 229 ; *τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἳ κτέ.* ib. 204, p. 296 ; *τοῦ κάλλους τὴν ἀπορροήν* Plat. Phæd. 251, B ; and with a preposition preceding, *ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος* Thuc. 3 : 46 ; *περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως* ib. 1 : 139 ; 3 : 23 ; 1 : 9 ; 1 : 32 ; the limited noun without the article, *τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων* 1 : 9, 31 ; *εἰς Ἰσσούς, τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν* 1 : 4, 1 ; *εἰς Ταρσούς, τῆς Κιλικίας πόλιν μεγάλην κτέ.* 1 : 2, 23 ; 1 : 2, 7 ; *τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνους* 4 : 5, 33 ; *τῶν παλαίων ἀσθένειαν* Thuc. 1 : 3 ; *τούτου δὲ τοῦ πολέμου μῆκος* ib. 1 : 23 ; *τῆς σιτοπομπίας κύριος* Dem. de Cor. 87, p. 254 ; the genitive without the article, *ἀνδρός, μᾶλλον δὲ ἀνδρῶν ὀνομαστῶν τῆς διανοίας τὴν ἀλήθειαν* Plat. Theæt. 155, D ; so with pronouns ; as, *ἁπάντων τὴν γνώμην* 1 : 7, 8 ; *ἄλλων ἡ βία* 7 : 7, 24 ; *ὧν τὰς ὠτειλὰς κτέ.* 1 : 9, 6 ; Thuc. 3 : 103 ; Plat. Gorg. 472, A ; and both words without the article, especially in Thucydides ; as, *τριῶν μηνῶν μισθόν* 1 : 1, 10 ; *τριῶν ἡμερῶν σιτία* 5 : 10, 4 ; Thuc. 1 : 48 ; *θανάτου ζημία* ib. 3 : 45 ; *χρημάτων προςόδῳ* ib. 1 : 13 ; *Αἰγινητῶν μὲν ἐπικράτησιν Σαμίων δὲ κόλασιν* ib. 1 : 41 ; 7 : 57 ; *ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς* 6 : 2, 2 ; Thuc. 7 : 50 ; *ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην* ib. 1 : 42 ; *ὑποδημάτων δημιουργός* Plat. Gorg. 447, D ; with a preposition preceding ; as, *ἐν νεῶν καταλόγῳ* Thuc. 1 : 10 ; *μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν* ib. 1 : 12 ; *ἐς μακάρων νήσους* Plat. Gorg. 526, C ; *περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως* ib. 455, D ; and with the relative ; as, *ἐν ὧν τῇ χώρᾳ* 7 : 7, 18 ; *ἐν οὗ τῷ ἱερῷ* Thuc. 3 : 14 ; and in *Anastrophe* ; as, *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι ἢ κτέ.* Plat. Gorg. 455, B ; *ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι* Thuc. 1 : 10.

One genitive limiting two or more nouns may be put last or inserted between the first noun and its article ; as, *τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος* 1 : 2, 18 ; *ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν* Plat. Pol. 1, 349, E ; *τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων* 1 : 7, 2 (the common order for this, but *τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς* 2 : 3, 28) ; *τὸν τρόπον καὶ τὴν ῥώμην τὴν τῆς πόλεως* Isocr. Pan. 54, p. 51 ; *ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν* 1 : 2, 9 ; *ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων* Dem. de Cor. 6, p. 246 ; *τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν* 2 : 5, 11 ; *τὴν βασιλέως ἐπιορκίαν καὶ ἀσέβειαν* 3 : 2, 4 ; *τῷ τῶν Συρακοσίων σταυρώματι καὶ τάφρῳ* Thuc. 6 :

101; 6 : 75; *τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν* Dem. de Cor. 109, p. 263; *τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια* ib. 63, p. 246; or the genitive, if emphatic, may follow the first noun; as, *ἵχνη ἵππων καὶ κόπρος* 1 : 6, 1; *φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων καὶ φόνος* Thuc. 1 : 23; *περὶ εὐξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν* Plat. Gorg. 450, A; or precede it; as, *τοῦ ἀνδρὸς τήν τε σοφίαν καὶ τὴν γενναιότητα* Apol. 34; *εἰς ἑνὸς ἀνδρὸς δύναμιν καὶ λογισμόν* Dem. de Cor. 303, p. 326.

Two or more genitives limiting one word may stand last or between the noun and its article; as, *τοὺς ἡγεμόνας τῶν πεζῶν καὶ ἱππέων* Cyr. 7 : 5, 19, 41; *ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας* 1 : 4, 4; 1 : 9, 7; *τήν τε ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων* Thuc. 1 : 143; *φοραν προδοτῶν καὶ δωροδόκων* Dem. de Cor. 61, p. 245; *ἐπ' ἀγαθῷ τῷ Κύρου καὶ Περσῶν* 7 : 4, 3; *πᾶς ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος* Dem. adv. Aristog. 1, 19, p. 775; Plat. Polit. 302, A; *ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει* Dem. de Cor. 63, p. 246; or the genitives, if emphatic, may stand first; as, *τῶν ῥείθρων καὶ ποταμῶν τὰς διαβάσεις* Thuc. 7 : 44; *τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν* ib. 1 : 143; *καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἵχνη πολλά* 1 : 7, 17; *πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα* Thuc. 1 : 6; or having the limited word connected with the first genitive; as, *τῆς πρόσθεν φιλίας ὑπομνήματα καὶ τῆς πίστεως* 1 : 6, 3; Cyr. 7 : 5, 84; *περὶ τὴν τῶν ἄστρων φοραν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης* Plat. Gorg. 451, C; 469, E; *ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου* Dem. de Cor. 13, p. 229; *οὐ πόλεως ἔργον οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων* ib. 24, p. 233.

The genitive may be separated from its noun by a verb or participle, whether alone or with modifications; as, *τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως* 5 : 10, 2; *πολλαὶ ἡμῖν καὶ καλαὶ ἐλπίδες εἰσὶ σωτηρίας.* 3 : 2, 8; Hel. 1 : 1, 33; *ἐπὶ κακῷ εἰςεληλυθέναι Καρῶν* Cyr. 7 : 4, 5; *Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου* Dem. de Cor. 48, p. 241; *ἐρωτῶν, ἥτις ποτὲ ἡ δύναμίς ἐστι τῆς ῥητορικῆς* Plat. Gorg. 456, A; *οἱ—φύλακες ἐν ἀνδρῶν θεοφιλῶν εἰσι διανοίαις* Plat. Pol. 8, 560, B; *Ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν πάθη* Dem. de Cor. 35, p. 237; *Τὸν δὲ μισθὸν ἀποδιδοῦσιν ἐξεληλυθότος ἤδη τοῦ μηνὸς εἴκοσι μόνον ἡμερῶν* 7 : 5, 4; *Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος* Dem. de Cor. 97, p. 258; *ἡ μὲν οὖν δύναμις τοσαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης* Plat. Gorg. 456, C; *τῶν Κύρου δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι* 1 : 9, 1; *βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν* 1 : 4, 4; *τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους* Thuc. 1 : 44; *Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά* 1 : 10, 1; *εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι παῖς,* 1 : 7, 9; by one or more nouns or pronouns; as, *δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδόν* 7 : 3, 16; *ἀπεῖχε δὲ τῶν ὀρέων ὁ ποταμὸς ὡς ἑξ ἢ ἕπτα στάδια τῶν Καρδούχων.* 4 : 3, 1; Thuc. 7 : 2; *ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα* ib. 2 : 36; *Ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστὴς* Dem. de Cor. 41, p. 239; by a particle which would regularly be prepositive; as, *Λακεδαιμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις κτἔ.* Thuc. 1 : 10; and the genitive is often separated from the limited word when such word is closely connected with a verb; as, *ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων* 1 : 7, 1; *ἐξέτασιν ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Ἑλλήνων κτἔ.* 1 : 2, 14; *πεῖραν λαβεῖν καὶ Δεξίππου κτἔ.* 6 : 4, 33; *πεῖραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν* 3 : 2, 16; *δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τροφῆς* Plat. Phæd. 81, D; *τῶν ἐπιλοίπων Σωκράτει ὑῶσεις λόγον* Plat. Theæt. 183, D; *τῆς ἡμετέρας ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἦν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι* Dem. de Cor. 16, p. 230; 12, p. 229; 8, p. 227.

The genitive is sometimes separated from its own modifications by the limited word; as, *μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν* 2 : 6, 29; *ἐς του χωρίον ἰδιώτου* Thuc. 1 : 106.

II.

THE PARTITIVE GENITIVE.

The Partitive Genitive regularly follows its word; as, both words having the article, *τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων* Hel. 2 : 2, 21; *ὁ δῆμος τῶν Κερκυραίων* Thuc. 3 : 80 (*the Corcyrean democracy*); *οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων* ib. 1 : 141; *τὸ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ* 1 : 4, 13; *τὸ πολὺ τοῦ ἔργου* Thuc. 3 : 108; *τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ* ib. 1 : 73; *τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς* ib. 7 : 3; Isocr. Pan. 34, p. 47; *τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων* 2 : 4, 2; Thuc. 7 : 23; *τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν* ib. 1 : 126; *τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου* ib. 2 : 13; *τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας* Cyr. 1 : 2, 6; *οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων* 1 : 10, 19; Thuc. 1 : 8; *οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν* 1 : 8, 29; *τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας* 3 : 4, 6; Thuc. 4 : 116; *τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν* Hel. 1 : 6, 17; *τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων* Thuc. 1 : 109; *οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν* ib. 1 : 5; *τὸ μέσον τῶν τειχῶν* 1 : 4, 4; *τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν* Thuc. 3 : 82; *τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος* 5 : 2, 1; Thuc. 4 : 83; *τοῖς ἡμίσεσι τῶν Κορινθίων* ib. 4 : 44; 8 : 35; *ἐπὶ τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς* Hel. 3 : 3, 5; *τοῖς φυγάσι τῶν Μιλησίων* 1 : 1, 11; *τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν* Thuc. 6 : 31; *τούς τε φίλους τῶν Λακεδαιμονίων κτἔ.* ib. 5 : 37; so the genitive chorographic; as, *περὶ τὸ Χειμέριον τῆς Θεσπρώτιδος* ib. 1 : 30; *πρὸς τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας.* ib. 3 : 93; 4 : 24; 1 : 46; the limited noun having the article postpositive, *πλῆθος τὸ ἄχρηστον τῶν ἀνθρώπων* ib. 2 : 78; after the adverb as an attributive, *οἱ ἐγγύτατα τῶν πολεμίων* 2 : 2, 17; *τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν* Thuc. 2 : 5; after a participle, *σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν* 1 : 5, 15; 1 : 5, 3; *οἱ ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων* Thuc. 4 : 17; *τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος* 4 : 1, 7; *τὸ μέλλον τοῦ πολέμου* Thuc. 1 : 42; the limited word being without the article, *ἐν μέσῳ τῆς οἰκαδε ὁδοῦ* 3 : 1, 2; 3 : 4, 43; *ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ* 5 : 2, 2; *κήρυκα ἄριστον τῶν τότε* 2 : 2, 20; *ἄνδρα Ὀδρύσην δυνατώτατον τῶν ἄνωθεν καταβεβηκότων* 7 : 7, 2; *ἄξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες* Thuc. 4 : 18; *μέγιστον τῶν κακῶν* Plat. Gorg. 469, B; *μέρος τι τῆς εὐταξίας* 1 : 5, 8; Thuc. 1 : 1; Dem. 1 hil. 1, 45, p. 53; *τρίτον μέρος τοῦ τῶν πολεμίων ἱππικοῦ* Cyr. 2 : 1, 6; *δύο λόχοι τοῦ Μένωνος στρατεύματος* 1 : 2, 25; *μόνος τῶν κατὰ τοὺς Ἕλληνας τεταγμένων* 2 : 3, 19; *μόνοι Ἑλλήνων* Thuc. 1 : 69; *πολὺ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος* ib. 7 : 44; *πολλοὺς μὲν τῶν ἁρπαζόντων* 1 : 10, 3; *πολλὰ τῶν ὑποζυγίων* 1 : 5, 5; *πλείστας τῶν πόλεων* Thuc. 8 : 17; so with the genitive chorographic; as, *ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας* 2 : 2, 6; 6 : 4, 8; 7 : 1, 1; *ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας* Thuc. 5 : 35; the partitive genitive being without the article. *τοῖς ὁρίστοις Περσῶν* 1 : 6, 1; *οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων* Thuc. 5 : 67; the partitive genitive being a pronoun, *τοῖς πλείστοις ὑμῶν* Hel. 7 : 1, 4; *τοὺς ἡμίσεις αὐτῶν* Thuc. 4 : 42; and both words being without the article, *Ὦ κάκιστε ἀνθρώπων,* 2 : 5, 39; *μέσον ἡμέρας* — 1 : 8, 8; *μέχρι μέσου ἡμέρας* Thuc. 3 : 80; *ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν* ib. 4 : 104; *ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς* ib. 1 : 23; *μυριάδας στρατιᾶς* 1 : 4, 5, *δέκα ἅμαξαι πετρῶν* 4 : 7, 10; *κέρατα οἴνου* 7 : 2, 23; so the partitive genitive being a pronoun, *πολλοστὸν μέρος αὐτῶν* Comm. 4 : 6, 7; *πολλοὶ αὐτῶν* Thuc. 7 : 44; the partitive genitive regularly stands after pronouns; as, *παρ' ἑκάστου τῶν ἡγεμόνων* 1 : 6, 2; *τὸ μέρος ἑκάστου ἡμῶν* Cyr. 7 : 5, 9; *ἕκαστοι τούτων* ib. 1 : 2, 4; *ἑκάστων τούτων—ποιῆσαι ξύλλογον* Plat. de Leg. 12, 943, B; *τῷ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελίᾳ* Thuc. 6 : 17; *ἑκάτεροι τούτων* Plat. Gorg. 464, C; *Τί τούτων*; Hel. 1 : 7, 31; *εἷς ἡμῶν* 5 : 8, 8; *εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων* Thuc. 7 : 2; often also after *τὶς*; as, *λαβὼν τινας τῶν λοχαγῶν* 7 : 7, 2; *παρα τινα τῶν καμνόντων* Plat. Gorg. 456, B; *πᾶς τις τῶν πολλῶν* Thuc. 8 : 94; *ἑνίοις τῶν ἀνθρώπων* Ath. 1 : 5; *ἔνιοι δ' ὑμῶν* Plat. Apol. 18, C; *ἐνιαί τινες αὐτῶν* Plat. Polit. 302, A; *ἐξ ἑνίων μὲν τῶν νεῶν κτἔ.* Hel. 5 : 1, 9; *οὐδ' ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων* 1 : 8, 20; *ἄλλοι τῶν ἐναντία τούτοις βουλομένων* Thuc. 4 : 78; *Ἄλλοι*

δ' αὐτῶν 7 : 1, 17; τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου Thuc. 7 : 2; ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως Hel. 1 : 2, 7; εἰ δὲ ἅτερόν τούτων ὀλιγωρήσετε· Dem. Ol. 1, 17, p. 14; οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων 2 : 2, 11; οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι Thuc. 1 : 31; οὐδενὸς τούτων μέμνημαι· Dem. de Cor. 69, p. 248; μηδεὶς ὑμῶν 1 : 3, 15; μηδὲν τῶν τοιούτων Comm. 1 : 1, 9; κατὰ τοῦτο καιροῦ Thuc. 7 : 2; ἐν τούτῳ τύχης ib. 7 : 33; ἐς τοῦτο δυστυχίας ib. 7 : 86; εἰς τοῦθ' ὕβρεως Dem. Phil. 1, 37, p. 51; εἰς ὅσον ἡλικίας Plat. Charm. 157, D; ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας Thuc. 7 : 55; ὅσοι Σικέλων ib. 6 : 65; ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων ib. 2 : 4; ἐρώτα, ὁποῖον μόριον τῆς κολακείας κτἔ. Plat. Gorg. 463, C; after adverbs; as, μάλιστα ἀνθρώπων 1 : 3, 15; μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώτων Comm. 1 : 2, 64; μάλιστά γε πάντων Thuc. 1 : 139; μάλιστα πάντων Plat. Protag. 327, A; ἥκιστ' ἀνθρώπων ib. 361, E; κάλλιστ' ἀνθρώπων Plat. Ion, 53 , C; ἀφειδέστατα τῶν πάντων 1 : 9, 13; ἐνταῦθα τοῦ οὐρανοῦ Comm. 4 : 3, 8; ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας Thuc. 4 : 51; ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς χώρας ἐπῆγε Hel. 4 : 1, 25; ἐφύλαττον ἄλλοι ἄλλοθι τοῦ Ὀνείου ib. 7 : 1, 15; ἔκ τε Ἄργους ὁρῶ καὶ ἄλλοθεν τῶν Ἑλλήνων Plat. de Leg. 4, 707, E; μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου Plat. Symp. 217, C.

The partitive genitive is often put first for the sake of emphasis or distinction; as, before a noun or adjective, τῶν ὑπλιτῶν τὸ πλῆθος 5 : 2, 21; τῶν Συρακοσίων ὁ δῆμος Thuc. 6 : 35 (*the Syracusan democracy*); τῆς Μέμφιδος τῶν δύο μερῶν ib. 1 : 104; τοῦ Πειραιῶς τὰ λοιπά ib. 1 : 93; τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ib. 2 : 6; τοῦ πεποιημένου σίτου τὸν ἥμισυν Cyr. 4 : 5, 1; τῶν ἄρτων τοὺς ἡμίσεις ib. 4 : 5, 4; Thuc. 8 : 64; τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ib. 1 : 24; τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον ib. 1 : 30; τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ib. 1 : 2; τῆς στρατιᾶς τι μέρος ib. 3 : 7; τῶν ἱππέων πολλοί Hel. 1 : 6, 25; τῶν ὑπλιτῶν οὐ πολλούς Thuc. 7 : 51; τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον ib. 3 : 35; οὗ τῆς Ἑλλάδος πλείστη ἐστὶν ἐξουσία τοῦ λέγειν κτἔ. Plat. Gorg. 461, E; νησιωτῶν τοὺς πολλούς Thuc. 1 : 12; τῆς αὐτῆς μὲν ἐπιτηδεύσεως μόριον Plat. Gorg. 462, E; χρημάτων δυνάμει Thuc. 1 : 25; πολιτικῆς μορίου εἴδωλον Plat. Gorg. 463, D; so the genitive chorographic before its noun and the preposition; as, τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιοῦντι Hel. 2 : 1, 20; τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα Thuc. 1 : 114; 2 : 18; 3 : 19; τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παῤῥασίους ib. 5 : 33; τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεραμικὸν κόλπον Hel. 1 : 4, 8; ib. 1 : 6, 26; τῆς Λυδίας εἰς Θήβης πεδίον 7 : 8, 7; before a pronoun; as, τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος Dem. de Cor. 2, p. 226; μυρίων ἐλπίδων μία τις 2 : 1, 19; τῶν Τρώων τινές Thuc. 6 : 2; Περσῶν τινες 2 : 4, 1; Θεῶν τινος εὐνοία Dem. de Cor. 153, p. 278; ὑμῶν ἐνίοις Plat. Pol. 9, 572, B; περὶ ὑμῶν ἐνίων 6 : 4, 34; τῆς τε Ἑλλάδος ἔστιν ἃ χωρία Thuc. 1 · 12; τῶν στρατηγῶν ἄλλοις τε καί κτἔ. Hel. 2 : 1, 30; τῶν δήμων τινὰς ἄλλους Thuc. 2 : 23; δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι ib. 4 : 28; Περσῶν οὐδείς Cyr. 8 : 3, 14; ἡμῶν οὐδείς 3 : 1, 16; τῶν δὲ ἀόπλων μηδένα 2 : 3, 3; before the participle; as, τῶν νεῶν τὰς ἀριστα πλευούσας Hel. 1 · 6, 19; Thuc. 8 : 104; ἡ τῶν προβάτων λευκωμένα φέρων ἢ τῶν βοῶν κατακεκρημνισμένα Cyr. 8 : 3, 41; αὐτῶν οἱ ὀπισθοφυλακήσαντες 4 : 2, 4; σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἐξιόντες Thuc. 3 : 22; so before the relative pronoun; as, τῶν τε Ἑλλήνων οἵ κτἔ. 2 : 2, 14; συμπέμψατε ὑμῶν αὐτῶν οἵτινες κτἔ. 6 : 4, 18; τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι κτἔ. Hel. 2 : 1, 32; αὐτῶν ὅσοι Thuc. 2 : 37; Τῶν δὲ πύλεων ὅσαι κτἔ. ib. 1 : 7; τῶν ξυμμάχων ὑπόσους κτἔ. ib. 7 : 86; τούτων ὑπότερον κτἔ. Plat. Gorg. 462, B; and the demonstrative pronoun, when used partitively, often stands first; as, τούτων οὐδὲν 2 : 6, 18; τούτων ἕνα Plat. Gorg. 453, D; καὶ τούτων ἕτεροι 6 : 2, 8; οὔτε τῶν τοιούτων οὐδέν Dem. de Cor. 268, p. 316; and so ἄλλος; as, τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα κτἔ. 1 : 10, 18; τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι 2 : 5, 30; τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον 1 : 3, 9; Thuc. 4 : 102; τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι Comm. 1 : 10, 11; τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινές 1 : 7, 8.

The relative used partitively regularly stands first; as, ὧν τοὺς πολλούς κτἔ. 3 : 3, 16; ὧν ἕνεκα κτἔ. Plat. Gorg. 450, D; περὶ ὧν ἐνίων κτἔ. Dem. de Cor. 12, p. 229; ὧν εἷς κτἔ. ib. 44, p. 240; 3 : 1, 10; οἱ σωθέντες — ὧν εἷς τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν κτἔ. Hel. 1 : 7, 32; ὧν μίαν ἑκάστην κτἔ. Cyr. 6 : 2, 18: ὧν οὐδείς κτἔ. Comm. 1 : 1, 8; Dem. de Cor. 119, p. 267; ὑφ' ὧν οὐδενός Æschin. adv. Tim. 42, p. 6; so also the partitive and distributive genitive; as, τῶν τε γὰρ μαινομένων τοὺς μέν—τοὺς δέ Comm. 1 : 1, 14; τῶν δὲ πολεμίων οἱ πολλοὶ μέν—οἱ δέ κτἔ. Cyr. 6 : 4, 14; τῶν Συρακοσίων οἱ μέν — οἱ δέ κτἔ. Thuc. 6 : 101; Ὑμῶν δ' οἱ μέν — οἱ δέ κτἔ. Dem. Phil. 1, 48, p. 54; τῶν νέων τοὺς μέν — τοὺς δέ κτἔ. Plat. Apol. 23, D; but this genitive is put sometimes after the first word; as, αἱ μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι, αἱ δὲ παντελῶς κεναί Hel. 2 : 1, 28; and sometimes even last; as, Ἄνδρες πολῖται, τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνῆσαι ὑμῶν βούλομαι, ὅτι κτἔ. Hel. 2 : 4, 13.

The partitive genitive is sometimes put before the limited adverb; as, πάντων μάλιστα Comm. 2 : 2, 3; Thuc. 4 : 86; Plat. Gorg. 453, D; πάντων κάλλιστα Plat. Soph. 227, C; πάντων δὴ μάλιστα 1 : 9, 22; τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα Thuc. 1 : 46; τῶν χωρίων οὐ κτἔ. ib. 4 : 54; Πελοποννήσου ᾗ κτἔ. ib. 3 : 16; γῆς γε οὐδαμοῦ Plat. Pol. 9, 592, B.

The partitive genitive sometimes stands between the noun and its article or other modifying word; as, τοῦ πάντων χαλεπωτάτου Cyr. 7 : 5, 82; οἱ τῶν Σαμίων πλείονες Thuc. 8 : 73; τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις ib. 1 : 25; οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακήν ib. 1 : 126; οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἐνδοθεν παρασκευάζοντες ib. 4 : 111; πλεῖστόν σου μέρος Cyr. 7 : 5, 54; πολλὴ πάντων ἀφθονία 6 : 4, 3; καὶ τινες αὐτῶν ὀλίγοι Hel. 1 : 1, 34; καί τι αὐτῶν μέρος οὐκ ὀλίγον Thuc. 1 : 106; ἄλλους τῶν ξυμπλεύντων πολλούς Hel. 1 : 7, 6; οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐδένα Dem. de Cor. 255, p. 312; οὐδενὶ τῶν πάντων ἄλλῳ Dem. de Fals. Leg. 68, p. 362; μήτε ἄλλον ὑμῶν μηδένα 6 : 6, 17; καθ' ἓν αὐτῶν ἕκαστον Dem. Ol. 2, 24, p. 25; τύχην — τὴν ἑνὸς ὑμῶν ἑκάστου Dem. de Cor. 255, p. 312; and the limited word, especially τὶς, may stand between the partitive genitive and its modifying words or word; as, τῶν βαρβάρων τινὲς ἱππέων 2 : 5, 32; τῶν δυνατῶν τις ἀνδρῶν Cyr. 5 : 4, 1; τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν Plat. Phædr. 274, C; εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων Plat. Crit. 53, B; τῶν δ' ἀποφυγόντων τινὰς Ἑλλήνων 5 : 7, 19; τῶν Τισσαφέρνους τις οἰκείων 3 : 3, 4; τῶν οἰκείων τινὰς τῶν ἐκείνων Plat. Apol. 33, D; οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυραίων Thuc. 4 : 46; τῶν τε Θρᾳκῶν οἱ κράτιστοι τῶν τότε παρόντων 7 : 3, 21; Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν ἕπτα 1 : 6, 4; Φωκέων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας Thuc. 6 : 2; τούτων τις τῶν τεχνῶν τῶν κτἔ. Plat. Gorg. 451, A; τῶν ἄλλων τινὰ πόλεων Thuc. 6 : 47; τῶν ἄλλων τινὰς Ἑλλήνων Dem. Phil. 2, 8, p. 67; τῶν ἀλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων Thuc. 3 : 5.

When the partitive genitive limits two or more words, it may stand last; as, τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς βορῤῥᾶν τῆς νήσου Thuc. 6 : 2; or first; as, τῶν τε ὑποζυγίων τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ δυνώτατα κτἔ. 4 : 1, 12; πολὺ πάντων τῶν ὑπάρχων κάλλιστα καὶ ἥδιστα ἐδέχετο αὐτόν Hel. 3 : 1, 12; or after the first; as, κάλλιστον δὲ πάντων καὶ πολεμικώτατον κτῆμα Cyr. 1 : 5, 12; Plat. Gorg. 451, D; κάλλιστ' ἀνθρώπων καὶ τάχιστα Plat. Euthyd. 273, D.

When two or more partitive genitives limit a word, they may stand last; as, πλήθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων 1 : 5, 9; or first; as, Ἰταλίας καὶ Σικελίας τὸ πλέον Thuc. 1 : 12; τῶν λόγῳ τὰ πάντα διαπραττομένων τε καὶ κυρουμένων τις· Plat. Gorg. 451, D; οὐ μόνον τῆς νυκτός, ἀλλὰ καὶ τοῦ μηνὸς τὰ μέρη Comm. 4 : 3, 4; so with a relative, τῶν τε ὑπλιτῶν καὶ τῶν πελταστῶν οἵ κτἔ. 3 : 3, 8; or with the limited word after the first genitive; as, τῶν τοξοτῶν μέρος τι καὶ

τῶν ψιλῶν Thuc. 4 : 36 ; Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους ib. 1 : 24.

The partitive genitive is not unfrequently separated from its word : sometimes standing after it ; as, οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων 2 : 4, 23 ; Thuc. 1 : 143 ; οὐδένα κατελάμβανον τῶν πολεμίων 3 : 3, 8 ; οἱ Ἀχαρνῆς, μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως Thuc. 2 : 20 ; Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων ὅτι κτἔ. Dem. de Cor. 315, p. 330 ; ἐρωτῶν, τίς ἐστι τῶν ζωγράφων Ζεῦξις, Plat. Gorg. 453, C ; ὄντινα ἐθέλεις τουτωνί Cyr. 4 : 1, 21 ; οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γίγνεται, Dem. Phil. 1, 45, p. 53 ; πρὸς οὐδένας ἀπεσταλμένη τότε τῶν Ἑλλήνων Dem. de Cor. 23, p. 233 ; διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου τοῦ προειόντος · 1 : 7, 5 ; παρὰ τοσοῦτον μὲν Συρακόσιοι ἦλθον κινδύνου Thuc. 7 : 2 ; εἰς τοῦθ' ἥκειν ἀναιδείας Dem. de Cor. 22, p. 233 ; Dem. Phil. 1, 47, p. 53 ; ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας Plat. Polit. 321, B ; ἄλλοσε ἀποβαίνων τῆς παραλαττίας Hel. 4 : 8, 7 ; ᾧ ἕκαστος ἐτύγχανε τοῦ νάπους ὤν · 6 : 3, 22 ; ὅπου ἕκαστος βούλοιτο τοῦ δρόμου Hel. 2 : 4, 27 ; ὅπῃ ἐδύνατο ἕκαστος τῆς πόλεως Cyr. 7 : 2, 4 ; εἴ που δέοι τι τῆς φάλαγγος 3 : 4, 23 ; οἱ προελήλυθεν ἀσελγείας Dem. Phil. 1, 9, p. 42 ; ὅποι ἐδύνατο προσωτάτω ἐν τῇ νυκτὶ τῆς ἐπ' οἶκον ὁδοῦ ἕκαστος ἀπεχώρει Cyr. 7 : 2, 1 ; ὑπηνίκα καὶ δοκοίη τῆς ὥρας 3 : 5, 18 ; and sometimes before it ; as, Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠδύμησάν τινες 3 : 5, 3 ; Ἦν οὖν αὐτῶν ἐπισκεψώμεθα τίνες κτἔ. 3 : 3, 18 ; τῆς μὲν γῆς βλάπτοιεν ἄν τι μέρος Thuc. 1 : 142 ; ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα Thuc. 6 : 101 ; τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπὶ ἁμαξῶν ἦγοντο 1 : 7, 20 ; τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς καὶ ἄλλοις καὶ κτἔ. 1 : 2, 18 ; Cyr. 4 : 1, 13 ; Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἑκάστῳ χρυσοῦν δώσω 1 : 7, 7 ; πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι 7 : 2, 22 ; πάντων δὲ ἐφοβοῦντο μαλιστα τοὺς Λακεδαιμονίους Thuc. 4 : 27 ; τῶν νησιωτῶν εἴ τις κτἔ. ib. 7 : 82 ; and sometimes there are cases of both in the same sentence ; as, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἑκάστου εἷς ib. 1 : 48.

VI. THE VOCATIVE.

I.

THE POSITION OF THE VOCATIVE IN REFERENCE TO ITS OWN ADJUNCTS.

The interjection Ὦ is commonly used with the Vocative and then precedes it ; as, ὦ ἄνδρες, 3 : 1, 43 ; ὦ βουλή, Hel. 2 : 3, 51 ; ὦ Λακεδαιμόνιοι, Thuc. 3 : 67 ; ὦ Θηβαῖοι, Dem. de Cor. 40, p. 239 ; ὦ Ἀθηναῖοι, Æschin. adv. Ctes. 29, p. 58 ; ὦ Γοργία, Plat. Gorg. 448, D ; but it is often omitted ; as, Ἄνδρες, 7 : 3, 3 ; Αἰσχίνη, Dem. de Cor. 11, p. 228 ; Δημόσθενες, Æschin. adv. Ctes. 56, p. 61 ; Καλλίκλεις, Plat. Gorg. 489, A ; if the vocative is accompanied by an adjective or noun in apposition, the vocative with or without Ὦ regularly precedes such word ; as, ὦ ἄνδρες φίλοι, Cyr. 5 : 2, 23 ; ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Hel. 1 : 7, 16 ; Thuc. 1 : 53 ; Dem. de Cor. 1, p. 225 ; Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, 1 : 7, 3 ; Ὦ ἄνδρες βουλευταί, Hel. 2 : 3, 24 ; ἄνδρες φίλοι, 1 : 6, 6 ; ἄνδρες Πελοποννήσιοι, Thuc. 4 : 126 ; ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Dem. de Cor. 216, p. 300 ; ὦ Πρωταγόρα φίλε, Plat. Phil. 53, D ; ὦ παῖ φίλε, Plat. Soph. 230, C ; ὦ παῖ καλέ, Plat. Phædr. 243, E ; but the adjective, if emphatic, precedes the vocative ; as, Ὦ θαυμασιώτατε ἀνθρωπε, 3 : 1, 27 ; Ὦ κάκιστε ἀνθρώπων Ἀριαῖε καὶ οἱ ἄλλοι, 2 : 5, 39 ; Ὦ φίλε Φαῖδρε, Plat. Phædr. 227, A ; ὦ βέλτιστε Σώκρατες, ib. 227, D ; so a phrase of adjuration ; as, ὦ πρὸς Διὸς Μέλητε, Plat. Apol. 25, C ; the adjective may also be separated from the vocative ; as, Ὦ γαθέ, ἔφη, Κῦρε, Cyr. 3 : 1, 30.

II.

THE POSITION OF THE VOCATIVE IN ITS SENTENCE.

The Vocative and its adjuncts may stand first in the sentence ; as, Ὦ Ὀρόντα, ἔστιν ὅ τι σε ἠδίκησα ; 1 : 6, 7 ; Ὦ ἄνδρες στρατιῶται, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, 3 : 2, 2 ; Ὦ Ἀθηναῖοι, δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις κτἔ. Thuc. 4 : 95 ; Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως κτἔ. Dem. de Hal. 1, p. 76 ; Ὦ Χαιρεφῶν, πολλαὶ τέχναι κτἔ. Plat. Gorg. 448, C ; καὶ εἶποι πρῶτον μὲν ὁ ἰατρὸς ὅτι Ὦ Σώκρατες, ἐξαπατᾷ σε Γοργίας · ib. 452, A ; Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε κτἔ. 1 : 3, 3 ; Κλέαρχε καὶ Πρόξενε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε ὅ τι ποιεῖτε. 1 : 5, 16 ; Ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, Thuc. 2 : 11 ; Ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ κτἔ. Dem. adv. Lept. 1, p. 457 ; εἴ σοι ἔλεγον ὅτι Ἄνθρωπε, ἐπαίεις οὐδὲν κτἔ. Plat. Gorg. 518, C ; but more commonly after one or more words ; as, after an introductory particle or particles, Ἀλλ', ὦ Χειρίσοφε, 3 : 5, 6 ; Καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, Æschin. adv. Ctes. 53, p. 61 ; Ἀλλ', ὦ Γοργία, Plat. Gorg. 451, D ; Ἀλλ', ὦ γαθέ, ib. 486, C ; Ὅτι, ὦ Πῶλε, ib. 448, E ; Καὶ μήν, ὦ Κῦρε, 1 : 7, 5 ; Ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ὦ πάντων ἀξυνετώτατοι, Thuc. 6 : 40 ; Εἰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59 ; Ὅταν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ib. 16, p. 56 ; Ἀλλὰ μήν, ὦ Καλλίκλεις, Plat. Gorg. 458, D ; after the subject or some leading or emphatic word of the first clause or sentence, Ἐγώ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα κτἔ. 2 : 5, 3 ; ὑμᾶς γὰρ ἔγωγε, ὦ Χειρίσοφε, ἀκούω τοὺς Λακεδαιμονίους κτἔ. 4 : 6, 14 ; οὐδεὶς γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Dem. de Cor. 47, p. 251 ; Κτησιφῶν δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55 ; Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ib. 260, p. 90 ; Καὶ μὴν καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι, ὦ Γοργία, κτἔ. Plat. Gorg. 450, A ; Ἐμοί, ὦ ἄνδρες, θυομένῳ κτἔ. 2 : 2, 3 ; Ἀλλ' ἥδομαι μέν, ὦ Κλέαρχε, κτἔ. 2 : 5, 16 ; Οὐδὲν ἀπαιτήσων, ὦ Σεύθη, πάρειμι σε, ἀλλὰ διδάξων, 7 : 7, 21 ; Χρῆν μέν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοί, κτἔ. Thuc. 4 : 92 ; Πολλῷ μὲν παραινέσει, ὦ ἄνδρες, τί δεῖ χρῆσθαι, κτἔ. ib. 6 : 68 ; Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, κτἔ. ib. 3 : 53 ; Οὐτωσί μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως κτἔ. Dem. de Cor. 58, p. 244 ; Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰσχίνη, κτἔ. ib. 63, p. 246 ; Δοκοῦμεν δ' ἐμοιγε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κτἔ. ib. 234, p. 87 ; Εἰσὶ μέν, ὦ Σώκρατες, Plat. Gorg. 449, B ; Νὴ τὴν Ἥραν, ὦ Γοργία, κτἔ. ib. 449, D ; δοκῶ μὲν γὰρ τήνδ', ὦ παῖ, τὴν ὁδὸν ἀναγκαιοτάτην ἡμῖν εἶναι τρέπεσθαι. Plat. Soph. 242, B ; especially after the pronoun of the second person or a word implying it, either alone or with an adjunct, Οἴει γάρ σοι, ὦ Κῦρε, κτἔ. 1 : 7, 9 ; Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, κτἔ. 1 : 6, 6 ; Ἴτ', ἔφη, ὑμεῖς, ὦ Ἡριππίδα, καὶ διδάσκετε Hel. 4 : 1, 11 ; Καὶ σύ, ὦ πρύτανι, κτἔ. Thuc. 6 : 14 ; ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, κτἔ. ib. 3 : 57 ; Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Dem. de Cor. 5, p. 227 ; οὗτος ὑμῖν, Αἰσχίνη, τοῖς προδιδοῦσι κτἔ. ib. 49, p. 242 ; οὔκουν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 23, p. 57 ; Ἴθι δὴ καὶ σύ, ὦ Γοργία. Plat. Gorg. 451, D ; Σὺ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες, ἀπόκριναι κτἔ. ib. 470, B ; Ἀλλὰ φιλοσόφῳ μὲν ἔοικας, ὦ νεανίσκε, 2 : 1, 13 ; Δίκαια λέγετε, ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, κτἔ. Thuc. 2 : 72 ; εἴπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θηβαῖοι, κτἔ. Dem. de Cor. 40, p. 239 ; ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; Δεινὰ μέντ' ἂν πάθοις, ὦ βέλτιστε, Plat. Gorg. 461, E ; Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος ὁ σύς, Αἰσχίνη, κοινωνός, κτἔ. Dem. de Cor. 21, p. 233 ; Δοκεῖς μοι, ὦ Ἀντιφῶν, κτἔ. Comm. 1 : 6, 4 ; οὕτω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, κτἔ. Dem. de Cor. 76, p. 250 ; Εἶπάς τινα ἐνταῦθα λόγον, Δημόσθενες, κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 163, p. 77 ; Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατές τε καὶ Ἱππόκρατες, κτἔ. Plat. Protag. 311, D ; Νῦν μοι δοκεῖς δηλῶσαι, ὦ Γοργία, κτἔ. Plat. Gorg. 452, E ; in these cases the vocative is often separated from its word by φημί, marking the quotation ; as, Ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, ὦ Φαλῖνε, κτἔ. 2 : 1, 10 ; Λέγεις σύ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, κτἔ. Comm. 3 : 4, 6 ; Ἐρωτᾷς, ἔφη, ὦ παῖ, κτἔ. Cyr

1 : 6, 10 ; Ὁρᾶτ', ἔφην ἐγώ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 119, p. 70; Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατές τε καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι, κτἔ. Plat. Euthyd. 283, B ; the vocative, even when postpositive in its sentence, is sometimes put before its pronoun or verb ; as, Δέξαι' ἄν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν κτἔ. Plat. Phil. 21, A ; Ἀλλὰ πάνυ, ἔφη ὁ νεανίσκος, ὅμοιον, ὦ Σώκρατες, εἰρηκας. Comm. 3 : 1, 8 ; τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα ῥητορικήν, ὦ Γοργία, λέγεις ; Plat. Gorg. 450, E; and it is sometimes perhaps simply intermediate ; as, Πάντ' οἶμαι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ ταῦτα χρήσιμα εἶναι. Comm. 3 : 5, 27 ; Καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἑτέρων, ὦ Ἀθηναῖοι, ἄρχειν κτἔ. Thuc. 6 : 16 ; εἰ τὸν τόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτε, ἐνθυμηθείητε, κτἔ. Dem. Phil. 1, 31, p. 48 ; ἀρ' ἔστι τις, ὦ Γοργία, πίστις ψευδὴς κτἔ. Plat. Gorg. 454, D ; it sometimes stands as above in a subsequent clause ; as, Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου, δύο δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα· Dem. de Cor. 3, p. 226.

The vocative is not unfrequently put at the end of the first clause or of a simple sentence ; as, οὐδ' εἰ γενοίμην, ὦ Κῦρε, σοί γ' ἂν ἔτι ποτὲ δόξαιμι. 1 : 6, 8 ; Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ καὶ τὸ πρῶτον, ὦ Ἀθηναῖοι, οὔτ' κτἔ. Thuc. 5 : 112 ; Ἃ μὲν δώκει τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστίν. Dem. de Cor. 56, p. 244 ; Ὀρθῶς γὰρ οἴει, ὦ Σώκρατες, καὶ δικαίως ὑπολαμβάνεις. Plat. Gorg. 451, A ; ib. 480, B ; Ἀλλ' ἔχει μέν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ποικίλως πως ταῦτα, ὦ Κριτόβουλε. Comm. 2 : 6, 21 ; Τί δὲ τοῦτ' ἐδύνατο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ; Dem. de Cor. 25, p. 233 ; Σχέτλια λέγεις καὶ ὑπερφυῆ, ὦ Σώκρατες. Plat. Gorg. 467, B ; but rarely at the end of a compound sentence or period ; as, Dem. de Cor. 13, p. 229 ; Plat. Gorg. 499, B.

The vocative may stand first even when the following clause has an introductory particle, if the discourse be hurried or impassioned ; as, Ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις ; Comm. 2 : 1, 30 ; ib. 2 : 1, 26 ; Ὦ μωρέ, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς κτἔ. ib. 1 : 3, 13 ; Ὦ κάλλιστε Πῶλε, ἀλλά τοι ἐξεπίτηδες κτώμεθα ἑταίρους καὶ υἱεῖς, Plat. Gorg. 461, C ; or suddenly turned from one person to another ; as, Ἀλκεύνα, σὺ δὲ ὁ ἄγων αὐτούς, ἐπιμελοῦ κτἔ. Cyr. 5 : 3, 42 ; Ὦ Σώκρατες, πρὸς σὲ δ' ἂν ἥδη εἴη κτἔ. Plat. Theag. 127, C ; but in such case the common form is also used ; as, οὐ γὰρ δίκαιον, ὦ Πῶλε, κτἔ. Plat. Gorg. 463, C ; ib. 447, C ; Ὑμεῖς δ', ἔφη, ὦ Γαδάτα καὶ Γωβρύα, κτἔ. Cyr. 7 : 5, 25 ; Σὺ δέ, Νικία, λέγε ἡμῖν πάλιν κτἔ. Plat. Lach. 198, A ; and sometimes an explanation is added ; as, καὶ αἰσχρόν φημι εἶναι τὸ τοιοῦτον, ὦ Πῶλε, — τοῦτο γὰρ πρὸς σὲ λέγω — ὅτι κτἔ. Plat. Gorg. 465, A ; in turning also from several persons to an individual, the common form is used ; as, ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι κτἔ. 1 : 6, 9 ; Λέξον δ' ἔφη, καὶ σύ, ὦ Ξενοφῶν, ἅπερ κτἔ. 3 : 1, 34.

VII. THE FINITE VERB.

I.

WITH ITS SUBJECT AND SIMPLE OBJECT.

When the Finite Verb has its subject expressed and a simple object, very commonly the subject stands first, then the verb, and the object last ; as, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον κτἔ. 1 : 1, 3 ; Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων κτἔ. Thuc. 1 : 1 ; Ἀλλὰ πάντες ἴσασι ταῦτα, Dem. de Cor. 129, p. 270 ; Ἀλλ' ἄρα, ὦ Μέλητε, μὴ οἱ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ, οἱ ἐκκλησιασταί, διαφθείρουσι τοὺς νεωτέρους ; Plat. Apol. 25, A ; Phæd. 58, C ; μέχρι οὗ Κῦρος ἐδεήθη τοῦ στρατεύματος· 2 : 6, 5 ; τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων οὐδέτερον ἤσθετο τῆς μάχης, Thuc. 1 : 81 ; καὶ Ἀθηναῖοί εἰσι τῶν ἡγουμένων κτἔ. Plat. Protag. 324, C ; Παρύσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, 1 : 1, 4 ; Dem. de Cor. 60, p. 245 ; καὶ στρατηγοί εἰσιν ἡμῖν οἵ κτἔ. Thuc. 6 : 40 ; πολὺς χρόνος ἐγένετο τῷ Σωκράτει ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κτἔ. Plat. Phæd. 58, C ; but if the object be emphatic, it often stands before the verb ; as, οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω, 1 : 4, 8 ; 1 : 5, 6 ; καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τὴν γῆν τῶν Παῤῥασίων ἐδῄουν, Thuc. 5 : 33 ; 1 : 4 ; ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι ὥστε κτἔ. Dem. de Cor. 190, p. 291 ; κἂν παῖς σε ἐλέγξειεν Plat. Gorg. 470, C ; 469, C ; 479, C ; βασιλεὺς τῆς μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς οὐκ ᾐσθάνετο, 1 : 1, 8 ; Εἰ δ' ἄρα σὺ διδασκάλου δέει, Plat. Lys. 210, D ; οὐδεὶς ἡμῖν ἔτι μάχεται, 2 : 1, 4 ; ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις ἤρθη, Thuc. 1 : 49.

When the verb is emphatic, it often stands first, the subject and object following, the more emphatic commonly last ; as, the object last, Εἶχε δὲ ἡ Κίλισσα καὶ φυλακὴν κτἔ. 1 : 2, 12 ; Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευήν, Thuc. 1 : 28 ; 2 : 92 ; Βουλοίμην μὲν ἂν ἔγωγε οὐδέτερα· Plat. Gorg. 469, C ; so in cases of distribution of object, Ἐθεώρει οὖν ὁ Κῦρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους — εἶτα δὲ τοὺς Ἕλληνας, 1 : 2, 16 ; Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, Æschin. adv. Ctes. 230, p. 86 ; ἐψιλοῦτο δ' ὁ λόφος τῶν ἱππέων. 1 : 10, 13 ; the subject last, ἐθεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κῦρος 1 : 2, 10 ; Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Thuc. 7 · 18 ; Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, Dem. de Cor. 25, p. 233 ; Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59 ; ἐξαπατᾷ σε Γοργίας· Plat. Gorg. 452, A ; so in cases of distribution, εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τὸ δὲ εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου, 1 : 2, 15 ; Ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Ταμὼς Αἰγύπτιος 1 : 4, 2 ; Thuc. 3 : 1 ; ἦλθον δὲ αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες κτἔ. 4 : 8, 25.

When the object is very emphatic, it is put first, the subject and verb following, the more emphatic commonly last : as, the subject before the verb, Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος ἐπέλιπε, 1 : 5, 6 ; τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν Thuc. 3 : 17 ; Καὶ μὴν τὴν εἰρήνην γ' ἐκεῖνος ἔλυσε κτἔ. Dem. de Cor. 73, p. 249 ; Æschin. adv. Ctes. 47, p. 60 ; τῶν δὲ ἱππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη, 1 : 10, 12 ; ἡμῖν ταὐτὰ δοκεῖ ἅπερ κτἔ. 2 : 1, 22 ; τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν ὅτι κτἔ. 1 : 3, 21 ; the subject last, Ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶται, 2 : 3, 16 ; ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγιγνώσκομεν οἱ φρονοῦντές τι, κτἔ. Thuc. 8 : 89 ; πολλὰ μὲν ἂν χρήματα ἔδωκε Φιλιστίδης, Dem. de Cor. 81, p. 252 ; ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, Æschin. adv. Ctes. 68, p. 63 ; ἀληθῆ λέγει Καλλικλῆς ὅδε, Plat. Gorg. 447, D ; καὶ τοῖς στρατιώταις ὠφείλετο μισθός κτἔ. 1 : 2, 11 ; and the object is regularly put first if it be a demonstrative pronoun of previous reference, or a word modified by such pronoun ; as, Τοῦτον γὰρ πρῶτον ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν κτἔ. 1 : 6, 6 ; ταῦτα δὲ ἱκέται καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἥραιον ἐδέοντο. Thuc. 1 : 24 ; Plat. Phæd. 69, D ; Τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· Thuc. 1 : 53 ; Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὔβουλος ἔγραψεν, Dem. de Cor. 75, p. 250 ; τούτων γὰρ εἰχόμην ἐγώ κτἔ. ib. 79, p. 251 ; Εἶτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, ib. 28, p. 235 ; Ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἱππεῖς ἐδίωκον κτἔ. 1 : 5, 2 ; Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι, Thuc. 5 : 78 ; for the position of the demonstrative pronoun, see further under Pronouns and Pronominal Words, p. xviii. *et seq.*

II.

THE VERB WITH ITS SUBJECT.

In the arrangement of the Verb and its Subject, the more emphatic commonly precedes ; as, the verb, Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος κτἔ. 1 : 1, 2 ; Καὶ ἡγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. 4 : 1, 15 ; καὶ ἐνίκων Κορίνθιοι. Thuc. 1 : 105 ; πάρεστιν Αἰσχίνης. Dem. de Cor. 198, p. 294 ; ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον, Plat.

Phæd. 59, D; the subject, *τάφος δὲ οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη.* 1:6, 11; *ἵνα μὴ Κῦρος διαβῇ.* 1:4, 18; *καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγοντο,* Thuc. 2:8; *Ἐγὼ διδάξω.* Dem. de Cor. 26, p. 233; *ὥςπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὕς κτἔ.* ib. 6, p. 227; *Τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς οὕτως ἔχει,* Plat. Gorg. 484, C; and regularly when it is the article used as a demonstrative; as, *Ὁ δὲ πείθεται* 1:1, 3; *Οἱ δὲ ἠδέως ἐπείθοντο·* 1:2, 2; but the subject follows especially when it has a clause or several words modifying it; as, *διῆλθε λόγος ὅτι κτἔ.* 1:4, 7; *Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα ἡ Συεννέσιος γυνὴ κτἔ.* 1:2, 12; 4:1, 18; *ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρύμονος πρὸς βορέαν Θρᾷκες ὅσοι κτἔ.* Thuc. 2:101; so also in cases of distribution of the subject, *Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο οἱ μὲν—οἱ δὲ κτἔ.* 1:3, 13; the verb sometimes stands between the subject and its modification; as, *Σωσίας παρῆν ὁ Συρακόσιος κτἔ.* 1:2, 9; *βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν.* 1:4, 4: *βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος.* Dem. de Cor. 196, p. 293; *τὰ τῶν Ἀμφισσέων τῶν Λοκρῶν διεξιὼν δόγματα,* ib. 140, p. 274.

III.

THE VERB WITH ITS SIMPLE OBJECT.

The Simple Object commonly follows the verb, but precedes if emphatic; as, following, *ἐκάλεσε τοὺς ἀγγέλους,* 2:3, 3; *ἄξουσιν ἐνθεν ἕξουσι τὰ ἐπιτήδεια.* 2:3, 6; *ἀποπέμπουσιν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι κτἔ.* Thuc. 2:12; *πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστόν,* ib. 6:64; *Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσαντο τὴν ἐκκλησίαν, προςῆγον ἐκείνους προτέρους κτἔ.* Dem. de Cor. 213, p. 299; *ἐγκωμιάζεις μὲν αὐτοῦ τὴν τέχνην κτἔ.* Plat. Gorg. 448, E; *ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας* 1:1, 7; *διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν κτἔ.* Thuc. 1:18; *λαβὼν τὸ χρυσίον* 1:1, 9; *πέμψαντες μυρίους οἰκήτορας* Thuc. 1:100; *ἔχων τὴν δύναμιν* Dem. de Cor. 168, p. 284; *ἀκούομεν Ξορύβου πολλοῦ* 5:7, 21; Thuc. 1:72; *οὐκ εἰμὶ τῶν πολιτικῶν,* Plat. Gorg. 473, D; *Εἶτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ,* Dem. de Cor. 15, p. 230; *δεομένους τῶν ἐπιτηδείων* 7:7, 33; *ἐφιέμενοι γὰρ τῶν κερδῶν* Thuc. 1:8; *ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ* 1:2, 2; *ἐπολέμει τοῖς Θρᾳξί,* 2:6, 5; *δοκεῖ δέ μοι,* Thuc. 1:3; *δοκεῖν ἄν μοι* ib. 2:41; and even *δοκεῖν δ' ἐμοιγε* ib. 7:87; *ἔδοξε τῷ δήμῳ.* ib. 4:118; and with an infinitive, *δοκεῖ μοι καὶ ἰέναι* Cyr. 6:2, 23; *κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι—ὑπομεῖναι.* Comm. 1:3, 10; *οὐκ αὖ ἐδόκει μοι οὔτε Θρασύβουλον—φυγαδεύειν·* Hel. 2:3, 42; *Δοκεῖ σοι τὸ αὐτὸ πᾶσιν ὠφέλιμον εἶναι;* Comm. 4:6, 8; *ἐδόκει αὐτοῖς ἀπιέναι* 4:4, 22; Thuc. 5:82; *Καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς Χειρίσοφον ἡγεῖσθαι* 4:3, 15; *προςῆλθε τῇ τῶν Μεγαρέων πόλει* Thuc. 4:70; *Προελθεῖν γάρ σοι ἀεὶ βουλόμενος,* Cyr. 1:4, 27; *διαλεχθέντες ἀλλήλοις* 2:5, 42; Thuc. 4:44; *δόξαν αὐτοῖς* Thuc. 5:93; *δεδογμένον αὐτοῖς* ib. 1:125; *ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις* Hel. 2:4, 19; Thuc. 1:5; *οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν* Dem. de Cor. 7, p. 227; *ὡς ὁμόσε ἰτέον εἴη τοῖς πολεμίοις,* Cyr. 2:1, 22; preceding, *Κῦρον δὲ μεταπέμπεται κτἔ.* 1:1, 2; *Τοὺς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω·* Thuc. 1:86; *Καὶ προφάσεις εὐλόγους εἰλήφεσαν·* Dem. de Cor. 152, p. 277; *Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε,* Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53; *ὅθεν καὶ πᾶν ποιοῦσιν ὥςτε κτἔ.* Plat. Gorg. 479, C; *Καὶ τὸ βασίλειον σημεῖον ὁρᾶν ἔφασαν,* 1:10, 12; *ὥςτε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι* Thuc. 4:46; *Τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν,* Dem. de Cor. 28, p. 235; *Χαλεπόν γέ σε ἐλέγξαι,* Plat. Gorg. 470, C; *τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ* Dem. de Cor. 58, p. 244; *ταῦτὰ πεποιηκώς* 2:6, 29; *τοὺς πολεμίους βλάπτοντες* Thuc. 3:13; *εἰςαγγελίας ἄξια πράττοντα* Dem. de Cor. 13, p. 229; *τοὺς φίλους εὐεργετητέον,* Comm. 2:1, 28; *Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο ὡς κτἔ.* 1:1, 5; 2:2, 11; *ἡ ἄλλου του ἤκουσας;* Plat. Phæd. 57, A; *τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν* 2:6, 23; *ἕως Κύρῳ συμμίξειαν.* 2:1, 2; *μὴ τοῖς ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ* Thuc. 3:39; *σοὶ δὲ λέγοντι οὐκ ἔχω ὅπως [ἂν] ἀπιστῶ.* Plat. Protag. 319, B; *Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι,* Thuc. 5:9; *πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι·* Plat. Phæd. 58, D; *πονηροῖς ἀνθρώποις πειθομένους.* Hel. 1:7, 33; *τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες* Thuc. 8:83; *Ἐλευσινίων καταψηφιστέον ἐστιν* Hel. 2:4, 9; *τῷ δὲ νόμῳ πειστέον* Plat. Apol. 19, A; and regularly preceding when the noun is closely connected with the verb so as to form one idea; as, *εἰ δὲ μη, ἔφη, αἰτίαν ἕξεις,* 7:1, 8; Plat. Gorg. 503, B; *τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους μὴ μετὰ τοσοῦδ' ἂν μαρτύρων αἰτίαν σχεῖν,* Thuc. 6:14; *ὅ τι ἂν ἁμαρτάνωσιν αἰτίαν ἔξοντας·* ib. 4 114; *ταὐτὰ πράττειν ἅπερ σὺν ἡμῖν δίκην δεδώκασιν* 5:4, 20; Plat. Theæt. 181, A; *καὶ εἰ μὲν τούτων τι εἴργαστο, δίκην δοῦναι,* Thuc. 6:29; *ἐξέτασιν ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Ἑλλήνων κτἔ.* 1:2, 14; Thuc. 4:74; *ὅπως δύνῃ λόγον διδόναι καὶ λαμβάνειν* Œc. 11:22; Dem. de Cor. 8, p. 227; Plat. Phæd. 95, D; *πεῖραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν, ὅτι κτἔ.* 3:2, 16; Thuc. 4:92; *ἄρξαντα ἑαυτῶν πεῖραν λαβεῖν κτἔ.* 6:4, 33; *ἐξέτασιν ποιήσαντες* Hel. 2:3, 20; *πεῖραν λαβὼν* 5:8, 15; *πεῖραν διδούς* Thuc. 1:138; in the phrase *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,* Cyr. 1:6, 18; Thuc. 1:3; Plat. Symp. 173, B; and the like; as, *ὡς ἐμοὶ δοκῶ,* Cyr. 5:3, 31; *ὥς γέ μοι δοκεῖ.* Hel. 2:4, 18; *ὥς γ' ἡμῖν ἐδόκουν,* 6:2, 25; *ὡς ἡμῖν δοκεῖτε,* Thuc. 5:113; *ὡς μὲν τοῖς πλείστοις ἐδόκουν,* 1:4, 7; *Ἔμοιγε δοκεῖ.* Comm. 4:6, 7; *—μοι δοκεῖν* Thuc. 6:18; *ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται,* Dem. de Cor. 7, p. 227; and with an infinitive, *ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, ἔφη, διαλύειν κτἔ.* Cyr. 6:1, 10; *ὦδ' οὖν μοι, ἔφη δοκεῖ ποιεῖν.* Cyr. 2:4, 22; *τὸν μισθὸν ἄν μοι δοκῶ ἔχειν* 7:6, 10; Cyr. 2:4, 16; *—τί ἡμῖν δόξειεν ἐλθεῖν κτἔ.* 5:7, 18; *Τοῖς δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι·* 4:4, 5; *Καλῶς μοι δοκεῖς λέγειν* Cyr. 5:2, 31; *ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς* Thuc. 3:30; but *ὡς ἐδόκει αὐτοῖς.* Hel. 2:3, 11; Thuc. 8:1; and in the case of demonstrative pronouns, whether alone or modifying the object; as, *Ταῦτα εἶπεν·* 1:3, 7; *Ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν* Isocr. Pan. 24, p. 45; *Τούτου μὴν δεῖ,* Plat. Gorg. 449, C; *Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν,* 1:7, 18; *Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προςθέσθαι.* 1:6, 10; *Ταῦτα εἰπὼν* 1:3, 13; *Τοσαῦτα εἰπόντων Πλαταιῶν* Thuc. 2:72; *Ταῦτα γράψαντος ἐμοῦ τότε,* Dem. de Cor. 30, p. 235; *ταύτην ἔχοντες* Isocr. Pan. 24, p. 45; *Ταῦτα καὶ θαυμάζων* Plat. Gorg. 456, A; *Τούτῳ συγγενόμενος* 1:1, 9.

The object is sometimes separated from its modification by the verb, and especially by *ἔχω*; as, *τοιαύτην ἔχετε γνώμην περὶ ἐμοῦ.* 7:6, 35; *ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν.* Thuc. 1:15; *πᾶσαν ἔχει κακίαν.* Dem. de Cor. 279, p. 319; *πολὺν δ' ἔχων στόλον* 2:2, 12; *ἐπωνυμίαν ἴσχει τινὰ ἑαυτῆς ἰδίαν* Plat. Soph. 257, C; *Ἔτι δὲ δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικήν κτἔ.* 1:3, 12; *εἴ τι τούτων εἶχεν ἄμεινον,* Dem. de Cor. 188, p. 291; *μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς κτἔ.* 1:3, 3; *τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις.* Thuc. 3:40; *τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις* Dem. de Cor. 1, p. 225; and by the verb and its subject, *Ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἔπεμψε τὸν Βυζάντιον* ib. 136, p. 272.

IV.

THE VERB WITH ITS COMPOUND OBJECT.

When the verb takes two accusatives, one the direct object and the other such as would form a predicate, the latter commonly stands next before the verb; as, *αὐτὸν σατράπην ἐποίησε* 1:1, 2; *ἡμεῖς σε μέγαν ποιήσαιμεν* 7:1, 21; *τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ,* Thuc. 7:4; *ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε,* ib. 3:12; *τὴν νῆσον τὴν Ἀτλαντίδα πᾶσαν δέκα μέρη κατανείμας* Plat. Criti. 113, E; *Εἰς δὲ δὴ εἶπε,—στρατηγοὺς μὲν ἑλέσθαι ἄλλους κτἔ.* 1:3, 14; *ἡγεμόνα τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ αἱροῦνται Δημοσθένη* Thuc. 3:107; *ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε* 1:4, 16; *ὁμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν,* 2:5, 39; Thuc. 1:44; *τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησάμενος* Hel. 2:3, 50; Thuc. 3:20; *ἐγὼ δὲ τοῦτο δαιμόνιον καλῶ* Apol. 13; Thuc. 6:4; *τοὺς δὲ κυβεύοντας—ἀργοὺς ἀπεκάλει.* Comm. 1:2, 57; *οὔτε τὴν γεωμετρίαν ῥητορικὴν λέγειν.* Plat. Gorg. 450, E; *Βισάνθην οἴκησιν δώσω* 7:2, 38; *ἐρύματα ἔχοντες ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα ποταμὸν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα·* 2:4, 22; *παράδειγμα δὲ ἔχομεν τούς τε ἀντιπέρας Εὐ-*

βοέας κτἔ. Thuc. 4 : 92 ; Dem. de Cor. 234, p. 305 ; *τί ἂν ἄλλο τις κρεῖττον εὕροι ἢ κτἔ.* Cyr. 2 : 1, 8 ; Thuc. 1 : 20 ; so *χρῶμαι* with a double dative, *δύναμιν, ᾗ Κῦρος πολεμίᾳ ἐχρῆτο*, 2 : 5, 11 ; but the predicate word, if emphatic, may stand directly after the verb ; *ὁ Κῦρος τὸ στράτευμα κατένειμε δώδεκα μέρη* Cyr. 7 : 5, 13 ; *τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον* Thuc. 3 : 39 , *ἀποκαλεῖ δὲ κώθορνόν με*, Hel. 2 : 3, 47 ; *Τούτους δὲ δικαίως ἄν τις καλοιη μεγαλογνώμονας* Œc. 21 : 8 ; and, if very emphatic, first of all ; as, *ἀσθενῆ τὴν πόλιν ποιεῖν* · Hel. 2 : 3, 41 ; *χαλεπὴν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποίουν* · Thuc. 7 : 84 ; *καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε κτἔ.* 1 : 1, 2 ; Thuc. 8 : 82 ; *φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο* · Dem. de Cor. 43, p. 240 ; *πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε* 7 : 6, 38 ; Dem. de Cor. 52, p. 242 ; Plat. Gorg. 473, A ; *κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν*. Thuc. 1 : 39 ; *Ῥήτορα ἄρα χρή σε καλεῖν* ; Plat. Gorg. 449, A ; or last of all ; as, *Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν*, Comm. 2 : 1, 26 ; *καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον*. Thuc. 4 : 3.

In other cases of double accusative, the personal object more commonly follows the verb ; as, *ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους*, 3 : 2, 11 ; Thuc. 6 : 6 ; Plat. Pol. 6, 507, A ; *Διδάσκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην* Cyr. 1 : 28 ; *Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με*, Plat. Symp. 207, A ; *ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασται τὸν ὑμέτερον οἶκον*. Thuc. 1 : 137 ; *ἀγαθόν τι ποιῶν ὑμᾶς* 5 : 7, 10 ; *αἰτεῖ αὐτὸν εἰς διςχιλίους ξένους* 1 : 1, 10 ; Hel. 4 : 1, 21 ; *χρήματά ποτε αἰτήσας αὐτόν* Thuc. 8 : 85 ; *ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἕλληνας τὴν γῆν*. 1 : 3, 4 ; Plat. Hip. Maj. 298, E ; but if emphatic, precedes it ; as, *ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν* Comm. 3 : 1, 5 ; *τὸν ἑαυτοῦ* (i. e. *χιτῶνα*) *ἐκεῖνον ἠμφίεσε* Cyr. 1 : 3, 17 ; *Εἶς δὲ δὴ εἶπε,—ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα*, 1 : 3, 14 ; *Τισσαφέρνην μὴ αἰτοῦντες χρήματα* Thuc. 8 : 44 , Plat. Euthyph. 14, D , *τὸν μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχήν*. Cyr. 4 : 6, 4 ; Plat. Alcib. 1, 112, D ; *τούς τε Τραπεζουντίους ἀπεστερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον* 6 : 4, 23 ; *τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ* Dem. Phil. 1, 50, p. 54 ; and if very emphatic, it stands before all ; as, *ἐκεῖνον τὸν Θαυμάζοντα, ὅτι—οἱ φιλόσοφοι οὐ τιμῶνται ἐν ταῖς πόλεσι, δίδασκέ τε τὴν εἰκόνα κτἔ.* Plat. Pol. 6, 489, A ; *πρὸς τί με ταῦτ' ἐρωτᾷς* ; Comm. 3 : 7, 2 ; *Ὑμᾶς δὲ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ* · 2 : 5, 38 ; *οὐδένα πώποτε μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο*, Comm. 1 : 2, 60 ; *τὴν μὲν γὰρ Θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασι*, Dem. adv. Androt. 74, p. 616 ; or after all ; as, *ἐποίησαν ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε μέλλοντας κτἔ.* 2 : 5, 5 ; *ἀμφιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον* Plat. Symp. 219, B ; *πλεῖστα συλᾶν ἀδίκως καὶ ἱερὰ καὶ ἀνθρώπους, Hi.* 4 : 11.

When the verb takes the accusative of the direct, and the dative or genitive of the indirect object, the direct object may first follow the verb, and then the indirect object ; as, *Καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα ἑαυτῇ* · 1 : 2, 14 ; *πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν στρατιὰν Θρᾳκίαν Ἀθηναίοις κτἔ.* Thuc. 2 : 29 ; *πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτρέποντο* · ib. 7 : 71 ; *τὸν προσέχοντα τὸν νοῦν τῷ μετρήσει* Comm. 4 : 7, 2 ; Plat. Gorg. 508, A ; *διδάσκων μὴ προῖεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ* Dem. de Cor. 72, p. 249 ; *προςοίσω τὸ φάρμακον τῇ κεφαλῇ* Plat. Charm. 157, C ; or if the direct object be somewhat emphatic or the indirect object be closely connected in sense with the verb, the direct object is put last and the indirect first ; as, *δίδωσι δὲ αὐτῷ Κῦρος μυρίους δαρεικούς* · 2 : 6, 4 ; 1 : 1, 10 ; *ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῷ ταῦτα* 1 : 1, 8 ; 1 : 2, 20 ; *προσέχοντες τοῖς Ἕλλησιν τὸν νοῦν* 2 : 4, 2 ; Hel. 4 : 8, 26 ; Dem. de Cor. 147, p. 276 ; Plat. de Leg. 6, 783, E ; *ξυμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς*, Thuc. 2 : 12 ; *ὡς ἤκουσε τοῦ ἀγγέλου τὰ παρὰ τοῦ Κύρου* Cyr. 3 : 1, 1 ; Dem. de Cor. 23, p. 233.

If one of the objects be specially emphatic, it is put before the verb ; as, the direct object, *πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι* 1 : 6, 7 ; *πληγὰς ἐνέτεινον ἀλλήλοις* 2 : 4, 11 ; *ὑπισχνεῖτο πάντα ποιήσειν αὐτῷ ὅσα δέοι*. 7 : 1, 2 ; *ὡς πράγματα παρεχόντων τῶν Πισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ* 1 : 1, 11 , *φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις* Thuc. 1 : 49 , *πίστιν διδόντες αὐτοῖς* Thuc. 8 : 73 ; *Ἐπιχειρεῖ, θεάσασθ' ὡς εὖ, πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι* Dem. de Cor. 147, p. 276 ; *πολλὴν ἀπιστίαν παρέχει τοῖς ἀνθρώποις, μή κτἔ.* Plat. Phæd. 70, A ; *τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς ἀποστειοῖν πολιτείας ἐπεχείρησα*, Hel. 2 : 3, 49 ; Plat. Hip. Min. 372, C ; the indirect object, *Συέννεσις μὲν Κύρῳ ἔδωκε χρήματα πολλά* 1 : 2, 27 ; *ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά*. 1 : 2, 12 ; *ἐκέλευε τοὺς φίλους τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἀγουσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τοῦτον τὸν χιλόν*, 1 : 9, 27 ; *εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν τοξοτῶν μέρος τι* Thuc. 4 : 26 ; *οὐ τοῖς χρήμασιν ἔτι προςέχοντες τὸν νοῦν*, 7 : 8, 16 ; Thuc. 6 : 93 ; Plat. Symp. 174, D ; *ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος* · Dem. de Cor. 140, p. 274 ; *πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγους*. ib. 222, p. 302 ; *ὁ μέλλων σοι δώσειν τὸ φάρμακον* Plat. Phæd. 63, D ; *τῶν τε ξυμμάχων ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐγκλήματα* Thuc. 1 : 79 ; Plat. Apol. 17, B ; *τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα* Comm. 1 : 5, 3 ; *δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν τὴν Σικελίαν* Thuc. 4 : 64.

If both objects be emphatic, both are put before the verb, and the more emphatic first ; as, the direct object first, *ἀγορὰν οὐδεὶς ἡμῖν παρέξει* 2 : 4, 5 ; Cyr. 2 : 4, 22 ; *ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν* 1 : 3, 21 ; *τὰ μὲν ἄλλα ἑτέροις δίδωσιν* Thuc. 3 : 38 ; *πίστιν αὐτοῖς δούς* ib. 5 : 45 ; 6 : 31 ; *οὐδένα πώποτε ἀγαθῶν ἀπεστέρησε* Comm. 1 : 2, 63 ; *τὴν φανερὰν ὠφελίαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα* Thuc. 3 : 43 ; *τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν*, ib. 2 : 43 ; *εἴπερ ἀληθῆ μου νῦν κατηγορεῖ*, Dem. de Cor. 223, p. 302 ; the indirect object first, *καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ταὐτὰ ἔφρασαν* 2 : 3, 3 ; *τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην προςεχόντων* Thuc. 7 : 23 ; *νοσήματι τὸν νοῦν προςέχοντα* Plat. Pol. 3, 406, D ; *Κολοφωνίοις δὲ Νότιον παραδίδωσι* Thuc. 3 : 34 ; *Ἕλλησι πλείοσι μισθὸν ποριζοντα τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος δοῦναι* ib. 8 : 46 ; *τοῖς παρ' ἑκάστοις προδύταις χρήματα ἀναλίσκων* Dem. de Cor. 19, p. 231 ; *τοῖς δὲ πολλοῖς ἀπιστίαν παρέχει* Plat. Phæd. 69, E ; *μὴ ἄλλου ἑαυτὸν ἀποστερῶν* Thuc. 1 : 40.

When one of the objects is a demonstrative pronoun or word modified by such pronoun, it is regularly put first ; as, *τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει κτἔ.* 1 : 9, 14 ; *Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἀπήγγελλον* · 1 : 4, 13 ; 1 : 9, 22, 25 ; *Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο*. Thuc. 2 : 88 ; *ταῦτά μοι δεῖξον* Dem. de Cor. 193, p. 292 ; *ταῦτα μὲν ἡμῖν ἠγγειλέ τις*, Plat. Phæd. 58, A ; *ἃ ταῦτ' ἐπηγγέλλεθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός* ; ib. 38, p. 238 ; *Ταῦτα δ' ἀσμένως τινὲς ἤκουον αὐτοῦ* ib. 36, p. 237 ; *Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ ἀνδρί*, 1 : 6, 3 ; *Ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαπᾶσαι τοῖς Ἕλλησιν* 1 : 2, 19 ; *τούτῳ δίκην τε ἐπιτίθησι κτἔ.* Comm. 2 : 2, 13.

V.

TWO OR MORE SUBJECTS, OBJECTS, OR VERBS.

If there be two or more simple subjects, the verb is often put after the first ; as, *Ἐνταῦθα Κύρῳ βασίλεια ἦν καὶ παράδεισος μέγας* 1 : 2, 7 ; 4 : 7, 25 ; *οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτι οὐδὲν ἐφάνη οὔτε στρατόπεδον οὔτε καπνός κτἔ.* 2 : 2, 18 ; *δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον καὶ Μαντινῆς, κτἔ.* Thuc. 6 : 67 ; 1 : 48 ; *οὗ Πολύστρατος ἡγεῖτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ ἄλλοι τινές*, Dem. Phil. 1, 23, p. 46 ; *ἄτοπόν τί μοι πάθος παρῆν καί τις ἀήθης κρᾶσις* Plat. Phæd. 59, A ; *καὶ αὐτὸς ἔγωγε ἐτεταράγμην καὶ οἱ ἄλλοι*. ib. 59, B ; but if the subjects be emphatic, they may all precede the verb ; as, *πολλαὶ δὲ καὶ πέλται καὶ ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι* · 2 : 1, 6 ; *οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ παρήγγελλον κτἔ.* 4 : 3, 9 ; *οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο κτἔ.*

Thuc. 6 : 67; ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο, Dem. de Cor. 93, p. 257; 108, p. 262; Ἀρίστιππος καὶ Κλεόμβροτος παρεγένοντο; Plat. Phæd. 59, C; or all follow; as, Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς Ξένιας καὶ Πασίων· 1 : 4, 8; Ἐνταῦθα ἔμεινε Κῦρος καὶ ἡ στρατιὰ κτἑ. 1 : 3, 1; 2 : 4, 16; Ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά. 1 : 10, 1; Ἦσαν δὲ καὶ πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ ὄσπρια καὶ οἶνος κτἑ. 4 : 5, 26; Thuc. 1 : 27; Dem. de Cor. 14, p. 229; Plat. Phæd. 59, B; εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ καὶ βασιλέως προςήκοντες κτἑ. Thuc. 1 : 128; 1 : 71; 2 : 8.

If there be two or more objects, whether simple or compound, the verb is often put after the first; as, οἱ δὲ αὐτὸν τε ἔβαλλον καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, 1 : 3, 1; καὶ στρεπτὸν δὲ ἐφόρει καὶ ψέλια καὶ τἆλλα κτἑ. 1 : 8, 29; οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες οὔτε τοξότην εἶχον οὔτε ἀκοντιστὴν οὔτε ἱππέα· 6 : 1, 7; τοῦ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφεῖλον καὶ τὰς θύρας, Thuc. 1 : 134; 2 : 17; ἡ προαίρεσις αὕτη ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ προπηλακισμὸν ὁμοῦ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, Dem. de Cor. 12, p. 229; οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως, Plat. Phæd. 70, B; πρυτανεῖά τε ἔχουσα καὶ ἄρχοντας Thuc. 2 : 15; τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν αὑτῆς, Dem. de Cor. 63, p. 246; ἢ εἰρήνης δεόμενοι ἢ ἄλλου τινός, 5 : 7, 27; χάριτος τετυχηκὼς τότε, καὶ οὐ μέμψεως οὐδὲ τιμωρίας. Dem. de Cor. 85, p. 254; Θηβαίους δὲ χρήματα ᾔτησαν καὶ Φλιασίους, Ἠλείους δὲ ναῦς τε κενὰς καὶ χρήματα. Thuc. 1 : 27; Dem. de Cor. 94, p. 257; θερμόν τι καλεῖς καὶ ψυχρόν; Plat. Phæd. 103, C; εὐτυχίαν μοι δοῦναι καὶ σωτηρίαν Dem. de Cor. 141, p. 275; ἡμῖν δὲ—ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. ib. 324, p. 332; but if the objects be emphatic, they may all precede; as, Σπονδὰς ἡ πόλεμον ἀπαγγελῶ; 2 : 1, 23; στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθης ἐκάλεσε, 7 : 3, 15; πολὺ δὲ καὶ σήσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. 1 : 2, 22; τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἕξομεν Thuc. 6 : 41; ὁ δὲ τήν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων ἐφθειρε· ib. 2 : 101; καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χώραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προςκτήσασθαι κτἑ. 5 : 6, 15; εἴτε χρὴ κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν, Dem. de Cor. 20, p. 231; 3, p. 226; κόσμον καὶ φυλακὴν περὶ παντὸς ποιούμενοι Thuc. 2 : 11; καὶ πλείω καὶ χρήματα καὶ σώματα ἀναλωκυῖαν Dem. de Cor. 66, p. 247; καὶ σοι Σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. Thuc. 1 : 128; Καίτοι φιλίαν γε καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει, Dem. de Cor. 51, p. 242; οὐ μέντοι οὔτ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, 2 : 6, 19; 1 : 9, 12; ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. Dem. de Cor. 19, p. 231; or all follow; as, Εἶχον δὲ καὶ πάντες κράνη χαλκᾶ καὶ χιτῶνας φοινικοῦς καὶ κνημῖδας καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαθαρμένας. 1 : 2, 16; ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους καὶ στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς 4 : 7, 25; Hel. 2 : 4, 17; οὐκ ἀδικοῦσι τοὺς ἡμετέρους ξυμμάχους καὶ τὴν Πελοπόννησον· Thuc. 1 : 86; ᾧετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην καὶ χρήματα πολλά. 2 : 6, 17; ἐπιχειροῦσιν αὖθις τῷ τῶν Συρακοσίων σταυρώματι καὶ τάφρῳ, Thuc. 6 : 101; συμφέρειν δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, Dem. de Cor. 35, p. 237; ἔχοντες τούτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας καὶ τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας, 1 : 5, 8; συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς 2 : 2, 3; ξυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν τέλει καὶ ἀξιολογωτάτους Thuc. 2 : 10; Χρηστέον δὲ τῷ προβολίῳ καὶ ταῖς προβολαῖς τοῦ σώματος Cyn. 10 : 22.

If there be two or more verbs, the subject may stand after the first; as, Ἐπεὶ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτευε κτἑ. 1 : 1, 1; 1 : 5, 15; Ἐκ δὲ τούτου προςέρχεται τῷ Κύρῳ ὁ Γαδάτας καὶ λέγει κτἑ. Cyr. 5 : 3, 26; 7 : 3, 36; ἐν οἷς ἡμάρτανον οἱ ἄλλοι καὶ κακῶς ἐφρόνουν, Dem. de Cor. 19, p. 231; 79, p. 251; Λύουσι γάρ, ἔφη, οἱ ἕνδεκα Σωκράτη καὶ παραγγέλλουσιν ὅπως κτἑ. Plat. Phæd. 59, E; but if the subject be emphatic, it may stand before all; as, Ἐν τούτῳ καὶ Κλέαρχος ἦκε καὶ ἠρώτησεν εἰ κτἑ. 2 : 1, 15; Hel. 2 : 4, 33; βασιλεὺς μὲν ἀξιοῖζει τε τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται 1 : 10, 5; Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε καὶ τὰ βασίλεια κατέκαυσεν 1 : 4, 10; Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπείσθοντό τε καὶ ἐςεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας κτἑ. Thuc. 2 : 14; 2 : 30; Ἐγὼ μὲν γὰρ προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην κτἑ. Dem. de Cor. 45, p. 240; 112, p. 264; κάλλιστα γὰρ δὴ τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται ὅτι κτἑ. Plat. Pol. 5, 457, B; and sometimes after all; as, ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες κτἑ. Thuc. 2 : 2; ἔγραφον δὲ καὶ συνεβούλευον καὶ ἐγὼ Dem. de Cor. 69, p. 247; μηχανητέον, ὅπως ἂν διαφύγῃ καὶ μὴ δῷ δίκην ὁ ἐχθρός, Plat. Gorg. 481, A.

A subject common to the principal and a subordinate clause is often put first when the subordinate clause begins with ἐπεί, ἐπειδή, or ὡς; as, Κῦρος δὲ ἐπεὶ εἰςῆλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο κτἑ. 1 : 2, 26; 1 : 4, 16; Οἱ δ' ἐπεὶ προῖδοιεν, διίσταντο· 1 : 8, 20; 2 : 3, 2; Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Πυθὴν ἐκ τοῦ Τάραντος ἐπεὶ ἐπισκεύασαν τὰς ναῦς, παρέπλευσαν κτἑ. Thuc. 7 : 1; Οἱ δ' ἄλλοι ἐπειδὴ ἦκον, τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, 1 : 2, 26; Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδίον, παρῆλθον κτἑ. Thuc. 2 : 55; 2 : 5; ὁ δὲ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὄρεσι ἐγένετο καὶ ἔμελλε διαλύσεσθαι, τοσόνδε εἶπὼν ἐπορεύετο ὅτι κτἑ. ib. 2 : 12; 1 : 26; Οἱ μὲν Ἀρκάδες ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται κτἑ. 6 : 1, 2; Ὁ δ' ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθείς, βουλεύεται κτἑ. 1 : 1, 4; καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, Thuc. 2 : 81; 3 : 106; Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἡπατημένοι, ξυνεστρέφοντο κτἑ. ib. 2 : 4; Plat. Protag. 316, A; and sometimes when it begins with ὅτε or ὁπότε; as, Ἐνταῦθα Ξέρξης ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠττηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται κτἑ. 1 : 2, 9; καὶ σὺ ὁπότε πρὸς ἡμᾶς ἦλθες πρεσβεύων, ηὐλίζου κτἑ. 7 : 7, 6; or εἰ; as, Κλέαρχος μὲν τοίνυν εἰ παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυε τὰς σπονδάς, τὴν δίκην ἔχει· 2 : 5, 41; Οὗτος δ' ἢν μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς ἔσται κτἑ. 7 : 3, 18; and the subject is sometimes put before the conjunction, even when it belongs to the subordinate clause only; as, Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν κτἑ. 7 : 2, 11; Cyr. 5 : 5, 3; Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ἀκούσαντες ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἐς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, κτἑ. Thuc. 5 : 28; 7 : 32; Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ὡς οὐδὲν ἦλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι κτἑ. ib. 3 : 5; 3 : 4; Πρόξενος δὲ καὶ Μένων ἐπείπερ εἰσὶν ὑμέτεροί τε εὐεργέται ἡμέτεροί τε στρατηγοί, πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· 2 : 5, 41; Ποταμὸς δ' εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστὶ διαβατέος, οὐκ οἶδα· 2 : 4, 6; πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον,—οὐκ ἂν διέφυγον. Thuc. 2 : 77; 4 : 85; the common subject is also put after the conjunction and verb of the subordinate clause; as, Ἐπεὶ δὲ κατεῖδον τοὺς Ἕλληνας οἱ πολέμιοι, ἔστησαν κτἑ. 6 : 3, 8; Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευήν,—ἐκέλευον κτἑ. Thuc. 1 : 25; Dem. de Cor. 32, p. 236; Ὡς δὲ εἶδον οἱ Μῆδοί τε καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ ἄλλοι,—εὐθὺς ἤσθησαν κτἑ. Cyr. 5 : 5, 37; Thuc. 2 : 5; Plat. Phæd. 60, A.

VI.

THE IMPERATIVE.

The Imperative, when its subject is implied, is commonly put first in its own clause; as, μέμνησο οὖν ἐκεῖνο ὅτι κτἑ. Cyr. 2 : 4, 25; Ἴθι νυν, ἔφη, ἀφήγησαι τούτῳ τί κτἑ. 7 : 2, 26; Μὴ οὖν οἴου κτἑ. 2 : 1, 12; Ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῷ ὅτι κτἑ. 2 : 3, 5; Φάνητε τῶν λοχαγῶν ἄριστοι κτἑ. 3 : 1, 24; πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· 2 : 5, 41; ἀλλὰ ἰόντων εἰδότες ὅτι κτἑ. 1 : 4, 8; ἰχνυέτωσαν δ' ἐκ τῶν τριμμῶν κτἑ. Cyn. 4 : 3; Βουλεύεσθε οὖν βραδέως ὡς οὐ περὶ βραχέων, Thuc. 1 : 78; γίγνεσθε δὲ ἄνδρες οἵουςπερ κτἑ. ib. 3 : 14; γνώτω τὸ μὲν δεδιὸς κτἑ. ib. 1 : 36; Ἐξέτασον τοίνυν κτἑ. Dem. de Cor. 265, p. 315; Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τουτί ib. 28, p. 235; Προςέλθετε δὴ τῇ διανοίᾳ εἰς τὴν

στοὰν τὴν ποικίλην. Æschin. adv. Ctes. 185, p. 80; *πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην καταλιπεῖν.* Isocr. ad Nicocl. 37, p. 22; *Λέγε δὴ τῶν περὶ τί*; Plat. Gorg. 451, D; and with the vocative, *Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Ξενοφῶν,* Comm. 1:3, 9; *ψηφίζεσθε οὖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, κτἔ.* Thuc. 1:86; *ποίησαι δέ, ὦ Κτησιφῶν,* Æschin. adv. Ctes. 242, p. 88; *Ἄκουσον δή, ὦ Γοργία,* Plat. Gorg. 453, B; so the subjunctive used as the imperative, *ἴωμεν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας.* 6:3, 21; *καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα Θαρσοῦντες.* Thuc. 5:10; *Μὴ ποιήσῃς ταῦτα·* 7:1, 8; Isocr. ad Nicocl. 37, p. 22; *Φέρε δή, ἢ δ' ὅς, πειραθῶ κτἔ.* Plat. Phæd. 63, B; *Φέρε δή, ἰδωμεν τί ποτε κτἔ.* Plat. Gorg. 455, A; *ἐὦμεν ἤδη χαίρειν καὶ διαλύωμεν τὸν λόγον.* ib. 458, B; *Μὴ θαυμάσῃς, ὦ Φίλιππε,* Isocr. Phil. 1, p. 82; and sometimes the optative, *σώζοισθέ τε ἀσφαλῶς ὅπῃ κτἔ.* 6:4, 18.

It is put after one or more emphatic words, and especially directly before an object clause; as, *τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς ἔχει.* 7:6, 33; Thuc. 3:39; Dem. de Cor. 25, p. 233; *Ἐμοῦ μὲν τοίνυν ἄκουετε ὅτι κτἔ.* Cyr. 2:4, 8; *Ἀλλ' ἐκεῖνο λογίζου καὶ ὅρα, εἰ κτἔ.* Dem. de Cor. 195, p. 293; *Κἀκεῖνο σκόπει, πότερον κτἔ.* ib. 316, p. 330; *ἀποκαλύψας τῆς ῥητορικῆς εἰπὲ τίς ποθ' ἡ δύναμίς ἐστιν.* Plat. Gorg. 460, A; 452, D; after the vocative, *Ὦ ἄνδρες, ἀκούσατε ὧν κτἔ.* 3:2, 34; *Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε ὅτι κτἔ.* 1:3, 3; *Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω κτἔ.* Thuc. 4:10; *Ὦ Σώκρατες, ἔφη, μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου.* Plat. Phæd. 60, E; *μᾶλλον δέ, ὦ Γοργία, αὐτὸς ἡμῖν εἰπὲ τίνα κτἔ.* Plat. Gorg. 449, A; and with the subjunctive, *Ἄνδρες στρατιῶται, μηδὲν ἀθυμήσητε κτἔ.* 5:4, 19; after other words, *κύκλους πολλοὺς πρὸς τὰς εὐνὰς προϊτωσαν ὁμοῦ διὰ τοῦ ἴχνους ἅπασαι.* Cyn. 4:3; *καὶ ἡμῖν ὄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν* Thuc. 3:67; *μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζους γίγνεσθαι,* ib. 1:86; *καὶ ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν·* Plat. Gorg. 455, C; *Καί μοι λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα* Dem. de Cor. 105, p. 261; and after the first of two dependent words, *συμπέμπειν τινὰ κέλευε καὶ μαθεῖν.* Cyr. 2:4, 31; *Ὁμοίως αἰσχρὸν εἶναι νόμιζε τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι κτἔ.* Isocr. ad Dem. 26, p. 7; *ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.* Dem. de Cor. 324, p. 332; so with the subjunctive, *ὑποχείριοι δὲ μηδέποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις·* 3:2, 3; *Μηδὲ μέντοι τοῦτο μεῖον δόξητε ἔχειν, εἰ κτἔ.* 3:2, 17; *Μὴ πρὸς θεῶν μαινώμεθα μηδ' αἰσχρῶς ἀπολώμεθα πολέμιοι ὄντες κτἔ.* 7:1, 29; *ἀλλὰ ξὺν τοῖς θεοῖς ἐπίωμεν πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας.* Thuc. 1:86; and sometimes the optative, *ἐμοὶ δ' οὖν καὶ αὐτῷ μὴ γένοιτο τοσαύτη ἀσχολία,* Plat. Gorg. 458, C.

It is often put last, if its object be emphatic or its subject be modified; as, *ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε.* 1:4, 16; *Ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος ὅπῃ ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.* 1:3, 6; *ἕτερον δ' εὐθὺς ἐφεξῆς ἕτι τούτου μεῖζον κακούργημα ἐτόλμησε.* Dem. de Cor. 31, p. 236; *Μηδένα φίλον ποιοῦ πρίν κτἔ.* Isocr. ad Dem. 24, p. 7; *Ταῦτα οὖν, ὦ Κέβης, Εὐηνῷ φράζε,* Plat. Phæd. 61, B; *τὴν δὲ ἄλλην ἐπιδειξιν εἰςαῦθις, ὥςπερ σὺ λέγεις, ποιησάσθω.* Plat. Gorg. 447, C; *καὶ αὐτὸς ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἴςιθι.* 7:2, 30; *Ἀπιόντες τοίνυν, ἔφη, συσκευάζεσθε,* 7:3, 6; *ἰόντες ἐς Λακεδαίμονα διδάσκετε·* Thuc. 4:118; *μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπὼν ἀναπειθέσθω·* ib. 6:89; so the subjunctive, *μήτε τοὺς ξυμμάχους καταπροδιδῶμεν,* Thuc. 1:86; *μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε,* Dem. de Cor. 10, p. 228; *Μηδένι συμφορὰν ὀνειδίσῃς·* Isocr. ad Dem. 29, p. 8; *Ἴθι δὴ καὶ τόδε ἐπισκεψώμεθα.* Plat. Gorg. 454, C; the optative, *οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν.* 3:2, 3; *ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε·* Dem. de Cor. 324, p. 332.

If the subject of the imperative be expressed, it is regularly put before the verb; as, *σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις.* 2:1, 15; *Σὺ οὖν πρὸς θεῶν συμβούλευσον ἡμῖν ὅ τι κτἔ.* 2:1, 17; *Μὴ δὴ σὺ κέλευε, ὦ Κυαξάρη·* Cyr. 5:5, 4; *οὕτω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, ποῖοι κτἔ.* Dem. de Cor. 76, p. 250; *Ἀλλὰ σύ, εἰ βούλει, ἐροῦ αὐτόν.* Plat. Gorg. 448, D; *Ἴθι νῦν καὶ σὺ τὴν ἀπόκρισιν ἣν ἠρόμην διαπέρανον.* ib. 451, A; *ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι γνώμην ὅ τι κτἔ.* 1:6, 9; *ἀλλ', ἔφη, ὑμεῖς μέν, ὦ ἄνδρες στρατηγοί, τούτοις ἀποκρίνασθε ὅ τι κτἔ.* 2:1, 9; *Ὑμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον κτἔ.* Thuc. 3:47; 2:72; Æschin. adv. Ctes. 260, p. 90; *μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω.* 1:3, 15; Thuc. 1:86; *ἀλλὰ τάς τε πύλας τις ἀνοιγέτω ἐμοί* ib. 5:10; *Περὶ τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρήσθω.* Isocr. Pan. 14, p. 43; *Τοῖς μὲν οὖν παισὶ ταῦτ' εἰρήσθω.* Plat. Menex. 247, C; *αἱ σπονδαὶ μενόντων.* 2:3, 24; *ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ σκευοφόροι, ἔφη, πάντων ἐπέσθων·* Cyr. 5:3, 40; so with the subjunctive, *ἀλλ' ἡμεῖς ἄρξωμεν κτἔ.* 3:1, 24; *Καὶ ὑμεῖς μὲν μὴ ἐκδῶτε·* 6:4, 18; *μηδεὶς μεμφέσθω·* Thuc. 4:85; *Καί μου, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ,* Dem. de Cor. 199, p. 294; and optative, *μηδὲν ἐνθάδε γένοιτο·* Hel. 2:3, 37; *Μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοί, μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν ἐπινεύσειεν,* ib. 324, p. 332; but sometimes after it; as, *πρῶτον μὲν ἄγε σύ, Χρυσάντα, τοὺς Θωρακοφόρους,* Cyr. 5:3, 36; *σκόπει δὲ καὶ σύ·* Plat. Gorg. 473, A; *Παρέστω δ' ἡμῖν, ἔφη, καὶ Τολμίδης ὁ κῆρυξ.* 3:1, 46; *τολμάτω καὶ ὁ ἰδιώτης διδάσκειν·* 3:2, 32; *περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς ὅπως κτἔ.* Thuc. 8:58; *Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε ὡρίσθω ὑμῶν ἡ βραδυτής·* ib. 1:71; *ἀποκρινάσθω Γοργίας.* Plat. Gorg. 452, D; de Leg. 9, 869, C; *ἀγόντων δὲ καὶ οὗτοι πάντες κτἔ.* Cyr. 5:3, 39; and with the subjunctive, *νομίσῃ τε μηδεὶς κτἔ.* Thuc. 3:13; 6:84.

VIII. THE INFINITIVE.

I.

THE SIMPLE INFINITIVE AS SUBJECT.

The Simple Infinitive used as subject, whether without or with a subject of its own, regularly follows the leading word, whether a verb, an adjective, or a noun; as, without a subject and after a verb, *καὶ οὐκ ἦν λαβεῖν,* 1:5, 2; *Καὶ ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς κτἔ.* 2:3, 11; *ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν*; Plat. Parm. 843, C; *Τὰς δὲ ὠτίδας—ἔστι λαμβάνειν·* 1:5, 3; *τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν ἔχειν·* 2:2, 3; *Ἔξεστιν ὁρᾶν·* 3:4, 39; 2:6, 12; *ὅτι οὐ τῶν νικώντων εἴη τὰ ὅπλα παραδιδόναι·* 2:1, 9; *ἄλλα ϑ', ὅσα—ἑπόμενα, μυρί' ἂν εἴη λέγειν.* Plat. Polit. 271, E; *Τοῦτο δὴ δεῖ λέγειν* 3:2, 27; *τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν κτἔ.* 2:1, 10; *τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι* 5:1, 6; *τὰ πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέγειν,* Thuc. 1:73; *οἷα δέοι λέγειν* Plat. Menex. 236, A; *Ἀλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν,* 2:2, 2; *ὅ τι χρὴ ποιεῖν* 1:3, 11; *ᾧ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν.* Thuc. 4:29; *ἐλπίδα χρὴ ἔχειν·* ib. 7:77; *εἴτε χρὴ κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν,* Dem. de Cor. 20, p. 231; *εἰπέ, τίνα σε χρὴ καλεῖν κτἔ.* Plat. Gorg. 449, A; *ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι* 1:3, 21; *ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν,* Plat. Parm. 137, B; *ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι* 5:3, 1; *ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι* Thuc. 2:3; *παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις πρῶτον νομίζεται θεοὺς σέβειν.* Comm. 4:4, 19; *νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι* Thuc. 2:15; so after a participle, *ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἔχειν* 2:6, 6; *ὑμᾶς ἐξὸν ἀπολέσαι* 2:5, 22; Thuc. 4:18; *οὐ δέον αὐτὰ πράττειν* Plat. Protag. 355, D; *λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι κτἔ.* Thuc. 2:47; *εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν,* ib. 7:18; and after adjectives and nouns, *δυνατόν ἐστιν καὶ ἀπὸ πολεμίων τὴν πόλιν πλουτίζειν.* Comm. 3:6, 7; *ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν,* Thuc. 3:37; *ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν* ib. 1:125; 3:88; 4:1; *ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν·* 1:3, 17; Isocr. Pan. 7, p. 42; *πολὺ*

μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, 3 : 3, 15 ; *ἀναγκαῖον εἶη βοηθεῖν τῇ πατρίδι* · Hel. 4 : 2, 3 ; Thuc. 6 : 89 ; *οἷς χρεὼν βοηθεῖν* ib. 6 : 18 ; *εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν κτἔ.* 5 : 1, 12 ; *οὐκ ἄξιον εἶη διαβαίνειν κτἔ.* 6 : 3, 13 ; Thuc. 3 : 62 ; *δίκαιον καὶ ἐνταῦθα εἰπεῖν* Plat. Pol. 5, 466, B ; *ὑπόθεν μὲν τὰ ἐπιτήδεια ῥᾴδιον ἦν λαβεῖν*, 5 : 2, 2 ; Hi. 2 : 15 ; Isocr. Pan. 18, p. 44 ; Plat. Pol. 1, 331, E ; *χαλεπὸν γὰρ ἦν ἄλλως τὰς οἰκίας σκότους ὄντος ἀνευρίσκειν* 7 : 4, 14 ; Thuc. 4 : 74 ; Isocr. Pan. 13, p. 43 ; *Λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον ἅμα,—ἐναντιοῦσθαι* Dem. de Cor. 69, p. 247 ; *εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς* Thuc. 6 : 9 ; Plat. Phil. 23, A ; *καλόν γε καὶ δίκαιον καὶ ὅσιον καὶ ἥδιον τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν μεμνῆσθαι*. 5 : 8, 26 ; *ἀνάγκη δὲ πορεύεσθαι ἤδη* · 6 : 2, 12 ; Thuc. 1 : 32 ; *ἀνάγκη ἦν ἐξιέναι*. 6 : 2, 19 ; Thuc. 6 : 89 ; Plat. Pol. 2, 378, A ; *ἐνταῦθα δή, ἔφη, σὸν ἔργον μηδένα ἀφιέναι κτἔ.* Cyr. 2 : 4, 24 ; *ἡμέτερον δ' αὖ ἔργον προτερῆσαι*, Thuc. 1 : 33 ; *πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν*, Lys. adv. Nicom. 2, p. 183 ; *σὸν ἔργον, ὦ Ἀριστόφανες, ἀναπληρῶσαι* · Plat. Symp. 188, E ; with the dative or accusative as subject, which regularly precedes the infinitive ; as, after a verb, —*ἔστιν ἀνθρώπῳ τοῖς αὐτοῖς ὅμμασι καὶ φιλικῶς καὶ ἐχθρῶς πρός τινας βλέπειν* ; Symp. 4 : 58 ; *οὐκ ἦν πλείοσι προσχεῖν*, Thuc. 4 : 11 ; *Ἦν γὰρ αὐτοῖς—λειτουργεῖν*, Dem. de Cor. 104, p. 260 ; Isocr. Pan. 182, p. 79 ; *ἔξεστιν ἡμῖν ταμεύεσθαι κτἔ.* 2 : 5, 18 ; *ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν—δεικνύναι*. Thuc. 1 : 37 ; *οὐκέτι ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι κτἔ.* Plat. Symp. 213, C ; *οὐκ ἐδόκει αὐτῷ ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν* 3 : 4, 40 ; *ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἄργος* Thuc. 5 : 82 ; *ἔδοξέ μοι ἐπισκεπτέον εἶναι ἀνδρί κτἔ.* Plat. Symp. 217, C ; *ἐδόκει ἡμῖν μὴ ἀπολείπεσθαι ὑμῶν*. 6 : 1, 26 ; *συνέβαινεν αὐτῷ κατὰ τὰς πύλας ἰέναι* Hel. 5 : 2, 40 ; *ξυνέβαινε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρνην*. Thuc. 8 : 82 ; *περὶ μὲν Αἴγυπτον οὐδ' ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἀρχειν*, Plat. Polit. 290, E ; *ἔδοξεν οὖν αὐτοὺς ἀπιέναι* · 1 : 10, 17 ; *ἐδόκει ἅπαξ περὶ ἁπάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνασθαι*. Thuc. 1 : 139 ; *ξυνέβη Θασίους αὐτῶν ἀποστῆναι κτἔ.* ib. 1 : 100 ; *τί δεῖ αὐτοὺς λύειν τὴν γέφυραν* ; 2 : 4, 19 ; *οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει ὑμᾶς μὴ ἔχοντας ναῦς ἱκανὰς ναυμαχεῖν*, Thuc. 1 : 74 ; 8 : 81 ; *Τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν*, Dem. de Cor. 28, p. 235 ; Isocr. Pan. 17, p. 44 ; *οὐκοῦν χρὴ ἐλαύνειν τινὰς ἡμῶν ἐπ' αὐτούς*. Cyr. 1 : 4, 19 ; *πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ*, Thuc. 2 : 60 ; *Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν* ; Dem. de Cor. 28, p. 235 ; *χρὴ διαλυσαμένους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι*. Isocr. Pan. 15, p. 43 ; *Τὸ δὲ πῶς χρῆν ἡμᾶς λέγειν* ; Plat. de Leg. 1, 630, D ; *νομίζεται ἓὺν βασιλεῖ δύο τῶν ἐφόρων ξυστρατεύεσθαι*, Hel. 2 : 4, 36 ; *λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν*. 1 : 8, 6 ; Thuc. 2 : 57 ; with both the dative and accusative, *ἐδόξεν αὐτοῖς προφύλακας καταστήσαντας συγκαλεῖν τοὺς στρατιώτας* · 3 : 2, 1 ; *οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὸ σῴων αὐτῶν διαμέλλοντας κύπῳ ἁλίσκεσθαι*, Thuc. 7 : 40 ; *ξυνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ τὴν Γέλαν Ῥοδίοις ξυγκτίσαντας—ἐλθεῖν*. ib. 7 : 57 ; after a participle, *ἐξὸν αὐτοῖς τοὺς νῦν οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους πλουσίους ὁρᾶν*. 3 : 2, 26 ; *ὡς ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι* Thuc. 4 : 65 ; Isocr. Pan. 182, p. 79 ; *ὥςπερ ὁμοίως δέον ἀμφοτέρους ἔχειν*, ib. 11, p. 42 ; *προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι κτἔ.* Lys. adv. Nicom. 2, p. 183 ; after adjectives and nouns, *ταῦτα οὐ δυνατὸν ἐστιν ἀνθρώποις εὑρεῖν* · Comm. 1 : 1, 13 ; *δυνατὸν οὕτω πόλιν οἰκῆσαι* Plat. Pol. 5, 472, E ; *οὐ ἀναγκαῖον πάντας τοὺς πολίτας μετέχειν*, Plat. Protag. 324, E ; *οὐ χρεὼν τὸν ἧσσω τῷ κρατοῦντι ὑποχωρεῖν*. Thuc. 1 : 77 ; *εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἥξειν*. 3 : 1, 13 ; *ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν* · Isocr. Pan. 2, p. 41 ; Plat. de Leg. 10, 888, E ; *οὐκ ἄξιον εἴη βασιλεῖ ἀφεῖναι τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους*. 2 : 3, 25 ; *δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέρειν* 3 . 1, 37 ; Thuc. 2 : 11 ; *—τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας δίκαιον κακῶς ποιεῖν*. Plat. Pol. 1, 334, D ; *οὐ ῥᾴδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰσελθεῖν* 4 : 8, 13 ; *λοιπόν μοι εἰπεῖν* 3 : 2, 29 ; *ἀνάγκη κωμοῖ—μικρὰ ἀποκρίνασθαι*. Dem. de Cor. 34, p. 237 ; *πολλὰ ἀνάγκη καὶ τὰ ἀπαγορεύοντα εἶναι*. Cyr. 6 : 2, 33 ; Plat. Protag. 314, B ; after the adverb, *Ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ τῶν—ἔργων τοὺς ποιήσαντας γιγνώσκεσθαι*. Lys. adv. Andoc. 6, p. 103 ; and with both the dative and accusative, *ἀσφαλέστερον ἡμῖν πορεύεσθαι πλαίσιον ποιησαμένους κτἔ.* 3 : 2, 36 ; *Ἔργον γάρ ἐστι τοῖς μὲν πρωτοστάταις θαῤῥύνειν τοὺς ἑπομένους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ* · Cyr. 6 : 3, 27.

If the infinitive be emphatic, it stands before the leading word ; as, before the verb, *πρίασθαι οὐκ ἦν* 1 : 5, 6 ; *καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βίᾳ* 1 : 4, 4 ; *καθ' οὓς ταῦτα γράφειν ἐξῆν τούτῳ* Dem. de Cor. 58, p. 244 ; *εἴ τι πεῖσαι δέοι*. Cyr. 5 : 5, 45 ; 2 : 4, 6 ; *Ἡνίκ' ἂν εἰπεῖν κατὰ τούτων τι δέῃ*, Dem. de Cor. 313, p. 329 ; *θεραπεύεσθαι δέον ἂν εἴη* Plat. de Leg. 649, C ; *Ποτέρῳ δὴ πείθεσθαι χρή* ; Cyr. 2 : 2, 8 ; Hel. 2 : 3, 47 ; *εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ οἷα κτἔ.* Thuc. 1 : 9 ; *ὡς δὲ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε μαθεῖν χρή*. ib. 1 : 40 ; *ὧν προςδεῖν δοκεῖ μοι*. 3 : 2, 34 ; *μεμνῆσθαι χρὴ ἡμᾶς ὅτι κτἔ.* Thuc. 6 : 12 ; *Οἴεσθαί γε χρή*, Plat. Phæd. 68, B ; *Ἀλλὰ προθυμεῖσθαι χρή, ἔφη* · ib. 62, A ; before the participle, *ὡς, ὑπόταν σημήνῃ, ἀκοντίζειν δεῆσον*, 5 : 2, 12 ; *ἀγρυπνῆσαι δέον* Cyr. 1 : 5, 11 ; adjectives and nouns, *ἀποπλεῖν τῷ τοῦτο βουλομένῳ δυνατὸν εἶη*, 7 : 3, 13 ; *Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἰόντε* · 2 : 2, 3 ; *οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἷόν τ' ἦν ὑπὸ τῶν ἱππέων*. Thuc. 7 : 78 ; *ἰέναι δέ, ἐς τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως*. ib. 3 : 55 ; *ἀρ' οὐχὶ καὶ ἁρπάσαι ἄξιον* ; 6 : 3, 18 ; *διακόψαι τε οὐ ῥᾴδιον ἔσται λόχον ὄρθιον προςιόντα* · 4 : 8, 13 ; *Ἀλλὰ σοὶ μὲν τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπόν* · 7 : 7, 4 ; *ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον*. Thuc. 1 : 124 ; *πάντων μὲν γὰρ ἀποστερεῖσθαι λυπηρόν ἐστι καὶ χαλεπόν*, Dem. de Cor. 5, p. 227 ; *ὑγιαίνειν μὲν ἄριστόν ἐστι* Plat. Gorg. 451, E ; *τάς γε μέντοι ψυχὰς θήγειν αὐτῶν ἡμέτερον τὸ ἔργον*. Cyr. 2 : 1, 11.

If the subject of the infinitive be emphatic, it may follow the infinitive ; as, *οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλῶς ἐν τοῖς δένδροις ἑστάναι πλεῖον ἢ τὸν ἕνα λόχον*. 4 : 7, 9 ; *ταῦτα δὲ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἀμελοῦντα* · Comm. 3 : 12, 8 ; *δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, κτἔ.* Dem. de Cor. 62, p. 245 ; Plat. Protag. 319, B ; *περὶ Θεαιτήτου τοῦδε τί χρῆν ὀρᾶν με* ; Plat. Polit. 257, C ; *δοκεῖ δέ μοι ἕπεσθαι καὶ ἡμᾶς* 1 : 3, 18 ; *ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς* Thuc. 3 : 30 ; *καὶ ἐδόξε πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην*. ib. 6 : 29 ; *ἦν—ξυμβῇ γενέσθαι λιμόν*, ib. 2 : 54 ; *εἰκὸς ἄρχειν με λόγου* Cyr. 6 : 1, 6 ; *δίκαιον γὰρ ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιορκοῦντας* · 2 : 5, 41 ; so the dative with the infinitive, *Ἐπεὶ δ' ἐδύκει ἤδη πορεύεσθαι αὐτῷ ἄνω*, 1 : 2, 1 (Dindorf) ; *ὡς ἐξὸν ἤδη ποιεῖν αὐτοῖς ὅ τι βούλοιντο*, Hel. 2 : 3, 21 (cf. 3 : 4, 36 ; Plat. Pol. 5, 462, E).

If the subject accusative be very emphatic, it may stand before the leading word ; as, before the verb, *Καὶ τοῦ Εὐφράτου δὲ τὰς πηγὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ Τίγρητος εἶναι*. 4 : 1, 3 ; Cyr. 1 : 4, 26 ; *Ἀλλ' ὑμᾶς δεῖ παρασκευάζεσθαι κτἔ.* 5 : 4, 21 ; 6 : 2, 12 ; *τοὺς Ἀθηναίους ἔδει Δήλιον καταλαβεῖν* Thuc. 4 : 76 ; *ἐκεῖν' ὑμᾶς δεῖ σκοπεῖν, ὅτι κτἔ.* Dem. adv. Lept. 25, p. 464 ; *οὐδὲν ἂν σε ἔδει δεῦρο ἰέναι* Plat. Pol. 1, 328, C ; *καὶ ὑμᾶς δὲ χρὴ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχειν*. Cyr. 4 : 2, 20 ; Isocr. Pan. 187, p. 80 ; *ἀλλὰ σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν κτἔ.* Plat. Protag. 335, C ; *ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους κτἔ.* Thuc. 1 : 86 ; so the dative with the infinitive, *ἐμοὶ ἂν εἴη λαμβάνειν*, Cyr. 2 : 4, 1 ; Hi. 1 : 37 ; *ὑπόθεν σοι εἴη λαβεῖν*, Œc. 2 : 15 ; *τῷ μὲν ἄγοντι οὕτως ἥκιστα ἔστι φυλάξασθαι, τῷ δὲ ἵππῳ οὕτω μάλιστα ἔξεστι ποιῆσαι ὅ τι κτἔ.* Hip. 6 : 4 ; 2 : 5, 18 ; *ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἕνεκα προςήκει περὶ ταῦτα ποιήσασθαι κτἔ.* Isocr. Pan. 19, p. 44 ; *Τοῖς δὲ στρατιώταις ἔδοξεν ἀκοῦσαι* · 4 : 4, 5 ; Thuc. 7 : 5 ; *εἴπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν*, ib. 8 : 92 ; *ταῦτά σοι ξυμβαίνει λέγειν*, Plat. Phæd. 92, B ; and with both the dative and accusative, *Ἱππάρχῳ δὲ ξυνέβη τοῦ πάθους τῇ δυςτυχίᾳ ὀνομασθέντα—προςλαβεῖν*. Thuc. 6 : 65 ; before the participle, *ἡμῖν ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς*, Plat. Menex. 246, D ; *ἀμφοτέροις δοκοῦν ἀναχωρεῖν* Thuc. 4 : 125 ; be-

fore adjectives and nouns, *οὐδένα οἷόν τε σωθῆναι.* 2 : 4, 6 ; *ἀλλὰ σὲ δὴ μᾶλλον εἰκὸς λέγειν* · Plat. Pol. 1, 337, E ; *ἀπιόντά γε ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους* 7 : 7, 54 ; *ἐμοὶ δὲ μὴ λαμβάνοντι οὐκ ἀνάγκη διαλέγεσθαι* Comm. 1 : 6, 5 ; *τοὺς δ' ἐπαίνων ἐραστὰς ἀνάγκη κτᾶσθαι τὰ αἴτια,* Cyr. 1 : 5, 12 ; Hel. 2 : 3, 24 ; and the subject of the infinitive, if it be a relative pronoun or a demonstrative of previous reference, is regularly put first in the clause ; as, *ἃ ἂν δέῃ συναρμοσθῆναι,* Cyr. 2 : 1, 27 ; *ἅ τε κρύπτεσθαι δεῖ,* Thuc. 6 : 72 ; *οὓς προσῆκεν ἄρχεσθαι,* Plat. de Leg. 688, C ; *οἷς καθήκει ἀθροίζεσθαι κτἔ.* 1 : 9, 7 ; *οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι,* Thuc. 3 : 82 ; *οἷς — αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι ξυνέβη ἀπιέναι,* ib. 7 : 75 ; *ᾧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν* 2 : 3, 6 ; *οἷς μηδὲ ἐπελθεῖν οἷόν τε ἦν* · Thuc. 4 : 32 ; *δοῦπος ἦν οἷον εἰκὸς φόβου ἐμπεσόντος γίγνεσθαι.* 2 : 2, 19 ; *Ταῦτα μὲν ἔχειν οὕτως οὐκ οἷόν τε* · 7 : 7, 51 ; *τούτους εἰκὸς μάλιστα πάντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ νῦν κατειλῆφθαι ἂν ἦν κτἔ.* Cyr. 4 : 2, 35 ; but sometimes after the infinitive, *βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἂν ἐξῇ,* Thuc. 1 : 77.

If both the infinitive and its subject be emphatic, they are both put before the leading word, the more emphatic commonly preceding ; as, the infinitive first, *πορεύεσθαι ἡμᾶς δεῖ ὅπου κτἔ.* 3 : 2, 34 ; *Ταῦτα καὶ τοιαῦτα πράττειν,* Αἰσχίνη, *τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ,* Dem. de Cor. 306, p. 327 ; *εἰ μὲν τὸ σῶμα ἐπιτρέπειν σε ἔδει κτἔ.* Plat. Protag. 313, A ; *ἀπεῖναι μέντοι οὐδὲ τὰ ἡμέτερα χρή* Cyr. 2 : 1, 13 ; *ἀναμένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει* · 6 : 2, 19 ; *ἄλλους δὲ σατράπας πέμψαι μοι δοκεῖ,* Cyr. 8 : 6, 3 ; *εἴ ποτε μοχθῆσαι στρατιᾷ συμβαίη,* Ages. 5 : 3 ; *εἰς Πέρσας ἐλθεῖν τὴν ἀρχὴν διὰ Δαρείου καὶ τῶν ἑπτὰ λέγεταί που.* Plat. de Leg. 3, 695, C ; *οὔτε οἰκαδε ἀποπλεῖν τῷ τοῦτο βουλομένῳ δυνατὸν εἶη* 7 : 3, 13 ; *— εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἐξαπατήσαντα ἀδύνατον* · Thuc. 3 : 43 ; *οἰκίας σε τυχεῖν ἄξιον* Cyr. 7 : 5, 56 ; *ἐλεεῖσθαι οὖν ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον εἰκός ἐστι κτἔ.* Plat. Pol. 1, 336, E ; *ὅπως μὴ πάνθ' ἅμα — ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γένηται.* Dem. Phil. 3, 75, p. 130 ; the accusative or dative first, *τοὺς δὲ τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους εἰδέναι χρή, ὅτι κτἔ.* Thuc. 1 : 120 ; *ὧν σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει κτἔ.* ib. 1 : 1 ; *τοῖς δ' ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν ξυνέβη.* ib. 4 : 62 ; *ἐμοὶ μὲν οὖν, ὦ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη* · Plat. Phædr. 243, A.

If the infinitive have two or more subjects, they may all precede it ; as, *ἐγένετο καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάρῳ μηδὲν ἀδικοῦντι ἀδεῶς πορεύεσθαι ὅποι κτἔ.* 1 : 9, 13 ; *ἐδόκει δὲ καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προσλαβεῖν,* Thuc. 5 : 53 ; or one precede it, *καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς γενέσθαι καὶ ἀστραπὰς καὶ ὕδωρ πολύ,* ib. 6 : 70 ; *ὥςτ' ἐκείνους ἐκπεπλῆχθαι καὶ αὐτὸν Μένωνα καὶ τρέχειν κτἔ.* 1 : 5, 13 ; or all follow it, *καὶ ἔωσεν ἔδοξε διασκηνῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς κατὰ τὰς κώμας* · 4 : 4, 8.

If there be two or more coördinate infinitives, they regularly follow the leading word ; as, following the verb, *ἔξεστιν ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμάχους καὶ τιμωρήσασθαι, — καὶ τὸ λοιπὸν ὑμῶν ὑπηκόους εἶναι τούτους.* 5 : 4, 6 ; Hel. 2 : 4, 16 ; *ὡς ἐξεῖη αὐτοῖς—βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελοποννησίων περιγενέσθαι.* Thuc. 8 : 53 ; *— δεῖ αὐτὸν ὁμόσαι καὶ δεξιὰν δοῦναι καὶ θεοὺς ἐπιορκῆσαι καὶ τὰ ἑαυτοῦ πιστὰ ἄπιστα ποιῆσαι κτἔ.* 2 : 4, 7 ; *τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, ἀλλ' οὐ λαβεῖν ἐλθόντα* ; 2 : 1, 10 ; *ὅμως δὲ δεῖ ἐκ τῶν παρόντων ἄνδρας ἀγαθοὺς τε ἐλθεῖν καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι ὅπως,* 3 : 2, 3 ; *οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν οὐδ' ἀποδιδράσκειν,* Plat. Phæd. 62, B ; ib. E ; *τούςδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι.* Thuc. 3 : 40 ; *χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τείχη περιαιρεῖν.* Hel. 2 : 2, 22 ; *πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον,* Isocr. Pan. 6, p. 42 ; *τοῖς μεγάλ' ὑπισχνουμένοις οὐ πρέπει περὶ μικρὰ διατρίβειν οὐδὲ τοιαῦτα λέγειν κτἔ.* ib. 189, p. 80 ; *ἐδόκει αὐτοῖς ἀναπτύσσειν το κέρας καὶ ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸν ποταμόν.* 1 : 10, 9 ; Thuc. 2 : 21 ; *ἔδοξε τούς τε λιμένας ἀποχῶσαι πλὴν ἑνὸς καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι καὶ τἆλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν.* Hel. 2 : 2, 4 ; *ξυμβαίνει τὴν ἀνάμνησιν εἶναι μὲν ἀφ' ὁμοίων, εἶναι δὲ ἀπ' ἀνομοίων* ; Plat. Phæd. 74, A ; *διέγνωστο λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀδικεῖν,* Thuc. 1 : 118 ; *λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον περί τε τὰς Ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μεῖναι καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκεῖνη τῇ ἐξβολῇ οὐ καταβῆναι* · ib. 2 : 20 ; *Λείπεται δή, οἶμαι, ἡμῖν ἀλλήλοις, εἴτ' ἐσμέν, εἶναι, εἴτε γιγνόμεθα, γίγνεσθαι,* Plat. Theæt. 160, B ; following the participle, *ἐξόν—εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφῖχθαι καὶ τὰ χωρία σῶσαι,* Dem. de Cor. 30, p. 235 ; following adjectives and nouns, *ὅθεν τούς τε προσπλέοντας δυνατὸν ἦν ὁρᾶν καὶ τοὺς σημαίνοντας εἰς τὴν πόλιν καταφανεῖς εἶναι,* Hel. 6 : 2, 33 ; *εἰ οἷόν τε τὸν αὐτὸν τὸ αὐτὸ μεμνῆσθαι ἅμα καὶ μὴ εἰδέναι,* Plat. Theæt. 166, A ; *ἀναγκαῖον ἔσται τὸ τοῦ γήρως ἐπιτελεῖσθαι, καὶ ὁρᾶν τε καὶ ἀκούειν ἧττον, καὶ διανοεῖσθαι χεῖρον κτἔ.* Comm. 4 : 8, 8 ; *εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἰξαντας εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι,* Thuc. 2 : 61 ; *Εἰκὸς μέν, ἔφη, οὓς ἄν τις ἡγῆται χρηστοὺς φιλεῖν, οὓς δ' ἂν πονηροὺς μισεῖν.* Plat. Pol. 1, 334, C ; *Ὑπὲρ ὧν ἄξιον ὀργίζεσθαι, καὶ σκοπεῖν ὅπως κτἔ.* Isocr. Pan. 181, p. 78 ; *δίκαιον τότε τούτοις τοὺς μὲν πονηροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δ' ἀγαθοὺς βλάπτειν.* Plat. Pol. 1, 334, C ; *οὐ γάρ ἐστιν ἴσον νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν καὶ τούτῳ μὴ ἐλεῖν τὴν γραφήν,* Dem. de Cor. 3, p. 226 ; *χαλεπὸν ἔσται καὶ μενειν καὶ ἀποπλεῖν* · 6 : 4, 13 ; *ἔστιν ὅτε καὶ οἷς βέλτιον τεθνάναι ἢ ζῆν.* Plat. Phæd. 62, A ; *Ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι,* Plat. Pol. 1, 353, E ; 1 : 3, 5 ; *ἀνάγκη ἦ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν.* Lys. adv. Eratosth. 1, p. 120 ; one infinitive sometimes precedes the leading word ; as, *ἐκπορίζεσθαι δὲ ἐδόκει ἑκάστοις ἃ πρόσφορα ἦν καὶ μὴ εἶναι μέλλησιν.* Thuc. 1 : 125 ; *ἢ νικᾶν δεήσει ἢ ἡττᾶσθαι* 2 : 4, 19 ; *τοὺς μὲν γὰρ φρονίμους ἀγανακτεῖν ἀποθνήσκοντας πρέπει, τοὺς δ' ἄφρονας χαίρειν* Plat. Phæd. 62, E ; *ἁπαντᾶν εἰρημένον καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν.* Thuc. 7 : 77 ; *οὔκουν ἀπιστεῖν εἰκὸς οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις, κτἔ.* ib. 1 : 10 ; and very rarely all, *αἰσχρὸν δ' οὐδὲν οὔτ' ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν ἔστι.* 1 : 9, 3.

The infinitive is sometimes separated from the leading word, or from its subject and the leading word, by one or more relative or other clauses ; as, *ἔστι, κἂν ὑπωροῦν καταβεβλημένα τύχῃ, συναρμόσαι αὐτὰ εὐπετῶς,* Cyr. 2 : 1, 27 ; *ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς, εἰ τούτου γε δέοιντο, καὶ μηδένα λιπεῖν κτἔ.* Hel. 2 : 3, 41 ; *δεῖ οὖν ὑμᾶς, ὥςπερ καὶ τιμῶν μεθέξετε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέχειν.* ib. 2 : 4, 9 ; *οὔκουν χρή, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους χωρεῖν, ἀλλά—προσδέχεσθαι κτἔ.* Thuc. 2 : 11 ; *Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεί —ἀκούοντας ὅ,τι τις ὑμῶν δεῖται, αἱρεῖσθαι κτἔ.* 7 : 3, 5 ; *ἔδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδοναι, καὶ τῶν μετοίχων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν κτἔ.* Hel. 2 : 3, 21 ; *εἴρητο, ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδάς.* Thuc. 4 : 23 ; *καὶ λέγεται Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι, ἀλλ' εὐθὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν ἂν ἐλεῖν.* ib. 4 : 104 ; *ἔλεγεν ὅτι νομίζοιτο, ὑπότε ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς κληθέντας.* 7 : 3, 18 ; *ξυνέβη τὸν Ἄγιν, ὡς ἐσθετο—τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι κτἔ.* Thuc. 5 : 73 ; *δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτιας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται, ἀντιδεῖναι τὴν τότε προθυμίαν,* ib. 3 : 56 ; *οὐ γὰρ ἀνάγκη αὐτοῖς ἐστιν ὧν ἂν μὴ θέλωσιν ἐπιμελεῖσθαι* Cyr. 1 : 6, 46 ; *πῶς οὐκ ἀνάγκη αὐτῇ, καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, εἶναι, κτἔ.* Plat. Phæd. 77, D ; *εἰ ἐπεξιόντι ἀναγκαίως ἔχει οἷς ἥκιστα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι,* Antiph. 1, 1, p. 111.

II.

THE SIMPLE INFINITIVE AS OBJECT.

The Infinitive as Object, whether without or with a subject, regularly follows the leading word, whether a verb, an adjective, or a noun; as, without a subject and after a verb, *οὐ δυνήσεται βιάσασθαι* κτἑ. 1 : 3, 2; *ὡς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν*, Thuc. 1 : 103; *τὸν δ' ἀκριβῶς ἐπιστάμενον λέγειν ἁπλῶς οὐκ ἂν δυνάμενον εἰπεῖν*. Isocr. Pan. 11, p. 43; *σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντιλέγειν*, Plat. Symp. 201, C; *ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἱκανὰς εὑρεῖν*, 3 : 2, 12; *ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν οὔτε κτἑ*. Thuc. 5 : 2; *—μηδὲν ἔχοιθ' ὑμεῖς ποιῆσαι*. Dem. de Cor. 32, p. 236; *Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι*, 1 : 3, 5; *οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι κτἑ*. Thuc. 4 : 59; *Θέλουσι καὶ πολλαπλάσιοι ὄντες μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς*, 3 : 2, 16; *πλεῖστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν*. 2 : 6, 27; *ἐθέλοι καὶ δύναιτο πόνους ὑποφέρειν*, Hip. 3 : 12; *Πολλῶν δ' ἐνόντων εἰπεῖν* Isocr. Bus. 44, p. 229; *ἐπηρετο Σεύθην ὅ τι δέοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ*. 7 : 2, 31; *Τοσούτου γὰρ δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος,—ὥςϑ' ἅπαντα κτἑ*. Dem. de Cor. 111, p. 263; *πειράσθω νικᾶν* · 3 : 2, 39; *ἐζήτησα τούτοις ἐντυχεῖν*, Comm. 4 : 2, 4; Isocr. Pan. 12, p. 43; *αἱρεῖται πολεμεῖν*, 2 : 6, 6; Thuc. 3 : 59; Isocr. Pan. 3, p. 41; *περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς*, 3 : 2, 4; *ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φᾶσιν*. 5 : 7, 5; *μέλλει καὶ παρασκευάζεται πορεύεσθαι*, Dem. de Cor. 32, p. 236; *εἰ μέλλει τέλος ἡ ἀπόδειξις ἕξειν*. Plat. Phæd. 77, C; *ἐνϑα ἔμελλε καταλύσειν*, 1 : 8, 1 (Krueger); *μέλλοντας πέλαγος περαιώσεσθαι κτἑ*. Thuc. 1 : 10; *μελλήσαντά τι παθεῖν* Cyr. 6 : 1, 40; Thuc. 2 : 18; *Ἐπεὶ δ' ἐδόκουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν*, 1 : 5, 8; *ἐμαυτῷ γε δή μοι δοκῶ συνειδέναι κτἑ*. 7 : 6, 11; *Νῦν μοι δοκεῖς δηλῶσαι κτἑ*. Plat. Gorg. 452, E; *Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληϑῆ λέγειν* · 2 : 5, 24; *τῷ δὲ Κυαξάρῃ ἔδοξέ τε εὖ λέγειν, κτἑ*. Cyr. 2 : 1, 10; *—ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλεῖ*, 2 : 3, 6; *ὅ τι ἂν ἀεὶ κράτιστον δοκῇ εἶναι*. 3 : 2, 38; *ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι* · Thuc. 2 : 8; *ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι—ἡ ἰσχύς*, ib. 1 : 118; *Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει καιρὸς εἶναι*, 2 : 3, 9; *ἔδοξε τῷ Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι*, Thuc. 7 : 5; *ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι*, ib. 7 : 34; *φαίνεται Ἡῶλος παρεσκεύασθαι* Plat. Gorg. 448, D; *οὓς οὔποτ' ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι* 3 : 1, 3; *νομίσαντες δὲ ἀπορεῖν ὅπῃ κτἑ*. Thuc. 1 : 107; Plat. Gorg. 452, D; *φυλακῆς περὶ τὸ σῶμα ἠγήσατο δεῖσθαι*. Cyr. 7 : 5, 58; Thuc. 6 : 89; *καὶ ᾤετο κτήσεσθαι κτἑ*. 2 : 6, 17; *Ὅστις οὖν οἴεται τοὺς ἄλλους κοινῇ τι πράξειν ἀγαϑόν*, Isocr. Pan. 16, p. 44; *ἃ μὲν οἱ μάγοι ἔφασαν τοῖς ϑεοῖς ἐξελεῖν*, Cyr. 4 : 6, 11; *φήσαντας περὶ σωτηρίας βουλεύειν* Thuc. 5 : 11; *οὐκ ἔφασαν εἶναι κτἑ*. 1 : 3, 1; Thuc. 1 : 87; *οὐδενὸς φήσεις βραχυλογωτέρου ἀκοῦσαι*. Plat. Gorg. 449, C; *πάντα ὡμολόγουν ποιήσειν* 7 : 4, 22; *λέγεται τελευτῆς τυχεῖν* 2 : 6, 29; *τὸ δὲ ἔξω—βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν*. 1 : 4, 4; Thuc. 2 : 8; *ἐπεισϑησαν ὑπὸ σοῦ ἄρχεσθαι* 7 : 7, 29; Thuc. 3 : 42; *οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαϑίᾳ ἀναγκάζεται αὐτὸ δρᾶν οὔτε κτἑ*. ib. 4 : 59; *ᾐτιάϑη μέντοι ὑπό τινων προδοῦναι τὰς ναῦς*. Hel. 2 : 1, 32; *ὃς ταχϑεὶς ἀνελέσθαι κτἑ*. ib. 2 : 3, 32; *—ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι* · 2 : 1, 6; *ἦν—πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή*, Thuc. 7 : 71; *εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφϑῆναι ἀλλήλων κτἑ*. Æschin. adv. Tim. 49, p. 7; *παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν*. 2 : 3, 22; Plat. Pol. 3, 411, A; *πράγματα δὲ παρέξουσιν ἐπιμέλεσθαι* · Cyr. 4 : 5, 46; and with the subject of the infinitive omitted, even when it does not coincide with that of the leading verb, *ἱκέτευον σπείσασθαι*, 7 : 4, 22; *ἐδέοντό τε καὶ τῶν ὁρκίων ὑπομιμνήσκοντες ἱκέτευον βοηϑῆσαι σφίσι*, Thuc. 6 : 19; *ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι*. 1 : 8, 2; *σαφῶς νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι*, 5 : 7, 25; *Μὴ οὖν οἷον τὰ μόνα ἡμῖν ἀγαϑὰ ὄντα ὑμῖν παραδῶσειν*, 2 : 1, 12; *φάσκων τέμνειν χάρακας κτἑ*. Thuc. 3 : 70; *αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ*. 1 : 2, 20; *Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι*; 1 : 4, 14; 2 : 4, 16; *εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινϑον ἐκέλευον σφίσιν οἱ Κερκυραῖοι ξυμπλεῖν*, Thuc. 1 : 44; *ἐπειδὰν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι ὡς ἀναπαύεσθαι*, 2 : 2, 4; Hel. 2 : 1, 5; after adjectives and nouns, *δυνατὸς μὲν ἔσει αὐτὸς τυγχάνειν κτἑ*. Comm. 3 : 6, 2; Thuc. 3 : 12; Dem. de Hal. 14, p. 80; Plat. Theæt. 185, B; *τοὺς δυνατωτάτους κακόν τι ποιεῖν*, 7 : 4, 24; *εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι*. Thuc. 3 : 86; *βεβαίου λόγου καὶ δυνατοῦ κατανοῆσαι*, Plat. Phæd. 90, C; *οἷός τ' εἰμὶ λέγειν ἔγωγε* Cyr. 1 : 4, 12; Thuc. 3 : 98; Dem. Ol. 1, 26, p. 16; Plat. Pol. 1, 336, A; *πλὴν ὑπόσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν*. 1 : 2, 1; Thuc. 1 : 35; *ἱκανὸς ὢν τὰ πλεῖστα λαβεῖν ἢ πάντα*, Dem. Lit. Phil. 16, p. 163; *ἕτοιμοί εἰσι μάχεσθαι* Cyr. 4 : 1, 1; *ἑτοῖμος ἦν πρὶν ἐκπλεῖν κρίνεσθαι*, Thuc. 6 : 29; Dem. Phil. 1, 7, p. 42; Plat. Gorg. 510, B; *χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπιτίϑεσθαι* 2 : 5, 18; *Εἰσὶ μὲν — ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων ἀναγκαῖαι διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι* · Plat. Gorg. 449, B; de Leg. 8, 834, E; *σὺ οὖν ἡμῖν δίκαιος εἶ ἀντιχαρίζεσθαι*, Cyr. 4 : 1, 20; Thuc. 1 : 40; Dem. Phil. 2, 37, p. 74; *ἡμεῖς γάρ που δίκαιοί ἐσμεν σώσαντές σε κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον* Plat. Crit. 45, A; *Οὐκοῦν,—ἆξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παϑεῖν*; 2 : 5, 24; Thuc. 1 : 75; Dem. de Cor. 108, p. 262; *ὥςπερ ἀγαϑὸς ἱστάναι ἄνϑρωπος*, Plat. Protag. 356, B; *ἀμείνους μεντἂν εἶεν τῶν ἄλλων ἢ τῆς πατρίδος κήδεσθαι*. Dem. de Chers. 27, p. 96; *κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο*. Thuc. 1 : 138; *Τὸ δὲ χωρίον οἷον κάλλιστον ἐκτάξασθαι ἐστι κτἑ*. 7 : 1, 24; *τίς ἐστιν οὕτω δεινὸς λέγειν ὥςτε κτἑ*. 2 : 5, 15; Cyr. 1 : 4, 12; Dem. Ol. 2, 20, p. 23; *ἵνα—ῥᾴους ἄρχειν ὦσι*, Thuc. 6 : 42; *τοῖς ῥᾴστοις ἐντυγχάνειν* Comm. 1 : 6, 9; *Ταῦτα δὲ πάντα χαλεπὰ νύκτωρ καὶ ϑορύβου ὄντος ποιεῖν*. 3 : 4, 35; *χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι* Thuc. 7 : 14; Isocr. Pan. 138, p. 69; *μή—δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι*. Thuc. 1 : 50; *πολλὴ μὲν γάρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι*, 6 : 1, 16; *οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἷα τὸ πεδίον ἄρδειν* · 2 : 3, 13; *εἰ δέ τις καὶ τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐγχειρεῖν ἔργῳ τῷ* · Dem. de Rep. Ord. 19, p. 171; *Ἐπέϑηκε δὲ καὶ τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν κτἑ*. Lac. 10 : 7; *ὥςπερ τὸν ἀριϑμὸν τοῦτον ἔχοντά τινα ἀνάγκην καλοὺς καὶ ἀγαϑοὺς εἶναι*, Hel. 2 : 3, 19; *ξυμμαχίαν — ἀνάγκην ἔχουσαν — τῆς γε ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βοηϑεῖν*. Thuc. 5 : 104; *—πολλὰ καὶ χαλεπὰ ὢν οὐκ ἠβουλόμεϑα ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἐλϑωμεν ποιεῖν* Dem. Ol. 1, 15, p. 13; de Fals. Leg. 341, p. 450; *μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ ἀνάγκης ἀεὶ προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι* · Plat. Phædr. 240, E; *Ἀλλὰ μὴν ὥρα γ', ἔφη, βουλεύεσθαι πῶς κτἑ*. 3 : 4, 40; 4 : 6, 7; *νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι*. Plat. Protag. 361, E; *Ὥςτε ὥρα λέγειν κτἑ*. 1 : 3, 12; *καιρὸν ἠγήσατο μάχην συνάψαι*, Ages. 1 : 31; *ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροάσασθαί σου* Plat. Io, 530, E; *κίνδυνος εἴη παϑεῖν τι* Cyr. 8 : 1, 45; Thuc. 4 : 57; Plat. Crat. 436, B; *ὡς καϑ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχήσειν*. Thuc. 2 : 85; *Θαῦμα καὶ ἀκοῦσαι*. Plat. de Leg. 656, D; *πρὸς ἀνάκλησιν ϑεῶν μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτρέποντο* · Thuc. 7 : 71; *ἔλαβον πρόφασιν στρατεύειν* Hel. 3 : 5, 5; Plat. Phædr. 255, D; *πρόφασιν δικαίαν μὴ ἀποδιδόναι κτἑ*. 7 : 6, 22; *ὡς ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται*. Thuc. 3 : 40; and sometimes after adverbs, *πῶς ἂν τοῖς μὲν εὖνοις κάλλιστα ἰδεῖν ποιοῖτο τὴν ἐξέλασιν*, Cyr. 8 : 3, 5; *Ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν κτἑ*. Lys. adv. Andoc. 35, p. 106; with the accusative, or the dative, genitive, or nominative, by attraction, as subject, which regularly precedes the infinitive; as, with the accusative, *βούλεται οὖν καὶ σὲ τούτων γεύσασθαι*. 1 : 9, 26; 1 : 1, 1; *Λακεδαιμόνιοι βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι*, Thuc. 1 : 139; Plat. Io, 532, A; *εἰα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν*. 1 : 4, 7; *δεδιότες μή — οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν* Thuc. 1 : 52; *ἔασον αὐτὸ χαίρειν* Plat. Crit. 45, A; *Νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς ἑαυτοῦ εἶναι* 2 : 1, 11; *νομίσαντες οὐδένα καιρὸν εἶναι* Thuc. 5 : 13; *—οὐδὲν ἡγεῖτο ὄφελος εἶναι*, 2 : 6, 9; Thuc. 1 : 39; *Οἴομαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παϑεῖν κτἑ*. 3 : 2, 3; *οἴομαι ὑμᾶς ἀληϑῆ οἴεσθαι* · Plat. Symp. 173, D; *ἀκούω δὲ καὶ ἄλλα ἔϑνη πολλὰ τοιαῦτα εἶναι*, 2 : 5, 13; 3 : 2, 34; *ἔφασαν δὲ με καὶ δῶρα ἔχειν παρά σου*. 7 : 7, 44; *Φήσει τις δημοκρατίαν οὔτε ξυνετὸν οὔτ' ἴσον εἶναι*, Thuc. 6 : 39; Plat. Phæd. 82, A; *Νέων ἔπεισεν αὐτὸν καϑ'*

ἑαυτὸν πορεύεσθαι, 5 : 10, 13 ; Thuc. 3 : 3 ; *εἰπὼν μηδένα παριέναι κτἔ.* Hel. 5 : 2, 29 ; *ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι*. 1 : 5, 14 ; Thuc. 1 : 28 ; the subject of the infinitive and of the leading word coinciding, *ἐβούλετο ἑαυτὸν φιλεῖσθαι* Cyr. 8 : 2, 26 ; *βουλοίμην ἂν ἐμέ τε τυχεῖν — τοῦτόν τε παθεῖν κτἔ.* Dem. adv. Timocr. 8, p. 702 ; Comm. 2 : 1, 27 ; *εὔχομαι — μυρίας ἐμέ γε κατὰ γῆς ὀργιὰς γενέσθαι*. 7 : 1, 30 ; with the dative, *ἐπιτρέπει αὐτῷ ποιεῖν ὅ τι βούλεται* 5 : 10, 14 ; Thuc. 1 : 126 ; Plat. de Leg. 5, 730, D ; *εἶπε τῷ ἄρχοντι αὐτῶν παρεῖναι πρὸς αὐτόν*. Cyr. 2 : 4, 21 ; *τὰ ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν* Thuc. 2 : 5 ; *προειπὼν αὐτῷ λέγειν ὧδε* · Cyr. 2 : 4, 31 ; Hel. 2 : 4, 31 ; *παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις παράγειν κτἔ.* 4 : 6, 6 ; Thuc. 5 : 73 ; Plat. Crit. 50, D ; with the genitive, *ἐδεῖτο τοῦ Κλεάρχου μὴ ποιεῖν ταῦτα*. 1 : 5, 14 ; 1 : 9, 25 ; 4 : 5, 16 ; *δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν*. Thuc. 5 : 50 ; Plat. Protag. 335, D ; with both the dative and accusative, or the genitive and accusative, *συμβουλεύει τῷ Ξενοφῶντι ἐλθόντα εἰς Δελφοὺς ἀνακοινῶσαι κτἔ.* 3 : 1, 5 ; *ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε διηγκυλωμένους ἰέναι*, 5 : 2, 12 ; *εἶπον δὲ τούτοις καὶ Κερκυραίων ἅμα παραπλέοντας τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι*, Thuc. 4 : 2 ; *Δέονται δέ σου καὶ τοῦτο, παραγενόμενον καὶ ἄρξαντα ἑαυτῶν πεῖραν λαβεῖν κτἔ.* 6 : 4, 33 ; *τῶν δεομένων μου προστάτην γενέσθαι* Cyr. 7 : 2, 23 ; with the nominative, *κινδυνεύσεις ἐπιδεῖξαι σὺ μὲν χρηστός τε καὶ φιλάδελφος εἶναι, ἐκεῖνος δὲ φαῦλος κτἔ.* Comm. 2 : 3, 17 ; *ἐμὲ δὲ οἴεσθ' ὑμῖν εἰςοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι* ; Dem. adv. Mid. 202, p. 579 (Bekker) ; *φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι* Thuc. 3 : 62 ; *ὁμολογῶ τὰ πάντων ἐσχατώτατα παθὼν ἂν δικαίως ἀποθνήσκειν*. Hel. 2 : 3, 49 ; with the dative or accusative after adjectives and nouns, *δυνατὴν καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν*. 4 : 1, 24 ; *—τὰ ὑδάτια φαίνεται καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά*. Plat. Phædr. 229, B ; *ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον*, 4 : 1, 5 ; *ὥρα ἡμῖν βουλεύεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν*, 5 : 7, 12 ; 7 : 4, 10 ; *ὥστε ὥρα καὶ σοὶ ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν*. 4 : 6, 16 ; *ἀλλὰ σχολὴ ᾖ ἡμῖν — τούτου εὖ ποιεῖν*. 1 : 6, 9 ; *Σχολὴ τοῖς πολεμίοις λῃζεσθαι* · 5 : 1, 9 ; *ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν ὅ τι βούλεται*. Dem. de Chers. 52, p. 102 ; *ζῶντι μὲν ἐξουσίαν γέγραφε τῷ Χαριδήμῳ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται*, Dem. adv. Aristocr. 67, p. 642 ; *νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἥσσον μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλεύσασθαι*. Thuc. 7 : 11 ; *κίνδυνος οὖν πολλοὺς ἀπόλλυσθαι*, 5 : 1, 6 ; *ἔστι γάρ τις αἰσχύνη λόγχην ἀκονῶντα κακὸν εἶναι*. Cyr. 6 : 2, 33 ; *ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι* · Thuc. 6 : 24 ; *ὥςτ' ἐλπὶς ὑμᾶς μὴ ὀφθῆναι* · Cyr. 2 : 4, 23.

If the subject of the infinitive be emphatic, it may follow the infinitive ; as, the accusative, *ἐβούλετο καὶ αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὁμοτίμων γενέσθαι τοῦτο τὸ ψήφισμα* · Cyr. 2 : 2, 21 ; ib. 5 : 1, 19 ; *καὶ ὁ Κῦρος συμπρουθυμεῖτο μεῖναι αὐτόν* · 3 : 1, 9 ; *νῦν δεῖται Κῦρος ἐπέσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλέα* · 1 . 4, 14 ; *εὔχομαι — τοῦτο παρασῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν, κτἔ.* Dem. de Cor. 1, pp. 225, 226 ; *Ἀξιῶ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι τοῦτο μεμνῆσθαι ὑμᾶς κτἔ.* ib. 33, p. 236 ; *μείζονα ἠγησάμενος εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πισίδας τὴν παρασκευήν*, 1 : 2, 4 ; *Οἴει γάρ σοι μαχεῖσθαι, ὦ Κῦρε, τὸν ἀδελφόν* ; 1 : 7, 9 ; *νομίζοντες αὐτίκα ἥξειν αὐτοὺς κτἔ.* 2 : 5, 34 ; *νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπονδάς*, Thuc. 1 : 52 ; *νομίζω εἶναι θεούς* Plat. Apol. 26, C ; *ὑποπτεύων μὴ ἀεὶ οὕτω πλήρεις εἶναι τάφρους ὕδατος* · 2 : 3, 13 ; *ἀκούσαντες ξένους μισθοῦσθαι τοὺς Ἑλευσῖνι*, Hel. 2 : 4, 43 ; *φάσκων κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος τοῦτο κτἔ.* Thuc. 8 : 91 ; *εἰπὼν ἀθλιωτάτους εἶναι τοὺς Ἕλληνας*, Hel. 1 : 6, 7 ; *βουλεύων ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις κτἔ.* Dem. de Cor. 25, p. 233 ; *παρήγγειλεν ὁ Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας* 2 : 2, 21 ; *κελεύει οὕτω ποιεῖν σε ὅπως κτἔ.* Cyr. 2 : 4, 31 ; *ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντας* · Hel. 2 : 4, 8 ; *ἐκήρυξε δὴ παρεῖναι τοὺς ἐπιτρόπους πάντας* · Cyr. 4 : 2, 35 ; *ὥςτε εἶναι σφίσι καταφυγήν*, Hel. 2 : 4, 8 ; and sometimes the dative or nominative, *ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν* 1 : 2, 19 ; *οὐ διανοούμενοι ἄρχειν ἑκόντες*, Thuc. 1 : 52 ; *ὥςτε τὴν γῆν ὄρυῖν ἐπιφοιτῶντες*. ib. 1 : 81 ; so with adjectives and nouns, *ὁδὸς—ἀμήχανος εἰςελθεῖν στρατεύματι*, 1 : 2, 21 ; *εἰκὸς ἄρχειν με λόγου*. Cyr. 6 : 1, 6 ; *ὥρα ἦν ἀπιέναι τοῖς πολεμίοις* · 3 : 4, 34 ; *Ὥρα ἂν εἴη, ἦν δ' ἐγώ, ἐπανιέναι ἡμῖν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν*, Plat. Pol. 462, E ; *σχολὴ δ' οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς σπουδῆς* · 4 : 1, 17.

If the subject be very emphatic, it may stand before the leading word ; as, before the verb, *ἐγὼ γὰρ Κῦρον ἐπεθύμησά μοι φίλον γενέσθαι*, 2 : 5, 11 ; *ἡδονὴν βουλόμεθα ἡμῖν εἶναι*, Plat. de Leg. 5, 733, A ; *ἐπὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας ἐθέλουσιν ἀποτέμνεσθαι οἱ ἄνθρωποι*, ib. Symp. 205, E ; *Λύσανδρον οὐκ εἶα ναυμαχεῖν κτἔ.* Hel. 2 : 1, 14 ; *τῶν δ' ἀνθρωπίνων σὲ ἐγὼ ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέγιστον εἶναι ἡμῖν ἀγαθόν*. 2 . 5, 8 ; 2 : 6, 26 ; *οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ* · Dem. de Cor. 60, p. 245 ; *τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν εἶναι* Plat. Phæd. 68, D ; *—βασιλέα ὑπώπτευεν ἐπὶ τὸ πεδίον τὸ ὕδωρ ἀφιέναι*. 2 : 3, 13 ; *ἄλλους δέ τινας ἔφασαν λέγειν κτἔ.* 2 : 1, 14 ; *Οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν*, Dem. de Cor. 35, p. 237 ; *τοὺς μὲν ὑπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μεῖναι* 1 : 5, 13 ; Cyr. 2 : 2, 7 ; Hel. 2 : 4, 8 ; Thuc. 5 : 22 ; *ἡμᾶς ὑπάγεται μένειν* 2 : 4, 3 ; *τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι* 1 : 3, 1 ; *τούς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἁρμοστὴν ξυνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθῆναι* Hel. 2 : 3, 14 ; *ὥςτε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐπέστησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας*, Isocr. Areop. 37, p. 147 ; so the dative or the nominative, *σοὶ δ', ὦ Κριτόβουλε, συμβουλεύω ἀπειναι τάχιστα* · Comm. 1 : 3, 13 ; Hel. 2 : 4. 40 ; *ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον παρεῖναι*, Thuc. 3 : 8 ; *αὐτὸς δ' οὐκ ἔφη ἰέναι*. 1 : 3, 8 ; *αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι* Thuc. 1 : 118 ; *οὐ γὰρ αὐτοί γ' αἴτιοι φήσομεν εἶναι*, Dem. Ol. 3, 17, p. 33 ; with both the dative and accusative, *ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παγήγγειλε διηγκυλωμένους ἰέναι*, 5 : 2, 12 ; before adjectives and nouns, *—αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι*, Thuc. 2 : 20 ; *καί μοι ὥρα ἀπιέναι*. Plat. Euthyph. 15, E ; *οὐδεὶς αὐτοῖς κίνδυνος ὑφ' ἡμῶν κακόν τι παθεῖν* Cyr. 4 : 3, 5 ; *—ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι φόβος ᾖ ἐπὶ βασιλέα μέγαν στρατεύειν* ; 2 : 4, 3 ; with both the dative and accusative, *εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστι σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ*, 2 : 1, 19 ; and the subject of the infinitive, if it be a relative pronoun or a demonstrative of previous reference, either alone or modifying a word, is regularly put first in the clause ; as, *ὃν ᾤετο πιστὸν οἱ εἶναι*, 1 : 9, 29 ; *ἃ νῦν οὗτος ἔφη συμβήσεσθαι*, Dem. de Cor. 85, p. 254 , *ὅ τι τις γιγνώσκει ἄριστον εἶναι*. 1 : 3, 12 ; *ὑποῖον ἄν τι ὑμῖν οἰησθε μάλιστα συμφέρειν*. 2 : 2, 2 ; *ὅσους ἔπεισαν ἐςβῆναι* Thuc. 3 : 81 ; *ταύτην νομίζων ἥκιστα μὲν γυναικείᾳ κοινωνεῖν*, Lac. 11 : 3 ; *Καὶ ταῦθ' οὕτω σεμνὰ καὶ προσήκοντα τοῖς ὑμετέροις ἤθεσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετ' εἶναι, ὥςτε κτἔ.* Dem. de Cor. 204, p. 296 ; *τὰς οὖν τοιαύτας ἀγνωμοσύνας νομίζων συνουσίαις μάλιστα ἂν παύεσθαι* 2 : 5, 6.

If the infinitive be emphatic, it may stand before the leading word ; as, before the verb, *οὐδὲ μὴν βοηθῆσαι πολλῶν ὄντων πέραν οὐδεὶς αὐτοῖς δυνήσεται* 2 : 4, 20 ; 2 : 5, 19 ; *οὐκέτι κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54 ; *εἰ δέ τις—μήτε ἰδεῖν ἔχοι καρπόν κτἔ.* Œc. 20 : 13 ; Thuc. 8 : 66 ; *οὐδ' ἂν εἷς εἰπεῖν ἔχοι*. Dem. de Cor. 94, p. 257 ; *ἀρκεῖσθαι ἐπίσταμαι ὥς τις καὶ ἄλλος κτἔ.* 1 : 3, 15 ; *ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε*, 1 : 3, 8 ; Thuc. 8 : 58 ; Dem. de Cor. 25, p. 233 ; *διδάσκειν σε βούλομαι ὡς κτἔ.* 2 : 5, 6 ; Thuc. 1 : 105 ; Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54 ; Isocr. Pan. 184, p. 79 ; *ἡμᾶς ἀπολέσαι ἂν περὶ παντὸς ποιήσαιτο*, 2 : 4, 3 ; *Σοφοκλέα δὲ—ἀποπέμψειν ἔμελλον*. Thuc. 3 : 115 ; *ὅποι πορεύεσθαι ἔμελλον*. 3 : 5, 17 ; Thuc. 2 : 76 ; *οὐδὲ τοῦτό γε οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν*, Dem. de Cor. 68, p. 247 ; *διορύττειν ἐπεχείρησαν τὸν πύργον*. 7 : 8, 13 ; *κρατεῖν πειράσθω* · 3 : 2, 39 ; *ὅσα γιγνώσκειν δοκῶ ἀγαθὰ ἀμφοτέροις* Cyr. 8 : 5, 22 ; Dem. de Cor. 107, p. 262 ; *ἄλλην τινὰ ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὁδὸν κρείττω* ; 2 : 2, 10 ;

ὁ κόθορνος ἁρμόττειν μὲν τοῖς ποσὶν ἀμφοτέροις δοκεῖ, Hel. 2 : 3, 31; Thuc. 6 : 55; Dem. de Cor. 21, p. 232; Plat. Phæd. 62, E; *ἐκεῖνοι δὲ ἑαυτῶν κατηγορεῖν ἐφαίνοντο*. Hel. 2 : 3, 35; Dem. de Cor. 15, p. 230; *Βασιλεὺς νικᾶν ἠγεῖται*, 2 : 1, 11; *τὰς σπονδὰς προτέρους λελυκέναι ἠγοῦντο αὐτούς*· Thuc. 7 : 18; *Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει κτἔ*. 1 : 3, 10; Thuc. 5 : 7; Dem. de Cor. 13, p. 229; *χαλεπὴν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν*, 5 : 6, 10; Thuc. 7 : 86; *μεταμέλειν σοι ἔφησθα* 1 : 6, 7; *ἃ ἔχειν ἔφασαν κτἔ*. 7 : 4, 15; *αὔριον πρῲ ἀπιέναι φησίν*. 2 : 2, 1 (Dindorf); Thuc. 6 : 64; *ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς οὔτε—φροντίζοντας κτἔ*. Comm. 2 : 4, 2; *τὸ βασίλειον σημεῖον ὁρᾶν ἔφασαν ἀετόν τινα χρυσοῦν κτἔ*. 1 : 10, 12; *μισθωθῆναι οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν* 1 : 3, 1; *παραβήσεσθαι ἔφασαν αὐτοὺς τὰς σπονδάς*, Thuc. 4 : 122; *λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτοὺς ὅτι κτἔ*. 7 : 5, 9; Hel. 2 : 3, 50; Thuc. 7 : 50; 8 : 46; *χαίρειν εἰπόντες ἐκείνοις* Plat. Phæd. 64, C; *ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ ὧν κτἔ*. Dem. de Cor. 111, p. 263; *τὸ δὲ ἥμισυ φυλάττειν κατέλιπε τὸ στρατόπεδον*· 5 : 2, 1; *ἐνταῦθα δὴ εἰπεῖν λέγεται ὁ Κῦρος κτἔ*. Cyr. 2 : 1, 11; *πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαυτοῦ*. Dem. de Cor. 4, p. 226; with the subject of the infinitive omitted, even when it does not coincide with that of the leading verb, *τήν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις καὶ ναυμαχεῖν οὐκ εἴα*, Thuc. 8 : 46; *ὑμᾶς δὲ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· ἑαυτοῦ γὰρ εἶναί φησιν*, 2 : 5, 38; *Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγελοῦμεν· ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν εἰπεῖν ἐκέλευσε βασιλεύς, ὅτι κτἔ*. 2 : 1, 21; *εἰ βούλεσθε συναπιέναι, ἤκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός*. 2 : 2, 1; *Ὁ μὲν ταῦτ' ἔλεξεν, οἱ δὲ λοχαγοὶ ἀκούσαντες ἠγεῖσθαι ἐκέλευον πάντες*, 3 : 1, 26; Thuc. 4 : 22; 8 : 100; *σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν* ib. 5 : 10; before adjectives and nouns, *Ἄρχειν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν δυνατὸς ἦν*· 2 : 6, 19; *οὔτ' ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες*, Thuc. 3 : 28; *λέγειν γε ποιεῖ δυνατούς*. Plat. Gorg. 449, E; *ὑπολαβεῖν οἷοί τ' ἐσμὲν κτἔ*. Thuc. 1 : 121; Plat. Phæd. 57, E; *ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν* 1 : 1, 5; 2 : 6, 16; *κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἑτοῖμοι ἦσαν*. Thuc. 4 : 108; Plat. de Leg. 1, 643, A; *ἄρχειν ἀξιώτατος* 1 : 9, 1; *μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι*, Thuc. 3 : 38; *φαγεῖν δεινός*, 7 : 3, 23; *δύνασθαι δὲ οὐ πάνυ ῥᾴδια*· Plat. de Leg. 643, A; *ὁρᾶν στυγνὸς ἦν* 2 : 6, 9; *Ἀλλὰ γὰρ καὶ περαίνειν ἤδη ὥρα*· 3 : 2, 32; *εἴ τι βιάσασθαι καιρός*, Cyr. 5 : 5, 45; *κἂν βοηθῆσαί ποι καιρὸς ᾖ*, 5 : 1, 8; *—ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος*; 2 : 5, 17.

If both the infinitive and its subject be emphatic, they are both put before the leading word, the more emphatic commonly preceding; as, the infinitive first, *ἄτοπον μὴν ἀκούσεσθαί σε λόγον οἶμαι*, Plat. Epin. 973, B; *λέγειν αὐτὸν ἔφασαν ὡς κτἔ*. 2 : 6, 10; 1 : 7, 5; *μηδίσαι μὲν αὐτοὺς οὐ φαμὲν διότι κτἔ*. Thuc. 3 : 62; Dem. de Chers. 8, p. 92; *μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευσε κτἔ*. 2 : 5, 27; Thuc. 6 : 102, *ταύτας—διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν ἐπέτρεψε* 2 : 4, 27; *πολεμεῖν αὐτῷ προστάττετε, ἂν καιρὸν λάβῃ*· Dem. Ep. Phil. 16, p. 163; *τὰς δὲ δοκιμάσασα χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις παρέδωκεν*. Isocr. Pan. 40, p. 48; *ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι*. 1 : 8, 26; the subject first, *χρήματα μὲν προσγενέσθαι ἔτι ἂν βουλοίμην ἡμῖν*, Cyr. 3 : 2, 28; *ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω*. Dem. Phil. 2, 33, p. 73; *τοὺς μετ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας* Hel. 2 : 4, 12; *τούς τε πάντας παρασκευάζεσθαι ἐκέλευσεν* Thuc. 4 : 114; *ὀλίγοις οὖσι τρόπαια ἵστασθαι διδόασι*· Hel. 2 : 4, 14; *ὅταν οὖν μηκέθ' ὑμῖν ἀμελεῖν ἐξουσία γίγνηται κτἔ*. Dem. Phil. 2, 33, p. 73; de Chers. 8, p. 92; *ἡμῖν δὲ στρατεύεσθαι οὐ μόνον σχολή, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη*. Cyr. 4 : 3, 12.

If the infinitive have two or more subjects, they may all precede it; as, *πότερον οἴεσθε Θρασύβουλον καὶ Ἄνυτον καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας ἃ ἐγὼ λέγω μᾶλλον ἂν ἐνθάδε βούλεσθαι γίγνεσθαι ἢ κτἔ*. Hel. 2 : 3, 44; *φασὶ δ' οἱ σοφοί, ὦ Καλλίκλεις, καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν* Plat. Gorg. 507, E; *οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν* Thuc. 4 : 28; *ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεκβιβάζειν τὰς ἁμάξας*, 1 : 5, 7; or if one be emphatic, that alone may precede, *ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν· αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον*. Hel. 2 : 1, 26; so in case of distribution, *διεπράξατο πέντε μὲν στρατηγοὺς ἰέναι, εἴκοσι δὲ λοχαγούς*· 2 : 5, 30; and if all be emphatic, they may all follow the infinitive, *ἐπεὶ ἤκουσεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπώματα καὶ τάπιδας βαρβαρικάς*, 7 : 3, 18; *ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ στρατηγούς* 2 : 5, 29.

If there be two or more coördinate infinitives, they are regularly put after the leading word; as, after the verb, *δυναίμεθ' ἂν καὶ σώζεσθαι καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν*· 5 : 6, 13; *σοὶ τῷ δυναμένῳ λέγειν καὶ πείθειν τὰ πλήθη*. Plat. Gorg. 452, E; *οὐδὲν ἄλλο δυναμένη ἢ ἀποδρᾶναι ἢ φυγεῖν*· 2 : 2, 13; *ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ Κλέαρχος ἅπαντα στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι*. 2 : 5, 29; *ἦν ἐθέλητε ἀρχήν τε μὴ ἐπικτᾶσθαι ἅμα πολεμοῦντες καὶ κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι*· Thuc. 1 : 144; 4 : 10; *ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πείθεσθαι οὐδὲ ἕπεσθαι*, 1 : 3, 6; *ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν*. Plat. Gorg. 469, C; *εἰ μέλλοι ἢ φυλακὰς φυλάξειν ἢ φίλων ἀφέξεσθαι ἢ ἀπροφασίστως ἰέναι πρός κτἔ*. 2 : 6, 10; *καὶ τὸν μισθὸν ἂν μοι δοκῶ ἔχειν καὶ οὐδὲν ἐπὶ τοῖς πονημένοις ἄχθεσθαι*. 7 : 6, 10; 2 : 4, 5; *Καί μοι δοκεῖς —ἐπίδειξίν τινα—βουλόμενος ποιήσασθαι τοῦτον προελέσθαι τὸν ἀγῶνα, οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν*. Dem. de Cor. 280, p. 319; *οὓς ἐνόμιζον ἥκιστα μὲν παρωθουμένους ἀνέχεσθαι, ἀντιπράττειν δέ τι ἐπιχειροῦντας πλείστους ἂν τοὺς ξυνεθέλοντας λαμβάνειν*. Hel. 2 : 3, 14; *ὅπλα μὲν οὖν ἔχοντες οἰόμεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, παραδόντες δ' ἂν ταῦτα καὶ τῶν σωμάτων στερηθῆναι*. 2 : 1, 12; 2 : 1, 1; Dem. Phil. 3, 74, p. 130; *τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτό μοι παρακελεύεσθαί τε καὶ ἐπικελεύειν*· Plat. Phæd. 61, A; *εἴκαζον ἢ δώκοντα οἴχεσθαι ἢ καταληψόμενόν τι προεληλακέναι*· 1 : 10, 16; *ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρνους ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὁρᾶν καὶ γιγνώσκειν*· 2 : 5, 35; Plat. Gorg. 449, C; *ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ τοὺς στρατηγοὺς μηδὲ πιστεύειν Τισσαφέρνει*. 2 : 5, 29; Hel. 2 : 2, 19; *καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις*· Dem. de Cor. 31, p. 236; *παρακελεύομαι μηδεμίαν συγγνώμην ἔχειν, ἀλλὰ καταγελᾶν καὶ καταφρονεῖν*· Isocr. Pan. 14, p. 43; *αὐτόθεν αὐτοὺς ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ εἴ τι δέονται εἰρήνης, κάλλιον ἥκειν βουλευσαμένους*. Hel. 2 : 2, 13; Thuc. 1 : 56; *εἶπε περιμένειν καὶ μὴ πρότερον παριέναι*, Plat. Phæd. 59, E; *ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλωνα ἐκδεῖραι Μαρσύαν νικήσας ἐριζοντά οἱ περὶ σοφίας καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι κτἔ*. 1 : 2, 8; so in case of distribution, *εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ πλεύσεσθαι*, 5 : 6, 12; *ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἑλέσθαι*, Hel. 2 : 4, 23; and in interchange of object and subject infinitive, *ἔδοξεν αὐτῷ σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν*. 3 : 1, 11 (Krüger, Kühner); *ἐδόκει δὴ θεῖον εἶναι καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν κτἔ*. 1 : 4, 18; *τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον— καὶ τοὺς Μεσσηνίους—πλεῖστ' ἂν βλάπτειν*. Thuc. 4 : 3; after adjectives and nouns, *δυνατώτατος ἂν εἴη καὶ πράττειν καὶ λέγειν*; Plat. Protag. 319, A; *οἷός τ' εἶ ἐμοί τε ἰσχυρῶς χαρίσασθαι καὶ τοὺς συμμάχους μεγάλα ὠφελῆσαι*. Cyr. 6 : 1, 38; *οἷοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν, τὰ δὲ καὶ διασῶσαι*. Thuc. 6 : 23; Plat. Gorg. 487, D; *ἱκανὸς μὲν γάρ—φροντίζειν ἦν ὅπως ἔχοι ἡ στρατιὰ αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια καὶ παρασκευάζειν ταῦτα*, 2 : 6, 8; *ἱκανὸν εἰπεῖν τε καὶ πρᾶξαι* Comm. 2 : 9, 4; *ἕτοιμος εἴη κοινῇ πολεμεῖν καὶ ξυμμάχεσθαι καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἕλληνας κτἔ*. Hel. 3 : 2, 13; 5 : 9, 2; *Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ βουλεύεσθαι κτἔ*. 1 : 3, 11; Plat. Pol. 5, 462, E; *νῦν οὖν μάλα σοι καιρός ἐστιν ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν καὶ φυλάξασθαι μὴ κτἔ*. 4 : 6, 15; Cyr. 6 : 1, 6; *ἐπιδεικνύντες οἷα εἴη ἡ ἀπορία ἄνευ τῆς Κύρου γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι*. 1 : 3, 13; *ἔτι δὲ καὶ δοθῆναι αὐτῷ ταύτην τὴν ἄδειαν — διαφθείρειν τοὺς νησιώτας καὶ ἀφιστάναι ὑμῶν*, Dem.

de Hal. 15, p. 80; *πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν ἢ μὴν φιλίαν παρέξειν ὑμῖν τὴν χώραν καὶ ἀδόλως ἀπάξειν κτἔ.* 2 : 3, 26; *ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποιήσαντο — Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι.* Thuc. 4 : 122; *γνώμην δὲ ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν.* ib. 2 : 2; if the infinitives be emphatic, one sometimes precedes the leading word, *Οὐκ ἄρα σφάττειν βουλόμεθα οὐδ' ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων οὐδὲ χρήματα ἀφαιρεῖσθαι κτἔ.* Plat. Gorg. 468, C; *πᾶσα ἡ χώρα αἴθεσθαι ἐδόκει καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι.* 6 : 1, 19; *ἐκκαλύψειν μέ φησι προελθὼν καὶ ἄξειν κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 55, p. 61; Thuc. 4 : 98; *συμπέμπειν τινὰ κέλευε καὶ μαθεῖν.* Cyr. 2 : 4, 31; Thuc. 2 : 73; Plat. Pol. 3, 393, E; *κυβερνᾶν κατασταθεὶς ὁ μὴ ἐπιστάμενος ἢ στρατηγεῖν,* Comm. 1 : 7, 3; *ἀπολωλέναι μᾶλλον οὗτός ἐστι δίκαιος ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου·* Dem. de Cor. 198, p. 294; *κατασκευάζειν τε γὰρ ἄριστος εἶναι ἔφη χώραν καὶ ἀρήγειν τοῖς κατεσκευασμένοις.* Œc. 4 : 16; *μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλεύεσθαι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβουλεῦσθαι.* Plat. Crit. 46, A; and sometimes all precede, *οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν δύναιντ' ἄν,* Hel. 2 : 4, 15; *τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνῆσαι ὑμῶν βούλομαι ὅτι κτἔ.* ib. 2 : 4, 13; *νυκτοπορεῖν καὶ κινδυνεύειν σὺν ἐμοὶ ἠθελήσατε.* Cyr. 5 : 1, 20; *Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἡδίον κτἔ.* 2 : 6, 27; *ἔνθα θηρίζειν καὶ ἁρίζειν λέγεται βασιλεύς·* 3 : 5, 15; *Περικλῆς — λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος,* Thuc. 1 : 139; *Θηραμένης — ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος.* ib. 8 : 68; *καὶ δραμεῖν δὲ καὶ βαλεῖν καὶ πηδῆσαι τίς ἱκανωτέρους τέχνη γεωργίας παρέχεται;* Œc. 5 : 8.

If there be two or more infinitives, and one be subordinate to another, used as object, the subordinate regularly follows the leading infinitive, and all the leading word; as, *εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι δοῦναι ἐμοὶ ἀποσῶσαι ὑμᾶς* 2 : 3, 18; *ἢ ἔχεις τι λέγειν ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ πειθὼ τοῖς ἀκούουσιν ἐν τῇ ψυχῇ ποιεῖν;* Plat. Gorg. 453, A; *πολλοὺς δὲ οἶμαι ποιήσειν τὰ παρ' ἐμοὶ ἐλέσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι.* 1 : 7, 4; *οἶμαι νῦν μὲν αὐτοὺς νομίζειν ξυμμάχων πάντα μεστὰ εἶναι·* Hel. 2 : 3, 44; *Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντας ἂν ὁμολογῆσαι κοινὸν εἶναι τουτονὶ τὸν ἀγῶνα κτἔ.* Dem. de Cor. 5, p. 227; Isocr. Pan. 187, p. 80; *τοῦτων γε οὐδεμίαν οἶμαί σε βούλεσθαι ῥητορικὴν καλεῖν,* Plat. Gorg. 450, E; *πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν·* 1 : 3, 20; *τὴν δίκην ἔφη χρῆζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ,* ib.; *οἱ μέν φασι βασιλέα κελεῦσαί τινα ἐπισφάξαι αὐτὸν Κύρῳ, οἱ δ' ἑαυτὸν ἐπισφάξασθαι κτἔ.* 1 : 8, 29; *προεποιεῖτο τοὺς πολεμίους πειρᾶσθαι λανθάνειν·* 5 : 2, 29; 1 : 3, 14; *ἔπεισαν Λύσανδρον φρουροὺς σφίσι ξυμπρᾶξαι ἐλθεῖν,* Hel. 2 : 3, 13; *εἶπε τοῖς προφύλαξι κελεύειν τοὺς κήρυκας περιμένειν* 2 : 3, 2; *τοὺς παῖδας ἐκέλευον τοῦ Κύρου δεῖσθαι διαπράξασθαί σφισιν.* Cyr. 1 : 4, 1; *τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαμβάνειν;* 1 : 3, 16; *λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα αὐτῇ·* 1 : 2, 14; *ὥςτε ἀναγκασθῆναι ἡμῖν προσέχειν τὸν νοῦν.* Cyr. 1 : 4, 20; *ὥςτε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι πάντῃ φάλαγγα πυκνήν,* 2 : 3, 3; *εἰκὸς ἐκ τῶν τοιούτων φίλους μὲν πολλοὺς ἡμῖν βούλεσθαι γίγνεσθαι, ἐχθροὺς δὲ μηδένα ἐπιθυμεῖν εἶναι·* Cyr. 5 : 3, 32; *— ἄλλους σε φῶμεν δυνατὸν εἶναι ποιεῖν;* Plat. Gorg. 449, B; *τοσούτου δέω περὶ τῶν μὴ προςηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥςτε κτἔ.* Lys. de Pec. Pub. 1, p. 148; *οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδεια εἶναι ὑπεξαιρεθῆναι* Thuc. 8 : 70; Plat. Pol. 2, 378, B; *ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας καὶ σὲ βουλήσεσθαι φίλον ἡμῖν εἶναι* 2 : 5, 12; so when the leading infinitive is used as subject of the leading word, *ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν δεήσει ὁμόσαι ἢ μὴν πορεύσεσθαι κτἔ.* 2 : 3, 27; *ἄνδρα ἰδιᾳ καὶ πόλιν κοινῇ — ἀεὶ δεῖ πειρᾶσθαι τὰ λοιπὰ πράττειν.* Dem. de Cor. 95, p. 258; *αὐτοὺς ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ γενέσθαι λέγειν τε καὶ πράττειν.* Comm. 2 : 6, 14; *ποίων τινῶν χρὴ προςδοκᾶν ἐγκωμίων τεύξεσθαι τούς κτἔ.* Isocr. Pan. 186, p. 80; *— χρή σοι φράζειν ὡς ἐλάχιστα διαλέγεσθαι;* Plat. Phæd. 63, D; *σφίσι ξυμφέρει ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν.* Thuc. 7 : 51; *δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι πλοῖα συναρασκευάζειν* 5 : 1, 10; when one infinitive is used as object and the other as subject of the leading word, they both follow the leading word, the object infinitive preceding, *Φυλακὰς δὴ μοι δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι·* 5 : 1, 9; *εἰ δὲ καὶ δοκεῖ χρῆναι ἐᾶν,* Plat. Gorg. 458, B; *οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι χειμῶνος ὄντος στρατεύειν·* Thuc. 2 : 102; *ἐδόκει δὲ τοῖς στρατηγοῖς ἀναγκαῖον εἶναι — ἐμβάλλειν·* 3 : 5, 17; *καὶ τῷ Ἀστυάγει δὲ ἐδόκει εἶναι ἀναγκαῖον ἀποπέμπειν αὐτόν.* Cyr. 1 : 4, 25; *ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς βέλτιον εἶναι δόγμα ποιήσασθαι τὸν πόλεμον ἀκήρυκτον εἶναι* 3 : 3, 5; 5 : 6, 19; and when one of the infinitives is used as subject of the other, the subject infinitive following, *ᾤετο δεῖν τούτων τυγχάνειν,* 2 : 6, 18; Plat. Symp. 198, D; *διαβάλλων τοὺς πρώτους τούτους ᾤετο δεῖν κτήσασθαι* 2 : 6, 26; *οἶμαι πάντας ἀνθρώπους νομίζειν εὔνοιαν δεῖν ἀποκτᾶσθαι τούτῳ κτἔ.* 7 : 7, 46; *ἔφη χρῆναι πλεῖν ἐπί κτἔ.* Thuc. 6 : 49; Plat. Gorg. 447, A; *ἐγὼ οὖν φημι ὑμᾶς χρῆναι διαβῆναι κτἔ.* 1 : 4, 14; 3 : 2, 24; *ἃ δέ φησιν ἡ βουλὴ δεῖν ἀντὶ τούτων γενέσθαι μοι,* Dem. de Cor. 119, p. 267; *— ὅτι διαπεπραγμένος ἥκοι παρὰ βασιλέως δοθῆναι αὐτῷ σώζειν τοὺς Ἕλληνας,* 2 : 3, 25; *ᾧου, ἔφη ὁ Σωκράτης, οἷόν τ' εἶναι πονηρὸν ὄντα χρηστοὺς φίλους κτήσασθαι;* Comm. 2 : 6, 14; *φάσκοντες γὰρ οἷόν τε εἶναι σῶσαι τοὺς ἄνδρας,* Hel. 2 : 3, 35; *Ἡγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐθυνῶν·* Dem. de Cor. 110, p. 263; *ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι Κύρῳ καλῶς πειθαρχεῖν* 1 : 9, 17; Plat. Phæd. 61, E; *χαλεπὸν γὰρ ᾠετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν.* 2 : 6, 24; *δίκαιόν φησιν εἶναι κοινῇ φυλάττειν κτἔ.* Dem. de Hal. 14, p. 80; *τοὺς δὲ ἀθέμιστα εὐχομένους ὁμοίως ἔφησθα εἰκὸς εἶναι παρὰ θεῶν ἀτυχεῖν κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 6; *ἡγούμενος οὐκέτι ἐμὸν ἔργον εἶναι παρεῖναι* Plat. Protag. 335, B; *ἐγένετο δὲ ψήφισμα μὴ ἐξεῖναι περὶ τούτων ξυμβουλεύειν.* Hel. 2 : 2, 15.

For the sake of emphasis, the above order is sometimes reversed; as, *ἀποδιδύναι δὲ οὔπω ἀξίαν* (i. e. *χάριν*) *δύναμιν ἔχειν μοι δοκῶ.* Cyr. 5 : 1, 21; *ἄρχεσθαι δὲ ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο.* 2 : 6, 15; *ὥςτε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι,* Isocr. Pan. 1, p. 41; *τὸν προκαλούμενον λέγειν τι δοκεῖν δεῖ,* Thuc. 1 : 39; the subordinate infinitive may stand before the leading infinitive, *φάσκοντες εἰδέναι βούλεσθαι* Hel. 2 : 4, 8; *ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν.* 4 : 8, 7; *ῥητορικὸν φῂς ποιεῖν οἷός τ' εἶναι* Plat. Gorg. 458, E; *οὐ χρεὼν ἀποχωρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιδεῖν,* Thuc. 7 : 73; the subject infinitive, or one of the subject infinitives, before the leading infinitive, *ὑπολαμβάνων — τοὺς περὶ αὐτοῦ τοῦ παρανόμου λόγους ἀποδοῦναί με δεῖν,* Dem. de Cor. 110, p. 263; *καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι·* 6 : 2, 27; *τήν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι καὶ ἐς τὰς ναῦς ἐςβῆναι,* Thuc. 1 : 91; the subject infinitive before the leading word, *μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτοὺς τὸν πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν.* ib. 1 : 120; *ἐᾶσαι χρὴ τοὺς ἄνδρας τὸ μέτριον ἀποκοιμηθῆναι,* Cyr. 2 : 4, 26; Hi. 3 : 9; Thuc. 6 : 23; *τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὔπω ἐδόκει δυνατὸν εἶναι,* ib. 6 : 71; *τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν ἔφασαν χρῆναι·* Hel. 2 : 3, 40; *ἢν ἀποθέσθαι φημὶ δεῖν* Dem. Phil. 1, 8, p. 42; and sometimes the object infinitive, *καλῶς ἔχειν ἐδόκει αὐτῷ μὴ πάλιν κινδυνεύειν* Cyr. 4 : 1, 13; *τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι* Thuc. 1 : 102; *οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι.* 1 : 3, 6.

The infinitive may be separated from the leading word, or from its subject and the leading word, by one or more relative or other clauses; as, *οὐδένα γὰρ βουλοίμην ἂν ἔγωγε, οὐδ' εἰ δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι, — εἰκὴν ὑποσχεῖν.* Dem. Phil. 2, 37, p. 74; *τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι κτἔ.* Dem. de Cor. 1, p. 225; *ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγὼ ὧν ὁμωμόκατε παραβῆναι οὐδέν,* Hel. 2 : 4, 42; *περὶ πλείστου ποιοῖτο, εἴ τῳ σπείσαιτο καὶ εἴ τῳ συνθοῖτο καὶ εἴ τῳ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι.* 1 : 9, 7; *ἀεὶ ἐμελλον αὐτοῖς, ᾗ χωρήσειαν, οἱ πολέμιοι ἔσεσθαι ψιλοί*

Thuc. 4 : 32 ; ἔξειν γε τὴν πόλιν οἵπερ καὶ μεθίστασαν ἐμελλον. ib. 8 : 66 ; νομίζων ὅ τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχοι τὸ στρατευμα, τούτοις ἅπασιν αὐτὸς κεκοσμῆσθαι. Cyr. 3 : 3, 6 ; ἐνόμιζε γάρ, εἰ—ποιήσειε, τὸ ὅλον αὐτῷ καλῶς ἔχειν. ib. ; Thuc. 8 : 25 ; ᾠόμεθα ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ—ἐωρῶμεν, τῆς νυκτὸς ἥξειν κτἔ. 6 : 1, 25 ; ἀξιοῦν δ' ἔφασαν καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμονίοις, παραδιδόναι κτἔ. Hel. 2 : 4, 37 ; ἐκέλευσέ με τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἔγραψα οἴκαδε δοῦναι, Cyr. 2 : 2, 9 ; Ἀρταπάτης—λέγεται, ἐπειδὴ πεπτωκότα εἶδε Κῦρον, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου περιπεσεῖν αὐτῷ. 1 : 8, 28 ; ἦν—δόγμα, εἴ τις, ὑπότε ἡ στρατιὰ ἐξίοι, ἰδίᾳ λῄζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα. 6 : 4, 27 ; λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, ἐὰν—ἐκκύψῃ, ἄμφω ἀντεκκύψαι παρασχεῖν, Dem. adv. Timocr. 141, p. 744 ; πιστὰ δόντες, οἵτινες ξυμπολεμήσειαν, καὶ εἰ ξένοι εἶεν, ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι, Hel. 2 : 4, 25.

III.

THE INFINITIVE WITH THE ARTICLE.

I. *Its Position in reference to its own Adjuncts.*

When the Infinitive with the Article has a subject expressed, the subject commonly follows ; as, τῷ διεσπάσθαι τὰς δυνάμεις 1 : 5, 9 ; τοῦ κάειν ἐπιόντας 1 : 6, 2 ; τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπους ὄντας κτἔ. Cyr. 5 : 4, 19 ; διὰ τὸ διεσπάρθαι αὐτῷ τὸ στράτευμα 2 : 4, 3 ; τὸ ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτούς Thuc. 7 : 68 ; περὶ τοῦ γε μὴ εἶναι χρήματα κοινὰ τῇ πόλει, Dem. adv. Lept. 25, p. 464 ; διὰ γὰρ τὸ στενὴν εἶναι τὴν ὁδόν 4 : 1, 10 ; but precedes, if emphatic ; as, τὸ δὲ λαβόντα κατέχειν κτἔ. Cyr. 7 : 5, 76 ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν δεόντων Comm. 3 : 9, 14 ; τὸ θεοὺς εἶναι τοὺς ἐπιμελουμένους κτἔ. Plat. Phæd. 62, B ; if there be more than one subject, they may all follow ; as, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους Thuc. 7 : 70 ; or one may precede ; as, ἐκ τοῦ μὴ τοὺς παρὰ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ταῦτα λέγειν μηδὲ τὴν ἐπιστολὴν κτἔ. Dem. de Fals. Leg. 44, p. 355.

The object of the infinitive, whether direct or indirect, commonly follows ; as, τὸ ἔχειν χρήματα Cyr. 8 : 3, 42 ; τοῦ ἀθροίζειν στράτευμα 1 : 1, 7 ; τοῦ μὴ λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς Thuc. 1 : 45 ; περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον Dem. Ol. 3, 1, p. 28 ; τὸ κωλῦσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινωνίαν Dem. de Cor. 23, p. 233 ; τὸ γιγνώσκειν ἑαυτόν Plat. Charm. 164, D ; τὸ ἀπέχεσθαι τῶν ἀναγκαίων Cyr. 8 : 8, 11 ; διὰ τὸ μέλειν ἅπασιν 6 : 2, 20 ; 2 : 6, 19, 27 ; ἀντὶ τοῦ ἀρήγειν τοῖς συμμάχοις φεύγων ᾤχετο· Cyr. 6 : 2, 19 ; ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς 2 : 6, 27 ; but precedes, if emphatic ; as, διὰ τὸ λαμπρὰν φλόγα ἔχειν Symp. 7 : 4 ; ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν Thuc. 1 : 17 ; τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι 2 : 6, 14 ; πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι Dem. de Cor. 26, p. 234 ; τὸ μὲν ἀπιστοῦντας ἐξαπατᾶν Ages. 11 : 14 ; ἄνευ τοῦ τὰ πεπραγμένα δεικνύναι Dem. Ol. 2, 5, p. 19 ; τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι 2 : 6, 27 ; τῷ τιμῆς ὀρέγεσθαι Hi. 7 : 3 ; τὸ μὲν τούτων ἀπέχεσθαι Cyr. 8 : 8, 11 ; πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν 2 : 5, 20 ; τό γε θαυμασίοις ἐντυχεῖν Symp. 7 : 4 ; and not unfrequently all the adjuncts of the infinitive intervene between it and the article ; as, τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν 2 : 5, 15 ; τὸ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι 2 : 5, 22 ; τὸ πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς συλλέγεσθαι Cyr. 7 : 5, 52 ; τό τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους θαῤῥαλέως ἔχειν κτἔ. 2 : 6, 14 ; εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιεῖν Cyr. 1 : 3, 1 ; διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πενίας ἐπιφέρειν Thuc. 1 : 141 ; 3 : 1 ; διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν ib. 2 : 37 ; ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ νῦν πόλεμον εἶναι Dem. de Cor. 230, p. 304 ; sometimes even one or more clauses so intervening ; as, τὸ μὲν γὰρ ὧν μὴ ἐπεθύμησεν ἀπέχεσθαι Ages. 5 : 4 ; τὸ δέ, ὅσα γ' ἠδέως ἡ ψυχὴ δέχεται, ταῦτα ἱκανῶς ἐκπονεῖν Comm. 1 : 2, 4 ; Cyr. 7 : 5, 42 ; ἔκ τε τοῦ, ὅταν ἀπειθεῖν ἐπιχειρῶσι, κολάζεσθαι καὶ ἐκ τοῦ, ὅταν προθύμως ὑπηρετῶσιν, εὖ πάσχειν. Œc. 13 : 6 ; Dem. de Fals. Leg. 44, p. 355 ; τό, ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματ' αὐτῷ ἐδέησε, πονηροτέρους εὑρεῖν ἢ ἠβούλετο. ib. 68, p. 362 ; διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα ἀπυκεκρίσθαι. Thuc. 1 : 3 ; Dem. de Cor. 2, p. 226 ; τῷ, εἰ τὰ μάλιστ' ἦσαν ἀληθεῖς, οὕτως, ὡς ἐγὼ κέχρημαι, τοῖς πράγμασι συμφέρειν χρήσασθαι, ib. 95, p. 257 ; τὸ δέ, τούτου μεγάλου ἔργου ὄντος, οὕτως ἐπίστασθαι κτἔ. Cyr. 1 : 6, 7 ; sometimes a part of the adjunct or adjuncts precedes and a part follows ; as, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας 1 : 9, 27 ; Cyr. 5 : 5, 11 ; Dem. de Cor. 296, p. 324 ; διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου προειόντος 1 : 7, 5 ; ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστῆσαι τὴν αὐτῶν διάνοιαν. Isocr. ad Dem. 19, p. 6 ; πῶς δῆ—τὸ ἀρχικοὺς εἶναι ἀνθρώπων παιδεύειν ; Œc. 13 : 4 ; τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα 1 : 9, 24 ; ἐπὶ τῷ δικαίως χρῆσθαι τούτοις Plat. Gorg. 456, E ; Τὸ τοίνυν παρ' οἶνον λυπεῖν τοὺς συνόντας Symp. 6 : 2 ; Comm. 3 : 9, 14 ; τὸ μηδὲν ἐναντίον γενέσθαι παρὰ σοῦ τούτοις οἷς κτἔ. Dem. de Cor. 313, p. 329 ; sometimes, but very rarely, an adjunct of the infinitive stands before the article ; as, σοῦ δ', ἔφη, ὦ Γαδάτα, ὁ Ἀσσύριος παῖδας μέν, ὡς ἔοικε, τὸ ποιεῖσθαι ἀφείλετο, Cyr. 5 : 3, 19 ; Ἀλλά τοι καὶ τοὺς παῖδας τὸ μὲν παιδεύεσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις ib. 8 : 8, 13 ; and sometimes also all the adjuncts of the infinitive follow it ; as, ἄρξωμεν τοῦ ἐξορμῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετήν. 3 : 1, 24 ; τοῦ μὴ ὁρᾶν αὐτοὺς τὸ ὅλον στράτευμα Cyr. 2 : 4, 23 ; τὸ γίγνεσθαι πᾶν τὸ ζῶν ἐκ τοῦ τεθνεῶτος Plat. Phæd. 77, C ; τὸ γὰρ μὴ ἀγανακτεῖν τοὺς φρονιμωτάτους ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας ἀπιόντας ib. 62, D ; τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη 2 : 6, 22 ; τὸ μὴ οὐ λέξειν ὅτι ἕκαστος ἡγεῖται πλείστου ἄξιον ἐπίστασθαι. Symp. 3 : 3.

Two or more infinitives coördinate may be used with one article ; as, τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παῦσαι τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως· Hel. 3 : 5, 5 ; τὸ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι καὶ ᾧ Κῦρος ἀνέβη ξενικῷ διὰ μισθοδοσίας πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ καταβῆναι κτἔ. 2 : 5, 22 ; τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν Dem. de Cor. 13, p. 229 ; τὸ λέγειν καὶ πράττειν τὰ ἄριστά με ib. 59, p. 245 ; τὸ δὲ ἀδικεῖν καὶ ἀπειθεῖν τῷ βελτίονι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, Plat. Apol. 29, B ; τό τε ἐπιθήσεσθαι καὶ λύσειν τὴν γέφυραν 2 : 4, 19 ; τοῦ σφᾶς τε αὐτοὺς καταμέμφεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἀξίους—νομίζειν. Thuc. 8 : 106 ; τὸ θεόν τε εἶναι τὸν ἐπιμελούμενον ἡμῶν καὶ ἡμᾶς ἐκείνου κτήματα εἶναι Plat. Phæd. 62, D ; διὰ τὸ ὑβρίσθαι καὶ ὀργίζεσθαι Cyr. 5 : 4, 35 ; διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς εἰρηκέναι καὶ πάντας ἀκηκοέναι Isocr. Pan. 30, p. 46 ; περὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι Plat. Gorg. 475, B ; πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν 2 : 6, 20 ; ἐν γὰρ τῷ πολίτην ποιεῖσθαι καὶ στεφανοῦν Dem. adv. Aristocr. 188, p. 683 ; διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν 2 : 6, 22 ; μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε καταστῆναι εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἀρχὰς ἀποδειχθῆναι καὶ τοὺς ὁμολογουμένους συκοφάντας ὑπάγεσθαι Hel. 2 : 3, 38 ; ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾶν. Thuc. 1 : 70 ; οὔκουν τῶν φρόνησιν ἀσκούντων τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἄνευ γνώμης ἐχόντων τὰ τοιαῦτα πράττειν ἐστίν. Comm. 1 : 2, 10 ; τὸ δὲ περὶ τῶν γεγονότων πραγμάτων νόμους γράφειν οὐ νομοθετεῖν ἐστίν, ἀλλὰ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν. Dem. adv. Timocr. 116, p. 737 ; σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι καὶ δηλοῦν τουτοισί. Dem. de Cor. 23, p. 233 ; αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν ἡσυχίαν, Dem. Phil. 1, 9, p. 42 ; τὸ γὰρ σφόδρα πονῆσαι ἀκινδυνότερον ἢ πρὸς τοὺς κρείττους ἀγωνίζεσθαι. Hipparch. 4 : 14 ; τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι μὴ ὄντα· Plat. Apol. 29, A ; so one article with each of two clauses, τὸ γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα, τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν κτἔ. 5 : 8, 15 ; Hi. 9 : 2 ; τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, Thuc. 2 : 42 ; 1 : 70 ; οὐχ ἕνεκα τοῦ λέγειν καὶ πράττειν πρὸς ἀνθρώπους—ἀλλὰ τοῦ θεοῖς κεχαρισμένα μὲν λέγειν δύνασθαι, Plat. Phædr. 273, E ; τὸ γοῦν εὐδοκιμεῖν περίεστι καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι τὴν πόλιν μηδὲ τὴν προαίρε-

σιν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν κτἔ. Dem. de Cor. 306, p. 327; where one article seems to serve for the second infinitive and its adversative clause taken together, as in cases given above.

But if the infinitives are severally emphatic, the article may be repeated and stand with each; as, *Καὶ γὰρ τὸ ἴἄσθαι, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ οἰκοδομεῖν καὶ τὸ ὑφαίνειν καὶ τό—ἀπεργάζεσθαι πράττειν* Plat. Charm. 161, E; *τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν·* 2 : 6, 26; *τοῦ λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν* Dem. Ol. 3, 35, p. 38; *καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ βουλεύεσθαι καὶ τὸ πράττειν* ib. 2, 30, p. 26; *τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα καὶ τῷ ἀποσήπεσθαι τοὺς τῶν ποδῶν δακτύλους,* 5 : 8, 15; *ᾐσχύνοντο τό τε μὴ κοινωνεῖν τοῦ εἰς τὸ κοινὸν τιθεμένου καὶ τὸ μὴ ἀντιτίθέναι τὸ ἑαυτῶν.* Comm. 3 : 1, 14 (Dindorf); *οὐ μόνον τῷ γράψαι—ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι,* Dem. de Cor. 6, p. 227; *οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδέν, οὐδὲ τὸ—ἀποδοῦναι, ἀλλὰ καὶ τό—ἐᾶσαι* ib. 2, p. 226; *οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥςπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.* Thuc. 2 : 44; *οὐ τὸ ζῆν περὶ πλείστου ποιητέον, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν.* Plat. Crit. 48, B; Symp. 198, E; *τὸ φεύγειν ἢ τὸ μένειν αἰρετώτερον.* Cyr. 2 : 1, 9; *τὸ ἐπιμελεῖσθαι οὗ ἂν δέῃ φρονιμωτέρου ἀνδρὸς ἢ τὸ ἀμελεῖν.* ib. 1 : 6, 23; it is regularly repeated after the preposition; as, *καὶ πρὸς τὸ ἀνύτειν τὴν ὁδὸν καὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι* Cyr. 2 : 4, 32; ib. 1 : 6, 32; *καὶ πρὸς τὸ ἡδέως ἐσθίειν—καὶ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν καὶ πρὸς τὸ δύνασθαι πονεῖν* ib. 2 : 1, 29; *διά τε τὸ πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι καὶ διὰ τό—ἐν ἐλευθερίᾳ τὸν δῆμον τεθράφθαι.* Hel. 2 : 3, 24; *οὔτε εἰς τὸ μάχεσθαι οὔτ' εἰς τὸ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν.* 3 : 2, 27; *οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν κτἔ.* Comm. 2 : 1, 30; and with *μέν—δέ*; as, *τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους—οὐδὲν θαυμαστόν,—τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων κτἔ.* 1 : 9, 24; Cyr. 7 : 5, 76; *τῶν μὲν γὰρ νικώντων τὸ κατακαίνειν, τῶν δὲ ἡττωμένων τὸ ἀποθνήσκειν ἐστί·* 3 : 2, 39; Cyr. 7 : 5, 76.

The infinitive with the article may be accompanied by another infinitive used as subject or object, which regularly follows; as, by an infinitive as subject, *τῷ—τοῖς πράγμασι συμφέρειν χρήσασθαι,* Dem. de Cor. 95, p. 257; *διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν·* Thuc. 3 : 82; *διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι λαμβάνειν κτἔ.* 5 : 5, 17; as object, *ἕνεκα τοῦ ὑμᾶς μᾶλλον ἐθέλειν παρ' ἐμοὶ καταμένειν.* Cyr. 5 : 1, 21; Œc. 14 : 10; Plat. Phæd. 62, C; *οὐδέν μοι δοκεῖ ἱκανώτερον εἶναι ἢ τὸ δύνασθαι ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν ἀνθρώποις* Cyr. 1 : 6, 19; *εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτούς* ib. 1 : 2, 8; *πρὸς τὸ δοκεῖν τινι ἀρχαιολογεῖν* Thuc. 7 . 69; *τοῦ δοκεῖν δύνασθαι λέγειν* Dem. de Class. 1, p. 178; *τὸ μέντοι σε νομίζειν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι,* Cyr. 5 : 5, 12; *διὰ τὸ ἀπιστεῖν σφᾶς μὴ ἥξειν,* Thuc. 6 : 49; and between the infinitive and its article, *τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι* 2 : 6, 26; Isocr. ad Dem. 28, p. 8; *Λέγεις—τὸν ἵππαρχον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιμελεῖσθαι δεῖν καὶ τοῦ λέγειν δύνασθαι;* Comm. 3 : 3, 11; *τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν αὐτῶν πειρᾶσθαι.* Cyr. 1 : 6, 32; *τὸ βελτίονας ὄντας τῶν ἀρχομένων ἄρχειν ἀξιοῦν.* ib. 7 : 5, 78; *τό γε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβαίοις δοκεῖν διαμεῖναι.* Dem. adv. Lept. 25, p. 464.

II. *Its own Position in the Sentence.*

When the infinitive with the article is used as the subject of a verb, the infinitive is regularly put first; as, before a finite verb, *τό τε γὰρ θαῤῥαλέως ἔχειν παρῆν καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποίει.* 2 : 6, 14; *τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστόν ἐστιν.* Dem. de Cor. 5, p. 227; *Οὐκοῦν τὸ θύειν ὠφελεῖσθαί ἐστι τοῖς θεοῖς, τὸ δ' εὔχεσθαι αἰτεῖν τοὺς θεούς.* Plat. Euthyph. 14, C; *Τὸ δέ γε μὴ διδόναι ἐμμονὴ τοῦ κακοῦ;* Plat. Gorg. 479, D; *τό τε γὰρ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρῆσαι σφαλερὸν ἐδόκει εἶναι,* Hel. 2 : 1, 2; *τὸ δὲ διακριβοῦν τὰς τάξεις σφόδρα ἐδόκει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι;* before an infinitive, *ὥμην ἔγωγε—τὸ μὴ θέλειν ἀδικεῖν ἱκανὸν δικαιοσύνης ἐπίδειγμα εἶναι.* Comm. 4 : 4, 12; *νομίσας—τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους μὴ—αἰτίαν σχεῖν,* Thuc. 6 : 14; *εἶπον ἐγώ—τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον εἶναι.* Plat. Gorg. 473, A; but if emphatic, it may be put last; as, after a finite verb, *Οὐκοῦν, ἔφη, ἔστιν ἐν ἀνθρώποις τὸ ψεύδεσθαι;* Comm. 4 : 2, 14; *τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι,* Thuc. 7 : 71; *Ἆρ' οὖν οὐ ποιεῖν τί ἐστι τὸ θεῖν;* Plat. Hip. Min. 373, D; *οὐδὲ πάνυ τι σπάνιον τό γε θαυμασίοις ἐντυχεῖν,* Symp. 7 : 4; Hipparch. 4 : 9; *Οὐδὲν οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν* Plat. Gorg. 447, C; *ἀπαλλαγή γε ἐφάνη τούτου τοῦ κακοῦ τὸ δίκην διδόναι;* Plat. Gorg. 479, D; *ἐμοί—δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν* 2 : 5, 15; after an infinitive, *οἶμαι νῦν μὲν αὐτούς—χαλεπὸν ἂν ἡγεῖσθαι εἶναι καὶ τὸ ἐπιβαίνειν κτἔ.* Hel. 2 : 3, 44; *ἔφη—οὐχ οἷόν τε εἶναι τὸ μὴ ἀποκτεῖναί με,* Plat. Apol. 29, C; *μεγίστην ἡγοῦμαι συμμαχίαν εἶναι—τὸ τὰ δίκαια πράττειν* Isocr. Archid. 59, p. 128; and if very emphatic, it may precede the leading word, *τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν δεόντων εὐτυχίαν οἶμαι εἶναι,* Comm. 3 : 9, 14; Hel. 2 : 3, 48; *Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φήσαι τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι,* Dem. Ol. 1, 16, p. 13; if there be two or more infinitives, they may stand first; as, *τὸ γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε κτἔ.* 5 : 8, 15; *οὔκουν τῶν φρόνησιν ἀσκούντων τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἄνευ γνώμης ἐχόντων τὰ τοιαῦτα πράττειν ἐστίν.* Comm. 1 : 2, 10; or last, *πρὸς φιλίαν μέγα μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοῦ τραφῆναι,* ib. 2 : 3, 4; or one first, *οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥςπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.* Thuc. 2 : 44; *τὸ γοῦν εὐδοκιμεῖν περίεστι καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι—ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν κτἔ.* Dem. de Cor. 306, p. 327; and with *μέν—δέ*; as, *πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω, τὸ δὲ νοσεῖν κακόν·* Comm. 4 : 2, 31.

When the infinitive with the article is used as an object, it is regularly put last; as, after a finite verb, *οὐ μέντοι θαυμάζω γε τὸ Κριτίαν παρανενομηκέναι·* Hel. 2 : 3, 36; *εἰ ὀρθῶς τὸ ἀναψηφίσαι,* Thuc. 6 : 14; *νομίζουσι τὸ μὲν πονεῖν ἀθλιώτατον κτἔ.* Cyr. 7 : 5, 74; *τί δὴ αὖ λέγεις τὸ ὅσιον εἶναι κτἔ.* Plat. Euthyph. 14, C; *οὐδείς σοι, ἔφη, ἀντιλέγει τὸ μὴ οὐ λέξειν* Symp. 3 : 3; *οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου* Plat. Pol. 1, 354, B; *ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν* 1 : 4, 15; Comm. 3 : 7, 7; *εἰ οὖν τί σοι μέλει τοῦ ἔχειν ἐμὲ Εὐηνῷ ἀποκρίνασθαι,* Plat. Phæd. 60, D; *ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν* ib. 117, E; after an infinitive, *πειρῶ κατεργάσασθαι ὡς μάλιστα τὸ εἰδέναι κτἔ.* Comm. 3 : 6, 18; ib. 4 : 4, 11; *Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προελθεῖν κτἔ.* Dem. de Cor. 13, p. 229; *παρεκάλει ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ὡς φρονιμώτατον εἶναι κτἔ.* Comm. 1 : 2, 55; but if emphatic, it may be put first; as, before a finite verb, *τὸ μέντοι σε ὑμοῦσθαι οὐ θαυμάζω* Cyr. 5 : 5, 10; 2 : 6, 27; Dem. de Cor. 23, p. 233; Isocr. ad Dem. 23, p. 11; *τὸ μὲν οὖν ὑπεισδύνοντα ὑπερπονεῖν ἀπεδοκίμαζε,* Comm. 1 : 2, 4; *Τὸ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπέχεσθαι οὐ δίκαιον ἡγεῖ*; ib. 4 : 4, 11; Thuc. 7 : 68; *τοῦ μὲν πλείους μεταπέμπεσθαι οὐκέτι ἐμέμνητο,* Cyr. 2 : 1, 10; before an infinitive, *νομίζων—τὸν κάλλιστον κόσμον τῷ νικᾶν πρέπειν,* 3 : 2, 7; *τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρόν,* Thuc. 2 : 40; if there be two or more infinitives, they may all follow; as, *δείσας τὸ ζῆν κακὸς ὢν καὶ τοῖς φίλοις μὴ τιμωρεῖν,* Plat. Apol. 28, D; *ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν·* 2 : 6, 26; or if emphatic, all precede; as, *τὸ καταψεύδεσθαι καὶ δι' ἔχθραν τι λέγειν ἀνελόντας ἐκ μέσου,* Dem. de Cor. 294, p. 323; Dem. Ol. 2, 30, p. 26; or one precedes; as, *τῶν τε αὐτὸ τὸ πολεμεῖν εἰδότων καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκτιννύναι,* Plat. Alcib. 1, 145, E; or two forming one part of a clause; as, *τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι,* Thuc. 2 : 42.

When the infinitive with the article depends on a noun or an adjective, it regularly stands last; as, *ὁμήρους τοῦ ἀδύλως ἐκπέμψειν* 3:2, 24; Thuc. 4:126; *ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι* Thuc. 1:144; *ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν* Dem. Ol. 1, 23, p. 16; *τῷ αἰτίῳ τοῦ μὴ πάλαι ἀποδεδόσθαι τὸν μισθόν* 7:7, 48; *ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν* Thuc. 2:49; *τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν* ib. 2:43; —*καιρὸν εἶναι τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παῦσαι τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως* Hel. 3:5, 5; *ἀμαθία—ἡ τοῦ οἴεσθαι εἰδέναι ἃ οὐκ οἶδεν* Plat. Apol. 29, B; *ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι* Dem. Ol. 1, 23, p. 15; *αἴσχιον τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι* Plat. Gorg. 475, B; *ἐγὼ αἴτιος—τὸ σὲ ἀποκρίνασθαι κτἔ.* Plat. Lach. 190, E; so in apposition or limitation, *ἡ δεινὴ ἀγγελία, τὸ πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς συλλέγεσθαι*, Cyr. 7:5, 52; *ἡ—σωφροσύνη, τὸ μή—ξυγκινδυνεύειν*, Thuc. 1:32; *εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζω, τὸ πολλὰ ἔχοντα πολλὰ καὶ δαπανᾶν* Cyr. 8:3, 45; Plat. Phæd. 62, B; *ἐμὸς ἔρως—τὸ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι καί—ἐμὲ καταβῆναι* 2:5, 22 (Dindorf); but if emphatic, it stands first; as, *τοῦ ζῆν ἡδὲως ἡγεμόνας* Cyr. 1:5, 12; *τοῦ πιεῖν ἐπιθυμίᾳ* Thuc. 7:84; *τοῦ δὲ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἦγετε.* Dem. de Fals. Leg. 149, p. 387; *τοῦ δοκεῖν δύνασθαι λέγειν δόξαν ἐκφέρονται*, Dem. de Class. 1, p. 178; *τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον* Dem. Ol. 1, 23, p. 16; *τῷ ζῆν ἔστι τι ἐναντίον* Plat. Phæd. 71, C; *τὸ μὲν προταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν*, Thuc. 2:53; *τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐσβάλλειν—ἱκανοί εἰσι*, ib. 6:17; it may also stand between a noun and its article; as, *τῇ τοῦ μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστίᾳ* Thuc. 3:75; *ὁ τοῦ γε εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρός* Dem. de Cor. 48, p. 241; *τὴν τοῦ φίλος αὐτοῖς δοκεῖν εἶναι πίστιν* Dem. de Class. 7, p. 180.

When the infinitive with the article, in the genitive or the accusative, constitutes a clause denoting purpose or result, such clause is commonly put last; as, *ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τάς—ναῦς τοῦ ξυμπαρακομισθῆναι.* Thuc. 8:39; *τό τε ληστικόν—καθῄρει—ἐφ' ὅσον ἠδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον εἶναι αὐτῷ.* ib. 1:4;—*τοῦ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ*, ib. 8:87 (Krüger); *ὅσοις τε ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι*, ib. 8:14; *ἐν ἀσφαλεῖ εἶσι τοῦ μηδὲν παθεῖν*, Cyr. 3:3, 31; ib. 2:4, 13; *καταῤῥοφοῦσι, τοῦ δή, εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς.* ib. 1:3, 9; *οὗτοί εἰσιν—ἡμῖν ἐμποδὼν τὸ μὴ ἤδη εἶναι ἔνθα κτἔ.* 4:8, 14; *πᾶς γὰρ ἀσκὸς δύο ἄνδρας ἕξει τὸ μὴ καταδῦναι* 3:5, 11 (Dindorf); *τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μή—κακουργεῖν.* Thuc. 3:1; *οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν κτἔ.* Plat. Crit. 43, C; *οὐκ ἀπέσχοντο οὐδ' ἀπὸ τῶν φίλων τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν αὐτῶν πειρᾶσθαι.* Cyr. 1:6, 32; Plat. Pol. 1, 354, B; *Κίμωνα—παρὰ τρεῖς μὲν ἀφεῖσαν ψήφους τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι*, Dem. adv. Aristocr. 205, p. 688; but, for sake of emphasis, it is sometimes put first; as, *τοῦ δὲ μηδ' ἐντεῦθεν διαφεύγειν σκοποὺς τοῦ γιγνομένου καθίστης*, Cyr. 1:6, 40; *τοῦ μέντοι ἐμὲ ἀνιᾶν καὶ σὺν πονηροῖς ῥᾳδίως οἶμαι κρείττων ἔσται.* ib. 5:4, 36; *ἀναγκάζονται—τὸ ὑπὸ οἴνου μὴ σφάλλεσθαι ἐπιμελεῖσθαι*, Lac. 5:7; and sometimes between another infinitive and its article, *εἰς τὸ μήποτε ὀργὴν τοῦ μὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις κρατῆσαι* ib. 4:6.

IX. THE PARTICIPLE.

I.

THE POSITION OF THE PARTICIPLE IN REFERENCE TO ITS OWN SUBJECT AND OBJECT.

For the position of the Participle in reference to its Subject, whether with or without the article, see under the Article, p. xv., and under the Adjective, p. xvi.; and for the position of the Simple Participle in reference to its Object, see under the Finite Verb, pp. xxxvii–xxxix.

When the participle is used with the article to designate a class, the object regularly stands between the article and participle; as, *τοὺς Μίλητον πολιορκοῦντας* 1:2, 2; *τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας* Hel. 2:3, 50; *οἱ τὰς κλίμακας φέροντες* Thuc. 3:22; *ὁ τοιοῦτον ἄγωνα ἐνστησάμενος* Dem. de Cor. 4, p. 227; *τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων* Isocr. Pan. 1, p. 41; *τοὺς μὴ τὰ σώματα ἀσκοῦντας* Comm. 1:2, 19; *οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι* Thuc. 1:6; *τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας* Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54; *τὸν τἀληθῆ λέγοντα* Plat. Apol. 17, B; *τὸ γὰρ τὰ εἰωθότα ὑπερβάλλον* Hi. 1:17; *τοῖς ταῦτα λέγουσιν* 2:4, 5; Dem. de Cor. 41, p. 240; *τοὺς τοῦτο ποιήσοντας* Dem. Ol. 1, 17, p. 14; *τοῖς τοιαῦτα λέγουσι* Thuc. 3:38; *οἱ τῶν φερόντων τὰ ὅπλα δεξάμενοι* 3:4, 32; *ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντάττων τε καὶ συνέχων* Comm. 4:3, 13; *οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες* Thuc. 6:33; *ὁ δὲ τὴν τούτων ὑπόμνησιν αὐτὸς μόνος ἔχων καὶ τοῦτ' ἀγαπῶν* Cyr. 3:3, 38; *τοῦ Συρίας ἄρξαντος* 1:4, 10; Symp. 8:25; *τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας* Isocr. Pan. 186, p. 80; *ὁ τῶν χαλεπωτάτων εὑρεῖν δεόμενος* Comm. 1:6, 9; *τὸ μέντοι μοι δοκοῦν* Symp. 6:1; *τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας* Thuc. 3:54; *τοῦ αὐτοῖς συμφέροντος* Ath. 1:14; *τὸ τῇ πόλει συμφέρον* Dem. de Cor. 25, p. 233; Plat. Pol. 1, 338 E; *τὰ ἐμοὶ ξυμβεβηκότα* Plat. Apol. 20, A; *ὁ μὲν τῷ εἴδει τὸν νοῦν προσέχων* Symp. 8:25; *ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς ταύτας καὶ τὰς προφάσεις αὐτῷ παρασχών* Dem. de Cor. 156, p. 279; *τῆς τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναστάτους ποιησάσης* Isocr. Pan. 37, p. 48; *τοὺς μὲν ἀμύνεσθαι κελεύοντας* 3:1, 29; Hel. 2:3, 16; *οἱ ψέγειν ἐμὲ βουλόμενοι* 7:7, 43; *τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος* 1:3, 16; *τῶν μένειν τεταγμένων* 4:3, 30; *τοῖς ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν* Isocr. Pan. 182, p. 79; but if the object be emphatic, it may follow both; as, *τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον κτἔ.* 2:2, 20; *τοὺς προθέντας τὴν διαγώμην κτἔ.* Thuc. 3:42; *οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους* Dem. de Cor. 18, p. 231; *ὁ μεμαθηκὼς ἕκαστα* Plat. Gorg. 460, B; *τὸ κωλῦον τὰ τοιαῦτα* Plat. Pol. 4, 439, C; *τοῖς καταψηφισαμένοις μου* Plat. Apol. 41, D; *τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ* 1:3, 20; Comm. 4:6, 15; *παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν* Thuc. 1:84; *οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει* Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90; *τῶν συμφερόντων τῇ πόλει* Dem. de Cor. 139, p. 274; *τοὺς προσελθόντας αὐτῷ* 1:3, 9; *οἱ προσχόντες αὐτοῖς* Thuc. 1:15; *οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις* ib. 1:22; *τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν* 1:9, 15; *τοὺς δ' ἐθέλοντας φυγῆς ἄρχειν* 3:2, 17; *τὸν βουλόμενόν τι λαμβάνειν* 5:2, 18; *τὸν βουλόμενον ἰέναι* Thuc. 1:27; Isocr. Pan. 2, p. 41; *τοὺς μέλλοντας ἀδικεῖν* Thuc. 1:86; Plat. Gorg. 459, E; *ὁ ζητῶν ἄρχειν* Dem. de Cor. 47, p. 241; *ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν λέγειν κτἔ.* 2:3, 5; Hel. 7:5, 24; and so the participles of impersonal verbs, *τὰ πρέποντα εἰπεῖν* Thuc. 8:72; *τῶν ἐνόντων εἰπεῖν* Isocr. Phil. 110, p. 104; *Τῶν γὰρ ἐνόντων ἀξίως ῥηθῆναι* Plat. Phædr. 235, B (Heindorf); or a part of the words forming the object may intervene and the rest follow; as, *ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί* Dem. de Cor. 51, p. 158; *ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν πάθη* ib. 41, p. 239; *τοὺς οὐδὲν ἀποδεξομένους τῶν εἰκῇ λεγομένων* Isocr. Pan. 12, p. 43; *τούς τι δοκοῦντας εἰδέναι* Plat. Apol. 21, E; *τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν* Dem. de Cor. 292, p. 323; *ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον* Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; *τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας* 2:6, 14; *οὐχ οἱ ἐχθρούς, ὦ Κριτία, κωλύοντες πολλοὺς ποιεῖσθαι οὐδ' οἱ ξυμμάχους πλείστους διδάσκοντες κτᾶσθαι* Hel. 2:3, 43; and the object, if very emphatic, is sometimes put before the article and participle; as, *ἐπεὶ τούτου γε τῶν ἀπολυσόντων μεσταὶ μὲν αἱ ὁδοί* Comm. 2:2, 4; *εἶναι δὲ ταῦτα τοὺς ξυνδρᾶσοντας πολλούς* Thuc. 6:64; *οὐκέτι τοῦδ'*

ὁ λέγων ἀδικεῖ Dem. Ol. 3, 18, p. 33; *Ταυτί μοι δοκεῖ δίκαια λέγειν ὁ λέγων* Plat. Apol. 20, D; *ἀμφότερα δ' ἦν αὐτοὺς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος* Lys. Or. Funeb. 29, p. 193; *πλείους ἔσονται ὑμᾶς οἱ ἐλέγχοντες* Plat. Apol. 39, C; *τῷ σώματι ἀεὶ τὰ συντυγχάνοντα* Comm. 1 : 6, 7; *τῷ μιαιφόνῳ μηδὲ τὸν συνόντα* Hi. 4 : 4; *—ὅτι πάντα δοκοίη ἰσχυρῶς τῷ εὐνούχῳ ἔχειν τὰ ἐπιστελλόμενα* Cyr. 5 : 3, 15; or a part before and the rest intervening, *καὶ τὴν σοφίαν ὡσαύτως τοὺς μὲν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας* Comm. 1 : 6, 13; *ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες* Lys. de Vulnere, 4, p. 101.

When a noun has the article and an attributive participle with an object, the whole is regularly included between the article and noun; as, *τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἀγουσιν ἵπποις* 1 : 9, 27; *τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων* Thuc. 1 : 18; *τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας* Dem. Ol. 1, 17, p. 14; *τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους* Dem. de Cor. 179, p. 288; *τῶν παρόντων τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν* Isocr. Pan. 38, p. 48; *τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον* Dem. de Cor. 188, p. 291; *τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν καὶ αἰσχρῶν* ib. 64, p. 246; *ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου Λακεδαιμονίων ἀνήρ* Thuc. 4 : 38; but sometimes the participle only; as, *τοῖς φήνασι θεοῖς τά τε ὀνείρατα καὶ τὸν πόρον* 4 : 3, 13; *ὁ κατειληφὼς κίνδυνος τὴν πόλιν* Dem. de Cor. 18, p. 220; *τοὺς γιγνομένους ζασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων ὧν κτἔ.* 1 : 1, 8; *τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει* Dem. de Cor. 176, p. 287; and sometimes the object; as, *τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα* Thuc. 3 : 56; *τὸ τῷ Χαβρίᾳ ψήφισμα ψηφισθέν* Dem. adv. Lept. 84, p. 482; *τὴν τότε Θηβαίοις ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν* Dem. de Cor. 98, p. 259; *τὰ πρῶτά μου ψεύδη κατηγορημένα* Plat. Apol. 18, A; the object and participle both may follow the article and noun; as, *τὴν πρὸς τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην* Dem. de Fals. Leg. 22, p. 348.

II.

THE POSITION OF THE PARTICIPLE IN ITS SENTENCE.

When a Participle denotes an act simply as preceding another, it is regularly put before the verb to which it relates; as, *τῷ στρατεύματι πέμψας Γλοῦν εἶπεν κτἔ.* 1 : 4, 16; *πέμψαντες ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπήροντο κτἔ.* Thuc. 1 : 25; *καὶ πεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος ἦκεν* 5 : 4, 3; *ὁ δὲ ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα ἔλεγεν·* 1 : 5, 11; Thuc. 1 : 25; *Ἀφικόμενος δὲ ὅπου ἦν αὐτοῖς τὰ φρούρια καὶ ἡ φυλακή, ἐνταῦθα ἐδειπνοποιεῖτο,* Cyr. 1 : 4, 16; Thuc. 1 : 11; *παρελθὼν ταῦτα ἃ νῦν κατηγορεῖς ἐδίδαξας* Dem. de Cor. 22, p. 232; Æschin. adv. Ctes. 97, p. 67; *πρῶτον μὲν εἰς Κεφαλληνίαν πλεύσας χρήματα ἐπράξατο,* Hel. 6 : 2, 38; Thuc. 1 : 30; Plat. Menex. 240, B; *ὁ Ξενοφῶν ἐξαναστὰς εἶπεν·* 6 : 2, 12; Thuc. 6 : 41; *παρελθὼν τοῖς Ἀθηναίοις παρῄνει τοιάδε·* ib. 6 : 15; *Ταῦτα—εἰπὼν κατέβην.* Dem. de Cor. 179, p. 288; *ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο* 1 : 3, 13; *Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 100, p. 67; *Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν κτἔ.* 6 : 4, 25; Thuc. 4 : 38; Plat. Apol. 21, B; *Κῦρος δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς εἶπεν* 1 : 4, 8; Thuc. 7 : 60; *Φαλῖνος δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν,* 2 : 1, 15; Thuc. 2 : 72; Plat. Phæd. 60, C; *ὁ δε λαβὼν τὸ χρυσίον στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων* 1 : 1, 9; *Ῥήνειαν ἑλὼν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ.* Thuc. 1 : 13; *—ἐὰν ἑλὼν κτείνῃ τις,* Plat. de Leg. 9, 874, B; *ἵνα—παυσάμενοι τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φιλονικίας — πολεμήσωμεν,* Isocr. Pan. 19, p. 44; *ἡ δὲ μήτηρ ἐξαιτησαμένη αὐτὸν ἀποπέμπει κτἔ.* 1 : 1, 3; *ἀφ' ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν.* Thuc. 1 : 23; *βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο κτἔ.* Dem. de Cor. 30, p. 235; *ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεκβιβάζειν κτἔ.* 1 : 5, 7; *οἱ μὲν ἔφασαν ἁρπάζοντάς τι κατακοπῆναι* 1 : 2, 25; *τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐκελθόντας ἐκέλευον, εἴ τι βούλονται, εἰπεῖν.* Thuc. 6 : 51; *ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη παυσάμενος τούτων τῶν πόνων— πλεῖν κτἔ.* 5 : 1, 12; Thuc. 2 : 88; *—καὶ τὸν Ἀστυάγην σκώψαντα εἰπεῖν,* Cyr. 1 : 3, 8; *χρὴ διαλυσαμένους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι,* Isocr. Pan. 15, p. 43; but sometimes after the verb; as, *ἔφευγον γοῦν πρὸς ἐκείνους καταλιπόντες ἡμᾶς* 3 : 2, 17; *ἀνέστη Ἀρραλέως δεξάμενος τὸ κέρας* 7 : 3, 29; *ἐβουλεύετο Πρόξενον καλέσας—εἰ κτἔ.* 1 : 10, 5; *ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἰ κτἔ.* Thuc. 3 : 52; *τοὺς φυγάδας ἐκέλευε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ κτἔ.* 1 : 2, 2; *σχολὴ δ' οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον* 4 : 1, 17; *λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν νικήσας ἐρίζοντά οἱ κτἔ.* 1 : 2, 8; *ἐβούλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι·* Hel. 1 : 7, 7; and often after the imperative; as, *ἅπιτε καταλιπόντες* 6 : 4, 26; *φρασάτω τις ἐμοὶ παρελθών* Dem. Ol. 3, 28, p. 36; *Λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών.* Dem. de Cor. 120, p. 267; 53, p. 243; *λέγε μοι ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμὸν κτἔ.* ib. 305, p. 327; *στρατοπεδευσώμεθα παρελθόντες* 6 : 1, 14; but, *ἀναστὰς ἄλλος εἰπάτω* Dem. Ol. 3, 18, p. 33; *εἰπὼν ἀπαλλάγηθι* Plat. Gorg. 491, C; so, if there be two or more participles, they are regularly put first; as, *—ἐμβάντες εἰς πλοῖον καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθέμενοι ἀπέπλευσαν* 1 : 4, 7; 1 : 5, 12; 2 : 1, 8; *ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει κτἔ.* 1 : 1, 7; 1 : 2, 17; *Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον ὁ Ἀρχίδαμος Μελήσιππον πρῶτον ἀποστέλλει κτἔ.* Thuc. 2 : 12; *οἱ ἱππῆς οἱ Συρακοσίων πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν Κατάνην καὶ αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνῆκται, ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι κτἔ.* ib. 6 : 65; Dem. de Cor. 15, p. 230; Isocr. Pan. 35, p. 47; *τὰς μὲν εὑροῦσα, τὰς δὲ δοκιμάσασα χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις παρέδωκεν* ib. 40, p. 48; but may be put last; as, *τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν ζεύξαντές τε τὰς παλαιὰς ὥςτε πλωίμους εἶναι καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες.* Thuc. 1 : 29; or one first, *ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῆει καὶ τὴν στρατηγίαν ἀπειπών.* 7 : 1, 41.

When a participle denotes a contemporary act, or a repeated or continued act, it regularly precedes the verb, as, *πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται κτἔ.* 1 : 5, 4; 6 : 1, 10; *πορευόμενος Οἰνεῶνα αἱρεῖ αὐτῶν καὶ Εὐπάλιον·* Thuc. 3 : 102; Plat. Apol. 23, B; *βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ δώκων εἰςπίπτει κτἔ.* 1 : 10, 1; *πέμπων πιστοὺς ἐπισκοπεῖται* Œc. 4 : 8; *—παύων τῆς ἀρχῆς ἄλλους ἐπιμελητὰς καθίστησι.* Œc. 4 : 7; *ξύλα σχίζων τις—ἴησι τῇ ἀξίνῃ·* 1 : 5, 12; *πολλάκις ἰόντες ἐπὶ τὰς Θύρας ἀπῆτουν* 1 : 2, 11; 2 : 4, 2; *περιὼν Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλούς, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο,* Dem. de Cor. 44, p. 240; *πρὸς ἐμαυτὸν δ' οὖν ἀπιὼν ἐλογιζόμην, ὅτι κτἔ.* Plat. Apol. 21, D; *πέμπων αὐτῷ ἄγγελον ἔλεγε κτἔ.* 1 : 3, 8; *προςπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις ἥρπαζον* Thuc. 1 : 5; *ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κατεστρέφοντο,* ib. 1 : 15; *οἳ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ἐκ παίδων παραλαμβάνοντες ἐπειθον κτἔ.* Plat. Apol. 18, B; *ἃ τότε Ἀβροκόμας προῖὼν κατέκαυσεν* 1 : 4, 18; Cyr. 1 : 4, 16; *κατακλινόμενος εἶπε,* Symp. 2 : 23; *προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν προεῖπον κτἔ.* Thuc. 1 : 26; *ἰὼν ἐπιδεικνύτω ἑαυτόν* Cyr. 3 : 3, 61; *—εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες κρίνετε.* Thuc. 5 : 85; *Ἀλλ' ὑπακούων σχολῇ ὑπήκουσα;* Cyr. 8 : 4, 9; *εὐχόμενος ἄν τις ταῦτα εὔξαιτο·* Antiph. super Chor. 1, p. 141; *τῶν μουσουργῶν ἀκούσας—ἠκουσά τε ἡδέως κτἔ.* Cyr. 5 : 1, 1; *ἐκέλευε περιβαλλομένους ὕπῳ τις ἐπιτυγχάνοι ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτόν.* ib. 1 : 4, 17; but it may also follow, especially if it have a clause as object; as, *ἐχόρευον νόμῳ τινὶ ᾄδοντες.* 5 : 4, 17; *Τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων·* Comm. 1 : 3, 8; *ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι κτἔ.* 1 : 2, 21; *πέμπουσιν εἰς αὐτοὺς Τιμησίθεον—ἐρωτῶντες, πότερον κτἔ.* 5 : 4, 2; Thuc. 1 : 24; *Κῦρος γὰρ ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς—λέγων ὅτι κτἔ.* 1 : 9, 25; 1 : 9, 26; *οἱ δὲ Θηβαῖοι ἔπεμψαν κήρυκας — αἰτοῦντες σῶψαι.* Hel. 4 : 3, 21; *ἀπῆα οὖν καὶ ἐντεῦθεν τῷ αὐτῷ οἰόμενος περιγεγονέναι κτἔ.* Plat. Apol. 22, C; *ἀλλὰ ἰόντων εἰ-*

δότες ὅτι κτἔ. 1 : 4, 8 ; πείθειν δὲ πάλιν κελεύεις ἰόντας 3 : 1, 29 ; Isocr. Pan. 36, p. 48 ; so, if there be two or more, they are regularly put first ; as, οἱ δὲ προσθέυντες καὶ προσελαύνοντες ἠκόντιζον 6 : 1, 7 ; ὁ δὲ παριὼν καὶ παραπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυροτάτους ἐκέλευε κτἔ. 4 : 5, 20 ; 1 : 5, 5 ; but may be put last ; as, προςέρχεται—ἀνὴρ Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι λέγων ὅτι κτἔ. 4 : 8, 4 ; παρέδοσαν τὴν ἀποικίαν τόν τε οἰκιστὴν ἀποδεικνύντες σφῶν ἐκ Κορίνθου ὄντα καὶ τὸ χρηστήριον δηλοῦντες, Thuc. 1 : 25.

When a participle denotes a concession or condition, it regularly precedes the verb ; as, denoting a concession, ἀλλ' Ἕλλην ὢν Ἕλληνας ἀδικεῖ. 7 : 6, 41 ; μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν· 1 : 8, 13 ; ταῦτα πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανε, 2 : 6, 29 ; ἔκ τε Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν εὕροντο ἐπιτήδειον, Thuc. 1 : 58 ; οὔτε γὰρ πόλεις τοσαίδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, Id. 1 : 23 ; 1 : 3 ; Καὶ περὶ μὲν τῶν τότε πραχθέντων ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦτα ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρῆσθαι. Dem. de Cor. 50, p. 242 ; 138, p. 273 ; σὺ παρὼν οὐκ ἀντέλεγες, ib. 222, p. 302 ; εἴπερ μηδὲν διαφέρων οὕτω μεγάλας ποιοῦμαι τὰς ὑποσχέσεις. Isocr. Pan. 14, p. 43 ; 29, p. 46 ; ἔφασαν αὐτοὺς πάλαι ταῦτ' εἰδότας κρύπτειν 1 : 4, 12 ; τὸν δὲ τοιοῦτον—ἔξεστιν ἐπὶ κόρρης τύπτοντα μὴ διδόναι δίκην Plat. Gorg. 486, C ; ὥςτε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες ἀποφεύγειν· 4 : 2, 27 ; and with a particle indicative of the relation, μέσον ἔχων τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ κτἔ. 1 : 8, 23 ; Comm. 2 : 1, 14 ; ἡ γὰρ Λακεδαίμων—ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ παλαιοτάτου εὐνομήθη Thuc. 1 : 18 ; Dem. Ep. Phil. 16, p. 163 ; γιγνώσκων ὁ ἄνθρωπος τὰ κακὰ ὅτι κακά ἐστιν, ὅμως αὐτὰ ποιεῖ. Plat. Protag. 355, C ; ἐπεὶ κἂν σύ, καίπερ τηλικοῦτος ὤν—εἴ σε διδάξειεν—βελτίων ἂν γένοιο. Plat. Protag. 318, B ; ὁ δέ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων, ὅμως οὐκ ἐπελάθετο τοῦ θείου, Hel. 4 : 3, 20 ; denoting a condition, Ἦν μὲν ἥλθομεν ἀπιόντες, παντελῶς ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· 2 : 2, 11 ; 1 : 3, 19 ; 7 : 7, 42 ; —τῆς χάριτος, ἣν σωθέντες ὑπὸ σοῦ, σοὶ ἂν ἔχοιμεν δικαίως. 2 : 5, 14 ; τοῦ δὲ μετρίου ἐννοῶν οὐκ ἂν ἁμαρτάνοις· Hipparch. 4 : 1 ; ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. 2 : 6, 21 ; ἱκανός—φίλος ἂν τοῖς πρώτοις μὴ ἠττᾶσθαι κτἔ. 2 : 6, 17 ; οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι. 1 : 2, 11 ; Comm. 1 : 3, 8 ; ib. 1 : 4, 14 ; τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε, Dem. Ol. 1, 1, p. 9 ; —πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας μένειν. Thuc. 1 : 27 ; it may also follow ; as, denoting a concession, ἀπεκρυπτόμην ὑμᾶς ἔχων πολλὰ καὶ σοφὰ λέγειν Symp. 1 : 6 ; αὐτῶν παρημέλουν ὄντες ἄποικοι· Thuc. 1 : 25 ; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν, Dem. Ol. 3, 27, p. 36 ; Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὗρον, χαλεπὰ ὄντα, παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. Thuc. 1 : 20 ; οὗτος μὲν οἴεταί τι εἰδέναι οὐκ εἰδώς, Plat. Apol. 21, D ; ἐὰν δοκῶσί τι εἶναι μηδὲν ὄντες, ib. 41, E ; and with a particle indicating the relation, καὶ τότε προςεκύνησαν, καίπερ εἰδότες ὅτι κτἔ. 1 : 6, 11 ; Cyr. 4 : 5, 32 ; ἀδύνατον οὖν θεῶν παισὶν ἀπιστεῖν, καίπερ ἄνευ τε εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων λέγουσιν, Plat. Tim. 40, D ; ἐμοὶ μέντοι ὅμως πειθονται ὑστέρῳ ὄντι Cyr. 2 : 3, 22 ; so Μένωνα δὲ οὐκ ἐζητει, καὶ ταῦτα παρ' Ἀριαίου ὢν τοῦ Μένωνος ξένου. 2 : 4, 15 , Cyr. 2 : 3, 9 ; denoting a condition, ἄριστον γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδ' ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν λέγειν τοῖς Ἕλλησι μὴ πορίσας ἄριστον. 2 : 3, 5 ; ἢν πρὶν γενέσθαι ἠπιστησεν ἄν τις ἀκούσας. Thuc. 7 : 28 ; οὐ γὰρ ἂν αὐτοῖς ἔμελεν, εἴ τις—διαφθείρει, μὴ τοῦθ' ὑπολαμβάνουσιν· Dem. Phil. 3, 45, p. 122 ; τὰ αὐτὰ ἂν ἔπραξε καὶ πρώτη λαχοῦσα, Plat. Pol. 10, 620, D ; οἴει σύ, ἔφη, Ἄλκηστιν ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἄν, ἢ Ἀχιλλέα Πατρόκλῳ ἐπαποθανεῖν,—μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς πέρι ἑαυτῶν ἔσεσθαι, κτἔ. Plat. Symp. 208, D ; so, if there be two or more, they are regularly put first ; as, τότε μὲν γὰρ ἄπειροι ὄντες αὐτῶν τό τε πλῆθος ἄμετρον ὁρῶντες, ὅμως ἐτολμήσατε κτἔ. 3 : 2, 16 ; 1 : 8, 13 ; ὑμεῖς δὲ ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυςχεραίνοντες, ἤγετε τὴν εἰρήνην ὅμως· Dem. de Cor. 43, p. 240 ; Plat. Men. 77, C ; but also last ; as, Μετὰ ταῦτ' οὖν ἤδη ἐφεξῆς ᾗα αἰσθανόμενος μὲν καὶ λυπούμενος καὶ δεδιώς, ὅτι κτἔ. Plat. Apol. 21, E ; ὥςτε—μὴ ῥᾳδίως ἀφορμᾶσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μὴ πάθωσι. Thuc. 7 : 75 ; and sometimes one first ; as, τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον οὐκ ἁμαρτάνοι, καὶ οὔτε—μᾶλλον πιστεύων, Id. 1 : 21.

When a participle denotes a cause or reason, it regularly follows the verb ; as, παρῆν δὲ καὶ Σεύθης βουλόμενος εἰδέναι κτἔ. 7 : 6, 8 ; Cyr. 6 : 2, 5 ; —προςέμενον βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων, εἰ κτἔ. Thuc. 6 : 44 ; τί ἠδὺ οἴσθα μηδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα ; Comm. 2 : 1, 30 ; οὐκ ἤθελεν ἀποσπάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος μή κτἔ. 1 : 8, 13 ; Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον—ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φοβουμένους τοὺς Ἀθηναίους. Thuc. 3 : 98 ; Plat. Phæd. 102, D ; οὐκέτι ἐπετίθεντο οἱ πολέμιοι τοῖς καταβαίνουσι, δεδοικότες μή κτἔ. 3 : 4, 29 ; Thuc. 8 : 72 ; ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτόν κτἔ. 1 : 1, 4 ; τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήπασαν, διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, 1 : 2, 26 ; Plat. Apol. 23, E ; Καὶ μὴν ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος. Plat. Phæd. 58, E ; οὐδ' ἂν σὺ διαρραγῇς ψευδόμενος, Dem. de Cor. 21, p. 232 ; αὐτὸς γελάσομαι ἀργύριον λαμβάνων,—αὐτὸς κλαύσομαι ἀργύριον ἀπολλύς. Plat. Io, 535, E ; οἱ δὲ πολέμιοι ὑπέμενον, νομίζοντες καλὸν ἔχειν τὸ χώριον 6 : 3, 25 ; 1 : 9, 29 ; Thuc. 1 : 25 ; Dem. de Cor. 26, p. 234 ; εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ ὅπλων ἦλθον πιστεύσαντες ταῖς σπονδαῖς, 3 : 1, 29 ; οἵ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο δυνάμει προὔχοντες κτἔ. Thuc. 1 : 18 ; αἱ δὲ πέλται αὐτῶν ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε διεφαίνοντο χαλκαῖ οὖσαι. 5 : 2, 29 ; ὥςτε—τὸν Πέρσην ἐκπεπλῆχθαι θεωροῦντα. 2 : 4, 26 ; ὥςτε δυςχρήστους εἶναι ἀνάγκη ἀτάκτους ὄντας 3 : 4, 19 ; and with a particle indicating the relation ; as, ἐγὼ δέ σοι οὐκ ἐθελησω διδόναι πλην μετριους τινάς, ὡς βουλόμενος πρὸς τὰ φρούρια ἐλθεῖν κτἔ. Cyr. 2 : 4, 17 ; ἐδανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν ὡς ἀπειθῶν. 2 : 6, 4 ; καί τινες καὶ τείχη περιεβάλλοντο ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι· Thuc. 1 : 8 ; ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν ὡς πολεμίαν οὖσαν 1 : 2, 19 ; Thuc. 1 : 30 ; Plat. Apol. 17, B ; προπετὴς ἦν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν, ἅτε καὶ φυγὼν ὑπὸ τοῦ δήμου, Hel. 2 : 3, 15 ; ib. 4 : 7, 7 ; ἐπικοινωνοῦσι μὲν δὴ ἀλλήλαις, ἅτε περὶ τὸ αὐτὸ οὐσαι, ἑκάτεραι τούτων, Plat. Gorg. 464, C ; but, if emphatic, it commonly precedes ; as, βουλόμενος οὖν ἐπιδεῖξαι ἐξέτασιν ποιεῖται κτἔ. 1 : 2, 14 ; —μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω· Thuc. 2 : 36 ; οἱ δὲ πολέμιοι δείσαντες ἦκαν ἑαυτούς κτἔ. 4 : 5, 18 ; κἂν μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ, Dem. de Cor. 4, p. 226 ; ὁ δὲ Σιλανὸς δεδιὼς μὴ γένηται ταῦτα καὶ καταμείνῃ που ἡ στρατιά, ἐκφέρει κτἔ. 5 : 6, 17 ; Plat. Protag. 322, C ; Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας εἰλόμην ῥᾳθυμεῖν, Isocr. Pan. 3, p. 41 ; οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων συμμάχους ὑμᾶς ἄγω, 1 : 7, 3 ; πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν ἔρχεται κτἔ. 1 : 1, 10 ; ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠττηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, 1 : 2, 9 ; Thuc. 1 : 30 ; οἱ δὲ Ἕλληνες—ἀκούοντες τὴν Κύρου ἀρετήν—συνεπορεύοντο. 1 : 4, 9 ; ἀκούσαντες δ' οἱ στρατιῶται ἐχαλέπαινον 1 : 5, 11 ; Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἐξεπλάγην καὶ προςβλέπων αὐτὸν ἐφοβούμην, Plat. Pol. 1, 336, D ; οἱ δὲ ὁρῶντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων· 1 : 3, 2 ; Cyr. 4 : 1, 8 ; προαισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, ἀποστὴναι πρὸς Κῦρον, τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε κτἔ. 1 : 1, 7 ; Thuc. 1 : 131 ; νομίζων ἀμεινους καὶ κρείττους—ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προςέλαβον. 1 : 7, 3 ; ὁ Κλέαρχος κρινας ἀδικεῖν τὸν τοῦ Μένωνος πληγὰς ἐνέβαλεν. 1 : 5, 11 ; στασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις—ἐφθάρησαν Thuc. 1 : 24 ; ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἡγμένος ἀλλοτριώτερον—ἀκούῃ μου. Dem. de Cor. 9, p. 228 ; Τιμασίων μὲν ἔχων τοὺς ἱππέας ἐφείπετο, 6 : 3, 28 ; οἱ μὲν δὴ στρατιῶται ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες ἠὔχοντο κτἔ. 1 : 4, 17 ; Ἱππίας μὲν πρεσβύτατος ὢν ἦρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων, Thuc. 1 : 20 ; οἱ γὰρ Κόλχοι, ἅτε ἐκπεπτωκότες τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι 5 : 2, 1 ; Ὁ δὲ Κῦρος ἅτε παῖς ὢν

—*ἤδετο τῇ στολῇ*, Cyr. 1 : 3, 3 ; Ath. 2 : 14 ; Plat. Protag. 343, C ; *οἷον δὲ διὰ χρόνου ἀφιγμένος ἀσμένως ᾄδα κτἑ.* Plat. Charm. 153, A ; so, if there be two or more, they are regularly put last ; as, *οἱ δὲ ἐπείθοντο, οὐχ ἑλόμενοι, ἀλλὰ ὁρῶντες ὅτι κτἑ.* 2 : 2, 5 ; *οὐκ ἐβέλω ἑλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον αἰσχυνόμενος ὅτι—ἔπειτα καὶ δεδιὼς μή κτἑ.* 1 : 3, 10 ; *τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες*, Thuc. 2 : 59 ; *σὺ μέν—τοὺς Θηβαίους ἑλεεῖς, κτήματ' ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων, κτἑ.* Dem. de Cor. 41, p. 239 ; *τὰ ὀνόματα οὐκ ἐπίστατο ὀρθῶς διαιρεῖν, ἅτε Λέσβιος ὢν καὶ ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραμμένος* Plat. Protag. 341, C ; *—πορεύεσθαι πονήρως ἅμα μὲν πιεζομένους, ἅμα δὲ καὶ ταραττομένους·* 3 : 4, 19 ; but first, if emphatic ; as, *οἱ δὲ πολέμιοι ὁρῶντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπετῶς τὸ ὕδωρ περῶντας, ὁρῶντες δὲ τοὺς ἀμφὶ Ξενοφῶντα ἑώντας εἰς τοὔμπαλιν, δείσαντες μὴ ἀποκλεισθείησαν φεύγουσιν* 4 : 3, 21 ; Thuc. 1 : 131 ; *Χειρίσοφος, ἅμα μὲν ἀθυμῶν τοῖς γεγενημένοις, ἅμα δὲ μισῶν ἐκ τούτου τὸ στράτευμα, ἐπιτρέπει κτἑ.* 5 : 10, 14 ; *—τοὺς Ἀθηναίους ἡγοῦμαι μεγάλους γιγνομένους καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν·* Thuc. 1 : 23 ; and sometimes one first ; as, *οὐδ' οἰόμενός με τούτων ἐπιμελεῖσθαι ταῦτα λέγεις, ἀλλ' ἐγχειρῶν με διδάσκειν ὅτε κτἑ.* Comm. 3 : 5, 24.

When a participle denotes manner or means, it regularly follows the verb ; as, *—ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται, ἅμα μὲν λαθεῖν πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι κτἑ.* 4 : 1, 4 ; *ἐπορεύετο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος* 2 : 4, 26 ; *οἱ δὲ παρήλαυνον τεταγμένοι κατ' ἴλας καὶ κατὰ τάξεις·* 1 : 2, 16 ; *—δύναμιν ἠθροιζεν ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος*, 1 : 1, 6 ; *ἔκπλουν ποιεῖται λαθὼν τὴν φυλακήν* Thuc. 1 : 65 ; 3 : 51 ; *συγγίγνονται τοῖς σοφισταῖς λανθάνοντες τοὺς ξένους*, Plat. Protag. 342, C ; *οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, μᾶλλα σεμνῶς ὀνομάζων*, Dem. de Cor. 35, p. 237 ; *ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω ἱέντες μακράν.* 3 : 4, 17 ; *ταῦτα δέ —διεδίδου, πρὸς τοὺς τρόπους ἑκάστου σκοπῶν καὶ ὅτου κτἑ.* 1 : 9, 22 ; *—ἐνίκων ναυμαχοῦντες.* Thuc. 1 : 13 ; Isocr. Pan. 119, p. 65 ; *ἔστε νικῴη καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποιοῦντας ἀλεξόμενος.* 1 : 9, 11 ; *ἢν νικῶσιν ὑμᾶς ὠθοῦντες* Cyr. 7 : 5, 45 ; *ὅπως περιγένηταί σου καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εὖ ποιῶν.* Comm. 2 : 3, 17 ; *τούτου—οὐχ ἡττησόμεθα εὖ ποιοῦντες.* 2 : 3, 23 ; Plat. Leg. 12, 955, B ; *καλῶς ἐποίεις, ὦ Κροῖσε, προνοῶν·* Cyr. 7 : 4, 13 ; *Ἦ καλῶς, ἔφη, ἐποίησας, ὦ Κῦρε, ἄρξας κτἑ.* ib. 7 : 5, 48 ; Plat. Phæd. 60, C ; *καλῶς ἐποίησεν, οὕτω τελευτήσας τὸν βίον·* Lys. adv. Ergocl. 8, p. 180 ; *Ἀδικεῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς ἡμετέρας κώμας πορθοῦντες.* 7 : 7, 3 ; Comm. 1 : 1, 1 ; Plat. Phæd. 63, B ; *πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποιεῖς τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν κτἑ.* Dem. de Cor. 273, p. 217 ; *μέγα ποιοῦμαι φίλιον τοῦτο τὸ χωρίον τοῖς ἐνθάδε συμμάχοις καταλείπων·* Cyr. 5 : 3, 19 ; *περιείργασμαι μὲν ἐγὼ περὶ τούτων εἰπών*, Dem. de Cor. 72, p. 248 ; Plat. Apol. 19, B, *τί οὖν ποτε λέγει φάσκων ἐμὲ σοφώτατον εἶναι* ; ib. 21, B ; *Ὀρθῶς ἄν ποτε ἄρα ὁριζοίμεθα ὁριζόμενοι δικαίους εἶναι κτἑ.* Comm. 4 : 6, 6 ; *φλυαρεῖς ἔχων.* Plat. Gorg. 490, E ; *ᾤχετο ἀπελαύνων.* 2 : 4, 24 ; *ᾤχετο πλέων εἰς Ἑλλήσποντον.* 2 : 6, 3 ; Thuc. 6 : 61 ; *ᾤχοντο ἀποθέοντες*, Cyr. 7 : 5, 40 ; Plat. Theæt. 171, D ; *οἴχομαι φεύγων*, Plat. Symp. 216, A ; *ᾤχετο ἀπιὼν νυκτός κτἑ.* 3 : 3, 5 ; Plat. Phæd. 106, E ; *ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι* 4 : 7, 14 ; *—οἴχεται ἀγομένη.* Plat. Phæd. 108, B ; *ἦκεν ἐλαύνων εἰς κτἑ.* 1 : 5, 15 ; *—θεραπεύεσθαι ἠξίου ἐπιδεικνύμενος ὅτι κτἑ.* 2 : 6, 27 ; *πολὺ οὖν κρεῖττον τοῦ ἐρήμου ὄρους καὶ κλέψαι τι πειρᾶσθαι λαδόντας καὶ ἁρπάσαι φθάσαντας,* 4 : 6, 11 ; *ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ—λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδάς, αἳ κτἑ.* Thuc. 1 : 23 ; Dem. de Cor. 50, p. 242 ; *ἐμπεπλήκασιν ὑμῶν τὰ ὦτα—διαβάλλοντες.* Plat. Apol. 23, E ; *τούτους πάντας πειρῶ νικᾶν εὖ ποιῶν.* Hi. 11 : 14 ; Cyr. 5 : 3, 2 ; *εἰ γὰρ πᾶσι φαινοίμεθα τοὺς μὲν κακῶς ποιοῦντας νικᾶν πειρώμενοι κακῶς ποιοῦντες, τοὺς δ' εὐεργετοῦντας ἀγαθοῖς ὑπερβαλλόμενοι, κτἑ.* Cyr. 5 : 3, 32 ; *—νικᾶν μαχόμενοι πάντας κτἑ.* Ages. 7 : 5 ; *ἱκανὸς νομίσας εἶναι μὴ ἠττᾶσθαι εὐεργετῶν*, 2 : 6, 17 ; *—δόξετε αἴτιοι εἶναι ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν*, 1 : 4, 15 ; *δυνατὸς δὲ ὅσκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶξαι μετὰ σοῦ βουλευόμενος.* Thuc. 1 : 128 ; but, if emphatic, it commonly precedes ; as, *ἐὰν δὲ ἐπ' ὀλίγων τεταγμένοι ἴωμεν*, 4 : 8, 11 ; *προβαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπῆσαν* 1 : 2, 17 ; 6 : 3, 25 ; *διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι.* Thuc. 1 : 6 ; *μαχόμενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου* 1 : 9, 31 (Krüger) ; *ἢν μαχόμενοι νικήσωμεν*, Isocr. Archid. 69, p. 130 ; *ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν*, 2 : 6, 1 ; 2 : 6, 29 ; *—ὅτι φάρμακον πιὼν ἀποθάνοι·* Plat. Phæd. 57, E ; *—ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο.* 2 : 6, 23 ; *ὅσα λοιδορούμενος βεβλασφήμηκε περὶ ἐμοῦ*, Dem. de Cor. 10, p. 227 ; *εἰδὼς ἔλεγεν·* 1 : 6, 11 ; *ὑμᾶς εἰδὼς διδάξω.* 1 : 7, 3 ; *παραβάλλων τὸ ἄλλων ἦθος πρὸς ταῦτα οὕτω κρινέτω.* Comm. 4 : 8, 11 ; Dem. de Cor. 7, p. 227 ; *ἡ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφείπετο* Cyr. 6 : 4, 10 ; Hel. 3 : 5, 19 ; *λαθόντες Ἀθηναίους φρουρούς τε τριακοσίους—ἐξέπεμψαν*, Thuc. 5 : 56 ; *λαθὼν ἐξερχεται*, Plat. Protag. 321, E ; *φθάνων* regularly preceding, *ἀλλὰ φθάνοντες ἤδη ὁρῶμεν τὴν ἐκείνων γῆν.* Cyr. 3 : 3, 18 ; ib. 1 : 5, 3 ; Thuc. 7 : 1, 2 : 52 ; *ὑμᾶς γὰρ δικαστὰς καλῶν ὀρθῶς ἂν καλοίην* Plat. Apol. 40, A ; *ὡς μεῖον ἔχων ἀπηλλάγη*, 1 : 10, 8 ; *οὔτε χαίροντες ἂν ἀπαλλάξαιτε.* 5 : 6, 32 ; *ἀντὶ τοῦ ἀρήγειν τοῖς συμμάχοις φεύγων ᾤχετο·* Cyr. 6 : 2, 20 ; Plat. Parm. 130, D ; *ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην*, Symp. 198, C ; *ἀπιὼν οἴχεται* Plat. Alcib. 1, 131, C ; *σῶν ἂν ἀπελθὼν ᾤχετο.* Plat. Phæd. 106, A ; *σκοπούμενος εὑρήσεις κτἑ.* Comm. 2 : 6, 39 ; *λέγων διδασκέτω.* 5 : 7, 11 ; *—ἀκούσαντες μαθήσεσθε.* Æschin. adv. Ctes. 70, p. 63 ; *—βιασάμενοι τοὺς πολεμίους παρέλθοιεν*, 1 : 4, 5 ; *—καὶ ἀνταγοράζοντες σῖτον ἔζων.* 1 : 5, 5 ; *συμβουλεύω—μηδ' ὁντινα βούλει πρός σε ταχὺ ἐλθεῖν, ἀπειλοῦντα μεταπέμπεσθαι*, Cyr. 4 : 5, 32 ; *προείλετο μᾶλλον τοῖς νόμοις ἐμμένων ἀποθανεῖν ἢ παρανομῶν ζῆν.* Comm. 4 : 4, 4 ; Thuc. 1 : 22 ; *πρὸς τὸ μὴ ἐλλείπεσθαι εὖ ποιῶν* Comm. 2 : 6, 5 ; Thuc. 3 : 12 ; *Διενενόητο—ἀποπλέων οἴχεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου.* 5 : 7, 15 ; *Οὐ γὰρ δοκῶ σοι τοῦτο μελετῶν διαβεβιωκέναι* ; Comm. 4 : 8, 4 ; Apol. 3 ; *εἰ δὲ πείσας βούλεται λαβεῖν*, 2 : 1, 10 ; *διαβάλλων τοὺς πρώτους τούτους ᾠετο δεῖν κτήσασθαι.* 2 : 6, 26 ; Œc. 4 : 7 ; *ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα πάντας ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεὰν τῶν ἀδίκων ἐστίν*, Dem. adv. Lept. 2, p. 457 ; Isocr. Pan. 7, p. 42 ; so, if there be two or more, they are regularly put last ; as, *πολὺ γὰρ ἀπεσπᾶτο φεύγουσα, τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν αἴρουσα, ὥςπερ ἱστίῳ χρωμένη.* 1 : 5, 3 ; Comm. 2 : 6, 23 ; *—νήσων ἠρξέ τε καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας·* Thuc. 1 : 4 ; 1 : 53 ; *Ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ ἑτέρους ἐκβαλόντες οὐδ' ἐρήμην καταλαβόντες οὐδ'—μιγάδες συλλεγέντες*, Isocr. Pan. 24, p. 45 ; Plat. Gorg. 519, C ; but first, if emphatic ; as, *καὶ μαχόμενοι καὶ ναυμαχοῦντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν*, Isocr. de Pace, 43, p. 168 ; *—τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δὲ πολεμοῦντες—εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια* Thuc. 1 : 18 ; *οὔτε κινδυνεύσαντες οὔτε πονήσαντες τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε κτἑ.* 1 : 4, 14 ; or one first ; as, *οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιῄει, ἀλλὰ στρατηγῶν καὶ ἐπαγγελλόμενος, εἰ κτἑ.* 7 : 1, 33 ; *οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ἀποκρυψάμενος ἐγὼ λέγω οὐδ' ὑποστειλάμενος.* Plat. Apol. 24, A.

A participle denoting an attendant circumstance or description is regularly put last ; as, *Πρόξενος δὲ παρῆν ἔχων ὁπλίτας μὲν εἰς πεντακοσίους κτἑ.* 1 : 2, 3 ; 1 : 2, 6 ; *ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ Μαντινῆς ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους*, Thuc. 5 : 58 ; *ἀλλ' ἀπεχώρησαν πάλιν Ὀρέστην ἔχοντες ἀπρακτοι.* Id. 1 : 111 ; *ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Ἀραβίας τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων* 1 : 5, 1 ; *στήλη ἕστηκε παρὰ τὸν ναὸν γράμματα ἔχουσα·* 5 : 3, 12 ; *περιουσίαν δὲ εἰ ἦλθον ἔχοντες τροφῆς* Thuc. 1 : 11 ; *νῦν δ' αὖ ἑτερόν τι ἥκεις ἔχων·* Plat. Gorg. 491, C ; *ἦκον τῇ ὑστεραίᾳ ἄγοντες τριακόσια πλοῖα κτἑ.* 5 : 4, 11 ; Thuc. 7 : 21 ; *νενικηκότα αὐτὸν παγκράτιον ἦκεν ἄγων ἐπὶ τὴν θέαν.* Symp. 1 : 2 ; *τοὺς δὲ ἑπτὰ ἐκείνους ᾤχετο ἄγων* Plat. Phæd. 58, B ; *ἦκεν ἱππεὺς φέρων τὰ ὀνόματα ὧν κτἑ.* Hel. 3 : 3, 11 ; Plat. Phæd. 105, D ; *προὐφαίνετο ὁ*

Κῦρος ἐφ' ἅρματος ὀρθὴν ἔχων τὴν τιάραν κτἑ. Cyr. 8 : 3, 13; ᾤχοντο φέροντες οὖς κτἑ. Thuc. 7 : 8 ; Ἐστρατοπεδεύσαντο δὲ ἑκάστοτε ἀπέχοντες ἀλλήλων κτἑ. 2 : 4, 10 ; Thuc. 4 : 104 ; γέφυρα δὲ ἐπῆν ἐξευγμένη πλοίοις ἑπτά. 1 : 2, 5 ; Ξενοφῶν ἀνίσταται ἑσταλμένος ἐπὶ πόλεμον ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, 3 : 2, 7 ; ἐπὶ δικαστήριον ἀναβέβηκα ἔτη γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα· Plat. Apol. 17, D ; 18, B ; σὺ ὁπότε πρὸς ἡμᾶς ἔλθοις πρεσβεύων, 7 : 7, 6 ; πείθει ἀποστῆναι ἔχοντα τούς τε παῖδας κτἑ. Hel. 3 : 4, 10 ; οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις ἔχων καὶ πλοῖα κτἑ. 5 : 1, 4 ; ἀκούω δὲ κώμας εἶναι καλὰς οὐ πλέον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας· 3 : 2, 34 ; τοὺς μὲν ὁπλίτας αὐτοῦ ἐκέλευσε μεῖναι τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας, 1 : 5, 13 ; ἦσαν ἐπὶ τὴν διαίρεσιν, μάλα ἐπὶ τῷ ἱππικῷ γελῶντες· Cyr. 4 : 5, 55 ; ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς· 1 : 3, 2 ; ἑστη ἀποβλέπων ὑπὲρ κτἑ. Cyr. 7 : 5, 3 ; ἔστασαν ἀποροῦντες τῷ πράγματι. 1 : 5, 13 ; ἑκάθητο κλαίουσα Cyr. 7 : 3, 14 ; but, if emphatic, it may be put first ; as, Πασίων δέ— τριακοσίους μὲν ὁπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο· 1 : 2, 3 ; Cyr. 2 : 1, 11 ; οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων, Thuc. 4 : 118 ; ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες παρέσονται πρὸς σὲ δῶρα. 7 : 3, 31 ; εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν—ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. 2 : 6, 27 ; ὡς μὴ πεινῶντες τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἄγωσιν. 1 : 9, 27 ; ἤδη δὲ φυγὰς ὢν ἔρχεται πρὸς Κῦρον, 2 : 6, 4 ; εἰ δὲ βουλεύων ἐγώ—ᾠμην κτἑ. Dem. de Cor. 28, p. 234 ; ἀλλὰ πρὸς τὸν τῶν Βακτριανῶν βασιλέα πρεσβεύων ᾤχετο· Cyr. 5 : 1, 3 ; —ἔχων δὲ ἥκειν τάλαντα πεντακόσια· Hel. 1 : 5, 3 ; and especially as designating time or state ; as, ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, Thuc. 4 : 64 ; ὅπερ ἀρχόμενος ἐγὼ ἔλεγον, Plat. Apol. 24, A ; Theæt. 174, B ; τελευτῶν ἐχαλέπαινεν. 4 : 5, 16 ; 6 : 1, 8 ; Isocr. Pan. 140, p. 69 ; παυόμενοι λέγομεν ἤδη ὅτι κτἑ. Thuc. 3 : 59 ; —ζῶσα παρακάθημαι. Cyr. 7 : 3, 10 ; ζῶντές τε ἁλίσκονται κτἑ. Comm. 3 : 12, 2 ; τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον. Thuc. 4 : 101 ; ἔτι παῖς ὤν —πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο. 1 : 9, 2 ; 1 : 9, 4 ; εὐθὺς μὲν μειράκιον ὢν ἐπεθύμει κτἑ. 2 : 6, 16 ; 2 : 6, 28 ; ἦν δεῖ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι, Thuc. 8 : 81 ; ζῶντας ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς γονέας τρέφειν, Dem. adv. Timocr. 107, p. 733 ; but, ὅπερ εἶπον ἀρχόμενος Isocr. Nicocl. 54, p. 25 ; ὑποχείριοι δὲ μηδέποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις, 3 : 2, 3 ; Thuc. 7 : 85 ; οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, Dem. de Cor. 3, p. 226 ; βουλόμενοι ἀγαγεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας, Thuc. 4 : 37 ; so, if there be two or more, they are regularly put last ; as, Τιρίβαζος παρηκολούθει ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἀπέχων ὡς δέκα σταδίους· 4 : 4, 7 ; ὁ δ' ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθείς, 1 : 1, 4 ; ἄνεμος βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει παντάπασιν ἀποκάων πάντα καὶ πηγνὺς τοὺς ἀνθρώπους. 4 : 5, 3 ; ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, Thuc. 1 : 22 ; rarely first, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὀρόνταν οὔτε τεθνηκότα οὐδεὶς εἶδε πώποτε 1 : 6, 11 ; and sometimes one first ; as, οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσωσι θεραπεύοντες, Thuc. 1 : 19.

When a participle is the complement of a verb, it regularly follows ; as, —ἄρξομαι διδάσκων ἐκ τῶν θείων. Cyr. 8 : 8, 2 ; ib. 8 : 7, 26 ; ἠρχόμεθα διαλεγόμενοι, Plat. Theæt. 187, A ; ἐξώρμησε λέγων τοιάδε· Thuc. 6 : 88 ; διεγένοντο δὲ τὴν νύκτα τῦρ κάοντες· 4 : 5, 4 ; διετέλουν χρώμενοι τοῖς κτἑ. 3 : 4, 17 ; Comm. 1 : 6, 9 ; διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην· Cyr. 1 : 2, 6 ; ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων Thuc. 7 : 39 ; ἐπαύσατο πορευόμενος, 4 : 6, 6 ; 5 : 9, 27 ; ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες αὐτόν Thuc. 2 : 65 ; Dem. adv. Lept. 163, p. 507 ; Isocr. Pan. 134, p. 68 ; —πέπαυμαι λέγων. Plat. Phæd. 100, B ; ἔτυχε γὰρ θυόμενος. 2 : 1, 9 ; εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, Thuc. 5 : 98 ; ἐὰν τύχῃ μὴ εἰδώς, Plat. Gorg. 460, A ; ὅστις νεῖν μὴ ἐτύγχανεν ἐπισταμενος. 5 : 7, 25 ; εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια. Thuc. 5 : 8 ; Plat. Phæd. 58, B ; —τυγχάνει γεγραφὼς Κτησιφῶν, Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55 ; οὔτω γὰρ συμβαίνει ἅμα καὶ ἡ τῶνδε εὐγένεια κοσμουμένη. Plat. Menex. 237, C ; ὅπως δὲ μὴ δι' ἀγνοιαν λάθω τι παρανομήσας, Comm. 1 : 2, 34 ; τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα. 1 : 1, 10 ; οὐκ ἂν ἔλαθεν αὐτόθεν ὁρμώμενος κτἑ. Thuc. 5 : 6 ; ὥςτ' ἔλαθον ἐγγὺς προςελθόντες. 4 : 2, 7 ; ᾗ καὶ ῥᾷον ἔλαθον ἐςελθόντες, Thuc. 2 : 2 ; τὸ πολὺ αὐτῆς ἔλαθε κατακαυθέν. Id. 4 : 30 ; λέληθα ἐμαυτὸν σοφὸς ὤν Plat. Euthyd. 295, A ; ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν ἀγνοῶν τι κτἑ. Comm. 3 : 5, 23 ; ἐλάνθανον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γενόμενοι 6 : 3, 22 ; τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομεν ἐπιπεσόντες. 7 : 3, 43 ; ὥςτε πρόσωθεν ἐφθασας ἐλθὼν σὺν πολλῷ στόλῳ πρίν κτἑ. Cyr. 3 : 1, 19 ; ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε Κῦρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, 1 : 3, 14 ; —λέγων ὅτι φθήσονταί τε πλεύσαντες πρίν κτἑ. Thuc. 8 : 12 ; Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, λέγων, Comm. 2 : 3, 11 ; Plat. Symp. 185, E ; οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς ῥητορίοις δουλεῦον. Dem. adv. Timocr. 143, p. 745 ; καὶ φθάνουσιν ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενοι τοὺς πολεμίους. 3 : 4, 49 ; 5 : 7, 16 ; Σμικρόν γε ἔφθης με ἐρόμενος, Plat. Polit. 293, E ; οὐκ ἔφθημεν εἰς Τροιζῆνα ἐλθόντες καὶ τοιαύταις νόσοις ἐληφθημεν, Isocr. Ægin. 22, p. 388 ; Pan. 86, p. 58 ; οὐκ ἐρῶ σοι πρὶν ἂν πανταχῇ πειραθῶ σκοπῶν. Plat. Theæt. 190, E ; οὐκ ἀποκάμνεις μηχανώμενος, Comm. 2 : 6, 35 ; Plat. Polit. 257, B ; ἀπαγορεύει θεώμενος Hip. 11 : 9 ; ἔχαιρε ταῦτα ἀκούων 7 : 2, 4 ; Plat. Protag. 313, D ; ἥσθη τὸν—φόβον ἰδών 1 : 2, 18 ; Plat. Phædr. 276, D ; τῆς Αἰολίδος χαλεπῶς ἔφερεν ἀπεστερημένος. Hel. 3 : 2, 13 ; Thuc. 2 : 16 ; χρὴ παύεσθαι λέγοντας, Isocr. Pan. 5, p. 42 ; ὥςτε μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας πρίν κτἑ. ib. 181, p. 78 ; —τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα Thuc. 1 : 9 ; ὥςτε—λανθάνειν τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον. Id. 1 : 141 ; βουλοίμην δ' ἂν ἄκοντος ἀπιὼν Κύρου λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθών· 1 : 3, 17 ; εἰ δὲ καὶ δυνηθεῖτε τά τε ὄρη κλέψαι ἢ φθάσαι λαβόντες τὸν πατέρα Thuc. 1 : 9 ; οἰόμενος φθήσεσθαι ἀπελθὼν Thuc. 5 : 10 ; Ἆρ' οὖν οὐκ ἀνάγκη ἀπειπεῖν ἡμᾶς οὕτως ἰόντας, Plat. Lys. 219, C ; but, if emphatic, it may precede the verb, and especially διαγίγνομαι, διάγω, and τυγχάνω ; as, κρέα οὖν ἐσθίοντες οἱ στρατιῶται διεγίγνοντο. 1 : 5, 6 ; πολεμῶν διεγένετο μέχρι κτἑ. 2 : 6, 5 ; Cyr. 1 : 1, 1 ; Plat. de Leg. 12, 954, D ; ὁ δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε 1 : 2, 11 ; εἰ ἐπιμελόμενος ὧν δεῖ διάξω, Cyr. 7 : 5, 85 ; Plat. Phædr. 276, D ; ἀσκοῦντες γοῦν κἀκεῖνοι διετέλεσαν Cyr. 1 : 5, 8 ; ib. 1 : 2, 12 ; πραγματεύομενός τε οὐδὲ νῦν πω πέπαυμαι 7 : 6, 35 ; Cyr. 1 : 5, 9 ; Plat. Euthyph. 9, B ; ἀτεχνῶς γε ἀεὶ σκυτέας τε καὶ γναφέας καὶ μαγείρους λέγων καὶ ἰατροὺς οὐδὲν παύει, Plat. Gorg. 491, A ; ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει 2 : 1, 8 ; 5 : 1, 4 ; Isocr. Pan. 6, p. 42 ; Plat. de Leg. 12, 954, B ; ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· 1 : 1, 2 ; 1 : 9, 31 ; 7 : 6, 24 ; τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα. 1 : 1, 9 ; —προσαγορεύοντες λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτούς Plat. Soph. 255, A ; ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, Cyr. 1 : 4, 21 ; ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν, Thuc. 1 · 121 ; οἵτινες γὰρ εὖ πράττοντες ἀπεῖπον, Isocr. Archid. 69, p. 130 ; οὐκ ἄν ποτε λέγων ἀπείποι τὸ τοιοῦτον πρίν κτἑ. Plat. de Leg. 6, 769, E ; ἱππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν· Cyr. 1 : 3, 3 ; ἐπαινούμενοι γὰρ μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι χαίρετε. Cyr. 1 : 5, 12 ; —ἰδὼν μέν, ἰδὼν ἥσθη, Plat. Phædr. 228, B ; —πυνθανόμενοι βαρέως ἔφερον. 2 : 1, 4 ; 7 : 7, 2 ; Isocr. Euag. 54, p. 199 ; ἀκούσαντες δ' οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον, 5 : 7, 2 ; so, if there be two or more, they are regularly put last ; as, οὔποτε ἐπαυόμην ἡμᾶς μὲν οἰκτείρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μακαρίζων, 3 : 1, 19 ; Thuc. 1 : 6 ; οὐδὲν παυόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι καὶ ἀγνοοῦντες ἀλλήλων ὅτι λέγομεν Plat. Gorg. 517, C ; ὃς ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὢν καὶ ἐντίμως ἔχων· 2 : 1, 7 ; ὥςτε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα. Thuc. 4 : 133 ; Plat. Alcib. 2, 140, E ; θεοὶ τουτῷ τῷ ἔργῳ χαίρουσι καὶ πράττοντες καὶ ὁρῶντες· Cyn. 13 : 17 ; ἀπείρηκα ἤδη συσκευαζόμενος καὶ βαδίζων καὶ τρέχων καὶ τὰ ὅπλα φέρων καὶ ἐν τάξει ὢν καὶ φυλακὰς φυλάττων καὶ μαχόμενος, 5 : 1, 2 ; ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προςελθόντας τε καὶ ἀναβάντας, Thuc. 7 : 43 ; but first, if emphatic ; as, κολακεύων καὶ φενακιζων

ὑμᾶς διαγέγονεν, Dem. adv. Aristocr. 179, p. 680; Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90; *ἐσθίοντες καὶ πίνοντες διάγουσιν*, Cyr. 8 : 8, 9; *οὔτε λέγων οὔτε ἀκούων περὶ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπαγορεύει* Cyn. 1 : 16; *πράττοντα καὶ λέγοντα τὰ βέλτιστά με τῷ δήμῳ διατελεῖν* Dem. de Cor. 57, p. 244; or one first, *οὐδὲν ἄλλο ποιῶν διαγεγένηται ἢ διασκοπῶν μὲν τά τε δίκαια καὶ τὰ ἄδικα, πράττων δὲ τὰ δίκαια καὶ τῶν ἀδίκων ἀπεχόμενος*, Comm. 4 : 8, 4; *ἡ ψυχή μου — οὐ τὸ ἀσφαλέστατον σκοποῦσα διῆγεν, ἀλλ' ἀεὶ τοῦτο κύουσα, ἀρά ποτε κτἔ.* Cyr. 5 : 4, 35; *καλός τε ὢν ἐτύγχανε καὶ τιμὴν ἔχων κτἔ.* ib. 1 : 3, 8.

When a participle and its subject are the complement of a verb, they both regularly follow, the subject preceding the participle; as, *ὡς εἶδε Κλέαρχον διελαύνοντα*, 1 : 5, 12; 3 : 3, 2; *ὡς ὁρᾷ τὸ ἄλλο στράτευμα ἡσσημένον*, Thuc. 1 : 63; *ὅταν ἴδωσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἕνεκα πονοῦντας*, Isocr. Pan. 44, p. 49; Plat. Protag. 319, B; *ἐπεὶ ἤκουσε Κῦρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα*, 1 : 4, 5; *ἀκούσεσθε — φίλον αὐτὸν γεγενημένον*, Dem. de Cor. 35, p. 237; *Ἤκουσα δέ ποτε αὐτοῦ καὶ περὶ φίλων διαλεγομένου* Comm. 2 : 4, 1; Plat. Apol. 17, C; *ὡς δ' ᾔσθετο Κῦρον πεπτωκότα*, 1 : 9, 31; Cyr. 3 : 1, 9; Thuc. 6 : 65; Isocr. Pan. 95, p. 252; *καὶ ἅμα ἠσθόμην αὐτῶν διὰ τὴν ποίησιν οἰομένων κτἔ.* Plat. Apol. 22, C; *ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα*. 1 : 7, 16; Plat. Pol. 1, 344, C; *ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης* Thuc. 4 : 6; *οὐ γὰρ ᾤδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα*, 1 : 10, 16; Hel. 2 : 1, 29; *ὡς ἔγνω τὴν ἐςβολὴν ἐσομένην*, Thuc. 2 : 13; *εὑρήσετε δέ — ταύτην ἥκιστα τῶν πολεμίων ἀναγκαζομένην ὑπακούειν*. Cyr. 8 : 1, 4; *καὶ εὗρον εὐθὺς αὐτοὺς ἑστρατοπεδευμένους ἅπαντας*. Thuc. 4 : 54; Isocr. Pan. 26, p. 45; *εἰ ἤγγελλόν τινες —ταῦτα ἀντίπαλα ἡμῖν προςιόντα*, Cyr. 6 : 2, 15; *οὐκ ἀνέχεται τοῦ ἄλλα λέγοντος* Plat. Pol. 8, 564, D; *ἔπαυσαν δὲ καὶ Ἀργείους Κόρινθον σφετεριζομένους*, Hel. 5 : 1, 36; Plat. Gorg. 523, C; *—ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου* Dem. de Cor. 6, p. 227; *νῦν ἐγώ σου δέομαι — μὴ περιδεῖν με διὰ σὲ ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ* 7 : 7, 49; Thuc. 2 : 20; 7 : 6; *— οὗς οὐκ ἀνάσχεσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος* 2 : 2, 1; *—εἶτα ἀνέξεσθαί σου λέγοντος τὰς μὲν εἶναι κτἔ.* Plat. Phileb. 13, B; Apol. 31, B; *ὁρῶν δαπανώμενα τὰ ἑαυτοῦ* 7 : 7, 2; *ἀκούων ἐμοῦ ἀπολογουμένου* Cyr. 5 : 5, 11; with the subject of the participle understood, *Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὑφιέντας τὴν χώραν ἥδη ἡμετέραν εἶναι*; 3 : 5, 5; *θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τιμωμένους ὑπὸ βασιλέως κτἔ.* 1 : 9, 4; *— ὅτι ἥκουον δρουμένην*. 5 : 5, 7; Plat. Apol. 17, C; *ἐπεὶ ᾔσθετο διαβεβηκότας*, 1 : 4, 16; Thuc. 4 : 110; *ὡς ᾔσθοντο τειχιζόντων*, Thuc. 5 : 83; *ὡς ἔγνωσαν ἀπιόντας* Id. 3 : 111; *—οὔτε περιόψεσθαι ἔτι ὥςπερ νυνὶ δεομένους τῶν ἐπιτηδείων*. 7 : 3, 3; *ἐλέγξας ληροῦντα* Plat. Theæt. 171, D; so the participle of an impersonal verb, *ὁρῶ δὲ καὶ σοὶ τούτων δεῆσον*, Comm. 2 : 6, 29; if the subject of the participle be emphatic, it may follow the participle; as, *ἑώρων ἀποροῦντας ἡμᾶς* 5 : 6, 30; Cyr. 8 : 4, 6; *ὡς ἑώρα ἀναγομένους αὐτούς*, Thuc. 2 : 90; 5 : 8; *ὡς δ' ᾔσθοντο εἰς Ἄβυδον καταπεπλευκότα τὸν Νικόλοχον*, Hel. 5 : 1, 7; *οὐκ ᾐσθάνοντο προςιόντων τῶν πολεμίων*· ib. 4 : 2, 19; *εὑρίσκω πλειόνων ἢ πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ἐσομένην ὁδόν*, Cyr. 6 : 2, 25; *ἄκλητον ἐποίησεν Ὅμηρος ἐλθόντα τὸν Μενελέων* Plat. Symp. 174, C; and regularly, if the subject be an infinitive, *ὡς εἶδον ἀδύνατον ὂν τιμωρεῖν τοῖς ἀνδράσι* Thuc. 4 : 15; *— εὑρίσκω μάλιστα τοῦτο λυσιτελοῦν ποιῆσαι*. Hi. 7 : 13; *τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ῥᾷστον ὂν ἀφύλακτα λαμβάνειν*. 2 : 6, 24; but *νομίσωμεν — ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐκγενησόμενον ἡμῖν* Thuc. 7 : 68; if the subject be very emphatic, it may precede the leading word; as, *ἐπεὶ δὲ καὶ Κλέαρχον ἑώρων σπουδάζοντα*, 2 : 3, 12; 4 : 3, 24; Dem. de Cor. 17, p. 230; *ὅταν — τὸν λόγον ἴδῃ τις ἔχοντα πέρας*, Isocr. Pan. 5, p. 42; *ἐν ταῖς ὀλιγαρχουμέναις πόλεσι πτωχοὺς οὐχ ὁρᾷς ἐνόντας*; Plat. Pol. 8, 552, D; *τριήρεις ἥκουε περιπλεούσας κτἔ.* 1 : 2, 21; 2 : 3, 22; *ἐπειδὴ δὲ σοῦ ἀκούω ταῦτα λέγοντος*, Plat. Protag. 320, B; Apol. 19, D; *οὕτω σε οἶδε λαθόντα ὥςτε κτἔ.* Cyr. 3 : 1, 19; *ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα*, 1 : 9, 21; *ὅπῃ ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα* Cyr. 7 : 3, 7; *τὴν μὲν ἐκ Περσῶν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην*, Cyr. 8 : 8, 15; Thuc. 1 : 86; Isocr. Trapez. 38, p. 366; *Καὶ τί μοι σύνοισθα — τοιοῦτον εἰργασμένῳ* Symp. 4 : 62; Plat. Apol. 22, D; *ὑπηρέτας — εὑρήσεις ἀφανεῖς ὄντας* Comm. 4 : 3, 14; *εἰ ἐμέ τις ἐξελέγχοι—ἀδύνατον ὄντα* Plat. Gorg. 522, D; *βασιλέας — πεποίηκε τιμωρουμένους* ib. 525, D; *ἡ πόλις οὐκ ἐπιτρέψει παραβαίνουσι τὸν νόμον* Isocr. Panath. 170, p. 268; *οὐ δύναμαι οὔτε σὲ αἰσθέσθαι πειρώμενον κτἔ.* 2 : 5, 4; *χαλεπὸν μὲν οὖν ἐστιν — τοὺς οἰκείους περιορᾶν ἀπολλυμένους*, Comm. 2 : 7, 2; Thuc. 1 : 24; Isocr. Pan. 181, p. 78; *— τὴν αὐτῶν χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην* ib. 118, p. 65; *καὶ ἡμᾶς δ' ἂν ἔφην ἔγωγε χρῆναι μήπω φανεροὺς εἶναι οἰκαδε ὡρμημένους*, 3 : 2, 24; and regularly, if the subject be a relative pronoun, an indefinite, or a demonstrative of previous reference; as. *οὓς ἑώρα ἐθέλοντας κινδυνεύειν*, 1 : 9, 14; Cyr. 7 : 5, 85; *ἃ δ' ἑώρα συμβησόμενα*, Dem. de Cor. 63, p. 246; *οὓς ἂν αἰσθωνται ἀρχειν αὐτῶν ἐπιχειροῦντας*. Cyr. 1 : 1, 2; *οὓς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους κτἔ.* Thuc. 7 : 70; Plat. Apol. 20, A; *ὃν περιόψεται γιγνόμενον* Plat. de Leg. 5, 744, E; *ἃ οἶμαι ἂν παῦσαι ἐνοχλοῦντα κτἔ.* 2 : 5, 13; *εἰ δὲ τινα ὁρᾷη δεινὸν ὄντα κτἔ.* 1 : 9, 19; *εἴ τινά που ὁρῷεν μὴ κατ' ἀνάγκην πρύμναν κρουόμενον*, Thuc. 7 : 70; *εἰ δὴ ταῦτα ἀπήγγελλέ τις ὑμῖν ἐν τοῖς πολεμίοις ὄντα*, Cyr. 6 : 2, 19; *—ταῦτα περιδεῖν γιγνόμενα* Dem. de Cor. 63, p. 246; and if both be very emphatic, they may both precede, the more emphatic standing first; as, *αὐτῷ Κῦρόν τε ἐπιστρατεύοντα πρῶτος ἤγγειλα κτἔ.* 2 : 3, 19; *ἢ οὔτε ἐμοῦ ὑποβάλλοντος ἀνέξει κτἔ.* Plat. Gorg. 491, A; *φυλαττόμενον δὲ σέ τε ὁρῶ ὡς πολεμίους ἡμᾶς κτἔ.* 2 : 5, 3; *Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμέ—μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω*· 1 : 3, 15; *οὐκ ἔστιν ὅςτις—πλέοντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος* Thuc. 2 : 62; *πειθομένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει* 7 : 1, 34; *νῦν οὖτω με ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς στρατιώταις τολμᾷς περιορᾶν*; 7 : 7, 46; *ἔλεγεν ὅτι οἷοιτο τεθνεῶτας πολλοὺς εἰρήσειν*. 7 : 4, 19; *γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας* Thuc. 2 : 74; and with the subject understood, *ἱκανός — ἁμαρτάνοντας ἐξελέγξαι* Comm. 4 : 8, 11; so, if there be two or more participles, they are regularly put last; as, *αἰσθάνομαι γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐπιβουλευόμενον ἀλλὰ φροντιζόμενον μὴ κτἔ.* Hi. 7 : 10; *ὡς ᾔσθοντο τὴν στρατιὰν ἐξεληλυθυῖαν καὶ ἀδύνατον ὂν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν*, Thuc. 3 : 102; *νῦν δ' οἷδα σαφῶς ἐμαυτὸν οὐκ ἐμμένοντα τῇ πραότητι — ἀλλὰ λέγειν τ' ἐπιχειροῦντα περὶ ὧν κτἔ.* Isocr. Panath. 95, p. 251; *εἴ πῃ ὁρᾴη διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν*, Thuc. 7 : 78; *περιορῶσι τοὺς μὲν αὐτῶν συμμάχους γενομένους οὕτω δεινὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βάρβαρον — κατασκευαζόμενον* Isocr. Pan. 125, p. 66; Lys. adv. Alcib. 2, 6, p. 144; *ξυνίσασι Μελήτῳ μὲν ψευδομένῳ, ἐμοὶ δὲ ἀληθεύοντι* Plat. Apol. 34, B; *ἐμαυτὸν μὲν ὁρῶ οὕτω ταπεινῶς καὶ ἀναξίως ἐλαύνοντα, σὲ δέ—παρόντα*. Cyr. 5 : 5, 8; Thuc. 5 : 9; Isocr. Pan. 13, p. 43; *ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδίδοντα δέ*, Cyr. 1 : 2, 7; Œc. 4 : 7; *εἰ δέ τινα ὁρᾴη δεινὸν ὄντα οἰκονόμον—καὶ κατασκευάζοντά τε ἧς ἄρχοι χώρας καὶ προςόδους ποιοῦντα*, 1 : 9, 19; *εἰ τοῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα καὶ ὄντα δίκην* 7 : 6, 10; *ἠξίουν—μὴ περιδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων ἔκ τε θαλάσσης εἰργομένην καί — πορθουμένην*. Thuc. 8 : 40; so, also, when the subject of the verb and that of the participle coincide, and the participle agrees with the subject of the verb, the participle regularly follows; as, *ἐναγχος μὲν οὖν μέμνημαί σου ἀκούσας ὡς κτἔ.* Cyr. 2 : 4, 12; ib. 1 : 6, 3; *Μέμνησαι οὖν λέγων ὀλίγῳ πρότερον ὅτι κτἔ.* Plat. Gorg. 460, C; *ὁπότε τις αἰσθοιτο κάμνων* Thuc. 2 : 51; *Νόμιζε δ'—ἄνδρα ἀγαθὸν ἀποκτείνων*. 6 : 4, 24; *ἴσθι μέντοι ἀνόητος ὤν, εἰ κτἔ.* 2 : 1, 13; Thuc. 2 : 4; *σύνοιδα ἐμαυτῷ πάντα ἐψευσμένος* 1 : 3, 10; 2 : 5, 7; Plat. Apol. 21, B; *οὔκουν αἰσχύνει οὕτω μώρως ἐξαπατώμενος*; 7 : 6, 21; Plat. Hip. Min. 372, C; *ὑμῖν αἰσχύνοιντ' ἂν μὴ ἀποδιδόντες χάριτας*. Hel. 6 : 5. 44; *—οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο ἰδόντες*· Cyr. 6 : 2, 18; *ἐδείξαν ἑτοῖμοι ὄντες ἀμύνεσθαι*,

Thuc. 4 : 73 ; so after certain passive and intransitive verbs ; as, *Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη*, Thuc. 1 : 2 ; 1 : 3 ; *πολλῷ ὕστερον φαίνεται ἀποθανών*. Plat. Phæd. 58, A ; 107, C ; *εἰ τοῦτο μὴ φανήσεται ὄν*, Plat. Theæt. 190, E ; Isocr. Nicocl. 35, p. 34 ; *εἰ—γὰρ μὴ ὤφθησαν ἐλθόντες* Thuc. 4 : 73 ; *Ὡς δ' ἐν τῷ λόγῳ δεδήλωται Κῦρος καταστησάμενος κτἔ*. Cyr. 8 : 1, 7 ; *ταῦτα—δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ὄντα* Thuc. 1 : 11 ; *ὁ πόλεμος οὗτος—δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν*. Id. 1 : 21 ; [3 : 84] ; *ἐοίκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι*. Hel. 6 : 3, 8 ; *ἔλεγεν ὡς ἀγγέλλοιτο ὁ μὲν Πείσανδρος τετελευτηκώς*, Hel. 4 : 3, 13 ; Dem. Ol. 3, 4, p. 29 ; *ἐὰν ληφθῆτε κλέπτοντες* 4 : 6, 15 ; Plat. Pol. 10, 609, C ; *ὃς ἂν ἀλῷ ἔνδον ὤν*, 7 : 1, 36 ; Thuc. 4 : 46 ; Plat. Apol. 29, C ; *πολλὰ ἂν τάλαντα εὑρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα*. Thuc. 6 : 31 ; *—μὴ κωλύωνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ θάλασσαν περαιούμενοι*. Id. 1 : 26 ; *ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος*. 7 : 6, 11 ; *συνειδέναι σαυτῷ δοκεῖς οὐπώποτ' ἀμελήσας αὐτῶν* Cyr. 1 : 6, 4 ; and after certain adjectives ; as, *δῆλος ἦν ἀνιώμενος* 1 : 2, 11 ; *—δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες* Thuc. 1 : 71 ; Lys. adv. Eratosth. 90, p. 128 ; *ἔνδηλος ἐγίγνετο ἐπιβουλεύων* 2 : 6, 23 ; *φανεροὶ ἦσαν φεύγοντες* 4 : 3, 33 ; 1 : 9, 11 ; Thuc. 7 : 12 ; Dem. de Cor. 19, p. 231 ; *ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζοντες ὅποι κτἔ*. 3 : 5, 13 (Krüger) ; but if the participle be emphatic, it may precede ; as, *ἐπειδὴ πλέοντες τά τε ἐπέκεινα τῆς Σικελίας πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνοντο* Thuc. 6 : 63 ; *τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιτιμίαν ἀφελέσθαι φαίνεται*. Dem. de Cor. 15, p. 230 ; *ἔπειτ' οὐδὲ ψευσθέντες φαίνονται τῶν ἐλπίδων*, Isocr. Pan. 58, p. 52 ; Plat. de Leg. 12, 954, C ; and regularly in Xenophon with *φαίνομαι* ; as, *νῦν γὰρ δὴ ἂν μὲν εὖ συμβουλεύσας φανῶ*, 5 : 6, 4 ; 5 : 7, 10 ; *ὃς ἂν μάλιστα εἰδὼς φαίνηται ἃ κτἔ*. Comm. 3 : 3, 9 ; Cyr. 1 : 3, 1 ; ib. 3 : 1, 27 ; *ὠφέλιμα δὲ ὄντα εὑρίσκετο πάντα* Œc. 6 : 4 ; *οὐδὲν ἀληθὲς ὂν δείκνυται*. Dem. de Cor. 24, p. 233 ; *οὐδὲν οἷαί τ' οὖσαι ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγχονται*. Dem. Phil. 1, 37, p. 50 ; *Ἐάν—οὖν, ἔφη, ἐγώ—βέλτιστος ὢν αὐτῶν δῆλος ὦ*, Comm. 3 : 3, 10 ; *ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας* 1 : 6, 8 ; *καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἦν φανερὸς τὸ ἀπεχθάνεσθαι κτἔ*. 2 : 6, 19 ; Symp. 1 : 7 ; *ὁ δὲ μὴ ἀποκρυπτόμενος φανερὸς ᾖ*, Plat. de Leg. 12, 954, C ; *ἐβούλετο παρασκευαζόμενος γοῦν δῆλος εἶναι*. Thuc. 8 : 59 ; *οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὔτε εἶναι οὔτε μὴ ὄντας δήλους εἶναι*, Id. 8 : 92 ; so if there be two or more, they regularly follow ; as, *οἵοι φαίνονται καὶ λέγοντες ἃ μὴ ἴσασι καὶ πράττοντες*, Comm. 3 : 6, 16 ; Cyr. 2 : 1, 24 ; *φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος καὶ Ἀρκάσι προσπαραschών*, Thuc. 1 : 9 ; 1 : 11 ; Dem. de Cor. 14, p. 230 ; *ἐὰν γὰρ ἐλεγχθῶ ἢ νῦν ταῦτα πράττων ἢ πρότερον πώποτε πεποιηκώς*, Hel. 2 : 3, 49 ; *Ἦν—σύνοιδεν ἑαυτῷ ἐλευθερίας μὲν ἐπιθυμήσας, δοῦλος δ' ὡς οὐδεπώποτε γενόμενος*, Cyr. 3 : 1, 19 ; *—δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλουτεῖν, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν—ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι*, 2 : 6, 21 ; *δῆλος ἦν Κῦρος ὡς σπεύδων πᾶσαν τὴν ὁδὸν καὶ οὐ διατρίβων κτἔ*. 1 : 5, 9 ; *κατάδηλοι γίγνονται προσποιούμενοι μὲν εἰδέναι, εἰδότες δὲ οὐδέν*. Plat. Apol. 23, D ; but if emphatic, they may all precede ; as, *οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται* Plat. Menex. 248, A ; *τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπηρεάζων εὑρέθη*. Dem. de Cor. 138, p. 273 ; or one precede ; as, *οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανερῶς πλουτοῦσιν ἐφαίνετο, ἀλλὰ πειρώμενος κτἔ*. 1 : 9, 19 ; 2 : 5, 38 ; *εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο ἢ πάσχων ὑπό του*, Plat. Symp. 178, D.

The participle denoting a purpose or result, which is commonly in the future tense, but sometimes in the present, regularly follows the verb ; as, *ἀνίσταταί τις τῶν Ἀρκάδων τοῦ Ξενοφῶντος κατηγορήσων*. 7 : 6, 8 ; Plat. Alcib. 1, 106, C ; *—ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήξοντες*. 1 : 10, 5 ; *ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον γραφὴν παρανόμων δικάσων*, Æschin. adv. Ctes. 6, p. 54 ; *ἔρχει πρὸς τοὺς θεοὺς δεησόμενος*, Cyr. 1 : 6, 4 ; ib. 7 : 1, 21 ; *ἥκουσι Λεοντίνους ἐς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες* Thuc. 6 : 50 ; *ἥκομεν ἱκετεύσοντες μή κτἔ*. Isocr. Plataic. 1, p. 297 ; *οἱ μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἐροῦντες*. 7 : 1, 32 ; 4 : 3, 30 ; *ἀπέπλευσε ἡ—Πάραλος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα*. Hel. 2 : 1, 29 ; Thuc. 1 : 29 ; *παρεσκευάζετο γὰρ πορευσόμενος* Hel. 4 : 1, 41 ; Thuc. 5 : 8 ; *προεῖπε δὲ τοῖς ὑπηρέταις, καὶ ἄλλος εἴ τις βούλοιτο τῶν ὁπλοφόρων προίστασθαι ἀκουσόμενος κτἔ*. Cyr. 6 : 2, 13 ; *ἐδόκει γάρ—ἥξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχούμενον* 1 : 7, 1 ; *καὶ ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα ὅτι κτἔ*. 2 : 5, 2 ; 2 : 1, 2 ; *κήρυκά τε προέπεμψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατίῳ ἀπεροῦντα μή κτἔ*. Thuc. 1 : 29 ; 4 : 17 ; *πέμπουσι μέρος τι τῆς στρατιᾶς ἀποτειχιοῦντας κτἔ*. Id. 7 : 79 ; *πέμπει δεῦρο ἄνδρα πευσόμενον κτἔ*. Plat. Euthyph. 4, C ; *διανοεῖ γάρ—παριέναι συμβουλεύσων κτἔ*. Plat. Alcib. 1, 106, C ; *—τούτους ἀποστέλλειν προκινδυνεύσοντας τῶν ἄλλων*. Isocr. Panath. 180, p. 271 ; *—πέμψαι δὲ καὶ προκαταληψομένους τὰ ἄκρα*, 1 : 3, 14 ; *προπέμψαντες κήρυκα—προεροῦντα* Thuc. 1 : 29 ; *πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων* 2 : 1, 17 ; *ἀνιστάμενος συμβουλεύσων* Plat. Alcib. 1, 107, C ; and with the particle *ὡς* ; as, *ἀνίστατο εἰς οἰκημά τι ὡς λουσόμενος*, Id. Phæd. 116, A ; *ἀπῄλθεν ὡς σὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων*. 2 : 6, 5 ; *ἀπῆσαν ὡς περὶ τῶν χρημάτων μαχούμενοι*. 7 : 8, 16 ; Thuc. 6 : 65 ; Plat. Apol. 22, B ; *ἐξέπλει ὡς πολεμήσων κτἔ*. 2 : 6, 2 ; *στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς—ὡς κατάξοντες*, Thuc. 1 : 26 ; *παρεσκευάζετο ὡς ἀπιοῦσα πάλιν* Cyr. 1 : 3, 13 ; Thuc. 2 : 7 ; Plat. Symp. 181, D ; *παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν ἔφη ὡς—ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησιν*. 4 : 4, 18 ; and with a clause between *ὡς* and the participle, *εἱστήκει παρὰ τὰς πύλας ὡς, ὁπότε ἔξω γένοιντο πάντες, συγκλείσων τὰς πύλας* 7 : 1, 12 ; *ἀνίσταντο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ συναγορεύοντες*. Cyr. 2 : 3, 16 ; *Σεύθης δὲ ἧκε βοηθῶν κτἔ*. 7 : 4, 19 ; *ἦλθον γάρ—τάφους τε ἀποδεικνύντες κτἔ*. Thuc. 1 : 26 ; 2 : 73 ; *εἰς τὸ πρόσθεν οἴχονται διώκοντες*, 1 : 10, 5 ; *κατέβαινον βοηθοῦντες ἐπί κτἔ*. Thuc. 4 : 25 ; *πρέσβεις ἔπεμψαν Ἀθήναζε λέγοντας τάδε* Hel. 3 : 5, 7 ; ib. 2 : 4, 37 ; Thuc. 3 : 52 ; *ἀπεπέμφθησαν πρέσβεις ξὺν αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ Κύρου ταὐτὰ λέγοντες ἄγγελοι*. Hel. 2 : 1, 7 ; *πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι φεύγοντες τὴν δίκην* Plat. Euthyph. 8, C ; but if emphatic, it may precede ; as, *ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες παρεληλύθαμεν* 7 : 1, 31 ; *κατηγορήσων, ἐπειδή τις εἰσάγει, πάρειμι* Dem. adv. Mid. 3, p. 515 ; Isocr. Plataic. 2, p. 297 ; *ἀγγελῶν τὸ πάθος ἀφικνεῖται* Hel. 6 : 4, 16 ; *ὥςπερ τὸ πρῶτον μαχούμενος συνήει*. 1 : 10, 10 ; *ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε*. Thuc. 1 : 18 ; *οὐ γὰρ ξυστασιάσων ἦκω*, Id. 4 : 86 ; *ὅπως ἀποβήσοιτο μαντευσομένους ἔπεμπεν, εἰ ποιητέα* Comm. 1 : 1, 6 ; *ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη* Thuc. 4 : 108 ; *εἴκαζον ἢ διώκοντα οἴχεσθαι ἢ καταληψόμενόν τι προεληλακέναι* 1 : 10, 16 ; Thuc. 6 : 23 ; *ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἥκειν κτἔ*. Id. 7 : 75 ; *ὡς διαβαλῶν δὴ ἔρχεται εἰς τὸ δικαστήριον*, Plat. Euthyph. 3, B ; *ὡς—εὐφρανούμενοι οὕτω παρασκευάζονται* Cyr. 1 : 5, 9 ; so if there be two or more, they are regularly put last ; as, *ἐρχόμεθα μὲν καὶ νῦν βοηθήσοντες τούτοις καὶ τιμωρησόμενοι ἄνδρας οἳ κτἔ*. 7 : 7, 17 ; *ἔλεγον ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο ὡς Σεύθην οἰκήσων καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ληψόμενος* 7 : 7, 55 ; *εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι μηδ' ἀναλώσοντες αὐτήν* Plat. Menex. 247, B ; *ἐὰν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀποθανούμενον*, Plat. Crit. 51, B ; *ἐβουλεύσαντο—πέμπειν εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις ταῦτά τε ἐροῦντας καὶ Λύσανδρον αἰτήσοντας ἐπὶ τὰς ναῦς*, Hel. 2 : 1, 6 ; *ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτὸν ὡς δοῦλον ἀντὶ βασιλέως ποιήσοντες καὶ ἀποκτενοῦντες* 3 : 1, 17 ; 2 : 3, 29 ; Plat. Apol. 21, B ; *ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μέν—ἐπιδεικνὺς δέ κτἔ*. 1 : 3, 16 ; *συσκευασμένος ὡς ἀπάξων—καὶ—ἀπιών* 2 : 3, 29 ; so in distribution, *ἀνίσταντο οἱ μέν—λέξοντες—οἱ δέ—ἐπιδεικνύντες κτἔ*. 1 : 3, 13 ; *ἤδη ὥρα ἀπιέναι, ἐμοὶ μὲν ἀποθανουμένῳ, ὑμῖν δὲ βιωσομένοις*, Plat. Apol. 42 ; but sometimes one first ; as, *εἶπεν ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι ἥκοιεν, ἀλλὰ ἐπιδείξοντες ὅτι φίλοι εἰσί*. 5 : 5, 24 ; Thuc. 6 : 63 ; *οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες* Lys. adv. Ergocl. 7, p. 180.

Whenever a participle, according to the above,

would regularly follow the verb, it commonly precedes, if it be connected with a relative pronoun, an indefinite, an interrogative, or a demonstrative of previous reference; as, denoting cause or reason, *ἃ ἐγὼ προορώμενος — καὶ λογιζόμενος τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω*, Dem. de Cor. 27, p. 234; *ᾧ δὴ καὶ πιστεύων Μέλητός με ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην*. Plat. Apol. 19, A; *ἀφ' ὧν ἐκπλήττοντες τὰς πόλεις ἔκτιζον* Thuc. 1 : 12; *ὑφ' ὧν πολλὰ τραύματ' εἰληφὼς εἰκότως τοὺς ἀπείρους τῶν τοιούτων κινδύνων ὡς δειλοὺς σκώπτεις*. Dem. de Cor. 262, p. 314; *πρὸς ὃν ἐγὼ σκοπῶν τοιοῦτόν τι ἔπαθον*, Plat. Apol. 21, C; *τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμποσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ*; Dem. de Cor. 24, p. 233; Plat. Phæd. 63, A; *ἤροντο τί καὶ βουλόμενος ταῦτα πράττοι*. Hel. 3 : 3, 11; *τί δὲ καὶ δεδιότες σφόδρα οὕτως ἐπείγεσθε*; Hel. 1 : 7, 26; *τί μαθὼν ἐμαρτύρησεν κτἑ*. Dem. adv. Aphob. 3, 20, p. 850; Id. adv. Lept. 127, p. 495; *Τὴν δὲ ἐμὴν δύναμιν — ἐν ποίῳ ἔργῳ καταμαθὼν ταῦτά μου καταγιγνώσκεις*; Comm. 3 : 7, 3; *τί οὖν παθόντες τοῦτο ὀνειδίζομεν κτἑ*. Dem. Phil. 4, 39, p. 141; *τί περὶ τούτων καὶ ποῖόν τι πεπονθὼς λέγεις*; Plat. de Leg. 7, 810, D; *ἀκούων ταῦτα Ξενοφῶν ἠπόρει* · 7 : 3, 20; *Κῦρος δὲ τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος μετεπέμπετο τὸν Κλέαρχον* · 1 : 3, 8; Isocr. Pan. 48, p. 50; denoting manner or means, *ἡ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε* Thuc. 3 : 22; *ἃ ἀποδαρέντα καὶ φυσηθέντα ῥᾳδίως ἂν παρέχοι τὴν διάβασιν*. 3 : 5, 9; *ἣν προϊσχόμενοι ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν* Thuc. 1 : 26; Plat. Gorg. 484, D; *τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προςείποι*; Dem. de Cor. 22, p. 232; Plat. Gorg. 448, C; *τί δὴ λέγοντες διέβαλλον οἱ διαβάλλοντες*; Id. Apol. 19, B; *— τί ἂν ποιήσας σοι χαρίσαιτο*. Cyr. 7 : 3, 10; *Ταῦτα, ἔφη, ἔχων, ὦ Κῦρε, εἶσει κτἑ*. ib. 7 : 4, 12; *καίτοι ταῦτα πράττων τί ἐποίει*; Dem. Phil. 3, 15, p. 114; *Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων ἐπειρᾶτο κτἑ*. Thuc. 2 : 65; *τοιαῦτα μὲν δὴ λέγων τε καὶ αὐτὸς ποιῶν — παρεσκεύαζεν*. Comm. 4 : 3, 18; denoting attendant circumstance or description, *Κῦρος δὲ ἔχων οὓς εἵρηκα ὡρμᾶτο* 1 : 2, 5; *ὅσα ἔχων ἔπλει* Thuc. 6 : 31; with a relative adverb, *οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω*, Æschin. adv. Ctes. 257, p. 90; *τί δῆτα ἔχων στρέφῃ*; Plat. Phædr. 236, E; when a participle is the complement of a verb, *ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ* Dem. de Cor. 1, p. 225; *ταύτην ἔχοντες πάντα τὸν χρόνον διατελοῦμεν*, Isocr. Pan. 24, p. 45; *οἷς ἠσθεὶς τύχοι* Cyr. 8 : 4, 6; Hi. 7 : 2; when a participle and its subject are the complement, *ὃν ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντα εὑρίσκωσι* Cyr. 1 : 2, 7; *ὁτιοῦν ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἑώρα*, Dem. de Cor. 14, p. 229; *οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε*, Thuc. 2 : 35; *ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἑώρα τὴν πόλιν*, Dem. de Cor. 13, p. 229; *ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνωνται* ib. 25, p. 233; *εἰ δέ τίς τι καὶ ἄλλο δέον ἑνορᾷ* Cyr. 6 : 2, 39; *οὐδὲ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα περιεῖδεν*, Isocr. Pan. 35, p. 47; and when the subject of the verb and that of the participle coincide, the participle agreeing with the subject of the verb, *ὧν ζῶντες ἠγγελμένοι ἦσαν* Hel. 6 : 4, 16; *Ὃς δ' ἂν ἱεροσυλῶν ληφθῇ* Plat. de Leg. 9, 854, D; *ἣν ἀγαθόν τι τῷ στρατεύματι ἐξηγησάμενος φαίνηται* 4 : 5, 28; *ἣν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντες φαινώμεθα*; 5 : 7, 33; but it sometimes follows, even in these cases; as, *ἃ ἤλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων* Thuc. 1 : 9; *— ἐκ τῶν πόλεων ὧν Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων*. 1 : 1, 8; Isocr. Pan. 21, p. 44; *ὧν ἐγγὺς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες* · ib. 12, p. 43; *ἃ μὲν οὖν τυγχάνω ἀκηκοώς*, Plat. Phæd. 61, D; *ὃν ἄρχων οὐδεὶς οὐδένι ποτε περιόψεται ἐλάττω γιγνόμενον*, Id. de Leg. 5, 744, E; *ὅτου μάλιστα ὀρφὴ δεόμενον* 1 : 9, 22; *ἃ δ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν φανερῶς ἀπεδείχθη πράττων*, Dem. de Cor. 131, p. 271.

The genitive and the accusative absolute, so called, are used in relations given above, and for the most part their place is determined by the same rules.

The genitive absolute is often used in a transition in the discourse, in various relations, and commonly with a demonstrative of previous reference, and so regularly stands first; as, *Τούτων δὲ γιγνομένων κτἑ*. 2 : 4, 2; *Γενομένων δὲ τούτων κτἑ*. Hel. 6 : 4, 16; *Τούτων δὲ τοιούτων ὄντων κτἑ*. 2 : 5, 12; 7 : 1, 28; *Οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων κτἑ*. Dem. adv. Mid. 3, p. 515; Isocr. de Perm. 181; *Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων κτἑ*. Plat. Gorg. 508, C; *Τούτων δ' ὑπαρχόντων κτἑ*. Isocr. de Pace, 77, p. 174; *Οὕτω δὲ τούτων ὑποκειμένων κτἑ*. Plat. Protag. 359, A; *Τούτων δὲ πραχθέντων κτἑ*. Hel. 2 : 3, 3; *Τούτων δὲ λεχθέντων κτἑ*. ib. 4 : 1, 39; *Ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἔδοξέ τι λέγειν τῷ Ἀστυάγει*. Cyr. 1 : 4, 20; *Ταύτης μέντοι τοιαύτης ἀντικαθεστηκυίας πόλεως κτἑ*. Thuc. 1 : 71; *Τοιαῦτα τῶν Ἀθηναίων ἀποκριναμένων κτἑ*. Id. 1 : 54; with the subject understood, *Οὕτω δ' ἐχόντων κτἑ*. 3 : 2, 10; *Ἐκ τούτου συνελθόντων εἶπε πάλιν Ξενοφῶν κτἑ*. 6 : 6, 17; especially in the relation of time; as, *Γεγενημένης δὲ ἡμέρας ἤδη κτἑ*. Thuc. 4 : 114; *Ἤδη δὲ ἑσπέρας γενομένης κτἑ*. Cyr. 1 : 4, 17; Hel. 6 : 5, 17; *Νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης κτἑ*. ib. 5 : 1, 8; *Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης κτἑ*. 2 : 2, 19; *Διαλιπούσης δ' ἡμέρας κτἑ*. Thuc. 3 : 74; *Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος κτἑ*. Id. 3 : 87; *Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος κτἑ*. Id. 3 : 86; so if there be two or more participles, *Τοιούτου μέντοι ξυμβάντος τούτου καὶ σαφῶς ὀηλωθέντος ὅτι κτἑ*. Id. 1 : 74; 5 : 2, 24; *Ἀλλ' ὅμως τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων, κτἑ*. Dem. de Cor. 22, p. 232; Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; Isocr. Pan. 110, p. 63; the accusative, *Δόξαντα δὲ ταῦτα καὶ περαθέντα* Hel. 3 : 2, 19; it is sometimes placed intermediate; as, *Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ στρατηγοῦ διελύθησαν ἐκ τοῦ ξυλλόγου*. Thuc. 6 : 41; *Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευτῶντος κτἑ*. Id. 3 : 25; *οἱ δ' εἶπον ἐρωτήσαντος ὅτι Μάκρωνες*. 4 : 8, 5; so two or more, Dem. Phil. 3, 15, p. 114; and sometimes last, *Ὥςτε τίς ἂν ἐν τούτοις τὸ κρεῖττον ἀγνοήσειεν, οὕτω μεγάλην τὴν διαφορὰν τῶν πραγμάτων ἐχόντων*; Isocr. de Perm. 220; *τὰς μέντοι ναῦς παρέδοσαν Λυσάνδρῳ, ἐτῶν ἤδη τῷ πολέμῳ πέντε καὶ εἴκοσι παρεληλυθότων*. Hel. 2 : 1, 7.

When the genitive and the accusative denote a preceding or a concomitant act, they regularly precede; as, the genitive, *Τούτων λεχθέντων ἀνέστησαν* 3 : 3, 1; *Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων κτἑ*. Thuc. 6 : 105; Dem. de Cor. 18, p. 230; Isocr. Pan. 44, p. 49; Plat. Pol. 1, 338, A; *Ἀποθνήσκοντος γὰρ αὐτοῦ κτἑ*. 1 : 9, 31; *Ἀναπαυομένων δὲ αὐτῶν κτἑ*. Thuc. 7 : 79; so two or more, *Ἔτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλλεγομένων τε ἐς τὸν ἰσθμὸν καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων, κτἑ*. Id. 2 : 13; and with the subject understood, *ἂν δ' οὖν καὶ οὕτως ἰόντων ἐπεξίωσί πῃ*, Cyr. 5 : 4, 49; Thuc. 3 : 72; *Ἤδη δὲ ἐν ὁρμῇ ὄντων — ἦλθε κτἑ*. 1 : 2, 3; 2 : 4, 24; the accusative, *ἀλλὰ δέον ποιεῖν αὐτοὺς τὸ περίδειπνον κτἑ*. Dem. de Cor. 288, p. 321; *ἐάν τέ που δεῆσαν αὐτοὺς ἐκπέμψαι βοήθειαν φοβηθῶσιν κτἑ*. Isocr. Panath. 180, p. 271; they are sometimes placed intermediate; as, *Δημοσθένης δὲ προςπλεόντων ἔτι τῶν Πελοποννησίων ὑπεκπέμπει κτἑ*. Thuc. 4 : 8; 8 : 9.

When the genitive and the accusative denote a concession or a condition, they regularly precede; as, the genitive denoting a concession, *ὥςτε καὶ μεταπεμπομένου αὐτοῦ οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν*, 1 : 3, 10; 1 : 5, 14; *Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ παθόντων διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι κτἑ*. Thuc. 1 : 10; *Ὄντων δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν παρόντων πραγμάτων πᾶσιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, φοβερῶν οὐδένες ἐν μείζονι κινδύνῳ τῶν πάντων εἰσὶν ὑμῶν*, Dem. Phil. 4, 49, p. 144; Id. de Cor. 33, p. 236; Isocr. Pan. 61, p. 53; Plat. Phæd. 58, A; *Ταῦτα γράψαντος ἐμοῦ τότε καὶ τό τε πόλει συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππῳ ζητοῦντος, κτἑ*. Dem. de Cor. 30, p. 235; denoting a condition, *σπεισαμένου Κύρου ἐπίστευε μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν*. 1 : 9, 8; 6 : 3, 17; *μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς οὐδ' ἂν ἐγὼ λόγον οὐδένα ἐποιούμην ἕτερον*, Dem. de Cor. 30, p. 237; *ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥςπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου ποιουμένου*, 1 : 3, 16 (Dindorf); 5 : 7, 24; *ἐγκωμιάζεις μὲν αὐτοῦ τὴν τέχνην ὥςπερ τινὸς ψέγον-*

τος, Plat. Gorg. 448, E; with the subject implied, ὑπαρχόντων ἐνθάδε ἐν ἀφθονωτέροις πλευσόμεθα· 5 : 1, 10; the accusative, ὥςτις ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἔχειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης αἱρεῖται πολεμεῖν, 2 : 6, 6; τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς ὄντος ἀξιώχρεω — ἐξὸν ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν, ἀπεστερήμεθα μὲν χώρας οἰκείας, κτἔ. Dem. Ol. 3, 27, p. 36; κατακείμεθα ὥςπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν. 3 : 1, 14; Œc. 2 : 7; Isocr. Pan. 11, p. 43; — μαγείρους λέγων καὶ ἰατροὺς οὐδὲν παύει, ὡς περὶ τούτων ἡμῖν ὄντα τὸν λόγον. Plat. Gorg. 491, A; they may also follow; as, ἔλεγεν ὅτι διαπεπραγμένος ἥκοι παρὰ βασιλέως δοθῆναι αὐτῷ σώζειν τοὺς Ἕλληνας, καίπερ πάνυ πολλῶν ἀντιλεγόντων ὡς κτἔ. 2 : 3, 25; ἐγὼ ταῦτα πεποίηκα ἀκόντων Ἀθηναίων καὶ λυπουμένων, Dem. de Cor. 40, p. 239; ἐὰν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, ὥςπερ τοῖς προτέροις — καὶ ταῦτα οὐκ ἐπὶ μάχην ἰόντων, ἀλλὰ καλοῦντος τοῦ πατρὸς Κύρου. 1 : 4, 12; τὸν δ' οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι κωλυόντων πολεμίων. 2 : 4, 6; Dem. de Cor. 30, p. 235; οὐ γὰρ ἂν μεταπέϑειν ὑμᾶς ἐζήτει μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. ib. 228, p. 304; Plat. Phæd. 62, C; with the subject implied, Ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ μὲν κεῖται ἑκατέρωϑεν πλεόντων ἐξ Ἡρακλείας καὶ Βυζαντίου, 6 : 2, 3; the accusative, καϑῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας — ἐξὸν ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τριῶν ἢ τεττάρων, εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφῖχϑαι κτἔ. Dem. de Cor. 30, p. 235; Isocr. Pan. 182, p. 79; or stand intermediate; as, the genitive, καὶ ὑμεῖς, ὡς ἔοικε, τοσαῦτα πράγματα ἐχούσης ὑπόσα λέγεις τῆς τυραννίδος, ὅμως προπετῶς φέρεσϑε εἰς αὐτήν, Hi. 7 : 2; οὗτοι δὲ οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα ποιεῖν ἠϑέλησαν. Dem. de Cor. 25, p. 233; καὶ ὁ πόλεμος οὗτος, καίπερ τῶν ἀνϑρώπων — κρινόντων, πανσαμένων δὲ τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον ϑαυμαζόντων, — δηλώσει ὅμως κτἔ. Thuc. 1 : 21; ἵνα μή, ἀπαγγειλάντων ἡμῶν ὅτι μέλλει καὶ παρασκευάζεται πορεύεσϑαι, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς κτἔ. Dem. de Cor. 32, p. 236; Καὶ τούτοις ἀπιστεῖν μικρῶν ἔτι προςτεϑέντων οὐδεὶς ἂν ἀξιώσειεν. Isocr. Pan. 30, p. 46; with the subject implied, ἀνάγκη οὖν οὕτω πορευομένων ἐπὶ λεπτὸν καὶ ἀσϑενὲς τὸ μάχιμον τετάχϑαι· Cyr. 5 : 4, 46; the accusative, ἀκούει τοὺς μὲν ὑμετέρους προγόνους, ἐξὸν αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν Ἑλλήνων — οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους κτἔ. Dem. Phil. 2, 11, p. 68.

When the genitive or the accusative denotes a cause or reason, it regularly follows; as, the genitive, ἐδόκει καὶ τὸ ἐλϑεῖν ἐνταῦϑα ἐξ ἐπιβουλῆς εἶναι, βουλομένων τινῶν κατοικίσαι πόλιν. 6 : 2, 7; 1 : 5, 12; ἵνα καὶ ἡ τύχη συνεπαινῇ ϑεῶν ἴλεων ὄντων. Hipparch. 5 : 14; Isocr. Pan. 28, p. 46; ᾗ καὶ ῥᾷον ἔλαϑον ἐξελϑόντες, φυλακῆς οὐ προκαϑεστηκυίας. Thuc. 2 : 2; ὁ δ' οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν μὴ γιγνομένων τῶν ἱερῶν. 6 : 2, 19; τὰ δ' ἐπιτήδεια ἔχοιεν ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας πολλῆς καὶ ἀγαϑῆς οὔσης καὶ τῶν ἐργασομένων ἐνόντων· 2 : 4, 22; Περικλῆς — ᾧχετο κατὰ τάχος ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας, ἐξαγγελϑέντων ὅτι Φοίνισσαι νῆες ἐπ' αὐτοὺς πλέουσιν· Thuc. 1 : 116; παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις ἑκάστοις λαμβάνειν ἄνδρας — ὡς ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι. 1 : 1, 6; καὶ συνδιαμένειν δὲ παρακαλεῖτε, ὡς ἐμοὶ τούτου συνδοκοῦντος· Cyr. 4 : 5, 53; ἔλεγε Ϝαῤῥεῖν ὡς καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον· 1 : 3, 8; Thuc. 7 : 73; μή τι καὶ πάϑω ὑπὸ σοῦ, ὡς ἠδικηκότος ἐμοῦ μεγάλα. Cyr. 6 : 1, 37; so two or more, Νομίζω δ' ἔγωγε — οὐδ' ἡμῖν εἶναι οὐδεμίαν σωτηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω δὲ τεϑαῤῥηκότων. 6 : 1, 12; — μουσικὴν ποιεῖν, ὡς φιλοσοφίας μὲν οὔσης μεγίστης μουσικῆς, ἐμοῦ δὲ τοῦτο πράττοντος. Plat. Phæd. 61, A; the accusative, οὐδέ γε τὸ φρουρεῖν μισϑοῦσαι ξυνήρεσκέ μοι, ἐξὸν αὐτῶν τῶν πολιτῶν τοσούτους προςλαμβάνειν, Hel. 2 : 3, 42; — ἀπάγειν, ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου. Thuc. 1 : 28; Æschin. adv. Tim. 78, p. 11; παρηγγύησε τοῖς Πέρσαις παρασκευάζεσϑαι, ὡς αὐτίκα δεῖσον διώκειν, Cyr. 3 : 2, 8; — ἄδηλον ὂν ὁπότε τις — ἄλλος ἀφαιρήσεται, Thuc. 1 : 2; with a clause between the particle and the participle, τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσϑαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, τοξεύειν δεῆσον, 5 : 2, 12; they may also precede; as, κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων πάντες οὗτοι οὓς ὁρᾶτε βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται κτἔ. 1 : 5, 16; 1 : 5, 7; δόξαντος δὲ τούτου — Hel. 1 : 1, 36; καὶ δοξάντων τούτων καταλιπεῖν κτἔ. Id. 1 : 7, 30; καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασϑέντος οἵ τε Λακεδαιμόνιοι κτἔ. Thuc. 1 : 18; 1 : 8; πάσας δ' αἰτίας καὶ βλασφημίας ἅμα τούτου κεχρημένου ἀνάγκη κάμοὶ — ἀποκρίνασϑαι. Dem. de Cor. 34, p. 237; Isocr. Pan. 44, p. 49; ὥςτε οὕτω γ' ἐχόντων οὐκ οἶδα ὅ τι κτἔ. 3 : 1, 40; Τῶν τοίνυν τὰς πανηγύρεις καταστησάντων δικαίως ἐπαινουμένων ὅτι Isocr. Pan. 43, p. 49; Σημανϑέντων δὲ τῷ Ἀστυάγει ὅτι πολέμιοί εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐξεβοήϑει κτἔ. Cyr. 1 : 4, 18; Δόξαν δὲ ταῦτα, ἐκήρυξαν οὕτω ποιεῖν. 4 : 1, 13; Δόξαν ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεϑα. Plat. Protag. 314, C; Δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα, εἵλεσϑε ἄνδρας εἴκοσι· Andoc. de Myst. 81, p. 11; and sometimes stand intermediate; as, δοῦπος ἦν οἷον εἰκὸς φόβου ἐμπεσόντος γίγνεσϑαι. 2 : 2, 19; ὥςτε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον ὡς οὐχ ἱκανῆς οὔσης τῆς Ἀττικῆς ἀποικίας ἐξέπεμψαν. Thuc. 1 : 2; 1 : 11.

When the genitive denotes an attendant circumstance, it regularly follows; as, Κῦρος δ' οὖν ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη οὐδενὸς κωλύοντος, 1 : 2, 22; Plat. Apol. 18, D; so two or more, τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦϑεν ἐποιοῦντο, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον· Thuc. 1 : 5; 2 : 5; but may precede; as, ὅταν μέντοι, ἀδήλου ὄντος εἰ πολεμίοις ἐντεύξει, πορεύῃ ποι Hipparch. 4 : 2; so two or more, ἐν τάξει τε ἰόντων καὶ μαχομένων ὅπου δέοι, αὐτοὶ δὲ — ἁρπάζειν ἤϑελον 5 : 8, 13.

When the genitive or the accusative denotes a purpose, it regularly follows; as, προςέϑηκε δὲ καὶ δρέπανα σιδηρᾶ — ὡς ἐμβαλούντων εἰς τοὺς ἐναντίους τοῖς ἅρμασιν. Cyr. 6 : 1, 30; ἡ δὲ γνώμη ἦν ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλῶντα καὶ διακόψοντα. 1 : 8, 10 (Dindorf).

Two or more participles denoting different relations with the same verb may stand as above; as, denoting precedent with manner or means, ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους ᾤχοντο ἀπελαύνοντες 7 : 6, 42; 6 : 1, 26; Παραλαβοῦσα γὰρ τοὺς Ἕλληνας — ἀπήλλαξε, τῶν μὲν κυρία γενομένη, Isocr. Pan. 39, p. 48; with concomitant, κελεύει τοὺς Ἕλληνας — παραδόντας τὰ ὅπλα ἰόντας ἐπὶ τὰς βασιλέως ϑύρας εὐρίσκεσϑαι κτἔ. 2 : 1, 8; with attendant circumstance, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλϑόντες οἱ Ἕλληνες ἐκοιμήϑησαν οἰόμενοι τὰ πάντα νικᾶν 2 : 1, 1; with complement, ἀφικόμενος εὗρε τοὺς ἄνδρας διεφϑαρμένους. Thuc. 2 : 6; with purpose, πρὸς αὐτὴν τὴν ϑάλασσαν χωρήσας ἔταξε τοὺς ὁπλίτας ὡς εἴρξων, Id. 4 : 9; cause with time, ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοϑεν, παῖδα ἄκων κατακανών 4 : 8, 25; with complement, ἐτύγχανεν ὡς τιμώμενος ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύϑῃ καϑήμενος. 7 : 3, 29; Thuc. 1 : 10; complement with attendant circumstance, ἐπαύσαρο πορευόμενος, ἀπέχων εἰς τριάκοντα σταδίους, 4 : 6, 6; with purpose, φανεροὶ ἦϑη ἦσαν εἰς τὸ πεδίον καταβαίνοντες ὡς ἐπιϑησόμενοι τοῖς τελευταίοις. 4 : 3, 24; genitive absolute with precedent, Ὄντων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, Ἀντάνδριοι, εἰσὶ δὲ Αἰολῆς, παρακομισάμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου πεζῇ διὰ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους ὁπλίτας ἐςηγάγοντο κτἔ. Thuc. 8 : 108; Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ καὶ Τισσαφέρνης αὐτὸς στρατιᾷ παραγενόμενος καὶ ἐπικαϑελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος — ἀνεχώρησε. Id. 8 : 20; with concession, Ἀποϑνησκόντων δὲ τῶν συστρατήγων — ταὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ ἀπέϑανε, 2 : 6, 29; with cause, Πολιορκουμένης δὲ τῆς Ποτιδαίας οὐχ ἡσύχαζον, ἀνδρῶν τε σφίσιν ἐνόντων καὶ ἅμα περὶ τῷ χωρίῳ δεδιότες· Thuc. 1 : 67; with precedent and purpose, στραφέντες παρεσκευάζοντο ὡς ταύτῃ προςιόντος καὶ δεξόμενοι, 1 : 10, 6; with accusative absolute, στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων τε νεῶν οὐκ οὐσῶν οὐδὲ τῶν ἐςβησομένων, αὐτῶν στασιαζόντων καὶ ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι, τοσαύτη ἡ

ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, Thuc. 8 : 96 ; accusative absolute and dependent case denoting condition, —*ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὡς ὅταν ἐξέλθωσιν ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς ἢ ῥᾳδίως ληψόμενοι βίᾳ* · Id. 4 : 5.

X. THE WORD IN THE PREDICATE.

A noun, adjective, or pronoun, belonging to the Predicate, regularly stands before the verb ; as, a noun before a finite verb, *Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος φυγὰς ἦν* · 1 : 9, 9 ; *Ἐμοὶ γὰρ Κῦρος ξένος ἐγένετο* 1 : 3, 3 ; *ὅτι βασιλεὺς σφίσι φίλος ἔσοιτο* Thuc. 8 : 48 ; *αὐτοί τε πόλις εὐδὺς ἐστε* Id. 7 : 77 ; *ὅτι πλαίσιον ἰσοπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη* 3 : 4, 19 ; *Ἑρμογένης μέντοι ὁ Ἱππονίκου ἑταιρός τε ἦν αὐτῷ κτἔ.* Apol. 2 ; *κύκλιος χορός — αὐτὸς καλὸν θέαμά ἐστιν*, Œc. 8 : 20 ; *ἐπειδὴ ἀνθρώπω ἐστόν* Plat. Apol. 20, B ; *τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν* 2 : 6, 15 ; *ταῦτα νόμος ἐστί* Comm. 1 : 2, 43 ; *τὸ δὲ χωρίον — σχεδὸν τρία ἡμίπλεθρά ἐστιν ὃ κτἔ.* 4 : 7, 6 ; *οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν* Dem. de Cor. 18, p. 231 ; *οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι γεγόνασι* Isocr. Pan. 50, p. 49 ; *τὸ δὲ ὅλον ψεῦδός ἐστιν* Plat. Gorg. 519, B ; *Αὐτὸ ἄν, ἔφη, τὸ δέον εἴη* · 4 : 7, 7 ; *εἰ οὗτοι ῥήτορες ἦσαν* Plat. Gorg. 517, A ; *εἰ οὗτοι δοῦλοι ἔσονται ἀντ' ἐλευθέρων* 7 : 4, 24 ; *ὅπερ μόνον ἔργον ἐστὶν ἀγαθοῦ πολιτοῦ* Plat. Gorg. 517, C ; *δοκεῖν γὰρ εἰδέναι ἐστὶν ἃ οὐκ οἶδεν* Id. Apol. 29, A ; *ἄνθρωπος ὀψοφάγος καλεῖται* Comm. 3 : 14, 2 ; *— μὴ σοφισταὶ καλῶνται* Plat. Phædr. 257, D ; *ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη* Id. Symp. 187, D ; *τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο*. Thuc. 4 : 102 ; *ἡ χώρα — οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη* Id. 6 : 2 ; *στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη οἷς κτἔ.* 1 : 9, 7 ; *Τίνες — στρατηγοὶ ᾑρηνται* ; Comm. 3 : 4, 1 ; *ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς ᾑρητο*, Thuc. 8 : 82 ; *Ἀρχίδαμος βασιλεὺς κατέστη* Id. 2 : 74 ; *οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν* Id. 7 : 69 ; *ὡς τὸ εὐωχεῖσθαι ἐν τῇ Ἀθηναίων γλώττῃ ἰσθίειν καλοῖτο* Comm. 3 : 14, 7 ; *τίνος διδάσκαλοι ἥκετε* Plat. Euthyd. 287, A ; an adjective, *οὔτω μὲν φιλοπόλεμος ἦν* 2 : 6, 6 ; *ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται* Thuc. 1 : 86 ; Æschin. adv. Ctes. 46, p. 60 ; *ἐὰν γὰρ καὶ πάνυ εὐφυὴς ᾖ* Plat. Gorg. 484, C ; *καλοὶ κἀγαθοὶ ἐγεγόνεσαν* ib. 515, E ; *ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν* 1 : 3, 17 ; *χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν* Thuc. 1 : 13 ; *ὅτι — οὗτος ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο πεζῇ* 1 : 4, 18 ; Thuc. 2 : 5 ; *ὅτι — ἐπιστάτας λῃπτέον εἴη* Cyr. 8 : 1, 10 ; *ἅ τε πρὸς τοὺς φίλους ποιητέον ἦν* ib. 1 : 6, 31 ; *μέχρι ὅποι τὴν σοφίαν ἀσκητέον εἴη* Plat. Gorg. 487, C ; *καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίφετος εἴη* Thuc. 6 : 34 ; *τοῦτο βαρύτατόν ἐστι τοῦ στρατεύματος* Cyr. 5 : 3, 37 ; *οἴκτου γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ φθόνου* Thuc. 7 : 77 ; *μέγιστον τῶν κακῶν ἐστι* Plat. Apol. 21, A ; *ἡ πορεία ὁμοία φυγῇ ἐγίγνετο τοῖς ὀπισθοφύλαξι*. 4 : 1, 17 ; *ἡ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν* · Hel. 2 : 1, 18 ; *ἐπειδὴ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο*, 1 : 9, 29 ; *μὴ χαλεπὸς ἡμῖν ἴσθι* Plat. Pol. 1, 336, E ; *ταῦτα μὲν ψεύδη ἦν* 2 : 4, 24 ; *ὅπως ἡμῖν ταῦτα ὡς πλεῖστα ἔσται*, Cyr. 5 : 2, 20 ; Plat. Gorg. 520, A ; *ἀλλ' ὅπερ μέγιστόν ἐστιν* Comm. 1 : 4, 13 ; *τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστιν* 7 : 3, 19 ; *τὸ ἀντίπαλον ἰσχυρὸν ἔσοιτο* Hel. 2 : 3, 42 ; *οἵ γε τὰ δίκαια ποιοῦντες δίκαιοί εἰσι* Comm. 4 : 6, 6 ; *τὰ ὑπ' αὐτοῦ γιγνόμενα πάντα καλὰ καὶ ἀγαθὰ γίγνεται*. Plat. Theæt. 200, E ; *γιγνώσκων τὰ κακὰ ὅτι κακά ἐστιν*, Id. Men. 77, C ; *τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα μυρία ἐγένετο*, Thuc. 2 : 13 ; *οἱ μὲν καλοί τε κἀγαθοὶ τῶν συνόντων εὖνοι ἦσαν*, 2 : 6, 20 ; *οἱ πολιτικοί — καταγέλαστοί εἰσι*. Plat. Gorg. 484, E ; *μὴ τὰ τῆς πόλεως ἄπρακτα γένηται* Comm. 2 : 1, 2 ; *τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐφάνη*. Thuc. 5 : 68 ; *πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο* 1 : 9, 2 ; Hel. 2 : 3, 47 ; Thuc. 4 : 24 ; *οἱ δὲ βέλτιστοι ἀεὶ ἂν πιστοὶ διατέλοιεν* Hel. 2 : 3, 25 ; Thuc. 1 : 34 ; *τά — λεγόμενα — οὐκ ἄπιστα κατέστη* Id. 1 : 23 ; Dem. de Cor. 240, p. 307 ; *ὁρᾶτε — μήτε καταφρονήσαντες ἄφρακτοι ληφθήσεσθε* Thuc. 6 : 33 ; *μόνοι δὲ καταλελειμμένοι ἦσαν* 3 : 1, 2 ; a pronoun, *καὶ τοῦτο ἔστω* 1 : 8, 17 ; *τὸ δίκαιον τοῦτ' ἐστί* Plat. Gorg. 491, D ; *εἰ ταῦτα τοιαῦτα ἔσται* 5 : 7, 26 ; Thuc. 1 : 15 ; Plat. Phæd. 59, A ; *Τὰ δὲ πλεῖστα τοιάδε ἦν τῶν χωρίων* 5 : 4, 30 ; Thuc. 2 : 43 ; *πολλοὶ δὲ ὑμῶν οἱ τοιοῦτοί εἰσι* Plat. Apol. 19, D ; *Ἐγώ — ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ* Thuc. 3 : 38 ; *τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δοκεῖν κτἔ.* Plat. Apol. 29, A ; and even referring to something following, *ἡ μὲν γὰρ γραφὴ κατ' αὐτοῦ τοιάδε τις ἦν* · Comm. 1 : 1, 1 ; *ταῦτα τὰ ἀγαθὰ τοιαῦτά ἐστιν οἷα κτἔ.* Cyr. 5 : 5, 25 ; *τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, οἵσι κτἔ.* ib. 1 : 2, 3 ; *— τοιοῦτοί εἰσιν Ἀθηναῖοι, ὥςτε κτἔ.* Comm. 3 : 4, 1 ; *εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία, ὥςτε κτἔ.* Plat. Symp. 175, D ; *Τελαμὼν δὲ τοσοῦτος ἐγένετο, ὥςτε κτἔ.* Cyn. 1 : 9 ; *τοιοῦτος ὢν οἷον κτἔ.* Comm. 4 : 8, 11 ; *τοσοῦτοι ὄντες ὅσους κτἔ.* 2 : 1, 16 ; 3 : 1, 36 ; and so sometimes the interrogative as representing the predicate, especially when the subject is emphatic ; as, *πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων* ; 5 : 6, 9 ; *σὺ δὲ τίς εἶ — ;* Plat. Gorg. 452, B ; *ταῦτα τί ἐστι* ; Comm. 1 : 2, 43 ; Dem. in Pantæn. 36, p. 977 ; Æschin. adv. Ctes. 127, p. 71 (see further under the Interrogative, p. xxiv.) ; before an infinitive, *εἰ μὲν βούλοιό τῳ φίλος εἶναι*, 2 : 5, 14 ; *εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι*, Comm. 2 : 1, 28 ; *φορὰν — ἣ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι*. Thuc. 2 : 72 ; Plat. Gorg. 507, D ; *τοὺς μέλλοντας ἀπροφασίστους συμμάχους ἔσεσθαι* Cyr. 2 : 4, 10 ; *οἵ τε λέγειν προθυμούμενοι δεινοὶ γενέσθαι* ib. 1 : 5, 9 ; *νομίζων — ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος τῷ στρατιᾷ γενέσθαι* 5 : 9, 20 ; Thuc. 6 : 36 ; Dem. pro Rhod. Lib. 30, p. 199 ; Plat. Apol. 29, A ; *μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι* 3 : 2, 39 ; *φάσκοντες γὰρ ἀρετῆς διδάσκαλοι εἶναι* Plat. Gorg. 519, C ; *εἴ τις — μὴ ὁμολογοίη κακὸς βουκόλος εἶναι* Comm. 1 : 2, 32 ; *Ὁμολογεῖς οὖν περὶ ἐμὲ ἄδικος γεγενῆσθαι* ; 1 : 6, 8 ; *τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην* Thuc. 4 : 62 ; *Κύρου ἐδέοντο ὡς προθυμοτάτου πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι* Hel. 1 : 5, 2 ; *ὡς οὖν θεμιτὸν καὶ ἐμοὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ γενέσθαι* Œc. 11 : 6 ; Hi. 10 : 2 ; *οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι* Thuc. 2 : 87 ; 4 : 126 ; Dem. pro Rhod. Lib. 30, p. 199 ; *τοῦτ' ἐστὶ προδότην εἶναι τῶν φίλων* Hel. 2 : 3, 46 ; *ὥςτε ποιητέον εἶναι ἐν βραχεῖ ὅ τι κελεύοι Σωκράτης*. Plat. Symp. 217, A ; *δοκεῖν σοφὸν εἶναι* Id. Apol. 29, A ; *εἰ δὲ ἔδει τινὰ τούτων κωλυτὴν φανῆναι* Dem. de Cor. 72, p. 248 ; *οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι* Plat. Gorg. 507, D ; *— αὐτοῖς ἐδόξε παντάπασιν ἀνάλωτον εἶναι τὸ χωρίον* 5 : 2, 20 ; *Ἐμοί — οὕτω δοκεῖ· θαυμαστὸν εἶναι τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν ὥςτε κτἔ.* 2 : 5, 15 ; *τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, εἰ κτἔ.* Plat. Apol. 19, E ; *ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις* Thuc. 5 : 15 ; *δοκοῦντες ἄξιοι εἶναι ἐπιμελείας* Plat. Pol. 5, 474, D ; *τῶν μάλιστα δοκούντων φίλων εἶναι* Hi. 3 : 8 ; *ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι* Thuc. 2 : 102 ; *φαίνεται λῃπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι* Plat. Phileb. 34, D ; *ἡμῶν ἔοικας βασιλεὺς εἶναι* Cyr. 1 : 4, 9 ; Plat. Apol. 21, D ; *Κῦρον ἐπεθύμησά μοι φίλον γενέσθαι* 2 : 5, 11 ; *σφόδρ' ἄν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι* Comm. 2 : 1, 27 ; *τῶν δεομένων μου προστάτην γενέσθαι* Cyr. 7 : 2, 23 ; *νόμιζε καὶ σοὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἔσεσθαι* 7 : 7, 52 ; Plat. Apol. 19, A ; *ὃν ᾧετο πιστόν οἱ εἶναι* 1 : 9, 29 ; Thuc. 1 : 84 ; *ἠκουσεν αὐτὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ Ἡλίου* 4 : 5, 35 ; *ἐγὼ φημι ταῦτα μὲν φλυαρίας εἶναι* · 1 : 3, 17 ; *τούτους δὲ ἔφασαν — πολεμικοὺς εἶναι*, 3 : 5, 16 ; Plat. Gorg. 507, C ; *οἱ λεγόμενοι αὐτόνομοι εἶναι* Hel. 6 : 3, 8 ; *ἀπεκρίνατο τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι* · 5 : 6, 29 ; *τὸν χρυσοῦν στέφανον — ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς ὁ νόμος κελεύει*, Æschin. adv. Ctes. 46, p. 60 ; *δεόμενος αὐτοῦ πειρᾶσθαι ἄρχοντα ἐλθεῖν τῶν ἀνδρῶν*, Cyr. 1 : 5, 4 ; and not unfrequently before both the infinitive and the leading verb, *ὅςπερ τάχιστος θάνατος δοκεῖ εἶναι*, 2 : 6, 29 ; *ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι* Thuc. 6 : 33 ; *Κῦρος αἰδημονέστατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικιωτῶν ἐδόκει εἶναι* 1 : 9, 5 ; *καὶ τοῖς ἄλλοις μεγάλων ἀγαθῶν αἴτιοι δόξουσιν εἶναι* Isocr. Pan. 189, p. 80 ; *— δυνατὸν*

δοκοῦντα εἶναι Thuc. 1 : 9 ; *εὐδαιμόνων δοκούντων εἶναι* Plat. Pol. 3, 406, C ; *πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν* Id. Phædr. 275, A ; *πρὸς τὸ τινὰς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας*, Id. Phileb. 51, A ; *Οὐδὲν ἀπόκρυφον δοκεῖ μοι εἶναι*, Comm. 3 : 5, 14 ; *τὸ ἀνδραποδίζεσθαι τοὺς μὲν φίλους ἄδικον εἶναι δοκεῖ*, ib. 2 : 2, 2 ; *φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς κτἔ.* 2 : 6, 21 ; *Γυνὴ δὲ γονή μοι φαίνεται βούλεσθαι εἶναι.* Plat. Crat. 414, A ; *οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι κτἔ.* Thuc. 3 : 37 ; *Γῆ ὀρθότης τοιαύτη τις ἐβούλετο εἶναι, οἵα* Plat. Crat. 422, D ; *ἀδύνατοι φήσετε εἶναι*, Thuc. 4 : 87 ; *φίλος εἶναι φάσκων Ῥοδίων*, Dem. pro Rhod. Lib. 3, p. 191 ; *ὑμῖν—εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι* Dem. Ol. 3, 23, p. 35 ; *αὐτοὶ διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι* Thuc. 4 : 68 ; *τοὺς δὲ ποταμοὺς ἄπορον νομίζετε εἶναι* 3 : 2, 22 ; Thuc. 1 : 1 ; *—τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν σωτηρίαν αὐτῶν εἶναι νομίζοντας.* Isocr. Archid. 69, p. 130 ; *οὓς μάλιστα φρονίμους περὶ τούτων ἥκουον εἶναι.* Cyr. 1 : 6, 15 ; *Πέρσης μὲν ἔφη εἶναι*, 4 : 4, 17 ; *ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι* Thuc. 2 : 81 ; Dem. Ol. 3, 17, p. 33 ; Plat. Apol. 29, B ; *ὅσοι τε πολιτικοὶ προεποιοῦνται εἶναι* Id. Gorg. 519, C ; *τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς προςώποις ἔφασαν φαίνεσθαι* 2 : 6, 11 ; *ὁ πᾶσι φανερὸς δοκῶν εἶναι ἥλιος* Comm. 4 : 3, 14 ; *οἱ εὐδαίμονες δοκοῦντες εἶναι* Plat. Pol. 4, 420, A ; *τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι* Thuc. 6 : 33 ; *οἱ κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι* 7 : 6, 37 ; *ὁ συγγενὴς ποτε φήσας εἶναι* Cyr. 7 : 5, 48 ; *οἱ ἀρτοκόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι* 4 : 2, 21 ; before a participle, *Ἕλλην ὢν τοιοῦτός ἐστιν* 3 : 1, 30 ; *Κύρου δούλου ὄντος* 1 : 9, 29 ; *ξένους ὄντας καὶ τούτους* 1 : 1, 11 ; *αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὤν* Dem. de Cor. 235, p. 305 ; *ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ* 1 : 1, 8 ; *ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῷ* Thuc. 1 : 9 ; *ὡραῖος ὤν* 2 : 6, 28 ; Thuc. 3 : 54 ; Dem. de Cor. 11, p. 228 ; Isocr. Pan. 24, p. 45 ; *οὔτ' ἂν αὐτὸς Σερίφιος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο* Plat. Pol. 1, 330, A ; *ὠφελιμώτατον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν* Comm. 4 : 8, 11 ; *ὥςτε δυςχρήστους εἶναι ἀνάγκη ἀτάκτους ὄντας* 3 : 4, 19 ; *ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι* Cyr. 7 : 1, 32 ; *πολῖται γιγνόμενοι* Thuc. 1 : 2 ; *δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν* Plat. Phædr. 275, B ; *ἔσται τοίνυν σοι—ἀπιέναι οἴκαδε βελτίονι γεγονότι* Id. Protag. 318, A ; *τὰ πολεμικὰ ἀγαθοὶ γενόμενοι* Cyr. 1 : 5, 9 ; *περα τοῦ δέοντος σοφώτεροι γενόμενοι* Plat. Gorg. 487, D ; *ἦν καὶ τύχῃ φίλος ὤν*, Thuc. 1 : 41 ; 6 : 88 ; *ἕως ἂν λάθωμεν ὑδροπόται γενόμενοι.* Cyr. 6 : 2, 29 ; ib. 5 : 3, 9 ; *ἔλαθεν ἑαυτὸν ἀθλιώτατος γενόμενος* Plat. Gorg. 471, B ; Symp. 219, A ; *ὁρῶ—σοὶ ταύτην σύμμαχον οὖσαν.* 2 : 5, 12 ; *ᾠόμην διπλάσιον ὂν γενόμενον* Isocr. Phil. 110, p. 1 14 ; *οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυσοὺς λυπηροὺς ὄντας, οὓς κτἔ.* 2 : 5, 13 ; *οἶδα ὑμᾶς ἐγώ, ὦ Καλλίκλεις, τέτταρας ὄντας κοινωνοὺς γεγονότας σοφίας*, Plat. Gorg. 487, C ; *ἄνθρωπος κλητέος* Id. Crat. 393, C ; *τοὺς μὲν Ἕλληνας ὄντας ἅπαντες ἴσασι, τοὺς δ' ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους.* Dem. pro Rhod. Lib. 5, p. 191 ; *διαβαίνειν τοιοῦτον ὂν τὸ νάπος* 6 : 3, 13 ; *τούτων δὲ τοιούτων ὄντων* 2 : 5, 12 ; *ταῦτα τοιαῦτα ὄντα* Hi. 1 : 13 ; *τοιούτου ξυμβάντος τούτου* Thuc. 1 : 74 ; *ἐπὶ τοιήνδε οὖσαν Σικελίαν* Id. 6 : 6 ; sometimes with the interrogative pronoun, *ἐσκεψάμεθα τίς ποτε ὢν—διήνεγκεν κτἔ.* Cyr. 1 : 1, 6 ; *σὺ δὲ τίς ὢν ταῦτα λέγεις* ; Plat. Gorg. 452, A ; the participle with the article, *οἱ ἐσθλοὶ γενόμενοι* Cyr. 1 : 5, 9 ; *οἱ πλείστου ἄξιοι γεγενημένοι* ib. 7 : 5, 54 ; *τοὺς ἐμπειροτάτους ὄντας* Isocr. Pan. 21, p. 44 ; *οἱ ἄριστοι δόξαντες* Plat. Alcib. 1, 121, E ; *τοὺς γεραιτέρους ὄντας τε καὶ καλουμένους* Cyr. 1 : 2, 13 ; *τὸ Δέλτα καλούμενον* 7 : 5, 1 ; Thuc. 2 : 19 ; Plat. Symp. 190, E ; *τὰς ἡδόνας καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σιτίων τε καὶ ποτῶν* Id. Phæd. 64, D ; *τοὺς τε καλοὺς κἀγαθοὺς ὀνομαζομένους* Thuc. 8 : 48 ; *ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην* 5 : 9, 7 ; *ἄρματα—τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα* 1 : 8, 10 ; *τῆς πόλεως τῆς μητροπόλεως καλουμένης* 5 : 4, 15 ; Thuc. 2 : 23 ; *τοῖς ὀρεινοῖς καλουμένοις Θρᾳξὶ* 7 : 4, 11 ; *τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς* Dem. de Cor. 262, p. 314 ; *τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θράκης* 7 : 1, 33 ; *τὸ Μηδίας καλούμενον τεῖχος* 2 : 4, 12 ; *τὰ Φελλέως νῦν ὀνομασθέντα πεδία* Plat. Criti. 111, C ; *κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη* 1 : 2, 13 ; and when the participle is used as the complement of the verb, the predicate word not unfrequently stands before both the verb and the participle ; as, *κἂν πάνυ πλούσιοι τυγχάνωσιν ὄντες* Comm. 1 : 2, 59 ; Cyr. 2 : 1, 13 ; Ages. 2 : 2 ; *καὶ γὰρ μαχιμώτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄντες* Thuc. 3 : 108 ; *Ὧν οἱ μὲν ἤδη μεστοὶ τυγχάνουσιν ὄντες*, Isocr. Archid. 69, p. 130 ; *εἴ τις κωμῳδοποιὸς τυγχάνει ὤν.* Plat. Apol. 18, D ; *Ἀρίστιππος δέ—ξένος ὢν ἐτύγχανεν αὐτῷ*, 1 : 1, 10 ; *Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος ὢν ἐτύγχανε*, Thuc. 2 : 13 ; *ἐὰν νέοι ὄντες λάθωσιν* Plat. Pol. 10, 613, D.

If the word in the predicate be somewhat emphatic, or have an adjunct following, it may stand after the verb ; as, a noun after a finite verb, *γίγνεται αὐτὸς μηνυτής*, Thuc. 8 : 50 ; *ἐὰν ὑμῖν ὦσι φίλοι* Dem. pro Rhod. Lib. 3, p. 191 ; Plat. Gorg. 516, E ; *ἐὰν δέ γε, οἶμαι, φύσιν ἱκανὴν γένηται ἔχων ἀνήρ*, ib. 484, A ; *Ὑμεῖς γάρ ἐστε στρατηγοί* 3 : 1, 37 ; *Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη* 1 : 4, 4 ; *ἦσαν δ' οὖν οὗτοι ἑκατὸν ὁπλῖται.* 1 : 2, 25 ; Cyr. 1 : 5, 5 ; *ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες* Thuc. 2 : 5 ; *ἔστι δ' ἰσδμὸς τὸ χωρίον* Id. 1 : 26 ; *ἐγένετο δὲ τοῦτο τὸ αἴτιον* Hel. 5 : 4, 24 ; *ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίον ἅπαν ὁμαλὲς ὥςτερ θάλαττα* 1 : 5, 1 ; *εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἄποικοι* Thuc. 4 : 103 ; *ὄνομα δ' αὐτῇ ἦν Λάρισσα* 3 : 4, 7 ; *ὁδὸς δὲ ἦν ἐπὶ τὴν διάβασιν ὡς τέτταρες στάδιοι.* 4 : 3, 16 ; *Ἐπιδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ* Thuc. 1 : 24 ; *ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος, μή κτἔ.* Dem. Ol. 1, 3, p. 10 ; *Τοῦτο δ' ἐστὶν ἀνάμνησις·* Plat. Phæd. 73, D ; *ἥπερ ἐστὶν ἴσως ἀνθρωπίνη σοφία* Id. Apol. 20, D ; *Κύλων ἦν Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος* Thuc. 1 : 126 ; *τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ* 1 : 2, 10 ; 1 : 2, 21 ; *τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα* Plat. Gorg. 493, A ; *ἆρα ὁ πατήρ ἐστι πατήρ τινος, ἢ οὔ* ; Id. Symp. 199, D ; *τὸ λοιπὸν οὐκ ἦδη γίγνεται ὡς ἡμίπλεθρον*, 4 : 7, 6 ; *ἅπαν δὲ τὸ μέσον τῶν τειχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς* 1 : 4, 4 ; *συμβαίνει μέγιστον κακὸν ἡ ἀδικία καὶ τὸ ἀδικεῖν* Plat. Gorg. 479, C ; *ἀνεφάνη δεσπότης ἡμέτερος ὁ δοῦλος* ib. 484, A ; *ἐν μέσῳ—κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἄθλα* 3 : 1, 21 ; *ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνήρ* Plat. Tim. 42, A ; *Κροῖσος μὲν ᾧρηται τῶν πολεμίων στρατηγός* Cyr. 6 : 2, 19 ; Thuc. 4 : 27 ; *Ἑλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίοις κατέστη ἀρχή*, Id. 1 : 96 ; *οἷς ἦλθε σύμμαχος*, Hel. 7 : 5, 18 ; and with the verb omitted, *οὐ τὸ εὖρος στάδιον* 1 : 4, 1 ; an adjective, *Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἀφανεῖς*, 1 : 4, 7 ; *κἂν ὦσι σώφρονες* Comm. 1 : 2, 20 ; *οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ* Dem. de Cor. 19, p. 231 ; *οὐ πάνυ εἰμὶ μνήμων* Plat. Men. 71, C ; *ἐγένοντο ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι* 5 : 3, 3 ; *εἰ γὰρ ἦν τοῦτ' αἴτιον*, Plat. Pol. 1, 329, B ; *ἦν γὰρ ἡ πάροδος στένη* 1 : 4, 4 ; *οὗ ἦν τὸ εὖρος τρία πλέθρα* 1 : 4, 1 ; 3 : 4, 7 ; 5 : 3, 11 ; *ἦσαν δὲ καὶ οἱ πλέοντες πολλοὶ καὶ οἱ τἀργύριον καταβάλλοντες.* Thuc. 1 : 27 ; *ἔστω δὲ ἀδικήματα πάντα — καὶ ἁμαρτήματα ἐμά.* Dem. de Cor. 72, p. 248 ; and with the verb omitted, *λέγειν ἐκέλευσε πᾶσιν ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια καλά.* 1 : 8, 15 ; *Ὁ μὲν δίκαιος ἆρα εὐδαίμων, ὁ δ' ἄδικος ἄθλιος.* Plat. Pol. 1, 354, A ; *Δύναμις μὲν ἄρα καλόν, ἀδυναμία δὲ αἰσχρόν* ; Id. Hip. Maj. 295, E ; Isocr. ad Dem. 15, p. 5 ; *ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον·* 1 : 3, 15 ; *πάντα γὰρ ἦν πολλά* 4 : 6, 12 ; *πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἀπόμαχοι οἱ τετρωμένοι κτἔ.* 3 : 4, 32 ; *αὐτὸς ἦν ἀγαθός* 1 : 9, 30 ; *τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον* 1 : 5, 10 ; *τῶν τριηραρχιῶν οὐδείς ἐστ' ἀτελής*, Dem. adv. Lept. 27, p. 465 ; *φιλοσοφία γάρ τοί ἐστιν, ὦ Σώκρατες, χαρίεν*, Plat. Gorg. 484, C ; *ἄνδρες ἡμέτεροι εἰσὶν οὐδέν* Id. Pol. 8, 556, D ; *τὰ τούτων ἀδικήματα τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἴτια.* Dem. de Cor. 42, p. 240 ; ib. 217, p. 300 ; *ἐὰν μὲν ἡ πρᾶξις ᾖ παραπλησία οἵαπερ κτἔ.* 1 : 3, 18 ; a pronoun, *τὸ γὰρ γνῶθι σαυτὸν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ μὲν ταὐτόν* Plat. Charm. 164, E ; *ἐπὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι* Dem. Ol. 3, 25, p. 35 ; *ἡ μὲν χώρα ἦν τοιαύτη* 6 : 2, 7 ; *ἦν τοιαύτη ἡ μάχη* Thuc. 3 : 97 ; *ἦν δ' ἂν οὗτος ἢ τῶν ἱππικῶν τις ἢ τῶν γεωργικῶν* Plat. Apol. 20, B ; *φαίνεται γὰρ ἔμοιγε τοιοῦτός τις* Id. Protag. 313, C ; *ὄντοιν δὲ τοιούτοιν* Id. Pol. 2, 361, D ; and referring to something following, *ἡ πρὸς βασιλέα ξυμμαχία—ἐγένετο ἥδε·* Thuc. 8 : 17 ; *ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ ἥδε·* Plat. Gorg. 510, A ; *τὸ δὲ ἄγος ἦν*

τοιόνδε · Thuc. 1 : 126 ; *Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοίδε τινές* · Plat. Symp. 173, E ; *ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥςτε κτἔ.* Thuc. 3 : 49 ; *πότερόν ἐστι τοιοῦτος, οἷος κτἔ.* Plat. Symp. 199, D ; after an infinitive, *οὐ δοκεῖν, ἀλλ' εἶναι, ἀγαθὸν ἐθέλοντα* Id. Pol. 2, 361, B ; *οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ εἶναι* Id. Gorg. 527, B ; *—οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν κτἔ.* Hel. 2 : 2, 17 ; *ὁμολογοίην ἂν ἔγωγε οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ.* Plat. Apol. 17, B ; *τοῖς αὖθις βουλομένοις γενέσθαι πονηροῖς* Isocr. Pan. 110, p. 63 ; *δόξας γενέσθαι ἀνὴρ κτἔ.* 2 : 6, 1 ; *ὁ δόξας εἶναι Λακεδαιμονίων φρονιμώτατος* Isocr. Phil. 86, p. 99 ; *τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας* Plat. Pol. 3, 404, D ; *τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθῶν φῆς παρουσίᾳ εἶναι ἀγαθούς*, Id. Gorg. 498, D ; *Ὑπώπτευε δὲ εἶναι τὸν διαβάλλοντα Μένωνα* 2 : 5, 28 ; after a participle, *εἴ τις γενόμενος βοῶν ἀγέλης νομεύς* Comm. 1 : 2, 32 ; *τῷ τείχει προσέβαλον ὄντι ἀσθενεῖ* Thuc. 2 : 25 ; *ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι* Id. 1 : 7 ; *αὐτὸς ὢν αἴτιος* Dem. de Cor. 41, p. 239 ; *ἐλπίδων κενῶν ὄντα μεστόν* Isocr. de Pace, 75, p. 174 ; *τρία μὲν ὄντα λόγου ἄξια* Thuc. 1 : 36 ; *καίπερ ὄντας καὶ τούτους δεινούς* Plat. Apol. 18, B ; *τὴν ἀκμὴν—γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυράν* Thuc. 8 : 46 ; *στενοχωρίας καὶ πηλοῦ φανέντος ταῖς ἁμάξαις δυσπορεύτου* 1 : 5, 7 ; *τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις* Plat. Protag. 313, C ; *ἀντ' ἐλευθέρων —ἔλαθον—γενόμενοι δοῦλοι* Id. Polit. 308, A ; *ἐγνώκασιν ὃν χρήσιμον* Id. de Leg. 7, 790, D ; *ῥηθέντα κατὰ γῆν στρατηγοί* Hel. 1 : 4, 21 ; and with the article, *τῷ καλουμένῳ θανάτῳ* Plat. Phæd. 86. D ; Phædr. 243, B ; de Leg. 4, 720, B ; *ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία* Id. Phæd. 68, C ; *ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος* Comm. 1 : 1, 11 ; *τῇ Ἀκαδημείᾳ τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ* Hel. 2 : 2, 8.

If the word in the predicate be very emphatic, it may stand before both the verb and the subject ; as, a noun with a finite verb, *ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον* 1 : 4, 6 ; *οἰκιστὴς δ' ἐγένετο Φαλίος Ἐρατοκλείδου*, Thuc. 1 : 24 ; *—μὴ φυγὴ εἴη ἡ ἀφοδος* 7 : 8, 16 ; *μέτρον δὲ αὐτῷ οὐχ ἡ ψυχὴ ἀλλ' ὁ νόμος ἐστίν.* Cyr. 1 : 3, 18 ; *τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἡ πρώτη τάξις ἦν.* Thuc. 5 : 68 ; *ταμιεῖόν τε Λῆλος ἦν αὐτοῖς* Id. 1 : 96 ; *Τότε δὲ κέρας μὲν εὐώνυμον Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσταντο*, Id. 5 : 67 ; *Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο*, Id. 6 : 2 ; an adjective, *ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἴη* 2 : 2, 21 ; Cyr. 1 : 6, 13 ; *τῶν δὲ ἄλλων ἐκούσιος μᾶλλον ἡ στρατεία ἐγίγνετο ἤδη.* Thuc. 7 : 57 ; *εἰ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν*, Isocr. Pan. 28, p. 46 ; *Ἐπιφανέστατος μὲν οὖν τῶν πολέμων ὁ Περσικὸς γέγονεν*, ib. 68, p. 54 ; *Ἀληθεῖς ἄρα, ὡς ἔοικεν, οἱ ἔμπροσθεν λόγοι ἦσαν*, Plat. Gorg. 516, E ; *ἵνα μοι καὶ ἀνέλεγκτος ἡ μαντεία γένοιτο* Id. Apol. 22, A ; *πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς* Dem. de Cor. 43, p. 240 ; *ψιλὴ ἦν ἅπασα ἡ χώρα* 1 : 5, 5 ; 3 : 1, 45 ; *ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες* Thuc. 1 : 29 ; *χείρους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ἢ κτἔ.* Plat. Gorg. 515, D ; *φανερὰ ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἴχνη πολλά.* 1 : 7, 17 ; Cyr. 6 : 2, 12 ; *λαμπρός τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ* Plat. Gorg. 484, E ; *κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη* Thuc. 8 : 10 ; *ἔρημον ἀνδρῶν ἐφάνη τό—στρατόπεδον* Cyr. 4 : 1, 9 ; and with the verb omitted, *χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα* 3 : 2, 2 ; Plat. Pol. 4, 435, C ; *Οὐδέποτ' ἄρα—λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης.* ib. 1, 354, A ; 2, 361, A ; a pronoun, *οὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προςάγειν τε καὶ παράγειν.* Cyr. 5 : 4, 44 ; *καί μοι ταὐτὰ ταῦτα ἔδοξε* Plat. Apol. 21, D ; *αὕτη ἐστὶν ἀνδρὸς ἀρετή* Id. Men. 71, E ; *τοῦτό ἐστι τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον* Id. Gorg. 484, A ; *εἰ μέντοι—τοιοῦτόν ἐστι τὸ ῥᾳδιοκινδύνου ἔργον*, Comm. 1 : 3, 10 ; *εἰ οὖν τοιοῦτον ὁ θάνατός ἐστι*, Plat. Apol. 40, E ; *τοιαῦτ' ἐστὶ καὶ τἄλλα—ἃ κτἔ.* ib. 19, D ; *τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ ταξίαρχοι* Comm. 2 : 4, 2 ; the predicate word with an infinitive, the predicate standing either first of all ; as, *καλλίστη μὲν γὰρ δήπου δοκεῖ πολιτεία εἶναι ἡ Λακεδαιμονίων* · Hel. 2 : 3, 34 ; *πονηρὸς γὰρ ἔοικεν εἶναι ὁ λόγος* Plat. Pol. 1, 334, D ; *ἀφρονεστέρα αὐτοῦ φαίνεται εἶναι ἡ μεγαλη-γορία.* Apol. 1 ; *οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ κτἔ.* Plat. Apol. 40, E ; *Αἰγύπτιοι δ' οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι* · 1 : 8, 9 ; *ἀγαθοῖς τε ὑμῖν προσ-ήκει εἶναι* 3 : 2, 11 ; *μείζονα ἡγησάμενος εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πισίδας τὴν παρασκευήν*, 1 : 2, 4 ; *καλὸν μὲν γὰρ κἀγαθὸν ἀκούομεν καὶ τὸν σὸν ἄνδρα εἶναι* · Cyr. 5 : 1, 6 ; *οὐ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους* Thuc. 5 : 43 ; *αἰσχρὸν δή φασιν εἶναι τὴν ἀκολασίαν*, Plat. Gorg. 492, A ; *Ἰατρὸν ἄρα φάσκοντες αὐτὸν εἶναι κτἔ.* ib. 448, B ; *ἀγαθὸν μὲν εἶναι τὸν φρόνιμον καὶ ἀνδρεῖόν φαμεν.* ib. 499, A ; *ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι* Thuc. 6 : 2 ; *πολλὰ ἀνάγκη καὶ τὰ ἀπαγορεύοντα εἶναι* Cyr. 6 : 2, 33 ; or first in the infinitive clause ; as, *σοὶ συνδοκεῖ οὕτω, τέλος εἶναι ἁπασῶν τῶν πράξεων τὸ ἀγαθόν*, Plat. Gorg. 449, E ; *Ἀξιώσατε οὖν καὶ ὑμεῖς—διττοὺς μου τοὺς κατηγόρους γεγονέναι*, Id. Apol. 18, D ; *ἥκουε καλὸν κἀγαθὸν αὐτὸν εἶναι* Cyr. 2 : 3, 1 ; *λέγων μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον* Comm. 4 : 7, 7 ; *λέγεις γὰρ ἀγαθὰ πάντ' εἶναι τὰ ἡδέα* Plat. Phileb. 13, A ; *ὥςτε πρὲπουσαν φαίνεσθαι τὴν μεγαληγορίαν αὐτοῦ* Apol. 2 ; the predicate word with a participle, *οὕτω δὲ καλῆς τῆς ὑποθέσεως οὔσης* Isocr. Pan. 23, p. 45 ; *Τοιούτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων* ib. 110, p. 63 ; Id. Phil. 35, p. 89 ; *χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὄν* Thuc. 2 : 24 ; *λύπην μέν τινα ἐξεύρισκεν αὐτὸν ὄντα* Comm. 3 : 4, 8 ; and the predicate word regularly stands first, when of such word an infinitive is the subject (see p. xl., and for exception, p. xli.), or the object (see p. xliii., and for exception, p. xlv.).

The verb often stands between the predicate word and its modification, and cases in which the modification consists of an oblique case, with or without a preposition, have incidentally been given under the foregoing heads ; but the verb stands sometimes between the predicate noun and its adjective ; as, a finite verb, *Οὐκοῦν—εἰλικρινής τις ἂν εἴη ἀδικία ἢ ἀχαριστία*: Comm. 2 : 2, 3 ; *ἑκάστη τῶν πόλεων πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι*, Plat. Pol. 4, 422, E ; *ἀγαθός γ' ἦν ἐκεῖνος πολίτης* Id. Gorg. 515, E ; *οὗτοι—οἱ δεινοί εἰσί μου κατήγοροι* Id. Apol. 18, B ; *τὸ τῆς σῆς τέχνης ἔργον μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν* Id. Gorg. 452, A ; *Σωκράτης τίς ἐστι μιαρώτατος* Id. Apol. 23, D ; *ὅ γε ἀποθανὼν πελάτης τις ἦν ἐμός*, Id. Euthyph. 4, C ; *ἐπειδάν—αὐτοὶ ἀμείνους γένωνται ἡνίοχοι* Id. Gorg. 516, E ; an infinitive, *ὁ μέλλων καλὸς κἀγαθὸς ἔσεσθαι φύλαξ πόλεως* Id. Pol. 2, 376, D ; *οἴεται κακὸς εἶναι προστάτης τῆς πόλεως* Comm. 1 : 2, 32 ; *σέ—νομίζω μέγιστον εἶναι ἡμῖν ἀγαθόν* 2 : 5, 8 ; *ἥνπερ νομίζω μελέτην εἶναι καλλίστην ἀπολογίας* Apol. 3 ; *ἆρα καλὸν καὶ μεγαλεῖον νομίζεις εἶναι καὶ ἀνδρὶ καὶ πόλει κτῆμα ἐλευθερίαν* ; Comm. 4 : 5, 2 ; *ἐπιτηδειοτέρους τε ἕψη τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνούς* Thuc. 8 : 46 ; and with the leading word between, *ἱκανὸν νομίσας ἄθλον ἔσεσθαί μοι τὴν δόξαν* Isocr. Pan. 3, p. 41 ; 89, p. 58 ; a participle, *ξένος ὢν ἀρχαῖος* 3 : 1, 4 ; *δεινὸν ὄντα οἰκονόμον* 1 : 9, 19 ; *οὐδὲν ὂν πρᾶγμα, εἰ κτἔ.* Plat. Euthyph. 4, D ; *παῖς ὢν καὶ φιλόκαλος καὶ φιλότιμος* Cyr. 1 : 3, 3.

If there be two or more predicate words, they may all precede the verb ; as, *ὑψηλὴ καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν* 5 : 4, 31 ; Comm. 3 : 3, 10 ; *πολεμικοὶ τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γίγνομεθα* Thuc. 1 : 84 ; *ἀκρόχολοι οὖν καὶ ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδοῦς γεγένηνται* Plat. Pol. 3, 411, C ; *ἀσθενές τε καὶ κωφὸν καὶ τυφλὸν γίγνεται*, ib. D ; *τὸ μέσον αὐτοῦ καλὸν καὶ καθαρὸν φαίνεται.* Œc. 8 : 20 ; *ὥςτε σωτήριον οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαίνετο* 2 : 6, 11 ; *οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν* Plat. Leg. 9, 878, E ; *εἰ μέν σου τῷ υἱέε πώλω ἢ μόσχω ἐγενέσθην* Id. Apol. 20, A ; *εἴτε καλὸς εἴτε πλούσιος εἴτε καὶ γενναῖός ἐστιν*, Id. Men. 71, B ; *πότερα εὐμενὴς ἂν δικαίως ἢ προδότης νομίζοιτο* Hel. 2 : 3, 43 ; *ἡ μέντοι φυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν* Thuc. 5 : 73 ; *οὔτε—ὀρθῶς ἔχον οὔτε πολιτικὸν οὔτε δίκαιόν ἐστιν*, Dem. de Cor. 13, p. 229 ; Isocr. ad Dem. 5, p. 2 ; Plat. Gorg. 457, A ; and with the verb omitted, *σοφὸς γὰρ καὶ θεῖος ὁ ἀνήρ* Id. Pol. 331, E ; *ὡς μὲν οὐκ ἰσχυρότερον καὶ πολυχρονιώτερον ψυχὴ σώματος, οὐ ξυγχωρῶ κτἔ.* Id. Phæd. 87, A ; *βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι* · Hel.

4 : 1, 37; *τῶν μελλόντων—τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι* Thuc. 1 : 22; *τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ εἶναι* Id. 1 : 143; *ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγαθὸς εἶναι* Plat. Menex. 238, D; *τὴν σοφὴν καὶ καλὴν λεγομένην εἶναι* 1 : 10, 2; *ἐλπίζω—ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμοτεραν καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι.* Comm. 2 : 1, 27; *ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω* Dem. Phil. 2, 33, p. 73; *ἐάν τις ταῦτα φῇ ἡδέα τε καὶ ἀγαθὰ εἶναι* Plat. Gorg. 499, B; *τὴν δὲ πορείαν ὥςτ' ἀσφαλῆ καὶ εὔτακτον εἶναι αὐτοὶ φυλάξατε,* Thuc. 7 : 77; *τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι.* Plat. Gorg. 507, B; *χώρας πολλῆς καὶ ἀγαθῆς οὔσης* 2 : 4, 22; Comm. 1 : 2, 60; *ἐλεύθερος ἐκ δούλου καὶ πλούσιος ἐκ πτωχοῦ διὰ τουτουσὶ γεγονώς* Dem. de Cor. 131, p. 271; Plat. Gorg. 519, D; *εἴτε γεννητὸς ὢν εἴτε ποιητός* Id. de Leg. 11, 923, E; *οὔτε στρατηγὸς οὔτε λοχαγὸς οὔτε στρατιώτης ὤν* 3 : 1, 4; and with an adjective after the verb, *σοφὼ μὲν καὶ φίλω ἐστὸν ἐμώ* Plat. Gorg. 487, A; or one predicate word may precede; as, *ἀεὶ χαλεπὸς ἦν καὶ ὠμός,* 2 : 6, 12; Comm. 2 : 3, 16; *ἃ ξύμμαχα μὲν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα,* Thuc. 2 : 99; 2 : 102; *πρὸς θεῶν οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος, κτἔ.* Dem. de Cor. 120, p. 267; 131, p. 270; *Ἡ μὲν τοίνυν πολιτεία τοσούτῳ βελτίων ἦν καὶ κρείττων κτἔ.* Isocr. de Pace, 75, p. 174; Id. de Perm. 220; *φιλοκίνδυνός τε ἦν καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος,* 2 : 6, 7; *χαρίεν μοι φαίνεται καὶ ἐλευθέριον καὶ πρέπον τῇ τοῦ παιδίου ἡλικίᾳ,* Plat. Gorg. 485, B; ib. C; *διόπερ ῥᾷόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον—μισθαρνεῖν ἢ κτἔ.* Dem. de Cor. 138, p. 273; *λύπας καὶ αἱρετέον ἐστὶ καὶ πρακτέον* Plat. Gorg. 499, E; *λῦπαι ὡςαύτως αἱ μὲν χρησταί εἰσιν, αἱ δὲ πονηραί* ib.; *ἡ δειλός ἐστιν ἡ τῇ πόλει οὐκ εὔνους* Thuc. 6 : 36; *τὸ δίκην διδόναι πότερον πάσχειν τί ἐστιν ἢ ποιεῖν*; Plat. Gorg. 476, D; *οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται* Thuc. 6 : 77; and with the verb omitted, *καλὸν μὲν ἡ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη, χαλεπὸν μέντοι καὶ ἐπίπονον·* Plat. Pol. 2, 364, A; *—τὸν δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν.* Thuc. 8 : 48; *τότε καὶ προδότην εἶναι καὶ κανόνουν ὑμῖν ἀπέφηνεν.* Dem. de Cor. 135, p. 272; *ταῦτά μοι δοκεῖ πολεμικώτερά τε φαίνεσθαι ἂν καὶ καινότερα* Hipparch. 3 : 13; *λέγεται ὠμὸς εἶναι καὶ ἀγνώμων* Cyr. 4 : 5, 9; *τό γε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβαίοις δοκεῖν* Dem. adv. Lept. 25, p. 464; *ἄκρατος μὲν ὀξὺς ἐφαίνετο εἶναι—κερασθεὶς δὲ εὐώδης τε καὶ ἡδύς* 5 : 4, 29; *ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων* Thuc. 1 : 1; *—ἔνθα ᾤετο ὑγιεινότατον εἶναι καὶ εὐπροσοδώτατον* Cyr. 6 : 1, 23; Isocr. Archid. 59, p. 128; *ἔκρινον δ' αὐτόν—φιλομαθέστατον εἶναι καὶ μετρηρότατον.* 1 : 9, 5; *Ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι καὶ μεγίστην καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην·* Isocr. Pan. 23, p. 45; *νομίζειν δὲ τὴν στρατείαν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν* Thuc. 1 : 10; *Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες* Id. 1 : 8; *εὔνους ὢν ὑμῖν καὶ δημοτικός* Dem. de Cor. 6, p. 227; *ξένον ὄντ' ἐμαυτοῦ καὶ ἐπιτήδειον* Isocr. Trapez. 38, p. 366; *σώφρονα ὄντα καὶ ἐγκρατῆ αὐτὸν ἑαυτοῦ,* Plat. Gorg. 491, D; *φιλότιμοι ὄντες καὶ σφοδροὶ καὶ πολλοί* Id. Apol. 23, E; *ἢ ξύμπλοι γιγνόμενοι ἢ συστρατιῶται* Id. Pol. 8, 556, C; *οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν οὐδενί, ἀλλ' ἁπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμών, κύριος πάντων.* Dem. de Cor. 235, p. 306; *μήτε τι σοφὸς ὢν τὴν ἐκείνων σοφίαν, μήτε ἀμαθὴς τὴν ἀμαθίαν* Plat. Apol. 22, E; *ἥ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία* Thuc. 1 : 2; *Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον πρότερον καλούμενον, νῦν δὲ Βοιώτιον,* Id. 4 : 76; or all the predicate words may follow; as, *ἦν γὰρ φίλος καὶ ξένος Ἀριαίου* 2 : 1, 5; *τοῦτ' ἐστὶν ἀρετή τε καὶ εὐδαιμονία* Plat. Gorg. 492, C; *ἐγένετο ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος* Thuc. 1 : 24; *τό τε γὰρ ῥεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολὺ καὶ ἄπλοον,* Id. 2 : 102; *τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὔπορα καὶ πιστά* Id. 8 : 48; *ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος·* Dem. Ol. 3, 23, p. 34; Isocr. Phil. 92, p. 100; *ἔστι δ' ἀναγκαῖον—καὶ προσῆκον ἴσως—ἀναμνῆσαι ὑμᾶς* Dem. de Cor. 17, p. 230; *εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι παῖς, ἐμὸς δὲ ἀδελφός,* 1 : 7, 9; *ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἀπαλώτερα δέ.* 1 : 5, 2; 1 : 6, 8; *Ἆρ' οὖν παραπλησίως εἰσὶν ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ οἱ ἀγαθοί τε καὶ οἱ κακοί*; Plat. Gorg. 498, C; *ἡδοναί τινές εἰσιν αἱ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ κακαί·* ib. 499, C; and with the verb omitted, *ὅ γε εὖ ζῶν μακάριός τε καὶ εὐδαίμων,* Id. Pol. 1, 354, A; *τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἀριστον, ἄνευ δὲ τούτου κάκιστον.* Isocr. ad Dem. 16, p. 5; *νομίζω γὰρ ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμάχους,* 1 : 3, 6; *—σοὶ λέγοντος τὰς μὲν εἶναί τινας ἡδονὰς ἀγαθάς, τὰς δέ τινας ἑτέρας αὐτῶν κακάς* Plat. Phileb. 13, B; *δὸς μοι φανῆναι ἀξίῳ μὲν Πανδτίας ἀνδρί, ἀξίῳ δὲ Κύρου φίλῳ* Cyr. 6 : 4, 9; *ἅπασι συνέπεσεν ἐξ ἀδόξων μὲν γενέσθαι λαμπρούς, ἐκ πενήτων δὲ πλουσίους, ἐκ ταπεινῶν δὲ πολλῆς χώρας καὶ πόλεων δεσπότας.* Isocr. Phil. 89, p. 100; *υἱόν—ὕντα εὐπροσωπότατον καὶ ὡραιότατον* Comm. 1 : 3, 10; *τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν* ib. 2 : 1, 28; *ἡ χιὼν οὖσα σῶς καὶ ἄτηκτος* Plat. Phæd. 106, A; 68, C; and with an adjective before the verb, *οὗτοί γε φανερά ἐστι λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων.* Id. Men. 91, C; sometimes, though rarely, one of several predicate words being emphatic follows the verb; as, *ξυγχωρευταὶ καὶ ξυμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ ξυστρατιῶται* Hel. 2 : 4, 20; *ἦν—καλοὶ κἀγαθοὶ καὶ φρόνιμοι γένωνται καὶ παρὰ τοῖς πολίταις εὐδοκιμοῦντες·* Isocr. de Perm. 220; *τὰ μὲν στοιχεῖα ἄλογα καὶ ἄγνωστα εἶναι, αἰσθητὰ δέ.* Plat. Theæt. 202, B; *ἵν' ἰδῇς—σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρόν* Dem. de Cor. 289, p. 322.

XI. THE ADVERB AND OTHER MODIFICATIONS.

I.

THE ADVERB PROPER.

An Adverb modifying a verb, an adjective, another adverb, or a noun, is regularly put first; as, before a finite verb, *καὶ πόλις αὐτόθι ᾠκεῖτο* 1 : 4, 11; *Πρωταγόρας αὐτόθι ἐστίν* Plat. Protag. 314, B; *ἵνα—αὐτόσε αὐτομολῶσι* Thuc. 7 : 26; 4 : 2; Plat. Criti. 116, C; *ἐὰν ἐνθάδε ἔλθῃ,* 2 : 1, 4; *ἔςτε δ' ἄν, ἔφη, ἐκεῖ γένησθε,* 5 : 6, 25; *οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα ἢ κτἔ.* Dem. de Cor. 10, p. 228; *ἡμᾶς δεῦρο πείσας ἀπήγαγεν* 7 : 6, 9; Thuc. 1 : 39; *ἐπειδὰν οἴκοι ᾖς,* Cyr. 1 : 3, 18; Thuc. 5 : 50; *τὸν ἵππον οἴκαδε ἀπάγει* Œc. 11 : 18; Thuc. 5 : 77; Plat. Phædr. 247, E; *ὡς οἴκοθεν ὥρμησαν* Thuc. 4 : 90; 5 : 7; *ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι,* 2 : 2, 3; Thuc. 2 : 62; Dem. de Cor. 10, p. 228; Plat. Pol. 7, 519, D; *εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν.* 2 : 1, 15; Thuc. 2 : 63; Plat. Protag. 316, C; *εὐθὺς οὐκ ἀνέσχετο* 1 : 8, 26; Thuc. 5 : 80; Plat. Theæt. 144, E; *ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἥξω.* 2 : 1, 9; Dem. de Cor. 11, p. 229; Plat. Theæt. 171, C; *Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἦλθε,* 3 : 1, 7; 4 : 3, 33; Thuc. 2 : 73; 3 : 28; Plat. Pol. 10, 612, D; *Αὖθις ἦλθε κτἔ.* 7 : 2, 25; Thuc. 3 : 74; Plat. Protag. 324, B; *αὖθις ὕστερον—παρέδοσαν* Thuc. 1 : 112; *αὖθις δὲ πάλιν λάβωμεν* Plat. Polit. 282, C; *Πολλάκις ἐθαύμασα τίσι κτἔ.* Comm. 1 : 1, 1; *Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν κτἔ.* Isocr. Pan. 1, p. 41; Thuc. 1 : 93; *πολλάκις γέγραπται—ὀλιγάκις δὲ ἴσασι* Hipparch. 9 : 8; Thuc. 6 : 38; Plat. Symp. 174, A; *—ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο.* 2 : 6, 23; Thuc. 5 : 26; Plat. Parm. 142, E; *ἄλλως ἐχέτω* 3 : 2, 37; *εἴ τῳ ἄλλως δοκεῖ* Thuc. 6 : 23; Plat. Gorg. 479, C; *ὁμαλῶς προῇει* 1 : 8, 14; *ὁμοίως βαίνουσι* Hip. 1 : 3; *οὐχ ὁμοίως ἀγανακτῶ* Plat. Phæd. 63, C; *ὑμᾶς εὖ ἐποίησα* Thuc. 7 : 15; *εὖ πράττουσιν* Comm. 4 : 2, 26; Thuc. 2 : 64; *εὖ ἔπαθον* 1 : 3, 4; *ὕςτις γὰρ εὖ βουλεύεται* Thuc. 3 : 48; *τὰ κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι* Dem. de Cor. 10, p. 228; *σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς—προνοῶν* Cyr. 7 : 4, 13; *Εἰ μὲν οὖν καλῶς ἔχει ταῦτα*

5 : 7, 31; 1 : 8, 13; *τὰ δ' οὐ καλῶς ἔχει* Thuc. 5 : 57; *καλῶς ἂν εἶχε* Plat. Crit. 44, D; *εἰ — νόμος κάλλιον ἔχει* 7 : 3, 37; *αὐτοὺς κακῶς ποιῶ* 1 : 4, 8; Thuc. 5 : 23; *κακῶς ἔπασχον* 5 : 2, 2; *ἣν κακῶς ἔχοι* Œc. 3 : 11; *ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε* Thuc. 7 : 80; *κακῶς ἐφρόνουν* Dem. de Cor. 19, p. 231; Plat. Phædr. 231, D; *ἡδέως ἐπείδοντο* 1 : 2, 2; *τά—δίκαια εὐνοϊκῶς προςδέξεται*, Dem. de Cor. 7, p. 227; *χαλεπῶς ἔφερον* 5 : 7, 2; Thuc. 2 : 16; *μόλις διαβαίνουσι* 7 : 8, 18; Thuc. 7 : 44; *τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται* Plat. Symp. 213, D; *μάλα ἠχθοντο* 5 : 4, 18; Plat. Pol. 6, 506, D; *μέγα φρονοῦσιν* Cyr. 2 : 3, 13; *εἰ πάνυ προθυμεῖτο* 3 : 4, 15; Thuc. 2 : 58; *μᾶλλον μάχοιντ' ἄν*, Cyr. 4 : 3, 2; Thuc. 1 : 2; *μεῖζον φρονεῖ* 5 : 6, 8; *σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς*. 1 : 9, 25; Isocr. Pan. 4, p. 42; Symp. 7 : 2; Thuc. 1 : 74; *μὴ δὶς ἀποθάνῃ* Œc. 21 : 12; before an infinitive, *οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόν τε* 2 : 2, 3; Cyr. 5 : 3, 13; *— ἢ αὐτοῦ ἀποκτείνειν*. Thuc. 4 : 28; *καί τι ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν* Plat. Symp. 174, E; *χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσασθαι* Cyr. 6 : 2, 31; Plat. Phædr. 244, B; *δεῦρο κομισθῆναι* Thuc. 6 : 37; *οἴκαδε ἀπελθεῖν* Hel. 1 : 4, 4; *— πλεῖστοι ἂν νῦν φανῆναι* Thuc. 6 : 49; *αὔριον πρῳ ἀπιέναι φησίν* 2 : 2, 1 (Dindorf); *νομίζοντες αὐτίκα ἥξειν αὐτοῖς* 2 : 5, 34; Thuc. 4 : 104; *ὡς τάχιστα βοηθεῖν* 6 : 1, 13; Dem. de Cor. 4, p. 227; *— πάλιν ἥκειν* 4 : 3, 12; Thuc. 4 : 16; Dem. de Cor. 8, p. 227; Isocr. Pan. 7, p. 42; Plat. Theæt. 199, E; *—ἀρκεῖ καὶ αὖθις λαβεῖν* 7 : 5, 3; Plat. Pol. 3, 393, E; *πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται* Thuc. 1 : 141; Dem. de Cor. 4, p. 226; *ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν* Thuc. 7 : 72; *πολλαχοῖς ἐξηγήσασθαι* Isocr. Pan. 8, p. 42; *ἄλλως ἔχειν τὰ πράγματα* Ath. 3 : 8; *— σχολαίως ποιεῖν* 1 : 5, 8; *ἐάν — βούλῃ δικαίως σκοπεῖν* Dem. de Cor. 299, p. 325; *—καινῶς διελθεῖν* Isocr. Pan. 8, p. 42; Plat. Theæt. 154, C; *παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν*. 2 : 3, 22; Thuc. 3 : 43; Plat. Gorg. 480, E; *πυνθανόμενος ὑμᾶς εὖ πράττειν* 7 : 6, 11; *εὖ διαθέσθαι* Isocr. Pan. 9, p. 42; *ταῦτα δοκεῖ καλῶς ἔχειν* 3 : 2, 32; Thuc. 5 : 12; *Ἡγοῦμαι δὲ καλῶς ὑμᾶς βεβουλεῦσθαι* Isocr. Ep. 8, 3, p. 424; *πάντα ἐνόμιζε καλῶς ἔσεσθαι* Cyr. 8 : 1, 12; *βέλτιον πράττειν ἢ κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 5; *οἰόμεθα — ἄμεινον ἂν πολεμεῖν* 2 : 1, 20; *κακῶς μὲν γὰρ ποιεῖν κτἔ.* 3 : 3, 13; Thuc. 3 : 13; Plat. Gorg. 480, E; *ἀξιοῦμεν τοὺς φίλους — μὴ κακῶς πάσχειν* 7 : 7, 16; Thuc. 1 : 86; *κακῶς φρονῆσαι* Id. 6 : 36; *μέγα φρονῆσαι* Cyr. 3 : 1, 26; *—μᾶλλον περαιοῦσθαι* Thuc. 1 : 5; *ὑποῖον ἄν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν* 2 : 2, 2; Thuc. 3 : 53; *ὡς μέγιστον φρονεῖν* Cyr. 4 : 2, 5; and sometimes before the leading verb, *Ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ οὐδὲν οἶει φρόνιμον εἶναι*; Comm. 1 : 4, 8; *—οἴκοθεν νομίζουσιν εἶναι*, 2 : 2, 19; *τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι* 1 : 7, 4; *εἴ τε ἤδη δοκεῖ ἀπιέναι* 1 : 3, 11; *—ὡς τάχιστα πειρᾶσθαι κομίσασθαι*. Thuc. 4 : 15; *Ὃ δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μὴ κτἔ.* 6 : 4, 10; 3 : 2, 22; *εὖ χρὴ εἰδέναι κτἔ.* Cyr. 4 : 2, 21; *καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος—κεῖσθαι* Thuc. 1 : 44; *κακῶς ἡγεῖτο τὰ αὐτοῦ ἕξειν* Cyr. 8 : 1, 12; before a participle, *αἳ ἔτυχον αὐτόθι οὖσαι* Thuc. 2 : 93; *εἰ αὐτοῦ μείναντες κτἔ.* 1 : 10, 17; Cyr. 3 : 1, 5; Thuc. 3 : 72; Plat. Crit. 54, A; *δεῦρο ἰόντες* 2 : 2, 11; Plat. Theæt. 143, A; *οἴκαδε ἀπελθόντας* 5 : 6, 20; 7 : 7, 57; Thuc. 2 : 68; *νῦν ἀφιγμένοι* Id. 4 : 18; *νῦν τὸ τρίτον ἐπιβουλεύων* 1 : 6, 8; *ἤδη σαφηνίσαντα* Cyr. 8 : 7, 9; Thuc. 2 : 15; *ὥςπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου ποιουμένου* 1 : 3, 16; Thuc. 5 : 21; *πάλιν αὖ ἀναῤῥωσθέντες* Id. 7 : 46; Plat. Protag. 313, E; *αὖθις παιανίσαντες* 1 : 10, 10; Thuc. 3 : 34; *αὖ πολεμήσων* 2 : 6, 5; Thuc. 7 : 25; *πολλάκις φοιτώντων* Id. 4 : 41; *τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου* Id. 2 : 47; *ἄλλως δὲ γνόντες* Id. 3 : 40; *ἄλλῃ γιγνώσκων* Cyr. 1 : 5, 13; *ἁμαχητὶ ἀπώλλυντο* ib. 4 : 2, 28; *ὀρθῶς ἔχον* Dem. de Cor. 13, p. 229; *χαλεπῶς φέροντες* Isocr. Ep. 8, 2, p. 424; Plat. Menex. 248, C; *εὖ ποιοῦντα* 1 : 9, 24; Plat. Pol. 1, 351, D; *εὖ πράττοντα* 7 : 6, 20; Thuc. 6 : 75; *καλῶς πράξας* 3 : 1, 6; 1 : 9, 23; *εὖ παθών* Comm. 2 : 2, 2; Thuc. 1 : 34; Plat. Gorg. 219, C; *κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων* Thuc. 4 : 60; *κακῶς μὲν πάσχοντας* 3 : 3, 12; *κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων* 1 : 5, 16; *φαύλως ἔχοντα* Isocr. Pan. 6, p. 42; *μέγα φρονήσας* 3 : 1, 27; Thuc. 6 : 16; *μεῖον ἔχων* 1 : 10, 8; *μόλις ἑπομένοις* 3 : 4, 48; Thuc. 2 : 5; *μόγις καθορῶσα* Plat. Phædr. 248, A; *μάλα χαίρων* Cyr. 1 : 4, 24; *πάνυ ἀνιαθείς* ib. 2 : 2, 3; *λίαν ἀνειμένος* Plat. Pol. 8, 549, D; *μᾶλλον εἰδώς* Cyr. 4 : 5, 53; *παντελῶς τούτων ἀπεχομένους* Cyr. 1 : 5, 7; *μάλιστα βουλόμενος* Thuc. 4 : 79; before an adjective; as, *οὕτω πολλοί* 4 : 8, 21; *οὕτω δεινόν* Thuc. 5 : 59; *οὕτω μεγάλων* Isocr. Pan. 1, p. 41; *ὡς ἄβατα* 4 : 1, 20; *σχεδὸν τρία ἡμίπλεθρα* 4 : 7, 6; *σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν* Comm. 3 : 13, 5; *σχεδύν τι πᾶσα ἡ στρατιά* 6 : 2, 20; Thuc. 5 : 66; Plat. Phædr. 59, C; *σχεδὸν ἁπάντων* Cyr. 2 : 1, 7; Isocr. Pan. 27, p. 45; Plat. Phædr. 228, D; *ἐγγὺς τριπήχη* 4 : 2, 28; *πάνυ πολλῶν* 2 : 3, 25; *πάνυ ὀλίγοι* 5 : 6, 7; Plat. Symp. 185, E; *χρήματα πάνυ πολλά* Thuc. 8 : 24; *πάνυ πονηρά—πράγματα* Id. 8 : 24; *μάλα πολλοὶ ὑπλῖται* Hel. 6 : 5, 16; *μάλα γέ τινες ὀλίγοι* Plat. Pol. 7, 531, D; *μάλ' οὐ φαῦλον λόγον* Id. Theæt. 152, D; *σφόδρα ἔνδηλον* 2 : 6, 18; *καὶ λίαν μανικόν* Ages. 5 : 4; Plat. de Leg. 4, 722, A; *μᾶλλον φίλους* 1 : 1, 5; *ἔτι μὲν μείους* 1 : 9, 10; Thuc. 6 : 23; *πολὺ τῶν οἰκετῶν χρησιμώτερος* Comm. 2 : 10, 2; *πολὺ ὀρθιώτατος* 4 : 2, 14; *πολὺ κάλλιστος* Cyr. 1 : 3, 2; *παντελῶς κεναί* Hel. 2 : 1, 28; Dem. de Cor. 11, p. 228; *λόγου μάλιστα ἄξια* Thuc. 3 : 90; *δὶς πέντε* Comm. 4 : 4, 7; *δὶς ἑξ* Plat. Pol. 1, 337, B; *δὶς τοσαύτη* Thuc. 6 : 37; Isocr. Pan. 2, p. 41; before another adverb; as, *οὕτω φανερῶς* Hel. 3 : 5, 14; *οὕτως ἁπλῶς* ib. 4 : 4, 8; Plat. Phileb. 12, C; *οὕτω κακῶς* Thuc. 6 : 36; Dem. de Cor. 142, p. 275; Isocr. Pan. 83, p. 57; *οὕτω γε ἀτέχνως* Comm. 3 : 11, 7; *οὕτως ἀγαν ἐπιφθόνως* Thuc. 1 : 75; *οὕτω θαυμαστῶς εὖ* Plat. Theæt. 144, A; *οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως* Thuc. 5 : 104; *ὡς ἀθύμως* 3 : 1, 40; *σχεδὸν τι ἅμα* Hel. 4 : 2, 18; *σχεδύν τι οὕτω* Plat. Phædr. 57, A; *ἔτι μᾶλλον* Hi. 2 : 18; Cyr. 3 : 2, 18; Thuc. 2 : 36; Plat. Euthyd. 276, D; *ἔτι δὲ κάκιον* 1 : 9, 10; *πολὺ μᾶλλον* 2 : 3, 13; Plat. Phædr. 76, B; *πολὺ ἔτι μᾶλλον* Cyr. 7 : 5, 14; *πολὺ ἔτι προθυμότερον* 1 : 10, 10; *ὀλίγον ὕστερον* 7 : 2, 20; Plat. Gorg. 471, B; *οὐ πολὺ ὕστερον* Thuc. 1 : 36; Plat. Symp. 212, D; *μάλα μόλις* 7 : 1, 39; *μάλα μόγις* Plat. Theæt. 142, B; *μάλα ταχέως* 3 : 4, 15; *μάλα γε ὀψέ* Plat. Protag. 310, C; *μάλ' εἰκότως* Dem. de Cor. 16, p. 230; Plat. Pol. 3, 413, C; *λίαν ἂν ταχύ κτἔ.* 5 : 9, 28; Plat. Theæt. 173, B; *πόλυ μάλιστα* Cyr. 8 : 1, 37; *πάνυ ῥᾳδίως* 1 : 2, 1; *πάνυ πολύ* Cyr. 6 : 1, 41; *οὐ πάνυ εὖ* Thuc. 8 : 38; *τελέως μέγα φρονεῖν* Cyr. 8 : 7, 7; so, before a preposition or a semi-preposition, *σχεδὸν ἀμφὶ τοῦτον τὸν χρόνον* 6 : 1, 25; *Σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον* Hel. 6 : 1, 2; *σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν* 4 : 8, 15; *οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι* 1 : 8, 14; *λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι* Plat. Protag. 310, D; before a preposition and noun used adverbially, *πάνυ ἐν καιρῷ* 3 : 1, 39; *πάνυ ἐν τάχει* Cyr. 6 : 1, 12; *μάλα κατὰ ταὐτά* Hel. 4 : 7, 2; *μᾶλλον κατὰ ἡσυχίαν* ib. 4 : 4, 18; before a noun alone used adverbially, *πάνυ γε ἀνάγκῃ* Thuc. 8 : 27; before a noun; as, *μάλα στρατηγὸν νομιζόμενον* Hel. 6 : 2, 39 (Breitenbach); *μάλα χειμῶνος ὄντος* ib. 5 : 4, 14; *μάλ' εὐημερίας οὔσης* ib. 2 : 4, 2; *μάλα συμφορὰν τοῦτο ἡγούμεθα* Cyr. 4 : 2, 5; *— τινων σφόδρα γυναικῶν* Plat. de Leg. 1, 639, C; *πάνυ σφόδρα συμπότην* Id. Symp. 212, E.

A demonstrative adverb of previous reference, or an adverb marking a transition, regularly stands at or near the beginning of its clause; as, *Ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν κτἔ.* 1 : 2, 8; 1 : 2, 9; Thuc. 5 : 55; 7 : 80; Plat. Gorg. 484, A; *Ἔνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι*. 1 : 5, 8; Thuc. 6 : 45; Plat. Protag. 324, A; *εἰ ἐκεῖ τῶν πολεμίων ἐστὶ τὸ κράτιστον*. Cyr. 5 : 2, 31; 1 : 5, 12; Plat. Phædr. 64, A; *καὶ ἐκεῖσε πορευόμενος κτἔ.* Comm. 3 : 13, 5; *Ἐντεῦθεν Κῦρος τὴν Κιλισσαν εἰς τὴν Κιλικίαν ἀποπέμπει κτἔ.* 1 : 2, 20; 1 : 2, 21; Thuc. 3 : 23, 6 : 2; *κατέπλευσαν εἰς τὴν Μυτιλήνην, ἐκεῖθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον*, Hel. 1 : 6, 38; Thuc. 1 : 36; *Τότε δὴ καὶ ἐγνώσθη ὅτι κτἔ.* 2 : 4, 22; Thuc. 1 : 49;

Plat. Symp. 184, E; Οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα. 1 : 1, 10; Cyr. 2 : 4, 18; 1 : 3, 19; 2 : 2, 2; Thuc. 2 : 6; Dem. de Cor. 7, p. 227; Ἐκείνως δ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον κτἔ. Thuc. 1 : 77; 6 : 11; Dem. adv. Steph. 1, 25, p. 1108; Plat. Pol. 7, 516, D; so also when a clause beginning with a relative adverb stands first (see p. xxviii.), Νῦν δ' ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι κτἔ. 2 : 2, 11; 7 : 6, 37; Thuc. 1 : 71; 1 : 122; Dem. de Cor. 15, p. 230; Plat. Gorg. 499, C; Εὐθὺς οὖν ὁ Ξενοφῶν αὐτός τε ἔσπενδε κτἔ. 4 : 3, 13; Thuc. 1 : 102; Plat. Symp. 174, E; ὕστερον δ' ἐπεὶ ἔγνω ὅτι κτἔ. 1 : 3, 2; Thuc. 1 : 112; Πάλιν δὲ ὁ Κῦρος ἠρώτα, 1 : 6, 7; Plat. Pol. 6, 507, B; αὖθις δὲ ὁ ἡγησόμενος οὐδεὶς ἔσται· 2 : 4, 5; Thuc. 1 : 119; Plat. Charm. 169, D; Ἔτι δ' ἔχομεν κτἔ. 3 : 1, 23; 3 : 2, 28; Thuc. 1 : 80; 2 : 13; Plat. Pol. 6, 503, E.

The adverb, especially if it be emphatic, is put after its word; as, after a verb, ἕως τε μένομεν αὐτοῦ 1 : 3, 11; Thuc. 7 : 26; συνεληλυθότες δ' ἦσαν αὐτόσε 4 : 7, 2; κἂν μὲν ᾖ ἐκεῖ, 1 : 3, 20; πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε 1 : 2, 2; ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν 4 : 8, 25; Thuc. 8 : 30; πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν 5 : 1, 10; ἀναγγεῖλαι δεῦρο 1 : 3, 19; τὰ δὲ ὁστᾶ φασι κομισθῆναι αὐτοῦ — οἴκαδε Thuc. 1 : 138; μένουσι μὲν αὐτοῦ κτἔ. 2 : 1, 21; ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν κτἔ. 2 : 2, 11; ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν κτἔ. Thuc. 7 : 61; Plat. de Leg. 12, 962, A; ὡς ἐγὼ πράττειν ταῦτα διανοοίμην ἡδέως 5 : 6, 29; περὶ δὲ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον—μάθετε ἤδη. Thuc. 6 : 90; ἀναστάντες καταψηφισασθε ἤδη· Dem. de Cor. 10, p. 228; Plat. Pol. 5, 468, C; ἐβόων αὖθις Symp. 9 : 4; Cyr. 2 : 1, 1; Plat. Tim. 61, D; προσέφερέ τι ἀεί· Cyr. 8 : 3, 50; —εἰδέναι νῦν ὅτι κτἔ. Cyr. 4 : 2, 21; ὥστε λαβόντας ὑμᾶς πόλιν—ἀποπλεῖν ἤδη, 5 : 6, 30; —διασπασθήσεται εὐθύς· 4 : 8, 10; Thuc. 4 : 44; Plat. Phæd. 243, A; μιμοῦνται δ' οὐ πάνυ Dem. Ol. 3, 21, p. 44; οὐκ ἀνταποδόντες νῦν κτἔ. Thuc. 3 : 67; παρόντος δὲ ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος Id. 4 : 72; Ὡς πορευσομένου, ἔφη, ἤδη νυνί· Cyr. 6 : 1, 40; ἀναστὰς αὖθις Θώραξ 5 : 6, 25; ξυστρατευόμενοι ἀεί Thuc. 7 : 61; τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθύς Thuc. 4 : 52; ὅτι οὐκ ἂν πιστεύσειαν ἄλλως αὐτοῖς Hel. 5 : 2, 1; Plat. Apol. 17, C; ἄλλος ἀνέστη ὁμοίως 7 : 6, 10; Thuc. 1 : 70; Plat. Polit. 305, A; Πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ Thuc. 1 : 71; 4 : 87; ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον 2 : 2, 13; ἔπασχον μὲν κακῶς, 3 : 3, 7; λείπουσιν οἱ βάρβαροι ἀμαχητί κτἔ. 4 : 2, 15; τοὺς μὲν ἀνθρώπους τούτους ἐφύλαττεν ἰσχυρῶς, 6 : 1, 11; εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς ὅτι 5 : 1, 10; Dem. de Cor. 20, p. 232; οἳ ἐφεστήκασι τοῖς ἵπποις ἠρέμα Cyr. 1 : 4, 19; ὅσα ἀνὴρ ἂν φέροι μόλις, 5 : 4, 25; Ξυνέφη μόγις Plat. Pol. 1, 346, C; ἔξεστιν ἡμῖν μᾶλλον ἑτέρων Thuc. 1 : 85; ἔῤῥει τἀμὰ παντελῶς Cyr. 6 : 1, 3; Thuc. 4 : 133; κρίνειν ὀρθῶς ἐδύνατο 1 : 9, 30; πάντα εἶναι ἀδύλως Hel. 4 : 4, 8; τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως Dem. de Cor. 3, p. 226; εἰδέναι σε μᾶλλον ἐμοῦ Hi. 1 : 2; δοθῆναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν 1 : 1, 8; χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι Thuc. 7 : 13; Plat. Protag. 317, B; πάσχοντες εὖ Thuc. 2 : 40; τὴν χώραν πάσχουσαν κακῶς Cyn. 12 : 9; Plat. Gorg. 519, C; χρησάμενος καλῶς Lac. 6 : 3; λυπούμενον ἰσχυρῶς Cyr. 1 : 4, 14; φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν βασιλεύοντα κτἔ. 1 : 1, 4; λυπούμενος μᾶλλον τοῦ προσήκοντος Isocr. Ep. 8, 2, p. 424; διδόντα μᾶλλον ἢ αὐτὸν ἔχοντα. Cyr. 2 : 3, 12; —πῶς ἄν τις δύναιτο μάλιστα; ib. 1 : 6, 27; ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα Thuc. 2 : 90; κατακαύσας—τὰς κώμας παντελῶς 7 : 4, 1; γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας Thuc. 1 : 44; and certain adverbs often; as αὐτόθι in Xenophon and Thucydides, ὥρμουν αὐτόθι 1 : 4, 6; 4 : 8, 20; Cyr. 3 : 1, 6; Hel. 4 : 8, 29; καὶ ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι Thuc. 3 : 104; 4 : 50; 4 : 97; so αὐτόθεν; as, προσέρχεται αὐτόθεν Comm. 3 : 6, 12; 5 : 1, 10; Cyr. 2 : 1, 4; Hel. 4 : 5, 1; καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν. Thuc. 5 : 6; 3 : 86; 5 : 2; and πάλιν; as, Ὡς δ' ἤλθομεν πάλιν, Cyr. 7 : 5, 52; ib. 2 : 2, 27; 3 : 1, 29; 6 : 2, 8; ἀπῆλθον πάλιν Thuc. 4 : 72; 3 : 75; 7 : 27; after an adjective; as, ᾧ πολλὰ οὕτως ἐστὶ τὰ σύμμαχα 2 : 4, 7 (Krueger); πολὺν οὕτως Isæus de Aristarch. Her. 18, p. 81; ἀντικρὺς οὐτωσί Id. de Hagn. Her. 23, p. 86; σπάνιος πάνυ 1 : 9, 27; ὀλίγοι πάνυ 4 : 7, 14 (Krueger); ὀλίγους τινὰς πάνυ Hel. 7 : 4, 37; εὐέλπιδες μᾶλλον 2 : 1, 18; τριόργυιον μάλιστα Cyr. 6 : 1, 52; Thuc. 1 : 54; 1 : 63; and so Thuc. very often; ἐλάττονι ἔτι μορίῳ Cyr. 5 : 4, 20; πλείω ἔτι Thuc. 6 : 103; after another adverb; as, φανερῶς οὕτω Dem. in Mid. 8, p. 544; in Aphob. 1, 26, p. 822; ἁπλῶς οὕτως Id. in Mid. 99, p. 546 (Bekker); Plat. Gorg. 468, C; αἰσχρῶς οὐτωσί Dem. in Aphob. 1, 62, p. 833; ὀλιγώρως οὕτως Isæus de Pyr. Her. 37, p. 41; λίαν οὕτως Id. pro Tutore, 1, Frag.; ῥᾳδίως πάνυ Comm. 1 : 3, 6; ἄποθεν γὰρ πολύ Thuc. 4 : 126; μᾶλλον ἔτι 7 : 3, 30; Thuc. 7 : 55; ἐμφανέστερον δ' ἔτι Plat. Phileb. 31, E; and regularly after certain adverbs; as, αὐτίκα μάλα, 3 : 5, 11; 5 : 10, 5; 7 : 6, 17; Thuc. 4 : 118; Dem. adv. Aristog. 1, 29, p. 778; Plat. Gorg. 469, D; Protag. 318, B; Crat. 384, B; Pol. 1, 338, B; and εὖ μάλα, 5 : 9, 1; Plat. Gorg. 496, C; Soph. 223, C; Pol. 5, 457, E; but Καὶ μάλα γ' εὖ λέγεις Id. Phileb. 56, E; μάλ' εὖ Id. Theæt. 156, A; 169, B; μάλα εὖ καὶ κομψῶς Id. Soph. 236, D; after a preposition and noun used adverbially, κατὰ σπουδὴν μᾶλλον 7 : 6, 28; κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ Thuc. 3 : 30; after a noun used adverbially, σπουδῇ πάνυ Id. 8 : 89.

A demonstrative adverb of subsequent reference is regularly put after its verb, especially after verbs of *saying* and the like; as, ἔλεξεν ὧδε· 3 : 1, 27; 5 : 6, 3; Thuc. 1 : 85; 2 : 74; Plat. Pol. 3, 393, D; Protag. 322, C; ἔφη δὲ Κῦρον ἄρχειν τοῦ λόγου ὧδε· 1 : 6, 5; σχεδίαις διαβαίνοντες ὧδε· 1 : 5, 10; σκοπεῖτε δ' οὐτωσί· Dem. adv. Aristog. 1, 3, p. 771; ἔχει δ' οὕτως· Id. adv. Mid. 126, p. 556; so sometimes the demonstrative adverb stands directly before the relative adverb; see p. xxvi; but if the adverb be emphatic, it is put first; as, Τισσαφέρνης δὲ ὧδε ἀπημείφθη· 2 : 5, 15; τὴν ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται· 4 : 1, 4; Thuc. 6 : 67; ὧδε οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογήν· 1 : 1, 6; ὧδε ἐπισκέψασθε· Hel. 2 : 3, 44; ἀλλ' ὧδε σκόπει· Plat. Pol. 6, 507, A; ὧδε οὖν χρὴ ποιεῖν· 2 : 2, 4; Plat. Crat. 391, A.

When an adverb modifies an adjective under the regimen of a preposition, it commonly precedes the preposition; as, μάλα κατὰ πρανοῦς γηλόφου 1 : 5, 8; Hel. 4 : 5, 1; τὸ πάνυ ἐφ' ὑψηλοῦ εἶναι ib. 4 : 5, 4; ib. 6 : 4, 14; Plat. Euthyd. 305, C; ib. D; οὐ πάνυ ἐν ἐχυροῖς Cyr. 2 : 4, 13; πάνυ ἐπὶ τοῖς μικροῖς θηρίοις ib. 1 : 6, 39 (Hertlein); πολὺ γὰρ ἐν ἀσφαλεστέρῳ ἔσεσθε ib. 7 : 1, 21; Thuc. 6 : 86; 1 : 35; Isocr. Euag. 60, p. 201; Plat. Crat. 413, C; Pol. 9, 589, E; πολὺ σὺν φρονήματι μείζονι ἢ κτἔ. 3 : 1, 22; πολὺ ἔτι ἐκ λαμπροτέρων Plat. Phæd. 136, C; οὕτως ἐν πολλῇ ἀτιμίᾳ Cyr. 2 : 2, 13; οὕτω περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν Isocr. Pan. 133, p. 68; —οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι Lys. pro Sacra Olea, 26, p. 110; ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον 2 : 5, 7 (Krueger); πλέον ἢ ἐν διςμυρίοις ἀνθρώποις ἑστηκὼς φιλίοις Plat. Io, 535, D; ὡς σὺν ἑβδομήκοντα Hel. 2 : 4, 2; ὡς ἐς ἑξήκοντα ναῦς Thuc. 6 : 8; ὡς ἐν ἐχυρωτάτῳ Cyr. 1 : 6, 26; ib. 3 : 5, 57; ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον Thuc. 1 : 63; ὡς διὰ βραχυτάτων Plat. Gorg. 449, B; ὅτι ἐν βραχυτάτῳ Thuc. 3 : 46; but even in this case it also stands directly before its word, ἐκ πάνυ δεινῶν 3 : 2, 11; ἐκ πάνυ πολλοῦ Cyr. 7 : 1, 27; πλὴν πάνυ ὀλίγων Cyr. 6 : 4, 17; ὑπὸ πάνυ ἴσως μοχθηροῦ ἀνδρώπου καὶ φαύλου Plat. Gorg. 521, C; πρὸς οὕτω βαθεῖαν φάλαγγα Cyr. 6 : 3, 22; Plat. Apol. 19, A; ἐπὶ τοῖς οὕτω φανεροῖς καὶ μεγάλοις ἀδικήμασιν Dem. adv. Aristog. 1, 6, p. 771; so πρὸς εὖ βουλευομένους Thuc. 1 : 84; and sometimes after it, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πάνυ Plat. Hip. Maj. 282, E; ἐν σκληρῷ καὶ ἄσπλ οὕτως 4 : 8, 26; so ἐπὶ πλέον ἔτι Thuc. 2 : 65; κατὰ μεῖζον ἔτι Plat. Theæt. 207, C; ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα 5 : 4, 12.

The adverbs ἅμα and εὐθύς, though in signification

belonging rather to the leading verb, commonly attach themselves more closely to the participle; as, *καὶ ἅμα ταῦτ' εἰπὼν ἀνέστη* 3 : 1, 47; Cyr. 5 : 5, 10; *καὶ ἅμα λέγων ταῦτα ἀπεμύττετο* Symp. 1 : 15; Plat. Phæd. 61, C; —*ἅμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι* Thuc. 7 : 20; and *εὐθύς* standing with the leading verb, *ἅμα ταῦτα ποιούντων ἡμῶν εὐθὺς Ἀριαῖος ἀφεστήξει* 2 : 4, 5; *εὐθὺς παῖδες ὄντες μανθάνουσιν κτἔ.* 1 : 9, 4; Thuc. 2 : 39; Isocr. Pan. 15, p. 43; Plat. Phæd. 70, A; *τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι—ἐξέβαλον κτἔ.* Thuc. 2 : 47; *ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι* 6 : 1, 5; Thuc. 2 : 91; —*προεξέβαλλεν εὐθὺς ἥκων* 4 : 7, 2; Plat. Phæd. 75, B; so also *μεταξύ* and *ἐξαίφνης*; as, *μεταξὺ δὲ θέουσαι—ἐπὶ τοῦτο φέρονται* Cyn. 3 : 10; —*μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν* Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55; *ὑβριστικὸν μὲν ἄν τι δόξειεν εἶναι ἀκούσαντι ἐξαίφνης* Plat. Crat. 396, B; so the adversative particle *ὅμως*; as, *ὅμως ἔνδον ἔχοντες τοσαῦτα οὔτε ἐσθίουσι πλείω κτἔ.* Cyr. 8 : 2, 21; ib. 5 : 1, 26; Thuc. 1 : 21; 7 : 1; and the participle having its own particle, *ὅμως—καίπερ οὕτω πραττούσης φιλοσοφίας—λείπεται* Plat. Pol. 6, 495, D.

When an adverb, like an adjective, forms a predicate, it regularly stands, like the predicate word, before the verb, and commonly directly before it; as, *ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν* 2 : 5, 36; 5 : 4, 24; Thuc. 6 : 65; Plat. Phædr. 254, D; *ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο οἱ Ἕλληνες* 4 : 2, 15; *ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίγνοντο* 1 : 8, 8; *ἐγώ τινι ἐμποδὼν εἰμι* 5 : 7, 10; *ἤδη δὲ καὶ ὀψὲ ἦν* 2 : 2, 16; Thuc. 8 : 61; 4 : 93; *ἐπειδὴ δὲ ὀψὲ ἐγίγνετο* 3 : 4, 36; *ἐπειδὰν τοῦ ἄφρονος σώματος δίχα γένηται* Cyr. 8 : 7, 19; *δίχα πέφυκε* Thuc. 4 : 61; *πόρρω ἀπεσκήνουν τῶν Ἑλλήνων* 3 : 4, 35; *καλῶς ἔσται* 7 : 3, 43; *πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι* Thuc. 4 : 125; *πειρώμενος ἀνωτέρω γίγνεσθαι τῶν κτἔ.* 4 : 2, 26; *ἀνωτέρω πειρώμενος γίγνεσθαι τῶν κτἔ.* 4 : 2, 25; *ἐβούλετο—τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι* 2 : 5, 29; —*ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις* Thuc. 1 : 40; 1 : 69; 4 : 2, 26; *οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι* Thuc. 2 : 47; *ἐλπίδας ἔχει καλῶς ἔσεσθαι* 4 : 3, 8; *ὥςτ' ἤδη μάτην εἶναι τὸ μεμνῆσθαι περὶ τούτων* Isocr. Pan. 5, p. 42; *ἐγγύς τε ὄντας κτἔ.* 1 : 10, 10; *ὄπισθεν γενόμενος* 1 : 8, 24; *χωρὶς γενόμενοι* Cyr. 4 : 1, 18; *ἐμποδὼν ὄντι σφίσι* Thuc. 6 : 28; *σφίσι δίχα γιγνομένοις* Thuc. 6 : 100; Plat. Symp. 215, B; *ῥᾳδίως—οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως* Thuc. 4 : 10; so when adjectives denote adverbial relations, they regularly occupy the position of the predicate word; as, sometimes those of place, often those of time or order, and of manner; as, of place, *ἀντίοι ὥρμησαν* 6 : 3, 26; *ἐναντίοι αὐτοῖς καθέσταμεν* Hel. 2 : 4, 14; *μετέωροι ὥρμουν* Thuc. 4 : 26; *μετεώρους ἐξεκόμισαν τὰς ἀμάξας* 1 : 5, 8; *ὑπαίθριοι δ' ἔξω ἑστρατοπεδεύετε* 7 : 6, 24; Thuc. 1 : 134; *ἐναντίοις κειμένοις* Plat. Symp. 190, A; *τάς—ναῦς πελαγίας πλεούσας* Thuc. 8 : 60; *ὑπαίθριος κοιμώμενος* Plat. Symp. 203, D; of time or order, *ἔτι σκοταῖος παρῆλθεν* Hel. 4 : 5, 18; *δευτεραῖοι δὲ ἀμφὶ δείλην γίγνονται* Cyr. 5 : 2, 2; *τριταῖοι ἀφίκοντο* Thuc. 1 : 61; *χρονίους τὰς μάχας—ποιοῦνται* Thuc. 5 : 73; *πρότερος ἐπορεύετο* Cyr. 2 : 2, 7; 1 : 2, 25; Plat. Pol. 10, 596, A; —*πρῶτος ἤγγειλα* 2 : 3, 19; 4 : 2, 8; *δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην* Thuc. 6 : 16; *Κλεῖππίδης δέ—τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει* Thuc. 3 : 3; *ὕστερος ἀφικνεῖται* Thuc. 4 : 90; *ὕστατος—ὁρμᾶται* Plat. de Leg. 6, 783, A; —*δεῖν δὲ ὀρθριον εἶναι τὸν σύλλογον* ib. 12, 961, B; *ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον* 4 : 1, 5; *παλαιότατοι λέγονται—οἰκῆσαι* Thuc. 6 : 2; *ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιδόναι κτἔ.* Id. 5 : 21; 5 : 35; *βουλόμενοι—πρῶτοι ἀποστῆναι* Id. 4 : 108; 1 : 13; —*μέλλοντες ὕστατοι πορεύεσθαι* Cyr. 4 : 2, 2; Plat. Polit. 266, C; *ὄρθριος ἦκον* Plat. Protag. 313, B; *σκοταῖοι προςιόντες* 2 : 2, 17; *χρονία γενομένη* Thuc. 1 : 12; 6 : 31; 1 : 141; *τριταῖος—ἀφικόμενος* Id. 3 : 3; *πρῶτος ἀναστάς* Dem. Phil. 1, 1, p. 40; *ὕστερος προςιών* 1 : 5, 14; Thuc. 1 : 14; *τελευταῖοι ἐπελθόντες* Id. 1 : 119; 7 : 2; of manner, *ἡσυχοι προῆγον* 6 : 3, 11; Cyr. 6 : 2, 12; *ἀθρόοι ἐπορεύοντο* Cyr. 6 : 3, 4; Thuc. 1 : 3; *Ὅταν—θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται* 5 : 8, 20; *σταδμῶν οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν* 1 : 5, 7; *οὐκ ἂν ἐλάττω ἐξέλθοι* Hel. 2 : 1, 5; Plat. Crit. 53, A; *ἐρημοι οἱ ἱππεῖς οἴχονται* 7 : 3, 47; Plat. Phæd. 58, C; *κενὸς ἂν ἴῃ ὁ διάκονος* Id. Pol. 2, 370, E; *οὐ βαρεικῶν μεστοὶ ἥκομεν* Cyr. 5 : 3, 3; *μὴ ἄπρακτοι ἥκοιεν* Hel. 2 : 2, 21; *ἄπρακτοι ἀπίασιν* Thuc. 4 : 61; *ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον* Id. 2 : 70; *τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπεδίδοσαν* Hel. 2 : 4, 19; Thuc. 1 : 63; *ἕκοντες πένονται* 3 : 2, 26; Thuc. 3 : 47; Plat. Protag. 358, C; *Ἐγώ σε—ἄσμενος ἑόρακα* 2 : 1, 16; Thuc. 3 : 84; Plat. Gorg. 499, B; *ἂν μή τινες ἐθελούσιοι φαίνωνται* 4 : 6, 19; *μάλα ἄκων συνεχώρησεν* Cyr. 6 : 3, 20; *οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος ἥκειν* Plat. Symp. 174, D; *μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἑκόντας ἄρξαι* Thuc. 4 : 73; —*ἄσμενον τήν—ξυμμαχίαν παρέξειν* Id. 8 : 76; *μὴ ἄκοντες ὁρᾶν δοκῶμεν τοὺς πολεμίους* Cyr. 3 : 3, 18; *κρήνη—ἄφθονος ῥέουσα* 6 : 2, 4; *λόχον ὄρθιον προςιόντα* 4 : 8, 13; *ὑπόσπονδος ἐλθών* Thuc. 6 : 88; *αὐτῶν ἑκόντων προςχωρησάντων* Id. 3 : 52; *ἄσμενοι χωρήσαντες* Id. 3 : 66; *παῖδα ἄκων κατακανών* 4 : 8, 25; Thuc. 3 : 37; so, if somewhat emphatic, they stand after the verb; as, *ἀνήγοντο δὲ οἱ Ἀθηναῖοι—πελάγιοι* Hel. 2 : 1, 17; *ἐφάνησαν πελάγιοι* Thuc. 8 : 44; 8 : 101; *εἴ πως περιλάβοι που μετεώρους τὰς ναῦς* Id. 8 : 42; *σκηνοῦμεν ὑπαίθριοι* 5 : 5, 21; *ἐκαθεζόμην ἐνδίφριος* 7 : 2, 33; *κατέβαινον—ἤδη σκοταῖοι* 4 : 1, 10; *ἀφικνοῦνται—τριταῖοι* 5 : 3, 2; *ἤδη γὰρ ἦσαν πεμπταῖοι* 6 : 2, 9; *ἀνέστη δὲ πρῶτος* 5 : 1, 2; *ἐστρατήγει—τρίτος αὐτός* Thuc. 2 : 79; *ὑπέμενον ὕστεροι* 3 : 4, 21; *αὐτὸς δ' ἐφέψομαι τελευταῖος* 7 : 3, 39; *μένοιεν γάρ—ἀθρόοι οἱ πολέμιοι* 4 : 6, 13; *ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐῤῥύη μέγας* Thuc. 2 : 5; *προςπίπτουσιν πολλοί* 7 : 1, 21; *φέρονται οἱ λίθοι πολλοί* 4 : 7, 7; *ἀπώλλυντο ἔρημοι* Thuc. 2 : 51; *ἀπῆλθεν εὐθὺς ἄπρακτος* Id. 3 : 113; *ἐχώρει ὑπόσπονδος ἐς Σίγειον* Id. 6 : 59; *χρήματα συνεβάλλοντο—αἱ—πόλεις ἔκουσαι* 1 : 1, 9; *εἶδον μὲν τοὺς λόφους ἅσμενοι οἱ Ἕλληνες* 3 : 4, 24; Thuc. 1 : 26; Dem. de Cor. 43, p. 240; *ἴασιν αὐτόματοι* Plat. Symp. 174, B; *πολλὰ τῶν σῶν σινόμεθα ἄκοντες* 3 : 3, 15; Plat. Pol. 6, 507, A; *ἀφικνεῖσθαι τεταρταίους* ib. 10, 616, B; *βουλόμενος φθάσαι πρῶτος κτἔ.* 3 : 4, 20; *ἄγειν τοὺς λόχους ὀρθίους* 4 : 3, 17; *τὸ εὐθέλειν ἂν ἑκοντας ἄκλητος κτἔ.* Plat. Symp. 174, A; *ἀφικόμενος τριταῖος* 2 : 1, 30; *ἐκπηδήσας πρῶτος* Hel. 2 : 4, 19; *παρελθόντες τελευταῖοι Κορίνθιοι* Thuc. 1 : 67; *συστάντες ἀθρόοι* 7 : 3, 47; *ὀρυκτὴ βαθεῖα* 1 : 7, 14; *πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους* Thuc. 7 : 84; —*προξενήσαντα ὑμῖν ἐθελούσιον* 6 : 3, 14.

If one adverb modify two or more words, it is regularly put first; as, *νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξῄει* Dem. de Cor. 14, p. 229; *Παραπλησίως ἄρα χαίρουσι καὶ λυπούνται—*; Plat. Gorg. 498, C; *ἀνάγκη καλῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν* Cyn. 1 : 18; *φῂς παραπλησίως χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι κτἔ.* Plat. Gorg. 498, E; *πλεῖστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν* 2 : 6, 27; *οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν* 5 : 4, 31; Cyr. 7 : 5, 7; *οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων οὐδ' ἀτυχὴς εἰμι ἐγὼ ὥςτε κτἔ.* Dem. Ol. 3, 21, p. 34; Id. de Fals. Leg. 173, p. 395; *ὡς ἁπλᾶ καὶ δίκαια* Id. de Cor. 10, p. 228; *μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους* 3 : 3, 6; *μὴ λιαν ἄτοπος εἶναι δόξω καὶ περίεργος* Isocr. Ep. 8, 1, p. 424; *πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον* Dem. adv. Aristog. 2, 12, p. 804; *οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάριν οὔτε δι' ἄγνοιαν* Id. Phil. 3, 64, p. 127; but sometimes last; as, *ἐχαλέπαινον καὶ ὠργίζοντο ἰσχυρῶς* 1 : 5, 11; *ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὔτως* 4 : 8, 26; *καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως* 2 : 6, 1; *ἀπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα* 5 : 4, 32; *τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν* 3 : 1, 23; and sometimes after the first word; as, *ἐταράχθη σφόδρα καὶ ἐφοβεῖτο* 2 : 4, 18; *θρασὺς οὕτω καὶ πλούσιος* Dem. in Mid. 3, p. 536; 128, p. 556; *ἄντικρυς οὐτωσὶ καὶ διαῤῥήδην* Id. de Fals. Leg. 36, p. 352.

If two or more adverbs modify one word, they are regularly put first; as, *ὅμοιοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμὲν* Thuc. 1 : 86; *οὗτοι μὲν κακῶς τε καὶ αἰσχρῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποθνήσκουσιν* 3 : 1, 43; *πῶς οὐκ ἐπιπόνως τε καὶ ἀλυσιτελῶς καὶ καταγελάστως βιώσεται*; Comm.

1 : 7, 3; *δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ*. Dem. Phil. 3, 62, p. 127; —*ὅπως ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἕξουσιν* Isocr. Pan. 78, p. 56; *ἥδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύετο* **1 : 4, 9**; —*κάλλιστα καὶ ἄριστα ἐλθοι τὴν ὁδόν* **3 : 1, 6**; Thuc. **1 : 129**; *καλῶς καὶ εὖ ἐπαίδευσεν* Plat. Protag. 319, E; *δὶς μὲν ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο* Thuc. **2 : 4**; *ταχὺ πάμπαν κατελύθησαν* Cyr. **1 : 1, 1**; *μόλις νῦν γε ξυνήλθομεν* Thuc. **1 : 69**; *τάχ' ἂν ἴσως* —*ἐθελήσειαν* Id. **6 : 34**; *σπουδαίως καὶ ἐκ χρημόνως προσενεγκεῖν κτἔ.* Cyr. **1 : 3, 9**; *δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ εἰρηκέναι* Plat. Phædr. 235, A; *παραχρῆμα δὲ αὖθις πλεῖν* Cyr. **1 : 6, 36**; *νῦν οὖν αὖθις ἐπάξειν* Thuc. **7 : 5**; **7 : 70**; *ἀφόβως καὶ ἀνεπιφθόνως καὶ ἀκινδύνως καὶ εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγοντα* Hi. **7 : 10**; *καὶ δικαίως καὶ προσηκόντως ὀργιζόμενοι* Dem. de Cor. 20, p. 231; *εὐκόλως καὶ ῥᾳδίως φέροντας* Isocr. Panath. 31, p. 239; *οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀδίκως αὐτοῖς ὀργιζόμενοι* Dem. de Cor. 18, p. 231; *αὖθίς τ' ἂν τάχυ ἐλθόντας* **7 : 7, 30**; *εὐθὺς ἀπερισκέπτως προεπεσόντες* Thuc. **6 : 57**; **3 : 89**; but sometimes last; as, —*γνώμην ἔχω περὶ σοῦ νῦν καὶ πρότερον* Isocr. Panath. 260, p. 287; *ἐπῄνεκας γὰρ τὰς πόλεις ἀμφοτέρας καλῶς καὶ προσηκόντως* ib. 261, p. 287; *παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ* Plat. Parm. 128, B; *ἐὰν τοῦτο ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δίς* Id. Symp. 185, E; *ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως* Thuc. **2 : 53**; *ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ* Plat. Euthyd. 276, C; *πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα* Thuc. **1 : 129**; and sometimes one before; as, *Οὐχ ὁρᾷς*—*ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως* Cyr. **1 : 3, 8**; *ἥδιον ζῆν καὶ ἁβρὰλεώτερον* Isocr. Ep. 7, 13, p. 422; *ὁ θεὸς ἴσως ἄγει οὕτως* **6 : 1, 18**; *ἐκείνων ὀρθῶς κτησαμένων καὶ προσηκόντως* Isocr. Archid. 70, p. 130.

Adverbs may be separated from the words they modify—those of place, time, and manner frequently, and as given above, and those of degree sometimes; as, *οὕτως ἐστὶ δεινὸς λέγειν ὥςτε κτἔ.* **2 : 5, 15**; *οὕτω δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι κτἔ.* ib.; *οὐδὲν οὕτως ὁρῶ φαῦλον ἔργον ὁποῖον κτἔ.* Symp. **4 : 40**; *οὕτως ὄντος σοφοῦ ἀνδρός* Hi. **1 : 1**; *μνημείου γὰρ οὐδεὶς οὕτω πλούσιος ὢν καλοῦ τεύξεται.* Hel. **2 : 4, 17** (where *οὕτω* modifies *καλοῦ*); *μάλα δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι* Hel. **4 : 8, 31**; *μάλα καὶ ἀνδράσιν ἀλκίμοις* ib. **6 : 2, 37**; *μάλα γέ τινες ὀλίγοι* Plat. Pol. 7, 531, E; *εἰ καὶ πάνυ φήσειέ τις αὐτοὺς ἀναισθήτους εἶναι* Dem. de Pace, 15, p. 61; *Ἆρ' οὖν παραπλησίως εἰσὶν ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ οἱ ἀγαθοί τε καὶ οἱ κακοί*; Plat. Gorg. 498, C; *πολὺ γὰρ ἐκεῖ ὄντες πλείω ἂν ἡμᾶς ἢ παρόντες ὠφελοῖεν* Cyr. **6 : 2, 20**; Thuc. **2 : 89**; *οἶμαι οὖν πολὺ ἂν τὴν κατασκευήν μοι λαμπροτέραν φανῆναι* Symp. **1 : 4**; —*σὲ πολὺ Ἀράσπου ἄνδρα καὶ πιστότερον καὶ ἀμείνονα* Cyr. **6 : 4, 8**; *πολύ μοι δοκῶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι* ib. **7 : 1, 16**; —*μᾶλλον εἰκὸς τὸν οἶκον αὔξεσθαι* Œc. **11 : 12** (where *μᾶλλον* modifies *αὔξεσθαι*); *τῆς πόλεως δ' οὕτως ἀλούσης αἰσχρῶς κτἔ.* Dem. Phil. 3, 62, p. 126; *ἐδόκουν μάλα ἀμφότεροι ἱκανῶς εὐφραίνειν* Symp. **2 : 2**; *οἱ δὲ σοὶ φίλοι πολὺ ἀρκοῦντα σοῦ μᾶλλον ἔχοντες* Œc. **2 : 8**; *πολὺ γὰρ τῶν ἵππων ἔτρεχον ἥττον* **1 : 5, 2**; *εἴ ποτε σφόδρα λάβοι τὸ στρατόπεδον ἔνδεια* **1 : 10, 18** (*σφόδρα* modifying *ἔνδεια*; Breitenbach).

II.

NOUNS USED WITH PREPOSITIONS.

When the modification of a verb consists of a Noun with a Preposition, such modification commonly follows the verb; as, following a finite verb, *τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον* **1 : 5, 10**; *ἔμειναν ἐν τῇ Ἀτταγῖ* Thuc. **4 : 6**; *ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα* **1 : 5, 13**; *οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατιάν* **5 : 6, 37**; Thuc. **5 : 45**; *ὁμολογεῖται πρὸς πάντων* **1 : 9, 20**; Isocr. Bus. 37, p. 228; *ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις* **2 : 3, 4**; *ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον* **1 : 1, 10**; Thuc. **1 : 86**; Dem. de Cor. 282, p. 319; *λέγει πρὸς Σεύθην* **7 : 7, 19**; *ἦσαν ἱππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου κτἔ.* **1 : 8, 9**; *ἀνήχθη εὐθὺς ἐπὶ Σάμου* Hel. **1 : 4, 8**; *παρῆει ἐπὶ Κλαζομενῶν* Thuc. **8 : 22**; *εἰ φυλάττοιεν ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις* **1 : 4, 5**; **6 : 4, 35**; Thuc. **2 : 34**; Plat. Symp. 206, B; *ἔφευγον ἐπὶ τὴν χαράδραν* **2 : 4, 4**; Thuc. **6 : 21**; *ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα κτἔ.* Id. **1 : 89**; *ἔρχονται παρὰ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους κήρυκες* **2 : 1, 7**; *ὧν ἐστρατήγει παρὰ Κύρῳ* **1 : 4, 3**; *αἱ δὲ νῆες ὥρμουν παρὰ τὴν Κύρου σκηνήν* ib.; *ἵεντο* —*καὶ μάλα κατὰ πρανοῦς γηλόφου* **1 : 5, 8**; *παίει κατὰ τὸ στέρνον* **1 : 8, 26**; *πορεύεται ὡς βασιλέα* **1 : 2, 4**; **2 : 3, 29**; Thuc. **4 : 79**; Dem. Phil. 1, 48, p. 54; *καλεῖ Ξενοφῶντα ἀπὸ τῆς οὐρᾶς* **3 : 4, 38**; Thuc. **4 : 96**; *ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν* Id. **1 : 17**; *αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσιν ἐκ τῶν βασιλείων* **1 : 2, 7**; Thuc. **1 : 9**; *Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι* **4 : 7, 3**; *ὁ Γλοῦς ἐπεφάνη μετ' ἄλλων σκοπῶν εἰ κτἔ.* **2 : 4, 24**; *εἴ ἴτε μετ' αὐτῶν* Thuc. **1 : 40**; Plat. de Leg. 10, 909, A; *ὥςπερ ἂν ὁράμοι τις περὶ νίκης* **1 : 5, 8**; *εἰπὲ τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας* **2 : 2, 10**; *πρὶν ἄν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν* Thuc. **2 : 6**; *τάφρος ἦν περὶ αὐτό* **5 : 2, 5**; Cyr. **1 : 2, 9**; Thuc. **6 : 2**; *καὶ ἤδη τε ἦν περὶ πλήθουσαν ἀγοράν* **2 : 1, 7**; *Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν* **1 : 8, 1**; *ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας* **1 : 4, 6**; **1 : 8, 26**; Thuc. **2 : 4**; *ἐπιστάμεθα διὰ βίου πάντες* Plat. Phæd. 76, A; *δῶρα δὲ πλεῖστα*—*ἐλάμβανε διὰ πολλά* **1 : 9, 22**; Plat. Symp. 203, E; *κυλίνδουσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερεχούσης πέτρας* **4 : 7, 4**; **5 : 4, 13**; *ὅπως μάχωνται ὑπὲρ τῶν τρεφόντων* Cyr. **2 : 1, 21**; Thuc. **7 : 83**; Plat. Theæt. 162, D; *ἐτόξευον ὑπὸ μαστίγων* **3 : 4, 25**; *ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου* **1 : 8, 29**; **1 : 9, 7**; *ὃ κατεκαύθη ὑπὸ τῶν Συρακοσίων* Thuc. **6 : 88**; **7 : 43**; Dem. de Cor. 222, p. 302; Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54; Plat. Lys. 213, A; *περιερρεῖτο δ' αὕτη ὑπὸ τοῦ Μάσκα κύκλῳ* **1 : 5, 4**; *οὐδεὶς ἐβρέχθη*—*ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ* **1 : 4, 17**; *πολλὰ τῶν ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ λιμοῦ* **1 : 5, 5**; Thuc. **1 : 126**; *ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου* **5 : 1, 5**; *ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ* Thuc. **1 : 8**; *Εἶχον γὰρ οἱ μὲν ταξίαρχοι ὑφ' ἑαυτοῖς κτἔ.* Cyr. **2 : 1, 26**; *ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα* **4 : 7, 8**; following an infinitive, *ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἅ κτἔ.* **2 : 1, 17**; —*καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον* **1 : 8, 3**; Thuc. **1 : 118**; *δαπανᾶν εἰς πόλεμον* **2 : 6, 6**; *ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν ὃ εἶχε στράτευμα* **1 : 2, 1**; *ἀπίεναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας* **2 : 1, 3**; *νῦν δεῖται Κῦρος ἕπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλέα* **1 : 4, 14**; Thuc. **3 : 97**; *ἐκέλευσεν αὐτὸν λαμβάνειν μέρος παρ' ἑκάστου κτἔ.* **1 : 6, 2**; *ἰέναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους κτἔ.* **2 : 2, 3**; **2 : 5, 27**; *οὐκ ἤθελεν ἀποσπάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας* **1 : 8, 13**; Thuc. **4 : 115**; *ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ* **2 : 6, 3**; *ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τοὺς πολεμίους* **2 : 6, 14**; —*τούτους δὲ θέσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτοῦ σκηνήν* **1 : 6, 4**; —*συλλέγεσθαι δὲ τὸ στράτευμα ἀμφὶ τὸν Πακτωλὸν ποταμόν* Cyr. **6 : 2, 11**; —*ἀπονοστῆσαι διὰ τὴν δυςχωρίαν* **3 : 5, 16**; *μάχεσθαι εἴ τις ἐθέλει ὑπὲρ ὑμῶν κτἔ.* **5 : 7, 10**; **5 : 7, 12**; Dem. de Cor. 16, p. 230; —*κατακοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλίκων* **1 : 2, 25**; **7 : 7, 23**; *ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ἡμῶν* **1 : 3, 10**; *ἄνευ τοῦ δίκην διδόναι ὑπὸ τῶν βελτιόνων* Cyr. **3 : 1, 22**; *καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων* Thuc. **5 : 23**; following a participle, *ἔχων ἐν μέσῳ τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ κτἔ.* **2 : 1, 11**; Hel. **6 : 5, 12**; *μείνας ἐν αὐτῇ* Thuc. **8 : 99**; *ἐμβάντες εἰς πλοῖον* **1 : 4, 7**; *ἐξελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον* Thuc. **8 : 70**; *δαπανῶντες εἰς τοιαῦτα* Id. **8 : 45**; *ἔχων μὲν ἔπαινον πολὺν πρὸς ὑμῶν* **7 : 6, 33**; *προσαγαγὼν πρὸς τὴν χαράδραν* **5 : 2, 8**; *συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι* **1 : 2, 1**; *στρατεύσας ἐπὶ Τριβαλλούς* Thuc. **4 : 101**; *ἀνηγμένοις ἐκ τῶν Ἀργινουσῶν* Hel. **1 : 6, 38**; *ἅπαντες ἐκ τῆς μάχης* Thuc. **5 : 10**; *γεγονὼς ἀπὸ Δαμαράτου* **2 : 1, 3**; *ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν Θυρωρῶν* Cyr. **7 : 5, 65**; Plat. Phædr. 228, D; *διαβὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς* **5 : 2, 8**; *ἐλθοῦσαι μετ' αὐτῶν* Thuc. **1 : 112**; *πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας* **1 : 5, 4**; *παυσαμένων διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου* Thuc. **5 : 31**; *πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν* **1 : 1, 10**; Thuc. **1 : 136**; *ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν* Id. **1 : 12**; *φυγὼν ὑπὸ τοῦ δήμου* Hel. **2 : 3, 15**; *δίκην δεδωκότες ὑπὸ πάντων τῶν ἀναγκαίων* Cyr. **7 : 5, 40**; *ἑνετὸς ὑπὸ Ξενοφῶντος* **7 : 6, 41**; **1 : 4, 3**; *πεπτωκὼς δέ τις ὑπὸ τῷ Κύρου ἵππῳ* Cyr. **7 : 1, 37**.

But such modification often stands before the verb, especially if the modification be somewhat emphatic, or in a dependent clause, or with a participle used as complement; as, before a finite verb, *ἐν τῷ τῆς Ἀλέας ἱερῷ ἐφαίνοντο* Hel. 6 : 5, 27; *ὁ μὲν ἐν Δαυλίᾳ—ᾤκει* Thuc. 2 : 29; *ἐν ὁδῷ ἦσαν* Cyr. 5 : 3, 54; *ἐν πάσῃ δὴ ἀθυμίᾳ ἦσαν* Hel. 6 : 2, 24; Thuc. 7 : 44; *ἐν θυσίαις ἦμεν* Dem. de Cor. 218, p. 301; *ὅ τι ἂν ἐν ταῖς μάχαις γίγνηται* 3 : 2, 18; *εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο* 1 : 2, 4; *ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐξέβαλον* Thuc. 2 : 71; *ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον* 3 : 1, 10; *ἐπὴν εἰς Βαβυλῶνα ἥκωσι*, 1 : 4, 13; Thuc. 3 : 46; *οὔτ' εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο* 2 : 6, 30; *πρὸς μὲν Χρυσάνταν ἱππέας ἔπεμψεν* Cyr. 5 : 3, 54; Thuc. 2 : 65,; *πρὸς ἐμπόρους τινάς—λέγουσιν ὅτι κτἔ.* 5 : 6, 19; *οἱ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππων κρέμανται* 3 : 2, 19; Thuc. 4 : 25; *ἐπὶ ταῖς βασιλέως Θύραις ἦσαν* 3 : 1, 2; *ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγένετο* Thuc. 2 : 12; *εἰ ἐπὶ βασιλεῖ γενήσομεθα* 3 : 1, 17; *ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἁρμοστῇ ὦσιν* 5 : 5, 20; *ὅτι δὲ ἐπὶ βασιλέα ἄγοι* 1 : 3, 21; 2 : 6, 5; Thuc. 2 : 11; *ἐπειδὰν ἐπὶ θάλατταν ἀπέλθῃ* 7 : 5, 8; Thuc. 1 : 44; *παρὰ μεγάλου βασιλέως ἦκε Τισσαφέρνης* 2 : 3, 17; *παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγίγνοντο ἔπαινοι* Dem. de Cor. 216, p. 300; *παρὰ βασιλέα ἀπήλαυνεν* 1 : 4, 5; *παρὰ τοὺς ὅρκους ἠδίκησαν* 7 : 7, 17; *ὅπως—παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν* Thuc. 7 : 80; 6 : 13; *τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρνην ποιεῖται* Id. 8 : 54; *ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτούς* 6 : 1, 8; Thuc. 4 : 126; *ἃ ἐκ τῶν Ταύχων ἔλαβον* 4 : 7, 17; Thuc. 1 : 89; *ἐπειδάν—ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ* 4 : 3, 29; *ὅταν ἐκ Σικελίας θεωροὶ πλέωσι* Thuc. 6 : 3; *—ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο* 2 : 6, 27; *σὺν ὑμῖν ἕψομαι* 1 : 3, 6; *μετὰ τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἐπολέμουν* Thuc. 4 : 48; *περὶ Σηλυβρίαν ἦν* Hel. 1 : 3, 10; *ἦν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι* 3 : 2, 20; Thuc. 7 : 71; *ἃ ἁμφ' αὐτὸν εἶχεν* 7 : 8, 2; *ἀμφὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν* 3 : 5, 14; *ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων* 4 : 7, 15; Plat. Symp. 220, B; *ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσιν* 4 : 5, 36; *κἂν διὰ πυρὸς ἰοίην* Symp. 4 : 16; *ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν εἶπεν* 5 : 5, 13; *ἐγὼ ὑφ' ὑμῶν τιμῶμαι* 5 : 7, 10; Thuc. 3 : 116; Dem. de Cor. 107, p. 262; Isocr. Nicocl. 31, p. 33; *ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα* 2 : 2, 11; *ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ* Dem. de Cor. 5, p. 227; *εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γένοιντο* 7 : 2, 2; Plat. Symp. 222, E; *εἰ δὲ ὑπ' ἐκείνους ἔσονται* Hel. 5 : 2, 17; before an infinitive, *πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα* Thuc. 5 : 42; 8 : 92; *—ἐν ἀφόβοις βιοτεύειν* 3 : 2, 25; *ὅθεν ᾧμην τάχιστ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι* 7 : 6, 12; Cyr. 6 : 1, 39; *ἑτοῖμοι ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι* Thuc. 8 : 92; *μηδ' ἐς ἐπινοιάν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν* Id. 4 : 92; *ἔχρῃζον πρὸς τὰ χωρία προςβάλλειν* 5 : 5, 2; 7 : 6, 12; *ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε* Dem. de Cor. 17, p. 230; *Εἰ μέν σύ τι ἔχεις—πρὸς ἡμᾶς λέγειν* 7 : 7, 15; *ὅτι ἀκούοι Ἀβροκόμαν—ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι* 1 : 3, 20; Thuc. 4 : 118; *πλῆθος ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος ἀγαγεῖν* 2 : 1, 11; 6 : 2, 9; Thuc. 8 : 92; *ἐξὸν παρ' ἄλλων ἀκούειν φανά τε καὶ καλά* Plat. Pol. 6, 506, C; *ὡς παρὰ φίλους—Ἀθηναίους ἀδεῶς ἀπιέναι* Thuc. 6 : 50; *βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι* Thuc. 1 : 137; *πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν* 3 : 3, 15; *ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι* 1 : 5, 14; 3 : 2, 3; *ἀνάγκη—μεθ' ὑμῶν ἰέναι* 1 : 3, 5; *ἔξεστι περὶ αὐτοῦ ψεύδεσθαι* 2 : 6, 27; Thuc. 3, 42; *φυλακάς—δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι* 5 : 1, 9; *ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν* 1 : 1, 8; *πότερα διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους δέοι πορεύεσθαι* 7 : 1, 14; Thuc. 1 : 107; *Ἢ καὶ ἐθέλοις ἄν—ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν*; 7 : 4, 9; 1 : 3, 4; *ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι' ἔνδειαν πεπρακέναι* 7 : 8, 6; before a participle, *αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων* Thuc. 2 : 56; *ἐν τῇ γῇ μείναντες* Id. 8 : 71; 8 : 73; *ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες* 1 : 4, 17; *οἷον ὁρῶ ἐν τῇ στρατιᾷ ἀρχόμενον πρᾶγμα* 5 : 7, 12; Thuc. 2 : 12; Plat. Crat. 426, E; *ἤκουσε Κῦρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα* 1 : 4, 5; *ἔχω—τεκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα* 1 : 4, 8; *τοὺς δὲ Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας* Thuc. 2 : 56; *τὰ τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα* 1 : 4, 4; Thuc. 5 : 54; Dem. de Cor. 216, p. 300; Plat. Alc. 1, 134, D; *εἰς ζώνην δεδομέναι* 1 : 4, 9; 1 : 8, 1; *πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων* 1 : 1, 8; *τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας* 1 : 5, 13; *ἐπὶ γῆς βεβηκότες* 3 : 2, 19; *ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους ἰόντες* Thuc. 1 : 141; *παρὰ πάντων ὁμολογεῖται* 1 : 9, 1; *ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὢν* 2 : 1, 7; *ὄνους ἀλέτας παρὰ τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες* 1 : 5, 5; *Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος* Thuc. 1 : 133; *ἐκ Χερρονήσου ὁρμώμενος* 1 : 1, 9; 1 : 3, 4; *ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὄντα* Lac. 15 : 2; *ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι* Thuc. 1 : 10; *σὺν τοῖς πολεμίοις ταττομένους* 3 : 2, 17; *μετὰ σοῦ βουλευόμενος* Thuc. 1 : 128; *περὶ αὐτοῦ—βουλευόμενος* 5 : 7, 9; Thuc. 1 : 36; Plat. Apol. 19, D; *περὶ Τριόπιον οὖσαις* Thuc. 8 : 35; *πολλοὶ μὲν ἀμφὶ Σικελίαν πλεῖστα τροπαῖα στήσαντες* Plat. Menex. 242, E; *καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους* 4 : 2, 5; *Θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος* 1 : 8, 16; 5 : 5, 8; *διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι* 1 : 2, 26; 2 : 5, 22; *ὑφ' ὑμῶν διαβεβλημένος* 7 : 6, 34; Thuc. 2 : 101; *ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι* Id. 2 : 47; *οἱ δὲ καὶ ὑπ ἐκείνου ἐγκέλευστοι* 1 : 3, 13; *ὑπ' αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα* 1 : 10, 14; Plat. Pol. 6, 496, D; so commonly *ἀντί* and its case; as, *οὔτε ἀντὶ τοῦ κακοῦ ἔργου τιμῆς τινος ἠξίωσε τὸν κατὰ γῆς* Cyr. 4 : 6, 5; *ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ* Thuc. 2 : 3; 4 : 20; *ἀντὶ τοῦ ἀρήγειν τοῖς συμμάχοις φεύγων ᾤχετο*. Cyr. 6 : 2, 19; Comm. 1 : 2, 64; *τούς τε νεκροὺς—ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι* Thuc. 4 : 98; *Ἀντὶ πολλῶν ἄν—χρημάτων ὑμᾶς ἐλίσθαι νομίζω* Dem. Ol. 1, 1, p. 9; Plat. Pol. 2, 371, D; *ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες* Thuc. 7 : 75; but *ἀλλ', ἣν δύνηται, βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου*. 1 : 1, 4; Thuc. 4 : 90; Plat. Gorg. 515, D; *τὰ παρ' ἐμοὶ ἐλέσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι*. 1 : 7, 4; Dem. Ol. 2, 27, p. 30; Plat. Symp. 218, E; and in certain expressions the modification regularly stands before the verb; as, *περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο κτἔ.* Cyr. 8 : 1, 26; Comm. 2 : 3, 10; Lys. de Cæde Eratosth. 1, p. 91; *περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν φρόνησιν* Isocr. Euag. 80, p. 207; *πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην* Id. Panath. 126, p. 258; *σὲ περὶ πλείονος ποιούμην ἢ Λακεδαιμονίους*, 7 : 7, 44; Thuc. 4 : 117; Plat. Crit. 54, B; *τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι* 5 : 6, 22; Æschin. de Fals. Leg. 152, p. 48; *—μηδὲ περὶ πλειονος φανῶμεν ποιούμενοι τὸ ζῆν* Isocr. Archid. 108, p. 138; *περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι* Dem. adv. Aristocr. 134, p. 664; Plat. Protag. 313, A; *—ὅτε περὶ πλείστου ποιοῖτο—μηδὲν ψεύδεσθαι*. 1 : 9, 7; 3 : 2, 4; *περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι*, Æschin. de Fals. Leg. 22, p. 31; Isocr. in Loch. 15, p. 398; *κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε* Thuc. 2 : 89; *περὶ παντὸς ἐποιεῖτο κτἔ.* 1 : 9, 16; 2 : 4, 3; *—περὶ παντὸς ποιούμενοι* Thuc. 1 : 11; Plat. Crat. 404, D; *—περὶ ὀλίγου ποιήσαισθε τὰς ἐκείνων ἐπιστολάς* Isocr. Trapez. 58, p. 370; *παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον* 4 : 6, 11; *περὶ ἐλάττονος αὐτοὺς ἔσετο* Lys. adv. Andoc. 45, p. 107; *παρ' ἔλαττον τοῦ δέοντος ἡγησάμενοι τά κτε.* Plat. Pol. 8, 546, D; *—περὶ ἐλαχίστου ποιεῖται* Id. Apol. 30, A; *περὶ μηδενὸς ποιεῖσθαι κτἔ.* Isocr. adv. Callim. 63, p. 383; *περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο* Lys. adv. Eratosth. 7, p. 120; but *μήτε ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος ἢ τὸ δίκαιον* Dem. de Fals. Leg. 1, p. 341; so *τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων* 1 : 5, 1; 1 : 5, 5; Thuc. 2 : 19; 3 : 24; *ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας* Id. 2 : 98; *ἐν δεξιᾷ λαβόντες* Id. 7 : 1; *ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ καθήμενος* Plat. Phæd. 89, A; *τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες* 2 : 4, 28; 4 : 3, 16; Thuc. 8 : 101; *ἐν ἀριστερᾷ πλεύσαντες* Id. 7 : 1; *λύρᾳ μὲν ἐν ἀριστερᾷ χρώμενον* Plat. de Leg. 7, 794, E; but *παραπλέοντες ἐν ἀριστερᾷ* Thuc. 6 : 62; so *εἰς χεῖρας ἦεσαν* 4 : 7, 15; Thuc. 1 : 52; 2 : 3; *ἐς χεῖρας ἐλθεῖν* 1 : 2, 26; Cyr. 3 : 1, 3; *ἐς χεῖρας ἰόντα* Thuc. 8 : 50; 7 : 70; but *—ἔλθοι τις αὐτῶν εἰς χεῖρας* Cyr. 2 : 4, 15; Thuc. 3 : 96; *ἦεσαν ἐς χεῖρας* Id. 3 : 107; so *εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ ὅπλων ἦλθον* 3 : 1, 29; *εἰς λόγους σοι ἐλθεῖν* 2 : 5, 4; *ἐς λόγους ἔρχονται* Thuc. 4 : 73; *ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλους* Id. 4 : 58; but *ἀφίκετο—Ἀγησιλάῳ εἰς λόγους* Ages. 3 : 5; *ἦεσαν ἐς λόγους* Thuc. 3 : 80; *ἐλθοῦσα δ' εἰς λόγους* Hel. 3 : 1, 11; *κατέστησαν ἐς λόγους* Thuc. 3 : 8; so

ἐν χερσὶν ἦν πάλιν ἡ μάχη Id. 4 : 43 ; *ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο* Id. 5 : 72 ; —*ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὑπλιτῶν εἶναι* Hel. 4 : 6, 11 ; *ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες* Thuc. 3 : 108 ; *ἐν χερσὶν γενόμενοι* Id. 7 : 5 ; *ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε* Id. 3 : 66 ; *ἐν χερσὶν διεφθάρησαν* Id. 4 : 57 ; *ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπησαν* Id. 4 : 96 ; *εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν* Plat. Pol. 517, B ; *ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην* 5 : 9, 9 ; Dem. de Cor. 226, p. 303 ; but *ἔχομεν τὰ πιστὰ ἐν—ταῖς ἡμετέραις χερσίν* Cyr. 4 : 2, 13 ; Dem. de Cor. 235, p. 305 ; *ἔχειν ἐν ταῖς χερσίν* Plat. Theæt. 198, D ; so *τῷ δ', ἂν δέῃ, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι* Cyr. 1 : 2, 9 ; *ἐκ χειρὸς παίειν* ib. 4 : 3, 16 ; *ἐκ χειρὸς ἐμάχοντο* Hel. 7 : 2, 14 ; ib. 6 : 4, 16 ; *ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ποιησόμενος* ib. 6 : 2, 16 ; but *τούτοις ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός* 5 : 4, 14 ; 5 : 4, 25 ; so —*αὐτοῖς διὰ φιλίας ἴέναι* 3 : 2, 8 ; *διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἴέναι* ib. ; *Ἀθηναίοις—διὰ μάχης ἐλθεῖν* Thuc. 4 : 92 ; *διὰ δίκης ἐλθεῖν* Id. 6 : 60 ; *διὰ πάντων καλῶν ἐληλυθότες* Cyr. 1 : 2, 15 ; *Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε* Thuc. 1 : 40 ; *δι' ἀπεχθείας μᾶλλον γίγνεσθαι* Hi. 9 : 2 ; *διὰ χαρίτων γίγνεται* ib. ; *διὰ χαρίτων εἶναι* ib. 9 : 1 ; *διὰ φυλακῆς ἔχοντες* Thuc. 2 : 81 ; 7 : 8 ; but *ἐλθεῖν—ἡμῖν διὰ μάχης* Id. 2 : 11 ; so, when a preposition and its case are used adverbially, and for which, in many instances, an adverb might be substituted, such modification commonly precedes ; as, *ἐν τάξει εἵποντο* 5 : 4, 24 ; *ἐν τάξει μεῖναι* Thuc. 6 : 34 ; Plat. Pol. 10, 617, D ; *εἴ ποτε ἐν τάχει ἀναβῆναι δείσειν* Hip. 6 : 6 ; Thuc. 1 : 90 ; *ἐν τάχει βουλόμενοι βοηθῆσαι* Id. 8 : 95 ; *ἐν τάχει τὸ στράτευμα κατάγων* Ages. 1 : 18 ; *ὡς δ' ἐν βραχεῖ εἰπεῖν* ib. 7 : 1 ; *ἐν βραχυτέροις εἰπεῖν* Plat. Protag. 334, E ; Gorg. 449, C ; *νῦν γὰρ ἐν βραχυτάτῳ ἂν δηλωθείη*, Cyr. 1 : 2, 15 ; but *προὐπέμπετο ἐν τάξει* Cyr. 5 : 3, 53 ; *εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει* Thuc. 5 : 64 ; 6 : 91 ; *ἤκουσεν οὐδεὶς ἔν γε τῷ φανερῷ* 1 : 3, 21 ; 2 : 5, 25 ; Thuc. 2 : 21 ; *εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν* Plat. Tim. 30, A ; *εἰς τάχος ἀνίεναι* Hipparch. 3 : 2 ; *Εἰς καλὸν ἥκετε* 4 : 7, 3 ; *εἴς γε δύναμιν οὐκ ἠττησόμεθα κτἔ.* 2 : 3, 23 ; Plat. Polit. 308, C ; —*ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν* Thuc. 8 : 27 ; but —*ποιεῖτε εἰς δύναμιν* Cyr. 4 : 5, 52 ; *πείσειν φασὶν ἐς δύναμιν* Thuc. 4 : 118 ; *πευστέον εἰς δύναμιν* Plat. Soph. 244, B ; *κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας κτἔ.* Œc. 8 : 6 ; *κατὰ τάχος—ἀνεχώρησεν* Thuc. 1 : 73 ; 1 : 114 ; *κατὰ τάχος ἐξβαλόντες* Id. 1 : 71 ; —*κατὰ σπουδὴν μᾶλλον φεύγειν* 7 : 6, 28 ; *κατὰ σπουδὴν ἐγένετο* Thuc. 1 : 93 ; *καθ' ἡσυχίαν συγγενήσομεθα* Cyr. 7 : 5, 39 ; Thuc. 1 : 74 ; *καθ' ἡσυχίαν ἐλθεῖν* 2 : 3, 8 ; *κατὰ δύναμιν ἱεροῖς θεοὺς ἀρέσκεσθαι* Comm. 4 : 3, 16 ; ib. 4 : 3, 17 ; Thuc. 4 : 48 ; 5 : 97 ; *κατὰ κράτος αἱρεῖ* Hel. 2 : 1, 15 ; ib. 7 : 1, 22 ; Thuc. 1 : 64 ; 6 : 91 ; Plat. de Leg. 3, 698, D ; *κατακράτος ἐξελεγχόμενος* Dem. adv. Phorm. 20, p. 913 ; *κατὰ τύχην δὲ τινα—ἥλαυνον* Hel. 3 : 4, 13 ; Ath. 2 : 2 ; Thuc. 3 : 49 ; Plat. Phædr. 262, C ; *κατὰ βραχὺ προῖών* Thuc. 1 : 64 ; 7 : 79 ; Plat. Gorg. 449, B ; but *ἀνεχώρησαν—κατὰ τάχος* Thuc. 3 : 18 ; 3 : 109 ; *ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν* Id. 3 : 49 ; *θύσειν κατὰ δύναμιν* 3 : 2, 9 ; Thuc. 1 : 45 ; 2 : 71 ; *ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος* 1 : 8, 19 ; Thuc. 8 : 70 ; Plat. de Leg. 3, 692, D ; *ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ὁρόμος ἐγένετο* 1 : 2, 17 ; 6 : 2, 18 ; *ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα* Thuc. 3 : 43 ; *Οὐκ ἐξ ἴσου, ὦ Ξενοφῶν, ἐσμέν* · 3 : 4, 47 ; Thuc. 3 : 12 ; Plat. Pol. 8, 561, B ; *ἐξ ἀπροσδοκήτου γὰρ αὐτοῖς ἐπέπεσε κτἔ.* 4 : 1, 10 ; *ἀναχώρησιν δὲ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς οὐκ ἐσπείσαντο* Thuc. 3 : 109 ; but *οὗτοι δὲ ἀνεφάνησαν ἐξ ἴσου τοῖς νῦν ὄντες* Plat. Gorg. 517, A ; *δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ἐκ τοῦ δικαίου* 1 : 9, 19 ; *σὺν γέλωτι ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἦλθον* 1 : 2, 18 ; —*ἐπιμέλειαν σὺν σπουδῇ ποιεῖσθαι* Plat. de Leg. 7, 818, C ; *σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο* 1 : 8, 4 ; *σὺν τῷ πατρίῳ φρονήματι ἴέναι* 3 : 2, 16 ; but *ποιείσθω ξὺν νόμῳ* Plat. de Leg. 11, 924, A ; *μετὰ μαλακίας λαμβάνειν* Œc. 5 : 4 ; *μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν* Thuc. 6 : 89 ; *ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες* Id. 5 : 70 ; —*μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἔμαθον* Plat. Charm. 175, E ; but *ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας* Thuc. 6 : 60 ; *ἀποφαινόμενοι καλὰ μετὰ σπουδῆς* Plat. de Leg. 2, 656, A ; *ἔδωκε καὶ ἄνευ δίκης χρῆσθαί σοι ὅ τι βούλοιτο* Cyr. 3 : 1, 6 ; —*πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι* Plat. de Leg. 6, 780, A ; —*καὶ διὰ τάχους ἔθαπτον* Thuc. 3 : 109 ; *διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἶκου* Id. 3 : 18 ; *διὰ τάχους ἀντιπληρώσαντες ἑξήκοντα ναῦς* Id. 7 : 22 ; *εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο* 1 : 5, 9 ; Thuc. 6 : 66 ; Plat. Apol. 32, E ; *διὰ βραχέων πάλιν ἐπάνελθε αὐτά* Id. Tim. 17, B ; *διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι* Id. Gorg. 449, B ; *ἢν μή τις αὐτοῦ διὰ τέλους ἐπιμελῆται* · Cyr. 7 : 5, 75 ; Cyn. 3 : 10 ; *διὰ σπουδῆς προσβοηθοῦντες* Thuc. 6 : 69 ; *ἑκάστῳ δι' ἀκριβείας προστάττειν τὸ προσῆκον* Plat. Polit. 295, B ; Tim. 56, C ; *διὰ τοῦ δικαίου δ' ἐθέλειν πορίζεσθαι* Cyr. 8 : 1, 26 ; *ἀλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο* Plat. Phileb. 58, B ; but *ἀπῆλθον διὰ τάχους* Thuc. 6 : 79 ; *ἐκλήψεσθαι διὰ τάχους* Plat. de Leg. 7, 812, E ; *ἐξῆλθε διὰ ταχέων* Hel. 7 : 5, 6 ; *ἀκούοντες διὰ τέλους* Cyr. 3 : 3, 35 ; *ζῆν διὰ νόμων* Plat. de Leg. 6, 780, A ; and some modifications of this sort commonly follow ; as, *φεύγουσιν ἀνὰ κράτος* 1 : 10, 15 ; 4 : 3, 21 ; *ἔθει ἀνὰ κράτος* 4 : 3, 20 ; *διώκει ἀνὰ κράτος* Cyr. 5 : 4, 4 ; ib. 1 : 4, 23 ; *ταῦτ' ἐποίουν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν* 5 : 9, 8 ; *ᾠδάν τε ἐν ῥυθμῷ* 5 : 9, 11 ; *ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ* Cyr. 1 : 3, 10 ; Plat. de Leg. 2, 670, B.

And when the modification consists of a preposition and a demonstrative pronoun of previous reference, or a noun affected by such pronoun, the modification regularly precedes ; as, *Ἐν τούτῳ Κῦρος ἦκε* 2 : 1, 15 ; *Ἐν δὲ τούτῳ ἦκε κτἔ.* 2 : 4, 8 ; Cyr. 7 : 1, 16 ; Thuc. 5 : 38 ; *Ἐν τούτῳ δὲ κτἔ.* 1 : 5, 15 ; Thuc. 4 : 105 ; 7 : 81 ; *Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν κτἔ.* 1 : 5, 1 ; 1 : 5, 5 ; *καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἔχεις κτἔ.* Plat. Phæd. 101, C ; Symp. 220, B ; *Εἰ δ' ἐν πᾶσι τούτοις ἠττώμεθα*, 2 : 5, 19 ; *Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει* Thuc. 4 : 133 ; 7 : 9 ; *Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον κτἔ.* Dem. de Cor. 222, p. 302 ; *Εἰς τοῦτον δὲ τὸν σταθμὸν Τισσαφέρνης ἐπεφάνη* 3 : 4, 13 ; *καὶ πρὸς τούτοις οὐδὲ ἐπλησίαζε* Cyr. 8 : 1, 45 ; *Πρὸς δὲ τούτοις ἐλογίζετο κτἔ.* ib. 8 : 1, 25 ; Isocr. Pan. 7, p. 42 ; Plat. Apol. 23, C ; *Πρὸς ταῦτα Φαλῖνος εἶπε* · 2 : 1, 11 ; 4 : 7, 2 ; *Πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ* Thuc. 1 : 71 ; 4 : 87 ; *ἐπὶ τούτων διέβαινον* 1 : 5, 10 ; Dem. de Cor. 99, p. 259 ; *Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ—ἀνέστη* 3 : 2, 4 ; *Ἐπὶ δὲ τούτῳ κτἔ.* 5 : 9, 11 ; *Ἐπὶ τούτοις Ξενοφῶν τάδε εἶπε* · 2 : 5, 41 ; *Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις κτἔ.* Isocr. Pan. 3, p. 41 ; *καὶ ἐπὶ τοῦτο οὕτω παρεσκευασμένος ᾖει* Comm. 1 : 3, 5 ; *ἐπὶ τοῦτον αὖθις ἐδόκει πορεύεσθαι* 4 : 2, 12 ; *Ἐπὶ ταύτην οὖν κτἔ.* Thuc. 4 : 103 ; Dem. de Cor. 15, p. 230 ; *κατά γε τοῦτο ἔξεστί σοι λέγειν ὅτι κτἔ.* Comm. 1 : 4, 9 ; *καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ ταὐτὰ ἐποίουν* 7 : 3, 23 ; Comm. 4 : 4, 19 ; *κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι* Thuc. 5 : 66 ; *κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφρος ἦν* 1 : 7, 14 ; Thuc. 4 : 50 ; *ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα κτἔ.* Dem. de Cor. 17, p. 230 ; *Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κτἔ.* Thuc. 2 : 68 ; *Ἐκ τούτου Ξενοφῶντι ἐδόκει κτἔ.* 3 : 3, 8 ; 1 : 6, 8 ; *Ἐκ δὲ τούτου κτἔ.* 1 : 2, 17 ; 1 : 3, 13 ; *Ἐκ τούτου δὲ κτἔ.* 5 : 9, 1 ; Cyr. 1 : 6, 10 ; *Ἐκ δὲ τούτων κτἔ.* 4 : 7, 1 ; *Ἐκ δὴ τούτων κτἔ.* Isocr. Pan. 57, p. 52 ; *καὶ ἐκ τούτων γνώσεσθε* Plat. Apol. 19, D ; *Ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59 ; *Σὺν τούτοις δὲ ὧν κτἰ.* 1 : 8, 26 ; *Μετὰ τοῦτο ἐπορεύθησαν κτἔ.* 4 : 6, 4 ; 5 : 7, 17 ; 5 : 9, 9 ; *Μετὰ δὲ τοῦτο κτἔ.* Hel. 2 : 2, 9 ; ib. 3 : 3, 1 ; Thuc. 4 : 107 ; 5 : 61 ; *Καὶ μετὰ ταῦτα κτἔ.* Id. 5 : 70 ; Dem. de Cor. 152, p. 278 ; *Μετὰ δὲ ταῦτα κτἔ.* 1 : 2, 27 ; 1 : 3, 9 ; Thuc. 5 : 11 ; Lys. Or. Funeb. 27, p. 193 ; *Μετὰ ταῦτα δὲ κτἔ.* Dem. de Cor. 80, p. 252 ; Æschin. adv. Ctes. 68, p. 63 ; Isocr. Pan. 88, p. 58 ; *Μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην κτἔ.* Thuc. 4 : 101 ; *Καὶ περὶ τούτου ὁ πόλεμος ἦν* 5 : 4, 15 ; Dem. de Cor. 192, p. 292 ; *Περὶ μὲν οὖν τούτων κτἔ.* Lys. in Philocr. 8, p. 182 ; *Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κτἔ.* Thuc. 5 : 32 ; *διὰ τοῦτο προὐλάβον* 1 : 7, 3 ; 7 : 1, 9 ; *καὶ διὰ τοῦτό σε οὐχ ὑπέμενον* 4 : 1, 21 ; 7 : 6, 4 ; Æschin. adv. Ctes. 47, p. 60 ; *διὰ δὲ τοῦτο κτἔ.* 1 : 2, 8 ; *διὰ τοῦτο δέ κτἔ.* 5 : 9, 21 ; *διὰ ταῦτα κτἔ.* 5 : 10, 14 ; Thuc. 6 : 89 ; *ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα κτἔ.* Dem. de Cor. 97, p. 258 ; *εἰ διὰ ταύτην ἀνιάσεται* Comm. 1 : 1, 8 ; *καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε κτἔ.* 2 : 6, 16 ; *Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦ-*

τον κτἕ. Thuc. 3 : 92 ; Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους *κτἕ.* Id. 4 : 2 ; *χωρὶς δὲ τούτων οἱ χίλιοι ὑπῆρχον.* Cyr. 1 : 5, 5 ; Χωρὶς δὲ τούτων *κτἕ.* Dem. de Cor. 24, p. 233 ; Isocr. Pan. 32, p. 47 ; 46, p. 50 ; *πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτων γίγνοιτο* ; Plat. Phileb. 26, E ; Πλὴν γὰρ *τούτου κτἕ.* Isocr. Pan. 121, p. 65.

When a preposition and its case modifies an adjective or a noun without the article, or an adverb, the modification regularly follows ; as, following a noun, *δόξης—εἰς ἀνδρειότητα* 6 : 3, 14 ; *κόσμον—ὡς εἰς πόλεμον* 1 : 9, 23 ; *παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον* Thuc. 2 : 9 ; *πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν* 2 : 5, 20 ; *δι' ἐπιορκίας τε πρὸς θεοὺς καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους* 2 : 5, 21 ; 7 : 7, 45 ; *ὑπόμνησιν — πρὸς εἰδότας* Thuc. 4 : 17 ; *προθυμίαν πολλὴν περὶ σέ* 7 : 7, 45 ; *νεκρὸν ἀντὶ νυμφίου* Cyr. 4 : 6, 5 ; *δοῦλον ἀντὶ βασιλέως* 3 : 1, 17 ; *ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἄνευ γνώμης ἐχόντων κτἕ.* Comm. 1 : 2, 10 ; *ἀμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων* Thuc. 2 : 3 ; *φυγὴ—ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων* Id. 8 : 64 ; Ἥρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ *υἱέος καὶ Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός* Plat. Pol. 2, 378, D ; *δίνην—ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ* Id. Phæd. 99, B ; *ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιᾶσιν ἡγεμονίαν* Thuc. 1 : 130 ; following an adjective, *—ἀγαθὸν εἶναι καὶ εἰς τὸ μὴ ταράττεσθαι κτἕ.* Cyr. 2 : 1, 27 ; Plat. Alcib. 1, 125, A ; *μηδὲν χείρων εἰς σοφίαν* Id. Theæt. 162, C ; *—ὠφέλιμον εἴη εἰς τὸν βίον* Œc. 6 : 4 ; *φρόνιμος εἰς ὑποδημάτων ἐργασίαν* Plat. Alcib. 1, 125, A ; *πρόθυμος εἰς αὐτούς* Hel. 6 : 5, 42 ; *δεινὰ εἰς τὴν πορείαν* 2 : 3, 13 (Dindorf) ; *εἴ τις καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνάβασιν* 1 : 4, 9 ; 3 : 2, 16 ; *ἀγαθοὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐφάνησαν* Plat. Pol. 3, 407, E ; *ὠφελιμώτερον ὄντα πρὸς ἀρετὴν ἐπιμέλειαν* Comm. 4 : 8, 11 ; *γυμνοὶ ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξεύματα* 4 : 3, 6 ; *κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς ἢ κτἕ.* 1 : 4, 8 ; Hel. 6 : 5, 42 ; *γίγνεται δεινὸς περὶ ἀμφοτέρων* Plat. Io, 534, A ; *πολὺ δεινότερος ἐμοῦ περὶ μουσικὴν* Œc. 2 : 15 ; 2 : 16 ; *δεινῶν ἀμφ' ἵππων δοκούντων εἶναι* ib. 12 : 20 ; *φίλος χρήσιμος ἀντὶ ἀχρήστου* Cyr. 8 : 1, 20 ; *ὀργίλοι ἀντὶ Σωμοειδοῦς γεγένηνται* Plat. Pol. 3, 411, C ; following an adverb, *ὁμολογουμένως ἐκ πάντων* 2 : 6, 1 ; but if it be emphatic, or used adverbially, it may precede ; as, preceding a noun, *ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι—ὁδόν* 2 : 6, 22 ; *ἀντ' ἐλευθέρων—δοῦλοι* Plat. Polit. 308, A ; *ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή* Thuc. 2 : 65 ; Ἄρεός τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου *δεσμόν* Plat. Pol. 3, 390, C ; *ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρόρρησιν* Id. Charm. 165, A ; preceding an adjective, *ἐς τὸν πόλεμον—ὠφελίμους εἶναι* Thuc. 3 : 68 ; *πρὸς τοὺς Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοὶ* Id. 1 : 86 ; *πρὸς τὰ θηρία φιλοκινδυνότατος* 1 : 9, 6 ; Œc. 7 : 25 ; *περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι* Plat. Protag. 338, E ; *οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι* Hel. 2 : 3, 53 ; *περὶ ἐμὲ ἄδικος γεγενῆσθαι* 1 : 6, 8 ; *ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ—ὠφέλιμα γίνεται* Cyr. 6 : 2, 34 ; *κατὰ πάντα ἀγαθός* Thuc. 4 : 81 ; *κατὰ πάντα τελέῳ* Plat. Tim. 30, D ; *δι' εὐεργεσίας ἰσχυρόν* 2 : 5, 22 ; *ἀντὶ καλοῦ αἰσχρόν* Plat. Theæt. 189, C ; preceding an adverb, *ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένως* Isocr. Pan. 33, p. 47.

III.

NOUNS USED WITHOUT PREPOSITIONS.

When the modification of a verb consists of a Genitive, Dative, or Accusative case, without a preposition, such modification commonly follows ; as, the Genitive, *ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐκ κτἕ.* Thuc. 5 : 59 ; *ἐπιμελὲς πεποίηται ἑκάστης ἡμέρας κτἕ.* Plat. Symp. 172, C ; *γίγνεται τῆς νυκτὸς χιὼν πολλὴ* 4 : 4, 8 ; 6 : 1, 2 ; *ἀνηγάγοντο μὲν νυκτὸς* Thuc. 4 : 31 ; 7 : 83 ; Ἐπεὶ *δὲ ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς τῆς δείλης* 7 : 3, 10 ; *οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν* 1 : 7, 18 ; *ἀκούσεσθε δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν* Dem. de Cor. 35, p. 237 ; *οὐδείς μέ πω ἠρώτηκε καινὸν οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν* Plat. Gorg. 448, A ; *ἀπέναι τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον πέντε ἡμερῶν* Thuc. 4 : 105 ; *διανοεῖται αὐτὴν λῦσαι τῆς νυκτός* 2 : 4, 17 ; *ἐξιόντες δ' ἑκάστης ἡμέρας* 6 : 4, 1 ; *ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον* Thuc. 4 : 110 ; *Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος* Cyr. 1 : 2, 7 ; *—ὑπῆγον θανάτου* Hel. 2 : 3, 12 ; *ζηλῶ σε τοῦ πλούτου* Symp. 4 : 45 ; Plat. Pol. 8, 561, E ; *μακαρίζω ἄρ' ὑμᾶς ἔγωγε τοῦ κτήματος* Id. Euthyd. 274, A ; *τοὺς θέλοντας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις—οὐκ ἄγασαι τῆς ἀνδρείας τε καὶ εὐχερείας* ; Id. Pol. 4, 426, D ; *τούτους—οἰκτείρω τῆς ἄγαν χαλεπῆς νόσου* Symp. 4 : 37 ; *ὀργιζόμενοι αὐτοῖς τῆς τε ἀντιλήψεως κτἕ.* Hel. 3 : 5, 5 ; *ἐπαιτιασάμενός με φόνου* Dem. in Mid. 114, p. 552 ; *ἀνθρώπων καταψηφισθέντων θανάτου ἢ φυγῆς* Plat. Pol. 8, 558, A ; *ζηλοῦντες Ἀθηναίους τῆς Μαραθῶνι μάχης* Isocr. Pan. 91, p. 59 ; *τοῦτον—ἀγασθεὶς τῆς τε πρᾳότητος* Cyr. 2 : 3, 21 ; *ἵππον ὃν ἐν Λαμψάκῳ ἀπέδοτο πεντήκοντα δαρεικῶν* 7 : 8, 6 ; *—ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσίου* Plat. de Leg. 5, 728, A ; *ὡς εἶχε φιλίας πρός κτἕ.* Hel. 2 : 1, 14 ; Thuc. 2 : 90 ; Plat. de Leg. 12, 966, D ; *πῶς ἔχει πλήθους ἐπισκοπεῖ* Id. Gorg. 451, C ; the Dative, *ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ* 2 : 3, 1 ; 2 : 2, 18 ; *τὸν ὄχλον — ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ* Thuc. 4 : 56 ; *ἐπήρθησάν τε τοῖς λόγοις* Id. 4 : 121 ; *ἥδετο τῇ στολῇ* Cyr. 1 : 3, 3 ; Thuc. 3 : 129 ; *χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν* 1 : 3, 1 ; *ὠργίζετο αὐτοῖς* Hel. 2 : 4, 35 ; Plat. Pol. 2, 366, C ; *ὠργίζετο τῷ μηδ' εἰπεῖν αὐτῷ ταῦτα* Cyr. 4 : 5, 12 ; *ἀπολοῦνται τῷ λιμῷ* 7 : 4, 5 ; *ἐτελεύτησε μέντοι ἐκεῖ νόσῳ* Hel. 3 : 5, 25 ; *εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πονήρως — ἀπορίᾳ* Thuc. 7 : 83 ; *δέομαι μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν* Id. 7 : 63 ; *ἠσθῆναί τέ μοι ἔδοξε τῇ τοῦ Κέβητος πραγματείᾳ* Plat. Phæd. 62, E ; *ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν κτἕ.* Thuc. 3 : 113 ; *ἐπαρθεὶς ταῖς παρούσαις τύχαις* Cyr. 8 : 5, 24 ; Thuc. 7 : 41 ; *ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν* Hel. 2 : 2, 11 ; *ἡσθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ* Plat. Lys. 213, D ; *χαίρων τῇ ἱπποκρατίᾳ* Cyr. 1 : 4, 24 ; *ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει* Hel. 4 : 5, 10 ; *μαινόμενον δὲ γιγνώσκων τῇ τόλμῃ* Cyr. 1 : 4, 24 ; *οὔτε ὀργιζόμενον κραυγῇ οὔτε χαίροντα ὑβριστικῶς γέλωτι* ib. 8 : 1, 33 ; Thuc. 4 : 128 ; Plat. Pol. 2, 366, C ; *χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις* 5 : 5, 24 ; *καταφρονήσαντες δὲ τῷ πλήθει* Hel. 4 : 4, 10 ; *δηλώσαντος εὐνοίᾳ* Thuc. 1 : 134 ; *ἀποροῦντες τῷ πράγματι* 1 : 5, 13 ; *κακοπαθοῦντες τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ* Thuc. 4 : 29 ; *ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου* Dem. de Cor. 19, p. 231 ; *ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι Φωκέων* Id. Ol. 3, 8, p. 30 ; *—νικᾷη δὲ τῇ ναυμαχίᾳ* Hel. 4 : 3, 13 ; *ἂν μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῇ* Plat. Menex. 247, A ; *ὅτι ἡττημένοι εἶεν Λακεδαιμόνιοι τῇ ναυμαχίᾳ* Hel. 4 : 3, 10 ; *ἡσσῶντο ταῖς γνώμαις* Thuc. 8 : 66 ; 4 : 37 ; *φεύγουσι δρόμῳ* 5 : 7, 25 ; *ἔθεον δρόμῳ* 4 : 7, 23 ; 5 : 2, 14 ; Thuc. 3 : 111 ; 4 : 67 ; *ἐχώρουν δρόμῳ* Id. 4 : 31 ; *ὥρμησαν δρόμῳ* 4 : 3, 31 ; *προσπεσοῦσαι δρόμῳ* Thuc. 5 : 9 ; *προεξέμιξαν δρόμῳ* Id. 4 : 96 ; *ἀπεχώρησε φυγῇ* Ages. 2 : 30 ; *ἴεται φυγῇ* Plat. Phædr. 241, B ; *—ἔπεμπον σπουδῇ οἱ Θηβαῖοι* Hel. 6 : 4, 20 ; *τοιαῦτα ἔπαιζον σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους* Cyr. 6 : 1, 6 ; *ἀπεχώρησαν πολλῇ σπουδῇ* Hel. 5 : 2, 42 ; *συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ* Cyr. 3 : 3, 58 ; *ἀλλὰ δεδώκατε ἔθει τινὶ φαύλῳ πολλὴν ἐξουσίαν τῷ βουλομένῳ κτἕ.* Dem. de Cor. 138, p. 273 ; *οὐχ ἱκανῶς πεπαιδευμένον λόγῳ οὐδὲ ἔθει* Plat. Pol. 10, 606, A ; *πυρὰ πολλὰ ἑκαστον κύκλῳ ἐπὶ τῶν ὀρέων* 4 : 1, 11 ; 4 : 2, 11 ; *περιτειχίζον τὴν πόλιν κύκλῳ* Thuc. 2 : 78 ; 2 : 84 ; *ἐπορεύοντο κύκλῳ* Dem. de Fals. Leg. 155, p. 389 ; 225, p. 411 ; Plat. Pol. 1, 328, C ; *ἐμὲ ἐδέξω ἡδέως καὶ ὁμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξενίοις* 7 : 7, 46 ; *ὡρμίσατο ἕξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν* Thuc. 2 : 86 ; *ἐξελαύνει—συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ* 1 : 7, 14 ; *οἱ δ' ἦλθον πλήθει οὐκ ὀλίγῳ* Thuc. 1 : 102 ; *αἱ—νῆες ἅπασαι ἑάλωσαν αὐτοῖς ἀνδράσιν* Hel. 6 : 2, 35 ; *εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τῇ μάχῃ* Dem. de Cor. 193, p. 292 ; Plat. Phædr. 267, C ; *πρὸς τὸ ἱερόν—χωρῆσαι δρόμῳ* Thuc. 1 : 134 ; *λείπειν φυγῇ τὴν πόλιν* Plat. de Leg. 6, 770, E ; *νικήσαντες μάχῃ* Thuc. 8 : 55 ; *νικηθεὶς ταῖς ναυσίν* Id. 1 : 73 ; *ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ* 1 : 2, 9 ; Thuc. 1 : 101 ; *ἡσσημένοι ταῖς ναυσίν* Id. 1 : 30 ; *ἡττώμενος ὡς φίλων θεραπείᾳ* Cyr. 8 : 2, 13 ; *διαφέροντας μὲν ἀρετῇ —διαφέροντα δὲ κάλλει* Hi. 2 : 2 ; *προσβοηθοῦντες δρόμῳ* Thuc. 6 : 69 ; *πορευόμενοι κύκλῳ* 7 : 8, 18 ; *περιστήσαντες κύκλῳ* Thuc. 1 : 106 ; *ἤστραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει φοινικίσι* Cyr. 6 : 4, 1 ; *καλούσης δὲ τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ* Dem. de Cor. 170, p. 285 ; *ἀφικό-*

μενοι πολλῷ δυνάμει Hel. 3 : 5, 9 ; *ἀναχωρήσας ὁ Κνῆμος τῇ στρατιᾷ* Thuc. 2 : 82 ; Dem. de Cor. 32, p. 236 ; *Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηί* Thuc. 2 : 7 ; *τῶν μὲν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἀστει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ* Id. 6 : 44 ; *ἴησι τῇ ἀξίνῃ* 1 : 5, 12 ; Cyr. 8 : 3, 28 ; *ὡς βαλῶ γε ταύτῃ τῇ βώλῳ* ib. 8 : 3, 27 ; *ἔβαλλον τῷ κεράμῳ* Thuc. 4 : 48 ; 3 : 74 ; *ἔπαιόν γε τῇ μαχαίρᾳ πᾶν* Cyr. 2 : 3, 10 ; *παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῷ* 1 : 8, 27 ; *τοὺς ναύτας—ὥπλισεν ἀσπίσι φαύλαις* Thuc. 4 : 9 ; *ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις* Cyr. 6 : 4, 1 ; *ἐπειδὰν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι* 2 : 2, 4 ; Cyr. 5 : 3, 52 ; *—ὅτι διώκοι αὐτοὺς Κῦρος τρήρεσι* 1 : 4, 7 ; *ἃ ἔλαβες τῇ ἐμῇ δυνάμει* Cyr. 5 : 5, 33 ; *εἷλον Ἀκράγαντα λιμῷ* Hel. 1 : 4, 21 ; *τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα—ἀρετῇ ἀμυνούμεδα* Thuc. 4 : 63 ; *στεφανοῦται—χρυσῷ στεφάνῳ* Æschin. adv. Ctes. 10, p. 55 ; *ἃ ὑπισχνοῦ ποιήσειν—ἀποτετέλεσταί σοι ἤδη* Cyr. 3 : 2, 16 ; *τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις* ; Dem. Ol. 2, 27, p. 26 ; *ταῦτα δὲ συνενηγμένα ἦν τῷ σατραπεύοντι* 3 : 4, 31 ; *εἰ δέ τι καλὸν—ἐπέπρακτο ὑμῖν*, 7 : 6, 32 ; *οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως* Dem. Ol. 3, 26, p. 35 ; *ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην* 1 : 8, 24 ; *ἐπεχειροῦμεν ἂν σημαίνειν ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι* Plat. Crat. 422, E ; *—Μίνδαρον πλεῖν ἐπ' αὐτοὺς μέλλοντα ναυσὶν ἐξήκοντα* Hel. 1 : 1, 11 ; Thuc. 4 : 118 ; *προπέμψαι τοῖς ἵπποις* 7 : 2, 8 ; 7 : 3, 43 ; *τεκμαίρεσθαι δ' ἦν τῷ ψόφῳ* 4 : 2, 4 ; *βάλλοντες τοῖς λίθοις* Thuc. 4 : 43 ; *κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι* Plat. Pol. 9, 586, B ; *ὡπλισμένοι ᾖραζι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις κτἔ.* 1 : 8, 6 ; *εὐεπίθετον ἦν ἐνταῦθα τοῖς πολεμίοις* 3 : 4, 20 ; *ὠφελητέα σοι ἡ πόλις ἐστί* ; Comm. 3 : 6, 3 ; *καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς* Thuc. 7 : 84 ; 6 : 18 ; *—βοηδητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν* Dem. Ol. 1, 17, p. 14 ; Plat. Pol. 5, 459, E ; the accusative, *Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταδμοὺς δύο παρασάγγας δώδεκα* 1 : 2, 10 ; 1 : 2, 11 ; *Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταδμοὺς τρεῖς διὰ πεδίου παρασάγγας πεντεκαίδεκα* 4 : 4, 7 ; 4 : 4, 1 ; Plat. de Leg. 7, 789, C ; *διαπέμπουσιν εἰς τὰς ἑσχατιὰς ὅσον πεντεκαίδεκα στάδια ἀπὸ Φυλῆς τούς κτἔ.* Hel. 2 : 4, 4 ; *—ἐδίωκον ὡς τρία ἢ τέτταρα στάδια* ib. 7 : 1, 19 ; *Ἀπεῖχον αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων στάδια ὀγδοήκοντα* 5 : 4, 31 ; *ἐπεὶ ἀπεῖχον τῶν φυλαττόντων τριάκοντα στάδια* Hel. 7 : 1, 15 ; *Ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα* Thuc. 2 : 5 ; *ἡνίκα δ' ἀπεῖχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον* Hel. 4 : 3, 17 ; *ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου* Thuc. 2 : 82 ; *ἀπεῖχε δὲ ἑξήκοντα μάλιστα σταδίους* Id. 1 : 63 ; *Ἐνταῦθα διέσχον ἀλλήλων βασιλεύς τε καὶ οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα στάδια* 1 : 10, 4 ; *διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης* Thuc. 2 : 86 ; *—εἰς Ἔφεσον, ἣ ἀπέχει ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν* Hel. 3 : 2, 11 ; *—ὅτι Μηδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδόν* 7 : 3, 16 ; *—εἰς τὴν Κιλικίαν ἀποπέμπει τὴν ταχίστην ὁδόν* 1 : 2, 20 ; *ἀπεχώρει τὴν ταχίστην πρός κτἔ.* 4 : 3, 24 ; *ἔλθοι τὴν ὁδὸν ἥν κτἔ.* 3 : 1, 6 ; *ἀπάγειν τὴν στρατιάν, μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ᾗ διενοήθησαν, ἀλλά κτἔ.* Thuc. 7 : 80 ; *ἀπιέναι τὴν ταχίστην ἐπὶ κτἔ.* 4 : 4, 22 ; 7 : 1, 11 ; Dem. Ol. 1, 2, p. 9 ; de Cor. 25, p. 233 ; *ἄγειν ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἢ στενὰς ἢ πλατείας ὁδοὺς ἢ ὀρεινὰς ἢ πεδινάς* Cyr. 1 : 6, 43 ; *προελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα* Thuc. 7 : 78 ; *ἀναχωρήσας ὅσον στάδια τέτταρα ἢ πέντε πρός κτἔ.* Hel. 2 : 4, 34 ; *ἀπέχοντα δώδεκα σταδμούς* 1 : 3, 20 ; 4 : 4, 7 ; *ἀπέχοντες ἀλλήλων παρασάγγην καὶ μείον* 2 : 4, 10 ; Thuc. 3 : 97 ; 3 : 105 ; *θέμενος δὲ τὰ ὅπλα ὅσον τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπό κτἔ.* Hel. 2 : 4, 5 ; *τοὺς μὲν ἀπέχοντας παμπόλλων ἡμερῶν ὁδόν* Cyr. 1 : 1, 3 ; ib. 8 : 2, 9 ; *ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν* Thuc. 4 : 104 ; *διὸ ἔμειναν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ* 1 : 2, 21 ; *ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν* Thuc. 2 : 81 ; *Ἐνταῦθ' ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς* 1 : 2, 10 ; 1 : 3, 1 ; *ἐχώρει τὴν νύκτα* Thuc. 4 : 103 ; *ἐπέσχον τὴν νύκτα* Id. 7 : 74 ; *ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ* 5 : 9, 14 ; Thuc. 1 : 137 ; *οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως κτἔ.* Dem. de Cor. 30, p. 235 ; *ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἐνιαυτὸν καὶ ἓξ μῆνας* Thuc. 1 : 109 ; *σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο ἑκατὸν ἔτη* Id. 3 : 114 ; *εἰργάσατο ἐνιαυτόν* Lys. pro Sacr. Ol. 10, p. 109 ; *ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη* ib. ; *ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς* 1 : 3, 2 ; *Μετὰ δὲ ταῦτα ἐναυμάχησαν χρόνον πολύν* Hel. 1 : 6, 33 ; *ἴσχυσαν δέ τι καὶ Θηβαῖοι τουτουσὶ τοὺς τελευταίους χρόνους* Dem. Phil. 3, 23, p. 116 ; *ἐῶσι τοὺς αἱρεθέντας ἀεὶ ἄρχειν τὸ ἔτος* Lac. 8 : 4 ; *ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετά κτἔ.* Thuc. 5 : 26 ; *οὐκ ἐθέλοντες—χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον* Plat. Symp. 192, C ; *μείναντες ἡμέραν μίαν* Thuc. 8 : 28 ; *μείναντες οὐ πολλὰς ἡμέρας* Hel. 7 : 1, 22 ; ib. 1 : 1, 20 ; *κατασχὼν δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα* Plat. Alcib. 2, 141, E ; *προσκαθεζόμενοι δὲ ἑπτὰ μῆνας* Hel. 1 : 5, 21 ; *ζῶν αἰκισθεὶς ἐνιαυτόν* 2 : 6, 29 ; *πάσχουσαι γὰρ δὴ τοιαῦτα αἱ πόλεις νῦν χρόνον ἀπέραντον* Plat. Polit. 302, A ; *Ἔστιν οὖν ὅπως οὐ πάμπολυ διαφέρει γυνὴ ἀνδρὸς τὴν φύσιν* ; Id. Pol. 5, 453, B ; *νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς* Id. Gorg. 496, A ; *εὖ μὲν αὐτῷ εἶχον τὰ σώματα* Cyr. 3 : 3, 9 ; *τίς οὐκ ἄν—αἰσχρῶς διατεθείη καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν* ; Comm. 1 : 1, 5 ; *ἀποτμηθέντας τὰς κεφαλάς* 2 : 6, 1 ; 2 : 6, 29 ; *συντετριμμένους ἀνθρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευρὰς* 4 : 7, 4 ; *δεδεμένος καὶ τὼ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον* Hel. 3 : 3, 11.

And when the modification consists of a demonstrative pronoun of subsequent reference, or of a noun affected by such pronoun, it regularly follows ; as, *Διήρει δὲ αἰδῶ καὶ σωφροσύνην τῇδε, ὡς κτἔ.* Cyr. 8 : 1, 31 ; *Ἐννοήσωμεν δὲ καὶ τῇδε, ὡς κτἔ.* Plat. Apol. 40, C ; *Ὅρα δὲ καὶ τῇδε, ὅτι κτἔ.* Id. Phæd. 79, E ; *Διαφέρομεν δέ—τῶν ἐναντίων τοῖςδε·* Thuc. 2 : 39 ; *διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου αὐτῷ τούτῳ, ὅτι κτἔ.* Plat. Theæt. 166, D ; *Ἐγένετο δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῷδε τρόπῳ·* Hel. 4 : 5, 11 ; Thuc. 4 : 90 ; *ταφὰς ἐποιήσαντο —τρόπῳ τοιῷδε·* Id. 2 : 34 ; *Τοῦτο δ' ἐποίησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοιῷδε λογισμῷ, ὡς κτἔ.* Hel. 3 : 4, 27 ; *Ἄλλο δὲ στράτευμα αὐτῷ συνελέγετο—τόνδε τὸν τρόπον·* 1 : 1, 9 ; but *τῇδέ γε μέντοι διαφέρειν μοι δοκῶ τῶν πλείστων, ὅτι κτἔ.* Cyr. 8 : 2, 21 ; *τῇδέ γε μήν—ἄξιον ἐπαινέσαι—τὸ γένος αὐτοῦ· ἥ τε γὰρ πόλις κτἔ.* Ages. 1 : 4 ; *οὐδὲ ταύτῃ γ' ἂν τις ἔχοι καταμέμψασθαι αὐτούς, ὡς κτἔ.* ib. 1 : 3 ; *Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπῳ τοιῷδε ἦλθον ἐπί κτἔ.* Thuc. 1 : 89 ; *Γνώμῃ δὲ τοιᾷδε λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον—μεῖναι* Id. 2 : 20 ; *Μετὰ δὲ ταῦτα τοσῷδε ἤδη τῷ παρασκευῷ Ἀθηναῖοι ἄραντες—ἐπεραιοῦντο, τριήρεσι μέν κτἔ.* Id. 6 : 43 ; *Ἔτι δὲ καὶ τάδε τινὰς ὁρῶ μεμφομένους Ἀθηναίους, ὅτι κτἔ.* Ath. 3 : 1.

But when the Genitive, Dative, or Accusative, modifying a verb, is somewhat emphatic, it often precedes ; as, the Genitive, *Ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο* 7 : 4, 14 ; *τῆς ἡμέρας ὅλης διῆλθον—ἀλλὰ δείλης ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας* 3 : 3, 11 ; *εἶπερ νυκτὸς πορευοίμεδα* 7 : 3, 37 ; *φοβούμενοι μὴ τῆς νυκτὸς οἱ Ἕλληνες ἐπιθῶνται αὐτοῖς* 3 : 4, 34 ; 3 : 4, 35 ; *διὰ τοῦτο γὰρ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ταχὺ μέν—παρεγιγνόμεδα* Cyr. 8 : 1, 3 ; *—νυκτός τε καὶ μεσ' ἡμέραν μάλιστα ψυχαγωγήσοιτο* Plat. Tim. 71, A ; *οὔδ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἐκὼν ἀπολείπεται* Id. Phædr. 240, C ; *καὶ ὅσα ἄλλα ἡ νυκτὸς ἢ μηνὸς ἢ ἐνιαυτοῦ πράττεται* Comm. 4 : 7, 4 ; *χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν* Thuc. 1 : 30 ; *καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ἐταλαιπωροῦντο* Id. 7 : 28 ; *δέκα μὲν ἐτῶν οὐχ ἥξουσιν* Plat. de Leg. 1, 642, E ; Symp. 172, C ; *λέγων ὅτι οὔπω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίονι οἰνῳ ἐπιτύχοι·* 1 : 9, 25 ; *νῦν μὲν ἀπίεναι σφᾶς κελεύει, τῆς δείλης δὲ ἥκειν·* 7 : 2, 16 ; *ἐπιμελὲς πεποίημαι ἑκάστης ἡμέρας εἰδέναι ὅ τι κτἔ.* Plat. Symp. 172, C ; *οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ*, Thuc. 2 : 5 ; *Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει ἐδόκει—ἀπάγειν τὴν στρατιάν*, Id. 7 : 80 ; *οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἀφ' αὐτῶν ἐάσουσί με ἀπιέναι* Comm. 3 : 11, 16 ; *—ἑκάστου μηνὸς ἡγεῖσθαι τοὺς φρουράρχους ἐπὶ δεξιὰ κύκλῳ* Plat. de Leg. 6, 760, C ; *Θέρους γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν* Thuc. 3 : 88 ; *—ἑκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον* Plat. Phæd. 58, B ; *τῆς νυκτὸς φυλάξαντες* Thuc. 7 : 83 ; *καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους* 2 : 6, 7 ; *καὶ θανάτου δὲ οὗτοι κρίνουσι*, Cyr. 1 : 2, 14 ; *οἵπερ*

ἂν τοῦ φόνου ἐδίκασαν Plat. de Leg. 877, B; καὶ μισθοῦ στρατεύονται, Cyr. 3 : 2, 7; —αὐτῶν ἕκαστα πάνυ σμικροῦ νομίσματος ἀποδίδοται Plat. Soph. 234, A; τοῦ μὲν πάθους ᾠκτειρεν αὐτόν, Cyr. 5 : 4, 32; νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι Thuc. 3 : 57; μισθοῦ τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι Comm. 2 : 8, 2; Cyr. 3 : 3, 3; ὅταν δέῃ ἀργυρίου κοινῇ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι ἵππον Plat. Pol. 1, 333, B; ἀσεβείας φεύγοντα ὑπὸ Μελήτου τουτουΐ Id. Apol. 35, D; ὅτι ἐλάττονος πριάμενοι πλείονος ἀποδῶνται αἰσχύνει Comm. 3 : 7, 6; ὡς τάχους ἕκαστος εἶχεν Hel. 4 : 5, 15; οὐχ οὕτω τρόπου μόνον ἔχεις, Cyr. 7 : 5, 56; εὖ σώματος ἕξειν Plat. Pol. 3, 404, D; the Dative, μειρακίοις καλοῖς ἥδετο 2 : 6, 28; τῷ γέλωτι ἡσθραίνοντο Cyr. 2 : 2, 5; λιμῷ ἀπέθανεν Hel. 1 : 7, 35; νόσῳ ἀπέθανε ib. 3 : 1, 10; ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον Thuc. 2 : 85; ὑπόσα δὲ ἀγνοίᾳ ἀνθρωποι ἐξαμαρτάνουσι Cyr. 3 : 1, 38; οὔτε δυνάμεως ἐνδείᾳ ἐπάθομεν αὐτό Thuc. 4 : 18; μή—πρός τινα εἰπών τις τι ἀγνοίᾳ σφαλῇ Id. 8 : 92; φθόνῳ τοῦ περιεῖναι διεφθείροντο Id. 3 : 82; οὔτε ἁμαθίᾳ ἀναγκάζεται—οὔτε φόβῳ—ἀποτρέπεται Id. 4 : 59; οὕτως ἡγοῦ ἀνηκέστῳ πονηρίᾳ νοσεῖν Ἀθηναίους Comm. 3 : 5, 18; τούτους ἡγεῖτο ἢ ἀκρατείᾳ τινὶ ἢ ἀδικίᾳ ἢ ἀμελείᾳ ἀπεῖναι Cyr. 8 : 1, 16; μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις—οἴκτῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ ἁμαρτάνειν. Thuc. 3 : 40; μήτε τῷ—εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι μήτε τῷ ἡσυχίᾳ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον κτἔ. Id. 1 : 120; τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι Id. 3 : 45; τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον Dem. in Aphob. 1, 63, p. 833; καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε κτἔ. 2 : 6, 5; Hel. 2 : 3, 4; μάχῃ ἐκράτησαν Thuc. 1 : 11; ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ἄρα κρατῇ τις Plat. de Leg. 1, 626, B; ναυσὶ δὲ τῆς τε θαλάττης ἐκράτει κτἔ. Menex. 240, E; δρόμῳ ἔθεον 4 : 6, 25; δρόμῳ ἐχώρει Thuc. 5 : 3; φύγῃ λείπουσι τὸ χωρίον 4 : 2, 12; φύγῃ ἀνεχώρει Plat. Symp. 21, A; πολλῇ σπουδῇ μᾶλλον ἔπεμπον Cyr. 4 : 5, 12; καὶ πολλῇ προθυμίᾳ ἐνέκειντο Hel. 3 : 5, 20; καὶ ξενίοις—ἐκεῖ δεξόμεθα 5 : 5, 24; οὔτ' ἀριθμῷ οὔτε σταθμῷ ἐπήρκει μοι Symp. 4 : 43; κύκλῳ δὲ αὐτοῖς πάντῃ—πόλεις πολέμιαι ἦσαν 3 : 1, 2; καὶ κύκλῳ πανταχῆ ἡμᾶς—περιστοιχίζεται Dem. Phil. 1, 9, p. 43; —ἔς τι χωρίον ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῇν Thuc. 7 : 81; ἦν ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα μετὰ σφῶν ἐλθσωσιν, Id. 2 : 80; μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ, 1 : 3, 17; —τριήρεις αὐτοῖς τοῖς πληρώμασι διεφθαρησαν Isocr. de Pace 86, p. 176; ἀλλ' οὐ μάχῃ ἐπειράτο τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι Hel. 3 : 5, 25; εἰλούμεθα γὰρ ἄν—τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ τελευτῆσαι Thuc. 3 : 59; 3 : 57; ἤρξατο δρόμῳ θεῖν 1 : 8, 18; δρόμῳ βιάσασθαι ἐς κτἔ. Thuc. 1 : 63; οὐ γὰρ φύσει ἑκάστῳ πεφυκέναι ὄνομα οὐδὲν οὐδενί Plat. Crat. 384, D; ἀναγκάζων οἰκίᾳ δέχεσθαι 7 : 2, 6; κύκλῳ δὲ ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ 3 : 1, 12; ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι 2 : 2, 12; μάχῃ νικήσαντες Thuc. 8 : 24; μάχῃ κρατοῦντας Id. 4 : 95; μάχῃ ἡττηθέντες Cyr. 6 : 2, 19; πολέμῳ κρατηθείς ib. 3 : 1, 11; βιαίῳ θανάτῳ ἀποθνήσκων Hi. 4 : 3; φυγῇ ὑπαγαγόντες Cyr. 1 : 6, 37; ἐννέα ναυσὶ φεύγων Hel. 2 : 1, 29; ταῖς μὲν ναυσὶ περιπλεύσαντες κατά κτἔ. Thuc. 4 : 25; ἢ γὰρ σὺ ταῖς σαῖς χερσὶν τούτων τι ἐφύτευσας; Œc. 4 : 23; χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν αὐτοὶ ἀπώλεσαν Thuc. 4 : 25; ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν τὴν θύραν—ἐπήραξε Plat. Protag. 314, D; οὔκουν ἀδικίᾳ ἔξετε κτἔ. Cyr. 7 : 5, 73; νόσῳ ἐπιέζοντο Thuc. 7 : 47; οὐ γὰρ λιμῷ γε δήπου κατακανοῦμεν αὐτούς Cyr. 4 : 4, 7; πάνθ' ἡμῖν πεποίηται 1 : 8, 12; πρότερόν μοι δεδήλωται ὡς κτἔ. Thuc. 5 : 1; ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται Id. 1 : 13; ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο Id. 4 : 77; ἐμοὶ μὲν δὴ μεχρὶ τούτου γραφέσθω, Hel. 7 : 5, 27; ταῦτά μοι προειρήσθω Isocr. de Pace 86, p. 176; ἡμῖν ἐστι διαβατέος 2 : 4, 6; ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον 1 : 3, 15; ὡς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο Thuc. 5 : 29; καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη, Id. 6 : 34; τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον ἐστίν, Dem. Ol. 1, 2, p. 9; ἡμῖν νευστέον καὶ πειρατέον σώζεσθαι ἐκ κτἔ. Plat. Pol. 5, 453, D; ἐπίσταται—ὁ βοῦς κέρατι παίειν Cyr. 2 : 3, 9; λιμῷ αὐτοὺς ἡγοῦμαι ἁλῶναι ib. 7 : 5, 7; ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56; μισθῷ πείθοντες Thuc. 1 : 31; μὴ χρήμασι δὴ πείσας τινάς Id. 7 : 86; φύσει ἐπισταμένους Cyr. 2 : 3, 9; οὐ τῇ δυνάμει τινά, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι Thuc. 1 : 69; the Accusative, οὐκέτι δέκα στάδια ἀπεῖχον τῶν πολεμίων Hel. 4 : 2, 15; ib. 7 : 1, 19; ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου—ἡ μὲν κώμη αὕτη δώδεκα σταδίους ἀπέχει Thuc. 4 : 42; Plat. Criti. 118, D; ἦν γὰρ ἄπαξ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπόσχωμεν, 2½ 2, 12; ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδὼν Σικελίας ἀπέχει Thuc. 6 : 2; 7 : 50; ὑμεῖς γε τὴν ταχίστην πάρεστε Cyr. 4 : 5, 10; σφενδονητῶν τὴν ταχίστην δεῖ καὶ ἱππέων 3 : 3, 16; πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν 4 : 5, 19; ἐκέλευεν—τὴν ταχίστην πλεῖν ἅπαντας Hel. 1 : 7, 29; τριάκοντα σταδίους ἀπέχοντες τῆς θαλάσσης 7 : 5, 15; Hel. 4 : 2, 20; ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα Thuc. 2 : 21; 4 : 102; Plat. Criti. 117, E; μακρὰν ὁδὸν πορευθείς Comm. 3 : 13, 6; ἄδικον ὁδὸν ἰόντων Thuc. 3 : 64; 4 : 85; οὐ καὶ οἶκοι σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν περιπατεῖς; Comm. 3 : 13, 5; μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο Thuc. 4 : 115; τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἔμεινον οἱ Ἕλληνες 3 : 4, 18; 3 : 5, 13; καὶ ἐχθὲς δὲ καὶ τρίτην ἡμέραν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπραττον Cyr. 6 : 3, 11; δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον Thuc. 4 : 124; 7 : 87; τὴν νύκτα ηὐλίσαντο Id. 4 : 45; τοὺς μὲν γὰρ κύνας—τὰς μὲν ἡμέρας διδέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι 5 : 8, 24; 7 : 2, 21; Δέκα ἔτη ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι κοιμῶνται κτἔ. Cyr. 1 : 2, 9; τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον Thuc. 1 : 11; 2 : 2; ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν Lys. pro Sacr. Ol. 10, p. 109; δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς νόσου Plat. Symp. 201, D; πολλά γε ἤδη ἔτη εἰμὶ ἐν τῇ τέχνῃ Id. Protag. 317, C; Καὶ χρόνον μέν τινα ἐπέσχον τῆς πορείας 3 : 4, 36; ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὅμως καὶ ἀντέσχον Thuc. 8 : 95; χρόνον πολὺν ὕβρικε Dem. Phil. 1, 50, p. 54; Isocr. Phil. 73, p. 96; ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσαν κοινὴν τὴν πόλιν παρέχοντες Isocr. Pan. 52, p. 51; ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖναι Thuc. 7 : 74; εἶπε δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν Id. 1 : 66; μετὰ τὴν κρίσιν τριάκοντα ἡμέρας βιῶναι Comm. 4 : 8, 2; συντίθενται τὴν μὲν νύκτα—τὸ χωρίον φυλάττειν 4 : 2, 1; —ἀναγκάζοιτο ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμπλάναι αὐτά Plat. Gorg. 493, E; —δύο δ' ἔτη τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν φρουρὰν γίγνεσθαι κτἔ. Id. de Leg. 6, 760, C; ἤλπιζεν—οὐδένα χρόνον ἠσυχάζειν αὐτούς Thuc. 2 : 84; ἐννάτην ἡμέραν γεγαμημένην 4 : 5, 24; Thuc. 8 : 23; τὴν μὲν ἡμέραν—φυλάσσοντες Id. 7 : 28; ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντας Id. 8 : 71; Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας ἄρχοντος Id. 2 : 2; οὐδέπω εἴκοσιν ἔτη γεγονώς Comm. 3 : 6, 1; Thuc. 1 : 110; 6 : 10; Plat. de Leg. 6, 760, C; δὶς ἑπτὰ ἔτη ἡμᾶς ἐπιτροπεύσαντες Dem. in Aphob. 1, 6, p. 815; Plat. de Leg. 3, 862, D; πολὺν χρόνον διαλεχθέντες 2 : 5, 42; Thuc. 4 : 73; πάντα χρόνον μαχόμενος 7 : 8, 19; Dem. de Cor. 162, p. 281; ὁ ἄνθρωπος τὸν δάκτυλον ἀλγεῖ Plat. Pol. 5, 462, D; τὸ αὐτὸ δέρμα ἕκοντα ἢ ἄκοντα μαστιγοῦσθαι Comm. 2 : 1, 17 (Kuehner); τῶ χεῖρε δεδεμένον 5 : 9, 8; 4 : 5, 12; τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλγῶν Plat. Charm. 156, D; ἀμφότερα τὰ ὦτα τετρυπημένον 3 : 1, 31.

In certain cases the modification regularly stands before the verb; as, the Genitive, ἐάν τις τοῦ λοιποῦ μνησθῇ κτἔ. 6 : 2, 11; Cyr. 4 : 5, 6; ib. 4 : 4, 10; οὔτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς Dem. Phil. 1, 15, p. 44; τοῦ δὲ λοιποῦ μηκέτι ἐξεῖναι ἀνομίας ἄρξαι· 5 : 7, 34; —ἔφασαν οὐδὲν οὔτε τοῦ λοιποῦ ἐκόντες βλάψειν Thuc. 4 : 98; —τοῦ λοιποῦ μὴ κινεῖν Plat. de Leg. 7, 816, C; but τούτῳ οὔτε ἐσπείσατο πώποτε οὐδεὶς οὔτ' ἐπίστευσε τοῦ λοιποῦ Hel. 2 : 3, 29; οὐ ποιήσει τοῦ λοιποῦ πονηρὰς ὑποθέσεις Isocr. Bus. 49, p. 231; the Dative; as, of time, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐξεστρατοπεδεύσαντο Cyr. 6 : 3, 1; Thuc. 4 : 25; Τῇ δὲ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ξυνέβη κτἔ. Id. 5 : 75; —οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἐγένετο· 2 : 2, 18; 3 : 4, 37; Καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κῆρυξ Thuc. 3 : 113; 3 : 109; τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἦκεν ἄγγελος 1 : 2, 21; Cyr. 2 : 3, 1; Hel. 1 : 1, 14; ib. 1 : 2, 4; Thuc. 6 : 67; 6 : 101; τῇ δὲ τρίτῃ—τὴν πορείαν ἐποιεῖτο 1 : 7, 20; ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰςβολὴν εἰς Ἔφεσον ἔπλευσε Hel. 1 : 2, 7; τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρᾳ θυόμενος εἶπεν 1 : 7, 18; Ἆρα τῇδε τῇ ἡμέρᾳ εἰλήφαμεν κτἔ. Plat. Theæt. 202, D; ἀφ' οὗ γάρ τοι ἔφυγε—δεκάτῳ

μηνὶ ἐγένου Hel. 3 : 3, 2 ; *Τῷ δ' ὑστέρῳ ἔτει—πρέσβεις ἦλθον* ib. 7 : 1, 1 ; *Θάσιοι δὲ τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι ὡμολόγησαν κτἔ.* Thuc. 1 : 101 ; 1 : 115 ; Lys. pro Sacr. Ol. 10, p. 109 ; Plat. Phædr. 249, A ; *δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν—ἦλθε* Thuc. 1 : 18 ; *χρόνῳ ποτὲ εἶπεν* Hel. 4 : 1, 34 ; ib. 2 : 3, 15 ; Hi. 1 : 19 ; *καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καθ' ὁμολογίαν* Thuc. 1 : 98 ; 4 : 85 ; *ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπεισθη.* Plat. Symp. 217, D ; *τῇ δ' ὑστεραίᾳ φέρειν κτἔ.* Id. Leg. 6, 756, C ; *τρίτῃ δέ—φέρειν* ib. ; *ἠμίσει ἂν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στράτευμα* 1 : 8, 22 ; *Ἐντεῦθεν τῇ ὑστεραίᾳ ἀναγόμενοι* 5 : 10, 1 ; Thuc. 7 : 83 ; *τῇ δὲ τρίτῃ ἦκων* 2 : 3, 25 ; *ναῦς τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες* Thuc. 1 : 19 ; *Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάντος* Lys. Or. Funeb. 48, p. 195 ; Plat. Tim. 25, C ; but *ἵππεις ἐδοκιμάσθησαν τῇ ὑστεραίᾳ* 3 : 3, 20 ; *ἐξεπολιορκήθησαν ἐνάτῳ μηνί* Thuc. 1 : 117 ; *Ἐνέβαλον δὲ καὶ τῷ ὑστέρῳ ἔτει κτἔ.* Hel. 7 : 2, 10 ; Ages. 2 : 22 ; *Ἐκβάλλουσιν οὖν τοὺς Ἀργείους οἱ Ἀμπρακιῶται χρόνῳ* Thuc. 2 : 68 ; *Διεπονοποιουμένου δ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀργείᾳ τῇ πρώτῃ ἐσπέρᾳ* Hel. 4 : 7, 4 ; *παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ* Thuc. 3 : 45 ; of some nouns and adjectives ; as, *τρόπῳ, κόσμῳ : τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύσαντο* 2 : 2, 17 ; *τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται* Thuc. 1 : 5 ; *παντί τε τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις* Id. 2 : 21 ; 4 : 90 ; *οὐδενὶ ἂν τρόπῳ ἐλθοιεν* Id. 6 : 35 ; *οὐδενὶ κόσμῳ ἐξέπλεον* Id. 7 : 23 ; *μηδενὶ τρόπῳ κατελεήσουσιν,* Plat. Pol. 3, 415, C ; *παντὶ τρόπῳ δεῖ τῶν ἀνδρῶν ἡγεῖν πάντως τὸ φρόνημα* Cyr. 2 : 1, 13 ; *παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι* Thuc. 3 : 82 ; *προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν* Id. 7 : 70 ; 1 : 144 ; *ἐδέοντο παντὶ τρόπῳ βοηθῆσαι* Plat. Pol. 2, 368, C (Schneider) ; *οὐδενὶ τρόπῳ ἐδύνατο ἐλεῖν* 3 : 4, 8 ; Plat. Crit. 49, A ; *δέομαι οὖν ἐγὼ σοῦ μηδενὶ τρόπῳ ἀνεῖναι* Id. Gorg. 67, B ; *παντὶ τρόπῳ ἀποβάντες* Thuc. 4 : 11 ; *κόσμῳ δὲ πάντα καὶ κατὰ λόγον ἔχοντα* Plat. Pol. 6, 500, C ; *κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες* Thuc. 4 : 126 ; *πολλῷ κόσμῳ—ἅρας ἀπὸ τῆς Μιλήτου* Id. 8 : 99 ; *οὐδενὶ κόσμῳ ἐςβάντες* Id. 7 : 40 ; *ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προςπίπτοντες* Id. 3 : 108 ; but *ὁ φθόρος ἐγίγνετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλὰ κτἔ.* Id. 2 : 52 ; 7 : 84 ; *σκεύεσιν ἰδίοις τὴν ναῦν ἅπασι κατεσκεύασα—καὶ κόσμῳ ὡς οἷόν τε κάλλιστα* Dem. in Polycl. 7, p. 1208 ; *ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν,* Lys. in Agor. 25, p. 132 ; *γνώμῃ, ὀργῇ : Καὶ γνώμῃ δ' ἐκόλαζεν* 2 : 6, 9 ; Comm. 1 : 4, 9 ; Ath. 3 : 10 ; Thuc. 3 : 10 ; *εἰ μὴ—μᾷ γνώμῃ ἀμυνούμεθα αὐτούς* Id. 1 : 122 ; *μᾷ γνώμῃ τῇ Κύρου ἐκυβερνᾶτο* Cyr. 8 : 8, 1 ; *γνώμῃ τε πλείονι ἢ τύχῃ καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει τόν τε βάρβαρον ἀπεώσαντο* Thuc. 1 : 144 ; *ὥςπερ ὀργῇ ἐκέλευσε κτἔ.* 1 : 5, 8 (Krueger) ; *ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον.* Thuc. 2 : 85 ; 7 : 68 ; *ἄν—ὀργῇ τινι γένηται πραχθέν,* Plat. de Leg. 9, 867, C ; *μὴ γνώμῃ προςφέρεσθαι ὅλον ἁμάρτημα* Hel. 5 : 3, 7 ; *τῇ γοῦν γνώμῃ ἤξειν* Thuc. 4 : 85 ; *οὐδ' οἰκέτας χρὴ ὀργῇ κολάζειν* Hel. 5 : 3, 7 ; *καὶ τοῦτο γνώμῃ φανεῖεν ἂν ποιοῦντες.* Ath. 1 : 11 ; *ὀργῇ φέροντες τόν—πόλεμον* Thuc. 1 : 31 ; *ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας* Id. 2 : 22 ; but *τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου γνώμῃ, καθ' ἕκαστά τε ὡς ἔφρασε κτἔ.* Id. 1 : 145 ; *ἐλοιδόρησεν ὀργῇ* Plat. Phædr. 254, C ; *ἐκόλαζέ τε ἀεὶ ἰσχυρῶς καὶ ὀργῇ ἐνίοτε,* 2 : 6, 9 ; *ἐκεῖνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ πλὴν ἑνός* Antiph. de Cæde Her. 69, p. 137 ; *σιγῇ, ἡσυχῇ, κραυγῇ,* and *βοῇ : σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκούετε* Æschin. de Fals. Leg. 24, p. 31 ; *ἀλλὰ σιγῇ παρακάθησαι* Plat. Crit. 43, B ; *ἀνομοθέτητα σιγῇ κείσθω* Id. de Leg. 6, 785, A ; *τὴν δὲ οὐρὰν ἡσυχῇ ἔχουσι* Cyn. 3 : 4 ; *κραυγῇ πολλῇ ἐπίασιν* 1 : 7, 4 ; *οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ σιγῇ ὡς ἀνυστὸν καὶ ἡσυχῇ ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προςῇσαν.* 1 : 8, 11 ; *πλέονι βοῇ—ἐπέκειντο* Thuc. 4 : 35 ; *πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προςέκειντο* Id. 4 : 127 ; *σιγῇ δὲ πορεύεσθαι* Lac. 3 : 4 ; Cyn. 6 : 11 ; *τοῖς ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ ἡσυχῇ—περιμένειν* Thuc. 8 : 69 ; Æschin. de Fals. Leg. 35, p. 33 ; Plat. Charm. 159, B ; *σιγῇ ἀπελθών* Cyr. 1 : 4, 13 ; *οὐδ' ἡσυχῇ βαδίζοντες* Œc. 16 : 7 ; but *ἐπορεύοντο σιγῇ* 4 : 2, 7 ; Plat. Pol. 3, 394, A ; *—τὸν νόμον ἐᾶν σιγῇ δεῖ* Id. de Leg. 9, 854, C ; *μένειν ἡσυχῇ* ib. 7, 797, B ; *γράφειν ταχὺ ἢ ἡσυχῇ* Id. Charm. 159, C ; *γελάσας—ἡσυχῇ* Id. Phæd. 115, C ; *ὀργιζόμενον κραυγῇ* Cyr. 8 : 1, 33 ; *σχολῇ : σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται* 3 : 4, 27 ; *σχολῇ κελεύοντι ὑπήκουόν σοι,* Cyr. 2 : 4, 6 ; Comm. 3 : 4, 13 ; Andoc. de Pace 19, p. 22 ; Plat. Phæd. 65, B ; *ἠναγκάζοντο—σχολῇ πορεύεσθαι* · 4 : 1, 16 ; Cyr. 4 : 2, 6 ; *—σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι* Thuc. 3 : 46 ; *σχολῇ αὐτὰ ποριζόμενοι* Id. 1 : 142 ; 3 : 78 ; *νόμῳ* and *βίᾳ : νόμῳ δὲ—ἕκαστοι τούτων πάρεισιν* Cyr. 1 : 2, 4 ; Comm. 3 : 3, 11 ; *νόμῳ μὲν γὰρ τιμὴ τὰ τοιαῦτα,* Thuc. 6 : 16 ; *νόμῳ τέτακται* Dem. 1, 36, p. 50 ; *νόμῳ δὲ καὶ βίᾳ παράγεται ἐπὶ κτἔ.* Plat. Pol. 2, 359, C ; *βίᾳ οὐδὲν ἐλαμβάνομεν κτἔ.* 5 : 5, 18 ; Hi. 10 : 4 ; *βίᾳ γὰρ ἂν εἷλον τὸ χωρίον.* Thuc. 1 : 102 ; 4 : 19 ; 6 : 100 ; *βίᾳ φέρεται* Plat. Phædr. 254, A ; *βίᾳ προςαχθῆναι* Thuc. 3 : 95 ; *οἴεται δὲ βίᾳ καθέξειν κτἔ.* Dem. Ol. 2, 9, p. 20 ; Plat. Phædr. 228, C ; *νόμῳ τινὶ ἄδοντες* 5 : 4, 17 ; Cyr. 5 : 3, 18 ; *—βίᾳ ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθείς* Thuc. 1 : 131 ; 5 : 7 ; but *ὠνήσομαι Θρακίῳ νόμῳ* 7 : 2, 38 ; 7 : 8, 3 ; *ἀντεῖχον βίᾳ* Thuc. 1 : 11 ; *εἴργειν νόμῳ κτἔ.* Plat. Pol. 8, 555, D ; *καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βίᾳ* · 1 : 4, 4 ; Plat. Gorg. 448, B ; *ἑλόντες βίᾳ ἔχουσιν* Thuc. 1 : 38 ; *λόγῳ* and *ἔργῳ : Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι* Thuc. 1 : 22 ; *—τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι* Dem. Phil. 2, 11, p. 68 ; *—τῷ λόγῳ διεξίοι* Comm. 4 : 6, 15 ; *αἱ δὲ παραγωγαί—λόγῳ δηλοῦνται,* Lac. 11 : 6 ; *καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπιδείκνυτο κτἔ.* 1 : 9, 10 ; *ἔργοις βραχέσι προυδήλου κτἔ.* Thuc. 1 : 130 ; *ἵν' ἔργῳ περαίνηται* 3 : 2, 32 ; *ἔργῳ ζημία γίγνεται* Dem. Phil. 1, 38, p. 51 ; *ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔπαθον* Plat. Symp. 182, C ; *σοφίαν ἔργῳ μᾶλλον ἢ λόγοις ἤσκει* Ages. 11 : 9 ; *εἰ μὴ λόγῳ πειθοιεν, ἔργῳ πειρῶντο τοῦ τείχους.* Thuc. 2 : 81 ; *—καὶ μὴ λόγῳ μὲν αὐτονόμους ἀφιῶμεν, ἔργῳ δὲ τοῖς στρατηγοῖς αὐτούς—ἐκδιδῶμεν,* Isocr. de Pace 134, p. 186 ; Plat. Pol. 7, 534, D ; *ἱκανὸς δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν κτἔ.* Comm. 4 : 8, 11 ; *τῷ δὲ λόγῳ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύναι* Thuc. 7 : 48 ; *εἴ τι—λόγῳ μόνον καταισχύνειν ἐπεχείρησα* Dem. de Cor. 101, p. 260 ; *πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν* Thuc. 4 : 85 ; *τὴν ἀξίαν ἑκάστῳ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ πειράσομαι ἀποδιδόναι* Cyr. 4 : 1, 2 ; *καὶ λόγῳ μὲν μέλλεις Μεσσηνίοις βοηθεῖν,—ἔργῳ δ' ὑπὸ σαυτοῦ ποιεῖσθαι Πελοπόννησον* · Isocr. Phil. 74, p. 96 ; *χαλεπὸν μὲν ἔργοις, ἔτι δὲ χαλεπώτερον λόγοις εὖ μιμεῖσθαι* Plat. Tim. 19, E ; *λόγῳ τε ᾠσπεῦσαι καὶ ἔργῳ χαρίσασθαι* Plat. Theæt. 173, A ; *τῷ μὲν ἔργῳ ἔτι ἐπ' ἀμφότερα ἔχων—ἀνεῖχε, τῷ δὲ—λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν κτἔ.* Thuc. 7 : 48 ; *ἔργῳ μαρτυρήσας ὅτι κτἔ.* Dem. Phil. 3, 62, p. 127 ; *ἔργῳ μαθόντες* Lys. in Agor. 13, p. 131 ; *καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ διαλέγοντας* Comm. 4 : 5, 11 ; *οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ ἀποδεικνύς* Cyr. 2 : 2, 30 ; *λόγῳ καλῶς μεμῶμένοι ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξίενα* Thuc. 1 : 84 ; *λόγῳ μὲν ἀπολελοιπυῖαν, ἔργῳ δὲ συνοικοῦσαν Ἀφόβῳ* Dem. in Onet. 25, p. 870 ; Isocr. Panath. 83, p. 249 ; but *εἴ τίς τινα μηχάνην ἔχοι πρὸς τοῦτο ἔργοις καὶ λόγοις* Plat. de Leg. 6, 769, E ; *ἐκπέμπουσι τοὺς παῖδας—λόγῳ μὲν ἐπὶ θήραν, ἔργῳ δ' ἐπὶ κλωπείαν τῶν κτἔ.* Isocr. Panath. 211, p. 277 ; *ὀξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν* · Thuc. 1 : 70 ; *τοῦτο ἱκανώτατος ὢν ἀποτελεῖν ἔργῳ.* Plat. Soph. 234, C ; *θαῤῥύνειν τοὺς ἑπομένους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ* Cyr. 6 : 3, 27 ; Plat. Pol. 2, 382, A ; *ὁμοιωμένον—τελέως ἔργῳ τε καὶ λόγῳ* ib. 6, 498, E ; *κοινῇ, δημοσίᾳ,* and *ἰδίᾳ : κοινῇ δὴ ἀνηρώτων κτἔ.* 4 : 5, 34 ; 4 : 7, 3 ; *κοινῇ τε ᾤκησαν αὐτό* Thuc. 2 : 68 ; *κοινῇ μὲν γάρ—βουλευόμεθα* Isocr. Panath. 160, p. 266 ; *κοινῇ σκεψώμεθα ποῖόν τι κτἔ.* Plat. Protag. 330, B ; *δημοσίᾳ τοῦ θηρᾶν ἐπιμέλονται* Cyr. 1 : 2, 10 ; *τὸν Βρασίδαν—δημοσίᾳ ἔθαψαν* Thuc. 5 : 11 ; 2 : 34 ; *ἐκείνων μὲν ἰδίᾳ πεπλούτικεν* 7 : 6, 9 ; 6 : 4, 27 ; *ἰδίᾳ γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἔπραξαν.* Thuc. 1 : 66 ; 5 : 42 ; *ταῦτα μὲν ἰδίᾳ βουλεύσει* Plat. Soph. 218, B ; *δημοσίᾳ μὲν οὐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ κτἔ.* Thuc. 1 : 128 ; 2 : 65 ; Dem. Ol. 3, 25, p. 35 ; *κοινῇ σὺν ἡμῖν τὸν στόλον ποιεῖσθαι* 3 : 3, 2 ; 5 : 10, 13 ; *μετὰ σοῦ—κοινῇ γῆν ἐπίεσασθαι* Cyr. 6 : 4, 6 ; *μηδένα ἐᾶν δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν* Comm. 4 : 8, 2 ; Lac. 10 : 4 ; *μνημεῖα δὲ —τὴν πόλιν δημοσίᾳ ποιεῖν* Plat. Pol. 7, 540, B ; *ἰδίᾳ μὲν Ξενοφῶντα πείθειν* 5 : 6, 27 ; Dem. Ol. 2, 24, p. 25 ; *καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν* Thuc. 3 : 45 ;

κοινῇ βουλευσάμενοι Thuc. 1 : 87 ; 1 : 13 ; *δημοσίᾳ ἐπιτηδεύουσα τὴν καλοκἀγαθίαν* Lac. 10 : 5 ; Thuc. 2 : 35 ; Plat. Gorg. 514, A ; *δημοσίᾳ κράτιστα διαξέντι —ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ἀχθεσθέντες* Thuc. 6 : 15 ; Plat. de Leg. 12, 946, E ; but *—συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου* Plat. Symp. 209, C ; *Θούσιον οὖν δημοσίᾳ μὲν ἡ πόλις* Ath. 2 : 9 ; Thuc. 3 : 58 ; *ὅσοιπερ τιμωροῦνται καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ* Plat. Protag. 324, C ; *τοιοίδε γίγνονται ἰδίᾳ* Id. Pol. 9, 575, E ; *ἀριστεῖα ἔδωκαν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς* Hel. 1 : 2, 10 ; *μάχην περὶ αὐτῶν εἶναι καὶ ἰδίᾳ ἑκάστοις καὶ δημοσίᾳ ταῖς πόλεσιν* Plat. Hip. Maj. 294, D ; *συνηθεῖς ἐκείνῳ κοινῇ* Cyr. 4 : 1, 7 ; Thuc. 5 : 47 ; Plat. Polit. 267, E ; *αὐτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ἰδίᾳ* Hel. 1 : 6, 12 ; Thuc. 8 : 1 ; so with certain verbs denoting superiority and inferiority ; as, *προέχω, περιγίγνομαι, περίειμι, ἐλλείπω, ἐλασσῶ* ; as *ἑνὶ μόνῳ προέχουσιν οἱ ἱππεῖς ἡμᾶς* · 3 : 2, 19 ; Hel. 7 : 1, 4 ; *ὃ δ' ἐκεῖνοι ἐπιστήμῃ προῦχουσι*, Thuc. 1 : 121 ; *τάχει δὲ τοσοῦτον περιεγένου* Cyr. 3 : 1, 19 ; Hipparch. 8 : 16 ; *τοσοῦτον γὰρ πλῆθει περιῆν* 1 : 8, 13 ; *τῇ γε εὐψυχίᾳ δήπου περιεσόμεθα* Thuc. 1 : 121 ; *σοφίᾳ τῶν Ἑλλήνων περίεισιν* Plat. Protag. 342, B ; Alcib. 1, 119, C ; *καὶ χρήμασι καὶ τιμαῖς τούτων ἐπλεονεκτεῖτε* 3 : 1, 37 ; *ἀλλὰ γνώμῃ φαίητ' ἂν προέχειν* ; Hel. 2 : 4, 41 ; Thuc. 2 : 62 ; *ναυτικῷ δὲ καὶ πολὺ προέχειν* Id. 1 : 25 ; *πάντων ἀνθρώπων θεραπείᾳ περιγίγνεσθαι* Cyr. 8 : 2, 14 ; *τῷ ναυτικῷ πολὺ περιέσεσθαι* Hel. 3 : 4, 2 ; Thuc. 6 : 22 ; *οὐ μαλακίᾳ, ἀλλὰ καρτερίᾳ τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι* Ages. 5 : 2 ; *ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν* Thuc. 4 : 62 ; *καὶ τιμαῖς καὶ δώροις πλεονεκτεῖν* Cyr. 6 : 2, 20 ; *Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν* Thuc. 5 : 97 ; *πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θειοῦ μὴ ἐλασσώσεσθαι* Id. 5 : 104 ; *δυνάμει προῦχων* Id. 1 : 9 ; 1 : 18 ; *μάχῃ περιγενόμενοι* Id. 6 : 79 ; *τῇ ἀνδρίᾳ ἔδειξαν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι* Id. 5 : 72 ; *ἐμπειρίᾳ δὲ μηδὲν ἐκείνων ἐλλείποντας* Plat. Pol. 6, 484, D ; *τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες* ib. ; *χωρίοις πλεονεκτοῦντας αὐτούς* Hel. 7 : 5, 8 ; but *περιεγίγνοντο τῷ πλῷ* Thuc. 8 : 104 ; *περιῆν—τῷ ἔμφρων εἶναι* Plat. Symp. 221, B ; *ἐπλεονέκτουν—καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις* Cyr. 7 : 1, 33 ; *—ἡμᾶς περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ* 3 : 2, 29 ; Thuc. 2 : 65 ; *προέχουσαν εὐδαιμονίᾳ* Lac. 1 : 2 ; Plat. de Leg. 9, 879, E ; *περιγενόμενοι τῇ μάχῃ* Thuc. 6 : 16 ; 5 : 86 ; *ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ* Id. 1 : 115 ; the Accusative ; as *τὴν ἀρχήν* denoting time, *Ζάγκλη τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης—ᾠκίσθη* Thuc. 6 : 4 ; *οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως—ἐπὶ γῆν τήνδε ἦλθομεν* Id. 2 : 74 ; *τὴν μὲν ἀρχὴν εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν* Isocr. Pan. 122, p. 66 ; *λοιπόν*, whether denoting space or time, *ἀμαχεῖ τὴν λοιπὴν πορευσόμεθα* 3 : 4, 46 ; Hel. 4 : 3, 9 ; Ages. 2 : 5 ; *καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἦρχεν* 2 : 2, 5 ; Cyr. 1 : 4, 15 ; *καὶ αὐτοί τε ἀκινδύνως τὸ λοιπὸν οἰκῶμεν κτἔ.* Thuc. 1 : 124 ; 2 : 94 ; *τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται μὲν αὐτῇ*, Plat. Phædr. 256, C ; *τὰ λοιπὰ διῴκουν τὴν πόλιν* Thuc. 8 : 21 ; *καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τῆς ἡμέρας ἦν ὅπου κτἔ.* Comm. 1 : 1, 10 ; *Καὶ τὸν λοιπὸν δὴ χρόνον —θεραπεύσομεν κτἔ.* Plat. Pol. 5, 469, A ; *Λοιπὸν δὴ ἀκόσμητον ἔτι αὐτῷ ἦν τὸ ἀνθρώπων γένος* Protag. 321, C ; *καὶ τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς εἶναι*, 3 : 2, 8 ; 7 : 4, 24 ; *καὶ τὸ λοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν* Thuc. 5 : 32 ; 6 : 13 ; *τό τε λοιπὸν μηδετέρους δέχεσθαι κτἔ.* 3 : 7, 1 ; *τὰ λοιπὰ δὲ—ποιεῖσθαι τοὺς λόγους* Plat. Tim. 27, B ; *καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἐπιμελεῖσθαι* Isocr. Euag. 80, p. 207 ; *ὡς σὺν τῷ Ἀσσυρίῳ τὸ λοιπὸν ἰσόμενος* Cyr. 5 : 4, 2 ; *Τὸ δὲ λοιπὸν πειρώμενοι κτἔ.* 3 : 2, 38 ; *Καὶ τὸ λοιπὸν δὲ μεταστρατοπεδευόμενοι* Cyr. 3 : 3, 23 ; but *πάντες ἐροῦσι τὸ λοιπόν κτἔ.* Cyr. 7 : 1, 18 ; ib. 7 : 2, 29 ; *καὶ γνώσεσθε τὸ λοιπόν, ὅτι κτἔ.* Thuc. 4 : 126 ; *δουλεύουσι τὸν λοιπὸν βίον* Comm. 3 : 12, 2 ; *ἐπιθυμῶ—πλεῖν τὸ λοιπόν* 5 : 1, 2 ; Œc. 1 : 23 ; *πορευόμενοι τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας* 3 : 4, 6 ; *τέλος* and *τὸ τελευταῖον* or *τελευταῖον, τέλος δέ κατέκτανε* · 1 : 9, 6 ; Cyr. 1 : 4, 15 ; *Τέλος δὲ εἶπε* · 2 : 5, 26 ; *Τέλος δὲ οὗτοι—περιῆσαν* Thuc. 2 : 4 ; 4 : 35 ; Plat. de Leg. 8, 847, B ; Tim. 81, D ; *καὶ τέλος ὁ λῃστὴς δήσας τὸν ἄνδρα—ἀπάγει* 5 : 9, 8 ; Thuc. 1 : 109 ; *Τέλος εἶπεν*, Cyr. 2 : 1, 18 ; ib. 1 : 5, 14 ; *καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο κτἔ.* Hel. 2 : 4, 23 ; Thuc. 3 : 56 ; *Οὐ τὸ τελευταῖον—κατεσκεύασας—* ; Æschin. adv. Ctes. 224, p. 85 ; 83, p. 65 ; *Τελευταῖον δή, οἶμαι, τὸν ἥλιον κτἔ.* Plat. Pol. 7, 516, B ; *τὰ τελευταῖα ἐξεδίωξε κτἔ.* Thuc. 1 : 24 ; Dem. Phil. 1, 34, p. 50 ; *τὸ δὲ τέλος κρίνειν κτἔ.* Plat. de Leg. 6, 768, B ; *τὸ τελευταῖον δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφικέσθαι* Thuc. 8 : 8 ; Dem. Ol. 2, 7, p. 20 ; *χρὴ τελευταῖον τιμᾶν* Plat. de Leg. 5, 743, E ; *τέλος εἰπόντων* Thuc. 5 : 46 ; *καὶ τὰ τελευταῖα φυγόντος κτἔ.* Id. 8 : 85 ; Plat. Hip. Maj. 282, C ; *τρόπον* ; as, *πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς* Isocr. de Pace 19, p. 163 ; *πάντα τρόπον κωλύεσθαι* Comm. 1 : 2, 59 ; *τούτοις μηδένα τρόπον οἷει δυνήσεσθαι προσενεχθῆναι*. ib. 3 : 7, 8 ; *τοὺς δὲ πάντα τρόπον διαφθείρων* Dem. de Cor. 61, p. 245 ; *τρόπον τινὰ ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι* Ib. 43, p. 240 ; *τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις λέγοντα* Isocr. Pan. 7, p. 42 ; but *πεπαίδευνται τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμῖν* Cyr. 2 : 2, 1 ; Thuc. 7 : 84 ; *ἐλέγομεν τρόπον τινὰ αὐτό* Plat. Pol. 4, 432, E ; *ἴέναι τὸν αὐτὸν τρόπον* Comm. 2 : 1, 23.

When the Genitive, Dative, or Accusative modifies an adjective or a noun without the article, or the Genitive or Accusative modifies an adverb, the modification regularly follows ; as, in the Genitive, *θαυμάσιαι τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους* 2 : 3, 15 (Dindorf) ; *εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο—καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν λόγων* Plat. Phæd. 58, E ; *ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων* Comm. 3 : 12, 2 ; *ἐνδεὴς ἦν τῶν ἐπιτηδείων* Is. de Cir. Her. 32, p. 72 ; *Ἐνδεὴς μέν γε χρημάτων καταλειφθείς* Isocr. Nicocl. 36, p. 45 ; Plat. Lach. 199, D ; Pol. 2, 381, C ; *τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως κτἔ.* Thuc. 4 : 55 ; *—ἐλλιπὲς ἂν εἴη κάλλους* Plat. de Leg. 2, 669, A ; *οὕτω τρόπου ἔχεις* Cyr. 7 : 5, 56 ; *ὡς τάχους ἕκαστος εἶχεν* Hel. 4 : 5, 15 ; ib. 2 : 1, 14 ; *ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι* Thuc. 1 : 22 ; 2 : 90 ; *ὡς ἔχει τάξεως* Plat. 12, 966, E ; *καλῶς παράπλου κεῖται* Thuc. 1 : 36 ; *εὖ σώματος ἔξειν* Pol. 3, 404, D (for the position of this Genitive with adverbs in reference to the verb, see pp. lxviii, lxx) ; so after exclamations, *φεῦ τοῦ ἀνδρός* Cyr. 3 : 1, 39 ; *Ἄπολλον, ἔφη, δαιμονίας ὑπερβολῆς* Plat. Pol. 6, 509, C ; in the Dative, *ἴσους τοὺς λόγους τῷ μεγέθει τῶν ἔργων* Isocr. Pan. 13, p. 43 ; *ἴσον μεγέθει* Plat. Parm. 151, D ; *ἀντιπάλους τῷ πλήθει* Thuc. 7 : 12 ; *ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει* Id. 3 : 9 ; *ὕστεροι γνώμῃ* Id. 1 : 91 ; *ὕστερον ὂν τῇ τάξει πρότερον τῇ δυνάμει—ἐστίν* Dem. Ol. 3, 15, p. 32 ; *ὑποδεεστέρους εἶναι οὐ τῷ πλήθει—ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι* Thuc. 5 : 8 ; Isocr. de Big. 33, p. 353 ; *ἵνα δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς* Comm. 2 : 1, 19 ; *δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καί τε γνώμῃ* Thuc. 2 : 65 ; *ἀδυνάτων δὲ τοῖς σώμασιν* Hipparch. 9 : 5 ; *ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασι* Thuc. 7 : 28 ; *διπλασίαν—μήκει* Plat. Men. 84, C ; *ἀμήχανον—μήκει* Id. Pol. 8, 548, D ; *θαυμαστὰ πλήθει* Id. Theæt. 174, E ; *θαυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει* Id. Phileb. 29, C ; *ἄπιστα—φύσει* Dem. Ol. 1, 22, p. 15 ; *Θάψακος ὀνόματι* 1 : 4, 11 ; in the Accusative, *ἴσοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν* Cyr. 5 : 2, 1 ; Hipparch. 2 : 3 ; *ἴσους τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος εἶναι* 5 : 4, 32 ; Plat. Pol. 4, 441, C ; *παραπλήσιοι ἀμφοτέροις τὸ πλῆθος* Hel. 4 : 3, 15 ; Hip. 4 : 3 ; *ναυσὶ παραπλησίαις τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον* Thuc. 7 : 70 ; *ἐλάσσοσι—τὸ πλῆθος* Id. 8 : 104 ; *ὑστέρους εἶναι τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκείνου* Cyn. 1 : 12 ; *τοσοῦτος τὸ βάθος* 3 : 5, 7 ; *τοσοῦτοι τὸ μῆκος* Cyr. 7 : 5, 11 ; *τοσοῦτοι μὲν τὸ πλῆθος* Thuc. 3 : 98 ; Isocr. Pan. 136, p. 68 ; *τοιοῦτον—τὴν φύσιν* Isocr. Panath. 244, p. 283 ; Is. de Apol. Her. 33, p. 66 ; *τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος* Æschin. adv. Ctes. 17, p. 56 ; Isocr. Panath. 117, p. 256 ; Ep. 2, 10, p. 408 ; *ἐπ' ὀλίγον τὸ βάθος γενέσθαι τὴν φάλαγγα* Cyr. 7 : 5, 2 ; *ἐπὶ διπλάσιον τὸ βάθος γιγνόμενοι* ib. 7 : 5, 4 ; *ἡμιωβολιαῖα τὸ μέγεθος ὄντα* Comm. 1 : 3, 12 ; *τὴν γέφυραν πλεθριαίαν τὸ πλάτος οὖσαν* Plat. Criti. 116, A ; *διώρυχα—τρίπλεθρον τὸ πλάτος* ib. 115, D ; *τὴν τάξιν εἰς δώδεκα τάττειν βάθος* Cyr. 2 : 4, 4 ; *τεταγμένοι ἐπὶ τριάκοντα τὸ βάθος* ib. 6 : 3, 19 ; ib. 7 : 5, 4 ; *ἀμήχανοι τὸ πλῆθος* ib. 7 : 5, 38 ; Plat. Phædr. 229, D ; *ἀμήχανοι τὸ μέγεθος* Id. Pol. 9, 484, B ; *ἀμη-*

χάνους τὸ κάλλος ib. 615, B ; ἄπειρα τὸ πλῆθος Comm. 1 : 1, 14 ; Isocr. Laud. Hel. 3, p. 208 ; Plat. Pol. 4, 445, C ; ἀγαθαὶ δὲ πᾶσαν ἀρετὴν Id. de Leg. 10, 899, B ; 900, D ; ἀγαθὸς τὰ πολιτικά Id. Gorg. 516, D ; ib. C ; κακοὺς πᾶσαν κακίαν Id. Pol. 6, 490, D ; δύσκολος τὴν φύσιν Æschin. adv. Ctes. 59, p. 62 ; μοχθηροὺς ὄντας τὰς ψυχάς Œc. 6 : 16 ; μοχθηρῷ ὄντι τὴν ψυχὴν Plat. Gorg. 511, A ; δεινούς — τὰ περὶ φύσιν Plat. Phileb. 44, B ; Euthyph. 11, D ; σοφὸς ὢν τὴν ἐκείνων σοφίαν Id. Apol. 22, E ; θαυμαστὴν τὸ κάλλος Id. Phædr. 110, C ; Phileb. 29, C ; Charm. 154, C ; Κορίνθιος γένος Thuc. 1 : 24 ; 7 : 57 ; Σκύθιν δὲ τὸ γένος κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 172, p. 78 ; τοῦ δήμου τὴν φύσιν Ath. 2 : 19 ; ἔχιν τὴν φύσιν Dem. adv. Aristog. 96, p. 799 ; ποταμὸς Κάρσος ὄνομα 1 : 4, 4 ; 7 : 3, 12 ; Hel. 1 : 4, 2 ; ib. 5 : 4, 25 ; ἱέρειαν—Φαεινίδα ὄνομα Thuc. 4 : 133 ; 6 : 4 ; ἔνοικος — Εὐήνωρ μὲν ὄνομα Plat. Criti. 113, C ; εὖ ἔχειν τὰ σώματα Id. Gorg. 464, A ; εὖ ἴσχων τὸ σῶμα Id. Pol. 3, 411, C ; but the modification often precedes, especially if it have some emphasis ; as, in the Genitive, ἑνὸς ἐνδεεῖς εἶσι Ath. 2 : 14 ; Comm. 2 : 2, 10 ; ψιλῶν γὰρ ἀκοντιστῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιστα Thuc. 3 : 97 ; Lys. in Agor. 11, p. 130 ; Plat. Apol. 22, A ; μνήμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι Thuc. 7 : 8 ; τῆς τῶν ἐπιτρόπων αἱρέσεως ἐλλιπής Plat. de Leg. 11, 924, B ; εὐδαιμονίας ὡσαύτως ἔχεις Id. Pol. 576, D ; τοῦ—πολέμου καλῶς—καθίστασθαι Thuc. 3 : 92 ; τῆς τε ἐπὶ Θράκης παρόδου χρησίμως ἔξειν ib. ; μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν Plat. Euthyd. 305, D ; in the Dative, ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς Thuc. 4 : 94 ; ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος Id. 8 : 68 ; 7 : 77 ; δυνάμει — πρῶτοι ὄντες Id. 1 : 55 ; πλούτῳ μὲν πρῶτος ὢν τῶν Ἑλλήνων, γένει δ' οὐδενὸς ὕστερος τῶν πολιτῶν Isocr. de Big. 31, p. 353 ; Plat. Tim. 20, A ; πλήθει οὐδὲν μείους Comm. 3 : 5, 2 ; πλήθει ἐλάσσους Thuc. 4 : 56 ; τῷ μὲν ἀνδρίᾳ οὐχ ἥσσους Id. 6 : 69 ; καὶ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώττῃ ὑποδεέστερα ὄντα Œc. 13 : 8 ; καὶ τῷ τάχει καὶ τῇ ῥώμῃ καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι Isocr. Nicocl. 5, p. 27 ; τῷ σώματι δυνατός Comm. 2 : 1, 28 ; ταῖς ψυχαῖς ἐῤῥωμενέστεροι 3 : 1, 42 ; τοῖς σώμασι ἀδύνατοι Comm. 2 : 1, 31 ; πλήθει ἀμήχανον Plat. Theæt. 184, A ; Phileb. 47, D ; πλήθει—ἄπειρον Id. Theæt. 156, A ; de Leg. 10, 904, A ; φύσει ἀγαθοὺς εἶναι Comm. 4 : 1, 3 ; φύσει οὔτοι κάκιστοι Cyn. 12 : 15 ; ὀνόματι Ἱππεύς Hel. 1 : 6, 29 ; ὀνόματι σπονδαί Thuc. 6 : 10 ; φύσει προδότης ἐστίν Hel. 2 : 3, 30 ; φύσει πολίτας ὄντας Isocr. Pan. 105, p. 62 ; ἀνὴρ γένει τε προσήκων κτἔ. 1 : 6, 1 ; οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὤν Dem. in Leoch. 2, p. 1081 ; so regularly, as with verbs, κοινῇ, δημοσίᾳ, and ἰδίᾳ ; as, κοινῇ ἀμφότεροι Hel. 2 : 4, 25 ; Thuc. 8 : 37 ; Plat. Protag. 336, E ; κοινῇ πᾶσι Id. Phædr. 98, B ; ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρόν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν Æschin. adv. Tim. 30, p. 5 ; ἰδίᾳ χρήσιμα Cyr. 6 : 2, 11 ; ἰδίᾳ ἕκαστος Thuc. 8 : 1 ; Plat. Crat. 385, D ; Apol. 31, B ; but, πάντες κοινῇ 5 : 4, 26 ; Plat. Hip. Maj. 300, A ; in the Accusative, τὴν ψυχὴν οὐκ ἀγεννεῖ ἀνδρὶ ἐοικώς Cyr. 2 : 3, 7 ; γένος τε οὐδενὸς ἐνδεής Hel. 7 : 1, 23 ; τὸ εἶδος ἐκείνου χείρονι Cyr. 5 : 7, 6 ; ποταμόν, τὸ εὖρος πλεθριαῖον 1 : 5, 4 ; ποταμόν, εὖρος πλεθριαῖον 4 : 6, 4 ; τὸ πλῆθος ὡς δισχίλιοι 4 : 2, 2 ; μέγεθος περὶ πεντεκαιδεκα σταδίους μάλιστα Thuc. 4 : 8 ; ποταμός—εὖρος δύο πλέθρων 1, 2, 23 ; ποταμόν, τὸ εὖρος πλέθρου 2 : 4, 25 ; and so commonly in this formula of measure, as 1 : 4, 4 ; 1 : 4, 9 ; 1 : 4, 11 ; 4 : 7, 18 ; κρηπίς—τὸ ὕψος εἴκοσι ποδῶν 3 : 4, 7 ; 6 : 2, 3 ; but, πάροδος—ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος 1 : 7, 15 ; πλῆθος ἄπειρα Comm. 1 : 4, 8 ; Cyn. 5 : 24 ; πλῆθος μὲν ὅσοι—μέγεθος δὲ ὥστε κτἔ. Cyr. 2 : 1, 25 ; τὰ πολεμικὰ ἀγαθοὶ γενόμενοι ib. 1 : 5, 9 ; πολέμους ἀγαθοί Cyn. 1 : 14 ; εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος Cyr. 1 : 2, 1 ; τὸ γένος Ἀσσύριος Cyr. 4 : 6, 2 ; τὸ εἶδος νεανίσκος Hel. 3 : 3, 5 ; πόλις—ὄνομα Καιναί 2 : 4, 28 ; 1 : 5, 10 ; πόλει—ὄνομα Κεδρίαις Hel. 2 : 1, 15.

When the Genitive, Dative, or Accusative denotes the degree of an action, state, or quality, it regularly precedes the modified word ; as, the Genitive preceding a Verb, μικροῦ κἀκεῖνον ἐξετραχήλισεν Cyr. : 1, 4, 8 ; μικροῦ κατηκόντισαν ἅπαντας Dem. de Cor. 151, p. 277 ; προσβαλόντες τῇ πόλει—ὀλίγου εἷλον Thuc. 8 : 35 ; ὀλίγου τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη Lys. in Alcib. 1, 17, p. 141 ; ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον Plat. Menex. 236, B ; ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην Id. Symp. 198, C ; an Adjective, ὀλίγου πάντα Id. Protag. 361, C ; but, πάντων μὲν σμικροῦ Id. de Leg. 8, 832, C ; the Dative preceding a Verb, τοσούτῳ πλεονεκτήσει τῶν ἐνδεεστέρων βίου ὅσῳ κτἔ. Cyr. 7 : 5, 81 ; οὐ τοσούτῳ ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι Thuc. 2 : 85 ; ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων ὑπέφευγε τὸν πλοῦν—τόσῳ ἐπεκελεύοντο Id. 4 : 28 ; ὅσῳ μᾶλλον χαίρει — τοσούτῳ διαφέρειν πρὸς ἀρετὴν Plat. Phileb. 55, B ; οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ Plat. Symp. 218, E ; τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον Id. Polit. 272, C ; ἀρά γε ὅλῳ τινὶ ἐξαπατώμεθα Id. Lys. 215, C ; τῷ παντὶ κρατεῖν Ages. 2 : 24 ; Ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέρει Plat. Crat. 434, A ; Pol. 5, 469, C ; τῷ ὅλῳ καὶ παντὶ διοίσει κτἔ. ib. 7, 527, C ; but, προεξορμᾶν ἡμέρᾳ μιᾷ Comm. 3 : 13, 5 ; ὑστερήσαντες οὐ πολλῷ Thuc. 8 : 44 ; preceding an Adjective, τοσούτῳ δεινότερόν ἐστι τῶν φαλαγγίων, ὅσῳ ἐκεῖνα μὲν ἀψάμενα κτἔ. Comm. 1 : 3, 13 ; Cyr. 6 : 2, 19 ; ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος κτἔ. Dem. Ol. 2, 3, p. 18 ; ὅσῳ ἂν μείζω τούτῳ δωρήσῃ, τοσούτῳ μείζω κτἔ. 7 : 3, 20 ; Comm. 2 : 2, 3 ; Thuc. 1 : 37 ; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 51 ; Plat. Pol. 2, 374, D ; de Leg. 10, 902, E ; Τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν Thuc. 4 : 92 ; πολλῷ πλέονες Hel. 1 : 6, 32 ; πολλῷ πλείους Thuc. 1 : 87 ; Plat. de Leg. 7, 807, C ; πολλῷ ἔτι πλέονι βοῇ Id. 4 : 35 ; πολλῷ μείζους Dem. de Cor. 233, p. 305 ; Plat. Polit. 274, E ; οὐ πολλῷ τινι ἔλασσον Thuc. 6 : 1 ; πολλῷ βελτίω Dem. de Cor. 10, 228 ; πολλῷ σχετλιώτερα ἄλλα ib. 294, p. 323 ; πολλῷ καταδεέστεροι Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79 ; οὐ πολλῷ τινι ὑποδεέστερον πόλεμον Thuc. 6 : 1 ; τῷ πολλῷ κρεῖττον Hel. 6 : 17 ; τῷ πολλῷ ἄμεινον Hel. 2 : 3, 22 ; ib. 6 : 1, 7 ; Lac. 8 : 5 ; ὀλίγῳ πλείω Thuc. 1 : 18 ; 3 : 50 ; ὀλίγῳ ἐλάσσους Id. 1 : 63 ; 4 : 44 ; ὀλίγῳ χείρους Id. 2 : 45 ; μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον Plat. Phileb. 66, E ; μυρίῳ κάλλιον Id. Tim. 53, B ; μακρῷ βελτίστη Id. Pol. 5, 461, E ; Phileb. 58, A ; τῷ παντὶ χείρους Cyr. 8 : 8, 7 ; ib. 8 : 8, 20 ; τῷ παντὶ κρεῖττον Hel. 6 : 1, 7 ; τῷ παντὶ ἄμεινον ib. 2 : 3, 22 ; ib. 6 : 1, 7 ; Lac. 8 : 5 ; ὅλῳ καὶ παντί—διάφορος Plat. de Leg. 6, 779, B ; ὅλῳ καὶ παντὶ ὁμοιότερον Id. Phædr. 79, E ; μιᾷ ἡμέρᾳ πλείονας Comm. 3 : 1, 35 ; πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα Thuc. 1 : 14 ; τέτταρσι γενέαις νεώτερον Isocr. Bus. 37, p. 228 ; but, ἔτι πλείω πολλῷ Hel. 2 : 1, 11 ; πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῷ Thuc. 5 : 101 ; —ὀρθότατα γίγνοιτ' ἂν μακρῷ Plat. de Leg. 6, 768, C ; ἀνδρειότερον—οὐκ ὀλίγῳ Plat. Lach. 182, C ; πρότερα—πέντε ἡμέραις 1 : 2, 25 ; preceding an Adverb, τοσούτῳ ἧττον Com. 3 : 13, 6 ; Thuc. 6 : 78 ; ὀλίγῳ πρότερον Thuc. 7 : 37 ; Plat. Gorg. 460, C ; ὀλίγῳ πρόσθεν Id. de Leg. 9, 860, A ; σμικρῷ πρόσθεν ib. 12, 969, B ; ὀλίγῳ ὕστερον Cyr. 1 : 6, 22 ; Hel. 1 : 5, 15 ; Thuc. 4 : 101 ; 5 : 3 ; Plat. Pol. 1, 327, B ; οὐκ ὀλίγῳ ἐνδεέστερος Id. Alcib. 2, 149, A ; ἔτι μικρῷ σαφέστερον Æschin. adv. Ctes. 181, p. 79 ; πολλῷ μᾶλλον Thuc. 1 : 132 ; 4 : 72 ; Plat. Phædr. 80, E ; πολλῷ ἔτι μᾶλλον Thuc. 4 : 123 ; πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι Id. 7 : 55 ; οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον κτἔ. 2 : 5, 32 ; Thuc. 5 : 78 ; μυρίῳ βέλτιον Plat. Pol. 7, 520, C ; τῷ παντὶ ἐῤῥωμενέστερος Hel. 3 : 5, 14 ; πολλῷ μάλισ᾽α Thuc. 4 : 92 ; μακρῷ ἄριστα Plat. Theæt. 176, D ; but, ὕστερον οὐ πολλῷ Thuc. 1 : 18 ; 1 : 137 ; 4 : 121 ; ὕστερον αὖθις οὐ πολλῷ Id. 2 : 65 ; ζῆν εὐδαιμονέστερον —τῷ παντὶ καὶ ὅλῳ Plat. de Leg. 5, 734, E ; the Accusative preceding a Verb, ὁπόσον δὲ διώξειαν οἱ Ἕλληνες, τοσοῦτον πάλιν ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει. 3 : 3, 10 ; τοσοῦτον γὰρ πλῆθει περιῆν βασιλεὺς ὥστε κτἔ. 1 : 8, 13 ; Æschin. adv. Ctes. 212, p. 84 ; Plat. Theæt. 257, B ; τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον ὅσον ἤκουον κτἔ. 3 : 1, 45 ; τὸν μὲν ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον ὅτι κτἔ. 5 : 8, 8 ; οὐ τοσοῦτον τῶν ξυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις ὅσον φοβούμενοι κτἔ. Thuc. 1 : 88 ; 127 : 2 ; τοσοῦτον ἐπηύξηται ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν Dem. Phil. 1, 11, p. 43 ; τοσοῦτον διήνεγκεν εἰς τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων Cyr. 1 : 1, 6 ; τοσοῦ-

τον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε Thuc. 2 : 65 ; οὐ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις, ὅτι κτἑ. Plat. Symp. 215, C ; ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντας Thuc. 7 : 29 ; ταῦτα—τοσοῦτον διαφέροντα Plat. Polit. 285, A ; ᾧ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖναι ἡ Λέσβος Thuc. 3 : 13 ; ὑμῶν μακρὰν ἀπωικούντων Id. 3 : 55 ; μακρὰν ἄποντας Isocr. ad Dem. 1, p. 2 ; μακροτέραν τοῦ δέοντος—πεπλανήμεθα Plat. Polit. 263, A ; τὰ μὲν πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ καὶ ἡρίστων κτἑ. Hel. 6 : 2, 30 ; Cyr. 8 : 1, 14 ; τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο Thuc. 1 : 13 ; τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ Plat. Phædr. 59, D ; Gorg. 482, E ; πολλὰ διεκελευόμην αὐτῷ Cyr. 7 : 3, 10 ; Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κτἑ. Dem. de Cor. 1, p. 226 ; πολλὰ ἱκετεύουσα μὴ ποιεῖν τοῦτο Cyr. 7 : 3, 14 ; μεγάλα γ' ἂν ζημιοῖο ib. 3 : 1, 16 ; μεγάλα ἔβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους Thuc. 7 : 40 ; μεγάλα καὶ σφόδρα νοσοῦσιν οὗτοι οἱ ἀσκηταί Plat. Pol. 3, 404, A ; οἵος τ' εἶ—τοὺς συμμάχους μεγάλα ὠφελῆσαι Cyr. 6 : 1, 38 ; Thuc. 8 : 60 ; μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἔχθρᾳ τὸ πλέον ἢ αἰτίᾳ νομίσῃ τάδε λέγεσθαι Id. 1 : 69 ; τὸ δὲ πλέον τῶν ξυμμάχων ἐξοτρυνόντων Id. 1 : 90 ; —τὰ μέγιστα τιμήσει Id. 4 : 20 ; τῶν τὰ μέγιστα ὠφελεῖν δυναμένων Comm. 4 : 3, 17 ; —μέγιστον δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει Plat. Alcib. 1, 105, B ; μυρίον διαφέρει πρὸς ἀρετήν Id. de Leg. 6, 773, A ; μυρίον μέντοι διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου Id. Theæt. 166, D ; τὸ πᾶν διαφέρει ἐν παντὶ ἔργῳ προθυμία ἀθυμίας Cyr. 1 : 6, 13 ; πᾶν περικρούωμεν Plat. Phileb. 55, C ; Ἆρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις Id. Phædr. 261, A ; —ὅλον ἀδικεῖ Id. de Leg. 12, 941, D ; ᾧ τὴν ἀρχὴν οὐδὲν πώποτ' ἐγένετο τούτων Œc. 2 : 11 ; Symp. 1 : 15 ; τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐῶσι Plat. Theæt. 206, D ; πολλὰ ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὑμῖν ἐξόν Dem. Ol. 2, 24, p. 25 ; εἰ μέντοι σοι δοκεῖ πάντα ἡμαρτηκέναι Cyr. 3 : 1, 15 ; οἰόμενοι τὰ πάντα νικᾶν 2 : 1, 1 (Rehdantz) ; μὴ οὐχὶ τὸ πᾶν διαφέρειν Cyr. 4 : 3, 8 ; καὶ τὸ ὅλον ἀνθρώποις—εὖ χρῆσθαι Comm. 4 : 1, 2 ; ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι 7 : 7, 28 ; τὴν ἀρχὴν μηδὲ ζητεῖν Œc. 8 : 2 ; οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐςελθεῖν ἐπὶ τούτῳ Thuc. 4 : 98 ; τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι Plat. Theæt. 105, D ; τὸ πᾶν διαφέρουσαν Id. de Leg. 12, 659, A ; Tim. 72, B ; πᾶν διαφέροντας Thuc. 1 : 70 ; πᾶν ἀγαπητόν Plat. de Leg. 4, 718, B ; πάντα ἐψευσμένος αὐτόν 1 : 3, 10 ; ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων 1 : 1, 8 ; ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερε 2 : 3, 15 ; οὐδὲν προςδέονται αὐτῶν Thuc. 1 : 102 ; ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτόν —παραβάλοιτο Id. 1 : 133 ; τοῦτο μὲν οὐδὲν δεῖ Plat. Gorg. 491, D ; Soph. 238, D ; μηδὲν ἀθυμήσητε ἕνεκα κτἑ. 5 : 4, 19 ; ἐπὶ δὲ τοῖς φίλοις οὐδὲν οἰομένους ἐλαττοῦσθαι Comm. 2 : 4, 3 ; Cyr. 2 : 2, 4 ; Φασὶ τοίνυν οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν Plat. Phædr. 272, D ; μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημιουργῶν Id. Gorg. 459, C ; οὐδὲν ἀδικηθείς 1 : 6, 8 ; οὐδὲν ἀδικήσαντες Thuc. 2 : 5 ; οὐδὲν δέον εἰς τὸ χωρίον ἄγειν 6 : 2, 22 ; οὐδὲν προςδεόμενοι οὔτε Ὁμήρου κτἑ. Thuc. 2 : 41 ; μηδὲν ἀδικοῦντας Hel. 2 : 3, 22 ; μηδὲν διαφέρων Isocr. Pan. 14, p. 43 ; but, τοῦτο οὐκέτι κατὰ ταὐτὰ ἀποκρίνονται πᾶν Plat. Soph. 247, B ; ἐν ὕπνῳ ὃν τὰ πολλὰ Cyn. 5 : 27 ; τραυματισθεὶς πολλά Thuc. 4 : 12 ; 1 : 86 ; ἠδικηκότος ἐμοῖ μεγάλα Cyr. 6 : 1, 37 ; βλαψόμεθα τὰ πλέω Id. 1 : 81 ; ἡμαρτηκότας τὰ μέγιστα Hel. 1 : 7, 19 ; Plat. Euthyd. 300, B ; νῦν δὲ εἰ φανήσεται ἐπιστήμη ὅλον Id. Protag. 361, B ; διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν Id. de Leg. 12, 944, C ; Alcib. 1, 109, B ; Πῶς οὖν—ἡμῖν φίλοι ἔσονται τὴν ἀρχήν Id. Lys. 215, B ; μὴ γίγνηται τὴν ἀρχὴν Id. de Leg. 6, 762, D ; λέγοντες οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχὴν Thuc. 6 : 56 ; μηδὲ κάμνων ἀρχὴν Plat. Gorg. 478, C ; συνωφελοῦσι δ' οὐδὲν οὔτε εἰς κτἑ. 3 : 2, 27 ; Τηρεῖ δὲ—προςήκει ὁ Τήρης οὗτος οὐδέν Thuc. 2 : 29 ; Ἐδήλουν δὲ οὐδέν, ὅτι κτἑ. Id. 4 : 68 ; οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδέν Id. 4 : 98 ; οὐδὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι οὐδέν Id. 8 : 43 ; preceding an Adjective, πολλά—χρησίμων Cyr. 8 : 3, 47 ; πολὺ δὲ μείζω Thuc. 2 : 53 ; πολὺ δὲ μείζων ἔτι Id. 7 : 55 ; πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθά Id. 1 : 137 ; πολὺ μεγίστους Hel. 3 : 5, 14 ; πολὺ κάλλιον Plat. Charm. 159, C ; πολὺ δευτέρα Thuc. 2 : 97 ; πολὺ πρῶτος Id. 8 : 89 ; τὸ πλέον προςφερής Id. 1 : 49 ; πᾶν εἰκὸς εἶναι Id. 4 : 98 ; πᾶν τὸ ἐναντίον Id. 7 : 44 ; ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοιοῦτοι ἔσονται Cyr. 1 : 2, 3 ; οὐδὲν χρήσιμοι Comm. 2 : 7, 7 ; ib. 3 : 1, 7 ; Plat. de Leg. 7, 796, A ; μηδὲν ἀγαθὸς ὤν Comm. 4 : 1, 5 ; οὐδὲν ἂν διάφορον—τὴν Σπάρτην ἐποίησεν ib. 4 : 4, 15 ; μηδὲν βελτίων ib. 2 : 3, 17 ; οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις Isocr. Pan. 2, p. 41 ; οὐδὲν κακίονας Cyr. 2 : 1, 15 ; οὐδὲν χείρους Thuc. 4 : 114 ; Plat. Crat. 390, A ; μηδὲν χείρων Id. Theæt. 162, C ; πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω Thuc. 7 : 28 ; Dem. de Cor. 5, p. 227 ; οὐδὲν ἂν εἴη μείονος ἄξιοι Vect. 4 : 50 ; but, σοφὸς τὰ μεγάλα Plat. Pol. 4, 426, C ; διάφοροι πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον Thuc. 8 : 96 ; χρήσιμος οὐδέν Plat. Gorg. 480, B ; χείρονες μὲν ἡμῶν οὐδὲν ἐγένοντο Cyr. 1 : 5, 8 ; preceding an Adverb, ὀλίγον—πρότερον Plat. Polit. 262, B ; πολὺ πρότερον Cyr. 7 : 5, 41 ; οὐ πολὺ ἐμοῦ ὕστερον 1 : 5, 16 ; Thuc. 1 : 45 ; πολὺ δὲ ἔτι μᾶλλον Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55 ; πάντα ἀπονώτερον Cyr. 1 : 6, 8 ; ὀλίγον ὕστερον 7 : 2, 20 ; Plat. Gorg. 454, B ; μικρὸν ὕστερον Dem. de Cor. 36, p. 237 ; οὐδὲν μᾶλλον 3 : 3, 11 ; Thuc. 1 : 84 ; Plat. Gorg. 464, A ; μηδὲν ἂν μᾶλλον κτἑ. Id. Soph. 233, B ; οὐδὲν ἂν ἧττον κτἑ. 7 : 5, 9 ; Ages. 6 : 3 ; Plat. Gorg. 527, A ; οὐδὲν ἧσσον Thuc. 2 : 39 ; μηδὲν ἧττον Comm. 3 : 12, 5 ; Plat. Crat. 413, A ; μηδὲν ἧσσον Thuc. 4 : 16 ; οὐδὲν μεῖον 7 : 7, 24 ; οὐδὲν ἔλασσον Thuc. 3 : 45 ; οὐδὲν χεῖρον Hel. 3 : 5, 15 ; Thuc. 6 : 80 ; μηδὲν χεῖρον Hel. 3 : 1, 11 ; but, διαφερόντως ἧττον πολύ Plat. de Leg. 9, 862, D ; μεῖον μὲν γὰρ οὐδέν Ages. 6 : 3 ; and τί regularly follows its word ; as, a Verb, Παρορμᾷ δέ τι καὶ εἰς τὸ ἀρήγειν Œc. 5 : 7 ; δεύμεθά τι, ὦ Φαῖδρε, Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι καὶ ἄλλον Plat. Phædr. 258, D ; 530, A ; δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέρειν τι τούτων 3 : 1, 37 ; πειρᾶσθαί τι καὶ τῶν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον τοῦ βίου φροντίζειν. Comm. 2 : 1, 34 ; —χρήσασθαί τι τῇ στρατιᾷ Cyr. 8 : 1, 14 ; αἰσθόμενος Σπιθριδάτην τὸν Πέρσην ἐλαττούμενόν τι Hel. 3 : 4, 10 ; an Adjective, ἐνδεέστεροί τι Cyr. 2 : 2, 1 ; χρήσιμόν τι νομίζων αὐτὸν εἶναι ib. 7 : 2, 29 ; ῥᾷόν τι Thuc. 7 : 84 ; οὐδέν τι 7 : 3, 35 ; Μηδέν τι Œc. 8 : 2 ; οὐδέν τι μᾶλλον Plat. Gorg. 493, D ; μηδέν τι μᾶλλον Id. Symp. 202, B ; οὐδέν τι πάνυ Hel. 5 : 4, 45 ; an Adverb, σχεδόν τι 1 : 8, 25 ; Cyr. 6 : 2, 7 ; Thuc. 3 : 68 ; 5 : 66 ; Plat. Gorg. 472, C ; σχεδὸν μέν τι Id. Phædr. 63, E ; σχεδὸν γάρ τι Id. Lach. 192, C ; μᾶλλόν τι 4 : 8, 26 ; Thuc. 8 : 65 ; Plat. Phædr. 75, C ; ἧττόν τι 5 : 8, 11 ; Cyr. 1 : 6, 11 ; Plat. Pol. 1, 336, E ; ἧσσόν τι Thuc. 3 : 75 ; οὐ πάνυ τι 5 : 9, 26 ; Plat. Phædr. 57, A ; οὐδὲ—πάνυ τι Thuc. 8 : 71 ; διαφερόντως τι Id. 1 : 138 ; ἀμελέστερόν τι Id. 2 : 11 ; but sometimes precedes ; as, a a Verb, τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ. Cyr. 6 : 2, 33 ; οὗτοί τι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν 3 ; 3, 19 ; Θεοὺς ἀνθρώπων τι φροντίζειν Comm. 1 : 4, 11 ; Τὸ δὲ ζῆλυ ἀπὸ τῆς ζηλῆς τι φαίνεται ἐπωνομάσθαι Plat. Crat. 414, A ; and regularly with εἰ, οὐ, and μή ; as, εἴ τίς τι αὐτοῦ δέοιτο Cyr. 8 : 3, 19 ; εἴ τί μ' ἐπαίδευσεν ὡς ib. 1 : 6, 13 ; εἴ τινά τι ἠδίκησεν Plat. Pol. 1, 330, E ; εἴ τι μέμφοιντο Id. de Leg. 1, 642, B ; εἴ τι καὶ χρῆσθαι ἔμελλεν αὐτοῖς Cyr. 8 : 1, 46 ; εἰ δέ τι βούλονται—πρεσβεύεσθαι παρὰ σφᾶς Thuc. 1 : 91 ; εἰ νομίζοιμι θεοὺς ἀνθρώπων τι φροντίζειν Comm. 1 : 4, 11 ; ἂν δέ τις ἰδίᾳ τι λυπήσῃ Dem. de Cor. 307, p. 327 ; Plat. Soph. 218, A ; ἤν τι δέωνται Cyr. 1 : 2, 9 ; Λέγεταί γε δή.—Οὔ τι ὑπό γε Λυσίου Plat. Phædr, 242, D ; Phileb. 13, D ; μὴ ὁ πατήρ τι ἄχθοιτο Cyr. 1 : 4, 25 ; μή—πρός τινα εἰπών τίς τι ἀγνοίᾳ σφαλῇ Thuc. 8 : 92 ; μή τι σφαλῶσι Cyr. 1 : 6, 24 ; εἰ μή τι καλοῖεν Hel. 7 : 4, 35 ; μή τι καὶ νῦν—πορεύου, Cyr. 2 : 4, 27 ; Μή τι σύ—χαλεπανθῇς τῷ πατρί · ib. 3 : 1, 38 (in such cases as the two last, Dindorf writes μήτι, as one word) ; but, εἴ τις ἐλύπησέ τι τοῦτον Dem. de Cor. 277, p. 318 ; ἐάν τις ἠδικηκώς τι τυγχάνῃ τὴν πόλιν ib. 123, p. 268 ; an Adjective, εἴ τις οἴεται—δόξειν τι ἀγαθὸς εἶναι Comm. 4 : 1, 5 ; ἄν—φήσῃ ἐμέ τι τούτων αἴτιον εἶναι 6 : 4, 15 ; οἴει τι—τοῦτο εἶναι αἰσχρόν— ; Cyr. 1 : 6, 11 (Hertlein) ; μήτε τι σοφὸς ὢν τὴν ἐκείνων σοφίαν μήτε κτἑ. Plat. Apol. 22, E ; an Adverb, τοῦ μὴ ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν Thuc. 2 : 22 ; δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν Id. 4 : 21 ; 7 : 57 ; Ἢ καὶ ἐπέγνως τι—ἐκ τούτων αὐτὴν κεκινημένην

μᾶλλον πρὸς τὴν ἐπιμελείαν ; Œc. 8 : 1 ; ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ—προσκείμενος Thuc. 7 : 50 ; δέομαι μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν Id. 7 : 63 ; οὔ τι πλαστῶς εἰσὶν ἀγαθοί Plat. de Leg. 1, 642, D.

When the modification consists of a pronoun of previous reference, or of a noun affected by such pronoun, the modification regularly stands before its word ; as, in the Genitive, ὡς τῆς γε ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι Thuc. 7 : 40 ; Καὶ ταύτης τῆς νυκτός—ἐγένοντο 3 : 3, 20 ; Thuc. 8 : 102 ; Τοῦ δ' αὐτοῦ ἤδρυς—πείθουσι Λακεδαιμονίους κτἔ. Id. 2 : 70 ; 4 : 42 ; τούτου Σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιᾶται Comm. 1 : 2, 26 ; Œc. 3 : 11 ; in the Dative, Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεύς 1 : 7, 17 ; 3 : 4, 18 ; Thuc. 4 : 129 ; 7 : 52 ; Τῇδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ μυρίους ὄψονται κτἔ. 3 : 2, 31 ; Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλέαρχος ἐλᾷν κτἔ. 1 : 5, 12 ; Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ—ἀφῆκαν Hel. 1 : 2, 18 ; Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφικνοῦνται εἰς Σινώπην 5 : 9, 15 ; Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτει—Ἀθηναῖοι μὲν Θορικὸν ἐτείχισαν Hel. 1 : 2, 1 ; Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται Æschin. adv. Ctes. 188, p. 81 ; τούτῳ τῷ τρόπῳ—ναυμαχοῦντες κτἔ. 7 : 4, 1 ; Lys. in Agor. 82, p. 137 ; Plat. Polit. 284, A ; Καὶ ὁ μὲν τοιαύτῃ—αἰτίᾳ ἐτεθνήκει Thuc. 7 : 86 ; 2 : 9 ; τοιῷδε τρόπῳ γίγνεται σῶμα λίθινον Plat. Tim. 60, B ; τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τοῦτο αἱροῦσιν 4 : 2, 13 ; Thuc. 6 : 18 ; Ταῖς δὲ ἄλλαις ναυσὶν ἔπλεον κτἔ. Hel. 1 : 7, 41 ; in the Accusative, ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμείνειεν ἂν αὐτούς, —τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπέναι φαίη κτἔ. 2 : 1, 3 ; 6 : 2, 1 ; Thuc. 4 : 13 ; 4 : 38 ; Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα—ηὐλίσθησαν · 4 : 1, 11 ; ἣν ἐνδέκατον μῆνα τουτονί—ποιεῖται Dem. de Chers. 2, p. 90 ; τὸ θέρος τοῦτο ἀντικαθεζόμενοι κτἔ. Thuc. 1 : 30 ; καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθησαν 2 : 2, 13 ; —ταῦτα σοφὸς εἴη ; Comm. 4 : 6, 7 ; ib. ; ταῦτα δεινὼ ἦστην Plat. Euthyd. 272, A ; 273, E ; τὰ αὐτὰ ταῦτα δεινόν ib. 272, B ; Τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκείνοις Dem. Ol. 3, 27, p. 35 ; adv. Aristocr. 61, p. 639 ; —τρόπον τινὰ ἄλλον λέγεις μιμήματα εἶναι— ; Plat. Crat. 430, B ; ἡ πολέμῳ κρατηθεὶς ἢ καὶ ἄλλον τινὰ τρόπον δουλωθείς Cyr. 3 : 1, 11 ; but such modification sometimes follows ; as, στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν κτἔ. Thuc. 3 : 91 ; 5 : 54 ; ἐπὶ δὲ τὰ ὅπλα πολλοὶ οὐκ ἤλθον ταύτην τὴν νύκτα 3 : 1, 3 ; ἀποροῦντες ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι 5 : 40 ; δεινός εἰμι ταύτην τὴν τέχνην Cyr. 8 : 4, 18 ; δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἡμεν Comm. 1 : 2, 46 ; οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν τρόπον · Plat. Symp. 199, A ; ἕθαπτον τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπόσους κτἔ. 6 : 3, 6 ; Plat. de Leg. 1, 646, D.

The word modified is not unfrequently put amid its modification ; as, the modification being a Noun with a Preposition, εἰ ἐν ταύταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις · 1 : 7, 18 ; Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ Thuc. 1 : 126 ; εἰ ἐν αὐτοῖς εἴημεν τοῖς πολεμίοις Hel. 3 : 3, 4 ; ἐν μέσῳ ἀπολῃφθῆτε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς διώρυχος. 2 : 4, 17 ; ἐν ϑαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει Thuc. 8 : 14 ; ib. ; εἴ δ' αὖ ἐθελήσεις εἰς σωφροσύνην τε καὶ κοσμιότητα ἀποβλέψαι καὶ εὐχέρειαν καὶ εὐκολίαν καὶ μεγαλοφροσύνην καὶ εὐταξίαν καὶ ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν κτἔ. Plat. Alcib. 1, 122, C ; ἐν τοιούτοις ὄντες πράγμασι 2 : 1, 16 ; ἐν πόνοις ὢν καὶ κινδύνοις 3 : 1, 12 ; εἰς οἷον ἔρχεσθε ἀγῶνα 1 : 7, 4 ; ἐς ἐλπίδα μὲν ἦλθον τοῦ ἑλεῖν Thuc. 2 : 56 ; εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας Dem. Ol. 3, 3, p. 29 ; πολλὰ ἐπὶ ἁμαξῶν ἤγετο καὶ ὑποζυγίων 1 : 7, 20 ; ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς ὠσί 7 : 4, 4 ; ἐπὶ μέγα ἦλθεν ἡ βασιλεία ἰσχύος. Thuc. 2 : 97 ; οὐ Κορινθίων ἐπ' Ἀμβρακίαν ἐλήλυθε καὶ Λευκάδα ; Dem. Phil. 3, 34, p. 120 ; παρ' Ἀριαίου ὢν τοῦ Μένωνος ξένου 2 : 4, 15 ; παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἦλθε κινδύνου. Thuc. 3 : 49 ; 7 : 2 ; ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα Dem. Ol. 2, 22, p. 24 ; ἀφ' ἧς ὠμόσατε ἡμέρας Id. de Cor. 26, p. 233 ; περὶ ὑγιείας ἔχει καὶ νόσου Plat. Gorg. 495, E ; περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐδυνῶν Dem. de Cor. 110, p. 263 ; περὶ τὴν ἀρχαίαν ἦσαν μητρόπολιν Plat. Criti. 115, C ; Διὰ μέσου δὲ ῥεῖ τούτων ποταμός 1 : 4, 4 ; —διὰ μιᾶς γένηται γνώμης Isocr. Pan. 138, p. 69 ; a Noun without a Preposition ; as, in the Dative, ἡμέρᾳ ἀρξάμενοι τρίτῃ ὡς κτἔ. Thuc. 4 : 90 ; τούτοις ἐπαρϑεὶς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν Dem. de Cor. 158, p. 284 ; πνεύματι ἔπλεον καλῷ 5 : 10, 1 ; εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ Plat. Gorg. 486, A ; τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον Thuc. 8 : 24 ; ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα Id. 7 : 105 ; ἔτεσιν ὕστερον ἑκατόν Id. 6 : 4 ; τοσούτοις ὕστερον χρόνοις Dem. de Cor. 15, p. 230 ; in the Accusative, ὅσον ἔδει ῥιπτεῖν ὕψος Symp. 2 : 8 ; ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος Plat. de Leg. 4, 760, E, ἔτη οἰκήσαντες πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια Thuc. 6 : 4 ; ἔτη οὐδέπω γεγονὼς σφόδρα εἴκοσιν Plat. Alcib. 1, 123, D ; τοσοῦτον ὑβρίκει χρόνον Dem. Ol. 3 : 14, p. 32 ; τοσοῦτον ἦν ἀνάγκη χρόνον—γίγνεσθαι τὴν ἐπίστασιν 2 : 4, 26 ; ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον Plat. Theæt. 172, B ; πόσον πολεμεῖτε χρόνον Dem. Ol. 2, 25, p. 25 ; συχνὸν ἐπιμένει χρόνον Plat. Phæd. 80, C ; μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον Dem. Ol. 1, 15, p. 13 ; πολὺν ἐπισχὼν χρόνον Plat. Phileb. 65, C ; de Leg. 8, 867, D ; ὅταν μὴ τὸν τῶν ἐσμῶν γίγνηται τρόπον ib. 4, 708, B ; τοῦτον γίγνεται τὸν τρόπον Isocr. de Pace 35, p. 166 ; ὃν χρὴ τρόπον πολιτεύεσθαι Dem. Phil. 3, 33, p. 119 ; ὅντινα ἂν γίγνηται τρόπον Plat. de Leg. 1, 632, B ; πάνϑ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον Dem. Ol. 1, 13, p. 12 ; ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον—πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Id. Ol. 3, 3, p. 29.

When there are two or more modifications of the same kind, they may all precede or follow as has been exemplified above ; but sometimes one precedes and the others follow ; as, a Noun with a Preposition, καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ ϑαλάττῃ 6 : 4, 13 ; ἐν γὰρ τῷ ϑεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί Dem. de Cor. 192, p. 292 ; Τὸ τοιοῦτον λέγω καὶ ἐν σώμασι εἶναι καὶ ἐν ψυχῇ, Plat. Gorg. 464, A ; ὑπότε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο διατελέσαι ἢ πρὸς χιλόν 1 : 5, 7 ; πρὸς ὑμᾶς πιϑανώτερον ἀπολογήσασθαι ἢ πρὸς τοὺς δικαστάς Plat. Phædr. 63, B ; ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι 2 : 6, 13 ; a Noun without a Preposition ; as, in the Genitive, εἴτε νυκτὸς δέοι τι εἴτε καὶ ἡμέρας 3 : 1, 40 ; in the Dative, οὐ φιλίᾳ τῇ σῇ ἐπείσθησαν ὑπὸ σοῦ ἄρχεσθαι, ἀλλ' ἀνάγκῃ, 7 : 7, 29 ; Cyr. 3 : 1, 38 ; οὔτε εὐφωνίᾳ τοσοῦτον διαφέρουσιν Ἀθηναῖοι τῶν ἄλλων οὔτε σωμάτων μεγέϑει καὶ ῥώμῃ, ὅσον φιλοτιμίᾳ Comm. 3 : 3, 13 ; οὐ γνώμῃ διαφέροντες ἀλλήλων—ἀλλὰ σαφῶς ἐπιμελείᾳ. Œc. 20 : 6 ; πλήϑει προὔχοντας καὶ ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ Thuc. 1 : 121 ; ὥρα μὴ τῷ τε γένους ὄγκῳ ἐλαττώμεϑα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ Plat. Alcib. 1, 121, B ; ἀλλὰ ϑυμῷ καὶ ῥώμῃ τὸ πλέον ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμῃ Thuc. 1 : 49 (the two first making one term in the comparison) ; οὔτε μεγέϑει πόλεων ἴσχυον οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ Thuc. 1 : 2 ; μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις πολλοῖς Plat. Pol. 1, 353, A ; οὐ λίϑοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνϑοις ἐγώ Dem. de Cor. 299, p. 325 ; οὐκ ἐδύνατο οὔτε χρόνῳ ἑλεῖν οὔτε βίᾳ 3 : 4, 12 ; ἀπάτῃ γὰρ αἴσχιον — πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ Thuc. 4 : 86 ; οὐ γὰρ δὴ προϑυμίᾳ ἐλλιπεῖς ἦσαν οὐδὲ τόλμῃ κτἔ. Id. 6 : 69 ; τῷ σώματι δεινοτάτω ἐστὸν καὶ μάχῃ, ᾗ κτἔ. Plat. Euthyd. 271, D ; τῷ ποταμῷ — ἰσχυρότερα—ἢ τοῖς τείχεσι Cyr. 7 : 5, 8.

IV.

THE MODIFICATION WITH A NOUN OR ADJECTIVE, A PARTICIPLE, OR AN INFINITIVE, WITH THE ARTICLE.

When the modification, under either of the three foregoing forms, affects a Noun or Adjective, a Participle, or an Infinitive, as an Attributive, it regularly stands between the Article and its word.

I. *The Adverb between the Article and its word.*

(*a*) An Adverb between the Article and its Noun or Adjective ; as, τῷ πλησίον παραδείσῳ 2 : 4, 16 ; τῶν πλησίον πόλεων Thuc. 1 : 57 ; Plat. Protag. 315,

D ; *τῶν ἐγγὺς φύλων* Cyr. 1 : 5, 2 ; Thuc. 2 : 75 ; *τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους* Id. 8 : 82 ; *τὰς ἐγγυτάτω κώμας* 2 : 2, 16 ; 5 : 7, 13 ; *οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι* Thuc. 4 : 67 ; Plat. de Leg. 3, 691, D ; *Τὸν δ' ἐμοῦ ἐγγύτατα ταξιαρχον* Cyr. 2 : 1, 3 ; *τὰ ἐγγύτατα χωρία τῶν πολεμίων* ib. 6 : 1, 17 ; *τὴν ἔνδον κατασκευήν* Ages. 8 : 7 ; *ἡ πᾶσα ἔνδον δίαιτα* Cyr. 8 : 4, 2 ; *τῶν ἔνδοθεν ἐπιθυμιῶν* Plat. Tim. 70, B ; *τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ* Thuc. 3 : 21 ; *τὰ ἔξω ἔργα* Œc. 7 : 22 ; *τῷ ἔξω τάφρῳ* Thuc. 3 : 24 ; Dem. Phil. 2, 35, p. 74 ; Plat. Phædr. 248, A ; *τὸν μὲν οὖν πρῶτόν τε καὶ ἐξωτάτω σφόνδυλον* Id. Pol. 10, 616, E ; *τοῖς ἔξωθεν λόγοις* Dem. de Cor. 9, p. 229 ; Plat. de Leg. 1, 628, D ; *τὴν μεταξὺ πόλιν* Hel. 3 : 2, 30 ; *τὴν ἄνω ὁδόν* 3 : 1, 8 ; Plat. Pol. 10, 621, C ; *τὴν ἄνω ἀνάβασιν* ib. 7 : 517, B ; *τῆς ἄνω πόλεως* Thuc. 1 : 93 ; *τὸν ἄνω τόπον* Plat. Pol. 4, 435, E ; *ὁ ἄνω θεός* Œc. 20 : 11 ; *τοῦ ἄνω βασιλέως* 7 : 1, 28 ; *τὴν κάτω Μακεδονίαν* Thuc. 2 : 99 ; Plat. Tim. 62, C ; *τὰ ἀνωτέρω μὲν τῶν ὅπλων κατωτέρω δὲ τῶν κυνηπόδων ὁστᾶ* Hip. 1 : 4 ; *τῶν κάτωθεν ἀστραγάλων* ib. 1 : 15 ; *περὶ τὴν κάτωθεν ἄνω πληγήν* Plat. Soph. 221, B ; *ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ* 3 : 1, 1 ; *ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ* 2 : 1, 1 ; Plat. Phædr. 277, C ; *τὰ ὄπισθεν σκέλη* Hip. 1 : 14 ; *πασῶν τῶν ἐκεῖ πόλεων* Hel. 3 : 4, 15 ; *τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων* Thuc. 2 : 52 ; Isocrat. Pan. 152, p. 71 ; Plat. Tim. 24, E ; *Ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέμαρχος* Hel. 4 : 5, 11 ; *τοῖς ἐνθάδε συμμάχοις* Cyr. 5 : 3, 19 ; Plat. Protag. 327, D ; *τῆς δεῦρο στρατείας* Cyr. 5 : 1, 25 ; *τῆς ἐκεῖθεν ἠπείρου* Thuc. 2 : 69 ; Dem. Ol. 1, 15, p. 13 ; Plat. Pol. 10, 619, B ; *τῶν ἐνθένδε ἑταίρων* Cyr. 3 : 4, 16 ; *τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον* Thuc. 6 : 22 ; *τῆς ἀλλοθέν ποθεν ὠφελίας* Thuc. 1 : 35 ; *τῆς παντα-χόθεν προσβολῆς* Id. 7 : 84 ; *τῆς πέραν γῆς* Id. 3 : 91 ; 3 : 85 ; *οἱ Ἀθήνησι δικασταί* Comm. 4 : 8, 5 ; *τὰς Ἀθήνησιν ἀρχάς* Æschin. adv. Ctes. 26, p, 57 ; *τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν* 1 : 1, 10 ; Isocr. Pan. 36, p. 47 ; Plat. de Leg. 1, 634, C ; *τῆς οἴκαδε ὁδοῦ* 3 : 1, 2 ; *ἐν τῇ οἴκαδε ἀφόδῳ* Lac. 5 : 7 ; *τοῦ οἴκαδε πλοῦ* Thuc. 1 : 52 ; *τῶν ἐξῆς τύπων* Plat. de Leg. 6, 760, C ; *τὸν νῦν χρόνον* 6 : 4, 13 ; Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79 ; Plat. Phileb. 35, A ; *τῷ νῦν πολέμῳ* Vect. 4 : 40 ; *τὸν νῦν τρόπον* Thuc. 1 : 6 ; *ὁ νῦν βασιλεὺς οὗτος* Cyr. 4 : 6, 3 ; *τῶν νῦν ῥητόρων* Dem. de Cor. 318, p. 330 ; *τῶν νῦν τιμῶν* Plat. Pol. 7, 540, D ; *τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργην* Thuc. 3 : 44 ; *ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή* Id. 2 : 42 ; *τὴν ἥδη χάριν* Dem. adv. Aristocr. 136, p. 664 ; *κατὰ τὸν νῦν δὴ λόγον* Plat. Soph. 256, D ; *τὸν ἔτι ἔμφρουρον* Lac. 5 : 7 ; *κατὰ τὸν ἄρτι λόγον* Plat. Men. 91, B ; *τὸ αὐτίκα ἡδύ* Cyr. 7 : 5, 76 ; *τῷ αὐτίκα φανερῷ* Thuc. 1 : 42 ; 3 : 82 ; *τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν* Id. 6 : 80 ; *τῶν παραυτίκα ἡδονῶν* Cyr. 1 : 5, 9 ; Thuc. 8 : 82 ; Plat. Phædr. 231, A ; *τὴν τήμερον ἡμέραν* 4 : 6, 9 ; Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83 ; *τῶν χθὲς λόγων* Plat. Tim. 26, E ; *ἀπὸ τῆς αὔριον ἡμέρας* Œc. 11 : 6 ; *εἰς τὸν τότε χρόνον* Plat. de Leg. 5, 740, C ; *τοῦ τότε βασιλέως* Cyr. 4 : 6, 3 ; Plat. Protag. 340, C ; *τὴν τότε ἀπειλήν* Thuc. 8 : 40 ; Æschin. adv. Ctes. 147, p. 74 ; *τῷ δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ* Thuc. 7 : 48 ; *τὴν τούτου τότε μισθαρνίαν* Dem. de Cor. 50, p. 242 ; *οἱ τότε μὲν βαρεῖς νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι* ib. 19, p. 231 ; *τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ* 2 : 3, 1 ; *τῷ πρόσθεν χρόνῳ* 2 : 3, 22 ; Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55 ; *ἐν τῷ πρόσθεν προσβολῇ* 3 : 4, 2 ; *τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα* Plat. Tim. 41, D ; *τῶν ἔμπροσθεν δακρύων* Cyr. 1 : 4, 28 ; *ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ* Plat. Phædr, 117, D ; *τῷ πρὶν χρόνῳ* Thuc. 7 : 21 ; *ἐν τοῖς πρὶν λόγοις* Id. 2 : 62 ; *ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτάτοις* Id. 3 : 57 ; *ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ* Id. 6 : 9 ; *ἡ πρότερον βοήθεια* Dem. de Fals. Leg. 84, p. 367 ; *τὸ πρότερον πάθος* Thuc. 2 : 86 ; *ἐν τῷ πρῶτον χρόνῳ* Thuc. 2 : 58 ; *τὸν ἔπειτα χρόνον* 2 : 1, 17 ; Thuc. 4 : 45 ; *τῆς ἔπειτα προσόδου* Id. 3 : 39 ; *τὸν ἔπειτα βίον* Plat. Phædr. 116, A ; *τὰ ὕστερον γράμματα* Id. Charm. 165, A ; *εἰς τὸν ὕστερον χρόνον* Id. Protag. 353, D ; *τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν* Thuc. 7 : 62 ; 7 : 44 ; *τῶν πάλιν πονηρῶν* Æschin. adv. Ctes. 137, p. 73 ; *τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε καὶ δεῦρο πάλιν πορείαν* Plat. Pol. 10, 619, E ; *τὸν μεταξὺ χρόνον* Dem. de Cor. 26, p. 233 ; Plat. Pol. 5, 450, C ; *τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν* Comm. 1 : 6, 14 ; *τὴν πάλαι φίλην καὶ ἀναγ-καίαν μητέρα* Plat. Pol. 9, 574, B ; *ἡ πάλαι ἡμῶν φύσις* Id. Symp. 189, D ; *τὸν ἀεὶ χρόνον* Comm. 2 : 1, 33 ; Plat. Symp. 208, C ; *τὴν ἀεὶ μελέτην* Cyr. 8 : 1, 39 ; Thuc. 4 : 29 ; *τὴν προτέραν ἀεί ποτε ἔχθραν* Id. 4 : 57 ; *τὴν Ἀθηναίων ἀεί ποτε φιλίαν* Id. 3 : 95 ; *τοὺς ὁμολογουμένως συκοφάντας* Hel. 2 : 3, 38 ; *τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων* Isocr. ad Nicocl. 7, p. 16 ; *Ταύτης τοίνυν τῆς οὔτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως* Dem. de Cor. 257, p. 324 ; *τὸ ἀληθῶς φῶς* Plat. Phædr. 109, E ; *τὰ ἔτι παλαιότερα* Thuc. 1 : 1 ; *Αἰάκου τοῦ ἔτι προτέρου* Plat. Alcib. I, 121, B ; *τοὺς σφόδρα πονηρούς* Æschin. adv. Ctes. 313, p. 84 ; Plat. Phileb. 52, B ; *τὴν τῆς σφόδρα μανίας δόξαν* Id. Phædr. 251, A ; *Ἡ γὰρ ἀπειρία καὶ σφόδρα ἄγνοια* Id. Criti. 107, B ; *τὴν λίαν ὕβριν* Hel. 2 : 1, 9 ; Œc. 20 : 21 ; *τῷ ἄγαν τάχει* Hip. 11 : 12 ; Plat. Pol. 8, 564, A ; *τοὺς ἄγαν νέους* Cyr. 1 : 6, 34 ; *τῆς ἄγαν χαλεπῆς νόσου* Symp. 4 : 37 ; *τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν* Thuc. 6 : 24 ; *τοῦ πάνυ Περικλέους* Comm. 3 : 5, 1 ; *τῶν πάνυ στρατηγῶν* Thuc. 8 : 89 ; *ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου* Id. 1 : 15 ; *τῶν πάντῃ ἄκρων* Plat. Theæt. 148, C ; *φόνων τῶν πάντῃ ἀνοσιωτάτων* Id. de Leg. 9, 872, D ; *τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας* ib. 11, 918, E ; *τῶν παντελῶς παίδων* ib. 7, 791, C ; *τὴν οὐ περιτείχισιν* Thuc. 3 : 95 ; *κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως* Id. 5 : 50 ; *κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν* Id. 5 : 35 ; *τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπαναγωγήν* Id. 7 : 34 ; *τὸ μὴ μυθῶδες* Id. 1 : 122 ; *τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά* Plat. Gorg. 468, A.

(*b*) An Adverb between the Article and its Participle ; as, —*οἱ πολέμιοι ἤδη οἱ πλησίον οἰκοῦντες* 6 : 4, 4 ; *τοῖς ἐγγυτάτω γένει*—*πεφυκόσιν* Plat. Soph. 265, A ; *τοὺς πόρρω νομοθετέντας* Id. de Leg. 1, 630, D ; *τοὺς ἔνδον ὄντας* Cyr. 5 : 2, 4 ; Plat. Gorg. 447, C ; *τὰ δ' εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα* Id. Pol. 3, 407, D ; *τοῖς*—*ἔξω οὖσι* Cyr. 3 : 3, 48 ; *τοῖς ἔξω περιεστηκόσι* Æschin. adv. Ctes. 207, p. 83 ; *τὸν ἐνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν γενησόμενον θόρυβον* Thuc. 8 : 71 ; *εἰς τὸν τόπον τὸν δὴ κάτω καλούμενον* Plat. Phædr. 112, C ; *τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας* Thuc. 3 : 71 ; *τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν* Plat. Crit. 54, B ; *τῶν ἐνθάδε γιγνομένων* Comm. 1 : 4, 9 ; *τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων* Thuc. 2 : 35 ; Plat. Tim. 22, E ; *τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι κτἑ.* Thuc. 1 : 71 ; *ὁ δεῦρ' ἀπαγγείλας κτἑ.* Dem. de Cor. 41, p. 239 ; *τὰ ἴχνη τὰ ἐκεῖσε τετραμμένα* Plat. Alcib. 1, 123, A ; *τῶν ἐκεῖθεν ἀπαγγελλομένων* Plat. Pol. 11, 619, E ; *τό γε μὴν ἐντεῦθεν γενόμενον* Hel. 7 : 5, 12 ; *τοῖς ἐνθένδε ἐκπλέουσιν* Plat. Criti. 108, E ; *τὸ ὁμόσε γιγνόμενον* Cyr. 1 : 2, 10 ; *τοῦ ὁμόθεν γενομένου* ib. 8 : 7, 14 ; *τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν* Thuc. 1 : 22 ; *τοῖς οἴκοι ἄρχουσι* Hel. 1 : 6, 8 ; *τὰ νῦν πεπραγμένα* 7 : 7, 27 ; *τοὺς νῦν δεδουλωμένους* Thuc. 2 : 124 ; *τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι* Dem. Ol. 3, 13, p. 32 ; *τῶν νυνὶ καθεστηκότων* Æschin. adv. Ctes. 165, p. 77 ; *τὸν νῦν παρόντα καιρόν* ib. 55, p. 61 ; Plat. de Leg. 3, 702, C ; *τὰ γοῦν νῦν δὴ γενεαλογηθέντα* Id. Tim. 22, B ; *τοῖς ἤδη γεγενημένοις* Isocr. Archid. 59, p. 128 ; *τοὺς ἤδη ἐπιόντας βαρβάρους* Thuc. 4 : 128 ; *τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ* Æschin. adv. Ctes. 13, p. 55 ; *τῶν νεωστὶ γεγενημένων* Isocr. Pan. 8, p. 42 ; *τῶν ἔτι προσιόντων* 1 : 8, 14 ; *τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι* Æschin. adv. Ctes. 67, p. 63 ; *οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες* Dem. Phil. 1, 14, p. 44 ; *τοὺς τότε ἐκθλιβομένους* 3 : 4, 20 ; *τῶν τότε πραχθέντων* Dem. de Cor. 50, p. 242 ; *Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη* 20, p. 231 ; *οἱ πρόσθεν εἰρηκότες* Plat. Symp. 194, E ; *τῶν πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων* 1 : 3, 18 ; *τοῖς ἐμπροσθεν λεγομένοις* Plat. Pol. 7, 517, A ; *οἱ πρὶν δουλεύοντες* Thuc. 3 : 13 ; *πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα* Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54 ; *τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις* ib. 44, p. 59 ; *τῶν ἔπειτα μελλόντα* Thuc. 1 : 103 ; Plat. Parm. 141, E ; *τοῦ τε ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ἔπειτα ἐσομένου* Id. de Leg. 11, 923, A ; *τὰ ὕστερον γενόμενα* Thuc. 1 : 15 ; Isocr. Pan. 36, p. 47 ; *τοῖς πάλιν φεύγουσιν* Cyr. 7 : 5, 29 ; Thuc. 7 : 44 ; *χρόνου*—*τοῦ ποτε γεγονότος* Plat. Parm. 141, D ; *τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον* Thuc. 1 : 15 ; *ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν κτἑ.* Dem. de Cor. 251, p. 311 ; Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83 ; *θεούς γε*

τοὺς ἀεὶ ὄντας Cyr. 8 : 7, 22 ; *τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων* Thuc. 4 : 18 ; *τοὺς τῶν μὲν ἡδονῶν ἀεὶ κρατοῦντας* Isocr. Panath. 31, p. 239 ; *τῷ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντι* Plat. Phædr. 79, E ; *τῶν οὕτω πραχθέντων* Dem. de Cor. 224, 303 ; Plat. Gorg. 470, A ; *ἡ δ' οὕτως ἔχουσα τάξις* Cyr. 7 : 5, 5 ; *τὴν τύχην—τὴν οὕτω τὰ πράγματα κρίνασαν* Dem. de Cor. 306, p. 227 ; *τοὺς εὖ πράττοντας* Plat. Gorg. 495, E ; *τοὺς γὰρ εὖ παθόντας* Comm. 2 : 2, 1 ; Thuc. 3 : 54 ; Æschin. adv. Ctes. 182, p. 79 ; Plat. Gorg. 520, E ; *τὸν εὖ φρονοῦντα* Comm. 3 : 9, 13 ; Dem. de Cor. 48, p. 241 ; Æschin. adv. Ctes. 226, p. 86 ; *τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα* 2 : 6, 20 ; *τοῦ καλῶς εἰπόντος* Thuc. 3 : 37 ; *τῶν καλῶς πεποιημένων καὶ καλῶς συμβάντων* Cyr. 5 : 4, 14 ; *τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον* Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87 ; *τὸν οὖν οὐκ ὀρθῶς χρώμενον* Plat. Gorg. 457, C ; *οἱ ἄριστα διδάσκοντες* Com. 3 : 3, 11 ; ib. 3 : 14, 6 ; *τὰς ἀρίστα πλευσάσας* Hel. 1 : 6, 19 ; *ταῖς ἄριστα τῶν νεῶν πλευσάσαις* Thuc. 1 : 48 ; Isocr. Pan. 10, p. 42 ; *τοῖς κακῶς πράττουσιν* Plat. Gorg. 495, E ; *καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς πράττοντας* 1 : 9, 11 ; *τῶν δυσμενῶς ἐχόντων* Cyr. 7 : 5, 66 ; *ὁ δικαίως ἀποθνήσκων* Plat. Gorg. 469, B ; *Τοὺς μὲν γὰρ ὑποδεέστερον πράττοντας κτἔ.* Isocr. Areop. 44, p. 148 : *ἐν τῇ κάκιστα οἰκουμένῃ* Plat. Pol. 4, 420, B ; *τοῖς φανερῶς πλουτοῦσιν* 1 : 9, 19 ; *τῶν οὕτω φανερῶς ἀδικουμένων* Hel. 3 : 5, 14 ; *τοὺς τὰ τῶν πλήσιον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας* Æschin. adv. Ctes. 174, p. 78 ; *πάντων τῶν ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων* 2 : 6, 1 ; *τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδην οὐτωσὶ γεγενημένης* Dem. de Cor. 11, p. 229 ; *τῶν ἀληθῶς λεχθέντων* Thuc. 1 : 22 ; *τὸν ὄντως τεθνηκότα* Plat. de Leg. 12, 959, A ; *τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα* Isocr. Pan. 90, p. 59 ; *τοῖς μέγιστον δυναμένοις* 2 : 6, 21 ; *τοὺς μέγιστον φρονοῦντας* Comm. 1 : 1, 13 ; Plat. Phædr. 257, E ; *τῶν μάλιστα ὁμολογουμένων* Comm. 4 : 6, 15 ; *τὰ πάντως ὄντα* Plat. Soph. 240, E ; *τῷ παντελῶς ὄντι* ib. 248, E ; *Ὁ οὐκ εἰδώς* Plat. Gorg. 459, B ; 459, C ; *τὰ μὴ ὄντα* 4 : 4, 15 ; *τοὺς μὴ ὄντας ἀγαθούς* Cyr. 3 : 3, 50 ; *τὸν μὴ βουλόμενον* ib. 5 : 1, 8 ; *τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα* Thuc. 4 : 105 ; 4 : 86 ; Plat. de Leg. 6, 756, C ; *τοῦ πάντως μὴ ὄντος* Pol. 5, 478, D ; *ὁ μὴ λαβὼν μήδε διαφθαρείς* Dem. de Cor. 247, p. 309 ; *τὸν μὴ μόνον ἐπίδειξιν ποιούμενον, ἀλλὰ καὶ—διαπράξασθαί τι βουλόμενον* Isocr. Pan. 17, p. 44.

(*c*) An Adverb between the Article and the Infinitive ; as, *διὰ τὸ ἐγγὺς προελθεῖν* Thuc. 8 : 71 ; *τὸ ὁμοῦ τραφῆναι* Comm. 2 : 3, 4 ; Cyr. 2 : 1, 25 ; *τοῦ—ἅνω στρατεύεσθαι* 7 : 5, 9 ; *τὸ ὁμόσε ἰέναι τοῖς πολεμίοις* Cyr. 3 : 3, 57 ; *τοῦ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι* Æschin. adv. Ctes. 63, p. 62 ; *διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι*, 5 : 6, 24 ; *τοῦ δὲ μηδ' ἐντεῦθεν διαφεύγειν* Cyr. 1 : 6, 40 ; *τὸ νῦν εἶναι* 3 : 2, 37 ; *τὸ ἤδη κολάζειν* 7 : 7, 24 ; *τὸ μὴ ἤδη εἶναι ἔνθα κτἔ.* 4 : 8, 14 ; *τοῦ ἔτι ζῆν* Apol. 33 ; *τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι* 7 : 5, 9 ; *τὸ μὲν τήμερον εἶναι* Plat. Crat. 396, D ; *διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς* 5 : 6, 29 ; *ἀντὶ τοῦ ἀεὶ φυλάσσεσθαι αὐτούς* Thuc. 6 : 87 ; *τὸ ἀεὶ δύνασθαι εὖ ποιεῖν* Cyr. 1 : 6, 24 ; *τοῦ ταὐθ' οὕτως ἔχειν* Dem. Phil. 3, 2, p. 110 ; *διὰ τὸ οὕτως ἔχειν*, Plat. Gorg. 459, C ; *περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς* Dem. de Cor, 1, p. 226 ; *τὸ πᾶσιν ὁμοίως προσπίπτειν* Cyr. 1 : 4, 4 ; Dem. de Cor. 2, p. 226 ; *τὸ δὲ εὖ προσκεῖσθαι* Comm. 3 : 14, 7 ; *τὸ εὖ ἐξαπατᾶν* Cyr. 1 : 6, 32 ; *τὸ εὖ ζῆν* Plat. Crit. 48, B ; *τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν* 3 : 1, 43 ; *τὸ καλῶς ἄρξαι* Thuc. 6 : 14 ; *τὸ καλῶς πολιτεύεσθαι καὶ σωφρόνως ζῆν* Isocr. Archid. 59, p. 128 ; *διὰ τὸ βέλτιον πλεῖν* Hel. 1 : 6, 31 ; *τὸ κακῶς πράττειν* Comm. 4 : 2, 26 ; *ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν* Thuc. 1 : 38 ; *τὸ φιλονείκως ἔχειν* Cyr. 8 : 2, 14 ; ib. 3 : 3, 57 ; *τὸ ὠφελίμως πράττειν* Plat. Gorg. 470, A ; *τῷ δικαίως χρῆσθαι τούτοις* ib. 456, E ; *τοῦ ἀδόλως ἐκπέμψειν* 3 : 2, 24 ; *τῷ σοφρόνως ζῆν* Isocr. Pan. 81, p. 57 ; *τῷ σεμνῶς προεστάναι αὐτῶν* Cyr. 8 : 1, 43 ; *τὸ δὲ ἀπόνως βιοτεύειν* ib. 7 : 5, 74 ; *τὸ ἄγαν τι ποιεῖν* Plat. Pol. 8, 563, E ; *τῷ σφόδρα κολάζειν* Isocr. ad Nicocl. 24, p. 19 ; *τῷ σφοδρῶς φεύγειν* Cyr. 1 : 6, 40 ; *τοῦ μὲν μέγα φρονεῖν* ib. 7 : 5, 62 ; *τὸ μέγα δύνασθαι* Plat. Gorg. 468, E ; *τοῦ μὴ φυγεῖν ἕνεκα* 3 : 4, 35 ; *εἰς τὸ μὴ ταράττεσθαι* Cyr. 2 : 1, 27 ; *πρὸς τὸ μὴ φεύγειν* ib. 7 : 5, 5 ; *διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις* Thuc. 7 : 70 ; *τὸ μὴ σιγῆσαι* Dem. de Cor. 23, p. 232 ; *τὸ μὴ δακρύειν* Plat. Phædr. 117, C ; *τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδὲν* Dem. de Cor. 2, p. 226 ; *τὸ ταῦτα νῦν μὴ κατασχεῖν* 7 : 7, 28 ; Hel. 3 : 2, 7 ; *τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν αὐτῶν πειρᾶσθαι* Cyr. 1 : 6, 32 ; Symp. 3 : 3 ; Plat. Soph. 219, E ; *διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύεσθαι* 5 : 8, 8 ; *τοῦ μὴ δικαίως ἂν δώκειν* Isocr. Ep. 8, 2, p. 424 ; *διὰ τὸ μὴ μόνον πρεσβεύειν, ἀλλὰ καὶ τὰ ψηφίσματα γεγραφέναι* Æschin. adv. Ctes. 80, p. 65.

II. *A Noun with a Preposition between the Article and its word.*

(*a*) A Noun with a Preposition between the Article and its Noun or Adjective ; as, *τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ* 1 : 2, 1 ; *Ἡ δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή* Comm. 3 : 5, 20 ; *ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη* Thuc. 1 : 18 ; Æschin. adv. Ctes. 181, p. 79 ; *οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρῆς* Thuc. 4 : 74 ; *ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις* Dem. Phil. 1, 32, p. 49 ; *τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων* Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; *τοὺς ἐν τῇ στήλῃ νόμους* Plat. Criti. 120, A ; *τήν τε ἐν μέσῳ νῆσον* ib. 113, E ; *ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι χωρίῳ* 5 : 3, 8 ; *ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ* Hel. 5 : 2, 29 ; *ἐν τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ Συβώτοις* Thuc. 1 : 54 ; *τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν Ζακύνθῳ Ἀθηναίοις* Id. 4 : 8 ; *τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα* 1 : 1, 10 ; *τῆς εἰς τὴν πατρίδα σωτηρίας* Thuc. 7 : 70 ; *τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως* Hel. 3 : 5, 5 ; *τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἔργα* 1 : 9, 5 ; Æschin. adv. Ctes. 143, p. 74 ; *τὰ εἰς τὰ τείχη χρήματα* Dem. de Cor. 248, p. 309 ; *τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ* Ages. 9 : 1 ; *τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς* Dem. de Cor. 207, p. 297 ; *τῶν ποτε καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων* Thuc. 1 : 6 ; *τάς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας κτἔ.* Id. 3 : 14 ; *ἥ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις* Id. 8 : 97 ; *τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδόν* Comm. 2 : 1, 27 ; *τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων* ib. 4 : 3, 7 ; *τῷ πρὸς ὑμᾶς πολέμῳ* Hel. 3 : 5, 12 ; Thuc. 3 : 92 ; Dem. Phil. 2, 35, p. 74 ; *τὰς πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐχθρας* Isocr. Pan. 15, p. 43 ; *τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν* Dem. de Cor. 7, p. 227 ; *τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν* Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; *τὰ πρὸς ἀλλήλους γυμνάσια* Plat. de Leg. 8, 830, D ; *τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας* Hel. 2 : 3, 28 ; *τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας* Æschin. de Fals. Leg. 74, p. 37 ; *τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁπλίταις* Thuc. 1 : 49 ; *τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν* 6 : 1, 24 ; Cyr. 5 : 3, 45 ; *τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων* Thuc. 7 : 86 : *τὴν ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ἀρχήν* Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57 ; *τὴν ἐπὶ βασιλέα ὁρμήν* 3 : 1, 10 ; *τῆς ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ὁδοῦ* Dem. Phil. 2, 35, p. 74 ; Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72 ; *τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν* Thuc. 2 : 39 ; *τὴν παρὰ τῶν θεῶν ξυμβουλίαν* Comm. 1 : 3, 4 ; *τῇ παρ' ὑμῖν ὀργῇ* Dem. Phil. 2, 35, p. 74 ; Æschin. adv. Ctes. 164, p. 77 ; *τὴν παρὰ Πρωταγόρου μάθησιν* Plat. Protag. 312, A ; *τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας*, Dem. de Cor. 5, p. 227 ; *καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων* 1 : 1, 5 ; Comm. 1 : 3, 4 ; Dem. de Cor. 19, p. 231 ; *Plat. Gorg. 452, C ; οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι* Thuc. 1 : 8 ; *τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους* Dem. de Cor. 15, p. 230 ; *ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή* Æschin. adv. Ctes. 219, p. 84 ; *τῶν κατ' ἐκεῖνα χωρίων* Hel. 3 : 5, 17 ; *ὁ κατὰ γῆν στρατός* Thuc. 2 : 86 ; Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; Isocr. Panath. 115, p. 256 ; *τῆς τε καθ' ἑαυτοὺς θαλάσσης* Thuc. 1 : 13 ; *ὁ κατὰ ταύτην τὴν πολιτείαν ἀνήρ* Plat. Pol. 8, 548, D ; *τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεές* Thuc. 3 : 37 ; *τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν* Æschin. adv. Ctes. 170, p. 78 ; Plat. Menex. 238, B ; *τῇ καθ' ἡμέραν ῥαστώνῃ καὶ σχολῇ* Dem. de Cor. 45, p. 241 ; *ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βρέξις* Hip. 5 : 9 ; *τὸ κατὰ μῆνα κέρδος* 1 : 9, 17 ; *ἡ κατ ἐνιαυτὸν πρόοδος* 7 : 7, 36 ; Plat. Criti. 111, C ; *τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν συμμάχων φρουροὺς* Hel. 4 : 5, 11 ; *τοῖς ἀπὸ Θράκης πρέσβεσιν* Thuc. 5 : 38 ; 8 : 96 ; Æschin. adv. Ctes. 253, p. 89 ; *τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς πειθώ* Plat. Gorg. 453, B ; *τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πολέμου δόξης* Thuc. 4 : 85 ; *τοὺς ἐκ πάσης τῆς στρατιᾶς Ἀμυκλαίους* Hel. 4 : 5, 11 ; *τὰς ἐκ Λέσβου Ἀθηναίων ναῦς* Thuc. 8 : 24 ; Plat. Criti. 118, E ; *τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς*

Æschin. adv. Ctes. 252, p. 89 ; *τῷ ὕστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ* Thuc. 5 : 26; *ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις* Dem. de Cor. 13, p. 229 ; *τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον* 1 : 2, 18 ; *τῇ σὺν ἐμοὶ στρατιᾷ* 2 : 5, 25 ; 2 : 3, 19 ; *τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων* 1 : 7, 10; Thuc. 7 : 83 ; Æschin. adv. Ctes. 13, p. 55 ; Isocr. ad Nicocl. 7, p. 16 ; *τὸν μετὰ ταῦτα δὴ χρόνον* Cyr. 7 : 2, 22 ; Thuc. 5 : 26 ; *τοῖς μεθ' ἡμέραν πλοῖς* Hel. 6 : 2, 30 ; *τοὺς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους* Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83 ; *τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ* 3 : 3, 7; *τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους* Dem. de Cor. 11, p. 228 ; Comm. 3 : 12, 1 ; *τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶ παιᾶνα* Hel. 4 : 7, 4 ; Æschin. adv. Ctes. 169, p. 78 ; Isocr. Pan. 10, p. 42 ; *τῆς περὶ τί πειθοῦς* Plat. Gorg. 454, A ; *τοὺς περὶ αὐτὴν ἀγαθούς* Cyn. 12 : 21 ; *τοὺς περὶ ταῦτα δεινούς* Plat. Pol. 7, 525, D; *τῆς πρόσθεν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς* 1 : 4, 8; *Αὕτη τῶν περὶ Θήβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχή—πρώτη* Dem. de Cor. 188, p. 291 ; *καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸ στράτευμα δὲ ὑπηρέτας* Cyr. 2 : 1, 31 ; ib. 4 : 1, 9 ; *τῶν πρὸ τοῦ φίλων* Thuc. 3 : 9; *τὰ πρὸ τούτου πάθη* Plat. Tim. 48, B ; *αἱ δὲ διὰ καρτερίας ἡδοναί* Comm. 2 : 1,-20 ; *τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης* Thuc. 7 : 70 ; *τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν* Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83 ; *ὁ διὰ πάντων κριτής* Plat. Pol. 9, 580, E ; *τοῦ διὰ μέσου τείχους* Id. Gorg. 455, E ; *τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν* Thuc 5 : 26 ; *τῆς δ' ἀπ' αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης* Id. 1 : 124 ; *τοὺς ὑπὲρ Βυζαντίου Θρᾷκας* 7 : 5, 1 ; *τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων* Dem. de Cor. 9, p. 228 ; 2 : 6, 2 ; *τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας* Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65 ; *τὸ ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸν Κιθαιρῶνα ὁδοῦ ἄκρον* Hel. 5 : 4, 47; *τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν* Plat. Phædr. 256, D ; *τὴν ὑπὸ Μελήτου γραφήν* Comm. 4 : 4, 4 ; *τῆς ὑπ' ἐκείνου βασιλείας* Isocr. Euag. 43, p. 197; *τὴν ὑπὸ τῶν ὀλίγων δυναστείαν* Plat. Polit. 291, D ; *τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλέους παίδευσιν* Comm. 2 : 1, 34 ; *τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων ἰδίᾳ δοξάσματι* Thuc. 1 : 141 ; *ὅ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσός* Plat. de Leg. 5, 728, A ; *πᾶσαι μὲν αἱ ὑπὸ βασιλεῖ φυλακαί* Cyr. 8 : 6, 14 ; *ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κώμαις* 7 : 4, 5 ; *τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ* 7 : 4, 11 ; Hip. 5 : 9.

(*b*) A Noun with a Preposition between the Article and its Participle ; as, *τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων* Cyr. 1 : 2, 10 ; *τῶν ἐν τέλει ὄντων* Thuc. 6 : 88 ; 2 : 37; Dem. de Cor. 208, p. 927 ; Plat. Gorg. 451, B ; *τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους* 1 : 7, 4 ; *τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας* Dem. de Cor. 208, p. 297; *τὸ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον* 1 : 9, 30 ; Isocr. de Pace. 86, p. 176 ; *οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι* Thuc. 7 : 64 ; *τῶν εἰς τὸν Πόντον πλευσῶν νεῶν* 7 : 5, 12 ; Thuc. 1 : 23 ; *ὁ ἅμα πολλὰ ἐσθίων καὶ ἅμα παντοδαπὰ ἡδύσματα εἰς τὸ στόμα λαμβάνων* Comm. 3 : 1, 45 ; *οἱ πρὸς αὐτὸν ἀφεστηκότες* Cyr. 5 : 4, 24 ; *τοὺς πρὸς ἐμὲ λέγοντας* 2 : 5, 24 ; *τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων* 2 : 3, 11 ; *τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος* Thuc. 5 : 9 ; *τοὺς πρὸς ὑπερβολὴν πεποιημένους* Isocr. Pan. 11, p. 42 ; *ἐν τῷ μόσσυνι τῷ ἐπ' ἄκρου ᾠκοδομημένῳ* 5 : 4, 26 ; *Ἡ δ' ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου φυγοῦσα ναῦς* Hel. 1 : 6, 22 ; *τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις φιλοτιμουμένους* Isocr. Pan. 51. p. 51; *τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ γιγνόμενα* Comm. 1 : 4, 4; Isocr. Pan. 130, p. 67; *δρεπάνῳ τῷ ἐπὶ τοῦτο ἐργασθέντι* Plat. Pol. 1, 353, A ; *τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους* 2 : 3, 25 ; *οἱ ἐπὶ τοῦτο ταχθέντες* Cyr. 1 : 4, 24 ; Dem. de Cor. 28, p. 234 ; *τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι* Thuc. 4 : 28 ; *λόγον τὸν παρὰ τῶν πολλῶν λεγόμενον* Plat. Polit. 296, A ; *τὰ παρὰ τῶν θεῶν σημαινόμενα* Cyr. 1 : 6, 2 ; *παρὰ τὰ παρὰ τῶν θεῶν σημαινόμενα* Comm. 1 : 3, 4; *τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα* ib. 6 : 1, 42 ; Plat. Criti. 107, B ; *οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες* 1 : 2, 24 ; *τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας* Æschin. adv. Ctes. 191, p. 81 ; *τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων* Dem. de Cor. 247, p. 309 ; *τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν* Thuc. 2 : 87 ; *τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰκὸς γενησόμενον θόρυβον* Id. 8 : 71 ; *τοὺς ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τοὺς Ἕλληνας αὐτομολήσαντας* Id. 1 : 106 ; *τῶν ὡς ὑμᾶς ἐλθόντων* Id. 1 : 74 ; *οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἁρμάτων προμαχοῦντες* Cyr. 3 : 3, 60; Æschin. adv. Ctes. 181, p. 79; *τοῖς ἀπό χρησμῶν τι ἰσχυρισαμένοις* Thuc. 5 : 26 ; *τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα* Id. 3 : 82 ; *τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου γενησομένην* Isocr. Pan. 8, p. 41 ; *οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες* 3 : 3, 15 ; *τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκόντων* Plat. Pol. 10, 619, C ; *τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου φιλοκερδούντων* 1 : 9, 16 ; *τὸν προϋχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλούμενον* Thuc. 1 : 39 ; *τοὺς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐλευθέρως τεθραμμένους* Isocr. Pan. 49, p. 50; *οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι* 3 : 1, 2 ; *οἱ μὲν σὺν τῷ Γωβρύᾳ καὶ Γαδάτᾳ τεταγμένοι* Cyr. 7 : 5, 27; *οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι* 3 : 1, 2 ; *οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες* Hel. 1 : 3, 6 ; *τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων* Plat. Phileb. 26, D; *τῶν μετ' αὐτοὺς τεταγμένων* Hel. 7 : 2, 4 ; *Περσῶν τῶν μετὰ Κῦρον τὸν ἀρχαῖον γενομένων* 1 : 9, 1 ; *τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων* Plat. Tim. 40, D ; *τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα* Thuc. 2 : 6 ; 1 : 133 ; *τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγίστων λέγοντας* Isocr. ad Nicocl. 39, p. 22 ; *τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πεπραγμένα* Hel. 1 : 4, 1; Thuc. 8 : 96 ; *τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων* 1 : 2, 3 : *τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους* 1 : 8, 24 ; *οἵ τε διὰ τέλους τυραννευόμενοι* Isocr. Nicocl. 25, p. 31 ; *τῶν δι' ἑαυτῶν κτησαμένων* Cyr. 1 : 1, 4 ; *τοὺς διὰ Λακεδαιμονίους φυγόντας* Ages. 2 : 21 ; Dem. Phil. 2, 34, p. 74 ; *τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανόμενον* Hel. 3 : 4, 15 ; Isocr. Pan. 1, p. 41 ; Æschin. adv. Ctes. 244, p. 88 ; *τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονόσι* Cyr. 1 : 2, 4 ; Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54 ; Plat. de Leg. 2, 664, D ; *τοῖς ὑπὲρ τοὺς ἰδιώτας ἔχουσι* Isocr. Pan. 11, p. 42 ; *τοῖς Θραξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι* 1 : 1, 9 ; *τῶν ὑφ' ἡμῶν ἡττημένων* 3 : 2, 17; Comm. 1 : 3, 4 ; Hel. 3 : 5, 10 ; Thuc. 1 : 69 ; Dem. de Cor. 250, p. 310 ; Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59 ; Isocr. Pan. 36, p. 48 ; Plat. Gorg. 479, E ; *οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι* 1 : 9, 29 ; *τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ* Æschin. adv. Ctes. 44, p. 59 ; *ταῖς συμφοραῖς ταῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις* Isocr. Pan. 168, p. 76 ; *οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ βασιλεῖ ὄντες* Cyr. 8 : 1, 6 ; *τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας* Dem. Phil. 2, 34, p. 74.

(*c*) A Noun with a Preposition between the Article and the Infinitive ; as, *διὰ τὸ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ Καδμείᾳ θεσμοφοριάζειν* Hel. 5 : 2, 29 ; *τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρήσασθαι* Isocr. Pan. 9, p. 42 ; *τὸ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι* Thuc. 4 : 35 ; 1 : 32 ; *τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν* Id. 8 : 89 ; *διὰ τὸ μὴ ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν* Id. 3 : 82 ; 2 : 37; *διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω—ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι* Id. 1 : 3 ; *τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι* Dem. de Cor. 16, p. 230 ; *ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν* Id. Ol. 3, 3, p. 29 ; *τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι* Plat. Symp. 221, A ; *τὸ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι* Hel. 3 : 5, 9 ; *τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι* Thuc. 4 : 28 ; *διὰ τὸ παρὰ τῷ ἄρχοντι εἶναι* Cyr. 8 : 1, 16 ; *τῷ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖν* Isocr. ad Nicocl. 24, p. 19; *τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι* Thuc. 7 : 71; *πρὸς τὸ κατὰ πόδας αἱρεῖν* Cyr. 1 : 6, 40 ; *τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι* 1 : 6, 9 ; *τό [τε] κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν* Thuc. 5 : 9; *τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι* Comm. 2 : 3, 4 ; *τό τε γὰρ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρῆσαι κτἔ.* Hel. 2 : 1, 2 ; *τοῦ μετ' ἀρετῆς πρωτεύειν* Comm. 3 : 5, 8 ; *εἰς τὸ ἄνευ πολέμου τυγχάνειν ὧν δέοιτο* Cyr. 8 : 1, 11 ; *τοῦ μηδὲν ἄνευ τῆς ἐκείνων γνώμης ποιεῖν* Comm. 4 : 2, 6 ; *τὸ περὶ τῶν τοιούτων φροντίζειν* ib. 1 : 1, 12 ; *τὸ μὲν δὴ πρὸ τοῦ πολεμεῖν φανερῶς συναγωνίζεσθαι* Dem. de Cor. 139, p. 273 ; *τὸ μὲν διὰ χρόνον λέγειν* Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85 ; *εἰς τὸ ὑπ' ὀλίγων τυραννεῖσθαι* Hel. 2 : 3, 48 ; *ἐπὶ τῷ ὑπὸ τούτων ὑβρίζεσθαι* Thuc. 1 : 38; *τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι* Plat. Phædr, 69, A ; *τὸ ὑπὸ χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἁλῶναι* Id. Symp. 184, A ; *τὸ ὑπὸ οἴνου μὴ σφάλλεσθαι* Lac. 5 : 7.

III. *A Noun without a Preposition between the Article and its word.*

(*a*) A Noun without a Preposition between the Article and its Noun or Adjective ; as, in the Genitive, *τόν τε αὐτοῦ πόλεμον κτἔ.* Thuc. 6 : 88 ; *τὰ τότε τῆς*

μὲν ἀκριβείας — *ἐλλιπῆ* Plat. Pol. 6, 504, B ; in the Dative, *τῶν Ὀλυμπίασιν ἡ Δελφοῖς χρημάτων* Thuc. 1 : 143 ; *ἁπάσας τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς* Æschin. adv. Ctes. 26, p. 57: *τῆς Μαραθῶνι μάχης* Isocr. Pan. 91, p. 59 ; *οἱ ταύτῃ ἵπποι* 4 : 5, 36 ; *τὰς ταύτῃ πόλεις* Thuc. 7 : 80 ; 8 : 24 ; *τοῖς τῇδε ὑπηκόοις* Id. 6 : 21 ; *οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι* Id. 3 : 88; *τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν* 3 : 5, 14 ; *κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα* Thuc. 7 : 70 ; *οἱ φύσει ἀσθενέστατοι* Comm. 1 : 6, 7; Thuc. 4 : 60 ; Isocr. Nicocl. 36, p. 46 ; Plat. Pol. 7, 530, C ; *τοῖς γένει πολίταις* Dem. adv. Aristocr. 24, p. 268 ; Exc. pro. Phorm. 30, p. 953 ; *τόν τε γόνῳ πατέρα κτἔ.* Lys. adv. Agorat. 91, p. 138 ; *τοὺς ταῖς οὐσίαις ἐνδεεστέρους* Isocr. Pan. 105, p. 62 ; *ὁ ἰδίᾳ πονηρός* Æschin. adv. Ctes. 78, p. 64 ; *οἱ τῷ παντὶ πλέονες* Hel. 7 : 5, 12 ; in the Accusative, *οἱ ταῦτα δεινοί* Plat. Pol. 7, 531, E ; *οἱ τἰ ἀγαθοί* Id. Alc. 1, 124, E ; *τῆς ἑαυτοῦ τὸ ἀρχαῖον πατρίδος* Thuc. 6 : 4 ; *τὴν πόλιν τὴν οὐδὲν αἰτίαν* 7 : 1, 25.

(*b*) A Noun without a Preposition between the Article and its Participle ; as, in the Genitive, *τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἤρος ἐν ταῖς ὁλκάσιν ὁπλίτας ἀποσταλέντας* Thuc. 7 : 50 ; *τοὺς μὲν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας* Comm. 1 : 6, 13 ; in the Dative, *τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας* Dem. de Cor. 208, p. 297; Plat. de Leg. 3, 699, A ; Menex. 240, D ; *οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες* Thuc. 1 : 2 ; *τῶν γὰρ μάχῃ νικώντων* 2 : 1, 4 ; *ὁ δὲ καρτερίᾳ μὲν πρωτεύων* Ages. 10 : 1 ; *τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησόντων* Thuc. 3 : 38 ; *τοὺς τῷ λόγῳ μόνον ψευδομένους* Isocr. ad Dem. 49, p. 12 ; *τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττουμένους* ib. 48, p. 12 ; *τῶν λόγῳ τὸ πᾶν κυρουμένων* Plat. Gorg. 451, B ; *οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες* Æschin. adv. Ctes. 248, p. 89 ; *τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιουμένα* Thuc. 1 : 23 ; *τῶν κοινῇ πεπραγμένων* Dem. de Cor. 8, p. 227; *τὸ κοινῇ δόξαν* Plat. Theæt. 172, B; *τοῖς δημοσίᾳ ξαπτομένοις* Isocr. Pan. 74, p. 55 ; Plat. de Leg. 9, 873, E ; *τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι κτἔ.* Isocr. Pan. 1, p. 41 ; *τὰ σιγῇ βουλευόμενα* Comm. 1 : 1, 19 ; *τοὺς βίᾳ τὰς πόλεις καταστρεφομένους* Isocr. Plataic. 39, p. 304 ; *οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι* Thuc. 1 : 9 ; *τῶν ταῖς ἐμπειρίαις ἄνευ λόγου τὴν ἰατρικὴν μεταχειριζομένων* Plat. de Leg. 9, 857, C ; *τοὺς δὲ τῷ Κλεάρχῳ καταλελειμμένους* 3 : 3, 19 ; *τὰ τούτῳ πεπραγμένα* Hel. 2 : 3, 30 ; Dem. de Pace. 18, p. 61 ; *τῶν ἡμῖν ποιουμένων* Thuc. 6 : 87; *τοὺς περὶ ἁπάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων λόγους* Dem. de Cor. 59, p. 245 ; *τῶν ἡμῖν πρακτέων* Id. Phil. 2, 28, p. 72 ; in the Accusative, *οἱ τριάκοντα ἔτη γεγονότες* 2 : 3, 12 ; *τοῖς ὀλίγον χρόνον σπουδάζουσιν* Plat. Phædr. 233, A ; *οὐ τῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν εὖ πεφυκότων* Comm. 4 : 1, 2 ; *τοὺς τὰ μέτρια διενεχθέντας* Thuc. 4 : 19 ; *τῶν τὸ πρῶτον λῃφθεισῶν* Id. 4 : 14 ; *οἱ τὰ πρῶτ' ἐξηπατημένοι* Dem. Ol. 2, 8, p. 20 ; *τῶν τὸ πολὺ λόγῳ χρωμένων* Plat. Gorg. 451, A ; *τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας* Cyr. 8 : 8, 6 ; *οἱ τὸ μέγιστον δυνάμενοι* 7 : 6, 37; *τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας* Hel. 2 : 3, 43 ; Cyr. 8 : 8, 6 ; Isocr. de Pace 88, p. 176 ; *τῶν μηδὲν προσηκόντων* Id. Pan. 76, p. 56.

(*c*) A Noun without a Preposition between the Article and Infinitive ; as, in the Genitive, *διὰ τὸ Δήλια μὲν ἐκείνου τοῦ μηνὸς εἶναι* Comm. 4 : 8, 2 ; *τὸ υἱὸν πατρὶ φόνου ἐπεξιέναι* Plat. Euthyphr. 4, E ; *τῆς Μαραθῶνι μάχης* Isocr. Pan. 91, p. 59 ; in the Dative, *τοῦ ἐκπεπλῆχθαί τε καὶ τῇ τύχῃ ὀργίζεσθαι* Cyr. 2 : 2, 5 ; *τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων* 1 : 9, 24 ; *τὸ μὲν δὴ μεγέθει δώρων ὑπερβάλλειν* Cyr. 8 : 2, 13 ; *τὸ δὲ τῇ θεραπείᾳ καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν φίλων—περιγίγνεσθαι* ib. ; *διὰ τὸ πολλάκις ναυσὶν ἐλαττοῦσθαι* Hel. 1 : 5, 15 ; *τὸ χειροπληθέσι τοῖς λίθοις σφενδονᾶν* 3 : 3, 17; *τοῦ σιωπῇ πορεύεσθαι* Cyr. 5 : 3, 43 ; *τὸ ἡσυχῇ πράττειν* Plat. Charm. 160, C ; *τῷ κοινῇ τι παρανομῆσαι* Thuc. 3 : 82 ; in the Accusative, *τὸ δὲ μιᾷ ἡμέρᾳ πλείονας πορευθῆναι* Comm. 3 : 13, 5 ; *ἐπὶ τῷ τὸ λοιπὸν νέμεσθαι* Thuc. 1 : 74 ; *τοῦ αὐτίκα τι ἐλαττοῦσθαι* Id. 4 : 59; *τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους* 1 : 9, 24 ; *τὸ γὰρ ἀρχὴν μὴ κάμνειν τὸ πρᾶτεύμα* Cyr. 1 : 6, 16.

The Predicate word regularly stands between the Article and its word ; as, between the Article and Participle, *τῷ προτέρῳ γενομένῳ* Cyr. 8 : 7, 9 ; Plat. Criti. 113, E ; *οἱ πρότεροι ἐπιόντες* Thuc. 1 : 123 ; *ἐν τῷ προτέρῳ αἱρεθέντι χωρίῳ* 5 : 4, 26 (Krueger) ; *τοῖς πρώτοις συστρατευσαμένους* Cyr. 7 : 4, 14 ; *τοὺς πρώτους φανέντας νεκρούς* 6 : 3, 5 ; Dem. de Cor. 21, p. 232 ; Æschin. adv. Ctes. 82, p. 65 ; *τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον* Hel. 3 : 4, 1 ; *οἱ δὲ ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες* 2 : 2, 17 ; *ὁ τελευταῖος διαπλεύσας* Thuc. 4 : 38 ; *αἱ ὕσταται πλέουσαι* Id. 8 : 102 ; *τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις* Plat. Symp. 177, E ; *οἱ νῦν σοι ὑπήκοοι γενόμενοι* 7 : 7, 29 ; *οἱ πρόσθεν σύμμαχοι ὄντες* 3 : 2, 2 ; *τοὺς περὶ ἕτερα δεινοὺς γενομένους* Isocr. in Soph. 6, p. 292 ; *τοὺς μήτε λόγῳ μήτ' ἔργῳ ὠφελίμους ὄντας* Comm. 1 : 2, 59 ; *οἱ δ' ἀσθενέστεροι τὰς φύσεις ὄντες* Isocr. Ep. 4, 5, p. 414 ; between the Article and Infinitive, *ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν* Dem. de Cor. 7, p. 227; *τοῦ πρῶτος τῶν ἱππέων ἐλαύνειν* Comm., 3 : 3, 1 ; *τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι* Thuc. 2 : 65 ; *ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι* 2 : 6, 9 ; Cyr. 1 : 4, 3 ; Thuc. 6 : 2 ; *τῷ ἔμφρων εἶναι* Plat. Symp. 221, B ; *διὰ τὸ πανταχῇ αὐτῶν ἀσθενέστεροι εἶναι* Id. Protag. 322, B ; *τῷ ἀεὶ ἐμφανὴς εἶναι* Ages. 9 : 1 ; *τοῦ μὴ αὐτός γε ὑποχείριος γενέσθαι* Cyr. 2 : 4, 13 ; *τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι* Thuc. 8 : 14 ; *πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι* 2 : 6, 20 ; Æschin. adv. Ctes. 46, p. 60 ; Plat. Theæt. 145, D ; *τὸ γὰρ ψευδόμενον φαίνεσθαι* Cyr. 3 : 1, 9 ; ib. 8 : 1, 42 ; *πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι* ib. 1 : 6, 26 ; *διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν* Thuc. 3 : 82 ; *τὸ μὴ οὐ μεγαλοπράγμων τε καὶ κακοπράγμων εἶναι* Hel. 5 : 2, 36 ; *τοῦ χαλεπούς ἢ πραοτέρους εἶναι τοὺς τυράννους* Isocr. Nicocl. 55, p. 38 ; *τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι* 2 : 6, 27 ; Comm. 3 : 6, 6 ; see also p. lix.

When *ἀεί*, in the sense of *ever, at any time*, modifies a word with the Article, it regularly stands between the Article and its word ; as, *οἱ ἀεὶ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο* 7 : 5, 15 ; *οἱ γὰρ ἀεὶ τοῦτ' ἔχοντες ἐδόκουν ἐγκρατεῖς εἶναι* 5 : 4, 15; Cyr. 5 : 1, 1 ; ib. 7 : 1, 47 ; *κακόν τι ἐργάζονται τοὺς ἀεὶ ἐγγυτάτω ἑαυτῶν ὄντας* Plat. Apol. 25, C ; Pol. 1, 354, B ; *οἱ ἀεὶ ἐπιόντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς ἀεὶ βοῶντας* 4 : 7, 23 ; *τὸν ἀεὶ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἄρχοντι κολάζειν* 3 : 2, 31 ; *τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες* Thuc. 1 : 11 ; 6 : 18 ; *τοὺς πρεπόντως καὶ δικαίως ὁμιλοῦντας τοῖς ἀεὶ πλησιάζουσι* Isocr. Panath. 31, p. 239 ; *ἐμβάλλοντες τῷ ἀεὶ ἀπαντῶντι* Plat. Pol. 8, 563, C ; 10, 616, A ; *ἐπέταξε τὸν ἀεὶ πρισβύτατον* Lac. 5 : 8 ; *ἵνα εἰδῶσι τὸ ἀεὶ καίριον* Cyr. 4 : 2, 13 ; *τῷ δὲ ἀεὶ ἡδίστῳ ἠρεύεται* Plat. Gorg. 464, D ; but it may also stand before or after both the Article and its word, in which case it often seems to modify also the Verb or another Participle in its clause ; as, *ἐφείπετο δὲ ἀεὶ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος* 4 : 1, 7; *μετεδίδου ἀεὶ τῷ μάλιστα δεομένῳ* Cyr. 7 : 1, 1 ; ib. 5 : 3, 45 ; *ἐάν—παρέχητε κυρίους ἀεὶ τῷ δεομένῳ* Dem. in Mid. 224, p, 586 ; *τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὸ δέον* Hel. 6 : 1, 16 ; *ἀεὶ ὁ ἀκούων δεδιώς κτἔ.* ib. 2 : 1, 4 ; *κολάζουσα ἀεὶ τὸν ἀδικοῦντα* Plat. de Leg. 7, 794, B ; *τὸν δ' ἐξιόντα ἀεὶ οἱ ὑπηρέται ξυνέδουν* Hel. 2 : 4, 8 ; Œc. 8 : 7; *ὁ δὲ διακομιζόμενος ἀεὶ ἵστατο κτἔ.* Thuc. 3 : 23 ; 2 : 43; 4 : 55 ; *τὸν δ' ἀπογραψάμενον ἀεὶ—ἐξιέναι* Hel. 2 : 48 ; *τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ προϊέμενοι* Dem. Ol. 1 : 9, 11 ; Isocr. Pan. 52, p. 51 ; Plat. de Leg. 5, 736, D ; *ἀτέλειαν ἔδοσαν τῷ βουλομένῳ ἀεί* Hel. 1 : 2, 10; *διδάσκει τρυγᾶν ἑαυτήν—τὸ ὀργῶν ἀεί.* Œc. 19 : 19 ; *πάντες Ἀθηναῖοι πρότερον κατηγοροῦσι Φιλίππου καὶ ὁ τυχὼν ἀεὶ κτἔ.* Dem. de Fals. Leg. 104–9, p. 374.

The Modification may follow its word with the Article repeated ; as, the Adverb, *ὁ μὲν δὴ λοχαγὸς ὁ ἐγγύτατα ἡμῶν* Cyr. 2 : 2, 5 ; *ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω* Dem. Ol. 2 : 16, 22 ; *περὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ* Plat. de Leg. 5, 727, D ; *ἅπας ὁ τόπος ὁ*

ἐνθάδε ib. 110, A ; Id. Phileb. 29, D ; *τὴν μετοίχησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε* Phæd. 117, C ; *τοῦ στρατοπέδου τοῦ τότε* Id. de Leg. 685, A ; *ταῖς ἀποκρίσεσι ταῖς ἐμπροσθεν* Id. Protag. 335, A ; *τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν* Dem. Phil. 1, 17, p. 44 ; a Noun with a Preposition, *τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ* 1 : 2, 26 ; 7 : 4, 3 ; *τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς* Thuc. 3 : 57; 4 : 39 ; Dem. Ol. 2, 16, p. 22 ; Æschin. adv. Ctes. 150, p. 75 ; Plat. Gorg. 454, B ; *ἐν τῇ Θρᾴκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ* 6 : 2, 1; *ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρέων τῇ εἰς τὸ πεδίον* 1 : 2, 25 ; Thuc. 5 : 20 ; Æschin. adv. Ctes. 51, p. 61 ; Plat. Apol. 40, C; *ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρίσει* Thuc. 5 : 5 : *τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρός* Æschin. adv. Ctes. 171, p. 78 ; *εἰς τὴν τάφρον τὴν πρὸς Ϝαλάττης* Plat. Criti. 118, D; *τὴν μὲν ἀπέχθειαν τὴν πρὸς Θηβαίους καὶ Θετταλούς* Dem. de Cor. 36, p. 237; *περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους* Isocr. Pan. 170, p. 76 ; *τὰς μάχας τὰς πρὸς ἀλλήλα* Plat. de Leg. 7, 789, B ; Id. Gorg. 465, D; *τόν τε πλοῦν τὸν ἐπ' οἴκου κτἕ.* Thuc. 1 : 54 ; *τῆς μέν τοι διακονίας τῆς ἑφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων* Dem. de Cor. 206, p. 296 ; *τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῷ Ϝεωρικῷ* Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57; *ἐς τὴν βοηθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον* Thuc. 8 : 15 ; Dem. de Cor. 32, p. 236 ; *πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ* ib. 11, p. 228 ; *ἐν τῇ χώρᾳ τῇ παρ' ὑμῖν* Plat. Tim. 23, B ; *τῶν ἀγγέλων γενέσθαι τῶν παρὰ τὸν βασιλέα* Id. Pol. 2, 360, A ; *Τὸν δὲ πόνον τὸν κατὰ τὸν πόλεμον* Thuc. 2 : 62; *τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ Ϝάλατταν* Æschin. adv. Ctes. 143, p. 74 ; *τῆς Ϝαλάσσης ἁπάσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία* Thuc. 1 : 30 ; *τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων* Dem. Ol. 2, 16, p. 22 ; Æschin. adv. Ctes. 63, p. 62; *τὴν πειθὼ τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς* Plat. Gorg. 453, B ; *ἐκ τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος* 1 : 5, 10; *ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου* Æschin. adv. Ctes. 20, p. 56 ; 232, p. 87; Thuc. 2 : 83 ; *ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου* 3 : 1, 1; *Τὸν δ' ἐναυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν καὶ τὸν ὕστερον* Thuc. 1 : 31 ; *ἡ στήλη ἡ περὶ τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας* Id. 6 : 55 ; 5 : 47; *ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων* Isocr. Pan. 173, p. 76 ; *ἡ ἀγορὰ ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα* Cyr. 1 : 2, 4 ; Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87; *ὅπως τῆς δίκης ἀκούσῃς παρὼν τῆς ἀμφὶ τοῦ πατρός* Cyr. 3 : 1, 8 ; *δύο τείχη—τὸ μὲν ἔσωθεν τὸ πρὸ τῆς Κιλικίας—τὸ δὲ ἔξω τὸ πρὸ τῆς Συρίας—*1 : 4, 4; *τὸν Κιττὸν τὸν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας* Cyn. 11 : 1 ; Thuc. 3 : 97; *τὴν δὲ χάριν τὴν ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων* Dem. de Cor. 36, p. 237; *ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν* 4 : 3, 1 ; *τῶν ϑηρίων τῶν ὑπὸ τοῖς ἀνθρώποις* Plat. Pol. 8, 563, C ; a Noun without a Preposition ; as, *τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν* Thuc. 4 : 77; *τὰ τρόπαια τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς* Plat. Menex. 245, A.

The Modification may follow a Noun or Adjective with the Article postpositive only ; as, the Adverb, *σταδμῶν τῶν ἐγγυτάτω* 3 : 2, 11 ; *γυναιξὶν ταῖς ἔνδον* Plat. Symp. 176, C ; *πρὸς πόλεμον αὐτῆς ἂν τὸν ἔξωθεν κτἕ.* Id. de Leg. 1, 628, A ; *τοξοτῶν τῶν αὐτόθεν* Thuc. 6 : 25 ; *πόδας τοὺς ὄπισθεν* Cyn. 5 : 30 ; *Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί* Thuc. 5 : 47; *προθυμίας ἕνεκα τῆς τότε* Id. 1 : 71 ; *ξυμμαχίαν τὴν πρίν* Id. 3 : 9 ; a Noun with a Preposition, *Μεγαρῆς οἱ ἐν τῇ πόλει* Id. 4 : 66 ; *Νύμφαιον τὸ ἐν Πόντῳ* Æschin. adv. Ctes. 171, p. 78 ; *Μιλτιάδην δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι* Plat. Gorg. 516, D ; *σὺν ἀγαθοῖς τοῖς παρ' ἐμοῦ* Cyr. 8 : 6, 12 ; *ἐν Χερρονήσῳ τῇ κατ' ἀντιπέρας Ἀβύδου* 1 : 1, 9 (Dindorf) ; *τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν* Plat. Ep. 7, 340, D ; *βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυάμου* Thuc. 8 : 66; *Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου* Id. 2 : 66 ; *Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης* Æschin. adv. Ctes. 187, p. 80 ; *σὺν ἀγαθοῖς τοῖς μεθ' ὑμῶν* Cyr. 8 : 6, 12 ; *σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον* Hel. 4 : 7, 4 ; *σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτόν* 1 : 5, 12 ; *δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν* Thuc. 1 : 77; *ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν* Id. 3 : 82.

The Modification may follow its word without the Article repeated or postpositive ; as, (*a*) a Noun with a Preposition or without a Preposition sometimes following an Adjective or Noun, *τάς τε ἄλλας πόλεις ἐς αὐτῆ κτἕ.* Hel. 2 : 2, 5 ; *τοὺς ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον* 1 : 9, 14 ; *κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων—ἐς Αἴγυπτον* Thuc. 1 : 110 ; 2 : 65 ; 3 : 44 ; *τὰ χρήσιμα πρὸς τὸν βίον* Comm. 2 : 7, 7; *τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους* Thuc. 4 : 74 ; *οἱ δὲ ἄλλοι πόνοι τε καὶ παιδιαὶ καὶ σπουδαὶ κατὰ σώματα* Plat. de Leg. 7, 796, D ; *ὁ λόγος περὶ ἡμῶν* 6 : 4, 13 ; *κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας* Thuc. 2 : 65 ; 4 : 132 ; *οἱ δεινοὶ περὶ τούτων* Plat. Crat. 424. C ; *οἱ δεινοὶ περὶ τοὺς ἀγῶνας* Isocr. Panath. 1, p. 233 ; *Ἥ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας* Thuc. 7 : 28 ; 1 : 18 ; 5 : 14 ; *ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ* Id. 2 : 52 ; *Ἡ μὲν ἔκπεμψίς μου καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων* Id. 4 : 85 ; Plat. Pol. 2, 378, A ; *τῶν ἐνδεεστέρων βίου* Cyr. 7 : 5, 81 ; *πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει* Plat. Phileb. 44, E ; *οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει* Thuc. 3 : 65 ; *τοὺς ἀγαθοὺς τὰ πεζικά* Cyr. 1 : 3, 15 ; *τῶν καλῶν τὰς μορφάς* Œc. 6 : 16 ; *τοὺς ἀμβλυτέρους τὴν φύσιν* Comm. 3 : 9, 3 ; *οἱ φαυλότεροι γνώμην* Thuc. 3 : 83 ; *ἡ τῆς Τροίας ἅλωσις τὸ δεύτερον* Plat. de Leg. 3, 685, D ; (*b*) the modification sometimes following a Participle ; as, the Adverb, *τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε* Hel. 1 : 6, 5; *οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσοντες αὐτόθι* 3 : 3, 4; *τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν* Plat. Tim. 40, D ; *τὰ λεχθέντα ὀλίγον ἔμπροσθεν* Id. Phædr. 277, D ; *τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν οὕτως* Cyr. 1 : 2, 15; *τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως* Thuc. 2 : 74 ; *ὅ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως* Plat. Gorg. 469, B; *τοῖς ἐςπλέουσι λάθρᾳ* Thuc. 4 : 39 ; *τὰ δέοντα μάλιστ' εἰπεῖν* Id. 1 : 22 ; a Noun with a Preposition, *τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τῇ πόλει* Comm. 3 : 7, 7; Isocr. Pan. 170, p. 76 ; *τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ* Thuc. 1 : 22 ; *παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ* Æschin. adv. Ctes. 250, p. 89 ; *τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ* Thuc. 7 : 70 ; *οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον* Æschin. adv. Ctes. 172, p. 76 ; *Τῶν γὰρ φευγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις* Andoc. de Myst. 25, p. 4 ; *τοὺς αὐτομολοῦντας παρὰ βασιλέως* 2 : 1, 6 ; *τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως* Hel. 3 : 4, 11 ; *τῶν τοὺς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους* Æschin. adv. Ctes. 11, p. 55; *τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ καθ' ἁρπαγήν* 3 : 5, 2 ; *τῶν φυομένων ἐκ τῆς γῆς* Cyr. 8 : 8, 14 ; *τὸ συμβεβηκὸς ἀγαθὸν ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ πραγματείας* Isocr. Panath. 167, p. 268 : *τὰ γεγενημένα περὶ Πύλον* Thuc. 4 : 15 ; *τὸν ῥέοντα ποταμὸν διὰ τῆς πόλεως* Hel. 5 : 2, 4 ; *ὁ πρᾶτων ὑπὲρ ἡμῶν* Dem. de Cor. 25, p. 233 ; *τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων* Hel. 6 : 5, 27; Cyr. 1 : 2, 5 ; *τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους* Thuc. 4 : 8 ; *τοῖς πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ* Dem. de Cor. 139, p. 274 ; *ἐν τοῖς λεγομένοις ὑπὸ σοῦ* Plat. Gorg. 458, E ; Pol. 10, 619, C ; a Noun without a Preposition, *τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ* Hel. 2 : 2, 21; *αἱ δὲ πολεῖς αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις* Æschin. adv. Ctes. 6, p. 54 ; *ἕως ἀπαγγελθείη τὰ λεχθέντα Δερκυλίδα μὲν εἰς Λακεδαίμονα, Τισσαφέρνει δὲ ἐπὶ βασιλέα* Hel. 3 : 2, 20 ; *τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ* Dem. de Cor. 4, p. 226 ; 36, p. 237; *τῶν πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ* ib. 110, p. 263 ; *τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ μετὰ Φιλοκράτους* ib. 17, p. 230; so very rarely a word forming a Predicate following, *τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις* Thuc. 2 : 74 ; *τοῦ λέγοντος ὑστέρου* Dem. de Cor. 7, p. 227; *τοὺς μὴ ὄντας ἀγαθούς* Cyr. 3 · 3, 50 ; *τῇ Ἀκαδημείᾳ τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ* Hel. 2 : 2, 8 ; Comm. 1 : 1, 11 ; Plat. Phædr. 86, D ; *ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία* ib. 68, C ; (see also p. lx) (*c*) the modification following the Infinitive, but always without the Article repeated or postpositive ; as, the Adverb, *τὸ ἐκλελοιπέναι αὐτόθεν τὴν χιόνα* 4 : 5, 15 ; *τοῦ ζῆν ἡδέως* Cyr. 1 : 5, 12 ; *τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς* Dem. Ol. 2, 15, p. 22 ; *τῷ ποιεῖν εὖ* Isocr. Pan. 80, p. 56 ; *Τοῦ γὰρ ταῦτ' ἐξειργάσθαι καλῶς* Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87; *τὸ πλουτεῖν ἀδόλως* Plat. Gorg. 451, E ; *τὸ κιθαρίζειν ταχέως καὶ τοῦ παλαίειν ὀξέως* Id. Charm. 156, C ; a Noun with a Preposition, *εἰς τὸ ἰέναι εἰς τὴν Λακεδαίμονα* Hel. 6 : 5, 24; *τὸ μὲν παιδεύεσθαι ἐπὶ ταῖς Ϝυραῖς* Cyr., 8 : 8, 13 ; *τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτούς* Hel. 3 : 5, 5 ; 3 : 1, 18 ; *τὸ δυςτυχῆσαι κατὰ πόλεμον Æs-*

chin. adv. Ctes. 88, p. 65; *τὸ μεμνῆσθαι περὶ τούτων* Isocr. Pan. 5, p. 42; *διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννεῦσαι* Thuc. 6 : 55; *διὰ τὸ συνεστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν* Κλεάρχῳ *τε καὶ Δερκυλίδᾳ* 5 : 6, 24; *τὸ δὲ ποιεῖν ἄνευ νοῦ* Plat. Gorg. 467, A; Tim. 40, D; *τῷ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν* Dem. de Cor. 277, p. 318; *ἐπί γε τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων* Cyr. 1 : 6, 24; ib. 1 : 6, 25; Thuc. 8 : 83; 8 : 73; *ἄνευ τοῦ δίκην διδόναι ὑπὸ τῶν βελτιόνων* Cyr. 3 : 1, 22; Isocr. Panath. 80, p. 249; a Noun without a Preposition, *διὰ τὸ καταπεπλῆχθαι τῇ ἥσσῃ* Thuc. 7 : 72; *τῷ διαφθαρῆναι χρήμασιν* Dem. de Cor. 207, p. 309; *τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως* Thuc. 3 : 83; *τὸ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον* Id. 6 : 18; *τὸ ἀλγεῖν τοὺς πόδας* Comm. 1 : 6, 6; so a Predicate word sometimes, *τὸ γενέσθαι περὶ τούτων φρόνιμον* Cyr. 1 : 6, 21.

The Modification is sometimes, but very rarely, put before the Article and its word; as, the Adverb, *ἤδη τήν τε παρασκευὴν κτἕ.* Thuc. 1 : 82; *πάλιν ἡ ἀποκομιδή* Id. 1 : 137; *ἀνελευθέρως τὸ ζῆν* Apol. 9; a Noun with a Preposition, *κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης* Thuc. 2 : 18; *καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις* Id. 2 : 38; *ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθά* Id. 4 : 20; *περὶ ἀριθμῶν τοῖς ἐρωτῶσιν* Comm. 4 : 4, 7; a Noun without a Preposition, *μύρῳ μὲν ὁ ἀλειψάμενος* Symp. 2 : 4; *ἀσφαλείᾳ δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι* Thuc. 3 : 82.

When the Article, Participle, and Noun are used together, and the Participle has a Modification, sometimes only the Modification or Participle stands between the Article and the Noun; as, the Modification between, *πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης* Thuc. 5 : 11; 6 : 37; *τὴν τότε Θηβαίοις ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν* Dem. de Cor. 98, p. 258; *τὴν νῦν μὲν Βοιωτίαν πρότερον δὲ Καδμηΐδα γῆν καλουμένην* Thuc. 1 : 12; *τὰ ἐν τοῖς παραδείσοις θηρία τρεφόμενα* Cyr. 8 : 1, 38; *κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρουσαν* Hel. 2 : 4, 10; *τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων ἀργύριον γενόμενον* 5 : 3, 4; *τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν* Thuc. 5 : 5; *τῶν ἐκεῖ κατὰ ἀρχὰς ἐκ γῆς ἀνδρῶν γεγονότων* Plat. Criti. 113, C; *τοῖς μὲν μετὰ τῶν Ἀθηναίων Τορωναίοις καταπεφευγόσι* Thuc. 4 : 114; 7 : 55; *τήν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγενημένην κτἕ.* Isocr. Pan. 179, p. 78; *ταῖς περὶ τὴν Εὔβοιαν ἅρτι ξυμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στάσιν γεγενημέναις* Thuc. 8 : 106; *αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι* Id. 7 : 23; *τοῦ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τοὺς ποιητὰς λόγου κατεσχηκότος* Id. 1 : 11; *τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην* Id. 3 : 67; Dem. de Cor. 126, p. 269; Plat. Tim. 40, C; *οἱ νῦν ὑπὸ σοὶ Θρᾷκες γενόμενοι* 7 : 7, 32; *ὁ πρῶτος φόρος ταχθείς* Thuc. 1 : 96; the Participle between, *τὸ γὰρ ἠδικημένον ἀεὶ μέρος* Dem. Ol. 2, 30, p. 27; *τοῦ ἐπιόντος ἀεὶ χρόνου* Plat. de Leg. 6, 769, C; *τὴν καθεστηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν* Thuc. 1 : 124; *τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων* 1 : 1, 8; *ὁ τιθεὶς ἐξ ἀρχῆς Σόλων* Dem. de Cor. 6, p. 227; *ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ Ἀγασίου* 6 : 4, 19; *οἵ τε τέροντες λόγῳ ῥήτορες* Thuc. 3 : 40; sometimes a part between the Article and Noun, *οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες* Dem. de Cor. 35, p. 237; and sometimes a part between the Article and the Participle, *τὴν τόθ' ὑποῦσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους* ib. 36, p. 237.

When an Infinitive depends on a Participle or another Infinitive with the Article, the Modification of such Infinitive often stands between the Article and its word; as, the Adverb, *τὸν μὲν οἰκάδε βουλόμενον ἀπιέναι* 1 : 7, 4; *τοὺς οὕτως ἐπισταμένους εἰπεῖν* Isocr. Pan. 10, p. 42; *τῷ ἅμα πολλὰ ἐσθίειν ἐσθιόντι* Comm. 3 : 14, 6; *Τὸ οὖν τοσούτῳ ἧττον τοῦ παιδὸς δύνασθαι ποιεῖν* ib. 3 : 13, 6; a Preposition with a Noun, *τοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις διδάσκοντας μάχεσθαι* Plat. Gorg. 456, E; *τοῦ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ μὴ ἐθελῆσαι ἀκολουθῆσαι* Hel. 3 : 5, 5; *τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάῤῥησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι* Æschin. adv. Ctes. 153, p. 75; *ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράττειν* ib. 259, p. 90; *τοὺς περὶ τούτων ζητοῦντας λέγειν* Isocr. Pan. 10, p. 42; a Noun without a Preposition, *ὑμῖν γε τοῖς ἔργῳ δυναμένοις βοηθῆσαι* Hel. 6 : 5, 48; *τὸν μέντοι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πειρώμενον ἐμὲ ἀνιᾶν* Comm. 2 : 3, 8; and so with a Predicate word, *τοῖς ἀρίστοις δοκοῦσιν εἶναι* ib. 4 : 2, 6; Œc. 4 : 3; *οἱ κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι* 7 : 6, 37; *οἱ ἀρτοκόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι* 4 : 4, 21; *τὸ κακὸς εἶναι δοκεῖν* Plat. de Leg. 6, 764, A; but, *τὸ ἀδυνάτους εἶναι ἴσως πόλεμόν τινα πολεμεῖν* Plat. Pol. 8, 551, D; *ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν* Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72; *τῶν Κύρου δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι* 1 : 9, 1; *διὰ τὸ ἐπίστασθαί τε καὶ μεμελετηκέναι ἐν τάξει πορεύεσθαι* Cyr. 3 : 3, 57; *τῶν ὑπὲρ μὲν τῆς ἰδίας δόξης ἀποθνήσκειν ἐθελόντων* Isocr. Archid. 93, p. 135; *τὸ φιλονεικως ἔχειν πάντων ἀνθρώπων θεραπείᾳ περιγίγνεσθαι* Hel. 8 : 2, 14; *οἱ λεγόμενοι αὐτόνομοι εἶναι* ib. 6 : 3, 8; *τὸν βουλόμενον, ὡς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι* Plat. Gorg. 507, D; *τὸ μὴ ἐᾶν ἐλευθέρους εἶναι* Id. Pol. 590, E.

A part of a Modification, or one of the Modifications, may stand between the Article and its word, and the rest may follow the word; as, with a Noun or Adjective, *τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν εἰς Μυτιληναίους* Thuc. 3 : 44; *τῶν μὲν ἐν τῷ πεδίῳ χρησίμων πρὸς πόλεμον ἀνδρῶν* Plat. Criti. 118, E; *οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας* Thuc. 3 : 57; with a Participle, *τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν* 1 : 8, 23; *ὁ ὕστερον κληθεὶς αὐτοῦ* Cyr. 8 : 3, 23; *ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας εἰς Πύλας κτἕ.* Dem. Phil. 1, 17, p. 44; *οἱ φύσει ἀσθενέστατοι τῷ σώματι* Comm. 1 : 6, 7; *πρὸς πόλεμον τὸν ἐν αὐτῇ γιγνόμενον ἑκάστοτε* Plat. de Leg. 1, 628, A; *—οὐδὲ οὗτοί εἰσιν οἱ νῦν ἥκοντες ἐφ' ὑμᾶς* 7 : 6, 38; *ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας* Thuc. 2 : 7; *οἱ περὶ τὸ Ἴλιον οἰκοῦντες τότε* Plat. Pol. 3, 685, C; *τὰ περὶ θεῶν ὁρατῶν καὶ γεννητῶν εἰρημένα φύσεως* Id. Tim. 40, D; *τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ* Thuc. 8 : 94; 1 : 12; *τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ* Æschin. adv. Ctes. 229, p. 86; *οὐχ ὥςπερ οἱ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου* ib. 42, p. 59; *τῶν ἔργῳ παθόντων κακῶς* Isocr. in Loch. 3, p. 396; *Τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι* Æschin. adv. Ctes. 221, p. 85; *τοῖς προτέροις μετὰ Κύρου ἀναβᾶσι παρὰ τὸν πατέρα* 1 : 4, 12; *τοὺς πρώτους τεταγμένους εἰς μάχην* Cyr. 2 : 3, 22; *τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα* Hel. 3 : 4, 1; *ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνησθεὶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης* Dem. de Cor. 21, p. 232; *Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης* Æschin. adv. Ctes. 66, p. 63; with an Infinitive, *ἐπὶ τοῦ ἁλύπως ζῆν καὶ ἡδέως* Plat. Protag. 358, B; *τὸ μὴ καλῶς λέγειν τε καὶ γράφειν, ἀλλ' αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς* Id. Phædr. 258, D; *διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου προειόντος* 1 : 7, 5; *τοῦ δὲ οὕτω διακεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους πρὸς αὐτὸν* Cyr. 8 : 2, 12; *διὰ τὸ φιλονεικως ἔχειν πρὸς ἀλλήλους* ib. 3 : 3, 57; *τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου* Plat. Pol. 1, 354, B; *τὸ ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεῖν ταχύ* Cyn. 6 : 8; *εἰς τὸ δικαίως τοιαῦτα γράφειν τουτονὶ περὶ ἐμοῦ* Dem. de Cor. 248, p. 309; *τὸ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν πολιτῶν* Isocr. Archid. 59, p. 128; *ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου* Dem. Phil. 1, 43, p. 52; Æschin. adv. Ctes. 221, p. 85; *τὸ μὴ οὐ τέμνειν διχῇ* Plat. Soph. 219, E; *τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων* 1 : 9, 24; and sometimes a Modification with the Article repeated follows a word already modified, *τῶν ὑπὸ βασιλέα βαρβάρων τῶν κάτω Συρίας* Cyr. 6 : 2, 11; *αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐκεῖναι* Dem. Phil. 3, 72, p. 129.

XII. PREPOSITIONS.

I.

THEIR POSITION IN REFERENCE TO THE WORD THEY GOVERN.

The Preposition in some instances follows its word; as (*a*), Παρά; *ἃ παρ' ἀμφότερ' οὗτος εἴρηκε τὸ ψήφισμα*, Dem. in Aristocr. 51, p. 636; (*b*) Ἄνευ; —*τῶν στρατιωτῶν, ὧν ἄνευ ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα στρατεύεσθαι·* Cyr. 6 : 1, 14; *λιμένας ἔχετε, ὧν ἄνευ οὐχ οἷόν τε ναυτικῇ δυνάμει χρῆσθαι* Hel. 7 : 1, 3; *ὀλίγου δέω λέγειν πάνθ' ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν* Ἰφικράτει, Dem. in Aristocr. 136, p. 665; (*c*) Περί follows the Genitive several times in Thucydides and often in Plato; as, *σεισμῶν τε πέρι* Thuc. 1 : 23; *μεγέθους πέρι* Id. 2 : 62; 4 : 121; 4 : 132; 5 : 5; 8 : 5; *σοφίας πέρι* Plat. Euthyd. 305, D; Phileb. 43, A; *μιᾶς πέρι* Thuc. 5 : 111; *βρώσεως πέρι ἀναγκαίας* Id. 2 : 70; *ἰατρῶν δὲ πέρι πάντων* Plat. de Leg. 9, 865, B; Gorg. 520, A; *ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι* Thuc. 3 : 57; *ἀλλοτρίας γῆς πέρι* Id. 3 : 13; *τῶν μεγίστων πέρι* Id. 1 : 76 (Krueger); *τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι* Id. 1 : 72; 4 : 80; 4 : 101; 7 : 25; *τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι* Plat. Phileb. 23, A; *ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι* Thuc. 1 : 10; *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι* Plat. Gorg. 455, B; de Leg. 12, 955, D; *καὶ τούτων πέρι* Thuc. 4 : 74; Plat. de Leg. 9, 869, E; *σφῶν πέρι* Thuc. 1 : 58; *ὧν πέρι ἐπυνθάνοντο* Id. 1 : 95; 6 : 16; *ὧν πέρι ἄλλων* Id. 6 : 61; *ὅτου πέρι* Id. 5 : 18; *Τοῦ πέρι*; Plat. Protag. 312, B; and with two or more words, following the first only; as, *δικαίων τε πέρι καὶ ἀδίκων* Plat. Gorg. 455, A; Pol. 7 : 538, E; Polit. 305, D; *τάχους τε πέρι πρὸς ἄλληλα καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων* Id. Phæd. 98, A; *Μήκους τε πέρι καὶ βραχύτητος καὶ πάσης ὑπεροχῆς τε καὶ ἐλλείψεως* Id. Polit. 283, C; de Leg. 8, 846, B; *τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου* Id. de Leg. 6, 777, E; *τοῦ ὁσίου τε πέρι καὶ τοῦ ἀνοσίου* Id. Euthyphr. 4, E; *ὑγιείας πέρι ἢ ῥώμης* Cyr. 1 : 6, 12; *ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου* Thuc. 2 : 45; 2 : 51; 7 : 72; *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι ἢ τάξεώς τινος κτἔ.* Plat. Gorg. 455, B; or following the last; as, *θερμοτέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι* Plat. Phileb. 24, A; *σμικρῶν τε καὶ μεγάλων πέρι* Id. Phædr. 26, B; *καλῶν τε καὶ δικαίων καὶ ἀγαθῶν πέρι* Id. Pol. 7, 520, C; 5, 451, A; (*d*) Ἕνεκα regularly follows its word; as, *πίστεως ἕνεκα. Καί κτἔ.* 3 : 3, 4; Comm. 1 : 4, 1; —*ἀσφαλείας ἕνεκα μετασχῆσαι.* Thuc. 4 : 57; —*ὠφελίας ἕνεκα. Οἱ δὲ κτἔ.* Id. 1 : 28; *φιλοτιμίας εἵνεκα, ἢ —σπουδῆ κτἔ.* Dem. in Lept. 41, p. 469; *ἀρετῆς ἕνεκα καὶ κτἔ.* Æschin. in Ctes. 10, p. 55; 92, p. 66; Isocr. Pan. 107, p. 63; Lys. in Alcib. 1, 5, p. 140; *Προθυμίας μὲν ἕνεκεν, ὦ Σώκρατες, κτἔ.* Plat. Theæt. 148, D; *Γοργίου ἕνεκα λέγειν*, Id. Gorg. 462, E; *ἱματίων γε ἕνεκα* Lac. 7 : 3; *παντὸς ἕνεκα.* Dem. Ol. 1, 28, p. 17; *πολλῶν μὲν ἕνεκ' ἂν κτἔ.* Id. de Cor. 160, p. 281; *τοῦ μισθοῦ ἕνεκα μόνον κτἔ.* 2 : 5, 14; *τοῦ καρποῦ ἕνεκεν, τοῦ δὲ κτἔ.* Comm. 4 : 4, 7; *τῆς φυλακῆς ἕνεκα ἐπράττετο*, Dem. de Cor. 248, p. 309; *τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. Φύσιν μὲν κτἔ.* Cyr. 1 : 2, 1; ib. 1 : 6, 22; *τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα εἰ κτἔ.* 3 : 4, 35; *τοῦ μὴ λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς.* Thuc. 1 : 45; *ἰδίων κερδέων ἕνεκα ὀλίγου κτἔ.* Hel. 2 : 4, 21; *φιλονεικίας ἰδίας ἕνεκ' αἰτίαν κτἔ.* Dem. de Cor. 141, p. 275; *φίλου τινὸς ἕνεκα* Plat. Lys. 220, B; *τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα καί κτἔ.* Thuc. 6 : 83; *τῶν παρόντων συμμάχων ἕνεκα αὐτοῖς κτἔ.* Hel. 6 : 5, 44; *Δήλου καθάρσεως ἕνεκα* Thuc. 8 : 108; —*ἡμῶν ἕνεκεν μένωσι* 5 : 1, 12; Comm, 3 : 2, 1; Plat. Gorg. 497, B; *τούτου ἕνεκα* 2 : 3, 13; Comm. 2 : 1, 30; Thuc. 5 : 43; Dem. de Cor. 26, p. 234; Lys. pro Polystr. 36, p. 161; Plat. Gorg. 456, D; *τούτου γε ἕνεκα* Id. Phæd. 85, B; *αὐτοῦ τούτου ἕνεκα* 4 : 1, 22; *ἐκείνου ἕνεκεν πρός κτἔ.* Cyr. 3 : 2, 30; *ὧν ἕνεκα* ib. 1 : 2, 7; ib. 1 : 5, 7; Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59; Isocr. Pan. 174, p. 77; Plat. Gorg. 467, C; *ὧν δὴ πάντων ἕνεκα* Plat. de Leg. 11, 934, B; *ὑπὲρ ἕνεκα* Comm. 1 : 2, 16; Dem. de Cor. 163, p. 282; Is. de Philoct. Her. 33, p. 59; *ὅτου ἕνεκα* 1 : 3, 23; Comm. 3 : 3, 1; Dem. de Cor. 21, p. 232; Plat. Lys. 220, A; *τίνος ἕνεκα* 2 : 3, 20; Cyr. 1 : 6, 28; Dem. de Cor. 144, p. 275; 172, p. 285; Æschin. adv. Ctes. 175, p. 78; *Τοῦ ἕνεκεν, ἔφη, κτἔ.* Comm. 3 : 2, 1; Plat. Gorg. 453, B; 457, E; and sometimes with an adjunct after it; as, *μισθοφορᾶς ἕνεκα μείζονος* Isocr. Ep. 2, 9, p. 408; *φιλίας ἕνεκα τῆς Κορύλα* 5 : 6, 11; *φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε Λευκάδος κτἔ.* Thuc. 1 : 30; 6 : 2; *τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου* Dem. in Lept. 1, p. 457; Lys. in Nicom. 18, p. 184; *τοῦ συμφέροντος ἕνεκα ἐμαυτῷ* Dem. de Cor. 211, p. 298; it not unfrequently precedes its word; as, *ἐνεκεν ἀταξίας* 5 : 8, 13; Cyr. 1 : 4, 13; Hel. 2 : 2, 40; *ἕνεκεν ἀσφαλείας* Hi. 11 : 10; *ἕνεκ' ἀσφαλείας* Dem. Ol. 3, 14, p. 32; [Dem.] Phil. 4, 44, p. 142; *ἕνεκα ἀργυρίου* Plat. Pol. 1, 337, D; *ἑνεκά γε γήρως* ib. 1, 329, B; *ἕνεκα μικρῶν* Isocr. Pan. 135, p. 68; *ἕνεκα πέντε παλάντων* Æschin. adv. Ctes. 240, p. 88; *ἕνεκα φίλου τινός* Plat. Lys. 220, A; *ἕνεκα τῶν ἀγαθῶν* Id. Gorg. 468, A; Lys. 219, A; *ἕνεκα τῶν γεγενημένων* 5 : 4, 19; *ἕνεκα τοῦ ποιεῖν* Comm. 4 : 2, 6; Dem. Ol. 2, 19, p. 23; *εἵνεκα τοῦ νομίζειν* Id. in Lept. 1, p. 457; *ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων* Andoc. de Myst. 104, p. 14; *ἑνεκά γε τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν* Comm. 4 : 3, 3; *ἕνεκα τῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας* Thuc. 6 : 78; *ἕνεκα τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων* Id. 1 : 68; Dem. in Aristocr. 139, p. 666; Plat. Pol. 9, 586, B; *ἕνεκα τῆς ἰδίας χρείας τοῦ σίτου* Dem. in Polycl. 6, p. 1208; Æschin. de Fals. Leg. 150, p. 48; *ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας* Dem. de Cor. 293, p. 323; *ἕνεκα τοῦ ὑμᾶς μᾶλλον ἐθέλειν κτἔ.* Cyr. 5 : 1, 21; Dem. in Aristocr. 193, p. 685; Isocr. ad Dem. 19, p. 6; *ἕνεκα ἐκείνου* Thuc. 2 : 13; *ἕνεχ' αὐτῶν* Dem. de Pace 17, p. 61; *ἕνεκα ἑαυτοῦ* Id. Ol. 2, 8, p. 19; *ἑνεκά τινος* Lac. 11 : 9; *ἕνεκα τοῦ* Plat. Gorg. 467, D; 468, B; and sometimes with an adjunct before it; as, *ἐλευθερίων ἕνεκα μελετημάτων* Cyr. 8 : 1, 43; *ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως* Thuc. 2 : 2; 3 : 59; *ἀλλὰ αὐτῶν ἕνεκα τούτων* Plat. de Leg. 7, 816, E; *Οὐ πολλοῦ γ' ἕνεκα χρύνου* Id. Apol. 38, C; *τῆς ἰδίας ἕνεκ' ἔχθρας* Dem. de Cor. 147, p. 276; 283, p. 320; 295, p. 324; *τοῦ παρεληλυθότος ἕνεκα ἀδικήματος* Plat. Protag. 324, B; *τῆς πρόσθεν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς* 1 : 4, 8; *τοῦ δὲ στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος* Dem. de Cor. 120, p. 267; *τοῦ γε εἰς τοὺς συσκήνους ἕνεκα ἔχειν* Lac. 7 : 4; *τοῦ ἐξῆς ἕνεκα περαίνεσθαι τὸν λόγον* Plat. Gorg. 454, C; *ταύτης ἕνεκα τῆς παρόδου* 1 : 4, 5; Isocr. in Euthyn. 17, p. 403; when ἕνεκα governs two or more words, it regularly follows the first word; as, *μισθοφορίας ἕνεκα καὶ ὠφελείας* Ath. 1 : 3; Thuc. 1 : 7; 2 : 71; Dem. in Androt. 72, p. 616; Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59; 10, p. 55; *κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς* Thuc. 1 : 5; *ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι* Plat. Symp. 185, B; *τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα καὶ κερδᾶναι* Cyr. 2 : 2, 12; *καὶ σωφροσύνης ἕνεκα καὶ πάσης ἀρετῆς* ib. 7 : 3, 12; *καὶ τοῦ σίνεσθαι τοὺς πολεμίους ἕνεκα καὶ τοῦ ἀφελεῖν τοὺς φίλους* Lac. 12 : 5; *πολλοὺς μὲν ἔχθρας ἕνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημάτων* Hel. 2 : 3, 21; Thuc. 3 : 81; *ἐπισιτισμοῦ ἕνεκα ἢ τινος ἄλλου ἀναγκαίου* 1 : 5, 9; Cyr. 7 : 5, 83; *πολέμου ἕνεκεν ἢ σίτων ἢ πότων* 3 : 2, 28; *ἢ τοῦ οὐρῆσαι ἕνεκα ἢ καὶ ἄλλου τινὸς τοιούτου* Cyr. 1 : 2, 16; —*τούτου ἕνεκα ἦλθοι, οὐ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐνοίας* 4 : 7, 20; *οὐ πλεονεξίας ἕνεκεν οὐδ' ὧν ἐγὼ κατηγορῶ* Dem. Phil. 2, 13, p. 69; *οὔτε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν* 6 : 4, 14; *οὐ γὰρ πολεμίων ἕνεκα, ἀλλὰ φίλων* Lac. 12 : 2; Plat. Gorg. 453, C; *ἐὰν τοῦ γνωρίζειν ἑνεκά τις αὐτὸ ἐπιτηδεύῃ, ἀλλὰ μὴ τοῦ καπηλεύειν.* Id. Pol. 7, 525, D; *οὐ τῆς ξυμμαχίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆς Λακεδαιμονίων τε ἔχθρας καὶ τῆς παραυτίκα ἕκαστοι ἰδίας ὠφελίας* Thuc. 7 : 57; and with an adjunct after it, *καὶ φυλακῆς ἕνεκα τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης.* Cyr. 1 : 2, 9; *καὶ προθυμίας ἕνεκα τῆς τότε καὶ γνωμης ξυνέσεως* Thuc. 1 : 75; *ἢ κέρδους ἑνεκέν τινος ἢ χάριτος ἰδίας* Plat. Polit. 300, A; it sometimes follows the last; as, *ψύχους καὶ θάλπους ἕνεκα* Comm. 1 : 6, 6; Œc. 14 : 10,

οὐκ ἀρετῆς, ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα Isocr. Nicocl. 1, p. 26 ; *μὴ ἀσκήσεως, ἀλλ' ἡδονῆς ἕνεκα* Comm. 3 : 14, 3 ; it sometimes precedes the first ; as, *ἕνεκα πορείας τε καὶ πλοῦ καὶ φυλακῆς* Comm. 4 : 7, 4 ; *ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φίλου* Plat. Lys. 219, B ; *ἕνεκα πολέμου τε καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνης τε μεταστροφῆς* Id. Pol. 7, 525, C ; sometimes the last, *λοιδορίας ἢ φθόνου ἢ σκώμματος, ἥτινος ἂν τύχητε, ἕνεκ' αἰτίας* Dem. Phil. 3, 54. p. 124 (Voemel) ; and sometimes is used with each ; as, intermediate with the last, *οὐχ ἕνεκα τοῦ κακουργῆσαι διδοὺς τὴν δίκην—τοῦ δ' εἰς τὸν αὖθις ἕνεκα χρόνον ἢ τὸ παράπαν μισῆσαι κτἔ.* Plat. de Leg. 11, 934, A ; it is sometimes put after and repeated with each ; as, *Τούτων τοίνυν ἕνεκα—οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκα* Plat. Phæd. 83, E ; (*e*) the semi-Prepositions, *χάριν* and *δίκην*, follow their words ; as, *μαθήσεως χάριν* Plat. Phædr. 278, A ; Menex. 249, B ; de Leg. 8, 834, D ; *θεῶν γενεθλίων χάριν* ib. 9, 879, D ; *οὐ τοῦ θείου χάριν* Thuc. 5 : 70 ; *τοῦ λόγου χάριν* Plat. Pol. 5, 475, A ; Protag. 324, B ; *τοῦ γνῶναι χάριν* Id. Pol. 6. 499, A ; *τούτων χάριν* Id. Theæt. 176, B ; *ὧν δὴ χάριν* Id. de Leg. 9, 853, D ; 11, 935, B ; Theæt. 208, D ; so with Adjective Pronoun, *σὴν χάριν* Plat. Pol. 5, 472, E ; Soph. 242, B ; *ὄρνιθος δίκην* Id. Phædr. 249, D ; Pol. 9, 856, A ; *ἀλεκτρυόνος ἀγεννοῦς δίκην* Id. Theæt. 164, C ; and also precede ; as, *χάριν πλησμονῆς* Plat. Phædr. 241, C ; Tim. 72, B ; *χάριν τοῦ σίτου* Criti. 115, A ; de Leg. 12, 952, C ; *χάριν οὗ μέλλω λέγειν* Id. Pol. 5, 451, A ; and with Adjective Pronoun, *χάριν σήν* Plat. Phædr. 274, E ; *δίκην ἀγγείου* ib. 235, B ; de Leg. 4, 705, E ; with two words, after the last, *οὐκ ὠνῆς οὐδὲ πράσεως χάριν* Plat. Pol. 7, 525, C.

The Preposition may be separated from the word depending on it ; as, (*a*) sometimes by the subject of the clause, *ὧν δὴ σὺ πέρι αἰτίαν ἔχεις διαφέρειν.* Plat. Theæt. 169, A ; *οὗπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾤετο δεῖσθαι,* 1 : 9, 21 ; *οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκα φασιν* Plat. Phæd. 83, E ; so by the agent of a passive verb, *ὧν ὑπ' αὐτοῦ εἵνεκα ἐπεβουλεύθην* Andoc. de Myst. 117, p. 15 ; (*b*) by an oblique case ; by a limiting Genitive, especially in Thucydides ; as, without the Article, *ἐν ἀνδραπόδων χώρᾳ* 5 : 6, 13 ; 7 : 7, 6 ; *ἐν Περσῶν νόμοις* Cyr. 1 : 2, 2 ; *ἐν νεῶν καταλόγῳ* Thuc. 1 : 10 ; *ἐν ἄλλων εὐτυχίαις* Id. 2 : 44 ; *ἐν εὐνόμων πόλει* Plat. de Leg. 11, 934, E ; Hip. Maj. 297, B ; *ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου* Dem. de Cor. 13, p. 229 ; *ἐν πατρός τε καὶ μητρὸς σχήμασι* Plat. de Leg. 9, 859, A ; *εἰς Κάλπης δὲ λιμένα* 6 : 1, 16 ; Hel. 2 : 1, 21 ; Thuc. 7 : 88 ; *ἐς χρημάτων λόγον* Id. 3 : 46 ; 3 : 58 ; *ἐς μακάρων νήσους* Plat. Gorg. 526, C ; *πρὸς λίθων ἀνολκήν* Thuc. 4 : 112 ; *Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει* Comm. 1 : 4, 3 ; *ἐπ' ἀνθρώπων γενεάν* Cyr. 5 : 2, 4 ; Thuc. 2 : 93 ; *ἐκ τόξου ῥύματος* 3 : 3, 15 ; *ἐκ πολιτείας μεταβολῆς* Thuc. 7 : 55 ; *μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν* Id. 1 : 12 ; 1 : 23 ; 6 : 4 ; *περὶ παιδαγωγῶν ἐπιμελείας* Æschin. in Tim. 10, p. 2 ; *περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως* Plat. Gorg. 455, D ; *περὶ ἡλίου δυσμάς* 6 : 3, 32 ; *περὶ ἡλίου τροπὰς τὰς χειμερινάς* Thuc. 7 : 16 ; *περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἅσιν* Plat. Symp. 188, C ; *περὶ ἄστρων τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας* Id. Symp. 188, B ; *διὰ χρόνου πλῆθος* Thuc. 1 : 1 ; 1 : 2 ; *διὰ πλοῦ μῆκος* Id. 6 : 34 ; 2 : 29 ; *ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλου μισθοῦ δόσεως* Id. 1 : 143 ; and by an adjunct of the Genitive, *ἐν παγκάκων ἤθεσιν ἀνθρώπων* Plat. de Leg. 11, 928, E ; with the Article, *ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ* Thuc. 3 : 81 ; 1 : 9 ; 7 : 24 ; *ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Νεμείου τῷ ἱερῷ* Id. 3 : 96 ; *ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας* Id. 7 : 32 ; *ἐπὶ τῆς πρότερον οὔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει* Id. 6 : 82 ; *παρὰ τῶν στρατηγῶν ἑκάστου* 7 : 2, 17 ; *ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος* Thuc. 3 : 46 ; 7 : 71 ; *ἐκ τοῦ τε Διὸς τοῦ τεμένους* Id. 3 : 70 ; *μετὰ τῆς ναυμαχίας τῆς αἰτήσεως* Id. 1 : 32 ; 1 : 65 ; *περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως κτἔ.* 5 : 5, 7 ; *περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως* Thuc. 1 : 139 ; 6 : 33 ; *περὶ δὲ τῶν δεῶν τῶν ὀνομάτων* Plat. Crat. 400, D ; 403, A ; *περὶ τῆς στρατιᾶς τὸν ξύλλογον* Thuc. 7 : 31 ; *διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος* Id. 3 : 23 ; 3 : 95 ; 4 : 84 ; *ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων* Æschin. adv. Ctes. 130, p. 72 ; *ὑπὸ τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστησιν* Thuc. 2 : 27 ; so by an Infinitive with the Article, *κατὰ τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν* Thuc. 7 : 8 ; by the Genitive of a Pronoun, *ἐν ὧν τῇ χώρᾳ* 7 : 7, 18 ; *ἐν οὗ τῷ ἱερῷ* Thuc. 3 : 14 ; *εἰς τούτων τινά* Æschin. in Tim. 15, p. 3 ; *ἐπὶ δὲ τούτων ἕκαστα* Hi. 1 : 11 ; *παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ* Dem. de Cor. 110, p. 263 ; *περὶ ὑμῶν ἐνίων* 6 : 4, 34 ; *περὶ ὧν ἐνίων* Dem. de Cor. 12, p. 229 ; *περὶ τούτων του* Plat. Phæd. 96, E ; *τοῦ τε μεγέθους τῆς κολάσεως ἑκάστων πέρι* Id. de Leg. 11, 934, B ; *ὑφ' ὧν οὐδενός* Æschin. in Tim. 42, p. 6 ; *πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα* Andoc. de Myst. 25, p. 4 ; (when the limiting Genitive is very emphatic, it may precede the Preposition ; as, *τῶν ἀνθρώπων ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσι κτἔ.* Plat. Gorg. 483, D ; *ἡδονῆς τε καὶ λύπης ἐν ὀρθῇ τῇ αἱρέσει* Id. Protag. 357, A ; *ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς* Id. Soph. 263, A ; *ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ* Id. Pol. 1, 330, E ; *ὧν δ' ἐν ταῖς οἰκίαις* Æschin. in Tim. 40, p. 6 ; *τοῦ ὄμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον* Plat. Alcib. 1, 133, B ; Protag. 337, B ; 339, D ; *αὐτῶν πρὸς τὸ τέλος* Id. Polit. 257, C ; *ὧν ἑφ' ἑκάστῳ μέρει* Id. Pol. 1, 344, B ; *σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ* Thuc. 8 : 96 ; *ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας* Plat. Symp. 174, B ; *ἐπὶ τὰ οἰκοδομικά, ἢ τειχῶν ἢ νεωρίων ἢ ἱερῶν ἐπὶ τὰ μέγιστα οἰκοδομήματα* Id. Gorg. 514, A ; *τῶν Ῥηγίνων κατὰ ἔχθραν* Thuc. 4 : 24 ; *αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς κτἔ.* Id. 1 : 52 ; *τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως* Plat. Gorg. 455, B ; de Leg. 8. 834, B ; 9, 853, D ; 12, 949, C ; *τοῦ ἀφάνους τε τούτου διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος κτἔ.* Thuc. 4 : 63 ; *τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας κτἔ.* Id. 5 : 53 ; 1 : 57 ; *τῶν ὁλκάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν κομιδῆς* Id. 7 : 34 ; *αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως* Id. 2 : 72 ; for the Genitive Chorographic thus placed, see p. xxxiv. ; and for the Adjective before the Preposition, see p. xvi. ; by analogy the limiting Genitive sometimes follows the postponed Preposition ; as, *λήξεών τε πέρι δικῶν* Plat. de Leg. 8, 846, B ; *τῆς ἀμελείας πέρι θεῶν* ib. 10, 903, A ; *βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων* Thuc. 4 : 66 ; *οὐδενὸς ἕκεκα τούτων* Dem. in Mid. 190, p. 576 ; *σαφηνείας ἕνεκα τῶν χορδῶν* Plat. de Leg. 7. 812, D ; *σωτηρίας ἕνεκα τοῖς πολλοῖς τῶν σωμάτων* ib. 10, 908, A) ; by a Dative of degree, *ἐν πολλῷ πλείονι αἰτίᾳ* Thuc. 5 : 60 ; *πρὸς πολλῷ δυνατωτέρους* Id. 1 : 69 ; *ἐκ πολλῷ ὑποδεεστέρων* Id. 2 : 89 ; *διὰ πολλῷ—τούτων ἐλάττω πράγματα* Dem. in Mid. 182, p. 573 ; by a Dative in other relations, *πρὸς μὲν ἅρα σοι τὸν πατέρα* Plat. Crit. 50, E ; by the Accusative in various relations, *πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ἡμᾶς εἰδότας* Thuc. 2 : 43 ; *ἐπὶ πολλὰς ναῦς κεκτημένους* Hel. 5 : 1, 19 ; *ἐπὶ νὴ Δία τοῖς ἄφροσιν* Symp. 4 : 55 ; (*c*) by a Verb with or without adjuncts, *ὡλῶς ἐν οἶμαι πολλοῖς οἷς πράττετε* Dem. in Lept. 3, p. 458 ; *ἐν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὐ, πλήν, ὅ τί περ εἶπον νῦν δή, κακοῖς* Plat. de Leg. 7, 797, D ; *εἰς δὲ γε οἶμαι τὰς ἄλλας κτἔ.* Id. Pol. 9, 568, C ; *παρὰ γὰρ οἶμαι τοὺς νόμους* Id. Polit. 300, B ; *ἐξ οἶμαι τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας κτἔ.* Id. Pol. 8, 564, A ; *περὶ μὲν τοίνυν, ἔφην ἐγώ, τούτου* Dem. in Aphob. 51, p. 859 ; *Τίνος δέ, ἦ δ' ὅς, πέρι λέγεις* ; Plat. Pol. 3, 410, C ; *ὧν ἂν δόξῃ πέρι* Thuc. 3 : 37 (Bekker) ; *ὧν οἴοιτο πέρι δεινὸς εἶναι* Plat. Soph. 230, A ; Phileb. 32, E ; de Leg, 9, 859, C ; *ἀσεβείας ὅδε ἔστω πέρι νόμος* ib. 10, 907, B ; *ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ* Plat. Phædr. 259, E ; Soph. 249, D ; *τῶν δὲ δὴ δευτερείων ὁρᾶν καὶ σκοπεῖν χρὴ πέρι τι δράσομεν* Id. Phileb. 22, C ; *δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις πέρι μυθολογοῦντα* Id. Phædr. 276, E ; *ἐμπειρίας μὲν ἅρα εἶπον ἕνεκα* Id. Pol. 9, 584, D ; so *ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἕνεκα αὐτὸς καταψηφίσασθαι* Lys. in Alcib. 1, 32, p. 142 ; *Τούτων τοίνυν δεῖ χάριν κτἔ.* Plat. de Leg. 7, 812, D ; *τῶν ἀναγκαίων μηχανώμενοι χάριν* Id. Tim. 75, E ; *τοξότου μὴ κακοῦ στοχάζεσθαι δίκην* Id. de Leg. 11, 934, B ; (*d*) sometimes by an Adverb, *ἐν οὔτως ὀλίγῳ χρόνῳ* Plat. Apol. 19, A ; 24, A ; *ἐν πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ* Is. de Philoct. Her. 33, p. 59 ; *πρὸς οὕτω βαθεῖαν φάλαγγα* Cyr. 3 : 2, 22 ; Plat. Apol. 19, A ; *πρὸς εὖ βουλευομένους* Thuc. 1 : 84 ; *ἐπὶ πολὺ μεῖζω ἀγαθά* Hel. 3 : 5, 15 ; *παρ' ἴσως τάλαντα τριακόσια* Dem. in Androt. 44, p. 606 ; *ἐκ πάνυ δεινῶν* 3 : 2. 11 ; Cyr. 7 . 1, 27 ; *σὺν ἀεί τινι βίᾳ* Plat.

de Leg. 8, 832, C ; *ἧς ἀεὶ πέρι διαφέρονται* Thuc. 5 : 41 ; *ὑπὸ πάνυ ἴσως μοχθηροῦ ἀνθρώπου* Plat. Gorg. 521, C (the Adverb of degree regularly precedes the Preposition, especially *ὡς* with the superlative, and so *ὅ τι* ; see p. lxiii); (*e*) sometimes by several words, *περὶ δὲ οἱ μὲν σφίσιν ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ καταδουλώσεως* Thuc. 6 : 76 ; *γραμμάτων εἴπομεν ὡς οὐκ ἱκανῶς ἔχειε πέρι* Plat. de Leg. 7, 809, D ; *ὧν ἐγὼ οὐδὲν οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω.* Id. Apol. 19, C ; *οὐδὲν ἔσθ' ὅ τι τοῦ παρακρούσασθαι καὶ φενακίσαι λέγεται παρ' ἡμῶν ἕνεκα* Dem. in Lept. 88, p. 483 ; de Fals. Leg. 27, p. 349 ; *τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι* Lys. pro Polystr. 30, p. 160 ; *Τίνος δὲ καὶ ταῦθ' ἡμῖν αὖ χάριν ἐλέχθη* ; Plat. de Leg. 3, 701, C ; (*f*) it sometimes stands amid the subject of a verb, *ξυμπάσης δυνάμεως ὁ αὐτὸς πέρι λόγος* Plat. de Leg. 4, 711, E ; and sometimes amid the modification of a verb, *τοῦ δ' εἰς τὸν αὖθις ἕνεκα χρόνον ἢ τὸ παράπαν μισῆσαι κτἔ.* ib. 11, 934, A.

II.

THE OMISSION AND THE REPETITION OF THE PREPOSITION.

(*a*) The Preposition is commonly omitted after the Simple Copulative *καί* ; as, *ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομηνίαις* Thuc. 3 : 65 ; *ἐν φόβῳ καὶ πολλῷ ἀγωνίᾳ* Dem. de Cor. 33, p. 236 ; 62, p. 245 ; *ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ* Plat. Crit. 50, D ; *ἐν τυραννίδι καὶ πλούτῳ καὶ τρυφαῖς* Isocr. Euag. 78, p. 207; *ἐν τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις* Hel. 7 : 1, 45 ; *ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ* Æschin. adv. Ctes. 250, p. 89 ; *εἰς ἐσθῆτα πολυτελῆ καὶ χρυσοῦν κόσμον* Vect. 4 : 8 ; *ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν* Thuc. 4 : 19; 5 : 47; *εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν* Dem. de Cor. 188, p. 291 ; 246, p. 309 ; Phil. 1, 17, p. 44 ; Æschin. adv. Ctes. 187, p. 80 ; Isocr. Pan. 174, p. 77; Panath. 105, p. 254 ; *ἐς Ἄργος καὶ Μαντίνειαν καὶ Ἦλιν* Thuc. 5 : 47; Æschin. adv. Ctes. 83, p. 65 ; *ἐς τὴν Νάξον καὶ Κατάνην* Thuc. 6 : 72 ; *ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως* Id. 3 : 72 ; Dem. de Cor. 215, p. 300 ; *εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν* Æschin. adv. Ctes. 168, p. 77; *ἐχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου—καὶ τοὺς ἑαυτῶν φύλακας.* Thuc. 4 : 35 ; *ἐς κόλπον τὸν Κρισαῖον καὶ Κόρινθον* Id. 2 : 93 ; 3 : 35 ; *πρὸς Διὸς καὶ θεῶν* Dem. de Cor. 199, p. 294 ; *πρὸς θεῶν πατρῴων καὶ μητρῴων καὶ ξυγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἑταιρίας* Hel. 2 : 4, 21 ; *πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν* Æschin. adv. Ctes. 156, p. 75 ; *πρὸς συμμάχους καὶ κοινωνούς* Cyr. 4 : 2, 21 ; Thuc. 1 : 11 ; Dem. Phil. 2, 23, p. 71 ; Plat. Symp. 188, D ; *πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἀργείους καὶ Μαντινέας* Hel. 3 : 2, 21 ; Cyr. 4 : 2, 21 ; Dem. de Cor. 36, p. 237 ; in Aristocr. 183, p. 682 ; *πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν* 2 : 6, 20 ; *πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς Ἀρκάδας* Hel. 7 : 1, 44 ; *πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους* Thuc. 1 : 50 ; Dem. in Aristog. 1, 24, p. 776 ; Æschin. adv. Ctes. 15, p. 56 ; Plat. Gorg. 456, E ; Crit. 51, A ; Lys. Or. Funeb. 48, p. 195 ; *ἐπὶ Χίου καὶ Λέσβου* Thuc. 1 : 116 ; 2 : 69 ; *ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ ποίου μηνός* Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57 ; *ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι* 2 : 6, 26 ; *ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ* Thuc. 1 : 27; *ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις* Hel. 7 : 1, 13 ; *ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φορουῦσι καὶ τοῖς ὠσί,* 7 : 4, 4 ; *ἐπὶ Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας κτἔ.* Thuc. 5 : 47 ; Plat. Criti. 112, E ; *ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα* Dem. de Cor. 215, p. 300 ; *ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα* Œc. 7 : 22 ; *ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους* Thuc. 5 : 47; *παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος* 1 : 3, 7 ; 2 : 1, 7 ; *παρὰ τοῦ καπήλου καὶ ἐμπορίου* Plat. Protag. 314, A ; *παρὰ τοῦ Κλειτάρχου καὶ τοῦ Φιλιστίδου* Dem. de Cor. 82, p. 252 ; *παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας* Id. pro Rhod. Lib. 26, p. 198 ; Æschin. adv. Ctes. 170, p. 78 ; *ἀνὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν* Vect. 5 : 10 ; *κατ' Ἀργείων καὶ Θηβαίων* Dem. Phil. 2, 10, p. 68 ; *κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων* Id. de Cor. 95, p. 257 ; *κατὰ ξυμμαχίαν καὶ ξυγγένειαν* Thuc. 6 : 50 ; *ἀπὸ Σούσων καὶ Ἐκβατάνων* 2 : 4, 25 ; Thuc. 2 : 69 ; Dem. in Lept. 29, p. 466 ; *ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ξυμμάχων* Thuc. 2 : 69 ; Isocr. Panath. 128, p. 259 ; *ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας* Plat. Symp. 188, B ; *ἐκ Σερρείου τείχους καὶ Ἱεροῦ ὄρους* Dem. Phil. 3, 15, p. 114 ; *ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ* Thuc. 7 : 49 ; Dem. Phil. 3, 21, p. 116 ; *ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου* Thuc. 2 : 69 ; *ἐκ λόγου καὶ τοῦ βουλεύσασθαι* Dem. de Cor. 212, p. 298 ; Plat. Phæd. 77, D ; *ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας* Thuc. 6 : 4 ; Plat. Symp. 187, C ; *ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἄλλης ξυμμαχίδος* Thuc. 1 : 110 ; *σὺν μαχαίρᾳ καὶ γέρρῳ καὶ θώρακι* Cyr. 2 : 1, 21 ; ib. 2 : 3, 18 ; *σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ* 2 : 6, 18 ; *σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ τῷ Κύρῳ* Cyr. 1 : 3, 4; *μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων* Thuc. 7 : 56 ; 1 : 117; *μετὰ τιμῆς καὶ δόξης* Dem. de Cor. 67, p. 247; Æschin. de Fals. Leg. 72, p. 37 ; Lys. Or. Funeb. 55, p. 195 ; Isocr. Pan. 168, p. 76 ; Areop. 48, p. 149 ; Plat. Symp. 188, D; *μετὰ Φιλίππου καὶ τῶν Δέρδου ἀδελφῶν* Thuc. 1 : 59 ; *μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου* Plat. Apol. 32, B ; *μετὰ γὰρ τὴν παραπομπήν—καὶ τὴν ἄφιξιν* Dem. in Polycl. 21, p. 1213 ; *ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης* 2 : 6, 6 ; Thuc. 1 : 11 ; 1 : 33 ; *περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης* Dem. de Cor. 66, p. 247; 203, p. 295 ; Plat. Pol. 3, 414, E ; *περὶ Λήμνου καὶ Ἴμβρου καὶ Σκύρου* Æschin. de Fals. Leg. 72, p. 37 ; *περὶ φιλίας διελέγοντο καὶ συμμαχίας* Isocr. Panath. 103, p. 254 ; *περὶ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάττονος* Plat. Euthyphr. 7, C ; Alcib. 1, 117, A ; *περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας* Thuc. 5 : 47 ; Æschin. adv. Ctes. 159, p. 209 ; in Tim. 127, p. 18 ; *περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐθυνῶν* Dem. de Cor. 110, p. 263 ; *περὶ Δημαίνετον καὶ Διονύσιον κτἔ.* Hel. 5 : 1, 26 ; *Περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν* Æschin. adv. Ctes. 174, p. 210 ; Plat. Symp. 177, E ; 187, C ; *περὶ τὰς ἀποικίας καὶ πραγματείας* Isocr. Panath. 167, p. 268 ; Æschin. adv. Ctes. 61, p. 62 ; *περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον* Thuc. 3 : 35 ; Æschin. adv. Ctes. 237, p. 87; Isocr. Pan. 165, p. 75 ; Panath. 105, p. 254 ; Plat. Gorg. 459, D ; *πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος* Thuc. 1 : 33; *πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου* Id. 1 : 14 ; Æschin. adv. Ctes. 66, p. 63 ; *ἀντὶ γὰρ φίλων καὶ ξένων* Dem. de Cor. 46, p. 241 ; *Ἀντὶ δὲ ἀξιώματος καὶ τῆς τῶν ἀλλήλων ἡγεμονίας* Æschin. de Fals. Leg. 72, p. 37; *δι' Ἀτραμυτείου καὶ Κυτωνίου* 7 : 8, 8 ; Thuc. 5 : 43 ; Æschin. adv. Ctes. 58, p. 62 ; *διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας* Plat. Pol. 1, 343, B ; *δι' ἀμαθίαν καὶ μαλακίαν* Cyr. 4 : 1, 16 ; Thuc. 3 : 82 ; *διὰ τὴν ἀσχημοσύνην καὶ κολακείαν* Æschin. adv. Ctes. 76, p. 64 ; *διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἁμαρτήματα καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν* Thuc. 2 : 92; Dem. de Pace 18, p. 61; Æschin. adv. Ctes. 180, p. 79 ; *ὑπὲρ Χερρονήσου καὶ Περίνθου* 2 : 6, 2 ; *ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας* Dem. de Cor. 67, p. 247; 97, p. 258 ; Isocr. Pan. 180, p. 78 ; *ὑπὲρ φιλοτιμίας καὶ τῶν πᾶσι συμφερόντων* Dem. de Cor. 66, p. 247; *ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν στεγῶν* Comm. 3 : 8, 5 ; Thuc. 5 : 47 ; Lys. de Evandr. Prob. 15, p. 176 ; *ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσβείας* Dem. de Cor. 17, p. 230 ; Isocr. Panath. 88, p. 250 ; *ὑπὲρ τὰς Πύλας καὶ Φωκέας* Dem. Phil. 2, 36, p. 74 ; *ὑπὸ Ἰφικράτους καὶ Διοτίμου* Hel. 5 : 1, 25 ; Thuc. 6 : 4 ; Dem. de Cor. 99, p. 259 ; Isocr. Pan. 185, p. 79; *ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξεως* Thuc. 4 : 14 ; Plat. Phæd. 110, E ; Euthyphr. 4, D ; *ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου καὶ τῶν πελταστῶν* Thuc. 5 : 10 ; Dem. de Cor. 145, p. 276 ; *ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν* Thuc. 2 : 27.

The Preposition is sometimes repeated in this case to distinguish somewhat between the notions conveyed by the dependent words; as, *Ἐν δεξιᾷ δὲ καὶ ἐν ἀριστερᾷ* Cyr. 8 : 5, 10 ; *ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει* Lyc. in Leocr. 145, p. 168; *ἐν δικαστηρίοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὄχλοις* Plat. Gorg. 454, B ; *ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ* Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57 ; *ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ* 6 : 4, 13 ; *εἰς Ἦλιν καὶ εἰς Μαντίνειαν καὶ εἰς Ἄργος* Thuc. 5 : 47; Dem. de Cor. 96, p. 258 ; Æschin. adv. Ctes. 126, p. 71 ; *εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν* Plat. Symp. 219, D ; *εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ ἄκρα* 6 : 1, 15 ; Thuc. 3 : 59 ; *πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ πρὸς Ἀρκάδας* Hel. 7 : 1, 44 ; *πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι καὶ πρὸς τὴν*

ἐκείνων ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων παρασκευήν Thuc. 7 : 62 ; *ἐπὶ τούς—ποιήσαντας καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοὺς μετασχόντας* Id. 8 : 75 ; *παρά γε τούτου καὶ παρ' ἄλλων* Plat. Theæt. 145, D ; *παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων* Id. Pol. 2, 362, C ; *παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἐμοί* Dem. de Cor. 287, p. 321 ; *κατ' ἴλας καὶ κατὰ τάξεις* 1 : 2, 16 ; *κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν* Hel. 2 : 2, 10 ; Thuc. 2 : 24 ; Isocr. Trapez. 4, p. 359 ; *ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁπάσης ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν*, Æschin. adv. Ctes. 258, p. 90 ; *μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἰατρῶν* Plat. Gorg. 456, B ; *περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Σικελίᾳ* Cyr. 1 : 4, 17 ; *περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, ἣν γὰρ ἐκείνων καὶ φόρον ἐκείνοις ἔφερον, καὶ περὶ τῆς χώρας*, 5 : 5, 7 ; *περὶ τὸ ὑγιεινὸν καὶ περὶ τὰ ἄλλα* Plat. Gorg. 459, D ; *διὰ τῶν τάξεων καὶ διὰ τῶν ὅπλων τῶν Ἑλλήνων* 5 : 4, 14 ; *διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν* 1 : 9, 27 ; *Νῦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῶν τῶν ὑμετέρων ὁ ἀγων καὶ ὑπὲρ γῆς ἐν ᾗ ἔφυτε καὶ ὑπὲρ οἴκων ἐν οἷς ἐτράφητε* Cyr. 3 : 3, 44 ; *ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας* Thuc. 2 : 85 ; Plat. Symp. 184, A.

(*b*) The Preposition is regularly omitted after the Copulative, *τε καί* ; as, *ἐν τῇ ἐξόδῳ τε καὶ καταβάσει* 5 : 2, 26 ; *ἐν δικαστηρίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις* Plat. Gorg. 454, E ; *ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον* Thuc. 4 : 102 ; *εἰς τὴν πόλιν τε καὶ χώραν* Plat. de Leg. 7, 817, A ; *πρὸς ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν* ib. 2, 663, A ; *πρὸς θεούς τε καὶ θεῶν παῖδας* ib. 7, 796, C ; *πρὸς πολέμους τε καὶ νόσους καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα* Id. Pol. 5, 460, A ; *ἐπὶ τῷ τὸ ξυμφέρον ἑκάστῳ ζητεῖν τε καὶ ἐκπορίζειν* ib. 1, 341, D ; *ἐπ' ἀληθειάν τε καὶ οὐσίαν* ib. 7, 525, C ; *παρ' ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν* ib. 10, 612, C ; *κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικόν* Thuc. 1 : 3 ; *ἀπὸ Σαμοθράκης τε καὶ Θάσου* Hel. 5 : 1, 7 ; *σὺν Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλίδᾳ* 5 : 6, 24 ; *μετὰ σοῦ τε καὶ τῶνδε* Plat. Theæt. 145, D ; *ἄνευ λογισμοῦ τε καὶ νοῦ* Id. Pol. 9, 586, D ; *περὶ τῆς Φαρναβάζου χώρας τε καὶ ἀρχῆς* Hel. 3 : 4, 10 ; *Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὅρκων* 2 : 5, 8 ; Plat. de Leg. 12, 969, A ; *περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν* Id. Symp. 188, C ; Gorg. 450, B ; *περὶ ἀστρονομίαν τε καὶ ἁρμονίας καὶ λογισμούς* Id. Theæt. 145, D ; *περὶ τὴν τοῦ γενομένου τροφὴν τε καὶ παιδείαν* Id. Crit. 50, D ; *περὶ τὸ δίκαιόν τε καὶ ἄδικον* Id. Gorg. 455, A ; *περὶ τὸ νήθειν τε καὶ ξαίνειν* Id. Polit., 289, C ; *περὶ τὸ ἄρτιόν τε καὶ τὸ περιττόν* Id. Gorg. 453, E ; *ἀμφὶ τάξεις τε καὶ ὁπλομαχίαν* 2 : 1, 7 ; *διὰ καύματός τε καὶ πνίγους δεινοῦ* Plat. Pol. 10, 621, A ; *διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν* 2 : 6, 22 ; *δι' εὔνοιάν τε καὶ πιστότητα* 1 : 8, 29 ; Plat. Gorg. 493, C ; *διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν* ib. 493, A ; *ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων* ib. 472, E ; *ὑπὸ τῆσδε τῆς ἐμῆς τε καὶ ὑμετέρας πατρίδος* Cyr. 8 : 7, 10.

(*c*) A Preposition used with the antecedent is often omitted with the relative, especially in Xenophon, the Orators, and Plato ; as, *ταῦτα δ' ἦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἡμεῖς δεῦρ' ἐξωρμῶμεν πεζῇ* 5 : 7, 17 ;—*ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ἂν ἐκεῖνα προςδεχώμεθα χάριν ἀξίαν ἀποδώσειν* Hel. 1 : 6, 11 ; *ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ᾧ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἔπρασσον* 5 : 42 ; *Ἐγὼ γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ὑμῶν ἀκούω —ἐν τούτῳ δικαιοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιῶ*. Symp. 4 : 1 ; *ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν κτἔ.* Thuc. 3 : 56 ; *καὶ ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένετο οἷς μάλιστα ἄνθρωποι —ἀπείροπτοί εἰσι* Id. 1 : 41 ; *ἐν τρισὶ καὶ δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν οἷς ἐπιπολάζει* Dem. Phil. 3, 25, p. 117 ; *Ἐν ταῖς συνουσίαις, ἔφη, αἷς σύνει κτἔ.* Comm. 3 : 7, 3 ; *ἐν πόλει ᾗ ἥκιστα πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλλοντες ἄρχειν*, Plat. Pol. 7, 520, D ; *ἔρχονται καὶ εἰς πόλεις ἃς ἂν βούλωνται κτἔ.* Hi. 1 : 11 ; Cyr. 2 : 4, 11 ; *εἰς πόλεμον καὶ ταραχὰς τοσαύτας κατέστησαν ὅσας εἰκὸς τούς—ἐξημαρτηκότας*. Isocr. Panath. 105, p. 254 ; *εἴτ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἥςπερ νῦν ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας μενεῖ* Dem. de Fals. Leg. 342, p. 450 ; *εἰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τεχνῶν λέγομεν ὥνπερ νῦν δή*, Plat. Gorg. 453, E ; Lys. in Andoc. 52, p. 107 ; *οἱ μὲν ἐπ' ἐξουσίας ὁπόσης ἐβούλοντ' ἔπραττον* Dem. Phil. 3, 61, p. 126 ; *τοὺς παῖδας οὐκ ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν αἷς ἐποιησάμεθα παιδευομένους* Isocr. Plataic. 48, p. 305 ; *τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προςήκει*, Comm. 2 : 1, 32 ; *—παρὰ πόλεσιν αἷς ἂν ἀμφότεροι ξυμβῶσιν* Thuc. 1 : 28 ; *εἰ κατὰ χώραν ἔχει, ἣν δεῖ ἕκαστα*. Œc. 10 : 10 ; *Και κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὅν —αἱ νῆες ἔπλεον* Thuc. 3 : 17 ; 3 : 18 ; *κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἣν ἡν ἐγὼ νῦν*, Dem. in Mid. 155, p. 564 ; *τοὺς γε μὴν πολεμίους ἱππεῖς φυλάττουσιν ἀπὸ χωρίων ὧν ἂν ἐκ πλείστου προορῶεν*. Lac. 12 : 2 ; *— ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγωνίας ἥςπερ πολλὰ προίεσθε τῶν κοινῶν*, Dem. de Cor. 134, p. 271 ; *ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀμύνεσθαι οὔπερ καὶ πρότερον* Thuc. 8 : 76 ;—*ἐκ τούτων ὧν καὶ ἡμεῖς Εὐφίλητον ἐπιδείκνυμεν*. Is. Frag. 1 : 7 ; *εἰςιέναι περὶ ταύτης ἧς νῦν εἰςέρχεται*, Dem. de Fals. Leg. 211, p. 407 ; *ὡς περὶ μὲν τινῶν ὧν αὐτὸς βούλεται* Id. in Aphob. 3, 14, p. 848 ; *οἷς τοσούτων πέρι σκέψις, ὅσων ἡμῖν πρόκειται*. Plat. Pol. 7, 533, E ; *ἐπορεύετο διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν ὥνπερ ὁ Πέρσης τῷ παμπληθεῖ στόλῳ* Ages. 2 : 1 ;—*γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον ὕνπερ οἱ τετρακόσιοι ξυνίσταντο*. Thuc. 8 : 73 ; *τοῦ αὐτοῦ ἕνεκά ἐστιν οὗπερ καὶ τοὺς δούλους εἴργουσιν ἀπὸ τῶν ὅπλων*. Lac. 12 : 4.

Instances of its Repetition in this case are : with *ἐν*, Cyr. 1 : 2, 4 ; Comm. 3 : 3, 6 ; Thuc. 2 : 86 ; 7 : 49 ; Lys. in Agor. 93, 138 ; in Frum. 14, p. 165 ; Isocr. Pan. 169, p. 76 ; Areop. 48, p. 149 ; Plat. Apol. 18, C ; Gorg. 484, B ; Phæd. 76, D (Riddell) ; with *εἰς*, Lyc. in Leocr. 129, p. 166 ; with *πρός*, Isocr. de Perm. 187 ; with *ἀπό*, Vect. 4 : 13 ; Symp. 213, C ; with *παρά*, Isocr. Euag. 74, p. 204 ; with *ἐκ*, Æschin. in Tim. 154, p. 22 ; with *περί*, Lys. in Sim. 37, p. 99 ; with *ὑπέρ*, Dem. in Onet. 1, 29, p. 872 ; Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65 ; and it is regularly repeated when the Relative clause stands first ; as, *ἐν ᾧ μὲν ἂν ὑμᾶς γιγνώσκῃς ἀσθενεστάτους γιγνομένους, ἐν τούτῳ μάλιστα φυλάττεσθαι· ἐν ᾧ δ' ἄν—ἐν τούτῳ κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 36 ; *ἐν ᾧ δὲ ἡ μὲν βουλὴ ἐκάθητο—ἐν τούτῳ κτἔ.* Hel. 5 : 2, 29 ; *ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πυλει—ἐν τούτοις·* Dem. de Cor. 278, p. 318 ; *οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε—ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι*. Æschin. adv. Ctes. 211, p. 84 ; *ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεῖλε Φωκέας, ἀπὸ ταύτης κτἔ.* Dem. Phil. 3. 19, p. 115 ; *ἐξ οὗ φίλος εἶναι προςποιεῖται, ἐκ τούτου πλεῖστα καὶ ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν·* Dem. in Aristocr. 193, p. 685 ; *Οὐκ ἔστιν—συντομώτερα ὁδὸς περὶ ὧν βούλει δοκεῖν φρόνιμος εἶναι ἢ τὸ γενέσθαι περὶ τούτων φρόνιμον*. Cyr. 1 : 6, 22 ; *περὶ ὧν ἂν φῶσι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, καὶ περὶ τούτων προκατηγορούντων ἀκροᾶσθε, τί ἄν τις λέγοι*; Dem. de Chers. 23, p. 95 ; *περὶ ὧν δὲ παρακληθῆναί με σὺ φῄς, περὶ τούτων ἀποφανοῦμαι*. Isocr. Panath. 262, p. 288 ; *Περὶ ὧν ἄρα ἄκων τἀναντία ἀποκρίνει—περὶ τούτων οὐκ οἶσθα*. Plat. Alcib. 1, 117, A ; *δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονε, διὰ τούτων ἐλπίζετε κτἔ.* Dem. Ol. 2, 26, p. 25 ; *δι' ἃ δ' ἂν καὶ μηδ' ὁτιοῦν ἀδικῶν τις ἔδειτε, διὰ ταῦθ' οὗτος οἴεται σωθήσεσθαι*. Id. in Aristog. 1, 5, p. 771.

(*d*) The Preposition is omitted with one of the members of a Comparison ; as (1), often with *ὡς* : *ὡς ἐν κατόπτροις αὐτῶν ταῖς πράξεσιν ἡγήσω καθεωρακέναι κτἔ.* Plat. de Leg. 10, 905, B ; *ὡς ἐς πατρίδα ταύτην—πέμψαντες κτἔ.* Thuc. 4 : 41 ; *εἰςαγαγόντα αὐτοὺς ὡς εἰς δικαστὰς ἡμᾶς* Plat. Tim. 27, B ; *λέξατο οὖν πρός με—ὡς φίλον* 3 : 3, 2 (Dindorf) ; *ὡς πρὸς φίλους μοι ὄντας τοὺς θεοὺς οὕτω διάκειμαι* Cyr. 1 : 6, 4 ; *ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους παρασκευάζεσθαι χρή* Thuc. 1 : 84 ; *ὡς πρὸς παῖδας ἡμᾶς παιζούσας* Plat. Pol. 8, 545, E ; *ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον αὐτῶν ἕκαστος εἶσι τὸ ἄρχειν* ib. 7, 520, E ; *ὡς παρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας Ἀθηναίους ἀδεῶς ἀπίεναι* Thuc. 6 : 50 ; *ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας—βουλεύεσθαι* Plat. Pol. 3, 414, E ; Protag. 352. B ; *οὐ περὶ τριῶν ὡς ὄντων αὐτῶν σκεπτέον* Id. Soph. 254, E ; *καὶ οὕτω δὴ περὶ θαυμάτων ὡς ὄντων ἡμῶν ὁ μῦθος ἀρετῆς σεσωσμένος ἂν εἴη*, Id. de Leg. 1, 645, B ; *περὶ οὐδὲν οὕτω τῶν ὄντων ἐσπούδαζον ὡς τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμεῖν* Isocr. Panath. 188, p. 272 ; *περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν ὡς ἔργον ἑαυτῶν*, Plat. Pol. 330, C ; *ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει*. 1 : 3, 14 ; 4 : 1, 8 ; 5 : 4, 2 ; *Μὴ οὖν*

ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύεσθε, Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90 ; (2) sometimes with *ὥσπερ* : *ὥσπερ εἰς ϑηρία ἀνϑρώπους ἐμπεσών* Plat. Pol. 6, 496, D ; *ὥσπερ πρὸς ϑεοὺς ἔχειν τοὺς ἐν ἑκάστοις ἄρχοντας* Id. Theæt. 170, A ;—*ἐκπέμπουσι, μετ' αὐτῶν δὲ ὥσπερ Ἀγησιλάου εἰς τὴν Ἀσίαν τριάκοντα Σπαρτιατῶν*. Hel. 5 : 3, 8 ; *ῥᾳδίως ὥσπερ δι' αὐλῶνος τοῦ σώματος* Plat. Tim. 9, A ; *ὥσπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν συμβιβαζόντων* Id. Protag. 337, E ; and (3) often with *ἤ, than* : *οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, γενέσθαι ἢ ὑμῖν*, Thuc. 3 : 53 ; *πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας* Id. 8 : 8 ; *πρὸς τοὺς—ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι ἢ Συρακοσίους* Id. 7 : 47; Dem. Phil. 3, 63, p. 127; *ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε μᾶλλον ἢ τῶν ξυμπάντων τε καὶ τῇ ὑμετέρᾳ αὐτῶν κινδυνεύσαντας*. Thuc. 6 : 82; *μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἀγαθοῖς*. Isocr. Pan. 168, p. 76 ; *ἀσφαλέστερον ἡγήσατο ἐπ' εἴκοσι ναῦς—πλεῦσαι ἢ ἄλλοθι δέκα* Hel. 5 : 1, 20 ; *ἐφ' ὑμᾶς προτέρους ἦλθον ἢ Θηβαίους* Dem. pro Megalop. 19, p. 207 ; *εἰ μὲν γὰρ ἐπ' ἄλλο τι ταύτην τὴν ἄδειαν ἐλάμβανε—ἢ τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, κτἔ*. Id. in Aristocr. 128, p. 662 ; *πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων ἢ τῶν ἀγώνων* Id. de Cor. 262, p. 314 ; *ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν* Thuc. 7 : 77; *ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο*, Id. 8 : 96 ; Dem. Phil. 3, 15, p. 114 ; Isocr. Pan. 51, p. 51 ; Plat. Phæd. 110, C ; *αἰσχύνην αἰσχίω μεῖ' ἀνοίας ἢ τύχης προσλαβεῖν* Thuc. 5 : 111 ; *ἣν μετὰ πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποιήσασθε* Dem. de Fals. Leg. 84, p. 367; *οὐ περὶ τῆς Κερκύρας νῦν τὸ πλέον ἢ καὶ τῶν Ἀθηνῶν* Thuc. 1 : 36 ; 5 : 110 ; 6 : 34 ; *νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος* Id. 3 : 44 ; *ἆρα δι' ἄλλου του ἢ οὑπερ εἰκός τε καὶ δικαιότατον*, Plat. Crat. 438, E ; *δι' Ἀμφίπολιν ἢ τι τοιοῦτον* Dem. de Pace 14, p. 60 ; 16, p. 61 ; so with *εἰ μή* ; as, *οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν εἰ μὴ τὴν ἄριστα πλέουσαν* Lys. Accept. Mun. Def. 7, p. 162.

(*e*) The Preposition is very often omitted, especially by Plato, in the Answer to a Question containing the Preposition, and also in Rhetorical Interrogation ; as, *Καὶ ἐᾶσαι αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος· ποίοις* ; Lyc. in Leocr. 143, p. 168 ; *τὸ γὰρ ἑστὸς ἐν τῷ αὐτῷ τινι δεῖ ἀεὶ εἶναι. Τῷ αὐτῷ· πῶς γὰρ οὔ* ; Plat. Parm. 163, E ; *Εἰς δὴ τὰς εἰκόνας ἐπανίωμεν πάλιν, —Ποίας* ; *Τὸν γενναῖον κυβερνήτην κτἔ*. Id. Polit. 297, E ; de Leg. 10, 901, A ; *ὁμολογεῖταί γε παρὰ πάντων μέγας ϑεὸς εἶναι. Τῶν μὴ εἰδότων, ἔφη, πάντων λέγεις ἢ καὶ τῶν εἰδότων* ; *Ξυμπάντων μὲν οὖν*. Id. Symp. 202, B ; *ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ἠρωτᾶτε αὐτὸν ποίους* ; *Οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο*. Lyc. in Leocr. 143, p. 168 ; *δεῖ καϑ' ἑτέραν ὁδὸν πορευϑῆναί τινα. Ποίαν δή* ; Plat. Polit. 268, D ; *ἀπαλλαγῶμεν ἐκ τῶν ϑεῶν. Τῶν γε τοιούτων, —εἰ βούλει*. Id. Crat. 408, D ; Polit. 295, B ; *περὶ δὲ τοῦ μεγίστου τε καὶ ἀρχηγοῦ πρώτου δὴ σκεπτέον. Τίνος δὴ λέγεις* ; Id. Soph. 243, D ; *Τί δὲ περὶ τῆς τοιᾶςδ' αὖ δυνάμεως διανοητέον* ; *Ποίας* ; *Τῆς ὡς κτἔ*. Id. Polit. 304, E ; *Τίνος δέ, ἦ δ' ὅς, πέρι λέγεις* ; *Ἀγριότητός τε καὶ σκληρότητος καὶ αὖ μαλακίας τε καὶ ἡμερότητος* Id. Pol. 3, 410, C ; *Πῶς οὖν ἔχεις δόξης τοῦ τοιοῦδε πέρι* ; *Τίνος δή* ; *Τοῦ ὑπολαμβάνειν κτἔ*. ib. 5, 456, D ; *Καὶ ἡ ἰατρικὴ ἄρα—περὶ λόγους ἐστί. Ναί. Τούς γε περὶ τὰ νοσήματα* ; Id. Gorg. 450, A ; *διὰ σοφίαν τινὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἔσχηκα. Ποίαν δὲ σοφίαν ταύτην* ; Id. Apol. 20, D ; *Ὑπὸ τίνος* ; *φήσει. Τοῦ ἀγαϑοῦ, φήσομεν, νὴ Δία*. Id. Protag. 355, C ; *Ἔχοις ἄν, ἔφη, ὦ νεανία, εἰπεῖν ἡμῖν ὅτου ἕνεκα ἐπεϑύμησας ἱππαρχεῖν* ; *Οὐ γὰρ δὴ τοῦ πρῶτος τῶν ἱππέων ἐλαύνειν· —Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ γνωσϑῆναί γε· Comm. 3 : 3, 1 ; Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὀφϑαλμῶν τίνος ἕνεκα δεόμεϑα* ; *Δῆλον, ἔφη, ὅτι τοῦ ὁρᾶν*. Symp. 5 : 5 ; Plat. Men. 80, C ; *ὁρίσατέ μοι μέχρι πόσων ἐτῶν δεῖ νομίζειν νέους εἶναι τοὺς ἀνϑρώπους.—"Οσουπερ εἶπε χρόνου βουλεύειν οὐκ ἔξεστιν, ὡς οὔπω φρονίμοις οὖσι· Comm. 1 : 2, 35.

Instances of its Repetition in such cases are : with *ἐν*, Comm. 3 : 7, 3 ; Dem. de Cor. 278, p. 318 ; Plat. Pol. 4, 428, D ; with *ἐπί*, ib. 1, 341, D ; with *παρά*, Comm. 3 : 1, 28 ; with *ἐκ*, Æschin. in Tim. 154, p. 22 ; Plat. Gorg. 454, E ; Polit. 295, B ; with *περί*, Æschin. adv. Ctes. 210, p. 84 ; with *διά*, Plat. Polit. 269, D ; and instances both of its Repetition and of its Omission in the same connection are : *Ἐκ τῶν νῦν γοῦν, ὦ ξένε, εἰρημένων. Μᾶλλον δέ γε, ὦ βέλτιστε, ἐκ τῶν μελλόντων ῥηϑήσεσθαι. Τίνων δή* ; *Τῶν τοιῶνδε*. Plat. Polit. 295, B ; *Περὶ δὴ τούτων αὐτῶν ὁ λόγος ἡμῖν, οἶμαι, γιγνόμενος ὀρϑῶς ἂν γίγνοιτο. Τίνων* ; *Μήκους τε πέρι καὶ βραχύτητος κτἔ*. ib. 283, C ; Gorg. 449, D ; *περὶ τί τῶν ὄντων ἐστὶν ἐπιστήμη* ; *Περὶ λόγους. Ποίους τούτους, ὦ Γοργία* ; ib. 450, D.

(*f*) The Preposition is commonly omitted in cases of Apposition, but (1) it is sometimes repeated, especially with a Specification ; as, *ἐν τῷ ὄρει ἐν Ναρϑακίῳ* Hel. 4 : 3, 8 (Breitenbach) ; *στήλην—τὴν μὲν ἐν Λακεδαίμονι—ἐν Ἀμυκλαίῳ, τὴν δὲ ἐν Ἀϑήναις ἐν πόλει* Thuc. 5 : 23 ; 5 : 18 ; *ἐν τοῖς ἔργοις ἐν Μαρωνείᾳ* Dem. Exc. adv. Pantæn. 4, p. 967 ; *ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ* Lys. in Andoc. 14, p. 104 ; *ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ ἣν κτἔ*. Æschin. adv. Ctes. 196, p. 82 ; *ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι—γενέσθαι ἢ ὑμῖν*, Thuc. 3 : 53 ; *ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πυκνὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν κτἔ*. Æschin. adv. Ctes. 34, p. 58 ; *εἰς δὲ τοὺς Δρίλας προϑύμως ἦγον, —εἰς χωρία τε ὀρεινὰ καὶ δύσβατα* 5 : 2, 2 ; *εἰς τὸν ἱππόδρομον εἰς Γαιάοχου* Hel. 6 : 5, 30 ; *εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν* Æschin. adv. Ctes. 145, p. 74 ; *εἰς τὴν ὀρχήστραν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου* ib. 176, p. 79 ; *οὐ πρὸς τοὺς νῦν ὥρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτόν, πρὸς ὄντινα βούλει τῶν ἀπάντων* Dem. de Cor. 319, p. 331 ; *ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς* Thuc. 6 : 82 ; *μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων—, μετὰ ϑειλίας καὶ τῆς—ζηλοτυπίας* Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65 ; *ὁ κιϑαριστὴς δεινὸν δῆπου ποιεῖ λέγειν περὶ οὗπερ καὶ ἐπιστήμονα, περὶ κιϑαρίσεως*. Plat. Protag. 312, E ; *δι' Ἀνδρωτίωνα δὲ καὶ Γλαυκέτην καὶ Μελάνωπον καινὸν δεῖ γενέσθαι νόμον, διὰ τοὺς ἐλαυνόντας καὶ ψήφῳ κεκριμένους* Dem. in Timocr. 137, p. 743; *ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν ἐν Σαλαμῖνι* Lys. Or. Funeb. 35, p. 194 ; (2) it is regularly repeated in cases of Apposition to a Demonstrative Pronoun ; as, *ἐν τούτῳ ἐστὶ τὸ ἡδέως ζῆν, ἐν τῷ ὡς πλεῖστον ἐπιῤῥεῖν*. Plat. Gorg. 494, B ; Protag. 356, D ; *αἱ ἐπὶ τούτου πράξεις ἅπασαι, ἐπὶ τοῦ ἀλύπως ζῆν καὶ ἡδέως*. ib. 358, B ; *οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάϑηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ χαρίζεσθαι τὰ δίκαια*, Id. Apol. 35, C ; Pol. 1, 341, D ; *σπουδὴ οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἐσπουδασμένη, ἐπὶ τοῖς ἕνεκά του παρασκευαζομένοις*, Id. Lys. 219, E ; *Παρ' ἐκείνων οἶμαι, ἔφη, παρὰ τῶν μηδέποτε πολεμίων γεγενημένων*, Cyr. 3 : 1, 28 ; *τὸν Αἰνείαν κατὰ τοῦτ' ἐνεκωμίασε, κατὰ τὴν τοῦ φόβου ἐπιστήμην*, Plat. Lach. 191, B ; *ἐκ τούτων οἱ ὀνομαστοὶ γίγνονται, ἐκ τῶν ἐπιτηδευσάντων* ib. 183, C ; *περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον*, Lys. in Sim. 25, p. 98 ; *διὰ τὸ ῥᾳδίως ἐξαπατᾶσθαι τὸν δῆμον, διὰ τοῦϑ' οὕτως ἔϑηκε τὸν νόμον*. Dem. in Lept. 3, p. 458 ; in Timocr. 60, p. 719; *Τὸ δὲ μέχρι τούτου ἀστρονομίαν μανϑάνειν, μέχρι τοῦ—γνῶναι*, Comm. 4 : 7, 5 ; Plat. de Leg. 2, 670, D.

(*g*) The Preposition is regularly repeated with the Double Copulative, *καί—καί* ; as, *καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ᾠδαῖς* Cyr. 1 : 4, 25 ; Plat. Gorg. 461, C ; Isocr. de Big. 49, p. 357; *Καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰατρικῇ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνϑρωπείοις καὶ τοῖς ϑείοις κτἔ*. Plat. Symp. 187, E ; *καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμαις* Cyr. 8 : 7, 3 ; Hipp. 9 : 9 ; *—καὶ ἐν σώματι εἶναι καὶ ἐν ψυχῇ* Plat. Gorg. 464, A ; *καὶ εἰς φρούρια καὶ εἰς λοχαγίας* 1 : 4, 15 ; Vect. 4 : 9 ; Thuc. 2 : 36 ; *καὶ εἰς ϑεοὺς καὶ εἰς φίλους καὶ εἰς ξένους*· Cyr. 8 : 3, 44 ; *καὶ εἰς τὸ ταχὺ μανϑάνειν ἃ δέοι καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκασα ποιεῖν*. ib. 1 : 3, 1 ; *καὶ εἰς πόλεις ἃς ἂν βούλωνται—καὶ εἰς τὰς κοινὰς πανηγύρεις*, Hi. 1 : 11 ; *καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός* Æschin. adv. Ctes. 169, p. 77;

καὶ ἀρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων Antiph. Or. 1, 25, p. 114 ; *καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς Ἀπολλωνιάτας* Hel. 5 : 2, 13 ; Dem. de Cor. 8, p. 227; Plat. Gorg. 451, C ; *καὶ πρὸς τὸ εὖ ἐξαπατᾶν καὶ πρὸς τὸ εὖ πλεονεκτεῖν,* Cyr. 1 : 6, 32 ; *καὶ πρὸς λιμὸν καὶ πρὸς δίψαν καὶ πρὸς ῥῖγος,* ib. 2 : 3, 13 ; *καὶ παρ' ὑμῶν καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων* Isocr. Pan. 137, p. 68 ; Plat. Gorg. 470, B ; Pol. 10, 612, D ; *καὶ παρὰ Θηβαίων καὶ παρὰ τῶν—Λακεδαιμονίων καὶ παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως* Dem. de Cor. 202, p. 295; *καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις* Comm. 2 : 1, 32 ; Plat. Pol. 2, 366, B ; Symp. 188, D; *καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν* Dem. de Cor. 18, p. 231 ; *καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν* 1 : 1, 7; 3 : 2, 13 ; Hel. 1 : 6, 9 ; ib. 2 : 2, 20 ; ib. 4 : 8, 4 ; Comm. 3 : 5, 11 ; Œc. 5 : 15; Vect. 1 : 5 ; Dem. in Polycl. 5, p. 1207; Plat. Alc. 2, 148, D; *καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν* Thuc. 4 : 118; 5 : 18; 5 : 47; 7 : 56; *καὶ κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν* Hel. 4 : 4, 8 ; *καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ,* ib. 1 : 4, 13 ; *καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης* Thuc. 3 : 18 ; *καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων* Æschin. adv. Ctes. 260, p. 90 ; *καὶ σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις παισὶ* 1 : 9, 2 ; *καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Σικελίᾳ* Comm. 1 : 4, 17; Œc. 19 : 16 ; Dem. in Eubul. 6, p. 1301 ; Isocr. Pan. 78, p. 56 ; 113, p. 64 ; Plat. Symp. 173, E ; Phæd. 97, D ; *καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευτηκότας καὶ περὶ θεούς.* Id. Symp. 188, C ; *καὶ διὰ πυρὸς καὶ διὰ παντὸς κινδύνου* Œc. 21 : 7; *καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι καὶ διὰ τὸ βούλεσθαι κτἔ.* 5 : 1, 13 ; *καὶ ἀντ' ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ πατέρων καὶ ἀντὶ παίδων* Cyr. 8 : 2, 9 ; *καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ* 5 : 6, 28 ; Cyr. 3 : 3, 13 ; ib. 8 : 3, 47; Dem. in Aristocr. 134, p. 664 ; Lyc. in Leocr. 146, p. 168; *καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπ' ἀνθρώπων* Apol. 18; *καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος καὶ ὑπ' ἄλλων Ἑλλήνων πολλῶν* Dem. de Cor. 257, p. 313 ; Plat. Gorg. 452, D ; so with *τε—τε* ; as, *ὑπό τε τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπό τε τῶν ψηφισαμένων* Antiph. Tetral. 2, 1, 1, p. 120.

Instances of its Omission after the first word in this case are : *καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ* Lys. de Cæde Erat. 2, p. 92 ; *καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν—πραγμάτων* Æschin. adv. Ctes. 159, p. 76 ; *καὶ περὶ αὐλήσεως καὶ τῶν ἄλλων* Plat. Men. 90, D ; *καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, καὶ αἰσχρῶν καὶ καλῶν κτἔ.* Id. Crit. 47, C ; *τοὺς καὶ περὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους ἐξημαρτηκότας* Isocr. Panath. 105, p. 254 ; *καὶ περὶ τὸ φιλοκερδὲς καὶ τὸ φιλόνεικον* Plat. Pol. 9, 586, D ; *καὶ διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιουτότροπα* Thuc. 8 : 84 (Bekker) ; *καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν* Id. 3 : 67; *καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν* Id. 5 : 60.

(*h*) The Preposition is regularly repeated with the Double Copulative, *οὐ μόνον—ἀλλὰ καί*, and its modifications ; as, *ταῦτα οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑμετέροις ἔθεσιν ὥρισται,* Dem. de Cor. 114, p. 264 ; *οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις—ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδίοις,* Plat. Phædr. 261, A ; Alcib. 1, 104, B ; *οὐκ εἰς ἃ δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἃ κτἔ.* Œc. 3 : 5 ;—*μετρητὰ προσαναγκαστέον γίγνεσθαι μὴ πρὸς ἄλληλα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τοῦ μετρίου γένεσιν* Plat. Polit. 284, C ; *τὸν τοίνυν οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν ἔχειν,* Dem. in Mid. 50, p. 530 ;—*ποιεῖτε, οὐ μόνον κατὰ τοὺς νόμους—, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας ἐν αἷς κτἔ.* ib. 51, p. 530 ; *οὐ περὶ Συρίας μόνον ἀγωνιούμεθα, —ἀλλὰ καὶ περὶ Λυδίας,* Cyr. 6 : 2, 22 ; *ὃς οὐ μόνον περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ γυναικὸς καὶ περὶ πάντων τῶν τέκνων δουλείας φοβεῖται* ib. 3 : 1, 25 ; *οὐδὲ περὶ Κύπρου μόνον δεδιώς, ἀλλὰ πολὺ περὶ μειζόνων,* Isocr. Euag. 60, p. 201 ; *χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς,* 7 : 4, 4 ; *μὴ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα—ἀλλὰ καὶ παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων* Lys. in Frum. 20, p. 166 ; so with *ὁμοίως* ; as, *ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς* Plat. Phileb. 13, B ; *ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης* Dem. in Mid. 51, p. 530.

(*i*) The Preposition is sometimes repeated with the Double Copulative, *τε—καί*, and sometimes omitted after the first word ; as, (1) repeated, *ἔν τε τῷ κλήρῳ καὶ ἐν τῇ χειροτονίᾳ* Ath. 1 : 2 ; Thuc. 1 : 7; Dem. de Cor. 109, p. 263 ; Ol. 3, 25, p. 35 ; Lys. Or. Funeb. 49, p. 195 ; Plat. Pol. 2, 382, E ; *ἔν τε τῇ Ἀσίᾳ πολλὰς ἔχοντες πόλεις καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄλλας κτἔ.* 7 : 1, 27; Thuc. 1 : 105 ; 2 : 39 ; *αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἵ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ ἐν τοῖς—ἔργοις* Plat. Phæd. 86, C ; Menex. 245, E ; *ἐς τε τὸ σῶμα καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον ἀὔξειν* Thuc. 1 : 17; *πρὸς ὑμῶν τε τῶν Λακεδαιμονίων καὶ πρὸς αὐτοῦ* 7 : 6, 39 ; *πρός τε χειμῶνα καὶ πρὸς πολεμίους* Dem. in Polycl. 21, p. 1213 ; Lys. de Pec. Publ. 5, p. 148 ; *πρός τε τἆλλα ἐξηρτύσαντο ὡς ἕκαστα καὶ πρὸς τοῦτο·* Thuc. 7 : 65 ; *τῷ πρός τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν,* Lyc. in Leocr. 15, p. 149 ; *αὐτή τε πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις* Plat. Pol. 4, 428, D ; *ἐπί τε τούτοις ἅμα καὶ ἐπ' ἐκείνοις* Id. Soph. 247, D ; *παρά τε ἐκεῖνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον* Thuc. 8 : 97; *κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν* Hel. 2 : 4, 28 ; Plat. Menex. 241, A ; *κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν* Thuc. 1 : 24 ; 4 : 8 ; *κατά τε πόλεμον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην δίαιταν* Plat. Tim. 18, C ; 19, C ; Criti. 112, E ; *ἀπό τε τῆς ἡδονῆς συγκεκραμένη ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης* Id. Phæd. 59, A ; *ἀπὸ τῆς προκειμένης τε ξυμμαχίας εἴρξουσι καὶ ἀπὸ τῆς ἀλλοθέν ποθεν ὠφελίας* Thuc. 1 : 35; *ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης* Id. 3 : 109 ; 4 : 11 ; *τούς τε ἐκ βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου* Æschin. in Ctes. 9, p. 55 ; *περί τε ἡμῶν καὶ περὶ αὐτοῦ* Cyr. 4 : 5, 20; ib. 1 : 6, 16 ; Dem. Chers. 67, p. 106 ; *περί τε τῆς πόλεως καὶ περὶ εὐκλείας καὶ περὶ τῆς ψυχῆς.* Hipp. 1 : 19 ; *φοβούμενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, ἣν γὰρ ἐκείνων καὶ φόρον ἐκείνοις ἔφερον, καὶ περὶ τῆς χώρας,* 5 : 5, 7 ; *τὴν περὶ Ἀρχίαν τε τὸν πολεμαρχοῦντα καὶ τὴν περὶ Φίλιππον τυραννίδα* Hel. 5 : 4, 2 (Breitenbach, Sauppe); *διά τε τῆς ψυχῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος* Hi. 1 : 5; *διά τε τὸ πλῆθος τῶν τεχνῶν καὶ διὰ τὸ ναυτικόν.* Ath. 1 : 12 ; Hel. 1 : 1, 27; Thuc. 8 : 87; *ὑπέρ τε τῶν ὑπὸ ταῖς οἰκίαις καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῷ τείχει θεμελίων.* Hel. 5 : 2, 5; *ὑπό τε τοῦ τοιούτου καὶ ὑπὸ τῶν Θηβαίων* κτἔ.Thuc. 4 : 96; 7 : 56;—*ὑπό τε Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐρβαλλόντων παυστρατιᾷ ἐς τὴν χώραν, καὶ ὑπὸ τῶν σφετέρων φυγάδων* κτἔ. Id. 4 : 66 ; *ὑπὸ βασιλέως τε παιδὸς καὶ ὑπὸ στρατηγοῦ* Cyr. 2 : 1, 13; (2) omitted after the first word, *ἔν τε προτέρῳ νόμῳ καὶ τούτῳ* Dem. in Aristocr. 29, p. 630 ; *ἔν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ σῇ παιδεύσει* Isocr. Pan. 159, p. 74 ; *ἔν τε τῷ θερμοτέρῳ καὶ ψυχροτέρῳ* Plat. Phileb. 24, B ; *ἐν τοσαύτῃ τε ἀγρυπνίᾳ καὶ λύπῃ* Id. Crit. 43, B ; *εἴς τε τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους* 1 : 8, 14 ; Plat. de Leg. 7, 796, D ; *διήκοντες ἐς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω,* Thuc. 3 : 21 (Poppo) ; *πρός τε ψύχη καὶ θάλπη* Comm. 2 : 1, 6 ; *πρός τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τἆλλα ἀνθρώπινα πράγματα* ib. 4 : 2, 27; Thuc. 1 : 18 ; Dem. in Aristocr. 170, p. 677; *πρός τε Περδίκκαν πολεμεῖν τῇ παρούσῃ δυνάμει καὶ τὰ ξυναφεστῶτα χωρία* Thuc. 1 : 59; *παρά τε νυκτοθηρῶν καὶ κυβερνητῶν καὶ ἄλλων πολλῶν* Comm. 4 : 7, 4 ; *τά τε κατὰ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν ἰατρικήν* Plat. Phæd. 94, D ; *ἀπό τε τῶν νεῶν καὶ τῆς γῆς* Hel. 1 : 1, 3 ; *ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης* Thuc. 8 : 56 ; Isocr. ad Dem. 25, p. 7; Plat. Pol. 2, 365, E ; *ἐκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος* Thuc. 1 : 31; *ξύν τε γὰρ γυναιξὶν καὶ παισὶν* Id. 3 : 104; *περί τε τῆς ἀπολογίας καὶ τῆς τελευτῆς τοῦ βίου* Apol. 1 ; *περί τε τοῦ δικαίου καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδίκου τε καὶ ἀδικίας* Plat. Pol. 1, 343. C ; *περί τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμονοίας τῆς* κτἔ. Isocr. Pan. 3, p. 41 ; *περί τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀκαρνᾶνας καὶ τὴν ταύτῃ ἤπειρον* Thuc. 1 : 5 ; *περὶ εὐεξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν* Plat. Gorg. 450, A ; Symp. 188, B ; *ἀμφὶ ὅπλα τε καλὰ καὶ ἵππους ἀγαθοὺς καὶ οἰκίας καὶ κατασκευὰς μεγαλοπρεπεῖς* Vect. 4 : 8 ; *διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους* Thuc. 1 : 6 ; *ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ χιόνος* 5 : 3, 3 ; Hel. 5 : 1, 5 ; Thuc. 1 : 49 ; 1 : 54 ; 5 : 115 ; Isocr. Panath. 105, p. 254; *ὑπό τε τῶν πολέμων καὶ στάσεων καὶ λιμοῦ* Hel. 1 : 4, 9.

(*j*) The Preposition is regularly repeated in cases of Asyndeton; as, —*ἐν ταῖς εὐθύναις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις κρίσεσιν·* Dem. de Cor. 124, p. 269; *πολὺ σφαλερώτατον εὑρήσομεν ἐν ὥραις πάσαις, ἐν πνεύμασιν, ἐν διαίταις σωμάτων, ἐν τρόποις ψυχῶν, ἐν ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὔ, πλήν, ὅ τί περ εἶπον νῦν δή, κακοῖς·* Plat. de Leg. 7, 797, D; —*ἐκπέμπωμεν πρέσβεις πανταχοῖ, εἰς Πελοπόννησον, εἰς Ῥόδον, εἰς Χίον,* Dem. Phil. 3, 71, p. 129; *Ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς.* Æschin. adv. Ctes. 202, p. 82; *οὐδαμοῦ πώποθ'—ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν παρὰ Φιλίππου πρέσβεων, οὐκ ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐξ Ἀμβρακίας, οὐκ ἐξ Ἰλλυριῶν, οὐ παρὰ τῶν Θρᾳκῶν βασιλέων, οὐκ ἐκ Βυζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν οὐδαμόθεν, οὐ τὰ τελευταῖα ἐκ Θηβῶν,* Dem. de Cor. 244, p. 308; *ὁρῶν σε ἀμφ' ἵπποις ἔχοντα, ἀμφ' ἅρματα, ἀμφὶ μηχανάς, ἡγούμενον, κτἔ.* Cyr. 7 : 5, 52; *τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο οὐ διὰ τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς, οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν,* Æschin. adv. Ctes. 137, p. 73.

(*k*) With Disjunctives the Preposition is repeated; as, (1) more frequently with the Single Disjunctive, *ἤ, or: ἐν γῇ ἢ ἐν θαλάττῃ* Plat. Pol. 7, 529, C; Gorg. 456, B; *οἷον ἐν ζώῳ ἢ ἐν γῇ ἢ ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ* Id. Symp. 211, A; *εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτικάς* ib. 184, B; Id. Pol. 3, 415, C; *ἅπτεσθαι κατὰ ὀρχήσεις ἢ κατὰ μελῳδίας,* Id. de Leg. 7, 798, E; *ἐξ ἧς τὸ πιστεύειν γίγνεται ἄνευ τοῦ εἰδέναι ἢ ἐξ ἧς τὸ εἰδέναι;* Id. Gorg. 454, E; *ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος ἢ περὶ ναυπηγῶν ἢ περὶ ἄλλου τινός κτἔ.* ib. 455, B; *ὁ δὲ διὰ οἰκείαν ἄνοιαν ἢ δι' ἀκράτειαν ἡδονῶν κτἔ.* Id. de Leg. 11, 934, A; *ὅσα μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἢ ὑφ' ἡμῶν ἔπασχον* Dem. Phil. 3, 10, p. 118; *οἱ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου* Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59; but it is also omitted after the first word; as, *ἐν φόβοις δειλίας ἤ τισιν ἐπιθυμίαις ἢ φθόνοις ἢ θυμοῖς κτἔ.* Plat. de Leg. 11, 934, A; *ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους* Thuc. 1 : 44; 5 : 47; *οὐδ' ὅταν τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως ἢ λιμένων κατασκευῆς ἢ νεωρίων,* Plat. Gorg. 455, B; *δι' Ὡρωπὸν ἤ τι τῶν ἰδίων* Dem. de Pace 16, p. 61; Plat. Polit. 295, D; *Ἀλλὰ δι' οἰκείων ἄνοιαν ἢ μανίαν;* Id. Pol. 2, 382, E; *ὑπὲρ σωτηρίας ἢ ἐλευθερίας* Dem. de Cor. 99, p. 259; *ὑπὸ νόσων ἢ γήρως* Plat. de Leg. 11, 928, E; so with *εἴτε*; as, *τό—ὑπερβαλλόμενον ὑπ' αὐτῆς ἐν λόγοις εἴτε καὶ ἐν ἔργοις ἆρ' οὐκ αὖ λέξομεν ὡς ὄντως γιγνόμενον,* Id. Polit. 283, E; (2) with the Double Disjunctives *ἤ—ἤ, πότερον—ἤ,* the Preposition is regularly repeated; as, *καὶ ἦν τις ἢ ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν ἐλλίπῃ τι* Cyr. 1 : 2, 14; *Αἱ δ' οἰκήσεις αὐτῷ πότερον ἐν ἐχυροῖς χωρίοις εἰσὶν ἢ καὶ που ἐν εὐεφόδοις;* ib. 2 : 4, 13; ib. 1 : 6, 37; Symp. 5 : 3; Plat. Polit. 271, C; *καὶ ὅσα—πέμποι τις ἢ ὡς εἰς πόλεμον ἢ ὡς εἰς καλλωπισμόν,* 1 : 9, 23; *ὁπότε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο διατελέσαι ἢ πρὸς χιλόν* 1 : 5, 7; *—πότερον ὑμῖν ἐνδοξοτέρα δοκεῖ ἡ πόλις εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων,* Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79; *ἢ παρὰ θεῶν τινος ἢ παρὰ τούτου τοῦ γνόντος* Plat. de Leg. 1, 645, B; *ἢ παρὰ Γοργίᾳ ἢ παρ' ἄλλῳ ὁτῳοῦν* Id. Gorg. 452, C; *ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν* Andoc. de Myst. 101, p. 13; *ἐβουλεύοντο—πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ πορευθῆναι* 5 : 10, 4; *εἴ τινα οἶσθα ὑπ' ἐμοῦ γεγενημένον ἢ ἐξ εὐσεβοῦς ἀνόσιον, ἢ ἐκ σώφρονος ὑβριστὴν ἢ κτἔ.* Apol. 19; *Πότερα δ' ἡγεῖ—ἄμεινον εἶναι σὺν τῷ σῷ ἀγαθῷ τὰς τιμωρίας ποιεῖσθαι ἢ σὺν τῷ σῇ ζημίᾳ;* Cyr. 3 : 1, 15; *ἢ περὶ τῶν παίδων ἢ περὶ ἄλλου του* Plat. Phæd. 115, B; *διοίσειν ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις ἢ περὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας* Isocr. de Perm. 187; Plat. Euthyphr. 5, D; *—ἀνηρώτων, εἴ τινες αὐτόθι περὶ γεωμετρίαν ἢ τινα ἄλλην φιλοσοφίαν εἰσί—ἐπιμέλειαν ποιούμενοι·* Id. Theæt. 143, D; *ἢ φθόνῳ διὰ φιλοτιμίαν ἢ βίᾳ διὰ φιλονεικίαν ἢ θυμῷ διὰ δυσκολίαν,* Id. Pol. 586, C; *τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδομένων;* 4 : 7, 6; *ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπό τινος ἄλλου* Plat. Symp. 185, C; *—γένοιτ' ἄν ποτε καὶ κακὸς ἢ ὑπὸ χρόνου ἢ ὑπὸ πόνου ἢ ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ ἄλλου τινὸς περιπτώματος* Id. Protag. 345, B; *οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι* 2 : 6, 13; so with *εἴτε—εἴτε* and its modifications; as, *εἴτ' ἐπὶ δυεῖν εἴτ' ἐφ' ὁπόσων δεῖ καλεῖσθαι,* Plat. de Leg. 8, 846, C; *εἴτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον εἴτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον* Id. Gorg. 513, A; *ἦν τε πρὸς ἕω ἦν τε πρὸς ἑσπέραν ἦν τε πρὸς ἄρκτον ἦν τε πρὸς μεσημβρίαν* Cyr. 1 : 1, 5.

Instances of its Omission here are: *ἢ ἐς πόλιν τινὰ ἢ ἰδιώτην* Thuc. 5 : 41; *ἢ περὶ σχήματος ἢ χρώματος* Plat. Men. 75, A; *ἢ περὶ Μέγαρα ἢ Βοιώτους* Id. Phæd. 99, A.

(*l*) With the Negative, the Preposition is regularly repeated; whether (1) Single, as, *ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί.* Dem. de Cor. 193, p. 292; *παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι τολμήσασιν.* Thuc. 4 : 98; *Κατὰ τὴν αὐτῶν ἄρα φύσιν καὶ αἱ πράξεις πράττονται, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν.* Plat. Crat. 387, A; *ἡ—εἰρήνη διὰ ταῦτ', οὐ δι' ἐμέ—ἐπράχθη.* Dem. de Cor. 20, p. 232; *πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ὑπὲρ ὑμῶν ἔπραξαν, εἴποιτ' ἄν, καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια.* Id. de Fals. Leg. 330, p. 447; or (2) Double; as, *οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι διέτριβον, οὐδ' ἐν ταῖς αὐλητρίσιν, οὐδ' ἐν τοῖς τοιούτοις συλλόγοις* Isocr. Areop. 48, p. 149; *οὔτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ οὔτ' ἐν ταῖς ἄλλαις* Thuc. 6 : 69; *οὔτ' ἐν εἰρήνῃ οὔτ' ἐν πολέμῳ* Æschin. adv. Ctes. 161, p. 76; *μηδ' ἔν τισι δημοτελέσι θυσίαις, μηδ' αὖ ἐν ἄθλοις μηδ' ἐν ἀγορᾷ μηδ' ἐν δικαστηρίῳ μηδ' ἐν ξυλλόγῳ κοινῷ μηδενί·* Plat. de Leg. 11, 935, B; *μήτ' ἐν ἑαυτῷ μηδέποτε μήτ' ἐν στρατιᾷ* Cyr. 1 : 6, 44; ib. 8 : 7, 25; *μηδέποτε μήτε ἐν τῇ βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ* Æschin. in Tim. 20, p. 3; Plat. Theæt. 280, B; *οὔτε ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς οὔτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων* Thuc. 1 : 31; *οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος* 2 : 3, 18; Thuc. 1 : 71; *οὔτε πρὸς τὰ τοιαῦτα οὔτε πρὸς τἄλλα* Dem. Phil. 3, 46, p. 122; *οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις οὔτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις* Id. Ol. 2, 16, p. 22; *μήτε ἐπὶ τῷ αὐτῶν κέρδει μήτ' ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀκουόντων μήτε ἐπὶ βλάβῃ μηδεμιᾷ* Cyr. 2 : 2, 12; *οὐ κατὰ δίκην τι μᾶλλον οὐδὲ κατὰ ξυγγένειαν* Thuc. 7 : 57; *οὔτε κατὰ λόγους οὔτε κατὰ σημείων πομπάς* Plat. Pol. 2, 382, E; *οὔτε κατὰ χάριν οὔτε κατ' ἐπιείκειαν οὔτε κατ' ἄλλο οὐδέν* Isocr. Exc. adv. Callim. 34, p 377; *μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλασσαν* Thuc. 4 : 16; *Οὐ γὰρ ἐκ τῶν πομπῶν οὐδ' ἐκ τῶν περὶ τὰς χορηγίας φιλονικιῶν οὐδ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀλαζονειῶν κτἔ.* Isocr. Areop. 53, p. 150; *οὔτ' ἐκ γῆς οὔτ' ἐκ θαλάττης* Æschin. adv. Ctes. 87, p. 66; *ὥστε μήτε Ἀμπρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννησίους μήτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ' Ἀθηναίους* Thuc. 3 : 114; *τὸ δὲ λαβόντα κατέχειν οὐκέτι τοῦτο ἄνευ σωφροσύνης οὐδ' ἄνευ ἐγκρατείας οὐδ' ἄνευ πολλῆς ἐπιμελείας γίγνεται.* Cyr. 7 : 5, 76; *σὺ δ' οὔτε περὶ τῆς οὐσίας οὔτε περὶ τοῦ σώματος οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζῃ;* Æschin. adv. Ctes. 310, p. 84; *—οὐ δι' ἀβελτερίαν οὐδὲ δι' ἄγνοιαν οὐδ' ἀποτυγχάνων* Dem. de Fals. Leg. 119, p. 377; *μήθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως μήθ' ὑπὲρ αὐτοῦ* Id. de Cor. 279, p. 319.

Instances of its Omission in this case are: with Single Negative, *πρὸς ἄνδρα καὶ οὐχὶ συνεστώσης πόλεως ἰσχύν* Dem. Phil. 3, 72, p. 129; with Double Negative, *οὐ παρ' ἓν οὐδὲ δύο* ib. 2, p. 110; *οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας οὐδὲ προαιρέσεως* Id. de Cor. 292, p. 323; *οὐδὲν δ' ἐκ παρατάξεως οὐδὲ μάχης γιγνόμενον* Id. Phil. 3, 49, p. 123; *οὐδὲ δοκεῖ μοι περὶ Χερρόνησον νῦν σκοπεῖν οὐδὲ Βυζαντίου,* ib. 3, 20, p. 115.

(*m*) The Preposition is regularly repeated in the case of Antithetic Words, (1) especially with *οὐ—ἀλλά*; as, *λαβεῖν οὐκ ἐν ἄλλοις τισίν, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ* Ath. 1 : 18; Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83; Isocr. Laud. Hel. 9, p. 210; *οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἐπαιδεύομεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἐν θηρίοις,* Cyr. 1 : 6, 29; Thuc. 7 : 49; Æschin. adv. Ctes. 182, p. 79; *Γένεσθε δή μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ*

θεάτρῳ, ib. 153, p. 75 ; *οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων* Thuc. 2 : 40 ; Dem. Phil. 2, 34, p. 74 ; Æschin. adv. Ctes. 98, p. 67; de Fals. Leg. 71, p. 37; *Σὺ γὰρ ἂν προςέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν* Id. adv. Ctes. 167, p. 77; *ἑνιά ἐστιν ἃ οὐ πρὸς ἀνθρώπους ἀγωνιστέον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα*, Cyr. 1 : 6, 9; Æschin. adv. Ctes. 64, p. 62 ; Plat. Gorg. 457, E ; *οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δοῦλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὁμοῖοι τοῖς λειπομένοις εἶναι* Thuc. 1 : 34 ; *οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ, κἀθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κρίνειν ταῦτα·* Plat. Apol. 35, C ; Lys. 219, E ; *—ὡς μήποτ' ἐπὶ τοῖς βαρβάροις γενώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον—ἐκεῖνοι ἐφ' ἡμῖν.* 3 : 1, 35 ; *Οὐ γὰρ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων οἰκειοτάτου* Æschin. de Fals. Leg. 77, p. 38 ; adv. Ctes. 250, p. 89 ; 77, p. 64 ; *οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ*, Cyr. 1 : 2, 8 ; *οὐ γὰρ ᾤμην ἔγωγε οὕτω παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παρὰ πολύ.* Plat. Apol. 36, A ; *οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ' ὃν ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον* Isocr. Pan. 68, p. 54 ; *οὐ γὰρ κατὰ τὸ πλεῖν κυβερνήτης καλεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν τέχνην κτἔ.* Plat. Pol. 1, 341, D ; *Καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς* Lys. Accept. Mun. Def. 10, p. 162 ; *τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας.* Thuc. 3 : 46 ; *οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας* Æschin. adv. Ctes. 160, p. 76 ; 220, p. 85 ; in Tim. 153, p. 22 ; Isocr. Archid. 104, p. 137; *τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προςόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων* Æschin. 173, p. 178 ; 251, p. 89 ; Isocr. Areop. 53, p. 150 ; *μὴ ἐξ ὑποψίας μηδ' ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι.* Æschin. in Tim. 152, p. 21 ; *ἡ δὲ κτῆσις αὐτῶν ἔστιν οὐδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν τῇ εὐεργεσίᾳ.* Cyr. 8 : 7, 13 ; *τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, —προςλαβεῖν* Thuc. 6 : 78 ; *οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐπιτυχόντος ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὕντινα τρόπον χρὴ ζῆν* Plat. Pol. 1, 352, D ; *οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας* Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72 ; 134, p. 72 ; 122, p. 70 ; *—οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστῶσιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας* Isocr. Euag. 7, p. 190 ; Plat. Pol. 1, 329, E ; *—οὐ διὰ τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς, οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημηγορίας.* Æschin. adv. Ctes. 137, p. 73 ; *ἦν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῆς ἀπενεγκεῖν*, ib. 219, p. 85 ; *οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθανόντος θεραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πονηρίας* Lys. in Eratosth. 78, p. 127; Isocr. Panath. 68, p. 246 ; de Perm. 216 ; Plat. Phæd. 107, C ; Pol. 4, 428, C ; *—μηδ' ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμάτων εἶναι τὴν βουλήν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κτἔ.* Dem. Phil. 2, 35, p. 74 ; Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90 ; *οὐχ ὑφ' ἑνός, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν παρ' ἑκάστου*, Dem. de Cor. 158, p. 280 ; *οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἀπελαθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τὰ ἐπιτήδεια ἀνάγκην ὑμῖν εἶναι πορίζεσθαι.* Cyr. 2 : 1, 15 ; and with the Adversative Conjunction implied, *ἀναγκασθήσονται μὲν ἱπποτροφεῖν, ἦν μὴ ὑπὸ σοῦ, ὑπ' ἄλλου*, Hipp. 1 : 11 ; so (2) sometimes with *οὐ—δέ*; as, *Καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας—τῆς ἑαυτῶν τῷ Μήδῳ ἀντέστησαν, περὶ δὲ—καταδουλώσεως*, Thuc. 6 : 76 ; *ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ οὐκέτι, —ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον* Id. 2 : 93 ; *—μὴ ὑπὸ ἑνὸς πατρός, ὑπὸ δὲ τοῦ γένους ἀποῤῥηθῆναι παντός.* Plat. de Leg. 11, 929, A ; (3) sometimes with *ἀλλ' οὐ* ; as, *τὸ στεφανοῦν ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε* Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79 ; Plat. Gorg. 455, E ; *περὶ πέντε, ἀλλ' οὐ περὶ τριῶν* Id. Soph. 254, E ; *δι' ἀρετήν, ἀλλ' οὐ διὰ τύχην ἐνίκησαν* Isocr. Pan. 91, p. 59 ; 137, p. 68 ; Plat. Pol. 1, 354, A ; (4) sometimes with *δέ—οὐ* ; as, *Τοῦτο δ' ἑώρων παρ' ἑαυτοῖς—, παρὰ δ' ὑμῖν οὔ.* Dem. de Cor. 287, p. 321 ; *—ὅσοι ἂν ᾖσιν εὖ ἀπὸ τῶν κάτω, ἀπὸ δὲ τῶν ἄνω μή* ; Plat. Pol. 10, 613, B ; and (5) regularly with *οὐ* or *καὶ οὐ* ; as, *παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι τολμήσασιν.* Thuc. 4 : 98 ; *Κατὰ τὴν αὐτῶν ἆρα φύσιν καὶ αἱ πράξεις πράττονται, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν* Plat. Crat. 387, A ; *—διὰ ταῦτ', οὐ δι' ἐμέ, —ἐπράχθη·* Dem. de Cor. 20, p. 232 ; *πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου καὶ οὐθ' ὁτιοῦν ὑπὲρ ἡμῶν* Id. de Fals. Leg. 330, p. 447; *Τούτων τοίνυν ἕνεκα—οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί τ' εἰσὶ καὶ ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἑνεκά φασιν.* Plat. Phæd. 83, E ; (see also (*l*), (1), p. lxxxviii) ; and (6) with *δέ* ; as, *ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολιτεῦσαι πάντα, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος.* Dem. de Cor. 265, p. 315. (7) So also it is regularly repeated with words distinguished or distributed by *μέν—δέ* ; as, *Τὰ δ' ἅρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων* 1 : 8, 20 ; *λέγων ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι.* Thuc. 5 : 46 ; *ἐν μὲν τῇ ἀγορᾷ ἀπεκρίνατό μοι τὰ πρότερον, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ μέλοι ὧν λέγοιμι, ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ—ὅτι κτἔ.* Dem. in Polycl. 37, p. 1218 ; Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85 ; Plat. Theæt. 176, E ; Dem. in Lept. 29, p. 466 ; *ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σιντούς* Thuc. 2 : 98 ; *καὶ Θῆραι αἱ μὲν ἐν περιειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἐν ἀναπεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι.* Hel. 4 : 1, 15; *πρὸς μὲν τὸ καλόν, πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν* Plat. Symp. 211, A ; [Dem.] in Timocr. 184, p. 757; *Ἔστι δὲ τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγών, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν*, Lys. de Evandr. Prob. 14, p. 176 ; *τὴν μὲν πρὸς ἄλληλα λεκτέον, τὴν δ' αὖ πρὸς τὸ μέτριον* Plat. Polit. 283, E ; *Τοῦτ' οὖν ἐπὶ μὲν Τροίας, ὥς φασι, γέγονεν, ἐφ' ἡμῶν δὲ οὐδαμῶς·* Id. de Leg. 4, 711, E ; *Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ διῳυράμβῳ Μελανιππίδην, ἐπὶ δὲ τραγῳδίᾳ Σοφοκλέα, κτἔ.* Comm. 1 : 4, 3 ; Hel. 2 : 4, 12 ; *Ἀκοντισταὶ μὲν ἐπὶ τοῖς Θωρακοφόροις τάξω, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀκοντισταῖς τοξότας.* Cyr. 6 : 3, 24 ; *ἄγειν δ' οἶμαι ἐπιχειροῦσιν οἱ μὲν καλοὶ κἀγαθοὶ ἐπὶ τὰ καλὰ κἀγαθά, οἱ δὲ πονηροὶ ἐπὶ τὰ πονηρά.* ib. 2 : 2, 23 ; *παρὰ μὲν Κύρου οὐδεὶς λέγεται αὐτομολῆσαι πρὸς βασιλέα, παρὰ δὲ βασιλέως πολλαὶ μυριάδες πρὸς Κῦρον.* Œc. 4 : 18 ; Dem. de Cor. 216, p. 300 ; *τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.* Æschin. adv. Ctes. 240, p. 88 ; Lyc. in Leocr. 146, p. 168 ; *—τὸ μὲν κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα μεγέθους καὶ σμικρότητος κοινωνίαν, τὸ δὲ κατὰ τὴν τῆς γενέσεως ἀναγκαίαν οὐσίαν.* Plat. Polit. 283, D ; *καὶ οἰκισταί—ἐγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος.* Thuc. 6 : 4 ; *ὑπάρξειν δὲ—ἐκ Πελοποννήσου μὲν πλείονας ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, ἐξ Ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους·* Æschin. adv. Ctes. 98, p. 67; *μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεούς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς—ἐσωζόμην.* Dem. de Cor. 249, p. 310 ; *ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου·* ib. 228, p. 303 ; *ἀγῶνας ὑπέμειναν — τοὺς μὲν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν χώρας, τοὺς δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας·* Isocr. Pan. 52, p. 51 ; *ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους* Æschin. de Fals. Leg. 18, p. 30 ; *ἀνεκήρυττόν τινες—οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν.* Id. adv. Ctes. 41, p. 59 ; *ἐπῄζοντο οἱ Ἀρκάδες ἔνθεν μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἔνθεν δὲ ὑπὸ Ἀχαιῶν.* Hel. 7 : 1, 43 ; Dem. de Cor. 297, p. 325.

Instances of its Omission in these cases, are : with *οὐ—ἀλλά* ; as, *οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας* Lys. in Theomn. 1, 7, p. 116; *οὐ περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος*, Dem. Ol. 1, 5, p. 10 ; *ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν, ἀλλὰ φυλάξασθαι* Id. in Aristocr. 193, p. 685 ; *οὐ γὰρ πολεμίων ἕνεκα, ἀλλὰ φίλων αὐτοι καθίστανται* Lac. 12 : 2 ; with *οὐ—δέ* ; as *ἐνθυμηθήτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχούμενος*, Thuc. 6 : 78 ; so with *οὐ—πλήν* ; as, *ἐν—οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὔ, πλήν—κακοῖς* Plat. de Leg. 7, 797, D ; with *καὶ οὐ* ; as, *Ἐπειδὴ γάρ ἐστι πρὸς ἄνδρα καὶ οὐχὶ συνεστώσης πόλεως ἰσχὺν ὁ πόλεμος*, Dem. Phil. 3, 72, p. 129; with *δέ* ; as, *Ἄγειν δὲ ἄμεινον τὰς κύνας εἰς τὰ ὄρη πολλάκις, τὰ δὲ ἔργα ἧττον.* Cyn. 4 : 9 ; with *μέν—δέ* ; as, *ἐν—οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὔ*, κτἔ. Plat. de Leg. 7, 797, D ; *κατηναγκάσθημεν—μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα δὲ τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελίας.* Thuc. 1 : 75.

(*n*) The Preposition is commonly repeated with an

Adjective used without its Noun ; as, *οὔτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ οὔτ' ἐν ταῖς ἄλλαις* Thuc. 6 : 69 ; *καὶ ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει* Id. 1 : 141 ; *—τείνει καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα* Plat. Symp. 186, B ; *παρά τε ἑκόντος ἐμοῦ καὶ παρ' ἄκοντος λαμβάνειν.* Lys. Accept. Mun. Def. 11, p. 162; *συναναπρᾶξαι τὸν μισθὸν ἢ παρ' ἑκόντος ἢ παρ' ἄκοντος Σεύθου·* 7 : 7, 14 ; *Διὰ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διά τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς φιλίας, ἐπορεύθησαν* 5 : 5, 1 ; *διά τε τὸν πρὸς Ὀρχομενίους πόλεμον καὶ διὰ τὸν πρὸς Θεσπιέας* Hel. 6 : 4, 10.

Instances of its Omission in this case are : *ἕν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ.* Plat. Pol. 1, 345, E ; *παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν ἀναπρᾶξαι ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος,* 7 : 6, 40 ; *Οὔκουν δεῖ οὔτε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν—ἀπέχεσθαι,* 6 : 4, 14 ; *Παρὰ γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, οὐ τισίν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως, φοράν—συνέβη γενέσθαι τοσαύτην,* Dem. de Cor. 61, p. 245.

(*a*) The Preposition is regularly repeated when in successive clauses it has the same government ; as (1), with the Single Copulative *καί* : *Ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει καὶ ἐν οἷς πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐστὶ τῷ δήμῳ, κτἔ.* Dem. de Cor. 278, p. 318 ; *περὶ τὰς πράξεις—τοὺς συνόντας παιδεύειν καὶ περὶ τὴν ἐμπειρίαν —γυμνάζειν,* Isocr. Laud. Hel. 5, p. 209 ; *εἰδέναι τὰς αἰτίας ἑκάστου, διὰ τί γίγνεται ἕκαστον καὶ διὰ τί ἀπόλλυται καὶ διὰ τί ἐστί·* Plat. Phæd. 96, A ; *—δι' ὃν εἰς Ἑλάτειαν ἦλθε Φίλιππος καὶ δι' ὃν ἠρέθη—ἡγεμόνι* Dem. de Cor. 143, p. 275 ; *Τίνος μὴν ἕνεκα, ἔφη, ἐμανθάνετε τοξεύειν ; Τίνος δ' ἕνεκα ἀκοντίζειν ; Τίνος δ' ἕνεκα κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 28 ; (2) with the Double Copulative *καί—καί* : *καὶ περὶ ἀργυρίου ἐρωτῶν ἄν σε—καὶ περὶ αὐλητῶν ἂν δυναίμην ἀναπεῖσαι κτἔ.* (Œc. 19 : 16; (3) with *τέ—τέ* : *ὃς ἂν κτᾶσθαί τε πλεῖστα δύνηται σὺν τῷ δικαίῳ, χρῆσθαί τε πλείστοις σὺν τῷ καλῷ,* Cyr. 8 : 2, 23 ; *οἵ τε διεφθαρμένοι ὑπὸ τῆς χιόνος—οἵ τε ὑπὸ τοῦ ψύχους—ἀποσεσηπότες.* 4 : 5, 12 ; (4) with *τέ —καί* : *τά τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλῶς σφίσιν ἔχειν, —καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐδένα ἄλλον πόλεμον ἐμποδὼν σφίσιν εἶναι.* Hel. 3 : 5, 5 ; *αὐτὸν κατά τε τὴν νεότητα ὑπεριδόντες καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν—οὐ τιμήσαντες,* Thuc. 5 : 43 ; *ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης ἀπόκρημνον καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον·* Id. 4 : 31 ; (5) with *οὐ μόνον—ἀλλά* : *ὑμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς ὠμόσατε ἡμέρας μόνον, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε τὴν εἰρήνην ἔσεσθαι,* Dem. de Cor. 26, p. 234 ; (6) with the Double Negative, *οὔτε—οὔτε* : *οὔτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς παρὰ τῶν πλουσίων χάριτας — εἰλόμην οὔτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τὰ Φιλίππου δῶρα—ἠγάπησα κτἔ.* Dem. de Cor. 109, p. 263 ; *οὔτ' ἐν ᾧ—οὔτ' ἐν ᾧ κτἔ.* Hel. 5 : 4, 63 ; (7) with *ἤ, than* : *μικρὸν προέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς κτἔ.* Isocr. Laud. Hel. 5, p. 209 ; *πολὺ κρεῖττόν ἐστι περὶ τῶν χρησίμων ἐπιεικῶς δοξάζειν ἢ περὶ τῶν ἀχρήστων ἀκριβῶς ἐπίστασθαι,* ib. ; (8) with *οὐ—ἀλλά* : *οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις οὕτω μακρὰν ἀπόντος·* Æschin. adv. Ctes. 128, p. 71 ; Isocr. Areop. 48, p. 149 ; *οὓς ἐγὼ λαβὼν οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεξέμην ἐμοί—ἀλλ' εἰς ὑμᾶς ἐδαπάνων.* 1 : 3, 3 ; *οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι,* Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54 ; *οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι.* Comm. 2 : 1, 33 ; *πάντα ταῦτ' ἐπαγόντων μοι οὐ δι' ἑαυτῶν τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλισθ' ὑπελάμβανον ἀγνοήσεσθαι* Dem. de Cor. 249, p. 310 ; Æschin. adv. Ctes. 141, p. 73 ; 240, p. 88 ; (9) with *δέ* : *Ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολιτεῦσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος.* Dem. de Cor. 265, p. 315 ; in Lept. 10, p. 460 ; (10) with *μέν—δέ* : *τερθρείας, τῆς ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἐξελέγχειν προσποιουμένης, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις πολὺν ἤδη χρόνον ἐξεληλεγμένης,* Isocr. Laud. Hel. 4, p. 209 ; *πολλὴ μὲν γάρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπίεναι, πολλὴ δὲ εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν·* 6 : 1, 16 ; *ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβής, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός* 2 : 5, 20 ; *Ἔστι δέ που ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι γυμναστική, ἡ δ' ἐπὶ ψυχῇ μουσική.* Plat. Pol. 2, 376, E ; *Παρὰ μὲν Κύρου βούλου ὄντος οὐδεὶς ἀπῆει πρὸς βασιλέα—· παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον,* 1 : 9, 29 ; *Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο—, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο.* 5 : 4, 1 ; Hel. 6 : 3, 13 ; *ἐκ μὲν εἰρήνης πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι,* Thuc. 1 120 ; Dem. de Cor. 213, p. 299 ; Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54 ; *ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων,* Lys. Or. Funeb. 24, p. 192 ; *Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γιγνώσκω· περὶ δὲ χρημάτων πόρου, ἔστιν—χρήματα ὑμῖν,* Dem. Ol. 1 : 19, p. 14 ; in Timoth. 64, p. 1203 ; Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83 ; *μάλιστα μέν πως περὶ τὰς δίκας λέγεταί τε καὶ γράφεται τέχνῃ, λέγεται δὲ καὶ περὶ δημηγορίας.* Plat. Phædr. 261, B ; *ἀντὶ μὲν τοῦ Θηβαίους μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, —ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι—ἀντὶ δὲ τοῦ τοὺς λῃστὰς ἡμᾶς φέρειν—ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν Φίλιππον,* Dem. de Cor. 230, p. 304 ; *ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι,* Lys. Or. Funeb. 29, p. 193 ; in Alcib. 1, 23, p. 141 ; *—ψηφιεῖσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι ;* Æschin. adv. Ctes. 232, p. 87; 130, p. 72 ; Plat. Gorg. 455, D ; Ages. 6 : 8 ; and in the Conclusion of a sentence : *εἰ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ἔχουσί τι λέγειν, περί γε τῶν καλῶν καγαθῶν ῥᾳδίως εὐπορήσουσιν.* Isocr. Laud. Hel. 8, p. 209.

Instances of its Omission in these cases are : with *μέν—δέ* : *Χρόνιοί τε ξυνιόντες ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ σκοποῦσί τι τῶν κοινῶν, τῷ δὲ πλέονι τὰ οἰκεῖα πράσσουσιν.* Thuc. 1 : 141 ; *Τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἐπαίζετο ἅμα σπουδάζων, ἀφροδισίων δέ, παρῆνει τῶν καλῶν ἰσχυρῶς ἀπέχεσθαι.* Comm. 1 : 3, 8 (Bernhardy) ; with an Adjective used without its Noun : *τὰ μὲν ἐν ταύτῃ διαμεμαρτυρημένα εἶναι ὡς ὑπὲρ υἱοῦ γόνῳ γεγενότος, τὰ δ' αὐτίκα μάλα ῥηθησόμενα ὡς εἰρηκότοῦ ;* Dem. in Leoch. 51, p. 1095.

The arrangements given above may be combined in various ways ; as, (*g*)+(*a*), *καὶ ἐν ἵππῳ καὶ βοῒ καὶ ἐν ἀψύχοις πολλοῖς* Symp. 5 : 3 ; *καὶ πρὸς φίλους δὲ καὶ ξένους καὶ πρὸς τὴν ἄλλην δίαιταν* Comm. 1 : 3, 3 ; *καὶ περὶ γυναικῶν δὲ καὶ τέκνων καὶ περὶ πάντων* Cyr. 3 : 3, 44 ; *—καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γονέας καὶ πατρίδα καὶ φίλους.* ib. 1 : 2, 7; *καὶ πρὸ πατέρων καὶ ἀδελφῶν καὶ πρὸ ὑμῶν αὐτῶν* Apol. 20 ; (*g*)+(*b*), *καὶ περὶ πατέρων τε καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν καὶ περὶ φίλων* Comm. 1 : 2, 53 (Dindorf, Sauppe) ; (*b*)+(*a*) exception, *κατὰ λέξιν τε καὶ ᾠδὴν καὶ κατὰ ὄρχησιν καὶ κατὰ τὰ τούτων πάντων μιμήματα* Plat. de Leg. 7, 816, D ; (*o*)+(*a*), *μικρὸν προέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μηδὲν πρὸς τὸν βίον ὠφελοῦσιν.* Isocr. Laud. Hel. 5, p. 209 ; (*h*)+(*a*) exc., *οὐ μόνον ἐν τῇδε τῇ πόλει δύναται πράττειν ὅ τι ἂν βούληται, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν βαρβάρων ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις γένεσι.* Plat. Alcib. 1, 104, B ; (*i*) (1)+(*a*), *ἃ ἐγένετο πρός τε τὸν βάρβαρον αὐτοῖς καὶ πρὸς τοὺς σφετέρους ξυμμάχους νεωτερίζοντας καί — τοὺς ἀεὶ προστυγχάνοντας κτἔ.* Thuc. 1 : 97; *ξὺν τε τοῖς Λακωνικοῖς καὶ ξὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ τοῖς ὁπλίταις* Hel. 2 : 4, 10; *ὑπέρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας.* Thuc. 5 : 69 ; (*a*)+(*k*) (1), *περὶ δικαίου μόνον καὶ ἀδίκου ἡ καὶ περὶ ὧν κτἔ.* Plat. Gorg. 455, D ; (*k*) (1) exc.+(*k*) (1), *ὅταν ἐν στρατείαις ἢ νόσοις ἢ ἐν θαλάττῃ χειμάζωνται* Id. Theæt. 170, A ; *εἰς τὰ Ὀλύμπια ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν—ἀγώνων παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 179, p. 79 ; (*k*) (2)+(*b*)+(*a*), *Πότερον οὖν ἐπὶ τὸ βέλτιόν τε καὶ κάλλιον μεταβάλλει ἑαυτὸν ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ αἴσχιον ἑαυτοῦ* ; Plat. Pol. 2, 381, B ; (*k*) (2)+(*k*) (1), exc., *ἐάν τ' ἐν πενίᾳ γίγνηται ἐάν τ' ἐν νόσοις ἢ τινι ἄλλῳ τῶν κτἔ.* ib. 10, 613, A ; (*l*) (2)+(*k*) (1) exc. *μήθ' ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου, φησί, μηδενός κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 44, p. 59 ; (*m*) (1)+(*a*), *οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δουλείᾳ — δρᾶσαι τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως* Thuc. 4 : 114 ; *οὐ παρὰ Χαριδήμου—, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς* Æschin.

adv. Ctes. 77, p. 64 ; *οὐ γὰρ κατὰ τὸ πλεῖν κυβερνήτης καλεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν τῶν ναυτῶν ἀρχήν.* Plat. Pol. 1, 341, D ; *καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησι ποιεῖσθαι,* Æschin. in Tim. 153, p. 22 ; *μηδ' ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμάτων εἶναι τὴν βουλήν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἀττικὴν πολέμου,* Dem. Phil. 2, 35, p. 74 ; (*m*) (1)+2 (*a*), *ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως,* Thuc. 8 : 73 ; (*m*) (7) +(*a*), *μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεούς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους ἐσωζόμην.* Dem. de Cor. 249, p. 310 ; (*m*) (7)+2 (*a*), *τὴν φύσιν—παρεσκεύασεν ὁ θεὸς—τὴν μὲν τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα, τὴν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὰ ἔξω ἔργα καὶ ἐπιμελήματα.* Œc. 7 : 22.

XIII. THE PARTICLES.

I.

PRÆPOSITIVE PARTICLES.

The following Particles regularly stand first in their sentence or clause, or before the words affected by them : Ἀλλά, Ἄρα, Ἀτάρ, Αὖθις, Ἄχρι, Εἰ, Εἴπερ, Εἴτε, Ἐάν, Ἐάνπερ, Ἤν, Ἄν (*if*), Ἄνπερ, Ἐπεί, Ἐπάν, Ἐπειδή, Ἐπειδάν, Ἐπείπερ, Εἶτα, Ἔπειτα, Ἕως, Ἑωσπερ, Ἔτι, Ἤ, Ἦ, Ἵνα, Καί, Καίπερ, Καίτοι, Μέχρι, Μῶν, Ὅμως, Ὅπου, Ὅπουπερ, Ὅποι, Ὁπόθεν, Ὅπῃ, Ὅπῃπερ, Ὁπότε, Ὁπόταν, Ὅπως, Οὖ, Οὗπερ, Οἷ, Ὅθεν, Ὅθενπερ, Ἧι, Ἥιπερ, Διό, Διόπερ, Ὅτε, Ὅταν, Ὅτι, Διότι, Ὡς, Ὥςπερ, Ὥςτε, Ποῦ, Ποῖ, Πόθεν, Πῇ, Πότε, Πῶς, Πάλιν, Οὐκουν, Οὐκοῦν, Οὐ, Μή, Οὐδέ, Μηδέ, Οὔτε, Μήτε, Πότερον, Πότερα, Ποτέρως, Πρίν, Τοιγαροῦν, Τοιγάρτοι.

Exceptions to this usage are :

(*a*) Ἀλλά is sometimes subjoined to *δέ* ; as, *Σὺ δ' ἀλλά, —μεταχώρησον,* Hel. 3 : 4, 26 ; *Σὺ δ' ἀλλ' εἰπέ* Plat. Soph. 235, D ; and sometimes to the negative of a preceding clause ; as, *Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμεινεν* Cyr. 1 : 4, 8 ; Dem. Ol. 2, 22, p. 24 ; de Pace 3, p. 27; de Chers. 8, p. 92 ; Isocr. Pan. 85, p. 57 ; so, as a merely strengthened adversative formula, *ᾧ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργείους μᾶλλον χωρεῖν, οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἠναντιοῦντο,* Thuc. 5 : 43 ; *Πάνυ μὲν οὖν· οὐ μέντοι, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ἔγωγε κτἔ.* Plat. Men. 86, C ; *οὐ μὴν αὐτός γε ἀλλὰ καὶ πρύτερος ἀκηκοέναι* Id. Parm. 124, D ; *Οὐ γάρ τοι ἀλλὰ τοῦτόν γε τὸν λόγον—θαυμάζω.* Id. Euthyd. 286, C.

(*b*) Ἄρα sometimes follows other Particles ; as, Ἀλλ' ἄρα— Cyr. 1 : 4, 11 ; Comm. 3 : 3, 2 ; Plat. Soph. 243, E ; Parm. 138, C ; Pol. 2, 381, B ; *Ἀτάρ, ἔφη, ὦ Κροῖσε, ἆρ' ἄν—* Cyr. 7 : 2, 10 ; Plat. Phædr. 230, A ; Καὶ ἄρα— Id. Pol. 2, 376, C ; 5 : 480 ; Crat. 393, A ; or the emphatic part of a clause ; as, *Ἀνδρείαν δέ —ἄρα—* Comm. 4 : 6, 10 ; Plat. Soph. 250, A ; Gorg. 467, E ; *Τόδε ἄρα—* Id. Pol. 8, 551, D ; *Κάθαρσις δὲ εἶναι ἄρα οὐ τοῦτο ξυμβαίνει,* Id. Phæd. 67, C ; *τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγων ἄρα μὴ πλημμελοίην ἄν τι;* Id. Phileb. 27, B ; 29, D ; Parm. 147, A ; Gorg. 476, A.

(*c*) Ἤ sometimes follows another Particle ; as, Ἀλλ' *ἤ—* 7 : 6, 4 ; Plat. Gorg. 447, A ; Euthyd. 299, A ; Protag. 309, B ; and sometimes the subject or object of a clause ; as, *σκυλεύειν—ἢ καλῶς ἔχει* ; Id. Pol. 5, 469, C ; *ἵππους χρεμετίζοντας —καὶ πάντα αὖ τὰ τοιαῦτα ἢ μιμήσονται* ; ib. 3, 396, B.

(*d*) Καί sometimes occupies a secondary place ; as, (1) after a Conjunction and the indefinite *τὶς* : *εἴ τις καὶ ἄλλος* 1 : 4, 15 ; Cyr. 6 : 2, 39 ; Thuc. 1 : 70 ; Plat. Phæd. 59, A ; Menex. 246, D ; Pol. 1, 393, E ; *ὥς τις καὶ ἄλλος* 1 : 3, 15 ; 2 : 4, 6 ; 2 : 6, 8 ; *ὅθεν τις καὶ δύναμις* Thuc. 1 : 15 ; *ὅσον τις καὶ ἄλλος* Cyr. 3 : 2, 26 ; so, *εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε* 6 : 2, 12 ; (2) after other words, whether used alone : *τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἔσεσθε.* Dem. Ol. 1, 28, p. 18 : de Fals. Leg. 193, p. 685 ; *ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται* Æschin. adv. Ctes. 189, p. 81 ; Plat. Alc. 1, 103, A ; or in the formula *καί—καί* : *ἡ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἥδε πάρεστιν καὶ ὁ λόγος—γιγνέσθω.* Thuc. 5 : 88 ; Dem. de Fals. Leg. 89, p. 369 ; *ταῦτα καὶ βέλτιστα εἴη καὶ ἥκιστ' ἂν δουλώθειεν* Thuc. 3 : 71 ; 5 : 61 ; 6 : 65 ; *Ἀμύνατε οὖν ὦ Λακεδαιμόνιοι καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ —καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε κτἔ.* Id. 3 : 67 ; 8 : 10 ; *δεδιὼς καὶ τήν—βοήθειαν καὶ πυνθανόμενος* Id. 4 : 105.

Καί in the combination *εἰ καί, ἐὰν καί,* belongs to the Condition, while in *καὶ εἰ, κεἰ, καὶ ἐάν, κἄν,* it belongs to the Conclusion ; as, *στέγαι δὲ εἰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς εἰσιν, ἀλλὰ μὰ Δι' οὐχ ἵπποις κτἔ.* Cyr. 6 : 1, 14 ; 1 : 3, 16 ; Thuc. 2 : 64 ; Dem. de Pace 15, p. 61 ; Phil. 3, 1, p. 110 ; Isocr. de Perm. 33, p. 317 ; Plat. Gorg. 486, C ; Euthyphr. 4, D ; *—ποταμοί, ἢν καὶ πρόσω τῶν πηγῶν ἄποροι ὦσι, προϊοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίγνονται* 3 : 2, 22 ; *ὁδοποιήσειέ γ' ἂν αὐτοῖς, καὶ εἰ σὺν τεθρίπποις βούλοιντο ἀπιέναι.* 3 : 2, 24 ; Cyr. 3 : 3, 69 ; Hel. 2 : 4, 25 ; Dem. Phil. 3, 4, p. 111 ; de Fals. Leg. 95, p. 371 ; Isocr. Pan. 28, p. 46 ; Plat. Symp. 185, E ; Gorg. 508, E ; Apol. 32, A ; *ἱκανοί εἰσι—τοὺς μικρούς, κἂν ἐν δεινοῖς ὦσι, σώζειν εὐπετῶς* 3 : 2, 10 ; Dem. de Chers. 3, p. 90 ; in Mid. 51, p. 530 ; Plat. Protag. 333, E.

(*e*) Μῶν may follow another Particle ; as, *ἀλλὰ μῶν καὶ πρὸς ἡμᾶς τοῦτο τείνει—* ; Plat. Pol. 5, 454, A.

(*f*) Ὅμως may follow another Adversative Particle ; as, *ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν κτἔ.* 1 : 8, 13 ; Comm. 2 : 4, 7 ; Symp. 6 : 9 ; Plat. Phæd. 68, E ; 69, A ; *ἐπικουρίᾳ δὲ ὅμως—* Thuc. 8 : 45 ; *τὰ βέλτιστα δ' ὅμως—* Id. 3 : 43 ; *Ἐπεμίγνυντο δὲ ὅμως ἐν αὐταῖς κτἔ.* Id. 1 : 146 ; Dem. Ol. 3, 17, p. 33 ; *βουλόμενον δὲ ὅμως—* Thuc. 8 : 52 ; *νῦν δὲ ὅμως θαῤῥῶ* Plat. Symp. 193, E ; *Δῆμος μέντοι ὅμως κτἔ.* Thuc. 8 : 86 ; *ἐμοὶ μέντοι ὅμως* Cyr. 2 : 3, 22 ; separated from it, *οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει τινὰ πρόφασιν ὅμως·* [Dem.] Phil. 4, 28, p. 138 ; *ἐπὶ μέντοι τὴν γέφυραν ὅμως φυλακὴν ἔπεμψαν·* 2 : 4, 23 ; and used alone may follow several words, *Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ὅμως τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύσαντο,* 2 : 2, 17 ; *Τά τε Συρακοσίων ἔφη ὅμως ἔτι ἥσσω—εἶναι·* Thuc. 7 : 48 ; it sometimes precedes the concessive participle, though strictly belonging, in such case, to the principal verb ; as, *σὺν μὲν σοὶ ὅμως καὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ ὄντες θαῤῥοῦμεν* Cyr. 5 : 1, 26 ; ib. 6 ; 4, 6 ; ib. 8 : 2, 21 ; Thuc. 5 : 61 ; 8 : 93 ; Plat. Phæd. 91, C : Pol. 6, 425, D ; Lys. 213, A.

(*g*) Οὐ and Μή have in some instances a peculiar position ; as, (1) sometimes preceding *μάλα, πάνυ,* and *πάντως,* though modified by them : *Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν· ἄρχεσθαι δὲ ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο.* 2 : 6, 15 ; Hel. 6 : 2, 39 ; Hip. 11 : 1 ; *Εἰς τοῦτον οὖν τὸν κίνδυνον οὐ μάλα πως ἐθέλουσιν οἱ νῦν ἰέναι.* Vect. 4 : 29 ; *τὸ ὑπαίτιον εἶναί τινι οὐ πάνυ προείμαι.* Comm. 2 : 8, 5 ; 1 : 8, 14 ; Cyr. 6 : 2, 12 ; ib. 8 : 2, 24 ; Is. de Nicostr. Her. 12, p. 47 ; *εἰ δὲ δή—μὴ πάνυ πολὺν μισθὸν προσετέλει* 7 : 6, 30 ; *οὐ πάνυ τι νομίζω ἀσφαλὲς εἶναι τοῦτο.* 5 : 9, 26 ; Hel. 3 : 1, 16 ; *ἐάν τίς σε φῇ μὴ πάνυ τι εὐδαίμονας ποιεῖν τούτους κτἔ.* Plat. Pol. 4, 419, A ; *οὐ πάντως τὴν αὐτήν* ib. 5, 454, C ; (2) when an infinitive depending on *ἀξιῶ* or *φημί* is modified by *οὐ* or *μή*, they regularly stand before the leading verb : *οὐκ ἠξίουν περιδεῖν αὐτούς κτἔ.* Thuc. 8 : 73 ; 3 : 44 ; 1 : 102 ; *οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι.* 4 : 78 ; *πείθεσθαι οὐκ ἀξιοῦντας* Œc. 21 : 4 ; *οὐκ ἔφασαν ἰέναι* 1 : 3, 1; 4 : 1, 21 ; 4 : 1, 24 ; Thuc. 1 : 87 ; 3 : 62 ; Plat. Pol.

7, 531, B; *οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν* Thuc. 4 : 28; *Ἐὰν μὲν οὖν φάσκῃ Φρύνιχον ἀποκτεῖναι—ἂν δ' οὐ φάσκῃ*, Lys. in Agor. 76, p. 137; Plat. Apol. 25, B; *ὁπότε μὴ φαῖεν*, Thuc. 3 : 68; 8 : 53; Lyc. in Leocr. 34, p. 152; Plat. Gorg. 457, D; 481, E; (3) in cases of opposition and contrast they may stand last in their clause: *ὑπὸ μὲν τοῦ ἡλίου καταλαμπόμενοι τὰ χρώματα μελάντερα ἔχουσιν, ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς οὔ·* Comm. 4 : 7, 7; Symp. 4 : 3; *Οὗτος δ' ἦν καλὸς μέν, μέγας δ' οὔ·* 4 : 4, 3; *εὑρεῖν ὅ τι αὐτῷ μὲν ἐπ' ἀγαθῷ χρήσεται, ἡμῖν δὲ οὔ*, Cyr. 8 : 1, 5; *τοῖς μὲν ἐδόκει βέλτιστον εἶναι καταμεῖναι, τοῖς δὲ πολλοῖς οὔ.* 5 : 6, 19; 5 : 1, 17; *σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ᾤετο δεῖν τούτων, ἄνευ δὲ τούτων μή.* 2 : 6, 18; *—αὐτὸν ἔπαισε μέν, ἔδησε δ' οὔ.* 4 : 6, 2; *—ὅ τι τε χρὴ ποιεῖν καὶ ὅ τι μή·* Œc. 5 : 19; *Καὶ τὰ ἀκόντια ἐπεδείκνυε μὲν οὔ, κατέδηκε δέ κτἔ.* Cyr. 1 : 4, 10; 6 : 2, 20; *καὶ ὑπήντησε μὲν οὔ οὐδὲ ἀνέστη*, Symp. 9 : 3; *διδοὺς ἐκεῖσε μόνον πλέουσιν ἀσφάλειαν, ἄλλοθι δ' οὔ*, Hel. 2 : 2, 2; *—ἐφοίτων ἀκηρύκτως μέν, ἀνυπόπτως δὲ οὔ·* Thuc. 1 : 146.

(*h*) "Οπως, "Οτι, and Ὡς, modifying a superlative depending on a Preposition, regularly stand before the Preposition (see p. lxxxiii).

(*i*) The Particles Εἰ, Ἐάν, Ἄν (*if*), Ἦν, Ἐπεί, Ἐπάν, Ἐπειδή, Ἐπείπερ, "Οτε, "Οταν, Ὁπότε, "Οπως, "Οτι, Διότι, Ὡς, "Ωστε, "Ινα, and Μή, may follow an emphatic word or words, this more frequently happening with Εἰ, Ἐάν, Ἄν, Ὡς, and "Οτι; as, (1) with Εἰ: *Ἡμεῖς οὖν εἰ μέλλομεν τούτους εἴργειν ὥστε κτἔ.* 3 : 3, 16; 2 : 4, 6; 6 : 2, 15; Cyr. 6 : 1, 4; Thuc. 2 : 77; 4 : 85; *κύριος εἰ γενήσεται*, Dem. in Timocr. 1, p. 700; *Ἕτερον πάλιν ἐὰν συμβῇ τι*, [Dem.] Phil. 4, 21, p. 137; *Τοῦτο δ' εἰ μὴ βούλεσθε*, Hel. 1 : 7, 22; Ages. 5 : 2; Thuc. 1 : 10; 1 : 142; 2 : 81; 3 : 57; Dem. in Mid. 15, p. 530; in Lept. 79, p. 481; Plat. de Leg. 7, 807, B; *τὰς ἀτελείας ἐὰν ἀφέλησθε*, Dem. in Lept. 25, p. 464; Plat. de Leg. 4, 711, E; *Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τὸ νάπος τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι κτἔ.* 6 : 3, 19; *Μάχεσθαι δὲ ἐὰν βούλησθε*, Cyr. 5 : 3, 6; *ἄλλο εἴ τι ἔχοιεν βρωτόν.* 4 : 5, 5; Cyr. 6 : 2, 13; and following the Relative, *ἃ τότ' εἰ προείδοντο*, Dem. Phil. 3, 68, p. 128; in Timocr. 197, p. 761; Lyc. in Leocr. 76, p. 157; *ὅ γ' εἰ μὴ εἶχομεν*, Comm. 4 : 3, 3; *καὶ τὴν πρόοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίαν ἦν ὑφέλωσι* Thuc. 3 : 31; Dem. Phil. 1, 43, p. 52; Plat. de Leg. 7, 807, B; 9, 874, B; *τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν* Thuc. 3 : 81; 1 : 10; 1 : 36; Plat. Phæd. 62, C; *ἐπεὶ ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη* Dem. de Cor. 293, p. 323; *διὰ τοῦ Κρισαίου κόλπου εἰ βούλοιντο περαιοῦσθαι*, Thuc. 1 : 107; 6 : 13; Dem. de Pace 16, p. 61; Plat. Gorg. 465, A; Euthyphr. 7, C; *ἐπί τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέροι*, 4 : 36; *ἐκείνως εἰ λογίσαισθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς·* Dem. in Lept. 61, p. 475; *ἄλλοσε εἴ ποι βουλόμεθα πλεῖν* Thuc. 1 : 53; (2) with Ἐπεί: *Οἱ δὲ "Ελληνες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μέν κτἔ.* 7 : 2, 11; Cyr. 5 : 5, 3; *Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ γεγενημένα καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπεὶ ἤκουσαν*, Hel. 1 : 6, 24; *ἅπαντα τὰ τοιαῦτα ἐπὰν ἴδητε*, Dem. in Aristog. 1, 96, p. 769; *Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ἀκούσαντες ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους* Thuc. 5 : 28; 7 : 32; *Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη κτἔ.* Id. 8 : 1; *Πρόξενος δὲ καὶ Μένων ἐπείπερ εἰσὶν ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται—πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο·* 2 : 5, 41; (3) with "Οτε: *τήν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι* Thuc. 1 : 91; *Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὅταν παραγγείλωσιν—δῆλον ὅτι πέμψετε κτἔ.* Hel. 7 : 1, 13; *τὰ ὅπλα ὅταν ἔχοντες κτἔ.* Cyn. 12 : 2; *Τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν λέγω*, Dem de Cor. 88, p. 255; (4) with Ὁπότε: *τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην*, 3 : 1, 20; *ἐπὶ φρυγανισμὸν ἅμα ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται* Thuc. 7 : 4; (5) with "Οπως: *Καὶ θαυμάζω γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἡ πόλις ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν.* Comm. 3 : 5, 13; Cyr. 5 : 1, 26; *τὰ δ' ἐπιτήδεια ὅπως ἔχωσιν ἔφη αὐτῷ μελήσειν.* ib. 4 : 5, 57; *κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσουσι θεραπεύοντες*, Thuc. 1 : 19; and following the Relative, "Ον ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς *ἰδόντες ἀπεστράφητε, θαυμάζω.* Dem. de Cor. 159, p. 281; (6) with "Οτι: *Αὐτερέται δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες*, Thuc. 1 : 10; 8 : 12; *Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι—ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη ὅτι εἰς Καρδούχους ἄγοι.* 3 : 5, 15; Plat. Crit. 48, B; Apol. 29, B; *—Ἑλλήνων τε ὅτι "Ελληνες πλείστων δὴ ἤρξαμεν* Thuc. 2 : 64; 8 : 86; *εἰσόμεθα αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν χάριν ὀφείλομεν*, Cyr. 3 : 2, 30; Hi. 1 : 6; *μηχανὰς ὅτι οὐ κατῆλθεν ἔχων, ἁμαρτεῖν ἐδόκει.* Thuc. 5 : 17; 8 : 78; 8 : 89; 8 : 108; *Τὰ δὲ ὅπλα σὺ ἐλθὼν εἰπέ, ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν*, 7 : 2, 30; *ἔλεγον πάντα τὰ γεγενημένα καὶ νῦν ὅτι πολιορκοῦνται ἐπὶ λύφου*, 6 : 1, 11; (7) with Διότι: *οὐδεὶς σκοπεῖ αὐτῶν τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι καὶ ἧσσον ἡμῶν πρὸς τοὺς ὑπηκόους μετρίοις οὖσι διότι τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται·* Thuc. 1 : 77; (8) with Ὡς: *Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ κτἔ.* Thuc. 3 : 4; 3 : 5; *Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεάσασθ' ὡς ἔχω.* Dem. in Aristocr. 194, p. 685; *ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις* Thuc. 3 : 97; *Τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διῃρῆσθαι ἀθρείτω* Id. 5 : 26; *κονιορτὸν δὲ ὡς εἶδον* Id. 4 : 44; 1 : 134; *μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὁλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτήσοιντο, τοὺς δ' εἴ ποτε ὄψοιντο*, Id. 6 : 30; *τὸν ἔκπλουν ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος* Id. 7 : 17; *Νομίζουσι—ἐν τῇ Ἱερᾷ ὡς ὁ "Ηφαιστος χαλκεύει*, Id. 3 : 88; 4 : 15; 5 : 72; *καὶ οἴκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον*, Id. 5 : 7; (9) with "Ωστε: *βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν·* Id. 2 : 40 (Darpe); (10) with "Ινα: *οἱ δὲ "Ελληνες ἵνα μὴ κωλύωνται ὑφ' ὑμῶν δουλείας ἀπαλλαγῆναι.* Id. 4 : 87; (11) with Μή: *δεδιότες τό τε στράτευμα μὴ εὔνουν ἔχῃ, —ὅ τε δῆμος μὴ μαλακίζηται*, Id. 6 : 29; *ἦσαν γὰρ ὑποποί—ἔς τε τὸ λοιπὸν μὴ οὐκέτι βούλωνται ἀμύνειν*, Id. 6 : 75 (see also p. xxxix).

(*j*) Interrogative Particles, as Ποῦ, Πόθεν, Πότε, Πῶς, Πότερον, may follow (1) certain Particles, as, Καί intensive, or the Adversatives Ἀλλά and Καίτοι; as, *Καὶ πόθεν ἄν—* Symp. 2 : 4; *Καὶ πῶς—* Hi. 7 : 11; *Καὶ πῶς ἄν—* Cyr. 1 : 3, 11; Comm. 3 : 9, 12; *Καὶ πῶς δή—* Cyr. 1 : 3, 10; Comm. 3 : 13, 6; Dem. de Cor. 255, p. 312; *Καὶ πότερα—* Cyr. 4 : 3, 11; *Ἀλλὰ πόθεν δή*; Symp. 2 : 4; *Ἀλλὰ πῶς—* Cyr. 1 : 3, 11; *Καίτοι πῶς—* Isocr. Pan. 175, p. 77; *Καίτοι πῶς ἄν—* Ages. 6 : 4; Isocr. Pan. 96, p. 60; Lyc. in Leocr. 77, p. 157; or (2) an emphatic word or words of their clause; as, *Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν*; Hel. 3 : 1, 28; *Σὺ δέ, ὦ Κῦρε, ἔφη, πότε κοσμήσει*; Cyr. 8 : 3, 4; *Οἱ δ' Αἰγύπτιοι, ἔφη ὁ Κῦρος, πῶς εἰσι τεταγμένοι*; ib. 6 : 3, 20; Comm. 3 : 13, 6; Ages. 9 : 6; Thuc. 4 : 62; Æschin. adv. Ctes. 203, p. 82; Plat. Phileb. 12, D; Soph. 250, D; de Leg. 7, 809, A; *Τὰ δὲ ἐπιτήδεια πότερον ὠνεῖσθαι κρεῖττον κτἔ.* 3 : 2, 21; 7 : 7, 45; Comm. 2 : 7, 8; ib. 3 : 5, 2; ib. 3 : 9, 1; Symp. 4 : 2; Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79; *Ἀργύριον δὲ ποτέρως ἂν πλέον ἀναλωθείη*, 7 : 7, 34; Plat. Pol. 1, 347, E; 2, 368, C; or (3) even stand last; as, *Φίλοι δὲ πῶς*; Comm. 2 : 6, 10; *τὰς δὲ τῶν ξένων πῶς*; Dem. de Syntax. 23, p. 173; Æschin. adv. Ctes. 33, p. 58; *τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου—σκέψασθε πῶς*; Dem. de Cor. 235, p. 305 (see also p. xxiv).

(*k*) For ἄλλοσε ὅποι and the like, see p. xxix.

II.

POSTPOSITIVE PARTICLES.

The following Particles stand after one or more words of their clause or sentence, or after the words affected by them: *ἄν, ἄρα, αὖ, γάρ, δέ, δή, δαί, δήπου, δήπουθεν, δήποτε, δῆτα, δῆθεν, μέν, μέντοι, μήν, οὖν, γοῦν, τοίνυν.*

Ἄν.

1. *Its Position in reference to the Verb.*

The proper place of *ἄν* being with the Predicate, it regularly stands near the Verb, and (*a*) commonly after it; as, *Προάγοις ἄν.* Plat. Phædr. 229, B; *εἰ δὲ τοῦτ' ἐποίει ἕκαστος, ἐνίκων ἄν.* Dem. Ol. 3, 17, p. 33;

παυσοίμεθ' ἄν· Thuc. 5 : 87; ib. ; Ἀλλ' εἶποιτ' ἄν, 7 : 6, 16 ; Dem. de Fals. Leg. 330, p. 447 ; βλάπτειν ἱκανοὶ εἴημεν ἄν, 2 : 5, 17; Comm. 2 : 5, 3 ; Thuc. 7 : 55 ; Dem. de Cor. 28, p. 234 ; 304, p. 327; τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀνθ' ὧν κτἔ. 1 : 7, 3 ; Cyr. 3 : 2, 20 ; Thuc, 6 : 34 ; συγκαταστρέψαιντ' ἂν αὐτῷ. 2 : 1, 14 ; 3 : 2, 36 ; Cyr. 8 : 1, 23 ; Cyn. 3 : 11 ; Thuc. 8 : 2 ; Dem. de Cor. 24, p. 233 ; Phil. 2, 36, p. 74 ; ἐπορευόμεθα ἂν ἐπὶ βασιλέα. 2 : 1, 4 ; ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμείνειεν ἂν αὐτούς, 2 : 1, 3 ; οἱ πονηρότατοι πλεονεκτήσειαν ἄν. Cyr. 7 : 2, 11 ; 7 : 7, 17; πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμάθοι ἄν τις, 1 : 9, 3 ; Thuc. 7 : 28 ; ἴδοι τις ἂν τοιοῦτον, Dem. in Lept. 13, p. 460 ; ὡμολογεῖτ' ἂν ἡ κατηγορία Dem. de Cor. 15, p. 230 ; Plat. Prot. 330, D ; 353, C ; ἥκες ἂν φέρων κτἔ. 7 : 5, 5 ; 1 : 6, 2 ; Thuc. 6 : 34 ; ὅτου ἕνεκα βουλοίμεθ' ἂν τὴν βασιλέως χώραν κακῶς ποιεῖν, 2 : 3, 23 (Dindorf) ; Ἐγὼ γὰρ ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν—φοβοίμην δ' ἄν κτἔ. 1 : 3, 17; 7 : 7, 18 ; Thuc. 1 : 80 ; 6 : 34 ; ἀνεθάρσησάν τε ἂν καὶ πρός κτἔ. Id. 7 : 71 ; εἰλόμεθα γὰρ ἂν πρό γε τούτου κτἔ. Id. 3 : 59 ; 4 : 54 ; καὶ ὁδοποιήσειέ γ' ἂν αὐτοῖς 3 : 2, 24 ; εἴποι τις ἂν ὡς πάντα ταῦτ' εἰδώς Dem. Phil. 2, 13, p. 69 ; Εἴποι δή τις ἄν, 7 : 6, 21 ; εἰ οἴει τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι ἂν τῆς κτἔ. 2 : 1, 13 ; 1 : 7, 5 ; Thuc. 3 : 30 ; 3 : 92 ; 6 : 34 ; 8 : 2 ; χωρίων—ἀπορεῖν ἄν σοι δοκοῦμεν ; 2 : 5, 18 ; ἐλεῖν δ' ἂν ᾠοντο κτἔ. 5 : 2, 9 ; λανθάνειν τε ἂν τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον, Thuc. 4 : 29 ; διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν ὑφ' ἑτέρων Id. 6 : 18 ; 7 : 62 ; ὡς ἀλόντος ἂν τοῦ χωρίου 5 : 2, 8 ; Thuc. 1 : 76 ; so after the Principal Verb in the compound forms : τούτου τοῦ φόβου ἀπηλλαγμένοι ἂν εἶημεν, Vect. 4 : 39 ; Dem. Phil. 1, 42, p. 52 ; —ἔχον ἂν εἴη Plat. de Leg. 7, 798, E ; Ἰτέον ἂν εἴη θεασομένους, Comm. 3 : 11, 1 ; (*b*) very rarely before it ; as, οὕτω καὶ φίλον ἄνδρα εὐεργετεῖν ἂν δύναιτο. Hel. 4 : 1, 8 ; Dem. in Aristocr. 110, p. 657; Δικαίως δὴ μετέχειν ἂν λέγοιτο κτἔ. Plat. Polit. 260, A ; Τί οὖν, τις ἂν εἴποι, κτἔ. Dem. Ol. 1, 14, p. 13 ; ἅμα ἔᾳ ἂν εἴχετο Thuc. 4 : 106 ; ἡ γὰρ ἀγνῶτα ἂν εὑρεν ᾧ ἐρεῖ ἢ γνώριμον ἄπιστον. Id. 8 : 66 ; Ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει κτἔ. Id. 2 : 35 (Krueger) ; —τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. Id. 5 : 60 ; τῷ μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν Id. 3 : 11 ; εἰς δὲ τὸ πόλισμα ἂν γενόμενον 6 : 2, 7; οἱ δι' ἀπορίαν δραχμῆς ἂν ἀποδόμενοι τὴν πόλιν Hel. 2 : 3, 48.

2. *Its Position in reference to the Adjuncts of the Verb.*

(1) It is not unfrequently separated from its Verb ; as (*a*), it may closely connect itself with a Conditional Participle : οὕτω γὰρ καὶ ἑπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα κτἔ. 1 : 3, 19 ; καὶ ἀποτέμνοντες ἂν τὰς κεφαλὰς ἔχοντες ἐπορεύοντο, 4 : 7, 16 ; λέγοντος ἄν τινος πιστεῦσαι οἴεσθε ; Dem. Phil. 2, 20, p. 71 ; παραδόντες δ' ἂν ταῦτα καὶ τῶν σωμάτων στερηθῆναι. 2 : 1, 12 ; κἂν περιγενόμενοι μεθ' ἡμῶν τούσδε τε μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν Thuc. 6 : 80 ; (*b*) when it modifies a Verb depending on οἶμαι, δοκῶ, οἶδα, φημί, and the like, it may stand near the leading Verb or even before it ; as, near it : οἶμαι ἂν ἐλθεῖν 5 : 1, 4 ; οἰόμεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, 2 : 1, 12 ; 3 : 1, 38 ; 3 : 1, 39 ; 7 : 2, 34 ; Cyr. 8 : 1, 26 ; Hel. 2 : 3, 37 ; οἶμαι ἄν, αὐτῶν εἰ καλῶς τις ἐπιμελοῖτο, οὐκ εἶναι ἔθνος κτἔ. ib. 6 : 1, 9 ; οὓς νομίζω ἂν σὺν τῇ παρούσῃ δυνάμει ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν· 2 : 5, 13 ; Οἶμαι γὰρ ἂν οὐκ ἀχαρίστως μοι ἔχειν κτἔ. 2 : 3, 18 ; 3 : 2. 3 ; ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως Thuc. 2 : 70 ; Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, ὑμᾶς ἀπολαβεῖν κτἔ. 7 : 7, 14 ; καὶ οἴεσθαι ἂν Σεύθην πεῖσαι· 7 : 7, 19 ; καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα—παρέχεσθαι, Thuc. 2 : 41 ; οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι Id. 7 : 40 ; νομίσαντες κἂν ἐπὶ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτούς, Id. 8 : 2 ; before it : σὺν ὑμῖν μὲν ἂν οἶμαι εἶναι τίμιος 1 : 3, 6 ; Thuc. 1 : 76 ; Καὶ αἰδοῦς δ' ἂν ἠγεῖτο μᾶλλον πάντας ἐμπιπλάναι, Cyr. 8 : 1, 27; Hel. 6 : 5, 39 ; ἱερείων ἂν πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζε γενέσθαι. Cyr. 1 : 4, 17; 3 : 2, 29 ; ἅμα ἂν μοι δοκεῖς καὶ σαυτῷ κακόνους εἶναι. 2 : 5, 16 ; Thuc. 1 : 22; Καὶ ἡμῖν γ' ἂν οἶδ' ὅτι τριςἀσμενος ταῦτ' ἐποίει, 3 : 2, 24 ; εὖ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἂν ἠγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, Thuc. 3 : 42 ; 2 : 89 ; 5 : 8 ; οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο τὸν παῖδά ποτε τοῦτο τολμῆσαι· Antiph. de Caede Her. 69, p. 137 ; οὐκ ἂν μοι δοκεῖ τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι. Thuc. 5 : 89 ; Plat. Pol. 4, 422, B ; οὐκ ἂν οἶδ' ὅ τι ἄλλ' εἶχον ψηφίσασθαι, Dem. in Steph. 1, 7, p. 1103 ; οὐκ ἂν οἶδ' εἰ δυναίμην κτἔ. Plat. Tim. 26, B ; δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ· Antiph. de Caede Her. 74, p. 138 ; οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν 6 : 2, 19 ; 7 : 4, 23 ; 6 : 4, 10; Dem. Exc. adv. Zenoth. 17, p. 887; πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν Thuc. 1 : 2 ; οὐκ ἂν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι κτἔ. Id. 2 : 83 ; οὐκ ἂν νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως ἀπολαβεῖν Id. 5 : 8 ; so when οἶμαι and φημί are used parenthetically : σὺ δ'—οἶμαι ἂν ὡς ἐγὼ λέγω ποιοῖς. Plat. Phæd. 101, E ; Πρός γε ὑποδημάτων ἂν οἶμαι φαίης κτῆσιν. Id. Pol. 1, 333, A ; Τί οὖν ἄν, ἔφην, εἴη ὁ Ἔρως ; Id. Symp. 202, D.

(2) It may attach itself to any word in its clause, which in general is emphatic or which relates to the contingency ; as (*a*), to an emphatic Noun : ὥστε καὶ ἰδιώτην ἂν γνῶναι ὅτι κτἔ. 5 : 9, 31 ; ὅστις λέγοι ἄλλως πως σωτηρίας ἂν τυχεῖν ἢ βασιλέα πείσας, 3 : 1, 26 ; 5 : 9, 20 ; Thuc. 3 : 53 ; 3 : 113 ; Dem. Ol. 1, 10, p. 12; Ὥρα ἄν, ἔφη, συσκευάζεσθαι ὑμῖν εἴη. Cyr. 3 : 1, 43 ; καθ' ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ προεχώρησε Thuc. 1 : 74 ; βασιλεῖ ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιντο, 2 : 1, 14 ; —τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως, Dem. Ol. 1, 10, p. 12 ; τὸ μὲν μέγιστον φιλοσοφίας ἂν στερηθείημεν Plat. Soph. 260, A ; ἀναρχίᾳ ἂν καὶ ἀταξίᾳ ἐνόμιζον ἡμᾶς ἀπολέσθαι. 3 : 2, 29 ; Cyr. 1 : 4, 17 ; φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, Thuc. 4 : 63 ; φόνου δ' ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν. Dem. in Mid. 120, p. 554 ; Thuc. 1 : 11 ; βίᾳ γὰρ ἂν εἷλον τὸ χωρίον Id. 1 : 102 ; (*b*) to an emphatic Pronoun : ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἀρχοιτε. Id. 3 : 40 ; 6 : 34 ; 5 : 105 ; 1 : 33 ; Dem. Phil. 1, 42, p. 52 ; αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια παρείχοντο Antiph. 1, 11, p. 112 ; Καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθησαν 4 : 2, 10 ; Ἡμᾶς δ' ἂν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες μάλιστα μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, Thuc. 6 : 11 ; καὶ ἡμᾶς δ' ἂν ἔφην ἔγωγε χρῆναι κτἔ. 3 : 2, 24 ; ib. ; ὑμεῖς τ' ἂν βουλεύοισθε—ἐγώ τ' ἄν κτἔ. Hel. 6 : 1, 7 ; οὐδέ—σοί γ' ἄν ποτε ἔτι δόξαιμι. 1 : 6, 8 ; 3 : 2, 24 ; αὐτός γ' ἄν, εἰ ἦρχεν, ποιῆσαι τοῦτο. Thuc. 4 : 27 ; and especially to a Demonstrative : ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα κτἔ. 2 : 5, 20 ; 5 : 6, 30 ; 7 : 6, 16 ; Cyr. 4 : 2, 38 ; ib. 4 : 2, 39 ; Thuc. 4 : 10 ; 6 : 40 ; Dem. Ol. 2, 17, p. 22 ; de Fals. Leg. 312, p. 441 ; οὐδὲ τοῦτ' ἄν τις εἴποι 1 : 9, 13 ; ἐκεῖνος ἂν λάβοι Hel. 4 : 1, 4 ; Thuc. 4 : 126 ; Isocr. Panath. 99, p. 253 ; τοῖςδ' ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν Thuc. 1 : 38 ; τοιαῦτα ἄν τις νομίζων—οὐχ ἁμαρτάνοι Id. 1 : 21 ; (*c*) to an emphatic Adjective : ἄξιον ἄν τι δρῷεν ; Id. 1 : 142 ; Ἐγὼ οὖν δεινὰ ἂν εἴην εἰργασμένος, Plat. Apol. 28, D ; Gorg. 461, E ; τί μέγα ἂν οὕτως ἔπαθον κτἔ. 5 : 8, 17; ὅμως μεγάλην ἂν ἔχειν αὐτοῖς χάριν, Dem. Ol. 1, 10, p. 12 ; μεγάλα γ' ἂν ζημιοῖτο, Cyr. 3 : 1, 16 ; —πολλοῦ ἂν τοῦτο πρίασθαι· ib. 3 : 2, 19 ; Thuc. 1 : 10 ; 4 : 40 ; 5 : 105 ; 6 : 31 ; Dem. Ol. 1, 1, p. 9 ; Isocr. Laud. Hel. 60, p. 218 ; Plat. Apol. 25, B ; Ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε Thuc. 7 : 13 ; πολλοὺς δ' ἂν ὁμήρους κτἔ. 3 : 2, 24 ; πολλὰ γὰρ ἂν ὠφελεῖσθαι Cyr. 3 : 2, 20 ; Thuc. 4 : 29 ; ἐπὶ πολύ γ' ἄν— Id. 3 : 11 ; πάντες ἂν ἐμοὶ πείθοιντο Cyr. 7 : 2, 23 ; πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· 2 : 2, 11 (Krueger) ; Thuc. 6 : 48 ; Dem. de Cor. 5, p. 227 ; 247, p. 309 ; 305. p. 327 ; κατὰ πάντα ἂν αὐτοὺς ἐκφοβῆσαι Thuc. 6 : 49 ; 3 : 40 ; ἄλλα μυρία ἄν τις ἔχοι Plat. Gorg. 483, E ; and often to an Adjective in the Predicate : οἳ οὐκ οἴονται καλὴν ἂν ἐγγενέσθαι ὀλιγαρχίαν, Hel. 2 : 3, 48 ; ib. 2 : 3, 44 ; Cyr. 1 : 4, 7 ; Plat. Symp. 194, A ; οἱστὸν ἂν ἦν· Thuc. 1 : 122 ; 3 : 53 ; 6 : 34 ; 8 : 66 ; ἀδυνάτων ἂν ὄντων Id. 1 : 73 ; γελοία τις ἂν φαίνοιτο, Œc. 7 : 39 ; κοινὸν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. 3 : 1, 45 ; διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι Thuc. 1 : 10 ; ὀρθὸς ἂν διαβεβηκώς Hip. 7 : 5 ; εὐμενὴς ἂν δικαίως ἡ προδότης νομίζοιτο ; Hel. 2 : 3, 43 ; Plat. de Leg. 5, 729, C ; 5, 729, D ; Thuc. 4 : 114 ; ἄσμενος ἂν πρὸς ἄνδρα, οἷος σὺ εἶ, ἀπαλλαγείη. Cyr. 6 : 1, 45 ; Thuc. 4 : 106 ; ἀσμένου ἂν πρόφασιν

λαβόντες, Id. 6 : 34 ; (*d*) to an emphatic Verb : *μισῆσαι μὲν ἂν ἐπιχειροῖεν τὸ ἀληθές*, Plat. Polit. 300, D : (*e*) to an emphatic Adverb or one marking the contingency : *νῦν ἂν*— Cyr. 2 : 2, 14 ; Hel. 6 : 5, 41 ; Dem. Ol. 1. 9, p. 11 ; *ἤδη ἄν*— Hel. 4 : 1, 14 ; Thuc. 5 : 46 ; Plat. Apol. 29, C ; *τότ' ἄν*— Vect. 6 : 3; Dem. Phil. 1, 1, p. 40 ; in Aristocr. 110, p. 657; Plat. Apol. 29, A ; *ἀεὶ ἄν*— Hel. 2 : 3, 35 ; *εὐθὺς ἄν*— Dem. de Cor. 3, p. 228 ; Plat. Theæt. 144, E ; *ταχὺ ἄν*— 7 : 7, 30 ; Œc. 19 : 10 ; Thuc. 6 : 17; Plat. Men. 91, E ; Euthyphr. 7, B ; *λίαν ἂν ταχύ* 5 : 9, 28 ; *οὕτως ἂν μόνοις ἡ εἰρήνη βεβαία γένοιτο*, Cyr. 3 : 2, 23 ; Comm. 2 : 1, 9 ; Vect. 4 : 30 ; Hi. 1 : 3 ; Isocr. Pan. 10, p. 42 ; Plat. Phileb. 44, E ; *οὕτω γ' ἄν*— Cyr. 3 : 1, 15 ; *ὧδε ἂν μᾶλλον κτἔ.* Plat. Crat. 391, A ; *Μῶν οὐκ ἐνθένδε τις ἂν αὐτὴν ῥᾳστά τε καὶ κάλλιστα κατίδοι* ; Plat. de Leg. 3, 676, A ; *καλῶς ἄν*— Cyr. 5 : 5, 41 ; Plat. Crit. 44, D ; *ἢ κακῶς ἄν*—7 : 6, 27; *ὀρθῶς ἄν*— Comm. 1 : 2, 57; Thuc. 1 : 70 ; *δικαίως ἄν*— Cyr. 1 : 1, 2 ; ib. 1 : 6, 3 ; Comm. 1 : 2, 28 ; Thuc. 2 : 87 ; 4 : 87 ; Isocr. Pan. 139, p. 69 ; Lys. pro Mil. 11, p. 115 ; *μάλ' εἰκότως ἄν*— Dem. de Cor. 16, p. 230 ; *ἀσφαλῶς ἄν*— 1 : 3, 19 ; Cyr. 3 : 2, 20 ; *ἴσως ἂν*— 2 : 5, 23 ; 6 : 2, 21 ; Cyr. 2 : 4, 15 ; ib. 4 : 1, 16 ; ib. 4 : 5, 54 ; Œc. 4 : 5 ; Thuc. 2 : 20 ; Dem. Phil. 1, 42, p. 52 ; Plat. Crit. 53, D ; 312, D ; *ἴσως ἄν, ἴσως*—Dem. Ol. 3, 33, p. 37; *Ἴσως ἂν οὖν τις κτἔ.* Isocr. Areop. 36, p. 146 ; *Ἴσως δ' ἄν*—Id. Pan. 169, p. 76 ; *ἴσως ἂν οὐκ κτἔ.* 5 : 1, 11 ; *ἴσως οὐκ ἂν μάχοιτο* Plat. Soph. 260, D ; *τάχ' οὖν ἴσως ἄν*— ib. 247, D ; *τάχ' ἄν*— Thuc. 1 : 77; 1 : 81 ; 2 : 35 ; 3 : 44 ; 6 : 19 ; Dem. in Aristocr. 193, p. 685 ; Plat. Phædr. 259, C ; Pol. 2, 372, E ; *τάχα ἄν*— Thuc. 6 : 2 ; Plat. Theæt. 179, C ; *τάχ' ἂν ἴσως κτἔ.* Thuc. 6 : 34 ; 6 : 78 ; Plat. Polit. 264, C ; *ἴσως τάχ' ἄν*— Id. Tim. 38, E ; *Τάχα δ' ἄν*— Thuc. 7 : 77; Plat. Prot. 313, D ; *τάχ' οὖν ἄν*— Id. Phædr. 257, C ; *ἡδέως ἄν*— Hel. 3 : 3, 6 ; Thuc. 8 : 89 ; Dem. in Lept. 129, p. 496 ; Plat. Apol. 39, E ; Prot. 347, C ; *ῥᾳδίως ἄν*— 3 : 5, 9; Comm. 4 : 4, 4 ; Thuc. 1 : 11 ; 2 : 80 ; 7 : 42 ; 8 : 25; Plat. Euthyphr. 14, A ; *πάνυ ἂν ῥᾳδίως κτἔ.* Thuc. 2 : 65 ; *οὐ ῥᾳδίως ἄν*— Hel. 6 : 1, 7; *ῥᾳδίως γ' ἄν*— Symp. 6 : 10; *Μόλις δ' ἄν*—Thuc. 1 : 71 ; *χαλεπῶς ἄν*— Hel. 4 : 5, 18; Thuc. 6 : 11; *πολὺ ἄν*— 7 : 7, 32; Cyr. 2 : 1, 8 ; ib. 7 : 5, 2 ; Hel. 3 : 4, 27; Isocr. Pan. 135, p. 68 ; *μέγα ἄν*— 3 : 1, 38 ; Plat. Phæd, 101, C ; *σφόδρα ἄν*— Cyr. 2 : 2, 13 ; ib. 3 : 2, 21 ; Comm. 2 : 1, 27; *πάνυ ἄν*— Œc. 2 : 18 ; 6 : 12 ; Thuc. 2 : 65 ; *παντελῶς ἄν*— 2 : 2, 11 (Dindorf) ; Plat. Polit. 299, E ; (*f*) to Comparatives and Superlatives of Adjectives and Adverbs ; (1) of Adjectives : *νομίζοντες—ἀξιωτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν* 1 : 9, 29 ; *τόν—πόλεμον ῥᾴω ἂν εἶναι* Thuc. 5 : 36 ; *πολὺ οἶμαι χαλεπώτερον ἂν ὑμῖν φανῆναι* Hel. 6 : 5, 39 ; Thuc. 3 : 42 ; *—ἡδίω μὲν ἂν εἶχον* Id. 7 : 14 ; *ἡδιόν τ' ἂν ἔξω αὐλίζεσθαι ἔφη κτἔ.* 7 : 4, 12 ; *ἐπὶ μείζους ἂν ἴοι στάσεις*. Plat. Pol. 5, 465, A ; *πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι* 2 : 1, 20 ; Œc. 18 : 10 ; Isocr. Nicocl. 17, p. 30 ; *ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη* Thuc. 1 : 34 ; *Κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν* Id. 2 : 40 ; *καὶ μέγιστος ἂν εἴην ἀνθρώπων*, Cyr. 7 : 2, 23 ; Thuc. 5 : 82 ; Dem. in Timocr. 167, p. 752 ; *περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς*, 3 : 2, 4 ; Thuc. 4 : 59 ; 5 : 99 ; *ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη κτἔ.* Id. 2 : 41 ; *οὐ τὰ ἐλάχιστα ἂν διαπραξάμενος ἀπαλλάττοιτο* Plat. Pol. 6, 696, E ; (2) of Adverbs : *οἱ αὐτοὶ εὐζυνετώτερον ἂν προσφέροιντο* Thuc. 4 : 18 ; *πῦρ οἶμαι ῥᾷον ἄν τις ἐκτρίψειεν κτἔ.* Cyr. 2 : 2, 15 ; Thuc. 1 : 57; *ἥδιον μὲν ἂν Κλεινίᾳ τὰ ὄντα διδοίην* Symp. 4 : 14 ; ib. ; Thuc. 1 : 90; Dem. Ol. 1, 23, p. 15 ; *οἰόμεθα—ἄμεινον ἂν πολεμεῖν* 2 : 1, 20 ; *κάλλιον ἂν οἶμαι ζημιωθῆναι τούς κτἔ.* Dem. Ol. 1, 27, p. 17; Cyr. 6 : 2, 20 ; *πολὺ μεῖζον ἂν ἀχθοίμην*, Plat. Symp. 216, C ; *Ποτέρως οὖν οἴει μᾶλλον ἂν φοβεῖσθαι κτἔ.* 7 : 7, 30 ; 2 : 5, 13 ; Hel. 2 : 3, 44 ; ib. 2 : 3, 45 ; Thuc. 1 : 82 ; 4 : 19 ; 6 : 34 ; *πολὺ ἂν μᾶλλον κτἔ.* Lys. pro Mil. 20, p. 116 ; *ἀλλ' ἧττον ἂν διὰ τοῦτο τυγχάνειν*, 5 : 9, 26 ; 5 : 9, 29 ; Cyr. 6 : 1, 42 ; ib. 8 : 1, 25 ; Comm. 1 : 3, 4 ; Thuc. 1 : 121 ; 6 : 11 ; 6 : 84 ; Plat. Phæd. 73, B; *δικαιότατ' ἂν ὀτιοῦν πάσχοι καὶ ἀποτίνοι*. Plat. Polit. 299, A ; de Leg. 3, 689, D ; *Ἀλλ' ἴσως τῷ δ' ἐπόμενος ῥᾷστ' ἂν μάθοις*. Id. Soph. 260, B ; *ἥδιστ' ἂν ἀκούσαιμι τοὔνομα* 2 : 5, 15 ; Thuc. 2 : 49; *κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἔλθοι* 3 : 1, 6 (Krueger) ; *ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν τάχιστ' ἂν ἀφαιρεῖσθαι* Thuc. 1 : 120 ; 2 : 63 ; 6 : 11 ; *μάλιστ' ἂν λάβοιμεν* 7 : 3, 35 : *ὅ γε μὴν μάλιστ' ἄν τις φοβηθείη*, Cyr. 4 : 3, 14 ; ib. 7 : 5, 25 ; ib. 8 : 1, 21; Thuc. 2 : 41 ; 3 : 53 ; 4 : 17; 4 : 19; 6 : 34 ; Dem. in Lept. 61, p. 475 ; Plat. Pol. 2, 359, B ; *μάλιστα γὰρ ἄν*— Thuc. 6 : 9 ; *τὰ δίκαια ποιῶν ἥκιστ' ἂν τὸν ἁμαρτάνοντα μιμοίμην*. Cyr. 3 : 1, 15 ; Thuc. 3 : 42 ; 3 : 71; 5 : 22 ; 6 : 34 ; *Καὶ ἐλάχιστ' ἄν*— Id. 4 : 18.

(3) It may attach itself to words by which the simple form of the sentence is altered ; as (*a*) to Interrogatives whether direct or indirect; (1) to Pronouns : *τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν* ; 3 : 1, 18 ; 7 : 1, 28 ; 4 : 7, 6 ; Hel. 4 : 1, 13; Comm. 1 : 4, 5 ; Apol. 16 ; Thuc. 4 : 59 ; 6 : 35 ; Dem. Exc. adv. Zenoth. 17, p. 886 ; Plat. Protag. 312, D ; ib. ; *εἰς τίνα ποτ' ἄν*— Cyr. 7 : 1, 12 ; *περὶ γὰρ τίνος ἂν μᾶλλον κτἔ.* Plat. Pol. 2, 358, D ; *Τίς δ' ἂν αἴσθησις ἦν κτἔ.* Comm. 1 : 4, 5 ; Lyc. in Leocr. 78, p. 157; *Τί γὰρ ἂν τοῦτον αὐτὸν οἴεσθε ποιήσειν κτἔ.* Dem. in Aristog. 1, 21, p. 776; ib. 19, p. 776 ; Is. de Cleon. Her. 20, p. 37; *Τί ἂν οὖν—οὐ δύναιο*, 7 : 2, 35 ; Thuc. 3 : 64 ; Dem. in Aristog. 1, 33, p. 780; *Καὶ τίν' ἄν κτἔ.* Plat. Soph. 249, A ; *Καίτοι τίς ἄν κτἔ.* Isocr. Pan. 37, p. 48 ; *τί ἂν ποιῶν τὸν λοιπὸν βίον εὐδαιμονέστατα διατελέσαιμι* · Cyr. 7 : 2, 20 ; ib. 8 : 1, 2 ; Dem. de Cor. 22, p. 232 ; *—τίνι ἂν θεῷ εὐχόμενος κτἔ.* 3 : 1, 6 ; *ἐκ τίνος ἂν τρόπου—γνοίητε*, Is. de Nicostr. Her. 15, p. 48 ; *—τίνι τρόπῳ ἄν*— Plat. Symp. 176, B ; *ποίοις λόγοις ἂν ἄλλον πείθοιμεν—* ; Cyr. 5 : 3, 33 ; *—ποῖος ἂν κάλλιστος καὶ κράτιστος τῷ σώματι γένοιτο* · Comm. 3 : 12, 8 ; Cyr. 8 : 1, 2 ; Plat. Pol. 5, 468, A ; *οὐκ οἶδα οὐτ' ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφύγοι κτἔ.* 2 : 6, 7; *νομίζω ὑποῖοί τινες ἂν οἱ προστάται ὦσι*, Vect. 1 : 1 ; *—ποσταῖος ἂν τῷ στρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην* ; Cyr. 5 : 3, 28 ; (2) to Adverbs : *ἠρώτησε τοὺς προφύλακας ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον* 2 : 4, 15 ; Plat. Symp. 175, A ; Cyr. 1 : 6, 10 ; 4 : 2, 45 ; *Ἦ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι* ; Plat. Phæd. 82, A ; *Πόθεν ἂν οὖν εἰκότως ὑπώπτευον—* ; Lys. Acc. Obtrect. 7, p. 113 ; *πῶς ἂν ἔτι δικαίως ὑμᾶς αἰρούμενος—αἰτίαν ἔχοιμι—* ; 7 : 6, 15 ; Cyr. 4 : 1, 10 ; Hel. 2 : 3, 31 ; Thuc. 7 : 44 ; Dem. Phil. 2, 13, p. 69 ; Is. de Nicostr. Her. 12, p. 47; *Πῶς δ' ἄν*— Cyr. 5 : 3, 33 ; *Πῶς οὖν ἄν*— Comm. 2 : 6, 6 ; ib. 4 : 3, 16 ; *Πῶς ἂν οὖν*— 2 : 5. 20 ; 5 : 7, 8 ; 5 : 7, 9 ; *—πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο* 1 : 7, 2 ; 3 : 2, 27; Cyr. 8 : 1, 2 ; (3) to Interrogative Particles : *ποτέρως ἂν ἀεὶ ἀπαθῆ κακῶν μᾶλλον αὐτὴν εἶναι, —* ; 7 : 7, 33 ; Plat. Alc. 1, 120, C ; Comm. 2 : 7, 8 ; *Ἀργύριον δὲ ποτέρως ἂν πλέον ἀναλωθείη* ; 7 : 7, 34 ; *Ἆρ' ἄν, ὦ Δερκυλίδα, ἐν καιρῷ γένοιτο*, Hel. 4 : 3, 2 ; Hi. 1 : 1 ; Dem. in Mid. 115, p. 552 ; Lys. de Evandr. Prob. 7, p. 175 ; Plat. Crat. 430, C ; *ἆρά γ' ἄν*— Id. Phædr. 274, C ; (*b*) to Negatives ; as (1) to Negative Adjectives : *ἡττηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθείη*. 3 : 1, 2 ; 1 : 9, 19 ; 7 : 2, 31 ; 3 : 1, 38 ; Dem. Phil. 2, 36, p. 74 ; Isocr. Archid. 48, p. 126 ; Ages. 10 : 1 ; Plat. Polit. 275, C ; *οὐδεὶς ἂν νόμος δυνηθείη κτἔ.* Cyr. 5 : 1, 11 ; Thuc. 6 : 35 ; *ὡς οὐδεὶς ἂν ἄλλος δύναιτο*. Isocr. Pan. 10, p. 42 ; *ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν κτἔ.* Thuc. 8 : 86 ; *οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι κτἔ.* Id. 5 : 32 ; 1 : 74 ; *οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν*, Id. 6 : 24 ; *ἐπίστευε μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν*. 1 : 9, 8 ; Dem. Phil. 2, 10, p. 68 ; (2) to Negative Particles, *τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναιτο τούτοις πᾶσι κοσμηθῆναι*, 1 : 9, 23 ; 5 : 9, 29 ; Hel. 4 : 1, 4 ; *Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, λέγων*, Comm. 2 : 3, 11 ; ib. 3 : 11, 1 ; Plat. Phæd. 100, C ; Symp. 185, E ; *οὐ γὰρ ἄν*— Thuc. 1 : 68 ; Dem. Phil. 1, 14, p. 44 ; *οὐκ ἂν οὖν*— 3 : 2, 35 ; Thuc. 1 : 9 ; *οὐκ ἂν ἐμέμφου μοι*, Œc. 2 : 15 ; Thuc. 5 : 68 ; 5 : 94 ; 7 : 55 ; 7 : 62 ; Dem. de Cor. 13, p. 229 ; *οὐκ ἄν ποτε προοῖτο*, 1 : 9, 10 ; Plat. de Leg. 11, 931, C ; Prot. 345, B ; 346, E ; *τοῦτον ἐγὼ οὔποτ' ἂν εὐδαιμονίσαιμι*. 2 : 5, 7; *ὅσα οὐκ ἄν τις νῦν προίδοι*. Thuc. 1 : 122 ; 1 : 94 ; *πιστὰ δὲ*

αὐτῷ οὐκ ἂν μείζω οὔτ' εἴποις οὔτε δείξαις Cyr. 5 : 3, 14 ; *ὡς δ' οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε κτἔ.* Thuc. 1 : 40 ; 2 : 60 ; 3 : 11 ; *οὐκ ἄν, ὁπότε οἱ πολέμιοι ἔλθοιεν, βουλεύεσθαι ἡμᾶς δέοι,* 3 : 2, 36 ; Thuc. 4 : 126 ; 7 : 64 ; *οὐκ ἂν οἶει καὶ ἡμᾶς αἰσχύνεσθαι,* Cyr. 7 : 5, 56 ; *οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπ' ἐχυροῦ ποθεν,* Thuc. 1 : 90 ; 3 : 37 ; 5 : 91 ; 7 : 67; *Τίς ἂν οὖν — συνάψειεν* ; Dem. in Aristog. 1, 33, p. 780 ; *Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγανακτήσειε κτἔ.* Isocr. Phil. 77, p. 97; *πῶς οὐκ ἂν τις θεῖον ἡγήσαιτο* ; Hel. 4 : 4, 12 ; Apol. 16 ; ib. 18 ; *Ἀρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι κτἔ.* 3 : 1, 18 ; Thuc. 6 : 91; *— ἀπεστερηκέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν, μὴ ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτειχίσαι.* Id. 7 : 6 ; *—μὴ ἂν γίγνεσθαι πόλεμον* Id. 1 : 139 ; 1 : 140 ; 3 : 11 ; Plat. Phædr. 256, A ; *μὴ ἂν ἧσσον ὑμᾶς λυπηροὺς γενομένους* Thuc. 1 : 76 ; 5 : 60 ; 6 : 80 ; *οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι.* 1 : 3, 6 ; 7 : 7, 38 ; Cyr. 5 : 3, 9 ; Hel. 4 : 8, 25 ; Thuc. 2 : 89 ; 7 : 77 ; *οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα* Thuc. 6 : 38 ; Hi. 5 : 4 ; Dem. Ol. 3, 14, p. 32 ; *μήτ' ἂν ἄλλους σοι ἐλθεῖν* 7 : 7, 30 ; *οὓς οὐδ' ἂν παντάπασι διαβαίητε,* 2 : 5, 18 ; 7 : 7, 11 ; Œc. 2 : 15 ; Thuc. 1 : 77 ; 5 : 3 ; Dem. de Cor. 21, p. 232 ; 34, p. 237; Plat. Pol. 6, 502, B ; *ἠδίκουν μὲν οὐδ' ἂν οὗτος,* Dem. in Aphob. 3, 2, p. 845 ; *—μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.* Thuc. 2 : 51 ; so in the emphatic resolution of *οὐδείς, μηδείς,* and of *οὐκέτι, μηκέτι* ; as, *νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν ἕνα κατακάνοιεν,* 3 : 1, 2 (Krueger) ; Dem. de Cor. 94, p. 257; Plat. Gorg. 512, E ; 519, C ; Protag. 328, A ; Symp. 214, D ; Pol. 1, 353, D ; 2, 359, B ; *ὥστε μηδ' ἂν ἕνα αὐτοῖς οἷόν τ' εἶναι μηδ' ἀντᾶραι* · Id. Euthyd. 272, A ; Gorg. 521, C ; *οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα* Thuc. 1 : 120 ; *—μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι.* Id. 7 : 72.

(4) When the Subjunctive Mood is introduced by a Relative or Conditional word, *ἄν* is evolved from the idea of the Subjunctive, and either coalesces with the introductory word, as in *Ἐάν, Ἤν, Ἄν* (*ἴf*), *Ἐπάν, Ἐπήν, Ἐπειδάν, Ὅταν, Ὁπόταν,* or connects itself closely to it ; as (*a*) to a Relative Pronoun : *πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ, χαλεπώτατος δ' ἐχθρὸς ᾧ ἂν πολέμιος ᾖ,* 1 : 3, 12 ; 1 : 3, 15 ; 1 : 3, 16 ; 5 : 5, 12 ; Cyr. 1 : 1, 2 ; ib. 2 : 4, 10 ; *οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν,* Thuc. 2 : 44 ; 4 : 126 ; 6 : 92 ; ib. ; Dem. de Cor. 323, p. 332 ; Phil. 1, 34, p. 50 ; Plat. Protag. 345, C ; Phæd. 68, B ; Theæt. 205, E ; *ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνωνται,* Dem. de Cor. 25, p, 233 ; 27, p. 234 ; de Chers. 23, p. 95 ; 24, p. 96 ; *ᾧ ἄν τις ὁμοιοῖ* Plat. Pol. 3, 393, C ; *ὃς μὲν ἂν δικαίως διαγάγῃ —ὃς δ' ἂν ἀδίκως,* Plat. Phædr. 248, E ; Polit. 299, A ; Prot. 326, D ; *ὅς ἂν μὴ πρότερος βεβοηθηκὼς ὑμῖν ᾖ.* Dem. de Fals. Leg. 16, p. 345 ; *ὃς δ' ἂν μή—* Plat. Prot. 325, A ; *ὃν γὰρ ἄν—* Cyr. 1 : 6, 21 ; ib. 6 : 1, 43 ; *ὅ τι ἂν δέῃ πείσομαι.* 1 : 3, 5 ; 3 : 1, 40 ; 3 : 2, 38 ; 5 : 5, 12 ; Thuc. 4 : 114 ; 6 : 44 ; Isocr. ad Nicocl. 38, p. 22 ; Is. de Nicostr. Her. 11, p. 47 ; Plat. Apol. 29, D ; 30, A ; Polit. 300, D ; *ὅ τι ἂν μὴ κτἔ.* Hel. 6 : 1, 8 ; *ὅ τι δ' ἄν—* 1 : 3, 19 ; Cyr. 1 : 6, 11 ; Thuc. 4 : 16 ; Dem. de Cor. 3, p. 227; *ὅ τι γὰρ ἄν—* 7 : 7, 16 ; Plat. Men. 92, E ; *ὅ τι οὖν ἄν—* Dem. de Cor. 18, p. 231 ; *ὅ τι ἄλλο ἄν—* Cyr. 4 : 5, 52 ; *ᾧτινί ποτ' ἄν—* Thuc. 3 : 59 ; *ὑπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν,* 3 : 1, 21 ; 7 : 7, 18 ; Cyr. 3 : 1, 42 ; Thuc. 1 : 28 ; 1 : 35 ; *—ὑπόσοις ἂν ὑμῶν βουλώμεθα μάχεσθαι* ; 2 : 5, 18 ; 3 : 2, 21 ; 7 : 2, 6 ; 7 : 2, 36 ; Cyr. 4 : 2, 42 ; Thuc. 4 : 21 ; 4 : 118 ; 8 : 37; Plat. Polit. 261, A ; Gorg. 461, D ; 481, D ; *ὑπόσον γὰρ ἄν—* Id. Symp. 214, A ; *ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν οἰησθε μάλιστα συμφέρειν.* 2 : 2, 2 ; 7 : 7, 15 ; Hel. 6 : 1, 9 ; Thuc. 3 : 28 ; 5 : 23 ; *ὅσα ἂν περιττὰ γένηται κτἔ.* Cyr. 4 : 5, 54; Thuc. 1 : 140 ; 4 : 18 ; 6 : 25 ; Dem. de Chers. 12, p. 93 ; *ὅσῳ ἂν πλαυτέρα—ᾖ,* Hip. 1 : 12 ; *ὅσον ἂν χρόνον κτἔ.* 5 : 1, 12 ; 6 : 1, 14 ; Cyr. 4 : 5, 54 ; Thuc. 1 : 140 ; Plat. Men. 97, E ; *ὅσῳ δ' ἄν—* Cyr. 5 : 3, 35 ; Thuc. 3 : 28 ; *ὅσῳ γὰρ ἄν—* Dem. in Aphob. 3, 4, p. 846 ; Isocr. Pan. 23, p. 45 ; (*b*) to a Relative Adverb : *ὅπου ἂν ᾖ,* 1 : 3, 6 ; 3 : 2, 9 ; Thuc. 1 : 135 ; 5 : 34 ; Plat. Phædr. 251, E ; Prot. 342, E ; *ὅπου δ' ἄν—* 2 : 3, 26 ; Plat. Gorg. 484, E; *ὅπῃ ἂν τῇ στρατιᾷ συμφέρῃ* · 3 : 2, 27; 7 : 6, 37; Thuc. 2 : 11 ; 5 : 18 ; 5 : 40 ; 6 : 18 ; 6 : 72 ; *οὗ ἂν ἴδῃς πτωχούς,* Plat. Pol. 8, 552, D ; *ἢ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα,* Thuc. 6 : 9 ; 6 : 67 ; *ὅποι ἂν ἡγῶνται.* Hel. 2 : 2, 20 ; Thuc. 5 : 18 ; 7 : 77 ; Plat. Apol. 37, D ; *ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ* Phædr. 230, E ; *ὅποι μὲν γὰρ ἄν—* Dem. Phil. 1, 45, p. 53 ; *ὅποι δ' ἄν—* 5 : 5, 16 ; *ὅθεν ἂν τι λαβεῖν ᾖ* ; Comm. 2 : 1, 16; Thuc. 8 : 1 ; *ἡνίκ' ἄν τις παραγγείλῃ.* 3 : 5, 18 ; Dem. de Cor. 313, p. 229 ; *ἡνίκα δ' ἄν—* Cyr. 5 : 3, 44 ; ib. 7 : 19 ; *ὡς ἂν δύνηται πλείστους* · 1 : 6, 3 ; 2 : 2, 12 ; 3 : 2, 6 ; Cyr. 1 : 6, 13 ; ib. ; ib. 5 : 3, 28 ; Hip. 9 : 1; ib. ; *εἰςᾗσι αὐτοὺς ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι οἰκαδε ἀφίκωνται.* 6 : 1, 17; Cyr. 5 : 3, 9 ; Plat. Gorg. 481, D ; Protag. 336, B ; *καθάπερ ἂν αὐτῶν ἅτερον — ἀναφαίνηται,* Id. Soph. 250, E ; (*c*) to other Temporal Particles : *ἄχρι ἂν σχολάσῃ.* 2 : 3, 2 ; *μέχρι ἂν καταστήσῃ τοὺς Ἕλληνας κτἔ.* 1 : 4, 13 ; 2 : 3, 7; Thuc. 8 : 58 ; *μέχρι δ' ἄν—* 2 : 3, 24 ; *μέχρι περ ἂν ἀδυνατῇ* Plat. Soph. 259, A ; Polit. 260, B ; *ἕως ἂν ζῶσιν* 3 : 1, 43 ; Cyr. 6 : 3, 21 ; Hel. 3 : 4, 26 ; Thuc. 1 : 28 ; 3 : 82 ; 8 : 81 ; Plat. Phæd. 59, E ; 85, B ; *ἕωςπερ ἂν ᾖς* Id. Phædr. 249, E ; Prot. 325, A ; *ἕως μὲν ἂν παρῇ τις,* 1 : 4, 8 ; *ἔστ' ἂν ἐν ἄλλῳ ἔθνει γένωνται.* 4 : 5, 28 ; 5 : 1, 4 ; Lac. 11 : 8 ; *πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλεύσηται.* 1 : 1, 10 ; 5 : 7, 5 ; Hel. 2 : 3, 48 ; Thuc. 1 : 91 ; 2 : 84 ; Plat. Phædr. 228, C ; 242, A ; (*d*) and also to *ὡς* and *ὅπως* as denoting connection of thought : *προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὸ παραγγελλόμενον δύνησθε ποιεῖν.* 6 : 1, 18 ; Thuc. 6 : 91 ; *Ὡς δ' ἂν μάθῃς ὅτι κτἔ.* 2 : 5, 16 ; *καί φατε αὐτὸν τοιοῦτόν τε εἶναι καὶ τοσούτων αἴτ.ον, ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος* Plat. Symp. 199, A ; Pol. 8, 567, A ; de Leg. 7, 798, E.

(5) The same order is found with other verbal forms beside the Subjunctive : as (*a*) often after the Relative Pronoun : *ἀφ' οὗ ἂν γίνοιτο* 5 : 6, 30; *ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε,* Thuc. 8 : 50 ; 8 : 68 ; 2 : 43 ; 6 : 20 ; *ἐξ ὧν ἂν τις εὖ λέγων διαβάλλοι,* Id. 7 : 48 ; *ἃς ἂν ἐκεῖνος ποιήσαιτο ἄσμενος* Dem. Ol. 1, 4, p. 10 ; ib. 2, 15, p. 22 ; Phil. 3, 7, p. 115 ; de Cor. 16, p. 230 ; in Mid. 11, p. 518 ; *—ἐμμενεῖν οἷς ἂν οὗτοι γνοῖεν,* Is. de Dicaeog. Her. 31, p. 54 ; *ὃς ἂν τοὺς μὲν χρηστοὺς ἄρχειν—ποιήσειε* Plat. de Leg. 1, 627, E ; *οὓς τις ἂν ἄψαιτο καὶ ἴδοι* Id. Phæd. 81, B; *ὅπερ ἂν αὐτοὶ πάθοιεν,* Thuc. 6 : 13 ; 6 : 34 ; 1 : 80 ; *ἅπερ ἂν βουλήθειεν ἄνθρωποι κτἔ.* Isocr. Areop. 35, p. 146 ; *ἔπραττον ἅπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες,* 5 : 4, 34; *ὅπερ ἄν—ἐγένετο* Thuc. 2 : 94 ; *οὐκ οἶδα ὅ τι ἂν τις χρήσαιτο αὐτοῖς* 3 : 1, 40 ; Plat. Pol. 1, 352, E ; *οὔτ' ἔστιν ὅτου ἕνεκ' ἂν βουλοίμεθα—κακῶς ποιεῖν,* 2 : 3, 23 (Krueger) ; *ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο* Thuc. 1 : 132 ; *ᾧτινί πότ' ἂν καὶ ἀναξίῳ ξυμπέσοι.* Id. 3 : 59 ; *οὐχ ὅ τι ἂν εἴποι τις* ; Dem. Ol. 3, 17, p. 33 ; *τοὺς ὁτιοῦν ἂν ποιήσοντας* Id. de Fals. Leg. 342, p. 450 ; *ὅσῳ μὲν ἂν ἧττον ἔλθοι, τοσούτῳ κτἔ.* 1 : 5, 9 (Krueger) ; *ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε* Thuc. 3 : 47; *οἷάπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε φρονεῖν* Dem. pro Rhod. Lib. 21, p. 196 ; *Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἂν ἐλπίδων ἐμαυτὸν στερήσαιμι,* 2 : 5, 10; *ὑπόσους ἂν κατακάνοιεν τῶν πολεμίων,* 3 : 2, 12 (Krueger) ; 7 : 2, 6 (Krueger) ; *ὁποῖον ἄν τι συμφορώτατον εἴη* Cyr. 4 : 2, 41 ; (*b*) after the Relative Adverb : *ὅποι ἂν ἐλθὼν τύχοι τούτου.* Comm. 4 : 4, 5 ; *ὅποι ἂν πέμψας τούτου τύχοι* · ib. ; *ὅποι τις ἂν εἴποι* Dem. Ol. 1, 13, p. 13 ; *οἱ ἂν ἑκάστη ἴοι* Plat. Phæd. 82, A ; *ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν.* Isocr. Pan. 15, p. 44 ; *ὑπόθεν ἂν ὡς πλεῖστα ὠφελοῖτο τὸ στράτευμα,* Cyr. 6 : 1, 24 ; *ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἔξειν* Thuc. 8 : 54 ; *ὡς γ' ἄν τις οἰηθείη,* Symp. 8 : 15 ; *ὡς τις ἂν ᾠετο,* 1 : 5, 8 ; Dem. de Fals. Leg. 156, p. 390 ; *ὡς ἂν ὑμῖν μάλιστα συμφέροι.* Id. Ol. 1, 7, p. 11 ; Thuc. 6 : 57 ; 1 : 33 (Krueger) ; *ἀσπαζομένης ὥςπερ ἂν γυνὴ γαμβρὸν ἀσπάζοιτο,* Hel. 3 : 1, 14 ; ib. 3 : 4, 15 ; *Ὥςπερ οὖν ἄν—ξυνεγιγνώσκετε κτἔ.* Plat. Apol. 17, D ; *ὥςπερ ἂν εἰ κτἔ.* Cyr. 1 : 3, 2 ; Dem. de Cor. 194, p. 293 ; Plat. Symp. 204, E ; Gorg. 479, A ; *ἐπυνθάνετο ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη.* 3 : 1, 7 ; 4 : 3, 14 ; 5 : 7, 7 ; Hel. 7 : 1, 33 ; Thuc. 7 : 50 ; Plat. Euthyphr. 11, E ; Protag. 318, E ; Pol. 3, 393, D ; 415, C ; *οὐκ οἶδα—ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίη.*

2 : 5, 7 ; (*c*) sometimes after certain Temporal Particles : *ἕως ἂν τὰ ἀπ' ἐκείνης ὀρμηθέντα σκέψαιο*, Plat. Phæd. 101, D ; Theæt. 155, A ; *ἕως ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν* · Andoc. de Myst. 81, p. 11 ; *μέχρι περ ἄν—γῆ γένοιτο* · Plat. Tim. 56, D ; (*d*) after *ὡς* and *ὅπως* as denoting connection of thought : *τὰ βασίλεια οἰκοδομεῖν ἀρχόμενος, ὡς ἂν ἱκανὰ ἀπομάχεσθαι εἴη*. Cyr. 3 : 1, 1 ; *ἐπιμελήσει δὲ ὡς ἂν ταχὺ ἱππικοὶ γίγνοιντο*. Hipp. 1 : 12 ; *ὡς δ' ἂν ἥδιστα ταῦτα φαίνοιτο—παρασκευάσει*, Cyr. 7 : 5, 81 ; *ὡς δ' ἂν ἐξετασθείη μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο*, Dem. Phil. 2, 37, p. 74 ; *ἔδωκε χρήματα Ἀνταλκίδᾳ, ὅπως ἂν—μᾶλλον τῆς εἰρήνης προςδέοιντο*, Hel. 4 : 8, 16 ; *τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε διατίθεσθαι Ἡρακλείδην εἰς Πέρινθον, ὅπως ἂν μισθὸς γένοιτο τοῖς στρατιώταις* · 7 : 4, 2 (Dindorf) ; *τὰς γὰρ πρῴρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη*. Thuc. 7 : 65 ; (*e*) and so sometimes after *μή* as a Conjunction : *οὔτε προςδοκία οὐδεμία, μὴ ἄν ποτε οἱ πολέμιοι—ἐπιπλεύσειαν*. Thuc. 2 : 93 (comp. 5 : 9, 28 ; Vect. 4 : 41 ; ib. 4 : 39 (Sauppe).

(6) It may be repeated twice, and even thrice, with the same Verb. This happens especially (*a*) in clauses where *ἄν* is joined with one of the usual words and also with the Verb, or (*b*) when a clause intervenes, or (*c*) to emphasize several words relating to the contingency ; as (*a*), *ποῦ δ' ἂν ἐν μείζοσι τῶν νῦν παρόντων ἐπιδειξαίμεθ' ἂν τὴν παιδείαν κτἔ*. Cyr. 4 : 2, 45 ; *οὐκ ἂν ἠγεῖσθ' αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν*, Dem. in Aphob. 1, 56, p. 831 ; *Δοκοῦμεν δ' ἄν μοι ταύτῃ προςποιούμενοι προςβαλεῖν ἐρημοτέρῳ ἂν τῷ ἄλλῳ ὄρει χρῆσθαι* · 4 : 6, 13 ; Dem. Ol. 1, 10, p. 11 ; *Σικελιῶται δ' ἄν μοι δοκοῦσιν, —καὶ ἔτι ἂν ἧσσον δεινοὶ ἡμῖν γενέσθαι*, Thuc. 6 : 11 ; (*b*) *ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίοντες, —ἐν τῷ εὐτυχεῖν ἂν μάλιστα καταλύοιντο*. Thuc. 4 : 18 ; 6 : 64 ; (*c*) *Ὥςπερ οὖν ἄν, εἰ τῷ ὄντι ξένος ἐτύγχανον ὤν, ξυνεγιγνώσκετε δήπου ἄν μοι*, Plat. Apol. 17, D ; *ἐκείνους δὲ ἂν πανομένους τοῦ ἔργου πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι*. Thuc. 6 : 99 ; Plat. Tim. 56, C ; *εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο*. Id. Phædr. 232, C ; *ἃ τὸν πόλεμον μάλιστ' ἂν τις ἀπατήσας τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν*. Thuc. 5 : 9 ; *—δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι*. Id. 2 : 41 ; *—τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ εὐχόμενος κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἕλθοι κτἔ*. 3 : 1, 6 ; *Πῶς ἂν οὖν ἔχοντες τοσούτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν—ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα κτἔ*. 2 : 5, 20 ; *Ἆρ ἂν ταῦτ' ἂν εἴασεν* ; Dem. in Mid. 115, p. 552 ; Plat. Euthyphr. 7, B ; Apol. 6 ; *οὐδ' ἂν σφῶν πειρασαμένους τῶν Λακεδαιμονίων δοκεῖν ἧσσον—εὔνους ἂν σφίσι γενέσθαι*, Thuc. 4 : 114 ; *—ὅπως μήποτ' ἂν ἄψυχα ὄντα οὕτως εἰς ἀκρίβειαν θαυμαστοῖς λογισμοῖς ἂν ἐχρῆτο*, Plat. de Leg. 12, 967, B ; *οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι οὔτ' ἂν φίλων ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι*. 1 : 3, 6 ; *ὅπερ ἄν, εἰ ἐβουλήθησαν μὴ κατοκνῆσαι, ῥᾳδίως ἂν ἐγένετο* · Thuc. 2 : 94 ; 8 : 96.

Ἄρα.

Ἄρα is commonly put near the beginning of its clause or sentence ; as (1), after the Article : *Οἱ ἄρα ποιοῦντες ἃ οἱ νόμοι κελεύουσι δίκαιά τε ποιοῦσι καὶ ἃ δεῖ* ; Comm. 4 : 6, 6 ; ib. ; *Τὴν κακίστην ἄρα δουλείαν κτἔ*. ib. 4 : 5, 5 ; *Καὶ ἡ τυραννουμένη ψυχὴ ἄρα*. Plat. Pol. 9, 577, E ; *Οἱ δ' ἄρα— 4 : 2, 15* ; (2) after the Article and Noun : *Ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλός τε ὢν ἐτύγχανε κτἔ*. Cyr. 1 : 3, 8 ; ib. 1 : 4, 10 ; Plat. Gorg. 505, C ; Hip. Maj. 296, E ; 297, A ; (3) after a Noun : *Ἐπιστήμη ἄρα σοφία ἐστίν* ; Comm. 4 : 6, 7 ; *φρονήσεως δὲ ἄρα—* Plat. Phæd. 68, A ; (4) after an Adjective : *νόμιμον ἄρα ὑμῖν ἐστιν — μαστιγοῦσθαι*. 4 : 6, 15 ; *Ἀνόητος ἄρα εἶμί* Plat. Gorg. 521, C ; *Πάντες ἄρα—* Id. Apol. 25, A ; Pol. 4, 438, A ; *Πάντα μὲν ἄρα—* Comm. 4 : 6, 7 ; *εἰκός γε ἄρα—* Plat. Theæt. 171, C ; *Ἐν παντὶ ἄρα τῷ βίῳ κτἔ*. Id. Pol. 9, 576, A ; (5) after a Pronoun : *Αὗτη ἄρα, ἣν δ' ἐγώ, ἡ χρεία κτἔ*. Plat. Pol. 2, 371, D ; *Τοῦτο μὲν ἄρα—* ib. 375, E ; Theæt. 205, E ; *Τοιοῦτος ἄρα—* Id. Pol. 1, 349, D ; *ὧν ἄρα—* Thuc. 1 : 69 ; *ὧν μὲν ἄρα—* Plat. Theæt. 206, B ; *Ἥντινα ἄρα ὠφέλειαν κτἔ*. Id. Pol. 1, 346, C ; *οἵους ἄρα—* Comm. 2 : 2, 10 ; (6) after Interrogatives, (*a*) Interrogative Pronouns : *—τί ἄρα—* Plat. Phædr. 228, D ; *Τί δ' ἄρα—* Id. Hip. Maj. 298, B ; *Τί ποτ' ἄρα—* Id. Phileb. 52, D ; *—ποῖόν τί ποτε ἄρα—* Id. Theæt. 181, C ; *—πόσου ἄρα—* Comm. 2 : 5, 4 ; (*b*) Interrogative Adverbs : *—πῶς ἄρ' ἔξει τὰ τῆς στρατιᾶς* ; Cyr. 1 : 6, 9 ; *πῶς τί ἄρα—* Plat. Hip. Maj. 297, E ; (*c*) Interrogative Particles : *Μῶν ἄρα—* Plat. de Leg. 10, 895, C ; *Ἦ που ἄρα—* Thuc. 5 : 100 ; (7) after a Verb : *ἀπεκρίνατο ἄρα ὁ Κῦρος*, Cyr. 1 : 3, 2 ; ib. 8 : 4, 7 ; Comm. 4 : 5, 8 ; Plat. Pol. 2, 375, D ; 5, 479, D ; *ἐπεδήμει γὰρ ἄρα—* Id. Protag. 315, C ; *ἀγνοῶν ἄρα—* Cyr. 7 : 2, 24 ; *ἀφελόντες γὰρ ἄρα—* Plat. Symp. 205, B ; de Leg. 3. 698, D ; *Μνημονευτέον ἄρα—* Id. Pol. 4, 441, D ; (8) after an Adverb : *Ὀρθῶς ἄρα—* Plat. Hip. Maj. 295, E ; *Ἀδεῶς ἄρα—* Id. Soph. 250, D ; *Ταχὺ ἄρα—* Id. Pol. 9, 573, D ; *Οὕτω δὴ ἄρα—* ib. 2, 369, B ; *καὶ νῦν δὲ ἄρα—* Id. Gorg. 513, A ; (9) after Negatives : *Οὐκ ἄρα— 1 : 7, 18* ; Thuc. 1 : 121 ; 3 : 113 ; 6 : 76 ; Dem. de Fals. Leg. 160, p. 391 ; Plat. Soph. 250, C ; *—οὐκ ἄρα—* Thuc. 1 : 121 ; *Ἀλλ' οὐκ ἄρα—* Œc. 6 : 16 ; *οὐδὲ ἄρα—* Plat. Hip. Maj. 297, C ; *οὐδέποτε ἄρα—* Id. Gorg. 460, C ; *οὐδὲν ἄρα ἔτι ἐσμέν* · Hel. 4 : 8, 4 ; *—οὐδὲν ἄρα—* Plat. Tim. 51, C ; (10) after Conjunctions : *Ἀλλ' ἄρα—* Comm. 3 : 3, 2 ; Plat. Hip. Maj. 296, D ; Pol. 2, 374, B ; Apol. 25, A ; *ὡς ἄρα γιγνώσκων ὅτι κτἔ*. 5 : 6, 29 ; Cyr. 1 : 4, 11 ; Dem. de Cor. 131, p. 271 ; Phil. 3, 47, p. 123 ; de Chers. 4, p. 91 ; Plat. Phædr. 273, D ; Soph. 230, D ; *ὡς παντὸς ἄρα—* Id. Pol. 10, 595, A ; *μή πῃ ἄρα—* Hip. Maj. 293, E ; *εἰ ἄρα—* 3 : 2, 22 ; Comm. 2 : 5, 2 ; Thuc. 1 : 27 ; 2 : 90 ; 3 : 66 ; Plat. Protag. 358, B ; Hip. Maj. 297, B ; *εἰ μὴ ἄρα—* Comm. 1 : 2, 8 ; *εἴ τι ἄρα—* Thuc. 1 : 136 ; Dem. Ol. 3, 26, p. 35 ; *εἴ τι ἄρα μή κτἔ*. Thuc. 2 : 5 ; *εἴ που ἄρα—* Id. 3 : 87 ; *εἴ ποτε ἄρα—* Id. 3 : 10 ; *εἰ ἄρα ποι κτἔ*. Id. 8 : 100 ; *ἢν ἄρα— 5 : 1, 13* ; Thuc. 2 : 5 ; 6 : 33 ; Plat. Soph. 235, C ; *ἢν ἄρα μή κτἔ*. Thuc. 2 : 13 ; 4 : 8 ; *ἢν δ' ἄρα—* Id. 1 : 70 ; *ἢν ἄρα τι κτἔ*. Id. 1 : 140 ; *ἢν ἄρα ποτέ κτἔ*. Id. 1 : 93 ; *ἤν τις ἄρα—* Id. 1 : 84 ; Plat. Pol. 4, 433, A ; *ἢν δέ τις ἄρα—* Thuc. 2 : 87 ; *ἂν ἄρα—* Plat. Polit. 259, D ; *ἐὰν ἄρα—* Id. Pol. 2, 361, B ; Crat. 400, A ; *ἐὰν γὰρ ἄρα—* Id. Gorg. 469, D ; *εἴτε ἄρα—* Cyr. 7 : 2, 29 ; Thuc. 6 : 60 ; *εἴπερ ἄρα—* Dem. in Aristocr. 1, p. 621 ; (11) sometimes after several words : *Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν—ἐμὲ ὡς ἐγὼ ἄρα ἐξαπατήσας κτἔ*. 5 : 7, 5 ; Ath. 3 : 12 ; Plat. Symp. 177, E ; *πολὺ γὰρ ἀμείνων ἄρα ὁ—βίος*, Id. Pol. 2, 358, C ; Theæt. 194, A ; *Τὰ κελευόμενα ἡμᾶς ἄρα δεῖ ποιεῖν* Dem. de Pace 24, p. 63 ; *Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κῦρος ἐπαίσατο ἄρα τὸν μηρόν* Cyr. 7 : 3, 6 ; Plat. Pol. 2, 362, A ; *Ῥᾴδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν*, Lyc. in Leocr. 78, p. 157 ; *Καὶ τὸν μετ' ἐπιστήμης ἄρ' ἱππικῆς καρτεροῦντα κτἔ*. Plat. Lach. 193, B ; *Καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα οὔτε κτἔ*. Thuc. 6 : 76 ; Plat. Symp. 199, A ; *Ποταμὸς δ' εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστι διαβατέος* 2 : 4, 6 ; Thuc. 4 : 86 ; *εἰ μὴ καὶ τῶν ἄλλων ἄρα βούλεσθε*, Dem. Phil. 3, 20, p. 116 ; *ἐὰν ναυμαχεῖν ἄρα—* Plat. Polit. 298, D ; *ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ἄρα κρατῇ τις* · Id. de Leg. 1, 626, B ; (12) and even last : *—μὴ δίκαιον, ἀλλ' ἄδικον ἄρα*. Plat. Protag. 331, B ; *ἐὰν μὴ πολλοῖς ὀνόμασι χρώμεθα ἄρα*, ib. 355, B.

Αὖ.

Αὖ is commonly put near the beginning of its clause or sentence ; as (1), after the Article : *Οἱ δ' αὖ βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο* 1 : 10, 11 ; Cyr. 7 : 5, 14 ; Hip. 1 : 11 ; Thuc. 8 : 94 ; 6 : 39 ; *οἵ τ' αὖ κιθαρισταί κτἔ*. Plat. Protag. 326, A ; *τῇ Ὁμήρου αὖ ποιήσει κτἔ*. Thuc. 1 : 10 ; 5 : 43 ; *τὰ μὲν αὖ κατορύττουσι*, Cyr. 8 : 2, 21 ; *τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν κτἔ*. 3 : 1, 20 ; (2) after the Article and Noun : *ὁ δὲ ὁμόζυξ αὖ—* Plat. Phædr. 256, A ; *τὸ δὲ ὂν αὖ—* Id. Soph. 259, B ; *Τοὺς δὲ ἀνοσίους αὖ—* Id. Pol. 2, 363, D ; *τά τε ἄλλα αὖ—* Thuc. 7 : 25 ; (3) after a Noun : *καὶ σωφροσύνη αὖ φαίνεται* Plat. Protag. 333, B ; *βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε* 1 : 10, 5 ;

Thuc. 2 : 45 ; (4) after an Adjective : *πολεμικὸς δὲ αὖ*— 2 : 6, 7 ; *Ἡμέτερον δ' αὖ ἔργον κτἔ.* Thuc. 1 : 33 ; *καὶ ἄπειρος αὖ*— Plat. Phileb. 17, B ; Pol. 2, 375, A ; (5) after a Pronoun : *καὶ σοὶ αὖ*— 2 : 5, 26 ; *Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν κτἔ.* 2 : 3, 27 ; *Ἐγὼ δ' αὖ τοὐναντίον οἶμαι,* Dem. in Mid. 120, p. 554 ; *Τοῦτο αὖ*— Plat. Protag. 326, E ; *Τοῦτο δ' αὖ*— 1 : 1, 9 ; *Καὶ αὕτη αὖ ἄλλη πρόφασις ἦν* 1 : 1, 7 ; *Ταύτην δ' αὖ τὴν ἡμέραν κτἔ.* 4 : 3, 1 ; *Αὖται γὰρ αὖ*— 3 : 2, 27 ; *τόδε αὖ*— Plat. Protag. 323, A ; *οὓς δ' αὖ*— Cyr. 8 : 1, 43 ; *ὃν τρόπον αὖ*— Plat. Pol. 2, 358, D ; *οἷα αὖ*— Id. Symp. 222, E ; *καὶ ὅσα αὖ*— Thuc. 1 : 91 ; *Ὅσοι δ' αὖ*— Id. 2 : 44 ; *ὅσαι τ' αὖ μοναρχίαι* Cyr. 1 : 1, 1 ; (6) after Interrogatives : *Τί αὖ*— Plat. Phæd. 86, E ; *Τί δ' αὖ ;* Id. Theæt. 206, A ; Hip. Maj. 296, B ; *Πῶς αὖ καὶ τί κτἔ.* Id. Soph. 249, E ; *σκέψασθε πόθεν αὖ*— 5 : 4, 7 ; (7) after a Verb : *ἤλεγκες αὖ σύ κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 13 ; *Ἀναμιμνήσκω δ' αὖ*— Thuc. 2 : 89 ; *δεῖ γὰρ αὖ*— Id. 5 : 98 ; *οἰόμενος αὖ*— Id. 3 : 113 ; *Στρεφθέντος γὰρ αὖ*— Plat. Polit. 273, E ; (8) after an Adverb : *πάλιν αὖ*— Dem. Ol. 2, 14, p. 22 ; *Νῦν δ' αὖ πάλιν κτἔ.* Plat. Lach. 193, D ; *Οὕτως αὖ,* Id. Phæd. 78, E ; *Οὕτω δὲ αὖ*— 1 : 1, 10 ; 1 : 7, 11 ; *καὶ τοὐναντίον αὖ*— Plat. Phæd. 268, D ; (9) after Negatives : *οὐκ αὖ*— Plat. Pol. 3, 393, D ; Euthyd. 296, A ; *οὐδ' αὖ*— Thuc. 1 : 10 ; 1 : 15 ; 4 : 87 ; 7 : 48 ; Plat. Symp. 204, A ; *οὐδὲ γὰρ αὖ*— Id. Phædr. 272, E ; *μηδ' αὖ*— Id. Pol. 10, 610, B ; *οὔτ' αὖ*— ib. 2, 368, B ; *μήτ' αὖ*— Id. Gorg. 500, B ; Protag. 338, A ; (10) after Prepositions : *καὶ ἐν αὖ τοῖς δημοσίοις κινδύνοις κτἔ.* Plat. Pol. 9, 577, B ; *πρὸς δὲ αὖ τούτοις κτἔ.* Id. Phileb. 20, B ; *ἀπὸ δ' αὖ τοῦ ἑτέρου κτἔ.* Id. Phæd. 71, B ; *ἐκ δ' αὖ τῶν μὴ πολλῶν κτἔ.* Id. Polit. 302, D ; *καὶ ὑπὸ αὖ τῶν*—*ἐπιθυμιῶν κτἔ.* Id. Phæd. 238, C ; (11) after Conjunctions and Conjunctive Particles : *ὅπῃ δ' αὖ*— Plat. Soph. 249, E ; *ὡς αὖ*— Id. Gorg. 476, A ; *ὡς δ' αὖ*— Id. de Leg. 7, 808, E ; *ὅτε δ' αὖ*— Hi. 1 : 5 ; *ὅταν δ' αὖ*— 3 : 4, 20 ; *ὁπότ' αὖ*— 1 : 6, 7 ; *ὁπότε δ' αὖ*— 5 : 9, 21 ; *καὶ αὖ*— Plat. Phæd. 85, C ; *ὅπως ἂν αὖ*— Id. Protag. 336, B ; *ἵνα μὴ αὖ*— Id. Gorg. 521, B ; *εἰ δ' αὖ*— Thuc. 6 : 34 ; Dem. in Timoth. 56, p. 1201 ; Plat. Pol. 2, 372, E ; *εἰ μὴ αὖ*— Id. Crat. 391, C ; *ἐὰν αν*— Id. Soph. 249, B ; 250, E ; Pol. 3, 415, C ; (12) it sometimes appears later in a clause, and especially after something on which emphasis rests or with which it is closely connected in sense : *ὡς ὁ λόγος αὖ*— Plat. Soph. 226, A ; *σφόδρα ἔνδηλον αὖ καὶ τοῦτο εἶχεν* 2 : 6, 18 ; Plat. Soph. 248, E ; *Τίνος δὴ καὶ ταῦθ' ἡμῖν αὖ χάριν ἐλέχθη* ; Id. de Leg. 3, 701, C ; *Καὶ τί τις ἂν αὖ εἶπών κτἔ.* Id. Soph. 225, E ; *καὶ ὃ ἐπέπατο αὖ*— 1 : 9, 19 ; Thuc. 7 : 79 ; *ὥςτε τὸ ὂν ἀναμφισβητήτως αὖ*— Plat. Soph. 259, B ; *Τούς τε Ἀθηναίους ὑμῶν πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω,* Thuc. 7 : 64 ; 7 : 46 ; Dem. de Cor. 102, p. 260 ; Plat. Protag. 318, E ; *οὐδὲ τὸ γιγνόμενον αὖ*— Id. Hip. Maj. 297, C ; *Ἐν τούτῳ αὖ*— Cyr. 1 : 3, 17 ; *Κατ' ἄλλους δ' αὖ*— ib. 7 : 1, 12 ; *ὡς σὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων.* 2 : 6, 5 ; *τοῖς δὲ ἀντὶ αὖ ἀργυρίου διαλλάττειν* Plat. Pol. 2, 371, D ; *μέχρι τὸ δεξιὸν αὖ διεσπάρη* · 6 : 3, 29.

Γάρ.

Γάρ is placed near the beginning of its clause or sentence ; as (1), after the Article : *οἱ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἐφασαν ἰέναι κτἔ.* 1 : 3, 1 ; 1 : 10, 7 ; 2 : 2, 3 ; 2 : 6, 12 ; 4 : 7, 13 ; Thuc. 4 : 78 ; 4 : 80 ; 7 : 65 ; Dem. de Cor. 120, p. 267 ; Æschin. de Fals. Leg. 58, p. 35 ; Isocr. Pan. 179, p. 78 ; Lys. in Theomn. 1, 6, p. 116 ; in Agor. 89. p. 138 ; Plat. Crit. 54, A ; Lach. 193, E ; *τῷ γὰρ ὄντι κτἔ.* Symp. 2 : 24 ; *Τὸ γὰρ ἐγχειρισθῆναι κτἔ.* Hel. 4 : 4, 12 ; *αἱ γὰρ νῦν οὖσαι πόλεις κτἔ.* Thuc. 7 : 14 ; Dem. de Cor. 89, p. 255 ; *Ἡ γὰρ πόλις ἥδε κτἔ.* Thuc. 6 : 40 ; *Τὸ γὰρ τούτου μέρος κτἔ.* Lyc. in Leocr. 78, p. 157 ; *τῶν γὰρ μάχῃ νικώντων κτἔ.* 2 : 1, 4 ; *Τὸ μὲν γὰρ πλῆθος κτἔ.* 1 : 7, 4 ; 3 : 1, 38 ; Dem. de Cor. 113, p. 264 ; Æschin. de Fals. Leg. 56, p, 35 ; Lyc. in Leocr. 79, p. 157 ; Isocr. Pan. 145, p. 71 ; *οἵ τε γὰρ Κρῆτες κτἔ.* 3 : 3, 7 ; Thuc. 5 . 26 ; *Οἵ τε γὰρ ἀφεστῶτες κτἔ.* Isocr. Pan. 135, p. 68 ; *τό τε γάρ*—*ἔχειν* 2 : 6, 14 ; *Ὁ γάρ τοι λόγος ἦν* Plat. Phædr. 227, C ; (2) after the Article and Noun : *τὸ δαιμόνιον γὰρ ἔφη σημαίνειν.* Comm. 1 : 1, 4 ; *Ὁ Φρύνιχος γὰρ οὗτος κτἔ.* Lys. in Agor. 73, p. 136 ; *Τῷ ὄντι γάρ*— Plat. Pol. 2, 362, A ; Phædr. 238, C ; (3) after a Noun : *χαράδραν γάρ*— 3 : 4, 1 ; Comm. 4 : 5, 6 ; Thuc. 1 : 8 ; 2 : 43 ; 5 : 97 ; Isocr. Pan. 28, p. 46 ; Plat. Euthyphr. 14, C ; 14, D ; Pol. 2, 363, D ; *Ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν,* Dem. de Cor. 169, p. 284 ; *πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστι* Plat. Symp. 204, B ; Lach. 193, E ; (4) after an Adjective : *πλησιαίτατος γὰρ ἦν,* 1 : 10, 5 ; 3 : 14, 5 ; 3 : 2, 22 ; Thuc. 2 : 43 ; 4 : 126 ; 7 : 14 ; Dem. de Cor. 88, p. 255 ; 114, p. 264 ; Isocr. Pan. 25, p. 45 ; Lyc. in Leocr. 79, p. 157 ; Plat. Apol. 40, C ; *Δῆλον γὰρ δή κτἔ.* Id. Crat. 391, D ; *Πάντες γὰρ ἄρα*— Id. Pol. 4, 438, A ; *ἓν ἕκαστον γάρ*— Id. Soph. 255, E ; (5) after a Pronoun : *Ἐμοὶ γὰρ ξένος Κῦρος ἐγένετο* 1 : 3, 3 ; 1 : 3, 17 ; 3 : 1, 37 ; Thuc. 2 : 60 ; Plat. Apol. 20, D ; 40, A ; *Ἐγὼ μὲν γάρ*— ib. 41, A ; *Ἐγὼ γάρ τοι κτἔ.* Id. Symp. 212, E ; *Τοῦτο γὰρ ἦν κτἔ.* 1 : 5, 10 ; 1 : 6, 6 ; 3 : 2, 27 ; Thuc. 2 : 64 ; 2 : 89 ; Dem. de Cor. 117, p. 266 ; 127, p. 269 ; Isocr. Pan. 24, p. 45 ; Lyc. in Leocr. 83, p. 158 ; Lys. in Theomn. 1, 11, p. 117 ; *σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν* · Plat. Euthyphr. 11, C ; *Αὕτη γὰρ ἱερά κτἔ.* 5 : 6, 4 ; *Τοῦτο μὲν γάρ*— Isocr. Pan. 21, p. 44 ; *τῇδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ κτἔ.* 3 : 2, 31 ; *Ἐκεῖναι γάρ*— 3 : 3, 17 ; Comm. 3 : 7, 9 ; Thuc. 8 : 43 ; Isocr. Pan. 149, p. 71 ; *αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπόν* Plat. Symp. 204, A ; *Ταὐτὸν γάρ ἐστιν,* Id. Phæd. 75, A ; *Τοσοῦτον γὰρ πλῆθει περιῆν κτἔ.* 1 : 8, 13 ; 3 : 4, 2 ; Dem. de Cor. 263, p. 111 ; *οὓς γάρ*— 5 : 6, 18 ; Thuc. 2 : 42 ; Dem. de Cor. 118, p. 266 ; *ὅσαι γάρ*— Thuc. 5 : 98 ; Isocr. Pan. 23, p. 45 ; (6) after Interrogatives, (*a*) Interrogative Pronouns : *Τί γὰρ ἔλεγον,* 7 : 2, 28 ; Cyr. 1 : 6, 12 ; Comm. 1 : 2, 12 ; ib. 2 : 3, 17 ; Dem. de Cor. 112, p. 264 ; 132, p. 271 ; Isocr. Pan. 176, p. 77 ; 185, p. 79 ; Andoc. de Myst. 137, p. 18 ; Plat. Polit. 292, A ; *Ποῖον γάρ*— Id. Men. 80, D ; (*b*) Interrogative Adverbs : *Πῇ γὰρ δή*— Plat. Pol. 6, 501, D ; *Ποῖ γάρ* ; Id. Soph. 250, C ; *Πόθεν γὰρ ἄλλοθεν* ; Dem. de Cor. 131, p. 270 ; de Chers. 26, p. 96 ; *Πῶς γάρ*— Comm. 3 : 10, 3 ; Isocr. Pan. 83, p. 57 ; 150, p. 71 ; *Πῶς γὰρ οὔ* ; Comm. 4 : 2, 37 ; ib. 4 : 6, 6 ; Dem. de Cor. 139, p. 273 ; Plat. de Leg. 7, 798, D ; Lach. 194, B ; (*c*) Interrogative Particle : *Ἦ γὰρ οὕτως,* Cyr. 4 : 5, 44 ; ib. 8 : 3, 40 ; Œc. 4 : 23 ; *Ἦ γάρ* ; Plat. Gorg. 449, D ; Protag. 312, E ; (7) after a Verb : *ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ* · 1 : 2, 2 ; 1 : 3, 1 ; 1 : 3, 6 ; Thuc. 2 : 37 ; 2 : 40 ; 2 : 89 ; Dem. de Cor. 141, p. 275 ; 146, p. 276 ; Æschin. adv. Ctes. 107, p. 68 ; in Timocr. 69, p. 11 ; Plat. Apol. 20, A ; Phæd. 100, A ; Isocr. Pan. 95, p. 60 ; 97, p. 60 ; *Οἶδα μὲν γάρ*— 2 : 5, 13 ; Thuc. 2 : 62 ; Isocr. Pan. 23, p. 45 ; *Οἶσθα γὰρ δήπου κτἔ.* Plat. Crat. 392, B ; *ἐπεδήμει γὰρ ἄρα*— Id. Protag. 315, C ; *Φημὶ γὰρ οὖν*— Id. Soph. 250, B ; *Ῥίψαντες γὰρ τοὺς πορφυροῦς κάνδυς κτἔ.* 1 : 5, 8 ; 3 : 2, 11 ; 3 : 2, 28 ; Thuc. 3 : 47 ; 7 : 25 ; 7 : 71 ; Dem. de Cor. 102, p. 260 ; 161, p. 281 ; Æschin. adv. Ctes. 103. p. 68 ; Isocr. Pan. 86, p. 58 ; *ἀφελόντες γὰρ ἄρα*— Plat. Symp. 205, B ; de Leg. 3, 698, D ; *βιάζεσθαι γάρ*— Thuc. 1 : 77 ; 4 : 114 ; Plat. Hip. Maj. 291, C ; *νοεῖν μὲν γάρ*— Id. Lach. 194, B ; (8) after an Adverb : *ἐνταῦθα γὰρ δή κτἔ.* Plat. Pol. 4, 441, B ; *Νῦν γάρ*— 3 : 3, 15 ; Thuc. 5 : 64 ; Plat. Pol. 4, 430, C ; *Νῦν μὲν γάρ*— Thuc. 3 : 47 ; *ἤδη γάρ*— Hel. 7 : 2, 11 ; Thuc. 4 : 93 ; *αὐτίκα γάρ*— 1 : 8, 2 ; *Πάλαι γάρ τοι κτἔ.* Plat. Gorg. 458, B ; *Ἔτι γάρ*— 3 : 2, 17 ; Plat. Protag. 310, E ; *Τότε μὲν γάρ*— 3 : 2, 16 ; Isocr. Pan. 120, p. 65 ; *ἅμα γάρ*— ib. 119, p. 65 ; *Πρότερον μὲν γάρ*— Thuc. 2 : 88 ; *Πρῶτον μὲν γάρ*— 1 : 9, 2 ; 3 : 2, 10 ; Dem. de Cor. 114. p. 264 ; *πολλάκις γάρ*— Comm. 3 : 8, 7 ; Cyr. 1 : 3, 11 ; *ἀεὶ γάρ που κτἔ.* Plat. Hip. Maj. 292, E ; *οὕτω γάρ*— 1 : 3, 19 ; Cyr. 7 : 1, 9 ; Isocr. Areop. 37, p. 147 ; *πολὺ γάρ*— 3 : 3, 9 ; Dem. de Cor. 177, p. 287 ; *βραχὺ γάρ*— Thuc. 7 : 70 ; *Ῥᾷον γάρ*— Id. 2 : 53 ; *Εὖ γάρ*— 1 : 7, 3 ; *κακῶς γάρ*— 1 : 5, 16 ; *Εἰκότως γάρ*— Comm. 4 : 5, 8 ; *Ἴσως γάρ*— 3 : 2, 32 ; Plat. Pol. 4, 438, A ; *ἴσως γάρ τοι κτἔ.* Id. Gorg. 458, E ; *ἀδοκήτως γάρ*— Thuc. 3 : 45 ; *Ἡ γὰρ ἀνάγκη,* 1 : 6, 8 ; Plat. Phædr. 227, D ; (9)

after Negatives: *οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου κτἔ.* 1 : 2, 11 ; 1 : 6, 5 ; 1 : 8, 11 ; Thuc. 2 : 40 ; 2 : 43 ; 2 : 89 ; Dem. de Cor. 197, p. 294 ; de Chers. 25, p. 96 ; Æschin. adv. Ctes. 121, p. 70 ; 126, p. 71 ; Isocr. Pan. 52, p. 51 ; 150, p. 71 ; Plat. Pol. 4, 429, B ; Phæd. 100, A ; *οὐ γὰρ δή κτἔ.* Thuc. 1 : 122 ; 6 : 69 ; Isocr. Pan. 92, p. 59 ; Plat. Pol. 4, 439, B ; *οὐ γὰρ οὖν κτἔ.* Comm. 3 : 6, 12 ; ib. 3 : 14, 2 ; Plat. Euthyphr. 2, A ; *οὐ γὰρ δήπου κτἔ.* Id. Protag. 309, C ; Lys. in Agor. 87, p. 138 ; *οὐ γάρ τοι κτἔ.* Cyr. 5 : 5, 34 ; ib. 7 : 5, 75 ; *Μὴ γάρ—* Plat. Gorg. 512, D ; Pol. 1, 336, E ; *οὔτε γάρ—* 1 : 3, 9 ; 2 : 2, 18 ; Thuc. 2 : 39 ; 2 : 47 ; Dem. de Cor. 145, p. 276 ; Lys. in Agor. 79, p. 137 ; Plat. Apol. 38, E ; *οὐδὲ γάρ—* Cyr. 1 : 4, 12 ; Thuc. 1 : 40 ; 4 : 92 ; Dem. de Cor. 104, p. 261 ; 130, p. 270 ; Lys. in Theomn. 1, 9, p. 117 ; Plat. Phædr. 278, E ; *οὐδένα γὰρ ἀνθρωπον κτἔ.* 3 : 2, 13 ; Isocr. Pan. 21, p. 44 ; 123, p. 66 ; Antiph. de Caede Her. 69, p. 137 ; Plat. Apol. 38, B ; *οὐδέποτε γάρ—* Lys. in Agor. 75, p. 136 ; (10) after Prepositions: *Ἐν γὰρ ταῖς πόλεσιν κτἔ.* 7 : 1, 29 ; Thuc. 7 : 87 ; *ἐν μὲν γὰρ τῇ Φωκίδι κτἔ.* Isocr. Phil. 55, p. 93 ; *Κατὰ γὰρ τὸ εἰκός κτἔ.* Thuc. 3 : 30 ; *Κατὰ γὰρ τὸν αὐτὸν λόγον κτἔ.* Plat. Crat. 393, C ; *μετὰ γὰρ Θηβαίων κτἔ.* Thuc. 2 : 71 ; Isocr. Pan. 106, p. 62 ; *Μετὰ γὰρ τήν—ἀτυχίαν κτἔ.* ib. 119, p. 65 ; Laud. Hel. 39, p. 215 ; *ὑπὸ μὲν γὰρ ἵππον κτἔ.* 3 : 2, 18 ; *Μέχρι γὰρ τοῦδε κτἔ.* Thuc. 2 : 35 ; *Πλὴν γὰρ τούτου κτἔ.* Isocr. Pan. 121, p. 65 ; (11) after Conjunctions and Conjunctive Particles: *Καὶ γάρ—* 1 : 1, 6 ; 1 : 1, 8 ; Thuc. 1 : 42 ; 1 : 73 ; 6 : 102 ; Dem. de Cor. 138, p. 273 ; 215, p. 300 ; Isocr. Pan. 28, p. 46 ; 45, p. 49 ; Plat. Phæd. 62, B ; Protag. 311, A ; *Καὶ γὰρ καί κτἔ.* 2 : 2, 15 : Comm. 2 : 1, 3 ; Thuc. 6 : 61 ; 8 : 64 ; Plat. Gorg. 449, C ; Protag. 317, C ; *Καὶ γὰρ οὖν κτἔ.* 1 : 9, 8 ; 1 : 9, 12 ; Cyr. 4 : 3, 30 ; *Καὶ γάρ τοι κτἔ.* Dem. de Cor. 92, p. 259 ; de Fals. Leg. 141, p. 384 ; Isocr. Areop. 30, p. 145 ; 35, p. 146 ; *Ἀλλὰ γάρ—* 3 : 2, 25 ; 5 : 7, 11 ; Dem. de Cor. 211, p. 298 ; Isocr. Pan. 140, p. 69 ; Plat. Phileb. 12, B ; *Ἀλλ' οὐ γάρ—* Id. Apol. 20, C ; Protag. 336, A ; *Εἰ γάρ—* 2 : 5, 17 ; Thuc. 1 : 143 ; 3 : 40 ; Dem. de Cor. 101, p. 260 ; 127, p. 269 ; Plat. Soph. 250, C ; Protag. 310, D ; *Εἰ μὲν γάρ—* 2 : 1, 10 ; Plat. Apol. 38, B ; *εἰ γάρ τοι κτἔ.* Cyr. 8 : 3, 44 ; *ἦν γάρ—* 3 : 4, 41 ; *Ἦν μὲν γάρ—* 1 : 4, 15 ; *Εἴτε γάρ—* Thuc. 2 : 51 ; 5 : 61 ; *ἵνα γάρ—* Plat. Euthyphr. 12, C ; *Ὅπου γάρ—* Isocr. Nicocl. 19, p. 48 ; *Ὅτε γάρ—* Dem. de Cor. 136, p. 72 ; *ἐπειδὰν γάρ—* Isocr. Phil. 26, p. 87 ; *ὡς γάρ—* 2 : 2, 3 ; 7 : 7, 7 ; Dem. de Cor. 211, p. 298 ; *καθάπερ γάρ—* Thuc. 2 : 72 ; *πρὶν γὰρ δή κτἔ.* 1 : 10, 19 ; (12) it sometimes appears later in its sentence ; as (*a*) when two clauses combine in one : *νῦν δὲ σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν* Plat. Euthyphr. 11, C ; 14, C ; *νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν εἷς.* Id. Symp. 180, C ; de Leg. 9, 875, D ; (*b*) after a word modified by a Negative: *οὐκ ἐχθροὺς γὰρ ἡμᾶς κτἔ.* Thuc. 3 : 58 ; *Οὐ πολλοῦ γὰρ χρόνου κτἔ.* Isocr. Laud. Hel. 41, p. 216 ; (*c*) after a Preposition and its word, especially when they form an Adverbial Phrase : *ἐν μέσῳ γάρ—* 3 : 1, 21 ; *ἐν ἴσῳ γάρ—* Thuc. 2 : 61 ; *ἐν καιρῷ γάρ—* Id.5 : 61 ; *ἐν πόρῳ γάρ—* Id. 6 : 48 ; 6 : 47 ; *εἰς Ἅιδου γάρ—* Plat. Pol. 2, 363, C ; *ἐπὶ πλέον γάρ—* Id. Euthyphr. 12, C ; *ἐπὶ λεῖαν γάρ—* 5 : 1, 8 ; *παρ' οἷς μὲν γάρ—* Isocr. Areop. 47, p. 149 ; *κατ' ὀλίγον γάρ—* Thuc. 4 : 10 ; *Κατὰ σμικρὸν γάρ—* Plat. Theæt. 180, E ; *δι' ἐλάσσονος γάρ—* Thuc. 7 : 4 ; *Διὰ τοῦτο γάρ τοι κτἔ.* Comm. 2 : 3, 6 ; *δι' ἔχθραν μὲν γάρ—* Lys. pro Mil. 20, p. 116 ; and after the Preposition and Article : *ἐν τῷ γὰρ αἰσχρῷ κτἔ.* Plat. Symp. 209, B.

Δέ.

1. *As a simple Adversative or Conjunctive.*

When δέ is used alone, it stands near the beginning of its clause or sentence ; as (1), after the Article : *ἡ δὲ μήτηρ κτἔ.* 1 : 1, 3 ; 1 : 1, 6 ; 1 : 1, 7 ; Thuc. 1 : 7 ; 1 : 23 ; 1 : 24 ; Dem. de Cor. 41, p. 239 ; 47, p. 241 ; Plat. Phæd. 85, A ; 105, D ; *Τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτἔ.* 1 : 2. 21 ; Thuc. 6 : 67 ; *Τὰ δὲ τελευταῖα κτἔ.* Id. 1 : 24 ; *Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ κτἔ.* 1 : 5, 12 ; Hel. 1 : 6, 27, *Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους κτἔ.* Thuc. 4 : 75 ; 4 : 102 ; 4 : 109 ; Æschin. adv. Ctes. 126, p. 71 ; 239, p. 88 ; *τὸ δ' αὐτό μοι—ἐλλείπεται,* Plat. Phileb. 18, D ; *τὰ δὲ ἡρπασμένα ἀνδράποδα κτἔ.* 1 : 2, 37 ; Hel. 1 : 6, 1 ; *Τὴν δὲ δὴ ψυχήν κτἔ.* Plat. Tim. 34, B ; *Ὁ δέ γε θεός κτἔ.* Id. Phæd. 106, D ; Theæt. 146, E ; *Ὁ δὲ πατήρ γε—* Id. de Leg. 3, 694, E ; *τὸ δὲ καθῆσθαι κτἔ.* 5 : 8, 15 ; Cyr. 7 : 5, 64 ; *τὸ δὲ πάλαι κτἔ.* Thuc. 1 : 6 ; *Ὁ δὲ πείθεται* 1 : 1, 3 ; 1 : 1, 4 ; 1 : 1, 9 ; Thuc. 1 : 25 ; 7 : 3 ; Dem. de Hal. 16, p. 80 ; *Οἱ δὲ ἠδέως ἐπείθοντο·* 1 : 2, 2 ; 1 : 2, 16 ; 1 : 2, 17 ; Thuc. 5 : 10 ; 7 : 3 ; Dem. Phil. 3, 64, p. 127 ; (2) after the Article and its word, if the word be emphatic : *τοῦ λόγου δέ—* 3 : 2, 7 ; *Τὴν ἀργίαν δέ—*Comm. 2 : 1, 16 ; *τὸ βάθος δέ—* Hel. 3 4, 13 ; *Τῆς πόλεως δέ—* Dem. Phil. 3, 62, p. 126 ; *Τὸν λόγον δέ—* Plat. Phædr. 257, C ; Crat. 421, B ; Phileb. 31, D ; *τὰ δυνατὰ δέ—* Thuc. 5 : 89 ; *τὸ τελευταῖον δέ—* Id. 8 : 8 ; *τῷ τρίτῳ δέ—* Plat. de Leg. 6, 511, E ; *τὴν ἑτέραν δέ—* Dem. in Aristocr. 75. p. 645 ; *Τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο κτἔ.* Cyr. 8 : 2, 6 ; *τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα κτἔ.* Plat. Polit. 299, A ; Phæd. 68, B ; *Τὸν αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον κτἔ.* Isocr. Pan. 80, p. 56 ; Phil. 148, p. 112 ; *Οἱ αὐτοι δέ γε—* Cyr. 5 : 1, 12 ; *τοῦ δύνασθαι δέ—* Dem. de Cor. 34, p. 331 ; *Ὡς τὰ πολλὰ δὲ ταῦτα κτἔ.* Plat. Gorg. 482, E ; *ἡ παρ' ὑμῖν ἐλπὶς δέ—* Demad. 1 : 6 ; (3) after a Noun : *ἄρχοντα δέ—* 1 : 1, 2 ; 1 : 1, 10 ; 1 : 1, 11 ; Thuc. 1 : 6 ; 1 : 10 ; 1 : 11 ; Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55 ; 13, p. 55 ; Plat. Phæd. 58, B ; 59, B ; *τέλος δέ—* 1 : 10, 13 ; 2 : 3, 26 ; Thuc. 1 : 139 ; 2 : 4 ; *Τεκμήριον δέ·* Hip. 5 : 8 ; Symp. 4 : 17 ; Thuc. 2 : 15 ; 2 : 39 ; *Μαρτύριον δέ·* Id. 1 : 8 ; *Σημεῖον δέ·* Dem. de Cor. 285, p. 320 ; *Σημεῖον δὲ τούτων·* Isocr. Pan. 107, p. 63 ; *Ἀρκὰς δέ τις κτἔ.* 7 : 3, 23 ; (4) after an Adjective : *πλήρη δ' ἰχθύων κτἔ.* 1 : 4, 9 ; *ὄθλον δέ·* Thuc. 1 : 11 ; Isocr. Pan. 40, p. 48 ; Plat. Phæd. 61, E ; Phædr. 236, C ; *Αἴτιον δ' ἦν κτἔ.* ib. ; Æschin. adv. Ctes. 22, p. 56 ; *Δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης κτἔ.* Thuc. 1 : 13 ; Dem. de Cor. 11, p. 228 ; *ἐνὶ δὲ λόγῳ κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 21, p. 56 ; *πολὺ δὲ καὶ σήσαμον κτἔ.* 1 : 2, 22 ; Thuc. 1 : 6 ; *Πάντα δὲ ταῦτα κτἔ.* Thuc. 1 : 12 ; 1 : 15 ; Dem. de Cor. 34, p. 237 ; *μέγα δὲ τεκμήριον κτἔ.* 1 : 9, 30 ; *Μικρὰ δέ—* Æschin. adv. Ctes. 28, p. 57 ; *μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι κτἔ.* Thuc. 1 : 6 ; (5) after a Pronoun : *Ἐμοὶ δέ,* 3 : 1, 30 ; 4 : 6, 10 ; Thuc. 4 : 10 ; Dem. Phil. 3, 27, p. 118 ; pro Rhod. Lib. 1, p. 190 ; Æschin. adv. Ctes. 14, p. 55 ; 31, p. 58 ; Isocr. Pan. 14, p. 43 ; Plat. Phædr. 229, D ; 229, E ; *Ἐμοὶ δέ γε—* 4 : 6, 9 ; *Σὺ δέ—* Is. de Ciron. Her. 24, p. 71 ; *Σὺ δέ γε—* Plat. Phædr. 230, C ; *Τοῦτο δέ—* 6 : 4, 38 ; Dem. de Cor. 2, p. 226 ; Æschin. adv. Ctes. 30, p. 58 ; Plat. Phæd. 69, A ; 73, D ; *Ταῦτα δέ—* Thuc. 1 : 24 ; Dem. de Cor. 19, p. 231 ; 36, p. 237 ; Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54 ; *ταῦτα δὲ τὰ ῥήτρα κτἔ.* 1 : 5, 2 ; 1 : 6, 10 ; Thuc. 1 : 23 ; *αὐτὸ δὲ τὸ καλόν κτἔ.* Plat. Pol. 5, 479, E ; *Τοσοῦτον δέ—* Isocr. Pan. 50, p. 50 ; *τινὰς δέ—* Dem. de Cor. 44, p. 240 ; *Ἄλλοι δέ—* 1 : 7, 11 ; *ἄλλο δὲ στράτευμα κτἔ.* 1 : 1, 9 ; *Ἄλλος δέ τις κτἔ.* Plat. Phæd. 54, C ; *Ἄλλον δέ γε—* 5 : 8, 16 ; *ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια κτἔ.* Apol. 10 ; Plat. Apol. 24, B ; *Ἕτεραι δέ γε—* Id. Gorg. 450, D ; *Ὃ δέ—* 5 : 5, 20 ; Cyr. 3 : 1, 19 ; Thuc. 4 : 18 ; 8 : 28 ; Plat. de Leg. 3, 679, B ; *Ὃ δὲ δή κτἔ.* 2 : 3, 1 ; 5 : 7, 33 ; *Ὅ τι δέ—* 2 : 1, 23 ; 2 : 2, 2 ; Dem. Phil. 3, 76, p. 130 ; *Ὅσα δέ—* 2 : 5, 23 ; *Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων κτἔ.* 2 : 5, 10 ; *ὁποῖα δέ—* Plat. de Leg. 7, 803, E ; (6) after Interrogatives : (*a*) after Interrogative Pronouns : *Τί δέ ;* Comm. 2 : 2, 12 ; Plat. Gorg. 497, E ; Pol. 4, 440, B ; *Τί δὲ δή ;—* Id. Euthyphr. 14, A ; *Τί δέ,* Comm. 2 : 1, 3 ; *Τί δέ—* Dem. de Cor. 26, p. 233 ; 88, p. 256 ; *Τί δὲ δή—* Plat. Phæd. 58, C ; *Ποίαν δέ—* Cyr. 3 : 1, 19 ; (*b*) after Interrogative Adverbs : *Ποῦ δέ—* Dem. in Aristocr. 58, p. 638 ; *Πόθεν δέ—* Is. de Ciron. Her. 28, p. 71 ; (7) after a Verb : *Ἐκάλεσε δέ—* 1 : 2, 2 ; *Ἦν δέ—* 1 : 2, 3 ; 1 : 2, 7 ; 1 : 2, 8 ; Thuc. 1 : 3 ; 1 : 5 ; 1 : 9 ; Dem. de Cor. 5, p. 227 ; 17, p. 230 ; Æschin. adv. Ctes. 13. p. 55 ; 18, p. 56 ; Isocr. Pan. 10, p. 42 ; 54, p. 51 ; Plat. Phæd. 59, B ; Phædr. 227, A ; *Σκέψασθε δέ·* Thuc. 3 : 58 ; 1 : 143 ; Dem. de Cor. 48, p. 251 ;

Æschin. in Timocr. 74, p. 11 ; Ὁρᾶτε δέ. Dem. de Cor. 322, p. 331 ; Προωμολογήσαμεν δέ γε— Plat. Pol. 5, 479, D ; Phæd. 65, C ; Δεῖ δέ γε δή. Id. Theæt. 204, B ; συντάξαι δέ— 1 : 2, 15 ; Cyr. 6 : 2, 32 ; Thuc. 1 : 9 ; 1 : 10 ; Dem. de Cor. 35, p. 237 ; Plat. Phæd. 61, D ; Λύειν δέ γε— ib. 67, D ; Καταβὰς δέ— 1 : 2, 23 ; Cyr. 3 : 3, 9 ; Thuc. 1 : 8 ; 1 : 25 ; Dem. de Cor. 8, p. 227 ; Plat. Protag. 320, D ; (8) after an Adverb : Ἐκεῖ δέ— 2 : 4, 33 ; Hel. 1 : 1, 14 ; ib. 1 : 2, 2 ; Ἐνταῦθα δέ— 5 : 1, 14 ; 1 : 10, 12 ; Hel. 2 : 4, 33 ; ἐκεῖθεν δέ— ib. 1 : 6, 38 ; Ἐντεῦθεν δέ— 1 : 2, 13 ; 1 : 2, 22 ; Ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ κτέ. Comm. 1 : 4, 8 ; ἀλλοῦ δὲ μηδαμοῦ κτέ. Æschin. adv. Ctes. 34, p. 58 ; νῦν δέ— 7 : 8, 16 ; Cyr. 5 : 3, 30 ; Dem. de Cor. 15, p. 230 ; Isocr. Pan. 178, p. 78 ; Plat. Gorg. 497, D ; Νῦν δὲ δή— 7 : 1, 28 ; 7 : 6, 31 ; ἤδη δέ— 2 : 2, 16 ; 2 : 6, 4 ; Plat. Phæd. 61, E ; Protag. 321, C ; ἄμα δέ— 1 : 2, 9 ; Hel. 4 : 3, 14 ; Plat. Crat. 339, E ; ἅμα δὲ καὶ κτέ. Hel. 1 : 1, 12 ; Thuc. 1 : 25 ; 1 : 97 ; Ἔτι δέ— 3 : 1, 23 ; 3 : 2, 28 ; Thuc. 1 : 6 ; 2 : 13 ; Isocr. Pan. 42, p. 49 ; 64, p. 53 ; Is. de Nicostr. Her. 13, p. 47 ; de Cleon. Her. 25 ; προσέτι δέ— Cyr. 2 : 1, 31 ; προσέτι δὲ καί— ib. 6 : 2, 10 ; πρὸς δ' ἔτι — 3 : 2, 2 ; Cyr. 2 : 1, 31 ; Πρὸς δέ— Thuc. 3 : 58 ; Πρὸς δὲ καί— Cyr. 6 : 4, 8 ; Plat. Protag. 321, D ; πρότερον δέ— Thuc. 1 : 13 ; Ὕστερον δ' οὐ πολλῷ κτέ. Id. 2 : 30 ; τότε δέ— 2 : 6, 5 ; 3 : 4, 21 ; Thuc. 1 : 126 ; 2 : 88 ; τάχα δέ— Plat. Gorg. 450, C ; Τάχα δ' ἄν κτέ. Thuc. 7 : 77 ; Plat. Crat. 406, B ; Σχεδὸν δέ— Hel. 6 : 1, 2 ; Thuc. 3 : 68 ; Dem. de Cor. 161, p. 281 ; Μόλις δ' ἄν κτέ. Thuc. 1 : 71 ; Πολλάκις δέ— 1 : 9, 26 ; Comm. 2 : 1, 22 ; Hel. 6 : 2, 29 ; Dem. de Cor. 170, p. 285 ; Πολὺ δὲ μᾶλλον κτέ. 2 : 3, 13 ; Πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον κτέ. Hel. 3 : 5, 9 ; Thuc. 1 : 137 ; μάλα δὲ καλά κτέ. Cyr. 1 : 4, 18 ; μᾶλλον δέ— ib. 5 : 4, 49 ; Comm. 3 · 13, 6 ; Thuc. 1 : 35 ; Dem. de Cor. 30, p. 235 ; 65, p. 246 ; 297, p. 325 ; Plat. Phæd. 77, E ; Pol. 7, 522, E ; Μάλιστα δέ — Cyr. 5 : 3, 21 ; Thuc. 1 : 2 ; 1 : 15 ; 1 : 35 ; Isocr. Pan. 120, p. 65 ; Οὕτω δέ— 3 : 4, 21 ; Hel. 3 : 5, 6 ; Vect. 15 : 7 ; Thuc. 1 : 45 ; 5 : 10 ; Dem. de Cor. 32, p. 236 ; Plat. Protag. 313, D ; Οὕτω δὲ αὖ κτέ. 1 : 1, 10 ; ἄλλως δ' οὐ κτέ. Hipp. 8 : 8 ; Καλῶς δέ— Thuc. 4 : 73 ; Ἐπιπόνως δέ— Id. 1 : 22 ; Ἡδέως δ' ἄν— Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87 ; (9) after Prepositions : Ἐν δὲ Λακεδαίμονι κτέ. Hel. 1 : 1, 35 ; Thuc. 5 : 4 ; 5 : 19 ; Ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ κτέ. 1 : 2, 25 ; 1 : 7, 1 ; Thuc. 4 : 27 ; ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι κτέ. Id. 3 : 82 ; Ἐν δὲ τῷ ἐπίοντι χειμῶνι κτέ. Id. 4 : 134 ; Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ κτέ. Hel. 2 : 3, 5 ; Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει κτέ. Thuc. 4 : 76 ; 7 : 9 ; 8 : 80 ; Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ κτέ. Hel. 7 : 28 ; Ἐν δὲ ταύταις κτέ. 2 : 4, 1 ; 2 : 5, 1 ; ἐν δὲ τούτῳ κτέ. 2 : 4, 8 ; Cyr. 3 : 2, 12 ; ib. 5 : 3, 20 ; Thuc. 3 : 72 ; 5 : 38 ; 6 : 104 ; 8 : 45 ; Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας κτέ. Id. 2 : 94 ; 4 : 15 ; 5 : 71 ; Ἐς δ' οὖν τὴν Ἀσπενδον κτέ. Id. 8 : 87 ; πρὸς δὲ τούτῳ κτέ. Hel. 1 : 7, 1 ; πρὸς δὲ τούτοις κτέ. Comm. 1 : 4, 6 ; ib. 2 : 3, 4 ; Cyr. 8 : 1, 25 ; Isocr. Pan. 7, p. 42 ; 45, p. 49 ; Lys. de Bon. Aristoph. 16, p. 153 ; 32, p. 154 ; Is. de Cleon. Her. 43 ; Plat. Pol. 2, 362, D ; πρὸς δὲ βασιλέα κτέ. 1 : 1, 8 ; 1 : 9, 8 ; πρὸς δὲ τὴν πατρίδα κτέ. Plat. Crit. 51, A ; Πρὸς δὲ δὴ τόν κτέ. Æschin. adv. Ctes. 17, p. 56 ; ἐπὶ δὲ τούτων κτέ. Hi. 1 : 11 ; ἐπὶ δὲ τοῖς τείχεσιν κτέ. 1 : 4, 4 ; 4 : 6, 5 ; Cyr. 5 : 3, 41 ; Ἐπὶ δὲ τούτῳ κτέ. 5 : 9, 11 ; ἐπὶ δὲ τὸ ναυτικόν. Hel. 1 : 1, 32 ; παρὰ δὲ Ξενίου κτέ. 1 : 3, 7 ; Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον κτέ. Thuc. 2 : 68 ; 4 : 7 ; 6 : 105 ; Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν κτέ. Hel. 2 : 3, 4 ; ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας κτέ. Thuc. 5 : 11 ; ἐκ δὲ τοῦ ἀρίστου κτέ. 4 : 6, 21 ; Thuc. 1 : 21 ; 8 : 35 ; Dem. de Chers. 67, p. 106 ; Ἐκ δὲ ταύτης τῆς ὑποψίας κτέ. Dem. in Olymp. 16, p. 1171 ; Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59 ; Ἐκ δὲ τούτου κτέ. 1 : 2, 17 ; 1 : 3, 13 ; 4 : 6, 3 ; 5 : 1, 2 ; 7 : 6, 10 ; Hel. 2 : 4, 10 ; ib. 4 : 1, 20 ; ib. 4 : 1, 22 ; ib. 4 : 4, 14 ; Ἐκ δὲ τούτων κτέ. 4 : 7, 1 ; Dem. de Chers. 53, p. 102 ; 75, p. 108 ; Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν κτέ. 1 : 7, 2 ; 4 : 8, 8 ; Cyr. 6 : 2, 28 ; Thuc. 1 : 18 ; 3 : 2 ; 5 : 11 ; Μετὰ δὲ αὐτόν κτέ. Id. 3 : 22 ; Μετὰ δὲ τοῦτον κτέ. 1 : 3, 14 ; 3 : 1, 45 ; Μετὰ δὲ τοῦτο κτέ. Hel. 2 : 2, 9 ; ib. 4 : 6, 1 ; ib. 4 : 1, 31 ; Thuc. 4 : 25 ; 4 : 73 ; 5 : 61 ; 5 : 62 ; 7 : 75 ; Μετὰ δὲ ταῦτα κτέ. 1 : 2, 27 ; 1 : 3, 9 ; 1 : 3, 14 ; 2 : 4, 23 ; 2 : 5, 32 ; Hel. 1 : 1, 1 ; ib. 1 : 5, 15 ; ib. 1 : 7, 3 ; Thuc. 1 : 114 ; 3 : 114 ; 5 : 11 ; 5 : 39 ; 6 : 10 ; Dem. in Leoch. 47, p. 1094 ; Isocr. Pan. 88, p. 58 ; Lys. Or. Funeb. 27, p. 193 ; Μετὰ δὲ ταῦτά γε— Plat. de Leg. 3, 680, E ; ἄνευ δὲ σεισμοῦ κτέ. Thuc. 3 : 89 ; περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν κτέ. 3 : 1, 43 ; Thuc. 6 : 61 ; 6 : 76 ; Περὶ δὲ τόν—Θάνατον κτέ. Hel. 6 : 2, 31 ; Thuc. 2 : 31 ; Περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναόν κτέ. 5 : 3, 12 ; Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κτέ. Thuc. 5 : 32 ; διὰ δὲ τοῦτο κτέ. 1 : 2, 8 ; Ὑπὸ δὲ τοῦ πλήθους κτέ. 5 : 2, 15 ; Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον κτέ. Thuc. 3 : 92 ; 8 : 78 ; Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον κτέ. Id. 8 : 36 ; 8 : 99 ; Μέχρι δὲ τοῦδε κτέ. Id. 2 : 72 ; 2 : 73 ; Χωρὶς δὲ τούτων κτέ. Cyr. 1 : 5, 5 ; Dem. de Cor. 24, p. 233 ; Isocr. Pan. 32, p. 47 ; 46, p. 50 ; Is. de Nicostr. Her. 17, p. 48 ; (10) after Prepositions and the word depending on them, especially if such word be emphatic, or if with the Preposition it form a complex idea ; or after Prepositions and one or more Adjuncts of the word depending on them : ἐν Μιλήτῳ δέ— 1 : 1, 7 ; Hel. 1 : 1, 32 ; Thuc. 5 : 60 ; Ἐν κεφαλαίῳ δέ— Dem. de Chers. 76, p. 108 ; Plat. Pol. 8, 563, B ; Ἐν μέσῳ δέ— Thuc. 5 : 59 ; ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ κτέ. Cyr. 2 : 4, 2 ; Ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὠφελήμασι κτέ. Ages. 7 : 2 ; Ἐν πάσαις δὲ ταῖς κτέ. Hel. 4 : 5, 17 ; Isocr. ad Dem. 47, p. 12 ; Is. de Nicostr. Her. 12, p. 47 ; ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι κτέ. 2 : 1, 16 ; Dem. de Cor. 62, p. 245 ; ἐν τῷ τοιούτῳ δέ— Cyr. 1 : 6, 41 ; ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ κτέ. 1 : 5, 1 ; ἐν τούτοις δέ— Plat. Phileb. 30, B ; Ἐν τούτῳ δέ— 1 : 5, 15 ; 4 : 6, 25 ; Cyr. 4 : 6, 4 ; Hel. 1 : 1, 31 ; Thuc. 4 : 13 ; 4 : 24 ; 4 : 103 ; 6 : 66 ; ἐν ἄλλοις δέ— Cyr. 7 : 1, 11 ; Εἰς τὴν Ἠλείαν δέ— Hel. 6 : 2, 31 ; εἰς τοὺς Δρίλας δέ— 5 : 2, 2 (Krueger) ; εἰς ταὐτὰ δὲ πάντα κτέ. Dem. de Cor. 213, p. 299 ; Εἰς τοῦτον δὲ τὸν κτέ. 3 : 4, 13 ; Εἰς τοῦτο δέ— Isocr. Pan. 112, p. 64 ; Πρὸς πόλεμον δέ— Plat. de Leg. 6, 785, B ; πρὸς ταὐτὰ δέ— Comm. 3 : 8 5 ; πρὸς τὰ αὐτὰ δέ— ib. ; Πρὸς τὰς μεγίστας δ' οὖν—ναῦς κτέ. Thuc. 1 : 10 ; ἐφ' ἑκάστης δὲ προδρομῆς κτέ. 4 : 7, 10 ; Ἐπὶ τῶν τοιούτων δέ— Hip. 11 : 8 ; ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δέ— 5 : 4, 13 ; ἐπ' ἐκείνοις δέ— Thuc. 3 : 12 ; Ἐπὶ πλέον δέ— Id. 2 : 51 ; Ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις κτέ. Dem. de Fals. Leg. 186, p. 399 ; κατ' εὔνοιαν δέ— Thuc. 6 : 9 ; 1 : 19 ; κατὰ κώμας δέ— Id. 1 : 10 ; κατὰ γῆν δέ— Id. 1 : 15 ; Κατ' ἐνιαυτὸν δέ γε— Plat. Polit. 298, E ; Κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας κτέ. Thuc. 5 : 20 ; κατ' ὀλίγον δέ— Id. 1 : 61 ; κατὰ πολλὰ δέ— Id. 1 : 121 ; 1 : 15 ; Κατ' ἄλλους δ' αὖ— Cyr. 7 : 1, 12 ; Κατὰ τύχην δέ τινα κτέ. Hel. 3 : 4, 13 ; Thuc. 3 : 49 ; Κατὰ τί δέ— Plat. Protag. 355, D ; Ἀπὸ τίνος δέ— Cyr. 1 : 6, 10 ; Ἐκ πάντων δέ— Dem. Phil. 2, 16, p. 70 ; Ἐκ τούτου δέ— 6 : 2, 19 ; Cyr. 1 : 6, 10 ; Hel. 4 : 5, 19 ; Thuc. 3 : 4 ; Ἐκ τούτων δέ— Comm. 2 : 7, 12 ; Hel. 3 : 1, 2 ; Plat. de Leg. 6, 510, C ; σὺν αὐτοῖς δέ— 2 : 5, 37 ; Σὺν τούτοις δέ— 1 : 8, 26 ; μετὰ πάντων δέ— Thuc. 2 : 39 ; 2 : 41 ; Μετ' ὀλίγον δέ— Hel. 1 : 1, 2 ; ib. 2 : 3, 5 ; Μετὰ τοῦτον δέ— 3 : 1, 45 ; Μετὰ ταῦτα δέ— 7 : 2, 31 ; Thuc. 1 : 56 ; 1 : 118 ; Dem. de Cor. 80, p. 252 ; de Fals. Leg. 236, p. 414 ; de Class. 23, p. 184 ; Περὶ τούτων δέ— Id. de Cor. 6, p. 227 ; de Chers. 3, p. 89 ; Διὰ μέσου δέ— 1 : 2, 7 ; Διὰ δέκα δέ— Thuc. 3 : 21 ; διὰ τούτων δέ— Dem. in Mid. 190, p. 576 ; διὰ τοῦ δικαίου δέ— Cyr. 8 : 1, 26 ; δι' ἀρετὴν δέ— Plat. Theæt. 34, B ; διὰ τοῦτο δέ— 5 : 9, 21 ; Id. Pol. 6, 505, E ; ὑπὸ τοιούτων δέ— Cyr. 7 : 2, 23 ; and regularly after the Relative Pronoun : ἐν ᾧ δέ— 1 : 10, 10 ; 2 : 2, 15 ; Cyr. 2 : 1, 20 ; Hel. 2 : 4, 12 ; Dem. de Cor. 163, p. 282 ; 250, p. 310 ; Ἐν ὅσῳ δ' ἄν— Thuc. 3 : 28 ; Ἀφ' οὗ δ' ἄν— Cyr. 1 : 2, 13 ; Ἐξ οὗ δέ— Dem. Phil. 1, 24, p. 46 ; Ol. 3, 22, p. 34 ; δι' ὧν δέ— Id. in Androt. 16, p. 598 ; μέχρι οὗ δ' ἄν— Thuc. 7 : 83 ; (11) so after a Negative and the word modified by οὐ, to prevent the concurrence of οὐ δέ and of μὴ δέ : Οὐ τὸν αὐτὸν δέ— Dem. de Chers. 67, p. 106 ; Isocr. Pan. 187, p. 80 ; Panath. 260, p. 287 ; Nicocl. 42, p. 35 ; Μὴ πλείω δέ— Plat. de Leg. 11, 915, B ; τὸν μὴ θέλοντα δέ— Id. Ep. 8, 357, B ; Οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον κτέ. Dem. in Olymp. 16, p. 1171 ; Οὐ πολὺν δ' οὖν κτέ. Plat. Phæd. 59, E ; Οὐκ αἰτιῶμαι δέ— Cyr. 7 : 2, 22 ; Dem. de Cor. 3, p. 226 ; Phil. 1, 26, p. 47 ; in Mid. 17, p. 520 ; Plat. Parm. 161, B ; οὐκ ἂν θαυμάσαιμι

δέ— Æschin. adv. Ctes. 207, p. 83; μὴ παθεῖν δέ— Thuc. 6 : 83; Οὐ φαμένου δέ— Hel. 1 : 6, 3; Thuc. 8 : 9; Dem. de Cor. 129, p. 270; μὴ πανόμενος δέ— Plat. Tim. 42, C; Symp. 180, C; Apol. 32, A; Polit. 309, E; Οὐ μόνον δέ— Vect. 1 : 4; Dem. Phil. 3, 34, p. 120; ib. 53, p. 124; Isocr. Phil. 146, p. 111; Is. de Nicostr. Her. 21, p. 48; Οὐ πολὺ δέ— 3 : 3, 6; Comm. 3 : 5, 11; Οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον— 2 : 5, 32; μὴ πρόσω δέ— 4 : 3, 28; οὐχ ἥκιστα δέ— Dem. Ol. 2 : 1, p. 18; Οὐχ ὁμοίως δέ— Isocr. Panath. 269, p. 289 (Baiter); Οὐδὲ πώποτε δέ— Id. Archid. 15, p. 118; Οὐκ ἂν ἀλόγως δέ— Vect. 1 : 6; οὐχ ὑπ' ἐραστοῦ δέ— Plat. Phædr. 227, C; but these Particles are sometimes allowed to concur; as, μὴ δὲ εἰδώς κτἔ. Plat. Phileb. 17, C; (12) and sometimes after certain other forms wherein the words are closely connected: Τάχα ἂν δέ— Thuc. 6 : 10 (Krueger); ὡς τάχιστα δέ— Id. 8 : 27; Plat. Protag. 309, B; ὡς ὀλίγιστα δέ— Id. de Leg. 12, 953, A; Ἐν τοῖς πρῶτοι δέ— Thuc. 1 : 6; ἵνα τί δὲ βούλεται— Plat. Symp. 205, A; so after the Vocative and other words in hurried address: Ἀλκεύνα, σὺ δέ κτἔ. Cyr. 5 : 3, 42; [Plat.] Theag. 127, C; Ὦ πλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; Comm. 2 : 1, 30; Ὦ μωρέ, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς οὐκ οἴει κτἔ. ib. 1 : 3, 13; Ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ib. 2 : 1, 26; Εἰπέ μοι, σὺ δὲ τί κτἔ. Dem. de Chers. 70, p. 107; Φέρε, ἂν δέ— Id. in Aristocr. 57, p. 638; 124, p. 661; in Lept. 38, p. 468; Ἀλλὰ σὺ δὲ ἐν τῷ μέρει αὐτῷ εἰπέ κτἔ. Plat. Men. 92, E; see also p. xxxvi; (13) after Conjunctions and Conjunctive Particles: Οὔ δὲ δή— 5 : 7, 33; Ὅπου δέ— 1 : 9, 27; 2 : 3, 26; 6 : 1, 23; ἔνθα δέ— 2 : 2, 11; 4 : 5, 6; Ὅθεν δὲ δή— Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59; Πρὶν δέ— 1 : 8, 19; 6 : 31; 7 : 7, 9; Thuc. 2 : 93; Ἐπεὶ δέ— 1 : 1, 1; 1 : 1, 3; 1 : 2, 1; Hel. 1 : 1, 12; ib. 1 : 3, 1; ib. 1 : 3, 18; Æschin. adv. Ctes. 177, p. 79; Plat. Criti. 121, A; Ἐπειδὴ δέ— 1 : 2, 17; 3 : 3, 13; 4 : 1, 14; Thuc. 1 : 18; 6 : 100; 8 : 69; Dem. de Cor. 199, p. 294; 233, p. 305; 261, p. 314; Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; 129, p. 72; 159, p. 76; Lys. in Agor. 80, p. 137; Plat. Phæd. 59, D; Protag. 321, A; Ἐπειδὰν δέ— Dem. de Cor. 178, p. 287; Æschin. adv. Ctes. 30, p. 58; Ὅτε δέ— 1 : 8, 8; 3 : 1, 33; Hel. 1 : 6, 2; Ὅταν δέ— 6 : 2, 31; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56; 200, p. 82; 257, p. 90; Ὁπότε δέ— Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59; Is. de Nicostr. Her. 14, p. 47; ὡς δέ— 1 : 3, 15; 1 : 3, 21; 1 : 8, 25; Hel. 5 : 3, 1; Thuc. 1 : 1; 1 : 22; 4 : 13; Dem. de Cor. 19, p. 231; 261, p. 314; Æschin. adv. Ctes. 150, p. 75; ὡςαύτως δέ— Comm. 1 : 7, 4; Plat. Symp. 186, E; Gorg. 460, D; ὡς δ' αὕτως κτἔ. 5 : 6, 9; Hel. 2 : 2, 9; Comm. 1 : 7, 3; ὡς δ' αὕτως κτἔ. Plat. Phæd. 102, E; Protag. 313, E; Ὥςπερ δέ— Vect. 1 : 3; Ὅμως δέ— 4 : 4, 21; 5 : 6, 6; Thuc. 2 : 11; 5 : 32; 6 : 31; Plat. Parm. 137, A; Symp. 217, D; Ὅτι δέ— 1 : 3, 21; Comm. 3 : 1, 1; Thuc. 6 : 55; Dem. de Cor. 114, p. 264; Æschin. adv. Ctes. 15, p. 56; 22, p. 57; 30, p. 58; Plat. Crat. 409, B; Διότι δέ— Id. Tim. 54, B; Ὅπως δέ— 1 : 7, 4; Cyr. 1 : 6, 43; Vect. 1 : 2; Ὅπως δέ γε— 7 : 6, 39; Ἵνα δέ— 7 : 6, 19; Cyr. 1 : 2, 15; Hel. 2 : 3, 30; Dem. de Cor. 305, p. 327; Æschin. adv. Ctes. 76, p. 64; 93, p. 67; 159, p. 76; Plat. Euthyphr. 12, C; Εἰ δέ— 2 : 5, 19; 3 : 2, 28; 7 : 1, 22; Thuc. 1 : 28; 2 : 64; 6 : 11; Dem. de Cor. 238, p. 306; 303, p. 326; Phil. 3, 74, p. 130; Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; Εἰ δὲ δή— 2 : 5, 10; Εἰ δὲ μή— 7 : 7, 3; 7 : 7, 7; Thuc. 1 : 28; 2 : 71; 5 : 16; Dem. de Chers. 10, p. 92; Æschin. adv. Ctes. 170, p. 78; Plat. Phæd. 73, B; Pol. 6, 505, A; Εἰ δέ γε μή— Id. Theæt. 181, E; Ἐὰν δέ— 2 : 72; Æschin. adv. Ctes. 136, p. 73; Ἐὰν δέ τις κτἔ. ib. 3, p. 54; Ἐὰν δὲ μή— 7 : 1, 30; Ἢν δέ— 2 : 3, 27; 3 : 2, 31; Thuc. 3 : 13; Isocr. Pan. 18, p. 44; Ἢν δέ τις κτἔ. Thuc. 2 : 87; ἂν δέ γε βούλῃ κτἔ. Plat. Gorg. 448, A.

2. *In the formula μέν—δέ.*

For this, see below, pp. civ. *et seq.*

3. *In the formula* Καί—δέ *or* καί—δέ.

(1) This is very frequent in Xenophon: as (*a*) in the Third place; after a Noun: καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε κτἔ. 1 : 1, 2; 1 : 9, 11; καὶ Μήδων δὲ καὶ Περσῶν κτἔ. 3 : 2, 25; Καὶ γνώμῃ δ' ἐκόλαζεν· 2 : 6, 9; Cyr. 1 : 3, 14; ib. 6 : 3, 4; Comm. 2 : 1, 21; Hel. 6 : 4, 18; after an Adjective:—οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δέ— 1 : 8, 2; Cyr. 5 : 3, 43; καὶ πάντες δὲ ἔθεον. 1 : 8, 18; Cyr. 3 : 2, 7; Καὶ πάντες δέ— 1 : 8, 22; Καὶ ἀρχικὸς δέ— 2 : 6, 8; Comm. 3 : 9, 15: after a Pronoun: καὶ ὑμεῖς δὲ πάντες κτἔ. Cyr. 4 : 1, 2; ib. 8 : 7, 10; ib. 4 : 2, 20; Καὶ ὑμῖν δέ— 7 : 1, 30; κἀκεῖνος δέ— Comm. 1 : 1, 3; καὶ ἄλλοι δέ, 4 : 7, 9; καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις κτἔ. Hel. 6 : 4, 18; Καὶ ἄλλο δέ σοι ἐρῶ· Cyr. 8 : 2, 20; καὶ ὅτου δ' ἂν ἄλλου κτἔ. Comm. 1 : 1, 15 (Kuehner); after a Verb: καὶ ἀπέκτειναν δέ— Hel. 7 : 5, 17; Cyr. 5 : 4, 44; Καὶ ἦν δέ— 5 : 10, 10; Καὶ συνιδεῖν δέ— 1 : 5, 9; Comm. 3 : 3, 1; Hip. 1 : 8; after an Adverb: καὶ νῦν δὲ ἔτι κτἔ. Cyr. 3 : 2, 24; (*b*) in the Fourth place; after the Article and its word: καὶ τῶν Ἑλλήνων δέ— 1 : 1, 2; 5 : 3, 9; 6 : 1, 19; 6 : 1, 25; Cyr. 1 : 6, 3; ib. 5 : 3, 47; ib. 6 : 2, 28; ib. 6 : 3, 8; ib. 7 : 5, 62; Hel. 4 : 6, 1; καὶ οἱ ἄλλοι δέ— Cyr. 5 : 3, 42; ib. 1 : 4, 18; ib. 1 : 4, 20; ib. 5 : 2, 1; Καὶ ὁ Κῦρος δέ— Cyr. 1 : 4, 25; Hel. 5 : 3, 26; Καὶ οἱ ἄλλοι δέ— 7 : 3, 23; Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ κτἔ. 6 : 1, 6; καὶ τὸ ταραχθῆναι δέ— Cyr. 5 : 3, 43; ib. 8 : 5, 15; after a Preposition and the word depending on it: Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δέ— 5 : 3, 8; καὶ ἐν τούτῳ δέ— Cyr. 7 : 1, 30; καὶ ἐν ἄλλῳ δέ— Comm. 2 : 1, 20; καὶ ἐν οἷς δέ— Symp. 2 : 9; Καὶ πρὸς φίλους δέ— Comm. 1 : 3, 3; Καὶ κατὰ γῆν δέ— Vect. 1 : 7; καὶ περὶ γυναικῶν δέ— Cyr. 3 : 3, 44; after εἴ τις: καὶ εἴ τις δέ— 3 : 2, 39; (*c*) in the Fifth place; between the Article and its word: καὶ ἡ τῶν Θηβαίων δὲ πόλις κτἔ. Hel. 5 : 2, 37; Καὶ τὸ τῶν στρωμάτων δὲ βάρος κτἔ. Cyr. 6 : 2, 30; ib. 3 : 3, 65; after the Preposition and its word with the Article: Καὶ πρὸς τῇ οἰκίᾳ δέ— Lac. 15 : 6; Καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων δέ— Cyr. 1 : 6, 25; Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῶν δέ— 1 : 1, 5; καὶ κατὰ τὸ νωτοφόρον δέ— Cyr. 6 : 2, 34; (*d*) and even in the Sixth place, after the Article with a Preposition and its word: Καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸ στράτευμα δέ— Cyr. 2 : 1, 31.

(2) Instances from other writers are: (*a*) in the Third place: μὴ πᾶν γύναιον καὶ παιδίον καὶ θηρίον δὲ ἱκανὸν εἶναι κτἔ. Plat. Theæt. 171, E; καὶ χρήματα δέ— Thuc. 6 : 71; δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα κτἔ. Thuc. 2 : 36; κακὰ δὲ ὄντ' αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δέ. Plat. Phileb. 13, B; οἱ ὑπὲρ τριάκοντα καὶ πεντήκοντα δὲ γεγονότες ἔτη κτἔ. Id. de Leg. 2, 665, B; Ἐγὼ δ' ἐν μὲν ἐκεῖν' εὖ οἶδα καὶ ὑμᾶς δ' εἰδέναι χρή, Dem. in Mid. 26, p. 523; Ἀκούω γὰρ ἔγωγε καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι. Lys. de Bonis Aristoph. 5, p. 152; καὶ σὺ δέ— Plat. Crit. 51, A; καὶ αὐτοὶ δέ— Thuc. 4 : 24; Κἀκεῖνο δέ— Æschin. adv. Ctes. 8, p. 54; in Timarch. 69, p. 11; Ἐγὼ νὴ Δί' ἐρῶ καὶ γράψω δέ. Dem. Phil. 3, 70, p. 129;—ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παραλείπω δὲ πολλά. Id. in Mid. 126, p. 556; καὶ ἦν δὲ οὕτως· Thuc. 1 : 132; καὶ ἐπιῤῥεῖ δέ— Plat. Phædr. 229, D; Καὶ ἦν δὲ ἄξιος κτἔ. Thuc. 7 : 56; καὶ πρᾶξαι δέ— Dem. Ol. 3, 15, p. 32; καὶ πρὶν ὑπεσχημένων καὶ νῦν δὲ πραττόντων. Id. de Hal. 5, p. 77; καὶ νῦν δέ— Plat. Gorg. 513, A; (*b*) in the Fourth place: καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δέ— Thuc. 8 : 67; Καὶ οἱ ἄλλοι δέ— Dem. de Cor. 43, p. 240; Lyc. in Leocr. 117, p. 164; Καὶ νῦν δείκνυμεν δέ— Dem. in Androt. 33, p. 603; καὶ ἐν Τάραντι δέ— Plat. de Leg. 1, 637, B; καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσι δέ— Dem. de Cor. 215, p. 300; καὶ κατὰ θάλατταν δέ— Plat. de Leg. 3, 682, C.

The Negative of this formula is very rare, but it occurs in 1 : 8, 20, οὐδ' ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἔπαθεν κτἔ.; and in Is. de Pyrrhi. Her. 50, p. 42, οὐδ' ἄλλον δὲ τῶν εἰςποιητῶν οὐδένα κτἔ. (Bekker).

Δή.

1. *Near the beginning of its Clause or Sentence.*

Δή is put near the beginning of its clause or sentence as affecting the whole clause or sentence, and sometimes as affecting only the word or phrase after which

it stands; as (*a*) after the Article: Τῷ δὴ φιλοσόφῳ κτἕ. Plat. Soph. 249, C; Tim. 62, D; Τοὺς δὴ κατεγνωκότας κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 214, p. 84; Dem. de Hal. 3, p. 77; de Fals. Leg. 186, p. 399; Isocr. Laud. Hel. 38, p. 215; Plat. Tim. 54, B; Τῶν δὴ ἐμῶν προγόνων κτἕ. Thuc. 6: 89; Τὴν δὴ βασιλικὴν συμπλοκὴν κτἕ. Plat. Polit. 305, E; Τὴν δὴ τοιαύτην δύναμιν κτἕ. Id. Pol. 4, 430, B; τοῦ δὴ εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Cyr. 1: 3, 9; Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται κτἕ. 1: 4, 17; 2: 6, 1; 3: 1, 8; 7: 6, 33; Cyr. 2: 2, 13; ib. 3: 1, 39; ib. 6: 1, 25; Thuc. 4: 39; 5: 113; Dem. in Aristocr. 60, p. 639; de Fals. Leg. 145, p. 385; Plat. Apol. 24, C; Pol. 3, 412, B; Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κτἕ. Cyr. 8: 3, 21; Οἱ μὲν δὴ Μῆδοι καὶ Ὑρκάνιοι, ib. 4: 2, 32; Τὸ δὲ δὴ σιμὸν κτἕ. Symp. 5: 6; Plat. Pol. 4, 438, E; 8, 563, D; Τὸ δὲ δὴ κοινωνεῖν κτἕ. Id. Soph. 248, B; Οἱ δὲ δὴ δυνάμενοι κτἕ. Œc. 11: 10; (*b*) after the Article and its word: Τὴν οὐσίαν δή— Plat. Soph. 248, E; 256, A; Theæt. 164, B; τῇ γε εὐψυχίᾳ δή που— Thuc. 1: 121; Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κτἕ. Dem. in Androt. 29, p. 602; Plat. Tim. 50, B; Ταὐτὸν δὴ τοῦτο κτἕ. ib. 43, E; Τοῖς ἄρχουσι δή— Id. Pol. 3, 389, B; τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δή— Id. de Leg. 9, 857, A; (*c*) after a Noun: ἀνάγκη δή μοι κτἕ. 1: 3, 5; Plat. Pol. 2, 371, E; Tim. 85, B; Theæt. 208, B; τέλος δή— Cyr. 1: 6, 14; παῖ δή, παῖ δή· Cyn. 6: 18; Παρύσατις μὲν δή— 1: 1, 4; 1: 2, 3; Cyr. 2: 3, 16; (*d*) after an Adjective: Δῆλον δή — ὅτι κτἕ. Plat. Gorg. 470, E; Crat. 392, C; Phæd. 80, A; Χαλεπὴ δὴ καὶ δύσκολος κτἕ. Id. Phædr. 246, B; Πλούσιοι δή— Id. Pol. 8, 564, E; Τέταρτον δή— Id. Soph. 255, C; 255, D; πολλοὶ δή— Isocr. Phil. 42, p. 90; Plat. Phæd. 68, A; Πλεῖστον δή— Id. Pol. 8, 564, E; Πᾶς δή— Id. de Leg. 11, 931, D; Πάντα δὴ ταῦτα κτἕ. Dem. Ol. 1, 28, p. 17; εἷς δὲ δή— 1: 3, 14; κάλλιστον δή— Thuc. 6: 33; Τὴν ἐπιτακτικὴν δὴ τέχνην κτἕ. Plat. Polit. 260, C; (*e*) after a Pronoun: Ἡμεῖς δή— Thuc. 3: 61; Plat. Gorg. 469, C; Ἡμεῖς μὲν δή— Thuc. 5: 90; Ἐγὼ δὲ δή— Plat. Symp. 194, E; Σὺ δὲ δή— Id. Phileb. 14, E; Ταύτην δὴ τὴν πάροδον κτἕ. 1: 7, 16; Thuc. 1: 127; Plat. Tim. 85, D; Ταῦτα δὴ πάντα κτἕ. Id. Phæd. 58, D; Τοῦτο δή— 7: 6, 30; 7: 1, 28; Hel. 5: 2, 36; Thuc. 1: 57; Τόδε δή— Plat. Phædr. 276, B; Τάδε δή— 7: 3, 47; Ταῦτα μὲν δή— Cyr. 2: 1, 24; ib. 2: 3, 16; Οὗτός τε δή— Plat. Phæd. 59, B; 58, A; Τοῦτό γε δή— 4: 6, 3; ἃ δή— Cyr. 1: 3, 2; ib. 2: 1, 16; Comm. 3: 5, 11; Thuc. 2: 29; Dem. pro Rhod. Lib. 29, p. 199; Æschin. adv. Ctes. 207, p. 83; Plat. Crat. 407, D; Pol. 2, 371, E; 4, 442, A; ὅπερ δή— Comm. 2: 1, 21; Thuc. 5: 10; 7: 62; ὃ δὲ δή— 2: 3, 1; ὅτου δή— 4: 7, 25; 5: 2, 24; Thuc. 8: 87; ὅ τι δή ποτε κτἕ. Dem. in Androt. 28, p. 602; ὅσας δή— 6: 3, 23; Thuc. 6: 18; Ὅσα μὲν δή— 3: 1, 1; Hel. 3: 2, 17; Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἴων ἄν κτἕ. 2: 5, 10; ὅσους γε δή— Hel. 3: 2, 16; οἷα δή— Cyr. 2: 1, 24; Plat. Phæd. 60, A; Symp. 215, D; (*f*) after Interrogatives; as (1) after Interrogative Pronouns: Τί δή; Plat. Soph. 259, E; Hip. Maj. 290, D; Crat. 409, A; Τίς δή— Cyr. 7: 2, 28; Dem. Ol. 3, 30, p. 36; in Aristocr. 164, p. 674; Τί δή ποτε; ib. 56, p. 637; 70, p. 643; Τί δή ποτε— Id. Ol. 3, 30, p. 36; de Fals. Leg. 171, p. 394; Τί δὲ δή; Plat. Hip. Min. 375, A; Τί δὲ δή— Id. Gorg. 474, C; Crat. 404, B; 407, C; Τί οὖν δή— Id. Phæd. 57, A; 59, C; Phædr. 227, B; Protag. 316, B; Τί δὴ οὖν— Id. Crat. 408, E; ποτέρους δή— Id. Pol. 6, 484, B; Ποῖον δή— Id. Phileb. 21, D; de Leg. 3, 700, A; Τὸν ποῖον δή; Id. Phileb. 14, C; Phæd. 81, E; Theæt. 147, D; (2) after Interrogative Adverbs: ποῦ δή— Cyr. 3: 1, 38; Plat. Phædr. 243, E; Πόθεν δή— Dem. Phil. 1, 22, p. 46; ποῖ δὴ καὶ πόθεν; Plat. Phædr. 227, A; Πῇ δή— Id. Phæd. 82, B; Pol. 9, 591, A; Πῇ δή; Id. Soph. 223, C; Πῇ δὴ οὖν— Id. Phædr. 256, B; ὅπῃ δὴ καὶ ὅπως προςγενομένη· Id. Phæd. 100, D; Πῶς δή; Cyr. 8: 4, 8; Symp. 5: 5; Thuc. 1: 142; Plat. Crat. 395, C; 404, E; 409, B; Πῶς δὴ καὶ τίνων κτἕ. Id. Phileb. 20, B; Polit. 310, B; (3) after Interrogative Particles: Ἆρα δή— Ath. 3: 2; Οὐκοῦν δή— Plat. Polit. 305, E; Πότερ' οὖν δή— Id. de Leg. 1, 626, C; (*g*) after a Verb: Ἐδόκει δή— 1: 4, 18; 4: 4, 10; 1: 10, 13; 4: 2, 20; Thuc. 1: 37; Dem. Ol. 1, 17, p. 14; 18, p. 14; in Mid. 77, p. 539; Plat. Phæd. 99, E; Crat. 407, A; Πράττουσι μὲν δή— Id. Polit. 310, C; Δεῖ δὲ δή— Id. de Leg. 2, 664, D; Symp. 178, D; Phæd. 95, B; Πειρῶμαί γε δή— Œc. 13: 4; Δοκεῖ γοῦν δή— Plat. Polit. 311, A; Soph. 232, E; Ἔστι δὴ οὖν— Id. Symp. 191, C; Theæt. 150, C; ἔλεγες τοίνυν δή— Id. Gorg. 459, A; Ἄγε δή— 2: 2, 10; 5: 4, 9; Cyr. 5: 3, 4; ib. 5: 3, 11; Æschin. adv. Ctes. 31, p. 58; Plat. Soph. 235, A; Phileb. 39, E; Phæd. 60, C; Ἄγετε δή— 7: 6, 33; Cyr. 4: 2, 21; Plat. Phædr. 237, A; Φέρε δή— Ath. 3: 6; 3: 7; Dem. de Cor. 106, p. 261; in Mid. 58, p. 533; 73, p. 538; Plat. Phæd. 63, B; Gorg. 455, A; Ἔχε δή— Id. Protag. 349, D; Gorg. 460, A; Δίδαξον δή— Comm. 1: 2, 41; Ἀποβλέψατε δή— Dem. Ol. 3, 29, p. 36; Λέγε δή— Cyr. 3: 1, 12; Plat. Gorg. 474, C; Ἀντιθῶμεν δή— Æschin. adv. Ctes. 253, p. 89; ἀπίεναι δή— 5: 2, 5; 7: 1, 26; Plat. Symp. 177, A; Συνταξάμενοι δή— 6: 3, 30; Cyr. 1: 3, 9; Plat. Symp. 222, C; Ἀπολογητέον δή— Id. Apol. 18, E; (*h*) after Adverbs: Ἔνθα δή— 1: 5, 8; 1: 8, 1; 1: 8, 4; 2: 1, 10; 4: 7, 24; Plat. Protag. 324, A; Phædr. 247, C; Pol. 10, 618, B; Ἐνταῦθα δή— 1: 7, 10; 1: 10, 1; 4: 7, 25; Thuc. 1: 91; 2: 58; 5: 64; 8: 53; Plat. Theæt. 171, E; Symp. 221, A; Ἐντεῦθεν δή— 5: 5, 3; Œc. 10: 2; Thuc. 2: 74; 8: 39; Αὐτόθεν δή— Id. 1: 141; Νῦν δή— 7: 6, 37; 7: 7, 7; Cyr. 4: 1, 23; ib. 7: 5, 53; Plat. Phædr. 277, A; Pol. 1, 353, A; Νῦν δὲ δή— 7: 1, 28; 7: 6, 31; καὶ γὰρ νῦν δή— Plat. Gorg. 448, A; Ἔτι δή— Id. Pol. 2, 371, D; 2, 373, E; Soph. 224, E; ἔτι καὶ δή— Dem. de Pace. 9, p. 59; Τότε δή— 2: 4, 22; 4: 1, 10; Cyr. 3: 3, 22; ib. 7: 2, 19; Thuc. 1: 133; 4: 78; 5: 16; 5: 17; Plat. Symp. 184, E; Τότε μὲν δή— Dem. Ol. 3, 27, p. 35; Πρῶτον δή— Plat. Soph. 231, C; ὕστερον δή— Thuc. 3: 51; ὕστατον δή— Plat. Phæd. 60, A; Αὖθις δὴ πάλιν— Id. Soph. 256, A; Polit. 282, C; ταχὺ δή— Hel. 7: 2, 8; Ἅττον δή— 4: 3, 27; ἀεὶ δή ποτε— Thuc. 1: 13; Οὕτω δή— 5: 9, 24; Cyr. 4: 1, 23; ib. 5: 3, 4; ib. 7: 2, 28; ib. 8: 1, 14; Thuc. 2: 70; 4: 30; 4: 74; Æschin. adv. Ctes. 205, p. 83; Plat. Phæd. 81, B; Phædr. 237, B; Οὕτω μὲν δή— 3: 1, 3; Cyr. 1: 3, 9; Ὧδε δή— Plat. Crat. 392, C; Soph. 255, E; φανέρως δή που— Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59; ἀποχρώντως δή— Thuc. 7: 77; δίχα δή— Id. 7: 81; ἡ που δή— Id. 1: 142; ἦ πού γε δή— Id. 6: 37; τάχα δή— 1: 8, 8; πολὺ δὴ μᾶλλον— Thuc. 6: 61; μάλα δή— Cyr. 8: 7, 1; μάλιστα δή— Thuc. 4: 55; 4: 108; 5: 66; ἥκιστα δή— Id. 7: 86; so after the Dative used Adverbially: κοινῇ δή— 4: 5, 34; πολλῷ δὴ μᾶλλον— Thuc. 5: 63; 6: 56; 8: 89; πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι— Id. 8: 83; (*i*) after Negatives: Οὐ δή— Thuc. 2: 41; Dem. de Cor. 11, p. 228; 269, p. 316; Plat. Pol. 4, 439, D; Οὐ δή που γε— Dem. in Lept. 165, p. 508; Οὐ μὲν δή— 1: 9, 13; 2: 4, 6; 3: 2, 14; Οὔπω δή— 1: 9, 25; Οὐδὲ δή— Plat. Pol. 1, 335, D; Μὴ δή— Cyr. 5: 5, 41; Thuc. 2: 89; Dem. in Mid. 28, p. 523; Plat. de Leg. 10, 892, E; 11, 931, C; τὸ μηδετέροις δή— Thuc. 6: 80; (*j*) after Prepositions: Ἐν μὲν δὴ Μήδοις κτἕ. Cyr. 1: 4, 25; ἐν δὲ δὴ τοῖς πολεμικοῖς κτἕ. 3: 1, 38; Εἰς δὴ τὸ πρόσθεν κτἕ. Plat. de Leg. 3, 682, A; Πρὸς δὴ τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα κτἕ. Isocr. Pan. 90, p. 59; Πρὸς δὴ ταύτην κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 17, p. 56; Πρὸς δὲ δὴ τόν κτἕ. ib.; Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν κτἕ. Dem. Ol. 3, 25, p. 35; Ἐπὶ μὲν δὴ τούτῳ κτἕ. Cyr. 2: 2, 6; κατὰ δὴ τόν κτἕ. Thuc. 1: 24; Plat. Pol. 1, 334, D; Soph. 223, B; κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νόμον κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 36, p. 58; Κατὰ δὴ τοιαύτην διαφοράν κτἕ. Thuc. 8: 85; Ἐκ δὴ τῆς τοιαύτης κτἕ. Plat. Phæd. 84, B; Ἐκ δὴ λογισμοῦ κτἕ. Id. Criti. 121, A; Ἐκ δὴ πάντων κτἕ. Id. Tim. 56, C; Ἐκ δὴ τούτων κτἕ. Isocr. Pan. 57, p. 52; Μετὰ δὴ τοῦτον κτἕ. Plat. Pol. 7, 537, B; Μετὰ δὴ ταῦτα κτἕ. Id. Tim. 58, C; Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν κτἕ. 2: 5, 8; Dem. de Cor. 10, p. 228; περὶ δὲ δὴ τήν κτἕ. Plat. Tim. 66, D; Μέχρι μὲν δὴ τούτου κτἕ. Dem. in Aristocr. 146, p. 668; (*k*) after an emphatic word depending on a Preposition or an emphatic Adjunct of such word: ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ κτἕ. 3: 1, 2; Ἐν

τούτῳ δή— Plat. Menex. 240, D ; *Πρὸς ταῦτα δή*— Cyr. 1 : 6, 16 ; *Ἐπὶ τούτοις μὲν δή*— ib. 8 : 4, 12 ; *Παρὰ γνώμην τε δή*— Thuc. 4 : 40 ; *Κατὰ ταῦτα δή*— Plat. Tim. 39, D ; *κατὰ ταὐτὰ δή*— Id. Phileb. 61, E ; *Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφοράν κτἔ.* Thuc. 5 : 43 ; *Κατὰ τί δὴ οὖν ποτε*— Id. Phæd. 61, E ; *Ἐκ τούτου δή*— 2 : 5, 34 ; Cyr. 1 : 3, 10 ; ib. 1 : 4, 24 ; ib. 4 : 2, 20 ; ib. 5 : 3, 5 ; *Ἐκ τούτων δή*— 2 : 5, 27 ; Cyr. 6 : 2, 24 ; Plat. Men. 76, D ; *Ἐκ ταυτησὶ δὴ τῆς κτἔ.* Id. Apol. 22, E ; *Μετὰ ταῦτα δή*— Id. de Leg. 7, 514, A ; *Περὶ ἑνὸς δή*— ib. 10, 898, D ; *διὰ ταῦτα δή*— Cyr. 5 : 3, 50 ; Plat. Crat. 392, E ; Gorg. 483, C ; Polit. 300, B ; Phæd. 61, B ; *Διὰ πάντα δὴ ταῦτα κτἔ.* Id. Tim. 34, B ; *Διὰ ταῦτα δὴ πάντα κτἔ.* Cyr. 3 : 1, 2 ; *Διὰ τοιαύτης δὴ παρασκευῆς κτἔ.* Thuc. 8 : 95 ; *Διὰ τί δή*— Cyr. 1 : 3, 8 ; *Τοῦ χάριν δή*— [Dem.] Phil. 4, 7, p. 133 ; and regularly after the Relative Pronoun depending on a Preposition : *ἐν οἷς δή*— Cyr. 5 : 3, 29 ; *Ἐν ἤτινι δὴ πόλει κτἔ.* Plat. Pol. 5, 462, C ; *ἐξ ὧν δή*— Comm. 1 : 2, 31 ; *περὶ ἃ δή*— Plat. Phæd. 81, D ; *δι' ἃ δή*— Id. Polit. 301, B ; *Ὧν δὴ πέρι*— Id. Phædr. 277, A ; Theæt. 169, A ; *ὧν δὴ πάντων ἕνεκα*— Id. de Leg. 11, 934, B ; *Ὧν δὴ χάριν κτἔ.* ib. 9, 853, D ; (*l*) after Conjunctions and Conjunctive Particles ; as (*l*), directly after or with a Particle intervening : *οὔ δή*— 4 : 5, 6 ; Cyr. 5 : 4, 32 ; Plat. Menex. 243, D ; *ἔνθα δή*— 7 : 6, 37 ; Cyr. 4 : 2, 21 ; *ὅθεν δή*— Comm. 1 : 1, 2 ; Plat. Phædr. 252, A ; *Ὅθεν δὲ δή*— Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59 ; *πρὶν δή*— Thuc. 3 : 29 ; *πρίν γε δή*— Id. 7 : 71 ; *Ἐπειδή* : in this word, it coalesces with the Conjunction ; *ὅτε δή*— Thuc. 2 : 102 ; Plat. Protag. 356, C ; *ὅτεπερ δή*— Thuc. 3, 54 ; *Ὅταν δή*— Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83 ; *Ὁπότε δή*— Plat. Tim. 42, A ; *ὡς δή*— Cyr. 5 : 4, 2 ; Symp. 8 : 4 ; Plat. Gorg. 468, E ; Hip. Maj. 281, C ; *ὥςπερ δή*— 3 : 1, 29 ; 7 : 4, 17 ; Thuc. 2 : 24 ; *οἷον δή*— Id. 6 : 63 ; *οἷα δή*— Cyr. 1 : 3, 2 ; ib. 4 : 2, 32 ; Thuc. 8 : 84 ; *Ἅτε δή*— Plat. Theæt. 182, D ; *Ἅτε δὴ οὖν*— Id. Protag. 321, B ; *ὥςτε δή*— Dem. de Cor. 104, p. 261 ; *ὅτι δή*— Thuc. 4 : 23 ; 8 : 48 ; *Ὅτι μὲν δή*— Dem. Phil. 3, 21, p. 116 ; *ὅτι καὶ δή*— Cyr. 3 : 1, 2 ; *Διὸ δή*— Thuc. 1 : 128 ; 2 : 21 ; 2 : 42 ; Isocr. Pan. 53, p. 51 ; Plat. Phæd. 114, D ; Tim. 45, A ; *ὅπως δή*— Thuc. 5 : 85 ; 7 : 18 ; *ἵνα δή*— Hel. 4 : 1, 26 ; Thuc. 7 : 26 ; Plat. Pol. 4, 420, E ; 10, 610, C ; *Καὶ δή ποτε*— 1 : 5, 7 ; 1 : 10, 10 ; 5 : 7, 9 ; Æschin. adv. Ctes. 57, p. 61 ; Plat. Apol. 18, A ; de Leg. 3, 677, B ; *Καὶ δὴ καί*— Cyr. 1 : 6, 21 ; Dem. in Olymp. 14, p. 1171 ; Lys. in Agor. 40, p. 133 ; Plat. Phæd. 59, D ; Phileb. 61, D ; *Καὶ μὲν δή*— Cyr. 6 : 2, 23 ; Thuc. 3 : 113 ; Andoc. de Myst. 140, p. 18 ; Plat. Symp. 196, E ; *Ἀλλὰ δή*— 6 : 1, 16 ; Cyr. 2 : 1, 11 ; Thuc. 6 : 38 ; Plat. Phileb. 12, B ; Crit. 54, A ; Men. 92, D ; *Ἀτὰρ δή*— Id. Soph. 232, E ; *Οὔκουν δή*— Id. Phædr. 276, C ; Pol. 3, 407, A ; *Καὶ γὰρ οὖν δή*— Id. Hip. Maj. 297, E ; *οὐ γὰρ οὖν δή*— Id. Pol. 3, 389, A–B ; *Εἰ δή*— Cyr. 6 : 2, 19 ; Dem. de Chers. 36, p. 98 ; Æschin. adv. Ctes. 11, p. 55 ; Plat. Gorg. 481, B ; *Εἰ μὲν δή*— 1 : 3, 5 ; *Εἰ δὲ δή*— 1 : 9, 28 ; 2 : 5, 10 ; 7 : 6, 30 ; Thuc. 3 : 40 ; 6 : 37 ; Dem. Ol. 1, 27, p. 17 ; *Ἂν δή*— Id. de Fals. Leg. 147, p. 386, *Ἂν μὲν δή*— Plat. Lys. 204, D ; *Ἢν δὲ δή*— 7 : 7, 17 ; Cyr. 3 : 1, 11 ; *εἴτ' ἐν μουσικῇ εἴτε δὴ ἐν κτἔ.* Plat. Pol. 6, 493, D ; often after *γάρ* ; as (1), with a Noun : *τῆς γὰρ δὴ θαλάσσης κτἔ.* Thuc. 1 : 93 ; 4 : 117 ; *στρατόπεδον γὰρ δή*— Id. 5 : 60 ; *ὕβρις γὰρ δή*— Dem. in Aristog. 1, 19, p. 775 ; (2) with an Adjective : *Νόμιμον γὰρ δή*— Cyr. 8 : 8, 8 ; *Δικαιότατα γὰρ δή*— Plat. de Leg. 11, 932, E ; Phæd. 63, D ; *Πολλὴ γὰρ δή*— Thuc. 7 : 70 ; *Ὀλίγοι γὰρ δή*— Id. 6 : 33 ; *πλεῖσται γὰρ δή*— Id. 7 : 70 ; 7 : 85 ; *πάντας γὰρ δή*— Id. 2 : 67 ; 2 : 77 ; 7 : 71 ; (3) with a Pronoun : *οὗτοι γὰρ δή*— Thuc. 1 : 8 ; 6 : 103 ; Plat. Pol. 2, 372, E ; *Τοῦτο μὲν γὰρ δή*— Comm. 2 : 4, 1 ; (4) with a Verb : *Ἐπίστασθε γὰρ δή*— 3 : 1, 42 ; Cyr. 1 : 2, 6 ; ib. 4 : 2, 2 ; Plat. Phæd. 69, C ; 73, B ; Apol. 24, C ; *Ἐγενέσθην μὲν γὰρ δή*— Comm. 1 : 2, 14 ; *Οἶμαι γὰρ ἂν δή*— Plat. Phæd. 64, B ; *μέλλειν γὰρ δή*— Thuc. 4 : 46 ; (5) with Adverbs : *Τότε γὰρ δή*— Cyr. 1 : 3, 10 ; *Αὖθις γὰρ δή*— Plat. Apol. 24, B ; *Ἀεὶ γὰρ δή*— Id. Phæd. 59, C ; *Ὧδε γὰρ δή*— Id. Tim. 56, E ; *Διαφερόντως γὰρ δή*— Thuc. 2 : 40 ; (6) with Negatives : *Οὐ γὰρ δή*— Cyr. 8 : 2, 8 ; Comm. 3 : 3, 1 ; Thuc. 1 : 122 ; 5 : 11 ; 6 : 33 ; Isocr. Pan. 92, p. 59 ; Plat. Phæd. 76, C ; ib. D ; *οὐ γὰρ δή που*— Æschin. adv. Ctes. 242, p. 88 ; *Μὴ δή*— Dem. de Cor. 193, p. 292 ; *Μὴ γὰρ δή*— Thuc. 1 : 81 ; (7) with Prepositions : *Ἐς τοῦτο γὰρ δή*— Thuc. 3 : 57 ; *κατὰ νόμον γὰρ δή*— Id. 3 : 66 ; (8) with Conjunctions and Conjunctive Particles : *πρὶν γὰρ δή*— 1 : 10, 19 ; *Ἐπειδὰν γὰρ δή*— Plat. Polit. 298, E ; *Καὶ γὰρ δή*— 2 : 6, 2 ; Hel. 7 : 5, 23 ; Ages 10 : 2 ; *Εἰ γὰρ δή*— Plat. Apol. 33, C ; Protag. 327, A ; (II) with the word or an Adjunct of the word affected intermediate, as (*a*), with *Καί—δή* or *καί—δή* : (1) with the Article : *Καὶ τὰ μὲν δὴ ἀφανῆ κτἔ.* 2 : 6, 28 ; (2) with the Article and its word : *καὶ τὸ μέγιστον δή*— Cyr. 5 : 1, 23 ; *καὶ ἡ γενναία δὴ τυραννὶς κτἔ.* Plat. Pol. 8, 544, C ; *καὶ τὸ ὄναρ δή*— 5 : 9, 22 ; *καὶ τὸν λέγοντα δή*— Plat. Soph. 234, C ; *Καὶ τὴν ἄλλην δή*— Id. Pol. 3, 393, B ; *Καὶ τἆλλα δή*— Id. Phædr. 238, B ; (3) with a Noun : *Καὶ βασιλεὺς δή*— 1 : 8, 23 ; Plat. Tim. 34, B ; Men. 87, E ; *Καὶ βασιλεὺς μὲν δή*— 1 : 2, 5 ; *Καὶ Κῦρος μὲν δή*— Cyr. 5 : 3, 51 ; (4) with an Adjective : *Καὶ ἀληθεῖς δή*— Plat. Theæt. 195, B ; *Καὶ πλεῖστον δή*— Thuc. 4 : 74 ; *καὶ πᾶσι δή*— 4 : 5, 4 ; Plat. de Leg. 3, 683, D ; *καὶ τὸ πάντων δὴ ἀνοητότατον κτἔ.* Œc. 11 : 3 ; (5) with a Pronoun : *καὶ ἐγὼ δή*— Œc. 2 : 13 ; *Κἀγὼ δή*— Cyr. 1 : 6, 14 ; *καὶ οὗτος δή*— 1 : 9, 29 ; Lac. 4 : 5 ; *Καὶ ταῦτα μὲν δή*— Cyr. 3 : 2, 27 ; Plat. Symp. 220, C ; *καὶ ἄλλα δή*— Hel. 4 : 1, 24 ; Plat. Pol. 2, 363, B ; *Καὶ ᾧ δή*— ib. 4, 441, C ; (6) with Interrogatives : *Καὶ τί δή* ; Œc. 9 : 1 ; *Καὶ τί δή*— 7 : 6, 20 ; Cyr. 1 : 3, 5 ; ib. 1 : 3, 10 ; ib. 1 : 6, 16 ; *Καὶ πῶς δή*— ib. 1 : 3, 10 ; ib. 1 : 6, 22 ; Œc. 9 : 2 ; 13 : 4 ; (7) with a Verb : *καὶ γιγνώσκω δή*— 7 : 6, 20 ; *Καὶ φασὶ δή*— Thuc. 1 : 39 ; Plat. Pol. 4, 434, E ; *καὶ οὐ δεῖ δή*— Id. Phæd. 62, B ; *καὶ καταφρονοῦντες δή*— Hel. 2 : 1, 27 ; Plat. Tim. 54, B ; *Καὶ μὴ πλέουσι δή*— Id. Pol. 1, 332, E ; (8) with Adverbs : *Καὶ νῦν δή*— Plat. Soph. 221, C ; Gorg. 462, B ; Polit. 287, C ; *Καὶ τότε δή*— Hel. 3 : 3, 9 ; ib. 4 : 1, 41 ; *Καὶ ἐνταῦθα δή*— 1 : 8, 19 ; *Καὶ τότε μὲν δή*— 3 : 2, 15 ; *καὶ ἀεὶ δή ποτε*— Thuc. 8 : 73 ; *Καὶ μᾶλα δή*— Plat. Phæd. 76, A ; *καὶ μάλιστα δή*— ib. 90, B ; *καὶ τάχα δή*— 4 : 7, 24 ; 5 : 7, 21 ; *Καὶ οὐχ ἥκιστα δή*— Thuc. 8 : 97 ; *Καὶ οὕτω δή*— Cyr. 2 : 119 ; Plat. Protag. 321, D ; *καὶ ὁμοῦ δή*— 1 : 10, 8 ; *Καὶ βασιλικῶς δή*— Cyr. 1 : 4, 14 ; (9) with Prepositions : *Καὶ ἐν ἐνὶ δή*— Plat. Pol. 1, 352, A ; *καὶ πρὸς τούτους γε δή*— Thuc. 4 : 92 ; *καὶ μετὰ ὅπλων γε δή*— Id. 4 : 78 ; *Καὶ τὸν μετὰ ταῦτα δὴ χρόνον κτἔ.* Cyr. 7 : 2, 22 ; *Καὶ διὰ δὴ ταῦτα κτἔ.* Plat. Tim. 44, A ; *καὶ διὰ πάντων δή*— Cyr. 3 : 3, 62 ; *Καὶ διὰ ταῦτα δή*— Hel. 3 : 1, 9 ; *Καὶ διὰ τὸν ἔρωτα δὴ τοῦτον κτἔ.* Plat. Polit. 307, E ; *Καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν κτἔ.* Id. Symp. 216, C ; (10) with a Conjunction : *Καὶ εἰ δή*— Cyr. 1 : 6, 22 ; *καὶ εἴ γε δή*— ib. 1 : 6, 43 ; (*b*) with *Ἀλλά—δή* : (1) with a Noun : *Ἀλλὰ τῇ δικαιοσύνῃ δή*— Plat. Pol. 1, 335, C ; (2) with a Pronoun : *ἀλλ' ἡμῶν δή*— Id. Hip. Maj. 291, E ; Phæd. 63, E ; *Ἀλλ' ἐγὼ μὲν δή*— Œc. 11 : 3 ; *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δή*— 2 : 1, 20 ; 3 : 1, 35 ; Plat. Phæd. 78, A ; *ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο κτἔ.* Id. Phædr. 227, C ; *Ἀλλὰ τί δή*— 2 : 5, 22 ; Plat. Apol. 35, B ; (3) with a Verb : *Ἀλλ' ἄγε δή*— Thuc. 4 : 34 ; Plat. Phæd. 116, D ; *ἀλλ' ὁρᾶτε δή*— Thuc. 7 : 17 ; *ἀλλ' ἔα δή*— Plat. Soph. 239, B ; (4) with an Adverb : *ἀλλὰ ἐνταῦθα δή*— Plat. Theæt. 171, E ; *Ἀλλὰ νῦν δή*— Cyr. 7 : 2, 25 ; *ἀλλ' ὕστερον δή*— Thuc. 2 : 17 ; *Ἀλλὰ μάλιστα δή*— Id. 5 : 72 ; *ἀλλὰ μέγιστον δή*— Id. 6 : 17 ; (5) with Prepositions : *Ἀλλ' εἴς τινα δὴ κοινωνίαν κτἔ.* Plat. Pol. 1, 333, B ; *ἀλλὰ πρός γε δὴ τούς κτἔ.* ib. 3, 389, B–C ; *Ἀλλ' ἐπὶ Λακεδαιμονίοις δή*— Hel. 2 : 4, 41 ; *Ἀλλὰ τούτων δὴ ἕνεκα*— Plat. Phæd. 114, C ; (6) with Conjunctions : *Ἀλλὰ γάρ δή*— Plat. Hip. Maj. 301, B ; *Ἀλλ' οὐ γὰρ δή*— Thuc. 6 : 77 ; *Ἀλλ' ὅτι μὲν δή*— Dem. Ol. 3, 10, p. 31 ; *Ἀλλὰ μὴν δή*— Plat. Phæd. 75, A ; *ἀλλ' οὖν δή*— ib. 100, A ; (*c*) with *ὡς—δή* : *ὡς ἑτοίμων δὴ χρημάτων.* 7 : 8, 11 ; *ὡς ἐδόκει δή*— Thuc. 8 : 87 ; *ὡς ἐν παρέργῳ δή*— Plat. Symp. 222, C ; (*d*) so also with the Negatives *οὐ—δή* and *μή—δή* : *μὴ χρήμασι δή*— Thuc. 7 : 86 ; *οὐ δεῖ δή*—

Plat. Phæd. 62, B ; *εἰ μὴ ἔφθασαν δή*— Thuc. 6 : 61 ; *μὴ πλέουσι δή*— Plat. Pol. 1, 332, E ; *οὐχ ἥκιστα δή*— Thuc. 8 : 97.

2. Later in its Clause or Sentence.

It may also stand after any word whose meaning it affects, though such word is not put at the beginning of the clause or sentence ; as (*a*), after the Article :— *ἄρματα — τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα* · 1 : 8, 10 ; (*b*) after a Noun : —*πανωλεθρία δή*— Thuc. 7 : 87 ; —*ἀνάγκη δή*— Plat. Pol. 8, 566, A ; —*φίλους δὴ ὄντας κτἔ.* Thuc. 6 : 86 ; *Ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις δή*— Id. 6 : 10 ; (*c*) after an Adjective : —*ἀφανὴς δή*— Thuc. 4 : 67 ; —*αὐτόνομοι δὴ ὄντες κτἔ.* Id. 3 : 10 ; —*ναυτικόν τε δὴ καὶ τἄλλα κτἔ.* Id. 7 : 13 ; —*πολλοῖς δή*— Cyr. 4 : 2, 25 ; —*πολλὰ μὲν δή*— 7 : 6, 36 ; —*ὀλίγοις δή*— Thuc. 1 : 33 ; —*πλεῖστοι δή*— 1 : 9, 12 ; Thuc. 1 : 122 ; 2 : 64 ; 7 : 56 ; —*ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες κτἔ.* Id. 3 : 17 ; —*πάντων δή*— 1 : 9, 22 ; 7 : 4, 24 ; Thuc. 8 : 96 ; —*μόνον δή*— Thuc. 2 : 64 ; 5 : 26 ; 7 : 44 ; Plat. de Leg. 10, 898, E ; —*μεγίστη δή*— Thuc. 1 : 1 ; 2 : 31 ; 3 : 113 ; 8 : 96 ; —*πλείστου δὴ χρόνου μεγίστη δή*— Id. 5 : 74 ; —*κράτιστος δή*— 1 : 9, 18 ; 1 : 9, 20 ; Thuc. 1 : 138 ; —*βέλτιστοι δή*— Id. 3 : 98 ; —*εὐδοκιμώτατος δή*— Œc. 4 : 16 ; —*ἐπικαιροτάτην δή*— Thuc. 8 : 106 ; —*πολυτελεστάτη δὴ καὶ εὐπρεπεστάτη*— Id. 6 : 31 ; (*d*) after a Pronoun : —*τούτου δή*— 2 : 6, 5 ; Thuc. 6 : 92 ; —*τοσαῦται δή*— Id. 3 : 17 ; —*τοιούτους δή*— Id. 4 : 58 ; (*e*) after a Verb : *ὅτι πεπαιδεύνται δή*— Cyr. 2 : 3, 13 ; —*πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δή, ὅσοι κτἔ.* Thuc. 2 : 64 ; —*παῖσαι δή*— 5 : 8, 13 ; Cyr. 4 : 2, 25 ; Thuc. 8 : 48 ; Plat. de Leg. 7, 813, B ; —*εὖ βουλευόμενοι δή*— Thuc. 4 : 59 ; (*f*) after Adverbs : —*ἐνταῦθα δή*— Thuc. 4 : 22 ; 5 : 64 ; —*νῦν δή*— 7 : 1, 26 ; Thuc. 6 : 24 ; Plat. Phæd. 76, B ; Soph. 254, D ; Protag. 329, C ; —*αὐτίκα δή*— Dem. de Fals. Leg. 42, p. 354 ; 171, p. 394 ; in Mid. 19, p. 521 ; 23, p. 522 ; 190, p. 576 ; —*πάλαι δή*— Cyr. 8 : 7, 1 ; —*πρωίτατα δή*— Thuc. 7 : 19 ; —*πολλάκις δή*— Cyr. 2 : 4, 16 ; —*πολλάκις γε δή*— Thuc. 2 : 62 ; —*οὕτω δή*— Plat. Phædr. 237, B ; —*ὁμοῦ δή*— 5 : 4, 25 ; —*μάλα δή*— 7 : 7, 16 ; —*πολὺ δή*— Cyr. 5 : 3, 24 ; Hel. 5 : 2, 37 ; —*πάνυ δή*— ib. 2 : 4, 23 ; —*μάλιστα δή*— Thuc. 2 : 49 ; 3 : 39 ; —*πολλῷ μάλιστα δή*— Id. 4 : 92 ; —*πλεῖστον δή*— Id. 5 : 113 ; and after the Dative used Adverbially : *ὥςτε πολλῷ δὴ μᾶλλον*— Thuc. 5 : 50 ; (*g*) after a Negative : *οὐδεμίας δή*— Thuc. 7 : 71 ; (*h*) after Prepositions or words depending on them, or Adjuncts of such words : *ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις δή*— Plat. de Leg. 7, 810, A ; *ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας*— Thuc. 7 : 55 ; *εἰς δὴ τινα τόπον κτἔ.* Plat. Phæd. 107, D ; —*ἐπὶ πλεῖστον δή*— Thuc. 6 : 54 ; —*κατὰ στόμα δή*— 5 : 2, 26 ; —*κατὰ χρησμὸν δή τινα κτἔ.* Thuc. 3 : 104 ; —*περὶ μεγίστων δή*— Id. 6 : 92 ; —*διὰ τὸ αἰσχρὸν δή*— Id. 5 : 105 ; —*διὰ τοῦτο δή*— Id. 1 : 74 ; (*i*) with a word or phrase intermediate : (1) between *καί—δή* : —*καὶ πλοῦτος δή*. Plat. Men. 87, E ; —*καὶ τότε δή*— Cyr. 4 : 2, 1 ; (2) between *ὡς—δή* : *ὡς κατ' εὔνοιαν δή*— Thuc. 4 : 46 ; —*ὡς οὐ διὰ τοῦτο δή*— Id. 6 : 54 ; (3) between *οὐ—δή* and *μή—δή* : *οὐ κατ' ἀξίαν δή*— Thuc. 7 : 77 ; —*μὴ λύειν δή*— Id. 8 : 9 ; *μὴ διαφθαρῇ δή*— Plat. Protag. 320, A.

Δαί.

Δαί, a colloquial form of the preceding, stands after the Interrogative Pronoun ; as, *Τί δαί* ; Cyr. 5 : 1, 7 ; Plat. Gorg. 470, D ; Phæd. 61, C ; Phædr. 227, B ; *Τί δαὶ τοῖς παρὰ φύσιν, οἵ κτἔ.* Id. Crat. 394, D.

Δήπου.

1. Near the beginning of its Clause or Sentence.

Δήπου, which is also written separately, *δή που*, commonly stands near the beginning of its clause or sentence ; as (*a*), after the Article : *Οἱ δὲ δήπου τὸ πρῶτον μανθάνοντες κτἔ.* Œc. 2 : 13 ; (*b*) after the Article and its word : *Τῶν ἀμφισβητησίμων δήπου*— Plat. Phædr. 263, C ; *Τὰ μεταξὺ δήπου τῶν κτἔ.* Id. Gorg. 468, A ; (*c*) after a Noun : *ἀνάγκη δήπου*— Plat. Phileb. 21, B ; 30, E ; *Ἀρχέλαον δήπου*— Id. Gorg. 470, D ; Protag. 313, C ; *Νόμος δὲ δήπου*— Comm. 4 : 3, 16 ; (*d*) after an Adjective : —*ἐπιφανὲς δήπου οὐκ ἐνδοιαστῶς* · Thuc. 8 : 87 ; *μέγα τι δήπου πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι κτἔ.* Plat. Phileb. 61, B ; *Καὶ ἄριστος δήπου*— Plat. Hip. Min. 366, D ; *Σοφωτάτου μὲν οὖν δήπου*— Id. Protag. 309, D ; (*e*) after a Pronoun : *Οὗτος δήπου*— Plat. Gorg. 468, D ; *καὶ τούτου γε δήπου*— Id. Symp. 200, C ; (*f*) after a Verb : *γνώσεσθε δήπου ὅτι κτἔ.* 5 : 7, 9 ; *Ἴστε δήπου τοῦθ' ὅτι κτἔ.* Dem. in Mid. 32, p. 524 ; *ἀπεκρίνατο ἂν δήπου*— Plat. Gorg. 447, D ; *εἰσὶ μὲν δήπου*— Hel. 6 : 3, 14 ; *Ἔστι δὲ δήπου*— Plat. Symp. 202, A ; *Ἔστι δὲ δήπου δίψος* ; Id. Pol. 4, 439, A ; *εἶχες δ' ἂν δήπου*— Id. Men. 72, C ; Apol. 17, D ; (*g*) after an Adverb : *Αὐτίκα δήπου*— Cyr. 1 : 6, 9 ; *Πρῶτον μὲν δήπου*— Plat. de Leg. 12, 968, C ; *ὀρθῶς δὲ δήπου*— Id. Alcib. 1, 108, B ; *πολὺ δήπου*— 3 : 2, 15 ; *Πάντως δήπου*. Comm. 1 : 2, 41 ; ib. 4 : 2, 37 ; Plat. Phæd. 68, C ; 75, D ; Gorg. 460, B ; (*h*) after Negatives : *Οὐ δήπου*— Comm. 2 : 3, 1 ; ib. 4 : 2, 11 ; Cyr. 4 : 4, 7 ; ib. 7 : 5, 3 ; Dem. de Cor. 28, p. 234 ; Plat. Phileb. 53, B ; Symp. 194, B ; *Οὐ δήπου γε*— Comm. 4 : 6, 11 ; *Ἀλλ' οὐ δήπου*— Cyr. 7 : 5, 83 ; *Οὐδεὶς δήπου*. Dem. in Mid. 66, p. 536 ; *Οὐδέν ἐστι δήπου*— Id. de Cor. 21, p. 232 ; (*i*) after Conjunctions : *οὐκοῦν δήπου*— Dem. in Leoch. 46, p. 1094 ; *Ἦν μὲν δήπου*— Cyr. 1 : 6, 16 ; and often after *γάρ* : *Βασιλεὺς μὲν γὰρ δήπου*— Hel. 6 : 3, 12 ; *Τούτων γὰρ δήπου*— 7 : 6, 28 ; Comm. 2 : 1, 4 ; *Αὐτὰ γὰρ δήπου*— ib. 4 : 5, 7 ; *ὁ αὐτὸς γὰρ δήπου*— Plat. Hip. Min. 367, D ; *Ἴστε γὰρ δήπου*— Dem. de Cor. 249, p. 310 ; Ol. 2, 25, p. 25 ; de Chers. 11, p. 92 ; in Aristocr. 118, p. 659 ; 139, p. 665 ; *ὁμολογοῦμεν γὰρ δήπου*— Plat. Phæd. 73, C ; *Προσέρχεται μὲν γὰρ δήπου*— Cyr. 6 : 1, 14 ; *Οὐ γὰρ δήπου*— Dem. de Cor. 12, p. 229 ; in Aristocr. 86, p. 649 ; Isocr. in Soph. 6, p. 292 ; Lys. in Agor. 87, p. 138 ; Plat. Apol. 20, C ; Protag. 309, C ; *Οὐ γὰρ ἂν δήπου*— Cyr. 3 ; 1, 17 ; and with a word intermediate : *οὔτε γὰρ ἅρμα δήπου*— Cyr. 2 : 2, 26.

2. Later in its Clause or Sentence.

It may also stand later in its clause or sentence ; as (*a*) after a Noun : —*μνήμην μὴ κεκτημένον ἀνάγκη δήπου*— Plat. Phileb. 21, C ; *Ὑμεῖς δὲ νυκτὶ μὲν δήπου*— Cyr. 1 : 5, 12 ; *ὁ δὲ χάριν ἂν δήπου*— Thuc. 8 : 87 ; (*b*) after a Pronoun : *Ἀλλ' ἴσμεν ἐκεῖνο δήπου, ὅτι κτἔ.* Dem. in Lept. 22, p. 463 ; (*c*) after an Adjective : *ὅπερ εἰκὸς δήπου ἦν*, 7 : 6, 13 ; *τοῦτο θαυμαστὸν δήπου*— Cyr. 1 : 6, 7 ; *σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες δήπου*. Dem. Ol. 3, 9, p. 31 ; *ὡςπερ ὁ κιθαριστὴς δεινὸν δήπου ποιεῖ λέγειν κτἔ.* Plat. Protag. 312, D ; (*d*) after a Verb : *Ὑμεῖς δ', ἔφη, ἴστε δήπου ὅθεν κτἔ.* 5 : 7, 6 ; *οὐχ οὕτως ἐτέλει δήπου ὡς κτἔ.* 7 : 6, 16 ; *ἔπειτα δὲ διαγγέλλεται δήπου ὅτι κτἔ.* Cyr. 6 : 2, 20 ; *διά γε ταῦτ' ἀπιστεῖν δήπου προσήκει.* Dem. in Aristocr. 193, p. 685 ; (*e*) after an Adverb : *ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσθεν δήπου.* Hel. 4 : 8, 4 ; *Ἐνενοήσατε γάρ, ἔφη, καὶ χθὲς δήπου, ὅτι κτἔ.* Cyr. 7 : 5, 43.

Δήπουθεν.

Δήπουθεν stands near the beginning of its clause or sentence ; as (*a*), after the Article and its word : *τὰ τοῦ ἱππικοῦ ἐνταῦθα δήπουθεν*— Cyr. 4 : 3, 20 ; *Τάς γε ἀναγκαίας δήπουθεν.* Plat. Phileb. 62, E ; (*b*) after Negatives : *Οὐ δήπουθεν*— [Lys.] in Andoc. de Imp. 36, p. 106 ; *Οὐδαμῶς δήπουθεν.* Dem. in Aphob. 1, 59, p. 832 ; (*c*) after a Conjunction : as, *γάρ* : *Λέγουσι γάρ δήπου*— Plat. Io 534, A ; and with a word intermediate : *Ἐστάναι γὰρ ἐξέσται δήπουθεν αὐτῷ.* Dem. in Mid. 95, p. 545.

Δήποτε.

Δήποτε, which is for the most part written separately, *δή ποτε*, stands (*a*) commonly near the beginning of its clause or sentence ; as, *τί δήποτε*— Comm. 3 : 2, 2 ; *ὁπόθεν δήποτε*— Dem. in Lacr. 7, p. 925 ; *Ἦν γάρ δήποτε*— Plat. Tim. 23, C ; (*b*) but sometimes later : —*ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε.* Cyr. 3 : 2, 26.

Δῆτα.

Δῆτα, mostly used in questions and answers, stands near the beginning of its clause or sentence, or after the leading word: as (*a*), after a Noun: Ἐσπέρας **δῆτα**,— Plat. Protag. 310, C; Pol. 1, 133, A; Νὴ τὸν Δία, ἦν δ' ἐγώ, οἰκτρὸν **δῆτα**. Id. Phæd. 90, D; (*b*) after an Adjective: Νεανικὴ **δῆτα**,— Plat. Pol. 2, 381, B; Εἰκὸς **δῆτα**— Id. Crat. 422, B; (*c*) after a Verb: Βούλει **δῆτα**—; Plat. Phileb. 62, C; Σκόπει **δῆτα**— Id. Gorg. 452, C; (*d*) after an Adverb: Νῦν **δῆτα**— Plat. Theæt. 208, E; Ἥκιστα **δῆτα**— Id. Pol. 2, 381, B; (*e*) after Interrogatives: Τί **δῆτα**— Cyr. 6 : 1, 13; ib. 7 : 5, 46; Symp. 4 : 22; Plat. Phædr. 236, E; Soph. 218, E; Symp. 211, D; Phileb. 64, C; Τί οὖν **δῆτα**— Id. Theæt. 164, B; καὶ τί **δῆτα**— Cyr. 5 : 4, 35; Πῶς **δῆτα**— Plat. Gorg. 469, B; Πότερα **δῆτα**— Cyr. 5 : 2, 27; (*f*) after a Negative: Οὐ **δῆτα**, Comm. 2 : 2, 9; ib. 2 : 6, 1; ib. 2 : 6, 16; Plat. Gorg. 453, D; 469, E; Οὐ **δῆτα**· Id. Phæd. 59, C; Οὐ **δῆτα**. Id. Gorg. 449, E; Μὴ **δῆτα**— Dem. de Cor. 324, p. 332; (*g*) after Conjunctions: Καὶ **δῆτα**—; Plat. Theæt. 171, D; Καὶ **δῆτα**—τί—; Thuc. 6 : 38; καὶ **δῆτα**— Cyr. 5 : 1, 4; Plat. Protag. 310, C; Ἀλλὰ **δῆτα**—; Id. Hip. Maj. 283, C; 285, C; Ἀλλὰ **δῆτα**— Id. Soph. 249, A.

Δῆθεν.

Δῆθεν is put (1) commonly after the word or clause whose meaning it affects: as (*a*) after a Verb: ἐφ' ἃ ἐξῆλθον **δῆθεν**. Thuc. 3 : 111; διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἡξίουν **δῆθεν**— Id. 3 : 68; (*b*) after an Adverb: Οὐδὲ γὰρ ἄρτι **δῆθεν**— Plat. Polit. 297, C; (*c*) after a Preposition and the word depending on it: οὐκ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσει **δῆθεν**— Thuc. 1 : 92; (*d*) after a Conjunction: ὅτι **δῆθεν**— Cyr. 4 : 6, 3; (2) but sometimes before the words affected by it: οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο **δῆθεν** ὑπὲρ τῆς ἐκείνων· Thuc. 4 : 99; —ἐκέλευον **δῆθεν** τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωροῦντες, Id. 1, 127.

Μέν.

I. Its Absolute Use.

Μέν used absolutely stands near the beginning of its clause; as, (1) in the combination μὲν δή, (*a*) after a Pronoun: Ἡμεῖς μὲν δή— Thuc. 5 : 90 (Krueger); Ὁποῖόν τι μὲν δή— 3 : 1, 13; (*b*) after the Negative οὐ: Οὐ μὲν δή— 2 : 2, 3; Cyr. 1 : 6, 8; Œc. 13 : 5; Plat. Phædr. 259, B; Theæt. 148, E; (*c*) after certain Conjunctions: Καὶ μὲν δή— Cyr. 1 : 6, 3; ib. 8 : 4, 8; ib. 8 : 4, 17; Thuc. 3 : 113; Isocr. Pan. 40, p. 48; Lys. in Eratosth. 30, p. 122; 35, p. 123; in Ergocl. 17, p. 181; Plat. Protag. 315, C; Gorg. 507, A; Phædr. 231, D; 232, B; Symp. 197, A; 217, B; Ἀλλὰ μὲν δή— Plat. Crit. 48, A; Euthyphr. 10, D; Phæd. 75, A; Gorg. 492, E; 506, D; ἀν μὲν δὴ καὶ ὑποπίῃ, Plat. Lys. 204, D; (2) in the combination μὲν ἄρα, (*a*) after a Verb: Ἀγωνιστέον μὲν ἄρα— Cyr. 2 : 1, 4; (*b*) after a Conjunction with a word intermediate: Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄρα— 7 : 6, 11; (3) in the combination μὲν οὖν, which is used mostly in replies, (*a*) after a Noun: Κολακείας μὲν οὖν ἔγωγε εἶπον μόριον. Plat. Gorg. 466, A; Phileb. 25, B; (*b*) after an Adjective: Πᾶν μὲν οὖν τοὐναντίον κτἔ. Comm. 3 : 9, 14; Πάντα μὲν οὖν, ὡς ἐγῷμαι. ib. 2 : 7, 5; ib. 4 : 6, 10; Œc. 7 : 37; Ἄξιον μὲν οὖν ἐμοὶ συγγνώμην ἔχειν ἐστί· Plat. Gorg. 465, E; Crit. 44, B; Protag. 309, D; 349, E; Symp. 202, B; (*c*) after a Pronoun: Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό. Plat. Phædr. 230, B; Αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστιν—τὸ ἐπάγγελμα κτἔ. Id. Protag. 319, A; Ὃ μὲν οὖν ἐγὼ φημι τὴν ῥητορικὴν εἶναι, Id. Gorg. 465, D; Ὡς οἷόν τε μὲν οὖν— Comm. 3 : 8, 4; (*d*) after a Verb: Ἡσθήσομαι μὲν οὖν— Cyr. 8 : 4, 11; Œc. 16 : 14; Plat. Euthyphr. 12, C; Ναὶ μὰ Δία, —δεήσεται μὲν οὖν. Hi. 10 : 2; Ἐγὼ οὖ φημι; φημὶ μὲν οὖν ἔγωγε. Plat. Gorg. 466, E; (*e*) after Adverbs: Οὕτω μὲν οὖν. Plat. Phileb. 27, C; Εὖ μὲν οὖν, ἔφη, δοκῶ εἰδέναι· Cyr. 5 : 3, 8; Ἴσως μὲν οὖν ἄτοπον πεποίηκα, ὅτι κτἔ. Plat. Gorg. 465, E; Πάνυ μὲν οὖν εἰκὸς λέγεις· Id. Phæd. 82, A; Protag. 312, B; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, 7 : 6, 4; Comm. 2 : 1, 2; ib. 2 : 1, 6; ib. 2 : 6, 1; Plat. Phileb. 18, **A**; 22, A; Πάνυ μὲν οὖν. ib. 18, E; Παντάπασι **μὲν οὖν** τοῦτό γε ἱκανῶς δεδήλωται. Id. Soph. 221, C; **Παντάπασι μὲν οὖν**. ib. 227, A; Pol. 5, 480; Phileb. **26, A; 37, D; Κομιδῇ μὲν οὖν**. Id. Theæt. 155, A; Soph. **221, C;** Polit. 290, C; Parm. 158, D; (*f*) after the Negative: **Οὐ μὲν οὖν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ.** Dem. de Cor. 140, p. 274; 316, p. 330; Plat. Symp. 201, C.

II. Its Correlative Use in the Formula μέν—δέ.

When two words or clauses are contrasted, compared, or distributed, *μέν* is used with the first and *δέ* with the second; and if several words or clauses are so related in pairs, *μέν* and *δέ* may be used with each pair, but if the first word or clause is regarded as merely the first of a series of different matter, though with no opposition, *μέν* is put with the first, and *δέ* stands with each of the others.

Μέν and *δέ* regularly follow the Correlated Words, and the word with *μέν* may occupy any place in its clause, but the other word commonly stands at the beginning of its clause with *δέ* following it, so that *δέ* regularly occupies the second place in its clause; in Correlated Clauses, *μέν* as well as *δέ* regularly occupies the second place.

1. *The use of the formula μέν—δέ with Correlated Words.*

(1) *Μέν* and *δέ* directly follow Different Words contrasted or compared; as,

(*a*) following Nouns, or Nouns and Adjectives; **ἐγένοντο οἱ σύμπαντες** ὁπλῖται **μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.** 1 : 2, 9; 1 : 2, 3; **τριήρεσι μὲν ὀλίγαις χρώμενα, πεντηκοντόροις δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα** Thuc. 1 : 14; **Ὁπλιτικὸν μὲν δὴ τοσοῦτον· ἱππεῖς δὲ Βοιωτῶν μέν — εἰς ὀκτακοσίους, Ἀθηναίων δ' εἰς ἑξακοσίους,** Hel. 4 : 2, 17; **ἀπεκρίναντο πόλει μὲν ἂν οὐ δέξασθαι, ἀγορὰν δ' ἔξω παρέξειν,** Thuc. 6 : 50; **πόλεις μὲν ἔνδεκα ἡ δώδεκα ἔχουσαν, χώραν δὲ παμφορωτάτην** Hel. 3 : 2, 10; **ἐχθροῖς μὲν δυσεξαπάτητος, φίλοις δὲ εὐπαραπειστότατος.** Ages. 11 : 12; Hip. 9 : 10; **κακούργου μὲν γάρ ἐστι κριθέντ' ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις.** Dem. Phil. 1 : 47, p. 54; **παῖς μὲν ὢν μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης, —ἀνὴρ δὲ γενόμενος — τὰς βίβλους ἀνεγίγνωσκες** Id. de Cor. 258–259, p. 313; **Δύναμιν μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις τοὺς νησιώτας, —χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα, —ὁπλίτην δ' ἢ ἱππέα — οὐδένα.** ib. 234, p. 305; **δικαστοῦ μὲν γὰρ αὕτη ἀρετή, ῥήτορος δὲ τἀληθῆ λέγειν.** Plat. Apol. 18, A; **Εἰσὶ γὰρ δή — ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δέ τε παῦροι·** Id. Phæd. 69, C; **τῶν ποιητῶν οἱ ἄκροι τῆς ποιήσεως ἑκατέρας, κωμῳδίας μὲν Ἐπίχαρμος, τραγῳδίας δὲ Ὅμηρος·** Id. Theæt. 152, E; **Συέννεσις μὲν ἔδωκε Κύρῳ χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κῦρος δὲ ἐκείνῳ δῶρα κτἔ.** 1 : 2, 27; 1 : 7, 1; Hel. 6 : 3, 19; Thuc. 1 : 9; 1 : 40; 5 : 74; Æschin. adv. Ctes. 94, p. 67; Isocr. Pan. 68, p. 54; 144, p. 70; Plat. Apol. 23, E; Protag. 336, D; **Τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιουμένα** Thuc. 1 : 23; **γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν,** Id. 2 : 64; **Ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή.** Id. 2 : 65; Isocr. Panath. 83, p. 24; de Pace 134, p. 186; Plat. de Leg. 3, 688, D; **ἐπιθυμίᾳ μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοίᾳ δὲ πλεῖστα,** Thuc. 6 : 13; 6 : 76; 7 : 57; **Σίτῳ μὲν γὰρ τοσούτῳ ἐχρῆτο ὅσον ἡδέως ἤσθιε· —ποτὸν δὲ πᾶν ἡδὺ ἦν αὐτῷ διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ διψῴη.** Comm. 1 : 3, 5; Cyr. 4 : 5, 4; **ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας—, συμφορὰν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν** κτἔ. Dem. de Cor. 308, p. 328; **δικαιοσύνην μὲν ἐπαινοῦσιν, ἀδικίαν δὲ ψέγουσιν,** Plat. Pol. 2, 362, E; **διδύναι καρποῦ μὲν ἀφθονίαν, φρενῶν δὲ ἀφορίαν** Symp. 4 : 55; Thuc. 1 : 138; 3 : 102; **ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλά, νόμῳ δέ.** Plat. Gorg. 482, E; **σῖτον μὲν οὐ προσίετο, διψῆν δ' ἐδόκει,** Cyr. 8 : 7, 4; **οὐ Κόνωνα μέν— ἐπὶ θανάτῳ συλλαβεῖν ἐτόλμησαν, Θεμιστοκλέα δέ — τῶν μεγίστων δωρεῶν ἠξίωσαν**; Isocr. Pan. 154, p. 73.

(*b*) following Adjectives: **—πρεσβύτερος μὲν Ἀρτα-**

ξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. 1 : 1, 1 ; **ἀγαθὸν μέν τι πάσχειν, κακὸν δὲ μηδέν'** 5 : 5, 9 ; **Ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ ἀδικουμένους —** πολεμεῖν Thuc. 1 : 120 ; 3 : 13 ; Plat. de Leg. 5, 731, A ; **ἴδια μὲν ἄσπη τὰς αὐτῶν πόλεις ἡγούμενοι, κοινὴν δὲ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα νομίζοντες εἶναι.** Isocr. Pan. 81, p. 57 ; 71, p. 55 ; Plat. Pol. 3, p. 392, B ; **ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ** Thuc. 3 : 9 ; **δυνατὸς μὲν ἀμῦναι ἑαυτῷ, ἐπισήμων δὲ λέγειν τε καὶ σιγᾶν πρὸς οὓς δεῖ.** Plat. Phædr. 276, A ; **βαρύτατος μὲν ἀνταγωνιστὴς ἦν, κουφότατος δὲ κρατήσας·** Ages. 11 : 12 ; **—ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός.** Comm. 2 : 1, 32 ; **ἦν καὶ παρὰ πότον ἡδὺ μέν, κεφαλαλγὲς δέ.** 2 : 3, 15 ; **οὐχ ὥςπερ ἄλλα πολλὰ τῶν πολεμικῶν χαλεπὰ μέν, χρήσιμα δέ.** Cyr. 4 : 3, 13 ; **παράδοξον μὲν ἴσως ἐστὶν ὃ μέλλω λέγειν, ἀληθὲς δέ·** Dem. Phil. 3, 5, p. 111 ; **Ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν καὶ δικανικά, ἀληθῆ δέ.** Plat. Apol. 32, A ; Gorg. 472, D ; **Ἑκόντα μὲν οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι, ἄκοντα δέ.** Antiph. Tetral. 2, 1, p. 121 ; **ἐστὶν ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ μεγίστη ἀνάγκη—δούλῳ δέ—** Dem. de Chers. 51, p. 102 ; **Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας μέν, μείων δ' ἐκείνου κτἔ.** Cyr. 8 : 3, 14 ; **μείζους μὲν καὶ σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν ἡγούμενος ἢ κεῖνοι, ἐλάττους δ' αὖ τὰς αὐτοῦ διανοούμενος κτἔ.** Plat. de Leg. 5, 729, D ; 732, B ; **μικρῷ μέν, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε.** Hel. 4 : 5, 4 ; **—τρεῖς, εἷς μὲν μειράκιον ἦδη, δύο δὲ παιδία.** Plat. Apol. 34, D ; **δύο —ἐν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι· —Ἕτερον δ' ὅ κτἔ.** Dem. de Cor. 3, p. 226 ; Andoc. de Myst. 74, p. 10 ; Æschin. adv. Ctes. 36, p. 58 ; **ὧν ἐν μέν —δεύτερον δὲ —τρίτον δέ—** ib. 29, p. 58 ; 54–55, p. 61 ; **—τριῶν μερῶν, ἑνὸς μέν —ἑτέρου δέ—** Hel. 1 : 7, 23 ; **τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους μέν —ἀπέδοντο, πεντήκοντα δὲ καὶ διακοσίους δήσαντες ἐφύλασσον** Thuc. 1 : 55 ; 6 : 31 ; Dem. de Cor. 237, p. 306 ; de Class. 20, p. 183 ; **—δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας κτἔ.** Thuc. 5 : 20 ; **Πολλὰ μὲν δὴ παρ' ἡμῖν ἐστὶ τοιαῦτα —ἓν δ' οὖν ἰδιώτατον κτἔ.** Dem. in Aristocr. 65, p. 641 ; in Aphob. 1, 58, p. 831 ; de Cor. 3, p. 226 ; **πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους, βραχέα δὲ καταθέντας** Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; **Ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον κτἔ.** 2 : 2, 12 ; **πολλὰ μὲν δαπανῶν, μηδὲν δὲ ὠφελούμενος,** Comm. 1 : 7, 2 ; **—πλείους μὲν συνεβάλετο τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον— οὐδεὶς δὲ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, κτἔ.** Isocr. Pan. 98, p. 61 ; **πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἠπείρου πόλεις ἐκτισαν, ἀπάσας δὲ τὰς νήσους κατῴκισαν, ἀμφοτέρους δέ—** ib. 35, p. 47 ; **πάμπολλοι μὲν ξυνηγόρευον, πάντες δ' ἐψηφίσαντο κτἔ.** Hel. 3 : 5, 16 ; ib. 4 : 5, 4 ; **οὐκ ὀλίγοι μὲν διὰ τὴν τοῦ σώματος καχεξίαν ἀποθνήσκουσι —πολλοὶ δέ—** Comm. 3 : 12, 2 ; **—δασὺς δένδρεσι παχέσι μὲν οὔ, πυκνοῖς δέ.** 4 : 8, 2 ; **ἦν καλὸς μέν, μέγας δ' οὔ·** 4 : 4, 3.

(c) following (1) Pronouns : **Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὔχομαι —μυρίας ἐμέ γε κατὰ γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν δὲ συμβουλεύω κτἔ.** 7 : 1, 30 ; 2 : 1, 9 ; 5 : 7, 8 ; Cyr. 5 : 2, 23 ; ib. 5 : 2, 24 ; Hel. 1 : 6, 8 ; **ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι· ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε,** Thuc. 2 : 61 ; 1 : 74 ; 1 : 75 ; 3 : 67 ; **Δῆλον γὰρ ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν —ἐγὼ δὲ χαίρω,** Dem. de Cor. 41, p. 239 ; 160, p. 281 ; 180, p. 288 ; **νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεσθαί σου, αὐτὸς δὲ τυπτήσειν ; καὶ ἡμᾶς μὲν ἀποψηφιεῖσθαι σου, σὺ δ' οὐ παύσεσθαι ;** Id. in Mid. 204, p. 580 ; Plat. Hip. Maj. 297, D ; Soph. 248, B ; **οὗ οὗτοι μὲν οὔποτε ᾤοντο, ἡμεῖς δὲ ἀεὶ εὐχόμεθα.** Hel. 2 : 4, 13 ; ib. 2 : 4, 15 ; **τούτῳ μὲν μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων πιστεύετε, —ἐμοὶ δὲ —καὶ νυνὶ παράσχεσθε.** Dem. de Cor. 10, p. 228 ; 40, p. 239 ; 324, p. 332 ; Plat. Apol. 21, D ; **ἐκεῖνοι μὲν αὐτοῖς ἐγκαλῶσιν, —ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰσχρόν —ᾧ πεπραγμένον.** Dem. de Cor. 178, p. 288 ; **Ὅρα μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμοὶ δὲ προσποιῇ.** ib. 125, p. 269 ; **ὑμέτερον μὲν ἔργον ἐστὶ παρασκεῖν ὑμᾶς αὐτούς —ἐγὼ δέ —πειράσομαι διελθεῖν κτἔ.** Isocr. Areop. 19, p. 143 ; **—ἐγνωσμένους ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου·** Dem. de Cor. 228, p. 303 ; **Οὗτοι μέν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις.** 2 : 1, 15 ; Cyr. 7 : 3, 11 ; Isocr. Phil. 26, p. 101 ; **ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο,** Dem. de Cor. 19, p. 231 ; **ὑμᾶς μὲν γὰρ ἡσυχίαν ἄγειν φασὶ δεῖν, —αὐτοὶ δ' οὐ δύνανται παρ' ὑμῖν ἡσυχίαν ἄγειν κτἔ.** Id. de Chers. 67, p. 106 ; **ὑμεῖς μὲν—πάσας ἐξελύσασθε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτο —ἐπραγματεύετο,** Id. de Cor. 26, p. 234 ; Antiph. 1, 12, p. 112 ; **Οἱ μέν γε νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπινοῆσαι δξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν· ὑμεῖς δέ—** Thuc. 1 : 70 ; Dem. de Cor. 93, p. 257 ; Plat. Symp. 215, B ; **τῶν μὲν διδόντων, ὑμῶν δὲ δεξαμένων τὴν ξυμμαχίαν,** Thuc. 1 : 33 ; **καὶ τούτων μὲν ἐπιμελεῖσθαι, ἐκείνων δὲ ἀμελεῖν πείθοντος,** Comm. 4 : 5, 7 ; Plat. Soph. 259, C ; **κἀκεῖνοι μὲν μετὰ ψηφίσματος πείσαντες ὑμᾶς, οὗτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος.** Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59 ; **οὗτος μὲν οὐ φαίη —αὐτὸς δ' ἔφη κτἔ.** 4 : 1, 24 ; **τοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δὲ εἶπεν κτἔ.** 7 : 2, 14 ; **—ὡς αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀήττητοι, ἐκεῖνοι δὲ ἡττημένοι ἥκοιεν.** Hel. 1 : 2, 15 ; **Ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριάκοντα τάλαντα· ὁ δὲ λαβὼν κτἔ.** Hel. 3 : 4, 26 ; **καὶ οὗτος μὲν αὐτοῦ ἥμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ κτἔ.** 1 : 5, 12 ; **ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέσθαι.** Hel. 2 : 4, 23 ; **ἄλλον μὲν οὐδένα ἔτι εἴασε παρελθεῖν, αὐτὸς δὲ πρὸς τὰ παρόντα ἔλεξε τοιάδε·** Thuc. 6 : 41 ; **ἀνεκήρυττόν τινες —οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν· ἄλλοι δέ—** Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59 ; **ὧν τινὲς μέν —πρόνοιαν ἔχουσιν,—ἕτεροι δέ—** Dem. Phil. 3, 2, p. 110 ; **ὡςθ' αἱ μὲν ὑπὸ τυράννοις εἰσί,— ἔνιαι δ' ἀνάστατοι γέγονασι, κτἔ.** Isocr. Pan. 116, p. 65 ; **Ταῦτα μὲν δὴ καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἐμηχανᾶτο —ὧν δὲ προηγόρευέ τε ἀγῶνας κτἔ.** Cyr. 8 : 2, 26 ; Dem. de Cor. 63, p. 246 ; Ol. 2, 4, p. 19 ; **—οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι, —τὰς δέ τινας ξηραίνοντες κτἔ.** 2 : 3, 15 ; (2) one a Pronoun, the other a Noun : **Ἐγὼ μὲν οὖν οὔτως ὑμῖν προσενήνεγμαι,** Μειδίας **δὲ πῶς ;** Dem. in Mid. 157, p. 565 ; **Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν,** Id. de Cor. 218, p. 301 ; **οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ, ἐμὲ δέ —αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο.** ib. 13, p. 229 ; **ὡς φιλοσοφίας μὲν οὔσης μεγίστης μουσικῆς, ἐμοῦ δὲ τοῦτο πράττοντος.** Plat. Phæd. 61, A ; **Παυσανίας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐτούς— ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς κτἔ.** Thuc. 3 : 58 ; **Οὗτοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο. Τισσαφέρνης δὲ κατανοήσας ταῦτα —πορεύεται κτἔ.** 1 : 2, 4 ; 6 : 4, 22 ; Dem. de Cor. 134, p. 271 ; **πολλοὺς μὲν τῶν ἀρταζόντων ἀπέκτειναν, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον.** 1 : 10, 3 ; **Οἱ μὲν ᾤχοντο,** Κλέαρχος **δὲ περιέμενε.** 2 : 1, 6 ; Thuc. 6 : 72 ; **—αὐτοὶ μὲν δεξιοὶ ἦσαν,** Ἀργεῖοι **δ' αὐτοῖς τὸ εὐώνυμον εἶχον.** Hel. 4 : 3, 16 ; **Ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε —αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε κτἔ.** Thuc. 2 : 72 ; **Παρύσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, —Ὅςτις δ' ἀφικνεῖτο κτἔ.** 1 : 1, 4–5 ; **ὁπόσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθνησκον** Κτησίας **λέγει —** Κῦρος **δὲ αὐτός τε ἀπέθανε κτἔ.** 1 : 8, 27.

(d) with a Noun accompanied with the Article or a Demonstrative Pronoun, and with a Noun or Pronoun depending on a Preposition ; in which cases *μέν* and *δέ* stand after the Article, Demonstrative, or Preposition ; as (1) with a Noun with the Article : **Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεί τις διώκοι, προδραμόντες ἵστασαν· —Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν·** 1 : 5, 2–3 ; 1 : 10, 5 ; Comm. 1 : 2, 9 ; Dem. de Chers. 22, p. 183 ; **Ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε·** Κῦρον **δέ—** 1 : 1, 2 ; 1 : 4, 13 ; 1 : 4, 17 ; Thuc. 1 : 26 ; 1 : 29 ; Æschin. adv. Ctes. 91, p. 66 ; 99, p. 67 ; **καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίου οὐκέτι ἵστανται, —βασιλεὺς δέ—** 1 : 10, 1–2 ; Thuc. 1 : 3 ; **βασιλεὺς τὴν μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλὴν οὐκ ᾐσθάνετο,** Τισσαφέρνει **δὲ—** 1 : 1, 8 ; 1 : 9, 2 ; **οἱ μὲν ἄλλοι ξύμμαχοι πάντες — ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ἐναντίων,** Πελληνεῖς **δέ—** Hel. 4 : 2, 20 ; Thuc. 8 : 48 ; **ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν, πολλοὺς δὲ οἶμαι ποιήσειν κτἔ.** 1 : 7, 4 ; **ὁ μὲν χρῆζων λαμβανέτω ταῦτα —ὅτῳ δ' ἀρκεῖ ἐν μισθοφόρου χώρᾳ εἶναι κατα-**

μενέτω κτἔ. Cyr. 2 : 1, 18 ; *οἵτινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι κτἔ.* Thuc. 4 : 22 ; *Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἡδύναθ', ὡς ἔοικεν, ἡ πόλις — ἓν δ' ἐπεξειργάσατο — τοιοῦτον, κτἔ.* Dem. de Cor. 140, p. 274 ; *τοὺς μὲν ἐλάττονας εἰς τὰς χεῖρας, μείζους δ' ὑπὸ τὴν ἀγκάλην κτἔ.* Plat. de Leg. 7, 789, C ; *Τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ κτἔ.* Thuc. 1 : 23 ; *Ἐδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀπαγαγεῖν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν, ἑλεῖν δ' ἂν ῥᾳδντο κτἔ.* 5 : 2, 9 ; *Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε — ἐγὼ δέ —* Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; *Ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀστράτευτον — ἐξείργει, —σὺ δέ —* ib. 176, p. 79 ; *τοὺς μὲν Φωκέας ἀπολέσθαι — ὑμᾶς δ' ἡσυχίαν ἀγαγόντας — σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, τοῦτον δὲ χρυσίον λαβεῖν,* Dem. de Cor. 36, p. 237 ; *Ἀλλὰ τὸ μὲν ἡμέτερον ἔα· σὺ δέ —* Plat. Pol. 5, 450, B ; *ἦν οἱ μὲν Ἀμφισσεῖς σφῶν αὐτῶν οὖσαν γεωργεῖν ἔφασαν, οὗτος δέ —* Dem. de Cor. 150, p. 277 ; *καὶ τοὺς μὲν ὁπλίτας αὐτοῦ ἐκέλευσε μεῖναι — αὐτὸς δὲ λαβὼν κτἔ.* 1 : 5, 13 ; 1 : 7, 4 ; Hel. 4 : 2, 18 ; Thuc. 3 : 7 ; *ἐνταῦθα δὴ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει τε τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται, ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβουλεύετο κτἔ.* 1 : 10, 5 ; 4 : 3, 20 ; Hel. 3 : 4, 29 ; Isocr. Pan. 90, p. 59 ; Phil. 64, p. 95 ; *Φαλῖνος μὲν δὴ ᾤχετο καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἦκον κτἔ.* 2 : 2, 1 ; *πεζοὶ μὲν οὐκέτι, τῶν δὲ ἱππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη,* 1 : 10, 12 ; 4 : 2, 16 ; *Καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων κτἔ.* 2 : 6, 23 ; 1 : 5, 9 ; 1 : 3, 14 ; Isocr. Pan. 93, p. 59 ; Plat. de Leg. 3, 676, E ; Pol. 2, 372, A ; *Κλέαρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων — Πρόξενος δὲ ἐχόμενος, οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τοῦτον, Μένων δέ —* 1 : 8, 4 ; *Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἠγεῖτο, οἱ δ' εἵποντο.* 7 : 3, 7 ; *—μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ —* Thuc. 4 : 31 ; 8 : 10 ; *Ταῦτα δ' εἰπὼν μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω.* Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83 ; *μηδὲν μὲν ἄνευ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας εἶναι, τὰ δὲ πλεῖστα διὰ ταύτην γεγενῆσθαι.* Isocr. Pan. 38, p. 48 ; *ἀνάγκη γὰρ τὰ μὲν μέγιστ' αὐτῶν ἤδη κατακεχρῆσθαι, μικρὰ δέ τινα παραλελεῖφθαι.* ib. 74, p. 55 ; *ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι μακροτέραν μέν, τῶν δ' ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορήσομεν.* 2 : 2, 11 ; *ὥςτε σοὶ μὲν τὰ συμφέροντα ὑπηρετεῖν, τὰς δὲ ὁμοφύλους ὄρνιθας ἐξαπατᾶν·* Cyr. 1 : 6, 39 ; *σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν οὐδὲν — φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὁρᾷ κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 229, p. 86 ; *Καὶ οὗτος μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται κτἔ.* 6 : 4, 37 ; Plat. Phædr. 247, E ; *Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ αἰσχύνομαι λέγων· τὸ δ' Ἐὰν μένητε παρ' ἐμοί, κτἔ.* Cyr. 5 : 1, 21 ; *Καὶ ἐκείνην μὲν ἀπῆγόν τινες — ὁ δὲ Σωκράτης κτἔ.* Plat. Phæd. 60, A ; *—ὅπως αὐτοῖς μὲν πρόβολος εἴη πολέμου, τοῖς δ' Ἀσσυρίοις ἐπιτετειχισμένον εἴη.* Cyr. 5 : 3, 23 ; Hel. 1 : 1, 11 ; ib. 2 : 4, 19 ; ib. 4 : 2, 18 ; Dem. de Class. 15, p. 182 ; Isocr. Pan. 55, p. 92 ; 95, p. 60 ; Is. de Pyrrhi Her. 49, p. 42 ; Plat. Theæt. 171, A ; *Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Ἕλληνες, κτἔ.* 1 : 4, 8–9 ; Hel. 3 : 5, 16 ; *καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον, τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει κτἔ.* 6 : 4, 11 ; *οὓς μὲν ἐδυνήθησαν συνειλήφασιν ἡμῶν, τοῖς δ' ἄλλοις — ἐπιβουλεύουσιν,* 3 : 1, 35 ; *ἔγνω, ὅσοι μὲν τῶν σφαγέων ἦσαν — τὰ δ' ἄλλα πάντα πραθῆναι.* Hel. 4 : 5, 5 ; Thuc. 1 : 7 ; 4 : 35 ; (2) with a Noun with a Demonstrative : *Ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ συνέλεξαν κτἔ.* 7 : 6, 6–7 ; Hel. 1 : 1, 14 ; ib. 3 : 5, 21 ; Thuc. 4 : 38 ; 4 : 129–130 ; 7 : 52 ; *Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ — ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι — τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἐμειναν οἱ Ἕλληνες* 3 : 4, 18 ; 4 : 5, 29–30 ; *—ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμείνειεν ἂν αὐτούς, —τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπίοιεν φαίη κτἔ.* 2 : 1, 3 ; 4 : 1, 14–15 ; *αὕτη μὲν ἡ ἐπιμέλεια διὰ χαρίτων γίγνεται, τὸ δὲ τὸν ἐνδεῶς τι ποιοῦντα λοιδορεῖν κτἔ.* Hi. 9 : 2 ; *Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὔβουλος ἔγραψεν, οὐκ ἐγώ, τὸ δ' ἐφεξῆς Ἀριστοφῶν,* Dem. de Cor. 75, p. 250 ; *Καὶ ἐκείνην μὲν τὴν νύκτα — ἐκοιμήθησαν. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ μὲν Ἀσσύριος καὶ ὁ Κροῖσος — ἀνέπαυον — Κῦρος δὲ καὶ Κυαξάρης κτἔ.* Cyr. 3 : 3, 28–29 ; (3) with a word depending on a Preposition : *—τῇ μὲν προτέρᾳ οὐχ ἧσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν κτἔ.* Thuc. 1 : 44 ; Dem. de Cor. 259–260, p. 313 ; *πόλεις — τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεις ἐντειχίζειν,* Isocr. Pan. 137, p. 68 ; *προέσχον ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας, —τῶν δὲ ἔπειτα ἀνθρώπων κτἔ.* Thuc. 6 : 16 ; 3 : 82 ; Isocr. Areop. 74, p. 155 ; *Οὗτοι μὲν γὰρ τὸ λεγόμενον ὁμολογούμενον — ἔχουσιν, ἐν δὲ τούτῳ τοὐναντίον·* Id. de Perm. 68, p. 342 ; *Καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθησαν, —εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν κτἔ.* 4 : 1, 14–15 ; *Τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχον, εἰς δὲ τὴν ἑσπέραν, ἐπεὶ σκότος εἴη, ἐξεβίβαζεν,* Hel. 1 : 6, 20 ; *Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἥκεν· —τῇ δὲ τρίτῃ ἦκων ἔλεγεν κτἔ.* 2 : 3, 25 ; *—πολέμου μὲν μηδὲν ἔτι ἅψασθαι μηδετέρους, πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον,* Thuc. 5 : 14 ; 6 : 16 ; 6 : 41 ; Isocr. Pan. 82, p. 57 ; *ἀπέρχομαι πρὸς μὲν Λακεδαιμονίους ὑφ' ὑμῶν διαβεβλημένος — Ὑμεῖς δέ —* 7 : 6, 34 ; Thuc. 5 : 105 ; 8 : 11 ; *πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι,* Id. 3 : 61 ; *Ἅπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους — ἐπὶ δὲ τῶν μεγίστων κτἔ.* Isocr. Pan. 66, p. 54 ; *καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται.* Thuc. 3 : 82 ; Dem. in Aristog. 1, 38, p. 871 ; *ἢν ὑμεῖς ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἐπαινεῖτε, —τὸ δὲ κοινὸν κτἔ.* Isocr. de Pace 119, p. 183 ; *ἐπὶ μὲν τῇ πορείᾳ, ὡς ὁρᾶτε, τὰ ἱερὰ οὔπω γίγνεται· τῶν δ' ἐπιτηδείων ὁρῶ ὑμᾶς δεομένους·* 6 : 2, 17 ; *Οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγώ — τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω κτἔ.* Dem. de Cor. 323, p. 332 ; *Καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον κτἔ.* Thuc. 3 : 6–7 ; *τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν — ἀπὸ δὲ τῶν ἔτι καὶ στρατιάν κτἔ.* Id. 7 : 12 ; *τὰς μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων — τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο.* Id. 3 : 21 ; *Νόμῳ μὲν γὰρ τιμὴ τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται.* Id. 6 : 16 ; *Καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου κτἔ.* Id. 5 : 102 ; *—τὸν μὲν θάνατον ἐγνώκασι πᾶσι κοινὸν εἶναι — περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν ἀγωνίζονται,* 3 : 1, 43 ; Comm. 1 : 1, 6 ; *τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν — τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶναι.* Thuc. 4 : 46 ; *Ἀλλὰ ταῦτα μέν — καλῶς μοι δοκεῖς λέγειν· περὶ δὲ τῶν μισθοφόρων ἔχεις τι εἰπεῖν —* ; Hi. 10, 1 ; Æschin. adv. Ctes. 53–54, p. 61 ; Isocr. de Pace 18, p. 162 ; *πόνων μὲν ἐπιπιπτόντων ἀντὶ μειζόνων ἐλάττους ποιήσειν — περὶ δὲ τὰ ἀγαθά — παραγενήσεσθαι κτἔ.* Plat. Pol. 5, 732, C–D ; *—πολλοὺς μὲν οἶμαι εἶναι ἀνθρώπους οἵ — διὰ δὲ τὸ μηδένα αὐτοῖς ἠθεληκέναι προέσθαι κτἔ.* Cyr. 5 : 2, 9 ; *ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων — αὐτίκα ἐξετάσω, τῆς δὲ πομπείας ταύτης — μνησθήσομαι.* Dem. de Cor. 11, p. 229 ; *οἱ μὲν ἃ βούλεσθε λέγοντες ῥᾳδίως ἐξαπατᾶν δύνανται — ὑπὸ δὲ τῶν κτἔ.* Isocr. de Pace 10, p. 160 ; *συντίθενται τὴν μὲν νύκτα — τὸ χωρίον φυλάττειν, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῷ σάλπιγγι σημαίνειν·* 4 : 2, 1 ; 6 : 3, 1 ; *Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτως ἐν ταῖς κώμαις ηὐλίσθησαν· —Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθοῦσι κτἔ.* 4 : 1, 12 ; *Τούτων μὲν ἕνεκα τοῦτον τὸν τρόπον ζῆν προειλόμην· τῶν δὲ λημμάτων — ἀπεσχόμην,* Isocr. de Perm. 152.

(*e*) *μέν* or *δέ* sometimes stands after both the Article and its word, or the Preposition and a Noun or Pronoun, and sometimes after other closely connected words ; as (1), after the Article and its word, for the sake of emphasis : *Τοῦτο δὲ φρονίμῳ μὲν ἀνδρὶ οὐκ ἂν συμβῆναι, τοὺς ἡλιθίους δὲ ἀεὶ πάσχειν αὐτό.* Comm. 3 : 9, 8 ; *—τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον· τοὺς Βυζαντίους δέ —* 7 : 1, 39 ; *Τὸ λάχεσιν μὲν τὴν πρώτην εἶναι, Κλωθὼ δὲ τὴν δευτέραν, τὴν Ἄτροπον δὲ τρίτην,* Plat. de Leg. 12, 960, C ; *—πότερον ὅλος μὲν ἀληθής, τὰ μόρια δ' αὐτοῦ οὐκ ἀληθῆ ;* Id. Crat. 385, B–C ; *μίαν μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν, τὴν ἑτέραν δὲ πρὸς τὸ βέλτιστον,* Id. Gorg. 513, D ; *—τρεῖς μὲν βίοι προὐτέθησαν, τοῖν δυοῖν δ' οὐδέτερος κτἔ.* Id. Phileb. 22, A–B ; *—κέρδους μὲν ἕνεκα, τὰ βέλτιστα δ' ὅμως λέγειν,* Thuc. 3 : 43 ; *ἡμῖν μὲν ποιήσεις τὸ ὁμόσε τοῖς ἐναντίοις ἰέναι ἀσφαλέστατον, τοῖς πολεμίοις δὲ τὸ φεύγειν — αἱρετώτερον.* Cyr. 2 : 1, 9 ; Dem. de Cor. 125, p, 269 ; *—τί δήποτε σαυτῷ μὲν ὑπὲρ τούτων ἅπαντα ποιητέον εἶναι νομίζεις—τῇ πόλει δὲ προέσθαι ταῦτα κτἔ.* [Dem.] Phil. 4, 71, p. 150 ; 72, p. 150 ; 73. p. 150 ; *ὁ δὲ ταῦτα μὲν μέλλει καὶ μελλήσει γε, ὡς ἐγὼ κρίνω, τοῖς Μεσσηνίοις δέ — οὐ μέλλει,* Id.

Phil. 2, 15, p. 69; [Dem.] Phil. 4, 74, p. 151; in Leoch. 56, p. 1097; Ὃ *μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπασι πέπρακται· τῇ τύχῃ δέ — ταυτὶ κέχρηνται.* Id. de Cor. 208, p. 297; (2) after the first word and the Article, when the Article is common to two words: *—οἱ πρόγονοι μὲν τῶν νῦν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευόντων, ἔκγονοι δ' Ἡρακλέους,* Isocr. Pan. 61, p. 53; *—ὁ λεγόμενος μὲν Αἰγέως, γενόμενος δ' ἐκ Ποσειδῶνος,* Id. Laud. Hel. 18, p. 211; *—τὸ τραφὲν μὲν ἐν Κρήτῃ, γενόμενον δ' ἐκ Πασιφάης* ib. 27, p. 213; Dem. de Cor. 203, p. 295; (3) (*a*) after a Preposition and a Noun, for the sake of emphasis: *βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν, ἐν τρόπῳ δέ τινι ἀφανεῖ κτἔ.* Thuc. 6: 54; 3: 77; Antiph. 1, 31, p. 114; *Τὰ μὲν πρὸς Θάλασσαν τοσαύτη ἦν, ἐς ἤπειρον δέ—* Thuc. 2: 97; *τούτων μὲν αὐτοὺς ἀπήλλαξεν, εἰς ὁμόνοιαν δὲ καταστήσας κτἔ.* Isocr. Panath. 77, p. 248; *—τῆς χάριτος μὲν ἀποστερεῖν, εἰς τοὺς συκοφάντας δ' ἄγειν,* Dem. de Cor. 112, p. 264; *Τὸ δὲ ὄρος εἰς μεσόγαιαν μὲν ἀνήκει ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, —τὸ δὲ παρὰ Θάλατταν πλέον ἢ ἐπὶ εἴκοσι σταδίους κτἔ.* 6: 2, 5; *παρὰ τρεῖς μὲν ἀφεῖσαν ψήφους τὸ μὴ Θανάτῳ ζημιῶσαι, πεντήκοντα δὲ τάλαντ' ἐξέπραξαν.* Dem. in Aristocr. 205, p. 688; (*b*) so after a Preposition and a Pronoun: *σὺ μέν — ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις κτἔ.* Isocr. Phil. 96, p. 101; *Ἐν ἐκείναις μὲν γὰρ οἶμαι ταῖς πολιτείαις —ὑμῖν δέ—* Dem. de Fals. Leg. 185, p. 399; *εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων Ἁρπάλῳ φησίν, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν κτἔ.* Æschin. adv. Ctes. 214, p. 84; *ἀλλὰ τῶν μὲν ἐνθένδε λημμάτων ἀπεσχόμην, παρὰ ξένων δέ—* Isocr. de Perm. 164; *Ταῦτα μὲν οὖν ἐάσω, ἀπ' αὐτῶν δὲ ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι·* Dem. de Cor. 130, p. 270; *Καὶ τὰ μὲν πρῶτα τοιαῦτ' ἐστὶ τῶν ἔργων τῶν Χαριδήμου, μετὰ ταῦτα δέ—* Id. in Aristocr. 152, p. 670; and (*c*) regularly after a Preposition and the Relative: *τὰ μὲν ἄλλα ἆρα τοὺς υἱεῖς διδάσκονται, —ἐφ' ᾧ δέ—* Plat. Protag. 325, B; *τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀργὸν περιορῶντας, ἐξ ἧς δέ—* Isocr. Pan. 132, p. 68; Euag. 25, p. 193; *Καὶ τὰ μὲν σώματα ταῦτα οὕτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν. Δι' ὃ δ' εἴσεσθε, κτἔ.* Dem. de Class. 17, p. 182; (4) after a Verb and the Relative, as being closely connected: *τούτων μὲν ἀφέστημεν, —οἷα ποιεῖ δέ — καὶ τοιαῦτα διεξερχόμεθα·* Dem. Phil. 2, 3, p. 66; and even in the Fourth place: *ὡς δόξῃ μὲν χρωμένους, ὅ τι ἂν τύχῃ δὲ γενησόμενον,* Isocr. de Pace 8, p. 160.

(*f*) following Verbs: *Καὶ ἡγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὑπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν.* 4: 1, 15; 5: 7, 26; 5: 9, 16; *Ἐπεὶ δὲ συνηγόρευον μὲν πολλοί — ἀντέλεγε δὲ οὐδείς, κτἔ.* Cyr. 6: 2, 24; ib. 5: 3, 12; ib. 8: 2, 7; Hel. 2: 4, 30; ib. 5: 4, 16; ib. 6: 4, 10; *Ταύτην ἀπῴκισαν μὲν Κερκυραῖοι, —Ξυνῴκισαν δὲ καὶ Κορινθίων τινές κτἔ.* Thuc. 1: 24; 6: 80; 7: 3; *Οὐκοῦν εἶπε μὲν ταῦτα ὁ Τιμόθεος, ἐποιήσατε δ' ὑμεῖς·* Dem. de Chers. 75, p. 108; Phil. 1, 41, p. 52; de Cor. 69, p. 247; 82, p. 252; 170, p. 285; de Fals. Leg. 144, p. 385; Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55; 92, p. 66; 232, p. 86; Isocr. ad Dem. 34, p. 9; *Ἐγὼ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀσπάζομαι μὲν καὶ φιλῶ, πείσομαι δὲ μᾶλλον τῷ θεῷ ἢ ὑμῖν,* Plat. Apol. 29, D; 19, A; 29, A; Protag. 338, C; Pol. 4, 436, A; *Οὐ γὰρ ὠλιγώρουν τῶν κοινῶν, οὐδ' ἀπέλαυον μὲν ὡς ἰδίων, ἠμέλουν δ' ὡς ἀλλοτρίων, ἀλλ' ἐκήδοντο μὲν ὡς οἰκείων, ἀπείχοντο δ' ὥσπερ χρὴ τῶν μηδὲν προσηκόντων·* Isocr. Pan. 76, p. 56; *προηγοῦντο μὲν οἱ τετρακισχίλιοι δορυφόροι, παρείποντο δὲ οἱ δισχίλιοι ἑκατέρωθεν τοῦ ἅρματος· ἐφείποντο δὲ οἱ περὶ αὐτὸν σκηπτοῦχοι* Cyr. 8: 3, 15; Æschin. adv. Ctes. 62, p. 62; *Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβόων δὲ ἀλλήλοις μὴ ἰέναι δρόμῳ,* 1: 8, 19; 1: 3, 17; 2: 4, 26; Cyr. 6: 4, 1; Æschin. adv. Ctes. 253, p. 89; Isocr. Pan. 61, p. 53; 119, p. 65; Antiph. Tetral. 3, 1, 2, p. 125; *Ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρά, ἑώρων δὲ οὔτως ἀλλήλους κτἔ.* Thuc. 7: 44; *—αὐτὸν ἔπαισε μέν, ἔδησε δ' οὔ.* 4: 6, 2; Thuc. 6: 38; 6: 68; *—ἐξῆγον μὲν οὔ, συνεκάλεσαν δέ.* 6: 2, 20; Cyr. 1: 4, 10; *Ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἔδεισαν δὲ μή κτἔ.* 5: 7, 26; *—αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ εἰ μή τι νόσῳ, προσεγίγνετο δέ·* Thuc. 2: 98; *ὥςτε βλάψαι μὲν μὴ μεγάλα, ὀηλῶσαι δὲ ὧν δεόμεθα.* 3: 3, 14; 6: 3, 17; Comm. 1: 4, 1; *ἦν λαβεῖν μὲν ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δ' ἐπικίνδυνον.* Thuc. 2: 63; *δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς—, φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως.* Dem. de Cor. 97, p. 258; *χρὴ δὲ κατηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ τοιαῦτα λέγοντας, νουθετεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ λοιδοροῦντας,* Isocr. Pan. 130, p. 67; 122, p. 66; de Pace 44, p. 168; de Perm. 143; Antiph. Tetral. 3, 4, 2, p. 128; Plat. Protag. 337, B; 337, C; *ἔδοξέ μοι οὗτος ὁ ἀνὴρ δοκεῖν μὲν εἶναι σοφός—, εἶναι δ' οὔ.* Id. Apol. 21, C; *χάριν τούτων ἐγὼ ὑμῖν ἔχω μέν, —ἀποδιδόναι δὲ οὔπω ἀξίαν δύναμιν ἔχειν μοι δοκῶ.* Cyr. 5: 1, 21; *προελθεῖν μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν— ἀναχωρήσαντες δέ—* Thuc. 5: 82; *Ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα* Id. 3: 22; Isocr. ad Nicocl. 42, p. 23; *καὶ λαμβάνων μὲν ἥδεται, ἀποδιδόναι δὲ μὴ βούλεται;* Comm. 2: 6, 3; *εἰ γνωσθησόμεθα ξυνελθόντες μέν, ἀμύνεσθαι δὲ οὐ τολμῶντες,* Thuc. 1: 124; *—μένουσι μὲν αὐτοῦ σπονδαὶ εἶησαν, προϊοῦσι δὲ καὶ ἀπιοῦσι πόλεμος.* 2: 1, 21; 3: 1, 2; 6: 3, 17; Comm. 2: 1, 19; Hel. 4: 2, 12; ib. 4: 4, 4–5; *Ποτιδαιᾶται δὲ πέμψαντες μὲν καὶ παρ' Ἀθηναίους πρέσβεις, —ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα κτἔ.* Thuc. 1: 58; 2: 22; 2: 65; *Οὐς σὺ ζῶντας μέν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις, τεθνεώτων δ' οὐκ αἰσθάνει κατηγορῶν·* Dem. de Cor. 162, p. 281; Antiph. de Caede Her. 35, p. 133; *νομίσαντες προδιαφθαρέντων μὲν τῶν ἡμετέρων οὐδ' αὐτοὶ σωθήσεσθαι, κατορθωσάντων δ' εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πόλεις καταστήσειν,* Isocr. Pan. 97, p. 63; 124, p. 66; Plat. Apol. 23, C; Phileb. 32, E; Hip. Maj. 282, A; *Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἔδρᾳ, ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν κτἔ.* Thuc. 5: 7; Æschin. adv. Ctes. 72, p. 64; Lys. Or. Funeb. 29, p. 193; Isocr. Pan. 48, p. 50; *προϊέμενον μὲν Κλέανδρον—, ἐξιόντες δέ—* 6: 4, 1; *τῷ ἱππόκόμῳ ἐξακτέον μὲν τὸν ἵππον ὅπου ψήξει, μεταδετέον δέ—* Hip. 4: 4; and with *δέ* after the Negative and the Verb: *Νῦν δ' ἔχω μὲν τὰ ἐκείνων φρούρια, οὐ φοβοῦμαι δὲ ἐκείνους,* Cyr. 6: 1, 10; *καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν Περινθίων—, οὐκ ἀγνοεῖται δὲ ὑπὸ Θετταλῶν* Dem. ad Phil. Ep. 3, p. 153; *οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ, οὐδ' ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ, οὐδ' ἐπρέσβευσα μέν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους,* Id. de Cor. 279, p. 288; *ὥςτε ὁρᾶν μὲν αὐτάς, μὴ ὁρᾶσθαι δὲ ὑπ' αὐτῶν·* Cyr. 1: 6, 39; *οἳ ἐποίησαν μὲν οὐδὲν ἂν κακόν, μὴ παθεῖν δ' ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως,* Dem. Phil. 3, 13, p. 113; *διδόντων μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οὐκ ἀμφισβητούντων δὲ τῶν κτἔ.* Isocr. Pan. 72, p. 55; Hi. 11: 12; *ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐςακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο.* Thuc. 3: 4.

(*g*) following Adverbs and other modifications: *μηδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν—, δεῦρο δ' ἐλθόντα τιμᾶσθαι,* Dem. de Cor. 287, p. 321; *κἀκεῖ μὲν πρότερον ἡσθέντες ὕστερον ἐλυπήθημεν, ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν.* Isocr. ad Dem. 47, p. 12; *Ἐκεῖ μέν — ἀγύμναστον καὶ οὐκ ἐρρωμένον γίγνεται ἐν δημοκρατίᾳ δέ—* Plat. Pol. 8, 564, D; *—ἐνθάδε μὲν τοῖς ἀφρονεστάτοις— ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῖς κωμῳδοδιδασκάλοις* Isocr. de Pace 14, p. 161; *ἔστιν ἐνθένδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλεῦσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡράκλειαν·* 5: 6, 10; *ὁ δὲ βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἦγεν, ᾗ δὲ παρῆλθεν — ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν,* 1: 10, 6; *Τῇ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι εἴργον—, παρὰ δὲ τὸ κρημνοί.* Thuc. 6: 66; *ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές.* 5: 4, 12; *τὴν νῦν μὲν Βοιωτίαν, πρότερον δὲ Καδμηΐδα γῆν καλουμένην* Thuc. 1: 12; *κρήνῃ τῇ νῦν μέν —Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ, τὸ δὲ πάλαι — Καλλιρρόῃ ὀνομασμένῃ,* Id. 2: 15; *Νῦν μέν γε ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, —τότε δέ—* Dem. de Cor. 200, p. 295; in Lept. 23, p. 463; *ἰδὼν αὐτὴν οὔπω μὲν ἀκμάζουσαν, ἤδη δὲ τῶν ἄλλων διαφέρουσαν,* Isocr. Laud. Hel. 18, p. 211; *τότε μέν — λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι* Thuc. 3: 57; *οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι* Dem. de Cor. 19, p. 231; Isocr. Phil. 102, p. 102; *τότε μὲν δή — νῦν δέ—* 3: 215; *Τότε μὲν γὰρ —νῦν δέ—* 3: 2, 16; *Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε μὴ καταπετρωθῆναι, ὕστερον δέ—* 1: 3, 2; Is. de Nicostr. Her. 10, p. 47; *τότε μέν—πάλιν δέ—* Dem. Phil. 3, 58, p. 125; *τότε μέν — μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον κτἔ.*

Hel. 1 : 5, 6 ; *Καὶ τότε μὲν ὥςπερ εἰκὸς ἐγέλων ἐπ' ἀλλήλοις. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτἔ.* Cyr. 2 : 3, 20 ; ib. 3 : 1, 43 ; ib. 3 : 3, 13 ; Hel. 5 : 4, 18 ; Thuc. 4 : 13 ; *Ἀλλὰ πρόσθεν μέν — νῦν δέ*— 3 : 1, 45 ; Cyr. 8 : 8, 4 ; Dem. de Cor. 296, p. 324 ; 298, p. 325 ; *Πρότερον μὲν γάρ — τότε δέ*— Thuc. 7 : 27 ; *τὸ μὲν πρότερον — νῦν δέ*— Dem. Ol. 3, 30, p. 36 ; *ἄλλοτε μὲν ὅτε παρεγγυῴτο ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενεν*, 4 : 1, 17 ; *ποτὲ μέν— αὖθις δέ*— Plat. Pol. 8, 560, A ; *ὅτε μέν — ἐνίοτε δέ*— Id. Phæd. 59, A ; *ἀγγέλλων πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε— μάλιστα δὲ καὶ τότε*, Thuc. 7 : 8 ; *ὁ πολλάκις μὲν φυγών, μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθείς* Dem. de Cor. 251, p. 310 ; *Καὶ πρῶτον μέν — ἔπειτα δέ*— 1 : 9, 14 ; 3 : 2, 10–11 ; 5 : 4, 20 ; 5 : 6, 7 ; 5 : 10, 1 ; Cyr. 1 : 6, 17 ; ib. 3 : 1, 9 ; ib. 3 : 3, 52 ; Comm. 3 : 11, 12 ; Hel. 3 : 2, 13 ; Hi. 11 : 8 ; Thuc. 2 : 84 ; 3 : 94 ; 4 : 67 ; 6 : 42 ; 6 : 69 ; 7 : 82 ; *πρῶτον μέν — ἔπειτα δέ — ἔπειτα δέ*— Hel. 5 : 4, 28 ; *τὸ μὲν πρῶτον — ἔπειτα δέ*— 4 : 8, 9 ; 6 : 1, 23 ; *τάφροι — αἱ μὲν πρῶται μεγάλαι, ἔπειτα δ' ἐλάττους, τέλος δὲ καὶ μικροὶ ὀχετοί*, 2 : 4, 13 ; *πρῶτον μέν — δεύτερον δέ*— Dem. de Chers. 43, p. 100 ; in Aristocr. 149, p. 669 ; in Aphob. 3, 16, p. 849 ; Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; 2, pp. 53–54 ; 91, p. 66 ; 99, p. 67 ; 142–143, pp. 73–74 ; *πρῶτον μέν — δεύτερον δέ — τρίτον δέ*— ib. 64–65 pp. 62–63 ; 141–148, pp. 73–74 ; *πρῶτον μέν—τὸ τελευταῖον δέ*— Dem. in Aristocr. 202, p. 687 ; *πρῶτον μέν — ἔτι δέ*— Id. in Aphob. 1, 14, p. 818 ; *πρῶτον μέν — αὖθις δέ*— 2 : 4, 5 ; *τὸ μὲν πρῶτον — νῦν δέ*— Thuc. 7 : 12 ; *πρῶτον μέν— μετὰ δὲ ταῦτα κτἔ.* Dem. in Aphob. 1, 12, p. 817 ; in Spud. 28, p. 1036 ; *πρῶτον μέν — μετὰ ταῦτα δέ*— ib. de Cor. 79–80, p. 252 ; *τὸ μὲν πρῶτον — μετὰ ταῦτα δέ* Id. de Fals. Leg. 156, p. 390 ; *τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς— πάλιν δέ — τρίτον δέ*— Id. Lit. Phil. 23, p. 165 ; *Ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν οὕτω μοι φαίνει τάξαι —, εἰδὼς δέ*— Isocr. Panath. 239, p. 282 ; *Καὶ τέως μὲν ἀεὶ ἐμέμνητο ὡς —· ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου κτἔ.* 7 : 5, 8 ; *χρόνον μέν τινα — ἔπειτα δέ*— Cyr. 7 : 3, 11 ; Thuc. 2 : 92 ; *ἐνιαυτὸν μέν τινα — ὕστερον δέ*— Id. 3 : 68 ; *Ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρῶντο —· ἐν τῷ αὐτῷ δέ*— Id. 3 . 11 ; 4 : 73 ; *πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει, εἰς δὲ τὸ στρατόπεδον ἀφικόμενος κτἔ.* 1 : 10, 8 ; *καὶ μικρῷ μὲν ὄντας ἐπιεικεστέρους—πολὺ δὲ χείρους κτἔ.* Isocr. Areop. 72, p. 154 ; *πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, ἐν ὀλίγῳ δέ*— 3 : 3, 15 ; *Πολλὰ μὲν οὖν ἴσως ἐστὶν αἰτια τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν, —μάλιστα δέ*— Dem. Phil. 3, 2, p. 110 ; de Cor. 160, p. 281 ; *Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων ἠγανάκτησα, μάλιστα δέ*— Æschin. de Fals. Leg. 146, p. 47 ; *—καὶ πλεῖστα μὲν ἀγαθὰ κεκτημένους, ἥκιστα δ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνεσθαι δυναμένους* ; Isocr. Pan. 184, p. 79 ; *μηδενὸς μὲν ἀπείρως ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν.* Id. ad Dem. 52, p. 13 ; *μάλιστα μέν — ἔπειτα δέ*— Thuc. 1 : 75 ; 6 : 11 ; Dem. in Timocr. 7, p. 702 ; Isocr. Plataic. 63, p. 305 ; *μάλιστα μέν — δεύτερον δέ*— Dem. de Cor. 249, p. 310 ; *μάλιστα μέν — δεύτερον δέ —τρίτον δέ*— Is. de Menecl. Her. 20 ; *ἥκιστα μέν σε οἶμαι ἐν αἰτίᾳ εἶναι, μάλιστα δὲ τῇ ἀπορίᾳ βοήθειαν εὑρεῖν, ῥᾷστα δέ*— Comm. 2 : 8, 6 ; *ἀπόνως μέν — ἐπιπόνως δέ*— ib. 2 : 1, 31 ; Thuc. 1 : 67 ; 5 : 98 ; Lys. in Phil. 4, p. 187 ; *δημοσίᾳ μέν — ἰδίᾳ δέ*— Dem. in Lept. 24, p. 464 ; so when one of the Adverbs is Conjunctive : *Νῦν μὲν δὴ ἅπειμι ὡς βασιλέα· ἐπειδὰν δὲ διαπράξωμαι κτἔ.* 2 : 3, 29 ; *Καὶ νῦν μὲν ἡμᾶς ὑπάγεται μένειν —· ἐπὴν δὲ πάλιν ἁλισθῇ αὐτῷ ἡ στρατιά*, 2 : 4, 3 ; *Εὐθὺς μὲν οὖν χρὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐπιμελεῖσθαι —· ἐπειδὰν δ' ἀναβῇ*, Hip. 9 : 3 ; *Τότε μὲν δὴ τοιαῦτα διαλεχθέντες —ἀπήλαυνον εὐφραινόμενοι. Ἐπεὶ δ' ἦλθον οἴκαδε*, Cyr. 3 : 1, 40–41 ; ib. 5 : 2, 22 ; *Καὶ τότε μὲν δὴ ἀνιαθεὶς ἄρ' οὗτος κατέσχεν —· ὡς δὲ πάλιν κτἔ.* ib. 4 : 6, 4 ; *Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλως ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ προυχώρει ὁ πότος*, 7 : 3, 25–26 ; *Τοῦτον γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον εἶναι ἐμοί· ἔπεὶ δέ ταχθεὶς κτἔ.* 1 : 6, 6 ; 1 : 9, 2–6 ; 5 : 4, 23–25 ; *Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Θρᾷκας ἐπολέμησα, —Ἐπειδὴ δέ*— 1 : 3, 4 ; Antiph. de Caede Her. 30, p. 133 ; *Καὶ νῦν πρῶτον μὲν οἶμαι ἄν—. Ἐπειδὰν δέ*— 3 : 1, 38–39 ; *Ὁ δὲ Κῦρος τὸ μὲν πρῶτον ἐθαύμασεν· ὡς δ' ἔγνω κτἔ.* Cyr. 5 : 4, 7 ; Dem. de Cor. 151, p. 277; *Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ᾤετο— · ἐπεὶ δέ*— 7 : 2, 18 ; *Καὶ οὗτος κατὰ μὲν ἀρχὰς οὐδεπώποτε — εἶπε—. Ἐπεὶ δέ*— Dem. in Phorm. 12, p. 911 ; *τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ' οὖν προεῖποιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ τάχιστα*— Æschin. adv. Ctes. 86, p. 66 ; *καὶ τέως μὲν συμπαρεσκεύαζεν ὅτι δύναιτο τῷ φρουράρχῳ· ἐπεὶ δέ*— Cyr. 5 : 3, 17 ; Plat. Lach. 183, E ; *ἕως μὲν ἂν ἔξω πολεμῶσιν, —ἐπειδὰν δὲ*— Dem. Ol. 2, 21. p. 24 ; *ἐπὶ πολὺ μὲν ἠπίστουν—· ἐπειδὴ δέ*— Thuc. 8 : 1 ; *πρὶν μὲν ἐμὲ δεῖν ἀποθνήσκειν καλῶς ἐλέγετο, νῦν δέ*— Plat. Crit. 46, D.

(*h*) when one of the correlated words has a Modification, *μέν* or *δέ* may follow the Modification ; as (1), following the Modification of a Noun : *ἐνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμάθοι ἄν τις, αἰσχρὸν δ' οὐδὲν οὔτ' ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν ἔστι*. 1 : 9, 3 ; *Πάντα μὲν δὴ τὰ τούτῳ πεπραγμένα· οὔτ' ἂν ἐγὼ δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, —ἃ δέ*— Dem. in Mid. 129, p. 557 ; *ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδέν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς*, Æschin. adv. Ctes. 226, p. 86 ; *—τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων οὐδενὸς ἡμῖν μετείη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δὲ ὠνησόμεθα κτἔ.* 3 : 1, 20 ; *καὶ καιρίας μὲν πληγῆς ἀμαρτάνει, τύπτει δὲ αὐτόν κτἔ.* Cyr. 5 : 4, 5 ; *τὸν οἰκιστὴν μὲν τῆς πόλεως — αὐτῶν δ' ἡγεμόνα γεγενημένον* Isocr. Archid. 22, p. 120 ; *Σαφὲς δὴ τοῦτό γε παντὶ μέν, μάλιστα δὲ τῷ ἐραστῇ, ὅτι κτἔ.* Plat. Phædr. 239, E ; *Τὰ μὲν ναυτικὰ τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν—. Κατὰ γῆν δὲ πόλεμος — οὐδεὶς ξυνέστη·* Thuc. 1 : 15 ; (2) following the Modification of an Adjective : *Οὕτω μὲν φιλοπόλεμος ἦν· πολεμικὸς δέ*— 2 : 6, 6–7 ; Isocr. Panath. 73, p. 247 ; *—Ἀρχέδημον, πάνυ μὲν ἱκανὸν εἰπεῖν τε καὶ πρᾶξαι, πένητα δὲ·* Comm. 2 : 9, 4 ; *Ἀπατεῶνα δ' ἐκάλει οὐ μικρὸν μέν, εἴ τις — ἀποστεροίη, πολὺ δὲ μέγιστον, ὅστις κτἔ.* ib. 1 : 7, 5 ; *πολλαπλάσια μὲν δι' ἑκάστου τούτων εὐφραίνεται, πολὺ δὲ μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει.* Hi. 1 : 8 ; *Ὁ δ' ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ, χαλεπώτατος δ' ἐχθρὸς ᾧ ἂν πολέμιος ᾖ*, 3 : 3, 12 ; *τὰ μὲν ἄλλα εἴη οὐ κακός, φιλοστρατιώδης δέ.* 7 : 6, 4 ; (3) following the Modification of a Pronoun : *Ὁ μὲν ἀνὴρ τοιαῦτα — πεποίηκε, —ὑμῶν δὲ σὺ κτἔ.* 1 : 6, 9 ; Plat. Protag. 334, A ; *Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἠξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον.* Thuc. 3 : 55 ; (4) following the Modification of a Verb : *Σηλυβριανοὶ δὲ ἐδέξαντο μὲν οὔ, χρήματα δὲ ἔδοσαν.* Hel. 1 : 1, 21 ; *ᾤετο μὲν ἐμοῦ κατηγορεῖν δηλονότι, δεῖγμα δ' ἐξέφερε κτἔ.* Dem. de Cor. 291, p. 323 ; *ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ κτἔ.* Id. de Chers. 53, p. 103 ; *προπηλακιζόμενος δὲ ἠγανάκτουν μέν, ἡσυχίαν δ' εἶχον.* Lys. pro Mil. 4, p. 114 ; *αἰσθησιν μὲν οὐδεμίαν ἔχω περὶ ὑμῶν, μέμνημαι δὲ ὑμᾶς κτἔ.* Plat. Theæt. 192, D ; *ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἠρξα ἐν τῇ πόλει, ἐβούλευσα δέ·* Id. Apol. 32, B ; *—Σπαρτιατῶν δὲ δοκεῖν μὲν κατηγορεῖν τοῖς ἀηδῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένοις, μηδὲν δὲ ποιεῖν τοιοῦτον*, Isocr. Panath. 239, p. 282 ; *μεγάλα μὲν τὴν πόλιν κατειργασμένου, λέγειν δὲ ἀδυνάτου* Æschin. adv. Ctes. 229, p. 86 ; *λέγων γιγνώσκειν μὲν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτούς, σαφὲς δ' εἶναι καὶ νῦν, οἵτινες κτἔ.* Thuc. 4 : 22 ; Isocr. Pan. 88, p. 54 ; Lys. Or. Funeb. 24, p. 192 ; *χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν, —ὠργίζοντο δέ*— Thuc. 8 : 1 ; *Καὶ ὁ Νικίας ἀκούσιος μὲν ᾠρμένος ἄρχειν, νομίζων δέ*— Id. 6 : 8 ; *—τὴν στρατιὰν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν*, Id. 1 : 10 ; Dem. de Cor. 266, p. 315 ; *οὐ διαχειμάσαντες μὲν ἐν ἀφθόνοις τοῖς ἐπιτηδείοις, περιττὸν δ' ἔχοντες τοῦτο εἰ κτἔ.* 7 : 6, 31 ; *τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν, ἔλεξε δὲ ὧδε·* Cyr. 5 : 4, 32 ; *καὶ οὐ γράφει μὲν ταῦτα, τοῖς δ' ἔργοις οὐ ποιεῖ*, Dem. Phil. 3, 27, p. 118; *—ἴστε μὲν ἅπαντες· μικρὰ δ' ἀκούσατε ὅμως*, Id. de Cor. 168, p. 284 ; *βοᾷς μὲν ἔχων, παύσει δὲ οὐδέποτε* ib. 82, p. 253 ; *Οἱ δὲ ζημιωθέντες οἴκαδε μὲν ὤκνουν ἀπιέναι, μένοντες δέ*— Hel. 5 : 3, 12 ; *ἰατρὸς ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δέ*— Æschin. adv. Ctes. 225, p. 86 ; *Ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις·* Isocr. ad Dem. 20, p. 6; *ἀπραγμόνως μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔδωκε λαμβάνειν ὧν ἂν προςδέωνται, κλέπτειν δ' ἐφῆκεν κτἔ.* Lac. 2 : 6 ; *ἀναμνησθῆναι μὲν*

τῆς συγγενείας—, εὐμενεστέρως δ' εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον διατεθῆναι κτἔ. Isocr. Pan. 43, p. 49; καὶ εὖ μὲν πράττοντας πλεῖστα εὐφραίνων, σφαλλομένους δέ— Comm. 2 : 4, 6 ; τῶν ἰδιωτευόντων μέν, ἐπιεικῶς δὲ πραττόντων, Isocr. ad Nicocl. 4, p. 15; Thuc. 1 : 34 ; ὥςτε κακῶς μὲν πράττοντας μὴ δύνασθαι περιορᾶν. —εὐτυχούντων δὲ λυπεῖσθαι. Comm. 3 : 9, 8 ; Πάλιν δὲ βραδύτερον μέν, εἶλκε δέ με ὅμως κτἔ. Plat. Ep. 7, 325, A ; καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι· —ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρευον κτἔ. 6 : 2, 27 ; εὐτυχούσης μὲν τῆς πατρίδος—, ἐν οἷς δ' ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, Dem. de Cor. 263, p. 314 ; φεύγει μὲν τὰς ἰδίας προφάσεις, εἰς δὲ τὰς Ἀμφικτυονικὰς καταφεύγει. ib. 158, p. 280 ; ἀναμένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ἐπὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἀνάγκη ἦν ἐξιέναι. 6 : 2, 19 ; Ὁ δὲ Θεὸς περὶ μὲν ὧν ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνεῖλεν, ἐκέλευσε δ' αὐτούς κτἔ. Isocr. Archid. 17, p. 119 ; ὁ δὲ ἶεναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρᾳ δὲ τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ κτἔ. 1 : 3, 8 ; (5) following the Modification of an Adverb : Καὶ σφόδρα μὲν καὶ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ τὰ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖ, πολὺ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς μᾶλλον τὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ· Cyr. 1 : 6, 38 ; Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55 ; εὐθὺς μὲν αὐτῶν τὴν ὕβριν ἔπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ κτἔ. Isocr. Laud. Hel. 26, p. 213 ; (6) and with δέ after the Negative and its word to prevent the concurrence of οὐ δέ, μὴ δέ, or after words closely connected : Ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτοὺς λέγειν, οὐ δυνατὸν δ' εἶναι κτἔ. Hel. 1 : 5, 5 ; τοῖς ἰσχύουσι μέν, μὴ δίκαια δὲ πράττουσι Dem. de Cor. 203, p. 295 ; καὶ ᾤοντο μὲν ὅτι νικῶσιν οἱ μεθ' ἑαυτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτησεν. Thuc. 5 : 10 ; εὐθὺς μὲν τῶν ἀριστείων ἠξιώθησαν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον κτἔ. Isocr. Pan. 72, p. 55 ; Πανταχόθεν μὲν τοίνυν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν, οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ' ὧν κτἔ. Dem. de Cor. 252, p. 311 ; Ol. 2, 1, p. 18; ἵνα ὡς πλεῖστοι μὲν ἡμῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ὦσιν, ὡς ἐλάχιστοι δὲ σκευοφορῶσι. 3 : 2, 28 ; ἵν' ὡς ἀσφαλέστατα μὲν αὐτὸς εἰςῄειν—, ὡς μετὰ πλείστων δὲ μαρτύρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην ; Lys. de Caede Eratosth. 42, p. 95; ὧν κατορθουμένων μὲν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶναι, —ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων κτἔ. Dem. de Cor. 309, p. 327.

Instances in which μέν or δέ is not put with one of the words contrasted or compared are : (*a*) in the case of Nouns : οἱ μὲν Θρᾷκες εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας ᾤχοντο ἀπιόντες, ἕωσὲν δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι· 6 : 1, 23 ; Cyr. 6 : 2, 25 ; εὐρήσεις μὲν τοὺς ἰδιώτας ὑπὸ τούτων μάλιστα φιλουμένους, τοὺς δὲ τυράννους κτἔ. Hi. 3 : 8 ; Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῷ, μέμνηται δὲ τῶν ἡδέων Plat. Phileb. 35, E ; Σπονδαὶ μὲν μένουσιν, ἀπιοῦσι δὲ ἢ προϊοῦσι πόλεμος. 2 : 1, 23 ; Ἀγησίλαος μὲν ἱερά—ἐσέβετο, —ἱκέτας δέ— Ages. 11 : 1 (Breitenbach) ; Ψώρακας μὲν ἀμφοτέρους ἔχοντας καὶ γέρρα ἐν ταῖς ἀριστεραῖς, εἰς δὲ τὰς δεξιὰς νάρθηκας κτἔ. Cyr. 2 : 3, 17; (*b*) in the case of Nouns and Pronouns : —ὡπλισμένοι ψάραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις καὶ κράνεσι πάντες πλὴν Κύρου· Κῦρος δέ— 1 : 8, 6 ; ἀλλὰ τὰ μὲν πικρότατα—παραλείψω, μνησθήσομαι δὲ τούτων μόνον ἐξ ὧν κτἔ. Isocr. de Pace 81, p. 175 ; ὅτι μὲν τοῖς πολεμίοις οὔπω παρεῖη τὸ πεζόν, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπεῖη κτἔ. Hel. 3 : 4, 23 (Breitenbach) ; περὶ αὐτὸν μὲν ἔχων τὸ πελταστικόν, τὸ δ' ὁπλιτικὸν ἐν τάξει ἕπεσθαι κελεύσας. Hel. 5 : 4, 43 ; ταύτην μὲν ἐῶ, λέγω δὲ Τριβαλλούς, οὕς κτἔ. Isocr. Panath. 227, p. 280 ; Οὗτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη δέ γε ὁ πατήρ, κτἔ. Andoc. de Myst. 68, p. 9 ; Ὁ μὲν οὖτως εἶπεν· ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρνης ἔφη, 2 : 3, 24 ; Cyr. 2 : 1, 19 ; τοῦτον δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχειν, περὶ δὲ τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον, ὅν κτἔ. Plat. Pol. 2, 359, D ; (*c*) in the case of Pronouns : Ὅτι μὲν ὑμεῖς—πεπόνθατε ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων, οὐκ οἶδα· ἐγὼ δ' οὖν κτἔ. Plat. Apol. 17, A ; —περὶ μὲν τῆς τῶν παίδων αὐτονομίας—εἰκότως ἐπιτιμᾶν ἐκείνοις, ἐμοῦ δ' οὐ δικαίως κατηγορεῖν. Isocr. Panath. 215, p. 277; τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον τούτου μὲν ποιήσαντος, συμπεραναμένων δὲ τῶν ἄλλων κτἔ. Dem. de Cor. 163, p. 281; ἃ ἀνθρώποις μὲν ἀνωφελῆ ἐστι, —τὰ δέ γε ὠφέλιμα· Plat. Protag. 334, A ; οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν· Dem. de Cor. 16, p. 230 ; —οἱ μὲν ἄλλοι βάρβαροι, ἦν δ' αὐτῶν Φαλῖνος εἷς Ἕλλην, ὅς κτἔ. 2 : 1, 7; Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο οἵπερ καὶ πρόσθεν, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο. 5 : 4, 1 ; ὥςτε τινὲς μέν—τὰς ἰδίας κατεσκευάκασιν οἰκίας, γῆν δ' ἔνιοι κτἔ. Dem. in Aristocr. 208, p. 689 ; —μικροῦ μὲν κατηκόντισαν ἅπαντας, τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν ἱερομνημόνων. Id. de Cor. 151, p. 277 ; (*d*) in the case of Adjectives : πῶς ἂν πολλοὶ μὲν ἐπεθύμουν τυραννεῖν, —πῶς δὲ πάντες ἐζήλουν ἂν τοὺς τυράννους ; Hi. 1 : 9 ; ἕνα μὲν πολέμιον τὸν δεσπότην, ξυμμάχους δ' ἐν ἑκάστῳ πολλούς. Hel. 3 : 3, 5 ; Δυοῖν μὲν τοίνυν λόγοιν ἀκηκόατε· βούλομαι δὲ καὶ τοῦ τρίτου μικρὰ διελθεῖν, Isocr. de Perm. 67, p. 342 ; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι —εἰρημένα· βούλομαι δὲ καὶ καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι, Dem. de Cor. 17, p. 230 ; —ἑξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὂν ἥμισυ τούτου. Thuc. 2 : 13 ; ἐγώ τοι σὲ μὲν δίκαιον νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὁπωστιοῦν. Comm. 1 : 6, 11 (Kuehner) ; τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογουμένα. Æschin. adv. Ctes. 53, p. 61 ; (*e*) in the case of Verbs : καὶ ἀπέθανον μὲν οὐ πολλοὶ αὐτῶν, γέρρα δὲ πάμπολλα ἐλήφθη· 4 : 6, 26 ; Cyr. 4 : 1, 8 ; τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀνηγάγοντο μὲν νυκτός—, πρὸ δὲ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον κτἔ. Thuc. 4 : 31 ; ἔπαθε μὲν οὐδέν, πολλὰ δὲ κακὰ ἐνόμιζε ποιῆσαι. 3 : 4, 2 ; καὶ ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολύ, τοῖς δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν. Comm. 1 : 1, 10 ; οἳ διέσυρον μὲν τοὺς ὄντας τότε, τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπῄνουν, Dem. de Cor. 317, p. 330 ; σεσίγηται μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα—, τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκέτι κρατεῖν δύνανται κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54 ; —ἐγὼ μὲν δέχομαι, δίδωμι δέ— Cyr. 5 : 2, 8 ; αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον τῷθεὶς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσωζόμην δέ— Andoc. de Myst. 114, p. 15 ; Καὶ ὅτι μὲν πολλοὶ ἦσαν—οὐδὲν ἠγνόουν· κατεφρόνουν δέ— Hel. 4 : 5, 12; ὅτι ὑγιαίνειν μὲν ἄριστόν ἐστι, τὸ δὲ δεύτερον καλὸν γενέσθαι, τρίτον δέ—τὸ πλουτεῖν ἀδόλως, Plat. Gorg. 451, E ; ὥςτε προβουλεύεσθαι μὲν ἀνθρώπου φρονήσει, ταῖς δὲ χερσὶ τὸ δέον παλαμᾶσθαι, ἵππου δὲ τάχος ἔχειν καὶ ἰσχύν, Cyr. 4 : 3, 17 ; —ἐν ᾗ ὑμᾶς μὲν βλάπτειν ἱκανοὶ εἶημεν ἄν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος ; 2 : 5, 17 ; Προνοεῖν μέν γε ἔξω πάντα τῇ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ, ταῖς δὲ χερσὶν ὑπλοφορήσω, Cyr. 4 : 3, 18 ; ἀλλ' ἡσυχάσας μὲν τὼ δύο εἶδη, τὸ τρίτον δὲ κινήσας, Plat. Pol. 9, 572, A ; de Leg. 5, 731, A ; —ταῦρον τὸν ἀνεθέντα μὲν ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὴν δὲ χώραν λυμαινόμενον, ὃν κτἔ. Isocr. Laud. Hel. 25, p. 213 ; Ὅπλα μὲν οὖν ἔχοντες—, παραδόντες δ' ἂν ταῦτα κτἔ. 2 : 1, 12 ; Isocr. Pan. 89, p. 58 ; Σπονδαὶ μὲν μενοῦσιν, ἀπιοῦσι δέ— 2 : 1, 23 ; Ἔπειτα ἐν τῇ γῇ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς τὸ πλοῖον, Antiph. de Caede Her. 45, p. 134 ; (*f*) in the case of Adverbs : Οὐκοῦν ἡμῶν μὲν μὴ δυναμένων ἐνθένδ' ἀναπλεῦσαι, ἐκεῖ δέ— Dem. de Chers. 15, p. 93 ; Ἀλλ' ἐγὼ σοὶ μὲν καὶ τότε ὑπεσχόμην ἀψευδοῦντός σου τιμωρήσειν εἰς δύναμιν· νῦν δέ— Cyr. 5 : 2, 8 ; —ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀριστα γόρας—κατοικίσαι—ἔπειτα δέ— Thuc. 4 : 102; Ἔνθα Κῦρος αἰδημονέστατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικιωτῶν ἐδόκει εἶναι, —ἔπειτα δὲ φιλιππότατος κτἔ. 1 : 9, 5 ; 7 : 2, 23 ; Cyr. 8 : 5, 8 ; Καὶ προσῆλθον μὲν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων τὸ πρῶτον, ἔπειτα δέ— Thuc. 6 : 66 ; —Ἀγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας ἱστεφανωμένους κτἔ. Hel. 3 : 4, 18 ; Ages. 1 : 27 ; Thuc. 8 : 48 ; Οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται τὴν μὲν ἐχθραν ἐς τοὺς Ἀργείους—πρῶτον ἐποιήσαντο, ὕστερον δέ— Id. 2 : 68 ; —τοῖς ὁμοίοις μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλους ξυνόντας, Id. 6 : 16 ; Ἐν οἷς κοινῇ μὲν οὐδὲν πώποτ' εἶπεν ἀγαθόν, κακῶς δ' ἰδίᾳ πάντας ἀνθρώπους λέγει. Dem. in Mid. 148, p. 562 ; Καὶ ἔστι μὲν τοῦτο ἐν βραχεῖ εἰπεῖν, δι ὅλης δὲ τῆς ἱππικῆς παρακολουθεῖ. Hip. 8 : 14.

(*g*) Μέν or δέ is not unfrequently put with a Demonstrative Pronoun of previous reference, or with a Conjunction or Conjunctive word, rather than with the Correlated word : as, (1) with a Demonstrative Pronoun : ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες κτἔ. 2 : 1, 9 ; Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τοῦτο τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποίησατε· τοὺς δὲ φεύγοντας

κτἔ. Andoc. de Myst. 80, p. 11 ; Ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα κτἔ. 7 : 4, 14 ; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ σὺ λέγεις· παρ᾽ ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε τάδε, ὅτι κτἔ. 2 : 1, 20 ; Οὗτος μὲν τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τοῦτον Κλέαρχος εἶπε τοσοῦτον· 1 : 3, 14 ; 3 : 1, 45 ; Hel. 1 : 6, 29 ; —ἀκούων τὴν βοήθειαν ἤδη ἐν Σάμῳ οὖσαν, αὐτοῦ μὲν κατέλιπε πεντήκοντα ναῦς—, ταῖς δὲ εἴκοσι κτἔ. ib, 1 : 6, 26 ; —ἡγεμόνα μὲν Ἀγησίπολιν τὸν βασιλέα ἐκπέμπουσι, μετ᾽ αὐτοῦ δὲ—τριάκοντα Σπαρτιατῶν, ib. 5 : 3, 8 ; Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐπιθησόμενοι κατ᾽ ἀμφότερα παρεσκευάζοντο αὖθις, ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης κτἔ. Thuc. 7 : 42 ; Καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν· ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ, —οἱ πρόσβεις τῶν Λακεδαιμονίων κτἔ. Id. 5 : 42 ; Καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο· ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ Ξενοφῶντι, 5 : 6, 14–15 ; Δῶρα δὲ πλεῖστα μέν—ἐλάμβανε διὰ πολλά· ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα κτἔ. 1 : 9, 22 ; Γαμεῖ μὲν Ἰσχομάχου θυγατέρα· ταύτῃ δὲ συνοικήσας κτἔ. Andoc. de Myst. 124, p. 16 ; ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὅν κτἔ. Lyc. in Leocr. 140, p. 168 ; Τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· οἱ δὲ Κορίνθιοι μετ᾽ αὐτοὺς τοιάδε· Thuc. 1 : 36 ; 2 : 88 ; 3 : 15 ; 3 : 60 ; 6 : 81 ; Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον· τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία κτἔ. Id. 1 : 22 ; 6 : 41 ; Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπεν· μετὰ δ᾽ αὐτὸν Διόδοτος κτἔ. Id. 3 : 41 ; Τοιαύτῃ μὲν διανοίᾳ ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν. Ἀθηναῖοι δέ— Id. 2 : 20–21 ; Ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν. Ὁ δέ— Id. 2 : 18 ; (2) with a Conjunction or Conjunctive word : οἱ—προεβοηθοῦντες δρόμῳ ὑστέριζον μέν, ὡς δέ—ἕκαστός πῃ τοῖς πλείοσι προεμίξειεν καθίσταντο. Thuc. 6 : 69 ; 8 : 16 ; Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν—· ὅτε δ᾽ ἔξω τοῦ δεινοῦ γένοιντο κτἔ. 2 : 6, 11–12 ; Ἐγὼ μέν, ὦ ἄνδρες, ἡδη ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσετε, ἐμοὶ μελήσει, 1 : 4, 16 ; Antiph. de Caede Her. 26, p. 132 ; Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνετο περὶ τοῦ Σεύθου—. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα διελέγοντο οἱ στρατιῶται ἀναρπάσαντες τὰ ὅπλα θέουσι κτἔ. 7 : 1, 14–15 ; Καὶ γὰρ οὖν φιλίᾳ μὲν καὶ εὐνοίᾳ ἐπομένους οὐδέποτε εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι ἦ κτἔ. 2 : 6, 13 ; 2 : 6, 23 ; Μισθὸς μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰργασται τῇ στρατιᾷ—· ἣν δέ τι προεργασώμεθα, Hel. 3 : 1, 28 ; Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἰδιώτας παιδεύοντες ἐκείνους μόνον ὠφελοῦσιν· εἰ δέ τις τοὺς κρατοῦντας τοῦ πλήθους ἐπ᾽ ἀρετὴν προτρέψειεν, Isocr. ad Nicocl. 8, p. 16 ; Antiph. Tetral. 2, 1, 1, p. 121 ; Ὑγρὸν μὲν γάρ ἐστιν ὕταν—. Ἦν δὲ χαλεπῶς ἕκαστα τοῦ χαλινοῦ διατρέχῃ καὶ συνθέῃ, τοῦτ᾽ ἐστὶ σκληρὸν εἶναι. Hip. 10 : 10–11 ; Ἐγὼ μὲν δὴ κατανοῶν—. Εἰ δέ τις κτἔ. Apol. 34 ; ὥςτ᾽ ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι οὐκ ἀποστερεῖσθε, εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς πεισθῆτε, Andoc. de Myst. 149, p. 19 ; οἳ θεραπεύουσι μὲν καὶ νῦν ἤδη τοὺς Ὀλυνθίους· εἰ δὲ ὑπ᾽ ἐκείνους ἔσονται, Hel. 5 : 2, 17 ; Ποταμὸς δ᾽ εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστι διαβατέος, οὐκ οἶδα· τὸν δ᾽ οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι κτἔ. 2 : 4, 6 ; εἰ μὲν οἱ δεδωκότες μοι χρήματα τοσαύτην ἔχοιεν χάριν, —ὑμεῖς δέ— Isocr. de Perm. 165 (Benseler) ; Καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν—ποιήσειεν—· αὐτοὶ δέ— Æschin. adv. Ctes. 231, p. 86 ; Ἀλλ᾽ εἰ μέν τινος ἄλλου δεῖ πρὸς τούτοις οἷς λέγει Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα ἐξέσται ποιεῖν· ἃ δὲ νῦν εἴρηκε κτἔ. 3 : 2, 33 ; Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα· αἰρήσομαι δ᾽ οὖν ὑμᾶς 1 : 3, 5 ; Ἦν μὲν μένωμεν, σπονδαί· ἀπιοῦσι δὲ καὶ προϊοῦσι πόλεμος. 2 : 1, 23.

(2) *Μέν* and *δέ* directly follow Similar Words ; that is, when in two or more connected clauses a word or the adjunct of a word is repeated under the same or a different form, whether in case of Contrast, Comparison, or Distribution, *μέν* and *δέ* stand after such word ; as,

(*a*) after the Article used as such : Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας εἶσω τοῦ τείχους ἀπῆει σὺν Κλεάνδρῳ. Ὁ δὲ Κοιρατάδας κτἔ. 7 : 1. 40 ; Æschin. adv. Ctes. 26, p. 57 ; Antiph. de Caede Her. 49, p. 135 ; Plat. Theæt. 167, A ; ἀλλ᾽ ὁ μὲν πρῶτος εἰπών —Ἀριστόδημος ἦν ὁ ὑποκριτής, ὁ δ᾽ ἐκδεξάμενος κτἔ. Dem. de Cor. 21, p. 232 ; in Aristocr. 32, p. 630 ; Plat. Theæt. 167, A ; de Leg. 12, 960, A ; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων—, ὁ δὲ καὶ πατρίδι κτἔ. Dem. de Cor. 205, p. 296 ; Ὁ μὲν δὴ νόμος—. Ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων κτἔ. Id. in Aristocr. 34, pp. 630–631 ; Ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκεν. 3 : 1, 38 ; Hel. 5 : 3, 7 ; Πῶς δ᾽ οὐ δύο τὼ θεά ; ἡ μέν γέ που πρεσβυτέρα—· ἡ δὲ νεωτέρα κτἔ. Plat. Symp. 180, D ; τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ τρεῖς. 1 : 7, 14 ; 3 : 5, 12 ; —τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα ὁμαλῶς προῇει, τὸ δὲ Ἑλληνικόν—συνετάττετο κτἔ. 1 : 8, 14 ; Καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν, —τὸ δὲ ἥμισυ κτἔ. Thuc. 6 : 67 ; Οὐκοῦν τὸ μὲν ἀληθὲς αὐτοῦ λεῖον καὶ θεῖον καὶ ἄνω οἰκοῦν ἐν τοῖς θεοῖς, τὸ δὲ ψεῦδος κάτω κτἔ. Plat. Crat. 408, C ; ἐλογίζοντο δὲ καὶ τὸ ἱππικὸν ὡς τὸ μὲν ἀντίπαλον πολύ, τὸ δὲ αὐτῶν ὀλίγον εἴη, Hel. 3 : 5, 23 ; Εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων—, τὸ δὲ εὐώνυμον Κλέαρχος—, τὸ δὲ μέσον οἱ ἄλλοι στρατηγοί. 1 : 2, 15 ; ὥστε τὸ μὲν φεύγον αἱρεῖν, τὸ δὲ ὑπομένον ἀνατρέπειν, Cyr. 4 : 3, 17 ; Dem. de Cor. 192, p. 292 ; Thuc. 1 : 36 ; τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν, τὸ δ᾽ εἰργεῖν κακόν, Comm. 1 : 2, 57 ; ib. 4 : 2, 32 ; 1 : 9, 24 ; Cyr. 8 : 2, 13 ; ib. 8 : 8, 8 ; Hi. 9 : 2 ; 9 : 3 ; Dem. de Cor. 254, p. 311 ; Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85 ; Isocr. ad Dem. 43, p. 11 ; τὸ μὲν ἐργάτην εἶναι ὠφέλιμόν τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργὸν βλαβερόν τε καὶ κακόν, Comm. 1 : 2, 57 ; τὸ μὲν εἶναι δοκοῦν καὶ τὸ γίγνεσθαι κίνησις παρέχει, τὸ δὲ μὴ εἶναι καὶ ἀπόλλυσθαι ἡσυχία· Plat. Theæt. 153, A ; Phileb. 46, C ; Αἱ μὲν γὰρ πράξεις—κατελείφθησαν, τὸ δ᾽ ἐν καιρῷ ταύταις καταχρήσασθαι κτἔ. Isocr. Pan. 9, p. 42 ; Παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ πρότερον καὶ δύο ἔτη, Thuc. 3 : 87 ; Lyc. in Leocr. 61, p. 155 ; —δύο τείχη, καὶ τὸ μὲν ἔσωθεν —Συέννεσις εἶχε καὶ Κιλίκων φυλακή, τὸ δὲ ἔξω κτἔ. 1 : 4, 4 ; —τῆς ἰδίας ἕκαστος τὸ μὲν αὐτίκα σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον ἐλευθερίας, Thuc. 6 : 69 ; —ὡς νῦν τὸ μὲν ἐπ᾽ ἐμοὶ οἴχομαι, τὸ δ᾽ ἐπὶ σοὶ σέσωσμαι. Cyr. 5 : 4, 11 ; Hel. 2 : 4, 24 ; ἀλλὰ τῆς μὲν νυκτὸς προσκόπει—, τῆς δὲ ἡμέρας κτἔ. Cyr. 1 : 6, 42 ; Comm. 2 : 1, 30 ; τῷ μὲν ἀγαθῷ ῥᾳδίαλέον, τῷ δὲ κακῷ μάλα φοβερῶν, Plat. de Leg. 12, 959, B ; τῷ μὲν ἀσθενοῦντι πικρὰ φαίνεται ἃ ἐσθίει, καὶ ἔστι· τῷ δὲ ὑγιαίνοντι τἀναντία ἔστι καὶ φαίνεται. Id. Theæt. 166, E ; Ὁ δὲ Κοιρατάδας τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει—· τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ κτἔ. 7 : 1, 40 ; 5 : 9, 13–14 ; Thuc. 1 : 71 ; 7 : 11 ; τούτοιν τὸν μὲν μείζω—ἔλαθόν τε καὶ ἑφθασαν προκαταλαβόντες, τὸν δ᾽ ἐλάσσω κτἔ. Id. 3 : 112 ; —τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. 2 : 6, 20 ; 5 : 6, 20 ; 5 : 6, 30 ; Comm. 3 : 9, 11 ; τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. Thuc. 6 : 72 ; Dem. de Cor. 36, p. 237 ; 123, p. 268 ; Æschin. adv. Ctes. 83, p. 65 ; Lys. in Eratosth. 6, p. 120 ; Plat. Theæt. 170, B ; Soph. 248, D ; Pol. 1, 348, C ; τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δ᾽ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ—καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι. 2 : 5, 23 ; τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν εἶναι τὸν αὐτὸν τρόπον, τὴν δ᾽ ἑτέραν κτἔ. Comm. 2 : 1, 23 ; Καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται—, ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55 ; ὥςτε τῷ μὲν εἰςποιήτῳ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προςήκειν τῶν δοθέντων, τῇ δὲ Φίλῃ, Is. de Pyrrhi Her. 60, p. 44 ; Thuc. 2 : 11 ; Æschin. adv. Ctes. 72, p. 64 ; κατελαμβάνομεν τὸν μὲν Σωκράτη λελυμένον, τὴν δὲ Ξανθίππην, κτἔ. Plat. Phæd. 60, A ; Thuc. 3 : 42 ; Æschin. adv. Ctes. 50. p. 60 ; οἱ μὲν στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἴσω, —οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ ταῖς θύραις ἔμενον. 2 : 5, 31 ; 4 : 3, 18 ; Τούτοις ἆρα οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἐχθροί, οἱ δὲ κακοὶ φίλοι ; Plat. Pol. 1, 334, C ; —οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν—, οἱ δὲ Μεσσήνιοι κτἔ. Thuc. 2 : 25 ; Τῶν δὲ πολεμίων οἱ μέν τινες—ὀλίγους ἔτρωσαν, οἱ δὲ πολλοί—φανεροὶ ἦσαν φεύγοντες. 4 : 3, 33 ; διοικοῦνται δ᾽ αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι—, αἱ δὲ πόλεις κτἔ. Æschin. adv. Ctes. 6, p. 54 ; τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὅπλα ἔξω. 2 : 2, 4 ; τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα—, τὰ δὲ τῶν τυράννων κτἔ. Æschin. in Timocr. 5, p. 1 ; Plat. Crat. 385, C ; τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. Comm. 2 : 1, 31 ; Dem. in Timocr. 111, p. 735 ; Plat. Pol. 3, 401, E–402,

A ; 7, 535, D ; Lys. in Eratosth. 19, p. 121 ; *Καὶ τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων πλέοντα ἑάλω, τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα κτἕ.* Thuc. 3 : 114 ; 5 : 105 ; *Πάν — τὰ μὲν ἄνωθεν λεῖος, τὰ δὲ κάτωθεν τραχὺς καὶ τραγοειδής.* Plat. Crat. 408, D ; *Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίαν—, ἡ δὲ πρὸς ἕω—, ἡ δὲ διαβάντι τὸν ποταμὸν πρὸς ἑσπέραν—, ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη κτἕ.* 3 : 5, 15 ; Thuc. 3 : 68–69 ; *τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἓξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων ἀποδόντων κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59 ; Antiph. de Caede Her. 47, p. 135 ; *ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἀσπὶς μυρία καὶ τετρακοσία, —τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων κτἕ.* 1 : 7, 10 ; *καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσει, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσει,* Comm. 2 : 1, 23 ; Isocr. ad Nicocl. 13, p. 17 ; Thuc. 6 : 39 ; *—τὰς μὲν ἡμέρας διδέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι,* 5 : 8, 24 ; Æschin. adv. Ctes. 93, p. 67 ; Thuc. 6 : 76 ; *ὥςτε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς δούλους τούτων ἀξιοῦσθαι εἶναι.* 1 : 9, 15 ; Thuc. 6 : 79 ; *—τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνουμένους κρίνεσθαι.* Æschin. in Timarch. 113, p. 16 ; Isocr. Panath. 212, p. 277 ; 223, p. 279 ; Dem. de Cor. 175, p. 286 ; Isocr. Pan. 155, p. 73 ; *Καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Ῥαδάμανθυς κρινεῖ, τοὺς δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Αἰακός·* Plat. Gorg. 524, A ; *Καὶ αἱ μὲν ἔλαφοι — ἦλλοντο εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ δὲ κάπροι κτἕ.* Cyr. 1 : 4, 11 ; *Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι ὡς εἰκὸς ἐγέλων—· ὁ δὲ Κῦρος εἶπεν·* ib. 2 : 2, 10 ; *—τρεῖς ἄνδρας, ὧν οἱ μὲν δύο ἐκβάντες εἰς τάξιν ἕθεντο τὰ ὅπλα, ὁ δὲ εἷς ἔμενε.* 5 : 4, 11 ; Thuc. 2 : 65 ; 2 : 72 ; 6 : 93 ; 8 : 48 ; Plat. Crat. 409, C ; *Καὶ ἐκεῖθεν τοὺς μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τὸ δὲ πολιτικὸν στράτευμα οἴκαδε ἀπήγαγε.* Hel. 5 : 4, 55 ; *Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα εἶπεν· τῶν δὲ Ἀθηναίων κτἕ.* Thuc. 6 : 15 ; 6 : 16 ; Antiph. de Caede Her. 37, p. 133 ; Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65 ; Dem. de Cor. 20, pp. 231–232 ; 87, p. 254 ; Lys. in Eratosth. 51, p. 124 ; Isocr. Pan. 84, p. 57 ; 153, p. 72 ; Plat. Pol. 5, 466, A ; *—οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι ξυνεκάθηντο ἐν τῷ ξυνεδρίῳ· τῶν δὲ τρισχιλίων κτἕ.* Hel. 2 : 4, 23 ; ib. 4 : 8, 9 ; Isocr. Pan. 31, p. 46 ; 152, p. 72 ; ad Nicocl. 6, p. 16 ; *Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· —τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο κτἕ.* 2 : 6, 24.

(*b*) After the Article used as a Demonstrative Pronoun or as a Distributive : *Ὁ μὲν γὰρ κωφὸς ὢν διετέλει, ὁ δὲ ἄριστος γενόμενος ἐν ἀκμῇ τοῦ βίου ἀπώλετο.* Cyr. 7 : 2, 20 ; Dem. de Cor. 189, p. 291 ; Æschin. adv. Ctes. 63, p. 62 ; Antiph. de Caede Her. 42, p. 134 ; Plat. Pol. 1, 343, E ; *καὶ τὸ μὲν αὐτῶν χωλὸν ἦν, τὸ δὲ κολοβόν·* Cyr. 1 : 4, 11 ; Thuc. 3 : 42 ; *καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενόστησε,* Id. 3 : 89 ; *τῷ μὲν ἄλλα ἔστι τε καὶ φαίνεται, τῷ δὲ ἄλλα.* Plat. Theæt. 166, D ; *κρίναντες τὸν μὲν ἀπέκτειναν, τὸν δὲ — ἐφυγάδευσαν.* Hel. 5 : 4, 19 ; *τῶν ἀνθρώπων τὸν μὲν δικαίως τὸν βίον διελθόντα—, τὸν δὲ ἀδίκως κτἕ.* Plat. Gorg. 523, A–B ; *τῶν μὲν ἄλλων — εὑρήσομεν τὸν μὲν ἀνδρείας, τὸν δὲ σοφίας, τὸν δ' ἄλλου τινός — ἀπεστερημένον,* Isocr. Land. Hel. 21, p. 212 ; *φέρω τώδε δύο κασᾶ, τὸν μὲν σοί, τὸν δὲ ἄλλῳ·* Cyr. 8 : 3, 7 ; Lyc. in Leocr. 149, p. 169 ; Plat. Soph. 265, E ; *—ἐῶμεν αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι, τὸ δὲ πολιορκεῖν,* Isocr. Pan. 134, p. 68 ; *καὶ οἱ μὲν ἠῦχοντο — αὐτοὺς ληφθῆναι, οἱ δ' ᾤκτειρον κτἕ.* 1 : 4, 7 ; 1 : 8, 29 ; 1 : 10, 4 ; Cyr. 1 : 5, 3 ; Hel. 5 : 4, 7 ; ib. 6 : 3, 14 ; Thuc. 3 : 49 ; Isocr. Pan. 83, p. 57 ; 116, p. 65 ; 149, p. 71 ; *καὶ οἱ μὲν ἐλάμβανον, οἱ δὲ καὶ οὔ.* 5 : 1, 17 ; *Καὶ τῶν μὲν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, τῶν δὲ οὐδείς·* 6 : 1, 8 ; *τῶν δὲ ἱππέων τῶν μὲν ἔτι καταβεβηκότων, τῶν δ' ἀναβαινόντων,* Hel. 5 : 4, 39 ; Thuc. 2 : 5 ; *τῶν μὲν ὄντων, ὡς ἔστι, τῶν δὲ μὴ ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν.* Plat. Theæt. 152, A ; *Καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἥδη ἐνικῶντο, οἱ δὲ — ἀήσσητοι ἐχώρουν.* Thuc. 7 : 44 ; Isocr. Pan. 16, p. 44 ; *Εἰ γὰρ ἂν τοῖς μὲν ἀδέως τὰ σφέτερ' αὐτῶν καρποῦσθαι, τοῖς δὲ—* ib. 182, p. 79 ; Panath. 224, p. 279 ; *τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν.* 1 : 1, 7 ; 6 : 2, 26 ; Comm. 1 : 2, 51 ; Thuc. 7 : 41 ; 8 : 95 ; Æschin. adv. Ctes. 39, p. 59 ; *ἥν σοι ἀποδεικνύω — οἰκίας τοὺς μὲν ἀπὸ πολλοῦ ἀργυρίου ἀχρήστους οἰκοδομοῦντας, τοὺς δὲ—* Œc. 3 : 1 ; Thuc. 2 : 75 ; Isocr. Pan. 11, p. 43 ; 105, p. 62 ; 168, pp. 75–76 ; Plat. Pol. 7, 515, A ; *ἀλλὰ τὰς μὲν εὕροιμεν ἂν πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γιγνομένας, τὰς δὲ τῶν μεγίστων κακῶν* Isocr. Panath. 225, p. 279 ; *Τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα, τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου—, σκέψασθε πῶς.* Dem. de Cor. 235, p. 305 ; *τὰ μὲν εἶδε, τὰ δ' οὔ.* Plat. Phædr. 248, A ; *—οἴονται τοὺς θεοὺς τὰ μὲν εἰδέναι, τὰ δ' οὐκ εἰδέναι·* Comm. 1 : 1, 19 ; *Καὶ τὰ μὲν νικώντων, τὰ δὲ νικωμένων,* Hel. 1 : 1, 5 ; Thuc. 7 : 15 ; Dem. de Cor. 45, p. 241 ; Isocr. Pan. 42, p. 49 ; *τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων, καὶ τὰ μὲν συμπείθων, τὰ δὲ βιαζόμενος,* Comm. 2 : 4, 6 ; *Τὰ μὲν κατηγορήσων — ἀνέβην ἐνθάδε—, τὰ δ' ὑπεραπολογησόμενος, τὰ δὲ ξυμβουλεύσων κτἕ.* Hel. 1 : 7, 16 ; Ages. 6 : 6 ; Thuc. 6 : 38 ; *καὶ φαμὲν οὐδέν ὄντινα οὐ τὰ μὲν αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῶν ἄλλων σοφώτερον, τὰ δὲ ἄλλους ἑαυτοῦ,* Plat. Theæt. 170, A ; *διὰ τὸ τὰς μὲν εἰδέναι ὅπως χρὴ ταλασιουργεῖν, τοὺς δὲ μὴ εἰδέναι.* Comm. 3 : 9, 11 ; *Καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἦρχεν, οἱ δὲ ἐπείθοντο,* 2 : 2, 5 ; Thuc. 2 : 65 ; *Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἡσυχοι προῆγον, ὁ δὲ—* 6 : 3, 11 ; Thuc. 1 : 90 ; *—τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι,* Id. 2 : 42 ; Isocr. Pan. 158, p. 73 ; Panath. 241, p. 283 ; Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59 ; Isocr. Pan. 117, p. 65 ; *ὥςτε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διστάναι, τοὺς δὲ ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμοῦν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δέ—* Thuc. 6 : 77 ; Dem. de Cor. 61, p. 245 ; Isocr. Pan. 136, p. 68 ; *ἀλλ' ὑποδήματα ποιεῖ ὁ μὲν ἀνδρεῖα, ὁ δὲ γυναικεῖα·* Cyr. 8 : 2, 5 ; Thuc. 1 : 18 ; Isocr. Pan. 87, p. 58 ; Plat. Phæd. 114, A ; *Ἐπιμέλειαι μέντοι μοι δοκοῦσιν αἱ μὲν πάνυ πρὸς ἔχθραν ἄγειν, αἱ δὲ πάνυ διὰ χαρίτων εἶναι,* Hi. 9 : 1 ; Cyr. 7 : 5, 30 ; Æschin. adv. Ctes. 8, p. 54 ; Thuc. 1 : 23 ; *Τὰ δ' ἄρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων* 1 : 8, 20 ; Cyr. 6 : 2, 25 ; Lyc. in Leocr. 149, p. 169 ; *εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ πλεύσεσθαι,* 5 : 6, 12 ; Cyr. 4 : 1, 18 ; Lyc. in Leocr. 44, p. 153 ; *ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μέν — οἱ δέ—* Thuc. 2 : 8 ; *φέρετον τὼ ὁδώ, ἡ μὲν εἰς μακάρων νήσους, ἡ δ' εἰς τάρταρον.* Plat. Gorg. 524, A ; *φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν εἰς Κόρινθον, αἱ δὲ εἰς Σικυῶνα,* Hel. 4 : 4, 14 ; Hi. 9 : 5 ; Cyr. 5 : 4, 8 ; *πορευόμενοι, οἱ μὲν τῇ ὁδῷ κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δέ—* 3 : 4, 30 ; Plat. Phædr. 249, A ; *—προπέμποντες, οἱ μὲν ἑταίρους, οἱ δὲ ξυγγενεῖς, οἱ δὲ υἱεῖς,* Thuc. 6 : 30 ; *—τῆς Φαρναβάζου ἀρχῆς πάσης, τῆς μὲν διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι, τῆς δὲ διὰ τὸ συνιστρατεύεσθαι κτἕ.* 5 : 6, 24 ; Isocr. Pan. 179, p. 78 ; *—δύο ἀνάγκη εἶναι τὴν τοιαύτην πόλιν, τὴν μὲν πενήτων, τὴν δὲ πλουσίων,* Plat. Pol. 8, 551, D ; *—φόνος, ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν.* Thuc. 1 : 23 ; Plat. Hip. Maj. 295, C ; de Leg. 8, 838, A ; Theæt. 152, B ; *ὁ θεὸς — οὐ τεταγμένος τὸ ἔτος ἄγει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ πρωίμῳ κάλλιστα, τὸ δὲ τῷ μέσῳ, τὸ δὲ τῷ ὀψιμωτάτῳ.* Œc. 17 : 4 ; Comm. 3 : 10, 13.

(*c*) Instances of the two foregoing usages combined are : *Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δὲ Κῦρος κτἕ.* Cyr. 5 : 2, 21 ; ib. 7 : 3, 14 ; Hel. 5 : 4, 7 ; *ὁ μέν τις δίνην περιτιθεὶς τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ μένειν δὴ ποιεῖ τὴν γῆν, ὁ δέ—* Plat. Phæd. 39, B ; Cyr. 3 : 1, 41 ; ib. 5 : 5, 39 ; Plat. Ep. 9, 358, A ; *Καὶ τοῦ μὲν καταγελῶντα αὐτὸν ὁρῶν εὐφραίνετο, τὸν δέ τινα κτἕ.* Cyr. 1 : 4, 15 ; *—τὰς τελευταίας τάξεις—, τὴν μέν—, τὴν δέ—, τὴν δὲ μίαν κτἕ.* 6 : 3, 11 ; *Οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταιᾳ οὕτως ἐπεπράγεσαν· οἱ δ' ἄλλοι Θηβαῖοι, κτἕ.* Thuc. 2 : 5 ; 2 : 23 ; Cyr. 5 : 5, 39 ; *οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες.* Thuc. 2 : 21 ; 8 : 94 ; Cyr. 6 : 1, 1 ; *Οἱ μὲν γὰρ δὴ φυγάδες ἠξίουν— · οἱ δέ—* Hel. 5 : 3, 10 ; Isocr. Pan. 161, p. 74 ; *τῶν ναυτῶν τῶν μέν — ἀπολυμένων · οἱ δὲ θεράποντες, κτἕ.* Thuc. 7 : 13 (Bekker) ; *Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν · οἱ δὲ Ἕλληνες, κτἕ.* 1 : 4, 9 ; Hel. 2 : 4, 22 ; *Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν. Ὁ δὲ στρατὸς κτἕ.* Thuc. 2 : 17–18 ; *Ὁ μὲν οὕτως εἶπε · τοῖς δὲ φίλοις κτἕ.* Cyr. 2 : 2, 28 ; *—τὰ μὲν καὶ σὺ εἶπας, τὸ δὲ μέγιστον ἐγὼ οἶδα ·* 2 : 5, 23 ; *—τὰ μὲν μιμήσεται τὴν προτέραν πολιτείαν, τὰ δὲ τὴν ὀλιγαρχίαν, —τὸ δέ τι καὶ αὐτῆς ἕξει ἴδιον* ; Plat. Pol. 8, 547, D.

(*d*) After a Noun : *Καίτοι προστάται μὲν ὑμεῖς— ἐγένεσθε, προστάται δὲ — Λακεδαιμόνιοι ·* Dem. Phil. 3,

23, p. 116 ; *ἀπάτης μὲν μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν ὥτων κτἔ.* Plat. Phæd. 83, A ; *ἔργον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔργον δὲ χαλινῶσαι, ἔργον δ' ἐπισάξαι, ἔργον δὲ θωρακίσασθαι*, Comm. 3 : 3, 7 ; *καὶ δόξῃ μὲν χρήματα κτητά, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὠνητή*, Isocr. ad Nicocl. 32, p. 21 ; *τίς ἂν ἀνθρώπων θεῶν μὲν παῖδας ἡγοῖτο εἶναι, θεοὺς δὲ μή* ; Plat. Apol. 27, D.

(*e*) After an Adjective : *ὁρῶ γὰρ ὁμοίᾳ μὲν τροφῇ πάντας ἡμᾶς τὸ σῶμα ἀσκοῦντας, ὁμοίας δὲ συνουσίας παντας ἀξιουμένους*, Cyr. 2 : 3, 8 ; *Νῦν δὲ ἴσοι μὲν ἐκεῖνοι ἔσονται—· ἴσοι δὲ ἡμεῖς ὄντες μαχούμεθα*, ib. 3 : 3, 17 ; *μεσταὶ μὲν αἱ ὁδοί, μεστὰ δὲ τὰ οἰκήματα*. Comm. 2 : 2, 4 ; *σπανια μὲν ὀρῶντες τὰ ὤνια, σπάνια δ' ἔχοντες ὅτων ὠνοῖσθε*, 7 : 6, 24 ; *ἔρημοι μὲν ἦσαν οἱ ναοί, ἔρημοι δὲ αἱ φυλακαί* Lyc. in Leocr. 38, p. 153 ; *πρὸς φιλίαν μέγα μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοῦ τραφῆναι*, Comm. 2 : 3, 4 ; *Τοιούτῳ δὲ ὄντι ἀνδρὶ μέγα μέν μοι εἰδόκει εἶναι μὴ δοκεῖν ἀχαρίστως ἀποπέμψασθαι ἄνδρας εὐεργέτας, μέγα δὲ εὖ ἀκούειν ὑπὸ ἑξακισχιλίων ἀνθρώπων, τὸ δὲ μέγιστον κτἔ.* 7 : 7, 23 ; *λογίζομαι μικρὸν μέν τι ὑμῖν μέρος ἐμοῦ μετεσόμενον, μικρὸν δέ τι ἐμοὶ ὑμῶν·* Cyr. 7 : 5, 44 ; *—μέγιστον μὲν πόθον τοῦ ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον τοῦ θανάτου* ; Comm. 1 : 4, 7 ; *τούτων δ' ἔστιν ἓν μὲν παισίν, ἓν δὲ ἐφήβοις*, Cyr. 1 : 2, 4 ; *—ἓν μὲν τῶν Συρακοσίων, ἓν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν, ἓν δὲ τῶν ξυμμάχων*, Thuc. 7 : 43 ; *Εἷς μέν, ἔφη, σύ, μία δ' ἐγώ*, Plat. Symp. 202, C ; *Καὶ τῶν ζευγῶν λαμβάνει ἓν μὲν Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, ἓν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἓν δὲ Φρυνίσκος ὁ Ἀχαιός·* 7 : 5, 4 ; Hel. 7 : 4, 27 ; *ναυσὶ δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ Κορινθίαιν* Thuc. 6 : 104 ; *δέκα μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο, δέκα δὲ Ἀγις*. Id. 8 : 5 ; Cyr. 1 : 5, 5 ; *—τριακοσίους μὲν ὁπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων* 1 : 2, 3 ; *—μύριοι μὲν τοξόται, μύριοι δὲ πελτασταί, μύριοι δὲ σφενδονῆται·* Cyr. 1 : 5, 5 ; *πολλὴ μὲν γάρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλὴ δὲ εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν· —εἰς Κάλπης δὲ λιμένα—ἐλαχίστη ὁδός*. 6 : 1, 16 ; *ἐξωπλίζετο πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι* Cyr. 6 : 4, 1 ; ib. 4 : 3, 19 ; ib. 8 : 1, 33 ; Hi. 7 : 1 ; Lac. 2 : 2 ; Thuc. 7 : 67 ; 7 : 70 ; Dem. de Cor. 27, p. 234 ; Andoc. de Pace 30, p. 27 ; de Myst. 104, p. 114 ; Antiph. Tetral. 3, 4, 2, p. 128 ; Plat. Protag. 326, A ; *νεότης πολλὴ μὲν οὖσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις κτἔ.* Thuc. 2 : 8 ; *Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ μὲν κραυγὴ ἦν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος—, πολλὴ δὲ κραυγὴ τῶν ἀμφὶ Τισσαφέρνην κτἔ.* 3 : 4, 45 ; *καίτοι πολλὰ μὲν ἐς Θεοὺς νόμιμα δεδιήτηται, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα*. Thuc. 7 : 77 ; Dem. de Cor. 27, p. 234 ; *Ἐκ πολλῶν μὲν γὰρ καὶ κακῶν λόγων ηὐξημένος αὐτοῖς πάρειστιν, ἐκ πολλῶν δὲ καὶ πονηρῶν χρωμάτων, ἐκ πολλῶν δὲ καὶ δυσθύμων τε καὶ ἐξεστηκότων προςώπων ἤθροισται·* Cyr. 5 : 2, 34 ; *τοὺς δὲ τυράννους πολλοὺς μὲν παῖδας ἑαυτῶν ἀπεκτονότας, πολλοὺς δ' ὑπὸ παίδων αὐτοὺς ἀπολωλότας, πολλοὺς δὲ ἀδελφοὺς ἐν τυραννίσιν ἀλληλοφόνους γεγενημένους, πολλοὺς δέ—* Hi. 3 : 8 ; *πολλὰ μὲν πέμπων ἀναθήματα χρυσᾶ, πολλὰ δ' ἀργυρᾶ*, Cyr. 7 : 2, 19 ; Apol. 17 ; *Καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγοντο, πολλὰ δὲ χρησμολόγοι ᾠδον κτἔ.* Thuc. 2 : 8 ; Dem. de Cor. 81, p. 252 ; *ἦκον πολλοὶ μὲν αὐτῶν κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, πολλοὶ δὲ καὶ λείαν πλείστην ἄγοντες*. Cyr. 5 : 3, 1 ; ib. 4 : 5, 5 ; *πολλοὶ μὲν γὰρ πόλεις ἔπεισαν—, πολλοὶ δὲ πολλοὺς ηὔξησαν—, πολλοὶ δέ—* ib. 1 : 6, 45 ; Comm. 4 : 2, 35 ; *Οὕτω δὴ πολλὰ μὲν βασιλέως ὦτα, πολλοὶ δὲ ὀφθαλμοὶ νομίζονται·* Cyr. 8 : 2, 12 ; Thuc. 6 : 20 ; Plat. Phæd. 78, A ; *—πολλοὺς μὲν χρηστοὺς εἶναι μὴ ὄντας, πολλοὺς δὲ τοὐναντίον* ; Id. Pol. 1, 334, C ; Soph. 263, B ; Isocr. Archid. 49, p. 126 ; *πολλοὺς μὲν ἔχθρας ἕνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημάτων*. Hel. 2 : 3, 21 ; *ἄνδρα—πολλὰ μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ σὺν ὑμῖν πονήσαντα* 7 : 6, 36 ; Comm. 2 : 9, 5 ; Ath. 3 : 2 ; Dem. de Cor. 213, p. 299 ; Lys. Or. Funeb. 39, p. 194 ; *πολλῶν μὲν δεήσει, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα νῦν ἀνάγκη δαπανᾶν*, Cyr. 1 : 6, 9 ; *—πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμὰς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τῇ πόλει περιάψειν*. ib. 1 : 5, 9 ; Lys. in Theomn. 2, 9, p. 119 ; Plat. Pol. 7, 537, E ; *ἔνθα πολὺς μὲν οἶνος, πολλὰ δὲ σῦκα, πολὺ δὲ ἔλαιον*, Cyr. 6 : 2, 22 ; Hel. 3 : 3, 7 ; *πλείω μὲν φυλάττειν δεῖ, πλείω δὲ ἄλλοις διανέμειν, πλείονα δὲ ἐπιμελούμενον πράγματα ἔχειν*. Cyr. 8 : 3, 40 ; *οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας—ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχὰς κτἔ.* Andoc. de Myst. 147, p. 19 ; *Ὅς δ' ἂν—πλεῖστα ἄρματα, πλείστους δὲ καὶ ἀρίστους ἱππέας ἀποδεικνύῃ*, Cyr. 8 : 6, 11 ; Lac. 3 : 2 ; *πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότατα παθόντας* 3 : 1, 13 ; Cyr. 1 : 2, 1 ; ib. 1 : 5, 12 ; ib. 3 : 3, 51 ; Æschin. adv. Ctes. 97, p. 67 ; Plat. de Leg. 7, 797, E ; *Σὺν μὲν γὰρ σοὶ πᾶσα μὲν ὁδὸς εὔπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατός*, 2 : 5, 9 ; ib. ; Plat. Pol. 6, 486, A ; *Ἀλήθεια δὴ πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις*. Id. de Leg. 5, 730, B–C ; *—ὡς ἅπαντα μὲν χαλκόν, ἅπαντα δὲ φοινικᾶ φαίνεσθαι*. Ages. 2 : 7 ; *ἁπάντων μὲν στρατηγῶν παρόντων, ἁπάντων δὲ τῶν ῥητόρων*, Dem. de Cor. 170, p. 285 ; *ἁπάσης μὲν γῆς ἁμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων*, Antiph. Tetral. 2, 3, 5, p. 123 ; *πάντων μὲν μετέχει γυνὴ ἐπιτηδευμάτων κατὰ φύσιν, πάντων δὲ ἀνήρ, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀσθενέστερον γυνὴ ἀνδρός*. Pol. 5 : 455, D–E ; *πᾶς μὲν ἄν τις αἰσχυνθείη τὸν κακὸν σύσκηνον παραλαβεῖν, πᾶς δ' ἄν κτἔ.* Lac. 9 : 4 ; *πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες δ' ἐψηφίσασθε ταῦτα*. 7 : 6, 14 ; Hi. 11 : 12 ; *παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ πνεύματα κτἔ.* Plat. Phileb. 47, A ; *ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἑσπέραν σῖτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πῦρ ἀνέκαυσαν*, 3 : 1, 3 ; *—ὅπως ὡς ἐλαχιστα μὲν ὄψοιτο, ἐλάχιστα δ' ἀκούσοιτο, ἐλάχιστα δ' ἔροιτο* ; Œc. 7 : 5 ; *—σκεπτέον εἶναι, ὅπως ἐλάχιστα μὲν τραύματα λάβωμεν, ὡς ἐλάχιστα δὲ σώματα ἀνδρῶν ἀποβάλωμεν*. 4 : 6, 10 ; *—ὃς μόνος μὲν πρὸς Θεῶν ἀσεβῆς, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός* ; 2 : 5, 20 ; *Οὐκοῦν ἡδὺ μὲν θέρους ψυχεινὴν ἔχειν, ἡδὺ δὲ χειμῶνος ἀλεεινήν* ; Comm. 3 : 8, 9 ; ib. 3 : 8, 10 ; *ἡδεῖαι μὲν αἱ ἀντιβλέψεις, ἡδεῖαι δὲ αἱ ἐρωτήσεις, ἡδεῖαι δὲ αἱ ἀποκρίσεις, ἥδισται δέ—αἱ μάχαι* Hi. 1 : 35 ; *δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες πολλοὶ ἄδικα ποιοῦσι, δίκαια δὲ πραττόντων κτἔ.* Comm. 4 : 4, 10 ; *—βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἕξιν, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς κτἔ.* Plat. Phædr. 241, C ; *φύσει βασιλικὴν μὲν ψυχήν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι* Id. Phileb. 30, D ; *νόμους ἔθεσθε—ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις*. Dem. in Mid. 30, p. 524 ; *Ἱκανὸς μὲν γάρ—φροντίζειν ἦν—, ἱκανὸς δὲ καὶ ἐμποιῆσαι κτἔ.* 2 : 6, 8 ; Hel. 5 : 3, 22 ; Plat. Theæt. 170, B ; *ἑκόντων μὲν ἡγήσατο Μήδων, ἑκόντων δὲ Ὑρκανίων*, Cyr. 1 : 1, 4 ; *—μόνιμοι μὲν ἐν μαθήμασι, μόνιμοι δ' ἐν πολέμῳ* Plat. Pol. 7, 537, D.

(*f*) After a Pronoun : *Ἐμοὶ μὲν τοίνυν—δοκεῖ σὲ μέν, ὦ Σπιθριδάτα, τύχῃ ἀγαθῇ διδόναι Ὅτῳ τὴν θυγατέρα, σὲ δὲ λαμβάνειν*. Hel. 4 : 1, 14 ; *Σοὶ μὲν τοῦτο ὅτι προθύμως με ἱππεύειν διδάσκεις, σοὶ δὲ ὅτι μοι παλτὸν ἔδωκας, —σοὶ δὲ ὅτι τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις, σοὶ δέ—* Cyr. 1 : 3, 7 ; *καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν οἶμαι εἶναι τίμιος ὅπου ἂν ὦ, ὑμῶν δὲ ἔρημος ὢν κτἔ.* 1 : 3, 6 ; *Τοῦτο μὲν γὰρ Ὀλυνθίοις τετταράκοντ' ἀπέχων τῆς πόλεως στάδια εἶπεν—· τοῦτο δ' εἰς Φωκέας ὡς πρὸς συμμάχους ἐπορεύετο*, Dem. Phil. 3, 11, p. 113 ; in Lept. 59–60, pp. 474–475 ; Antiph. 1, 11, p. 112 ; de Caede Her. 50, p. 135 ; *τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε—, τοῦτο δὲ οἷς φεύγοντας κατήγαγετε, τοῦτο δὲ οἵς κτἔ.* Andoc. de Myst. 103, p. 14 ; *ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μέν, εἰ—, τοῦτο δέ, εἰ κτἔ.* Antiph. 1, 1, p. 111 ; *κατ' ἀμφότερ' ἀξιός ἐστ' ἀπολωλέναι, τοῦτο μέν, εἰ—, τοῦτο δ', εἰ κτἔ.* Dem. in Aristog. 1, 38, p. 781 ; *Τοῦτο μὲν γάρ, εἰ—.* *Τοῦτο δ', εἰ κτἔ.* Isocr. Pan. 21–22, pp. 44–45 ; *Τοῦτο μὲν γάρ, εἰ—Τοῦτο δέ—* Lyc. in Leocr. 62, p. 156 ; *Ἐκ τούτου μὲν δή—Ἐκ τούτου δέ—* 5 : 8, 26–9, 1 ; *—ὡς οὗτοι μὲν εἵησαν οἱ βιαζόμενοι ταῦτα—, οὗτοι δὲ οἱ πριάμενοι—, οὗτοι δέ—* Hel. 5 : 3, 12 ; *αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας, αὐτὸς δέ—* ib. 2 : 3, 28 ; *—τὰ αὐτὰ μὲν ἐν πόλει, τὰ αὐτὰ δ' ἐν ἑνὸς ἑκάστου ψυχῇ γίγη ἐνεῖναι* Plat. Pol. 4, 441, C ; *—ἄλλο μὲν ἀγαθόν, ἄλλο δὲ καλὸν εἶναι* Comm. 3 : 8, 5 ; Plat. Phæd. 99, B ; Phileb. 56, D ; Theæt. 149, E ; *πρὸς ἄλλα μὲν ἀγαθόν, πρὸς ἄλλα δὲ καλόν ἐστιν*. Comm. 3 : 8, 5 ; *ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν*

ἀφεῖῃ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56 ; Plat. Apol. 18, D ; *ὥς τισι μὲν ὂν καλόν, τισὶ δὲ αἰσχρόν*. Id. Symp. 211, A ; *ἄρματα ἠλίσκετο, ἔνια μὲν καί — ἔνια δὲ καὶ κτἔ*. Cyr. 5 : 4, 8 ; *Ὅτι τοσοῦτοι μέν, ἔφη, Περσῶν ἐσπούδασαν περὶ σέ, τοσοῦτοι δὲ Μήδων, τοσοῦτοι δὲ Ὑρκανίων, πάντες δέ—* Cyr. 5 : 4, 13 ; *Οὐ τοσαῦτα μὲν πεδία—, τοσαῦτα δὲ ὄρη—, τοσοῦτοι δ' εἰσὶ ποταμοί κτἔ*. 2 : 5, 18 ; *τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει·* 1 : 6, 9 ; Plat. de Leg. 2, 671, E ; *Τίνι μὲν γάρ—* ; *Τίς δέ—* ; *Τίνος δέ—* Cyr. 8 : 2, 8 ; *Τίς μὲν γάρ—* ; *Τίνος δέ—* ; *Τίς δέ—* ; *Τίνα δὲ νέον κτἔ*. Ages. 11 : 15 ; *Καὶ οὓς μὲν ἂν μαλακοὺς τῶν ξένων αἰσθάνηται, ἐκβάλλει, οὓς δ' ἂν ὑρᾷ κτἔ*. Hel. 6 : 1, 6 ; Œc. 7 : 36 ; Thuc. 1 : 70 ; 2 : 65 ; Dem. de Cor. 4, p. 226 ; 35, p. 237 ; 60, p. 245 ; 119, p. 267 ; Æschin. adv. Ctes. 193, p. 81 ; Isocr. Pan. 176, p. 77 ; de Perm. 194 ; Plat. Euthyphr. 6, E ; Phæd. 100, A ; Symp. 197, A ; *Ὃν μὲν τρόπον—*. *Ἃ δέ—* Dem. in Olymp. 35–36, p. 1177 ; *Ἐν ᾧ μέν—εἰς ὃ δέ—* Antiph. de Caede Her. 22, p. 132 ; *πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων*, Dem. de Cor. 71, p. 248 ; *ὃν μέν—ἀφ' οὗ δέ—* Id. in Aristog. 1, 42, p. 783 ; *Καὶ περὶ ὧν μὲν ἐστί τις ἀμφισβήτησις, —· ἃ δέ—* Id. de Cor. 131, p. 271 ; *Ὅστις μὲν γάρ, —κρίνει—· ὅστις δέ—* Id. de Chers. 69, p. 107 ; *Εἶτα ὅ τι μὲν ἂν δοκῇ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης ἔργον εἶναι, πρὸς τὸ δέλτα τιθῶμεν, ὅτι δ' ἂν τῆς ἀδικίας, πρὸς τὸ ἄλφα* ; Comm. 4 : 2, 13 ; *ὅσῳ μὲν ἧττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευοτέρῳ βασιλεῖ μαχεῖσθαι, ὅσῳ δὲ σχολαίοτερον, τοσούτῳ κτἔ*. 1 : 5, 9 ; *Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, —ὅσοι δέ—* Hel. 2 : 4, 23 ; Œc. 9 : 9–10 ; Is. de Pyrrhi Her. 60, p. 44 ; Plat. Theæt. 148, A ; *Ὅσα μὲν οὖν μὴ φανερὸς ἦν ὅπως ἐγίγνωσκεν, —ὅσα δὲ πάντες ᾔδεσαν, κτἔ*. Comm. 1 : 1, 17 ; ib. 2 : 8, 6 ; Cyr. 5 : 4, 34 ; Dem. de Chers. 2–3, p. 90 ; de Class. 15, p. 182 ; Lyc. in Leocr. 9, p. 149 ; *Ὅσον μὲν δὴ ἦν ἐκ Πελοποννήσου στράτευμα, —ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πριήνης κτἔ*. Hel. 3 : 2, 17 ; Dem. in Aristocr. 126, pp. 661–662 ; *διαθεώμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη*, 3 : 1, 19 ; *ὑπόσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν— ὑπόσοι δέ—* 3 : 1, 43 ; Œc. 4 : 8 ; Andoc. de Myst. 3, p. 1.

(*g*) After a Verb, (1) finite : *ὁρᾶτε μέν, ὦ ἄνδρες, τὴν βασιλέως ἐπιορκίαν καὶ ἀσέβειαν, ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρνους ἀπιστίαν*, 3 : 2, 4 ; 2 : 5, 13 ; Cyr. 4 : 3, 16 ; Hel. 7 : 5, 22 ; Thuc. 6 : 88 ; *Ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων φίλων πολλῶν, πλουτεῖ δὲ καί κτἔ*. 7 : 7, 42 ; Comm. 2 : 1, 32 ; Hi. 6 : 2 ; 6 : 16 ; Lac. 5 : 4 ; Thuc. 3 : 38 ; Æschin. adv. Ctes. 25, p. 57 ; *ἔστι μὲν ὅτε — δοκοῦμεν ἡδεσθαι—, ἔστι δ' ὅτε κτἔ*. Hi. 1 : 5 ; Æschin. adv. Ctes. 63, p. 71 ; *Οἷον πῦρ ἔστι μέν που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί*. Plat. Phileb. 29, B ; Crat. 409, A ; *Καὶ γὰρ οὖν ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, ἐπίστευον δ' οἱ ἄνδρες·* 1 : 9, 8 ; 5 : 8, 20 ; Hel. 5 : 13, 5 ; *ἐξείη μὲν ἄν σοι ἔνεκεν ἀσφαλείας, —πορεύεσθαι, ἐξείη δ' ἂν αὐτοῦ μένοντι τοῦτο πράττειν*. Hi. 11 : 10 ; *ἔστι μὲν τῷ καλῷ πρὸς δρόμον ἀνθρώπῳ ἄλλος ἀνόμοιος καλὸς πρὸς πάλην, ἔστι δὲ ἀσπὶς καλὴ πρός κτἔ*. Comm. 3 : 8, 4 ; Plat. Gorg. 472, C ; Theæt. 192, D ; *ἔστι μὲν ἃ τῶν ἄθλων δὶς ἕκαστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἃ δὶς οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν*. Hel. 4 : 5, 2 ; *ἑνὶ μέν—ἑνὶ δέ—* Plat. Crat. 412, C ; (2) after an Infinitive : *ἔθηκε γὰρ αἰδεῖσθαι μὲν ἐχιόντα ὀφθῆναι, αἰδεῖσθαι δ' ἐξιόντα*. Lac. 1 : 5 ; *Τὸ δὲ ἐμῷσαι μὲν ἔρωτα τῆς τεκνοποίας, ἐμῷσαι δὲ ταῖς κτἔ*. Comm. 1 : 4, 7 ; Hi. 6 : 4 ; *οὐκ ἐνεῖναι μὲν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν τὸ κελεῦον, ἐνεῖναι δὲ τὸ κωλῦον πιεῖν*, Plat. Pol. 4, 439, C ; Phileb. 12, D ; *Ἤλασαν μὲν οὖν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγεῖς τούτους, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης κτἔ*. Thuc. 1 · 126 ; *Ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησθε μὲν ὑμεῖς—, ἐξηπάτητο δὲ οἱ ταλαίπωροι Φωκεῖς* Dem. de Cor. 42, p. 240 ; *περιείργασμαι μὲν ἐγὼ περὶ τούτων εἰπών, περιείργασται δ' ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοί*, ib. 72, p. 248 ; *ὅπως ὀρῷεν μὲν εἴ τινες νυκτὸς προςίοιεν διὰ τὸ πῦρ, μὴ ὀρῷντο δὲ ὑπὸ τῶν προσιόντων*. Cyr. 3 : 3, 25 ; (3) after a Participle : *ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, —ἐπιδεικνὺς δὲ ὡς κτἔ*. 1 : 3, 16 ; 7 : 6, 14 ; 7 : 6, 33 ; Hel. 2 : 3, 25 ; Hi. 2 : 2 ; Ages. 9 : 5 ; Dem. in Aristocr. 162, p. 674 ; Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57 ; Plat. Phædr. 246, D ; *Οἱ δὲ πολέμιοι ὁρῶντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπετῶς τὸ ὕδωρ περῶντας, ὁρῶντες δέ— 4 : 3, 21 ; 4 : 3, 23 ; 5 : 6, 15 ; —ἀθυμία ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ὁρῶσι μὲν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυςπορίαν, ὁρῶσι δὲ τοὺς διαβαίνειν κωλύσοντας, ὁρῶσι δέ— 4 : 3, 7 ; 2 : 6, 21 ; *ἐξὸν μὲν νυκτὸς ἰέναι, ἐξὸν δὲ ἀπελθεῖν κτἔ*. 4 : 6, 13 ; *—ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἔχειν—, ἐξὸν δὲ χρήματα ἔχειν* 2 : 6, 6 ; *καὶ λαμβάνων μὲν μὴ δύναται ἀποδιδόναι, μὴ λαμβάνων δὲ τὸν μὴ διδόντα μισεῖ*, Comm. 2 : 6, 2 ; Cyn. 13 : 12 ; Plat. de Leg. 11, 916, C ; *—τὰ τεταγμένα μὲν ποιεῖ τῇ πόλει, τὰ τεταγμένα δὲ λαμβάνει*, Cyr. 1 : 3, 18 ; *Καὶ ἐγένοντο μέν, —γενόμενοι δὲ οὐδὲν ὤνησαν*. ib. 7 : 2, 20 ; Hel. 2 : 3, 11 ; *τούτους δὲ ἐμπεσεῖν μὲν εἰς τὸν Τάρταρον ἀνάγκη, ἐμπεσόντας δὲ αὐτοὺς κτἔ*. Plat. Phæd. 114, A ; *ἀναστάτους μὲν πόλεις, ἀνάστατα δὲ ἔθνη φίλια πυρὶ καταφθείραντες*, Id. de Leg. 3, 697, D.

(*h*) After an Adverb : *Ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· —ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν*. Antiph. de Caede Her. 62, p. 136 ; *Βούλει οὖν — γράψωμεν ἐνταυθὶ μὲν δέλτα, ἐνταυθὶ δὲ ἄλφα* ; Comm. 4 : 2, 13 ; *—ἔνθα μὲν ἕνα, ἔνθα δὲ δύο πολεμίους ἀπαντῶντας*, Hel. 3 : 3, 5 ; Plat. Symp. 211, A ; *τῇ μὲν γὰρ ἀνοδον, τῇ δὲ εὐοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος·* 4 : 8, 10 ; Thuc. 5 : 73 ; Dem. de Chers. 67, p. 106 ; Plat. Symp. 211, A ; *καὶ τὸ ὄναρ πῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν, ὅτι — πῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, ὅτι κτἔ*. 3 : 1, 12 ; *—ἑρύματα ἔχοντες ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα·* 2 : 4, 22 ; *Εἶτα οὗ μὲν ἦν παρ' ἐμοῦ δίκην — λαβεῖν — οὗ δ' ἐγώ κτἔ*. Dem. de Cor. 124 –125, p. 269 ; in Aristocr. p. 630 ; *Οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι, κτἔ*. Æschin. adv. Ctes. 147, p. 74 ; Plat. Phæd. 64, C ; Theæt. 167, E ; Euthyd. 289, C ; *φάσκων τοτὲ μὲν ἀνάξειν αὐτοὺς παρὰ βασιλέα, τοτὲ δὲ οἴκαδε ἀποπέμψειν*, Hel. 1 : 4, 6 ; ib. 6 : 2, 30 ; Isocr. Panath. 133, p. 260 ; Plat. Phæd. 74, B ; Men. 88, D ; Soph. 259, C ; *—οὐδὲ τοτὲ μέν, τοτὲ δ' οὔ*, Id. Symp. 211, A ; *καὶ τοτὲ μὲν ὡς δύο ἀντιτεταγμένων μιμούμενος ὠρχεῖτο, τοτὲ δὲ ὡς πρὸς ἕνα ἐχρῆτο ταῖς πέλταις, τοτὲ δ' ἐδίνει κτἔ*. 5 : 9, 9 ; Lac. 11 : 4 ; *ποτὲ μὲν ὠφελοῦντα, ποτὲ δὲ βλάπτοντα κτἔ*. Comm. 4 : 2. 32 ; Plat. Theæt. 170, C ; *καὶ ὅτε μὲν καὶ πλεόνων ἐπιόντων, ὅτε δ' ἐξ ἀνάγκης κτἔ*. Thuc. 7 : 27 ; *Ἄλλοτε μὲν γὰρ ἀλλοῖος ἵππος παραπίπτει, ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὁ αὐτὸς ὑπηρετεῖ*. Hip. 6 : 16 ; 8 : 9 ; *—αὐτὰ ταῦτα ἔστιν ἐνίοτε μὲν δικαίως, ἐνίοτε δὲ ἀδίκως ποιεῖν* ; Plat. Pol. 1, 331, C ; *ἄλλο τι ἐνίοτε μὲν ὁρῶ αὐτούς, ἐνίοτε δὲ οὔ*, Id. Theæt. 192, D ; Gorg. 470, B ; *—ἅμα μὲν πιεζομένους, ἅμα δὲ καὶ ταραττομένους·* 3 : 4, 19 ; 5 : 10, 14 ; Cyr. 3 : 1, 2 ; Hel. 6 : 2, 30 ; Thuc. 2 : 20 ; 4 : 103 ; 7 : 5 ; 7 : 68 ; 8 : 1 ; 8 : 47 ; Dem. de Cor. 219, p. 301 ; in Neær. 83, p. 1373 ; Æschin. adv. Ctes. 64, p. 62 ; Isocr. Pan. 4, p. 42 ; Antiph. 1, 16, p. 113 ; Plat. Protag. 310, E ; Pol. 4, 439, E ; *—τοὺς ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος ἐνθυμουμένους* ; Isocr. Pan. 184, p. 79 ; *—ὅτι ἅμα μὲν ἐγυμνάζοντο, ἅμα δὲ εὐθυμοῦντο, ἅμα δὲ ἐνίκων κτἔ*. Cyr. 2 : 3, 19 ; ib. 6 : 1, 24 ; *Ὁ δὲ νεανίσκος ἅμα μὲν ὁρῶν — ἅμα δὲ αἰσθανόμενος — ἅμα δὲ θεραπεύων — ἅμα δὲ αἰσθανόμενος κτἔ*. ib. 5 : 1, 18 ; *νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ δ' ἐντιθεμένου εἰς τὸ πλοῖον*, Antiph. de Caede Her. 45, p. 134 ; *—ἦν πολλάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως βώμων*, Comm. 1 : 1, 2 ; Cyr. 3 : 2, 25 ; Plat. Protag. 327, C ; *διῆγον δ' ἐν συμποσίοις πολλάκις μὲν μέχρι τοῦ ἐπιλαθέσθαι πάντων— πολλάκις δὲ μέχρι — πολλάκις δὲ μέχρι κτἔ*. Hi. 6 : 2 ; *Καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο ὥςτε οἰκείως διακεῖσθαι, ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο*, Cyr. 1 : 4, 1 ; ib. 4 : 3, 13 ; *ταχὺ μὲν παρήγγελλον, ταχὺ δὲ τὰ παραγγελλόμενα ἐποίουν, ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ἐγένοντο κτἔ*. ib. 2 : 4, 2 ; *εὐθὺς μὲν αὐτοῦ οἱ παῖδες ἐστασίαζον, εὐθὺς δὲ πόλεις καὶ ἔθνη ἀφίσταντο*, ib. 8 : 8, 2 ; Lac. 2 : 1 ; *οὕτω μὲν δὴ εὖ κλῦσαι τὸ ἔκπωμα ὥςπερ τὸν Σάκαν ἐώρα, οὕτω δὲ στησάντα κτἔ*. Cyr. 1 : 3, 9 ; Plat. Protag. 325, B ; *—οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω δὲ τεθαῤῥηκότων*. 6 : 1, 12 ; *Ἰδίᾳ δὲ πῶς μὲν ἄν τις ἧττον ὑπὸ πόλεως ζημιοῖτο, πῶς δ' ἂν μᾶλλον τιμῷτο κτἔ*. Comm. 4 : 4, 17 ; *ὁμοίως μὲν ὠφλι-*

σμένοι εἰσίν, ὁμοιως δὲ τεταγμένοι· Cyr. 6 : 4, 17; Hi. 10 : 5; Plat. Protag. 319, D; *—εὖ μὲν αὐτῷ εἶχον τὰ σώματα οἱ στρατιῶται—, εὖ δὲ τὰς ψυχάς κτἔ.* Cyr. 3 : 3, 9; Thuc. 3 : 42; *ἦν τῶν στρατιωτῶν εὖ μὲν τὰ σώματα ἠσκημένα ᾖ, εὖ δὲ αἱ ψυχαὶ τεθηγμέναι, εὖ δὲ αἱ πολεμικαὶ τέχναι μεμελετημέναι ὦσιν,* Cyr. 1 : 6, 41; *—ἥδιον μὲν ἂν Κλεινία τὰ ὄντα διδοίην—, ἥδιον δ' ἂν δουλεύοιμι κτἔ.* Symp. 4 : 14; *—αἰσθάνεσθε ὡς ἀθύμως μὲν ἤλθον ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀθύμως δὲ πρὸς τὰς φυλακάς·* 3 : 1, 40; *χαλεπῶς μὲν αὐτοὺς ζῶντας ὁρῶσι, χαλεπῶς δ' ἀποκτείνουσιν.* Hi. 6 : 15; ib.; *μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν, μετρίως δὲ πολιτικῶν,* Plat. Euthyd. 305, D; *Μέγα μέν, ὦ Κλεινία, φρονοῦσιν αἱ Ἀθῆναι, μέγα δὲ καὶ ἡ Σπάρτη,* Id. de Leg. 6, 753, A; *Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν, πολὺ δὲ τοὺς ἀρχομένους εὐτακτοτέρους κτἔ.* 3 : 2, 30; Cyr. 6 : 2, 14; *οὐδ' εἰ ἔτι μέν μείους γένοιντο, ἔτι δὲ κάκιον πράξειαν.* 1 : 9, 10; *Ἐκείνων γοῦν ἧττον μὲν ἂν φωνὴν ἀκούσαις—, ἧττον δ' ἂν ὑμματα μεταστρέψαις κτἔ.* Lac. 3 : 5; *—ὡς ἂν ἥκιστα μὲν ἐξαπατῷτο καὶ πῶλον καὶ ἵππον ὠνούμενος, ἥκιστα δ' ἂν διαφθείραι χρώμενος, μάλιστα δ' ἂν κτἔ.* Hip. 9 : 1; *ὥςτ' ἐκεῖ ἥκιστα μὲν ὕβριν, ἥκιστα δὲ παροινίαν, ἥκιστα δὲ αἰσχρουργίαν — ἐγγίγνεσθαι.* Lac. 5 : 6.

(3) When the words opposed or compared depend on Prepositions whether Different or the Same, *μέν* and *δέ* follow the Prepositions; as,

(*a*) When the Prepositions are Different: *ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ πῦρ νύκτωρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίει,* Hel. 6 : 2, 29; *μὴ νόμιζε τὴν ἐπιμέλειαν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πράγμασι χρησίμην εἶναι, πρὸς δὲ τὸ βέλτιους ἡμᾶς — γίγνεσθαι μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν·* Isocr. ad Nicocl. 12, p. 17; *πρὸς μὲν Ἄγιν οὐκ ἐτράποντο, ἐς δὲ τὴν Λακεδαίμονα.* Thuc. 8 : 5; *εἰ ἐπὶ μὲν τοῦ λόγου αὐτίκα μάλα φήσει ποιητὸν εἶναι, ἐν δὲ τῇ διαμαρτυρίᾳ κτἔ.* Dem. in Leoch. 51, p. 1095; Isocr. Areop. 15, p. 142; *ἐπὶ μὲν τὸ ἀμύνασθαι οὐκέτι ἐτράποντο, εἰς δὲ τὸ Ἡραιον κατέφυγον κτἔ.* Hel. 4 : 5, 5; *—ἐπὶ μὲν τοὺς Ἕλληνας καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν στρατευομένους, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους κτἔ.* Isocr. Pan. 128, p. 67; *ἐπὶ μὲν τὸ βάθος τὴν ποδοστράβην ἐπιθεῖναι κατωτέρω ἰσόπεδον, περὶ δὲ τὴν στεφάνην τὸν βρόχον τῆς σειρίδος,* Cyn. 9 : 15; *κατὰ μὲν θάλατταν προδεδυστύχηκεν, ὑπὲρ δὲ τῆς χώρας κτἔ.* Isocr. Pan. 141, p. 69; *Σὸν μὲν γὰρ σοί—, ἄνευ δὲ σοῦ κτἔ.* 2 : 5, 9; Cyr. 5 : 1, 26, *—τῆς ὑπὸ μὲν τῶν ἐχθρῶν ἐγνωσμένης, ἐν δὲ ταῖς ἡμετέραις δυσπραξίαις γενενημένης;* Isocr. Archid. 30, p. 121.

(*b*) When the Prepositions are the Same: *ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν·* 2 : 3, 11; Cyr. 8 : 5, 16; Lac. 9 : 4; Cyn. 9 : 17; Thuc. 5 : 46; 7 : 44; Dem. de Cor. 71, p. 248; 268, p. 315; de Chers. 32, p. 97; 33, p. 98; 34, p. 98; Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85; Isocr. Laud. Hel. 4, p. 209; de Perm. 78; Lys. in Epier. 16, p. 179; Plat. Theæt. 167, E; Phileb. 30, C–D; *Ἐν μὲν ἅρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ.* Id. Phædr. 263, B; *Ἐν μὲν γὰρ ταῖς μικραῖς πόλεσιν. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις πόλεσι κτἔ.* Cyr. 8 : 2, 5; *—ἀρίστους — εἶναι ἐν μὲν γεωργίᾳ τους τὰ γεωργικὰ εὖ πράττοντας, ἐν δ' ἰατρείᾳ τοὺς τὰ ἰατρικά, ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς τὰ πολιτικά·* Comm. 3 : 9, 15; *Εἰς μὲν ἅρα τὰς ἄξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται.* Plat. Pol. 5, 467, D; *Πρὸς μὲν γὰρ τῷ — ἀπελθεῖν — Πρὸς δὲ τῷ — μὴ ἀπεσχῆσθαι κτἔ.* Dem. in Aristog. 1, 54–55, pp. 786–787; *Ἀλλ' ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἡ πατρῷα πρὸς μὲν μεσημβρίαν μέχρι οὗ—, πρὸς δὲ ἄρκτον μέχρι οὗ κτἔ.* 1 : 7, 6; Comm. 2 : 2, 2; Thuc. 2 : 87; 5 : 105; Æschin. adv. Ctes. 152, p. 75; Isocr. Pan. 150, p. 72; 151, p. 72; 188, p. 80; de Perm. 154; Plat. Pol. 2, 375, C; Symp. 211, A; *Καὶ εἴ τις ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ μὲν κλωγμῷ τὰ πραέα, ἐπὶ δὲ ποππυσμῷ τὰ χαλεπὰ προςφέροι,* Hip. 9 : 10; *ἐπὶ μὲν οἷς περὶ τῆς πόλεως ἦν εἰρηκώς, οὐκ ἠχθόμην—, ἐπ' δὲ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων ἐλυπήθην κτἔ.* Isocr. Panath. 231–232, p. 281; Lys. in Eratosth. 47, p. 124; *Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὁμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ διθυράμβῳ Μελανιππίδην, ἐπὶ δὲ τραγῳδίᾳ Σοφοκλέα, ἐπὶ δὲ ἀνδριαντοποιίᾳ Πολύκλειτον, ἐπὶ δὲ ζωγραφίᾳ Ζεῦξιν.* Comm. 1 : 4, 3; *Ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἑκόντας τιθέντας οὐ δεῖσθ' Ἀνδροτίωνος,* Dem. in Androt. 44, p. 607; Thuc. 3 : 79; *Παρὰ μὲν Κύρου δούλου ὄντος οὐδεὶς ἀπήει πρὸς βασιλέα, —παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον,* 1 : 9, 29; Hi. 1 : 34; Dem. de Cor. 216, p. 300; in Phorm. 6, p. 908; Isocr. ad Dem. 34, p. 9; *κατὰ μὲν τῶν ἐν αἰτίᾳ, —κατὰ δὲ τῶν ἐαλωκότων,* Dem. in Aristocr. 36, p. 631; *μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, κτἔ.* Thuc. 2 : 37; Plat. Phileb. 36, A; *κατὰ μὲν Ὅμηρον καὶ Ἡράκλειτον—, κατὰ δὲ Πρωταγόραν—, κατὰ δὲ Θεαίτητον κτἔ.* Id. Theæt. 160, D; 167, B; *—Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν — ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων κτἔ.* Thuc. 8 : 46; *—ἐκ μὲν τῶν διὰ τοὺς τρόπους φιλουμένων οὐδὲν χαλεπὸν γεγενημένον, ἐκ δὲ τῆς ἀναιδοῦς κτἔ.* Symp. 8 : 22; Thuc. 2 : 22; Dem. de Cor. 104, p. 260; 301, p. 326; de Class. 13, p. 181; Isocr. Pan. 158, p. 74; Areop. 5, p. 141; Plat. Pol. 2. 372, B; *ἐκ μὲν ὧν αὐτοὶ συνεβούλευον τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα—, ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν κτἔ.* Dem. de Cor. 213, p. 299; *Καὶ περὶ μὲν τροφῆς ἐπείσθην ἱκανὸν εἶναι ὑπάρχον—, περὶ δὲ ὑγιείας, κτἔ.* Cyr. 1 : 6, 15; Thuc. 4 : 118; Dem. Ol. 1, 19, p. 14; in Timoth. 64, p. 1203; in Aphob. 3, 14, p. 848; Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55; Lys. in Nicom. 31, p. 186; Isocr. Pan. 14–15, p. 43; 70, p. 54; Archid. 30, p. 121; Panath. 33, p. 239; 130, p. 259; 240. p. 283; Plat. Soph. 254, B; Phædr. 246, A; Io 531, C; *Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, —περὶ δ' ὧν κτἔ.* Isocr. Areop. 77. p. 155; *περὶ μὲν ἀσμάτων τε καὶ ἐπῶν ἐάσωμεν, περὶ δὲ ὧν κτἔ.* Plat. Protag. 347. C; *—διὰ τὴν ἐκείνων περὶ μὲν θεοὺς ἀσέβειαν, περὶ δὲ ἀνθρώπους ἀδικίαν.* Cyr. 8 : 8, 7; Æschin. in Timarch. 113, p. 16; Plat. Theæt. 159, E; *Ὃς ἀντὶ μὲν τοῦ μὴ νομίζειν θεούς, —ἀντὶ δὲ τοῦ διαφθείρειν τοὺς νέους, κτἔ.* Comm. 1 : 2, 64; *ἀντὶ μὲν τοῦ Θηβαίους μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, —ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι—, ἀντὶ δὲ τοῦ τοὺς λῃστὰς ἡμᾶς φέρειν—, ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν Φίλιππον, κτἔ.* Dem. de Cor. 230–231, p. 305; Isocr. de Pace 77, p. 174; Lys. in Nicom. 27, p. 186; *—διὰ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ὁράμασιν ἡδομένους τε καὶ ἀχθομένους, διὰ δὲ τῶν ὤτων ἀκούσμασι, διὰ δὲ τῶν ῥινῶν ὀσμαῖς, διὰ δὲ τοῦ στόματος σίτοις τε καὶ ποτοῖς, κτἔ.* Hi. 1 : 4; *—διὰ μὲν τοὺς βοηθοῦντας σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι.* Lys. in Alcib. 1, 23, p. 141; *ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ὧν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν κτἔ.* Dem. pro Rhod. Lib. 10, p. 193; *Ἀνελόμενοι γὰρ πόλεμον ὑπὲρ μὲν τῶν τελευτησάντων πρὸς Θηβαίους, ὑπὲρ δὲ τῶν παίδων κτἔ.* Isocr. Pan. 58, p. 52; 64, p. 63; Archid. 93, p. 135; *—ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων ὑβριζόμενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν ἀμελούμενοι.* Thuc. 1 : 68; Æschin. adv. Ctes. 130, p. 72; *—μέχρι μὲν ποῖ πρὸς τὸ τεῖχος ἤγαγεν ὁ Ἀγησίλαος, μέχρι δὲ ποῖ τὴν χώραν ἐδῄωσεν,* Hel. 4 : 7, 5.

(4) When Conjunctions, including Conjunctive Words, denote opposition or mere comparison, *μέν* and *δέ* follow the Conjunctions whether Different or the Same; as,

(*a*) When the Conjunctions are Different: *τὰ δ' ἐπιτήδεια ὅπου μὲν ἡμεῖς ἐληλύθαμεν ὑφ' ἡμῶν ἀνήλωται· ὅποι δὲ μὴ ἀφίγμεθα, κτἔ.* Cyr. 6 : 1, 14; *—ὅπου μὲν στρατηγὸς ᾖ ὡς εἴη τὸν στρατηγὸν παρεκάλουν, ὑπόθεν δέ — ὅπου δέ—* 3 : 1, 32; *ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, —εἰ δέ που κτἔ.* 5 : 6, 13; *Ὧι μὲν γὰρ ὁ αὐτὸς κλίνην στρώννυσι— · ὅπου δέ—* Cyr. 8 : 2, 6; *Ὅτε μὲν δὴ ταῦτα ἐνεθυμούμεθα, —. Ἐπειδὴ δὲ ἐνενοήσαμεν κτἔ.* ib. 1 : 1, 3; Dem. in Aristocr. 127, p. 662; Isocr. de Perm. 82; ib. 195; *Ὅταν μὲν οὖν εὖ πάσχειν δέῃ, —ἐπειδὰν δὲ πάθωμεν, κτἔ.* Dem. in Lept. 57, p. 474; Isocr. ad Nicocl. 5, p. 15; *ἵνα ὁπόταν μὲν τοῦτον λάβῃ, —ὅταν δέ—* Hip. 10 : 6; *ὁπόταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος πεινῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν δὲ νοσήσωσιν, κτἔ.* Antiph. 1, 2, 1, p. 116; Plat. Soph. 256, A–B; *Καὶ γὰρ δὴ ἕως μὲν πόλεμος ἦν—, ἐπεὶ δὲ εἰρήνη ἐγένετο,* 2 : 6, 2; *ἕως μὲν νὺξ ἦν, ἀπιστοῦντες ἡσυχίαν εἶχον· ἐπεὶ δ' ἡμέρα τ' ἦν κτἔ.* Hel. 5 : 4, 9; *ἕως μὲν εἶχον ἡσυχίαν, οὐδὲν ἐνεκάλουν— · ἐπειδὴ δέ—* Cyr. 7 : 2, 22; *ἕως μὲν ἂν*

ταρῇ τις, χρῶμαι, ἐπειδὰν δέ— 1 : 4, 8 ; Dem. Ol. 2, 21 p. 24 ; Lyc. in Leocr. 146, p. 169 ; *ἕως μὲν ἂν ἐρρω μένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται*—, *ἐπὰν δὲ*— ib. ; *ἕως μὲν ἂν ἡ περιφορὰ ᾖ κινουμένη καὶ ὁ ἥλιος*, —*εἰ δέ*— Plat. Theæt. 153, D ; *ἔστε μὲν πάντες ἐναντίοι ἦλαυνον*, —*ὡς δέ*— Cyr. 5 : 4, 7 ; *Καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἠγοῦντο, προθύμως εἰπόμεθα· ἐπειδὴ δέ*— Thuc. 3 : 10 ; 2 : 21 ; *Σὺ δὲ πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαί τί σοι ἐμὲ ἐδέξω*—· *ἐπεὶ δέ*— 7 : 7. 46 ; *Οὐκοῦν πρὶν μὲν εἰρήνης τυχεῖν*, —*γράψειν ὁμολογεῖ*, —*ἐπειδὴ δέ*— Dem. de Fals. Leg. 41, p. 354 ; *Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἔνοχος τῶν κατηγορημένων ὁ διωκόμενός ἐστιν, ἀπυδέδεικται. Εἰ δέ*— Antiph. Tetral. 3, 4, 9, p. 129 ; *Ει μὲν οὖν ἕτερος τις τρόπος ἦν*—. *Ἐπει δέ*— Dem. de Class. 10–11, p. 180 ; *Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης*, —*ἐπειδὴ δέ*— Id. de Cor. 9, p. 228 ; *ὅπῃ μὲν ἐχει περὶ ὧν ὁ λόγος ᾗ οὐ φροντίζουσιν, ὅπως δέ*— Plat. Phæd. 91, A ; *Ὅτι μὲν γάρ*—*ἀφίκοντο, σαφές ἐστιν· αὐτὸ δέ*— Thuc. 8 : 87 ; *Ὅτι μὲν οὖν τὸν αὐτὸν τρόπον τάκεῖ καθέστηκεν*—· *ὡς δέ*— Isocr. Panath. 155, p. 265 ; *ὅτι μὲν οὖν οὐ καταδύσεσθε αὐτικα μάλα εἴσεσθε*· —*ὥςτε δέ*— 3 : 5, 11 ; *Τῷ δ' ὕπνῳ ὅτι μὲν ἡδόμεθα δοκῶ μοι αἰσθάνεσθαι, ὅπως δὲ καὶ ᾧτινι καὶ ὁπότε, κτἔ.* Hi. 1 : 6 ; *Ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν, εἴποι τις ἄν, πάντες ἐγνώκαμεν*, —*τὸ δὲ ὅπως, τοῦτο λέγε.* Dem. Ol. 3, 10, p. 31 ; *Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε*, —*ἦν δὲ τῷ θυμῷ χαριζώμεθα κτἔ.* 7 : 1, 25 ; *Καὶ μὴν ὅτι μὲν πολλοὺς ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν πολιτευομένων, ἅπαντες ἴσασιν, δι' ὅντινα δ' ἄλλον κτἔ.* Dem. de Cor. 90, p. 257.

(*b*) When the Conjunctions are the Same : *ὅπου μέν ἐστι χωρία ἐπιτήδεια καὶ ξηρία*, —*ὅπου δὲ ταῦτα μὴ ὑπάρχει*, Hip. 8 : 10 ; *Ὅποι μὲν γὰρ ἄν, οἶμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ*, —*ὅποι δ' ἂν κτἔ.* Dem. Phil. 1, 45, p. 53 ; —*ὑπότε μὲν τοῦ ἁρμόζοντος εἴην κριτής, οὕτω δέοι ποιεῖν, ὑπότε δέ*— Cyr. 1 : 3, 17 ; Isocr. Euag. 24, p. 193 ; *Ὅτι σε, φάναι, ὁρῶ, ὅταν μὲν τοῦ ἄρτου ἅψῃ, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον, ὅταν δὲ τούτων τινὸς ᾖγῃς, κτἔ.* Cyr. 1 : 3, 5 ; ib. 5 : 2, 33 ; ib. 8 : 5, 26 ; Comm. 4 : 2, 32 ; Symp. 2 : 25 ; Hip. 8 : 13 ; Dem. Ol. 2, 29, p. 26 ; in Androt. 23, p. 60. ; in Aristocr. 20, p. 627 ; Isocr. Panath. 133, p. 260 ; Plat. Symp. 173, C ; *Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν στρατηγίαν μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ ὃν ἂν ἕλησθε πείσομαι κτἔ.* 1 : 3, 15 ; Cyr. 5 : 2, 28 ; Œc. 8 : 18–19 ; Thuc. 1 : 40 ; Dem. Phil. 2, 3, p. 66 ; 2, 37, p. 74 ; Is. de Pyrrhi Her. 55, p. 43 ; —*ξηρία ὡς μὲν καλά, ὡς δὲ μεγάλα, ὡς δὲ λιπαρὰ ἐφαίνετο.* Cyr. 1 . 4, 11 ; *πρὶν μὲν πεινῆν ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν πινουσα*, Comm. 2 : 1, 30 ; *εἴ τις ὑμῶν ὅτι μὲν οἱ πολέμιοι συλλέγονται δέδοικεν, ὅτι δὲ ἡμεῖς κτἔ.* Cyr. 6 : 2, 14 ; ib. 1 : 6, 40 ; Dem. ad Phil. Ep. 1–2, p. 152 ; in Leoch. 60, p. 1098 ; in Steph. 2, 1–2, p. 1129 ; Æschin. adv. Ctes. 234, p. 86 ; Lys. in Theomn. 2, 1, p. 119 ; *ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιοὺς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πίνῃς, κτἔ.* Comm. 2 : 1, 30 ; *εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστι σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ, —εἰ δέ τοι μηδεμία σωτηρίας ἐστιν ἐλπις κτἔ.* 2 : 1, 19 ; Thuc. 1 : 53 ; 6 : 29 ; Dem. de Cor. 10, p. 228 ; 13, p. 229 ; 233, p. 305 ; de Fals. Leg. 42, p. 354 ; Æschin. adv. Ctes. 260, p. 90 ; Andoc. de Myst. 20, p. 4 ; Plat. Symp. 212, C ; Euthyd. 285, C ; Theæt. 170, E ; *ἡμεῖς οἰόμεθα, εἰ μὲν δέοι βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι ἔχοντες τὰ ὅπλα ἢ παραδόντες ἄλλῳ, εἰ δε δέοι πολεμεῖν, κτἔ.* 2 : 1, 20 ; Hel. 5 : 4, 60 ; ib. 6 : 3, 13 ; *Θαυμάζω ὅτι εἰ μέν τινι ὑμῶν ἀπηχθόμην, μέμνησθε, καὶ οὐ σιωπᾶτε, εἰ δέ τῳ κτἔ* 5 : 8, 25 ; Plat. Gorg. 512, A ; *Εἰ μὲν οὖν ἄλλο τις βελτιον ὁρᾷ, ἄλλως ἐχέτω· ει δὲ μή*, 3 : 2, 37 ; 5 : 7, 31–32 ; Plat. Protag. 313, E ; *ει μὲν ἀδικεῖ ὑμᾶς*, —*εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖ*, 5 : 7, 29 ; Dem. de Cor. 196, p. 293 ; 217, p. 300 ; *ει μὲν οὖν*—, *ἐὰν δε*— ib. 147, p. 276 ; Phil. 3, 20, p. 116 ; *εἰ μέν*—, *ἢν δέ*— Cyr. 4 : 5, 46 ; *Εἰ μὲν τοινυν*—, *ἂν δέ*— Dem. de Cor. 148, p. 276 ; *Εὰν μέν*—*ἐὰν δέ*— 1 . 3, 18 ; 2 : 4, 19–20 ; Cyr. 1 : 6, 25 ; Dem. Phil. 2, 6, p. 67 ; de Cor. 4, p. 226 ; Æschin. adv. Ctes. 32, p. 58 ; 168, p. 77 ; 254, p. 89 ; Lys. in Agor. 76, p. 137 ; in Alcib. 20–21, p. 141 ; Plat. Gorg. 465, E–466, A ; Pol. 3, 411, B ; 9, 575, D ; *Αν μὲν οὖν*—*ἂν δέ*— Dem. de Chers. 32, p. 97 ; *ἐὰν μεν*—*ἂν δέ*— 5 : 7, 5 ; Dem. de Cor. 178, pp. 287–288 ; *ἂν μέν*—*ἐὰν δέ*— Lys. in Ergocl. 17, p. 181 ; *ἢν μὲν*—*ἢν δέ*— Hipp. 3 : 8 ; 5 : 7 ; *ἢν μὲν γάρ*—*ἢν δέ*— 1 : 4, 15 ; *ἢν μὲν βούλωνται*—*ἢν δὲ βούλωνται*, 4 : 1, 3 ; *ἐὰν μέν*—*ἢν δέ*— 5 . 7, 6 ; Isocr. Pan. 163, p. 74 ; *κἂν μέν* —*ἢν δέ*— 1 : 3, 20 ; 3 : 1, 36 ; *ἢν μέν*—*ἐαν δέ*— 4 : 8, 11 ; *ἢν μὲν οὖν*—*ει δέ*— Cyr. 8 : 5, 24 ; *ἂν μέν*—*ει δέ*— Plat. Phæd. 93, B ; *ἐὰν μεν*—*εἰ δὲ μή*, 2 : 2, 2 ; Plat. Hip. Maj. 295, B ; Symp. 185, D ; de Leg. 9, 854, C ; *ἐὰν μὲν πείσητε*, —*εἰ δὲ μή*, Dem. Phil. 3, 71, p. 129 ; *ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε*, —*εἰ δὲ μή*, Lys. in Ergocl. 16, p. 118 · Plat. Protag. 311, D.

ENGLISH-GREEK LEXICON.

A.

ABANDON.

[A, a, Λ, α; its Greek name, ἄλφα, τό (indecl.)]

[A or AN (*indef. art.*), has no precisely corresponding form in Greek, but is usually expressed either by the omission of the definite, as *a man*, ἄνθρωπος, *a woman*, γυνή, when a whole class is indicated; or by the indef. pron. τις when any individual of a class is meant, but not in a definite manner; τις is then enclitic, and is usually put after its subst., or, when an adj. is joined, between the subst. and adj., Hom., etc., v. Kühn., Gr. Gr., § 446, Rem.; § 660.

When the individual stands as the representative of an entire class, the indef. *a* or *an* is expressed in Greek by the def. article ὁ, ἡ, τό, as *a soldier*, ὁ στρατιώτης, *a sailor*, ὁ ναύτης, and so in such phrases as *such a man*, ὁ τοιοῦτος ἀνήρ, etc., v. Buttm., Gr. Gr., § 124, n. 1 and 2; the def. article is also used when *a* or *an* denotes distribution (equiv. to *every*), as, a drachma interest *a* month, τόκον δραχμὴν τοῦ μηνός, Æschin.; to give *a* (each) soldier three half-darics *a* month, τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ, Xen.; at the rate of five parasangs *a* day, ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας. Id. *Cf.* Jelf's Kühner, § 446-7.]

[ABALIENATE, ἀπαλλοτριόω, Plat., Æschin. *Vid.* ALIENATE.]

[ABALIENATION, ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* ALIENATION.]

ABANDON, TO, προλείπω, Hom., Pind., Trag., Thuc., Dem., etc.; μεθίημι (ῑη Att., ῐ̆η Ep., but also often ῑ̆, esp. before ε), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, c. gen., or c. acc., Hom., Tyrt.; in mid. μεθίεμαι, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen.; παρίημι, Eur.; ἐκλείπω, Hdt., Xen., Isoc.; προδίδωμι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., &c.; προίεμαι, Omn. Att. pros.:—*To abandon* (hope), ἀποβάλλω, Eur.:—*To abandon* (a claim to), ἐξίσταμαι, pass. c. aor. 2 act., perf. act. and fut. 1 mid., c. gen., Thuc.; ὑπεξίσταμαι, c. gen., Hdt., ἀφίσταμαι, c. gen. rei, and dat. pers., Dem., Isoc.:—*To abandon* (an investigation), πᾰρᾰλύω, Isæ.

One must abandon, προετέον, c. acc. rei, dat. pers., Dem., Dinarch.—*One must abandon* (an attempt), ἀποστᾰτέον, c. gen., Isoc., Dem.

One who abandons, προδότης, ου, ὁ, Æsch., Eur.

ABDICATE.

ABANDONED, πρόδοτος, ον, Soph., Eur. *Vid.* WICKED.

[ABANDONING, AN, προδοσία, ἡ, Hdt., &c. *Vid.* ABANDONMENT.]

ABANDONMENT, ἔκλειψις, εως, ἡ, Hdt.; προδοσία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πρόδοσις, εως, ἡ, Plat.; ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Dem.

ABASE, TO, τᾰπεινόω, Xen., Plat., Æschin. *Vid.* TO HUMBLE.

ABASEMENT, τᾰπείνωτης, ητος, ἡ, Thuc.; τᾰπείνωσις, εως, ἡ, Plat.

ABASHED, TO BE, BEFORE, αἰδέομαι, mid. c. aor. 1 ἠδέσθην, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ὑπαισχύνομαι, Plat. *Vid.* ASHAMED.

ABATE, TO, λωφάω, intrans. and c. gen., Æsch., Thuc., Xen., Plat.:—*To abate* (as wind), κοπάζω, ἀνίημι, Hdt.; λωφέω, Ap. Rh.:—*To abate* (as floods), ὑπονοστέω, Hdt.; [πραΰνομαι (as passion, cold, &c.), Hdt.]—*To abate* (one's eagerness, care, etc.), ἀπολείπω (τι προθῡμίας), Thuc.; so ἀφαιρέω, Thuc.

He must abate his threats, ἄπᾰρυστέον τῶν ἀπειλῶν, Ar. *Vid.* TO DIMINISH.

ABATEMENT, μείωσις, εως, ἡ, Arist.; [*there is an ab. in the price of corn*, αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον βαδίζουσι, Dem.; ὁ σῖτος ἐπανῆκεν, Id.; *in the price of goods*, ἐλάττονος ἀποδίδοται or πιπράσκεται τὰ φορτία, after Dem.]

[ABBACY, κοινοβιαρχία, ἡ (office), Eccl.]

[ABBESS, ἀρχιμανδρῖτις, ἡ, Eccl.]

[ABBEY, ἀββάτεια, ἡ: κοινόβιον, τό, Eccl.]

[ABBOT, κοινοβιάρχης, ὁ (head of an abbey), Eccl.; ἀρχιμανδρίτης, ὁ (president of monks), Id.]

[A, B, C, ἄλφα καὶ βῆτα, τό, Arat., Anth.; *vid.* ALPHABET; *one who does not know his* A, B, C, ἀναλφάβητος, ὁ, ἡ, Philyll., Athen.; *an* A, B, C *book*, πυξίον, τό, Plut.; perh. also, βίβλος στοιχειώδης.]

ABBREVIATE, TO, συντέμνω, Æschyl., Eur., Thuc., Xen., Plat.; [in gramm., συγκόπτω (by throwing out letters), Gramm. *Vid.* ABRIDGE, SHORTEN.]

[ABBREVIATION, συντομία, ἡ (in writing or speaking), Plat.; in grammar, συγκοπή, ἡ, Gramm. (*syncope.*)]

ABDICATE, TO, ἄπειπον, c. acc., Xen.; [ἐξίσταμαι, c. 2 aor. act., τῆς ἀρχῆς, Thuc.]

ABILITY.

[ABDOMEN, ἦτρον, τό, Hipp., Arist.; νείαιρα, ἡ, Hipp.; in Hom., νείαιρα γαστήρ, ἡ: ὑπογάστριον, τό: *the cavity of the abdomen*, κοιλία, ἡ, Hipp.; κοιλία ἡ κάτω, Arist.]

ABERRATION (of mind), πᾰρᾰκοπή, ἡ, Æsch., Eur.; φοῖτος φρενῶν, Æschyl.; πλᾶνος φρενῶν, Eur.; πᾰράλλαξις (εως, ἡ) φρενῶν, Hipp.; [παραφροσύνη, ἡ, Hipp., Plat.]

ABET, TO, συμπονέω, c. dat. pers., dat. or acc. rei, Æsch., Soph., Eur., Xen., Dem.; συμπράσσω, c. dat. pers., acc. rei, or c. prep., Omn. Att.; [συλλαμβάνω, c. dat. pers. et gen. rei, Eur., Ar., etc.; also, τινὶ εἴς τι, Hdt., Xen.] *Vid.* TO AID, ASSIST, CO-OPERATE.

ABETTOR, AN, μεταίτιος, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., c. gen. rei; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Ant., Plat., c. gen. rei. *Vid.* ACCOMPLICE.

ABHOR, TO, ἀπεχθαίρω, Hom.; ἐχθαίρω, no perf., Hom., Hes., Trag., Arist.; ἔχθραίνω, no perf., Xen.; μᾰσέω, Omn.; [μυσάττομαι, Eur., Xen.] *Vid.* TO HATE.

To be abhorred, μῑσητέος, Xen.; ἐχθαρτέος, Soph.

One should abhor, μῑσητέον, Luc.

ABHORRENCE, ἔχθος, τό, Omn.: μῖσος, τό, Omn. Att.; [*an object of abh.*, στύγημα, τό, Eur.; *to* one, μίσημα, c. gen. pers., Æsch., c. dat. pers., Eur.]

ABHORRENT TO, ἀλλότριος, c. gen., Plat. *Vid.* REPUGNANT.

ABIDE, TO, μένω, Omn., and in pres. and imperf. μίμνω, Poet.:—*To abide* (an attack), ὑπομένω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἄνᾰμένω, Pind.:—*To abide in* or *by*, ἐμμένω, Trag., Hdt., Thuc., Dem., &c.; κᾰτᾰγίγνομαι, Dem.; [ἐπιμένω, ἐν, or ἐπί, c. dat., Hom., Andoc., Xen.:—*to abide by one's opinion*, τῆς γνώμης ἔχεσθαι, Thuc., etc.]—*To abide* (in a country), φῐλοχωρέω, Hdt.

One should abide (an enemy, &c.), ὑπομενετέον, Thuc., Plat.

ABIDING IN, AN, ἐμμονή, c. gen., Plat.; [*an ab. in* a country, μονή, ἡ, opp. to ἔξοδος, Hdt.]

[ABIDING (=permanent), μόνιμος, η, ον, Eur., Plat.]

ABILITY, δῦνᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.; *natural ability*, τὰ ὑπάρχοντα, Plat.; [(natural, inborn talent, the Lat. *ingenium*), φύσις, εως, ἡ, and also in pl. φύσεις, ...

Trag., Plat., Xen.; *good abilities*, εὐφυΐα, ἡ, Plat., Arist.; *possessing good ab.*, εὐφυής, ές, Arist., etc.; *want of ab.*, ἀφυΐα, ἡ, Plat.; *without good abilities*, ἀφυής, ές, Plat.; *want of ab.* (power in general), ἀδυναμία, ἡ, Plat.; *in* a thing, ἀδ., c. gen., *e. g.*, *in* speaking, τοῦ λέγειν, Antiph., Plat., etc.]

According to the ability of each individual, κατὰ τὴν ἰδίαν ἑκάστου μοῖραν, Lycurg.; [*acc. to one's ability*, κατὰ δύναμιν, Hes. (in poet. form, κὰδ δ.), Xen., Plat.]

ABJECT, τἄπεινός, ή, όν, Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem. (in spirit), Thuc., Plat.; φαῦλος, ον, and η, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; *the abject*, οἱ χείριστοι, Xen., Lys.:—*Abject* (in spirit), μικροψῡχος, ον, Isoc., Dem.; ἄγενής and ἀγεννής, ές, Soph., Ar., Plat.; [ἀνδραποδώδης, ες, hence jnd. with ἀγροικος and ἀνελεύθερος, Plat., Xen.] *Vid.* LOW, MEAN.

ABJECTLY, τἀπεινῶς, Xen., Isoc.; [ἀνελευθέρως, Xen.; ἀνδραποδωδῶς, Plat.]

ABJECTNESS (of condition), τἀπεινότης, ητος, ἡ, Thuc. (and of spirit), Xen.; ἀγένεια, ἡ, Arist. (of spirit), μικροψῡχία, ἡ, Isoc., Dem.; [ἀνελευθερία, ἡ, Plat., Arist.; ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, Arist.]

ABJURATION, ἐξωμοσία, ἡ, Arist., Dem.

ABJURE, TO, ἀπόμνυμι, fut. ἀπομόσω, but more usu. ἀπομοῦμαι, esp. in Att., Ep. fut. often -ομόσσω, perf. -ομώμοκα, Hom.; ἐξόμνυμι, in prose oftenest in mid., c. acc., or c. μὴ οὐ and infin., or poet. c. τὸ μὴ and infin., Soph., Plat., Dem.

[ABLATIVE, THE, CASE, ἀφαιρετική, ἡ (πτῶσις), Gramm.]

ABLE, τοῖος, c. inf., Hom.; οἷος, c. inf., Hom., οἷός τε, usu. c. εἰμί, but εἰμί sometimes is understood, Omn.; δῦνᾰτός, ή, όν, Omn. post Hom.; ἱκᾰνός, ή, όν, c. infin. or c. ὥστε and infin., or c. πρός, ἐπί, or εἰς and acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀξιόχρεως, ων (ος, ον, Hdt.), Eur., Hdt., Thuc., Dem.; φερέγγυος, ον, c. inf. or c. gen., Æsch., Soph., Hdt., c. πρός and acc., Thuc.; αὐτάρκης, ές, c. πρός, or εἰς and acc., or c. dat. (more rarely), or c. inf., Soph., Thuc., Xen.:—*Able* (*i. e.*, having good abilities), εὐφυής, c. inf., or πρός and acc., Æsch., Xen., Plat., Isoc.

To be able, δύνᾰμαι (aor. 1 ἐδυνησάμην (only Hom.), aor. pass., ἐδυνάσθην, Hom., Hdt.; ἐδυνήθην and ἠδυνήθην, Att.), Omn., c. acc. rei, Hom.; οἶδα, Omn.; ἐπίσταμαι, Hom., Soph., Xen.; ἔχω, chiefly in pres. and imperf. εἶχον, Omn.; σθένω, only in pres. and imperf. act., Soph., Eur.; σωκέω, Soph.; εὐπορέω, Plat.; ῥώννυμαι, pass., Plat.; ἄκμάζω, Xen.

ABLE-BODIED, σώματι χρήσῐμος, ον, and η, ον, Xen.; [τὸ σῶμα εὖ ρωστος, Xen., and τῷ σώματι εὖρ., Isoc.; δυνατός, ή, όν, χερσί, Pind., (c. et sine σώματι) Hdt., Plat., Xen.]

ABLUTION, ἀπόλουσις, εως, ἡ, Plat.; [*to perform one's ablutions*, λούομαι, contd. λοῦμαι, Hom., Hes., &c.; ἀπολυμαίνομαι (in a religious sense), Hom.; *to give one's self a thorough ablution*, ἀπονίψασθαι χρῶτα, χεῖράς τε πόδας τε, Hom.]

ABLY, εὖ, Omn.; σοφῶς, Soph.; ἐπιστημόνως, Xen., Plat.; εὐφυῶς, Plat.; [ἐπιτηδείως, Hdt., Thuc.; δυνατῶς, Æschin.]

ABOARD, ἄνᾰ νηός, Hom.; ἐν νηΐ, &c., Xen.

To run aboard of (another ship), προσβάλλω, c. d., Thuc.

To put aboard, ἐσβαίνω, in fut. ἐσβήσω, aor. ἐσέβησα, Hom.; [ἀναβαίνω, in fut. -βήσω, aor. -έβησα, and aor. 1 mid., c. acc. pers., Hom., Pind.;] ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., Hdt.; ἀναβῐβάζω, Thuc., Xen.; ἐπιβῐβάζω, Thuc.:—[*To put aboard another* ship, μετεμβιβάζω ἐς ἄλλην ναῦν, Thuc.:—*To go aboard*, *vid.* TO EMBARK.]

ABODE, ἦθος, τό, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt. ἔδος, τό, Hom., Pind., Trag., Isoc., Lycurg.; αὐλις, ιδος, ἡ, Hom., Eur.; αὔλιον, τό, h., Soph., Eur.; ἐπιστροφὴ δωμάτων, Æsch.; οἴκησις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; [οἰκία, ἡ, Hdt., Plat., Oratt., &c.;] ϑᾶκος, τό, Æsch.; ϑάλᾰμευμα, ατος, τό, Eur.; μουσεῖον, τό, Eur.; ἔδρᾰνον, τό, Hes., Trag.; ἕδρα, ἡ, Pind., Eur.; ἀναστροφή, ἡ, Æsch.; ἐδώλιον, τό, esp. in pl., Trag.; μέλᾰθρον, τό, Soph.; οἴκημα, ατος, τό, Pind., Hdt.; σκήνημα, ατος, τό, Æsch., Xen.; οἰκητήριον, τό, Eur.; κᾰτοίκησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἐδέθλιον, τό, Ap. Rh.; ἕδεθλον, τό, Ap. Rh.

[*Change of abode*, μετοικία, ἡ, Thuc.; *to change one's abode*, μεταναίσταμαι, aor. -έστην, Hdt., Thuc., Soph.; *from* a place *to* a place, μετοικέω, ἔκ τινος εἰς τι, Lys.]

One who changes his abode, μετάναιστης, ου, ὁ, Hes.; μετάνᾰστης, ου, ὁ, esp. by compulsion, as an exile, &c., Hom., Hdt.; [of free will, and so becomes an *alien* in another state, μέτοικος, ὁ, ἡ, Hdt., Trag., Thuc.]

ABOLISH, TO, φθείρω, Omn.; κᾰτᾰλύω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem., &c.; λύω, ῠ, but in the compounds ῡ, fut. λῡσω, perf. λελῡκα, &c., Thuc., Hdt., Dem., Isæ.; διαλύω, Hdt., Thuc., Dem., Plat., etc.; ἐξᾰλείφω, Dem., Æsch.; καταπαύω, Hdt., Thuc., Xen.; ἀναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, Xen.:—*To abolish* (laws, institutions, etc.), ἄκῡρον ποιέω, Plat., Lys.

ABOLITION, διάλῡσις, εως, ἡ, Thuc.; [κατάλῡσις, ἡ, Thuc., Andoc., Plat., Xen. (of government, laws, etc.);] λῦσις, εως, ἡ, Plat.; ἄρσις, εως, ἡ, Ar.

ABOMINABLE, ἄλαστος, ον, Hom., Trag.; ἄπευκτος, ον, Æsch.; ἄπεύχετος, ον, Æsch.; ἐξώλης, Æsch.; ϑεομῡσής, ές, Æsch.; ϑεοστῡγητος, ον, Æsch.; κᾰτάπτυστος, ον, Æsch., Eur., Anac., Dem.; μιᾰρός, ά, όν, Soph., Ar., Plat.; ἀχεόμῐσος, ον, Æsch.; βδελύκτροπος, ον, Æsch.; μῡᾰρός, ά, όν, Eur., Hdt., Ar.; ϑεομῑσής, Ar., Plat.; ϑεόπτυστος, ον, Æsch.; κᾰτᾰρᾶτος, ον, Soph., Eur., Ar., Dem.; παγκᾰτᾰρᾶτος, ον, Ar.; παμβδελῡρός, ά, όν, Ar.; παμμίᾰρος, ον, Ar.; παμμῡσαρός, ά, όν, Ar.; τρισἄλαστος, ον, Mel.

ABOMINATE, TO, μῡσάττομαι, Eur., Xen.; βδελύττομαι, pass., Ar. *Vid.* TO HATE.

ABOMINATION, ΑΝ, μύσαγμα, ατος, τό, Æsch.; μῦσος, τό, Trag.; στύγος, τό, Æsch.; στυγ, ὑγός, ἡ, Æsch.; στύγημα, ατος, τό, Eur.; ἄγος, τό, Soph., Hdt., Thuc.; [also of a person; and so esp. μίασμα, ατος, τό, Trag.]

Things which it is an abomination to speak of, ἃ ἐξάγιστα, Soph.

ABORIGINAL, ὠγύγιος, Hes., Pind., Emped.; ἰθᾱγενής, Æsch., Hdt.; αὐθῑγενής, ές, Eur., Hdt.; αὐτόχθων, Eur., Ar., Hdt., Xen., Thuc.; παλαίχθων, Æsch., Epigr. ap. Æschin.; γηγενής, ές, Hdt.

[ABORIGINES, THE, αὐτόχθονες, οἱ, Hdt., &c.; *vid.* ABORIGINAL.]

ABORTION, ΑΝ, ἄμβλωμα, ᾰτος, τό, Ant.; [ἄμβλωσις, ή, Lys.; ἔκτρωμα, ατος, τό, Arist.; (*the act*), ἀποφθορά, ή, Hipp.; ἔκτρωσις, εως, ἡ, Hipp., Arist.:—*a drug to produce abortion*, ἐκβόλιον, τό (sc. φάρμακον), Hipp.; *to cause an ab.*, ἐκτιτρώσκω (βρέφος), Diosc.; *causing abortion*, ἀμβλωτικός, ή, όν, Gal.]

ABORTIVE, [ἐκτρωματαῖος, ον, Hipp.; ἀμβλωθείς, Id.;] ἔκβολος, ον, Eur.; ἐκβόλῐμος, ον, Arist.:—Metaph. ἄπρακτος, ον, Hom., Sim., Pind., Dem.; μᾶταιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Theogn., Trag., Xen., Plat., Dem.; ψῦχρος, ά, όν, Hdt. *Vid.* VAIN.

[*To make abortive*, ἐξαμβλόω (lit. and metaph.), Eur., Ar., Plat.; ἀλιόω, Hom.; ἄλιον τιθέναι, Hom. *Vid.* TO FRUSTRATE.]

ABOUND, TO, ϑάλλω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; βρύω only pres., c. dat., Hom., Eur., Plat., c. gen., Soph.; ἀνθέω, Æsch., Hdt; εὐοχθέω, Hes.; πληθύω, Soph.; [πληθύνομαι, Theophr.;] περιρρέω, Soph.; ὑποπίμπλαμαι, pass. c. gen., Hdt.; ἄκμάζω, [τινί and ἔν τινι,] Hdt., Thuc., Æschin.; διαστείχω (πλούτου, of a rich man), Pind.; [πλεονάζω, c. gen., Arist.]

ABOUNDING, βρύων, c. dat., Æsch., Soph., Eur., Ar., Plat.; c. gen., Æsch., Soph; ἀμφιθαλής, ές, Æsch., Eur.; φλέων, Æsch. *Vid.* RICH.

ABOUT, in all senses, ἀμφί, c. gen., c. dat., c. acc., Omn.; but *for the sake of*, usually c. dat., as ἀμφ' Ἑλένῃ μάχεσθαι, Hom.;—περί, in all senses, c. gen., c. dat., c. acc., Omn.; but prose writers rarely, if ever, use it of place, with a genitive; while, on the contrary, Homer does not use ἀμφί of place, with a genitive;—ἀμφίς, adv. and c. gen., Hom., Pind.; [πέριξ, Hdt., Thuc., Plat., Xen., rare in Att. prose; and pleonast., κύκλῳ πέριξ, *round about*, Æsch.;]—*About* (in number), ὅσοντε, Hom., Hdt.; ὅσον, Hom., Xen.; εἰς, Æsch., Xen.; ὡς, Hdt., Thuc., Xen.; ὡσεί, Xen.; κατά, c. acc., Hdt.; ἐπί, c. acc., Hdt.; μάλιστα, Hdt., Thuc.; *in about fifty years*, ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιστα, Thuc.; οἷον, Thuc.

I think these were about all who were present, σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι, Plat.

To be about (to do, etc.), μέλλω (properly with fut. infin.; sometimes with pres.; even with aor., Hom., Æsch.), only in pres. and imperf., Omn.

[*To be busy about* a thing, ἀμφί, περί τι εἶναι, ἔχειν, Att., etc.;—*to be about* a thing, ποιέω (with expressions of time), *e. g.*, *to be a long time about* a thing, πολὺν χρόνον ποιῆσαι, Dem., Plat.;—*to dispute about a thing*, ἀμφισβητέω ὑπέρ or περί τινος, Ant., Isæ.:—*to go* or *set about* a thing, ἐπιχειρέω, c. dat., Omn.; ἐπιβάλλομαι, c. acc., Plat., Arist.; often expr. in Greek by the verb with its case, *e. g.*, *to think about* a thing, ἐνθυμέομαι, c. acc., Thuc.; also c. gen., Thuc., Xen., as well as περί τινος, Plat.;—*to inquire of the gods about* a thing, πυνθάνομαί τι παμάτων Ζεῶν, Att.:—*What are you about?* τί πάσχεις; Ar.]

ABOVE, ὕπερ (ὑπείρ, Hom.), c. gen. and c. acc., Omn.; ὑπερθε, c. gen., Hom., Pind., Æsch., Eur, Xen.; καθ' ὑπερθε, c. gen., Hom., Hdt., Soph., Thuc.; ἐφὕπερθε, c. gen., Hom., Pind.

Sim., Theog.; ἐξὄπερθε, c. gen., Soph.; ἄνω, adv. and c. gen., Hdt. (of a passage in a book), Plat.; [so also πρόσθεν, *e. g.*, πρόσθεν ἐν τῷ λόγῳ, Xen., and ἐν τῷ πρόσθεν, Id.;] ὑπὲρθεν, c. gen., Pind., Æsch., Thuc., Plat.; ἀνωτέρω, c. gen., Hdt., Xen.; ἐπάνω, adv. and c. gen., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem. (of a passage in a book), Xen.; ἐπάνωθε, Eur., Xen., Plat.; περί, as adv., *above all*, and c. gen., Hom.; περιώσιον, c. gen., Hom., Pind., h., Ap. Rh.; ἐπίπολῆς, Hdt., Thuc., Xen.

[*Above* (of number), ὑπέρ, c. acc., Xen.; πλείων, ον, c. gen., Plat., somts. c. ἤ, but ἤ is somts. omitted; also in neut. πλέον ἤ, Att.: *vid.* Matthiæ Greek Gram., § 455, 4.]

From above, ανέκάθεν, Æsch.; [ὑψόθεν, Hom., Hes., Trag., Plat.; ἄνωθεν, Pind., Trag.; ὑπερθε or θεν, Hom., h., Xen.]

Above all, περίαλλα, h., Pind., περισσοτέρως, Isoc.; [= *especially*, ἄλλως τε καί, Att.; *above measure*, πέρα τοῦ μετρίου, τοῦ δέοντος, Plat.]

Above, adj. (*superior to* covetousness, etc.), κρείσσων, Eur., Thuc., Xen.

To be (stationed, situated) *above*, ὑπερκάθημαι, c. gen., Xen.; ὑπέρκειμαι, c. gen., Isoc.

[Above-mentioned, προηγορευμένος, η, ον, Xen.]

Abridge, to, συντέμνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; συστέλλω, Ar., Thuc., Xen.

To abridge one's statement, συντεμὼν φράζω, Eur.; συντέμνω λόγους ἐν βραχεῖ, Eur.

Abridgment, an, συντομία, Plat.; [ἐπιτομή, ἡ, Cic., Athen.]

Abroad, ἔξω, Hom., Eur., Plat., Xen.; [ἄλλοθι, Hom., Hdt.;] ἔξωθεν, Trag., Hdt., Plat.; ὄὐρᾶθεν, Eur., Ar.; [ἐν ἀλλοδημίᾳ, Plat.:]—*Abroad*, adj., ὄὐρᾶῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur.; ἀπόδημος, ον, Pind.; ὑπερόριος, α, ον, and ος, ον (poet. οὐρ), Thuc., Æschin.; ἔκδημος, ον, Eur., Xen.

Abroad with, συνἀπόδημος, ον, Arist.—*To be abroad with*, συνἀποδημέω, Arist.

To go or *be abroad*, ξενόομαι, pass., Soph., Eur.; ᾽ἀποδημέω, Pind., Hdt., Xen., Isoc., Plat., Dem.; [ἐκδημέω, Hdt., Soph., Plat.]

To live abroad, ἐπιξενόομαι, Isoc.: *i. e.*, out of doors, ὄὐραυλέω, Xen.

[*A being abroad* or *residence abroad*, ἀποδημία, ἡ, Hdt., Plat.; ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat.; ἀλλοδημία, ἡ, Hipp., Plat.]

[*To come from abroad*, ἄλλοθεν ἐλθεῖν, Hom.; εἰσεπιδημέω, Plat.; ὄὐραῖος ἐλθεῖν, Eur.]

Abrogate, to, λύω, fut. λὔτω, perf. pass. λέλὔμαι, etc., Hdt., Thuc., Dem., &c.; κἀθαιρέω, aor. 2 act. -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, Thuc., Lys.: ἀποδοκιμάζω, Xen.; ᾽άναιρέω, Dem., Æschin.; ᾽ἀποχειροτονέω, Dem.; ᾽ἀφαιρέομαι, Andoc.; ᾽ἄκὔρον ποιέω, τίθεμαι, mid. aor. 1 ἐθηκάμην, Dem., Æschin., Plat.

To abrogate beforehand, προκαταλύω, Thuc.

Abrogated, ᾽ἄκὔρος, ον, Thuc., Plat., Dem., etc.

Abrogation, ᾽ἀκὔρωσις, εως, ἡ, Dion. H.; [ἀναίρεσις, εως, ἡ, Plut.]

Abrupt (of a place), προὰλής, ές, Hom.; ᾽ἀπορρώξ, ῶγος, Hom., Xen.; ᾽ἀπότομος, ον, Soph., Hdt.; [ἀπόκρημνος, ον, Hdt.; πρανής (Att. and Dor. for πρηνής), ές, of hills from the top, opp. to ὄρθιος, from the bottom.]—(*Of act*, etc.) *Vid.* Sudden.

Abruptly, ἐξαίφνης, Omn. *Vid.* Suddenly.

Abscess, an, ταγγή, ἡ, Hipp.; [ἀπόστημα, ατος, τό, Hipp.; ἐμπὔημα, ατος, τό (an *internal* one), Hipp.; *a small abscess*, ὀὐθιήν, ῆνος, ὁ, Hipp., Ar.]

[*To have abscesses* or *an abscess* (esp. in the lungs), ἐμπὔέω, Hipp.; ἐμπυίσκομαι, Id.

Suffering from an abscess (esp. of lungs), ἔμπυος, ον, Hipp.]

Abscond, to, [ἀποδιδράσκω, Hom., Hdt., Trag., Xen., who makes a distinction between this verb and ἀποφεύγω, to escape by open flight;] φεύγω, Thuc.; *they absconded*, οὐ φάνεροὶ ἦσαν, Thuc.

[Absconding, an, ἀπόδρᾶσις, εως, ἡ, Hdt.]

Absence, ᾽ἀπουσία, ἡ, Æsch., Eur., Xen., Dem.; ἐρημία, ἡ, Eur., Ar., Thuc., Xen.; ᾽ἄπεστώ, ἡ, Hdt.; [*in one's absence*, ἀπόντος τινός, Att.: *absence from home*, vid. *residence* abroad.]

Absent, [ἀπών, οὔσα, όν, Omn.;] ᾽ἀπότροπος, ον, Hom.; ᾽ἀπόδημος, ον, Pind.; [ξυραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch.;] ἄπουρος, ον, Soph.; ἐξέορος, ον, Soph., Eur.; ἄδημος, ον, Soph.; ἔκδημος, ον, sometimes c. gen., Eur., Thuc., Xen.

Absent in mind, ἀλλοφρονέων, ουσα, g. οντος, &c., Hom.; ᾽ἀσύννοος, ον, contd. ους, ουν, Plat.; ἀλλοτριόγνωμος, ον, Cratin.

What is absent, τὸ μὴ ἐμποδών, Thuc.

To be absent, ᾽ἄπειμι (εἶναι), Omn.; ᾽ἀποίχομαι, c. gen., Hom., Hdt.; ᾽ἀποδημέω, Pind.; ᾽ἀποστατέω, Æsch., Eur.; ᾽ἀπογίγνομαι, c. gen., Hdt., Thuc.; [ἀπολείπομαι, and also act. intrans., Hdt., Att., c. gen.]

[*To be absent from home* or *one's country*, vid. To be abroad.]

Absolute, μονόσκηπτρος, ον, Æschyl.; αὐτόχειρ, Æsch. (Sup. 592); αὐτοκρἄτής, Eur., Plat.; αὐτοκράτωρ, ορος, Thuc., Isoc., Xen., Plat.; δεσπόσυνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; δεσποτικός, ή, όν, Plat.; [ἀνυπεύθὔνος, ον (as being *irresponsible*), Ar., Plat.;] (of law, freedom, &c.) ἀκρᾶτος, ον, Plat.—[In philos. language, εἰλικρινής, ές, Plat., Xen.; ἁπλοῦς, ῆ, οῦν (=*simple*), Oratt., Plat.; ἀνυπόθετος, ον (not hypothetical), Plat.; *the absolute*, τὸ ὄντως ὄν, αὐτὸ τὸ ὄν, Plat.]

Ruled with absolute power, δεσποστός, ή, όν, Arist.

An absolute ruler, αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, Plat.; [αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, Dem.; ἄρχων αὐτοκράτωρ, Plat., Xen.]

Absolute power, τυραννίς, ίδος, ἡ, Xen.; [αὐτοκράτεια, ας, ἡ, Plat. (Def.); δεσποτεία, ας, ἡ, Plat., Isoc.]

Belonging to absolute power, αὐτεπιτακτικός, ή, όν, Plat.

Absolutely, ᾽ἀνέδην, Plat., Dem.; ᾽ἀτεχνῶς, Xen., Plat.; ᾽ἀποτόμως, Dem.; [παντελῶς, πάντως, and τὸ παράπαν, Hdt., Plat.; ἁπλῶς, Thuc., Isoc., Plat.; εἰλικρινῶς, Plat.]—*Absolutely*, *i. e.*, with absolute power, δεσποτικῶς, Isoc.

Absolution, ᾽ἄθῳώσις, εως, ἡ, Ctes.; [ἄφεσις, εως, ἡ, c. gen., Plat., Dem.—(=Forgiveness of sins), ἄφεσις, ἡ, τῶν ἁμαρτιῶν, and ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτημάτων, Eccl.; *to grant absolution of sins*, συγχωρεῖν, ἀφιέναι ἁμαρτίας, Id.] *Vid.* Acquittal.

Absolutism, *i. e.*, absolute power, δεσποσὔνη, ἡ, Hdt.

Absolve, to, ᾽ἀπολύω, Ar., Hdt., Dem.; ᾽ἀφίημι, Xen., Andoc., Dem.; ἀνίημι, Xen., Lys.; [ἀθῳόω ἐάω, Oratt.] *Vid.* To acquit.

Absorb, to, ᾽ἀνασπάω, fut. -σπἄσω, Æsch.; [πίνω (drink in, as the earth does water), Hdt.; poet., also, κόνις πιοῦσα αἱμἀ, Æsch.; καταπίνω, Plat. (in pass., *from* a thing, ἔκ τινος); περιστύφω (dry up by absorbents), Plut.]

To be absorbed in (an occupation), συγκαταμίγνυμαι (pass.), aor. 2 -εμίγην, c. dat., Xen.; [ὅλος εἶναι πρός τινι, Dem. (like Horace's *totus in illis*); strength'd, ὅλος καὶ πᾶς εἶναι πρός τινι, Polyb.] *Vid.* Devoted.

Abstain, to, *from*, ἔχομαι, mid. imperf. εἰχόμην, fut. ἕξομαι, more usu. σχήσομαι, aor. 2 ἐσχόμην, imper. σχέο, pl. σχέσθε, &c., c. gen., Hom.; ἀπέχω, and oftener -ομαι, mid. (Hom. never has the act. in this sense), c. gen., poet., or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., or c. τοῦ and infin. in prose, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Æschin.; ἐπέχω, aor. 2 imper. irreg. ἐπίσχες, Hom., Soph., Hdt.; φείδομαι, c. gen., Pind., Xen., c. inf., Eur., Xen., c. μή and inf., Plat.; ἔργομαι, or εἴρ., c. gen., Soph., Hdt.; νηστεύω, c. gen., Emped.

Abstain (from speaking), ἀπερὔκου, Soph.

One must abstain, ἀφεκτέον, Xen., Isoc.; ἐπισχετέον, Plat.

Abstemious, νήφων, οντος (dat. pl. οσι, Theogn.), Theogn., Soph., Hdt., Xen.; ξηρός, ά, όν, Ar.; μίσοινος, ον, Hipp.; ἄοινος, ον, Xen.; [ὀλιγόποτος, ον, Arist. (in drinking); ὀλιγόσῖτος, ον, Comic. (in eating); γαστρὸς, οἴνου, ἐγκρατής, Xen. (of both eating and drinking).]

An abstemious man, μετριοπότης, ου, ὁ, Xen.

To be abstemious, νήφω, Theogn., Archil., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; [ὀλιγοποτέω, Arist. (in drinking); ὀλιγοσιτέω, Hipp. (in eating); *in* any thing, ἐγκρατὴς εἶμι, c. gen., Xen.]

[Abstemiously, ἐγκρατῶς, Plat.]

Abstemiousness, } ἐγκράτεια, ἡ,

Abstinence, } Plat., Xen., c. gen. or c. πρός, c. acc.; [(in eating), ὀλιγοσῖτία, ἡ, Arist.; (in drinking), ὀλιγοποσία, ἡ, Aretæ.]

[Abstinent, *vid.* Abstemious.]

[Abstract, an, *vid.* Abridgment.]

Abstract, to, ᾽ἀποχωρίζω, [c. acc. et gen., or c. acc. et ἀπό, ἔκ τινος,] Plat.; διακρίνω, Plat.; ᾽ἀπολαμβάνω, Plat.; ᾽ἀποτέμνω, Plat.

The abstract good, man, &c., αὐτοἀγἄθον, τό, Arist.; αὐτοάνθρωπος, ὁ, Arist., etc., etc.

[Abstracted (from other considerations), abstract (adj.), αὐτὸς καθ' αὐτόν, Plat.; *an abstract notion*, ἰδέα, ἡ, Plat.]

Abstractedly (in the abstract), ὅλως, Arist.; ἐς τὸ πᾶν, Plat.; διἀκεκριμένως, Arist.; ἀποτόμως, Dem.; *to consider in the abstract*, ἀπολἄβὼν σκοπέω, Plat.; ἐξ ᾽ἀφαιρέσεως, Arist.

Abstraction, διακρῖσις, εως, ἡ, Plat.; [ἀφαίρεσις, εως, ἡ (lit.), Plat., (met.), Arist.]

Abstruse, ᾽ἀπόκρὔφος, ον, Xen.; ᾽ἄπορος, ον, Hdt., Plat.; [δὐσγνωστος, ον, Plat.; δυσξύνετος, ον, Eur., Xen.; *abstruse speculation*, τὰ μετέωρα, Arist.]

Absurd, ἄλογος, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem., &c.; ἄτοπος, ον, Thuc., Xen., Plat., Dem., &c.; [ἀνάρμοστος, ον, Hdt., Ar.;] ὑπερφυής, ές, Lys., Plat., Dem., [*vid.* Syn. No. 88.]

Rather absurd, ὑπάτοπος, ον, Arist.

Excessively absurd, ὑπεράτοπος, ον, Dem.; [παγγέλοιος, ον, Plat.]

Absurdity, ἄλογία, ἡ, Thuc., Isoc., Plat.; ἀτοπία, ἡ, Ar.; κατάγελως, ωτος, ὁ, Plat.

Absurdly, ἀλόγως, Plat.; ἀτόπως, Thuc.

Abundance (in genl.), ἀφθονία, ἡ, Pind., Plat., Xen., Isoc., Dem., etc.; περιουσία, ἡ, [over and above one's wants,] Thuc., Ar., Xen., Plat., Isoc., etc.; ὑπεροχή, ἡ, Plat.:—poet., ἀδροσύνη, Hes.; σθένος, τό, Pind.; βάθος, τό, Æsch.; βάρος, τό, Eur.:—[fullness in number, quantity, etc.] πλῆθος, τό, Soph., Eur., Plat.; πλήρωμα, ατος, τό, Eur.; πλησμονή, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; πολυπληθία, ἡ, Soph.; πολυπλήθεια, ἡ, Hipp., Arist., εὐπέτεια, ἡ, Hdt., Xen.; εὐθηνία, ἡ, Arist.; πολυοψία (prop. of food), ἡ, Xen.; εὐπορία, ἡ, Xen., [especially of wealth, εὐπ. χρημάτων, and so absol. = *wealth*.]

[*Abundance of provisions*, πολυσιτία, ἡ, Xen.]

[*In the midst of abundance (to live*, etc.), ἐν ἀφθόνοις, Xen., Dem.]

To have abundance, εὐπορέω, c. gen., Xen., Plat., Dem.; [εὐπόρως ἔχω, τι, Thuc.; ἀφθόνως ἔχω, τινός, Plat.; ἄφθονον (or -να) ἔχω, Xen., Plat.; *in great abundance*, πολλὰ καὶ ἄφθονα ἔχω, Id.]

I have abundance to say, εὐπορέω ὅ τι λέγω, Plat.

You will have abundance of statutes, ψηφίσμαθ' ὑμῖν περίεσται, Dem.

Abundant, ἀδινός, ἡ, όν, Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἄθέσφατος, ον, Hom., η, ον, Ap. Rh.; βαθύς, comp. -ύτερος and -ίων, ῖ Att., ῖ elsewhere, Hom., Eur., Xen. (βάσσων, Epich.); ἀμφιλαφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ἐπηετάνός, ή, όν, and ός, όν (often ηετ), Hom., Hes., h., Theoc., Ap. Rh.; ἁλερός, ά, όν, Hom., Theoc.; in fem. ἁλεια, Hom., Pind., Soph., Anac.; λίπαρός, ά, όν, Hom.; πολύς, fem. πολλή, neut. πολύ, oblique cases, except acc. sing. masc. and neut., from πολλός. Homer uses many other cases from πολύς, and so do the tragedians in choruses; πολεῖ, however, does not occur, though πολεῖ does Æsch. Supp., 745 (ch.). Soph. has πολλόν also, both as acc. masc. and neut. adv. Homer also uses πουλύς, both as masc. and fem., and πουλύ as neut. Comp. πλείων, Att. πλέων, superl. πλεῖστος, Omn.; ἄφθονος, ον, Omn. post Hom.; [smts. jnd. πολὺς καὶ ἄφθονος, or ἄφθονος καὶ πολύς, Plat.;] εὔσχθος, ον, Bacchyl., Eur.; ἐπίῤῥυτος, ον, Æsch.; ζάπληθής, ές, Æsch.; περισσός, ή, όν, Æsch., Soph., Hdt., Xen., etc.; πίων, ό, ή, also fem. πίειρα, Hom., Æsch., Thuc., Plat.; (of waters) ἄσταικτος, ον, Eur.; πολύμετρος, ον, Eur.; ὄμπνιος, α, ον, Ap. Rh.; ἔκπλεος, Att. ως, ων, Xen.; ὑπερπλήθης, ες, Nicoch., Dem.; ῥυώδης, ες, Plat.; δαψίλής, ές, Hdt., Xen.; πληρής, ές, Xen.; [*abundant in corn*, etc. (of the year), πολύσῖτος, ον, Xen.]

To be abundant, περισσεύω, Hes., Plat., Xen.; περίειμι, Omn. Att. prose; πλεονάζω, Arist.

Such abundant reason had Pericles, τοσοῦτον ἐπερίσσευσε τῷ Περικλεῖ, Thuc.

Abundantly, ἄλις, often c. gen., Omn.; ἄδην (ἄδδην, Ep.), often c. gen., Hom., Æsch., Plat., Hdt.; ἀδίνως, ἀδῖνόν, ἀδῖνά, Hom.; ἴλαδόν, Hes.; ῥῠδόν, Hom.; ῥύδην, Hippon.; πολύ, πλεῖστον, πλεῖστα, Omn.; πολλόν, Hom., Soph.; πολλά, Hom., Eur.; ἀφθόνως, Eur., Thuc., Xen., Dem.; [εὐπόρως, Thuc.;] περισσά, Pind., Eur.; ἀψῑλῶς, Xen.; διαρκέστατα, Xen.; ἀστακτί, Soph., Plat.; ἀστἄγές, Ap. Rh.; περισσῶς, Hdt.

Abuse, νεῖκος, τό, Hom., Pind.; ὄνειδος, τό, Omn.; αἶσχος, τό, Hom.; κερτομία, ἡ, Hom.; ἐπεσβόλιαι, αἱ, pl., Hom.; κἄκηγορία, ἡ, Pind., Plat., Dem., Lys.; ὀνείδισμα, ατος, τό, Hdt.; κἄκολογία, ἡ, Hdt., Plat., Xen.; λοιδόρησις, εως, ἡ, Plat.; λοιδόρημα, ατος, τό, Arist.; λοιδορία, ἡ, Omn. Att. prose; λοιδορησμός, ὁ, Ar.; λοιδορημάτιον, τό, Ar.—[In sgnf. of *misuse*, κατάχρησις, εως, ἡ, Galen;—(violation of law or established usage) παρανόμημα, ατος, τό (an act), Thuc., Plat.; παρανομία, ἡ (the habit), Id.—Usually, by circumlocution, with verbs under Abuse.]

Abuse, to (misuse), ἀποχράομαι, mid. c. perf. pass. in act. sense, c. dat., Dem.; καταχράομαι, c. dat., Plat., Dem., c. acc., Dionys. (com.); ἐναποχράομαι, c. dat., Plat.: [of persons only, αἰκίζω, f. -ίσω and -ιῶ, Hom. (in form ἀεικίζω), Soph., but usu. in mid., Hom., Att.:—*To abuse one most shamefully*, αἰκίσασθαί τινα τὰ αἴσχιστα (ἔσχατα), Xen.]

To abuse (*i. e.*, to revile), νεικέω (Ep. also νεικείω), fut. έσω, Hom., Ap. Rh., Hdt.; ὀνειδίζω, c. dat. and c. acc., Hom., Hes., Trag., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; κερτομέω, Hom., h., Soph., Eur.; ἐνίσσω, Hom.; ὀνοτάζω, Hes., h., Æsch.; δεννάζω, Theog., Soph., Eur.; λοιδορέω, Omn. post Hom., in mid. c. dat., Ar., Plat.; κῠδάζω, Epich., oftener in mid. and pass., Epich., Æsch., Soph., Ap. Rh.; δυσφημέω, Trag.; ὀυστομέω, Soph.; ἐπιγλωσσάομαι, c. gen., Æsch.; ἐπιῤῥοθέω, Soph.; κἄκορῥοθέω, Eur., Ar.; κἄκοστομέω, Soph.; προπηλἄκίζω, Soph., Ar., Thuc., Dem., etc.; κἄσαλβάζω, Ar.; ῥῠπαίνω, Pherecr.; πολῖτοκοπέω, Plat. (com.); σκερβόλλω, Ar.; ἐλέγχω, Trag.; ἐξονειδίζω, Soph.; κἄκίζω, Thuc., Hdt., Plat.; κἄκολογέω, Lys.; διαλοιδορέομαι, c. dat., Hdt., Dem., c. aor. 1 pass. in act. sense, Dem.; διἀσῠρω, Dem.; κἄτἄκερτομέω, Hdt.; πλύνω, Ar., Dem.; κἄκηγορέω, Plat.; ἐλεγχείην ἀνἄτίθημι, Hom.; κἄκοῖς ὀνείδεσιν ἄμᾰάσω, Soph.; κἄκὰ κἄκῶς λέγω, Æsch., Soph., Hdt.; κακῶς λέγω, c. acc. pers., Isoc.; πλὔνὸν ποιῶ τινα, Ar.

To abuse in a way that must not be repeated, πλύνω τὰ ἀπόῤῥητα, Dem.

To abuse in turn, ἀνθυβρίζω, Eur.

To have a match at abusing, διἄβαπτίζομαι (mid.), Dem.

Abusive, αἰσχρός, ά, όν, comp. αἰσχρότερος, also αἰσχίων, ῖ, Att., ῖ elsewhere, superl. ότατος, also αἴσχιστος, Hom., ἐπεσβόλος, ον, Hom., Ap. Rh.; κερτόμιος, ον, Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes.; λοίδορος, ον, Eur., Menand.; κἄκός, ή, όν, comp. ίων (and ώτερος, Hom., Theoc.), superl. κάκιστος, Hom., Soph., etc.; κἄκόστομος, ον, Eur.; λωβητός, ή, όν, Soph.; ἐπίῤῥοθος, ον, Soph.; κἄκολόγος, ον, Pind., Arist.; σκἐῤῥολος, ον, Call.; φῐλολοίδορος, ον, Dem.; λοιδορητικός, ή, όν, Arist.

One who is abusive, λωβητήρ, ῆρος, Hom.

Abusively, αἰσχρῶς, Hom.; κἄκῶς, Æsch., Soph., Hdt., Dem.

Abut, to, upon, ὁμουρέω, c. dat., Hdt.; συνάπτω, c. dat., Æsch., Hdt. *Vid.* To Border.

Abutting on, ὅμορος, ον (and ὁμουρος, Hdt.), Thuc., Xen.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh.; ὁμοτέρμων, ον, Plat.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt., Xen.; [πρόσοικος, ον, c. dat., Plat.;] σύνουρος, ον, Arist. *Vid.* Bordering.

Abyss, an, βάραθρον, τό, Ar., Plat.; [ἄβυσσον χάσμα, τό, Eur.; ἄβῡσσος, ή, only N. T.]

Acacia, an, ἄκανθα, ἡ, Hdt.; [ἀκακία, ἡ, Diosc., Gal.]

Of acacia, ἀκάνθῐνος, η, ον, Hdt.

[Academic, ἀκἀδημαϊκός, ή, όν (Cicero), Plut., Luc.; *the Academics* (followers of the Academy, *i. e.*, of Plato), οἱ ἀκαδημαϊκοί, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας, Diog. L.]

Academy, ἀκἀδημία, ἡ, Ar. *Vid.* School.

[Acanthus, ἄκανθος, ή, Theocr.]

Acatalectic, ἀκἀτάληκτος, ον, Hephæstion.

Accede, to (to a proposal, etc.), συγχωρέω, c. dat., Hdt., Thuc., Plat., etc.; [*to an opinion*, προσχωρέω πρὸς γνώμην, Hdt.; προστίθεμαι γνώμῃ, Hdt., Xen., etc.]—*To accede* (to a conspiracy, etc.), συνίσταμαι, pass. c. aor. 2 and pf. act., Isoc., Thuc.; προσγίγνομαι, c. dat., Hdt.; προσχωρέω, c. dat., Thuc., Xen.:—*To accede* (to the throne), ἐκδέχομαι, mid. c. perf. pass. in act. sense, Hdt.; πἄρἀδέχομαι, Hdt. *Vid.* To consent, Join, Succeed.

Accelerate, to, σπεύδω, Hom., Hdt.; [ἐπισπέρχω, Hom., Trag., Thuc.;] τἄχύνω, Soph., Eur. *Vid.* To hasten.

[Acceleration, σπουδή, ἡ, Hom., Hdt., Xen., genl. by inf. of verbs. *Vid.* Haste, Swiftness.]

Accent, προσῳδία, ἡ, [tone or accent as diff. from quantity,] Gramm.; τόνος, ὁ, Gramm.; [*the acute acc.*, ὀξεῖα προσῳδία, ἡ, also ὀξεῖα, ἡ, and ὀξὺς τόνος, Gramm.; *to mark with the acute acc.* (*on last syllable*), ὀξύνω and ὀξυτονέω, Id.; *a marking with the acute*, ὀξυτόνησις, ἡ, Id.; *having acute accent* (*on last syllable*), ὀξύτονος, ον, Id.; *having acute on penult*, παροξύτονος, ον, Id.; *with acute on antepenult*, προπαροξύτονος, ον, Id.; *to mark with acute on antepenult*, προπαροξύνω, Plut.:—*Grave accent*, προσῳδία βαρεῖα, ἡ, and βαρὺς τόνος, ὁ, Gramm. *Vid.* Circumflex.]

[Accentuation, προσῳδία, ἡ (the doctrine of), Gramm.; τόνωσις, εως, ἡ, Id.; *of* or *belonging to acc.*, προσῳδικός, ή, όν, Id.]

Accept, to, δέχομαι, dep. c. pf. pass., etc., in act. sense, Omn.; (from another) usu. c. dat., but also c. gen.; also, δ. χρῡσὸν ἀνδρός, *instead of* a man, Hom.; ἀποδέχομαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; ἐκδέχομαι, Hom., Hdt., Æsch., Dem.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλαβον, perf. εἴληφα (but λελᾰβηκα, Hdt.), λέλημμαι, Æsch., Eur., Ar., Hdt.; [εἴλημμαι, Plat., Dem.;] ἀπολαμβάνω, Eur., Thuc., Xen., Dem., etc.; [*to acc.* (as a bribe), δωροδοκέω, c. acc., Hdt., Plat., but also absol., Hdt., Dem., etc.; *from* one, ἀπό τινος,

Ar.; *to acc.* (a challenge), *ὑποδέχομαι*, Hom.; *to acc. the terms, προσδέχομαι τοὺς λόγους*, Hdt., Thuc., etc.; *to acc. in return, ἀντιδέχομαι*, Æsch., Eur.; *ἀνταπολαμβάνω*, Plat., Dem.] *Vid.* TO RECEIVE.

One should accept, πᾰρᾰδεκτέον, Plat.; *λητέον*, Xen.; *ὑποδεκτέον*, Plat.

What ought to be accepted, πᾰρᾰδεκτέος, α, ον, Plat.; *προσδεκτέος, α, ον*, Plat.; *πᾰρᾰλητός, ή, όν*, Plat.

ACCEPTABLE, *κρήγυος, ον*, Hom., Plat.; *ξυμηδής, ές*, Hom., Æsch., Ap. Rh.; *ἄρμενος, η, ον*, Hes., Pind., Theog., Ap. Rh.; *ἡδύς, εῖα, ύ* (and fem. *ύς*, Hom.), acc. sing. *ἡδέα*, Theoc., Mosch., and as fem., Theoc.; comp. *ίων*, Ī Att., *ῐ* elsewhere, Omn.; [*κεχαρισμένος, η, ον, to one*, c. dat., Hom., Hdt., Plat., Dem.; *ἀρεστός, ή, όν*, c. dat. (both of persons and things), Hdt.; *to be acceptable to* one, *εἶναι κατὰ νοῦν τινι*, Plat., Hdt.; *εὐαρεστῶς διακεῖμαι*, c. dat., Xen.; *to do what is acceptable to* one, *κατὰ νοῦν τινι ποιέω τι*, Hdt.] *Vid.* PLEASANT.

ACCEPTABLY, *ἀρεσκόντως*, Eur., Xen., Plat.; *ἡδέως*, Plat., etc.; [*ἀρεστῶς*, c. dat., Hdt.; *εὐαρεστῶς*, c. dat., Xen.]

ACCEPTANCE, *λᾰβή, ἡ*, Æsch.; *λῆψις, εως, ἡ*, Soph., Plat.; *καταδοχή, ἡ*, Plat.; [*ἀποδοχή, ἡ*, Hipp.; *acc.* (of bribes), *δωροδοκία, ἡ*, Oratt.]

ACCEPTATION (of words), *ἀξίωσις, εως, ἡ*, Thuc. *Vid.* MEANING.

ACCESS, *πρόσβᾰσις, εως, ἡ*, [esp. to a hill or high site,] Eur., Hdt., Thuc.; *ἔφοδος, ἡ*, Thuc., Xen.; *πρόσοδος, ἡ*, Pind., Eur., Ar., Hdt., Dem.; *εἴσοδος* or *ἔσοδος, ἡ*, Hdt.:—*Access* (leave to approach), *πρόσρησις, εως, ἡ*, Eur.: [also, *εἴσοδος, ἡ*, Xen.; *to have access to* one, *εἰσίέναι ὥς, εἰς, πρός τινα*, Hdt., Thuc., Xen.; *to debar* or *hinder* one from *access to* one, *ἀποκωλύω τινά (τινος)*, Xen.; *easy of access* (of persons and places), *εὐπρόσοδος, ον*, Thuc., Xen.. *vid.* ACCESSIBLE; *difficult of access* (of persons and places), *δυσπρόσοδος, ον*, Thuc., Xen., etc.; *δυσπρόσβατος, ον* (of places), Thuc.; *without access, vid.* INACCESSIBLE.—(Of a distemper), *παροξυσμός, ὁ*, Medic.]

ACCESSIBLE, *ἐπίδρομος, ον*, Hom., Pind.; *βᾰτός, ή, όν*, Soph.; *εἰσβᾰτός, ή, όν*, Thuc.; *ἐπιβᾰτός, ή, όν*, Hdt.; *εὔβᾰτος, ον*, Xen.; *εὐπρόσοδος, ον* (also of a person), Thuc., Xen.; *ἔφοδος, ον*, Thuc.; *βάσιμος, ον*, Xen., Dem.; *προσβᾰτός, ή, όν*, Xen.; [esp. by a river or hill, of ascent;] *παρῑτός, ή, όν*, [prop., from the side,] Call.; (from all sides), *ἀμφίπολος, ον*, Pind.; *accessible by sea, προσπλωτός, όν*, Hdt.:—*Accessible* (of a wall), *ἀμβᾰτός, όν*, for *ἄνᾰβ.*, Hom.; *εὐαγωγός, όν*, Isoc.:—*Accessible* (of a person), *πρόσπλᾶτος*, c. dat., Æsch.

ACCESSION, *προσθήκη, ἡ*, Plat., Dem. *Vid.* ADDITION, SUCCESSION.

The accession to a throne, etc., *ἔκδεξις, εως, ἡ*, Hdt.

ACCESSORY, *πᾰραίτιος, α, ον*, and *ος, ον*, Æsch., Eur., Dem., in a good sense (but rare), Dem.

[ACCESSORY, AN, *ἀγχιστήρ, ῆρος, ὁ*, c. gen., Soph. *Vid.* ACCOMPLICE.]

ACCIDENT, AN, *συμφορά, ἡ* (usu. bad sense), Pind., Hdt., Omn. Att.; (good), Æsch., Soph., Eur., Ar.; *σύμπτωμα, ατος, τό* (usu. bad sense), Thuc., Dem.; *σύμβᾶσις, εως, ἡ*, Plat.; *τὰ καίρια*, Thuc.; *τὸ τύχον*, Plat.; *τὸ αὐτόματον* (accident, opp. to *οἱ θεοί*), Lys.:—[*It was by accident that he, συνέβη αὐτῷ*, c. inf.; also, *αὐτόν*, c. inf., Hdt., Thuc., Plat.·—*Accidents* (non-essential properties), *τὰ συμβεβηκότα*, Arist.] *Vid.* EVENT, CHANCE.

[*By a lucky accident, εὐτυχῶς πως*, Xen.]

ACCIDENTAL, *αὐτόμᾰτος, η, ον*, and *ος, ον*, Hdt.; *τῡχών, οὖσα, όν*, Plat.; *ἐντυγχάνων, ἐντυχών*, Eur., Thuc.

ACCIDENTALLY, *αὐτομᾰτως*, Hdt.; *ἀπὸ* or *ἐκ τοῦ αὐτομάτου*, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *τῡχόντως*, Arist.; *ἀπὸ συμπτώμᾰτος*, Arist. [*Vid.* By CHANCE.]

ACCLAMATION, *ϑόρῡβος, ὁ*, Ar., Plat., Dem.:—[*With loud acclamations, πολλῇ κραυγῇ*, and *σὺν πολλῇ κραυγῇ*, Xen.]

To shout in acclamation, ἐπιϑορῡβέω, Xen.; *ἀνᾰϑορῡβέω*, Xen., Plat., Æsch.; [(in approval), *ἐπευφημέω*, Hom., Ap. Rh. (poet.); *ϑόρυβον καὶ κρότου ποιέω*, Dem.]

ACCLIVITY, AN, *ἄμβων, ωνος, ὁ*, Æsch. *Vid.* HILL.

ACCOMMODATE, TO (*i. e.*, make to correspond), *ἁρμόζω*, c. acc. et dat., Soph., Plat.; *ἐπιφέρω (ὀργάς τινι)*, Thuc.; [*ἐναρμόζω* or *-όττω*, c. acc. et dat., Pind.; c. acc. and *εἴς τι*, Plat.; *to accommodate expenses to one's means. ἐφαρμόζω τὰς δαπάνας ταῖς προσόδοις*, Xen.; *to accommodate a name to a thing, προσαρμόζω ὄνομα πράγματι*, Plat.; *to accommodate* one *with* a thing, *ἐπαρκέω*, c. acc. rei et dat. pers., Plat.; also, c. dat. pers. et gen. rei, Xen.:]—*To accommodate one's self, συμπεριφέρομαι*, mid., c. dat., Æschin.; [*to accommodate one's self to* (an inferior), *vid.* TO CONDESCEND.—In sgnf. *to be conformable to, vid.* TO SUIT.]

ACCOMMODATING (of persons), *εὐχερής, ὁ, ἡ*, Soph.; *ῥᾴδιος, α, ον*, and *ος, ον*, comp. *ῥᾴων*, sup. *ῥᾷστος* (*ῥῃτέρος, -τατος* and *ῥήϊστος*, Hom.), Eur., Dem.; [*εὔκολος, ον*, c. dat., or *πρός*, c. acc., Ar., Plat., etc. *Vid.* Syn. 366.—*To be accommodating to, vid.* TO GRATIFY.]

[ACCOMMODATION. *Vid.* ADAPTATION, CONVENIENCE.]

ACCOMPANIMENT, *to the accompaniment of, ὑπό (ὑπαί*, poet.), c. gen., Hes., Theogn., Soph., Ar., Xen.

[*To whistle an accompaniment, συντερετίζω*, Theophr.]

ACCOMPANY, TO, *σπᾰδέω*, only pres. and imperf., and without augm., c. dat., [also, *ἅμα* or *μετά*, c. dat., Epic,] Hom., Hes., h., Æsch.; *ἕπομαι*, c. dat., and sometimes c. acc., only pres., imperf. *εἱπόμην*, and aor. 2 *ἑσπόμην*, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *μετᾰδεύομαι*, and after augm. *σσ*, only pres. impf. and aor. *-σύτο*, Hom.; *ἑταιρίζω*, c. dat., Hom., h.; *ὁμαρτέω*, c. dat. or prep., Omn. poet., *συναορέω*, c. dat., Pind.; *προσομαρτέω*, c. dat., Theogn.; *σὺνέπομαι*, augmented tenses *ειπ.*, c. dat., Trag., Thuc., Xen.; *πᾰρασπλζω*, c. dat., Eur.; *σὺνασπίζω*, c. dat., Eur.; *ἀκολουθέω*, c. dat. or prep., Omn. Att. prose; *συμπᾰρἀκολουθέω*, c. dat., Plat., Xen.; *συνεπᾰκολουθέω*, c. dat., Plat.; *σὺνἀκολουθέω*, c. dat., Thuc., Xen., Plat., etc.; *παρέπομαι*, c. dat., Plat., Xen.; *συμπᾰρέπομαι*, Plat., Xen.; *συμπᾰρομαρτέω*, c. dat., Xen.; *σὺνἀνέρχομαι*, c. dat., Ap. Rh.; *ἐξομῑλέω (περὶ κρᾶτα στέφᾰνος)*, Eur. [The idea of *accompanying* is also expressed in Greek, in many connections, by *σύν* in compos.; as, *to accompany on a journey, συμπορεύομαι*, etc.; *to accompany* (as an escort or funeral procession), *προπέμπω*, Hdt., Æsch., Plat.; *παραπέμπω*, Xen., Dem, etc.;—*to accompany on horseback, συμπάρειμι ἐφ' ἵππου*, Æschin.]

[*To accompany* (*in singing*), *συνάδω*, c. acc. et dat., Æschin.;] (in music), *ἀντιψάλλω φόρμιγγα ἐλέγοις, to accompany songs with the lyre*, Ar.:—*To accompany on a wind instrument, ἐπᾰύᾰφῡσάω*, Ar.; [*on the flute* or *pipe, προσαυλίω*, c. acc. et dat. pers., Ar., Nicoph.]

To accompany (a military expedition), *συστρατεύω*, act. and mid., c. dat. or absol., Hdt., Thuc., Xen.:—*To accompany such an expedition into foreign countries, συνεξέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, aor. 2 *-ῆλθον*, perf. *-ελήλῡθα*, c. dat. or absol., Xen.

To make to accompany, ὀπάζω, Hom., Pind.; and in mid., *to make to accompany one's self*, Hom.

ACCOMPANYING, *ὀπᾰδός*, subst., or adj. *ός, όν*, [c. dat., more usu. c. gen.,] h., Pind., Trag., Plat.; *ἀκόλουθος*, subst., or adj. *ος, ον*, c. gen. or dat., Soph., Thuc., Plat.; *σὔνακόλουθος, ον*, c. dat., Arist.:—*Accompanying quickly, τᾰχῠπομπος, ον*, Æsch.

ACCOMPLICE, *σὔνήων, ονος, ὁ*, Hes.; *ἀγχιστήρ, ὁ*, c. gen., Soph.; *κοινωνός, ὁ*, c. gen., Æsch., Soph., Xen., Dem.; *μεταίτιος*, subst. and adj., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., etc.; *μέτοχος*, c. gen., Eur., Thuc., Ant.; *πᾰραίτιος*, usu. as adj., *α, ον*, and *ος, ον*, Æsch., Eur. (good sense), Dem.; *πᾰρεδρος*, Eur.; *συλλήπτωρ, ορος, ὁ*, Æsch., Eur., Plat., Ant.; *σὔναίτιος*, subst. and adj., Æsch., Dem., Plat.; *συμπράκτωρ, ορος, ὁ*, Hdt., Xen.; *σὔνεργος, ὁ καὶ ἡ*, Eur., Plat.; *σὔνεργᾰτις, ιδος, ἡ*, Eur. *Vid.* ASSISTANT.

To be an accomplice, συναίρομαι, Eur.; *συνδράω*, Eur.; *συμφῡτεύω*, Xen.; *συγκοινολογέομαι*, c. dat., Din. *Vid.* TO CO-OPERATE.

To accuse as a chief accomplice, πλειστηρίζομαι, Æsch.

And that we were not accomplices with any one who had either planned or executed this deed, μήτε τῳ ξυνειδέναι Τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ' εἰργασμένῳ, Soph.

ACCOMPLISH, TO, *διᾰτελευτάω*, in tmesi, Hom.; *πράσσω*, Hom.; *ποιέω*, Omn.; *τελέω*, fut. *-έσω*, aor. 1 poet. often *ἐτέλεσσα*, etc., Omn.; *τελευτάω*, Omn., *κραίνω*, imperf. poet. (not Trag.), also *ἐκραίαινον*, and aor. 1 *ἐκρήηνα*, fut. mid. in pass. sens., Hom., Pind., Trag.; *ἄνύω*, and Att. *ἀνύτω*, in pres. and imperf., Omn.; *διᾰπράσσω*, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Isoc.; *ἄνω* (once *ᾰ* in Hom.), only in pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Hdt., Ar.; *ἐκτελέω*, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; *ἐπῑκραίνω* (and *αιαι*, Hom.), Hom., Æsch., Soph.; *πειραίνω*, Hom., Pind., Soph.; *ἐκφέρω*, fut. *ἐξοίσω*, aor. 2 *ἐξήνεγκον*, Hom., Pind.; *ἐξανύω* and *τω*, Hom., Soph., Eur., Xen.; *περαίνω*, aor. 1 *ἐπέρανα*, no perf. act., Omn. post Hom.; *ἐκπονέω*, Sapph., Pind., Eur., Ar., Theoc.; *κᾰρᾰνόω*, Æsch.; *ἀρκέω*, f. *-έσω*, Soph.; *διᾰτελέω*, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *ἐκτελευτάω*, Pind., Trag., *διᾰνύω* or *ὕτω*, fut. *-ὕσω*, h., Eur., Xen.; *κᾰθαιρέομαι*, aor. 2 *κᾰθειλόμην*, Eur., Hdt.; *κατᾰνύω* or *ὕτω*, Soph., Eur., Xen.; *κῡρόω*, Eur., Hdt.; *μετέρχομαι*, Æsch.; *κᾰτεργάζομαι*,

Soph., Eur., Hdt., Xen.; περάω, Soph., Xen.; συμπεραίνω, Eur., Plat., Isoc.; ἐξικνέομαι, fut. -ίξομαι, aor. 2 -ικόμην, Thuc., Hdt., Plat.; ἐπεξέρχομαι, Soph., Thuc.; ἐπιτελέω, Hdt., Thuc., Xen., etc.; καταπράσσω, Xen., Dem.; συνδιαπράσσω, Isoc.; πορσύνω, Ap. Rh.; συμπεραίνω, Isoc., Plat.: —*To accomplish successfully*, κάτορθόω, Eur., Thuc., Plat., Xen., Dem.; ὀρθόω, Æsch.:—*To accomplish* (one's fate, etc.), ἄνἄπίμπλημι (αἶσαν, etc.), Hom., Hdt.:—*To accomplish* (a journey), ἄπἄνύω (οἶκάδε), Hom.:—*To help to accomplish*, σύνεκπονέω, c. dat. pers., acc. rei, Isoc.; [συμπράττω or -σσω, absol., c. dat. pers., or c. acc. rei, Trag., Xen., etc.; also, ὥστε γενέσθαι τι, Xen.] *Vid.* TO DO, PERFORM.

To accomplish for another besides, προσδιαπράσσομαι, Xen.

To accomplish first or *quickly*, προἄνύτω, Xen.

To accomplish besides, προσεξεργάζομαι, Dem.

To accomplish at the same time, σύνἄνύω, Arist.

To accomplish against one's will, πἄρεκτελέω, Mosch.

To be accomplished (esp. as prophecies, etc.), ἵκάνω (με ἝΣσφἄτα), only pres. and impf., Hom.; ἐξέρχομαι, Hdt., ἐξ. εἰς τέλος, Hes.; ἐξήκω, Soph., Hdt.; ἐκφέρω (intr.), Soph.

To accomplish, i. e., render (a pupil) accomplished, ἐκπονέω, Eur.

One must accomplish, ποιητέον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπιτελεστέον, Isoc.; πρακτέον, Soph., Plat., Xen., Isoc.; ὁραστέον, Soph., Eur.

What can be accomplished, διαπρακτέος, α, ον, Isoc.; ποιητέος, α, ον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; πρακτέος, α, ον, Soph., Plat., Xen., Isoc.; πρακτός, ή, όν, Arist.; ἅλώσϊμος, ον, Soph.

(*What has been*) *accomplished* (prayer, curse, etc.), τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Ar.; τελεσφόρος, ον, Eur.: [παντελής, ές, (ψηφίσματα), Æsch.]

Able to accomplish, ἐξεργαστϊκός, ή, όν, Xen.

A means to accomplish, πεῖρας, or αρ, ατος, τό, Hom., Pind.

Accomplishing itself, αὐτόκρᾶνος, ον, Æsch.; τέλειος, α, ον, and ος, ον, Æsch.

Accomplishing an oracle, τελεσφόρον δίδοὺς χρησμόν, Eur.

To be accomplished late, ὀψἴτέλεστος, ον, Hom.

Who accomplishes all things, παντελής, ές, Æsch.; πρακτήριος, ον, Æsch.; τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch.

Not accomplished, ἄτελής, ές, Hom., Soph., and *not accomplishing*, c. dat., Pind., c. gen., Plat.

Accomplished (of a man), μουσϊκός, ή, όν, Eur., Ar., Plat., Isoc.; χἀρίεις, εσσα, εν, Plat., Isoc., [(of persons and things), *in* a thing, χ., c. acc., or περί τι, Plat.; πολῠμἄθής, ές, Ar., Plat., Xen.]; ἐπἴτελής, ές, Hdt., Plat.; διηκρἰβωμένος, Plat.:—*To be accomplished* (of a person), μουσόομαι, pass., Ar.

ACCOMPLISHMENT, τέλος, τό, Omn.; ἄνῦσις, εως, ή, Hom., Theoc.; κύρωσις, εως, ή, Plat.; διάπραξις, εως, ή, Plat.

Accomplishment (i. e., elegant learning), εὐμουσία, ή, Eur., Plat.; μουσική, ή, Hdt., Plat., Xen., Isoc.; παίδευσις, εως, ή, Ar., Plat.

ACCORD, of one's own accord, ἑκών, οὖσα, όν, Omn.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem.; αὐτόμἄτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hdt., Eur., Xen., Dem., etc.; αὐτεπάγγελτος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; αὐτός, ή, ό, Hom., Soph., Xen., etc.; αὐθαίρετος, ον, Eur.; αὐτοκέλευστος, ον, Xen.; αὐτοκελής, ές, Hdt.

(Coming) *of one's own accord*, αὐτόκλητος, ον, Æsch., Soph.; αὐτόσυτος, ον, Æsch., Soph.

Of one's own accord, adv., ἑκουσίως, Eur., Xen.; φρενόθεν, Soph.; ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης, Thuc.; ἐξ ἑκουσίας, Soph.; καθ' ἑκουσίαν, Thuc.; αὐτομάτως, Hdt.; ἐκ τοῦ αὐτομάτου, Xen.

To do of one's own accord, αὐτοσχεδιάζω, Xen.; αὐτοματίζω, Xen.

With one accord, ἐκ μιᾶς ὁρμῆς, Thuc.; ἐκ or διὰ μιᾶς γνώμης, Dem., Isoc.; μία γνώμη, Thuc.; ὁμοθῡμἄδόν, Ar., Xen., Plat.

ACCORD, TO, συντρέχω, fut. -δρἄμοῦμαι, aor. 2 -έδρἄμον, perf. -δεδράμηκα, c. dat. or c. prep., Æsch., Eur., Soph., Hdt., Dem. (*vid.* TO AGREE). In sgnf. *to grant*, δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, etc., perf. pass. δέδομαι, Omn. *Vid.* TO GRANT.

ACCORDANCE (*vid.* AGREEMENT), *in acc. with*, ὁμόφωνος, ον, Æsch.; σύμφωνος, ον, Pind., Soph., Plat.; ἀκόλουθος, ον, c. gen. or dat., Ar., Plat.; [ὁμογνώμων, ον, c. dat., Thuc., Xen.]

In accordance with, ἐν (τοῖς νόμοις, etc.), Pind., Thuc.; ἀκολούθως, c. dat., Dem.; ἑπομένως, c. dat., Plat., Arist.; συμφωνούντως, c. dat., Plat.; σὺν (τῷ νόμῳ), Xen.

ACCORDING TO, ἐκ (τῶν νόμων, etc.), Hdt., Dem., etc.; κἄτά, c. acc., Omn.; μετά, c. gen., Thuc., Plat.; πἄρά, c. acc., Dem.; πρός, c. acc., Hdt., Thuc., Xen.; [also, in sgnf. *fitting, becoming to*, c. gen., *acc. to justice*, πρὸς δίκης, Hdt., Trag.]

ACCORDINGLY (*i. e.*, consequently), οὖν, never the first word in a sentence, Omn.; [ἄρἄ (not the first word, Ep. before a consonant ἄρ, and in the enclitic form ῥά), Omn.;] οὐκοῦν [at the beginning of a sentence,] Omn. Att.; τοιγάρ, usu. at beginning of a speech, but not always, Hom., Æsch., Soph., τοιγἄροῦν, Soph., Hdt., Plat.

ACCOST, TO, προσαυδάω, Hom., Hes., Trag.; προσεῖπον, only aor. 2 and aor. 1, Omn.; προσἄγορεύω, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO ADDRESS.

[ACCOUCHEMENT. *Vid.* CHILDBIRTH.]

ACCOUNT, AN, λόγος, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἔλεγχος, ο, Thuc., Isoc., Plat.:—*An account of what one has done*, etc., *before judges*, εὐθύνη, usu. in pl., Ar., Plat., Dem., Lys., etc.:—*An account of expenses*, γραμμἄτεῖον, τό, Dem.; γράμμα, ἄτος, τό, usu. in pl., Dem.; λογισμός, ὁ, Lys.:—*To give an account*, λογίζομαι, mid. c. acc. of the items in the account, Lys.; ἀπολογίζομαι, mid. intrans., Xen., c. acc. rei, Æschin.; εὐθύνας ὑπέχω, εὐθ. δίδωμι, Dem., Lys.:—*To put down in an account*, ἄποδείκνυμι, Hdt., Thuc., Dem.; ἀποφαίνω, Xen., Dem.; ἀποφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Dem.; ἄνἄφέρω, Dem.; γράφω, Lys.

To call to account, λογοθετέω, Æsop.:—[*To call one to account for* a thing, τὸν λόγον τινὸς λαμβάνω παρά τινος, Dem.]:—*To call to account besides*, προσευθύνω, Arist.:—*To be called to account*, εὐθύνομαι, c. gen. causæ, Thuc.:—*To be bound to give an account*, εὐθύνας ὀφλισκάνω, aor. 2 ὤφλον, Lys.:—*To call a person's accounts in question*, ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἔρχομαι, Dem.:—*To pass a person's accounts*, ἀπολύειν τινὰ εὐθύνης, Ar.: —*To balance accounts with*, διἄλογίζομαι, πρός, Dem.:—*A balancing of accounts*, διἄλογισμός, ὁ, Dem.:—[*Accounts exactly balanced*, καθαρὰ ψῆφοι, Dem.:—*To set down to one's account*, λογίζομαι, c. acc. et dat., Dem.]

[(Advantage), κέρδος, τό, Hom., etc.; *to find one's acct. in a thing*, κερδαίνω, ἐκ or ἀπό τινος, Hdt., Soph., Xen.; ἐν κέρδει τι ποιέομαι, Hdt.]

[(Narration, explanation), ἀπολογισμός, ὁ (*the giving an account*), *to* one, τινί, Æschin.; ἀφήγησις, εως, ή, Hdt.: *a full account*, διήγησις, εως, ή, Plat., etc.; *to give an account of*, ἀπολογίζομαι, c. acc., Dem.; ἀποφαίνω, Hdt., Dem.; ἀφηγέομαι, Hdt.; λόγον δίδωμι, c. gen., Hdt.; *to give and receive an account*, λόγον δίδωμί τε καὶ δέχομαι, Plat.; *to receive or get an account from* one, λόγον λαμβάνω παρά τινος, Dem.; *to ask, demand an account from* one, λόγον αἰτέω or ἀπαιτέω παρά τινος, Dem.; *to give a full, accurate account of* a thing, διηγέομαι, c. acc., Thuc., Ar., Plat., etc.]

[(Estimation, value), λόγος, ὁ, in such phrases as, *to be of account with* one, λόγου εἶναι πρός τινος, Hdt.]—*To be of great account*, πλείστου λόγου εἰμί, Hdt.:—*To take into account*, ὑπόλογον ποιέομαί τινος, Dem.; ἐν ὑπολόγῳ ποιέομαί τι, Lys.; ὑπολογίζομαι, mid., Plat., Dem.

To make account of, λόγον ἔχω, ποιέομαί τινος, Hdt.

Of no account, οὐδενὸς, ἐλἄχίστου λόγου (εἰμί), Hdt.; ἐν οὐδενί, ἐν σμικρῷ λ. (εἰμί), Hdt., Plat.; παρ' οὐδὲν (τίθεμαι, etc.), Æsch., Soph.; [μηδαμοῦ παρά τινι (εἰμί), in one's esteem, Xen.]:—*They are of no account*, οὐκ ἔχουσιν ἀριθμόν, Eur.

To make no account of, μηδέμιαν ὥραν ποιέομαι, Hdt.; [ὀλιγωρέω, c. gen., Xen.]

To be taken with the account, εἰς ἀρϊθμὸν ἥκω λόγων, Eur.

ON ACCOUNT OF, ἕνεκα,* c. gen., Omn.; εἵνεκα, Hom., Æsch., Eur., Xen., etc.; ἕνεκεν, Hom., Eur., Plat., Xen.; εἵνεκεν, Hdt., Pind., Ap. Rh., etc.; οὕνεκα, usually after its case, Æsch., Soph., Eur., etc.; ἕκἄτι, c. gen., Pind., Trag.; ἰότητι, c. gen., Æsch.; διά, c. gen. (διαί, Æsch.), Xen.; c. acc., Omn.; περί, c. gen., Omn.; c. dat., Hom., Æsch., Plat., Theoc.; [(for the sake of), χάριν, c. gen., Hom., Att., with poss. pron. in same case, *e. g., on my account*, ἐμὴν χάριν, Soph., strgthd. χάριν ἕνεκα, c. gen., Plat.]

She perishes on account of (*as a result of*) *a most glorious action*, ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, Soph.

On which account, ὅθεν, Plat.

ACCOUNT, TO, ἐναριθμέω, Soph.; ποιέομαι, Eur., Thuc., Hdt. *Vid. To make* ACCOUNT *of*, To COUNT, THINK.

ACCOUNTABLE, ὕπέγγυος, ον,

* ἕνεκα is often left out, and still the noun is put in the genit. case. "O man, miserable on account of your disposition, and likewise of your distress." δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον, Soph.

Æsch., Eur., Hdt.; ὑπεύθῡνος, ον, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; ὑπαίτιος, ον, Xen.; ὑπόλογος, ον, Plat., Lys., Dem.; [*not accountable*, ἀνεύθῡνος, ον, Hdt.] *Vid.* RESPONSIBLE.

[ACCOUNTANT, AN, perh. λογιστής, ὁ (though this properly means an *auditor* (q. v.) of accounts); γραμματεύς, ὁ (as the γραμματεῖς in Athens were public clerks, keeping the accounts would be part of their duty), v. Boeckh, Pub. Econ., p. 184, *sqq.*; *accountants*, οἱ περὶ τὰς ψήφους, Alciphr.]

[ACCOUNT-BOOK, γραμματεῖον, τό, Dem.; *to enter in the account-book of expenses*, τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγράφω τῶν ἀναλωμάτων, Luc.]

ACCOUTRE, TO, κορύσσω, aor. 1 mid. -υσσάμην, pf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Pind.; σκευάζω, Eur., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO ARM, EQUIP.

ACCOUTREMENT, κόσμος, ὁ, Omn.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., etc.; στολή, ἡ, Trag., Xen., Plat. *Vid.* EQUIPMENT, etc.

To be well accoutred, εὐσκευέω, Soph.

[ACCRETION, ἐπαύξησις, εως, ἡ, Plat.]

ACCRUE, TO, περῖσταμαι, pass. c. pf. and aor. 2 act., c. dat. or εἰς, Thuc.; γίγνομαι (see "TO BE" for tenses), c. dat., Dem.; προσγίγνομαι, c. dat., Hdt., Thuc.; προσαρτάομαι, pass. c. dat., Dem.; [παραγίγνομαι, c. dat., Thuc.:—(of revenue) πρόσειμι, Thuc., Andoc.; *the accruing* revenue, τὰ προσιόντα χρήματα, or τὰ προσιόντα, Ar., Oratt.]

ACCUMULATE, TO, νέω, νήσω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; νηέω, Hom., Ap. Rh.; ἀθροίζω, Eur., Thuc., Xen., Plat., etc. *Vid.* TO HEAP UP, COLLECT.

ACCUMULATED, νητός, ή, όν, Hom.; (of woe) πάνσυρτος, ον, Soph.

ACCUMULATION, ἄθροισμα, ατος, τό, Plat.; (the act) ἄθροισις, εως, ἡ, Thuc.

ACCURACY, σᾰφήνεια, ἡ, Æsch., Plat.; ἀκρίβεια, ἡ, Isoc., Antipho, Plat.; ἀκριβολογία, ἡ, Arist.; [(of diligent application) ἐπιμέλεια, ἡ, Att.; *over* or *excessive acc.*, περιεργία, ἡ, Plat.; *with great acc.*, etc., *vid.* ACCURATELY.]

ACCURATE, ἀκρῑβής, ές, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ἀτρεκής, ές, Pind., Eur., Hdt.; [(of tidings, signs, etc.) σαφής, ές, h., Trag., Thuc.; (in speech) ἀκριβολόγος, ον, Timon; *to subject a* thing *to acc.* investigation, ἀκριβῶς ἐξετάζειν τι, Isocr.; *to have acc. knowledge of* a thing, ἀκριβόω τι, Xen., Arist., mid., Plat.; περί τινος, Isoc.; *to have no acc. information about* a thing, μηδὲν εἰδέναι ἀκριβὲς περί τινος, Plat.]

To be accurate, consider accurately, ἀκρῑβολογέομαι, intrans., or c. acc., Plat., Dem. *Vid.* SYN. No. 53.

ACCURATELY, σαφηνῶς, Theogn., Hdt.; σκεθρῶς, Æsch.; ἀκρῑβῶς, Æsch., Dem., Isoc.; [δι' ἀκριβείας Plat.;] *to speak accurately*, συγγρᾰφικῶς ἐρεῖν, Plat.

To speak quite accurately (adverbial phrase), τῷ ὄντι ὀρθότατα τῶν λόγων, Hdt.

One should speak accurately, ἀκρῑβολογητέον, Arist.

To know, understand, investigate, arrange, or *make accurately*, ἀκρῑβόω and διακριβόω, Eur., Ar., Plat., Xen., Isoc.

ACCURSED, ἀρᾱτός, ή, όν, Hom., Soph.; κατάρᾱτος, ον (Hermann says κατάρατος in Epic), Soph., Eur., Ar., Dem.; ἀγής, ές, Hippon.; τρισκατάρατος, ον, Dem.; [ἄλαστος, ο, ή (of persons only), Trag., *an acc. wretch*, ἀλάστωρ, ὁ, Trag., Dem.; *a person* or *thing acc.*, ἄγος, τό, Soph.]

ACCUSATION, αἰτία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; αἰτίᾱμα, ατος, τό, Æsch., Eur., Thuc.; ἐπίκλημα, ατος, τό, Soph., Eur., Xen.; ἔγκλημα, ατος, τό, Omn. Att.; διᾰβολή, ἡ, Eur. (usu. *false*), Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; κᾰτηγορία, ἡ, Omn. Att. pr.; κᾰτηγόρημα, ατος, τό, Plat., Dem.; γρᾰφή, ἡ, Dem., Lys., etc.; κλῆσις, εως, ἡ, Xen.; αἰτίασις, εως, ἡ, Antipho. *Vid.* SYN. No. 45, 179.

A previous accusation, προκᾰτηγορία, ἡ, Thuc.

An accusation on oath, κᾰτωμοσία, ἡ, Hdt.

An accusation when a man was caught in the fact, ἀπαγωγή, ἡ, Dem., Lys.

To lay an accusation when a man is caught in the fact, ἀπάγω τὴν ἀπαγωγήν; *to admit* it (as judge), or *decide* it, παραδέχομαι τὴν ἄπᾱγωγήν, Lys., Dem.

An accusation is made against him by the city, ὑπαίτιόν τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ γίγνεται, Xen.

[ACCUSATIVE *case*, αἰτιᾱτική, ἡ (πτῶσις), Gramm.; *in the acc. case*, αἰτιατικῶς, Id.]

ACCUSE, TO, αἰτιάομαι, mid., one *of* a thing, c. acc. pers. and gen. rei, also c. acc. rei, but hardly except where a neuter pron., as ταῦτα, stands for the substantive, Hom., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Antipho; also c. acc. pers. and inf., vel ὅτι, ὡς, etc., Thuc.; c. acc. pers. and prep., Xen.; c. acc. rei κατά τινος, Antipho; μέμφομαι, mid. c. aor. pass. in act. sens., c. dupl. acc., c. acc. pers. and gen. rei, c. acc. rei, gen. pers., c. dat. pers. and acc. rei, or c. dat. pers. and conj. ὅτι, εἰ, etc., Hes., Pind., Theog., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; c. dat. pers., gen. rei, Æsch.; ἐγκᾰλέω, fut. -έσω, pf. -κέκληκα, etc., c. dat. pers., acc. rei, c. dat. pers. and inf. or conj. (either person or thing often omitted), Omn. Att.; κᾰτηγορέω, c. gen. pers., acc. rei, or c. dupl. gen., or c. gen. pers. and prep., Hdt., Omn. Att.; διώκω, Æsch., Hdt., Xen., Dem., etc.; διαβάλλω, pf. -βέβληκα, etc. (usu. *falsely*, but not always), c. acc. pers., c. dat. pers., acc. rei, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐλέγχω, Æsch., Soph., Xen.; ἐπαιτιάομαι, c. acc. pers., gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and inf., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; ἀνάπτω, c. acc. rei, dat. pers., Eur.; ὑπᾰγορεύω, mid., Eur., ὑπᾰγω, Hdt., Xen.; ὑπογρᾰφομαι, c. acc. rei, dat. pers., Eur., Dem.; κατερέω, c. acc. or gen., Hdt., Xen., as pres. and fut. of κατεῖπον, c. gen., Eur., Ar., Plat.; προσκᾰλέομαι, mid. and pass., c. acc. pers., gen. rei, Ar., Dem., Lys., etc.; σῡκοφαντέω, Ar., Xen., Lys.; φαίνω, Ar., Xen., Dem.; ἐπῐκᾰλέω, c. dat. pers., c. acc. rei, or inf., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Isoc., etc.; ἐπισκήπτομαι, mid. and pass., c. dat. pers., gen. rei, Soph., Plat., Æschin., Isæ.; γράφω, only once, Ar.; γράφομαι, mid. and pass., c. gen. rei, or inf., Ar., Plat., Dem., Æschin.; εἰσαγγέλλω, c. acc. pers., c. inf. rei, or c. prep., Thuc., Plat., Lys., Andoc., etc.; ἐπαγγέλλω, Dem., Andoc.; ἐπεγκαλέω, c. dat. pers., Lys.; κᾰκίζω, Hdt., Thuc.; ἀπᾰγω, c. gen., Dem.; ἀπογρᾰφω, Xen., Lys., Antipho; ᾽αποφαίνω, Dem., Antipho; κᾰταιτιάομαι, c. dupl. acc., c. acc. pers. and inf., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰγιγνώσκω, f. -γνώσομαι, aor. 2 -έγνων, etc., c. acc. rei, gen. pers., or c. gen. pers. and inf., or ὡς, Hdt., Thuc., Plat., Lys., etc.; κρίνω, Thuc., Dem., Lycurg., Isoc., Æschin.; προβάλλομαι mid. and pass., Dem., Xen.

To accuse on oath, κατόμνυμι, c. gen., Hdt.

To accuse falsely, σείω, Ar., Antipho; [συκοφαντέω, Ar., Lys.]

To join in making false accusations, συσσυκοφαντέω, Dem.

To accuse beforehand, προκᾰτηγορέω, Dem.; προδιᾰβάλλω, pf. -βέβληκα, etc., Thuc.; προκᾰλέομαι, Xen.

To accuse besides, προσκατηγορέω, c. dupl. acc., Thuc.; c. gen. pers., Xen.

To accuse together, at the same time, συγκᾰτηγορέω, Dem.; συνδιαβάλλω, Dem., Lys.; συνεπαιτιάομαι, Thuc.

To accuse in retaliation, ἀντίδιᾰβάλλω, Arist.; ἀντεγκαλέω, Dem., Isoc.; ἀντιγράφομαι, c. dat. or acc. pers. and inf., Dem., Lys.; ἀντικατηγορέω, c. gen. pers., Lys., Æschin.; ἀντιπροσκαλέομαι, Dem.; ἀνθυπάγω, Thuc.

Phrases for *to accuse*, αἰτίαν νέμω, c. dat., Soph.; ἐν αἰτίᾳ βάλλω, Soph.; ἐν αἰτίᾳ [ἔχω, τίθημι or ποιέομαι,] δι' αἰτίας ἔχω, Hdt., Thuc.; ἐπάγω αἰτίαν, δίκην, γρᾰφήν, c. dat. pers., Dem., Lys., Andoc.; ἀνάτίθημι αἰτίαν, Dem.; ἀπογράφομαι δίκην, Antipho; ἀποφέρω (fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 1 pass. -ηνέχθην) γραφὴν κατά, c. gen., Dem.; αἰτίαν ἐπιφέρω, c. dat., Dem.; ᾽αδίκημα δείκνῡμι κατά, c. gen., Dem.; ἔγκλημα λαγχάνω (fut. λήξομαι, aor. 2 ἔλαχον, pf. εἴληχα—λέλογχα, Hom.,—pf. pass. εἴλημαι, Dem.).

To be accused, φεύγω, Eur., Xen., Plat., Dem., Lys.; also, φ. γρᾰφήν, δίκην; and c. gen. crim. (δίκην subaudito), Xen., Dem., Ar., Lycurg.; φαντάζομαι, Ar.; ᾽αγωνίζομαι, c. acc. rei, Eur.; αἰτίαν ἔχω, c. gen., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; [*by* one, ὑπό τινος, Æsch., Xen.; αἰτιάζομαι, Xen.;] αἰτίαν ὑπέχω, Thuc., Xen., Antipho; αἰτίαν φέρομαι, Thuc.; αἰτίαν ὑπομένω, Æschin.; ὑπέχω, c. acc. rei (φόνου), Eur.

Those who were accused, οἱ τὴν κατηγορίαν ἔχοντες, Thuc.

Money which he was accused of having, τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα, Hdt.

He was accused of great injustice, ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ, Thuc.

One must accuse, κατηγορητέον, Isoc., Plat.; αἰτιᾱτέον, Plat.

Fond of accusing, ἐγκλημᾰτικός, ή, όν, Arist.

ACCUSED, ὑπαίτιος, ον, Antipho; ἔγκλητος, ον, Arist.; [(as Attic law term), ὁ φεύγων, or φυγών, Plat., Dem., etc., ὁ αἴτιος, only Æsch.]

Easily accused, liable to accusation, εὐκᾰτηγόρητος, ον, Thuc.

Not accused, ἀνέγκλητος, ον, Plat., Dem.; ᾽ασυκοφάντητος, ον, Æschin.; [*or above accusation*, ἀνεξέλεγκτος, ον, Dem., Xen.; ἀνεπίκλητος, ον, Xen.]

Not accused, adv., ᾽ανεγκλήτως, Ar., Dem.

ACCUSER, AN, κἀτήγορος, ὁ, Soph., Hdt., Plat., Xen., Isoc., etc.; ὁ γραψάμενος, Ar.; [ὁ διώκων, Hdt., Æsch., Oratt.; *a false accus.*, συκοφάντης, ὁ, Oratt.]

Accusingly, in an accusing spirit, διαβόλως (ἐμνήσθη αὐτοῦ), Thuc.

ACCUSTOM, TO, ἐθίζω, augmented tenses, εἰθ., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; γυμνάζω, Xen., Plat.; παιδεύω, c. acc. pers., dat. rei, Xen.; προσεθίζω, act. c. acc. pers. et rei, in pass. c. dat. rei, Xen.; [*one to do*, c. acc. et inf., Id.;] παρασκευάζω, Xen.; συνεθίζω, Plat., Dem.

To accustom a person not to do, [παρασκευάζω τινὰ ὡς μὴ ποιεῖν, Xen.;] *what he has been used to*, ἀπεθίζω, μή, Æschin.

[*To accustom one's self*, ἐθίζομαι, συνεθίζομαι, c. inf., ξυνήθη γίγνεσθαι, *to* a thing, τινί, Plat., Xen., etc.]

One must accustom, ἐθιστέον, c. acc. and inf., Xen.; *one's self*, συνεθιστέον, c. inf., Plat.

To be accustomed, ᾄθίζω, Hom., Soph.; ἔθω, pres., Hom. (but rare), pf. ἔωθα, Hom., Hdt., or εἴωθα, no other tense except pluperf., Omn.; φίλέω, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., etc.; ἐθέλω, fut. -ήσω, Hdt., Thuc.; νομίζω, Hdt., Thuc., Xen.; [*to* a thing, c. dat., Hdt.; *to do*, c. inf., Id.;] ἀγάπάω, Arist.

It is accustomed, impers., νομίζεται, Æsch.; φιλεῖ, Plat.

ACCUSTOMED, εἰωθώς, Hom., Eur., Thuc., Plat., etc.; [by pf. and aor. 1 pass. part. of ἐθίζω and συνεθίζω, Thuc., Xen., Plat., etc.;] σύνήθης, ες, c. dat., Hes., Soph., Eur., Plat., Xen., Æschin.; ἠθάς, άδος, c. gen., Soph., sine casu, Eur., Ar.; ἐθάς, άδος, c. gen., Thuc.; σύνοικος, ον, c. dat., Soph., Plat., Xen.; ὁ συμμαθών, Xen.

In an accustomed manner, εἰωθότως, Soph., Plat.

[ACCUSTOMING, AN, ἐθισμός, ὁ, Arist.]

[ACE (on dice), μονάς, άδος, ἡ; οἶνη, ἡ; ὄνος, ὁ; all very late.]

[ACERBITY, πικρότης, ητος, ἡ (lit.), Plat.; (met., of temper, etc.), πικρία, ἡ, Dem.; πικρότης, ἡ, Hdt., Eur., αὐστηρότης, ητος, ἡ, Plat.]

ACHE, ὀδύνη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; [for *headache, toothache*, etc., *vid.* the words.] *Vid.* PAIN and SYN. 338.

ACHE, TO, or *feel an ache*, ἀλγέω, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen.; [*my head aches*, ἀλγέω τὰν κεφαλάν, Theocr.; cf. HEADACHE, TOOTHACHE, etc.;] πονέω, Anac., Soph., Ar., Antipho. *Vid. To feel* PAIN.

ACHIEVE, TO, τολῦπεύω, Hom.; ᾄγωνίζομαι, mid., Eur. *Vid.* TO DO, PERFORM, etc.:—*To achieve* (glory, etc.), φέρω (fut. οἴσω (only οἴσομαι in Hom., which Eur. also uses in pass. sens.), imper. οἶσε, Hom., aor. 1 ἤνεγκα, in Hom. usu. ἤνεικα or ἔνεικα, aor. 2 ηνεγκον, and mid. ἠνεγκόμην, aor. 1 mid. ἠνεικάμην, Hom., ἠνεγκά.η , Eur., Soph., aor. 1 pass. ἠνείχθην, Hes.), Hom., Eur., Plat.; πράσσω, Pind.

ACHIEVEMENT, AN, ἔργον, τό, Omn.; ᾄγώνισμα, ᾶτος, τό, Thuc.

ACID, αὐστηρός, ά, όν, Plat., Arist.; στρῦφνός, όν, Plat., Xen.; ὀξύς, εῖα, ύ, comp. only ύτερος, Plat., Hipp.; στῦφελός, όν, and ή, όν, Mel. *Vid.* SOUR.

To be acid, ὀξύνομαι, pass., Arist.

ACIDITY, στρυφνότης, ητος, ἡ, Arist.; αὐστηρότης, ητος, ἡ, Plat., Xen.

ACKNOWLEDGE, TO (as gods), νομίζω, Æsch. (*one* as, c. dupl. acc.), Eur., Hdt., Plat., Xen.; c. dat., Hdt.; (as kindred, etc.), ἀναγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, etc., Pind., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* TO RECOGNIZE:—*To acknowledge* (*i. e.*, admit), ὁμολογέω, Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem., and in 3d pers. pass. pres. as impers., Plat., Xen.; προσομολογέω, Plat., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO CONFESS.

One must acknowledge, ὁμολογητέον, Plat.

[ACKNOWLEDGED, ὁμολογούμενος and ὠμολογημένος, η, ον, e. g., *acknowledged principles*, τὰ ὁμολογούμενα or -γημένα, Plat.:—*To be a man of acknowledged merits*, εὐδοκιμέω παρὰ πᾶσιν, Hdt., Att.]

ACKNOWLEDGMENT, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, Hdt.; ἀναγνώρισις, εως, ἡ, Plat.; ὁμολογία, ἡ, Plat.; προσομολογία, ἡ, Plat., Dem.

ACME, ᾄκμή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Plat., Xen.; ἄνθος, τό, Soph. *Vid.* HEIGHT.

To be at its acme, ᾄκμάζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., etc.

ACONITE, ᾄκόνιτον, τό, Theoph.

ACORN, βᾶλάνος, ἡ, Hom., Hdt., Xen.; ᾄκύλος, ἡ, Hom.; δρυὸς ἄκρα (τά), Theoc.; [δρυοβάλανος, ἡ, Strabo; *the astringent cup of the acorn* (for tanning), ὀμφακίς, ἡ, Galen.]

Like acorns, of the acorn kind, βᾰλᾰνηρός, ά, όν, Theoph.; βαλανώδης, ες, Theoph.

Eating acorns, βᾰλᾰνηφάγος, ον, Alcæ.

Producing acorns, βᾰλᾰνηφόρος, ον, Hdt.

Made of acorns, βᾰλᾰνῖνος, η, ον, Theoph.

To shake down acorns, from the tree, βᾰλᾰνίζω (δρῦν), Anth.

ACQUAINT, TO, ἐξαγγέλλω, c. dat. pers., Hom., Soph., Hdt., Plat., Xen., etc. *Vid.* TO INFORM.

To be acquainted with, πλησιάζω, c. dat., Soph., Xen., Isoc., Dem., Plat.; ἀποχράομαι, c. dat., Hdt., Thuc., Plat.; ἐν πείρα γίγνομαι—fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην (3d sing. by syncop. γέντο), Pind., Theoc., pf. γεγένημαι, γέγονα, 1st and 3d pl. by syncop. γέγᾶμεν, γεγάᾶσι, part. γεγονώς and γεγαώς, υῖα, and γεγώς, ῶσα —Xen.; χράομαι, c. dat., Xen.; συζεύγνυμαι, pass. c. dat., Xen.; συγκεράννυμαι, pass. c. dat., Xen.; γνωρίμως ἔχω τινί, Dem.; [ὁμιλέω, c. dat.; also, μετά, c. gen., or πρός, c. acc., Plat.; γνώριμος γίγνομαι, c. dat., Lys.; *to become intimately acquainted with*, συγκεράννυμαι ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι, Xen.]

We were acquainted with one another, ἐμισγόμεθα, Hom. *Vid.* TO KNOW.

ACQUAINTANCE, γνώρῖσις, εως, ἡ, c. gen., Plat.; γνῶσις (εως, ἡ), πρός, c. acc., Æschin.; χρεία, ἡ, Antipho; χρῆσις, εως, ἡ, Isoc.; σὐνήθεια, ἡ [familiar intercourse, *with* one, πρός, c. acc., μετά, c. gen.], Xen., Isoc., Æschin.; [*to have acq. with* one, ἐν πείρα τινὸς γίγνεσθαι, Xen.; *I have no acq. with the language*, ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως, Plat.:—*with* a thing, ἐμπειρία, ἡ, c. gen., Thuc., Antipho, etc.; περί, c. acc., Xen.]

An acquaintance, γνώρῖμος, ὁ, ἡ, Hom., Xen., Dem.: (as adj.) γνωστός, ή, όν, c. dat., Æsch.; σὐνήθης, ες, c. dat., Hes., Isoc., Plat.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat., and sine cas., Eur., Hdt., Plat., Xen., Isoc.; [*an extensive circle of acqu.*, πολυφιλια, ἡ, Arist. *an old acqu.*, ἀρχαῖος ἑταῖρος, Xen.]

Like an acquaintance, οἰκείως, Thuc., Xen.; γνωρίμως, Dem.

ACQUIESCE, TO, ᾄγάπάω, c. conj. ὅτι, εἰ, etc., or c. part., or c. dat. rei, rarely c. acc. rei, Hom., Ar., Plat., Dem., Lys.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, aor. 1 ἤνεσα and -εσσα, pf. pass. -ημαι, aor. 1 pass. -έθην, c. acc. rei, Pind., Æsch., Eur.; στέργω, only fut. and aor. 1 (and ἔστοργα, perf. 2d., Hdt.), c. acc. or c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; συγχωρέω, c. dat., sometimes c. acc., or c. inf., or c. acc. and inf., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dinarch.; [συνδοκεῖ τί μοι, Thuc., Plat., Ar., etc.]

[*To acquiesce in one's opinion about* a thing, συγκατατίθεμαί τινι περί τινος τὴν αὐτὴν δόξαν, Plat.]

One must acquiesce, στερκτέον, c. dat., Dinarch.

ACQUIESCENCE, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.:—[*With my, your acquiescence*, συνδοκοῦν, -δόξαν, c. dat. pers. pron., Xen.]

ACQUIRE, TO, κτάομαι, mid., perf. pass. in act. sens. κέκτημαι and ἔκτημαι (rare in Att.), optat. κεκτῴμην (aor. 1 pass. in pass. sens., Thuc., Eur., also κεκτημένος is occasionally used in pass. sense both in simple and comp. verbs), Omn.; π.ιέομαι, mid. (esp. of acquiring friends, etc.), Hom., Soph., Xen.; κτεᾶτίζω, only in aor. 1 act. -ισσα, and in pres. mid., Hom., Theoc.; εἰσκτάομαι, Eur; ἀνικτάομαι, Hdt., Xen.; περῖποιέω, esp. in mid., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ᾄνᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλαβον, perf. -εἰληφα, Xen.; περῖβάλλομαι, mid. c. perf. pass. περιβέβλημαι, in act. sens. c. acc., Hdt., Xen., Isoc.; προσποιέομαι, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; [*wealth* (by one's labor), ἐργάζομαι χρήματα, Hdt., Ar., etc.; (by trading or business), χρηματίζομαι, Thuc.; *from* a thing, ἐκ, ἀπό, c. gen., Plat., Isoc.; προσάγομαι (of allies, friends, etc.), Hdt., Thuc.]

To acquire for another, περιποιέω, Dem.

To acquire besides, ὑπερκτάομαι, Soph.; ἐπικτάομαι, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; [*in addition to* (what one has), προσκτάομαι, c. acc. et dat., or acc. c. πρός τι, Hdt., Thuc.; προσλαμβάνω, c. acc.; *for one's self*, ἑαυτῷ, or mid., Xen., Plat.]

To aid in acquiring, συγκᾰτακτάομαι, c. dat. pers., Dem.; συγκτάομαι, c. dat. pers., acc. rei, Thuc.

To be acquired, ᾄλίσκομαι, ut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἥλων, or ἑᾶλων, perf. ἑᾴλωκα, more usu. ἐᾶλωκα, Soph. *Vid.* TO GET.

Acquired (what is or may be), κτητός, ή, όν, Hom., Eur., Isoc., Plat.

Acquired, i. e., not natural, ἐπίκτητος, ον, Hdt., Xen., Lycurg.; ἔπακτος, ον, Hdt., Arist.

One must acquire, κτητέον, Plat.

One who enables men to acquire, κτεᾶτειρα, ἡ, Æsch.

ACQUIRING (or skillful in acquiring), χρηματιστῖκός, ή, όν, c. gen., Plat.; κτητῖκός, ή, όν, Isoc.

The art of acquiring, ἡ κτητική, Plat.

ACQUISITION, i. e., the acquiring, λῆψις, εως, ἡ, Soph., Plat.; ἐπίκτησις, εως, ἡ, Soph., Arist.; κτῆσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

An acquisition (*of allies*), προσᾰγωγή, ἡ, Thuc.

An acquisition of any thing additional, προσποίησις, εως, ἡ, Thuc.

An acquisition (i. e., a thing acquired), κτῆσις, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Plat.; κτῆμα, ατος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat., etc. *Vid.* POSSESSIONS.

To make fresh acquisitions, πλέον ἔχω, Thuc.

ACQUIT, TO, ἀπολύω, c. gen. crim., Hdt., Xen., Dem.; c. μή and infin., Hdt., Thuc.; ᾽ανίημι, Lys., Xen.; ᾽αποχειροτονέω, c. gen. pers., Dem.; ᾽απογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, c. gen. pers., or c. acc., or c. gen. pers. and μή c. inf. crim., Dem., Lys.; ᾽αποψηφίζομαι, c. gen. pers., Dem., Plat.; ᾽αποδιαιτάω, c. gen. pers., Dem.; ᾽αφίημι, aor. 1 -ηκα, pass. -εθην, sine aug., c. acc. pers., gen. rei, also c. dat. pers., acc. rei, and simply c. acc. pers., Hdt., Xen., Dem., Antipho; [ἀθῳόω ἐάω, ἀφίημι, καθίστημι, Oratt.]

To be inclined to acquit, ᾽απολυτικῶς ἔχω, c. gen. pers., Xen.

To be acquitted, νικάω, Eur.; ᾽αποφεύγω, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἀπ. αἰτίαν, Thuc.; ἀπ. τοὺς διώκοντας, Hdt.; ἐκφεύγω, Ar., Hdt., Dem., Æschin.; ᾽αποφυγγάνω, only in pres., Dem.; [ἀθῷος ἀπαλλάττω, ἀθ. φεύγω, Oratt.]

He is acquitted of criminality, ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν, Thuc.

ACQUITTAL, ἀπόλυσις, εως, ἡ, c. gen. crim., Hdt.; ᾽αθῴωσις, εως, ἡ, Ctes.; ᾽απόφευξις, or φυξ., εως, ἡ, Ar., Antipho; ᾽αποψήφισις, εως, ἡ, Antipho; [ἄφεσις, εως, ἡ, c. gen. crim., Plat.]

Deserving acquittal, ᾽απολύσιμος, ον, Antipho.

Means of acquittal, τὰ ᾽αποφευκτικά, Xen.

[ACQUITTANCE, ἄφεσις, εως, ἡ (release from a bond), Dem.; ἔκτισις, εως, ἡ (on full payment), Plat.; *for a thing*, c. gen., Dem.—᾽Αποχή, only late, Anth., etc.]

ACQUITTED, ᾽αθῷος, ον, Eur., Ar., Dem., Lys.

ACRE, AN, πέλεθρον, τό, Hom.; πλέθρου, τό, Hdt., Eur., Xen.;* [the τετραπλεθρία, ἡ, on Inscrr., would correspond very nearly with our "acre," or the neut. adj. τὸ τετράπλεθρον, Polyb.]

Of four acres, τετρᾶγυος, ον, Hom., Ap. Rh.; *of fifty*, πεντηκοντόγυος, ον, Hom., etc.

ACRIMONIOUS, πῖκρός, ά, όν, Hdt., Dem., Isoc.; πῖκρόγλωσσος, ον, Æschin.

ACRIMONIOUSLY, πῖκρῶς, Dem.

ACRIMONY, πῖκρία, ἡ, Dem.; πῖκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Plat.

[ACROPOLIS. *Vid.* CITADEL.]

ACROSS (to go), διά, c. gen., or (more rarely) c. acc., Omn.; ᾽ὑπέρ (εἰρ, Hom.), c. gen., Hom.; πέρα, c. gen., Soph., Eur., [Plat.; πέραν (usu. of water between), c. gen., Hom., Hes., Pind., Hdt., Att.] *Vid.* BEYOND.

[*To convey* or *carry across*, παρακομίζω, Xen.; περαιόω (e. g., στρατίαν), Thuc.; but also, *to convey* one *across* (a stream), c. dupl. acc., Polyb.]

Across, i. e., cross-wise, adj., ἐγκάρσιος, Thuc. *Vid.* CROSS-WISE.

[ACROSTIC, ἀκροστιχίς, ίδος, ἡ, Dion. H.]

ACT, TO, δράω, Omn.; πράσσω, Omn. [opp. to πάσχω, absol., Plat.]; ῥέζω, fut. reg., perf. 2d. ἔοργα, Hom.

[For distinction in sgnf. and usage, *vid.* SYN. 361.]

[*To act with us* (on our side), μεθ᾽ ἡμῶν πράττω, Isoc.; *to act a manly part, act the man*, ἀνδρίζομαι, Plat.; ἀνδρὸς ἔργα διαπράττομαι, Att.; *to act toward one* in a certain manner, ποιέω τινά, c. neut. adj. or adv. of the manner, Hdt., Att., etc.; *to act unjustly toward one*, παραχράομαι εἰς τινα, Hdt.; ἀδικέω, c. acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat., etc.—*To act* (= be prompted by the feeling), πάσχω, e. g., *to act in such a way as . . .*, πάσχω οἷον . . ., or ταὐτὸν πάσχω ὅπερ . . ., Xen.]

To be the first to act, προποιέω, Thuc.

To act on the stage, ᾽ὑποκρίνομαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sens., Dem., Arist.; ᾽αγωνίζομαι, mid., Ar., Dem.; [(of μῖμοι), μιμέομαι, c. acc., Xen.]

Not knowing how to act under existing circumstances, ἀπορῶν τι χρῷτο τοῖς πράγμασιν, Xen.

To be acted upon, πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπαθον, perf. πέπονθα, c. ὑπό or πρός c. gen., Plat.

Acting on the stage, ὑπόκρῐσις, εως, ἡ, Arist.; μίμησις, εως, ἡ, Plat.

[ACT, AN, πρᾶγμα, ατος, τό (what has been actually done, Lat. *factum*), Omn. post Hom.; ἔργον, τό (deed, good or bad, Lat. *facinus*), Omn.; ποίημα, ατος, τό (opp. to πάθημα), Plat.; πρᾶξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; (for distinction, *vid.* SYN. 222). *Vid.* ACTION, DEED.]

She was taken in the act, ἐπίληπτος ἡρέθη, Soph. *Vid.* FACT.

[*In the act of* is often expd. by part., *e. g., some one wounds him with a javelin* (while) *in the act of striking*, παίοντα δ᾽ αὐτὸν ἀκοντίζει τις, Xen.; also, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ, *to catch in the act*, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ λαμβάνω, Dem., Eur.; *to be caught*, ἐπ᾽ αὐτ. ἁλῶναι, Hdt., εἰλῆφθαι, Antipho, Ar.]

[*A kind, benevolent act*, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Plat., etc.; εὐεργέτημα, ατος, τό, Xen., Isoc.]

[*Act* (of the assembly, etc.). *Vid.* LAW, DECREE.]

[*Acts* (public, official), πεπραγμένα, τά, Dem.; δημόσια or κοινὰ γράμματα, τά (as recorded), Oratt.—*The Acts of the Apostles*, αἱ πράξεις τῶν ᾽Αποστόλων, N. T.]

ACTION, AN, ἔργον, τό, Omn.; κτίσις, εως, ἡ, Pind.; δρᾶμα, ατος, τό, Æsch.; πρᾶγμα, ἄτος, τό, Omn. post Hom.; ἔργμα, ἄτος, τό, Pind., Theogn., h., Eur.; πράγος, τό, Pind., Æsch., Soph., Eur.; πρᾶξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ποίημα, ατος, τό, Plat.

A good action, ᾽αγαθοεργία, ἡ, Hdt.: —*The state of action* (opposed to rest), ἐνέργεια, ἡ, Arist.:—*He is a man of action*, χειρ ὀρᾷ τὸ δράσιμον, Æsch.

[*Action* (of an orator), ὑπόκρισις, ἡ, Arist., Plat., *vid.* Ern. Lex. Tech., p. 364; (*gesticulation*), χειρονομία, ἡ, Luc.:—*Action* (of a play), δρᾶμα, τό, Arist.]

An action at law, ᾽αγών, ῶνος, ὁ, Dem., Æschin., etc.; δίκη, ἡ, Dem., Plat., Lys., etc.; διαδῐκᾰσία, ἡ, Xen., Plat., Dem., etc. [*Vid.* SYN. 45, 179.]

An action for property, ἐπιδικᾰσία, ἡ, Dem., Isæ.

To bring an action, ἀπογράφομαι (mid.) διαδῐκᾰσίαν πρός, c. acc., Dem.; διαδῐκᾰσίαν γράφω πρός, Dem.; διαδικασίαν ποιέω, Dem.; προσκαλέομαί (mid. fut. -έσομαι) τίνα εἰς διαδ., Dem.; [εἰς δίκην δημοσίαν, Xen.;] δίκας εἰσάγω, Lys.

To bring an action against a person, πρῠτᾰνεῖα (τὰ) τίθημι, c. dat. pers., Ar.; [προσκαλέομαί τινα, c. gen. criminis, *e. g., an action of assault*, προσκαλ. τινὰ ὕβρεως, Ar.]

To obtain leave to bring an action, τυγχάνω (aor. 2 ἔτῠχον, fut. τεύξομαι) δίκης, Dem.; λαγχάνω (fut. λήξομαι, aor. 2 ἔλᾰχον, perf. εἴληχα [λέλογχα, Hom.], perf. pass. εἴλημαι) δίκην, c. dat., Λ. ἔγκλημα, Dem., Æschin.

Besides that he brought an action, προσείληχε δίκην, Dem.

To lose an action, δίκην ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2 ὤφλον, Æsch., Ar., Isæ.; ὀφ. δίαιταν, Isæ.; ὀφ. γραφάς, Andoc.; ᾽απατυγχάνω κρίσει, Dinarch.; δίκης νικάομαι, Antipho.

The loss of an action, ἧσσα δικῶν, Æschin.

To gain an action, νικάω τοῦ κλήρου, Dem.

The subject of an action, διαδῐκασμα, τό, Lys.

ACTIONABLE, ὑπόδῐκος, ον, Lys.

ACTIVE, διερός, ά, όν, Hom.; λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; ὀτρηρός, ά, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.; δεξιόγυιος, ον, Pind.; δραστήριος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; ἐλᾰφρός, όν, and ά, όν, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; ἄοκνος, ον, Soph., Xen.; ἐργᾶτης, ου, ὁ, Xen., Plat., in fem. ἐργᾶτις, ῐδος, ἡ, Soph.; ἐνεργός, όν, Hdt., Xen.; εὔζωνος, ον, Thuc., Xen.; εὔκολος, ον, Plat.; εὔφορος, ον, Xen.; εὐκίνητος, ον, Xen.; [ἐργατικός, ή, όν, Plat.; *active in business*, πρακτικός, ή, όν, Ar., Plat.; *a man active in business*, δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι, Dem.]

Active (of an action, as a leap, etc.), κοῦφος, η, ον, Hom., Æsch., Eur., Ar., (of man), Xen.

Active and willing, ἐθελόπονος, ον, Xen.; ἐθελουργός, όν, Xen.; τορός, ά, όν, Xen.

Excessively active, ὑπερέλαφρος, ον, Xen.

An active verb, δραστήριον ῥῆμα, Dion. H.; [ἐνεργητικὸν ῥῆμα, Id.]

To be active, ἐγκονέω, Hom., Soph., Eur.; ἐλαφρίζω, Eur.; [πραγματεύομαι, Hdt., Xen., Plat.]

To be active in a matter, ἔγκειμαι, imperf. ἐνεκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, c. dat., Thuc. *Vid.* TO BE BUSY.

ACTIVELY, ὀτρᾰλέως, Hom., Hes.; ἐγκονητί, Pind.; ἀόκνως, Dem.; ἐνεργῶς, Xen.; κούφως, Æsch.; τορῶς, Plat.; ἐλᾰφρῶς, Xen.; [προθύμως, Hdt., Xen., Plat., etc.]

ACTIVITY, εὐκολία, ἡ, Plat.; ἐλαφρὰ ὁρμή, Pind.; [ἐνέργεια, ἡ, Arist.]

ACTOR, AN (genl.), πρακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; πράκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Antipho; ῥεκτήρ, Hes.; ἐργᾶτης, ὁ, Soph., Eur.

An actor on the stage, ὑποκρῑτής, οῦ, ὁ, Ar., Plat., Xen., Isoc., Dem.; μῖμος, ὁ, Dem.; [ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Arist.; *a comic actor*, κωμικὸς ὑποκριτής, ὁ, Æschin.; κωμικός, ὁ, Alex. Isost.; *a tragic actor*, τραγῳδός, ὁ, Ar., Plat.]

The chief actor, πρωτᾰγωνιστής, ὁ, Arist.; [*a third-rate actor*, τριταγωνιστής, ὁ, Dem.]

ACTUAL, ἔτῠμος, ον, and η, ον, Hom., Hes.; ἐτήτῠμος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; γνήσιος, α, ον, Pind., Dem.; ᾽αληθής, ές, Omn.; [παρών, οὖσα, όν (smts. opp. to μέλλων), Trag., Hdt., Thuc., etc.]

* I have given this word because it is very commonly translated "acre;" it was, however, hardly equal to a quarter of an English acre.

ACTUALITY, ἀλήθεια, ἡ, Om.: Att.; ἐντελέχεια, ἡ, Arist.

ACTUALLY, ἔτῠμον, Hom.; ἐτύμως, Pind., Æsch.; δἰκαίως, Soph., Plat.: ὄντως, Eur., Ar., Plat., Xen.; ἀληθῶς, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἐτητῦμως, Æsch., Soph.; ἀκριβδήλως, Isoc.; πᾶνυ, Thuc.; τῷ ὄντι, Plat., Xen.; αὐτόχρημα, Ar.; ὕπαρ, Plat.

[ACTUARY, perh. ἀναγραφεύς, ὁ, Lys., or the more genl. γραμματεύς, έως, ὁ, Oratt., etc.]

ACTUATE, TO, ὀτρῦνω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; πἄροξῦνω, Eurip., Thucyd., Xen., Plat., Dem.; πείθω (regular, but Hom. and Pind. frequently use the redupld. aor. 2 πέπῐθον), Omn.; [παρορμάω, *one to a* thing, c. acc. et εἰς, Xen.; ἐπί τι, Id.; πρός τι, Arist.; c. inf., Xen.]

To actuate, in addition, συμπἀροξῦνω, Xen. *Vid.* TO INFLUENCE, PERSUADE, EXCITE.

[ACULEATE, ἀκανθώδης, ες, Hdt.]

[ACUMEN. *Vid.* ACUTENESS.]

ACUTE (as pain), ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Soph.;—(as a man), Thuc., Plat., Dem.:—(as an angle, etc.), Plat.

Acute (of a man), ὀξύφρων, ονος, Eur.; νοητῐκός, ή, όν Arist.; [λεπτός, ή, όν (of persons, of mind, and of things), Antipho, Ar., Eur.;] ὀξυήκοος (of perception itself), Plat., Arist.; [περισσός, ή, όν (e. g., διάνοια), Arist.] *Vid.* SHARP, CLEVER.

[*Acute diseases,* ὀξεῖαι νόσοι, Hipp.; ὀξέα νοσήματα, Id.]

[*Acute accent. Vid.* ACCENT.]

Acute-angled, ὀξυγώνιος, ον, Arist.

ACUTELY, ὀξύ, Hom., Eur., Plat.; ὀξέως, Thuc.; [λεπτῶς, Plat., etc.]

ACUTENESS, δριμὕτης, ητος, ή, Plat.; ὀξῠτης, ητος, ή, Plat.; [λεπτότης, ητος, ἡ (τῶν φρενῶν), Ar.]

Over-acuteness, περίνοια, ἡ, Thuc.

ADAGE, AN, πἄροιμία, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Plat.; ἔπος, τό, Ar., Hdt.; λόγος, ὁ, Pind., Soph., Plat.; [*so runs the adage,* ὥδ' ἔχει λόγος, Æsch.] *Vid.* PROVERB.

ADAMANT, ἄδἄμας, αντος, ὁ, Hes., Pind., Orac. in Hdt., Eur., Plat.

Founded on adamant, ἀδἄμαντοπέδιλος, ον, Pind.

ADAMANTINE, ἀδἄμάντῐνος, ον, Pind., Æsch., Plat.; ἀδἄμαντόδετος, ον, Æsch.

ADAPT, TO, ἄρω, not used in pres. or imperf.; aor. 1 ἦρσα, and mid. aor. 2 ἤρἄρον, sometimes used in pass. sense; perf. ἄρηρα, in pass. sense, sometimes used in act. sense; part. ἀρηρώς, ἀρἄρυῖα, aor. 1 pass. ἤρθην, Hom.; ἁρμόζω, usu. written ἁρμόττω in Att. pr., Plat.; ἐναρμόζω, fut. -όσω, also -όξω, c. dat. or c. εἰς and acc., Pind., Eur., Plat.; συναρμόζω, Ephipp., Xen., Plat.

[*To adapt a word to a thing,* προσαρμόζω ὄνομα πράγματι, Plat.]

[*To adapt one's temper to one,* ὀργὰς ἐπιφέρω τινί, Thuc.]

To be adapted, ἁρμόζω, intr., c. dat. or prep., Pind., Soph., Plat.; οἰκειόομαι, c. dat. or sine cas., Plat.; προσαρμόζω, c. dat. or prep., Plat.; [pf. (of ἄρω) ἄρηρα, intr., Hom.] *Vid.* To FIT.

[ADAPTATION, οἰκείωσις, εως, ἡ, Plut.; ὀρθότης, ητος, ἡ (e. g., ἐπῶν), Ar., Plat. *Vid.* ADAPTNESS.]

ADAPTED, ἐπῐτήδειος, α, ον, c. prep., or c. infin., Hdt., Thuc., Plat., etc.; [πρόσφορος, ον, *to* or *for,* c. dat., Pind., Thuc., etc.; *for* doing (*i. e.,* capable of), οἷος, α, ον, c. inf., Xen.; *well adapted,* εὐάρμοστος, ον, Plat.; πρός τι, isocr.; *well adapted by nature,* εὐφυής, ές, πρός τι, Plat., Isoc.; *ill adapted,* ἀνάρμοστος, ον, Xen.]

ADAPTNESS, ἐπῐτηδειότης, ητος, ἡ (πρός τι), Plat. [*Vid.* ADAPTATION.]

ADD, TO, ἐπῐτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Hom., Eur., Plat., Dem.; προστίθημι, Hdt., Pind., Omn. Att.; [τινί τι, Hdt.; τι πρός τινι, Trag.; τινί, Plat.;] συμβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Pind., Eur., Hdt.; ἐπιβάλλω, Pind., Thuc.; συντίθημι, Soph., Eur., Hdt.; προσλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα (but λελάβηκα, Hdt.), etc., Soph., Eur, Isoc.; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur., Plat.; ἐξάπτω, no perf., Eur.; ἐπεισἄγω, Plat.; συνείρω, only pres. and imperf., Plat.; ἐφαρμόζω, Soph.; [(give in addition), προσδίδωμι, c. acc. et dat., Xen.; (acquire or produce for one), προσποιέω, c. acc. et dat., Thuc.]

To add to a writing, προσγρἄφω, Xen., Dem., Lys., Æschin.; προσεγγράφω, Æschin.

To add to a speech, ἐπιλέγω, Ar., Hdt., Thuc.; προσεπιλέγω, Theoph.; ἐπεῖπον, Hdt., Thuc.; παραφθέγγομαι, Plat.; [*to add (to what one has said),* προσεῖπον, c. acc., Plat.; *that a thing is . . .,* τι εἶναι . . ., Plat.

[*To add to one's possessions,* προσκτάομαι, c. acc. et dat., or πρός c. acc., Hdt.]

To add in counting, προσλογίζομαι, c. dat., Hdt.

To be added, προσάπτω, only in pres. and fut., c. dat., Soph.; [esp. as *ally,* Hdt., but also of things;] προσγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, c. dat., and sine cas., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; [προστίθεμαι (*to add one's self as associate*), c. dat., Dem.;] προσειμι, c. dat., and sine cas., Soph., Eur., Hdt., Dem.; πρόσκειμαι, Soph., Eur., Xen., Isoc., Plat.; ἀμφίκειμαι, fut. -κείσομαι, plqpf. -εκείμην, c. ἐπί and dat., Soph.; προσεπιγίγνομαι, c. dat., Hipp.

One must add, προσθετέον, Plat.

One must add (in counting), προσλογιστέα, Hdt.; προσοιστέον, Ar.

ADDED, πρόσθετος, ον, Xen.:—[*Added to* (= beside), πρός, c. dat., Hom., Hdt., etc.]

What must be added, προσοιστέος, Eur., Plat.

ADDER, AN, ἔχιδνα, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἔχις, εως, ὁ, Plat., Dem.; ἐχίδνιον, τό, Arist.

Of an adder, ἐχιδνεῖος, α, ον, Call.

ADDICT, TO, *one's self to,* τρέπομαι, mid. and pass. c. prep., Hom., Hes., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐπιβάλλομαι, mid. c. dat., Sapph.; πρόσκειμαι, fut. -κείσομαι, c. dat., Soph., Hdt., Plat.; ἐπῐδίδωμι ἐμαυτόν, c. dat., Ar.; προΐημι ἐμαυτόν (ἐπί τι), Xen.; προσέχω, fut. -έξω and -σχήσω, aor. 2 -έσχον, c. dat., Hdt., Thuc., Isoc., Plat.; προσνέμω ἐμαυτόν, c. dat., Dem.; σχολάζω, c. dat., Xen.

ADDICTED, ἀνειμένος (εἰς), Eur.

ADDING, AN (the act), πρόσθεσις, εως, ἡ, Plat.

ADDITION, ἐπιθήκη, ἡ, Hes.; πἄρεργον, τό, Eur., Plat.; πρόσθημα, ατος, τό, Eur., Xen., Plat.; προσφόρημα, ατος, τό, Eur.; προσθήκη, ἡ, Plat.; [to a work], παρεμβήκη, ἡ, Hdt.

In addition to, πρός, c. dat., and adv., Soph., Hdt., Thuc., etc.; [*in addition,* often expd. by πρός in comp.: as; *to demand in addition,* προσαιτέω, Pind., etc.]

ADDITIONAL, πρόσθετος, ον, Xen.; ἐπίθετος, ον, c. dat., Menand.; ἐπείσακτος, ον, Plat.

ADDLED (eggs), κῠνόσουσα ὠά (τά), Arist.; [ὑπηνέμια, Id.; σὔρια, Id.; ζεφύρια, Id. (those laid in spring, as those laid in autumn were called κυνόσουσα)]

[*Addle-headed, -pated,* κενεόφρων, ον, Theogn, Pind.; ἀνεμιαῖος, α, ον, Plat.]

ADDRESS, TO, προσμῦθέομαι, c. dat., Hom., Theoc., Ap. Rh.; καθάπτομαι, Hom.; κἄκλίσκω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Trag.; πρόσφημι, no perf., Hom., Hes.; προσαυδάω, Hom., Hes., Trag.; ἄγορἄομαι, Hom., Soph., Hdt.; αὐδάω, Hom., Eur.; εἶπον, Hom., Soph., Eur.; μεταυδάω, c. dat. or c. acc., Hom., Ap. Rh.; μετἄφημι, c. dat., Hom.; μετάφωνέω, c. dat. or c. acc., Hom., Ap. Rh.; πἄραυδάω, Hom.; πἄρἄφημι, c. dat. or acc., Hom., (deceit.ully), c. acc. (λόγον), Pind.; προσεῖπον, Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Isoc., Plat., Dem., in aor. 1 προσεῖπα, Eur.; προσερέω, as pres. and fut. of prec., and in aor. 1 pass. προσρηθείς, Eur., Hdt.; φωνέω, c. dat. or c. acc., Hom., Soph.; προσφωνέω, Hom., Pind., Trag.; προσφθέγγυμαι, mid., Pind., Eur.; προσεννέπω, Pind., Trag., Ap. Rh.; μεταλλάω, Pind.; πἄρηγορέω, Æsch., Hdt.; προηγορέω, Soph., Eur.; προσθροέω, only pres. and imperf., Æsch.; ἐξάρχω, only pres. and imperf., c. acc. pers. et dat. rei, Soph., c. dupl. acc., Eur., c. acc. rei, dat. pers., Xen.; προσἄγορεύω, Hdt., Thuc., Plat.; [*to address in prayer,* προσαγορεύω (τινὰ) δι' εὐχῆς, Plat.;] προσλέγομαι, mid., Ap. Rh.; προσπτύσσομαι, mid., Ap. Rh.; ὑπεῖπον, Dem.

[*To address* one *by name,* ὀνομάζω, c. acc., Hom., etc.; προσεῖπόν (τινα) ὀνόματι, Dem.]

[*To address* (superscribe) *a letter to one,* no corresponding Greek usage, perh. ἐπιστολὴν ἐπιγράφω τὸ ὄνομα πρὸς ὃν ἀποδοτέον, late, after Polyb. and Synes.; (to write, send a letter to one), γράφω ἐπιστολήν, Thuc.; πρός τινα, Polyb.; δίδωμι, πέμπω ἐπιστολήν τινι, et πρός c. acc., Xen., Eur., Oratt., etc. *Vid.* LETTER.]

The law addresses itself to such an one, οἱ νόμοι διαλέγονται τούτῳ, Dem.

Addressed by, πρόσφθεγκτος, ον, c. gen., Soph.; προσήγορος, ον, c. gen., vel c. dat., Soph.

[*Addressed to* one (a letter, ἐπιστολή), ἐπιγεγραμμένη, Polyb.]

One who is addressed, προσηγόρημα (μητέρων) = μητέρες, Eur.

ADDRESS, AN, or *an addressing,* πἄρἄφᾰσις, εως, ἡ, or poet. παραίφᾰσις or πάρφᾰσις, Hom., Pind.; πρόσφθεγμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Eur.; προσφώνημα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; πρόσρησις, εως, ἡ, Eur., Plat.; πρόσρημα, ἄτος, τό, Plat.; πἄρηγορία, ἡ, Ap. Rh.; [*a pleasing address* (of manners, speech), φιλοπροσηγορία, ἡ, Isoc.; *of pleasing address,* vid. AFFABLE.]

Address, i. e., dexterity, τέχνη, ἡ, Omn. *Vid.* SKILL.

[*Address* (direction, of a letter), no classic auth., perh. ἐπιγραφή, ἡ, or ἐπίγραμμα, ατος, τό.]

[*To pay one's addresses to,* μνάομαι, Hom. *Vid.* To WOO.]

ADDRESSING, προσηγόρος, ὁ, ἡ, c.

gen., Soph.; [προσκλητικός, ή, όν, Plut.]

ADDUCE, TO, ἐπᾰγομαι, mid., Plat., Xen.; πᾰρᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem., etc.; πᾰρᾰφορέω, Hdt.; προᾰγω, Plat., Xen., Dem.; προβάλλομαι, mid., Plat., Isæ.; [(in one's behalf, for one's self), παρέχομαι, e. g., τεκμήριον, Plat.; (in court, as evidence), προσφέρω, c. acc., Dem., etc.; (as authority), προφέρω, c. acc., Thuc.]

ADEPT, AN, ῾ητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἵστωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἐπίστωρ, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τρίβων, ωνος, ὁ, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt.; ἐπιστάτης, ου, ὁ, Plat.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen. [*Vid.* SKILLFUL, INITIATED.]

ADEQUATE, ἄξιος, Hom., Eur., Thuc., Dem., etc.; ἀντῐπᾶλος, ον, Eur.

ADEQUATELY, ἀξίως, Eur., Thuc., Dem.; ἀντῐπᾰλως, Thuc.

ADEQUATENESS, ἀξία, ή, Eur., Plat., Xen.

ADHERE, TO, ἔχομαι, mid. fut. ἕξομαι, aor. 2 ἐσχόμην, no perf., c. gen., Æsch., Eur., Thuc.; ἐμμένω, c. dat., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προσκαρτερέω (to one's cause), c. dat., Dem.; of inanimate things, ἀμφιζάνω, only in pres., c. dat., Hom.; τρέφω, in pf. 2d, c. περί and dat., Homer; προσέχομαι, mid., c. dat., Hom., Ar., Hdt.; περῐφύομαι, c. pf. et aor. 2 act., c. dat., Hom., Plat., Ar., etc. *Vid.* To STICK, CLING.

[*To cause or make a thing adhere to* or *around*, περιφύω, c. acc. et περί τι, Plat.]

ADHERENT, AN, στᾰσιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.; συστασιώτης, Hdt.; ὁμογνώμων, c. dat., Thuc.

To be an adherent, συνεξετάζομαι, c. dat., or c. μετά and gen., Dem.

ADHESIVE, γλισχρός, ά, όν, Plat.; γλοιώδης, ες, Plat.

ADHESIVELY, γλισχρῶς, and superl. -ότατα, Ar., Plat.

[ADIEU, χαῖρε, Hom., Att.; also, χαίρετε and χαίρετον, Hom.; ἔρρωσο (esp. at end of a letter), Xen.; ὑγίαινε, Ar.; *to bid adieu to one*, φράζω τινὶ ἐρρῶσθαι, Plat., Dem.; προσεῖπόν τινα χαίρειν, Xen.—Metaph., *to bid adieu to a thing* (give up all hopes of it), προδίδωμι, c. acc., Soph., Æsch.]

ADJACENT, ἀστῠγείτων, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt., Xen.; μεθόριος, Thuc., Xen., Plat.; ὅμορος or ὁμουρος, ον, Thuc., Hdt., Xen., Plat.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh.; προσόμουρος, ον, Hdt.

To be adjacent to, ἔχομαι, mid. fut. ἕξομαι, no perf., c. gen., Hdt., Xen.; ὁμουρέω, c. dat., Hdt.; συνάπτω, only pres. and fut., c. dat., Æsch., Hdt.

To occupy a country adjacent to, χθόνα ἀστῠγειτονέομαι, c. παρά and dat., Æsch.

[ADJECTIVE, ἐπιθετικόν, τό, Gramm.]

ADJOINING, προσᾰφής, ές, Hipp.; [προσεχής, ές, c. dat., Hdt., etc.] *Vid.* ADJACENT.

ADJOURN, TO, ᾰ῾φίημι, aor. 1 -ῆκα, Ar.; ᾰ῾νᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Thuc.; ᾰ῾νίστημι, in pres. or aor. 1 act. (*e. g.*, ἐκκλησίαν), Xen.

To be adjourned, ἀνίσταμαι, pass., c. aor. 2 act., Xen.; [ἀναβάλλομαι, e. g., *the assembly was adjourned*, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη, Thuc.]

[ADJOURNMENT, perh. ἀνάβλησις, ή, Hom.; ἀναβολή, ή, Dem. *Vid.* sub DELAY.]

ADJUDGE, TO, ἐπῐδῐκάζω, Isoc., Dem.; προσκᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, pf. -έγνωκα, acc. et dat., Dem.; προστῑμάω, Dem.; and *to adjudge* (punishment) *in addition*, acc. et dat., Dem., Plat.; [(in the active, of the court; in the mid., of judge whose opinion it was), Dem.;] (property to a claimant), ψηφίζομαι (prop. by vote), c. dat. pers., Dem., Lys.

Not having been formally adjudged, ᾰ῾νεπῐδῐκος, ον, Dem.

ADJUDICATE, TO, κρίνω, Omn.; διᾰδῐκάζω, Xen., Plat., Andoc. *Vid.* To DECIDE.

ADJUDICATION, κρῖσις, εως, ή, Omn. post Hom. *Vid.* DECISION.

ADJUNCT, AN, πᾰρεργον, τό, Eur., Plat. (*Vid.* ADDITION.)—[(An assistant), συμπράκτωρ, ὁ, ή, Hdt., Xen.; *in a thing*, c. gen., Soph.]

ADJURATION, ἐξόρκωσις, εως, ή, Hdt.

ADJURE, TO, *i. e.*, make another to swear, ὁρκίζω, Xen., Dem.; ἐξορκίζω, Dem.; ὁρκόω, Ar., Thuc., Isæ.; ἐξορκόω, Hdt., Thuc.

ADJUST, TO, κᾰθίστημι, Æsch., Eur., Ar., Plat., Xen., Isoc.; κᾰταρτίζω (a quarrel), Hdt.:—[*To adjust* (*the mouth*, to speak more elegantly), πλάσσω (τὸ στόμα), Plat. *Vid.* To ADAPT.]

To adjust carefully, ᾰ῾κρῑβόω, Ar.; [*to adjust one's cloak* (over the right shoulder), ἀναβάλλω χλαῖναν, Plat., Ar.] *Vid.* To ARRANGE.

ADJUSTMENT, σύνταξις, εως, ή, Plat., Dem.

ADMEASUREMENT, μέτρησις, εως, ή, Hdt., Xen. *Vid.* MEASUREMENT.

ADMINISTER, TO, affairs, πράσσω, Xen., Plat., Dem.; [διαχειρίζω, c. acc., Xen., Plat.; *the affairs of the city*, τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικέω, Dem.]

To administer a state, πολῑτεύω, Thuc., Xen., Dem., Æschin.

To administer laws, ἐπευθύνω, Æsch.

To administer an oath, ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. p. -δέδομαι, Dem.; [*to one*, ὁρκίζω τινά, Xen., Dem.]

To administer, i. e., supply, πᾰρέχω, fut. -έξω, perf. -έσχηκα, aor. 2 -έσχον, Omn.

To administer to a person's necessities, etc., ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. dat. pers., sometimes c. acc. pers., even c. gen. pers., Theog., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* To ASSIST, HELP.

[*To administer medicine*, φάρμακον δίδωμι, ἐπιφέρω, Plat.; νέμω, Pind. *Vid.* MEDICINE.]

[*To administer the sacrament* (of the Lord's Supper), εὐχαριστίαν ἐπιτελέω, διαδίδωμι, Eccl.]

[*One who administers an oath* (in a court of justice), ὁρκωτής, ὁ, Antipho.]

ADMINISTRATION, διοίκησις, εως, ή, Dem., Æschin., Isoc., Plat.; οἰκονομία, ή, Dinarch.; πολῑτεία, ή, Ar., Xen., Dem.; [διαχείρισις, ή (of affairs, πραγμάτων), Thuc.; (of an oath), ὁρκισμός, ὁ (late), Plut.]

To have a share in the administration, πολῑτεύομαι, mid., Thuc.

Matters of administration, τὰ πολῑτῐκά, Plat.

The science of administration, ἡ πολιτική, Plat.

ADMINISTRATIVE, πολῑτῐκός, ή, όν, Hdt., Thuc., Plat.

[ADMINISTRATOR, ἐπίτροπος, ὁ, Hdt.; ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, Ar., Plat.; ὁ διοικῶν, c. acc., Isoc.]

ADMIRABLE, θέσκελος, ον, Hom.; θεσπέσιος, ον, and α, ον, Hom., Pind., Theoc., Hdt.; ᾰ῾γητός, ή, όν, usu. c. acc. causæ, Hom., c. dat., Sol; ᾰ῾γαστός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen.; ᾰ῾γᾰτός, h., θαυμάσιος, α, ον, h., Pind., Ar., Plat., Dem.; θαυμαστός, ή, όν, h., Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; θαυμᾰτός, ή, όν, Hes., h., Pind.; ἔκπᾰγλος, ον, Pind., Soph., Xen.; ῾ητός, ή, όν, Hes., Pind.; ἐπίστρεπτος, ον, Æsch.; ἀπόβλεπτος, ον, Eur.; ἀξιάγαστος, ον, Xen.; ἀξιοθαύμαστος, ον, Xen.

ADMIRABLY, θεσπέσιον, Hom.; θαυμασίως, Ar., Plat., Dem.; θαυμαστῶς, Plat.; ᾰ῾γαστῶς, Xen.

ADMIRAL, ναύαρχος, ὁ, Æsch. (used by Æsch. also as adject.), Hdt.; only of Lacedæmonian admirals by Thuc., Xen.; στρᾰτηγός, ὁ, Thuc., Xen.; στρᾰτηλᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; ἄρχων, Hdt., Thuc.

To be admiral, ναυαρχέω, Hdt., also c. πλοίων, Phil. ap. Dem.

The command of admiral, ναυαρχία, ή, Thuc.; (the period of his command), Xen.

Belonging to the admiral, στρᾰτηγίς, ίδος, ή, Thuc., Andoc., Dem.; [*the admiral's ship*, στρατηγίς, ίδος, ή (ναῦς), Hdt.; *the admiral's flag*, τὸ σημεῖον τῆς στρατηγίδος, Hdt.]

ADMIRALTY, THE, ᾰ῾ποστολεῖς, οἱ, Dem., Æschin. Vid. *Dict. of Antiq.*, p. 71.

The judges of the admiralty court, ναυτοδίκαι, οἱ, Lys.

ADMIRATION, θαῦμα, ᾰτος, τό, Omn.; ᾰ῾γη, Hom.; θάμβος, τό (also ὁ, Sim.), Hom., Pind., Sim., Trag., Thuc., Plat.; ζῆλος, ὁ, Dem.

An object of admiration, σέβας, τό, only in nom., acc., and voc. sing., Soph.; ᾰ῾γασμα, ᾰτος, τό, Soph.

[*Worthy of admiration*, ἀξιοθαύμαστος, ον, Xen.; *worthy of all admiration*, ἄξιος (α, ον) παντὸς θαύματος, Plat.; *to be filled with admiration*, θαῦμα, θάμβος, σέβας (poet.) μ' ἔχει, Hom., Eur., etc.; ἐν θαύματι (θώυματι, Ion.) εἶναι, γενέσθαι, ἔχεσθαι, ἐνέχεσθαι, all in Hdt.]

ADMIRE, TO, ᾰ῾γάομαι, fut. ᾰ῾γάσομαι, and σσ, aor. 1 ᾰ῾γάσᾰμην, and σσ, and ᾰ῾γάσθην, in act. sens., imperf. ᾰ῾γάμην, c. acc. or c. gen. [one *for* a thing, c. acc. et gen., or c. dupl. gen.], Hom., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem., Call., etc.; θάομαι, Hom.; θαυμάζω, Omn.; [one *for* a thing, c. acc. et gen., or acc. et ἐπί τινι;] θαυμαίνω, Ep. fut. θαυμᾰνέω, no aor. nor perf., only act., Hom., Pind.; ἐκπᾰγλέομαι, mid., Æsch., Eur.; ζηλόω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ᾰ῾ποβλέπω, Xen., Dem., Æschin. [For distinction, *vid.* SYN. 253.]

To admire exceedingly, ὑπεράγαμαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sens., Plat.

To be filled with admiration, ἐκπτοέομαι, pass., Eur.

[ADMIRED, ᾰ῾γητός, ή, όν, c. acc. rei, Hom.; c. dat., Solon; ᾰ῾γαστός, ή, όν, Æsch., Xen.]

ADMIRER, AN, θαυμαστής, οῦ, ὁ, Arist.; ἐραστής, οῦ, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* LOVER.

ADMISSION, εἰσδοχή, ή, Eur.; εἴσοδος (or ἔσοδος), ή, Hdt., Xen. (*Vid.* ENTRANCE, ACCESS.)—[*Ticket* or *card of admission*, perh. σύμβολον, τό, after Dem.]

An admission (i. e., confession), ὁμο-

λογία, ἡ, Plat.; προσομολογία, ἡ, Dem.

Admit, to, εἰσδέχομαι, or ἐσδέχ., c. perf. pass., etc., in act. sense; *into*, c. prep., or c. acc., or c. dat., or (rarely) c. gen., Pind., Soph., Eur., Hdt., (excuses), Plat.; ἐνελαύνω (a feeling), fut. -ελάσω, Att. -ελῶ, *into*, c. dat., Pind.; παρίημι, aor. 1 -ἧκα, Eur., Hdt., Xen., Dem.; [*a remark into*, παρ. λόγον εἰς . . ., Plat.;] προσδέχομαι (both of people and arguments, etc.), Æschyl., Eurip., Hdt., Thuc., Xen., Plat., etc.; [also, *to admit to citizenship*, Dem.;] ὑποδέχομαι (in both senses), Thuc., Xen., Plat., Dem., etc.; ᾽άνίημι, aor. 1 -ἧκα, perf. ἀνεῖκα, c. prep., Xen.; προσίεμαι, mid. aor. 1 -ηκάμην, Xen., Plat., Dem.; [e. g., *one into one's society*, προσίεμαί τινα ἐς ταὐτὸ ἑαυτῷ, Xen.; (of a door-keeper), ὑπακούω (*answer* a knock at the door), absol. or c. dat., Plat., Ar.;] εἰσάφίημι, Xen.; εἰσίημι, Xen.; εἰσφρέω, c. fut. act. and mid., Ar., Dem.; παραδέχομαι (e. g., ἐς πόλιν), Plat., Dem., Æschin.

To admit besides, ἐπιδέχομαι, Hdt.

To admit arguments, etc., ἀποδέχομαι, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To admit, i. e., confess, ὁμολογέω, c. acc. rei, sometimes also c. dat. pers., Soph., Eur., Ar., Thuc., Plat., etc.; [*that a thing is*, ὁμολ. τι εἶναι, Plat.]

To admit as genuine, ἐγκρίνω, Plat.

To admit beforehand, προδιομολογέομαι, mid. and pass., Plat., Ar.; προομολογέω, Plat.

To be admitted (an assertion, etc.), συμφέρομαι, pass. aor. 1 συνενείχθην, Hdt.:—[*To be admitted by general consent to be . . .*, ὁμολογέομαι παρὰ πάντων εἶναι . . ., Plat.; *it is admitted*, ὁμολογεῖται, Plat.]

To be admitted into a class, ἐγκρίνομαι εἰς, pass., Xen., Dem.; εἰστελέομαι εἰς, mid., Plat.

To admit of, ἐνδέχομαι, Thuc., Xen., Plat.; [παραδέχομαι, Lys.; προσίεμαι (e. g., οὐδὲν αἰσχρόν), Xen.]:—*As well as the case admits of*, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, Xen.; ἐνδεχομένως, Decret. ap. Dem.:—*The punishment the circumstances admitted of*, αἱ ἐνδεχόμεναι τιμωρίαι, Lycurg.:—*Falsehoods admit of refutation*, τὰ ψεύδη ἔλεγχον ἔχει, Thuc.

To be admitted among, εἰσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἦλυθον, Att. -ἦλθον, perf. -ελήλυθα, c. εἰς and acc., Xen.

One must admit, ἀποδεκτέον, Plat.; ἐγκριτέον, Plat.; ὁμολογητέον, Plat., Xen.

One must admit beforehand, προδιομολογητέον, Arist.

[Admittance. *Vid.* Admission.]

Admitted (argument, etc.), ἔγκριτος, ον, Plat.

Admittedly, ὁμολογουμένως, Thuc., Plat., Isæ.

Admixture, σύγκρᾶσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat. *Vid.* Mixture.

Admonish, to, πίνύσσω, only in pres., Hom.; πίνύσκω, only in pres., Æsch., Call.; νουθετέω, only act., Hdt., Omn. Att. [ὑποτίθεμαι, c. dat., Hom., Ar., Plat., etc. *Vid.* To exhort.]

Admonished, κεχρημένος, c. infin., Æsch.

Who must be admonished, νουθετητέος, Eur.

Admonition, νουθέτημα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Plat.; νουθεσία, ἡ, Ar.; σωφρόνισμα, ἄτος, τό, Æsch.; νουθέτησις, εως, ἡ, Plat.; [ὑποθήκη, ἡ (suggestion), Hdt.]

Admonitory, νουθετικός, ή, όν, Xen.; νουθετητικός, Plat.

[Ado (trouble, q. v.), πράγματα, τά, Hdt., Plat., Ar., etc.; *with much ado*, μόγις (Att. μόλις), Hom., Hdt., and later Att., μόγις καὶ βραδέως, Thuc., βίᾳ καὶ μόγις, Plat.; ἐπιπόνως, Thuc., -ώτατα, Xen.; χαλεπῶς, Omn.; *to have much ado*, πράγματα ἔχω, Hdt., Plat.; *in learning*, ἐκμανθάνων, Plat.; *to endure*, χαλεπῶς φέρω τι, Id.; *there was much ado to . . .*, χαλεπῶς εἶχε, Thuc., χαλεπῶς or -όν ἦν, c. inf., Hom.:—*Without much ado*, οὐ χαλεπῶς, Thuc.; ἄνευ πολλῆς πραγματείας, Plat.; εὐπετῶς, Xen., Plat.]

[(Bustle, tumult), ὄχλος, ὁ, Hdt., Att.; θόρυβος, ὁ, Thuc., Eur., etc.; *to make much ado*, δι᾽ ὄχλου εἶναι, γενέσθαι, Ar., Plat.; ὄχλον, or πολὺν ὄχ. παρέχω, Plat.]

Adopt, to (a son, etc.), ποιέομαι, [c. et sine υἱόν,] mid., Hom., Plat., Dem; προσποιέομαι, Dinarch.; (an opinion or party), αἱρέομαι, fut. αἱρήσομαι, aor. 2. εἱλόμην, Hdt.; [ἀποδέχομαι, c. gen., Plat.]

[*To adopt* (an appellation), ἀναιρέομαι (ὄνομα), Hdt.]

To adopt (a new custom instead of an old one), μεθαρμόζομαι, mid., Æsch., Eur.

To give to be adopted by another, ἐκποιέω, Isæ.; εἰσποιέω, c. acc. and dat., or c. dupl. acc., Plat., Dem., Isoc., Dinarch.

Adopted, ϑετός, Pind., Hdt., Plat.; ποιητός, Plat., Dem., Lyc.; as to the child's real father, ἐκποίητος, ον, Isæ., Æschin.; as to his adopted father, εἰσποίητος, ον, Dem.; [*adopted citizens*, ποιητοὶ πολῖται, Arist.]

Adoption, ποίησις, εως, ἡ, Isæ.; [εἰσποίησις, εως, ἡ, Plut.]

Adorable, ϑαυμαστός, Eur.; [σεβάσμιος, late, *vid.* Syn. 268.]

Adoration, σέβας, τό, only in nom., acc., and voc. sing. (σέβη (τά) Æsch.), Hom., h., Trag.; προσκύνησις, εως, ἡ, Plat.; [*to pay adoration to. Vid.* To adore.]

Adore, to, σέβω, and more anciently σέβομαι, mid., only pres. and imperf., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προσκυνέω, fut. -ήσω and aor. 1 προσέκϋσα, Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σεβίζω, Pind., Æsch., Soph., Eur., aor. 1 pass. in act. sens., Soph.; ἀσκέω, Pind. *Vid.* To worship.

Adorer, an, ϑεράπευτής, οῦ, ὁ, Plat. *Vid.* Worshiper.

Adorn, to, κοσμέω, Hes., h., Theog., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀσκέω, Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἐπασκέω, Pind.; ἐξασκέω, Soph., Eur.; ἐκπονέω, Eur.; ἐκστέλλω, Soph.; ᾽άγάλλω, no perf., Eur.; κατακοσμέω, Ar., Xen., Plat.; ἐπικοσμέω, Xen., Arist.; διᾶποικίλλω, Isoc.; διασχηματίζω, Plat.

To adorn besides, συγκοσμέω, Xen.; προσαγάλλω, Eupol.

To adorn together, συγκαλλύνω, Arist.

To adorn with, συστολίζω, c. dat., Mel.

To adorn one's self, στέφομαι, mid., Anac.; καλλωπίζομαι, mid. and pass., Plat., Xen.

To help to adorn, συνεπικοσμέω, Xen., Arist.

To be adorned, καίνῦμαι, in perf. κέκασμαι, Pind.; [*to be adorned with*, ἀγλαΐζομαι, Hom., c. dat., Simon. Am.]

To give in order to adorn, ἀγλαΐζω (τινί τι, Theoc.

Adorned, εὐκόσμητος, ον, h.; εὔκοσμος, ον, Eur.; [*adorned with every virtue*, παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένος, Hom.]

Adorner, an, κοσμητής, οῦ, ὁ, Xen.; (of himself), καλλωπιστής, ὁ, Isoc.

Of or *belonging to adorning*, κοσμητικός, Plat.; (the act of), ἡ κοσμητική, Plat.

Adornment, ᾽άγλαΐα, ἡ, Hom.; ἀγλάϊσμα, ἄτος, τό, Pind., Eur.; [ἀγλαϊσμός, ὁ, Plat.] *Vid.* Ornament.

An adorning one's self, καλλωπισμός, ὁ, Plat., Xen.

Adroit, δέξιος, Pind., Thuc., Xen.; [(fertile in expedients), πολύτροπος, ον, Hom., h., Plat.; πολυμήχανος, ον, Hom., h.; (from acquired knowledge), ἐπιστήμων, ον, Thuc., Plat., etc. (c. gen., or περί c. gen. vel acc.); *very adroit*, περιδέξιος, Ar.] *Vid.* Skillful.

[Adroitly, δεξιῶς, Ar. *V.* Skillfully.]

Adroitness, δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.

Adulation, ϑωπεία, ἡ, Eur., Ar., Plat., Xen. *Vid.* Flattery.

Adulatory, κολᾰκευτικός, Plat. *Vid.* Flattering.

Adult, τέλειος, α, ον, and ος, ον (ἀνήρ), Xen. *Vid.* A youth.

Adulterate, to, κιβδηλεύω (esp. of coin), Ar., Plat.; and metaph., Eur.

Adulterated (money), κίβδηλος, ον, Theog., Eur., Plat., Xen., Dem.; ᾽αδόκιμος, ον, Plat.

Adulteration, κιβδηλεία, ἡ, Plat.; κιβδήλευμα, τό, Plat.

Adulterer, an, μοιχός, ὁ, Soph., Ar., Plat., Dem., etc.; πόρνος, ὁ, Ar., Xen.; πόρνης, ου, ὁ, Crates.

Adulteress, an, μοιχεύτρια, ἡ, Plat.; πόρνη, ἡ, Archil., Ar., Dem., etc.; πορνεύτρια, ἡ, Ar.

Adulterous, λίπεσήνωρ, ορος, Stesich.; δίγᾶμος, ὁ καὶ ἡ, Stesich.; λίπόγᾶμος, ον, Eur.; [μοιχικός, Plut.]

Adultery, μοιχεία, ἡ, Plat., Andoc., Isoc.; πορνεία, ἡ, Dem.

To commit adultery, μοιχεύω, Ar., Xen., c. acc. muli., Lys.; μοιχάω, metaph. (τὴν ϑάλασσαν) of Conon, Xen.; of a woman, πορνεύομαι, pass., Hdt., Dem., Æschin.; [also μοιχεύομαι, Arist.]

A fine imposed on adultery, μοιχάργιον, in pl., Hom.

Born in adultery, μοιχίδιος, Hdt.

Advance, to, act., προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hom., Hdt., Plat., Eur., etc. *Vid.* To allege, propose, etc.

To advance (i. e., promote the prosperity of), αὐξάνω, or αὔξω, tenses from αὐξέω, Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc.; προβαίνω, in fut. 1 and aor. 1 act. προβήσω, -ησα, Pind.; προάγω, Hdt., Xen. *Vid.* To assist, exalt.

To advance (money), προϊαλίσκω, fut. -λώσω, Dem.; προοΐδωμι, Xen.; *to* any one, δᾶνείζω, c. dat., Ar., Plat., Xen., Dem. *Vid.* To lend.

[*To advance* (move forward) *one's* arms, shield, etc., προβάλλομαι (in defense), Xen., Dem.]

To advance, intrans., προβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, often in Att. contr. προῦβην, imper. -βῆθι, opt. -βαίην, etc.; fut. act. and aor. 1 act. never used in intrans. sense. (Homer uses a reduplicated part, προβιβῶν, ῶντος, and προβιβάς), Omn.;

also in phrases as if trans. in pres. or aor. 2; προβ. πόδα, κῶλον, ἀρβύλαν, etc., Theog., Eur., Ar.; βαίνω, Omn.; βαίνω πόδα, Eur.; so ἐμβεβὼς (ὥτος) πόδα, *advancing*, Soph.; οἰχνέω, only pres. and imperf. (οἴχνεσκον, Hom.), Soph.; προποδίζω, Hom.; στείχω, no perf., Omn. poet., Hdt.; χωρέω, Omn. post Hom.; ἀνηγέομαι, mid., Pind.; προγίγνομαι, especially in aor. 2 -εγενόμην, Hom., Hes., h.; προνέμομαι, mid., Soph.; προστείχω, Soph.; προχωρέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., *in front of*, c. gen., Dem.; [πορεύομαι εἰς τὸ πρόσω, Xen.; *to adv. farther* (into a country), προσβαίνω (εἰς χώραν), Xen.]

To advance (as men do in an object), προκόπτω, Eur., Xen.; (or in a pursuit, *i. e.*, improve), Thuc., in mid., Hdt., προέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἠλύθην, sync. -ἦλθον, perf. act. -ελήλυθα, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προκῑνέομαι, pass. c. fut. mid., Xen.; πρόειμι (-ιέναι), Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐξέρχομαι, Thuc., ἐξ. πόδα, Dinarch.; ἐπιχωρέω, Xen.; (on one's way), ὁδοποιέομαι, mid., Plat.; ὁρμάω, Thuc.; προάγω, Plat.; προελαύνω, tenses from ἐλάω, f. ἐλᾶσω, etc., Xen.; προπορεύομαι, Xen.

To have advanced, προήκω, only pres. and imperf., Ar., Dem.

[*To advance* (to jut out), προέχω, intrans., Hom., etc.]

To advance as a soldier out of his ranks, as a champion, ἐξελαύνω, Lys.

[*To advance against* (a place) *from*, προσφέρομαι ἐκ, c. gen., Hdt.; *to advance against* (the enemy), ἀντεπάγω, Thuc.; ἀντιπαράγω, Xen.]

To advance slowly, ὑπέρχομαι, Xen.

To advance so as to cross a river, etc., προδιᾰβαίνω, Xen.

To advance after others, ἐπεκχωρέω, Æsch.; πρὸ ὁδοῦ γίγνομαι, Hom.

To advance before, in front of, προέξειμι (-ιέναι), Thuc.

The night was far advanced, πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλᾰτο, Hdt. *Vid.* TO GO.

[*Advanced in years, age*, προεληλυθὼς ἡλικίᾳ, Xen.]

ADVANCE, AN, πρόοδος, ἡ, Xen.; προσχώρησις, εως, ἡ, Plat.; (in order to attack), προσέλᾰσις, εως, ἡ, Xen.; [(of engines to the walls), προσαγωγή, ἡ, Polyb.]

An advance party (of soldiers), οἱ πρόοδοι, Xen.; [οἱ πρόσθεν (*advance-guard*), Xen.]

[*To keep the enemy from any farther advance*, ἔχω τοὺς πολεμίους τῆς εἰς τὸ πρόσθεν προσόδου, Xen.]

[*In advance* (of station or direction), πρόσω, Hdt., etc.; *not far in advance*, οὐ πρόσω, Xen.; *to dispatch in advance*, προαποστέλλω, Thuc.]

ADVANCEMENT, *i. e.*, improvement, increase, αὔξησις, εως, ἡ, Thuc.

ADVANCING, προβᾰδήν, Hes., Ar.

ADVANTAGE, κέρδος, τό, Omn.; ὄνειαρ, ατος, τό, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὄνησις, εως, ἡ, Hom., Sapph., Trag., Xen., Plat., Dem.; ὄφελος, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; ἆρος, τό, Æsch.; ὀνείᾰρον, τό, Alcæ.; ὠφέλεια, ἡ, [Ion. ὠφελίη, also Att. ὠφελία,] Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [ὠφέλημα, ατος, τό, Xen., Trag.;] κτῆμα, ατος, τό, Soph.; ἐπαύρεσις, εως, ἡ, Hdt.; πλεονέκτημα, ατος, τό, Xen., Dem.; ὀνῐνησις, ἡ, Arist.; πλεονεξία, ἡ, Isoc., Thuc., Xen.; [esp. in pl., *advantage over one*, πλεονεξίαι τινός, Xen.;] τὸ λῡσῐτελοῦν, Thuc.; λυσῐτέλεια, ἡ, Theoph.

Our present advantages, τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσονα, Thuc.

What advantage is life to me? τί μοι ζῆν κὄδιον; Eur.; *τί μοι πλέον*; Xen., Plat.

To be an advantage to one, συμφέρειν τινὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον, Xen.; [*what adv. couldst thou be to us? τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν*; Ar.; *it is an adv. to one, πλέον γίγνεταί τινι*, Isoc.]

It is no advantage, οὐδέ τί μοι περίκειται, c. inf., Hom.; *οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ*, Soph.; so *οὐδὲν ἂν πλέον λᾶβοις*, Eur.; *οὐδὲν πλέον ἐστί*, or *γίγνεται*, Plat., Isæ.

We have this advantage (over our enemies), περιγίγνεται ἡμῖν τό, etc., Thuc.

If they gain advantage in the war, εἴ τι περιγίγνεται τοῦ πολέμου, Thuc.

(To fight) *at an advantage, ἐκ τοῦ περιόντος*, etc., Thuc.

There is no advantage in weeping, οὔτις πρᾶξις πέλεται γόοιο, Hom.

Advantage derived from you, ἡ σὴ προσφορά, Soph.

To or *for the advantage of, πρός*, c. gen., Soph., Hdt., Thuc.; [*for one's advantage, ἐπὶ πλεονεξίᾳ*, Thuc.]

For I will speak for your advantage, not for my own, πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω, Soph.; [*to study one's own advantage, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ποιέω τι*, Thuc.]

Thinking it to the advantage of others, νομίζοντες πρὸς ἐκείνων εἶναι, Thuc.

To gain advantages from, ἀπολαύω, no pass., c. gen., Ar.; [*ὠφελέομαι πρός, ἀπό, ὑπό*, or *παρά*, c. gen., Omn. Att.; *ὄνησιν ἔχω*, c. gen., Plat.; *to have* or *enjoy the adv., ὀνίναμαι*, of being or doing, c. part. *ὤν, ποιῶν*, etc., Plat.;] or *to take advantage of*, or *to gain advantage over, πλεονεκτέω*, c. g n., only act., Xen., Plat., Dem., Isæ.; [πλεῖόν (τινος) ἔχω, *φέρομαι*, Hdt.; *to gain* or *have* (*some, this, such*) *advantage, πλεονεκτέω τι, τοῦτο, τοιοῦτο*, Thuc., etc., *in* a thing, *τινί*, Xen., *κατά τι*, Plat.]

[*To get the advantage* (start), προτερέω, Dem.]

To take advantage of (opportunities, etc.), ὑφαιρέομαι, aor. 2 -ειλόμην, Æschin.; [ἀποχράομαι, c. dat., Thuc.]

One who gains advantages over, πλεονέκτης, ου, ὁ, c. gen., Xen.

A way of gaining advantages over, πλεονεξία, ἡ, Xen.

ADVANTAGE, TO, ὀνίνημι, fut. ὀνήσω, aor. 2 mid. ὠνήμην (imperf. mid. rare, ὠνινάμην, Plat.), aor. 1 pass. ὠνήθην, Xen., c. acc., also c. dupl. acc., Hom., Hes., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO PROFIT, ASSIST.

Not advantaged by (deriving no advantage from), ἄνόνητος, ον, c. gen., Dem.

ADVANTAGEOUS, κερδέων, ῑ in Att., ῐ in other poets, and κέρδιστος, not always with any compar. sense, Hom., Pind., Soph., Æsch.; ὠφελῐμος, ον, and η, ον, c. dat. or prep., Eur., Thuc., Plat., etc.; [ὠφελήσιμος, ον, Soph., Ar.; ἐπίκαιρος, ον (esp. of places), Xen., Dem., etc.;] κερδᾰλέος, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; σύμφορος, ον; Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; λυσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὀνησῐφόρος, ον, Hipp.

More advantageous, διάφορος μᾶλλον, Thuc.

ADVANTAGEOUS, TO BE, συμφέρω, fut. σὔνοίσω, aor. 1 σὔνήνεγκα, aor. 2 σὔνήνεγκον, Omn. Att.; impers. λύει, usu. c. neg. c. dat. pers., Soph., Eur.; λῡσῐτελεῖ, c. dat., Omn. prose, with a nom., as δικαιοσύνη λυσιτελεῖ, Plat.

It is not advantageous, οὐ λύει τέλη, Soph.

ADVANTAGEOUSLY, κερδᾰλέως, Thuc.; λῡσῐτελούντως, Plat., Xen.; συμφερόντως, Xen., Plat., Isæ.; ὠφελίμως, Xen., Plat.

[ADVENT. *Vid.* ARRIVAL, COMING. *The Advent* (of CHRIST), παρουσία, ἡ, N. T., Eccl.; ἐπιδημία, ἡ, Eccl.; *first Sunday in Advent*, κυριακὴ πρώτη τῆς Παρουσίας, Lit. Gr.]

ADVENTITIOUS, εἰσᾰγώγιμος, ον, Eur., Plat.; ἐπακτός, όν, Eur.; [ἐπείσακτος, ον (γένος), Eur.;] ἐπίρρῦτος, ον, Plat.

ADVENTURE, AN, ἴθύς, ύος, ἡ, only found in acc., Hom.; τόλμημα, ατος, τό, Eur., Ar., Thuc.; [(involving danger), κίνδυνος, ὁ, Pind., Ar., etc.; κινδύνευμα, ατος, τό, Soph., Eur.; παράβολον ἔργον (a daring deed), Hdt., Isoc.:—*A love adventure*, ἐρωτικὴ συντυχία, ἡ, Thuc.] *Vid.* ENTERPRISE.

[ADVENTURE, TO, παραβάλλομαι, c. acc., Hom., Hdt., Thuc., etc. *Vid.* TO RISK.]

[ADVENTURER, AN (rash in danger, παρὰ γνώμην), κινδυνευτής, ὁ, Thuc.; ῥιψοκίνδυνος (ἀνήρ), ὁ, Xen.; (enterprising), τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc. *Vid.* WANDERER.]

ADVENTUROUS, φῐλοκίνδῡνος, ον, Xen., Dem.; μεγᾰλοκίνδυνος, ον, Arist.; τολμήεις, superl. τολμήστατος, Hom., Pind., Soph.; [παράβολος, ον, Ar.]

ADVENTUROUSLY, φιλοκινδύνως, Xen.

ADVERB, AN, ἐπίῤῥημα, ατος, τό, Dion H.

ADVERBIAL, ἐπιῤῥηματικός, Gram.

ADVERSARY, AN, ἀντῐδίκος, Æsch. (in a lawsuit, etc.), Dem., Isoc.; ἀντῑτῠπος, Æsch.; πᾰλίγκοτος, Pind., Æsch.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Æsch., Eur.; διάφορος, Dem.; ὑπενάντιος, Thuc.; ἀντῐπᾶλος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or dat., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thucyd.; ἐναγώνιος, ὁ, Soph.; [ἀνταγωνιστής, ὁ, Xen.] *Vid.* ENEMY, etc.

A third adversary to take up the conqueror, ἔφεδρος, Pind., Æsch., Ar., Xen.

ADVERSE, ἐνάντιος, α, ον, Omn.; δῐχόῤῥων, ονος, Æsch.; ἀντῑτῠπος, ον (of events), Xen.; πᾰλίγκοτος, ον (of fortune), Æsch. *Vid.* HOSTILE, UNFORTUNATE.

With an adverse disposition, ἐναντίος, α, ον, Dem.

ADVERSELY, πᾰλιγκότως, Hdt.

To be adversely disposed, to be adverse, ἀλλοτρίως ἔχω, διάκειμαι, Isoc.

ADVERSITY, ἀμμορία, ἡ, Hom.; κᾰκόν, τό, Omn.; τλημοσύνη, ἡ, h.; δυστῠχία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; δυσπραξία, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Isoc., Andoc.; δυσπρᾱγία, ἡ, Antipho; βᾰρῠδαιμονία, ἡ, Antipho; [ἀτῠχία, ἡ, Xen., Dem., Æschin.; πωρητύς, ύος, ἡ, Antim.

Causing adversity, βᾰρῠδότειρα, ἡ, (μοῖρα), Æsch.

TO ADVERT TO, πᾰρᾰμιμνήσκομαι, mid. fut. -μνήσομαι, c. gen., Hdt., Soph. *Vid.* TO REMARK, MENTION.

[ADVERTISEMENT (public notice), προγραφή, ἡ (in writing), Xen.; (by proclamation), κήρυγμα, ατος, τό, Hdt.; *to put an advertisement in, pro-*

γράφω τι ἐν . . ., Ar. *Vid.* INFORMATION, NOTICE.]

ADVICE, βουλή, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Dem.; μῦθος, ὁ, Hom.; ἔπος, τό, Hom., Eur.; ὑποθημοσύνη, in pl., Hom., Ap. Rh., in sing., Xen.; φράδή, ἡ, Æsch., Eur., Theoc.; παμαίνεσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; βούλευμα, ατος, τό, Eur.; συμβούλευμα, ατος, τό, Xen.; συμβούλευσις, ἡ, Plat.; συμβουλή, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dinarch.; συμβουλία, ἡ, Hdt., Xen.; ὑποθήκη, ἡ, Hdt., Antipho.

Bad advice, πάρᾰκουτμᾰ, ατος, τό, Plat.; [*giving bad advice*, κακόβουλος, ον, Plat.]

To take advice, πείθομαι, mid. and pass., often c. dat. of the adviser, sometimes c. gen., Omn.; ᾽ἀκούω, c. gen., Xen.

If you will take my advice, ἐμοὶ χρώμενος διδασκάλῳ, Æsch.

To give the same advice, σὺνᾰγορεύω, c. acc. and inf. or c. ὡς, Thuc., Xen.

ADVISE, TO, πᾰρεῖπον, often with ᾱ, owing to the original ϝ in εἶπον, Hom.; ὑποτίθεμαι, mid. aor. 1 -εθηκάμην, etc., c. dat. pers., c. acc. rei, or c. infin., Hom., Hes., Ar., Hdt., Plat.; πᾰραινέω, fut. -έσω, sometimes -ήσω, but not in Trag.; c. dat. pers., rarely c. acc. pers., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem., etc.; [*to advise publicly* (as a public speaker), παραινέω, Thuc.; *about* a thing, περί τινος, Id.; *to advise not to do . . .*, οὐ παραινέω ποιεῖν, Id.;] βουλεύω, c. dat. pers., Æsch., Eur., Plat., Dem.; ἐπαινέω, fut. -έσω or -ήσω, but not in Trag. (either a man, or a line of conduct), c. dat. or acc. pers. et c. inf. rei, Æsch., Soph.; νουθετέω, Soph., Eur., Plat.; συμβουλεύω, c. dat. pers., Theog., Soph., Hdt., Isoc., Xen., Dem.; πᾰρηγορέω, c. acc. et infin., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; παραμυθέομαι, c. acc. pers., c. inf., or ὡς, Æsch., Soph., Xen., Plat.; εἰσηγέομαι, c. dat. pers., Omn. Att. prose; δῐδᾰ́σκω, fut. -ξω, Thuc., Xen., Dem.

To join in advising, σὺνεπαινέω, fut. -έσω or -ήσω, but not in Trag., Æsch., Thuc., Xen.

Who or what must be advised, συμβουλευτέος, α, ον, Thuc.

One must advise, συμβουλευτέον, Isoc.; εἰσηγητέον, Thuc.

Ill-advised, κᾰκόβουλος, ον, or *giving bad advice*, Eur., Ar.; κᾰκοβουλευθείς, Eur.

Well-advised, εὔβουλος, ον, Theog., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.

Advisable, σύμφορος, ον, Omn. Att. *Vid.* ADVANTAGEOUS, EXPEDIENT.

It is advisable, χρή, impf. ἐχρῆν.

ADVISER, AN, βουληφόρος, Hom; συμφράδμων, ονος, Hom.; [μήστωρ, ὁ, Hom.; *in* a thing, c. gen., Id.;] βουλευτής, ὁ, Hdt., Dem., Æschin.; σύμβουλος, Omn. Att.; εἰσηγητής, Thuc., Æsch.; συμβουλευτής, Plat.; συμμήστωρ, ορος, Ap. Rh. *Vid.* COUNSELOR.

ADVOCACY, σὺνηγορία, ἡ, Æschin.; συνδῐκία, ἡ, Plat.

ADVOCATE, AN, σύνδῐκος (esp. for the defendant), Pind., Æsch., Plat., Xen., Dem., as adj. ος, ον, Isoc.; συνήγορος, subst., and adj. ος, ον (esp. for the prosecutor), Æsch., Ar., Dem., Isoc., Æschin.; (of either side), ᾽ἀγωνιστής, οῦ, Thuc., Plat.; [παράκλητος, ὁ, Dem.]

ADVOCATE, TO (a line of conduct), πᾰραινέω, fut. -έσω (sometimes -ήσω, but not in Trag.), Pind., Trag., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO ADVISE, PERSUADE.

To advocate (i. e., be the advocate of a person), συνᾰγορεύω, c. dat., Thuc., Xen., Dem., etc.; συνδῐκέω (esp. for a defendant), c. dat., sometimes also c. acc. rei, Æsch., Ar., Plat., Isoc., Andoc.; σὺνηγορέω, esp. for the accuser, c. dat. pers., Ar., Æschin.; c. ὑπέρ and gen., Dem.; συνηγ. τῷ κᾰτηγόρῳ, *to advocate the accuser's cause*, Soph.; ὑπερδῐκέω (esp. in defense), c. gen., Plat.

To advocate this man's cause, so that he shall be acquitted, τὸ φεύγειν τοῦδ᾽ ὑπερδικῶ, Æsch.

ADVOCATE'S FEE, THE, τὸ σὺνηγορικόν, Ar.

[ADYTUM, ᾰ̓βᾰτον, τό, Theopomp.]

ÆDILE, AN, ᾽ἀγορᾰ́νομος, ὁ, Dion H.

To be ædile, ᾽ἀγορᾰνομέω, Plut., Diod.

Belonging to an ædile, ᾽ἀγορᾰνομῐκός, ή, όν, Dion H.

ÆDILESHIP, ᾽ἀγορᾰνομία, ἡ, Plut.

ÆGIS, AN, αἰγίς, ίδος, ἡ, Hom.

With dark ægis, κυᾰναιγίς, ίδος, ὁ, Pind.; *with golden ægis*, χρῡσαιγίς, Bacchyl.; *with black ægis*, μελᾰναιγίς, Æsch.

AERIAL, ᾽ἀέριος, ον, and α, ον, Eur.; αἰθέριος, ον, and α, ον, Soph., Eur.; [ἀέρῐνος, η, ον, Arist.] *Vid.* AIR.

AFAR, ἑκάς, Hom., Pind., Eur., Thuc., etc.; [*from afar*, πόῤῥωθεν, Hom., etc.; πρόσωθεν, Att.] *Vid.* FAR.

AFFABILITY, εὐπροσηγορία, ἡ, Isoc.; φῐλοπροσηγορία, ἡ, Isoc.; κοινότης, ητος, ἡ, Xen.

AFFABLE, ὁμῐλητικός, Isoc.; εὐπροσήγορος, ον, Eur., Isoc.; εὐπρόσοδος, ον, Thuc., Xen.; φῐλοπροσήγορος, ον, Isoc.; φῐλόφρων, ονος, Plat., Xen.; κοινός, Xen.; προσήγορος, ον, c. dat., Plat.

AFFABLY, φιλοφρόνως, Plat.; κοινῶς, Isoc.

AFFAIR, AN, χρέος, and poet. (not Att.) χρεῖος, τό (in this sense rare except in nom. and acc. sing), Hom., Trag., Theoc.; χρῆμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom. and Hes.; πρᾶξις, εως, ἡ, Omn.; πρᾶγος, τό, Pind., Æsch., Soph., Eur., also *the affairs of state*, Æsch.; [usu. πράγματα, τά, Hdt., Att., so τὰ πολιτικὰ πράγματα, or τὰ τῆς πόλεως πρ., Plat., Ar., etc.]

[*A small* (mean) *affair*, πραγμάτιον, τό, Ar.]

AFFECT, TO (the mind), ἐκπᾰτάσσω, Hom.; ἐκπλήττω, aor. 2 pass. usu. -επλάγην (but also -επλήγην, Hom.), Hom., Trag., Thuc., Xen.; εἰσμαίομαι, only in aor. 1 ἐσεμασσάμην, Hom.; ἄπτομαι, mid., no perf., c. gen., Æsch., Soph., Plat., Xen.

[*Bad drinks affect* (persons) *differently*, πονηρὰ πόματα διατίθησι (c. acc.), οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, Hipp.]

[*To affect* (feign) a thing, προσποιέομαι, c. acc. (*e. g.*, ὀργήν), Hdt.]

To affect to be, to do, etc., ὑποκρῑνομαι, mid., c. inf., Dem.; σχημᾰτίζομαι, mid., c. inf., Plat.; [προσποιέομαι, c. inf., Hdt.; σκήπτομαι, c. inf., Ar., c. ὅτι . . ., Plat. *Vid.* To PRETEND.]

To be affected (of emotions of the mind, etc.), πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, no other tenses except imperf., Omn. Att.; συνέχομαι, pass., only in pres., c. aor. 2 mid., in pass. sens., c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., etc.; συγκερᾰννῡμαι, pass. perf. -κέκρᾱμαι, etc., c. dat., Soph.

[*To be affected* (distressed), κακοπαθέω, *by* a thing, c. dat., or ὑπό, c. gen., Thuc.; *in body*, σώματι κακ., Antipho, Isoc.]

[*To be affected* (i. e., ambitious, not natural, of style), βούλομαι, Dion H.]

To be affected, i. e., conceited, ῥῠ́πτομαι, pass., c. fut. mid., Ar., Xen., Plat.; κομάω, Ar.; [*to be affected* (*in gait*), *vid.* AFFECTEDLY.]

To be too much or excessively affected (by fear), ἐκπεπληγμένως διάκειμαι.

Affected by, μῐχθείς, c. dat, Pind.

Affected alike by pain and pleasure, ὁμοπᾰθὴς λύπης καὶ ἡδονῆς, Plat.

To be (well or ill) *affected toward a person*, φρονέω εὖ, φίλα, κακά τινι, Hom., Eur.; εἰς τινα, Xen., Andoc.; εὖ, κακῶς, etc., διάκειμαι, Att. prose. *Vid.* DISPOSED.

[*Affected* (feigned), προσποιητός, όν and ή, όν (also -ποίητος), Dem., Plat.; πλαστός, Trag.; ποιητός, Pind., Eur.;—(in style), περισσολόγος, ον, Dion H.]

[*Affecting* (pretending to) a thing, προσποιητικός, c. gen., Plat., Arist.; *to be*, c. inf., Id.]

AFFECTATION, σχημᾰτισμός, ὁ, Plat.; [προσποίησις, εως, ἡ (e. g., πράξεων καὶ λόγων), Theophr.; ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc.; (hypocritical), in late writers ὑπόκρισις, ἡ.—(Of a singer, affected execution), πλάσμα, ατος, τό, Theophr.; (also of orators), Plut.]

[AFFECTEDLY, πεπλασμένως, Plat.; *to speak affectedly*, πεπλ. λέγω, Arist.; προσποιήτως (e. g., γελάω), Plat.; *to behave affectedly*, ὠραΐζομαι, Eupol.; *to walk affectedly* (with a mincing gait), σαῦλα βαίνω, Anacr.; σαῦλα ποσὶ βαίνω, h.]

AFFECTION, φῐλοφροσῦνη, ἡ, Hom., Hdt.; ἔρως, ωτος, ὁ, Omn.; φῐλότης, ητος, ἡ [prop. between friends], Omn. poet., Plat., Lys., Andoc.; χᾰ́ρις, ῐτος, acc. ᾰ and ιν, ἡ [prompting favors, or a grateful return], Hes., Soph., Thuc.; προσφῐλεια, ἡ, Æsch.; στοργή, ἡ [between parents and children], Philem., Mel.; φῐλοστοργία, ἡ, Xen. *Vid.* LOVE and SYN. 225.

[(A state or condition of mind, body, etc.)], πάθος, τό, Thuc., Plat., etc.; [διάθεσις, εως, ἡ, Arist. (esp. of the mind or soul), διάθεσις ψυχῆς, Plat.—(Passion, strong, violent desire), ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat., Xen.; ὀργή, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., etc.; (where control is lost), μανία, ἡ, (*mad desire*) *for* a thing, c. gen., Pind. (in pl.), Trag., Plat. (*vid.* Cic., Tusc., iii., 5).]

Has the affection of the men, ἦ δημᾰγωγεῖ τοὺς ἄνδρας, Xen.

Without affection, ἄστοργος, ον, Theoc.

AFFECTIONATE, φῐλόστοργος, ον, Xen., Theoc.; στερκτῐκός, Arist.; φῐλητικός, Arist.; [προσφιλής, ές, Soph.; φίλος (only poet.), Hom., Pind.]

AFFECTIONATELY, φῐλως, Eur., Xen.; φῐλίως, Plat., Xen.; [προσφιλῶς, Soph., Xen.; *to treat affectionately*, προσφιλῶς χράομαι, Xen.]

AFFIANCE, πῐ́στις, εως, ἡ, Omn. post Hom. (*Vid.* TRUST.)—[(Betrothal), ἐγγύη, ἡ, Plat., Isoc. *Vid.* BETROTHAL.]

Affiance, to, ἐγγυάω, Eur., Hdt., Plat., Dem.

To have affianced to one, ἐγγυάομαι, mid., c. acc., Hdt., Dem. *Vid.* To betroth.

[Affidavit, no proper word; perhaps ὑπωμοσία, ἡ (a making oath to bar proceedings at law), Dem.; this was met by *a counter-affidavit*, ἀνθυπωμοσία, ἡ (Auth.?); *to put in* or *make an affidavit*, ὑπόμνυμαι, Xen., Dem.; ἔνορκον ποιέομαι, c. conj., Plat.; *to make* or *put in a counter-affidavit*, ἀνθυπόμνυμι, Dem. Vid. *Dict. Antiqq.*, s. v. Dike.]

[Afield, ἐν ἀγρῷ or ἀγροῖς, κατ' ἀγρόν or ἀγρούς, Att.; ἀγρόνδε, Hom.; *to drive afield*, νομεύω, c. acc. (*e. g.*, μῆλα), Hom., Plat.]

[Affiliation. *Vid.* Adoption.]

Affinity, συγγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Dem., etc. *Vid.* Kin, Relationship.

Affirm, to, φημί, no perf., Omn.; αὐχέω, Æsch., Eur.; διϊσχῡρίζομαι, mid., Plat., Dem., Isæ.; βεβαιόω, Plat.; διαβεβαιόομαι, mid., Dem.; [*to affirm under oath*, ὄμνυμι, c. acc., Hom., Att.] (*Vid.* To say.)—[In sgnf. *confirm*, *vid.* To confirm, ratify.]

Affirmation, an, φᾶσις, εως, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* Confirmation.

An affirmative proposition, κατάφᾶσις, εως, ἡ, Arist.

Affirmative, κατηγορικός, Arist.; κατάφᾰτικός, Arist.

Affirmatively, κατηγορικῶς, Arist.

Affirmed, of rival assertions, ἀμιλλητείς, Eur.

Affix, to, προσπήγνυμι, c. dat., Eur.; προσάπτω, no perf., c. dat., Soph., Eur.; προσβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., c. dat., Soph., Eur., Antipho. *Vid.* To fix.

Afflict, to, πημαίνω, only aor. 1 of pass. is found, fut. mid. in pass. sens., Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; πείρω, only pres. and imperf., Omn. poet., Lys.; κάκόω, Omn.; κήδω, fut. κηδήσω, pass., c. fut. mid. κεκᾰδήσομαι, in pass. sens., Hom., 2 perf. in pass. sens., c. dat., κέκηδα, Tyrt.; ἄκᾰχίζω, Hom.; ἀνιάζω, Hom., Ap. Rh.; ἀνίάω (ῑ, Ar.), c. acc. causæ, or c. dat., Hom., Soph., Hdt., Plat., Ap. Rh., Call.; λῡπέω, Omn. post Hom.; χειμάζω, Trag., Ar., Plat.; πιέζω, no perf. act., Omn. Att.; ἀλγύνω, Trag., Xen.; γυμνάζω, Æsch., Eur.; ὀδῡνάω, Soph., Eur., Ar., Plat., Æschin.; ἐξοδῡνάω, Eur.; ἐπιτρῑβω, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἐκπᾰτάσσω, Eur.

To afflict in addition, πᾰρᾰλῡπέω, Thuc., Xen., Plat.

To be afflicted, ἀλγέω, Omn.; [πονέω (from labor, toil, etc.), Hom., etc., *from*, *by* a *thing*, c. dat., Thuc., ὑπό, c. gen., Antipho.] *Vid.* To grieve, be sick.

Afflicted, ἀλγεινός, Soph.; ἐπήβολος, ον, c. gen. caus., Æsch., Hdt.; ξυνήων, ονος, c. gen. caus., Pind.; τᾰλαίπωρος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἀκράχολος, ον, Theoc. *Vid.* Grieving, Miserable.

Affliction, κῆδος, τό, Hom.; πένθος, τό, Omn.; πόνος, ὁ, Omn. poet.; ὀδύνη, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἄλγος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat., Isoc.; ἀνία (ῑ, Hom., Trag., elsewhere ᾰ), ἡ, Hom., Sapph., Theog., Trag.; ἄχος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom.; βᾶρος, τό, Æsch., Soph., Xen.; λύπημα, ατος, τό, Soph.; ἄλγημα, ατος, τό, Soph., Eur., Dem.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Soph., Eur., Xen., Isoc., Plat.; ἄση, ἡ, Sapph., Hdt., Plat.; ἄχθος, τό, Æsch., Soph., Eur., Xen.; πένθεια, ἡ, Æsch.; σᾶλα, ἡ, Æsch.; νεφέλη, ἡ, Pind.; νόσος, or νοῦσος, ἡ, Hes., Æsch.; πᾶθος, τό, Omn. Att., Hdt.; πᾶθημα, ατος, τό, Omn. Att., Hdt.; πᾶθη, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Plat.; στεῖνος, τό, h., στένος, τό, Æsch.; ὄτλος, ὁ, Æsch.; μόγος, ὁ, Soph.; ἄθλον, τό, or ος, ὁ, Theog.; ἀνῖαραί, ζᾶλαι, αἱ, Pind.; χειμών, ῶνος, ὁ, Æsch., Soph.; ὠδίς, ῖνος, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; τὸ ᾽ἀναγκαῖον, Theog., Æsch.; κᾰκοπᾰθεια, ἡ, Thuc., Isoc., Antipho: τᾰλαιπωρία, ἡ, Thuc., Isoc.; κηδοσύνη, ἡ, Ap. Rh.—[*Vid.* Syn. 338.]

Previous affliction, προλῡπηςις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Misery, Grief.

[Afflictive, ἀνιᾱρός (poet.), Hom., Pind., Trag.; λυπηρός, Soph., Eur.; ἀλγεινός, Trag., Thuc., etc.; χαλεπός, Hom., Trag., Att. prose.]

Affluence, πλοῦτος, ὁ, Omn.; [περιουσία, ἡ (over one's wants), Xen., Isoc. (χρημάτων), Thuc., etc.; εὐπορία, ἡ (easy, abundant means), Xen., Plat., Isoc.; ἀφθονία, ἡ, Pind., Xen., Plat.; *in affluence*, ἐν ἀφθόνοις, Dem.; *to live in affluence*, ἐν ἀφθόνοις βιοτεύω, Xen. (*Vid.* Riches.)—In lit. sgnf., *flowing to*, *vid.* Afflux.]

Affluent, πλούσιος, Omn. post Hom. *Vid.* Rich.

[Afflux (*flowing to*), ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur. (in pl.), Plat.; *there is a great afflux of . . .*, ἐπιῤῥεῖ ὄχλος, c. gen., Hom., Plat., Theocr.; *there was a great afflux of men to the river*, συνέῤῥεον ἐπὶ τὸν ποταμόν, Hdt.]

Afford, to, πᾰρέχω, pf. παρέσχηκα, aor. 2 -έσχον and -έσχεθον, Ep. Omn.; πᾰρίσχω, Hom., Pind.; προσαρκέω, fut. -έσω, no perf., Soph.; συμπᾰρέχω, Xen. *Vid.* To give, furnish.

[*To afford* (yield, of the earth, trees, etc.), φύω, Hom., Hdt., Plat. (in trans. tenses); ἀνίημι, h., Æschyl.; φέρω, Hom., Hes., Hdt., etc.; ἐκφέρω, Hdt.; *to afford fruit*, above verbs c. καρπόν, or φέρω (intr.) only, Xen.]

[*To afford* (of means), *to afford the daily expenses*, δύναμαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν, Dem.; *not to be able to afford the expense* (fall short), ἀπεῖπον χρήμασι, Dem.; ἀπ. τῇ δαπάνῃ, Æschin.]

[*It affords a pretext*, πρόφασις καθίσταται (c. pf. et 2 aor. act.), c. nom., Thuc.]

One must afford, πᾰρεκτέον, Xen.

Affray, an, θόρῦβος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Dem., Isoc., etc.

Affright, to, φοβέω, Omn. *Vid.* To frighten.

Affright, φόβος, ὁ, Omn. *Vid.* Fear.

Affront, to, ὕβρίζω, c. acc. or c. εἰς, Omn.; ἀτιμάζω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἀεικίζω, only in pres. and aor. 1 mid. ἀεικισσάμην, and aor. 1 pass., Hom.; αἰκίζω, Soph., usu. in mid., Æsch., Soph., Eur., Xen. *Vid.* To insult.

Affront, an, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; ἀεικεία, ἡ, h., Hdt.; αἰκεία, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Lys., Dem.; αἴκισμα, ατος, τό, Æsch., Eur.; αἰκισμός, ὁ, Dem.; ὕβρισμα, ατος, τό, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Insult.

Affronting, ἀεικής, Hom.; αἰκής, Trag.; λωβήεις, Ap. Rh.

[Afloat. *Vid.* To float, launch.]

[Afoot, ποσί, usu. c. στῆναι, βῆναι, ἐλθεῖν, etc., Omn.; πεζῇ, Hdt., Thuc., etc.; *to travel afoot*, πεζεύω, Eur.; πεζοπορέω, Xen. *Vid. on* Foot.]

[Afore-mentioned, Afore-named, Aforesaid, } προειρημένος, Hdt.; *vid.* Above (of passages), Above-mentioned.]

[Aforethought, ἐκ προνοίας, Hdt.; *with malice aforethought*, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg.]

Afraid, περίφοβος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Xen.; περιδεής, ές, Hdt., Thuc., Isoc., etc.

Exceedingly afraid, ὑπέρφοβος, ον, Xen. *Vid.* Fearful.

To be afraid, δείδω, fut. δείσομαι, aor. 1 ἔδεισα, and often, esp. in Hom., ἐδδ., perf. δέδοικα and δείδ., and δέδια, and δείδ., Omn. *Vid.* To fear.

[Afresh, ἐκ νέου, ἐκ νέης (Ion.), Hdt. *Vid.* Anew.]

[Aft. *Vid.* Stern.]

After, ἀπό, c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Xen., etc.; διά, c. gen., as διὰ χρόνου, δι' ὀλίγου, etc., Hdt., Thuc.; μετά (in all senses c. acc., and often as adv.), Omn.; (to be named) *after*, ἐπί, c. gen., Hdt., c. dat., Plat., also *in addition to*, c. dat., Hdt., Soph.; *for*, κατά, c. acc., as *to sail after plunder*, πλέω κατὰ λῄδα, Hom.; [(in sgnf. of *from*), ἐκ, c. gen., Att., *e. g.*, *to become* poor *after* (from) *being* rich, ἐκ πλουσίου πένητα γενέσθαι, Xen.:]—ὄπισθε, and poet. ὄπιθε and -θεν, Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.; μετόπισθε, esp. of time, Hom.; ἐξοπίσω, esp. of time, Hom., Tyrt.; ὕστερον, Omn.; ἐξόπισθε, Soph. *Vid.* Hereafter, Afterward.

After, adj. δεύτερος, c. gen., Hom., Hdt., sine cas., Pind.; ὕστερος, Omn.

Things happening after, τὰ ἐφυστερίζοντα, Thuc.

After that, ὅπως, c. opt., Hdt.

Being named after a person, ἐπίκλην τινὸς λεγόμενος, Plat.

To be after, ὑστερέω, c. gen., and sine cas., Thuc., Isoc., Xen.; ὑστερίζω, c. gen., and sine cas, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Born after, ὀψίγονος, ον, Hom.

[After-birth, χόριον, or χορίον, τό, Hipp., Arist.]

Afternoon, the, δείλη, ἡ, Hom., Thuc., Xen., etc.; *the early part of aft.*, δείλη πρωΐα; *the late part*, δείλη ὀψία, Hdt., Thuc., etc.

[*In* or *of the afternoon*, δειλινός, ή, όν, Luc.]

Afterthought, ἐπίνοια, ἡ, Soph.

Afterward, ὕστερον, Omn.; ἐς ὕστερον, Soph.; ἐξ ὑστέρου, Hdt.; ἔπειτα, Omn.; κᾰτόπισθε, or εν, Hom., Theog., Plat.; μετέπειτα, Hom., Hdt., Ap. Rh.; μετόπισθε, Hom., Eur.; ὀπίσω, and Ep. σσω, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; ὄπισθε, and ὄπιθεν, Hom.: μεθὕστερον, h., Æsch., Soph.; μέταζε, Hes.; μεταῦθις, Æsch., Hdt.; μετόπιν, Soph. *Vid.* Hereafter.

Again, πάλιν, Omn.; ᾽ἄνᾰπάλιν, Plat., Xen.; αὖ, Omn.; αὖτις (Hom.), αὖθις (Att.), Omn.; αὖτε, poet. Omn.; ἄψ, Hom., Theoc.; ἐξαῦτις, Hom., Ap. Rh.; ὀπίσω, as to recover *again*, i. e., *back again*, Hdt.; δισσῶς, Eur.

Again and again I say, καὶ δεύτερον καὶ τρίτον φημί, Antipho.

Against, ἐπί, c. dat., Hom., Xen., etc., c. acc., Hom., Hdt., etc.; κατά, c. gen., Æsch., etc.; κατεναντίον, c. dat., Hom., c. gen., Hes., Hdt.; παρα, c. acc., Hom., Pind., Eur., Xen.,

Dem., etc.; *πρός*, c. gen., Hdt., Xen., c. acc. [esp. c. verbs of motion, direction, also in hostile sgnf.], Hom., Eur., Xen. [(also of speech, not accusing, but in reply or opposition), Dem.]; *ἀντί*, c. gen., Hom., Plat., etc.; [*ἀνά*, c. acc., as *to sail against stream*, *ἀνὰ ῥοῦν* or *ποταμὸν πλέω*, Hom., etc.;—*to offend against*, *ἐξαμαρτάνω περί*, c. acc., Xen.]

Against (as to aim against, over against, etc.), *ἄντα*, adv., and c. gen., Hom., Pind.

Over against (against in comparison with), *ἀντην*, Hom.

Against, i. e., *in opposition to* (to fight, stand, etc.), *ἀντίον*, Hom., Hdt.; *ἀντία*, Hom., Hdt.; *ἐναντίβιον*, Hom., Hdt.; *ἀντῑβίην*, adv., and c. dat., Hom.; *ἐναντίον*, adv., and c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc.; *ἐναντία*, Dem.

AGAINST, adj., *ἀντίος*, sine cas. or c. gen., more rare c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., etc.; *ἐναντίος*, sine cas. or c. gen., rarely c. dat., Hom., Eur., Xen., Plat., etc.

To answer truly makes against us, *τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίγνεται*, Thuc.

[AGAPE, *κεχηνώς, υῖα, ός*, Ar.; *to stand agape*, *χαίνειν, κεχηνέναι*, *at* a thing, *πρός*, c. acc., Ar., Plat.]

[AGATE, *ἀχάτης, ου, ὁ*, Theophr.]

AGE, in all senses, *αἰών, ῶνος, ὁ*, Omn.; *χρόνος, ὁ*, Soph., Plat.; *γένος, τό*, Hom., Hes., Hdt.

A man's age, *ἡλῑκία, ἡ* (of all periods, but especially of the prime of life), Omn.:—*The age of Laius* (i. e., the time when he lived), *ἡ ἡλικία τοῦ Λαΐου*, Hdt.

The present age, *ἡ νῦν ζῶσα ἡλικία*, Dem.; [*in our own age*, *ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς*, Dem.]

Old age, *γῆρας, ατος*, sync. *αος*, eras. *ως, τό*, Omn.; *πρεσβεία, ἡ*, Æsch.; *πρέσβις, εως, ἡ*, h., Plat. (both these last in the phrase *κατὰ πρ.*, *according to age*); [*extreme old age*, *ἀγόμφιος αἰών*, Com.]

Full age, *τέλος, τό*, Plat.; *ripe age*, *φυὴ εὐάνθεμος*, Pind.

[*To nurture* or *support* (one) *in old age* (esp. one's parents), *γηροβοσκέω*, c. acc., Eur.; *γηροτροφέω*, Lys., Isæ.; *nourishing* or *supporting in old age*, *γηροβοσκός, όν*, Soph., Eur.; *γηροτρόφος, ον*, Eur.]

Sameness of age, *ὁμηλῑκία, ἡ*, Hom.

Middle age, *ἡ καθεστηκυῖα ἡλικία*, Thuc.; [*of middle age*, *μεσόκοπος, ον*, Cratin.]

Of age, *ὁ ἐν ἡλικίᾳ*, Thuc.; *προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ*, Xen.

To be of age, *ἡλῑκίαν ἔχω* (*εἶχον, ἕξω, ἔσχον*, etc.), *ἐν ἡλικίᾳ εἰμί, ἡλῑκίας μετέχω*, Hdt., Thuc., Plat., Dem.

Of the same age, *οἰέτης*, Hom.; *ἥλιξ, ῑκος*, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Plat., etc.; *ὁμῆλιξ*, Hom., Hes., Eur.; *σύνομῆλιξ*, Theog., Theoc.; *συνῆλιξ*, Æsch.; *σύντροφος, ον*, Soph., Hdt.; *ἴσῆλιξ*, Xen.; *ἡλίκος*, Ar.

One of the same age, *ἡλῑκιώτης, ὁ*, Ar., Hdt., Plat.

The body of those of the same age, *ἡλῑκία, ἡ*, Hom.; *ὁμηλῑκία, ἡ*, Hom., Ap. Rh.

Of what age? = qualis ætate? *ἡλίκος*; Soph.

Of such an age, *τηλίκος*, Hom., Theog., Eur., *as to do*, etc., c. inf., Theog.; *τηλικόσδε*, Soph., Plat.; *τηλικοῦτος, αὑτη, οὗτο*, and *οὗτος* in fem., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; *τηλικουτοσί*, Ar.

To be middle-aged, *πόῤῥω τῆς ἡλῑκίας εἰμί*, Plat.; *προήκω εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας*, Ar.

To be of marriageable age, *πρὸς γάμων ἥκω ἀκμάς*, Soph.; [*ἡλικίαν ἔχω ἀνδρὶ συνοικεῖν*, Dem.; *ὥραν ἔχω*, Isæ.: all of females.]

Of what age (is he); *τίνα ἀκμὴν ἥβης ἔχων*; Soph.

To be of the same age as you, *σοὶ ταὐτὸν ἥβης μέτρον ἔχω*, Eur.

AGED, *γέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, Omn. *Vid.* OLD, and SYN. 147.

AGENT, AN (for a foreign state), etc. (nearly same as our *consul*), *πρόξενος, ὁ*, Dem.; [*business agent*, *προπώλης, ου, ὁ*, Lys.; (general), *ἐπίτροπος, ὁ*, Dem.]

To be an agent for, *προξενέω*, c. gen., Xen., Dem.; (in buying), *προπωλέω*, c. gen., Plat.

AGGRANDIZE, TO, *ἀέξω*, only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt., Soph.; *αὐξάνω* or *αὔξω*, tenses from *αὐξέω*, Hes., Pind., Hdt., Trag., Plat., Dem., Thuc. *Vid.* TO EXALT, INCREASE.

AGGRANDIZEMENT, *αὔξησις, εως, ἡ*, Hdt., Thuc.

AGGRAVATE, TO (a crime, etc.), *μεγἄλῦνω*, Thuc.; *ἐπῐτῐθεμαι*, mid., c. dat., Dem.; *ὑπερβάλλω*, perf. *-βέβληκα*, etc., Hdt., Thuc.

AGGRAVATION, *ὑπερβολή, ἡ*, Dem.

AGGREGATE, *ἄθροος*, Thuc., Plat.

In the aggregate, *σύμπας, ᾶσα, αν*, Omn.

AGGRESSION, *ἐπίθεσις, εως, ἡ*, only c. dat., Xen., Plat., Antipho. *Vid.* ATTACK.

AGGRESSIVE, *ἐπῐθετῐκός, ή, όν*, Xen.

AGGRESSOR, *αἴτιος, α, ον* (*ος, ον*, Ar.), Hdt.

[AGGRIEVE, TO. *Vid.* TO GRIEVE, VEX.]

AGGRIEVED, TO BE, *ἀδῐκέομαι*, Omn. Att.; [*περιημεκτέω*, *at* a thing, c. dat., Hdt.; *at* a person, c. gen. (Ion.), Hdt.] *Vid.* INJURED.

AGILE, *ἐλἄφρός, ά, όν*, and *ός, όν*, Hom., Pind., Xen., Plat. *Vid.* ACTIVE.

AGILITY, *ἐλαφρὰ ὁρμή*, Pind. *Vid.* ACTIVITY.

AGITATE, TO, *ὀρίνω*, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Hom., Ap. Rh.; *ἐρέθω*, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh., Mosch.; *ἐρεθίζω*, Æsch.; *πτοέω* and *πτοίω*, oftenest in pass., Hom., Sapph., Theogn., Æschyl., Eur., Plat.; *δονέω*, Pind., Sapph., Hdt.; *στροβέω*, Æsch.; *κῑνέω*, Æsch., Soph.; (as the wind does sails), *παραιβύσσω*, no perf., Ap. Rh.; *κλονέω*, Soph., Ar.

To agitate inwardly, *ὑποστροβέω*, Æsch.

To be agitating, or *important*, *κατασπέρχω*, Thuc.

AGITATED, TO BE, *ἄημαι*, pres. and imperf. *ἀήμην* (only 3d sing.), Hom., Ap. Rh.; *δαίομαι*, in this sense only in pres., Hom.; *κῑνύσσομαι*, only in pres., Æsch.; *κὐκάομαι*, Archil.; *κῡμαίνομαι*, Pind.; *κὐκλόομαι*, Æsch.; *χειμάζομαι*, pass., Eur.; *σαλεύω*, Soph., Eur., Xen., Dem.; *she was agitated*, *ἐόλητο*, 3d sing. plupf. pass., from *εἴλω*, Ap. Rh., Mosch.

My mind is agitated, *ὀρώρεται ἔνδοθι θυμός*, Hom.

Preparation had been in agitation before, *πᾰρᾰσκευὴ προεπᾰνεσείσθη* (from *προεπᾰνᾰσείομαι*), Thuc.

AGITATION, *ἀνᾰκτησις, εως, ἡ*, Soph.

Distraction and agitation of mind, *ψυχῆς πλάνημα, κ' ἀνακίνησις φρενῶν*, Soph.

AGITATOR, AN, *κὔκηθρον, τό*, Ar.; [*στασιωτής, οῦ, ὁ* (member of a party), Hdt., Thuc., etc.]

AGO (long ago), *πάλαι*, Omn. poet., Xen., Isoc., Plat.; [but in Att. as opposed to *νῦν* (and also to *ἄρτι*); also = *not long ago*, Plat., etc.;] *παλαίφᾶτον*, Pind.; *πρόπαλαι*, Ar.; *χῑλιόπαλαι*, Ar.; *τετράπαλαι*, Call.; *τρῐπάλαι*, Arist.; *δεκἄπάλαι*, Ar., etc.:—[*A day or two ago*, *πρώην καὶ χθές*, or *χθὲς καὶ πρώην*, Plat.; *a year ago*, *πέρυσι*, Ar.; *two years ago*, *προπέρυσι*, Phryn.]

Although it was a long time ago, *καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου*, Soph.

[AGONALES (Roman), *Ἀγωναλεῖς, οἱ*, Dion H.]

AGONY, *ἀγωνία, ἡ*, Dem. *Vid.* PAIN.

AGRARIAN, *γεωμορῐκός ἡ, όν* (of a law), Dion H.

AGREE, TO (*with* or *together*), *σῡνίεμαι*, aor. 2 *συνέμην*, subj. *-ῶμαι*, c. *ἀμφί* and dat., Hom.; *ὁμοφρονέω*, only pres. and imperf., Hom., Hdt.; *ἐπαινέω*, fut. Att. *-έσω*, but oftener *-έσομαι*, *-ήσω*, Pind., perf. pass. *-ημαι*, aor. 1 pass. *-έθην*, *with* a person c. dat., Hom.; *to* a thing c. acc. expressed or understood, Eur., Thuc., Isoc.; *συνθέλω*, in prose, *σῡνεθέλω*, fut. *-λήσω*, etc., Soph., Eur., Ar., Xen., Antipho; *συμβαίνω*, fut. *-βήσομαι*, aor. 2 *-έβην*, perf. *-βέβηκα*, 2 perf. inf. sync. *-βεβάναι*, in pass. sense, c. dat. or prep., Hdt., Omn. Att.; *συντίθεμαι*, mid. aor. 1 *-εθηκάμην*, c. acc. rei, or c. inf. pres. or fut. et c. dat. pers., or prep., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; *κᾰταινέω*, fut. *-έσω* or *-ήσω*, c. inf. aor. or fut. or pres., Pind., Soph., Hdt.; *συντρέχω*, fut. *-δρᾰμοῦμαι*, aor. 2 *-έδρᾰμον*, perf. *-δεδρᾰμηκα*, usu. c. prep. *εἰς* or *πρός*, or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; *συμπίτνω*, only pres. and imperf., c. dat. or prep., Æsch., Eur.; *ὁμορροθέω*, Sophocl., Eur.; *σύμφημι*, no perf., Æschyl., Soph., Eur., Xen., Plat.; *κατάφημι*, c. gen., Soph.; *σῦναινέω*, fut. *-έσω*, c. dat. or inf., Æsch., Soph., Xen., Hdt., Ap. Rh.; *σῦναυδάω*, sine cas., Soph.; *συγχωρέω*, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem., &c.; (*to*), c. acc. in fut. mid., Eur.; *συμφέρω*, fut. *-οίσω*, aor. 1 *-ήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον*, perf. *-ενήνοχα*, c. dat., Soph., Eur., (*together*), in pres. pass., or mid., c. aor. 1 pass. and fut. 1 mid., c. *ὥστε* and inf., or c. dat., Æsch., Thuc., Plat.; *ὁμολογέω*, c. dat. pers., sine cas., c. acc. rei, Soph., Ar., Hdt., Thuc.; *ἁρμόζω, -σω* (as an event does with a prediction), sine cas., Soph.; *συνεῖπον* (of men), Xen., Lys., Isoc.; *σῦνεκπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, perf. *-πέπτωκα*, etc., aor. 2 *-έπεσον* (prop. of votes, but also of men), Hdt.; *σῦνεπαινέω*, c. dat., Dem.; *συνευδοκέω*, Dem.; *συννομίζω*, Plat.; *συνομολογέω*, Hdt., Xen., Plat., Dem.; *συνοίομαι*, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens. *-οιήθην*, Plat.; *συμπίπτω*, c. dat., Hdt.; *συμπ. εἰς ταὐτόν*, Plat.; *συμφωνέω*, Xen., Plat., Isoc., Æschin.; *σῦναρμόζω*, Xen.; *συμβούλομαι*, fut. *-ήσομαι*, c. dat., Plat.; *συμφῡσάω*, intrans. (*εἰς ταὐτόν*), Plat.; *προστίθεμαι*, mid. c. dat., Hdt., Xen., Plat.; *προσίεμαι*, mid. (to the terms of a treaty), c. acc., Thuc.; *προσχωρέω*, c. dat. or prep., Soph., Hdt., Xen.; *διομολογέω*, usu. in mid., Xen., Plat., Dem., Æschin.; *ὁμοφωνέω*, Arist.;

ὁμογνωμονέω, c. dat., or sine cas., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ὁμοδοξέω, Plat.; ὁμονοέω, Thuc., Plat., Xen., Lys.; προσομολογέω, c. dat. pers. c. acc. rei, Xen., Plat., Isoc., Dem.; σὺνεκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα (of opinions, etc.), Hdt.; ᾽ἀνομολογέομαι, Plat.; συγγιγνώσκω (tenses from γνόω and γνῶμι), Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; διοικέομαι, mid. c. πρός, et acc., Dem.; συγκἄτἄτίθεμαι, mid. aor. 1 -εθηκάμην, c. dat., Plat., Phil. ap. Dem.; συμπνέω, fut. -εύσω, etc., c. dat., Plat.; σὺναρθμέω, Ap. Rh.; συνἄρέσκω, fut. -έσω, c. dat., Ap. Rh.; ἀποδέχομαι (with an arguer), c. gen., Plat.; ἐπἰκοινωνέω, as one statement does with another, c. dat., Æschin.; τάσσομαι, mid. *upon*, c. acc., Plat., to pay, etc., c. inf., Hdt., Thuc.

To agree with, live in harmony with, συναρμόζω or -όττω, Plat.

To speak so as to agree with, συναγορεύω, c. dat., Isoc.

To agree in a bargain, συντάσσομαι, mid., Dem., Æschin.

To agree (i. e., to make a formal agreement), ἀνθομολογέομαι (πρός, c. acc.), Dem.; συμβάλλω, pf. -βέβληκα, etc., Thuc., Plat., Isoc., Dem.

To agree in age, καταβαίνω εἰς χρόνους, Arist.

To agree together, συγκόλλως ἔχω, Æsch.; ὁμονοητικῶς ἔχω, Plat.; συγκἄταινος, (ον), γίγνομαι, c. dat., Phil. ap. Dem.

They all agree, συνδοκεῖ, impers., aor. 1 -έδοξε, c. dat., Eur., Ar., Thuc., Plat.

You all agree in this, ὑμῖν συνδοκεῖ ταῦτα, Xen.

If you agree with me, ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ συνδοκῇ ἄπερ καὶ ἐμοί, Plat.

To be agreed upon, σύγκειμαι, and in 3d sing. as impers., fut. -κείσομαι, Hdt., Thuc., Xen., Æsch.

It is agreed upon, συγχωρεῖ, Thuc.

Agreed upon, ῥητός, ή, όν, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; εἰρημένος, η, ον, Hdt., Thuc.; τακτός, ή, όν, Thuc.; συντεθείς, Plat.; (promised by formal agreement), συνθηματιαῖος, α, ον, Ar.

One must agree, διομολογητέον, Plat.; συγχωρητέον, Plat.

To be agreed to, συγχωρητέος, in pl. neut., c. dat. pers., Soph.

Agreeable, κρήγυος, ον, c. dat., Hom., Plat.; κεχἄρισμένος, η, ον, c. dat., Hom.; ᾽Ιῡμηδής, ές, c. dat., Hom., Æsch.; ᾽ἀρᾱρώς, c. dat., h.; ἄρμενος, c. dat., Pind., Plat.; ἁρμόδιος, α, ον, and ος, ον, c. dat., Pind., Theog.; ἐπῐχἄρής, ές, c. dat., Æsch.; ᾽ἄρεστός, ή, όν, Soph., Hdt., Xen., Lys.; ἐπῐχἄρις, ῐτος, Æsch., Xen.; ἐπιχἀρῐτος, ον, Xen.; ἐπῐχαρτος, Æsch., Soph.; εὔθῡμος, ον, Æsch.; εὐμελής, ές, Plat.; ἀσπαστός, ή, όν, Hdt. [*Vid.* also Syn. 144, 151.]

[*Agreeable in conversation*, προσήγορος, ον, Plat.]

[*To do what is agreeable to one*, χαρίζομαι, c. dat.; Hom., Att. prose; ἐπίηρα φέρω τινί, Hom., Soph.; χάριν φέρω τινί, Hom., Hdt.; χάριν τίθεμαι, νέμω, ὁράω, Trag., Att. prose.]

[*To be agreeable to*, πρὸς ἡδονήν or ἐν ἡδονῇ εἰμι, c. dat., Æsch., Hdt., Thuc., etc.; χαἰζομαι, c. dat., Hom., Hdt., Plat.; *if it is agreeable to you*, εἰ σοὶ ἡδομένῳ ἐστίν, Plat.]

You making yourself agreeable to others, σὺ μαστροπὲ σαυτοῦ, Xen.

Agreeable manners, τὸ ἐπῐχἄρι, Xen. *Vid.* Pleasant.

[Agreeableness (of manners, etc., opp. to *harshness*), ἐπίχαρι, ιτος, τό, Xen.; χάρις, ιτος, ἡ (of person and character; also of style), Hom., etc.; χαριεντισμός, ὁ (of conversation, etc.), Plat.—(Of style), ἡδονή, ή, Dion. H.; γλυκύτης, ητος, ἡ, Gramm. *Vid.* Sweetness.]

Agreeably, ᾽ἀρεσκόντως, Eur., Xen., Plat.; κεχἄρισμένως, Ar., Xen., Plat.; ἐπῐχἄρῐτως and ῐττως, Ar., Xen.; [πρὸς ἡδονήν, καθ᾽ ἡδονήν, πρὸς χάριν, or μεθ᾽ ἡδονῆς (especially with verbs, λέγω, etc.), Hdt., Thuc., Oratt.]

[*Agreeably to* (=consistently with), ὁμολόγως, c. dat., Arist.; ὁμολογουμένως, Xen.; ἑπομένως, Plat.; ἀκολούθως, Dem.; κατά, c. acc., Hom., Hes., Hdt., etc.; *to live agreeably to nature*, τῇ φύσει ὁμολογουμένως ζάω, Diog. L.]

Agreeing (with, together, etc.), ὁμόφρων, ονος, Hom., Hes., Pind.; ὁμοῖος, ον (ι short, if followed by a short syll., long if followed by a long one), Hes.; σύμφρων, ονος, Æsch.; σὺνήγορος, ον, c. dat., Soph.; συνωδός, όν, c. dat., Eur., Ar., Hdt.; κοινόφρων, ονος, c. dat., Eur.; ὁμογνώμων, ονος, Thuc., Xen., Dem.; σύμφωνος, ον, Plat.; ὁμοφράδμων, ονος, Plat.; ὁμονοητικός, ή, όν, Plat.; ὁμόλογος, ον, c. dat., Xen., Arist.

[*Not agreeing*, ἀνομολογούμενος, η, ον, Plat.]

Agreeing (with, together, etc.), adv., συγκόλλως, c. dat., Æsch.; συμφωνούντως, Plat.; ὁμογνωμόνως, Isoc., Lycurg.; συμφώνως, Plat.; ὁμονοητικῶς, Plat.; ὁμολόγως, Arist.

Agreement, *an agreement* (i. e., compact), ἁρμονία, ή, in pl., Hom.; ῥήτρα, ή, Hom., Xen.; συνθεσία, ή, Hom., Ap. Rh.; συνθήκη, ή, Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σύμβᾶσις, εως, ή, Eur., Hdt., Thuc.; πίστις, εως, ή, Hdt., Thuc., Xen.; ὁμολογία, ή, Omn. prose; στήλη, ή (because they were often engraved on pillars), Ar., Dem.; σύνθεσις, εως, ή, Pind.; σύνθημα, ᾶτος, τό, Hdt., Xen., and metaph., Soph.; διαθήκη, ή, Ar.; τὸ σύνθετον, Hdt.; σὺνομολογία, ή, Plat.

A written agreement, συγγρᾰφή, ή, Thuc., Lys., Dem.; συνάλλαγμα, ᾶτος, τό (most genl. term for *contract*), Dem.

And for the suitors to make a solemn agreement with one another, δεξιάς τε συμβαλεῖν Μνηστῆρας ἀλλήλοισι, Eur.

Agreement (*in opinion*), i. e., *unanimity*, σὺνημοσὕνη, ή, Hom., Theog.; ὁμοφροσὕνη, ή, Hom., Ap. Rh.; ὁμόνοια, ή, Omn. prose, Ap. Rh.; ὁμοδοξία, ή, Plat., Arist.

Belonging to an agreement (tending to), συμβᾰτῐκός, ή, όν, Thuc.; συμβᾰτήριος, ον, Thuc.—[(Conducing to agreement), ὁμονοητικός, Plat.]

[*By mutual agreement*, ἐξ ὁμολόγου, Polyb.]

[*To make an agreement with* one, ὁμολογέω, c. dat., Hdt.; also in mid., ὁμ. πρός τινα, Dem.; *on certain terms*, ἐπί, c. dat., Hdt., Thuc.; *to keep an agreement*, ἐμμένω ταῖς συνθήκαις or ταῖς ὁμολογίαις, Dem.]

A not making an agreement, a case in which no agreement is made, τὸ ᾽ἀσύμβᾰτον, Thuc.

[Agricultural, γεωργικός, Plat., Ar.; γεωργώδης, ες, Plut.; ἄγροικος, ον (prop. of or in the country), Ar.; *the agricultural population*, ὁ γεωργικὸς λεώς, Ar.; *οἱ ἀροτῆρες* (as distinguished from *οἱ νομάδες*, pastoral), Hdt.; *agricultural implements*, γεωργικὰ σκεύη, Ar.]

Agriculture, γεωργία, ή, Thuc., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ἡ γεωργική, Plat., Xen.; [ἐργασία τῆς χώρας, Isoc.]

[*To practice agriculture, follow agriculture as a pursuit*, τὴν γῆν ἐργάζομαι, θεραπεύω, Plat.; γεωργέω, Plat., Xen.; also, γ. γῆν, Thuc., Xen., Ar.]

[*A treatise on agriculture*, τὰ γεωπονικά (title of a late work).]

[*Neglect of agriculture*, ἀγεωργησία, ή, Theoph.]

[Agriculturist, γεωργικός, ὁ, Plat.; γεωργός, ὁ, Hdt., Ar., Plat.]

Aground, [ἐπὶ τοῦ ξηροῦ, Thuc.;] *to run a ship aground*, ἐπικέλλω, aor. 1 -σα, Hom.; (and intrans. of the ship), *to run aground*, Hom.; ὀκέλλω, only in pres. and aor. 1, Eur. (πρὸς γῆν expd.), Hdt., Thuc.; (and intrans. of the ship), Thuc., Xen., (Metaph.) Ar.; ἐξοκέλλω, act. and intrans., Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; ἐποκέλλω, act. and intrans., Hdt., Thuc.

Ague, an, ἠπίᾰλος, ὁ, Theog., Hipp., Ar.; [*a fever and ague*, ῥῖγος πυρετῶδες, Hipp.; *a tertian ague*, etc. *Vid.* Fever.]

To have an ague, ἠπιᾰλέω, Ar.

[Aguish, ἠπιαλώδης, ες, Hipp.]

[Ah! ᾶ, ᾽ά (of strong emotion), Trag.; αἰ, αἰαῖ, Trag.; *Ah me! ah wretched me!* οἴμοι, οἴμοι ἐγώ, οἴμοι τάλας, Trag.; οἴ, οἰ (also of astonishment), Soph.; βαβαί, Eur., Ar.]

[Aha (of surprise), παπαῖ, Hdt.; βαβαί, Eur., Ar.; (of mirth), ᾶ ᾶ or ἀ ἀ, Eur., Ar.]

Ahead, ἔμπροσθεν, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh., etc. *Vid.* Front, Before.

To be ahead (of a person, etc., going the same road as another), προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, Thuc.; [*to be* or *keep ahead of*, προέχω, c. gen., Hdt.; *by so much*, τόσῳ, Id.; *far*, πολλῷ, Thuc.]

Aid, to, χραισμέω, only fut., aor. 1, and aor. 2 -σμον, c. dat. (always with negat. in Hom.), Hom., Ap. Rh.; ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., c. dat., Hom., Sophocl., Eurip.; ἐπῐκουρέω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρίσταμαι (standing by), pass. c. aor. 2 and perf. act., c. dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen., etc.; ᾽ἀρήγω, no perf., c. dat., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπᾰρήγω, c. dat., Hom., Æsch., Soph., Xen.; βοηθέω, c. dat., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; [ὠφελέω, c. acc., Hdt., Omn. Att.; *one in* a thing, c. dupl. acc., Trag.; (profit, advantage one), ὀνίνημι, c. acc., Hom., Hdt., Att.;] ἐπωφελέω, c. dat. or acc., Soph., Eur., Xen., Plat.; ὑπουργέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Trag., Hdt., Thuc., Isoc., Xen., etc.; ὑπηρετέω, c. dat. pers., Hdt., Omn. Att. [*Vid.* Syn. 94, 125.]

To help (in a war), συνεφάπτομαι, mid., c. gen. rei, Pind.; c. dat., *against*, c. gen. hostis, Hdt.

To come to the aid of, πᾰρᾰγίγνομαι, mid. fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Æsch., Thuc., Hdt.; παραβοηθέω, c. dat., Ar., Thuc., Xen., Plat.; [πάρειμι, c. dat., Hom., Att.; προσβοηθέω, c. dat., Thuc.; *to* or *into a country*, ές c. acc., Hdt.]

To join in aiding, aid all together, σὺνᾰμύνω, c. dat., Eur.; συνωφελέω, c. dat. or c. acc., Soph., Xen., Lys.;

συμβοηθέω, Ar., Thuc., Xen. *Vid.* To assist, help.

Aid, ἄλκαρ, τό, only in nom., Hom., Pind., Eur.; ἀλκή, ἡ, Hom., Pind., Trag.; [ὄφελος, τό (only in nom.), Hom., Att.;] ἀρωγή, ἡ, c. gen., *against*, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ἐπωφέλημα, ατος, τό, Soph.; ἐπικούρημα, ἄτος, τό, Xen.

[*Medical aid*, ὠφέλεια ἰατρική, Plat.]

[*Aid* (esp. in war), ὠφέλεια (Att., ὠφελία), ἡ, Thuc., Plat., etc.; *to send, afford aid*, πέμπω, παρέχω ὠφελίαν, Thuc.; *to receive aid*, ὠφελέομαι, *from* one, ἀπό, παρά, πρός, or ὑπό, c. gen., Hdt., Thuc., Plat.]

A coming to the aid of, ἐπῖβοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.; [παραβοήθεια, ἡ, Plat.; *a joint aid*, συμβοήθεια, Thuc. *Vid.* Assistance, Help.]

We must aid, βοηθητέον, Dem.

Aid-de-camp, an, σκηπτοῦχος, ὁ, Xen.; συμφορεύς, ὁ, Xen.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, c. gen. or dat., Omn. Att. *Vid.* Assistant.

Ail, to (*i. e.*, be sick), νοσέω, Hdt., Omn. Att.; [*to ail, be ailing*, ἀῤῥωστέω, Xen., Dem.; νοσάζομαι, Arist.] *Vid.* Sick.

[*What ails you?* τί χρῆμα πάσχεις; Ar.; τί πάσχεις κακόν; Theocr.]

What ails us that we forget? τί παθόντε λελήσμεθα, Hom.

[Ailing. *Vid.* Sickly.]

[Ailment. *Vid.* Sickness.]

Aim at, to, τίτῦσκομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Hom., Theoc.; ἐπέχομαι, mid., in aor. 2 -εσχόμην, sine cas., Hom.; ἐπικύρω, in imperf. -κυρον, c. dat., Hom.; ὀρέγνῦμαι, mid., sine cas., and c. gen., Hom., Tyrt. (metaph., *i. e.*, seek to obtain), Pind., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπέχω (aor. 2 -έσχον) τόξον, c. dat., Pind., Eur.; τοξεύω, c. acc., Soph., Eur.; c. prep., Plat.; τείνω βέλη, etc., ἐπί, c. dat., Soph., Eur., Plat.; ἐπῖτἄνύω (no perf.), τόξον, c. dat., Pind.; (*a blow at*), ἐντείνω πληγήν, c. dat., Xen., Dem.; στοχάζομαι, mid. c. perf. pass. in act. sens., c. gen, or prep., Plat., Isoc., Dem., Antipho.

To aim at (i. e., seek to get), διώκω, Hom., Xen., Plat.; δῖφάω, Hes.; σπεύδω, Pind., Eur. c. εἰς, Thuc., also c. ὡς and opt., Æsch., c. ὅπως μή, Plat.; ἐπῖβουλεύω, c. dat., Hdt., Plat.; μελετάω, Thuc.; μνάομαι, only in pres., Hdt.; περιέχομαι, mid. in pres. and imperf., c. gen., Hdt.; [μετέρχομαι, c. acc., Thuc.;] ἐπιτῖθεμαι, mid., c. dat., Lycurg.; περιβάλλομαι, mid., Hdt., Isoc.; καταφρονέω, Hdt.; [ὀρέγομαι, c. gen., Thuc., Eur.; c. inf., Plat.; (*aim a blow at*), c. gen., Hom.]

He aimed at the sovereignty, ἐκόμησε ἐπὶ τυραννίδι, Hdt.; [*at the supreme command*, τῆς (τῶν Ἑλλήνων) ἀρχῆς ἐπιθυμέω, Dem.]

One should aim at, ἐπεικτέον, Plat.; στοχαστέον, c. gen., Arist.

[Aim (object aimed at), σκοπός, ὁ, Hom., Att.; τὸ ὄρεγμα, Æsch.; τέλος, τό, Att. (*vid.* Mark); *to take aim at a mark*, σκοπῷ ἐπέχω τόξον, Pind. (*vid.* To aim at); *to miss one's aim*, παραλλάσσω τοῦ σκοποῦ, Plat.; ἀποτυγχάνω σκοποῦ, Id.—Metaph. also σκοπός, ὁ. *Vid.* Object.]

A good aim, εὐστοχία, ἡ, Eur.

Taking a good aim, εὔσκοπος, ον (Ep. ἐὐ-), Hom., Æsch.; εὔστοχος, ον, Eur., Xen.—Metaph., ἐπίσκοπος, ον, Æsch.; στοχαστικός, όν, Plat., Arist.; ἄκρος σκοποῦ, Æsch.

Taking good aim, adv., εὐστόχως, Xen.; ἐπίσκοπα, Hdt.; στοχαστικῶς, Arist.

Well aimed, εὔστοχος, ον, Eur., Xen.

An aiming at, περῖβολή, ἡ, c. gen., Xen.:—An aiming at supreme power, περιβολὴ τῆς ἀρχῆς, Xen.

Aimless, ἄνήνυστος, ον (of an action), Hom., Ap. Rh.

Air, ἀήρ, ἀέρος, in Hom. and Hes. ἠ, often ὁ (ᾶ, but also ᾰ in Soph.), Hom, Hes., h., Soph., Hdt., Plat., Xen.; αἰθήρ (in Hom. ἠ, in Att. prose ὁ, elsewh. ὁ καὶ ἡ), Omn.; (when there is a difference, ἀήρ is the lower air, αἰθήρ the pure upper air, *vid.* Hom. Il., xiv., 288;) αὔρα, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Xen.; [prop. (*breath of air*), πνεῦμα, ατος, τό, Hdt.]

The open air, αἰθρἰ᾽α, ἡ, Sol., Ar., Xen., Hdt.

The air we breathe, βέδν, τό, Philyll.:—[*The realms of air*, τὰ μετέωρα χωρία, Ar.]

Kept in the open air, αἴθριος, ον, Cratin.

In the open air, ὕπαίθριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; αἴθριος, ον, Cratin.; ὑπαιθρος, ον, Hipp.; ἐν ὑπαίθρῳ, Xen.

Living in the open air, ἔνδιος, ον, Anth.; ἀστροδίαιτος, ον, Orph.

To live or *be in the open air*, Ζῦραυλέω, Plat., Xen.; ἐνδιάω, Theoc.

To put out in the air, ἐνδιάω (as shepherds do sheep), Theoc.

To tread, walk the air, ἀεροβᾰτέω, Ar., Plat.; μετεωροπορέω, Plat.

To measure the air, ἀερομετρέω, Xen.

Moving, flying, roaming, etc., *in air*, δἰπετής, ές, h.; ἀερσίπότης, ου, Hes.; ἀερσιπότητος, ον, Hes; ἀεροφοιτος, ον, Æsch.; αἰθερόδρομος, ον, Ar.; ἀερονηχής, ές (swimming), Ar.; ἀεροδόνητος, ον (tossed), Ar.; ἀεροδίνης, ου, Anth.; διηέριος, α, ον, and ος, ον, Ap. Rh.; ἀεροφόρητος, ον, Eubul.; [*raised high in air*, μετάρσιος ον, and α, ον, Trag.; *to be raised high in air*, μετεωρίζομαι, Plat.]

Like air, ἀεροειδής, ές, Plat., Arist.; ἀέρῖνος, Arist.

[*Air-formed*, ἀερόμορφος, ον, Orph.]

To give one's self airs, ἄβρῦνομαι, in pass., only in pres. and imperf., c. dat. caus., or c. part., Æsch., Eur., Plat.; [σεμνόομαι, Callias;] κομάω, Ar.; Ῥῦπτομαι, pass., Ar., Xen., Plat.; ὠραΐζομαι, Eupol.

[Air, an (in music), μέλισμα, τό, Mel.; νόμος, ὁ, h., Æsch., Thuc., Plat.; μέλος, τό, Plat. *Vid.* Tune, Song.]

Air, to, διαψύχω, no perf., Thuc., Xen.

[Air-hole, ἀναπνοή, ἡ, Plut.; (in shafts of mines), ψυχαγώγιον, τό, Theoph.]

Airy (belonging to, of the air, in the air), αἰθέριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur.; ἄέριος, α, ον, and ος, ον, Eur.

Airy (of a country, *i. e.*, exposed to air), εὐαής, ές, Hes.; εὔπνοος, ον, contd. ους, ουν, Plat., Arist.; ὑπηέριος, ον, Ap. Rh.

An airy situation, εὔπνοια, ἡ, Arist.

[Ajar, *to set the door, gate ajar* παρακλίνω τὴν Θύραν, πύλην, Hdt.; παροίγνυμι, h., Eur.; c. gen., Ar.; παρανοίγνυμι, Dem.]

[Akimbo, *to set the arms akimbo*, παραγκωνίζω, Ath.]

Akin, συγγενής, ές, Omn. post Hom.; ἀδελφός, ή, όν, and ός, όν, c. gen. or dat., Soph., Isoc., Plat.; [ὁμογενής, ές, Eur.; *to* one, c. dat., Id.; ὁμόγονος, ον, also c. dat., Plat.;] οἱ ἐγγύς, c. gen., Æsch. [*Vid.* Relation.]

Alabaster, ἄλἄβαστρος [more correctly, ἀλάβαστος], ὁ, [Ar., Theoc., etc.; ἀλαβαστίτης, ου, ὁ (better than -τρίτης), sub. λίθος, Theoph.]

[*An alabaster box* (esp. for unguents), ἀλάβαστος (better than -τρος), ὁ, in pl. οἱ and τὰ ἀλάβ., Hdt., Ar., Crat., Theoc.; *a case for alabaster ornaments*, ἀλαβαστοθήκη, ἡ, Dem.]

Alacrity, προθῡμία, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., etc.; ῐ, Hom. *Vid.* Eagerness.

With alacrity, προθύμως, Æsch., Hdt., Plat., Xen.; ἀόκνως, Plat.

Alarm, κἄτάπληξις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* Fear, [Consternation, Ado.]

Alarm, i. e., a cry of alarm, βοή, ἡ, Thuc.; [*to give the alarm* (call to arms), βοάω, c dat., Xen.; παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, Id.]

A previous alarm, προεκφόβησις, εως, ἡ, Thuc.

Alarm, to, κἄτἄπλήσσω, in pass. aor. 2 both -πλήγην, Hom., and -πλάγην, Thuc., Hom., Lys., Dem.; [*to alarm greatly*, διαθορυβέω, Thuc.]

[*Every noise alarms the timid*, ἅπαντα τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ, Soph.]

To be alarmed at, κἄτἄπλήσσομαι, pass. c. acc. caus., Isocrates. *Vid.* To frighten, fear.

Subject to alarms, κἄτἄπλήξ, ῆγος, Lys., Arist.

[Alarm-bell, κώδων, ωνος, ὁ, Dem.]

Alarming, ἐκπληκτῐκός. *Vid.* Terrible.

Alas! φεῦ, Soph., Xen., Plat., etc.; αἰ, usually repeated as αἰ, αἰ, Æsch., Soph, etc.; οἰ, usu. c. dat., as οἴμοι, Soph., Xen., Ap. Rh.; ἰώ, c. nom., Soph., c. voc., Æsch., Soph., Eur., c. dat., Soph., c. dat. pers., and gen. caus., Eur.; ὀά, c. gen., Æsch.; ὄτοτοι, Soph., Eur.; πανοίμοι, Æsch.

To cry alas, φεύζω, no perf., Æsch. *Vid.* To lament.

Albeit, καίπερ, usu. in Hom. divided, with a word between the particles, but not so in Att., c. ind., very often c. part., Omn. *Vid.* Although.

[Alchemist, χειμευτής, οῦ, ὁ, Auth.? χρυσοποιός, ὁ, late.]

[Alchemy, χειμεία, ἡ, Auth.?]

[Alcove, μυχός, ὁ, Hom.; ζωθήκη, ἡ (recess for sleeping in by day), Plin. (*Vid.* Recess.)—*Alcove* (for books), ἀποθήκη (τῶν βιβλίων), Luc.]

[Alcyon. *Vid.* Halcyon.]

Alder, an, κλήθρα, ἡ, Hom., Theoph.

[Alderman, in pl., *the aldermen*, perh. οἱ πρέσβεις τῆς πόλεως (the city fathers).]

[Ale, ζῦθος, ου, ὁ, and εος, τό, Strab., Diod.; Hdt. expresses it by circl. οἶνος ἐκ κριθέων πεποιημένος. *Vid.* Beer.]

[Ale-house. *Vid.* Tavern.]

[Alembic, ἄμβιξ, ῖκος, ὁ, Diosc.]

Alert, φῦλακτικός, Xen.; [ἐγρηγορώς, υῖα, ός (awake, watchful), Æsch., etc.; ἐνεργός, όν (active, full

of vigor), Hdt., Xen.; ἄοκνος, ον (without delay), Hes., Soph., Thuc.] *Vid.* WATCHFUL.

[*To be on the alert against*, εὐλαβέομαι, φυλάττομαι, μή, ὅπως μή, c. subj. aor., Trag., Plat.; also μή, c. inf., Plat., Hdt., Xen.]

ALERTNESS, τήρησις, εως, ἡ, Thucyd.; [ἑτοιμότης, ητος, ἡ, πρός c. acc., Dem.]

[ALIAS, ἄλλως, Hom., etc.; ἤ, Omn.]

ALIEN, ἐπακτός, Pind.; ἀλλότριος, Hdt., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* FOREIGN.

ALIEN, AN (resident), μέτοικος, ὁ, Æschyl., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem. [*Vid.* SYN. 83, and FOREIGNER.]

The rights of aliens, μετοίκια (τά), Xen., Lys.

A tax on aliens, μετοίκιον, τό, Xen., Plat., Lys., Dem.

The alien act, ξενηλᾰσία, ἡ (a Lacedæmonian institution), Thuc., Xen.

[*Child of an alien* (in Athens, where one parent was not a citizen), νόθος, ὁ, νόθη, ἡ, Valck. Eur. Hipp. 962.]

To be indicted as an alien, ξενίας φεύγω (sc. γραφήν), Ar.

To prosecute as an alien, ξενίας γράφομαί (mid. in aor. 1) τινι, Dem.

To be convicted as an alien, ξενίας ἁλίσκομαι (aor. 2 act. ἥλων, and more usu. Att. ἑάλων, in pass. sens.), Dem.

ALIENABLE, χωριστός, ἡ, όν, Arist.

ALIENATE, TO, ἀλλοτριόω, Thuc., Xen., Dem.; ἀπαλλοτριόω, c. gen., or c. ἀπό and gen., sometimes c. dat., Plat., c. ἀπό, Æschin., c. πρός and acc., Isoc.

To alienate friends from another to one's self, παραιρέομαι, aor. 2 -ειλόμην, Xen.

[ALIENATED, ἀλλότριος, Hom, *from* one, c. gen.; ἀλλοτριωθείς, and ἀπαλλοτριωθείς, εἶσα, έν, *from*, c. dat., Thuc., Dem.; *to be alienated*, ἀλλοτρίως διάκειμαι, ἀλλ. ἔχω, *from* one, πρός c. acc., Isoc.]

To be alienated from one another, νοσφίζομαι, mid. fut. νοσφίσομαι, aor. 1 poet. ἐνοσφισάμην, also aor. 1 pass. ἐνοσφίσθην, Hom., h.; διανίσταμαι, pass. c. aor. 2 act. in pass. sens., Thucyd.

ALIENATION, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thucyd.; ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, Arist.; ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, Plat.

ALIGHT, TO, ἐκβαίνω (tenses from βάω and βῆμι), [from a ship,] Hom., Æsch., Hdt., Thucyd.; καταβαίνω, [from a chariot or horse,] Hom., Xen. *Vid.* TO DESCEND, DISMOUNT.

ALIKE, ὅμοιος, α, ον, and in Att. often ος, ον, Omn. *Vid.* LIKE.

ALIKE, adv., ὁμοίως, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem., etc.; [ὁμῶς, Hom., etc.] *Vid.* LIKE.

[*Nearly alike*, παραπλήσια, Hdt.]

ALIMENT, τροφή, ἡ, Hdt., Soph., Plat., etc. *Vid.* NOURISHMENT.

ALIMENTARY, τρόφῐμος, η, ον, and ος, ον, Theoph.; ζώφῠτος, ον, Æsch. *Vid.* NUTRITIOUS.

ALIVE, διερός, Hom.; ζωός, Hom., Tyrt., Hdt., Xen.; ζώς, gen. ζῶ, Hom., Hdt.; βλέπων, ουσα, ον, Æsch., Soph.; ἔμψῡχος, ον, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ (of a wounded dying man), Soph., Antipho; ἔμπνοος, ον, contd. ους, ουν, Eur., Hdt., Thuc.; ἐπίφαντος, ον, Soph.; ὄρᾱκεῖς ἀσφαλές, Pind. *Vid.* LIVING.

[*Alive and well* (safe and sound), ζωὸς καὶ ἀρτεμής, Hom.]

[*To save one alive*, περισώζω τινά, or σώζω τινὰ ὥστε περιεῖναι, Xen.]

[*Alive to* a thing, παθητικός, c. gen., Arist.]

ALKANET, ἔγχουσα, ἡ, Xen., Ameips.; ἄγχουσα, ἡ, Hipp.

ALL, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omn.; ἅπας (neut. ἅπᾰν, Homer, ἄπᾶν, Att.), Omn.; πρόπας (neut. πρόπᾶν, Homer), Omn. poet.; σύμπας, Omn.; σῦνάπας, Hdt., Plat.; παντελής, ές, Soph.; παντοδᾰπός, Pind., h., Eur., Hdt., Isoc.; σῦνᾰπας, usu. in pl. (*all together*), Hdt., Plat. *Vid.* WHOLE.

[Often expd. in compos. by παν-, e. g., *all black*, παμμέλας, Hom., etc.; smts. by ὁλο-, as *all green*, ὁλόχλωρος, ον, Diosc.]

[*All that* or *who*, πάντες ὅσοι . . ., Hom., etc.]

[*All things* (every thing), τὰ πάντα, Omn.; *to become all things* (i. e., assume every shape), πάντα γίγνομαι, Hom., also metaph., later; *to esteem one above all things*, περὶ παντὸς ποιέομαί τινα, Xen.]

[*To be all in all to . . .*, πάντα εἰμὶ ἐν, c. dat., Hdt.]

At all, πῆ, in question, Hom., Plat., or with negatives, or conjunctives, or demonst. pronouns, and others, Hom., Hdt., Thuc., Plat.; τέλει, Soph.; πάνυ, c. neg., Soph., Plat., Xen.; ἄντικρυς, Ar.; ἀρχήν, c. neg., Soph., Hdt., Plat.; τὴν ἀρχήν, Hdt.; ἄτεχνῶς, Ar.; [πως (indef.), *if at all*, εἴ πως, *not at all*, οὐ or μή πως, Hom., etc.; *not at all*, οὐχ ὅλως, Plat.; stronger, οὐδ' ὅλως, Jac. A. P.; πάντως οὐ, Hom., Hdt.; οὔ τι, Hom.; οὐ πάνυ τι, Plat., Xen.]

All but, μόνον οὐ, Plat., Dem.; [ὀλίγου or ὅσον οὐ, Thuc.]

At all events, γοῦν, Hom., Eur., Thuc., often divided in Att. with ἄν inserted, as πάνυ γ' ἄν οὖν, c. opt., Ar., Plat., etc.; [(in strong affirmation), πάντως, Plat.; πάντως γε μήν, Ar.]

[*For all that* (as, a man's a man *for a' that*), ὅμως μήν or μέντοι, Plat.]

In all, πᾶνυ, Dem.; [but, so many *in all*, by neut. pl. of πᾶς; as, *ten in all*, τὰ πάντα δέκα, etc., Hdt.]

[*All in all* (altogether), παντάπασι, Xen.]

All day, all night, etc., δι' ἡμέρας, διὰ νυκτός, Hdt., Xen., etc.—[As adj., πανημέριος, Hom.; παννύχιος, α, ον, and ος, ον, and -νυχος, Hom., Hes., Trag., Hdt.]

And all (his head, helmet, and all), αὐτῇ σὺν πήληκι κάρῃ, Hom., and without σύν, Hom., Hdt.; the Attics usu. omit the prep., but not always, αὐτοῖσι συμμάχοισι, Æsch.; αὐτῷ σὺν ἄγγει, Eur.; Ar. inserts the article, αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξι.

[ALL-HEAL, πανακές, έος, τό (an herb), Strab.]

[ALL-KNOWING, ὃς πάντα οἶδε, Hom.; πανεπιστήμων, ον, only late.]

[ALL-SEEING, πανόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; ὃς πάντ' ἐφορᾷ (of the sun), Hom.]

[ALL-WISE, πάνσοφος, ον (and πασσ-), Trag., Plat.]

ALLAY, TO, εὐνάω, Hom., Soph.; κοιμάω (lull to rest), Hom., Soph.; ἔχω, imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, Ep. ἔσχεθον (repress, restrain), Hom.; παύω (cause to cease), [(pf. πέπαυκα, Dem.,)] Omn.; κουφίζω (lighten labor, etc.), Soph., Eur., Xen., Thuc.

[*To allay thirst*, δίψαν ἀκέομαι, Hom., Pind.]

Allaying pain, ὀδυνήφᾰτος, ον, Hom.; νώδῡνος, ον, Soph.

Means to allay (pain), νω- or ᾽ανωδυνία, ἡ, Pind.]

[ALLAYMENT. *Vid.* ALLEVIATION.]

ALLEGATION, AN, φᾶσις, εως, ἡ, Plat., Arist.

An alleging, especially as excuse, ὑποφορά, ἡ, c. gen., Xen.

ALLEGE, TO, προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, also c. acc. et. dat., Hom., Æsch., Hdt., Dem.; τίθημι, Soph.; προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Soph.; προτείνω (esp. as an inducement), Æsch., Hdt., Isoc., Plat., etc.; δείκνῡμι, Eur., Xen., Dem.; *against* any one, c. κᾰτά and gen., Dem.; [ἀντιλέγω, c. acc. et dat., Thuc.; also mid. c. acc. et πρός τινα, περί τινος, Dem.; παραφέρω, Hdt.; (by way of pretext), προποιέομαι, Thuc.;] προβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Eur., Thuc.; προίσχομαι and προΰχομαι, Att. mid., Soph., Hdt., Thuc.; προΐσχομαι, mid., Hdt., Thuc.; and (by way of excuse), in act., προΐσχω, Xen.; προΐστημι, Eur., in mid., Dem., Antipho; σκήπτω (as a pretense), Eur., more usu. in mid., Hdt., Plat.; ᾽ὑπέχω, aor. 2 -ίσχον, Ar.; ᾽ὑποφέρω, Xen.; κᾰθίημι, aor. 1 -ῆκα, no perf., Ar., Dem.; κᾰτᾰχράομαι, c. ὡς, Dem.; πᾰρίστημι, perf. act. and aor. 2 not used in act. sens., Dem.

To allege besides, πᾰρᾰτίθημι, Dem., Isæ.; [in mid., Plat.]

ALLEGIANCE, πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph.

ALLEGORICAL, μῡθώδης, ες, Thuc., Isoc.; [in later Greek, ἀλληγορικός, Longin.]

[ALLEGORICALLY, ἀλληγορικῶς, Dem. Phal.]

[ALLEGORIZE, TO, ἀλληγορέω, Plut.]

ALLEGORY, AN, μῦθος, ὁ, Dem., Plat.; [ἀλληγορία, ἡ, is quoted by Cic.; also in Plut.]

ALLEVIATE, TO, κουφίζω, Soph., Eur., Xen., Theoc.; ᾽ἀποκουφίζω, c. acc. pers., gen. rei, Eur.; ἐξευμᾰρίζω, Eur.; ᾽ἀπαντλέω, Æsch., Eur.

To alleviate by holding out hope, ἐξευμαρίζομαι ἐλπίδα, Eur. *Vid.* To RELIEVE.

ALLEVIATION, AN, ᾽ἀκούφῐσις, εως, ἡ, Soph; κούφισμα, ατος, τό, Eur.; κούφῐσις, ή, Eur.; κουφότης, ητος, ἡ, Eur. *Vid.* RELIEF.

ALLEY, AN, λαύρα, ἡ, Hom., Pind., Hdt.; στενωπός, ἡ, Soph., Plat.

ALLIANCE, συμμᾰχία, ἡ (*with one*, πρός τινα), Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc., etc.; ὁμαιχμία, ἡ, Hdt., Thuc.; κοινωνία, ἡ, Thuc., Dem.; *a defensive alliance*, ἐπῐσυμμᾰχία, ἡ, Phil. ap. Dem.; ἐπῐμᾰχία, ἡ, Thuc.

An avoiding of alliance, τὸ ἄσπονδον, Thuc.

In alliance with, ἔνσπονδος, ον, c. gen. or dat., Thuc., Eur. *Vid.* ALLY.

Belonging to an alliance, συμμᾰχῐκός, ή, όν, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

To join in an alliance, σῦνόμνῡμι, fut. -ομοῦμαι, aor. 1 -ώμοσα, perf. -ομώμοκα, c. dat., Thuc. *Vid.* TO ALLY.

To make an offensive and defensive alliance, ξυμμᾰχίαν ποιήσασθαι ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς κ' ι φίλους νομίζειν, Thuc.

[*To violate* or *act contrary to an alliance*, παρασπονδέω, Dem.]

To fight unaided by allies, μονομᾰ-

χέω, of the Athenians at Marathon, Hdt.

ALLIED, σύμμαχος, ον, Æschyl., Hdt., Thuc., Xen., etc.; fem. συμμαχίς, ίδος, ἡ, Thuc.; σύνοπλος, ον, Eur.; ἐπίκουρικός, ή, όν, Thuc.

[ALLIGATOR. *Vid.* CROCODILE.]

[ALLITERATION, παρήχησις, εως, ἡ (Meineke Com. Fr., vol. iii., p. 618.)]

ALLOT, TO, ἐπικλώθω, and esp. -ομαι, mid., Hom., Æsch., Plat.; ἐπινέω, fut. -ήσω, no perf., Hom.; νέμω, Omn.; ἐπινέμω, Hom.; [προσνέμω, c. acc. et dat., Plat.;] κληρόω, Pind., Eur., Thuc.; διἀκληρόω, Æschyl., Plat.; ἀνἀμετρέομαι, c. εἰς, Eur.; ὁρίζω, Æsch., Eur.; κἀτἀνέμω, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; συγκληρόω, Dem., Æsch. *Vid.* To DISTRIBUTE, TO ASSIGN.

[*It is allotted* (by fate), εἵμαρται (pf. and plpf.), c. inf., Hom.; *one's allotted portion*, ἡ εἱμαρμένη, Plat.]

One must allot, ἐπἰνεμητέον, Plat.

ALLOTMENT, AN, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Isoc., Dem., etc.; (esp. of land), λἀξις, εως, ἡ, Hdt.; λῆξις, εως, ἡ, Plat., Call.; κληρουχία, ἡ, Arist.

To obtain by allotment, κληρουχέω, Hdt.

ALLOTTED, ἐπἴδαίσιος, ον, Call.

ALLOTTEE, κληροῦχος, ὁ, Hdt., Thuc.:—*A body of allottees*, κληρουχία, ἡ, Isoc.; *of* or *belonging to*, κληρουχἰκός, Ar., Dem.

ALLOW, TO, ἐάω (aug. εἰ-), Omn.; πἀρἀδέχομαι, mid. c. perf. pass., etc., in act. sens., Lys., Plat. (*vid.* To PERMIT); (in arguing), ὁμολογέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., [*that a thing is*, acc. c. inf., Plat.] (*vid.* To CONFESS); περιορἀω, in perf. περίωμμαι, Dem.; καταλείπω, Xen.

To allow a person to do (i. e., give him an opportunity of doing), πἀρέχω, in aor. 2 -έσχον, c. dat. and inf., Thuc.

To allow one (liberty of speech), προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην (λόγον), c. dat., Xen., Æschin.

I am allowed to have done, ᾽ἀνωμολόγημαι, c. part., or c. infin., or c. μή and infin., Dem., and de re, ἡ εὐγένεια ἀνωμολόγηται, Dem.

It is allowed (i. e., permitted), ἐκγίγνεται, aor. 2 ἐξεγένετο, usu. c. neg., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; ἐκπέλει, only in pres., Soph.; ἔξεστι, Trag., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.

[ALLOWABLE, θεμιστός, Æschyl.; θεμιτός, h., Pind., Eur., Hdt.; νόμιμος, Pind., Eur., Hdt.; *it is allowable*, παρείκει, c. dat., Plat.; *it being allowable*, παρόν, *to*..., c. inf., Hdt., etc.; *it is allowable* (by the laws of Heaven), ὁσία ἐστί, c. inf., Hdt.]

ALLOWANCE, AN, μέτρημα, ἄτος, τό, Eur.

ALLOY, κιβδηλία, ἡ, metaph., Ar.; κίβδηλος, ὁ (metal full of alloy), Theogn., Eur., Plat., Xen., Dem., etc.

Gold with alloy in it, λευκὸς (χρυσός), Hdt.

ALLOY, TO. *Vid.* To ADULTERATE.

ALL-POWERFUL, παγκρἀτής, ές, Pind., Æsch., Soph., Eur.; πἀμβίας, ου, Pind.

ALLUDE TO, TO, ἀποσημαίνω, ἔς τινα, Thuc.; [αἰνίσσομαι (darkly, to hint at), εἰς, πρός τι, Ar.; *to allude to covertly*, ὑπαινίσσομαι, Dem.; (*make mention of*), μιμνήσκομαι (μνάομαι Ep.), c. aor. mid. et pass., ἀμφί, c. dat., Hom., περί, c. gen., Hom., Hdt., Plat.]

ALLURE, TO, ἐφέλκομαι, mid. imperf. -ειλκόμην, fut. -έλξομαι, aor. 1 -ειλκὔσάμην, pass. perf. -είλκυσμαι, aor. 1 -ειλκύσθην, etc., in pass. sens., Hom., Theoc.; δελεάζω, [prop., by a bait, and so by sensual considerations, c. dat. instr.,] Isoc., Xen., Dem.; ψῡχἀγωγέω (only to allure men), Xen., Plat., Isoc., Dem., Lycurg. [(in Oratt. usu. in bad sgnf., *to inveigle*, c. acc. et dat.). *Vid.* SYN. 8.]

ALLUREMENT, AN, δέλεαρ, ατος, τό, Eur., Xen., Plat., c. gen. pers., Eur.; δελέασμα, ἄτος, τό, Ar.

ALLURING, AN, the act, ψῡχἀγωγία, ἡ, Plat.

[*The art of alluring* (i. e., rhetoric), ψυχαγωγική, ἡ, Plat.]

ALLURING, ἑφολκός, όν, Thuc.; ἐπἄγωγός, όν, Hdt., Thuc.; πρός τι, Xen.; ψυχἀγωγἰκός, Arist.; [ὁλκός, *to* a thing, πρός, c. acc., Plat.]

Easily allured, εὐθήρᾶτος, ον, Æsch., Arist.

ALLUSION TO, AN, ὑπόμνησις, εως, ἡ, c. gen., Thuc., Plat.

ALLUVIAL, κατἀῤῥῦτος, ον, Hdt.

[ALLUVION, πρόσχωσις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* DEPOSIT.]

[ALLY, TO (trans.). *Vid.* To JOIN, UNITE.]

To ally (one's self), to be an ally, ἐπἰκουρέω, c. dat., Hom., Hdt.; συμμἀχέω, c. dat. pers., Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem., etc., etc.; συμμἀχομαι, fut. συμμαχοῦμαι, c. dat., Plat., Xen.; συμπράσσω, c. dat., Thuc., Xen., Isoc.; συνόμνυμι, aor. 1 συνὤμοσα, Thuc.; συνασπίζω (fut. in Xen. ῐῶ), Xen.

They were members of the alliance, ἐν ταὐτῃ τῇ συμμἀχίᾳ ἀνεστρέφοντο, Xen.

[*To ally one's self by marriage to* one, ἐπιγαμίαν ποιέομαι, c. dat., Lys.]

ALLY, AN, ἐπἴκουρος, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., c. gen. rei, Soph.; σύμμἀχος, Pind., Hdt., Omn. Att.; σὔνασπιστής, οῦ, ὁ, Soph.; σύνοπλος, Eur.; ὅμαιχμος, Thuc.

A body of allies, ἐπἴκουρία, ἡ, Æsch., Hdt.; συμμἀχία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.

The son of Ægeus and his allies, Αἰγέως τόκος . . . οἵτε συμμετασχόντες δορός, Eur.

[*To attach to one's self as allies*, προσάγομαι, c. acc., Hdt.; *the Athenians as allies*, τὴν τῶν ᾽Αθηναίων συμμαχίαν προσάγομαι, Thuc.]

Like an ally, συμμἀχἰκῶς, Isoc.

[ALMANAC, the nearest expressions ἡμερολόγιον, τό, Plut. and παράπηγμα, τό (a tablet set up, on which were marked astronomical observations, etc.), Cic. Att., 5, 14, 1.]

ALMIGHTY, παγκρἀτής, ές, Pind., Æsch., Soph., Eur.; πἀμβίας, ου, Pind.; πἀναλκής, ές, Æsch.; πἀμμἀχος, ον, Æsch.; πανἀιτιος, ον, Æsch.; πἀνεργέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πἀναρχος, ον, Soph.; παντἀρχης, or, as others read, πανταρκής, Æsch., Ar.

ALMOND, AN, ᾽ἀμυγδἀλη, ἡ, Com. ap. Ath.; ᾽ἀμυγδἀλίς, ίδος, ἡ, Philox.; ᾽ἀμύγδἀλον, τό, Philyll.; ᾽ἀμυγδἀλιον, τό, Hipp.

An almond-tree, ᾽ἀμυγδἀλέα, contract. -λῆ, ἡ, Theoph.; ᾽ἀμύγδἀλος, ἡ, Luc.

[*Almond-cake*, ἄρτος ἀμυγδαλίτης, ὁ, Plin.]

[*Almond-cracker*, *an*, ᾽ἀμυγδαλοκατάκτης, ὁ, Ath.]

Of almonds, ᾽ἀμυγδἀλινος, Xen.; [*oil of almonds*, ἀμυγ. ἔλαιον, Id.; *oil of bitter almonds*, νέτωπον, Hipp.]

[*Like almonds* or *the almond-tree*, ἀμυγδαλοειδής, ές, Diosc.]

ALMOST, σχεδόν, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., etc. *Vid.* NEARLY.

[ALMS, ἐλεημοσύνη, ἡ (late in this sgnf.), Diog. L.; *to give* one *alms*, ἐλ. τινἰ δίδωμι, Id.; *to ask alms, beg an alms of* one, προσαιτέω, c. acc. pers., Hdt., Lys.; πτωχεύω, c. acc. pers., Theogn. (only late αἰτέω ἐλεημοσύνην παρά τινος, N. T.); *to go about asking alms among the people*, πτωχεύω ἀνὰ δῆμον, Hom.; *to collect alms*, ἀγείρω, Hom., Hdt. *Vid.* To BEG.]

[*Alms-house*, πτωχεῖον, τό; πτωχοτροφεῖον, τό; and πτωχοδοχεῖον, τό (very late, on no class. auth.)]

[ALOES, ἀλόη, ης, ἡ, Plat.; *the bitter aloe*, ἀγάλλοχον, τό, Diosc.]

ALOFT, ἀήσῦρος, ον, Ap. Rh. *Vid.* HIGH, ON HIGH.

[*To raise aloft*. *Vid.* To RAISE.]

ALONE, μόνος (Ep. and Ion. μοῦνος), Omn.; μονώτατος, Ar., Lycurg.; οἷος, Hom., Pind., Soph., Eur.; μονόστολος, ον, Eur.; οἰόζωνος, ον (i. e., going alone), Soph.; μονἀς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μονόζυξ, ὕγος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

[*Alone of all*, οἷος εἷς, or μόνος εἷς, Hdt., Soph.; *one alone*, εἷς οἷος, μία οἵη, Hom.; *alone of all men*, μόνος πάντων ἀνθρώπων, Hdt.; *being* or *living alone*, οἰοπόλος, ον (of persons and places), Hom., Pind.]

This alone of all things, τοῦτο μόνον τῶν ἄλλων ἁπάντων, Plat.

To be alone, οἰοπολέω, Eur.; ἐρημάζω, Theoc.; ἐρημίαν ἄγω or ἔχω, Eur.; [also, μονόομαι, Plat.]

To leave alone, μονόω, Hom., and in pass. [*to be left alone* (forsaken), Hom.]. Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [οἰόομαι, Hom.; *by* one, μον., c. gen., Hdt., Eur.; ἀπό τινος, Eur.; *left alone*, μονωθείς, οἰωθείς, Hom., Hdt.]

ALONE, adv., οἰόθεν, Hom., Ap. Rh.; often in phr. οἰόθεν οἷος, Hom.; οἰόθι, Ap. Rh.; κἀτἀμόνας, Thuc., Isæ.; μόνου, Isæ.; *thus alone*, μόνως οὕτως, Xen.; [μοναχοῦ, Plat.; *by which way alone*, ᾗπερ μοναχῇ, Xen.] *Vid.* ONLY.

ALONG, ἄνά, c. acc., Hom.; πἀρά [of motion by the side of, *e. g.*, παρὰ ῥἰνα, *along the shore*], c. acc., Hom., Soph., Xen., c. dat., Soph., Eur.; πρόπαρ, c. gen., Ap. Rh.; [*along with*, vid. *together* WITH. *To sail along*, παραπλέω, c. acc., or παρά, c. acc., Hdt., Thuc.; *to sail close along*, ἐν χρῷ παραπλέω, Thuc.]

[ALONG, adv., πρόσω, Omn. (*Vid.* ONWARD.) *Get along with you*, vid. AWAY *with you*.]

ALONGSIDE OF, πἀρά, c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen. *Vid.* SIDE.

ALOOF, ᾽ἀπάνευθε or ἐν, Hom.; διαστἀδόν, Ap. Rh. *Vid.* APART.

To stand aloof, ἀφίστᾶμαι, pass. c. aor. 2, pf., and plpf. act., and fut. mid., Hom., Soph., Æsch., Thuc., Xen.; διΐστᾶμαι, pass. c. aor. 2 act., etc., Hom., Thuc.; ἐξίσταμαι, c. gen., smts. c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ᾽ἀποστᾰτέω, Æsch., Eur., Thuc.; διἀνίστιαμαι, c. aor. 2 act., etc., Thuc.

ALOUD, μακρόν and μακρά (ᾶκ Hom., ᾰκ Att.), Hom., Antipho; [φωνῇ, Lys.; *to shout aloud*, μέγα ᾠτέω, μέγα βοάω, Hom.; μέγα ἀναβοάω, Hdt., Antipho.] *Vid.* LOUDLY.

ALPHABET, THE, τὰ γράμμἀτα, Xen., Plat.; [*the letters* (of the alpha-

bet), στοιχεῖα, τά, Gramm. *Vid.* A, B, C.]

[ALPHABETICAL, *arranged in alphabetical order*, κατὰ στοιχεῖον συντεθειμένος, Gramm.; *alphabetically*, κατὰ στοιχεῖον, Anth., Gramm.; *a collection of words in alph. order*, λέξεων συναγωγὴ κατὰ στοιχεῖον, Gramm.; *to arrange*, συντίθημι, Id.]

ALREADY, ἤδη, Omn.; δή, Omn.

ALSO, καί, [τὲ (enclit.), δέ (never stands first in a sentence),] Omn.; [*not only . . . but also*, οὐ μόνον . . . ἀλλὰ καί . . ., Att.] *Vid.* AND.

ALTAR, βωμός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Dem., etc.: ἐσχάρα, ἡ, Hom., Trag., Dem.; ἑστία, ἡ, Æsch., Soph.; θυμέλη, ἡ, Æsch., Eur.; πυρά, ἡ (for burnt sacrifices), Hdt. [*Vid.* SYN. 136.]

An altar common to many gods, or *a common participation in an altar*, κοινοβωμία, ἡ, Æsch.

[*Altar of refuge* (for slaves), φευξιμος βωμός, Plut.]

Of the, at the, on the altar, etc., βώμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; βωμιαῖος, Soph.; ἐπῑβώμιος, ον, Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐφέστιος, ον, Æsch.; *round the altar*, ἀμφῑβώμιος, ον, Eur.

Having one common altar, ὁμοβώμιος, ον, Thuc.; *having many altars*, πολύβωμος, ον, Call.

In front of the altar, προβώμιος, ον, Eur.

Defending the altar, ῥῡσῖβωμος, ον, Æsch.

To stand at the altar, ἐπῑβωμιοστᾰτέω, Eur.; [παρίσταμαι (aor. 2, pf., plpf., act.) τοῖς βωμοῖς, Plat.]

A sacrifice offered at the altar, ἐπῑβώμιον, in pl., Theoc.

[*To build, raise an altar*, βωμὸν ἱδρύομαι, Thuc., Dem.; *to swear by, before the altar*, τὴν ἑστίαν ἐπόμνυμι, Æschin.; *to fly to the altar*, ἐπὶ τὴν ἑστίαν, τὸν βωμὸν καταφεύγω, Lys.; *to take refuge at*, ἐπὶ τὸν βωμὸν καθέζομαι (sit as a suppliant), Lys., Andoc.; *to lay hold of the altar* (as a suppliant), λαμβάνομαι τοῦ βωμοῦ, Id.; *to fight in defense of one's altars*, ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑστίας ἀμύνομαι, Lys.; all these in Oratt.]

ALTER, TO, act., μεθίστημι, aor. 2 act., perf. and pluperf. act., always in pass. or intrans. sens., Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; πᾰρᾰτεκταίνομαι (with ἄλλως, which is, however, nearly redundant), in aor. 1 mid., Hom.; τρωπάω, Hom.; τρέπω, Hom., Pind., Ar.; ἀλλάσσω, Eur.; μεταλλάσσω, Soph., Hdt., used also neut., Eur., Epich., Hdt.; μετᾰποιέω, Sol., Dem.; κυγκλίζω, Theog.; μετᾰρυθμίζω and μεταρρ., Æsch., Hdt.; μετᾰβάλλω, both act. and neut., perf. -βέβληκα, etc., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem., etc.; μετατίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; (one thing into another), c. dupl. acc. (aor. 2 mid., almost as pass., *you have been altered so as to be mad*, μετέθου λύσσαν), Soph., Eur. (*vid.* infra, *to* ALTER *one's mind*); μετᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Soph., Dem.; στρέφω, Eur., Plat.; μεταπεσσεύω, Plat., Plat. (Com.); μεθαρμόζομαι (esp. one's manners, etc.), mid., Æsch., Eur.; περῐῐστημι, aor. 2 act. and perf. and pluperf. act. in pass. sense, Thuc., Isoc., Plat., Dem., etc.; πᾰρᾰκῑνέω, act. and neut., Plat.; πᾰρᾰγω [properly, the course of, divert, pervert], Hdt., Plat.; μετᾰκῑνέω [the form of government], Xen., Dem.; μετασκευάζω [properly, in appearance, transform], Xen., Dinarch.; μετασκευωρέομαι, mid., Plat.; μετασχηματίζω, Plat. [*Vid.* SYN. 55, and TO CHANGE.]

To alter frequently, μετατρωπάομαι, mid., Ap. Rh.

To alter a writing or *a law*, μεταγράφω, Thuc., Xen., Dinarch.

To alter for the better, μετοιωνίζομαι, Dinarch.

To assist in altering, συμμεθίστημι, aor. 2 and perf. act. not used in act. sense, Arist.

To alter at same time with, συμμετᾰβάλλω, Arist.

To alter a little (esp. for the worse), πᾰραλλάσσω, both act. and intrans., Æsch., Eur.

[*To alter* (*by change of a letter*), παραγραμματίζω, Strab.]

[*To alter* (intr.), *vid.* TO BE ALTERED, and TO CHANGE, intr.; also, παραλλάσσω, Plat., *from* a thing, c. gen., Id.]

[*To alter one's own*, ἀλλάσσομαι, . . ., Eur.]

To be altered, τρέπομαι, pass., Hom., Soph.; μεταπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον (in any manner, in mind, or circumstances, for better or for worse), Eur., Ar., Hdt., Plat., Isoc., Dem., etc.

To be altered so as to become (*so and so*), μεθίσταμαι, pass. c. aor. 2, perf. and plup. act. (νέος ἐκ γέροντος), Eur.

To be altered in any point, ἐξίσταμαι, c. gen., Thuc.

To be altered into, ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, etc., c. εἰς, Thuc.

To be altered slightly, πᾰρᾰκλίνω, Plat.

To alter one's mind, μεταβουλεύω, Hom., in mid., Eur., Hdt., Plat., c. μή and inf., Hdt.; μετᾰγιγνώσκω, c. acc. rei or c. infin., and with infin. and μή, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. (so as to think), c. ὡς, Xen.; μετᾰτίθεμαι, in aor. 2 mid. and in aor. 1 pass. -ετέθην, Eur.; ἐξίστᾰμαι, c. aor. 2 et perf. act., Thuc.; καρδίας ἐξίστᾰμαι, Soph.; ὑποστρέφω, Eur.; τρέπομαι (mid.) φρονήμᾰτος, Soph.; ἀπογιγνώσκω, c. τοῦ and infin., Xen.; μεταδοκεῖ, esp. in aor. 1 μετέδοξε, and in aor. 1 act. part. neut. impers., c. dat. pers., Hdt., Dem.

Since I have altered my mind, ὡς μεταδεδογμένον μοι, Hdt.

To alter one's mind suddenly, ἀγχίστροφα βουλεύομαι, Hdt.

To be prevailed on to alter one's mind, ἀναδιδάσκομαι, pass. perf. -δεδίδαγμαι, Hdt.

Apt to alter one's mind, μετᾰβουλος, ον, Ar.; μεταμελητικός, Arist.

One must alter, μετᾰθετέον, Plat.; μεταστᾰτέον, Isoc.

ALTERABLE, μετακῑνητός, Thuc.; or *altered*, μεταλλακτός, όν, Pind., Æsch.

ALTERATION, μετάστᾰσις, εως, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Plat., Lys.; μετᾰβολή, ἡ, usu. *from*, but also *to*, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Plat., Dem.; μετᾰθεσις, εως, ἡ, Thuc.; [παραγωγή, ἡ, Hdt.]

Of mind, μετάγνωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* CHANGE.

ALTERCATION, ἀντῑλογία, ἡ, Thuc., Plat., Dem., etc.; [ἀμφισβήτησις, εως ἡ, Plat., not so strong as ἔρις, ιδος, ἡ postHom., c. λόγων, Eur.; *a hot altercation*, ὠθισμὸς λόγων, Hdt.]

[*To have an altercation*, ἐρίζω, Hom., Pind., Att.; *with* one, τινί, πρός τινα, Id.; (ἀμφισβητέω μέν, ἐρίζω δὲ μή, Plat.); *with each other*, ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἐριδι εἶναι, Thuc.; διαμφισβητέω πρὸς ἀλλήλους; *about*, περί, c. gen., Dem.; διαφέρομαί τινι, and πρός τινα, Oratt. *Vid.* SYN. 223.]

ALTERED, μεταστᾰτός, Hipp. *Vid.* TO ALTER.

ALTERNATE, ἐπημοιβός, όν, Hom.; ἐπᾰμοιβός, όν, Ap. Rh.; ᾰμοιβαῖος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Plat., Theoc.; [also expd. by παρά, c. acc., as, *every alternate day*, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, Dem.]

ALTERNATE, TO, ᾰμείβομαι, mid., Hom.; μεταμείβομαι, mid., Pind.

To make to alternate, ἐπαλλάσσω, Hom.; [παραλλάσσω, Theoph., but intr., *to alternate*, Arist.]

But victory alternates between men, νίκη δ' ἐπαμείβεται ἀνδρας, Hom.

ALTERNATELY, ᾰμοιβηδίς, Hom.; ᾰμοιβᾰδίς, Ap. Rh., Theoc.; ἐναλλάξ, Pind., Ar., Hdt., Xen., Isoc.; πᾰραλλάξ, Soph., [Tim. Locr.]

In alternating rows, πᾰραλλάξ, Thuc.; ἐπαλλάξ, Xen.; ᾰμοιβηδήν, Ap. Rh.; ἀμοιβᾰδόν, Ap. Rh.; ἐπᾰμοιβᾰδίς, Ap. Rh.; ἐνᾰμοιβᾰδίς, Ap. Rh.

ALTERNATION, ᾰμοιβή, ἡ, Plat.; παράλλαξις, εως, ἡ, Hipp.

Of speeches, etc., μετάληψις, εως, ἡ (τῶν λόγων), Plat.

ALTERNATIVE, AN, ῥοπή, *I see two alternatives*, βλέπω δύο ῥοπάς, Eur. —[Usu. expd. by crcl., *he had no other alternative than exile* or *death*, ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἢ τεθνάναι, Æschin.; *for there was no alternative*, οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, Id.]

ALTHOUGH, εἰ καί, c. ind., or opt., Hom., Soph., Xen., etc.; περ, enclitic, qualifying some adj. or part., or in Att. with some pronoun or adv., after the word to which it refers, except in phrases like μάλα περ μεμαώς, πύκα περ φρονέων, etc., Hom., Æschyl., Soph.; ἔμπης, and καὶ ἔμπης, περ ἔμπης, Hom.; καίπερ, usu. c. part., often in Hom. divided with a word between the two parts, Omn.; ὅμως, Soph.; *even if*, καὶ εἰ ὅμως c. ind., καὶ ἄν ὅμως c. subj., ὅμως usually ending the sentence, Æsch., Soph., Xen.; καὶ ὅμως c. part., Eur., καί, Omn.

Not although, οὐδ' εἰ, Hom., Tyrt., Eur., Xen., Dem., etc.

ALTITUDE, ὕψος, τό, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* HEIGHT.

ALTOGETHER, διαμπερές, found also in tmesis, as διὰ δ' ἅμπ., Hom.; ἔμπης, Hom.; ἔμπας, Pind., Æsch., Soph., Eur.; ἐμπᾶ, Pind., Soph.; ἔμπᾶν, Pind.; πάγχυ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Ar., Hdt.; πάμπαν, Hom., Pind., Eur., Plat., Xen.; πάντως (always with οὐ in Hom.), Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; παμπήδην, Theogn., Æsch., Soph.; ἐπίπᾶν, Æschyl., Xen.; παντᾶχῆ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; παντᾶχοῦ, Soph., Isoc.; παντελῶς, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πάντῃ, Soph., Eur., Plat., Xen., Arist.; πάντοθεν, Æsch.; πᾶνῦ, Æsch., Soph., Thuc., Dem., Plat.; εἰς τὸ πᾶν, Æsch., Plat.; ἀτεχνῶς, Ar., Plat.; ὅλον, Plat.; τὸ ὅλον, Plat.; ὅλως, Plat., Dem., Isoc.; παντᾰπᾶσι, παντᾰπᾶσιν, Thuc., Plat., Xen., Isoc., Æschin.; παμπληθές, Dem.; παντᾰχῶς, Plat.; πᾰμπᾶν, often τὸ παρ., Ar., Xen., Isoc., Plat.; διᾰπαν-

τός, Plat.; τὸ πᾶν, Plat.; τὸ ἅπαν, Plat.; τὸ σύμπαν, Thuc., Isoc.; τὰ πάντα, Hdt.; συνόλως, Isoc.; ἐπίπαγχυ, Theoc.

ALTOGETHER, adj., σύνολος, Plat.

[*To go on an expedition altogether* (of a whole people), στρατεύειν, ἐξέρχεσθαι πανδημεί, Thuc., Lys.]

ALUM, στυπτηρία, ἡ, Hdt., Hipp.

Like or containing alum, στυπτηριώδης, ες, Theoph.

ALWAYS, ᾽ἀεί (Hom. and Att.), αἰεί, αἰέν (Ion. and Hom.), Omn.; ἀέ, Pind.; εἰσαεί and ἐσαεί, Pind., Eur., Xen., etc.; διαπαντός, Soph. [διὰ παντός, Plat.; διὰ πάντων, Id.; κατὰ πάντα, Id.;] ἑκάστοτε, Hdt., Xen.; ἑκάστοτ᾽ ἀεί, Ar. [*Vid.* SYN. 32.]

To be always doing, διαγίγνομαι (aor. 2 -εγενόμην) ποιῶν, διατελέω (fut. -έσω) ποιῶν, etc., Thuc., Xen., Plat., Dem.

AM, I, εἰμί, fut. ἔσομαι, etc., Omn. *Vid.* TO BE.

AMALGAMATE, TO, κεράννυμι, Plat., etc.; συγχωνεύω, Dem., Lycurg. *Vid.* TO MIX.

[AMANUENSIS, ὑπογραφεύς, έως, ὁ (one who writes at another's dictation), Luc.]

[AMARANTH, ἀμάραντος, ὁ, Diosc.]

AMASS, TO, ᾽ἀγείρω, Hom., Eur.; συμβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Hom., Xen.; ἔλκομαι, mid. aor. 1 εἱλκῡσάμην, Theogn.; συμφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hdt., Xen., Lycurg. *Vid.* TO COLLECT, HEAP UP.

AMATORILY, ἐρωτικῶς, Thuc., Plat., Dem.

AMATORY, ἐρωτικός, Plat.

[AMAUROSIS, ἀμαύρωσις, εως, ἡ, Hipp., also c. ὀμμάτων, Id.]

AMAZE, TO, ἐκπλήσσω (aor. 2 pass. usu. -επλάγην, but also -επλήγην, Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thucyd.; κἀπλήσσω, Hom., Isoc., Xen., Thuc.; ἐπλήσσω, Eur.; ᾽ἀτύζω, only in pres., Theoc., Ap. Rh.

To be amazed, θαμβέω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; ᾽ἀβάκέω, in aor. 1, Hom.; ᾽ἀτύζομαι, only pres. and aor. 1 pass., Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; τέθηπα, 2d perf., ἔτἄφον, aor. 2 act., Hom.; [χασμάομαι, Plat.]

AMAZED, ᾽ἀπόπληκτος, ον, Soph., Hdt., Dem.; κἀτάπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Lys.

AMAZEMENT, ᾽ἄγη, ἡ, Hom.; θάμβος, τό (ὁ, Sim.), Hom., Pind., Eur., Thuc., Plat.; τάφος, τό, Hom.; κατάπληξις, εως, ἡ, Thuc.

AMAZING, θαυμαστός, h., Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; θαυμάτός, Hes., h., Pind.; θαυμάσιος, h., Pind., Ar., Plat., Dem.

AMAZINGLY, θαυμάσίως, Ar., Plat., Dem.; θαυμαστῶς, Plat.

AMAZON, AN, ᾽Αμαζών, όνος, ἡ, usu. in plur., *the Amazons*, Hom., Hdt., Æsch., Ap. Rh., Xen.; ᾽Αμαζονίδες, αἱ, Pind., Ap. Rh., Hdt.

AMBASSADOR, AN, πρέσβυς, εως, ὁ, in sing. only, Æsch., Ar., in pl., Omn. prose; πρέσβευμα, ἄτος, τό, Eur.; πρεσβευτής, οῦ, ὁ [(usu. pl. οἱ πρέσβεις though πρεσβευταί occurs in Thuc. and Andoc.)], Thuc., Dem., Æschin.; ᾽ἄπόστολος, ὁ, Hdt.

An ambassador sent to attend the games or *to consult an oracle*, θεωρός, ὁ, Soph., Eur., Thuc., Dem.

The chief of a body of ambassadors sent to consult an oracle, ἀρχίθέωρος, ὁ, Andoc., Dinarch.

A fellow-ambassador, σύμπρεσβυς, sometimes c. dat. of colleagues, only in pl., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; συμπρεσβευτής, ὁ, Lys., Æschin.

A body of amb., θεωροί, οἱ, θεωρία, ἡ, Xen., Dem. *Vid.* EMBASSY.

To be an ambassador, πρεσβεύω, and mid., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.

[*To send an ambassador*, πρεσβεύομαι, *to* any one, παρά, c. acc., Thuc.]

To be an ambassador to an oracle, etc., θεωρέω, Ar., Thuc.

To be the chief ambassador (*vid.* supra), ἀρχίθεωρέω, Dem.

To be a fellow-ambassador, συμπρεσβεύω, Dem., Æschin.

The office of ambassador to the games, θεωρία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To give an account of one's proceedings as ambassador, ἀποπρεσβεύω, Plat.

[AMBASSADRESS, πρεσβεύτειρα, ἡ, Opp.]

AMBER, ἤλεκτρον, τό, and ἤλεκτρος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph., Hdt., Plat., etc.

Like amber, ἠλεκτροφαής, ές, Eur.; ἠλέκτρῖνος, ον, Call.; ἠλεκτρώδης, ες, Hipp.

AMBIDEXTROUS, περῐδέξιος, ον, Hom.; ἀμφῐδέξιος, ον, Hipp., Ar.

AMBIGUITY, ἀμφίλογία (usu. φῑ), ἡ, Hes.; ἀμφίβολία, ἡ, Hdt.; [*ambiguity in the law*, ἀντινομία, ἡ (late), Plut.]

AMBIGUOUS, αἰολόστομος, ον, Æsch.; ᾽ἄσημος, ον, Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ᾽ἀσήμων, ον, Soph.; ᾽ἀτέκμαρτος, ον, Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; δισσός, Soph.; δυσμᾰθής, ές, Æsch.; δῐχόμῡθος, ον, Eur.; ποικίλος, Eur., Hdt.; ποικιλῳδός, όν, Soph.; ἀμφίδοξος, ον, Eur.; ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; δύσκρῐτος, ον, Æsch., Soph., Plat., Dem.; ἀμφῐδέξιος, ον, Hdt.; ἀμφίβολος, ον, Xen., Plat., Isoc.

To be ambiguous, ἐπαμφοτερίζω, Plat.

To make ambiguous (put ambiguously), ἐξαμφοτερίζω, Plat.

AMBIGUOUSLY, δυσκρῐτως, Æsch., Eur.; ἀμφῐβόλως, Æsch.; δῐχορρόπως, always with οὐ, Æsch.

To speak ambiguously, αἰνίσσομαι, mid. fut. -ίξομαι, Pind., Soph., Plat.

AMBITION, φῐλοτῑμία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Dem.

A petty ambition, μῑκροφιλοτιμία, ἡ, Theoph.

AMBITIOUS, μεγᾰλόμητις, neut. ι, gen. ιος, Æsch.; φῐλότῑμος, ον, Eur., Thuc., Xen., Lys., Plat.; μεγᾰλοπράγμων, ον, Xen.; φίλαρχος, ον, Plat.; εὐφῐλοτίμητος, ον (de re), Arist.

To be ambitious, φῐλοτῑμέομαι, mid. c. aor. 1 pass. in mid. sens., Ar., Xen., Plat.

[*To be ambitious* (of style), βούλομαι, Dion H.]

AMBITIOUSLY, φῐλοτίμως, Xen., Dem., Isæ., Lys.

AMBROSIA, ἀμβροσία (food in Homer, but drink in Sappho), ἡ, Hom., Hes., Pind., Sapph., etc.

AMBROSIAL, ἀμβρόσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.

AMBULATORY, πεζευτῐκός, Arist.; πορευτῐκός, Arist. *Vid.* TO WALK.

AMBUSCADE, } λόχος, ὁ, Homer,
AMBUSH, } Hes., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; (προδοκαί, αἱ, Hom.; λοχεός, ὁ, Hes.; μῦχός, ὁ, Soph., these only poet.;) ἐνέδρα, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; ἕδρα, ἡ, Thuc.

To an ambuscade, λόχονδε, Hom.

A pretended or *sham ambuscade*, ψευδενέδρα, ἡ, Xen.

The party forming an ambuscade, λόχος, ὁ, Hom.

[*A counter ambuscade*, ἀντενέδρα, ἡ, Polyb.; *to lay* or *place a counter ambuscade*, ἀντενεδρεύω, Hipp.]

To lie in ambuscade, ἧμαι, 3d pl. in Hom. usu. εἵαται, only c. pluperf. ἧμην, Hom.; ῖζομαι, only pres. and imperf. c. adv. loci, or c. ἐν or ἐς, Hom., Hdt.; ᾽ὕφίσταμαι, pass. c. aor. 2 and perf., and pluperf. act., Eur., Hdt.; ἐγκᾶθημαι, Ar., Æschin.; ᾽ὑποκᾶθημαι, Xen.; ᾽ὑποκᾰθίζομαι, Xen.; ἐνεδρεύω, absol. and c. εἰς, Thuc., Xen.: *for* a person, c. acc., Xen., Dem.

To place in ambuscade, εὐνάω, Hom.; εὐνάζω, Hom.; λοχίζω, Thuc.; ὑφεῖσα, aor. 1 without a pres., Hdt.

To set an ambuscade, ἐνεδρεύομαι, mid., Xen.

An ambuscade that had been set, προλελοχισμέναι ἔνεδραι, Thuc.

To occupy (a place) *by ambuscade*, λοχάω, Hdt.; προλοχίζω, Thuc.; or *to beset* (πόλιν) *with*, Thuc.; [also c. ἐνέδραις expd., Id.]

To catch by ambuscade, λοχίζω, in pass., Thuc.; ἐνεδρεύω, in pass., Xen., metaph., Lys.

[AMEN, ᾽Αμήν, LXX., N. T.]

AMENABLE, ὕποχος, ον, c. dat., Xen.; [(to the state), ὑπεύθῡνος, ον (τῇ πόλει), Æsch.]

AMEND, TO, ἐξορθόομαι, Eur., in act., Plat.; διορθόω, Dem., Isoc.; ἀνορθόω, Plat.; ἐπᾰνορθόω, Plat., Isoc., Æschin., etc. *Vid.* To CORRECT.

To be amended, ἐπανορθωτέος, Plat.

AMENDMENT, ἐπᾰνόρθωσις, εως, ἡ, Plat.; [μετασκευή, ἡ, Dion.]

AMENDS, *i. e.*, gifts to make amends for, ᾽ἄποινα, τά, Hom., Æsch., Eur., etc.; [ἀμοιβή, ἡ (a return), Hom.]

A making amends, ἀνάληψις, εως, ἡ, Thuc.; δῖκαίωμα, τό, Plat., Arist.

To make amends for, ᾽ἀρέσκω, only fut. and aor. 1, act. and mid., -έσω, -εσα, and in mid. often -έσσομαι, -εσσάμην; ἐξᾰκέομαι, mid. fut. -έσομαι, Hom., Xen.; ἐξιάομαι, mid. fut. 1 -άσομαι, Eur., Plat.; ᾽ἀνᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ᾽ἀνᾰλύομαι, mid., Xen., Dem.; ἐκτίνω, ῑ Ep., ῐ Att., fut. -τίσω, rare beyond aor. 1, Plat.

AMENITY, χᾰ́ρις, ῖτος, acc. -ῖν and -ῑτα, Eur., Hdt., (poet. dat. pl., χάρισσι, Pind., more usu. χαρίτεσσι,) Hom., Eur., Plat., etc.

AMERCE, TO, ζημιόω, c. dat. pers., and sometimes c. acc., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., etc. *Vid.* To FINE.

AMETHYST, AN, ᾽ἀμέθυστον, τό, Theoph.; [ἀμέθυστος, ὁ, Dion. Per.]

[*Amethystine, of amethyst*, ἀμεθύστινος, Luc.]

[AMIABILITY, ἐπίχαρι, ιτος, τό, Xen. *Vid.* AGREEABLENESS.]

AMIABLE, χαρίεις, εσσα, εν, Hes., Plat., Xen.; ἐρᾱτός, Pind., Theogn.; ἐπήρᾱτος, ον, Æsch.; ἐράσμιος, α, ον, and ος, ον, Anac., Æsch., Xen., Plat.; ῑ̔μερόεις, εσσα, εν, Pind., Theoc.; στερκτός, Soph.; ἀξιέραστος, ον, Xen.; ἀξιοφῐλητος, ον, Xen.

AMIABLY, χάριεν, Plat.; [χαριέντως, Isoc.]

AMICABLE, φῐλιος, α, ον, and ος, ον, Omn. post Hom.; εὔνοος, οον, contd. ους, ουν, Trag., Hdt., Thuc., Plat., etc. *Vid.* FRIENDLY.

AMICABLY, φῐλίως, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; φῐλοφρόνως, Xen.,

Plat.; [*when affairs are amicably arranged, ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ*, Dem.]

AMID, ἐν (poet. ἐνί (dub. in Trag.), εἰν, Hom., Soph.; εἰνί, Hom.), c. dat., Omn.; μετά, c. gen., Hom., Soph., Xen., etc., c. dat., Hom., Æsch., Eur., c. acc. usually with words of motion, Homer. *Vid.* AMONG.

[AMISS, κακῶς, ἐξημαρτημένως, πλημμελῶς, Plat., etc.; *to speak amiss*, πάρεκ, παρακλιδὸν εἶπον, Hom.; πλημμελῶς λέγω, Plat.; ἔξω τοῦ πράγματος λέγω, Lycurg.; *to take a thing amiss*, βαρέως, χαλεπῶς φέρω τι, Hdt., Xen., Plat.; ἀγανακτέω, c. dat., Plat.; ἐπί τινι, Isoc.; ὑπέρ τινος, Plat.; *to take very much amiss*, δεινὸν ποιέομαι, Hdt., Thuc.; δεινόν τι ἔχω, c. acc. et inf., Hdt.; *to act, do amiss*, vid. TO ERR, SIN]; *to be amiss*, κἀκῶς ἔχω, Eur., Xen., etc. *Vid.* BAD, WRONG, UNFORTUNATE.

[*Prone to take* (things) *amiss*, ἀγανακτητικός, Plat.]

AMITY, φῐλότης, ητος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Andoc.; φῐλία, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* FRIENDSHIP.

AMMUNITION, πᾰρασκευή, ἡ, Thuc., Xen.; [c. ὅπλων, Xen.]

AMNESTY, 'ἄδεια, ἡ, Hdt., Thuc.; [ἀμνηστία, ἡ (only in late writers), Plut.]

To declare an amnesty, pass an act of amnesty, οὐ or μὴ μνησῑκᾰκέω, Ar., Thuc., Xen., Dem.; [*to grant an amnesty*, ἄδειαν δίδωμι, Hdt., opp. to ἀδειαν ἔχω, etc.]

[*To enjoy, obtain an amnesty*, ἄδειαν ἔχω, ἀδείας τυγχάνω, Hdt.; ἀμνησικακέω (only late), Diod.]

[AMŒBEAN, ἀμοιβαῖος (e.g., ἀοιδά), Theoc.; *amœbean verses*, ἀμοιβαῖα, τά, Plat.]

AMOMUM, 'ἄμωμον, τό, Theoph.

AMONG, ἐν (poet. ἐνί (dub. in Trag., or at least disputed), εἰν, Hom., Soph.; εἰνί, Hom), c. dat., Omn.: ἐπί, c. acc., Hom.: 'ἀνά, c. acc, Hom, Hdt., with verb of motion, Eur., Xen.; κατά, c. acc., with verbs of motion and otherwise, Hom., Soph., Xen., etc.; μετά, c. gen., Hom., Soph., Xen., c. dat. (poet.), Hom., Æsch., Eur., c. acc., usu. with words of motion, though not always, Hom.; πᾰρά, c. dat., *not* with verbs of motion, Hom., Hdt., Eur., Xen.

[*To be among*, μέτειμι, ὁμιλέω, c. dat., Hom., etc.; *to be reckoned among* (*vid.* TO RECKON); *to be pre-eminent among*, μεταπρέπω, c. dat., Hom., Hes., and so freq. *among* is expd. by μετά in compos.]

AMOROUS, ἑταιρεῖος, h.; ἐρωτῐκός, Plat.; φῐλερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Mel.; φῐλεραστής, οῦ, ὁ, subst., Plat. *Vid.* LOVING.

AMOROUSLY, ἐρωτικῶς, *toward*, c. gen., Thuc., Plat., Xen.

AMOROUSNESS, φῐλεραστία, ἡ, Plat.

AMOUNT, δῦνᾰμις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; 'ἀρῐθμός, ὁ, Xen., Æschin.; [κεφαλαίωμα, τό, Hdt. *Vid.* SUM.]

[*To the amount of*, εἰς c. acc., Omn. post Hom.; ὡς (not so definite, *about*), Xen., etc.; μισθοφόροι ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους, An. 7, 8, 15.]

AMOUNT TO, TO, γίγνομαι, mid., aor. 2 ἐγενόμην, Hdt., Xen., c. gen. of the larger coin; 3360 *drachmæ amount to* 120 *staters*, τῶν ἑκάτον εἴκοσι στᾰτήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριᾱκόσιαι ἑξήκοντα (δραχμαί), Dem.; δύνᾰμαι, Xen., Dem., etc.; *a stater amounts to* 28 *drachmæ*, ὁ κυζικηνὸς δύναται εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμάς, Dem.; [*it amounted to* 100 *stadia*, τὸ μέγεθος εἰς δέκα δεκάκις ἦν στάδια, Plat.: *the property did not amount to more than* 14 *talents*, ἡ οὐσία οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων, Lys.;] παρέχομαι, mid., Hdt., Xen.

[*This amounts to nothing*, τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Hdt.]

AMOUNTING TO (of the weight of, or length of), 'ἀπό, c. gen., Hdt., Dem.; [(of number), εἰς, c. acc., Hdt., Thuc., Xen., etc.]

AMPHIBIOUS, ἀμφίβιος, ον, h., Democr., Theoph., etc.

[AMPHIBRACH, ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, Gramm.]

AMPHICTYONIC, 'Ἀμφικτυονῐκός, Æschin.

AMPHICTYONS, THE, 'Ἀμφικτύονες, οἱ, Hdt., Æschin.

The council of the Amphictyons, 'Ἀμφικτυονία, ἡ, Æschin.

[AMPHIMACER, ἀμφίμακρος, ὁ, Gramm.]

AMPHISBÆNA, AN, ἀμφίσβαινα, ἡ, Æsch.

[AMPHITHEATRE, ἀμφιθέατρον, τό (late), Hdn.]

[*Amphitheatrical, like an amphitheatre*, ἀμφιθέατρος, ον, Dion. H.]

AMPLE, ἀμφῐλᾰφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; μέγας (all cases except nom. and acc. masc. and neut., from μεγάλος), comp. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; 'ἱκᾰνός, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* LARGE, SUFFICIENT.

[AMPLENESS, μέγεθος, τό, Omn. *Vid.* AMPLITUDE.]

AMPLIFICATION, in speaking, δείνωσις, εως, ἡ, Plat.

AMPLIFY, TO, μεγᾰλύνω, Thuc.

AMPLITUDE, ὄγκος, ὁ, Soph., Plat., Xen.; πλᾰτῠτης, ητος, ἡ, Xen.

AMPLY, ἀφθόνως, Eur.; ἄλις, Omn. *Vid.* ABUNDANTLY.

AMPUTATE, TO, 'ἀποκόπτω, Hom.; τέμνω, Æsch., Xen., Plat.: ἐκτέμνω, Soph., Hdt.; 'ἀποτέμνω, Hdt., Plat.

AMPUTATION, 'ἀποτομή, ἡ, Xen.; τομή, ἡ, Pind., Plat.; [*amputation of the extremities*, ἀκρωτηριασμός, ὁ, Paul. Æg.]

AMULET, AN (as worn on the body), περίαπτον, τό, Plat.: περίαμμα, ᾰτος, τό, Anth.; [(as a preservative, or warder off of evil), προφυλακή, ἡ, Diosc.;] 'ἀλεξητήριον, τό, Theoph.; [(against witchcraft, as a horse-shoe hung up before a shop, etc.), προβασκάνιον, τό, Plut.; ἀβάσκαντον, τό, Diosc.]

AMUSE, TO, τέρπω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Omn.; εὐφραίνω, fut. in Hom. εὐφρανέω, no perf., though there is aor. 1 pass., Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem.; *one's self*, 'ἄθῡρω, only pres. and imperf., intrans., Hom.; ἐψιάομαι, mid., c. dat. rei, or c. ἀμφί and dat., Hom., Ap. Rh., Call.

AMUSEMENT, τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Isoc., Plat.; ἡδονή, ἡ, Hdt., etc., Omn. Att.; παιγμοσύνη, ἡ, Stesich.; παιδιά, ἡ, Omn. Att.; ἐψία, ἡ, Soph.; 'ἄθυρμα, ᾰτος, τό, Pind., Eur.; διατρῐβή, ἡ, Dem., Æschin.; πᾰρᾰμῡθία, ἡ, Plat.

AMUSING, ἡδύς, εῖα, ύ, Plat.; κομψός, Ar., Plat.

[AN. *Vid.* A.]

[ANABAPTISM, ἀναβαπτισμός, ὁ, Auth.?]

[ANABAPTIST, ἀναβαπτιστής, ὁ, Auth.?]

[ANACHRONISM, ἀναχρονισμός, ὁ, Valck. Phoen., 861; πρόληψις, εως, ἡ, no class. auth.]

[ANACOLUTHON, ἀνακολουθία, ἡ, Gramm.]

[ANACRUSIS, ἀνάκρουσις, εως, ἡ, Metr.]

ANAGALLIS, AN, 'ἀνᾰγαλλίς ἰδος, ἡ, Diosc.

[ANAGRAM, ἀνάγραμμα, ατος, τό (Auth.?); *a making an anagram*, ἀναγραμματισμός, ὁ, Gramm.]

ANALOGICAL, } 'ἀνᾰλογος, ον, Pla-
ANALOGOUS, } to, c. dat., Theoph.

ANALOGY, 'ἀνᾰλογία, ἡ, Plat., Arist.

[*Judging by analogy*, ἀναλογιστικός, Sext. Emp.]

ANALYSIS, 'ἀνᾰλῠσις, εως, ἡ, Arist.

ANALYTICAL, 'ἀνᾰλῠτῐκός, Arist.

ANALYTICALLY, ἀναλυτικῶς, Arist.

ANALYZE, TO, 'ἀνᾰλύω, Arist.; διακροτέω, Plat.

ANAPÆST, AN, 'ἀνᾰπαιστος, ὁ, Ar.

ANAPÆSTIC, ἀνᾰπαιστῐκός, Dion. H.; [*anapæstic poems* (i.e., in anapæstic verse), τὰ ἀνάπαιστα, Plut.]

ANARCHICAL, 'ἄναρχος, ον, Æsch.

ANARCHY, 'ἀναρχία, ἡ, Hdt., Thucyd., Plat.

[ANASTROPHE, ἀναστροφή, ἡ, Gramm.]

[ANATHEMA, ἀνάθεμα, ατος, τό, Eccl.; *to pronounce an anathema against* one, ἀναθεματίζω (τινά), Eccles.]

[ANATOMIST, ἀνατομικὸς ἀνήρ, Gal.]

[ANATOMIZE, TO, ἀνατέμνω (νεκρόν), Hdt.]

ANATOMY, 'ἀνᾰτομή, ἡ, Theoph.

ANCESTOR, AN, in pl. πᾰτέρες, gen. πατέρων and πᾰτρῶν, dat. πατράσι, acc. πατέρας, Hom., Pind., Æsch., Eur., Isoc., Dem., Plat.; πρόγονος, ὁ, Eur., Plat., Xen., but usu. pl., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem., etc.; προπᾰτωρ, ορος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προγεννήτωρ, ορος, ὁ, Eur.; γενέτης, ὁ, Hipp.; γονεύς, *an ancestor in the fifth generation*, ὁ πεμπτὸς γονεύς, Hdt.; πάππος, ὁ, Arist., Plat.; οἱ ἄνωθεν, Plat.; οἱ προγεγονότες, οἱ προγεγεινημένοι, Hdt., Xen., Isoc.

[*The customs, usages of one's ancestors*, τὰ πάτρια, Thuc., Xen., etc.; *the virtue of one's ancestors*, πατραγαθία, ἡ (late), Plut.]

ANCESTRAL, πᾰτρώιος, Homer, Hes., Pind., Hdt.; πᾰτρῷος, α, ον, and ος, ον, Thcgn., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; πάτριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Eur., Xen., Thuc., Dem., etc.; πατρικός, Eur., Ar., Thuc., Isoc., Plat.

ANCESTRESS, AN, προμήτωρ, ορος, ἡ, Æsch., Eur.; πᾰλαιόμητωρ, ορος, ἡ, Eur.

ANCHOR, AN, εὐναί, αἱ (in reality, large stones which they used instead of anchors), Hom., Hes.; ἄγκῡρα, ἡ, Pind., Theogn., Æsch., Hdt., Xen., Dem., etc.; νηὸς ἰσχάς, ἄδος, ἡ, Soph.: νᾶὸς χᾰλῑνός, ὁ (pl. οἱ and τά), Pind.; εὐναία, ἡ, Ap. Rh.

[*The main anchor*, ἡ ἱερὰ ἄγκυρα, Luc.; *a little anchor*, ἀγκύριον, τό, Id.; *anchor cables*, ἀγκύρια, τά, Diod.]

[*Anchor-like*, ἀγκυροειδής, ές, Gal.]

To cast anchor, to anchor, ἄγκῡραν βάλλω (perf. βέβληκα, etc.); κᾰθίημι (aor. 1 κᾰθῆκα, Ep. κᾰθέηκα) μεθ-

ἵημι, ᾽ἀφίημι, Pind., Æsch., Hdt., Xen.:—*To weigh anchor*, αἴρω, Thucyd.; [ἄγκυραν αἴρομαι, Plut.]

Winds which detain ships at anchor, *πνοαὶ δύσορμοι*, Æsch.

At anchor, ἔφορμος, *ον*, Thuc.

Lying at anchor, ἐφόρμησις, *εως*, *ἡ*, Thuc.

ANCHOR, TO (*lie at anchor*), intrans., as a ship *anchors*, a crew *anchor*, etc., ὁρμίζομαι, mid., Soph., Hdt., Thuc., Xen., etc.; ὁρμέω, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; [*near shore*, *πρὸς τῇ γῇ*, Hdt.; *in* or *at*, *ἐν*, c. dat., Id.;] ναυλοχέω, Eur., Hdt.; ἐφορμέω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐφορμίζομαι, mid. c. εἰς, Thuc.; κἀθορμίζομαι, pass. c. aor. 1 mid., often c. εἰς, Thuc., Isoc.; προσορμίζομαι, pass. et mid. c. *πρός* et acc., [Hdt., Dem.]

To anchor near to, ὑφορμίζομαι, pass., Thuc.; ἐγκαθορμίζομαι, mid. c. adv. loci, Thuc.; πᾰρορμίζω, intrans., Lys.

To anchor round a place, περιορμίζομαι, mid. and pass., Thuc., Dem.; [περιορμέω, Thuc.;] ἴσχω, only pres. and imperf., Thuc.

To ride at anchor, ἐπ᾽ ἀγκῦρας ἀποσᾰλεύω, Dem.; [*to let* (a ship) *lie* or *ride at anchor*, ἐπ᾽ ἀγκυρῶν ὁρμίζω, Thuc.]

[*To come to a place to anchor there*, ὁρμίζομαι εἰς τόπον, Xen.]

We anchor on slight hope, ἐπ᾽ ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα, Eur.; λεπτή τις ἐλπὶς ἐστ᾽ ἐφ᾽ ἧς ὀχούμεθα, Ar.

He does not anchor in the same hope as the rest of the city, οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, Dem.

To anchor opposite to, ἀνθορμέω, c. dat., or *πρός*, Thuc.

ANCHOR, TO, act., ὁρμίζω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀνᾰκωχεύω, Hdt.

To anchor in front of, προορμίζω, c. *πρό*, Thuc.

To anchor round, περιορμίζω, Dem.

To anchor together, σὺνορμίζω, Xen.

ANCHORAGE, AN, ὅρμος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἀγκῡρουχία, ἡ, Æsch.; ναύσταθμον, τό, Eur., Thuc.; ναύλοχα, τά, Soph.; ναυλόχιον, τό, Ar.; ὕφορμος, Arist.

To change one's anchorage, μεθορμίζομαι, mid., Thuc.

[*To change anchorage* (*and go*) *to . . .*, μεθορμίζω (intr.) εἰς . . ., Xen.]

Having good anchorage, ναύλοχος, *ον*, Hom., Soph., Eur.; εὔορμος, *ον*, Hom., Hes., Soph.

Having bad anchorage, δύσορμος, *ον*, Æsch.

[ANCHORET, ἀναχωρητής, ὁ, Eccl.]

ANCHORING, AN, coming to anchor, προσόρμισις, *εως*, *ἡ*, Thuc.

ANCHOVY, ᾽ἄφύη, ἡ, Ar.; a different sort of anchovy, τρῐχίς, *ἴδος*, *ἡ*, Ar.; τρίχίας, *ου*, *ὁ*, Arist.; τρῐχίδιον, τό, Alex.; an inferior sort, μεμβράς, *ἄδος*, *ἡ*, Ar.; μεμβρᾰφύα, Aristom.

A dealer in anchovies, μεμβρᾰδοπώλης, *ου*, *ὁ*, Nicoph.

ANCIENT, πᾰλαιός (*αῖ*, Eur., Ar.), compar. and superl. both πᾰλαίτερος -τᾰτος, and πᾰλαίοτερος -τᾰτος, Omn.; πᾰλαίφᾰτος, *ον*, Hom., Pind., Æsch., Soph; πρόκλῦτος, *ον* (of sayings, etc.), Hom.: γέρων, *ὁ* καὶ *ἡ*, neut. *ον*, Hom., Æsch., Thuc.; ὠγῡγιος, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hes., Pind., Æsch., Soph., Eur., etc.; ἀρχαῖος, compar. reg. (but also an irreg. comp., ἀρχαιέστερος, Pind., and superl. ἀρχέστατος, Æsch.), Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; πᾰλαιγενής, *ές*, Æsch., Eur.; πᾰλαίγονος, *ον*, Pind.; γεραιός, compar. and superl. γεραίτερος, -τατος (*αῖ*, Æsch.); δηναιός, Æsch., Call.; πολιός, *ά*, *όν*, and sometimes in Att. *ός*, *όν*, Æsch., Eur.; πρέσβυς, in superl. πρεσβῦτατος, Eur.; πᾰλαιόγονος, *ον*, Plat. (com.); προγενής, *ές*, Soph.; παμπᾰλαιος, *ον*, Plat., Arist.; *ὁ* πᾰλαι, Pind., Soph.; [πολυχρόνιος, *ον*, Hdt., Xen.]

Ancient, i. e., of ancient family, βᾰθῦχαῖος, *ου*, Æsch.; ἀρχαιόγονος, *ον*, Soph. *Vid.* OLD.

ANCIENTLY, πᾰλαι, Omn.; [τὸ παλαιόν, Hdt., etc.:] ἀρχαίως, Dem., Plat., Æschin.; τὸ ἀρχαῖον, and by cont. τὠρχ., Æsch., Hdt. *Vid.* FORMERLY.

AND, καί, Omn.; ἠδέ, Omn. poet.; ἰδέ, Hom., Soph.; τε, not implying the same connection between the expressions which it joins together, which καί does; usu. standing after the word to be joined, or in joining clauses to after the first word of the clause to be joined (vid. *Liddell and Scott* in voc.), Omn.; δέ, Omn.; καὶ δέ, Hom., with a word between the particles in Attic, as καὶ προσφθόγγοις δέ, etc., Æsch.; τε in the first clause of a sentence is sometimes answered by δέ, Hom., Soph.; δέ τε occur together in Hom., never in Trag.:—[*And that too* (in a sentence strongly confirmative of prec. remark), καὶ ταῦτα, oft. sine verb., but usu. c. part., Att.; *and* (in this sgnf., adding some strong confirmation) is also jnd. with pron. in same case repeated, *e. g.*, *to entertain many guests, and that, too, sumptuously*, ξένους πολλοὺς δέχεσθαι καὶ τούτους μεγαλοπρεπῶς, Xen., when c. part., *although* is commonly inserted, *and that, too, although he was* (being) *from Arïcæus*, καὶ ταῦτα παρ᾽ Ἀριαίου ὤν, Xen.]

[ANECDOTE, AN, διηγημάτιον, τό, Strab. (a piquant narration); ἀπόφθεγμα, *ατος*, τό (a bon-mot), Xen., Plut.; ἀπομνημόνευμα, τό (a narrative of one's sayings and doings), usu. in pl., as in Xen.; *vid.* STORY.]

ANEMONE, AN, ᾽ἀνεμώνη, ἡ, Cratin., Pherecr., Bion.

ANEW, αὖτις (Hom.), αὖθις (Att.), Omn.; [ἐκ νέου, ἐκ νέης (Ion.), Hdt.; ἐξ ὑπαρχῆς, Soph., Dem., Arist.; ἐκ καινῆς, Thuc.] *Vid.* AGAIN.

ANGEL, AN, ἄγγελος, ὁ, as a messenger of the gods (so Iris and Mercury), Hom., etc. [(usu. sgnf., only LXX., N. T., and Eccl.]

ANGELIC, ἀγγελικός, Eccl.

ANGER, μηνῖθμός, ὁ, Hom.; κότος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; θῦμός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Isoc., Plat., Xen., etc.; μῆνις, gen. *ιος*, also *ῐδος*, Att. acc. *ιν*, ἡ (esp. the anger of the gods), Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; νέμεσις (and νέμεσσις, Hom.), *εως*, ἡ, only just anger, Hom., Soph., Eur.; ὀργή, ἡ, [*against* or *at*, c. gen.,] Omn. Att.; χολή, ἡ, Æsch., Ar., Dem.; θύμωμα, *ατος*, τό, Æsch.; ὀξῠθῡμία, ἡ, Eur.; τὸ θῡμούμενον, Thuc., Antipho; βαρῠθῡμία, ἡ, Arist. [*Vid.* SYN. 395.]

Cause for anger, νέμεσις or σσ, usu. in nom. c., in Hom. always c. οὐ; μήνῑμα, *ατος*, τό, Hom., Eur., Plat.; ᾽ἀγᾰνάκτησις, *εως*, ἡ, Thuc.

[*To give loose to, indulge one's anger*, ὀργῆ χράομαι, Hdt.; *to lay aside one's anger*; ἀνίεναι τῆς ὀργῆς, ὀργὴν χαλάω, Ar.]

[*Prone to anger*, ὀργὴν ἄκρος, Hdt.; ὀργίλος, Xen., etc.]

To be treated with anger, χᾰλεπαίνομαι, pass., Plat.

To persist in anger, ἀνέχω ὀργήν, Hdt.

In anger, ὀργῇ; ὑπό, ἐξ, διὰ ὀργῆς; ὀργῆς χάριν; πρὸς, κατὰ ὀργήν, etc., etc., Soph., Eur., Hdt., Isoc., etc., etc.

Not uncaused by the anger of the gods, (χειμὼν) οὐκ ᾽ἀμήνῑτος θεοῖς, Æsch.

Caused by sudden anger, ὀξῠμήνῑτος, *ον*, Æsch.

ANGER, TO, ἐριδμαίνω, only in pres., Hom.; ἐρέθω, only in pres., Hom.; ἐρεθίζω, only pres. and imperf., Hom., but in pass. c. perf. pass., Ar., Hdt.; χυλόω, Hom., Soph.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; ἐξερεθίζω, Pind.; ὀργαίνω, no perf., no pass., Soph.; ὀξύνω, no perf. act., Soph., Hdt.; πᾰροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Æschin., Xen.

To excite to anger, ἐλαύνω (fut. ἐλᾰ́σω) εἰς ὀργάς τινα, Eur.; ἐμποιέω ὀργήν τινι, Plat.

ANGLE, AN, γωνία, ἡ, Hdt.; ἄγκος, ὁ, Arist.; [*jutting angle* (of a wall), ἀγκών, ὁ, Hom.]

A right angle, ορθή, ἡ, Arist.; [ὀρθία, ἡ, Plut.]

[*Right-angled*, ὀρθογώνιος, *ον*, Tim. Locr.; *acute-angled*, ὀξυγώνιος, *ον*, Arist.; *obtuse-angled*, ἀμβλυγώνιος, *ον*, Polyb.

Having regular angles, εὐγώνιος, *ον*, Eur., Xen.

[*Without angles*, ἀγώνιος, *ον*, Theoph.; ἄγωνος, *ον*, Id.]

So as to form an angle, usu. a right angle, ἐπῐκάρσιος, *ον*, Hdt.

ANGLE, TO, ἰχθυάω, Hom.; ᾽ἁλιεύω, c. acc., Epich. *Vid.* TO FISH.

ANGLER, AN, ᾽ἁλιεύς, ὁ, Hom.; ὀρμῐήβολος, Anth.; κᾰλᾰμευτής, οῦ, ὁ, Anth.; κᾰλᾰμεύς, ὁ, Pancrat.

ANGLING, ἀγκιστρεία, ἡ, Plat.; [τὸ ἀγκιστρευτικόν, Id.]

Belonging to angling, ἀγκιστρευτῐκός, Plat.; ᾽ἁλιευτικός, Plat., Xen.

ANGRILY, παυθῡμᾰδόν, Hom.; χᾰλεπῶς, Eur., Thuc., Xen.; ἐπῐκότως, Æsch.; ὀργίλως, Dem.; μεμηνῐμένως, Plat.

Very angrily, ᾽ὑπερθύμως, Æsch.; ᾽ὑπερκότως, Eur.; περῐθύμως, Æsch., Hdt., Plat.; περιοργῶς, Æsch.

Not angrily, ἀμηνίτως, Æsch.

ANGRY, κοτήεις, Hom.; κεκοτηώς, fem. *ῦια*, gen. *ότος*, etc., Hom.; ζᾰ́κοτος, *ον*, Hom., Pind., Theoc.; χᾰλεπός, Hom., Hdt.; χολωτός (only in phrase χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν), Hom.; ἐπίκοτος, *ον*, Pind., Æsch.; ζᾰ́χολος, *ον*, Alcæ.; βᾰρῦκοτος, *ον*, Æsch.; βᾰρῠμῆνις, *ιος*, Æsch.; θῡμοπληθής, Æsch.; βᾰρῠθῡμος, *ον*, Eur., Call.; ᾽ἀτυζόμενος, Eur.; βᾰρῠμήνιος, *ον*, Theoc.; ᾽ἀρισκύδης, Call.

Very angry, περῐθῡμος, *ον*, Æsch.; ᾽ὑπέρκοτος, *ον*, Æsch.; ᾽ὑπέρχολος, *ον*, Antiph.; περιοργής, *ές*, Thuc.

Not angry, ᾽ἀμήνῑτος, *ον*, Hdt.; ἄνοργος, *ον*, Cratin.

Apt to be angry, νεμεσητῐκός, Arist. *Vid.* PASSIONATE.

Calculated to make angry, νεμεσητός and νεμεσσητός (as most usual in Hom.), Hom., Tyrt., Soph., Plat.; πᾰροξυντῐκός, Isoc.

To be angry, χολόομαι, mid. and pass. c. dat. pers. c. gen. caus. or c. prep. ἐκ, εἵνεκα, etc., or c. prep. ἀμφί and dat., Hom., Pind., Soph., Eur.; ᾽ἀλαστέω, Hom.; κοτέω, and κοτέομαι mid., fut 1 only mid. -έσομαι,

and -ἐσσομαι, aor. act. and mid. -εσα and -εσσάμην, 2 perf. part. κεκοτηώς, c. dat., Hom., Hes., h., Ap. Rh.; σκύζομαι, mid. only pres. infin. and part. c. dat., Hom.; σκυδμαίνω, only in pres. c. dat., Hom.; νεμεσίζομαι, mid. only pres. imperf., c. dat. pers. and acc. caus., or c. dupl. acc., Hom.; μενεαίνω, no perf. or aor. 2, Hom.; μηνίω, fut. -ίσω, etc., c. dat., Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., in mid., Æsch.; ὀδύσσομαι, mid. aor. 1 ὠδυσάμην, c. dat., Hom., Soph.; ὀκριάομαι, mid., Hom.; ἄγαμαι, in 2d pl. ἀγάασθε, aor. 1 mid. ἠγάσάμην, Hom.; ἀπομηνίω, c. dat., Hom.; ἀποσκυδμαίνω, c. dat., Hom.; ὀχθέω, only in aor. 1 act. 3d pl. and part., Hom.; ἐπίμηνίω, c. dat., Hom.; ἐπισκύζομαι, c. dat., Hom.; νεμεσάω and νεμεσσάω, also in mid. c. aor. 1 pass., in act. sense, c. dat. pers. c. acc. caus., Hom., Hes., Plat., Dem.; χώομαι, mid., c. dat. pers. c. gen. caus., or c. περί, and gen. or dat., or c. acc. caus., Hom., Hes., h.; περίχώομαι, only in aor. 1 mid., c. dat., Hom.; ἄχθομαι, fut. mid. ἀχθέσομαι, aor. 1 pass. in act. sense, ἠχθέσθην, c. dat., or c. prep., Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄχνυμαι, only pres. and imperf., c. dat. caus., or c. acc., Hom., h., Pind., Soph.; χαλεπαίνω, no perf., c. dat. pers. gen. caus., or c. gen. or dat., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hom., Thuc., Xen., Dem.; θῡμαίνω, no perf., c. dat., Hes., Ar.; σπέρχομαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sense, no fut., c. dat., Pind., Hdt., Ap. Rh.; χαλέπτομαι, mid. and pass., Theogn., Ap. Rh., in act., -πτω, c. dat., Bi.; θῡμόομαι, pass. c. fut. mid., c. dat. pers. c. gen. or dat. caus. (c. εἰς and acc. pers., Hdt.), Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Antipho; ἐνθῡμέομαι, mid. c. aor. 1 pass., Æsch., Hdt.; κοταίνω, only in pres. part., Æsch.; ὀκριάζω, Soph.; ὀργαίνω, c. dat., Soph., Eur.; ὀξῡθῡμέω, c. dat., Ar.; ὀργίζομαι, pass. c. fut. mid., Soph., Eur., Thuc., Plat., Xen., Isoc.; χᾱράσσομαι, pass. c. dat., Eur., Hdt.; ἐγκοτέω, c. dat., Æsch.; βρῑμάομαι, mid., Ar.; βρῑμόομαι, mid., Xen.; ἀγριαίνω, no perf., Plat.; ἀνᾰκαίομαι, pass., Hdt.; παροργίζομαι, pass., Dem.; ἀποπνίγομαι, pass. c. prep., Dem.; περιημεκτέω, no perf., c. dat., or c. gen., Hdt.; τρᾰχῡνομαι, pass., Plat.; ἀγανακτέω, c. conjunct., c. dat., c. prep., or c. accus. cum particip. *e. g., to be angry that the wise should die*, ἀγανακτεῖν τοὺς φρονίμους ἀποθνήσκοντας, Plat.; περισπέρχομαι, Hdt.; πῐκραίνομαι, pass., Plat., Thuc.; ἐπῐχώομαι, c. dat., Ap. Rh.; μηνιάω, Ap. Rh.; χολάω, Mosch.

To be exceedingly angry, ὑπερᾱγανακτέω, c. gen., or dat. caus., Plat., Æschin.; ὑπερχολάω, Ar.; [περιθύμως ἔχω, Hdt.; *at* one, πρός τινα παγχαλέπως ἔχω, Xen.]

To be angry together, σῡνοργίζομαι, pass., Dem., Isoc.

To be angry besides, προσεμπῐκραίνομαι, pass. c. fut 1 mid., Hdt.; προσᾰγανακτέω, Hipp.

Phrases: *to be angry with*, ὀργὴν ποιέομαι (mid.), c. dat. pers., Eur., Hdt.; ἐν ὀργῇ ποιέομαι, c. acc. pers., Dem.; εἰς ὀργὴν πίπτω, aor. 2 ἔπεσον, Eur.; ὀργῇ χᾰρίζομαι (mid.), Eur.; ὀργῇ χράομαι, Soph., Hdt.; ὀργῇ χᾱλιν δίδωμι, Eur.; ὀργῇ χολόομαι (pass.), Eur.; θυμόομαι δι' ὀργῆς, Soph.; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρομαι, Soph.; ἔχω ὀργήν, Æsch., Soph., Eur.; ὀργῆς ἔχω, Soph.; φαίνω and ᾽ἄνᾰφαίνω ὀργάς, Æsch., Eur.; δι' ὀργῆς ἔχω τινά, Thuc.; χαλεπῶς ἔχω, χαλεπῶς φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Xen., Plat., Dem.; δυσκόλως ἔχω, δυσκ. διάκειμαι, c. πρός, Isoc., Plat.

The goddess was angry with you, ὀργαὶ εἰς σ' ἀπέσκηψαν θεᾶς, Eur.

Being angry, ὀργῇ τεθηγμένος φρένας, Eur.

To be angrily received, ὀργῆς τυγχάνω, aor. 2 ἔτῠχον, Dem.

ANGUISH, ὀδύνη, ἡ, most common in pl., Hom., Æsch., Soph., Plat.; ᾽ἄχος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; [ἀγωνία, ἡ, Dem.; ἄλυσις, εως, ἡ, Hipp.; ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.] *Vid.* PAIN.

[*To be in anguish*, ἀδημονέω, Plat. *Vid.* TO SUFFER.]

ANGULAR, γωνιώδης, ες, Thuc.; γωνιοειδής, ές, Theoph.; ἐγγώνιος, ον, Thuc.; ἐγγωνοειδής, ές, Theoph.

ANIGHTS, νύκτωρ, Hes., Soph., Eur., Plat., Lys., Ap. Rh., etc. *Vid.* NIGHT.

ANIMADVERSION, ἐνῐπή, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; μέμψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen.; ἐπιστροφή, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; ἐπίληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* BLAME.

ANIMADVERT UPON, TO, αἰτιάομαι, mid., Hom., Ar., Xen., Antipho, etc.; ψέγω, no perf. act., Æsch., Soph., Eur., Theogn., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἐπιστρέφομαι, in aor. 2 pass., c. ἐπί and dat., Dem.

ANIMAL, AN, ἑρπετόν, τό [(any thing that moves on the earth, including man, *vid.* Xen. Mem., i., 4, 11)], Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Call.; ζῷον, τό ([any living creature, including man also)], Pind., Eur., Ar., Plat., Xen.; θρέμμα, ατος, τό [(prop., a *nursling*, usu. of tame animals, but not always; also used of man, and even of birds and fishes)], Æsch., Soph., Xen., Plat.; [θήρ, θηρός, ὁ (usu. a wild animal, beast of prey, or any large beast, opp. to man), Hom., Hes., Hdt., Soph., Eur., etc.;] θήριον, τό, Æsch.; dim. ζῴδιον, τό, Hdt.; dim. ζωδάριον, τό, Alex., Arist.; βόσκημα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Xen.; ἑρπετόν, τό (in pl. of animals to be hunted), Xen. [*Vid.* SYN. 242.]

[*Wild animals of all kinds*, ἄγρια πάντα, Hom.]

ANIMAL, adj. (*i. e.*, of animals), ζωϊκός, Arist.; ζωογενής, ές, Plat.

To produce animals, ζωοποιέω, Arist.; ζωογονέω, Theoph.

The producing of animals, ζωογόνησις, ἡ, Theoph.; ζωογονία, ἡ, Theoph.

The keeping of animals, ζωοτροφία, ἡ, Plat.; *of* or *belonging to the keeping of animals*, ζωοτροφικός, Plat.

Fond of animals, φιλόζωος, ον, Xen.

The hunting or *catching of animals*, ζωοθηρία, ἡ, Plat.; *of* or *belonging to the catching of animals*, ζωοθηρῐκός, Plat.

To live on animal food, ζωοφᾰγέω, Arist.

A living on animal food, ζωοφᾰγία, ἡ, Arist.

Living on animal food, adj., ζωοφάγος, ον, Arist.

[ANIMALCULE, θηρίδιον, τό, Theoph.; ἀκαρί, τό, Arist.; ζωάριον, τό, only late.]

[ANIMATE, adj. (possessed of life), ἔμψυχος, ον, Hdt., Soph., Eur., Plat.; ἔμπνοος, οον, contd. ουε, ουν, Hdt., Thuc. Eur.]

ANIMATE, TO (*i. e.*, make to live), ἐμψῡχόω, Anth.; [ψυχόω (e. g., λίθον), Anth.]—(To encourage), θαρσύνω and θρᾰσύνω, no perf., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.; ἐπιθαρσύνω, Hom.; ὀρνύω, imperat. ὄρνῡθι, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, fut. mid. (in pass. sense) ὀροῦμαι, and aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. usu. sync. ὦρτο (Ep. 3d pl. also ὀρέοντο, and Ep. imperat. ὄρσο and ὄρσεο), Hom., Hes., Pind., Soph. *Vid.* TO ENCOURAGE, EXCITE.

[ANIMATED. *Vid.* TO ANIMATE.—(Lively, vigorous), ζωτικός, Plat., Xen.; ψυχικός, Alex.; θυμοειδής, ές (spirited), Plat., Xen.; *vid.* LIVELY.—(Of look), φαιδρός, ά, όν, Sol., Æsch., Soph., etc.; φαιδρωπός, όν, Æsch., Eur.; *an animated countenance*, φαιδρὸν πρόσωπον, Sol.]

[*To be animated with*, ἐνστάζομαι, c. dat., *e. g., he is animated with a strong desire*, οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος, Hdt.]

ANIMATING, θαρσᾰλέος, Hom., Pind., Æsch., Plat.; πᾰρᾰκλητῐκός, Plat.

ANIMATING, AN, subst., πᾰρᾰκλησις, εως, ἡ, Isoc., Æschin.—[(Giving life to), ψύχωσις, εως, ἡ (late), M. Anton.; ἐμψύχωσις, ἡ, Plot.]

[ANIMATION, ἐμψυχία, ἡ, Chrysipp. *Vid.* LIVELINESS.]

ANIMOSITY, ἔχθρα, ἡ, Pind., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; δυσμένεια, ἡ, Soph., Eur., Dem., Antipho; δύσνοια, ἡ, Soph., Eur.; ἀηδία, ἡ, Dem.; κάκόνοια, ἡ, Lys., Xen. [*Vid.* HATRED.]

To bear animosity against, ἀηδῶς ἔχω, or διάκειμαι, c. πρός, Lys.

ANISE, ᾽ἄνηθον, τό [Ion., ἄννητον or ἄνησον, poet. ἄννητον or ἄντητον], Alcæ., Sapph., Ar., Hdt., Mosch.

Of anise, ᾽ἀνήθῐνος, Theoc.

ANKLE, THE, σφῦρον, τό, Hom., Pind., Archil., Eur., Xen., Dem.; χυναὶ ποδῶν, Æsch.; ἄρθρον and ἄρθρα (τά) πυδοῖν, Soph.; ἀστρᾰγᾰλος, ὁ, Hdt., Xen.

Bands to go round the ankle (fastening the greaves on the ankle), ἐπισφύρια, τά, Hom.

Round the ankle, περισφύριος, Anth.

With pretty ankles, καλλίσφῦρος, ον, Hom., Hes.; εὔσφῦρος and ἐύσφῦρος, ον, Hes., Eur.; τᾰνύσφῦρος, ον, Hes., h.; λευκόσφῦρος, ον, Theoc.; καλλιαστρᾰγᾰλος, ον, Arist.

ANKLET, AN (or ornament for the ankle), περισφύριον, τό, Hdt.; [περισκελίς, ίδος, ἡ, Menand.; ἀμφιδέαι, αἱ, only pl., Hdt.]

ANNALIST, AN, λογοποιός, ὁ, Hdt., Isoc.; λογόγρᾰφος, ὁ, Thuc.; [post-class. ὡρογράφος, ὁ, Plut.; χρονογράφος, ὁ, Strab.]

ANNALS, λόγοι, Hdt.; [post-class. ὡρογραφία, ἡ, Diod.; χρονογραφία, ἡ, Polyb.] *Vid.* HISTORY.

A compiling of annals, λογογραφία, ἡ, Plat.

[*To write* or *compile annals*, λογογραφέω, Plut.; very late, ὡρογραφέω.]

ANNEX, TO, κᾰταζεύγνῡμι, Plat.

To annex to one's self (to one's own dominions), προσποιέομαι, mid., Thucyd.

ANNEXATION, προσποίησις, εως, ἡ, c. dat. of the party to which the thing acquired is annexed, Thuc.

ANNIHILATE, TO, ἐξᾰλείφω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐξᾰφανίζω, Plat., Eubul.; [ἀϊδία, -ὲς ποιέω, Hes.] *Vid.* TO DESTROY.

ANNIHILATION, ἄφἀνεια, ἡ, Æsch. *Vid.* DESTRUCTION.

[ANNIVERSARY, ἐνιαύσιος, ον, and α, ον, e. g., *festival*, ἑορτὴ ἐν., Hdt.; ἐτήσιος, ον, and α, ον, Hipp., Thuc., *an anniversary speech* (being always eulogistic), πανηγυρικός, ὁ (λόγος), Isoc.]

[ANNOTATE, TO (an author), ὑπομνηματίζομαι, c. acc., Gramm. *Vid.* TO COMMENT.]

ANNOTATION, πἄρἄγρἄφή, ἡ, Isoc. [*Vid.* NOTE.]

[ANNOTATOR. *Vid.* COMMENTATOR.]

ANNOUNCE, TO, διἄφράζω, esp. in aor. 2 διἔπέφρἄδον, Hom., Ap. Rh.; ἄπαγγέλλω (fut. -ελέω, Sim.), Hom., Sim., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ἐξονομάζω, Hom., h., Eur.; ἐνίσπω, ἐνέπω, or ἐννέπω, fut. ἐνίψω and ἐνισπήσω, aor. 2 ἔνισπον, Hom., Hes., Æsch., Eur.; εἶπον, only in aor. 2 and aor. 1 εἶπα, Hom., Pind., Æsch.; ἐρῶ (Ion. and Ep. ἐρέω), used as fut. of εἶπον, perf. εἴρηκα, pass. -μαι, aor. 1 pass. ἐρρήθην, fut. mid. εἰρήσομαι, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., etc.; ἐξεῖπον, Homer, Pind., Æsch., Soph., Thuc., Dem.; ἐξερῶ (-ερέω, Hom., and often in tmesis, as ἔκ τοι ἐρέω, etc.), only in fut., Hom., Eur., also in perf. act., pluperf. pass., and fut. pass., Soph.; ἐκφημι, only in mid., Hom., Ap. Rh.;—most genl. word, ἀγγέλλω [(c. acc. et dat., also acc. c. part.)], Omn.; ἐπαγγέλλω, Hom., Hdt., Thuc., Xen., in mid., Soph., Eur.; λέγω, Omn. post Hom.; διαγγέλλω, Pind., Eur., Xen.; προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Pind., Eur.; ἐκβάζω, Æsch.; πἄραγγέλλω (also to pass an announcement on from one to another), Æsch., Xen.; κηρύσσω, Soph., Eur., Xen.; προυννέπω, only in pres., Æsch., Soph., Eur.; ἄποσημαίνω, Hdt.

To announce beforehand, προλέγω, Thuc.; προεῖπον, Hdt., Xen., Dem.; προἀγορεύω, Hdt., Xen., Dem.; προεξαγγέλλω, Demosth.; προδείκνῡμι, Thuc.; [προσημαίνω (by signs, esp. of gods to men), acc. rei c. dat. pers., Hdt., Xen.]

To announce besides, προσἄνἄγορεύω, Plat.; προσἄνεῖπον, Xen.; προσἄπαγγέλλω, Xenoph.; προσαγγέλλω, Plat.

To announce to all the cities round about, περιαγγέλλω, Thuc.

To announce the arrival of any one, εἰσαγγέλλω, c. acc. pers., or sine cas., or ὅτι πάρεστι, etc., Hdt., Eur., Xen.

One who announces (visitors to a king, etc.), εἰσαγγελεύς, ὁ, Hdt.

ANNOUNCEMENT, λόγος, ὁ, Pind.; πἄράγγελμα, ἄτος, τό, Æsch.; [ἀγγελί ι, ἡ, Pind.]

Announcement of an oracle, βάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.

Announcement of news, etc., ἄπαγγελία, ἡ, Thuc.

[*A previous announcement*, προάγγελσις, εως, ἡ, Thuc.]

ANNOY, TO, κηδέω, only in fut., Hom.; κήδω, fut. κεκἀδήσω, aor. 2 κέκἄδον, Hom.; δἄκνω, fut. δήξομαι, aor. 2 ἔδἄκον, perf. pass. δέδηγμαι, etc., Hom., Hes., Trag., Ar., Plat., Xen., Dem.; λῡπέω, Omn. post Hom.; κνίζω, fut. κνΐσω, aor. 1 ἔκνισα, aor. 1 pass. ἐκνίσθην, Pind., Eur., Ar.: βἄρύνω, Pind., Soph., Thuc., Xen.; ὀχλέω, Hdt., Æsch., Soph.; ἐνοχλέω, usu. c. dupl. augm. in augmented tenses, *e. g.*, ἠνώχλουν, Ar., Xen., Plat., Dem, c. dat., Xen., Isoc.; λῡμαίνομαι, mid., Xen., Isoc.; διοχλέω, Dem.; ἐπίλῡπέω, Hdt.

To annoy in turn, in retaliation, ἀντἴπἄρἀλῡπέω, Thuc.

To annoy a person while engaged in any business, πἄρἀλῡπέω, Dem.

To be annoyed at, δυσχεραίνω, aor. 1 ἐδυσχέρᾶνα, no perf. or aor. 2, c. ἐπί and dat., or c. περί and dat. or gen., Plat., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; βἄρέως φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, no perf., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; βἄρέως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. very rare, Isoc.; δυσχερῶς ἔχω, c. πρός and acc., Plat.; [ἀγανακτέω, Ar.; *that*..., εἰ or ἐάν..., Plat.; *at a thing*, c. dat., Plat.; ἐπί, c. dat., Isoc.; *at* or *about*, ὑπέρ or περί, c. gen., Plat.; *at one's doing*, ἀγ., c. acc. part.]

One must be annoyed, δυσχεραντέον, c. οὐ, Plat.

ANNOYANCE, ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; δυσχέρεια, ἡ, Soph.; βἄρος, τό, Soph.; ὄχλος, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; τὸ δἄκνον, οντος, Eur.; [πράγματα, τά, Hdt., Thuc., Xen., etc.]

[*To cause annoyance, be a source of annoyance to*, πράγματα or ὄχλον παρέχω, c. dat., Hdt. and Att.; δι' ὄχλου γίγνομαι (usu. 2 aor.), εἰμί, Ar., Plat.]

ANNOYING, ἀποθὔμιος, ον, Hom., Hes., Hdt.; λῡπρός, Æsch., Eur.; λυπηρός, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀχθεινός, Eur., Xen.; βἄρύς, comp. -ὕτερος, Omn. Att.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat.; ἐπίλῡπος, ον, Arist.; [ἀγανακτητός, Plat.]

[*Not annoying*, ἄνοχλος, ον, Arist.]

ANNOYINGLY, ἀηδῶς, Plat.

ANNUAL, ἐνιαύσιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Hdt.; ἔτειος, Pind., Æsch., Eur.; ἑπέτειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Ar., Hdt.; ἐτήσιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Ap. Rh.; ἐπετήσιος, ον, Call.; ἀμφιετής, ές, Call.

ANNUALLY, κάτἀ ἔτος (τό), Thuc.; ἔτους ἑκάστου, Plat.; ὅσα ἔτη, Xen.; [κατ' ἐνιαυτόν, Plat., and κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, Plat.]

ANNUL, TO, λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλῡμαι, etc., Hdt., Thuc., Dem., Isæ.; κἀθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, Thuc., Lys.; κἀτἄλύω, Hdt., Thuc., Dem.; ἀποδοκῑμάζω, Xen.; ἐξἀλείφω, Dem., Lys., Æschin.; ἀναιρέω, Dem., Æschin., Xen.; ἀποχειροτονέω, Dem.; ἀφαιρέομαι, Andoc.; ἄκῦρον ποιέω, ἄκῦρον τίθεμαι (mid.), Plat., Dem., Æschin.

Such conduct annuls all former merit, τὸ . . . τὴν πάρος συγχεῖ χἄριν, Soph.

[ANNULAR. *Vid.* CIRCULAR.]

ANODYNE, adj., νώδῦνος, ον, Soph.

ANODYNE, AN, νωδῦνία or ἄνωδ., ἡ (in pl.), Pind.

ANOINT, TO, ἀλείφω, Hom., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀμφιἀλείφω, Homer; ἐπἄλείφω, Hom., Plat.; προσἀλείφω, c. dat. pers., acc. rei, Hom.; χρίω (in Hom. also c. ἐλαίῳ), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; μῦρίζω (with sweet oil), Alcæ., Ar., Eubul.; προχρίω, Soph.; σμῦρίζω, Archil.; πἄρἀλείφω, Ar., Arist.; ὑποχρίω, Hdt.; κἄτἄλείφω, Arist.; ἐνἄλείφω, Plat.; ὑπἄλείφω, Ar., Xen.

To anoint one's self, σμάομαι, mid. absol. or c. acc. of the part, Ar., Hdt.; ἴκμαίνομαι, mid. only pres. and imperf. (c. acc., *e. g.*, δέμας), Ap. Rh.

To anoint one's self after bathing, χῦτλόομαι, Hom.

To anoint with oil, ἐλαιόω, Pind., Soph.; [χρίω ἐλαίῳ, Hom.]

To anoint one's self with unmixed oil (as wrestlers did), ξηρἄλοιφέω, Xen.

ANOINTED, λΐπἄρός, Hom., Ar., Xen.; διηλῖφής, ές, Soph.; κἄτἄλειπτος, ον, Ar.; *all over*, πάγχριστος, ον, Soph.

ANOINTED, adv., λΐπἄρῶς, Ar.

ANOINTING, AN, ἄλειψις, εως, ἡ, Hdt.; ὕπἄλειψις, ἡ, Theoph.; [ἀλοιφή, ἡ, Plat.; ἄλειμμα, ατος, τό, Arist.]

[*Anointing oil*, ἄλειφαρ, τό, Hom.; ἄλειφα, τό, Hipp., Æsch., and late Ep.]

Used in anointing, χριστός, Æsch.; ἔγχριστος, Theoc., Ar.

One who anoints, ἀλείπτης, ὁ, Arist., fem. ἀλειπτρία, ἡ, Lys., Diphil.

ANOMALOUS, ἄνώμἄλος, ον, Eur., Plat.

ANOMALOUSLY, ἀνωμἄλως, Plat.

ANOMALY, ἀνωμἄλία, ἡ, Plat.; ἀνωμἄλότης, ητος, ἡ, Plat.

ANON, εὐθύς, Omn. post Hom. *Vid.* IMMEDIATELY, QUICKLY, SOMETIMES.

ANONYMOUS [ἀνώνυμος, ον (but of places, without a name), Hdt.], ἀξἴσπστος, ον (of writings), Plut.

[ANONYMOUSLY, ἀνωνυμί or -εί (very late), E. M.]

ANOTHER, ἄλλος, η, ο, sometimes c. gen., as ἄλλος ἀνδρῶν = ἄλλος ἀνήρ, Omn.: [*one*..., *another*..., ἄλλος μὲν..., ἄλλος δέ..., Omn.] *Vid.* OTHER.

[*One says one thing, another another*, ἄλλος ἄλλο λέγει, Xen.]

[*One thing after another*, ἄλλο καὶ ἄλλο, Xen.]

Of or *belonging to another*, ἀλλότριος, Hdt., Pind., Trag., Thuc., Dem., etc.; [ἀλλοῖος, Hom., Hdt.;] ἀλλόθροος, οον, contd. ους, ουν, Soph.

[*Of* or *belonging to another people*, ἀλλοδἄπός, Hom., Att.]

Not by the hand of another, οὐδενὸς πρὸς ἑκτόπου, Soph.

At another time, ἄλλοτε, Hom., Eur., Thuc., etc.

In another place, ἄλλῃ, Hom., Thuc., Xen., etc.; ἄλλοθι, Homer, Eur., Thuc., Dem., also c. gen., as ἄλλ. γαίης, Hom.; ἀλλἄχοῦ, Soph., Xen.; ἀλλἄχῆ, Xen.; ἀλλαχόθι, Xen.; [*in some other place*, ἄλλοθί πῃ, Plat.]

From another place, ἄλλοθεν, Hom., Æsch., Soph., Eur., Thuc., etc.

To another place, ἄλλοσε, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., etc.; ἀλλὔδις, Hom.; [ἄλλῃ, Hom., Hdt.;] ἄλλην, Plat.; [ἀλλαχόσε, Xen.]

[*One here, another there*, ἄλλος ἀλλαχῆ, Xen.; *one in one part of the city, another in another*, ἄλλος ἄλλῃ τῆς πόλεως, Thuc.]

[*In another way*, ἄλλῃ, Hom., Hdt.; *in some other way*, ἄλλῃ πως, Xen.]

[*To mistake for another*, ἀλλογνοέω, Hdt.]

[*To be of another opinion*, ἀλλοδοξέω, Plat.]

One at one time and one at another, one to one place and one to another, etc., ἄλλοτε ἄλλος, ἀλλὔδις ἄλλος, ἀλλοθεν ἀλλος, etc., etc., Hom.

ANOTHER, ONE, no nom., gen. ἀλλήλων, Omn.

[*One upon another*, ἐπ' ἀλλήλους, Hom.; ἀλλεπάλληλος, ὁ, ἡ, Paus.]

[*A slaughtering, destroying one another*, ἀλληλοφθορία, ἡ, Plat.; ἀλλη-

λοκτονία, ἡ, (not earlier than) Dion. H.]

[*Murdering, slaughtering one another*, ἀλληλοφόνος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Xen.]

To slay one another, ἀλληλοκτονέω, Hipp.

[*To eat one another*, ἀλληλοφᾰγέω, Arist.]

Eating one another, ἀλληλοφᾰγία, ἡ, Hdt.; [adj., ἀλληλοφάγος, ον, Arist.] *Vid.* To SLAY, EAT, etc.

ANSWER, TO, ᾽ἀμείβομαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sense, c. acc. pers. and dat. rei, *e. g.*, ἀμ. τῑνὰ μύθῳ, ἔπεσι, Hom., c. acc. rei, *e. g.*, ἀμ. ταῦτα, Hdt., Hom., Pind., Soph., Eur. (also in sgnf. *to correspond to*, Xen.); ᾽ἀπᾰμείβομαι, mid., Hom., Xen.; ἀντᾰγορεύω, Pind.; ἀντῐφωνέω, sine cas., or c. acc. pers., sometimes c. acc. rei, Æsch., Soph.; ἀνταυδάω, c. acc., Soph.; ἀντεῖπον, only in aor. 2, c. dat. pers., or c. prep. c. acc. rei, Eurip., Xen.; ἀντᾰμείβομαι, mid., Soph., Eur., Hdt.; ᾽ἀποκρῑνομαι, mid., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀνθῠποκρῑνομαι, mid., Hdt.; ᾽ὑπολαμβάνω, esp. in aor. 2 ᾽ὑπέλᾰβον [acc. c. *πρός τι*], Thuc., Xen., Plat., Lys.; [*that*, c. inf., Thuc.;] ἄντιον or ἄντια αὐδάω, c. acc. ἄντ. λέγω, φημί, Hom., Æsch.; [ἀνταποδίδωμι (intr.), Plat.; *one*, ἀντ. τινί, Id.]

To answer as an oracle does, χράω (χρείω, Homer), fut. χρήσω, aor. 1 ἔχρησα, contracts αει into η, etc., Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Lyc.; ᾽ἄναιρέω, aor. 2 -εῖλον, Eur., Hdt., Plat., Dem.

[*To answer* (i. e., correspond to), ἀμείβομαι, Xen.; ἀνταποδίδωμι, intrans., c. dat., Plat. *Vid.* To CORRESPOND TO.]

[*To answer in one's turn, again*, ἀντᾰμείβομαι, c. dat. modi, Hdt.; τι πρός τινα, Soph.; τινὰ οὐδέν, Id.]

To answer besides (as an oracle does), προσᾰναιρέω, aor. 2 -εῖλον, Plat., Dem.

To answer besides, προσᾰποκρῑνομαι, mid., Plat.

To answer after deliberation (as ministers do), χρηματίζω, Xen., Decret. ap. Dem.

To answer on behalf of, in defense of, ᾽ὑπερᾰποκρῑνομαι, mid., c. gen., Ar.

To answer as a porter does to the door, ᾽ὑπᾰκούω, sine cas., Dem.; [c. dat., Plat.]

To give the same answer, σὔνᾰναιρέω, aor. 2 -εῖλον, Plat.

To answer cunningly, ἀντῐδῐαπλέκω, Æschin.

To answer by letter, in writing, ἀντιγρᾰ́φω, Thuc.; ἀντεπῐτῐθημι ἐπιστολήν, c. prep., Thuc.

To answer by proclamation, ἀντῐκηρύττω, Eur.

To answer by singing, ἀντῐκλάζω, fut. -κλάγξω, and c. dat., Eur.; ᾽ὑποφωνέω, Mosch.; [ἀείδω ἀμειβομένη (of Muse) ὀπὶ (καλῇ), Hom.]

I send this answer, ἀντῐπέμπω τάδε, Hdt.

Song shall answer the pipe, μολπὴ ἀντιάξει (Dor. for -άσει) πρὸς κάλαμον, Pind.

To be answered, as a person is answered by an oracle, χράομαι, pass., *e. g.*, *being warned in answer to be temperate*, σωφρονεῖν κεχρημένοι, Æsch., and as the response itself, in aor. 1 pass. ἐχρήσθην, esp. in part. (= to subst. χρησμός, as the answer), τὸ χρησθέν, τὰ χρησθέντα, Pind., Soph., Hdt.

One must answer, ᾽αποκρῑτέον, Plato; *besides* προσᾰποκρῑτέον, Arist.

ANSWER, AN, ᾽ἀπόκρῑσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Isæ.; ᾽ὑπόκρῑσις, εως, ἡ, Hdt.; ᾽ὕπόληψις, εως, ἡ, Isoc.; [ἀμοιβή, ἡ, Hdt.; *in answer*, ἀμειβόμενος, η, ον, Hom.; *to say in answer*, ὑπολαβὼν φημί, εἶπον, Hdt., Thuc., Plat., Xen.]

An answer of an oracle, χρησμός, ὁ, Pind., Sol., Soph., Eur., Hdt., Thuc., etc. *Vid.* ORACLE; and *vid.* above, To ANSWER.

[*An answer in writing*, ἀντιγραφή, ἡ (of a reply to a criticism, etc.), Plutarch; in Att. law, the *plea* (answer) of the defendant.]

ANSWERABLE, ᾽ὑπεύθῡνος, ον, Æschyl., Ar., Hdt., Thuc., Dem., Antipho.

To be answerable for fortune, προσῠπέχω, in aor. 2 -έσχον, τῆς τύχης, Dem. *Vid.* ACCOUNTABLE, RESPONSIBLE.

[*Not answerable*, ἀνεύθυνος, ον, Hdt.]

ANSWERABLY, ᾽ἀκολούθως, c. dat., Dem. [*Vid.* CONFORMABLY.]

ANSWERING TO, ἀντῐφωνος, ον, c. gen., Eur.; ἀντῳδός, όν, c. gen., Ar. [*Vid.* CORRESPONDING TO.]

ANSWERING, adv., πᾰρᾰβλήδην, Ap. Rh.

ANT, AN, μύρμηξ, ηκος, ὁ, Hes., Æsch., Theoc., Plat., Arist.

A very large ant (*horse-ant*), ἱππομύρμηξ, ὁ, Arist.

ANT-HILL, AN, μυρμηκιά, ἡ, Arist.

Obtained from ant-hills, μυρμηκίας, ου, ὁ, Hdt.

ANTAGONIST, AN, ἀντῐπᾰ́λος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., or dat., Pind., Soph., Eur.; ἀντηρέτης, ου, ὁ, Æsch.; ἀντῐδῐκος, ὁ, Æsch., Isoc., Dem.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Æsch., Eur.; ἀντᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Eur., Xen., Dem., Isoc., Æschin. [*Vid.* SYN. 75, 210.]

To be an antagonist, ἀντᾰγωνίζομαι, mid., sine cas., and c. dat., Thuc., Xen., Andoc.

ANTARCTIC, ἀνταρκτῐκός, Arist.

ANTECEDENT, προγεγονώς, προγεγενημένος, Thuc., Plat.; προειργασμένος, Thuc., Xen. *Vid.* PREVIOUS, FORMER.

ANTECEDENTLY, πρότερον, Omn.; [προηγουμένως, Plat.] *Vid.* BEFORE, FORMERLY.

ANTE-CHAMBER, AN, ἀμφῐθῠρον, τό, Theoc.; [προστάς, άδος, ἡ, Ath., Vitruv.; προκοιτών, ὁ (late), Varr., *vid.* Lob. Phryn., 252.] *Vid.* HALL, VESTIBULE.

ANTEDILUVIAN, ὠγῡγιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Trag., etc.; [(of great antiquity, genly.), προσέληνος, ον, Plut.; βεκκεσέληνος, ον, Ar.; *antediluvians* (as term of contempt, musty old fellows), γηγενεῖς, έων, οἱ, Ar.] *Vid.* ANCIENT.

An antediluvian old woman, προτῆθυς, υος, ἡ, Cratin.

ANTELOPE, AN, δορκάς, ᾰ́δος, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; δόρκη, ἡ, Eur.; δορκᾰλίς -ῐ́δος, ἡ, Call.; βουβᾰλίς, ίος, or ίδος, ἡ, Æsch., Hdt., Arist.; ζόρξ, ή, Call.

[ANTEPENULTIMATE, προπαραλήγουσα, ἡ, and προπαρατέλευτος (sc. συλλαβή), ἡ, Gramm. *Vid.* ACCENT.]

ANTERIOR, πρότερος, Omn. *Vid.* BEFORE, FORMER, FORE.

ANTHOLOGY, AN, ὑμνοθέτης (ου) στεφᾰνος, Mel.; [ἀνθολογία, ἡ, Anthol.]

ANTHROPOPHAGI, ἀνθρωποφᾰ́γοι, Antipho. *Vid.* CANNIBAL.

[ANTIBACCHIUS, παλιμβάκχειος, ὁ, Draco.]

ANTICIPATE, TO, φθάνω (ᾶ Hom., ᾰ̆ Eur., ᾶ elsewhere), fut. φθήσομαι, aor. 2 ἔφθην, part. φθάς, as if from φθάω, φθῆμι, aor. 1 ἔφθᾰσα (not in Homer), part. aor. mid. φθᾰ́μενος, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Xenoph., Isoc., Dem.; πᾰραφθάνω, Hom.; ᾽ὑποφθάνω, Hom., Ap. Rh.; ἐπιφθάνω, h.; προφθάνω, Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat., Isoc.; προτερέω, Thuc.; προποιέω, Hdt., Thuc.

To anticipate so as to prevent (a revolt, an attack, etc.), προκᾰτᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -ελᾰβον, Thuc., Plat.

To anticipate (i. e., to enjoy by anticipation), προλᾰ́ζυμαι, only pres., c. gen., Eur.; προλαμβάνω, Eur., Dem., Xen., Æschin.

[ANTICIPATING, by prtcpls. of verbs To ANTICIPATE; προληπτικός, Plut.]

ANTICIPATION (esp. of an adversary's argument), προκᾰτᾰ́ληψις, εως, ἡ, Arist.; [*by anticipation*, προλαβών, οῦσα, όν, Xen.]

ANTICS, σχήμᾰτα, τά, Plat.

ANTIDOTE, AN, ἀλεξίφᾰρμᾰκον, τό, Plat., Dem.; ἀντῐδοτον, τό, Anth.

Acting as an antidote, ᾽ἀλεξιφᾰρμᾰκος, ον, Hipp.

[ANTIMONY, στίμμι, τό, Diosc.; also στῖμις (acc. στῖμιν), ἡ, Antipho.]

[ANTIPATHY, ἀντιπᾰθεια, ἡ, and ἀντιπαθές, τό, Plut. *Vid.* AVERSION.]

ANTIPODES, THE, ἀντῐπόδες, οἱ, Strabo.

[ANTIQUARIAN *research* or *investigation*, ἀναζήτησις τῶν παλαιῶν, Plat.]

ANTIQUARIANISM, ἀρχαιολογία, ἡ, Plat.

[ANTIQUARY, ἀρχαιολογικός, ὁ (skilled in antiquarian lore), Strab.; ἀρχαιολόγος, ὁ (only late); φιλάρχαιος (or -χαῖος), ὁ, Plut., Ath.]

[ANTIQUATED, ἀρχαϊκός, Ar., Antipho (comic); ἀρχαῖος, Æschyl., Dem.; κρονικός, Ar., Plat.; (of expressions), ἀνακεχωρηκώς, υῖα, ός, e. g., ῥῆμα, Dion. H.; *to become antiquated*, παλαιόομαι, Plat.]

ANTIQUE, ἀρχαῖος (comp. reg. -ότερος, etc., but also an irreg. comp. ἀρχαιέστερος, Pind., superlat. ἀρχαίστατος), Æschin., Pind., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; ἀρχαϊκός, Ar. *Vid.* ANCIENT, OLD.

[ANTIQUITIES, perh. ἀρχαῖα, τά, Auth.? *to treat of antiquities*, ἀρχαιολογέω, Thuc.; *the study of antiquities*, ἀρχαιολογία, ἡ, Plat.]

ANTIQUITY, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Eur., Plat.; ἀρχαιότης, ητος, ἡ, Plat.

[*Covered with the mould or rust of antiquity*, ἀρχαιοπινής, ές, Dion. H.]

[ANTISPAST, ἀντίσπαστος, ὁ, Metr.]

ANTITHESIS, ἀντῐθεσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; [*an antithesis*, ἀντίθετον, τό, Arist.]

ANTITHETICAL, ἀντίθετος, ον, Arist.

[ANTLER, ἐλάφειον κέρας, ᾱτος, τό, Arist.:—*having antlers*, κεραός, ά, όν, Hom., later ός, όν; *with tall antlers*, ὑψικέρως, ων, Hom.; *with spreading* or *branching antlers*, εὐρυκέρως, ων, Opp.]

ANTRE, ἄντρον, τό, Hom., Pind., Trag., Hdt. *Vid.* CAVE.

ANVIL, AN, ᾽ἄκμων, ονος, ὁ, Hom., Æsch., Call., Hdt.; [(anvil-block)], ἀκμόθετον, τό, Hom.; ἀκμόνιον, τό [(a little anvil,)], Æsop.

ANXIETY, κῆδος, τό, Hom., Æsch.; μῆδος, τό (*anxiety for you, σὰ μήδεα*), Hom.; μελέδημα, ἄτος, τό, only in pl., c. gen. caus., Hom., Eur., Ap. Rh.; μελεδώνη, ἡ, Hom., Theoc.; μελεδών, ῶνος, ἡ, Hes., h., Sapph., Theogn.; μέριμνα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Plat.; μέρμηρα, ἡ, Hes., Theogn.; δυσφροσύνη, ἡ, Hes.; μελετή, Hes., Soph., Eur., Plat.; μεληδών, όνος, ἡ, Sim.; φροντίς, ἴδος, ἡ, Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ὠδίς, ῖνος, ἡ, c. gen. caus., Soph.; σύννοια, ἡ, Æsch., Eur.; ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; κηδεμονία, ἡ, Plat.

An object of anxiety, μέλημα, ατος, τό, Pind., Sapph., Æsch. *Vid.* CARE.

ANXIOUS (about), ἀμήχανος, ον, Hom.; μέρμερος (only in neut. pl., de re), Hom., Hes. (in dat. sing. de re), Eur.; πολῦ φροντις, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Anac.; δίφροντις, Æsch.; κηδόσυνος, ον, Eur.

Anxious about (so as to avoid), προμηθής, ές, c. gen., Soph.; σύννοος, οον, contd. ους, ουν, Arist.

Making anxious, ἐνθύμιος, ον, Homer, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Antipho; ὀδύνηρός, Eur.; πολυμέριμνος, ον, Arist.

ANXIOUS, TO BE, μερμηρίζω, fut. -ίξω, Hom.; μεριμνάω, Soph., Xen., Plat., Dem.; ὠδίνω, Soph., Plat., c. acc. caus., Soph.; ἐν φροντῖδι εἰμί, Hdt., Xen.; περὶ πολλοῦ ποιέομαι (mid.), c. inf., Hdt.

To be anxious about, ἀμφῐτρομέω, only pres., c. gen., Hom.; περίκηδομαι, only pres. and imperf. mid., c. gen., Hom., Pind.

To make anxious, κνίζω, fut. -ῐσω, aor. 1 pass. -ῐσθην, Soph., Hdt.

ANY, τῐς, neut. τῐ (enclit.), gen. τῐνός, τινί, etc.; often gen. του, dat. τῳ, in Att. poets (τευ, gen., and τῳ, dat.; also in Hom.), Omn.

Any one [(a chance comer, whom one meets, etc.)], ὁ ἐπιών, οὖσα, όν, gen. όντος, etc., Soph., Eur.; ὁ ἐντυγχᾰνων, ουσα, ον, gen. οντος, Eur.; προτῠχών, οὖσα, όν, gen. όντος, etc., de re, Pind.; ὁ προστυγχᾰνων and ὁ προστυχών, Eur., Thuc., Plat., Xen.; ὁ συντυγχάνων and ὁ συντῠχών, Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ὁ τυχών, Hes., Plat., Xen., Dem.; ὁ ἐπῐτῠχών, and without the art., Eur., Hdt., Plat.; ὁ ἐντῠχών, Thuc., Isæ.; ὁ πᾰρᾰτῠχών, Thuc.; δεῖνα, ὁ, ἡ, τό, gen. δεῖνος, no dat., acc. as nom., also δεῖνα as gen., always with the article, Ar., Dem.; [after οὐ or μή, and neg. derived from them, οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, and μηδείς, -μία, -έν, Att.]

[*Any one* (=he that wished), ὁ βουλόμενος, Xen.; *and it was permitted any one to hear* him, τοῖς δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν, Id.]:—*For any one to use*, τῷ βουλομένῳ χρῆσθαι, Id.

Any whatever, at all, ὁποιοστισοῦν, gen. ὁποιουτινοσοῦν, Xen.; ὁστισδήποτε, οὑτινοσδήποτε, Dem.; [ὁστισοῦν, neut. ὁτιοῦν, gen. οὑτινοσοῦν, Att. ὁτουοῦν, Plat., Theog., Xen., Isoc., Dem.]

Bringing forward any (however insignificant) *accusation*, ἐπίκλημ' ἐχούσαις (γυναῖξι) ὅ τι τύχοι, Eur.

[*Scarcely any one*, ἢ τις ἢ οὐδείς, Hdt., Xen.]

[*Of any* (a certain) *size, number*, etc., ποσός, Plat.]

Any how, πως, enclit., very usu. after εἰ, μή, etc., Omn.; πῃ, Homer, Plat.; ὁπωσοῦν, Xen.; ὁπωσδή, Plat.; ὁπῃοῦν, Plat.; ὅπως ἐτύγχανε, Eur.; ὁπωσδήποτε, Arist.; c. neg. ὁπωστιοῦν, Plat.; [πού (to qualify an expression), ὅτε που, Hom.; εἴ που, Xen.; so Plat., etc.]

At any time, ποθι, after εἰ, αἴκε, etc., Hom.; ποτέ, enclit., very usu. after εἰ, etc., Omn.; πώποτε, only c. neg., Hom., Hes., Soph., without neg. as interrog., Ar., Xen., Dem., Plat.; as interrog., πω, Soph., Thuc.; ἑκάστοτε, Hdt.

Has any city at any time attempted this? πόλις τίς πω τούτῳ ἐπεχείρησε; Thuc.

Any where, πῃ, c. verb. mot., Hom.; c. εἰ, etc., Thuc., Plat.; ποθί, enclit., Hom., [poet. for πού (also enclit.), Omn.]; ποι, enclit., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., etc.; ὁπουοῦν, Plat., Xen.

From any where, ποθέν, enclit., usu. c. εἰ, etc., Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat.

[ANYWISE. *Vid.* supra, *Any how.*]

[AORIST (tense), ἀόριστος, ὁ, Gramm.]

[AORTA, ἀορτή, ἡ, Arist.]

APACE, τᾰχα, Hom., Pind., Trag., Plat., Xen. *Vid.* SWIFTLY.

[*The work goes on apace*, οὐ ματᾶ τοὔργον, Æsch.]

APART, *apart from*, νόσφι or ιν, sine cas., et c. gen., somts. c. ἀπό, νόσφιν ἀπό, or c. ἄτερ, Hom., Hes.; ἀπονόσφι or ιν, sine cas., or c. gen., Hom.; ἀμφίς, sine cas., and c. gen., Hom.; ἄπᾰτερθε or θεν, sine cas., or c. gen., Hom.; ἀπᾰνευθε or θεν, sine cas., or c. gen., often following its case, Hom.; ἄτερ, c. gen., Hom., Pind., Trag., usually after its case, ἄτερθε or θεν, Pind., Trag.; δῐχα, sine cas., and sometimes c. gen., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἄνευθε, c. gen., Hom., after its case, Ap. Rh.; χωρίς, sine cas., and c. gen., Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem., etc.; [ἔκτοθεν, c. gen., Hom.;] ἀνδρᾰκάς, applied only to men, Æschyl.; ἀποκρῐδόν, c. gen., Ap. Rh.; διαστᾰδόν, Ap. Rh.; ἰδίᾳ, c. gen., Ar.; χώρι, Call.

APART, adj., οἶος, sine cas., *apart from*, c. gen., or c. prep. ἀπό and gen., Hom., Soph.

To sit apart, ἄποκᾰθημαι (and -ήμην, as imperf.), Hdt.

Sitting apart, ἀφήμενος, Hom.

To keep apart, διέχω, act. aor. 2 -έσχον, Hdt., and intrans., *to be apart*, Theogn., Thuc., Xen.

To take apart (any one, in order to speak to, etc.; or a subject, in order to consider it separately), ἀπολαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, Hdt., Plat.; [*taken apart*, μουωθείς, εἴσα, έν, Hdt.]

To set apart, χωρίζω, Plat.

APARTMENT, μέγᾰρον, τό, Hom., Pind., Ap. Rh. *Vid.* ROOM.

APATHETIC, ἀπᾰθής, ές, Arist.; [*the apathetic man*, ὁ μὴ πάσχων, Arist.]

APATHY, ἀπᾰθεια, ἡ, Arist.

APE, AN, πῖθων, ωνος, ὁ, Pind.; πῖθηκος, ὁ, Archil., Æsop, Ar., Plat., Æschin.; *a long-tailed ape*, κῆβος, ὁ, Arist.

[*A young ape*, πιθηκιδεύς, έως, ὁ, Æl.; *a tame ape* (kept for amusement), καλλίας, ου, ὁ, Dinarch.]

To eat apes, πῖθηκοφᾰγέω, Hdt.

[*To play the ape*, πιθηκίζω, Ar.]

APE, TO, μῑμέομαι, mid., h., Pind., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* TO IMITATE.

APERIENT, κᾰθαρτῐκός, Hipp.; [λαπακτικός, Xenocr.; *an aperient medicine*, ἐλατήριον, τό (sc. φάρμακον), Hipp.]

APERTURE, AN, χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat. [*Vid.* SYN. 76; (made by boring), τρῆμα, ατος, τό, Ar., Plat.; *vid.* HOLE, AIR-HOLE.]

APEX, κορῠφή, ἡ, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; [*the apex* (of the Delta of a river), τὸ ὀξὺ (τοῦ Δέλτα), Hdt.] *Vid.* TOP.

APHORISM, AN, γνώμη, ἡ, Plat., Arist.; [ἀφορισμός, ὁ, Hipp.]

A speaking of aphorisms, γνωμολογία, ἡ, Plat.

To utter aphorisms, γνωμολογέω, Arist.

APIARY, AN, μελισσουργεῖον, τό, Æsop; [μελισσών, ῶνος, ὁ, in LXX.]

APIECE, ἕκαστος, Eur., Xen., etc. *Vid.* EACH.

[APING, ἀντῐμῖμος, ον, c. gen., Arist.]

[APING, AN, ἀντιμίμησις, εως, ἡ, *of* one *in* a thing, c. dupl. gen., Thuc.]

APISH (like an ape), πῐθηκοειδής, ές, and -ώδης, ες, Arist.

Apish tricks, πῐθηκισμός, ὁ, Ar.

To play apish tricks, πῐθηκίζω, Ar.; ὑποπιθηκίζω, Ar.

[APOCALYPSE, Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, N. T.]

APOCOPE, ἀποκοπή, ἡ, Gramm.

APOCRYPHAL, ἀπόκρῠφος, ον, Xen.

[APODOSIS, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Gramm.; *without apodosis*, ἀνανταπόδοτος, ον, Gramm.]

[APOGEE, ἀπόγαιον, τό, Astron.]

[APOLOGETICAL, by circumlocution with ἀπολογέομαι, ἀπολογία; ἀπολογητικός only in Eccl.]

APOLOGIZE, TO, ἀπολογέομαι, mid., c. prep. περί or ὑπέρ, c. acc. of what is said, Dem., Æschin.

[*To apologize in person*, ἀπολογίαν δι' ἐμαυτοῦ ποιέομαι, Æschin.]

One must apologize, ἀπολογητέον, Plat.

APOLOGUE, AN, ἀπόλογος, ὁ, Plat.; [αἶνος, ὁ, Hes.]

APOLOGY, ἀπολογία, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; ἀπολόγημα, ατος, τό, Plat. [*Vid.* EXCUSE.]

[*To make an apology*, or *plead by way of apology* that, ἀπολογίαν ποιέομαι, ὅτι . . ., Dem.; *to offer a just and valid apology*, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν εἶπον, Id.; *that he may make as good an apology as possible for* a thing, ὡς (acc.) εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται, Thuc.; *to accept an apology*, ἀπολογίαν ἀποδέχομαι, Antipho.]

APOPHTHEGM, ἀπόφθεγμα, ᾰτος, τό, Xen.

APOPLECTIC, ἀποπληκτῐκός, Hipp. [*An apoplectic stroke*, πληγμός, ὁ, Medic.]

APOPLEXY, ἀποπληξία, ἡ, Hipp.; [ἀπόπληξις, εως, ἡ, Hipp.; *struck with apoplexy*, ἀπόπληκτος, ον, Medic.]

[APOSIOPESIS, ἀποσιώπησις, εως, ἡ, Gramm.]

APOSTASY, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

APOSTATE, ἀφεστώς, ῶσα, ός, Thucyd.; ἀποστάς, ᾶσα, άν, Xen., Dem., etc. N.B.—These words, of course, are only used in a political sense by the authors above cited; [in religious sgnf., ἀποστάτης, ὁ, only Eccl.]

APOSTATIZE, TO, ἄφῐσταμαι, pass. c. aor. 2 act., and perf. and pluperf. act., Hdt., Thuc., Xen., etc.

To cause to apostatize, ἀφῐστημι, esp. in aor. 1, Thuc., Xen.

APOSTLE, AN, ἀπόστολος, ὁ, [N. T., Eccl.; *a false apostle*, ψευδαπόστολος, ὁ, N. T.]

[*The Acts of the Apostles*, αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.]

Apostolic, ἀποστολικός, Eccl.

[Apostrophe (in rhet.), ἀποστροφή, ἡ, Quint.]

[Apothecary, μιγματοπώλης, ου, ὁ, Galen; φαρμακοπώλης, ὁ, Ar. *Vid.* Druggist.]

Appal, to, ἐκπλήσσω, fut. -ξω, aor. 2 pass. usu. -επλάγην (but also -επλήγην, Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., etc. *Vid.* To frighten.

Apparatus, κάτασκευή, ἡ, Thuc.; παρασκευή, ἡ, Plat., Xen.; ἄφορμή, ἡ, Xen., Isoc.

Apparel, ἐσθής, ῆτος, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἕσθος, τό, Hom., Ar. *Vid.* Garment, [and Syn. 269.]

Apparel, to, ἀμφιέννυμι, no perf., c. dupl. acc., Hom., Xen., Plat., and c. dat. rei, Plat. *Vid.* To dress, To clothe.

Apparent, δῆλος (and δέελος, Hom), η, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; φάνερός, ά, όν, and ός, όν, Omn. post Hom.; κατάδηλος, ον, Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [ἐμφανής, ές, Hdt., Plat., Xen.] *Vid.* Evident, Manifest, Seeming.

Apparently, ὡς δοκεῖ, ὡς ἐδόκει, Eur., Xen., Dem.; ὡς ἔοικε, Æsch., Soph., Eur., Plat. *Vid.* To seem.

Apparition, an, φάσμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; φάντασμα, ατος, τό, Æsch., Theoc.

Appeal, an, ἔφεσις, εως, ἡ, Dem.

An appeal for aid to allies, etc., παράκλησις, εως, ἡ, c. gen., Thuc.

Having an appeal, or right of appeal (as a lawsuit), or from which there is an appeal (as a decision), ἐφέσιμος, ον, Dem.

Appeal, to (in law), ἐφίημι δίκην εἰς, Dem.

To appeal to the gods, etc., ἀνακαλέω, and poet. ἀγκ., fut. -έσω, perf. -κέκληκα, etc, Soph., Eur.; to matters in proof of any thing, Dem.

To appeal to people as witnesses, καθάπτομαι, mid. c. gen., Hdt.

Appear, to, φάω, in imperf. act., and paulo post fut. pass. πεφήσομαι, Hom., Hes.; φαίνω, in aor. 2 poet. φάνεσκον, Hom.; φαίνομαι, pass. perf. πέφασμαι, aor. 1 ἐφάνθην (and ἐφάνθην, Hom), and with 2 perf. πέφηνα (there is a difference between φαίνομαι c. infin. and φ. c. part., the former denoting what is likely, the latter what is evident; as, *the law appears likely to harm us*, φαίνεται ὁ νόμος βλάψειν: *the law evidently harms us*, φαίνεται . . . . βλάπτων), Omn.; προφαίνομαι, pass., Hom., Soph., Eur., Xen., Æschin., etc.; sometimes c. εἰς and acc., Hom.; ἀναφαίνομαι, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.; διαφαίνομαι, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; also διαφαίνω, Hdt., Xen.; ἐκφαίνομαι, Homer, Soph., Plat.; and *to appear out of*, c. gen., Hom.; ἐπιφαίνομαι, Homer, Hdt., Thuc., Xen.; πρέπω, no perf., only act., Hom., Æsch., Ap. Rh.; εἰδομαι, mid. only c. aor. 1 εἰσάμην and ἐεισάμην, Hom.; δοκέω, fut. δόξω, poet. and trag. also δοκήσω, aor. 1 ἔδόκησα, perf. δεδόκηκα, also c. perf. pass. δεδόκημαι, and aor. 1, ἰδοκήθην, in part., Omn.; κατάφαίνομαι, h., Hdt., Plat., Xen., Dem.; παράφαίνομαι, Plat., Xen.; ὑποφαίνομαι, Thuc., Lys., Isoc.; φαντάζομαι, pass., Eur., Hdt., Plat.; [ὁράομαι, usu. in forms of aor. 1 pass. ὤφθην, inf. ὀφθῆναι, etc., Plat.]

To appear (i. e., to seem likely), κινδῡνεύω, c. infin., Plat.

To appear to be in, προσεμφαίνομαι, c. dat., Arist.

To appear on the surface of, ἐπανθέω, c. dat., Ar., Hdt., Plat.

To appear above, ὑπερφαῖνομαι, pass. c. gen., Thuc.

To appear besides, προσεμφαίνομαι, Xen.

To appear near, and by the way (obiter), παρεμφαίνομαι, Arist.

To appear before a magistrate, ἐξετάζομαι, c. πρός and acc., Dem.

[*To appear in public* (as a speaker), *vid.* To come forward.]

[*To appear before* (the council), πρόσειμι τῇ βουλῇ, Dem.]

Appearance (the outward appearance), εἶδος τό, Hom, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; ὄψις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur, Pind., Xen., Plat., Dem., Isoc.; ἰδέα, ἡ, Pind., Theogn., Plat., Isoc.; μορφή, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; μόρφωμα, ατος, τό, Æsch., Eur.; φῦσις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Ar.; πρόσοψις εως, ἡ, Pind., Soph., Eur.; σχῆμα, ατος, τό, Æsch., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; πρόσχημα, ἄτος, τό, Eur., Plat., Dem.

An appearance, or *thing seen*, or *supposed to be seen*, φάσμα, ἄτος, τό, Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Plat.; δοκώ, ἡ, Eur.; δόκημα, ἄτος, τό, Eur.; φάντασμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur., Plat.; φαντᾶσία, ἡ, Plat.; φάντᾶσις, εως, ἡ, Plat.

[*Appearance* (coming forward as a speaker), πάροδος, ἡ, Dem.]

[*Appearance in court* (esp. a second time in the same cause), παρακατάβασις, εως, ἡ, Plat.]

A good appearance, εὐπρέπεια, ἡ, Thuc., Plat., Dem., Æschin.

Having a fair appearance, εὐσχήμων, ον, Eur.

Assuming many appearances, παντόμορφος, ον, Soph., Hipp.

Appearing, ἐπιφᾰνής, ές, Hdt.; προφᾰνής, ές, Xen.

An appearing together, σύμφᾶσις, εως, ἡ, Arist.

An appearing in a lawsuit or *cause* (esp. an appearing a second time in the same cause), παρακατᾰβᾶσις, εως, ἡ, Plat.

Appease, to, πείθω, aor. 2 usu. poet., except Trag. πέπῐθον (by persuasion), Hom., Hes., Eur.; παρᾰπείθω, aor. 2 παραιπέπῐθον, Hom. ἐξᾰκέομαι, mid. fut. -έσομαι, Hom.; ἀρέσκω, fut. -έσομαι, aor. -εσάμην, (poet. -έσσομαι, -εσσάμην), c. acc., Hom., Æsch.; ἱλάσκομαι, fut. ἱλᾰσομαι, and poet. ἱλάσσομαι, Hom., Ap. Rh.; ἵλάομαι, Hom.; ἵλαμαι, h., ἱλέομαι, Æsch.; ϑέλγω, no perf., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Plat.; παρᾰτρωπάω, Hom.; πρᾰΰνω, Hes., h., Æsch.; μαλθάσσω, Æsch., Eur.; μᾰλάσσω, Soph., Eur.; μειλίσσω, Eur., Ap. Rh., and in pass., *to be appeased*, h.; παρηγορέω, Eur.; πεπαίνω, aor. 1 ἐπέπᾶνα, Eur., Ar., Mel., Xen.; διορθόω (a quarrel), Eur.; κατερείκω, Ar.; ἀνᾰπείθω, Ar.; ἀφιλάσκομαι, Plat.; κατᾰπρᾰΰνω, Plat., Xen.. Isoc., Ap. Rh.; κατηρεμίζω, Xen.; ἀπολωφάω, Ap. Rh.

Sacrifices to appease, μείλιγμα, ἄτος, τό, in pl., Æsch.; μείλικτρον, τό, in pl., Ap. Rh.

Appeased, πέπειρα, fem. (sc. ὀργή), Soph.; ἀμήνῐτος, ον, Hdt.

To be appeased, μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.; μαλθᾰκίζομαι, Æsch., Eur. *Vid.* To relent.

Easily appeased, εὐπᾰράμῡθητος, ον, Plat.

Difficult to be appeased, δυσπᾰραίτητος, ον, Æsch.

To be appeased by gifts, δωρητός, Hom. *Vid.* Placable, Implacable.

Appeasing (calculated to appease), ἄχολος, ον, Hom.; μειλίχιος, Hom.; ϑελκτήριος, ον, Æsch., Eur.; [(*fit for appeasing*), πραϋντικός, Arist.]

Appeasing, an, κάτάστᾶσις, εως, ἡ, Arist.; [πράΰνσις, εως, ἡ, Arist.]

Appellation, an, ὄνομα, ᾰτος, τό (οὔνομα, poet. not Trag.), Omn.; [(given one from some attribute), προσηγορία, ἡ, Dem., Isoc.] *Vid.* Name.

Append to, to, προσκρήμνημι, c. acc. et dat., (poet.) Pind.; προστίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., and aor. 1 pass. -ετέθην, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐξάπτω, no perf., Eur.

[*To append to* (a thing) *in writing*, προσγράφω, Dem.]

Appendage, an, ἐφολκίς, ίδος, ἡ, Eur.; κήπιον, τό, Thuc.; προσθήκη, ἡ, Dem., Plat.; περίαπτον, τό, Arist.; (a subordinate matter), πάρεργον, τό, Plat.]

[*By way of appendage*, ἐν μέρει παραθήκης, Dem.]

[Appendix, παρενθήκη, ἡ, Hdt.; παραθήκη, ἡ, Hdt.]

Appertain, to, ὑπάρχω, no perf., c. dat., Thuc., Plat., and in 3d sing. as impers., Hdt., Plat.; [προσαρτάω), in pf. pers. -ήρτημαι, *to*, c. dat., Plat.] *Vid.* To belong.

Appetite, ὁρμή, ἡ, Soph., Thuc., Plat.; ἐπῐθῡμία, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ὄρεξις, εως, ἡ, Plat., Arist.; [ὀργασμός, ὁ, Hipp.—(Desire of eating), ἐδητύος ἔρος, ὁ, Hom.; ἡ ἐπιθυμία τοῦ σίτου, Xen.; *having no appetite*, κακόσιτος, ον, Eubul.; *with good appetite*, εὔσιτος, ον, Hipp.; *want of appetite*, ἀποσιτία, ἡ, Hipp.; ἀνορεξία, ἡ, Tim. Locr. *Vid.* Hunger, and Syn. 218.]

[*To provoke an appetite*, πείθω ἐσθίειν, Xen.; *to eat with an appetite*, ἡδέως ἐσθίω, Xen.]

[*To have no appetite for one's food*, οὐδεμίαν σιτίοις χάριν οἶδ' ἐσθίων, Ar.]

[*To restrain one's appetite*, ἐγκρατής εἰμι, Xen.; *within proper bounds*, ἀπέχομαι (aor. 2 -εσχόμην) τὸ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τοῦ σίτου ἅπτεσθαι, Xen.

[*When they had satisfied their appetites*, ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, Hom.]

Appetitive, ὀρεκτῐκός, Arist.

Applaud, to, κροτέω, Xen., Dem.; ἀνᾰκροτέω (greatly, loudly), Ar.; ἀνᾰϑορῡβέω, c. gen., or c. acc., or c. ὡς and opt., Xen., Plat.; ϑορῡβέω, Isoc., Plat., Dem.; ἐπῐσημαίνω, c. dat., Xen.; ἐπισημαίνομαι, mid. sine cas., or c. acc., Isoc., Dem., Æschin.; [ποππύζω, Timocl., in pass., Plat.]

To be applauded (of a person), συγκροτέομαι, Xen.; [ποππύζομαι, aor. pass. ἐποππύσθην, joined c. pass. of κροτέω, Plat.] *Vid.* To praise.

To applaud by clapping, ἐπῐπλᾰτάγέω, c. dat., Theog. *Vid.* To clap.

Applause, ϑόρῡβος, ὁ (cheering, etc.), Ar., Plat., Dem.; κρότος, ὁ (clapping, etc., c. χειρῶν expd., Ar.), Xen., Plat., Dem.; [κρότοι ἐπαίνους ἀποδιδόντες, Plat.; ποππυσμός, ὁ (with compressed lips), Xen.]

To do a thing so as to gain applause, to receive with applause, ἄγαμένως ποιέω, δέχομαι, Plat., Arist.

[*Eager for applause,* ἀγωνιστικός, Plat.]

[*To give applause,* θόρυβον καὶ κρότον ποιέομαι, Dem.; *to honor* one *with applause,* εὐφημέω, c. acc., Plat., Xen.]

Apple, an, μῆλον, τό, Hom., Hes., Pind., Soph., Isoc., Plat.; μηλοφόρος καρπός, ὁ, Eur.—[Metaph., *apple of the eye,* κόρη, ἡ, Soph., Eur.; *dearer than the apple of one's eye,* ὀμμάτων ὑπέρτερον, Æsch.]

Of an apple, made of apples, μήλειος, α, ον, and ος, ον, Ap. Rh.; [μήλινος, Theoph.]

[*Honey-apple,* μελίμηλον, τό, Diosc.]

To carry apples, μηλοφορέω, Theoc.

Bearing apples, μηλοφόρος, ον, Hdt.

Of the color (of an apple), μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Wild apples, ὀρομηλίδες, αἱ, Theoc.; [ἀγριόμηλα, τά, Diosc.]

An apple-gatherer, μηλοδρομεύς, ὁ, Sapph.

Like an apple, μηλίνοειδής, ές, Theoph.

An apple-tree, μηλέα, ἡ, Hom.

Of an apple-tree (as a branch), μήλινος, Sapph.

Planted with apple-trees, μηλόσπορος, ον, Eur.

Appliance, μηχανή, ἡ, Pind., Æschyl., Eur., Hdt., Thuc.; ἄφορμή, ἡ, c. gen., or εἰς, Xen., Isoc., Dem. *Vid.* Means.

Applicability, χρῆσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* Usefulness.

Applicable, χρήσιμος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn. Att.; ἐπίκαιρος, ον, Soph., Thuc. *Vid.* Useful.

Applicably, χρησίμως, Thuc.

Application, προσβολή, ἡ (of a test), Æsch., [*of* a thing *to* a thing, τινὸς πρός τι,] Plat., Arist.; πρόσθεσις, εως, ἡ (e. g., of a scaling ladder to a wall), Thuc.

[*Application* (i. e., request), αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Plat. *Vid.* Request.]

The application (i. e., the using of), προσφορά, ἡ, Plat.

Application (i. e., diligence), σπουδή, ἡ, Xen., Plat.; [*mental application,* πρόσεξις, εως, ἡ, τοῦ νοῦ, Plat.]

Apply, to (act.), ἁρμόζω; in Att. pr. -όττω, fut. -όσω, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen.; ἐπιτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, c. dat., or gen., or prep., Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., [c. acc. et dat., also acc. c. πρός τι,] Pind., Eur., Plat.; περιάπτω (some read περάπτω), no perf., Pind.; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, etc., aor. 2 -ήνεγκον, Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; προσάγω (bring near or close to), c. acc. et dat., also acc. c. πρός τι, Eur., Thucyd., Plat., Dem.; προσάπτω, Soph.; προσαρμόζω, Eur.; ἐπάγω, Eur., Ar.; προστίθημι, Eur., Thuc.; μετάφερω, c. dat., or c. prep., Eur., Xen., Dem.; προσίημι, aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, aor. 1 pass. usu. sine augm. -έθην, c. dat., Xen.; προσέχω, Æschyl., but usu. *to apply one's self to* (νοῦν, γνώμην, ὄμμα, etc., being often understood, sometimes expressed), aor. 2 -έσχον, perf. -έσχηκα, c. dat., or c. πρός and acc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.

[*To apply* (intr.), *vid.* To suit; *to apply to* one, τρέπομαι, pass. and mid. c. prep., Hom., Hes., Hdt., Thucyd., etc.; αἰτέω, *for* a thing, c. dupl. acc., or acc. rei πρός, παρά τινος, Hom., Omn. prose. *Vid.* To ask.]

[*To apply force* or *violence to* one, προσφέρω βίαν, ἀνάγκην τινί, Hdt.]

[*To apply remedies to* (a wound), προσάγω ἤπια, c. dat., Hdt.; προσφέρω ἴαμα, c. dat., Thuc.; ἐπιτίθημι φάρμακα, Hom.; ἤπια φάρμακα ἐπιπάσσω (of sprinkling upon), Hom.]

To apply one's self to, ἐπιτίθεμαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσομιλέω, c. dat., Soph., Thuc.; ἐπίμαιομαι, mid. only pres. and imperf., h., κλίνομαι, in pass., c. dat., Pind.

To apply (for an office, etc.), ἐπαγγέλλομαι, c. acc., Dem.

They applied themselves to naval affairs, τῆς θαλάσσης ἀντείχοντο, Thucyd.

The agreement does not apply to those who . . . οὐ τοῖς . . . ἡ ξυνθήκη ἐστίν, Thuc.

One must apply, προσαπτέον, c. dat., Plat.

One must apply one's self to, ἐπιθετέον, c. dat., Plat.; ἀπτέον, c. gen., Plat.; προσεκτέον, c. νοῦν, and absol. c. dat. rei, Plat.

Appoint, to, τεκμαίρομαι (fate, labors for men, etc.), mid., Hom., Hes., Plat.; διατεκμαίρομαι, Hes.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, etc., aor. 1 pass. ἐτέθην, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; τάσσω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; διατάσσω, Hes., Hdt., Xen., Plat.; ὁρίζω and οὐρ., Æsch., Soph., Eur.; διορίζω, Soph., Eur., Xen., Dem.; ἵστημι, aor. 2 and perf. not used in act. sense, Pind., Soph., Hdt.; καθίστημι, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Lys.; ἀποδείκνυμι, Hdt., Thucyd., Xen., Dem.; προτίθημι, Soph., Eurip., Hdt., Dem.; συγκαθίστημι, Eur., Xen.; ἀποτάσσω, Xen., Plat., Dem., Arist.; κατατάσσω, Dem.

To appoint a person to an office, to be an officer, king, judge, etc., ὀνομαίνω, c. dupl. acc., Hom.; καθίζω, Plat., Dem.; ἐπικληρόω, c. acc. pers., infin. of office, Call.; ἐφίστημι, c. dat. or c. prep. and acc., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; [καθίστημι, c. dupl. acc., Hdt.; καθ. τινὰ εἰς ἀρχήν, Lys.; ἐπὶ ἀρχήν, Isoc.;] προστάσσω, c. dat., Hdt.; [προστάσσω ἄρχοντα, c. dat., Thuc.]

[*To appoint* (ordain, esp. of an oracle's answer), ἀναιρέω, Plat., Xen.; *one to be . . .*, c. acc. et inf., Hdt.]

To appoint beforehand, προτάσσω, Soph.

One must appoint, κατασταστέον, Plat.

Appointed, to be, διάκειμαι, only c. imperf. -εκείμην, and fut. -κείσομαι, Hes; πρόκειμαι, esp. in partic., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Lys.; πρόσκειμαι, Eur., Xen.; [εἰρημαι, pf. pass., Thuc.]

To be appointed to an office, κηρύσσομαι, c. acc. of office, Eur.; τελέομαι, perf. τετέλεσμαι, etc., c. nom., as τελ. στρατηγός, Dem.

Appointed, ῥητός, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; κύριος, Pind., Æsch., Hdt.; τακτός, Thuc., Plat.; ἀπόταχτος, ον, Hdt.; ἐπίταχτος, ον, Pind.; (by lot), κληρωτός, Plat., Isoc., Dem.; [προκείμενος (beforehand, *e. g.,* ἡμέραι), Hdt.]

[*The appointed day* (for the payment of money), ἡ προθεσμία (sc. ἡμέρα), Plat., Dem.]

Appointment, an (appointing), κατάστασις, εως, ἡ, Æsch., Plat.:—[(*i. e.,* agreement), *vid.* Agreement, Promise.]

Apportion, to, νέμω, Omn.; διαστοιχίζομαι, Æsch.; κληρόω, Pind., Eur., Thuc.; μερίζω, Dem. *Vid.* To allot.

[*To apportion* (a conquered land), ἀναδαίω, Orac. ap. Hdt.]

One must apportion, διανεμητέον, Xen.

Apportionment, an, μερισμός, ὁ, Plat.:—[(of spoils), δασμός, ὁ, Hom., h.; *vid.* Distribution.]

Apposite, εὐάρμοστος, ον, Plat., Isoc.

Appositely, εὐαρμόστως, Isoc.

[Apposition (in grammar), παράθεσις, εως, ἡ, Gramm.]

Appraise, to, ἄποτίμαομαι, mid., Hdt.

Appraiser, an, ἐπιγνώμων τῆς τιμῆς, Dem.

Appreciate, to, ἀποδέχομαι, mid. c. perf. pass. in act. sens., Ath.

Apprehend, to [(lay hold of), ἀντιλαμβάνω, c. gen., Plat., unus. in English in this sgnf.; also of mental apprehension, Id.;—(to arrest), συλλαμβάνω, Hdt., Thuc., etc.], ἄγω, Plat.; ἄπάγω, Plat., Dem. [*Vid.* To arrest.]

To apprehend in the mind, ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλαβον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [αἰσθάνομαι, Thucyd.] *Vid.* To suppose, To understand.

[*To apprehend* (i. e., to fear). *Vid.* To fear.]

Liable to be apprehended (arrested), ἀγώγιμος, ον, Xen., Dem.

Apprehension [σύλληψις, εως, ἡ (act of arresting), Thuc., Æschin.], ἀπαγωγή, ἡ (act of leading off to court), Lys., Dem.

Apprehension (of mind), νόησις, εως, ἡ, Plat.; [ἀντίληψις, εως, ἡ, Tim. Locr.]:—(fear), φόβος, ὁ, Omn. *Vid.* Understanding, Fear.

Apprehensive, περίδεής, ές, Hdt., Thuc., Isoc., Andoc. *Vid.* Fearful.

Apprise, to, ἀνάδιδάσκω, fut. -ξω, Thuc. *Vid.* To inform.

Approach, to, χρίμπτομαι, pass. c. aor. 1 mid., c. dat., or sine cas., Hom., Pind., h., Æsch., Eur., in act. -πτω, Eur.; προσπλάζω, only pres. and imperf., c. dat., Hom.; προσνίσσομαι, mid. fut. -νίσομαι, no aor. 1, c. acc. or prep., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; πέλνᾶμαι, mid. only pres. and imperf., c. dat., Hom., Hes., h.; προσπέλνᾶμαι, c. dat., Hom.; πάρίσταμαι, pass. c. aor. 1, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Soph.; ἐποίχομαι, mid. only pres. and imperf., Hom., Pind.; ἵκνέομαι, mid. fut. ἵξομαι, aor. 2 ἵκόμην, perf. pass. ἷγμαι, plqpf. ἴγμην, c. acc. or prep., Hom., Æsch., Soph., Eur., Theoc.; ἐπίμίσγομαι, c. acc. or prep., Hes., Call.; προστρέπω, Pind., Æschyl.; σύνάντομαι, only in pres. and imperf., c. dat., Pind.; ἐπίστείχω, no perfect, Pind., Æsch.; οἰχνίω, only pres. and imprf. (Ep. imperf. οἴχνεσκον), Pind.; οἰχνεύω, Pind.; προσέρπω, aor. 1 -είρπῦσα, no perf., c. dat. or acc., Pind., Æsch., Soph.; πελάω, c. dat., h., Ap. Rh.; ἐμπελάζω, c. dat., h., Soph., -ομαι, pass. c. dat. or gen., Soph.; προσστείχω, Hom., Soph.; προσίστᾶμαι, pass. c. aor. 2 and perf. and plu-

perf. act., c. acc., Æsch.; προσέμολον, no other tenses, c. acc., Soph.; στείχω, no perf., Eur.; πλάθω, only pres. and imperf., c. dat., Soph., Eur.; περίδινέω, Soph.; πελάθω, c. dat. or prep., Æsch., Eur., Ar.; ὁδοιπορέω, c. adv. of motion (ὧδε, etc.), Soph.; συνέρχομαι, c. acc., Soph.; συνίσταμαι, c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. acc., Eur.; χραίνω, no perf., Eur.; ὕπειμι (-ιέναι), c. acc., Ar.; ἐπίπλνᾶμαι, Ap. Rh.; συνάπτω (no perf.) εἰς χεῖρα, c. dat., Eur.; συνάπτω κῶλον, c. dat., Eur. (The above almost purely poetic.)

In more general use, πελάζω, aor. 1 act. not used intrans., but aor. 1 mid. ἐπελασσάμην for ἀπελᾶσάμην, and aor. 1 pass. ἐπελάσθην and ἐπλάθην, and perf. pass. πέπλημαι, and aor. sync. ἐπλήμην, c. dat., or gen., or prep., Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; προσβαίνω, fut. and aor. 1 act. not used intrans., aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, often sync., *e. g.*, 1st pl. -βέβᾰμεν, 3d pl. -βεβᾶσι, part. -βεβώς, ὦσα, gen. ὤτος, c. acc. or dat., Hom., Soph., Eur., Plat.; ἐγχρίμπτομαι, pass., c. dat., Hom., act. and mid., Hdt., Soph., Eur.; ἔπειμι (inf. -ιέναι), fut. ἐπιείσομαι, aor. 1 ἐπιεισάμην, c. acc., c. dat., or c. prep., Hom., Pind., Æschyl., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πρόσειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, poet. -ήια, c. dat., or c. acc., or c. prep., Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat.; μέτειμι (-ιέναι), Hom., Hdt.; προσπελάζομαι, pass. c. gen., Soph., c. dat., Plat, Xen.; προσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, perf. -ελήλυθα, c. acc. or c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Lys.; προσμίγνῡμι, c. dat., or c. acc., or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πλησιάζω, act. and pass., c. dat., Eur., Xen.; πάρεξειμι (-ιέναι), Eur.; πάρειμι (-ίέναι), c. acc., or c. prep., Eur., Hdt., Xen.; μετέρχομαι, [usu. as suppliant, *with prayers*, λιταῖς, εὐχαῖς,] c. acc., Eur., Hdt.; προσχωρέω, c. dat., Hdt., Thucyd.; ὕπομίγνῡμι, c. dat., Thuc.; προσάγω, Xen., Theoc.; πάρεγγίζω, Theoph.

To approach (i. e., be nearly equal to), προσάπτω ἀγχοῦ, c. dat., Soph. *Vid.* To go, To come *toward.*

To approach in sailing, προσέχω, imperf. -εἶχον, fut. -σχήσω, aor. 2 -έσχον (other tenses rare in this sense), c. dat. or c. acc., Soph., Hdt.

To make to approach, πελάζω, c. aor. 1 mid., Hom., Hes., Pind., Æschyl., Sophocl.; προσπελάζω, Homer; ἐγχρίμπτω, c. dat., Hom., Hdt.; πιλνάω, c. dat., Hes.; ἐμπελάζω, Hes.: πελάω, h., Ap. Rh.; χρίμπτω, Soph.

[*To let one approach* (e. g.) *the fire*, προσίημί τινα πρὸς τὸ πῦρ, Xen.]

You have approached your friends, πέλας φίλοισι σοῖς ἐξώρμισαι σὸν πόδα, Eur.

One must approach, προσῑτέον, Plat.

He who approaches, πελᾶτης, ου, ὁ, Soph.

Approach, an [(act of drawing near)], πρόσοδος, ἡ (also, *liberty of approaching*), Pind., Hdt.; εἴσοδος or ἔσοδος, ἡ, Pind., Eur., Ar., Hdt., Dem.; προσβολή, ἡ, Eur., Plat.; προσχώρησις, εως, ἡ, Plat.; πλησιασμός, ὁ, Arist.:—(means of approach, esp. by ascent), προσάνᾰβᾶσις, εως, ἡ, poet. προσάμβ., Æsch., Eur.; πρόσβᾶσις, εως, ἡ, Eur., Thucyd., Hdt.:—(entrance, avenue, place of approach), εἴσοδος, ἡ, Hom., Xen.; πᾶρόδος, ἡ (esp. a narrow entrance), Thucyd., Xen., Isoc., Lys., Dem.; ἔφοδος, ἡ, Thuc., Xen. [*Vid.* Access.]

[*To make one's approach*, πρόσοδον ποιέομαι, Hdt.; *to forbid one's approach*, ἀπειπάμην τινὶ τὴν πρόσοδον, Hdt.]

[*With the approach of day*, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃ, Hom., ἅμ' ἔῳ or ἅμα τῇ ἕῳ, Thuc., Xen., etc., ἁμ' ἡμέρᾳ, Xen.; *of spring*, ἅμα τῷ ἠρι ὑποφαινομένῳ, Xen.]

Dangerous to approach, δυσπέλαστος, ον, Soph.

Approachable, βᾰτός, Soph.; εἰσβατός, Thuc.; εὔβᾰτος, ον, Xen.; πᾰρῐτός, Call. *Vid.* Accessible.

[*Approachable on both sides*, ἀμφίδρῡμος, ον, Hom.]

Approaching, μέλλων, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἐπιπλόμενος, Ap. Rh.

Approbation, αἶνος, ὁ, Homer, Pind., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Pind., Sim., Soph., Hdt., Thucyd., Xen., Plat.; [συναίνεσις, εως, ἡ, Plut.; *shouts* or *marks of approbation*, *vid.* Applause. *Vid.* Syn. 195.]

[*If it meets your approbation*, usu. by crcl., *e. g.*, εἴ σοι δοκεῖ, εἰ βουλομένῳ σοί ἐστιν, εἴ σοι φίλον, Att.]

[*It has my, your*, etc., *approbation*, i. e., *I*, etc., *approve*. *Vid.* To approve.]

[*To express approbation*. *Vid.* To applaud.]

[Appropriate. *Vid.* Own, Proper.]

Appropriate, to, σφετερίζομαι, mid. aor. 1 ἐσφετερῐζάμην, Æsch., Xen., Dem., in act. -ζω, Plat.; ὑφαιρέομαι, mid. aor. 2 -ειλόμην, Ar.; οἰκειόομαι, Hdt.; νοσφίζομαι, mid., Xen.; ἐξῐδιόομαι, Xen., Isoc.; ἰδιόομαι, Plat.; ἐξῐδιάζομαι, mid., Diphil., Theoph.

One who appropriates, σφετεριστής, οῦ, ὁ, Arist.

Appropriating, adj., οἰκειωτῐκός, e. g., *the act of appropriating*, ἡ οἰκειωτῐκή, Plat.

Appropriation, οἰκείωσις, εως, ἡ, Thuc.; σφετερισμός, ὁ, Arist.

Approval, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Hdt. *Vid.* Approbation.

To show one's approval by shouting, ἐπευφημέω, Hom., Ap. Rh.

Approve, to, φῐλέω, all tenses reg. (and also aor. 1 mid. ἐφῐλάμην, Hom., infin. pres. φῐλήμεναι, Hom.), Hom., Pind., Eur., Xen.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, aor. 1 -εσα, perf. pass. -ημαι, aor. 1 pass. -έθην, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἐπαινέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Plat.; ἐφέπομαι (augm. ει), no fut., aor. 2 -εσπόμην, sine cas., Pind.; ἀποδέχομαι, mid. c. perf. pass., etc., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐνδέχομαι, Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐνέω, c. acc., Eur.; προσίεμαι, mid. aor. 1 -ηκάμην, Eur., Hdt., Thuc.; δοκῐμάζω, Thuc., Plat., Lys., Andoc.; συνεῖπον, no other tense, c. dat., Xen., Isoc.; συναξιόω, c. acc. and infin., Xen.; ἄγαμαι or ἀγάζομαι, esp. in aor. 1 pass. in act. sense, ἠγάσθην, c. gen., or c. dat., or c. acc., Xen.; συναρέσκω, fut. -σω, no perf., c. dat., Ap. Rh.; συνέπαινός εἰμι, c. dat., Hdt.; συγκᾰταινος γίγνομαι, c. dat., Phil. ap. Dem.; ἔχω ἐν ἡδονῇ, c. acc., Thuc.

[*To approve one's accounts*, ἐπισημαίνομαι τὰς εὐθύνας, Dem.]

To join in approving, συνεπαινέω, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; συναινέω, Æsch., Xen., Plat.; συμπαραινέω, Ar.

Approving of, σῠνέπαινος, ον, c. dat., Hdt.; συγκᾰταινος, ον, c. dat., Phil. ap. Dem.

Approver, an, αἰνετής, οῦ, ὁ, Hipp.; [δοκιμαστής, οῦ, ὁ, Dem.]

Approvingly, ἀγᾰμένως, Plat.

Approximate, to, συνέρχομαι, mid. fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, perf. mid. -ήλῡθα, usu. -ελήλῡθα, Soph. *Vid.* To approach, To be like.

Approximation, an, ὁμοίωσις, εως, ἡ, Plat.

Apricot, an, μῆλον Ἀρμενιᾰκόν, τό, Diosc.

April, Μουνῡχιών, ῶνος, ὁ. N.B.—This month began about the middle of April.

[Apron, περίζωμα, ατος, τό (of smiths, cooks, etc.), Hegesipp.; *with his apron on* (of a cook), περιεζωσμένος, Plut.; διάζωμα, ατος, τό (worn by combatants at the games), Thuc.]

To put on an apron, προσζώννῡμαι, mid., Pherecr.

[Apt (*i. e.*, fit), ἐπιτήδειος, c. εἰς, c. acc., πρός c. acc., Hdt., Plat., Thucyd., Xen. *Vid.* Suitable.]

Apt (i. e., inclined), προνωπής, ές, c. εἰς, Eur.; [ἐπίφορος, ον, Hipp.; εὐκατάφορος, ον, πρός c. acc., Arist. *Vid.* Inclined.]

Apt (i. e., clever), δέξιος, Pind., Ar., Thuc., Xen., Antipho.

[*Apt to learn*, εὐμαθής, ές, Plat., c. gen., Ep. Plat., πρός τι, Dem.]

Aptitude, δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.

Aptly, συμμέτρως, Eur.; [ἐπιτηδείως, Hdt., Thucyd.; εὐαρμόστως, Isoc.]

[Aptness (*i. e.*, fitness), ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.]

[*Aptness* or *aptitude for learning*, εὐμάθεια, ἡ, Plat.]

[*To have an aptness* or *aptitude for* a thing. *Vid.* To be fit.]

[Aquarius (the constellation), ὑδροχόος, ὁ, Anth., Manetho.]

Aquatic, ὑδᾰτοτρεφής, ές, Hom.; ὑδᾰτοθρέμμων, ον, gen. ονος, Emped.; ὑδρομέλᾰθρος, ον, Emped.; ὑγροτροφῐκός, Plat.; [ἔνυδρος, ον, Plat., Arist.]

Aqueduct, ὀχετός, ὁ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; αὐλών, ῶνος, ὁ, Hdt.

[*An arched aqueduct*, ψαλίς, ίδος, ἡ (late), Poll.]

A conducting of water by aqueducts, ὀχετεία, ἡ, Arist.; ὀχετᾰγωγία, ἡ, Plat.

To conduct water by aqueducts, ὀχετᾰγωγέω, Plat.; ὀχετεύω, Hdt.

A maker of aqueducts, ὀχετηγὸς ἀνήρ (Ep. ᾱ, except in trisyll. cases, where ᾰ Att. ᾰ Hom.).

[*The end* or *issue of an aqueduct*, ὀχετόκρᾱνον, τό, Hyperid.]

Aqueous, ὑδρηλός, Hom., h., Æschyl., Eur., Hipp. *Vid.* Watery.

[Aquiline, γρῡπός (of the nose), Xen., Plat.; *aquiline shape, character* (of the nose), γρυπότης, ητος, ἡ, Xen.]

Arable, ἀρώσῐμος, ον, metaph., Soph.

Arable land, ἄρουσις, εως, ἡ, Homer; ἄρουρα, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἄροτος, ὁ, Æsch.; ἄρωμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.; πόλος, ὁ, Xen.

Arbiter, an, βρᾰβεύς, έως, ὁ, Soph., Eur.; κρῑτής, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* Judge, Umpire.

[*Arbiters chosen by lot*, διαιτηταὶ κλῃρωτοί, Dem.; *to choose* one *as ar-*

biter, αἰρέομαί τινα δικαστήν, Xen.: *to submit* a thing to one *as an arbiter between* (the two litigants), τινὶ μεσῷ δικαστῇ τι ἐπιτρέπω, Thuc.; *to abide by the decision of an arbiter*, μένω ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, Dem.; *to make* one *arbiter*, παρακαθίζομαι, c. acc., Dem.]

ARBITRAMENT, βουλή, ἡ, Omn. *Vid.* WILL.

ARBITRARILY, δεσποτικῶς, Isoc.; [by cases of αὐτογνώμων, αὐτοκράτωρ, etc., *vid.* sq.]

ARBITRARY, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, Thucyd., Plat., Xen.; δεσποτικός, Plat.; δυναστικός, Arist.; δυναστευτικός, Arist.

Arbitrary power, αὐτοκράτεια, ἡ, Plat.

ARBITRATE, TO, διαιτάω, Isæ.

To arbitrate in favor of a person, ἀποδιαιτάω (with or without δίκην or δίαιταν), c. gen., or c. dat., Dem., Isæ.

To arbitrate against a person, κατὰδιαιτάω δίκην or δίαιταν (noun smts. understood), c. gen., Dem., Lys., Isæ.

ARBITRATION, δίαιτα, ἡ, Soph., Ar., Dem., Lys.; ἐπίτροπή, ἡ, Dem.

To have recourse to arbitration, ἄπαυτάω ἐπὶ τὴν δίαιταν, Dem.; ἀπαυτάω πρὸς τὸν διαιτητήν, Dem., and simply ἀπαυτάω, Dem.; δικάζομαι πρὸς διαιτητήν, Dem.

To cause arbitration to be given against, κατὰδιαιτάομαι, mid., c. gen., Dem., Lys.

To have the decision of the arbitration given against one, ὀφλισκάνω (fut. ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2 ὤφλον) τὴν δίαιταν, Dem.

ARBITRATOR, AN, διαιτητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Isoc., Lys., Dem., Isæ. *Vid. sub* ARBITER.

A joint arbitrator, συνδιαιτητής, ὁ, Dem.

To give the decision as arbitrator, ἄποφαίνομαι δίαιταν, Lys.

To appoint as arbitrator, ἄγω, Isæ.

To be appointed arbitrator, ἄποφέρομαι, pass. perf. part. ἀπενηνεγμένος, Dem.

[ARBOR, (χλωρὰ) σκιάς, ἄδος, ἡ, Theoc.; καλύβη ἐκ κλάδων or ἀμπέλων πεπλεγμένη, after Theopomp. (who has καλ., αἱ πεπλεγμέναι εἰσὶν ἐκ ῥάβδων); perh. also πλεκτὴ καλύβη (which Theoc. uses of a fisherman's hut).]

ARBUTUS, κόμαρος, ἡ, Ar.

[ARC (of a circle), περιφέρεια, ἡ, Eucl.]

ARCH, AN, ψαλίς, ίδος, ἡ, Soph., Plat.; [ψαλίδωμα, ατος, τό, Strab.; καμάρωμα, τό, Id.;] (in architecture), ἀψίς, ῖδος, ἡ, Paus.

[ARCH, TO, ψαλιδόω, Math.; καμαρόω (only late), Böckh Inscr. (of ceilings, etc.).]

To arch (as a bull arches his back), κυρτόω, Eur., Xen.

To arch one's eyebrows, τοξοποιέω, c. acc. (τὰς ὀφρῦς), Ar.

Arching his neck (of a horse), κῦφἄγωγός, Xen.

ARCH, ἐμμελής, ές, Plat.

[ARCH- (as a prefix = chief), ἀρχι- or ἀρχ-, acc. as followed by a vowel or consonant, as *arch-priest* or *chief-priest*, ἀρχιερεύς, ὁ, Hdt., so ἀρχιθέωρος, ὁ, Andoc., etc.]

[ARCHANGEL, ἀρχάγγελος, ὁ, N. T.]

[ARCHÆOLOGY. *Vid.* ANTIQUITY.]

[ARCHAISM, ἀνακεχωρηκὸς ῥῆμα, τό, Dion. H.; ἀρχαϊσμός, ὁ, only in Gramm.]

[ARCHBISHOP, ἀρχιεπίσκοπος, ὁ, Eccl.]

[ARCHDEACON, ἀρχιδιάκονος, ὁ, Eccl.]

ARCHED (*i. e.*, curved), κυρτός, Hom., Eur.; [(of ceilings, etc.), ψαλιδωτός, Diod.; καμαρωτός, Ath.]

To be arched (as a wave), κυρτόομαι, in aor. 1 pass., Hom.; αἰωρέω, Pind.

ARCHER, AN, τοξότης, ου, ὁ (τοξότᾰ, Ep.), Hom., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Xen., etc.; ἄφήτωρ, ορος, Hom.; τοξευτής, οῦ, ὁ, Hom.; fem. τοξότις, ίδος, ἡ, Call., ῥῦτήρ (ῆρος) βιοῦ, ὀϊστῶν, Hom.; ῥύτωρ (ορος) τόξου, Ar.; ὀϊστευτής, οῦ, ὁ, Call.; ἐπίσκοπος ὀϊστῶν, Theoc.

A captain of archers, τόξαρχος, ὁ, Thuc. (simply an archer), Æsch.

A body of archers, τόξευμα, ατος, τό, Hdt.

A horse archer, ἱπποτοξότης, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

Belonging to an archer, famous or *skillful as an archer*, τοξοφόρος, ον, Hom., Pind., h., Eur., Hdt.; ἀγκυλότοξος, ον, Hom., Pind.; κλυτότοξος, ον, Hom.; τοξόκλυτος, ον, Pind.; τοξοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Æschyl.; τοξουλκός, όν, Æsch.; τοξόδαμνος, ον, Æsch., Eur.; τοξοτευχής, Æsch.; τοξηρής, Eur.; κερουλκός, όν, Soph.; τοξικός, Xen.

ARCHERY, τόξον, τό, usu. in pl., Homer, Soph., Hdt.; τοξοσύνη, ἡ, Hom., Eur.; ἡ τοξική, Plat.

[*Well skilled in archery*, τόξων εὖ εἰδώς, Homer; τοξοσύνῃ ἄριστος, Id.]

ARCHETYPE, ἰδέα, ἡ, Plat.; [ἀρχέτυπον, τό, quoted by Cic.]

ARCHITECT, AN, οἰκοδόμος, ὁ, Hdt., Plat., Xen.; ἀρχίτέκτων, ὁ, Hdt., Plat., Xen., Dem.

[*Of* or *relating to an architect*, ἀρχιτεκτονικός, Plat.; *to be an architect*, ἀρχιτεκτονέω, Plut.]

ARCHITECTURAL (*i. e.*, belonging to an architect or architecture, or skillful as an architect), τεκτονικός, Plat.; ἀρχιτεκτονικός, Plat., Arist.; οἰκοδομικός, Plat.

ARCHITECTURE, οἰκοδομία, ἡ, Thucyd.; [οἰκοδομική, ἡ, Plat., and οἰκοδομικά, τά, Plat.]

[ARCHKNAVE, αἰπυδολωτής, οῦ, ὁ, Timon.]

ARCHLY, ἐμμελῶς, Plat.

[ARCHON, ἄρχων, οντος, ὁ, Omn. Att.; *to lay before the archons*, ἀνάγω εἰς ἄρχοντας, Dem.]

[ARCHONSHIP, usu. by crcl., *in the archonship of Euclides*, ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος, or Εὐκλείδου ἄρχοντος, Att.]

ARCTIC, ἀρκτικός, Arist. *Vid.* NORTHERN.

ARDENT, μἄλερός, Pind., Æsch.; φλεγυρός, Ar.; διἀπυρος, ον, Plat.

Ardent (i. e., eager), πρόθῡμος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* EAGER.

ARDENTLY, προφρόνως, and poet. -εως, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.

ARDOR, μένος, τό, Omn.; προθῡμία (-μῖα, Hom.), ἡ, Hdt., Omn. Att.; ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* EAGERNESS.

ARDUOUS, αἰπεινός, Pind.; [προσάντης, ες (metaph.), Plat.] *Vid.* DIFFICULT.

ARDUOUSNESS, δυσχέρεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* DIFFICULTY.

AREA (*i. e.*, space before a building), προστᾰσία, ἡ, Æschin. *Vid.* SPACE.

ARENA, ἄγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Thuc., etc.

AREOPAGITE, AN, Ἀρεοπᾰγίτης, ου, ὁ, Æschin.

AREOPAGUS, THE, Ἄρειος πᾶγος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; Ἄρεος πᾶγος, ὁ, Soph.; Ἄρειος ὄχθος, ὁ, Eur., Hdt.

ARGILLACEOUS, ἀργῑλώδης, ες, Hdt.; πηλώδης, ες, Thuc.; ὑπάργῑλος, ον, Theoph.

ARGUE, TO, ἀμφισβητέω, c. gen. (περί understood), or c. acc., Isoc., Plat., Dem., [c. ὡς or ὡς οὐ, Plat.;] διἀλέγομαι, mid., Xen., Isoc., Plat.; διἀλογίζομαι, Xen.; Ἀγωνίζομαι, mid., Dem.; *strongly*, βιάζομαι, mid., Plat.

To argue subtilely, διαλεπτολογέομαι, c. dat. of adversary, Ar.

To argue probably (i. e., to use probable arguments), πῑθἀνολογέω, Arist.

To argue afresh, to renew an argument, ἀνἀμᾰχομαι, fut. -μᾰχοῦμαι, aor. 1 -εμἀχεσάμην, Thuc.

I argued with myself, ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην, Eur.; so διὰ λόγων εἶμι, Eur.

Arguing with his father, διὰ δίκης ἰὼν πατρί, Soph.

He argued in opposition, that they ought not to kill, etc., ἀντέλεγε μὴ ἀποκτεῖναι, κ. τ. λ., Thuc.

To argue against, ἀντῑλέγω, c. ὡς, Thuc., c. acc. of argument, Soph.

Well argued, εὐσυλλόγιστος, ον, Arist.

Fond of arguing, ἐλεγκτίκός, όν, Plat.; φῐλόλογος, ον, Plat.; [ἀμφισβητητικός, ή, όν, Plat.]

Fondness for arguing, φῐλολογία, ἡ, Plat.

Skillful in arguing, διᾰλεκτῐκός, ή, όν, Plat., Xen.; λογιστῐκός, ή, όν, Xen.

ARGUMENT, AN, τὸ ἠγωνισμένον, Eur.; πειθώ, ἡ, Eur., Ar.; τεκμήριον, τό, Eur., Thuc., Xen., Arist.; ἐνθύμημα, ἄτος, τό, Soph., Isoc., Arist.; λογισμός, ὁ, Plat., Xen., Isoc.; πίστις, εως, ἡ [(of a moral nature, opp. to ἀπόδειξις, demonstr. proof)], Plat., Isoc., Arist.; [ἀμφισβήτημα, ατος, τό, Plat.; (from example or precedent), παράδειγμα, ατος, τό, Thuc., Arist.]

An additional argument, ἐπεξέλεγχος, ὁ, Plat., Arist.

A using any probable argument, πῑθἀνολογία, ἡ, Plat.

Argument, } (i. e., the faculty of
Argumentation } arguing), διᾰλεξις, εως, ἡ, Ar., Plat.; [ἀμφισβητητικόν, τό, Plat.; παραμυθία, ἡ, Plat.]

[*Admitting of argument* (i. e., debatable), ἀμφισβητήσιμος, ον, Plat.]

ARGUMENTATIVE, ἐνθυμημᾰτῐκός, Arist.

ARGUS, AN, πἄνόπτης, ου, ὁ, Eur.

ARID, ξηρός, ά, όν, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* DRY.

ARIDITY, ξηρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* DRYNESS.

ARIES (a sign of the Zodiac), κρῖος, ὁ, Arat.

ARIGHT, ὀρθῶς, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* RIGHTLY.

ARISE, TO, ἄνορούω, Hom.; ὄρνυμαι, mid. fut. ὀροῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ὠρόμην, usu. by sync. ὥρμην, imper. ὄρσο and ὄρσεο, perf. 2 ὄρωρα, pluperf. in 3d sing. ὀρώρει, ὠρώρει, and ὤρορε, also a reduplicated pres. pass. in intrans. sense ὀρώρομαι, Hom.; ἀνόρνῡμαι, Hom.; ἀνίστᾰμαι, pass. c. aor. 2, and perf. and pluperf. act., Hom., Æsch., Soph., Eur., Thuc.,

Dem.; ἐπᾰνίσταμαι, Hom.; ᾽ἄνηνοθε, 3d sing. perf. from an unknown pres., Hom. *Vid.* To RISE.

To arise (as a bruise does), ᾽ἀνᾰτρέχω, aor. 2 -ἐδρᾰμον, fut. -δρᾰμοῦμαι, Hom.; [*from* (the back) *by* a blow, ἐξυπανίσταμαι c. aor. 2 act., c. ὑπό, c. gen., Hom.]

To arise (as events do), τέλλομαι, pass., Pind.; (as a gad-fly does), Ap. Rh.

To arise (as misfortunes), ᾽ἀνᾰβλαστᾰ́νω, future -βλαστήσω, perf. -εβλάστηκα, pluperf. -εβεβλαστήκειν, aor. 2 -ἐβλαστον, Hdt.

To arise (as tears, laughter, etc.), ᾽ἄπαντάω, Æsch., Eur.

To arise (as a report), ἐμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, Ar., Plat.

To arise (as a question), πᾰρᾰπίπτω, Plat.

[*To arise* (out of the sea), ἀνέχω, Hom.; (of the sun), and in form ἀνίσχω, Hdt., Æsch.; (also of events), Hdt.]

[*To make* or *cause one to arise*, ἐξανίστημι, Soph.; *from*, ἐκ, or c. gen., Eur.]

[*To arise and depart from* a place, ἐξανίσταμαι, c. perf., plqperf., aor. 2 act., c. gen., Pind., Eur., etc.]

To arise (as a sound), ᾽ὔποτέλλομαι, mid., Ap. Rh.

[*Arise!* (as exhortation) ἄνα, Hom.; ὄρνυθι, ὄρνυτε, Hom.]

ARISTOCRACY, ᾽ἀριστοκρᾰτία, ἡ, Thuc., Plat.

[*Aristocracy of wealth*, πλουτοκρατία, ἡ, Xen.]

ARISTOCRATIC, ᾽ἀριστοκρᾰτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

To have an aristocratic form of government, ᾽ἀριστοκρᾰτέομαι, pass. c. fut. 1 mid., Plat.

ARITHMETIC, ᾽ἀρῐθμός, ὁ, Æsch.; λογισμός, ὁ, usu. in pl., Xen.; ἡ ἀριθμητῐκή, Plat.; ἡ λογιστῐκή, Plat.

Skilful in arithmetic, ᾽ἀρῐθμητῐκός, ή, όν, Plat.; λογιστικός, ή, όν, Xen.

ARITHMETICIAN, AN, ᾽ἀρῐθμητής, οῦ, ὁ, Plat.

[ARK, λάρναξ, ἡ, Simon.; (Noah's), κιβωτός, ἡ, LXX.; *the ark of the covenant*, ἡ κιβωτὸς τοῦ μαρτυρίου, Id.]

ARM, AN, βρᾰχίων, ονος, ὁ, Hom., Æschyl., Soph., Eur., Xen., Dem.; πῆχυς, εως, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; ἀγκᾰλίς, ίδος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἀγκοίνη, ἡ, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἀγκών, ῶνος, ὁ (esp. the bent arm), Hom., Pind., Soph.; ὠλένη, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Ar.; ἀγκᾰ́λη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; ᾽ἀγοστός, Theoc., Ap. Rh.; χείρ, gen. χειρός, and poet. χερός, ἡ, etc., Hdt. [*Vid.* SYN. 134.]

With long arms (as crabs), χειροτένων, οντος, h.

With white arms, λευκώλενος, ον, Hom., Pind.; λευκόπηχυς, εως, Eur.

With beautiful arms, εὐώλενος, ον, Pind., Eur.; εὔπηχυς, υ, Eur.; καλλίπηχυς, υ, Eur.

With rosy arms, ῥοδόπηχυς, υ, Hes., h., Sapph., Theoc.

Resting on the arm, ἐπωλένιος, ον, h.

Under the arm, ᾽ὑπωλένιος, ον, and α, ον, Theoc.

In the arms, adv., ἀγκᾰ́ς, Hom., Ap. Rh.; ἄγκᾰθεν, and also (from between the bent arms), Æsch.

To lift, or *take*, or *carry in one's arms*, ἀγκάζομαι, mid., Hom.; ἀγκᾰλίζομαι, Sim. Amorg., Mel; περῐπηχύνομαι, mid., Call.; προσπηχύνομαι, mid., Call.

To put under one's arm, διᾰμασχᾰλίζω, Ar.

[*To place in the arms of* (e. g., a child), ἐν χερσὶν τίθημι, c. gen., Hom.]

[*Under the arm* (e. g., of a concealed weapon), ὑπό μάλης, Xen., Plat., Ar.; *to carry under one's arm*, ὑπὸ μάλης ἔχω, Xen., Plat.]

[*Round* or *on the arm*, περιβραχῐόνιος, Xen. (in neut. as subst.), Plut.; in Hom. and classic auth. in genl. by prep. c. cas.]

[*To fall in the arms of victory*, νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνω, Pind.]

An arm of the sea, κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Xen., etc.

[*The arms* (of a polypus), πλεκτάναι, αἱ, Hipp.]

ARM, TO, act., ϑωρήσσω, Hom.; ὁπλίζω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.; φράσσω, fut. -ξω, Æsch., Soph., Eur.; ἐξοπλίζω, Æschyl., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κᾰϑοπλίζω, Soph., Xen., Isoc., Æschin.; στολίζω, Eur.; ϑωρᾰκίζω, Xen.; κᾰτᾰϑωρᾰκίζω, Xen.

To arm one's self, ϑωρήσσομαι, mid. and pass., Hom., Ar.; [ὁπλίζομαι, mid., Hom., Hdt., etc.;] ζώννῡμαι, mid. and pass., Hom.; κορύσσομαι, mid. and pass., perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Eur.; ἐπῐϑωρᾰκίζομαι, mid. and pass., Xen.

To arm one's self against, ἀνϑοπλίζομαι, mid. and pass., sine cas., or c. dat., Xen.; ἐπῐϑωρήσσομαι, mid. and pass., c. dat., Ap. Rh., and the mid. and pass. of most of the words given in act.

To arm one's self secretly, ᾽ὑποϑωρήσσομαι, Hom.

[*To arm* (themselves) *on both sides*, ἀντιπαρασκευάζομαι, Thuc.]

To be armed, σάττομαι, only in 3 pl. pluperf. pass. ἐσεσᾰ́κᾰτο, Hdt.; [ἐν ὅπλοις εἰμί, Hdt., Xen.]

One must arm, ὁπλιστέον, Xen.

ARMED (wearing brazen armor, etc.), χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, Hom.; χαλκοχίτων, ωνος, Hom.; χαλκεοϑώραξ, ᾰκος, h.; χαλκοχάρμης, ου, Pind.; χαλκευτής, έος, Pind. (*vid.* BRASS); σῐδηροχάρμης, ου, Pind.; χαλκευτευχής, έος, Eur.; χαλκοᾶρης, εος, Pind.; χαλκέσπλος, ου, Eur.; τευχεσφόρος, ου, Æsch., Eur.; τευχηστήρ, ῆρος, Æsch.; τευχηστής, οῦ, Æsch.; τευχοφόρος, Eur.; ὁπλίτης, ου, ὁ, Eur.; χαλκοπληθής, ές, Eur.; χαλκοϑώραξ, ᾰκος, Soph.; ᾽ὕπασπῐδιος, ον, Eur. (The above almost exclusively poetic.)

More usual, ἐνόπλιος, ον, Pind., Xen., Plat., Call.; ἔνοπλος, ον, Soph., Eur., and late prose; ὁπλοφόρος, ον, Eur., Xen.; ἐντεϑωρᾰκισμένος, η, ον, Xen.; [ἐν ὅπλοις ὤν (i. e., in or under arms), Hdt., Xen., Dem., etc.]

With golden armor, χρῡσοτεύχης, εος, Eur.

Well armed, εὔοπλος, ον, Eur., Ar., Xen.

Wholly armed [*armed to the teeth*], πᾶνοπλος, ον, Æsch., Eur.

Wearing the same or *similar armor*, ὁμόσκευος, ον, Thuc.

Glittering with arms, κᾰτᾰ́χαλκος, ον, Eur.

An armed man (esp. in heavy armor), ὁπλίτης, ου, ὁ, Omn. Att.; ὅπλων ἐπιστᾰ́της, ὁ, Æsch.

A man wholly armed, πᾰνοπλίτης, ου, ὁ, Tyrt.

A race of armed men, ὁπλίτης δρόμος, ὁ, Pind.

Armed to run in such a race, χάλκασπις, ιδος, Pind. *Vid.* SHIELD, SPEAR, etc.

Light armed, ψῑλός, ή, όν, Ar., Omn. Att. prose; ᾽ἄνοπλος, ον (*i. e.*, without heavy armor), Hdt.

A light-armed soldier, γυμνής, ῆτος, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; γυμνήτης, ου, ὁ, Xen.; λῐϑοβόλος, Thuc., Plat.

Lightly armed, εὐσᾰλής, έος, Thucyd., Xen.

Belonging to a light-armed soldier, γυμνητῐκός, ή, όν, Xen.

The light-armed force, γυμνητία, ἡ, Thuc.

Not armed at all, *unarmed*, γυμνός, ή, όν, Hom.; ψῑλός, ή, όν, Soph.; ᾽ἄνοπλος, ον, Plat.

The parts of the body unprotected by armor, τὰ ἄοπλα, Xen.

Heavy-armed, ὁπλίτης, ου, usu. as subst., ὁ, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὁπλῖτοπᾰλής, ου, ὁ, Æsch.; ὁπλομᾰχος, ὁ, Xen.; ὁπλομᾰχης, ου, ὁ, Plat.:—*The heavy-armed force*, τὰ ὅπλα, Soph., Xen.; τὸ ὁπλῖτῐκόν, Thuc., Xen.:—*Belonging to the heavy-armed soldiers*, ὁπλῖτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat.

[*Conveying* or *transporting the heavy-armed force* (of galleys), ὁπλῖτᾰγωγός, όν, Thuc.]

To be a heavy-armed soldier, ὁπλῖτεύω, Thuc., Xen.

A battle fought by the heavy-armed troops, ὁπλῖτεία, ἡ, Plat.

[ARMFUL, ᾰγκαλος, ὁ, h.; ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, Plut.]

ARMISTICE, AN, σπονδή, ἡ, in pl., Omn.; ᾽ἀνᾰκωχή, ἡ, Thuc.; διᾰκωχή, ἡ, Thucyd.; διαλλᾰγή, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἐκεχειρία, ἡ, Thucyd.; ᾽ἄνοχαί, αἱ, Thuc., Xen.

An armistice for a fixed period (renewable), ἐπισπονδή, in pl., Thuc.

Under the conditions of an armistice, ᾽ὑπόσπονδος, ον, Thuc., Xen.

Without an armistice, ἄσπονδος, ον, Thuc.

To make an armistice, σπονδὰς τέμνω, Eur.; σπονδὰς ποιέομαι (mid.), Ar., Hdt.; c. acc. of conditions, Thuc.

[ARMLET (*vid.* BRACELET):—(a piece of armor for the arm), περιβραχῐόνιον, τό, usu. in pl., Xen.]

ARMOR, } ἕντεα, τά, Hom.; ὅπλα, ARMS, } τά, Omn.; τεύχεα, τά, Hom., Hes., Soph., Eur.; σᾰ́γη, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; ὅπλισμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; σῐδηρος, ὁ, Thuc.; ὅπλῐσις, εως, ἡ, Plat., Xen.; πρόβλημα, ᾰτος, τό, esp. in pl., Xen.; ὁπλίτης (gen. ου) κόσμος, Xen. [*Vid.* SYN. 342.]

Body armor, ᾽ὑπᾰσπίδιος (ον) κόσμος, ὁ, Soph.

Entire armor, παντευχία, ἡ, Æsch., Eur.; πανσᾰγία (only in dat. sing. as adv.), Soph.; πᾰνοπλία, ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Isoc., Æschin.

[*In full armor*, ἐν ὅπλοις, Plat.; πανοπλίᾳ, Hdt., Plat., etc.; (as adj.), πάνοπλος, ον (p.), Trag.]

Armor for the arms, περῐβρᾰχῐόνιον, τό, usu. in pl., Xen.

Good armor, *being well armed*, εὐοπλία, ᾱ, Xen.

To wear armor, [*to bear arms*,] ὁπλοφορέω, Xen.; σῐδηροφορέω, Thuc.

To fight in armor, ὁπλομᾰχέω, Isoc.

An arming, ὁπλισμός, ὁ, Æsch.; ὅπλῐσις, εως, ἡ, Ar., Thucyd.; καϑόπλῐσις, εως, ἡ, Xen.

A getting under arms, ἐξόπλῐσις, εως, ἡ, Xen.

A being under arms, ἐξοπλῐσία, ἡ, Xen.

[*To practice* or *learn the use of arms*, ὁπλομαχέω, Isoc.]

[*To gird on one's armor*, χαλκὸν ζώννυμαι, Hom.]

[*To be in, under arms*, ἐν ὅπλοις εἰμί, Hdt., Xen., etc.; *to pass the night under arms*, νυκτερεύω ἐν τοῖς ὅπλοις, Xen.]

[*To put on* (one's) *armor*, τεύχεα, ἕντεα δύνω, Hom.; *to put off* (one's) *armor*, τεύχεα ἐκδύνομαι (or -δύομαι), Hom.; *to lay down* (one's) *arms on the ground*, τεύχεα κατατίθεμαι ἐν γαίῃ, Hom.]

[*To lay down* (one's) *arms*, κατατίθεμαι τὰ ὅπλα, Dem.? *to throw away* (one's) *arms*, ῥίπτω τὰ ὅπλα, Xen.]

[*Cessation of arms. Vid.* ARMISTICE.]

The art of making or *forging arms*, ἡ ὁπλοποιική, Plat.

Throwing away one's arms, ῥῖψοπλος, ον, Æsch.

[*The place of arms* (for the heavy-armed), τὰ ὅπλα, Xen.]

An armor-bearer, ὑπασπιστής, οῦ, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; [ὀπάων, ονος, ὁ (p.), Hom.]

To be an armor-bearer, ὑπασπίζω, c. dat. pers., Pind., Eur.

[ARMORER (one who makes arms), θωρακοποιός, ὁ, Xen.; ὁπλοποιός, ὁ, only in Poll.;—(who has charge of the arms), ὁπλοφύλαξ, ὁ (late), Ath.; *the business of an armorer*, ἡ ὁπλοποιική, Plat.]

ARMORY, AN, σκευοθήκη, ἡ, Æsch., Æschin.; [later, ὁπλοθήκη, ἡ, Plut.; ὁπλοφυλάκιον, τό, Strab.]

ARMPIT, μασχάλη, ἡ, h., Æsch., Ar., Cratin., Xen., Lys.; μασχάλις, ἴδος, ἡ, Theoph., Ctes.; μάλη, only in phrase, ὑπὸ μάλης, Ar., Plat., Xen.

ARMY, AN, στρᾰτός, ὁ, Omn.; φᾰ́λαγξ, αγγος, ἡ, Hom., Hes., Xen.; στόλος, ὁ, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; στρᾰ́τευμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Xen.; στρᾰτιά, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; στρᾰτόπεδον, τό, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ποιμᾰνόριον, τό, Æschyl.; ὅπλισμα, ᾰτος, τό, Eur.; τᾰγή, ἡ, Ar.; στρᾰτηλᾰ́σία, ἡ, Hdt. [*Vid.* SYN. 374.]

With the whole army, πανσῠδίᾳ, Hom.; πανσῠδει, Thuc.; πανστρᾰτίᾳ, Hdt., Thuc., Lys.

Collecting their whole army, πανστρατίας γενομένης, Thuc.

With a large army, πολῠχείρ, Æschyl.

AROMATIC, θυώδης, ες, Hom., h., Theoc.:—[*Aromatics*, ἀρώματα, τά, Xen.]

AROUND, ἀμφί [(in all relations)], c. gen., c. dat., c. acc., Omn.; περί, c. gen., c. dat., c. acc., Omn. poet., but only c. dat., c. acc., Omn. prose; ἀμφίς, adv., and c. gen., Hom., Pind.; περίξ, adv., also as prep. c. acc., and rar. c. gen., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. (*Vid.* ABOUT.)—[Often expd. by ἀμφί or περί in compos., *e. g.*, περιάγω, *to lead around*, etc.]

[*To be around a* thing, περίειμι, c. dat., Thuc.; *things around us*, ταῦτα, Plat.; *those around* (one, his suite, followers, etc.), οἱ ἀμφί, περί τινα, Hom., Hdt., Xen., Oratt., etc.]

AROUSE, TO, ὄρνῡμι, only in imper. ὄρνῡθι, imperf. ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, imperf. mid. and pass. ὠρνῡ́μην, fut. ὀροῦμαι, aor. 2 mid. ὠρόμην, 3d sing. usu. by sync. ὦρτο, imper. ὄρσο and ὄρσεο, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; [*to arouse one's self*, c. perf. 2 ὄρωρα, Hom.;] ἐρεθίζω, Homer, Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ἐρέθω, only pres., Hom., Ap. Rh., and imperf., Mosch.; ἄνεγείρω, Hom., Pind., Eur., Ar.; κινέω, Æsch., Soph.; ἐκκῑνέω, Soph., Xen. *Vid.* To ROUSE, TO EXCITE.

[*To arouse one to*, παρακαλέω τινὰ εἰς, Eur., etc.]

[*Arouse thee, ye*, ὄρνυθι, ὄρνυτε, Hom.]

[AROUSED (*vid.* EXCITED); *to be aroused*, παροξῡ́νομαι, *at, on account of a thing*, ἐπί, c. dat., Xen.]

AROYNT, ἔρρε, Soph., Ar., Ap. Rh.; ἄπᾱγε, Ar.

ARRAIGN, TO, αἰτιάομαι, mid., c. acc. pers. and gen. rei, also c. acc. rei if neut. pron. (*e. g.*, ταῦτα, etc.), also c. acc. pers. and infin., or conj. ὅτι, ὡς, etc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. rei, κατά τινος, Hom., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* To ACCUSE.

ARRAIGNMENT, αἰτία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* ACCUSATION.

ARRANGE, TO, κρίνω, Hom.; ἀρτῡ́νω, imperf. ἤρτῡνον, aor. 1 ἤρτῡνα, Hom.; ἤρτῡσα, Hdt., aor. 1 pass. ἠρτύνθην, Hom., Hdt.; κοσμέω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἀποκοσμέω, Hom.; ἐγκοσμέω, Hom.; διᾰκοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐϋπρήσω, for εὐπράσσω, Hom.; διέπω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Hdt.; κοιρᾰνέω, Pind.; διαστοιχίζομαι, mid., Æsch.; τάσσω, Hdt., Omn. Att.; διᾰτάσσω, Hes., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πεσσονομέω, Æsch.; ῥῠθμίζω, Soph., Xen., Plat.; στοιχίζω, Æsch., Xen.; διᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Plat.; καθίστημι, aor. 2, perf., pluperf. act. not used in act. sense, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; κᾰταρτύω, Soph.; κᾰτᾰστέλλω, Eur.; κᾰτευτρεπίζω, Ar., Xen.; σῠνίστημι, Isoc.; συντάσσω, Plat., Xen.; σχημᾰτίζω, Plat., Xen.; συγκαθίστημι, Thuc.; σῠναρμόζω, Plat.; ἀναβάλλομαι, mid., *e. g.*, *one's dress*, c. acc., Ar., Plat.; διευκρῑνέω, Xen.; διᾰθεσμοθετέω, Plat.; κᾰτᾰτάσσω, Xen.; κᾰταρτίζω, generally, and also *to arrange a quarrel*, Hdt.; κᾰτᾰχωρίζω, Xen.; συνδιαρθρόω, Arist.

To arrange or *agree* (to do any thing, etc.), συντίθεμαι, mid., Xen. *Vid.* To AGREE.

To arrange carefully, ἀκρῑβόω, Ar.

To take part in arranging, συνᾰλλέγω, Pind.

To arrange at the same time, συνδιᾰκοσμέω, Plat.

One must arrange, τακτέον, Plat.

Well arranged, κοσμητός, Hom.; εὐθήμων, ονος, Ap. Rh., Arist.

Arranged or *agreed upon beforehand*, προειρημένος, η, ον, Thuc.

ARRANGEMENT, } θέσις, εως, ἡ,
ARRANGING, } Pind., Plat.; ἁρμονία, ἡ, Æsch.; διάθεσις, εως, ἡ, Plat.; τάξις, εως, ἡ, Xenoph., Plat., Dem.; also, *an arrangement with a man's creditors*, Dem.; διάταξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; σύνταξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; κόσμησις, εως, ἡ, Plat.; διακόσμησις, εως, ἡ, Plat.; διόρθωσις, εως, ἡ, Plat.; σύνταγμα, ᾰτος, τό, Arist.; διάκοσμος, ὁ, Arist.; [(compact, mutual agreement), συνθεσία, ἡ, Hom.]

Good arrangement, εὐθημοσῡ́νη, ἡ, Hes., Xen.; εὐαρμοστία, in pl., Isoc.

[*By arrangement* (of set purpose), ἐκ παρασκευῆς, Lys.]

ARRANGER, AN, κοσμητήρ, ῆρος, ὁ, Epigr. ap. Æschin.; κοσμητής, οῦ, ὁ, Epigr. ap. Æschin.; διαθετήρ, ῆρος, ὁ, Plat.; διαθέτης, ου, ὁ, Hdt.

ARRANT, ὅλος, e. g., *an arrant imposture*, πλάσμα ὅλον, etc., Xen., Plat., Dem.; [also expd. by superl. adj., dupl. superl., or by πᾶς in compos., *e. g.*, *an arrant thief*, κλεπτίστατος, Ar., Eupol.; *an arrant scoundrel*, παγκάκιστος, Soph., Eur.; *to talk arrant nonsense*, ἀμετροεπὴς κολωάω, Hom.; πολλὴν φλυαρίαν φλυαρέω, Plat.]

[ARRAS, τάπης, ητος, ὁ, Hom., etc.; later also ταπίς, ίδος, ἡ, Xen.]

ARRAY, TO (an army, etc.), διέπω, only in pres. and imperf. act., Hom., Pind., Æsch.; στέλλω, Hom., Hdt., Æsch.; κορύσσω, fut. -ξω, aor. 1 mid. ἐκορυσσάμην, perf. κεκόρυθμαι (but seldom used in this sense, except in pres. and imperf. act.), Hom., Hes., Pind., Eur.; κοσμέω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἵστημι (aor. 2 and perf. and pluperf. act. not used in active sense), Hom., Xen.; ἀμφιέπω and ἀμφίπω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; διᾰκοσμέω, Hom., Thucyd., Xen.; τάσσω, Hdt., Omn. Att.; τᾰγεύω, Æsch.; λοχίζω, Hdt.; διᾰτάσσω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐκτάσσω, Xen.; κᾰτᾰτάσσω, Xen.; ἐνδιᾰτάσσω, Hdt.; πᾰρᾰτάσσω, Hdt., Thuc., Xen.

To array against, ἐντάσσω, c. dat., Eur.; ἀντιτάσσω, c. dat., Æschyl., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀντῐκᾰθίστημι, Thuc., Xen.; ἀντῐπᾰρᾰτάσσω, Thuc., Xen., Æschin.

To array a fleet against, ἀντᾰνᾰγω simply, or ἀντ. ταῖς ναυσί, Thuc.

To array together with, alongside of, συντάσσω, Hdt., Thuc., Xen.; συγκᾰτᾰτάσσω, Xen.

To array behind as a reserve, ἐπῐτάσσω, and in mid., c. dat., *e. g.*, ἐπιτάσσομαι λόχους τῇ φάλαγγι, Hdt., Thucyd., Xen.

To array one's self in, στέλλομαι, mid. c. acc. vestis, Eur. *Vid.* To PUT ON, DRESS, etc.

To be arrayed, ταξιόομαι, Pind.; διᾰτάσσομαι, in mid., esp. in aor. 1, Ar., Xen.; ἐντάσσομαι, mid., Xen.

[*To be arrayed against*, ἀντιπαρατάσσομαι, Thuc.]

To be arrayed by the side of, πᾰρᾰτάσσομαι, in mid., esp. in aor. 1, Thuc., Dem.; συμπᾰρᾰτάσσομαι, mid. c. prep., Xen., Dem., Lycurg.

I array myself on his side, τάσσω ἐμαυτὸν πρός, c. acc., Dinarch.

ARRAY, AN, στῖχος, τῆς, only in gen. sing., and nom. and acc. pl., Hom., Hes., Æsch., Eur.; στῖχός, ὁ, Æsch., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Hdt.; σύνταξις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; πᾰρᾰταξις, εως, ἡ [(a putting or disposing in array)], Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σύνταγμα, ᾰτος, τό, Xen.; παντευχία πολέμιος, Eur.

The array of both parties prepared for battle, ἀντῖταξις, εως, ἡ, Thuc.; τὸ ἀντῐπᾰρᾰταχθέν, Thuc.

In battle array, πᾰρᾰτεταγμένως, Plat.; [ἐκ παρατάξεως, Thuc., etc.; ἀπὸ τοῦ ἀντιπαρατaχθέντος, Thuc.]

ARREARS, ἔλλειμμα, ατος, τό, Dem.; [*arrears of pay*, προσοφειλόμενος μισθός, ὁ, Thuc.]

A being in arrear, ἔκδεια, ἡ, Thuc.

[*He was in arrears*, ἐπωφείλησε, Thuc.]

ARREST, σύλληψις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.; ἄπᾱγωγή, ἡ, Lys., Dem.

ARREST, TO, *συλλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, aor. 2 *-ἔλαβον*, perf. *-εἴληφα*, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Antipho; *ἐπιλαμβάνομαι*, mid., Dem., Lys.; *ἄγω*, Plat.; *ἀπάγω*, Plat., Dem. *Vid.* TO STOP.

[*To arrest in the very act, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω, συλλαμβάνω*, Dem., etc. *Vid. in the* ACT.

ARRIVAL, *ἐπείσοδος, ἡ*, Soph.; *ἵξις, εως, ἡ*, Eur.; *ἄφιξις, ἡ*, Hdt., Plat., Dem.; *κατηλῦσία, ἡ*, Ap. Rh.; [*παρουσία, ἡ*, Thuc.; *at a place, εἰς τόπον*, Diod.]

ARRIVE, TO, *ἄνυω* and *ἄνῦτω*, fut. *-ὕσω*, c. acc., or c. prep., Hom., Soph., Eur.; *ἀπάνῦω*, c. adv. loci, Hom.; *ἱκάνω*, only pres. and imperf., c. acc., or c. prep., or c. adv. loci, Hom., Æschyl., Soph., Eur.; *ἵκω*, only pres., and imperf. and aor. 2 *ἷξον*, Hom., Pind.; *ἵκνέομαι*, fut. *ἵξομαι*, aor. 2 *ἱκόμην, ἵκου*, etc., perf. *ἷγμαι*, pluperf. *ἷγμην*, usu. c. acc., also c. prep., Omn. poet.; *εἰσαφικάνω*, Hom., Hes., Ap. Rh.; *εἰσαφῑκνέομαι*, Hom., Soph., Ap. Rh.; *ἀφικάνω*, c. acc., or prep., Hom.; *ἀφῑκνέομαι*, usu. c. acc. sine prep. in poetry, usu. c. prep. in prose, Omn.; *ἐξικνέομαι*, Homer, Pindar, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, aor. 2 *-ἦλῠθον*, sync. *-ἦλθον*, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπ�า́βαίνω*, fut. *-βήσομαι* (fut. act. and aor. 1 not used in intrans. sense), aor. 2 *-ἔβην*, part. *-βάς*, perf. *-βέβηκα* (often in many poets sync., 1st pl. *-βέβᾶμεν*, 3d pl. *-βεβᾶσι*, part. *-βεβώς, ῶσα, ὦτος*, etc.), c. gen. or c. *ἐπί* and gen., Hom., Sophocl.; *ἐπιβάλλω*, no aor. 1 act., perf. *-βέβληκα*, etc., Hom.; *μεθίπω*, in pres., Hom.; *κῖχάνω*, only in indic., opt. *κῖχείην*, subj. *κῖχείω*, part. *κῖχείς*, imperf. *ἐκῖχην*, 2d sing. *-εις*, fut. *κῖχήσομαι*, aor. 2 *ἔκῖχον*, aor. 1 mid. *ἐκιχησάμην*, c. acc., Hom. Pind., Archil., Sophocl., Eur., once c. gen., Soph.; *κιγχάνω*, only pres. and imperf., Æsch., Soph., Eur.; *προσκῠρέω*, aor. 1 *προσέκυρσα*, c. dat., Hes.; *διέρχομαι*, c. acc. or prep., Pind., Thucyd., Xen.; *εἰσβάλλω*, c. acc., Eur.; *ἐξάνύω*, Hdt.; *παραγίγνομαι*, fut. *-γενήσομαι*, aor. 2 *-εγενόμην* [(*at a place, εἰς*, c. acc., Hdt., etc.)], Theogn., Hdt., Thucyd.; *πάρειμι* (*-εἶναι*), c. prep. [*εἰς, ἐπί*, etc., c. acc.], and c. acc. sine prep., Eur., Thuc., Xen., etc.; *περάω*, fut. *ἄσω*, c. prep., Theogn., Æsch., Soph., Eur.; *παρέρχομαι* [*εἰς*, c. acc., Hdt.], Eur., Xen.; *προσῐκνέομαι*, c. gen., or c. *ἐπί*, Æschyl.; *προσαφῑκνέομαι*, Thuc.; *κατάνύω*, c. prep., Hdt., Xen.; *μετᾰκῑάθω*, only pres. and imperf., c. acc., Ap. Rh.

To arrive at (i. e., obtain), *ἄπειμι* (*-ιέναι*), part. *-ιών*, c. *ἐπί* and acc., Xen.

To be arrived, ἥκω, only pres., imperf., and fut., Omn.; *προσήκω*, Æschyl., Soph., Eur.

To arrive first, προαφῑκνέομαι, Thuc.

They having arrived at the time of life to do so and so, ἥκον βίου αὐτοῖς, c. infin., Eur.

ARROGANCE, *ἄτασθᾰλία, ἡ*, Hom., Hes., Sim.; *ὑπεροπλία, ἡ*, Hom.; *ὑπερτερία, ἡ*, Theogn.; *αὐθάδεια, ἡ*, Æsch., Soph., Eur.; *αὐθᾰδεία, ἡ*, Plat., Isoc., Dem.; *αὐθᾰδισμα, ἄτος, τό*, Æsch.; *ὑπερηφᾰνία, ἡ*, Plat., Xen., Dem., Æschin.; *ὑπεροψία, ἡ*, Lys.; *ἀλαζόνεια, ἡ*, Xen.; [*μεγαλαυχία, ἡ*, Plat.; *μεγαλοφροσύνη, ἡ*, Hdt.; *πλεονεξία, ἡ*, Hdt.;] *ὑπερηνορέη, ἡ*, Ap. Rh.; *φρύαγμα, ἄτος, τό*, Mel.

ARROGANT, *ἄγήνωρ, ορος*, Hom., Hes., Æsch.; *ἀτάσθᾰλος, ον*, Hom., Hes., Hdt., Æschin.; *ὑπερηνορέων, ουσα, ον*, Hom., Ap. Rh.; *ὑπερφίᾰλος, ον*, Hom., Pind., Ap. Rh.; *ὑπέροπλος, ον* (in Hom. only of deeds or words) (superlat. *ὑπεροπλήεστατος*, Ap. Rh.), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; *ὑπερήνωρ, ορος*, Hes., Eur.; *ὑπέρθῡμος, ον*, Hes.; *ὑπερήφᾰνος, ον*, Hes., Pind., Æsch., Xenoph., Dem.; *ἀγέρωχος, ον*, Archil., Alcæ.; *ὑπέρκοπος, ον*, Æsch., Soph.; *ὑπέραυχος, ον*, Æsch., Xen.; *αὐθᾰδόστομος*, Ar.; *σεμνός*, Soph.; *ἀλάζων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Plat., Hdt.; *ὑπεροπτης, ου*, Sophocl., Theoc.; [*πλεονέκτης* (as adj., esp. of words) *λόγος*, Hdt.]

ARROGANT, TO BE, *ὑπερηφᾰνέω*, no fut. or perf., Hom.; *ἀτασθάλλω*, no future, etc., Homer; *ὑπεραυχέω*, Thuc.; *ἀναφῦσάομαι*, pass., Xen.; *φρυάσσομαι*, mid., Mel.

ARROGANTLY, *ὑπερφῐάλως*, Hom.; *ὑπερκόπως*, Æschyl.; *ὑπερηφᾰνως*, Plat., Isoc.; *ὑπέροπτα*, Soph.; *μεγαλοφρόνως*, Xen., Plat.

ARROGATE, TO, *οἰκειόομαι*, mid., Hdt.

ARROW, AN, *δόναξ, ᾰκος, ὁ* [(prop. reed-shaft)], Hom.; *κῆλον, τό*, Hom., Hes.; *ἰός, ὁ*, pl. *τὰ ἰά*, Hom., Soph., Eur.; *βέλος, τό* [(genl. term, *missile*)], Hom, Æschyl., Soph., Eur., Anac., Hdt., Thuc., Xen., etc.; *ὀϊστός* (*οἰστός*, Att.), *ὁ*, Homer, Hes., Pind., Eur., Thuc., Plat., Ap. Rh.; *τόξευμα, ᾰτος, τό*, Pind., Eur., Hdt., Xen.; *πτέρωμα, ᾰτος, τό*, Æschyl.; *ἄτρακτος, ὁ καὶ ἡ*, Æschyl., Soph., Eur., Thucyd.; *τόξον*, in pl., Soph., Eur.; *γλῠφῖδες, αἱ*, Eur.; *πτηνὸς ἀργηστὴς ὄφις*, Æsch.; *ἔγχος πτερωτόν*, Eur. [*Vid.* SYN. 120.]

To have one's arrow in the string ready to shoot, ἐπῐβέβληται and *ἐπῐβέβληται ἐπὶ τῇ νευρᾷ*, Xen.

With golden arrow, χρῡσηλᾰκᾰτος, ον, Hom., Pind., Soph.

Rejoicing in arrows, fem. *ἰοχέαιρα, ἡ*, Hom.

Holding arrows, ἰοδόκος, ον, Hom.; *ὀϊστοδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.

[*To discharge an arrow, ὀϊστεύω*, Hom. *Vid.* TO SHOOT.]

[*Arrow-head, σίδηρος, ὁ*, Homer; *τοξουλκὸς αἰχμή, ἡ*, Æsch.; *to draw the arrow-head to the bow* (in making ready to shoot), *τόξῳ σίδηρον πελάζω*, Hom.]

[*Arrow-notch, γλυφίδες, αἱ*, Hom.]

ARSENAL, AN [*vid.* ARMORY:—(naval)], *ἐπίστιον, τό*, Hom.; *ἐπίνειον, τό*, Hdt., Thuc.; *νεώριον, τό*, Eur., Ar., Thuc., Lys. *Vid.* DOCK.

ARSENIC, *ἀρσενῐκόν, τό* [(yellow sulphuret of ar.), Galen; *σανδαράκη, ἡ* (red sulphuret of ar.), Arist.]

[ARSIS, *ἄρσις, ἡ*, Gramm.]

ART, *τέχνη, ἡ*, Omn.; *πᾰλάμη, ἡ*, Pind., Æsch., Soph., Ar.; *τέχνιον, τό*, Plat.; *τεχνύδριον, τό*, Plat.

According to rules of art, τεχνῐκῶς, Isoc., Plat.

To be done by rules of art, ἔντεχνος, ον, Plat., Arist.

Mother of all arts, μουσομήτωρ, ορος, Æsch.

Useful in all arts, πάντεχνος, ον, Æsch.

Famous for art, κλῠτοτέχνης, ου, Hom.; *κλῠτοεργός, όν*, Hom.

Making gain of art, τεχνοπωλῐκός, Plat.

Skillful in many arts, πολῠτέχνης, ου, Sol.

Practicing the same art, ὁμότεχνος, ον, Hdt., Plat., Dem.

Fond of art, φῐλότεχνος, ον, Plat.

Fondness for art, φῐλοτεχνία, ἡ, Plat.

Writing on art, τεχνόγρᾰφος, ὁ, ἡ, Arist.

To make by art, τεχνάω, Hom.

To practice an art, φῐλοτεχνέω, Plat.

[*Arts* (in bad sgnf.), *μηχαναί, αἱ*, Hes., Att. *Vid.* ARTIFICE, TRICK.]

ARTERY, AN, *ἀρτηρία, ἡ*, Aretæ.

ARTFUL, *κερδᾰλέος*, Hom.; *κερδᾰλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *ἀγκῠλομήτης, ου*, Hom., Hes.; *δολόεις*, Hom., Eur.; *δολοφρονέων, ουσα, ον*, gen. *ουτος*, etc., Hom.; *δολομήτης, ου*, Hom.; *δολόμητις*, gen. *ιος, ὁ καὶ ἡ*, Hom., Æsch.; *δόλιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Trag., Ar., Xen.; *αἱμῠ́λος, η, ον*, and *ος, ον*, Hes., Pind., Æsch.; *αἰμῠλιος, ον*, Hom.; *αἰμῠλομήτης*, h.; *δολομήδης, εος*, Sim.; *δολοπλόκος, ον*, Sapph.; *δολοφρᾰδής, έος*, h., Pind.; *δολομήχᾰνος, ον*, Sim.; *δολερός*, Soph., Hdt., Xen.; *δολιόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.; *δολιόφρων*, Æsch., Eur.; *δολιόμητις*, Æsch.; *δολόμῦθος, ον*, Soph.; *δολοποιός, όν*, Soph.; *ποικίλος, ον*, Hes., Pind., Æsch., Ar., Plut., Dem.; *ποικῐλόβουλος, ον*, Hes.; *πολῠπλόκος, ον*, Ar.; *αἰμῠλόφρων*, Cratin.; *αἰμῠλοπλόκος, ον*, Cratin.

Most artful, κέρδιστος, Hom.

An artful man, τέχνημα, ᾰτος, τό, Soph.

ARTFUL, TO BE, *αἰγυπτιάζω*, Cratin.

ARTFULLY, *ποικίλως*, Soph.; *Αἰγυπτιστί*, Theoc.; [*πανούργως*, Ar., Plat.]

[ARTFULNESS. *Vid.* CUNNING (subst.).]

ARTHRITIC, *ἀρθρῐκός* and *ἀρθρῑτῐκός*, Hipp.

[ARTHRITIS, *ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ* (sc. *νόσος*), Hipp.]

ARTICHOKE, *σκόλῠμος, ὁ καὶ ἡ*, Hes., Theoph.; *κῦνᾶρα, ἡ*, Soph.; *κῖνᾶρα, ἡ*, Diosc.

The head of the artichoke, σκᾰλίας, ου, ὁ, Theoph.

[*Eating artichokes, κιναρηφάγος, ον*, Juba.]

ARTICLE, AN (of any sort), *σκεῦος, τό*, Ar., Thuc., Plat., Dem.; *σκευᾰ́ριον, τό*, Ar., Plat., Æschin.; [(esp. for holding liquids), *ἄγγος, τό*, Hom., Hdt., etc.; *ἀγγεῖον, τό*, Xen., Plat., etc. (*vid.* SYN. 7);—(in a summary, book, etc.), *κεφάλαιον, τό* (late writers); as genl. term in sgnf. of *part*, etc., *μέρος, τό*, Hdt., Trag., Thuc., etc.;—(species), *γένος, τό*, Xenoph., Plat., etc.: also by neut. pl. of article, c. gen., or by neut. pl. of adj., *e. g., articles of luxury, τὰ τῆς τρυφῆς* or *τὰ μαλακά*; *τὰ τῆς πολυτελείας* or *τὰ πολυτελῆ*; also by pl. of subst., as, *articles of agreement, αἱ ὁμολογίαι*, Dem.; *of luxury, αἱ εὐπάθειαι*, Xen.]

The article in grammar, ἄρθρον, τό, Plut.

[*Without the article, ἄναρθρος, ον*, Gramm.]

ARTICULATE, TO, *ἀρθρόω*, as, *the tongue produces articulate sounds, ἡ γλῶσσα ἀρθροῖ τὴν φωνήν*, Xen.; *διαρθρόω*, Arist.; [(speak articulately), *διαρθρόω* (in mid.), *φωνήν*, Plat.]

ARTICULATE (speaking articulately), *μέροψ, οπος* (usu. in pl.), Hom., Hes., Æsch.; [in late prose, *ἔναρθρος, ον*, Plut., Diod.]

ARTICULATION, *φωνή*, *ἡ*, Omn. (*vid.* VOICE) :—[(Of the bones), *ἐνάρθρωσις*, *εως*, *ἡ*, Gal.; *διάρθρωσις*, *εως*, *ἡ*, Hipp., Arist.]

[*Well articulated*, *ἀρθρώδης*, *ες*, Xen., Arist.; *ἔναρθρος*, *ον*, Aretæ.]

ARTIFICE, *πολυκέρδεια*, *ἡ*, Hom.; *δολοφροσύνη*, *ἡ*, Hom.; *κερδοσύνη*, *ἡ* (only in dat. sing. and pl.), Hom., Ap. Rh.; *δόλος*, *ὁ*, Homer, Pind., Soph., Eur., Xen.; *πολυπλοκία*, *ἡ*, Theogn.; *ποικιλία*, *ἡ*, Eur.; *δολοπλοκία*, *ἡ*, Theogn.

An artifice (i. e., an artful trick), *κέρδος*, *τό*, in pl., Hom.; *μηχάνή*, *ἡ*, Æschyl., Soph., Eur., Thuc., Xen.; *τέχνημα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch., Eur.; *σόφισμα*, *ἄτος*, *τό*, Pind., Æsch., Hdt., Dem.; [*πάλαισμα*, *ατος*, *τό*, Æschin.]

ARTIFICER, AN, *τέκτων*, *ονος*, *ὁ*, Omn.; *δημιοργός*, *ὁ*, Hom.; *δημιουργός*, *ὁ*, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; *ἐργάτης*, *ου*, *ὁ*, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; *ἐργαστήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Xen. *Vid.* WORKMAN.

ARTIFICIAL, *τυκτός*, Hom.; *χειροποίητος*, *ον*, Hdt., Xen.; *τεχνῖκός*, Theoph.; [*σκευαστός*, Plat. (opp. to *κατὰ φύσιν γεγονώς*); *ἔντεχνος*, *ον*, Plat.; *τεχνικῶς*, *τέχνῃ πεποιημένος*, Isoc., Plat.: (unreal, feigned), *πλαστός*, Hdt., Xen., *vid.* FEIGNED.]

[*An artificial channel*, *ὀχετὸς ὀρυκτός*, Hdt.]

[ARTIFICIALLY, *τεχνικῶς*, Isoc.; *τέχνῃ*, Plat.]

ARTISAN, AN, *δημιοργός*, *ὁ*, Hom.; *δημιουργός*, *ὁ*, Soph., Eur., Xenoph., Plat., Demosth.; *χειροτέχνης*, *ου*, *ὁ*, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; *χειρῶναξ*, *ακτος*, *ὁ*, Sophocl., Hdt.; *χειρωνακτῖκός*, Plato; *βάναυσος*, subst., and also adj., *ὁ καὶ ἡ*, Soph., Arist.

A fellow-artisan, *σύντεχνος*, *ὁ*, *ἡ*, Ar., Plat.; *ὁμότεχνος*, *ὁ*, *ἡ*, Hdt., Plat.

Belonging to artisans, *δημιουργῖκός*, Plat.; *χειροτεχνῖκός*, Ar., Plat.

To be an artisan, *δημιουργέω*, Plat.

The being an artisan, *δημιουργία*, *ἡ*, Plat.; *χειρουργία*, *ἡ*, Ar., Plat.

A tax on artisans, *χειρωνάξιον*, *τό*, Arist.

Protecting artisans, *χαρίεργος*, *ον*, Leon. Tar.

ARTIST, AN, *τεχνίτης*, *ου*, *ὁ*, Xen., Plat., Dem.

A great artist, *μεγᾶλότεχνος*, *ὁ*, *ἡ*, Arist.

ARTISTICAL, *τεχνῖκός*, Epich., Plat.

ARTLESS, *ἄδολος*, *ον*, Pind., Ar., Thuc.; *ἄκακος*, *ον*, Æschyl., Plat., Dem.; *ἀκᾶκης*, *ου*, Æsch.; *ἄφυής*, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, Sophocl.; *ἄκομψος*, *ον*, Eur.; *ἀκίβδηλος*, *ον*, Hdt.; *ἀπειρόκᾰκος*, *ον*, Thuc.; *εὐηθής*, *ές*, Thucyd., Plat.

ARTLESSLY, *ἀδόλως*, Thuc.; *ἀκᾰκως*, Dem.; *εὐηθῶς*, superl. *-θέστατα*, Eur., Plat.

ARTLESSNESS, *εὐήθεια*, *ἡ*, Plat., Dem.; *χρηστότης*, *ητος*, *ἡ*, Menand.; *ἁπλότης*, *ητος*, *ἡ*, Xen., Plat.

AS, *ὡς* ([preceded by *ὥς*, *οὕτως*, *so . . . as*, preceded also by other relat. advs., and by *ταύτῃ*, Plat., so used with phrases and single words], rarely with nouns in Hom., except when following them, and then it has an accent, as *οἱ δὲ λύκοι ὥς*), Omn.; *ὡσεί*, Hom., Hes., Æschyl., Soph., Theoc.; *ὡσεί τε*, *ὡσεί περ*, *ὡσεί πέρ τε*, Hes., h., Theoc.; *ὥσπερ* (and sometimes divided, as *ὡς σύ περ*, etc.), [in compos., differs from *ὡς* in always connecting clauses, and not referring to demonstr. advs., in Hom., but not in Att., where *ὥσπερ* is the usu. particle,] Omn.; *ὥσπερ οὖν*, Æschyl., Plat.; *ὅπως* [of manner, nearly equiv. to *how*, c. indic., opt., vel subj., with or without *ἄν*, e. g., *do as you like*, *ἔρξον ὅπως ἐθέλεις*, and so smts. put as correl. to *τοῖος*, e. g., *he made me such as he wishes*, *τοῖον μ' ἔθηκεν, ὅπως* (for *οἷον*) *ἐθέλει*, Hom., Att.], Hom., Soph., Xen.; *ὡς ὅπως*, Eur.; *ὅπωσπερ*, Soph.; *εὖτε*, Hom.; *ἠῦτε*, Hom.; *ἦ*, Hom., Æsch., Soph., Thuc.; *ἦχι*, Hom.; *ἄτε*, Hom., Pind., Sophocl., Hdt.; *ὅπη*, Ep. *ὅππη* (*i. e.*, in the manner which), Hom.; often c. *ἄν* et subj., Thucyd., Xen.; [strgthd. by *πέρ*, *just as, as well as*, etc.], *ὁπηπερ*, with or without *ἄν*, Sophocl., Plat.; *ἅπερ*, Æsch., Soph., Xen.; *ἅπερεί*, Soph.; *καθἅπερ*, Ar., Hdt., Thuc., Xenoph., Plat.; [*ὅσαπερ*, e. g., *to use night just as others do day*, *νυκτὶ μέν, ὅσαπερ οἱ ἄλλοι ἡμέρᾳ, χρῆσθαι*, Xen.;] *ὁποῖα*, Soph., Eur.; *οἷον* and *οἷα*, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; *οἷάπερ*, Soph., Hdt.; *ἐν τάξει*, c. gen., e. g., *to do as an insult*, *ἐν τάξει ἐπηρείας ποιεῖν*, Dem.; *to come as an enemy*, *ἐν τάξει ἐχθροῦ ἐλθεῖν*, etc., Dem.; [smts. also comparison is expressed by prep. *παρά*, c. acc., *e. g.*, *to consider as nothing*, *παρ' οὐδὲν ἡγέομαι*, Att.]

As if, *ὡσεί*, Hom., Soph.; *ὡσπερεί*, Soph., Eur., Plat., Isoc.; [*ὡσπεραεί*, Plat., Isoc.;] *καθἅπερεί*, Plat.; *καθἁπερἄνεί*, Plat.; [*ὥσπερ*, Plat., esp. c. neut. partic. absol., e. g., *as if it were in our power*, *ὥσπερ ἐξόν*, Xen.]

As to, *ἕκᾰτι*, c. gen., *e. g.*, *as to numbers*, *πλήθους ἑκᾰτι*, etc., Æschyl., Eur.; *ἕνεκα*, c. gen., Hdt., Plat.; [to express a result or effect, *ὥστε* c. inf., Att., etc.; *so* (e. g., *foolish*) *as to*, *οὕτω . . . ὥς*, c. ind., Soph., Ar., etc.]

So far as, according as, *κᾰθό*, Plat., Arist.

As well . . . as, *μέν*, answered by *δέ* (e. g., *ye are superior as well in wisdom as in fighting*, *περὶ μὲν βουλῆ, περὶ δ' ἔστε μᾰχεσθαι*, Hom.), Omn.; [*ὁμῶς* jnd. to *τε καί*, e. g., *as well by night as by day*, *ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ*, Hom., etc.]

As possible [to denote the highest or lowest degree of a quality], *ὅτι* (and *ὅττι*, Hom.), c. adv. superlat., Hom., Xen., Hdt., [*e. g., as quickly as possible*, *ὅτι τάχιστα, ὥκιστα*, Hom., etc., also] c. subst., *e. g., as quickly as possible*, *ὅτι τᾰχος*, Hdt.; *ὡς*, c. superl., Hdt., Omn. Att.; *ὅπως*, c. superl., [*ὅπως τάχιστα, ἰδιστα*, etc.,] Theogn., Æsch., etc., or c. gen., as, *go as fast as you can*, *σοῦσθε ὅπως ποδῶν* (sc. *ἔχετε*), Æsch.; *ὅσον, ὅσα*, c. superl., Soph., Xen., and c. subst. *τάχος* (ut supra), Soph., Xen.; *ἦ* [(in the quickest, best, etc., way)], c. superl., Xen.; [*as much as possible*, *ἦ δυνατὸν μάλιστα*, Xen.]

As when, *ὡς ὅτε*, Hom. (in longer similes); *ὡς ὁπότε*, c. ind. vel subj., Hom.]

[*As really*, *ὡσπερεῦν*, Plat.; *as he really is*, *ὡσπερεῦν ἐστι*, Id.]

[*As many times as*, etc. *Vid.* MANY.]

[*As often as*, *ὁσάκι* and *-κις*, Plat.; in sgnf. *whenever*, *ὅτε*, c. opt., Hom., Att.]

[*As soon as*, *ὅπως*, c. aor. ind., Homer, Att.; strgthd., *ὅπως πρῶτα*, Hes.; *ὅταν*, c. subj., smts. strgthd., *ὅταν τάχιστα*, Homer, etc.; *ὅταν πρῶτον*, Plat.; *ἅμα τε . . . καί*, Dem., etc. *Vid.* SOON.]

As, inasmuch as (conjunct. causal, equiv. to *since*), *ἐπεί*, Omn.; [*ὡς*, in direct constr., c. indic., Omn.; also *ὡς, ὥστε*, or *ἄτε*, c. partic. et subst., Hdt., Att., etc.; and so, too, nearly equiv. to *when*, *ὁπότε*, c. indic., pres. part. or fut. of a thing really taking place, Hom., Theogn., Att., strgthd. by *γε*, Xen.] *Vid.* SINCE.

As, adj., after *such*, etc., like the Latin *qualis*, *οἷος*, often answering *τοῖος*, Omn.; *ὅσος*, when answering *τόσος*, [*τοιοῦτος*,] Omn.; *ὁποῖος*, answering *τοῖος* (and *ὁπτ.*, Hom.), Hom., Sophocl., Eur., Xen.; *οἵὁσπερ*, Soph., Hdt., Xen.; [*ὁπόσος*, answering to *πόσος*, Hom., etc.; but smts. *ὅσος* alone is used, the anteced. being implied.]

ASAFŒTIDA (the tree that produces), *σίλφιον*, *τό*, Soph., Ar., Hdt.

Prepared with asafœtida, *σιλφιωτός*, Ar.; *σεσιλφιωμένος*, Philox.

[ASBESTOS, *ἄσβεστος*, *ὁ*, no class. auth.; (cloth) *made of asbestos*, *ἀσβέστινος*, in Plin.]

ASCEND, TO, *ἀνᾰβαίνω*, fut. *-βήσομαι*, aor. 1 *-εβησάμην* (fut. and aor. 1 act. not used intrans.), perf. *-βέβηκα*, aor. 2 *-έβην*, opt. *-βαίην*, etc., c. acc. or prep., Hom., Hes., Eur., Ar., Thucyd., Xen., etc.; *εἰσἀνᾰβαίνω*, Hom.; *ἀνέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, aor. 2 *-ήλῠθον*, by sync. *-ῆλθον*, perf. *-ελήλῠθα*, Hom., Æsch., Soph., Eur., Xen.; *ὑπερβαίνω*, c. acc., smts c. gen., Hom., Eur., Hdt., Thuc.; *εἰσάνειμι*, inf. *-ιέναι*, part. *-ιών*, c. acc., Hom.; *ἀνέρπω*, only pres. and imperf. *ἀνείρπον*, Eur.; *ἀνερπύζω* (augm. *ει*), no perf., Ar.; *ὑπερᾱκρίζω*, Xen.; *ὑπεραίρω*, no perf., Xen.; *προσἀνᾰβαίνω*, Xen., Plat. Com.; *ἐξἄνειμι* (*-ιέναι*), part. *-ιών*, no fut., c. gen. (of a star ascending heaven), Theoc.; *ἐπἄνέρχομαι*, Xen.; *προσβαίνω*, Hdt., Thuc. *Vid.* TO MOUNT.

To make to ascend, *ἀνᾰβαίνω*, and the other compounds of *βαίνω*, in fut. and aor. 1 act., Hom., Hdt.; *ἀνᾰβιβάζω*, Hdt., Xenoph.; *ἐπἀνᾰβιβάζω*, Thuc.

To make to ascend in turn, *ἀντἀνᾰβῐβάζω*, Xen.

Which can be ascended, *ἀμβᾰτός*, *όν*, Hom.

Difficult to be ascended, *δυσάμβᾰτος*, *ον*, Sim.

ASCENDANT (to be in the ascendant), *ὑπερέχω*, aor. 2 *-έσχον*, Hom. [*Vid.* HEIGHT.]

[*To be in the ascendant* (of one's natal planet) *at the natal hour*, *ὡροθετέω*, Anth.]

ASCENDENCY, *κῦρος*, *τό*, Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* INFLUENCE.

To have a great ascendency over a person, *μέγιστον δυνάμενος παρά τινι*, Hdt.

[ASCENSION (*vid.* ASCENT) (of our Saviour), *ἡ ἀνάβασις τοῦ Κυρίου*, Eccl.]

[*Ascension-day*, *ἡ ἡμέρα τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου*, Lit. Græc.]

ASCENT [(both of the act and the route)], *ἄνᾰβασις*, *εως*, *ἡ* (and poet. *ἀμβ.*), Hdt., Xen.; [*ἀνοδος*, *ἡ* (esp. *a going up* from the coast to the interior), Hdt., Xen.; *to* one, *παρά*, c. acc., Hdt.; *ἡ ἄνω ὁδός* (in the same sgnf.), Xen.]

[*A rugged and steep ascent*, *τραχεῖα ἀνάβασις καὶ ἀνάντης*, Plat.]

ASCERTAIN, TO, *ἐκπυνθἄνομαι*, fut. *-πεύσομαι*, aor. 2 *-επῠθόμην*, perf. *-πέπυσμαι*, etc., Hom., Soph., Eur.; *εὑρίσκω*, fut. *εὑρήσω*, etc., aor. 2 *εὗρον*, aor. 1 pass. *εὑρέθην* and *ηὑρ.*, fut. mid.

in pass. sense εὑρήσομαι, Omn.; ᾽ἀκριβόω, Eur., Xen.; κἀτἀμανθἄνω, fut. -μἄθήσομαι, aor. 2 -ἐμἄθον, Hdt., Xen., Plat.; πἄρἀλαμβἄνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ἐλἄβον, Hdt.

Difficult to ascertain, δὔσεύρετος, Æsch.; δυσκἄτἄμἄθητος, ον, Isoc.; ᾽ἀνεξεύρετος, ον, Thuc.

Ascribe, to, ᾽ἄνἀπτω, no perf., c. dat. pers., or c. prep., Hom., Eur.; ᾽ἀνἀτῐθημι, aor. 1 -ἔθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην [c. dat. pers. acc. rei], Hom., Eur., Thuc., Isoc., Dem., etc.; ἐπιφέρω, fut. -οἰσω, aor. 2 -ἠνεγκον, aor. 1 -ἠνεγκα, Hdt., Thuc., Xen.; κἀτἀλογίζομαι, mid., Dem., Æschin. [*Vid.* To impute.]

To ascribe every thing to a god, πἀντἀ μὲν θεὸν ἀἴτιον ὑπερτῐθέμεν (for ὑπερτιθέναι), Pind.; ἐπίφημίζω θεούς τινί, Plat., Dem.

To ascribe honor to a person, μοῖραν, τιμήν, etc., νέμω τινί, Æsch., Soph., Eur.

Let no one ascribe this to any virtue of yours, κἀτἀλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ᾽ ὑμῶν ἐν ἀρἰστῃ, Æschin.

One must ascribe, ᾽ἀνἀθετέον, Plat.

Ash, μελία, ἡ, Hom., Hes.

Ashen, μελΐνος, Hom.; μελΐνος, Theoph.; μελιηγενής, ές, Ap. Rh.

Ashamed, to be, αἰδέομαι, mid. fut. -έσομαι, aor. 1 ἠδέσθην; *before*, c. acc. pers., c. infin., more rarely c. part., Hom., Pind., Æschyl., Soph., Xen.; ἄϊδομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; σέβομαι, pres. mid., Hom.; αἰσχύνομαι, pass. c. fut. mid., c. particip. (when one does the thing of which one is ashamed), c. inf. (when one refrains from doing through shame), Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat., Isoc.; [*that*, εἰ or ἦν . . ., Soph., Plat.; also c. μή . . ., Plat.;] ἐπαιδέομαι, Soph., Eur.; ἐπαισχύνομαι, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; κἀταιδέομαι, c. infin., Eur.; κἀταισχύνομαι, Sophocl., Isoc.

To be ashamed of a thing before a person, ᾽ὑπαισχύνομαι, c. dupl. acc., Plat.

To be exceedingly ashamed, ᾽ὑπεραισχύνομαι, Æschin.

I am ashamed of these things, ταῦτα δι᾽ αἰσχύνης ἔχω, Eur.

One must be ashamed, αἰσχυντέον, Xen.

Ashes, κόνις, ιος, ἡ, Hom., Theoc.; κονία, ἡ, in pl., Hom.; σποδία, ἡ, Hom., Eur.; σπόδος (often of the dead), ἡ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; τέφρα (often of the dead), ἡ, Hom., Eur., Ar., Plat.; [*hot, glowing ashes*, θερμοσποδία, ἡ, Diosc.]

The ashes of the slain (ashes instead of men, which had once been men), σπόδος ἀντήνωρ, Æsch. *Vid.* Dust.

Mixed with ashes, κὔκησἰτεφρος, ον, Ar.

Ash-colored, σπόδιος, Sim. Amorg.; σποδοειδής, ές, Hipp.; τεφρός, ά, όν, Arist.: τεφρῖνος, Hipp.; [τεφροειδής, ές, Diosc.; contd. τεφρώδης, ες (late), Plut., etc.]

Baked in ashes, σποδΐτης, ου, Diphil.

To cover with ashes, κἀτἄτεφρόω, Arist.; *to roast in ashes*, σποδΐζω, Plat.; σποδόω, Hipp.

To reduce to ashes, ἀμαλδύνω, Homer; ᾽ἀμἄθύνω, Hom., Æsch., Theoc.; [κἀταιθαλόω, Æsch., Ar.;] συναμαθύνω, Ap. Rh.; *to burn to ashes*, σποδΐζω, Ar.

[*Gently rest thy ashes! Peace to thy ashes!* κούφη σοι χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, Eur.]

Ashore (*to run* a ship *ashore*) [(of persons in it), or, *to run ashore* (of a ship)], κέλλω, aor. 1 ἔκελσα, both trans. and intrans., Hom., Æschyl., Soph.; ἐπῐκέλλω, both trans. and intrans., Hom.; ὀκέλλω, both trans. and intrans., only pres. and aor. 1 ὤκειλα, Eur. [also (πρὸς γῆν)], Hdt., Thuc., Xen.; ἐξοκέλλω, both trans. and intrans., Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; ἐποκέλλω, Hdt., Thuc.; ᾽ἀνἄβῐβάζω [πρὸς τὴν γῆν], only active, Xen.; [παρὰ γῆν δρἀμεῖν, intrans., Theog.]

To put me ashore at Pylos, ἐφέσσαί με Πὐλονδε, ab aor. 1 ἐφεῖσα, Hom.

[*To go ashore* (land from a ship), προσέχω, absol., Hdt. *Vid.* To disembark.]

To be driven ashore, περῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -ἐπεσον, Hdt.; ἐκβράσσομαι, pass., only pres. and imperf., c. ἐς, Hdt.

Aside, ἐυρἁξ, Hom., Ar.; πἄρἄκλῐδόν, Hom., h., Ap. Rh.; ὕπαιθα, Homer; λικρῐφίς, Hom. *Vid.* Side.

Turned aside, λοξός, Tyrt., Theog., Ap. Rh.

[*To set aside*, ἄκυρον ποιέω, c. acc., Plat. *Vid.* To abrogate.]

[*To say aside*, παραφωνέω (late), Plut.; *to say a thing aside to any one*, πρόσφημί τινα ἄγχι σχὼν κεφαλήν, Hom.]

Asinine, ὄνειος, Ar.

Ask, to (a question, etc.), ἐρεἰνω, and mid., only pres. and imperf., c. acc. either of pers. or rei, or c. dupl. acc., Hom.; ἐξερεἰνω, Hom., Ap. Rh.; ἐρέω? fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην, Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; εἰρομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἐρωτάω (Ion. poet. εἰρ.), c. acc. or dupl. acc., Hom., Sophocl., Thuc., Dem., etc.; ᾽ἀνερωτάω, Hom., Hdt., Xen.; μεταλλάω, Hom., Ap. Rh.; πεύθομαι, only pres., imperf., and fut., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph., Eur., etc.; διείρομαι, Hom., Ap. Rh.; ἐξερέω, Hom.; ἐξέρομαι, Hom.; ᾽ἀνείρομαι, fut. -ερήσομαι, aor. 2 -ηρόμην, Hom., Soph., Eur., Xen.; Plat.; ἐπείρομαι, only in fut. and aor. 2, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πυνθἄνομαι, fut. πεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην [τί τινος, but also τι ἀπό, ἔκ, παρά, πρός τινος], Hom., Att.; ἱστορέω, c. dupl. acc., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ᾽ἀνιστορέω, c. acc. or dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., Æschyl., Soph., Eur.; ἐκπειράομαι, mid., c. acc. rei, gen. pers., Ar.; ᾽ἀποπυνθἄνομαι, mid., c. gen. pers., Hdt.; ἐπερωτάω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.

To ask in return (in reply), ἀντείρομαι, Hdt., Xen.; ἀντερωτάω, Plat., Dem.

To ask besides, προσέρομαι, Plat.; προσερωτάω, Xen., Plat.; προσἄνερωτάω [c. acc. rei], Plat.; [*of one*, c. acc. pers., Plat.]

To ask covertly, ᾽ὑπερωτάω, Plat.

To ask (i. e., request, beg), αἰτέω, c. acc. rei, c. dupl. acc., c. acc. rei and prep., Hom., Theog., Sophocl., Thuc., Plat., in pass. de pers., c. infin., Pind., de re, Thuc.; αἰτΐζω, c. acc. or c. dupl. acc., only pres., Hom.; ἐξαιτέω, Sophocl., Eur., Hdt., Dem., Antipho.

To ask besides, ἐπαιτέω, Homer, Soph.; προσαιτέω (*to ask for more pay*, προσαιτέω μισθόν, Xen.;) and simply *to ask*, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; χρήζω, usu. c. gen. rei, sometimes, but rar., c. acc. rei, only pres. and imperf., Hdt., Æsch., Ar.

To ask in return, ἀνταιτέω, Thuc.

One must ask (of question), ἐρωτητέον, Arist.; πευστέον, Plat.; (of request), αἰτητέον, Xen.

An asking, ἐρώτημα, ἄτος, τό, Thucyd., Plat.; ἐρώτησις, εως, ἡ, Plat., Xen., Isoc.; αἴτησις, εως, ἡ, Hdt.

Askance, adv., λοξόν, λοξά, Sol., Anac., Theoc.; ᾽ὑποβλήδην, h.; λοξῷ ὄμματι, Ap. Rh.

To look askance at, πἄρεμβλέπω, no perf., c. εἰς, Eur.; ὑποβλέπω, Eur.; [ὄμματι λοξῷ ἰδεῖν, Valck. Hipp. 339; παραβλέπω, Nicost.]

Aslant, πλάγιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Xen., Plat.

Asleep, νὔχιος, α, ον, and ος, ον, Sophocl.; *half asleep*, ὠμόὐπνος, ον, Eupol. *Vid.* Sleeping.

The having a limb asleep, νάρκη, ἡ, Arist.

[*To fall asleep*, πίπτω εἰς ὕπνον, Soph.; ὑπνῳ πίπτω, Æsch.]

To fall asleep gradually, ᾽ὑπονυστάζω, Plat.

Asp, an, ἀσπίς, ἴδος, ἡ, Hdt., Arist.

Asparagus, ἀσφἄρἄγος, ὁ, Cratin.

Aspect, ὄψις, εως, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; πρόσοψις, εως, ἡ, Pind., Soph., Eur.

To have such and such an aspect (of a house, etc.), τρέπομαι, c. ἀντί and gen., c. πρός and gen., c. πρός and acc., Hom., Hes., Hdt., Thuc.; ᾽ἀνἄπετάννυμαι (perf. -πέπταμαι), c. πρός and acc., Xen.; ὁράω, c. πρός and acc., Xen.; ᾽ἀποκλίνω, c. πρός and acc., Hdt.

Aspen-tree, the, κερκίς, ῖδος, ἡ, Arist.

Asperity, τρᾰχὔτης, ητος, ἡ, Æschyl.; πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isocrat.; πῐκρία, Dem.; χἀλεπότης, ητος, ἡ, Plat., Xen., Isoc.

Asperse, to, κἀτἀμέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. acc. pers. and dat. caus., Pind., Thuc., Xen., Plut., Dem.; διἀβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph., Eur., Hdt., Theoc., Dem. *Vid.* To blame, To slander.

Aspersion, μέμψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen. *Vid.* Blame, Slander.

Asphalt, ἀσφαλτος, ἡ, Hdt.

Asphaltic, ἀσφαλτώδης, Arist.

Asphodel, ἀσφόδελος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; [*stalk of asphodel*, ἀνθέρῐξ, Hdt., and ἀνθέρικος, ὁ, Theoph.]

Aspirate, to, δᾰσύνω, Gramm.

[*To mark or sound with the aspirate*, προσπνέω, Ath.]

Aspirated (of a word marked with the aspirate), δᾰσύς, Arist.

Aspiration, ζῆλος, ὁ, Soph. *Vid.* Ambition, Desire.

Aspire, to, φῐλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass., Xen., Plat.; ἀξιόω, Omn. Att.

[*Aspiring* (high-aiming), μεγαλόμητις, ι, Æsch.]

Ass, an, ὄνος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; [*a little ass*], ὀνΐδιον, τό, Ar.; [ὀνάριον, τό, Macho.]

Of or *belonging to an ass*, ὄνειος, Ar.

To drive asses, ὀνηλᾰτέω, Ar.

An ass driver, ὀνηλᾰτης, ου, ὁ, Dem.

A keeper of asses, ὀνοφορβός, ὁ, Hdt.

A sacrifice of asses, ὀνοσφᾰγία, Call.

[*A wild ass*, ὄναγρος, ὁ, Strab.]

Assail, to, ἔγκειμαι, fut. -κείσομαι, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; *in words*, ᾽ἀποσκήπτω, c. εἰς, Æschin. *Vid.* To attack.

Assailable, ἐπῐ᾽δρομος, ον, Hom. ἐπῐμᾰχος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Assassin, an, πᾰλαμναῖος, Æsch., Soph., Eur. *Vid.* Murderer.

Assassinate, to, κτείνω, Omn.; *καίνω*, no perf. act., Æsch., Soph. *Vid.* To murder.

Assassination, φόνος, ὁ, Omn. *Vid.* Murder.

Assault, ῞ὕβρις, εως, ἡ, Isocrat., Dem., Æschin.; (a slighter sort), αἰκία, ἡ, Lys., Dem.; αἰκισμός, ὁ, Dem.; (*on a city*), τειχομᾰχία, ἡ, Hdt.; [προσβολή, ἡ, Hdt.; *to make an assault upon*, προσβολὴν (usu. plural) ποιέομαι, Hdt.; πρός, c. acc., Id., *vid.* To assault.]

An action for an assault, γρᾰφὴ ῞ὕβρεως, Dem., Oratt.; δίκη αἰκίας, Dem., Oratt.

[*To bring an action for assault* (and battery) *against* one, προσκαλέομαί τινα ὕβρεως, Ar.]

Assault, to, αἰκίζω, Sophocl., in mid. and pass., Æsch., Soph., Eur., Xen., Lys.; ῾ὑβρίζω, c. acc., Hom., Soph., Eur., c. prep. εἰς, Eur., Dem., Isoc.; ἐπικωμάζω, c. prep., Ar., Plat.; [ἀντέπειμι, c. dat., Thuc.; προσβάλλω πρός τινα, Xen.]

To assault a city, τειχομᾰχέω, sine cas., Thuc., Xen.; [προσβάλλω, c. dat. (τόπῳ), Thuc.; πρὸς τὸ τεῖχος, Hdt.; προσμάχομαι, c. dat. (πόλει), Xen.; προσπίπτω πόλει, Thuc., etc.]

To carry by assault, ᾽αναρπάζομαι, mid., Eur., Hdt.

By assault (as, taking a town by assault), αὐτοβοεί, Thucyd.; κᾰτά, ᾽ανὰ κρᾰτος, Thuc., Xen.

Assay, πεῖρα, ἡ, Eur., Ar., Plat., Xen. *Vid.* Trial, Proof.

Assay, to, δοκῑμάζω, Thuc., Xen., Plat., Dem., etc.; *by means of fire*, πῡρόω, Arist. *Vid.* To prove, To try.

[Assemblage, ἀγυρμός, ὁ, Babrius. *Vid.* Assembly, Collection.]

Assemble, to (of people, etc., of inanimate things, *vid.* To collect), act., ἀολλίζω, aor. 1 poet. ἀόλλισσα, Hom.; ὁμηγῠρίζομαι, mid., Hom.; ᾽ἀγείρω (perf. pass. redupl. ἀγήγερμαι, Hom.), Hom., Pind., Sophocl., Eur., Thuc., Xen.; ἐσᾰγείρω, Hom.; σῠνᾰγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.; συνάγω, aor. 2 usu. c. redupl. -ήγαγον, no perf., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συλλέγω and -ομαι, mid., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.: συγκᾰλέω, fut. -καλέσω, perf. -κέκληκα, Hom., Æschyl., Hdt., Thucyd., Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀθροίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; σῠνᾰθροίζω, Ar., Xen., Plat.; ἐπᾰγερσιν ποιέομαι (στρατοῦ), Hdt.; [συναλίζω, c. πρός, Xen.]

To assemble, intrans. ἐγερέομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἠγερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; ᾽ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; ᾽ἀγείρομαι, mid. and pass., perf. pass. ἀγήγερμαι, aor. 2 mid. part. sync. ἀγρόμενος, Hom.; ἐπᾰγείρομαι, mid. and pass., Hom., Pind.; σῠνᾰγείρομαι, Hom.; ἀολλίζομαι, pass., Hom., and the mid. and pass. of most of the active verbs given above; σῦνειμι (-ιέναι), part. -ιών, imperf. -ήειν, Ep. -ήια, Att. -ῆα, no fut., Hom., Hdt., Thuc.; σῠνίστᾰμαι, pass. c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., Eur., Thucyd., Xen., Isoc.; σῦνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. by sync. -ῆλθον, perf. 2 usu. c. redupl. -ελήλῠθα, Thuc., Xen.; προσρέω, fut. -ρεύσομαι, Hdt.; συνήκω, only pres. and imperf., Thuc., Xen., Arist.; *around*, ἀμφᾰγείρομαι, mid. in aor. 2, c. acc., Hom.

To assemble besides or *with others*, πᾰρᾰσυλλέγομαι, mid. and pass., Andoc.

To assemble by night, νυκτηγορέω and -ομαι, mid., Æsch., Eur.

Assembled, ὁμηγερής, ές, in pl., Hom., Ap. Rh.; ὁμηγῠρής, ές, Pind.; ἀολλής, ές, Hom., Sophocl.; ἀθρόος, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xenoph.; ἔκκλητος, ον, Eurip.; [ἀγρόμενος, Hom.]

One who assembles, act., σῠνᾰγωγεύς, έως, ὁ, Lys.

Assembly, an, ᾽ἀγών, ῶνος, ὁ, Hom.; ᾽ἄγῠρις, εως, ἡ, Hom., Eur.; ὁμήγῠρις, εως, ἡ, Hom., h., Pind., Æschyl., Eur.; ἀγορά, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; ᾽Ιῶκος, ὁ, h., Hdt.; φῆμις, εως, ἡ, Hom.; πᾰνήγῠρις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ᾽αθροισμα, ᾰτος, τό, Eur.; σύνοδος, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ὁμῐλία, ἡ, Æsch., Hdt.; σύλλογος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xenoph., Plat., Dem.; ἐκκλησία, ἡ (esp. in legal or political sense), Eur., Ar., Hdt., Thucyd., Xenoph., Dem.; ᾽ἄλία, ἡ, Hdt., Dem.; συλλογή, ἡ, Hdt., Lys.; ὅμᾰδος, ὁ, Ap. Rh. [*Vid.* Syn. 20.]

A small assembly or *knot of men meeting*, σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thucyd., Xen.

An assembly by night, νυκτηγορία, ἡ, Eur.

The place of meeting in assembly, ᾽ἀγορά, ἡ, Hom., Eur., Thuc., etc. [*Vid.* Syn. 20.]

To speak in the assembly, πᾰνηγῠρίζω, Isoc.; also, *to meet in assembly*, absol., or ἐς πόλιν, Hdt.

To hold an assembly (sit in assembly, or even, act., to summon to assembly), ἐκκλησιάζω, imperf. both ἐκκλησίαζον and ἐξεκλησίαζον, Ar., Thuc., Xen., Dem.; [*about* a thing, περί τινος, Thucyd.; ὑπέρ τινος, Isoc.]

[*To hold an assembly*, καθίζω ἀγοράν, Hom.; ἐκκλησίαν ποιέω, συνάγω, 2d aor. -ήγαγον, Att.; *to dissolve, break up an assembly*, λύω ἀγοράν, Hom.; διαλύω, Thucyd. (in pass.); *to summon, convene an assembly*, συλλέγω ἀγοράν, Thuc., Xen.; also συναγείρω, ἀθροίζω ἐκκλησίαν, Hdt., Thuc., Xen.; *to put off, adjourn an assembly*, ἀναβάλλω ἐκκλησίαν, Thuc. (in pass.).]

[*An assembly was held*, ἐκκλησία ἐγένετο, κατέστη, Thuc., etc.]

Belonging to an assembly, πᾰνηγῠρικός (general), ή, όν, Isoc.; ἐκκλησιαστῐκός, ή, όν, Dem.

A member of the assembly, ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, Plat.

[*To preside in the assembly* (of the people), ἐπιστᾰτης γίγνομαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις or ἐν τῷ δήμῳ, Xen.]

Sitting in front of the assembly, or *place of assembly*, ἰράων προπάροιθε καθημένοι, Hom.; some read εἰράων; Hes. has ἰραῖς or εἴραις.

Assent, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.; σῠνωδία, ἡ, Plat.; [ὁμολογία, ἡ, Plat.; συγκατάθεσις, εως, ἡ (philos. term used by the Stoics), Cic., Plut.]

Assent, to, ἐπῐνεύω, sometimes c. acc. rei, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Æschin.; κᾰτᾰνεύω, Homer, Pind., Hdt., Plat.; κᾰτᾰφημι, no perf., c. gen. of what is said, Soph.; σύμφημι, absol. and c. dat., Æsch., Soph., Eurip.; σῦνεπαινέω, fut. -έσω and -ήσω, Xen., Dem.; σῠνᾰγορεύω, c. dat., Isoc., Lys.; [(to an opinion), προστίθεμαι, c. dat., Hdt., etc.]

To join in assenting, σῦνεπῐνεύω, Arist.

To nod assent, συννεύω, Sophocl.; [νεύω κεφαλῇ, Hom.; *with the brows*, νεύω ὀφρυσι, Hom.]

To signify assent by a shout, ἐπευφημέω, Hom., Ap. Rh.

To assent both ways (of ambiguous oracles), συμπᾰρᾰνεύω, Arist.

Assert, to, φημί, no perf., Omn.; ἰσχῡρίζομαι, mid., Thuc., Plat.; διϊσχῡρίζομαι, mid., Plat., Dem; βεβαιόω, Plat.; διᾰβεβαιόομαι, mid., Dem.

To assert together, σῦνᾰποφαίνομαι, mid., Æschin. *Vid.* To say.

Assertion, λόγος, ὁ, Omn.; μῦθος, ὁ, Omn.; βάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; φθέγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eurip., Plat.; φᾶσις, εως, ἡ, Plat., Arist.

Assess, to, τάσσω, c. acc. of payment, dat. of person to pay, Thuc., Xenoph., Dem., Æschin.; συντάσσω, Dem.; συντῑμάομαι, c. acc. of payment, c. ὑπέρ and gen. pers., Dem.

To assess a property at such and such a value, τῑμάω, c. gen. of value or a punishment, Plat., Dem.

Assessment, τάξις, εως, ἡ, Xen.; πρόσταξις, ἡ, Thuc.; τῑμή, ἡ, Plat.; τίμημα, ᾰτος, τό, Xen., Plat., Lys., Isoc., Dem.; τίμησις, εως, ἡ, Æschin., Antipho.

Belonging to assessment, τῑμητῐκός, Ar.

A prosecution or *action where the penalty is assessed* (not being fixed by law), (ἀγών, δίκη, etc.) τῑμητός, ή, Dem.

A government according to assessment, τῑμαρχία, ἡ, Plat.; τῑμοκρᾰτία, ἡ, Plat., Arist.

Belonging to such a government, τῑμοκρᾰτῐκός, Plat.

[Assessor (of taxes, property, etc.), τιμητής, οῦ, ὁ, Plat. (corresp. to Roman *censor*, Polyb.); ἐπιγραφεύς, έως, ὁ, only in Gloss. and Inscrr., but Isoc. has compd. συνεπιγραφεύς (of a clerk who registers property and taxes).]

An assessor [one who sits by another to aid, counsel, etc., as an associate judge in Athenian law courts], πᾰρέδρος, ὁ, Hdt., Dem.

An assessor of punishments, τῑμητής, οῦ, ὁ, Plat.

The office of assessor, πᾰρεδρία, ἡ, Dem.

To be assessor, πᾰρεδρεύω [*to* one, c. dat.], Dem.

To make assessor, πᾰρᾰκᾰθίζω, Dem.

Asseverate, to, διϊσχῡρίζομαι, mid., Plat., Demosth.; [μαρτύρομαι, Plat.]

[Asseveration (*vid.* Assertion); *on oath*, ὁρκωμόσια, τά, Plat.]

Assiduity, σπουδή, ἡ, Pind., Æschyl., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem., etc.; πόνος, ὁ, Omn.; ἐπῑμέλεια, ἡ, Thucyd., Xen., Plat., Isoc., Dem.

Assiduous, φῐλόπονος, ον, Soph., Plat., Xenoph., Isoc.; σπουδαστῐκός, Plat.; ἐπῐμελής, ές, Ar., Xen., Plat.

To be assiduous, σπουδάζω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; φῐλοπονέω, c. acc. rei, Xen., Plat.

Assiduously, φῐλοπόνως, Xen.; σπουδαίως, Xen., Plat.; ἐπῐβλήδην, Ap. Rh.

Assign, to, νέμω [c. acc. et dat.], Omn.; ἐπῐνέμω, Homer; προνέμω,

Pind.; ὁρίζω, c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. pers. and prep., Æsch., Eur.; ἄπονέμω, Soph., Eur., Dem., Plat.; ἐπίνωμάω, Æsch., Soph.; προστάσσω [(*e. g.*, troops to one's command, c. acc. et dat.)], Hdt., Thuc.; κἄτἄνέμω, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; διἄνέμω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; μερίζω, Xen., Dem.; κἄτἄμερίζω, Xen.; διἄμερίζω, Plat.; ἀπομετρέω, Xen.; διἀμετρέω, Xen.; προσνέμω, Plat., Dem.; πἄρἀδείκνῡμι [money to one, c. acc. et dat.], Xen.

[*To assign one the second place or rank*, νέμω τινὶ τὰ δευτερεῖα, Hdt.]

To assign improperly, ἀλλοτριονομέω, Plat.

To assign by lot, ἐπίκληρόω, Plat., Dem. *Vid.* To APPOINT, To DISTRIBUTE, etc.

ASSIGNATION, AN (*i. e.*, meeting by night), νυκτηγορία, ἡ, Eur.

ASSIGNATION, AN (*i. e.*, an assigning or distributing), κἄτἄμερίσις, εως, ἡ, Epicur.

ASSIMILATE, TO, ἴσκω, only pres. and imperf., Hom.; εἴσκω, only pres. and imperf., Hom.; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, etc., Pind.; πελάζω, Orac. in Hdt.; ὁμοιόω [c. acc. et dat., and acc. c. πρός c. acc., Thuc.], Eur., Thuc., Plat., Dem.; ἐξομοιόω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; προσεικάζω, Eur., Xen.; προσομοιόω, Dem.; ἀφομοιόω, Plat.; πἄρἰσόω, Plat.; ἐξεικάζω, Xen.

ASSIMILATION, ὁμοίωσις, εως, ἡ, Plat.; πἄρομοίωσις, εως, ἡ (esp. of syllables, as in rhyme), Arist.; [(of food), πρόσφυσις, εως, ἡ, Arist.]

ASSIST, TO, ἄλἐξω, fut. ἀλεξήσω, aor. 1 act. -ησα, fut. mid. ἀλεξήσομαι, and aor. 1 mid. ἠλεξἄμην, c. dat., Hom., Pind., Soph., Xen.; ἐπἄλέξω, Hom.; ἄρήγω, c. dat., no perf., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπἄρήγω, Hom., Æsch., Soph., Xenoph.; ἐπἰκουρέω, c. dat., Hom., Hdt., Thucyd., Xen.; ἕπομαι, mid., aor. 2 ἑσπόμην, c. dat., Hom.; ὀνἴνημι, fut. ὀνήσω, etc., no perf., c. acc., Hom.; πἄρειμι (-εἶναι), c. dat., Hom., Eur.; πἀρίστἄμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἄμῦνω, c. dat., only act. in this sense, Hom., Eur.; ἐπἄμῦνω, Hom., Eur., Thuc., Hdt., Plat., Dem.; προἄμῦνω, c. dat., Hom.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, no perf., c. dat., sometimes c. acc., and even c. gen., Theogn., Sophocl., Eur., Hdt., Xen.; προσαρκέω, Soph., Eur.; ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Hdt., Omn. Att.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Plat., Dem.; πἄρἀγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; πἄραστἄτέω, c. dat., Æsch., Eur.; συμμἀχέω, c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; συμπἄραστἄτέω, Æsch., Eur.; βοηθέω, c. dat., Æsch., Thuc., Xen.; ἐξὕπηρετέω, c. dat., Sophocl., Eur., Lys.; ἐξαρκέω, Eur.; ὑπηρετέω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem., etc.; βοηδρομέω, only act., Eurip.; ἄμῦνἄθω, only infin. ἀμῦνἄθεῖν in this sense, c. dat., Soph., Eur., Ar.; συλλαμβἄνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελἄβον, c. dat. pers., c. gen. rei or prep., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; συμβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, part. often cont. -βεβώς, ῶσα, etc., fut. 1 and aor. 1 act. not used in this sense, Soph.; τἰμωρέω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προσλαμβἄνω, Ar., Plat., Xen.; ἐπιβοηθέω, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσεπίλαμβἄνομαι, mid., c. dat. pers. gen. rei, Hdt., Plat.; ἐπἴμἄχέω, Thucyd.; συμμἄχομαι, fut. -μἄχοῦμαι, aor. 1 -εσἄμην, c. dat., Plat., Xen.; ἀοσσέω, c. dat., Mosch. *Vid.* To HELP, To AID.

To assist first, προτἴμωρέω, c. dat., Thuc.

To assist besides, προστἴμωρέω, c. dat., Hipp.

To assist in return, ἀντἴβοηθέω, c. dat., Thuc., Xen., Plat.; ἀντεπἴκουρέω, c. dat., Xen.

To march out to assist, ἐκβοηθέω, Hdt.; προσβοηθέω, Thuc., Xen., c. prep. ἐς and acc. loci, Hdt.

To refuse to assist, ἀπανδάω, c. dat., Eur.

Who ought to be assisted, ὠφελητέος, Xen.

One ought to assist, ἀμυντέα, and -έον, c. dat., Soph., Xen.; βοηθητέον, c. dat., Dem.; ὠφελητέον, c. dat., Xen.; προσωφελητέον, Xen.

ASSISTANCE, ἄλκαρ, τό, only in nom., Hom., Pind., h., Eur.; ἀλκή, ἡ, Hom., Pind., Hes., Soph.; ἄρωγή, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ὄνειαρ, ἄτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ὄφελος, τό [(only in nom.)], Hom., Soph.; ἀρηξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.; ἄρκεσις, εως, ἡ, Soph.; ἐπάρκεσις, ἡ, Soph., Eur.; βοή, ἡ, Æsch.; ὠφέλημα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Xen.; ὠφέλεια and ὠφελία, ἡ, Omn. Att.; ἐπωφέλημα, ἄτος, τό, Soph.; προσωφέλημα, τό, Eurip.; προσωφέλησις, εως, ἡ, Soph.; ἐπἰκουρία, ἡ, Æschyl., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπἰκούρησις, ἡ, c. gen. rei, Eur., Plat.; ἐπἰκούρημα, ἄτος, τό, Xen.; προσθήκη, ἡ, Soph.; βοήθεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; βοήθημα, ἄτος, τό, Arist.; ἐπάρωγή, ἡ, Ap. Rh.

A coming to assistance, ἐπιβοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.

An unreal assistance, ψευδοβοήθεια, ἡ, Xen.

By the assistance of, ἕκητι, Hom., Hes.

Mutual assistance, ἡ παρ' ἀλλήλων εὐπορία, Isoc.

ASSISTANT, AN, ἄμῦντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἄρήγων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἐπἄμῦντωρ, Hom.; ἀοσσητήρ, ῆρος, ὁ, Homer, Ap. Rh.; ἐπἴτάρροθος, ὁ, Hom., Orac. ap. Hdt.; ἀρωγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag.; ἐπάρωγός, ὁ, Hom., Eur.; ἐριούνιος, ὁ, Hom., Ar., Ap. Rh.; ἐριούνης, ου, ὁ, Hom.; σειρᾶφόρος, ὁ, Æsch.; πἄρἄσειρος, ὁ, Eur.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æschyl., Eur., Plat., Antipho, and fem. συλλήπτρια, Xen.; σὔνἄρωγός, ὁ, h.; σὔνεργἄτης, ου, ὁ, Soph., Eur., and fem. συνεργάτις, ἴδος, Eur.; βοηδρόμος, Eur.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Hdt., Xenoph.; σὐνἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Plat., Isocrat., Dem.; βοηθός, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.; fem. συνδρήστειρα, Ap. Rh.; [παραστάτης, ου, ὁ, and fem. παραστἄτις, ἴδος, Soph., Xen.]

[*Assistant* (judge, associate in Athenian law courts), πάρεδρος, ὁ, Hdt., Dem.; *assistant counsel, a legal assistant*, παράκλητος, ὁ, Dem.]

To take as an assistant, συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελἄβον, Eur.

ASSISTING (many of the following words are also used as substantives), ἐπίκουρος, ον, c. gen. rei, *against* which, Hom., Soph., Eur., Thucyd., Xen.; ἐπἰρρόοθος, ον, Homer, Hes., Æschyl.; ἀλαλκομενηΐς, ἴδος, only fem., Hom.; ἑτεραλκής (assisting one side in battle), Hom., Æsch.; σὔνἄρῖθμος, ον, Hom., Ar., Plat., Ap. Rh.; ἀρωγός, όν, Pind., Æschyl., Sophocl., Eur., Thuc.; κοῦφος, Pind.; βοηθός, ον, Pind., Call., Theoc.; ὀνήσῖμος, ον, Soph.; σὔνεργος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Dem.; βοηδρόμιος, ον, Call.

Easy to be assisted, εὐβοήθητος, ον, Arist.

ASSOCIATE, TO, act., συναλλάσσω, c. acc. and dat., Æschyl.; ἐπιξυνόομαι, mid., Ap. Rh.

To associate with one's self, προσεταιρίζομαι, mid., Hdt.; προσαιμάσσομαι, aor. 2 -ειλόμην, Hdt., Xen., and *with another*, c. acc. and dat., Thuc.; [προστίθ-μαί τινα (smts. φίλον added), Hdt.] *Vid.* To UNITE, To CONNECT.

To associate with, ὁμῑλέω, c. dat., Omn.; [(also μετά c. gen., or πρός c. acc., Plat.;)] προσομῑλέω, c. dat., or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Thucyd., Xen., Plat., etc.; σὔναλλάσσω, and -ομαι, pass., c. dat., Soph., Eur.; πλησιάζω, c. dat., Soph., Xen., Plat., Isoc.; κἄλινδέομαι, mid. c. ἐν, Thuc.; προσεταιρίζομαι, pass., Plat.; προσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλὕθον, perf. 2 -ελήλὕθα, c. πρός and acc., Dem.; φὕρομαι, mid. c. πρός and acc., Plat.; συγγίγνομαι, c. dat., Plat.; συμμίσγομαι, c. dat., Hdt.; [προστίθεμαι, c. dat., Dem.]

ASSOCIATE, AN, ἑταῖρος (ἕτἄρος, Ep.), ὁ, Omn.; in fem. ἑταίρα and ἑτἄρα, Hom., h., Sapph. (*i. e.*, one belonging to the same association); συντελής, ὁ, ἡ, Dem.; [(equiv. to follower of a philos.), πλησιάζων, ὁ, Isoc.] *Vid.* COMPANION.

[*To choose as an associate*. *Vid.* To ASSOCIATE *with one's self*.]

[*Associate counsel, judge*. *Vid.* ASSISTANT.]

ASSOCIATION, AN, σὔνεδρία, ἡ, Æschyl.; ἑταιρεία and ἑταιρία, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; τὸ ἑταιρῑκόν, Thuc.; σὔνοδος, ἡ, Thuc.; συντέλεια, ἡ, Plat., Dem.

[*Of* or *belonging to the same association*, προσεταιριστός, όν, Thuc.]

ASSORT, TO, διἄτῑθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. act. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Plat. *Vid.* To ARRANGE.

ASSORTMENT, AN, συλλογή, ἡ, Thuc. *Vid.* COLLECTION.

ASSUAGE, TO, κἄτηπιάω, Hom.; εὐνάω, Hom., Soph.; κοιμάω, Hom., Soph.; παύω, Omn.; κουφίζω, Soph., Eur., Xen., Theoc.; πἄρἀθέλγω, Æschyl.; *to be assuaged*, κείμαι, fut. κείσομαι, Soph.

Difficult to be assuaged, δυσπἄρἀθελκτος, ον, Æsch.

ASSUME, TO (an appearance), ὑποδύομαι (mid.) ὑπὸ τὸ σχῆμα, Arist.

[*To assume* (take to one's self), μεταλαμβάνομαι, c. gep., Hdt.; ἀναλαμβάνω, Thuc.; (a name, ὄνομα), ἀναιρέομαι, Hdt.]

Assuming the name of Smerdis, ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος ὀνόματος, Hdt.

To assume in logic, ὑποτῑθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Plat.; ὑπολαμβάνω, Hdt., Plat., Xen., Isoc.

To assume (i. e., to lay down an assumption), τῑθημι λῆμμα, Arist.

To assume together with, σὐνὑποτῑθεμαι, mid., Plat.

To assume besides, προσπορίζω, Arist.; [προσλαμβάνω, Arist.]

To assume beforehand, προὐπολαμ-

βάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, Arist.

It is assumed, impers. ὑπόκειται, Plat., Dem.

One must assume, ληπτέον, Plat.; ὑποθετέον, Plat.

One must assume besides, προσληπτέον, Arist.

[ASSUMED, προσποίητος, Plat.]

ASSUMPTION, AN, ὕποθεσις, εως, ἡ, Plat.; πρόσληψις, εως, ἡ, Plat.; λῆμμα, ατος, τό, Arist.

A false assumption (an assumption of one thing instead of another which is required), μετάληψις, εως, ἡ, Arist.; [τινὸς ἀντί τινος, Arist.]

ASSURANCE, πίστις, εως, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πιστόν, τό, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; πίστωμα, ατος, τό, usu. in pl., Æsch.; βεβαιότης, -ητος, ἡ, Thuc. *Vid.* PROMISE, CONFIDENCE.

A certain assurance, δήλωσις, εως, ἡ, Thuc.

[*Assurances* (in treaties), πίστις, ἡ (opp. to ὅρκος, *oaths*, Pors. Med., 21), Hdt., Att.; *to give* (such) *assurances to one*, πίστιν ποιέομαι πρός τινα, Thucyd.: *to one another*, ἀλλήλοις, Xen.; *to exchange assurances*, πίστεις δίδωμι καὶ λαμβάνω, Xen., or δίδωμι καὶ δέχομαι, Plat.]

ASSURE, TO, ἰσχυρίζομαι, Thuc., Plat. *Vid.* TO ASSERT.

ASSUREDLY, σάφα, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Xen., Antipho; [(of strong assertion), μάλιστα, καὶ μάλιστα, Plat.; (in answers), *most assuredly*, παντελῶς and παντελῶς μὲν οὖν, Plat.; so παντάπασί γε, and παντάπασι μὲν οὖν, Xen., Plat.; πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν, or καὶ πάνυ, καὶ πάνυ μάλα, Ar., Plat., etc.; πῶς γὰρ οὔ; Plat.; *assuredly not*, πῶς γάρ; (in negative sentences), Plato.] *Vid.* CERTAINLY.

ASTERISK, AN, ἀστερίσκος, ὁ, Gramm.

ASTERN, πρύμνηθεν, Hom., Æsch., Eur.; πρυμνόθεν, Ap. Rh.; [κατὰ πρύμναν, Trag.]

ASTHMA, ὀρθόπνοια, ἡ, Hipp.

ASTHMATIC, ὀρθόπνοος, ους, Hipp.; ὀρθοπνοϊκός, Hipp.; πνευμᾰτίας, ου, Hipp.; πνευμᾰτώδης, ες, Hipp.

[*To be asthmatic*, πνευματόομαι, Hipp.]

ASTONISH, TO, ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. usu. ἐξεπλᾰγην, but also ἐξεπλήγην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.; κᾰτᾰπλήσσω, Hom., Thuc., Isoc., Xen.; ἐπῐπλήσσω, Eur.; *to be astonished*, ᾄγᾰμαι, mid. fut. ἀγᾰσομαι, and Ep. ἀγάσσομαι, aor. 1 both ἠγάσθην and ἠγᾰσάμην, or -ασσ., imperf. ἠγάμην, Hom.; ϑαμβέω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; ϑαμβαίνω, only in pres., h.; ϑαυμάζω, Omn.; ἄποπλήσσομαι, pass., Soph.; ἐκπᾰγλέομαι, pass., Hdt.; συνϑαμβέω, c. dat., Plat.; *exceedingly*, ὑπερϑαυμάζω, Hdt.; ὑπερεκπλήσσομαι, pass., Xen. *Vid.* TO WONDER.

ASTONISHED, ἀπόπληκτος, ον, Soph.; κᾰτᾰπλήξ, ῆγος, Lys.

ASTONISHMENT, ἄγη, ἡ, Homer; ϑαῦμα, ατος, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ϑάμβος, τό and ὁ, Hom., Pind., Sim., Eur., Thucyd., Plat.; τάφος, τό, Hom.; κᾰτᾰπλῆξις, εως, ἡ, Thuc.

A power of astonishing, κροῦσις, εως, ἡ, Ar.

ASTRAY, TO GO, ἀλάομαι, Hom.; ἀάομαι, Hom.; πλανάομαι (lit., and metaph. *to fall into error*), Hdt., etc.; *to go astray* (from the truth), παραφέρομαι, Plat.]

[*To lead astray*, πλάζω, f. -ξω, Epic and Trag.; πλανάω, Hdt., etc.; *to be led astray*, παρακρούομαι, *by one*, ὑπό, c. gen., Plat.]

[*A going astray*, πλάνη, ἡ, Plat., Eur.]

[ASTRIDE (of men on horseback), περιβάδην, Plut.]

ASTRINGENCY, ὕποστυψις, εως, ἡ, Theoph.

ASTRINGENT (to the taste), στρυφνός, όν, Xen., Plat.

[*To be somewhat astringent* (to the taste), παραστύφω, Diph. Siph.]

[ASTROLOGER, γενεθλιαλόγος, ὁ, Hierael.; γενεθλιακός, ὁ, Gal. (caster of nativities); ἀστρόμαντις, ὁ, very late, and so ἀστρολόγος, ὁ (which in class. auth. means *astronomer*); Χαλδαῖος, ὁ (as the Chaldeans were famous in this art), Cic. Div.]

[ASTROLOGY, ἀστρομαντεία, ἡ, Diod.; ἀστρομαντική, ἡ, Sext. Emp.; γενεθλιαλογία, ἡ, Joseph. (casting of nativities); ἀποτελεσματική, ἡ, Paul. Alex.:—(ἀστρολογία, ἡ, in classic auth. means *astronomy*; in sgnf. *astrology*, from Luc.).]

ASTRONOMER, AN, ἀστρολόγος, ὁ, Xen.; ἀστρονόμος, ὁ, Plat.

ASTRONOMICAL, ἀστρονομικός, Plat.; ἀστρολογῐκός, Arist.

ASTRONOMY, ἀστρονομία, ἡ, Ar., Xen., Plat.; ἀστρολογία, ἡ, Xen.

To study astronomy, ἀστρονομέω, Ar., Plat.

ASUNDER, ἄνδῐχα, Homer; δῐχα, Hom.; [ἀμφίς, Hom.; usu. expl. by διά in compos., *e. g.*, *to cleave asunder*, διασχίζω, Hom., Plat., etc.]

To take a name asunder (punning on its divisions), ἐξυπτιάζω, Æsch.

[ASYLUM, AN, κρηςφύγετον, τό, Hdt., Luc. (prop. from the *Cretan* Minos); καταφυγή, ἡ (a place of refuge), Hdt., Thuc., etc., etc.; also by ἑστία, ἡ (the altar); ἱερόν, τό (temple), where fugitives took refuge; ἄσυλον ἱερόν, τό (only used by late writers), Philostr., etc.] *Vid.* REFUGE.

Affording an asylum, γῆν ἄσῠλον παρασχών, Eur.

AT, ἐπί, c. dat., Omn.; πρός c. dat., Hom., Soph., Xen.; [(*in relation to*)], c. acc., Eur., Xen.; παρά c. acc., or c. dat., Omn.; *at the very moment of danger*, παρ' αὐτὸν τὸν κίνδῡνον, Dem.; κατά c. gen. (as, to shoot at, etc.), Omn.; ἀμφί, [c. dat., Homer, Soph.,] c. acc., Hom., Hdt., Theoc.; ὑπό, c. acc., Hom., Hdt., Theoc.; ἀπό, c. gen., as *at* first sight, *at* evening, etc., Æsch., Thuc., Xen.; [equiv. to *together with*, ἅμα, c. dat., *e. g.*, *at sunrise*, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι, Hom., etc.; also by πρός in compos., *to be at*, πρόσειμι, Hes., etc.]

At the shout of the Greeks, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν, Hom.

ATHEISTICAL, ἄϑεος, ον, Plat.

ATHLETE, AN, ἀϑλητήρ, ὁ, Hom.; ἀϑλητής, οῦ, ὁ, Pind.; ἀσκητής, οῦ, ὁ, Plat.

ATHLETIC (*i. e.*, belonging to an athlete), ἀϑλητῐκός, Arist.; ἀσκητῐκός, Ar.; γυμναστῐκός, Plat.

Athletic (i. e., strong), ἰσχῠρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Omn. Att. *Vid.* STRONG.

ATHWART, ἐγκαρσίως, Thuc. *Vid.* ACROSS.

[*Lying athwart*, πλάγιος, Thuc.]

[ATLAS (a collection of maps), πῑνακοθήκη, ἡ, Strab.]

ATMOSPHERE, ἀήρ, ἡ (ᾰ Soph.), Hom., Hes.; ὁ, Hdt., Plat.

ATOM, AN, ἄτομος, ἡ, pl. τά, Democritus, Arist.; [ψηγμάτιον, τό, Heraclit.]

ATONE, TO, ἀνᾰμάσσω, no perf., no pass., Hom., Hdt.; τίνω (ῑ Ep., ῐ Pind.), Sol., Trag.; fut. τίσω, etc., c. acc. of crime, dat. of penalty, sometimes c. gen. of crime, smts. c. acc. of penalty only, Hom., Æsch., Hdt.; ἀποτίνω, Hom., Æsch., Eur., and ἀποτίνομαι, in aor. 1 mid., c. acc. of the penalty, gen. of the crime, Hom; ἀποδῐδωμι, c. acc. of crime, dat. of person offended, Hom.; ἐξαποτίνω, Hom.; κᾰθαίρω, Æsch.; λύω, perf. pass. λέλῠμαι etc., Soph., Ar.; ἐκτίνω, Æsch., Soph., Eur.; ἀφοσιόω, Plat.

To make an offering of atonement (to the god), ἀφοσιόομαι, c. dat., Hdt., Dem.

ATONEMENT, ἄποινα, τά, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., smts. as adv. c. gen., Pind., Eur., etc.; [ποινή, ἡ (*i. e.*, satisfaction), *for* a thing, c. gen., Hom., etc.;] τῖσις, εως, ἡ, Hom.; λῠ́τρον, τό, Pind., Æsch., Plat.; μείλιγμα, ατος, τό, in pl., Æsch.; κᾰθαρμός, ὁ, Hdt.

Exacting atonement, ἀποινόδῐκος, ον, Eur.

To exact atonement, ἀποτίννῡμαι, mid. fut. -τίσομαι, Hom., Hdt., Æschin.

ATONING (of sacrifices), λωφήϊος, ον, Ap. Rh. *Vid.* EXPIATORY.

[ATRABILIOUS, μελαγχολικός, Plat.]

ATROCIOUS, αἴσῠλος, ον, Hom.; ἀησῐ́λος, ον, Hom.; δεινός, Omn.; ἀναιδής, ές, Soph.; (of persons), πάγκᾰκος, ον, Theogn., Soph., Eur.; κᾰκουργός, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; παντουργός, όν, Soph.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.; παντότολμος, ον, Æsch.

ATROCIOUSLY, πᾰγκᾰ́κως, Æsch.; κᾰκουργῶς, Antipho.

ATROCITY, πᾰνουργία, ἡ, Æsch., Soph., Ar.

ATROPHY, ἄτροφία, ἡ, Arist.

Sick of atrophy, ἄτροφος, ον, Xen.

ATTACH, TO, πᾰρᾰιζεύγνῡμι, Eur.; προσποιέω, *to* one, c. dat., and -ουμαι, mid., *to one's self*, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; [*to* one, περιάπτω τί τινι, Pind., Ar., Plat.;—*closely*, one thing *to* another, προσαρμόζω, c. acc. et dat., Eur., acc. c. εἴς τι, Plat., and περί τι, Xen.]

[*To attach great importance to*, περὶ πολλοῦ (πλείονος, πλείστου, παντός) ποιέομαι, c. acc., or c. acc. et inf., Hdt., Thuc., Xen., etc.]

To attach one's self to (a party), προσνέμω ἐμαυτόν, c. dat., or perf. pass. προσνενέμημαι, c. ὡς for πρός c. acc., Dem.; ἀναρτάω ἐμαυτὸν εἰς, c. acc., Dem.; φϑείρομαι πρός, c. acc., Dem.; [προσχωρέω, c. dat., Hdt., Thuc.; also πρός c. acc., Thuc.]

To attach, intrans. (as blame attaches), προσῐζάνω, no fut., etc., c. dat., Simon. Amorg.; ἐπιβάλλω, pf. -βέβληκα, c. dat., Dem.

[*To attach to one's self*, ἀναρτάομαι, c. pf. -ήρτημαι, Xen.; or, *to one's party*, προσάγομαι, Hdt., Thuc., Eur.; *by* any means, c. dat., Thuc., Plat., etc.; προσποιέομαι, Hdt., Thuc., Xen., etc.]

To attach a person to one's self, προσφῐλῆ τινα τίθεμαι and ὁμῶς, Soph.; [φίλον τινὰ ἂν κτάσαιτο μᾶλλον, Xen.]

To be attached to (as a friend, ally, etc.), οἰκείως διακεῖσθαι πρός and acc., Dem.; οἰκείῳ εἶναι, Dem.; [πρόσκειμαι, c. d.

[*Attached to*, προσφυής, ές, c. dat., Plat.]

ATTACHMENT, φίλια, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* FRIENDSHIP, LOVE.

ATTACK, TO, ἀμφίμαχομαι, fut. -μαχέσομαι or -έσσομαι, Hom.; ἰάλλω, no perf., Hom.; ἐνορούω, c. dat., Hom.; ἐπιχράω, only in imperf., Hom.; ἐπαΐσσω, c. acc., or c. gen., Hom.; ἔπειμι (-ιέναι), imperf. -ήιον, fut. mid. ἐπιείσομαι, aor. 1 mid. ἐπιεισάμην, c. acc., or c. dat., or c. prep., Hom., Pind., Æsch., Thucyd., Xen.; [ὀρμάομαι, c. gen., or ἐπί c. dat., Hom.; *attack* a place, ὀρμ. ἐπί, ἐς, πρός, c. acc., Hdt., Thuc., etc.;] ἐφορμάομαι, mid. and pass., c. acc., Hom., Hes.; ἐφορμάω, c. dat., Eur.; ἐπόρνῦμαι, mid. or pass., aor. 2 3d sing. by sync. ἐπῶρτο, c. dat., Hom.; ῾Ρώσκω, aor. 2 ἔθορον, c. ἐπί or ἐν and dat., Hom. (as an intermittent disease does), sine cas., Soph.; ἐπορούω, c. dat., Hom.; ἐπέρχομαι, mid. fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἦλῦθον, usu. by sync. -ἦλθον, perf. -ἦλῦθα, usu. c. redupl. -ελήλῦθα, c. dat., Hom., Eur., Thuc.; μετέρχομαι, c. dat., or acc., Hom.; προσβάλλομαι, mid., either with weapon or words, c. acc. pers., dat. instrum., Hom.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. dat., or c. prep., or sine cas., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 -έσχον, c. dat., or c. prep. κατά and acc., ἐπί and dat. or acc., Hom., Hdt., Thuc.; ἅπτομαι, mid., in any manner, but esp. with words, c. gen., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; ἐπιστράτεύω, c. dat., Soph.; εἰσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Soph., Hdt., Xen.; ἐπίφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, sine cas., Ar.; -ομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; πρόσειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, poet. -ήια, no other tenses, c. dat., or c. πρός and acc., Xen.; προσμάχομαι, fut. -μαχέσομαι (Ep. -έσσομαι, Att. -μάχοῦμαι), c. πρός and acc., Xen.; προστρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδραμον, c. πρός and acc., Xen.; ἐπίγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Hdt., Thuc.; ἐπῖβαίνω, fut. and aor. 1 act. not used intrans., fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, part. often sync. -βεβώς, -ῶσα, -ὦτος, etc., c. acc., or c. dat., Thucyd., Xen.; προσπίπτω, c. dat., Thuc., Xen.; ἐπῖπίπτω, c. dat., Thucyd., Xen., ἐπίτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπιτρέχω, Thuc., Xen.; προσφέρομαι, pass. c. dat., or c. prep., Hdt., Thuc., Xen.; ἐγχειρέω, c. dat., Thuc., Xen.; προσίσταμαι, pass. c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. πρός and acc., Plat.; ἐγχρίω, Plat.; ἔγκειμαι, with war or with words, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, etc., sine cas., or c. εἰς, Xen.; ἐπελαύνω, c. dat., Hdt.; κάτάτρέχω, Plat.; ἐμπλήσσω, Ap. Rh.

To attack (as a disease does), ἐγκατασκήπτω, Thucyd.; [ἐμπίπτω, Soph.]

To attack with words, ἐνίσσω, Homer; ἐνίπτω, fut. -ψω and ἐνισπήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐνένιπτον and ἠνίπᾶπον, Hom., Æsch.; κἀθάπτομαι, c. acc., Hom., Hes., c. gen., Thuc., Plat.; ῎Ειμι, no perf., Æsch.; ἰάπτω, no perf., Soph.; ᾽ἀράσσω, no perf., Soph.; ἐξᾰράσσω, Ar.; ἐπεμβαίνω, c. dat., Eur.; ᾽ὑποκρούομαι, mid., Ar.; κᾰτᾰπισσόω, Ar.; ᾽ἀποσκήπτω εἰς, Æschin.; σπᾰράσσω, no perf., Plat., Dem.

[*To attack* (*one's reputation*), διαβάλλω, Hdt., Thuc., Dem., etc. *Vid.* TO SLANDER.]

To attack (as ships do), ἐπῖπλέω, fut. -πλεύσομαι, c. dat. or c. ἐπί and acc., Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβάλλω, Hdt., Thuc., or *to attack* (on land), Xen.

To attack in a secret, stealthy manner, ὕποθέω, fut. -θεύσομαι, Pind.

To attack violently, κᾰτᾰκωμάζω, c. dat., Eur.

To join in attacking, σῦνεπίκειμαι, c. dat., Ar.; σῦνεπῖτίθεμαι, mid., c. dat., Thuc., Plat., Isæ.; συνέπειμι (inf. -ιέναι), c. dat. of the persons attacked, c. μετά and gen. of one's allies, Thuc.; σῦνεπιστρᾰτεύω, Thuc., Dem., Æschin.; κᾰθίεμαι, mid., c. perf., Hdt.

To be the first to attack, προεπῖχειρέω, Thuc.

To attack one another (of opposite factions), ἀντῖπολεμέω, c. dat., Thuc.

Why does he thus attack the sheep? τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Soph.

Shall I attack them at supper? ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι προσβαλῶ δόρυ; Eur.

So, *to attack gates with a troop*, πύλαισι προσβαλεῖν λόχον, Æsch.

Come and attack the dinner (of hare), ἐμβάλλεσθε τῶν λαγώων, Ar.

Attacking him (i. e., with accusations) *on this account*, διὰ πρῆγμα τοίονδε ἐπίβασιν ἐς αὐτὸν ποιεύμενος, Hdt.

ATTACK, AN, ὁρμή, ἡ, Hom., Eur.; ἐμβολή, ἡ (by sea or land), Æsch., Eur., Thuc., Xen.; προσβολή, ἡ, Æschyl., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πεῖρα, ἡ, Æschyl.; ἐπιδρομή, ἡ, Eurip., Hdt., Thucyd.; ἔφοδος, ἡ, Æschyl., Thucyd., Plat.; ἐφορμή, ἡ, Thuc.; πρόσοδος, ἡ, Hdt.; ἐπίθεσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Antipho.

An attack by sea, ἐπίπλοος, contd. ους, ὁ, Thuc., Xen.; ἐπίπλευσις, εως, ἡ, Thuc.

[*A sudden attack*, προδρομή, ἡ, Xen.]

An advance to attack, προέλᾶσις, εως, ἡ, Xen.

[*To give the signal for attack*, τὸ πολεμικὸν σημαίνω, Xen.]

A periodical attack (of some disease), κᾰτᾰβολή, ἡ, Plat., Dem.

An attacking party, προσβολή, ἡ, Æsch.

Ready to attack, ἐπῖθετῐκός, c. dat., Xen.

Easy to be attacked, ἐπίδρομος, ον, Hom.; εὐεπίθετος, ον, Thuc., Plat., Xen.; εὐέφοδος, ον, Thuc., Xen.

Hard to be attacked, δυσπρόσοδος, ον, Thuc.; δῠσεπῖβούλευτος, ον, Xen.

ATTAIN, TO, ἐφάπτομαι, mid., c. gen., Hom.; ἅπτομαι, c. gen., and once c. dat., Pind., Xen., Plat.; τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτύχησα, aor. 2 ἔτῠχον, c. gen., Omn.; ἐπίτυγχάνω, c. gen., Xen., Dem.; ἐξῐκνέομαι, mid. fut. -ίξομαι, aor. 2 -ικόμην, c. gen., Eur.; ἐφῐκνέομαι, c. gen., Isoc.

Likely to attain, τευκτικός, c. gen., Arist.

Having attained one's end, ἐπήβολος, c. gen., Hdt.

ATTAINABLE, ᾽ἄλωτός, όν, Soph.; εὐπρόσοιστος, ον, Eur.

ATTAINMENT, ἐπίτευξις, εως, ἡ, Isoc., Plat.

ATTEMPT, TO, πειρητίζω, only pres. and imperf., Hom.; πειράω, aor. 1 pass. both in act. and pass. sense, c. inf., or c. acc., or c. ὡς or ὅπως and subj., more commonly -ομαι, mid., Omn.; ἐπίχειρέω, c. dat., or c. acc., or c. infin., Hom., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; ἐγχειρέω, c. dat., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., etc.; μάομαι, mid., Soph.; ἐμβαίνω, fut. ἐμβήσομαι, perf. ἐμβέβηκα, aor. 2 ἐνέβην, part. ἐμβάς, fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense, c. dat., Pind., Plat.; ᾽ἀνάπειράω, Thuc.; ᾽ἀποπειράω, Thuc., and *to make an attempt on* (a place), c. gen., Thuc.; διακινδῦνεύω, Thuc., Xen.; *to make an attempt on*, c. εἰς, Thuc.; ἐρευνάω, c. infin., Theoc.; ᾽ἀφορμάω πείραν, Soph.

To attempt first, προεγχειρέω, Arist. *Vid.* TO ENDEAVOR, TO TRY.

One must attempt, ἐπῖχειρητέον, Thuc., Isoc.; πειρᾶτέον, Xen., Plat., Isoc.; ἐγχειρητέον, Xen.

To be attempted, ληπτέος, Xen.

One who attempts, ἐπίχειρητής, οῦ, c. gen., Thuc., Plat.; ἐγχειρητής, οῦ, ὁ, Ar.

ATTEMPT, AN, ὁρμή, ἡ, Hom., Soph., Hdt.; πεῖρα, ἡ, Pind., Omn. Att.; ἐγχείρημα, ἄτος, τό, Sophocl., Isoc., Dem.; ἐγχείρησις, εως, ἡ, Thucyd.; ἐπῖχείρημα, ἄτος, τό, Thucyd., Xen., Isocrat.; ἐπῖχείρησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἀπόπειρα, ἡ, Hdt., Thucyd., Dem.; πείρᾶσις, εως, ἡ, Thuc.

To make an attempt on (a city, etc.), πειράω, c. gen., or c. ἐπί and acc., Thuc.; κᾰτᾰπειράζω, c. acc., Lys., *vid. sub* TO ATTEMPT.

ATTEND TO, TO [(pay attention to one or his words)], σῦνίημι (ἶη, h, ἰη, Att., but not invariably in either case), pres. imper. συνίει, Hom.; σύνιε, Theogn.; aor. 1 -ῆκα, aor. 2 imper. σῦνες, c. gen. of what is said (but *to observe*, c. acc., Soph.), Hom., Theogn., Soph., Plato; ἐμπάζομαι, mid. only pres., c. gen. [(*e. g.*, μύθων)], Hom.;—[(take care of, look after a person or thing, be busy about)], ἀμφῐτρέπομαι, no fut. (esp. *to* a wounded man), Hom.; ἀμφίπονέομαι, c. acc. rei, Hom.; ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augm., Hom., Pind.; ἀμφέπω, only pres., and in Hom. imperf. without augm., Homer, Pindar, Soph., Eur.; ῾Εράπεύω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; κομέω (only *to* people or animals), Hom., Hes.; κομίζω, Hom., Pind., Æsch.; [to household affairs, τὰ σὰ αὐτῆς ἔργα κ., Homer;] *to* a wound, *to* the acquisition of treasure, etc., ἀμφῐπολεύω (only *to* things or horses), Hom.; μετέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἦλῦθον, sync. -ἦλθον, c. acc. rei, Hom., Ap. Rh.; ἐπῐμελέομαι, mid. c. gen., Eur., Thuc., Xen., Plat.; [μελετάω, c. acc., Hdt., Thuc., etc.;] ᾽ἀγᾰπάζω, Eur.

To attend to (advice, advisers, etc.), προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. acc., Soph.; ὑπᾰκούω, c. gen., or sometimes c. dat., Hdt., Thuc., Plat.

[*To attend to* (a speaker), παρέχω τὰ ὦτα, c. dat., Plat.; προσέχω τὸν νοῦν, c. dat., Ar.]

To attend to (business, employment, etc.), προσέχω (imperf. προσεῖχον, aor. 2 -έσχον), and πρ. τὸν νοῦν, Omn. Att. prose; ἐφίσταμαι, pass. c. aor. 2 act., c. ἐπί and acc., Isoc., Dem.; [(i. e., *be engaged in*), ὁμιλέω, c. dat., Thuc., Ar., Plat.]

I attend to all the rest of my busi-

ness, τἄλλα τὰ ἐμοὶ προσήκοντα ἀποτελῶ, Xen.

We attending to our business, ὄντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, Dem.

[*To attend to in turn,* ἀντεπιμελέομαι, *that, how that,* ὡς, ὅπως, Xen.]

To attend, attend upon (as an attendant), μετοίχομαι, mid. only, pres. and imperf., Hom.; προσπολέω, c. dat., Soph.; μετἄποιπνύω, c. acc. domini, Ap. Rh.; πέμπω (*i. e.*, escort), Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προπέμπω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Plat.; [παραπέμπω, Xen.;] ἐπιστἄτέω, c. acc., Soph.; [(*i. e.*, accompany), ὀπαδέω, c. dat., also ἅμα, c. dat., Hom., Hes., *vid.* To ACCOMPANY.]

I attend upon you, παρὰ σοί εἰμι, Xen.

To attend (as a physician), μελετάω, Hipp.; [ὑπουργέω, Hipp.; *to attend* (*a sick person*), νοσηλεύω, Isoc., *vid.* To TEND.]

To attend (as a tutor), σύνειμι (-εἶναι), c. dat., Plat.

To attend (school), προσεδρεύω, c. πρός et dat. (*e. g.*, πρὸς τῷ διδασκαλείῳ), Dem.

[*To attend the lectures of,* ἀκροάομαι, c. gen., Antipho, Plat., Xen.]

[*To attend* (*the funeral* of a person), ἐπὶ τὴν ταφὴν καὶ ἐκφορἀν τινος παραγίγνομαι, Æschin.; ἐπὶ τὴν ἐκφορἀν τινος ἐλθεῖν, Lys., ἥκω, Lys.; ἐπ' ἐκφορἀν τινι ἀκολουθέω, Lys.]

Attending to (i. e., making an object of study), μεμηλώς, c. gen., Hom., c. dat., Pind.

He had paid much attention to horsemanship, πολὺ μἄλιστα ἐμεμελήκει αὐτῷ ἱππικῆς, Xen.

One must attend to, ἐπῑμελητέον, c. gen., Plat., Xen.; προσεκτέον and πρ. τὸν νοῦν, Plat.

[*Not attended to,* ἀθεράπευτος, ον, Xen.]

ATTENDANCE, ὑπουργία, ἡ, Soph.; [ὑπηρεσία, ἡ, *on one,* by dat., or εἰς c. acc., Plat.; (in genl.), θεραπεία, ἡ (upon the gods, and of court to men; also upon the sick, and honor to parents), Omn. Att. prose.; *the body of attendants* (i. e., suite, retinue), θεραπεία, ἡ, Hdt., Xen.; ἀκολουθία, ἡ, Plat.] *Vid.* ATTENTION.

Attendance (of a pupil on his master, or of the master on his pupil), συνουσία, ἡ, Xen.

Want of attendance, ἀκομιστία, ἡ, Hom.; [ἀθεραπευσία, ἡ, Plat.]

ATTENDANT, ΑΝ, ὀπάων, ονος, ὁ (de fem., h.) [orig. in war, but later of any kind], Hom., h., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; πομπός, ὁ καὶ ἡ [(as escort)], Hom., Soph., Hdt.; ὀπᾱδός, ὁ [(*upon* one, c. dat.)], Pind., Æsch., Soph., Eur., Plat.; ἀμφίπολος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἑπέτης, ου, ὁ, Pind., fem. ἑπέτις, ἴδος, Ap. Rh.; περίπολος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἐπίπολος, Soph.; διάκτορος, Call.; ἄκολουθός, ὁ, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; σὔνοπᾱδός, c. gen. or dat., ὁ καὶ ἡ, Panyas., Plat. ap. Rh. *Vid.* ESCORT, SERVANT.

[*An attendant* (who conducted boys and girls to and from school), παιδαγωγός, ὁ, Hdt., Eur., Plat.]

ATTENTION, κομῐδή, ἡ, Homer; μελέτη, ἡ, Hes., Soph., Eur., Plat.; σπουδή, ἡ, Soph., Xen., Isoc., Plat.; ἐπιστροφή, ἡ, Sophocl., Eur., Xen., Dem.; ἐπῑμέλεια, c. gen., or c. πρός, Thuc., Xen., Plat., Dem.; θεράπευμα, ἄτος, τό, Eur., Plat.; θεράπεια, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; πραγμάτεια, ἡ, Plat., Xen.; πρόσεξις, εως, ἡ, Plat.; φῐλησῐ́α, ἡ, Isoc.

He paid attention to his son, τὸν υἱὸν δι' ἐπιμελείας εἶχε, Isæ.

He paid attention to the barbarians, ἐπεμελεῖτο τῶν βαρβάρων, Xen.; *they paid the greatest possible attention to Callibius,* τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ, Xen.

That the enemy might fix their attention on that road, ὅπως ταύτῃ τῇ ὁδῷ οἱ πολέμιοι προσέχοιεν τὸν νοῦν, Xen.

Attention to a person in sickness, νοσοτροφία, ἡ, Plat. *Vid.* CARE.

ATTENTIVE, ἐπἄκουός, όν, c. gen., Hes.; προσεκτικός, Xen. [(also *making attentive*, Arist.)]; συντετἄμένος, Xen., Plat.; φῐλήκοος, ον, Plat.; θεραπευτικός (of a servant), Xen.

ATTENTIVELY, σπουδαίως, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* CAREFULLY.

To be very attentive to, πολυωρέω (used also in pass. of receiving such attention), Æschin., Arist.

ATTENUATE, TO, λεπτύνω, Arist. *Vid.* THIN.

ATTEST, TO, μαρτὔρέω, Æschyl., Soph., Xen., Plat., Isæ.; [μαρτύρομαι, Trag.] *Vid.* To WITNESS.

ATTESTATION, μαρτὔρία, ἡ, Omn.

ATTIRE, TO, ἀμφιέννῡμι, c. dupl. acc., Hom., Xen., Plat., etc. *Vid.* To DRESS.

ATTIRE, ἐσθής, ῆτος, ἡ, Homer, Trag., Hdt., Thuc., Xen., etc. *Vid.* DRESS.

ATTITUDE, ΑΝ, σχῆμα, ἄτος, τό, Xen.

An attitude of defense or *of striking,* προβολή, ἡ, Xen., Theoc.

To throw one's self into attitudes, διἀθρύπτομαι, mid., Theoc.

[ATTORNEY. *Vid.* ADVOCATE, COUNSELOR.]

ATTRACT, TO, ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκὕσω, aor. 1 εἵλκὔσα, no perf. act., though there is perf. pass., etc., Eur., Hdt., Xen.; προσέλκω, Pind. [(to friendship, εἰς φιλότητα)], Theogn., Eur. [(absol.)], Plat.; ἐπισπάω, fut. -σπάσω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντισπάω, Xen.; προσἀγομαι, mid. [(observation), e. g., *the eyes of all,* προσάγ. ὄμματα], Xen.

[ATTRACTING (having power to attract), ἀγωγός (of magnet), Dion.]

ATTRACTION, ἕλξις, εως, ἡ, Plat.; ἕφελξις, ἡ, Arist.; ὁλκή, ἡ, Plat.

ATTRACTIVE [(persuasive), προσαγωγός, Thuc.], ὁλκός, Plat.; ἑλκτῐκός, Plat.; προσπαστῐκός, Arist.

ATTRIBUTE, TO, ἄνἄτῐ́θημι, aor. 1 -ἔθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην [c. acc. et dat.], Hom., Eur., Thuc., Isoc., Xen., Dem.; προστίθημι, Eur., Thuc.; μετἄδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. -δέδωκα, perf. pass. -ἐδόμαι, Isoc.; περῐβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Eur.; ἄνἄφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur.; ἀπονέμω, Dinarch. *Vid.* To IMPUTE.

Attributing great unfairness to the gods, μεγἄλην θεοῖς ἀγνωμοσύνην εἰδότες, Soph.

For any one may justly attribute the having lost many things in the war to our inattention, τὸ μὲν γὰρ πολλὰ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως, Dem.

One must attribute, ἀνἄθετέον, Plat.

ATTRIBUTE, ΑΝ, τὸ ἐνὔπαρχον, Arist.

ATTRITION, πρόστριψις, εως, ἡ, Theoph.

ATTUNE, TO, ἁρμόζω, usu. -όττω, Plat. *Vid.* To TUNE.

AUBURN (*i. e.*, with auburn hair), ξανθός, ἡ, όν, Hom., Pind., Eur., Plat.; also epith. of hair, Ibid.; ξανθόθριξ, gen. ξανθότρῑχος, Sol., Theoc.; ξανθοκόμης, ου, Pind.; ξανθόκομος, ον, Theoc.

Hair dyed auburn, ξάνθισμα κόμης, Eur.

AUCTION, πρᾶσις, ἡ, Hdt., Plat.; [(sale of confiscated property), προγραφή, ἡ, Strab.]

To put up to auction, ἀνακηρύσσω, Hdt.; [ἀποκηρύσσω, Hdt., Dem.]

[AUCTIONEER, (perhaps) κῆρυξ, υκος, ὁ (as it is used of a public crier), Hdt., Xen., Dem., etc.]

AUCTION ROOM, AN, πωλητήριον, τό, Dem., Xen.

AUDACIOUS, σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat., Isoc., Dem.; τολμήεις, εσσα, εν (superlat. τολμήστατος), Homer, Pind., Soph.; τλήμων, ον, Æschyl., Soph., Eur.; λεωργός, used also as subst., Archil., Æschyl., Xen.; παντουργός, όν, Soph.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.; παντότολμος, ον, Æschyl.; τολμηρός, Eur., Thuc., Lys.

AUDACIOUSLY, τλημόνως, Eur.

AUDACITY, τόλμα and τόλμη, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Isæ.

AUDIBLE, ἀκούσῐμος, Sophocl.; ἄκουστός, h., Sophocl., Eur.; διἄσημος, ον, Soph.; εὐήκοος, ον, Arist.

Audible at a distance, τηλωπός, όν, Soph.; τηλεφἄνής, ές, Soph.

AUDIT, AN (of accounts), εὐθύνη, ἡ, Ar., Plat., Dem.

AUDITOR, AN, ἀκροᾶτής, οῦ, ὁ, Thucyd., Plat.; ἄκουστής, οῦ, ὁ, Menand.

An auditor (i. e., one who audits accounts), εὔθῡνος, Plat.; εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Plat.; λογιστής, οῦ, ὁ, Dem., Æschin., Arist.; ἐξεταστής, οῦ, ὁ, Æschin., Arist.

An auditor's salary, τὸ ἐξεταστῐκόν, Dem.

AUDIT ROOM, AN, λογιστήριον, τό, Lys.

AUGER, AN, τέρετρον, τό, Hom.; τρύπᾱνον, τό, Hom., Eur., Plat.; ἄρίς, ῖδος, ἡ, Hipp., Anth.

AUGMENT, TO, αὐξάνω or αὔξω, fut. αὐξήσω, Omn.; *to augment a fortune by saving,* περιποιέω οἶκον, Xen. *Vid.* To INCREASE.

[AUGMENT (in verbs), αὔξησις, εως, ἡ, Gramm.; *the omission of augment,* ἀναυξησία, ἡ, Id.]

[*Without augment,* ἀναύξητος, ον, Gramm.]

AUGMENTATION, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* INCREASE.

AUGUR, AN (who divines from the flight, cries, etc., of birds), οἰωνοπόλος, ὁ, Hom., Æschyl.; οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοθέτης, ου, ὁ, Soph.; οἰωνόμαντις, εως, ὁ, Eur.; οἰωνοσκόπος, ὁ, Eur.; οἰωνῶν βοτήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

[*Of* or *belonging to an augur,* οἰωνομαντικός, Dion. H.; οἰωνοσκοπικός, Id.]

AUGUR, TO. *Vid.* To TAKE AUGURIES, TO PROPHESY.

AUGURY, οἰωνός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὄρνις, ῖθος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; οἰώνισμα, ατος, τό, Eur.; πτερόν, τό, Soph.; οἰωνιστήριον, τό, Xen. *Vid.* OMEN.

Belonging to augury, οἰωνιστικός, Plat., Arist.

The art of taking auguries, ἡ οἰωνιστικῆ, Plat.

A seat from which to take auguries, ἕδρα ὀρνιθοσκόπος, Soph.

[*To take auguries* (from the flight and cries of birds), οἰωνίζομαι, Xen.]

[*To take auguries* (watch the flight of birds for them), οἰωνοσκοπέω, Eur.]

AUGUST, Μεταγειτνιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of August), Arist.

AUGUST, adj., σεμνός, Omn.; γεραρός, Hom.; in fem. πότνια, Omn.; poet. also πότνα, h., Eur.; πολυπότνια, h., Ap. Rh.; πρέσβα, Hom.:—σεμνότιμος, ον, Æsch.; γεράσμιος, ον, Eur.

AUNT, τηθίς, ἴδος, ἡ (father's or mother's sister), Dem.; *a maternal aunt*, μητροκασιγνήτη, ἡ, Æsch.; [*paternal aunt*, πατροκασιγνήτη, ἡ, late poet., Q. Sm.]

[AURICULAR (*of the ear*), ὠτικός, ή, όν, Med.; (*made to the ear*), πρὸς τὸ οὖς, Plat.; εἰς ὦτα, Soph.; *a. confession*, ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτημάτων ἡ πρὸς τὸ οὖς λεγομένη, Eccl.]

AURORA, Ἠώς, ἡ, Hom., Hes., Eur.; in Att., ἕως, ἡ, Eur., Xen., etc.

AUSPICE (usu. in pl.), *the auspices*, τὰ ἱερά, Hdt., Xen. *Vid.* AUGURY; [*good auspices*, οἰωνοὶ ἀγαθοί, Hes.; οἰωνοὶ αἴσιοι, Xen.; *the best auspices*, οἰωνὸς ἄριστος, Hom.; *with or under evil auspices*, κακοῖς οἰωνοῖς (like Horace's *alite or avi mala*), Ap. Rh.; *under one's auspices*, ἡγουμένου τινός, Omn.]

AUSPICIOUS, αἴσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Eur., Xen.; δεξιός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐναίσιμος, ον, Hom., Ap. Rh.; εὐώνυμος, ον, Pind., Plat.; εὔφημος, ον, Æsch., Soph., Eur.; ἐναίσιος, ον, Soph.; εὔσημος, ον, Soph., Eur.; χρηστός, ή, όν, Hdt.; διάδεξιος, ον, Hdt.

AUSPICIOUSLY, εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Plat., Xen.

AUSTERE, στρυφνός, ή, όν, Ar., Xen.; ὀμφακίας, ου, only masc., Ar.; αὐστηρός, ά, όν, Plat.; [(of the manners, courage, etc.), σκληρός, ά, όν, Soph., Ar., Plat., Eur.]

[AUSTERELY. *Vid.* STERNLY.]

AUSTERITY, αὐστηρότης, ητος, ἡ, Plat.; [σκληρότης, ητος, ἡ, Antipho, Plat.]

AUTHENTIC, ἀληθής, ές, Omn.; [γνήσιος, α, ον (of writings), Gal.; πιστός, ή, όν (worthy of belief), Omn.; ἐχέγγυος, ον (λόγος), Eur.; *authentic documents*, μαρτύρια, τά, Hdt.]

[AUTHENTICALLY, ἀληθῶς, Hdt., Att.; αὐθεντικῶς, only in Cic.]

[AUTHENTICATE, το, τεκμηριόω, Thuc.; τεκμήριόν τινος δοῦναι, ϑέσθαι, Æsch., Xen., Plat.]

AUTHENTICITY, ἀλήθεια, ἡ, Omn.

AUTHOR (of a deed, etc.) (many of the following words are used as adjectives), αἴτιος, Hom., Hes., Pind., Thuc.; πρώταρχος, and as adj. ος, ον, Æsch.; ἀρχηγός, Eur., Xen., Isoc., Din.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Eur.; αὐτόχειρ, gen. -χειρος, Soph.; πρωτουργός, and adj. ός, όν, Plat.; φυτουργός, Plat.; κίνητής, οῦ, ὁ, Ar.; [ὁ (ἔργον) ἐξειργασμένος, Soph.]; ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, Eur., Dem.; fem., ἀνασσα, Eur.

Author of a book, etc., τέκτων, ονος, Pind., Æsch., Cratin.; ποιητής, οῦ, ὁ (usu. of poetry, but also of prose, speeches, etc.), Plat., Xen.

AUTHORITATIVE, δεσπόσυνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; δεσποτικός, ή, όν, Plat.

AUTHORITATIVELY, δεσποτικῶς, Isoc.

AUTHORITY, κῦρος, τό, Æschyl., Hdt., Plat.; ἀρχή, ἡ, Pind., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξουσία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem. (foll. by inf.); τέλος, τό, usu. in phrase τέλος or τὰ τέλη ἔχων, οἱ ἐν τέλει, etc. (of auth. in the state), Pind., Omn. Att.; ἄξίωμα, ατος, τό, Eur., Xen.; ἡγεμονία, ἡ, *over* any body or thing, c. gen., Thuc.; προστασία, ἡ (usu. military), Thuc., and προστάτεια, ἡ, Xen.

In authority, having authority, κύριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; τέλειος, α, ον, and ος, ον, also τέλεος, Æsch.; τελεσφόρος, ον, c. gen., Æsch.; ἀρχικός, ή, όν, Isocr.; οἱ ἐφεστῶτες, οἱ ἐφεστηκότες, Soph., Hdt., Xen., Æschin.; οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, Thuc. *Vid. supra.*

The authorities, τὰ κύρια, Dem.; τὰ τέλη, Thuc.; [αἱ ἀρχαί, Thuc.] *The Theban authorities here have determined*, ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει, Æsch.

Of equal authority, ἰσόψηφος, ον, Thuc.

AUTHORIZE, το, ἐξουσίαν δίδωμι, (aor. 1 ἔδωκα,) Plat.; ἐξουσίαν παρέχω, imperf. παρεῖχον, fut. παρέξω, no aor. 1, pf. παρέσχηκα, aor. 2 παρέσχον, part. παρασχών, Plat.

AUTHORIZED, *i. e.*, competent, etc., ἄξιος, α, ον, Andoc.

[AUTOGRAPH, χειρόγραφος, ον (only late).

An autograph, χειρόγραφον, τό, Polyb.]

AUTOMATIC (*i. e.*, self-moving), αὐτόματος, ον, Hom., Polyb.; [*the neut.* αὐτόματον, *an automaton*, does not occur in classic Greek.]

AUTUMN, ὀπώρα, ἡ, Homer, Hes., Pind., Æschyl., Eurip., Hdt., Xen.; [(strictly, the period between the rising of Sirius and of Arcturus, equiv. to "*dog-days*;" but also the *harvest period*, v. Hdt. 4, 129;)] Ἀρκτοῦρος, ὁ, Soph.

[*The end of autumn*, τὸ μετόπωρον, Thuc.]; *the latter end of autumn*, φθινόπωρον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Call.

[*To be in the middle of autumn*, μεσοπωρέω, Diosc.]

At, toward the end of autumn, μετοπωρινός, ή, όν, Hes., Hdt., Thuc.; μετόπωρος, ον, Thuc.

Loving autumn (or autumnal fruits), φίλοπωριστής, οῦ, ὁ, Leon. Tar.

[*Of* or *belonging to autumn. Vid.* AUTUMNAL.]

AUTUMNAL, ὀπωρινός, ή, όν (ῑ Hom., ῐ elsewhere), Homer, Hes., Eur.; φθινοπωρινός, ή, όν, Arist.; in fem. φθινοπωρίς, ίδος, Pind., Call.

AUXILIARY, ἐπικουρικός, ή, όν, Thuc.; as subst. ἐπίκουρος, often c. gen. of things against which, Hom., h., Pind., Eur., Soph., Thuc., Xen., etc.; βοηθός, usu. in pl., Hdt., Thuc., Dem.

[*To be auxiliary to one* or *any thing*, σύν τινι εἶναι, Xen.]

A body of auxiliaries, ἐπικουρία, ἡ, Hdt.; συμμαχία, ἡ, Thuc.; βοήθεια, ἡ, Xen.; τὸ συμμάχικόν, Thuc.

AVAIL, ὄφελος, τό, Homer, Trag., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ADVANTAGE.

[*It is of no avail*, οὔ τις πρῆξις ἐστί, Hom., Ar.; οὐδὲν ὄφελός ἐστι, Xen.]

AVAIL, το, ῥέζω, fut. -ξω, pf. ἔοργα, Hom.; χραισμέω, aor. 2 ἐχραισμον, no pf., only used with a negative, Hom., Ap. Rh.; ὠφελέω, usu. c. acc., sometimes (but rare) c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., often in 3d sing. impers., Pind., Æsch., Soph., Eur.; προέχω, imperf. προεῖχον, aor. 2 προέσχον, in 3d sing. often impers., Hdt.; περαίνω, Thuc., ἰσχύω, Thuc.; [συμφέρω, *as intrans.*, c. dat., Æsch., Soph., Ar., Plat., and εἴς or πρός τι, Xen. *Vid.* SYN. 94.]

To avail one's self of, ἀποχράομαι, mid., perf. pass. in act. sens., contrac. per η, c. dat., Thuc.

AVAILABLE, χρήσιμος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Eurip., Hdt., Plat., Xen.. Dem.; ἐπίκαιρος, ον, Soph., Thuc. *Vid.* USEFUL.

AVARICE, φιλαργυρία, ἡ, Isocr.; πλεονεξία, ἡ, Hdt., Thucyd., Xen., Plat., Dem.: φιλοκέρδεια, ἡ, Plat., Xen.; φιλοχρηματία, ἡ, Plat.; φιλοχρημοσύνη, ἡ, Plat.; (*sordid avarice*), κακοκέρδεια, ἡ, Theogn.; αἰσχροκέρδεια, ἡ, Soph.

AVARICIOUS, φιλοκτέανος, ον, Homer; ἀδώτης, Hes.; φιλοκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, Sol.; φιλάργυρος, ον, Sophocl., Xen., Plat.; φιλοκερδής, Theogn., Pind., Ar., Plat.; λευκός, Pind.; αἰσχροκερδής, Eurip., Hdt.; φιλοχρήματος, ον, Andoc., Plat.; πλεονεκτικός, Isoc. *Vid.* COVETOUS.

An avaricious man, τρώκτης, ου, Hom.; πλεονέκτης, ου, Hdt., Thuc., Xen.; φιλοχρηματιστής, Plat.; [κίμβιξ, ό, Arist.]

To be avaricious, πλεονεκτέω, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; φιλοκερδέω, Xen.; φιλοχρηματέω, Plat., Isæ.; φιλοχρημονέω, Plat.

AVARICIOUSLY, φιλοχρημάτως, Isoc.; πλεονεκτικῶς, Plat., Dem.

AVAUNT, ἔρρε, Soph., Ar., Ap. Rh.; ἄπαγε, Ar.

AVENGE, το, τίνομαι, mid. (ῑ Ep., ῐ elsewhere), fut. τίσομαι, c. acc. or dupl. acc., Hom., Soph., Eur.; τίνῦμαι, c. acc. crim. or sine cas., *to avenge one's self*, Hes., Hdt.; ἀποτίνυμαι, Homer, Hdt., Æschin.; ἐκτίνομαι, Soph., Eur.; ἀντῐτίνομαι, Eur.; τιμωρέω, c. dat. of the pers. avenged, c. acc. of the criminal (c. ἐς and acc. of the pers. avenged, Hdt.), -ομαι, mid., c. acc. rei and dat. pers. (also c. gen. rei, Hdt.), Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; so in pass., *I say that Leonidas has been thoroughly avenged*, Λεωνίδη φημὶ μεγάλως τετιμωρῆσθαι, Hdt.; πράσσω, Æsch.; ἐκπράσσω, Soph., Eur., Hdt.; διώκω, Eur.; ἐκδικάζω, Eur.

To avenge one's self, ἀμύνομαι, on one, c. acc., Hdt., Thuc.; ἐπέξειμι (-ιέναι), part. ἐπεξιών, c. dat. rei, Plat. *Vid.* TO PUNISH.

To aid in avenging, συμπράσσομαι, mid., Hdt.: συνεκπράσσομαι, c. dat. of pers. aided, c. acc. crim., Hdt.; συντιμωρέω, Hipp.

To avenge your friends, τοῖς φίλοις ἀμυνατεῖν, Eur.

AVENGED, πᾰλίντῐτος, ον, de re, Æsch.

Quickly avenged, ὠκύποινος, ον, Æsch.

AVENGER, AN, τῑμάορος, ὁ, Pind., Æsch.; τῑμωρός, ὁ, c. gen. or dat. of the pers. avenged, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; τίτης, ου, Æsch.; ἀλάστωρ, ορος, Æsch., Soph., Eur.; ἀμύντωρ, ορος, Eur.; νεμέτωρ, ορος [esp. of Ζεύς], Æsch.; μιάστωρ, ορος, Æsch., Soph., Eur.; ποινάτωρ, Æsch., Eurip.; πράκτωρ, Æsch.; δικηφόρος, Æsch.; προστρό-

παιος [of one slain, used esp. of a god], Æsch., Antipho, Æschin.: ἐκδικαστής, οῦ, ὁ, Eurip.; μελέτωρ, c. ἀμφί and acc., Soph.; μεταδρόμος, Soph.; παλαμναῖος (esp. of blood), Eurip., Xen.; [so also ἀνδρηλάτης, Æsch.;] τίμωρητήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

AVENGING, ποινῖμος, ον, Soph.; δίκηφόρος, ον, Æsch.: τῖμωρός, όν, Eurip., Hdt.; [παλαμναῖος, ὁ, esp. παλ. δαίμονες, Tim. Locr., Xen.;] πράκτωρ, ὁ, ἡ, Æsch.; πρόδῖκος, ον, Æsch.; ἔκδικος, ον, Anth.

Avenging late, ὑστερόποινος, ον, Æsch.; ὑστεροφθόρος, ον, Soph.

Fond of avenging, τῖμωρητικός, ή, όν, Arist.

AVENUE, AN, λαύρα, ἡ, Theocr.; [ξυστός, ὁ (properly a covered colonnade), Xen.; εἴσοδος, ἡ (leading to a place), Hom., Hdt., Xen.]

AVER, TO, φημί, no perfect, Omn. *Vid.* TO ASSERT.

AVERAGE, THE, τὸ μέσον, Thuc.

An average soldier (neither good nor bad), ὁμοίως στρατιώτης, Theoc.

Taking the average between the greatest and the least, πρὸς τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας (ναῦς) τὸ μέσον σκοπῶν, Thuc.

AVERMENT, AN, λόγος, ὁ, Omn. *Vid.* ASSERTION.

AVERSE, ἀέκων, Att. ἄκων, οντος, Omn. *Vid.* UNWILLING.

[*To be averse to* any one, δυσμενῶς, χαλεπῶς ἔχειν, or διακεῖσθαι πρός τινα or τινί, Isocr., Plat., Xen.]

AVERSION, ἔχθος, τό, Omn.; ἔχθρα, ἡ, Omn. post Hom.; μῖσος, τό, Omn. Att.; ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem.

An object of aversion, στύγος, τό, Æschyl.; στύγημα, ατος, τό, Eurip. *Vid.* HATRED.

To turn with aversion from, ἀποπτύω, fut. ὔσω, no pf., only act., Hes., Trag.

AVERT, TO, πἀρἀτρωπάω, Hom.; ἀρκέω, fut. -έσω, c. dat. pers., accus. rei, either often understood, Hom., Soph., Eur.; εἴργω, c. dat. pers. (ἔργω, Hom.), Hom., Eur., Thuc.; ἄλεξω, fut. -ήσω, aor. 1 mid. ἠλεξάμην, Hom., Pind., Thuc., Xen.; ἀπἄλέξω, c. acc. rei, gen. pers., or c. gen. rei, acc. pers., Hom., Æsch.; ἐρῦκω, c. dat. pers., or c. ἀπό, Hom., Sophocl., Xen.; ἀπερύκω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; χραισμέω, aor. 2 ἔχραισμον, never used except with neg. c. dat. pers., Homer; ἀποτρέπω, Æschyl., Hdt., Xen.: ὑπεκτρέπω, Soph.: ἀποστρέφω, Æschyl.; ἄλεύω, Æschyl.; σαίνω, no perf. (to avert, or to endeavor to avert), Æsch.; ἀποπέμπομαι, mid., Eur.; ἀποκλύζω, Ar.; ἐξερύκω, Soph.; προστρέπω, Plat.; ἐκκλίνω, Demad.

To avert by prayers, ἀποδιοπομπέομαι, sometimes c. dupl. acc., Plat., Lys.

[*To avert by entreaty,* παραιτέομαι (*e. g.*, ὀργήν), Æschin.]

To avert by labor, ἐκμοχθέω, Eur.; ἐκπονέω, Eur.

To avert the eyes, [poet. πάλιν ὅσσε κλίνω, Hom.; πιλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικε, Ap. Rh.]; πἀρἀφέρω (ὀΐω), fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Xen.; [ἀποστρέφομαι, aor. 2 pass. -στράφην, Soph.; *from one,* c. acc. pers., Soph., Eur., Ar., Xen.]

I see that we endeavor to avert their influence, ὁρῶ . . . . ἀποπομπὰς αὐτῶν ἡμᾶς ποιουμένους, Isoc.

AVERTED (eyes, etc.), λοξός, ή, όν, Tyrt.; πἀλίντροπος, ον (ὄψις), Æsch.; ἀπόστροφος, ον, Soph.

[AVERTER (of evil), ἀποτρόπαιος (with name of deity), Ar., Xen. *Vid.* AVERTING.]

AVERTING, ἄποτροπος, ον, c. gen., Æsch., Eur., c. μή and infin., Plat.; ἀποτρόπαιος, ον, Ar., Xen., Plat.; τροπαῖος, α, ον, Soph.; πἄρἀτροπος, ον, c. gen., Eur.; ἄλεξητήριος, Æsch., Eur.

Averting evil, ἄλεξἴκἄκος, ον, Hom.

Averting death, ἄλεξἴμορος, ον, Soph.

Averting a curse, fem. ἄλεξιἄρη, Hes.

Averting harm, ἄβλἄβής, ές, Theoc.

AVERTING, AN, ἀποτροπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; πἀρἀτροπή, ἡ, Eur.; ἀποτροπία, ἡ, Ap. Rh.

Prayers to avert, ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, Plat.

[AVIARY, ὀρνιθοβοσκεῖον, τό, and ὀρνιθοτροφεῖον, τό, without class. auth.]

AVIDITY, προθῡμία, ἡ (ῑ Hom.), Omn.; ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* EAGERNESS.

AVOCATION, μελετή, ἡ, Pind.; διατρῖβή, ἡ, Ar., Xen., Isocr., Demos. *Vid.* EMPLOYMENT.

AVOID, TO, ἄλεείνω, only pres., Hom.; ἄλέομαι, with cogn. form ἀλεύομαι (ἀλεῦμαι, Theogn., Sim.), usu. in aor. 1 ἠλευάμην, infin. ἀλεύασθαι and ἀλέασθαι, Hom., Hes., Theogn., Sim.; ἄλύσκω, fut. -ξω and -ξομαι, no perf., c. acc. (c. gen., Soph.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἄλυσκάζω, only pres. and imperf., Hom.; ἐξἀλέομαι, and Trag. ἐξἄλεύομαι, c. acc. (c. gen., Ap. Rh.), Hom., Hes., Soph.; ὑπἄλέομαι, Hom., Hes.; ὑπἄλύσκω, Hom., Hes., Theogn.; φεύγω (perf. pass. part. πεφυγμένος, in act. sens., c. gen., Hom.), Omn.; προφεύγω, Hom., Hes.; ἀποτίθεμαι, mid. aor. 1 -εθηκάμην, Pind., Eur.; ἀποτρέπομαι, mid. c. infin., Eur.; ὑπεκτρέπομαι, c. infin., or acc., Soph., Plat.; ὑπεκτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, c. acc., or c. μή and infin., Soph., Eur., Hdt.: ἀποδῐδράσκω, fut. -δρᾰσομαι, aor. 2 -έδραν, c. acc., or c. prep., Soph., Xen., Dem.; ἀπονοσφίζω, no perf., Soph.; ἀφίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. gen., but sometimes c. dat. of a person, Eur., Plat., Isoc., Xen.: ἀπαυδάω, Eur.; ὑπεξίστᾰμαι, Plat.

[*To avoid doing* a thing, ἀναδύομαι, c. inf., Ar.]

To endeavor to avoid, ἄλυσκάζω, only pres. and imperf., Hom.; σαίνω, no perf., Æsch.; ἀφοσιόομαι, c. ὑπέρ, and gen., Plat. *Vid.* TO ESCAPE.

One must avoid, φευκτέον, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.

Able to avoid, φύξῖμος, ον, c. acc., Soph.

What can be avoided. *Vid.* AVOIDABLE.

AVOIDABLE, φυκτός, ή, όν, Hom., φευκτός, ή, όν, Soph.; πἀρφυκτος, ον, Pind.

AVOIDING, AN, ὑπἄλυξις, εως, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἄλυξις, ἡ, Æsch.; ἀπόδρᾶσις, εως, ἡ, Hdt., Dem.

A means of avoiding, ἄλέα, ἡ, Hom., Hes.; ἄλεώρη, ἡ, Hom., Ar., Hdt.

AVOUCH, TO, φημί, Omn. *Vid.* TO ASSERT.

AVOW, TO, ὕφίσταμαι, pass. c. aor. 2 and perf. act., Eur. *Vid.* TO CONFESS.

One must avow, ὁμολογητέον, Plat.

AVOWAL, ὁμολογία, ἡ, Plat. *Vid.* CONFESSION.

[AVOWEDLY, ὁμολογουμένως, Thucyd., Plat.; *he is avowedly a bad man,* πονηρός ἐστιν ἁπλῶς, Dem.]

AWAIT, TO, δέχομαι, c. perf. pass. δέδεγμαι, part. often sine redupl. δέγμενος, and fut. δέξομαι and δεδέξομαι, c. acc. or (only Ep.) c. conj. ὁπότε, εἴσοκε, etc., Hom., Hes., Thuc., Xen.: προσδέχομαι, c. accus. or c. conj. ὁπότ' ἄν (only Ep.), or εἰ, c. optat., Hom., Soph., Hdt., Xen., Thuc.; μένω, and poet. in pres. and imperf. μίμνω, c. acc., often c. acc. and infin., Omn.; ἀναμένω, c. acc., Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *one's doing,* τινὰ ποιεῖν, Hdt.; περῐμένω, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [*one's doing,* π. τινὰ ποιοῦντα, Plat.;] ὑπομένω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσμένω, c. dat. or c. acc., Theogn., Pind., Æsch., Soph., Eur.; πἄρἀδοκέω, c. ὅταν and subj., Eur.

To await (i. e., impend over, *q. v.*), ἐπικρέμαμαι, c. aor. 1 ἐπεκρεμάσθην, h., Pind., Sim., Thuc.

To await (as, to await death), ἐγκαρτερέω (θάνατον), Eur.

To await an attack (so as to come to close quarters), εἰς χεῖρας δέχομαι, Xen.

AWAKE, ἄϋπνος, ον, Hom.; ἀγρυπνος, ον, Æsch., Eur., Plat., Theoc.; ἐγρηγορόων, Hom.

Keeping awake, ἐγρηγόρσιος, ον, Pherecr.

A being awake or *keeping awake* (neut.), ἀγρυπνία, ἡ, Hdt., Plat.

He was kept awake (by pain), ἀγρυπνίησι εἴχετο, Hdt.

An awakening, ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Soph., [with ἐξ ὕπνου, met. of the dead, Æsch.]; ἔγερσις, εως, ἡ, Hipp.

AWAKE, adv., ἐγρηγορτί, Homer; ὕπαρ, Plat.; ἐγερτί, Eur.

From which one awakes easily, ἐγέρσιμος, ον, Theoc.; ἐγερτός, ή, όν, Arist.

From which one never awakes, νήγρετος, ον, Hom., h., Mosch.

AWAKE or AWAKEN, TO, act. ἐγείρω, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ἀνεγείρω, Hom., Pind., Eurip., Xen.; ἐπεγείρω, Hom., Eurip., Hdt., Xen.; ὀρνῡμι, fut. ὄρσω, etc., no perf., aor. 2 3d sing., ὤρορε, mid., 3d sing. usu. by syncope ὦρτο, Hom., Hes.; ὀτρῡνω, no perf., Hom.; ἐξεγείρω, Æsch., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Theoc.; ἀφῡπνίζω, Eur.; ἄφῡπνόω, Anth.; μεθίστημι (in fut. or aor. 1) ὕπνου, Eur.; metaph. *to awaken destruction, pain,* etc., φλέγω, no perf., Soph.; ἀνἄκῐνέω, Soph., Plat.

To awake or *wake,* neut., the pass. and mid. of most of the preceding words, but in ἐγείρομαι very usu. in sync., as 3d. sing. aor. 2 mid. ἔγρετο, imper. ἔγρεο, also perf. ἐγρήγορα, Ep.; ἐγρήγορθα, etc., Hom., Eur., etc., and ἐπεγείρομαι is never used by Hom. in this sense, except in sync. forms, ἐπέγρετο, ἐπεγρόμενος, etc.

To be awake, ἐγρήσσω, Hom., Ap. Rh.; ἐγρήγορα, 2d perf. of ἐγείρω, in 3d pl. ἐγρηγόρθᾶσι, imper. ἐγρήγορθε, part. (often metaph. of perception, pain, etc.), ἐγρηγορώς, Æsch.

To keep awake, ὑπνομἄχέω, Xen.; ἀγρυπνέω, Xen., Plat.; διἄγρυπνέω, Ar.

AWAKENING, ἐγερτικός, ή, όν, c. gen., Plat.

AWARD, TO, τῖμάω, Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO ADJUDGE.

AWARE, ἀρτίφρων, ονος, c. genit.,

Æsch.; [εἰδώς, υῖα, ός, Hom., etc.; *to be doing a thing without being aware of it*, ποιῶν οὐ γιγνώσκω, Ar. *Vid.* UNAWARES.]

AWAY, ἐκποδών, Hdt., Æschyl., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; [ἄνευθε (freq. c. part. pres. of εἰμί), Hom., Pind. It is frequently to be expressed by ἀπό or ἐκ in comp. with verbs.]

Away from, ἀμφίς, c. gen., Hom.; ἄπό, c. gen., Hom., Æsch., Thuc., etc.; ἄπονόσφι or -φιν, c. gen., Hom.; ἄτερ, c. gen., very usu. after its case, Hom., Æsch., Soph.; [νόσφι or -φιν, c. gen., Hom., Hes.]

Away with you, it, etc., ἔρρε, ἐρρέτω, Hom., Soph., Ar., etc.; ἔρρ' ἐς κόρακας, Ar.; οὐκ εἰς κόρακας ἐρρήσετε; Ar.; ἔξερρε γαίας, Eur.; ἀπερρε, Ar.; προχαιρέτω, Æsch.; χαιρέτω, Eur.; ἄπαγε, Ar., Plat.; βάλλ' ἐς κόρακας, Ar.; βάλλ' εἰς μάκαρίαν, Plat.; *get away*, πάρεχ' ἐκποδών, Ar.; *away with him*, οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; Eur.; *away with you*, οὐκ εἰς κόρακας ἀποφθαρεῖ μου; Ar.

AWAY, adj., *going, being*, ἔκτοπος, ον, sometimes c. gen., Soph.; ἐκτόπιος, α, ον, Soph. *Vid.* ABSENT.

Ye have put away the flame, ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα, Soph.

[*To make away with* (in sgnf. *destroy*), ἀναιρέω, Hom., Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* TO DESTROY, TO KILL.]

[*To do away with. Vid.* TO ANNUL.]

AWE, ἄγη, ἡ, Hom.; αἰδώς, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Plat.; σέβας, τό, only nom. acc. and voc. sing., Hom. h., Æsch., Soph., Eur.; θάμβος, τό and ὁ, Hom., Pind., Sim., Eur., Thuc., Plat.; *an object of*, σέβας, τό, Æsch., Soph., Eur.

A feeling of awe, [ὅτις, ιδος, ἡ, acc. -ιν and -ίδα, Hom., Hdt.]; τὸ φοβερόν, Thuc.

To stand in awe of, ἄζομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἄζω, in pres. part., Soph.; αἰδέομαι, fut. -έσομαι, aor. 1 -εσάμην, and aor. 1 pass. in act. sens. ἠδέσθην, Hom., Pind.; αἴδομαι, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; νεμεσίζομαι, in pres., Hom.; σέβομαι, only pres., imperf. and aor. 1 pass. in act. sens., Hom., Soph., Plat.; [ὄπιν ἔχειν, c. gen. pers., Hdt.; ὑποπτήσσω, no perf., c. acc. or dat., Æsch., Xen.

AWFUL, *to be regarded with awe*, νεμεσητός and νεμεσσητός, ἡ, όν, Hom.; αἰδοῖος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; fem. ἐπαινή (epith. of Proserpina), Hom., Hes.; ἐπιβρῑθής, Æsch.; ὀπιδνός, ή, όν, Ap. Rh.;—*to be feared*, φοβερός, ά, όν, Hdt., Omn. Att. *Vid.* TERRIBLE.

AWFULLY, αἰνῶς, Hom. *Vid.* TERRIBLY.

AWHILE, τέως (τείως, Hom.), Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ὄφρας, Hom.; τόφρα, Hom.; πάλαι, Hom.; ἕως (εἷως, Ep.), Hom., Hdt.; [ἐπὶ χρόνον, Hom., Hdt.; χρόνον (absol.), Hom., Hdt.; *a great while*, πολλὸν ἐπὶ χρόνον, Hom.; χρόνον ἐπὶ μακρόν, Hdt.;] *a little while*, μτυννθα, Hom.; [παῦρον or παυρίδιον ἐπὶ χρόνον, Hes.]

AWKWARD, σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; ἀμήχανος, ον (at a thing, εἴς τι), Eur.; ἀμφᾰρίστερος, ον, Ar.; αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, Xen.; ἀρρῡθμος, ον, Xen.; ἀγύμναστος, ον, Xen.; σόλοικος, ον, Xen.

AWKWARDLY, σκαιῶς, Ar.; δυστρᾰπέλως and ἀγυμνάστως, Xen.

AWKWARDNESS, ἀδαημονία, ἡ, Hom.; σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; ἐπᾰριστερότης, ητος, ἡ, Arist.; πᾰρᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat.

AWL, AN, ὄπεας, ατος, τό, Hdt.

AWRY, adj. σκολιός, ά, όν, Eur., Hdt., Plat.;—adv. σκολιῶς, Plat.

AXE, AN, ἀξίνη, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Xen.; πέλεκυς εως, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. [in genl., but Hom. also calls *a carpenter's axe* πέλεκυς ὐλότομος, and the *double-edged battle-axe* πέλεκυς ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένος]; σκέπαρνον, τό, Hom.; σκέπαρνος, ὁ, Soph.; ἡμίπέλεκκον (*an axe with one edge*), τό, Hom.; κόπᾰνον, τό, Æsch.; χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; γέννυς, υος, ἡ, Soph.

A handle of an axe, πέλεκκον, τό, Hom.; στειλειόν, τό, Hom.

The hole for the handle to go into, στειλειά, ἡ, Hom.

To cut or *hew with an axe*, πελεκάω and πελεκκάω, Hom., Ar.; ἀποπελεκάω, Ar.

To cut with an axe at the side, πᾰρᾰπελεκάω, Theoph.

AXIOM, AN, ὁμολόγημα, ᾰτος, τό, Plat.; [ἀξίωμα, ατος, τό, Arist.]

[AXIS (of the sphere), πόλος, ὁ, Plat.; ἄξων, ονος, ὁ (*i. e.*, τοῦ κόσμου), Arist.;—(of a pulley), μάγγανον, τό, Math.]

AXLE, AN, ἄξων, ονος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Xen., etc.; χνόη, ἡ, Æsch., Soph.

Whirling on the axle, ἀξονήλᾰτος, ον, Æsch.

Resting upon the axle, ἐπαξόνιος, ον, Theoc.; *under the axle*, ὕπαξόνιος, ον, Call.

AYE, ναί, Omn. *Vid.* YES.

[AYE, for *ever*. *Vid.* EVER.]

AZURE, γλαυκός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Thuc., Hdt., Plat., Theoc.; κυάνεος (ῠ̆ properly, usu. ῡ̄ for the sake of metre), α, ον, Omn. poet., Plat. *Vid.* BLUE.

B.

BABBLE, στωμῡλία, ἡ, Ar.; [παραλήρησις, ἡ, Hipp.] *Vid.* CHATTERING.

BABBLE, TO, κωτίλλω, only in pres., Hes., Theogn., Phocyl., c. acc. of pers. addressed, Soph.; λᾰλᾰγέω, Pind.; στωμύλλω, only pres. act. and mid., Ar.; στωμῡλέομαι, Ar.; [παραληρέω, Hipp.;]—as a river, λᾰλάζω, only pres., Anac. *Vid.* TO CHATTER.

BABBLER, λαβρᾰγόρης, ου, Hom.; ἀκριτόμῡθος, ὁ, ἡ, Hom.; λᾰλημα, ᾰτος, τό, Soph.; λᾰλοβᾰρῦ πάρᾰμελορῦθμοβᾰτης, ου, Pratinas; πᾰτᾰγημα, ᾰτος, τό, Menand. *Vid.* CHATTERER.

BABOON, Α, πίθηκος, ὁ, Æsop, Ar., Plat. *Vid.* MONKEY.

Like a baboon, πῑθηκοειδής, ές, Arist.; πιθηκώδης, ες, Arist.

BABY, Α, βρέφος, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur., Anac., Xen.; σπαργᾰνιώτης, ου, h., Hom.; [νήπιον τέκνον, τό, Hom.; νήπιον, τό, Plat.;—just born, παῖς νεογνός, παιδίον νεογνόν, h., Hom., Hdt.]

Belonging to a baby, νήπιος, α, ον, and ος, ον, Att., Hom., Eur., Anth. *Vid.* INFANT.

Having a baby, ὑπόπορτις, ιος, Hes.; ῞υπαρνος, ον, Eur.

BABYHOOD, νηπιέη, ἡ, Hom.; νηπιότης, ητος, ἡ, Plat.

BACCHANALIAN, Α, βακχᾶς, οῦ, ὁ, Soph.; βακχιώτης, ου, ὁ, Soph.; βάκχος, Eur.; fem. βάκχη, Soph., Eur., Plat.; βακχίς, ῐδος, ἡ, Soph.; Ἰυιάς, ᾰδος, ἡ, Æsch.; Μαινάς, ᾰδος, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; Ἰυάς, ᾰδος, ἡ, Ap. Rh.; βακχευτής, οῦ, ὁ, Orph.

A fellow Bacchanalian with, σύμβακχος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Eur.

Leader of Bacchanalians, προβακχήϊος, for -ειος, Eur.

The dress of Bacchanals, βασσᾰρίς, ῐδος, ἡ, Anac.

Bacchanalian, or *belonging to Bacchus*, adj. βάκχειος, h., Soph., Xen.; βάκχιος, Soph., Eur.; Εὔιος, ον, Soph., Eur.; Ἴακχος, ον, Eur.; ληναίτης, ὁ, Ar.; Διονῡσιος, α, ον, Bacchyl.

To be a Bacchanalian, βακχεύω, Eur., Hdt.; βακχιάζω, Eur.; Ἰᾰσεύω, Eur.; κᾰτᾰβακχιόομαι, pass., Eur.

To be a fellow Bacchanalian, συμβακχεύω, Eur., Plat.

He is made a Bacchanalian in his heart, Ἰᾰσεύεται ψυχάν, Eur.

To make a Bacchanalian, to excite with Bacchanalian phrensy, βακχιόω, Soph.

Excited with Bacchanalian phrensy, βακχεύσῐμος, ον, Eur.

Bacchanalian revelry, βάκχευσις, εως, ἡ, Eur.; βάκχευμα, ᾰτος, τό, Eur.

A Bacchic shout, Ἰακχος, ὁ, Eur.; εὔασμα, ᾰτος, τό, Eur.; βακχέβακχος, ὁ, Ar.

A Bacchic shout, adv. εὐοῖ, Soph., Dem.; Σᾰβοῖ, Dem.; Σᾰβαῖ, Eupol.

To raise a Bacchic shout, εὐιάζω, Eur.; εὐάζω, Soph., Eur.; Ἰακχάζω, Hdt.

To raise a Bacchic shout in honor of, εὐάζομαι, mid., c. acc., Eur.

One who raises a Bacchic shout, εὐαστής, οῦ, ὁ, Orph.; εὐαστήρ, ῆρος, ὁ, Orph., fem. εὐάστειρα, Orph.

One averse to or *uninitiated in Bacchic shouts* or *festivals*, ἀβάκχευτος, ον, Eur.

[BACCHANTE, Α. *Vid.* BACCHANALIAN.]

BACCHUS, Διώνῡσος, ὁ, Hom., Hes., Eur.; Διόνῡσος, ὁ, Eur., Xen., Dem., Theoc.; Βάκχος, ὁ, Eur., Soph., Hdt.; Βακχεύς, ὁ, Soph., Eur.; Βάκχιος, ὁ, Soph., Eur.; Ἴακχος, ὁ, Eur.; Διθύραμβος, ὁ, Eur.; Σᾰβάζιος, ὁ, Ar.; Εὔιος, ὁ, Soph., Eur.

The festivals of Bacchus, τὰ Ληναῖα, Ar.; τὰ Διονῦσια, Ar., Xen.

Belonging to the Dionysia, or *festivals of Bacchus*, Διονῡσιακός, ή, όν, Thuc., Arist.

The temple of Bacchus, Διονῦσιον, τό, Ar.

One averse to Bacchus, uninitiated in his worship, ἀβάκχευτος, ον, Eur.

BACHELOR, Α, ᾽ἄγᾱμος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Xen., Dem.; ᾽ἄγᾱμητος, ὁ, Soph.; ᾽ἀγύναιξ, Soph.; [ἄζυξ, υγος, ὁ (εὐνῆς γαμηλίου), Eur.]

BACK, THE, νῶτος, ὁ, and νῶτον (νῶτον most usual in Att.), τό, only neut. in pl., Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; μετάφρενον, τό (prop. behind the midriff, opp. to the breast, poet.), Hom., Plat., Ap. Rh.; νωτιαῖα ἄφθρα, τά, Eur.; τὰ ὄπισθε (of any object), Hom.

Of the back, νωτιαῖος, α, ον, Eur., Plat.

With broad back, πλᾰτύνωτος, ον, Batr.; [εὐρύνωτος, ον, Soph.]

With variegated back, ποικῐλόνωτος, ον, Pind., Eur.

[*Marked on the back*, νωτόγραπτος, ον, Arist.]

With tawny back, πυρσόνωτος, ον, Eur.

With mailed back (of a crab), νωτάκμων, ον, Batr.

Scourged on the back, νωτοπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Pherecr.

Carrying on the back, νωτοφόρος, ον, Xen.

To turn one's back (in flight), νωτίζω, Soph., Eur.; [νῶτα ἐντρέπω, ἐπιτρέπω, Hdt.]

On the back, ἐπῐνώτιος, ον, h., ἐπῐνωτῐδιος, ον, Anth.

[*Back to back*, ἀντίνωτος, ον, Diod.]

On one's back (falling, lying, etc.), ὕπτιος, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

The posture of being on one's back, ὑπτιότης, ητος, ἡ, Theoph.

[*To tie the hands behind the back*, περιαγκωνίζω, Hipp.; περιάγω τὼ χεῖρε εἰς τοὔπισθεν, Lys.]

BACK, BACKWARD, adv. (with verbs of motion, etc.), ἄψ, Hom.; πάλιν, Omn.; ὀπίσω (and -ίσσ. Hom., Pind.), Hom., Hes., Pind., Eurip., Thuc., Plat.; μετόπισθε or -θεν before a vowel, Hom., Hes.; ἐξοπίσω, Hom., Hes., Soph.; πᾰλιμπετές, Hom., Ap. Rh., Call.; αὖτις, Hom., Hdt.; ἐξαῦτις, Hom.; ἄψορρον, Hom., Æsch., Soph.; αὖθις, Eur., Xen. (as to *give* back), Soph.; ἐμπάλιν, Hes., h., Æsch., Soph., Eur., Xen., also εἰς τοὔμπᾰλιν, Xen.; πᾰλίνορσον, Emped.; ἀντίτυπα (of one falling), Soph.; ᾽ἀνάπᾰλιν (*back again*), Xen., Plat.; εἰς τοὔπισθεν (of direction), Lys., Xen., Eur.; ἐπὶ πόδα, after a verb of motion, Xen.; so ἐπὶ σκέλος, Eur., Ar.; ἐξ ὑπτίας, Plat.: εἰς τὸ ἐξοπίσω, or τοὐξ., Plat.; ἐπὶ or κατ' οὐράν, Xen.; [expressed also by πάλιν, ἀπό, and κατά in composition; e. g., *taken back* (*recalled*), παλινάγρετος, Hom.; *to give back* (*restore*), ἀποδίδωμι, Hom., etc.; *to bring back* (from exile), κατάγω τινά, Xen.]

[*Back again*, πάλιν αὖτις, Hom.; πάλιν αὖ, Plat.; ἀνάπαλιν, Xen., Plat.]

Turning backward, τρᾰπέμπᾰλιν, Pherecr.

Backward and forward, πάλιν τε καὶ πρόσω, Eur.

Back, backward, going back, etc., adj. ἀψορρόος, ον, Hom., Soph.; πᾰλίνορσος, Hom., Ap. Rh.; πᾰλίσσῠτος, ον, Soph., Eur.

Flowing back, ἀψόρροος, ον, contr. ους, ουν, Hom.

Bound back, ὀπισθόδετος, ον, Simon.

[*A backing water, urging backward* (of a boat), ἀνάκρουσις, ἡ, Thuc.]

BACK, TO, i. e., *make to go back* (as *to back a horse, boat*, etc.), ἀνακρούω, Xen., in mid., *to go back*, Thuc.

[*To back water*, ἀνακρούομαι ἐπὶ πρύμνην, Hdt.; ἀν. πρύμναν, Ar.; so also ἀνακρ., absol., Thuc.; κρούομαι πρύμναν, Thucyd.]

[*To back* (i. e., mount) *a horse*, ἀναβαίνω (smts. in full), ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To MOUNT.]

[*To back* (move backward, retreat), ἀψ χάζομαι, Hom.; ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Xen.]

BACKBITE, TO, διᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* To SLANDER.

BACKBITER, Α, βάσκᾰνος, ὁ, Dem.; διάβολος, ὁ, Pind. *Vid.* SLANDERER.

[BACK-BONE, THE, ῥάχις, ιος, Att. εως, ἡ (of men and animals), Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἄκανθα, ἡ (usu. of fish and serpents), Hdt., Theocr.; (but also of men), Hdt., Eur.]

[BACK-DOOR, ἡ κηπαία (κ. θύρα), Hermipp.; ἡ θύρα ἡ εἰς τὸν κῆπον φέρουσα, Dem.]

BACK-ROOM, Α, ὀπισθόδομος, ὁ, Ar., Dem.

[BACKSIDE, THE, γλουτός, ὁ, Hom., Hdt.; in Att. usu. πυγή, ἡ, Archil., Ar., Arist.; ὄρρος, ὁ, Ar.; πρωκτός, ὁ, Ar.]

BACKWARD, i. e., *slow, unwilling*, ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc., Dem.; ἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc., Dem.

BACKWARDNESS, ὄκνος, ὁ, Omn.

BAD, κᾰκός, ή, όν, comp. κᾰκίων (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere) -ιστος, Omn.; poets, not Attic, have also -ώτερος, also χείρων Att., and Ep. χερείων, with also an irreg. Ep. declension, dat. sing. χερῆι, nom. pl. χέρηες, acc. sing. masc. and acc. pl. neut. χέρηα, acc. in Hom., also χερειότερος and χειρότερος, Hom., superl. χείριστος (only in Att. prose), also compar. κακῐ́οτερος, Anth.; φλαῦρος, Pind., Sol., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον (worthless), Theogn., Hdt., Omn., Att.; ἕτερος, by euphemism, Pind.; πονηρός, ά, όν (physically and morally), Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [*to* one, c. dat., Xen.;] μοχθηρός, ά, όν (in a bad state), Eur., Ar., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 274.

Bad (of food), φορτηγῐκός, ή, όν, i. e., such as is used on board merchant ships, Dionys. (Com.).

Bad (of money), ᾽ἀδόκῐμος, ον, Plat. *Vid.* ADULTERATED.

Exceedingly, utterly bad, πάγκᾰκος, ον, Hes., Theogn., Soph., Eur., Plat.; πρόκακος, ον, Æsch.; παμπόνηρος, ον, Epich., Ar., Plat., Dem.

Of bad nature, κᾰκοφυής, ές, Plat.

[*Of bad disposition* (vicious), κακοήθης, ὁ, ἡ, Dem.]

Baddish, rather bad, ἰμῐκᾰκος, ον, Soph.; ὑποπόνηρος, ον, Hipp.; ὑποδύσκολος, ον, Hipp.

A friend of bad men, πονηρόφῐλος, ὁ, Arist.

Deeds too bad to be expiated by hanging, ἔργα κρείσσον' ἀγχονῆς, Soph. *Vid.* WICKED.

A bad workman, φαυλουργός, ὁ, Ar.

In bad condition, with bad fortune, μοχθηρῶς, Plat.; πονηρῶς, Dem.

BADGE, Α, σημεῖον, τό, Plat.; [ἐπίσημον, τό (device on a shield, etc.), Hdt., Æsch., Eur., etc.] *Vid.* TOKEN.

BADGER, Α, τρόχος, ὁ, Arist.

BADLY, κᾰκῶς, compar. χεῖρον, superl. κᾰ́κιστα, Omn.; φαύλως, Eur., Xen., Dem.; φλαύρως, Hdt., Thuc.

Rather badly, ἰμῐκᾰ́κως, Ar.

To be badly off, to be in a bad way or *plight*, φλαυρῶς ἔχω, Thuc.; χᾰλεπῶς ἔχω, Plat.; μοχθηρῶς διάκειμαι, Plat.; [πονηρῶς διατίθεμαι, Dem.; πονηρῶς ἔχω, Lycurg.]

To be worse off, μοχθηροτέρως ἔχω, Plat.

BADNESS, κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc., Anth.; κᾰκία, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Xen.; κᾰκη, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Plat.; φαυλότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Dem., Isocr.; μοχθηρία, ἡ, Xen., Plat., Andoc.; πονηρία, ἡ, Soph., Plat., Xen., Dem. *Vid.* WICKEDNESS.

BAFFLE, TO, ἐπῐκείρω, Ep. fut. -κέρσω, no perf., Hom.; σφάλλω, often c. gen. rei, Soph., Eur., Plat., Xen. *Vid.* To DISAPPOINT.

He is baffled in his plans, σφάλλεται βουλευμᾰ́των, Æsch.

BAG, Α, ᾰ̓σκος, ὁ, Hom.; βᾰλάντιον and βαλλάντιον, τό, Sim., Ar., Plat.; θῦλᾰκος, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἀσκίδιον, τό, Ar.; ἀσκοθῦλᾰκος, ὁ, Ar.; ἀσκοπήρα, ἡ, Ar.; θῦλᾰκιον, τό, Hdt.; κύστις, εως, ἡ, Ar.; σάκκος, ὁ, Ar., Hdt.; σάκτης, ου, ὁ, Ar.; μάρσῐπος, ὁ, Xen.; (*a little bag*), μαρσίπιον, τό, Hipp.; σάκκιον, τό, Xen.

A game-bag, κῠνοῦχος, ὁ, Xen.

To carry a bag, θῦλᾰκοφορέω, Ar.

BAGGAGE, σᾶγη, ἡ, Æsch.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Xen., Dem.

To carry baggage, σκευοφορέω, Xen.

A baggage carrier, σκευοφόρος, ὁ, used also as adj. ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; σκευοφοριώτης, ὁ, Eupol.

Belonging to the carrying of baggage, σκευοφορῐκός, ή, όν.

Carrying one's own baggage, αὐτόφορτος, ον, Æsch.

Watching the baggage, σκευωρός, όν, Cratin.

A baggage master, σκευᾰγωγός, ὁ, Xen.

BAGPIPER, Α, βομβαύλιος, ὁ, Ar.; ἀσκαύλης, ὁ, Dio.

[BAH! αἰβοῖ, Ar.]

BAIL, ἐγγύη, ἡ, Hom., Plat., Dem., Antipho, etc.; κᾰτεγγύη, ἡ, Dem.

BAIL, Α (*i. e.*, a person who gives bail), ἔγγυος, ὁ, Xen.; ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Antipho.

A giving bail, διεγγύησις, εως, ἡ, Dem.; ἐξεγγύη, ἡ, Isæ.; ἐξεγγύησις, εως, ἡ, Dem.

BAIL, TO, to give bail, ἐγγυάομαι, when augmented usu. ἠγγ. but sometimes ἐνεγ. c. acc. pers., and dat. of him to whom security is given, Plat, Dem., Isoc.; διεγγυάω, c. acc. pers., Isoc.; ἐξεγγυάω, c. acc. pers., Dem.; [ἀναδέχομαι, c. dat. pers., Thuc.; ἐγγυητὴν καθίστημι, παρέχω, Hdt., Plat.; *for* a thing, τινός, Arist.]

To give bail, κᾰτεγγυάομαι (pass.), c. acc. cogn. -εγγύην, Plat.

To be bailed, διεγγυάομαι, Thuc., Isoc., Dem.; ἐξεγγυάομαι, Lys., Andoc.

To require bail from, κᾰτεγγυάω, c. acc., Plat., Dem.

To take bail for, διεγγυάομαι, mid. c. gen. of amount of bail, Isoc.

BAILIFF, Α, αὐλήτης, ὁ, Soph.

BAIT, εἶδαρ, ᾰτος, τό, Hom.; δέλεαρ, ᾰτος, τό, also dat. contr. δέλητι, and nom. pl. δέλητα, Eur., Xen., Plat., Theoc.; δελέασμα, ᾰτος, τό, Ar.; δεῖλαρ, ᾰτος, τό, Call.; δελήτιον, τό, Sophr.; ἐδωδή, ἡ, Theoc.

Eager to seize the bait, δελεάρπαξ, ᾰκος, Leon. Tar.

To catch or entice by a bait, δελεάζω, in pass., Isoc.

[*To hold out as a bait*, προσείω, c. acc. and dat., Plat.]

He baits the hook with the back of a pig, νῶτον ὑὸς δελεάζει περὶ ἄγκιστρον, Hdt.

BAKE, TO, ὀπτάω (genl., of bread, bricks, etc.), Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat., etc. (as the sun bakes the ground, Xen.); ἐξοπτάω, Eur., Hdt.; πέσσω, fut. πέψω, no perf. act., perf. pass. πέπεμμαι, Ar., Hdt., Plat. *Vid.* TO ROAST.

BAKED, ὀπτός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. (applied to earth baked by the sun, or bricks by a brickmaker, Xen.); ἔξοπτος, ον, Hipp. *Vid.* ROASTED.

Not baked, ἄφλεκτος, ον, Eur.

[*Fresh-baked*, νεόπεπτος, ον, Aretæ.]

Fit to be baked, ὀπτᾰνός, ή, όν, Arist.

BAKEHOUSE, Α, ἀρτοκοπεῖον, τό (late), Geop.; ὀπτάνιον, τό, Ar.

BAKER, Α, σῖτοποιός, ὁ καὶ ἡ, usu. fem., Hdt., Thuc., Xen.; ἀρτοκόπος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Xen.; ἀρτοποιός, ὁ, Xen.; ἀρτόπωλις, ἴδος, ἡ, Ar.; [*a cake-baker*, πλακουντοποιός, ὁ, Sopat.]

The task of baking, σῖτοποιὸς ἄνάγκη, Eur.

[BAKE-SHOP, ἀρτοπώλιον, τό, Ar.]

BAKING, Α, ἀρτοποιΐα, ἡ, Ar., Xen.

BALANCE, Α, τᾰ́λαντον, τό, Hom., Æsch., Ar.; σταθμός, ὁ, Ar., which is properly the weight of the balance, Hom., *Il.*, xii., 434; [τρυτάνη, ἡ (prop. the tongue of the balance), Ar., Dem.; πλάστιγξ, ιγγος, ἡ (prop. the scale of a balance), Ar.; τὸ ζυγόν (ταλάντου), prop. the beam of the balance, Æsch., Plat., in pl. τὰ ζυγά, the balance, Dem.] *Vid.* SCALES.

Holding the balance, τᾰλαντοῦχος, ον, Æsch.

Equally balanced, ἰσόῤῥοπος, ον (usu. ῐ Hom., ῐ̆ Att.), Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἰσοκλίνής, ές, Arist.; πᾰ́ρισος, ον, Arist.

In an equally balanced manner, ἰσορῥόπως, Plat., Hipp.

To be equally balanced, ἰσορῥοπέω, Plat.; ἴσως ῥέπομαι, Æsch.

BALANCE, TO (one thing against another), ἀντῐκᾰτᾰλλάσσω, and oftener -ομαι, mid., c. acc. and gen., or c. acc. and ἀντί c. gen., Dem., Dinarch.

[*To balance, bring to a state of balance*, ἀντίπαλα καθίστημι, Thuc.; *to be in a state of balance*, εἰς ἀντίπαλα καθίστασθαι, c. 2d aor. act. καταστῆναι, Thuc.] *Vid.* TO WEIGH.

[*To balance accounts*, διαλογίζομαι, *with* a person, πρός τινα, Dem.]

To balance in one's mind, ἐπίσταθμάομαι, mid., Æsch. *Vid.* TO CONSIDER.

[*Balancing*, ἀντίζυγος, ον, Arist.]

BALANCING, Α (of sentences), πᾰ́ρίσωσις, εως, ἡ, Isocr., Arist.

BALD, φᾰ́λακρός, ά, όν, Eur., Ar., Hdt., Plat.; ψιλός, ή, όν (rubbed bare), Hom.; μᾰδᾰρός, ά, όν, Anth.

Bald about a place, περῐμᾰ́δαρος, ον, Hipp.

A bald man, ψηνός, ὁ, Simon.; ψίλαξ, ὁ, Ar.

BALD, TO BE, μᾰδάω, Ar.; μαδίζω, Hipp.; ψῑλόομαι, pass., Hes.; φᾰλακρόομαι, Hdt.

To make bald, ψῑλόω, Hdt.; ἀποψῑλόω, Ar.

A becoming bald, μᾰ́δησις, εως, ἡ, Hipp.

BALDNESS, φᾰλᾰκρότης, ητος, ἡ, Arist.; μᾰδᾰρότης, ητος, ἡ, Hipp.; ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, Arist.

BALDRICK, Α, τελᾰμών, ῶνος, ὁ, Hom., Hes.; ζωστήρ, ὁ, and ζώνη, ἡ, Hom., etc. *Vid.* BELT, GIRDLE.

BALE, TO (out water), ἀντλέω, Theog., Alcæ.; ἐξαντλέω, Plat.

BALEFUL, λῡγρός, ά, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἄτηρός, ά, όν, Æsch., Soph., Eur., Plat. *Vid.* PERNICIOUS.

BALEFULLY, λῡγρῶς, Hom. *Vid.* PERNICIOUSLY.

BALK, TO, σφάλλω, often c. gen. rei, Soph., Eur., Plat., Xen. *Vid.* TO FRUSTRATE.

For we were balked in our expectations by the gods, δόξης γὰρ ἡμὲν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι, Eur.

BALL, Α, τρόχος, ὁ, Hom.; σφαῖρα, ἡ, Hom., Plat., Ap. Rh.; ἔγχος, τό, Soph.; of wool, τολύπη, ἡ, Soph., Ar., or of any thing, Eubul.; [*a marble ball*, ἀκταία, ἡ, Clearch.]

The ball of the hand or foot, στῆθος, τό, Arist.

At ball (to play, etc.), φαινίνδα, Antipho; ἐφετίνδα, Cratin.

Like a ball, adj. σφαιροειδής, ές, Plat.

Like a ball, adv. σφαιρηδόν, Hom.

To play at ball, σφαιρίζω, Plat.; ἀντίσφαιρίζω, Xen.

A player at ball, σφαιριστής, ὁ, Mel.

A playing at ball, σφαίρῐσις, εως, ἡ, Arist.

BALLAST, ἔρμα, ᾰτος, τό, Ar., Arist.

Without ballast, ἄνερμᾰτιστος, Plat.

BALLAST, TO, ἐρμᾰτίζω, Hipp.; to take in as ballast, -ομαι, mid., Eur.

BALLOT, TO, ψηφίζομαι, mid., Hdt., Xen., Dem.; ψηφίζομαι εἰς ὑδρίαν, Xen.; ψήφῳ ψηφίζομαι, Hdt.

The ball used in balloting, ψῆφος, ἡ, Hdt., Omn. Att. *Vid.* VOTE.

BALLOT-BOX, Α, κᾰ́δος, ὁ, Ar.; κᾰδίσκος, ὁ, Ar., Lys., Dem., etc.; ὑδρία, ἡ, Xen., Isoc., Dem.; κληρωτήριον, τό, Ar.

The top of the ballot-box where the hole is, κημός, Ar.

BALM (the herb), μελίτεια, ἡ, Theoc.; μελίταινα, ἡ, Diosc.; [(for bees), μελισσόφυλλον, τό, Diosc.]

BALSAM, βάλσᾰμον, τό, Theoph.; ὀποβάλσαμον, τό, Diosc.

BALSAM (the tree), βάλσᾰμος, ἡ, Theoph.; βαλσαμίνη, ἡ, Diosc.; [(*wood of the b.*), ξυλοβάλσαμον, τό, Diosc.]

BALUSTRADE, κίων, ὁ καὶ ἡ (ὁ usu. in Att.), Hom., Pind., Hdt., Eur., Xen., etc.; δρύφακτος, ὁ, Ar., Xen. (esp. in courts of law).

[BAMBOOZLE, TO, παραλογίζομαι, c. acc., Isocr., etc.]

BAN, ἀρά (ᾱ̆ Hom., ᾰ̆ Trag.), ἡ, Hom., Trag., Dem. *Vid.* CURSE.

BAN, TO, ἀράομαι, mid. (ᾱ̆ Hom., ᾰ̆ Trag.) c. dat., Hom., Æsch., Soph., etc. *Vid.* TO CURSE.

BAND, τελᾰμών, ῶνος, ὁ (prop. for sword or shield), Hom., Hes.; μασχᾰλιστήρ, ῆρος, ὁ (shoulder-band, prop. for horses), Æsch., Hdt.; σαργάνη, ἡ, Æsch.; σαργάνις, ἴδος, ἡ, Cratin.

A band worn by women round the head or breast, στροφίς, ἴδος, ἡ, Eur.; στρόφιον, τό, Ar. *Vid.* FILLET.

A band for a sword, στρόφος, ὁ, Hom. *Vid.* BELT.

[*A band of a helmet* (passing under the chin), ὀχεύς, έως, Ep. ῆος, ὁ, Hom.]

A band of persons (as of warriors), οὐλᾰμός, ὁ, Hom.; ἔθνος, τό, Hom.; φῦλον, τό, Hom., Soph., Eur., Plat.; τέλος, τό, Hom., Æsch., Hdt., Thuc.; στῖφος, τό, Æsch., Hdt., Xen.; στόλος, ὁ, Æsch., Soph., Xen.; στρᾰτός, ὁ, Pind., Eur.; στρᾰτευμα, ᾰτος, τό, Eur.; τάξις, εως, ἡ, Æsch.; χείρ, gen. χειρός, or χερός, etc., ἡ, Eur., Hdt., Xen.

A band of competitors, στρᾰτία, ἡ, Pind.

A band of furies, hunters, maidens, etc., κῶμος, ὁ, Æsch., Eur.

A band of dancers, nymphs, etc., χόρος, ὁ, Pind., Eur.; of stars, Soph.; σύνταξις, εως, ἡ, Xen.

A chosen band, ἄωτος, ὁ, Pind., Theoc.

To band together, συνίστᾰμαι, pass. c. aor. 2 and perf. act., Ar., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO UNITE, TO BE ASSOCIATED.

BANDAGE, Α, τελᾰμών, ῶνος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; ἐπίδεσμος, ὁ, Ar.; λαμπᾰδιον, τό, Ar.; σπλήνιον, τό, Hipp.; σπληνίσκος, ὁ, Hipp.

Fond of bandages, i. e., requiring bandages, ἐπίδεσμοχᾰρής (of the gout), Luc.

[BANDAGE, TO (a wound, or wounded part), ἐπιδέω, f. -δήσω, perf. -δέδεκα, usu. only in pass., *having one's wounds, hand bandaged*, ἐπιδεδεσμένος τὰ τραύματα, τὴν χεῖρα, Xen.; τελαμωνίζω, ap. Ath.; (bind around), καταδέω, usu. only pass., *having the eyes bandaged*, καταδεδεσμένος τοὺς ὀφθαλμούς, Hdt.]

[*Bandaging, act of*, ἔπιδεσις, ή, Hipp.]

BANDY (bandy-legged), φολκός, ὁ, Hom.; βλαισός, ή, όν, h., Arist., Hipp.; ῥαιβός, ή, όν, Arist.; ῥαιβοσκελής, ές, Anth.; περὶ κνήμας ῥοικός, Archil.

A being bandy, βλαισότης, ητος, ἡ, Arist.

To make bandy, βλαισόω, Arist.

BANDY, TO, *they stood bandying reproachful words*, τὰ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν ἔστασαν, Hom.

But it is disgraceful to me to bandy words with women, αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους, Eur.

And reproachful words were bandied between them, λόγοι δ' ἐν ἀλληλοῖσιν ἐῤῥόθουν κακοί, Soph.

BANE, κᾰκόν, τό, Omn.: πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet. *Vid.* INJURY.

BANEFUL, κᾰκός, ή, όν, comp. -ίων, (ῐ̄ in Att., ῐ̆ elsewhere), superl. -ιστος (also -ώτερος, -ώτατος, Hom., Theoc.), Omn.; ἀταρτηρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Theoc.; ἄτηρός, ά, όν, Æsch., Soph., Eur., Plat.; ἀνωφελής, ές, Thuc., Xen. *Vid.* PERNICIOUS.

BANEFULLY, λυγρῶς, Hom.; κᾰκῶς, Omn. *Vid.* PERNICIOUSLY.

BANG, TO, κρούω, Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO KNOCK.

BANG, Α, πληγή, ἡ, Omn. *Vid.* BLOW.

BANISH, TO, ἐξελαύνω, fut. -ελάσω, etc., c. acc. and gen., ἐξ. τινα γῆς, and simply c. acc. pers., etc., Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem.; (most of the following words have the same construction), ἐλαύνω, Æsch., Soph., Eur., Thuc., Lycurg.; ἀπελαύνω, Soph., Eur.; ῥίπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥῐ́φην, Soph.; ἀπορρίπτω, Æsch., Soph.; ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph., Eur., Hdt., Plat.,

Xen.; ἀποστέλλω, Soph.; ὠθέω, fut. ὤσω, aor. 1 ἔωσα, no perf., aor. 1 pass. ἐώσθην, Æsch., Plat.; ’ἀπωθέω, c. fut. 1 mid. -ώσομαι, Soph., Hdt.; ἐξορίζω, Eur., Dem., Lycurg.; ἀνδραποδίζω, Æsch., Eur.; ἀπαξιόομαι, mid., Æsch.; διώκω, Hdt.; ἐκδιώκω, Thuc.; ’ὑπερορίζω, Isoc., Plat., Æschin.; διορίζω, Plat.; ἐκκηρύσσω (by proclamation), Dem., Lys., Æschin.; μεθίστᾰμαι, in aor. 1 mid., Æschin.

To banish by ostracism, ὀστρᾰκίζω, Thuc., Andoc.; ἐξοστρακίζω, Hdt., Plat., Lys.

To banish as a pollution, ’ἀγηλᾰτέω, Soph., Hdt.

To banish besides, προσεκβάλλω, Dem.

One who banishes, ἀνδρηλᾰτης, ὁ, Æsch.

Banished, ’ἄπωστος, ον, c. gen., Soph., Hdt.; ’ἄποικος, ον, c. gen., Soph.; ’ἀπόξενος, c. gen., Æsch.; ’ἄπολις, gen. -εως, and also -ῐδος, acc. only ιν, Soph., Eur., Hdt., Xen., Thuc., Dem.; ’ἀπόπολις, Æsch.; ’ἀπόπτολις, Soph.; ἐξόριστος, ον, Dem., Dinarch.

Banished by the people, δημήλᾰτος, ον, Æsch.

A banished person, φῦγάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin., etc. *Vid.* Exile.

Banished, to be, φεύγω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, Trag., Hdt., Thuc., Lys., etc.; ’ἀνᾰπίπτω, Eur.; ξενόομαι, pass. c. fut. mid., Eur.; ἀποξενόομαι, Soph., Eur.; μεθίστᾰμαι, pass. c. aor. 2 perf. and pluperf. act., Dem.; φὔγᾰδεύω, Xen., Dem.; ἐξέρχομαι (for tenses *vid.* To come), Plat.

To be banished for another, ἀντῐφεύγω, c. gen., Eur.

To be banished with, συμφεύγω, Lys., Plat.

To be banished for a year, ’ἀπενιαυτέω, Plat.; ’ἀπενιαυτίζω, Xen.

Being miserably banished by you, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων, Eur.

Were you banished from your country? φυγὰς ἀπῆρας πατρῐ́δος; Eur.

Banishment, the act, δημηλᾰσία, ᾱ, Æsch.; ἐκβολή, ἡ, Æsch., Plat.; ἔλᾰσις, εως, ἡ, Thuc.; ἐξέλᾰσις, ἡ, Hdt.; πάμπτᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; μετάστᾰσις, ἡ, Plat.

The condition of banishment, φῦγή, ἡ, Omn. Att.; ἐκδημία, ἡ, Plat.; ἔκδημος φυγή, Eur.

Banishment for life (either action or condition), ἀειφῠγία, ἡ, Plat., Dem.

Banishment for a year, ’ἀπενιαύτησις, εως, ἡ, Plat.

Bank, a, ὄχθη, ἡ (raised bank of a river, natural or artificial), Hom., Hes., Pind., Trag., Ap. Rh., Xen.; ἠιών (Att. ἠών), -όνος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἀκτή, ἡ, Pind., Trag., Xen., Lycurg.; ὄχθος, ὁ (rare in this signf.), Æsch., Eur.; χεῖλος, τό, Hdt., Thuc. *Vid.* Syn. 51.

A steep bank, κρημνός, ὁ, Hom., Pind.

An artificial bank, χῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Hdt., Dem., Theoc. *Vid.* Mound.

With high banks, ἠιόεις, εσσα, εν, Hom.

A bank (of money), τρᾰ́πεζα, ἡ, Plat., Dem., Isæ.; [*the bank is broken*, τράπεζα ἀνασκευάζεται, Dem.]

Bank up, to, ’ἀποχώννῡμι, Xen.; προσχώννῡμι, Hdt., Thuc.

Where the wall had a bank raised against it, ᾗ (τὸ τεῖχος) προσεχοῦτο, Thuc.

Banker, a, τρᾰπεζίτης, ου, ὁ, Dem.; [*broken bankers*, οἱ ἀνεσκευασμένοι τῶν τραπεζιτῶν, Dem.]

To be a banker, τράπεζιτεύω, Dem.

[Banking-house, a, τράπεζα, ἡ, Plat., Dem.; later, χρηματιστήριον, τό, Plut.; *to do business with the banking-house of a person*, χράομαι τῇ τραπέζῃ τινός, Dem.]

Bankrupt, ’ἄνεσκευασμένος, Dem.

He is bankrupt, ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι, Dem.

They were bankrupt, ἀπέστησαν τῶν ἀρχαίων, i. e., they refused to pay the principal, Dem.

He was bankrupt, ἐξειστήκει τῶν ἑαυτοῦ, Dem.; ἀπώλετο καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη, Dem.

I knew that I must become bankrupt, τῆς οὐσίας ᾔδειν ἐκστησόμενος, Antipho.

To make bankrupt, ἀνατρέπω τινὶ τὴν τράπεζαν, Andoc.

Bankruptcy, ’ἀποκοπὴ χρεῶν, Andoc.

Banner, a, σημεῖον, τό, Hdt., Thuc., Xen.

Banquet, a, δαίς, τός, ἡ, Hom., Hes., Pind., Sol., Trag., Xen.; δαιτός, ός, ἡ, Hom.; εἰλᾰπίνη, ἡ, Hom., Eur., Ap. Rh.; ᾍλιαι, αἱ, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Xen.; ᾍλειαι, αἱ, Pind.; εὐωχία, ἡ, Ar., Plat., Xen. *Vid.* Feast and Syn. 377.

A luxurious banquet, πανδαισία, ἡ, Hdt.

Belonging to a banquet, ξοινᾶτῐκός, ή, όν, Xen.; ἐπῐδόπιος, ον, Theoc.

From a banquet, δαίτηθεν, Hom., Theoc.

A day of banqueting, κρεουργὸν ἦμαρ, Æsch.

A place for banqueting, δόρπου λῦσις, Pind.

The day after a banquet, ἐπίβδα, Pind., Cratin.; ἡ μεθέορτος, Antipho.

Fond of banquets, φίλοκωμος, ον, Sim., Mel.

Banquet, to, δαίνυμαι, mid. only pres. and imperf. and aor. 1 ἐδαισᾰ́μην, often c. acc. of the food, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Theoc.; εὐωχέομαι, Ar., Hdt., Xen.

To give a banquet, ἑστιάω, augmented tenses εἱστ., often c. acc. pers., Eur., Ar., Xen., Plat., Antipho; εὐωχέω, c. acc. pers., Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen. *Vid.* To feast.

Banter, χλευή, ῆς, ἡ, h.; σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Xen., Dem.

Elegant banter, ing, χάριεντισμός, ὁ, Plat. *Vid.* Jest.

Banter, to, πᾰρασκώπτω, h.; ’ἀποσκώπτω, Plat.; προσπαίζω, Plat., Xen. *Vid.* To jest.

Banterer, a, σκωπτόλης, ου, ὁ, Ar. *Vid.* Jester.

Baptism, βαπτισμός, ὁ, N. T.; βάπτισμα, ᾰτος, τό, N. T.

[*False baptism*, παραφώτισμα, ατος, τό, Eccl.]

Baptist, βαπτιστής, ὁ, N. T.

Baptize, to, βαπτίζω, N. T., used also in classical authors for “to dip,” etc.

Bar, a (or stake), μοχλός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; of a door, ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, Hom.; κλεῖθρον, κληῖθρον, τό, Ion.; κληθρον, τό, Att., h., Trag., Ar., Xen.; μοχλός, ὁ, Eur., Ar., Xen. *Vid.* Bolt.

The bar in a court of law or *council-chamber*, δρῦφακτος, ὁ, or ον, τό, usu. in pl., Ar., Xen.; κιγκλίς, ῖδος, ἡ, Ar., Dem.; [περισχοίνισμα, τό, Plut. (the part inclosed by a rope to keep off the crowd).]

The bar of a river, πρόσχωμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Bar, to, κλείω, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; μοχλόω, Ar.: (i. e., *to object to, to forbid*), κωλύω, c. acc. pers. c. gen. rei, or c. ἀπό or c. τό and inf., or c. τοῦ and inf., or c. μή and inf., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* To forbid.

Barb (of an arrow), ὄγκος, ὁ, usu. in pl., Hom.; [ἀθήρ, έρος, ὁ, Æsch., Hipp.; later, ἀκίς, ίδος, ἡ, Plut., Med.]

With three barbs, τριγλωχίς, ῖνος, Hom.

Barb, to, ἀγκιστρόω, Plut.

Barbed, ἐπίλογχος, ον, Eur.; ἀγκιστρωτός, ή, όν, Polyb.; ἀγκιστροειδής, ές, Polyb., Diod.

Barbarian, βάρβαρος, ον, Omn.; βαρβᾰρῐκός, ή, όν, Thuc., Xen.; σόλοικος, ον, Anac. *Vid.* Foreign.

To make barbarian, ἐκβαρβᾰρόω, Isoc.

In barbarian fashion, βαρβᾰριστί, Ar.

Semi-barbarian, μιξοβάρβαρος, ον, Eur., Xen.

Barbarism (in language), βαρβᾰρισμός, ὁ, Arist.

To use barbarisms, βαρβᾰρίζω, Hdt., Plat.

Barbarity, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Cruelty.

Barbarous, ’ἀμείλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ’ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; σχέτλιος, α, ον (and os, ον, Eur.), Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ὠμός, ή, όν, Omn. Att.; ὠμόθῡμος, ον, Soph.; ὠμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Trag. *Vid.* Cruel.

Barbarously, ὠμῶς, Thuc., Xen.; ’ἀνηκέστως, Hdt.; ὠμοφρόνως, Æsch. *Vid.* Cruelly.

Barber, a, κουρεύς, ὁ, Plat.; κορσωτεύς, ὁ, Ath.

A barber's shop, κουρεῖον, τό, Ar., Plat. (Com.), Dem., Lys.; κορσωτήριον, τό, Ath.

A barber's bill, κουρεῖον, τό, Lys.

[*A barber's cloth* (in shaving), ὠμόλινον, τό, Plut.]

[*A female barber*, κουρεύτρια, ἡ, Plut.]

[Barberry-tree, the, ὀξυάκανθα, ἡ, Diosc.]

Bard, a, ἀοιδός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἀοιδὸς ἀνήρ, Hom.; [μουσοπόλος, ὁ, Eur.] *Vid.* Poet.

Bare, γυμνός, ή, όν, often c. gen. rei, Omn.; ψῑλός, ή, όν, often c. gen. rei, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat., Lys. *Vid.* Naked.

[*To have the head bare* (unprotected by helmet), ψιλὴν ἔχειν τὴν κεφαλήν, Xen.; *to lay* or *make bare* (at the side), παραγυμνόω, Hdt.]

Bare, to, γυμνόω, Hom., Tyrt., Eur., Hdt., Plat.; ἐκλωπίζω, Soph.; ψιλόω, Hdt.; [ἀποψιλόω, Hdt.; *to be left bare* (of), ψιλόομαι, c. gen., Xen.]

Baring her bosom, κόλπον ἀνιεμένη, Hom. *Vid.* To strip.

Barefaced, ’ἀνᾰπεπτᾰμένος (being perf. pass. part. of ἀναπετάννυμι), Plat.

Barefaced impudence, ἀναπεπταμένη παῤῥησία, Plat.

[*A barefaced falsehood*, ψεῦδος ὑπερμέγεθες, Dem.]

Barefooted, ’ἀπέδῐλος, ον, Æs-

chyl.; νηλίπους, neut. -ουν, gen. -οδος, Soph.; λευκόπους, ουν, Eur.; ᾰ̓νῠπόδητος, ον, Xen., Plat.; ᾰ̓πεδίλωτος, ον, Call.; νήλῐπος, ον, Ap. Rh.; ᾰ̓σάνδᾰλος, ον, Bion; [ἀνήλιπος, ον, Theocr.]

The being barefoot, ᾰ̓νῠποδησία, ἡ, Xen., Plat.

To go barefoot, ᾰ̓νῠποδητέω, Att., Luc.

BARELY, ψιλῶς, Demad.; (i. e., *scarcely*), μόγις, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Lys., etc.; ᾰ̓γᾰπητῶς, Lys. *Vid.* SCARCELY.

BARGAIN, A, ἐμπόλημα, ᾰτος, τό, Soph.; ὠνή, ἡ, Eur.

Something thrown into the bargain, ἐπίδοσις, εως, ἡ, Polyb.

To make a bargain, μισθόομαι, mid., Hdt., Dem.; [συντίθεμαι, mid., Hdt., Dem., Xen.]

[*To strike a bargain with any one,* συνθήκην ποιέομαι πρός τινα, Dem.; συντίθεμαι πρός τινα, Xen.]

BARGAIN, TO (for), ὠνέομαι, usu. only in pres. and imperf., c. gen. pretii, Eur., Hdt., Xen.; ἐπριάμην, only in aor. 1, c. gen. pretii, Soph., Ar., Hdt., Xen., Andoc.

BARGE, A, ὁλκάς, ἄδος, ἡ, Pind., Simon., Eur., Hdt., Thuc., Lys., Xen.; γαῦλος, ὁ, Epich., Ar., Hdt. *Vid.* SYN. 331.

BARK (of a tree), φλοιός, ὁ, Hom., Hdt., Xen.; δέρμα, ᾰτος, τό, Theoph.

The bark (of a dog), ὕλαγμός, ὁ, Hom.; ὕλαγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; κύνὕλαγμός, ὁ, Stesich.; κλαγγή, ἡ, Xen.; ὁμοκλή, ἡ, Ap. Rh.; ὕλᾰκή, ἡ, poet. ap. Plat., Ap. Rh.

A bark (ship), ᾰ̓κάτος, ἡ (and in Hdt. ὁ), Pind., Theogn., Eur., Hdt.; ᾰ̓κάτιον, τό, Thuc.; [(*fisherman's*), ἁλιάς, άδος, ἡ, Moschion.] *Vid.* SYN. 331.

(Of trees) *with the bark on,* αὐτόφλοιος, ον, Theoc.; *with the bark all round, covered with bark,* περίφλοιος, ον, Xen.

With rough bark, τρᾰχύφλοιος, ον, Xen.

With smooth bark, λειόφλοιος, ον, Theoph.

With thin bark, λεπτόφλοιος, ον, Theoph.

With similar bark, ὁμοιόφλοιος, ον, Theoph.

With the bark burst, φλοιορρᾰγής, ές, Theoph.

A bursting of the bark, φλοιορρᾰγία, ἡ, Theoph.

BARK, TO (*i. e.*, strip a tree of its bark), λέπω, Hom.; [περιλέπω, Hom., Hdt.;] ἐπῐλέπω, h.; λεπίζω, Antiph., Theoph.; φλοΐζω, Theoph.; περιφλοΐζω, Theoph.

To bark gradually, ὑπολοπάω, Theoph.

To bark (as a dog), ὕλάω, often c. acc. obj. *at* which, Hom., Theog.; ὑλακτέω, similarly c. acc., Hom., Ar., Xen., Isoc.; κλᾰ́ζω, fut. κλᾰγξω, perf. κέκλαγγα and κέκληγα, Hom., Ar., Xen.; ϑώσσω, Hom.; ὕλᾰσκω, only pres. and imperf., Æsch.; κλαγγαίνω, only pres. and imperf., Æsch., Xen.; ᾰ̓πύω, Ar.; βαΰζω, no perf., Ar., Theoc.; ᾰ̓νακλᾰ́ζω, Xen., Eur.; ἐπᾰνᾰκλαγγᾰ́νω, no fut., Xen.; ἐπιβοάω, Xen.

BARKING (*i. e.*, stripping the bark off), φλοϊσμός, ὁ, Theoph.; περῐφλοϊσμός, ὁ, Theoph.

BARLEY, κρῐθή, ἡ, usu. in pl., Hom., Æsch., Hdt., Omn. Att. prose; κρῖ, τό, indecl., Hom.; *barley meal* (*grain-b.*), ἄλφῐτον, τό (after Hom. usu. in pl.), Hom., Ar., Thuc., Xen., Plat.; *parched barley,* κᾰ́χρυς, υος, ἡ, Cratin., Ar.

Barley cakes, Ἀχίλλειον, τό, Ar.; ἄλφιτα, τά, Hom.

Barley cakes (for sprinkling on victims at a sacrifice), οὐλαί, αἱ, Hom., Ar. [in full, οὐλαὶ κριθῶν], Hdt.; οὐλόχῠται, αἱ, Hom., Ap. Rh.; πρόχῠται, αἱ, Eur., Ap. Rh.

Barley bread, μᾶζα, ἡ, Hes., h., Archil., Ar., Hdt., Xen., Plat., Lys.; μαζίσκη, ἡ, Ar.; [ᾰ̓ρτος κρίθινος, Xen.]

[*Peeled barley,* πτισάνη, ἡ, Hipp.]

To sprinkle the barley cake (on the victim), [οὐλοχύτας προβάλλομαι (in 2d aor. mid.), Hom.;] οὐλοχῠτέομαι, Theoph.

Of barley, κρῐθῐ́νος, η, ον, Hippon., Xen.

Eating barley, κρῐθότρᾰγος, ον, Ar.

To eat barley, κρῐθάω, Hom., Æsch.

To eat too much barley, κρῐθιάω, Arist.

To eat barley meal, ἀλφῐτοσῖτέω, Xen.

To eat barley bread, μαζοφᾰγέω, Hipp.

[*Eating barley bread,* μαζοφάγος, ον, Hipp.]

Illness from eating barley, κρῐθίασις, εως, ἡ, Xen.

Producing barley, κρῐθοφόρος, ον, Theophr.

Producing barley in abundance, εὐκρῐθος, ον, Theoc.

Like barley, ὁμοιόκρῐθος, ον, Theoph.; κρῐθάνιος, ου, ὁ, Theoph.

Making barley meal, ἀλφῐτοποιία, ἡ, Xen.

A dealer in barley meal, ἀλφῐτᾰμοιβός, ὁ, Ar.; ἀλφῐτοπώλης, ὁ, Niceph.

One who makes barley meal, ἀλφίτεύς, ὁ, Hyperid.

The market for barley meal, ἡ ἀλφῐτόπωλις (ἰδος) στοά, Ar.

Barley pottage, κρῐθαία, ἡ, h.; ᾰ̓θᾰ́ρα, ἡ, Ar., Pherecr.

Barley water, πτῐσάνη, ἡ, Ar., Hipp.

A drinking of barley water, πτῐσᾰνορρόφια, ἡ, Hipp.

A plate for barley cakes, μαζονομεῖον, τό, Ar.

BARN, A, κᾰλιά, ἡ, Hes., Ap. Rh.; ῥόγος, ὁ, Epich.; ᾰ̓ποθήκη, ἡ, Thuc.

BARREL, A, πίθος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* CASK.

BARREN (of land), ἀτρῦγετος, ον, Hom., Hes., h.; λῦπρός, ά, όν, Hom., Hdt.; δύσβωλος, ον, h.; χέρσος, ον, Æsch., Soph., Hdt., also of women, Soph., c. gen., Eur.; ᾰ̓καρπος, ον, Æsch., Eur.; ᾰ̓κάρπωτος, ον, Soph.; ᾰ̓κάρπιστος, ον, Eur.; δύσχορτος, ον, Eur.; ἄργός, όν, and ή, όν, Xen., Isoc.; ἄφορος, ον, Hdt.; ᾰ̓νωφέλητος, ον, Xen.

Barren (of women, animals, etc.), στεῖρος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; also στεῖρα as subst., Hom.; ᾰ̓κύμων, ονος, Eur.; ᾰ̓κῦθος, ον, Call.; ᾰ̓τοκος, ον, Eur., Hdt., Arist.; στέρῐφος, η, ον, Ar., Plat.; ὀλῐγογόνος, ον, Hdt., Arist.; στειρώδης, ες, Hipp.

Causing barrenness, ᾰ̓φορος, ον, Æsch.

BARREN, TO BE (of land), ᾰ̓καρπέω, Theoph.

To be barren (of animals), ᾰ̓γονέω, Theophr.

BARRENLY, ᾰ̓κάρπως, Soph.

BARRENNESS (of land), ᾰ̓καρπία, ἡ, Æsch.; ᾰ̓φορία, ἡ, Xen., Plat., Antipho, Lycurg.

Barrenness (of animals), ὀλῐγογονία, ἡ, Plat.

BARRICADE, A, φραγμός, ὁ, Hdt., Xen.; σταύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen. *Vid.* BARRIER.

BARRICADE, TO, φράσσω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen. φράγνυμι, Ar.; συμφράσσω, Plat., Xen.; σταυρόω, Thuc.; περῐσταυρόω, Thuc., Xen.; [χαρακόω, c. acc., Æschin., *with* a thing, c. dat., Arist.]

To barricade round, περῐπήγνυμι, Pind. *Vid.* TO FENCE.

Well barricaded, εὐερκής, ές, Hom., Pind., Æsch., Plat.; περίερκτος, ον, Pherecr.

BARRIER, A, μοχλός, ὁ, *against,* c. gen., Soph.; ἔμφραγμα, ᾰτος, τό, Isoc.; φραγμός, ὁ, Hdt., Xen.; [(in a race-course), βαλβίς, ίδος, ἡ, Ar.]

[BARRISTER, A, σύνδικος, ὁ, Pind., Æsch., Plat., Xen., Dem. *Vid.* ADVOCATE.]

BARROW, A, τύμβος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; κολώνη, ἡ, Soph.; ὄχθος, ὁ, Æsch.; ἔρμα, ᾰτος, τό, Soph.; χῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Hdt.

To raise a barrow, τυμβοχοέω, Hdt.; χώννυμι τύμβον, etc., Soph., Eur.; διᾰχόω χῶμα, Hdt.

Heaped up as a barrow, τυμβόχωστος, ον, Soph.

[*A hand-barrow,* φορεῖον, τό, Dinarch.]

BARTER, ἀλλᾰγή, ἡ, Plat., Arist.; μεταλλᾰγή, ἡ, Plat. *Vid.* EXCHANGE.

Belonging to barter, ἀλλακτῐκός, ή, όν, Plat.; μεταβλητῐκός, ή, όν, Plat.

BARTER, TO, ᾰ̓μείβω, c. acc. and gen., or c. acc. and prep., Hom., Pind., Eur.; διαλλάσσω, *to give in exchange τί τινι, to take in exchange* τὶ ἀντί τινος, Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀντῐκᾰταλλάσσομαι, mid., c. acc. and gen., or c. acc. and prep. ἀντί or ὑπέρ, Dem., Isoc., Æschin. *Vid.* TO EXCHANGE.

BASE, κᾰκός, ή, όν, compar. ίων (ῑ Att., ῐ́ elsewhere), superl. -ιστος (poets not Attic have also -ώτερος, -ώτατος), Omn.; αἰσχρός, ά, όν, compar. αἰσχίων, -ιστος, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Dem., etc.; ᾰ̓γενής, ές, Soph., Ar., Plat.; ᾰ̓γεννής, ές, Hdt., Plat.; πάναισχρος, Mel.; παναίσχης, Arist.

Base by birth, ᾰ̓γέννητος, ον, Soph.; [δυσγενής, ές, Eur.; *base-born,* νόθος, η, ον, Hom., etc. *Vid.* BASTARD.]

Base (of an action), δυσπρεπής, ές, Eur.

Base (of money, and then metaphorically of men or things), κίβδηλος, ον, Theogn., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; πᾰρᾶσημος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem.; πᾰρᾰκεκομμένος, Ar.

Base-minded, αἰσχρόμητις, gen. ιος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Doing base deeds, αἰσχροποιός, όν, Eur.

A base action, αἰσχρουργία, ἡ, Xen., Æschin.

BASE, THE (of any thing), βάθρον, τό, Æsch., Xen.; ἔδᾰφος, τό, Thuc., Hdt.; βᾶσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* FOUNDATION.

The base of a statue, στῦλοβᾰ́της, ὁ, Plat. (Com.).

The base of military operations, ᾰ̓φορμή, ἡ, Thuc.; [ὁρμητήριον, τό, Polyb.]

BASE, TO, κᾰτᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Eurip., Hdt. *Vid.* TO FOUND.

BASELY, κᾰκῶς, Omn.; αἰσχρῶς, Eur., Xen., Dem., etc.

BASENESS, αἶσχος, τό, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen.; κᾰκότης, ητος, ἡ,

Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat., Antipho, etc.; κᾰκία, ἡ, Theogn., Soph., Thuc., Plat., Dem.; κᾰ́κη, ἡ, Eur., Ar., Plat., αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat.

[*Baseness of birth* or *origin*, δυσγένεια, ἡ, Soph., Eur., Plat.]

Bashful, [αἰδοῖος, α, ον, Hom., Plat.;] αἰσχυντηλός, ή, όν, Plat., Arist.; αἰσχυντηρός, ά, όν, Plat.; αἰδήμων, ονος, Xen. *Vid.* Modest.

Bashful, to be, αἰσχύνομαι, pass., Hom., Plat.

Bashfully, αἰδημόνως, Xen.; αἰσχυντηλῶς, Plat.

Bashfulness, αἰδημοσύνη, ἡ, Zeno. *Vid.* Modesty.

Basil, ὤκῐμον, Strat., Eubul.

[*Made of basil*, ὠκίμινος, η, ον, Diosc.; *like b., of the nature of b*, ὠκιμοειδής, ές, Diosc.]

Basin, [λέβης, ητος, ὁ, Hom.;] χεῦμα, ᾰτος, τό, Hdt.; πελίκη, ἡ, Cratin.; πελίχνη, ἡ, Alcman; πελῐκᾰ́νιον, τό, Theoph.

A wash-hand basin, χέρνῐβον, τό, Hom., Andoc.; χερνῖβιον, τό, Ar.; χειρόνῐβον, τό, Epich.; χειρόνιπτρον, τό, Eupol.

[*A basin* (for washing cups in), ὀλκαῖον, τό, Comic.]

A basin in the sea, πελίκη, ἡ, Theoph.

The basin for the game of the κότταβος, κοττᾰβεῖον, τό, Dicæarch.

Basis, βάθρον, τό, Æsch., Xen.; βᾶσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Base.

Bask, to, χλᾰ́ινομαι, pass., Ar.; [ἡλιάζομαι, Arist.]

Basket, ᾱ, κᾰ́νεον and κᾰ́νειον, Ion., cont. in Att. κανοῦν, τό, Hom., Eur., Ar., Æschin.; τᾰ́λαρος, ὁ, Hom., Hes., Ar.; φορμός, ὁ, Hes., Hdt.; κύρτος, τό, Sappho; σπῦρίς, ῐδος, ἡ, Ar., Hdt.; σπῠρῐδῐον, τό, Ar.; ἀρρῑ́χος, ὁ, Ar., Anth.; κᾰλᾰθος, ὁ, Ar., Arist.; κᾰλᾰθίσκος, ὁ, Ar.; κόφῑνος, ὁ, Ar., Xen.; κᾰνίσκιον, τό, Ar.; σχοῖνος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; σώρᾰκος, ὁ, Ar.; ταρσός, ὁ, Ar., Thuc.; ὑρρῑ́σκος or ὑρρῑ́χος, ὁ, Ar.; φορμίς, ῐδος, ἡ, Ar.; φορμίσκος, ὁ, Plat.

A fish-basket, φέρνιον, τό, Menand.

A basket to hang things up in, κρεμᾰ̓θρα, ἡ, Ar.; κρεμάστρα, ἡ, Arist.

To carry the sacred basket in procession, κᾰνηφορέω, Ar., Dem.

The carrying the sacred basket, κᾰνηφορία, ἡ, Plat.

One who carries the basket, κᾰνηφόρος, ὁ καὶ ἡ.

Basket-work, ῥίψ, ῥῑπός, ἡ, usu. in pl., Hom., Hdt.; πλέκος, τό, Ar.; πλέγμα, ᾰτος, τό, Plat.

Made of basket-work, οἰσύϊνος, η, ον, Hom., Thuc., Xen.; πλεκτός, ή, όν, Hom., Hes., Æsch.; χηλῐ́νός, ή, όν, Anac.; χηλευτός, ή, όν, Hdt.

To work in basket-work, πλέκω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; χηλεύω, Eupol.

Basking, ᾽ἀλεής, ές, Soph.

[Bas-relief, τόρευμα, ατος, τό, Menand.]

Executed in bas-relief, πρόστῠπος, ον, Plat.

Bast (made of bast, or something very like it), φλοΐνος, η, ον, Eur., Hdt.

The art of plaiting bast, ἡ φλοιστῐ́κή, Plat.

Bastard, νόθος, often also as subst., Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem., etc.; παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom.; σκότιος, α, ον (and ος, ον, Eur.), Hom., Eur., Ap. Rh.; νοθᾰγενής, ές, Eur.

[*A bastard*, παρθενίας, ὁ, Arist.]

A bastard offspring (unborn), παρθενία ὠδίς (gen. -ῖνος), Pind.

The inheritance of a bastard, τὰ νόθεια, Lys.

Bastinado, to, ῥᾰπίζω, Hippon., Anac., Hdt. *Vid.* To beat.

Bastion, ᾱ, τύρσις, εως, ἡ, Xen.

Bat, ᾱ, νυκτερίς, ῐδος, ἡ, Hom., Ar., Hdt., Plat.

Bate, to, ἐλασσόω, Isocr., Lys., Plat. *Vid.* To lessen.

Bath, ᾱ, λοετρόν, Hom.; λουτρόν, τό, Hes., h., Pind., Trag., Ar., Xen., Plat.; ᾽ἀσᾰ́μινθος, ἡ, Hom., Soph.; δροίτη, ἡ, Æsch.; λουτήριον, τό, Æsch., Antiph.; βᾰλᾰνεῖον, τό, Ar., Isæ., Dem.; (a bathing tub), πύελος, ἡ, Ar.; μάκτρα, ἡ, Eupol.; σκᾰ́φη, ἡ, Æsch.; (a swimming bath), κολυμβήθρα, ἡ, Plat.; (a vapor bath), πυρία, ἡ, Hdt.; πῠριᾱτήριον, τό, Arist.; (natural warm baths), Ἡράκλεια λουτρά, τά, Ar.

[*To put in a vapor bath*, πυριάω, c. acc., Med.; *to take a vapor bath*, πυριάομαι (late), Ath.]

A bath-room, λουτρών, ῶνος, ὁ, Æsch., Xen.; [*room for a cold bath*, ψυχρολόῐχον, τό, Luc.]

Slain in the bath, λουτροδᾰ́ικτος, ον, Æsch.

To attend people in a bath, βᾰλᾰνεύω, c. dat., Ar.

[*Want* or *neglect of the bath*, ἀλουσία, ἡ, Hdt., Eur.]

Fetching a bath or *water to bathe in*, λουτροφόρος, ον, Eur.

Bathe, to, λούομαι, mid. (in aor. 1 λοεσσ. Hom.), c. perf. pass. in mid. sens., in f. contr. λοῦσθαι, c. gen., or c. dat., or c. ἀπό of the bath; also λού. χρύα, etc., Hom., Hes., Simon., Eur., Ar., Xen., Plat.; ὑδραίνομαι, mid., Hom.; χυτλόομαι, mid., Hom, Ap. Rh.; βαπτίζομαι, pass., Eubul.; ᾽ἀφυδραίνομαι, Eur.; ᾽ἀποβάπτω ἐμαυτόν, Hdt.; *having bathed for the last time*, λουτρὰ πᾰνύστᾰθ᾽ ὑδρᾰνᾰ́μενος χροΐ, Eur.; *to bathe in a warm bath*, θερμολουτρέω, Arist.; *to bathe in a cold bath*, ψῡχρολουτέω, Ar.; *to bathe together*, πᾰρᾰλούομαι, mid., Ar.; *to spend* (one's means) *in baths*, κᾰτᾰλούομαι, mid., Ar.

Bather, ᾱ, λουστής, ὁ, Arist.; *those who bathe together*, πᾰρᾰλοῦται, οἱ, Ar.

Having just bathed, νεόλλουτος, ον, for νεόλουτος, h.

Having just had a vapor bath, νεοπῠρήτος, ον, Hipp.

Fond of bathing, φῐλόλουτρος, ον, Hipp.

To be fond of bathing, φῐλολουτρέω, Hipp.

A bathing kettle (to warm water for the bath in), λοετρόχοος τρῖπους, οδος, Hom.

[*Bathing-tub*. *Vid. sub* Bath.]

Bathers' drawers, ὦα λουτρίς, ῐδος, ἡ, Theopomp. (Com.).

To pour water into a bath (to fill a bath), λουτροχοέω, Anth.

Water that has been used in a bath, λούτριον, τό, Ar.

Bathing in cold water, ψῡχρολουσία, ἡ, Theoph.

Bathing in hot water, θερμολουσία, ἡ, Theoph.; θερμολουτία, ἡ, Hipp.

Bathman, ᾱ (one who attends people in a bath), λοετρόχοος, ὁ, Hom.; λουτρόχοος, ὁ, Xen., Call.; βᾰλᾰνεύς, ὁ, Ar.

The trade of a bathman, ἡ βᾰλᾰνευτῐκή, Plat.

Baton, ᾱ, σκῆπτρον, τό, Hom, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ῥάβδος, ἡ, Plat.

Bearing a baton, σκηπτοῦχος, ὁ, ἡ. Xen.

Battalion, ᾱ, τέλος, τό, Hom., Æsch., Thuc.; λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Xen.

Batten, to (on), πῐαίνομαι, pass., c. dat., Pind. *Vid.* To flourish, To be fat.

Batter, to (walls, gates, etc.), βάλλω, perf. βέβληκα, Hom.; ᾽ἀράσσω, Pind., Anac., Trag.

To batter down, ῥήγνυμι, act. and mid., Hom.; ἐρείπω, Xen. *Vid.* To beat.

Battering-ram, ᾱ, κρῖός, ὁ, Xen.

[Battery. *Vid.* Assault.]

Battle, χάρμη, ἡ, Hom.; αἰχμή, ἡ, Hom.; ἄμιλλα, ἡ, Hom.; φῦλοπις, -ῖδος, acc. -ῖδα and -ιν, ἡ, Hom., Hes., Soph. (in ch.), Ar.; ἀϋτή, ἡ, Hom., Pind.; δηϊότης, ητος, ἡ, Hom., Hdt, Ap. Rh.; δῆρις, ιος, ἡ, Hom., Æsch., Ap. Rh.; νεῖκος, τό, Hom., Pind.; πόλεμος, ὁ, Hom., Hes., Eur., also νεῖκος πολέμου, νεῖκος φυλόπιδος, Hom.; δαΐς, ἡ, only in dat. δαΐ, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh., acc. δαΐν, Call.; ὑσμίνη, ἡ, dat. ὑσμίνῃ and ὑσμῖνι, Hom., Ap. Rh.; μάχη, ἡ, Omn., [most genl. term, usu. of engagements between armies, but also of single combat, Hom.; *b. with* one, μάχη τινός, Hom.; *b. for* or *about* a thing, μ. ὑπέρ τινος, Pind., or περί τι, Plat.;] ᾽ἀλᾰλή, ἡ, Pind.; ἀλκή, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; ὕμᾰδός, ὁ, Hes, Pind., Ap. Rh.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; πάλη, ἡ, and πάλη δορός, Eur.; σύσταδις, εως, ἡ, Hdt.; πρόσμιξις, εως, ἡ, Thuc.; κῦδοιμός, ὁ, Theoc. *Vid.* Syn. 323.

A fair battle, ᾽ἰθῠμᾰχία, ἡ, Hdt.

A battle by night, νυκτομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.

A naval battle, ναυμᾰχία, ἡ, Omn. pr.

A battle on the walls, τειχομᾰχία, ἡ, Hdt.

A land battle, πεζομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.; [*to fight a land battle*, πεζομᾰχέω, Hdt.]

A close battle, αὐτοστᾰδία, ἡ, Hom; αὐτοσχεδία, ἡ, Hom.

A battle of cavalry, ἱππομᾰχία, ἡ, Thuc.

To the battle, ὑσμῑνῆνδε, Hom.; πόλεμόνδε, Hom., etc.

The line, order of battle, διᾰ́κοσμος, ὁ, Thuc.; διᾰ́ταξις, εως, ἡ, Hdt.; τὸ ἀντῖπᾰρᾰτᾰχθέν, Thuc.; [*in line of battle, in battle array*, ἐκ παρατάξεως, Thuc., etc.; παρατεταγμένως, Plat.; *to be drawn up in battle array*, παρατάσσομαι, Thuc., etc.] *Vid.* Array.

The space between two opposite lines of battle, πολέμοιο γέφῡραι, Hom.

Without a battle (not having been engaged in a battle), adj. ἀμᾰ́χος, ον, Xen.; ᾽ἀμᾰχητος, ον, Xen.; adv. ᾽ἀμᾰχητί, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀμᾰχεί, Thuc., Xen.

Without a battle (*i. e.* without being forced to fight one), ᾽ἀνᾰγώνιστος, ον (some read ἀναντᾰγώνιστος), Thuc.

Shaken by the din of battle, δορῖτῑνακτος, ον, Æsch.

The signal for battle, τὸ πολεμῐκόν, Xen.

The battle-field, μάχη, ἡ, Xen.

To come to battle, to do battle, συμμίγνῡμι τῇ μάχῃ, συμ. τινὶ ἐς μάχην, συμ. ὁμόσε τινί, συμ. χεῖράς τινι, Hdt., Thuc., Xen.; [μάχην συνάπτω -ινί, Æsch.;] προσμίγνῡμι, Thuc.;

εἰς χεῖρας ἔρχομαι, Thuc.; διὰ μάχης ἔρχομαι, εἶμι, c. dat., Thuc. *Vid.* To FIGHT.

Fond of battle (renowned in battle), ᾽ἀρηΐφῐλος, ον, Hom.; φῐλόμᾰχος, ον, Pind., Æsch.; δουρίκλειτος, ον, Hom.; ᾽ἀρείφᾰτος, ον, Æsch., Eur.; [μαχητικός, ή, όν, Arist. (inclined to b.); μάχιμος, η, ον, and ος, ον (fit for battle), Ar.] *Vid.* WARLIKE.

BATTLE-AXE, ᾰ, τύκος, ὁ, Hdt. *Vid.* AXE.

[BATTLE-CRY, ἀλαλητός, ὁ, Hom., Pind.; ἀλαλά, ή, Pind.; *to raise the battle-cry*, ἀλαλάζω, f. -ξω, Pind., Xen.]

BATTLEMENT, ᾰ, κρόσσαι, αἱ, Hom.; ἔπαλξις, εως, ή, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρήδεμνον, τό, usu. in pl., Hom., Hes., h., Eur.; πυργός, ὁ, Æsch., Eur.; Ϝωρᾱκεῖον, τό, Æsch.; βαλβίς, ῖδος, ή, Soph.; πύργωμα, ᾰτος, τό, in plur., Æsch.; ἐπάλξεων ἐρίπναι, Eur.

BAWBLE, ᾰ, ᾽ἄθυρμα, ᾰτος, τό, Hom.

[BAWD. *Vid.* PANDER.]

BAWL, το, κράζω, fut. κεκράξομαι, perf. κέκρᾱγα, Ar. *Vid.* To SHOUT, To CRY OUT.

[BAWLER, ᾰ, κεκράκτης, ὁ, Ar.]

BAY (color), φοίνιξ, ῐκος, Hom.; [παρώας, ου, ὁ (ἵππος), Arist.]

BAY, ᾰ (in the sea), κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., etc.; ἀγκών, ῶνος, ὁ, Soph.

[*Having the form of a bay*, κολποειδής, ές, Æl.]

To put into a bay (intrans.), κᾰτᾰκολπίζω (εἰς Αἰγῖναν), Thuc.

[*To sail round, go on an excursion round a bay*, περικολπίζω, Arr.]

BAY, το, ὑλάω, Hom., Theogn. *Vid.* To BARK.

BAY-TREE, ᾰ, δάφνη, ή, Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh. *Vid.* LAUREL.

[*The dwarf bay*, χαμαιδάφνη, ή, Diosc.]

[*Bay-berry*, δαφνίς, ίδος, ή, Hipp.]

[BAYOU, perh. προλιμνάς, άδος, ή, Arist.: *to form a bayou*, προλιμνάζω, Paus.]

BAZAR, ᾰ, δεῖγμα, ᾰτος, τό, Xen., Dem.; παυτοπώλιον, τό, Plat.

BE, το, εἰμί (of things existing), imper. ἴσθι, poet. (not Att.), ἔσο or ἔσσο, subj. ὦ, poet. ἔω and εἴω, opt. εἴην (2d pl. sync. also εἶτε, Hom.), poet. ἔοιμι; infin. εἶναι, poet. ἔμεν, or ἔμμεν, or ἔμεναι, or ἔμμεναι; imperf. ἦν, poet. ἔην, ἔον, and (in 1st sing. only) ἤμην, 2d sing. poet. often ἦσθα and ἔησθα, 3d sing. sometimes ἔην, ἤην, and ἦεν, also ἔσκον, ἔσκες, etc., Hom. and Æsch. in chor. (Hom. also has 3d pl. εἵατο): fut. ἔσομαι, poet. ἔσσομαι, 3d sing. poet. also ἐσσεῖται, sync. as always in Att. ἔσται; part. ὤν, poet. ἐών (none of the above poet. forms. except ἦσθα, occur in Att.), Omn.; γίγνομαι (to come into being, to become), mid. fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, 3d sing. by sync. ἔγεντο, γέντο, Æol., Dor., perf. mid. γέγονα, with reg. persons, and also 1st pl. γέγᾰμεν, 3d pl. γεγάᾶσι, part. γεγαώς, νῖα, and Att. γεγώς, γεγῶσα, perf. pass. γεγένημαι, fut. 1 pass. γενηθήσομαι in Plat. (Pind. has an inf. γεγᾰκειν), Omn.; τυγχάνω, aor. 2 act. ἔτῠχον, with (in Hom.) a subj. τύχωμι, Ep. and Ion. perf. τετῠχηκα and τέτευχα, and Ep. aor. 1 ἐτύχησα, fut. 1 mid. τεύξομαι (the poets, including the Trag., use also a perf. pass. τέτυγμαι), pluperf. ἐτετύγμην, aor. 1 ἐτύχθην (very often in Att. used with a part., *e.g.*, ἔτυχεν ἐλθών, = ἦλθε, ἔτυχον στρᾰτευόμενοι = ἐστρατεύοντο), Omn.; πέλω, only in 1st and 3d sing., pres. ind. and 3d sing. opt. act., 3d sing. imperf. πέλεν, and by sync. ἔπλεν, infin. πελέναι, part. πέλων, in mid. only 2d and 3d pers. sing., 3d pl. pres. ind., imperf. 2d sing. ἔπλεο, ἔπλευ, and πελέσκεο, 3d sing. ἔπλετο and πελέσκετο, imperat. πέλευ, pres. part. πελόμενος (πλόμενος, Euphor.), (the Attics use no part of the imperf., nor the infin., nor the imperat.), Omn. poet.; ἀμφῐπέλομαι, only in 3d pers. sing. pres. subj., Hom.; τελέθω, only pres. and Ion. imperf. τελέθεσκον, and part. pres., Omn. poet.; ἔχω, augm. imperf. εἶχον, c. adv., as εὖ ἔχειν, *to be well*, Omn.; τρέφομαι, pass., Soph., and 3d sing. aor. 2 act. τέτρᾰφε, Hom.; φύομαι, pass. c. aor. 2 perf. and pluperf. act., esp. *to be by nature*, Omn.; ἵστᾰμαι, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom., Soph., Thuc., Xen.; τέλλομαι, pass., Pind.; κῦρέω and κύρω, imperf. ἐκύρουν and ἔκῡρον, Æsch., Soph., Eur.; ὑπάρχω, no perf., Hdt., Omn. Att.; φαίνομαι, pass., Soph.; αὐδάομαι, pass., Soph.; κηρύσσομαι, pass. in perf., Eur.; διᾰκειμαι, fut. -κείσομαι, *to be in a condition* or *disposition*, *to be affected* or *disposed*, c. adv., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; βαίνω, in perf. βέβηκα, and sync. part. βεβώς, ῶσα, ώς, Hdt., Soph., Eur.; κᾰθίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., perf. part. κᾰθεστηκώς, sync. κᾰθεστώς, ῶσα, ώς, Hdt., Omn. Att.; ἧκω, of persons, only in pres., Soph.; ἐντυγχάνω, Soph.; οἰκέω, of persons, Soph.; ἐνίστᾰμαι, c. aor. 2 act., etc., Hdt., Isoc., Æschin.; ᾽ἀναστρέφομαι, c. adv. loci, Xen.; φέρβομαι, pass., no fut., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 199.

To be (*i. e.*, to be fixed, laid down as a law, etc.), κεῖμαι, fut. κείσομαι, Hom., Hdt., Soph., Eur., Thuc., Lys.

To be among, μέτειμι, c. dat., Hom.

To be at hand, to be under, etc., ᾽ὔπειμι, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.

[*To be before, in front of*, πρόκειμαι, c. gen., Hdt., Xen.]

To be beside, to be in, to be near, πρόσειμι, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; προσγίγνομαι, c. dat., Soph.; [*in addition to*, πρός, c. dat., Thuc., Plat.;] πρόσκειμαι, c. dat., Soph., Eur.; προσϋπάρχω, Xen., Dem.; [παρίσταμαι, c. dat., Hom., etc.]

To be on, to be after, to be over as governor, to be an assistant to any one, to be beside, ἔπειμι, c. dat., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.

To be on or *in*, ἐγγίγνομαι, c. dat., Eur., Thuc., Hdt.; ἔνειμι, c. dat., Omn.

To be with, σύνειμι, c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; σϋνίστᾰμαι, c. aor. 2 act., etc., Eur., Plat., Isoc.; [*to be with, associate with*, ὁμιλέω, c. dat., Hom., Att.;]—there are also some irregular past tenses, as, *was*, πᾰρενήνοθε, Ap. Rh.; ὄρωρε, Ap. Rh.; *was on*, ἐπενήνοθε, Hom.

To be angry, to be ignorant, to be a slave, to be prosperous, etc., χράομαι ὀργῇ, ᾽ἀμᾰθίᾳ, δουλείᾳ, εὐμᾰρίᾳ, κ. τ. λ., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., etc.

It will be better for you, ᾽ἄμεινον ὑμῖν διακείσεται, Xen.

Being in flourishing circumstances, εὖ ἑστώς, Thuc.

Things which now are, τὰ νῦν ἑστῶτα, Soph.; τὰ ὄντα (Ep. ἔοντα), Hom., Xen.

BEACH, ᾰ, αἰγιᾰλός, ὁ, Hom.; ἀκτή, ή, Hom., Pind., Trag., Xen., Lycurg.; ψᾰμᾰθος, ή, [(sandy beach), freq. in pl.,] Hom., Eur.; ἐπῐδρομή, ή (*i. e.*, land on which a ship may run), Eur.; κῡμᾰτωγή, ή, Hdt. *Vid.* SHORE, and SYN. 51.

[*To draw high up on the beach*, ἑρύω ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, Hom.]

BEACHY, ψᾰμᾰθώδης, ες, h.

BEACON, ᾰ, λαμπάς, ᾰδος, ή, Æsch.; λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; πᾱνός, ὁ, Æsch., Eur.; φρυκτός, Æsch., Thuc.; [πυρσός, ὁ, Hdt.]

The watching of the beacons, λαμπτηρουχία, ή, Æsch.

[*To make signals by beacon-fires*, πυρσεύω, Xen.; φρυκτωρέω (only in pass.), Thuc.]

[BEADLE, ῥαβδοῦχος, ὁ, Ar., Thucyd.;—(door-keeper of a temple), ναοφύλαξ, ὁ, Eur., Arist.; νεωκόρος, ὁ, Plat., Xen.]

[BEAGLE, THE, ἀγασσεύς, έως, ὁ, Opp.]

BEAK, γαμφηλαί, αἱ, Eur.; ῥάμφος, τό, Ar.; ῥύγχος, τό, Ar.;—*of a ship*, στόλος, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; ἔμβολος, ὁ, Pind., Hdt., Thuc.; ἀκρωτήριον, τό, Hdt., Xen.

The shock of brazen beaks, ἐμβολαὶ χαλκόστομοι, Æsch.

With crooked beak, ἀγκῡλοχείλης, ου, ὁ, Hom.; ἀγκύλος, η, ον, Pind.

With sharp beak, ὀξύστομος, ον, Æsch.

With broad beak, πλᾰτῠρυγχος, ον, Arist.

With high beak (of ships), ὀρθόκραιρος, ον, Hom.

With brazen beak, χαλκέμβολος, fem. -ᾰς, ᾰδος, Eur.

Having ten beaks (*i. e.*, attacking with the beak ten times), δεκέμβολος, ον, Æsch.

Like three ships' beaks, τριέμβολος, Ar.

[BEAKER, δέπας, τό, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κύλιξ, ικος, ή, Phocyl., Eur., Plat., Xen.; ἄμβῐκος, ὁ, Posidon. *Vid.* CUP.]

BEAM, of a house, δόρυ, ᾰτος, τό (for the declension of δόρυ, *vid.* SPEAR), Hom.; δόκος, ή, Hom., Eur., Ar., Thuc.; ἔμβολον, τό, Eur.; τᾰνεῖαι, αἱ, Theoph.

A projecting beam, κεραία, ή, Thuc.

[*The main beam* (of the ceiling), μέλαθρον, τό, Hom.]

A beam of the sun, ἀκτίς, ῖνος, ή, Hom., Pind., Trag., Plat.; αὐγή, ή, oftenest in pl. and usually joined to ἠελίου or ἡελίου, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; λαμπτῆρες ἠλίου, Eur.; ἠλίου βολαί, Eur.; τόξα ἠλίου, Eur.; τοξεύμᾰτα ἠλίου, Eur.

The beam of a pair of scales, ζῠγόν, τό, Æsch., Plat.; φᾰλαγξ, αγγος, ή, Arist.; [μεσόδμη, ή, Hipp.]

BEAM, το, λάμπω, act. and mid., Omn. poet. and once in Xen.; ἀστράπτω, Æsch., Soph., Eur., Xen. *Vid.* To SHINE.

[*To beam around*, ἀμφιφαείνω, h.]

BEAMING (as a beaming eye, etc.), φαιδρός, ά, όν, Æsch., Soph., Eur.; φαιδρωπός, όν, Eur.

BEAN, ᾰ, κύᾰμος, ὁ, Hom., Xen.; [*beans* (collectively), ὄσπριον, τό, Hdt., Xen.]

A kidney bean, φᾶσηλος, ὁ, Epich., Ar.

Made of beans, πυάνιος, ον, Alcman; κυᾰμῖνος, η, ον, Henioch.

A bean-eater, κυᾰμοτρώξ, ῶγος, ὁ, Ar.

Bear, to, in all senses, φέρω, Omn., fut. 1 οἴσω (not found in Hom., though he has imper. οἶσε, infin. οἰσέμεν, οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεικα, Hom., ἤνεγκα, Att., aor. 2 ἤνεικον, Hom., ἤνεγκον, Att. (all these tenses used also in mid.), fut. 1 mid. οἴσομαι (used also in pass. sens., Eur.), aor. 1 pass. ἠνείχθην, Hes., Omn.; φορέω, Omn. *Vid.* Syn. 389.

[*To bear* (carry a person or thing), ὀχέω, Xen., Eur., etc.; in pass., *to be borne* (carried, conveyed, etc.), Hom.]

To bear (as a burden), μεθέπω, imperf. -εἵπον (νώτῳ ἄχθος), Pind.; κουφίζω, Eur.; ὑποφέρω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* To carry, To endure.

To bear (grief, blame, etc.), ᾽ανᾰδέχομαι, mid. perf. pass. in act. sens. -δέδεγμαι (and -έδεγμαι, Hom.), Hom., Plat., Dem.; (calamity), στέργω, c. acc. or c. dat., Hdt., Omn. Att.

[*To bear in mind*, νῷ ἔχω, Plat. *Vid.* To remember.]

To bear (prosperity), κᾰτᾰπέσσω, fut. 1 -πέψω, Pind.

To bear evils, and also *to bear* or *endure to do a thing*, τλάω (pres. never used), aor. 2 ἔτλην, imperat. τλῆθι (τέτλᾰθι, Hom.), infin. τετλᾰ́ναι (τετλᾰμεν and τετλᾰμέναι, Hom., who has aor. 1 ἐτᾰ́λᾰσα and -ασσα), and perf. part. τετληώς, Hom., Trag., Hdt., Xen., but very rare in prose.

To bear to do, τολμάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

To bear children, τίκτω, fut. τέξω, oftener τέξομαι (τεκοῦμαι, h.), aor. 2 ἔτεκον, perf. mid. τέτοκα, also aor. 1 mid. ἐτεξάμην, aor. 2 ἐτεκόμην, Omn.

To bear into, εἰσφέρω, Hom, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To bear out of, ἐκφέρω (and sometimes simply to bear, as to bear fruit), Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc.; [*to bear out* (for burial), ἐκφέρω, Xen.]

To bear along with others, to help to bear (griefs, etc.), συμφέρω, act. and mid., c. dat. pers., Æsch., Soph., Xen.; σῦνεκφέρω, Eur.; (labors), σῦνεκπονέω, c. dat. pers., Eur.; σῦνεκκομίζω, Eur.; -συνδιᾰφέρω, Ar., Hdt.; σῦνεπελαφρύνω, Hdt.

To bear besides, προσεπῐφέρω, Xen.

[*To bear up against*, ἀνέχομαι, mid., Hom., Hdt.]

To bear three times a year, τρῐφορέω, Theoph.

To bear away, ὑποφέρω, Hom.; ἀναιρέω, Hom.

They have borne away, ἀνηρείψαντο, found in no other tense or mood, Hom.

[*To bear one's self* (well or ill) *toward*, εὖ, κακῶς ὁμιλέω, c. dat., Isocr.; εὖ, κακῶς χράομαι, c. dat., Att.; *to bear one's self* (so and so), παρέχω ἑαυτόν, c. acc. adj., *e. g.*, εὐπειθῆ, Xen., Lys., Æschin.]

To be borne on, ἐμφορέομαι, Hom., Ap. Rh.

To be borne on together (of two rivers), συμφορέομαι, Ap. Rh.

He can not bear to be helped, οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος, Plat.

To be unable or *unwilling to bear*, δῠσᾰνασχετέω, c. acc., Thuc.

I will bear with your anger, ὀργὰς σῦνοίσω σοί, Æsch.

To be borne, οἰστέος, α, ον, Soph.; as an evil, ἀγᾰπητός, ή, όν, And.

One must bear, οἰστέον, Eur., Plat.; as an evil, στερκτέον, c. dat., Dinarch.

Easy to bear or *to be borne* (toil), εὔφορος, ον, Pind.; (grief), εὐφόρητος, ον, Æsch.

Bearing children, παιδοποιός, όν, Eur.; *bearing offspring twice*, δῖτόκος, ον, Anac.

Bear, ᾰ, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Hdt., Xen., Dem.

The Great Bear (the constellation), Ἄρκτος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Anac.; ἅμαξα, ἡ, Hom.; Βοώτης, ὁ, Hom., Anac.; Ἄρκτουρος, ὁ, Hes., Soph.; Ἑλίκη, ἡ, Ap. Rh.

Beard, ᾰ, ἐθειρᾰ́δες, αἱ, Hom.; γενειάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Trag., Call.; γένειον, τό, Hom., Trag., Ar., Xen.; ὕπήνη, ἡ, Æsch., Ar.; σᾰ́κος (σάκκος, Hdt.), ὁ, Ar.; πώγων, ωνος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt., Plat.

A goat's beard, ἠρυγγος, ή, Arist.

The beard or *ears of corn*, [ἄνθεριξ, ικος, ὁ, Hom.;] ᾽ᾰθήρ, έρος, ὁ, Hes.; γλῶχες, αἱ, Hes.

Having a beard, πωγωνοφόρος, ον, Anth.; *h. a thick beard*, εὐγένειος, ον, and ηὐγένειος, Hom., Plat.; δᾰσυπώγων, Ar.

Having half a beard, ἡμῐγένειος, ον, Theoc.

Bearded like a goat, τρᾰγοπώγων, ωνος, Cratin.

To have a beard, γενειάω, Hom., Ar., Xen., Plat., Theoc.; γενειάσκω, no fut., Plat., Xen.; γενειάζω, Theoc.

[*To cultivate a beard*, πώγωνα φύω, Hdt.; π. καθιέναι, Ar.; πωγωνοτροφέω, Diod.]

Just beginning to have a beard, πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος, Plat.

When my children begin to have beards, ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται, Eur.; *beginning to have beards*, συσκιάζοντες γένυν, Eur.; *Tiresias just beginning to get a beard*, Τειρεσίας . . . . ἄρτι γένεια περκάζων, Call.

Beard, to, ᾽ανίστᾰμαι, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Æsch. *Vid.* To oppose.

Bearded, ᾽ὑπηνήτης, Hom., Plat.; ᾽ὑπηνόβιος, ον, Plat. (Com.); σᾰκεσφόρος, ον, Plat. (Com.); πωγωνίας (of a star), Arist.; γενειάτης, Theoc., in fem. γενεᾰτις, ῐδος, ή, Sophron:—of corn, πωγωνώδης, ες, Theoph.

Beardless, ᾽ἀγένειος, ον, Pind., Plat.; λειογένειος, ον, Hdt.; λειός, ά, όν, Theoc.; γυμνός, ή, όν, Ap. Rh.; μᾰδῐγένειος, ον, Arist.

Bearer, ᾰ, φορεύς, ὁ, Hom.; [and by part. of the verbs To bear, carry.]

[*A bearer* (at a funeral), νεκροφόρος, ὁ, Polyb.]

Beast, ᾰ, ἑρπετόν, τό, Hom., Xen., Call., opposed to birds, Hdt.; θήρ, θηρός, ὁ, prop. a wild beast, but used of any animal except man, Omn. poet., Hdt., Xen.; θηρίον, τό, Hom., h., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; [(also as a term of reproach, *you beast*, Ar.);] κυώδᾰλον, τό, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph., Ar.; βότον, τό, properly only of cattle, Hom., Trag., Plat.; κτῆνος, τό, rare in sing., only of sheep and oxen, h., Æsch., Hdt., Xen.; βόσκημα, ᾰτος, τό, only sheep or oxen, Trag., Xen. *Vid.* Syn. 242.

A savage beast, δᾰκος, τό, Pind., Æsch., Eur.; δᾰκετόν, τό, Ar.

A beast of burden, ᾽ὑποζύγιον, τό, Theog., Hdt., Thuc., Xen., etc.

Like a beast of burden, ᾽ὑποζυγιώδης, ες, Ar.

Half of the nature of beast, μιξόθηρ, ό, ή, Eur.

Full of wild beasts, ἐνθηρος, ον, Eur.; πολυθηρος, ον, Eur.; θηριώδης, ες, Hdt.; θηροτρόφος, ον, Eur., Ar.

To be changed into a beast, ἐκθηριόομαι, pass., Eur.

Free from wild beasts, ᾽ᾰθηρος, ον, Hdt.

Watching for wild beasts, θηροσκόπος, ον, h.

Killing wild beasts, θηροφόνος, ον, Theog., Eur., Ar.; θηροκτόνος, ον, Eur.

Devouring beasts, θηρότροφος, ον, Eur.

To kill wild beasts, θηροβολέω, Soph.

Beastly (*i. e.*, of or belonging to beasts), θήρειος, ον, and α, ον, Soph., Eur., Xen.; (like a beast), θηριώδης, ες, Xen., Plat., Arist.

Beastly, adv. θηριώδως, Isoc.

Beat, to (any thing), τύπτω (besides the reg. tenses Ar. has τυπτήσω), Omn.; κόπτω, Omn.; ᾽ᾰλοάω and ᾽ᾰλοιάω, Hom., Ar., Xen., Plat.; ᾽ᾰράσσω, Pind., Trag.; πᾰτάσσω, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem. (βακτηρίᾳ, βουπόρῳ, πύξ, etc.); συγκόπτω, Eur., Xen., Lys., Dem.

To beat (a person), ῥᾰπίζω, Hippon., Anac., Hdt., Plat., Dem.; ῥαβδίζω, esp. with a stick, Ar.; σποδέω, Eur., Ar., Cratin.; πεκτέω, Ar.; δέρω, Ar.; κῦνοκοπέω, Ar.; μᾰλάσσω, Ar.; λέπω, Plat. (Com.).

To beat out (metal), ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, perf. pass. ἐλήλαμαι, Hom., Mimnerm.; ἐξελαύνω, Hdt.

To beat against, λακτίζω, Pind., Æsch.

To beat against one another, ἐγκροτέομαι, pass., Eur.

To beat back, ἀνᾰκόπτω, Hom., Thuc.

To beat in, ἐγκρούω, Ar.

To beat to death, ᾽ἀποτυμπᾰνίζω, Lys., Dem.; κᾰτᾰλοάω, Æschin.

To beat with the fist, κᾰτᾰκονδῠλίζω, Æschin.; [πὺξ παίω, Dem.; κονδύλοις πατάσσω, Dem.]

To beat (the ground in dancing), κρούω πόδα, or κρούω γῆν ποδί, Soph., Eur.; ῥήσσω, c. acc., Ap. Rh.; κροτέω, c. acc., Ap. Rh.

To beat the head or *breast* (in sign of lamentation), κόπτομαι, mid. sine cas. and c. acc., also sometimes c. acc. causæ, Hom., Eur., Ar, Hdt., Plat.; ἐρέσσω, fut. -έσω, Æsch.; κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτω, Hom.; ἐμβάλλω πῆχυν στέρνοις, Eur.; ἐπῐκόπτομαι, c. acc. causæ, Eur.; πλᾰτᾰγέω, Bion.

To beat down (earth), κατανάσσω, Hdt.

To beat for game, ἐπῐζητέω, Xen.

To beat into an undistinguishable mass, συμφύρω, Theoc.; σῦνᾰλοιάω, Theoc.

To beat in a race, προέχω or προῦχω, fut. προέξω (not προσχήσω), c. gen. of competitors, Hdt. (and dat. of distance, τόσῳ, etc.), Xen.

To beat (as a heart beats), [πατάσσω (intr.), Hom.;] ὀρχέομαι, Æsch., Plat.; ὀρεχθέω, Ar., c. aor. 1 mid. ὀρεξάμην, Ap. Rh. *Vid.* To throb.

And his heart beats violently within his breast, ἔν δέ τέ οἱ κραδίη στέρνοισι πατάσσει, Hom.

To make to beat, ὀρχέω (of a heart), Ion.

To beat with many blows on the back, ξαίνω κᾰτὰ νώτου πολλὰς (sc. πληγάς), Dem.

He beat him out of his boasting, αὐ-

τὸν ἐξέπληξε τῶν κομπασμάτων, Æsch., also c. gen. pers., acc. rei, as ἐκ δ' ἔπληξε μοῦ τὴν αἰδῶ, Æsch.

BEATEN, κροτητός, ή, όν, Æsch.; as metal, ἐξήλᾰτος, ον, Hom.; ἐλᾰτός, ή, όν, Arist.; εὐκρότητος, ον, Soph., Eur.

Beaten (as the shore by a storm), ἀντιπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

To be beaten (for game), ζητήσῐμος, ον, Xen.

[*Not to be beaten out* (of metal), ἀνήλατος, ον, Arist.]

BEATING AROUND (as the sea), ἀμφίπληκτος, ον, Soph.

BEATING, Α, ἦσσα, ἡ, Omn. Att. pr. *Vid.* DEFEAT.

A beating (of a person), ῥᾶπισμα, ᾰτος, τό, Antipho. *Vid.* BLOW.

A beating (of the breast, etc.), in lamentation, ἄραγμός, ὁ, Soph.

The beating, or the noise made by such beating, κτύπος, ὁ, Æsch.; κτύπος κρᾰτός, or κτ. στέρνων, or κτ. χερῶν, Eur.; κτύπημα χερός, Eur.; πίτυλος χερός, χερῶν, Æsch., Eur., and sine χερός, Theoc.; δοῦπος, ὁ, Soph., or the noise of beating any thing else, as gates, etc., Eur.

[*The beating of the heart*, πήδησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* THROB.]

A beating of the ground with the feet in dancing, κρότος, ὁ, Eur.

BEATITUDE, εὐδαιμονία, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* HAPPINESS.

[BEAU, Α, καλλωπιστής, ὁ, Isoc., Arist.; ὡραϊστής, ὁ, late.]

BEAUTIFUL, καλός (ᾱ Hom., ᾰ Trag., ᾱ elsewhere), ή, όν, comp. καλλίων (ῑ Trag., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; εἰδᾰλῐμος, η, ον, Hom.; κάλλῐμος, ον, Hom.; ἀριπρεπής, ές, Hom.; λῐπᾰρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Xen.; εὐειδής, ές, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Omn. poet.; εὔμορφος, ον, Sappho, Æsch., Eur., Hdt.; ὡραῖος, α, ον, Hes., Pind., Ar., Plat., Xen.; μορφήεις, εσσα, εν, Pind.; ἀγλαόμορφος, ον, h.; εὐπρεπής, ές, Omn. Att.; καλλίμορφος, ον, Eur.; εὐφυής, ές, Eur.; πάγκᾰλος, η, ον, and ος, ον, Ar., Plat., Xen. *Vid.* SYN. 278.

With beautiful cheeks, καλλιπᾰρῃος, ον, Hom.; καλλίπρωρος, ον, Æsch.; εὔπρωρος, ον, Eur.

With beautiful hair, ἀγλαέθειρος, ον, Hom.; καλλιπλόκαμος, ον, Hom., Pind.: καλλίθριξ, gen. -τρῐχος, Hom.; καλλίκομος, ον, Hom., Hes., Pind.

With beautiful limbs, ἀγλαόγυιος, ον, Pind.

With beautiful arms, καλλίπηχυς, υ, Eur

With beautiful eyes, καλλιβλέφᾰρος, ον, Eur.

With beautiful feet or *ankles*, καλλίσφῡρος, ον, Hes.

With beautiful hands, καλλίχειρ, Chærem.

Beautiful (of things), ἀμβρόσιος, α, ον, rarely ος, ον, Hom., Pind., Eur.; νεκτάρεος, η, ον, Hom.

Beautiful (esp. of carved or embroidered work), δαίδᾰλος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; δαιδᾰλεος, α, ον, Hom., Hes., Eur.; πολυδαίδᾰλος, ον, Hom., Hes.; σιγᾰλόεις, Hom.

Beautifully flowing (of a river), καλλίῤῥοος, ον, and καλλίροος, ον, Hom., Pind.; καλλίναος, ον, Eur.

Beautifully shining, καλλίλαμπέτης, Anac.: καλλίφεγγής, ές, Eur.

Beautifully sounding, καλλίφθογγος, ον, Eur.; καλλίφωνος, ον, Plat.

Beautifully yoked (of a chariot), καλλιζύγης, ές, Eur.

Beautiful and young, καλλίπαις, gen. -παιδος, Eur.

Exceedingly beautiful, περῐκαλλής, ές, h., Hdt., Ap. Rh.; ὑπερκαλλής, ές, Xen.; [πάγκαλος, ον, and η, ον, Ar., Plat.;] ὑπέρκᾰλος, ον, Arist.; περισσοκαλλής, ές, Cratin.

BEAUTIFULLY, καλῶς (for quantity, *vid. supra*), Omn.; εὐπρεπέως (and -πῶς, Att.), Æsch., Eur., Hdt.; παγκᾰλῶς, Eur., Plat.

BEAUTIFY, το, καλλύνω, Soph., Arist.; καλλωπίζω, Xen., Plat.; ἀγάλλω, no perf., Eur. *Vid.* To ADORN.

BEAUTY, κάλλος, τό, Omn.; ἀγλαΐα, ή, Hom.; χάρις, ιτος, ή, Omn. poet., Isoc., Plat.; χλῐδή, ή, Æsch., Soph., Eur.; καλλονή, ή, Eur., Hdt., Plat.; καλλοσύνη, ή, Eur.; καλλίστευμα, ᾰτος, τό, Eur.; μορφή, ή, Pind., Ap. Rh.; εὐμορφία, ή, Æsch., Eur.; ὥρα, ή, Eur., Ar., Plat., Xen.; ὡραιότης, ητος, ή, Xen.

Imagined beauty, δοξοκαλία, ή, Plat.

Beautiful things, garments, carpets, furniture, etc., κάλλη τά, Æsch., Dem.

Loving beauty, φῐλάγλαος, ον, Pind.

The prize of beauty, καλλιστεῖον, τό, Eur.

To be the most beautiful, καλλιστεύω, Hdt., in mid., Eur.

BEAVER, Α, κάστωρ, ορος, ὁ, Hdt.

Of or *belonging to a beaver*, καστόριος, α, ον, Hipp.

BECAFICO, Α, σῦκαλλίς or σῦκᾰλίς, ίδος, ή, Epich.

BECALM, το, γᾰληνίζω, Eur. *Vid.* To CALM.

BECAUSE, ὅτι, c. ind., Hom., Hes., Xen., etc., c. opt., Hdt., Xen.; ὁτιή, Eur., Ar.; οὕνεκα, c. ind., Hom., Pind., and as prep. c. gen., usu. after its case, Æsch., Soph.; [*because namely* or *forsooth*, οὕνεκα ἄρα or δή, Hom., Tragg.;] οὕνεκεν, Ap. Rh.; ὅπως, c. ind., Hom., Plat.; ὀθούνεκα, c. ind., Soph.; δίοτι, Hdt., Plat., Xen., as prep.

Because of, διά (δι' αἰ, Æsch.), c. gen., Xen., c. acc., Omn.; ἕνεκα, c. gen. either before or after its case, Omn.; εἵνεκα, c. gen., Omn. poet.; ἕνεκεν, c. gen., Hom., Eur., Hdt.; εἵνεκεν, c. gen., Hom., Hdt.; παρά, c. acc., Pind., Thuc., Isocr., Dem.; ἑκᾶτι, c. gen., Pind., Trag.; ἰότητι, c. gen., Æsch.; ὑπέρ, c. gen., Eur., Dem.; with verbs or nouns of grieving, caring, etc., περί, c. gen., Omn., c. dat., Hom., Plat., Theoc.

I have grief because of him and all, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων, Hom.

BECKON, το, νεύω, Hom., Eur., [to one, τινί, εἴς τινα, Hom.;] *to do*, c. inf., Hom.; κατασείω, c. dat. pers. to whom, Xen.

BECKONING, Α, νεῦμα, ᾰτος, τό, Thuc.

BECOME, το, γίγνομαι (mid. fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, 3d sing. by sync. ἔγεντο and γέντο, Æol., Dor., 2d perf. γέγονα, with regular persons, and also with 1st pl. γέγᾰμεν, 3d pl. γεγάᾶσι, part. γεγαώς, υῖα, and Att. γεγώς, γεγῶσα, perf. pass. γεγένημαι, fut. 1 pass. γενηθήσομαι, in Plat.), Omn.; ἐγγίγνομαι, Thuc.

To become by a change, μεθίστᾰμαι, pres. and imperf. pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Eur.; μεταφύομαι, pres. pass. c. aor. 2 act. -έφυν, perf. -πέφυκα, Emped., Plat.

To become a man, a citizen, τελέω (fut. -έσω) εἰς ἄνδρας, εἰς ἀστούς, Soph., Eur., Plat.

He will become happy, εὐδαίμων ἄνσει (from ἄνῡτω), Soph.

What will become of our oaths? ποῦ ὅρκια βήσεται (from βαίνω); Hom.

[*What is to become of me?* τί πάθω; τί πείσομαι; Att.]

He is become young from having been old, μεθέστηκε νέος ἐκ γέροντος, Eur.

(Men by being cowards) *became women*, γύναῐκες μετεφύοντο, Plat.

To become (*i. e.*, be becoming to), πρέπω, only in 3d pers. sing. pres. and imperf., though not always impersonal, and in part. usu. c. dat. and inf., sometimes c. acc. and inf., or c. inf. alone, once c. gen. after the participle, Omn. post Hom.

It becomes, impers. χρή, infin. χρῆναι and χρῆν, imperf. ἐχρῆν and χρῆν, Omn.; δεῖ, c. acc., rarely c. dat., also c. ὅπως and ind., also c. impers. fut. δεήσει, etc.; ἁρμόζει, fut. ἁρμόσει, Omn. Att., and once in Hom., Soph., Dem.; συμπρέπει, c. dat., Pind.; ἄρῃγει, only pres., Pind., Æsch.; προσήκει, only pres. and rarely imperf., usu. c. dat., and sometimes c. acc., Hdt., Omn. Att.; κᾰθήκει, c. dat., Soph., Xen., Dem.; μέτεστι, impers., imperf. μετῆν, part. μετόν, etc., c. dat. pers. gen. rei, or c. dat. pers. and infin., Omn. Att., Hdt.; μέτα for μέτεστι, c. dat. pers. and infin., Soph. *Vid.* OUGHT.

BECOMING, συμπρεπής, ές, Æsch.; πρεπώδης, ες, Ar., Isoc., Plat., Xen.; [(also by pres. part. of πρέπω), πρέπων, ουσα, ον, Att., etc.]

When it was becoming, δέον, nom. abs., Plat.

More than is becoming, μακρότερα τοῦ προσήκοντος, Plat.

Becoming to, πρός, c. gen., Hdt., Æsch., Soph.

BECOMINGLY, πρεπόντως, Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; προσηκόντως, c. dat., Thuc., Plat., Isoc.; δεόντως, Plat.

BED, Α, εὐνή, ή, Omn.; δέμνιον, τό, Omn. poet.; κλιντήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Theoc.; κοίτη, ή, Omn. poet. and Hdt.; κοῖτος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; λέχος, τό, Omn. poet.: λέκτρον, τό, Omn. poet.; κλῑσία, ή, Hom., Eur.; στρωμνή, ή, Pind., Æsch., Thuc., Xen.; στρῶμα, ᾰτος, τό, Theog., Ar., Plat., Dem.; κλίνη, ή, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κλινίς, ῖδος, ή, Ar.; κλινῐδιον, τό, Ar.; κλινᾰριον, τό, Ar.; εὐναστήριον, το, Æsch., Soph. *Vid.* SYN. 292.

A low (*pallet*) *bed* (on the ground), χᾰμεύνη, ή, Æsch., Eur., Theoc., Ap. Rh.; χᾰμεύνιον, τό, Plat.; χᾰμευνίς, ῖδος, ή, Theoc.

A bed of leaves, φυλλάς, ᾶδος, ή, Soph., Hdt., Bion.

A bed of leaves, or *straw*, or *rushes*, στῐβάς, ᾶδος, ή, Ar., Hdt., Xen., Plat., Bion.

[*A soft bed*, μαλθακευνία, ή, Com.]

A horse's bed, τὰ ὑποστρώμᾰτα ἵππου, Xen.

Out of bed, εὐνῆθεν, Hom.

To bed, λέχοσδε, Hom.

An uncomfortable bed, δυσκτίπλαγκτος εὐνή, Æsch.

A bedstead, εὐνή, ή, Hom.; δέμνιον, τό, Hom.; χᾰμεύνη, ή, Ar.

Bed-clothes, εὐνή, Hom.; ἐνεύναια, τά, Hom.; ἐσθής, ῆτος, ἡ, Hom.; στρῶμα, ἄτος, τό, Ar., Xen.

A bed-post, ἑρμίς, or -ίν, -ῖνος, ὁ, Hom.

A bed-room, [θάλαμος, ὁ, Hom.;] δωμάτιον, τό, Ar., Plat., Lys.; κοιτών, ῶνος, ὁ, Ar.; [κοιμητήριον, τό, Dorid.]

Bed-time, κοίτη, ἡ, Hdt.

[*It is near bed-time*, σχεδὸν ἤδη τῆς κοίτης ὥρη προσέρχεται, Hdt.]

Being without a bed, ἄστρωτος, ον, Epich., Plat.

The being without a bed, ἀστρωσία, ἡ, Plat.

Making one keep one's bed (as sickness, grief, etc.), δεμνιοτήρης, ες, Æsch.; εὔνιος, α, ον, Eur.

Which lays one in a sad bed (as war, death, etc.), δύσηλεγής, ές, Hom.

To put to bed, κοιμάω, Hom.; λέγω, no perf., Hom., Hes.; ἐγκατακλίνω, Ar.

To put to bed with, παρακατακλίνω, c. acc. and dat., Æschin.

To make a bed, στορέννῡμι, and by sync. στόρνῡμι, Soph.; and στρώννῡμι, Xen., aor. 1 ἐστόρεσα and ἔστρωσα, perf. and pluperf. pass. ἔστρωμαι and -μην, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ὑποστορέννῡμι, Eurip. *Vid.* To spread, To strew.

To make a bed of leaves or *straw*, στῑβᾰδοποιέομαι, Arist.

To have a soft bed, μᾰλᾰκεύνέω, Hipp.

To have a hard bed, σκληροκοιτέω, Hipp.

Having a hard bed, σκληροκοιτία, ἡ, Theoph.

A packing-case for the bed-clothes, στρωμᾰτόδεσμος or ον, Ar., Xen., Plat., Æschin.

[*Bed* (of a mountain torrent), χαράδρα, ἡ, Hom., Hdt., Thuc.;—*bed* (for the stone of a ring), μάνδρα, ἡ, Plat.]

[Bedaub, το, ἐπαλείφω, Hom., Plat.: ἐξαλείφω, Hdt., Thuc.; both c. acc. and dat.; ἐπιχρίω, Hom.; καταπλάσσω (Att. -ττω), c. acc. and dat., Hdt., Ar.]

Bedew, το, βρέχω, Pind., Hdt., Plat., Xen.; τέγγω, no perf., Æsch., Soph., Eur.; κᾰταστάζω, c. gen. rei, c. acc. instr., as, *be bedewed his hairy cheeks with froth*, ἄφρον κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος, Eur.; ὑγραίνω, no perf., Eur., Xen.; κᾰτᾰνοτίζω, Eur.; δροσίζω, Ar.

To bedew one's self, ἱκμαίνομαι, c. acc. mid., Ap. Rh.

Bedewed (with blood), ῥαντήριος, α, ον, Æsch.

Bed-fellow, ᾱ, [παρακοίτης, ὁ, Hom., Hes., fem. -κοιτις, Hom.; ἄλοχος, ὁ, ἡ, Hom., Trag.;] σύγκοιτος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; σύνευνος, ὁ καὶ ἡ, usu. ἡ, Pind., Trag.; κοινόλεκτρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κοινολεχής, ὁ, ἡ, Soph.; ὁμευνέτης, ὁ, Eur.; ὁμευνέτις, ῐδος, ἡ, acc. -ιν, Soph.; συγκοίμημα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.; ὁμοδέμνιος, used as adj. ὁμ. πόσις, Æsch.; πᾰρευνος, ον, adj., Æsch.

Bedim, το, ἀμαυρόω, Hes., Pind., Eur., Hdt.; κνεφάζω, Æsch. *Vid.* To dim, To obscure.

[*Bedimmed*, ἀμβλωπός, όν, Æsch.; ἀμαυρωθείς, εἶσα, έν, Hdt.]

Bedridden (or confined to one's bed by sickness), κλῑνοπετής, ές, Xen., Hipp.; λεχήρης, ες, Eur.

Bee, ᾱ, μέλισσα, ἡ, Omn., Att. μέλιττα, ἡ;—ἀνθεμουργός, ἡ, Æsch.; ἀνθρήνη, ἡ, Arist.

[*A little bee*, μελίττιον, τό, Ar.]

A young bee (before its wings are grown), νύμφη, ἡ, Arist.

The queen-bee, μήτρα, ἡ, Arist.

Like a bee, μελισσώδης, ες, Arist.

[*Of bees*, μελισσαῖος, α, ον (late), Nic.]

A bee-hive, [σίμβλος, ὁ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; σμῆνος, τό, Plat., Arist.;] μελισσουργεῖον, τό, Æsop.

[*A swarm of bees*, σμῆνος, τό, Æsch., Plat.: ἑσμός, ὁ, Hdt., Plat.; ἀφεσμός, ὁ, Arist.]

Fed on by bees, μελισσόβοτος, ον, Anth.

Made by bees, μελισσότευκτος, ον, Pind.; μελισσότοκος, ον, Anth.

A keeper of bees, μελισσεύς, ὁ, Arist.; μελισσοκόμος, ὁ, Ap. Rh.; μελισσοπόλος, ὁ, Arist.; μελισσουργός, ὁ, Plat., Arist.; μελῐτουργός, ὁ, Plat.

Keeping bees, μελί ῤρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

Supporting bees, μελισσοτρόφος, ον (of a place), Eur.

The keeping of bees, μελισσουργία, ἡ, Arist.

[*The bee-eater* (a bird), μέροψ, ὁ, Arist.]

Beechen, *of beech-wood*, ὀξύϊνος, η, ον, Theoph.

Beech-tree, ᾱ, ὀξύα, ἡ, Theoph.

Beef, βοῦς, gen. βοός, Hom., Xen.; [κρέα βόεια, Hdt.] *Vid.* Ox.

Beef-eating, βουφάγος, ον, Simon.; ταυροφάγος, ον, Soph., Ar., βουθοίνης, Anth.

Beer, βρῦτον, τό, Archil., Æsch.; βρῦτος, Soph.; ἐκ κρῖθῶν μέθυ, only used in nom. and acc., Æsch.; οἶνος ἐκ κρῖθῶν, Hdt.; [οἶνος κρίθινος, Xen.;] πῖνον, Arist.

Of beer, βρῡτῖνος, η, ον, Cratin.

Beestings, πυετία, ἡ, Arist.; πῦος, ὁ, Ar.; πῡτία, ἡ, Arist.; [πρωτόγαλα, τό, Galen.]

A pudding of beestings, πῠριάτης, Ar.

Bees'-wax, μίτυς, υος, ἡ, Arist.; [πισσόκηρος, ὁ, Arist.]

The wax with which bees line the hive, σμήριον, τό, Arist.

Beet, τεῦτλον, τό, Ar.; τεύτλιον, τό, Ar.; τευτλίς, ῐδος, ἡ, Theoph.

To dress with beet, ἐντευτλᾰνόω, Ar.

Beetle, ᾱ, κάνθᾰρος, ὁ, Ar.; σφονδύλη, ἡ, Ar.; χᾰράβος, ὁ, Arist.; *a dung beetle*, κοπρίων, ῶνος, ὁ, Hipp.

[Beetling, ὀφρυόεις, εσσα, εν, Hom., Or. ap. Hdt.]

Befall, το, ἐπιπέλομαι, mid. only in pres., ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. -δέδεγμαι, pluperf. -εδεδέγμην and εδέγμην, Hom., Eur.; περιήκω, no perf., c. acc., Hdt.; ἐπέμολε, aor. 2 from a disused pres., c. acc., Soph.; περῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, c. dat., Ar.; περῐτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 -έτῠχόν, c. dat., Thuc.; [προσπίπτω, c. dat., Hdt.; περιήκω, c. acc., Hdt.] *Vid.* To happen.

[*To befall* (as euphem. for *to die*), as, *if any thing were to befall me*, εἴ τι πάθοιμι, or ἤν τι πάθω, Hdt.]

Befit, το, πρέπω, only in 3d pers. sing. pres. and imperf., though not always impersonal, and in part., usu. c. dat. and inf., sometimes c. acc. and inf., or c. inf. alone, once c. gen. after the participle (*e. g.*, befitting my evil genius, πρέπον τοῦ 'μοῦ δαίμονος, Soph.), Omn. post Hom.; [προσήκω, c. dat., but usu. impers., *it befits one*, προσήκει τινί, Xen., *to do*, c. inf., Trag., but also τινὰ ποιεῖν, Xen., etc.]

Befitting, συμπρεπής, ές, Æsch.; πρεπώδης, ες, Ar., Isoc., Plat., Xen.; [προσήκων, ουσα, ον, c. dat. pers. vel rei, Thuc., Plat.] *Vid.* Becoming.

Before (in point of time), πᾶρος, adv., and c. gen. or c. inf., Omn. poet.; τὸ πᾶρος, Hom.; πᾰροιθε or -θεν, adv. or c. gen., Omn. poet.; τὸ πᾰροιθε or -θεν, Hom.; πᾰροιθε πρίν, Soph.; προπᾰροιθε or -θεν, adv. and c. gen., Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; πρίν (ῐ Hom., ῑ elsewhere), Omn., Plat., usu. c. indic., when following a negation, c. subj. properly with ἄν, which, however, is often omitted in poets, and even by the Trag., but rarely in prose, often joined with γε, as, πρὶν ἄν γε or πρὶν γ' ἄν, or c. opt. when following a negative (Hom. has πρίν γ' ἤ and πρίν γ' ὅτε δή, followed by opt.), very often c. infin.; usually, when the mood is indic., the tense is pres. or imperf.; when the mood is subj. or opt., the tense is aor.; when the mood is infin., the tense is oftenest aor., though sometimes perf. or pres., c. gen., Pind.; πρό, adv., Hom., prep. c. gen., Omn.; πρότερον, c. ἤ and infin., or c. ἤ and indic., or c. ἤ and subj., also πρότερον πρὶν ἄν, c. infin., or πρότερον πρὶν ἤ, c. subj., Pind., Hdt., Xen.; πρόσθεν or -θε, adv., or as prep. c. gen., Omn.; πρόσθε πρίν, c. infin., Pind.; πρόσθεν πρὶν ἄν, c. aor. 2 subj., Xen.; πρόσθεν, ἤ, c. indic. of a past tense, Soph.; πρόσθεν πρὶν ἤ, c. indic. of a past tense, Xen.; πρόσαρ, adv., Æsch.: ἔμπροσθεν or -θε, adv. or as prep. c. gen., Plat., Dem.; ἔμπροσθεν, Theoc.; ἐκ πλείονος, Thuc.; ἐπάνω, *as it has been said before*, ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται, Xen., *forefathers and fathers and those before them*, πρόγονοι καὶ πατέρες καὶ τούτων ἐπάνω, Dem.

Before (of place), πρό, c. gen., Omn.; πρόσθεν or -θε, adv. or as prep., c. gen., Omn.; παρέκ, c. gen., Hom.; πρόσαρ, c. gen., Hes., Eur.; ἔμπροσθεν or -θε, adv. or as prep. c. gen., Eur., Hdt., Xen., Dem., Ap. Rh.; ἐπίπροσθεν or -θε, adv., Eur.; προπρό, c. gen., Ap. Rh.

Before (of people), *i. e.*, in front of, face to face, etc., ἄντα, adv., and as prep., c. gen., Hom.; ἄντην, adv., Hom.; ἀντί, c. gen., Hom.; ἄντιον, adv., and often as prep., c. gen., Hom., Hdt.; πᾰροιθε, c. gen., Hom.; ἐν, c. dat., Hom.; ἐνάντιον, c. gen., Hom., Soph.; ἐνωπᾴδίως, adv., Hom.; ἐνωπᾴδίς, adv., Ap. Rh.; πᾰρά, c. dat., as, *he sang before the suitors*, παρὰ μνηστῆρσιν ἄειδε, Hom., c. acc., as, *if death had been before his eyes*, εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος, Eur.; εἰς, c. acc., as, *to speak before the people*, λόγους ποιεῖσθαι εἰς δῆμον, Xen.; κᾰτά, c. acc., as, *before one's eyes*, παρ' ὄμματα, Soph.; ἐναντα, adv., Soph.

Before (*i. e.*, in the view of all, as a prize lies in the view of all, or exposed to the competition of all), ἐν μέσῳ or μέσσῳ, or ἐν μέσοις, Hom., Hdt., Xen.; εἰς τὸ μέσον, Xen.; πρός, c. gen., as, *glory before* or *in the eyes of the Trojans*, κλέος πρὸς Τρώων, Hom.; *we do nothing unjust before the gods*, δρῶμεν οὐδὲν ἄδικον πρὸς θεῶν, Thuc.; c. dat., as, *the things before one's feet*, τὰ πρὸς ποσίν, Soph.

Before (*i. e.*, rather than), ἀντί, c. gen., Eur.; ἔμπροσθε, c. gen., Dem.; *long speeches are before* (*i. e.*, better than) *short speeches*, τὰ μακρὰ τῶν

σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι, Eur.; *do not put your arguments before mine* (*i. e.*, do not prefer, etc.), *μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους ἴῃς*, Eur.

They ought to be beforehand with events, δεῖ αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, Dem.

BEFORE, adj. (in point of time), *πρότερος, α, ον*, Omn.; *προτεραίτερος, α, ον*, Ar.; *προτεραῖος, α, ον*, Xen.; of place, *πάροίτερος, α, ον*, c. gen., Hom., Ap. Rh.; *ἄντιος, α, ον*, c. gen., Hom.; *ἐνάντιος, α, ον*, c. gen., or c. dat., Hom., Eur., Xen.; *ἐνώπιος, ον*, Theoc.

Before the house, πρόδομος (or *πρόδρομος*) *μελάθρων*, Æsch.

Before (*i. e.*, that is superior to), *πρότερος, α, ον*, c. dat. rei or *πρός τι*, Plat., Isæ.

BEFORE, TO BE (*i. e.*, to be born before, live before, etc.), *προγίγνομαι*, only in part. perf. *προγεγονώς*, and perf. pass. *προγεγενημένος*, Hdt., Omn. Att. prose.

To be before one, as a choice, a danger, a reward, etc., *πάρακεῖμαι*, by syne. *πάρκειμαι*, fut. *-κείσομαι*, Ep. imperf. 3d sing. *παρεκέσκετο*, c. dat., Hom., Pind., Soph., Plat., Xen.; *ὑπόκειμαι*, c. dat., Pind., Dem.

To be before (*i. e.*, in front of), *πρόκειμαι*, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen., or as a proposition, Eur., Ar., Hdt., Plat.

To be beforehand (in doing anything), *προτερέω*, Hdt., Thuc.; *φθάνω* (*ᾱ* Hom., *ᾰ* Eur., *ᾱ̃* elsewhere), fut. *φθήσομαι*, aor. 2 *ἔφθην*, aor. 1 *ἐφθάσα* (not in Hom), part. aor. 1 mid. *φθᾰ́μενος*, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem., etc.; *προποιέω*, Hdt., Thuc.; [*to be b. with, προαπαυτάω*, c. dat., Thuc.; *to be b. in, προϋπάρχω*, c. gen., Thuc., *in doing, τῷ ποιεῖν*, Dem.] *Vid.* TO ANTICIPATE.

BEFOUL, TO, *προστῑλάω*, Ar.; [*ῥυπαίνω*, Arist.]

BEFRIEND, TO, *προσγίγνομαι*, mid. fut. *-γενήσομαι*, aor. 2 *-εγενόμην*, perf. *-γέγονα*, perf. pass. c. act. sens. *-γεγένημαι*, c. dat., Hdt.

BEG, TO, *ἀγυρτάζω*, c. acc. rei, Hom.; *αἰτέω*, c. acc. rei, or c. acc. pers., or c. dupl. acc., or c. acc. rei and prep., Hom., Pind., Soph.; *αἰτίζω*, with similar construction; *πτώσσω*, only pres. and imperf. (properly to stoop as a beggar), Hom., c. acc. loci, as, *to go begging to other people's houses, πτώσσω ἀλλοτρίους οἴκους*, Hes.; *πτωχεύω*, c. acc. rei or pers., or c. acc. and prep., or c. dupl. acc., Hom., Theogn., Plat., Lycurg., Antipho; *προΐτσομαι*, mid. fut. *προΐξομαι*, Archil.; *ἐπαιτέω*, Soph.; *μεταιτέω*, Ar.; *προσαιτέω*, Eur., Ar., Hdt., Isoc.; [*παραιτέομαι*, c. dupl. acc., Trag.; *προσδέομαι*, c. acc. and gen., Hdt., *to beg of one to do, προσδέομαι*, c. gen. and inf., but also c. acc. and inf. (beg one to do);] *ᾄγείρω*, Dem.

To beg off, ἐξαιτέω, and oftener *-ομαι*, mid., Æsch., Xen., Lys., Dem.; [*παραιτέομαι*, c. acc., Hdt.]

To beg a criminal off from an accusation (so that the accusation may be dropped), *ἐξαιτέομαι τὰς γραφάς*, Æschin.

To join in begging, συνδέομαι, fut. *-δεήσομαι*, aor. 1 pass. in act. sens. *-εδεήθην*, c. acc. rei, gen. pers., Plat., Dem.

BEGET, TO, *τίκτω*, fut. *τέξω*, *τέξομαι*, and *τεκοῦμαι*, aor. 2 *ἔτεκον*, perf. mid. *τέτοκα*, aor. 2 mid. *ἐτεκόμην*, Hom., Hes., Æsch., Eur., Lycurg.; *ἐγεινάμην*, aor. 1 mid., no other tense, Hom., Æsch., Soph., Eur.; *τεκνόω*, and in mid., Hes., Eur.; *φῠτεύω*, Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *σπερμαίνω*, only in pres., Hes.; *γεννάω*, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; *φῑτῡ́ω*, Æsch., Soph., Plat.; *φύω*, only in pres. and aor. 1 act., Soph., Plat.; *ἐκφύω*, Soph., Eur.; *σπείρω*, Æsch., Soph., Eur.; *κατασπείρω*, Eur.; *κτίζω γόνῳ*, Æsch.; *to beget children, παιδοποιέω*, and *-ομαι* (sine cas.), mid., Soph., Eur., Ar., Plat., Xen., Æschin., Andoc.; [*from a woman, ἐκ γυναικός*, Eur.;] *παιδουργέω*, Eur.; *παιδοσπορέω*, Plat.; *τεκνοποιέομαι*, Xen.

To beget before, προγεννάω, Theoph.

BEGETTING, A, *γέννημα, ᾰτος, τό*, Æsch.; *γόνος, ὁ*, Æsch.; *γέννησις, εως, ἡ*, Plat.; *τέκνωσις, εως, ἡ*, Thuc.; *σπορά, ἡ*, Plat.; *a begetting of children, παιδοποιΐα, ἡ*, Plat., Isoc., Æschin.; *παιδουργία, ἡ*, Plat.; *παιδογονία, ἡ*, Plat.

BEGETTING, adj. *παιδοποιός, όν*, Eur.; *παιδοσπόρος, ον*, Ar.

BEGGAR, A, *προΐκτης, ου, ὁ*, Hom.; *δέκτης, ου, ὁ*, Hom.; *πτωχός*, subst. and adj. *ἡ, όν*, and *ός, όν*, Hom., Hes., Æsch., Soph, Xen., Plat., Dem., etc.; *ἀγύρτης, ου, ὁ*, Eur.; *ἀγύρτρια, ἡ*, Æsch.; *δέκτρια, ἡ*, Archil.

[*To be a beggar, πτωχεύω*, Hom.; *to go as a beggar* or *a begging to, πρός*, c. acc., Hom.; *in a foreign land, πτωχεύω ἐπὶ ξενίας*, Antipho.]

A beggar for scraps of food, δαιτῶν ἀπολύμαντήρ, ὁ, Hom.

[*Beggars are never satisfied, πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται*, Prov.]

[BEGGARY, *πτωχεία, ἡ*, Hdt., Plat., etc.; *to be reduced to beggary, εἰς πτωχείαν καταστῆναι*, Lys.]

BEGGARLY, *πτωχῐκός, ή, όν*, Eur., Plat., Lycurg.; *more beggarly, πτωχίστερος*, from *πτωχός* (*vid. supra*), Ar.

Fond of drawing beggarly characters, πτωχοποιός, όν, Ar.

BEGGED, *αἰτητός, ή, όν*, Soph.

BEGGING, *ἐπῖμαστος, ον*, Hom.; *Ὑπορκόπος, ον*, Æsch.

BEGGING, *πτωχεία, ἡ*, Ar., Hdt., Plat., Lys.

Fond of begging, αἰτητῐκός, ή, όν, Arist.

[*To collect by begging, ἀγυρτάζω*, Hom.]

[*A begging off, ἐξαίτησις, ἡ*, Dem.; *παραίτησις, ἡ*, Dem.]

BEGIN, TO, *ἄρχω* and *-ομαι*, mid., no perf. in any voice, c. gen. or c. infin., or sometimes c. part. (mid. more common in Att. prose), Omn.; *κατάρχω*, and mid. *-ομαι*, c. gen. or c. acc., perf. pass. in pass. sens. *κατῆργμαι*, Omn.; *ἐξάρχω*, and *-ομαι*, c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Eur., Xen.; *ὑπάρχω* (*-ομαι*, mid. very rare), c. gen. or c. acc., often c. part., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *προϋπάρχω*, c. gen., Thuc., Isoc., Dem.; *ἐνάρχομαι*, mid., c. perf. pass. in pass. sens. *ἐνῆργμαι*, esp. of sacrifices, Eur., Æschin.; *προβάλλω*, perf. *-βέβληκα*, and mid. *-ομαι*, c. acc., Hom., Hes.; *ἵστημι*, c. aor. 1 act. and mid., Hom., Æsch., Eur., Hdt.; in intrans. sens. *ἵστᾰμαι*, pass., c. perf., and pluperf. act., especially of months and seasons, Hom., Hes.; *ἀρχηγετέω*, c. *ἀπό*, Soph.; *λάπτω*, rare except in pres. and imperf., Soph.; *φροιμιάζομαι*, Æsch., Eur.; *ἐμβάλλω, εἰς* as, *let us begin to speak of something else, ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον*, Eur.; *σῠνάπτω*, of any thing to be done by two parties, as a battle, a conversation, etc., Soph., Eur., Hdt., Xen.; *ἐνίστᾰμαι*, in pres. and aor. 1 mid., Ar., Isoc., Dem.; *ἔχομαι*, mid., c. gen., Xen.; *κᾰθηγέομαι*, c. gen., Plat.; [*ὁρμάομαι, from, ἐκ*, c. gen., Hdt., etc.; *with, ἀπό*, c. gen., Hdt., Thuc.]

To begin an action at law, εἶσειμι (*-ιέναι*), act., or neut., as, *the action began, ἡ δίκη εἰσήει*, Isæ.

I was about to begin this action against them, τὰς δίκας ταύτας ἐμελλον εἰσιέναι κἀτ' αὐτῶν, Dem., or of a month, as, *agreeing to pay him the money at the beginning of the month, συνθεμένους οἱ τὸ ἀργῦριον εἰς τὸν εἰσιόντα μῆνα δώσειν*, Andoc.

To begin or *prelude* (in music), *ἀνακρούομαι*, mid., c. acc., Theoph.

One must begin, ἀρκτέον, Soph., Plat.; *ὑπαρκτέον*, Plat.; *φροιμιαστέον*, Plat.

BEGINNER, A, *i. e.*, one who does a thing as the principal, *ἀρχηγός, ὁ*, Eur., Xen., Isoc., Dinarch.; *ἀρχιγέτης, ου, ὁ*, Eur.

One who does a thing for the first time, πρωτότειρος, ὁ, ἡ, Alex.

BEGINNING, adj. *πρώταρχος, ον*, Æsch.; *ἀρχηγενής, ές*, Æsch.; *πρωτουργός, όν*, Plat.

BEGINNING, A, *ἀρχή, ἡ*, Omn.; *κᾰτᾰβολή, ἡ*, Pind.; *προοίμιον, τό*, Pind., Xen., Plat.; by contract. *φροίμιον*, Pind., Æsch., Eur.; *ὕπαρχή, ἡ*, Soph., Dem.; *εἰσβολή, ἡ*, usu. in pl., Eur., Ar.; *προτέλεια, τά*, Æsch.; *ᾰ̓φορμή, ἡ*, Andoc.

To make a beginning, [*προϋπάρχω*, c. gen., Thuc., Dem.;] *ὀρυόχους τιθέναι*, Ar.

Without a beginning, ἀκέφᾰλος, ον, Plat.

From the beginning, ἀρχῆθεν, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; *ἀρχήν*, Hdt.; *ἄνωθεν*, Plat., Dem., etc.

BEGONE, *ἔρρε, ἐρρέτω*, Hom., Soph., Ar., etc., also c. fut., as, *will ye not begone to destruction? οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε*; Ar.; *ἔξερρε*, c. gen., Eur.; *'ἄπερρε*, Ar.; *'ἀπᾶγε*, Ar., Plat.; *'ὐπῖθι*, Soph., Eur.; *βάλλ' ἐς κόρακας*, Ar.; *βάλλ' εἰς μακαρίαν*, Plat.; *ἀπόφερ' ἐς κόρακας*, Ar.; *ἐς φθόρον*, Æsch.; *φθείρου*, abs. or c. gen., or c. *ἀπό* and gen., Ar.; *πάρεχ' ἐμποδών*, Ar.; also in 3d sing. *χαιρέτω*, Eur.; *προχαιρέτω*, Æsch. *Vid.* AWAY.

BEGOTTEN, *γεννητός, ή, όν*, Plat.

BEGUILE, TO, *ἠπεροπεύω*, Hom.; *'ἀπᾰτάω*, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; [*παράγω*, Plat.] *Vid.* TO DECEIVE.

To beguile (as to beguile grief, etc.), *βουκολέω*, Æsch.; *ποιμαίνω*, no perf., Theoc.

BEHALF (in behalf of), *πρό*, c. gen., Hom.; *ὑπέρ*, c. gen., Omn. *Vid.* FOR.

BEHAVE, TO, *ἔχομαι*, mid. fut. *ἕξομαι* and *σχήσομαι*, aor. 2 *ἐσχόμην*, Hom.; *προσφέρομαι*, mid. and pass., aor. 1 pass. *προσηνέχθην*, fut. *προσοίσομαι*, aor. 1 mid. *προσηνεγκάμην*, aor. 2 *προσηνεγκόμην*, c. dat., or c. *πρός*, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; *to behave with humanity, προσφέρομαι φῐλανθρωπία πρός*, etc., *toward one*, Dem., but also, *they behave with great liberality to you, πᾶσαν ὑμῖν προσφέρονται φῐλοτιμίαν*, Phil. ap. Dem.; *διάκειμαι*, fut. *-κείσομαι*, c. adv., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; *ὁμίλέω*, c.

prep., Thuc., Isoc.; *ἀνθάπτομαι*, mid., no perf., c. adv., Thuc.; *σχημᾰτίζομαι*, pass., Plat.; *προσέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, aor. 2 *-ἠλῠθον*, sync. *-ἦλθον*, perf. *-ελήλῠθα*, c. prep., Dem.; *πᾰρέχω ἐμαυτόν*, *πᾰρέχεις σαυτόν*, etc. (imperf. *πᾰρεῖχον*, fut. *-ἕξω*, no aor. 1, aor. 2 *-πᾰρέσχον*, part. *πᾰρασχών*, perf. *πᾰρέσχηκα*), Thuc., Æschin.

You behave in the same way to your allies, ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, Thuc.

Having, as I at least think, behaved myself with moderation in all these particulars, ὡς ἔγωγε νομίζω μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων πᾰρεσχηκώς (perf. part. act. of *πᾰρέχω*), Æschin.

Behavior, *τρόπος*, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* Manners.

Of similar behavior, *ὁμοιότροπος*, *ον*, Thuc.; *ὁμότροπος*, *ον*, Pind., Hdt.

Of similar behavior, adv., *ὁμοιοτρόπως*, Arist.

Behead, to, *δειροτομέω*, Hom.; *ἀποδειροτομέω*, Hom.; *κᾰρᾱτομέω*, Eur.; [*ἀποτέμνω τὴν κεφαλήν*, Hdt., Xen.; *with an axe*, *πελεκίζω*, c. acc., Polyb.]

Beheaded, *κᾰρᾱ́ᾰτομος*, *ον*, Eur.; *κᾰρᾱνιστήρ*, *ῆρος*, used as adj., *ὁ καὶ ἡ*, Æsch.; *κᾰρᾱνιστής*, used as adj., Eur.; [*ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλήν*, Xen.]

[Behen-nut, the, *μυροβάλανος*, *ἡ*, Diosc.]

[Behest. *Vid.* Command.]

Behind, *ὄπισθεν* and *-θε*, and poet. *ὀπῐ́θεν*, adv., and c. gen., Omn.; *ἐξόπῐθεν*, adv., and c. gen., Hom., Hes.; *ἐξόπισθεν* and *-θε*, Ar., Xen., Plat.; [also *εἰς τοὔπισθεν*, as, *to shoot behind them*, *εἰς τοὔπισθεν τοξεύω*, Xen.;] *ἐξόπιν*, Æsch.; *κᾰτόπισθεν* and *-θε*, adv., and c. gen., Hom., Hes.; *μετόπισθεν* and *-θε*, adv., and c. gen., Hom., Hes.; *ὀπῑ́σω* (and *-σσω*, Hom., Pind.), [also *τὸ ὀπίσω*, *τοὐπίσω*, Att.,] Omn.; *ἐξοπῑ́σω*, adv., and c. gen., Hom.; *κᾰτόπιν*, Theogn., Ar., Thuc., Xen., Plat.; *ὕπό*, c. acc., Hdt.

[*Those behind*, *οἱ ὄπισθε*, Hom.; *the parts behind*, *τὰ ὄπισθε*, Hom., also *τὰ ὀπίσθια*, Hdt., Xen.; *from behind*, *μετόπισθε*, Hom.; *κατὰ νώτου*, Hdt.; *one behind another* (in a row), *μεταστοιχί*, Hom.]

To stay behind, to be behind, to be behindhand in importance or *in zeal*, *λείπομαι*, pass., c. gen., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.

An expedition behind those of the present time in importance, *στρᾰτιὰ λειπομένη τῶν νῦν*, Thuc.

(He said that) *it behooved the Athenians . . . . to be behind no one in zeal*, *τοῖς δὲ Ἀθηναίοις καλὸν εἶναι . . . . μηδενὸς λείπεσθαι*, Thuc. *Vid.* Inferior.

To tie a person's hands behind his back, *περιστρέφω*, Lys.; *περιαγκωνίζω*, Hipp.

Behold, to, *ἀθρέω* (*ᾱ* Hom., *ᾰ* Trag.), no perf., only act., Hom., Soph., Eur.: *εἰσαθρέω* or *ἐς-*, Hom.; *ὄσσομαι*, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes.; *ἐπιόσσομαι*, Hom.; *προτιόσσομαι* for *προς-*, Ap. Rh.; *εἶδον*, aor. 2 (from unused *εἴδω*), opt. *ἴδοιμι*, subj. *ἴδω* and *ἴδωμι*, also in mid. (mid. once in pass. sens., Ap. Rh.), Omn.; *εἰσείδον*, Hom., Eur., Ap. Rh.; *ἐξεῖδον*, Hom., Soph.; *ἐπεῖδον*, Hom., Eur., Hdt., Xen.; *κᾰτεῖδον*, Hom., Trag., Thuc., Xen.; *προσεῖδον*, Hom., Pind., Trag., Xen.; *προεῖδον* and *-όμην*, Hom., Hes., Eur.; *πᾰρειseῖδον*, Ar.; *ὑπειδόμην*, mid., Eur.;—*δέρκομαι*, mid., aor. 2 act. *ἔδρᾰκον*, pass. *ἐδρᾰ́κην*, mid. *δερκεσκόμην*, aor. 1 pass. *ἐδέρχθην*, perf. *δέδορκα*, all used in act. sense only, Omn. poet.; *κᾰτᾰδέρκομαι*, Hom., Soph.; *προσδέρκομαι* (*ποτίδ-*, Hom.), Hom., Hes., Eur.; *ἐπῐδέρκομαι*, Hes.; *ἀντῐδέρκομαι*, Eur.;—*νοέω*, Hom., Hes., Xen.;—*λεύσσω*, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; *ἐπῐλεύσσω*, Hom.; *εἰσλεύσσω*, Soph.; *προσλεύσσω*, Soph.;—*ὁράω*, imperf. *ἑώρων*, perf. *ἑώρακα*, also *ἑόρακα* ("the more probable Attic, at least comic, form." Lid. and Sc.), fut. (from *ὄπτομαι*) *ὄψομαι*, perf. pass. *ἑώρᾱμαι* and *ὦμμαι*, aor. 1 *ὤφθην*, fut. 1 *ὀφθήσομαι*, perf. 2 *ὄπωπα*, in act. sense not used in prose (Sappho has *ὄρημι*, and Hom. *ὄρηαι*, 2d sing. pres. mid., as if from *ὄρημαι*), Omn.; *εἰσοράω*, Hom., Pind., Trag., Xen.; *κάθορᾰ́ω*, Omn.; *προσοράω*, Omn.; *ἐφοράω* (aor. 1 mid. *ἐπωψάμην*, Pind.), esp. as a superior, as divine providence, etc., Omn.; *ἐνοράω*, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; *ἀφοράω*, Ar., Hdt., Plat.; *περιοράω*, Xen.; *διοράω*, Xen., Plat., Isoc.; *προοράω*, esp. from a distance, Thuc., Xen.;—*αὐγάζω* and *-ομαι*, mid., Hom., Hes., Soph., Eur.; *βλέπω*, no perf., only act., Omn. post Hom.; *ἀποβλέπω*, Omn. Att.; *προσβλέπω*, Omn. Att.; *ἀναβλέπω*, Hdt., Plat.;—*ἐποπτεύω*, Æsch.; *διοπτεύω*, Soph.;—*ἐπωπάω*, Æsch.;—*θεωρέω*, Æsch., Hdt., Xen.. Dem.:—*θεάομαι* (*θαέομαι*, Pind., Theoc., *θάομαι*, Theoc., Call.), Hdt., Omn. Att.; *ἐνθεάομαι*, Soph.; *κᾰτᾰθεάομαι*, esp. from above, Xen.; —*ὀπτεύω*, Ar.; *ἐφορεύω*, c. acc. or c. gen., Æsch.;—*ἐπῑνωμάω τι ὄμματος αὐγαῖς*, Eur.;—*ἐπῑπαμφᾰλάω*, Ap. Rh. *Vid.* To see, *and* Syn. 343.

To behold besides, *προσκαθοράω*, Plat.

To behold before one, *προλεύσσω*, Soph.

To behold from a distance, *ἐξᾰπεῖδον*, Soph.

Behold, adv. *ἴδε*, pl. *ἴδετε*, Hom., Eur., Xen.; *ἰδοῦ*, pl. *ἴδεσθε*, Omn. Att.; *ἰνίδε*, Theoc., Call.

Painful to behold, *δυσθέᾱτος*, *ον*, Æsch., Soph.; *δυσπρόσοπτος*, *ον*, Soph.

[Beholden, *ὀφείλων*, *ουσα*, *ον*, Æsch., Hdt., Plat.; *ὑπόχρεως*, *ων*, c. gen. or dat., *on account of* which, Polyb., Plut. (in Att. only in signf. *indebted, involved*); *to be beholden to*, *χάριν ὀφείλω*, c. dat. pers., Xen., Soph. *Vid.* Obligation.]

Beholder, a, *κᾰτόπτης*, *ου*, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; *ὀπτήρ*, *ῆρος*, ὁ, Antipho.

Beholding, esp. as a god does, *ἐπόψιος*, *ον*, Soph., Ap. Rh.

Behoove, to (it behooves), impers. *δεῖ*, fut. *δεήσει*, c. acc., rarely c. dat., also c. *ὅπως* and indic., also c. infin., once in Hom., and Omn. Att.; *προσήκει*, only pres. and very rarely imperf., usu. c. dat., and sometimes c. acc., Hdt., Omn. Att.; *κᾰθήκει*, c. dat., Soph., Xen., Dem. *Vid.* To become, Ought.

Being (or essence of a thing), *οὐσία*, ἡ, Plat., Arist.; *a being*, *ζῶον*, *τό*, Pind., Eur., Plat., Xen. *Vid.* Animal.

[Belated, *ὀψισθείς*, *εἶσα*, *έν*, Xen.; *to be belated*, *ὑστερέω*, Hdt., Thuc., etc.; *ὀψίζω*, Xen. *Vid.* Late.]

Belch, to, *ἐρεύγομαι*, no fut. or aor., Hom., Hipp.; *ἐρυγγάνω*, no fut., Eur., Cratin., Hipp.; [*προσερυγγάνω*, Theophr.]

Belching, a, *ἔρυγμα*, *ᾰτος*, *τό*, Hipp.; *ἐρευγμός*, ὁ, Hipp.

Causing to belch, *ἐρυγμᾰτώδης*, *ες*, Hipp.; *ἐρευγμᾰτώδης*, *ες*, Hipp.; *ἐρευγμώδης*, *ες*, Hipp.; *ἐρῦγηλος*, *ον*, Hipp.

Beleaguer, to, [*ἀμφιστρατάομαι*, Hom.; *περικάθημαι*, Hdt., Dem.;] *πολιορκέω*, Omn. prose. *Vid.* To besiege.

[Beleaguering, a, *πολιορκία*, ἡ, Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* Siege.]

Belie, to, *ψεύδομαι*, mid., c. pluperf. pass. in act. sens., aor. 1 pass. in pass. sense, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; *κᾰτελέγχω*, no perf., Hes., Pind. *Vid.* To falsify.

Belief, *πίστις*, *εως*, ἡ, Omn. post Hom.; [*belief in the gods*, *πίστις θεῶν*, Eur.]

[*Worthy of belief*, *ἀξιόπιστος*, *ον*, Plat., Xen.; *ἄξιος πιστεύεσθαι*, Xen.]

Believe, to, *πείθομαι*, pass., c. dat., sometimes c. acc. rei, or c. acc. rei and infin., Omn.; *πιστεύω*, c. dat. pers., often c. acc. rei and infin., Hdt., Omn. Att.; *ἐνδέχομαι*, perf. pass. *-δέδεγμαι*, in act. sens. c. acc. rei dictæ, *λόγον*, etc., Hdt.

To believe beforehand, *προπιστεύω*, Xen., Dem.; *πρόσκειμαι*, fut. *-κείσομαι*, c. dat., Hdt.; *διᾰπιστεύομαι*, Dem.

To believe in, think there are (gods, etc.), *ἡγέομαι*, mid., Eur., Ar., Plat.; *νομίζω*, c. acc. (and c. dat., Hdt.), Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.

[*To believe a thing on one's word*, *πείθομαι*, c. acc. rei and dat. pers., Hdt., Plat.]

To be more inclined to believe, *πιστότερον διάκειμαι πρός*, c. acc., Lys.

Believed, *πιστός*, ἡ, *όν*, of the person, Xen., Antipho.

Believing, *πιστός*, ἡ, *όν*, c. dat., Theogn., Æsch., Soph.; *εὐπειθής*, *ές*, c. *πρός* and acc., Plat.

Believingly, *πιστῶς* (*ἀκούειν*), Dem.

Bell, a, *κώδων*, *ωνος*, ὁ, Æsch., Eur., Thuc.

Hung with bells, *αὐλωτός*, ἡ, *όν*, Æsch.

Sounding with bells, *κωδωνόκροτος*, *ον*, Soph., Eur.

With bells on his horses' harness, *κωδωνοφᾰλᾰρόπωλος*, *ον*, Ar.

To carry a bell, *κωδωνοφορέω*, Ar.

To bell the cat, *λέοντα ξῡρέω*, Plat.

Bellow, to, *ἐρεύγω*, only in aor. 2, Hom., Theoc.;—(as an ox), *μῡκάομαι*, mid., aor. 2 *ἔμῡκον*, perf. *μέμῡκα*, Hom., Æsch., Eur., Plat.; (used of a man), Ar. *Vid.* To roar.

To bellow in answer, *ὑπομῡκάομαι*, Æsch.

Bellowing, *ἐρύγμηλος*, *ον*, Hom. *Vid.* Roaring.

Bellows, a, *φῦσα*, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; *ῥῖπίς*, *ἴδος*, ἡ, Ar.; *πρηστήρ*, *ῆρος*, ὁ, Ap. Rh.

The spout of the bellows, *ἀκροφύσιον*, *τό*, Ar., Thuc.

Belly, *γαστήρ*, *έρος*, by sync. *γαστρός*, ἡ, Omn.; *ἤτρον*, *τό*, Xen., Hipp., Arist.; *κοιλία*, ἡ, Ar., Hdt., Arist.; *γαστρῐ́διον*, *τό*, Ar.

The lower part of the belly, *ὑπογάστριον*, *τό*, Hipp.

The belly (or wide part of a jar), *γάστρα*, ἡ, Hom.

Like a belly, κοιλιώδης, ες, Arist.; γαστροῦς, ῖδος, ἡ (sc. ναῦς), Pherec.

Pot-bellied, big-bellied, γάστρων, ωνος, ὁ, Alcæ., Ar.; γαστρώδης, Hipp.; [πιθόγαστρος, ον, Comic.; περίογκος, ον, Arist.]

With one belly, μονοκοίλιος, ον, Arist.

With small belly, μῑκροκοίλιος, Arist.

With a hollow belly (of a shield), κοιλογάστωρ, ορος, Æsch.

With hungry belly, γάστρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, compar. γαστρίστερος, α, ον, Ar., Plat. (Com.); γαστροχᾰρυβδις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; subst. ἐγγαστριμάχαιρα, ἡ, Hippon.

To hit a man in the belly, γαστρίζω, Ar.

Belong to, to (as a possession, etc.), συντελέθω, no fut., sine cas., Pind.; προσήκω, c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πρόσκειμαι, fut. προσκείσομαι, c. dat., Eur., Hdt., Plat.; ὑπᾰ́ρχω, no fut., c. dat., Thuc., Plat.; προσαρτάομαι, pass., c. dat., Plat.

To belong to (*i. e.*, be of the class of), ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, part. σπόμενος, c. dat., h.; τελέω, fut. -έσω, c. εἰς, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; συντελέω, c. εἰς, or c. dat., Isoc., Dem.; κοσμέομαι (pass.), c. εἰς, Hdt.

To belong to (*i. e.*, to be usually found in, as qualities, conditions, etc.), εἰμί, c. gen., Æsch., Thuc., etc.; πρόσειμι, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; as impers. ἱκνέεται, only pres. and imperf., c. acc. and infin., Hdt.: ἥκει, Soph.

It belonged to me to lament, ἥκέ μοι πενθεῖν, Soph. *Vid.* Ought, Duty.

Belonging, ἀνήκων, c. εἰς, Dem.; προσήκων, sine cas., or c. dat., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Xen.

Beloved, φῐ́λος, η, ον, comp. φῐλῐ́ων (ῑ Att., ῐ elsewhere), -ιστος, Hom., Soph.; φίλτερος, φίλτατος, Omn.; φῐλαίτερος, -αίτατος, Xen., Call., Theoc.; φιλώτερος, Call., Omn. *Vid.* Dear.

Below, adv., νέρθε and -θεν, adv., or c. gen., also *from below*, Hom., Trag., also ἔνερθε and -θεν, Hom., Hes., Pind., Trag.; ὑπένερθε or -θεν, adv., or c. gen., Hom., Hes., Plat., Ap. Rh.; κᾰ́τω, c. compar. κατωτέρω, -τᾰ́τω, Omn.

From below, κᾰ́τωθε or -θεν, Æsch., Soph., Eur., Xen.; ὑποκᾰ́τωθεν, Plat., as prep. ὑπό (also ὑπαί, poet.), c. gen., Omn. *Vid.* Under, Beneath.

Below, adj., νέρτερος, α, ον, and ος, ον (esp. of the gods below, or the dead), usu. in pl., Hom., Trag.; [*the world below*, ἡ χθὼν νερτέρα, Trag.;] ἐνέρτερος, α, ον, c. gen., Hom., of the dead, in pl., Æsch.; ἔνεροι, only of the gods below or of the dead, Hom., Æsch., Plat.

Below, to be, ὑποτρέχω, fut. -θρέξομαι and -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. 2 -δέδρομα, as, *a hollow thicket was below*, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα, h.; ὕπειμι, Hdt., Xen.

Belt, ὁ, ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; στρόφος, ὁ, Hom., Æsch., and στρόφος ἀορτήρ, Hom.; μίτρα, ἡ, Hom., Call., Theoc., Ap. Rh.; τελᾰμών, ῶνος, ὁ, Hom., Hes.; ζώνη, ἡ, Omn.; ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom.: ζῶστρον, τό, Hom. *Vid.* Syn. 241.

With brazen belt, χαλκομίτρας, ου, Pind.; χαλκευμίτωρ, ορος, ὁ, Eur.

Bemoan, to, πενθέω, Omn.; ἀναστενάχω, Hom.; ἀναστένω, Trag. *Vid.* To bewail, To lament.

Bench, ὁ, ἡ, ᾱος, ὁ, Ar.; ᾱνον, τό, Ar.; ᾱνῐδιον, τό, Ar.; [ξύλον, τό (in theatre, even when of stone), Ar.,] for rowers, ᾱνυς, υος, ὁ, Hom.; κληῖς, ῖδος, ἡ, in pl., Hom., ξυγόν, τό, Hom., Æsch., Hdt.; ἑδώλιον, τό, Hes., Eur.; σέλμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Æsch., Soph., Eur.

The bench (of judges or magistrates) *does not sit*, ἀρχαιρεσίη οὐ συνίζει, Hdt.

With good benches, εὔσσελμος, ον, Hom.; εὔσελμος, ον, Eur.

With thirty benches, τριᾱκοντάζυγος, ον, Theoc.; τριᾱκόντορος, ον, Hdt., Thuc.

[*Having charge of the benches* (in the theatre), ὁ ἐπὶ τῶν ξύλων, Hermipp.]

Bend, to, γνάμπτω, actually and metaph. by entreaty, etc., Hom., Æsch.; ἐπιγνάμπτω, Hom., Ap. Rh.; ὑπογνάμπτω, h.; κάμπτω, actually and metaph., Omn.; ὑποκάμπτω, Hom.; ἐγκάμπτω, Xen.; κᾰτᾰκάμπτω, Ar., Plat., Æschin.; συγκάμπτω, Xen.; κλίνω, Hom., Plat.; as neut., *to bend one's self*, κλίνομαι, pass., c. aor. 1 ἐκλίνθην, Hom.; ἐγκλίνω, Plat.; κυρτόω, Hom., Eur., Xen.; ἐπῐκυρτόω, c. part. -ώων, Hes.; κυκλόω, in pass., Eur., Plat.; ὀκλάζω, as horses bend their legs, Xen.; σκολιόω, Theoph.

To bend one's self, stoop, τρέπομαι, mid., Hom.

To be bent (of long pliant spear-shafts), πτύσσομαι, pass., Hom.

To bend (as one bends a bow or a sail), ἕλκω, augm. εἷλκ. tenses except imperf. from ἑλκύω, fut. ἑλκῡ́σω, etc., Hom., Hdt., Xen.; τείνω, Hom., Æsch., Soph.; τῑταίνω, no fut., Hom.; ἐντείνω, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; τᾰνύω, fut. -ῡ́σω, aor. 1 often -υσσα, Hom.; ἐνταν ύω, Hom., Hdt.

To bend back, ἀναγνάμπτω, Hom.; ἀνακλίνω, Hom.; ἀποστρέφω, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἀνακλάω, fut. -άσω, Eur.

To bend down or *forward*, act. ἐκκλίνω, Xen.

To bend down or *forward*, intrans. κύπτω, Hom., Ar., Hdt., Plat., Dem.; νεύω, sometimes c. acc. cognat., ν. κεφᾰλήν, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐπημῦω, fut. ῡ́σω, Hom.; συγκύπτω, Ar., Xen.; [(in riding), προνεύω, Xen.]

To bend on one side, sideways, act. ἀποδοχμόω, Hom.; [παρακλίνω (*e. g.*, τὴν κεφαλήν), Hom., Hdt., Ap. Rh., *to* or *toward* a thing, πρός, c. acc., Ar.; παράγω (of the fates, laws, etc.), Hdt., *to* a thing, ἐπί, c. acc., Plat.]

To bend on one side, neut. σῠνᾰπονεύω, Thuc.

[*To bend one's mind, thoughts to* a thing, προσέχω (τὸν νοῦν) τινί or πρός τινι, Xen.]

Bend, ὁ, ἀγκών, ῶνος, ὁ (in any thing, in a wall, in a river, in a limb, etc.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; καμπή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἐπῐκαμπή, ἡ, Hdt.; περῐκαμπή, ἡ, Hipp.

Bending, ὁ, κάμψις, εως, ἡ, Arist.

[*A bending back*, ἀνάκαμψις, ἡ, Hipp.]

Bending, bent, or *easily bent* (of a bow, a chariot, wheels, etc.), καμπῡ́λος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Plat.; πᾰλίντονος, ον, Hom., Soph.

Beneath, κᾰ́τω, adv., and prep. c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; Xen.; compar. κᾰ́τωτέρω, -τᾰ́τω, Ar., Hdt., Xen.

From beneath, κᾰ́τωθε or -θεν, Æsch., Soph., Eur., Xen.; ὑπέκ, c. gen., ὕπενερθε or -θεν, adv., or c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh., Plat. *Vid.* Below, Under.

Benediction, εὐλογία, ἡ, Eur., Plat.; εὐφημία, ἡ, Dinarch.

Benefaction, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Theog., Thuc., Plat., Xen., Dem.; εὐεργέα, τά, Hom.; εὐεργέτημα, ᾰτος, τό, Xen., Isoc.

Benefactor, ὁ, εὐεργέτης, ου, ὁ, c. gen. or dat., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., etc.; fem. εὐεργέτις, ῐδος, acc. ῐν, Eur., Plat.

Beneficence, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Plat.

Beneficent, εὐεργετῐκός, ή, όν, Arist.

Beneficial, ὠφέλῐμος, η, ον, and ος, ον, c. dat., or c. prep., Eur., Thuc., Plat., etc.; σύμφορος, ον, Hdt., Omn. Att.; λῡσῖτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.; [ὑνήσιμος, ον, Trag.] *Vid.* Advantageous.

[Beneficially, ὀνησίμως, Plat.; ὠφελίμως, Xen., Plat. *Vid.* Advantageously.]

Benefit, ὄνησις, εως, ἡ, Hom., Sapph., Trag., Xen., Plat., Dem.; [*to enjoy the benefit of*, ὄνησιν ἔχω τινός, Xen.;] ὄφελος, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Advantage.

[*What benefit would there be from* a thing, τί ὄφελος ἂν εἴη τινός, Xen.]

Benefit, to, εὐεργετέω, c. acc., sometimes c. dupl. acc., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Omn. Att.; εὖ ποιέω, c. acc., Eur., Omn. Att. prose; [ὀνίνημι, c. acc., Hom.]

To benefit in return, ἀντωφελέω, c. acc., Xen.; ἀντευποιέω, c. acc., Plat., Dem., Isæ.

To be benefited in return, ἀντευπάσχω, fut. -πείσομαι, aor. 2 -έπᾰθον, perf. mid. -πέπονθα, Plat.

To derive benefit from the calamities of the state, καρποῦσθαι τὰς τῆς πόλεως συμφοράς, Lys.

One ought to benefit, εὐεργετητέον, c. acc., Xen.

Benevolence, εὔνοια, ἡ, Omn. Att., used in pl. = to the old use of the term "benevolence" for a tax, Dem.; πρευμένεια, ἡ, Eur.; χρηστότης, ητος, ἡ, Isæ.; [φιλανθρωπία, ἡ, Plat., Xen., Dem.]

Benevolent, εὔνοος, ον, and Att. -νους, ουν, compar. εὐνοέστερος, Att.; εὐνούστ., Hdt., Omn. Att.; εὐνοϊκός, ή, όν, Amphi., Dem., Plat.; εὐεργετῐκός, ή, όν, Arist.; εὐποιητικός, ή, όν, Arist.; [φιλάνθρωπος, ον, Epich., Æsch., Isocr., Xen.]

Benevolently, εὐνοϊκῶς, Plat., Xen., Isoc.; [φιλανθρώπως, Dem.; φιλοφρόνως, Dem.]

To be benevolent, εὐνοέω, c. dat. of object, Hdt., Soph.

To be benevolent in return, ἀντευνοέω, Xen.

Benighted, to be, ὀψῐ́ζομαι, pass., Xen.

[*A benighted traveler*, σκνῖπαῖος ὁδῖτης, Theoc.]

Benign, πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Trag. *Vid.* Kind.

Benignity, χρηστότης, ητος, ἡ, Isæ. *Vid.* Kindness.

Benignly, προφρονέως, Hom.; προφρόνως, Æsch. *Vid.* Kindly.

[Bent, to be, μενεαίνω, *on* or

upon, c. inf.. Hom.; πέπηγα (2d perf. of πήγνυμι used intr.), c. inf., Plat.]

He was bent on pleasing, πέπηγεν (from πήγνῦμι) ἀρέσκειν, Plat.

Bent, γναμπτός, ή, όν, Hom., Hes., Pind.; στρεπτός, ή, όν, and ός, όν, Eur.; σύγκαμπτος, η, ον, Arist.

Well bent, εὔγναμπτος, ον, and ἐϋγ., Hom.; εὐκαμπής, ές, h.

Bent back, πᾰλῐκαμπής, ές, Ap. Rh.; *with one bend*, μονόκαμπτος, ον, Arist.

A being bent, καμπῠλότης, ητος, ή, Arist.

Bent, ὁλκή, ή, c. gen. of object, Plat. *Vid.* Inclination.

Benumb, το, συμπεδάω, Xen.

To be benumbed, ναρκάω, Hom., Plat., Bion; ἐνθνήσκω, fut. -θᾰνοῦμαι, aor. 2 -ἔθᾰνον, Eur.; μαλκιάω, Æsch.

Benumbing, ναρκώδης, ες, Hipp.

Benumbing, ᾱ, νάρκωσις, εως, ή, Hipp.

Bequeath, το, ἐπιτρέπω, Hom.; *by will*, διᾰτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat., Lys., Isæ., Dem., Æschin.; [καταλείπω, c. acc. and dat., Antipho, Plat., Isæ.] *Vid.* To leave.

Bequeathing, ᾱ, πᾰράδοσις, εως, ή, Thuc.; διάθεσις, εως, ή, Lys., Plat.

Bequest, ᾱ, δόσις, εως, ή, Isæ.

The bequests of good men, λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, Eur.

Bereave, το, ἀμέρδω, no perf., Hom., Hes., Pind.; στερέω, fut. -ήσω, aor. 1 infin. also στερέσαι, pass. στέρομαι, perf. ἐστέρημαι, aor. 1 ἐστερήθην, aor. 2 part. στερείς, fut. 1 mid. in pass. sens. στερήσομαι, usu. c. gen., rarely c. acc., Omn.; στερίσκω, only pres. and imperf., c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἀποστερέω, c. acc. pers. gen. rei, sometimes c. dupl. acc., Hdt., Omn. Att.; ἀποστερίσκω, c. gen., Soph.; κήδω, in fut. κεκᾰδήσω, aor. 2 κέκᾰδον, c. gen., Hom.; ὀρφανίζω, Pind., Eur.

To be bereaved, χηρεύω, Hom., Theogn.; χηρόομαι, pass., Hdt.; μονόομαι, c. gen., Eur., Hdt.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. gen. or c. prep., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; τητάομαι, pass. c. gen., Soph., Eur., Plat. *Vid.* To deprive.

Bereaved (or bereft), εὐνις, usu. ἄδος, but also εὔνιος, c. gen., Hom., Æsch.; ὀρφᾰνός, ή, όν, in Att. always ός, όν, c. gen., Pind., Eur., Plat., Dem.; μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, c. gen. or c. ἀπό, h., Soph., Ap. Rh.; μονόστολος, ον, c. gen., Eur.; χῆρος, ᾰ, ον, and ος, ον, Eur.

A lioness bereft (of her cubs), κενὴ λέαινα, Soph.

Bereavement, ὀρφᾰνία, ή, Pind.; χηροσύνη, ή, Ap. Rh.

Berry (in pl.), ἀκρόδρυα, τά, Arist.

[*The bay-berry*, δαφνίς, ή, Theoph., *juniper-berry*, ἀρκευθίς, ή, Theoph., *the kermes-berry*, κόκκος, ὁ, Theoph.]

[*Bearing large berries*, μεγαλόῤῥαξ, ό, ή, Strabo.]

Beryl, ᾱ, βήρυλλος, ή, Luc.

Beseech, το, γουνόομαι, mid., Hom.; γουνάζομαι, *by*, c. gen. or c. πρός and gen., Hom., Ap. Rh.; λίσσομαι, mid. (λῑτομαι, h., Ar.), fut. λῑσσομαι, aor. 1 ἐλλῑσάμην, aor. 2 ἐλῑτόμην, Hom., Pind., Soph., Eur., very rare in pr., Hdt., Plat.; αἰτέω, Omn.; λῑτᾰνεύω, Hom., Pind., Xen., Plat.; ἱκετεύω, c. acc., sometimes c. gen. pers., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., etc., Θεσσάμην, in 3d pl., Θέσσαντο, part. Θεσσάμενος, Hes., Pind., Ap. Rh.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sens., c. gen. rei, or c. dupl. gen., or c. acc. rei and gen. pers., or c. gen. pers. and infin., rare c. acc. pers., Soph., Eur., Ar., Omn. prose; προσδέομαι, c. acc. pers. and infin., c. gen. pers. and infin., rare c. gen. rei, Hdt.; προσεννέπω, no fut., c. acc. pers. and infin., Pind.; λῑτί ένω, no fut., Eur.; στέργω, c. acc. and infin., Soph.; ἀντιάζω, Soph., Eur.; ἄντομαι, mid., only pres. and imperf., c. acc. pers. or c. acc. rei, Soph., Ar.; ἐπισκήπτω, c. dupl. acc., Eur., Thuc., Æschin.; κᾰτασκήπτω, Soph.; πᾰραιτέομαι, mid., esp. to obtain by beseeching, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀντῐβολέω, Ar., Xen., Dem.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. acc. or c. dat., Æsch., Soph., Eur.; προσπῐ́πτνω, aor. 2 -έπιτνον, no other tense, c. acc. or prep., Soph., Eur.; προπίτνω, Soph., Eur.; ὀρέγνῦμαι, in aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., Eur.; ἐπῐμαρτύρομαι, Hdt., Thuc.; διᾰμαρτύρομαι, Xen.

To beseech earnestly, λῑπᾰρέω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.

One must beseech, λῑπᾰρητέον, Xen.

Beseem, το, πρέπω, only in 3d pers. sing. pres. and imperf., though not always impers., usu. c. dat. and infin., sometimes c. acc. and infin., or c. infin. alone, Omn. post Hom. *Vid.* To become.

Beset, περῐῖσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. περιεστώς, ῶσα, ός, c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To surround.

Beside (by the side of), πᾰραστᾰδόν, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

To be beside one's self, ἀλύω, Hom.; ἀλύω, Æsch.; [παραφρονέω, Hdt.]

[*Beside one's self*, παράφρων, ον, Plat.]

Besides, prep. ἐπί, c. dat., Hom., Hes., Soph., Dem., etc.; πρός, c. dat., Omn., also as adv., Hom., Eur., Xen., etc.; πᾰρά, c. acc., Ar., Xen.; [as, *besides all these things*, παρὰ πάντα ταῦτα, Hdt., Plat.;] πᾰρέξ, adv., Hom., c. gen., Plat.; χωρίς, adv. and c. gen., Eur., Thuc., Plat.; [πλήν, adv., foll. by same case as precedes, as, πᾶσι δῆλον πλὴν ἐμοί, Plat.]

Besides, adv. ἔτι, Omn. Att.; πρόσετι, Ar., Hdt., Thuc., Plut., Dem.

Besiege, το, ἀμφῐμᾰχομαι, c. acc., Hom.; ἀμφιστρᾰτᾰομαι, Hom.; πολιορκέω, Omn. Att. prose; διᾰπολιορκέω, Thuc.; ἐπιστρᾰτοπεδεύω, c. dat., Xen.; πρόσημαι, no other tense, c. dat., Eur.; προσκᾰθημαι, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσκᾰθέζομαι, mid., fut. προσκᾰθεδοῦμαι, c. acc., Thuc., Xen., Dem.; τειχομᾰχέω, sine cas., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; [περικαθέζομαι and περικάθημαι, Hdt., Dem.; περιστρατοπεδεύομαι, absol. and c. acc., Xen.]

To besiege in company, συμπολιορκέω, Hdt., Thuc., Dem.

To besiege in turn, ἀντῐπολιορκέω, Thuc.

To take by besieging, ἑκπολιορκέω, Thuc., Xen.

Besieged, to be, πυργηρέομαι, Æsch., Eur.

Being besieged by the Carthaginians, καταστὰς ε.ς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίων, Isoc.

What must be besieged or *taken by siege*, πολιορκητέος, ᾱ, ον, Xen.

Difficult to besiege, δυσπολιόρκητος, ον, Xen.

Besieged, τειχήρης, ες, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

Besiegers, οἱ Ὑρᾱθεν, Æsch.; ἀμφῐτειχὴς λεώς, Æsch.

Besieging, ᾱ, προσεδρεία, ή, Thuc.; πολιορκία, ή, Hdt., Thuc., Dem., etc. *Vid.* Siege.

Skilful in besieging, τειχομᾰχής, Ar.

[*Of* or *used in besieging*, πολιορκητικός, ή, όν, Polyb.]

Besmear, το, ἄλείφω, Hdt., Xen., Plat.; [περιχρίω, Hipp.; *with filth*, μιυθόω, Ar.] *Vid.* To smear.

[*Besmeared*, περίχριστος, ον (late), Plut.; *besmeared with mud*, παραπηλωτός, ή, όν, Geop.]

[Besmearing, ᾱ, περίχρισις, ή, Diosc.]

[Besom, ὄφελμα, τό, Hippon. *Vid.* Broom.]

Bespangle, ποικίλλω, Plat.

Besprinkle, εἰσβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph.; [περιῤῥαίνω (esp. in sacred rites), Ar.] *Vid.* To sprinkle.

[Besprinkling, ᾱ, περίῤῥανσις, ή, Plat. *Vid.* Sprinkling.]

Best, ᾰ́ριστος, η, ον, Omn.; προφερέστατος, η, ον, Hom.; φέριστος, η, ον, Hom., Æsch., Soph., Plat.; φέρτᾰτος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κρᾰ́τιστος, and poet. κάρτ., η, ον, Pind., Omn. Att.; λῶστος, η, ον, Æsch., Soph., Xen., Plat.; βέλτατος, η, ον, Æsch.; βέλτιστος, η, ον, Æsch., Eur., Ar., Plat., Xen., Dem.; ὕπατος, η, ον, Pind.

Wholly the best (the best in all things), πᾶνᾰ́ριστος, η, ον, Hes.; πρεσβύτατος, η, ον, Thuc.

Best, adv. ᾰ́ριστα, Eur., Xen., etc., etc.

What there is best, πῖαρ, τό, indecl., h.

To be the best, ᾰ́ριστεύω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; κρᾰτιστεύω, Pind., Soph., Xen., Isoc.

It was thought much best, ἐπῐπολὺ διήνεγκεν, Thuc.

The reward for being the best, ἀριστεῖα τά (very rarely in sing.), Soph., Eur., Hdt., Plat.

According to who is best (chosen), ἀριστίνδην (ἐπειλεγμένοι), Isocr., Dem.

Bestial, θήρειος, ᾰ, ον, Soph., Eur., Xen. *Vid.* Beast.

Bestir, το (one's self), ἐγκονέω, Hom., Soph., Eur.; [ὄρνυμαι, f. ὄρσομαι, Hom.; *bestir thyself*, ὄρσο or ὄρσεο, Hom.;] ἐλᾰφρίζω, Eur.; ἔγκειμαι, fut. -κείσομαι, c. dat. of the matter in which, Thuc.

Bestow, το, δῐδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Omn.; δωρέομαι, mid. (used in act. δωρέω, by Hes., Pind.), c. perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Trag., Hdt., Plat., Xen. *Vid.* To give.

Bet, το, περῐδίδομαι, mid., aor. 1 -εδωκάμην, c. gen. of the stake, or c. περί and gen., also c. dat. pers., Hom., Ar.; [*with one whether . . .*, π. τινὶ εἰ μή . . ., Plat.]

[Bet, ᾱ, συνθεσία, ή, Posidipp.; ῥήτρα, ή, Æl. *Vid.* Wager.]

Betake, το (one's self to), τρέπομαι, pass. and mid., c. prep., Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἅπαντάω ἐπί, c. acc., Dem.; ἀποχωρέω εἰς, c. acc., Dem.

Bethink, to (one's self), ἀνάμιμνήσκομαι, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To recollect, remember.

[Bethlehem, star of (a plant), ὀρνιθόγαλον, τό, Diosc.]

Betide, to, περίτυγχάνω, fut. 1 -τεύξομαι, aor. 2 -έτυχον, c. dat., Thuc. *Vid.* To happen.

Betimes, πρωΐ (πρώ, Att.), Hom., Hes., Soph., Hdt., Xen., etc. *Vid.* Early.

Betoken, to, δείκνῡμι, Omn. *Vid.* To show.

[Betonica, περιονῖτις, ἡ, Alex. Trall.]

Betray, to, προδίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Hdt., Omn. Att.; ἐκδίδωμι, Omn. Att.; παραδίδωμι, Thuc., Xen., Dem.; δίδωμι, Dem.; κατάπροδίδωμι, Ar., Thuc., Hdt., Lys.; διεμπολάω, Soph.; ἐξεμπολάω, Soph.; ἐκφορτίζω, Soph.; πωλέω, Ar., Dem.; παράβαλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc.; προΐεμαι, mid., Hdt., Isoc., Dem.; καθυφίημι, aor. 1 -ῆκα, Dem.; ἔκδοτον ποιέω, Hdt., Isoc.

To betray, i. e., to disclose (a plan, etc.), ἀνάφαίνω, Hom.; μηνύω, h., Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀναπτύσσω, Æsch., Soph., Eur.; ἐκφέρω, fut. 1 ἐξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hdt.; καταγγέλλω, Xen.

Betrayal, a, προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; πρόδοσις, εως, ἡ, Plat.; (of a plan, etc.), ἐκφορὰ (λόγου), Ar.

Betrayed, to be, πιπράσκομαι, pass., perf. πέπρᾶμαι, Soph., Eur.

Betrayed, πρόδοτος, ον, Soph., Eur.; ἔκδοτος, ον, Eur., Hdt., Isoc., Dem.

Betrayed (of a plan, etc.), κατάγγελτος, ον, Thuc.

One must betray, πᾰρᾰδοτέα (only c. οὐ), Thuc.; προδοτέον, Plat.

Betrayer, a, προδότης, ὁ, Hdt., Omn. Att., fem. πρόδοτις, ἴδος, acc. -ιν, ἡ, Eur., Ar.

A betrayer (of an accomplice, or of a plot), κατήγορος, ὁ, ἡ, Æsch., Xen.; μηνῡτής, ὁ, Thuc.

Betroth, to, ὑπίσχομαι, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2 ὑπεσχόμην, Hom.; νυμφεύω, Pind., Eur.; ἐγγυάω, Eur., Hdt., Plat., Dem.; κατεγγυάω, Eur.; φᾰτίζω, Eur.; μνηστεύω, Eur.; ἐκδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. dat. or c. εἰς, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἐδνάομαι, mid., Eur.; ἐδνόω, Theoc.

To betroth beforehand, ὑπομνηστεύομαι, mid., c. pass. in pass. sens., Arist.

To have betrothed to one, ἐγγυάομαι, pass., c. acc., or c. dat., Plat., Dem.

Betrothal, a, μνήστευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐγγυή, ἡ, Plat., Isæ.; ἐγγύησις, εως, ἡ, Isæ.

Betrothed, μνηστός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; μελλόγᾰμος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Theoc.; μελλόνυμφος, ὁ καὶ ἡ, but oftenest ἡ, Soph.; ἐγγυητός, ή, όν, Isæ., Dem.

Not betrothed, ἄνέκδοτος, ὁ καὶ ἡ, Lys.

Better, ἄμείνων, ον, Omn.; ἀμείνότερος, Memn.; ἄρείων, Hom., Pind., Æsch.; βέλτερος, α, ον, Hom., Æsch.: βελτίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), ον, Omn.; κρείσσων, ον, Omn.; λωΐων (only nom. and acc. sing. neut., Hom.), Att. λῴων, ον, Hom., Trag., Xen., Plat.; λωΐτερος, α, ον, Hom., in neut. pl. λωΐα, Theoc.; ὑπέρτερος, α, ον, Hom.; κερδίων, ον, Hom.; φέρτερος, α, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κυδίων, ον, Eur.; διάφορος, ον, Thuc.

It seemed to him better than the other, τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι ἑτέρου μᾶλλον, Thuc.

Better off, ἀναλγητότερος, Thuc.

[*No better than a slave*, ἀντίδουλος, ὁ, ἡ, Æsch.]

[*To be the better for* (by ὀναίμην, etc.), as, *he'd be the better for*, ὄναιτ' ἄν, c. part., Ar.]

Better, adv., ἄμεινον, Omn.; περαίτερον, Pind.; διᾰφερόντως, sometimes as *better than*, c. gen., Xen., Plat.

Better, to be, διᾰφέρω, fut. διοίσω and -οῦμαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, often c. gen., or sometimes c. ἤ, Omn. Att. prose.

It is better, κρᾶτεῖ, impers. c. infin. Æsch.

Long speeches are better than short speeches, τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι, Eur.

Wisdom is better than prosperity, τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει, Soph.

It is better than our forefathers thought it, διαφέρει ἢ (ὁ, ἡ, τό) οἱ πρόγονοι, c. verb., etc., Xen.

To be better for a person, λῡσῖτελεῖ, impers., c. dat., Xen., Andoc.; λύει, usu. c. neg., and λύει τέλη, usu. c. neg., c. dat., Soph., Eur.

To get the better of; they got the better of the Lacedæmonians, πλέον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων, Hdt.

You are better off as to the number of ships, περίγίγνεται ὑμῖν πλῆθος νεῶν, Thuc. *Vid.* To be superior to, To conquer.

To be better off than, πλεονεκτέω, c. gen., Xen.

Between, ἀμφίς, Hom. (though Buttman denies this), μεσηγύ or μεσηγύ or μεσηγύς, adv., or c. gen., Hom., Hes., h., Theoc., Ap. Rh.; μεταξύ, c. gen., Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; μετά, c. dat., as, *between the hands*, μετὰ χερσίν, Soph., but in this sense oftener c. acc., Xen.; ἐν μέσῳ, c. gen., Eur., Plat., Dem.

Between, adj., μέσος or μέσσος, η, ον, c. gen., Soph., Xen., c. ἀπό, Soph.; μετᾰκύμιος, ον, c. gen., Eur.; μεταίχμιος, ον, c. gen, Æsch.

A space between, [μέσον, τό, c. gen., Hom.;] μεταίχμιον, τό, Æsch., Eur., Hdt.; [τὸ μεταξύ, Hdt.]

The space between light and darkness, τὸ μεταίχμιον σκότου, Æsch.

He stood in the space between two armies, ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός, Eur.

Keeping a space between one's self and another, ἀπολείποντες ἀλλήλων, Hdt., Xen.

To be between one and a point to which one wishes to go, διείργω, sine cas., Xen.

[Betwixt. *Vid.* Between.]

Beverage, πότης, ητος, ἡ, Hom.; πόμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt.; πῶμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; πότος, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Æschin. *Vid.* Drink.

Bewail, to, τίλλομαι, mid., Hom.; στενᾰ́χω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; ἀναστενᾰ́χω, Hom.; στενᾰχίζω, only pres. and imperf., Hom.; ἀναστενᾰχίζω, Hom.; στονᾰχέω, Hom., Soph.; πενθέω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; γοάω, c. irreg. imperf. ἔγοον, and infin. (as if from γόημι) γοηπέναι, Hom.; γοάομαι, mid., Trag.; ὀρηνέω, Hom., Trag., Plat., Isoc.; κωκύω (ῠ but ῡ Bi.), in fut. ῡσω always, Hom., Æsch., Soph., Ar., Bi.; ἀποκωκύω, Æsch.; ἐπίκωκύω, Soph.; ἀνᾰκωκύω, Soph.; μῦρομαι, mid., no fut., though Mosch. has aor. 1, Hom., Hes., Ap. Rh., Mosch., Bi.; ὀλοφύρομαι, mid., no fut., though Hom. has aor. 1, Thuc. also has aor. 1 pass. in act. sens., c. dat., Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ὀΐζύω (ῠ Hom., ῡ Ap. Rh.); μῠνῠρίζω, only pres. and imperf., Hom.; οἰμώζω, fut. οἰμώξομαι, aor. 1 ὤμωξα, no perf. act., but perf. pass. ᾠμωγμαι, aor. 1 pass. ᾠμώχθην, no other tenses, Omn. poet., Xen., Dem.; ὀδῡ́ρομαι, mid., only pres., imperf., and aor. 1, Omn.; δῡ́ρομαι, only pres. and imperf., Æsch., Eur.; ἀποδῡ́ρομαι, Trag., Hdt., Plat.; κατοδῡ́ρομαι, Plat.; διοδῡ́ρομαι, Dem.; [ἀνακλαίω, Hdt.;] στένω, only pres. and imperf., Trag., Theoc.; ἀναστένω, Trag.; κατασταστένω, c. acc., or c. gen., or c. prep., Soph., Eur.; ὑπερστένω, c. gen., Æsch.; στενάζω, no perf., Soph., Eur., Dem.; ἀναστενάζω, Trag., Hdt., Xen., Æschin.; στυνᾰχέω, Soph.; φεύζω, no perf., Æsch; αἰάζω, only pres., Æsch., Bi.; ἐξαιάζω, Eur.; ἐποιμώζω, Æsch.; ἐξοιμώζω, Soph.; κατᾰθρηνέω, Eur.; βοάω, Soph., Eur.; ἀνᾰβοάω, and by sync. ἀμβοάω, Æsch., Eur.; ᾄρέομαι, only pres. and imperf., Æsch., Eur.; κατολοφύρομαι, Eur., Xen.; ἀπολοφύρομαι, Xen., Andoc.; προσολοφύρομαι, c. dat., Thuc.; κόπτομαι, mid. and pass., Æsch., Eur., Ar., Plat.; κατᾰκόπτομαι, Eur.; ἀποκόπτομαι, Eur.; ἐπίκόπτομαι, Eur.; κείρομαι, mid., Eur., Æschin.; ἀνευφημέω, Soph., Eur., Plat.; θρηνωδέω, Eur.; ὠζω, only in pres., Æsch.; ἐπώζω, Æsch.; βαΰζω, no perf., Æsch.; ἰᾰχέω and ἰακχέω, no perf., Eur.; ὀτοτύζω, only pres. and imperf. act. and pass., Æsch., Ar.; κῐνύρομαι, only pres. and imperf., Ar., Ap. Rh., Call.; ἀποκείρομαι, Isæ.; ἰᾰλεμίζω, no perf., Call. *Vid.* To lament, *and* Syn. 290.

To bewail in convert. ἐπαιάζω, Bi., *with* συγκᾰτοικτίζομαι, mid., fut. 1 συγκᾰτοικτιοῦμαι, Soph.; συμπενθέω, Æsch., Eur., Dem.; σὺνοδῡ́ρομαι, Plat.

To bewail around, ἀμφῐκῐνύρομαι, Ap. Rh.; *to b. near*, πᾰραστενᾰ́χομαι, mid., Ap. Rh.

To bewail afterward, μεταστένω, Hom., Æsch., and in mid., Eur.

Shall I not bewail? οὐ σπᾰράξομαι κόμαν; οὐκ ἐπίθήσομαι ἐμῷ κᾰρᾳ κτῦπημα χερὸς ὀλοόν; Eur.

Bewailing Adonis, κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι, Bion.

Bewailing with piteous voice, τὴν φώνην οἰκτροχοοῦντες, Ar.

To be bewailed, στενακτός, ή, όν, Soph., Eur. *Vid.* Lamentable.

Bewailing, ἀμφῐδῠ́φής, ές, Hom.

Bewailing bitterly, ὀξῦγοος, ον, Æschyl.

Fond of bewailing, inclined to bewail, θρηνητῐκός, ή, όν, Arist.

Bewailing one's own calamities, αὐτοστόνος, ον (γόος), Æsch.; αὐτοπήμων, ονος, Æsch. *Vid.* Lamenting.

One must bewail, στενακτέον, Eur.

[Bewailing, a, ὀλόφυρσις, ἡ, Thuc. *Vid.* Lamentation.]

Beware of, to, ὁράω (augm. tense ἑωρ.), esp. in imper., Trag., Thuc., Xen.; εἰσοράω, Soph.; φῡλάσσομαι, mid., c. acc., or c. prep., *e. g.*, πρός

and acc., Thuc., or *ἀπό* and gen., Xen., c. *μή* and infin., Hdt., c. *μή* and subj., Att., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., and in part. pres. act., Eur.; *εὐλἄβέομαι*, mid., c. acc., c. *μή* and subj., c. *μή* and infin., c. infin., Trag., Ar., Xen., Plat.; *διευλἄβέομαι* c. acc., or c. *μή* and infin., Plat., Dem.; *τηρέομαι*, mid., Ar., Plat., and in act., Plat.; *σκοπέω*, Plat., Xen.

One must beware, *φὔλακτέον*, Xen., Plat., Isoc.; *εὐλἄβητέον*, Plat.; *διευλἄβητέον*, Plat.

BEWILDER, TO, *'ἄτΰζω*, fut. *-ξω*, no perf., Theoc., Ap. Rh.

To be bewildered, *'ἄτΰζομαι*, c. aor. 1 pass., Hom., Pind., Soph.; *ἀλλοφρονέω*, only pres., Hom., Hdt.

BEWILDERMENT, *βροντή*, *ἡ*, Hdt.

BEWITCH, TO, *φαρμάσσω*, no perf., Æsch., Ar., Plat.; *μαγγἄνεύω*, Ar.; *κἄτεπᾰ́δω*, Plat.; *γοητεύω*, Plat.; *κἄτἄφαρμακεύω*, Plat.; *βασκαίνω*, no perf. act., though there is aor. 1 pass. *ἐβασκάνθην*, Theoc. *Vid.* To ENCHANT.

BEYOND, *'ὔπέρ* (and *ὑπείρ*, Hom.), c. gen., or c. acc., Hom., Æsch., Eur., Xen., etc.; *πᾰ́ρεκ* or *πᾰρέξ*, c. gen., Hom.; *πᾰ́ρά* (= more than), c. acc., Hom., Æsch., Thuc., Xen., Dem., etc.; *πέρᾱν* (esp. as beyond the sea), c. gen., sometimes as adv., Hom., Hes., Pind., Trag., Thuc., Xen., c. acc., Eur.; *πέρᾱ*, c. gen. (before or after the gen.), or as adv., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; [(also of time, as *οὐκέτι πέρα*, Xen., and c. gen., *πέρα μεσούσης ἡμέρας*, Xen.);] *περαιτέρω*, c. gen., or as adv., Trag., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *'ἄνωτέρω*, c. gen., Hdt.; *ἐκτός*, c. gen., Soph., Hdt.; *ἔξω*, c. gen., Xen.; *ἐπέκεινα* and *τούπέκεινα*, c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Beyond, *i. e.*, too great for, *κρείσσων*, c. gen. or c. *ἤ* and infin.

Beyond description, *κρείσσων λόγου*, Thuc.

[*Beyond what is fitting*, *περαιτέρω τοῦ δέοντος*, Plat.]

A height beyond what a man can leap, *ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήμᾰτος*, Æsch.

Evils beyond bearing, *κρείσσον' ἤ φέρειν κἄκά*, Eur.

A grief beyond all other griefs, *μόχθων ἄλλος ὑπερθεν*, Eur.

How can a man acquire wealth beyond his father's riches? *πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πᾰτρός*; Eur.

From beyond, *πέρᾱθεν*, Eur., Hdt., Xen.; *περᾱ́τηθεν*, Ap. Rh.; *περαίοθεν*, Ap. Rh.

To be beyond, *'ἀπόκειμαι*, fut. *-κείσομαι*, c. gen., as, *the stream of events is beyond our knowledge*, *προμηθείας ἀπόκεινται ῥοαί*, Pind.

BIAS, *ῥοπή*, *ἡ*, Soph., Arist.; [*πρόσκλισις*, *ἡ*, Polyb., *to* or *toward*, c. dat.]

BIAS, TO, *ῥέπω*, no perf., Æsch. *Vid.* To INCLINE.

BIBLE, THE, *τὸ βίβλιον*.

BICKER, TO, *ἐριδαίνω*, only pres., Hom. *Vid.* To QUARREL.

BID, TO, *φράζω*, c. dat., or c. dat. and infin., Hom., Soph., Ar., Thuc., Xen.; *κἄταξιόω*, Æsch.; *φωνέω*, c. acc. and inf., Soph.; *προυννέπω*, as, *to bid one hail*, *π. χαίρειν*, Soph.; [*προσαγορεύω χαίρειν τινά*, Ar., Plat.;] *ἐξὔπεῖπον*, Eur. *Vid.* To ORDER, To COMMAND.

To bid for (at an auction), *ὠνέομαι*, mid., imperf. *ἐωνούμην*, rare in other tenses, Hdt., Lys.

[*To bid, put in a bid* (for public taxes, etc.), *ὠνέομαι*, c. acc., Oratt.]

To bid against a person, *ἀντωνέομαι*, c. dat., Lys., Dem.

He went on raising his bidding, *προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων*, Hdt.

BIDDING, A, *ἐφετμή*, *ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Eur.; of an oracle, *χρῆσις*, *ἐως*, *ἡ*, Pind. *Vid.* COMMAND.

BIDE, TO, *μένω*, Omn. *Vid.* To REMAIN.

BIENNIAL, *διετής*, *ές*, Hdt.

BIER, *φέρετρον*, *τό*, Hom.; *κλίνη*, *ἡ*, Plat.

BIG, *μέγας*, *μεγάλη*, *μέγα*, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from *μεγᾰ́λος* (Æsch. has also voc. *μεγάλε*), compar. *μείζων*, superl. *μέγιστος*, Omn.; *'ἀναιδής*, *ές*, Hom.; *ἀμφἰλᾰ́φής*, *ές*, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; *πλᾰτύς*, no compar., Hom., Hes., Soph., Xen. *Vid.* LARGE.

Big, *i. e.*, pregnant, *ἐγκύμων*, *ονος*, Eur., Xen., Plat. *Vid.* PREGNANT.

[*Big-bellied*, *big-headed*, *big-mouthed*, etc. *Vid.* BELLY, HEAD, MOUTH, etc.]

As big as, *'ἰσομεγέθης*, *ες*, Xen.

Very big, *'ὑπέρογκος*, *ον*, Xen., Dem.

To be big, *i. e.*, pregnant, *σπαργάω*, Plat.

To talk big, *στομφάζω*, Ar.; [*μέγα εἰπεῖν*, Hom., etc.; *μεγαλαυχέω*, Æsch.; *μεγαληγορέω*, Xen.]

One who talks big, *στόμφαξ*, *ᾰκος*, Ar.; [*μεγᾰ́λαυχος*, *ὁ*, *ἡ*, Pind., Æsch., Plat.; *μεγαλήγορος*, *ὁ*, *ἡ*, Æsch., Xen.;] *a big word*, *μέγα καὶ λᾰ́ρῑνὸν ἔπος τι*, Ar.

BIGAMIST, A, *δῖγᾰ́μος*, *ὁ καὶ ἡ*, Stesich.

BIGLY, *μεγᾰ́λως*, Hom.; *μεγᾰ́λωστί*, Hom., Hdt.; *μέγα*, Omn.: in compar. *μειζόνως*, Eur., Hdt., Plat.

BIGNESS, *μέγεθος*, *τό*, Hom., Eur., Hdt., Plat.; *πλᾰτΰ́της*, *ητος*, *ἡ*, Xen.

BILE, *χόλος*, *ὁ*, Hom.; *χολή*, *ἡ*, Archil., Omn. Att.

Producing bile, *ἐπίχολος*, *ον*, Hdt.

[*Full of bile*, *περίχολος*, *ον*, Hipp.]

[*Black bile*, *μελαγχολία*, *ἡ*, Hipp.; *like black bile*, *μελαγχολώδης*, *ες*, Aretæ.; *inclined to black bile*, *μελαγχολικός*, *ή*, *όν*, Hipp.]

[BILGE-WATER, *ἄντλος*, *ὁ*, Æsch., Eur.; *ἀντλία*, *ἡ*, Ar.]

[*To bale out bilge-water*, *ἀντλέω*, Theog., Alcæ.; *ἄντλον εἴργω ναός*, Eur.]

BILIOUS, *χολώδης*, *ες*, Plat.; *πικρόχολος*, *ον*, Hipp.; *ἐπίχολος*, *ον*, Hipp.; [*very bilious*, *περίχολος*, *ον*, Hipp.]

Rather bilious, *'ὑπόχολος*, *ον*, Hipp.

To be bilious, *μελαγχολάω*, Ar., Plat.

BILL, A, *λόγισμα*, *ᾰτος*, *τό*, Antiph.

BILLOW, A, *οἶδμα*, *ᾰτος*, *τό*, Omn. poet.; *κλΰ́δων*, *ωνος*, *ὁ*, Omn. poet.; *σᾰ́λος*, Soph., Eur.; in dat. pl. *σάλεσι*, Alcman; *οἴδματος ὀλκοί*, Ap. Rh. *Vid.* WAVE, SURGE.

BILLOW, TO, *κῡμαίνω*, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; *κῡμᾰτόομαι*, pass., Thuc. *Vid.* To SWELL.

BILLOWY, *οἰδμᾰτόεις*, *εσσα*, *εν*, Æsch.

BIN, A, *Σήκη*, *ἡ*, Eur., Hdt.

BIND, TO, *δέω*, fut. *δήσω*, perf. *δέδεκα*, c. acc. and dat., or c. acc. and prep., Omn.; *δίδημι*, Hom., Xen.; *κᾰτᾰδέω*, Hom., Eur., Hdt., Plat.; *συνδέω*, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen.; *ἐνδέω*, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Theoc.; *ἐκδέω*, c. gen. or c. dat. of the thing to which, Hom., Eur.; *συνδέω*, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen.; *'ἀνᾰδέω*, Pind., Hdt., Thuc.; *ἐπιδέω*, Ar., Hdt., Xen.; *διᾰδέω*, Hdt., Plat.; *'ἀποδέω*, Plat.; *ἐγκᾰτᾰδέω*, Plat.; — *πεδάω* (prop. with fetters), Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Ap. Rh.; — *δεσμεύω*, Hes., h., Eur., Xen.; — *ἐνζεύγνῡμι*, Soph., Ap. Rh.; — *ὀχμάζω*, Æsch.; — *ἁρμόζω*, Eur.; — *'ἀνάπτω*, Eur., Xen.; *σΰνάπτω*, Eur., Plat.; — *σφίγγω*, Æsch., Emped.; — *συμποδίζω*, Ar., Plat.; *σΰνερείδω*, Eur., Theoc.; — *πρίω*, in aor. 1 pass., Soph.; — *κλείω*, Eur.; — *σΰνειλέω*, Hdt. *Vid.* Syn. 162.

To bind (by oaths, etc.), *λαμβάνω*, fut. *λήψομαι*, aor. 2 *ἔλᾰβον*, perf. *εἴληφα*, perf. pass. *εἴλημμαι*, and in Trag. and Hdt. *λέλημμαι*, Hdt.; *κᾰτᾰλαμβάνω*, Hdt., Thuc.; *ἐγκᾰτᾰλαμβάνω*, Thuc.; *κᾰτέχω*, fut. *κᾰθέξω* and *κᾰτσχήσω*, aor. 2 *κατέσχον*, Hdt.; [*ὁρκόω*, c. acc., Thuc.; *πιστόω* (*τινὰ*) *ὅρκοις*, Thuc.]

To bind to, *συγκᾰτᾰζεύγνῡμι*, Soph.; *προσεπίδέω*, sine cas., Hipp.; *σΰνεπίδέω*, Hipp.

[*To bind up* (as a wound), *δέω* (*ὠτειλήν*), Hom.; *ἐπιδέω*, Xen.; (as the hair), *ἀναδέω* (*τὴν κόμην*), mid., *to bind one's hair*, Pind.; *to bind up one's hair into a knot*, *κρώβυλον ἀναδέομαι τῶν τριχῶν*, Thuc. *Vid.* To BANDAGE.]

To bind round, *περῐδέω*, c. acc. and dat., and *-ομαι*, mid., *round one's self*, Ar., Hdt., Xen., Plat.; *περισφίγγω*, Hipp.

To be bound, *χηλόομαι*, Soph.

To be bound up (as hair), *σφηκόομαι*, Hom.

Binding the hands of captives with chains, *τὰς αἰχμᾰλωτῐ́δας χέρας δεσμοῖς 'ἀπευθΰ́νων*, Soph.

BINDING, A, *δέσις*, *εως*, *ἡ*, Plat., esp. by magic knots, *κατάδεσις*, *ἡ*, Plat.; *κατᾰ́δεσμος*, *ὁ*, Plat.

BINDING, *δέσμιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον* (esp. as with a spell), c. gen., Æsch.

Binding the hair, *'ἄνᾰδετος*, *ον* (of a fillet), Eur.

Fit for binding, *δεσμευτῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

[BIOGRAPHER, *ὁ τόν τινος βίον ἀναγράψας*, Luc.]

[BIOGRAPHY, *ἡ τῶν βίων συγγραφή*, Plut.; *ἡ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφή*, Plut.; *βιογραφία*, *ἡ* (is not used before), Damasc. (5th cent.).]

BIPED, *δῖπους*, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *ουν*, gen. *-ποδος*, Æsch., Hdt.; *δῐβᾰμος*, *ον*, Eur.

A being a biped, *δῖποδία*, *ἡ*, Arist.

BIRCH (the tree), *σημύδα*, *ἡ*, Theoph.

BIRD, A, *οἰωνός*, [(prop. bird of prey or of omen; Xen. adds *αἴσιος*),] Omn. poet., Xen.; *ὄρνις*, *ὁ καὶ ἡ* (*ῐ̄* Hom., *ῐ̆* Trag., *ῐ̄* Ar., Ellendt considers *-νῖς* common every where, saying, as Homer used it so, it is no wonder the tragedians did), gen. *-νῖθος*, acc. *-νῖθα* and *-νιν*, pl. *ὄρνῖθες* and *ὄρνεις* or *ὀρνῖς*, Omn.; *ὄρνεον*, *τό*, Hom., Ar., Thuc., Plat., Xen.; *πετεηνόν*, *τό*, only in pl., Hom.; *πετηνόν*, *τό*, in pl., Hdt.; *πετεινόν*, in pl., Eur., Xen.; *πτηνόν*, in pl., Æsch., Soph.; *στροῦθος*, *ὁ*, Æsch., Ar. *Vid.* Syn. 345.

A little bird, *ὀρνῐθιον*, *τό*, Ar., Hdt.;

ὀρνῑθάριον, τό, Anaxand., Nicostr.; ὀρνᾰπέτιον, τό, Ar.

A young bird, νεοσσός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen., Ap. Rh.: νοσσός, ὁ, Æsch.: ὀρτᾰλῐχος, ὁ, Æsch., Ar., Theoc.; νεοσσίον, τό, Ar., Arist.

Of or belonging to birds, birds', ὀρνῐθεῖος, ᾱ, ον, and ος, ον, Ar., Xen.

Like a bird, ὀρνῑθώδης, ες, Arist.

The bird market, τὰ ὄρνεα, Ar.; οἱ ὄρνεις, Dem.

Born of a bird, ὀρνῑθόγονος, ον, Eur.

To catch birds, ὀρνῑθεύω, Xen.; ὀρνῑθοθηράω, Teleclid.

A bird-catcher, ὀρνῑθολόχος, ὁ, Pind.; ὀρνῑθευτής, οῦ, ὁ, Ar., Plat.; ὀρνῑθοθήρας, ου, ὁ, Ar.; ἰξευτής, οῦ, ὁ, Bi.

The art of catching birds, ἡ ὀρνῑθευτῐκή, Plat.

Bringing birds (any wind), ὀρνῑθίας, ου, Ar., Arist.

A dealer in birds, ὀρνῑθοκᾰπηλος, ὁ, Critias.

[*A keeping* or *rearing of birds*, ὀρνιθοτροφία, ἡ, Plut.]

[*Keeping* or *rearing birds*, ὀρνιθοτρόφος, ον, Diod.]

Eating birds, ὀρνῑθοφᾰ́γος, ον, Arist.

Killing birds, οἰωνοκτόνος, ον, Æsch.

Fondness for birds, φῐλορνῑθία, ἡ, Ar.

Haunted by birds, φῐλόρνις, ῐθος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Producing many birds, πολυόρνῑθος, ον, Eur.

Without birds, ἄορνος, ον, Soph.

King of birds, ὀρνίθαρχος, ὁ, Ar.

To be mad after birds, ὀρνῑθομᾰνέω, Ar.

Of (proceeding from) *the voice of birds*, οἰωνόθροος, ον, Æsch.

Divination by watching birds, οἰώνισμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* AUGURY.

A diviner by watching birds, οἰωνόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* AUGUR.

[*Birds of a feather flock together*, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει Θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, Hom; ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει, Plat.; τὸν ὅμοιόν (φασιν) ὡς ὅμοιον, καὶ κολοιὸν ποτὶ κολοιόν, ap. Arist.; ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ, Plat.; ὡς ἡλιξ ἡλικα τέρπει, Arist.]

BIRD-LIME, ἰξός, ὁ, Eur.

A bird-limed twig to catch birds, ῥάβδος, ἡ, Ar.

BIRTH, γενετή, ἡ, Hom.; γενεά, ἡ, Omn.; γέννησις, εως, ἡ, Eur.; γονή, ἡ, Soph.; σπορά, ἡ, Æsch., Soph.; γένεσις, εως, ἡ, Hdt., Plat., Xen., *i. e.*, descent, γένεθλον, τό, Æsch.; σπέρμα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* SYN. 146.

The younger by birth, ὢν φῠ́σει νεώτερος, Soph.

I see your sister, by birth of the same father, ὁρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φῠ́σιν, Soph.

Noble by birth, γονῇ γενναῖος, Soph.

Related by birth, γονῇ ξύναιμος, Soph.

Birth in due season, τελεογονία, ἡ, Arist.

[*A quick* or *easy birth*, ὠκυτόκον, τό, Hdt.]

[*Causing easy* or *quick birth*, ὠκυτόκος, ον, poet.; *a medicine for causing quick birth*, ὠκυτόκιον, τό, Ar.]

[*Near the birth*, ἀγχίτοκος, ον, Pind.]

[*To give birth to*, τίκτω, Omn.; ἀνατέλλω, Pind. *Vid.* TO BEAR.]

Belonging to birth, γενέθλιος, ον, Pind., Trag., Plat., Xen.

Giving birth to, c. gen., as, *the father who gives birth to beams* (*i. e.*, the sun), ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ, Pind.

Presiding over birth, γενετυλλίς, ῐδος, ἡ, Ar.

A birth-day, τὰ γενέθλια, Xen.; [*birth-day present*, γενεθλία δόσις, Æschin.]

A birth-day feast, birth-day offerings, τὰ γενέθλια, Eur., Plat.

A birth-place, γενέθλη, ἡ, Hom.; γενεά, ἡ, Hom.

From one's birth, φῠτάλμιος, ον, Soph.

BISECT, TO, δῐχοτομέω, Plat., Arist.; [μεσοτομέω, Plat.]

BISECTED, δῐχότομος, ον, Arist.

BISECTION, δῐχοτομία, ἡ, Arist.

BISHOP, Λ, ἐπίσκοπος, ὁ, N. T.

BISHOPRIC, Λ, ἐπισκοπή, ἡ, N. T.

To be a bishop, ἐπισκοπέω.

BIT, Λ, *i. e.*, small piece of any thing, ψωμός, ὁ, Hom., Xen.; ψᾰκάς, -ᾰδος, ἡ, Ar.; ψώθιον, τό, Pherecr.; ψώμισμα, ᾰτος, τό, Arist.

The least bit, ἄχνην, adv., Ar.; τᾰγῦρῐ, adv., Eupol.; γρῦ, usu. c. neg., Ar., Antiph., Dem.

The bit of a bridle, χᾰλῑνός, ὁ, pl. οἱ χαλῖνοί (and in Ap. Rh. τὰ χαλινά), Hom., Eur., Plat., Xen., Ap. Rh., etc., etc.; στόμιον, τό, Trag., Hom., Xen.; ψάλιον, τό, Eur., Ar., Xen.

[*To champ the bit*, χαλινὸν ἐνδάκνω, Plat.]

Champing the bit, χᾰλῑνοφᾰ́γος, ον, Call.

The trade of making bits, ἡ χαλῑνοποιῐκή, Arist.

[BIT, TO (a horse), χαλινόω (ἵππον), Xen.]

BITCH, κύων, ἡ, gen. κῠνός, Omn.; *a bitch puppy*, κῠνίσκη, ἡ, Ar. *Vid.* DOG.

BITE, TO, δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, etc.; ἐνδάκνω, Eur., Plat.; ἀποδάκνω, Xen.; ἀντῐδάκνω, Hdt.; συνδάκνω, Xen.; βρύκω, h., Eur., and as pain does, Soph.; ὀδακτάζω, no perf., Ap. Rh., Call.; ἐνέχριμπτω ὀδοῦσιν (for ἐγχρίμπτω), Ap. Rh.

To bite off, ἄπεσθίω, only pres. and imperf., Dem.

May they bite the dust, ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν, Hom.

Biting the dust, γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες, Eur.; [ὀδὰξ ἑλόντες οὖδας, Hom.]

Biting their lips, ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες, Hom.

Bite your lips, ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα, Soph.

I bite my lips (to avoid laughing), δάκνω ἐμαυτόν, Ar.

To feel pain from a bite, ὀδαξέω, c. perf. pass. ὤδαγμαι, Soph., Xen.

BITE, Λ, δῆγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Xen.; χᾰ́ραγμα, ᾰτος, τό, Soph.; δῆξις, εως, ἡ, Arist.

The biting severity of a disease or the biting fury of fire, γνᾰθος, ἡ, Æsch.

Biting pain, δηγμός, ὁ, Hipp.

BITING, adv., ὀδάξ, Hom., Eur., Ar., Ap. Rh.; (*so angry as*) *to bite*, αὐτοδάξ, Ar.

BITING, βρωτήρ, ῆρος, agreeing with a feminine noun (sc. αἰχμή), Æsch.: δηκτήριος, ον, c. gen., Eur.; δηκτῐκός, ή, όν, Arist.

Biting secretly, λαίθαργος, ον, Soph., Ar.

Not bitten, ἄδηκτος, ον, Hes.

BITTER ἀδευκής, ές, Hom.; πῐκρός, ά, όν (lit. and met.), Omn.; δρῑμύς, usu. metaph. (of battles, anger, weapons, etc.), Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.

Bitter, metaph., *i. e.*, grievous, etc. (as fate, war, etc.), πευκεδᾰνός, όν, Hom.; λευγᾰλέος, ᾱ, όν, Hom., Hes., Theog., Ap. Rh.; δύσηλεγής, ές, Hes.; ὑπέρπικρος, ον, Æsch.; πευκήεις, εσσα, εν, Æsch.; οὐκ εὐπέμπελος, ον, Æsch.; [ἁλμυρός, ά, όν, Alex., Plat.]

Bitter (of anger, threats, etc.), βᾰρύλογος, ον, Pind.; πῐκρόγλωσσος, ον, Æsch.; βᾰρύκοτος, ον, Æsch.; βᾰρῠθῡμος, ον, Eur., Call.; βᾰρυάλγητος, ον, Soph.; βᾰρῠμήνιος, ον, Theoc.

Rather bitter, ὑπόπικρος, ον, Theoph.

Sweetly bitter, γλῠκῠ́πικρος, ον, Sapph.

Loving what is bitter, φῐλόπικρος, ον, Arist.

BITTER, TO BE (cherish bitter feelings), πῐκραίνομαι, pass., usu. metaph., esp. with anger, Plat., Theoc.

To be bitter against, ἐμπῐκραίνομαι, c. dat., Hdt.; [πικρῶς ἔχω, c. dat., or πρός c. acc., Dem.]

[*To taste bitter*, πικρίζω, Strab.]

BITTERLY, πολῠπῐκρα, Hom.; πῐκρῶς, Soph., Eur., Dem.

[*To weep bitterly*, ἁλμυρὰ κλαίω, Theoc.]

[BITTERN, THE, ἐρωδιὸς ἀστρίας, ὁ, Arist.: (Lat. *ardea stellaris*); ὄκνος, ὁ, Arist.]

BITTERNESS, πικρότης, ητος, ἡ, Plat.

Bitterness of temper, πικρία, ἡ, Dem.

The bitterness of suffering, ὁ χόλος μόχθων, Æsch.

BITUMEN, ἄσφαλτος, ἡ, Hdt., Xen.

To be like bitumen (in smell), ἀσφαλτίζω, Diosc.

BITUMINOUS, ἀσφαλτώδης, ες, Arist.

BIVALVE, δίθῦρος, ον, Arist.

BIVOUAC, TO, αὐλίζομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen.; αἰθριοκοιτέω, Theoc.; [νυκτερεύω, Xen.; *v.* ἐν ὅπλοις, Xen.]

BLAB, TO, ἐκλᾰλέω, Dem.

[BLABBING, Λ, ἐκφορά, ἡ, Ar., (λόγου, ἀπορῥήτων).]

BLACK (most genl. term), μέλᾱς, αινα, αν, gen. μέλᾰνος, etc., compar. μελάντερος, etc., Omn.;—the foll. are mostly poet.; κελαινός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; κελαινεφής, ές, Hom., Pind.; κελαινώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; fem. κελαινῶπις, ῐδος, Pind.; κελαινώπης, Soph.; κελαινοφαής, ές, Ar.; in pl. κελαινόρῑνες, οἱ, αἱ, Soph.; κελαινόβρωτος, ον, black and gnawed (of the liver of Prometheus), Æsch.; κελαινοχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Anth.; παμμέλας (all or entirely black), Hom.;—μελᾰνόχροος, ον, pl. μελανόχροες, Hom.; μέλαγχρος, ον, pl. μελάγχροες, Alcæ., Hdt.; μελαγχροιής (of complexion), Hom.; μελαγχρής, Cratin., Antiph.; μελαγχρώς, ῶτος, Eur.;—μελάνδετος, ον, Hom., Æsch., Eur.; μελᾰνυδρος, ον (of a fountain), Hom.; μελάγχῑμος, ον, Æsch., Eur., Ap. Rh.; μέλαμβᾰθής, ές, Æsch., Eur.; μελαμπᾰγής, ές, Æsch.; μελᾰνόζυξ, ῠγος, Æsch.; μελᾰνιππος, ον (with black steeds, of night), Æsch.; μελᾰνόπτερος, ον (of night), Ar., and μελᾰνοπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (with black wings), Eur.; μελᾰνόστρεφος, ον, Æsch., Eur.; μελαμφαής, ές, Eur.;

μελἄναυγής, ές, Eur.; μελαντειχής, ές (of the house of Proserpina), Pind.; μελἄνοειδής, ές (black-looking), Arist.

[*Black as night*, νυκτοειδής, ές, Hipp.]

With black stripes, μελἀνόγραμμος, ον, Arist.

With black spots, μελἀνόστικτος, ον, Arist.

Clad in black, μελαγκευθής, ές, Bacchyl.; μελἄνείμων, ονος, Æsch.; μελαγχίτων, ωνος, Æsch.; μελάμπεπλος, ον, Eur.; μελἄνονεκυείμων, Ar.

[*To wear black*, μελανοφορέω, Plut.]

With black sails, μελάγκροκος, ον, Æsch.

With black hair, μελαγχαίτης, ου, ὁ, Hes., Soph., Eur.; μελἄνόθριξ, ὁ, ἡ, -τρῐχος, Hipp.; μελάνθριξ, Arist.

[*With black feet, black-footed*, μελάμπους, ουν, Apollod.]

[*With black skin*, μελανοδέρματος, ον, Arist.: poet. μελανόχροος, ον, h., Hom. *Vid. sub* BLACK.]

With black horns, μελάγκερως, ων, Æsch.

Full of black stones (of a river), μελαμψήφις, ίδος, Call.

Black-eyed, μελἀνόμματος, ον, Plato: μελἀνόφθαλμος, ον, Arist.

Black-hearted, κελαινόφρων, ονος, Æsch.; μελἀνοκάρδιος, ον, Ar.

Black spots, μελάγχειμα, τά, Xen.

To grow black or *be black*, μελαίνομαι, pass., Hom., Hes., Soph.; μελαίνω, Plat.; μελἄνω, Hom.; μελἀνέω, Ap. Rh.: κελαινόομαι, pass., Æsch.; [of grapes ripening), περκάζω, Theoph.]

To be black at the top, ἀκροκελαινιάω, Hom.

A becoming black, μέλανσις, εως, ἡ, Arist.

BLACKAMOOR, ᾱ, μελάμβροτος, ὁ, ἡ, Eur.

Of or *belonging to blackamoors*, μελάμβροτος, ον, Eur.

[BLACK-BALL, TO (reject by ballot), ἀποψηφίζομαι, mid., c. acc., Dem.; *to be black-balled*, ἀποψηφίζομαι, in aor. pass. -φισθῆναι, Dem.]

BLACKBIRD, ᾱ, κόσσῠφος, ὁ, Ar., Arist.; κόψῐχος, ὁ, Ar.

BLACKCAP, ᾱ (a bird), μελαγκόρῠφος, ὁ, Ar.

BLACKEN, TO (shoes), περῐκωνέω, Ar.

BLACKENED (with smoke, soot, of things burned), αἰθἀλόεις, εσσα, εν, Hom.; αἰθἀλώδης, ες, Arist.

[*Black and blue* (from blows, etc.), πελιός, ᾱ, όν, Dem.; πελιδνός or -τνός, ή, όν, Thuc.]

[*To be black and blue*, πελιαίνομαι, Hipp. *Vid.* LIVID.]

To beat black and blue, to give a black eye, ὑπωπιάζω, Ar.

[BLACKISH, ὑπομέλας, αινα, αν, only late; *to be blackish*, μελανίζω, Hices.; ὑπομελαίνω, Paus.]

BLACKNESS, μέλασμα, ἄτος, τό, Hipp.; μελἀνία, ἡ, Arist.; [(lividness), μελασμός, ὁ, Hipp.]

BLACK-PUDDING, ᾱ, γαστὴρ ἐμπλεία κνίσσης τε καὶ αἵματος, Hom. *Vid.* SAUSAGE.

BLACK SEA, THE, Εὔξεινος, ὁ, Eur., Xen., etc.

BLACKSMITH, ᾱ, expressed by χαλκεύς, ὁ, Hom., Hdt., Plat., Xen.; χαλκοτύπος, ὁ, Xen., Dem.; σῐδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; σῐδηρεύς, ὁ, Xen.; σῐδηρουργός, ὁ, Theoph.

To be a blacksmith, χαλκεύω, Ar., Thuc., Plat.

Belonging to a blacksmith (skillful as), χαλκευτῐκός, ή, όν, Xen.

The trade of a blacksmith, χαλκεία, ἡ, Plat.; σῐδηρεία, ἡ, Xen.; ἡ χαλκευτική, Xen.; ἡ χαλκοτυπτική, Plat.; ἡ χαλκουργική, Arist.

A blacksmith's shop, χαλκεών, ῶνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χαλκεῖον, τό, Hdt., Plat.; σῐδηρεῖον, τό, Arist.

[BLACK-TAIL, ᾱ (a fish), μελάνουρος, ὁ, Epich.]

BLADDER, κύστις, εως, ἡ, Hom.; [*a little bladder*, κύστῐς, ῐ, ἡ, Hipp.]

BLADE, ᾱ (of a sword), σπἀθη, ἡ, Eur.

A blade of an oar, ταρσός, ὁ, Hdt.

[*The shoulder-blade*, ὠμοπλάτη, ἡ, Xen., Theoc., Med.]

BLAIN, ᾱ, πέμφῐξ, ῖγος, ἡ, Hipp.

BLAME, μῶμος, ὁ, Hom., Pind., Soph., and late prose; ψόγος, ὁ, Simon., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem.; μομφή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Ar., Plat.; μέμψις, εως, ἡ, Eur., Ar., Æsch., Xen.; κἀτἀμεμψις, ἡ, Thuc.

[*To incur the blame* of any thing, μέμψιν or αἰτίαν ἔχω, c. gen., Eur., Xen.]

One who shares the blame, μεταίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen. rei or c. infin., Soph., Hdt., Xen.

BLAME, TO, ὄνομαι (also οὔνομαι), fut. ὀνόσομαι and ὀνόσσ., aor. 1 ὠνοσάμην, Hom., Hdt., Ap. Rh.; κἀτόνομαι, c. aor. 1 pass. κατωνόσθην, in act. sens., c. acc., Hdt.; μωμεύω, Hom., Hes.; μωμάομαι, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Ap. Rh.; αἰτιάομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Antipho; ἐπαιτιάομαι, c. acc. pers. gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. and infin., Hdt., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat., Dem.; κἀταιτιάομαι, Hdt., Thuc., Dem.; ὀνοτάζω and mid. -ομαι, Hes., h., Æsch.; μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers., or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. acc. rei, gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom.; but ἐπῐμέμφομαι, c. dat. pers. acc. rei (either often understood), or c. acc. pers. gen. rei, Hom., Soph., Hdt.; κἀτἀμέμφομαι, c. acc. pers. dat. rei, Pind., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διἀμέμφομαι, Thuc., Isoc.; ἀντῐμέμφομαι (in reply), Hdt.: ψέγω, no perf. and no pass. voice, [c. acc. and περί τινος or τι, διά τι, or ἐπί τινι, *for* a thing; also foll. by ὅτι or εἰ . . . .,] Theogn., Omn. Att.; διαψέγω, Plat.; ἐπῐτῐμάω, c. dat. pers., c. acc. rei, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; κἀτἀγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, aor. 2 -έγνων (as from -γνωμι), perf. -έγνωκα, c. gen. pers. acc. rei, or c. acc. rei and prep., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; κἀκίζω, Thuc.: μεμψῐμοιρέω, c. dat. pers. acc. rei, Dem.; λαμβἀνομαι, mid., fut. λήψομαι, aor. 2 ἐλἀβόμην, c. gen., Plat.; ἀντῐλαμβάνομαι, c. gen., Plat.; ἐπῐσπείρω μομφάν, c. dat., Pind.: ἐν αἰτίᾳ βάλλω (perf. βέβληκα), c. acc., Soph.; δι' αἰτίας ἔχω (aor. 2 ἔσχον), Thuc.; ἐν αἰτίᾳ ἔχω, Hdt.; ἔχω μέμψιν, c. dat. pers., or c. εἰς, Æsch., Soph.: μεμπτός εἰμι, c. dat., Soph.

It gives no pretense for blaming, οὐκ ἔχει κἀτἀμεμψῐν, c. dat., Thuc.

To whom he will transfer the blame, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει, Lys.

To be the first to blame, προεπῐπλήσσω, Arist.

To be fond of blaming, φῐλοτωθάζω, Hipp.

Fond of blaming, inclined to blame, φῐλαίτιος, ον, sine cas., or c. gen., or c. κατά, Æsch., Isoc., Plat., Xen.; ψογερός, ά, όν, Pind.; ψόγιος, α, ον, Pind.; φῐλόψογος, ον, Eur., Plat.; φιλοτώθαστος, ον, Hipp.

Blaming spitefully, κἀκόψογος, ον, Theogn.; ψεκτικός, ή, όν, Arist.

BLAMABLE, αἴτιος, α, ον, sometimes in Att. ος, ον, c. gen. rei, or c. ὅτι and indic., Hom., Hes., Eur., Thuc., Plat., etc.; ἐπαίτιος, ον, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Lys.; μεμπτός, ή, όν, usu. c. neg., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; κἀτἀμεμπτος, ον, Soph.; ἐπῐμώμητος, ον, Hes., Theoc.; μωμητός, ή, όν, Æsch.; ἐπῐμομφος, ον, Æsch.; ψεκτός, ή, όν, Plat., Arist.; ἐπίψογος, ον, Xen.; φῐλαίτιος, ον, Demosth.

Wholly blamable, πἀναίτιος, ον, Æsch.

To be blamable, ἐν αἰτίᾳ εἶναι, c. gen. causæ, Xen.

BLAMABLY, κἀτἀμεμπτα, Soph.

BLAMELESS, ἀναίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen. rei or c. infin. (c. dat. of the judges before whom one is blameless, Hes., Eur.), Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἄμώμητος, ον, Hom., Hes., Archil.; ᾽ἄμωμος, ον, Æsch., Hdt.; ᾽ἄμομφος, ον, Æsch.; ἀζήμιος, ον, Soph.; ᾽ἀνεπῐλλητος, ον, Eur.; ἀψεκτος, ον, Theogn.; ἀψεγής, ές, Soph.; ᾽ἄμεμφής, ές, Pind., Æsch.; ᾽ἀμεμπτος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀνἀμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἀνέγκλητος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀνεπῐτῐμητος, ον, c. gen. caus.: Isoc., Dem.; ᾽ἀνεξέλεγκτος, ον, Xen., Dem.

Wholly blameless, πἀνἄμωμος, ον, Simon.

BLAMELESSLY, ᾽ἀμέμπτως, Soph., Plat., Xen.; ᾽ἀνἀμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀμωμήτως, Hdt.; ἀψεγέως, Ap. Rh.; ἀνεγκλητεί, Isoc.: ᾽ἀνεγκλήτως, Dem.

BLAMELESSNESS, ᾽ἀμεμφία, ἡ, Æsch.

BLAMER, ᾱ, ψεκτής, ὁ, Plat.; ἐπῐτῐμητής, ὁ, Æsch.

One fond of blaming, φῐλεπῐτῐμητής, ὁ, Isoc.

One ought to blame, αἰτιατέον, Plat.

BLANCH, TO, λευκαίνω, Hom., Eur., Theoc., etc. *Vid.* To WHITEN.

BLAND, ᾽ἀγἄνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag. *Vid.* GENTLE.

BLANDISHMENT, πάρῥᾱσις, εως, ἡ, Hom.; θεράπεία, ἡ, Thuc., Xen.

BLANK, *a blank day* (in hunting), ᾽ἄθηρος ἡμέρα, Æsch.

A blank tablet, λεύκωμα, ἄτος, τό, Lys., Dem.

BLANKET, ᾱ, χλαῖνα, ἡ, Hom., Soph., Theoc.; χλᾶνίς, ἴδος, ἡ, Mel.; σἴσῦρα, ἡ, Ar.

BLANKETED (or wrapped up in a blanket), ἐγκεκορδῠλημένος, c. dat., Ar.

BLASPHEME, TO, λοιδορέω, Pind., Hdt.; βλασφημέω, c. εἰς and acc., or c. κατά and gen., Plat.

BLASPHEMOUS, βλάσφημος, ον (though hardly in our sense), Dem.

BLASPHEMY, βλασφημία, ἡ, c. ἐπί or κατά, Eur., Plat., Dem.

BLAST, ἄϋτμή, ἡ, Hom.; ἀυτμήν, ένος, ὁ, Hom.; πνοή (and πνοιά, Ep.), ἡ, Hom., Æsch., Eur., Thuc.; ἀήτης, ὁ, Hom., Theoc.; ἀήτη, ἡ, Hes.; ἄημα, τό, Æsch., Soph.: ἄησις, εως, ἡ, Eur.; of fire, πέμφῐξ, ῖγος, ἡ, Soph.

Blaze, ᾱ, σέλας, αος, τό, Omn. poet., Plat.; αὐγή, ἡ, Omn. poet., Plat.: [φλόξ, -γός, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat.]

Blaze, to, δαίομαι, pass., aor. 2 mid. ἐδαόμην, 2d perf. δέδηα, ἐδεδήειν (perf. pass. δέδαυμαι, Simon.), Hom., Simon., Soph.; φλεγέθω, no fut., Hom., Hes., Soph., Eur.; αἴθω, no fut., Pind., Soph., Eur., and in pass. αἴθομαι, Hom., Eur., Hdt.; φλέγω, no perf., Pind., Æsch., Soph.; φλογίζομαι, pass., Soph.

To blaze up, ἀνίσχω, in pres., Æsch.; ἀνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, Æsch.: ἐκφλογόομαι, pass., Arist.

[*A blazing up* (of fire), ἀνάζεσις, ἡ, Arist.]

Blazing, φλόγεος, α, ον, Eur., Ar.; φλογερός, ά, όν, Eur., Ap. Rh.; φλογωπός, όν, Æsch.; φλογώψ, ῶπος, Æsch.; φλογόεις, εσσα, εν, Anth.; πῦρίφλεκτος, ον, Æsch., Eur.; πῦρίφλογος, ον, Emped.; πῦριλέγων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.; πυριβλεγής, ές, Xen.

Blazon, to, κλείω, no fut., Hom., Hes., Ar. *Vid.* To celebrate.

Bleach, to, λευκαίνω, Hom., Eur., Theoc. *Vid.* To whiten.

Bleak, [ψυχρός, ά, όν, Omn.;] ὕπήνεμος, ον, Soph., Ar., Xen.; διήνεμος, ον, Soph; ἀνεμώδης, ες, Soph.; προσήνεμος, ον, Xen. *Vid.* Cold.

Blear (blear-eyed), γλᾶμων, ονος, Ar.; γλαμῠρός, ά, όν, Hipp.

To be blear-eyed, λημάω, Ar., Hipp.

Blear-eyes, λῆμαι, αἱ, Hipp.

Bleat, to, μηκάομαι, mid., aor. 2 act. part. μᾰκών, perf. μέμηκα, c. part. μεμηκώς, and in fem. μεμᾰκυῖα, imperf. ἐμέμηκον, Hom.; βληχάομαι, mid., Ar., Theoc.; κατᾰβληχάομαι, Theoc.

Bleat, ᾱ, βληχή, ἡ, Hom.

Bleating, μηκάς, ᾰδος, only fem., Hom., Eur.

Bleating much, πολύμηκάς, Orac. ap. Hdt.

Not bleating, ἀβληχής, ές, Antip. Sid.

Bleed, to (let blood), σχάζω (φλέβα), Hipp.; [ἀποσχάζω, Hipp.; κατασχάζω or κατασχάω, Hipp.;] φλεβοτομέω, Hipp.

[*To bleed* (intr.), αἱμορρόεω, Hipp.; *to bleed violently*, αἱμορράγεω, Hipp.; αἷμα στάζω, Trag.; (*to drip with blood*), στάζω αἵματι, Æsch.; *the wound bleeds*, ῥεῖ αἷμα ἐξ ὠτειλῆς, Hom.]

[*To bleed at the nose*, μυκτηρίζω, Hipp.]

Bleeding, act. σχᾶσις, εως, ἡ, Theoph.; φλεβοτομία, ἡ, Hipp.

[*Bleeding* (adj.), αἱμόῤῥοος, ον, cont. ους, ουν, Hipp.; *bleeding violently*, αἱμορράγης, ές, Hipp., Soph.]

Blemish, ᾱ, κηλίς, ῖδος, ἡ, Soph., Eur., Xen.

Blemish, to, χραίνω, aor. 1 ἔχρᾶνα, Æsch., Eur.; κηλῑδόω, Eur.

Blench, to, ὠχριάω, Ar.

Blend, to, μίγνῡμι, Omn.; κεράννῡμι, perf. always sync. κέκρᾰκα and κέκρᾱμαι, Omn. *Vid.* To mix.

One must blend, συγκρᾶτέον, Plat.

[*Blended*, μικτός, ή, όν, Plat.]

Bless, to, μᾰκᾰρίζω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; εὐλογέω, Æsch., Soph., Eur.; εὐφημέω, Æsch., Soph., Plat., Xen.

Blessed, μᾰκαρ, ὁ, ἡ, τό, gen. μᾰκᾰρος, Omn.; [(with worldly goods, prosperity), ὄλβιος, α, ον, Omn. poet., Hdt.] *Vid.* Happy.

[*The islands of the blest*, μακάρων νῆσοι, Hes., etc.]

Blessedness, εὐδαιμονία, ἡ, Omnes post Hom. *Vid.* Happiness.

Blessing, εὐφημία, ἡ, Pind., Eur., Thuc., though this word, as well as the verb, and also εὐλογέω, have more of the sense of "praise" than exactly what we mean by "blessing."

[*A blessing* (act.), μακαρισμός, ὁ, Plat.]

Blight, λειχήν, ῆνος, ὁ, Æsch.; ἐρῠσῖβη, ἡ, Plat.

Blighted, ἐρῠσῑβώδης, ες, Arist.; λειχηνώδης, ες, Hipp.

To be blighted, ἐρῠσῑβάω, Theoph.; ἐρῠσῑβόομαι, pass., Theoph.; λειχηνιάω, Theoph.; σφᾰκελίζω, Arist.

Blind, ᾰ̓λαός, ά, όν, Hom., Æsch., Soph., Eur.; τυφλός, ή, όν, Omn.; πηρός, ά, όν, Hom.; δῠσόμμᾰτος, ον, Æsch.; ᾰ̓νόμμᾰτος, ον, Soph.; ᾰ̓μαυρός, ά, όν, Soph.; ᾰ̓δέρκτος, ον, Soph.; ὀμμᾰτοστερής, ές, Soph., Eur.; σκοτεινός, ή, όν, Soph., Eur.; τυφλόπους, ουν, gen. -ποδος, Eur.; ᾰ̓δέρκτων ὀμμάτων τητώμενος, Soph.; in fem. ᾰ̓λαῶπις, ῖδος, ἡ, Emped.

Making blind, ᾰ̓λαός, όν, Soph.

Blind, to, ᾰ̓λαόω, Hom.; ἐξᾰλαόω, Hom.; ᾰ̓μαυρόω, Pind.; τῡφλόω, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐκτῡφλόω, Eur., Hdt., Xen.; σκοτόω, Soph.; ἐξομμᾰτόω, Eur.

A blinding wound, τυφλωθὲν ἕλκος, Soph.

To be blind, σκότον βλέπω, Soph.

Old-fashioned ideas which blind the understanding, λῆμαι κρονικαί, Ar.

Blinding, ᾱ, ᾰ̓λαωτύς, ῦος, ἡ, Hom.; τύφλωσις, εως, ἡ, Isoc.; ἐκτύφλωσις, ἡ, Hdt.

Blindly, τυφλῶς, Plat.

[*Blindman's buff*, χαλκῆ μῖτι, Hesych.]

To play at blindman's buff, ψηλαφίνδα παίζω, A. B.; [μυίνδα παίζω, Poll.]

Blindness, τῡφλότης, ητος, ἡ, Plat.; τύφλωσις, εως, ἡ, Hipp.

A blind worm, τῡφλίνης ὄφις, εως, ὁ, Arist.

Blink, to, μύω, aor. 1 ἔμῡσα, perf. μέμῡκα, Hom., Eur., Soph., Ar., Xen., Plat. *Vid.* To wink.

[*Blinking*, μυώψ, ὁ, ἡ, Arist.]

Bliss, εὐδαιμονία, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* Happiness.

Blissful, μᾰκαρ, ὁ, ἡ, τό, gen. μᾰκᾰρος, Omn. *Vid.* Happy.

Blister, ᾱ (on the skin), φώς (contr. from φωΐς), φωδός, only in pl., Ar.; φλύκταινα, ἡ, Thuc.; φλυκταινίς, ῖδος, ἡ, Hipp.; φλυκταινίδιον, τό, Hipp.; φαῦσιγξ, ιγγος, ἡ, Ar.; πομφός, ὁ, Hipp.; πέμφιξ, ῖγος, ἡ, Hipp.

[*A blister on the tongue* ("for telling a lie," as with us), ψύδραξ, ακος, ὁ, Diosc.]

[*Full of* or *like blisters*, πεμφιγώδης, ες, Hipp.]

Like a blister, φλυκταινοειδής, ές, Hipp.

Blithe, γηθόσυνος, η, ον, Hom. *Vid.* Glad.

Bloat, to, οἰδέω, Hom., Ar., Plat., Theoc. *Vid.* To swell.

Bloated, ἐμπεπρησμένος, η, ον, Ar.

Block, ᾱ, φᾶλαγξ, αγγος, ἡ, Hdt.

A chopping-block or *the executioner's block*, ἐπίξηνον, τό, Æsch., Ar.

Cut out of one solid block, μονόδρομος, ον, Pind.; of stone, μονόλιθος, ον, Hdt.; of wood, μονόξῡλος, ον, Hipp.

To block up, φράσσω, Hdt., Thuc., Plat.; ἐμφράσσω, Thuc., Plat., Xen., Dem.; ᾰ̓ποφράσσω, Thuc.; ἀποκλείω, Hdt., Thuc.

To block up roads, etc. (by building across them), ᾰ̓ποικοδομέω, Thuc.; ᾰ̓ποσταυρόω, Thuc., Xen.; [prop. at the sides (by a wall, etc.), παροικοδομέω, Thuc.]

A blocking up, ᾰ̓ποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.; ᾰ̓πόφραξις, εως, ἡ, Xen.; ᾰ̓πόκλεισις, εως, ἡ, Thuc.

Blockade, to (military), ᾰ̓ποτειχίζω, Ar., Thuc., Xen.; περῐτειχίζω, Thuc.; ἐντειχίζω, Thuc.; κᾰτᾰκλείω εἰς, Thuc., Xen., Dem.; περιφρουρέω, Thuc.; [πολιορκέω, Hdt.;] περῐκάθημαι, imperf. -ήμην, no fut., c. acc., Hdt.; περῐκᾰθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, no perf. or aor., c. acc., Dem.; (by sea), ἐφορμέω, c. dat. or c. ἐπί and dat., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To besiege.

Blockade, ᾱ, ᾰ̓ποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.; [προσεδρεία, ή, Thuc.:] (by sea), ἐφόρμησις, εως, ἡ, Thuc.; (lines to blockade), ἀποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

Easy to be blockaded, εὐᾰποτείχιστος, ον, Thuc.

Blockhead, ᾱ, τῡφεδᾰνός, ὁ, Ar.; ψῆσσα, ἡ, Plat. (Com.).

Blood, αἷμα, ᾰτος, τό, Omn.; ἰχώρ, ῶρος, properly in Hom. the equivalent for blood in the veins of the gods, the serum or watery part of the blood in Plat. (called also by him ὀρός, ὁ), and Arist., but blood itself in Ap. Rh.; αἱμᾰτηρὰ δρόσος, Eur.; φοινία δρόσος, Æsch.; αἵματος σφαγή, Æsch.; αἱμᾰτοστᾰγὴς πέλᾰνος, ἐρῠθρὸς πελ., αἱμᾰτηρὸς πελ., Æschyl., Eur.: *blood when shed*, βρότος, ὁ, Hom. *Vid.* Syn. 38.

A gush of blood, αἱμάς, ᾰδος, ἡ, Soph.; μέλαν μέλας, Soph.; μένος αἱμᾰτηρόν, Æsch.

Clotted blood, πᾶχνη, ἡ, Æsch.

Offerings of blood, αἱμάκουρίαι, αἱ, Pind.

A want of blood (having little), ὀλῑγαιμία, ἡ, Arist.

Having no blood, ἀναιμία, ἡ, Arist.; ᾰ̓ναιμόσης, ητος, ἡ, Arist.

Fullness of blood, πολῦαιμία, ἡ, Arist.

Having blood, ἔναιμος, ον, of animals, in contradistinction to gods, who have only ἰχώρ (*vid.* Blood), Hdt.

Having much blood, full of blood, πολυαίμᾰτος, ον, Emped.; πολύαιμος, ον, Hipp., Arist.

To have much blood, πολυαιμέω, Arist.

Lacking blood, λῐ́φαιμος, ον, Emped.; ὀλῑγαιμος, ον, Hipp., Arist.

To lack blood, λῐφαιμέω, Arist.

Having no blood at all, ᾰ̓ναίμων, ονος (of the gods), Hom.; ἀναιμόσαρκος, ον (of a grasshopper), Anac.; ᾰ̓ναίμᾰτος, ον, Æsch.; ᾰ̓ναιμος, ον, Plat.

Having thick blood, πᾰχύαιμος, ον, Hipp.

Blood, to, *i. e.*, make bloody, stain with blood, αἱμάσσω, Pind., Soph., Eur.; κᾰθαιμάσσω, Pind., Æsch., Eur.; ἐξαιμάσσω, Xen.; αἱμᾰτίζω, Æsch.; αἱμᾰτόω, Æsch., Soph., Eur.; κᾰθαιμᾰτόω, Eur., Ar.; φοινίσσω, Soph., Eur., Ap. Rh.; ἐκφοινίσσω, Eur.; ἐρῠθαίνω, fut. -θήσω, aor. 1 -θηνα, no perf., Ap. Rh.

To be stained with blood, βροτόομαι,

pass., Hom.; *αἱμάσσω*, Eur. (Bac. 750).

To be changed into blood, ἐξαιμᾰτόομαι, pass., Arist.

Blood-guiltiness, *μιᾰ́ρια*, *ἡ*, Antipho; *μιαιφονία*, *ἡ*, Dem.; *imputing to this man blood-guiltiness, τῷ δὲ προστροπαῖον αἷμα προυβᾰλών*, Eur.

[Blood-guilty, *μιαιφόνος*, *ον*, Trag.; *παλαμναῖος*, *α*, *ον*, Trag.]

Bloodless, *ἄναιμακτος*, *ον*, Æschyl.; [*ἀναίμων*, *ον*, Hom.; *ἄναιμος*, *ον*, Plat.]

[*Having bloodless flesh*, *ἀναιμόσαρκος*, *ον*, Anacr.]

Bloodlessly, *ἄναιμωτί*, Hom.

[Blood-relation, *ὅμαιμος*, *ὁ*, *ἡ*, and *ὁμαίμων*, *ονος*, *ὁ*, *ἡ*, Hdt., Trag. *Vid.* Relation.]

Bloodshed, *φόνος*, *ὁ*, Omn. *Vid.* Slaughter.

Bloodshot, *ὕφαιμος*, *ον*, Plat.

Bloodstained, *δᾰφοινός*, *όν*, Hom., Hes., Pind., Æsch.; *μιαίφονος*, *ον*, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; *αἱμόῤῥαντος*, *ον*, Eur.

Lately stained with blood, *νεόῤῥαντος*, *ον*, Soph.

[*To draw blood* (by a blow, etc.), *αἷμα σεύω*, aor. 1 *ἔσσευα*, Hom.; *αἱματίζω*, Arist.]

[*A blood-letting*, *αἵμαξις*, *ἡ*, Med.; *φλεβοτομία*, *ἡ*, Hipp.]

[*To let blood*, *φλεβοτομέω*, in pass., Hipp.]

[*Blood-sucking*. *αἱμοβόρος*, *ον*, Arist.; *blood-lapping*, *αἱμᾰτορρόφος*, *ον*, Æsch., Soph.]

[Bloodstone, *αἱματιτης* (*λίθος*), *ὁ*, Diosc.]

Bloodthirsty, *αἱμᾰτόεις*, *εσσα*, *εν* (war, etc.), Hom., Æsch.; *φοίνιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Pind., Æsch., Soph.; *φόνιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Pind., Æsch., Soph., Eur.; *φίλαίμᾰτος*, *ον*, Æsch., Eur.; *αἱμᾰτολοιχός*, *όν*, Æsch.; *αἱμᾰτορρόφος*, *ον*, Æsch., Soph.; *φονῐκός*, *ή*, *όν*, Hdt.; *αἱμοβόρος*, *ον*, Theoc., Ar.; *αἱμᾰτοχάρμης*, Anth.

A bloodthirsty man, *αἱμᾰτοπώτης*, *ου*, *ὁ*, Arist.

Bloodthirsty, to be, *φονάω*, Soph.

To revel in blood, *αἱμοδαιτέω*, Theoph.

[Blood-vessel, A, *ἄγγος*, *τό*, Hipp.; *ἀγγεῖον*, *τό*, Gal.; *a little blood-vessel*, *ἀγγείδιον*, *τό*, Gal.]

[*To discourse on the blood-vessels*, *ἀγγειολογέω*, Gal.]

Bloody, *βροτόεις*, *εσσα*, *εν*, Hom.; *φοινός*, *ή*, *όν*, Hom., h.; *αἱμᾰτόεις*, *εσσα*, *εν*, Hom., Æsch.; *φοίνιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Att., Hom., Pind., Trag.; *αἱμοφόρυκτος*, *ον*, Hom.; *βεβροτωμένος*, *η*, *ον*, Hom.; *φόνιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Pind., Trag.; *φοινῐκόεις*, *εσσα*, *εν*, Hes.; *αἱμᾰτοστᾰγής*, *ές*, Æsch.; *αἱμᾰτηρός*, *ά*, *όν*, Soph., Eur.; *αἱμᾰτόῤῥυτος*, *ον*, Eur.; *αἱμᾰτοσφᾰγής*, *ές*, Æsch.; *αἱμᾰτηφόρος*, *ον*, Æsch.; *αἱμοβᾰφής*, *ές*, Soph.; *αἱμόῤῥυτος*, *ον*, Æsch.; *αἱμορῥᾰγής*, *ές*, Soph.; *αἱμόῤῥαντος*, Eur.; *αἱμοστᾰγής*, *ές*, Eur.; *πολῠαίμων*, *ονος*, Æsch.; *αἱμακτός*, *ή*, *όν*, Eur.; *κᾰθαίμος*, *ον*, Eur.; *κᾰθαίμακτος*, *ον*, Eur.; *φονολῐβής*, *ές*, Æsch.; *φονόῤῥυτος*, *ον*, and *φονόρυτος*, *ον*, Æsch.; *δίαιμος*, *ον*, Eur.; *αἱμᾰτώδης*, *ες*, Thuc.; *φονώδης*, *ες*, Theoph.; *ὕφαιμος*, *ον*, Plat.; *αἱμᾰλέος*, *α*, *ον*, Leon. Tar.

Bloody-looking, *αἱμᾰτωπός*, *όν*, Eur.; *αἱμᾰτώψ*, *ῶπος*, Eur.

Bloom, *ἄνθος*, *τό*, Omn. (*vid.* Flower), and metaph. (of youth, etc.), Hom., h.; [*ἀνθηρότης*, *ἡ*, Theophr.; *ἄνθη*, *ἡ*, Plat.;] metaph. *ἀκμή*, *ἡ*, Soph., Thuc., Xen., Plat.

Bloom (as the bloom on a peach, etc.), *χνόος*, *οῦς*, *ὁ*, Theoph.

In bloom, blooming, lit. and metaph. *εὐανθής*, *ές*, Hom., Pind., Ar.; [*ἀνθεμόεις*, *εσσα*, *εν*, Hom., Hes.; *ἀνθεμώδης*, *ες*, Æsch.; *ἀνθηρός*, *ά*, *όν*, Ar., Chærem.:] *εὐάνθεμος*, *ον*, Pind.; *ἀκμᾶιος*, Æsch.

[*Late blooming*, *ὀψιανθής*, *ές*, Theophr.; *ever blooming*, *ἀειθαλής*, *ές*, Orph.]

Bloom, to, lit. and metaph. *ἀνθέω*, Hes., Pind., Soph., Theoph.; *γᾶνάω*, h., *βλαστᾰ́νω*, fut. 1 *-ήσω*, aor. 2 *ἔβλαστον*, perf. *ἐβλάστηκα*, and also in pluperf. *ἐβεβλ.*, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., etc.; *ἐπανθέω*, Theoc. *Vid.* To flourish.

To bloom again, *ἄνᾰθηλέω*, Hom.; *προσεπίβλαστᾰ́νω*, Theoph.

To bloom together with, *σῠνανθέω*, Theoph.

To have a succession of bloom, *πᾰρανθέω*, Theoph.

To be in full bloom. metaph. *ἀκμάζω*, no perf., Omn. Att.

[Blossom. *Vid.* Bloom, Flower.]

Blot, A, *κηλίς*, *ῖδος*, *ἡ*, Æsch., Soph., Eur., Xen., Antipho. *Vid.* Stain.

Blot, to, *μιαίνω*, Hom., Trag., Plat., Lys. *Vid.* To stain.

Blow, A, *πληγή*, *ἡ*, Hom., Trag., Thuc., Isoc., Plat., etc.; *τῠπή*, *ἡ*, Hom., Ap. Rh.; *τύμμα*, *ᾰτος*, *τό*, Æsch., Theoc.; *πλῆγμα*, *ατος*, *τό*, Soph., Eur.; *κόπος*, *ὁ*, Æsch.; *τῦπος*, *ὁ*, Orac. ap. Hdt.; (of a weapon), *ἐμβολή*, *ἡ*, Eur.; *προβολή*, *ἡ*, Theoc. *Vid.* Syn. 208.

A blow with the hand, *ῥᾰ́πισμα*, *ᾰτος*, *τό*, Antiph.

Blow in the face, *ὕπώπιον*, in pl., Eur., Ar., Lys.; [*κόλαφος*, *ὁ*, Epich.]

[*To give one a blow in the face with the hand*, *ῥαπίζω*, c. acc., Dem.]

[*Blow for blow*, *πληγὴ παρὰ πληγήν*, Ar.]

The act of giving a blow, *χερὸς ὄρεγμα* (*ᾰτος*), Æsch.

[*Without striking a blow* (of naval battle), *ἀναυμάχητος*, *ον*, Lys.]

In which all sorts of blows are given, *πάμπληκτος*, *ον* (epith. of battles), Soph.

[*To receive blows*, *πληγὰς λαμβάνω*, Thuc., etc.; *μαστιγόομαι*, Plat.; *to inflict blows*, *πληγὰς δίδωμι*, Dem., etc.; *to come to blows with* one, *εἰς χεῖρας ἔρχομαι* (aor. 2 *ἦλθον*), *εἶμι*, *σύνειμι*, c. dat., Att. prose; *εἰς χειρῶν νόμον ἀφικνέομαι* (aor. 2 *-ικόμην*), Hdt.]

Blow, to, *ἄημι*, sine cas., only in pres. and imperf., and aor. 2, pass. *ἄημαι*, Hom., Hes., Pind., aor. 2 *ἄον*, Ap. Rh.; *ψύχω* (gently), Hom.; *πρήθω*, c. acc., Hom., Ap. Rh.; *φῡσάω*, intrans. and c. acc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; *πνέω* (also *πνείω*, Hom.), fut. *πνεύσω*, no perf., trans. and intrans., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur. (rare in prose), Xen., Plat.; *ἐπιπνέω* (and *-πνείω*, Hom.), Hom., Pind., Ap. Rh. (against), c. dat., Hdt.

To blow (as a fish does), *ἄνᾰφῡσιάω*, Hes., Ap. Rh.

To blow a fire, *ῥῑπίζω*, Ar., metaph. *ἔριδα*, h.; so too, metaph. *ἐκφῡσάω*, Ar.

To blow away, *ἀποφῡσάω*, c. acc., Ar.; *διᾰφῡσάω*, Plat.

To blow from (any quarter), *ἀποπνέω*, intrans. c. *ἀπό*, Hdt.

To blow outward, *ἐκπνέω*, Hdt., Thuc.

To blow gently, *διαψαίρω*, Ar.

To blow on (a sail and fill it), *ἐμπνέω*, c. acc., h., Pind., Eur.

To blow through, *διάω* and *διάημι*, c. gen., or c. acc., Hom., Hes.

To blow round, *περιπνέω*, c. acc., Pind.

To blow upon, *κᾰτᾰφῡσάω*, c. acc., Arist.

To blow at one side, *i. e.*, to escape as wind, *πᾰραπνέω*, or *-είω*, Hom.

[*To blow up* or *forth*, *ἀναφυσάω*, c. acc., Plat.]

To blow one's nose, *ὑλίζομαι τὰς ῥῖνας*, Cratin.

To fill (a sail) *by blowing* (as the wind does), *πρήθω*, Hom.; *ἐμπρήθω*, Hom.; *πρημαίνω*, only in pres. part., Ar.

One must blow (a fire), *φῡσητέον*, Ar.

Blowing strongly, *ἀκρᾰής*, *ές*, Hom., Hes.; *ὑπερᾰής*, *ές*, Hom.

Blowing from the sea, *ἁλιᾰής*, *ές*, Hom.

Blown on from all sides, *περῐφῡσητος*, *ον*, Ar.; *blown through*, *διαπνεόμενος*, Xen.

[Blow-hole, A (of craters), *ἀναφύσησις*, *εως*, *ἡ*, Arist.]

Blowing, A, *φῦσα*, *ἡ*, Soph.; *φύσησις*, *εως*, *ἡ*, Theoph.; [*ἄησις*, *ἡ*, Eur.]

A blowing or *puffing*, *φῡσασμός*, *ὁ*, Arist.

A blowing of a fire, etc., *ῥῖπῐσις*, *εως*, *ἡ*, Theoph.

A noise made by blowing, *φύσημα*, *ᾰτος*, *τό*, Eur.

Fit for blowing, *φῡσητῐκός*, *ή*, *όν*, Arist.

Blowpipe, A, *φῡσητήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Hdt.

Blubber, *πῖμελή*, *ἡ*, Soph., Hdt.

Blubber, to, *δᾰκρῡ́ω*, Omn. *Vid.* To weep.

Bludgeon, A, *ῥόπᾰλον*, *τό*, Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen.; *κορύνη*, *ἡ*, Hom., Eur., Hdt. *Vid.* Club.

Blue, *γλαυκός*, *ή*, *όν* (light-blue, approaching gray), Hom., Soph., Eur.

Dark blue, *κῠᾰνεος*, *α*, *ον*, Hom., Hes., Sim., Plat., Arist.; *κῠᾰνοειδής*, *ές*, Eur.

Bluish (of eyes), *ὑπόγλαυκος*, *ον*, Xen.

Blue (of waves), *γλαυκηπόρος*, *ον*, Emped.

Blue-eyed, *γλαυκός*, *ή*, *όν*, Pind., Eur., Hdt.; *γλαυκῶψ*, *ῶπος*, *ὁ*, Pind.; in fem. *γλαυκῶπις*, *ῐδος*, acc. *ῐδα* and *ιν*, *ἡ*, Hom., Anac., Soph., Eur.; *χᾰροπός*, *ή*, *όν*, and *ός*, *όν* (a shade or so darker than *γλαυκός*), Theoc.; *γλαυκόμμᾰτος*, *ον*, Plat.

[Blue-bottle, the (a kind of fly), *μυῖα*, *ἡ*, Hom.; *μυῖα στρατιῶτις*, *ἡ*, Luc.]

Blueness, *γλαυκότης*, *ητος*, *ἡ*, Arist.

Blunder, A, *ἁμάρτημα*, *ᾰτος*, *τό*, Omn. Att.; *ἁμαρτία*, *ἡ*, Omn. Att.; *ἐξᾰμαρτία*, *ἡ*, Soph.; *πλημμέλημα*, *ᾰτος*, *τό*, Æschin.; *διᾰμάρτημα*, *ᾰτος*, *τό*, Arist. *Vid.* Error.

Blunder, to, *ἁμαρτᾰ́νω*, fut. *ἁμαρτήσομαι*, aor. 2 *ἥμαρτον* and Ep. *ἤμβροτον*, perf. *ἡμάρτηκα*, etc., Omn.; *πλημμελέω*, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *πᾰρᾰχορδίζω*, Ar.

Blunt, *κωφός*, *ή*, *όν*, Hom.; *ἀμ-*

βλύς, εῖα, ύ, compar. -ὕτερος, Æsch., Eur., Thuc., Plat.; of a man, ᾽άφελής, Dem.

[*Blunt* (of speech), παῤῥησιαστικός, ή, όν, Arist.; *to be blunt of speech*, παῤῥησιάζομαι, Plat.]

Blunt, το, ᾽άναγνάμπτω, Hom.; ᾽άμενηνόω, Hom.; ᾽άπαμβλύνω (used also metaph. to blunt a purpose), Pind., Æsch., Hdt., Plat.; κἀταμβλύνω, Soph.

To be or *become blunted*, ἀμβλύνομαι, pass. (not used by good authors in act.), Æsch., Soph., Thuc.; ἐκκωφόομαι, pass., Eur.

Are their swords blunted by her beauty? ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Eur.

Bluntness (usu. metaph., as of perception, etc.), ἀμβλύτης, ητος, ή, Plat.; [*bluntness of speech*, παῤῥησία, ή, Plat.]

Blush, το, ἐρῠθριάω, Xen., Plat., Dem.; ᾽άνερῠθριάω (to b. up), Plat., Xen.; ἐρῠθραίνομαι, pass., Xen., Arist.; ἐρῠθαίνω, no perf., Ap. Rh.; *φοινίσσω* πᾶρηΐδα, Eur.; φοινίσσομαι (pass.) χρόα, Theocr.

To blush a little, ᾽υπερῠθριάω, Ar.

To blush for, ᾽υπερπυῤῥιάω, c. gen., Ar.

To give up blushing, i. e., to be wholly shameless, ᾽απερῠθριάω, Ar.

Blush, α, ἐρῠθημα, ᾰτος, τό, Eur.; φοίνιξ, ικος, ὁ, Eur.; ἔρευθος, τό, Ap. Rh.

Bluster, το, φλῡ́ω, φλῡ́σω, ἔφλῡσα, but in Anth. ἔφλῡσα, no perf., Æsch.; πᾰφλάζω, no perf., Emped., Ar.; ᾽αλασσοσκοπέω, Ar.; πλᾰτῡγίζω, only in pres., Ar.

Blustering, *bluster*, πᾰ᾽φλασμα, ᾰτος, τό, Ar.; [ψολοκομπία, ή, Ar.]

Boar, α, κᾰ᾽προς, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; σῦς, gen. συός, acc. σῦν, in pl. nom. σύες (never contr. in Homer), σῦς, acc. σύας, σῦς, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰ᾽πριος, ὁ, Hom.; σῦς κᾰ᾽πριος, ὁ, Hom., and σῦς κᾰ᾽προς, ὁ, Hom.; ὗς, ὑός, etc., ὁ, as σῦς, Hom., Æsch., Xen., Æschin.; ἀσχέδωρος, ὁ, Æsch.; σύᾱγρος, ὁ, Antiph.

A young wild boar, μολοβρίτης ὗς, Hippon.

Belonging to a boar, κᾰ᾽πριος, Hdt.

A slayer of boars, συοκτόνος, ον, Call.; κᾰπροφόνος, ον, Anth.

A slaughter of boars, συοκτασία, ή, Mel.

Board, α, πίναξ, ᾰκος, ὁ, Hom.; ᾽άβάκιον τό, Lys.

A draught or *chess board*, ᾽άβαξ, ᾰκος, ὁ, Ath. *Vid.* Draught.

Board, i. e., maintenance, ὄψον, τό, *he charged five obols a day for the board of two children and their sister*, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ᾽αδελφῇ πέντε ὀβόλους τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, Lys.

[*To board with* one, παρασιτέω, Plat.]

Board, on (ship), ᾽άνὰ νηός, with verb of motion, as, ᾽άνὰ νηὸς ἔβη, Hom.: with verb expressing continuance, ἐπὶ νηός, as, *tell me, on board what ship did you come?* ἀγόρευσον . . . ὁππυίης ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; Hom.; also ἐν νηΐ, παρὰ νηΐ, etc., Hom.; *put me on board a ship*, ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι (aor. 1 mid. imper. of ἐφίσα, from unused ἐφέω), Hom.; *to put on board*, ᾽άνᾰβῑβάζομαι ἐπὶ ναῦν, Thuc., Xen.: ἐπῐβῑβάζω (no perf.) c. ἐπί, Thuc.; [*to put on board instead*, ἀντεμβιβάζω, Thuc.] *Vid.* To embark, To make to embark.

[*Boarding-pikes*, ναύμαχα ξυστά, Hom.; ναύμαχα δόρατα, Hdt.]

Boast, το, ᾽άπειλέω, Hom.; εὐχετάομαι, only pres. and imperf., Hom.; εὔχομαι, mid., fut. εὔξομαι, aor. 1 ηὐξάμην, perf. pass. ηὔγμαι, in pass. sens., pluperf. ηὔγμην, in act. sens., usu. c. infin., Hom., Pind., Æsch., Plat.; ἐπεύχομαι, c. inf. or c. acc. of subject, also over one, c. dat., Hom., h., Æsch.; ἐξεύχομαι, Pind., Æsch.; ἐξεπεύχομαι, Soph.; κᾰτεύχομαι, Theoc.; στεῦμαι, only in 3d sing. στεῦται, Hom., Ap. Rh., and in 3d pl. στεῦνται, Æsch.; κῡδιάω, only pres. and imperf., Hom., Hes., h.; κῡδᾰ́νω, only pres. and imperf., Hom.; μάομαι, only in 1st pl. 2d perf. sync. μέμᾰμεν, c. infin., Hom.; κομπέω, Pind., Æsch., Soph., Eur., Thuc.; κομπάζω, Æsch., Soph., Eur., Xen., Lys.; also in pass. aor. 1 in act. sens., Eur.; διᾰκομπέω, Pind.; σεμνοκομπέω, Æsch.; ἐκκομπάζω, Soph.; ᾽άποκομπάζω, Eur.; ἐπῐκομπάζω, c. acc. of what is said, Eur., Call.; ἐπικομπέω, Thuc.; κομπολᾱκέω, sine cas., Ar.; αὐχέω, h., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐξαυχέω, Æsch., Soph., Eur.; ἐπαυχέω, Soph., Ar.; μεγᾰλαυχέω, and mid. -ομαι, Æsch., Isoc., Plat.; καυχάομαι, mid., Pind., Hdt.; ἐκκαυχάομαι, Eur.; φλῡ́ω, φλῡ́σω, Æsch.; σεμνομῡθέω, Eur.; σεμνολογέω, Dem.; ᾽αλᾰζονεύομαι, mid., often with the idea of the boast being false, Ar., Xen., Isoc., Æschin.; κᾰτᾰλᾰζονεύομαι, Isoc., Dem.; μεγᾰληγορέω, Xen.; ὑψηλολογέομαι, mid., Plat.; λόγους ᾽άναπάω, fut. 1 ἀναπᾰ́σω, Soph.

Boast, α, εὖγμα, ᾰτος, τό, Hom.; εὐχωλή, ή, Hom.; εὔχος, τό, Hom.; αὐχή, ή, Pind.; αὔχημα, ᾰτος, τό, Pind., Soph., Eur., Thuc.; καύχημα, ᾰτος, τό, Pind.; αὔχησις, εως, ή, Thuc.; κόμπος, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Æschin; κόμπασμα, ᾰτος, τό, Æsch., Ar.; ᾽αλᾰζόνευμα, ᾰτος, τό, Ar., Æschin.; μεγᾰληγορία, ή, Eur.

Empty boasting, κουφολογία, ή, Thuc.

Noisy boasting, ψολοκομπία, ή, Ar.

A habit of boasting, a boastful disposition, ᾽αλᾰζονεία, ή, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; μεγᾰλαυχία, ή, Plat.

A cause for boasting, a thing to boast of, γαύρωμα, ᾰτος, τό, Eur.; αὔχημα, (as, *the gift of the great deity, the greatest boast of the land*), δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, χθονὸς αὔχημα μέγιστον, Soph.

Boaster, α, ὑψᾰγόρας, ὁ, Hom.; κόμπος, ὁ, Eur.; κομπολᾱκῠθης, ὁ, Ar.; ῥᾰχιστήρ, ῆρος, ὁ, Theopomp. (Com.).

Boastful, κενεαυχής, ές, Hom.; κεναυχής, ές, Anth.; δῠσαυχής, ές, Ap. Rh.; μεγᾰλαυχος, ον, Pind., Æsch., Plat., Xen.; μεγᾰλήγορος, ον, Æsch., Xen.; ὑψήγορος, ον, Æsch.; ὑπέρκομπος, ον, Æsch.; κομπώδης, Thuc.; ᾽αλαζών, όνος, Ar., Æschin., Xen.; ᾽αλᾰζονῐκός, ή, όν, Xen.; σεμνόλογος, Dem.

Not boastful, ἄκομπος, ον, Æsch.; ᾽ακόμπαστος, ον, Æsch.

Easily to be boasted of, εὐαλᾰζόνευτος, ον, Arist.

Boastfully, ὑψηλά, Soph.; ὑψικόμπως, Soph.

Boat, α, σχεδία, ή, Hom., Eur., Xen.; ᾽άκᾶτος, ή, Pind., Theogn., Eur., Hdt.; ᾽άκᾶτη, ή, Æsch.; ᾽άκᾶτιον, τό, Thuc.; βᾶρις, gen. ῐ́δος, acc. ῐ́δα, and oftener ιν, Æsch., Eur., Hdt.; ᾽άμῖς, ῐ́δος, acc. ῐ́δα, Æsch., κύμβη, ή, Soph.; ἐλᾶτη, ή, Eur.; πορθμίς, ῐ́δος, ή, Eur.; σκᾶφη, ή, Ar.; πλοιάριον, τό, Ar., Xen.; ἐπακτρίς, ῐ́δος, ή, Xen.; ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, Æschin.; κερκοῦρος, ὁ, Hdt.; λέμβος, Dem.; τίφη, Ar. *Vid.* Syn. 331.

[*To be in the same boat with* one, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖν τινι, Dem.]

A boat for holding oil, ἐμβᾰφιον, τό, Hdt.

[Boatman. *Vid.* Sailor.]

Bode, το, ὄσσομαι, mid., only pres. and imperf., in both senses, to forebode and to betoken, Hom. *Vid.* To forebode.

Bodiless, ᾽ασώμᾰτος, ον, Plat.

Bodily, σωμᾰτοειδής, ές, Plat.; σωμᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

Body, σῶμα, ᾰτος, τό (only of a dead body in Hom.), Omn.; δέμας, τό, only nom. and acc. sing., properly of a *living* body, Omn. poet.; (prop. *the surface of the body*), χροιά, ή, Hom., Theogn.; χρώς, ωτός, and Ep. gen. χροός, ὁ (Sapph. has acc. χρῶ), Hom., Pind., Æsch., Xen.; γνῖον, τό, Pind.;—dim. σωμᾰτιον, τό, Isoc. *Vid.* Syn. 379.

The body of a carriage, ᾽υπερτερία, ή, Hom., Plat.

A body of men, soldiers, etc., λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; κῶμος, ὁ, Æsch., Eur. *Vid.* Band, Company.

[*A corporate body*, σωμάτιον, τό, Pandect.]

[*The main body* (of an army), τὸ ἀθρόον, Xen.]

[*In a body* (of a people, etc.), παυδημεί, as, π. στρατεύειν, Hdt., Thuc.]

With three bodies, τρῐσώμᾰτος, ον, Æsch., Eur.

Indulging the body, φῐλοσώμᾰτος, ον, Plat.

To exercise the body, σωμασκέω, Xen.

Bodily exercise, σωμασκία, ή, Xen., Plat.

[Body-guard, αἰχμοφόρος, ὁ, Hdt.; σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, Ath.]

Bog, α, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; λίμνη, ή, Hdt., Thuc., Xen.

[*Bog-trotter*, ἑλειοβάτης, ὁ, Æsch.]

Boggle, το, ὀκνέω (ὀκνείω also, Hom.), Omn. *Vid.* To hesitate.

Boggy, λιμνώδης, ες, Thuc.; ἑλώδης, ες, Arist.

[Boh! (exclamation to frighten children), μορμώ! Theoc.]

Boil, το, ζέω, fut. ζέσω, no perf., neut., Hom., Hes., Æsch., Hdt., Plat., and act., Ap. Rh.; ἐπιζέω, neut. and act., Soph., Eur., Ar., Hdt.; ἐκζέω, neut., Ar.; ἐξᾰναζέω, act., Æsch.; (*to boil up*), ᾽άναζέω, neut., Soph., act., Ap. Rh.; ᾽άνᾰμορμύρω, only pres. and Ion. imperf. -ύρεσκον, neut., as the sea in a storm, Hom; ᾽αναφλύω, neut., of waves (aor. 1 ῦσα, but in Anth. ὗσα), Hom.;—ἴψω, fut. ἐψήσω, act., no perf., Eur., Hdt., Plat., Xen.; ᾽αφέψω, Ar., Hdt.; ἐξέψω, Hdt., Arist.; βράσσομαι, pass., in neut. sens., Ap. Rh., ᾽αναβράσσω, act. (*to make boil up*), no perf., Ar.; πᾰφλάζω, no perf., neut., Ar.; ἐκπᾰφλάζω, Arist.; *to boil around*, περῐβλύω, neut., Ap. Rh.; περῐβλύζω, neut., Arist.; *to boil over*, ᾽υπερζέω, neut., Ar.; ᾽υπερβάλλω, neut., perf. -βέβληκα, Hdt.

[*To boil down with* or *besides*, προσαφέψω, Diosc.]

Boil, ᾱ, δοθιήν, ῆνος, ὁ, Ar., Hipp.; φῦμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; φῡμᾰτίον, τό, Hipp.; σαρκόπυον, τό, Hipp.; ἐμπύημα, ᾰτος, τό, Hipp.

One who has boils, φῡμᾰτίας, ου, ὁ, Hipp.

Full of boils, φῡμᾰτώδης, ες, Hipp.

Causing boils, ἐμπυητικός, ή, όν, Hipp.

Boiled, ἐφθός, ή, όν, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἑψητός, ή, όν, Xen., Arist.; ᾽ἀνᾰβραστος, ου, Ar.

Hard to boil, ἀνέψανος, ον, Hipp.

Any thing boiled, ἔψημα, ᾰτος, τό, Arist.

Boiler, ᾱ, *i. e.*, vessel in which a thing is boiled, πύελος, ή, Ar.

Boiling, ᾱ, ἕψησις, εως, ή, Plat.; ζέσις, εως, ή, Plat.; *a boiling over*, neut., ὑπέρζεσις, εως, ή, Arist.; ἐκπᾰφλασμός, ὁ, Arist.

Boisterous, [ᾰ̓βρομος, ον, Hom.;] λᾶβρός, όν, Omn. poet.; of wind, βύκτης, ου, only masc., Hom. *Vid.* Noisy.

Boisterously, λᾶβρῶς, Theogn., Æsch.

Bold, θρᾰσύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, Omn.; θρᾰσύκᾰρδιος, ον, Hom.; θρᾰσυμέμνων, ονος, Hom.; θρασυμήδης, ες, Pind.; θρᾰσύγνιος, ον, Pind.; θρᾰσυμήχᾰνος, ον, Pind.; θρᾰσύπονος, ον, Pind.; θρᾰσύπλαγχνος, ον, Eur.; θρᾰσύχειρ, Anth.; θάρσῠνος, ον, Hom.; θαρσᾰλέος, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Plat., Xen., Isoc.; μεγᾰθῡμος, ον, Hom., Hes.; κρᾰταιός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; τλήμων, ονος, Hom., Pind., Trag., Xen.; τολμήεις, εσσα, εν, superl. by sync. τολμήστᾰτος, Hom., Pind., Soph.; μεγᾰθαρσής, ές, Hes.; εὐθαρσής, ές, h., Æsch., Eur., Xen.; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Antipho, Lys., Dem.; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.; λᾰμῠρός, ά, όν (of a speech), Xen.; μεγᾰλοκίνδῡνος, ον, Arist.; φῐλοκίνδῡνος, superlat. -ῠνότατος, Xen., Dem.

Bold in speech, ἀπτοεπής, ές, Hom.; θρᾰσύστομος, ον, Æsch., Eur.

Bold in opposing, ἀντίτολμος, ον, Æsch.

Exceedingly bold, ᾽ὑπέρτολμος, ον, Æsch.; περῐθαρσύς, ύ, Ap. Rh.

A bold man, τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc.

Bold in speech, παῤῥησιαστής, ὁ, Arist.

Boldly, εὐτόλμως, Tyrt., Æsch.; εὐθαρσῶς, Æsch., Arist.; θαρσᾰλέως, Isoc., Xen., Isæ.; τολμηρῶς, Thuc., Lys., Xen.; φῐλοκινδύνως, Xen.; ᾽ἀπερισκέπτως, Thuc.; θαρσούντως, Xen.; πᾰρᾰκεκινδῡνευμένως, Plat.

To be bold, τολμάω, Omn.; θαρσέω, Omn.; θάρσῠνω, no perf., Soph.; θρᾰσύνομαι, mid. and pass., no perf., but aor. 1 pass. ἐθρᾰσύνθην, Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem.; ἀποθρασύνομαι, Dem.; λιμᾰτιάω, Ar.

To be bold against, ἀντίτολμάω, Thuc.

To make bold, θαρσύνω, no perf., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; θρασύνω, no perf., Æsch., Thuc.

Boldness, θρᾰ́σος and θάρσος, τό, Omn.; θρᾰσύτης, ητος, ή, Thuc., Isoc., Plat., Dem.; τόλμᾰ and τόλμη, ή, Omn. post Hom.; εὐτολμία, ή, Eur., Xen.; λῆμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt. *Vid.* Syn. 252.

The boldness of a stranger, θρᾰσυξενία, ή, Plat.

A bold action, τόλμημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Thuc., Plat.

Boldness of speech, παῤῥησία, ή, Eur., Plat., Dem.

To use boldness of speech, παῤῥησιάζομαι, mid., used also pass. in pass. sens., Xen., Plat., Isoc.

Bolster, ᾱ, προσκεφᾰ́λαιον, τό, Ar. *Vid.* Pillow.

Bolt, ᾱ, κλείς, κλειδός, ή (κληΐς, ῐ̄δος, Ep.), Hom., Pind., Æsch.; ὀχεύς, έως, and Hom. ῆος, Hom., Ap. Rh.; κλᾰ́ϊστρον, τό, Pind.; κλεῖθρον (κληῖθρον, Ep.; κλῆθρον, Att.), τό, h., Æsch., Soph., Eur., Xen.; ἔμβολον, τό, Eur.; μοχλός, ὁ, Eur., Ar., Thuc.; μοχλίσκος, ὁ, Ar., Xen.

A bolt or *nail used in ship-building*, τύλος, ὁ, Ar.

Bolt, το, κλείω, perf. pass. κέκλεισμαι, Omn.; μοχλόω, Ar. *Vid.* To shut.

Bombast, δῐθῠ́ραμβος, ὁ, Plat.; ᾽ἀλίνδηθραι ἐπῶν, Ar.

Bombastic, δῐθῠραμβώδης, ες, Plat.; στόμφος, η, ον, and ος, ον, Hipp.; [παρατράγωδος, ον, Plut.]

Bonassus, ᾱ, βόνασος, ὁ, Arist.

Bond, ᾱ, δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί and δεσμά, Omn.; σύνδεσμος, ὁ, pl. τὰ σ., Plat.; χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; [ἄλυσις, εως, ή, Hdt., Att.;] metaph. πῆγμα, ᾰτος, τό (of an oath), Æsch.

A written contract, συγγρᾰφή, ή, Lys., Dem., Æschin.; συμβόλαιον, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Dem.; [χειρόγραφον, τό, Polyb.; *bonds* (for debt), τὰ κλᾱρία, Plut.]

An action on a bond, συμβολαίων δίκη, Dem.

To bring an action on a bond against a person, λαγχᾰ́νω τοῦ συμβολαίου τῑνί (sc. δίκην), Lys.

To violate a bond, fail in making the payments stipulated in it, ᾽ἀποστερέω and ᾽ἀποστέρω τὰ συμβόλαια, Isoc., Dem.; ἄπιστα τὰ συμβόλαια ποιέω, Isoc. *Vid.* Covenant.

Concerning bonds, συμβόλαιος, α, ον, Thuc.

[*To give one's bond*, χειρογραφέω, Pandect.]

[*Under bond*, ἔμπρακτος, ον, Inscr.]

Bondage, δουλοσύνη, ή, Hom., Pind., Sol., Eur., Hdt.; δουλεία, ή, Omn. Att.; δούλιον ἦμαρ (ᾰτος), Hom.; ᾽ἀναγκαῖον ἦμαρ, Hom.; ᾽ἀναγκαία τύχη, Soph.; ᾽ἀνάγκης ζυγόν, Eur. *Vid.* Slavery.

Bondman, ᾱ, δοῦλος, ὁ, Omn. *Vid.* Slave, Serf.

[Bondsman. *Vid.* Surety.]

Bone, ᾱ, ὀστέον, ὀστοῦν, τό, pl. ὀστέα, ὀστᾶ, Omn. (Hom. in open form); gen. pl. ὀστέοφιν, Hom.; [*a little bone*, ὀστάριον, τό, Anth.]

[*The small bone* (of the arm or leg), περόνη, ή, Xen.]

Of bone, ὀστέϊνος, η, ον, Hdt., Plat.; ὄστῐνος, η, ον, Ar.

Produced by the bone, ὀστεογενής, ές, Plat.

Reaching the bones (pain), ὀστεοκόπος, ον, Theoph.

Like bones, ὀστοειδής, ές, Hipp.

With black bones, μελᾰ́νοστος, ον, Hom.

[*With many bones, many-boned*, πολυόστεος, ον, Arist.]

Consisting of one bone, μονόστεος, ον, contr. ους, ουν, Arist.

Pipes made of bone, ὄστῐνα, τά, Ar.

[*To gather bones*, ὀστολογέω, Isæ.; *to eat bones*, ὀστοφαγέω, Strab.]

[Bone-breaker, ᾱ (an instrument), ὀστοκατάκτης, ὁ, Hipp.]

Boneless, ᾽ἀνόστεος, ον, Hes.

Bonfire, ᾱ, πῦρ, πῠρός, τό. *Vid.* Fire.

[Bonnet, ᾱ, no precise equiv. in Greek. *Vid.* Head-dress.]

Bony, ὀστοφυής, ές, h.; ὀστώδης, ες, Xen.; πολυόστεος, ον, contr. ους, ουν, Arist.

Booby, ᾱ, βλῖτομάμμας, ου, Ar.; βερέσχεθος, Ar.; μαμμᾰκῠθος, Ar.

Book, ᾱ, βῐ̆βλος, ή, Æsch., Plat., Dem.; βῐ̆βλος, ή, Hdt.; βιβλίον, τό, Hdt., Xen., Plat., Dem.; βιβλῐδίον, τό, Dem.; βιβλῐδᾰ́ριον, τό, Ar.; βιβλᾰ́ριον, τό, Anth.; σύγγραμμα, ᾰτος, τό, esp. in prose, Xen., Plat., Isoc.

A book (*i. e.*, a part of a work), λόγος, ὁ, Hdt., e. g., *which I will relate in a subsequent book*, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω, Hdt.; [(of the Iliad or Odyssey), ραψῳδία, ή, Plut.]

[*A book of travels*, γῆς περίοδος, ή, Hdt., Arist.; περιοδία, ή, Strab.]

[*A day-book* (journal), ἐφημερίς, ίδος, ή, Plut.; *an account-book*, γραμματεῖον, τό, Dem.]

A writer of books, βιβλιᾱγρᾰ́φος, ὁ, ή, Cratin.

[*To speak like a book*, συγγραφικῶς ἐρῶ, Plat.]

[Bookbinder, ᾱ, βιβλιοδέτης, ου, ὁ, Joan. Com. (Byz.).]

Bookcase, ᾱ, βιβλιοθήκη, ή, Cratin. Jun.; [ἀποθήκη (βιβλίων), Luc.]

Bookseller, ᾱ, βιβλιοπώλης, ὁ, Dion. H.

A bookseller's shop, βιβλιοπωλεῖον, τό, Ath.

[Book-worm, ᾱ, σίλφη, ή, Luc.; σής, ὁ, gen. σητός, Luc.; also metaph. as in English, Anth.]

Boom, ᾱ (thrown across the harbor), ζεῦγμα (ᾰτος) τοῦ λιμένος, Thuc.

Boon, ᾱ, χᾰ́ρις, ῐτος, acc. ῐτα and ιν, ή, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Favor.

Boor, ᾱ, ἄγροικος, ὁ, Ar.

Boorish, ᾱ, ἀγροικος, ον, Ar., Plat.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἀγρεῖος, α, ον, Ar.; ᾽ἀπειρόκᾰλος, ον, Xen.

Boorishness, ᾽ἀγροικία, ή, Plat.; ᾽ἀπειροκᾰλία, ή, Plat.

Boot, ᾱ, ἀρβῦλη, ή, Æsch., Eur.; πέδῐλον, τό [usu. in pl. (ἐς γόνυ ἀνατείνοντα)], Hdt.; κρηπῖς, ῖδος, ή (only a man's boot), Xen., Theoc.; ἀρβῦλίς, ῐ̆δος, ή, Theoc.

A sort of bandage worn under the boot by runners, πέλῠτρον, τό, Æsch.

[*To boot* (= in addition), πρόσετι, Hdt., Thuc., Plat., etc.; *to give boot*, προῖκα δίδωμι, Xen.; *something to boot*, ἐπιθήκη, ή, Ar.]

Booth, ᾱ, σκηνή, ή, Ar., Plat., Dem.; γέρρον, τό (esp. made of wattle), Dem.

Bootless, ᾽ἀνωφελής, ές, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* Useless.

Booty, ῥῦσιον, τό, oftener in pl., Hom., Æsch.; λῆϊς, ῐ̆δος, ή, Hom., Ap. Rh.; ἔνᾰρα, τά, Hom., Soph.; λᾰφῦρα, τά, Æsch., Soph., Xen.; σκῦλον, τό, oftener in pl., Soph., Eur., Thuc.; σκύλευμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc.; ἄγρευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἁρπᾰγή, ή, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; λεία, ή, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἅρπαγμα, ᾰτος, τό, Æschin.

A making of booty, λῃϊστύς, ύος, ή, Hdt.; λεηλᾰτία, ή, Xen.

To make booty, take as booty, λᾕζομαι, mid. (aor. 1 λῃσσᾰ́μην, Hom.; ἐλῃσᾰ́μην, Att.), Hom., Hes., Eur., Xen., Hdt., Dem.; πέρθω, aor. 2 ἔπρᾰθον, no perf. (of slaves), Eur.

To take as booty out of a place, ἐκπέρθω, c. gen. loci, Hom.

To drive booty away (therefore to

take it), λεηλᾰτέω, Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* TO PLUNDER, TO SPOIL.

To sell as booty, λᾰφῡροπωλέω, Xen.

A seller of booty, λᾰφῡροπώλης, ὁ, Xen.

She who provides booty (esp. an epith. of Minerva), Ἀγέλεια, Hom., Hes.; λητῖτις, ῐδος, ἡ, Hom.

Whatever may be made booty of, subst. λεία, ἡ, Thuc.; λητΐς, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.; adj. λητῐστός and λεῐστός, ἡ, ὁν, Hom.

Fond of booty, φῐλολῃΐος, ον, h.

BORDER, A (of any thing, esp. of a district), ἐσχᾰτῐά, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Soph., Dem.; ὅρος, ὁ (οὖρος, Ep., Ion.), Omn.; ὅρια, τά, Soph., Eur., Thuc., Xen.; τὰ μεθόρια, Thuc., Xen., Plat.

[*The border country*, μεθορία γῆ, ἡ, Thuc.; γῆ πειραϊκή, ἡ, (Arn.) Thuc.]

A border (esp. of a garment, but also of a district), κρᾶσπεδον, τό, Soph., Eur., Ar., Xen.; πέζα, ἡ (of a country, of a garment), Ap. Rh.; [(of a garment, woven along), παρυφή, ἡ, Plut.]

[*With broad purple border*, πλατυπόρφυρος, ον, Archipp.; *a garment with purple border*, ἐσθὴς παρυφασμένη, Diod.]

[*To be sewn on as a border*, παραῤῥάπτομαι, Hdt.]

To surround with a border (a garment), κρασπεδόω, in pass., Eur.

[*A raised border* (in a garden), ἄνδηρον, τό, Theocr.]

BORDER ON, TO, ὁρίζω, c. πρός and acc., Hdt.

To border on (as a nation does on another), ἀστῠγειτονέομαι, mid. (c. acc. χθόνα), Æsch.; σῠνάπτω, no perf., c. dat., Æsch., Hdt.; ἔχομαι, mid., aor. 2 ἐσχόμην, c. gen., Hdt.; ὁμουρέω, c. dat., Hdt.; [προσοικέω, c. dat., Plat.]

To skulk on the borders, ἐσχατάω, only in part. -ῶων (*vid.* BORDERING ON), Hom.

[BORDERER, ὅμορος, ὁ, ἡ, Hdt. *Vid. sq.*]

BORDERING ON, νέᾶτος, η, ον, c. gen., Hom.; ἐσχᾰτόων, -όωσα, for -άων, -άουσα, Hom.; ὅμορος, ον, Ion.; ὅμουρος, ον, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μεθόριος, ον, Thuc., Xen., Plat.; πρόσουρος, ον, for πρόσορος (which also is found in Xen.), Soph., Hdt., Xen.; ὁμούριος, ον, c. dat., Ap. Rh.; ἐφόριος, ον, Dem.; σύνουρος, ον, Arist.; σύγχορτος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur.; σύννομος, ον, c. gen., Eur.; σύγκληρος, ον, Eur.; ἀστῠγείτων, ονος, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρόσοικος, ον, c. dat., Hdt., Thuc, Plat.; ὁμοτέρμων, ονος, Plat.; προσεχής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* NEIGHBORING.

Bordering on, πρός, c. dat., as, *the Libyans who border on Egypt*, Λίβυες οἱ πρὸς Αἰγύπτῳ, Thuc.; ἐπί, c. gen., Thuc.

[*Bordering on a river*, παραποτάμιος, α, ον, Hdt.; *bordering on the ocean*, παρωκεάνιος, ον, Plut.; παρωκεανίτης, ὁ, fem. -ῖτις, ῐδος, Polyb., Diod.]

BORE, TO, τρῡπάω, Hom., Soph., Xen., Plat., Æschin.; τορέω, only in aor. 2 ἔτορον, and more rarely aor. 1 ἐτόρησα, Hom., h.; τετραίνω, fut. τρήσω, aor. 1 ἐτέτρηνα, perf. pass. τέτρημαι, Hom., Hdt., Xen., Call.; διᾰτετραίνω, Ar., Hdt.; συντετραίνω (esp. as miners), Hdt., Dem.; κᾰτᾰτετραίνω, Plat.; διᾰτρῡπάω, Arist. *Vid.* TO PIERCE.

BOREAS, βορέας, ὁ, Omn. *Vid.* NORTH WIND.

BORED THROUGH (often as ears for ear-rings), τρητός, ή, όν, Hom., h., Pind., Plat.; ἐῦτρητος, ον, Hom.

BORER, A, τρῡπητής, ὁ, Plat.

An instrument to bore with, τέρετρον, τό, Hom.; τρῡπᾶνον, τό, Hom., Eur., Plat.; τόρος (esp. for boring wells), ὁ, Pherecr.

BORING, A, τρῆσις, εως, ἡ, Plat.; τρῡπησις, εως, ἡ, Arist.

Any thing bored (a hole, etc.), τρύπημα, ᾰτος, τό, Ar., Eupol.

BORN, TO BE, γείνομαι, mid., only in pres., Hom.; φῠομαι, c. aor. 2 ἔφυν (as if from φῦμι), perf. πέφῡκα (in part. often πεφυώς, υῖα, ώς, gen. -ῶτος, -υίας, -ῶτος, for πεφῡκώς, etc., Hom.), and pluperf. ἐπεφύκειν, Hom., Pind., Trag., Xen., Dem.; γίγνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην (3d sing. by sync. ἔγεντο, γέντο, Pind., etc.), perf. pass. γεγένημαι, and mid. γέγονα, 1st and 3d pl. usu. by sync. γέγᾰμεν and γεγάᾶσι, part. γεγαώς, υῖα, Att. γεγώς, ῶσα (inf. γεγάκειν, Pind.), fut. 1 pass. γενηθήσομαι, Omn.; βλαστάνω, fut. 1 βλαστήσω, perf. act. ἐβλάστηκα, aor. 2 ἔβλαστον, Pind., Æsch., Soph., Eur.; τεκνόομαι, pass., Pind., Æsch., Soph., Eur.; τρέφομαι, pass., perf. τέθραμμαι, esp. in part. and c. gen. of the father, Soph., Eur.; φαίνομαι, pass., esp. in aor. 2, Soph.; λοχεύομαι, pass., Eur.

To be born (with reference to the parents, to be born of), εἰμί, c. gen., Hom., Xen.; ἐκγίγνομαι (3d pl. ἐκγεγάᾶσι, h.), c. gen., Hom., h., Hdt.; ἐκφῦομαι, c. gen., Soph., Eur.; ἀποβλαστάνω, c. gen., Soph.; σπείρομαι, c. ὅθεν, of whom, equiv. to a gen., Soph.; so ἄρόομαι, pass., aor. 1 ἠρόθην, c. ἔνθεν, Soph.

To be born after, ἐπῐγίγνομαι, Hom., Hdt., Xen.; ἐπῐγείνομαι, only in pres., Pind.

To be born before, προφύομαι, c. gen., Soph.

To be born in, ἐγγίγνομαι, c. dat., Hom., Hdt.

Justice did not look upon him when he was born, ἀλλ' οὔτε νιν φῦγόντα μητρόθεν σκότον Δίκη προσεῖδε, Æsch.

Being born of a mother unhappily married, μητρὸς ἔχοντες ἄνυμφευτον γονήν, Soph.

He was born (lit., he put on his saffron-colored baby-clothes), κροκωτὸν σπάργᾰνον ἐγκᾰτέβα, Pind.

Newly born, νεηγενής (νεᾱγενής, Att.), ές, Hom., Eur.; νεογενής, ές, Æsch., Plat.; νεόγονος, ον, oftener, by sync., νεογνός, όν, h., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; νεογῑλός, ή, όν, Hom., Theoc.; νεογιλαῖος, ον, Isæ.

High-born, εὐγενής (also εὐηγενής, Hom., ἠῦγενής, h.), ές, Omn.

[*Low-born*, ἀγέννητος, ον, Soph.; ἀγενής, ές (Stallb. prefers ἀγεννής), Soph., Hdt., Ar., Plat.]

Born in due time, τελεόγονος, ον, and τελειόγονος, ον, Arist.; τελεόμηνος, ον, Arist.

Born late, or in his father's old age, ὀψῑγονος, ον, Hom., h., Hdt.

Born after, ἐπῐγονος, ον, Plat.

Thrice born, τρῐγενής, ές, Arist.

[BORNE. *Vid. sub* TO BEAR.]

BOROUGH, A, δῆμος, ὁ, Dem.

One of the same borough, δημότης, ου, ὁ, Soph., Dem., Æschin., in fem. δημότις, ῐδος, acc. ῐδα and ῡν, Ar., Theoc.

BORROW, TO, χράομαι, mid., Eur., Plat.; δᾰνείζομαι, mid., c. ἐπί and dat. of the interest, or of the security, Ar., Plat., Dem.; αἰτέω, Dem.; ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, Dem.

To borrow besides, προσδᾰνείζομαι, mid., c. pass. in pass. sens., Lys. (to make up a given sum), Xen.

To borrow further, *i. e.*, on property already encumbered, ἐπῐδᾰνείζομαι, c. ἐπί and dat. of the security, Dem.

Borrowed money, δᾰνεισμα, ᾰτος, τό, Thuc., Isæ., Æschin.; δᾰνειον, τό, Dem.

BOSOM, A, κόλπος, ὁ, Omn.

With large bosom, βᾰθῦκολπος, ον, Hom., Æsch.

BOSS, A, ὄμφᾰλος, ὁ, Hom.

On the boss (of a shield), ἐπομφᾰλῐος, α, ον, Hom.

BOSSY, ὀμφᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., Ar.; ὀμφᾰλωτός, ή, όν, Pherecr.

Like a boss, ὀμφᾰλώδης, ες, Arist.

[BOTANIZE, TO, βοτανολογέω, Hipp.]

BOTANY, ἡ βοτᾰνῐκή, Diosc.

[BOTANY BAY, A (fig., as a place for rogues), πονηρόπολις, εως, ἡ, Plut.]

BOTH, καί, Omn.; τέ, Omn.; ἀμφότερον, adv., Hom., Pind.; ἀμφότερα, Æsch.; often it is made by μέν in the early part of the sentence, and δέ in the latter; sometimes with another conjunction added, as, "*they being alarmed, both at the suddenness of the attack, and also at the gates being opened to the Athenians*," ἅμα μὲν μάχῃ αἰφνιδίῳ, ἅμα δὲ τοῖς Ἀθηναίοις τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, φοβηθέντων, Thuc.

BOTH, adj., ἄμφω, gen. and dat. ἀμφοῖν, acc. ἄμφω, both dual and plural, and of all genders, Omn.; ἀμφότερος, rare in sing., Hom., Æsch, Thuc., Xen.; σῦναμφότερος, usu. in pl., Theogn., Hdt., Plat., Dem., Isæ.; σῦνάμφω, Plat., Ap. Rh.; ἀμφῐδέξιος, ον, in pl., Soph.; ἀμφιπλήξ, ῆγος, Soph.; ἑκᾰτερος, α, ον, Pind., Thuc., Lys., Xen., Dem. *Vid.* SYN. 192.

On both sides, ἀμφ' ἑᾱ, Hom.; ἀμφοτέρωσε, Hom.; ἀμφοτέρωθε or -θεν, Hom., Hdt., Thuc.; ἀμφοτέρωθι, Xen.; ἑκᾰτέρωθι, Pind., Hdt.; [κατ' ἀμφότερα, Hdt.]

From both sides, ἑκᾰτερθε or -θεν, Hom., Ap. Rh.; ἑκᾰτέρωθε, Hdt., Thuc., Xen.; δῐχόθεν, Æsch., Thuc.; [ἀπ' ἀμφοτέρωθεν, Hdt.]

Both ways, ἀμφοτέρη, Hdt.; ἀμφοτεράκις, Arist.; ἑκᾰτέρως, Plat.; [ἐπ' ἀμφότερα, Hdt.; ἀμφοτέρως, Plat.]

To both ways, ἑκᾰτέρωσε, Plat.; [ἀμφοτέρωσε, Hom.]

Affecting both men, δῐδῠμάνωρ, ορος, Æsch.

To bear both senses, to be inclined to both sides, or *to be between both, belong to both species*, ἐπαμφοτερίζω, c. ἐπί and acc., or c. dat., Isoc., Arist.

[BOTHER, TO. *Vid.* TO ANNOY, PERPLEX.]

BOTTLE, A, λήκῠθος, ἡ, esp. of oil, Hom., Ar., Plat.; ληκῠθιον, τό, of oil or perfumes, Ar.

A bottle (of any thing), βῖκος, ὁ, Hdt., Xen.

A bottle (made of earthen-ware), στάμνος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; σταμνίον, τό, Ar.; σταμνᾰριον, τό, Eupol.

Holding three bottles, τρῐλᾰγῦνος, ον, Stesich.

Bottle, το, κάταστραμνίζω, in pass., Nicostr., Theoph.

Bottom, ᾱ, βύσσος, ὁ, Hom., Hdt.; πύθμήν, ένος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph., Theogn., Plat.; ἔδᾰφος, τό, Hom., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; πέζα, ἡ, Hom., Ap. Rh.; πρύμνον, τό, Hom., Pind.

The bottom of a mountain, σφῦρόν, τό, Pind.

The bottom (of a vessel, a measure, etc.), πύνδαξ, ᾰκος, ὁ, Ar., Pherecr.

[*The bottom* (of a person), ὀρρος, ὁ, Com.; πρωκτός, ὁ, Ar.; *broad-bottomed*, εὐρύπρωκτος, ον, Ar.]

We have not yet got to the bottom of our misery, οὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὕπεστιν, Æsch.

From the bottom, νειόθεν, Hom., Ap. Rh.; πεδόθεν, Pind.; βυσσόθεν, Soph.

At the bottom, νειόθι, c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.

To the bottom, πέδονδε, Hom.

At the bottom, adj. νέᾱτος and νείᾱτος, η, ον, Hom.; πρυμνός, ή, όν, Hom.

Reaching to the bottom, ποδήρης, ες, Æsch.

Bottomless, ᾰ̓βυσσος, ον, Æsch., Eur., Hdt.; ᾰ̓βύθος, ον, Plat.

Bottomry (money lent on), ναυτῐκόν, τό, Xen., Lys., Dem.; [τὸ ἀμφοτερόπλουν (ἀργύριον), Dem.].

I borrowed eight hundred drachmæ of Nicippus on bottomry, ὀκτακοσίας δραχμὰς παρὰ Νικίππου ναυτῐκὸν ἀνειλόμην, Dem.

Seven talents lent on bottomry, ναυτῐκὰ ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα, Lys.

Bough, ᾱ, πτόρθος, ὁ, Hom., Eur.; ϑαλλός, ὁ, Hom., Trag., Plat., Æschin.; κλᾰ́δος (besides its own case, it has a poet. dat. κλᾰδί, and pl. κλᾰ́δεσι, κλᾰδέεσσι), ὁ, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; ὀροδαμνίς, ῐ̓δος, ἡ, Theoc.

A small bough, ῥᾶχος, ἡ, Soph. *Vid.* Branch.

[*With* or *having many boughs*, πολύκλαδος, ον, Theophr.]

Bought, ἐμπόλητος, η, ον, Soph.; [ὠνητός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Trag.] *Vid. infra* To buy.

Bound, ᾱ, ἄλμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur., etc.; πήδημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.; ἐκπήδημα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* Leap, Boundary.

The misery passes all bounds, ἐξορίζεται κᾰκόν, Eur.

[*To go beyond bounds*, παρεκβαίνω, Arist.; πλεονάζω, Isocr., Dem.]

[*To keep within bounds*, μετριάζω (trans.), Plat.]

Bound, σύνδετος, ον, Soph.; σφιγκτός, ή, όν, Mel.; διᾰ́δετος, ον, Æsch. *Vid.* To bind.

Fast bound, ᾰ̓δᾰμαντόδετος, ον, Æsch.

Bound backward, ὀπισθόδετος, ον, Simon.

Bound, I am (to do so and so), ἔοικα, Hom., Soph.; δίκαιός εἰμι, c. inf., Ar., Hdt.; ἄξιός εἰμι, Xen. *Vid.* Ought.

Bound, to [(of persons, a hare, etc.), πηδάω (c. ποσσίν also, Hom.), Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.]; (as a stone), ᾰ̓ναθρώσκω, fut. -θοροῦμαι, aor. 2 -έθορον, Hom. *Vid.* To leap.

To bound (as horses moving rapidly, or dancers), σκιρτάω, Hom., Eur., Plat.

To bound as dancers, σκαίρω, no fut., Hom.

To bound (of a fish in the sea), πάλλω, no perf., Eur.

To bound across, πηδάω, c. acc., Soph., Eur.; διασκαίρω, c. acc., Ap. Rh.

[*To bound back*, ἀναπηδάω, Ar.]

[*To bound over*, ὑπερθρώσκω, c. acc., Hom., Hdt., Æsch.]

To bound, i. e., mark out by boundaries, be the boundary of, ὁρίζω, Eur., Thuc., Xen.; ᾽ἀπείργω, no perf., irreg. aor. 2 ᾽ἄπείργᾰθον, Hdt. *Vid.* To define.

To be bounded, ὁρίζομαι, pass., c. dat., Eur.

Bound (as a ship for a place), *embarking on board the first vessel bound for Greece*, ἐπιβὰς ἐς τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον ἐς τὴν Ἑλλάδα, Xen.

Boundary, ᾱ, ὅρος (οὖρος, Hom., Hdt.), ὁ, Omn.; ὅρισμα, ᾰτος, τό (οὖρισμα, Ion.), Eur., Hdt., [*between* two countries, exp. by gen., Hdt.]; τέλσον, τό, Hom.; τέρμα, ᾰτος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; τέλος, τό, Hes.; τέκμωρ and τέκμαρ, indecl., Hes., Pind., Ap. Rh.; τέρμων, ονος, ὁ, Æsch., Eur.; ὅρια, τά, Soph., Eur.; Thuc., Xen.; μεθόριον, τό, usu. pl., Thuc., Xen., Plat.

The utmost bound to which a quoit can be thrown, δίσκου οὖρα, τά, Hom.

Of or *belonging to boundaries*, ὅριος, α, ον, Plat., Dem.; μεθόριος, α, ον, Thuc.

On the boundaries, ἐφόριος, α, ον, Dem.

Beyond the boundaries, ὑπερόριος, and poet. ὑπερούριος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Lys., Plat., Andoc., Theoc.

Defined by boundaries, ὡρισμένος, η, ον, Eur., Ar.; ᾽ἀφωρισμένος, η, ον, Ar., Plat.

We live having the boundaries of right and wrong clearly marked out, ζῶμεν ἀδίκα καὶ δίκαι᾽ ὡρισμένοι, Eur.

To mark out by boundaries, ᾽ἀφορίζω, Isoc., Dem.; περιορίζω, Hipp.

[*To set up as boundaries*, ὁρίζω (for one's self, mid.), *e. g.*, στήλας, Xen.]

To settle the boundaries of, διουρίζω, Ion. for διορίζω, Hdt.

Not marked out by boundaries, ἀόριστος, ον, Thuc.

[Bounden, ὀφειλόμενος, η, ον, Æsch., etc.]

Boundless, ᾽ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; ᾽ἀπέλεθρος, ον, Hom.; ἄσπετος, ον, Hom., Soph., Eur.; ᾽ἄπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ᾽ἀπείρῐτος, ον, Hom.; ᾽ἀπείρᾰτος, ον, Pind.; ᾽ἀπείραντος, ον, Pind.; ᾽ἀπειρέσιος, ον, Hom., Soph., and ᾽ἀπερείσια, only in neut. pl., Hom.; ἄφᾰτος, ον, Soph., Hdt.; ἄπλᾰτος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur.; ἄπλετος, ον, Pind., Soph., Hdt., Plat., Ap. Rh.; ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ᾽ἄβυσσος, ον (πλοῦτος), Æsch.; ᾽ἀνᾰρίθμητος, ον, Soph. *Vid.* Immense.

Boundlessly, ἄσπετον and ἄσπετα, Hom.; ᾽ἀμέτρως, Xen., Plat.

Bounteous, bountiful, ἀγλαόδωρος, ον, Hom.; ἄφθονος, ον, h., Eur.; ὀλβιόδωρος, ον, Eur.; μεγᾰλόδωρος, ον, Ar.; διωῒλής, ές, Epich.; δωρητῐκός, ή, όν, Plat.; δοτῐκός, ή, όν, Arist.; φῐλόδωρος, ον, Plat., Xen., Dem.

Bounty, Bounteousness, πολῠδωρία, ή, Xen.; ᾽ἀφειδία, ή, Plat.; ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.

To be bountiful, ἐπῐδαψῐλεύομαι, mid., Hdt., Xen.

Bourgeon, το, ϑάλλω, no aor. 1 nor 1 perf. act., 2 perf. τέθηλα, part. τεθηλώς, and fem. usu. τεθᾰλυῖα, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* To bloom.

[Bout; as, *a drinking-bout*, κῶμος, ὁ, Omn. post Hom.; *a wrestling-bout* πάλαισμα, τό, Hdt.]

Bow, ᾱ, βιός, ὁ, Hom.; κέρας, τό, gen. κέρᾱτος, sync. κέραος contr. κέρως, dat. κέρᾱτι, κέραϊ, κέρᾳ, nom. pl. κέρᾰτα, κέραα, κέρα (dat. pl. κέρᾰσι, Hom.), Hom.; τόξον, τό, Omn.;—χερὸς εὐστοχία, Eur.; ἄεμμα, ᾰτος, τό, Call.

The centre of the bow (where it is taken hold of), πῆχυς, εως, ὁ, Hom.

Using or *carrying a bow*, τοξοφόρος, ον, Hom., Pind., h., Eur., Hdt.; κλῠτότοξος, ον, Hom.; τοξοδᾰμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; τοξουλκός, όν, Æsch.; τοξόκλῠτος, ον, Pind.; τοξόδαμνος, ον, Æsch., Eur.; τοξοτευχής, ές, Æsch.; τυξήρης, ες, Eur.; τοξῐκός, ή, όν, Xen.; κερουλκός, όν, Soph.

[*With crooked* or *curved bow*, ἀγκυλότοξος, ον, Hom.]

With silver bow, ἀργῠρότοξος, ον, Hom.

With golden bow, χρῡσότοξος, ον, Pind.

With brazen bow, χαλκότοξος, ον, Pind.

[*With beautiful bow*, καλλίτοξος, ον, Eur.]

Bow-case, ᾱ, γωρῡτός, ὁ, Hom.

Bow-legged, ῥαιβός, ή, όν, Arist., or ῥοικός, ή, όν, Archil. *Vid.* Bandy-legged.

Bowman, ᾱ, τοξότης (τοξότᾱ, Ep.), ὁ, Omn. *Vid.* Archer.

Bow-shot, ᾱ, τόξευμα ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.

Within bow-shot (after verb of motion), εἰς τόξευμα, Xen.; ἔντος τοξεύματος, Xen.; ἐκ τόξου ῥύματος, Xen.

A bow-shot off, ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται, Hdt.

Bow-string, ᾱ, [νευρά, ἡ, Hom., Hes., Trag., Xen., etc.]; ἀγκῦλη, ἡ, Soph. ἄεμμα, ᾰτος, τό, Call.

[Bow-window, ϑυρὶς ψαλιδωτή, ἡ, Diod.]

Bow, the (of a ship), πρῴρα, ἡ, Omn.; πᾰρεξειρεσία, ἡ, Thuc.

Beams to strengthen the bows of a ship, ἐπωτίδες, αἱ, Eur., Thuc.

From the bows, πρῳρᾶϑε or -ϑεν, Pind., Thuc.

[*Stationed in the bow* (the look-out), πρωράτης, ου, ὁ, Xen.; πρωρεύς, έως, ὁ, Xen.]

[*To be stationed in the bow* (as look-out), πρωρατεύω, Ar.]

Bow down, to, ἰμῦ́ω, fut. -ῡ́σω, neut., Hom., Soph., Ap. Rh.; νεύω, neut. and act., Hom., Hes., Eur., Hdt.; κύπτω, very often, *to be bowed down* by fear or shame, neut., Hom., Ar., Hdt., Plat., Dem.; ᾽ὑποκύπτω, Ar.; κᾰτημύω, Ap. Rh.

Bowed down, κῡφός, ή, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.

Bowels, δέρτρον (or the skin which contains them), Hom.; ἔγκᾰτα, τά, only in nom. and acc. except once in dat., Hom.; νηδύς, ῡος, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Hipp.; χολάς, ᾰ̈δος, ἡ, usu. in pl., Hom., h.; ἔντερον, always except once in pl., Hom., Æsch., Ar., Plat., Xen.; σπλάγχνον, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Æschin.; χόλιξ, ῐκος, ἡ, later ὁ, usu. in pl., Ar., Pherecr. *Vid.* Entrails.

The timber for the bowels of a ship, ἐντερόνεια, Ar.

Of the bowels, ἐντερῐκός, ή, όν, Arist.; *like bowels*, ἐντεροειδής, ές, Arist.

To have a pain in the bowels, ἐντερο πονέω, Hipp.

[Bower, a, *σπέος κλάδοις (κλάδεσι) κατηρεφές*, after Hom. (who has *σπέος δαφνησι κατηρεφές*). *Vid.* Arbor.]

Bowl, a, *δέπας, ᾰος, τό*, pl. nom. *δέπᾰ*, Hom., with an unusual dat. pl., poet. *δέπασσι*, Hom., Æsch., Eur., Plat.; *κοτύλη, ἡ*, Hom.; *κρᾱτήρ, ῆρος, ὁ* (*κρητήρ*, Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; [*πελίκη, ἡ* (of wood), Crat.]

[*A bowl* (for washing cups in), *ὀλκεῖον, τό*, Com.]

An earthen-ware bowl (used by soldiers and sailors), *κώθων, ωνος, ὁ*, Ar., Xen.

A bowl in which the blood of victims was caught, ἀμνίον, τό, Hom. *Vid.* Cup.

A stand for a bowl, ὑποκρητηρίδιον, τό, Hdt., Xen.

Cut as if cut in a bowl (hair), *ὑποσκᾰφιόκαρτος, ον*, Nicostr.

[Bowling Green, a, *τυκτὸν δάπεδον, τό*, Hom.]

Box (the tree), *πύξος, ἡ*, Theoph., Arist.

Made of box, πύξινος, η, ον, Hom., Theoc.

[*A grove of box, πυξών, ὁ*, Hdn.]

[*A tablet of box-wood, πυξίον, τό*, Ar.; *πυξίδιον, τό*, Ar.]

Box, a, *ἀντίπηξ, -πηγος, ὁ*, Eur.; *ζῠγαστρον, τό*, Soph., Xen.; [*λάρναξ, ᾰκος, ἡ* (esp. for household stores), Hom., Hdt., Thuc.; *κῐβωτός, ἡ*, Ar.; —*a little box, κιβώτιον, τό*, Ar. *Vid.* Syn. 288.]

A box (made of cedar), *κέδρος, ἡ*, Eur., Theoc.

[*A box* (on the ear), *κόλαφος, ὁ*, Epich.; *ῥάπισμα, ᾰτος, τό*, Luc. *Vid.* Blow.]

Box, to, *πυκτᾰλίζω*, Anac.; *πυγμᾰχέω*, Hdt., Anth.; *πυκτεύω*, Plat., Xen.; *σφαιρομᾰχέω*, Plat.

To box with, διᾰπυκτεύω, c. dat., Xen.

Boxer, a, *πυγμᾰχος, ὁ*, Hom., Pind.; *πύκτης, ου, ὁ*, Pind., Soph., Plat.; *ὠτοκᾰτᾰξις, ιδος, ὁ*, Ar.

Boxing, *πυγμή, ἡ*, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *πυγμᾰχία, ἡ*, Hom., Pind.; [*the art of boxing, ἡ πυκτική*, Plat.]

At boxing, πύξ, Hom., Hes., Pind.

Skilful in boxing, πυκτῐκός, ή, όν, Plat.; [*πὺξ ἀγαθός*, Hom.]

A boxing-glove, ἱμάς, ἄντος, ὁ, in pl., Hom., Pind., Plat.; *σφαῖρα, ἡ*, Plat.; [(a thong, without metal), *μειλίχη, ἡ*, Paus.]

Boy, a, *παῖς, παιδός, ὁ* (often *παΐς*, Hom., acc. *παΐν*, Ap. Rh.), Omn.; *κόρος* (also *κοῦρος*, all poets, even Trag.), *ὁ*, Hom., Pind., Trag., Plat.; *μειρᾰκιον, τό*, of a more advanced age than *παῖς*, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; *παιδνός, ὁ*, Hom.; *παιδίον, τό*, Eur., Ar., Hdt., Plat.; *παιδίσκος, ὁ*, Xen.; *παιδᾰριον, τό*, Ar., Plat., Xen.; *μόσχος, ὁ*, Eur. *Vid.* Syn. 318.

A great fat boy, βούπαις, αιδος, ὁ, Ar.

[*A grown-up boy, ἀντίπαις, παιδος, ὁ*, Soph.]

Of or *belonging to boys, παίδειος, ον*, Pind., Æsch., Soph., Plat.

Boyhood, *παιδεία, ἡ*, Theogn.; [*from boyhood, ἐκ παίδων*, Xen.]

Boyish, *παιδῐκός, ή, όν*, Soph., Ar., Plat.; *μειρᾰκιώδης, ες*, Plat.

Bearing boy children, κουροτόκος, ή, Eur.

To bear boy children, κουροτοκέω, Hipp.

[*To play the boy, μειρακιεύομαι*, Luc.]

Brace, to, *ἀρθρόω*, Theogn. *Vid.* To strengthen.

Bracelet, a, *ἕλιξ, ῐκος, ἡ*, Hom., h.; *ἑλικτήρ, ῆρος, ὁ*, Ar., Lys.; *ψέλλιον* or *ψέλιον, τό*, Hdt., Xen.; *ἀμφῐδέαι, αἱ*, Hdt.; *χλίδων, ωνος, ὁ*, Asius, Ar.

Wearing bracelets, ψελιοφόρος, ον, Hdt.

[Bracket (in a wall), *ὠτίς, ίδος, ἡ* (Anth.?)]

[*To inclose in brackets* (in writing, etc.), *περιγράφω*, Plut.]

Brackish, *ἁλμῠρός, ά, όν*, Hom., Hes., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *πλᾰτύς, εῖα, ύ*, comp. *-ύτερος*, Hdt.

Brag, to, *μεταχνόομαι*, pass., Ar.; *ἀλαζονεύομαι*, mid., Ar., Xen., Isoc., Æschin.; *ὑψηλολογέομαι*, mid., Plat. *Vid.* To boast.

Braggart, Braggadocio, a, *γαύραξ, ᾰκος, ὁ, Alcæ.*; *Σρᾰσῠδειλος, ὁ*, Arist.; [*κομπολᾰκύθης, ὁ*, Ar.]

[*A lying braggart, ψευδαλαζών, όνος, ὁ, ἡ*, Com.]

Of a braggart disposition, ἀλαζών, όνος, ὁ, ἡ, Ar., Xen., Æschin.; *ἀλᾰζονῐκός, ή, όν*, Xen.

[Bragging. *Vid.* Boast.]

Braid, to, *πλέκω*, and in mid., Hom., Pind., Eur., Hdt.; *ἀναπλέκω*, Pind.; *διαπλέκω*, h., Pind.; *συμπλέκω*, Eur., Thuc., Plat., Dinarch.; *πλοκίζω* (esp. of hair), Hipp., Theoph.

Braided, *πλεκτός, ή, όν*, Hom., Hes., Eur., Xen.; *εὔπλεκτος, ον*, and *ἐύπλεκτος, ον* (though neither this nor the preceding word are applied to hair earlier than by the writers of the Anthology), Hom., Eur., Anth.

With hair not braided, νήπλεκτος, ον, Bion.

[Braider, a, *πλοκεύς, έως, ὁ*, Epich.]

[Braiding, act of, *πλοκή, ἡ*, Epich.]

Brain, *ἐγκέφᾰλος, ὁ*, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem.

[*The back* or *hinder part of the brain, παρεγκεφαλίς, ίδος, ἡ*, Arist.]

[*Hair-brained. Vid.* Reckless.]

Brain, to, *σκίζω κᾰρα*, Soph.

Brainless, *ἄνοος, ον*, contr. *ἄνους, ουν*, as always in Att. compar. *ἀνούστερος*, Hom., Æsch., Plat.; *ἀνόητος, ον*, Soph., Omn. prose.

Brake, a, *λόχμη, ἡ*, Hom., Pind., Eur., Ar. *Vid.* Thicket.

[Brake (of a wheel), *τροχοπέδη, ἡ*, Herod.; *ἐποχεύς, ὁ*, Simar.].

Bramble, a, *ᾰ́κανθα, ἡ*, Hom., Theoc.; *ἀσπᾰλᾰθος, ὁ καὶ ἡ*, Theogn., Theoc., Pherecr.; *πᾰλίουρος, ἡ*, Eur., Theoc.; *ῥάμνος, ἡ*, Eupol.; *ῥᾱχός, ἡ*, Hdt., Xen.

Full of brambles, ᾰκανθώδης, ες, Hdt.

Bran, *ἄχῠρον, τό*, oftenest in pl., Ar., Hdt., Xen.; *κῠρήβια, τά*, Ar., Cratin.; *πῖτῦρον, τό*, in pl., Dem.

A heap of bran, ᾰχυρμιά, ἡ, Hom.; *ᾰχῠρών, ῶνος, ὁ*, Ar.

Like bran, πῖτῠρώδης, ες, Hipp.; *ᾰχῠρώδης, ες*, Arist.

To strew or *mix with bran, ἀχῠρόω*, Arist.

A mixing with bran, ᾰχῠρωσις, εως, ἡ, Arist.

A bin for bran, ᾰχῠροδόκη, ἡ, Xen.

[*Made of bran, πιτυρίτης ἄρτος*, Ath.]

Branch, *πτόρθος, ὁ*, Hom., Eur.; *ἔρνος, τό* (often, by Pind. and Trag., applied metaph. to men), Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; *ὄζος* (often used metaph.), *ὁ*, Hom., Pind., Eur., Plat., Ap. Rh.; *ὄρπηξ, ηκος, ὁ*, Hom., Theoc., Ap. Rh.; *Θαλλός* (particularly the branches borne by suppliants), *ὁ*, Hom., Trag., Plat., Æschin.; *κρᾰδη, ἡ*, Hes., Eur., Ar.; *ἀκρίμων, ονος, ὁ*, Simon., Eur., Theoc.; *κλᾰδος, ὁ*, with, besides its regular cases, dat. sing. *κλαδί*, dat. pl. *κλάδεσι, κλαδέεσσι*, acc. sing. *κλάδα*, acc. pl. *κλάδας*, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; *κλών, ῶνος, ὁ*, Eur., Xen.; *κλῆμα, ᾰτος, τό*, Ar., Xen., Plat., Dem.; *ἕλιξ, ῐκος, ὁ*, Eur.; *φυλλάς, ᾰδος, ἡ*, Ar.; *ὀροδαμνίς, ίδος, ἡ*, Theoc.; *ὀρόδαμνος, ὁ*, Anth.

A small branch, ῥᾰχός, ἡ, Soph.

A branch of a river, ἀπορρώξ, ῶγος, ὁ, Hom.; *κέρας*, gen. *ᾰτος, αος, ως*, dat. *ᾱτι, αϊ, ᾳ*, pl. nom. *κέρᾰτα, αα, ᾳ*, dat. pl. *κέρᾶσι*, Hes., Pind., Thuc.

A branch of a subject, τμῆσις, εως, ἡ, Plat.

With many branches, πολῠ́κλωνος, ον, Theoph.; *πολύοζος, ον*, Arist.; *περικλᾰδής, ές*, Ap. Rh.

The having many branches, πολῠυζία, ἡ, Theoph.

With few branches, ὀλῐγόκλᾰδος, ον, Theoph.

[*To branch out* (put out branches), *ὀζόομαι*, Theophr.; *ὄζους φύω*, Hom.]

To branch off, as a river or a road, *ἀποστρέφω*, Hdt.

To make long branches (as an unpruned tree does), *κλημᾰτόομαι*, pass., Soph.

Branching (in spurs or boughs), *ὀζώδης, ες*, Theoph.; [*ὀζωτός, ή, όν*, Theophr.]

Branching (as roads), *σχιστός, ή, όν*, Soph., Eur.; *πολύσχιστος, ον*, Soph.; *δίστομος, ον*, Soph.

[*Branching* (of a subject divided into parts), *πολυσχιδής, ές*, Arist.]

Brand, a, i. e., fire-brand, torch, *δᾶος, τό*, Hom.; *δᾶλός, ὁ*, Hom., Æsch.; *δάλιον, τό*, Ar.; *λαμπτήρ, ῆρος, ὁ*, Eur.; *σχίζα, ἡ*, Ar.

A brand, i. e., mark of disgrace, *χάραγμα, ᾰτος, τό*, Anac.; *στίγμα, ᾰτος, τό*, Plat. (Com.), Hdt.; *ἔγκαυμα, ᾰτος, τό*, Plat.

Brand, to, *στίζω*, sometimes c. dupl. acc., Ar., Hdt., Xen., Æschin.

A branding-iron, καυτήριον, τό, Eur.; *καυτήρ, ῆρος, ὁ*, Hipp.

A branded person, στιγμᾰτίας, ου, ὁ, Ar., Xen., Lys.; *στίγων, ωνος, ὁ*, Ar.

[*Not branded, ἀκαυστηριαστος, ον*, Strab.]

Brander, a, a person who brands, *στῐγεύς, έως, ὁ*, Hdt.

Brandish, to, *πάλλω*, no perf. (aor. 2 mid. 3d sing., by sync. *πάλτο*, Hom.), Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; *ἀνᾰπάλλω*, often *ἀμπ.*, aor. 2 part. *ἀμπεπᾰλών*, Hom.; [*νωμάω*, Hom.]; *ἐπῐπάλλω*, Æsch.; *τίνασσω*, Hom., Æsch., Soph.; [*ἀνατινάσσω*, Eur.]; *κρᾰδάω*, only pres., Hom.; *ἐπῐκρᾰδάω*, Ap. Rh.; *σείω*, perf. pass. *σέσεισμαι*, Omn.; *προσείω*, Eur., Plat.; *ἀνᾰσείω*, Hes.; *κρᾰδαίνω*, no fut., Eur.; *σφενδονάω*, Eur.; *δῑνέω*, Æsch.; *διᾰφέρω*, fut. *-οίσομαι*, aor. 1 *-ήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον*, Eur.

To brandish at (so as to frighten, etc.), *ἐπῐσείω*, Hom.; *ἐπαΐσσω* (*ᾰ* Hom., *ᾰ̀* Att., but usu. *ᾱ́σσ.* Att.), Ap. Rh.

To brandish before, προβάλλομαι, mid., c. *κατά* and acc., Eur.

Brandished, *παλτός, ή, όν*, Soph.

Brandishing, a, *πῖτῦλος, ὁ*, Eur.

ἐπᾴωρἄσεισις, εως, ἡ, Thuc.; *the brandishing of their arms in the air*, ἡ διὰ κενῆς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων, Thuc.

Brasier, a, χαλκεύς, έως (Ep. ῆος), ὁ, Hom., Ar., Hdt., Xen., etc.; χαλκοτύπος, ὁ, Xen., Dem.

A brasier, i. e., a pan to hold coals, ἐσχάρα, ἡ, Ar., Xen.; ἐσχᾰρίς, ἴδος, ἡ, Ar., Alex.; ἐσχᾰ́ριον, τό, Ar.

Brass, χαλκός, ὁ, Omn.; [*the brass* (made from yellow copper ore), ὀρείχαλκος, ὁ, h., Bacchyl., Plat. *Vid.* Copper.

Any thing made of brass, χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; χάλκωμα, ᾰτος, τό, Ar., Lys.

Made of brass, χάλκεος, α, ον, or ος, ον, also sometimes, but not always, contracted in Att. οῦς, ῆ, οῦν, Omn.; χαλκεῖος, α, ον, Hom., Soph.; χαλκῆ́ιος, η, ον, Hom.; πάγχαλκος, ον, Hom., Æsch., Soph., Eur.; παγχάλκεος, ον, Hom., Ap. Rh.; χαλκήρης, ες, Hom., Æsch.; χαλκοᾰ́ρης, ες, Pind.; χαλκοβᾰ́ρής, ές, Hom., also fem. χαλκοβᾰ́ρεια, Hom.; χαλκοβᾰ́της (of a house), Hom.; χαλκογλώχιν, ῖνος (of a spear, lit. with brazen point), Hom.; χαλκοπᾰ́ρηος, for -ειος, ον, Hom., Pind.; χαλκέλᾰτος, ον, Pind.; χαλκήλᾰτος, ον, Æsch., Soph.; χαλκότορος, ον, Pind.; χαλκόπεδος, ον (of a house), Pind.; χαλκοδᾰ́μας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; χαλκόκρατος, ον, Eur.; χαλκόωτος, ον, Eur.; χαλκόπλευρος, ον, Soph.; χαλκότευκτος, ον, Eur.; χαλκόπληκτος, ον (of a weapon), Soph.; χαλκόπους, ποδος, Eur. (of a horse, as shod with brass, Hom., of the Furies, Soph.); χαλκοδαΐδᾰλος, ον, Bacchyl.; χαλκῴγενυς, ῦος, ὁ καὶ ἡ (of an anchor), Pind.; χαλκόδετος, ον (brass-bound), Æsch., Soph.; κᾰτᾰ́χαλκος, ον, Eur.; ἐπίχαλκος, ον, Ar., Hdt.; χαλκόστομος, ον (of a ship's beak, or of a trumpet), Æsch., Soph.

Made of fine brass, εὔχαλκος, ον, Hom.

Clothed in (armed with) *brass*, χαλκόκορυστής, οῦ, ὁ, Hom.; χαλκοχίτων, ωνος, Hom.; χαλκοκνήμις, ῖδος, Hom.; χαλκεοθώραξ, ᾶκος, Hom.; χαλκοχάρμης, Pind.; χαλκομῐ́τρας, ου, Pind.; χαλκευτής, ὁ καὶ ἡ, gen. έος, Pind.; χαλκότοξος, ον, Pind.; χαλκάσπις, ἴδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph., Eur.; χαλκεομίτωρ, ορος, Eur.; χαλκέγχης, ὁ καὶ ἡ, gen. εος, Eur.; χαλκέοπλος, ον, Eur.; χαλκεοτευχής, ές, Eur.; χαλκοπληθής, ές, Eur.

[*Headed* or *tipped with brass* (of a spear), χαλκήρης, ες, Hom.; χαλκογλώχιν, ῖνος, ὁ, ἡ, τό, Hom.]

[*Bound* or *clamped with brass*, χαλκόδετος, ον, Æsch., Soph.]

[*Brass-footed* (of tripod, horses, etc.), χαλκόπους, -ποδος, Hom., Eur.]

With chariot of brass, χαλκάρμᾰτος, ον, Pind.

With beak of brass (epith. of a ship), χαλκεμβολάς, ᾰ́δος, Eur.

[*With brass mouth-piece* (of trumpet), χαλκόστομος, ον, Soph.]

Worshipped with brass instruments, cymbals, etc., χαλκόκροτος, ον, Pind.

Worshipped in a brazen temple, χαλκίοικος, ον, Eur., Thuc.; χαλκόπυλος, ον, Eur., Hdt.

With ornaments of brass, χαλκοφᾰ́λᾰρος, ον (of a house), Ar.

With legs of brass, χαλκοσκελής, ές, Soph.

Caused by brass, χαλκότυπος, ον (of wounds), Hom.

To wear brass armor, χαλκόομαι, pass., in aor. 1, Pind.

Abounding in brass, πολύχαλκος, ον, Hom.

Not made of brass, ᾰ́χάλκευτος, ον, Æsch., Soph., Eur.

Without brass, ᾰ́χαλκος, ον, c. gen., Soph.

Without a brazen shield, ᾰ́χαλκος ἀσπίδων, Soph.

To cover with brass, κᾰτᾰχαλκόω, Hdt.

To work in brass or *to make of brass*, χαλκεύω, Hom., Pind., Theogn., Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἀποχαλκεύω, Xen.

[*A brass statue of Jupiter*, χάλκεος Ζεύς, Hdt.; *to set up* or *erect a brazen statue of Jupiter*, χάλκεον ἱστάναι Δία, Hdt.]

Brave, ᾰ́γᾰπήνωρ, ορος, only masc., Hom.; αἰνᾰρέτης, ου, only masc., Hom.; ἐΰς and ἠΰς, no fem., but neut. ἠΰ, gen. ἐῆος, acc. sing. masc. ἐΰν, neut. ἠΰ, no other oblique cases, Hom.; μενεχάρμης, ου, Hom.; μενέχαρμος, ον, Hom.; μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μενεδήϊος, ον, Hom., Ap. Rh.; μεγᾰλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Hom.; καρτερόθῡμος, ον, Hom.; ἴφθῑμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; θῡμολέων, οντος, only masc., Hom.; ᾰ́γήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes., Æsch.; ᾰ́γέρωχος, ον, Hom., Pind.; πολῠθαρσής, ές, Hom., Ap. Rh.; ῥηξήνωρ, ορος, Hom., Hes.; μεγᾰ́θῡμος, ον, Hom., Hes.; κρᾰτερόφρων, ονος, Hom., Hes.; κρᾰτύς, only in masc., Hom.; compar. κρείσσων, Hom., Pind.; superl. κρᾰ́τιστος (and κάρτιστος, Hom.), η, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen.; καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; κρᾰτερός, ά, όν, Omn. poet., Plat.; κραταιός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; ἄλκῐμος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ἀλκῐ́φρων, ονος, Pind.; ἀλκῐμᾰχος, Anth.; ἀλκήεις, εσσα, εν, h., Pind., and Dor. ἀλκᾶς, ᾶντος, Pind.; ἀλκαῖος, α, ον, Eur.; ᾰ́γᾰθός, ή, όν, compar. ᾰ́ρείων, ᾰ́μείνων, φέρτερος, superl. ᾰ́ριστος, φέρτατος (also φέριστος, Hom.), Omn.; ἐσθλός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; τᾰλᾰκάρδιος, ον, Hes.; μεγᾰλήνωρ, ορος, Pind.; μεναίχμης, ου, Anac.; ᾰ́γηνόρεως, α, ον, Æsch.; εὐθῡμᾰ́χης, ου, ὁ, Pind.; εὐθῡμᾰ́χος, ον, Simon.; αἰχμήεις, εσσα, εν, Æsch.; γενναῖος, ᾱ, ον, Soph., Eur., Hdt.; γεννικός, ή, όν, Ar., Plat.; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; εὐκάρδιος, ον, Soph., Eur.; εὐτλήμων, ονος, Æsch.; εὔψῡχος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; [ἀνδρικός, ή, όν, Plat.]; νεᾱνίας, ου, only in masc., Eur., Xen., Dem.; βλοσῡρός, ά, όν, Plat.; χαλκευκάρδιος, ον, Theoc.

Brave, to be, εὐθαρσέω, Æsch., Andoc.

To be the bravest, ᾰ́ριστεύω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Æschin.

[Brave, to. *Vid.* To defy.]

[*To brave danger*, προκινδυνεύω, *for, in behalf of*, ὑπέρ, c. gen., Lys.]

Bravely, ἰφι, Hom.; κρᾰτερῶς, Hom.; εὐτόλμως, Tyrt., Æsch.; εὐκαρδίως, Eur.; γεννῐκῶς, Ar.; γεναίως, Thuc.; εὐψῡχως, Xen.; εὐγενῶς, Eur.; στρᾰτίων, Ar.; θαρσούντως, Xen.

[*To act bravely*, ἀνδραγαθίζομαι, Thuc.]

To behave bravely in company with, συνᾰριστεύω, c. dat., Eur.

Bravery, ᾰ́ρετή, ή, Omn.; ῥηξηνορία, ή, Hom.; ἀλκή, ή, Hom., Pind., Æsch., Eur.; in dat. sing. ἀλκί, Hom.; ᾰ́γηνορία, ή, Hom.; θῡμός, ὁ, Hom., Soph., Xen.; μένος, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; θρᾰ́σος, τό, Hom., Eur., but when in good sense usu. θᾰ́ρσος, τό, Omn.; τόλμᾰ and τόλμη, ή, Omn. post Hom.; αἰχμή, ή, Pind., Æsch.; εὐψῡχία, ή, Æsch., Eur., Omn. prose; ᾰ́ριστεία, ή, Soph.; εὐσπλαγχνία, ή, Eur.; εὐτολμία, ή, Eur., Xen.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Thuc.; ὑπεροπλία, ή, Theoc.; [ἀνδραγαθία, ή, Hdt.; ἀνδρεῖον, τό, Thuc.; ἀνδρειότης, ή, Xen. *Vid.* Syn. 91.]

A contest of bravery, ᾰ́ριστόχειρ ᾰ́γών, Soph.

Brawl, to, κολῳάω, Hom. *Vid.* To quarrel.

To brawl as a brook, κελᾰρύζω, no fut., Hom.; λᾰλᾰ́ζω, no fut., Anac.; ἐπιγελάω, fut. -άσω, Arist.

Brawl, a, κολῳός, ὁ, Hom., Ap. Rh.

To excite a brawl, ἐλαύνω (fut. ἐλᾰ́σω, etc.) κολῳόν, Hom.

[*To begin a brawl*, ἀδίκων χειρῶν ἄρχω, Xen.]

Brawler, a, νεικεστήρ, ῆρος, ὁ, Hes.

Brawn, κόλλοψ, οπος, ὁ, Ar.

Brawny, πᾰχύς, εῖα, ύ, Hom. *Vid.* Strong.

Bray, to, βρωμάομαι, Ar.; ἐπιβρωμάομαι, Call.; ὀγκάομαι, Arist.; ὑβρίζω, fut. -ίσω, Hdt.

[Braying, a (of the ass), ὀγκηθμός, ὁ, Luc.]

Brazen, χάλκεος, α, ον, and ος, ον, sometimes in Att. contr. οῦς, ῆ, οῦν, Omn. *Vid. made of* Brass.

Breach, a (in a wall), τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους, Thuc.

Breach, to (a wall), διασκάπτω, Lys.

Breaking down the walls, and making with the spear a wide breach, so as to enter within the gates, τείχη κατασκάψαντα, καὶ πύλῶν ἔσω λόγχῃ πλᾰτειαν εἰσδρομὴν ποιούμενον, Eur.

Bread, ᾰκτή, ή, Hom., Eur.; ἄρτος, ὁ, Hom., h., Thuc., etc.

Wheat bread, πύρνον, τό, Hom.

[*Barley-bread*, μᾶζα, ή, Hdt.]

To make bread, σῖτοποιέω, and -ομαι mid., Eur., Xen.

A making of bread, ἀρτοποιΐα, ή, Ar., Xen.; σῖτοποΐα, ή, Xen.

A maker of bread, σῖτοποιός, ὁ καὶ ή, Thuc., Xen., Plat.; σῖτουργός, ὁ, Plat.; ἀρτοποιός, ὁ, Xen.

Fit for making bread, σῖτοποιϊκός, ή, όν (of instruments), Xen.

Bread-basket, a, κᾰ́νεον or κάνειον, τό, Att.; κανοῦν, Hom., Eur., Ar.

To eat bread, ἀρτοσῖτέω, Xen., Plat. (Com.); ἀρτοφᾰγέω, Hdt.

Bread-eating, σῖτοφᾰ́γος, ον, Hom., Hdt.; ἀρτοφᾰ́γος (name of a mouse), h.; σῖτόκουρος, ον, Menand.

Bread-cutter, a, ἀρτοκόπος, ὁ καὶ ή, Hdt., Xen.

Breadth, εὖρος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πλᾰ́τος, τό, Simon., Hdt., Plat., Xen.; πλᾰτῠ́της, ητος, ή, Hipp.; εὐρῠ́της, ητος, ή, Hipp.

[*Within a hair's-breadth*, παρ' ἀκαρῆ, Plat.]

[*In breadth*, τὸ πλάτος, Hdt.; ἐν πλάτει or κατὰ πλάτος, Plat.; τὸ εὖρος, Xen.; εὖρος, absol., Hdt., Xen.]

Break, to, θρυλλίσσω, Hom.; ᾰ́γνῡμι, fut. 1 ᾄξω, aor. 1 ἔαξα (and ἤξα, imper. ᾶξον, infin. ᾶξαι, part. ᾰ́ξας, Hom.), part. ἐάξας (in comp. κατεάξας, Lys.), no aor. 2 act., aor. 2, pass. ἐᾰ́γην (and ᾰ́γην, Hom.), part.

ἐαγείς, no perf. act. or pass., 2 perf. act. ἔᾱγα, in pass. sens., Hom., Pind.; κᾰτάγνῡμι (aor. 2 pass. infin. κατα-γῆναι, Ar.), (sometimes c. gen., as, *he had his head broken*, κᾰτεάγη τῆς κεφᾰλῆς, Ar., so too Plat.), aor. 1 κατέαξα (and in subj. κατάξω, Plat.), Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Lys.; ἐξάγνῡμι, Hom., Ap. Rh.; σῦνάγνῡμι, only in aor. 1 act., Hom.; ἐπάγνῡμι, Hes.; ῥήγνῡμι, aor. 2 pass. ἐῤῥᾰγην (Hom. has also Ep. imperf. ῥήγνυσκον), Omn. poet., Xen., Plat., Dem.; ἐναῤῥήγνῡμι (used also to break through, to break open, etc.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐκ-ρήγνῡμι (also to break off a piece of, sometimes c. gen., as, *where the water has broken away a part of the road*, ἡ ὑδωρ ἐξέῤῥηξεν ὁδοῖο, Hom.; also, *vid. infrà*, To Break out), Hom., Æsch., Soph., Hdt.; ᾽απορ-ρήγνῡμι, often as *to break something off from*, c. gen.; also, *to break down* walls, or *to break and put to flight* a hostile army, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.: διαῤῥήγ-νῡμι, Hom., Ar., Hdt., Xen., Dem.; συῤῥήγνῡμι, Hom., Ar.; κᾰταῤῥήγ-νῡμι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ῥαίω, perf. pass. ἔῤῥαισμαι, often in pass. metaph. to be broken with grief, etc., Hom., Æsch., Soph.; ἐρέχθω, often metaph. as preceding, no tense but pres., Hom., h.; κλάω, fut. κλά-σω, Hom., Xen.; κᾰτᾰκλάω, often metaph., Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; διακλάω, Hom., Xen.; ᾽ανᾰ-κλάω, Thuc.; ἐκκλάω, Plat.; ἀπο-κλάω, only in aor. 1 pass., Theoc., aor. 2 act. ἀποκλᾰ́ς (as if from ἀπόκλιμι), Anac.; συγκλάω, only in pass., Plat.; θρύπτω, Plat., Xen., Theoc.; δια-θρύπτω, aor. 2 pass. διετρῠ́φην, Hom., Xen.; θραύω, aor. 1 pass. ἐθραύσθην, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰθραύω, Plat.; διαθραύω, Plat.; συνθραύω, Eur., Xen.; συν-τρῑ́βω, Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἐξᾰράσσω, esp. to break down a barrier, Ar.; συνθρᾰνόω, Eur.; κᾰτᾰ-κόπτω, Ar., Xen., Dem.; ἐκκόπτω, esp. *to break in* a door, Lys.; σῦνειs-θλάω, fut. -θλᾰ́σω, Hipp.; διαθλῑ́βω, Call.; διᾰχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, as a storm does a ship, Ap. Rh.

Break, to (a bank), ἀνασκευάζω, and in pass. of the banker, *to be broken, to be bankrupt*, Dem.

To break a horse, πωλοδαμνέω, Eur., Xen.; πωλεύω, Xen. *Vid.* To tame.

To break (a person's or nation's power), σκεδάννῡμι, fut. σκεδᾰ́σω, Æsch.

To break (an enemy's line), πᾰραῤ-ρήγνῡμι, Thuc.; διᾰκόπτω, Xen.

To break off, i. e., *terminate* (a truce, etc.), διᾰλύω, fut. -λῡ́σω, perf. pass. -λέλῠμαι, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To break up (earth), ᾽αναῤῥήγνῡμι, Hom., Eur., Hdt.; ἐρείκω, Hes.; ᾽απο-τρῠ́ομαι, mid., Soph., Antipho; τριαινόω, Ar.; συγχέω, Hdt.

[*To break up* (an encampment, etc.), ἀναζεύγνυμι, fut. -ζεύξω, Hdt.; συσκευάζομαι (pack up baggage, etc.), Thuc., Plat., Xen.]

To break off, ᾽αποθραύω, Æsch., Eur.; ᾽αποκαυλίζω, Eur., Thuc.; ἀποκρούω, Ar.; [περιθραύω, Hipp.; *to break short off*, ἀνακλάω, Thuc.]

To break, i. e., be broken short off in a thing, as a spear in a shield, ἐν-ᾰποκλάομαι, pass., Thuc.

To be broken against, προσκλάομαι, pass., Xen.

To break round or *about*, περῐκᾰτ-άγνῡμι, as, *one ought to break a stick about their backs*, περικατᾶξαι χρὴν τὸ ξύλον τύπτοντα αὐτᾰ́s, Ar.; περι-ῥῥήγνῡμι, Plat.; περιθραύω, Hipp.

[*To break down* (fail, as a play), πιπτω, Ar.]

To break out, intrans. (as pain, grief, war, etc.), ἐξορμάω, Soph.; ἐξανθέω, Æsch., Plat., or as a body does with sores, Thuc.; many of the compounds of ῥήγνῡμι, in aor. 2 pass. -εῥρᾰγην, fut. 2 pass. ῥᾰγήσομαι, and 2 perf. and pluperf. -ἐῥρωγα, -εῥρώγειν, as κᾰταῤῥήγνῡμαι, Eur., Ar., Hdt.; ἐκ-ρήγνῡμαι, also in fut. act. ἐκρήξω, Æsch., Soph., Hdt.; ἀναῤῥήγνῡμαι, Soph. [(also of sores, *to break*), Hipp.]; παραῤῥήγνῡμαι, Soph.; συῤῥήγνῡ-μαι, Thuc.

To break out again, πᾰλιγκοτέω, Hipp.; πᾰλιγκοταίνω, only in pres. and imperf., Hipp.

To break (oaths), δηλέομαι, mid., Hom.; ψεύδομαι, mid., c. aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To break (a treaty, laws, etc.), λύω, Thuc., Hdt., Dem.; καταλύω, Thuc., Isoc.; (laws), διασπάω, fut. -σπᾰ́σω, Xen.

To break (obligations), βιάζομαι, mid., Lys. *Vid.* To violate.

To break rudely in upon, κωμάζω ἐπί, c. acc., Isæ.

To break, neut. (i. e., be broken, as armor by a spear), ἐρείκω, aor. 2 ἤρῐκον, Hom.

To break (as a youth's voice), τρᾰγίζω, Arist.

[*To break wind*, πέρδομαι, Ar.]

To be broken (in spirit), ἡσσάομαι, pass., c. dat., or c. acc., Hdt., Thuc.; ἐπικλάομαι, pass., Thuc.

In case they should be so broken in spirit as to give up their arms, εἴπως ἐπικλασθεῖεν (for ἐπικλασθείησαν) τὰ ὅπλα παραδοῦναι, Thuc.

Calculated to break, ῥηκτῐ́κός, ή, όν, Hipp.

Break. *Vid.* Brake.

Breaker, a (of friendship, etc.), διᾰλῡτής, οῦ, ὁ, Thuc.

A breaker of horses, πωλοδάμνης, ου, Xen.

Breaker, a, i. e., large wave, ῥόθιον, τό, Æsch., Soph., Eur., Thuc.; κῦμᾰτος ᾽αγή, Ap. Rh.; [πρόῤῥᾰχος, ὁ, Arr.]

Breakfast, ἄριστον (ᾰ Hom., ᾱ Att.), τό, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; δεῖπνον, τό, Hom.; ἀκρᾰτισμα, ατος, τό, Arist.; ἀκρᾰτισμός, ὁ, Ath. *Vid.* Syn. 93.

Breakfast, to, δειπνέω, Hom.; ᾽αριστάω, perf. act., infin. sync. ἠριστᾶναι, and 1st pl. ἠρίστᾰμεν, Ar., Xen.; ᾽αριστοποιέομαι, mid., Thuc., Xen., Dem.; ἀκρᾰτίζομαι, mid., Ar.

To breakfast beforehand, προαριστάω, Hipp.

To breakfast with, σῦνᾰριστάω, c. dat., Ar., Æschin.; σῦνᾰκρᾰτίζομαι, Antiph.

To breakfast on besides, προσᾰριστάω, Hipp.

To give a person breakfast, ᾽ακρᾰτίζω, c. acc., Ar.

Without breakfast, ᾽ανάριστος, ον, Xen.; ᾽ανᾰρίστητος, ον, Ar.; ᾽ακράτιστος, ον, Theoc.

A being without one's breakfast, ᾽ανᾰριστία, ή, Hipp.; ἀνᾰρίστησις, εως, ή, Hipp.

To be without one's breakfast, ἀνᾰριστάω, Hipp.

Breaking, a, ῥῆξις, εως, ή, Eur.; κλάσις, εως, ή, Plat.; θρύψις, εως, Arist.; [ἀγμός, ὁ, Hipp. (of a bone).]

A breaking (of a bridge, or a treaty, or a breaking up of a meeting, or the time of breaking up), διάλῡσις, εως, ή, Hdt., Thuc., Plat.

The breaking of horses, πώλευσις, εως, ή, Xen.; [*the art of breaking hors s*, πωλοδαμνική, ή, Æl.]

[*Breaking out afresh* (of sores, etc.), παλίγκοτος, ον, Hipp.]

Breakneck, i. e., precipitous, ἱπ-πόκρημνος, ον, metaph. of a hard word, Ar.

[Breakwater, a, χηλή, ή, Thuc., Xen.; προκυμαία (and -μία), ή, Joseph.]

[Bream, a (fish), ἀβραμίς, ίδος, ή, Opp.]

Breast, a, μαζός, ὁ, Hom., Hdt.; στῆθος, τό, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh., Thuc., Xen.; οὖθαρ, ατος, τό, Hom., Æsch., Hdt.; στέρνον, τό, Omn. poet., Xen.; μαστός, ὁ, Trag., Hdt., Xen.; χέλυς, υος, ή, Eur.; στήθιον, τό, Arist.; θώραξ, ᾱκος, ὁ, Plat., Hipp. *Vid.* Syn. 320.

[*The unripe breasts* (of a young girl), ὀμφάκια μῆλα τοῦ στέρνου, Aristæn.]

On, at, or *of the breast*, στηθῐκός, ή, όν, Arist.

Between the breasts, μετᾰμάζιος, ον, Hom.

Fond of the breast, φῐλόμαστος, ον, Æsch.

With wide breast, εὐρύστερνος, ον, Theoc.

Having eyes in the breast, στερνόφ-θαλμος, ον, Æsch.

Beating the breast, στερνοτῠ́πης, ές, Eur.

In front of the breast, πρόστερνος, ον, Æsch.; προστερνῐ́διος, ον, Xen.

[*To give the breast* (to a child), θηλάζω, c. acc., Lys., Plat.]

[*To cry for the breast*, μαμμάω (of a child), Ar.]

[Breast-band, στροφίς, ίδος, ή, Eur.; στρόφιον, τό, Ar.; μαστόδετον, τό, Anth.]

[*Breast-like*, μαστοειδής, ές, Arist.]

[Breast-pin. *Vid.* Brooch.]

Breast-plate, a, θώραξ, ᾱκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen., etc.; *made of felt*, πῖλος, ὁ, Thuc.

Wearing a breast-plate, θωρηκτής, οῦ, ὁ, Hom.; θωρᾱκοφόρος, ον, Hdt.

Having a variegated breast-plate, αἰολοθώραξ, ᾱκος, Hom.

Having a linen breast-plate, λῑνοθώ-ραξ, ᾱκος, Hom.

Having a brazen breast-plate, χαλκε-οθώραξ, ᾱκος, Hom.; χαλκοθώραξ, ᾱκος, Soph.

Having a white breast-plate, λευκο-θώραξ, ᾱκος, Xen.

Without a breast-plate, ᾽αθωράκισ-τος, ον, Xen.

To arm with a breast-plate, θωρήσ-σω, oftener -ομαι, pass., *to arm one's self with*, Hom., Ar.; θωρᾱκίζω, Thuc., Xen.

Making breast-plates, θωρᾱκοποι-ός, όν, Xen.

A breast-work, θωρᾱκεῖον, τό, Æschyl.

Breath, πνοή (Ep. and Ion. πνοιή, as always in Hom., used also by Eur.), ή, often in pl., used of human breath, or a breath of wind, or even a wind instrument, Omn. poet.; ἀϋτμή, ή, Hom.; πνεῦμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; πνεύμων, ονος, ὁ, in pl., Æsch.; φύσημα, -ᾰτος, τό, Eur.; ἄσθμα, ᾰτος, τό, Anth.; (*only of wind*), ἀήτης, ου, Hom.; ἄημα, ᾰτος,

τό, Æsch., Soph.; κἄταπνοή, ἡ, Pind. *Vid.* Syn. 71.

[*Breathing* (adj.), πεπνῡμένος, η, ον, poet. and late prose.]

Breathe, to, πνέω (Ep. and Ion. πνείω), fut. πνεύσω, no perf., in all senses, also *to breathe forth* threats, anger, favor, etc., c. acc., Hom., Hes., Pind., Trag., Xen., Plat.; ἀποπνέω (and -πνείω, Ep., Ion.), also esp. *to breathe forth*, Hom., h., Pind., Call., Ap. Rh.; ἀναπνέω (poet., by sync., ἀμπνέω), Pind., Plat.; κἄταπνέω, also *to breathe on*, c. gen., h., Eur., Ar.; ἐκπνέω, also esp. *to breathe forth*, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; φῡσάω, to breathe forth, Soph.: ἀάζω, Arist.; only of the wind, ἄημι, pass. ἀήμαι, no fut., aor. 2 ἄην (ἄον, Ap. Rh.), (also of things, as, *beauty was breathed around her*, περὶ κάλλος ἄητο, h.), Hom., Hes., h., Ap. Rh.; ἔλκω, imperf. εἵλκον, fut. ἑλκῡσω, aor. 1 εἵλκῡσα, no perf., c. acc., of the air, Philyll.

To breathe again, ἀναπνέω, poet. ἀμπ., Hom., Soph., Hdt., Xen.; (to recover from fright, grief, etc.), ἀνἄκύπτω, Xen.; ἀνἀλαμβἄνω (fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, aor. 2 -ἐλἄβον) ἐμαυτόν, Isoc.

To breathe forth, φῡσιάω, Soph., Ap. Rh.; ἐκφῡσιάω, Æsch.; ἐκφῡσάω, Theoc.

To breathe hard, πνευστιάω, Hipp., Arist.; [πνεῦμα ἀναφέρω, Hipp.]

To breathe on, ἐμπνέω (and -πνείω, Ep., Ion.), c. dat., or c. acc., Hom., Hes., Pind., Eur.; ἐπιπνέω (and -πνείω, Ep., Ion.), also *to breathe against*, sine cas., or c. dat., Hom., Trag., Hdt., Plat.; εἰσπνέω, c. acc., Ar., Theoc., Arist.

Breathing, a (drawing breath), ἀναπνοή, ἡ, Ar.; ἀνάπνευσις, εως, ἡ, Plat.; (a b. out), ἀασμός, ὁ, Arist.

Holding their breath, ἐγκἀψαντες αἰθέρα γνἄθοις, Eur.

His being out of breath shows, etc., πνεῦμα ἠρεθισμένον δείκνῡσι, Eur.

A breathing-place or *breathing-time*, ἄμπνευμα, ἄτος, τό, for ἀνάπνευμα, Pind.

Quickness of breathing, τἄχύπνοια, ἡ, Hipp.

Breathing well, εὔπνοος, ον, contr. ους, ουν, Xen., Arist.

Difficulty of breathing, scantiness of breath (esp. after running, etc.), δύσπνοια, ἡ, Xen.

Short of breath, ᾶπνοος, ον, contr. ους, ουν, Theopomp. (Com.); πῦκνοπνεύματος, ον, Hipp.; [μικρόπνους, ουν, Hipp.]

Out of breath (with fatigue, haste, etc.), ἄπνευστος, ον, Hom.; ἀνάπνευστος, ον, Hes.; δύσπνοος, ον, contr. ους, ουν, Sapph.

[*To be out of breath*, τὸ πνεῦμα ἄνω ἔχω, or τὸ πνεῦμα ἄνω γίγνεται, Hipp.]

Deprived of breath (of a god punished for forswearing himself by Styx), νήῡτμος, ον, Hes.

Taking long breath, long-breathed, μἄκρόπνοος, ον, contr. ους, ουν, Hipp.

Without taking breath, ἀπνευστί, Dem.

[*The soft breathing* (in grammar), τὸ πνεῦμα ψιλόν, Gram.; *the hard breathing*, τὸ πνεῦμα δασύ, Gram.; *with the soft breathing*, ψιλός, ή, όν; *to mark* or *write with soft b.*, ψιλογραφέω and ψιλόω, Gram.; *to speak* or *write with the breathing*, πνευματίζω, Antig. Caryst.; *to mark with hard b.*, δασύνω, Gram.]

[*Breathing sweetly* (of musical instruments), μελίπνους, ον, Theocr.]

Breeches, ἀναξῠρίδες, αἱ, Hdt., Xen.; σκελέαι, αἱ, Antiph.

The loose breeches worn by Asiatics, Σῦλᾶκοι, οἱ, Eur., Ar.

Breed, to, τίκτω, f. τέξω, τέξομαι, and τεκοῦμαι, aor. 2 ἔτεκον, 2d perf. τέτοκα, Omn.; συντεκνόω, Ar.; σὺντεκνοποιέω (only of the woman), Xen. *Vid.* To beget, To bring forth.

To breed (i. e., to nourish, as to breed horses, etc.), τρέφω, fut. θρέψω, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 pass. ἐθρέφθην, fut. 1 mid. often used in pass. sens., 2d perf. used in act. sens. (and also in neut. sens., though not then with reference to this meaning), Omn. *Vid.* To rear.

High-bred, εὐγενής, ές, Ep. and Ion. εὐγενείης and ἠϋγενής, Omn.

High breeding, εὐγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat.

Breed, ᾱ, γενεά, ἡ, Hom.; γενέθλη, ἡ, Hom.; γένος, τό, Omn. *Vid.* Race.

Breeder, ᾱ, τροφεύς, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph., Eur., Antipho.

Breeding, ᾱ, τροφή, ἡ, Pind., Hdt.; [of cattle, etc., esp. sheep), προβατευτική, ἡ, Xen.]

Fond of breeding horses, τροφαῖς ἕτοιμος ἵπποις, Pind.

[*Kept for breeding*, ὀχεῖος, α, ον, *e. g.*, ἵππος, Lycurg.]

Breeding men, κουροτρόφος, ον, Hom., Eur.

A thing bred, θρέμμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Xen., Plat.; τροφή, ἡ, Soph., Eur.

Bred up by my hand, ἐμῆς χερὸς βόσκημα, Eur.

Bred up together, ὁμότροφος, ον, h., Hdt., Plat.

Breeze, ᾱ, αὔρα, ἡ, Omn. poet., Plat., Xen.; πνοή, ἡ (Ep. and Ion. πνοιή, always in Hom., but found also in Eur.), Omn. poet., Thuc.; πνεῦμα, ἄτος, τό, Omn. post Hom.

A gentle steady breeze, πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκός, Ar.

[*Breezeless*, νήνεμος, ον, Hom., Trag.]

Brevity, συντομία, ἡ, Plat., Lycurg.; βρᾰχῠλογία, Plat.

Brew, to, βρύζω, Archil.

[Met., *there's mischief brewing*, κακόν τινι προπεφυραμένον ἐστί, Ar.]

[Brewer, ζυθοποιός, ὁ (Auth. ?).]

Bribe, ᾱ, δῶρον, τό, Lys., Dem., Æschin.; μισθός, ὁ, Hdt., Æschin.

Bribe, to, διαφθείρω, Hdt., Dem.; κἄταργῠρόω, Soph.; δεκάζω, Isoc., Lys., Æschin.; ὠνέομαι, mid., augm. tenses ἐων., rare, except in pres. and imperf., Dem.; πείθω, Lys.; πείθω χρήμασι, Hdt., Dem.; [χρήμασι ἀναπείθω, Xen.]; πείθω ἐπὶ μισθῷ, Hdt.; κηλέω δώροις, Plat.; ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα δίδωμι, Lex ap. Dem.

To bribe beforehand, προδιαφθείρω, Dem.

To bribe altogether, συνδεκάζω, Æschin.

To take a bribe, δωροδοκέω, sine cas., or c. acc. of the bribe; in pass., either of the bribe given or of the person bribed, Ar., Cratin., Hdt., Plat., Dem.; κἄτἄδωροδοκέω and -ομαι, mid., Ar., Lys., Arist.; διαφθείρομαι ἐπὶ χρήμασι, Dem.; πλήσσομαι δώροις, Hdt.; ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα δέχομαι, Lex ap. Dem.

To punish those who for bribes betray the most important matters, τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασι δωροδοκοῦντας κολάζειν, Dem.

He took bribes to suppress an information, εἰσαγγελίαν ἀπέδοτο, Dem.

Bribery, i. e., giving a bribe, διαφθορά, ἡ, Xen., Arist.

The taking a bribe, δωροδόκημα, τό, Dem., Æschin.

A taking bribes, or *a disposition inclined to take them*, δωροδοκία, ἡ, Dem., Æschin.

A prosecution for bribery, δώρων γρᾰφή, Æsch.

To be tried for bribery, δώρων κριθῆναι, Lys.

To convict a person of bribery, δώρων ἑλεῖν (aor. 2 of αἱρέω), c. acc., Ar.

To be convicted of bribery, δώρων ὀφλεῖν (aor. 2 of ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω), Andoc.

To accuse a person of bribery, δωροδοκίας κατηγορέω, Æschin.

Like a bribe, δωροδοκιστί, Ar.

Taking a bribe, δωροδόκος, ον, Ar., Plat., Dem.

Brick, ᾱ, πλίνθος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; πλίνθιον, τό, Thuc., Xen.; πλινθίς, ίδος, ἡ, Anth.

A row of bricks, δόμος πλίνθων, Hdt.; ἐπῐβολὴ πλίνθων, Thuc.

To make bricks, πλινθεύομαι, mid., Thuc.; πλινθοποιέω, Ar.; πλινθουργέω, Ar.; πλίνθους ἐρύω (aor. 1 εἵρῡσα, etc.), Hdt.; πλίνθους ἕλκω (fut. ἑλκῡσω, aor. 1 εἵλκῡσα, no perf.), Hdt.

To build of brick, πλινθεύω, Ar., Thuc.; πλινθόω, Anth.

To make into bricks, πλινθεύω, Hdt.; also, *to make into things of the shape of bricks*, Ar.

To carry bricks, πλινθοφορέω, Ar.

Carrying bricks, πλινθοφόρος, ον, Ar.

Brick-kiln, ᾱ, πλινθεῖον, τό, Lys.

Made of brick, πλινθῦφής, ές, Æschyl.; πλίνθινος, η, ον, Hdt., Xen.

Like a brick, πλινθηδόν, Hdt.

Brick-maker, ᾱ, πλινθουργός, ὁ, Plat.

Bridal, νυμφεῖος, α, ον, Pind., Soph., Eur.; νύμφιος, α, ον, and ος, ον, Pind.; νυμφικός, ή, όν, Æsch., Soph., Eur., Plat.; νυμφίδιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Ap. Rh.; νυμφότῑμος, ον, Æsch.; νυμφευτήριος, Eur.; νυμφοκόμος, ου, Eur.; ἐπινύμφειος, ον, Soph.; ἐπινυμφίδιος, ον, Mel.; γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.; γᾰμικός, ή, όν, Thuc., Plat.; γᾶμιος, α, ον, Mosch.

The bridal-chamber, νυμφεῖον, τό, Soph.

Bride, ᾱ, κούρη, ἡ, Hom.; νύμφη (and νύμφᾰ, Hom.), ἡ, Omn. poet., Xen.; νύμφευμα, ἄτος, τό, Eur.; νυμφεῖον, τό, in pl., Soph.; λέχος, τό, in pl., Eur.; λέκτρον, τό, in pl., Eur.; νύος, ἡ, Theoc.

One about to be a bride, μελλόνυμφος, ἡ, Soph.; μελλογάμος, ἡ, Soph., Theoc.

To adorn or *dress a bride*, νυμφοκομέω, Eur.; νυμφοστολέω, Anth.

Helping to adorn a bride, συννυμφοκόμος, ον, Eur.

Bridegroom, ᾱ, γαμβρός, ὁ, Pind., Theoc.; νύμφιος, ο, Soph., Eur., Xen., Plat.; νυμφευτής, ο, Eur.; Ἁλἀμήπολος, ο, Soph.

An unhappy bridegroom, κἄκόνυμφος, ον, Eur.

Bridemaid, ᾱ, Ἁλἀμηπόλος, ἡ, Æsch.; νυμφευτρια, ἡ, Ar.; πἄρἄνυμφος, ἡ, Ar.

Leading the bride, νυμφᾰγωγός, όν, Eur.

To be lamented by brides, νυμφόκλαυτος, ον, Æsch.

BRIDEMAN, πᾰροχος, ὁ, Ar.

BRIDGE, Α, γέφῡρα, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; διᾰβᾰσις, εως, ἡ, Xen.

A bridge of boats, σχεδία, ἡ, Æsch., Hdt.

A bridge of a lyre, δόναξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; κέρας, τό, gen. κέρᾰτος, κέραος, κέρως, etc., dat. pl., κέρᾰσι, Soph.

To bridge over, γεφῡρόω, c. acc. of the water, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ἀπογεφῡρόω, Hdt.; ζεύγνῡμι, c. acc. of water, Æsch., Lys., Isæ.; also ζεύγνῡμι γέφῡραν, Hdt., Xen

The bridging or *the making of a bridge*, ζεῦξις, εως, ἡ, Hdt.

With beautiful bridges, καλλίγεφῡρος, ον, Eur.

BRIDLE, Α, εὔληρα, τά, Hom.; ἡνία, τά, Hom., Pind.; ἡνία, ἡ, Pind., Trag., Xen., Plat.; χᾰλῑνός, pl. οἱ and τά, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Ap. Rh.; ἀμπυκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ἀμπυκτήρια φᾰλᾰρα, τά, Soph.

A curb bridle, ψᾰλιον, τό, Eur., Ar., Xen.

A snaffle bridle, ὑποχαλῑνίδια, ἡ, Xen.

The nose-band of a bridle, φῑμός, ὁ, Æsch.

Belonging to a bridle, ἀμπυκτήριος, α, ον, Soph.

With a golden bridle, χρυσήνιος, ον, Hom., Pind., Soph.; χρῡσοχᾰλῑνος, ον, Ar., Hdt., Xen.

[*To put on the bridle*, χαλινὸν (or -οὺς) ἐμβᾰλλω, Hom., Hdt.; *to take off the bridle*, χαλινὸν ἐξαιρέω, Xen.; (of the horse), *to receive the bridle*, χαλ. λαμβάνω, Xen.]

The trade of making bridles, χᾰλῑνοποϊκή, ἡ, Arist.

BRIDLE, TO, ὀχμάζω, Eur.; χᾰλῑνόω, Xen.; ἐκχᾰλῑνόω, Hdt., Xen.

BRIDLING, Α, χᾰλίνωσις, εως, ἡ, Xen.

BRIEF, σύντομος, ον, Trag., Æschin.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰχύτερος, βρᾰχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), or βράσσων, superl. βρᾰχύτᾰτος and βρᾰχίστος, Omn. post Hom. *Vid.* SHORT.

BRIEFLY, συντόμως, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; βρᾰχέως, Xen.; κεφᾰλαιωδῶς, Arist.; ἐν βρᾰχεῖ, Soph.; ἐν βραχυτᾰτῳ, Xen.; ἐν κεφᾰλαίῳ, and ἐν κεφαλαίοις, and βραχυτάτῳ κεφαλαίῳ, Thuc., Xen., Lys.; δι' ὀλίγων, Plat.

To speak briefly, ἐκκορῡφόω (λόγον), Hes.; ἀποκορυφόω, Hdt.; συντέμνω, Eur.; συντεμὼν φράζω, Eur.; ἐν βρᾰχεῖ συνθεὶς λέγω, Soph.; συνελὼν (aor. 2 of συναιρέω) λέγω, Thuc.; ὡς συνελόντι εἰπεῖν, Xen.; [ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Hdt.]

To make a brief answer, συμτέμνω ἀποκρίσεις, Plat.

To be brief but full of meaning, ἐν βρᾰχεῖ πολλοὺς λόγους συντέμνω κᾰλῶς, Eur.

BRIER, Α, 'ἄκανθα, ἡ, Hom.; 'ἄκανθος, ἡ, Theoc.; ῥάμνος, ἡ, Eupol.; πᾰλίουρος, ἡ, Eur., Theoc.; ῥαχός, ἡ, Hdt., Xen.

BRIERY, 'ἀκανθώδης, ες, Hdt.

BRIGADE, Α, τάξις, εως, ἡ, Lys.; τάγμα, ᾰτος, τό, Xen.

BRIGADIER, Α, ταξιάρχης, ὁ, Æschyl., Hdt., Xen.; ταξίαρχος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To be a brigadier, ταξιαρχέω, Ar., Thuc., Lys.

BRIGHT, ἀργόφεος, α, ον, Hom.; στιλπνός, ή, όν, Hom.; ἀργής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (also with poet. dat. and acc. ἀργέτι and ἀργέτα, Hom.), Hom., Æsch., Soph.; ἀργήεις, contr. ἀργᾶς, ἀργᾶντος, Pind.; ἀργῐνόεις, εσσα, εν, Hom.; νώροψ, οπος, only of weapons, Hom.: πάναιθος, ον, of a helmet, Hom.; πᾰνόψιος, ον, Hom.; αἴθοψ, οπος, Hom., Eur.; ἠλέκτωρ, ορος, only of the sun or fire, Hom., Emped.; αἰγλήεις, εσσα, εν, and in Eur. αἰγλᾶς, αἰγλᾶντος, in chor., Hom., Pind., Eur.; ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Pind., Theogn., Soph., Eur.; [ἀγλαώψ, ῶπος, Soph.; fem. ἀγλαῶπις, Emped.]; μαρμᾰρεος, α, ον, Hom., Hes., Ar.; μαρμᾰρόεις, εσσα, εν, Soph.; ὀξύς, Hom., Ar.; παμφᾰνόων, παμφανόωσα, gen. -οντος, -ώσης, etc., Hom., Ap. Rh.; φαέθων, only in masc. sing. when used in this sense, as epith. of the sun, Hom., Hes., Soph., Eur.; in chor. λευκός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; λαμπρός, ά, όν, Omn.; λῐπᾰρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Trag., Xen., Plat.; φαεσίμβροτος, ον, of the sun, morning, etc., Hom., Hes., Eur.; φαεινός, and after Hom. φαενν-ός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; φοῖβος, η, ον, Hes., Æsch.; ὑπολαμπής, ές, Hes.; πῦραυγής, ές, h.; φαιδρός, ά, όν, Pind., Æsch.; πορφύρεος (and sometimes in Att. πορφυροῦς), Pind.; ἀστερωπός, όν, Æschyl., Eur.; λευκόπτερος, ον, Æsch., Eur.; αἴθων, ωνος (of metal), Soph.; καλλῐλαμπέτης, ου, only in masc., Anac.; καλλιφεγγής, ές, Eur.; στέρωψ, οπος, Soph.; ἐξαυγής, ές, Eur.; εὐφεγγής, ές, Æsch., Ap. Rh.; στρέπταιγλος, η, ον, Ar.; λαμπᾰδοῦχος, ον, Eur.; πυρσώδης, ες, Eur.; ἠλεκτροφαής, ές, Eur.: παμφαής, ές, Æsch., Soph., Eur.; παμφεγγής, ές, Soph.; χρυσώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.: ἀυταυγής, ές, Ar.; φωτεινός, ή, όν, Xen.; φᾱνός, ή, όν, Plat., Xen.; χᾰροπος, η, ον, and ος, ον, Mel.; διαυγής, ές, Ap. Rh., Call.; ἠδύφαής, ές, Anth.

Exceedingly bright, 'ὑπέρλαμπρος, ον, Ar.

Bright, so as to be seen afar, τηλαυγής, ές, h., Pind., Theogn.

Brightest, φαάντατος, η, ον, Hom.

Bright-eyed, χάροπος, η, ον, and ος, ον, Hom., h., Xen., Theoc.; χρυσώπης, c. poet. voc. χρυσῶπα, in chor., Eur.; fem. χρυσῶπις, ῖδος, ἡ, Ar.; χρυσωπός, όν (of the sun), Eur. *Vid.* EYE.

BRIGHT, TO BE, λάμπω, no perf., Omn. poet., and once in Xen. *Vid.* TO SHINE.

BRIGHTEN, TO, λευκαίνω, no perf., Eur.; φαιδρύνω, Eur.; and in pass. *to brighten up with joy*, Xen.; λαμπρύνω, Hdt., Xen.

To clear away any thing from any thing else, so as to brighten it, ἐκφαιδρύνω, c. acc. and gen., as, *and the serpents licked the blood off her cheeks, so as to make them look bright again*; σταγόνα δ' ἐκ παρηίδων γλώσσῃ δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χροός, Eur.

BRIGHTLY, λαμπρῶς, in superl. -ότατα, Eur., Xen.

BRIGHTNESS, στεροπή, ἡ, Hom., Soph.; αὐγή, ή, Omn.; σέλας, τό (Hom. has dat. σέλαι and σέλᾳ, but the other poets and trag. only in nom. and acc. sing.), Omn. poet., Plat.; αἴγλη, ή, Hom., Pind., Soph.; λαμπρότης, -ητος, ἡ, Thuc., Xen.

BRILLIANCY, αἴγλη, ή, Hom., Pind., Soph.; ἀκτίς, ῖνος, ἡ, Pind.; ἄνθος, τό, Theogn., Æsch.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen.; ἔρευθος, τό, Ap. Rh.

A slight brilliancy, 'ὑπόλαμψις, εως, ἡ, Hipp.

BRILLIANT, ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Pind., Theogn., Soph., Eur.; αἰγλήεις (and αἰγλᾶς, ᾶντος, Eur. in chor.), Hom., Pind., Eur.; 'ἀρίζηλος, ον, Hom., Pind. *Vid.* BRIGHT.

BRILLIANT, TO BE, λάμπω, Omn. poet., and once in Xen. *Vid.* To SHINE.

BRILLIANTLY, λαμπρῶς, and superl. -ότατα, Eur., Xen., Isoc.; ἀγλαῶς, Ar.

BRIM, στεφάνη, ἡ, Hom.; χεῖλος, τό, Hom., Hes.; κεφᾰλή, ἡ, Theoc.

Narrow at the brim, φοξίχειλος, ον, Simon.

[*They filled the bowls to the brim with wine*, κρητῆρας ποτοῖο ἐπεστέψαντο, Hom.]

[*Brimful*, ἐπιστεφής, ές, c. gen. of liquid, Hom.]

BRIMSTONE, Θεῖον, or Θέειον, or Θῆϊον, τό, Hom.

Like or *of brimstone*, Θειώδης, ες, Anth.

BRINDLED, βᾰλιός, ά, όν, Alcæ., Eur.; ποικίλος, η, ον, Eur.

BRINE, ἅλμη, ἡ, Ar., Hdt.; i. e., the sea, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat.; αλμαία, ἡ, Ar.; 'ἅλς, 'ἁλός, ἡ, Call.; [ἅλμευσις, εως, ἡ, Diosc.]

BRING, TO, 'ἄγινέω, imperf. also ἀγίνεσκον, infin. ἀγινέμεναι (fut. ἀγινήσω, only once in h.), rare, except in pres. and imperf., Hom., Hes., h., Hdt., Ap. Rh.; αἴρω, Hom., Soph., Eur., Ar.; φίρω (chiefly of bringing inanimate things), fut. 1 οἴσω, (not found in Hom., though he has imper. οἶσε, infin. οἰσέμεν and οἰσέμεναι, as well as) fut. 1 mid. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα (ἤνεικα, Hom.), and aor. 1 mid. -ᾶμην, aor. 2 ἤνεγκον (ἤνεικον, Hom.), and aor. 2 mid. -όμην, aor. 1 pass. ἠνείχθην, ἠνέχθην, Att. (Hom. also has 3d sing. φέρησι, as from φέρημι, and 2d pl. imper. sync. φέρτε, Eur. uses fut. mid. in pass. sens.), Omn.; 'ἄγω (chiefly of bringing animate things), aor. 2 redupl. ἤγᾰγον, Omn.; ὑπᾰ́γω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; κομίζω, Omn.; καθίστημι, in pres., imperf., fut. 1, and aor. 1, c. prep., or c. word of motion, as, Πύλονδε, *to Pylos*, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; φορέω, -ήσω (but late aor. 1 ἐφόρεσα, also with irreg. infin. φορῆμεναι, Hom.), Omn.; διαφορέω, Thuc.; πορεύω, esp. of animate things, Pind., Soph., Eur., Thuc.; πορθμεύω, prop. and esp. across water, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; εἴσα, aor. 1 act., from unus. ἔω, c. prep., Soph.; ὀχετεύω, prop. to bring water, but often metaph. to bring any thing, Æsch., Hdt., Plat.; ἐποχετεύω, Plat., and in mid. *to bring on one's self* (ἐμερον). [*Vid.* Syn. 389.]

To bring money (as a tax, a thing sold, etc.), εὑρίσκω, fut. 1 εὑρήσω, aor. 2 εὗρον, perf. act. εὕρηκα, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 pass. εὑρέθην, and Att. ηὑρέθην, etc., etc., Hdt., Xen., Isæ.; ἐπίφέρομαι, mid., *to bring with one as a dowry*, Dem.

[*To bring about*, περαίνω, c. acc., and c. dat. pers., Pind., Dem., etc., παλαμάομαι, Xen. *Vid.* To ACCOMPLISH.]

To bring (a criminal) *before a judge*,

εἰσἄγω εἰς, Dem.; ἀπἄγω εἰς, Plat., Dem.

[*To bring before* one that . . . . , παρίστημι, c. dat. and ὡς, ὅτι, Xen.]

To bring back, ᾽ἀποφέρω, Hom., Hdt., Xen.; ᾽ἀπἄγω, Hom., Hdt.; ᾽ἀνἄγω, esp. from the dead, Hom., Trag.; to bring back to the letter of an agreement, Dem.

To bring back, from exile, Pind., Plat.; κἄτἄγω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; συγκἄτἄγω, Ar.; of any thing, ἀνακομίζω, Thuc., Xen.; [ἀνάγω, Plat.]

To bring in, on, to, etc., εἰσφέρω, c. dat., or prep., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; εἰσφορέω, Hom., Thuc., Xen.; ἐπῐφέρω, c. dat. or prep., ἐπεισφέρω, Æsch., Ar.; ἐπεισφρέω and -ομαι, mid., no perf., Eur., Dem.; [*to bring in* (a bill), γράφω (ψήφισμα), Dem.]; εἰσἄγω, c. dat., or c. acc., or c. prep., Omn.; ἐπἄγω, c. dat., or c. prep., Omn.; προσἄγω, c. dat., or c. prep., Omn.; συνεισἄγω, Xen.; κἄτεπἄγω, Ar.; προεισἄγω (of bringing corn into a town), Hdt.; [περιάπτω, as, *to bring disgrace upon the state*, περιάπτω (αἰσχος) τῇ πόλει, Plat.]; ἐπῐβαίνω, in fut. 1 ἐπῐβήσω, and aor. 1 ἐπέβησα, c. gen., Hom., Hes.; εἰσκομίζω, Hes., Trag., Thuc., Xen.; προσκομίζω, Xen.; ἐπῐνωμάω, c. dat., Soph.; ἐπισπάω, fut. σπἄσω, Æsch., Soph.; ἐφέλκω, and mid. -ομαι, fut. -ελκῡσω, aor. 1 -είλκῡσα, etc., no perf., Eur.; σῡνάπτω, no perf., c. dat., Eur.; ἐπἄγῑνέω, Hdt.; εἰσκῡκλέω, by theatrical machines, Ar.; κἄτἄβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., no aor. 1, c. εἰς and acc., Plat.

To bring on one's self, ἐπαυρίσκομαι, mid. (and ἐπαυρίσκω, Theogn.), fut. 1 ἐπαυρήσομαι, aor. 2 ἔπηυρον, c. acc., Hom., Theogn.; [ὀφλισκάνω (*e. g.*, γέλωτα, βλάβην, etc.), Eur., Plat., *from* one, παρά τινι, or πρός τινα, Plat.]; σῡνάπτομαι, mid., Dem.; ἐπἄγομαι, mid., Xen., Dem.; περῐτρέπω εἰς ἐμαυτόν, Lys.; ἔλκω ἐπὶ ἐμαυτόν, Dem.

He brought fate on himself, ἐγείνατο μόρον αὐτῷ, Æsch.

To bring on one's self besides, ὑπερκτἄομαι, mid., Soph.

To bring forward, out, etc., ἐκφέρω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προφέρω, Hom., Hes., Eur., Thuc., Isoc., Plat., etc.; προσφέρω, Pind., Omn. Att.; πἄρἄφέρω, Soph., Eur. (εἰς μέσον), Hdt., Xen., Dem., Æschin.; [(a law), παραφ. νόμον, Æschin.; a public measure, προτῐθημι, c. acc., Hdt.; προσάγω (πρὸς τὸν δῆμον), Thuc.]; παραφορέω, Hdt.; προσφορέω, Hdt.; ἐκφορέω, Eur., Xen., Isæ.; ἐκφρέω or ἐκφρείω, no perf., Soph., Ar.; ἐκκομίζω, Eur.; [παράγω, ἐς μέσον, Hdt.; *before the people*, εἰς τὸν δῆμον, Lys.]; προἄγω, Plat., Xen., Dem.; προεξἄγω, Hdt., Thuc.; προαιρέω, aor. 2 -είλον, Ar., Thuc.; [(a person, to introduce him), προεισάγω, Isocr.]

To bring forward (witnesses), πἄρέχομαι, *in one's behalf*, mid., imperf. παρειχόμην, fut. παρασχήσομαι, aor. 2 παρεσχόμην, no other tenses, Plat.; [παραλαμβάνω, Dem.; ἀναβιβάζω, Lys.]; witnesses or quotations, προβάλλομαι, mid., Plat., Isæ.

To bring forward (a play), διδάσκω, fut. διδάξω, etc., Simon., Hdt., Arist.; εἰσἄγω, Plat.; προεισἄγω, Arist.; [παράγω (sc. εἰς τὸ θέατρον), Com.; προάγω (sometimes εἰς τὸ πρόσθεν), Plat.]

To bring news or *a message*, ἐπἄνἄφέρω and -ομαι, mid., Xen., Andoc.

To bring out of, ἐκπέμπω, no perf., c. gen., Pind.; ἐξἄγω, c. gen., or c. prep., Omn.

To bring round, περῐφέρω, Eur., Hdt., Xen.; περιἄγω, Eur., Hdt., Xen., Plat.

To bring into (a worse condition, etc.), περιΐστημι, in fut. 1 or aor. 1, c. εἰς, Isoc., Æschin.

To be brought to, περιῖσταμαι, pass., c. aor. 2 act., perf. act., and pluperf. act., c. εἰς, Thuc., Dem.

To bring away, ᾽ἀπἄγω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plut., Dem., etc.; ἀποφέρω, Hom., Hdt.; ἐκφορέω, Hom., Eur., Hdt.

To bring down, κἄτἄφέρω, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Dem.; κατακομίζω, Thuc.

To bring down (a man's courage), ἰσχναίνω, no perf., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; καθαιρέω, Hdt., Dem.; to bring down any thing, Ar.

To bring down (a person's fortune), κλίνω, Soph.

The north wind brings many oaks down to the ground, βορέας πολλὰς δρῦς πίλνα χθονί (from πιλνάω, no fut.), Hes.

To bring near to, πελάζω, fut. 1 πελἄσω, Att. πελῶ, aor. 1 ἐπέλἄσα, poet. ἐπέλασσα, c. dat., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐμπελάζω, Hes.

To bring together, συνἄγω, Omn.; συμβάλλω, perf. -βέβληκα, Hom., Eur., Hdt., Xen.; συντἄνύω, no perf., Pind.; συμφορέω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; συγκομίζω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To bring in turn, ἀντῐπροσφέρω, Xen.

To bring in besides, ἐπεισἄγω, Andoc.

[*To bring in instead*, ἀντεπεισάγω, Tim. Locr.]

To bring (a ship) *into port*, κατἄγω, Soph., Hdt.; καθορμίζω, no perf., c. prep., Æsch.; κἄτἄκομίζω, Dem.

[*To bring to land*, προσέχω (c. or usu. sine ναῦν) ἐς τόπον, Hdt.; also προσέχω τῇ γῇ, Hdt., etc.; παρακομίζω ναῦν ἐπί, c. acc., Dem.]

To bring to, i. e., stop the vessel, παραβάλλομαι, mid., Ar.

[*To bring over* (gain over), προσβιβάζω, c. acc., Plat.; *to one's party*, παρασκευάζομαι, c. acc., Andoc.; προσάγομαι, c. acc. pers., dat. of means, Hdt.; προσποιέομαι, c. acc., Hdt., Thuc.; *b. over by force*, παρίστημι (in fut. and aor. mid.), Hdt.; *by force of persuasion*, προσβιβάζω λέγων, Ar., or τῷ λόγῳ, Xen.]

To bring under, ᾽ὑπἄγω, c. dupl. acc., or c. acc. and prep., Hom., Hdt.; [*to b. under command*, προσαναγκάζω, Thuc.]

[*To bring under one's sway*, ποιέομαι ὑφ' ἑαυτῷ, Hdt.]

To bring up, τρέφω, fut. 1 act. θρέψω, fut. 1 mid. sometimes used pass., perf. pass., τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Omn.; [ἀνατρέφω, Æsch., Ar.]; ἐκτρέφω, h., Soph., Eur., Hdt., Xen; πορσαίνω, no fut., Pind.; παιδεύω, Omn. Att.; ᾽ἀνἄπαιδεύω, Soph., Ar.; ἐκπαιδεύω, Eur.

To bring up in, ἐντρέφω (Ep. ἐνῐτρέφω), Hom., Hes., Eur., Plat.

[*To bring up in return*, ἀντεκτρέφω, Arist.]

I was brought up, ἠνυτόμην τροφαῖς, Soph.

To bring up children on (a property), ἐμπαιδοτροφέομαι (τῇ οὐσίᾳ), Dem.

To bring up from below, ἀναφέρω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξαν̓ἄγω, Eur.

To bring over, i. e., persuade, προσάγομαι, mid., Eur.; προσβιβάζω, no perf., Ar., Xen., Plat.; σῡνεπισπάομαι, Plat.

To have brought to one, πἄρακομίζομαι, Xen.; ἐκκομίζομαι, Lycurg.

To aid in bringing out, συνεκβιβάζω, Xen.

To bring forth offspring, τίκτω, fut. τέξω, oftener τέξομαι (the only form in Trag.), sometimes τεκοῦμαι, aor. 2 ἔτεκον, perf. mid. τέτοκα, also aor. 1 mid. ἐτεξάμην, and aor. 2 ἐτεκόμην, pass. only in Hipp., Omn.; ἐκτίκτω, Plat.; ἀποτίκτω, Plat.; ἐντίκτω, Thuc.; ἐγεινάμην, only used in this aor. 1 mid., Hom., Trag., Hdt.; Xen.; ᾽ὑπεγεινάμην, Euphor.; φιτύομαι, Hes.; λοχεύω, h., -ομαι, mid., Æsch., Eur., also in pass., Eur.; ἐκλοχευω, and mid., Eur.; ἐκφύω, in pres. and aor. 1, Soph., Eur.; τεκνόομαι, mid., often used metaph., Æsch., Soph., Eur; ὠδῖνω, only pres. and imperf., Eur.; τεκνοποιέω, Xen.; mid., Æsch., Eur., also in pass., Eur.; ἐκλοχευω, and mid., Eur.; ἐκφύω, in pres. and aor. 1, Soph., Eur.; τεκνόομαι, mid., often used metaph., Æsch., Soph., Eur; ὠδῖνω, only pres. and imperf., Eur.; τεκνοποιέω, Xen.; βλαστάνω, fut. 1 βλαστήσω, Hipp., Ap. Rh.

To bring forth subsequently, μετᾰτίκτω, Æsch.

To bring forth together with (or at the same time), σῡνεκτίκτω, Arist.

To bring forth alive, ζωοφορέω, Arist.; σκυμνοτοκέω, Arist.

To be about to bring forth, τοκάω, Cratin.

To bring forth (as a midwife or Ilithyia), ἐξαγω.

One ought to bring, οἰστέον, Soph.; Isoc.; προσακτέον, Plat.; κομιστέον, Plat.; ἐξοιστέον, Eur., and in pass. έος, α, ον, Ar.

One must bring down, κἄθαιρετέον, and in pass. έος, α, ον, Thuc.

One must bring round, περιακτέον, Plat.; *up*, ϑρεπτέον, Xen., Plat.; παιδευτέον, Plat.; *what must be brought in*, εἰσακτέος, α, ον, Ar.

BRINGER, ᾱ, φορεύς, ὁ, Hom. *Vid.* A BEARER.

BRINGING, ᾱ, ᾽ἄγωγή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐπἄγωγή, ἡ, Thuc.; εἰσἄγωγή, ἡ, Plat., Isæ.; φορά, ἡ, Soph.

A bringing over (allies), προσἄγωγή, ἡ, Thuc.

A bringing before a magistrate, ᾽ἀπἄγωγή, ἡ, Lys., Dem.

A bringing up, τροφή, ἡ, Omn. Att.; ἐκτροφή, ἡ, Eur.; παίδευσις, εως, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat.

A bringing forth, τόκος, ὁ, Hom., h., Soph., Eur., Xen.

A bringing forth but one at a time, μονοτοκία, ἡ, Arist.

A reward for bringing, κόμιστρον, τό, usu. in pl., Æsch., Eur.

A reward for bringing up, ϑρέπτρα, τά, Hom.; ϑρεπτήρια, τά, h.

Bringing forth one's first-born, πρωτοτόκος, ον, Hom., Plat.

Bringing forth but one at a time, μονοτόκος, ον, Arist.

Bringing forth quickly, τἄχῠτόκος, ον, Arist.

Bringing forth few at a litter, ὀλῐγοτόκος, ον, Arist.

Bringing forth by an untimely birth, ὠμοτόκος, ον, Call.

Having just brought forth, τοκάς, ἄδος, ἡ, Hom., Eur.; νεοτόκος, ον, Eur.

Calculated to bring over (allies, etc.), ἐπἄγωγός, όν, c. gen., Æsch., Plat. *Vid.* PERSUASIVE.

[*Brought back*, ἀνοιστός, ή, όν, Hdt.]

Brought on one's self, ἐπίσπαστος, ον, Hom.; αὐτορέγμων, ονος, Æsch.; ἑπακτός, όν, Soph., Eur., or by others, c. prep., or even c. gen. of the cause, Eur.

Brought up with, ἔντροφος, ον, c. dat., or ἐν, c. gen. loci, Soph., Eur., Ap. Rh.; σύντροφος, ον, c. dat., Soph., Hdt.

(A child) *brought up away from his parents*, ἀπότροφος, ον, Hdt.

What may be brought out, ἔκφορος, ον, Ar.

A city to which wood may easily be brought, πόλις εὐπαράκόμιστος τῆς ὕλης, Arist.

BRINK, χεῖλος, τό, Hom., Hdt., Thuc.

BRINY, ἁλμῦρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἁλμήεις, Æsch.; ἁλμυρώδης, ες, Hipp.; ἁλμώδης, ες, Hipp.

Steeped in brine, ἁλμάς, άδος, ή, Ar.

To steep in brine, ἁλμεύω, Diosc.

One who sells brine, or briny meats, ἁλμευτής, ό, Diosc.

BRISK, ἄτἄλός, ή, όν, Hom., Hes., h.

BRISK, TO BE, ἀκταίνω, only in pres., Æsch.

BRISTLE, Α, θρίξ, τρῐχός, ή, in pl., Hom.

BRISTLE, TO, φρίσσω (perf. part., Dor. nom. pl. πεφρίκοντες, Pind.), Omn. poet.

BRISTLING, φριξός, ή, όν, Arist.

BRISTLY, τἄνῡ́θριξ, τριχος, Simon. Amorg.

BRITTLE, ῥηκτός, ή, όν, Hom.; εὔθλαστος, ον, Arist.; κραῦρος, α, ον, Plat.

BRITTLENESS, κραυρότης, ητος, ή, Theoph.

BROACH, Α, ὀβελός, ό, Hom., Eur., Hdt. *Vid.* SPIT.

BROACH, TO, ἀπἀνυίγνῡμι, Ephipp. *Vid.* TO TAP.

BROAD, εὐρύς, εῖα, ύ (Hdt. has fem. εὐρέα, Hom. has acc. sing. masc. εὐρύν and εὐρέᾰ, Asius has εὐρέος as gen. fem.), compar. -ύτερος, etc., Omn.; πλᾰτύς, εῖα, ύ (fem. also πλατέα, Hdt.), Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; εὐπλατής, ές, Xen.; πλᾰκερός, ά, όν, Theoc.

As broad as, ἰσοπλατής, ές, c. dat., Thuc.

Of a river, i. e., broad-flowing, εὐρῥεών, Hom.; εὐρῠρρέεθρος, ον, Hom.; εὐρῠδίνης, Bacchyl.; πλᾰτύῤῥοος, ον, contr. ους, ουν, Æsch.

Broad (of the earth), εὐρυόδεια, only fem., Hom.

Broad (of cities, countries, etc.), εὐρῠχορος, ον, Hom., Pind; εὐρῠκολπος, ον, Pind.; εὐρυέδης, ες, Simon.; εὐρύστερνος, ον, Hes.; εὐρῠλείμων, ωνος, Pind.

Broad (of the sea), εὐρῠπορος, ον, Hom., Æsch.

Broad-chested, εὐρύστερνος, ον, Theoc.

Broad-backed, broad-shouldered, εὐρῠνωτος, ον, Soph.; πλᾰτῠνωτος, ον, h. *Vid.* CHEST, BACK, etc., etc.

[*With a broad purple border* (=Rom. *Laticlave*), πλατυπόρφυρος, ον, Archipp.]

[*A broad accent* (in speaking), πλατειασμός, ό, Quintil.; παχυστομία (or τρᾰχ-), ή, Strab.]

BROADLY, εὐρύ, Hom.; εὐρέως, compar. εὐρυτέρως, Ar.

To speak broadly, i. e., in a broad dialect, πλᾰτειάζω, Theoc.; [παχυστομέω (or τρᾰχυ-), Strab.]

[*Speaking broadly* (with a broad accent), παχύστομος, ον (or τρᾰ-), Strab.]

BROADNESS, εὖρος, τό, Hom., Æschyl., Eurip., Hdt., Xen. *Vid.* BREADTH.

[BROADSIDE: *to fight broadside to broadside*, ἐκ παραβολῆς (νεῶν) μάχομαι, Polyb.]

[BROCADE, ποίκιλμα, ατος, τό, Hom., poet.]

[BROGUE (broadness of speech), παχυστομία (or τρᾰχ-), ή, Strab.]

BROIDER, TO, ποικίλλω, Eur. *Vid.* TO EMBROIDER.

BROIL, TO, ἀπανθρᾰκίζω, Ar.

[*Broiled*, ὀπταλέος, α, ον, Hom.; ὀπτός, ή, όν, Hom.]

BROIL, Α, νεῖκος, τό, Hom., Pind., Trag., Isoc., Plat., Xen. *Vid.* QUARREL.

[BROILING, Α, ὄπτησις, ή, Arist.]

BROKEN, κόλος, ον, Hom.; ὀῖχορρᾰγής, ές, Eur.: *to pieces*, περιᾰγής, Mel.

Broken in the middle, μέσακτος, ον, Æsch.

Broken down (in one's property), ἐκνενευρισμένος, Dem.

Half broken, ἡμίθραυστος, ον, Eur.

What can be broken, ῥηκτός, ή, όν, c. dat., Hom.; κᾰτακτος, η, ον, Arist.; *easily broken*, εὔθλαστος, ον, Arist.; of oaths, etc., εὔλῡτος, ον, Eur., Xen.

What can not be broken, ἀᾱγής, Hom.; ἄῤῥηκτος, ον, Hom., Pind., Æsch.

So as not to be broken, adv., ἀῤῥήκτως, Ar.

[BROKER, Α (money), κολλυβιστής, ό, Lys.; ἀργυραμοιβός, ό, Plat., Theoc.]

[*Business of a broker*, νομισματοπωλική, ή, Plat.]

[BROKERAGE, προξενητικόν, τό (late).]

BRONZE, χαλκός, ό, Omn. (properly χαλκὸς κεκραμένος). *Vid.* BRASS, COPPER.

[*Of bronze*. *Vid.* BRAZEN.]

[*Bronzed* (by the sun, of the face), μελαγχρής, ές, Att. Com.; μελαγχροιής, ές, Hom.; -χρώς, ό, ή, Eur.]

BROOCH, Α, ἐνετή, ή, Hom.; [πτερόνη, ή (prop. tongue of a b.), Hom.; πόρπη, ή, usu. in pl., Hom., Eur., used to fasten the dress on the shoulder, smts. also on the breast.]

BROOD, TO, νεοσσεύω, Ar., Hdt. *Vid.* TO HATCH.

To brood over (grief, anger, etc.), πέσσω, fut. πέψω (not, however, used in Hom. except in pres.), Hom.

BROOD, Α, τροφή, ή, Soph., Eur.; νεοσσία, ή, Lycurg.; of the men in the Trojan horse, νεοσσός, ό, Æsch.

A brood mare, ἵππος βαινομένη, Hdt.

BROOK, Α, κρουνος, ό, Hom., Pind., Soph., Eur.; ῥέεθρον, τό, Omn. poet., Hdt.; contr. ῥεῖθρον, τό, h., Omn. Att.; χεῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὑπόχευμα, τό, Pind.; νᾶμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Plat., Æsch., Xen. *Vid.* RIVER, STREAM.

BROOK, TO, φέρω, fut. οἴσω and οἴσομαι (Hom. has not οἴσω in indic., though he has οἰσέμεν and οἰσέμεναι, and imper. οἶσε), aor. 1 ἤνεικα, ἤνεγκα Att., aor. 2 ἤνεικον, ἤνεγκον Att. (Hom. has also a 3d sing. pres. φέρησι), Omn.; τλάω, never used in pres., aor. 2 ἔτλην, imper. τλῆθι, etc., part. τλάς, fut. τλήσομαι, perf. (usu. in pres. sense), τέτληκα, imper. sync. τέτλᾶθι, opt. τετλαίην, infin. τετλᾶναι (τετλάμεν and τετλάμεναι, Hom.), part. τετληώς, aor. 1 ἐτᾰ́λασσα for ἐτάλᾰσα, Hom., Pind., Trag., Ar., Xen. *Vid.* TO ENDURE.

BROOM, Α, στοιβή, ή, Hippon.; κόμημα, ᾰτος, τό, Ar.

BROOM (the plant), ὑπόγλωσσον, τό, Diosc.

[BROOM-RAPE, ὀροβάγχη, ή, Diosc.]

BROTH, ζωμός, ό, Ar., Plat.; ζώμευμα, ᾰτος, τό, Ar. *Vid.* SOUP.

BROTHEL, Α, πορνεῖον, τό, Ar., Antipho; κᾰσώριον, τό, Ar.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Dinarch., Æsch.

To keep a brothel, πορνοβοσκέω, Ar., Dem.

A brothel-keeper, πορνοβοσκός, ό, ή, Dem., Æsch.

The trade of keeping brothels, πορνοβοσκία, ή, Æsch.

The tax on brothels, τὸ πορνῐκόν, Æsch.

BROTHER, Α, γνωτός, ό, Hom.; ἀδελφεός or ᾰ̓δελφειός, ό, Hom., Pind.; ᾰ̓δελφός, ό, Omn. post Hom.; ᾰ̓δελφίδιον, τό, Ar.; κᾰσίγνητος, ό, Hom., Trag.; αὐτοκᾰσίγνητος, ό, Hom.; κᾰσις, εως, ό, Trag.; ὁμογάστριος, ό, Hom.; ὅμαιμος, ό, Trag., Hdt.; ὁμαίμων, ονος, ό, Soph., Eur.; ὁμόσπορος, ό, h., Pind., Æsch., Eur.; σῦναιμος, ον, Soph., Eur.; ὁμόσπλαγχνος, ό, Soph.; αὐθαίμων, ό, Soph.; αὐτᾰ́δελφος, Soph.; αὐθόμαιμος, Soph.; σύνομαίμων, ονος, Æsch., Eur.; ὁμογενέτωρ, ορος, Eur.; σύγγονος, Eur.; ὁμόδελφος, Call.; ὁ ὁμόθεν, Eur.; ὁ ὁμόθεν πεφῡκώς, Eur.; ὁ ὁμόθεν γενόμενος, Xen. *Vid.* SYN. 29.

A brother by the mother's side, ἀμφίμήτωρ, ορος, Æsch., Eur.; ὁμομήτριος, usu. as adj., Ar., Hdt., Plat., Xen.; ὁμομήτωρ, ορος, Orph., Ap. Plat.

A brother by the father's side, ὁπᾰ́τριος, ό, Hom.; ὁμοπᾰ́τριος, usu. as adj., Æsch., Hdt., Xen., Antipho, Isæ.; ὁμοπᾰ́τωρ, ορος, Plat., Isæ.

A brother-in-law, δᾶήρ, έρος, ό, Hom.; γαμβρός, ό, Hom., Soph., Hdt.; κηδεστής, οῦ, ό, Lys., Dem.; συγκηδεστής, ό, Dem.

Brothers-in-law from having married two sisters, ᾰ̓έλιοι, οἱ, Hesych.

One who has brothers, συνᾰ̓δελφος, Xen.

Of a brother, brotherly, etc., ᾰ̓δελφός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur.; ᾰ̓δελφίκός, ή, όν, Arist.; αὐτᾰ́δελφος, ον, Æsch., Eur.; κᾰσίγνητος, η, ον, Soph.; ὁμόσπορος, ον, Æsch.; ὁμόσπλαγχνος, ον, Æsch.; αὔθαιμος, ον, Soph.; αὐθαίμων, ονος, ὁ καὶ ή, Soph.; σύγγονος, ον, Pind., Eur.

A pair of brothers, ᾰ̓πήνη ὁμόπτερος, Eur.

[*Murderer of a brother*, ἀδελφεοκτόνος, ό, ή, Hdt.; ἀδελφοκτόνος, ό, ή, Plut.]

Like a brother, ἰσᾰ́δελφος, ον, Eur.

Brotherless, ᾰ̓νᾰ́δελφος, ὁ καὶ ή, Eur., Xen.

Unhappy because of a brother, δῠσᾰ̓δελφος, in superl., Æsch.

Because of a wretched brother-in-law, κᾰκόγαμβρος, ον (γόος), Eur.

To treat as or *call a brother*, ᾰ̓δελφίζω, Isoc.

Brotherly love, φῐλᾰ̓δελφία, ή, Alex.

Of brotherly love, φῐλᾰ̓δελφός, όν, Soph.

[BROTHERHOOD, ἀδελφότης, ητος, ή, N. T.]

BROW (eyebrow), ὀφρύς, ὕος, acc. ύν, ή, Omn.; used for *the brow* of a hill, Hom., Pind.

The brow of a hill, στεφάνη, ἡ, Hom.; ὀφρύη, ἡ, Eur., Hdt.; κρότᾰφος, ὁ, in pl., Æsch.

To knit the brows, σῠνᾰγω (aor. 2 -ήγᾰγον) τὰς ὀφρῦς, Soph., Ar.; ἀνιστᾰ́ω (fut. -στᾰ́σω) τὰς ὀφρῦς, Dem.

To unknit, smooth one's brow, μεθίημι (ῑ᾽ Att., ῑ᾽ elsewhere, aor. 1 -ἧκα, poet. -εἵκα) τὰς ὀφρῦς, also λύω or κᾰτᾰβάλλω τὰς ὀφρῦς or τὴν ὀφρύν, Eur.

[*To raise, draw up the brow*, αἴρω τὰς ὀφρῦς, Menand.; ἐπαίρω, Eur.]

Dark-browed, κυᾰνώφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

With white eyebrows, λευκόφρυς, Orac. ap. Hdt.

Situated on the brow of a hill, ὀφρυόεις, εσσα, εν, Hom.

Brown, φαιός, ᾱ́, όν, Plat.

Reddish brown (of a horse), πᾰρώας, ου, Ar., Dem., Arist.

Brown, to (by frying or toasting), ξανθίζω, Ar.; ἐπιξανθίζω, Pherecr.

[*Browned* (of fried fish), χανθόχρως, ὁ, ἡ, Nausicr.; *meat browned over the fire*, κρέα πυρὶ ἠνθισμένα, Epicr.]

Browse, to, βόσκομαι, only pres. and imperf., c. acc., or dat., or prep., Hom., Æsch., Eur. *Vid.* To graze.

Bruise, to, θλάω, fut. θλᾱ́σω, Hom., Hes., Theoc.; τρίβω, Hdt.; [(corn only), ἀλέω, Hom., Hes., Hdt., Thuc.]

Bruise, a, σμῶδιξ, ιγγος, ἡ, Hom.; ὑπώπιον, τό, Hipp.

Good for bruises (medicine), σμῳδικός, ή, όν, Hipp.

To discolor by bruises, στίζω, Ar.; ὑπωπιάζω, Ar.

Bruised, θλαστός, ή, όν, Arist.

[Bruit, to, θρυλέω, c. acc., Plat., Isocr.; *to be bruited all about*, διαθρυλέομαι, c. ὡς . . . . , Xen. *Vid.* To report.]

Brunette complexion, of, μελίχλωρος, ον, Theoc.

Brunt, [ὁρμή, ἡ, Hom.]; *to bear the brunt of* attack, invasion, etc., προκινδῡνεύω, Omn. Att. prose.

We say that we alone bore at Marathon the brunt of the barbarian, φάμεν Μαραθῶνι μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ, Thuc.

Brush, to, κορέω, Hom., Eupol., Ar.; σαίρω, only in pres., fut. 1, and aor. 1, Soph., Eur.

Brush, to, i. e., touch lightly in passing, ψαίρω, only in pres., Æsch.; μεταψαίρω, Eur.

Brush, a, κόρημα, ατος, τό, Ar., Eupol.

[*Painter's brush*, perh. ῥαβδίον, τό, Clearch. (so given by Rich, Illust. Comp. to Greek and Lat. Lex.)]

Brushwood, ὕλη, ἡ, Xen.

Brushy, λᾶσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Plat., Xen., Theoc., etc.

Brutal, ἠηριώδης, ες, Plat., Arist.; [μιαρός, ά, όν, Ar.; ἀνδραποδώδης, ες, Plat.]

To become brutal, ᾽ἀγριόομαι, pass., Soph., Eur.; ἠηριόομαι, pass., Plat.

Brutality, ἠηριότης, ητος, ἡ, Arist.; ἠηριωδία, ἡ, Arist.; [μιαρία, ἡ, Xen.]

Brutalize, to, ἐξᾱγριαίνω, Plat.

Brutally, ἠηριωδως, Isoc.

Brute, a, ἠήρ, ηρός, ὁ, Omn. post Hdt., Xen. *Vid.* Beast.

Brutes, τὰ ἄλογα, Xen., Plat.

Brute, Brutish, i. e., irrational, ἄλογος, ον, Plat., Xen.

[*Brute force*, ἀμαθὴς ῥώμη, ἡ, Plat.; ἀμαθὴς δύναμις, ἡ, Plut.]

Brutish, i. e., ignorant (applied to men), ῡ̈ειος, Plat.; ὑηνός, Plat.

To be brutish, i. e., brutishly ignorant, ὑηνέω, Plat.

Bubble, a, πομφόλυξ, ῡγος, ἡ, Hipp., Plat.

[*Like a bubble*, πομφολυγώδης, ες, Gal.]

The noise of bubbles, πομφολῡγοπάφλασμα, ᾰτος, τό, Ar.

To bubble up, ᾽ἀναβρύχω, Hom.; ᾽ἀνᾰφλύω, fut. ῡ̆σω, no perf., Hom.; κηκίω, only pres. and imperf. (ῐ́ Hom., ῑ̆ Soph.), also in pass., c. gen. of the source from which, Hom., Soph., Ap. Rh.; ἀνακηκίω, Hom.; ᾽ἀνᾰβλύζω, no perf., Theoc., Arist. *Vid.* To gush.

To bubble as boiling water does, πᾰφλάζω, Ar., [(also of the sea), Hom.; πομφολυγέω, Diosc.; ἀναζέω, Soph.]

[*To bubble up on all sides*, περιβλυζω, Arist.]

To make to bubble up, πομφολῡγόω, Arist.

Bubbling up, ἀμβολᾰδην, Hom.

Any thing bubbling up, κηκίς, ῐδος, ἡ, Æsch., Soph.

[Buccaneers, perh. πόντου πλάνητες, οἱ, Eur. *Vid.* Pirate.]

Buck, a, ἔλᾰφος, ὁ, Hom., Eur., Xen. *Vid.* Stag, Deer.

Buck, a, i. e., a smart person, καλλωπιστής, ου, ὁ, Isoc., Arist.

Bucket, a, γαυλός, ὁ, Hom., Hdt.; ῾ῠδρία, ἡ, Ar.; ῾ῠδρεῖον, τό, Hdt.; ᾽ἀρῦβαλλος, ὁ, Ar.; [ἄγγος, τό, Hdt.; (esp. a fire-bucket), ἀμη, ἡ (Lat. *hama*), Plut.]

Carrying a bucket, ῾ῠδριᾰφόρος, ον, Ar.

Buckle, a, περόνη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; περονίς, ίδος, ἡ, Soph.; πόρπη, ἡ, Hom., h., Eur.

Buckle, to, ἐμπορπάω, Hdt., Lycurg.; ἐμπερονάω, Hermipp.

To buckle on one's self, περονάομαι, mid., Hom., Theoc., Ap. Rh.

A garment buckled on, πόρπημα, ᾰτος, τυ, Eur.; περόνημα, ᾰτος, τό, Theoc.; ἐμπερόνημα, τό, Theoc.; περονητρίς, ίδος, ἡ, Theoc.

Buckler, a, ἀσπίς, ῐδος, ἡ, Hom., Trag., Thuc., etc. *Vid.* Shield.

Bucolic, βουκολῐκός, ή, όν, Theoc.

Bud, a, κᾰ́λυξ, ῠκος, ἡ, h., Æsch., Soph., Ar., Theoph.; βλαστή, ἡ, Soph.; βλαστός, ὁ, Hdt., Xen.; βλάστημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.

Any young green bud, χλόη, ἡ, Eur., Plat., Xen.

The bursting of a bud, κάλυκος λοχεύματα, Æsch.

Full of buds, πῡκνόβλαστος, ον, Theoph.; κᾰλυκοστέφᾰνος, ον, Anth.

Like a bud or a budding flower, κᾰλῡκώδης, ες, Theoph.

Destroying the buds of plants, ὀμματοστερὴς φυτῶν, Æsch.

Bud, to, βλαστᾰ́νω, fut. 1 βλαστήσω, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. ἐβεβλαστήκειν, aor. 2 ἔβλαστον, Soph., Eur., Thuc., Xen., etc.

[*To bud imperfectly, not to bud*, ἀβλαστέω, Theoph.]

Budding, a, βλάστησις, εως, ἡ, Theoph.

The budding of the corn crop, σίτου ἐκβολή, ἡ, Thuc.

A continual budding, ἀειβλάστησις, ἡ, Theoph.

Apt to bud, to make buds, βλαστῐκός, ή, όν, Theoph.; βλαστητικός, ή, όν, Theoph.

Continually budding, ἀειβλαστής, ές, Theoph.

Budge, to, διᾰκῑνέομαι, pass., Hdt. *Vid.* To move.

Budget, a, ῾Ῡλᾰκος, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Xen. *Vid.* Bag.

Buff (the color), adj., κνηκός, ή, όν, Theoc.

Buffalo, a, βόαγρος, ὁ, Philostr.

Buffet, a, ῥᾰπισμα, ᾰτος, τό, Antiph. *Vid.* Blow.

Buffet, to, κόπτω, Omn. (*vid.* To beat), *buffeted by the storm*, κεροτῠ́πουμεναι (sc. νῆες) βίᾳ χειμῶνι, Æsch.

Buffoon, a, βωμόλοχος, ὁ, Ar., Arist.; κωμῳδογέλως, ωτος, ὁ, Anth.

To play the buffoon, κωμῳδολοιχέω, Ar.; βωμολοχεύομαι, mid., Ar., Isoc.; γελωτοποιέω, Plat., Xen.

Buffoonery, βωμολόχευμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Ar.; γελωτοποιΐα, ἡ, Xen.; βωμολοχόν τι, Ar.

Bug, a, κόρις, εως, ὁ, Ar.

Bugbear, a, μορμώ, όος contr. οῦς, ἡ, and sometimes indecl. as interj., Ar., Theoc.; μορμολῡ́κειον, τό, Ar.; μορμών, όνος, ἡ, Xen.

[*To make a bugbear of* any thing, προσείω τι φόβον, Thuc.]

Bugle, a, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, Omn. *Vid.* Trumpet.

Build, to, δέμω, and mid., perf. pass. δέδμημαι, Hom., h., Ap. Rh., Hdt.; ναίω (make habitable), esp. in aor. 1 ἐνασσα, Hom., h.; αἴρω, in aor. 2 redupl. ἠᾰρον, Hom.; ποιέω, Hom., Xen.; πήγνῡμι, and mid., not only of houses, but also of ships, carriages, etc., Hom., Hes., Hdt., Plat.; ἐπερείφω, Hom.; μηχᾰνάομαι, mid., Hom., Hdt.; πολίζω (properly to build a city, c. name of the city in acc., but also simply to build), aor. 1 ἐπόλισσα for ἐπωλίσα, Hom., Hdt., Ap. Rh.; *to build a city in*, c. acc. loci, Xen.; κτίζω, Omn.; τεκταίνομαι, mid., Hom., Ar., Plat., Xen.; τεκταίνω, no perf., Ap. Rh.; τειχίζω, also in mid. (prop. to build a wall, but also to build any thing else), Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; κολλάω, Pind.; εἰσάμην (esp. of building temples), fut. εἴσομαι, Theogn., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; ἐκτειχίζω, Ar.; συμπήγνῡμι (used sometimes metaph.), Pind., Eur.; ἀνίστημι, in pres., fut. 1, and aor. 1, Hdt., Xen., Dem.; ὀρθόω, Eur., Thuc., Xen., Dinarch.; οἰκοδομέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem., *upon*, ἐπί τι, Xen.; εἰσοικοδομέω, Thuc.; ἐπᾰνοικοδομέω, Thuc., Xen., Plat.; κατοικοδομέω, Xen.; ἀνοικοδομέω, also *to block up by building*, Ar., Hdt., Lycurg.; κατασκευάζω, Xen.; τειχέω, Hdt.; δωμάω, Ap. Rh.

To build ships, ναυπηγέω, Ar., Hdt., Thuc., Dem.; [*to build one's self ships against*, ναυπηγέομαι ναῦς ἐπί, c. dat., Hdt.] *Vid.* Ships.

To build for one's self, σκηνέομαι, mid., Thuc.

To build across, διοικοδομέω, Thuc., Plat.

To build up, i. e., to block up by building in front of, κατοικοδομέω, Isæ.

To build near, πᾰροικοδομέω, sine cas., Thuc.; προσοικοδομέω, sine cas., Thuc.; περιοικοδομέω, also *to build round* so as to enclose, Thuc., Dem.

To build (a wall) *round* (a city), περῐβάλλομαι, c. acc. and dat., or c. dupl. acc., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; προσπερῐβάλλω, c. acc. and dat., Thuc.

[*To build a wall across* or *along*, παροικοδομέω, Thuc.]

To build in, εἰσιδρύω, perf. pass. -ἱδρῦμαι, Hdt.; ἐνοικοδομέω, Thuc., Æschin.; ἐγκᾰτοικοδομέω, Thuc.

To build high (like a tower), πυργόω, Eur., Ar., Thuc.

To build again, ᾽ἀνοικοδομέω, Xen., Lycurg.; [(esp. walls), ἀνατειχίζω, Xen.]

To build high in opposition to, ἀντῐπυργόω, Æsch.

To be built in, ἐνδέμομαι, perf. pass. -δέδμημαι, Thuc.

To be built high in opposition to, ἀντᾶνειμι, infin. -ιέναι, in imperf. ἀνταν͡ήειν, c. dat., Thuc.

To finish building, ἐξοικοδομέω, Ar., Hdt., Xen.

One must build, οἰκοδομητέον, Plat.

Builder, a, τέκτων, ονος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; τεκτονῐκός, ὁ, Xen., Plat.; οἰκοδόμος, ὁ, Hdt., Plat., Xen.; ἀρχῐτέκτων, ὁ, Hdt., Plat., Xen., Dem.

A builder's shop, τεκτονεῖον, τό, Æschin.

Building, a, i. e., a thing built, οἰκοδόμημα, ᾰτος, τό, Omn. prose; κατασκεύασμα, ᾰτος, τό, Dem.; ἐπῐτείχισμα, ᾰτος, τό, Arist.

[*A side-building*, παροικοδόμημα, τό, Arist.]

Building, i. e., the act, οἰκοδομία, ἡ, Thuc., Plat., Xen., Isæ.; οἰκοδόμησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; συναφὴ οἰκήσεων, Plat.

Skillful in building, τεκτόναρχος, ον, Soph.; τεκτονῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Æschin.; οἰκοδομῐκός, ή, όν, Plat.

Fond of building, φῐλοικόδομος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

[*Of* or *fit for building*, οἰκοδομικός, ή, όν, e. g., *building material*, ὕλη οἰκοδομική, Theoph.]

The science of building, τεκτοσύνη, ἡ, sing. and pl., Hom., Eur.; ἡ οἰκοδομῐκή, Plat.

Well built, ἐύδμητος, ον, and εὖδ., Hom., Pind.; εὐκτῐμενος, η, ον, Hom., h.; ἐύκτιτος, ον, Hom., h.; τετυγμένος, η, ον, Hom.; εὔτυκτος, ον, Hom.; εὔτῠκος, ον, Æsch.

Newly built, νεόδμητος, ον, Pind.; νέοικος, ον, Pind.; νεόκτιστος, η, ον, and ος, ον, Pind., Hdt., Thuc.

Bulb, a, βόλβος, ὁ, Ar., Theoc.

Bulbous plants, τὰ φλοιόῤῥιζα, Theoph.

Bulge out, to (of soldiers in a line), ἐκκῦμαίνω, no perf., Xen. *Vid.* To project.

Bulk, μέγεθος, τό, Omn.; ὄγκος, ὁ, Soph., Plat., Xen.; πλᾰτῠτης, ητος, ἡ, Xen.

Bulky, μέγας, neut. μέγα, acc. masc. μέγαν, neut. μέγα, nom. fem. μεγᾰλη, and all other cases in all genders and numbers as if from μεγάλος, compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; εὔογκος, ον, Eur., Arist.; [ὀγκηρός, ά, όν, Arist.; (of persons), περίογκος, ον, Arist.]; πλᾰτύς, εῖα, ύ, Soph. *Vid.* Great, Large.

To become bulky, προσογκέω, Arist.

Bull, a, βοῦς, ὁ, gen. βοός, acc. βοῦν (Æsch. has also gen. βοῦ, acc. sing. βόα, and dat. pl. βοσί in Anth.), Omn.; ταῦρος, ὁ, Omn.; καρταίπους, οδος, acc. -ουν, Pind.

A young or *small bull, bull-calf*, βοΐδῐον, τό, Ar., Dem.; βοΐδᾶριον, τό, Ar.; [μόσχος, ὁ, Hdt.]

[Prov. "*A bull in a China shop*," ὄνου παράκυψις, Menand.]

The god bull, Ζεύταυρος (of Jupiter), ὁ, Mosch.

Of or *belonging to bulls*, ταύρειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.; βόειος and βόεος, α, ον, Hom., Eur., Ar., Hdt.

Of young bulls, πωλῐκός, ή, όν, Alcæ.

A bull's hide, βοεία, ἡ, Hom.

A raw bull's hide, ὠμοβοείη, ἡ, Hdt.

Made of seven bulls' hides, ἑπταβόειος, ον, Hom.

Made of five bulls' hides, πεντεβόειος, ον, Sapph.

Of raw bull's hide, ὠμοβόεος, α, ον, or -ειος, ον, Xen.; ὠμοβοΐνος, η, ον, Hdt., Xen.

A strap made of bull's hide, βοεύς, ὁ, Hom.

A glue made of bull's hide, ταυρόδετος κόλλα, Eur.

The head of a bull, βουκεφᾰλεῖον, τό, Lys.

Having a bull's head, βούπρωρος, ον, Soph.; βούκερως, ωτος, Soph.; ταυρόκρᾱνος, ον, Eur.; ταυρόμορφος, ον, Eur.; ταυρόκερως, ωτος, Eur; ταυρωπός, όν, Ion.; ταυρομέτωπος, ον, Orph.

Having a bull's foot, ταυρόπους, ποδος, acc. πουν, Eur.

Rich in bulls, πολῠβούτης, Hom., Hes.

To slay or *sacrifice bulls*, βουφονέω, Hom.; βουσφᾰγέω, Eur.; βουθῡτέω, Soph., Eur.; ταυροκτονέω, Æsch., Soph.; ταυροσφᾰγέω, Æsch.; all these words are rarely, if ever, found with any other tenses except pres. and imperf.

A sacrifice of bulls, βουθῠσία, ἡ, Pind.; βουφονία, ἡ, Ar.; βοοκτᾰσία, ἡ, Ap. Rh.

Slaying, or *belonging to the slaying* or *sacrificing bulls*, βουφόνος, ον, h., Simon., Æsch.; βούθῡτος, ον, Trag., Ar.; βουτῦπος, ον, Ap. Rh.; ταυροφόνος, ον, Pind., Theoc.; ταυροσφάγος, ον, Soph.; ταυροκτόνος, ον, Soph.; ταυροβόλος, ον, Anth.

Born of a bull, βουγενής, ές, Mel.; βουγενής, ές, Call.; ταυροπᾰτωρ, ορος, Theoc.

Hunting bulls, ταυροπόλος and η (name of Diana), Soph., Eur., Ar.

Like a bull, ταυρηδόν, Ar., Plat.

Like the bellowing of a bull, ταυρόφθογγος, ον, Æsch.

Eating bulls, ταυροφᾰγος, ον, Soph., Ar.; βουφᾰγος, ον, Simon.; βουθοίνης, ου, ὁ, Anth.

To look like a bull, i. e., savage, ταυρόομαι, pass. (ὄμμα, as to the eye), Eur.

Bullet, a (for a sling), μολυβδίς, ίδος, ἡ, Xen.

Bullion, χρυσός, ὁ, Omn. *Vid.* Gold, Silver, etc.

[Bully, a (one fond of striking to provoke dispute), πλήκτης, ὁ (after) Plut.]

Bulwark, a, ἔρῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ῥῦμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; ἔπαλξις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; [προμαχεών, ῶνος, ὁ, Hdt.]

[*Bulwarks* (in a ship), παράφραγμα, ατος, τό, Thuc.; τράφηξ, ὁ, Hesych.]

Bump, a, οἴδημα, ᾰτος, τό, Dem. *Vid.* Swelling.

Bunch, a, τροπᾰλίς, ίδος, ἡ, Ar.; δέσμη, ἡ, Alex., Dem.

A bunch of grapes, βοτρύς, ύος, ὁ, Omn.

In beautiful bunches (of flowers), καλλίβοτρυς. υ, Soph. *Vid.* Cluster.

In bunches, like a bunch, βοτρῦδόν, Hom.

Bundle, a, ἀγκᾰλίς, ίδος, ἡ, Nicostr.; [(armful), ἄγκαλος, ὁ, Hom.]

[*A bundle* (of sticks, fagots), φάκελος, ὁ (φρυγάνων), Hdt., (ξύλων), Eur.; φάκελλος, ὁ, Thuc.; *a bundle of letters* (tied together), σύνδεσμος, ὁ, ἐπιστολῶν, Hdn.]

Bung, a, βύσμα, ᾰτος, τό, Ar.; βύστρα, ἡ, Antiph.

Bung, to, βύω, fut. βύσω, Ar.

Bungle, to, πᾰπᾰχορδίζω, no perf., Ar.

To bungle at the risk of the lives of the Greeks, αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, Æschin.

Bungler, a, φλαυρουργός, ὁ, Soph.; φαυλουργός, ὁ, Ar.; αὐτοσχεδιαστής, ὁ, Xen.

Bunglingly, σκαίως, Ar.

[Buoy, a, σημεῖον ἀγκύρα, Paus.; *for nets*, σημεῖον δικτύοις, Paus.]

Buoy up, to (with hope, etc.), μετεωρίζω, no perf., Ar., Dem.

Buoyed up (with hope, etc.), μετέωρος, ον, Thuc.

Buoyant, ᾽ἄβάπτιστος, ον, Pind.

Buoyant (of a man's spirits), εὔθῡμος, ον, Pind., Xen. *Vid.* Cheerful.

Burden, ἄχθος, τό, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; φόρτος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt.; φόρτῐον, τό, Ar., Xen., Lys., Dem.; φόρημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Xen.; βᾶρος, τό, Æsch., Soph., Xen.; βάσταγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐπῐσαγμα, ᾰτος, τό, Soph.

A burden sufficient for one beast's load, βᾶρος σκευοφορῐκόν, τό, Xen.

A ship is of five thousand talents burden, ναῦς πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει, Hdt.

The burden of a song, ἐπῳδός, ἡ, Plut.

Bearing burdens, ἀχθοφόρος, ον, Hdt.; σκευοφόρος, ον, Hdt., Xen.; of a ship, φορτηγῐκός, ή, όν, Thuc.; [ὁλκαδικός, ή, όν, Arist.]

A ship of burden, φορτίς, ίδος, ἡ, Hom. *Vid.* Ship.

To carry burdens, φορτηγέω, Hdt.

[*To take an additional burden on one's self*, προσανατίθεμαι, c. acc., Xen.]

Burden, to, γεμίζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To load.

Burdensome, ἀνδραχθής, ές, Hom.; ἐπαχθής, ές, Ar., Plat., Dem.; ἐμβρῐθής, ές, Hes., Æsch., Plat. *Vid.* Heavy.

Burgess or Burgher, a, δημότης, ὁ, Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; in fem. δημότις, ίδος, ἡ, Ar., Theoc. *Vid.* Citizen.

To be a burgess, δημοτεύομαι, pass., Lys., Dem.

A burgess of the same borough as myself, δημοτευόμενος μετ᾽ ἐμοῦ, Dem.

Being a burgess of Eleusis, ἐν Ἐλευσινίοις δημοτευόμενος, Dem.

I asked him of what borough he was a burgher, and when he answered that he was a burgher of Decelia . . . . , ἠρόμην ὁπόθεν δημοτεύοιτο, ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελείοθεν . . . . , Lys.

Burglar, a, τοιχωρῦχος, ὁ, Ar., Plat.

Burglary, τοιχωρῦχία, ἡ, Xen.

To commit burglary, τοιχωρῦχέω, Ar., Xen., Dem.

[Burgomaster, a, πολιᾶνόμος, ὁ, Dio Chr.]

Burial, τᾰ́φος, ὁ, Omn.; τᾰφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; Xen., Æschin.; ἐκφορά, ἡ, Æsch., Ar., Lys., Æschin.;

κῆδος, τό, Eur., Hdt., Isoc.; κηδεία, ἡ, Ap. Rh.; [ἀναίρεσις, ἡ, Thuc.]

[*A taking up for burial*, ἀναίρεσις, εως, ἡ, Eur.]

To take up for burial, ἀναιρέομαι, Hdt., Thuc.]

BURIAL-PLACE, ᾱ, τάφος, ὁ, Hdt.; τἄφή, ἡ, Hdt.

Burial fees, τἄφή, ἡ, in sing., Dem.

BURIED, συμβήρης, ες, Soph.; ὑποκατώρυχος, ον, Theoph.

Buried with, σύντἄφος, ον, Plat.

Buried together, ὁμότἄφος, ον, Æschyl.

A tyranny is a splendid tomb to be buried in, καλόν ἐστιν ἐντἄφιον ἡ τυραννίς, Isoc.

BURIER, ᾱ, τἄφεύς, ὁ, Hom.; κομιστής, οῦ, ὁ, Eur.

Those who ought to be the buriers of the corpse, οἷσι κήδεός ἐστι νέκυς, Hom.

Of or *belonging to burial*, τἄφήιος, η, ον, Hom.; κήδειος, ον, Æsch., Eur.

BURLESQUE, γελοῖος, ᾱ, ον, Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* RIDICULOUS.

[BURLESQUE, TO (a song), παρῳδέω, Ath.]

[*Burlesquing* (a song), παρῳδός, όν, Ath.]

BURLY, πλἄτύς, εῖα, ύ, Soph. *Vid.* BIG.

BURN, TO, φλεγέθω, trans. and intrans., only in pres. in Hom. (also in pass., Hom.), Hes., Æsch., Soph.; φλέγω, no perf., trans. and intrans. (though this is rare), in intrans. sens. usu. in pass. voice, Hom., Trag., Ar., Plat.; κἄτἄφλέγω, Hom., Hes.; ἐπιφλέγω, Hom., Hdt., Thuc.; σμύχω, trans., often metaph., Hom., Ap. Rh., Mosch.; κἄτασμύχω, Hom., Theoc.; δαίω, trans., intrans. δαίομαι, pass., c. aor. 2 mid., and perf. and pluperf. mid., no fut. in any voice, but Simon. has perf. pass. δέδαυμαι, Hom., Simon., Æsch., Soph.; ᾄναδαίω, by sync., ἀνδαίω, Æsch.; ἐνδαίω, Hom., Pind., Ap. Rh.; ἅπτω, and pass., also aor. 1 mid. in passive sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; πίπρημι, fut. and aor. 1 πρήσω, etc., as from πρήθω (also in comp. an impf. ἔπρηθον), aor. 1 also ἔπρεσα, Hes., no perf. act., but Pherecr. has perf. pass. imper. πέπρησο, and Ar. has ἐμπεπρῆσθαι, Hom., Hes., Trag., Ar.; ἐμπίμπρημι, Hom., Trag., Ar., Thuc., Lys., Dem.; καίω, fut. καύσω (not in Hom.), aor. 1 ἔκηα (or ἔκεια, Hom.), aor. 1 part. κέας (Trag.), Omn.; ᾄνἄκαίω, Hom., Hdt.; κατἄκαίω, Hom., Ar. Omn. prose; ἐπἰκαίω, Hom., Plat., Dem.; ἐκκαίω, Eur., Ar., Hdt., Plat.; διἄκαίω, Hdt.; προσκαίω, Ar., Xen., Theoph.; ἐγκαίω, Eur.; αἴθω, only pres. and imperf., trans. and sometimes intrans., though never so in Hom. or Hes., who always use the pass. in intrans. sens., Hom., Hes., Eur., Xen., Ap. Rh.; κἄταίθω, Æsch., Eur., Ar., Theoc.; αἰθἄλόω, in pass., Eur.; κἄταιθἄλόω, Æsch., Eur., Ar.; φλογίζω, Soph.; φεῤῥἄλόω, in pass., Æsch.; πῦρόω, Trag., Hdt.; ἐκπῦρόω, Eur.; ἀνθρᾰκόω, Æsch., Eur.; κἄταυθρᾰκόω, Æsch., Soph., Eur., κἄταυθρᾰκίζω, Anth.; πυρφορέω, only in pres., Æschyl.; πυρπολέω, only pres., Ar.; κἄτἄπυρπολέω, Ar.; κἄτἄφρῡγω, Ar.; πῦρεύω, Plat. *Vid.* SYN. 273.

[*To burn one alive*, ζῶντα διδόναι τινὰ πυρί, Hdt.]

[*To burn victims* (in sacrifice), ὁλοκαυτέω, Xen.; *to burn* (as victims) *whole*, ὁλοκαυτόω, Xen.]

[*To burn* bricks, etc.: *vid.* TO BAKE.]

To burn from below, ὑποπίμπρημι, Hdt.; ὑφἄπτω, Eur., Hdt., Xen.; ὑποκαίω, Hdt.; ὑπαίθω, Soph.; ὑπεκκαίω, Theoph.

To burn before (in front of), προκαίω, c. gen., Xen.

To burn before one (of an army ravaging a country), προκἄτἄκαίω, Xen.

To burn with, συμφλέγω, Eur., Theoc.; συμπίμπρημι, Eur.; συγκαίω, Plat.; συγκἄτἄκαίω, Hdt., Xen.; συγκαταίθω, Soph.; συμπῡρόω, Eur.

To burn around, ἀμφῐδαίω, Hom.

To burn off, ἀποκαίω, Xen.

To burn as poison burns, ἐπῐζέω, fut. -ζέσω, no perf., Soph.

To burn (of burning incense, perfumes, etc.), θῡμιάω, Pind., Hdt.

BURNED, TO BE, θέρομαι, pass., c. gen. πῦρός, by fire, Hom.; κἄπνόομαι, pass., Pind., Eur.; τύφομαι, pass., only in pres., Eur.

She is burning with love, ἐντεθέρμανται πόθῳ, Soph.

To be burned with, συνἀνἄθῡμιάομαι, Arist.

To burn beneath (the secret flame of hatred), ὑποτύφομαι, Ctes.

To be kept burning by the side, πἄρἄκαίομαι, Hdt.

Burned with a well-omened flame, καλλίφλοξ, ογος, Eur.

Half-burned, ἡμῐδαής, ές, Hom., Ap. Rh.

Newly burned, νεόκαυστος, ον, Theoph., Arist.

Burned at the end, ἐπῐκαυστος, ον, Hdt.

Houses burning (in a sheet of flame), μἄλερὰ μελἄθρα πῦρὶ κἄτἄδρομα, Eur.

Fit for burning, καύσῐμος, η, ον, Plat., Xen.

To offer a burnt-offering, ὁλοκαυτέω, Xen.; ὁλοκαυτόω, Xen.

BURNER, ᾱ, καυτήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

BURNING, ᾱ, καῦσις, εως, ἡ, Hdt.; ἐμπρησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; πῦρωσις, εως, ἡ, Theoph.

BURNING, in act. sens., e. g., as epith. of fire, etc., calculated to burn, κήλεος, ον, and κήλειος, ον, Hom.; μἄλερός, ᾱ, όν, Hom.; πυρπόλος, ον, Eur.; αἴθων, ωνος, Pind.

[*Burning* (i. e., apt to burn, of a bad cook), προσκαυστικός, ή, όν, Com.]

Burning (of things on fire), αἰθἄλόεις, εσσα, εν (used in both senses), Hom., Hes., Æsch.; ἐμπῦρος, ον, esp. of sacrifices and of divination from them, Pind., Soph., Eur.; πῠρῐκαυστος, ον, Hom.; καυστός, ή, όν, Eur.; πυρδαής, ές, Æsch.; πδρῐφλεκτος, ον, Æsch., Eur.; πῠρίφλογος, ον, Emped.; πάμφλεκτος, ον, Soph.; φλογιστός, ή, όν, Soph.; ἐνημμένος, η, ον, Ar.; αἰθός, ή, όν, Ar.; πῦρωτός, ή, όν, Antiph.; πῠρῐφλεγής, ές, Xen.; καυμᾰτώδης, ες, Arist.

[BURNING-GLASS, ᾱ. *Vid.* GLASS.]

BURNISH, TO, λαμπρύνω, in mid., *for one's self*, Xen.

BURR, ᾱ, τρῐβολος, ὁ, Ar.

BURROW, TO: *a beast which does not burrow*, ἄτρητος, ον, Arist.

BURST, TO, trans. ῥήγνῡμι, Ep. imperf. ῥήγνυσκον, Hom., no perf. act. or pass., 2d perf. ἔῤῥωγα, intrans. (the pres. and aor. 1 act. also are sometimes used intrans., and all tenses of pass. voice), Omn.; διαῤῥήγνῡμι, esp. in intrans. tenses, *to burst* from anger, eating too much, hallooing, etc., Hom., Ar., Xen., Dem.; ἀναῤῥήγνῡμι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; παραῤῥήγνῡμι, Soph.; ἐπιδιαῤῥήγνῡμι, Ar.; καταῤῥήγνῡμι, Soph., Eur., Hdt., Dem.; κεδάζω, only in aor. 1 ἐκέδασσα, Hom.; κατασχίζω, Xen., Dem.

To burst forth, intrans. ἐκσεύομαι, pass., only in imperf. and in pluperf. ἐξεσσύμην, aor. 1 ἐξεσύθην, Hom.; προτύπτω, esp. in aor. 1, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἀνἄκοντίζω, no perf. (of blood from a wound (*vid.* GUSH), or water), Hom., Hdt.; ἐρωέω, of blood, no perf., Hom.; ᾽ἀπορρέω (of blood or of light), Pind., Æsch.; ἄνειμι, imperf. ἀνίειν, Soph.; ἐπιῤῥάσσω (as a storm), no perf., Soph.; ἀναδίδωμι (as springs of water), in pres., Hdt.; ἐκτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 1 -ἐδρᾰμον, no other tenses, as anger, etc., Soph.; [*suddenly* (as disease, or a storm), προσκρήγνυμι, Hipp.]

To burst asunder, διἄλἄκέω, intrans., Ar.

To burst in or *on a person*, ἐμπίπτω, esp. as sensations, anger, fear, etc., fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -ἐπεσον (perf. πέπτωκα, rarely used except in part. πεπτωκώς, sync. -πεπτεώς, ῶτος, Hom., πεπτώς, Att.), c. dat., Hom., Trag., Thuc., Plat.; εἰσπίπτω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐνἄλλομαι, mid., Ar.; εἰσπηδάω, c. acc., Dem., Æschin.; ἐμπαίω, rare, except in pres., c. dat., Soph.

To burst open again (as an old wound does), ἐπαναῤῥήγνῡμαι, pass., Hipp.

[*To burst into tears*, ἀνακλαίω, Hdt.; *ἐς δάκρυα πίπτω* (aor. -ἐπεσον), Hdt.]

Bursting into tears, δἄκρύων ῥήξασα ῥᾰματα, Soph.

The thunder burst forth, βροντὴ ἐῤῥᾱγη, Soph., Ar.

The wave bursting on the shore, κῦμα χέρσῳ ῥηγνύμενον, Hom.

May you burst, διαῤῥᾱγείης, Ar.

Bewailing with bursts of grief, ἀμβληδὴν γοόωσα, Hom.

To make to burst forth, φλέγω, no perf., Soph., also intrans., Æsch., Ar.

BURSTING FORTH, ᾱ, ἀνᾰδοσις, εως, ἡ, Arist.

BURY, TO, κτερεΐζω, fut. -ΐξω, only act., Hom., Ap. Rh.; κτερίζω, fut. -ἴσω, but usu. even in Hom., κτεριῶ, only act., also κτ. τάφω, or c. acc. cogn. κτ. κτέρεα, etc., Hom., Simon., Soph., Eur.; ἐκφορέω, no perf., Hom.; ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., Hom., Eur., Hdt., Xen.; θάπτω, fut. 1 θάψω, perf. τέτᾰφα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 1 ἐθάφθην, not so common as aor. 2 ἐτάφην, etc., Omn.; καταθάπτω, Hom., Lys., Isoc.; κἄτἄτίθεμαι, mid., in aor. 2 part. sync. κατθέμενος, Hom.; ταρχύω, Hom., Ap. Rh.; περιστέλλω (prop., to lay out for burial, and π. τάφον, c. gen. of person, Soph.), Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; κηδεύω, Soph., Eur.; [ὀρύσσω, Xen.]; κἄτορύσσω, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ᾽ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, c. perf. pass. in pass. sens., Hdt., Thuc., Plat., Xen., Dem.; χώννῡμι, Eur.; καταχώννῡμι, Ar., Hdt., Plat.; τυμβεύω, Soph., Eur., Ar.; ᾽ἀφᾱνίζω, Xen.; κατασκιάζω κόνει, Soph.; κᾶλύπτω γυῖα χθονί, Pind.; καλύπτω χέρσῳ, κ. τἄφῳ, Soph., Eur.

To aid in burying, συγκομίζω, Soph.; συγκτερεΐζω, Ap. Rh.

To bury in, ἐνθάπτω, Æschin.

To bury with, to bury near, συν-

θάπτω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; συγκἄθαρμόζω, Soph.; συγκἄτἄθάπτω, Hdt., Lys., Isoc.; πἄρἄκἄτορύσσω, Hipp.

To be buried, κἰνομαι, pass., Pind.; ὀγκόομαι τἄφῳ, Eur.; τἄφῳ συνάπτω κῶλον, Eur.; γῆν ἐπιέννῦμαι, mid., in aor. 1 infin. ἐπιέσασθαι, Xen.

To be buried with, ἐπικἄτορύσσομαι, Antipho.

May I be buried! ἀλλά με τεθνειῶτα χῦτὴ κατὰ γαῖα κἄλῦπτοι! Hom. *Vid.* TO DIE.

One must bury, Ταπτέον, Soph.

BURYING, Α, ᾽ἄναίρεσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem.

BUSH, Α, ῥωπῖα, τά, Hom.; Θάμνος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; βᾶτος, ἡ, Hom., Anth.; βᾶτία, ἡ, Pind.; δενδρῦφιον, τό, Theoph.

BUSHEL, Α, μέδιμνος (not exactly, however, for an Attic μέδ. was nearly half as large again as our bushel, and the Sicilian μέδ. about one fifth larger), ὁ, Hes., Xen., etc.: [nearly equivalent is τέσσαρες ἑκτεῖς (the ἑκτεύς being a sixth of the μέδιμνος); but in genl. expressions (not a definite quantity) μέδιμνος would be used; as, *to measure out money by the bushel*, μεδίμνῳ ἀπομετρέομαι ἀργύριον, Xen.]

BUSHY (of a place), δᾶσύς, εῖα, ύ, Hdt., Thuc., Xen.; λᾶσιος, α, ον, and ος, ον, Xen., Plat., Theoc.; λοχμώδης, ες, Theoc.; ᾽ὑλώδης, ες, Theoc., Xen.

Bushy (of a plant), Θαμνώδης, ες, Theoph.; Θαμνοειδής, ές, Diosc.

BUSINESS, i. e., affair, πρᾶγμα, ᾶτος, τό, Omn.; in pl., esp. of law business, Orat.; χρέος, and poet. χρεῖος, τό, no dat., nom. pl. χρέᾶ, Hom.; χρεώ, and poet. χρειώ, ἡ, Ap. Rh.

BUSINESS, i. e., trade, ἐμπόρευμα, ᾶτος, τό, Xen.; πραγμᾶτεία, ἡ, Plat., Isoc., Dem.

[*Business* (in signf. of trouble), πράγματα, τά, as, *to give one business*, πράγματά τινι παρέχω, Hdt.]

As to the business, πρὸς λόγον, Æsch.

Nothing to do with the business, οὐδὲν πρὸς λόγον, Pind.

The whole business, πᾶς λόγος, Hdt., Plat.

My own business, his own business, ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ἐὸν αὐτοῦ χ., Hom.

Mind your own business, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, Hom.

It is your business, σὸν ἔργον ἐστίν, Æsch.

This is my business, ἐμοὶ τοῦτο πρόσκειται, Eur.

They who have no business here, οἵσιν οὐκ ἐπιστροφαί, Eur.

What business have shepherds with the sea? τίς Ἁλάσσης βουκόλοις κοινωνία; Eur.

[*To be engaged in business*, πραγματεύομαι, Plat.]

[*To make it one's business*, ἔργον ἔχω, c. inf., Xen.]

[*Business-like*, πραγματώδης, ες (i. e., active, etc.), Isoc.; πρακτικός, ή, όν, Plat.]

In a business-like way, διᾶκονίκῶς, Menand.

To be a person's business, μέλει, fut. μελήσει, perf. μέμηλε, c. dat. pers., often c. gen. rei or c. infin., Omn.; μέτεστι, c. dat. pers., often c. gen. rei or c. infin., Trag., Thuc., Xen. *Vid.* TO BE A CARE.

Freedom from business, ἀπραγμοσύνη, ἡ, Thuc., Xen., Dem., Isoc.

The minding one's own business, ἰδιοπρᾶγία, ἡ, Plat.

Looking like business, πραγμᾶτειώδης, ες, Plat.

BUSKIN, Α, κόθορνος, ὁ, Ar., Hdt., Xen.

[*Fawn-skin buskins*, πέδιλα νεβρῶν, Hdt.]

BUST, Α, ᾽ἄγαλμα, ᾶτος, τό, Pind., Hdt., Thuc., Plat.; εἰκών, όνος, ἡ, etc., often contr., esp. in acc., εἰκώ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.

The busts of Mercury, οἱ Ἑρμαῖ, Thuc.

BUSTARD, Α, ὠτίς, ῖδος, ἡ, Xen.

BUSTLE, Α, τἄρᾳχή, ἡ, Isoc., Xen.. Plat.

BUSTLE, TO, Θοάζω, no fut., Eur.

BUSY, TO BE, πένομαι, mid.. only pres. and imperf., c. prep., Hom.; ποιπνύω (ῡ before a long syll.), Hom., Pind.; ἔπω, only in pres. part., c. acc. rei, Hom.; ἀμφιέπω, only pres. and imperf., c. acc. rei, Hom., Pind.; ἀμφέπω, Hom., Trag.; ἀμφιπολεύω, only pres., c. acc. rei, Hom.; ἀμφῐπολέω, no perf., Pind.; σπουδάζω, Eur., Plat.. Xen., Dem.; ἐπῖτηδεύω, no perf., c. acc. rei, Hdt., Dem., Isoc.; κἄλινδέομαι, pass., c. prep. ἐν and dat., or περί and acc., Xen., Isoc.; κῦλινδέομαι, pass., c. prep., Plat.; ὁμῑλέω, c. dat., Ar., Thuc., Plat.; [εἰμί, c. περί and acc., Xen.]; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, and oftener σχήσω, no aor. 1, p rf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον, c. περί and acc., Xen., [c. ἀμφί and acc.]; πραγμᾶτεύομαι, mid., c. perf. and aor 1 pass., perf. pass., also in pass. sens., c. acc. rei, or c. περί, c. acc., or c. gen., or c. ἐπί and dat., Hdt., Plat., Xen., Dem., etc.

To be busy, ἀσχολέομαι, mid., Arist.

To be over busy, to be a busy-body, πολῦπραγμονίω, Ar., Plat., Isoc., Æschin.; περιεργάζομαι, Hdt., Isoc., Dem.; πολῦπραγμᾶτέω, Arist.; περισσὰ ὀρῶ, Soph.; περισσὰ πράσσω, Soph.

To be too busy to do a thing, ἀσχολίαν ἔχω εἰς τὸ μὴ πράσσειν, etc., Xen.; ἀσχολίαν ἔχω περί, c. gen., Plat.

BUSY, ἄσχολος, ον, c. infin., or prep., Pind., Eur., Plat., Hipp.; *very busy*, περίεργος, ον, Xen., Isoc.; πολυπράγμων, ονος, esp. in bad sense, as a busy-body, Ar., Isoc.; φίλοπράγμων, Isæ., Lycurg.

Being not busy, ἀπράγμων, ονος, Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.

A being busy, ἀσχολία, ἡ, Pind., Thuc., Plat.; in bad sense, i. e., being a busy-body, πολῦπραγμοσύνη, ἡ, Ar., Thuc., Plat., etc.; φιλοπραγμοσῦνη, ἡ, Plat., Dem.; ἀλλοτριοπραγμοσῦνη, ἡ, Plat.

[BUSY-BODY, Α, περίεργος, ὁ, ἡ, Xen., Isoc. *Vid.* BUSY.]

[*To be a busy-body. Vid. sub* TO BE OVER BUSY.]

BUT, ἀλλά, usu. (and always among the earlier and purer writers) the first word in the sentence, often followed by καί to strengthen it, or by τὲ καί, also by γε, usu. with a word intervening between them, or by ὅμως, or τοι Att., ἤτοι Hom., or περ, or ἄρα, or οὖν in prose, by γάρ in Trag., where, however, γάρ properly refers to some other part of the sentence, also by γὰρ δή, γάρ τοι, etc., Omn.; δέ, properly always the second word in the sentence, though sometimes it is found later, often preceded by μέν, as οἱ μέν, ... οἱ δέ; when in the tragedians, the person speaking, after saying something else, turns to address some one, the name of the person is put first, then the pronoun, and then δέ, as, "*but this I say to you, O Menelaus*," Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω, Eur.; and even this is the case where there is an epithet attached to the name as a part of it, ᾽ιήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέστ᾽ εἰη, Soph.; or where a person is addressed by what may be called his title instead of his actual name, as, "*but do you, his son, touching your father with affection*," παῖ, σὺ δὲ πατρὸς . . . . φιλοτητι ξιγών, Soph.; αὐτάρ, Hom., for ᾽ἄτάρ, which always begins a sentence, except when it follows a vocative; sometimes in Hom. it follows μέν instead of δέ, often followed by γε, with a word intervening between them, Omn. poet., rarely in Xen., never in Thuc., Orat., or Plat.

Not but what, οὐ μὴν ἀλλά, Xen.

All but, ὅσον οὐ, or ὅσον μή, Soph., Eur., Thuc., Xen.; [μόνον—οὐ, Plat.; ὀλίγου, c. δεῖ, Hdt.]

For the purposes of the war impending, and all but actually existing, ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρουτα πόλεμον, Thuc.

Ulysses will be here all but in a moment, ἥξει δ᾽ Ὀδυσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη, Eur.

[*He all but overtook him*, ὀλίγου ἐδεησε καταλαβεῖν, Hdt., Plat.]

BUTCHER, Α, μάγειρος, ὁ, Eur.; ἀρτᾶμος, ὁ, Xen.; κρεοπώλης, ὁ, Macho.

Like a butcher, κρεουργηδόν, Hdt.

To be a butcher, cut up like a butcher, κρεοκοπέω, Æsch., Eur.; κρεουργέω, Luc.

A butcher's shop, κρεωπώλιον, τό, Diod.

A cutting up like a butcher, κρεουργία, ἡ, Luc.

[BUTLER, Α, οἰνηρὸς Ξεράπων, ὁ, Anacr.]

BUTT, Α, or mark to shoot at, σκοπός, ὁ, Æsch., Soph., Xen., Antipho. *Vid.* MARK.

BUTT, TO, κεροτῦπέω, only in pres. pass., used metaph., Æsch.; κῦηγβάζω, Cratin.; κυρίσσω, fut. -ξω, no perf., Plat.; κορύπτω, Theoc.

One that butts, κορυπτίλος, ὁ, Theocr.

BUTT-END, THE, οὐρῐάχος, ὁ, Hom.

BUTTER, βούτῦρον, τό.

Of butter, βουτῦρῖνος, η, ον, Diosc.

A butter-eater, βουτῦροφάγος, ὁ, ἡ, Anaxand.; βουτῦροφᾰγης, ὁ, Euphor.

[BUTTERFLY, Α, ψῦχή, ἡ.]

[PROV. *to be chasing a butterfly* (of a fickle person), πετόμενόν τινα διώκω, Plat.]

BUTTOCK, Α, γλουτός, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἴσχιον, τό (in sing. only, Hom.), in plur., Hom., Hdt., Plat., Xen.; [πυγή, ἡ, Archil., Ar.]

[*Without buttocks*, ἀνίσχιος, ον, Arist.]

BUTTON, Α (having a button at the end like a foil), σφαιρωτός, ή, όν, Xen.; ἐσφαιρωμένος, η, ον, Xen.

BUTTRESS, Α, ἔρῦμα, τό, Eur.

BUXOM, ᾽ἴλᾰρός, ά, όν, Ar., Xen.

BUY, TO, πρίᾶμαι, only in aor. 1 ἐπριᾰμην, c. dat. of price, Hom., c. gen., Omn. post Hom., c. dat. of person from whom, or c. prep. ἐκ, or παρά and gen., Hom., Pind., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem., etc.; ὠνέομαι, mid., rare, except in pres. and imperf. ἐωνούμην, perf. and pluperf.,

and aor. 1 pass., in pass. sens., c. gen. of price, c. acc. of person, from whom, or c. prep., [*for* so much, *τόσου*], Hes., Hdt., Omn. Att.; *ἀποπρίαμαι*, Ar.; *ἐμπολάω*, Soph.; *λαμβάνω*, fut. *λήψομαι*, perf. *εἴληφα*, aor. 2 *ἔλαβον*, perf. pass. *εἴλημμαι*, and sometimes *λέλημμαι*, c. gen. of price, Ar., Xen.; *ἀγοράζομαι*, mid., Xen.; *ἐξωνέομαι*, Lys., Arist. *Vid.* Syn. 21.

[*To buy at market*, *ἀγοράζομαι*, Xen.; *ὠνέομαι ἐξ ἀγορᾶς*, Xen.]

To buy up, *σὺνωνέομαι*, Lys., Plat., Xen., Dem.; *σὺνἀγοράζω*, Arist.

To buy besides, *προσωνέομαι*, Xen., Dem.

To buy in return, or *with the money got by selling something else*, *ἀντἄγοράζω*, act. and pass., Xen., Dem.; *ἀντωνέομαι*, Xen.

To buy off (accusers, etc.), *ὠνέομαι*, c. acc., Dem.; *ἐξεπριάμην*, c. acc., Isoc., Lys., Antipho; *ἐξωνέομαι*, Lys.

To buy for another, *προπωλέω*, Plat.

To buy at the same time with, *συνεπριάμην*, Lys.

To be bought, *ὠνητός*, *ή*, *όν*, and *ός*, *όν*, Hom., Trag., Thuc., Plat., Isoc.; *ὤνιος*, *α*, *ον*, Theogn., Epich., Ar., Plat., Dem., Æschin.; *ὠνητέος*, *α*, *ον*, Plat.; *ἐμπολητός*, *ή*, *όν*, Soph.

Newly bought, *νεώνητος*, *ον*, Ar.; *unbought*, *ἀπρίατος*, *η*, *ον*, Hom., h., Pind.

Buyer, A, *ὠνητής*, *ὁ*, Xen., Plat.

Buying, A, *ὤνος*, *ὁ*, Hom.; *ὠνή*, *ἡ*, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *ὤνησις*, *εως*, *ἡ*, Lys.; *ἐμπολή*, *ἡ*, Xen.

Buzz, TO, *ϝσσω*, no perf., Æsch.; *βομβέω*, Ar., Theoc., Arist.

Buzz, A, *βόμβος*, *ὁ*, Plat.

The buzz of wings, *ῥῖπή*, *ἡ*, Æsch.

With a buzzing sound, *βομβηδόν*, Ap. Rh.

Buzzer, A, *βομβητής*, *ὁ*, Anth.

By, i. e., by means of, *διά*, c. acc., Omn., c. gen., Soph., Eur., Hdt., Thuc., etc.; also *by night*, *διὰ νύκτα*, Hom.; *ὑπό*, c. gen., Omn.; *ὑπαί*, c. gen., Hom., Trag.; *πρός*, c. gen., Hom., Soph., Xen.; also meaning *near to*, Hom., esp. of entreaty, usually in Att. with the pronoun of the entreated person between the prep. and its case, as, *I entreat you, by your wife, for your wife's sake*, *σὲ γουνάζομαι πρὸς ἀλόχου*, Hom.: *I entreat you by your right hand*, *πρός σε δεξιᾶς ἱκνοῦμαι*, Eur.; the verb being sometimes left out, as, *I entreat you by your knees* (which I am embracing), *do not destroy me*, *ὦ, πρός σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ*, and even the prep. being somets. omitted, as, *I entreat you by Jupiter Olympius and by Themis*, *Λίτσομαι ἠμὲν Διὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος*, Hom.; *I entreat you by her*, *ταύτης ἱκνοῦμαί σε*, Eur.; also, to swear *by*, *ἐθέλω ὀμόσαι πρὸς δαίμονος*, Hom.; c. acc. *by moonlight*, *πρὸς τὴν σελήνην*, Xen.; *by force*, *πρὸς βίαν*, Soph.; *ἀμφί*, c. dat., Pind.; *ἀπό*, c. gen., Æsch., Thuc.; *μετά*, c. gen., Thuc., Xen., c. acc. of time, as, *by day*, *μεθ' ἡμέραν*, Xen., etc.; *by*, esp. of the agent, *ἐκ*, c. gen., Omn.; also, *by force*, *ἐκ βίας*, Soph.; *παρά*, c. gen., Pind., Soph., i. e., near, c. dat., Omn., c. acc., Hom., Soph., Xen.; [of alternation, *day by day*, *παρ' ἡμέραν*, so *παρὰ μῆνα*, etc., Att.; *man by man*, *παρ' ἄνδρα*, Hdt.; in comparison, *by little, by much*, etc., *παρὰ μικρόν*, *παρ' ὀλίγον*, *παρὰ πολύ*, Att.]; *by*, i. e., near, *ὑπέρ*, c. gen., Pind.; *κατά*, in all senses, c. acc., Omn.; *ἐπί*, esp. c. gen. of numbers, as, *arranging their ships by fours*, (i. e., four deep), *ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς*, Thuc., so Xen., etc.; *ἀντί*, c. gen. of entreaty by, once in Soph.; when asserting by Jove, etc., in affirmative sentences, *νή*, c. acc., Soph., Ar., Dem.; also *νὴ μά*, Ar.; *ναὶ μά*, Hom., Ar.; *νή* also is joined with a neg., as, *it is impossible, by Jove*, *οὐχ οἷόν τε νὴ Δία*, Ar.; in negative sentences, *οὐ μά*, c. acc., Omn., *οὐ* sometimes coming after *μά*, as, *μὰ τοὺς παρ' Ἀΐδῃ νερτέρους ἀλάστορας οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦτο*, Eur., and even understood, as, "*do you pay two drachmæ for doing it?*" "*no, by Jove, but less,*" *δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; μὰ Δί' ἀλλ' ἐλάττω*, Ar. (*οὐ τελῶ* being understood).

By, i. e., standing by the side of, *παραστἄδόν*, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

[By-gone, *παροιχόμενος*, *η*, *ον*, Hom., Hdt., etc.; *by-gone days, times*, *τὰ πρόσθεν*, Xen.]

By-gones: let by-gones be by-gones, *ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν*, Hom.

[Byre, A, *μάνδρα*, *ἡ*, Soph., Plut.]

[By-way, A, *πάροδος*, *ἡ*, Lys., Xen.; *ἐκτροπὴ ὁδοῦ*, Ar.; *παρεκτροπή*, *ἡ* (late).]

By-word, A, *παροιμία*, *ἡ*, Æsch., Soph., Ar., Plat. *Vid.* Proverb.

C.

Cabbage, *ῥᾴφᾶνος*, *ἡ*, Theoph.

Cabin, A, *κἄλύβη*, *ἡ*, Hdt., Thuc., Anth. *Vid.* Hut.

Cabinet, A, *κίστη*, *ἡ*, Hom., Ar.; *λάρναξ*, *ἄκος*, *ἡ*, Hom., Simon., Hdt., Thuc.; *κῖβωτός*, *ἡ*, Ar., Lys.; *κῖβώτιον*, *τό*, Ar., Xen., Dem.

Cable, A, *δεσμός*, *ὁ*, pl. *δεσμοί* and *δεσμά*, Hom., Eur.; *πεῖσμα*, *ἄτος*, *τό*, Hom., Æsch., Eur., Plat., Ap. Rh.; *πρυμνήσια*, *τά* (stern-cable), Hom.; [*πρυμνήσιος* or *πρυμνήτης κάλως*, *ὁ*, Eur.]; *ναύδετον*, *τό*, Eur.; *πρότονος*, *ὁ*, Æsch.; *χἀλῖνωτήρια*, *τά*, Eur.; *πειστήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Theoc.

Cachexy, *κἄχεξία*, *ἡ*, Plat.

Cachinnation, *κἄχασμός*, *ὁ*, Ar. *Vid.* Laughter.

Cactus, *κάκτος*, *ἡ*, Theoph.

Cadaverous, *νεκρώδης*, *ες*, Luc.

Caddis, A, *σίλφη*, *ἡ*, Arist.

Cadence (of verse, etc.), *ῥῠθμός*, *ὁ*, Plat., Xen., Isoc.

Cage, A (for animals), *οἰκίσκος*, *ὁ*, Ar., also for malefactors, Dem.; *οἴκημα*, *ἄτος*, *τό*, Hdt. *Vid.* Prison.

Caitiff, A, *κόβᾶλος*, *ὁ*, Ar. *Vid.* Knave.

Cajole, TO, *πἄρἀπᾴφισκω*, aor. 2 *πἄρήπᾰφον*, Hom.; *πἄρἀπείθω*, aor. 2 *πἄραιπέπιθον* and *παρπέπιθον*, Hom.; *ϑέλγω*, no perf., Hom., Pind., Eur., Plat.; *πἄρεῖπον* (ᾶ sometimes, Hom.), Hom., Æsch.; *περίπέσσω*, fut. *-ψω*, Ar.; *ἐκκοβἄλἵκεύομαι*, Ar. *Vid.* To deceive.

To be cajoled, *ϑάλπομαι*, in aor. 1 pass., Ar.

Cajolery, *κοβἄλἵκευμα*, *ἄτος*, *τό*, Ar.

Cake, A, *πέλἄνος* (esp. a cake of meal, honey, and oil, offered to the gods in a semi-liquid state), *ὁ*, Æsch., Eur., Plat.; *ἴτριον*, *τό*, usu. in pl., Anac., Soph., Ar.; *ἐπίπαστον*, *τό*, Ar.; *ἄμης*, *ητος*, *ὁ*, Ar.; *ἄμυλος*, *ὁ καὶ ἡ*, Ar., Theoc.; *πόπανον*, *τό*, Ar., Plat.; *πῦρἄμοῦς*, *οῦντος*, *ὁ*, made of roasted wheat and barley, Ar., Ephipp.; *πέμμα*, *ἄτος*, *τό*, Hdt.; *φθοῖς*, *ῖος*, *ὁ*, nom. pl. *φθόεις* and *φθοῖς*, also c. gen. *φθοΐδος*, nom. pl. *φθοΐδες*, Ar., Anth.; *μᾶγίς*, *ἴδος*, *ἡ*, esp. the cake offered to Hecate, Soph., Ar., a common cake, Hipp.; *χἄρίσιος*, *ὁ*, Eubul.; *πλἄκοῦς*, *οῦντος*, *ὁ*, also *χἄρίσιος πλ.*, Ar.; *πλακίτης ἄρτος*, Sophron.; *λἀγᾶνον*, *τό*, prop. a broad, thin cake, Ar.; *ναστός*, *ὁ*, prop. a close, heavy cake, Ar., Pherecr.; *κόλλῦβα*, *τά*, prop. small, round cakes, Ar. *Vid.* Syn. 319.

A cake of oil and honey, *ἐγκρίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Stesich.

A cake of barley and oil, *ψαιστά*, *τά*, Ar.; *ψαιστὴ μᾶζα*, Hipp.

A cake of barley, *φύστη*, Chion.; *φύστη μᾶζα*, Ar.

A cake of fresh flour, *νεήλἄτα*, *τά*, Dem.

A funeral cake, *ὀρθοστἀτης*, *ὁ*, Eur.

A cake of preserved fruit, *πἄλἀθη*, *ἡ*, Hdt.

A cake for sacrifice, *ὄμπναι*, *αἱ*, Call.

Without cakes, *ἀπλἄκουντος*, *ον*, Plat. (Com.)

[*Cake-baking, cake-making*, *πλακουντοποιός*, *όν*, Sopat.]

Cake, TO, *τρέφομαι*, pass., c. 2d perf. *τέτροφα*, Hom.

To cake around a thing, *περῖτρέφομαι*, c. dat., Hom. *Vid.* To coagulate.

Caked, *ἀμφίθρεπτος*, *ον*, Soph.

Calamitous, *λῦγρός*, *ά*, *όν*, Omn. poet.; *ἄμέγαρτος*, *ον*, Hom., Hes., Æsch.; *λευγἄλέος*, *α*, *ον*, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; *μέλεος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hom., Hes., Trag.; *οἰζῦρός* (*οἰζῠρός*, Ar.), *ά*, *όν*, compar. *-ώτερος*, Hom., Hes., Ar., Hdt.; *κακός*, compar. *κακώτερος*, Hom., Theoc., never in Att.; also *κἀκίων* (*ῑ* Hom., *ῐ* Att.), superl. *κάκιστος*, Omn.; *οἰκτρός*, *ά*, *όν*, compar. *οἰκτρότερος*, superl. *οἴκτιστος*, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem.; *ἐπισμῠγερός*, *ά*, *όν*, Hes.; *αἰᾶνής*, *ές*, Archil., Pind.; *δύστηνος*, *ον*, Pind., Soph., Dem.; *ἄθλιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Omn. Att.; *δῦσάθλιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Soph.; *παυδᾰ́κρῦτος*, *ον*, Trag.; *πολῠ́θρηνος*, *ον*, Æsch.; *ἔποικτος*, *ον*, Æsch.; *ἐποίκτιστος*, *ον*, Æsch.; *δύσμορος*, *ον*, Soph.; *δύσποτμος*, *ον*, Soph.; *δυσδαίμων*, *ονος*, Eur.; *μογερός*, *ά*, *όν*, Trag., Ar., Ap. Rh.; *δύστλητος*, *ον*, Æsch.; *πολῠ́πονος*, *ον*, Soph.; *ἔμμοχθος*, *ον*, Eur.; *πἄνώλης*, Soph.; *ἀλάστορος*, *ον*, Soph.; *ἄχορος*, *ον*, Trag.; *ἄχόρευτος*, *ον*, Eur., Soph.; *πονηρός*, *ά*, *όν*, Eur., Thuc.; *ἄφεγγής*, *ές*, Soph.; *μοχθηρός*, *ά*, *όν*, Æsch., Dem.; *πἄλωτῠ́χής*, *ές*, Æsch.; *δυστῠχής*, *ές*, Æsch., Soph., Eur., Isoc., Plat., Dem.; *ἄτῠχής*, *ές*, Plat., Antipho, Dem.; *ἄζηλος*, *ον*, Æsch., Soph.; *δυσπέρᾶτος*, *ον*, Eur.; *δῦσαίων*, *ωνος*, Eur.; *δῦσαλγής*, *ές*, Æsch.; *βᾰρυάλγητος*, *ον*, Soph.; *βᾰρῠ́ποτμος*, *ον*, Soph., Eur.; *ἀτηρός*, *ά*, *όν*,

Trag., Plat.; *ἀζήλωτος, ον*, Plat.; *τραχύς, εῖα, ύ*, Isoc.; *ἄναρσιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hdt.

CALAMITOUSLY, λευγἄλέως, Hom.; λυγρῶς, Hom.; *ἀθλίως*, Eur., Dem.; *κἄκῶς*, Omn.; *οἰκτρῶς*, Soph., Lys., in superl. *οἰκτιστα*, Hom.; *στϋγερῶς*, Hom., Soph.; *χἄλεπῶς*, Plat.; *δυστῡχῶς*, Æsch., Eur., Xen., Plat.; *ἀτῡχῶς*, Isoc.; *πονηρῶς*, Xen.

CALAMITY, *βούβρωστις, εως, ἡ*, Hom.; *ἄτη, ἡ*, Hom., Pind., Trag., Hdt.; *πῆμα, ἄτος, τό*, Omn. poet.; *κἄκόν, τό*, Omn.; *ΰβρις, εως, ἡ*, Pind.; *πᾰ́θη, ἡ*, Pind., Soph., Hdt., Plat.; *πᾰ́θος, τό*, Trag., Hdt., Omn. Att. prose; *πᾰ́θημα, ἄτος, τό*, Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; *συμφορά, ἡ*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *πτῶμα, ἄτος, τό*, Æsch., Eur.; *σύμπτωμα, τό*, Thuc.; *περίπτωμα, τό*, Plat.; *τὰ ἔμπᾰλιν*, Æsch.; *δυστῡχία, ἡ*, Eur., Thuc., Xen., Dem.; *δυστῡχημα, ἄτος, τό*, Lys., Plat.; *ἀτῡχία, ἡ*, Antipho, Dem., Æschin.; *ἄτῡχημα, τό*, Dem., Æschin. *Vid.* MISFORTUNE.

Causing calamity, βᾰρῡδότειρα, only fem. (epith. of Fate), Æsch.

Remembering calamity, μνησῐ́πήμων, ονος, Æsch.

CALCULATE, TO, *ἀρῐθμέω*, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Theoc.; *λογίζομαι*, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; *κᾰτᾰλογίζομαι*, Xen.; *συλλογίζομαι*, Hdt., Plat., Lys.; *μετρέω*, Alcæ., Æsch., Hdt., Dem.; *ἐνᾰρῐθμέω*, Soph.; *διᾰρῐθμέω*, Eur.; *ἐξᾰρῐθμέω*, Hdt., Isoc.; *στᾰθμάομαι*, mid., Hdt., Plat.; *συμμετρέομαι*, mid. and pass., Soph., Hdt., Thuc.

To calculate exactly, ἐν ψήφῳ λέγω, Æsch.; *λογίζομαι ψήφοις*, Ar.; *ἐν ψήφου λόγῳ τίθεμαι* (mid.), Eur.; *ψήφους τίθημι*, Dem.

Calculating on arriving at the villages by sunset, λογιζόμενοι ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κώμας, Xen. *Vid.* TO COUNT.

Calculable, εὐᾰρῐ́θμητος, ον, Xen., Plat.; *ἀρῐθμητός, ή, όν*, Theoc.

One must calculate, λογιστέον, Plat.

Skillful in calculating, λογιστικός, ή, όν, Xen.; *ἀρῐθμητῐκός, ή, όν*, Plat.

CALCULATION, *ψῆφος, ἡ*, Æsch., Ar., Hdt., Dem.; *λογισμός, ὁ*, Eur., Omn. Att. prose; *ἐπιλογισμός, ὁ*, Arist.; *ἀρῐθμησις, εως, ἡ*, Hdt.

To include in a calculation, σῠνᾰρῐθμέω, Isæ., Plat.

[*Something beyond calculation, παράλογος, ὁ*, Thuc.]

CALCULATOR, A, *ἀρῐθμητής, οῦ, ὁ*, Plat.; *λογιστής, οῦ, ὁ*, Ar., Plat., Dem.

CALDRON, A, *λέβης, ητος, ὁ*, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *λεβήτιον, τό*, Anaxipp.

[CALENDAR, A, *ἡμερολόγιον, τό*, Plut.; (a tablet recording laws, astronomical observations, etc.), *παράπηγμα, τό*, Cic.]

CALENDER, A, *κνᾰφεύς, ὁ*, Ar., Hdt., Xen., Dem.

A calender's shop, κνᾰφεῖον, τό, Hdt.

Belonging to a calender, κνᾰφευτῐκός, ή, όν, Plat.

To be a calender, κνᾰφεύω, Ar.

CALENDS, THE (i. e., the first day of the month), *νεομηνία (νουμ., Att.)*, Hdt., Ar., Dem., etc. *Vid.* MONTH.

CALF, A, *πόρταξ, ᾰκος, ἡ*, Hom.; *πόρτις, ιος, ὁ καὶ ἡ*, usu. *ἡ*, Hom., h., Æsch., Soph.; *πόρις, ιος, ἡ*, Hom., Eur.; *μόσχος, ὁ καὶ ἡ*, Eur., Ar., Hdt., Theoc.; dimin. *μόσχιον, τό*, Ephipp.

[*The calf of the leg, γαστροκνημία, ἡ*, Hipp.; *with* (thick) *stout calves, παχύκνημος, ον*, Ar.]

Nourishing calves, πορτιτρόφος, ον, h.

Of a calf, μόσχιος, α, ον, Eur.; *μόσχειος, ον*, Xen.

One who selects calves for sacrifice, μοσχοσφρᾱγιστής, ὁ, Chærem.

[*A calf* (i. e., a silly, weak-minded fellow), *ἀμνοκῶν, οῦντος, ὁ*, Ar.]

A calf-skin, μοσχέη, contr. *μοσχῆ, ἡ*, Anaxand.; *μόσχειον, τό*, Xen.

CALL, TO (i. e., summon, address), *ἠπύω*, no perf. (in Pind. and Trag. *ἤπῠ́ω*), c. acc., or c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Ar.; *κᾰλέω* (also to name, to speak of as), fut. 1 *καλέσω*, Att. *καλῶ*, aor. 1 *ἐκᾰ́λεσα*, often in poet., except in Trag., *ἐκάλεσσα*, perf. *κέκληκα*, fut. 1 pass. seldom, if ever, used, but paulo-post fut. *κεκλήσομαι*, perf. pass. opt. *κεκλήμην*, fut. 1 mid. *καλέσομαι* and *σσ.*, Att. *καλοῦμαι*, etc., etc., Omn.; *ἀνᾰκᾰλέω*, and poet. *ἀγκᾰλέω*, Æsch., Eur., all prose; *εἰσκᾰλέω*, Ar., Xen., Dem.; *πᾰρᾰκᾰλέω*, Æsch., Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Dem. (as a witness), Lys.; *προσκᾰλέω*, Soph., Hdt., Thuc., Plat., Xen., Dem. (*into court, ἐς δίκην*), Xen.; *κικλήσκω* (also to name, etc.), only pres. and imperf., Hom., Trag.; *ἀῡτέω*, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; *αὔω*, dissyll., in fut. 1 *ἀΰσω*, aor. 1 *ἤῡσα*, no perf., Hom., Æsch., Eur., Theoc.; *γέγωνα*, perf. of unus. pres. in pres. sens., infin. *γεγωνεῖν*, part. *γεγωνώς*, imperf. *ἐγεγώνευν* or *γεγώνευν*, 3d sing. *ἐγεγώνει*, imper. *γέγωνε, γεγωνείτω*, infin. aor. 1 *γεγωνῆσαι*, c. dat., Hom., Æsch., Eur.; *βωστρέω*, no fut., Hom., Ar., Theoc.; *φωνέω*, c. dat., or c. acc., Hom., Soph.; *κέλομαι*, mid., aor. 1 *ἐκελησάμην*, aor. 2 *ἐκεκλόμην*, Hom., h., Soph.; *ἀνᾰκέλομαι*, h.; *βοάω*, fut. 1 *βοήσω*, contr. *βώσω*, as aor. 1 *ἔβωσα*, Hom., aor. 1 pass. *ἐβοήθην*, Ion. contr. form *ἐβώσθην*, Hdt., Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; *αὐδάω*, fut. *-άσω* and *-ήσω*, Soph., Eur.; *πᾰρᾰβοάω*, Dem.; *φθέγγομαι*, mid., Plat.; *προσφθέγγομαι*, Pind., Eur., Plat. *Vid.* SYN. 277.

To call (i. e., to name, to speak of as), *ὀνομάζω*, fut. *-άσω*, but Pind. *-άξω*, Omn.; *λέγω*, Omn. post Hom.; *κλήζω*, fut. *κλήσω* (*κλεΐξω*, Pind.), Soph., Eur., Xen.; *εἶπον*, aor. 2 of unus. pres., imper. *εἰπέ*, infin. *εἰπεῖν*, part. *εἰπών*, etc., with also aor. 1 *εἶπα*, imper. *εἶπον*, etc., Soph.; *φᾰτίζω*, no perf., Eur., Ap. Rh.; *ϝῳῦσσω*, no perf., c. dat., or c. acc., Soph., Eur.; *κελᾰδέω*, Eur.; *προσᾰγορεύω*, Æsch., Xen., Plat., Isoc.; *κᾰλιστρέω*, only pres. and imperf., Call.; *προσεῖπον*, and aor. 1 *προσεῖπα*, Æsch., Soph., Plat.; *προσερέω*, in fut. sens., perf. *προσείρηκα*, fut. 1 pass. *προσερηθήσομαι*, Plat.; *κλείω* and *κλέω*, only in pres. and imperf., Ap. Rh., Call. *Vid.* TO NAME.

[*To call after* (i. e., name), *ὀνομάζω*, c. acc., Hdt.; *ὄνομα τίθημι ἀπό*, or more freq. *ἐπί τινος*, Att.; so, *to be called after, ὄνομα ἔχω ἀπό τινος* Hdt.]

To call to aid, to call to arms, etc., *πᾰραγγέλλω* (*εἰς ὅπλα*, etc.), Xen., Dem. *Vid.* TO EXHORT, TO ENCOURAGE.

To call to by a herald (or merely with a loud voice), *κηρύσσω*, Hom., Æsch.

To call forth, out from, etc., *ἐκκᾰλέω*, c. gen. of whence, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; *ἐκπροκᾰλέομαι*, mid., c. gen. as *ἐκκ.*, Hom., Ap. Rh.

To call for, κράζω, fut. *κεκράξομαι*, perf. mid. *κέκρᾱγα*, imper. *κέκραχθι*, rare in any other tenses, and rare in the pres., for the perf. is used in pres. sens., c. acc. rei, Ar.

To call out to, to call on, ἐπῐκᾰλέω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπῐθωΰσσω*, Æsch., Eur.; *ἀνᾰβοάω*, and poet. *ἀμβ.*, Eur.; *ἐπῐβωστρέω*, Theocr.

[*To call out* (i. e., challenge), *προκαλέομαι* (*εἰς ἀγῶνα, μάχην*, etc.), Hom., Hdt. *Vid.* TO CHALLENGE.]

To call to one's self, προσβοάομαι, mid., Hdt.; *προσπᾰρᾰκᾰλέομαι*, mid., Thuc.

To call together, συγκᾰλέω, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To call apart (from others, also to call bad names), *ἀποκᾰλέω*, Soph., Xen., Plat., Dem., Æschin.

To call in (allies, witnesses, etc.), *ἐπᾰ́γομαι*, mid., Thuc., Xen.

To call in (a sum owing to one, etc.), *ἐγκᾰλέω*, c. dat. of him who is to pay, Xen., Lys., Isoc., Dem.

[*To call in* (as aids), *παρακαλέω*, Hdt.; as, *to call in physicians, παρακ. ἰατρούς*, Xen.; *to call in besides, προσπαρακαλέω*, Thuc.]

To call (in a coaxing way), *ὑποκορίζομαι*, Ar.

He called to him to help him, ἐβόα βοηθεῖν, Xen.

[*To call upon* (by name), *ὀνομάζω*, Hdt.; as, *to call upon* (repeat the name of) *Solon three times, ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σόλωνα*, Hdt.]

CALLED, TO BE (i. e., said to be), *ἀκούω*, only in pres. and imperf. act. and fut. 1 mid. *ἀκούσομαι*, c. adj. in nom. case, c. adv., sometimes c. infin., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; *κλύω*, only pres. and imperf., c. adj. in nom. case, or c. adv., Æsch., Soph.; *κηρύσσομαι*, pass., as, *of what father are you called* (i. e., said to be, i. e., are you) *the son? τοῦ κεκήρυξαι πατρός*; Eur.; [*I am called* so and so, *ἐμοὶ δ' ὄνομα . . .* (name in nom. in appos.), Hom., later also name in gen.]

One must call, κλητέον, Plat.; *πᾰρᾰκλητέον*, Isoc., Plat.; (i. e., name), *προσρητέον*, Plat.

To be called, what ought to be called, etc., *κλητέος, α, ον*, Plat.; (i. e., named), *προσᾰγορευτέος, α, ον*, Plat.; *προσρητέος, α, ον*, Plat.

CALLED, *κλητός, ή, όν*, Hom.; *called in* (as allies, etc.), *ἐπίκλητος, ον*, Hdt., Thuc.

Called from many countries, πολῠ́κλητος, ον, Hom.

Called from far, τηλεκλειτός, ή, όν, and *ός, όν* (of allies), Hom.

A calling of, κληδών, όνος, ἡ, Æsch.; *κλῆσις, εως, ἡ*, Ar., Plat., Xen., Dem.

CALLIGRAPHY, *καλλῐγρᾰφία, ἡ*, Plut.

CALLING (i. e., naming), *πρόσρησις, εως, ἡ*, Plat.

CALLING (i. e., employment, etc.), *διᾰτρῐβή, ἡ*, Ar., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* EMPLOYMENT.

CALLOSITY (a callous swelling, etc.), *τύλος, ὁ*, Xen.; *ἐπῐπώρωσις, εως, ἡ*, Hipp.; *κονδύλωμα, ἄτος, τό*, Hipp.; *κονδύλωσις, εως, ἡ*, Hipp.; *κόνδυλος, ὁ*, Hipp.

To make callous, τῠλόω, Xen., Theoc.; *to be made or become callous*, ἐπῐπωρόομαι, pass., Hipp.

CALLOUS, participles pass. of the above verbs: *callous in mind, disposition*, etc., ᾽ἀνέστιος, ον (nihil sacri, quale est focus, æstimans, Damm. in voce), Hom.

CALLOW, ἀπτήν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄπτερος, ον, Eur.

CALM, ᾱ, γᾰλήνη, ἡ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; νηνεμία, ἡ, Hom., Hdt., Plat., Ap. Rh.; εὐδία, ἡ, Pind., Eur., Plat., Xen.; γᾰληνεία, ἡ, Eur.; γᾰληναία, ἡ, Ap. Rh.

CALM, νήνεμος, ον (used sometimes metaph. of people), Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; νηνεμία, used as adj. fem., Hom.; εὐήνεμος, ον, Soph., Eur.; δῐκαιος, ᾱ, ον, and ος, ον (of the sea), Sol.; ᾽ἄκῡμων, ονος, Æsch.; ᾽ἀκύμαντος, ον, Eur.; ᾽ἄκῡμος, ον (metaph. of life), Eur.; ἔκηλος, ον (of a man), Soph.; λᾰθάνεμος, ον (of a time, season), Sim.; στᾰθερός, ᾰ́, όν, Æsch.; γᾰλῑνός, όν, Eur.; γᾰλήναιος, ᾱ, ον, Anth.; ᾽ἄτρεμής (of men), Plat., Xen.; εὔδιος, ον, compar. εὐδιαίτερος and εὐδιέστερος, Xen., Ap. Rh., Theoc.: ᾽ὑπεύδιος, ον (of a place), Ap. Rh.; εὔκηλος, η, ον, and ος, ον, Theoc.

Beautifully calm (of a human face), καλλῐγᾰλήνος, ον, Eur. *Vid.* TRANQUIL.

CALM, TO, κοιμάω, only in act., Hom., Æsch., Soph.; στορέννῡμι, by sync. στόρνῡμι, sometimes στρώννῡμι, fut. 1 στορέσω, στορῶ, Att., and στρώσω, aor. 1 ἐστόρεσα and ἔστρωσα, no perf. act., perf. pass. ἔστρωμαι, aor. 1 ἐστρώθην and ἐστορέσθην, Hom., Æsch., Hdt.; γᾰληνίζω, Eur., Hipp.; διᾰγᾰληνίζω, Ar.; κοιμίζω, fut. κοιμἴσω, κοιμιῶ, Att., no perf., Soph., Plat., Xen.; κατευνάζω, no perf. act. or pass., aor. 1 pass. -ευνάσθην, Ap. Rh.; κατευκηλέω, Ap. Rh.; κᾰταστορέννῡμι, Anth.

To calm (anger, etc.), σβέννῡμι, fut. 1 σβέσω (Plat. too has fut. 1 mid. σβήσομαι), aor. 1 ἔσβεσα, etc., Hom., Hdt., Plat.; πρᾰΰνω, Hes., Æsch., Eur., Xen., Isoc., Plat.

To be, to become calm, εὐδιάω, Eur., Ap. Rh.; σῐγάω, Theoc.; γᾰληνίζω, Alex.; γᾰληνιάω, Anth.; ἠρεμέω, Plat., Xen.; [νηνεμέω, Hipp.]

To be calm (of an angry man), ἐκπνέω, Eur.; ἀνίημι πνοάς, metaph., Eur.

Causing a calm, παυσᾰ́νεμος, ον, Æsch.

Calculated to calm, πρᾰϋντῐκός, ή, όν, Arist.

CALMER, ᾱ, παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

CALMING, ᾱ, πράυνσις, εως, ἡ, Arist.

CALMLY, εὐκόλως, Plat., Isoc.

CALMNESS, γᾰλήνη, ἡ, Æsch.; εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen., Plat.

CALUMNIATE, TO, διᾰβάλλω, perf. διαβέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., Lys., etc.; σῡκοφαντέω, Ar., Xen., Lys., Dem.; βασκαίνω, no perf. (indeed seldom used except in pres.), Dem., Isoc.; βλασφημέω, c. εἰς and acc., c. περί or κατά and gen., Plat., Isoc., Æschin.

To add by way of calumny, προσδιαβάλλω, Antipho.

To calumniate beforehand, προδιαβάλλω, Thuc.

CALUMNIATOR, ᾱ, βάσκᾰνος, ὁ, Dem.

CALUMNIOUS, διᾰβόλος, ον, Pind., Ar., Andoc.; κᾰκός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος (never used in Att.), and κακίων (ῐ Hom., ῐ Att.), superl. κάκιστος, Pind.; κᾰκόθροος, ον, contr. ους, ουν (of speeches), Soph.; βάσκᾰνος, ον, Ar.; βλάσφημος, ον, Dem.; σῡκοφαντῐκός, ή, όν, Dem.

Living by calumniating others, σῡκοφαντῐκῶς βεβιωκότες, Isoc.

CALUMNIOUSLY, διᾰβόλως, Thuc., σῡκοφαντῐκῶς, Isoc.

CALUMNY, διᾰβολία, ἡ, the *a* lengthened for the sake of metre, Prad., Theogn.; κᾰκὴ γλῶσσα, Pind.; βλασφημία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; σῡκοφαντία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; σῡκοφάντημα, ᾰτος, τό, Æschin.; διᾰβολή, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; βασκᾰνία, ἡ, Dem.

Calumny against me, διᾰβολὴ ἐμή, Plat., used also in pl. for "calumny uttered by me," Eur.

Exposed to calumny, εὐδιᾰβολος, ον, Plat.

To be exposed to calumny, εὐδιᾰβόλως ἔχω, Dem.

To be attacked by calumny, διᾰβολὴν ἔχω, Xen.

CALVE, TO, τίκτω, fut. τέξω, τέξομαι, and τεκοῦμαι, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, pres. mid. τίκτομαι, and aor. 1 mid. ἐτεξάμην, only poet., Hes., Xen., etc. *Vid.* TO BRING FORTH.

CALYX (of a flower), κᾰ́λυξ, ῠκος, ἡ, Theoph., Arist.

CAMBRIC, σινδών, όνος, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.

CAMEL, Α, κᾰ́μηλος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., in fem. *a body of camels*, Hdt.

A camel driver, κᾰμηλίτης, ὁ, Arist.

CAMELOPARD, ἱππάρδιον, Arist.; κᾰμηλοπάρδᾰλις, εως, ἡ, Agatharc.

[CAMOMILE, χαμαίμηλον, τό, Dioscc.]

[*Made of camomile*, χαμαιμήλινος, η, ον, Diosc.]

CAMP, Α, αὐλις, ῐδος, acc. ιν, ἡ, Hom.; κλισία, ἡ, in pl., Hom., Æsch., Soph. (*vid.* TENT); σκηνή, ἡ, in pl., Æsch., Ar., Xen.; στρᾰτόπεδον, τό, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; also used for a position for a camp, Xen.; στρᾰτήγιον, τό, Soph.; στρᾰτοπεδεία, ἡ, Xen.; τὰ ὅπλα, Hdt., Thuc., Xen.; [(fenced with palisades), χαράκωμα, ατος, τό, Xen.]

To pitch a camp, τῐθεμαι, c. acc., Hom.; στρᾰτοπεδεύω, and oftener -ομαι, mid., Thuc., Hdt., Xen., Lys. *Vid.* TO ENCAMP.

To strike a camp, αἴρω στόλον, Æsch.; αἴρω τῷ στρᾰτῷ, Thuc., and simply αἴρω, Thuc.; αἴρομαι, mid., Soph.; ᾽ἀναζεύγνῡμι, with or without στρᾰτόν or στρᾰτόπεδον, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀνασκευάζομαι, mid., Xen.

To shift a camp, μεταστρᾰτοπεδεύομαι, mid., Xen.

Camp-followers, οἱ ᾽ἀκόλουθοι, Xen.; ὁ ὄχλος, Xen.

CAMPAIGN, Α, στρᾰτεία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen., Dem.; στρᾰτευμα, ᾰτος, τό, Æsch., Hdt., Thuc.

CAMP-STOOL, Α, δῐ᾽φρος, ὁ, and later ἡ (the Roman *sella curulis*), Polyb.; [ὀκλαδίας, ὁ, Ar.]

To carry a camp-stool, δῐφροφορέω, Ar.

Carrying a camp-stool, δῐφροφόρος, ον, Ar., Strattis.

CAN, Α, σκῦ᾽φος, ὁ and τό, Hom., Hes., Alcman, Eur., Epich.; σκῦφωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; σκύφιον, τό, Ath. *Vid.* CUP.

Like a can, σκῦ᾽φειος, ᾱ, ον, Stesich.

CAN, I can, δύνᾰμαι, 2d sing. δύνᾰσαι, even in Att., also contr. δύνα, Soph., Eur.; fut. δυνήσομαι, aor. 1 pass. in intrans. sens. ἐδυνάσθην, Hom. and Xen., though usually ἐδυνήθην, Att., or still better ἠδυνήθην; so too imperf. often in Att. ἠδυνάμην, and aor. 1 mid. ἐδυνησάμην, Omn.; [οἷός εἰμι, c. inf., *e. g.*, οἷός τέ ἐστι ποιεῖν, Hom., Att., etc.] *Vid.* TO BE ABLE.

How can one do so and so, πῶς χρή, c. infin., Dem., Theoc.

I can not (*it can not be that I*), οὐκ ἐσθ᾽ ὅπως, c. opt., Æsch.; [*it can not be but that*, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ (οὐκ), c. opt. with or without ἄν, or c. indic. fut. or aor.; *one day can not possibly ever become two*, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως μι᾽ ἡμέρα γένοιτ᾽ ἂν ἡμέραι δύο, Ar.]

CANAL, Α, ὀχετός, ὁ, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; διῶρυξ, ὕχος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διώρυγμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[*A winding canal*, μαίανδρος, ὁ, Philost.]

A conducting water by a canal, ὀχετᾰγωγία, ἡ, Plat.; ὀχετεία, ἡ, Arist.

A making a canal through the Chersonesus, διωρυχὴ Χερσονήσου, Dem.

To make a canal through, διορύσσω, c. acc., Lys.

Making a canal, ὀχετηγὸς (ἀνήρ), Hom.

To conduct water by a canal, ὀχετεύω, Hdt.; ὀχετᾰγωγέω.

CANCEL, TO, κᾰθαιρέω, aor. 2 κᾰθεῖλον, Thuc., Isæ., Dem.; ᾽ἀπᾰλείφω, Æschin.

To cancel an action when commenced, to strike it out of the list, διᾰγρᾰ́φω, and -ομαι, mid., Ar., Lys., Dem.

To cancel in turn, ἀντᾰναιρέω, Dem.

For a person having obeyed me in great matters, to disobey me in small, cancels the previous obligation, τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ᾽ ἐμοὶ σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν, Soph.

A cancelling of debts, ἀποκοπὴ χρεῶν, Plat., Dem.

CANCER, φᾰγέδαινα, ἡ, Æsch., Dem.; καρκῖνος, ὁ, Dem., Hipp.; καρκίνωμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Cancer, the sign of the zodiac, Καρκῖνος, ὁ, Arat.

To suffer from cancer, καρκῐνόομαι, Hipp.

[CANCEROUS, καρκινώδης, ες, Diosc.]

CANDID, ᾽ἁπλόος, όη, όον, and contr. οῦς, ῆ, οῦν, compar. -ούστερος, superl. -ούστατος, Eur., Ar., Plat., Xen., Dem.; εὐγνώμων, ον, Xen., Dem., Æschin.

CANDIDATE, Α, ᾽ἀγωνιστής, ὁ, Dem., Æschin.

[*To propose as a candidate*, προβάλλω, Hdt.]

To be a candidate, ᾽ἀγωνίζομαι, mid., Andoc., etc.; [in later Greek, *to be a candidate for* (an office), προπορεύομαι, c. πρός c. acc., Polyb.; *to be a c. for the consulship* (*presidency?*), παραγγέλλω εἰς ὑπατείαν, Plut.; *to be an opposition or rival c. for*, ἀντιπαραγγέλλω, c. dat. pers., c. εἰς, c. acc. rei, App.]

CANDIDLY, ᾽ἁπλῶς, Thuc., Xen., Dem.

To be candid, ᾽ἁπλοΐζομαι, mid., c. πρός and acc., Xen.

CANDLE, A, λῦ́χνος, ὁ, pl. οἱ, but oftener τά, Hom., h., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* LAMP.

To carry a candle, λῦχνοφορέω, Ar.

CANDLE-MAKER, A, λῦχνοποιός, ὁ, Ar.

CANDLESTICK, A, λῦχνοῦχος, ὁ, Ar., Pherecr.

CANDOR, ἁπλότης, ητος, ἡ, Plat., Xen.; εὐγνωμοσύνη, ἡ, Æschin.; [(free-spokenness), παῤῥησία, ἡ, Plat., Eur.]

CANE, A, νάρθηξ, ηκος, ὁ, Hes., Eur., Xen.

A bearer of canes, ναρθηκοφόρος, ὁ, Xen.

CANE, TO, ῥαβδίζω, Ar. *Vid.* To BEAT.

CANINE, κύνειος, α, ον, Ar. *Vid.* DOG.

CANISTER, A, κάνεον, poet. κάνειον, Att. contr. κάνοῦν, τό, Hom., Eur., Ar.

CANKER, λειχήν, ῆνος, ὁ, Æsch.; [(in trees, esp. fig and olive), ψώρα, ἡ, Theophr.] *Vid.* BLIGHT.

Cankery, canker-like, λειχηνώδης, ες, Hipp.

CANNIBAL, ἀνδροφάγος, ον, Hom., Hdt.; ἀνδροβρώς, ῶτος, Eur.; ἀνθρωποφάγος, ον, Antiph.

To be a cannibal, ἀνθρωποφαγέω, Hdt.

CANOE, A, σχεδία, ἡ, Hom., Eur., Xen.; [(formed of a trunk of a tree), μονόξυλον, τό, Hipp.; πλοῖον μονόξυλον, Xen.] *Vid.* BOAT.

CANON, rule, etc., κᾶνών, όνος, ὁ, Eur., Lycurg., Arist. *Vid.* RULE.

[CANONICAL, κανονικός, ἡ, όν, Eccl.]

CANOPY, A, κωνωπεών, ῶνος, ὁ, Anth.; [(of a tent), οὐρανίσκος, ὁ, Plut.]

CANTHARIDES, κανθᾰρίς, ἴδος, ἡ, Hipp., Arist.

CANTICLE, A, μέλος, τό, Omn. post Hom. *Vid.* SONG.

CANTON, A, δῆμος, ὁ, Soph., Ar., Thuc., Dem.

The men of a canton, δημόται (sing. δημότης), Soph., Ar., Dem.

To canton an army, διασκηνέω or διασκηνόω (τὰς τάξεις κατὰ τὰς κώμας), Xen.

It seems to be right to canton the men among the villages, in houses, ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι κατὰ τὰς κώμας, εἰς στέγας, Xen.

CANTONMENTS, σκηνώματα, τά, Xen.

CANVASS, TO (for votes), μηστεύω, c. acc. rei, no perf., Isoc.; (for office), περιέρχομαι, imperf. -ηρχόμην, aor. 2 -ήλῦθον, sync. -ἦλθον, fut. 1 -ελεύσομαι, perf. mid. -ελήλῦθα, Dem., Andoc.; σπουδαρχιάω, Arist.

To canvass and collect one's friends to a trial, πάραγγέλλω, Dem.

CANVASSER, A (for offices), σπουδάρχης, ου, ὁ, Xen.; σπουδαρχίδης, ου, ὁ, Ar.

CANVASSING, πάραγγελία, ἡ, Dem.

CAP, A, κῦνέη, ἡ, Hom., Ar.; κῦνῆ, ἡ, Soph., Dem.; ἐπίκρᾱνον, τό, Eur.

[*A felt cap*, πιλίδιον, τό, Plat.]

[*The cap* (of a still), ἄμβιξ, ικος, ὁ, Diosc.]

[*Cap-à-pie* (armed), πανοπλία, Hdt.]

CAPABILITY, δῦνᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.

CAPABLE, οἷός τε, Omn.; δῦνᾰτός, ή, όν, Omn. post Hom.; ἱκᾰνός, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; φερέγγυος, ον, c. infin., or c. gen., or c. πρός and acc., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; αὐταρκής, ές, c. πρός and acc., or c. infin., Thuc., Xen. *Vid.* ABLE.

Capable of, i. e., able to receive (learning, etc.), δεκτικός, ή, όν, c. gen., Plat.

CAPACIOUS, μέγας, μεγᾰλη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from μεγᾰλος (Æsch. has also voc. masc. μέγᾰλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; μεγαλοκευθής, ές, Pind.; ὑποδέξιος, α, ον, Hdt. *Vid.* LARGE.

CAPACIOUSNESS, μέγεθος, τό, Hdt., Plat. *Vid.* SIZE, LARGENESS.

CAPACITY, δῦνᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ABILITY.

CAPARISON, τὸ ἐφίππιον, Xen.

CAPARISON, TO, ὀπλίζομαι, mid., Hom.

CAPE, A, or headland, ῥίον, τό, Hom., Ap. Rh.; πρών, πρῶνος, ὁ (in nom. pl. also πρώονες, Hom.), Hom., Pind., Trag.; πρηών, ῶνος, and later -όνος, Hes., Call.; ἄκρα, ἡ, Pind., Soph.; ἀκρωτήριον, τό, Thuc.; ἔκβολος, Eur. *Vid.* HEADLAND.

With three capes, τριγλώχις, ῖνος (epithet of Sicily), Pind.

[*To double a cape.* *Vid.* To DOUBLE.]

CAPER, A, κάππαρις, εως, ἡ, both plant and fruit, Antiph.

CAPER, TO, σκαίρω, only in pres., Hom. *Vid.* To DANCE.

CAPITAL, i. e., excellent, ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur. *Vid.* EXCELLENT.

A capital trial, i. e., a trial for a capital offence, θανάτου δίκη, Thuc.

To throw into prison on a capital charge, δέω τὴν ἐπὶ θανάτῳ, Hdt.

To be prosecuted on a capital charge, θανάτου κρίνομαι, pass., Thuc.

To be capitally punished, θανάτῳ ζημιόομαι, Lys.

A merchant's capital, τὰ ἀρχαῖα, and sometimes in sing., Lys., Isæ., Dem., Æschin.; ἄφορμή, ἡ, Dem., Lys.; τὸ κεφᾰλαιον, Plat., Dem.

Capital! interj. εὖγε, Ar.; εὐγοῦν, Eur.

CAPITAL, THE (of a pillar), ἐπίκρᾱνον, τό, Pind., Eur.; κιόκρᾱνον, τό, Xen.

Capital of a country, ἄστυ, gen. ἄστεος, and in trag. ἄστεως, Omn.; [μητρόπολις, ἡ, Xen.] *Vid.* CITY.

CAPITALLY, ἐκπρεπῶς, Xen. *Vid.* EXCELLENTLY.

CAPITULATE, TO, ἐνδῐδωμι, in aor. 2 intrans., Thuc.; πᾰρίσταμαι, in fut. 1 mid., and in aor. 2 act., Hdt.; ὁμολογέω, Thuc. *Vid.* To SURRENDER.

They capitulate to Paches on the terms that the Athenians may .... etc., ποιοῦνται ὁμολογίαν πρὸς Πάχητα ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι .... κ. τ. λ., Thuc.

They capitulated to the Athenians, on the terms that the Athenians might, etc., συνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς Ἀθηναίους χρῆσθαι, κ. τ. λ., Thuc.

CAPITULATION, ὁμολογία, ἡ, Hdt., Thuc.; σύμβᾶσις, εως, ἡ, Thuc.

A refusal to capitulate, τὸ ἄσύμβᾰτον, Thuc.

CAPRICE, χᾰλῐφροσῦνη, ἡ, Hom.; μετάγνωσις, εως, ἡ, Dem.

CAPRICIOUS, χᾰλίφρων, ονος, Hom.; κουφόνοος, ον, contr. ους, ουν, Æsch., Soph.; μετᾰβουλος, ον, Ar.; πᾰλίμβολος, ον, Plat., Æsch.; ἀβέβαιος, ον, Dem.; πλᾶνος, η, ον, Menand.

CAPRICIOUSLY, ἀβεβαίως, Menand.

To be capricious, χᾰλῐφρονέω, Hom.

CAPRICORN, Αἰγόκερως, ωτος and ω, Arat., Luc.

[CAPSULE, ἀγγεῖον, τό, Theophr.]

CAPTAIN, A, ἄρχων, οντος, ὁ, Hdt., Thuc.; λοχᾱγός, ὁ, Soph., Eur., Xen.; λοχαγέτης, ὁ, Æsch., Eur.; ταξίαρχος, ὁ, Hdt., Xen.; ταξιάρχης, ὁ, Æsch., Hdt.; (of a ship), τριήραρχος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc.; [also ναύκληρος, ὁ, Hdt., Att.]

CAPTAINCY, A, λοχᾱγία, ἡ, Xen.; (of a ship), τριηραρχία, ἡ, Xen., Lys.

To be a captain, ἄρχω, no perf., usu. c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc.; λοχᾱγέω, sometimes c. gen., Hdt., Xen., Isæ.; ταξιαρχέω, Ar., Thuc., Lys.

To be captain of a ship, τριηραρχέω, sine cas., and c. gen., Ar., Hdt., Antipho, Lys., etc.

Belonging to or concerning a captain of a ship, τριηραρχικός, ή, όν, Dem.

A sub-captain, ὑπολοχᾱγος, ὁ, Xen.

CAPTION, ἀπᾰγωγή, ἡ, Lys., Dem. *Vid.* ARREST.

CAPTIOUS, ἐριστικός, ή, όν, Plat., Arist.; [ἀμφίλεκτος, ον, Eur.]

Captious about trifles, σμῑκρολόγος, ον, Isoc.

CAPTIOUSLY, ἐριστῑκῶς, Plat.

CAPTIOUSNESS (about trifles), σμῑκρολογία, ἡ, Plat.

CAPTIVATE, TO, θέλγω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Hom., Pind., Trag., Plat.; αἱρέω, aor. 1 act. not used, aor. 2 act. εἷλον, aor. 1 pass. ἡρέθην (not ἡρήθην), fut. 1 pass. αἱρεθήσομαι, Hom., Eur.

To be captivated, ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 act. in pass. sens. (as if from ἄλωμι) ἧλων, but more usu. ἑάλων, subj. ἅλῶ (and ἁλώω, Hom.), opt. ἁλοίην (ἁλῴην, Hom.), infin. ἅλῶναι, part. ἁλούς, perf. act. ἡλωκα, oftener ἑάλωκα, in pass. sens., Soph., Xen.

CAPTIVE, adj. λητῐάς, ᾰδος, ἡ, only fem., Hom.; δορίκτητος and δουρίκτητος, η, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; αἰχμᾰλωτος, ον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., also in fem. αἰχμᾰλωτίς, ίδος, ἡ, Soph., Eur.; δοριᾰλωτος and δουριάλ., ον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; δηϊάλωτος and δηάλ., Æsch., Eur.; δορίληπτος and δουρίληπτ., ον, Trag.; αἰχμόδετος, ον, Soph.

A band of captives, λητις, ῐδος, ἡ, Æsch.

To take captive, λητίζομαι, mid., esp. in aor. 1 mid. ἐληϊσάμην, for which Hom. has ἐληΐσσάμην, and Eur. ἐλησάμην, also perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Eur., Ap. Rh.

To lead away into captivity, ἄφᾰνίζω, Xen.

Befitting a captive, αἰχμᾰλωτῐκός, ή, ύν, Eur.; αἰχμάλωτος, ον, Æsch.

CAPTIVITY, δουλεία, poet. δουλία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; δούλιον ἦμαρ, gen. -ᾶτος, τό, Hom. *Vid.* SLAVERY.

[*The Captivity* (of the Jews), Μετοικεσία, ἡ, LXX.]

CAPTURE, ἅλωσις, εως, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; αἵρεσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; λῆψις, εως, ἡ, Thuc.

Bringing news of the capture (of Troy), φέρων ἁλώσιμον βᾶξιν, Æsch.

CAPTURE, TO, λαμβάνω, fut. λήψο-

μαι, aor. 2 ἔλᾰβον, no aor. 1, perf. εἴληφα, Omn.; *to capture alive*, ζωγρέω, Hom., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* To take.

Easily captured, ἅλωτός, ή, όν, and later ός, όν, Thuc.; ἁλώσιμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Car, a, ἅρμα, ᾰτος, τό, Omn. *Vid.* Chariot, Carriage.

Caracole, to, μετεωρίζω τὰ σκέλη, Xen. *Vid.* To prance.

Caravansary, a, κᾰτᾰγώγιον, τό, Thuc. *Vid.* Inn.

Carbuncle, a, ἄνθραξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

Carcass, a, σῶμα, ᾰτος, τό, Omn.; ἐρείπια, τά, Soph.

Card, to (wool), πείκω, poet. for πέκω, Hom.; ξαίνω, no perf. act., Hom., Eur., Ar., Plat.; κνάπτω (though scarcely, if ever, used except metaphorically), used metaph. by Æsch., Soph., Plat.; κνᾰφεύω, Ar.

Carded wool, ξάσμα, ᾰτος, τό, Soph.

Belonging to carding wool, ξαντῐκός, ή, όν, Plat.

The trade of carding, ἡ ξαντική, Plat.

Newly carded, νεόξαντος, ον, Hipp.

Not carded, ἄγναπτος, ον, Plat.

Cardamomum, καρδᾰμωμον, τό, Theoph.

Cardamum, κάρδᾰμον, τό, Ar., Xen.

Cardamum seed, καρδᾰμόσπορον, τό, Galen.

Carder, a (of wool), ξάντης, ου, ὁ, Plat.

Care, i. e., attention to, κομῐδή, ή, Hom.; μελέτη, ή, c. gen., or c. περί and gen., or c. πρός and acc., Hes., Soph., Eur., Plat.; ὀρησμοσύνη, ή, h.; ὄπις, ῐδος, ή, acc. ῐδα and ιν, Pind.; ἐπῐμέλεια, Omn. Att. prose; τὸ ἐπῐμελές, Thuc.

Care, i. e., anxiety, μῆδος, τό, in pl. (my care for you, σὰ μήδεα), Hom.; μελέδημα, ᾰτος, τό, in pl., Hom., Eur.; μελεδώνη, ή, Hom., Theoc.; κῆδος, τό, Hom., Æsch.; φροντίς, ῐδος, acc. ῐδα, ή (also attention to), Omn. post Hom.; μέριμνα, ή, Omn. poet. post Hom., Plat.; μέρμηρα, ή, Hes., Theogn.; μελεδών, ῶνος, ή, Hes., h., Theogn., Sapph.; μεληδών, όνος, ή, Simon., Ap. Rh.; μερίμνημα, ατος, τό, Pind., Soph.; ὦρα, ή, Hes., Soph., Tyrt., Hdt., Theoc.; μέλημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Theoc.; προμηθία, ή, Soph.; κηδεμονία, ή, Plat. *Vid.* Syn. 338.

Care (i. e., diligence, forethought), πρόνοια, ή, Omn. Att.; σπουδή, ή, Omn. Att.; φῠλᾰκή, ή, Hdt.

Great care, σκευωρία, ή, Arist.

An object of care, μέλημα, ᾰτος, τό, Pind., Sapph., Æsch.; τρῐβή, ή, Æsch.

Being an object of care to men, μελησίμβροτος, ον, Pind.

Causing care, δυσκηδής, ές, Hom.; πολῠμέριμνος, ον, Arist.

Free from care, ἀκηδής, ές, Hom., Hes.

Banishing care, λᾰθῐκηδής, ές, Hom., Alcæ.

To care or *care for* (i. e., regard as important), μετᾰτρέπομαι, mid., c. gen.; ἄλεγω, usu. in negative sentence, only in pres., sine cas., or c. gen., or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; ἀλεγίζω, only pres. and imperf., only in a negative sentence, Hom.; ὄθομαι, only in pres., with a negative sentence, c. gen., or c. infin., or c. part. of the doer in nom., Hom., Ap. Rh.; μέλω and μέλομαι, mid., perf. mid. μέμηλα, aor. 1 pass. in act. sens. ἐμελήθην, c. gen., or c. acc., or c. infin. (*vid. infrà* μέλει), Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; προτῑμάω, c. gen., Æsch., Eur.; νέμω ὦραν, c. gen., Soph.; νέμω μοῖραν, c. dat., Æsch., Soph.

To care for (i. e., attend to, have the care of), ἀλεγύνω, only in pres., Hom., h.; κομέω, only pres. and imperf., Hom., h.; κομίζω, aor. 1 poet. ἐκόμισσα, no perf., Hom., Pind., Æsch.; ἀμφῐπολεύω, no perf., Hom., Hdt.; ἀμφῐπολέω, no fut., c. acc., or c. dat., Pind., Soph.; ἀμφῐπένομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀμφῐπονέομαι, mid., Hom.; ὠρεύω, only pres., Hes.; μελετάω, c. gen., or c. acc., Hes., h., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem.; μελεδαίνω, only in pres. and imperf., c. gen., or c. acc., Theogn., Hdt., Theoc.; κηδεύω, Soph., Eur.; τῑθηνέομαι, mid., Soph.; ἄγᾰπάζω, only pres. and imperf., Eur.; περιστέλλω, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Theoc.; θεράπεύω, Soph., Dem.; τημελέω, c. gen., or c. acc., Eur., Plat.; ἐπῐμέλομαι, mid., c. fut. 1 and aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., or (rarely) c. acc., also simply *to take care*, c. ὡς and opt., or c. ὅπως and fut. indic., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐπῐμέλομαι, only pres. and imperf., c. gen., Hdt., Thuc., Plat., Xen.

To care for (i. e., be anxious about), κήδομαι, mid., fut. κεκᾰδήσομαι, perf. κέκηδα, c. gen., Hom., Tyrt., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; τηρέω, h., Pind., Ar.; περῐκήδομαι, c. gen., or c. dat., Hom.; προκηραίνω, only in pres., Soph.; φροντίζω, c. gen., or c. prep., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Æschin.

To take care (i. e., be cautious, provide that, beware lest, etc.), ὁράω, fut. ὄψομαι, augmented tens. as ἑωρ., esp. in imperf., and usu. followed by μή, or sometimes by ὅπως μή and subj., Æsch., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προσκοπέω, fut. 1 and aor. 1 προσκέψομαι and προε. or προὐσκεψάμην, no perf., c. acc., or c. μή, sometimes c. μή and infin., Soph., Eur., Thuc., Xen.; φρουρέω, c. infin., Eur.; φῠλάσσομαι, mid., c. acc., c. gen., c. infin., or c. prep., c. μή and subj., or c. ὅπως μή and subj., or c. μή and infin., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; also in act. φῠλάσσω, Eur., Plat.; τηρέομαι, and more rarely τηρέω, c. μή, or c. acc. and ὅπως μή, Ar., Plat.; πᾰρᾰτηρέω, c. ὅπως μή, Dem.; προμηθέομαι, mid., c. μή, or (more in sense of *to be anxious for*), c. gen., Hdt., Plat.; προνοέω, and more usually in Att. προνοέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. gen. rei, or c. ὅτι or ὡς, or c. ὅπως, or c. μή or ὅπως μή, Thuc., Xen., Plat., Lys.; προστᾰτεύω, c. ὅπως, Xen.; προοράομαι, mid., Dem.; σπουδάζω, usu. c. prep., also c. infin., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; διασπουδάζω, c. perf. pass. in act. sens., but pluperf. in pass. sens., Dem.; διᾰτηρέω, Dem.; διᾰφῠλάσσω, and mid., Plat., Xen.; ἐπῐτηδεύω, c. infin., or c. ὅπως, etc., Hdt.; εὐλαβέομαι, mid., c. aor. 1 pass., in act. sens., c. acc. and μή, c. μή and infin., or c. μή and subj., or c. prep. περί, etc., Soph., Eur., Plat., Dem.; διευλᾰβέομαι, c. acc., or c. μή and infin., etc., Plat., Dem.; κᾰτᾰτείνω, Plat.; ἄνᾰκῶς ἔχω, c. gen., Hdt.

To join in taking care of, σὺνεπῐμελέομαι, mid., c. gen., Thuc., Xen.

To take care beforehand, προβουλεύω, Hdt., Thuc., Xen.; προευλαβέομαι, Dem.

To take care besides, προσεπῐμελέομαι, c. gen., Plat.

To take care of in return, ἀντῐκηδεύω, c. gen., Eur.; ἀντεπιμελέομαι, c. gen., Xen.

To take great care, πολυωρέω, Æschin.

(*Brasidas*) *seeing the pilots taking care of the ships not to run them aground*, ὁρῶν τοὺς κυβερνήτας φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ ξυντρίψωσιν, Thuc.

To take care of the affairs of their allies, τὰ τῶν συμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν, Thuc.

To banish care, to ship off care, ἀπομερμηρίζω, fut. ξω, Ar.

It is a care, μέλει (and c. nom. μέλουσι), imper. μελέτω (pl. μελόντων, Hom.), imperf. ἔμελε, fut. 1 μελήσει, aor. 1 ἐμέλησε, imper. μελησάτω, perf. μεμέληκε, pluperf. ἐμεμελήκει, no other parts used in prose; the poets also use μέλεται (mid.), μελέσθω, μέλοιτο, μέλεσθαι (the tragedians use no other tense of mid., Eur. also has μελόμεσθα, *we are a care*), μέμηλε, pluperf. μεμήλει (never with augm.), part. μεμηλώς, pluperf. pass. μεμέλητο (and in Hom. μέμβλεται, μέμβλετο), c. dat. pers. gen. rei, also c. dat. pers., c. prep. περί and gen., etc., or c. conj., Omn.

One must care, μελητέον, Plat.; ἐπῐμελητέον, Plat., Xen.; προνοητέον, Xen.; διευλᾰβητέον, Plat.; φροντιστέον, Eur., Plat.; περιοπτέον, Thuc.; φῠλακτέον, Isoc., Xen., Plat.; προοπτέον, Hdt.; πᾰρᾰτηρητέον, Arist.

To be taken care of, φῠλακτέος, α, ον, Eur.

One who takes care, κηδεμών, όνος, ὁ καὶ ἡ (used by Hom. only for watchers over the dead), Hom., Æsch., Soph., Plat.; μελέτωρ, ορος, c. ἀμφί and acc., Soph.; μεριμνητής, οῦ, ὁ, Eur.; μελεδωνός, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; μελεδωνεύς, ὁ, Theoc.; κηδεμονεύς, ὁ, Ap. Rh.

Unworthy of care, ἀμέλητος, ον, Theogn.

Career, ὁρόμος, ὁ, Omn.

Career, to, ἄϊσσω, ᾄσσω, Att., though Æschylus has ἀΐσσω once in pres., and Euripides occasionally in other tenses; no perf., Omn. poet., Plat.

Careful, μεμηλώς, c. gen., or c. dat., used also in pass. sens., as *carefully done*, etc., Hom., Hes., Pind.; περῐ-φρων, ονος, Hom., Hes.; περῐ-φρᾰδής, ές, h.; ἐπῐμελής, ές, often c. gen. rei, also in pass. sens. as an object of care, esp. in neut. (e. g., *to whom it was a care to injure me*, i. e., who were anxious to do so, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, Dem.), Ar., Hdt., Omn. Att. prose, κήδειος, ον, Eur.; κηδόσῠνος, ον, Eur.; μέλων, ουσα, ον, Eur.; ἐπιστρεφής, ές, Xen.; φῠλᾰκῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.; ἐπῐμῠθής, ές, Theoc.

Careful, pass., i. e., carefully studied or done, ὀξῠμέριμνος, ον, Ar.

Carefully, περῐφρᾰδέως, Hom.; σπουδαίως, Xen., Plat., Hdt.; φροντιστῐκῶς, Xen.; μεμελημένως, Plat.; ἐπιστρεφέως, Hdt., Æschin.; [ἀνακῶς, Hdt.]; ἐπῐμελῶς, Plat., Isoc.; ἐπιφρᾰδέως, Ap. Rh.

Carefulness, ἐπιτήδευσις, εως, ή, Eur.

Careless, ἀεσῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ

ἡ, Hom., Hes.; ἄκηδής, ές, Hom.; μεθήμων, ονος, Hom.; ἄφροντις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, about a thing, c. gen., Eur.; ὀλίγωρος, ον, Hdt., Dem.; ἄλογος, ον, Plat., Dem.; ἀλόγιστος, ον, Thuc., Plat., Dem.; ἀμελής, ές, c. gen., Thuc., Plat., Dem.; ἄφρόντιστος, ον, Soph., Xen., Theoc.

Careless of every thing in comparison of gaining the victory, τῶν ἁπάντων ἀπερίοπτοι παρὰ τὸ νικᾶν, Thuc.

To be careless, ἀποκηδέω, no perf., Hom.; μεθίημι, f. -ήσω, aor. 1 -ῆκα, and Ep. -έηκα (Hom. uses 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ), Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀμελέω, sine cas., or sometimes c. gen., Trag., Plat., Dem.; ἐξαμελέω, [Hdt., Arist.; ὀλιγώρως ἔχω, Plat.; *toward* one, πρός c. acc., Plat.; ἀμελῶς ἔχω, c. πρός c. acc., Xen.]

Carelessly, ἀκηδέστως, Hom.; φαύλως, Eur., Dem.; ἀφρουτίστως, Soph., Eur., Xen.; ἀμελῶς, Thuc., Xen.; ὀλιγώρως, Plat., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ἀλογίστως, Thuc., Plat.; ἡμελημένως, Xen.; ἀφύλακτως, Xen.; εὐκόλως, Plat.; ἀνειμένως, Xen.; ἀπερῐμερίμνως, Ar.; παρέργως (i. e., treating it as a matter of secondary importance), Plat., Dem., Dinarch.; in compar. ἀπερισκεπτότερον, Thuc.

To be done carelessly, ἐξαμελέω, and in pass., Hdt., Arist., ἀφροντιστέω, c. gen., Xen. *Vid.* To neglect.

Carelessness, ἀσιφροσύνη, ἡ, Hom.; μεθημοσύνη, ἡ, Hom.; κακοφᾰδία, ἡ, h.; ἀμελία, ἡ, Eur.; ἀμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀφύλαξία, ἡ, Xen., Antipho. *Vid.* Neglect.

Caress, ᾱ, ἔφαψις, ῐδος, acc. ιν, ἡ, Æsch.; ἀσπασμός, ὁ, Theogn.; ἄσπασμα, ατος, τό, Eur.; [(with the hand), ψηφάλημα, ατος, τό, Xen.]

Caress, to, [καταῤῥέζω, fut. -ξω, Hom.]; κᾰταψήχω, no perf., Eur., Ap. Rh.; ἀσπάζομαι, mid., Eur., Plat., Xen.; ὑπερπυπτάζω, only pres. and imperf., Ar.; κορίζομαι, mid., Ar.

To say in a caressing way, ὑποκορίζομαι, Ar.

A thing to be caressed, μείλιγμα, ατος, τό, Æsch.

Caresser, ᾱ, ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Caressing (words, etc.), αἰμύλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.

Cargo, ᾱ, φόρτος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt.; φόρτον, τό, and oftener in pl., Hes., Ar., Hdt., Dem.; [ἀγώγιμα, τά, Plat.] *Vid.* Load.

Carious, σᾱθρός, ᾱ, όν, Pind., Eur., Plat., Dem., Hipp. *Vid.* Rotten.

Carmine, φοίνιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, also in fem. φοίνισσα, Pind., Eur. *Vid.* Crimson.

Carnage, φόνος, ὁ, Omn. *Vid.* Slaughter.

Carnal, σάρκῐνος, η, ον, Emped., Plat.

Carnivorous, κρεόβοτος, ον, Æschyl.; κρεοφᾰ́γος, ον, Hdt.; σαρκοφᾰγος, ον, Arist.; ζωοφᾰγος, ον, Arist.

Carnivorous, to be, σαρκοφᾰγέω, sometimes c. acc., Arist., Mel.; ζωοφᾰγέω, Arist.

A being carnivorous, ζωοφᾰγία, ἡ, Arist.; κρεοφᾰγία, ἡ, Hipp.

Carol, ᾱ, μολπή, ἡ, Omn. poet. *Vid.* Song.

Carol, to, ἀείδω, and contr. ᾴδω, fut. ἀείσω, rare, usu. ἀείσομαι, contr. ᾱσομαι (this contraction is not confined to Attic), no perf. act., Omn.

Carousal, ᾱ, εἰλᾰπίνη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem.; εὐωχία, ἡ, Ar., Plat., Xen.; [πόσις, εως (Ion. ιος), ἡ, Hdt.] *Vid.* Feast.

Carouse, to, εἰλᾰπῐνάζω, only in pres., Hom., Pind.; εὐωχέομαι, pass., c. fut. 1 mid. in pass. sens., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* To feast.

Carpenter, ᾱ, τέκτων, ονος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; τεκτονῐκός, ἡ, όν, Plat., Xen.

The trade of a carpenter, τεκτοσύνη, ἡ, Hom., Eur.; ἡ γομφωτῐκή, Plat.; ἡ τεκτονῐκή, Xen., Plat., Æschin.

A carpenter's shop, τεκτονεῖον, τό, Æschin.

To be a carpenter, τεκταίνομαι, mid., Plat.

Carpet, ᾱ, τᾰ́πης, ητος, ὁ, Hom., Ar.; πέτασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; εἶμα, -ᾰτος, τό, Æsch.; ποδόψηστρον, τό, Æsch.; δάπις, ῐδος, ἡ, Ar., Xen.; ὑποπέτασμα, ᾰτος, τό, Plat.; τᾰ́πις, ῐδος, ἡ, Xen.; ῥάπτον, τό, Xen.; ὑπόβαθρον, τό, Xen.

A carpet made of felt, πῖλος, ὁ, Xen.

A platform or *path strewed with carpets* (to receive a great person), πορφυρόστρωτος πόρος, Æsch.

Carpet, to, πετάσμασιν στρώνυμι (another form of στορέννῡμι, fut. 1 στορέσω aud στρώσω, and Att. στορῶ, no perf. act., aor. 1 pass. ἐστορέσθην and ἐστρώθην), Æsch. *Vid.* To strew.

Carriage, ᾱ, ἅμαξα, ἡ, Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἄπήνη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ζεῦγος, τό, Æsch., Hdt., Xen., Andoc., Dem.; [ὄχημα, ατος, τό, Hdt., Trag. (prop. *mule-car,* as opp. to ἅρμα, Pind.), also with ἱππικόν, ἵππειον added, Soph., Eur.]; πορεῖον, τό, Plat.:—dim. ἁμαξῐ́ς, ῐδος, ἡ, Ar., Hdt.; ἁμάξιον, τό, Arist. *Vid.* Chariot.

A carriage with a head, a covered carriage, κᾰμᾰ́ρα, ἡ, Hdt.

A carriage made of wicker-work, κάναθρον, τό, Xen.

The wicker body of a carriage, πεῖρων, ῑ́, only in acc. sing. πεῖρινθα, Hom.

Belonging to a carriage, ἁμαξήρης, ες, Æsch.; ἁμαξῐκός, ἡ, όν, Theoph.

Large enough to load a carriage with (of a load), ἁμαξαπληθής, ές, Eur.; ἁμαξιαῖος, ᾱ, ον, Xen.

A carriage-road, ἅμαξῐτός, ἡ, Hom., Pind., Theogn., Hdt.; ἁμαξῐτὸς ὁδός, Pind.; ἁμαξήρης τρῖβος, Eur.

A road wide enough for two carriages, δῐκροτος αμαξῐτός, Eur.

To be passable for carriages, or *marked by the track of carriages,* ἁμαξεύομαι, pass., Hdt.; ἐπᾰμαξεύομαι, Soph.

A carriage track, ἁρμᾰτροχία, ἡ, Hom.; ἅματροχία, ἡ, Call.

Borne in carriages, ἁμαξοφόρητος, ον, Pind.

Carriage, i. e., charge for carrying (esp. by sea), ναῦλος, ὁ, or ναῦλον, τό, Dem.

Carriage-builder, ᾱ, ἁμαξουργός, ὁ, Ar.

Carriage-building, ἁμαξουργία, ἡ, Theoph.; ἁμαξοπηγία, ἡ, Theoph.

Carried, to be (away by anger), ἐκφέρομαι πρὸς ὀργήν, Soph.; ἐκφέρομαι ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς, Thuc.; and simply *I was carried away* (by eloquence, or by the impulse of the moment, etc., etc.), ἐξηνέχθην, Plat.

To be carried off and sold, ὠδάομαι, pass., Eur.

To be carried away with, συνᾰποφέρομαι, Dem.; συγκᾰτᾰφέρομαι, Arist.

To carry up (to heaven, etc.), ἁνᾰρπάζω, Hom., Eur., Dem.; ἀνᾰκομίζω, Xen.

To carry across, διᾰ́γω, Hom., Thuc., Xen.; διᾰπορεύω, Xen.; διᾰπορθμεύω, esp. by water, Hdt.; διᾰκομίζω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὑπερφέρω, c. dupl. acc., Thuc., Xen.; διᾰφέρω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπερφορέω, Xen.; διᾰβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; περαιόω, esp. across water, Thuc.; διᾰπεραιόω, esp. in pass., Hdt., Thuc.

[*To carry forward* or *on,* προάγω (e. g., a wall), Dem.]

To carry to a distance, προκομίζω, Hdt.

To carry over or *along with one,* πᾰρᾰκομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To carry with one or *with another thing,* συγκομίζω, Hdt., Xen.; συμπεριᾰ́γω, Xen.

To carry off together with, σῠνᾰρπάζω, Æsch., Soph., Eur., Xen.

To carry about with, συμπερῐφέρω.

To carry across with, or *at the same time,* συνδιᾰβῐβάζω, Plat.

To carry with, i. e., help to carry, συμφέρω, Xen.

To be carried up with, σῠνᾰνᾰφέρομαι.

[*To carry out* (i. e., execute), κραίνω, Hom., Pind., Trag.; περαίνω, Xen. *Vid.* To accomplish, Execute.]

To carry round, περῐκομίζω, Thuc.; περῐφέρω, Eur., Hdt., Xen.; περιφορέω, Hdt.; περιᾰ́γω, Hdt., Eur., Xen.; κωνάω, Ar.

To carry to, εἰσφέρω, c. prep., Hom., Eur., Hdt., Xen.; προσκομίζω, c. prep., Xen., Dem.; ἐπῐβαστάζω, c. prep., Eur.; εἰσβῐβάζω, c. prep., Hdt., Thuc.

To carry down (as a river does), κᾰτᾰφορέω, Hdt., Plat.; κᾰτᾰφέρω, Hdt.

To carry back, ἀποφέρω, Hom., Hdt.; ἀπᾰ́γω, Hom., Hdt.; ἀποκομίζω, Ap. Rh.; [ἀνάγω, Plat.; (of genealogy) to one's ancestors, ἀναφέρω, c. εἰς, Plat.; (of memory), περιφέρω, c. acc., Hdt.]

To carry on the back, νωτοφορέω, Xen.

To carry in the arms, πηχύνω, no perf., Ap. Rh.

To carry a corpse out for burial, ἀναιρέομαι, aor. 2 ἀνειλόμην, Hdt., Thuc., Xen.; [ἐκφέρω, Hom., Hdt.; ἐκφορέω, Hom.]

To carry by sea, ναυσθλόω and -ομαι, mid., Eur.; ναυστολέω, Eur.

To carry burdens, φορτηγέω, Hdt.

To carry orders as an aid-de-camp, διαγγέλλω, Xen.

And you all saw one carried off to execution by them from the assembly last year, καὶ τὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας πέρυσι πάντες ἑωρᾶτε ὑπ' ἐκείνων ἀπαχθέντα, Dem.

It is lawful to carry him off to prison, ἀπᾰγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον, Dem. *Vid.* Arrest, etc.

You carry on a brawl among the gods, ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον, Hom.

I neither remember the matter, nor does my memory carry me back so as

to recollect any thing, οὔτε μέμνημαι τὸ πρᾶγμα, οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι, Hdt.

One ought to carry, κομιστέον, Plat.

One must carry before, προοιστέον, Arist.

One must carry near, προσακτέον, Plat.

CARRIED, adv. φορᾰδην, Eur., Dem.

CARRIED (or what may be carried), φορητός, ή, όν, Pind.; βαστακτός, ή, όν, Mel.

Carried off or *away*, λῃστός and λειστός, ή, όν, Hom.; ᾽ἀναρπαστός, ή, όν, and ός, όν, c. gen. of the place from which, Eur., Hdt., Plat., Xen.; ἁρπᾰγίμαιος, Call.; ἁρπᾰγῖμαῖος, Orph.; *carried about*, περῐφορητός, όν, Hdt.; *easily carried*, ᾽ἀγώγῐμος, ον, Eur.

One who carries off, ἁρπακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Call.; μάρπτις, ιος, ὁ, Æsch.

CARRIER, A, φορεύς, ὁ, Hom.; φορτηγός, ὁ, Theogn.

CARRION, κενέβρειον, τό, and in pl., Ar.

CARROT, A, στᾰφῠλῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hipp., Diosc.

CARRY, TO, φέρω, fut. 1 οἴσω (not found in indic. in Hom., though he has imper. οἶσε, infin. οἰσέμεν and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεικα, Hom., ἤνεγκα, Att., aor. 2 ἤνεικον, Hom., ἤνεγκον, Att. (all these tenses used also in mid.), fut. 1 mid. οἴσομαι (used also in pass. sens.), aor. 1 pass. ἠνείχθην, Omn.; φορέω (infin. pres. also φορῆναι and φορήμεναι, as if from φόρημι, Hom.), Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.; κομίζω, fut. κομῐῶ, Att. fut. often κομιῶ, in Pind. κομίζω, Omn.; βαστάζω, esp. of carrying in the hands, Hom., Pind., Trag.; ὀχέω, fut. 1 mid. in pass. sens., Hom., h., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, aor. 1 ἦξα (very rare in Att., if indeed ever found in the simple verb), perf. ἀγήοχα (very rare), usu. of carrying persons, Omn.; ἀείρω, aor. 1 act. ἦειρα, pass. ἠέρθην, Hom., Eur. in chor.; αἴρω, Eur.; πορεύω, no perf., Soph., Eur.; πορθμεύω, esp. across water, Æsch., Soph., Eur.; ὀχμάζω, Ap. Rh.

To carry (a wall, trench, etc., in any direction), ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, ἐλῶ, Att., and all tenses from ἐλάω, perf. ἐλήλακα (rare), pluperf. pass. ἐληλάμην (Hom. has also pres. infin. ἐλάαν; imper. ἔλα and part. ἐλῶν are also found in Hom., Pind., Eur.), Hom., Hes., Ar., Hdt.; ἐξᾶγω, Thuc., Dem.

To carry away, to carry off, ἀνερείπομαι, mid., only in 3d pl. aor. 1 mid., Hom.; λῃΐζομαι, mid., aor. 1 often λῃῐσσάμην, poet. and Att. ἐληῐσάμην, perf. pass. λελῃΐσμαι, contr. λέλῃσμαι, in pass. sens., Hom., Eur., Hdt., Xen.; σῦλάω, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; σίνομαι, mid., only pres. and imperf., Hom.; ᾽ἀπαείρω (ἀπαίρω, Att.), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἁρπάζω, fut. ἁρπᾰ́ξω and ἁρπᾰ́σω (only ἁρπᾰ́σω, Att.), aor. 1 both ἥρπᾰσα and ἥρπαξα (only ἥρπᾰσα, Att.), perf. only ἥρπακα, pass. ἥρπασμαι, Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐξαρπάζω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ᾽ἁφαρπάζω, Hom., Soph., Ar.; ἐξᾰναρπάζω, Eur.; διαρπάζω, Dem.; ἐκκομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀποκομίζω, Thuc., Xen., Ap. Rh.; ἐκφέρω and -ομαι, mid. (esp. in mid. to carry off prizes, honors, etc.), often c. gen. of the place out of which, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ᾽ἀποφέρω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προφέρω, esp. as a storm does, Hom.; μετεκφέρω, Hom.; ὑποφέρω, Hom., Xen.; πᾰρᾰφέρω (also to carry beyond), Plat., Arist.; ἐκφορέω, Eur., Hdt., Xen., Isæ.; ἐκπορθμεύω, esp. by sea, Eur.: ᾽ἄπᾰγω, esp. of animate things, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; κλέπτω, Pind., Soph., Antipho; ἐκκλέπτω, c. gen., or c. prep., Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ᾽ἀποικίζω, only of people, Hom., Soph.; ᾽ἀπεμπολάω, c. gen. of the place from which, Eur.; ᾽ἀφορίζω, c. gen. of the place, and -ομαι, mid., sine cas., Eur.

To carry away with, συνεξᾶγω, Plat.

To carry away privily, ᾽ὑπεκφέρω, c. gen. of place from which, Hom.; ᾽ὑπεκτίθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lys.; ᾽ὑπεκκομίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ὑπεξᾶγω, Hom., Hdt.; ᾽ὑπεκλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, Eur.

To carry away beforehand, προαναρπάζω, Dem.; προεκκομίζω, Hdt.

To carry away from one place to another, μετᾰβαίνω, in aor. 1 act., μετέβησα, Pind.

To seize and carry away, εἰσαρπάζω, Lys.

CARRYING, A, φορά, ή, also *a being carried*, Soph., Plat., Arist.; ᾽ἀγωγή, ή, Æsch., Soph., Thuc.; κομῐδή, ή, Hdt., Xen.; ὄχησις, εως, ή, also *a being carried* on horseback, carriage, ship, Plat.

A carrying away, λῃστύς, ύος, ἡ, Hdt.; ἐκκομῐδή, ή, Hdt.; ᾽ἀναίρεσις, εως, ή, esp. for burial, Eur., Thuc.; ᾽ἀπᾰγωγή, ή, esp. before a magistrate, or to prison, etc., Lys., Dem.

A carrying across, διᾰκομῐδή, ή, Thuc.; πᾰρᾰκομῐδή, ή, Thuc.; πᾰρᾰγωγή, ή, Xen.

A carrying round, περῐφορά, ή, Xen.

You being carried away captive, σὸς ἑλκηθμός, Hom.

A carrying trade, φορτηγία, ή, Arist.

CART, A, ᾽ἅμαξα, ή, Omn.

[Prov., *the cart before the horse*, ἅμαξα τὸν βοῦν (sc. ἕλκει), Luc.]

[*A go-cart*, ἁμαξίς, ίδος, ἡ, Ar.]

CARTER, A, ζευγηλᾰ́της, ὁ, Soph., Xen.

CARTILAGE, χόνδρος, ὁ, Arist.

CARTILAGINOUS, χονδρονευρώδης, ες, Hipp.; χονδρότῠπος, ον, Arist.; χονδρώδης, ες, Arist.

CARTILAGINOUS, TO BE, χονδριάω, Hipp.

[CARTWRIGHT, A, ἁμαξοπηγός, ὁ, Plut.]

CARVE, TO (meat), δαιτρεύω, Hom., Ap. Rh.; δαίομαι, mid., in aor. 1 ἐδᾰ́σάμην, Hom.; κρεᾰνομέω, Isæ.

To carve (as a sculptor), γλῦφω, Hdt., Anth.; ἐγγλῦφω, Hdt.; κολάπτω, Call., Anth.; ἐγκολάπτω, Hdt.; ἐκτῠπόω, Xen., Plat.; [(wood), ξύω, Xen.]

CARVED, σμῐλευτός, ή, όν, Anth.; γλυπτός, ή, όν, Anth.

Carved work, δαίδαλμα, ᾰτος, τό, Theoc.: ἐκτύπωμα, ᾰτος, τό, Plat.; σμίλευμα, ᾰτος, τό, Ar.

CARVER, A (of meat), δαιτρός, ὁ Hom.; κρεᾰνόμος, ὁ, Eur.;—γλυπτής, ὁ Anth. *Vid.* SCULPTOR.

CARVING (of meat), δαιτρουσύνη, ή, Hom.; [(of wood), ξέσις, ή, Theoph.]

Fit for carving (wood, etc.), γλυπτός, ή, όν, Theoph.

CASCADE, A, κᾰτᾰῤῥᾰ́κτης, ου, ὁ, Diod.

CASE, A, θήκη, ή, Eur., Hdt.

A case (for a bow), γωρῦτός, ὁ, Hom.

A case (for arms), σάγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Ar.

Case (in the declension of nouns), πτῶσις, εως, ή, Arist.; [*an oblique case*, πλαγιότης, ητος, ή, Gram.; *of* or *belonging to a case, casual*, πτωτικός, ή, όν, Gram.]

The case, i. e., condition of affairs, πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn.

But this is always the case with mortals, ἀλλ᾽ αὖτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, Hom.

It is the case, it is not the case, etc., ἐστί, οὐκ ἐστί,, etc., Omn.

In the case of, ἐπί, c. gen., Lycurg.

In that case, ἐκείνως, Thuc.

CASEMENT, A, θῠρίς, ίδος, ἡ, Ar.

CASH, ἀργῦριον, τό, Ar., Xen., Theoc. *Vid.* MONEY.

CASHIER, TO, ἐκβάλλω, perf. ἐκβέβληκα, no aor. 1, Xen.; τὴν ἀσπίδα λαβεῖν, Lys.

CASHIER, A, χρῦσοφῠλαξ, ᾰκος, ὁ, Eur.

CASK, A, πίθος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; πιθάκνη, ή, Ar.; πῐθάκνιον, τό, Eubul.; κᾰ́δος, ὁ, Anac., Archil., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem.; κᾰδίσκος, ὁ, Cratin.; κᾰδίσκιον, τό, Nicoch. *Vid.* SYN. 357.

[*Cask-shaped*, πιθίτης, ὁ, fem. πιθῖτις, ῐδος, ἡ, Diosc.]

CASKET, A, λέβης, ητος, ὁ, Soph.; [(for unguents, etc.), νάρθηξ, ὁ, Luc.]

CASQUE, A, κόρυς, ῠθος, acc. -ῠθα and υν, ή, Hom., Tyrt., Soph. *Vid.* HELMET.

CASSIA, κᾰσία, ή, Hdt.

Smelling of cassia, κᾰσιόπνους, neut. ουν, Antiph.

[*Bastard cassia*, ψευδοκασία, ή, Diosc.]

CASSOCK, A, χῑτών, ῶνος, ὁ, Omn.

CAST, TO, βαλλω, fut. βᾰ́λῶ (in Ar. βαλλήσω), perf. βέβληκα, no aor. 1 act., aor. 1 pass. ἐβλήθην (Hom. has 3d sing. ἔβλητο, which Liddell and Scott consider "a syncop. aor. pass.," but which has been usually taken for ἐβέβλητο, 3d sing. pluperf., just as βλημένος is for βεβλημένος), Omn.; ῥίπτω, Omn.; ῐ̓ημι, 2d sing. imper., ῐ̓ει, Eur., ῐ̓ει used also as 3d sing. imperf., Hom., Xen.; aor. 1 ἧκα, Hom., Soph., Eur., Plat., Xen.

To cast (lots), πάλλω, Hom., Soph.

To cast (anchor), μεθῐ́ημι ἄγκῦραν, also *to cast down* (one's eyes), Æsch., Eur.

[*To cast the lead* or *sounding line*, καθίημι καταπειρατηρίαν, Hdt.]

To cast out, off, away, προΐημι, Hom., Ap. Rh.; ἐκβάλλω, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; ᾽ἀποβάλλω, Eur., Dem.; ἐκρῐ́πτω, Soph.

To cast forth, σὺνεκβάλλω, c. acc. and dat., Hdt.

To cast about (one's eyes), διᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur.; διαῤῥῐ́πτω and διᾰῤῥῐ́πτω, Ar.; ἐγκυκλόω, Eur.

To cast down, κᾰτᾰβάλλω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To cast down into, ἐγκᾰτᾰβάλλω, c. prep., Hom., Ap. Rh.

To cast down (a person's spirits),

τἄπεινύω, Xen.; κἄτημύω, fut. -ύσω, no perf., Ap. Rh.

To cast up (as the sea does foam, etc.), ᾽ἀποπτῦ́ω, fut. -ύσω, Hom.; πτύω, fut. πτῦ́σω, Theoc.; ᾽ἀναπτύω, Ap. Rh.

To cast up, i. e., to calculate, λογίζομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., Eur., Ar., Plat., Dem.

[*To cast up to one, to cast in one's teeth*, ὀνειδίζω, c. acc. pers., Hom., Att.; μέμφομαι, c. acc. and dat., Hdt.; μεμψιμοιρέω, c. acc. and dat., ap. Dem.; παραβάλλω, Æschin.; *to cast up to one that*, μέμφομαί τινι ὅτι . . . ., Hdt. *Vid.* To REPROACH.]

[*To cast upon*, προσβάλλω, c. acc. and dat. (lit. and metaph.), Hdt., Trag.]

[*To be cast* (in a suit), ὀφλισκάνω (aor. 2 ὤφλον, inf. ὀφλεῖν) δίκην, foll. by gen. of crime, e. g., *for theft*, κλοπῆς, Att.; also absol. ὀφλισκάνω, *to be cast* (δίκην being implied), Thuc.]

To be cast down (in spirit), κᾱτηφέω, Hom., Eur.; κᾰτᾰθῡμέω, Xen.; ᾽ἀδημονέω, Xen.; κᾰτηφιάω, Ap. Rh.; κᾰτωπιάω, Arist.; ᾽ἀνᾰτρέπομαι φρένα λύπᾳ, Theoc.

For the eyes of chaste maidens are cast down, κάτω γὰρ ἀγναῖς παρθένοις . . . . βλεμμάτων ῥέπει βολή, Æschyl.

Casting down her eyes, ἐγκλῑδὸν ὅσσε βαλοῦσα, Ap. Rh. *Vid.* To THROW.

[*To cast sideways* (e. g., the eyes), παραβάλλω, Ar.]

To cast metal, χοᾰνεύω, Ar.; [*to cast over again*, ἀναχωνεύω, Strab.]

A pit for casting metal, χοᾶνος, Hom., Hes.

One must cast round (one's eye), διοιστέον, Eur.

One must cast out, ἐκβλητέον, Plat.

Cast up (by the sea), ἔκβλητος, ον, Eur.

Cast (as metal), χῠτός, ή, όν, Hdt.

[*Cast* (in a suit), the person, ὁ ὀφλών, Att.]

Earth cast up by, ἐκβολή, ἡ, c. gen. instrum., Soph.

A solid lump of cast metal, αὐτοχόωνον, Hom.

A cast or *model*, or *any material for a cast*, ἐκμᾰγεῖον, τό, Plat.

A cast of dice, βλῆμα, ᾰτος, τό, Eur.

A cast of a net, βόλος, ὁ, Orac. ap. Hdt.

To stand the hazard of the cast, ῥίπτω κίνδῡνον, Eur.; ᾽ἀναῤῥίπτω κίνδυνον, Thuc.; ᾽ἀποῤῥιπτέω κίνδυνον, Hdt. *Vid.* Risk.

[*Casting* (act of), πρόεσις, εως, ἡ, Arist.; *casting* (of the teeth), βόλος, ὁ, Arist.;—(adj.), *casting its leaves* (of trees, etc.), φυλλοβόλος, ον, Theoph.; *casting its fruit*, ὠλεσίκαρπος, ον, Hom.]

A cast or *casting of hounds* (as a huntsman casts them when they have lost the scent, or as they cast themselves), διάῤῥιμμα, ᾰτος, τό, Xen.

Casting forward, or *backward*, or *on either side*, τὰ εἰς τὸ πρόσθεν, καὶ ὄπισθεν, καὶ εἰς τὸ πλάγιον διαῤῥίμματα, Xen.

A casting net, δίκτυον, τό, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Net.

CASTANET, κρότᾰλον, τό, h., Pind., Eur., Hdt.

A rattling of castanets, κρεμβᾰλιᾰστύς, ύος, ἡ, h.

To rattle castanets, κρεμβᾰλιάζω, Hermipp.; κροτᾰλίζω, no perf., Hdt.

CASTAWAY, ᾰ, κᾰθαρμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem.

CASTELLAN, ᾰ, πυργοφῦλαξ, ᾰκος, ὁ, Æsch.

CASTIGATION, τῑμωρία, ἡ, Eur., Ar., Isoc., Xen., Dem.; κόλᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

To inflict castigation, λαμβᾰνω ποίνην, Eur.

To suffer castigation, ποίνην τίνω, δίδωμι, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* PUNISHMENTS.

CASTLE, πύργος, ὁ, Omn.; πυργῑ́διον, τό, Omn. *Vid.* TOWER.

Like a castle, πυργηδόν, Hom.

Like a castle, πύργῑνος, η, ον, Æsch.; πυργώδης, ες, Soph.; ἀντῖπυργος, ον, Eur.

To attack a castle, πυργομᾰχέω, Xen.

To build high like a castle, πυργόω, Eur., Ar.

Destroying castles, πυργοδαΐκτος, ον, Æsch.

With beautiful castles, εὔπυργος, ον, and in Pind. ἠΰπ., Hom., Hes., Pind., Eur.; καλλῐ́πυργος, ον, Eur.; καλλῐπύργωτος, ον, Eur.; in fem. πυργῶτις, ῐ́δος, ἡ, Æsch.

With no castle, ᾰ᾽πύργωτος, ον, Hom.; ᾽ἄπυργος, ον, Eur.

[*A building castles in the air*, ἀναπλασμὸς ματαίων ἐλπίδων, Plut.]

CASTOR, Κάστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.

Of Castor, Καστόρειος, α, ον, Pind.

CASTRAMETATION, στρᾰτοπέδευσις, εως, ἡ, Xen.

CASTRATE, TO, ἐκτέμνω, Soph., Hdt., Xen.

CASTRATED, ἐκτομίας, ου, Hdt.

CASTRATION, ἐκτομή, ἡ, Hdt., Plat.

CASUAL, αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hdt.; ὁ τῡχών, Plat.; ὁ ἐντυγχάνων, ὁ ἐντυχών, Eur., Thuc.

CASUALLY, αὐτομᾰτως, Hdt.; ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, or ἐκ τοῦ αὐτ., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; τῡχόντως, Arist.; [που, Xen.]

CASUALTY, συμφορά, ἡ, usu. in bad sense, and probably always in prose, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* ACCIDENT, EVENT.

CASUIST, ᾰ, σοφιστής, οῦ, ὁ, Plat.

CASUISTRY, ἡ σοφιστῐκή, Plat.

CAT, ᾰ, αἴλουρος, Ion.; αἰέλουρος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hdt.

[*Cat's-paws* (squalls of wind), μαψαῦραι, αἱ, Hes.]

CATALOGUE, κᾰτᾰ́λογος, ὁ, Thuc.; ᾽ἀπόφᾰσις, εως, ἡ, Dem.

CATALOGUE, TO, κᾰτᾰλέγω, Ar., Xen.

[CATAMITE, ᾰ, παιδεραστής, ὁ, Plat.; *to be a catamite*, παιδεραστέω, Plat.]

CATAPULT, ᾰ, κᾰτᾰπέτης, ου, Arist.

CATARACT, ᾰ, κᾰταῤῥάκτης, ου, ὁ, Diod.

The Cataracts of Egypt, Κατᾰδουποι, οἱ, Hdt.

A cataract in the eye, λεύκωμα, ᾰτος, τό, Arist.

CATARRH, κᾰτᾰῤῥοος, ους, ὁ, Plat.

Of catarrh, κᾰταῤῥοϊκός, ή, όν, Hipp.

To have a catarrh, κᾰταῤῥοΐζομαι, mid., Dios.

CATASTROPHE, κᾰταστροφή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Plat., etc.

CATCH, TO, μάρπτω, no perf. (aor. 2 μέμαρπον, and also ἔμᾰπον, opt. μεμάποιμι, infin. μᾰπέειν, also perf. part. μεμαρπώς, all in Hes. only), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur. κᾰτᾰμάρπτω, Hom., Pind., Theogn.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet., not trag., often ἐλλάβον, perf. εἴληφα, Omn.; περῐλαμβάνω, Ar., Thuc., Hdt., Plat.; ἐγκᾰτᾰλαμβάνω, Thuc., Dem., Lyc-chin. *Vid.* SYN. 308.

To catch, as one catches game, etc., αἱρέω, Hom., Xen.; ᾽ἄγρεύω, Soph.; θηράω, fut. ᾱ́σω, Soph., Xen.; ἐκθηράομαι, mid., Xen.; ἐκθηρεύω, Hdt.; συνθηράω, Soph.; as in a net, σᾰγηνεύω, Hdt., Plat.

To catch, i. e., to overtake, therefore sometimes to find or catch a person at a place, κῑ́χάνω (sometimes in Att. κιγχάνω, the trag. only using pres. in both forms), fut. κῐ́χήσομαι, aor. 2 ἐκῐ́χον (Hom. has also pres. opt. κιχείην), subj. κῐ́χείω, 1st pl. κῐ́χείομεν, infin. κῐ́χῆναι, part. κιχείς, as if from κίχημι, imperf. ἐκίχην, and also ἐκίχεον, aor. 1 mid. ἐκῐ́χησάμην, Archil., usu. c. acc., once c. gen., Soph., Omn. poet.; ᾽ὑποτρέχω, fut. -θρέξομαι, and more usu. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -ἐδρᾰμον, Xen.; ἐπῐγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -ἐγενόμην, no aor. 1, perf. -γέγονα, c. dat., Xen.

To catch, i. e., detect, λᾰ́ζῡμαι, mid., only pres. and imperf., h.; αἱρέω, Soph.; ἐπιτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1 or perf., aor. 2 -ἐτῠ́χον, c. dat., Thuc.

To catch and hold, ἐνέχω, fut. -ἑξω or -σχήσω, no aor. 1 or perf., aor. 2 -ἔσχον, Soph., Hdt., Xen., Plat.; κρᾰτέω, c. gen., Xen.

To catch in turn, μεθαιρέω, aor. 2 poet. μεθέλεσκον, of people playing at catch-ball, Hom.

To catch by holding any thing under, ᾽ὑποΐσχομαι, mid., poet. for ὑπίσχ., only pres. and imperf., Ap. Rh.

To be caught, i. e., entangled, βλᾰ́πτομαι, pass., Hom.

To be caught (as game), or *to be detected*, ᾽ἁλίσκομαι, pass., fut. mid. ἁλώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥλων, more usu. and always in Att. ἑάλων, subj. ᾽ἅλῶ (ἁλώω, also Hom.), opt. ἁλοίην (ἁλῴην, Hom.), infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, as if from ἅλωμι, perf. ᾽ἅλωκα, all in pass. sens., Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.

To be caught in one's own snare, περῐ́πίπτω, c. dat. of personal pronoun, or c. prep., e. g., *do not be caught in your own snare*, μὴ σὺ ἑωϋτῷ περιπέσῃς, Hdt.

Being caught in their own snare, etc., αὐτοὶ ἐν σφίσι περιπεσόντες, Thuc.

Catching animals alive, ζωοθηρία, ἡ, Plat.

Belonging to catching animals alive, ζωοθηρῐκός, ή, όν, Plat.

Catching all things, πᾶνᾶγρος, ον, Hom.; πᾶνάλωτος, ον, Æsch.

Easily caught, ἑλετός, ή, όν, Hom.; εὐᾰ́λωτος, ον, Xen., Plat.; ᾽ἁλώσῐμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Newly caught, νεαίρετος, ον, Æschyl.; νεᾰ́λωτος, ον, Hdt.

Difficult to be caught, δυσθήρευτος, ον, Plat., Arist.; [(of a person), *slippery*, ὀλισθηρός, ά, όν, Plat., Anth.]

One who catches, μάρπτις, ιος, ὁ, Æsch.

CATCH, A (of fish), βόλος, ὁ, Æsch., Eur.

CATECHISING, i. e., catechetical instruction, κᾰτήχησις, εως, ἡ, Hipp.

CATEGOREM, ᾰ, κᾰτηγόρημα, ᾰτος, τό, Arist.

CATEGORICAL, κᾰτηγορῐκός, ή, όν, Arist.

Category, ᾱ, *κᾰτηγορία*, ἡ, Arist.

Cater, το, *ἄλεγθνω*, only pres., always c. acc. *δαῖτα* or *δαῖτας*, Hom. *Vid.* To provide.

Caterer, ᾱ, *ἑστιάτωρ*, ὁ, Dem.

Caterpillar, *τρώξ*, *τρωγός*, ὁ, Strattis; *κάμπη*, ἡ, Arist.

Cates, *ᾰ̓λεα*, *τά*, Hom.

Cathartic, *ῥυπτῐκός*, ή, όν, Arist.; *κᾰθαρτῐκός*, ή, όν, Hipp.

Catholic, *κᾰθολῐκός*, ή, όν, Eccl.; [(of councils), *οἰκουμενικός*, ή, όν, Eccl.]

Catkins, *βρύον*, *τό*, Arist.

Bearing catkins, *βρυοφόρος*, *ον*, Theoph.

Cattle, *πρόβᾰτα*, *τά* (prop. small c., esp. sheep), Hom., Hdt., Thuc., Xen.; *κτήνεα*, *τά* (rare for a single head of cattle in sing.), h., Hdt., Xen., Plat.; *λητς*, *ἴδος*, ἡ, Hes., Theoc.; *κτέᾰνα*, *τά*, Theoc. *Vid.* Ox and Syn. 10.

Rich in cattle, *εὔβους*, *ουν*, gen. *οος*, acc. *ουν*, h.

Without cattle, *ᾰ̓μῦκητος*, *ον*, Anth.

[*A cattle-dealer*, *προβατοκάπηλος*, ὁ, Plut.]

Cattle-stealer, ᾱ, *βοόκλεψ*, contr. *βοῦκλεψ*, *-επος*, ὁ, Soph.; *βοηλᾰ́της*, *ου*, ὁ, Anth.; *βοοκλόπος*, ὁ, Orph.

Cattle-stealing, *βοηλᾰσία*, ἡ, Hom.

Caul, ᾱ, *ἐπῐ̓πλοος*, ὁ, Hdt.; *ἐπίπλοον*, *τό*, Hipp.; [*ἀμνίον*, *τό*, Gal.]

[**Cauldron**. *Vid.* Caldron.]

Caulk, το, *πακτόω*, Hdt.

Cause, το, *τῐ́θημι*, aor. 1 *ἔθηκα*, perf. *τέθεικα*, aor. 1 pass. *ἐτέθην*, other tenses reg. (Hom. uses also pres. infin. *τιθήμεναι*, imperf. *ἐτίθεον*, *ουν*, aor. 2 subj. *θείω*, Pind. and Mimnerm. have 2d and 3d sing. pres. *τιθεῖς*, *τιθεῖ*), Omn. poet.; *τεύχω*, perf. pass. *τέτυγμαι*, etc., c. acc. rei, dat. pers., Hom., Pind., Æsch., Eur.; *ἐπιάλλω*, aor. 1 *ἐπῖηλα*, no perf., Hom.; *μηχᾰνάομαι*, mid., Hom., Eur., Xen.; *τελευτάω*, c. acc. rei, dat. pers., Hom., Pind., Eur.; *φέρω*, fut. *οἴσω*, aor. 1 *ἤνεγκα*, Att.; *ἤνεικα*, Hom., aor. 2 *ἤνεγκον*, Att.; *ἤνεικον*, Hom., no perf., sometimes c. *εἰς* or *ἐς* and acc. rei (as, *causing fear*, *ἐς φόβον φέρων*, Soph.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen., Antipho; *φῦτεύω*, Hom., Pind., Soph.; *μήδομαι*, mid., c. dupl. acc., or c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. rei, and *ἐπί* c. dat., Hom., Pind., Trag.; *βάλλω*, no aor. 1, perf. *βέβληκα*, etc., c. acc. rei, dat. pers., or *ἐπί* and dat., esp. of feelings, as grief, love, sleep, etc., Hom., Soph., Eur.; *τίκτω*, fut. *τέξω*, *τέξομαι* (the only fut. used in Att.), *τεκοῦμαι*, aor. 1 *ἐτεξάμην* (only in Hes.), perf. *τέτοκα*, aor. 2 *ἔτεκον*, Omn.; *ποιέω*, Omn.; *ἐγειυάμην*, aor. 1 mid. of unused pres., Æsch.; *πράσσω*, Eur., Xen., Dem.; *ἄρχω*, no perf., c. gen. rei, Soph.; *ἐργάζομαι*, mid., aor. 1 *εἰργᾰσάμην*, Soph., Xen., Dem.; *ἐξεργάζομαι*, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; *πορίζω*, h.; *ἐπισπάω*, fut. *-σπᾰ́σω*, Æsch.; *ἐξευρίσκω*, fut. *-ευρήσω*, no aor. 1, aor. 2 *-εῦρον*, perf. pass. *-εὕρημαι*, but aor. 1 pass. *-ευρέθην*, etc., Soph.; *προξενέω*, Soph., Xen.; *πᾰ́ϊστημι*, in pres., fut. 1, and aor. 1 act., Xen., Dem., Æschin.; *ἐκπορίζω*, Eur., Plat.; *γεννάω*, Plat.; *πᾰρασκευάζω*, Xen.

To cause to people, *πᾰρέχω*, fut. *-έξω* and *-σχήσω*, no aor. 1, perf. *-έσχηκα*, aor. 2 *-ἔσχον*, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *προσβάλλω*, c. acc. rei, dat. pers., Pind., Trag., Hdt.; *προστίθημι*, Trag., Hdt., Xen.

To cause among people, *μετᾰτίθημι*, Hom.; *ἐντίκτω*, Eur., Ar., Plat.; *ἐμποιέω*, Thuc., Xen., Plat., Dem.; *ἐνεργάζομαι*, c. dat. pers., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To cause at the same time, *συμπαρέχω*, Xen.

[*To cause trouble*, *παρέχω πράγματα*, c. dat. pers., Hdt., etc.]

To be caused by, *περαίνομαι*, pass., c. dat., Thuc.

Cause, ᾱ, *ἕρμα*, *ᾰτος*, *τό*, Hom.; *αἰτία*, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; *πρόφᾶσις*, *εως*, ἡ (apparent, opp. to real), Hipp., Hdt., Thuc.

Cause, ᾱ, adj. *αἴτιος*, *α*, *ον*, and sometimes, though rarely, in Att. *ος*, *ον*, usu. of what is bad, c. gen., also c. infin., Hom., Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Dem., etc.

Causing all things, *πᾶναίτιος*, *α*, *ον*, Æsch.

A joint cause, *μεταίτιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Trag., Hdt., Xen.; *σῠναίτιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Æsch., Xen., Isoc., Plat., Dem.; *συμμεταίτιος*, *ον*, Plat.

An original cause, *πρώταρχος*, *ον*, Æsch.; *πρωτουργός*, *όν*, Plat.

[*Not the cause*, *ἀναίτιος*, *ον*, c. gen., Hom.]

Cause, ᾱ, *τέκτων*, *ονος*, ὁ, Æsch.; *ἡγεμών*, *όνος*, ὁ, Xen.; *κῑνητής*, ὁ, Ar. *Vid.* Author.

Causeless, *μᾶταιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Æsch., Xen.

Causelessly, *ἀχρεῖον*, Hom., Theoc.; *μᾶτην*, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *μᾶταίως*, Soph.; *πρὸς οὐδέν*, Soph.; *ἄλλως*, Hdt.

Causeway, ᾱ, *ᾰ̓γυιά*, ἡ, Pind.

Caustic, *καυστῐκός*, ή, όν, Arist.

Caustic, ᾱ, *τὸ σηπτῐκόν*, Arist.

Cauterize, το, *καίω*, fut. *καύσω*, etc., Æsch.; *καυτηριάζω*, Hipp.

Cautery, ᾱ, *καῦσις*, *εως*, ἡ, Isoc.

Caution, *εὐλᾰβίη*, ἡ, Theogn.; *εὐλᾰ́βεια*, ἡ, Soph., Eur., Plat., Dem.; *πρόνοια*, ἡ, Omn. Att.; *περιωπή*, ἡ, Thuc.; *φῦλᾰκή*, ἡ, Xen., Isoc.; *εὐλογιστία*, ἡ, Plat. *Vid.* Care.

A reason for caution, *φῦλαξις*, *εως*, ἡ, Eur.

Caution money (a sort of, deposited in courts of law as security for the costs of an action), *πρῦτᾰνεῖα*, *τά*, Ar., Dem.; *πᾰράστᾰσις*, *εως*, ἡ, Isæ., Andoc.

The depositing such caution money, *θέσις*, *εως*, ἡ, Ar.

Cautious, *πεφῦλαγμένος*, *η*, *ον*, Hom.; *προσκόπος*, *ον*, Pind.; *πρόνοος*, *οον*, contr. *ους*, *ουν*, Æsch., Soph., Hdt.; *ᾰ̓κίνδῡνος*, *ον*, Pind.; *εὐλᾰβής*, *ές*, Plat., Dem.; *εὐλᾰβητῐκός*, ή, όν, Plat.; *φῦλακτῐκός*, ή, όν, Xen.; *εὐλόγιστος*, *ον*, Arist.; *προνοητῐκός*, ή, όν, Xen.

Cautious, το be, *εὐλᾰβέομαι*, mid., c. aor. 1 pass. *ηὐλαβήθην* in act. or intrans. sens., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; *ἐξευλᾰβέομαι*, c. acc. rei, Æsch., Eur., Plat.; *διευλᾰβέομαι*, Plat.; *προμηθέομαι*, Æschyl., Hdt.; *φῦλᾰκὴν ἔχω*, Hdt.

One must be cautious, *εὐλᾰβητέον*, Plat.; *διευλαβητέον*, c. acc. rei, Plat.

Cautiously, *εὐλᾰβῶς*, Eur., Plat.; *διεσκεμμένως*, Xen.; *προμηθῐκῶς*, Ar.; [*πεφυλαγμένως*, Xen.]

Cavalcade, ᾱ, *διέλασις*, *εως*, ἡ, Xen.

To go in a cavalcade, *διελαύνω*, fut. *-ελάσω*, and all other tenses in all voices, from *-ελάω*, perf. *-ελήλᾰκα*, etc., Hdt.

Cavalier, ᾱ, *ἱππότης*, *ου*, ὁ, and Ep. *ἱππότᾱ*, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Horseman.

Cavalry, *ἵππος*, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; *ἱππεία*, ἡ, Xen.; *ἱππᾶς*, *ᾶδος*, ἡ, Isæ.; *οἱ ἱππεῖς*, Thuc., Xen.; *τὸ ἱππῐκόν*, Hdt., Xen.; *ἱπποσύνη*, ἡ, Orac. ap. Hdt.; *ἱππότης λεώς* (Att. for *λαός*), Æsch., Soph.; *ἱπποβάμων* (*ονος*) *στρατός*, ὁ, of the centaurs, Soph.

A troop of cavalry, *φῦλή*, ἡ, Thuc., Xen.

Belonging to cavalry, fighting as cavalry, etc., *ἱππαιχμος*, *ον*, Pind.; *ἱππῐκός*, ή, όν, Hdt., Xen.

Fit for cavalry (of ground), *ἱππήλατος*, *ον*, Hom.; *ἱππηλάσιος*, *α*, *ον*, Hom.; *ἱππᾰ́ϊμος*, *η*, *ον*, Hdt., Xen.; *εὐήλᾰτος*, *ον*, Xen.

Not suited to or *fit for cavalry*, *ἄφιππος*, *ον*, Xen.

A foe to the cavalry, *ταραξιππόστρατος*, ὁ, Ar.

To serve in the cavalry, *ἱππεύω*, Xen.

To command cavalry, *ἱππαρχέω*, sine cas., also c. gen., *e. g.*, *τῶν ἱππέων*, Hdt., Xen., Dem.

To command a single troop of cavalry, *φῦλαρχέω*, Ar., Xen., Isæ.

A commander of cavalry, *ἱππιάναξ*, *ακτος*, Æsch.; *ἵππαρχος*, ὁ, Hdt., Ar., Xen., Dem.; *ἱππαρμοστής*, *οῦ*, ὁ, Xen.

A commander of one troop, *φύλαρχος*, ὁ, Hdt., Ar., Xen., Plat., Dem.

A command of cavalry, *ἱππαρχία*, ἡ, Xen.

A command of one troop of cavalry, *φῦλαρχία*, ἡ, Arist.

Belonging to a command or *to a commander of cavalry*, *ἱππαρχικός*, ή, όν, Xen.

To overrun with cavalry, *καθιππάζομαι*, mid., c. acc., Hdt.

A skirmish or *battle of cavalry*, *ἱππομαχία*, ἡ, Thuc.; *ἱππιοχάρμης* (*ου*) *κλόνος*, Æsch.

To fight in cavalry, *ἱππομαχέω*; *the cavalry of each side engaged*, *οἱ ἱππεῖς ἱππομάχησαν*, Thuc.

Victory of cavalry, *ἱπποκρατία*, ἡ, Xen.

To be inferior in cavalry, *ἱπποκρατέομαι*, pass., Thuc.

Cave, ᾱ, *ἄντρον*, *τό*, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; *σπίος*, *τό* (Eur. alone of all the trag. uses it once in acc. sing., Hom. uses also *σπεῖος*, *τό*, and in dat. sing. *σπῖϊ*, dat. pl. *σπέεσσι* and *σπήεσσι*, gen. pl. *σπείων*, h., dat. pl. also *σπεάτεσσι*, Xen.), Hom., Hes., h., Eur., Ap. Rh.; *γλάφω*, *τό*, only in nom. and acc. sing., Hes.; *ἄϋλιον*, *τό*, Soph., Eur.; *κᾰτῶρυξ*, *υχος*, ἡ, Soph.; *φάραγξ*, *αγγος*, ἡ, Eur.; *ἔναυλος*, h., Eur.; *σπηλαίον*, *τό*, Plat.; *σπηλάδιον*, *τό*, Theopomp (Com.); *σπῖλυγξ*, *υγγος*, ἡ, Arist., Ap. Rh.;—*a cave in a rock*, *πέτρα*, ἡ, Soph.; *πέτρος*, ὁ, Soph.; *λίθίνον τέγος*, *τό*, Pind.; *πέτρας γύᾶλον*, Soph.;—*a cave hollowed out by the sea*, *σήραγξ*, *αγγος*, ἡ, Soph., Plat.

From a cave, *ἀντροθε* or *-θεν*, Pind.

Like a cave, *σπηλαιώδης*, *ες*, Plat.

Full of caves, *ἀντρώδης*, *ες*, Xen.

[*A cave with a double entrance* or *mouth*, ἡ *ἀμφιτρής*, *ῆτος* (sc. *πέτρα*), Eur.]

Having caves below, *ὕπαντρος*, *ον*, Arist.

Living in caves, *ἀντραῖος*, *α*, *ον*, Eur.; *ἔναυλος*, *ον*, Eur.; *ἀντροδίαι-*

τος, ον, Orph.; ἀντροχἄρής, ές, Orph.; — in fem. ἀντριάς, ἄδος, ἡ, Anth.

CAVERN, Α, ἄντρον, τό, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* CAVE.

[CAVIARE, ἀντακαῖος or τἀρῖχος, ὁ, Antiph.]

CAVIL, TO, λεπτολογέω, Ar.

CAVIL, λεπτολογία, ἡ, Hermipp.

CAVITY, γὕἄλον, τό, Hom., Hes., Trag.; κεὐθος, τό, Omn. poet.; κόλπος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; κευθμών, ῶνος, ὁ, Pind., Eur.; κεῦθμα, ἄτος, τό, Theogn.; κὕτος, τό, Æsch., Ar.; γωλεός, ὁ, Arist. *Vid.* HOLLOW.

CAW, TO, κρώζω, fut. -ξω, no perf., Hes., Ar.; ἐπικρώζω, Ar.

CAWING, Α, κρωγμός, ὁ, Anth.

CEASE, TO, ἐρωέω, sine cas., or c. gen. of the thing from which, no perf., Hom.; παύω, c. gen. rei, Hom., Hes., and in imper., Soph., Ar., Plat.; more usu. παύομαι, mid., c. perf. pass., aor. 1 pass., and paulo post fut., c. gen. or c. part., Omn.; καταπαύομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem., and κἄτἄπαύω, c. ἀπό and gen., Eur.; ᾽ἀνἄπαύομαι, c. ἀπό and gen., Thuc.; λήγω, no perf., c. gen. rei, or c. part., Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat., Lys.; ᾽ἀπολήγω, Hom., Plat.; μεταλήγω, Hom., Ap. Rh.; καταλήγω, Æsch.; ἐκλήγω, Soph.; ἐάω, fut. ἐάσω, augm. tenses εἰ., c. infin., Hom.; ἴσχομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Hom., Bi.; μεθίημι, aor. 1 μεθῆκα, Ep. μεθέηκα (Hom. has 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, εῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, c. gen., or c. acc.), Hom., Tyrt., Ap. Rh.; μεθίεμαι, mid., c. gen., Eur.; mid. esp. in fut. σχήσομαι, Hom.; εὔδω, rare, except in pres., Pind., Eur.; μεθίσταμαι, pass., c. perf. and aor. 2 act., Æsch., Eur., Ar.; λωφάω, c. gen., or c. prep., or sine cas., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐπέχω, fut. ἐφέξω, imperf. ἐπεῖχον, aor. 2 ἐπέσχον, with irreg. imper. ἐπίσχες, and sometimes -ομαι, mid., c. infin., or c. part., or c. gen., Eur., Ar., Thuc., Xen.; μεταλωφάω, Ap. Rh.; ᾽ἄνέχω, sine cas., or c. gen., or c. part., only in pres. and imperf., Theogn., Soph., Xen.; ἐλῖνύω, no perf., c. part., Æsch., Hdt., Call.; ἐκλιμπἄνω, only pres. and imperf., c. part., Eur.; ᾽ἄνίημι, aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα, as above (also 3d sing. fut. ἀνέσει, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι, Hom.), c. acc., or c. part., Soph., Eur., Ar., Hdt.; μύω, fut. μῦσω, as pain does, Soph.; λείπω, sine cas., Soph., Eur., Thuc.; ἐκλείπω, c. part., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; προλείπω, c. part., c. τὸ μὴ οὐ, and infin., Soph., Eur., Thuc.; ᾽ἄπολείπω, Xen.; διἄλείπω, Xen., Isoc.; ᾽ὑπολείπομαι, pass., Soph.; χἄλάω, fut. χἄλἄσω, c. gen., or sometimes c. acc., Æsch., Eur., Ar., Plat.; ᾽ἄπείπον, aor. 2 from unus. pres., c. part., Xen., Plat.; ᾽ἀποσβέννῡμαι, pass., c. fut. 1 mid. ἀποσβήσομαι, aor. 2 act., ἀπέσβην, c. τὸ μὴ οὐ, and infin., Plat.; ᾽ἄπἄγορεύω, c. dat., Plat., Xen.; ἀποτρέπομαι, c. gen., Xen., Lys., Dem.: ᾽ὑπείκω and ὑποείκω, c. infin., Ap. Rh.; λωφέω, Ap. Rh.

Ceasing to flee, ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα, Eur.

To make to cease, λήγω, c. acc. rei, or c. acc. and gen., *e. g.*, λήγω χεῖρας φόνου, Hom.; παύω, c. acc. and gen., or c. acc. rei, also c. part. acc., Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἄνἄπαύω, Hom., Soph., Dem.; καππαύω, for κἄτἄπ., Pind.: κἄτἄλύω, fut. -λὕσω, but in perf. pass. -λέλῦμαι, etc., Ar., Thuc., Dem. *Vid.* TO TERMINATE, TO STOP.

One must cease, λικτέον, Isæ., cited by LIDD. and SC.

One must make to cease, παυστέον, Plat.

One who makes to cease, παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

CEASELESS, ἀζηχής, ές, Hom.; ᾽ἄνήνυστος, ον, Hom.; ᾽ἄνήνῡτος, ον, Soph., Plat.; ἀλληκτος, ον, Hom., Soph.; ᾽ἄλίαστος, ον, Hom., Eur.; μὕριος, Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Plat.; οὐκ ἐπιεικτός, ή, όν, Hom.; ᾽ἄλῦτος, ον, Pind., Soph.; ᾽ἄτρῡτος, ον, Pind., Soph., Hdt., Thuc.; ᾽ἄμετρος, ον, Simon.; ᾽ἄπαυστος, ον, Æsch., Soph., Thuc.; δυσκἄτἄπαυστος, ον, Æsch., Dem.; διἄτελής, ές, Soph.; ᾽ἄτέρμων, ονος, Eur.; ᾽ἀκόρεστος, ον, Trag.; σὕνεχής, ές, Eur., Thuc., Plat., Xen., Dem.; ἐνδελεχής, ές, Isoc., Plat.

Indulging in ceaseless lamentation, ᾽ἄπαυστος γόων, Eur.; ᾽ἀκόρετος βοᾶς, Æsch.

CEASELESSLY, ᾽ἄμοτον, Hom., Hes.; ἀζηχές, Hom.; ἔμπεδον, Hom.; ἐμμενές, Hom.; ἐμμενέως, Hes.; νωλεμές, Hom., Ap. Rh.; νωλεμέως, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἄλαστον, Hom.; ἀσκελές, Hom.; ἀσκελέως, Hom.; σὕνεχές (used however ῡ, Hom.), Hom., Pind., Ar., so συνεχέως, Hes., Hdt.; σὕνεχῶς, Thuc., in all its forms often coupled with ἀεί, to increase its force; ᾽ἄνηνὕτως, Soph.; ἐνδελεχῶς, Critias, Plat.; ἀπαύστως, Arist.

CEDAR, κέδρος, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Theoc., or *any thing made of cedar,* Eur., Theoc.

Of cedar, κέδρῖνος, η, ον, Hom., Eur., Hipp.

Inlaid with cedar, κεδρωτός, ή, όν, Eur.

The cone of the cedar, κεδρίς, ἴδος, ἡ, Hipp.

Oil of cedar, κέδριον, τό, Diosc.

CEDE, TO, εἴκω, no perf., Hom.; λύω, fut. λὕσω, but perf. pass. λέλῦμαι, Pind., ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Thuc.

CEILING, ὀροφή, ἡ, Hom., Hdt., Plat.; μέλἄθρον, τό, Hom., h.

[*A vaulted ceiling,* οὐρανός, ὁ, Arist.; *with a vaulted ceiling,* οὐρανόροφος, ον, Ath.]

CELEBRATE, TO (i. e., sing in honor of, praise, etc.), κλείω, only in pres., Hom., Hes., Ar.; κλέω, only in pres., Eur., Ar. (used also in pass., *to be celebrated,* Hom., Pind.); ἐπικλείω, Hom.; ἀείδω, contr. ᾷδω (this form not confined to Att.), fut. ἀείσω, ᾱσω, but much more usually ἀείσομαι, ᾱσομαι, aor. 1 ἤεισα and ᾖσα, no perf. or aor. 2, aor. 1 pass. ᾐσθην (rare), Omn. poet.; μέλπω (with song and dance), no perf., Hom., Hes., Pind., Eur.; ᾽ἀνἄμέλπω, Theoc.; ὑμνέω, in pres., Hes.; ὑμνέω, Omn. post Hom.; κελᾰδέω, c. acc., or c. ἀμφί and dat. or acc., also κελαδέω κόσμον ἔνεκέν τινος, Pind.; κλῄζω, fut. κλήσω (κλεῖξω, Pind.), no perf., h., Pind., Eur.; γέγωνα, perf. from unus. pres., also infin. γεγωνεῖν, imperf. ἐγεγώνειον, Ion. contr. -νευν, imper. γέγωνε, γεγωνείτω, infin. aor. 1 γεγωνῆσαι, Pind.; κομίζω, Pind.; ὀρθόω, Pind.; μιμνήσκω, esp. in aor. 1 ἔμνησα, Pind.; φθέγγομαι, mid., Pind.; κωμάζω, c. dat., and in mid., Pind.; ᾽ἄθὕρω, no fut., Pind.; ᾽ἄπὕω, fut. -ὕσω, Pind.; γιγνώσκω, only in fut. γνώσομαι, Pind.; βοάω, fut. -άσω, Soph., Eur., Hdt.; ἐπἴκοσμέω, Ar.; ἀγκρούομαι for ᾽ἄνἄκ., Theoc.; ὐδέω and ὑδείω, only in pres., Call., Ap. Rh.

CELEBRATED, TO BE, μέλω, as, *I am celebrated among men,* ἀνθρώποισι μέλω, c. dat. of the cause, Hom.

To celebrate (a festival, etc.), ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγἄγον, only act. in this sense, Hdt., Thuc.; ᾽ἀνἄγω, Hes., Soph., Hdt.; κωμάζω, Pind., Eur.; [games, ποιέω, *e. g.*, ποιέω Ἴσθμια, Dem.]

To celebrate with offerings (a sacrificial feast, etc.), Ζύω, fut. Ξύσω, Eur., Hdt., Plat., Xen.

One must celebrate, γεγωνητέον, Pind.; ὑμνητέον, Plat.

CELEBRATED, ὑμνητός, ή, όν, Pind., ὀνομαστός, ή, όν, Pind., Eur., Thuc., Isoc., Xen., Dem.; πρόφᾱτος, ον, Pind.; ᾽ἀνἄκἄλούμενος, η, ον, Soph.; περίβόητος, ον, Thuc., Lycurg. *Vid.* FAMOUS.

CELEBRITY, κλέος, τό, only nom. and acc. sing., Omn.; κῦδος, τό, Omn. poet.; εὔκλεια, ἡ, Omn.; δόξα, ἡ, Omn. post Hom.; εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πανδοξία, ἡ, Pind. *Vid.* FAME, GLORY.

CELESTIAL, οὐρἄνιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐπουρἄνιος, ον, Hom., Pind., Plat., Theoc.

Celestial (only of the inhabitants of heaven), οὐρἄνίων, ωνος, Hom., Hes.; οὐρἄνῖδης, ου, ὁ, Eur. *Vid.* HEAVEN.

CELIBACY, μοναυλία, ᾱ, Plat.; [later ἀγαμία, ἡ, Plut.]

[*Action against a man for celibacy,* ἀγαμίου δίκη, ἡ, Plut.]

CELL, Α, γοργὕρη, ἡ (esp. under ground), Hdt.; [(in a temple), ὁ ναός, Hdt.]

A cell of a honeycomb, κὕττἄρος, ὁ, Ar.

To make waxen cells (of bees), κηροχὕτέω, Plat.

CELLAR, Α, οἰνών, ῶνος, ὁ, Xen.; [(for wine jars), πιθεών, ὁ, Diod.]

CEMENT, τίμμα, ἄτος, τό, Hdt.

CEMENT, TO, σὕναρτάω, Eur. *Vid.* TO JOIN, TO UNITE.

CEMETERY, Α, τἄφη, ἡ, in pl., Hdt.; [later νεκροδοχεῖον, τό, Luc.]

[*A common* or *public cemetery,* πολυάνδριον, τό, Plut.]

CENOTAPH, Α, κενοτἄφιον, τό, Xen.

To raise a cenotaph in honor of, κενοτἄφέω, c. acc. pers., Eur.

CENSER, Α, Ξυμιατήριον, τό, Hdt., Lys., Andoc.

CENSOR, Α (Roman officer), τῖμητής, ὁ, Polyb.

To be a censor, τῖμητεύω, Plut.

CENSORIOUS, ψογερός, ά, όν, Pind.; ψόγιος, α, ον, Pind.; φιλόμωμος, ον, Simon.; φιλόψογος, ον, Eur., Plat.; φιλαίτιος, ον, sometimes c. gen., or c. κατά and gen., Æsch., Isoc., Plat., Xen.; κἄκόψογος, ον, Theogn.; ψεκτικός, ή, όν, Arist.; φίλοτώθαστος, ον, Hipp.

A censorious person, φίλεπίτῖμητής, ὁ, Isoc.

To be censorious, φίλοτωθάζω, Hipp.

CENSORSHIP, THE, τῖμητεία, ἡ, Plut.

CENSURABLE, ἐπίμὕμητος, ον, Hes., Theoc.; μωμητός, ή, όν, Æschyl.; μεμπτός, ή, όν (usu. c. neg.), Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; κἄτἄμεμπτος, ον, Soph.; [ψεκτός, ή, όν, Plat.] *Vid.* BLAMABLE.

CENSURE, TO, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c.

acc. rei and gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom.; κἀτἀμέμφομαι, c. acc. pers., dat. rei, Pind., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπιμέμφομαι, c. dat. pers., acc. rei (either often understood), or c. acc. pers., gen. rei, Hom., Soph., Hdt.; ψέγω, no perf., and no pass. voice, Theogn., Omn. Att.; ἐπιτῑμάω, c. dat. pers. and acc. rei, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* To BLAME.

[CENSURE, ψόγος, ὁ, Sim., Att., etc. *Vid.* BLAME.]

CENSURER, ᾱ, ἐπῑτῑμητής, οῦ, ὁ, Æsch. *Vid.* BLAMER.

CENT. *Vid.* HUNDRED.

[CENT, A, no precise equiv. in Greek; ὀβολός, ὁ, was very nearly three cents; τὸ ἡμιωβόλιον, τό (Xen.), or ἡμιώβολον, τό (Theophr.), was a little over one cent.]

CENTAUR, Α, Κένταυρος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur.; φήρ, ηρός, ὁ, Hom., Pind.; ἱππόκενταυρος, ὁ, ἡ, Plat., Xen.

Of a Centaur, Κενταύρειος, α, ον, Eur.

Full of Centaurs, Κενταυροπληθής, ές, Eur.

Like a Centaur, Κενταυρῐκῶς.

CENTAURY (a plant), κενταυρίς, ἴδος, ἡ, Theoph.; κενταυρίη, ἡ, Hipp.

CENTENARY, Α, ἑκᾰτοστός, ὕος, ἡ, Xen.

CENTESIMAL, ἑκᾰτοστός, ή, όν, Ar., Hdt., Xen.

CENTIPEDE, Α, ἴουλος, ὁ, Arist.

CENTRAL, μεσόμφᾰλος, ον, h., Trag. *Vid.* MIDDLE.

CENTRE, THE, ὄμφᾰλος, ὁ, Hom., Pind., Soph.; τὸ μεσόμφᾰλον, h.; κέντρον, Plat.; [(of a circle), Eucl.; ἡ μέση (sc. στιγμή), Arist.]

The centre of an army (opposed to the wings), φᾰλαγξ, αγγος, ἡ, Xen. *Vid.* MIDDLE.

CENTUPLE, ἑκᾰτοντᾰπλᾰσίων, ονος, Xen.

CENTURION, Α, ἑκᾰτοντάρχης, ὁ, Æsch., Hdt.; ἑκατόνταρχος, ὁ, Xen.

To be a centurion, ἑκᾰτονταρχέω, Dio C.

A centurion's office, ἑκᾰτονταρχία, ἡ, Dio C.

CENTURY, Α, ἑκᾰτονταετηρίς, ἴδος, ἡ, Plat.

Of a century, lasting a century, ἑκᾰτονταετής, ές, Pind.; ἑκᾰτονταέτηρος, ον, Orph.

CEPHALIC, κεφᾰλῐκός, ή, όν, Dioscc.

CERBERUS, Κέρβερος, ὁ, Hes.

CEREBELLUM, THE, πᾰρεγκεφαλίς, ἴδος, ἡ, Arist.

CEREMONIES, religious, τελετή, ἡ, Eur., Ar., Plat.

CERES, Δημητήρ, gen. Δημητέρος, Att. Δημητρός (acc. also Δημήτραν, Plat.), Hom., h., Eur., Plat.; Δηώ, ἡ, h., Soph., Eur.; Ἀχαία, ἡ, Hes., Ar.; καλλῐγένεια, ἡ, Ar.

CERTAIN, de re, σῶς, Hom.; νημερτής, ές, Hom., Æsch.; ἄρκιος, α, ον, and ος, ον, but only in neut., Hom., Hes.; σᾰφής, ές, Omn. post Hom.; σᾰφηνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Omn. Att.; πιστός, ή, όν, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀσφᾰλής, ές, Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem.; τελήεις and τελέεις, of predictions or omens, h., Tyrt.; ἄναμφίλογος, ον, Xen.

A certain person, answering to Latin *quidam*, τις, neut. τι, gen. τινός, dat. τινί, etc. (often του, τῳ in Att. poets, and τευ, τεῳ sometimes in Hom.), Omn.

[*Of a certain kind, quality, nature*, ποιός, ά, όν, Plat.]

[*To a certain degree*, ἐπὶ ποσόν τι, Plat.]

CERTAINLY, μέν, Omn.; μέντοι, Hom., Soph., Xen.; μενοῦν, Soph., Plat.; μάν, Hom., Pind., Bion: μήν, usually, if not always, with some other particle, as ἦ μήν, καὶ μήν, οὐ μήν, ἀλλὰ μήν, etc., Hom., Hes., Trag., Xen., etc. (N.B.—None of the preceding words, or any compounds of μέν or μήν, ever begin a sentence); ὄῆτα, esp. in answer, or to strengthen an assertion, Æsch., Soph., Ar., Plat.; δή, Omn.; "usually referring to a past action, while μήν strengthens an affirmation, etc., regarded as an intention." LIDD. and SC., s. v. μήν.

Certainly, i. e., with certainty, to a certainty, to know, to speak, etc., διῃνεκέως, Hom., Hes.; σᾰφα, Hom., Pind., Trag., Xen., Antipho; σᾰφέως, h., Hdt., contr. σᾰφῶς, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Æschin.; σᾰφηνῶς, Theogn.; σᾰφηνέως, Hdt.; ἀσφᾰλῶς, Æsch.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἀκρῑβῶς, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Yes, certainly, in answer to something previously said, πάνυγε, πάνυ μὲν οὖν, Ar., Plat.; ἄμελεί, Ar., Plat.; σφόδρα γε, Plat., Xen.; παντᾰπᾶσι or -σιν, Plat., Xen.; παντελῶς, Plat.; ὑπερφυῶς μὲν οὖν, Plat.; πῶς οὐ, Plat.; πῶς γὰρ οὐ, Plat. Sophocles uses πῶς γάρ for *certainly*—"*I fear lest some affliction from God be come upon him, for certainly it must be so, if*" . . . . , δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἦκη, πῶς γάρ, εἰ . . . .; but usually *certainly not* is expressed by πῶς γάρ, the construction being eliptical (I certainly do not, for how should I?)—*Phil.* "*Do you not know me whom you see?*"—*Neopt.* "*Certainly not, for how should I know you?*"—Φιλ. Οὐ γὰρ οἰσθα μ' ὄντιν' εἰσορᾷς;—ΝΕΟΠΤ. Πῶς γὰρ κάτοιδα, etc., Soph., Plat., etc.; μὴ γάρ, Eur., Plat. *Vid.* YES, NO, NOT.

CERTAINTY, σᾰφήνεια, ἡ, Æsch., Plat., Antipho; ἀσφᾰλεια, ἡ, Thuc., Xen.; βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc.; ἀκρῑβεια, ἡ, Plat.

Receive this that I say as a certainty, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, Eur.

To speak with certainty, ἐξακρῑβόω λόγον, Soph.

CERTIFICATE, Α, γράμμα, ᾰτος, τό, Isoc., etc.

CERTIFY, TO, βεβαιόω, Plat., Dem.

CERULEAN, γλαυκός, ή, όν, Omn. *Vid.* BLUE.

[CERUSE (used for face, hair, etc.), ψιμύθιον, τό, Ar., Plat.]

[*To use ceruse on one's face*, ψιμυθοῦμαι τὸ πρόσωπον, Lys.]

CESSATION, ἄνᾰπαυσις, εως, ἡ, Hom., Thuc.; ἄνᾰπαυλα, ἡ, Thuc.; λῆξις, εως, ἡ, Æsch.; [παῦλα, ἡ, Plat.]

Cessation of evils, διάλῡσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Æschin.

Cessation of woe, διᾰκωχή, ἡ, Thuc. *Vid.* TRUCE, RELIEF.

CESSION, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Thuc.

CESTUS, ζώνη, ἡ, Omn. *Vid.* GIRDLE.

The cestus for boxing, ἱμάς, άντος, ὁ, in pl., Hom., Pind., Plat.; σφαῖρα, ἡ, Plat.

CETACEOUS, κητώδης, ες, Ar.

CHAFE, TO (i. e., warm by rubbing), θάλπω, rare, except in pres. and imperf., Hom., Hes.

To chafe (i. e., to make angry), ἐξορίνω, Æsch.

To chafe (i. e., to be angry), χολόομαι, mid. and pass., c. dat. pers., c. gen. rei, or c. prep. ἑκ, εἵνεκα, etc., c. gen., or c. ἀμφί and dat., Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* ANGRY.

CHAFF, ἄχνη, ἡ, Hom.; ἄχῡρον, τό, most usu. in pl., Ar., Hdt., Xen.

A heap of chaff, ἀχυρμιά, ἡ, Hom.; ἄχῡρών, ῶνος, ὁ, Ar.

Of chaff, ἀχῡρώδης, ες, Arist.; in fem. ἀχῡρῖτις, ῖδος, ἡ, Anth.

With much chaff, πολυᾰχῡρος, ον, Theoph.

Without chaff, ἀνᾰχῡρωτος, ον, Ar.

To strew with chaff, ἀχῡρόω, Ar.

A mixing with chaff, ἄχῡρωσις, εως, ἡ, Arist.

CHAFF-BIN, Α, ἀχῡροδόκη, ἡ, Xen.

CHAFFER, TO, ὠνέομαι, mid., imperf. ἐωνούμην, seldom found in any other tenses, Hdt., Lys.

CHAGRIN, ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; τὸ δάκνον, Eur.; δυσχέρεια, ἡ, Soph.

CHAGRINED, TO BE, δυσχεραίνω, aor. 1 -χέρᾶνα, no perf., c. ἐπί and dat., or c. περί and gen. or dat., Plat., Xen., Isoc., Dem.; βαρέως φέρω, fut. οἴσω, Hdt., Xen., Isoc., Dem.; βαρέως ἔχω, imperf. εἶχον, Isoc.; δυσχερῶς ἔχω, c. πρός and acc., Plat.

CHAIN, Α, πέδη, ης, ἡ, Hom., Theog., Trag., Xen., Plat., Dem., Æschin.; ὅρμος, ὁ, of ornamental chains esp., Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Plat., Xen.; δέσμα, ᾰτος, τό, Hom.; δεσμός, ὁ, pl. usu. δεσμά, τά, but also δεσμοί, οἱ, Hom., h., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δέσμωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ψᾶλιον, τό, Æsch.; ἄλῡσις, εως, ἡ (sometimes used of ornamental chains), usu. in pl., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; σκῦλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Plat. (Com.); ἀμφῐδέαι, esp. ornamental chains, Ar., Hdt., Lys.; στρεπτός, ὁ, Hdt., Xen.

Made of chains (as chain armor, etc.), στρεπτός, ή, όν, and ός, όν, Hom.

CHAIN, TO, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., etc., Omn.; δεσμεύω, Hes., h., Eur., Xen.; ἀπευθύνω δεσμοῖς, Soph.

CHAINED, δέσμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; δεσμώτης, ου, Æsch.; in fem. δεσμῶτις, ῖδος, ἡ, Soph.

CHAIR, Α, δίφρος, ὁ, later ἡ, Hom., Xen., Dem.; ἕδρα, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; θρόνος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; θῶκος, and poet. θόωκος, ὁ, Hom., Hdt.; δίφρᾰξ, ᾰκος, ἡ, h., Theoc.; θᾶκος, ὁ, Trag., Ar., Xen., Plat.; θάκημα, ατος, τό, Eur.; ἕδρασμα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.; κᾰθέδρα, ἡ, Xen.; [*a folding-chair*, ὀκλαδίας, ὁ (δίφρος), Ar.]

[*Chair of state* (raised), προεξέδρα, ἡ, Hdt.]

[*To draw one's chair nearer the fire*, ἕλκομαι δίφρον πῦρ ἀσσοτέρω, Hom., or πυρὸς ἄσσον, Simon.]

CHAIRMAN, Α, i. e., president of an assembly, ἐπιστᾰ́της, ὁ, Eur., Xen., Dem.; πρόεδρος, ὁ, Thuc., Dem.

To be chairman, ἐπιστᾰτέω, c. gen., or c. dat., Pind., Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem.; προεδρεύω, Æschin. *Vid.* To PRESIDE.

CHAISE, ἅρμα, ᾰτος, τό, Omn. *Vid.* CHARIOT.

CHALICE, κύλιξ, ῐκος, ὁ, Pind., Sapph., Soph., Plat., Xen. *Vid.* CUP.

Chalk, *γύψον, τό*, Hdt., Plat.; [*red chalk, μίλτος, ἡ*, Hdt.]

Chalk, to, *γυψόω*, Hdt.

Chalk stones (in limbs), *πῶρος, ὁ*, Hipp.

Challenge, to, *προκἄλίζομαι*, mid. only pres. and imperf., Hom.; *προκἄλέομαι*, mid., fut. *-έσομαι*, aor. 1 poet. often *προκαλεσσάμην* for *προεκαλεσάμην* (*εἰς ἀγῶνα, λόγους, μάχην*, etc.), Hom., Hdt., Xen.; [*one in a thing, τινά τι*, Xen.; *to c. one to do, πρ. τινὰ ποιεῖν*, Plat.]

To make a counter-challenge (in legal proceedings), *ἀντιπροκαλέομαι*, Dem.

Challenge, a, *πρόκλησις, εως, ἡ*, Hdt., Antipho, Dem.

The challenge of a sentinel, ἐρώτημα τοῦ ξυνθήματος, lit. "the asking of the watchword."

Chamber, a, *θἄλἄμος, ὁ*, esp. a woman's chamber, or the bridal-chamber, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; *θἄλἄμευμα, ἄτος, τό*, Eur.; *παστάς, ἄδος, ἡ*, esp. a woman's or the bridal-chamber, Eur., Theoc.; *θῦρωμα, ἄτος, τό*, Hdt.; [(for virgins or maids), *παρθενών, ῶνος, ὁ*, Trag.; (for guests), *ξενών, ῶνος, ὁ*, Eur.] *Vid.* Room.

To the chamber, θἄλἄμόνδε, Hom.

Fit for building a chamber, θἄλἄμήϊος, η, ον, Hes.

Chamber-maid, a, *ἀμφῖπολος, ἡ*, Hom., [*θαλαμηπόλος, ἡ*, Hom.]

To be a chamber-maid, ἀμφῖπολέω λέκτρον, Pind.

Chamber-pot, a, *οὐρἄνη, ἡ*, Æsch., Soph.; [*οὐροδόχη, ἡ*, Xen.; *προχοΐς, ίδος, ἡ*, Xen.]

Chameleon, a, *χἄμαιλέων, οντος, ὁ*, Arist.

Chamois, a, *δορκάς, ἄδος, ἡ*, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Antelope.

Chamomile, *χἄμαίμηλον, τό*, Diosc.

Of chamomile, χἄμαιμήλϊνος, η, ον, Diosc.

Champ, to, *δἄκνω*, fut. *δήξομαι*, perf. *δέδηχα* (and *δέδακα*, Anth.), aor. 2 *ἔδἄκον*, Æsch.; [*ἐνδάκνω* (*χαλινόν*), Plat.]

To champ, i. e., to make a noise when eating (as a pig does), *ῥοθιάζω*, Ar.

Champaign, *ἀμφῖπεδος, ον*, Hom.; *πεδινήρης, ες*, Æsch.; in fem. *πεδιάς, ἄδος, ἡ*, Pind., Eur., Hdt., Plat.; *στερνοῦχος, ον*, Soph.; *ἄπεδος, ον*, Hdt., Thuc., Xen.; *ὁμἄλός, ή, όν*, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Level.

[Champerty, *προστασία, ἡ*, Dem.]

Champion, a, *πρόμἄχος, ὁ*, Hom., Pind.; *ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ*, Hom., Ap. Rh.; *ἀντῖπἄλος ἐμός*, Æsch. *Vid.* Defender.

Champion, to (fight for as a champion), *προμἄχίζω*, only pres. and imperf., c. dat., Hom.; *προμἄχομαι*, fut. contr. *προμαχοῦμαι*, c. gen., Ar.

Chance, *τύχη, ἡ*, Omn. post Hom.; *τὸ αὐτόμἄτον*, Lys.; [*τὸ παρατυχόν* or *παρατυχόν*, Thuc.; *τὸ προστυχόν*, Plat.]

By chance, τῇ τύχῃ, Soph., Plat.; *ἀπὸ* or *ἐκ τύχης*, Plat.; *κατὰ τύχην*, Xen.; *ἀπὸ* or *ἐκ τοῦ αὐτομάτου*, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; *αὐτομάτως*, Hdt., Theoc.; *τῦχόντως*, Arist.; *κατὰ δαίμονα*, Hdt., Dem., Æschin., and *δαίμων* and *τῦχη*, often both together, esp. when spoken of a fortunate chance, *κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα*, Dem.

Consider the chance, σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιεγένετο, Æschin.

An unexpected chance, πἄρἄλογος, ὁ, Thuc.

To have a chance of, κινδῦνεύω, c. infin., Xen., and in 3d sing. as impers., *there is a chance, κινδυνεύει*, c. infin., Xen., Plat.

You will have a chance of showing that you are good, κινδυνεύσεις ἐπιδείξαι χρηστὸς εἶναι, Xen.

He tries his last chance, τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον (a metaph. from the game of draughts, as played by the ancients), Theoc.

Chance, a (person or thing), *ὁ τῦχών, οὖσα, όν*, gen. *όντος*, etc., Hes., Plat., Xen., Dem.; *ὁ ἐπῖτῦχών*, and sometimes without the article, Eur., Hdt., Plat.; *ὁ παρατυχών*, Thuc. *Vid.* Any.

[Chancellor, *λογοθέτης, ου, ὁ* (at the Byzantine court), in Eccl.]

Chandelier, a, *λυχνοῦχος, ὁ*, Ar., Pherecr., Alex.

Change, to (most of the following verbs govern an acc. of the thing given, and a gen. of the thing taken in exchange, or an acc. of thing given, and *ἀντί* c. gen., or sometimes *ὑπέρ* c. gen. of the thing taken), *ἀμείβω*, no aor. 2, c. *πρός* and acc. of the person with whom the exchange is made, Hom., Pind., Trag., Hdt., Dem.; *ἐπἄμείβω*, Hom.; *μετἄμείβω*, also in mid., c. dat. of the thing taken in exchange, Pind., Eur.; *ἀνταμείβω*, Archil.; *διαμείβω*, Eur., Plat.; *ἀλλάσσω*, sometimes c. dat. of the thing taken in exchange, also c. acc. of the thing taken, also c. acc. and sometimes c. gen. of the thing given, Omn. post Hom.; *ἐξαλλάσσω*, Pind., Eur., Isoc.; *ἐναλλάσσω*, Soph., Eur.; *διαλλάσσω*, Eur., Plat., and mid., Pind., Hdt.; *μεταλλάσσω*, Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc.; *ἀνταλλάσσω*, also c. dat. of the thing taken in exchange, Eur., Thuc., Isoc.; *κἄταλλάσσω*, Plat., Dinarch., Dem.; *ἀντῖκἄταλλάσσομαι*, Lys., Isoc., Æschin.; *πἄραλλάσσω*, sometimes also intrans., esp. to change for the worse, also to change a little, Soph., Thuc., Isoc., Plat.; *συναλλάσσω*, Dem.; *ἐνδιαλλάσσω*, Arist., i. e., to give in exchange, *ἀντῖδῐδωμι*, aor. 1 act. *-έδωκα*, perf. pass. *-δέδομαι*, etc., Eur., Dem.

To change, i. e., to take in exchange, *ἀνταλλάσσομαι*, Æsch., Plat.; *μετἄλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, aor. 2 *-έλἄβον*, perf. *-είληφα*, Thuc., Xen.

To change, i. e., to alter, *τρωπάω*, Hom.; *τρέπω*, Hom., Pind., Ar.; *πἄρἄτρέπω*, Hes., Hdt.; *μεθίστημι*, pres., imperf., fut. 1, and aor. 1 act. and mid. in act. sens., passive voice c. aor. 2 act., perf. and pluperf. act. in pass. sens., Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; *περῐΐστημι*, like *μεθίστημι*, Thuc., Isoc., Plat., Dem.; *μεταποιέω*, Sol., Dem.; *μεταρυθμίζω*, and poet. *μεταῤῥ.*, Æsch., Hdt.; *μεθαρμόζω*, Soph.; *στρέφω*, Eur., Plat.; *μεταστρέφω*, Hom., Ap. Rh.; *διαστρέφω*, Æsch., Eur.; *ἀναστρέφω*, esp. to change for the better, Eur.; *ἐκστρέφω*, Ar.; *πἄραστρέφω*, Plut.; *κἄταστρέφω*, Dinarch., Æschin.; *μετατῐθημι*, aor. 1 *-έθηκα*, perf. *-τέθεικα*, aor. 1 pass. *-ετέθην*, etc., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; *κῑνέω*, Hdt.; *πἄρἄκῑνέω*, sometimes also intrans., Plat., Dem.; *μετἄφέρω*, fut. *-οίσω*, aor. 1 *-ήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον*, Soph., Dem.; *μεθαρμόζομαι*, mid., Æsch., Eur.; *ἀλλοιόω*, Eur., Thuc., Plat., Xen.; *μετἄβάλλω*, perf. act. *μεταβέβληκα*, sometimes also intrans., Eur., Hdt., Thuc.; *μετασκευάζω*, Xen., Dinarch.; *μετακῑνέω*, Xen., Dem.; *καινόω*, Thuc.; *μετἄῤῥῑβάζω*, Plat.; *μετασχημἄτίζω*, Plat.; *μετασκευωρέομαι*, mid., Plat.; *πἄρἄμείβομαι*, mid., Xen.

[*To change one's old and adopt a new mode of life, μεθαρμόζεσθαι νέους τρόπους*, Æsch.]

To be constantly changing or *altering, κιγκλίζω*, no fut., Theogn.

To change, intrans., i. e., to alter one's conduct, alter one's disposition, or be changed in any way, *ἠρέθομαι*, only pres. and imperf. (only of a person's thoughts or mind), Hom.; *μετἄπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, perf. *πέπτωκα*, aor. 2 *-έπεσον*, Eur., Thuc., Lys., Isoc., Plat., Dem.; *ἐκπίπτω* (into), c. *εἰς* and acc., Thuc.; *ἑτεροιόομαι*, pass., Hdt.; *ἄνἄτίθεμαι*, mid., Dem.; *μετἄβαίνω*, in aor. 2 *μετέβην*, Plat. (*ἐκ . . . . εἰς, from one condition to another*).

To change one's nature, φύσεως ἀφίσταμαι, pass., c. perf. and pluperf. and aor. 2 act., Ar.

To become by being changed, μεταφύομαι, pass., c. perf. *-πέφῡκα*, and aor. 2 act. *-έφυν*, Emped., Plat.

To change (one's route), *μετάγω*, aor. 2 *μετήγαγον*, Xen.

To change money, διἄκερμἄτίζω, no perf., Ar.; *χρῦσωνέω*, no perf., Isoc.

To change one's mind, μετἄβουλεύω, Hom., and in mid., Eur., Hdt., Plat.; *μεταβάλλομαι*, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; *γνωσῖμἄχέω*, Eur., Ar., Hdt.; *μετἄγιγνώσκω*, fut. *-γνώσομαι*, perf. *-έγνωκα*, aor. 2 *-έγνων*, c. acc. rei, or c. infin., or c. *μή* and infin., or (to change one's mind so as to think, etc.) c. *ὡς* and indic., Hdt., Omn. Att.; *μετἄνἄγιγνώσκομαι*, pass., in aor. 1, Soph.; [*ἐξίσταμαι*, Thuc.; *καρδίας ἐξίσταμαι*, Soph.]; *ἀπογιγνώσκω*, c. *τοῦ* and infin., Xen.; *μετἄνοέω*, abs. also (and to think such and such is not, etc.) c. *μὴ οὐ*, and subj., Xen., Plat.; *ἀνἀδῐδἄσκομαι*, pass., Hdt.; *μεταδοξάζω*, Plat.; *μετἄμέλομαι*, c. fut. mid. *μετἄμελήσομαι*, and aor. 1 pass. *μετεμελήθην*, sometimes c. part., Thuc., Xen.; *ἀγχίστροφα βουλεύομαι* (mid.), Hdt.

To change one's mind, impers., *μεταδοκεῖ* (*μοι*, etc.), no fut., aor. 1 *μετέδοξε*, no perf., part. perf. pass. *μεταδεδογμένον*, Hdt., Dem.

By this time you must have changed your minds, and confess that you are not equal to us, ἤδη τι μἄλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν, Hdt.

But if I, having previously not been wise, have changed and become prudent, εἰ δ'ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐβουλίᾳ, Hdt., Eur.

You, who were lately in your senses, have changed and become mad, μετέθου λύσσαν, ἀρτίως φρονῶν, Eur.

Changing your existence, and becoming a bird, πτηνὸς ἄνω μετἄβἄς βίοτον, Eur.

You, being changed, shall become a dragon, and your wife, becoming a beast, shall be changed into (or shall receive in exchange for her present form) *the form of a serpent, Δρακὼν γενήσει μεταβαλών, δ'ἰμαρ τε σὴ ἐκθηριωθεῖσ' ὄφεος ἀλλάξει τύπον*, Eur.

To be in a constant state of change, ῥέω, fut. *ῥεύσομαι* and *ῥυήσομαι*, aor. 2 pass. in act. sens. *ἐῤῥύην*, Plat.

One must change, μεταβλητέον, Plat.; *μεταστᾰτέον*, Isoc.; *μετᾰ θετέον*, Plat.

Change, *τροπαία, ἡ*, Æsch.; *ἀλ-*

λαγή, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; ἐξαλλαγή, ἡ, Plat.; μεταλλαγή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; μετάλλαξις, εως, ἡ, Xen.; ἀναστροφή, ἡ, Eur.; μεταβολή, ἡ, usu. a change *from*, but sometimes also a change *to*, Eur., Omn. Att. prose; μετάθεσις, εως, ἡ, Thuc.; παραγωγή, ἡ, Hdt.; ἀλλοίωσις, εως, ἡ, Plat.; ἑτεροίωσις, εως, ἡ, Arist.; μετάβασις, ἡ, neut., i. e., being changed, Plat.; μετάπτωσις, εως, ἡ, Plat.

A change (of fortune, etc.), κίνημα, ατος, τό, Isoc.

A change (of wind), μεταβόλια, ἡ, Arist.

Change of mind, μετάβουλία, or μεταιβολία, ἡ, Simon.; μετάγνωσις, εως, ἡ, Hdt., Dem.; μετάνοια, ἡ, Thuc.; μετάμέλεια, ἡ, Thuc.

A sudden change of fortune (usually from good to bad, though not always), περιπέτεια, ἡ, Arist.

The changes of time, τὸ πάλιν χρόνου, Eur.

[*Changes*, political. *Vid.* Innovation.]

Changes of raiment, εἵματα ἐξημοιβά, Hom.; χίτωνες ἐπημοιβοί, Hom.

[*Changes* (of quantities, magnitudes, etc.), πάθη or παθήματα, τά, Plat., Arist.]

Change, i. e., small money, κέρματα, τά, Ar., Dem.

An offer to change property (when a citizen objected to any tax imposed on him, on the ground of some richer man having been passed over), ἀντίδοσις, εως, ἡ, Isoc., Lys., Dem.

Changeable, ἀλλοπρόσαλλος, only as epith. of Mars, Hom.; διάμειπτος, ον, Sapph.; ποικίλος, η, ον, Pind., Æsch., Plat., Arist.; ποικιλόπτερος, ον, Pratinas; πολύστροφος, ον, Pind., πάλιντράπελος, ον, Pind.; αἰόλος, η, ον, Æsch., Soph., Eur., Ar.; παλίντροπος, ον, Soph.; μετάτροπος, ον, Ar., Ap. Rh.; ἀγχίστροφος, ον, Hdt., Thuc.; παλίμβολος, ον, Plat.; πολυπρόσωπος, ον, Trag. ap. Arist.; ἄπιστος, ον (not only in mind, of animate things), Plat.; ἀκατάστατος, ον, Dem.; εὐμετάβολος, ον, Plat., Xen.; εὐμετάβλητος, ον, Arist.

Changeable in mind, μετάβουλος, ον, Ar.; μετάμελητικός, όν, Arist.

Changeable in form, appearance, color, ποικιλόχροος, ον, Arist.; αἰολόμορφος, ον, Orph.

Changeable in voice or *note*, ποικιλόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; [αἰολόφωνος, ον, Opp.]

Changed, διάστροφος, ον, Æsch.; μεταλλακτός, όν, Pind., Æsch.; ἀλλόκοτος, ον (of mind, intention, etc.), Soph.

Changeful. *Vid.* Changeable.

Changer, ὁ, μεταλλακτήρ, Ion.

Changeling, ὁ, ὑποβολιμαῖος, adj., Hdt., Plat.

Channel, ὁ, ἔναυλος, ὁ, Hom.; ῥέεθρον, τό, Hdt.; αὐλών, ῶνος, ὁ, Hdt., Xen.; διῶρυξ, ὕγος, ἡ (of the channel round the island Prosopitis in Egypt), Thuc.

To make a channel through (Mount Athos), διορύσσω (τὸν Ἄθω), Lys.

Chant, το, ἀείδω, contr. ᾄδω (this form is not confined to Attic), fut. ἀείσω and ᾄσω, but oftener -ομαι, no perf. act. nor aor. 2, aor. 1 pass. ᾐσθην, Omn. *Vid.* To sing.

Chanting (an irregular sort of chanting), παρακαταλογή, ἡ, Arist.

Chaos, χάος, τό, Hes., Ar., Plat.

Chap, ὁ, γένυς, υος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Plat., Xen. *Vid.* Jaw.

[Chape (of a scabbard), μύκης, ὁ, Hdt.]

[Chapel, σηκός, οῦ, ὁ, Soph., Eur.; καλιάς, άδος, ἡ, Dion., Plut.]

Chapped (with chapped feet), χειροπόδης, Alcæ., from χειράς, άδος, ἡ, given as Greek for *a chap*, Diog. L.

Chaplet, ὁ, στεφάνη, ἡ, Hom., Hes., h., Pind., Ar., Hdt.; στέμμα, ατος, τό, usu. in pl., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; στέφανος, ὁ, Omn. post Hom.; στέφος, τό, Æsch., Soph., Eur.; πλόκος, ὁ, Pind., Eur.; ἕρνος, τό, Pind.; μίτρα, ἡ, Pind.; κορωνίς, ίδος, ἡ, Stesich.; πλέγμα, ατος, τό, Eur.; ὑπογλωσσίς, ίδος, ἡ, Plat. (Com.)

The chaplet of victory, πτέρα (τὰ) νικᾶν, πτέρα ἀέθλων, Pind. *Vid.* Crown, Garland.

To crown with a chaplet, ἐκστέφω, Soph., Eur. *Vid.* To crown.

Plaited with chaplets, στεφανώδης, ες, Eur.

Wearing a chaplet, στεφανηφόρος, ον, Eur.

Wearing a beautiful chaplet, καλλιστέφανος, ον, Eur.

To wear a chaplet, στεφανηφορέω, Eur., Dem.

The wearing a chaplet, στεφανηφορία, ἡ, Pind., Eur., Æschin. *Vid.* Garland.

Chapman, ὁ, ὠνητής, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* Buyer.

Chapter, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, Arist.

Char, το, πυρακτέω, only pres. and imperf., Hom. *Vid.* To burn.

Charred, ἀνθρᾰκευτός, ή, όν, Arist.

Character (i. e., letter used in writing), σῆμα, ατος, τό, Hom.; γράμμα, ατος, τό, Hdt.

Character, or any other sort of impression, χάρακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Isoc.

Character, i. e., disposition, ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ἦθος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur., Plat., Dem.; φυή, ἡ, Pind.; λῆμα, ατος, τό, Pind., Trag., Hdt.; ῥῦθμός, ὁ, Theogn.; νόημα, τό, Pind., σπλάγχνον, τό, Eur.

Character, i. e., reputation, φᾶτις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur.; φήμη, ἡ, Pind., Thuc., Isæ., Plat.; ἀκοή, ἡ, Pind.; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc.

A good character, εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Isoc., Xen., Dem.

A bad character, κἀκοδοξία, ἡ, Plat., Xen.

To have a good character, ἄκοὰν ἡδεῖαν κλύω, Pind.

He has a good or *a bad character*, φήμη ἄγᾰθή, or ἐχθρὰ φᾶτις κατέχει νιν, Pind.

We have a bad character, Σόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλεία, Soph.

Having a high character among the citizens, ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, Thuc., ἐν αἴνῃ μεγίστῃ ἐὼν ἐν Πέρσῃσι, Hdt.

To lose one's character, τῆς εὐκλείας ἀποθραύομαι, pass., Arist.

An assumed character, σχῆμα, ατος, τό, Plat.

To get a character of, περιάπτω, no perf. or aor. 2, *as he seems to me to deserve the character of an illiberal man*, ἄνελευθερίαν ἔμοιγε δοκεῖ περιάπτειν, Xen.

A painter whose works express character, ἠθογράφος, ὁ, Arist.

Characteristic, ὁ, i. e., distinguishing feature, χάρακτήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat.

Charcoal, ἀνθρᾰκία, ἡ, Hom., Eur.; ἄνθραξ, ᾰκος, ὁ, Eur., Ar., μᾰρίλη ἀνθράκων, Hippon.

Belonging to charcoal, ἀνθρᾰκηρός, ά, όν, Alex.

Son of charcoal (name for a collier), μᾰρίλᾰδης, ὁ, Ar.

To burn, or *make charcoal*, ἀνθρᾰκεύω, Ar., Theophr.

A charcoal-maker, ἀνθρᾰκεύς, ὁ, Æsop.

Charge, το (a price for a thing), ἀπεμπολάω, c. gen. of the price, Eur., Xen.; [πράττομαι, c. acc. et gen., Xen.]

To charge (in military tactics), ἐλαύνω, fut. ἐλᾶσω, and all tenses from ἐλάω, no aor. 2, Xen.; προσθέω, fut. -θεύσομαι, Thuc.; ἐπειμι, imperf. ἐπῄειν, 3d pl. ἐπῄεσαν, no other tenses, Thuc., Xen.

To charge (as cavalry), προσιππεύω, Thuc.; ἐπιτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -ἐδρᾰμον, c. dat., Thuc.

To charge (as ships), ἐμβάλλω, perf. -βέβληκα, Thuc.

To charge in opposition, ἀντεκτρέχω, Xen.

To charge first, προεμβάλλω, Thuc.

To charge through, διελαύνω, Xen.

To charge, i. e., to accuse, κᾰτηγορέω, c. gen. pers. acc. rei, or c. dupl. gen., or c. gen. pers. and prep., Hdt., Hom., Att. *Vid.* To accuse.

He charged five obols a day for the board of two children and their sister, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδοῖιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, Lys.

Charge, ᾱ, i. e., price for a thing sold, τῑμή, ἡ, h., Hdt., Plat., Lys., Dem. *Vid.* Price.

A charge (military), δρόμος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβολή, ἡ, strictly of ships, but also of any thing, even of a bull, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ῥῦμη, ἡ, Thuc., Xen.

A charge, i. e., accusation, ἔγκλημα, ατος, τό, Omn. Att. *Vid.* Accusation.

A charge, i. e., commission to overlook, etc., ἐπιστᾶσις, εως, ἡ, Xen.

A charge, i. e., a thing committed to one's care, φρούρημα, ατος, τό, Soph.

To sound the charge, παιᾰνίζω, Xen.

To have charge of, ἐπιστᾰτέω, no perf., c. dat. or c. gen., Soph., Xen., Isoc., Dem.

One who has charge of, ἐπίσκοπος, ὁ, ἡ, Hom., Ar., Plat.; ἐπιστᾰτμος, Isoc.; ἐπιστᾰτης, ὁ, Xen., Plat.; μελεδωνός, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; μελεδωνεύς, ὁ, Theoc.

Chargeable, i. e., blamable (q. v.), αἴτιος, ᾱ, ον, sometimes in Att. ος, ον, c. gen. rei, or c. ὅτι, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.

Chargeable, i. e., a cause of expense, δᾰπᾰνηρός, ά, όν, Xen., Plat., Dem.

[Charger (a large dish), πίναξ, ὁ, Hom., Ar.; — (a war-horse), πολεμιστήριος, ὁ (sc. ἵππος), Hdt., Dem.]

Chariot, ᾱ, ἅπήνη, ἡ, prop. for mules, but also used generally, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἅρμα, ατος, τό, Om.; δῐ́φρος, ὁ, and later ἡ, pl. δῐ́φροι (and δίφρα, Call.), Hom., Hes., Trag., Xen., Call.; ὄχος, τό (also with dat. pl. ὀχεσφι, and φιν, Hom.), Hom., Pind.; ὄχος, ὁ, h., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ὄκχος, ὁ, Pind.; σᾰτίνη, ἡ, esp. a war-chariot, h., Anac.; ἔντεα, τά, and ἔντεα δίφρου, Pind., Æsch.; ὄχημα, ατος, τό, prop. a mule-chariot, opp. to a war-chariot, but used for any sort, Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὀχεῖον, τό, Æsch.; ἄντυξ, ὕγος, ἡ, Soph., Eur.; ἀψίς, ῖδος, ἡ (of the

sun), Eur.; ὄτῳρίσκος, ὁ, Ar. *Vid.* Syn. 81.

A covered chariot, λαμπήνη, ἡ, Soph.; ἁρμᾰμαξα, ἡ, Hdt., Xen.

A four-horse chariot, τετραορία, ἡ, Pind.

A pair-horse chariot, σῦνωρίς, ἴδος, ἡ, Ar., Plat.; διῤῥῡμία, ἡ, Æsch.

A chariot on springs, αἰώρα, ἡ, Plat.

Of a chariot, ἁρμᾰτειος, α, ον, Eur., Xen.; ἁρμᾰτόειις, εσσα, εν, Critias.

Of the noise of a chariot, ἁρμᾰτόκτῡπος, ον, Æsch.

Belonging to a four-horse chariot, τετρᾰόρος, ον, Att.; τέτρωρος, ον, Hom., Pind., Eur.

Using a chariot, borne in a chariot, ἐπῐδίφριος, ον, Hom.; βρῑσάρμᾰτος, ον, Hes., h., Ap. Rh.

Having a beautiful chariot, or *the best chariot in a race*, ἀριστθάρμᾰτος, ον, Pind.; εὐάρματος, ον, Pind., Soph.; καλλῐδῐφρος, ον, Eur.

With swift chariot, ῥιμφάρμᾰτος, ον, Pind., Soph.

With golden chariot, χρῡσάρμᾰτος, ον, Pind.

With brazen chariot, χαλκάρμᾰτος, ον, Pind.

With many chariots, πολυάρμᾰτος, ον, Soph.

Fond of chariots, φῐλάρμᾰτος, ον, Pind., Eur.

Preserving, defending a chariot, ῥῡσῐδῐφρος, ον, Pind.

To keep chariot horses, ἁρμᾰτοτροφέω, Xen.

The keeping of chariot horses, ἁρμᾰτοτροφία, ἡ, Xen.

A chariot-maker, ἁρμᾰτοπηγός, ὁ, Hom., Theoc.; ἅμαξουργός, ὁ, Ar.

A chariot-maker's trade, ἅμαξουργία, ἡ, Theoph.; ἁμαξοπηγία, ἡ, Theoph.

A chariot track, ἁρματροχία, ἡ, Hom.; ἅματροχία, ἡ, Call.

To drive a chariot, δῐφρεύω, Eur., Ar.; δῐφρηλᾰτέω, Soph., Eur.; ἁρμᾰτεύω, Eur.; ἁρμᾰτηλᾰτέω, Xen.

[*Chariot-race*, ἀγὼν ἱππικός, ὁ, Hdt., Att.; ἁματροχιά, ἡ, Call.; ἁρματοδρομία, ἡ, Strab. *Vid.* Race.]

To contend in a chariot-race, διᾰδῐφρεύω, Eur. *Vid.* To drive.

Chariot driving, δῐφρηλᾰσία, ἡ, Pind.; δῐφρεία, ἡ, Xen.; ἁρμᾰτηλᾰσία, ἡ, Xen.; ἡνιοχεία, ἡ, Plat.; ἁρμᾰτωλία, ἡ, Ar.

Charioteer, ὁ, ἡνίοχος, ὁ, Hom., Xen.; ἡνιοχεύς, ὁ, Hom.; ὕφηνίοχος, ὁ, Hom., Xen.; ἡνιοτρόφος, ὁ, Soph.; ἁρμᾰτηλᾰτης, ὁ, Pind., Soph.; δῐφρηλᾰτης, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; δῐφρευτής, ὁ, Soph.; τροχηλᾰτης, ὁ, Soph., Eur.; ἁρμάτων ἐπιστάτης, ὁ, Soph., Eur.; ἀνὴρ αἰολόπωλος, ὁ, Hom.

A female charioteer, δῐφρελᾰτειρα, ἡ, Anth.

To be a charioteer, ἡνιοχεύω; rare, except in pres. and imperf., Hom.; ἡνιοχέω, Ar., Hdt., Plat.; ἡνιοστροφέω, Eur.

Skill as a charioteer, ἡ ἡνιοχική, Plat.

Charitable, εὐγνώμων, ονος, Xen., Dem., Æschin.; [συγγνωμονικός, ἡ, όν, Ar.; *ch. to the faults of men*, συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, Xen.; (in giving or doing), φιλόδωρος, ον, Plat., Xen., Dem.; εὐεργετικος, ἡ, όν, Arist.]

Charity, εὐγνωμοσύνη, ἡ, Æschin. *Vid.* Alms.

Charity begins at home, ᾽ἀπωτέρω ἡ γόνυ κνήμη, Theoc.

[Charlatan, ὁ, γόης, ητος, ὁ, Plat., Dem.; ἀγύρτης, ου, ὁ, Soph., Plat.; θαυματοποιός, ὁ, ἡ, Plat., Dem.]

Charles's wain, ἅμαξα, ἡ, Hom.; Ἄρκτος, ἡ, Hom., Anac., Soph., Eur.; βοώτης, ὁ, Hom., Anac.; Ἄρκτουρος, ὁ, Hes., Soph.; Ἑλίκη, ἡ, Ap. Rh.

Charm, ὁ, ἐπαοιδή, ἡ, Att. ἐπωδή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; φάρμᾰκον, τό, Hom., Ar., Theoc.; θελκτήριον, τό, Hom., Æsch., Eur.; κηληθμός, ὁ, esp. musical, Hom., Ap. Rh.; κηλητήριον, τό, Soph.; κήλημα, ᾰτος, τό, Eur.; φίλτρον, τό, esp. a love-charm, Pind., Trag., Xen., Dem., Theoc.; θέλκτρον, τό, Soph.; θέλγητρον, τό, Eur.; ῐ̈υγξ, υγγος, ἡ (ῑ̆ Pind., ῐ̆ Ar.), Pind., Ar., Theoc.; μᾰγευμα, ᾰτος, τό, Eur.; κήλησις, εως, ἡ, Plat.; θελκτύς, ύος, ἡ, Ap. Rh.; μείλια, τά, Call.

A love-charm, στέργημα, ᾰτος, τό, Soph.

[*A charm to produce hatred*, μίσηθρον, τό, Luc.]

Drugs or flowers used as charms, θρόνα, τά, Theoc.

Charm, to, θέλγω, no perf., Hom., Pind., Trag., Plat.; κηλέω, esp. by music, Eur., Plat., Xen., Dem., Æschin.; μαγγᾰνεύω, Ar.; *to use charms* or *incantations* (q. v.), ἐπαείδω, and contr. ἐπᾴδω (both forms found in Att.), fut. ἐπαείσω, and -ᾱ́σω, but oftener ἐπαείσομαι, and -ᾱ́σομαι, mid., etc., etc., Æsch., Plat., Xen.; φαρμᾰκεύω, Hdt., Plat.; *using these as charms to calm the river*, φαρμᾰκεύσαντες ταῦτα ἐς τὸν πότᾰμον, Hdt.; καταφαρμακεύω, Plat.

To charm away, ἐξεπᾴδω, Soph., Plat.

Charmer, ὁ (one who charms, uses charms), ἀοιδός, ὁ, Soph.; θελκτήρ, -ῆρος, ὁ, h.; θέλκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Charming (using charms, calculated to charm, appease, etc.), θελκτήριος, ον, Æsch., Eur.; θελξῐ́φρων, ονος, Eur.; ἐπωδός, όν, Æsch., Plat.; κηλητήριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; θελξίμβροτος, ον, Orph.; θελξίνοος, ον, Anth.

Charming all, in fem. πανθέλκτειρα, Simon.

Charm-proof, ᾰ̓κήλητος, ον, Hom.

Charnel-house, ὁ, οἴκημα θηκαῖον, Hdt.

Chart, ὁ, πίναξ, ᾰκος, ὁ, Hdt.; [γῆς περίοδος, ἡ, Hdt., Ar.]

Chase, to, an enemy, ἐξᾰποδίομαι, ᾱ̆, poet. c. gen. from which, only in pres., Hom.; [μετακῑᾰ́θω, poet., Hom. *Vid.* Pursue.]

To chase, i. e., to hunt (q. v.), θηρεύω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; (esp. of hounds), μεταθέω, Xen., Plat.

To chase, i. e., to carve, or engrave metals, γλύφω, Hdt., Anth.; ἐντέμνω, Hdt.; χᾰράσσω, Anth.

The chase (of an enemy), δίωξις, εως, ἡ, Thuc., *vid.* Pursuit; (hunting, the hunt), (q. v.), θήρα, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Syn. 257.

Chased, τορευτός, ή, όν, Menand.

A chased work, τόρευμα, ᾰτος, τό, Menand.

Chasm, ὁ, χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat.; [φάραγξ, αγγος, ἡ, Æsch., Theoc., Xen.]

Making chasms, χασμᾰτίας, ὁ (of an earthquake), Arist.

Chaste, ᾰ̓γνός, ή, όν, Pind., Eur., Dem.; πάρθενος, ον, Æsch.; παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hes., h.; παρθένειος, ον, Pind., Eur.; ᾰ̓ταύρωτος, ῃ, ον, and ος, ον, Æsch., Ar.; ᾰ̓γνευτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Virgin, and Pure.

To be chaste, παρθενεύομαι, mid., Æsch., Eur., Hdt.; ᾰ̓γνεύω, Æsch., Eur.; ᾰ̓γιστεύω, Eur.

Chastely, ᾰ̓γνῶς, Hes., h.

Chasten, to, σωφρονίζω, Eur., Plat., Antipho, Dem.

Chastened, πεπαιδευμένος, η, ον, Arist.

Chastise, to, τίνῡμαι (τῑ̆. Hom., τῐ̆. Att.), mid., only pres. and imperf., Hom., Eur.; ἀποτῑνῡμαι, Hom., Hdt., Æschin.; τίνομαι, mid. (ῑ̆ Hom., ῐ̆ Att.), fut. τίσομαι, etc., c. acc. pers. gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., Hom., Theogn., Æsch., Soph.; ἀποτίνομαι, Hom., Eur., Xen.; ἐκτίνομαι, Eur.; ᾽ἀποινύω, Find.; κολάζω, Soph., Eur., Ar., Plat., Xen., Dem.; ζημιόω, c. fut. mid. in pass. sens., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ποινάομαι, mid., Eur.; εὐθύνω, Thuc.; ᾽ἀπευθύνω, Eur.; ᾽ἰθύνω, Eur., Hdt.; δῐκαιόω, Eur. *Vid.* To punish.

To be chastised, δίκην, τῑμήν, ᾠὴν, ποινὰς τίνω, aor. 1 ἔτισα, no perf., Hom., Pind., Soph.

One must chastise, τῑμωρητέον, Isoc.

Chastisement, τῖσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; κόλᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; κόλασμα, ᾰτος, τό, Xen.; κολαστήριον, τό, Xen.; τῑμωρία, ἡ, Eur., Ar., Isoc., Xen., Dem.; τῑμώρησις, εως, ἡ, Plat.; κάκωσις, εως, ἡ, Xen. *Vid.* Punishment.

To inflict bodily chastisement, νουθετέω πληγαῖς, Ar., Plat.

To inflict additional chastisement, προστῑμάω, c. dat., Plat., Dem.

Chastiser, ὁ, εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Theogn.; εὔθῡνος, ὁ, ἡ, Æsch.

Chastity, ᾰ̓γνεία, Soph.; ᾽ἄγνευμα, ατος, τό, Eur.; παρθενία, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; παρθένεια, ἡ, Eur. *Vid.* Virginity.

[*Preserving chastity*, ἁγνευτικός, ή, όν, Arist.]

Not having preserved her chastity well, τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασα, Æschin.

Chatter, to, λᾰβρεύομαι, mid., Hom.; λᾰλᾰγέω, Pind.; κωτίλλω, only pres. and imperf., Hes., Theogn., Theoc.; c. acc. pers. to weary by chattering, Soph.; λεσχάζω, Theogn.; λᾰλέω, Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; ἐκλᾰλέω, Eur., Dem.; κᾰτᾰλᾰλέω, Ar.; κενολογέω, Eupolis; φληνᾰφάω, only pres. and imperf., Ar., Alex.; στωμῡλίομαι, no fut., Ar.; στωμύλλω, and στωμύλλομαι, mid., Ar.; καρδᾰμίζω (esp. about nothing), only in pres., Ar.; φλυᾰρέω, Ar., Hdt.; κροτέω, Plat.; ᾰ̓δολεσχέω, Plat., Xen.; ᾽ἀπολῃρέω, Dem.; λεσχηνεύομαι, mid., Hipp.

His teeth chatter (from fear), πάταγος δέ τε γίνετ᾽ ὀδόντων, Hom.; [συγκροτεῖ τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου, Luc.]

Chattering, adj. ἀκρῐτόμῡθος, ον, Hom.; ᾽ἀμετροεπής, ὁ, ἡ, Hom.; ᾽ἀμαρτοεπής, ὁ, ἡ, esp. foolishly, Hom.; ᾽ἀφᾰμαρτοεπής, ὁ, ἡ, Hom.; τᾰνῦγλωσσος, ον, of a crow, Hom.; λᾰβρός, Pind., Theogn., Soph.; κωτίλος, Theogn., Anac., Soph.; ᾰ̓θῡρόστομος, ον, Soph.; ᾽ἀθῡρόγλωσσος, ον, Eur.; κατεστωμυλμένος, Ar.; λᾰλος, ον, compar. λᾰλίστερος, Eur., Epicharm., Ar.; ἀμφῐλᾰλος, ον, Ar.; λᾰλητῐκός, ή, όν, Ar.; λᾰλιος, α, ον, Mel.; στωμῡλος, ον, Ar.; φληνᾰφος,

ον, Menand.: *φλεδυνώδης*, Hipp.; *ἀδόλεσχος, ον*, Arist.

CHATTERER, Α, *λᾰβρᾰγόρης*, Hom.; *φλέδων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.; *λᾶλημα, ᾰτος, τό*, Soph.; *στόμυλμα, ἔτος, τό*, Ar.; *ἀδολέσχης, ὁ*, Ar.; *φλύαρος, ὁ*, Plat.; *πᾰτᾰγημα, ᾰτος, τό*, Menand.

A discordant heavy chatterer, *λᾰλοβᾰρύπᾰρᾰμελορῦθμοβᾰτης, ὁ*, Pratinas.

A long tedious chatterer, *μᾰκροφλυᾱρήτης*, Anth.

CHATTERING, subst. *παγγλωσσία, ἡ*, Pind.; *στωμύλια, ἡ*, Ar.; *στόμυλμα, ᾰτος, τό*, Ar.; *φλυᾱρία, ἡ*, Ar., Plat.; *λεσχηνεία, ἡ*, Plat.; *ἀδολεσχία, ἡ*, Isoc., Plat.; *ἀθῦροστομία, ἡ*, Anth.

[*A chattering of the teeth*, *πάταγος, ὁ*, Hom.]

CHEAP, *εὐτελής, ές*, Hdt., Plat.; *εὔωνος, ον*, Xen., Plat., Dem.; *ἄξιος, α, ον*, Ar., Lys.

CHEAPLY, *ἀδᾰπάνως*, Eur.; *ἀντῐπροικα*, Xen.; *μῑκροῦ* (subaud. *μισθοῦ*), Xen.; *εὐτελῶς*, Xen.

To sell cheaply, *ἐπευωνίζω*, only in pres., Dem.

CHEAPNESS, *εὐτέλεια, ἡ*, Hdt.

CHEAT, TO, *σῠλεύω*, Hom.; *ἠπεροπεύω*, only pres. and imperf., Hom.; *βιάομαι*, mid., c. accus., Hom.; *φηλητεύω*, no perf., sine cas., h.; *φηλόω*, Æsch., Eur., Ap. Rh.; *φενᾰκίζω*, Soph., Ar., Plat., Dem.; [*ψεύδω*, c. acc., Trag.; *τινά τινος, one of a thing*, Trag., Ar.; *τινά τι*, Xen.]; *ἀποστερέω*, c. gen. or c. acc. rei, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; *κᾰπηλεύω*, Eur.; *διᾰῦλῐμαίνομαι*, Eur., Ar.; *βουκολέομαι*, mid., Ar.; *πᾰρᾰκόπτω*, c. gen. rei of which, Ar.; *πᾰρᾰκρούω*, usu. in mid., perf. pass. *-κέκρουσμαι*, c. gen. rei, Plat., Isoc., Dinarch., Dem.; *περῐσοφίζομαι*, mid., Ar.; *γοητεύω*, Plat., Dem.; [(by fallacies), *παραλογίζομαι*, c. dupl. acc., pers. et rei, Arist.]

To be a cheat, *κᾰπηλίκῶς ἔχω*, Ar.

To help to cheat, also *to get by cheating*, *σῠνᾰποστερέω*, Plat., Dem.

To cheat along with, at the same time with, *σῠνηπεροπεύω*, Ar.; *σῠνεξᾰπᾰτάω*, Dem.

To cheat in buying provisions, *ὑπωψωνέω*, Ar.

To be cheated, *ᾄλπομαι*, pass., Ar.

To be cheated of, *ἀτέμβομαι*, only in pres., c. gen., Hom.: *ὑποκλέπτομαι*, c. acc., Soph.; [*ψεύδομαι*, c. gen., *of hope*, *ἐλπίδος*, Hdt.; *of a supper*, *δείπνου*, Ar.] *Vid.* TO DECEIVE.

CHEAT, Α, or CHEATER, *ἠπεροπευτής, ὁ*, Hom.; *ἠπεροπεύς*, Hom.; *φηλητής, ὁ*, Hes., h., Æsch., Soph., Eur.; *κᾰπηλος, ὁ*, Æsch.; *γόης, ητος, ὁ*, Eur., Plat., Dem.; [*ἀγύρτης, ὁ*, Soph., Plat.]; *φένᾰξ, ᾰκος, ὁ*, Ar.; *ἀποστερητής, ὁ*, Plat.; fem. *ἀποστερητίς* or *-τρῐς, ἴδος, ἡ*, Ar.

A cheat, i. e., cheating trick, *σκῐρᾰφος, ὁ*, Hippon.; *φενᾰκισμός, οῦ, ὁ*, Ar., Isoc., Dem.; *μυκτήρισμα, ᾰτος, τό*, Menand.; *μυκτηρισμός, οῦ, ὁ*, Menand.; *φήλωμα, ᾰτος, τό*, Ar.; *γοητεία, ἡ*, Plat.; *γοήτευμα, ᾰτος, τό*, Plat. *Vid.* DECEIT.

Suited for cheating, *ἀποστερητῐκός, ἡ, όν*, Ar.

Easily cheated, also act., *fond of cheating*, *εὐᾰπᾰτητος, ον*, Plat., Arist. *Vid.* TO DECEIVE.

CHECK, TO, *ἐρύομαι*, mid., aor. 1 *εἰρυσσάμην* for *εἰρῦσάμην*, Hom.; *ἰρητύω*, fut. *-ύσω*, Hom., Eur.; *ἐρύκω*, aor. 2 *ἠρῠκᾰκον*, and infin. *ἐρῠκᾰκέειν*, only in Hom., no perf., c. acc. pers., infin. of the thing proposed to be done, or c. *μή* and infin., Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; *ἐρῦκάνω*, and *ἐρῠκᾰνάω*, no fut. to either, Hom.; *παύω*, no perf. act., Hom., Eur.; *κᾰτᾰπαύω*, Hom., Æsch.; *ἰσχᾰνάω*, no fut., Hom.; *ἰσχᾰ́νω*, no fut., Hom.; *ἔργω* (usu. *εἴργω* Hom., *εἴργω* Att.), no perf. act., fut. 1 mid. in pass. sens., aor. 2 act. infin. *εἰργᾰθεῖν*, Soph., Hom., Eur., Xen., Plat., Ap. Rh.; *ἔχω*, imperf. *εἶχον*, fut. *σχήσω* and *ἕξω*, perf. only *ἔσχηκα*, no aor. 1, aor. 2 *ἔσχον* and *ἔσχεθον*, Hom., Eur., Xen.; *ἴσχω*, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Xen.; *κᾰτᾰλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, aor. 2 *-ἐλᾰβον*, Hdt.; as to check an invading army, *ἀναστέλλω*, Thuc., Xen.; *ἐπᾰναστέλλω*, Arist. *Vid.* TO RESTRAIN, TO HINDER.

One must check, *εἰρκτέον*, Soph.; *ἀντῐλητπτέον*, Xen.; *κωλῠτέον*, Xen.

Who ought to be checked, *κᾰτᾰλαμπτέος, ον*, Ion. for *κᾰτᾰληπτέος, ον*, Hdt.; *σχεταῖος*, in neut. pl., Hipp.

Calculated to check, *κᾰτᾰληπτῐκός, ἡ, όν*, c. gen., Ar.; *συσταλτῐκός, ἡ, όν*, Arist.

CHECK, Α, *κώλῦμα, ᾰτος, τό*, c. infin., or c. *μή* and infin., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *κωλύμη, ἡ*, Thuc.; *ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό*, Plat.; *διακώλῦμα, ᾰτος, τό*, c. *τοῦ* and infin., Plat.; [(fig.), *ψάλιον, τό*, Trag., Plat.]

A check in military affairs, *ἧσσα, ἡ*, Omn. Att. prose. *Vid.* DEFEAT.

[CHECKERS. *Vid.* DRAUGHTS.]

[CHECK-CLERK, *ἀντιγραφεύς, έως, ὁ*, Dem., Æschin.]

CHEEK, Α, *πᾰρῆϊον, τό*, Hom.; *πᾰρειά, ἡ*, usu. in pl. in Hom., usu. sing. in Trag., dat. pl. *παρείασιν* Ap. Rh., Hom., Trag., Xen., Plat. (but rare in prose), Ap. Rh.; *πᾰρῆς, ῆδος*, and contr. *πᾰρῆς, ῆδος, ἡ*, Æsch., Eur.; *γενειᾶδες, αἱ*, Eur.; *κρότᾰφοι, οἱ*, Theoc.

A rosy cheek, *ῥοδόμηλον, τό*, Theoc.

With beautiful cheeks, *καλλῐπᾰρῆος, ον*, Hom.; *εὐπᾰρᾱος, ον*, for *εὐπᾰ́ρειος*, Pind.

With fair cheeks, *λευκοπᾰρῆος, ον*, Mel.

With round rosy cheeks, *μηλοπᾰ́ρειος, ον*, Theoc.

With brazen cheeks, *χαλκοπᾰρῆος, ον*, Hom., Pind.

CHEEK-PIECE, Α (of a helmet, or of a horse's harness), *μέτωπον, τό*, Hom.; *φᾰ́λᾰρα, τά* (and *φᾰλᾰρον, τό*, Æsch.), Hom., Trag., Hdt., Xen.; *πᾰρῆϊον, τό*, Hom.; *πᾰρειά, ἡ*, h.; [*παραγναθίς, ίδος, ἡ*, Strab.]

CHEER, TO, i. e., make cheerful, *ἰαίνω*, Hom., Pind.; *φαιδρύνω*, Æsch., Plat.; to help to cheer, *σῠνηδύνω*, Arist., i. e., to encourage by the voice, *κέλομαι*, aor. 1 *ἐκελησάμην* (not in Hom.), aor. 2 *ἐκεκλόμην*, c. acc. or c. dat., also c. infin. of the thing to be done, Hom., Pind., Æsch.

To cheer by the voice, cheer on, or also *as any fact encourages a person*, [*ὁρμάω*, one *to* battle, *to* labor, etc., *τινὰ εἰς πόλεμον, ἔργον*, κ. τ. λ., Hom., etc., *against* one, *ἐπί τινα*, Hdt.]; *ὀτρῠ́νω*, no perf., Hom., Pind., Soph., Eur.; *θαρσύνω*, no perf. and no pass. (Attic also *θρᾰσύνω*, which, however, has mid. and pass.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ἐπῐθαρσύνω*, Hom.; *πᾰρᾰθαρσύνω*, Thuc. Xen.; *ἀνᾰθαρσύνω*, Xen.; *ὀρνύω*, fut. *ὄρσω*, etc., no perf. act., pass. not used in this sense, Hom., Hes., Pind., Soph.; *πιστόομαι*, mid., Hom.; *κελεύω*, c. acc. or c. dat., Hom.; *ἐπῐκελεύω*, c. acc. or c. dat., and in mid., Eur., Thuc., Xen.; *πᾰρᾰκελεύομαι*, mid., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *διᾰκελεύομαι*, mid. c. dat., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; *ἐγκελεύω*, Xen.; *πᾰραγγέλλω*, Theogn., Xen.; *πᾰρᾰκᾰλέω*, fut. *-καλέσω*, aor. 1 *-εκάλεσα*, no perf. act., Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; *ἀνᾰκᾰλέω*, Xen.; *εὐθῡμέω*, Æsch., Xen., Arist.; *ειάζω*, only in pres. sine cas. (lit. crying εἰα), Eur.

To cheer (a dog), *παραμῡθέομαι*, Xen.

To be cheered (to be of good cheer), *θαρσέω*, no perf., Omn.; *ἀνᾰθαρσέω*, Thuc., Xen.; *προθῡμέομαι*, no perf., Xen.

What cheers one, *θαλπώρη, ἡ*, Hom.

CHEER, Α, *ἐγκέλευσμα, ᾰτος, τό*, Xen.; *πᾰρᾰκέλευσμα, ᾰτος, τό*, Eur., Plat.

Cheer, i. e., good cheer, *δαίς, δαιτός, ἡ*, Omn. poet., Xen. *Vid.* FEAST.

CHEERING, *εὔφρων*, gen. *ονος*, Hom., Æsch., Soph.; by voice, *πᾰραιφᾰμενος*, Hom., Hes., h.; *πᾰρᾰκελευστῐκός, ἡ, όν*, Plat.

A cheering, i. e., uttering a cheer, *cheering on*, *πᾰρᾰκέλευσις, εως, ἡ*, Thuc., Xen., Isoc.; *πᾰρᾰκελευσμός, ὁ*, Thuc., Xen.; *πᾰρᾰ́κλησις, εως, ἡ*, Isoc., Æschin.

CHEERFUL, *γελᾶνής, ές*, Pind.; *νεοθηλής, ές*, h.; *ἵλαος, ον*, h., Plat.; *τερπνός, ή, όν*, Anac.; *φῐλογηθής, ές*, Æsch.; *εὐθῡμος, ον*, Pind., Xen.; *φαιδρός, ά, όν*, Æsch., Soph., Eur., Ar., Xen., Dem.; *φαιδρόνους*, neut. *ουν*, Æsch.; *φᾶνός, ή, όν*, Æsch., Plat.; *ἵλᾰρος, ά, όν*, Ar., Xen.

Cheerful looking, of cheerful countenance, *φαιδρωπός, όν*, Æsch., Eur.

CHEERFUL, TO BE, *εὐθῡμέω*, no perf., Eur., Theoc.; *ῥᾳθῡμέω*, no perf., Plat.; *φῐλοφρονέομαι*, mid., Xen.; *φαιδρύομαι*, pass., Xen.

One should be cheerful, *εὐθῡμητέον*, Xen.

CHEERFULLY, *εὐθύμως*, h., Æsch., Xen.; *φαιδρῶς*, Xen.; *ἱλᾰρῶς*, Xen.; *ἀγᾰπώμενος*, Plat.; *ἀγᾰπητῶς*, Plat.

To make cheerful, *φαιδρύνω*, no perf., Æsch., Plat., Xen.

CHEERFULNESS, *εὐθῡμία, ἡ*, Pind., Xen.; *φαιδρότης, ητος, ἡ*, Isoc.; *φῐλοφροσῡνη, ἡ*, Xen.

CHEERLESS, *ἄχαρις*, neut. *ι*, compar. *ἀχαρίστερος*, Hom., Theogn., Hdt.; *δυσχίμος, ον*, Æsch., Eur. *Vid.* SAD, MISERABLE.

CHEESE, *τῡρός, ὁ*, Hom., Eur., Xen.; *τῦρευμα, ᾰτος, τό*, Eur.; *τῡρῐδιον, τό*, Epich.; *τυρόεις, εντος*, contr. *τυροῦς, οῦντος, ὁ*, Theoc.; *τροφᾰλίς, ίδος, ἡ*, Ar., Antiph.; *τροφᾰλιον, τό*, Alex.; *πηκτή, ἡ*, Theoc.

Milk cheese curdled with fig juice, *τυρὸς ὠπίας*, or *ὀπίας* alone, Eur., Ar.

[*Grated cheese*, *ξυστὸς τυρός, ὁ*, Antiph.]

Cheese of mare's milk, *ἱππᾶκη, ἡ*, Æsch.

To make cheese, *τῡρέω*, Alcman; *τῦρεύω*, Arist.

Like cheese, *τῡρόεις, όεσσα, όεν* contd. *οῦς, οῦσσα, οῦν*, Sophron.

Eating cheese (name of a mouse), *τῡροφᾰγος*, h.; *τυρογλῦφος*, h.

Having plenty of cheese, *πολῦτυρος, ον*, Pherecr.

Spread with cheese, *τῡρόνωτος, ον*, Ar.; *τυροφόρος, ον*, Anth.

CHEESE-PARINGS, σκῖρον, τό, Ar.
CHEESE-GRATER, Α, τῡρόκνηστις, εως, ἡ, Ar.
CHEESEMONGER, Α, τῡροπώλης, ὁ, Ar.
To be a cheesemonger, τῡροπωλέω, Ar.
The making of cheese, τύρευσις, εως, ἡ, Arist.; τῡρεία, ἡ, Arist.
CHEESE-MAKER, Α, τῡρευτής, ὁ, Anth.
A crate on which to dry cheese, ταρσός, ὁ, Hom.
CHEESE-CAKE, Α, τῡρᾰκίνης, ου, ὁ, Philox.; [νᾶνος, ὁ, Ath.]
CHERISH, ΤΟ, ἀέζω, only pres. and imperf. (fut. ἀξέσω, and only in Anth.), Hom.; ᾽ἄτῑτάλλω, no fut., but aor. 1 ᾽ἄτῑτηλα without augm., Hom., Theoc.; τρέφω, fut. θρέψω, no perf. act. or mid. in this sense, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀμφῐπολεύω, Hom.; ἀμφῐπολέω, Pind.; ποιμαίνω, rare, except in pres. and imperf., Pind., Æsch., Theoc.; πορσαίνω, only pres. and imperf., Pind., Ap. Rh.; ἄρδω, only pres. and imperf., Pind., Eur.; ἀμφῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, c. acc., Pind.; πομσῦ́νω, no perf., Eur., Ap. Rh.; ᾽ἀτάλλω, only pres., Soph. κηπεύω, Eur.; θάλπω, rare, except in pres. and imperf., Theoc.
To cherish (a feeling or habit, angĕr, love, etc.), πέσσω, in this sense only in pres., Hom.; τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, Hom., Theogn., Æsch.; ἐντίθεμαι, mid., Hom.; φῠλάσσω, Hom., Pind., Soph., Eur.; φέρβομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; νέμω, Soph.; φῐλοφρονέομαι, mid., Plat.
To cherish old age (so as to prolong it), ἔψω γῆρας, Pind.
To cherish secretly, ᾽ὑποτρέφω, Xen.
One must cherish, θρεπτέον, Plat.
To be cherished, ποιμαντέος, α, ον, Theogn.
CHERRY, Α (the tree), κέρᾶσος, ὁ, later ἡ, Theoph.; [also τὸ κεράσιον, Diosc.]
One who makes two bites of a cherry, σῡκοτρᾰγίδης (lit. of a fig), Archil.
A cherry (the fruit), κεράσιον, τό, Ath.
CHERSONESE, Α, Χερσόνησος, ἡ, Hdt., Thuc.; used also Χερόνησος, Ap. Rh.
CHERVIL, σκάνδιξ, ῐκος, ἡ, Ar.
CHERUP, ΤΟ, σῡρῐ́ζω, fut. -ξω, but more usu. -ξομαι, mid., Æsch. *Vid.* TO CHIRP.
CHESS, πεσσοί, οἱ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; πεσσεία, ἡ, Soph., Plat.; *vid.*, however, DRAUGHTS, which the ancient game was probably more like; see also SMITH'S *Dictionary of Antiquities*, p. 569 *b*.
CHESSBOARD, Α, πεσσόν, τό, Soph.
CHESSMEN, πεσσοί, οἱ, Hom., Plat.; [ψῆφοι, αἱ, Plat.]
A chess-player, πεσσευτής, ὁ, Plat.
Skillful at chess, πεσσευτῐκός, ή, όν, Plat.
To play at, πεσσεύω, Plat., Xen.
CHEST (of a man), στέρνον, τό, Omn. poet.; στῆθος, τό, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Xen., Ap. Rh.
CHEST, Α, i. e., a box, κίστη, ἡ, Hom., Ar.; φωριᾰμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χηλός, ἡ, Hom.; ὄγκιον, τό, Hom.; λάρναξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Simon., Hdt., Th.; θήκη, ἡ, Eur., Hdt.; ἀν-ῐπήξ, ῆγος, ὁ, Eur.; κιστίς, ἴδος, ἡ, Ar.; κυψέλη, ἡ, Ar., Hdt.; κυψελίς, ἴδος, ἡ, Arist.; κυψέλιον, τό, Arist.; ῥίσκος, ὁ, Antipho; κῐβωτός, ἡ, Ar., Lys.; κῐβώτιον, τό, Ar., Xen., Dem.
Deep-chested, βᾰθύστερνος, ον, Pind.
Wide-chested, εὐρύστερνος, ον, Theoc.
Narrow-chested, βᾰρύτονος, ον (epith. of στῆθος), Xen.
Carrying chests, κιστοφόρος, ον, Dem.
CHESTNUT, Α (the fruit), κᾰ́ρυον Εὐβοϊκόν, τό, Theoph.; also κάρυον, τό, alone, Xen.; κάρυον Καστᾰναῖον and κ. Κασταναϊκόν, τό, Theoph.; Κάστᾰνα, τά, Mnesith.
CHESTNUT, Α (the tree), κᾰ́ρυα, ἡ, Soph.
CHESTNUT (the color), adj. ξανθός, ή, όν, Hom., Soph.
CHEW, ΤΟ, μᾶσάομαι, mid., Ar., Eupol.; ᾽ἀνᾰμᾶσάομαι, Ar.; διᾰμᾶσάομαι, Arist.
[*To chew the cud*, μηρυκάομαι, Plat.]
CHEWED (any thing chewed), μᾶσημα, ᾰτος, τό, Antiph.
CHEWER, THE (the muscle of the mouth used in chewing), μᾶστητήρ, ῆρος, ὁ, Hipp.
[*Chewing* (act of), μάσησις, εως, ἡ, Theophr.]
CHICANERY, κᾰκοτεχνία, ἡ, usu. in pl., Plat., Dem. *Vid.* TRICK.
CHICKEN, Α, CHICK, i. e., a young bird rather than poultry, νεοσσός, ὁ, Hom., Soph., Ar., Ap. Rh.; νεόσσιον, τό, Ar., Arist. *Vid.* COCK, HEN.
To rear chickens, νεοσσοτροφέω, Ar.
CHIDE, ΤΟ, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers. and gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. rei, gen. pers. or c. dat. pers., Omn. post Hom.; but ἐπῐμέμφομαι c. dat. pers., acc. rei (either often understood), or c. acc. pers., gen. rei, Hom., Soph., Hdt. *Vid.* TO BLAME.
CHIDING, μέμψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen. *Vid.* BLAME.
CHIEF, Α, ἀρχός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ᾽ἀριστεύς, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; ὄρχᾰμος, ὁ, Hom., Hes., Æsch.; σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes.; μέδων, οντος, only in pl., Hom.; πρόμος, ὁ, Hom., Trag.; λᾱγέτης, ὁ, Pind.; ἄκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἀρχέλᾱος, and contr. ἀρχέλας, ὁ, Æsch., Ar.; ἀρχέτης, ὁ, Eur.; ᾽ἄκρος, ὁ, Eur.; βρᾰβεύς, ὁ, Æsch.; ἐπιστᾰ́της, ὁ, Æsch.; προστᾰ́της, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κᾰ́ρανος, ὁ, Xen.; in pl. οἱ γνώρῐμοι, Xen., οἱ κορῦφαῖοι, Hdt., Plat., τὰ πρῶτα, Eur., Hdt.
A chief of the people, δημογέρων, οντος, ὁ, Hom.
The chief man in a city, ὑψῐ́πολις, εως, ὁ, Soph.; ὁ προῦχων, Thuc. *Vid.* COMMANDER, LEADER.
The chief men of the allies, οἱ ἐπικαίριοι τῶν συμμάχων, Xen.
The chief point, κεφᾰ́λαιον, τό, Plat.; κεφᾰλαιον ῥῆμα, Ar.
Belonging to a chief, γερούσιος, α, ον, Hom.
[*Without a chief*, ἄναρχος, ον, Hom.]
CHIEF, adj. πρῶτος, η, ον, Omn.; μέγιστος, η, ον, Omn.; κεφᾰλαιος, usu., if not always, in neut. sing. or pl., oftenest in pl. (as, *you know the chief details of this story*, ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων ἴστε, Pind.), Pind., Thuc., Plat., Dem.; ᾽ἄκρος, α, ον, Æsch., Hdt., Plat.; ὕψιστος, η, ον, Æsch. *Vid.* BEST, GREATEST.
To be chief, προέχω, usu. contr. προῦχω (even in Hom., who, however, does not use the word in this sense), rare in this sense except in pres., h., Thuc.; προίσταμαι, mid. and pass., c. aor. 2 act., and perf. and pluperf. in intrans. sens., esp. in contr. part. προεστώς, ῶσα, ός, gen. -ῶτος, etc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.
To be chief among, περίειμι, c. gen., Ap. Rh. *Vid.* TO EXCEED, TO EXCEL.
The chief rank, the chief honor, πρωτεῖον, τό, Dem.
[*The chieftainship*, προστασία, ἡ, Thuc.]
Chiefly, μᾶλιστα, Omn.; τὸ μέγιστον, Thuc.
CHILBLAIN, Α, χίμετλον, τό, Ar.
[*To have chilblains*, χιμετλιάω, Diosc.]
CHILD, Α, θᾶλος, τό, Hom., Pind., Eur.; ἔρνος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἔκγονος, ὁ, ἡ, Hom., Soph., Eur., and in neut. ἔκγονον, Æsch., Soph.; βρέφος, τό, Hom., Pind., Anac., Æsch., Eur., Xen.; τέκος, τό, Omn. poet.; τέκνον, τό, Omn. (gen. τέκνοφι, Simon.); παῖς, παιδός (παῖς often in Hom., though only in nom.; Ap. Rh. has also acc. πάϊν), ὁ καὶ ἡ, Omn.; γέννημα, ᾰτος, τό, Soph.; αὐτόπαις, Soph.; ἐκγενέτης, ὁ, Eur., Plat.; ἐκπαίδευμα, ᾰτος, τό, Eur.; λόχευμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; νεοσσός, ὁ, Æsch., Eur.; τέκνωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; τεκνίδιον, τό, Ar.; παιδίον, τό, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; σκυμνός, ὁ καὶ ἡ, Eur.; παιδᾰ́ριον, τό, Ar., Plat., Xen.; τὸ γεννώμενον, Hdt. *Vid.* SYN. 348.
An only child, μονόπαις, Eur.
A beautiful child, καλλῐ́παις, Eur. *Vid.* SON, DAUGHTER.
[*His mother's own child*, proverb., τῆς μητρὸς τὸ παιδίον, Strab.]
[*A child again* (of old men), παλίμπαις, ὁ, Luc.]
Of or *belonging to children*, παιδειος, ον, Pind., Æsch., Soph., Plat.; παιδῐκός, ή, όν, Soph., Ar., Plat.
Inflicted by children, παιδότρωτος, ον (of wounds), Æsch.
Happy in children, or *having good* or *beautiful children*, ἀγλαόκουρος, ον (epith. of a city), Pind.; εὔπαις, -παιδος, ὁ καὶ ἡ, h., Eur., Hdt.; καλλῐ́παις, Æsch., Eur.; εὔτεκνος, ον (also epith. of an oracle promising good children), Æsch., Eur., Xen.
Unhappy in children, δύστεκνος, ον, Soph.
Having children, τεκνοῦς, fem. τεκνοῦσσα, contr. from τεκνόεις, Soph.
Having or *likely to have children*, τεκνογόνος, ον, Æsch.; τεκνοποιός, όν, Eur., Hdt., Xen.; παιδοποιός, όν, Eur.; τεκνοποιητῐκός, ή, όν, Arist.
Having but one child, μονότεκνος, ον, Eur.
Having two children (also done or spoken by two children), δῖπαις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.
Having fifty children (consisting of fifty children), πεντηκοντᾰπαις, ο καὶ ἡ, Æsch.
Having many children, πολύτεκνος, ον, Æsch., Eur.; πολῦπαις (metaph. of a land with many colonies), Mel.
Having only one child at a time, μονοτόκος, ον, Arist.
Having few children, ὀλῐγόπαις, ὁ καὶ ἡ, Plat.
Having lost children, τεκνολέτειρα, fem., Soph.

Fond of children, φῐλόπαις, ὁ καὶ ἡ, Simon., Plat., Theoc.; φῐλότεκνος, ον, Eur., Ar., Hdt.

Loved by children, εὐφῐλόπαις, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Dearer than children, κρεισσότεκνος, ον, Æsch.

Rearing children, παιδοτρόφος, ον, Simon., Soph., Eur.

Avenging children, τεκνόποινος, ον, Æsch.

Murdering children, παιδοφόνος, ον, Hom., Eur., Hdt.; παιδολῠμης, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; παιδοκτόνος, ον, Soph.; παιδολέτωρ, ορος, ὁ, fem. παιδολέτειρα, Æsch., Eur.; τεκνοκτόνος, ον, Eur.

The blood of murdered children, αἷμα παιδοφόνον, Eur.

The misfortune of killing a child, παιδοφόνος συμφορά, ἡ, Hdt.

Hating children, μῐσότεκνος, ον, Æschin.

Eating children, παιδοφᾰγος, ον, Pind.; παιδοβόρος, ον, Æsch.; τεκνοδαίτης, Orac. ap. Paus.

Belonging to devoured children, κουρόβορος (i. e., blood), Æsch.

The having, or *begetting*, or *bearing children*, τεκνοποιΐα, ἡ, Xen.; παιδογονία, ἡ, Plat.; παιδοποιΐα, ἡ, Plat.; παιδοποίησις, εως, ἡ, Plat.

Happiness in children, or *having good children*, εὐπαιδία, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Isoc.; εὐτεκνία, ἡ, Eur., Arist., Theoc.

Abundance of children, εὐγονία, ἡ, Plat., Xen.; πολῠπαιδία, ἡ, Isoc.; πολῠτεκνία, ἡ, Arist.

The having only one child at a time, μονοτοκία, ἡ, Arist.

To be happy in one's children, εὐτεκνέω, Eur.

To make a family to have only one child each generation, μονόω γενεήν, Dem.

To murder children, παιδοκτονέω, Eur.

To have, bear, beget children, τεκνόω, in act. only of the father, -ομαι, mid. of father or mother, Hes., Eur.; τεκνοποιέω, act. of the mother, -ομαι, mid. of the father, Xen.; τέκνωσιν ποιέομαι, Thuc.; παιδοποιέω, of either father or mother, -ομαι, mid. only of the father, Soph., Eur., Plat., Xen., Æschin.

Who people the city of Cadmus with their children's children, οἱ Κάδμου πόλιν τεκνοῦσι παίδων παισίν, Eur. *Vid.* To beget, To bear.

To rear children, παιδοτροφέω, Ar.; τεκνοτροφέω, Arist.; παιδοκομέω, Anth.

The rearing of children, παιδοτροφία, ἡ, Plat.; τεκνοτροφία, ἡ, Arist.

To bear away a child, παιδοφορέω, Mel.

[*From a child* (i. e., from childhood), adv. phrase, ἐκ παιδός, or παῐδων, Plat.]

Childbed (childbirth), ὠδῖς, ῖνος, ἡ, Omn. poet., Plat.; τόκος, ὁ, Hom., h., Soph., Eur., Hdt.; λόχος, ὁ, Æsch.; λόχευμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Eur.; λοχεία, ἡ, Eur., Plat.; γονή, ἡ, Eur.; ἔκτεξις, εως, ἡ, Arist.

A fortunate or *easy childbirth*, εὐτοκία, ἡ, Call.; τὸ ὠκῠτοκον, Hdt.

An unfortunate childbirth, δυστοκία, ἡ, Arist., Call. *Vid.* Labor.

Belonging to childbirth, λόχιος, α, ον, Eur.; λοχεῖος, α, ον, Eur.; λεχώϊος, ον, Ap. Rh., Anth.

Having an easy childbirth, εὔτοκος, ον, Arist.

Aiding in childbirth, μογοστόκος, ον, Hom., Theoc.; εὔλοχος, ον, Eur., Call.; ὠκῠτόκος, ον (of medicine), Ar.

To be in childbed, ὠδῖνω, rare, except in pres., Hom., Eur., Ar., Plat.

To have a difficult childbirth, δυστοκέω, no perf., Plat., Arist.

To have an easy childbirth, εὐτοκέω, no perf., Hipp. *Vid.* To labor.

The Goddess who aids in childbirth, Εἰλείθυια, ἡ, Hom., Hes., Pind.; Ἐλευθώ, ἡ, Eur.

They called on Diana, who makes childbirth easy, τὰν εὔλοχον Ἄρτεμιν ἄυτουν, Eur.

A woman in childbed, λεχώ, ἡ, Eur., Ar.; λεχωΐς, ΐδος, ἡ, Call.

Childhood, νηπιεία, ἡ, Hom.; παιδεία, ἡ, Theogn., Lys.; νηπιότης, ητος, ἡ, Plat.; νηπῠτία, ἡ, Plat.

From childhood, ἐκ γαστρός, Theogn.; ἐκ παίδων, Xen., Plat.; [ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, Anth.]

From their earliest childhood they do, εὐθὺς ἐκ παίδων ποιοῦσι, Xen.

[*To be just out of one's childhood*, ἡλικίαν ἔχειν τὴν ἄρτι ἐκ παίδων, Xen.]

[*In second childhood*, παλίμπαις, ὁ, ἡ, Luc.]

Having learned in childhood, παιδομᾰθής, ές, Hipp.

Childish, νήπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat.; νηπῠτιος, α, ον, Hom., Ar.; ἀντίπαις, -παιδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἴσόπαις, Æsch.; παιδνός, ή, όν, and later ός, όν, Æsch., Anth.; παιδᾰριώδης, ες, Plat.

Childish, to be, νηπιᾰχεύω, only in pres., Hom.; νηπιᾰχω, only pres., Ap. Rh., Mosch.; [*to become childish*, παραγηράω, Æschin.]

[*Childishly*, παιδαριωδῶς, Polyb.; *to behave childishly*, παιδαριεύομαι, Stob.]

Childishness, νηπιάα, and -ιέη, ἡ, Hom.; [νηπιότης, ητος, ἡ, Plat.]

Childless, ἄσπερμος, ον, Hom.; ἄκουρος, ον, Hom.; ἄτεκνος, ον, sometimes c. gen. (as ἄτεκνος ἀρσένων παίδων, Eur.), Hes., Trag.; ἄπαις, -παιδος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen., Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἄγονος, ον, Eur.; κενός, ή, όν (of a lioness bereft of her cubs), Soph.; ἄτοκος, ον (only of those who have never had children), Eur., Hdt., Plat.

Childless, to be, ἀγονέω, Theoph.

Childlessness, ἀπαιδία, ἡ, Eur., Hdt., Antipho, Isæ.

Childlike. *Vid.* Childish.

Child-murder. *Vid.* Infanticide.

Chill, κρύος, τό, Hes., Anac., Æsch., Plat. *Vid.* Cold.

Chill, to, πᾰχνόω (esp. as fear, grief, etc., chill the heart), Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ψῦχω, no perf. act. or pass., but aor. 1 pass. ἐψύχθην, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ὑπερψῦχω, Hipp.

To be chilled, or *to get a chill after*, μετᾰφρίττω, Hipp.; [*to grow chill* or *be chill* (esp. on surface or at extremities), περιψύχομαι, pass., Hipp.]

A being chilled, περίψυξις, εως, ἡ, Hipp.

Chilling, esp. of fear, or things producing fear, as war, death, etc., κρυερός, ά, όν, Hom., Hes., Eur., Ar., Ap. Rh.; κρυόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; ῥῖγηλός, όν (of an arrow), Hes.

Chime in with, to, metaph. προσᾴδω, contr. for προσαείδω, both forms used in fut. and aor. 1 c. dat., or sine cas., Soph., Plat.; [ὁμοφωνέω, c. dat., Arist.]

Chimæra, χίμαιρα, ἡ, Hom., Hes., Soph., Xen.; a mental chimæra, δόκησις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; δοκή, ἡ, Æsch.

Chimney, a (not used by the Greeks), σάλᾰβη or σᾰλάμβη, ἡ, Soph.; ὀπή (i. e., a hole in the roof serving for a chimney), ἡ, Ar.; κἄπνη, ἡ, Ar.; καπνοδόχη, ἡ, Hdt.; [ὀπαία κεραμίς (a tile in the roof with a hole in it for smoke to escape), Diphil.]

Chimney-board, a, τηλία, ἡ, Ar.

Chin, a, ἀνθερεών, ῶνος, ὁ, Hom.; γένειον, τό, Hom.; γένυς, υος, ἡ, Hom., Eur.

With a long chin, προγένειος, ον, Theoc.

To touch the chin (by way of entreaty), ὑπογενειάζω, c. acc. of the person entreated, Æschin.

[*To take hold of one by* (under) *the chin* (in entreaty), χειρὶ ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλεῖν, Hom.]

Chine, ὑὸς νῶτος, or in pl. τὰ νῶτα, Hom.; [ῥάχις, ιος, ἡ, Hom.]

Chink, a, χάσμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt.; [ῥαγάς, ᾰδος, ἡ, Anth.]

Chink, to, ἄρᾰβέω, Hom.

Chip, a, κάρφος, τό, Ar.; ἀπόκνισμα, ᾰτος, τό, Ar.; παρασχίδες, αἱ, Hipp.; ἀπόκομμα, ᾰτος, τό, Theoc.

[*A chip of the old block*, proverb., τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον (late).]

Chip, to, ἀποτέμνω, Hdt. *Vid.* To cut.

Chirp, to (as birds), πιππίζω, only in pres., Ar.; λᾰλέω, Theoc., Mosch.; λᾰλᾰγέω, Theoc.

[*To chirp around*, ἀμφιτιτυβίζω, Ar.]

To chirp as grooms or riders do to a horse, ποππώζω and -ομαι, mid., no perf., Soph., Ar.

Chirping (of birds), μῐνῠρισμός, ὁ, Theoc.

A chirping of grooms or riders to a horse, κλωγμός, ὁ, Xen.; ποππυσμός, ὁ, Xen.

Chirping, adj. μῐνῠρός, ά, όν, Theoc.

Chisel, a, γλᾰφίς, ΐδος, ἡ, Soph.; γλῠφᾶνον, τό, h., Theoc.; γλυπτήρ, ῆρος, ὁ, Anth.

A turner's chisel, τόρνος, ὁ, Æsch.

A sculptor's chisel, σμίλη, ἡ, Ar., Plat.; [ξοΐς, ΐδος, ἡ, Anth.]

Chisel, to, γλῠφω, Ar., Hdt. *Vid.* To cut.

[*Fresh-chiseled*, νεόκοπτος, ον, Ar.]

Chivalrous, ἱππῐκός, ή, όν, Hdt., Xen.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* Noble.

Chivalry, οἱ ἱππεῖς, Thuc., Xen.; ἱππεία, ἡ, Xen. *Vid.* Knights.

Choice, αἵρεσις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; προαίρεσις, ἡ, Dem., Arist.; by lot, κλήρωσις, εως, ἡ, and sometimes simply a choice, Eur., Plat.

A choice between two things, διαχειροτονία, ἡ, Xen., Dem., Æschin.

Of one's own choice, ἐξ αὐταγρεσίας, Call.

While prudent counsel is still within the reach of choice to either of us, ἕως ἔτι ἀμφοτέροις αὐθαίρετος ἡ εὐβουλία, Thuc.

Choice, adj. ἔξαιτος, ον, Hom.; κρῐτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; ἐκκρῐτος, ον, Soph.; ἐξαίρετος, ον,

Hom., Pind., Eur., Xen., Plat. *Vid.* EXCELLENT.

CHOIR, χόρος, ὁ, Omn.

CHOKE, TO, [ἄγχω, fut. ἄγξω, Hom., Pind., Ar.]; πνίγω, fut. πνίξομαι, and oftener πνιξοῦμαι, aor. 1 ἔπνιξα, aor. 2 pass. ἐπνίγην, fut. 2 pass. πνιγήσομαι, Ar., Xen., Plat., Antipho; ἀποπνίγω (in pass. sometimes to be choked with rage), Ar., Hdt., Xen., Dem.; συμπνίγω, Hipp.

[*To choke up with mud*, προσχώννυμι, Hdt.]

CHOKING, A, πνῖγμα, ἄτος, τό, Episod. ap. Arist.; πνιγμός, ὁ, Xen., Hipp.; πνῖγος, τό, Hipp.

CHOKING, πνιγμώδης, ες (as a cough, etc.), Hipp.

CHOKED, πνιγώδης, ες, Hipp.

CHOLER, χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt. *Vid.* ANGER.

CHOLERIC, ὀξῠθῡμος, ον, Æsch., Eur.; δύσοργος, ον, Soph.; [ὀξυκάρδιος, ον, Æsch., Ar.]; ὀργῖλος, η, ον, Xen., Dem. *Vid.* PASSIONATE.

CHOOSE, TO, i. e., select, αἱρέομαι, mid., perf. pass. ᾕρημαι, aor. 1 pass. ᾑρέθην, Omn.; ἐξαιρέω for others, -ομαι for one's self, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρίνω and -ομαι, mid., Omn. poet., Plat.; ἀποκρίνω, Soph., Hdt.; ἐκκρίνω, Soph., Thuc., Arist.; ἐκπροκρίνω, Eur.; διᾰκρίνω αἵρεσιν, Hdt.; λέγω and -ομαι, mid., aor. 2 mid. sync. ἐλέγμην, Hom.; ἐκλέγω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀπολέγω, c. perf. pass. part. ᾽ἀπειλεγμένος, Hdt., Thuc., Xen.; διαλέγω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλέγω, Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰλέγω, Hdt., Xen.

To choose instead of, ἀνθαιρέομαι, c. acc. et gen., Eur., Xen.

To choose in addition, προσαιρέομαι, and sometimes simply to choose, Hdt., Thuc., Xen.

To choose first, προχειροτονέω, Plat., Dem., Æschin.

To choose by lot, ᾽ἀποκληρόω, Hdt., Thuc., Andoc., Dem.

To choose one of two things, διᾰχειροτονέω, Xen., Plat., Dem.

To choose, i. e., determine, think right to do, ἀξιόω, Omn. Att.; δῐκαιόω, Soph., Eur.

If one chooses, χρῄζων, Theogn., Æsch.

I am puzzled how to choose, δυσκρῑ́τως ἔχω, Ar.

One must choose, αἱρετέον, Plat.; ἐξαιρετέον, Xen.

One must choose by lot, ἀποκληρωτέον, Arist.; λῃπτέον, Xen.

CHOSEN, TO BE, κᾰτᾰλεκτέος, α, ον, Plat.

What may be chosen, also *self-chosen*, αὐθαίρετος, ον, Thuc., Xen.

A choosing or *deciding*, διάκρῐσις, εως, ἡ, Plat., Xen.

Choosing of one's own accord, αὐτᾰ́γρετος, ον, Simon. Amorg.

Choosing them, or *picking them out*, λογᾰδην, Thuc.; ἐπικρῐδόν, Ap. Rh.

CHOSEN, κλητός, ἡ, όν, Hom.; κρῑτός, ἡ, όν, Hom., Pind., Soph.; ἔκκρῑτος, ον, Æsch., Soph., Plat.; αἱρετός, ή, όν, Plat., Isoc.; ἐξαίρετος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; λεκτός, ή, όν, Hes., Æsch., Soph., Eur.; ἐπίλεκτος, ον, Xen.; ἀπόλεκτος, ον, Thuc., Xen.; ἔκλεκτος, ον, Plat.; λογάς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur., Hdt., Thuc.

CHOP, TO, κόπτω, Hom., Eur., Xen.

To chop off, ἀποτέμνω, c. acc. and gen., Hom., h., Hdt. *Vid.* To CUT.

CHOP or STEAK, A, φλογίς, ῖδος, ἡ, Archipp., Strattis.

CHOPPER, A, κοπίς, ῖδος, ἡ, Ar.

CHOPPING-BLOCK, A, ἐπῐξήνον, τό, Æsch., Ar.

CHORAL, χορῐκός, ή, όν, Plat.

A choral song, χορῳδία, ἡ, Plat.

A choral dance, χόρευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.

[*To begin a choral dance*, ἀναχορευω, Ar.]

A choral school, χορηγεῖον, τό, Epict.; χορήγιον, τό, Dem.

CHORUS, A, χόρος, ὁ, Omn.

Of a chorus, χορικός, ή, όν, Ar., Plat.

To belong to, form one in a chorus, χορεύω, Soph.

To lead a chorus, χορηγέω, no perf., c. dat. or c. gen., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

A provider of, or *leader of a chorus*, χορηγός, ὁ, Antipho, Lys., Xen.

The chief speaker in a chorus, κορῠφαῖος, ὁ, Ar., Dem.

Belonging to the leading of a chorus, χορηγῐκός, ή, όν, Xen.

A chorus master or *teacher*, χοροδιδάσκᾰλος, ὁ, Ar., Plat.

Belonging to a chorus master, χοροδῐδασκᾰλῐκός, ή, όν, Plat.

The leading or *providing a chorus*, χορηγία, ἡ, Thuc., Isoc., Xen.

The office of teaching a chorus, χοροδῐδασκᾰλία, ἡ, Plat.

Arraying a chorus, χοροποιός, όν, Xen.

Encouraging the chorus, χορωφελητής, Ar.

Victorious with the chorus, χορόνῑκος, ον, Alex.

CHOUGH, A, κορώνη, ἡ, Hes., Ap. Rh.

CHRISM, χρῖσμα, ᾰτος, τό, Xen., Theoph.

CHRIST, ΧΡΙΣΤΟ'Σ, ὁ.

CHRISTEN, TO, βαπτίζω, N. T.

CHRISTIAN, A, Χριστιᾱνός, ὁ, N. T.; Χριστομύστης, ὁ, Eccl.; Χριστοτελεστής, ὁ, Eccl.

To be a Christian, Χριστιᾱνίζω, Eccl.

CHRISTIAN, i. e., suited to Christians, Χριστιᾱνῐκός, ή, όν, Eccl.

In a Christian manner, Χριστιᾱνῐκῶς, Eccl.

CHRISTIANITY, Χριστιᾱνισμός, ὁ, Eccl.

Making a trade of Christ, or *of Christianity*, Χριστέμπορος, Eccl.; Χριστοκάπηλος, Eccl.

Like Christ, Χριστοειδής, ές, Eccl.

Like Christ, adv. Χριστοειδῶς, Eccl.

Slaying Christ, Χριστοκτόνος, Eccl.

Bringing forth Christ, Χριστοτόκος, ον, Eccl.; Χριστοφόρος, ον, Eccl.

Named after Christ, Χριστώνῠμος, ον, Eccl.; Χριστεπώνυμος, ον, Eccl.

Fighting against Christ, Χριστομᾰ́χος, ον, Eccl.

Influenced, inspired by Christ, Χριστόληπτος, ον, Eccl.; Χριστοκίνητος, ον, Eccl.

A learning of the doctrine of Christ, Χριστομάθεια, ἡ, Eccl.

CHRISTENING, an Attic festival at the naming of the child was called ἀμφῐδρόμια, τά, Ar., Lys.; also δεκᾰ́τη, ἡ, Isæ., Dem. *Vid.* SMITH'S *Dict. of Ant.*, in v. ἀμφιδρόμια, who also gives ἑβδομάς, ᾰ́δος, ἡ, as another name for the festival, and also ὀρομιάμφιον ἦμαρ, a word not recognized in LIDDELL *and* SCOTT'S *Greek Lexicon*, and for which the writer in SMITH'S *Dictionary* gives no authority.

[CHRISTMAS-DAY, τὰ γενέθλια τοῦ Κυρίου, Eccl.]

CHROMATIC, χρωμᾰτῐκός, ή, όν.

[CHRONIC (of diseases), χρόνιος, α, ον, Hipp.; ἀβληχρός, ά, όν, Plut.]

CHRONICLE, A, λόγος, ὁ, most usu. in pl., Hdt., Xen., Plat.; [χρονικά, τά, Plut.] *Vid.* HISTORY.

CHRONICLE, TO, ᾽ἀναγρᾰ́φω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. διαμνημονεύω, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* To RECORD.

CHRONICLER, λόγιος, ὁ, Pind., Hdt.; λογογρᾰ́φος, ὁ, Thuc.; λογοποιός, ὁ, Hdt., Xen., Isoc., Plat. *Vid.* HISTORIAN.

CHRYSALIS, A, χρῡσαλλίς, ῖδος, ἡ, Arist.

CHRYSANTHEMUM, A, χρῡσάνθεμον, τό, Diosc.

CHURCH, ἐκκλησία, ἡ, Eccl.; [ἐκκλησιαστήριον, τό, Eccl.]

[*To summon to church*, ἐκκλησιάζω, Eccl.; *to come* or *be brought to the church*, ἐκκλησιάζομαι, Eccl.]

CHURL, A, ᾽ἀγρότης, ὁ, Hom., Eur.

A churl, i. e., a miserly man, ἀδώτης, ὁ, Hes.

A rich churl, πλούταξ, ᾶκος, ὁ, Eupol.

CHURLISH, ᾽ἀπειρόκᾰλος, ον, Plat., Xen.

Churlish, i. e., miserly, γλισχρός, ά, όν, Dem.

CHURLISHLY, ᾽ἀπειροκᾰ́λως, Plat.

CHURLISHNESS, ᾽ἀπειροκᾰλία, ἡ, Plat., Xen.

CICATRICE, A, οὐλή, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat.

CICATRIZATION, σῦνεπούλωσις, εως, ἡ, Arist.

CICATRIZED, ῠ̔πουλος, ον, Plat.

[CICATRIZE, TO, ὠτειλόω, Hipp., in pass.; *to c. all round*, περιωτειλόω, Hipp.]

[CICERONE, A, περιηγητής, ὁ, Plut.; μυσταγωγός, ὁ (in Sicily), Cic.; *to act as cicerone* to one, περιηγέομαι, τινί, Luc.]

[CIELING. *Vid.* CEILING.]

[CIMETER, A, ξιφοδρέπανον, τό, Phil.]

CINCTURE, A, ζώνη, Omn. *Vid.* GIRDLE.

CINDER, A, τέφρα, ἡ, Hom., Eur., Plat.; [*hot cinders*, ἀνθρακιά, ἡ, Hom., Eur.] *Vid.* ASHES.

To burn to a cinder, ἀνθρᾰκόω, Æsch.; ἀνθρᾰκίζω, c. gen., Ar.; [ἀνθρακεύω, c. acc., Ar.]

[CINNABAR, κιννάβαρι, εως, τό, Theophr.; ἄνθραξ, ακος, ὁ, Vitruv.; (in sandy state), ἄμμιον, τό, Dion.]

CINNAMON, κιννᾰμωμον, τό, Hdt.

CINNAMON, OIL OF, στακτή, ἡ, Antiph.

[*Wood of the cinnamon-tree*, ξυλοκιννάμωμον, τό, Diosc.]

[*Bastard cinnamon*, ψευδοκιννάμωμον, τό, Diosc.]

[CINQUEFOIL, πενταπετές, τό, Theophr.; πεντάφυλλον, τό, Diosc.]

CIPHER, A, ψῆφος, ἡ, Epich.; [(in arithmetic), τὸ οὐδέν, Math.]

CIPHER, TO, ᾽ἀριθμέω, Xen.; [ψήφοις λογίζομαι, Hdt.] *Vid.* To COUNT.

CIPHERING, ἡ ἀριθμητῐκή, Plat. *Vid.* ARITHMETIC.

CIRCLE, A, κῦ́κλος, ὁ, pl. τὰ κύκλα, Omn.; κῠ́κλησις, εως, ἡ, Plat.

In a circle, κῠκλῐκῶς, Arist.

To move in a circle, κῠκλοφορέομαι, Arist.

Moving in a circle, κὔκλοφορία, ἡ, Arist.

Lying in a circle, περιηγής (of the Cyclades), Call.

[*Circle* (of a magician or conjurer, where spirits are called up), ψυχομαντεῖον or -πομπεῖον, τό, Plut.]

CIRCLING (of a dance, etc.), εὔκυκλος, ον, Ar.

Circling (of seasons), περιπλόμενος, Hom., Hes. *Vid.* REVOLVING.

CIRCUIT, Α, i. e., space inclosed, or fence inclosing, στέφανος, ὁ, Hom., Pind.; περίβολή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; περίβολος, ὁ, Eur.; περίφορά, ἡ, Eur., Plat.; περίοδος, ἡ, Hdt., Xen. *Vid.* CIRCUMFERENCE.

[*To make a circuit*, περιβολὴν ποιέομαι, Xen.; περιέρχομαι κύκλῳ, Dem.]

CIRCULAR, κυκλοτερής, ές, Hom., Hes., Hdt., Plat., Xen.; κὔκλωτός, ή, όν, Æsch.; κὔκλόειις, εσσα, εν, Soph.; κὐκλιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Æschin., Call.; [κυκλώδης, ες, Hipp.; περιφερής, ές, Plat.]

Circular (of dances), κυκλικός, ή, όν, Lys. *Vid.* ROUND.

Bounded by a circular line, περῖφερόγραμμος, ον, Diosc., Arist.

CIRCULATE, TO, i. e., to flow round, περιῤῥέω, fut. -ῥεύσομαι, aor. 2 pass. in intrans. sens. -ερῥύην, Xen.

Circulated every where (sc. money), *both among the Greeks and barbarians*, κεκωδωνισμένοις (sc. νομίσμασι) ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις ὑπαντάχοῦ, Ar.

CIRCULATION, i. e., flowing round, περιῤῥοή, ἡ, Plat.

CIRCUMCISE, TO, περῖτέμνω (τὰ αἰδοῖά τινος), Hdt.

A circumcised person, ψωλός, ὁ, Ar.

CIRCUMCISION, περῖτομή, ἡ, LXX.; [*to practice circumcision*, περιτέμνομαι (Ion. -ταμν.), also c. τὰ αἰδοῖα, Hdt.]

CIRCUMFERENCE, περῖβολή, ἡ, Hdt., Thuc.; περῖμετρον, τό, Hdt.; [περίοδος, ἡ, Hdt.; περίμετρος, ἡ, Polyb.; περιφέρεια, ἡ, Arist.]

[*In circumference*, τὴν περίοδον, Hdt.]

CIRCUMFLEX (the accent), περισπωμένη, ἡ, Gram.; [περισπασμός, ὁ, Gram.; προσῳδία περισπωμένη, ἡ, Gram.]

[*To mark with a circumflex accent*, περισπάω (esp. on last syll.), Gram.]

[*A marking with circumflex accent*, περίσπασις, ἡ, Gram.]

Marked with a circumflex, περισπωμένως, Gram.

CIRCUMFLUENT, περίῤῥῦτος, ον, c. gen. loci, Eur.

CIRCUMJACENT, κὔκλάς, ἄδος, only fem., Eur.

CIRCUMLOCUTION, περιπλοκαὶ λόγων, Eur.; ἀψῖδες ἐπῶν, Ar.; περῖλεξις, εως, ἡ, Ar.

To use circumlocution, περῖπλέκω, Æschin.; [*to express by* c., περιλέγω, Hermipp.]

[CIRCUMNAVIGABLE, περίπλοος, ον, Thuc.]

CIRCUMNAVIGATE, TO, περῖπλέω, fut. -πλεύσομαι, aor. 1 -έπλευσα, c. acc., Hdt. *Vid.* TO SAIL.

CIRCUMNAVIGATION, περίπλοος, contr. -πλους, ὁ, Hdt., Xen.; περὶ τόπον, Thuc.

CIRCUMSCRIBE, TO, ὁρίζω, Hdt., Plat.

CIRCUMSCRIBED, περῖγραπτός, όν, Thuc.

A circumscribed space, στενοχωρία, ἡ, Thuc.; βραχὺ καὶ περιγραπτόν, Thuc.

CIRCUMSPECT, πρόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph., Hdt.; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem.; προνοητικός, ή, όν, Xen. *Vid.* CAUTIOUS.

CIRCUMSPECTION, εὐλᾰβίη, ἡ, Theogn.; εὐλᾰβεια, ἡ, Soph., Eur., Plat., Dem.; φῦλᾰκή, ἡ, Xen., Isoc.; [περιωπή, ἡ, Thuc.] *Vid.* CAUTION, CARE.

CIRCUMSPECTLY, περιεσκεμμένως, Plat.

CIRCUMSTANCE, πρᾶξις, εως, ἡ, Hom.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom. and Hes.; συμφορά, ἡ, Thuc.; τὸ πίπτον, Eur.; τὰ ὑπάρχοντα, Xen., Dem.

Under the circumstances, ἐκ τῶν ἐνόντων, Dem.; [*under these circumstances, then* (to resume a recital in apodosis), οὑτω δή, Hdt., etc.]

I see a strange circumstance, δέρκομαι φάτιν ἄῤῥαστον, Soph.

From which circumstance, ὅθεν, Plat.

According to circumstances, πρὸς τὸ παρατυγχάνον, Thuc.; πρὸς τὸ συμπίπτον, Xen.

Present circumstances, τὰ παρόντα, Omn. Att.; τὰ νῦν πεπτωκότα, Eur.

CIRCUMVALLATION, περῖτείχίσις, εως, ἡ, Thuc.; περῖτειχισμός, ὁ, Thuc.; ἄποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

To make lines of circumvallation, περῖτειχίζω, sine cas., or c. acc., Thuc., Xen., Dem.; ἀποτειχίζω, Hdt., Thuc., Xen.

CIRCUMVENT, TO, περιέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, sync. -ῆλθον, Hom., Ar., Hdt.; περιτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Ar.; κᾰτᾰπολιτεύομαι, mid., Dem.

CIRCUMVOLUTION, περιστροφή, ἡ, Soph.; περῖφορά, ἡ, Ar., Plat., Xen.; περιᾰγωγή, ἡ, Plat. *Vid.* REVOLUTION.

CIRCUS, στᾰδιον, τό, Pind., Hdt., Plat.; ἄγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Thuc.; [in late Greek, κίρκος, ὁ, Polyb.]

CISTERN, Α, δεξᾰμενή, ἡ, Hdt.; λάκκος, ὁ, Ar., Alex., Hdt.

CISTUS, Α, κίσθος, ὁ, Theoph.

CITADEL, Α, ἄκρόπολις, εως, ἡ, and ἄκρόπτολις (also πόλις ἄκρη), Hom., Æsch., Eur., Isoc., Thuc., Dem.; φρούριον, τό, Æsch.; πέργᾰμα, τά, Æsch., Eur.; ἄκρα, ἡ, Xen., Æschin.

CITATION, Α, κλῆσις, εως, ἡ, Ar., Dem., Æschin.; πρόσκλησις, εως, ἡ, Ar., Plat., Dem.

CITE, TO, προσκᾰλέομαι, mid., aor. 1 προσεκαλεσάμην, aor. 1 pass. in pass. sens. προσεκλήθην, Ar., Lys., Dem.; ἀνᾰκᾰλέω, fut. -έσω, Att. ῶ, Andoc., Lys., Dem.; κᾰτᾰκᾰλέω, Lys., Dem.; κλητεύω, only in pres., Dem.; ἀνίσταμαι, mid., in aor. 1, Plat.

CITIZEN, Α, ἀστός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Dem., in fem. ἀστή, ἡ, Ar., Hdt.; πολιήτης, ου, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; in fem. πολιῆτις, ῖδος, Ap. Rh.; πολίτης, ου, ὁ, Omn.; in fem. πολῖτις, ῖδος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; ἀστίτης, ου, ὁ, Soph.; κωμήτης, ου, ὁ, Eur. *Vid.* SYN. 364.

A private citizen, as opposed to those who hold office, ἴδιος, ου, ὁ, Æsch., Eur., Thuc.

A citizen of a little state, μῖκροπολίτης, ὁ, Ar., Xen., Æschin.

The whole body of citizens, πόλις, εως, ἡ, Soph., Lys.

A fellow-citizen, δημότης, ου, ὁ, Pind., Hdt., Soph., Eur., Ar., Isoc., Dem.; in fem. δημότις, ῖδος, Ar., Theoc.; συμπολίτης, ὁ, Æsch., Eur.

One's fellow-citizen, ἐμπολίς τινι, Soph.

They made him their fellow-citizen, λεωσφέτερον ἐποιήσαντο, Hdt.

The citizens of the city, συνέστιοι πόλεος, Æsch.

You being, as it were, a citizen of the world, σὺ ὅ᾽ ὥσπερ ἀφετὸς γεγενημένος, Isoc.

To be a citizen, πολῖτεύω, and oftener -ομαι, mid., c. prep., pass. and aor. 1 pass. in intrans. sens., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐμπολῖτεύομαι, mid., Thuc., Isoc.; δημοτεύομαι, mid., sometimes c. εἰς and acc., Dem.

To be a fellow-citizen, συμπολῖτεύω and -ομαι, mid., Thuc., Xen., Lys., Isoc.

To admit as a citizen, εἰσοικίζω, Xen.

To establish as citizens, to bring together to live in a city, σὺνοικίζω, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO SETTLE.

Of or *belonging to a citizen*, πολῖτῐκός, ή, όν, Plat., Xen., Isoc.; δημότερος, α, ον, e. g., δημότεραι γυναῖκες = δημόται, Ap. Rh.

An army composed of citizens (as opposed to one levied from among the allies), στρᾰτευμα πολιτικόν, Xen.

As becomes a citizen, πολῖτῐκῶς, Isoc., Dem.

Injurious to the citizens, πολιτοφθόρος, ον, Plat.

[*An adopted* or *naturalized citizen* (opposed to native), ποιητός, ή, όν, Arist.]

[*One falsely registered as a citizen*, παρεγγραφεις, ὁ, Æschin.; παρέγγραφος, ὁ, ἡ, Ath.]

[CITIZENSHIP, πολιτεία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., etc.; *to confer citizenship on* one, πολιτείαν τινὶ δοῦναι, Xen.; *to admit to citizenship*, προσδέχομαί τινα, Dem.]

The rights of citizenship, πολιτεία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; πόλις, εως, ἡ, Ar.

[*To have citizenship in a city* or *state*, πολιτεία ἐστί (τινι) ἐν πόλει, Xen.]

[CITRON, μῆλον Μηδικόν, τό, Diosc.; κίτρον, τό, Pamphil.]

[*The citron-tree*, κιτρέα, ἡ, Geop.; κίτριον, τό, Id.; *of citron*, κίτρινος, η, ον, Hdn.]

CITY, Α, πτολίεθρον, τό, Hom., Hes.; πτόλις, Hom., Æsch., Eur., poet. for πόλις, εως, ἡ, and also in Att. πόλεος, Ion. and Ep. also πόλιος, also Ep. πόληος, dat. πόληϊ (acc. also πόλῃα, Hes.), also gen. πόλευς, Theogn.; pl. πόλεις, and Ep. πόλιες, so acc. πόλεις, Ep. πόλιας, Ep. pl. dat. πολίεσσι; Isoc. has dual πόλη and πολέοιν (the prose writers always use πόλις in this sense with the article, while the tragedians usually omit it), Omn.; ἄστυ, gen. εος, in Trag. εως, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; πύλισμα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; πολίχνιον, τό, Plat., Isoc.; ἄστῦριον, τό, Call. *Vid.* SYN. 363.

The mother city, μητρόπολις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Thuc.; *one's father's city*, πᾰτρόπολις, ἡ, Antiph.

A fortified city, πύργωμα, ᾰτος, τό, Eur., Orat. ap. Hdt.; τεῖχος, τό, Hdt., Xen.

Of or *belonging to a city*, ἀστῐκός, ή, όν, Theogn., Æsch., Thuc.

A new city, νεόπτολις πόλις, Æsch.

A great city, μεγᾰλόπολις, ὁ καὶ

ἡ, no neut. (epith. of cities), Pind., Eur.

Making cities great, μεγιστόπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.

Living in a city, ἀστῦ τριψ, ῑβος, ὁ καὶ ἡ, Critias.

Inhabiting or *having four cities*, τετρᾰ́πολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., poet. τετράπτολις, Eur.

Having three cities, τρῐ́πολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.

Having a hundred cities, ἑκᾰτόμπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; ἑκᾰτομπτολίεθρος, ον, Eur.

Having many cities, πολύπτολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Call.

Of the same city, ὁμόπτολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Soph.

A ruined city, or *a city having no constitution*, ἄπολις πόλις, Æsch., Plat.

A victorious city, ἀστῦνῑκος πόλις, Æsch.

The guest of a city, ἀστόξενος, ὁ, Æsch.

Near or *neighboring to a city*, ἀστῠγείτων, ονος, often in prose as subst., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.

Deprived of one's city, ἐρημόπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur.

Ruling a city, also *living in one*, πολιτσονόμος, ον, Æsch.

Protecting, defending, upholding cities, πολίσσοος, ον, h.; ὀρθόπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.; ῥῡσῐ́πολις, Æsch.; φερέπολις, Pind.; ἀστῦνομος, ον, Æsch.; πολιοῦχος, ον, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Plat.; πολισσοῦχος, ον, Æsch.; πολιηόχος, ον, Pind., Ap. Rh., in fem. πολιάς, ᾰδος, ἡ, Hdt., Æschin.; πολιεύς, ὁ, epith. of Jupiter, Arist.; ἀστυόχος, ον, Anth.

Loving the city, φῐλόπολις, and poet. φιλόπτολις, used also by Trag., Pind., Æsch., Eur., Omn. Att. prose.

For the safety of the city, πρόπυργος, ον (as sacrifice, prayer, etc.), Æsch.

Destroying cities, πτολῐπόρθιος, ον, Hom.; πτολίπορθος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch.; περσέπολις, and poet. περσέπτολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch., Ar.

[*A taker* or *capturer of cities*, πολιορκητής, ὁ, Plut., Diod.]

[*To build* or *found a city*, πολίζω (c. acc. cogn. πόλιν), usu. in pass., Hom., Hdt., Xen.]

Prince of the city, πολίαρχος, ὁ, Pind., Eur.

The manner and *wise way of ruling a city*, ἀστῦνόμοι ὀργαί (see Ellendt in voc.), Soph.

To the city, ἄστῠδε, Hom.; πόλινδε, Hom.

Lord of the city (epith. of Gods), ἀστυᾶναξ, ακτος, Æsch.

The city surveyor, ἀστῦνόμος, Isoc., Plat., Dem.

The office of city surveyor, ἀστῦνομία, ἡ, Arist.

Of or *belonging to the city surveyor*, ἀστῦνομῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

The city surveyor's office for transacting business, ἀστῦνόμιον, τό, Plat.

To be city surveyor, ἀστῦνομέω, Dem.

[CITY-HALL, πρυτανεῖον, τό, Hdt., Plat., Arist.]

CIVIL, i. e., relating to the state, πολῑτῐκός, ή, όν, Xen.

Civil, i. e., among fellow-citizens, ἐπῐδήμιος, ον (πόλεμος), Hom.

Civil, i. e., polite, ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Plat., Xen., Dem.; χᾰ́ριεις, εσσα, εν, Plat., Isoc.; εὔχᾰρις, neut. εὔχᾰρι, gen. -ῐτος, acc. usu. -ιν, Plat., Xen.

CIVILLY, χᾰριέντως, Isoc.

CIVILITY, τὸ εὔχᾰρι, Xen.

To be civil to, ἐπῐχᾰρίζομαι, mid., c. dat., Ar.

CIVILIZE, TO, καταρτύω, in pass., Sol.; ἡμερόω, Plat.

[*Civilized life*, βίος ἀληλέμενος, Amphil.]

CLAIM, TO, *lay claim to*, αἰτέω, Omn.; ἀξιόω, c. gen., or c. infin., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσποιέομαι, mid., c. acc., or c. gen., Ar., Thuc., Isæ.; μεταποιέομαι, c. gen., Thuc.; δῐκαιόω, Thuc.; ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι, imperf. ἀντειχόμην, aor. 2 ἀντεσχόμην, no aor. 1 or perf., Ar., Xen.; ἀντῐλαμβᾰ́νομαι, mid. fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, no other tenses, c. gen., Ar.; οἰκειόομαι, mid., Hdt.; ἐφέλκομαι, imperf. -ειλκόμην, fut. -ελκύσομαι, Plat.; ἐφάπτομαι, c. gen., Plat.; ἐπιλαμβάνομαι, mid., c. gen., Plat.; προτείνομαι, mid., Hdt.

To claim as one's own, σφετερίζομαι, aor. 1 ἐσφετερῐξάμην, Æsch., Xen., Dem.; [οἰκειόομαι, c. acc., Hdt.]

To claim at law, ἐπῐδῐκάζομαι, mid., c. gen., also c. acc. when it has the force of obtaining in consequence of such a claim, Isæ., Dem., Arist.

To claim beforehand, *before it is due*, προᾰμείβομαι, mid., Plat.

To claim in opposition to another, ἀνθαιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνθειλόμην, Eur.; ἀντῑποιέομαι, mid., c. gen. of thing claimed, c. dat. of the rival claimant, or c. περί and gen. of the thing, Thuc., Xen., Isoc.

To claim in return, or *as an equivalent*, ἀνταξιόω, Thuc.; ἀντᾰπαιτέω, Thuc.

To claim as damages (and set them down in the indictment), ἐπῐγρᾰ́φω, Ar., Isoc., Dem.

To claim a share of property on account of a debt owed to one, ἐνεπισκήπτομαι, mid., Dem.

They claim not to have been beaten, ἀξιοῦσιν οὐχ ἡσσους γενέσθαι, Thuc.

We do not claim the kingdom in opposition to the king, οὐκ ἀντῑποιούμεθα τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς, Xen. *Vid.* TO DEMAND.

CLAIM, Λ, αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.; δῐκαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀντῖλῆψις, εως, ἡ, Xen.; [*claim to* a thing, προσποίησις, τινός, Thuc.]

[*To clamber up*, ἀναῤῥιχάομαι (with hands and feet), Hellan., Hipp.]

CLAMMY, ὑπόγλισχρος, ον, Hipp.

CLAMMY, TO BE (as a corpse), μῠδάω, Soph.

CLAMOR, βοητύς, ύος, ἡ, Hom.; βοή, ἡ, Omn.; ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; ἰᾱχή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; θρόος, Att. θροῦς, ὁ, Hom., Pind., Thuc.; βόᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἀμβόᾱμα for ἄνᾰβ., Æsch.; κραυγή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἰᾱχημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀνᾰκέλᾰδος, ὁ, Eur.; θόρῠβος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat., Xen. *Vid.* NOISE, and SYN. 299.

CLAMOROUS, πολῠ́θροος, ον, contr. ους, ουν, Æsch.; περῐβόητος, ον, Plat.; θορῠβητῐκός, ή, όν, Ar.; θορῠβώδης, ες, Plat.; ἀστύγητος, ον, Call. *Vid.* NOISY.

To raise a clamor, θορῠβέω, Ar., Omn. Att. prose.

To have a clamor raised against one, θορῠβέομαι, pass., Soph.

Clamored against, ἐπῐβόητος, ον, Thuc.

CLAN, Λ, φράτρα, ἡ, Hom., Hdt., Plat., Isoc.; [πάτρα, ἡ, Pind.; πατριά, ἡ, Hdt.]

CLANSMAN, Λ, φράτηρ, ερος, ὁ, Æsch., Ar.

Clansmen, οἱ ὁμογᾰ́λακτες, Arist.

To be a clansman, φρᾰτριᾰ́ζω, only pres. and imperf., c. μετά and gen., Dem.

Presiding over, protecting a clan (as a tutelar deity, etc.), φρᾰ́τριος, α, ον, Plat., Dem., Cratinus (junior).

The chief of a clan, φρᾰτρῐᾰρχος, ὁ (not, however, at all answering to a Scottish chieftain, for the φρατρίαρχος was elected to his office), Dem.

CLANDESTINE, κρυπτᾰ́διος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; σκότιος, α, ον, and ος, ον (of love, etc.), Hom., Eur.; ἐπῐκρῡφος, ον, Pind.; κρῡφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Plat., Xen.; κρῡφιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur., Andoc.; λάθριος, ον, Menand., Call.; φώριος, ον, Theoc.; [(*of marriage*), ἀδᾰδούχητος, ον, Apion.]

CLANDESTINELY, κρυπτᾰ́δια, Hom.; κρυφηδόν, Hom.; κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Dem., Æschin.; κρύβδᾰ, Pind.; κρῡφα, Pind., Thuc.; κρῡφῇ, Pind., Soph., Xen.; λᾰ́θρῃ, Hom. for λᾰ́θρᾳ, h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; λᾰθραίως, and superl. λᾰθραιότατα, Æsch., Eur., Antipho; λᾰθρηδόν, Anth.; κλοπῇ, Soph., Eur.; λεληθότως, Plat.; ὑπὸ μάλης, Plat., Dem.

The challenge was not made clandestinely, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν, Dem.

CLANG, κλαγγή, ἡ, Hom.; κᾰνᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph.; κόνᾰβος, ὁ, Æsch.; κόμπος, ὁ, Eur. *Vid.* CLASH.

CLANG, TO, κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκληγα, Hom.; κέκλαγχα, Ar., Hom., Æsch.; κονᾰβέω, Hom., Hes.; κονᾰβίζω, only pres. and imperf., Hom.; κᾰνᾰχέω, Hom.; κᾰνᾰχίζω, only pres. and imperf., Hom.; ἀρᾰβέω, Hom.; ἰᾰ́χω, in poet. imperf. ἰάχεσκον, Hes.

To clang, as armed men walking, ἀσφᾰράγέω, Theoc.

CLANGING, *with a clanging noise*, κᾰνᾰχηδά, Hes.

CLAP, TO, πλᾰτᾰγέω, sine cas., Theoc.; συμπλᾰτᾰγέω, (χερσί), c. dat. of the thing applauded by clapping, Theoc.; κροτέω, with or without χεῖρας or χεῖρε, Hdt., Xen.; ἀνᾰκροτέω, like κροτέω, Ar., Æschin.; ἐπῐκροτέω, so as to applaud, c. acc. rei, Menand.; συγκροτέω, like κροτέω, Xen.; κρούω χεῖρας, Eur.; συγκρούω, Ar.

[*To clap one on the shoulder*, παρακροτέω τινὰ εἰς τὸν ὦμον, Luc.]

CLAPPING, Λ, κρότος and κ. χειρῶν, Ar., Plat., Dem.; πλᾰτᾰγμα, ᾰτος, τό, Theoc.; χειροτυπὶς πᾰτᾰγος, Mel.

A clap of thunder, βροντή, ἡ, Omn. *Vid.* THUNDER.

CLAP-TRAP (in speaking), τερθρεία, ἡ, Pherecr.

To use clap-trap, τερθρεύομαι, mid., Dem.

CLARIFY, TO. *Vid.* TO MAKE CLEAR.

CLARION, Λ, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, Omn. *Vid.* TRUMPET.

Clash, to, *δουπέω*, perf. *δέδουπα*, Hom.; *κάνάχέω*, no perf., Hom.; *κομπέω*, no perf., Hom.; *κτὔπέω*, no perf., Hom., Hes.; *ἔβρᾰχε*, aor. 2 3d sing. from unused pres., Hom.; *'ανέβρᾰχε*, Hom.; *ἀὔτέω*, only in pres. and imperf., Hom.; *λάσκω*, only in aor. 2 *ἔλᾰκον*, Hom.; *κίνῦρομαι*, mid., as, *the bridles clash murderously*, *χᾰ́λινοὶ κινύρονται φόνον*, Æsch.; *πατᾰγέω*, Ar.

To make a clashing noise, act., *κροτέω*, Ar.

To clash two things against one another, *κατακρούω*, Plat.

To clash, i. e., be opposed (q. v.), *ἐναντιόομαι*, pass., fut. 1 mid. *ἐναντιώσομαι* in pass. sens., Hdt., Thuc., Lys.

Clash, a, *πᾰ́τᾰγος*, *ὁ*, Hom., Æsch., Eur.; *κτὔπος*, *ὁ*, Hom., Æsch., Xen.; *κόμπος*, *ὁ*, Hom., Eur.; *'ᾰ́ραγμός*, *ὁ*, Æsch., Eur.; *'ᾰ́ραγμα*, *ᾰ́τος*, *τό*, Eur.; *κρότᾰλον*, *τό*, h., Pind., Eur., Hdt.; *κροτησμός*, *ὁ*, Æsch.; *κρότος*, *ὁ*, Eur.; *πλᾰτᾰγή*, *ἡ*, Arist.

Clasp, a, *ὀχεύς*, *ὁ*, Hom.; *περόνη*, *ἡ*, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; *περονίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Soph. *Vid.* Buckle.

A garment clasped on, *περόνημα*, *ᾰ́τος*, *τό*, Theoc.; *ἐμπερόνημα*, *τό*, Theoc.

To fasten with a clasp, *περονάομαι*, mid., Hom., Theoc., Ap. Rh.

Clasp, to, *μάρπτω*, no perf., aor. 2 *μέμαρπον* and *ἔμᾰπον*, opt. *μεμᾰποίμι*, also irreg. part. *μεμαρπώς*, no mid. or pass., Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; *διᾰλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, perf. *-εἴληφα* (but imperf. pass. *-λέλημμαι* and *-εἴλημμαι*), Ar., Hdt., Plat.; *περιπτύσσω*, Trag.

They clasped one another's hands, *ἐν χείρεσσι φύοντο*, Hom.

She clasped his hand, *ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρί*, Hom.

Clasping his hand, *χειρὶ χεῖρα ἀντερείσας*, Pind. *Vid.* To hold, To take.

Class, a, *μερίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Eur.; *μέρος*, *τό*, Plat.; *μοῖρα*, *ἡ*, Plat.; *τάξις*, *εως*, *ἡ*, Xen., Plat., Dem.; *τέλος*, *τό*, Isæ., Dem.; *ἰδέα*, *ἡ*, Isoc.

Belonging to the same class, *σύστοιχος*, *ον*, Arist.

A belonging to the same class, *συστοιχία*, *ἡ*, Arist.

Class, to, *κᾰτᾰτάσσω*, c. *εἰς* and acc., Plat., Lys.

Classification, *τάξις*, *εως*, *ἡ*, Xen.

Clatter, to, *δουπέω*, perf. *δέδουπα*, Hom. *Vid.* To clash, To make a noise.

To make to clatter, *κροτέω*, Hom., Ar.; *κροτᾰλίζω*, only pres. and imperf., Hom.

Clatter, a, *δοῦπος*, *ὁ*, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; *κρότος*, *ὁ*, Eur., Ar., Dem. *Vid.* Noise.

Clause, a, *σύγγραμμα*, *ᾰ́τος*, *τό*, Æschin.; *κῶλον*, *τό*, Arist.

With but one clause, *μονόκωλος*, *ον*, Arist.

With long clauses, *μᾰκρόκωλος*, *ον*, Arist.

[*In many clauses* (of a sentence), *πολύκωλος*, *ον*, Dem., Phal.]

[*To add a limiting clause*, *προσεγγράφω*, Æschin.]

[*An additional clause* (in a will, etc.), *παράγραμμα*, *τό*, Dem.]

Clavicle, the, *κλεῖς*, *κλειδός* (*κλῆς*, *ἴδος*, Hom.), *ἡ*, Hom., Soph., Xen., Dem.

Claw, a, *ὄνυξ*, *ὄνυχος*, *ὁ*, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.; *χηλή* (prop. of birds, but also beasts), *ἡ*, Æsch., Soph., Eur., Theoc.

With crooked claws, *γαμψῶνυξ*, *ὄνυχος*, *ὁ καὶ ἡ*, no neut., Hom., Æsch., Soph., Arist.; *ἀγκύλοχήλης*, *ὁ καὶ ἡ*, no neut., h.

With strong claws, *κρᾰτερῶνυξ*, *ὁ καὶ ἡ*, no neut., Hom.

With straight claws, *εὐθυῶνυξ*, *ὁ καὶ ἡ*, no neut., Arist.

With many claws, *πολυώνυχος*, *ον*, Arist.

Resting on claws (a vessel or table), *λεοντοβάμων*, *ονος*, *ὁ*, Æsch.

Claw, to, i. e., *to seize in its claws*, *δάπτω*, no perf., Hom., Pind. *Vid.* To tear.

To crook one's fingers so as to make them look like claws, *καρκῑνόω τοὺς δακτύλους*, Antipho.

Clay, *πηλός*, *ὁ*, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.

Potter's clay, *ἄργῖλος*, *ἡ*, Arist.

Made of clay, *πηλόπλαστος*, *ον*, Æsch.; *πήλῖνος*, *η*, *ον*, Isoc., Dem.; *born of clay*, *πηλόγονος*, *ον* (epith. of the Giants), Call.

To carry clay, *πηλοφορέω*, Ar.

[*A worker in clay*, *πηλουργός*, *ὁ*, *ἡ*, Luc.]

Clayey, *πηλώδης*, *ες*, Thuc.; *ἀργῖλώδης*, *ες*, Hdt.

Clean, *κᾰθᾰ́ρός*, *ά*, *όν*, Hom.; *ἐϋπλῦνής*, *ές*, Hom.; *κᾰθᾰ́ριος*, *ον*, Menand.; *φᾶνός*, *ή*, *όν*, Ar.

Clean, to, *κᾰθαίρω*, no perf., though there is perf. pass. and aor. 1 pass., *to be purified*, Hom., Soph., Xen.; *διᾰκᾰθαίρω*, Ar., Plat.; *ἐκκᾰθαίρω*, Plat., Xen.; [*πλύνω* (by washing), Hom., etc.] *Vid.* To cleanse, To wash.

To clean (cloth), *ξαίνω*, no perf. act., perf. pass. *ἔξασμαι*, aor. 1 *ἐξάνθην*, Ar.

To clean one thing from off another, so as to make it look bright, *ἐκφαιδρύνω*, no perf., c. acc. and gen., Eur.

To wipe or *rub clean*, *'ἀνᾰτρίβω*, Xen.

To sweep clean, *ἐκκορέω*, fut. *ήσω*, Ar.

Clean, to be, *κᾰθᾰρεύω*, Ar.

Cleaned (newly), *νεόσμηκτος*, *ον*, Hom.

Cleaning, a, *διᾰκᾰθαρσις*, *εως*, *ἡ*, Plat.

Fit for cleaning, *σμηγμᾰτώδης*, *ες*, Hipp.

Cleanliness, *κᾰθᾰρότης*, *ητος*, *ἡ*, Xen.; *κᾰθᾰριότης*, *ητος*, *ἡ*, Hdt., Xen.

Cleanly, adv. *κᾰθᾰρίως*, Xen.

Cleanse, to, *κᾰθαίρω*, Hom., Soph.; *'ἀποκᾰθαίρω*, Ar., Xen., Plat.; *φαιδρύνω*, Æsch.; *to cleanse one's self*, *-ομαι*, mid., Hes.; *πᾰρᾰκορέω*, fut. *ήσω*, Plat. (Com.); *φοιβάω*, Theoc., Ap. Rh., Call.; *νίζω*, fut. *νίψω* (by washing), Soph.

To cleanse one's self, *σμάομαι*, mid., Ar., Hdt.

To cleanse from below, *ὑπεκκᾰθαίρω*, Hipp.

Cleansing, a, *ῥύψις*, *εως*, *ἡ*, Plat.; [*ἀγνεία*, *ἡ*, Diosc.]

Cleanser, a, *φαιδρύντρια*, *ἡ*, Æsch.

Clear, i. e., evident, visible, *ἐναργής*, *ές*, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc.; *δῆλος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον* (*δέελος* also Hom.), Omn.; *πρόδηλος*, *ον*, Omn. Att.; *φᾶνερός*, *ά*, *όν*, and *ός*, *όν*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *σᾰ́φής*, *ές*, Omn. post Hom.; *τορός*, *ά*, *όν*, Æsch.; *τρᾰνής*, *ές*, Soph. (*vid.* Evident), i. e., bright or transparent, *λευκός*, *ή*, *όν*, Hom., Eur.; *φαεινός*, and in Att. more usu. *φαεννός*, *ή*, *όν*, Hom., Pind., Soph., Eur.; *πόλιος*, *α*, *ον*, and sometimes Att. *ος*, *ον*, Hes., Eur., Ap. Rh.; *'ἀθόλωτος*, *ον* (of water), Hes.; *λαμπρός*, *ά*, *όν* (in every sense of clear, as, *a clear light*, *a clear truth*, *a clear voice*, etc.), Omn. Att.; *διᾰφᾰνής*, *ές*, Ar., Plat.; [*περιφᾰνής*, *ές* (also of evidence), Soph., Lys., etc.]

Clear (as a voice), *λῑγύς*, *εῖα*, *ύ*, Omn. poet., Plat.; *λῑγῠρός*, *ά*, *όν*, also Æol. fem. *λῑγούρα*, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; *λῑγῠφωνος*, *ον*, Hom.; *λῑγύφθογγος*, *ον*, Hom.; [*ὄρθιος*, *α*, *ον*, Hom., Trag., Lys.]; *κρίμβος*, *η*, *ον*, Ar.; *λαμπρόφωνος*, *ον* (of a man), Dem.; *κᾰπῠρός*, *ά*, *όν*, Theoc., Mosch.

Clear, i. e., innocent of (q. v.), etc., *κᾰθᾰρός*, *ά*, *όν*, c. gen., Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Xen.

Clear (as clear profit), *ἀτελής*, *ές*, as, *from which he received a revenue of thirty minæ clear each year*, *ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβᾰνε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον*, Dem.

Clear of, adv., i. e., *free from danger of*, *out of reach of*, *ἔξω*, c. gen., Æsch., Dem.; *ἐξωθεν*, c. gen., Soph.

[*To keep clear of*, *ἐκ τοῦ μέσου καθέζομαι*, Hdt.]

Clear, to, *κᾰθαίρω*, Hom., Soph., Plat.; *ἐκκᾰθαίρω*, c. acc. of the thing cleared, gen. of the thing removed, Hom., Æsch., Hdt., Plat., Xen.

To clear out a trench, *'ἀναστομόω* (*τὴν τάφρον*), Xen.

To clear away earth, *διᾰμάω*, Eur., Thuc.

To clear a country (as pioneers), *κείρω*, no perf. act., Hdt.

[*To clear up*, *clear away* (of the air), *ἀνακαθαίρομαι*, Plat., Plut.]

To be clear (whether bright, evident, or notorious), *λαμπρύνομαι*, pass., Æsch., Eur.

To clear another of a charge, *ἀπαλλάσσω*, c. acc. pers. gen. rei, Isoc.

To clear one's self of a charge, *ἀπαλλάσσομαι*, mid. c. perf. and aor. 2 pass., Dem.

To make clear, *σᾰφηνίζω*, Æsch., Xen.; *διᾰσαφηνίζω*, Xen.; *ἐξομματόω*, Æsch.

Clearing (epith. of the south wind), *ἀργεστής*, *οῦ*, *ὁ*, Hom., Hes.

Clearing, a (round the roots of trees), *περικᾰθαρσις*, *εως*, *ἡ*, Theoph.

Clearly, i. e., *distinctly*, *διηνεκέως*, Hom., Hes., Ap. Rh.; *σᾶφα*, Hom., Pind., Trag., Xen., Antipho: *'ἀριφρᾰδέως*, Theoc.; i. e., *visibly*, *evidently*, *ἐναργῶς*, and Ion. *ἐναργέως*, Æsch., Hdt., Dem., Æschin.; [*περιφανῶς*, Thuc.]; *προδήλως*, Soph.; *λαμπρῶς*, Æsch.; *φανερῶς*, Hdt., Thuc., Dem.; *τορῶς*, Eur.; *τρᾰνῶς*, Æsch., Eur.; *σαφῶς*, comp. *-φέστερον*, superl. *-φέστατα*, in pos. often joined with *εὖ*, Pind., h., Hdt., Omn. Att.; *to speak*, *λῑγέως*, Hom., Ap. Rh.; *λῑγῠρῶς*, Theoc.

To sound clearly, *enjoin clearly*, *λάμπω*, no perf., Soph.

Clearness, *σᾰφήνεια*, *ἡ*, Æsch., Plat., Antipho; *ἐνάργεια*, *ἡ*, Plat.; of voice, *λαμπροφωνία*, *ἡ*, Hdt.

Cleave, to, *κεάζω*, aor. 1 often *ἐκέασσα*, perf. act. not used, but aor. 1 pass. *ἐκεάσθην*, Hom.; *ἀμφῐκεάζω*, Hom.; *διᾰκεάζω*, Hom., Ap. Rh.; *κείω*, only in pres. part., Hom.; *διαιρέω*, fut. *-ήσω*, aor. 2 *διεῖλον*, perf. pass. *διῄρημαι*, aor. 1 *διῃρέθην*, Hom.;

πείρω, Hom.; διατμήγω, esp. in aor. 2 διέτμαγον, and pass. διετμάγην, Hom.; σχίζω, Hom., Hes., Pind., Soph., Xen.; διασχίζω, Hom., Xen., Plat.; κἄτασχίζω, Ar.; ἐπισχίζω, Ap. Rh.; ἐκσχίζω, Arist.; τέμνω (esp. a path through the sea, the air, etc.), Hom., Pind., Ar.; διἀτέμνω, Hom., Hdt., Plat.; διἀπλήσσω, rare, except in pres., Hom.; διαῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. -ερρᾰ́γην, Soph.

To cleave to, ἀντέχομαι, mid., fut. ἀνθέξομαι, imperf. ἀντειχόμην, aor. 2 ἀντεσχόμην, c. gen., Eur., Hdt., Lys., Xen., Dem. *Vid.* To CLING TO.

To be cloven, ὑποῤῥήγνῡμαι, pass., Hom.

CLEAVER, A, κοπίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.

CLEFT, διαῤῥώξ, ῥῶγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; σχιστός, ἡ, όν, Theoph.; ἐκπιεστός, ἡ, όν, Arist.: in fem. ῥωγάς, ἄδος, ἡ (epith. of rocks), Ap. Rh.

Easily cleft, εὐκέᾰτος, ον, Hom.; εὔσχιστος, ον, Theoph.; εὐσχῐδής, ές, Anth.

CLEFT, Α, χηρᾰμός, ὁ, later ἡ, Hom., Ap. Rh.; ῥωχμός (esp. of ground), ὁ, Hom., Ap. Rh.; πτύξ, πτῡχός, ἡ (in a hill, etc.), Hom., h.; πτῦχή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Plat.; χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat.; ἀγμός, ὁ, Eur.; σχισμός, ὁ, Æsch.; ῥωγμή, ἡ, Ar.; σχισμή, ἡ, Arist.; ῥωγμός, ὁ, Bi. *Vid.* Syn. 76.

[*Full of clefts*, ἀμφιῤῥώξ, ῶγος, ὁ, ἡ, Anth.]

CLEMENCY, ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.: οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; φἰλανθρωπία, ἡ, Xen.

CLEMENT, ἐλεήμων, ονος, Hom., Ar., Lys.; αἰδόφρων, ονος, Soph., Eur.; φἰλοικτίρμων, ονος, Eur., Plat.; οἰκτίρμων, ονος, Theoc.

CLEMENTLY, φἰλανθρώπως, Isoc., Dem.

[CLERGY, ἐκκλησιαστικοί, οἱ, Eccl.]

CLERK, A, γραμμᾰτεύς, ὁ, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; *checking-clerk*, ἀντῑγρᾰφεύς, ὁ, Dem., Æschin.

An under-clerk, ὑπογρᾰφεύς, ὁ, Ar.; ὑπογραμμᾰτεύς, ὁ, Lys., Antipho.

A fellow-clerk, σὔνεπῐγρᾰφεύς, ὁ, Isoc.

To be a clerk, γραμμᾰτεύω, Thuc., Xen.

To be an under-clerk, ὑπογραμματεύω, Lys., Antipho.

CLEVER, κερδᾰλέος, α, ον, Hom.; ἀγχίνοος, ον, contr. Att. ους, ουν, Hom., Plat.; δέξιος, α, ον, Pind., Ar., Thuc., Xen., Antipho; ἐνδέξιος, ον, h.; ἐπῐδέξιος, ον, Æschin., Arist.; σοφός, ἡ, όν, c. acc. rei, or sometimes c. gen. rei, also c. περί and gen. or acc., or c. εἰς and acc., often c. infin., Omn. post Hom.; σὔνετός, ἡ, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εὐσύνετος, ον, Arist.; δεινός, ἡ, όν, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὀξύς, εῖα, ύ, Thuc., Plat.; ὀξῠ́φρων, ονος, Eur.; κομψός, ἡ, όν, Eur., Plat.; ἀριφρᾰδής, ές, Soph.; μουσικός, ἡ, όν, Eur., Plat.; γλἄφῠρός, ά, όν, Ar., Theoc.; Ξῠμόσοφος, ον, Ar.; Ξῠμοσοφικός, ἡ, όν, Ar.; εὐφυής, ές, Xen., Plat., Isoc., Æschin.; ἔντεχνος, ον, Plat.; νουβυστῐκός, ἡ, όν (de re), Ar.; [(inventive), μηχανικός, ἡ, όν, Xen.]

Clever at evil, κἄκοξῠ́νετος, ον, Thuc.

Clever in his own conceit, δοκησῐσόφος, ον, Ar.; δοκησῐδέξιος, ον, Pherecr.

Clever at all things, πάνδεινος, ον, Plat., Dem.

CLEVERLY, σοφῶς, Soph.; σὔνετῶς, Eur.; δεξίως, Ar.; εὐσῠνέτως, compar. εὐσυνετώτερον, Thuc.; κομψῶς, Ar., Plat., Isoc.; εὐφυῶς, Plat., Dem.; νουβυστῐκῶς, Ar.; χαριέντως, Plat.

A man clever in any thing, σοφιστής, ὁ, Pind., Æsch., Eur.

CLEVERNESS, σοφία, ἡ, Omn.; σὔνεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.; δεινότης, ητος, ἡ, Thuc., Antipho, Dem.; ἀγχῖνοια, ἡ, Plat., Arist.; ἐπῐδεξιότης, ητος, ἡ, Æschin., Arist.; εὐσύνεσία, ἡ, Arist.; ὀξύτης, ητος, ἡ, Plat.

Cleverness in one's own opinion, δοκησῐσοφία, ἡ, Plat.

CLEW, A, νῆμα, ᾰτος, τό, Hom., Eur.

CLIENT, A (in Roman signif.), πελᾰ́της, ου, ὁ, Plut.

[*The body of clients* (in Roman signif.), τὸ πελατικόν, Dion. H.]

[*Clientship*, πελατεία, ἡ (late), Gl.]

CLIFF, A, κρημνός, ὁ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc.; σπῖλάς, ἄδος, ἡ, Hom., Soph., Ap. Rh.; πέτρα, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; δειράς, ἄδος, ἡ, h., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; πέτρος, ὁ, Soph.; ἐριπνή, ἡ, Eur.; λέπας, τό, only nom. and acc. sing., Simon., Æsch., Eur.; ὀφρύη, ἡ, Eur. *Vid.* Rock.

Of a cliff, λεπαῖος, α, ον, Eur.; πέτρινος, η, ον, Eur., Hdt.

With lofty cliffs, βᾰθῠ́κρημνος, ον, Pind.; βαθυσκόπελος, ον, Orph.

Haunter of cliffs, κρημνοβάτης, ου, ὁ, Anth.

CLIMATE, οὐρᾰνός, ὁ, Hdt.; αἱ ὧραι, Hdt.

CLIMAX, A, ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, Arist.

CLIMB, TO, ᾽ἄνᾰβαίνω, in perf. act. -βέβηκα, part. usu. contr. -βεβώς, -βεβῶσα, βεβώς, aor. 2 -έβην, -βᾶθι, -βαίην, etc., fut. and aor. 1 (only in mid.) -βήσομαι, -εβησάμην, Hom., Hes., Eur., Ar., Thuc., Xen.; εἰσαναβαίνω, Hom.; ᾽ἀνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Hom., Trag., Xen.; εἰσᾰ́ειμι (-ιέναι), pres. part. εἰσᾰ́ιών, Hom.; ἀναῤῥῐ́χάομαι, mid., Hipp., Ar.

To climb over, ᾽ὑπερβαίνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ὑπεραίρω, Xen.; esp. hills, ᾽ὑπερᾰκρίζω, Xen.

To make to climb, ἀναβαίνω, in pres. fut. 1 and aor. 1 act., Hom., Hdt.; ᾽ἀνᾰβῑβάζω, Hdt., Xen.

CLINCH, TO (as an argument), βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem.

CLING TO, τό, ἔχομαι, mid., imperf. εἱχόμην, fut. ἕξομαι and σχήσομαι, aor. 2 ἐσχόμην, c. gen., Hom., Hdt.; ἀνέχομαι, mid., imperf. and aor. 2 often c. dupl. augm. ἠνειχόμην and ἠνεσχόμην, c. dat., Hom., and act. ἀνέχω, c. acc., Soph.; ἅπτομαι, mid. generally, and esp. as a suppliant, c. gen., and sometimes c. acc., Hom., Call.; ἐξάπτομαι, c. gen., Hom.; ἐμφύομαι, pass., c. perf. act. ἐμπέφῡκα, part. ἐμπεφυκώς, ότος, and poet. ἐμπεφυώς, ῶτος, and aor. 2 act. ἐνέφυν, part. ἐμφύς, c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt.; περῐφύομαι, c. dat. or c. acc., Hom.; προσφύομαι, c. dat., Hom., Eur., Plat., Theoc.; ἐπῐφύομαι, c. dat., Plat.; περιπλέκομαι, pass., c. dat., Hom., Eur.; προσπτύσσομαι, mid., c. dat., Soph.; ἀντέχομαι, c. gen., Eur., Hdt., Lys., Xen., Dem.; ἀμπέχω, aor. 2 ἤμπισχον, Eur.; περιέχομαι, c. gen., Hdt.; προσέχομαι, c. dat., Thuc.; ἐμφορέομαι, c. gen., Hdt.; ἀντῑλαμβάνομαι, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Thuc., Lys.; προσκολλάομαι, pass., c. dat., Plat.; προσγλίχομαι, mid., only pres. and imperf., Arist.

CLINGING TO, Α, ἄνθεξις, εως, ἡ, Plat.; πρόσφῡσις, εως, ἡ, Xen.

CLINGING TO, προσφυής, ές, c. ἐκ and gen., or c. dat., Plat.

One must cling to, ἑκτέον, c. dat., Xen.; ἀνθεκτέον and ἀνθεκτέα, c. gen., Thuc., Plat.

CLIP, TO, περικόπτω, Thuc., Lys.; [περιτέμνω (Ion. -τάμνω), Hom., Hdt.; (with shears), ψαλίζω, Paul. Æg.]

[*To clip the hair*, περικαίρω τὴν κόμην, Hdt.; *to clip one's hair*, or *have it clipped*, περικαίρομαι τρίχας, Hdt.]

Clipping the wings of the Athenians as much as possible, ἀποτεμόμενος ὡς μέγιστα ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, Thuc.

CLOAK, Α, λώπη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; χλαῖνα, ἡ, Hom., Trag., Theoc.; δῐ́πλαξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; φάρος, τό (always ᾶ in Hom., but ᾰ also in Hes., ᾶ Trag., though in nom. and acc. φάρος, φάρη, they oftenest use ᾰ), Hom., Hes., Trag., Ap. Rh.; χλᾰ́νίς, ῐ́δος, ἡ (of finer materials), Simon., Menand., Hdt., Dem.; χλᾰνῐ́διον, τό, Soph., Eur., Hdt.; χλᾰνίσκιον, τό, Ar., Æschin.; χλᾰνισκῐ́διον, τό, Ar.; χλᾰμύς, ῠ́δος, ἡ (esp. that worn by horsemen), Sapph., Xen.; χλᾰμῠ́διον, τό, Menand.; λῶπος, τό, Anac., Theoc.; λώπιον, τό, Arist.; τρῐβων, ωνος, ὁ, Eur., Ar., Plat., Dem.; τρῐβώνιον, τό, Ar., Lys., Isæ.; πέπλος, pl. οἱ and τά, Soph., Eur., Theoc.; ἀμπεχόνη, ἡ, Plat., Xen.; ἀμπέχονον, τό, Ar., Theoc.; στολάς, άδος, ἡ, Xen.; ἐφεστρίς, ῐ́δος, ἡ, Xen.; σάγμα, ᾰτος, τό, Ar.; κάνδυς, υος, ὁ (by the Medes), Xen. *Vid.* Syn. 394.

A single cloak, ᾽ἁπληγίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.

A long coarse cloak, βαίτη, ἡ, Soph., Hdt.

[*A horseman's cloak*, χλᾰμύς, ῠ́δος, ἡ, Xen.; ἄβολος, ἡ, Arr.]

A cloak made of skins, σῖσυρνα, ἡ, Æsch., Hdt.; σῖσῦρα, ἡ, Ar.

A woolen cloak, μανδύη, ἡ, Æsch.

A thick cloak, χειμᾰμῦνα, ἡ, Æsch., Soph.

A sailor's coarse cloak, φορμός, ὁ, Theoc.

A scarlet cloak, φοινῐκίς, ῐ́δος, ἡ, Ar., Xen., Lys.

Like a cloak, τρῐβωνῐκῶς, Ar.

Wearing a cloak, σῖσυρνοφόρος, ον, Hdt.; χλᾰμῠδηφόρος, ον, Theoc.; εἱμᾰτᾶνων περῐβᾰλλος, Hegesand.

Wearing a black cloak, μελάγχλαινος, ον, Mosch.

Having no cloak, ᾽ἄχλαινος, ον, Simon.

Trailing a cloak, ἑλκετρῐβων, ωνος, ὁ, Plat. (Com.)

A want of a cloak, ᾽ἀχλαινία, ἡ, Eur.

The making, or *the trade of making cloaks*, χλᾰνῐδοποιΐα, ἡ, Xen.; χλᾰμῠδουργία, ἡ, Xen.

To wear a cloak, χλᾰμῠδόομαι, pass., Nicostr.

To put a cloak on, on one's self, ᾽ἀνᾰβᾰλλομαι, mid. simply, or c. acc. of the cloak, Ar., Plat.

To put a cloak on another, χλαινόω,

c. acc. pers., Anth.; παραμπέχω, fut. παραμφέξω, aor. 2 παρήμπισχον, Arist.

A cloak, i. e., pretext to conceal intentions, etc., προκάλυμμα, ατος, τό, Thuc.; πρόσχημα, ατος, τό, Thuc.; παρακάλυμμα, ατος, τό, Antiph.; παράπέτασμα, ατος, τό, Plat., Dem.; ἄνάβολή, ἡ, Plat.

CLOAK, TO (intentions, etc.), περιβάλλω, perf. -βέβληκα, Plat.; παρακαλύπτω, Plat.

I need not cloak my meaning, οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους, Eur.

CLOCK—the instruments the Greeks used for measuring time were πόλος, ὁ, Hdt.; γνώμων, ονος, ὁ, Hdt.; στοιχεῖον, τό, Hdt. (all some sort of sun-dial), and κλεψύδρα (an hour-glass filled with water), ἡ, Ar., often called ὕδωρ, ὕδατος, τό, Dem., Dinarch.; [also ὡρολόγιον ὑδραυλικόν, τό, Plin.; (in general, any instrument for telling the hour), ὡρολόγιον, τό, Plin.]

Clock—what o'clock is it? πηνίκα μάλιστα, Plat., πηνίκ' ἄττα, Ar.; πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας, Ar.

(Asking, etc.) *what o'clock it was*, ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη, Luc.

CLOD, A, of earth, βῶλος, ἡ, Hom., Soph., Xen.; βῶλαξ, ἄκος, ἡ, Pind., Theoc.; βώλιον, τό, Ar., Arist.

Full of clods, breaking up into clods, ἐρῐβῶλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; βωλᾶκιος, α, ον, Pind.

CLOG, TO, ἐπίβριθω, Hom., Pind.; [ἐμποδίζω, c. acc., Ar., Lys., Xen.; also c. gen. and μή c. infin., Plat.] *Vid.* TO HINDER.

CLOG, A, ἐμπόδισμα, ατος, τό, Plat.

CLOGS, καλοπέδῐλα, τά, Theoc.; [(for mud), πηλοπατίδες, αἱ, Hipp.]

[CLOISTER, κοινόβιον, τό, Eccl.; ἡσυχαστήριον, τό, Byz.; (the inclosure of a monastery), λαύρα, ἡ, Eccl.]

[*To shut up in a cloister*, ἐνσηκάζω, Eccl.]

CLOSE, TO, κλεΐω, κλείσω, perf. pass. κέκλειμαι, and more usu. κέκλεισμαι, aor. 1 in Hom. often κλήϊσα, in Att. fut. κλήσω, aor. 1 ἔκλησα, fut. Dor. κλάξω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Theoc.; ἐγκλείω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh.; συγκλείω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐπῐκλείω, Ar., Xen.; κατᾰκλείω, Hdt., Thuc., Xen.; συνερείδω, perf. not used in act. sens., Hom., Eur.; συντῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. act. -τέθεικα, pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Eur.; πῠκνόω, Theoph., Hipp., esp. to close doors; ἐπιτῐθημι, Hom.; προστῐθημι, Hdt., Lys.; ἐπερύω, in aor. 1 ἐπέρυσα for ἐπείρυσα, Hom.; πακτόω, Archil., Soph., Ar. (as, to close a house); ἔργω or ἐέργω, imperf. εἶργον, Hom.; πῠκάζω, Soph.

To close (one's eyes), μύω, aor. 1 ἔμῠσα, c. acc., perf. not in act. sens., Soph., Ar., Xen., Plat., and intrans. c. perf. μέμῠκα, *to be closed*, and also *to close one's eyes* (no passive is found), Hom.; κᾰτᾰμύω, aor. 1 sometimes καμμῦσα for κατέμυσα, both trans. and intrans., h., Xen.; συμβάλλω, perf. συμβέβληκα, as a dying person does, Æsch.; σῠνάπτω, no perf., Eur.; συναρμόζω, either one's own eyes or those of another, Eur.

To close (esp. the eyes of the dead), κᾰθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, infin. poet. καθελέειν, in tmesis, Hom.; συλλαμβάνω, fut. συλλήψομαι, aor. 2 σῠνέλᾰβον Plat.

She closes her eyes, darkened (in death), λύει κέλαινα βλέφαρα, Soph.

To be closed (of eyes or wounds), συμμύω, only in perf. συμμέμῡκα, Hom., Plat.

To close one's mouth, στόμα ἐπᾰλάζῦμαι, only pres. and imperf., Eur.; *closed doors*, ἐπῐκεκλῐμέναι (from ἐπικλίνω) σᾰνῐδες, Hom.; ἐζευγμέναι σανῐδες, Hom.

Eager to close their swift jaws upon the children, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες, Pind.

CLOSE, adj., i. e., close together, in dense order, (ταρφειός) only in nom. pl. fem. ταρφειαί, Hom.; ταρφύς, εῖα, ύ, and ταρφύς, ὁ καὶ ἡ, neut. ταρφύ, Hom., Hes., Æsch.; πῠκῑνός, ή, όν, Hom., Hes.; πυκνός, ή, όν, Hom., Eur., Xen.; ἐπήτῠμος, ον, Hom., Ap. Rh.; προθέλυμνος, ον, Hom.; ἐπασσῠτερος, α, ον, Hom., Hes.; ἐπασσῠτεροτρῐβής, ές, Æsch.; στεγᾰνός, ή, όν, of a net, Æsch.; στιπτός, ή, όν, Soph.; σύγκωλος, ον, Xen.

Close, of battle, στάδιος, α, ον, Hom., Thuc.; ἀγχέμᾰχος, ον, Hom., Hes., Xen.

In close order of troops, ἀρηρότες, Hom.

Fit for close fighting (weapons), στᾰδαῖος, α, ον, Æsch.; σχέδιος, α, ον, Æsch. *Vid.* COMBAT.

Close to, προσφυής, ες, c. ἐκ, and gen. or c. dat., Hom., Plat.; [προσεχής, ές, c. dat., Hdt., etc.]

[*To sail along close to shore*, πλέω προσεχῆς τῇ γῇ, Arr.]

Close (as a man), i. e., not indiscreet, πεπῠκασμένος, η, ον, Hes.; στεγᾰνός, ή, όν, Plat.

Close, of style, κατεστραμμένος, η, ον, Arist.

Close, of an argument, πᾶγιος, α, ον, Plat.

Close of a house, πῠγηρός, ά, όν, Thuc.

Close packed, ἀγχιστῑνοι, αἱ, α, Hom.

Close combat, αὐτοσχεδίη, ἡ, Hom.; αὐτοστᾰδίη, ἡ, Hom; [ἡ μάχη ἐν χερσί, Thuc.] *Vid.* HAND TO HAND.

In close combat, σχεδίην, Hom.; αὐτοσχεδά, Hom.; αὐτοσχεδόν, Hom.; αὐτοσχεδίην, Hom.; ὁμόσε, Xen.; ὅμοθεν, Xen.; συστᾰδόν, Thuc. *Vid.* COMBAT.

One who fights in close combat, ἀγχῐμᾰχητής, ό, Hom.

To come to close quarters with, ὁμοῦ πρόσειμι, c. dat., Xen.; [ὁμόσε ἰέναι or ἐλθεῖν, Att., *with one*, τινί, Ar.]

Following close, ὁμόθεν διώκοντες, Xen.

(To shave, or to pass by) *close*, ἐν χρῷ (παραπλέω, etc.), Hdt., Thuc. *Vid.* CLOSELY.

Wielding weapons suited for close combat, σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη, Æsch.

To keep close to, act. χρίμπτω, no perf. act., c. acc. and dat., Æsch., Soph.

To keep close to, intrans. χρίμπτομαι, mid. and pass., Hom., h., Æsch., Eur.; ἐγχρίμπτω and -ομαι, as above, c. dat., Hom., Hdt.; ἔχομαι, mid., imperf. εἰχόμην, fut. ἕξομαι, aor. 2 ἐσχόμην, c. gen., Hdt., Thuc., Xen., Theoc.; ἀντέχομαι, c. gen., Hdt.

Keeping as close as possible to the general sense, ἐχόμενος ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης, Thuc.

Keep close to us, Eunoe, ἀπρῐξ ἔχευ Εὐνόα ἡμῶν, Theoc.

To be close together, ἄρω, in aor. 2 ἤραρον or ἄρᾰρον, and 2d perf. ἀρηρα, part. fem. sometimes ἄρᾰρυῖα, Hom.

To close up (as troops), συγκλείω, Thuc.; συγκλείω τὰς ἀσπίδας, Xen.

[*To close up the pores* of the body, πυκνόω τοὺς πόρους, Theoph.]

To form in close order, intrans., συστρέφομαι, pass., Hdt., Thuc., Xen.; also συστρέψαντες ἑαυτούς, Hdt.; so πυκνώσαντες (subaud. ἑαυτούς), Hdt.

To bring into close action, προσαρμόζω τί τινι, as, *Ajax .... and if any one brings his barbarian ships into close action with him*, Αἴας .... ᾧ τις εἰ προσαρμόσει βαρβάρους βάρῐδας, Eur.

CLOSE, adv., in close order, πυργηδόν, Hom.; βύζην, Thuc.; *close to*, ἰκτάρ, c. gen., Æsch.; [ἄγχι, c. gen., Hom., etc.; πάρεγγυς, c. gen., Arist.; πέλας, c. gen., Poet., Hdt.] *Vid.* NEAR.

CLOSELY, πῠκνῐνῶς, Hom.; στῐβᾰρῶς, Hom.; στεγᾰνῶς, Thuc.

Closely (as, to investigate *closely*), ἀκρῐβῶς, Eur., Thuc., Isoc.

To track a person closely, ἴχνος συνδρόμως ῥῑνηλᾰτεῖν, Æsch.

[*To pursue closely*, ὁμόθεν διώκω, Xen.]

CLOSENESS, πῠκνότης, ητος, ἡ, Ar., Thuc., Plat.

Close array, σύγκλεισις, εως, ἡ, Thuc.

Able to close itself up, σύγκλειστος, ον (of an oyster-shell), Arist.

CLOSET, A, ϑήκη, ἡ, Xen.

CLOT, A, βρόμβος, ὁ, Æsch.; πέλᾰνος, ὁ, Æsch., Eur.; στραγγᾰλίς, ίδος, ἡ, of milk, Arist.

CLOTTED, βρομβώδης, ες, Soph.; ἀμφῐθρεπτος, ον, Soph.; *black and clotted*, μελαμπᾰγής, ές, Æsch.

To be clotted, τρέφομαι, pass. in pres., imperf., and in perf. act. τέτροφα (actually used only of sea-water, ice, etc.), Hom.

To be clotted round, περῐτρέφομαι, c. dat., Hom.

CLOTH, λῖτα, τά, only in nom. and acc. pl., and λῖτι dat. sing., Hom.

Linen cloth and *sail-cloth*, λῖνον, τό, Hom., Ar. *Vid.* LINEN.

A cloth spread as any sort of covering, πέπλος, ὁ, pl. οἱ, and later τά, Hom.

Any large piece of cloth (whether sail, sheet, shroud, robe, etc.), φᾶρος, τό (always ᾱ Hom., but ᾰ also in Hes., ᾱ Trag., though in nom. and acc. sing. and pl. they prefer ᾰ), Hom., Trag., Ap. Rh.; ῥῆγος, τό (probably of wool, as it seems used in opp. to λῖνον, see LIDDELL and SCOTT in voce), Hom.

[*A barber's cloth*, ὠμόλινον, τό, Plut.]

[*Cloth shaggy on both sides*, ἀμφῐτᾰπης, ητος, ὁ, Alex.]

CLOTHES, CLOTHING, εἶμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἐσθής, ῆτος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἕσθος, τό, Hom., Ar.; ἕσθημα, ᾰτος, τό, only in pl., Trag., Thuc.; εἵλῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; κόσμος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; ἔνδῠτον, τό, Simon., Eur.; στολή, ἡ, Trag., Xen., Plat.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; κρόκου βᾰφαί, αἱ, Æsch.; ἱμᾰτιον, τό, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἱμᾰτῐδιον, τό, Ar.; ἱμᾰτῐδᾰριον, τό, Ar.; περῐβόλαιον, τό, Eur.; ἀμφιέσμᾰτα, τά, no sing., Plat. *Vid.* GARMENT, DRESS, and SYN. 269.

Woolen clothes, λήνεα, τά, Ap. Rh.

Scantiness of clothing, ᾽ἄχλαινία, ἡ, Eur.

Badness of clothing, δυσχλαινία, ἡ, Eur.

A clothes seller, ἱμᾰτιοπώλης, ὁ, Critias; fem. ἱμᾰτιόπωλις, ἴδος, ἡ, Ath.

[*The art of making clothes*, ἡ ἱματιουργική (sc. τέχνη), Plat.]

[*Clothes-press*, ἱματιοφυλάκιον, τό, Gl.]

CLOTHE, TO, act. ἕννῡμι, in fut. 1 ἕσσω for ἕσω, and aor. 1 ἔσσα for εἷσα, c. dupl. acc. perf. pass. εἷμαι, imper. ἔσσο, part. εἱμένος, often used metaphoric., as, *clothed with strength*, εἱμένος ἀλκήν, Hom.; κᾰθέννῡμι, in imperf. act. κᾰτᾰείνυον, perf. pass. part. κᾰτᾰειμένος, Hom.; ἐπιέννῡμι (more common even in Att. than ἐφέννῡμι, which is very rare), in aor. 1 act. and perf. pass., Hom., Pind., Hdt., Xen., Ap. Rh.; περιέννῡμι, only in aor. 1 imper. περίεσσον, Hom.; ἀμφιέννῡμι, c. dupl. acc., c. acc. pers. dat. of the garment, Plat., aor. 1 ἀμφίεσσα, in tmesis, and ἀμφίεσα, Hom.; ἠμφίεσα, Xen., perf. pass. part. ἠμφιεσμένος, Ar., Hom., Ar., Xen., Plat.; προσαμφιέννῡμι, Ar.; περιστέλλω, Pind.; ἀμφῐβάλλω, c. dupl. acc., and later c. acc. of garment, dat. of person, Hom., Eur.; ἑξάπτω, c. dat. or c. ἀμφί and dat., Eur.; προσάπτω, c. dat., Eur.; ἀμπέχω, aor. 2 ἤμπισχον, c. dupl. acc., or c. acc. pers. and dat., and in aor. 2 mid. ἠμπισχόμην in pass. sens., Ar.; περιαμπέχω, c. dupl. acc., Ar.; ἐνδύω, only in aor. 1 ἐνέδῡσα, Ar., Xen.

To clothe on all sides, περιαμφιέννῡμι, Plat.

To clothe one's self in, ἕννῡμαι, mid. and pass., esp. in aor. 1 ἐσσάμην, and perf. pass. εἷμαι, and pluperf. ἕσμην, c. acc. of the garment, Hom., so ἐπιέννῡμαι, with also fut. 1 mid. ἐπιέσσομαι, c. acc. of garment, also c. acc. of limbs, dat. of garments, Hom., Pind., Hdt., Xen.; ἀμφιέννῡμαι, in augm. tenses ἠμφ., also c. dat. of the limbs clothed, Hom., Ar.; περιέννῡμαι, mid., and perf. pass. Æol. περεμμένος, Hes., Sapph.; δέομαι (of things that want trying on, as sandals, gaiters), in aor. 1 mid. ἐδησάμην, and pluperf. pass. δεδέμην for ἐδεδέμην, c. acc., Hom.; δύνω in pres. act., and aor. 1 mid. ἐδῡσάμην, Hom.; ἐνδύω and ἐνδῦνω, aor. 1 mid. ἐνεδῡσάμην, aor. 2 act. ἐνέδυν, as if from ἐνδῡμι, perf. ἐνδέδῡκα, fut. mid. ἐνδῡσομαι, c. acc. of the garment, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat.; κᾰτᾰδύομαι, in aor. 2 act. κατέδυν, and irreg. aor. mid. κατεδῡσάμην, Hom.; ἀμφῐδύομαι, mid., c. acc. of garment, dat. of limb, Soph.; δυοπᾰλίζω, only in fut. -ξω, Hom.; ἀμφῐτίθημι, with acc. of garment, dat. of limb, or with dat. of garment, acc. of limb, aor. 1 -έθηκα, Hom., Eur.; ἐπῐβάλλομαι, mid., Hom.; περιβάλλομαι, Hom., Eur., Hdt.; ᾽ἀνᾰβάλλομαι, Ar.; ἐφαρμόζω, c. dat. of limb, Hes.; στέλλομαι, mid., c. acc. of garment, Eur.; ἀμφιστέλλομαι, mid., Theoc.; ἀμπίσχομαι, mid., also ἀμπισχοῦμαι, Ar., aor. 2 ἠμπεσχόμην, Eur., Ar.; ἐπερύομαι, mid., aor. 1 ἐπειρῦσάμην, part. ἐπειρυσάμενος, Hdt.; ἐνάπτομαι, in aor. 1 mid., and in perf. pass., c. acc., Ar., Hdt.; κᾰθάπτομαι, c. dat. of garment, acc. of limb, Eur.; περιάπτομαι, mid., Plat.

To be clothed in black, μελανοειμονέω, Arist.

To clothe (metaph.) *a state with honor, power, shame*, etc., περιάπτω πόλει τῑμήν, ὄλβον, αἰσχύνην, etc., Ar., Xen., Plat., Dem.; περῐτίθημί τινι δόξαν, δύναμιν, etc., Thuc., Andoc., Xen., Isoc.

Clothed in might, insolence, etc., ἐπειμένος ἀλκήν, ἀναιδείην, etc., Hom.; μένος ἀμφῐβᾰλών, Hom.; περῐκείμενος ὕβριν, Theoc.

CLOTHED, ἐνδῦτος, ον, c. dat., Eur.; ἐπημφιεσμένος, η, ον, Soph.; ἐσθημένος, η, ον, c. acc., or c. dat., Eur., Hdt.; κᾰθαπτός, όν, Eur.

Not clothed, badly clothed, ᾽ἀνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ᾽ἄχλαινος, ον, Simon.; ᾽ἄπεπλος, ον, sometimes c. gen. of the garment wanting, Pind., Eur.; ᾽ἀχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

Clothed in black, μελᾰνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μελαγκευθής, ές, Bacchyl.; φαιοχίτων (ῐ̄ poet.), Æsch.; μελάμπεπλος, ον, Eur.; κνᾰνόπεπλος, ον (ῠ̄ poet.), h.; μελᾰνονεκυείμων, Ar.; μελᾰνοείμων, Hipp.; ᾽ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, Eur. *Vid.* GARMENT.

CLOUD, A (literal and metaph.), νεφέλη (with epithets κυανέη, μέλαινα, πορφυρέη, Hom.), Omn. poet., Xen.; νέφος, τό (the usu. prose form, though in Hom. also), Omn.; νεφέλιον, τό, Arist. *Vid.* SYN. 333.

A black cloud, μελᾰνία, ἡ, Xen.

[*A rain cloud*, ὄμβριον νέφος, τό, Ar.]

[CLOUD-LIKE. *Vid.* CLOUDY.]

[*Made of clouds*, νεφελωτός, ή, όν, Luc.]

Dwelling in the clouds, ruling, collecting the clouds, κελαινεφής, έος, Hom.; νεφεληγερέτης, ου (and -ρέτα), ὁ, Hom.; ὀρσῐνεφής, ές, Pind.; ὑψῐνεφής, ές, Pind.

To cast a cloud over good deeds, κρύφον τίθημι ἐολῶν, Pind.

CLOUD, TO, ἐπῐνεφέω, Alex., Arist.; συννεφέω, Ar., also intrans. *to be under a cloud*, i. e., unfortunate, and *to be cloudy* or *gloomy in look*, Eur.

Metaph. *to cloud the glory of Athens with impious actions*, κᾰλύπτω ἔργοις ῎Αθήνας ᾽ἀνοσίοις, Soph.

What (fate), *oh unhappy woman, clouds your existence?* Τίς ἆρα σὰν τάλαιν᾽ ἀμαυροῖ ζοάν, Eur.

Love clouded my mind, ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν, Hom.

CLOUDLESS, ἀνέφελος, ον (poet. ἀννεφ.), Hom.

CLOUDY, πολῠνεφέλας, ου, Pind.; ἐπῐνέφελος, ον, Hdt., Arist.; νεφοβόλος, ον, Ar.; συννέφελος, ον, Thuc.; περῐνέφελος, ον, Ar.; νεφώδης, Arist.; νεφελώδης, Arist.

To be cloudy, συννέφομαι, Ar.

CLOVEN. *Vid.* TO CLEAVE.

CLOVEN-FOOTED, δῐχηλος, ον, Eur., Hdt.; σχιστός, ή, όν, Plat.; δῐ᾽κροος, ον, Arist.; δισχίδής, ές, Arist.; πολυσχίδής, ές, Arist.

[CLOVER, τρίφυλλον, τό, Hdt.; μελίλωτον, τό, Cratin., Arist.; Μηδικὴ ποά, ἡ (lucerne), Ar.]

CLOWN, A, ᾽ἀγροιώτης, ὁ, Hom.; ᾽ἄγροικος, ὁ, Ar.

CLOWNISH, ᾽ἄγροικος, ον, Ar., Plat.; ῎ὑπᾰ᾽γροικος, ον, Ar., Plat.; ᾽ἀγρεῖος and ᾽ἄγριος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ᾽ἀπειρόκᾰλος, ον, Plat.

CLOWNISHLY, ᾽ἀγροίκως, compar. ἀγροικοτέρως, Plat.; ᾽ἀπειροκᾰλως, Plat.

CLOWNISHNESS, ᾽ἀπειροκᾰλία, ἡ, Plat.; ᾽ἀγροικία, ἡ, Plat.

CLOY, TO, κορέννῡμι, fut. κορέσω, perf. part. act. in pass. sens. κεκορηώς, perf. pass. κεκόρεσμαι, etc., c. gen. of thing with which, Hom.; ῎ὑπερκορέω, c. gen. of the thing, Theogn. *Vid.* TO SATE, TO SATIATE.

[*Cloying, of a cloying nature*, πλησμονώδης, ες, Hipp.]

CLUB, A, κορῦνη (ῠ̄ Hom., ῡ̄ Eur.), ἡ, Hom., Eur., Hdt.; ῥόπᾰλον, τό, Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen.; ῥόπτρον, τό, Eur.; βάκτρον, τό, Theoc.

A club of people, σύνωμοσία, ἡ, Thuc.; ἑταιρεία, and ἑταιρία, ἡ, poet., Thuc., Isoc., Dem.; συντέλεια, ἡ, Plat., Dem.; σύστᾰτις, εως, ἡ, Dem.: ἐρᾶνος, ὁ, Æschin.

A member of a club, ἐρᾰνιστής, ὁ, Ar.

Made members of the same club, as adj. προσεταιριστός, ὁ καὶ ἡ, Thuc.; συντελής, ὁ, ἡ, Dem.

To club together, unite in a club, συστρέφομαι, pass., Thuc.

Carrying a club, κορῡνήτης, ὁ, Hom.; κορῡνηφόρος, ὁ, ἡ, Hdt.

Having a heavy club, βᾰρυσκίπων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Call.

To form a club, be a club, ἐρᾰνίζω, Anth.

[CLUB-LAW, χειρῶν νόμος, ὁ, Hdt.; χειροκρατία, ἡ, Polyb.; χειροκρασία, ἡ, Dion. H.]

[*Using* or *adopting club-law*, χειροκρατικός, ή, όν, Polyb.]

[CLUCK, TO, κλώσσω, Alcm.]

[CLUCKING, Α, κλωγμός, ὁ, Plut.]

CLUE, A, σύμβολον, τό — *unless I had some clue*, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον, Soph.; [ἀγαθίς, ἴδος, ἡ, Phereecyd.]

CLUMSY, σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; ᾽ἀμήχᾰνος, ον, Eur.; ἀμφᾰρίστερος, ον, Ar.; αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, Xen.; ᾽ἀρρῡθμος, ον, Xen.; ᾽ἀγύμναστος, ον, Xen.

CLUMSILY, σκαίως, Ar.; δυστρᾰπέλως, Xen.

CLUMSINESS, σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; πᾰρᾰφοράτης, ητος, ἡ, Plat.

CLUSTER, A, ὁρμαθός, ὁ, Hom., Ar., Plat., Xen.; of grapes, βότρυς, υος, ὁ, Omn.

A cluster of flowers, etc., κόρυμβος, ὁ, pl. τά, Mosch., Anth.

In clusters, βοτρῡδόν, Hom.

Clustering, in beautiful clusters, καλλίβοτρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Soph.; βοτρυόεις, εσσα, εν, Mel., Ap. Rh.

With abundant clusters, τετρᾰκόρυμβος, ον, Anth.

CLUSTER, TO (of people), κλονέομαι, only in pres. and imperf., Hom., Hes.; ἠγερέθομαι, only 3d pl. pres. and imperf., Hom. *Vid.* TO COLLECT, TO CROWD.

To cluster (of grapes, flowers, etc.), βοτρυόομαι, pass., Theoph.

CLUTCH, TO, μάρπτω, aor. 2 μέμαρπον, and ἐμᾰπον, opt. μεμάποιμι, no perf., but irreg. part. μεμαρπώς, Omn. poet.; ἐπιμαίομαι, aor. 1 ἐπεμᾰσάμην, c. acc., or c. gen., Hom. *Vid.* TO GRASP.

CLUTCH, εἰσᾰφασμα, ᾰτος, τό, Æsch.

[*To get out of one's clutches*, ἀπαλλάσσομαι, in aor. pass. ἀπηλλάγην, c. gen., Xen.]

CLYSTER, A, κλύσμα, ᾰτος, τό, Hipp.; ῾ὑπόθετον, τό, Antiph.

COACH, A, δῐ᾽φρος, ὁ, and later ἡ, pl. οἱ, and later τά, Hom., Hes., Trag., Xen., Call.; *a covered coach*, ἁρμᾰμαξα, ἡ, Hdt., Xen.; λαμπήνη, ἡ, Soph. *Vid.* CARRIAGE, CHARIOT.

COACH-MAKER, A, ἁρμᾰτοπηγός, ὁ, Hom., Trag.; ἅμαξουργός, ὁ, Ar.

COACH-MAKING, ᾰ̓μαξουργία, ἡ, Theoph.; ᾰ̓μαξοπηγία, ἡ, Theoph.

COACHMAN, Λ, ἡνιοχεύς, ὁ, Hom.; ἡνίοχος, ὁ, Hom., Xen.; ἁρμᾰτηλᾰ́της, ου, ὁ, Pind., Soph.; ὄῐφρηλᾰ́της, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; ἀνὴρ αἰολόπωλος, Hom. *Vid.* CHARIOTEER.

To be a coachman, ἡνιοχεύω, rare, except in pres. and imperf., Hom.

COADJUTOR, ἐπᾰρωγός, ὁ, Hom., Eur.; σειρᾰφόρος, ὁ, Æsch.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Antipho; συνεργᾰ́της, ου, Soph., Eur.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Hdt., Xen.; σύνεργος, ὁ, ἡ, Xen.; πᾰρέδρος, ὁ, Hdt. (esp. in Athen. law-courts), Oratt., Xen. *Vid.* ASSISTANT.

COADJUTRIX, σύνεργάτις, ῐ̔δος, ἡ, Eur.; συλλήπτρια, ἡ, Xen.; συνδρήστειρα, ἡ, Ap. Rh.

To be a coadjutor, συμμᾰχέω, c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; συμπᾰραστᾰτέω, c. dat., Æsch., Eur.; συμμᾰχομαι, mid., fut. συμμαχοῦμαι, aor. 1 συνεμαχεσάμην, c. dat., Plat., Xen.; συμβαίνω, esp. in aor. 2 συνέβην, infin. συμβῆναι, fut. 1 and aor. 1 not used in this sense, c. dat., Soph.; [παρεδρεύω, c. dat., Dem.] *Vid.* TO ASSIST.

COAGULATE, TO, τρέφομαι, pass., only in pres., imperf., and perf. act., intrans. τέτροφα, Hom.

To coagulate around, περῐτρέφομαι, c. dat., Hom.

COAGULATED, ἀμφῐθρεπτός, όν, Soph.

Any thing coagulated (blood, foam, honey, etc.), πέλᾰνος, ὁ, Æsch., Eur.

COAL, ἀνθρᾰκιά, ἡ, Hom., Hipp., Eur.; ἄνθραξ, ᾰκος, ὁ, Eur., Ar.

COAL MERCHANT, Λ, ἀνθρᾰκοπώλης, ὁ, Philyll.; ἀνθρᾰκεύς, ὁ, Æsop.

Like coal, ἀνθρᾰκώδης, ες, Hipp.

COAL-SCUTTLE, Λ, ἀνθρᾰκιον, τό, Philyll.

COAL-BASKET, Λ, λάρκος, ὁ, Ar.

Carrying a coal-basket, λαρκᾰ́γωγός, όν, Eur.

[*Coal-black*, ἀμφιμέλας, αινα, αν, Anth.]

[*Coal-black-man*, α, ἀνθρακίας, ὁ, Luc.]

[*Coal-cellar*, α, ἀνθρακοθήκη, ἡ, Gl.]

COALESCE, TO, ὁμόομαι, pass., Hom.; ὁμογνωμονέω, Thuc., Xen.; συγκερᾰννῦμαι, pass., perf. συγκέκρᾰμαι, poet. σύνεκρᾰθην and συνεκρᾰ́σθην, Hdt., Xen. *Vid.* TO UNITE.

COALITION, Λ, συζῠγία, ἡ, Eur., Plat.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* UNION.

COARSE, πᾰχύς, εῖα, ύ, Plat.

Coarse (of people, manners, etc.), ᾰ̓θελής, ές, Dem.; ἄγροικος, ον, Ar. *Vid.* RUDE.

COARSELY, πᾰχέως, compar. πᾰχῠ́τερως, and πᾰχῠ́τερον, Plat.; [παχυλῶς, Arist.; ὁλοσχερῶς (κόπτειν), Diosc.]

Coarsely in manner, etc., ᾰ̓φελῶς, Theogn.

COARSENESS, πᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Hdt.

Coarseness of manners, ᾰ̓μουσία, ἡ, Eur., Plat., Xen.; ἀγροικία, ἡ, Plat. *Vid.* RUDENESS.

COAST, ἀκτή, ἡ, Omn.; ἡ πᾰρᾰλία, and ἡ πᾰρᾰλία γῆ, Hdt., Thuc.; ἡ πᾰρᾰλος, Thuc.; τὰ κᾰ́τω, Hdt. *Vid.* SYN. 51.

On, or *of*, or *belonging to the coast*, ἐφᾰλος, ον, Hom., Soph.; ἀγχίᾰλος, η, ον, and ος, ον, Hom., h., Æsch.; ᾰ̓κτιος, ον, Pind., Theoc.; ἀκταῖος, α, ον, Thuc.; ἐπᾰκτιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πᾰράκτιος, α, ον, Æsch., Soph., Eur.; πᾰρακτίδιος, ον, Anth.; πᾰρᾰλιος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; πᾰρᾰλιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; also παρᾰλιος, α, ον, Ap. Rh.; πᾰρᾰθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρᾰθᾰλασσίδιος, ον, Thuc.; ἐπῐθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐθᾰλασσῐ́διος, ον, Thuc., Xen.

The islands on the coast, αἱ ἐπῐκείμεναι νῆσοι, Thuc.

The dwellers on the coast, οἱ κᾰ́τω, Thuc.; οἱ πάραλοι, Hdt.

The part of Syria near the coast, ἡ κᾰ́τω Συρία, Xen.

To go toward the coast, κᾰτᾰβαίνω, only in pres., and imperf., and aor. 2 κατέβην, Hdt., Thuc., Xen.

To coast along, πᾰρᾰκομίζομαι, pass., c. acc., Thuc.; πᾰρᾰπλέω, fut. παραπλεύσομαι, c. acc. or c. παρά and acc., Hdt., Thuc., Xen.; πλέω προσεχὴς τῇ γῇ, Arr.

A coasting voyage, πᾰρᾰ́πλοος, contr. -ους, ὁ, Thuc.; πᾰρᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.

[*In coasting along*, ἐν τῷ παράπλῳ, Thuc.]

COAT, Λ, χῖτών, ῶνος, ὁ, Omn.; ᾰ̓λλιξ, ῐκος, ἡ, Euphor., Call.

A leathern coat, δῐ́ῤῥις, εως, ἡ, Eupol.

A coat of mail. *Vid.* BREASTPLATE.

A rough coat, χορταῖος, ὁ, Ar.

[*Hold my coat* (of a boxer, stripping off), λάβετέ μου ᾱ̓ἱμάτια, Hippon.]

Having many coats, πολῠχῑ́των, ωνος, ὁ (of the κάλαμος), Theoph.

Having long coats, ἑλκεχῑ́των, ωνος, only in pl., Hom.

To coat with tin, κασσῐτέρῳ περῐτήκω, Plat.

COAX, TO, κωτίλλω, only in pres. act., Hes., Theogn., Theoc.; ᾱ̓πεύω, Soph., Xen.; σαίνω, rare, except in pres. sine cas., or c. acc., or c. πρός and acc., Pind., Æsch.; ὑποσσαίνω, for ὑποσαίνω, sine cas., Ap. Rh.; ᾿ὑπογλῠκαίνω, only in pres., Ar.; (an animal), ποππύζω, Ar.

To induce a person by coaxing to do a thing, μειλίσσω, fut. -ξω, no perf., c. acc. and infin., Ap. Rh.

COAXING, subst. ᾱ̓πεία, ἡ, Eur., Ar., Plat., Xen.; ᾱ̓πευμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; ᾱ̓πευμᾰτιον, τό, Ar.; ᾱ̓πᾰ́πεια, ἡ, Isoc., Xen., Isæ.

COAXING, adj. κωτίλος, ον, Theoc.

COBBLER, Λ, νευροῤῥᾰ́φος, ὁ, Ar., Plat.

To be a cobbler, νευροῤῥᾰφέω, Plat., Xen.

[*Let the cobbler stick to his last*, ἑρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην, Ar.]

COBBLING, πᾰλίμπηξις, εως, ἡ, Theoph.

COBWEB, Λ, ᾿ᾰρᾰ́χνιον, τό, Hom., Cratin., Xen.; ᾿ᾰρᾰχνη, ἡ, Anth.; ἀράχνης ῠ̔φασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; μῖτος, ὁ, Eur.

COCK, Λ, ᾰ̓λέκτωρ, ορος, ὁ, Pind., Simon., Æsch., Soph., Ar.; ᾰ̓λεκτρύων, ονος, ὁ, Theogn., Æsch., Xen., Dem.; ὄρνις, ῐθος, ὁ, acc. ὄρνῑθα and ὄρνιν, Ar., Theoc.; (more fully), ἐνοίκιος ὄρνις, Æsch.; ὁ κοκκοβόας ὄρνις, Soph.; ᾰ̓λεκτρυόνιον, τό, Ephipp.

[*A young cock*, or *cock-chicken*, ἀλεκτορίσκος, ὁ, Æsop; νόσσαξ, ακος, ὁ, Diosc.]

COCKCHAFER, Λ, μηλολόνθη, ἡ, Ar.

COCKCROW, ᾰ̓λεκτοροφωνία, ἡ, Æsop; [ὄρθρος, ὁ, Hes., etc.; *at cockcrow*, ἅμα τῷ ὄρθρῳ, Hdt.]

COCKEREL. *Vid.* COCK (*young*).

COCKHORSE, Λ, ἱππᾰλεκτρύων, ονος, ὁ, Æsch. ap. Ar.

COCKLE, Λ, κόγχος, ὁ, Æsch., Epich.; κύγχη, ἡ, Ar., Xen., Arist.; κογχιον, τό, Antiph.; κτείς, κτενός, ὁ, Archipp., Anaxand.; χήμη, ἡ, Arist.

One who catches cockles, κογχοθήρας, ου, ὁ, Epich.

COCKLE-SHELL, Λ, κογχῠ́λιον, τό, Hdt.

Like a cockle-shell, κογχυλιώδης, ες, Xanth.

Like a cockle, of the cockle kind, κογχώδης, ες, Ath.

[COCKNEY, Λ, χαυνοπολίτης, ὁ, Ar.; Κεχηναῖος, ὁ, Ar.]

COCKROACH, Λ, μυλᾰκρίς, ῐ̔δος, ἡ, Ar.

COCKSWAIN, Λ, κῠβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind.; κῠβερνήτης, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἰᾶκοστρόφος, ὁ, Pind., Æsch., Eur. *Vid.* PILOT.

[COCOON (of a silk-worm), βομβύκιον, τό, in pl., Arist.]

CODE OF LAWS, Λ, νομοθεσία, ἡ, Lys.

[*To have a code of laws*, νομοθετέομαι, Plat.]

[*The Code* (i. e., of Justinian), οἱ Πανδέκται.]

CODICIL, Λ, πᾰρᾰ᾽γραμμα, ᾰτος, τό, Dem.

To add a codicil, πᾰρᾰγρᾰ́φω, Ar., Dem.

[CODIFIER, Λ, νομοθέτης, ὁ, i. e., οἱ Νομ. at Athens, Oratt.]

[CODIFY, TO, νομοθετέω, Plat.]

COEFFICIENT, συμπεριᾰγωγός, όν, Plat.

COEQUAL, ῐ̓σος (ῑ̆ Hom., ῐ̄ Hes., ῐ̆ usu. in Att., but not quite always; Hom. also has ἔῐσος), compar. ἰσαίτερος, Omn. *Vid.* EQUAL.

COEQUALLY, ῐ̓σως, but usu. ῐ̆, Soph., Eur., Plat.

COERCE, TO, ᾿ἀναγκάζω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εἰσᾰναγκάζω, Æsch., Hdt. *Vid.* TO COMPEL.

COERCION, ᾿ἀνάγκη, ἡ, Omn.; βία, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Xen.

COERCIVE, ᾿ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ᾿ἀναγκαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; βιαστῐκός, ή, όν, Plat.

One must coerce, προσᾰναγκαστέον, Plat.

COESSENTIAL, ὁμοφυής, ές, Plat.

COETANEOUS, οἰέτης, Hom.; ἡλῐξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom., Pind., Æsch., Plat., Xen.; ὁμῆλῐξ, ῐκος, Hom., Hes., Eur.; συνομῆλῐξ, ῐκος, Theogn., Theoc.; σύμμετρος, ον, Soph.; ᾿ἰσῆλῐξ, Xen.

COEVAL, ᾿ἰσημέριος, ον, Soph.; (of old men), ὁμογέρων, οντος, Luc.

COEXIST, TO, σῦνῠ́πάχω, Polyb.

COEXISTENCE, σῦνῠ́παρξις, εως, ἡ, Sext. Emp.

COFFER, Λ, κίστη, ἡ, Hom., Ar.; φωριᾰμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; λάρναξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Simon., Hdt., Thuc.; θήκη, ἡ, Eur., Hdt.; ἀντῐπήξ, πῆγος, ὁ, Eur.; κῐβωτός, ἡ, Ar., Lys. *Vid.* CHEST, and SYN. 288.

COFFER, TO, θησαυρίζω, and -ομαι mid., Soph., Hdt., Xen., Plat.

To be coffered up, κᾰτᾰκειμαι, pluperf. κᾰτεκείμην, fut. κείσομαι, Hes.; ὑπέκκειμαι, sometimes c. εἰς and acc. of the place where, Hdt., Thuc.

COFFIN, Λ, νεκροθήκη, ἡ, Eur.; κέδρος, ἡ, in pl., Eur.; σόρος, ἡ, Hdt., Æschin.

COFFIN-MAKER, Λ, σοροπηγός, or

σοροεργός (the reading of the passage, Nub. 846, is doubtful), ὁ, Ar.

Cogency (of argument), ἀσφάλεια, ἡ; *thinking that these were the most cogent arguments*, νομίζων ταύτην τὴν ἀσφάλειαν εἶναι λόγων, Xen.

Cogent, i. e., convincing, ἀσφαλής, ές (of an orator), Xen.; ᾽αναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.; συνερκτικός, ή, όν (of an orator), Ar.

Cogently, ἀσφαλῶς, Plat.

Cogitate, to (on), βυσσοδομεύω, only in pres., Hom., Hes.; φρονέω, Omn.; προσλέγομαι, mid., Hes. *Vid.* To think, To meditate.

Cogitation, νόημα, ατος, τό, Hom., Hes., Xen., Plat.; φροντίς, ίδος, ἡ, Omn. post Hom.; φρόνημα, ατος, τό, Trag., Plat. *Vid.* Meditation, Thought.

Cognate. *Vid.* Kindred.

Cognizable (by law), εἰσαγώγιμος, ον, Dem., Lys., Dinarch.

Cognizance, κρίσις, εως, ἡ, Lys., Antipho. *Vid.* Jurisdiction.

Cohabit, to, σὐνοικέω, c. dat., h., Trag., Thuc., Xen., Isoc.; σύνειμι (-εἶναι), c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; συνναίω, only in pres., c. dat., Æsch., Soph.; ὁμιλέω, c. dat., or c. σύν and dat., Soph.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Xen.; *to cohabit previously* (before marriage), πρσαὐνοικέω, Hdt.

Cohabitation, σὐνουσία, ἡ, Plat.; σὐνοίκησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; οἰκειότης, ητος, ἡ, Isoc. *Vid.* Concubinage.

Coheir, ᾱ, ὁμόκληρος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Cohere, to, συμφύομαι, pass., c. perf. act. συμπέφυκα, aor. 2 σὐνέφυν, c. dat., esp. ἀλλήλοις, of two things cohering, or εἰς ἕν, εἰς ταὐτό, Plat.; συμπήγνῦμαι, pass., c. perf. συμπέπηγα, Anaxag.; σὐναρμόζω, no perf. act., c. dat., Plat., Xen.

Coherent, εὐσύνδετος, ον, Arist.

Coherently, συγκόλλως, Æsch.

Cohort, ᾱ, λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Troop.

Coif, ᾱ, κρήδεμνον, τό, Hom., Eur.; κεκρὔφάλος, ὁ, Hom., Ar.; μῖτρα, ἡ, Eur., Hdt.

Coil, ᾱ, πλεκτή, ἡ, Æsch.; πλεκτάνη, ἡ, Æsch.; σπεῖρα, ἡ, Soph., Eur., Ap. Rh.; σπείρᾱμα, ατος, τό, Æsch.; ἑλιγμός, ὁ, Hdt.; ῥὔμβών, ῶνος, ὁ, Ap. Rh.

Coil, to, intrans. ἑλίσσομαι, and poet., even Trag., εἰλίσσομαι, pass., Hom., Theoc.; [*to coil round*, περιπτύσσομαι, Plat.]; *to coil round*, trans. ἀμφελίσσω, c. acc. of the thing or part coiled, dat. of the thing surrounded, Pind., Eur.

Coiled around, ἀμφελικτός, όν, Eur.; *with many coils*, πολὔπλοκος, ον, Eur.; τριέλικτος, ον, Orac. ap. Hdt.

Coin, ᾱ, νόμισμα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κόμμα, ἄτος, τό, Ar.

A silver coin, ἀργὔριον, τό, Ar., Plat.

A gold coin, χρὔσιον, τό, Ar.

A small coin, κόλλὔβος, ὁ, Ar.

[*To debase the coin*, διαφθείρω τὸ νόμισμα, Dem.]

Coin, to, κόπτω, Ar., Hdt.; κᾰτᾰκόπτω, Hdt.

To use as coin, νομίζω, c. dat., Plat. (Com.)

Coined, ἐπίσημος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Coincide, to, συμβαίνω, not in fut. or aor. 1 act., perf. συμβέβηκα, and aor. 2 σὔνέβην, part. συμβάς, etc., Æsch., Soph., Hdt., Dem.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -ἐδρᾰμον, perf. συνδεδρᾰμηκα, Æsch., Eur., Dem.; σὔνάπτω, only act., Eur.; παρεμπίπτω, Plut.

Speaking so as to coincide with your wishes, συναγορεύοντες ταῖς ἐπιθυμίαις ὑμῶν, Isocr.

Coincidence, συγκληρία, ἡ, Hipp.

Coincident with, σύμμετρος, ον, c. dat., Soph.; προσῳδος, όν, c. dat., Eur.

Coition, σὔνοδος, ἡ, Arist.

Colander, ᾱ, κοσκίνον, τό, Ar., Plat. *Vid.* Sieve.

Cold, subst. χεῖμα, ἄτος, τό, Hom.; ῥῖγος, τό, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ψῦχος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat.; κρὔος, τό, Hes., Anac., Æsch., Plat.; κρῦμός, ὁ, Soph., Eur., Hdt.; χειμών, ῶνος, ὁ, Hdt., Thuc. *Vid.* Syn. 399.

The cold morning air, αἴθρος, ὁ, Hom.

A becoming cold, ψὔξις, εως, ἡ, Hipp., Plat.

[*Made cold* (by dipping) *in water*, ψυχροβαφής, ές, Luc.]

[*To make cold*, ψύχω, Hdt., Hipp., Plat.; *to grow cold*, ψύχομαι, Hdt., Plat.]

A being cold, a coldness, ψῦχρότης, ητος, ἡ, lit., a coldness of heart, Plat., Dem.

Fond of cold, φῐλόψῦχρος, ον, Theoph.

Unable to bear cold, δύσρῖγος, ον, Hdt., Arist.

Cold, ᾱ, i. e., sickness, esp. cold in the head, κόρυζα, ἡ, Hipp.

Cold, adj. δυσθαλπής, ές, Hom.; κρυερός, ά, όν, Hom., Hes., Simon., Eur., Ar., Ap. Rh.; κρυόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Ap. Rh.; πηγὔλίς, ίδος, ἡ, only in fem. (epith. of night, etc.), Hom., Ap. Rh.; ψῦχρός, ά, όν, Omn.; also *cold-hearted*, Plat., Xen.; [and of style (*frigid*), Ar., Dem.; χειμέριος, α, ον, and ος, ον (wintry), Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.]

[*A cold discourse*, ψύχρευμα, ἄτος, τό, Gal.]

To take a cold bath. Vid. under Bath.

To be cold, ῥῖγόω, pres. opt. ῥιγῴην, as if from ῥίγωμι, Ar., and many contractions are made in ω instead of ου, e. g., infin. pres. ῥιγῶν for ῥιγοῦν, part. pres. dat. sing. ῥιγῶντι for ῥιγοῦντι, nom. sing. fem. ῥιγῶσα for ῥιγοῦσα, Hom., Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἀπορῥῖγόω, Ar.; ψῦχομαι, pass., Hdt., Plat.; καταψύχομαι, Arist.

Cold, adv. Coldly, ψῦχρῶς, Ar., Plat.

Colder, ῥίγιον, Hom.

Colic, στρόφος, ὁ, Ar., Hipp.; [also στρόφος κοιλίας, Hipp.; ἀνειλήματα, τά, Hipp.]

Like colic, στροφώδης, ες, Hipp.

To have the colic, στροφόομαι, pass., Diosc.

Collapse, to, συμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, no aor. 1, Xen., Hipp.

Collapse, σύμπτωσις, εως, ἡ, Hipp.

Collar, ᾱ, [ὅρμος, ὁ (for persons), Hom., Hes., Trag., Ar.]; κλοιός, ὁ (a wooden c. for bad dogs), Ar., Xen.; but also for persons, Eur.; δέραιον, τό, Xen. (for a dog), also in Eur. for *necklace*; for a dog, λαιμοπέδη, ἡ, Leon. Tar. *Vid.* Necklace.

Wearing a collar, μαννοφόρος, ον, Theoc.

Collar-bone, the, κληΐς, ῖδος, ἡ, Hom., for κλείς, κλειδός, ἡ, Soph., Xen., Dem.

Collate, to, πᾰρᾰνᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, but esp. used in aor. 2 παρανίγνων, -γνῶθι, etc., aor. 1 pass. -εγνώσθην [τί τινι, or τι και τι, or τι παρά τι], Isoc., Dem., Æschin.; [ἀνταναγινώσκω, Cratin.]

Colleague, ᾱ, σύνεργος, ὁ, Dem.

A colleague in command, συνάρχων, οντος, ὁ, sometimes c. dat., Thuc., Lys., Plat.

A colleague in the office of general, συστρᾰτηγος, ὁ, Eur., Thuc.

Modesty is a colleague of Jupiter in his kingdom, ἔστι Ζηνὶ σύνθᾱκος Ἰρόνων Αἰδώς, Soph.

The general of the Corinthians was Xenoclides, the son of Euthycles, with four colleagues, στρᾰτηγὸς ἦν Κορινθίων Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους, πεμπτὸς αὐτός, Thuc.

To be a colleague, σὔνάρχω, only in pres. and imperf., c. dat., Hdt., Thuc.

To be a colleague in a general's command, συστρᾰτηγέω, c. gen., Dem.

[*A colleague in the consulship*, συνὑπάτος, ὁ, Dion. H.]

[*To be a colleague in the consulship*, συνυπατεύω, Plut.]

Collect, to, trans. ᾽ἀγείρω, no perf. act., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐσᾰγείρω, Hom.; ἐπᾰγείρω, Hom.; σὔναγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc.; ἀολλίζω, aor. 1 ἀόλλισσα for ἀόλλισα, only of collecting people, Hom.; σὔνᾰγω, aor. 1 σὔνῆξα, aor. 2 συνήγαγον (Arist. also has perf. συναγήοχα), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀμάομαι (ᾶ Hom., but usu. ᾰ, ᾰ Att., ᾰ elsewhere), mid., Hom.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. συμβέβληκα, Hom., Xen.; λέγω, Hom., Pind., Ar.; συλλέγω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀνᾰλέγω, Hdt.; ἐκλέγω, esp. money, c. acc., also often c. acc. of the person from whom it is collected, Thuc., Dem., Æschin.; εἴλω, only in aor. 1 ἕλσα, Pind.; ἕλκομαι, mid., fut. ἑλκῦσομαι, etc. (of money), Theogn.; ᾽ἀθροίζω, Eur., Thuc., Plat., Xen.; σὔνᾰθροίζω, Ar., Xen., Lys., Æschin.; ἐξᾰθροίζομαι, mid., Eur.; συντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Eur., Hdt., Xen.; συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, aor. 2 -ἐλᾰβον, Eur., Hdt., Plat.; ᾽ἀλίζω, no perf., Eur., Hdt.; σὔνᾰλίζω, Eur., Hdt., Xen.; σὔναλιάζω, Ar.; συγκομίζω, Hdt., Thuc., Xen., Lys.; συμφέρω, fut. συνοίσω, oftener -ομαι, mid., aor. 1 σὔνήνεγκα, aor. 2 σὔνήνεγκον, Hdt., Xen., Lycurg.; συμφορέω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; συνερᾶσαι, aor. 1 infin., no other part in use, Isoc.; παραφορέομαι, mid., Plat. *Vid.* Syn. 9.

To collect (taxes, rent, etc.), εἰσπράσσω, c. acc., often also c. acc. of the person from whom they are collected, perf. act. not used in this sense, Isoc., Dem.

To collect (troops, allies, etc.), σὔνίστημι, only in pres., imperf., fut. 1, and aor. 1, Hdt., Omn. Att. prose.

To collect one's self (as a frightened man, beaten troops, etc.), συστρέφω ἐμαυτόν, Hdt., Plat.; συναγείρομαι ἐμαυτόν, mid., Plat.

To collect by begging, ᾽ἀγυρτάζω, Hom.

To collect beforehand, before it is due, προεκλέγω, Dem.

To collect for one's self, περιαγείρομαι, Plat.; ἐναγείρομαι, Ap. Rh.

Collect yourself, σύλλογον ψῡχῆς λάβέ, Eur.; ἔνδον γενοῦ, Æsch.

He collected himself, σῦνἄγείρατο θυμόν, Ap. Rh.

The lion yawning for his prey collects himself for a spring, λέων ἔἆλη χἄνών, Hom.

So, collecting himself, he sprang forward, οἵμησεν ὀὲ ἀλείς, Hom.

To collect (as a crowd does, etc.), intrans. ἀολλίζομαι, pass., Hom.; ἠγερέομαι, only in pres. and imperf., Hom.; ἠγερέθομαι, only in pres. and imperf., Hom.; ᾽ἄγείρομαι, mid. and pass., aor. 2 mid. ἠγερόμην, part. sync. ἀγρόμενος, 3d pl. perf. pass. poet. ᾽ἀγηγέρᾶται, Hom.; ἐπἄγείρομαι, mid. and pass., Hom., Pind.; συνἄγείρομαι, Hom.; ᾽ἄγορόομαι, mid., Hom., Hdt.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Eur., Hdt., Xen., Isoc.; ᾽ἁλίζομαι, pass., Hdt., Xen.; -σῦνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, usu. by sync. ἦλθον, perf. -ελήλῡθα, Thuc., Xen.; προσρέω, fut. -ρεύσομαι, Hdt.; συνήκω, only pres. and imperf., Thuc., Xen., Arist.

To collect around, intrans. ἀμφαγείρομαι, mid., Hom.; ἀμφηγερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.

To be collected (in mind), ἑαυτοῦ γίγνομαι, Soph.; ἔνδον γίγνομαι, Æsch.; ἔνδον φρενῶν εἰμί, Eur.

Collecting one's self, ᾽Ὑμηγερέων, only in nom., Hom.

One must collect, ᾽ἄθροιστέον, Xen.; σῦνακτέον, Plat.

COLLECTED (of a crowd), ὁμηγερής, ὁ, ἡ, only of people, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἀολλής, ὁ, ἡ, only of people, Hom., Soph.; ᾽ἄθρόος, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen.; ὁμηγῦρής, ές, of an army, Pind.; ᾽ἄλής, ές, Hdt.; σῦνἄγυρτός, όν, Plat.; συλλογῖμαῖος, ον, Arist.

Collected again, πᾰλίλλογος, ον, Hom.

Collected, i. e., unembarrassed, etc., of a man, ἔνδον ἑαυτοῦ ὤν, Antipho; [παραστατικός, ή, όν, Polyb.]

You not being collected in your senses, σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν, Eur.

COLLECTION, A, or COLLECTING, ᾽ἄθροισις, εως, ἡ, Eur., Thuc.; συλλογή, ἡ, Thuc.; συγκομῐδή, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; σῦνἄγυρμός, ὁ, Plat.

A collection of taxes, debts, etc., πρᾶξις, εως, ἡ, Andoc., Dem.; εἰσπραξις, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.

COLLECTOR, A (esp. of taxes, revenues, etc.), ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; ἀποδέκτης, ὁ, Dem.; ἐκλογεύς, ὁ, Lys.; πράκτωρ, ορος, ὁ, Dem., Æschin.

One who joins in collecting, σῦνερᾶνιστός, ὁ, c. dat. of the other collector, Crobyl.

COLLIER, A, ἀνθρᾰκεύς, ὁ, Æsop.

Fond of colliers, φῐλανθρᾰκεύς, ὁ, Ar.

COLLISION, συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σύγκρουσις, εως, ἡ, Theoph.; σῦνοχή, ἡ, Ap. Rh.; πρόσκρουσμα, ᾰτος, τό, Dem.

A collision of carriages, ᾽ἅματροχία, ἡ, Hom.

To bring into collision, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, aor. 2 -έβᾰλον, Hom., Ar., Xen.; συγκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Dem.

[*To come into collision with*, προσκρούω, c. dat., Dem.]

COLLOCATE, TO, συντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. act. -τέθεικα, pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* TO PLACE.

COLLOCATION, θέσις, εως, ἡ, Pind., Plat.

COLLOP, A, τόμος, ὁ, Ar.

COLLOQUY, A, λόγος, ὁ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen.; διατρῐβή, ἡ, Isoc., Plat.; [ἔντευξις, εως, ἡ, c. gen., or πρός τινα or τινι, Æschin., Arist., Isoc.]

COLLOQUIAL, ὁμῐλητῐκός, ή, όν, Plat.; λεκτῐκός, ή, όν, Dem.

COLLUSION, προστᾰσία, ἡ, Dem.; σῦνεργία, ἡ, Dinarch., Dem.

COLLUSIVE, ᾽ἀπᾰτητῐκός, ή, όν, Plat., Xen. *Vid.* DECEITFUL.

COLOCASIA, κολοκᾰσιον, τό, Nicander; κολοκᾰσία, ἡ, Diosc.

[COLON, A, ἡ μέση (i. e., στιγμή), Gram.]

COLONNADE, A, στοά, ἡ, or sometimes στοιά, ἡ, Att., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; πᾰραστάς, άδος, ἡ, rare except in pl., Eur., Cratin., Xen.; παστάς, άδος, ἡ (esp. round temples), Xen.; ξυστός, ὁ (covered, in gymnasium), Xen.; [later περίστῡλον, τό, Polyb.] *Vid.* PORTICO.

Surrounded with a colonnade, περίστῡλος, ον, Eur., Hdt.

COLONIZE, TO, c. acc. loci, κτίζω, aor. 1 poet. κτίσσα for ἔκτῐσα, no perf. act., Hom., Hdt.; πολίζω, no perf. act., Xen.

To colonize a country, or *to plant inhabitants as colonists*, οἰκίζω, Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Isoc.; κᾰτοικίζω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀποικίζω, Hdt., Thuc., Xen.; εἰσοικίζω, Hdt.; ἐνοικίζω, Æsch., Plat.

To plant as colonists, εἶσα, aor. 1 from unused pres., no other tense, Hom.; ναίω, in aor. 1 ἔνασσα, aor. 1 pass. ἐνάσθην, and aor. 1 mid. ἐνασσάμην, to inhabit as a colonist, Hom., Hes., Pind., Soph., Ap. Rh.; ᾽ἵδρύω (ῡ, though Hom. poet. has ῐ), c. εἰς and acc. loci, Eur.; κᾰθιδρύω, Eur. *Vid.* TO SETTLE.

To inhabit as a colonist, οἰκίζομαι, pass. and mid., Soph., Eur.; εἰσοικίζομαι, mid., c. εἰς and acc. loci, Æschin.; κατοικίζομαι, mid. and pass., c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ἐνοικίζομαι, mid. and pass., Hdt., Thuc. *Vid.* TO INHABIT.

To join in colonizing, σῦνοικίζω, Eur., Thuc.; συγκᾰτοικίζω, Hdt., Thuc.; συγκτίζω, Hdt., Thuc.; προσσῦνοικέω, Hdt., Thuc.

COLONIZING, A, COLONIZATION, or planting a colony, οἴκῐσις, εως, ἡ, Thuc.; οἰκισμός, ὁ, Sol., Plat.; κατοίκῐσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; σῦνοίκῐσις, ἡ, Thuc.; κᾰτοικισμός, ὁ, Plat., Arist.; ᾽ἀποικισμός, ὁ, Arist.

COLONY, A, ᾽ἀποικία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Æschin.; ᾽ἄποικος, ή, Xen.; αἱ ᾽ἀποικῐδες (sc. πόλεις), Hdt.

A leader of a colony, οἰκιστής, ὁ, Hdt., Thuc., Isoc.; οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ, Orac. ap. Hdt.

A joint leader of a colony, σῦνοικιστήρ, ὁ, Pind.; συγκτίστης, ὁ, Hdt.

COLONIST, A, ᾽ἄποικος, ὁ, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Forming a new colony, newly settled in a colony, νεοκᾰτάστᾰτος, ον, Thuc.

Having many colonies, πολῦπαις, παιδος, ὁ καὶ ἡ, Mel.

COLOSSUS, A, Κολοσσός, ὁ, Hdt.

COLOR, χρώς, χρωτός (also χροός, Hom.), ὁ, Hom., Æsch.; χροιά, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; χρῶμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat., Xen.; ἄνθος, τό, esp. of bright color, Æsch., Plat.

Similarity of color, ὁμοχροία, ἡ, Xen.; ὁμοιοχροία, ἡ, Arist.

Variety of color, πολῦχροία, ἡ, Arist.

A double color, δῐχροία, ἡ, Arist.

All of one color, ὁλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.; μονόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.; μονοχρώματος, ον, Diphil.

Of the same color, ὁμόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.

Of two colors, δῐ᾽χροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.

Of various colors, ποικῖλος, η, ον, Hom., Æsch., Xen.; ποικῐλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.

[*Of many colors*, πολύχροος, οον, contr. -ους, ουν, Arist.]

Changing color, ἀλλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.

[*To change color*, ἀλλοχροέω, Arist.]

Of a strange color, ἀλλοχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

COLOR, TO, μιαίνω, aor. 1 ἐμίᾶνα, no perf. act., Hom.; βάπτω, Ar., Hdt.; χρίω, Hdt.

COLORABLE, εὐπρόσωπος, ον, Eur., Xen., Dem. *Vid.* PLAUSIBLE, SPECIOUS.

COLORABLY, εὐπρεπῶς, Thuc. *Vid.* PLAUSIBLY.

COLORED, or of beautiful color, βαπτός, ή, όν, Ar.

Slightly colored, ᾽ὕπανθηρός, όν, Hipp.

COLORLESS, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur.; λευκός, ή, όν, Ar., Xen.; ὠχρός, ά, όν, Eur., Ar., Plat.; ᾽ἄχροος, ον, contr. -ους, -ουν, but better -ως, -ων, Plat., Arist.; ᾽ἄχρωμᾰτιστος, ον, Arist.

[COLORS. *Vid.* BANNER, FLAG.]

[*To come off with flying colors*, ἀπαλλάσσω χαίροντα or -τας, Hdt., Xen.]

COLT, A, πῶλος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; πώλιον, τό, Ar., Andoc.

A colt that has not shed his first teeth, πῶλος ᾽ἄβολος, Soph., Plat.

Of or *belonging to colts*, πωλῐκός, ή, όν, Alcæ., Soph.

To breed colts, ἱπποτροφέω, Lycurg., Isoc.; κᾰθιπποτροφέω, Isæ.

Breeding good colts, εὐπωλος, ον, Hom.; καλλῐπωλος, ον, Pind. *Vid.* HORSE.

The breeding of colts, πωλεία, ἡ, Xen.

To break colts, πωλοδαμνέω, Eur., Xen.; πωλεύω, Xen.

A breaker of colts, πωλοδάμνης, ὁ, Xen.

The breaking of colts, πώλευσις, εως, ἡ, Xen.

COLUMN, A, κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; στήλη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; στύλος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt.; ὀρθοστᾰτης, Eur.; of troops, στῖφος, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κέρας, κέρᾰτος, Att. contr. κέρως, τό, Xen.

Supported by columns, ἀμφῐκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; περικίων, Eur.; περίστῡλος, ον, Hdt.

With high or *upright columns*, ὀρθόστερος, ον, Soph.

With beautiful columns, εὐκτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; εὔστῡλος, ον, Eur.

[(*A house*) *with a single row of columns round it*, (οἶκος) περίπτερος, ον, Callix., Vitruv.]

[*The rows of columns along the sides*

(of a Greek temple), πτέρα, τά, Vitruv.; πτέρωμα, ατος, τό, Id.]

[*Of or with many columns*, πολύστυλος, ον, Plut.]

In column (troops), ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Xen.

[*To throw the companies into column*, ὀρθίους τοὺς λόχους ποιέομαι, Xen.]

To lead men on in column, ἄγω (sc. ἄνδρας) ἐπὶ κέρας, Hdt.; so κατὰ κέρας, Xen.; [*to bring up the companies in c.*, ὀρθίους τοὺς λόχους ἄγω, Xen.]

Arrayed in column, κατὰ μίαν (sc. ναῦν) τεταγμένοι (sc. Ἀθηναῖοι), Thuc.

Sailing on in column, κατὰ μίαν ἐπὶ κέρας παραπλέοντες, Thuc.

Comb, a, ψήκτρα, ἡ, Soph., Eur.; στλεγγίς, ίδος, ἡ, Ar., Plat.; κτείς, κτενός, ὁ, Leon. Tar.

Comb, to, [πέκω (of wool, and of hair), Hom.; ξαίνω (wool, etc.), Hom., Com.]; κτενίζω, Eur., Hdt.

A combing, κτενισμός, ὁ, Eur.

Like a comb, κτενώδης, ες, Xanthus.

The comb of a cock, λόφος, ὁ, Ar.

The comb or *wattles*, κάλλαιον, τό, Ar., Arist.

The comb of honey, κήριον, τό, oftenest in pl., Hes., h., Hdt., Theoc., Plat.

Combat, to, δηιόω, and often ὀηόω, Hom.; δηριάομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; μάρναμαι, mid., only pres. and imperf., c. dat., or c. prep., Hom., Hes., Pind., Tyrt., Eur.; κρίνομαι, mid., Hom., Hes.; διακρίνομαι, pass., aor. 1 pass. poet. διεκρίνθην, c. πρός and acc., Hom., Hdt.; συμφέρομαι, pass., c. fut. mid. συνοίσομαι, Hom., Æsch., Thuc.; μάχομαι, and μαχέομαι, in Hom., also opt. μαχεοίμην, part. μαχειόμενος, and μαχεούμενος, fut. μαχέσομαι, and poet. μαχέσσομαι, aor. 1 pass. ἐμαχέσθην, Ap. Rh., c. dat., or c. prep., Omn.; μίγνῡμι χεῖρας, Hom.; μίγνῡμι βίαν, Pind.; μίγνῡμι Ἄρηι, Soph.; συῤῥάσσω, no perf., c. dat., Thuc., Xen.; συμμίσγω, fut. συμμίξω, no perf., c. dat., also σ. ὁμόσε τινι, σ. χεῖράς τινι, σ. τῇ ναυμαχίῃ, σ. τινὶ εἰς μάχην, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To fight.

Combat, a, μάχη, ἡ, Omn.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; πρόσμιξις, εως, ἡ, Thuc.

A single combat, μονομαχία, ἡ, Hdt.

Close combat, αὐτοστάδίη, ἡ, Hom.; αὐτοσχεδίη, ἡ, Hom. *Vid.* Fight.

In close combat, σχεδόν, Hom.; σχεδίην, Hom.; αὐτοσχεδά, Hom.; αὐτοσχεδόν, Hom.; αὐτοσχεδίην, Hom.; ὁμόσε, Xen.; ἐν χερσί, Thuc.; so

To fight in close combat, συστάδὸν μάχαις χράομαι, Thuc.; εἰς χεῖρας ἔρχομαι, aor. 2 sync. ἦλθον, Thuc., Xen.; εἰς χεῖρας εἶμι, pres. part. ἰών, imperf. ἤειν, 3d pl. ἦεσαν, Thuc.; εἰς χεῖρας σύνειμι, Xen.

To defend one's self in close combat, ἐκ χειρῶν ἀμύνεσθαι, Xen.

Belonging to close combat, ἀγχέμαχος, ον, Hom., Hes., Xen.

Fighting in single combat, or *fit for*, etc., μονόμαχος, ον, Æsch.

To fight in single combat, μονομαχέω, Eur., Hdt., Plat.

Combatant, a, μάχητής, ὁ, Hom., Pind.; [(in heroic times, in chariot), παραβάτης, ὁ, Hom.]

[*A combatant* (*at the games*), ἀγωνιστής, ὁ, Hdt., etc.; (*in the pancratium*), παγκρατιαστής, ὁ, Plat.]

A combatant in close combat, ἀγχιμαχητής, ὁ, Hom.

Combination, a, σύνθεσις, εως, ἡ, Æsch.; συμπλοκή, ἡ, Plat.; συντέλεια, ἡ, Plat.; of tones in music, σύστημα, ατος, τό, Plat.

Combine, to, trans. ζεύγνῡμι, Omn.; συνάπτω, no perf. act., Eur., Ar., Plat., Xen.; συμπλέκω, Eur., Plat.; συμμίγνῡμι, h., Ar.; συνίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1, Hdt., Thuc., Isoc.; συνορίζω, Arist.; intrans. σῦνάντομαι, only pres. and imperf., c. dat., Pind.; συστρέφω and -ομαι, pass. (of associations or clubs), Hdt., Thuc. *Vid.* To join, To unite.

Combustible, καύσϊμος, ον, Plat., Xen.; καυστός, ή, όν, Arist.

Combustible, a (combustible matter), ὕπέκκαυμα, ἄτος, τό, Xen.

Combustion, καῦσις, εως, ἡ, Hdt. *Vid.* Burning.

Come, to (to come to, etc.), προφαίνομαι, pass., sine cas., or c. εἰς, Hom.; πωλέομαι, mid., only pres. and imperf. πωλεσκόμην, Hom., h., Ap. Rh.; λιάζομαι, pass., esp. in aor. 1 ἐλιάσθην, Hom., Eur.; ἵκω, imperf. ἵκον, aor. 2 ἶξον, no other tenses, Hom., Pind.; ἱκάνω (and -ομαι, mid., Hom.), only pres. and imperf., often c. acc., Hom., Æsch., Soph.; ἵκνέομαι, mid. fut. ἵξομαι, aor. 2 ἱκόμην, imper. ἵκου, perf. pass. in same sense ἵγμαι, pluperf. ἴγμην, no other tenses, Omn. poet.; ἀφικνέομαι, c. acc., or c. prep., in prose usu. c. prep., Omn.; ἐφικάνω, Hom.; ἀφικάνω, Hom.; εἰσἄφικάνω, Hom., Hes., Ap. Rh.; εἰσαφικνέομαι, c. acc., or c. prep. and acc., sometimes c. dat., Hom., Hdt., Xen.; ἐφικνέομαι, c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Hdt., Xen.; προσικνέομαι, Æsch., Ar.; ἐξικνέομαι, c. acc. or c. prep., also c. gen., Hom., Pind., Trag., Xen.; μεθίπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 μετέσπον, part. μεταφτώς, Hom.; εἶμι, pres. part. ἰών, infin. ἰέναι, poet. ἴμεν, imper. ἴθι, imperf. ἤειν, no other tenses, in Att. almost always used as fut., and sometimes in Hom., Omn.; ἔπειμι (besides the pres. and imperf., Hom. has also 3d sing. imperf. ἐπήϊεν, 3d pl. ἐπήϊσαν and ἐπῆσαν, fut. mid. ἐπιείσομαι, aor. 1 mid. ἐπιεισάμην), esp. in the sense of attacking, as old age does, or an enemy, etc., Omn.; πρόσειμι (Hom. and Hes. have only the part.), Omn.; εἴσειμι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πάρειμι, Ar., Hdt., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ἐπιπάρειμι, Thuc.; κάτειμι, Hdt., Thuc.; μίσγομαι, tenses borrowed from μίγνυμαι, mid. and pass., c. dat. or sine cas., or c. ἐς or ἔσω (ἔσω μίσγεσθαι, *to come into the house*), Hom., Pind.; ἥκω, no aor. or perf. in Hom., and strictly always the present means "*I am come*," but the Attic writers do not attend to this much, usu. c. prep., Omn.; ἐφήκω, Soph., Thuc.; εἰσήκω, poet. ἑσήκω, Æsch., Ar.; κἀθήκω, Æsch., Hdt., Thuc., Æschin.; ἐξήκω, Soph., Plat.; παρήκω, Soph.; προσήκω, Æsch., Soph., Eur.; πέλομαι, only in pres. in this sense, c. ἐπί and dat., esp. as death comes upon men, etc., Hom.; προσνίσσομαι, mid., only pres., c. acc. or c. prep., Hom., Pind., Soph.; νέομαι, and contr. νεῦμαι, pres. usu. used in fut. sense, c. acc. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Xen., but very rare in the three last, or in any one except Hom.; ἔμολον, aor. 2 from unus. pres., fut. μολοῦμαι, perf. μέμβλωκα, Omn. poet.; ἔρπω, fut. ἕρψω rare, aor. 1 εἷρπῦσα, no perf., Hom., Pind., Trag., Theoc.; ἐφέρπω, esp. stealthily, c. acc. or c. prep., Pind., Æsch., Eur.; γίγνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, perf. pass. γεγένημαι, 2d perf. γέγονα, c. εἰς, or even c. acc. (*necessity comes upon me*, ἐμὲ χρεὼ γίγνεται), Hom., Hdt.; κίχάνω, esp. to come upon so as to find, to come up with so as to overtake, etc., all moods of pres. except indic. borrowed from κίχημι, e.g., opt. κιχείην, subj. κιχείω, infin. κιχῆναι, part. κιχείς, part. pres. pass. or mid. κιχήμενος, imperf. ἐκίχανον and ἐκίχην, also ἐκίχεον (all the foregoing are confined to Hom.), aor. 2 ἔκιχον, fut. κιχήσομαι (Archil. also has aor. 1 mid. ἐκιχησάμην; Ap. Rh. has fut. act. κιχήσω, and pres. mid. κιχάνομαι, and Eur. has a pres. κιγχάνω), c. acc., once c. gen., Soph., Omn. poet.; ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλὕθον, more usu. sync. ἦλθον (as always in Att.), perf. ἐλήλὕθα (very rare, except in some compounds), in Hom. always εἰλήλουθα, 1st pl. sync. εἰλήλουθμεν, part. in Hom. εἰληλουθώς and ἐληλουθώς, pluperf. εἰληλούθειν Hom., ἠληλούθειν Call., Omn.; εἰσέρχομαι (used in every sense of to come, as a feeling or a calamity comes over one, as income comes in, as a criminal comes before the court, etc., etc.), Omn.; ἐπέρχομαι, also to come against, to attack, etc., c. acc., or c. dat., or c. prep., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κἀτέρχομαι, c. acc., Eur.; παρέρχομαι, Hdt., Omn. Att.; μετέρχομαι, also to come after (in point of time), c. dat. or c. acc., Hom., Pind., Eur., Hdt.; προσέρχομαι, c. dat., c. acc., or c. prep., Hdt., Omn. Att.; ὑπέρχομαι (very often, also, as a sensation comes over one), c. acc., sometimes c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt.; ὑπεισέρχομαι, Plat.; ὁμιλέω, no perf., c. dat., Pind., Hdt.; στέλλομαι, pass., esp. in aor. 2 ἐστάλην c. εἰς, Pind., Soph., Eur., Hdt.; προστέλλομαι, Soph.; κἀτασχέθω (by sea), only in aor. 2 κατέσχεθον, c. acc. loci, and ὁέ (e.g., Θορίκονδε), h.; κἀτέχω (by sea), fut. καθέξω and κατασχήσω, imperf. κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, part. κατασχών, c. prep., and sometimes c. acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; προσμίγνῡμι, c. acc., or c. prep., or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; εἰσβάλλω, perf. εἰσβέβληκα, c. acc., Eur.; ἐπιβαίνω, perf. -βέβηκα, aor. 1 -ἔβην, Soph.; ἐπιστρωφάομαι, mid., c. acc., Eur.; στείχω, no aor. 1 or perf., Soph., Eur.; ὁδοιπορέω, Soph.; πορθμεύω, Eur.; φοιτάω, no perf. nor aor. 1, applicable to all things, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πολέω and -ομαι, mid., only pres., c. acc., or c. εἰς and acc., or sine cas., Æsch., Eur.; ἐπίχωρέω, Xen.; ἐπίδημέω, c. εἰς and acc., Xen., Dem.; προτύπτω (of a ship), Ap. Rh.

To come injuriously to one's self, ἐρῶ, ἐρρήσω, ἠρρησα, Hom., Ar.

To come into such and such circumstances, ἐξοκέλλω, only in aor. 1 ἐξώκειλα (εἰς . . . . πράγματα, etc.), Isoc.

To come into office, καθίσταμαι, pass., c. aor. 2 act. κατέστην, and c. fut. mid. καταστήσομαι, c. εἰς and acc., Xen.

To come on (as night, battle, etc.), ὄρνῦμαι, esp. in aor. 2, 3d sing., contr. ὦρτο, 2d perf. 3d sing. ὄρωρε and ὦρορε, pluperf. 3d sing. ὀρώρει and ὠρώρει, pass. subj. ὀρώρηται, and also

in Trag. aor. 2 mid. part. ὀρόμενος, sync. ὄρμενος, Hom., Æsch., Soph.

To come forward, προίσταμαι, pass., c. perf. act. and aor. 2 act., Dem.; πᾰρᾰβαίνομαι, esp. so as to address the spectators in a theatre, only in pres., imperf., and aor. 2 παρέβην, c. εἰς or πρὸς τὸ θέατρον, Ar.; [πάρειμι ἐς τὸ πρόσθεν, Ar., Dem.; *to come forward upon the bema*, πάρειμι ἐπὶ τὸ βῆμα, Æschin.; παρέρχομαι, Hdt., also εἰς τὸν δῆμον, *before the people*, Thuc.; πρόσειμι τῷ δήμῳ, Xen.; προχωρέω, Xen., *before the others* (to speak), προχ. τῶν ἄλλων, Dinarch.]

To come from one place to another, μεταβαίνω, only in pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην, Hom., Plat.; μεθίσταμαι, pass., c. perf. and aor. 2 act., c. gen. of the place left, Eur.

To come over a person (as a sensation, anger, love, etc., does), δύνω (δύω), impf. ἔδῡνον, aor. 1 ἔδῡνα, perf. δέδῡκα, aor. 2 ἔδυν, Hom., Eur.; ὑποδύομαι mid., c. aor. 2 and perf. act., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Soph., Xen.; εἰσδύομαι, c. aor. 2 and perf. act., Soph., Hdt.; ἐμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, no other tenses, c. dat. or c. prep., Hom., Trag., Thuc., Plat.; ὑπέρχομαι, only in pres. and aor. 2 ὑπῆλῡθον, ὑπῆλθον contr. Att. (also in Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt.; ὑποδρομέω, only in 3d sing. perf. ὑποδεδρόμᾰκε, Sapph.; προσπέτομαι, only in aor. 2 act. προσέπτην, mid. προσεπτᾰμην, Trag.; ἐμπαίω, only in pres., c. dat., Soph.; ὑφέρπω, fut. -ἑρψω and -ερπῡσω, aor. 1 -εἵρπῡσα, no perf., c. acc. or c. dat., Æsch.; προσᾴσσω, contr. for -αΐσσω, no perf., c. dat., Æsch.; περῐπῐ́πτνω, only pres. and imperf., Æsch.; προσβαίνω, Soph., Eur.; εἰσβαίνω, c. dat., Soph.; ἀπαντάω, c. dat., Eur.; εἶσειμι, poet. ἔσειμι, pres. part. εἰσιών, imperf. εἰσ- or ἐσῆειν, c. dat. or c. acc., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ὑποχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, etc., c. dat., Hdt.

To come over, i. e., to deceive, ὑποτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Eur.; ὑπέρχομαι, Eur.; περιέρχομαι, c. acc., Hom.

To come round, περῐνίσσομαι, only pres. and imperf., Eur.; ἐπῐκῡκλέω, Soph.; περῐήκω, Hdt., Xen.; περῐέρχομαι, Hdt.; περῐχωρέω, εἴς τινα, Hdt.; περιστρέφομαι, pass., Plat.; περῐκᾰτᾰλαμβᾰ́νω, in aor. 2 περῐκᾰτέλαβον, Theoph.

To come round or *over* (to another's opinion), πᾰρίσταμαι, pass., c. aor. 2 act., c. εἰς and acc., Hdt.; κᾰθίσταμαι, c. εἰς and acc., Xen.

To come round with, or *together*, συμπεριοδεύω, c. dat., Arist.

To come by succession to a person (as property does), περίειμι, Hdt., also by natural revolutions, as the seasons do, Hdt.

To come into property, ἐμβᾰτεύω, c. acc. or c. prep., Eur., Dem., Isæ.; βᾰδίζω, no perf., c. εἰς, Isæ.

To come rapidly, ἐπορούω, only in aor. 1, c. dat., or c. prep., Hom.

To come suddenly, also *to come to a person's ears*, προσπίπτω, c. dat., or c. acc., Soph., Eur., Thuc., Plat.

To come after (in point of time), ἐπῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, perf. pass. -γεγένημαι, but pres. and aor. 2 most common sine cas., sometimes c. dat., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεισέρχομαι, c. dat., or sometimes simply to come into, c. acc., Eur., Hdt., Thuc.

To come after, i. e., in search of, μετέρχομαι, c. acc., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; μεθήκω, c. acc., Eur.

To come in (as revenue, income, etc.), πρόσειμι, part. pres. προσιών, imperf. προσῆειν, no other tenses, Ar., Thuc., Andoc., Dem.; σύνειμι, Hdt.; εἰσέρχομαι, Xen.; προσέρχομαι, Hdt.

To come in besides, or *on the stage*, or simply *to come*, ἐπείσειμι, Hdt., Plat., Xen., Æschin.

To come (on the stage, or before a court of law), εἴσειμι, c. prep., Plat., Antipho, Dem.

To come out, ἔξειμι, c. gen., Hom., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐκβαίνω, only in pres. and imperf., and aor. 2 ἐξέβην, and perf. ἐκβέβηκα, c. gen., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐξέρχομαι, c. gen., Omn.; ἐκπεράω, c. gen. or c. prep., Eur.

To come together, σῠνέρχομαι, Hom., Eur., Xen.; σῠνεκπίπτω, c. μετά and gen., Plat.; esp. so as to aid, συμπᾰρᾰγίγνομαι, c. dat., Hdt., Thuc.

[*To come to* a place, παραγίγνομαι, εἰς τόπον, Hdt., etc., παρέρχομαι, εἰς c. acc., id., *to* a person or thing, προσέρχομαι πρός τινα or τι, Id., etc.; *to come to a result* (= end in), περιέρχομαι, εἰς τι, Hdt.; *to let one come to the fire*, προσίημί τινα πρὸς τὸ πῦρ, Xen.]

To come to a place where others were (also as money comes in), συρῥέω, fut. συρῥεύσομαι, perf. συνερρύηκα, Hdt., Isæ.

[*To come to maturity* (of grain), παραγίγνομαι, Hdt.; περιφυομαι, Theophr. *Vid.* To ripen.]

To come off (from a contest, etc.), ἐξέρχομαι, sine cas., Soph.; ἄπαλλάσσω, and -ομαι pass. and mid., c. adj. or adv., e. g., *triumphantly* χαίρων, *badly* κακῶς, so χείρων, βέλτιον, etc., Trag., Ar., Hdt., Plat., Dem.; *well* or *ill*, εὖ or κακῶς πράσσω, Hdt.

To come to a point or *subject in speaking*, κᾰτᾰβαίνω, c. prep., Hdt.; ἐμπίπτω, c. εἰς and acc., Dem.; ἀπαντάω, c. prep., Æschin.

To come into one's head, πᾰρίσταμαι, in aor. 2 act. παρέστην, and perf. infin. sync. παρεστάναι, c. dat., Thuc.; εἴσειμι, c. acc., Hdt.; προσίσταμαι, c. dat. et inf., Plat.

[*To come up out of the water*, ἀναδύομαι, mid., c. aor. 2 act. ἀνέδυν, c. gen. or acc., Hom., absol., Ar.; ἀνακύπτω, Ar., Plat.]

[*To come to life again*, ἀναβιόω, Hipp., Plat.]

[*To come upon*, παραπίπτω, c. dat., Plat.; *vengeance at last came upon him*, ἡ τίσις περιῆλθεν αὐτόν, Hdt. *Vid.* To overtake.]

Come, imper. ἴθῐ, Hom.; δεῦρο, Hom., Eur., Ar., in pl. δεῦτε, Hom., εἰ δ' ἄγε, and pl. εἰ δ' ἄγετε, usu. c. νῦν, δή, μοί, etc., usu. followed by imper., Hom.; εἶα, Æsch., Eur., Ar.; βάσκε, Æsch.; φέρε, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ὔπᾰγε, Eur.

Come along, ἕπεο προτέρω, Hom.

Phrases for *to come*, βαίνω (in pres. and aor. 2) πόδα, Eur.; προβαίνω ἀρβῦλην, Eur.; περάω πόδα, Eur.; πορθμεύω πόδα, Eur.; πορθμεύω ἴχνος (τό), Eur.; ἐξορμίζω πόδα, Eur.; ἀμιλλάομαι (mid., c. aor. 1 pass. and fut. 1 pass.) ποδί, Eur.; ἀποζεύγνῡμαι (in aor. 2 pass. ἀπεζύγην) πόδας, Æsch.; κᾰτᾰφέρω ποδὸς ἀκμήν, Æsch.

How are we coming off? πῶς ἄγῶνος ἥκομεν; Eur.

Things are come to this pass, δεῦρο ἐξοκέλλεται, Æsch.; πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν, Æsch.

Who would come up to such excellence (so as to praise it adequately)? τίς ἂν ἐφῖκοιτο τοιαύτης φύσεως; Isoc.

The kingdom came to Leonidas, ἐς Λεωνίδην ἐνέβαινεν ἡ βασιληίη, Hdt.

It comes in with great weight, μέγα φέρεται, Pind.

The amount (of money) *they came to*, τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα, Thuc.

[Comer, *a new comer* (to a country), ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ (opp. to ἐπιχώριος), Hdt.; *a chance comer*, παρατυχών, ὁ, Thuc.; προστυχών, ὁ, Plat.]

Coming, ἐπῐπλόμενος, η, ον (of years, etc.), Hom., Hes., also of calamity, Soph., or even of a person, Ap. Rh.; *the coming day*, ἡ λοῦσα ἡμέρα, Eur.; ἐπιών, οῦσα, όν, with ἡμέρα, Hdt., Plat., Dem.: Porson (Phœn., 1651) says that the Trag. never use ἡμέρα with ἐπιοῦσα, but always some circumlocutory phrase, as ἡ ὑπιοῦσα λαμπὰς Ζεοῦ, τοὐπιὸν σέλας Ζεοῦ, etc.; also, ἀκτὶς ἡ στείχουσα ἡλίου, Eur.

[*Coming near*, ἀγχίμολος, ον, Hom.; ἀγχίμολον ἐλθών, Id.; πελάζων, and other part. of verb "*to come near.*"]

Coming round, περιπλόμενος, η, ον, Hom., Hes. *Vid.* Revolving.

Coming to myself, ἀνᾰλᾰβὼν ἐμαυτόν, Isoc. *Vid.* To recover.

Coming, ᾱ, ἴξις, εως, ἡ, Eur., Antipho; ἄφιξις, ἡ, Hdt., Plat., Dem.

A coming forward to speak, πάροδος, ἡ, Dem.; to the spectators on the stage, πᾰρᾰβᾶσις, εως, ἡ.

A coming in, εἴσοδος, ἡ, Eur., Xen., etc. *Vid.* Entrance.

A coming out, ἐκπέρᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἔξοδος, ἡ, Eur., Hdt., etc. *Vid.* Exit.

[*A coming round again*, ἀνακύκλησις, ἡ, Plat.]

Comedian, ᾱ, τρῠγῳδός, ὁ, Ar.; κωμῳδός, ὁ, Lys.; κωμῳδόγελως, ωτος, ὁ, Anth.

Comic poet, ᾱ, κωμῳδός, ὁ, Plat.; κωμῳδοδιδάσκᾰλος, Ar., Arist.; κωμῳδοποιός, ὁ, Plat.; κωμῳδοποιητής, ὁ, Ar.

Comedy, κωμῳδία, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; τρῠγῳδία, ἡ, Ar.

To write comedies, κωμῳδέω, Ar., Plat.

To write comedies about any thing, ἐπῐκωμῳδέω, c. acc., Plat.

The writing of comedies, κωμῳδοδιδασκᾰλία, ἡ, Ar.; τρῠγῳδοποιομουσῐκή, ἡ, Ar.

Belonging to comedy, comic, κωμῳδῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; τρῠγωδῐκός, ή, όν, Ar.; κωμῐκός, ή, όν, Æschin.

A saying in a comedy, or *a comic saying*, κωμῳδημα, ᾰτος, τό, Plat.

Comely, καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Trag., ᾱ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Trag., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* Fair, and Syn. 278.

Comeliness, κάλλος, τό, Omn.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat., Dem.

Comely, adv. κᾰλῶς, Omn.; εὐπρεπέως, and εὐπρεπῶς, as always in Att., Æsch., Eur., Hdt.

Comet, ᾱ, κομήτης, and κομήτης ἀστήρ, Arist.

Comfits, τρᾰγήματα, τά, Ar., Xen., Plat. *Vid.* Sweetmeats.

To eat comfits, τρᾰγημᾰτίζω, Arist., Menand.

Eating of comfits, τρᾰγημᾰτισμός, ὁ, Arist.

COMFORT, TO, πᾰρᾰμῡθέομαι, mid., no pass., c. dat. or c. acc., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; πᾰρηγορέω and -ομαι, mid., no pass., Æsch., Eur.; προσηγορέω, Eur.; παραψῡχομαι, mid., Theoc.

To be comforted, πᾰρᾰθάλπομαι, only in pres., Eur.

And be ye comforted by their glory, καὶ τῇ τούτων εὐκλείᾳ κουφίζεσθε, Thuc.

COMFORT, i. e., consolation, παρηγόρημα, ᾰτος, τό, Æsch.; παρηγορία, ἡ, Æsch.; πᾰρᾰμῡθιον, τό, Soph., Thuc., Plat., Theoc.; πᾰρᾰμῡθία, ἡ, Xen., Plat.; παραψῡχή, ἡ, Eur.

COMFORT, i. e., ease of position or circumstances, εὐμᾰρεια, ἡ, Plat., Xen.; εὐπᾰθεια, ἡ, Hdt., Xen., Plat.

This one son was left to me, the comfort of my life, εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπός, ὀφθαλμὸς βίου, Eur.; similarly Soph.

One must comfort, πᾰρᾰμῡθητέον, Plat.

COMFORTER, Α, πᾰρήγορος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

[*The Comforter* (the Holy Spirit), ὁ Παράκλητος, N. T.]

COMFORTING, παυσᾰνίας, ου, Soph.; παυσῐλῦπος, ον, Eur.; παυσῐπονος, ον, Eur., Ar.; πᾰρήγορος, ον, Ap. Rh.; πᾰρᾰμῡθητῐκός, ή, όν, Arist.

COMFORTABLE, λῐπᾰρός, ά, όν, Hom., Pind.; εὔκολος, ον, only of persons, Ar., Plat.; εὐμᾰρής, ές, usu. of things, Æsch.; εὐπᾰθής, ές, Crates.

COMFORTABLY, λῐπᾰρῶς, Hom.

To be comfortable, live comfortably, εὐπᾰθέω, Plat.

COMFORTLESS (hard to be comforted), δυσπᾰρᾰμύθητος, ον, Plat. *Vid.* MISERABLE.

COMFREY, σύμφῠτον, τό, Diosc.

COMICAL, γελαστός, ή, όν, Hom.; γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

COMICALLY, γελοίως, Plat.

[COMMA, Α, ὑποστιγμή, ἡ, Gram.; *to put a comma*, ὑποστίζω, Id.]

COMMAND, TO, i. e., be commander of (an army, etc.), κοιρᾰνέω, only in pres., Hom.; σημαίνω, no perf., sine cas., or c. ἐπί and dat., Hom.; ἀρχεύω, only in pres., c. dat., Hom., c. gen., Ap. Rh.; ἄρχω, no perf., c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ἡγεμονεύω, c. gen., or sometimes c. dat., Hom., Thuc., Plat., Xen., Dem.; ᾽ἄγω, rare, except in pres., imperf., fut., and aor. 2 ἤγᾰγον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἡγέομαι, mid., c. dat. or c. gen., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐξηγέομαι, Soph., Hdt.; κρᾰτέω, c. gen. or c. dat., Hom., Æsch.; στρᾰτηγέω, c. gen. or c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., and -ομαι, pass. *to be commanded*, c. ὑπό and gen., Dem.; στρᾰτηλᾰτέω, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur.; ἐπῐδεσπόζω, no perf., c. gen., Æsch.; κοσμέω, Soph., Hdt., Xen.; πολεμαρχέω, Hdt., Xen.; τᾰγεύω, c. acc., Æsch., Xen.

To take the command of, ᾽ἀνᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ἐλᾰβον, c. acc., Xen.

To obtain the command of, τυγχᾰνω, fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτῠχον, c. gen., Hdt.

To give the word of command, παρεγγυάω, c. infin., Xen.; κᾰτᾰκελεύω, perf. pass. -κεκέλευσμαι, Ar.

To be joined in command, σῠνάρχω, c. dat. of one's colleague, Hdt., Thuc., Xen., Lys.; συστρᾰτηγέω, c. gen. of one's colleague, Dem.; ὑνεπῐμελέομαι, c. gen. of the army, Xen.

To command, i. e., to order, to bid, ᾽ἀνωγα, perf. with pres. sens., 1st pl. sync. ἄνωγμεν, imper. ἄνωχθι, 3d sing. ἀνωγέτω and ἀνώχθω, 2d pl. ἄνωχθε, etc., pluperf. in imperf. sense ἠνώγειν and ᾽ἄνωγειν, 3d sing. ἀνώγει, used in pres. sense, imperf. ᾽ἄνωγον and ἤνωγον, fut. ἀνώξω, aor. 1 ἤνωξα (the Tragedians have also imper. ἄνωγε), c. acc. or c. dat., Hom., Trag., Hdt.; ἐφίεμαι, mid. (ῑ Att., though Hom. too sometimes uses ῐ̄), aor. 1 -ηκάμην, c. dat. and infin., or c. acc. and infin., or c. acc. rei, dat. pers., Hom., Trag., Thuc., Xen.; also ἐφίημι, Pind.; ἐξεφίεμαι, Soph., Eur.; ἐπῐτέλλω, c. dat. or acc. pers., or c. acc. rei; also ἐπιτέλλω μῦθον, c. dat. pers., Hom., Pind.; ἐντέλλω, more usu. -ομαι, mid., c. dat. pers., c. acc. rei, or c. infin., perf. pass. in pass. sens. de re, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κέλομαι, fut. κελήσομαι, aor. 1 ἐκεκλήσᾰμην (neither in Att.), aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc. pers. or c. dat., Hom., Pind., Æsch., Eur.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, c. acc., sometimes c. dat. pers. and infin., Omn.; ἐγκελεύω, Æsch.; κηρύσσω, c. dat. pers., Pind.; αὐδάω, generally, and esp. as an oracle does, c. acc. pers. or c. dat., Pind., Trag., Hdt., Dem.; λέγω, c. dat. pers. et c. infin., Æsch., Soph., Xen., Dem.; μῦθέομαι, mid., c. dat. pers., Æsch.; ἐνίσπω, and ἐνέπω, except in Att., aor. 2 ἔνῐσπον, no other tenses, c. dat. pers. and infin., Pind., Soph.; ἐπαγγέλλω, and -ομαι, mid., Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys., Dem.; εἶπον, aor. 2, from unused pres. εἰπέ, εἴποιμι, etc., aor. 1 εἶπα, εἰπόν, etc., no other tenses, c. acc. and infin., Soph., Plat.; τάσσω, c. dat. pers. or c. acc. pers. and infin., etc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐτάσσω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; pass. -ομαι, de pers., Thuc.; προστάσσω, c. acc. et dat., Hdt.; πᾰραγγέλλω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Plat.; προτίθημι, aor. 1 -ἔθηκα, perf. act. -τέθεικα, pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., c. acc. rei, dat. pers., Soph.; δηλόω, c. acc. rei, Soph.; προᾰγορεύω, c. dat. pers., etc., pass. -ομαι de re, fut. mid. in pass. sens., Hdt., Plat., Xen.; ἀξιόω, Xen.; συντάσσω, c. dat. pers. acc. rei, Xen., Plat.

To command previously, προεξεφίεμαι, contr. προυξ., Soph.

To command in turn, in opposition, ἀντῐπᾰραγγέλλω, e. g., "*when the enemy sounded the paean, immediately they also ordered all to prepare for battle*," ἐπεὶ ἐπαιάνισαν, εὐθὺς ἀντιπαρήγγειλαν ἅπαντας διασκευάζεσθαι ὡς ἐς μάχην, Xen.

To command besides, in addition, ἐπεντέλλω, c. acc. rei, Soph.; προσεντέλλομαι, mid., Xen.; προσεπιστέλλω, esp. by letter, Thuc., Xen.

To command loudly, βοάω, Soph.

To command a position (so as to be able to see every thing in it), ὑπερκᾰθημαι, imper. -κάθησο, opt. -καθῆμην, etc., imperf. -εκαθήμην, no other tenses, c. gen., Xen.

COMMAND, Α, i. e., office or power of commanding, κάρτος, τό, Hom., for κρᾰτος, τό, Omn.; ἀρχή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; σκηπτουχία, ἡ, Æsch.; ἡγεμονία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἡγεμόνευμα, ᾰτος, τό (though in l. c. it seems to be used in the abstract for the concrete ἡγεμών), Eur.; μοναρχία, ἡ, applied to the command of troops, Xen.; στρᾰτηγία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; τᾰγεία, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 101.

[*The chief command*, ἡ τοῦ παντὸς ἀρχή, Xen.; *the command of the fleet*, ἡ ναυαρχία, Thuc.; *the command by sea, or of the sea*, ἡ κατὰ θάλατταν ἀρχή, or ἡ ἀρχὴ ἡ κατὰ θάλατταν, or ἡ ἀρχὴ τῆς θαλάττης, Xen.; *your ships having command of the sea*, τριηρῶν ὑμετέρων τῆς θαλάττης κρατουσῶν, Dem.]

[*To have command of the fleet*, ναυαρχέω, Hdt.]

COMMAND, Α, i. e., order, bidding, etc., ἐφετμή, ἡ, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἀγγελία, ἡ, Hom., Pind.; μῦθος, ὁ, Hom.; ἐφημοσῠνη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; ἐντολή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπιστολή, ἡ, usu. pl., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; νεῦμα, ᾰτος, τό, Æsch.; βᾶξις, εως, ἡ, Æsch.; κέλευσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; κελευσμός, ὁ, Eur.; κελευσμοσῠνη, ἡ, Hdt.; πᾰραγγελία, ἡ, also *the word of command*, Xen.; πᾰράγγελσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; πᾰράγγελμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen., Isoc., Lys.; πᾰρᾰκέλευσις, εως, ἡ, Thuc.; πρόσταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Æschin.; πᾰρεγγύη, ἡ, Xen.; πᾰρεγγύησις, εως, ἡ, Xen.; ἐπίταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Æschin.; ἐπῐτᾰξις, εως, ἡ, Hdt., Plat.

[*At word of command*, ἀπὸ παραγγέλσεως (e. g., πορεύομαι), Xen.; *by word of c.*, ἐκ παραγγέλματος, Polyb.]

The chief command for a day, held by each general in turn, πρῦτᾰνεία τῆς ἡμέρας, Hdt.; τὸ κοσμούμενον, in pl., Soph.; τὸ ἐντεταλμένον, Soph., Xen., etc.

The not having a command, i. e., office, ἀναρχία, ἡ, Hdt., Xen.

Skillful in command, ἀρχῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; ἡγεμονῐκός, ή, όν, Plat.

Not in command, not having a command, ἀστρᾰτήγητος, ον, Plat.

The art of commanding, ἡ ἐπῐτακτῐκή, Plat.

COMMANDER, Α, κοίρᾰνος, ὁ, Hom.; κοσμήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἡγήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἀρχός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ποιμήν, ένος, ὁ, Hom., Trag.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; τᾰγός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen; ποιμάνωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ποιμαντήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἀρμόστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; δίοπος, ὁ, Æsch., Eur.; ἔπαρχος, ὁ, Æsch.; μύναρχος, ὁ, Eur.; κελευστής, οῦ, ὁ, esp. he who gave time to the rowers, Eur., Ar., Thuc.; ὁ σημαίνων, οντος, Soph.; κοσμητής, οῦ, ὁ, and κοσμητήρ, ῆρος, ὁ, Epigr. ap. Æschin.; ἐφέτης, ου, ὁ, Æsch.; ἄρχων, οντος, ὁ, Æsch., Thuc.; στρᾰταρχος, ὁ, Pind., στρᾰτάρχης, ὁ, Æsch., Hdt.; στρᾰτηλᾰτης, ὁ, Trag.; στρᾰτηγός, ὁ, Omn. Att.; λοχᾰγέτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; λοχᾰγός, ὁ, Soph., Thuc., Xen.; πολέμαρχος, ὁ, Thuc., Xen.; ἐπιτακτήρ, ῆρος, ὁ, not of soldiers, c. dat., Xen. *Vid.* SYN. 117, and GENERAL.

[*Commander-in-chief*, ὁ στρατηγὸς τῶν πάντων, Xen.]

A fellow-commander, joint commander, συστρᾰτηγός, ὁ, Eur., Thuc.

[*To be commander of a company*, λοχαγός, ὁ, Xen.]

[*Commander of the fleet*, ναύαρχος, ὁ, Æsch., Hdt.; *to be c. of the fleet*, ναυαρχέω, Hdt.]

[*A commander of infantry*, πέζαρχος, ὁ, Xen.]

[*A commander of* 500 *men*, πεντακοσίαρχος, ὁ, Plut.]

[*To be commander* (of an army), στρατηγέω, Hdt., Thuc., Xen.]

Commanding under others, ὕπαρχος, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* General, Captain.

Constantly commanding, κελευτιόων, poet. for κελευτιάων, οντος, ο, Hom.

Not having a commander, ἄναρχος, ον, Æsch., Xen.

Commanded, ἐπῖτακτος, ον, Pind.; ἐγκέλευστος, ον, Xen.

Belonging to commanding, ἐπῑτακτῐκός, ή, όν, Plat.

[Commanding, προστακτικός, ή, όν, c. dat. et infin., Plut.; *a place in a commanding position*, τόπος περίοπτος, Id.]

Commemorate, to, μιμνήσκω, in aor. 1 ἔμνησα, Pind.; ὑπομιμνήσκω, in aor. 1 pass. in act. sense ὑπεμνήσθην, c. περί and gen., Æsch.; σεβίζω, only in pres., Æsch.; ᾽ἀνᾰμιμνήσκω, Antipho; μνημονεύω, in pass., Xen. *Vid.* To celebrate.

Commemoration, ᾽ἀνάμνησις, εως, ή, Plat.

[Commemorative, προσδόσιμος, ον, e. g., *a c. tablet*, στήλη προσδόσιμος, Polyb.]

Commence, to, ἄρχω and -ομαι, mid., no perf. in any voice, c. gen. or c. infin., or sometimes c. part., mid. most common in Att. prose, Omn.; κᾰτάρχω and -ομαι, mid., perf. pass. κατῆργμαι, in pass. sens., c. gen. or c. acc., Omn.; ἵστημι, only pres., and imperf., and fut., and aor. 1 act., and aor. 1 mid., Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἵσταμαι, intrans. pass., c. perf., and aor. 2 act., esp. of months and seasons, Hom., Hes.; καθηγέομαι, c. gen., Plat. *Vid.* To begin.

One must commence, ἀρκτέον, Soph., Plat.; ᾽ὑπαρκτέον, Plat.

Commencement, ἀρχή, ή, Omn.; κᾰτᾰβολή, ή, Plat.; προοίμιον, contr. φροίμιον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ᾽ἄφορμή, ή, Andoc. *Vid.* Beginning.

Commend, to, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, -έσω most usu. in Att., aor. 1 ἤνεσα and ἤνησα, no perf. act., perf. pass. ἤνημαι, aor. 1 ἠνέθην, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat. (but rare in prose); ἐπαινέω, fut. -έσω, and in Att. more usu. -έσομαι, also -ήσω, Omn.; αἴνημι, in pres., Hes.; ἐπαίνημι, Simon.; εὐλογέω, Trag., Isoc.; ἐγκωμιάζω, Hdt., Plat., Dem., Æschin.; παρεγγυάω, c. acc. et dat., Hdt. *Vid.* Syn. 39.

To commend too much, ᾽ὑπερεπαινέω, Ar., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.; *to join in commending*, σῠναινέω, Æsch., Plat., Xen.; συνεπαινέω, Xen.

To commend beforehand, προεπαινέω, Thuc.

One must commend, ἐπαινετέον, Plat. *Vid.* To praise.

Commendable, αἰνητός, ή, όν, Pind.; ἐπαινετός, ή, όν, Plat.; ἀξιέπαινος, ον, Xen.

Commendation, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Soph., Eur., Omn. prose; ἐπῐκώμιον, τό, Pind.; ἐγκώμιον, τό, Ar., Plat., Dem., Æschin.; κόμπος, Pind.; εὐφημία, ή, Pind., Dinarch.; εὐλογία, ή, Pind., Eur., Thuc., Lycurg. *Vid.* Praise, and Syn. 195.

One who commends, ἐπαινέτης, ὁ, Thuc.

Fond of commending, ἐπαινετῐκός, ή, όν, Arist.

Commended, πολύαινος, ον, Hom.; πολυαίνετος, ον, Eur.; εὐαίνητος, ον, Pind.

Not commended, ἀνεγκωμίαστος, ον, Isoc.

Commensurate with, σύμμετρος, ον, c. gen. or c. dat., Eur., Isoc.; ᾽ἰσόμοιρος, ον, c. gen., Soph.

Comment, to, πᾰρᾰσημαίνομαι, mid., esp. on a passage in a book, Arist.

Commentary, a, i. e., a note on a book, πᾰρᾰγραφή, ή, Isoc.; [σχολικὴ παρασημείωσις, ή, Pseud. Arist.; σχόλιον, τό, Cic.]

[Commentator, a, σχολιογράφος, ὁ, late.]

Commerce, ἐμπορία, ή, Hes., Theogn., Hdt., Thuc., Isoc., Xen.; σῠνάλλαξις, εως, ή, Plat.; ἡ ᾽ἀγοραστική (sc. τέχνη), Plat.

Want of commerce, ᾽ἀμιξία, ή, Hdt.

Commercial, ἐμπορῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; ἐμπορευτῐκός, ή, όν, Plat.; ἀλλακτῐκός, ή, όν, Plat.; ᾽ἀγοραστῐκός, ή, όν, Plat.

Commingle, to, trans. μίγνῡμι, fut. mid. used in pass. sens., Hom.; συμμίσγω, Hom., Theogn., Hdt.; συμμίγνῡμι (and συμμιγνύω, Xen.), Omn.; κεράννῡμι, fut. κερᾶσω, perf. pass. always sync. κέκρᾱμαι, etc., Omn.; συγκεράννῡμι, Omn. Att. *Vid.* To mingle, To mix, and Syn. 325.

[Commingled (of all races), πάμφῦλος, ον, Plat.]

Commingling, a, σύγκρᾱσις, εως, ή, Eur., Thuc., Plat.

Commiserate, to, ἐλεαίρω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; ἐλεέω, Hom., Soph., Isoc., Xen., Plat., Dem.; αἴδομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; αἰδέομαι, mid., fut. αἰδέσομαι, aor. 1 pass. ἠδέσθην, in act. sens., Hom., Eur.; οἰκτείρω, no perf., Omn.; κᾰτοικτείρω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; οἰκτῐ́ζω, no perf. act., and no pass. voice, Trag., Thuc., Xen., Dinarch.; κᾰτοικτῐ́ζω, Trag. *Vid.* To pity.

Commiseration, ἐλεητύς, ῦος, ή, Hom.; ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.; οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; αἰδώς, όος, οῦς, ή, Æsch., Plat. *Vid.* Pity, and Syn. 206.

Commission, a, or charge, or office, ἐπῐστᾰσις, εως, ή, Xen.

They gave Demosthenes a commission to employ the ships, etc., Δημοσθένει εἶπον χρῆσθαι ταῖς ναυσὶ ταύταις, κ. τ. λ., Thuc.

To whom the commission has been given, αἷς ἐπέσταλται τέλος, Æsch.

He delivered his commission, τὰ ἐντεταλμένα ἀπήγγειλε, Hdt.

The commission of a deed, διᾰ᾽πραξις, εως, ή, Plat.; esp. of a crime, κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Antipho, Plat., Dem.

Commissioner, a, δῐκαστής, ὁ, Thuc.

Commit, to, i. e., entrust to be done, ἐπῐτρέπω, Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; παραβάλλω, Hdt., etc.; παραδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, aor. 1 -εδόθην, Eur., Xen., Lys., Dem. *Vid.* To entrust, and Syn. 175.

To commit, i. e., execute any action, δράω, Omn.; πράσσω, Omn.; ἐκπράσσω, Trag. *Vid.* To do, To perform.

[*To have any thing committed to one*, πιστεύομαι τι, Dem.]

Committee-man, a, πρόβουλος, ὁ, Ar., Lys.

Commixture, σύγκρᾱσις, εως, ή, Eur., Thuc., Plat. *Vid.* Mixture.

Commodious, σύμμετρος, ον, Æsch., Soph.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Convenient.

Commodiously, συμμέτρως, in compar. -ότερον, Dem.

Commodity, χρῆμα, τό, Omn. *Vid.* Thing.

Common, i. e., shared by many, ὁμός, ή, όν, Hom., Hes.; ξῡνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Tyrt., Æsch., Soph.; ἐπίξῡνος, ον, Hom.; ὅμοιος, α, ον, and ος, ον, Att., Hom., Pind.; ὁμοῖος, ον, ῐ often lengthened into ῑ, Hom.; δήμιος, ον, Hom., Æsch.; κοινός, ή, όν, and ός, όν, Omn. post Hom.; πάγκοινος, ον, Pind., Trag.; πολῠ́κοινος, ον, Pind., Soph., Arist.; πανδήμιος, ον, Hom.; πάνδημος, ον, Soph., Eur., Plat. (opp. to spiritual); σύνδῐκος, ον, Pind.; κοινωνός, όν, Eur.; ἐπῐκοινος, ον, Hdt.; συμμῐγής, ές, c. dat. of the participators, Soph.; λᾱοπᾰθής, ές (of calamities, i. e., suffered by the whole people), Æsch.; ἐγκῠ́κλιος, ον, Isoc., Dem.; [also expressed by ὁμο- in composition, as, *of common origin*, ὁμογενής, ές, ὁμόγονος, ον, etc.]

The common stock, τὰ ξῡνῆϊα, Hom.

A common beggar, πτωχὸς πανδήμιος, i. e., one who begs from all the people, Hom.

[*I had nothing in common with him*, οὐδὲν ἦν μοι ὅμοιον πρὸς τοῦτον, Isæ.]

To speak what is for the common good, ξῡνὰ λέγω, Æsch.

Common, i. e., usual, νόμῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Andoc., Xen.; εἰωθώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., Soph., Ar.; σῠνηθής, ές, Omn. Att.; [(ordinary), μέτριος, α, ον, Hdt.; (of persons and things), ἀγέλαιος, α, ον, Plat., Eupol.] *Vid.* Usual.

Common, i. e., low, ὁ τῠχών, Plat., Isoc., Xen., Dem.; ὁ ἐπῐτῠχών, Eur.; ἀγοραῖος, α, ον, Ar., Arist. *Vid.* Any.

[*Common* (of syllables) in prosody, ἀμφίδοξος, ον, Gram. *Vid.* Doubtful.]

Common education, τὰ καταβεβλημένα παιδεύματα, Arist.

[*Commonplace* (worn out), πολυπάτητος, ον, Plut.]

Commonplaces (commonplace topics), τόποι, οἱ, Arist.; τὰ τοπικά, Arist.

Loving in common, κοινοφῐλής, ές, Æsch.

Commonly (in common), ἐν ξῡνῷ, Pind.; ξῡνῇ, Æsch., Ap. Rh.; ξῡνά, Soph.; κοινῇ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; κοινῶς, Eur., Thuc.; ἐπίκοινα, Hdt.; [ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Omn. Att.]

Commonly, i. e., usually, εἰωθότως, Plat.; τὸ ἐπίπαν, or ὡς ἐπίπαν, Hdt.; *the most commonly met with*, οἱ ἐν ποσσὶ μάλιστ᾽ εἰλεύμενοι, Hdt.

To execute in common, κοινωνέω, Eur.

Commonalty, the (the common

people), δῆμος, ὁ, Omn.; ὅμῖλος, ὁ, Hom., Hdt.; τὸ πλῆθος, Thuc. *Vid.* PEOPLE.

Not one of the common kind of men, οὐκ ἀριθμοῦ, Eur.

By means of the common people, δι' ἀριθμῶν, Eur.

COMMONER, A, δημότης, ὁ, Pind., Omn. Att.; fem. δημότις, ῐδος, ἡ, Ar., Theoc.

COMMONWEALTH, THE, τὸ δήμιον, Æsch.; τὸ κοινόν, Hdt., Thuc.; τὸ δημόσιον, Hdt., Æschin.; ξυνὰ πράγματα, Epigr. ap. Æschin.; [πόλις, ἡ, Plat.; πολιτεία, ἡ, Arist.; τὸ πολιτικόν (the body of citizens), Hdt.]

COMMOTION, τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Eur., Isoc., Plat.; τᾰ́ρᾰχος, ὁ, Xen.; τᾰ́ραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ταραγμός, ὁ, Æsch.; ἄνᾰκίνησις, εως, ἡ, Soph.; κίνησις, εως, ἡ, Thuc.

Commotion, i. e., disturbance, ῥόῥῠβος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* AGITATION, TUMULT.

COMMUNE, TO, διᾰλέγομαι, mid., with also aor. 1 and fut. 1 pass. c. dat., or c. πρός and acc., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To CONVERSE.

COMMUNICABLE, μεθεκτός, ή, όν, Arist.

COMMUNICATE, TO, κοινόω, fut. mid. and aor. 1 mid. sometimes used as act. (but usually the middle voice has a different sense), c. dat., or c. prep., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἄνᾰκοινόω, and -ομαι, mid., Theogn., Xen., Plat., Isæ., Dem.; κοινάομαι, mid., c. dat., Pind.; συγκοινόομαι, mid., c. dat., Thuc.; ἐπᾰνᾰκοινόω, c. dat., Plat.; ἐπῐκοινωνέω, Plat., Æschin.; ὑπερτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, and -τίθεμαι, mid., Hdt.; συμμίγνῡμι, Hdt.; ἐπιξῠνόομαι, mid., c. dat., Ap. Rh.

To have communication with, συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; also συγγίγνομαι ἐς λόγους, c. dat. pers., Ar.

To communicate, i. e., have a communication open with one another, σῦνᾰναστομόομαι, pass., as, *the Ægean Sea communicates with the Propontis,* τὸ Αἰγαῖον συναναστόμωται τῇ Προποντίδι, Arist. *Vid.* To CONNECT.

COMMUNICATION, A, i. e., information communicated, μῦθος, ὁ, Soph.; πύστις, εως, ἡ, Eur.; τὰ εἰσαγγελλόμενα, Thuc.

Because they had been in communication (treasonably) *with him,* ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο, Thuc.

COMMUNICATIVE, διηγητῐκός, ή, όν, Arist.

COMMUNION, i. e., intercourse (q. v.), σῦνουσία, ἡ, Soph., Ar., Plat., Xen.; ὁμῖλία, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Omn. Att.; ἐπῐμῐξία, ἡ, c. παρά and acc., or c. πρός and acc., or c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat., Xen.; ἐπῐκοινωνία, ἡ, Plat.

COMMUNITY, i. e., the body of the people, δῆμος, ὁ, Omn.

Community, i. e., common possession, κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Xen., Dem.; κοινότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc., Andoc.; κοινώνησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* PARTICIPATION.

[*Community of origin* (of two races), ὁμογένεια, ἡ, Strab.]

COMMUTABLE, μεταλλακτός, όν, Pind.

COMMUTATION, ἀλλᾰγή, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; μεταλλᾰγή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐξαλλᾰγή, ἡ, Plat.; μετάλλαξις, εως, ἡ, Xen.; μετᾰβολή, ἡ, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* CHANGE.

COMMUTE, TO, μεθῐστημι, not in perf. or aor. 2, which are always used in pass. or intrans. sens., Omn.; τρέπω, Hom., Pind., Ar.; ἀλλάσσω, Eur.; μεταλλάσσω, Soph., Hdt.; μετᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* To CHANGE.

COMPACT, A, ἁρμονία, ἡ, in pl., Hom.; ῥήτρα, ἡ, Hom., Xen.; συνθεσία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; σύνθεσις, εως, ἡ, Pind.; συνθήκη, ἡ, Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σύμβᾶσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; συγγρᾰφή, ἡ, Thuc., Lys., Dem.; ὁμολογία, ἡ, Plat.; συνάλλαγμα, ᾰτος, τό, Dem. *Vid.* AGREEMENT.

[*To make a compact with,* ὁμολογέομαι, πρός τινα, Dem.]

[*Violating* or *contrary to a compact,* παράσπουδος, ον, Thuc.]

COMPACT, ἄρμενος, η, ον, Hom.; ἀρᾰρώς, fem. ἀρᾰρυῖα, Hom., Hes.; ἀρηρέμενος, η, ον, Ap. Rh.; πυκνός, and poet. πῡκῑνός, ή, όν, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; εὐπᾰγής, ές, Eur., Xen.; ἁρμόδιος, α, ον, and ος, ον, Theogn. *Vid.* CLOSE.

COMPACTLY, πῡκῑνῶς, Hom.; πῦκα, Hom.; ἀρᾰρότως, Æsch., Eur., Plat.

To be compact, ἄρω, in aor. 2 ἤρᾰρον, and pluperf. mid. ἀρήρειν, Hom.

COMPACTNESS, πυκνότης, ητος, ἡ, Ar., Thuc., Plat.

COMPANION, ἕτης, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἑταῖρος, ὁ, Omn. and poet. ἕτᾰρος, ὁ, Hom.; fem. ἑταίρα, ἡ, Hom., Sapph., and poet. ἑτᾶρα, ἡ, Hom.; πᾰ́ρεδρος, ὁ, ἡ, Pind., Soph., Eur.; σῦνέταιρος, Hdt.; in fem. συνεταιρίς, ῐδος, ἡ, Erinn.; ἡλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Ar., Plat.; σύνθᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; σύννομος, ὁ καὶ ἡ, used also as adj., Soph., Eur., Plat., Ap. Rh.; ὁμόπτερος, and adj. ος, ον, Æsch., Ar., Strattis; ὁμόστολος, Soph., Ap. Rh., Eur.; πᾰρᾶσειρος, Eur.; πᾰραστᾰ́της, ου, ὁ, esp. in arms, Pind., Trag., Hdt., Plat., Xen.; fem. πᾰραστᾰτις, ῐδος, ἡ, Soph., Xen.; συνθιᾶσώτης, ὁ, esp. in revelry, Ar.

A companion (in doing any thing), συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Soph.

A companion, esp. living together, ὁμοθάλαμος, ὁ, Pind.; ὁμόφοιτος, ὁ, Pind.; ὁμέστιος, and adj. ος, ον, Soph.; παρέστιος, and adj. ος, ον, Soph.; ὁμόκλινος, ὁ, ἡ, Hdt.; σῦνοικος, and adj. ος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Soph., in fem. συσκηνήτρια, ἡ, Ar.; σῦνοίκημα, ᾰτος, τό, Hdt.; συνουσιαστής, οῦ, ὁ, Plat., Xen.; σύμβιος, ὁ καὶ ἡ, Arist., Anth.

A companion, esp. in going any where, συνέμπορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur., Ar., fem. πᾰραιβᾰ́τις, ῐδος, ἡ, Theoc.

A daily companion, συνημερευτής, οῦ, ὁ, Arist.

Your most intimate companions, οἱ σεαυτοῦ ἑταιρότατοι, Plat.

A terrible companion, δῦσόμῖλος, ον, Æsch.

Joined with one as a companion, προσεταιριστός, όν, Thuc.

Fitted for a companion, σῦνουσιαστῐκός, ή, όν, Arist.

Belonging to companions, presiding over companions or *over companionship,* ἑταιρεῖος, α, ον, Hdt.; ἑταιρῐκός, ή, όν, Arist.

Attached to one's companions (faithful to them), φῐλέταιρος, ον, Thuc., Xen.

Attached to one's companions, adv. φῐλεταίρως, Æschin.

Attachment or *fidelity to one's companions,* φῐλεταιρεία, ή, Xen.; φῐλεταιρία, ἡ, Alex.

To choose as a companion for one's self, ἑτᾰρίζομαι, mid., aor. 1 poet. ἑτᾰρισσάμην, Hom.; ὀπάζομαι, mid., fut. and aor. 1 poet. ὀπάσσομαι, ὀπασσάμην, Hom.; προσεταιρίζομαι, Hdt.; [προσαιρέομαι (ἑαυτῷ), τινα, Hdt., Thuc.]

To give as a companion, ὀπάζω, Hom., Pind., Æsch.; Ζιᾶσεύω, Eur.; σῦναλλάσσω, Æsch.

To be a companion of, ὁμῖλέω, c. dat., Omn.; προσομῐλέω, c. dat., or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; πλησιάζω, no perf., c. dat., Soph., Plat.; Ζᾰμῐ́ζομαι, mid., c. dat., Soph.; συγγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat. or c. prep., Eur., Xen.; πᾰρεδρεύω, c. dat., Eur.; πᾰρεδριάω, Ap. Rh.

COMPANION, adj. σύμφορος, ον, c. gen. or c. dat., Hes.

Most companionable, most eligible or *trustworthy as a companion,* ἑταιρότατος, η, ον, Plat.

COMPANY, i. e., companionship, ὁμῖλία, ἡ, also in pl., c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Omn. Att.; συνοικία, ἡ, Æsch.; σῦνουσία, ἡ, Hdt., Omn. Att.

Wishing for the companionship of others, and to have my own company also desired in return, ἐπῐθῡμῶν σύνειναι καὶ ἀντεπῐθῡμεῖσθαι τῆς συνουσίας, Xen.

Company, i. e., collection of people, ὁμήγῠρις, εως, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Eur.; ὄᾰριστύς, ύος, ἡ (even of fighters), Hom.; ὁμῖλία, ἡ, Æsch., Soph., Hdt.; σῦνουσία, ἡ, Soph.; κῶμος (of Furies, hunters, maidens, etc.), ὁ, Æsch., Eur.; ἴλη, ἡ, Pind., Eur., Soph., Hdt., Xen.; Ζιᾶσος, ὁ, Eur., Plat., Isæ., Dem.; χείρ, gen. χειρός or χερός, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; στᾶσις, εως, ἡ, Æsch.

A company (of competitors), στρᾰτιά, ἡ, Pind.

A company (of dancers or nymphs, etc.), χόρος, ὁ, Pind., Eur.; or of stars, Soph.

A company (for the purpose of bearing any expense conjointly), συντέλεια, ἡ, Plat., Dem., also of the Gods, Æsch.; συμμορία, ἡ, Xen., Dem.

A company, mil. (of soldiers), λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., but also generally of maidens or citizens, Æsch., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Xen.; [*a company of spearmen,* αἰχμή, ἡ, Pind.]

To be a member of a company formed for bearing any expense conjointly, συντελέω, fut. -έσω, c. acc. of the expense incurred, or c. εις and acc. of the object for which the company is formed or the expense undertaken, Dem., Æschin.

A member of such a company, συντελής, ὁ, Antiph., Dem.

Being one of a company of sixteen to fit out one ship, μιᾶς ἔκτος καὶ δέκατος ὢν συντελής, Dem.

[*To be in* or *keep company with,* ὁμιλέω, c. dat., Hom., etc.; also μετά c. gen., or πρός c. acc., Plat.]

[*To keep bad company,* χράομαι ὁμιλίαις κακαῖς, Plat.]

COMPARABLE, συμβλητός, ή, όν, c. dat., or c. πρός and acc., Arist., Theoc.; *to be compared to,* i. e., like (q. v.),

ὅμοιος, α, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Hom., Eur., Xen., etc.; εἰκαστός, ή, όν, c. dat., Soph.; [παραβλητός, ή, όν, Plut.]

What can not be compared to any thing, ἀσύμβλητος, Att. ἀξύμβλητος, ον, Soph., Arist.

What a man can not compare to any thing else (so as to understand what it is), ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph.

COMPARATIVE, in Gram. (the c. degree), συγκριτικὸς (τρόπος), Plut., Gram.

COMPARATIVELY, πρός, c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* IN COMPARISON WITH, *infra.*

COMPARE, TO, ὁμοιόω (also ὁμοιόω ἄντην, in pass., Hom.), c. acc. of thing compared, dat. of thing to which it is compared, also c. πρός and acc. of the latter (N. B.—this is the construction of most of the following words), Hom., Hdt.; ἀφομοιόω, Plat.; εἰκάζω, no perf. act., perf. pass. Att. ᾐκασμαι, constr. like ὁμοιόω, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; προσεικάζω, Æsch., Eur.; ἀπεικάζω, Soph., Plat., Dem., Æschin.; πᾰρεικάζω, Plat.; ἀντεκτείνω, c. acc. and dat., Ar.; ἀντῐτῐθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., c. acc. and dat., Eur., Hdt., Thuc.; πᾰρίστημι, only in pres., imperf., fut. aor. 1 (perf. and aor. 2 are used passively), Isoc.; ἀντῐπᾰρᾰβάλλω, fut. -λήσομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, τι πρός τι, Isoc.; ἀναλογίζομαι, mid., only c. πρός and acc., Plat.; συμβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Lycurg.; συμβῐβάζω, c. acc. of the things compared, Plat.; παρεξετάζω, c. πᾰρά and acc., Plat.; ἐξετάζω, only c. πρός and acc., Dem.; πᾰρᾰβάλλω, Hdt., Xen., Isoc., Plat., -ομαι, mid., Eur.; ἀντῐπᾰρᾰβάλλω, c. πρός or πᾰρά and acc., Plat.; ἀντῐπᾰρᾰτείνω, τι πρός τι, Plat.; ἀντῐπᾰρᾰτίθημι, τινί τι, Plat.; συγκρίνω, only c. πρός and acc., Arist.; θεωρέω, c. πρός and acc., Dem.

To put side by side so as to compare, πᾰρᾰδείκνῡμι, Isoc.

To look at side by side, comparing them, πᾰρᾰθεάομαι, mid., c. acc. and πᾰρά c. acc., Plat.; πᾰρᾰθεωρέω, c. acc., and πρός c. acc., Xen.

[*To compare* (one document with another), παραναγιγνώσκω, c. acc. et dat., Æschin., or τι καί τι, Isocr., or c. acc. et πρός c. acc., Dem.]

To compare on the other hand, or *in opposition,* ἀντεικάζω, Ar., Plat.

To compare one's self with, ἀντῐφερίζω (fut. -ξω, Pind.), c. dat., Hom., Pind., Ar.

And that another may fear to compare himself and put himself in comp tition with me, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην, Hom.

Comparing myself with the others, πρὸς τοὺς ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτόν, Xen.

One must compare, ἀπεικαστέον, Plat.: συγκριτέον, Arist.

COMPARISON, πᾰρᾰβολή, ἡ, Plat., Arist.; σύγκρῐσις, εως, ἡ, Menand., Arist.; [ἀντιπαραβολή, ἡ, Arist.; ἀναλόγισμα, ατος, τό, Plat.; ἀντιπαράθεσις, ἡ, Dion. H.]

In comparison with, ἄντην, adv., Hom.; prep. ἀντί often used with comparatives, c. gen., Trag., Hdt., Xen.; πρός, c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρά, c. acc., Hdt., Xen., Plat.

COMPARTMENT, A, μέρος, τό, Omn. post Hom. (see PART); of a room, μεσόδμη, ἡ, Hom.

COMPASS, TO, διᾰπράσσω, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Isoc.; περαίνω, aor. 1 ἐπέρανα, no perf. act., Omn. post Hom.; κῡρόω, Eur., Hdt.; ἐξεκνέομαι, fut. -ίξομαι, aor. 2 -ικόμην, Thuc., Hdt., Plat. *Vid.* TO ACCOMPLISH.

COMPASS, A (a pair of compasses), τόρνος, ὁ, Theogn., Eur., Hdt., Plat.; διᾰβήτης, ὁ, Ar.

A leg of a pair of compasses, ὀβελίσκος, ὁ, Ar.

[COMPASS (circuit), περίοδος, ἡ (τοῦ τείχους), Hdt., Xen.; (the space inclosed), περιβολή, ἡ (e. g., of a house), Hdt.]

[*To fetch a compass round,* περιβάλλω τι (e. g., τὸν Ἄθων, of ships), Hdt.; *to fetch a compass,* περίειμι, Hdt.]

COMPASSION, ἐλεητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.; οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; αἰδώς, οῦς, ἡ, Æsch., Plat.; κᾰτοίκτῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἐλεημοσύνη, ἡ, Call. *Vid.* PITY, and SYN. 206.

COMPASSIONATE, TO, ἐλεαίρω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; ἐλεέω, Hom., Soph., Isoc., Xen., Plat., Dem.; αἴδομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; αἰδέομαι, mid., fut. αἰδέσομαι, aor. 1 pass. ᾐδέσθην, in act. sens., Hom., Eur.; οἰκτείρω, no perf., Omn.; κᾰτοικτείρω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; οἰκτίζω, no perf. act. and no pass. voice, Trag., Thuc., Xen., Dinarch.; κᾰτοικτίζω, Trag.; pitying mortals, θνητοὺς ἐν οἴκτῳ προθέμενος, Æsch.

COMPASSIONATE, ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον (c. gen., Ar.), Hom., Ar., Lys., Isoc.; ἐλεεινός, Att. ἐλεινός, ή, όν, Hom., Soph., Plat.; αἰδόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Soph., Eur.; φίλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Plat.; ἐλεητῐκός, ή, όν, Arist.; οἰκτίρμων, ον, Theoc.

Moving compassion, φίλοικτος, ον, Æsch.

Compassionately, ἐλεινῶς, Soph.

COMPATIBLE, σύμφωνος, ον, c. dat. or c. πρός and acc., Plat.

COMPATRIOT, A, πατριώτης, ου, ὁ, Soph., Plat., used adj., Xen.; πολίτης, ου, ὁ, Eur., Hdt., Xen., Isoc. *Vid.* COUNTRYMAN.

COMPEER, A, ἥλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ἡλικιώτης, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* EQUAL.

COMPEL, TO, κέλομαι, Hom.; θεμόω, Hom.; βιάζω, more common in mid. than in act., in pass. only pres., imperf., and aor. 1, often c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διαβιάζομαι, Eur.; προσβιάζομαι, Eur.; κᾰτᾰβιάζομαι, Thuc.; ἀναγκάζω, often c. dupl. acc., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εἰσαναγκάζω, Æsch., Hdt.; ἐπᾰναγκάζω, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξαναγκάζω, Soph., Ar., Hdt., Xen.; διᾰναγκάζω, Plat., Xen.; κατᾰναγκάζω, Thuc., Isæ.; προσᾰναγκάζω, h., Thuc., Plat., Xen., Dem.; προίεμαι, mid., aor. 1 προηκάμην, Soph.: ἀνάγκη προσβάλλω, c. acc. and infin., Soph. *Vid.* SYN. 64.

To compel at the same time, σῠνᾰναγκάζω, Xen., Isoc., Dem.

To be compelled, ἀεκάζομαι, only in pres., Hom.; κᾰταστρέφομαι, Æsch.; ἐξείργομαι, only pres. and imperf., c. εἰς and acc., or c. infin., Hdt., Thuc.

COMPETITOR, A, ἀγωνιστής, ὁ, Eur., Thuc., Dem., Æschin.; ἀνταγωνιστής, ὁ, Eur., Xen.

Your competitor, ὁ σὸς ἐνστάτης, Soph.

To be a competitor, ἀγωνίζομαι, mid., Att. fut. usu. ἀγωνιοῦμαι, c. dat. or c. prep., Ar., Hdt., Thuc.; ἀνταγωνίζομαι, c. dat., Hdt., Thuc.

What men are compelled to do, τὸ κατειργόμενον, Thuc.

One must compel, ἀναγκαστέον, Plat.; προσᾰναγκαστέον, Plat.

COMPELLED, ἀναγκαστός, ή, όν, Hdt., Thuc.

To be compelled, ἀναγκαστέος, α, ον, Plat.

COMPENDIOUS, σύντομος, ον, Trag., Æschin. *Vid.* SHORT.

COMPENDIOUSLY, συντόμως, Æsch., Soph., Plat., Xen., Isoc. *Vid.* SHORTLY.

COMPENDIUM, A, συντομία, ἡ, Plat.

COMPENSATE, TO, ἀντίσηκόω, no perf., c. acc. or sine cas., Æsch., Hipp., Eur.; ἀντιῤῥέπω, sine cas., Æsch. *Vid.* TO REQUITE.

Some God is ruining you, compensating you for your former prosperity (sc. by present adversity), ἀντίσηκώσας δέ σε φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας, Eur.

COMPENSATION, τῑμή, ἡ, Hom., ἄμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; ποινή, ἡ, Omn. poet.; ἀντίσηκωσις, εως, ἡ, Hdt.

Compensation for wasted property, ἀντίμοιρία, ἡ, Dem.

To exact compensation, τιμὴν ἄρνῦμαι (only pres. and imperf.), c. dat., Hom.

To make compensation, τῑμὴν τίνω (fut. τίσω, ἔτισα, etc.), or ἀποτίνω (τίνω, Att.), Hom.; τίνω ἀμοιβήν, Hom.

COMPENSATORY, ἀντίστᾰθμος, ον, c. gen., Soph.; ἀντιῤῥοπος, ον, c. gen., Dem.; ἰσόῤῥοπος, but Att. ί, c. gen. or c. dat., Æsch., Thuc., Plat.

COMPENSATORILY, ἀντιῤῥόπως, Xen.

[TO COMPETE *with* one *for* a thing, ἀντιποιέομαί τινί τινος and περί τινος, Xen.; ἀντεργολαβέω, τινί τι, Posid.; ἀμιλλάομαί τινι and πρός τινα, περί τινος, and in Pind. περί τινι, later also ὑπέρ τινος, Hdt., Pind., Plat., etc.; *to compete for* (a public office), ἀντιπαραγγέλλω, c. acc. of office, Plut.]

COMPETENCY, i. e., ability to do a thing, δύνᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.

Competency, i. e., sufficient means (to live on, etc.), αὐτάρκεια, ἡ, Plat., Arist.; [τὰ ἀρκοῦντα, Xen.; βίος ἀρκέων, Hdt.]

COMPETENT (i. e., able, having authority or power to do a thing), ουτός, ή, όν, Omn. post Hom.; κυριος, α, ον, Omn. Att.

Competent, i. e., adequate, ἄξιος, α, ον, Andoc., in both senses; ἱκᾰνός, ή, όν, sine cas., or c. πρός or ἐπί, or εἰς and acc., or c. infin., or c. ὥστε and infin., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; αὐτᾰρκής, ές, sine cas. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.

[*It is competent for me* to do, παρείκει μοι, c. infin., Plat.]

COMPETITION, ἀγώνῐσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀγωνισμός, ὁ, Thuc.; [(for public office), ἀντιπαραγγελία, ἡ, Plut.]

[*To propose for public competition,* τίθημι (c. acc.) εἰς μέσον, Hom.]

COMPETITOR, A, ἀγωνιστής, ὁ, Eur., Thuc., Dem., Æschin.; ἀνταγωνιστής, ὁ, Eur., Xen.

Your competitor, ὁ σὸς ἐνστάτης, Soph.

To be a competitor, ἀγωνίζομαι, mid., Att. fut. usu. ἀγωνιοῦμαι, c. dat. or c. prep., Ar., Hdt., Thuc.; ἀνταγωνίζομαι, c. dat., Hdt., Thuc.

Not being a competitor in the public games, ᾰ̓νᾰγώνιστος, ον, Xen.

Compilation, ᾱ, συγγρᾰφή, ἡ, Thuc.

Compile, το, συγγρᾰ́φω, Thuc., Xen.

Compiler, ᾱ, συγγρᾰφεύς, ὁ, Isoc.

Complacency, ἡδονή, ἡ, Omn. Att.

With complacency, ἡδέως, Soph., Plat.

To view with complacency, ἐν ἡδονῇ ἔχω, c. acc., Thuc.

Complain, το, μῐνῠρίζω, in a low tone, only pres. and imperf., Hom.; ἐπῐμέ̆μφομαι, mid., no pass., c. gen. of the cause, Hom.; μέμφομαι, c. gen. or c. acc. rei, or c. acc. rei, dat. pers., Omn. post Hom.; ᾰ̓γᾰανακτέω, c. dat., or c. acc., or c. prep., ὑπέρ, περί, and gen., or c. πρός and acc., or c. εἰ or ἐάν for ὅτι, Plat.; ᾰ̓ποικτίζομαι, mid., c. gen. of cause, πρός, and acc. of the person to whom the complaint is made, Hdt.; δεινολογέομαι, mid., Hdt.; δεινοπᾰθέω, in pres., Dem.; δεινὸν ποιέομαι, mid., Thuc.; δεινὸν ποιέω, Dem.

To complain to a person of his own conduct, μηνίω, fut. -ίσω, c. dat. pers., Hdt.

To complain angrily, σχετλιάζω, only in pres., c. ἐπί and dat. of the cause, Ar., Plat., Antipho, Dem. *Vid.* To lament, To blame.

To be complained of, αἴτιος, ᾱ, ον, sometimes Att. ος, ον, c. gen. rei, or c. ὅτι and indic., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat., etc.; μεμπτός, ή, όν, usu. c. neg., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* Blamable.

Complaint, μομφή, ἡ, c. dat. of the person against whom the complaint is made, Pind., Trag., Ar., Plat.; ἐπῐμομφή, ἡ, Pind.

Angry complaint, σχετλιασμός, ὁ, Thuc.

Cause of complaint, αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem.

It gives no cause of complaint, οὐκ ἔχει κᾰτᾰμεμψιν, Thuc.; οὐκ ἀγανάκτησιν ἔχει, c. dat. of the person to whom it is given, Thuc.; οὐ μέμψιν ἔχει, c. dat. or εἴς τινα, Æsch.

Complaisance, ᾰ̓ρεσκεία, ἡ, Arist.

Complaisant, ᾰ̓ρεσκος, Arist.; ῥᾴδιος, ᾱ, ον, Dem., Eur.

Complement, πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.

[*To make up the complement of . . .*, προσπληρόω εἰς, c. acc., Xen.

Complete, οὖλος, η, ον, Hom.; τελήεις, εσσα, εν, Hom.; τελέσφορος, ον, only of time, Hom., Hes., more generally Eur.; τέλειος and τέλεος, ᾱ, ον, and Att. ος, ον (τέλεος most usu. in prose), Omn.; ἐντελής, ές, Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; παντελής, ές, Æsch., Soph., Plat., Isoc.; ἐκτελής, ές, Æsch., Eur.; πληρής, ές, Eur., Xen.; ὅλος, η, ον, Plat., Xen., Dem.; [ὁλόκληρος, ον, Plat. Com.]

Complete (of a year), τελεόμηνος, i. e., complete in its full number of months, Soph.

Complete in itself, αὐτοτελής, ές, Arist.

Complete victory, complete destruction, πείρατα νίκης, πείρατ' ὀλέθρου, Hom., Pind.; so too in singular.

Complete misery, μέγα πεῖραρ ὀϊζύος, Hom. *Vid.* Entire, Whole, Perfect.

Complete, το, πρᾱ́σσω, c. acc. (also only in present c. gen., and only Ep.), Omn.; διαπρᾱ́σσω, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἐκπρᾱ́σσω, Soph.; τελέω, and fut. in Hom. τελείω, fut. τελέσω, etc., Omn.; ἐκτελέω (poet. imperf. ἐξετέλειον, Hom.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; ᾰ̓ποτελέω, Hdt., Thuc., Andoc., Xen., Isoc.; ἐπῐτελέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συντελέω, Xen., Lys., Dem.; ᾰ̓νύω, and Att. ᾰ̓νύτω (the Attics have, however, both forms), fut. -ῠ́σω, no perf., rare in pass., Hom., Soph., Thuc.; ἐπᾰνύω, Hes.; ἐξᾰνύω, Hom., Soph., Eur.; περαίνω, and poet., including Trag., πειραίνω; no perf. act., but perf. pass. πεπέρασμαι and πεπείρασμαι, 3d pl. πεπέρανται and πεπείρανται, Hom., Pind., Omn. Att.; ἐξεργάζομαι, mid., imperf. ἐξειργαζόμην, perf. pass. ἐξείργασμαι, both in act. and pass. sens., aor. 1 ἐξειργάσθην only in pass., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπεργάζομαι, Xen., Plat.; ἐκπίμπλημι, aor. 1 pass. -επλήσθην, Soph., Xen.; τελεόω or τελειόω, Thuc., Plat.; ἀπέρδω, fut. -ξω, no perf., Hdt.; πληρόω, esp. numbers, or a complement of troops, etc., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ἐκπληρόω, Soph., Hdt.; προσπληρόω (a given number, e. g., εἰς δισχιλίους), Xen.; ᾰ̓νᾰπληρόω, Xen., Dem.; ᾰ̓ποπληρόω, Plat.

To help to complete, σῠνεκτελέω, Theoph.

They completed the cavalry to two thousand men, ἱππέας ἐξεπλήρωσαν ἐς δισχιλίους, Xen.

The complete distance amounts to this number, ἡ ὁδὸς πληροῖ ἐς ἀριθμὸν τοῦτον, Hdt.

One must complete, ἐπῐτελεστέος, Isoc.

Completely, ἀντῐκρῠ́, Hom.; ἄντῐκρῠς, Æsch., Theoc.; πάγχυ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Ar., Hdt.; often with another word to strengthen it, as ἐπὶ πάγχυ, Hes., μᾶλα π. or π. μᾶλα, Hom., ᾰ̓γαν π., Hom.; πάμπᾰν, Hom., Pind., Eur., Plat.; πάντως (never without οὐ in Hom.), Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἔμπης, Hom.; ἔμπας, Pind., Trag.; ἔμπᾰν, Pind.; διαμπερές (found also in tmesis, as διὰ δ' ἀμπερές), Hom.; παμπήδην, Theogn., Æsch., Soph.; ἔπῐπᾰν, Æsch., Xen.; παντᾰχῇ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; παντᾰχοῦ, Soph., Isoc.; πανταχῶς, Plat.; παντελῶς, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πάντῃ, Soph., Eur., Plat., Xen.; πάντοθεν, Æsch.; πᾶνυ, Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.; εἰς τὸ πᾶν, Æsch., Plat.; ᾰ̓τεχνῶς, Ar., Plat.; ὅλως, Plat., Isoc., Dem.; παντᾰπᾶσι or παντάπασιν, Omn. Att. prose; πᾰ́μπᾰν, often also τὸ π., Ar., Xen., Isoc., Plat.; τελείως or τελέως, Hdt., Isoc.

One who completes, πληρωτής, οῦ, ὁ, Dem.

Completion, πλήρωμα, ᾰτος, τό, Soph.; πλήρωσις, εως, ἡ, Hdt.; ᾰ̓περγᾰσία, ἡ, Plat.; ἐπῐτέλεσις, εως, ἡ, Arist.; τελείωσις, εως, ἡ, Arist.

Completeness, τελειότης, ητος, ἡ, Plat.

Complex, πολλᾰ̓́πλοος, ον, contr. -ους, -ουν, Plat.; συμπεπλεγμένος, η, ον, Arist.

Complexity, σύμπλεξις, εως, ἡ, Arist.

Complexion, χρώς, gen. χρωτός, χρωτί, etc., Hom., and Ion.; χροός, χροΐ, χρόα, etc. (acc. contr. χρῶ, Sapph.), ὁ, Hom., Æsch., Eur.; χροιά, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; χρῶμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.

Of a good complexion, εὐχροής, ές, Hom.; εὔχρως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, only in nom. and acc. neut., Ar., Plat.; εὔχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Ar., Plat.; λῐπᾰρόχρους, ον, Theoc.; λῐπᾰρόχρως, ὁ καὶ ἡ, gen. ωτος, acc. masc. -ων, Theoc.

To have a good complexion, εὐχρυέω, Ar.

Compliance, πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph., Xen., Isoc., Plat.; ὑπουργία, ἡ, Xen.; ὕπειξις, εως, ἡ, Plat.

[*Forced compliance* (under appearance of persuasion), πειθανάγκη, ἡ, Polyb.]

Complicate, το, ἐπαλλάσσω, Xen.

Complication, κᾰτᾰ̓́πλοκή, ἡ, Plat.

Complication of the plot of a play, δέσις, εως, ἡ, Arist.; [πλοκή, ἡ, Arist.]

Compliment, θώπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; χᾰριεντισμός, ὁ, Plat.

Compliment, το, χαριεντίζομαι, sine cas., Ar., Plat.; θωπεύω, Ar.

The welfare of the city has been complimented away for the sake of present popularity, προπέποται τῆς παραυτίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα, Dem.

Complot, ᾱ, ἐπῐβουλή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* Plot.

Complot, το, σῠνεπῐβουλεύω, Isæ. *Vid.* To plot.

Complotter, ᾱ, ἐπῐβουλευτής, ὁ, c. gen. of the person against whom, Soph.

Comply, το, πείθομαι, mid. and pass. c. dat. (even c. dupl. dat., e. g., πείσονταί σοι μύθοισι, Hom.), sometimes c. gen., Omn.; ἐπῐπείθομαι, Hom.; ὑποείκω, Hom., Ap. Rh., for ὑπείκω, no perf., c. dat., Æsch., Soph., Eur., Plat.; ὑπεικᾰθω, only in form ὑπεῐκᾰ́θον, c. dat., Soph., Plat.; ὑπηρετέω, c. dat., Eur., Ar., Xen., Dem.; χᾰρίζομαι, mid., Æsch., Ar., Plat.; πιστεύω, c. dat., Soph.; ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, c. dat., Thuc.; ὑπᾰκούω, fut. only mid. -ακούσομαι, aor. 1 -ήκουσα, c. gen. or c. dat., Hdt., Omn. Att. prose.

But the Epidamnians complied with none of their demands, οἱ δὲ Ἐπιδάμνιοι οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν, Thuc.

One must comply, ὑπεικτέον, Soph., Plat.; πειστέον, c. dat., Soph., Eur., Plat., Xen.; ὑπᾰκουστέον, Plat.

Comportment, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* Manners.

Compose, το, ῥᾰ́πτω, Hes.; συντῐθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; διᾰπλέκω, Pind.; ἁρμόζω, Pind.; ποιέω, Hdt., Xen., Plat., Lycurg.; σῦνίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., aor. 2 act., and perf. act. used passively, Plat.; ῥῠθμίζω, Plat., Xen.; συντάσσομαι, mid., Plat.; συγγρᾰ́φω, esp. of a speech to be delivered by another person, Isoc., Plat.

To compose or *pacify a person,* ᾰ̓νᾰπαύω, Xen.

To compose a quarrel, διορθόω, Eur.

To compose one's countenance, ᾰ̓νασπᾰ́ω (fut. ᾰνασπᾰ́σω, etc.) μέτωπα, Ar.; ἀνασ. τὰς ὀφρῦς, Dem.; ἀνασπ. τὸ πρόσωπον, Xen.; ἵστημι (τὸ πρόσωπον), Xen.

To compose a play on the subject of Phædra, Φαίδραν ποιέω, Ar.

To be composed, σύγκειμαι, imperf. σῠνέκειμην, σο, το, fut. συγκείσομαι, no other tenses, c. ἐκ and gen. of the material of which, Thuc., Isoc., Lyc., Plat.

The composed countenance this fellow puts on, ἃ πέπλασται οὗτος, Dem.

Having composed his countenance so as not to show he knew any thing of what had happened, ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν συμφοράν, Thuc.

COMPOSED, ᾽ἄτρεμής, ές, Plat., Xen.

COMPOSEDLY, εὐκόλως, Plat., Isoc.

COMPOSEDNESS, ἀτρεμία, ἡ, Pind., Xen.; εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen.

COMPOSER, A, esp. in prose, συνθέτης, ὁ, Plat.; [(of prose, poetry, speeches, music), ποιητής, ὁ, Plat.] *Vid.* AUTHOR, POET, WRITER, HISTORIAN, etc.

COMPOSITION, i. e., the act of composing, σύνθεσις, εως, ἡ, Æsch., Plat.; of poems, ποίησις, εως, ἡ, Xen., i. e., thing composed, ἔργον. *Vid.* WORK.

Belonging to composition, συνθετικός, ή, όν, Plat.

COMPOSURE, ἀτρεμία, ἡ, Pind., Xen. *Vid.* COMPOSEDNESS.

COMPOTATION, συμποσία, ἡ, Sapph., Pind.; συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* DRINKING.

COMPOUND, TO, μίγνῡμι (and poet. μίσγω), fut. mid. μίξομαι, used in pass. sens., Hom., Eur., Plat., etc.; συμμίγνῡμι, and poet. συμμίσγω (also συμμιγνύω, Xen.), Omn.; κεράννῡμι, fut. κερᾶσω, perf. pass. always by sync. κέκρᾶμαι, etc., Omn.; συγκεράννῡμι, Omn. Att.; συγκρίνω, Epich., Plat.; συγκροτέω, Plat.; σὺναρμόζω, Plat.; συντίθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Plat. *Vid.* SYN. 325.

To compound various things, διἀποικίλλω, c. ἐκ and gen. of the ingredients, Plat. *Vid.* To MIX.

One must compound, μικτέον, Plat.; συνθετέον, Plat.; συγκρᾶτέον, Plat.

Well compounded, εὐσύνθετος, ον, Arist.

[*Compounded of,* μικτός, ή, όν, c. gen., Plat.]

COMPOUND, μικτός, ή, όν, Ar., Plat.; σύνθετος, η, ον, and ος, ον, Lys., Xen., Plat.

Compound interest, τόκοι ἐπίτοκοι, Plat.

COMPOUNDING, A, σύγκρῐσις, εως, ἡ, Plat.

COMPOUNDING, adj. συγκρῐτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

COMPREHEND, TO, i. e., to understand, σύνῐημι, imperf. συνίην, more usu. συνίειν, fut. usu. συνήσομαι, aor. 1 συνῆκα, and poet. (not Att.) συνέηκα, etc., c. gen. or c. acc., Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, perf. ἔγνωκα, no aor. 1, aor. 2 ἔγνων, imper. γνῶθι, opt. γνοίην, etc., perf. pass. ἔγνωσμαι, Omn.; μανθάνω, fut. μαθήσομαι, and Dor. μαθεῦμαι, perf. μεμάθηκα, aor. 2 ἔμᾰθον, Omn. Att.; ἐννοέω, Æsch., Soph., Plat.; δεσπόζω, no perf., c. gen., Æsch.; κατᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, aor. 2 -ἔλᾰβον, Plat.; συμβᾰλὼν ἔχω, Eur.; κἀτέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, aor. 2 κατέσχον, Plat. *Vid.* To UNDERSTAND.

To comprehend, i. e., comprise (q. v.), συμπερῐλαμβάνω, Plat., Phil. ap. Dem.; περιέχω, Plat.

In saying no one at all, it comprehends all the rest, ἐν μὲν τῷ μηδένα πάντας περιλαμβάνει τοὺς ἄλλους, Dem.

One must comprehend, μᾰθητέον, Ar., Plat., i. e., comprise, συμπερῐληπτέον, Theoph.

COMPREHENSIBLE, εὐμᾰθής, ές, Æsch., Soph.; ληπτός, ή, όν, Plat. *Vid.* INTELLIGIBLE.

[*Comprehensibly,* περιληπτῶς, Epicur.]

COMPREHENSION, νόος, νοῦς, ὁ, Omn.; γνώμη, ἡ, Theogn., Omn. Att. *Vid.* UNDERSTANDING.

COMPREHENSIVE, μεγᾰλοκευθής, ές, Pind.; [παυδεχής, ές, Plat.]

COMPREHENSIVELY, συλλήβδην, Æsch., Isoc.

COMPRESS, TO, σῦνελαύνω, all tenses from -ελάω, fut. -ελᾰσω, etc., Hom.; σὔνερείδω, perf. pass. συνερήρισμαι, Hom., Eur.; σὔνωθέω, fut. -ώσω and -ωθήσω, Plat.; συνθλίβω, no perf., Plat.; συμπιέζω, no perf. act., Xen., Plat.; συμπῐλέω, Plat.; πῠκνόω, Arist.; συστρέφω, Arist. *Vid.* To PRESS.

[*To compress too tight* (of a wound), προσαναγκίζω, Hipp.]

COMPRESSIBLE, πιεστός, ή, όν, Arist.

COMPRESSION, συμπίεσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* PRESSURE.

COMPRISE, TO, [χανδάνω, fut. χείσομαι, perf. with pres. signif. κέχανδα, aor. ἔχᾰδον, Hom., Ar., Theoc. only poet.]; συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, Eur., Hdt., Plat.; περῐλαμβάνω, Plat., Isoc., Dem.; προσπεριλαμβάνω, Dem.; συμπεριλαμβάνω, Plat., Phil. ap. Dem.; περιέχω, imperf. -εἶχον, fut. -ἕξω or -σχήσω, no aor. 1, aor. 2 -ἔσχον, Plat.; συνέχω (perf. part. συνοχωκώς, Hom.), Plat.; [χωρέω, fut. -ήσω, but usu. mid. -ήσομαι, Att., Hdt., Eur., Xen., Dem.]

To be comprised, συγκομίζομαι, pass., Soph.

For those things are in my care comprised in that, ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται, Soph.

What can be comprised, περῐλητός, ή, όν, Plat.

One must comprise, συμπεριληπτέον, Theoph.

COMPROMISE, TO, συγχωρέω, c. dat., Thuc.

COMPROMISE, A, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* AGREEMENT.

COMPULSION, ᾽ἀνάγκη, ἡ, Omn.; βία, ἡ, Trag., Xen., Dem.; βιασμός, ὁ, Eupol.

I slew him from compulsion, ἀλοὺς ἐφόνευσα, Soph. *Vid.* FORCE.

COMPULSORILY, βιαίως, comp. βιαιότερον, Thuc.; ᾽ἀναγκαστῶς, Plat.; ᾽ἀναγκαίως, esp. c. ἔχει = ἀναγκαῖόν ἐστι, Soph., Eur., Thuc., Antipho, etc.; ἐπᾶναγκες, Hdt., Dem., Æschin.

COMPULSORY, ᾽ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Omn.; βίαιος, α, ον, Thuc., Plat.; ᾽ἀναγκαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; ἐπάναγκες, only found in neut. nom. and acc. sing., Plat., Andoc.

COMPUNCTION, μετᾰμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen. *Vid.* REPENTANCE.

COMPUNCTIOUS, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

Causing compunction, μετᾰ᾽τροπος, ον, Hes.

COMPUTATION, λογισμός, ὁ, Eur., Omn. Att. prose; ᾽ἀρῐθμησις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπίλογισμός, ὁ, Arist.

COMPUTABLE, ᾽ἀρῐθμητός, ή, όν, Theoc.; εὐαρίθμητος, ον, Xen., Plat.

COMPUTE, TO, ᾽ἀρῐθμέω, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Theoc.; λογίζομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Eur., Ar., Hdt., Lys., Dem.; μετρέω, Æsch., Hdt., Dem.; συμμετρέομαι, mid. and pass., Soph., Hdt., Thuc.; στᾰθμάομαι, mid., Hdt., Plat.

To include in a computation, σὐνᾰρῐθμέω, Isæ., Plat. *Vid.* To COUNT.

COMRADE, A, ἑταῖρος, ὁ, Ἑτᾶρος, ὁ, Ἑτᾶρων, οντος, ὁ, Hom.; ὀπᾰδών, όνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πᾰρᾰβᾶτης, ου, ὁ, poet. πᾰραιβᾶτης (used in a different sense also as παρβάτης), Hom., Eur., Xen.; in fem. πᾰραιβᾶτις, ῐδος, ἡ (of Hippodamia), Ap. Rh.; πᾰραστᾶτης, ου, ὁ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., and in fem. πᾰραστᾶτις, ῐδος, ἡ, Soph., Xen.; συμπᾰραστᾶτης, ὁ, Soph.; πᾰρασταστής, ὁ, Eur.; σὔνῆλιξ, ῐκος, ὁ, Æsch.; λοχίτης, ὁ, Æsch.; σὔνᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Isoc., Plat.; συστρατιώτης, ου, ὁ, Xen., Plat.; συλλοχίτης, ου, ὁ, Hdt. *Vid.* COMPANION.

A comrade on board ship, συνναυβάτης, ου, ὁ, Soph.; συνναύτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat.; σύμπλοος, ὁ καὶ ἡ, contr. -ους, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

To be a comrade, πᾰ᾽ῐστᾰμαι, mid. and pass., c. aor. 2 and perf. act. infin. sync. παρεστάναι, c. dat., Hom., Soph., Hdt.; πᾰραπῐ́ζω, c. dat., Eur.; πᾰραστᾰτέω, no perf. c. dat., Æsch., Soph., Ar.; συμπαραστᾰτέω, Æsch., Ar.; συμπαρίσταμαι, Soph.; πᾰρᾰτάσσομαι, mid., sine cas. or c. prep., Thuc., Xen.; σὐνᾰγωνίζομαι, mid., Ar., Thuc., Isoc., Xen., Dem.

CONCATENATION, A, σύνδεσις, εως, ἡ, Plat.

CONCAVE, κοῖλος, η, ον, Arist.

CONCAVITY, κοιλότης, ητος, ἡ, Arist.

CONCEAL, TO, ἐρύομαι, mid., aor. 1 εἰρῦσάμην, Hom.; κευθάνω, only pres. and imperf., Hom.; κεύθω, aor. 2 ἔκῠθον and κέκυθον (used also in pass. or intrans. sens., esp. in perf. κέκευθα, Æsch., Soph., and in pres., Soph.) (the passive is only used in pres., and not by the Trag.), Hom., Trag., Ap. Rh.; ἐπῐκεύθω, c. dupl. acc., Hom., Æsch.; κρύπτω, aor. 2 pass. ἐκρῠ́βην, etc. (also poet. imperf. κρύπτασκον, Hom.), c. acc. or c. dupl. acc., Omn.; κᾰτᾰκρύπτω (also κακκρύπτω, poet.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Hdt., Plat., Xen.; ἀποκρύπτω, c. acc. or c. dupl. acc., also c. μή and infin., Hom., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐγκρύπτω, Hom., Pind., Ar.; ὑποκρύπτω, Hom., Isoc.; κᾰλύπτω, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἐπῐκᾰλύπτω, Hes., Eur., Xen., Plat.; συγκαλύπτω, Eur., Plat.; σὐναμπέχω and συναμπίσχω, aor. -ήμπεσχον, infin. -αμπισχεῖν, Æsch., Eur.; ᾽ἀφᾰνίζω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; κρυπτεύω, only in pres., Eur.; ᾽ἀποστερέω (fut. mid. -στερήσομαι and -στεροῦμαι in pass. sens., though not in this meaning), Soph.; κλέπτω, Pind., Soph., Xen., Dem.; συνεκκλέπτω, Eur.; στέγω, rare, except in pres. and imperf., Soph., Eur., Thuc., Plat.; πᾰρωθέω, fut. -ώσω and -ωθήσω, no perf., Soph.; ἐπηλῠγάζομαι, mid., Thuc.; συσκιάζω, Dem. *Vid.* To HIDE.

Do not conceal the truth from me, μὴ . . . ἐκκλέψῃς λόγον, Soph.

One must conceal, κρυπτέον, Soph.

To be concealed, λανθάνω, fut. λήσω, no aor. 1, perf. λέληθα, aor. 2 ἔλᾰθον, Omn.

That must be concealed, κλεπτέος, α, ον, Soph.; συγκᾰλυπτέος, α, ον, Æsch.; ᾽ἀφᾰνιστέος, α, ον, Isoc.

CONCEALED, κᾰτάσχετος, ον, Soph.

Easily concealed, εὔκρυπτος, ον, Æsch.; εὐκρῠφής, ές, Arist. *Vid.* SECRET.

CONCEALING (all things), παγκευθής, ές, Soph.

CONCEALING (so as to conceal), adv. κρῠφηδόν, Hom.; κρῠφῇ, Soph., Xen. *Vid.* SECRETLY.

CONCEALMENT, κρῠφός, ὁ, Pind.; κρύψις, εως, ἡ, Eur., Plat., Arist.; κᾰτακρῠφή, ἡ, Soph.

CONCEDE, TO, εἴκω, no perf., c. acc. and dat., Hom.; ἐπιτρέπω, c. acc. and dat., and sine cas., Hom., Plat.; ἐκχωρέω, Soph., Eur., Dem.; ὑποχωρέω, c. gen. rei, dat. pers., Ar.; παρᾰχωρέω, c. gen. rei, dat. pers., Dem.; ἐπῐχωρέω, Soph.; προσχωρέω, Eur.; πᾰρίημι, aor. 1 -ἧκα, etc., Ar., Hdt., Plat.; ἐφίημι, Thuc.; in arguing, συγγιγνώσκω, fut. συγγνώσομαι, aor. 2 συνέγνων, Hdt., Thuc.; προσομολογέω, Plat. *Vid.* TO YIELD, TO GRANT.

One must concede, συγχωρητέον and -τέα, Soph., Plat.

CONCEIT, τῦφος, ὁ, Antiph.; δοκησῐσοφία, ἡ, Plat. *Vid.* VANITY.

CONCEITED, μετάρσιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; δοκησίσοφος, ον, Ar.; δοκησῐδέξιος, ον, Pherecr.

CONCEITEDLY, ἀγαυρῶς, superl. -ότατα, Hdt.

CONCEIVABLE, νοητός, ή, όν, Plat.

CONCEIVE, TO, κυέω, no perf., Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; κύω, aor. 1 mid. (aor. 1 act. is *to make to conceive*) ἐκῡσάμην, Hes., Theogn., Xen., Lys. (also metaph. *to conceive in the mind*, Xen.); κυίσκομαι, pass., only pres. and imperf., Hdt., Plat.; παῖδα ὑπὸ ζώνῃ τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, h.; [ἀναιρέομαι, Hdt.; συλλαμβάνω, Arist.; with ἐν γαστρί expressed, Hipp.]

To conceive in the mind, νοέω, Hom., Plat.; ὑποτυπόομαι, mid., Plat.; βαστάζω ἐν γνώμῃ, β. φρενί, Æsch., Ar.

To conceive (or entertain) *a particular idea* or *feeling*, e. g., prudence, pity, etc., ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, Hom., Hdt. (also lit. to conceive in the womb, Hdt.); τίθεμαι, mid., esp. in aor. 2 ἐθέμην, imper. θέσο, etc., Hom., Theogn., Æsch.

One must conceive, νοητέον, Eur.

CONCENTRATE, TO, σῠνᾰγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc.; σῠνᾰθροίζω, Ar., Xen., Lys., Æschin.

They are concentrating all Lesbos in Mitylene, συνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μιτυλήνην, Thuc. *Vid.* TO COLLECT.

CONCENTRATION, ἄθροισις, εως, ἡ, Eur., Thuc.

CONCEPTION, κύησις, εως, ἡ, Plat.; i. e., idea (q. v.), νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Theogn., Xen., Plat.; [σύλληψις, εως, ἡ, Arist.]

Conception, i. e., the power of forming ideas, φρόνημα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.; διᾰνόησις, ἡ, Plat. *Vid.* THOUGHT, and SYN. 335.

CONCERN, TO, τείνω, c. εἰς and acc., Eur., Hdt.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, aor. 2 ἔσχον, c. εἰς and acc., Hdt.; προσήκω, only pres. and imperf., usu. as impers., c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *it concerns*, ἥκει, only pres. and imperf., c. dat., Soph.; ἵκνέεται, only pres. and imperf., c. acc. and infin., Hdt. *Vid.* TO BECOME, OUGHT, etc.

To concern one's self about, ἀντῐλαμβάνομαι, mid., fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Dem.; [μελεδαίνω, c. gen., Theogn.; c. acc., Archil., Theoc.] *Vid.* TO BE BUSY.

To be concerned, i. e., be sorry, etc., ἄχθομαι, imperf. ἠχθόμην, fut. mid. ἀχθέσομαι, aor. 1 pass. ἠχθέσθην, fut. ἀχθεσθήσομαι, no other tenses, c. dat. or prep., e. g., ὑπέρ and gen., or ἐπί and dat., Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; λῡπέομαι, pass., Theogn., Soph., Thuc., Plat.; δυσφόρως ἄγω, c. acc., Soph. *Vid.* TO GRIEVE.

Concerned in, ἐπίστροφος, ον, c. gen., Æsch. *Vid.* BUSY, OCCUPIED.

CONCERN, πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom. *Vid.* AFFAIR, MATTER.

Concern, i. e., sorrow, ἄχθος, τό, Trag., Xen.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom.; ὠρα, ἡ, Poet., Hdt., *for* one, c. gen., Id. *Vid.* GRIEF.

CONCERNING, περί, c. gen., or c. dat., or c. acc., but c. gen. most usual, Omn.; ἀμφί, c. gen., Hom., Hdt., Pind., Xen., c. dat., Soph., Eur., c. acc., Xen.; κᾰτά, c. gen., Plat., Æschin.; ὑπέρ, and poet. ὑπείρ, c. gen., Hom., Hdt.; πρός, c. acc., Eur., Thuc., Plat. *Vid.* ABOUT.

CONCERT, TO, κοινολογέομαι, mid., c. dat. of one's companions, or c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Xen.

To act in concert (do any thing in concert), συγκύψας ποιέω, Hdt.; κοινῇ ἐργάζομαι, aor. 1 εἰργᾰσάμην, perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sens., Thuc.

Fearing lest the six should have done this in concert, ἀρρωδήσας μὴ κοινῷ λόγῳ οἱ ἓξ πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα, Hdt.

CONCERT, IN, ἄθρόος, α, ον, of a body of men, Thuc.; *they did nothing in concert*, οὐδὲν ἀθρόοι ἔπραξαν, Thuc.

CONCERT, ὁμοφροσύνη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ὁμόνοια, ἡ, Omn. prose, Ap. Rh.; κοινολογία, ἡ, Hipp.

A concert of music, σῠναυλία, ἡ, Ar., Plat.

CONCESSION, Α, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.; [*a pretended concession*, παρομολογία, ἡ, Quintil.]

CONCH, Α, used as a trumpet, κόχλος, ὁ, Eur., Theoc.

CONCILIATE, TO, ἱλάσκομαι, also poet. ἵλαομαι and ἵλαμαι, Att. ἵλεομαι, fut. ἱλάσομαι, poet. ἱλάσσομαι (and ἰλάξομαι, Ap. Rh.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Hdt., Plat., Ap. Rh.; ἀρέσκω, esp. in fut. mid. ἀρέσομαι, and poet. ἀρέσσομαι, and aor. 1 mid. (aor. 1 pass. used in act. sens., Soph.) — (these middle tenses usu. govern acc., but ἀρέσκω in pres. usu. has dat., also c. dat. pers. acc. rei, to make conciliatory gifts or sacrifices to), Hom., Theogn., Æsch., Xen.; προσποιέομαι, mid., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ὑποποιέομαι, Dem.; προσᾴομαι, mid., aor. 2 προσηγαγόμην, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πᾰρίσταμαι, mid., not in aor. 2, Thuc.; θεράπεύω, Thuc., Dem.; κᾰτεργάζομαι, mid., aor. 1 κατειργᾰσάμην, perf. pass. κατείργασμαι, both in act. and pass. sens., Hdt., Xen.; ἐξᾰρέσκομαι, mid., c. dat., or c. acc., Xen., Dem.; κτῐλόομαι, mid., Hdt.; ἠμερόω, Hdt., Plat.; ἀνακτάομαι, mid., with also perf. pass. in act. sens. -ἕκτημαι and -κέκτημαι, aor. 1, pass. sens., Hdt., Dem.; προσκτάομαι, Hdt., Thuc., Dem.; ἀναρτάομαι, mid., Xen.; εὐτρεπίζω, no perf., Xen., Dem.; ἀνᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -ἐλᾰβον, Dinarch.; ψῡχᾰγωγέω, Xen., Isoc.

One must conciliate, ἱητᾰτέον, Xen.

To be conciliated, ἱητᾰτέος, α, ον, Xen.

Easy to conciliate, εὐπᾰράκλητος, ον, Thuc.; εὐθεράπευτος, ον, Xen.

CONCILIATION, conciliatory behavior, etc., μείλιγμα, ᾰτος, τό, Eur.; προσᾰγωγή, ἡ, Thuc.; ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.

CONCILIATORY, calculated to conciliate, ἱητᾰτήριος, α, ον, c. gen., Soph.; ἱητᾰτικός, ή, όν, c. gen., Xen.; ψῡχᾰγωγῐκός, ή, όν, Arist.

CONCISE, σύντομος, ον, Trag., Æschin., Hdt.; βρᾰχύλογος, ον, Plat.; σῠνέστραμμένος, Plat.; ἀδιᾰχύτος, ον, Longinus. *Vid.* BRIEF.

To be concise, βρᾰχύλογέω, Arist.; ἐκκορυφόω λόγον, Hdt.; συντέμνω, Eur.; συντεμὼν φρᾰ̃ζω, Eur.; ἐν βραχεῖ συνθεὶς λέγω, Soph.; συνελὼν λέγω, Thuc.; ὡς συνελόντι εἰπεῖν, Xen.

To make a concise answer, συντέμνω ἀποκρίσεις, Plat.

He gave them this concise answer, ἀπεκορύφου σφι τάδε, Hdt.

He is wise who is able to be concise with much meaning in few words, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὕστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς, Eur.

One must be concise, βρᾰχυλογητέον, Arist.

CONCISELY, συντόμως, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; βρᾰχέως, Xen.; κεφᾰλαιωδῶς, Arist.; ἐν βρᾰχεῖ, Soph.; ἐν βρᾰχύτᾰτῳ, Xen.; ἐν κεφᾰλαίῳ, and ἐν κεφαλαίοις, and βραχυτάτῳ κεφαλαίῳ, Thuc., Xen., Lys.; δι' ὀλίγων, Plat.

CONCISENESS, βρᾰχύλογία, ἡ, Plat.; συντομία, ἡ, Plat.

CONCLAVE, Α, βουλή, ἡ, Hom.; σῠνέδριον, τό, Omn. prose; συνεδρία, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 2.

To meet in conclave, σῠνεδρεύω, Dem. *Vid.* TO COUNSEL.

CONCLUDE, TO, i. e., infer, τεκμαίρομαι, mid., Pind., Hdt., Omn. Att.; στᾰθμόομαι, mid., Hdt.; λογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Xen.; συλλογίζομαι, Isoc., Arist.; περαίνω, no perf., Arist.; συμπεραίνω, Arist.

To conclude (a treaty, an agreement, etc.), ποιέομαι, mid., Thuc.

To be concluded (as a treaty), κᾰτᾰλαμβάνομαι, pass., perf. κατείλημμαι, Thuc.

To conclude, i. e., to end, διεκπεραίνω, Soph., Xen. *Vid.* TO FINISH.

One must conclude, συλλογιστέον, Arist.

To be concluded, συλλογιστέος, α, ον, Plat.

When seen it must be concluded to be the cause, etc., ὀφθεῖσα συλλογιστέα φαίνεται εἶναι ὡς αἰτία, κ. τ. λ., Plat.

CONCLUSION, Α, συλλογισμός, ὁ, Plat.; συμπέρασμα, ᾰτος, τό, Arist.

CONCLUSION, i. e., end (q. v.), τέλος, τό, Omn. *Vid.* END.

CONCLUSIVE, περαντῐκός, ή, όν, Ar.; συλλογιστῐκός, ή, όν, Plat.

CONCLUSIVELY, συμπεραντικῶς, Arist.; συμπερασματικῶς, Arist.

CONCOCT, TO, συντῡρόω, Ar.; ἐγκερᾰννῡμι, fut. -κερᾰ́σω, perf. pass. always sync. -κέκρᾱμαι, etc., Hdt., Plat. *Vid.* TO CONTRIVE, TO DEVISE.

CONCOCTION, i. e., contrivance (q. v.), ἐξεύρημα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt.

CONCOMITANT, σῠνᾰκόλουθος, ον, Arist.

CONCORD, σῠνημοσύνη, ἡ, Hom., Theogn.; ὁμοφροσύνη, ἡ, Hom., Ap.

Rh.; ἀρθμός, ὁ, h., Æsch.; ὁμόνοια, ἡ, Omn. prose, Ap. Rh.; ὁμοδοξία, ἡ, Plat., Arist.; [ὁμοφωνία, ἡ, Arist.]

CONCORD, IN, ὁμονύως, Xen.; ὁμονοητικῶς, Plat.; ὁμογνωμόνως, Isoc., Lycurg.

CONCOURSE, σύνοδος, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σύλλογος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; συλλογή, ἡ, Hdt., Lys.; σύστασις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; συνδρομή, ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 20.

[CONCRETION, ᾱ, προσπήγνημα, ατος, τό, Hipp.]

CONCUBINE, ᾱ, ἄλοχος, ἡ, Hom.; παλλᾰκίς, ίδος, ἡ, Hom., Xen., Isæ.; παλλᾰκή, ἡ, Hdt., Plat.. Lys., Dem. (distinct from γυνή, *lawful wife*, and ἑταίρα, *a courtesan*, Dem.); παλλᾰκιον, τό, Plat. (Com.); ἑταίρα, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἑταιρίς, ίδος, ἡ, Xen.

CONCUBINAGE, πάλλαγμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἑταίρησις, εως, ἡ, Xen.; παλλακεία, ἡ, Strab.

To be a concubine, ἑταιρεύομαι, pass., Theopomp.

To keep as a concubine, παλλᾰκεύομαι, mid., Hdt.

CONCUPISCENCE, ἐπῐθῡμία, ἡ, Thuc., Plat., Xen.

CONCUR, TO (as circumstances do), συμβαίνω, not in fut. or in aor. 1 act., perf. συμβέβηκα, and aor. 2 συνέβην, part. συμβάς, Æsch., Soph., Hdt., Dem.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. συνδεδρᾰμηκα, Æsch., Eur., Dem.; ἁρμόζω, no perf. act., sine cas., Soph.; συμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, c. dat. (of two things, εἰς ταὐτό), Hdt., Plat.

CONCUR, TO, i. e., to agree, ὁμοφρονέω, only pres. and imperf., Hom., Hdt.; ὁμορρόθεω, sine cas. or c. dat., Soph., Eur.; συγχωρέω, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ὁμολογέω, c. dat. pers., or sine cas., or c. acc. rei, Soph., Ar., Hdt., Thuc.; συμφωνέω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* To AGREE.

CONCURRENCE, συγκληρία, ἡ, Hipp.; i. e., consent, agreement, ὁμόνοια, ἡ, Omn. prose, Ap. Rh. *Vid.* AGREEMENT.

CONCURRENT, σύνδρομος, ον, Plat.

CONCURRENTLY, ὁμῶς, Omn. *Vid.* TOGETHER.

CONCUSSION, ἔνοσις, εως, ἡ, Hes., Eur.; σεισμός, ὁ, Plat.

CONDEMN, TO, κρίνω, Soph., Dem.; κατακρίνω, c. gen. pers. acc. pœn., or c. gen. pers. and infin., or c. acc. pers., or in pass. c. dat. pers. (e. g., *they were condemned to death*, τοῖσι μὲν κατακέκριται θάνατος, Hdt.—*for if I am now condemned*, ἢν γὰρ νῦν κατακριθῶ μοι, Xen.), Eur., Hdt., Xen., Isoc., Antipho; κᾰθαιρέω, aor. 2 -κᾰθεῖλον, Soph., Lys.; κᾰτᾰδῐκάζω, c. gen., pers. acc. pœn., or c. gen. and infin., Hdt., Xen., Antipho, Dem.; κᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, aor. 2 -έγνων, perf. act. -έγνωκα, but pass. -έγνωσμαι, c. gen. pers. acc. pœn., or c. gen. pers. et infin., also c. gen. pers. acc. criminis, Om. Att. prose; κατα-χειροτονέω, c. gen. pers., or c. gen. pers. acc. pœn., Lys., Dem.; καταψηφίζομαι, mid., perf. pass. in act. sens., Xen., Lys.; τῑμάω, c. dat. pers., gen. pœn., or acc. pœn., Ar., Dem.

To condemn to death, θάνᾰτόω, Xen.; ἀπόλλῡμι, tenses from ἀπολέω, fut. -έσω, 2d perf. ἀπόλωλα, fut. mid. ἀπολοῦμαι, and aor. 2 ἀπωλόμην, used in pass. sens., Xen.; ἀποκτείνω, Xen.

[*The vote will condemn*, ψῆφος μάρψει, Æsch.]

They have condemned this girl, εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου, Eur.

Condemning all to death, ἅπασι τιμῶν τὴν μακρᾶν, Ar.

To condemn beforehand, προκᾰτᾰγιγνώσκω, Ar., Antipho, Lys., Dem.; προκαταδῐκάζω, Dinarch.

To condemn besides, προσκαταγιγνώσκω, Antipho.

To procure to be condemned, καταδικάζομαι, c. gen. pers., c. acc. of the sentence, the latter sometimes understood, Thuc., Lys., Dem.; θάνᾰτόω, Antipho.

To be condemned, ἁλίσκομαι, pass., fut. mid. in pass. sens. ἁλώσομαι, aor. 2 act., also in pass. sens. ἧλων, usu. Att. ἑᾰλων, ἁλοίην, ἅλῶ, ἁλῶναι, ἁλούς, perf. ἑᾰλωκα, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; δῐκαιόομαι, pass., Thuc.

One must condemn, κᾰταψηφιστέον, c. gen., Xen.

CONDEMNED, γνωσθείς, Æsch.; κᾰτᾰκῡρωθείς, Eur.

Deserving to be condemned, κᾰτᾰλήψῑμος, ον, Arist.

CONDEMNATION, κᾰτάγνωσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰψήφῐσις, εως, ἡ, Antipho; κᾰτᾰχειροτονία, ἡ, Dem.; κᾰτᾰδίκη, ἡ, Epich.; *the vote of condemnation*, ψῆφος πετρῶσημένη, Æschin.; ἡ μᾰκρά (sc. γραμμή or τίμησις), Ar.; δίκη κατεψηφισμένη, ἡ, Thuc. *Vid.* SMITH'S *Dict. Antiq.* in v. ψῆφος, p. 819.

By abusing the generals he procured their condemnation, τῶν στρατηγῶν κατηγορῶν ἀπέκτειναν αὐτούς, Xen.

CONDENSE, TO, πῡκνόω, Arist., Theoph.; συμπυκνόω, Hipp.

CONDENSED, σῡνηθροισμένος, η, ον, Plat.

CONDESCEND, TO, συγκᾰθίημι (aor. 1 -ῆκα), and σ. ἐμαυτόν, c. dat. or c. εἰς and acc., Plat.

CONDESCENDING, ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον; also ῥαΐδιος, Plat. (Com.); (ῥᾳδίδιος always in Hom., though he does not use the word in this sense), compar. ῥᾷον, ῥᾷστος, Eur., Dem.

CONDESCENSION, ῥᾳστώνη, ἡ, Hdt.

CONDIGN, ἄξιος, α, ον, Eur., Xen. *Vid.* DESERVED.

CONDIGNLY, ἀξίως, Eur.

CONDIMENT, ἔμβαμμα, ᾰτος, τό, in pl., Xen. *Vid.* SAUCE.

CONDITION (of life, etc.), μοῖρα, ἡ, Hom., Trag.; ῥῠθμός, ὁ, Archil.; πρᾶξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt.; στᾶσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Plat.; πότμος, ὁ, Eur.; σύνταξις, εως, ἡ, Plat.; ἄξίωμα, ᾰτος, τό, Thuc.; βιότου μέρος, τό, Eur. *Vid.* FATE.

Condition of mind or *body*, πᾰθημα, ᾰτος, τό, Xen., Plat.; πάθος, τό, Plat., Arist.; ἕξις, εως, ἡ, Xen., Plat., Arist. *Vid.* SYN. 196.

[*Condition of body* (of a patient), πράγματα, τά, c. gen., Hipp.]

The condition of any thing, κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, in prose esp. the condition of affairs, Eur., Thuc., Hdt., Xen., Isoc., Dem.

[*A middle condition* (in life), μετριότης, ητος, ἡ, Arist.]

The conditions of an agreement, λόγος, ὁ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen.

Settled conditions, ῥητά, τά, Eur., Hdt., Thuc.; δῐακείμενα, τά, Hdt.

On these conditions, ἐπὶ τοῖσδε, Hdt.

On condition that, ἐφ' ᾧ, or ἐφ' ᾧ τε, c. indic. or c. infin., Hdt., Thuc., Æschin.

Having invited him to a conference on condition of allowing him to return to the fort, προκαλεσάμενος ἐς λόγους ὥστε . . . . πάλιν αὐτὸν καταστῆσειν ἐς τὸ τεῖχος, Thuc.

Good condition, εὐεξία, ἡ, Eur., Plat., Xen.

A getting into good condition, σύστᾰσις, εως, ἡ, Plat.

In good condition, fit for service (of arms, ships, etc.), ἐντελής, ές, Thuc., Xen.; of affairs, εὖ βεβηκώς, Hdt.

In good condition, adv., εὖ, Omn.

In bad condition, adv., κακῶς, Omn.

To be in any condition, διᾰκεῖμαι, imperf. -κείμην, fut. -κείσομαι, c. adv. εὖ, κᾰκῶς, etc., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., etc.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, rare in any other tenses in this sense, c. adv., Omn.; [*to be in this condition*, οὕτως ἔχω, οὕτως πράσσω, Hdt., Thuc., Xen., etc.]

To be in good condition, ἀκμάζω, no perf., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* To FLOURISH.

To be in bad condition, πονέω, even of inanimate things, arms, etc., Dem.; [πονηρεύομαι, of health, Hipp.]

In what a condition, οἵως, Soph.

CONDOLE, TO, συμπενθέω, c. dat., Æsch., Eur., Lycurg., Dem.; συγκάμνω, fut. -κᾰμοῦμαι, perf. -κεκμηκα, aor. 2 -έκᾰμον, no aor. 1, c. dat., Æsch., Soph., Eur.; συμπονέω, c. dat. pers. acc. of troubles, or c. dat. of troubles, Eur.; σῠναλγέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. of troubles, Trag., Antipho, Dem.; σῠνασχαλάω, only in pres., c. dat. of troubles, Æsch.; συμπράσσω, c. σύν and dat. pers., Eur.; συλλῡπέομαι, pass. c. dat., Hdt., Antipho; σῠνάχθομαι, mid., fut. -θέσομαι, Att. -θήσομαι, aor. 1 pass. -ηχθέσθην, in mid. sens., no aor. 1 mid., c. dat. pers., c. ἐπί and dat. rei, sometimes c. dat. rei, Hdt., Xen., Dem.; συμπᾰθέω, c. dat. pers. or c. dat. rei, Isoc., Arist.; συμπάσχω, fut. -πείσομαι, aor. 2 -έπᾰθον, perf. -πέπονθα, Plat.

CONDOLENCE, σῠναλγηδών, όνος, ἡ (used however l. c. abstract for concrete, as those who condole), Eur.

CONDOLING, σύνθρηνος, ον, Arist. *Vid.* To LAMENT.

CONDOTTIERO, ᾱ, ξενᾱγός, ὁ, Thuc., Xen.

To be a condottiero, ξενᾱγέω, sometimes c. gen. of troops.

CONDONATION, συγγνώμη, ἡ, Omn. Att. *Vid.* PARDON.

CONDUCE, TO, φέρω, rare in this sense beyond the pres. and imperf., c. εἰς and acc., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Antipho; προφέρω, c. εἰς c. acc., Thuc.; τείνω, Plat.; συντείνω, c. prep. and c. infin., Eur., Xen., Plat., Dem.; ῥέπω, no aor. 1 or perf., c. prep., Xen., Plat. *Vid.* To CONTRIBUTE, To LEAD.

These things will not conduce to your glory, O Lacedæmonians, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

CONDUCIVE, χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, c. prep., Hdt., Eur., Plat.; ἄγωγός, όν, c. πρός or ἐπί and acc., Plat.; προσφερής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* USEFUL.

CONDUCIVE TO, prep. πρός c. gen., Thuc. See above.

CONDUCT, TO, τρέπω, Hom., Eur.; ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, aor. 1 and perf. very rarely if ever used, Omn.; ἀνά

γω, Hom.; ἠγέομαι, mid. (no pass.), c. gen. or c. dat., Omn.; πομπεύω, Hom.; πέμπω, perf. πέπομφα, only in Thuc.; perf. pass. πέπεμμαι, only in Æsch., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; παραπέμπω, Hom., Soph., Xen., Dem.; προσπέμπω, c. acc. et dat., Xen.; πορεύω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; ὁδόω, Æsch., Eur., Hdt.; κομίζω and -ομαι, mid., Soph., Eur., Thuc., Plat.; παρακομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; στέλλω, Eur.; δίημι, aor. 1 -ῆκα, etc., as a river conducts those who sail on it to some point, Xen. *Vid.* To lead, To guide, and Syn. 8.

To aid in conducting, conduct at the same time, etc., συμπέμπω, Lys., Isæ.; σὺνεκπέμπω, Xen.; συμποδηγέω, Plat.

To conduct a passage any where, συντετραίνω, fut. συντρήσω, etc., c. εἰς and acc., Plat.

[*To conduct a procession*, πομπὴν πέμπω, Thuc.]

To conduct to, into, etc., εἰσάγω, c. dupl. acc., or c. acc. and dat., or c. acc. and prep., Omn.; εἰσάνάγω, Hom.; εἰσηγέομαι, c. dat. or c. prep., Omn.; εἰσπορεύω, Eur.

To conduct across, διάγω, Hom., Thuc., Xen.; διαβίβάζω, Hdt., Xen.

To conduct away, ἄπάγω, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξάγω, Omn.

To conduct round, περιάγω, Thuc., Xen.; συμπεριάγω, Xen.

To conduct safely, σώζω, followed by some word signifying motion to a place, as εἰς, δεῦρο, οἴκαδε, etc., Eur., Plat.; ἀποσώζω, Xen.

[*To conduct one's self toward one*, προσφέρομαι c. dat., or πρός c. acc., Thuc., etc. *Vid.* To behave.]

[*To conduct* (water) *by aqueduct, ditch*, etc., ὀχετεύω, Hdt.]

Conduct, or the conducting (of any thing), πομπή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; κομιδή, ἡ, Pind., Hdt.; ἀγωγή, ἡ, Xen.

A safe conduct, ἀσφάλεια, ἡ, Hdt.

Conduct, i. e., behavior, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ἀγωγή, ἡ, Arist.

Conducted, πόμπἵμος, η, ον, and ος, ον, c. dat.

Conducting, πομπαῖος, α, ον, and ος, ον, of a person, or of wind, of an oar, etc., sometimes c. εἰς and acc., Pind., Trag.; πόμπἵμος, η, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.; πομπός, όν, Æsch.; προκέλευθος, ον, c. gen., Mosch.

Conductor, ᾱ, πομπός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Hdt.; πομπεύς, ὁ, Hom., Ap. Rh.; προπομπός, ὁ, Æsch., Xen.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἡγητής, οῦ, ὁ, Æsch.; ἡγητήρ, -ῆρος, ὁ, Soph.; κομιστής, οῦ, ὁ, Eur.; κομιστῆρ, ῆρος, ὁ, Eur.; *of souls*, ψυχόπομπος, ὁ, Eur.

[Conductress, ᾱ, πομπός, ἡ, Hom. *Vid.* foregoing.]

Conduit, ᾱ, χειμάῤῥοος, contr. ους, ὁ, Dem.; χἀρἀ'δρα, ἡ, Dem., Æschin.; ὀχετός, ὁ, Hdt.

Cone, ᾱ, κῶνος, ὁ, Arist., of a pine, Theoph.; κώνιον, τό, Posidon.

A pine cone, στρόβἵλος, ὁ, Theoph.

Cone-bearing, κωνοφόρος, ον, Theoph.

Confections, πέμμἄτα, τά, Hdt., Plat. *Vid.* Sweetmeats.

Confectioner, ᾱ, ὀψοποιός, ὁ, Plat., Dionys. (Com.); [πεμματουργός, ὁ, Luc.]

Confederacy, ᾱ, σὺνωμοσία, ἡ, Thuc., Plat.; τὸ σὺνώμοτον, Thuc.; συμμᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.; τὸ συμμᾰχικόν, Hdt., Thuc.

To join in a confederacy, σὺνόμνῦμι, tenses from -ομώω, -ομόσω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; συμμᾰχέω, Thuc.

Confederate, ᾱ, ἐπίκουρος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; σύμμᾰχος, ὁ, Pind., Hdt., Omn. Att.; συνωμότης, ου, ὁ, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Plat.

Confer, to, δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Omn. *Vid.* To give.

To confer (as to confer honor, disgrace, etc., on a person), περιάπτω, no perf. act., c. dat. pers., acc., Ar., Xen., Plat., Dem.; περῐτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., c. acc. et dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; προστρίβομαι, mid., c. dat., Dem.

[*To confer favors on one*, χάριτας ἀνάπτομαι εἴς τινα, Eur.]

To confer, i. e., discuss, συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, no aor. 1, c. dat., also συγγίγν. ἐς λόγους, c. dat., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; συμβάλλομαι, mid., also συμβ. λόγους, also συμβάλλω λόγους, c. dat., Eur., Xen.; χρημᾰτίζομαι, mid., c. dat., Hdt.

To confer beforehand, προσυγγίγνομαι, c. dat., Thuc.

Conference, λόγος, ὁ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen.

He said that he wished to have a conference with him, εἶπεν ὅτι ἐς λόγους βούλοιτο αὐτῷ ἀφικέσθαι, Xen.

Confess, to, ὁμολογέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; καθομολογέω, esp. wrongly, Plat., Andoc., Dem.; σὺνομολογέω, Thuc., Isoc.; προσομολογέω, Plat., Isoc., Dem.; συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνῶθι, etc., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., c. nom. and infin. (*confessing that he has done wrong*, ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι), Eur.; ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., Hdt., Plat.; ἀνᾰδέχομαι, Dem.

To confess beforehand, προομολογέω, Plat.

To confess not, i. e., that one has not done so and so, οὐ φημί, etc., e. g., . . . *when they confessed they had not, they led them away and killed them*, ὁπότε μὴ φαίεν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτεινον, Thuc.

To be confessed, or *confessed to be*, ἄνομολογέομαι, pass., c. part. or infin., Dem.; [*by all to be*, ὁμολογέομαι παρὰ πάντων εἶναι, Plat.]

One must confess, ὁμολογητέον, Plat., Xen.

One must confess beforehand, προομολογητέον, Arist.

Confessedly, ὁμολογουμένως, Thuc., Plat., Isæ.; ὡμολογημένως, Hipp.

Confession, ὁμολογία, ἡ, Plat.; προσομολογία, ἡ, Dem.

Confide in, to, i. e., to trust, πείθομαι, in perf. and aor. 1 pass., 2d perf. πέποιθα, 1st pl. sync. ἐπέπιθμεν (not in Att.), aor. 2 mid. ἐπῐθόμην, and opt. poet. πεπῐθοίμην (not Att.), fut. πείσομαι and πεισθήσομαι (Æsch. has also imper. πέπεισθι), c. dat. pers., or c. dat. rei, or c. dat. pers. and infin., Hom., Hes., Trag., Hdt.; ἐπῐπείθομαι, Æsch.; πιστεύω, c. dat., Omn. Att., Hdt.; ἐπῐτρέπομαι, mid., c. dat., Hdt., Xen.; i. e., to entrust (q. v.), ἐπῐτρέπω, c. acc. and dat., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εἰσχειρίζω, Soph.; παρᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur., Xen., Lys., Dem.; παρᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Hdt., Thuc.; προίεμαι, mid., aor. 1 -ηκάμην, Xen.; προσάπτω, c. acc. et dat., Xen. *Vid.* Syn. 175.

You will appear inclined to confide more in them than in yourselves, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι, Lys.

To be confided, ἐπιστέλλομαι, pass. c. dat., Æsch.

One must confide in, πιστευτέον, c. dat., Plat.

Confidence, θᾰ́ρσος, τό, Hom., Eur.; θάρσος, τό, Omn.; πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom., *in* a thing, τινός, Att.; θάρσησις, εως, ἡ, c. dat., Thuc.; εὐθαρσία, ἡ, Plat. *Vid.* Syn. 252.

Arising from well-grounded confidence, ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος, Thuc.

Because they had no confidence in themselves, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι, Thuc.

[*To have confidence in one's self*, μεγαλοφρονέω ἐφ' ἑαυτῷ, Xen.]

[*To enjoy one's confidence*, πιστεύομαι ὑπό τινος, Xen.]

To gain the confidence of (the people), πιστὸς γενέσθαι, Thuc.

What gives confidence, θαλπώρη, ἡ, Hom.

Confident, θᾰ́ρσῠνος, ον, c. dat., Hom.; θᾰρσύς, εῖα, ύ, Omn.; θαρσᾰλέος, α, ον, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Xen., Plat.; πῐσῠνος, η, ον, c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt.; πιστός, ή, όν, c. dat., Theogn., Æsch., Soph.; εὐθαρσής, ές, h., Æsch., Eur., Xen.; εὔκηλος, ον, Hes., h.; ἀδείμαντος, ον, c. gen., Æsch.; ἄδεής, ές, Thuc., Dem.; περῐθαρσής, ές, Ap. Rh.

Confidently, εὐθαρσῶς, Æsch., Arist.; ἀδεῶς, Hdt., Thuc.; θαρσᾰλέως, Xen., Isoc.; θαρσούντως, Xen.; πᾶγίως, Plat.

Confident, to be, πιστόομαι, pass., esp. in aor. 1, Hom., Soph.; θαρσέω, no perf., Omn.; εὐθαρσέω, Æsch., Andoc.; ἀποθαρσέω, Xen.

[*To be self confident*, μεγαλοφρονέω ἐφ' ἑαυτῷ, Xen.]

Confiding, πιστός, ή, όν, Dem.; πιστευτῐκός, ή, όν, Plat.

Confidingly, πιστευτῐκῶς, Plat.

Confine, to, εἱργνῡμι, poet. ἐέργνῡμι, Hom.; εἱργνύω, Andoc.; ἔργω (in Hom. usu. ἐέργω, Att. εἴργω), fut. mid. sometimes in pass. sens., no perf. act., perf. pass. ἐέργμαι, pluperf. ἐέργμην, 3d pl. poet. ἔρχατο, aor. 2 act. ἐῐργᾰθον, poet. ἐέργᾰθον (not Att.), Hom., Soph., Eur., Ar., Xen., Andoc.; κἀθειργνῡμι, Eur., Plat.; κλείω, perf. pass. κέκλεισμαι, Eur.; ἐπῐκᾰτᾰκλείω, c. εἰς, Xen.; κᾰτᾰναγκάζω, Eur.

To confine or *limit to certain bounds*, ἐντείνω, c. εἰς and acc., esp. of confining words in metre, etc., Plat.

Confined, to be, κᾰτᾰζεύγνῡμαι, pass., Soph.; ἐρχᾰτόομαι, pass. (only of cattle, etc.), Hom.

Confined, ἐγκᾰτᾰ'κλειστος, ον, Eur.: κᾰτάφρακτος, ον, Soph.; i. e., *narrow*, ᾰ̓ραιός, ᾱ, όν, afterward ός, όν, Hom.; στενός, or poet. στεινός, ή, όν, Hdt., Omn. Att.

Confines, ὅρος (οὖρος, Hom., Hdt.), ὁ, Omn.; ὅρια, τά, Soph., Eur., Thuc., Xen.; μεθόρια, τά, rare in

sing., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* BORDER, BOUNDARY.

CONFINEMENT, i. e., prison, εἰργμός, ὁ, Plat.; *to put* or *keep in confinement*, ἔχω τινα ἐν φυλακῇ, Hdt.

CONFIRM, TO, κῦρόω, Æsch., Ar., Thuc., Lys., Andoc.; βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem.; ἐπίβεβαιόω, Theoph.; προσεπισφρᾱγίζομαι, c. acc. and infin. that such and such is the case, Dem.

To confirm by oath. Vid. TO SWEAR.

CONFIRMATION, κῦρος, τό, Soph.; βεβαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; πίστις, εως, ἡ, Thuc.; πίστωσις, εως, ἡ, Plat.

CONFIRMATORY, βεβαιωτῐκός, ή, όν, Epict.

CONFISCATE, TO, δημεύω, Thuc., Xen., Isoc., Lys., Dem.; δημοσιόω, Thuc.; δημοσιεύω, Xen.; ἀποσημαίνω, Xen.

CONFISCATED, δημόσιος, α, ον, Thuc., Plat., Lys.

Confiscated property, τὰ δημιόπρᾱτα, Ar., Lys.

CONFISCATION, δήμευσις, εως, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; ἄφαίρεσις, εως, ἡ, Plat.

CONFLAGRATION, ἔμπρησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; πῦρωσις, εως, ἡ, Theoph.

CONFLICT, ἄμιλλα, ἡ, Hom., Hdt.; φύλοπις, -ῐδος, acc. -ῐδα and -ιν, ἡ, Hom., Hes., Soph. (only in chor.), Ar.; ὅμᾱδος, ὁ, Hes., Pind., Ap. Rh.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σύναυλία δορός, Æsch. *Vid.* BATTLE, and SYN. 26.

Conflict of mind, σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., and of fighters, Hdt.

CONFLICT, TO, i. e., be opposed, ἀνθίσταμαι, pass., c. perf. and aor. 2 act., Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ἐναντιόομαι, Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀντᾰγωνίζομαι, mid., Thuc., Xen.

CONFLICTING (of opinions or statements), ἐνάντιος, α, ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* CONTRARY.

CONFLUENCE, συρροή, ἡ, Theoph.; σύρροια, ἡ, Hipp.; σύρρευσις, εως, ἡ, Arist.; σῶρρους, ὁ, Arist.

CONFORM TO, TO, ὁμοιόομαι, mid. and pass., c. dat., Eur., Isoc., Plat.; ἀμφομοιόομαι, Plat.; ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, etc., no perf., c. dat., Dem.

CONFORMABLE, σύμμετρος, ον, Æsch.; συγγενής, ές, Ar., Plat.; ὁμοιοπρεπής, ές, Æsch.; ἀκόλουθος, ον, Ar., Plat., Dem.; συμπρεπής, ές, Æsch.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat., Plat.; ἀνάλογος, ον, Plat.

CONFORMABLY, οἰκείως, Xen.; ἐμμέτρως, Plat.; προσηκόντως, *to*, c. dat., Plat.

[*To live conformably to nature*, ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζάω, Diog.]

CONFORMATION, μορφή, ἡ, Omn. post Hom.; μόρφωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; act. τῦπωσις, εως, ἡ, Theoph.; μόρφωσις, εως, ἡ, Theoph.; πλάσις, εως, ἡ, Emped.

CONFORMITY, ὁμοιότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; [(with nature), ὁμολογία, ἡ, Plat.]

CONFOUND, TO, συγχώννῡμι, Æsch.; συγκῡκάω, Ar., Plat.; διᾰκῡκάω, Dem.; διᾰτᾰράσσω, Xen., Plat., Isoc.; [ἀναφύρω, Hdt.; ἀναταράσσω, Plat.]; διασείω, perf. pass. -σέσεισμαι, Hdt., Dem.

Confounding the time, i. e., making a false statement of the time (when a thing was done), μετενεγκὼν (aor. 2 of μεταφέρω) τοὺς χρόνους, Dem.; *confounding the place*, i. e., doing a thing at a wrong place, τὸν τόπον μετενεγκών, Æschin. *Vid.* TO CONFUSE.

[*Confound you*, οἴμωζε, Ar.; οἰμώζειν λέγω σοι, Ar.]

CONFRONT, TO, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Hom., Hdt.

CONFUSE, TO, φύρω, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; κλονέω, Hom., Pind., Soph.; συγκλονέω, Hom.; κῡδοιμέω, c. acc. or sine cas., to cause confusion, no perf., Hom.; συγχέω, fut. συγχεύσω, aor. 1 σὔνέχευσα, oftener σύνέχευα, sometimes poet. (not Att.) σύγχεα, perf. pass. συγκέχῡμαι, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Antipho, Dem.; τᾰράσσω, Omn., contr. ϑράσσω, Pind., Æsch., Eur., Plat.; συντᾰράσσω, Hom., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; ἐκταράσσω, Isoc.; διᾰτᾰράσσω, Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐτᾰράσσω, Hdt.; ἄνᾰτᾰράσσω, Soph., Plat., Xen.; κῡκάω, Hom., Æsch., Soph., Ar., Plat.; συγκῡκάω, Ar., Plat.; διᾰκῡκάω, Dem.; διᾰσείω, perf. pass. -σέσεισμαι, Dem.; ἀνᾰτυρβάζω, Ar.; συγκρούω, rare, except in pres., Isoc., Dem.; τῡρεύω, Dem.; ἀναφῦρω, Eur., Hdt.; συμφῦρω, Theoc.

To confuse (facts by an artful statement), μετᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Dem.

To cause confusion, κῡδοιδοπάω, only pres. and imperf., Ar.

To confuse besides, προσκᾰτᾰκῡκάω, Hipp.

To be confused, thrown into confusion, ὀρίνομαι, pass. of the mind, or of a body of men, no perf., but aor. 1 pass. ὠρίνθην, Hom.

To move in confusion, κλονέομαι, only in pres. and imperf., Hes.

The assembly was thrown into confusion, τετρήχει ἀγορή, and in part. ἀγορὴ τετρηχυῖα, Hom.

To fall into great confusion (of an army), ἐς ϑόρῦβον πολλὸν ἀφῐκνέομαι (fut. ἀφίξομαι, aor. 2 ἀφικόμην, ἀφῐκέσθαι, perf. pass. ἀφῖγμαι), Hdt.

CONFUSED, in confusion, ἄκριτος, ον, Hom.; ἄκοσμος, ον, Hom., Æsch.; ἀκρῐτόφυρτος, ον, Æsch.; σύμφυρτος, ον, Eur.; παντόφυρτος, ον, Æsch.; τᾰρᾰχώδης, ες, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἄτακτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἀσύντακτος, Thuc., Xen.; ἀκόσμητος, ον, Plat.; ἀνᾰπεφυρμένος, η, ον, Hdt.

Rather in confusion, ὑποσυγκεχῦμένος, η, ον, Ar.

In a confused mob, σύγκλυς, ῦδος, ὁ καὶ ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* TUMULTUOUS.

Not in confusion, ἄτᾰρακτος, ον, Xen., Plat.; ἄτᾰρᾰχος, ον, Xen., Arist.

CONFUSEDLY, φύρδην, Æsch., Xen.; ἀνᾰμῐγδα, Soph.; ἀμμῖγα, Soph.; ἀνᾰμῖγα, Soph.; ἀνᾰμίξ, Hdt., Thuc.; ἄκόσμως, Hdt.; ἀτάκτως, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; τετᾰραγμένως, Plat., Isoc.; τᾰρᾰχωδῶς, Isoc., Dem.; χῦδην, Plat., Isoc.; συγκεχῦμένως, Arist.

Not confusedly, without confusion, ἀτᾰράκτως, Xen. *Vid.* ORDERLY.

CONFUSION, κλόνος, ὁ, esp. confused motion, Hom.; ὅμᾰδος, ὁ, Hom.; τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; τᾰραγμός, ὁ, Æsch.; τᾰραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; τᾰρᾰχος, ὁ, Xen.; ἄκοσμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.; ἀταξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; σύγχῦσις, εως, ἡ, Eur., Isoc.; τᾰραξις, εως, ἡ, Ar.; ἐπῐτᾰράξις, εως, ἡ, Plat.; συντᾰραξις, -εως, ἡ, Arist.; ἀκρῐσία, ἡ, Xen.

Confusion of mind, κᾰταφθορὰ φρενῶν, Æsch. *Vid.* TUMULT.

CONFUTATION, ἔλεγχος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.; λῦσις, εως, ἡ, Arist.

CONFUTE, TO, ἐλέγχω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπελέγχω, Antipho; διελέγχω, Plat.; ἀνατρέπω, Ar.; ἀμύνομαι, mid., Isoc.; διωϑέομαι, mid., aor. 1 διεωσάμην, Dem.; ἀποτρίβομαι, mid. (esp. accusations brought against one's self), Æschin.; λύω, Arist.

One must confute, ἐλεγκτέον, Plat.; ἐξελεγκτέον, Plat.

Calculated to confute, ἀναιρετῐκός, ή, ον, Arist.; ἐλεγχοειδής, ές, Arist.

Easily confuted, εὐέλεγκτος, ον, Plat., Arist.: εὐεξέλεγκτος, ον, Plat.

That can not be confuted, ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc., Antipho; δυσέλεγκτος, ον, Plat.

So that it can not be confuted, ἀνεξελέγκτως, Xen.

CONGEAL, TO, act. πήγνῡμι, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; συμπήγνυμι, Hom.; τρέφω, Hom.; *around*, περῐτρέφω, Ap. Rh.

To congeal, intrans. πήγνῦμαι, pass., only in pres. and 2d perf. πέπηγα, Hom.; τρέφομαι, only in perf. τέτροφα, Hom.

CONGEALED, ϑρομβώδης, ες, Soph.; πηκτός, ή, όν, Eur., Theocr.

Lately congealed, νεοπηγής, ές, Anth.; νεόπηκτος, ον, Hipp.

CONGEALING, A, or *making to congeal*, πῆξις, εως, ἡ, Plat.

CONGENIAL, ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind.; ὁμότροπος, ον, sometimes c. dat., Pind., Hdt.; ὁμοιότροπος, ον, Thuc.

To be congenial, ὁμοφρονέω, only pres. and imperf., sometimes c. dat., Hom., Hdt.

CONGRATULATE, TO, μᾰκᾰρίζω, Thuc., Isoc.; συγχαίρω, fut. -χαρήσω, aor. 2 pass. imper. συγχᾰρήϑι, c. dat. pers., sometimes c. ἐπί and dat. of the cause, or c. dat. pers. and gen. of the cause, or c. dat. pers. and ὅτι with indic., Anac., Xen., Dem., Æschin.; συνήδομαι, c. dat., Xen.

CONGRATULATION, μᾰκᾰρισμός, ὁ, Plat.

CONGREGATE, TO, ἠγερέομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἠγερέϑομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; ἀγείρομαι, mid. and pass., perf. pass. ἀγήγερμαι, 3d pl. ἀγηγέρᾰται, and 3d pl. pluperf. (in imperf. sens.) ἀγηγέρατο, aor. 2 mid. ἀγερόμην, and part. sync. ἀγρόμενος, Hom.; ἐπαγείρομαι, Hom., Pind.; σὺνᾰγείρομαι, Hom.; ἀολλίζομαι, pass., Hom.; σὔνειμι (-εἶναι), part. συνιών, imperf. συνῄειν, Att. συνῆα, Ep. συνῖα, no fut., Hom., Hdt., Thuc.; σὔνίσταμαι, pass. c. aor. 2 perf. and pluperf. act., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; σὔνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, usu. sync. -ῆλθον, perf. usu. c. redupl. -ελήλῡθα, Thuc., Xen.; προσρέω, fut. -ρεύσομαι, Hdt.; σὔνήκω, only pres. and imperf., Thuc., Xen., Arist. *Vid.* SYN. 9.

To congregate around, ἀμφᾰγείρομαι, c. acc., Hom.

CONGREGATION, ἐκκλησία, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* ASSEMBLY.

CONGRESS, πᾰνήγῡρις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; σὔνοδος, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* ASSEMBLY.

CONGRUITY, ἐπῐτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.

CONGRUOUS, συμπρεπής, ές, Æsch.; ἔμμετρος, ον, Plat.

CONGRUOUSLY, ἐμμέτρως, Plat.

CONICAL, μαστοειδής, ές, Arist.; στροβῐλοειδής, ές, Theoph.; στροβῐλίνος, η, ον, Diosc.

CONJECTURABLE, εὐσύμβολος, ον, Æsch.; εὐσύμβλητος, ον, Æsch., Hdt.

[CONJECTURALLY, ὡς εἰκάσαι, Hdt.; στοχαστικῶς, Arist.]

CONJECTURE, A, στόχος, ὁ, Æsch.; στοχασμός, ὁ, Plat.; στόχᾰσις, εως, ἡ, Plat.; ὑπόνοια, ἡ, Ar., Thuc., Isoc.; εἰκᾰσία, ἡ, Plat.

Affording grounds for conjecture, τεκμαρτός, ή, όν, Cratin.

CONJECTURE, TO, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, Pind., Soph., Eur.; συμβάλλομαι, mid., Hdt.; εἰκάζω, no perf. act., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπεικάζω, Soph., Eur.; ἐπεικάζω, Æsch., Soph., Hdt.; προεικάζω, Æsch., Eur.; σημαίνομαι, mid., Soph.; στᾰθμάομαι, mid., Soph.; τοπάζω, Æsch., Soph., Ar., Plat.; στοχάζομαι, mid., c. perf. pass., Soph., Plat., Xen.; τεκμαίρομαι, mid., Omn. Att.; συντεκμαίρομαι, Thuc., Xen.; ὑποτεκμαίρομαι, Ar.; κᾰτᾰμαντεύομαι, mid., Dem.

To conjecture beforehand, προεικάζω, Arist.

To conjecture by further symptoms, προστεκμαίρομαι, Hipp.

To be conjectured of by further symptoms, προστεκμαρτέος, α, ον, Hipp.

CONJECTURER, A, εἰκαστής, οῦ, ὁ, Thuc.

One who conjectures rightly, μάντις, εως, ὁ, Æsch.

CONJOIN, TO, ζεύγνῡμι, Omn.; συζεύγνῡμι, Eur., Hdt., Xen.; σῦναρμόζω, Pind., Hdt., Omn. Att.; σῦνάπτω, no perf. act., Eur., Ar., Xen., Plat.; σῦναρτάω, Eur. *Vid.* TO JOIN.

CONJOINTLY, ἄμῦδις, Hom.; ὁμοῦ, Omn.; ἅμα, Omn.; συνδίκως, Æsch. *Vid.* TOGETHER.

CONJUGAL, γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.

Conjugal love (on the part of the wife), πόθος φῐλάνωρ, ορος, ὁ, Æsch. *Vid.* MARRIAGE.

CONJUGATION, συζῠγία, ἡ, Gram.

CONJUNCTION, σῦνεοχμός, ὁ, Hom.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; σῦναιψις, εως, ἡ, Plat., Arist.; σῦνᾰφή, ἡ, Arist.

The conjunctions (in grammar), τὰ σύνδεσμα, Arist.

CONJUNCTIVELY, ὁμοῦ, Omn. *Vid.* TOGETHER.

CONJUNCTURE, ἄκμή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* CRISIS.

CONJURATION, ἡ μᾰγευτῐκή, Plat.

CONJURE, TO, i. e., to entreat, γουνόομαι, mid., Hom.; γουνάζομαι, mid., c. gen. or c. πρός and gen. of that by which, or in the name of which, the entreaty is made, Hom., Ap. Rh.; αἰτέω, Omn.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sens., etc., c. gen. pers., or c. dupl. gen., or c. gen. pers. and infin., or c. gen. rei, sometimes c. acc. pers. (though rare), Omn. Att.; ἐπῐμαρτύρομαι, mid., Hdt., Thuc.; διᾰμαρτύρομαι, Xen.

CONJURE UP, TO (evoke the dead), ψῡχᾰγωγέω, Plat.

CONJURER, A, μάγος, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Æschin.; ψῡχᾰγωγός, ὁ, Eur.

CONJURING (calculated to conjure), ψῡχᾰγωγός, όν, Æsch.

CONNATE, σύμφῡτος, ον, Pind., Eur., Plat., Lys.; ἔμφυής, ές, Pind.; ἔγγενής, ές, Pind., Soph.; συγγενής, ές, Pind., Æsch.; ἐμφῦτος, ον, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To be connate, ἐμφύομαι, pass., c. perf. act. -πέφῡκα, and aor. 2 act. -έφυν, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -ἐγενόμην, perf. pass. -γεγένημαι, Eur., Hdt., Xen.

CONNECT, TO, ἐπῐμίγνῡμι, Pind.; συμμίγνῡμι, Pind., h.; ἐπιζεύγνῡμι, Æsch., Arist.; σῦνάπτω, no perf. act., sometimes c. εἰς and acc., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; σῦναρτάω, Eur.; συγκολλάω, Ar., Plat.; συγκλείω, c. acc. and dat., perf. pass. -κέκλεισμαι, Isoc.; σῦνείρω, only pres. and imperf., Ar., Plat.

To be connected, μίγνῡμαι, pass., Hom., Pind.; προσαρτάομαι, pass., c. dat., Xen.

To be connected with (of things, not of relationship), ἔχομαι, mid. imperf., εἰχόμην, c. gen., Plat.

What connection has this with independence? τί τοῦτο προσήκει τῇ αὐτονομία; Xen.

To be inseparably connected (of things), πᾰρᾰπήγνῡμαι, pass., esp. in 2d act. perf. πᾰρᾰπέπηγα, c. dat., Isoc.; συμφύομαι, pass., c. perf. act. -πέφῡκα, aor. 2 -έφυν, c. dat., Plat.

To connect one's self, form a connection by marriage, σῦναρτάω γένος, Eur.; σῦνάπτω λέκτρα (ἀλλήλοις), σῦνάπτω γένναν, συνάπτω γάμον, συνάπτω κῆδος, all in Eur.

To be connected by openings, channels, etc., συντετραίνομαι, pass. perf. -τέτρημαι, etc., Plat., Arist.

[*To be connected with* (*refer to*), ἀνήκω εἰς c. acc., Dem.]

CONNECTER, A, συγκολλητής, οῦ, ὁ (of ties), Ar.

CONNECTED, σύγκολλος, ον, Soph.; *a connected style*, εἰρομένη λέξις, Arist.

CONNECTION, A, i. e., junction, σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; ἁφή, ἡ, Arist.; σῦνᾰφή, ἡ, Arist.; ἐξάρτησις, εως, ἡ, Arist.; συμπλοκή, ἡ, Plat.

A connection by marriage, κῆδος, τό, Trag., Hdt., Thuc.; κήδευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; κηδεστία, ἡ, Xen.; κηδεία, ἡ, Eur., Xen., Arist.; σῦναλλᾰγή, ἡ, Eur.; πησσύνη, ἡ, Ap. Rh.

It is likely that Pandion formed the connection for his daughter, εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς Θῠγᾰτρός, Thuc.

A connection, i. e., a person connected by marriage, γαμβρός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen., Theoc.; πηός, ὁ, Hom., Hes.; κηδεστής, οῦ, ὁ, Eur., Plat.; κηδεμών, όνος, ὁ, Eur., Ar.; κήδευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; πενθερός, ὁ, Eur.; fem. νύος, ἡ, Hom., h.

The nearest connection, κήδιστος, ὁ, Hom.

To form a connection by marriage, κηδεύω, c. dat., Eur., Dem.

Connecting people, προσκηδής (Epith. of ξεινοσύνη), Hom.

CONNIVE AT, TO, συγχωρέω, c. dat., Dem.

CONNIVANCE, αἴδεσις, εως, ἡ, Dem.

CONNUBIAL, γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.; γᾰμῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.; γάμιος, α, ον, Mosch.

CONQUER, TO, αἱρέω, aor. 2 εἷλον, perf. pass. ᾕρημαι, but aor. 1 ᾑρέθην (of places, towns, countries, etc., rather than of people), Hom., Xen.; δάμνημι, rare in any voice except in pres., Hom., Hes., Æsch.; δαμνάω, only pres. and imperf., also poet. imperf. δάμνασκον, Hom., h.; δᾰμάζω (pres. not found in Hom.), fut. δᾰμάσω, poet. (not Att.) δαμάσσω, so, too, aor. 1, rare in perf. act., perf. pass. δέδμημαι, etc., aor. 2 pass. ἐδᾰμην, Hom., Æsch., Eur.; aor. 1 pass. ἐδᾰμάσθην, Hom., Pind., Trag., Xen.; κρᾰτέω, c. gen., or c. acc., Omn. post Hom.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀποκαίνῡμαι, only pres. and imperf. (in a trial of skill), Hom.; νῑκάω, Omn.; πᾰρᾰνῑκάω, Æsch.; ὀᾰμᾰλίζω, only in pres., Pind.; ὀνόω, ῶ when followed by a long syllable, Æsch., Eur.; χειρόω, Ar., oftener -ομαι, mid. and pass., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰταστρέφομαι, mid. and pass., perf. pass. in either act. or pass. sens., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰτεργάζομαι, mid., perf. pass. κατείργασμαι, in either act. or pass. sens., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; σῦναιρέω, Hdt.; ὑπερβάλλομαι, mid. (in a trial of skill), Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ὑπ' ἐμαυτῷ ποιέομαι, Hdt.; ὑπεραίρω, Dem.; λῡγίζω, aor. 1 pass. ἐλυγίχθην, esp. as a wrestler, Theoc.; ὑπᾰγω, no perf., aor. 2 -ήγᾰγον (of a city), Hdt., Thuc.

To conquer in a naval fight, κᾰτᾰναυμᾰχέω, Xen., Isoc., Dem.

[*To conquer in* or *at the Olympic games*, Ὀλύμπια (cogn. acc.) νικάω, also Ὀλύμπια or Ὀλυμπιάδα ἀναιρέομαι, mid., 2d aor. ἀνειλόμην, Hdt.]

To conquer beforehand, προνῑκάω, Thuc., Isæ.

To conquer with, to aid in conquering, σῦνεξαιρέω, Eur.; συγκᾰθαιρέω, Thuc.; συγκαταστρέφομαι, mid., c. dat. of one's allies, Xen.; συννῑκάω, c. dat. of allies, Eur., Xen., Andoc.

To conquer in turn, ἀντῑνῑκάω, Æsch.

To be conquered, μᾰλάσσομαι (in a contest at the games), Pind.; κάμνω, fut. καμοῦμαι, no aor. 1, perf. κέκμηκα (part. in Hom. κεκμηώς, κεκμηῶτος, etc., but also κεκμήοτας), aor. 2 ἔκᾰμον (often in subj. κεκάμω, etc., Hom.), Pind.; πλήσσομαι, pass., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; ἡσσάομαι, pass., no perf., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐλασσόομαι, pass., no perf., Thuc.; ἔλασσον ἔχω (fut. ἕξω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, and perf., if any, very rare), Hdt.

To be conquered at the same time, συνησσάομαι, pass., Xen.

To be conquered in turn, ἀνθᾰλίσκομαι, fut. -ᾰλώσομαι, perf. act. -εᾰλωκα, aor. 2 -εᾰλων, infin. -αλῶναι, part. -αλούς, as if from ἅλωμι, all in pass. sens., Æsch.

To be about to conquer, μελλονῑκιάω, with a pun on the name of Nicias, Ar.

One must conquer, νῑκητέον, Eur.

One must not be conquered by, οὐδᾰμῶς ἡσσητέα, c. gen., Soph.

CONQUERING, κρᾰτησῐμᾰχος, ον, Pind.; νῑκηφόρος, ον, Pind., Trag.; ὑπέρτερος, α, ον, Pind., Soph.; ἐπικρᾰτής, ές, Thuc.

Conquering mortals, δᾰμᾰσίφως, ωτος, only masc., Simon.; δᾰμᾰσίμβροτος, ον, Pind.; ἀνδροδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Conquering the mind, δᾰμᾰσῐ̓φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Conquering all things, πανδᾰμᾰτωρ, ορος, only masc., Hom., Simon., Soph., Ap. Rh.; πάμμαχος, ον, Æsch., Ar.; παγκρᾰτής, ές, Æsch. *Vid.* VICTORIOUS.

CONQUEROR, A, ὁ νικήσας, Hom.;

τριακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; δᾰμαντήρ, ῆρος, ὁ, Alcman; δᾰμᾰλης, ὁ, Anac.; νικομᾰχας, ου, ὁ, Soph.; ἐπιστᾰτης, ου, ὁ, Eur.; τήνελλος, ὁ, Ar.

[*A conqueror at the Olympic games*, Ὀλυμπιονίκης, ὁ, Pind.]

Belonging to a conqueror, νῑκητήριος, α, ον, Antiph., Xen.

To proclaim as conqueror, ἀνακηρύσσω, Hdt. *Vid.* To proclaim.

Easy to conquer, εὐχείρωτος, ον, Æsch., Xen.; πᾰρᾰβᾰτος, and poet. πάρβᾰτος, ον, Æsch., Soph.; εὐκᾰθαίρετος, ον, Thuc.; τᾰχυᾰλωτος, ον, Hdt.

Difficult to be conquered, δυσχείρωτος, ον, Hdt.

An enemy difficult to be conquered, δυσχείρωμα, ᾰτος, τό, c. dat., Soph.

Conquest, νίκη, ἡ, Omn.; ἐπικρᾰτησις, εως, ἡ, Thuc.; χείρωσις, εως, ἡ, Plat.; [ἅλωσις, εως, ἡ, Pind., Hdt.] *Vid.* Victory.

The prize of conquest, τὸ νῑκητήριον, Soph., Eur., Plat.

Consanguinity, συγγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; οἰκειότης, ητος, ἡ, Omn. Att. prose, Hdt.; ἀγχιστεία, ἡ, Plat., Dem.; ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, Lys.; τὸ οἰκεῖον, Thuc. *Vid.* Relationship.

Conscience, or *consciousness*, σύνοια, ἡ, Eur.; σύνεσις, εως, ἡ, Eur., Menand.; σῠνείδησις, εως, ἡ, Periander and Bias ap. Stobæ.

[*To make it a point of conscience* to do, etc., ἀγνεύω, c. infin., Hdt.]

Conscientious, δῐκαιος, α, ον, and in Trag. sometimes ος, ον, Omn. *Vid.* Just.

Conscious, σῠνίστωρ, ορος, ὁ, ἡ, Æsch.

To be conscious, σύνοιδα, infin. συνειδέναι, part. συνειδώς, pluperf. συνῄδειν, fut. συνείσομαι and συνειδήσω (the construction is σύνοιδα ἐμαυτῷ, σύνοιδας σεαυτῷ, etc., usu. with part. either in nom. or dat. agreeing with the pronoun, e. g., *when a man is conscious that he is good*, ἡνίκ' ἂν τις ἑσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ, Soph.; *you are conscious that you have not kept your oath to me*, σύνοισθά γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὔορκος ὤν, Eur.; *I am conscious that I know nothing*, σύνοιδα ἐμαυτῷ οὐδὲν ἐπισταμένῳ, Plat.; also c. acc. rei, as, *being conscious of my own ignorance*, συνειδὼς ἐμαυτῷ ἄμᾰθίαν, Plat.; or without any thing after the verb, as, never hope to escape detection if you have done any thing wrong, for even *if you escape the notice of others you will at least be conscious of it yourself*, . . . ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς σεαυτῷ γε συνειδήσεις, Isoc.), Soph., Eur., Plat., Xen., Isoc., Dem.; συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, construction like σύνοιδα, and with ὡς, as, *they were conscious of having done wrong*, συνέγνωσαν σφίσιν αὐτοῖς ὡς ἠδικηκότες, Lys., Hdt.; σῠνιστορέω, only pres. and imperf., c. dat. pers. acc. rei, Menand.

Conscript, i. e., a man forced to enlist as a soldier, ἀναγκαῖος (πολεμιστής), Hom.; so ἀναγκαστός, ὁ, Thuc. *Vid.* Pressed.

Consecrate, το, ἁγίζω, Pind., Soph.; κᾰθᾰγίζω, Ar., Hdt., Plat.; ἁγνίζω, Soph.; ἁγνεύω, Antipho; ἱερόω, Thuc., Plat.; ἀνιερόω, Arist.; κᾰθιερόω, Æsch., Hdt., Plat.; καινόω, Hdt.; τεμενίζω, only of ground, Plat.; [ὀργιάζω (ἱδρύματα, *temples*), Plat.]

Consecrated, ᾽ἄθικτος, ον, Æsch. *Vid.* Holy.

Consecrated ground, τέμενος, τό, Omn.

Belonging to consecrated ground, τεμένιος, α, ον, Soph.

Possessing a consecrated ground, τεμενοῦχος, ον, Pind.

[Consecration, ἀνιέρωσις, εως, ἡ, Dion. H.; ἁγιασμός, ὁ, N. T.]

Consecutive, διᾰδοχος, ον, Eur.

Consecutively, ἑξῆς, Plat.

Consent, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.

To take silence for consent, τὴν σιγὴν συγχώρησιν τίθημι, Plat.

I govern them with their own consent, ἐκόντων ἄρχομαι, Dem.

If this were done without their consent, εἰ τοῦτο ἄνευ τῆς σφετέρας γνώμης ἔσοιτο, Xen.

[*By common consent*, ὁμογνωμόνως, Lycurg.]

Consent, το, νεύω, no perf., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐπῐνεύω, Hom., Pind., Eur., Antipho, Æschin.; κατανεύω, fut. -νεύσομαι, aor. 1 part. poet. καννεύσας, Hom., Ar., Hdt., Plat.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, no perf. act., perf. pass. ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, etc., Pind., Æsch.; σύναινέω, Æsch., Soph., Xen.; ἐπαινέω, Thuc., Xen.; συνεπαινέω, c. acc. rei, Xen., Dem.; συμβούλομαι, fut. -βουλήσομαι, perf. pass. in act. sens., -βεβούλημαι, aor. 1 -εβουλήθην and -ηβουλήθην, no aor. 1 mid., Eur., Plat.; συγχωρέω, c. dat. rei, or c. infin., Hdt., Thuc., Plat.; προστίθεμαι, c. dat., Hdt., Xen.

Consenting, συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.; *to a* thing, σύνῐπαινος, ον, c. dat., Hdt.; [*in opinion with*, ὁμογνώμων, ον, c. dat., Thuc., Xen.]

Consequence, i. e., thing resulting, τὸ ἀποβάν, Thuc.; pl. τὰ ἀποβαίνοντα, Thuc.; τὸ συνεπόμενον, c. gen. or dat., Plat.

Consequence (in argument), ᾽ἀκολούθησις, εως, ἡ, Arist.

The consequences, esp. of an assertion or argument, τὰ ἑπόμενα, c. gen., Plat.; τὰ ὁρμηθέντα, c. ἀπό and gen., Plat.

Consequence, i. e., importance, ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Dem.; ῥοπή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

A matter of consequence, πρᾶγμα, τό, Hdt.

In consequence, οὖν, Omn. *Vid.* Therefore.

She dies most miserably in consequence of a most glorious action, κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, Soph.

Of consequence, προὔργου, and compar. superl. προυργιαίτερον, -τατον, Ar., Thuc., Xen., Plat.

And it is of no consequence to me, κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, Eur., so Ar., Plat.; [οὐδὲν προὔργου ἐστί, Andoc.]

It is of little consequence, εἰς μικρὸν ἥκει, c. gen., Eur.

To think it of little consequence, παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι, Isoc.

They considered it of no consequence at present, πρᾶγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο τὸ παραυτίκα, Hdt.

[*To be of little, less, much, more consequence* to one, περὶ ὀλίγου, ἐλάττονος, πολλοῦ, πλείονος εἶναι, c. dat. pers., Hdt., Att.; *to regard of little, much consequence*, etc., περὶ ὀλίγου, πολλοῦ ποιέομαι, κ. τ. λ., Hdt.; *to regard of no consequence*, πρᾶγμα οὐδὲν ποιέομαι, Hdt.]

You consider them of no consequence, δι' οὐδενὸς ποιεῖ, Soph.

They considered them of no consequence, παρ' οὐδὲν ἔθευτο, Æsch.

It would have been of no consequence, παρ' οὐδὲν ἦν ἄν, Eur.

A man of great consequence, μέγα πρᾶγμα, Dem.

Democedes was considered a man of great consequence by the king, ἦν μέγιστον πρᾶγμα Δημοκήδης παρὰ βασιλεῖ, Hdt.

To be of consequence, βρίθω, Soph.

Thinking every thing else of less consequence than providing ships, νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς . . . συμπαρακομίσαι, Thuc., Ar.

Consequent, ᾽ἀκόλουθος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.; σύνᾰκόλουθος, ον, Arist.

Consequently, τῷ, Hom., Eur., Plat.; τό, Hom., Pind.; τοῦ, Hom.; τόγε, Hom.; ἐντεῦθεν, Eur., Plat.; ἑπομένως, Plat.; οὖν, Omn. *Vid.* Therefore.

Consequential, ᾽ἀλάζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt. *Vid.* Arrogant.

Consequentially, μεγαλοφρόνως, Xen., Plat.

Conservation, τήρησις, εως, ἡ, Eur.

Conservative, φῡλακτῐκός, όν, c. gen., Arist. *Vid.* Preservative.

[*The Conservatives* (as a party), οἱ διὰ μέσου, Thuc., Xen.]

Conserve, το (eatables), τᾰρῐχεύω, Hdt., Plat., Xen.; πρυτᾰρῐχεύω, Hdt.

Consider, το, συντίθεμαι, mid., aor. 1 συνεθηκάμην, Hom.; μυθέομαι, mid., Hom.; ὀρμαίνω, only pres. and imperf., Hom., Pind.; πορφύρω, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; νοέω, Hom., Soph., Eur., Plat., Xen.; ἐννοέω, only in mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat; συννοέω, Soph., Eur., Plat.; ὑπερνοέω, Soph.; διᾰνοέομαι, Xen., Plat.; φράζομαι, mid., aor. 1 poet. ἐφρασσάμην, c. perf. pass. and aor. 1 pass., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; περιφράζομαι, Hom.; καταφράζομαι, Hes.; νωμάω, Hom., Trag., Hdt., Plat.; διᾰλέγομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass., Hom., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλέγομαι, Hdt.; φρονέω, Omn.; περῐφρονέω, Ar.; φροντίζω, Theogn., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σκέπτομαι, mid., rare, except in fut. 1 and aor. 1, perf. pass. usu. in act. sens., sometimes in pass., Omn. Att.; σκοπέω, only pres. and imperf., act. and mid. (no pass.), so that σκοπέω and σκέπτομαι are used as one word, σκοπέω in pres. and imperf., σκέπτομαι in other tenses, and this continues through all their compounds, Omn. Att. ("as θεάομαι, θεωρέω refer to universal contemplation, so do σκοπέω, σκέπτομαι to particular," Lid. and Sc.); περισκοπέω and περισκέπτομαι, Soph., Hdt., Plat.; διασκοπέω and διασκέπτομαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπισκοπέω and ἐπισκέπτομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀνασκοπέω and ᾽ἀνασκέπτομαι, Ar., Thuc., Xen.; ἀποσκοπέω and ἀποσκέπτομαι, Soph., Eur.; λογίζομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐκλογίζομαι, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ᾽ὑπολογίζομαι, Xen., Plat., Andoc., Isæ., Dem.; ἐπιλογίζομαι, Hdt., Xen., Dem.; συλλογίζομαι, Plat., Isoc., Dem.; κᾰτᾰλογίζομαι, Xen.; ᾽ἀνᾰλογίζομαι, Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰλογίζομαι,

Xen., Plat., Isoc., Dem.; *ἀπολογίζομαι*, Plat.; *ἐπιστᾰθμάομαι*, mid., Æsch.; *ἄθρέω*, Pind., Soph., Eur., Plat.; *περιᾰθρέω*, Plat.; *βλέπω*, no perf., Soph., Eur.; *ἀποβλέπω*, Æsch., Hdt., Xen., Dem.; *ἐνθῡμέομαι*, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., often c. gen., Omn. prose; *διέρχομαι*, mid., fut. *-ελεύσομαι*, aor. 2 *-ήλῡθον*, usu. sync. *-ῆλθον*, perf. mid. usu. redupl. *-ελήλῡθα*, Isoc.; *ὑφοράομαι*, mid., only pres. and imperf., Thuc.; *θεωρέω*, Xen., Plat., Isoc., Dem.; *θεάομαι*, fut. *θεᾰσομαι*, perf. pass. in act. sens., Plat.; *διᾰθεάομαι*, Xen., Plat.; *ἀνᾰφέρω*, fut. *-οἰσω*, aor. 1 *-ήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον*, Plat.; *πεμπάζομαι*, mid., Ap. Rh.; *ἐπίμητιάω*, only in pres., Ap. Rh.; *στρωφάω*, Ap. Rh.; *ἐγκᾰτᾰτίθεμαι* (poet. aor. 2 *ἐγκατθέμην*) *θῡμῷ*, *στέρνοις*, *φρεσί*, etc., Hom., Hes., Simon., Theoc.; *ἐμβάλλομαι* (mid.) *θυμῷ*, *φρεσί*, Hom.; *βαστάζω φρενί*, *β. ἐν γνώμη*, Æsch., Ar.; *φροντίδα τίθεμαι*, mid., Æsch.; *ἐν φροντίδι εἰμί*, Hdt., Xen.

But consider the news which were brought to me lately, as I was coming hither, *λόγους δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην*, Soph.

Socrates was engaged in considering what had been said, *πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης*, Plat.

To consider a thing to be so and so, *νομίζω*, Pind., Æsch., Soph., Xen.; *τίθημι*, aor. 1 *ἔθηκα*, etc., Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., and *τίθεμαι*, mid., Hom., Æsch.; *κρίνω*, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; *νέμω*, Soph., Eur.; *ἡγέομαι*, mid., Soph., Eur., Omn. prose; *ἔχω*, fut. *ἕξω*, imperf. *εἶχον*, aor. 2 *ἔσχον*, Thuc.; *ποιέομαι*, mid., Omn. Att., Hdt.

To consider afterward, *μεταφράζομαι*, Hom.

To consider beforehand, *προνοέω*, and *-ομαι*, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Eur., Plat., Lys., Dem.; *προσκοπέω* and *προσκέπτομαι*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *προβουλεύω* (also in another person's cause), Hdt., Thuc., Xen.; *προθεωρέω*, Hipp.; *προκᾰτᾰμανθάνω*, fut. *-μᾰθήσομαι*, aor. 2 *-έμᾰθον*, perf. *-μεμᾰθηκα*, Hipp.

To consider besides, *προσδιᾰνοέομαι*, mid., Plat.; *προσενθῡμέομαι*, mid., Lys.

To consider on the other hand, *ἀντιλογίζομαι*, Xen., Antipho.

Do I consider his disposition inimical to me, when he is not so? ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς Μᾶλλον φρένας τοῦδ' ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς; Eur.

It made Cræsus consider how to, etc., *ἐνέβησε Κροῖσον ἐς φροντίδα, εἰ κως δύναιτο, κ.τ.λ.*, Hdt.

CONSIDERING, *ἄπῐδών* (used in no other part of the verb), c. *πρός* and acc., Thuc.

Considering that they were sent by the common exertions of all Greece, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι, Thuc.

To be considered, *ἄκούω*, Dem.

One must consider, *ἀθ ητέον*, Eur.; *νοητέον*, Eur.; *ἐννοητέον*, Plat.; *σκεπτέον*, Thuc., Xen.; *ἐπισκεπτέον*, Plat., Xen.; *συσκεπτέον*, Plat.; *λογιστέον*, Plat.; *ὑπολογιστέον*, Plat.; *διασκεπτέον*, Plat.; *διανοητέον*, Plat.; *ἐνθυμητέον*, Dem.; *θεωρητέον*, Plat.; *διαθεατέον*, Plat.

One must consider besides, *προσδιανοητέον*, Plat.

To be considered, *ἐπισκεπτέος*, *α*, *ον*, Thuc., Plat.

A subject for consideration, *θεώρημα*, *ᾰτος*, *τό*, Arist.

One who considers, *φροντιστής*, *οῦ*, *ὁ*, sometimes c. acc. rei, Ar., Xen., Plat.

A place to consider in, *φροντιστήριον*, *τό*, Ar.

CONSIDERABLE, *σπουδαῖος*, *α*, *ον*, Pind., Hdt., Isoc., Dem.; *ἀξιόσκεπτος*, *ον*, Xen.; *ἀρῑθμητός*, *ή*, *όν*, Theoc.

CONSIDERABLY, *πολλόν*, Hom., Hes., Soph., Hdt.; *πολλῷ*, Xen.; *παρᾰπολυ*, Thuc. *Vid.* MUCH.

[CONSIDERATE, *προνοητικός*, *ή*, *όν*, Xen.]

CONSIDERATION, *λόγος*, *ὁ*, Soph., Hdt., Xen., Plat.; *σκέψις*, *εως*, *ἡ*, Eur., Xen., Plat.; *λογισμός*, *ὁ*, Eur., Thuc., Xen., Plat.; *ἐνθύμησις*, *εως*, *ἡ*, Eur., Thuc.; *φροντίδων ἐπίστᾰσις*, *εως*, *ἡ*, Soph.; *ἀνᾰλογισμός*, *ὁ*, Thuc.; *διαλογισμός*, *ὁ*, Æschin., Plat.; *διάσκεψις*, *εως*, *ἡ*, Plat.; *ἐπίσκεψις*, *ἡ*, Plat., Xen.; *δίοψις*, *εως*, *ἡ*, Plat.; *ἐννόησις*, *εως*, *ἡ*, Plat.; *ἐνθύμημα*, *ᾰτος*, *τό*, Xen.; *θεώρησις*, *εως*, *ἡ*, Plat.; *θεωρία*, *ἡ*, Plat.; *συλλογισμός*, *ὁ*, Plat.; *νόμησις*, *εως*, *ἡ*, Plat.; *ὑπόλογος*, *ὁ*, Dem.

That he might appear to you a friend deserving of consideration, *ὅπως σοι φίλος ἄξιος λόγου φανείη*, Xen.

To take into consideration, *ἐν ὑπολόγῳ ποιέομαι*, mid., Lys.

To put out of consideration, *χαίρειν λέγω*, *χαίρειν εἶπον*, *χαίρειν ἐάω*, c. acc., Plat.

[*To hold one in much consideration*, *ἐν πολλῇ προμηθείᾳ ἔχω τινά*, Hdt., Eur.]

CONSIGN, TO, *διαδίδωμι*, aor. 1 act. *-έδωκα*, perf. pass. *-δέδομαι*, etc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; *κατατίθεμαι*, Thuc., Xen.

CONSIST OF, TO, *σύγκειμαι*, imperf. *συνεκείμην*, fut. *συγκείσομαι*, c. *ἐκ* and gen., Plat., Xen., Isoc., Æschin.; *σῡνίσταμαι*, pass. c. perf. and pluperf., and aor. 2 act., Plat., Xen.

CONSISTENCY, *στερεότης*, *ητος*, *ἡ*, Plat.

[*A loose consistency*, *χαλαρότης*, *ητος*, *ἡ*, Xen.]

To have consistency, *συντρέφομαι*, perf. act. *συντέτροφα*, Plat.; *σῡνίσταμαι*, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sens., Arist.

Having no consistency, *ψᾰθῠρός*, *ά*, *όν*, Arist.; *ψᾰφᾰρός*, *ά*, *όν*, Hipp.

CONSISTENT, *μόνῑμος*, *η*, *ον*, Soph., Xen.; *ἀνᾰμάρτητος*, *ον*, Xen.; *consistent with*, *πρέπων*, *ουσα*, *ον*, gen. *οντος*, *ούσης*, etc., c. gen., Soph.; *σύντονος*, *ον*, c. dat., Eur.; *ἀδελφός*, *όν*, c. gen., Soph.; *ἀκόλουθος*, *ον*, c. dat. or c. gen., Xen.

CONSISTENTLY, *ἐπομένως*, Plat., Arist.

CONSOCIATION, *ὁμῑλία*, *ή*, Omn. Att. and Hdt. *Vid.* COMPANIONSHIP.

CONSOLATION, *πᾰρηγόρημα*, *ᾰτος*, *τό*, Æsch.; *πᾰρηγορία*, *ή*, Æsch.; *πᾰρᾰμῡθίον*, *τό*, Soph., Thuc., Plat., Theoc.; *πᾰρᾰμῡθία*, *ή*, Xen., Plat.; *πᾰρᾰψῡχή*, *ή*, Eur.

CONSOLATORY, *πᾰρήγορος*, *ον*, Soph., Ap. Rh.; *πᾰρηγορῑκός*, *ή*, *όν*, Hipp.; *πᾰρᾰμῡθητικός*, *ή*, *όν*, Arist.

CONSOLATORILY, *πᾰρηγορῑκῶς*, Hipp.

CONSOLE, TO, *πᾰρᾰμῡθέομαι*, mid., c. dat. or c. acc., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; *πᾰρηγορέω*, and *-ομαι*, mid., no pass., Æsch., Eur.; *προσηγορέω*, Eur.; *πᾰρᾰψῡχομαι*, mid., Theoc.

To be consoled, *πᾰρᾰθάλπομαι*, only in pres., Eur.

CONSOLER, A, *πᾰρήγορος*, *ὁ καὶ ἡ*, Soph.

One must console, *πᾰρᾰμῡθητέον*, Plat.

CONSOLIDATE, TO, *πῡκνόω*, Arist.; *στερεόω*, Xen., Arist.; *συμπυκνόω*, Hipp.

CONSONANCE, *ἁρμονία*, *ή*, Pind., h., Æsch., Soph., Plat.; *συμφωνία*, *ή*, Plat., Arist.; *ὁμοφωνία*, *ή*, Arist.

CONSONANT, *σύμφωνος*, *ον*, c. dat. or c. gen., h., Soph., Ar., Plat.; *σῦνφωδός*, *όν*, c. dat., Eur.; *προσφῳδός*, *όν*, Eur.; *σύναυλος*, *ον*, Eur., Ar.

CONSONANTS, *τὰ ἄφωνα*, Eur.

CONSONANTLY, *συμφώνως*, Plat.; *συμφωνούντως*, Plat.

CONSORT, *ὅμηρος* (expression used by Admetus of Alcestis), *ὁ καὶ ἡ*, Eur.; *σύζυξ*, *ὕγος*, *ὁ καὶ ἡ*, Eur. *Vid.* HUSBAND, WIFE.

CONSORT WITH, TO, *ὁμῑλέω*, c. dat., Omn.; *προσομῑλέω*, c. dat. or c. *πρός* and acc., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *μεθομῑλέω*, c. dat., Hdt.; *πλησιάζω*, no perf., c. dat., Soph., Plat.; *ξᾰμῑζομαι*, mid., c. dat., Soph.; *συγγίγνομαι*, mid., fut. *-γενήσομαι*, aor. 2 *-εγενόμην*, c. dat. or c. prep., Eur.

CONSPICUOUS, *περίσκεπτος*, *ον*, Hom.; *ἀριφρᾰδής*, *ές*, Hom., Theoc.; *εὐδείελος*, *ον*, only of a place or situation, Hom., h., Pind.; *ἐπόψιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, h., Soph.; *διᾰπρεπής*, *ές*, h., Pind., Eur.; *ἐμπρεπής*, *ές*, Æsch., Soph.; *εὔπρεπτος*, *ον*, Æsch.; *εὐᾱγής*, *ές* (*ᾱ* was used oftenest long by the early poets, though clearly short by analogy, and short in h., Theoc., etc.; in the Tragedians the quantity is always undecided), Æsch., Eur.; *περῐβλεπτος*, *ον*, Eur., Xen., Isoc., Dem.; *ἀπόβλεπτος*, *ον*, Eur.; *περίφᾰνής*, *ές*, Thuc.; *ἐπίφᾰνής*, *ές*, Thuc.; *εὔσκοπος*, *ον*, Ap. Rh.

To be conspicuous, *πρέπω*, only pres. and imperf., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; *ἐπῐπρέπω*, Hom., Pind., Theoc.; *ἐμπρέπω*, Pind., Trag., Hdt.; *διᾰπρέπω*, Æsch.; *λάμπω*, no perf., Pind., Æsch., Plat.; *διᾰφαίνομαι*, pass., Pind., Thuc.; *περῐβλέπομαι*, pass., Eur.

[*To be conspicuous among*, *μεταπρέπω*, c. dat., Hom.]

Conspicuous from afar, *τηλεφᾰνής*, *ές*, Hom., Pind., Ar.; *τηλέσκοπος*, *ον*, Hes., Soph.; *τηλέφαντος*, *ον*, Pind.; *τηλεφᾰτος*, *ον*, Pind.; *τηλαυγής*, *ές*, Soph.; *τηλωπός*, *όν*, Soph.

CONSPICUOUSLY, *διᾰπρεπῶς*, Dem.; *περιφανῶς*, Thuc.

CONSPIRACY, *σῦνωμοσία*, *ή*, Ar., Thuc.

CONSPIRATOR, A, *σῦνωμότης*, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Andoc., Lys. *the conspirators*, *οἱ συνεστῶτες*, Thuc.; *οἱ συντεταγμένοι*, Xen.; *τὸ συνιστάμενον*, Ar.; *τὸ συνεστηκός*, Thuc.

CONSPIRE, TO, *σὺνόμνῡμι*, fut. *-ομόσω*, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; *σῦνίσταμαι*, pass., c. perf., and pluperf., and aor. 2 act., Ar., Thuc., Xen., Dem.; *συστρέφομαι*, pass., Hdt., Thuc.; *συμπνέω*, fut. *-πνεύσω*, no perf., Dem.; *συμφωνέω*, Arist.

To conspire with others, *συγκοινολογέομαι*, mid., c. dat., Dinarch.

CONSTABLE, *ῥαβδοῦχος*, *ὁ*, Ar., Thuc.; *δημόσιος*, *ὁ*, Ar.

CONSTANCY, *ἐμμονή*, *ἡ*, Plat.; *τὸ ἀμετᾰ́κλαστον*, Xen.

Constant, *βέβαιος, α, ον*, and *ος, ον*, Omn. Att.; *μόνιμος, ον*, Soph.: *ἔμμονος, ον*, Xen.; *ἀκίνητος, ον*, Eur., Thuc., Xen., Dem.

Constant, i. e., continual (q. v.), *ἐνδελεχής, ές*, Isoc., Plat.

Constantly, *ἐνδελεχῶς*, Critias, Plat.; *κἀτἀπἀγίως*, Isoc.

To be constantly doing any thing, *Σἀμίζω*, only pres. and imperf., c. part., Hom., and sometimes this construction is inverted, as, *the nightingale is constantly singing*, *μἶνὕρεται Σἀμίζουσα ἀηδών*, Soph.; *διἀτελέω*, fut. *-έσω*, c. part., Thuc., Plat., Isoc.

Constellation, *ὁ, σῆμα, ἄτος, τό*, Hom., Soph., Eur., in pl. *τείρεα, τά*, Hom., h.

Consternation, *δέος, τό*, no pl., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; *δεῖμα, ἄτος, τό*, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; *δειμός, ὁ*, Hom., Hes.; *φόβος, ὁ*, Omn.; *κἀτἄπληξις, εως, ἡ*, Thuc.; *ὀρῥωδία, ἡ*, Eur., Thuc. *Vid.* Fear.

[Constipation, *μύσις, ἡ*, Hipp.; *στεγνότης, ητος, ἡ*, Hipp.; or *ἐπίστασις (εως, ἡ) τῆς κοιλίας*, Hipp.]

Constitute, to, *ἵστημι*, only pres., imperf., fut. 1, and aor. in act. sens., aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sens., Soph.; *κἀθίστημι*, Omn. Att.; *πἀρέχω*, imperf. *παρεῖχον*, aor. 2 *παρέσχον*, fut. *παρἑξω*, perf. *παρέσχηκα*, Plat.; *σὔνίστημι*, esp. in pass. c. aor. 2, etc., act. in pass. sens., Plat.

Constitution, *ὁ* (of body or mind, etc.), *κατασκευή, ἡ*, Eur., Plat.; *ἕξις, εως, ἡ*, Plat., Arist.; (of a state), *πολῖτεία, ἡ*, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; *σύνταγμα, ἄτος, τό*, Isoc.; *σχῆμα, ἄτος, τό*, Thuc.; *σύστημα, ἄτος, τό*, Plat.

Constitution (of either men or states), *κατάστἄσις, εως, ἡ*, Thuc., Xen., Dem.; *σύστἄσις, ἡ*, Plat.

A bad constitution (of a man), *κἄχεξία, ἡ*, Plat.; (of a state), *κακονομία, ἡ*, Xen.

A good constitution (of men), *εὐεξία, ἡ*, Plat., Isoc., Æschin.; (of a state), *εὐνομία, ἡ*, Hom., h., Pind., Plat.

Having a good constitution (a man), *εὐεκτἰκός, ἡ, όν*, Plat.; *εὔνομος, ον*, Pind., Plat.

Having a bad constitution (a man), *κἄχεκτἰκός, ἡ, όν*, Galen; (a state), *κἀκόνομος, ον*, Hdt.

To have a constitution, *πολῖτεύω*, Thuc., often *-ομαι*, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Ar., Thuc., Xen., Dem.

To have an oligarchical constitution, *πολῖτεύω κατ' ὀλῖγαρχίαν*, Thuc.

Constitutional, *πολῖτἰκός, ἡ, όν*, Xen.

Constitutionally, *πολῖτἰκῶς*, Isoc., Dem.

Constrain, to, *βιάζω* (more common, however, in mid. than in act., in pass. only pres., and imperf., and aor. 1), Omn.; *διἄβιάζομαι*, mid., Eur.; *προσβιάζομαι*, mid., Eur.; *κἀτἄβιάζομαι*, Thuc.; *ἀναγκάζω*, Omn. Att.; *εἰσἄναγκάζω*, Æsch., Hdt.; *ἐπἄναγκάζω*, Æsch., Ar., Omn. Att. prose; *κἀτἄναγκάζω*, Thuc., Isæ.; *προσἄναγκάζω*, h., Omn. Att. prose; *διἄναγκάζω*, Plat., Xen. *Vid.* To compel, and Syn. 64.

Being constrained, *ἄλούς*, aor. 2 part. from *ἁλίσκομαι*, Soph.; [*ἀναγκαστός, ή, όν*, Hdt.]

Constraint, *ἀνάγκη, ἡ*, Omn.; *βία, ἡ*, Trag., Xen., Dem.; *βιασμός, ὁ*, Eupol.

Construct, to, *δέμω* (of any sort of building), perf. pass. *δέδημαι*, Hom., h., Hdt.; [*πήγνυμι*, fut. *πήξω*, etc. (e. g., *νῆας, ἄμαξαν*), Hom.; *μηχανάομαι*, c. acc., Hom., Hdt., etc.]; *συμπήγνῦμι*, Pind., Eur., Critias; *συντίθημι*, aor. 1 *-έθηκα*, perf. *-τέθεικα*, aor. 1 pass. *-ετέθην*, Hdt., Plat.; *ὕφαίνω*, Plat.; [of any material, *ποιέω*, c. acc. et gen., e. g., *λίθου*, Hdt.; *to c. a trench*, *παρατείνω*, Xen.] *Vid.* To build, To make.

Construction, *σύνθεσις, εως, ἡ*, Plat.; [*ποίησις, εως, ἡ*, Thuc.] *Vid.* Making.

Construction, i. e., meaning, *διερμήνευσις, εως, ἡ*, Plat. *Vid.* Interpretation.

[*In the same construction* (of words), *ὁμοταγής, ές*, Gram.]

Construe, to, *ἑρμηνεύω*, Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* To interpret.

Consubstantial, *ἰσοφυής, ές*, Arist.; [(in Eccles. language), *ὁμοούσιος, ον*, Eccl.]

[Consubstantialist, *ὁ, ὁμοουσιαστής, ὁ*, Eccl.]

[Consubstantiality, *ὁμοουσία, ἡ*, and *ὁμοουσιότης, ητος, ἡ*, Eccl.]

Consul, *πρόξενος, ὁ*, applied to Nicias the Cretan, residing at Athens, and looking after the interests of Crete, Thuc.

[*The duties of a consul* or *consular agent*, perhaps *προξενία, ἡ*, Dem.]

A Roman consul, *στρἄτηγός, ὁ*, Polyb.; *ὕπἄτος, ὁ*, Polyb.

To be consul, *ὑπἄτεύω*, Plut.

To be colleague in the consulship, *συνυπατεύω*, c. dat., Plut.

Consular, *ὑπἄτἰκός, ἡ, όν*, Plut.

Consulship, the, *ὑπἄτεία, ἡ*, Plut.

Consult, to, *συμφράζομαι*, mid., c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, aor. 1 poet. *συμφρασσάμην*, Hom.; *ἐπείρομαι*, mid., pres. only in Hdt.; (the Attic writers only use fut. *ἐπερήσομαι* and aor. 2 *ἐπηρόμην*, esp. of consulting a God, or an oracle, etc.), Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπερωτάω*, Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; *κοινόομαι*, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; *ἀνἄκοινόω*, c. dat., Æsch., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *ἐπικοινόομαι*, mid., c. dat., Plat.; *ἐμβάλλω*, in aor. 2, c. dat., Xen.; *συμβουλεύομαι*, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.

To consult an oracle, *χράομαι*, mid., c. dat., Hom., h., Eur., Thuc., Isoc.; *χρηστηριάζομαι*, mid., Hdt., Xen.

Consulting, *ὁ, ἐπερώτησις, εως, ἡ*, Hdt., Thuc.

To offer a sacrifice by which to consult the gods, *πευστηρίαν* (sc. *Ὑσίαν*) *Ὑοινάομαι*, mid., fut. *Ὑοινᾶσομαι*, Eur.

Consultation, *βούλευσις, εως, ἡ*, Arist.

Consume, to, *φθίω*, imperf. *ἔφθιον*, fut. *φθίσω* (*ῐ* in compounds, Att. *ἐφθῖσα, ῐ* Att.) (N. B.—this aor. 1 is the only tense used in act. sens. by Att.), Hom., Æsch., Soph.

To consume (as fire does), *νέμω*, Hdt.; *νέμομαι*, mid. and pass., Hom.; *σμύχω* (later, as love does), Hom., Ap. Rh.; *κἀτασμύχω* (also of love), Hom., Theoc.; (by a slow fire), *ἀνασμύχω*, Aretæ.; *ἀνᾱλόω*, Eur., Xen.; *ἀνᾱλίσκω*, all tenses except imperf. borrowed from *ἀνᾱλόω*, Eur., Thuc., Xen.; *ἀπἄνᾱλίσκω*, Thuc.; *ἀναισῖμόω* (of food, etc.), Hdt.; *ἀποξηραίνω*, aor. 1 *-εξήρανα*, Call.

To consume beforehand, *προἄνᾱλίσκω*, Thuc.

To consume besides, *προσἄνᾱλίσκω*, Plat.

To consume (only of consuming time), *κἀτἄτρῖβω*, Plat., Dem.

To be consumed, *κατἀνομαι*, only in pres., Hom.; *φθῦνθω*, only pres. and imperf., Hom.; *φθίνω* (*ῐ* Hom., *ῐ* Att.), c. pres. pass. *φθίομαι* (not in Att.), pluperf. *ἐφθῖμην*, infin. *φθίσθαι* (aor. 2 mid. opt. contr. *φθῖμην*, 3d sing. *φθῖτο*, Hom.), Hom., Pind., Soph., Eur.; *καταφθίνω*, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; *ἐκφθίνω*, in pluperf. pass., Hom.; *ὑποσμύχομαι*, Ap. Rh.

To be consumed besides, *προσαναισῖμόομαι*, Hdt. *Vid.* To destroy.

Consumed, *ἐδεστός, ή, όν*, Soph.; *διάβορος, ον*, Soph.

Easily consumed, *εὐἀνἄλωτος, ον*, Arist.

Consuming (as fire, or sometimes as Mars, etc.), *ἀϊδηλος, ον*, Hom.

Consuming (as care, calamity, love), *γυιοβόρος*, Hes.; *δηξἰθῦμος, ον*, Æsch.; *δἄκέθῡμος, ον*, Soph.

Consuming (as disease), *διἄβόρος, ον*, Soph.

Consumption, i. e., a consuming of, etc., *ἀνἄλωσις, εως, ἡ*, Plat.; *ἀνἄλωμα, ἄτος, τό*, Æsch.

Consumption (disease), *φθίσις, εως, ἡ*, Hdt.; *φθοή, ἡ*, Plat., Isoc.; *φθίνὰς* (*ἄδος, ἡ*) *νόσος, ἡ*, Soph.

To be consumptive, *φθἰσιάω*, Arist.

Consummate, *ὅλος, η, ον*; *a consummate blunder*, *ὅλον ἁμάρτημα*, Dem.

Consummation, act., *τελείωσις, εως, ἡ*, Arist.

Consummation, i. e., end (q. v.), *τέλος, τό*, Omn.

Contact, *ἀφή, ἡ*, Plat.

To come in contact with, *μίγνῦμαι*, c. dat., Hom., Pind.; *συγγίγνομαι*, fut. *-γενήσομαι*, aor. 2 *-εγενόμην*, c. dat. or c. prep., Eur., Thuc., Plat.; *ἅπτομαι*, mid., c. gen., Plat.; *προσκρούω*, c. dat., Plat.

Contain, to, *ἔργω*, poet. *ἐέργω*, Att. *εἴργω*, perf. pass. poet., 3d pl., *ἔρχαται*, sometimes in act. sens., sometimes c. *ἐντός* or *ἀμφί*, Hom., Ar.; *κἄτέχω*, imperf. *κατεῖχον*, fut. *κἀθέξω* and *κατασχήσω*, aor. 2 *κἄτέσχον*, no aor. 1 nor perf., Hom., Eur., Hdt., Xen.; *περιέχω*, Plat.; *περιλαμβάνω*, Plat.; *κεύθω*, esp. in perf. 2d. *κέκευθα*, Hom., Soph., Eur.; *χανδάνω*, fut. *χείσομαι*, perf. *κέχανδα*, aor. 2 *ἔχἄδον*, Hom., Theoc.; *στέγω*, no perf., Æsch., Eur., Plat.; *χωρέω*, fut. *χωρήσομαι*, Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.

Container, *ὁ, ἁ*, a thing which contains, *ὄχος, ὁ*, Hom.

Containing, *κἀθεκτἰκός, ἡ, όν*, c. gen., Arist.

Containing all things, *πανδεχής, ές*, Plat. fem.; *πανδέκτειρα, ἡ*, Hipp.

Contaminate, to, *μιαίνω*, Omn.; *κἀτἄμιαίνω*, Pind., Plat.; *χραίνω*, aor. 1 *ἔχρᾶνα*, etc., Trag., Plat; *μολύνω*, Ar., Isoc., Plat., Theoc.; *λῡμαίνομαι*, mid. c. perf. pass. in act. sense, Eur., Dem.; *κἀθἄγίζω*, Soph. (interprete Ellendt); *συμφθείρω*, Eur.; *χρώζω*, in pass., Eur.; *καταῤῥὕπαίνω*, Isoc., Plat.

Contaminated (of a person), *προστρόπαιος, ον*, Æsch. *Vid.* Polluted.

Contamination, *ἅγος, τό*, Soph., Hdt., Thuc.; *μῦσος, τό*, Trag.; *μίασμα, ἄτος, τό*, Trag., Plat., Antipho, Dem.

Contemn, to, *ἐλέγχω*, no perf. act., Hom.; *κἀτἀπἄτέω*, Hom.; *ἀθερίζω*, fut. *-ίσω*, Hom. *-ίξω*, Ap. Rh., c. acc. Hom., c. gen. Ap. Rh.; *ὑπερφρονέω*, c. gen. or c. acc., Æsch., Eur.,

Ar., Thuc., Xen., Plat.; κἀτἀφρονέω, c. gen., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; ὀλίγωρέω, c. gen., Thuc., Xen., Plat., Dem.; φαυλίζω, Xen., Plat.; ἐν εὐχερεῖ τίθημι, Soph.; ἐν ὀλῑγωρίᾳ ποιέομαι, mid., c. acc., Thuc.; εἰς ὀλῑγωρίαν τρέπομαι, mid., c. gen., Thuc.; ὀλῑγώρως ἔχω, c. gen. or c. πρός, Isæ., Æschin.; οὐδἄμοῦ λέγω, οὐδἄμοῦ νομίζω, Æsch., Soph. *Vid.* TO DESPISE.

One must contemn, ὀλῑγωρητέον, Isoc.

CONTEMNER, Α, ὑπερόπτης, ου, ὁ, Soph., Thuc.; ᾽ἄτῑμαστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.

CONTEMPLATE, TO, φρονέω, Omn.; περῐφρονέω, Ar.; φροντῐ́ζω, Theogn., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σκέπτομαι, mid., rare except in fut. 1 and aor. 1, perf. pass. usu. in act. sens., sometimes in pass., Omn. Att.; σκοπέω, only pres. and imperf. act. and mid. (no pass.), so that σκοπέω and σκέπτομαι are used as one word, σκοπέω supplying the pres. and imperf., and σκέπτομαι the fut. and aor. 1, no perf. act. nor aor. 2 in any voice, and this continues through all their compounds, Pind., Omn. Att.; περισκοπέω and περισκέπτομαι, Soph., Hdt., Plat.; διασκοπέω and διασκέπτομαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπισκοπέω and ἐπισκέπτομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.: ᾽ἄνασκοπέω and ἀνασκέπτομαι, Ar., Thuc., Xen.; ἀποσκοπέω and ἀποσκέπτομαι, Soph., Eur.; συσκοπέω and συσκέπτομαι, Arist.; θεωρέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; συνθεωρέω, Arist.; θεάομαι, fut. θεάσομαι, perf. pass. in act. sens., Plat.; διαθεάομαι, Xen., Plat. *Vid.* SYN. 343.

To contemplate again, ᾽ἀνᾰθεωρέω, Theoph.

To contemplate from above, κἀτᾰθεωρέω, Plat.

One must contemplate, σκεπτέον, Thuc., Xen.; ἐπισκεπτέον, Plat., Xen.; συσκεπτέον, Plat.; θεωρητέον, Plat.; διἀθεᾱτέον, Plat.

CONTEMPLATION, σκέψις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat.; διάσκεψις, ἡ, Plat.; ἐπίσκεψις, ἡ, Plat., Xen.; θεώρησις, εως, ἡ, Plat.; θεωρία, ἡ, Plat.; ἐνυόησις, εως, ἡ, Plat.

CONTEMPLATIVE, θεωρητικός, ή, όν, Plat., Arist.

CONTEMPORARY, i. e., born at the same time, οἱέτης, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἥλῐξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ὁμῆλῐξ, ῐκος, Hom., Hes., Eur.; σύμμετρος, ον, c. dat., Soph.

A body of contemporaries, ἡλῐκία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Plat.; ὁμηλῐκία, ἡ, Hom., Ap. Rh.

Our contemporaries, οἱ καθ᾽ ἡμᾶς, Xen.

His own contemporaries, οἱ καθ᾽ ἑαυτόν, Thuc., etc.

CONTEMPT, ὀλῑγωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; κἀτᾰφρόνησις, εως, ἡ, Thuc.; κἀτᾰφρόνημα, ᾰτος, τό, Thuc.; ᾽ἄλογία, ἡ, Hdt.; ᾽ὕπερ-οψία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.; ὑπερηφᾰνία, ἡ, Plat.

But the Athenians perceiving that they were making these preparations from contempt of their weakness, αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ ᾽Αθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, Thuc.

An action for contempt of court, ἐξούλης δῖκη, Andoc., Dem.

To hold in contempt. *Vid.* To CONTEMN.

CONTEMPTIBLE, ὀνοστός, ή, όν, Hom.; ὀνοτός, ή, όν, Pind.; ᾽ἄσῦφηλος, ον, Hom.; ᾽ἀτίμητος, ον, Hom.; ἄτῑμος, ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; μεμπτός, ή, όν, Eur., Xen., Plat.; ἀπότῑμος, ον, Soph, Hdt.: ᾽ἄτίμαστος, ον, Mimnerm.; εὐκἀτᾰφρόνητος, ον, Xen.; κἀτᾰβεβλημένος, η, ον, Isoc.; ᾽ἀπερῥιμμένος, η, ον, Dem.

CONTEMPTIBLY, κἀτᾰβεβλημένως, Isoc.

CONTEMPTUOUS, ὀλῑγωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.; ὑπεροπτῐκός, ή, όν, Dem.; κἀτᾰφρονητῐκός, ή, όν, Arist.

CONTEMPTUOUSLY, ὑπέροπτα, Soph.; ὀλῑγώρως, Xen., Plat., Isoc., Dem.; κἀτᾰφρονητικῶς, Xen.; ᾽ὑπεροπτῐκῶς, Xen.; κἀτἀπεφρονηκότως, Dem.

CONTEND, TO, μάρνᾰμαι, mid., only pres. and imperf., used not only of warriors, but of competitors in boxing and of disputants, c. dat. or c. prep., Hom., Hes., Pind., Eur.; μᾰ́χομαι, and in Hom. μᾰχέομαι, with part. μαχειόμενος and μαχεούμενος, fut. μαχέσομαι, poet. μαχέσσομαι, Att. μαχοῦμαι, aor. 1 ἐμαχεσάμην, and poet. ἐμαχεσσάμην (also aor. 1 pass. ἐμαχέσθην, Ap. Rh.), used of boxers as well as of warriors, c. dat. pers., or c. prep. in sense of against, ἀντία c. gen., ἐπί c. dat., πρός c. acc., etc., Hom.; [also *to contend in words*, μαχ. ἐπέεσσι, Hom.; *to contend about*, νεικέω ἕνεκά τινος, Hom.]; ὀνῐ́ομαι, mid., fut. ὀνῐ́σομαι, also aor. 1 pass. ἐὀνῐ́σθην, Hom., Pind., and ὀνῐ́ω, Theoc.; ὀνῐάομαι, sometimes c. dat. pers., Hom., Ap. Rh., and ὀνῐάω, Pind., Ap. Rh.; ἐρῐ́δαίνω, aor. 1 ἐρῐδησᾰ́μην, Hom.; ἐρῐ́δηνα, Ap. Rh.; for prizes, or with words, not in war till Ap. Rh., c. dat. or c. prep., Hom., Ap. Rh., Call.; ἐρείδομαι, mid., Hom.; ἐρίζω, fut. -ῐσω, Dor. -ίξω, rarely, if ever, of battle; often c. dat. of the subject of the contest, e. g., τόξῳ in archery, etc., or c. acc., or c. περί and gen., also c. dat. pers. and infin., Omn.; ἐριδα προφέρω, Hom.; ᾽ἀμιλλάομαι, mid., c. dat. pers., or c. prep., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διαμιλλάομαι, c. dat., or c. prep., Plat.; ᾽ἀγωνίζομαι, mid., fut. ᾽ἀγωνῐ́σομαι, oftener Att. ἀγωνιοῦμαι, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; διαγωνίζομαι, Thuc., Xen., Dem., Æschin., Pind., Plat.; κἀτᾰβαίνω (lit. to descend into the arena), only in aor. 2 κατέβην, part. καταβάς, Soph., Xen.; διᾰμᾰ́χομαι, lit. or in argument, Thuc., Xen., Plat., Dem.; κατατείνω, esp. in argument, Xen.; διατείνομαι, mid., Plat.; ἐρεθίζω, Theoc.; ἐριδμαίνω, only in pres., Mosch.

[*To contend in the pancratium*, παγκρατιάζω, Plat.]

To contend with another (N. B.—the following words can hardly be used without a dative or prep. and acc. of an antagonist, though most, if not all, the preceding verbs admit it), προσπᾰλαίω, Pind., Plat.; σῦνᾰμιλλάομαι, mid., Eur.; πολεμέω, Soph., Eur.; ἀνταγωνίζομαι, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; προσερίζω, Theoc.

To contend with another for a thing, ἀντῐποιέομαι, mid., c. dat. pers., gen. rei, or περί and gen., Xen.

To contend exceedingly, ᾽ὑπερδιᾰτείνομαι, Dem.

To contend against an accusation of murder, ᾽ἀγωνίζομαι φόνου, Eur.

One must contend, ᾽ἀγωνιστέον, Xen.

[*That can be contended with*, μαχητός, ή, όν, Hom.]

[*A contending* (for a prize), ἀγώνισις, εως, ἡ, Thuc.]

CONTENT, αὐτάρκεια, ἡ, Plat.; [ἀμεμφία, ἡ, Soph.]

CONTENT, TO, ἀρέσκω, c. dat. or (more rarely) c. acc., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* TO PLEASE, TO SATISFY.

CONTENTED, αὐτἀρκής, ές, Xen.

To be contented, ᾽ἀγᾰπάω, c. εἰ or ὅτι, c. indic. or c. ἐάν, ἤν, c. subj., or c. dat. rei, Hom., Ar., Plat., Lys., Dem.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, Pind., Æsch., Eur.; στέργω, 2d perf. ἔστοργα, very rare, c. acc. or c. dat., Trag., Hdt., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ἀρκέω, fut. -έσω, and -ομαι mid., Soph., Hdt., Plat.; ἐξαρκέω, c. dat. rei, or c. dat. of one's self, and part. in nom. case, or c. part. alone, Pind., Eur., Ar.; ᾽ἀποχράομαι, pass. c. dat., Hdt.; ᾽ἀγᾰπητῶς ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, and perf. very rare, Plat.; ἀρκεῖ μοι (and με, Æsch.), Æsch., Soph., Xen.; ἐξαρκεῖ μοι, Hdt., Antipho, Dem.

CONTENTEDLY, αὐτἀρκῶς, superl. αὐτἀρκέστατα, Xen.; ᾽ἀγᾰπητῶς, Plat.; [*to live contentedly*, ὁμαλῶς βιῶναι, Isoc.]

I was contented with having, ἔχουσα ἐξήρκουν ἐμοί, Eur.

They were not contented with having that, ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς, Dem.

Yet that they would be content with the command of half, ὁμῶς σφὶ ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεομένοισι, Hdt.

One must be content, στερκτέον, c. dat. rei, Dinarch.; ᾽ἀγᾰπητόν ἐστι, c. εἰ and indic., or ἐάν and subj., Plat.

[*Contented with little*, ὀλιγαρκής, ές, Luc.]

CONTENTION, ἔρις, ῐδος, acc. ῐδα and ῑν, ἡ, Omn.; μᾰ́χη, ἡ, Hom., Plat.; νεῖκος, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; τᾰρᾰχή, ἡ, Eur.; κρῖσις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; *for* a thing, ἀγών τινος, Soph., etc. *Vid.* SYN. 223.

CONTENTIOUS, δῦσηρις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; φῐλόνεικος, ον, Pind., Xen., Plat., Lys.; πολῠνεικής, Æsch.; φῐλᾰπεχθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Isoc., Lys., Dem.; μᾰχητῐκός, ή, όν, Arist.; φῐλερις, ῐδος, Arist.; φῐλεχθής, ές, Theoc.

CONTENTIOUSLY, φῐλᾰπεχθημόνως, Plat.; φῐλονείκως, Xen., Plat.

CONTENTIOUSNESS, φῐλονεικία, ἡ, Omn. Att. prose; φῐλᾰπεχθημοσῦνη, ἡ, Isoc., Dem.

To be contentious, φῐλονεικέω, Thuc., Plat., Isoc.

CONTENTMENT. *Vid.* CONTENT.

[CONTENTS (measure of a thing), μέτρον, τό, and pl., Hom., etc.]

CONTERMINOUS, ὅμορος, ον, c. dat., Hdt., Thuc. *Vid.* BORDERING.

CONTEST, esp. in public games, a contest of skill, etc., ἆέθλιον, τό, Hom.; ἆεθλος, and contr. ἆθλος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Dem., Æschin. (ἆθλος the only form in prose); ἆεθλον, and contr. ἆθλον, τό, usu. pl., Hom., Soph., Eur., Xen.; ᾽ἀγών, ῶνος, ὁ, Omn.; ᾽ἀγωνία, ἡ, Pind., Hdt.; μᾰχη, ἡ, Pind.; ᾽ἀμιλλα, ἡ, Pind., Omn. Att., Hdt.; ᾽ἄμίλλημα, ᾰτος, τό, Soph.; ᾽ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc.; δρόμος (not confined to racing), ὁ, Pind.; so πᾶλη not con-

fined to wrestling, Æsch., Eur. *Vid.* Syn. 26, 223.

[*A contest for a prize*, ἀγὼν γυμνικός, Hdt.; *to propose* or *hold a contest*, ἀγῶνα τίθημι, προτίθημι, or καθίστημι, Hdt., Thuc., Xen.]

[*To engage in a contest*, ἄμιλλαν ποιέομαι, Hdt., Thuc.

A place for a contest, ᾽ἀγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Thuc.]

Such a contest is the godlike Orestes, being the only combatant, going to enter on with the two, τοιάνδε πάλην, μόνος ὢν ἕφεδρος, δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἆψειν, Æsch.

To have a previous contest, προἀγωνίζομαι, in perf. pass., Thuc.

To join in a contest, συνἀγωνίζομαι, Omn. Att. prose.

One should not engage in a contest of pride, χρὴ . . . ᾽ἀμίλλαν οὐκ ἔχειν φρονήματος, Eur.

One must have a contest, ᾽ἀγωνιστέον, Xen.

One must have a previous contest, προἀγωνιστέον, Plat.

Belonging to a contest, ᾽ἀγώνιος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἀέθλιος, ον, Theogn.; ᾽ἀγωνιστικός, ή, όν, Arist.

Ready for every sort of contest, πάμμαχος, ον, Æsch., Plat.

One who enters on a contest, ἔφεδρος (properly a third, who takes up the conqueror, but also simply), Pind., Æsch., Ar.; ᾽ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Dem., Æschin.

One who enters on a contest against others, ἀντἀγωνιστής, ὁ, Eur., Xen.; *with* others, συνἀγωνιστής, ὁ, Dem., Æschin.

Gained in every sort of contest, παγκόνῑτος, ον, Soph.

One who presides over contests, ᾽ἀγωνάρχης, ου, ὁ, Soph.; ᾽ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, Hdt. *Vid.* Games, Judge, Umpire.

To preside over contests, ᾽ἀγωνοθετέω, Thuc.

Contest, to (have, or enter into a contest), ἀεθλεύω and ᾽ἄθλεύω, and ἀεθλέω and ᾽ἄθλέω (the latter the only Att. form), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ᾽ἀμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὀηριάω, Pind.; ᾽ἀγωνίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. -ιοῦμαι, also *to contest a lawsuit*, often c. acc. cogn., sometimes in pass. *to be contested*, or *to be decided after a contest*, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; ἐξἀγωνίζομαι, Eur.; ᾽ἀγωνιάω, Eur. *Vid.* To contend.

[Contested, ἀμφιδήρῑτος, ον, Thuc., Polyb.; πολυμάχητος, ον, Luc.; ἀμφήριστος, ον, Call., Ap. Rh. *Vid.* To contest.]

Contexture, πλοκή, ή, Eur., Plat.

Contiguity, γειτονία, ή, Plat.; γειτνίᾶσις, εως, ή, Arist.

Contiguous, πρόσχωρος, ον, Omn. Att., Hdt.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt., Xen.; ὅμαυλος, ον, Soph.: πάροικος, ον, Trag., Hdt.; πλησιόχωρος, ον, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἔποικος, ον, Soph.; πρόσοικος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; ὅμορος, ον, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; σύγκληρος, ον, Eur.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh.; of a house, ὁμόστοιχος, ον, Æsch.

Continence, ἐγκράτεια, ή, Xen., Plat., Isoc., Dem., Arist.; σωφροσύνη, ή, Plat., Arist.

Continent, σώφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Theogn., Plat.; ἐγκρᾰτής, ές, Xen., Plat., Arist.

Continental (belonging to the continent), ἠπειρωτῐκός, ή, όν, Xen., fem. ἠπειρῶτις, ῐδος, ή (epith. of πόλις, etc.), Hdt., Thuc.

Born in, living on the continent, ἠπειρογενής, ές, Æsch.

A dweller on the continent, ἠπειρώτης, ου, ὁ, Thuc., Isoc.

To become a part of the continent, ἠπειρόομαι, in perf. pass. (of what has formerly been an island), Thuc.

Continently, σωφρόνως, Plat.; ἐγκρᾰτῶς, Plat., Arist.

Continent, the, i. e., main land, ἤπειρος, ή, Omn.

Continent, to be, ἐγκρᾰτεύομαι, mid., Arist.

Contingency, συμφορά, ή, Trag., Ar.; τὸ τὐχόν, gen. ὄντος, Plat. *Vid.* Accident, Event.

Contingent, ὁ ἐντυγχᾰνων, ὁ ἐντὐχών (οὖσα, όν), Eur., Thuc.; ὁ τὐχών, Plat.; τὸ συμβαῖνον, oftener τὸ συμβεβηκός, Xen., Arist.

Continual, εὔκηλος, η, ον, and ος, ον, Hom., Ap. Rh.; σὔνεχής, ές, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰτελής, ές, Soph., Plat.; ἐνδελεχής, ές, Plat.

Continually, ᾽ἀεί (also αἰέν, Hom.), Omn.; ᾽ἄφαρ, Hom.; νωλεμές (always with αἰεί except once), Hom.; ἐμμενές, Hom.; σὔνεχές (ῡ sometimes poet.), Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc.; σὔνεχέως, contr. -χῶς (ῡ sometimes poet.), Hes., Hdt., Thuc., Theoc., Ap. Rh.; σὔνωχᾰδόν, Hes.; ἐνδελεχῶς, Plat., Xen.; ᾽ἀδιαστάτως, Xen.; διὰ τέλους, Eur.; [διὰ παντός, or διαπαντός, and διὰ πάντων, Plat. *Vid.* Syn. 32.]

Continuation, ᾱ, παρενθήκη, ή, Hdt.

Continue, to (intrans. of any action), χωρέω, Xen.; ᾽ὑποχωρέω, Pind.; as a man *continues* to do any thing, διᾰνύω, fut. -ὔσω, c. part., Eur.; διᾰτελέω, fut. -έσω, etc., c. part. (which is the usual construction of all verbs in this sense), Omn. prose; ᾽ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, fut. ἀνέξω, aor. 2 ἀνέσχον, no perf. or aor. 1, Thuc., Xen.; διᾴγω, no perf., aor. 2 διήγᾰγον, sometimes c. dat. or ἐν and dat., Xen., Dem.; διᾰγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, also perf. pass. -γεγένημαι, Xen., Dem.; ἐμμένω, often c. dat., or c. ἐν and dat., or intrans. sine cas., Thuc.; ἐπιμένω, often c. dat., or c. ἐπί and gen., Plat., Isoc., Dem.; ἐπέχω, Ar.; πρόειμι (-ίέναι), part. προΐων, imperf. προῄειν, no other tenses, Plat.; [(in same condition), μένω, Hom., Hdt., etc.; also ἐν ταὐτῷ μένω, Hdt.]

To continue, act. (something already begun), συνείρω, only pres. and imperf., Plat.

Continuous, διηνεκής, ές, Hom. *Vid.* Continual.

Contort, to (esp. one's countenance), πἀρέλκω, fut. -κὔσω, aor. 1 -είλκῡσα, no perf., Ar.; διαστρέφω, esp. in pass., Ar., Plat.

Contortion, λὔγισμός, ὁ, Ar.; διαστροφή, ή, Hipp.

[Contraband, ἀναπόγρᾰφος, ον, Poll.]

Contract, to, συστέλλω, Ar., Thuc., Xen.; συσπάω, fut. -σπᾰ́σω, Ar., Plat.; [ἀναστομόομαι, Arist.]

To contract (marriage, friendship, etc.), σὐνᾰγω (also used generally), Soph., Hdt., Plat., Dem.; σὔνᾰπτω, no perf., Eur.; συμβάλλομαι, mid., Xen.; ἐπἄναιρέομαι, aor. 2 ἐπανειλόμην, Plat.

To contract to do any thing, ἐργολᾰβέω, c. acc. of the thing to be done, Xen., Dem.; μισθόομαι, mid., c. infin., or c. ὑπέρ and gen., Hdt., Isæ., Dem.

To have done for one by contract, ἀπομισθόω, c. infin., Lex ap. Dem.

To contract a habit, συλλέγω.

He contracted a habit of talking much, ἡ πολὐλογία συνελέγετο αὐτῷ, Xen.

The price contracted for, μίσθωμα, ᾰτος, τό, Hdt., Dem.

What may be contracted for, or *done*, or *let out to be done by contract*, μισθώσῐμος, ον, Lex ap. Dem.

Contract, ᾰ, συμβόλαιον, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Dem.; συγγρᾰφή, ή, Andoc., Dem.; σύνταξις, εως, ή, Dem.; for work to be done, ἐργολᾰβία, ή, Isoc.; σὔνάλλαγμα, ᾰτος, τό, Dem.

[*Contract for farming the taxes*, ὠνή, ή, Andoc.; *to purchase a contract for farming the taxes*, ὠνὴν πρίαμαι, Andoc.]

To give a tradesman a job to do by contract, ἐκδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Dem.; also ἐκδίδωμι κατὰ συγγρᾰφήν, Dem.

To make mutual contracts, συμμίγνῡμι συμβόλαια, Plat.

To undertake a work by contract, ἐκλαμβάνω (fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον) ἔργον, Hdt.

To make a contract, draw up a contract, συγγρᾰφομαι, mid., Xen., Dem.

To break a contract (with any one), πἀρᾰσυγγρᾰφέω, c. acc. pers., Dem.

Contracted (of an animal's flanks, etc.), προσεσταλμένος, η, ον, Xen.; συμπεπτωκώς, υῖα, ός, Xen.

Contracting any thing, σταλτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Contraction, σὔνᾰγωγή, ή, Isoc.

Contractor, ᾱ, ἐργολᾰβος, ὁ, Plat.; ὁ μισθωσάμενος, Isæ.; [ὠνητής, ὁ, Plat.]

Contradict, to (a person), ἀντεῖπον, only in aor. 2, infin. ἀντειπεῖν, etc., c. dat. pers., or to say a thing in contradiction, c. acc. rei, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; so ἀντερῶ fut., part. ἀντερῶν, ἀντεροῦντος, etc., perf. ἀντείρηκα, fut. mid. ἀντειρήσομαι, in pass. sens., Æsch., Soph., Eur., Thuc., Æschin.; ἀντᾰγορεύω, c. dat., Ar.; ἐναντιόομαι, pass. c. fut. mid., c. dat., Eur.; ᾽ἀναποδίζω, c. acc., esp. of contradicting one's self, ἑαυτόν, Hdt.; ἐναντιολογέω, c. dat., Plat. *Vid.* To deny.

No one will contradict you, οὔτις . . . πάλιν ἐρέει, Hom.

To contradict a fact, or *an assertion*, ἀρνέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. infin., or c. μή and infin., or c. ὅτι οὐ, ὡς οὐ, c. indic., or c. part., Omn.

To contradict on oath, ἀνθὐπόμνῡμι, tenses from -ομόω, -ομόσω, Dem.

Contradiction, ἐναντιολογία, ή, Plat.; ἐναντίωσις, εως, ή, Plat., Isoc.; ὕπεναντίωσις, ή, Dem.; ἐναντίωμα, ᾰτος, τό, Plat.; ὕπεναντίωμα, τό, Dem.; [ἀντίλεξις, ή, Hipp.; ἀντιλογία, η, Hdt.]

Making one's adversary contradict himself, ἐναντιοποιολογῐκός, ή, όν, Plat.

[*Given to contradiction*, ἀντιλογικός, ή, όν, Plat.]

Contradictory (as a report), πᾰλίγγλωσσος, ον, Pind.; ἐνάντιος, ᾰ, ον, c. gen., or c. dat., Plat.; ἀντίλογος, ον, Eur. *Vid.* Contrary.

Be not ye contradictory both to Phœbus and to me, Φοίβῳ τε κάμοὶ μὴ γένεσθ' ἀγνώμονες, Soph.

Contradistinguish, to, ἀντῐδιαι-

ρίω, aor. 2 -εῖλον, Arist. *Vid.* To DISTINGUISH.

CONTRADISTINCTION, διορισμός, ὁ, Plat. *Vid.* DISTINCTION.

CONTRARIETY, ἐναντιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἐναντίωσις, εως, ἡ, Isoc.; ἐναντίωμα, ατος, τό, Plat.

CONTRARILY, ἐναντίως, Plat. *Vid.* CONTRARY, *infra.*

CONTRARY, ἄντιος, α, ον, c. gen. or c. dat. (also c. ἤ, as *words contrary to what I heard*, λόγοι ἄντιοι ἢ οὓς ἤκουον, Xen.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐνάντιος, α, ον, construction like that of ἄντιος, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὑπενάντιος, α, ον, c. dat. or c. gen., Hdt., Xen., Plat.; τὸ πάλιν, c. gen., Pind., Æsch.; τὸ and τὰ ἔμπαλιν, Eur., Hdt.

Contrary (of wind), δυσαής, ές, gen. pl. δυσαήων, Hom.; δύσπνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Soph.; ἄπορος, ον, Hdt.

Caused by contrary winds, ἀντίπνοος, ον, Æsch.

Contrary in sound to, ἀντίμολπος, ον, c. gen., Eur.

If the Thebans have done any thing contrary to our interests, εἴ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς, Dem.

And let no one think the contrary, μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν, Æsch.

He now says the contrary, ἔμπαλιν λέγει, Soph.

The contrary to youth, νεότατος τὸ πάλιν, Pind.

Contrary to, prep. παρέκ, before a vowel παρέξ, c. acc., or (late) c. gen., also *contrary to the will of*, Hom., Ap. Rh.; ὕπερ, c. acc., Hom.; πάρα, c. acc., Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἀπό, c. gen., Soph., Thuc., Plat., Dem.; ὄτϰα, c. gen., Soph.; πέρᾶ, and compar. περαιτέρω, c. gen., Æsch., Soph., Plat.

Contrary to (the nature of), ἔξω, c. gen., Soph.; πάλιν, Hom., Æsch.; ἔμπαλιν, c. gen., Pind., Hdt., Xen.; also as adv., *I have a contrary opinion to what they have*, ἐγὼ γνώμην ἔχω τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι, Hdt.

They retreated by the contrary road to that leading to Babylon, ἐπανεχώρησαν εἰς τοὔμπαλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα, Xen.

To embrace the contrary opinion, τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν, Eur.

Contrary to my expectation, δοκημάτων ἐκτός, Eur.; [παρὰ τὴν ἐλπίδα, Plat.]

On the contrary, αὖ, Hom., Æsch., Thuc.; αὖτε, Hom., Æsch., Soph.; πάλιν, Æsch.; τοὐναντίον, Hdt., Xen.; ἐκ τῆς ἀντίης, Hdt.; ἐξ ὑποστροφῆς, Phil. ap. Dem.; ἀνάπαλιν, Plat.

To be contrary, ἐναντιόομαι, pass. c. fut. mid., Soph.; ἐναντίως ἔχω, fut. ἕξω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. rare, Plat.; of the wind, ἀντιοστᾰτέω, Soph.

To maintain the contrary, ἀντισχῡρίζομαι, mid., Thuc.

To endeavor to prove the contrary, ἀντεπίχειρέω, Arist.

CONTRAST, ἄνομοίωσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.

CONTRAST, TO, ἀντεπίδείκνῡμι, Xen.

CONTRAVALLATION, Α, ἀντῖτείχισμα, ατος, τό, Thuc.

CONTRAVENE, TO, ἀνθίσταμαι, mid. and pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat. or c. πρός and acc., Omn. *Vid.* TO OPPOSE.

CONTRIBUTE, TO, συμφέρω, fut. -οίσω, and oftener -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., Æsch., Soph., Hdt.; συμβάλλομαι, mid., c. acc. (once c. gen.—*but many things contribute to this fear*, συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος, Eur.), often c. εἰς or πρός and acc. of the purpose, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; so σῡνάπτομαι, mid., c. gen., Soph.; εἰσφέρω, Omn. Att. prose; σῦνεισπορέω, c. gen. of the purpose, Isæ., Lycurg., Dem.; συντελέω, fut. -έσω, Dem., Æschin.; ἐράνίζω, Antipho, Dem.

And the Peloponnesian ships contributed no little to this violent resolution, καὶ προσξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες, Thuc.

To contribute instead of or *for* another, ἀντεισφέρω, Arist.

To collect contributions from, ἐρᾰνίζω, c. acc. pers. or c. παρά and dat., Plat., Dem., Æschin.

CONTRIBUTING, συντελής, ές, Dem.

Not contributing one's share (to a feast), ἄσύμβολος, ον, Æschin.

CONTRIBUTION, ἔρᾰνος, ὁ (esp. toward a feast, or support the poor), Pind., Thuc., Xen., Plat., Dem.; εἰσφορά, ἡ, Omn. Att. prose; πάροκωχή, ἡ, Thuc.

A voluntary contribution, ἐπίδοσις, εως, ἡ, Dem., Æschin.

A contribution to a picnic, συμβολή, ἡ, Eubul.

A contribution (euphemism for a tax), σύνταξις, εως, ἡ, Isoc., Dem.

A joint contribution, συντέλεια, ἡ, Dem.

A collecting of contributions, ἐρᾰνισις, εως, ἡ, Plat.

CONTRIBUTOR, Α (esp. to a feast), ἐρᾰνιστής, ὁ, Ar.

CONTRITE, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

CONTRITION, μετάγνοια, ἡ, Soph.; μετᾰνοια, ἡ, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* REPENTANCE.

CONTRIVANCE, μηχᾰνή, ἡ, Hes., Trag., Thuc., Xen.; μηχᾰνημα, ατος, τό, Æsch.; πάλᾰμη, ἡ, Hes., Theogn., Æsch., Soph., Ar.; σόφισμα, ατος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; πόρος, ὁ, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; τέχνη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; τέχνημα, ατος, τό, Xen.; ἐπίτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.; φρόντισμα, ατος, τό, Ar.; εὕρημα, ατος, τό, Soph., Eur., Ar., Plat., Dem.; εὕρεσις, εως, ἡ, Plat.; ἐξεύρεμα, τό, Eur., Hdt.; ἐξεύρεσις, ἡ, Hdt.; ἐπίνοια, ἡ, Ar., Xen.; ἐνθύμημα, ατος, τό, Soph., Xen.; κᾰτασκευασμός, ὁ, Dem.; κᾰτασκεύασμα, ατος, τό, Dem.

A contrivance in opposition, ἀντίτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.

[*By no contrivance*, μηδεμιᾷ μηχανῇ, Thuc.]

CONTRIVE, TO, τολῡπεύω, Hom.; φράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sens., Hom.; ἐπιφράζομαι, Hom., Hes., Hdt.; τεκταίνομαι, mid. (and τεκταίνω, no perf. act., Ap. Rh.), Hom., Soph., Eur., Plat.; τεχνάομαι, mid., Hom., h., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀρτῡνω, imperf. ἤρτῡνον, aor. 1 ἤρτυνα, Hom.; ἤρτυσα (ῠ Lid. and Sc., ῡ Ellendt), Hdt.; imperf. mid. ἠρτῡνόμην, aor. 1 mid. ἠρτῡνάμην, aor. 1 pass. ἠρτύνθην, in pass. sens., no other tenses, Hom., Hdt.; ἄρω, in aor. 2 ἤρᾰρον, part. ἄρᾰρών, Hom.; ῥάπτω, aor. 2 pass. ἐρράφην, etc., Hom., Eur., Hdt.; ὕφαίνω, perf. act., very rare, if ever used, Hom., Pind., Soph., Ar., Plat.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, aor. 2 εὗρον, other act. tenses rare, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, etc., also fut. mid. εὑρήσομαι in pass. sens. (aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), Omn.; μητίομαι, mid., fut. -ίσομαι, Hom., Pind., Ap. Rh.; μητιάω, and oftener -ομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; μήδομαι, mid., sometimes c. dupl. acc., sometimes c. infin., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Ap. Rh.; μερμηρίζω, fut. -ίξω, Hom.; μηχᾰνάω, only in pres., infin., and part., Hom., Soph., Ap. Rh., more usu. μηχανάομαι, mid., c. perf. pass. either in act. or pass. sens., but oftener in pass., Omn.; περιμηχᾰνάομαι, Hom.; συμφράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sens., Hes., Soph., Ap. Rh.; σῡνάπτω, no perf. nor pass. in this sens., Æsch., Eur.; συντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, Trag., Xen., Isoc., Dem.; μηχᾰνορῥᾰφέω, only in pres. sine cas., Æsch.; πορίζω, no perf. act., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; πράσσω, Soph., Xen., Andoc., Dem.; πλέκω, Æsch., Eur., Ar.; ἐξευρίσκω, Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐξᾰνευρίσκω, Soph.; ἐκπορίζω, Eur., Ar.; κᾰταῤῥάπτω, Æsch.; διᾰπυρπᾰλᾰμάομαι, mid., Ar.; διᾰπυρπᾰλᾰμάω, h.; διᾰμηχανάομαι, Ar., Plat.; συμφῡσάω, Ar.; φροντίζω, Hdt., Plat., Xen.; ἐκφροντίζω, Eur., Ar.; περῑνοέω, Ar.; ἐξευπορίζω, Plat., Xen.; ἐπῑνοέω, Hdt., Thuc., Plat.; ἐπιτεχνάομαι, mid., Hdt.; ἐκτεχνάομαι, Thuc.; σκευάζομαι, mid., Hdt.; συσκευάζω, Dem.; συντάσσω, Dem.; τεχνάζω, and -ομαι, mid., Hdt., Isæ., Dem.; σῡνῦφαίνω, Hdt.; σῡνίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Hdt., Dem.

To contrive for one's self, ἐπᾶγομαι, mid., Soph.

To contrive for another, προξενέω, c. dat. pers. and infin., Soph., Eur.

To labor to contrive, στεύδω, c. acc. or c. εἰς and acc., Trag., Thuc., Xen., Plat.

To contrive cleverly, σοφίζομαι, mid. and pass. in pass. sens., Soph., Ar., Hdt.

To contrive cunningly, by intrigue, etc., σκευωρέομαι, mid., c. perf. pass. in act. and pass. sens., Dem.; συσκευωρέομαι, Dem.

To contrive successfully, κᾰτορθόω, Eur., Xen., Isoc., Dem.

To contrive beforehand, προνοέω, and -ομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hom., Eur., Thuc., Xen., Lys., Antipho.

To contrive besides, ἐπῑμηχᾰνάομαι, Hom., Hdt., Xen.; προσμηχᾰνάομαι, Æsch., Plat.; προσεξευρίσκω, Isoc.; προσεπεξευρίσκω, Thuc.

To contrive against a person, ἐπῑμήδομαι, c. dat., Hom.

To contrive in opposition, ἀντιμηχᾰνάομαι, c. πρός and acc., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντιτεχνάομαι, Hdt.

To contrive with others, συμφῡτεύω, Soph.; συντεκταίνομαι, Plat., Ap. Rh.

To contrive offhand, αὐτοσχεδῐάζω, no perf., Thuc.

To contrive, i. e., hit upon a contrivance, τέμνω πόρον, Æsch.

One must contrive, φροντιστέον, Eur.; ἐξευρετέον, Plat.; μηχᾰνητέον, Plat.; τεχνασπέον, Arist.

One must contrive beforehand, προνοητέον, Xen.

CONTRIVER, Α, μηχᾰνιώτης, ου, ὁ, ἡ.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Æsch.; μηχᾰνορῥᾰφος, ὁ, Soph., Eur.; ῥᾰφεύς, ὁ, Æsch.; ἐπῑμήχᾰνος, Orac. apud Hdt.;

εὑρέτης, ου, ὁ, Plat., Isoc.; fem. εὑρέτις, ἴδος, ἡ, Soph.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Dem.

[*A contriving*, μηχάνευσις, ἡ, Hipp.]

Clever at contriving, μηχᾰνεις, εσσα, εν, Soph.; μηχᾰνητικός, ἡ, όν, Xen.; μηχᾰνῐκός, ἡ, όν, Xen.; μηχᾰνοδῐφης, ὁ, Arist.

CONTROL, i. e., government of, right to control, κρᾰτος, τό, Pind., Omn. Att.

Self-control, ἐγκρᾰτεια, ἡ, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

CONTROL, TO, κᾰτέχω, imperf. κᾰτεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, aor. 2 κᾰτέσχον, poet. aor. 2 also κατέσχεθον, Omn.; also κᾰτίσχω in pres. and imperf., Hom., Hdt.; and κατισχᾰ́νω pres. and imperf. (all different forms of the same word), Hom.; κρᾰτέω, c. gen., sometimes c. acc., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐκρᾰτέω, Thuc., Isoc., Lys., Æschin. *Vid.* To GOVERN, To RESTRAIN.

Easy to control, κᾰθεκτός, ή, όν, Dem.; εὐκᾰθεκτος, ον, Xen.

Difficult to control, δυσκᾰθεκτος, ον, Xen.

CONTROVERSIAL, ἀμφισβητητῐκός, ή, όν, Plat.; ἀντίλογῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

CONTROVERSIALLY, ἀντῐλογῐκῶς, Plat.

CONTROVERSY, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Isoc., Dem.; ἀντίλογία, ἡ, Hdt., Xen., Plat.

Forming a subject for controversy, ἀμφισβητήσῐμος, ον, Xen., Plat., Dem.

To be the subject of controversy, ἀμφισβητέομαι, pass., and often in 3d sing. pres. as impers., Thuc., Plat., Dem.

[*To come to* or *engage in a controversy with one*, ἐς ἀμφισβασίας ἀφικνέομαί τινι, Hdt.]

CONTROVERT, TO, ἀντῐλογέω, c. οὐκ and acc. and infin., Soph.; ἀντῐλέγω (often with ἀντερῶ as the fut.), usu. c. ὡς οὐ, or without οὐ, or c. acc. of the statement made by the speaker, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To DENY.

CONTUMACIOUS, στερεός, ά, όν, Hom.; περισκελής, ές, Soph.; δυσπειθής, ές, Plat., Xen.; κάρτερος, α, ον, c. πρός and acc., Plat. *Vid.* OBSTINATE.

CONTUMACIOUSLY, στερεῶς, Hom.; στερρῶς, Xen.; δυσπείστως, Isoc.

CONTUMACY, φίλονεικία, ἡ, Thuc., Plat.

CONTUMELIOUS, ὕβριστής, οῦ, adj. and subst., ὁ καὶ ἡ, Omn.; ὕβρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ὕβριστος, ον, Ar., Pherecr., Hdt., Plat.; ὑβριστικός, ή, όν, Plat., Xen., Dem.

A contumelious action, ὕβρισμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.

[*Contumelious treatment*, προπηλάκῐσις, εως, ἡ, Plat.; προπηλάκισμός, ὁ, Hdt., Dem., Plat. *Vid.* INSULT.]

CONTUMELIOUSLY, ὑβριστικῶς, Xen., Plat., Dem.; ᾰσελγῶς, Ar., Dem.; [προπηλακιστικῶς, Dem.]

To behave contumeliously, ὑβρίζω, Omn.

To be treated contumeliously, ὑβρίζομαι, pass., Ar., Xen., Plat., Dem.

CONTUMELY, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.

[*To treat with contumely*, προπηλακίζω, Soph., Ar., Att. prose. *Vid.* To INSULT.]

CONTUSE, TO, θλάω, fut. θλᾶσω, Hom., Hes., Theoc. *Vid.* To BRUISE.

CONTUSION, σμῶδιξ, ιγγος, ἡ, Hom. *Vid.* BRUISE.

CONVALESCENCE, ᾽ἀνοδῦνία or νοδῦνία, ἡ, Pind., Theoc.

CONVALESCENT, ᾽ἄνοσος, poet. ἄνουσος, ον, Hom., Hdt., Thuc.; εὐκρῑνής, ές, Isoc.

[*To be convalescent*, ἀνακομίζομαι or ἀνατρέφομαι ἐκ νόσου, Hipp.]

CONVENE, TO, ἀολλίζω, aor. 1 poet. ἀόλλισσα, Hom.; ὁμηγῠρίζομαι, mid., Hom.; ᾽ἄγείρω (perf. pass. redupl. ᾽ἄγήγερμαι), Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; συνᾰγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.; σῦνᾰ́γω, aor. 2 redupl. -ήγᾰγον, Hom., Hdt., Omn. Att.; συγκᾰλέω, fut. -καλέσω, perf. -κέκληκα, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* To ASSEMBLE, To SUMMON, and SYN. 9.

Having convened an assembly, ξύλλογον ποιησάμενος, Thuc.

CONVENIENCE (of a thing for a purpose), ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.

CONVENIENT, ἁρμενος, η, ον, Hes., Theogn., Pind., Ap. Rh.; σύμμετρος, ον, Æsch., Soph.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [πρόχειρος, ον (at hand), Trag., Thuc., etc.]

To be convenient, ἁρμόζω, c. dat. or c. prep., also in 3d sing. as impers., Pind., Soph., Plat., Dem.; προσαρμόζω, Plat., Xen.; σῦναρμόζω, Xen.; συμφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, and esp. 3d sing. as impers., Omn. Att.

To be very convenient, ᾽ὑπερευκαιρέω, Hipp.

CONVENIENTLY, προῦργου, Eur., Plat.; συμφόρως, compar. -ώτερον, -ώτατον, or -ώτατα, Eur., Thuc., Isoc.; ἐπιτηδείως, Hdt., Thuc.

[CONVENT, A, κοινόβιον, τό, Eccl.]

CONVENTION, A, συνθεσία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; σύνθεσις, εως, ἡ, Pind.; συνθήκη, ἡ, Æsch., Omn. Att. prose; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; σύνθημα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen.; σῦνομολογία, ἡ, Plat.

CONVENTIONAL, σύνθετος, ον, Hdt.; [νομικός, ή, όν, Arist.]

[*Conventionally*, νόμῳ, Hdt., Arist.]

CONVERGE, TO, συμμίσγομαι, pass., c. fut. mid. -μίξομαι, esp. of two rivers, c. dat., Hom., Hdt.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, perf. -δεδρᾰμηκα, aor. 2 -έδρᾰμον, Soph., Hdt.; σῦνάντομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; συμμίγνῦμαι, pass., c. fut. mid. -μίξομαι, in pass. sens., sine cas., or c. dat., or prep., Plat.

CONVERGENCE, A, πᾰράλλαξις, εως, ἡ, Theoph.

CONVERGING, συγκλῑνής, ές, c. ἐπί and dat., Æsch.

CONVERSANT WITH, ἵστωρ, ορος, ὁ, c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; εἰδώς, υῖα, gen. εἰδότος, εἰδυίας, etc., c. gen., sometimes c. acc., Hom., Eur.; ὀρθοδαής, ές, c. gen., Æsch.

CONVERSATION, ὁᾰρῐστύς, ύος, ἡ, esp. familiar, amorous conversation, Hom.; φῆμις, ιος, ἡ, Hom.; μῦθος, ὁ, oftener in pl., Hom., Soph., Eur.; ὁᾶρος, ὁ, Hes., h., Plat., Ap. Rh.; ὁᾰρισμός, ὁ, Hes.; λόγος, ὁ, esp. in pl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λέσχη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Anth.; διᾰ́λογος, ὁ, Plat.; διᾰ́λεκτος, ἡ, Plat., Arist.; ὁμῐλία, ἡ, Dem.

Idle conversation, λεσχηνεία, ἡ, Plat.

A place for conversation (a low, disreputable place), λέσχη, ἡ, Hom., Hes.

The act of conversation, ἡ προσομῑλητῐκή, Plat.

The subject of conversation, adj. ἔλλεσχος, οι, Hdt.; subst. ὁμίλημα, ᾰτος, τό, Plat.

[*The art of conversation*, ὁμῐλητικῐ́, ἡ (sc. τέχνη), Plut.]

CONVERSATIONAL (belonging to conversation), λεκτικός, ή, όν, Hom.; ὁμῐλητικός, ή, όν, Plat.

CONVERSE, TO, μεθομῐλέω, c. dat., Hom.; ὁᾰρίζω, esp. familiarly, as lovers, only pres. and imperf., poet. imperf. contr. ὡρίζεσκον, c. dat., or c. prep., sometimes c. acc. cogn., Hom., h.: διαείπον, infin. διαειπεῖν, c. dat., Hom.; ᾽ἀγοράομαι, mid., Soph.; ἀντᾰυδάω, c. acc. pers., Soph.; διαλέγομαι, mid., c. fut. 1 and aor. 1 pass., c. dat. or c. prep., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; προσδιᾰλέγομαι, Hdt., Plat.; ὁμῐλέω, c. dat. or c. prep., Hdt., Xen.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. pass. συγγεγένημαι, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; συμμίγνῦμι, c. dat. or c. prep., Eur., Xen., Plat.; συμπροσμίγνῦμι, Plat.; διᾰμῦθολογέω, Plat.; διατρίβω, Plat.; ἐντυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1 or perf., aor. 2 -έτῠχον, Plat.; ἐπιτυγχάνω, Plat.; also συμμίγνῦμι διὰ λόγων, c. dat. pers., Plat.; σῦνάπτω μῦθον, λόγους, or λόγοισι, c. dat. pers., and sometimes c. gen. pers., Soph., Eur.; σῦνάπτω εἰς λόγους, c. dat. pers., Eur. *Vid.* SYN. 310.

Why do you converse with these beasts? τί τῡῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις οὐνάπτεις; Ar.

To converse in private with, ᾽ἰδιολογέομαι, mid., c. dat., Plat.

To converse previously with, προλεσχηνεύομαι, mid., c. dat., Hdt.

CONVERSE (s.). *Vid.* INTERCOURSE.

[*To hold converse with the bad*, χρᾶομαι ὁμιλίαις κακαῖς, Plat.]

CONVERSE, THE, ἐνάντιος, α, ον, Omn. Att.

CONVERSELY, ἀντεστραμμένως, Arist.

CONVERSION, μεταστροφή, ἡ, Plat.; in logic, ἀντιστροφή, ἡ, Arist.

[CONVERT, A (to Judaism from Paganism), προσήλυτος, ὁ, N. T.; *a new c.*, νεόφυτος, ὁ, N. T.]

CONVERT, TO, μετᾰπείθω, perf. -πέποιθα, in pass. sens., Ar., Xen., Plat., Isoc., Lys., Dem.; in logic, ἀντιστρέφω, Arist.; [(in religious sense), στρέφω and ἐπιστρέφω, N. T.]

Easily converted, στρεπτός, ή, όν, Hom.

CONVERTIBLE, μεταλλακτός, ός, Pind., Æsch.

CONVEX, κυρτός, ή, όν, Arist.; [περιᾱγής, ές, Plut.; περίκυρτος, ον, Sext. Emp.]

CONVEXITY, κυρτότης, ητος, ἡ, Arist.

CONVEY, TO, φέρω, fut. οἴσω (not found in indic. in Hom., though he has an imper. οἶσε, and an infin. οἰσέμεν, οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεικα Hom., ἤνεγκα Att., aor. 2 ἤνεικον Hom., ἤνεγκον Att. (all these tenses used also in mid.), οἴσομαι used sometimes in pass. sens., aor. 1 pass. ἐνείχθην, Omn.; φορέω, infin. pres., also φορῆναι and φορήμεναι, as if from φόρημι, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.; κομίζω, Att., fut. often κομιῶ, Omn.; [περαιόω (e. g., στρατιάν), Thuc., sometimes also c. dupl. acc., π. στρατιὰν τὸ ῥεῖθρον, Polyb.]; ὀχέω, fut. 1 mid. in pass. sens., Hom., h., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, aor. 1 and perf. ἀγήοχα, very rare, seldom used of conveying *inanimate* things, Omn.; [ἀνάγω (esp. by sea, also as

ἄγω), Hom.]; πορεύω, no perf., Pind., Soph., Eur., Thuc.; πορθμεύω, no perf., esp. across water, Trag. *Vid.* Syn. 389.

To convey across, διακομίζω, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διαπορεύω, Xen.; παρακομίζω, Xen.

To convey across water, διαπορθμεύω, Hdt.

To convey away, ἐκκομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To convey by stealth or *deceit*, ἐκκλέπτω, Hom., Æsch., Soph., Thuc.

Conveyance, a, or Conveying, φορά, ἡ, Soph., Plat., Arist.; ἄγωγή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc.

A conveying away, ἐκκομιδή, ἡ, Hdt.

A conveying across, διἀκομιδή, ἡ, Thuc.; παρακομιδή, ἡ, Thuc.; πἄράγωγή, ἡ, Xen.

Conveying swiftly, ὠκύπομπος, ον, Eur.

Conveying people, λαοφόρος, ον, Hom., Theoc.; λαοπόρος, ον, Æsch.

Convict, το, ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι (not of legal conviction), c. prep. and gen. rei, or c. acc. pers. and ὡς c. indic., in pass. often c. part., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; ἐξελέγχω, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; μάρπτω, no perf., Æsch.

To convict, as a speaker convicts a person by argument, i. e., proves him to be so and so, καταδέω (used also of legal conviction, but not in Attic expression), fut. -δήσω, perf. -δέδεκα, etc., c. acc. and infin., Hdt.; ἐπίδεικνῦμι, c. acc. part., Plat., Lys., Antipho.

To convict, of legal conviction (as a prosecutor convicts), κἄτἄλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλἄβον, aor. 1 pass. -ελήφθην, Antipho; αἱρέω, c. gen. rei, Plat., Isæ., Dem.

Prosecuting him on many counts he convicted him on none, πολλὰς γραφὰς διώξας οὐδεμίαν εἶλεν, Antipho.

To convict, as a judge or jury convicts, καταχειροτονέω, c. gen. pers. and infin., Dem.; κἄταψηφίζομαι, c. gen. pers. acc. of crime, Plat., Lys.

To be convicted, ἅπελέγχομαι, pass., Antipho; ἅλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἑάλων, opt. ἁλοίην, etc., perf. ἑάλωκα, all in pass. sens., c. part. or c. gen. of the crime, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὤφλον, no aor. 1, perf. ὤφληκα, esp. in aor. 2 c. gen. of the crime, Æsch., Ar., Thuc., Plat., Dem.

To be convicted of a capital crime, ὀφλισκάνω δίκην θανάτου, Plat.

To be convicted beforehand, προἁλίσκομαι, Dem.

Convicted murderers, ἑαλωκότες καὶ δεδογμένοι ἀνδροφόνοι, Dem.

If any one be convicted of theft, ἐάν τις φανερὸς γένηται κλέπτων, Xen.

But he dared to say that I was convicted out of my own mouth, ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω, Æschin.

Conviction, δἰκαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ἅλωσις, εως, ἡ, Plat.; κἄταψήφισις, εως, ἡ, Antipho.

Conviction, i. e., a convicting decision, καταχειροτονία, ἡ, Dem.

Conviction, i. e., certain belief, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

Convince, το, πείθω (aor. 2, both act. and mid., always with redupl. in Hom., as πέπίθον, πεπιθόμην), perf. πέποιθα, always in pass. sens., Omn.; προσβἴβάζω, no perf., Ar., Plat., Xen.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Hdt., Plat.; ἀναγκάζω, Plat.

To convince a person and bring him over to one's own opinion, ὁμογνώμονα ποιέομαι, Xen.; [ἀναπείθω, Id.]

In which, if we were to convince you (or *to succeed in our arguments*), *we should benefit all parties, but if we failed to convince you*, etc., ἐν οἷς κατορθώσαντες μὲν ἅπαντας ἂν ὠφελήσαιμεν, διαμαρτόντες δὲ τῆς ὑμετέρας γνώμης, κ. τ. λ., Isoc.

To be convinced, ἄνελέγχομαι, pass. perf. -ελήλεγμαι, Eur.; ἐφέπομαι, imperf. ἐφειπόμην, aor. 2 ἑπεσπόμην, part. ἑπισπόμενος, Thuc.

Who can be convinced, open to conviction, μετἄπειστος, ον, Plat.

Who can not be convinced, ἄνἄλωτος, ον, Plat.

Difficult to be convinced, δὐσἄνἅπειστος, ον, Plat.

Convincing, ἀσφἄλής, ές, Xen.; ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.; πειστικός, ή, όν, Plat.

Convincingly, ἀσφἄλῶς, Xen.

In order to convince you, πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, Andoc.

Thinking that this was the most convincing kind of argument, νομίζων ταύτην τὴν ἀσφἄλειαν εἶναι λόγου, Xen.

Convivial, i. e., belonging to feasts, ξοινᾶτικός, ή, όν, Xen.

Convivial, i. e., fond of feasts, φἴλόκωμος, ον, Simon., Mel.; φἴλέορτος, ον, Ar.

Conviviality, εὐωχία, ἡ, Ar., Plat., Xen. *Vid.* Feast.

Convocation, ἐκκλησία, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Assembly.

Convoke, το, συγκἄλέω, fut. -καλέσω, often Att. -καλῶ, mid. -καλοῦμαι, perf. -κέκληκα, etc., Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συλλέγω, Eur., Thuc., Xen.

Convoked, σύγκλητος, ον, Soph., Eur., Arist.

Convoy, a, i. e., body of men sent to convoy, πρόπομπος, usu. in pl., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; πρόπομπος λόχος, Xen. *Vid.* Escort.

Convoy, το, πέμπω, fut. πέμψω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προπέμπω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; πἄρἄπέμπω, Xen., Dem.; συμπροπέμπω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; συμπἄρἄπέμπω, Æschin.; ἀνἄπέμπω, Thuc.; πἄρἄκομίζω, Eur., Xen.; ἄποκομίζω, Xen.; ναυστολέω, Eur.

[*Convoying*, ναυστόλος, ον, Æsch.; παραπομπός, όν, Polyb.]

Convoying, a, πομπή, ἡ, Hom., Eur.; προπομπή, ἡ, Xen.; παραπομπή, ἡ, Lex ap. Dem.

Convulsed, to be, σφἄδάζω, Xen.; σπάομαι, pass. perf. ἔσπασμαι, Plat.

Convulsion, σφἄκελος, ὁ, Æsch.; σπἄραγμός, ὁ, Æsch., Soph.; σπασμός, ὁ, Soph., Hdt.; ἄδαγμός, ὁ, Soph.; ἀντίσπασμος, ὁ, Ar.; σφἄδασμός, ὁ, Plat.; σπάσμα, ἄτος, τό, Plat.; σπᾶδών, όνος, ἡ, Hipp.

The earth seemed to be shaken by a convulsion, χθονὸς δὲ νῶτ' ἔδοξε σεισθῆναι σπαδῷ, Eur.

[*A hysterical convulsion*, πνἰξ ὑστερική, Aret.]

Free from convulsion, ἀσφἄδαστος, ον, Æsch., Soph.; as adv., ἀδιασπάστως, Xen.

Convulsive, ἀντίσπαστος, ον, Soph.

Coo, το, στένω, only in pres. and imperf., Theoc.

Cook, a, μάγειρος, ὁ, Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἄρτἄμος, ὁ, Xen.; ὀψοποιός, ὁ (esp. a good cook), Hdt., Plat.; fem. μάγείραινα, Pherecr. *Vid.* Syn. 318.

Of or *belonging to a cook*, μἄγειρῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

Like a good cook, μἄγειρικῶς, Ar.; δειπνητικῶς, Ar.

To be a cook, μἄγειρεύω, Theoph.

Cooked, πεπτός, ή, όν, Eur.

Any thing cooked, ὄψον, τό, Hom., Ar., Xen., Plat.; πέμμα, ἄτος, τό, usu. pl. (usu. applied only to sweetmeats), Hdt., Plat.

Cookery, Cooking, σκευἄσία, ἡ, Plat.

Skillful cookery, ὀψοποιΐα, ἡ, Xen.

The art of cooking, ἡ μἄγειρική, Plat.; ἡ ὀψοποιϊκή, Plat.; ἡ ὀψοποιητική, Arist.; ἡ ὀψαρτῡτική, Ath.

A cookery book, ὀψαρτῦσία, ἡ, Plat. (Com.), Alex.; γαστρολογία, ἡ, Ath.; ὀψολογία, ἡ, Ath.; ὀψαρτυτικὸν βιβλίον, Ath.

Treating of, discoursing on cookery, ὀψολόγος, ον, Ath.

Cook-shop, a, μἄγειρεῖον, τό, Antiph.

Cook, το, πέσσω, fut. πέψω, no perf. act., perf. pass. πέπεμμαι, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἀρτύω, fut. -ύσω (ῠ Lid. and Sc., ῡ Ellendt), Soph.; ὀψοποιέομαι, mid., Xen.; σκευάζω, Hdt.

[*To cook again*, ἀναπέσσω, Arist.]

To cook before (in point of time), προέψω, fut. -εψήσω, Hipp.

Cool, αἴθριος, ον, Soph.; ἄθερμος, ον, Plat.; ψῡχεινός, ή, όν, Xen. (see Cold); i. e., free from anger, ἄνοργος, ον, Cratin.

A cool place, ψυκτήριον, τό, Hes., Æsch.

To drink any thing cool, ψῡχορρόφέω, Plat. (Com).

Cool (s.). *Vid.* Coolness.

Cool, το, ψύχω, aor. 2 pass. ἐψῡγην, Hdt., Plat.; κἄταψύχω, Arist., Theoph.; ἐπιψύχω, Ap. Rh.; πἄραψύχω, Call.; [ἀναψύχω, Hom., Eur.]

To cool (or grow cold), ψύχομαι, Hdt., etc.; *together*, intrans. συμψύχω, Hipp.

It is cool, ἀποψύχει, impers., Plat.

Easy to cool, εὔψυκτος, ον, Arist.

[*Cooled by dipping in water*, ψυχροβαφής, ές, Luc.]

Cooler, a, ψῦγεύς, ὁ, Alex.; ψυκτήρ, ῆρος, ὁ (esp. a wine-cooler), Plat.; ψυκτηρίας (like ψυκτήρ), ὁ, Euphro; (dim.) ψυκτηρίσιον, τό, Alex.

Cooling, ψυκτήριος, α, ον, Eur.; κἄταψυκτῐκός, ή, όν, Arist.

A cooling, ψύξις, εως, ἡ, Plat.; περιψυγμός, ὁ, Plat.; κἄτάψυξις, ή, Hipp.; [ἀνάψυξις, ἡ, Hipp.; ἀναψυχή, ἡ, Plat.; ψυχρασία, ἡ, Epicur.]

[*A cooling medicine*, ψῦγμα, ἄτος, τό, Hipp.]

Coolly (in temper), εὐοργήτως, Thuc.; ψυχέως, Ar.

Coolness, ψῦχος, τό, Hom., Æsch.; ψῦχρότης, ητος, ἡ, Plat., Dem.; ψύξις, εως, ἡ, Plat.; esp. of night, or of the open air, αἴθρος, ὁ, Hom.; αἰθρία, Hdt.

Coop, a (to fatten animals in), οἴκημα, ἄτος, τό, Hdt.; [*hen-coop*, πάναγρον, τό, Ath.]

Coop, το, σηκάζω, usu. in pass., Hom., Xen.; κἄτειλέω, c. εἰς and acc., Hdt.; κατείργω, no perf. act., Hdt. *Vid.* To confine, To hem in.

Co-operate, το, συμπονέω, c. dat. pers., dat. or acc. rei, Trag., Xen., Dem.; συμπράσσω, sine cas., or c.

dat. pers., dat. or acc. rei, or c. prep., Trag., Thuc., Xen., Isoc., Lys.; *πᾶρᾰπράσσω*, sine cas., Soph.; *σῠνεφάπτομαι*, mid., c. gen. rei, also to co-operate with an ally against a common enemy, c. dat. of the ally, c. gen. of the enemy, Pind., Hdt., Æschin.; *συγκάμνω*, fut. *-κᾰμοῦμαι*, perf. *-κέκμηκα*, no aor. 1, c. dat. pers., Soph., Eur.; *σῠνηρετμέω*, c. dat. pers., Soph.; *συμμοχθέω*, Eur.; *συγκᾰτεργάζομαι*, mid., c. perf. pass. *συγκᾰτείργασμαι*, in act. sens. c. acc. rei, Eur., Hdt., Thuc.; *σῠνεργάζομαι*, Soph.; *συνδράω*, fut. *-δρᾰσω*, c. acc. rei, Soph., Eur., Thuc.; *συνεκπονέω*, c. dat. pers. acc. rei, Eur.; *σῠνέρδω*, fut. *-ἐρξω*, c. acc. rei, Soph.; *σῠνεργέω*, c. acc. rei, Eur., Xen., Dem.; *συναίρομαι*, mid., c. dat. pers., c. gen. or c. acc. rei, Eur., Thuc., Dem.; *προσλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, perf. *-εἴληφα*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐλᾰβον*, c. gen. rei or sine cas., Xen., Plat.; *συγκᾰτᾰπράσσω*, Xen.; *συγκαθαιρέω*, no aor. 1 act., aor. 2 *-εἷλον*, c. acc. rei, Hdt.

Co-operation, *ἄρηξις, εως, ἡ*, Æsch., Soph.; *συνεργία, ἡ*, Dem., Dinarch. *Vid.* Assistance.

Co-operator, a, *σῠνεργος, ὁ καὶ ἡ*, Eur., Plat.; *σῠνεργᾰτης, ου, ὁ*, Soph., Eur.; fem. *συνεργάτις, ἴδος, ἡ*, Eur.; *συλλήπτωρ, ορος, ὁ*, Æsch., Eur., Plat., Antipho; fem. *συλλήπτρια*, Xen.; *συμπράκτωρ, ορος, ὁ*, Hdt., Xen.; *σῠνᾰγωνιστής, οῦ, ὁ*, Plat., Isoc., Dem.; fem. *συνδρήστειρα*, Ap. Rh.

Co-ordinate, *ἴσοτελής, ές*, Dem.

Coot, a, *ψᾰλᾰρίς, ἴδος, ἡ*, Ar.

Co-partner, a, *μέτοχος, ὁ*, Eur., Hdt., Lys., Dem. *Vid.* Partner.

Cope with, to, *προσπάλαίω*, c. dat., Pind., Plat.; *σῠνᾰμιλλάομαι*, mid., c. dat., Eur. *Vid.* To contend.

[Copied, *ἀντίγραφος, ον*, Dem. *Vid.* To copy.]

Copier, a, i. e., imitator, *μῑμητής, οῦ, ὁ*, Isoc., Plat.

A copier of writings, *ἀντῐγρᾰφεύς, ὁ*, Æschin.; *ἀνᾰγρᾰφεύς, ὁ*, Lys.

Coping, *θρίγκος, ὁ*, Hom., Eur., Plat.; *θρίγκωμα, ᾰτος, τό*, Eur.; *γεῖσον, τό*, Eur., Lys.; *κεφᾰλή, ἡ*, Xen.

With handsome coping, *εὔθριγκος, ον*, Eur.

To surmount with a coping, *θριγκόω*, Hom.

Copious, *ἄδῖνός, ή, όν*, no compar., Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; *ἀθέσφᾰτος, η, ον*, and *ος, ον*, no compar., Hom., Ap. Rh.; *βᾰθύς, εῖα, ύ*, compar. *-ῠτερος* and *-ίων* (ῐ̆ Att., ῑ̄ elsewhere) (*βάσσων*, Epich.), Hom., Eur., Xen.; *πολύς*, fem. *πολλή*, neut. *πολύ*, oblique cases, except masc. and neut. acc., from *πολλός* (Hom. uses many other cases also from *πολύς*, and so do the Tragedians in chorus; dat. *πολέῖ*, however, does not occur, though Æsch. has *πολεῖ*; Soph. has *πολλόν* both as masc. acc. and as adv.; Hom. also uses *πουλύς* both as masc. and fem.), compar. *πλείων*, superl. *πλεῖστος*, Omn.; *ἄφθονος, ον*, Omn. post Hom.; *ἄσταῠτος, ον*, Eur.; *δαψῐλής, ές*, Hdt., Xen. *Vid.* Plentiful.

Copiously, *ἄλις*, often c. gen., Omn.; *ἄδην* (*ᾰ̆δδην*, poet.), often c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Plat.; *πολύ, πολλόν, πολλά, πλεῖστον, πλεῖστα*, Omn., except *πολλόν*, which does not occur in prose; *δαψῐλῶς*, Xen.

Copiousness, *ἀφθονία, ἡ*, Pind., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *πλῆθος, τό*, Soph., Eur., Plat.; *εὐπορία, ἡ*, Xen. *Vid.* Plenty.

Copper, *χαλκός, ὁ*, Omn. *Vid.* Brass, Bronze.

[*Common copper*, *χαλκὸς ἐρυθρός*, or *μέλας*, Callix.]

A copper vessel, *χάλκωμα, ᾰτος, τό*, Ar., Xen., Lys.; *χαλκεῖον, τό*, Hdt., Plat., Xen.; *χάλκιον, τό*, Ar., Xen.; *χαλκῖδιον, τό*, Hermippus.

Any thing made of copper, *χάλκευμα, ᾰτος, τό*, Æsch.

Copper ore, *λῖθος χαλκῖτης, ου*, Arist.; *yellow copper ore*, *ὀρείχαλκος, ὁ*, Hes., h., Stesich., Plat.

Made of copper, *χάλκεος*, poet. *χαλκῆιος*, Hom.; *χάλκειος*, Hom., Soph., *α, ον*, and *ος, ον* (sometimes also, though not always, contracted in Att. *οῦς, ῆ, οῦν*), Omn.; *χαλκέλᾰτος, ον*, Pind.; *χαλκήλᾰτος, ον*, Trag.; *χαλκοδαίδᾰλος, ον*, Bacchyl.

Made of copper ore, *ὀρειχάλκῐνος, η, ον*, Plat.

With some copper in it, *ὑπόχαλκος, ον*, Plat.

A copper coin, *χαλκοῦς, ὁ*, Ar., Dem.; [*copper coin* (as we say "*coppers*"), *χαλκία, τά*, Ar.]

[*A copper mine*, *χαλκωρῠχεῖον, τό*, Theophr.; *χαλκουργεῖον, τό*, Polyb., Strab.]

[*To mine copper*, *χαλκωρῠχέω*, Lyc.]

A sheathing to cover the bottoms of ships, as we use copper, *χέλυσμα, ᾰτος, τό*, Theoph.

To work in copper, or *to make of copper*, *χαλκεύω*, Hom., Pind., Theogn., Soph., Ar., Plat.

Belonging to working in copper, *χαλκοτῠπῐκός, ή, όν*, Plat.; *χαλκουργῐκός, ή, όν*, Arist.

The art of working in copper, *ἡ χαλκοτῠπῐκή*, Plat.; *ἡ χαλκουργῐκή*, Arist.

[Copperplate engraving, a (*of* any thing), *χάλκεος πίναξ, ἐν τῷ (γῇ ἅπασα) ἐνετέτμητο*, Hdt.; *χάλκωμα, ᾰτος, τό*, Polyb.]

Coppersmith, a, *χαλκεύς, ὁ*, Hom., Ar., Hdt., Xen.; *χαλκοτῠ́πος, ὁ*, Xen., Dem.

[*The craft* or *trade of a coppersmith*, *χαλκοτυπικὴ, ἡ*, Plat.]

Coppice, Copse, a, *βῆσσα, ἡ*, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.; *δρῖος, ὁ* or *τό*, pl. only, Hom., Hes., Soph., Eur.; *δρῡμός, ὁ*, pl. *δρῡμοί* and *δρῡμά*, Hom., Æsch., Soph.; *ξύλοχος, ἡ*, Hom. *Vid.* Wood.

Coppice-like, *βησσήεις, εσσα, εν*, Hes.

Copulate, to, *ζεύγνῡμι*, Omn. *Vid.* To join.

Copy, to (a writing), *ἐκγρᾰ́φω*, Ar., Dem.; *ἀνᾰγρᾰ́φω*, Lys., Dem.; i. e., imitate, *ἐκμῑμέομαι*, mid., Eur., Ar., Xen.; *ἀφομοιόω*, esp. as painters do, Plat.; *διασχημᾰτίζω*, Plat.

To copy (as an author copies real characters in the imaginary ones of his works), *ἀπομάσσομαι*, mid., c. gen. — "*the hero Lamachus, copying whom my mind described*," etc., *Λάμαχος ἥρως ὅθεν ἡ ᾽μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη . . . ἐποίησεν*, κ. τ. λ., Ar.

To get copied out, *πᾰραγρᾰ́φομαι*, mid., Dem.

Copy, a (of a writing), *ἀντῐγρᾰ́φον, τό*, Lys., Andoc.

A copy (of any thing else, of a picture, etc.), *ἄφομοίωμα, ᾰτος, τό*, Plat.; [*μίμημα, ᾰτος, τό*, Plat., Eur.]

A copy for children, i. e., a line for them to copy, *ὑπογραμμός, ὁ*, Clem. Al.

[Copyist, *μῑμητής, ὁ*, Plat., Isoc.]

Coquet, to, *ἀκκῐ́ζομαι*, only pres., Plat.; *ἐνδιαθρύπτομαι*, pass., c. dat. of the lover, Theoc.; *ζηλύνομαι*, pass., Theoc., Bion.

Coquettish, *λᾰμῠρός, ά, όν*, Mel.

Coral, *κοράλλιον, τό*, Diosc.; *κουρᾰλιον, τό*, Dion. P.; *λείριον ἄνθεμον πουτίας ἐέρσας*, Pind.

Cord, *μέρμις, ῖθος, ἡ*, Hom.; *σειρά, ᾶ, ἡ*, Hom.; *μήρινθος, ἡ* (metaph. acc. *μήρινθα*, Orph.), Hom., Ar.; *ἱλλάς, ᾰ́δος, ἡ*, only in pl., Hom.; *ἐπῖτονος* (ῐ̆ poet.), *ὁ*, Hom., Ar.; *πεῖραρ, ᾰτος, τό*, only pl. in this sense, Hom., h.; *σπάρτον, τό*, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; *νεῦρον, τό*, Hom., Hes., Xen.; *τόνος, ὁ*, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; *χήλευμα, ᾰτος, τό*, Soph.; *πλεκτή, ἡ*, Eur.; *σχοῖνος, ὁ καὶ ἡ*, Hdt.; *σχοινίον, τό*, Ar., Hdt., Dem.; *στρόφος, ὁ*, Hdt.; *σπεῖρα, ἡ*, Soph.; *σπάρτιον, τό*, Ar.; *σπάρτη, ἡ*, Ar.; *τοπεῖον, τό*, Archipp., Strattis; *τοπήϊον, τό*, Call.; *πλόκᾰμον, τό*, Xen.; *σχοινίς, ῖδος, ἡ*, Theoc. *Vid.* Rope.

Tied by a cord, *σειραῖος, α, ον*, Eur.

A cord seller, *στῠπειοπώλης, ὁ*, Ar.; *στῠ́παξ, ᾰκος, ὁ*, Ar.

A shop for cord, *σπαρτοπώλιον, τό*, Menand.

Cord, to, *δέω*, fut. *δήσω*, perf. *δέδεκα*, etc., Omn. *Vid.* To tie.

Cordial, *ἀσπᾰ́σιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom.

Cordially, *ἀσπᾰ́σίως*, Hom., Æsch.

Cordwainer, a, *σκῠτοτόμος, ὁ*, Ar., Xen., Plat. *Vid.* Shoemaker.

Coriander, *κορίαννον* and *κορίᾰνον, τό*, Anac., Ar.

Cork, *φελλός, ὁ* (both the substance and the tree), Pind., Æsch., Plat., Theoph.

With a cork leg, *φελλόπους, ουν*, Luc.

Cormorant, a, *λᾰ́ρος, ὁ*, also *λᾰ́ρος ὄρνις* (gen. *ὄρνῐθος*), Hom., Ar.

Corn, *ἀκτή* (only used of ground corn, so as to be eatable, by Hom.), Hes.; *σῖτος, ὁ*, pl. *τὰ σῖτα*, Omn.; *σῖτίον, τό*, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

A little corn, *σῖτᾰριον, τό*, in pl., Philem., Hipp.

The standing crop, *λῆϊον, τό*, Hom., Hes., Hdt.

Of or *belonging to corn*, *σῖτηρός, ά, όν*, Arist.

Plenty of corn, *σῖταρκία, ἡ*, Arist.

Giving corn, *πολύστᾰχυς, υος, ὁ καὶ ἡ* (epith. of Ceres), Theoc.

Producing much corn (of land), *πολῠ́πῡρος, ον*, Hom., Æsch.; *εὔσταχυς, ὁ καὶ ἡ*, neut. *υ*, gen. *υος*, etc., Anth.

Producing many measures of corn, *πουλῠμέδῐμνος, ον*, for *πολῠμέδῐμνος* (epith. of Ceres), Call.

An ear of corn, *στᾰ́χυς, υος, ὁ*, Omn. poet. *Vid.* Ear.

Eating corn, *σῖτοφᾰ́γος, ον*, Hom., Hdt.; *ὀτρῠγηφᾰ́γος, ον*, Archil.; *σῖτόκουρος, ον*, Menand.

Like corn, *σῖτώδης, ες*, Theoph.

Importation of corn, *σῖτηγία, ἡ*, Dem.

Carrying corn (ships), *σῖτᾰ́γωγός, όν*, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; *σῖτηγός, όν*, Dem.; of beasts, *σῖτοφόρος, ον*, Hdt.

To carry corn (as vessels), or import it (as corn merchants), *σῖτηγέω*, Dem.

A corn dealer, *σῖτοπώλης, ὁ*, Lys.

A buyer of corn, *σῖτώνης, ὁ*, Dem.

A buying of corn, *σῖτωνία, ἡ*, Dem.

Fond of dealing in corn (also fond of eating it), φιλόσῖτος, ον, Xen., Plat.

To supply corn, σῖτηρεσιάζω, Arist.

An inspector of corn, corn markets, and *corn measures*, σῖτομέτρης, ὁ, Arist.; σῖτοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Lys., Dem.

A convoy accompanying corn, σῖτοπομπία, ἡ, Dem.; also the actual *conveyance of corn*, Dem.

A want of corn, σῖτόδεια, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.

Corn land (a corn-field), λήϊον, τό, Theoc.

Tillage of land for corn, ψῖλὴ γεωργία, Xen., Dem.

Having many corn-fields (of a man, or of a district), πολυλήϊος, ον, Hom., Hes., Ap. Rh.

The corn flower, κύᾰνος, ἡ, Mel.

CORNER, Α, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Plat.; γωνία, ἡ, Hdt., Xen.

A corner, i. e., a retired place, μύχος, ὁ, Omn. poet., Thuc., Xen., Æschin.

In a corner, in an underhand manner, ἐν πᾰρᾰβύστῳ, Dem.

CORNICE, Α, ῥῖγκος, ὁ, Hom., Eur., Plat.; ῥῖγκωμα, ᾰτος, τό, Eur.; γεῖσον, τό, Eur., Lys.; ᾽ἀπογείσωμα, ᾰτος, τό, Arist.; [(of a roof), παρωροφίς, ἡ, Hdt.]

With handsome cornice, εὔθριγκος, ον, Eur.

[COROLLARY, Α, πόρισμα, ᾰτος, τό, Math.

To draw or *deduce as a corollary*, πορίζομαι, Math.]

CORONAL, Α, στέμμα, ᾰτος, τό, oftenest in pl., Omn. *Vid.* GARLAND.

CORONET, Α, διάδημα, ᾰτος, τό, Xen.

CORPORAL, CORPOREAL, σωμᾰτοειδής, ές, Plat.; σωμᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

CORPS, Α, λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ᾽ἄγημα, ᾰτος, τό, Xen. *Vid.* BAND, COMPANY.

Esprit de corps, φῐλεταιρεία, ἡ, Xen.

Arising from esprit de corps, φῐλέταιρος, ον, Thuc.

CORPSE, Α, σῶμα, ᾰτος, τό, Hom., Hdt.; νέκυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph., Hdt.; νέκρος, ὁ, Omn.; πτῶμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐρείπιον, τό, Soph.

[*Corpse-like*, νεκρώδης, ες, Luc.

Laying out a corpse, νεκροκόσμος, ον, Plut.]

CORPULENCE, στῐφρότης, ητος, ἡ, Timocl.

CORPULENT, πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. πάσσων, παχίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), παχύτερος, superl. πᾰ́χιστος, παχύτατος, Hom., Ar.; στιφρός, ά, όν, Xen.

A corpulent fellow, ζωμός, ὁ, Anaxand. *Vid.* STOUT, FAT.

CORRECT, TO, i. e., rectify, ᾽ιθύνω, no perf., Hes., Hdt., Call.; εὐθύνω (not common except in pres. and imperf.), Sol., Pind., Soph., Eur., Plat.; ἐξορθόομαι, mid., Eur.; ἐπᾰνορθόω, and -ομαι, mid. (also of correcting a man), Ar., Plat., Isoc., Æschin., Dem.; μεθαρμόζω, Soph.; μεταῤῥῠθμίζω, Xen.; κατευτρεπίζω, Xen.

To correct a writing, μετᾰγρᾰ́φω, Xen.

To correct, i. e., to chastise (q. v.), esp. by corporal punishment, νουθετέω κονδύλοις, πληγαῖς, Ar., Plat.

To correct one's self (in speaking), ᾽ρυσδιορθόομαι, mid., Æschin.

CORRECT, ὀρθός, ή, όν, Pind., Soph., Plat., Xen., Arist.

To be corrected, ἐπᾰνορθωτέος, α, ον, Plat.

CORRECTION, εὐθύνη, ἡ, usu. in pl., Plat.; ἐπᾰνόρθωμα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.; ἐπᾰνόρθωσις, εως, ἡ, Xen., Dem., Arist.; διόρθωμα, ᾰτος, τό, Arist.

[*To make a marginal correction*, παρεπιγράφω, Strab.]

Correction, i. e., chastisement, σωφρονιστύς, ύος, ἡ, Plat.; νουθέτησις, εως, ἡ, Plat.

A house of correction, σωφρονιστήριον, τό, Plat.

CORRECTIVE, ἐπᾰνορθωτῐκός, ή, όν, Arist.; διορθωτικός, ή, όν, Arist.; εὐθυντῐκός, ή, όν, Arist.

CORRECTLY, ὀρθῶς, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ὀρθά, Soph. *Vid.* RIGHTLY.

CORRECTNESS, ὀρθότης, ητος, ἡ, Ar., Plat.

CORRECTOR, Α, εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Theogn.; εὐθῦνος, ὁ, Æsch.; σωφρονιστής, οῦ, ὁ, Thuc., Plat.; σωφρονιστήρ, ῆρος, ὁ, Plat.

CORRESPOND TO, TO, ἕπομαι, mid., imperf. εἱπόμην, fut. ἕψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐσπόμην, part. σπόμενος, c. dat., and rarely c. acc., Pind., Plat.; ὑποκρέκω, only pres., c. dat., Pind.; συμβάλλομαι, mid., fut. συμβᾰλοῦμαι, and συμβλήσομαι, no aor. 1, c. σύν and dat., Æsch.; συμβαίνω, only in pres., imperf., aor. 2 συνέβην, part. συμβάς, and perf. συμβέβηκα, c. dat., or c. ἐς and acc., Æsch., Soph., Hdt., Dem.; σῦνᾰ́δω, fut. -ᾰ́σομαι, rare in other tenses except these and imperf., c. dat., Soph., Ar., Plat.; συμφέρω, fut. σῦνοίσω, aor. 1 σῦνήνεγκα, aor. 2 σῦνήνεγκον, perf. συνενήνοχα, and pass. συμφέρομαι, c. fut. mid. συνοίσομαι, in pass. sens., c. dat., Soph., Hdt., Plat.; ἀνταποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, c. dat., Plat.

One must make to correspond, ἀντᾰποδοτέον, Plat.

Corresponding to, σύμμετρος, ον, c. dat., Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἀντῐπᾰ́λος, ον, c. dat., Eur., Thuc.; σύντονος, ον, c. dat., Eur.; συνῳδός, όν, c. dat., Eur., Ar.; προσῳδός, όν, c. dat., Eur.; ἀντίστροφος, ον, c. gen., or c. dat., Isoc., Plat.; συγγενής, ές, c. dat., Plat., Lycurg.; σύνδρομος, ον, Plat., Lycurg.; ᾽ἀκόλουθος, ον, c. gen., or c. dat., Ar., Plat., Dem., Lycurg.; ἀντίζυγος, ον, Arist. *Vid.* LIKE.

He shall be requited with actions corresponding to his own actions, ἔργοισι δ᾽ ἔργα διάδοχ᾽ ἀντιλήψεται, Eur.

In a manner corresponding to, συμμέτρως, compar. συμμετρότερον, c. dat., Xen., Plat., Dem.; ἑπομένως, Plat.; ᾽ἀκολούθως, Dem.

CORRESPONDENCE. *Vid.* AGREEMENT.

[*A correspondence of parts* (in rhetoric), ὁμοζυγία, ἡ, Dion. H.; (in condition), ὁμοιοπάθεια, ἡ, Strab.]

CORROBORATE, TO, βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem.; συμμᾰχομαι, fut. -χέσομαι, Att. -χοῦμαι, c. dat., Hdt.

As I think, and probability corroborates my opinion, ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται, Hdt.

CORROBORATION, δεῖγμα, ᾰτος, τό, Eur., Dem.; βεβαίωσις, εως, ἡ, Thuc.

CORRODE, TO, πύθω, πῦσω, no perf., Hom.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, perf. δέδηχα, aor. 2 ἔδᾰκον, esp. as care, etc., does, Eur., Ar., Hdt.

To be corroded, σήπομαι, aor. 2 ἐσᾰ́πην, perf. σέσηπα, Hom.; κατασήπομαι, Xen.

CORRODED, σᾰπρός, ά, όν, Hippon., Theogn.

CORROSIVE, σηπτῐκός, ή, όν, Arist.; ξυστικός, ή, όν, Philot.

CORRUPT, TO, φθείρω, fut. φθερῶ, etc., also φθέρσω, Hom.; Thuc. also has 3d pl. perf. pass. ἐφθάρατι, Omn.; διαφθείρω (esp. by bribes), Æsch., Hdt., Plat., Dem.; πᾰραλλάσσω, Soph., Plat.; λωβάομαι, mid., Plat., Lys.; κᾰκύνω, no perf., Theoph.

To corrupt with, together, etc., συγκᾰκύνω, Theoph.

CORRUPT, i. e., bribed, δωροδόκος, ον, Ar., Plat., Dem.; ᾽ἄδικος, ον, Thuc.; *accusing statesmen of making a display from corrupt motives*, ἐπὶ χρήμασι προσκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα, Thuc.

Corrupt, i. e., bad (of blood, etc.), πᾰλίναιρετος, ον, Plat.

CORRUPTER, Α, διαφθορεύς, ὁ, Plat.

CORRUPTIBLE (easy to corrupt), φθαρτός, ή, όν, Arist.; εὐδιάφθαρτος, ον, Plat.; εὐδιάφθορος, ον, Arist.

CORRUPTION, ἀποφθορά, ἡ, Æsch.; διαφθορά (literal, and esp. bribery), ἡ, Xen., Arist.

If a charge of corruption be brought, ᾽ἀδίκιας ἐπίφερομένης, Thuc.

Corruption prevailed, τὸ δωροδοκεῖν ἐκράτησε, Dem.

CORSAIR, Α, λῃστήρ, ῆρος, ὁ, Hom. *Vid.* PIRATE.

CORSLET, Α, θώραξ, ᾰκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen., etc. *Vid.* BREASTPLATE.

CORUSCATION, ἀστρᾰπή, ἡ, Soph. *Vid.* FLASH, BRIGHTNESS.

CORYPHÆUS, Α, κορυφαῖος, ὁ, Ar., Plat., Dem.

COSMETIC, κοσμητικός, ή, όν, Plat.

COSMOGONY, Κοσμογονία, ἡ (name of a work), Parmenides.

COSMOPOLITE, Α, ἀφετός, ὁ καὶ ἡ, Isoc.

COST, δᾰπάνη, ἡ, Hes., Pind., Eur., Omn. prose; ᾽ἄνᾰλωμα, ᾰτος, τό, Eur., Omn. Att. prose; ἀνάλωσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ᾽ἄναισῖμωμα, ᾰτος, τό, Hdt.; δᾰπάνημα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Isæ.

Costs in a law-suit (amounting to one sixth of the sum at which the damages were laid, and given against the party who failed to obtain the votes of one fifth of the dicasts), ἐπωβελία, ἡ, Dem., Æschin.

I shall be condemned in costs, τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, Dem.

To run a risk of being condemned in costs, τῆς ἐπωβελίας κινδῡνεύειν, Dem.

As it seems to me, you will drive out the pollution to your cost, κλαίων δοκεῖς μοι . . . ἀγηλατήσειν, Soph.

[*To one's cost, οὐ χαίρων*, e. g., *you'll make me your laughing-stock to your cost*, οὐ χαίροντες ἐμὲ γέλωτα ᾔσεσθε, Hdt., Att.]

COST, TO, γίγνομαι, mid., fut. γεγήσομαι, no aor. 1 mid., aor. 2 ἐγενόμην, 2d perf. γέγονα, perf. pass. γεγένημαι, c. gen. of price, Ar.; καθίσταμαι, in aor. 2 act. κατέστην, c. dat. of buyer, gen. of price, Andoc.

COSTIVE, στεγνός, ή, όν, Hipp.

COSTIVENESS, στεγνότης, ητος, ἡ, Hipp.; πυκνότης κοιλίας, Hipp.

COSTLINESS, πολῡτέλεια, ἡ, Omn. prose; πολῡχρημᾰτία, ἡ, Xen.

COSTLY, τῑμήεις, εσσα, εν, Hom.; ᾽ισάργυρος, ον (ῐ always in Att.), Æsch.; ἀργῠρώνητος, ον, Æsch.; πολῡτίμητος, ον, Ar.; δᾰπάνηρος, ᾱ, όν, Xen., Plat., Dem.; πολῡδᾰπάνος,

ον, Hdt., Xen.; πολύτελής, ές, Omn. prose; ἀνάλωτικός, ή, όν, Plat.; πολυτίμος, ον, Anth.

Fine and costly (of cloth, etc.), ἀβρότιμος, ον, Æsch.

Costly to drink, σεμνόποτος, ον, Antiph.

Costly, in a costly manner, adv., πολυτελῶς, Xen., Dem.; δαπάνηρῶς, Xen.

COTTAGE, Α, αὔλιον, τό, h.; κάλυβη, ή, Hdt., Thuc., Anth.

COTTON, ἔρια (τά) ἀπὸ ξύλου, Hdt.; [*of cotton*, ξύλινος, η, ον, LXX.; *of undressed cotton*, ὠμοβύσσινος, η, ον, Schol.]

COUCH, TO, i. e., lie down, κεῖμαι, ἐκείμην, κείσομαι, Omn.

To couch a spear, εἰς προβολὴν καθίημι, aor. 1 καθῆκα, no perf., Xen., Anth.

[*To couch for the cataract*, παρακεντέω, Medic.]

COUCH, Α, κλιντήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Theoc.; κλῖσία, ἡ, Hom., Pind.: κλισμός, ὁ, Hom., Theogn., Eur.; λέκτρον, τό, Omn. poet.; λέχος, τό, Omn. poet.; κλίνη, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κλῖνίς, ίδος, ἡ, Ar.; κλῑνΐδιον, τό, Ar.; κλῑνᾰ́ριον, τό, Ar.; ἐπῐ́κλιντρον, τό, Ar.; κοίτη, Xen.; σκίμπους, οδος, ὁ, Ar., Plat.; σκιμπόδιον, τό, Philem. *Vid.* BED.

A room with three couches for dining in, τρῐ́κλῖνος (sc. οἶκος), Amphis, Antiph.

Couch grass, ἄγρωστις, εως, and ιος, ἡ, Hom., Theoc.

COUCHED (of a spear), προτενής, ές, Ap. Rh.

[COUCHING (*operation of*) for cataract, παρακέντησις, ἡ, Med.]

[*A couching-needle*, παρακεντητήριον, τό, Gal.]

COUGH, Α, βήξ, βηχός, ὁ καὶ ἡ, Thuc., Arist.

COUGH, TO, βήσσω, Ar., Hipp.

To cough a little, ὑποβήσσω, Hipp.

[*To cough up*, ἀναβήσσω, Hipp.]

COULD. *Vid.* CAN.

COUNCIL, Α, ἄγορά, ἡ, Hom., Hdt.; βουλή, ἡ, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; σῦνέδριον, τό, Hdt., Plat., Isoc., Dem.; σῦνεδρία, ἡ, Xen.; βουλευτήριον, τό, Thuc. *Vid.* SYN. 20, 132.

To the council, ἀγορήνδε, Hom.

From the council, ἀγορῆθεν, Hom.

To hold a council, to meet in council, ἄγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; συμβουλεύω, Xen.; σῦνεδρεύω, no perf., Dem., Arist.; σῦνεδριάομαι, mid., Ap. Rh.

To preside over a council, βουλαρχέω, Arist.

Presiding over councils (gods), βουλαῖος, α, ον, Antiph., Æschin.

Sitting in council, σύνεδρος, ον, Soph., Eur.

A council-chamber, βουλευτήριον, τό, Æsch., Eur. Hdt., Thuc., Xen., Dem.

COUNSEL, i. e., intention, ἐννέσιαι, αἱ, Hom., Hes.; δήνεα, τά, Hom., Ap. Rh.; μῆτις, ιος (also ῐδος, Æsch.), ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph.; μήδεα, τά (esp. of wise counsel), Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; βουλή, ἡ, Omn.; φραδμοσύνη, ἡ, Hes., h.; ὑποφραδμοσύνη, ἡ, Hes.; ἐνθύμημα, ἄτος, τό, Soph.; βούλευμα, ἄτος, τό, Pind., Trag., Hdt.; βούλευσις, εως, ἡ, Eur.; i. e., expedient, φροντίδος ἔγχος (τό), Soph. *Vid.* SYN. 130, 131.

Counsel, i. e., advice, ὑποθημοσύνη, ῆ, Hom., Xen., Ap. Rh.; παράινεσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; συμβουλή, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dinarch.; συμβουλία, ἡ, Hdt., Xen.; συμβούλευμα, ἄτος, τό, Xen.; συμβούλευσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 130, 131.

Good counsel, εὐβουλία, ἡ, Æsch., Soph., Plat.

Bad counsel, δυσβουλία, ἡ, Æsch., Soph.

COUNSEL, TO, ὑποτῐθεμαι, mid., aor. 1 ὑπεθηκάμην, etc., c. acc. rei or c. infin., c. dat. pers., Hom., Hes., Ar., Hdt., Plat.; παραινέω, fut. -έσω, sometimes -ήσω, but not in Trag., c. acc. rei, c. dat. pers., sometimes, though rarely, c. acc. pers., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; βουλεύω, c. dat. pers. acc. rei, Æsch., Eur., Plat., Dem.; εἰσηγέομαι, mid., Omn. Att. prose.

To take the lead in counselling, προβουλεύω, Xen.

One must counsel, συμβουλευτέον, Isoc.

COUNSELLOR, Α, βουληφόρος, ὁ, Hom.; μητιέτης, ου, ὁ (esp. epith. of Jupiter), Hom.; βουλευτής, οῦ, ὁ, Hom., Hdt., Dem., Æschin.; μήστωρ, ορος, ὁ, Hom.; but συμμήστωρ, ορος, ὁ, Ap. Rh.; βούλαρχος, ὁ, Æsch.; σύμβουλος, ὁ, Omn. Att.; πρόβουλος, ὁ (generally, and also used in prose particularly of men appointed to consult on special business, or of deputies sent to a general meeting), Æsch., Ar., Hdt., Lys.; βουλευτήριος, ὁ, Æsch.; σύνεδρος, ὁ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.

[*Counsellor-at-law*, νομοδείκτης, ου, ὁ, and νομοδιδάκτης, ου, ὁ. Plut.]

[*Assistant counsel* or *counsellor* (in courts of law), παράκλητος, ὁ, Dem.; δευτεραγωνιστής, οῦ, ὁ, Dem.]

The whole body of counsellors, βουλευτήριον, τό, Æschin.; so

Crafty counsellors, δόλια βουλευτήρια, Eur.

Prevailing in counsel, νῑκόβουλος, ον, Ar.

Taking good counsel for the common weal, εὐκοινόμητις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

The office of counsellor, βουλεία, ἡ, Ar.

To be a counsellor, βουλεύω, Xen., Plat.

To follow one's own counsel obstinately, ἰδιοβουλεύω, Hdt.

Following one's own counsel obstinately, αὐτόβουλος, ον, Æsch.; ἰδιογνώμων, ονος, neut. ον, Arist.

COUNT, TO, ἄριθμέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem., Theoc.; πεμπάζω (prop. *by fives*), and mid. πεμπάσσομαι (the only form in Hom.), aor. 1 mid. poet. πεμπασσάμην, Hom., Æsch., Ap. Rh.; λέγω, Hom., Pind.; ἔπειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, Hom.; μετρέω, Alcæ., Theoc.; κἀπᾰριθμέω, Eur., Plat., Æschin., Arist.; ἐξᾰρῐθμέω, Hdt., Isoc.; ἀπαρῐθμέω, Xen., Isoc., Dem.

To count up one by one, διᾰρῐθμέω, Eur.

[*To count*, prop. *with pebbles* or *counters*, ψηφίζω, Polyb.; ψήφοις λογίζομαι, Hdt.; *to count on the fingers*, ψηφίζω δακτύλοις, Plut.]

To count up all together, συλλογίζομαι, mid., Hdt., Plat., Lys.

To count along with, to include in the reckoning, σὺνᾰρῐθμέω, Plat., Isæ.

[*To count over*, ἀναπεμπάζομαι, Plat.]

One must count among, ἐγκρῑτέον εἰς, c. acc., Plat.

One who counts, πεμπαστής, ὁ, Æsch.; ἀρῐθμητής, ὁ, Plat.

Skilled in counting, ἀρῐθμητῐκός, ή, όν, Plat.

Counted in, counted among, ἐνᾰρῐ́θμιος, ον, sine cas. or c. dat., Hom., Theoc., Ap. Rh.; μετᾰρῐ́θμιος, ον, c. dat., h., Ap. Rh.

Easily counted, ἄρῐθμητός, ή, όν, Theoc.; ἐνᾰρῐ́θμητος, ον, Xen., Plat.; εὐλόγιστος, ον, Arist.

COUNTING, ἀρῐ́θμησις, εως, ἡ, Hdt.

Past counting (too numerous to be counted), ἄρῐθμοῦ μείζων, Pind.

COUNTENANCE, ὤψ, ή, only used in acc. sing. ὦπα, Hom., Hes., Theoc., pl. τὰ ὦπα, Plat.; πρόσωπον (pl. in Hom. also προσώπατα, dat. προσώπασι), Omn.; ὄμμα, ἄτος, τό, Soph., Eur. *Vid.* FACE.

With a small or *narrow countenance*, στενοπρόσωπος, ον, Arist.; μῑκροπρόσωπος, ον, Arist.

With a round countenance, στρογγῠλοπρόσωπος, ον, Arist.

[*To wear the same expression of countenance*, ὁμοίως ἔχω τὸ πρόσωπον (c. ἐπί c. dat.), Xen.]

COUNTER, Α (in a shop), τρᾰπέζιον, τό, Lys.; [(in reckoning), ψῆφος, ἡ, Hdt.]

[*To reckon by counters*, i. e., count up or cipher, ψήφοις λογίζομαι, Hdt., Ar.]

COUNTER TO, adj. ἐνάντιος, α, ον, c. gen., or c. dat., or c. ἤ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* CONTRARY.

Counter to, adv. or prep. πᾰ́ρεκ, before a vowel πᾰρέξ, also *counter to the will of*, c. acc. or (later) c. gen., Hom., Ap. Rh. *Vid.* CONTRARY TO.

[*To make counter movements*, ἀντικινέομαι, Polyb.]

COUNTERACT, TO, ἀντῑμηχᾰνάομαι, mid., c. acc. or c. πρός and acc., Eur., Xen.; ἀντῑπράσσω, c. dat., Xen., Dem., Æschin.

COUNTERBAIL, TO, δύναμαι, fut. δυνήσομαι, c. acc., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* EQUIVALENT.

COUNTERBALANCE, TO, ἀντιῤῥέπω, only pres., sine cas., Æsch.; ἀντῖσηκόω, also *to make to counterbalance, to give to counterbalance*, c. dat. or c. gen. of the thing counterbalanced, Æsch., Eur.

COUNTERBALANCING, ἀντίῤῥοπος, ον, Soph., Dem.; ἀντίστᾰθμος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.; ἀντίζυγος, ον, Arist.

Counterbalancing, adv. ἀντιῤῥόπως, Xen.

COUNTERBALANCING, Α, ἀντῖσήκωσις, εως, ἡ, Hdt.

COUNTERCHANGE, TO, ἀντᾰμείβω, Archil.; ἀνταλλάσσω, Eur., Thuc., Isoc. *Vid.* TO CHANGE, TO EXCHANGE.

COUNTER-EVIDENCE, TO BE A, ἀντῑμαρτῠρέω, Ar.

COUNTERFEIT, TO, πᾰρᾰποιέομαι, mid., Thuc.; [(a seal, etc.), παραγλύφω, Diod.; (coin), παρακόπτω, Diod.] *Vid.* TO IMITATE.

COUNTERFEIT, Α, μίμημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Plat., Æschin.; πλάσμα, ᾰτος, τό, Dem.

COUNTERFEIT, πᾰρᾰ́σημος, ον, Eur., Ar., Dem.; πλασμᾰτώδης, ες, Arist.; πλασμᾰτίας, ου, ὁ, only masc., Arist.; [νόθος, η, ον, and ος, ον, Plat.; ψευδεπίγραφος, ον, Polyb.]

[COUNTERMAND, TO, ἀντιπαραγγέλλω, Xen.]

COUNTER-MANŒUVRING, ἀντῑτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.

COUNTERMINE, TO, ἀντορύσσω, Hdt.; [ἀντιμεταλλεύω, Polyb.]

COUNTERPANE, A, ῥῆγος, τό, Hom.; ῥέγος, τό, Anac.; στρωμᾰτεύς, ὁ, Antipho.

[COUNTERPART, as adj., ἀντίμιμος, ον, c. dat., Ar.; ἀδελφός, ἡ, όν, c. gen., Soph., Plat.]

COUNTER-PLEA, A, ἀντίγρᾰφή, ἡ, or ἀντί γραψις, εως, ἡ, Lys.

COUNTERPLOT, TO, ἀντεπίβουλεύω, Thuc.; ἀντίτεχνάομαι, mid., Hdt.

COUNTERPOISE, TO, ἀντιῤῥέπω, only pres. sine cas., Æsch. *Vid.* To COUNTERBALANCE.

COUNTERPOISE, A, ἀντιῤῥοπία, ἡ, Hipp.; [ἀνθολκή, ἡ, Plut.]

COUNTERSIGN, TO, πᾰρᾰσημαίνω, Plat.

COUNTERSIGN, A, i. e., watchword, σύνθημα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

COUNTLESS, ᾰ̓κρῑτος, ον, Hom.; ἄπετος, ον, Hom.; ᾽ἄπειρων, ονος, neut. ον, Hom.; ᾽ἀπειρέσιος, α, ον, Hom., Hes., Soph.; μῡρίος, α, ον, Omn. poet., Plat.; ᾽ἄπειρος, ον, Pind., Hdt., Plat.; ᾽ἄνᾰρῑθμος, ον, Pind., Trag., Xen.; ᾽ἀνήρῑθμος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἄνᾰρῑθμητος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ᾽ἀλόγιστος, ον, Soph.; ᾽ἄτέρμων, ονος, neut. ον, Eur.; ᾰ̓́φραστος, ον, Æsch.; μυριοπληθής, ές, Eur.; νήρῑτος, ον, Ap. Rh.

Countless as the sand of the sea, ψαμμᾰκόσιοι, only pl., Eupol.

A countless period of time, μῡριέτης χρόνος, Æsch.

COUNTRY, i. e., not the town, answering to the Latin *rus*, ἀγρός, ὁ, Omn.; χώρα, ἡ, Xen.; χῶρος, ὁ, Xen. *Vid.* SYN. 149.

Country, i. e., a region, χῶρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Antiph.; γαῖα, ἡ, Hom., Trag.; αἶα, ἡ, never in pl., Hom., Trag.; γῆ, ἡ, Omn.; χώρα, ἡ, Omn.; νόμος, ὁ, Eur.; χθών, ἡ, gen. χθονός, Æsch., Eur.; χωρίον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 149.

Country, i. e., one's own country, answering to the Latin *patria*, πᾰ̓τρίς, ίδος, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; πᾰ̓́τρα, ἡ, Omn. poet.; πατρὶς γαῖα, πατρὶς αἶα, πατρὶς ᾽ἄρουρα, Hom.; πᾰτρία or πᾰτρῴα ᾽ἄρουρα, Pind., etc.; ἡ πατρική, Eur.

One's mother country, μητρίς, ίδος, ἡ, Plat.

From one's country, πᾰ̓́τρᾰθε, Pind., Ap. Rh.

Of or *belonging to the country*, i. e., rural, rustic, ᾽ἀγρόνομος, ον, Soph.; ᾽ἄγροικος, ον, Ar.; ᾽ἀγρεῖος, α, ον, Ar. (both, however, usu. applied to manners, i. e., clownish); ᾽ἀγροιώτης, ὁ, Anth. *Vid.* SYN. 22.

[*In the country*, ἐπ᾽ ἀγροῦ, Hom.; ἐν ἀγρῷ or ἀγροῖς, κατ᾽ ἀγρόν or ἀγρούς, Att.]

[*To live in the country*, ἀγραυλέω, Arist.]

Belonging to the country, i. e., to the district, ἐγχώριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπιχώριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Soph.; πᾰτριώτης, Xen.

[*In the middle* or *heart of a country* (as cities), ἀνάμεσος, ον (πόλεις), Hdt.]

Of one's own country, πᾰτρώιος, α, ον, Hom., Hes., Hdt.; πᾰτρῷος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Trag., Xen., Isoc.; πᾰ̓́τριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Ar., Plat., Xen.; πᾰτρῐκός, ή, όν, Eur.; σύγγονος, ον, Soph.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc.; fem. πᾰ̓́τρις, ίδος, ἡ (epith. of γῆ, πόλις, etc.), Hom., Pind., Eur.; πατριῶτις, ίδος, ἡ, Eur.; πολιῆτις, ίδος, ἡ, Eur.

The custom of my country, ὁ οἴκοθεν νόμος, Eur.

Living in the country, ᾽ἀγρόνομος, ον, Hom.; ᾽ἐπίνομος, ον, Pind.; ᾽ἀγρώτης, Eur. *Vid.* RUSTIC.

The people living and working in the country, ὁ γεωργικὸς λεώς, Plat.

Fond of his country, φῐλόπολις, and poet. φῐλόπτολις, εως and ίδος, acc. only ιν, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

From what country? ποδᾰπός, ή, όν; Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; in indirect questions asking from what country he came, etc., ὁποδαπός, ή, όν, c. indic., or c. opt., Hdt.

From one's country (to be driven, etc.), οἴκοθεν, Xen.

From many countries, πολῦπείρων, ονος, h.

COUNTRYMAN, A, i. e., a rustic, ᾽ἀγρότης, ου, ὁ, Hom., Eur.; ᾽ἀγροιώτης, Hom., fem. ᾽ἀγροιῶτις, ίδος, ἡ, Sapph.; ᾽ἀγροβότης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ᾽ἀγρώστης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ᾽ἀγροτήρ, ῆρος, ὁ, Eur., fem. ᾽ἀγρότειρα, Eur.; ἄγροικος, ὁ, ἡ, Ar.; ἀγρώτης, ου, ὁ, Theoc.; ἄγριος, Mosch., fem. ἀγρότις, ίδος, ἡ, Ap. Rh. (N.B.—Most of the above words are used as adj. with words signifying man, people, etc.) *Vid.* SYN. 22.

A countryman, i. e., fellow-countryman, πολίτης, ου, ὁ, Eur., Hdt., Xen., Isoc.; πολιήτης, ου, ὁ, Hdt.; πᾰτριώτης, ου, ὁ, Soph., Xen., Plat.; συμπολίτης, ὁ, Æsch., Eur. [Strictly πολίτης was used of Greeks among themselves, πατριώτης of foreigners, but the usage was not always observed.]

A countrywoman, πολιῆτις, ίδος, ἡ, Ap. Rh.

COUPLE, A, δύω, Hom.; δύο, Att., nom. and acc. of all genders; gen. δυῶν, and gen. and dat. δυοῖν, also dat. δυσί (δύοισι, Hdt.), sometimes used indecl., Omn. *Vid.* TWO, A PAIR.

In couples, σύνδυο, h., Xen., Dem.; κατὰ ζῦγά, Theoc.

COUPLE, TO, συνδυάζω, esp. in pass. of married people, Plat., Arist.; παραζεύγνῡμι, Eur., Dem. *Vid.* To JOIN.

COUPLED (esp. of married people), συνδυάς, άδος, ἡ, Eur.

COUPLING, συνδυασμός, ὁ, Arist.

COURAGE, ῥῐξηνορία, ἡ (esp. in battle), Hom.; ᾽ἀγηνορία, ἡ, Hom.; ἀλκή (also dat. sing. ἀλκί, Hom.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc.; Θῡμός, ὁ, Hom., Soph., Xen.; μένος, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; ᾽ἀρετή, ἡ, Omn.; θᾰ́ρσος, τό, Hom., Eur.; θάρσος, τό, Omn.; αἰχμή, ἡ, Æsch.; τόλμα and τόλμη, ἡ, Omn. post Hom.; εὐψῡχία, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀριστεία, ἡ, Soph.; ἀνδρία or ἀνδρεία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; εὐσπλαγχνία, ἡ, Eur.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Thuc.; ᾽ὑπεροπλία, ἡ, Theoc.; [ἀνδρεῖον, τό, Thuc.; ἀνδρειότης, ητος, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 91.]

To take courage, θαρσέω, Omn.; εὐθαρσέω, Æsch., Andoc.; ἀνᾰθαρσέω, Thuc.; τολμάω, Omn.; ἐπιτολμάω, Hom., Theoc.; θαρσύνω, no perf., Soph.

[*They took fresh courage*, ἀμπνοὰν ἔστᾶσαν, Pind.]

[*Take courage*, *be of good courage*, ἀνάσχεο, poet. ἄνσχεο, Hom., Hdt.]

[*To fill with fresh courage*, ἀναθαῤῥύνω, Xen.; ἀναζωπυρέω (in pass.), Plat.]

Of good courage, i. e., confident, εὐθαρσής, ές, h., Æsch., Eur., Xen.

Of equal courage, ᾽ἰσόψυχος, ον, Æsch.

COURAGEOUS, ᾽ἀγᾰπήνωρ, ορος, only masc., Hom.; αἰνᾰρέτης, only masc., Hom.; ἐΰς and ἠΰς, no fem., and only gen. ἐῆος, acc. masc. ἐΰν, neut. ἠΰ of the oblique cases, Hom.; θαρσᾰλέος, α, ον, Hom., Pind., Æsch., Plat.; καρτερόθῡμος, ον, Hom.; ᾽ἀγήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes., Æsch.; ἰφθῖμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; Θῡμολέων, οντος, only masc., Hom.; ᾽ἀγέρωχος, ον, Hom., Pind.; πολῠθαρσής, ές, Hom., Ap. Rh.; κρᾰτερόφρων, ονος, neut. ον, Hom., Hes.; κρᾰτύς, only in masc., Hom., compar. κρείσσων, Hom., Pind., superl. κρᾰτιστος (κάρτιστος, Hom.), Pind., Eur., Thuc., Xen.; καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; κρᾰτερός, ά, όν, Omn. poet., Plat.; κρᾰταιός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; ἄλκῐμος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀγᾰθός, ή, όν, compar. ᾽ἀρείων, ᾽ἀμείνων, φέρτερος, α, ον, superl. ᾽ἄριστος, φέρτατος (also φῖρίστος, Hom.), Omn.; ἐσθλός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; ᾽ἀγηνόρεος, α, ον, Æsch.; εὐτλήμων, ονος, neut. ον, Æsch.; εὖψῡχος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; εὐκάρδιος, α, ον, Soph., Eur.; χαλκεοκάρδιος, ον, Theoc.; [ἀνδρεῖος, α, ον, Ion. ῆιος, η, ον, Hdt., Thuc., Eur., Plat., etc.]

Courageous in battle, μενεχάρμης, ὁ, Hom.; μενέχαρμος, ον, Hom.; μενεδῐής, ον, Hom., Ap. Rh.; ῥηξήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes.; μενεαίχμης, ου, Anac. *Vid.* BRAVE.

COURAGEOUSLY, ἴφι, Hom.; κρατερῶς, Hom.; εὐτόλμως, Tyrt., Æschin.; εὐκαρδίως, Eur.; εὐθαρσῶς, Æsch., Arist.; θαρσᾰλέως, Xen., Isoc.; εὐψῡχως, Xen.; γενναίως, Thuc.; θαρσούντως, Xen.; [ἀνδρείως, Plat.]

COURIER, A, ἄγγᾰρος, ὁ, Hdt., Xen., used as adj. ος, ον, Æsch.; τρόχις, ιος, ὁ, Æsch.; ἡμεροδρόμος, ὁ, Hdt., Plat. *Vid.* SYN. 6.

COURSE, A, δρόμος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen.; ὁδός, ἡ, of a river, of action, etc., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ῥόθος, ὁ, Hes.; τόνος, ὁ, Pind.; δρᾰ́μημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt.; δίωγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥύμη, ἡ, esp. of fortune, etc., Eur.; περίοδος, ἡ, Xen., Plat.

The course of the stars, etc., φορά, ἡ (and also of affairs), Plat., Dem., esp. of the sun, διέξοδος, ἡ, Hdt.

The course of affairs, αἵρεσις, εως, ἡ, Plat., Dem.

The course (of an arrow), πορεία, ἡ, Antipho.

Out of the course, ἔξω δρόμου, ἐκτὸς δρόμου, Æsch., Plat.; ἔξω πλόου, Pind.

To let things take their course, ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι, Dem.

A course (of dishes at dinner), περίοδος, ἡ, Xen.

[*To hand round the first course*, τὴν πρώτην περίοδον περιφέρω, Xen.]

[*Course of life*, περίοδος, ἡ, Plat., διαγωγή, ἡ, Plat.; *to live in the prescribed course*, ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζάω, Plat.]

[*A course of medical treatment*, ἰατρικὴ περίοδος, ἡ, Luc.]

[*A course of reasoning*, ἀναλογισμός, ὁ, Xen.]

Of course (in answers), ἀνάγκη, ἡ, Plat.; πολλὴ ἀνάγκη, Plat.; πάνυ μὲν οὖν, Plat.; πῶς γὰρ οὔ; πῶς δ' οὔ; Plat.; ἀμέλει, Ar., Plat. *Vid.* CERTAINLY.

Running the same course, ὁμόδρομος, ον, Plat.

To change the course (intrans.), μεταῤῥέω, c. acc. of the course quitted, εἰς and acc. of that taken, Plat.

COURSE, TO, διώκω, Omn. *Vid.* TO FOLLOW, TO HUNT.

COURSER, A, ἵππος, Omn. *Vid.* HORSE.

COURT, A (of justice), ἀγορά, ἡ, Hom., Dem.; δίκαστήριον, τό, Ar., Hdt., Plat., Dem.

A court or *yard before a house*, αὐλή, ἡ, Hom.; ἕρκος, τό, Hom.

An inner court, μέσαυλος, ὁ, or μέσαυλον, τό, Hom.

The king's court, αἱ βασιλέως Θῦραι, Hdt., Xen.; [later ἡ αὐλή, Polyb.]

The court, i. e., the judge's, τὸ δικαστήριον, Ar., Plat., Xen.; ἡ δίκη, Antipho.

The gate or *door leading into the inner court*, μέσαυλος Θύρα, or without Θύρα, ἡ μέσαυλος, Eur., Ar.

A court-house, ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.; πρυτανεῖον, τό, Dem.

Belonging to a court, αὐλειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Ar., Hdt., Plat., Lys.; ἕρκειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Dem.

Belonging to a court of law, esp. of the gods who preside over them, and, later, of the days when they are open, ἀγοραῖος, ον, Æsch., Hdt.

[*Court of Errors*, or *Court of Appeals*, οἱ τὸ πέρας ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων, Dinarch.]

COURT, TO (a woman), μνηστεύω, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat. (an office, Isoc.); μνάομαι, intin. poet. μνάασθαι, imperf. 3d sing. μνάσκετο, 3d pl. μνώοντο, Hom.; (a favor, or an office), Hdt.; μετέρχομαι, Pind. *Vid.* To woo.

To court, i. e., to seek to please, σαίνω, no perf., c. acc. or c. πρός and acc., Pind., Æsch.; Θεράπευω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; μελετάω, Plat.; ἐν Θεραπείᾳ ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, Thuc.; προσέχω τὸν νοῦν, προσέχω τὴν γνώμην, also προσέχω alone, c. dat., Xen.

To court exceedingly, ὑπερεκθεράπευω, Æschin.

[*To pay great court to*, Θεραπεύω πάσῃ Θεραπείᾳ, Xen.]

COURTING, A (of a woman), μνηστύς, ύος, ἡ, Hom.; μνήστευμα, ἄτος, τό, Eur.; [μνηστεία, ἡ, Luc.]

A courting of favor, etc., Θεράπεια, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.

Much courted (of a maiden), ἀλφεσίβοιος, Hom.; πολυμνηστός, ή, όν, Hom.; ἀμφίνεικής, ές, Æsch., Soph.; ἀμφινείκητος, ον, Soph.

COURTEOUS, ἐπητής, οῦ, ὁ, Hom., Ap. Rh.; εὐπροσήγορος, ον, Eur., Isoc.

COURTEOUSLY, χαριέντως, Isoc.

COURTESAN, A, πόρνη, ἡ, Archil., Ar. Xen., Dem.; πορνίδιον, τό, Ar.; κάσαλβάς, άδος, ἡ, Ar.; χαμαιτύπη, ἡ, Menand.

COURTESY, ἐπητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἐπήτειαι, αἱ, only pl., Ap. Rh.

[COURTIERS, οἱ περὶ τὴν αὐλήν, Polyb.; οἱ αὐλικοί, Id.]

COUSIN, A, ἄνεψιός (in gen. sing. Hom. has ἀνεψιοῦ, lengthening the penultima), ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., fem. ἄνεψιά, Xen., Isoc.; αὐτάνεψιος, ὁ, Æsch., Eur.

A family of cousins by the father's side, πατρᾰδελφία, ἡ, Æsch.

A cousin's son, ἀνεψιᾰδοῦς, οῦ, ὁ, Pherecr.; [*a cousin's daughter*, ἀνεψιαδέη, Ar.]

COUSINSHIP, ἄνεψιότης, ητος, ἡ, Plat., Dem.

COVENANT, A, συγγρᾰφή, ἡ, Lys., Dem., Æschin.; συμβόλαιον, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Dem.; σύνταξις, εως, ἡ, Dem.

COVENANT, TO, ὁμολογέω, Soph., Ar., Hdt., Thuc. *Vid.* TO AGREE.

To covenant (to do a thing), ἐνδέχομαι, mid., Hdt.

COVER, TO, ῥύομαι, opt. ῥῦοίμην, fut. ῥύσομαι, aor. 1 ἐρῦσάμην, poet. ἐῤῥύσαμην or ῥυσάμην, also aor. sync. 3d sing. ἔρῦτο (esp. as armor or a city wall covers a fighter), Hom.; κρύπτω, aor. 2 pass. ἐκρῠβην, etc., Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; συγκρύπτω, Eur.; κᾰλύπτω, Omn. poet., Xen.; ἀμφῐκᾰλύπτω, Hom., Eur.; συγκᾰλύπτω, Hom., Eur., Plat.; κᾰτᾰκᾰλύπτω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; περῐκᾰλύπτω, Hom., Xen., Plat.; κᾰταμφικαλύπτω, Hom.; ἐγκᾰλύπτω, Æsch., Ar., Plat., Dem.; προκᾰλύπτω, Xen., Plat.; ἐπῐκᾰλύπτω, Hes., Eur., Xen., Plat., Arist.; ἀμφιέχομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, pluperf. often ἀμφεχῦμην for ἀμφῐκεχῦμην, Hom.; εἰλύω, rare in act., usu. in pass., esp. in perf. part. εἰλῠμένος, in pass. sens., Hom.; κᾰτειλύω, Hom., Hdt.; κεύθω, κεύσω, perf. κέκευθα (aor. 2 redupl. κέκῠθον, Hom.), Hom., Trag.; σκιάζω, Hes., Eur., Hdt.; κᾰτασκιάω, Hom.; κᾰτασκιάζω, Hes., Soph., Eur., Plat.; σκεπάω, fut. -άσω, Hom., Theoc.; σκεπάζω, Xen.; ἐρέφω, Hom., Pind., Dem.; ἀμπέχω, fut. ἀμφέξω, aor. 2 ἤμπισχον, Hom., Æsch., Soph.; ἀμπίσχω, mid. ἀμπίσχομαι and ἀμπισχοῦμαι, Eur., Ar.; κᾰταστορέννῡμι, fut. -στορέσω and -στρώσω, perf. pass. -έστρωμαι, aor. 1 usu. -εστορέσθην, Hom.; κᾰταέννῡμι, imperf. κᾰταείνυον, perf. pass. part. κᾰταειμένος, Hom.; μιγνύω, fut. μίξω, etc., Pind.; στέγω, only pres. and imperf., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ὑποστέγω, Xen.; περιστέγω, Hipp.; στεγάζω, no perf. act., Soph., Xen.; καταστεγάζω, Hdt., Plat.; κᾰτᾰμπίσχω, Eur.; νωτίζω, no perf., Eur.; ἐπῐνωτίζω, Eur.; ἐπαμπίσχω, Eur.; περιαμπέχω, Plat.; ἀμφῐτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, Eur.; κᾰτᾰπετάννῡμι, fut. -πετάσω, etc., Ar., Xen.; συστεγάζω, Xen., Plat. *Vid.* SYN. 301.

To cover a seat or *chair*, ἐντείνω, Hdt.; ἐντᾰνύω, fut. -ῦσω, etc., Hdt.

To cover all round, all over, περιᾰλείφω, Plat.; περισκεπάζω, Theoph.

To cover (as a horse does a mare), ὀχεύω, Hdt., Plat.

[*To be covered* (as a mare), ὀχεύομαι, Arist.; ὀχείαν δέχεσθαι, Arist.; *to have a mare covered by an ass*, ὀνοβατέω, Xen.]

[*Act of covering*, ὀχεία, ἡ (of horses), Xen.]

[*Kept for covering*, ὀχεῖος, ον, Lycurg.]

To cover one's self with (as Jupiter with clouds, etc.), ἐπιέννῡμαι, mid., aor. 1 ἐπιεσάμην, poet. -εσσάμην, perf. pass. in mid. sens., ἐπίεσμαι, Hom., Hdt.

To cover one's face (from shame), or *to have one's face covered* (as a dead man), ἐγκαλύπτομαι, mid., Ar., Plat., Xen., Isoc., Dem.

To cover by heaping up, συγχώνυμι, Hdt., Xen.

To put on as a covering, ἀμφῐτῐθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, c. acc. of covering, dat. of thing covered, Hom., Eur.; ἀμπίσχω, c. ἐπί and dat. of thing covered, Eur.; περῐκᾰλύπτω, Eur., Hdt.; προκᾰλύπτω and -ομαι, mid., c. gen. of the thing covered, c. acc. of covering, and that often understood, Eur., Plat.

To keep one's head covered, σκιατροφέω, Hdt., Plat.

One must cover, στεγαστέον, Xen.

Cover him with glory, though he is afar off, τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐϋκλείης ἐπίβησον, Hom.

COVER, A, εἵλῡμα, ἄτος, τό, Hom., Ap. Rh.; σκέπας, αος, τό, nom. and acc. pl. poet. σκέπᾰ, Hom., Hes.; σκέπασμα, ἄτος, τό, Plat.; κᾰλυμμα, ἄτος, τό, Hom., h., Æsch., Soph.; [(or *lid*), πῶμα, ἄτος, τό, Hom., Hes.]; περῐκᾰλυμμα, τό, Plat.; κᾰτᾰσκήνωμα, ἄτος, τό, Æsch.; περίπτυγμα, ἄτος, τό, Eur.; πτέρυξ, ῠγος, ἡ, Soph., Eur.; περίβολαιον, τό, Eur.; περῐβλημα, ἄτος, τό, Plat.; στέγαστρον, τό, Æsch.; στέγασμα, ἄτος, τό, Xen., Plat.; κᾰταστέγασμα, τό, Hdt.; ἐπῐβλημα, ἄτος, τό, Nicostr.; κᾰλύπτρα, ἡ (of a quiver), Hdt.; κᾰλυπτήρ, ῆρος, ὁ, Arist.; περῐκᾰλῠφή, ἡ, Plat.

A cloth cover, λῖτί dat. sing., λῖτα, τά, nom. and acc. pl., Hom.

And it has a cover of brass, χαλκὸν δ' ἐπίεσται, Orac. ap. Hdt.

Even if many coverings of walls had been run across the Isthmus, εἰ καὶ πολλοὶ τειχέων κιθῶνες ἦσαν ἑλλαμένοι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ, Hdt.

[*To furnish with a cover* or *lid*, πωμάζω, Arist.; περιπωμάζω, Theoph.]

COVERED, κᾰτηρεφής, ές, Hom., Hes., Anac., Soph., Eur., Plat.; ἐπηρεφής, ές, Hes., Ap. Rh.; στεγᾰνός, ή, όν, Soph., Thuc.; κᾰλυπτός, ή, όν, Ar.; συγκᾰλυπτός, ή, όν, Æsch.; κᾰτάστεγος, ον, Hdt., Plat.

[*Having one's self covered with a thing*, προκεκαλυμμένος, c. acc., Plat.]

Covered at both ends, ἀμφηρεφής, ές, Hom.

Covered all round, περισκεπής, ές, Call.

COVERING, κᾰτουλάς, άδος, ἡ (epith. of night), Soph., Ap. Rh.; στεγᾰνός, ή, όν, Eur., in fem. στεγαστρίς, ίδος, ἡ, Hdt.

Covering all round, τερμιόεις, εσσα, εν (as a shield or a garment covers a man), Hom., Hes.; περισκεπής, ές, Call., Theoph.

Covering a man entirely, ἀμφῐβροτος, ον, Hom.

Calculated to cover, σκεπαστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

A covering up, ἐγκάλυμμός, ὁ, Ar.

COVERLET, A, ῥῆγος, τό, Hom.; ῥέγος, τό, Anac.; στρωμᾰτεύς, ὁ, Antiph.

COVERT, A, βῆσσα, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.; δρίος, ὁ or τό, pl. only δρία, τά, Hom., Hes., Simon., Soph., Eur.

COVERT, κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρυπτᾰδιος,

α, ον, and *ος, ον*, Hom., Æsch. *Vid.* SECRET.

COVERTLY, *κρύβδην*, Hom., Ar., Plat., Dem., Æschin.; *κρῦφηδόν*, Hom.; *κρυπτάδια*, Hom.; *κρύβδα*, Pind.; *κρῦφῆ*, Pind., Soph., Xen.; *κρῦφα*, Pind., Thuc.; *κρῦφίως*, Soph., Eur. *Vid.* SECRETLY.

COVET, TO, *ποθέω*, fut. *-ήσω* and *-έσω*, aor. 1 *-ησα* and *-εσα*, perf. only *-ηκα*, aor. 1 pass. *ἐποθέσθην*, Omn.; *ἵμείρω*, only pres., c. gen., or c. acc., or c. infin., Hom., Hes., Sol., Trag., Hdt., Plat.; *ἀντέχομαι*, mid., imperf. *ἀντειχόμην*, fut. *ἀνθέξομαι*, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Dem.; *ἐπιθῡμέω*, c. gen., sometimes c. acc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; *ἐπορέγομαι*, mid., c. gen., Plat. *Vid.* TO DESIRE.

[COVETED, *ποθεινός, ή, όν*, Trag.; *πολύευκτος, ον*, Xen.]

COVETOUS, *φίλοκτέανος, ον*, Hom.; *φῐλοκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, Sol.; *λευκός, ή, όν*, Pind.; *φίλοκερδής, ές*, Pind., Theogn., Ar., Plat.; *φῐλάργῡρος, ον*, Soph., Plat., Xen.; *ἐρᾶσῐχρημάτος, ον*, Xen.; *πλεονέκτης, ου*, superl. *πλεονεκτίστατος*, Hdt., Thuc., Xen.; *πλεονεκτῐκός, ή, όν*, Isoc.; *φῐλοχρήμάτος, ον*, Plat., Andoc.

Basely covetous, αἰσχροκερδής, ές, Eur., Hdt.

A covetous man, τρώκτης, ου, ὁ, Hom.; *πλεονέκτης, ου, ὁ*, Thuc., Xen.; *φῐλοχρημᾰτιστής, οῦ, ὁ*, Plat.

COVETOUSLY, *πλεονεκτῐκῶς*, Plat., Dem.; *φῐλοχρημᾰτως*, Isoc.

To be covetous, πλεονεκτέω, often c. gen. rei, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *φῐλοκερδέω*, Xen.; *φῐλοχρημᾰτέω*, Plat., Isæ.; *φῐλοχρημονέω*, Plat.

To be basely covetous, αἰσχροκερδέω, Hyperid.

One must (not) *be covetous, (οὐ) πλεονεκτητέον*, c. gen. rei, Plat.

COVETOUSNESS, *πλεονεξία, ἡ*, Omn. prose; *φῐλοκέρδεια, ἡ*, Xen., Plat.; *φῐλαργῡρία, ἡ*, Isoc.; *φῐλοχρημᾰτία, ἡ*, Plat.; *φῐλοχρημοσύνη, ἡ*, Plat.

Base covetousness, κᾰκοκέρδεια, ἡ, Theogn.; *αἰσχροκέρδεια, ἡ*, Soph.; *αἰσχροκερδία, ἡ*, Diphil.

COW, TO, *φοβέω*, Omn. *Vid.* TO FRIGHTEN.

COW, Α, *βοῦς*, gen. *βοός* (also *βοῦ*, Æsch.), acc. *βοῦν* (also *βόα*, Anth.), dat. pl. *βουσί* (also *βοσί*, Anth.), *ἡ*, Omn.

COWHERD, Α, *βοτήρ, ῆρος, ὁ*, Hom., Trag.; *βουκόλος, ὁ*, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; *ἐπῐβούκολος, ὁ*, Hom.; *βώτωρ, ορος, ὁ*, Hom.; *βουβότης, ου, ὁ*, Pind.; *βούφορφος, ὁ*, Eur.; *βοηλᾶτης, ου, ὁ*, Plat., Lys.; *βούτης, ου, ὁ*, Æsch., Theoc.; *βοῦκος, ὁ*, Theoc.; *βουπελᾶτης, ὁ*, Ap. Rh.; in fem. *βῶτις, ῐδος, ἡ*, Theoc. *Vid.* HERDSMAN.

COW-HOUSE, Α, *βόαυλος, ὁ*, Theoc.; *βόαυλον, τό*, Ap. Rh.

[COW-WHEAT, *μελάμπυρον, τό*, Theophr.]

COWARD, COWARDLY, adj. *δειδήμων, ονος*, neut. *ον*, Hom.; *φύξηλις, ιος, ὁ καὶ ἡ*, no neut., Hom.; *λῡγρός, ά, όν*, Hom.; *ἄναλκις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ*, no neut., acc. *-ῐδα* and *-ιν*, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; *δειλός, ή, όν*, Hom., Hes., Theogn., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; *κᾰκός, ή, όν*, compar. *κακώτερος*, etc., Hom. (not in Att.), and *κᾰκίων* (*ῐ* Hom., *ῑ* Att.), superl. *κᾰκιστος*, Att., Hom., Trag., Hdt., Xen.; *ἄτολμος, ον*, Pind., Æsch., Thuc.; *ἀψῡχος, ον*, Æsch., Eur.; *κᾰκόσπλαγχνος, ον*, Æsch.; *ἄσπλαγχνος, ον*, Soph.; *πονηρός, ά, όν*, Soph., Eur., Xen., Æschin.; *ἄνανδρος, ον*, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *φῐλόψῡχος, ον*, Eur.; *φῐλόζωος, ον*, Eur., Arist.; *δειμᾰλέος, α, ον*, Mosch.; *μαλακός, ή, όν*, Thuc.

Cowardly in battle, φῦγοπτόλεμος, ον, Hom.; *ἀπτόλεμος, ον*, Hom., Eur.; *φῦγαίχμης*, Æsch.; *ῥίψασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ*, no neut., Ar., Plat.

COWARD, Α, *ἀσπῐδᾰποβλής, ῆτος, ὁ*, Ar.

To be a coward, τρέω, fut. *τρέσω*, no perf. (never contracted except when the contraction is into *ει*), esp. in aor. 1 part. *τρέσας* and *τρέσσας*, used as adj. *cowardly*, Hom., Hes., Tyrt., Hdt.; *φῐλοψῡχέω*, Tyrt., Eur., Isoc., Lys., Dem.; *ἄτολμέω*, Thuc.; *δειλαίνω*, Arist. *Vid.* TO FEAR, and SYN. 390.

To be rather cowardly, ὑποδειλιάω, in perf. act. part. *ὑποδεδειλιᾱκώς*, Æschin.

In a cowardly manner, ἄνάνδρως, Plat.

One must (not) *be a coward, (οὐ) φιλοψῡχητέον*, Plat.

To make one a coward, κᾰκίζω, Eur., oftener *κακίζομαι*, pass. *to be made a coward*, i. e., to be one, Hom., Eur.

COWARDICE, *ἄνάλκεια, ἡ*, Hom., Theogn.; *κᾰκότης, ητος, ἡ*, Hom., Thuc., Antipho; *κάκη, ἡ*, Æsch., Eur.; *ἄνανδρία, ἡ*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *ἀνανδρεία, ἡ*, Xen.; *κᾰκανδρία, ἡ*, Æsch., Eur.; *ἄτολμία, ἡ*, Eur., Thuc., Xen.: *ἀψῡχία, ἡ*, Æsch., Eur.; *δειλία, ἡ*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *πονηρία, ἡ*, Eur.; *κᾰκία, ἡ*, Thuc., Plat., Dem.; *φῐλοψῡχία, ἡ*, Hdt., Plat.; *τὰ κᾰκά*, Xen.; *ὄκνος, ὁ*, Thuc.

COWER, TO, *πτήσσω*, perf. *ἔπτηχα* (Hom. has only of perf. the part. *πεπτηώς, ῶτος*), aor. 2 *ἔπτᾰκον* (sometimes c. acc. of the object feared), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; *πτώσσω*, only in pres., Hom., Tyrt., Pind., Eur.; *πτωσκάζω*, only pres., Hom.; *κᾰταπτήσσω*, also with aor. 2 act. 3d dual *κᾰτἄπτήτην*, Hom., Hes., Æsch., Dem.; *ὑποπτήσσω*, sometimes c. dat. of the object feared, Hom., Eur., Xen.; *μεταπτοιέω*, Æsch. *Vid.* SYN. 390.

Did she not cower and flee to the altar of the God? οὐ βωμὸν ἔπτηξεν Θεοῦ; Eur.

COXCOMB, Α, *ταῶς*, gen. *ταῶ*, also *ταών, ταῶνος*, Ar.; *with a coxcombical air, τρῠφεραυθείς*, Ar.; [*ἀβρυντής, ὁ*, Physiog.]

COY, *αἰδοῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Plat.; *αἰδήμων, ονος*, neut. *ον*, Xen. *Vid.* MODEST.

COZEN, TO, *πᾰρᾰκόπτω*, c. acc. pers. gen. rei, Ar. *Vid.* TO CHEAT.

CRAB, Α, *καρκῖνος, ὁ*, pl. *καρκίνα*, Ar., Arist.; *κάραβος, ὁ*, Ar., Epich.; *πάγουρος, ὁ*, Ar., Arist.; *σκύλλᾰρος, ὁ*, Arist.

A crab's tail, ἐπίπτυγμα, ἄτος, τό, Arist.

Like a crab, καρκῖνοειδής, ές, Arist.

Walking like a crab, καρκῖνοβήτης, ὁ, Aristonym.

CRABBED, *στῡγνός, ή, όν*, Æsch., Eur., Xen.; *δύσκολος, ον*, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* MOROSE.

[*Crabbed* (of style), *ἀγλευκής, ές*, Hermog.]

CRABBEDLY, *δυσκόλως*, Xen., Isoc., Dem.

CRACK, TO, *ἄγνῡμι* fut. 1 *ἄξω*, aor. 1 *ἔαξα* (and *ἦξα*, imper. *ἄξον*, etc., Eur.; *κᾰκόσπλαγχνος, ον*, Æsch.; *ἄσπλαγχνος, ον*, Soph.; *πονηρός, ά, όν*, Soph., Eur., Xen., Æschin.; *ἄνανδρος, ον*, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *φῐλόψῡχος, ον*, Eur.; *φῐλόζωος, ον*, Eur., Arist.; *δειμᾰλέος, α, ον*, Mosch.; *μαλακός, ή, όν*, Thuc.

Cowardly in battle, φῦγοπτόλεμος, ον, Hom.; *ἀπτόλεμος, ον*, Hom., Eur.; *φῦγαίχμης*, Æsch.; *ῥίψασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ*, no neut., Ar., Plat.

COWARD, Α, *ἀσπῐδᾰποβλής, ῆτος, ὁ*, Ar.

To be a coward, τρέω, fut. *τρέσω*, no perf. (never contracted except when the contraction is into *ει*), esp. in aor. 1 part. *τρέσας* and *τρέσσας*, used as adj. *cowardly*, Hom., Hes., Tyrt., Hdt.; *φῐλοψῡχέω*, Tyrt., Eur., Isoc., Lys., Dem.; *ἄτολμέω*, Thuc.; *δειλαίνω*, Arist. *Vid.* TO FEAR, and SYN. 390.

To be rather cowardly, ὑποδειλιάω, in perf. act. part. *ὑποδεδειλιᾱκώς*, Æschin.

In a cowardly manner, ἄνάνδρως, Plat.

One must (not) *be a coward, (οὐ) φιλοψῡχητέον*, Plat.

To make one a coward, κᾰκίζω, Eur., oftener *κακίζομαι*, pass. *to be made a coward*, i. e., to be one, Hom., Eur.

COWARDICE, *ἄνάλκεια, ἡ*, Hom., Theogn.; *κᾰκότης, ητος, ἡ*, Hom., Thuc., Antipho; *κάκη, ἡ*, Æsch., Eur.; *ἄνανδρία, ἡ*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *ἀνανδρεία, ἡ*, Xen.; *κᾰκανδρία, ἡ*, Æsch., Eur.; *ἄτολμία, ἡ*, Eur., Thuc., Xen.: *ἀψῡχία, ἡ*, Æsch., Eur.; *δειλία, ἡ*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *πονηρία, ἡ*, Eur.; *κᾰκία, ἡ*, Thuc., Plat., Dem.; *φῐλοψῡχία, ἡ*, Hdt., Plat.; *τὰ κᾰκά*, Xen.; *ὄκνος, ὁ*, Thuc.

COWER, TO, *πτήσσω*, perf. *ἔπτηχα* (Hom. has only of perf. the part. *πεπτηώς, ῶτος*), aor. 2 *ἔπτᾰκον* (sometimes c. acc. of the object feared), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; *πτώσσω*, only in pres., Hom., Tyrt., Pind., Eur.; *πτωσκάζω*, only pres., Hom.; *κᾰταπτήσσω*, also with aor. 2 act. 3d dual *κᾰτἄπτήτην*, Hom., Hes., Æsch., Dem.; *ὑποπτήσσω*, sometimes c. dat. of the object feared, Hom., Eur., Xen.; *μεταπτοιέω*, Æsch. *Vid.* SYN. 390.

Did she not cower and flee to the altar of the God? οὐ βωμὸν ἔπτηξεν Θεοῦ; Eur.

COXCOMB, Α, *ταῶς*, gen. *ταῶ*, also *ταών, ταῶνος*, Ar.; *with a coxcombical air, τρῠφεραυθείς*, Ar.; [*ἀβρυντής, ὁ*, Physiog.]

COY, *αἰδοῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Plat.; *αἰδήμων, ονος*, neut. *ον*, Xen. *Vid.* MODEST.

COZEN, TO, *πᾰρᾰκόπτω*, c. acc. pers. gen. rei, Ar. *Vid.* TO CHEAT.

CRAB, Α, *καρκῖνος, ὁ*, pl. *καρκίνα*, Ar., Arist.; *κάραβος, ὁ*, Ar., Epich.; *πάγουρος, ὁ*, Ar., Arist.; *σκύλλᾰρος, ὁ*, Arist.

A crab's tail, ἐπίπτυγμα, ἄτος, τό, Arist.

Like a crab, καρκῖνοειδής, ές, Arist.

Walking like a crab, καρκῖνοβήτης, ὁ, Aristonym.

CRABBED, *στῡγνός, ή, όν*, Æsch., Eur., Xen.; *δύσκολος, ον*, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* MOROSE.

[*Crabbed* (of style), *ἀγλευκής, ές*, Hermog.]

CRABBEDLY, *δυσκόλως*, Xen., Isoc., Dem.

CRACK, TO, *ἄγνῡμι* fut. 1 *ἄξω*, aor. 1 *ἔαξα* (and *ἦξα*, imper. *ἄξον*, etc., Hom.), no aor. 2 act., aor. 2 pass. *ἐάγην* (and *ἄγην*, Hom.), part. *ἐᾰγείς*, no 1 perf. act. or pass., 2d perf. *ἔᾱγα*, in pass. sens., Hom., Pind. *Vid.* TO BREAK.

CRACK, Α, *ἀγμός, ὁ*, Eur.; *ῥωγμή, ἡ*, Ar.; *κλᾶσις, εως, ἡ*, Plat.

A crack in the ground, ῥωχμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.

A cracked voice, πᾰρερρωγυῖα φωνή, Theoph.

CRACKED, adv. (of sound), *πτῠρορᾰγής, ές*, Ar.

CRACKLE, TO (as fire does, or things burning in the fire, or any thing which makes a similar noise, as the bones of wrestlers, etc.), *τρίζω*, usu. in 2d perf. *τέτρῐγα*, with sense of pres. act., Hom.; *σφᾰρᾰγέομαι*, mid., Hom.; *βρομέω*, Ap. Rh.

A crackling noise, βρόμος, ὁ, Hom.

CRADLE, Α (of wicker-work), *λῐ́κνον, τό*, h.; *σκᾰ́φη, ἡ*, Phylarch. ap. Anth.

[*Cradles* (in ship-building), *ὁλκοί, οἱ*, Thuc.]

CRAFT, *δολοφροσύνη, ἡ*, Hom.; *πολυκέρδεια, ἡ*, Hom.; *κέρδος, τό*, only in pl., Hom.; *κερδοσύνη, ἡ*, only in dat. sing. and pl., Hom., Ap. Rh.; *δόλος, ὁ*, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; *τέχνη, ἡ*, esp. in pl., Hom., Hes., Pind.; *δολοπλοκία, ἡ*, Theogn.; *πολυπλοκία, ἡ*, Theogn.; *ποικῐλία, ἡ*, Eur.; *δόλωσις, εως, ἡ*, Xen.; *μῆτις, ιος* and *ίδος, ἡ*, Hom., Att.

A crafty trick, μηχᾰνή, ἡ, Trag., Thuc., Xen.; *σόφισμα, ᾰτος, τό*, Pind., Æsch., Hdt., Dem.; *τέχνημα, ᾰτος, τό*, Æsch., Eur.

[*Craft* (trade), *τέχνη, ἡ*, Att. (*vid.* TRADE); *of the same craft, ὁμότεχνος, ον*, Plat.]

[*Small craft* (of vessels), *λεπτὰ πλοῖα*, Hdt.]

CRAFTY, *κερδᾰλέος, α, ον*, Hom.; *κερδᾰλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, Hom.; *αἰμῠ́λιος, ον*, Hom.; *αἰμῠλος, η, ον*, and *ος, ον*, Hes., Pind., Æsch.; *ἀγκῠλομήτης, ου, ὁ*, Hom., Hes.; *δολομήτης, ου, ὁ*, Hom.; *δολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ*, no neut., Hom.; *δολόεις, εσσα, εν*, Hom., Eur., Ap. Rh.; *δόλιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Trag., Ar., Xen.; *δολοφρονέων, ουσα, ον*, gen. *οντος*, etc., Hom.; *δολοπλόκος, ον*, Sapph.; *δολερός, ά, όν*, Soph., Hdt., Xen.; *δολοφρᾰδής, ές*, h., Pind.; *δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, Æsch., Eur.; *δολιόπους, ὁ καὶ ἡ*, gen. *ποδος*, Soph.; *δολομήδης, εος*, Simon.; *δολομήχᾰνος, ον*, Simon.; *δολόμῦθος, ον*, Simon.; *δολοποιός, όν*, Soph.; *αἰμῠλομήτης, ὁ*, h.; *ποικῐ́λος, η, ον*, Hes., Pind., Æsch., Ar., Plat., Dem.; *ποικῐλόβουλος, ον*, Hes.; *ὀρῐμύς, εῖα, ύ*, Eur., Plat.; *πολῠ́πλόκος, ον*, Ar.; *αἰμῠλόφρων, ονος*, etc., Cratin.; *αἰμῠλοπλόκος, ον*, Cratin.; *πανοῦργος, ον*, Plat.

Most crafty, κέρδιστος, η, ον, Hom.

A crafty fellow, κίνᾰδος, τό, Soph., Ar., Dem.; *κῐνᾰδεύς, ὁ*, Theoc.

CRAFTILY, *ποικίλως*, Soph.; *μεμηχανημένως*, Eur.

CRAFTSMAN, Α, *τέκτων, ονος, ὁ*, Omn.; *δημιοεργός*, Hom., and contr. *δημιουργός, ὁ*, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ARTIFICER.

CRAG, Α, *πάγος, ὁ*, Hom.; *κρημνός, ὁ*, Omn.; *ἀγμός, ὁ*, Eur.; *παίπᾰλον, τό*, Call.; (by the river's edge), *ὄχθη* in pl., Xen.

[*An overhanging, beetling crag, ὀφρύς, ἡ*, Hom.; *ὀφρύη, ἡ*, Hdt.]

CRAGGY, *αἰγῐλιψ, ῖπος, ὁ καὶ ἡ*, Hom., Æsch.; *βᾰθῠ́κρημνος, ον*,

Pind.; ἀπόκρημνος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; κρημνώδης, ες, Thuc.

CRAM, TO, ἀναμεστόω, Ar.; ὑπερπληρόω, Xen. *Vid.* TO FILL.

[*To cram* (for examination), προμανθάνω, Ar.]

CRAMP, σφᾶδών, όνος, ἡ, Hipp.

CRAMP, TO, ἀντισπάω, fut. -σπάσω, Æsch. *Vid.* TO CONFINE.

CRANE, A, i. e., a bird, γέρανος, ἡ, Hom., Soph., Xen.

The feeding of cranes, γερανοβοτία, ἡ, Plat.

A crane, i. e., a machine to raise things by, ὄνος, ὁ, Hdt.

To crane up (raise by cranes), ὀνεύω, Thuc.

CRANNY, A, χάσμα, ατος, τό, Eur., Hdt.

CRASH, TO, δουπέω, no 1 perf. act., 2d perf. δέδουπα, Hom.; ἀράβέω, only in aor. 1 act., Hom.; ἔβρᾰχον, only in aor. 2, Hom.; κονᾰβέω, only in aor. 1 act., Hom.; κονᾰβίζω, only pres. and imperf., Hom.; κτῠπέω, Hom., Soph., Eur.; λάσκω, fut. λᾰκήσομαι, aor. 1 ἐλᾰ́κησα, perf. λελᾰκα, but part. fem. λελᾰκνῖα, aor. 2 ἔλᾰκον, and -όμην mid., also in mid. redupl. λελᾰκόμην, Hom., h.; ἐπικροτέω, Hes.; ἐπικτυπέω, Call.

To fall with a crash, ἀνᾰκυμβᾰλιάζω, only pres. and imperf., Hom.

Jupiter made a crashing noise of thunder, Ζεὺς ἔκλαγξε βροντήν, Pind.

CRASH, A, ἄρᾰβος, ὁ, Hom.; χρόμᾰδος, ὁ, Hom.; δοῦπος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; πᾰτᾰγος, ὁ, Omn. poet.; κτῦπος, ὁ, Hom., Æsch., Xen. *Vid.* Syn. 248.

CRASSITUDE, πᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Hdt.

CRATE, A (to dry things upon), ταρσός, ὁ, Hom.; τρᾰσιά, ἡ, Soph., Ar.

CRAVE, TO, δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. in act. sens. ἐδεήθην, c. gen. rei, or c. dupl. gen., or c. acc. rei and gen. pers., or c. gen. pers. and infin., rare c. acc. pers., Soph., Eur., Ar., Omn. prose; [μαστεύω (mostly poet.), Pind., Xen.; χατίζω, c. gen., Hom.] *Vid.* TO BEG, TO ASK.

CRAWFISH, A, κᾰρίς, ῐ́δος, ἡ, Att.

CRAWL, TO, ἑρπύζω, Hom.; ἕρπω, imperf. εἷρπον (ἑρῠ́σω, fut., only in Theoc.), aor. 1 εἵρπῠσα, no perf., Hom., Pind., Soph., Eur.; εἰλῠ́ομαι, pass., only pres. and imperf., Soph., Metager.; ἴλυσπάομαι, mid., esp. like a worm, Plat.; κᾰτειλυσπάομαι, mid., Ar.

Crawling along the ground, ἐξειλκυσθέντες (sc. δρᾰκοντες) ἐπὶ χθονί, Theoc.

CRAWLING, i. e., a crawling nature, εἱλητῐκός, ή, όν, Arist.; ἱλυσπαστῐκός, ή, όν, Arist.

A crawling child, ἑρπυστής, οῦ, ὁ, Anth.

CRAZY, ἠλεός, ή, όν (voc. metapl. ἠλέ), Hom.; ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; φρενοβλᾰβής, ές, Hdt., Eupol.; μᾰνιώδης, ες, Thuc.; ὑπόμαργος, ον, Hdt. *Vid.* MAD.

Making crazy, ἠλεός, ή, όν, Hom.; φρενοδᾰλής, ές, Æsch.

To be crazy, πᾰρᾰπαίω, only pres., Æsch., Ar., Plat.; ἀφρουτίστως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. ἔσχηκα), Soph.; ἑτερεγκεφᾰλάω, Ar.; ἐκπεπότημαι, and ἐκπ. τὰς φρένας, Eur., Theoc.; ἠλαίνω, only pres. and imperf., Call.; ἀλλογνοέω, Hipp.

CRAZINESS, ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; οἶστρος, ὁ, Soph., Eur.; φοῖτος φρενῶν, Æsch.; τὸ διαφθᾰρὲν φρενῶν, Eur.; πᾰρᾰκοπή, ἡ, Æsch.; πλάνος φρενῶν, Eur. *Vid.* MADNESS.

CRAZILY, ἀφρόνως, Soph.

CREAK, TO, κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκληγα and κέκλαγχα, also poet. part. κεκλήγων, οντος, aor. 2 ἔκλᾰγον, no other tenses, Hom., Æsch.; κρίζω, perf. κέκρῐγα, aor. 2 ἔκρῐγον, no other tenses, Hom.; ἔβρᾰχον, no other tenses, Hom.: σῠρίζω, fut. σῠρίξομαι, no perf. nor aor. 2, Eur.; φθέγγομαι, mid., Ar.; [(of a door opening), ψοφέω, Lys.]

CREAKING, A, κρῐγή, ἡ, Hippon.; σύριγμα, ατος, τό, Eur., Ar.; σῠριγμός, ὁ, Xen. (neither word actually used in this sense, but they express the noise to make which is expressed by κρίζω, σῠρίζω).

[*The creaking* (of an opening door), ψόφος, ὁ, Ar., Plat.]

CREASE, A, πτῠχή, ἡ, Trag. *Vid.* FOLD.

CREATE, TO, ποιέω, Omn. *Vid.* TO MAKE.

CREATED, i. e., not eternal, ποιητός, ή, όν, Theogn.; γενητός, ή, όν, Arist.

CREATION, γένεσις, εως, ἡ, Plat.; γέννησις, εως, ἡ, Plat.

The creation of the world, κοσμοποιΐα, ἡ, Arist.

CREATIVE, ποιητῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

CREATOR, ποιητής, ὁ, Plat.; γεννήτωρ, ορος, ὁ, Plat.

CREATURE, A, φῠτόν, τό, Æsch., Eur., Plat. *Vid.* ANIMAL.

Male creatures, i. e., mankind, φῦσις (εως, ἡ) ἀνητή, Soph.

Female creatures, i. e., womankind, θήλεια φῦσις, Xen.

The creatures of the sea, πόντου φῦσις, Soph., and even without any descriptive epithet, as, *which it is the nature of all creatures to pursue*, ὃ πᾶσα φῦσις διώκειν πέφῡκε, Plat.

CREDENCE, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

CREDIBILITY, πῐθᾰνότης, ητος, ἡ, Plat.

CREDIBLE, πιστός, ή, όν, Omn. post Hom.; πῐθᾰνός, ή, όν, Eur., Hdt., Plat.; εὔπιστος, ον, Soph.

CREDIBLY, πιστῶς, Antipho.

CREDIT, i. e., reputation (q. v.), δόξα, ἡ, Omn. post Hom.; as it is "*a credit*" to do such a thing, etc., κόσμος, ὁ, Pind., Soph., Hdt., Thuc.; in any sense, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom., esp. in a mercantile way, Dem.

To have the credit of being, etc., δόξαν ἔχειν εἶναι, κ. τ. λ., Plat.; δόξαν ἔχουσιν ὡς εἰσι, κ. τ. λ., Dem.

Credit is the greatest of all foundations of money-making, πίστις ἀφορμὴ πασῶν ἐστὶ μεγίστη πρὸς χρηματισμόν, Dem.

Silence is a credit to women, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει, Soph.

You will give me the credit of this, ἐμοὶ τοῦτ' ἀναθήσετε, Thuc. *Vid.* TO ATTRIBUTE, TO IMPUTE.

CREDITABLE, ἀξιέπαινος, ον, Xen., Plat. *Vid.* PRAISEWORTHY.

CREDITOR, A, χρήστης, ὁ, Ar., Lycurg.

CREDULITY, εὐπιστία, ἡ, Æschin.

CREDULOUS, πῐθᾰνός, ή, όν, Æsch., Plat.; εὔπιστος, ον, Menand., Arist.; πιστευτικός, ή, όν, Plat.; τᾰχῠπειθής, ές, Theoc.

CREDULOUSLY, εὐπίστως, Ar.

CREEK, A, μῦχός, ὁ, Hdt.; μυχὸς ἁλός, μυχὸς πόντιος, Pind., Æsch.

CREEP, TO, ἕρπω, imperf. εἷρπον (fut. ἑρῠ́σω, only in Theoc.), aor. 1 εἵρπῠσα, no perf., Hom., Pind., Soph., Eur.; ἑρπύζω, only pres., Hom.

To creep to, or *on*, ἐφέρπω, Pind., Æsch., Eur., Ar.

To creep out, or *out of*, ἐξέρπω, Soph., Ar., Xen.; ἐξερπύζω, Arist.; διεξέρπω, Arist.; διεξερπύζω, Arist.

To creep down, κᾰθέρπω, Soph., Ar., Xen.

To creep up, or *upward*, ἀνέρπω, Eur.; ἀνερπύζω, Ar.; πᾰρέρπω, Ar., Theoc.

To creep into, ἐπεισδύω, aor. 2 ἐπεισέδυν, Arist.; [*to creep in stealthily*, παρεμπίπτω, Plat.]

To creep away, ἀφέρπω, Soph.

Stooping down and creeping, διᾰκύψᾰς, Hdt.; *and their flesh crept with fear*, σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν, Hom.

CREEPING, A, ἕρψις, εως, ἡ, Plat.

CREEPING, ἑρπυστῐκός, ή, όν, Arist.

Creeping (of plants), περιστεφής, ές (of the ivy), Eur.; περιαλλόκαυλος, ον, Theoph.; ἐπαλλόκαυλος, ον, Theoph.

A creeping thing, ἑρπετόν, τό, Eur., Theoc., Ar. *Vid.* REPTILE.

CRESCENT, A, μήνη, ἡ, Ar.; μηνίσκος, ὁ, Ar.

Crescent-shaped, μηνοειδής, ές, Hdt., Thuc., Xen.

[*A crescent-shaped figure*, μηνίσκος, ὁ, Arist.; *a line-of-battle in shape of a crescent*, μηνίσκος, ὁ, Polyb.]

CREST, A, λόφος, ὁ, Hom., Tyrt., Trag., Hdt., Xen.; λώφωσις, εως, ἡ, Ar.

A crest of horse-hair, ἔθειραι, αἱ, Hom.

The crest where the plume is inserted, κύμβᾰχος, ὁ, Hom.; σφήκωμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.

A triple crest, τρῐλοφία, ἡ, Ar.

With handsome crest, εὔλοφος, ον, Soph.

With three crests, τρῐκορυς, ῠθος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

With four crests, τετρᾰφᾰλήρος, ον, Hom.

With white crest, λευκολόφας, ου, Eur.; λευκόλοφος, ον, Ar.

With golden crest, χρῡσόλοφος, η, ον, Ar.

With lofty crest, ἀερσῐλοφος, ὀν, Ap. Rh.

With red crest (of a dragon, a cock, etc.), φοινῐκόλοφος, ον, Eur., Theoc.

Without a crest, ἄφᾰλος, ον, Hom.; ἄλοφος, ον, Hom.

To wear a crest, κορύσσομαι, pres., imperf., aor. 1 mid. ἐκορυσσάμην, perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom.

To be sick of crests, i. e., of hearing of them, etc., λοφάω, Ar.

A crest case, λοφεῖον, τό, Ar.

Making crests, λοφοποιός, ὁ καὶ ἡ, Ar.

To sell crests, λοφοπωλέω, Ar.

CRESTED, αὐλῶπις, ῐ́δος, ἡ (epith. of a helmet), Hom.

Crested (of a bird), ἐπῐτυμβῐ́διος, α, ον, Theoc.

[CRETIC, A (foot in metre), ἀμφίμακρος, ὁ, Gram.]

CREVICE, A, χάσμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt.

CREW, A (of a ship), πλήρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen., Isoc., Dem.: ὑπηρεσία, ἡ, Thuc., Lys., Dem.; εἰρεσία, ἡ, Anth.; τὸ ῥυππᾶσαι, Ar.

The crew of a ship, νᾶὸς κοινὸν πλοῦς ὁμῐλία, Soph.

CRIB, A, κᾰ́πη, ἡ, Hom.

CRIB, TO, ἄπᾰλείφω, c. ἀπό and gen., Dem.

CRIER, A, κᾰλήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; κήρυξ, ῡκος, ὁ, Omn.; in fem. κηρῦκαινα, Ar.; ὁ δημόσιος, Hdt.; [(in law-courts), νομῳδός, ὁ, Strab.]

To be a crier, κηρῦκεύω, Plat.

Belonging to a crier, κηρῦκειος, ον, Soph.; κηρῡκῐκός, ή, όν, Plat.

The office of crier, κηρῦκεία, ή, Hdt., Plat.

A crier's wand of office, κηρύκειον, τό, Hdt., Thuc.; κηρῦκιον, τό, Ar.

CRIME, A, κᾰκόν, τό, Hom., Soph.; κᾰκουργία, ή, oftenest in pl., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Plat., Antipho, Dem.

CRIMINAL, κᾰκοῦργος, ον, Omn. Att., Hdt.; κᾰκοποιός, όν, Arist. *Vid.* GUILTY, and SYN. 274.

CRIMINAL, A, ᾽ἄλείτης, ὁ, Hom., Ap. Rh.; κᾰκοῦργος, ὁ, Thuc., Antipho.

A great criminal, ᾽ἄλάστωρ, ορος, ὁ, Æsch., Soph., Dem.

CRIMINALLY, κακῶς, Omn.; κᾰκούργως, Antipho.

CRIMSON, φοίνιξ, ῐκος, ὁ καὶ ή, Pind., Eur.; fem. φοίνισσα, Pind. *Vid.* RED.

CRINGE, TO, σαίνω, no perf., Omn. poet.

To cringe to a person, ᾽ἀρέσκω, fut. ᾽ἀρέσω, etc., no perf., c. dat., Eur.; ᾽ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. sync. -ῆλθον, perf. redupl. -ελήλῠθα, c. acc., Ar., Xen., Plat., Dem.

CRINGING, ᾽Ιωπῐκός, ή, όν, Ar.; ᾽Ιωπευτῐκός, ή, όν, Plat.; ᾽ἄρεσκος, η, ον, Arist.

CRIPPLE, TO, σῐφλόω, Hom.; πηρόω, Ar., Hipp., Dem.; κυλλόω, Hipp.

CRIPPLED, ἠπεδᾰνός, ή, όν, Hom.; κυλλοποδίων, ονος, ὁ (epith. of Vulcan), Hom.; χωλός, ή, όν, Hom., Soph., Xen., Plat.; ἔμπηρος, ον, Hdt.; ᾽απόπληκτος, ον, Hdt.; ᾽άγνιος, ον, Hipp.; κυλλός, ή, όν, Hipp.; σῐφλός, ή, όν, Ap. Rh.; ἀνάπηρος, ον, Plat.

CRIPPLING, κύλλωσις, εως, ή, Hipp.

A being crippled, πήρωσις, εως, ή, Plat., Hipp.

Representing cripples (on the stage), χωλοποιός, όν, Ar.

CRISIS, A, ἀκμή, ή, Trag., Thuc., Isoc., Dem.; ῥοπή, ή, Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc.; καιρός, ὁ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.

The crisis of a disease, κρῐσις, εως, ή, Hipp.

[*Past its crisis* (of a fever), παρακμαστικός, ή, όν, Medic.]

For now is the very crisis of all their fate, νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξῠροῦ ἵσταται ἀκμῆς, Hom.; so Theogn., Hdt. *Vid.* CRITICAL.

CRISP, κραῦρος, α, ον, and ος, ον, Plat., Arist.

CRISPNESS, κραυρότης, ητος, ή, Theoph.

CRITERION, κρῐτήριον, τό, Plat.

CRITICAL, κρῐτῐκός, ή, όν, Hipp.; *at a critical time*, ᾽ἀκμαῖος, α, ον, Soph.

To be the critical time, ᾽ἀκμάζει, only 3d sing. pres. as impers., Æsch.

To be in a critical condition, ἐπὶ ξῠροῦ πέλας πεσεῖσθαι, Æsch.; ἐπὶ ξυροῦ βῆναι, Eur.; ἐπὶ ξυροῦ εἶναι, Theoc.; [ἐπὶ ξυροῦ ἱστάναι ἀκμῆς, Hom., Theogn., ἔχεσθαι, Hdt.]

[*The most critical periods*, μέγιστοι καιροί, Dem.]

Being in a critical condition, βεβὼς ἐπὶ ξυροῦ τύχης, Soph.

But the city is in a critical condition, ἡ δ᾽ ἔχεται ῥοπῆς, Ar.

You being weak and in a most critical condition, ὑμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ μιᾶς ῥοπῆς ὄντες, Thuc.

CRITIC, A, ἐπῐτῐμητής, ὁ, Plat., Æschin.; κρῐτῐκός, ὁ, Plat.

CRITICISM, ἐπῐτῐμησις, εως, ή, Thuc., Dem.; ἐπῐτίμημα, ᾰτος, τό, Thuc.

The art of criticism, ἡ κριτική, Plat.

CROAK, TO, κρώζω, fut. -ξω, Hes., Ar.; κράζω, fut. κεκράξομαι, perf. κέκρᾱγα, Ar., Theoph.

To croak at, κᾰτᾰκρώζω, c. acc., Ar.; ἐπῐκρώζω, sine cas., Ar.

[CROAKER, A (constant complainer), ὀδύρτης, ὁ, Arist.]

CROAKING, κρωγμός, ὁ, Anth.

The croaking of a frog, ὁλολῠγών, όνος, ή, Arist.

CROCODILE, A, κροκόδειλος, ὁ, Hdt.; χάμψα, ὁ, Hdt.

CROCUS, A, κρόκος, ὁ, Hom., Soph.

Crocus-colored, κροκόεις, όεσσα, όεν, Eur., Theoc.

CRONE, A, γραῦς, gen. γρᾱός, ή, Hom., Eur., Hdt., Dem. *Vid.* OLD WOMAN.

CROOK, A, κᾰλαῦροψ, οπος, ὁ, esp. a shepherd's, Hom.; χαῖος, ὁ, Ap. Rh.; λᾰγώβολον, τό, Theoc.

CROOK, TO, ἀγκῠλόω, Ar., Arist.; σκολιόω, Theoph. *Vid.* TO BEND.

To crook, i. e., to make crooked, πᾰρᾰλοξαίνω, Hipp.

To grow or be crooked, σκολιαίνομαι, pass., Hipp.

CROOKED, ἀγκῦλος, η, ον, Hom., Pind.; γναμπτός, ή, όν, Hom., Hes., Pind.; κορωνίς, ίδος, ή, esp. and indeed only of ships, Hom.; σκολιός, ά, όν, literally and esp. *bad, perverse*, Hom., Hes., Pind., Theogn., Eur., Hdt., Plat.; ἐπῐκάμπῠλος, ον, h.; πλᾰγιος, α, ον, esp. of the mind, Pind., Eur.; ἑλικτός, ή, όν, of the mind or counsels, Eur.; στρεβλός, ή, όν, Ar.; γαμψός, ή, όν, Ar., Arist.; ῥοικός, ή, όν, Theoc.; βλαισός, ή, όν, Mel.

With crooked talons, γαμψῶνυξ, ῠχος, ὁ καὶ ή, Hom.

With crooked limbs, ἀγκῠλόκωλος, ον, Archestr.

[*Crook-necked*, ἀγκυλόδειρος, ον, Opp.]

[*With crooked bow*, ἀγκυλότοξος, ον, Hom.]

[*With crooked claws*, ἀγκυλοχήλης, ες, Batr.]

[*Crooked of counsel*, ἀγκυλομήτης, ὁ, ή, Hom.]

Crooked-backed, κῠφός, ή, όν, Hom., Ar.; κῠφόνωτος, ον, Antipho.

With crooked end, ῥαιβόκρᾱνος, ον, Leon. Tar.

CROOKEDLY, σκολίως, Plat.

CROP, λῆϊον, τό, Hom., Hes., Hdt.; ᾽ἄρουρος, ὁ, Soph.; στάχυς, υος, ὁ, Æsch., Eur.; φορά, ή, Dem.

The crop of a bird, πρηγορεών, ῶνος, ὁ, Ar.

Like the crop (of a bird), προβολώδης, ες, Arist.

Destroying crops, fem. λῃῒβότειρα, ή, Hom.

Bearing a heavy crop, βᾰθῠλῆϊος, ον, Hom.

CROP, TO, i. e., get crops off from (land), καρπόομαι, mid., c. acc. of the land, Æsch., Hdt., Xen., Plat.

CROSS, A (at least a plank to which criminals were nailed, used as a cross), σᾶνίς, ῖδος, ή, Ar., Hdt.

CROSS, δόχμιος, α, ον, Hom., Eur.; λοξός, ή, όν, Theogn., Eur.; λέχριος, α, ον, Soph., Eur., and ος, ον, Call.; πλᾰγιος, α, ον, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; ἐπῐκάρσιος, ον, Hdt.; ἐγκάρσιος, ον, Thuc.

[*A cross-plank* (of a ship, with hole for mast), μεσόδμη κοίλη, ή, Hom.]

To look cross, κάρδᾰμον βλέπω, Ar.

CROSS, TO, περαιόομαι, pass., esp. in aor. 1, Hom., Hdt., Thuc.; διᾰβαίνω, only pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην, fut. -βήσω, and aor. 1 -έβησα, in act. sens. *to make to cross*, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Ap. Rh.; διαβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; περάω (usu. of water), Xen.; διᾰπεράω, fut. -ᾱσω, Æsch., Eur., Xen.; διαπεραιόομαι, pass., Hdt., Thuc.; διᾰβᾰδίζω, no perf., Thuc.; διακομίζομαι, mid., Thuc., Plat., Andoc.; διᾰπορεύομαι, c. fut. mid., aor. 1 pass., c. acc. or c. prep., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρᾰβάλλω, esp. by sea, Hdt., Thuc., Dem.; ᾽ὑπερέχω, esp. water, imperf. -εῖχον, fut. -ἕξω, aor. 2 -ἔσχον, no aor. 1, perf. -ἔσχηκα rare, c. acc., Thuc.

To cross after or *in addition*, ἐπῐδιᾰβαίνω, Hdt., Thuc., Xen.

To cross together, συνδιᾰβαίνω, Thuc., Xen.; συνδιᾰβάλλω, Thuc.

[*To cross over into Asia*, πέραν εἰς τὴν ᾽Ασίαν διαβαίνω (aor. 2 -βῆναι), Xen.]

[*To cross off* or *strike out* (of a list), διαγράφω, Plat.]

To cross a wall (climbing up and descending), ᾽ὑπερκᾰτᾰβαίνω, c. acc., Hom.

To make to cross, περαιόω, Thuc.; διᾰβῐβάζω, c. dupl. acc., Hdt., Plat.

To make to cross water, διᾰπορθμεύω, Hdt.

That must be crossed, διαβατέος, α, ον, Xen.

[*Capable of being crossed*, πορεύσιμος, ον (η, ον), Xen.]

To cross-question, διερωτάω, Xen., Plat., Dem.; i. e., cross-examine, ᾽ἀνᾰποδίζω, Hdt., Æschin.

CROSSWISE, λῐκρῐφίς, Hom.; ἐγκαρσίως, Thuc.; φορμηδόν, Thuc.; ἐναλλαξ, Ar.; λέχρις, Ap. Rh.

CROUCH, TO, πτήσσω, fut. -ξω, perf. ἔπτηχα (poet. part. πεπτηώς, ῶτος, Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; κᾰτᾰπτήσσω, also with aor. 2 κατέπτᾰκον, Æsch., and aor. 2 3d dual καταπτήτην, Hom., Hes., Æsch., Dem.; πτώσσω, rare except in pres. and imperf., Hom., Pind., Tyrt.; καταπτώσσω, Hom.; ᾽ὑποπτήσσω, sometimes c. dat. of the thing before which, Hom., Eur., Xen.; ᾽ἀποπτήσσω, Eur.; ἑλύομαι, only in aor. 1 pass. ἐλύσθην, Hom.; εἴλω, only in aor. 2 ἐάλην, part. ᾽ἀλείς, Hom.; ὀκλάζω, Xen., Mosch.

[*To crouch down* (with bended knees), ὀκλάζω, Xen.; ἐς γόνυ ὀκλάζω, Luc.; so of horses that kneel to let riders mount, Plut.]

CROUCHING, adj. πτώξ, gen. πτωκός, ὁ καὶ ή, Hom.

Crouching (as a bird over its young), ᾽ὑφειμένος, η, ον, Eur.

Crouching, adv. ὀκλᾰδόν, Ap. Rh.

[*A crouching down* (with bent knees), ὄκλασις, ή, Hipp.]

CROW, A, κόραξ, ᾰκος, ὁ, Pind., Theogn., Hdt., Lys.; κορᾰκῖνος, ὁ, Ar.; κορᾰκίας, ου, ὁ, Arist.; κορακῖνίδιον, τό, Pherecr.; κορώνη, ῆς,

Hes., Archil. (N.B.—the *κορώνη* is not exactly the same bird as the *κόραξ*.)

A young crow, κορωνῐδεύς, ὁ, Cratin.

Like a crow, κορᾰκοειδής, ές, Arist.; κορᾰκώδης, ες, Arist.

The crowing (of a cock), ᾽ἀλεκτοροφωνία, ἡ, Luc.

Crow, to, ᾽ἀνορτᾰλίζω, no perf., Ar.; κοκκύζω, Theoc.

[Crow-bar, ᾱ, μοχλός, ὁ, Hom., Trag.]

Crowd, ᾱ, ᾽ἀγέλη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; φῦλον, τό, Hom., Soph., Eur.; ἀγῦρις, εως, ἡ, Hom., Eur.; κλύνος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur.; νέφος, τό, Hom., Hdt.; ὄμῐλος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; στέφᾰνος, ὁ, Hom.; πλῆθος, τό, Omn.; ὄχλος, ὁ, Omn. post Hom. (also of the crowd following an army, opp. to soldiers); κλῦδων, ωνος, ὁ, Æsch., Eur.; σμῆνος, τό, Soph., Ar., Plat.; πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur.; ὁμῐλία, ἡ, Æsch., Hdt.; συστροφή, ἡ, Hdt. *Vid.* Assembly, Multitude.

A noisy crowd, κολοσυρτός, ὁ, Hom., Hes., Ar.; ὄμᾰδος, ὁ, Hom., Hes., Plat., Ap. Rh.

A crowd in motion, ῥεῦμα (sc. στρᾰτοῦ, etc.), τό, Æsch.

An irregularly planted crowd (e.g., of vines in a vineyard), συστάς, ᾰδος, ἡ, Arist.

In crowds, adj., ᾽ἀδῖνός, ή, όν, in pl., Hom.; ἀολλής, ές, usu. in pl., Hom., Soph.; ᾽ἄμᾰες, fem. ᾽ἄμᾰειαί, only pl., Hom.; πῦκνός, and poet. πυκῖνός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Plat.; ᾽ἄθρόος (only pl., Hom.), α, ον, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; συμβεβυσμένος, η, ον, Ar.; ᾽ἀγελαῖος, α, ον, Hdt.

In crowds, adv., ᾽ἀγεληδόν, Hom., Hdt.; ᾽ἄμᾰ, Hom.; ᾽ἀμᾰκίς, Pind.; ὁμῐλᾰδόν, Hom.; ὁμῐληδόν, Hes.; ᾽ἴλᾰδόν, Hom., Hdt.; ᾽ἄλις, Hom.

Crowd, to (to crowd together, or bring together), ἀολλίζω, Hom.; σὺνειλέω, Hdt. *Vid.* To collect; To assemble.

To crowd, i. e., be crowded together, intrans. εἴλομαι, only pres. and aor. 2 ἐᾰλην, part. ἁλείς in this sense, Hom.; ὁμῐλέω, Hom.; κλονέομαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἀμφιστεφᾰνόομαι, pass., h.; ᾽ἀνειλέομαι, pass., Thuc.; σὺνειλέομαι, pass., Xen.; περῐέχομαι, pass., perf. -κέχυμαι, etc., c. dat. or c. acc., Xen., Plat.; περιστεφᾰνόω, Ar.

Crowded (assemblies, festivals, etc.), i. e., to which people crowd, λᾱοσσόος, ον, Pind.; πλειστόμβροτος, ον, Pind.

Crown, ᾱ, στέφᾰνος, ὁ, Omn. post Hom.; στεφᾰνωμα, ᾰτος, τό, Theogn., Pind., Soph.; στεφᾰνίσκος, ὁ, Anac.; στέφος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* Syn. 171.

The crown of the head, βρεχμός, ὁ, Hom.; κορῦφή, ἡ, Hom., h., Hdt., Xen.; βρέγμα, ᾰτος, τό, h., Arist.

The crown of the head where the hair is parted, λίσσωμα τρῐχῶν, Arist.; λισσωσις, εως, ἡ, Arist.

The crown or *crowning act*, i. e., the completion or making complete, Ῥῑγκος, ὁ, Eur., Plat.; κολοφών, ῶνος, ὁ, Plat.; κεφᾰλή, ἡ, Plat.; κεφᾰλαῖον, τό, Dem.

Crown, to, στέφω, as a person crowns, or as a thing crowns, sometimes c. ἀμφί and dat., Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.; περιστέφω, Hom.; στεφᾰνόω, Pind., Omn. Att.; ἐρέπτω, no perf., Pind., Cratin.; ἐρέφω, no perf., Pind., Soph., Eur.; ἀναδέω, fut. -δήσω, perf. -δέδεκα, etc., Pind., Ar., Hdt., Thuc.; ᾽ἀναστέφω, Eur.; κᾰταστέφω, Eur.; στεφᾰνίζω, Ar.; πῦκάζω, Eur.; ἀμπῦκάζω, poet. for ᾽ἀνᾰπῦκάζω, Anth.

To crown with a ταινία, or *fillet*, ταινιόω, Ar., Thuc., Xen.

To crown a person with victory, προσμίγνῡμί τινα κρᾰτεῖ, Pind.

Grace crowns his words, χᾰ̆ρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσι, Hom.

To win a crown, crown one's self, wear a crown, etc., στεφανόομαι, mid., Pind., Thuc.; ἐρέφομαι, mid., Eur.; ἐρέπτομαι, mid., Cratin.; στεφᾰνηφορέω, Eur., Dem.; ταινιοῦμαι, mid., Ar.

To be crowned with another person, συστεφᾰνόομαι, c. prep., Dem.

To crown, i. e., to complete, put the finishing stroke to, but also to surround with a fence at the top, Ῥῑγκόω, Hom., Æsch., Eur.

Crowned, περιστεφής, ές, Soph.; κατασταστεφής, ές, Soph.; στεφᾰνηφόρος, ον, Eur., Dem.

Crowned with beautiful towers or lofty walls (as cities), ἐυστέφᾰνος, ον, Hom., Hes., Pind.

With beautiful crown, καλλιστέφᾰνος, ον, h., Eur.

With golden crown, χρῡσοστέφᾰνος, ον, Hes., Pind., h.

With violet crown, ἰοστέφᾰνος, ον, h., Theogn., Pind., Ar.

Crowning (as a garland crowns the head), περῐβολος, ον, Eur.

Making crowns, στεφᾰνοποιός, όν, Arist.

Having a crown for the prize (sc. ἀγών), στεφᾰνηφόρος, ον, Hdt., Andoc.; στεφανίτης, ου, only masc., Dem.

The right of wearing a crown, στεφᾰνηφορία, ἡ, Dem.

Without a crown, esp. as a sign of victory, ἀστεφᾰνωτος, ον, Sapph., Plat.; ἀστέφᾰνος, ον, Eur.

Crucible, ᾱ, χόᾰνος, ὁ, Anth.

Crucifixion, σταύρωσις, εως, ἡ, Eccl.

[*Of the crucifixion*, σταυρώσιμος, ον, Eccl.]

[Cruciform, σταυρωτός, ή, όν, Eccl.; σταυρικός, ή, όν, Byz.]

Crucify, to, ᾽ἀνᾰκρεμάννῡμι, fut. -κρεμᾰσω, etc., in pass., also pres. -κρέμαμαι, aor. 1 -εκρεμάσθην, Hdt.; ᾽ἀνασταυρόω, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀνασκολοπίζω, Hdt.; διᾰπασσᾰλεύω πρὸς σᾰνῐ́δα, Hdt.

Crude, ὠμός, ή, όν, Hom., Hes., Ar., Arist.

Cruel, ᾽ἀμείλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ᾽ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; σχέτλιος, α, ον, and in Eur. ος, ον, Hom., Hes., Omn. Att.; ᾽ἄγριος, α, ον, and ος, ον (Hom. has gen. ἀγρῐ́ου), Hom., Soph., Plat.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Soph., Eur.; χαλεπός, ή, όν, Hom.; βᾰρῡπᾰ́λᾰμος, ον, Pind.; πῐκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Antipho, Dem.; δύσχῐμος, ον, Æsch.; στερεός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph.; στερῥός, ά, όν, and ός, όν, Æsch., Eur., Ar.; αὐθᾰ́δης, ες, Æsch.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, compar. μελάντερος, etc., esp. curses, necessity, fate, etc., Æsch., Eur.; ὠμός, ή, όν, Trag., Thuc., Xen., Plat.; ὠμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag.; ὠμοδᾰκής, ές, Æsch.; ὠμόθῡμος, ον, Soph.; ᾽ἀνάλγητος, ον, Soph., Eur.; δῠσάλγητος, ον, Soph.

Cruel-looking, ᾽ἀγριωπός, όν, Eur.

Cruelly, ᾽ἀ᾽γρια, Hes.; ὠμοφρόνως, Æsch.; ὠμῶς, Thuc., Xen.; πῐκρῶς, Dem.; ᾽ἀνηκέστως, Hdt.; χαλεπῶς, Hdt.

Cruelty, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; ᾽ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat.

To be or *to become cruel*, ᾽ἀγριόομαι, pass., Soph., Eur.; ἐξαγριόομαι, Plat., Isoc., Æschin.

Cruise, ᾱ (small vessel), φιᾰλη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Cup.

A cruise, i. e., voyage, ναυστολία, ἡ, Eur.; πορεία, ἡ, Æsch., Xen.; διᾰ́πλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc. *Vid.* Voyage.

A cruise along the coast, πᾰρᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.

Cruise, to, ναυτίλλομαι, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ναυστολέω, Soph., Eur.; διᾰπλέω, fut. -πλεύσομαι, often Att. πλευσοῦμαι, aor. 1 -έπλευσα, etc., Xen., Lys. *Vid.* To sail.

Crumb, ᾱ, ᾽ἄκολος, ὁ, Hom.; ψωμός, ὁ, Hom., Xen.

Crumble, to, ψάω, Soph.; κᾰτᾰψήχομαι, pass., Soph.

Crumbling, ψᾰθᾰρός, ά, όν, Æsch.; ψᾰθῠρός, ά, όν, Arist.

Rather crumbling, ᾽ὑποψᾰθῠρος, ον, Hipp.

Not putting in a lump of wet earth as a lot which should crumble away, οὐ δρᾰπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον κᾰθεὶς Ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, Soph.

Crush, to, ᾽ἀπᾰλοιάω, Hom.; θλάω, fut. θλάσω, aor. 1 poet. ὤθλασσα, Hom., Hes., Theoc.; σὺνάγνῡμι, only in aor. 1 σὺνέαξα, Hom.; φλάω, fut. φλᾰ́σω, etc., Pind., Ar., Theoc.; συντρῑ́βω, Eur., Xen.; κᾰτᾰλοάω, Xen.; ῥύπτω, Plat., Theoc.; ᾽ἀποθρύπτω, Plat.

To crush together, συνθλάω, Theoph.

Crust, ᾱ, esp. one to dip in soup or gravy to sop it up with, μυστίλη, ἡ, Ar., Pherecr.

[Crustacea, ὀστρακόδερμα, τά, Arist.]

Crustaceous, μᾰλᾰκόστρᾰκος, ον, Arist.

Cry, to, ἰᾰ́χω, only pres. and imperf., Hom.; ἐβρᾰχον, only aor. 2 from unused pres., Hom.; ἀῡτέω, only pres. and imperf., Hom.; αὔω, fut. ἀΰσω, no perf., Hom., Trag.; βοάω, Hom.; κράζω, fut. κεκράξομαι, perf. κέκρᾰγα, also an imper. κέκραχθι, pl. κέκραχθε, aor. 2 ἔκρᾰγον, Æsch., Ar., Xen.; ᾽ἀνᾰκράζω, Hom., Pind., Ar., Xen., Antipho; βρῡχω, only in perf. βέβρῡχα, esp. as a dying hero, Hom., Soph.; ὀλολύζω, no pert., Hom., h., Æsch., Eur., Dem., Theoc.; ᾽ἀνολολύζω, esp. with joy, Trag.; ἰύζω (ῑ Ep., ῐ Att.), Hom., Pind., Æsch., Soph.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγχα, and Hom. κέκληγα, Hom., Trag., Ar.; ἰᾰχέω, but often ᾱ Att., when some critics write it ἰακχέω, no perf., h., Trag., Ar.; σᾰλᾰ́ζω, esp. in distress, Anac.; Ῥοέομαι, no perf., Trag.; Ῥέομαι, mid., only pres., Æsch., Eur.; ᾽ἀλᾰλάζω, esp. with a warlike or joyful cry, fut. -άξω and -άξομαι, no perf., Trag., Xen.; ἐπαλαλάζω, Æsch., Xen.; ᾽ἀνᾰλάλάζω, Eur., Xen.; ᾽ἀνᾰβοάω, poet. ἀμβοάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διᾰβοάω, Æsch., Thuc., Dem.; ᾄωσσω, fut. -ξω, no perf., no pass., sometimes to a person c. dat. or c. acc., Trag.; λᾰκάζω, only pres., Æsch.; προσχαίνω, c. acc. cogn., Æsch.; ἐλελῐ́ζω, no perf., Eur.; ἐγκράζω, Ar.,

Thuc.; ἐκκλάζω, Eur.; ’ἀνᾰκλάζω, Eur., Xen.; βρῡχάομαι, mid., Soph.; κραυγάζω, Plat.; ’ἀνηπῠ́ω, fut. -ὑσω, Ap. Rh., Mosch.; φθέγγομαι, mid., esp. as an animal, Xen., Theoc.

To cry loudly, λῑγαίνω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; ὀρθιάζω, only pres. and imperf., Æsch.; ἐπορθιάζω, Æsch.; ἐξορθιάζω, Æsch.; ’ἄνιᾰχω, Ap. Rh.; [ἀναθορυβέω, Plat.; ὀλολύζω, fut. ὑξομαι (usu. to gods), Hom., Trag.; ἀνολολύζω, Simon., Æsch., Soph.; ἀναβοάω, Trag., Hdt.; ἀνακλάζω, Eur.]

To cry around, ἀμφιᾰχω, Hom.

To cry out to, ἐπίβοάω, fut. mid. poet. -βώσομαι, c. dat., in mid. c. acc., Hom., Æsch., Eur., Thuc.; προσβοάομαι, mid., Hdt.; [παραβοάω, Dem.]

To cry out against, to cry down so as to silence, κᾰτᾰβοάω, c. gen. or c. acc., Ar., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰκράζω, Ar.

To be cried out against, ’ἀνᾰβοάομαι, pass., Eur.

To cry with (in harmony with), *to cry out together*, σὺνᾰλᾰλάζω, c. dat., Eur.; σὺνᾰνᾰβοάω, Xen.; σὺνολολύζω, Xen.

To cry as an infant, βληχάομαι, mid., Ar.

To cry, i. e., weep, δᾰκρῡ́ω, Omn. *Vid.* To weep.

Cry, ᾱ, ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; ἰᾱχη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; βοητύς, ἡ, Hom.; ὀλολῡγή, ἡ, usually *not* sad, Hom., h., Eur., Hdt., Thuc.; ’ἀλᾰλή, ἡ, esp. a war-cry, Pind.; κέλᾰδος, ὁ, Pind., Æsch., Soph.; βόαμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἀμβόαμα, τό, Æsch.; ἰᾱχημα, ᾰτος, τό, Eur.; κεκραγμός, ὁ, Eur.; κέκραγμα, ᾰτος, τό, Ar.; κραυγή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὁλόλυγμα, ᾰτος, τό, only joyful, Eur.; ὁλολυγμός, ὁ, sometimes of grief, Æsch., Eur.; βοᾶτις (ῐδος, ἡ) αὐδή, Æsch.; ’ἀνᾰκέλᾰδος, ὁ, Eur.; αὐονή, ἡ, Simon. Amorg.

A loud cry, ὀρθίασμα, ᾰτος, τό, Ar.

The cry of children, βληχή, ἡ, Æsch., Eur.

The cry of birds, κλαγγή, ἡ, Hom.

Exciting cries, uttering cries, περῐβόητος, ον, Soph., Plat.

Uttering cries, κλαγγηδόν, Hom.

Cried out against, cried down (so as to prevent a person’s speaking), ἐπῐβόητος, ον, Thuc.; κᾰτᾰβοηθείς, Plat.

Crystal, κρύσταλλος, ὁ, Dion. P.

Like crystal, crystalline, κρυστάλλῐνος, η, ον, Anth.; [κρυσταλλοειδής, ές, Theophil.]

[*The crystalline lens*, τὸ κρυσταλλοειδὲς ὑγρόν, Theophil.]

[*To crystallize* (of salt hardening, etc.), πήγνυμαι, 2d perf. πέπηγα, Hdt.]

Cub, ᾰ, βρέφος, τό, Hom., Hdt.; δρόσος, ἡ, in pl., Æsch.; ὀβρία, τά, Æsch., ὀβρῐκᾰ́λα, τά, Æsch.; νεοσσός, ὁ, Hdt.

Cube, ᾰ, also a cubic number, κῦβος, ὁ, Plat.

Cubical, στερεός, ᾱ́, όν, Plat., Arist.; κυβικός, ἡ, όν, Plat.

Cubit, ᾰ, πῆχυς, εως, ὁ, Hdt., Xen.; πῦγών, όνος, ἡ, Hdt., Xen.; [with epithet μέτριος, κοινός, or ἰδιωτικός, i. e., the ordinary cubit, Hdt.]

A cubit long or *broad*, etc., πυγούσιος, Hom.; πηχυαῖος, Hdt., Plat.; πήχυιος (of time), Mimnerm.

Two cubits long, δῐπηχυς, neut. υ, Hdt.

Three cubits long, τρῐπηχυς, εως, poet. εος, neut. υ, Hes., Eur., Hdt., Xen.

Four cubits long, τετρᾰπηχυς, υ, Hdt., Plat.

Five cubits long, πεντᾰπηχυς, υ, Hdt.

Ten cubits long, δεκᾰπηχυς, υ, Hdt.

Thirteen cubits high, τρισκαιδεκᾰπηχυς, υ, Theoc.

Cubless, κενός, ή, όν, Soph.

Cuckoo, ᾰ, κόκκυξ, ῡγος, ὁ, Hes., Ar.

To cry cuckoo, κοκκύζω, fut. -ὔσω, Hes., Ar.

Cuckoo (the cry), κόκκῡ, Ar.

Cucumber, ᾰ, σῖκυς, υος, ὁ, Alcæ.; σῖκυος, ὁ, Ar.; σῐκῡ́διον, τό, Phryn. (Com.)

The seed of a cucumber, σῖκυον, τό, Theoph.

A cucumber bed, σῐκυήλᾰτον, τό, Hipp.

Like a cucumber, σῐκυώδης, ες, Theoph.

[Cud, *to chew the cud*, μηρυκάζω, Arist.; ἀναμηρυκάομαι, Luc. *Vid.* To ruminate.]

Cudgel, ᾰ, κορύνη (ῠ Hom., ῡ Eur.), ἡ, Hom., Eur., Hdt.; ῥόπᾰλον, τό, Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen.; σκῡτᾰ́λιον, τό, Pind., Ar., Hdt.; σκῡτᾰλίς, ῐ́δος, ἡ, Hdt.; τύμπᾰνον, τό, Ar.; ξῦλον, τό, Hdt.; βάκτρον, τό, Theoc.

Cudgel, to, ῥαβδίζω, Ar.; [ἀλοάω, Ar.; ξυλοκοπέω, Polyb.]

[*A cudgelling*, ξυλοκοπία, ἡ, Polyb.]

Like a cudgel, σκυτᾰλίας, ου, ὁ, only masc., Theoph.

Cuff, to, ῥᾰπίζω, Plat., Dem. *Vid.* To beat.

Cuff, ᾰ, ῥᾰπισμα, ᾰτος, τό, Antiph. *Vid.* Blow.

Cuirass, ᾰ, χῑτών, ῶνος, ὁ, Hom., Hdt.; θώραξ, ᾰκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* Breast-plate, and Syn. 264.

Cuirassier, ᾰ, θωρηκτής, Hom.; [θωρακίτης, ὁ, Polyb.]

Cuish, ᾰ, πᾰρᾰμηρῐ́διον, τό, usu. pl., Xen.

Culinary, μᾰγειρῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

Cul-de-sac, ᾰ, i. e., a place with no exit at the farther end, τόπος ’ἀνέκβᾰτος, Thuc.

A ravine which formed a cul-de-sac, χᾰρᾰ́δρα ’ἀνέκβᾰτος, Thuc.

Culminate, to (of the sun, etc.), μεσουρᾰνέω, Arist.

Culpability, αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Blame.

Culpable, αἴτιος, ᾰ, ον, sometimes Att. ος, ον, c. gen. rei, or c. ὅτι and indic., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; μεμπτός, ή, όν, usu. c. neg., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* Blamable.

Culpably, κᾰτᾰμεμπτα, Soph.

Culprit, ᾰ, ’ἀλείτης, ὁ, Hom., Ap. Rh.

Cultivate, to, ἐθείρω, only pres., Hom.; κάμνω, in aor. 2 mid. ἐκᾰμόμην, Hom.; ἐργάζομαι, mid., perf. pass. εἴργασμαι, in either act. or pass. sens., Hes., Thuc., Xen.; γηπονέω, only pres., Eur.; γεωργέω, Ar., Thuc., Xen., Isæ., Dem.; ἐξεργάζομαι, Hdt., Xen.; ἐπεργάζομαι, Plat., Lys., Æschin.

To cultivate, i. e., to practice, to pay attention to, ἀσκέω, Pind., Trag., Hdt., Xen.; θεᾰπεύω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., and also applied to land or to trees, Hdt., Xen.

He said that if they cultivated their navy they would get the better, τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας ἔφη περιέσεσθαι, Thuc.

To cultivate previously, προεργάζομαι, Xen.

One must cultivate (in any sense), θεᾰπευτέον, Xen.

Cultivated, i. e., well cultivated, τετυγμένος, η, ον, Hom.; εὔεργος, ον, Theoc.

Cultivated, i. e., not wild (of trees), ἥμερος, ᾰ, ον, and ος, ον, Hdt., Plat.

Belonging to cultivating, γεωργῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Xen.

Cultivated land, ἔργα, τά, Hom.; γεώργημα, ᾰτος, τό, Plat.; γεωργία, η, Isoc.

Cultivation, γεωργία, ἡ, Thuc., Plat.

The cultivation (of trees), παιδεία, ἡ, Theoph.; [(of plants), ἀγωγή, ἡ, Theoph.]

The cultivation (of arts, etc.), θεᾰπεία, ἡ, Plat. *Vid.* Practice.

Fit for cultivation, ἐργᾰ́σῐμος, η, ον, Xen., Plat.

Cultivator, ᾰ, ’ἄροτήρ, ῆρος (of land), Hom., Hes., (of the Muses), Pind. *Vid.* Husbandman, and Syn. 148.

A cultivator (of arts, etc.), ἀσκητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; θεᾰπευτής, οῦ, ὁ, Plat.

[Culture (mental, as result), παιδεία, ἡ, Plat.; (also as *cultivation*), παίδευσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Cultivation.]

Cumber, to, βᾰρύνω, Hom. *Vid.* To load, To hinder.

[*To be cumbered with many cares*, πολλὰ μεριμνάω, Xen.]

Cumbersome, βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἐπαχθής, ές, Ar., Plat., Dem. *Vid.* Heavy.

Cumin, κῡ́μῑνον, τό, Theoc.

Like cumin, κῡμῑνώδης, ες, Theoph.

A cumin splitter, κῡμῑνοπρίστης, ου, ὁ, also as adj., Alex., Arist.

Cuneated, σφηνοειδής, ές, Theoph.

Cunning, κερδᾰλέος, ᾰ, ον, Hom.; κερδᾰλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom.; αἰμῡ́λιος, ον, Hom.; αἰμῡλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.; πολῠκερδής, ές, Hom., Ap. Rh.; ποικιλομήτης, ου, Hom., h.; κᾰκότεχνος, ον, Hom.; ἐπῐ́κλοπος, ον, Hom., Hes., Æsch., Plat.; πολῠ́τροπος, ον, Hom., h., Thuc., Plat.; ἀγκύλομήτης, ου, Hom., Hes.; δολομήτης, ου, Hom.; δολόμητις, ῐος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; δολόεις, εσσα, εν, Hom., Eur., Ap. Rh.; δόλιος, ᾰ, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Ar., Xen.; δολοφρονέων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; δολοφρᾰδής, ές, h., Pind.; δολομήδης, ες, Simon.; δολομήχᾰνος, ον, Simon.; δολόμῦθος, ον, Simon.; δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; δολιόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; δολοποιός, όν, Soph.; αἰμῡλομήτης, ου, h.; ποικίλος, η, ον, Hes., Pind., Soph., Ar., Plat., Dem.; ποικῐλόβουλος, ον, Hes.; ποικιλόμητις, with also gen. -μήτῐδος, Soph.; ποικίλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πολυμήχᾰνος, ον (not common, however, in bad sense), Soph.; σοφός, ή, όν, Eur., Ar., Hdt., Xen.; πολῠ́πλοκος, ον, Ar.; ’ἄλωπός, ὁν (as a fox), Soph.; ποικῐλομήχᾰνος, ον, Anth.; αἰμῡλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; αἰμῡλοπλόκος, ον, Cratin.; πανοῦργος, ον, Trag.

Most cunning, κερδῐστος, η, ον, Hom.

Cunning, κέρδος, τό, only pl.,

Hom.; *κερδοσύνη*, *ἡ*, only in dat. sing. and pl., Hom., Ap. Rh.; *πολῠκέρδεια*, *ἡ*, Hom.; *δολοφροσύνη*, *ἡ*, Hom.; *δόλος*, *ὁ*, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; *τέχνη*, *ἡ*, esp. in pl., Hom., Hes., Pind.; *μῆτις*, *ιος*, and *ἴδος*, *ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Soph.; *μῆδος*, *τό*, usu., if not always, in pl., Hom., Pind., Æsch.; *πολυπλοκία*, *ἡ*, Theogn.; *πολυϊδρεία*, *ἡ*, Theogn.; *πολυφροσύνη*, *ἡ*, Theogn., Hdt.; *δολοπλοκία*, *ἡ*, Theogn.; *ποικῐλία*, *ἡ*, Eur.; *πολῠτροπία*, *ἡ*, Hdt.; *περῐτέχνησις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.

[*Cunning beats force*, *ἡ ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει*, Proverb.]

A cunning trick, *σόφισμα*, *ἄτος*, *τό*, Pind., Æsch., Hdt., Dem.; *τέχνημα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch., Eur.; *μηχάνή*, *ἡ*, Trag., Thuc., Xen.; *ἐπῐτέχνησις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.

A cunning fellow, *ἀλώπηξ*, *εκος*, *ἡ*, Pind.; *ἄλημα*, *ἄτος*, *τό*, Soph.; *τέχνημα*, *ἄτος*, *τό*, Soph.; *κίνᾰδος*, *ὁ*, Soph., Ar., Dem.; *μηχανορράφος*, *ὁ*, Soph., Eur.; *πᾰλαιστής*, *οῦ*, *ὁ*, Soph.; *παιπᾰλη*, *ἡ*, Ar.; *παιπᾰλημα*, *ἄτος*, *τό*, Ar.; *τρῦμη*, *ἡ*, Ar.; *κῐνᾰδεύς*, *ὁ*, Theoc.

To be cunning, try cunning tricks, etc., *μηχᾰνορρᾰφέω*, only pres. and imperf., Æsch.; *ποικῐλλομαι*, pass., Eur.; *ἀλωπεκίζω*, Ar.; *τεχνάζω*, Ar., Hdt., Xen., Plat.; *Αἰγυπτιάζω*, Cratin.

Cunningly, *ποικῐλως*, Soph.; *σεσοφισμένως*, Xen.; *Αἰγυπτιστί*, Theoc.; *πανούργως*, Plat.

Cup, *ᾰ*, *ἄλεισον*, *τό*, Hom. *κῦπελλον*, *τό*, Hom.; *σκῦ́φος*, *ὁ* and *τό*, Hom., Hes., Alcman, Eur.; *δέπας*, *αος*, *τό*, pl. *δέπᾰ*, Hom., Æsch., Eur., Plat.; *κισσῦβιον* (properly made of ivy-wood), *τό*, Hom., Theoc.; *κρᾰτήρ*, *ῆρος*, *ὁ* (always *κρητήρ* in Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; *κοτῠ́λη*, *ἡ*, Hom.; *φιᾰ́λη*, *ἡ*, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *κέρας*, gen. *κέρᾰτος*, *κέραος*, *κέρως*, etc. (dat. pl. also *κέρᾰσι*, Hom.), *τό* (not confined to cups made of horn), Pind., Æsch., Soph., Xen.; *κότῠλος*, *ὁ*, h., Plat. (Com.); *κῠ́λιξ*, *-ῐκος*, *ἡ*, Phocyl., Sapph., Soph., Eur., Plat., Xen.; *πέλλα*, *ἡ*, Hippon.; *σκῦ́φωμα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch.; *ποτήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Eur.; *ποτήριον*, *τό*, Ar., Hdt.; *ἔκπωμα*, *ἄτος*, *τό*, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dinarch., Dem.; *κῠλίχνη*, *ἡ*, Alcæ.; *κῠλίχνιον*, *τό*, Ar.; *κοτῠλίσκιον*, *τό*, Ar.; *κοτυλίσκη*, *ἡ*, Pherecr.; *ἄμυστις*, gen. *ιος*, and *ἴδος*, *ἡ*, Ar.; *φιᾰ́λιον*, *τό*, Eubul.; *κῦ́αθος* (prop. of brass), *ὁ*, Eur., Ar., Xen.; *τρῦ́βλιον*, *τό*, Ar.; *κύμβιον*, *τό*, Dem.; *κύμβη*, *ἡ*, Nic.; *κύμβος*, *ὁ*, Nic.; *κῠλῐκιον*, *τό*, Theoph.; *κῠλῐκίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Ath.; *σκύφιον*, *τό*, Ath.; *ἄμβιξ*, *ῐκος*, *ὁ*, Ath.; *ἄμβῐκος*, *ὁ*, Posidon. ap. Ath.

A cup that will stand on either end, *ἀμφίθετος φιᾰ́λη*, Hom.; *δέπας ἀμφῐκῦπελλον*, Hom.

[*A cup with a wide mouth*, *παχύστομος*, *ὁ*, Henioch.]

A silver cup, *ἀργῦρίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Pind.

A cup made at Rhodes, *Ῥοδιάς*, *ᾰ́δος*, *ἡ*, Eubul.

A large cup, *ὄνος*, *ὁ*, Ar.

A cup in the shape of a limpet, *λεπαστή*, *ἡ*, Ar., Pherecr.

An earthenware cup (used by soldiers and sailors), *κώθων*, *ωνος*, *ὁ*, Ar., Xen.

A cup drunk after washing the hands at meals, a sort of stirrup-cup, *μετᾰνιπτρον*, *τό*, Antiph.; *μετανιπτρίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Comici ap. Ath.

The cup of friendship, *ἡ φῐλοτήσιος*, Theogn.; *φιλοτησία*, or *φιλοτησία κύλιξ*, Ar., Alex.

The cup of an acorn, or *of any plant* or *flower*, *κύττᾰρος*, *ὁ*, Theoph.

Like a cup, *σκύφειος*, *α*, *ον*, Stesich.

To talk over one's cups, *κῠλῐκηγορέω*, Pratinas.

Quarrelling over, or *causing men to quarrel over their cups*, *κυπελλόμᾰχος*, *ον* (epith. of feasts), Anth.

[*To tarry long at* or *over the cup*, *περὶ πότους διατρῑβὴν ποιέομαι*, Lys.]

[*Over their cups* (of a drinking party), *παρὰ τὴν πόσιν*, Hdt., or *παρὰ πότον*, Xen.]

[*To be quarrelsome in one's cups*, *παροινέω* (c. dupl. augm.), Xen., Plat.]

[Cup, to (med.), *ὁμηρίζω*, Artemid.]

[Cupper, one who cups (in med.), *ὁμηριστής*, *ὁ*, Artemid.]

[*Cupping-glasses*, *ὠὰ ὑάλινα ἰατρικά*, *τά*, Hero.]

Cup-bearer, *ᾰ*, *οἰνοχόος*, *ὁ*, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.

To be cup-bearer, *οἰνοχοεύω*, only pres., Hom.; *οἰνοχοέω*, no perf., sometimes c. acc. of the wine, poet. imperf. *ἐωνοχόουν*, Hom., Xen.

Cupboard, *ᾰ*, *σῖτώνη*, *ἡ*, Ar.; *θήκη*, *ἡ*, Xen.: [*ἀγγοθήκη*, *ἡ*, Ath.]

Cupidity, *πλεονεξία*, *ἡ*, Omn. prose.

Cur, *ᾰ*, *κυνῐ́διον*, *τό*, Ar. *Vid.* Dog.

Curable, *ἄκεστός*, *ἡ*, *όν*, Hom.; *ἰᾱτός*, *ἡ*, *όν*, Pind., Plat.; *ἰᾱσῐ́μος*, *ον*, Æsch., Eur., Plat.

Easily curable, *εὐῐᾶτος*, *ον*, Soph.; *εὐβοήθητος*, *ον*, Hipp.; *εὐθεράπευτος*, *ον*, Theoph.

Curative, *παιώνιος*, *α*, *ον*, Æsch., Soph.; *ἄκεσφόρος*, *ον*, c. gen., Eur.; *ἀκεσῐ́νοσος*, *ον*, Anth.; *ἀληθείς*, *εσσα*, *εν*, Nic.; *ἀληθηστήριος*, *ον*, Nic.

Curb, *ᾰ*, lit. and metaph., *ψᾰ́λιον*, *τό*, Æsch., Eur., Ar., Plat.

Curb, to, *ἐπιστομίζω*, Ar., Dem., Æschin.; [(lit. and metaph.), *χαλινόω*, Xen., Pseudo-Phoc.]

To curb, i. e., to check, *κολούω*, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* To check, To restrain.

Curdle, to, act. *τρέφω*, Hom., Theoc.; *συνίστημι*, in pres., imperf., fut., and aor. 1, Arist.

To curdle (milk with fig juice), *ὀπίζω*, Arist.

To curdle, intrans. *τρέφομαι*, pass., esp. with perf. *τέτροφα*, Hom.; *πήγνῡμαι*, esp. in 2d perf. *πέπηγα*, Æsch., Diosc.; *συνίσταμαι*, pass. c. aor. 2 and perf. act., Arist.

Calculated to curdle, *πηκτῐκός*, *ή*, *όν*, Theoph.

Fit to curdle milk (like fig juice), *ὀποειδής*, *ές*, Hipp.

Whatever causes to curdle, *πῆγμα*, *ἄτος*, *τό*, Arist.

Curdled, *πηκτός*, *ή*, *όν*, Eur., Theoc.

[(Cheese) *curdled with fig juice*, (*τυρὸς*) *ὀπίας*, *ὁ*, Eur., Ar.]

[Curds, *ὀξύγαλα*, *τό*, Strab., Ctes.]

Cure, *ᾰ*, *ἄκημα*, *ἄτος*, *τό*, Hom.; *ἄκος*, *τό*, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; *ἄκησμα*, *ἄτος*, *τό*, Pind., Æsch.; *ἄκεστρον*, *τό*, Soph.; *ἄκεσις*, *εως*, *ἡ*, Hdt.; *ἐξάκεσις*, *ἡ*, Ar. *ἴᾱμα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch., Hdt., Plat.; *ἴᾱσις*, *εως*, *ἡ*, Soph., Plat., Antipho; *Θεραπεία*, *ἡ*, Isoc.; *ἰᾱτρεία*, *ἡ*, Arist.; *ἰᾱτρευμα*, *ἄτος*, *τό*, Arist. *Vid.* Remedy.

The goddess of curing, *Ἰᾱσώ*, *ἡ*, Ar.

The art of curing, *ἰᾱτορία*, *ἡ*, Soph.

Cure, to, *ἴᾱομαι*, mid. (*ῐ* Anth.), with aor. 1 pass. *ἰάθην*, in pass. sens., Omn.; *ἄκέομαι*, mid., poet. part. *ἀκειόμενος*, fut. *ἀκέσομαι*, Att. *ἀκοῦμαι*, etc. (act. *ἄκέω* also in Hipp., pass. only in very late authors), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; *ἀπαλθέομαι*, mid., esp. one's own wounds, Hom.; *ἀποσώζω*, c. acc. pers. gen. of disease, Soph.; *ἐξᾰκέομαι*, Plat.; *ἀνᾰλαμβᾰνω*, fut. *-λήψομαι*, aor. 2 *-ελᾰβον*, no aor. 1, perf. *-είληφα*, Hdt.; *ἐξιάομαι*, Hdt.; *Θεράπεύω*, Thuc., Isoc., Arist.; *ἰᾱτρεύω*, Plat.; *ὑγιάζω*, Arist.; *ὑγιόω*, Hipp., *ἐξυγιάζω*, Hipp.; *ἀνασκευάζω*, Diosc.

To be cured, *ἄλθομαι*, only in 3d sing. imperf., Hom.

To cure (meats, etc.), *σκευάζω*, Ath.

It will cure you of your melancholy, *μεθορμιεῖ* (Att. fut. from *μεθορμίζω*, for *μεθορμίσει*), *σε τοῦ σκυθρωποῦ*, Eur.

One must cure, *Θεραπευτέον*, Plat.

Curer, *ᾱ*, *ἰᾱτήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Hom., Pind., Soph.; *ἰᾱτρός*, *ὁ*, Hom., Pind., Æsch.; *παιάν*, *ᾶνος*, *ὁ*, Æsch., Eur.; *παιών*, *ῶνος*, *ὁ*, Soph.; *ἀκεστήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Soph.; *ἀκέστωρ*, *ορος*, *ὁ*, Eur.; *ἀκεστής*, *οῦ*, *ὁ* (though not applied to curers of *diseases* by him), Xen. *Vid.* Physician.

Curiosity, i. e., novelty, *ἀήθεια*, *ἡ*, h.

Curious, *ἀηθής*, *ές*, Æsch., Soph. *Vid.* Rare.

Curious, i. e., inquisitive, *ζητητῐκός*, *ή*, *όν*, c. gen., Plat.

Over curious, *περίεργος*, *ον*, Xen., Plat., Isoc., Dem.

To make curious, i. e., inquisitive, *ἐρεθίζω*, no perf., Hom.

[*To be curious about* a thing, *πολυπραγμονέω*, *περί τι*, Plat.]

Curiously, i. e., accurately (made or fitted, etc.), *πῦκῐνῶς*, Hom.; *πῦκᾰ́*, Hom.

Curl, *ᾰ*, *πλόκᾰμος*, *ὁ*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; *πλοχμός*, *ὁ*, usu. in pl., Hom., Ap. Rh.; *βόστρῡχος*, *ὁ*, Æsch.; *πλόκος*, *ὁ*, Trag., Ap. Rh.; *πλοκάς*, *ᾰ́δος*, *ἡ*, Pherecr.; *κίκιννος*, *ὁ*, Ar., Theoc.; *στημονίας*, *ου*, Cratin.; *βόστρῡχος*, *ὁ*, Pherecr.; *πλοκᾰ́μίς*, *ῖδος*, *ἡ*, Theoc., Bion; *ὄστλιγξ*, *ιγγος*, *ὁ*, Call.; *ἕλιξ*, *ῐκος*, *ἡ*, also poet. *εἰλιξ*, Anth. *Vid.* Syn. 294.

To wear false curls, *πᾰρᾰπλέκω*, Hipp.

Curl, to, *πλέκομαι*, mid., esp. one's own hair, Hom.; *βοστρῡχίζω*, Dion. H.

[*To curl up from* (as smoke), *ἀποθρώσκω*, c. gen., Hom.]

Curling himself up (as Mercury did to jump through the keyhole), *δοχμωθεις*, h.

With curling hair, *οὐλοκᾰ́ρηνος*, *ον* (only of men, see below), Hom., h.; *τρῐχουλος*, *ον*, Archil.; *βοστρῡχώδης*, *ες*, Eur.; *ἑλῐκοβόστρῡχος*, *ον*, Ar.; *οὐλοκέφᾰλος*, *ον*, Pherecr.; *οὐλόθριξ*, gen. *οὐλότρῐχος* (like negroes), Hdt.; *οὐλόκομος*, *ον*, Alex.

Curliness, *οὐλότης*, *ητος*, *ἡ*, Arist.

Curly, *οὖλος*, *η*, *ον*, only of the

short curly hair of *men*, Hom., Hdt.; βοτρυόεις, εσσα, εν, Ap. Rh. *Vid.* HAIR.

To have curly hair, στρᾰβᾰλοκομάω, Soph.; [οὐλοτριχέω, Strab.]

[CURRENCY, THE, i. e., current coin, νόμισμα, ᾰτος, τό, Hdt., etc.]

CURRENCY, to gain currency (as a report), διαθρυλλέομαι, pass., Xen.

CURRENT, *to be current* about a person (a report), περῐφύομαι, pass., c. dat., Isoc.; περιτρέχω, Ep. Plat.

You must not permit such a report as that to become current about you, ... σὲ χρὴ μὴ περιορᾶν τοιαύτην φήμην σαυτῷ περιφυομένην, Isoc.

CURRENT, THE, ῥόος, contr. ῥοῦς, ὁ, Thuc. *Vid.* STREAM.

Full of currents, ῥοώδης, ες, Thuc.

Full of currents of air, πνευμᾰτόῤῥοος, ον, contr. ρους, ουν, Plat.

[CURRIER, A, νακοδέψης, ὁ, Hipp., Ath.]

CURRY, TO, κτενίζω, Eur.; ψήχω, Ar., Xen., Call.

CURRYING, A, ψῆξις, εως, ἡ, Xen.

CURRY-COMB, A, ψήκτρα, ἡ, Eur.

CURSE, TO, ἀράομαι (᾽ἀρ. Hom., ᾽ἄρ. Att.), mid., fut. -ᾱσομαι, c. dat. pers., sometimes c. acc. of the curse imprecated, sometimes c. acc. pers. and infin., Hom., Trag.; κᾰταράομαι, Hom., Theogn., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐπαράομαι, Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys., Isoc.; κᾰτεύχομαι, mid., c. dat. or c. gen., also c. acc. pers. and infin., Æsch., Soph., Plat.

To curse besides or *at the same time, to invoke as an additional curse*, προσκᾰτεύχομαι, Theoph.

Curse you, ἐπῐτρῐβείης (aor. 2 pass. opt. of ἐπῐτρίβω), Ar.; διαῤῥᾰγείης (aor. 2 pass. opt. of διαῤῥήγνῡμι), Ar.; φθείρου, Ar.; ἐς κόρᾰκας, or βάλλε ἐς κόρᾰκας, Ar.; ἀπόφερε εἰς κόρᾰκας, Ar.; ἔρρε εἰς κόρακας, and pl. οὐκ εἰς κόρᾰκας ἐῤῥήσετε, Ar.; οἴμωζε, Ar.; οἰμώζειν λέγω, Ar.; βάλλ᾽ ἐς μᾰκᾰρίαν, Plat.; ᾽ἄπᾰγε εἰς μᾰκᾰρίαν, Plat.; [οὐκ εἰς ὅλεθρον; Soph.]

Curse you — will you not be silent, and cease these lamentations? οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ᾽ ἀνασχήσει τάδε; Æsch.

CURSE, A, ἀρά (᾽ἀρ. Hom., ᾽ἄρ. Trag.), ἡ, Hom., Trag., Dem.; ἐπάρα, ἡ, Hom.; κᾰτάρα, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; κᾰτευγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; [(of a person), ὄλεθρος, ὁ, Hdt.; ἄγος, εος, τό, Hdt.]

Thebes loaded with many curses, Θήβη πολυπᾰτος, ον, Hom.

The Pelasgicum, which they were charged under a curse not to inhabit, τὸ Πελασγικόν, ὃ καὶ ἐπᾰρατόν τε ἦν μὴ οἰκεῖν, Thuc.

CURSED, ᾽ᾰρᾱτός, ή, όν, Hom.; ᾽ᾰραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.; ἐνᾰγής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Æschin.; κᾰτᾰρᾱτος, ον, Soph., Eur., Ar., Dem.; ἐπᾰρᾱτος, ον, Thuc., Plat., Æschin.

Thrice cursed, τρισκᾰτᾰρᾱτος, ον, Dem.

CURSING (uttering a curse, or bringing a curse upon), ᾽ᾰραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Plat.

CURSORILY, πᾰρέργως, Plat., Dem.

[*To run over cursorily*, παρατρέχω, Isoc.]

CURSORY, τᾰχύς, εῖα, ύ, compar. θάσσων, superl. τᾰχῠστος, Plat.

CURTAIL, TO, κολούω, Hom.; συντέμνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; συστέλλω, Ar., Thuc., Xen.

CURTAILED, μείουρος, ον, Arist.; μύουρος, ον, Arist.

CURTAIN, A, προκᾰλυμμα, ᾰτος, τό, Æsch.; πᾰρᾰπέτασμα, ᾰτος, τό, Ar., Hdt.

A curtain (often of leather) *drawn along the sides of ships to protect the men*, πᾰρᾰῤῥῦσις (εως, ἡ) νεώς, Æsch.; πᾰρᾰῤῥῦμα, ᾰτος, τό, Xen.; πᾰρᾰβλημα, ᾰτος, τό, Xen.

[*A low curtain*, παράφραγμα, ᾰτος, τό, Plat.]

CURULE *chair* (the *sella curulis* of the Romans), δῐφρος ἀγκῠλόπους, gen. ποδος, Plut.

CURVATURE, A, καμπή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Plat.; καμπυλότης, ητος, ἡ, Arist. *Vid.* A BEND.

CURVE, A, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom., Xen. *Vid.* A BEND.

CURVE, TO, act. γνάμπτω, Hom., Æsch.; κυρτόω, Hom., Eur., Xen.; κάμπτω, Opp.; ἐπῐκυρτόω, pres. part. poet. -κυρτόων, Hes.; intrans. κῠκλόομαι, pass., Eur., Plat.

To be curved into the form of a bay, κολπόομαι, pass., Arist.

CURVED, κυρτός, ή, όν, Hom., Eur.; καμπύλος, η, ον, Hom., Æsch., Xen., Plat.; κάμπῐμος, η, ον, Eur.; ἀγκύλος, η, ον, Hom., Pind.

Curved (of a beak), ἐπίγρῡπος, ον, Hdt., Arist.

Curved (of ships), κορωνίς, ῐδος, ἡ, Hom.

CUSHION, A, ῥῆγος, τό, Hom.; τῠλεῖον, τό, Soph.; τῦλη, ἡ, Sapph., Eupol., Antipho; προσκεφᾰλαιόν, τό, not only for the head, Ar., Cratin.; στοιβή, ἡ, Arist.

A rower's cushion, ὑπηρέσιον, τό, Ar.

CUSHIONED, ἐπῐδέμνιος, ον, Eur.

CUSTODY, φῠλᾰκή, ἡ, Hdt.

CUSTOM, δίκη, ἡ, Hom.; νόμος, ὁ, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Pind., Ar., Thuc., Æschin.; ἔθος, τό, Trag., Thuc., Xen., Plat.; νόμῐμον, τό, usu. in pl., Trag., Xen., Isoc., Dem.; νόμισμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; σύνηθεια, ἡ, h., Plat.; νομῐσις, εως, ἡ, Thuc.; νόμιον, τό, Hdt.; ἔθισμα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.; ἐπῐτήδευμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen.; τὸ νομιζόμενον or νενομισμένον, usu. pl., Hdt. *Vid.* SYN. 334.

The established customs, τὰ κῦρια, Soph.; τὰ νόμαια, Hdt.

This was the custom of the city, ταῦτα ἐν ἔθει ἦν τῇ πόλει, Thuc.

Up to this time many parts of Greece keep up the ancient custom, μεχρὶ τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, Thuc.

Keeping up the customs, οὕτω νεμόμενα (sc. χώρια), Thuc.

[*The customs of former days* or *of our fathers*, τὰ πάτρια, Xen.]

Conformable to custom, νόμιμος, η, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Learned by custom, ἐθιστός, ή, όν (of a habit), Arist.

According to custom, εἰωθότως, Soph.

According to your national custom (you did so and so), κατ᾽ ὃ πάτριον ἦν, Dem.

CUSTOMARY, εἰωθώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., Soph., Ar.; νόμῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Xen., Andoc.: σύντροφος, ον, sometimes c. dat., Hdt., Thuc.; νομιζόμενος, η, ον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐθάς, ᾶδος, ὁ καὶ ἡ, Hipp. *Vid.* ACCUSTOMED.

To be the custom, to be customary, νομίζομαι, pass., Æsch., Soph., Eur., Xen.; ἐν ἔθει εἶναι, Thuc.; also act. νομίζω, Eur., though perhaps it may be taken (Hel. 1064) to mean "*to adopt the custom*," as in Hdt., Xen.

We will say that it is not the custom in Greece, or *we will say that men do not adopt the custom in Greece*, οὐ νομίζειν φήσομεν καθ᾽ Ἑλλάδα, Eur. l. c.

CUSTOM-HOUSE, ἐμπόριον, τό, Dem.; δεκᾰτευτήριον, τό, Xen.

CUSTOMS, τέλος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TAX.

CUT, TO, ἐργᾰθω, only in aor. 2 εἴργᾰθον, poet. ἐέργᾰθον, c. ἀπό and gen., Hom.; κείρω, esp. hair, but also *to cut* or *cut off* any thing, and -ομαι, mid., *to cut one's own hair*, or *have* it *cut*, Hom., Pind., Trag., Hdt., Æschin., Theoc.; τμήγω, no fut., aor. 1 ἔτμηξα, aor. 2 ἔτμᾰγον, pass. ἐτμᾰγην, no perf., Hom., Ap. Rh.; διᾰχέω, only in 3d pl. aor. 1 διέχευαν, for διέχευσαν, Hom.; κόπτω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; τέμνω (usu. in Hom. τάμνω), perf. τέτμηκα (part. τετμηώς, ότος, Ap. Rh.), etc., Omn.; συντέμνω, Omn. Att.; πᾰρᾰτέμνω, Ar.; ἐντέμνω, Æsch., Ar., Thuc.; κᾰτᾰτέμνω, esp. to cut canals, ditches, etc., Ar., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; ἐπῐτέμνω, Hdt., Dem., Æschin.; ῥερίζω, aor. 1 poet. ἔθρῐσα, for ἐθέρῐσα, Æsch., Soph.; πρίω, imperf. ἔπρῐον, fut. πριοῦμαι, aor. 1 pass. in pass. sens. ἐπρίσθην, no other tenses, Eur., Thuc.; κᾰτᾰπρίω, Theoc.; συγκόπτω, Xen.; ἐπιτμήγω, Ap. Rh.

To cut off, ᾽ἀποτμήγω, Hom.; ᾽ἀποξέω, fut. -ξέσω, no perf., Hom.; ᾽ἀπᾰμάω, Hom., Soph.; ᾽ἀπᾰράσσω, Hom., Hdt.; ἀποκόπτω, Hom., Æsch., Xen., Dem.; ᾽ἀποτέμνω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Isoc.; ᾽ἀποκείρω, Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Dem.; ἐξερείπω, esp. to cut off branches of trees, no perf., Pind.; δαΐζω, fut. δαΐξω, no perf. (of an enemy's head), Æsch.; ᾽ἀποκαυλίζω, Eur.; ᾽ἀπολωτίζω, i. e., to kill, Eur.; ἀποθερίζω, aor. 1 poet. -έθρῐσα, for -εθέρῐσα, esp. of cutting off hair from grief, Eur.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, only of hair, Eur.; ἐκθερίζω, Eur., Dem.; ῠ̔ποτέμνω, Ar., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; ᾽ἀνᾰτέμνω, Æschin.

To cut off, i. e., to intercept (as troops), or to cut off their path to intercept their retreat, ᾽ἀπολαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, pass. only in pres. and imperf., Hdt., Thuc., Plat.; ᾽ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Hdt., Xen.; ᾽ἀποτέμνω, Xen.; περιτέμνω in pass., Xen.; ῠ̔ποτέμνω, and oftener -ομαι, mid., Ar., Xen.; ῠ̔ποτμήγομαι, mid., Ap. Rh.

To cut down (men, trees, etc.), ἐπῐκόπτω, Hom.; ἐπῐκείρω, Hom.; ἐκβάλλω (only trees), perf. -βέβληκα, Hom.; ἐκκόπτω, Hdt., Xen.

To cut down in passing, πᾰρᾰθερίζω, Ap. Rh.

To cut through, διασχίζω, Hom.; διᾰμάω, Hom., Eur.; διατμήγω, Hom., Ap. Rh.; διᾰτέμνω, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; διᾰκόπτω, Thuc., Xen.

To cut short, i. e., leave unfinished, or simply to cut down, κολούω, Hom., Eur., Hdt.

To cut short, i. e., to end, ἐκκόπτω, Isæ., Dinarch.

To cut short off, ἀποκολούω, in tmesis, Call.

To cut short off, or *to cut off beforehand*, προτέμνω, Hom., Ap. Rh.

To cut up, esp. as a cook does, μι-

στύλλω, only pres. and imperf., Hom.; διἄμιστύλλω, Hdt.; ῥᾰχίζω, Æsch., Soph.; ἀρτᾰμέω, no perf., Eur.; διαρτᾰμέω, applied to the eagle tearing Prometheus, Æsch.; διαρτάζω, Æsch.; ἀναῤῥήγνῡμι, Soph.; κᾰτᾰκρεουργέω, Hdt.; κᾰτᾰχορδεύω, Hdt.; ἀνατέμνω, Hdt.

To cut up beforehand, προκατακόπτω, Antiph.

To cut in pieces, κατακόπτω (esp. in military sense, of cutting enemies to pieces), Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κατᾰκνάω, or κᾰτᾰκναίω, in aor. 1 κατέκνησα, Ar.; κᾰτακνήθω, in aor. 1 pass. κᾰτεκνήσθην, Ar.

To cut into small pieces, μιστύλλω, Hom.; κερμᾰτίζω, Plat.

To cut open, ἀνατέμνω, Hdt.; ᾽ἀποσύρω, Theoc. *Vid.* To open.

To cut asunder, διακείρω, aor. 1 διέκερσα, Hom., Ap. Rh.; διᾰμοιράω, fut. -ἄσω, Eur.

To cut round, ἀμφῐκεάζω, only in aor. 1 poet. ἀμφεκέασσα, Hom.; περιτέμνω, Hom., Hes., Hdt.; περῐκείρω (esp. hair), and -ομαι, mid., Hdt.

To cut a piece off from, ᾽ἀποπροτέμνω, c. gen., Hom.

To cut away from under, ὑπερέπτω, only pres. and imperf., c. gen. or dat. of the thing which is above, Hom.

To help to cut away, σὺνεκκόπτω, Xen.

To cut in two, δῐχοτομέω, Plat.; [μεσοτομέω, Xen.]

To cut a throat, δειροτομέω, no perf., Hom.; ᾽ἀποδειροτομέω, Hom.; αὐχενίζω, Soph.

[*He cut the throats of the lambs, ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμνε*, Hom.]

One must cut, τμητέον, Plat.

So as to cut, τμήδην, Hom.

Cut, A, or A cutting, τομή, ἡ (also a place where any thing is cut, or cut off), Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἐπῐτομή, ἡ, Æschin.; τμῆσις, εως, ἡ, Plat.; τμῆμα, ἄτος, τό, Plat.; χᾰραγμός, ὁ, Theoph.

A cutting off, ἄποκοπή, ἡ, Æsch.; ᾽ἀποτομή, ἡ, Xen.

A cutting off, i. e., an intercepting, ᾽ἀπόληψις, εως, ἡ, Thuc.

A cutting off below, ᾽ὑποκοπή, ἡ, Theoph.

[*A cutting up*, ἀνατομή, ἡ, Theoph.]

A cutting in two, διᾰτομή, ἡ, Æsch.

A cutting (of hair), also *the piece which is cut off*, κουρά, ἡ, Æsch., Soph., Eur.

A cutting of a plant or *tree* (in order to propagate it), κλῆμα, ἄτος, τό, Xen.; χᾰρᾰξ, ᾰκος, ὁ, Theoph.

To set out a cutting, προμοσχεύω, Theoph.

Cut, τομαῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; τμητός, ή, όν, Soph., Eur.; κούρῐμος, η, ον, and ος, ον (of hair), Æsch., Eur.

First cut, πρωτόκουρος, ον, Arist.

Cut up, or *cut in pieces*, ῥᾰχιστός, ή, όν, Amphis.

Newly cut (of wounds newly inflicted, or flowers newly gathered), νεότομος, ον, Æsch., Soph., Eur.; νεόκοπτος, ον, Ar.; νεόκοπος, ον, Eupol.; νεότμητος, ον, Plat., Ap. Rh.

Well cut, ἐῦτμητος, ον, Hom.; εὖτομος, ον, Arist.

Half cut through, ἡμῖπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

Cutting (able to cut), τομός, ή, όν, Soph., Plat.; κούρῐμος, η, ον, and ος, ον, Eur.; τμητῐκός, ή, όν, Plat.; [(in all senses), ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., etc.]

To require cutting, τομάω (of a disease which can not be cured except by excision), Soph.

[*Suited for cutting round*, περιχαρακτικός, ή, όν, Diosc.]

[Cutaneous *complaints*, ψωρικά, τά (i. e., νοσήματα), Plut.]

Cutler, A, σἰδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; μᾰχαιροποιός, ὁ, Ar., Dem., Æschin.

A cutler's factory, μαχαιροποιεῖον, τό, Dem.; σἰδηρεῖον, τό, Arist.

[*A cutler's shop*, σἰδηρός, ὁ, Xen. μαχαιροπώλιον, Plut.]

Cut-purse, A, βᾰλαντιητόμος, ὁ, Ar.; βαλαντιοτόμος, ὁ, Plat., Æschin.

To be a cut-purse, βᾰλαντιοτομέω, Plat., Xen.

Cuttle-fish, A, τευθίς, ἴδος, ἡ, Simon., Ar.; σηπία, ἡ, Ar., Epicharm., Arist.; σηπίδιον, τό, Ar.; τευθίδιον, τό, Pherecr.; ὀπισθοτίλα (a Bœotian name for it), Strattis.

The bone of a cuttle-fish, σήπιον, or σηπεῖον, τό, Arist.

Cutwater, the (of a ship), στεῖρα, ἡ, Hom., Ap. Rh.

Cyclamen, A, κὕκλᾰμῖνος, ἡ, Theoc., Theoph.; κὐκλᾰμίς, ἴδος, ἡ, Orph.

Cycle, A, κὕκλος, ὁ, pl. τὰ κύκλα, Plat.

Cyclical, κὐκλικός, ή, όν, Arist.

Cyclops, the, Κὕκλωψ, ωπος, ὁ, Hom., Eur.

A little Cyclops (term of endearment), Κὐκλώπιον, τό, Eur.

Of a Cyclops, Κὐκλώπειος, α, ον, and ος, ον, Eur.; Κὐκλώπιος, Eur.; fem. Κὐκλωπίς, ἴδος, ἡ, Eur.

Like a Cyclops, Κὐκλωπῐκῶς, Arist.

Cygnet, A, κὔκνος, ὁ, Hom., Hes., Eur., Plat. *Vid.* Swan.

Cylinder, A, κὔλινδρος, ὁ, Ap. Rh.

Cylindrical, κὐλινδρώδης, ες, Theoph.; κυλινδρικός, ή, όν, Hero; μακρογόγγῡλος, ον, Epich.

Cymbal, A, κύμβᾰλον, τό, Pind., Xen.; κοτὔλη, ἡ, Æsch.

Rattling cymbals (having cymbals used in her worship), χαλκόκροτος, ον (epith. of Ceres), Pind.

Cynic, A, Κὐνῐκός, ὁ, Diog. L.

To be a Cynic, Κὐνίζω, Diog. L.

Cypress-tree, A, κὔπᾰρισσος, ἡ, Hom., Pind., Eur., Plat., Theoc.

Of cypress, κὐπᾰρίσσῐνος, η, ον, Hom., Pind., Thuc., Xen.

Having a ceiling of cypress wood, κὐπᾰρισσόροφος, ον, Mnesim.

Cytisus, κὐτῖσος, ὁ, Cratin., Hipp.

D.

[Dabster, πένταθλος, ὁ, Diog. L.]

Dactyl, A, δάκτῠλος, ὁ, Ar., Plat.

Daffodil, ἀσφόδελος, ὁ, subst. and adj., only in masc., Hom., Hes., h.

Of daffodil, ἀσφοδέλῐνος, η, ον, Luc.

Dagger, A, μάχαιρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Xen.; μᾰχαίριον, τό, Xen.; ἐγχειρῐδιον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ξῐφῐδιον, τό, Ar., Thuc., Xen.; ξυήλη, ἡ (a Lacedæmonian word), Xen. *Vid.* Syn. 388.

Daily, i. e., by day, not by night, ἡμᾶτιος, α, ον, Hom.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, also *for the whole day*, also *for every day*, also *only lasting a day*, Hom., Pind., Theogn., Æsch., Eur., Anth.; μεθημέριος, ον, Eur.; μεθημερῖνός, ή, όν, Plat.; ἐφημερῖνός, ή, όν, Alex.

Daily, i. e., every day, πᾶρήμερος, ον, Pind.; πᾶνήμερος, ον, Æsch.; κᾰθημέριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; ἐφήμερος, ον, Hipp.; κᾰθημερῖνός, ή, όν, Theoph.; μεθημερῖνός, ή, όν, Dem.

Daily, every-day occurrences, τὰ ἐγκὐκλια, Isoc.

Daily, adv. κᾰθ᾽ ἡμέραν, Eur., Xen.; ὁσημέραι, Ar., Thuc., Dem. *Vid.* Day.

Daintily, κομψῶς, Ar.; τρὔφερῶς, Arist.

Daintiness, τρὔφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem.; ὐγρότης, ητος, ἡ, Crobyl.; κομψεία, ἡ, Plat.; κομψότης, ητος, ἡ, Plat.

Dainties (to eat), ὄψον, τό, in pl., Plat.

To live on dainties, ὀψοφᾰγέω, only pres., Ar.

To buy dainties, ὀψωνέω, only pres., Ar.

Dainty, κομψός, ή, όν, Ar., Plat.; χναυρός, ά, όν, Pherecr.; τρὔφερός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc.

Dainty (easily satiated), esp. in one's food, ἀψῐκορος, ον, Plat., Arist.

[*Dainty living*, ὀψοφαγία, ἡ, Æschin.; *a dainty fellow*, ὀψοφάγος, ὁ, Ar.; προτένθης, ου, ὁ, Ar., Pherecr.]

To be dainty, κομψεύω, no perf., Eur.

Dale, A, ἄγκος, τό, Hom., Hdt.; νᾶπη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; νᾶπος, τό, Soph., Eur., Xen. *Vid.* Valley.

Dalliance, ὀᾰριστύς, ύος, ἡ, Hom.; ὄᾰρος, ὁ, h.; ὀᾰρισμός, ὁ, Hes.

Dally, to, ληρέω, Soph., Ar., Plat., Dem. *Vid.* To trifle.

Dam, μήτηρ, έρος, sync. μητρός, ἡ, Omn. *Vid.* Mother.

Dam, A (to dam water), γέφῡρα, ἡ, Hom., Pind.; χῦτός, ὁ, Hdt.; χῶμα, ἄτος, τό, Hdt.

Dam up, to, ᾽ἀπογεφῡρόω, Hdt.

Damage, δήλημα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Soph.; πῆμα, ἄτος, τό, Omn. poet.; κᾰκόν, τό, Omn.; πημοσὔνη, ἡ, Æsch., Eur.; πημονή, ἡ, Trag., Thuc.; λύμη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; σῖνος, τό, Æsch., Isoc.; ζημία, ἡ, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; βλᾶβη, ἡ, Trag., Dem.; βλᾶβος, τό, Eur., Hdt.; κᾰκωσις, εως, ἡ, Thuc.; τραῦμα, ἄτος, τό, Hdt.

Damages in a lawsuit, τίμημα, ἄτος, τό, Ar., Plat.; ὄφλημα, ἄτος, τό, Isæ., Dem.; βλᾶβος, τό, Plat.

An action for damage done, βλᾶβης δίκη, Dem.

To claim damages, and set them down in the indictment, ἐπῐγρᾰφω (τίμημα, etc.), Ar., Plat., Isoc.

An action in which the damages are fixed by law, and not left to the discretion of the judge, ᾽ἄτῑμητος ᾰγών (gen. ῶνος, ὁ), Æsch.; ᾽ἀτῑμητος δίκη, Dem.

To lose an action and be condemned in damages, ὀφείλω, imperf. ὤφειλον,

fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὤφλον (perf. ὤφληκα, hardly used in this sense), c. acc. of the amount, Lys., Dem.

DAMAGE, TO, σίνομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; δηλέομαι, mid., c. perf. pass. in pass. sens., Hom., Eur., Hdt.; πημαίνω, fut. mid., also in pass. sens., Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλάβην (once c. dat., Æsch.), Omn. (though it probably has not this sense in Homer, who uses it rather of hindering one's progress); ἀποβλάπτω, Pind., Plat.; κατᾰβλάπτω, h., Hdt., Plat.; κᾰκόω, Omn. Att., Hdt.; κακουργέω, Æsch., Xen.; κηραίνω, only pres., Æsch.; ἐκλωβάω, Soph.; ζημιόω, Eur., Thuc., Plat., Xen.; ἐλασσόω, Thuc., Lys., Isoc., Dem. *Vid.* TO HURT, TO INJURE.

Easily damaged, εὔβλαπτος, ον, Arist.

Doing no damage, ἄπῐμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. of the object, Hom., Eur.; ᾰ̓βλᾰβής, ές, Æsch. *Vid.* HARMLESS.

Doing no damage, adv. ἀβλᾰβέως, h. *Vid.* HARMLESSLY.

DAME, δέσποινα, ἡ, Trag., Theoc. *Vid.* LADY.

DAMN, TO, κᾰτᾰκρίνω, Eur., Hdt., Isoc., Antipho; κᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., aor. 2 -έγνων, Thuc., Lys., Antipho. *Vid.* TO CONDEMN.

DAMNABLE, κᾰτᾰλήψῐμος, ον, Arist.

DAMNATION, κᾰτάγνωσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* CONDEMNATION.

DAMP, ῾ῠγρός, ά, όν, Omn. poet., Hdt., Plat., Xen.; παρδᾰκός, όν, Simon., Archil., Ar.; πλᾰδᾰρός, ά, όν, Agath.; νότιος, α, ον, Att. ος, ον, Hom., Trag. *Vid.* MOIST.

DAMP, TO, τέγγω, Trag.; ῾ῠγραίνω, Eur., Xen., Plat.; ᾰ̓φυγραίνω, Arist.

To damp, metaph. πᾰραιρέομαι, Dem.; ἀμβλύνω, Thuc., Plat.;—*this damps their courage*, τοῦτο παραιρεῖται τὴν ῥᾳδῠθῡμίᾱν τὴν τούτων, Dem.; *nor is it reasonable for you to allow your courage to be damped by the result of what has happened*, οὐδὲ δίκαιον τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι, Thuc.

To be damp, πλᾰδάω, Ap. Rh.; [μυδάω, Hippon.]

[DAMPISH, πλαδαρώδης, ες, Hipp.]

DAMPNESS, ῾ῠγρότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat.; νοτίς, ῐδος, ἡ, Eur., Plat.; πλᾰδος, τό, Hipp.; πλαδᾰρότης, ητος, ἡ, Hermes. *Vid.* MOISTURE.

DAMSEL, Α, κόρη, and poet. κούρη, ἡ, Omn.; νεᾱνίς, ῐδος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; παρθένος, ἡ, Omn. *Vid.* GIRL.

DANCE, Α, or DANCING, χόρος, ὁ, Omn.; χοροιτῠτία, ἡ, Hom.; ὀρχηστύς, ύος, ἡ, Hom., Eur.; ὀρχηθμός, ὁ, Hom., Hes., h.; χορεία, ἡ, Eur., Ar., Plat.; χόρευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; ὀρχησμός, ὁ, Æsch.; ὄρχημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen.; ὄρχησις, εως, ἡ, Hdt., Xen., Plat.; βηταρμός, ὁ, Ap. Rh.; χοροστᾰσία, ἡ, Call.; (art of), ὀρχηστική, ἡ, Plat.

A stage dance, κόρδαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; the dancing it, κορδᾰκισμός, ὁ, Dem.

A war-dance, πυρρῐχή, ἡ, Ar., Xen.

A dance in armor, πρῦλις, εως, ἡ, Call.; [ἡ ἐν ὅπλοις ὄρχησις, Plat.]

A dance of affected gravity, mimicking the motions of an owl, σκώπευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; σκώψ, σκωπός, ὁ, Ath.

A dance of Satyrs, σίκιννις, ῐδος, ἡ, Eur.

A drunken dance, μόθων, ωνος, ὁ, Eur., Ar.

A dance, the dancers joining hands all round, χόρος ἀμφῐλᾰφής, Call.

To form a dance, ἅπτω χόρον, no perf., Æsch.

To lead a dance, προχορεύω, c. acc. cogn., Eur.

[*To be madly fond of the dance*, ὀρχηστομανέω, Luc.]

A place for dancing in, χόρος, ὁ, Hom.; στᾰδιον, τό, Eur.

Fondness for the dance or *dancing*, χοροιμᾰνία, ἡ, Anth.

Having beautiful dances, or *beautiful in the dance*, καλλῐχορος, ον, Hom., Pind, h., Eur., Ar.

Accustomed to dances, χοροηθής, ές, h.

Leading the dance, or *exciting the dance* (as music does), ᾰ̓γησῐχορος, ον, Pind.; ἀρχέχορος, ον, Eur.; χοροποιός, όν, Soph., Ar.; ἀγέχορος, ὁ, ἡ, Ar.

Played on for people to dance to, χοροίτῠπος, ον, h.

Celebrated with dances, χοροστάς, άδος, ἡ, Call.

Unsuited to the dance, ᾰ̓χορος, ον, Æsch., Soph.; ᾰ̓χόρευτος, ον, Æsch., Soph., Eur.

Flourishing in the dance, χοροιθᾰλής, ές, Anth.

DANCE, TO, σκαίρω, only pres., and ποσὶ σκαίρω, Hom.; ῥώομαι, mid., and ῥώομαι χόρον, Hom., h.; ῥήσσω (and ῥήσσω πέδον, Ap. Rh.), Hom., h., Ap. Rh.; ὀρχέομαι, mid., Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; [(c. acc. of kind of dance, e. g., *to dance the Persian dance*, ὀρχ. τὸ Περσικόν, Xen.)]; κωμάζω, Hes., Pind., Theogn., Soph., Eur., Plat.; χορεύω, and -ομαι, mid., no perf., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; ᾄδᾰχορεύω (up and down for joy), Eur.; ἐπῐχορεύω, Ar., Xen.; ᾰ̓νορχέομαι, Eur.; κατορχέομαι, Hdt.; ἐπορχέομαι, Dem.; βαλλίζω, only pres. and imperf., Epich.; ἐγκρούω, Ar.; σχημᾰτίζω, Ar.; σπυρθίζω, no perf., Ar.; ᾰ̓πᾰσπῠδᾰρίζω, no perf., Ar. *Vid.* SYN. 356.

To dance and *sing at the same time in chorus*, μέλπομαι, mid., Hom.

To dance in slow measured steps, ἕλκω (imperf. εἵλκον, aor. 1 εἵλκῡσα, no perf.) κόρδακα, ἕλκω σχῆμα, etc., Ar.

To dance away from, ἐξορχέομαι, c. gen., Dem.

To dance away, i. e., lose by dancing, ἀπορχέομαι, Hdt.

To dance among, ἐγκᾰτᾰκρούω χόρον, c. dat., Ar.

To dance around, περῐχορεύω, c. acc., Eur.; ἀμφῐχορεύω, Critias; περιορχέομαι, Call.; ἑλίσσω, c. acc., Call.

To dance with or *together*, συγκωμάζω, Pind.; συγχορεύω, Ar.; σῠνᾰνᾰχορεύω, Arist.

To dance a match with, διορχέομαι, mid., c. dat., Ar.

To dance in tune to, ῾ῠπορχέομαι, sine cas., Æsch.

To dance in honor of, χορεύω, c. acc., Pind., Soph.; ἑλίσσω and εἰλίσσω, c. acc., Eur.

To dance the war-dance, πυρρῐχίζω, Luc.

[*To dance the part of* (i. e., represent in dancing or pantomime), ὀρχέομαι, c. acc., e. g., *to dance the part of Ajax*, ὀρχεῖσθαι τὸν Αἴαντα, Luc.]

To make or *teach to dance*, χορεύω, Eur.

To be danced on (as Cithæron), or *to be represented in mimic dances*, χορεύομαι, pass., Soph., Eur., Plat.

One must dance, χορευτέον, Eur.

DANCER, Α, βητάρμων, ονος, ὁ, Hom.; ὀρχηστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ὀρχηστής, οῦ, ὁ, Hom., Pind., Plat., Xen.; χορευτής, οῦ, ὁ, Pind., Ar., Plat.

A female dancer, ὀρχηστρίς, ῐδος, ἡ, Ar., Plat., Xen.; ὀρχηστριάς, άδος, ἡ, Arist.; χορεύτρις, ῐδος, ἡ, Call.; χορῖτις, ῐδος, ἡ, Call.

A dancer of the war-dance, πυρρῐχιστής, οῦ, ὁ, Lys., Isæ.

A fellow-dancer, συγχορευτής, οῦ, ὁ, Plat., Xen.

DANCING (subst.). *Vid.* DANCE.

Belonging to dancing, χορῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; ὀρχηστῐκός, ή, όν, Arist.

Fond of dancing, φῐλόχορος, ον, Æsch., Eur., Ar.; χορομᾰνής, ές, Ar.

One who is fond of dancing, φιλοχορευτής, οῦ, ὁ, Ar.

Dancing, χοροίτῠπος, ον, Pind.

A dancing-school, χορηγεῖον, τό, Epich.; χορήγιον, τό, Dem.

A dancing-master, ὀρχηστοδῐδᾰσκᾰλος, ὁ, Xen.; ὀρχηστής, οῦ, ὁ, Plat.; χοροδῐδᾰσκᾰλος, ὁ (having, however, usu. an exclusive meaning, as, chorus-master for theatrical exhibition), Ar., Plat.

The business of dancing-master, χοροδῐδασκᾰλία, ἡ, see above, Plat.

Belonging to a dancing-master, χοροδῐδασκᾰλῐκός, ή, όν, Plat.

To be dancing mad, ὀρχηστομᾰνέω, Luc.

DANDLE, TO, πάλλω χερσίν, no perf., Hom., Eur.

[DANDRUFF, πίτυρα, τά, Diosc.]

DANDY, Α, καλλωπιστής, οῦ, ὁ, Isoc., Arist.

DANGER, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom.; ᾰ̓γών, ῶνος, ὁ, Xen.

For there is danger that no one will rejoice, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, μὴ χαίρειν τινά, Soph.

There is danger lest, δεινὸν γίγνεται μή, c. subj., Hdt.

There will be no danger of their revolting, οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται μὴ ἀποστῶσι, Hdt.

To be in danger, ἐν κινδῡνῳ αἰωρέομαι, Æsch.; ἐπῐκινδῡνος ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον), Eur.; ἐπῐκήρως διᾰκειμαι (imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι), Isoc.; ἐν δεινοῖς εἰμί, Xen.

To be in more danger, ἐν δεινοτέροις εἰμί, Xen.

Her life seems now to be in imminent danger, ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξῠροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι, Æsch.

All things are terrible and full of danger to mortals, πάντα δεινὰ κἀπῐκινδῡνως βροτοῖς κεῖται, Soph.

To incur danger, κινδῡνεύω, Pind., Eur., Omn. prose; ᾰ̓νᾰκινδῡνεύω, Hdt.; ᾰ̓ποκινδῡνεύω, Thuc.; πᾰρᾰκινδῡνεύω, Ar., Xen.; ῥῐπτω κίνδῡνον, Eur.; ἀναῤῥῐπτω κίνδῡνον, Hdt., Thuc.; ᾰ̓νᾰλαμβᾰνομαι (fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην), κίνδυνον, Hdt.

To incur, to be involved in danger with, to share a person's danger, συγκινδῡνεύω, Thuc., Xen., Plat.; συνδιᾰκινδῡνεύω, sine cas., or c. μετά and gen., Hdt., Plat.; σῠνᾰγωνίζομαι, mid. c. dat., Thuc.

To encounter the first or *the chief*

danger, προκινδῡνεύω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

No one ever yet encountered danger, οὐδείς πω . . . ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν, Thuc.

To incur the very greatest danger, διὰ πῦρὸς εἶμι (infin. ἴέναι), διὰ πυρὸς ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλῠθον, usu. sync. ἦλθον, no aor. 1, perf. redupl. ἐλήλῡθα), διὰ πυρὸς ἔμολον (aor. 2, no pres.), Eur., Xen.

But both our properties and lives in each individual city will be in danger, ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί, Thuc.

Most of these dangers were previously incurred, τὰ πολλὰ αὐτῶν προετολμήθη, Thuc.

Equal to a danger, able to surmount it, ἴσοκίνδῡνος, ον, Thuc.

DANGEROUS, χᾰλεπός, ή, όν, Eur., Thuc., Xen.; σφᾰλερός, ά, όν, Eur., Xen.; δεινός, ή, όν, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπίκινδῡνος, ον, Hdt., Thuc., Plat., Lys., Dem.; πᾰράβολος, ον, Hdt., Isoc.; διακεκινδῡνευμένος, η, ον (of remedies), Isoc.; ἄπαρτηρός, ά, όν, and ός, όν, Theoc.

Rather dangerous, ὑποκίνδῡνος, ον, Plat.

Very dangerous, ὑπέρδεινος, ον, Dem.

Fond of danger, φῐλοκίνδῡνος, ον, Xen., Dem.

Incurring great danger, μεγᾰλοκίνδῡνος, ον, Arist.

Incurring little danger, or *incurring danger for trifles*, μῐκροκίνδῡνος, ον, Arist.

Without danger, ἀκίνδῡνος, ον, Pind., Eur., Thuc., Antipho, Dem.

Without danger, adv. ἀκινδῡ́νως, Eur., Thuc.

One must incur danger, κινδῡνευτέον, Eur.; διᾰκινδῡνευτέον, Plat.

DANGEROUSLY, ἐπῐκινδῡ́νως, Thuc., Xen.

As if a person were fond of danger, φῐλοκινδῡ́νως, Xen.

DANK, διᾰ́βροχος, ον, Eur., Thuc.

DAPPLED, ποικῐ́λος, η, ον, Hom., Hes., Eur.; ποικῐλόνωτος, ον, Eur.; ποικιλόθριξ, gen. τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποικῐλοδέρμων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur.; βᾰλιός, ά, όν, Eur.; στικτός, ή, όν, Soph., Eur.; κᾰτάστικτος, ον, Soph., Eur.; ποικῐλόστικτος, ον, Arist.

Very much dappled, πῦκνόστικτος, ον, Soph.

Dappled all over, παμποίκῐλος, ον, Eur.

[DAPPLE-GRAY, ψαρός, ά, όν (of horses), Arist.]

DARE, TO, τολμάω, aor. 1 pass. in act. sens., Omn.; ἐπιτολμάω, Hom., Theogn.; ἀποτολμάω, Thuc., Lys., Æschin.; τλάω, never found in pres., fut. τλήσομαι, perf. τέτληκα (used generally in pres. sense), aor. 2 ἔτλην, imper. τλῆθι, opt. τλαίην, τλῶ, τλῆναι, τλάς, etc., also an imper. τέτλᾰθι, opt. τετλαίην, infin. τετλάναι, part. τετληώς, in pres. sens., Hom. has also an aor. 1 ἐτάλασσα for ἐτᾰ́λᾰσα, Omn. poet., Xen.; ἀξιόω, Æsch., Xen.; ἀνέχομαι, mid., imperf. ἀνειχόμην, fut. ἀνέξομαι, aor. 2 ἀνεσχόμην, often ἠνεσχόμην, c. dupl. augm., Hdt.; κινδῡνεύω, Hdt., Thuc.; πᾰρᾰκινδυνεύω, Ar., Xen.

To dare in opposition, ἀντῐτολμάω, Thuc.

I do not dare, ἄτολμός εἰμι, Æsch.

One must dare, τολμητέον, Eur.

One who dares, τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc.; κινδυνευτής, οῦ, ὁ, Thuc.

To be dared, τολμητός, ή, όν, Sapph., Soph., Eur.

DARING, subst., τόλμᾰ and τόλμη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., Isæ.; εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; τόλμησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 91.

A daring action, τόλμημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Thuc.

DARING, adj. τολμήεις, εσσα, εν, superl. contr. τολμήστατος, Hom., Pind., Soph.; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Antipho; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; κινδῡνευτικός, ή, όν, Arist.

Daring every thing, παντότολμος, ον, Æsch.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.

Daring against (in opposition), ἀντῖτολμος, ον, Æsch.

Not daring, ἄτολμος, ον, Æsch.

DARINGLY, εὐτόλμως, Tyrtæ., Æsch.; τολμηρῶς, Thuc.

A thing to be dared, κινδύνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

DARK, i. e., causing darkness, in darkness, of time or place, σκοτομήνιος, ον, Hom.; ὀρφναῖος, α, ον, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἠρεοειδής, ές, Hom.; ἠερόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; εὐρώεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Soph.; ἐρεβεννός, ή, όν, Hom.; ἐρεμνός, ή, όν, Hom., Hes., Æsch., Soph.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλανος, μελαίνης, etc., compar. μελάντερος, superl. μελάντᾰτος, Omn. poet.; δνοφερός, ά, όν, Hom., Pind., Theogn., Soph., Eur.; αἰᾱνός, ή, όν, and αἰᾱνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; ἄσέληνος, ον, Anac., Thuc.; δνοφόεις, εσσα, εν, Emped.; σκοτόεις, εσσα, εν, Hes., Ap. Rh.; ζοφερός, ά, όν, Hes.; ἄφεγγής, ές, Trag.; γνοφώδης, ες, Eur.; ἀπολάμπετος, ον, h.; ἀλάμπετος, ον, Soph.; ἄλαμπής, ές, Soph.; ἀνάυγητος, ον, Æsch.; ἐπίσκοτος, ον, Pind.; σκοτεινός, ή, όν, Pind., Trag., Xen., Plat., Æschin.; σκότιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ap. Rh.; σκοταῖος, α, ον, Xen.; νυκτηρεφής, ές, Æsch.; λῠγαῖος, α, ον, Soph., Eur., Ap. Rh.; μελαμφαής, ές, Eur.; κελαινοφαής, ές, Ar.; κνεφαῖος, α, ον, Æsch., Eur.; εὐρωπός, όν, Eur.; ἀχλυόεις, εσσα, εν, Epigr. ap. Hdt.; σκοτοειδής, ές, Plat.; σκοτώδης, ες, Plat.; δῡσόρᾱτος, ον, Xen.; ἀλιός, όν, Ap. Rh.; ὀρφνώδης, ες, Hipp.

Dark, i. e., dark-colored, περκνός, ή, όν, Hom.; οἶνοψ, οπος, ὁ, no fem. or neut., Hom.; ἰόεις, εσσα, εν, Hom.; ἰοδνεφής, ές, Hom.; ἰοειδής, ές, Hom., Hes., Theoc.; κελαινός, ή, όν, Hom., Æsch., Soph.; κελαινεφής, ές, Hom., Pind.; πορφῦρεος, α, ον, Att. οῦς, ᾶ, οῦν, Hom., Eur.; κῠᾰνεος (υ generally lengthened poet. as in the compounds), α, ον, Hom., Hes., Simon., Pind., Æsch., Eur., Plat.; κελαίνωψ, ωπος, ὁ, only masc., Pind., fem. κελαίνωπις, ῐδος, ἡ, Pind.; μελάγχῑμος, ον, Æsch., Eur.; πορφῦροειδής, ές, Æsch., Eur.; πελός, ή, όν, Soph.; πελλός, ή, όν, Theoc., Arist.; κυᾰνανυγής, ές, Eur.; κυᾰνόχροος, ον, Eur.; κυᾰνοχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; κυᾰνοειδής, ές, Eur.; κυανοβενθής, ές, Ar.; οἰνώψ, ῶπος, ὁ, Soph.; οἰνωπός, ή, όν, Eur., Theoc.; περκνός, ή, όν, Arist., Anth.

Dark (of a river), μελαμψήφῖς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Call.

Rather dark, ἐπίπερκνος, ον, Xen.

Dark, i. e., of obscure appearance or interpretation, νυκτερωπός, όν, or dreams, Eur.

Darkly seated, ἀμφῐμέλας, only in fem. pl. ἀμφιμέλαιναι (epith. of φρένες), Hom.

Dark, i. e., dimly seen, as a spectre, ἄμαυρός, ά, όν, Hom.

With dark wings, κυᾰνόπτερος, ον, Hes.; μελᾰνόπτερος, ον, Eur., Ar.; μελᾰνοπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περκνόπτερος, ον, Arist.

[*Dark-leaved*, μελάμφυλλος, ον, Anacr.; μελάνδρυος, ον, Æsch.]

Dark, i. e., of dark complexion, μελαγχροιής, ές, Hom.; μελᾰνόχροος, ον, also irreg. nom. masc. pl. μελανόχροες, Hom.; μέλαγχρος, ον, Alcæ.; μελαγχρής, ές, Cratin., Antiph.; μελάγχροος, ον, irreg. nom. pl. masc. μελάγχροες, Hdt.; μελαγχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; μελανθής, ές, Æsch.; μελᾰνόπτερφος, ον, Æsch., in pl. μελαινόρινες, οἱ, Soph.

With dark eyes, μελᾰνόμμᾰτος, ον, Plat., in fem. κυᾰνώπις, ῐδος, ἡ, Hom.

With dark hair, κυᾰνοχαίτης (ῡ poet.), Hom. *Vid.* EYE, HAIR.

With dark garments, φαιοχίτων, ωνος (ο lengthened poet.), Hom., Æsch.; μελαγχίτων (epith. of mind in doubt), Æsch.; κυᾰνόπεπλος, ον, h. *Vid.* GARMENT.

With dark walls, μελαντειχής, ές (house of Proserpine), Pind.

Supping in the dark, ζοφοδορπίδας, ον, only masc., Alcæ.

[*To be in the dark about a thing*, ἀδῃλέω, c. gen., Soph.]

To be or *become dark*, πορφύρω, only pres. and imperf., as the sea, Hom., Ap. Rh.; ἀμαυρόομαι, Hdt.; περκάζω, of ripening fruit, or of youths whose chins are beginning to be darkened by beards, Theoph., Call.; *to begin to grow dark by degrees*, ὑποπερκάζω, Hom.; *it grows dark*, συσκοτάζει, Thuc., Xen.; *when it was now getting dark*, συσκοτάζοντος ἤδη, Lys.

DARKEN, TO, σκιάζω, Hom.; σκιάω, only pres. and imperf., Ap. Rh., and in pass., Hom.; ἀμαυρόω, Pind., Æsch., Hdt., Xen.; μαυρόω, Pind.; κνεφάζω, no perf., Æsch.; σκοτόω, Soph.; ἐπισκοτέω, c. dat., Dem.; *men who are being darkened as to their chins*, συσκιάζοντες γένυν, Eur.; so γένυς σκιάζεται, Eur.

[DARKLING, ἀμαυρόβιος, ον, Ar., ἀμαυρός, ά, όν, Luc.]

DARKLY, σκοτεινῶς, Plat.

DARKNESS, ἄχλύς (ῡ Hom., ῠ Anth.), Hom., Hes., Anth.; ζόφος, ὁ, Omn. poet.; ἔρεβος, τό (Hom. sometimes uses ἐρέβευσφι or φιν as gen.), Hom., Hes., Soph., Eur.; κνέφας, gen. κνέφαος, contr. κνέφους, Ar., dat. κνέφαϊ, contr. κνέφα (Xen. has both forms), the Trag. only use nom. and acc., no pl., τό, Hom., Æsch., Eur., Xen.; σκότος, ὁ and τό (Hom. has only ὁ, and Porson says ὁ is "magis Atticum;" however, Soph., Eur., Xen. all use it neut. occasionally, and Pind. once), Omn.; δνόφος, ὁ, Simon., Æsch.; ὄρφνη, ἡ, Theogn., Pind., Eur., Ap. Rh.; σκοτία, ἡ, Eur.; σκοτεινότης, ητος, ἡ, Plat.; *from darkness*, i. e., from the shades below, ἐρεβόθεν, Eur.; *to darkness*, ἐρεβόσδε, Hom.

To grope about in darkness, ἐρεβοδῐφάω, Ar.

Walking in darkness, only fem. ἠεροφοῖτις, ῐδος, ἡ, Hom.

DARLING, μᾰλᾰκίων, ωνος, ὁ, Ar.; χρῡσίον, τό, Ar.; φῐλοττᾰ́ριον, τό,

Ar.; χρῡσομηλολόνθιον, τό, Ar.; γλῠκῠμηλον, τό, Theoc.; [παιδικά, τά (c. masc. adj.), Thuc.]

Darn, a, ῥῠ́τισμα, ᾰτος, τό, Menand.

Darnel, αἶρα, ἡ, Call.

Of darnel, αἱρώδης, ες, Theoph.; αἱρικός, ή, όν, Diosc.

Dart, a, αἰγάνεα, ή, esp. for hunting, Hom.; ᾰ̓κων, οντος, ὁ, Hom., Pind.; ᾰ̓κόντιον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; βέλος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; βέλεμνον, τό, Hom., Anac., Æsch., Eur.; στόχασμα, ᾰτος, τό, Eur.; πλῆκτρον, τό (of lightning), Eur. *Vid.* Javelin, Spear, and Syn. 52.

Dart, to (to dart at), ᾰ̓κοντίζω, c. acc. rei, c. dat. or c. gen. of object, or c. prep. ἐπί and dat., or ἐς or κατά and acc., sometimes c. acc. of the object when hit, no perf., Hom., Pind., Eur., Xen.; εἰσᾰκοντίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰκοντίζω, Xen.; κᾰτακοντίζω, Hdt., Xen., Dem.; βάλλω, perf. βέβληκα, in perf. pass. used of the object darted at, *not* of the dart thrown, often in part. βλημένος for βεβλημένος, c. acc. of instrument, c. gen. of the object when *aimed at*, c. acc. of the object when *hit*, Hom., Soph.; ἵημι, imperf. ἵην and ἴουν, fut. ἥσω, aor. 1 ἧκα, poet. ἔηκα (not Att.), aor. 2 not used in simple verb, nor perf., c. acc. or dat. of instrument; c. gen. of object, or c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Soph., Plat.; ᾰ̓φίημι, Hom.; ἐξαφίημι, Xen. *Vid.* Syn. 114.

To dart, intrans. of rapid motion, ἀΐσσω, usu. in Trag. ᾱ̔́σσω, though not always, no perf., Hom., Pind., Eur.; ῥώσκω, aor. 2 ἔθορον, Hom., Soph.; *to dart to and fro*, as lightning does, μετᾰπαιφάσσομαι, mid., only pres., Ap. Rh. *Vid.* To spring.

[*To dart down* (of an eagle), οἰμάω, Hom.]

The distance to which one can throw a dart, ᾰ̓κόντισμα, ᾰτος, τό, Xen.

Darter, a, ἴημων (ονος) ἀνήρ, Hom.; ᾰ̓κοντιστής, ὁ, Hom., Æsch., Thuc.; ᾰ̓κοντιστήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

Skillful with the dart, ᾰ̓κοντιστῐκός, ή, όν, Xen.

Darting, ἥμα, τό, in pl., Hom.; ᾰ̓κοντιστύς, ύος, ἡ, Hom.; ἀκοντισμός, ὁ, Xen.; ᾰ̓κόντῐσις, εως, ἡ, Xen.

Dash, to, βάλλω, perf. βέβληκα, Hom., Eur., Thuc.; ῥίπτω, poet. imperf. (not in Trag.) ῥίπτασκον (irreg. perf. pass. infin. ῥεῤῥῐφθαι, Pind.), Omn.; ἐρείκω, aor. 2 ἤρικον, perf. ἐρήρικα, but very rare, except in pres. and imperf., at least in this sense, Æsch.; *to dash to pieces*, σῠνᾰράσσω, Hom., Eur., Hdt.; διᾰπᾰλύνω, Eur.; διασπείρω, Soph.; συγκόπτω, Hdt.; διᾰχέω, fut. -χεύσω, etc., no perf. act., perf. pass. -κέχῠμαι, etc., as a storm dashes a ship to pieces, Ap. Rh.

To dash (out of a person's hand), ἐκκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Xen.

To dash one thing against another, ἐμβάλλω, c. acc. and dat. or c. prep., Eur.; συγκόπτω, Dem.

To dash or *disappoint*—*You have dashed my hopes, oh Socrates*, ἐκκέκρουκας με ἐλπίδος, ὦ Σώκρατες, Plat.; *my hopes and expectations have been much dashed*, ἥ πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες, Eur.

To dash, intrans. (as the sea, etc.), ἐρεύγομαι, mid., Hom.; κῡ́ρίσσω, fut. -ξω, no perf., Æsch.; παίω, no perf., Æsch., Xen.; προσνήχω, only pres. and imperf., Theoc.; κλύζω, no perf., and rare in fut., also κλύζομαι, pass. esp. in aor. 1, Hom., Hes., h., Æsch.

To be dashed against any thing, συνεν εἰκομαι, pass., only pres., c. dat., Hes.; σποδέομαι, pass., c. πρός and acc., Eur.; συμπῐ́πτω, only pres. and imperf., Æsch.; συμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, c. dat., Thuc.; [προσβάλλω, c. dat., Thuc., c. πρός c. acc., Hdt.]

[*To dash up* (of the sea), ἀναῤῥοθιάζω, Eupol.]

Spray dashed up, ἁλμὴ ᾰ̓ναβρασθεῖσα (aor. 1 nom. sing. fem. part. of ἀναβράσσω), Ap. Rh.

Dashing around, ἀμφῐ́πληκτος, ον, Soph.

Dashing together, adv. συμπλήγδην, Theoc.

Dashed down, ταντᾰλωθείς, Soph.

Dash, a (as of any thing thrown), βολή, ἡ, Æsch.; i. e., the dashing sound of oars, ῥόθος, ὁ, Æsch.

Dashing (of the sea, etc.), ῥόθιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; ῥοθιάς, ᾰ̈δος, ἡ (epith. of an oar), Æsch.

[*Dashing on all sides*, ἀμφῐπληκτος, ον, Soph.]

[Dashing (of actions), λαμπρός, ά, όν, Plat., Dem.; νεᾱνικός, ή, όν, Plat.]

[*The most dashing feat*, τὸ νεανικώτατον, Ar.]

[*In a dashing manner*, παρακεκινδυνευμένως, Plat.]

Dastard, a, dastardly, δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom.; κᾰκός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος, etc., Hom., and κᾰκίων (ῐ̄ Hom., ῐ Att.), superl. κάκιστος, Omn.; ἀνήνωρ, ορος, ὁ, Hom. *Vid.* Cowardly.

[Data, ὁμολογούμενα, ὡμολογημένα, Plat.; δοθέντα, τά, Eucl.]

Date, a, χρόνος, ὁ, Hdt.

A date (the fruit), βᾰλᾰνος, ἡ, Hdt., Xen.; δάκτῠλος, ὁ, Arist.

Bearing dates, βᾰλᾰνηφόρος, ον, Hdt.

Date, to—*ancestors who date from Hercules*, προγόνων ᾰ̓νᾰφερόντων εἰς Ἡρακλέα, Plat.; sometimes ᾰ̓νᾰφέρω γένος εἰς, Plat.

Dative (the dative case), ἡ δοτῐκή, Dion. H.

Daub, to, ᾰ̓λείφω, perf. pass. ἀλήλιμμαι, Hdt., Xen., Plat.; ἐμπλάσσω, fut. -πλᾰ́σω, Hdt. *Vid.* To smear.

Daughter, a, θῠ́γᾰτηρ, θῠγατέρος, sync. θῠγατρός (the only prose form, the Trag. use both), ἡ, Omn.; κόρη (and κούρη poet.), ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; παῖς, παιδός, ἡ (Hom. often has πάϊς in nom., Ap. Rh. πάϊν acc.), Omn.; ἶνις, only nom. and acc. ἶνιν, Eur.; σκυμνός, ή, Eur.; θῠγάτριον, τό, Ar.

[*An only daughter*, μονογένεια, ἡ (Ion. μουν.), Ap. Rh.]

[*A grown-up daughter*, ἀντίπαις, ή (θῠγάτηρ), Eur.]

A daughter-in-law, νυός, ἡ, Hom., Ap. Rh.

The daughter of, ἡ, c. gen., Omn. Att.

Daunt, to, φοβέω, Omn.; ἐκφοβέω, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Æschin.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. both -πλήγην and -πλᾰ́γην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* To frighten.

Dauntless, ᾰ̓δεής, Hom., for ᾰ̓δεής, ές, Thuc., Plat.; ᾰ̓ταρβής, ές, Hom., Æsch., Soph.; ὑπερδεής, acc. ὑπερδέα, Hom.; ᾰ̓τάρβητος, ον, Hom., Æsch., Soph.; ᾰ̓τρομος, ον, Hom.; ᾰ̓τρεστος, ον, Pind., Trag., ᾰ̓φοβος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen.; ᾰ̓νέκπληκτος, ον, Plat.; ᾰ̓φοβόσπλαγχνος, ον, Ar.; ἀδείμαντος, ον, Pind.

Dauntlessly, ᾰ̓τρέστως, Æsch.; ᾰ̓δεῶς, Hdt.; ᾰ̓φόβως, Xen.

Dauntlessness, ᾰ̓τρεμία, ἡ, Pind.; ᾰ̓φοβία, ἡ, Plat.; ἀνέκπληκτον, τό, Xen.

Dawdle, to, ἐλῑνύω, no perf., Pind., Æsch.

Dawdling way, a, dawdling conduct, σχολαιότης, ητος, ἡ, Thuc.; μέλλησις, εως, ἡ, Thuc.

Dawn, to, διᾰφαίνω, intrans., Hdt.; ὑπερφαίνομαι, mid., Xen.; διᾰφαύσκω, only pres. and imperf., Hdt.; διᾰλάμπω, no perf., Ar.; ἐκλάμπω, Ar.; ὑποφαίνω, sometimes 3d sing. ὕποφαίνει, impers. lit. and sometimes metaph. of hope, etc., Xen., Plat., Dinarch.; ὑποφαύσκω, sometimes part. as impers., e. g., *when it was dawn*, ὑποφαύσκοντος, Arist.

Dawn, ἀμφῐλῡκὴ νύξ (gen. νυκτός, etc.), Hom.; ἀμφῐλύκη, ἡ, Ap. Rh.; ὄρθρος, ὁ, Hes., h., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ᾱ̓́κρα νύξ, Æsch.; κνέφας, τό, gen. αος (contr. ους, Ar.), dat. κνέφαϊ, κνέφᾳ (both in Xen.), Ar., Xen.; ὄρθριον, τό, Hdt.; περίορθρον, τό, Thuc.; ἀγχαυρος νύξ, Ap. Rh.; ᾰ̓λεκτοροφωνία, ἡ, Luc.

[*The first dawn*, ὄρθρος βαθύς, Plat.]

At dawn, ᾰ̓κρῠκνέφαιος, ον, Hes.; ὄρθριος, α, ον, and ος, ον, h., Theogn., Plat.; κνεφαῖος, α, ον, and ος, ον, Ar.; ὀρθρῐ́νός, ή, όν, Mel., Anth.; ἀμ' ἡμέρᾳ, or ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Xen.; [ἅμα τῷ ὄρθρῳ, Hdt.; κατ' ὄρθρον, or πρὸς ὄρθρον, Ar.; ὑπ' ὄρθρον, Batr.]

[*To present one's self at early dawn*, ὄρθριος πάρειμι, ἥκω, Ar., Plat.]

Singing at dawn, ὀρθρόγοος, only in fem. ὀρθρογόη, Hes.; ὀρθροβόας, ου, only masc., Mel.; ὀρθρολάλος, ον, Anth.

To rise at dawn, wake at dawn, ὀρθρεύω, Eur., Theoc.

Day, ἡώς, ἠοῦς, Att. usu. ἕως, gen. ἕω, ἡ, and always in prose, no pl., Hom.; ἦμαρ, ᾰτος, τό, Omn. poet.; ἡμέρα, ἡ, Omn.; ἡμερία, ἡ, Soph.; ἥλιος, ὁ, poet. ἠέλιος, and in Trag. ἀέλιος (only in chorus), ᾱ́ sometimes, though very rarely, Pind., Soph., Eur.; τῖτώ, ἡ, Call. *Vid.* Syn. 245.

Three days, τρεῖς ἡλίου διέξοδοι, Eur.

Nights and days, πάννῦχα καὶ φαέθοντα, Soph.

The next day, ἡ ἐπιοῦσα λαμπάς, Eur.; ἡ ὑστεραία, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

The day before, ἡ προτεραία, sometimes ἡ πρ. ἡμέρα, sometimes c. gen., Hdt., Plat.

Know that you will not after this be many days before you are, etc., κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι Τρόχους ᾰ̓μιλλητῆρας ἡλίου τελῶν Ἐν οἷσι . . . ἔσει, κ. τ. λ., Soph.

Spending three days in sight-seeing, τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους θέᾳ δίδοντες, Eur.

A being over the day (appointed for the payment of any penalty or damages), ὑπερημερία, ἡ, Dem.

When the days are long, ἡ μᾰκρημερία, Hdt.

Lucky days (answering to the *dies fasti* of the Romans), κᾰθᾰραὶ ἡμέραι, Plat.

An unlucky day (dies nefastus), ἀποφράς (gen. -άδος) ἡμέρα, Plat., Lys.

By day, adj. ἡμᾶτιος, α, ον, Hom.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind.; μεθημέριος, ον, Eur.; ἡμερίνός, ή, όν, Xen.; μεθημερινός, ή, όν, Plat.

By day, ἡμέρας, gen. of ἡμέρα, used as adv., Plat.; ἐξ ἡμέρας, Soph.; καθ' ἡμέραν, Æsch., Soph., Isoc.; μεθ' ἡμέραν, Æsch., Hdt.; ἦμαρ, Hes.; ἐπ' ἦμαρ, Soph.; ἐν φάει, Hom.; κατὰ φάος, Xen.

On the third day after his arrival, τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντος, Thuc.

On alternate days, ἑτερήμερος, ον, Hom.; παρ' ἦμαρ, Pind., Soph.

Every day, adj. ἡμᾶτιος, α, ον, Hom.; πᾶνήμερος, ον, Æsch.; μεθημερινός, ή, όν, Dem.; ἐφήμερος, ον, Hipp.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Anth.; ἐπημάτιος, α, ον, Ap. Rh.

Every day, ὁσημέραι, Ar., Thuc.; ἐπ' ἤματι, Hom.; ἐφ' ἡμέραν, Eur.; ἡμερολεγόδον, Æsch.; ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, Hdt., Xen.; ἀν' ἑκάστην ἡμέραν or καθ' ἑκάστην ἡμ., Xen., Isoc.; ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας, Hdt.

He received a drachma a day, δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας, Thuc.

For if he took a city a day, εἰ γὰρ ἐν ἡμέρα πόλιν ἦρει, Xen.

Every third day, διὰ τρίτης ἡμέρας, Hdt.

For the day, i. e., to last one day, as food, etc., ἡμερίνός, ή, όν, Ar.

That these things will be done within two or three days, ταῦτα πεπράξεσθαι δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, Dem.

As for one's daily food it is of little consequence, τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει, Eur.

Lasting the whole day, πᾶνημέριος, α, ον, Hom., Eur.; ἡμερήσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Isoc.

All day, πᾶνῆμαρ, Hom.; πᾶνημέριον, Hom.; πᾶνήμερον, Hdt.; προῆμαρ, Simon. Amorg.; ἐπ' ἤματι, Hom.; κατ' ἦμαρ, Soph., Eur.; κατ' ἦμαρ ἀεί, and ἀεὶ κατ' ἦμαρ, Soph., Eur.; δι' ἡμέρας, Hdt.; πᾶσαν ἡμέραν, Hdt.

A journey lasting many days, or *requiring many days to perform*, διὰ πολλῶν ἡμερῶν ὁδός (ἡ), Thuc.

Lasting only a day, ἐφήμερος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἡμέριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Æsch., Ar.; μονοήμερος, ον, h.

The end of the war was accomplished in one day, πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη, h.

To-day, σήμερον, the Attic writers after Thuc. and Eur., including Aristophanes, write it τήμερον, Omn.; τήμερα, Ar.; τῆμος, Ap. Rh.; τὴν παροῦσαν ἡμέραν, Soph.; καθ' ἡμέραν, Soph.

Things done to-day, τὰ ἐφ' ἡμέραν, Soph.

On the same day, the very day, αὐτῆμαρ, Hom.; αὐθήμερον, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Æschin.

Lasting five days, πενθήμερος, ον, Xen.

Lasting ten days, δεχήμερος, ον, Thuc., Plat.

Lasting thirty days, τριᾶκονθήμερος, ον, Hdt.

Lasting many days, πολυήμερος, ον, Hipp.

Visible by day, ἡμερόφαντος, ον, Æsch.; ἡμεροφανής, ές, Aristot.

Bright as day, ἡμερήσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; ἡμερῖνός, ή, όν, Plat.

Announcing day, ἡμερόφωνος, ον, Simon.

To spend the day, pass the day, ἡμερεύω, Æsch., Soph., Xen.; διημερεύω, Xen., Isoc., Æschin.; πᾶνημερεύω, c. acc. of the occupation in which, Eur.

To pass the day with, συνημερεύω, c. dat., or c. prep., Xen., Plat.; συνδιημερεύω, Xen., Arist.

Strangers passing the day after (i. e., on the day after) *a long journey*, ἡμερεύοντες ξένοι μακρᾶς κελεύθου, Æsch.

We shall pass our days (i. e., live) *tranquilly now, I suppose*, νῦν δ' ἔκηλά που . . . ἡμερεύσομεν, Soph.

They passed the next day, τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν διημέρευσαν, Xen.

We spent the greatest part of the day with him, τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ, Plat.

To count the days, or *compute by days*, ἡμερολογέω (sc. χρόνον), Hdt.

On the third day, on the fourth day, on the tenth day, etc. (to come, to do any thing, etc.), τρῖταῖος, τεταρταῖος, δεκαταῖος, Thuc., Xen., Plat.; e. g., *on the third day they came to Gigonum*, τριταῖοι ἀφίκοντο ἐς Γίγωνον, Thuc. (Sometimes these adjectives are used in conjunction with "day," as, *being now for three days without food*, τριταίαν γ' οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν, where τριταίαν is equivalent to τρίτην, Eur.)

A child twelve days old, παῖς δυωδεκαταῖος, Hes.

To the day, exact to the day, ἡμερολεγδόν, Arist.

During how many days? interr. ποσσήμαρ; Hom.

On which day? in how many days? interr. ποσταῖος; Xen.

Exceeding the day, not being able to pay on the day fixed, ὑπερήμερος, ον, Lys., Antipho, Dem.

Daybreak. *Vid.* Dawn.

He advanced at daybreak, ἅμ' ἠλίῳ ἀνίσχοντι προῆλθε, Xen.

But the next day at daybreak, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem., Xen.

Daylight, αὐγαί αἱ, Pind., Æsch., Eur.

Dazzle, το, ἀμέρδω, no perf., Hom., Hes.

Dazzling, [ὀξύς, εῖα, ύ (of light and colors), Hom., Ar.]

Deacon, α, διάκονος, ὁ, N. T.

Deaconship, διακονία, ἡ, N. T.

Dead, ἄκήριος, ον, Hom.; φθίμενος, η, ον, Hom., Pind., Trag.; ἀποφθίμενος, η, ον, Hom., Pind.; νέκυς (ῦς Hom., Trag., but ῦς Call., and acc. ῦν Ap. Rh, gen. υος, dat. ῠϊ, and ῡι by crasis, acc. only υν, dat. pl. ῠσι, poet. υσσι and υεσσι, acc. pl. υας, and contr. υς even in Hom., only masc.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Lex ap. Dem. ap. Rh., Call., in pl. ἐνεροι, only masc., Hom., Æsch., Soph., Plat.; νεκρός, ά, όν, Omn., ἄλαός, όν, Æsch.; οἰχόμενος, η, ον, Æsch., Soph., Eur., Xen.; προκείμενος, η, ον, Æsch., Soph.; φθιτός, ή, όν, Æsch., Eur.; θανάσιμος, ον, Soph.; λιπόπνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Mel.

[*To be dead*, κεῖμαι, Hom., etc. (euphem.), οἴχομαι, Hom., etc.; in full, οἴχ. εἰς Ἀΐδαο, or κατὰ χθονός, Hom.; οἴχ. θανών, Soph. *Vid.* sub To die.]

He who is dead, ὁ μὴ λεύσσων (part. of λεύσσω), Soph.

But now he for the future shall be to me as one dead, κἀμοὶ μὲν ὡς θανών τε κ' οὐ λεύσσων φάος ἔσται τὸ λοιπόν, Eur.

And Priam and his children are dead, φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκνα, Eur.

The dead, οἱ κἄμόντες (aor. 2 part. of κάμνω), Hom., Æsch.; οἱ κεκμηκότες (perf. part. from the same), Æsch., Eur., Thuc., Plat.; οἱ δαμᾶέντες (aor. 1 pass. part. of δαμάω), Eur.; οἱ κἄτω, Soph.; οἱ ἀπογενόμενοι and οἱ ἀπογιγνόμενοι, Hdt., Thuc., Dem.; οἱ νέκυες, Hom.; οἱ νεκροί, Hom., and οἱ νέρτεροι, Trag.

Nearly dead, θανάσιμος, ον, Plat.

Half dead, ἡμιθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc.

Lately dead, ἀρτίθανής, ές, Eur.; νεοθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Plat.; answering to our "*late*," μἄκἄρῖτης, ου, ὁ, Æsch.; μἄκἄριος, ὁ, ἡ, usu. with the article, Plat., in fem. μἄκἄρῖτις, ῖδος, ἡ, Theoc.

A heap of dead, νεκάς, ἄδος, ἡ, Hom.

A day kept in honor of the dead, τὰ γενέσια, Hdt.

A festival in honor of the dead, τὰ Νεμέσεια, Dem.

Receiving the dead, νεκροδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.

Conducting the dead, νεκροπομπός, όν, Eur.; νεκυοστόλος, ον, Anth.

[*To ferry over the dead*, νεκροστολέω, Luc.]

Conveying the dead, νεκροβἄρής, ές, Anth.

To conduct the dead, νεκρἄγωγέω, Luc.

Robbery of the dead, νεκροσῠλία, ἡ, Plat.

An oracle of the dead, where the dead or their ghosts might be consulted, νεκυομαντεῖον, τό, Hdt.

[*Evocation of the dead*, νεκυία, ἡ, Luc., Plut.]

Deaden, το, ἀμενηνόω, Hom.

Deadly. Θῡμοφθόρος, ον, Hom.; λοίγιος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὀλοός, ή, όν, Hom., Hes., Trag.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Plat.; ὀλώϊος, ον, Hes.; ὀλοιός, όν, h.; οὐλοός, ή, όν, Ap. Rh.; θανάσιμος, ον, Trag., Plat.; θἀνἄτοφόρος, ον, Æsch.; θἀνἄτηφόρος, ον, Æsch., Soph., Xen.; θἄνἄτόεις, εσσα, εν, Soph., Eur.; [οὐλιος, α, ον, Hom.; οὐλόμενος, η, ον (of persons and things), Hom., Pind., Trag.]

Of or *belonging to death* (as song, etc.), θἄνἄσῖμος, ον, Æsch.

In a deadly manner, θἄνἄσῖμως, Antipho.

Indicating death (symptoms), θἄνἄτώδης, ες, Hipp.

A causing of death, θἄνἄτηφορία, ἡ, Anth.

To put to death, θἄνἄτόω, Æsch., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To kill.

A putting to death, θἄνἄτωσις, εως, ἡ, Thuc.

Deaf, κωφός, ή, όν, sometimes c. gen. (ἀκοῆς, etc.), h., Sapph., Æsch., Soph., Xen.; τὴν ἀκοὴν διεφθαρμένος, Hdt.; ἀνήκοος, ον, Arist.

Rather deaf, ὑπόκωφος, ον, Ar., Plat.

Deaf and dumb, ἐνεός, and ἐννεός, ά, όν, Xen.

Deafen, το, ἐκκωφέω, Ar.; ἐκκωφόω, Plat.

Deafness, κωφότης, ητος, ή, Plat., Dem.; [ἀνηκουστία, ἡ, Hipp.]

Deal, adj., i. e., made of deal, πεύκῖνος, η, ον, Eur.; πευκήεις, εσσα, εν, Eur. *Vid.* Fir.

Deal, το, i. e., distribute (q. v.), νέμω, Omn.; τἄμιεύω, Ar., Plat., Dem.; νωμάω, Hom.

To deal, i. e., to have dealings with

in the way of trade, ἐναλλάσσομαι, pass., esp. in aor. 2, Thuc.; προσφέρομαι, c. dat., or πρός c. acc., Thuc., Xen.; χράομαι, mid., contr. αε and αει into η and ῃ, c. perf. pass. κέχρημαι in act. sens., fut. mid. χρήσομαι, c. dat., Dem.; also *to deal with* a person, i. e., "*treat*" (q. v.) him in such and such a manner, χράομαι, c. dat., Ar., Hdt., Xen.

To deal (whether buying or selling), ᾽αγοράζω — *here it is lawful for the Peloponnesians to deal*, ἐνταῦθ᾽ ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις ἔξεστι, Ar.

Hector is now much easier to deal with, ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μᾶλλἄκώτερος ἀμφαφάασθαι (after he was dead), Hom.

We have the laws dealt out to us, τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους, Lys.

Having many dealings with, ἐπίστροφος, ον, c. gen., Hom.

Easy to deal with, εὐσύμβολος, ον, Æsch., Xen.; εὐκοινώνητος, ον, Arist.

Difficult to deal with, δυσσύμβολος, ον, Xen., Plat.

[Dealer, ᾱ, πρᾱτήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ., Dem.]

Dealings, σύναλλἄγή, ἡ, Eur.; κοινωνήμᾰτα, τά, Plat.

For such are the dealings of war, ἡ γὰρ πολέμου ὁἀριστύς, Hom. *Vid.* Intercourse.

Dear, i. e., beloved, κήδειος, ον, Hom., superl. κήδιστος, Hom.; κεδνός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; τηλὕγετος, η, ον, and ος, ον, Hom., h., Ap. Rh.; φίλος (compar. φίλῐον, Hom., and φίλτερος, Hom., Hes., Eur.; φίλαίτερος and φίλώτερος, Xen., Call., superl. φίλτατος, Omn., φίλιστος, Soph., φίλαίτατος, Xen.), Omn.; φίλιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; προσφῐλής, ές, Trag., Xen., Isoc., Plat.; εὐφῐλής, ές, Æsch.; εὐφῐλητος, ον, Æsch.; πρῐφίλητος, ον, Theoc. *Vid.* Syn. 229.

My dear fellow, ὦ γλὕκὕτᾰτε, Ar.; ὦ γλὕκων, Ar.

[*My dear sir*, μέλε, ὦ μέλε (Att.), Plat., Ar.]

Dearer than one's children, κρεισσότεκνος, ον, Æsch.

Dear (in price), τῑμήεις, εσσα, εν, Hom.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Xen., Plat., Lys.; ἔντῑμος, ον, Dem.

Too dear, ὑπερτίμιος, ον, Arist.

This is very dear, τετρώβολον τοῦτ᾽ ἔστι, Ar.

At however dear a price, ὁπόσου τινὸς οὖν, Lys. *Vid.* Expensive, Costly.

One who sells dear, τῑμιοπώλης, ου, ὁ, Phryn. (Com.)

To be dear (to a person), χᾰρίζομαι, pass., esp. in perf. part. κεχᾰρισμένος, c. dat., Hom., Ar., Xen., Plat. *Vid.* To be loved.

Fighting for all they held dear, ναυμᾰχήσαντες ὑπὲρ τῆς φίλότητος, Lys.

Dearly, φίλως, Hom., Hes., Æsch.; προσφίλῶς, Soph., Xen.; i. e., in price, πολλοῦ, Xen. *Vid.* Price, Cost.

Dearness, πολὕτέλεια, ἡ, Omn. prose; πολὺχρημᾰτία, ἡ, Xen.

Dearth, αὐχμός, ὁ, Plat., Hdt.; ᾽άφορία, ἡ, Xen., Lycurg., Antipho. *Vid.* Famine.

Death, κήρ, κηρός, ἡ, Hom.; λοιγός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; πότμος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; οἶτος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; θᾰνᾶτος, ὁ, Omn.; μόρος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; ὄλεθρος, ὁ, Omn. poet.; μοῖρα, ἡ, Hom., Eur.; ἀΐδης, ὁ, Att. ᾅδης, Pind., Æsch., Eur.; τελευτή, ἡ, Pind., Soph., Thuc., Xen.; μετάστᾰσις, εως, ἡ, Simon.; ᾽Αρης (A generally), gen. ᾽Αρεος (never contracted) and ᾽Αρεως, dat. ᾽Αρεϊ, Att. ᾽Αρει, acc. ᾽Αρεα, ᾽Αρη, and ᾽Αρην (Homeric decl. usually ᾽Αρηος, ι, α), Soph.; κᾰταφθορά, ἡ, Eur.; ἀποστᾰσις βίου, Eur.; κᾰταστροφή, ἡ, Thuc.; τοῦ βίου κᾰταστροφή, Soph.; τέλος, τό, Hdt., Plat.; ᾽απαλλᾰγὴ τοῦ βίου, Xen. *Vid.* Syn. 251.

The day of death, μόρσῐμον ἦμαρ, Hom.; *the day of death*, τερμία ἡμέρα, Soph.

A violent death, ᾽ἄναγκαία τὕχη, Soph.

That you may hear the prophecy about my death, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε Ϝεσφάτων, Soph.

The place of death (where one is destined to die), τερμία χώρα, Soph.

Causing a painful death, ὀυσθᾰνᾶτος, ον, Eur.

Causing death to many, πολυκτόνος, ον, Eur.

Fearing lest they should be put to death, δείσαντες μὴ ἀποθάνοιεν, Xen.

And I should like to ask them for what objects they think that we ought to fight to the death, ἠδέως δ᾽ ἂν αὐτῶν πυθοίμην ὑπὲρ τίνων οἴονται χρῆναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποθνήσκειν, Isoc.

And she is starving herself to death, ἀσιτεῖ δ᾽ εἰς ἀπόστασιν βίου, Eur.

Deathless, ᾽ἄθᾰνᾶτος, η, ον (always in Hom., afterward ος, ον), Omn. *Vid.* Immortal.

Seasonable, ripe for death, ὡραῖος, α, ον, Eur.

Deathsman, ᾱ, δημόκοινος, ὁ, Soph., Isoc., Antiph. *Vid.* Executioner.

Debar, το, ἔργω (Att. εἴργω, ἐέργω Hom.), no perf. act., aor. 2 poet. εἰργᾰθον, c. gen. of the object from which, or c. prep., sometimes (rare) c. dat., or c. μή and infin., or μὴ οὐ and infin., or c. ὥστε οὐ, or only ὥστε and infin., or τοῦ μή and infin., Soph., or c. τὸ μή and infin., Eur.; ἐξείργω, Omn. Att.; ᾽ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Omn. prose. *Vid.* To exclude, To hinder.

Debark, το, ᾽ἀποβαίνω, not in fut. or aor. 1 (which have the active sense, *to make to debark*), Hom., Hdt., Thuc., Xen.; so ἐκβαίνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To disembark.

Debarkation, ᾽ἀπόβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

Debase, το, κᾰκόω, Hdt., Thuc.; διαφθείρω, Æsch., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; money, κιβδηλεύω, Ar., Plat., Arist.

Debatable, ἀμφήριστος, ον, Hom.; ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀμφισβητητος, ον, Thuc.; ἀμφισβητήσῐμος, ον, Isoc., Dem. *Vid.* Doubtful.

[*Debatable ground*, χώρα ἀμφισβητήσιμος, Xen.]

Debate, ᾱ, ἀντῖλογία, ἡ, Thuc.; ᾽ἀμιλλα, ἡ, Plat.; διᾰκρῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Isoc., Dem. *Vid.* Dispute.

Debate, το, ᾽ἀγοράομαι, mid., Hom.; ἐκκλησιάζω, no perf., no pass., Ar., Thuc., Lys., Isoc.; ἀμφῐλέγω, Xen. *Vid.* To dispute.

They debated among themselves, γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προυτίθεσαν, Thuc.

To be debated (to be the subject of debate), ᾽ἀγωνίζομαι, pass., Dem.; ἀμφισβητέομαι, Æschin.

Debater, ᾱ, ᾽ἀγορητής, οῦ, ὁ, Hom. *Vid.* Orator.

Debauch, το, διαφθείρω, Lys.; μοιχεύω, Ar., Plat., Lys., in pass. *by* one, dat. or ὑπό τινος, Arist. *Vid.* To seduce.

Debauchee, ᾱ, ᾽ἄσωτος, ὁ, Soph., Dem.; ἰωνόκῦσος, ὁ, Cratin.; ᾽ἀκόλαστος, ὁ, Plat., Arist.

Debauchedly, ᾽ἀσώτως, Isoc., Dem.

To be debauched, live in a debauched manner, ᾽ἀκολαστάινω, only pres., Ar., Plat.; ᾽ἀσωτεύομαι, mid., Arist.

[Debaucher, μοιχός, ὁ, Soph., Ar., Plat.]

Debauchery, ᾽ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.; ἀκολᾰσία, ἡ, Thuc., Plat.

Debilitate, το, κᾰτάγνῦμι and κᾰταγνύω, in 3d pl. καταγνύουσι, aor. 1 κατέαξα, 2d perf. κατέᾱγα, in pass. sens., Eur., Xen.; ἀσθενόω, Xen.

Debility, ἀσθένεια, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Weakness.

Debt, ᾱ, χρέος, τό, also χρεῖος, Hom., no dat., either sing. or pl., nom. and acc. pl. χρέᾰ, Hom., Hes., Pind., Ar., Hdt., Andoc., Dem.; ὀφείλημα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat.; ὀφειλή, ἡ, Xen.; χρέως, τό, indecl., Dem.

Bad debts, τὰ ᾽άπορα, Dem.

[*To be in debt*, ὀφείλω, Ar., *to* one, τινί, Ar., Lys.; *to pay off a debt*, ἀποτίνω ὀφείλημα, Plat.]

To get in one's debts, χρέα ᾽απολαμβάνω (fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον), Andoc.

A cancelling of debts, ἀποκοπὴ χρέων, Plat., Dem.

Debt, in, ὕποχρέως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, gen. ω, Ar., Isæ., Dem.

Exceedingly in debt, ᾽ὑπερχρέως, ὁ καὶ ἡ, Dem.

[*Over head and ears in debt*, ὀφλήμασι βεβαπτισμένος, Plut.]

Debtor, ᾱ, ὀφειλέτης, ου, ὁ, Soph., Plat.; fem. ὀφειλέτις, ῐδος, ἡ, Eur.; χρηστής, οῦ, ὁ, Lys., Dem.; *debtors*, οἱ ὀφείλοντες, Arist.

Decade, ᾱ, δεκάς, ᾰδος, ἡ, Hom., Hdt., Xen.

Decamp, το, ἄῖρω (more usu. with a substantive in dat. or acc., as ἄῖρω στόλον, ἄῖρω τῷ στρατῷ, ἄῖρω ταῖς ναυσί), Æsch., Thuc.; ἀναζεύγνῦμι, with or without στρᾰτόν or στρᾰτόπεδον, Xen.; [ἀναστρατοπεδεύω, Polyb.] *Vid.* Camp, To depart.

[*A decamping*, ἀναστρατοπεδεία, ἡ, Polyb.]

Decapitate, το, κᾰρᾱτομέω, Eur. *Vid.* To behead.

Decapitated, κᾰρᾱτομος, ον, Eur. *Vid.* Beheaded.

Decapitation, κᾰρᾱνιστὴς (οῦ) μόρος, Eur.

Decay, το, φθῐνῦθω, only pres. and imperf., Hom.; φθίω, only pres., Hom.; the commoner form is φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), no act. tenses, except pres. in this sense, perf. pass. ἔφθῐμαι, and pluperf., which is more common, ἐφθῐμην, subj. 3d sing. φθίεται, 1st pl. φθιόμεσθα, for φθίηται, φθιώμεθα, etc., Hom., infin. φθίσθαι, etc. (only the pres. act. common in Att.), Hom., Pind., Soph.; γηράσκω, fut. γηράσομαι, aor. 1 ἐγήρασα, Att. ἐγήρᾱνα (Hom. has 3d sing. imperf. ἐγήρα, part. aor. 1 γήρας), Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἐγγηράσκω, Thuc.

To make to decay, ἔφθιον, φθίσω, and ἐφθῖσα, imperf., fut., and aor. 1 of the preceding verbs, Hom.; the aor. 1 in stronger sense with ῐ (to destroy), Æsch., Soph.

To decay around, ἀμφῐπεριφθινῦθω, h.

To decay with, συμφθίνω, Arist.

To be decayed, περισίσηπα, 2d perf. of περισήπομαι, Theoph.

[*Decayed* (of teeth), ἐσθιόμενος, Theoph.]

DECAY, φθῖσις, εως, ἡ, Pind., Plat.; φθορά, ἡ, Eur., Hdt., Plat.; μάρανσις, εως, ἡ, Arist.

DECEASE, TO, θνήσκω, fut. θᾰνοῦμαι, poet. infin. θᾰνέεσθαι (not Att.), aor. 2 ἔθᾰνον, poet. infin. θᾰνέειν (not Att.), perf. τέθνηκα, dual and pl. usu. sync. τέθνᾰτον, τέθνᾰμεν, τέθνᾰτε, τεθνᾶσι, infin. τεθνᾶναι (τεθνάναι, Æsch., and τεθνάκην, Sapph.), imper. τέθναθι, opt. τεθναίην, part. τεθνηκώς and τεθνεώς, ῶτος, fem. τεθνεῶσα, neut. τεθνεώς (Hom. also has τεθνηώς, τεθνηότος, and τεθνηῶτος masc. and neut., but uses fem. τεθνηκυῖα), all these forms are found in prose as well as in poetry, 3d pl. pluperf. ἐτέθνασαν (also the Attics have fut. τεθνήξω and τεθνήξομαι, no other tenses except the imperf.), Omn. *Vid.* TO DIE.

DECEASE, θᾶνᾶτος, ὁ, Omn. *Vid.* DEATH.

DECEASED. *Vid.* DEAD.

DECEIT, δόλος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; ᾰ̓πᾰ́τη, ἡ, Omn.; ἐξᾰπᾰ́τη, ἡ, Hes., Theogn., Xen., Dem.; πάρφᾰσις, εως, ἡ, Pind.; δόλωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; πλοκή, ἡ, Eur.; φήλωμα, ᾰτος, τό, Ar.; ᾰ̓πᾰ́τημα, ᾰτος, τό, Mel.

The art of deceiving, πᾰρᾰ́κρουσις, εως, ἡ, Dem.

DECEITFUL, ᾰ̓πᾰτήλιος, ον, Hom.; ᾰ̓πᾰτηλός, ή, όν, Hom., Xen., Plat.; κλόπιος, α, ον, Hom.; δολοφρονέων, ουσα, ον, Hom.; δολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; δολομήτης, ου, ὁ, Hom.; δολόεις, εσσα, εν, Hom., Eur., Ap. Rh.; δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Ar., Xen.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen.; δολομήχᾰνος, ον, Simon.; δολόμῡθος, ον, Simon.; δολοποιός, όν, Soph.; δολοφρᾰδής, ές, h., Pind.; δολομήδης, εος, ὁ, Simon.; δολιόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Soph.; δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; fem. δολῶπις, ῐδος, ἡ, Soph.; κλεψῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h.; κίβδηλος, ον, Theogn., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ῠ̔πόβλητος, ον, Soph.; ᾰ̓πᾰτητῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; ἐξᾰπᾰτητῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.; ψῡχᾰπᾰ́της, ου, ὁ, Mel.; *this is deceitful*, ἐν κιβδήλῳ τόδε, Eur.

DECEITFULLY, ἐπῑτηδές, Eur.; ποικῐ́λως, Soph.

DECEIVE, TO, ἠπεροπεύω, no perf., Hom.; ᾰ̓πᾰφίσκω, only in pres. and aor. 2 ἤπᾰφον, and aor. 2 mid. opt. ᾰ̓πᾰφοίμην, Hom.; βλάπτω, no perf. act., but perf. pass., etc., aor. 2 pass. ἐβλᾰ́βην, often c. acc. φρένας, or in perf. pass. c. gen. (e. g., νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ, Theogn.), Hom., Theogn.; ἑλεφαίρομαι, mid., Hom.; ἐξᾰπᾰφίσκω, Hom., h., Eur.; πᾰρᾰπᾰφίσκω, Hom., Ap. Rh.; κλέπτω, only act. in this sense, Omn. poet., Xen., Æschin.; ᾰ̓πᾰτάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐξᾰπᾰτάω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰπᾰτάω, Æsch.; περιέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἦλῠθον, usu. sync. -ἦλθον, Hom., Ar., Hdt.; ῠ̔πέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἦλθον, Soph., Eur.; δολόω, Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen.; φηλητεύω, h.; φηλόω, Æsch., Eur., Ap. Rh.; ψεύδω, c. acc., often c. acc. and gen., as, *you have deceived me as to my hope*, ἔψευσάς με ἐλπίδος, Soph.; so, too, pass., *if I am not deceived in my opinion*, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, Soph., c. gen. or c. dat., Hdt., c. dupl. acc., Xen., Omn. Att., Hdt.; διαψεύδω, Xen., Isoc., Andoc., Dem.; ἐξᾰπᾰτύλλω, only pres., Ar.; διᾰβᾰ́λλω, perf. -βέβληκα, Hdt.; διᾰπᾰτάω, Plat.; κᾰτᾰγοητεύω, Xen.; πᾰρᾰκρούω, but oftener -ομαι, mid., Plat., Isoc., Dinarch., Dem.; πᾰρᾰποδίζω, no perf., Plat.; καθῠποκρῑ́νομαι, mid., Dem.

To deceive by words, to speak deceitfully, take an oath in order to deceive, πᾰρᾰ̓φημι λόγον, παράφημι ὅρκον (poet. infin. παρφάμεν), Pind.; ἐκκλέπτω λόγον, Soph.; so

To carry away by deceit, ἐκκλέπτω, Soph.

To deceive by fallacies, πᾰρᾰλογίζομαι, mid., Isoc., Æschin.

To deceive before, προεξαπατάω, Arist.

To deceive besides, προσεξαπατάω, Arist.

To be deceived, σφάλλομαι, pass., usu. c. gen., e. g., δόξης, also c. ἐν and dat., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; [ψεύδομαι, c. gen., also ἔν τινι, Hdt., Att., περί τινος, Xen., or c. acc. neut. of pronoun; as, *he was deceived in this*, τοῦτο ἐψεύσθη, Xen.]

Being so much deceived in their ideas of the power of the Athenians, ἐψευσμένοι μὲν τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον, Thuc.

One must deceive, ἐξᾰπᾰτητέον, Plat.

DECEIVED, ψευδής, ές, Eur.

Easily deceived, εὐεξᾰπᾰτητος, ον, Xen., Plat.

Difficult to be deceived, δυσεξᾰπᾰ́τητος, ον, Xen., Plat.

What may not be deceived (i. e., sworn falsely by), as Styx, ἀᾰ́ατος, ον, Hom.

DECEIVER, ᾱ, ἠπεροπεύς, έως, Ep. ῆος, ὁ, Hom., Anth.; ἠπεροπευτής, οῦ, ὁ, Hom.; ψευστής, οῦ, ὁ, Hom., Soph., Hdt.; φρενοληστής, οῦ, ὁ, Mel.

A deceiver of one's host, or *of one's guest*, or *of a stranger*, ξενᾰπᾰτης, ου, ὁ, Eur.

DECEMBER, Ποσειδεών, ῶνος, ὁ, begun about the middle of December.

DECEMVIR, ᾱ, δεκᾰδοῦχος, ὁ, Lys.; δεκᾰδαρχος, ὁ, Dion. H.

DECEMVIRATE, δεκαρχία, ἡ, Xen., Isoc.; δεκᾰδαρχία, ἡ, Isoc.

DECENCY, κόσμος, ὁ, Pind., Æsch., Soph.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; σεμνότης, ητος, ἡ, Eur.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Dem., Isoc.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat.

DECENNIAL, δεκέτης, Soph., Eur., Plat.; fem. δεκέτις, ῐδος, ἡ, Ar.; δεκαετής, ές, Thuc.; δεκαέτηρος, Plat.; δεκέτηρος, Anth.

DECENT, εὔκοσμος, ον, Sol., Æsch., Thuc.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Xen., Plat., Æschin.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.

DECENTLY, εὐκόσμως, Hom., Hes., Xen.; εὐσχήμως, Eur.; εὐσχημόνως, Ar., Xen., Dem.

DECEPTION, ᾰ̓πᾰ́τη, ἡ, Omn. *Vid.* DECEIT.

DECEPTIVE, ᾰ̓πᾰτητῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* DECEITFUL.

DECIDE, TO (a dispute, as judge, etc.), δῐκάζω, c. dat. of the disputants, not in mid. in this sense, Omn.; κρῑνω, aor. 1 pass. poet. ἐκρίνθην (not Att.), Omn.; διᾰκρῑνω, Hes., Pind., Thuc., Xen., Dem.; διαιρέω, no aor. 1, aor. 2 διεῖλον, Æsch., Eur., Hdt.; κῦρόω, Æsch., Hdt.; διᾰγῑγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, -γνῶθι, etc., perf. pass. -έγνωσμαι, Æsch., Xen., Dem.; γιγνώσκω, Hdt., Thuc., Isoc.; ἐπῑγῑγνώσκω, Thuc.; ψηφίζομαι, mid., c. aor. pass. in pass. sens., Ar., Isæ., Lys.; διᾰδῐκάζω, Xen., Plat., Andoc.; ἐκδικάζω, Ar., Xen., Plat., Isæ.; βρᾰβεύω, Dem.; ἐπῐκρῑνω, Plat., Dem.; διαιτάω, Theoc. *Vid.* TO DETERMINE.

To decide (i. e., form an opinion), διαστέλλομαι, mid., Plat.

To decide against, to decide the victory against any one, ᾰ̓ποκρῑνω τινὰ τῆς νίκης, Arist.

To join in deciding, συνδιαγιγνώσκω, Thuc.

To decide previously, προδιαγιγνώσκω, Thuc.

To decide (i. e., to form an opinion previously), προδιαστέλλομαι, mid., Hipp.

To get decided (cause to be brought to a decision), διακρῑνομαι, mid., Hes., Dem.

To be decided (as a dispute, a lawsuit), κᾰτᾰγιγνώσκομαι, Æsch., Antipho; ᾰ̓γωνῐ́ζομαι, pass., Dem.

To be decided against (esp. unfairly), καταβρᾰβεύομαι, pass., Dem.

They both lie dead, and have not decided the victory, πίπτουσιν ἄμφω, κ' οὐ διώρισαν κράτος, Eur.

To whomsoever it should be decided that the colony belonged, ὁποτέρων ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, Thuc.

You have come before the matter is decided, οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, Eur.

A decided gale (i. e., in one decided direction), οὖρος κεκρῐμένος, Hom.

One must decide, κρῑτέον, Plat.; διακρῑτέα, Thuc.

Deciding for one's self, μονόψηφος, ον, Pind., Æsch.

A matter to be decided, κρῖμα, ᾰτος, τό, Æsch.

DECIPHER, TO, ἀναγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, perf. pass. -έγνωσμαι, Pind., Ar., Thuc., Dem. *Vid.* TO READ.

DECISION, κρῖσις, εως, ἡ, Omn. post Hom.; ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Soph.; βρᾰβεία, ἡ, Eur.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; διαγνώμη, ἡ, Thuc.; διᾰ́κρῐσις, εως, ἡ, Xen., Ap. Rh.

A judicial decision, ᾰ̓πόφᾰσις, εως, ἡ, Dem.; γνῶσις, ἡ, Dem.

The previous decision, τὰ προδεδογμένα, Thuc.

Till the Athenians came to some decision, μέχρι οὗ Ἀθηναίοις τι δόξῃ, Thuc.

DECISIVE (as a victory), ἑτεραλκής, ές, Hom.

DECK, TO, κοσμέω, Hes., h., Theogn., Trag., Thuc., Xen.; κᾰτᾰκοσμέω, Ar., Xen., Plat.; ἀσκέω, Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἐπασκέω, Pind.; ἐξασκέω, Soph., Eur.; ἐκπονέω, Eur.; ἐκστέλλω, Soph.; σχημᾰτίζω, Æsch., Eur.; διασχημᾰτίζω, Plat. *Vid.* TO ADORN.

DECK, THE (of a ship), ῐ̓κρια, τά, Hom.; σέλμα, ᾰτος, τό, h., Eur.; σᾰνίς, ῐδος, ἡ, Eur.; κάτάστρωμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Xen.; σᾰνῐ́δωμα, ᾰτος, τό, Theoph.

[*The forward deck*, ῐ̓κρια νηὸς πρῶρης, Hom.]

DECKED (i. e., adorned, q. v.), εὐκόσμητος, ον, h.; εὔκοσμος, ον, Eur.; of a ship, κᾰτᾰ́φρακτος, ον, Thuc.; ἐστεγασμένος, η, ον, Antipho.

Not decked, ἀστέγαστος, ον, Antipho.

DECLAIM, TO, τρᾰγῳδέω, Plat., Dem.; ῥαψῳδέω, Dem.

DECLAMATION, ᾽ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Thuc.; i. e., the practice of speaking, μελέτη, ἡ, Dem.

A writer of declamations, λογογρᾰ́φος, ὁ, Plat., Dem.; λογοποιός, ὁ, Plat.

DECLARATION, φᾰ́σις, εως, ἡ, Arist.; ἔκφασις, ἡ, Hdt. *Vid.* ASSERTION.

[*Without declaration* (of war), ἀνεπᾰ́γγελτος, ον, Polyb.; ἀκήρυκτος, ον, Hdt.]

DECLARE, TO, φημί, opt. φαίην, etc., no perf. act., mid. only pres. infin. and part. imperf. and fut., pass. only perf. 3d sing. πέφᾰται, part. πεφασμένος, Omn.; ἀπόφημι, Hom.; ἔκφημι, Hom., Ap. Rh.; ἐξεῖπον, -εἶπε, etc., etc., only in aor. 2, Hom., Pind., Soph., Thuc., Dem.; ἐνδείκνῡμαι, mid., Hom., Hdt.; ἐξερέω, only pres., Hom., Att., perf. act. ἐξείρηκα, pluperf. pass. 3d sing. ἐξείρητο, fut. ἐξερήσομαι in pass. sens., Hom., Soph., Eur.; ᾽ἀγορεύω, Hom., Hdt., Lys., Antiph.; ἐξᾰγορεύω, Hom., Hdt.; ᾽ἀνᾰφαίνω, Hom., Pind., Eur., Xen.; κᾰτᾰφαίνω, Pind.; καταφημίζω, Pind.; κᾰτᾰφράζω, Pind.; λέγω, Omn. post Hom.; προλέγω, Æsch., Thuc.; σᾰφηνίζω, Æsch., Xen.; σημαίνω, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; προφωνέω, Æsch., Soph.; μαρτῠρέω, Trag., Xen., Isoc.; ἐξενέπω, imperf. -εἶπον, no fut., Pind.; προυνένπω, only pres., Æsch.; ᾽ἀποφαίνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐκφαίνω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰμηνύω (ῡ poet., not Att., ῡ Att., fut. ῡσω, etc.), Æsch., Hdt., Xen.; κᾰτεῖπον, Eur.; προφαίνω, Soph., Dem.; μαρτύρομαι, mid., Ar., Thuc., Plat.; ἐπῐμαρτύρομαι, Plat., Dem.; διᾰγορεύω, Hdt., Thuc.; ἐμφᾰνίζω, Xen., Plat. *Vid.* TO SAY.

He declares, στεῦται, and as imperf. στεῦτο, only in 3d sing., Hom.

To declare (as an oracle does), χράω, contracted *άει* in ῇ (χρείω, Hom.), fut. χρήσω, aor. 1 ἔχρησα, no perf., Omn. poet., Hdt., Thuc., Lycurg.; ἐκχράω, Pind., Soph.

To declare (as an oracle or as a law does), διεῖπον, aor. 2, with perf. διείρηκα, Soph., Dem.

To declare (war), κᾰταγγέλλω, Xen., Lys.; προσαυδάω, c. dat. of the people against whom, Ar.; προεῖπον, fut. προερῶ, c. dat., Thuc.

To declare beforehand, προᾰποφαίνομαι, mid., Plat.; προσημαίνω, Hdt.

Your generals declaring him an enemy of Athenians, τῶν ὑμετέρων στρατηγῶν ἀποφαινόντων αὐτὸν ᾽Αθηναίων ἐχθρόν, Dem.

[DECLAREDLY, πεφασμένως, legal t. in Lys.]

DECLENSION, κλῐ́σις, εως, ἡ, Gram.

[DECLINABLE (in Gram.), ἀνάκλαστος, ον, Plut.]

DECLINATION, πᾰράλλαξις, εως, ἡ, Plat.

DECLINE, TO, intrans., as the day, etc., κλίνω, Hdt., Ap. Rh.; ἀποκλίνομαι, mid., Hdt., as the affairs of men do, etc., νεύω, Eur.; ᾽ἀποκλίνω, Soph.; μετᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, Eur., Thuc., Lycurg.

The city declined, ἡ πόλις ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν, Xen.

To decline (an invitation), ἐπαινέω, fut. -έσομαι, aor. 1 ἐπῆνησα, no perf., Xen.; (to do), ἀναίνομαι, Hom., Theogn., Æsch.

To decline (an office, making oath of inability to perform the duties), ἐξόμνῡμι, fut. -ομόσω, in mid. Att. contr. -ομοῦμαι, Lycurg., Dem., Æschin. *Vid.* To DENY, TO REFUSE.

DECLINE (a disease), τηκεδών, όνος, ἡ, Hom., Ap. Rh.

DECLIVITY, Α, κλῐτύς, ύος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; χῶρος προᾰλής, Hom. *Vid.* HILL, PRECIPICE.

DECOCT, TO, ἕψω, fut. ἑψήσω, no perf., Eur., Hdt., Plat., Xen.

DECOCTION, Α, ἕψημα, ᾰτος, τό, Arist.; πλῦμα, ατος, τό, Hipp.

DECORATE, TO, κοσμέω, Hes., h., Theogn., Trag., Thuc., Xen.; ᾽ἀγάλλω, no perf., Eur. *Vid.* To ADORN.

DECORATION, κόσμος, ὁ, Omn.; ἀγλάϊσμα, ᾰτος, τό, Trag.; ἐγκαλλώπισμα, ᾰτος, τό, Thuc. *Vid.* ORNAMENT.

The art of decorating, ἡ κομμωτῐκή, Plat.

DECOROUS, εὔκοσμος, ον, Sol., Æsch., Thuc.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Plat., Æschin.; κόσμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Xen., Plat., Isoc., Lys., Dem.; εὔτακτος, ον, Ar., Thuc., Xen.; εὐστᾰλής, ές, Plat.; εὔρῡθμος, ον, Plat.

DECOROUSLY, εὐκόσμως, Hom., Hes., Xen.; εὐπρεπῶς (Ion. -πέως), compar. -έστερον, superl. -έστατα, Æsch., Eur., Hdt.; εὐρῡ᾽θμως, Eur., Isoc.; εὐτάκτως, Æsch., Ar., Xen., Dem.; εὐσχήμως, Eur.; εὐσχημόνως, Ar., Xen., Dem.; κοσμίως, Ar., Plat., Isoc.; πρεπόντως, Xen., Isoc.

DECORUM, κόσμος, ὁ, Æsch., Soph.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; εὐσχημοσῡνη, ἡ, Xen., Plat.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat.

With decorum, κόσμῳ, κατὰ κόσμον, ἐν κόσμῳ, σὺν κόσμῳ, used adverbially, Hom., Pind., Hdt., Plat.

DECOY, TO, πᾰλεύω, Ar.

A decoy bird, παλεύτρια, ἡ, Eubul., Arist.; metaph. of courtesans.

DECREASE, TO, μῑνῡ́θω, only pres. (Hom. has also poet. imperf. μινύθεσκον), Hom., Hes., Æsch. (Soph. only in chor.); μειόομαι, pass., Xen., Plat.; ἐλασσόομαι, pass., Thuc.; ὑποβαίνω, fut. act. and aor. 1 not in this sense, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, Plat.; μῑνῡθέω, only pres., Hipp.

DECREASE, Α, μείωμα, ᾰτος, τό, Xen.; μινύθησις, ἡ, Hipp.

That which has decreased, μῑνῡθημα, ᾰτος, τό, Hipp.

DECREE, TO, κρίνω, Omn. Att.; δῐκάζω, Æsch.; διαγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. act. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; ψηφίζω, oftener -ομαι, mid., perf. pass. in either act. or pass. sens., aor. 1 pass. in pass. sens., Omn. Att.; χειροτονέω, Ar., Isoc.

It is decreed, impers. δοκεῖ, aor. 1 ἔδοξε, part. δοκῆσαν, perf. pass. δέδοκται, part. δεδογμένον, c. dat. of those who decree, Omn. Att., Hdt. *Vid.* To VOTE.

[*It is decreed by fate*, εἵμαρται, c. infin., Hom., Hes., Dem., Plat.]

DECREE, Α, ψῆφος, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; ψήφισμα, ᾰτος, τό, Æsch., Omn. Att. prose; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Isoc.; διαγνώμη, ἡ, Thuc.; βουλή, ἡ, Andoc.; δόγμα, ᾰτος, τό, Plat., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* SYN. 396.

The former decrees, τὰ προδεδογμένα, Thuc.

Divine decrees, Θέσφᾰτα, τά, Hom., Pind., Trag.

One who trades in decrees, ψηφισμᾰπώλης, ὁ, Ar.

Of the nature of, like a decree, ψηφισμᾰτώδης, ες, Arist.

DECREPIT, σὺν γήρᾳ βαρύς, Soph. *Vid.* OLD.

DECREPITUDE, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Æschin.

DECRY, TO, διᾰσύρω, Dem.; βασκαίνω, very rarely, if ever, used in any tense but pres. act., Isoc., Dem.

DEDICATE, TO, ᾽ἀνᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hes., Pind., Eur., Omn. prose; ᾽ἀγίζω, Pind., Soph., Ar.; ᾄδω, in trisyllabic cases of pres. part. ῠ, e. g., ᾄδοντα, perf. τέθῠκα, Pind.; ἱερόω, Thuc., Plat.; καθιερόω, Æsch., Hdt., Plat.; ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Hdt., Thuc., Lys.; ᾽ἀποθύω, Xen.; καταθύω, Xen.; κᾰθᾰγίζω, Ar., Hdt., Plat.; τεμενίζω, of consecrated ground, Plat.

To be dedicated, ᾽ἀνᾰ́κειμαι, poet. also ἄγκειμαι, -κείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat. of the receiver, Pind., Eur., Hdt.

To be in a temple, etc., *as a thing dedicated*, κεῖμαι, Hdt.

A thing dedicated, ᾽ἀνᾰ́θημα, ᾰτος, τό, Omn. Att. *Vid.* OFFERING.

What ought to be dedicated, κᾰθιερωτέος, α, ον, Plat.

DEDICATION, Α, or dedicating of any thing, ᾽ἀνᾰ́θεσις, εως, ἡ, Lys.; κᾰθιέρωσις, εως, ἡ, Æschin.

DEDUCE, TO, συλλογίζομαι, mid., Plat. *Vid.* To INFER, To CONCLUDE.

DEDUCTION, συλλογισμός, ὁ, Plat. *Vid.* CONCLUSION, INFERENCE.

DEDUCT, TO, ᾽ἀφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. gen. of thing from which, or c. dat., or c. prep. ἐκ or ἀπό and gen., Æsch., Eur., Omn. prose; ῠ̔φαιρέω, Pind., Soph., Ar., Omn. prose; ᾽ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To deduct besides, προσαφαιρέομαι, mid., Isæ., Dem.

One must deduct, ᾽ἀφαιρετέον, Plat.

DEED, Α, ἔργον, τό, Omn.; πρᾶξις, εως, ἡ, Omn.: πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; ἔργμα, ᾰτος, τό, h., Theogn., Pind., Eur.; πρᾶγος, τό, Pind., Trag.; δρᾶμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ποίημα, ᾰτος, τό, Plat.

A good deed, ᾽ἀγᾰθοεργία, ἡ, Hdt. *Vid.* SYN. 222.

Doing good deeds, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Theogn.

A bad deed, κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Plat., Antipho.

The doing bad deeds, κᾰκουργία, poet. κᾰκοεργία, ἡ, Hom., Thuc., Xen.

In deed, opp. to *in word*, χερσί, as *in word and deed*, ἔπεσιν καὶ χερσίν, Hom.; χερσὶν ἠ λόγῳ, Soph.

Deed, opp. to *word*, ἔργον, τό, opp. to μῦθος, Hom., to λόγος, Soph., Eur.

A deed (i. e., a written paper), γραμμᾰτεῖον, τό, Lys., Dem. *Vid.* DOCUMENT.

DEEM, TO, τίθημι, and mid. (Hom. and Æsch. only use mid. in this sense), aor. 1 ἔθηκα, Hom., Trag., Hdt., Plat., Isoc.; νομίζω, Pind., Æsch., Soph., Xen.; ποιέομαι, mid., Omn. Att., Hdt.; νέμω, Soph., Eur.; κρίνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἡγέομαι, mid., Soph., Eur., Omn. prose; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον,

no aor. 1, perf. ἔσχηκα, pass. not used in this sense, Eur., Thuc.; ἄγω, aor. 2 redupl. ἤγαγον, pass. not used in this sense, Soph., Hdt., Plat.

Deep, μακρός, ά, όν (ᾱ Hom., ᾰ Att.); besides the reg. compar. an irreg. is found, μάσσων, μήκιστος, Hom.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος and ίων (ῐ Att., ῑ elsewhere) (in every sense of the English word, e. g., epith. of the sea, of the mind, of sound, etc.), Omn.; κυᾶνεος, α, ον (ῡ poet.), Hom., Pind., Simon., Eur.; ἠλῐβᾰτος, ον, Hes., Stesich., Eur.; μελαμβᾰθής, ές, Æsch., Eur., Ap. Rh.; κυᾰνοειδής, ές, Eur.; προβᾰθύς, ύ, Ap. Rh.; ἀγχιβαθής, ές, Arist.

Deep flowing, in the deep pools, etc., βᾰθυῤῥείτης, ου, only masc., Hom.; βαθύῤῥοος, ον, contr. -ους, -ουν, Hom., Soph.; βᾰθῦδίνης, ου, only masc. Hom., Hes.; βᾰθῦδῑνήεις, εσσα, εν, Hom.; πολῠβενθής, ές, Hom., Ap. Rh.; βᾰθῦκήτης, neut. ες, Theogn.; βαθυσκᾰφής, ές, Soph.; βρῦχιος, α, ον, Æsch., Ap. Rh.; κυᾰνοβενθής, ές, Ar.; βαθυῤῥείων, οντος, Ap. Rh.; βύθιος, α, ον, Anth.

Deep (of sleep), πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from πολλός (for the rest, see the word under *Much*), Hom.

Deep (of soil), βᾰθύστερνος ον, h., Pind.; βᾰθῦκολπος, ον, Pind.; βαθύσπορος, ον, Eur.; βᾰθῦγειος, ον, and Att. βᾰθῦγέως, Hdt., Theoph., Call.

Deep-rooted, βᾰθύῤῥιζος, ον, Soph. *Vid.* Root.

Deep (of sound), αἰπύς, no compar., Hes. *Vid.* Loud.

Deep to the edge or *shore*, ἀγχῐβᾰθής, ές, Hom.

Deepest, πᾰνῠπέρτᾰτος, η, ον, Ap. Rh.

But the Thebans arrayed their men twenty-five deep, ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάξαντο, Thuc.

In very deep order, οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων, Thuc.

Four deep, ἐπὶ τεσσᾰρων, etc., Thuc.

Those who do not look deep into the matter, οἱ μηδὲν πρὸ τοῦ πράγματος ἐνθυμούμενοι, Isoc.

[*To be deep in* a thing, πολύς εἰμι ἔν τινι, Hdt.]

Deep, the, λαῖτμα, τό, and λαῖτμα Ϝάλάσσης, only in nom. and acc. neut., Hom.

In deep water, ὕψι, Hom.

Deepen, to, βᾰθύνω, Hom., of deepening a column of men, Xen.; only of troops, ἀναπτύσσω, Xen.

Deer, ἔλᾰφος, ὁ καὶ ἡ, as a generic term always ἡ, Hom., Eur., Xen.; κεμάς, ᾰδος, ἡ, Hom., Call.; ϝαχαϊνη, poet. ϝᾰχαϊνέη, ἡ, Arist., Ap. Rh. *Vid.* Syn. 205.

Of or *belonging to deer*, ἐλᾰφειος, ον, Xen., Arist.

The hunting of deer, ἐλᾰφηβολία, ἡ, Soph., Call.: ἐλᾰφοσσοΐη, ἡ, Arist.

A hunter of deer, ἐλᾰφηβόλος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Soph.

Slaying deer, ἐλᾰφοκτόνος, ον, Eur.

Deface, to, περῐκόπτω, Thuc.; αἰκίζω, Plat.

Defacing, a, περῐκοπή, ἡ, Thuc.

Defame, to, βλασφημέω, c. εἰς or περί and acc., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; βασκαίνω, rare except in pres., Dem.

Defamation, βλασφημία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; κᾰκηγορία, ἡ, Isoc., Lys., Dem.; βασκανία, ἡ, Dem. *Vid.* Slander.

An action for defamation, κᾰκηγορίου δίκη, Dem.

Demosthenes brought an action for defamation against him, αὐτῷ Δημοσθένης ἔλαχε τὴν τοῦ κακηγορίου δίκην, Test. ap. Dem.

Defamatory, βάσκᾰνος, ον, Ar.; βλάσφημος, ον, Dem.

Defamer, a, βάσκᾰνος, ὁ, Dem. *Vid.* Slanderer.

Default (a cause in which judgment is let go by default), ἐρήμη δίκη, or sometimes ἔρημος δ., Dem.

To gain an action by default, ἐρήμην (subaud. δίκην) αἱρέω, usu. in aor. 2 εἷλον, Dem.

To lose an action by default, or *let judgment go by default*, ἐρήμην ὀφλισκάνω (usu. in aor. 2 ὤφλον), Antiph., Dem.

They convicted him by default, ἐρήμην αὐτὸν εἷλον, Lys.

They condemned him and all his accomplices to death by default, ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου, Thuc.

Defeat, a, τροπή, ἡ, and in poet. τροπὴ μάχης, τροπὴ δορός, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἧσσα, ἡ, Omn. Att. prose; τραῦμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Causing defeat, τροπαῖος, α, ον, Soph., Eur.; *sacrifices for the defeat of the enemy*, τροπαῖα ἐχθρῶν, Eur.

[*To retrieve a defeat*, ἀναμάχομαι, Hdt.]

Defeat, to, δάμνημι, only in pres. in any voice, mid. and pass. δάμναμαι, Hom., Hes., Æsch.; δαμνάω, only pres. and imperf. (also poet. imperf. δάμνασκον), Hom., h.; δᾰμάω, fut. δᾰμᾰσω, poet. δᾰμάσσω (not Att.), aor. 2 ἐδᾰμον, rare in perf. act., perf. pass. δέδμημαι, etc., Hom., Æsch., Eur.; δᾰμάζω, pres. not found in Hom., who, however, has aor. 1 pass. ἐδαμάσθην, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; νῑκάω, Omn.; χειρόω, oftener -ομαι, mid. and pass., Trag., Hdt., Thuc., Xen.

To be defeated, ἐλασσόομαι, Thuc., Dem.; ἐσσόομαι, pass., Hdt.; ἡσσάομαι, pass., Hdt., Isoc.; προσπαίω, Hdt.; πᾰλαίω, and -ομαι, pass., Eur., Hdt.; περιωθέομαι, Arist.

One must defeat, νῑκητέον, Eur.

Defect, a, ἔλλειμμα ᾰτος, τό, Hipp.; ἁμάρτημα, ᾰτος, τό, Omn. Att. *Vid.* Fault, Want, Deficiency.

Defection, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho. *Vid.* Revolt.

Defective, ἐλλῑπής, ές, Thuc., Plat.; χωλός, ή, όν, Plat.

To leave defective, ψῑλόω, Thuc.

Defence, ἀμφῐβᾰσις, εως, ἡ (i. e., the band of warriors who surrounded Amphius as a defence), Hom.; εἴλαρ, τό, only nom. and acc., c. gen. of the thing against which, Hom.; ὄνειαρ, τό, only nom. and acc., Hom., Ap. Rh.; ἀλεωρή, ἡ, Hom., Hdt.; ἄλκαρ, τό, only nom. and acc., Hom., Pind., Eur.; ἀλκή, ἡ, Omn. poet., Hdt., Thuc., Xen.; ἀρωγή, ἡ, Hom., Trag., Plat.; ἔρῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ἔχμα, ᾰτος, τό, h., Ap. Rh.; ἀλέξημα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἔπαλξις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; ἐπάρκεσις, εως, ἡ, Soph., Eur.; ῥῦμα, ᾰτος, τό, Trag.; πρόβλημα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Xen., Plat.; προβολή, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; πρόβολος, Xen.; ἀλέξησις, εως, ἡ, Hdt.

The naval defences, ναύλοχοι περιπτυχαί, Eur.

A defence (verbal) *in courts of law*, etc., ἀπολογία, ἡ, Thuc., Xen., Lys., Antiph., Dem.; ἀπόκρῐσις, εως, ἡ, Lys.; δικαιολογία, ἡ, Dem.

Defence, or *ground of defence*, ἀντιλογία, ἡ, Hdt., Thuc.

[*To speak for the defence*, ἀνταπολογέομαι, Isoc.]

Having as a defence to secure our safety, πρόβλημα τῆς σωτηρίας ἔχοντες, Demad.

A means of defence, ἄμυντήριον, τό, Plat.

You have made a sufficient defence against the charge, ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφήν, Eur.

In defence of, ὑπέρ, c. gen., Omn. *Vid.* For.

[*To speak in one's defence*, ἀντειπεῖν ὑπέρ τινος, Ar.]

Defenceless, ἔρημος, η, ον, sometimes, though rarely, ος, ον, Hom., Æsch., Thuc., Dem.; ἄφρακτος, ον, c. gen. or c. dat. of the enemy, Soph., Eur. *Vid.* Unarmed.

[*To make* or *leave defenceless*, ψιλόω, c. acc., Thuc.; *the defenceless part*, τὸ ψιλούμενον, Xen.]

Defend, to, περῐβαίνω, fut. -βήσομαι, no aor. 1 in this sense, perf. -βέβηκα, aor. 2 -ἔβην, no mid. or pass., c. gen. or c. dat., Hom.; περιέχομαι, mid., esp. in aor. 2 περιεσχόμην, imper. περίσχεο, etc., c. gen. or c. acc., Hom.; ἐρύομαι, mid. (ῠ, but sometimes ῡ; Lidd. and Sc. say only metri gratiâ), fut. ἐρῦσομαι, poet. ἐρύσσομαι and εἰρύσσομαι, aor. 1 εἰρῦσάμην, poet. εἰρυσσάμην, also aor. 2 mid. sync., not in 1st person, but 2d sing. ἔρῦσο, 3d ἔρῦτο or εἴρῦτο, also perf. pass. in act. sens. εἴρυμαι, infin. ἐρυσθαι for εἰρυσθαι, pluperf. εἰρύμην, Hom.; ῥύομαι, mid. poet. imperf. ῥυσκόμην, aor. 1 ἐῤῥυσάμην, aor. 2 3d sing. sync. ἔρυτο and ἐῤῥύτο, infin. ῥῦσθαι (in pres. ῠ usually, but also ῡ in arsis, opt. ῥύοιτο, ῡ fut. and aor. 1, though ῠ also in aor. 1, Hom., ῦ in ἔρυτο), Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἀμφῐβαίνω, c. acc. or c. dat., Hom., Call.; ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augment, Hom., Pind.; ἀμφέπω (only pres. in Trag., also imperf., Hom.), Hom., Pind., Soph., Eur.; ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, c. dat., Hom., Xen., and ἀλέξομαι, mid., aor. 1 ἀλεξάμην, c. dat., also c. περί and dat., or c. περί and gen., and esp. sine cas. *to defend one's self*, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Ap. Rh.; ἀμῦνω, no perf., aor. 2 poet. also ἠμῦνάθον and -όμην, c. dat. pers., c. acc. of the enemy, either often understood, also c. gen. pers., sometimes c. περί and gen., in mid. as in act., and esp. sine cas. *to defend one's self*, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπαμύνω, Hom., Eur., Hdt., Plat., Lys., Dem.; ἀμφῐμάχομαι, fut. -μαχέσομαι, poet. -έσσομαι, contr. -μαχοῦμαι, c. gen., Hom.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, no perf., no mid. or pass., c. dat., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀνθίσταμαι, mid., c. aor. 2 act., c. ὑπέρ and gen., Soph., Dem.; παρίσταμαι, c. dat., Hom.; προΐσταμαι, mid., c. aor. 2 act., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem.; προκάθημαι, imperf. -ήμην, fut. -ήσομαι, c. gen., Eur., Hdt., Xen.; προστάτέω, rare except in pres. and imperf., c. gen., Æsch., Ar.; ὑπερίσταμαι, mid., c. aor. 2 act., c. gen., Soph., Ap. Rh.; ἀντῐλαμβάνομαι, mid., fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Thuc., Dem. *Vid.* Syn. 94.

To defend by speaking for judicially, etc., ἀπολογίομαι, mid., c. ὑπέρ and gen. pers., c. acc. of the charge, also c. acc. of the matter alleged in defence, also c. πρός and acc. of the charge, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπερ-απολογέομαι, mid., c. gen., Hdt., Xen., Antiph.; ὑπεραπο-κρίνομαι, mid., c. gen., Ar.; ἀντ-απολογέομαι, c. acc. of the matter alleged in defence, Isæ.

To defend one's self, ἀπ-αμύνομαι, mid., Hom., ἀπ-αλέξομαι, mid., c. πρός and acc., Soph.; ἀντ-αμύνομαι, mid., Thuc.

To defend one's self judicially, etc., ἀπολύομαι, mid., fut. -ύσομαι, c. acc. of the charge, Hdt., Thuc.; ἀποδικέω, only pres., Xen.

To defend one's self in (a place), ἐν-απολογέομαι, c. πρός and acc. of the court, Æschin.

To join or *help in defending*, συνδιαφυλάσσω, Lycurg.

To join in defending judicially, σύν-απολογέομαι, mid., Lycurg., Dem.

To defend one's self prematurely, before one is attacked, προ-αμύνομαι, mid., Thuc.

They were defended, ἔρχατο, 3d pl. pluperf. pass. of ἔργω, Hom.

To allow a criminal to defend himself, to speak in his own defence, ἀπολογίαν ἀποδίδωμι, aor. 1 ἀπέδωκα, c. dat. pers., Andoc.

[*To defend one's city with walls*, etc., περι-βάλλομαι τῇ πόλει τείχεα, ἑρύματα, κ.τ.λ., Hdt., Xen.; also c. dupl. acc., Hdt.]

One must defend, ἀμυντέον and ἀμυντέα, c. dat., Soph., Xen.; judicially or with argument, ἀπολογητέον, c. prep., Plat.

DEFENDANT, THE (in a lawsuit), ὁ φεύγων, Eur., Dem.; ὁ ἀποκρινόμενος, Antipho; ὁ κεκριμένος, Æschin.; ἀντίδικος, ὁ, Plat., Andoc.; ὁ προσκληθείς, Dem.

To be a defendant, φεύγω, c. acc. of the lawsuit or indictment (often understood), c. acc. of the crime, Ar., Plat., Lys., Lycurg.; ἀγωνίζομαι, mid., construction like φεύγω, also c. acc. of the crime, Eur., Lys., Dem.

One must besides be defendant in, προσφευκτέον, c. acc. of the prosecution, Dem.

DEFENDER, Α, ἄμυντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἄλαλκομενηΐς, ἡ, only in nom. (epith. of Minerva), Hom.; ῥύτηρ, ῆρος, ὁ, Hom., Æsch.; ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes., Pind.; ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἄρωγός, ὁ, Hom., Trag.; ἀλεξήτωρ, ορος, ὁ, Soph.; προστάτης, ὁ, Trag.; ἀλεξίμορος, ὁ, Soph.; πρόβολος, ὁ, Ar. *Vid.* PROTECTOR.

DEFENDING, ἀλεξίκακος, ον, Hom.; ἄρωγός, όν, Pind., Æsch., Soph.; ἀλεξητήριος, α, ον, Æsch., Eur.; ῥύσιος, ον, Æsch.; προστατήριος, α, ον, Æsch., Soph.

Defending men, ἀλεξίμβροτος, ον, Pind.; ἀλέξανδρος, ον, Simon.

DEFENSIVE, ἀμυντήριος, ον, Plat.

A general equally skilful both in defensive and offensive operations, στρατηγὸς ἀσφαλὴς καὶ ἐπιθετικός, Xen.

A defensive alliance, ἐπιμαχία, ἡ, Thuc.

To make a defensive alliance, ἐπιμαχέω—*to make an alliance with the Argives so as to defend one another's territories* (when either should be attacked), πρὸς Ἀργείους συμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν, Thuc.

DEFENSIBLE, ἐχύρος, ά, όν, Thuc.

DEFER, TO, ἀνα-βάλλω, perf. -βέβληκα, only once in act., Hom., oftener -ομαι, mid. and pass., Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διατρίβω, c. acc. or c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθημάμην, Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO POSTPONE, TO DELAY.

To defer to, pay respect to, yield to another's opinion, ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, perf. Att. ἀκήκοα, c. gen., Hom., Soph., Eur.; ὑπείκω, fut. -είξω and -είξομαι, no perf. (ὑποείκω, Hom.), c. dat. or c. gen. pers., c. acc. or c. infin. of the matter concerning which, Hom., Soph., Plat.

And you defer to the mob too much, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις, Eur. *Vid.* TO RESPECT, TO YIELD.

One must defer (i. e., postpone), ἀνα-θετέον, Plat.

One must defer (i. e., yield to), ὑπεικτέον, Soph.

DEFERENCE, ἐντροπή, ἡ, Soph.

DEFERRING, Α, ἀνα-βολή, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* DELAY.

DEFIANCE (i. e., challenge, q. v.), πρόκλησις, εως, ἡ, Hdt., Antipho, Dem.

It is not my character to act in defiance of the citizens, βία πολιτῶν ὁρᾶν ἔφυν ἀμήχανος, Soph.

DEFICIENCY, ἀπόλειψις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπίλειψις, εως, ἡ, Thuc.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; ἔλλειμμα, ατος, τό, Hipp.

DEFICIENT, ἐνδεής, ές, sine cas. or c. gen. of the thing in which, Omn. Att., Hdt.; ἐπίδεής, ές, Plat.; ἐλλιπής, ές, c. gen., Thuc., Plat.

DEFICIENTLY, ἐνδεῶς, compar. ἐνδεεστέρως and ἐνδεέστερον, c. gen., Plat.; ἐπιδεῶς, Plat.

To be deficient, ἐλλείπω, sine cas. or c. gen. of the thing wanted, sometimes 3d sing. as impers., c. dat. of the person wanting, h., Æsch., Thuc., Plat.; ἀπολείπω, Hdt., Xen.; ἐπιλείπω, Ar., Thuc., Xen.; λείπομαι, pass. c. gen. of the thing in which, Thuc., Xen.; impers. δεῖ, imperf. ἔδει, fut. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, no perf., c. gen. of the thing wanted, c. dat. or sometimes c. acc. pers., Omn. Att., sometimes δέω c. dat. of the person—*if the chorus were deficient in any thing*, or, *if any thing were deficient to the chorus*, εἴ τι δέοι τῷ χόρῳ, Antipho, so Eur.; προσδεῖ, Thuc., Plat. *Vid.* TO BE WANTING.

For you are not at all deficient in zeal, προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις, Æsch., so Plat.

DEFILE, TO, φορύσσω, only act., no perf., Hom.; αἰσχύνω, Hom.; πάλάσσω, Hom., Hes., Ap. Rh.; φύρω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; μιαίνω, aor. 1 ἐμίᾶνα, Omn.; καταμιαίνω, Pind., Plat.; φῡράω, Æsch.; ἀνα-φύρω, Eur., Hdt.; χραίνω, Trag., Plat.; μάραίνω, aor. 1 ἐμάρᾶνα, Soph.; κάθάγίζω, Soph.; μολύνω, Ar., Isoc.; συμφθείρω, Eur.; λῡμαίνομαι, mid., perf. pass. λελῦμασμαι, 3d sing. λελῦμανται, in act. sens., but aor. 1 pass. in pass. sens., Æsch., Eur., Dem. *Vid.* TO POLLUTE.

To defile (intrans., as troops), ἐκμηρύομαι, mid., Xen.

DEFILE, Α, κνημοί, οἱ, only in pl., Hom.; μύχος, ὁ, Pind., Eur., Xen.; αὐχήν, ένος, ὁ, Hdt.; στενόπορον, τό, Thuc., Xen.; πύλη, ἡ, in pl., Xen.; διασφάξ, ᾶγος, ἡ, Hdt.; τὰ στενά, Isoc.

DEFILED, προστροπαῖος, ον, Æsch. *Vid.* POLLUTED.

Defiling the hand, χερομύσής, ές, Æsch.

DEFILEMENT, μίασμα, ατος, τό, Trag., Plat., Antipho, Dem.; κηλίς, ῖδος, ἡ, Trag., Antipho. *Vid.* POLLUTION.

DEFINE, TO, ὁρίζω, also -ομαι, mid., also perf. pass. in act. sens., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; διορίζω, Æsch., Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem.; ἀφορίζω, Plat.; διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Eur., Hdt., Plat., Dem.; διεῖπον, only in aor. 2 with perf. διείρηκα, from διερέω, Plat., Dem.; περιγράφω, Xen., Arist.; ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, Arist.; περιλαμβάνω (in legal form), Plat.

To define besides, προσορίζομαι, mid., Arist.; προσδιορίζομαι, Dem., Arist.

To affix a definition to, fix a definition on, ἐπισφραγίζομαι, mid., c. dat., Plat.

One must define, ὁριστέον, Plat.; διοριστέον, Plat.; *one must define besides*, προσδιοριστέον, Arist.

Easy to define, εὐδιόριστος, ον, Arist.

Not to be defined in a speech, οὐ λόγῳ διαίρετος, Thuc.

DEFINITE, ἄφωρισμένος, η, ον, Plat., Arist.

We live having definite notions of what is unjust and what is just, ζῶμεν ἀδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι, Eur.

[DEFINITELY, ὡρισμένως, Polyb.]

DEFINITION, Α, ὅρος, ὁ, Arist.; ὁρισμός, ὁ, Arist.; διορισμός, ὁ, Plat., Theoph.; λόγος, ὁ, Plat.; ἄφόρισμα, ατος, τό, Arist.

Belonging to a definition, ὁρικός, ή, όν, Arist.

DEFINITIVE, θετικός, ή, όν, Arist.; ὁρικός, ή, όν, Arist.

DEFLOWER, TO, φθείρω, Eur.; πορθέω, Eur.; διαπαρθενεύω, Hdt.; κατ-αισχύνω, Lys., Dem.

DEFORM, TO, αἰσχύνω, Hom.; κατ-αικίζω, Att. fut. καταικιῶ, Hom., Eur.

DEFORMED, ἔμπηρος, ον, Hdt.

DEFORMITY, αἶσχος, τό, Hom., Plat.; ἄμορφία, ἡ, Eur.; δυσμορφία, ἡ, Hdt.; αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat.

DEFRAUD, TO, σῦλεύω, Hom.; ἡπεροπεύω, only pres. and imperf., Hom.; φηλόω, Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἀποστερέω, c. gen. or c. acc. rei, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κἄπηλεύω, Eur.

To be defrauded, πλεονεκτέομαι, pass., c. ὑπό et gen. pers., c. dat. of the sum, Xen., Dem.

To be defrauded besides, προσ-αποστερέομαι, c. gen., Dem.

DEFRAUDER, Α, φηλητής, οῦ, ὁ, Hes., h., Trag.; ἀποστερητής, οῦ, ὁ, Plat., fem. ἀποστερητίς or -τρίς, ῖδος, ἡ, Ar. *Vid.* A CHEAT.

DEFRAUDING, Α, ἀπαιόλη, ἡ, Æsch., Ar.; ἀπαιόλημα, ατος, τό, Æsch., Ar.

DEFRAY, TO, τελέω, fut. -έσω, Hom., Pind., Ar., Plat., Dem., Æschin.; λύω, fut. λύσω, perf. λέλῡκα, Xen.; διάλύω, Hdt. *Vid.* To PAY.

DEFTLY, εὖ, Omn.; ἐπιστᾰμένως, Hom. *Vid.* WELL, SKILLFULLY.

DEFUNCT, νεκρός, ά, όν, Omn. *Vid.* DEAD.

DEFY, TO, προκᾰλίζομαι, mid., only pres. and imperf., Hom.; προκᾰλέομαι, mid., fut. -έσομαι, aor. 1 often -εσσάμην for -εσάμην, Hom., Hdt., Xen. *Vid.* TO CHALLENGE.

DEGENERACY, ἤθος δυσγενές, Eur.

DEGENERATE, TO, χείρων γίγνο-

μαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, Xen.

DEGENERATE, ᾽ἄγενής, ές, Plat.

In a degenerate spirit, ᾽ἀγεννῶς, Eur., Plat.

DEGRADATION, αἶσχος, τό, Omn.; ᾽ἀτῑμία (ῑα, Hom., Tyrt.) (also esp. of legal degradation), ἡ, Omn.; αἰσχύνη, ἡ, Eur., Hdt.; αἰκία, ἡ, Thuc. *Vid.* DISGRACE.

DEGRADE, TO, αἰσχῦνω, Omn.; κᾰτᾰισχῦνω, Omn.; ᾽ἀτῑμώω, esp. of legal degradation, Hdt., Antipho, Dem., Æschin.; μειόω, Xen.

DEGRADED, in legal sense, ᾽ἄτῑμος, ον, Lys., Antipho, Dem., Æschin.

DEGREE (i. e., rank, q. v.), ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc.

To what a degree, ὅσον, poet. ὅσσον, Omn.

To such a degree, adv. τόσον, poet. τόσσον, Omn.

To what a degree of humiliation it had come, ἐς οἵαν τᾰπεινότητα ἀφῖκτο, Thuc.

To what a degree of disgrace you are bringing me, οἵ μ᾽ ᾽ἀτῑμίας ἄγεις, Soph.

To have arrived at such a degree of simplicity, εἰς τοσοῦτον εὐηθείας προβεβηκέναι, Dem. *Vid.* SO GREAT, HOW GREAT, SUCH, etc.

By degrees, κατ᾽ ὀλῑγον, Thuc. *Vid.* GRADUALLY.

[*The highest degree* (of a thing), τὸ πλεῖστόν (τινος), Hdt.]

[*Degree* (in astron.), μοῖρα, ἡ, Math.]

[*Of a degree*, μοιραῖος, α, ον, Math.; *by degrees* (as adj.), μοιρικός, ή, όν, Math.]

[*An instrument for measuring degrees*, ὄργανον μοιρογνωμόνιον, τό, Ptol.]

DEJECTED, κᾰτηφής, ές, esp. of the countenance, Hom., Eur.; so σύνηρεφής, ές, Eur. *Vid.* SAD.

To be dejected, κᾰτηφέω, no perf., Hom., Eur.; κᾰτᾰθῡμέω, Xen.; ἀδημονέω, Xen., Plat.; κᾰτωπιάω, Arist.; κᾰτηφιάω, only pres. and imperf., Ap. Rh.

DEJECTEDLY, ἀχθεινῶς, Xen.

DEJECTION, κᾰτήφεια, ἡ, Hom., Thuc.; τᾰπεινότης, ητος, ἡ, Xen.

One who causes dejection, κᾰτηφών, όνος, in pl., Hom.

DEIFY, TO, ᾽ἀποθεόω, Arist.

To be deified, δαιμονίζομαι, pass., Soph.

DEIGN, TO, ἀξιόω, Omn. Att.

DEITY, Θεός, ὁ, Omn.; δαίμων, ονος, ὁ, Omn.; δαιμόνιον, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* GOD.

Any thing proceeding from the Deity, δαιμόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. post Hom. *Vid.* DIVINE.

If it were not some interposition of the Deity, εἰ μή τι δαιμόνιον εἴη, Xen.; so Ar., Thuc.

DELAY, TO, act., ἰσχᾰνάω, only pres., Hom.; ἐπέχω, fut. ἐφέξω, imperf. ἐπεῖχον, aor. 2 ἐπέσχον, no aor. 1 nor perf., no pass., Hom., Soph.; πεδάω, Hom., Pind.; ῥῠ́ομαι, mid., opt. ῥῠοίμην, Hom. fut. ῥῠ́σομαι, aor. ἐῤῥῠσάμην, Hom., aor. 2 2d and 3d sing. sync. ἔρῡσο, ἔρῡτο (also ἔρῠτο, Hes.), Hom., Pind.; μηκύνω, Pind.; βρᾰδῠ́νω, Æsch., Soph.; κατείργω, Eur.; διᾰ́γω, aor. 2 διήγᾰγον, Thuc., Dem.; ἐκκρούω, Dem.

To delay (as contrary winds delay sailors), ᾽ἀπολαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελαβόμην, aor. 1 pass. -ελήφθην, Hdt., Plat.

To delay, intrans., δηθύνω, no perf., Hom., Ap. Rh.; ἰσχανάομαι, mid., only pres. and imperf., Hom.; μᾰτᾰ́ω, no perf., Hom., Æsch.; ἐπέχω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Antipho, Æschin.; μένω, Hom., Xen.; ἀναμένω, Xen.; ὀκνέω, Omn.; διατρίβω, Hom., Ar., Xen., Dem.; βρᾰδῠ́νω, no perf., Trag., Plat.; μέλλω, only pres. and imperf. poet., in prose aor. 1 ἐμέλλησα, Att. ἠμέλλησα, in this sense followed by infin. pres., *not by infin. fut.*, also pres. pass. in pass. sense, Omn. Att.; σχολάζω, Æsch., Eur.; κατασχολάζω, Soph.; χρονίζω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐγχρονίζω, Thuc., Arist.; διᾰμέλλω, Thuc.; ἐνδιᾰτρίβω, Thuc., Plat., Dem.; ἐπικᾰτᾰμένω, Xen.; ὑπερβάλλομαι, mid., often c. part., Hdt., Plat., Xen.; ᾽ἀνᾰδύομαι, mid., c. aor. 2 act. ἀνέδυν, and perf. ᾽ἀνᾰδέδῡκα, sometimes c. infin., Ar., Dem.; διᾰκρούομαι, mid., Dem.; χρονοτρῑβέω, Arist.

They delayed the greater part of the day, ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας, Thuc.

That I may not delay coming to the point, ἵνα μὴ . . . τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω, Dem.

To be delayed, μέλλομαι, pass., only pres., Xen.

To be delayed till winter, ἐξωσθῆναι (aor. 1 pass. infin. of ἐξωθέω) τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, Thuc.

One must delay, μελλητέον, Eur.; ὀκνητέον, Plat., Isoc.

DELAY, ᾽ἀνάβλησις, εως, ἡ, Hom.; ὄκνος, ὁ, Omn.; ᾽ἀνᾰβολή, poet. ἀμβολή, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; μελλώ, ἡ, Æsch.; σχολή, ἡ, Æsch.; μέλλημα, ᾰτος, τό, usu. pl., Æsch., Eur.; ἔδρα, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; τρῖβος, ἡ, sometimes ὁ, Æsch.; τρῖβή, ἡ, Soph., Ar., Thuc.; διᾰτρῖβή, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; μονή, ἡ, Thuc., Plat.; μέλλησις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπίσχεσις, εως, ἡ, Thuc.; ᾽ὑπερβολή, ἡ, Hdt.; ἐπῑμονή, ἡ, Thuc.; διᾰκρουσις, εως, ἡ, Dem.; χρόνος, ὁ, Dem.; ἀμβολίη, ἡ, Ap. Rh.

This is no time for delay, οὐχ ἕδρας ἀγών, Eur.; οὐχ ἕδρας ᾽ἄκμή, Soph.

After a short delay, διελθὼν ἐς βρᾰχὺν χρόνου μονῆς, Eur.

An application for delay (in law proceedings), ᾽ὑπωμοσία, ἡ, Dem.

To make application for delay, ᾽ὑπόμνῡμαι, mid. tenses from ὀμόω, ὀμόσω, Dem.

Without delay, ἐσσῠμένως, Hom.; ᾽ἀνέδην, Æsch.

I will benefit you without delay, οὐκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σ᾽, Eur.

For there will be wailings of men and women in your house without delay, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τρῖβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκύματα, Soph.

To aim at delay, ἐς τρῖβὰς ἐλαύνω, tenses from ἐλάω, ἐλάσω, Soph.

Delaying, after delay, causing delay, χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Eur.

Delaying, ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc., Dem. *Vid.* SLOW.

DELAYER, A, μελλητής, οῦ, ὁ, Thuc.

DELECTABLE, θῡμηδής, ές, Hom., Æsch., Ap. Rh.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Omn. poet., Xen., Plat.; ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ (Hom. also has ἠδύς fem. once), acc. often ἡδέα for ἡδύν (Hom.), Omn. *Vid.* PLEASANT.

DELECTATION, ἦδος, τό, only in nom., Omn.; τέρψις, εως, ἡ, Hes., Omn. Att. *Vid.* PLEASURE.

DELEGATE, TO (an office or a charge), ἐπιστέλλω, Æsch., Ar.; ἐπῑτρέπω, Hdt., Xen. (*vid.* TO ENTRUST); (ambassadors), πέμπω, no perf. act., Omn. *Vid.* To SEND.

DELEGATE, A (sent to a council on behalf of others), πρόβουλος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt.; συγγρᾰφεύς, ὁ, Thuc.

DELEGATED, ἐπῑτροπαῖος, α, ον (power), Hdt.

DELETERIOUS, λῡγρός, ά, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; βλᾰβερός, ά, όν, Hes., h., Xen.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. gen., Omn. poet., Plat. *Vid.* INJURIOUS.

DELIBERATE, TO, μητιάω, and -ομαι, mid., only pres. and imperf., no pass., Hom., Ap. Rh.; ᾽ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; βουλεύω, Omn.; χρημᾰτίζω, Ar., Dem., Æschin.; διᾰβουλεύομαι, mid., Thuc., Plat., Andoc.: προβουλεύω, Thuc.

To deliberate carefully, weigh the matter on all sides, ἀμφιφράζομαι, mid., Hom.

To deliberate together, συμμητιάομαι, mid., Hom.; συμβουλεύομαι, mid., Ar., Xen.; κοινολογέομαι, mid., c. pluperf. pass. in act. sens., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κοινοβουλέω, Xen.

To sit in deliberation together, συγκᾰθημαι, imperf. σῠνεκαθήμην, Thuc., Xen.; συγκᾰθέζομαι, fut. συγκᾰθεδοῦμαι, Plat., Isoc.

They deliberated, ἐδίδοσάν σφισι λόγον, Hdt.

DELIBERATE, εὐλόγιστος, ον, Arist., of an action or intention, προαιρετός, ή, όν, Arist.

Deliberate purpose (opp. to impulse), γνώμη, ἡ, opp. to ὀργή, Soph.

DELIBERATELY, ἐσκεμμένως, Dem.; βεβουλευμένως, Dem.; ἐκουσίως, Dem.; ἀπὸ γνώμης, Æsch.; ἐξ ὀμμᾰτων ὀρθῶν τε κ᾽ ἐξ ὀρθῆς φρενός, Soph.; ἐκ προθῡμίας, Eur.

I know not deliberately (of what some one has done), οἶδα δ᾽ οὐ γνώμῃ τινί, Soph.

One who does a thing deliberately, βουλευτής, οῦ, ὁ, c. gen., Æschin.

Not done deliberately, ἀπροαίρετος, ον, Arist.

One must deliberate, βουλευτέον and βουλευτέα, Soph., Thuc.

DELIBERATION, βουλή, ἡ, Omn. Att., Hdt.; γνώμη, ἡ, Soph., Thuc.; λογισμός, ὁ, Eur., Thuc., Xen., Plat.; λόγος, ὁ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀνᾰλογισμός, ὁ, Thuc.; συλλογισμός, ὁ, Plat.; διᾰλογισμός, ὁ, Plat., Æschin.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Xen.; βούλευσις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* CONSIDERATION.

Deliberation (i. e., habits of deliberation), εὐλογιστία, ἡ, Plat.

DELIBERATIVE, βουλευτῐκός, ή, όν, Plat.

DELICACY, ἁβροσύνη, ἡ, Sapph., Eur.; ᾽ἁβρότης, ητος, ἡ, Pind., Eur.; χλῐδή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat.; ᾽ἀπᾰλότης, ητος, ἡ, Plat., Xen.; μαλακία, ἡ, Hdt.

A delicacy, or *delicate ornament*, πᾰροψώνημα, ᾰτος, τό, Æsch.

Delicacies (to eat), ϑᾶλεα, τά, Hom.

DELICATE, ᾽ἀπᾰλός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; τέρην, τέρεινα, τέρεν, compar. τερεινότερος, Omn. poet.; ἀγλαοθηλής, ές, Pind.; ᾽ἀκασκῐος, α, ον, Æsch.; ᾽ἄβρός, ά, όν, and ός, όν, in any sense, Soph., Eur.; τρῠφερός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc. *Vid.* Syn. 321.

Delicate in person, ᾽ἀπᾰλόχροος, ον,

contr. -ους, -ουν (also with irreg. gen. ἀπαλόχροος, dat. ἀπαλόχροϊ), Hes., h., Eur.; ᾽ἀπᾰλόσαρκος, ον, Hipp.

Delicate (as a voice), λειριόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; λείριος, ον, Ap. Rh.

Delicate (esp. of any thing woven, any garment, but also of voice, sound of a pipe, and even of appearance of man, also of the sense of smell), λεπτός, ή, όν, Hom., Hes., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; λεπτᾰλέος, Hom., Ap. Rh., Call.

Living delicately, ᾽ἁβροδίαιτος, ον, Æsch., Thuc.

Delicate in health, ᾽ἀκροσφᾰλής, ές, Plat.

Delicate (unable to bear cold), δυσχείμερος, ον, Arist.

DELICATELY, ᾽ἁβρῶς, Anac., Eur.; ᾽ἁβρόν, Eur.; τρῠφερόν, Ar.; τρυφερῶς, Arist.; ἀστῠκά or ἀστῐκά, Theoc.

To live delicately, and *to sound delicately*, χλῐδάω, Pind., Æsch., Eur., Ar.; τρῠφάω, Eur., Ar., Plat., Isoc.; ᾽ἁβρῠνομαι, pass., Æsch.

To make delicate, to treat delicately, ᾽ἁβρῠνω, no perf., Æsch.; ᾽ἀπᾰλῠνω, no perf., Xen., Hipp.

DELICIOUS, μελιηδής, ές, Hom., Pind., Alcæ.; γλῠκύς, εῖα, ύ, compar. γλυκῠτερος and γλυκίων (ῐ Hom., ῑ Att.), superl. γλῠκῠτᾰτος and γλύκιστος, Omn.; μελίφρων, ον, Hom., Simon., Pind.; μελιτόεις, εσσα, εν, Pind. *Vid.* SWEET, and SYN. 151.

DELICIOUSLY, ἡδέως, Soph., Eur., Xen., Plat.

DELIGHT, ἧδος, τό, only in nom. and acc., Hom.; τερπωλή, ή, Hom., Theogn., Archil.; χάρμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; γηθοσῠνη, ή, Hom., h., Ap. Rh.; εὐφροσῠνη, ή, Omn. poet., Xen.; χᾰρις, ῐτος, acc. χάριν and χάρῐτα, ή, Pind., Soph., Eur., Ar., Plat.; τέρψις, εως, ή, Hes., Pind., Omn. Att.; χᾰρά, ή, Trag., Ar., Xen., Plat.; ἡδονή, ή, Omn. Att., Hdt.; χαρμονή, ή, Soph., Eur., Xen., Plat.; ὄνησις, εως, ή, Sapph., Trag., Plat.; ἑορτή, ή, Æsch., Thuc., Plat.; περῐχᾰρεια, ή, Plat.; ἡδῠπᾰθεια, ή, Xen.; φῐληδία, ή, Ar. *Vid.* SYN. 391.

A delight (i. e., that which gives delight), ᾽ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch.

To take or *find delight in*. *Vid.* To DELIGHT (intrans.).

[*Delights*, χαρτά, τά, Archil., Eur.; ἀναθῆματα, τά (of feast), Hom.]

DELIGHT, TO, κῦδαίνω, no perf., no pass., Hom.; ᾽ἄρω, only in aor. 2 3d sing. ᾤρᾰρε, c. acc. (or c. ἐν, as ἐν φρεσὶν ἠμῖν, Hom.), Hom., Soph.; ἀνδᾰνω, imperf. ᾖνδανον, and Hom. ἐήνδανον, aor. 2 ἔᾰδον, εὕαδον, Hom., ᾽ἄδον, h., ἀδεῖν, infin., Soph., ἀδών, part., Pind., rarely, if ever, used in any other tense, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἀνδάνομαι, mid., Auth.; ἀρέσκω, pres., imperf., and aor. 1, both act. and mid., ᾖρεσα, ἠρεσάμην, poet. ἠρεσσάμην, aor. 1 pass. ἀρεσθείην, in act. sens., no other tenses (nor does the fut. in any voice, or the aor. 1 mid. occur in Att.), fut. mid. used once in Hom., though not quite in this sense (Thuc. uses also pres. pass. *to be pleased*), c. dat. or c. acc., Omn.; εὐφραίνω, also ἐὐφ., Hom., poet. fut. ἐὐφρᾰνέω, Hom., no perf. act. or pass., but aor. 1 pass. εὐφράνθην in pass. sens., Omn.; τέρπω (Hom. has besides aor. 1 and aor. 2 pass., also aor. 1 mid. and aor. 2 redupl. τεταρπόμην in pass. sens.), Omn.; ἰαίνω, only pres. and aor. 1 act. and pass., Hom., Pind.; προστέρπω, Hom.; ἐπαγλαΐζω, Att. fut. ἐπαγλαϊῶ, Ar.; ἀντῐλαμβᾰνομαι, mid., fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Plat. *Vid.* To PLEASE, and SYN. 90.

To delight (intrans.) *in a thing*, the passive voice of most of the preceding verbs, and ᾽ἀγάλλομαι, only pres. and imperf., c. dat., in prose also c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Thuc., Xen., Dem.; γηθέω, not used in pres., except that Æsch. has pres. part. fem. γηθούσῃ φρενί, but in fut. act., aor. 1 act. and mid., and perf. γέγηθα in pres. sens. (perf. the only tense used in Att., with the above-mentioned exception), Hom., Pind., Trag., Dem.; γᾶνῦμαι (and poet. γάννῦμαι, Eur.), only pres. and Ep. fut. γανύσσομαι, c. dat. or c. gen., or c. prep. ἐπί and dat., ὑπό and gen. (only pres. Att.), Hom., Æsch., Eur., Plat.; χαίρω, fut. χαιρήσω, Hom., Andoc. (poet. infin. κεχᾰρησέμεν, Hom.), κεχᾰρηκα, part. κεχᾰρηκώς, only in Hdt. (κεχᾰρηώς, Hom.), mid. fut. κεχᾰρήσομαι, aor. 1 ἐχηράμην, and aor. 2 κεχᾰρόμην, only in Hom., pass. perf. κεχᾰρημαι, esp. in part. κεχᾰρημένος (h., Eur.) and κέχαρμαι, Eur., Ap. Rh., pluperf. 3d pl. κεχᾰρηντο, h., aor. 2 ἐχᾰρην, Hom., Eur., Xen. (Trag., except in the above-mentioned instances, use only pres.), c. dat. rei or c. prep., Omn.; ἄγαμαι, c. dat., or ἐπί c. dat., Hdt.; φῐληδέω, only pres. c. dat. rei, Ar.; [*in being* or *doing*, ὀνίναμαι ὧν or ἔρδων, Theogn., Plat., also χαίρω c. part. pres., Plat.]

To be delighted after, μετᾰτέρπομαι, c. dat., Hom.

To be delighted still more, προσεπῐτέρπομαι, Ar.

And he was delighted, τοῖο δὲ θυμὸς ὠρέξατο γηθοσῠνῃσιν, Ap. Rh.

DELIGHTED, γηθόσῠνος, η, ον, c. dat. of the cause, Hom.; ἄσμενος, η, ον, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; φαιδρός, ά, όν, Eur., Dem.

Exceedingly delighted, περῐχαρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* GLAD.

DELIGHTEDLY, ἀσπασίως, Hom., Æsch.; ἀσμένως, Omn. Att. *Vid.* GLADLY.

DELIGHTFUL, θῡμᾰρής, ές, Hom.; μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind.; μελιηδής, ές, Hom., Pind., Alcæ.; ἐραννός, ή, όν, Hom., Simon.; τερπνός, ή, όν, with also irreg. superl. τέρπνιστος, Call., Omn. post Hom.; μελῐτόεις, εσσα, εν, Pind.; εὐτερπής, ές, Pind.; μελῐγηθής, ές, Pind.; γλῠκῠθῡμος, ον, Ar.; χαρτός, ή, όν, Soph., Plat. *Vid.* PLEASANT.

DELIGHTFULLY, θῡμῆρες, Hom.; τερπνῶς, Theogn., Soph.

DELINEATE, TO, περῐγρᾰφω, Ar., Arist. *Vid.* To SKETCH.

DELINQUENCY, πλᾶνη, ή, Eur.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; πλημμέλεια, ή, Plat. *Vid.* ERROR.

DELINQUENT, A, ᾽ἁμείτης, ου, ὁ, Hom., Ap. Rh.

DELIRIOUS, φρενῖτῐκός, ή, όν, Hipp.; φρενῖτιαῖος, α, ον, Hipp.

DELIRIUM, φρενῖτις, ῐδος, ή, Hipp.

DELIVER, TO (from anger, etc.), ἐρύομαι, mid. (ῠ, but sometimes ῡ; LIDD. and Sc. say only metri gratiâ), fut. ἐρύσομαι, poet. ἐρῦσσομαι, aor. 1 εἰρῦσάμην, poet. εἰρυσσάμην, also aor. 2 mid. sync., not in 1st person, but 2d sing. ἔρῠσο, 3d ἔρῠτο, also perf. pass. εἴρῡμαι, infin. ἔρῡσθαι, pluperf. εἰρῦμην, in act. sens., Hom.; λύω (ῠ, but sometimes ῡ in arsis—that is, in the first syllable of a dactyl or the last of an iambic, in the compounds ῡ), fut. λύσω, perf. λέλῠκα, etc., Omn.; ᾽ἀνᾰλύω, poet. ἀλλύω, Hom.; ᾽ὑπολύομαι, mid., Hom.; ἐξαναλύω, Hom.; ἐκλύω, c. gen. (once c. dat., Soph.), Hom., Trag., Xen.; ῥύομαι, mid., poet. imperf. ῥυσκόμην, aor. 1 ἐῤῥυσάμην, aor. 2 sync. 3d sing. ἔῤῥῠτο and ἐῤῥῠτο, pl. -ῥύατο, infin. ῥῦσθαι (ῠ usu. in pres., but also ῡ in arsis, opt. 3d sing. ῥῦοιτο, ῡ fut. and aor. 1, though Hom. has also ῥῠσάμην, ῠ in ἔρυτο), Hom., Pind., Trag., Hdt.; σαόω, in pres. only in 3d sing., 3d pl., and 2d sing. imper. σάου and σάω, and 3d sing. imperf. σάω, also in fut., aor. 1, fut. mid., and aor. 1 pass., Hom., h., Tyrt., Theogn., Call.; σώω, only in 1st sing. and 2d pl., and part. and poet. imperf. σώεσκον, and pres. mid. infin., also poet. subj. σόω, Hom., Ap. Rh.; σώζω (only pres., Hom.), perf. pass. σέσωσμαι, aor. 1 ἐσώθην, etc., etc., c. prep. and gen., but sometimes c. gen., once c. infin. ("*who save you from dying*," αἵ σε σώζουσιν θανεῖν), Eur.; ᾽ἀπαλλάσσω, c. gen. or c. prep., Omn.; ἐξᾰπαλλάσσω, Soph., Eur., Hdt.; ᾽ἀποσώζω, c. gen., Soph.; ἐκσώζω, Trag., Hdt., Plat.; ἀπολύω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; μεθίστημι, in act. sens. only in pres., imperf., fut., and aor. 1, c. gen., Soph., Eur.; ἐξᾰφίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, c. gen., Soph.; ἀποκουφίζω, Eur.; ἐρημόω, c. gen., Eur., Plat.; λωφάω, Æsch.; ἐξάφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Dem.

To deliver (a speech or an opinion), ᾽ἀποδείκνῡμι, Hdt.; καταίνημι, Ar.; ἀποφαίνομαι, mid., Dem.

To deliver (a letter, etc.), διᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δίδομαι, etc. (used also of a speech), Omn. Att. prose; ᾽ἀποδίδωμι, Thuc., Dem.; ᾽ἀποφέρω, fut. -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Dem.

[*To deliver in turn*, ἀνταποδίδωμι, Xen.]

If I deliver . . . into the hands of Panthus, εἴ κεν ἐγὼ . . . Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω, Hom.

To deliver Corinth and make it free, Κόρινθον ἐλευθέραν ἀποδεῖξαι, Xen.

To help to deliver, συσσώζω, Eur., Ar., Thuc., Plat., Isæ.

To wish to be delivered, ᾽ἀπαλλαξείω, only in pres., Thuc.

Able to deliver, λῦσιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Plat.; λῠτήριος, α, ον, and ος, ον, c. gen. of the evil, once c. acc., Trag.; ἐκλῠτήριος, ον, Soph.; σωτήριος, ον, Trag., Thuc., Xen., Plat.

To deliver (as a midwife), λοχεύω, Eur.; μαιεύομαι, mid., also in pass. of the infant, Plat.; μαιόομαι, mid., c. acc. of the infant, Call., Luc.

[*Delivered, a child*, by the midwife's aid, μαίευμα, ᾰτος, τό, Plat.]

DELIVERER, A, σωτήρ, ῆρος, ὁ, Omn. post Hom.; fem. σώτειρα, Pind., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lycurg.; λῠτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur.; ᾽ἀνᾰλῠτήρ, ὁ, Æsch.; ῥύσιος, Æsch.; παιάν, ᾶνος, ὁ, Æsch., Eur.; παιών, ῶνος, ὁ, Soph.

DELIVERANCE, λῦσις, εως, ή, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἔκλῠσις, ή, Trag.; ᾽ἀνᾰλῠσις, ή, Soph.; ᾽ἀπαλλᾰγή, ή, Trag., Thuc., Dem.; ἐκλῠτήριον, τό, Eur.; σωτηρία, ή, Omn. Att., Hdt.

DELIVERY (of a woman in childbirth), τόκος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; τοκετός, ὁ, Arist.; μαίευσις, ἡ, Plat.

To be near the time of delivery, τοκάω, Cratin.

Aiding (a woman) *in her delivery*, λῡσίζωνος, ον (epith. of Ilithyia), Theoc.; ὠκῡτόκος, ον, Poet. ap. Plat.; κυητήριος, α, ον, Hipp.

The delivery (or mode of speaking) *of an orator*, διάλεκτος, ἡ, Dem.

The delivery of an actor, ὑπόκρῐσις, εως, ἡ, Arist.

Having a good delivery (as an actor), or *suited for delivery* (as a speech), ὑποκρῐτῐκός, ή, όν, Arist.

DELL, Α, ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen.; βῆσσα, ἡ, Omn. poet., Xen.; νᾶπη, ἡ, Omn. poet., Hdt., Plat.

Of a dell, νᾰπαῖος, α, ον, Soph., Eur.

DELUDE, TO, βλάπτω, no perf. act., but perf. pass., etc., aor. 2 pass. ἐβλάβην, often c. acc. (sc. φρένας, etc.), or in perf. pass. c. gen. (sc. νόου), Hom., Theogn.; ἄπᾰτάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, usu. sync. -ῆλθον, Soph., Eur.; ὕποτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Eur., Plat., Æschin.; ψῡχᾰγωγέω, only pres. and imperf., Plat., Isoc. *Vid.* TO DECEIVE, and SYN. 80.

DELUDER, Α, ψευστής, οῦ, ὁ, Hom., Soph., Hdt. *Vid.* DECEIVER.

DELUGE, Α, ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur.; ἐπῐκλῡσις, εως, ἡ, Thuc.; κατακλυσμός, ὁ, Plat., Dem.

DELUGE, TO, κᾰτᾰκλύζω, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

DELUSION, ἄτη, ἡ, Hom., Soph.; ἀπάτη, ἡ, Omn. *Vid.* DECEIT.

DELUSIVE, ἀπᾰτήλιος, ον, Hom.; κέρτομος, ον, h., Eur.; ἀπᾰτητῐκός, ή, όν, c. gen., Xen. *Vid.* DECEITFUL.

DELUSIVELY, ποικίλως, Soph.

DEMAGOGUE, Α, δημᾰγωγός (not always in a bad sense), ὁ, Ar., Thuc., Xen., Lys., Isoc.; δημοπῐθηκος, ὁ, Ar.; ὁ δημολογῐκός, Plat.

The conduct of a demagogue, δημᾰγωγία, ἡ, Ar., Arist.

Fit for, belonging to, suited to a demagogue, δημᾰγωγῐκός, ή, όν, Arist.; δημοκοπικός, ή, όν, Plat.

To be a demagogue, δημᾰγωγέω, sometimes c. acc. of the people, Ar., Xen., Isoc., Arist.

[*To be an arch-demagogue*, προδημαγωγέω, Himer.]

DEMAND, Α, or a demanding, making a demand, αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho; αἴτημα, ᾰτος, τό, Plat.; δίκαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.; ἐπίταγμα, ᾰτος, τό, Dem.

A demanding back (or sometimes simply a demand), ἀπαίτησις, εως, ἡ, Hdt., Dem.

A demanding (of criminals for punishment), ἐξαίτησις, εως, ἡ, Dem.

Fond of making demands, αἰτητικός, ή, όν, Arist.

DEMAND, TO, αἰτέω, Omn.; ἐξαιτέω, Soph., Eur., Hdt., Antipho; ἀξιόω, c. gen. or c. infin., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιξενόομαι, mid., Æsch.; δίκαιόω, Thuc.; κελεύω, c. acc. and παρά and gen. pers., Dem.; Θεσσάμην, only in aor. 1 mid., Archil., Ap. Rh.

To demand (an oath to be taken, or an account to be rendered), ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, no other tenses, Dem., Æschin.

To demand (money due from a debtor), ἐγκᾰλέω, fut. -καλέσω, perf. -κέκληκα, c. acc. of the sum, dat. pers., Xen., Lys., Isoc., Dem.; [(money *from* any one), πράττομαι (ἀργῡρίου) τινα; *for* a thing, τινός, Xen.]

To demand besides, προσαιτέω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.

To demand back, ἄπαιτίζω, only pres., Hom.; ἀπαιτέω, c. dupl. acc., also often simply "*to demand*," Omn. Att., Hdt.

To demand in return, to make a counter demand, to demand as an equivalent, ἀντικελεύω, perf. pass. -κεκέλευσμαι, Thuc.; ἀνταιτέω, Thuc.; ἀντᾰπαιτέω, Thuc.; ἀντεπῐτάσσω, c. dat. of the opposite party, Thuc.; ἀνταξιόω, Thuc.

To demand more, to rise in one's demands, ἐπορέγομαι, mid., Hdt.

[*To demand one's share of*, μεταιτέω, c. gen., followed by παρά τινος, Dem.]

DEMANDED, αἰτητός, ή, όν, Soph.

One must demand, αἰτητέον, Xen.

DEMEAN, TO (one's self), συγκᾰθῆμι ἐμαυτόν (aor. 1 -ῆκα, imperf. -ίην and -ίουν), Plat.

DEMEANOR, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* BEHAVIOR, MANNERS.

DEMENTED, ἐμμᾰνής, ές, Trag., Hdt.; Θεοβλᾰβής, ές, Hdt. *Vid.* MAD, CRAZY.

DEMERIT, ἀναξία, ἡ, Zeno ap. Diog. L.

DEMIGOD, Α, ἡμῐθεος, ὁ, Omn.

DEMISE, Θάνᾰτος, ὁ, Omn. *Vid.* DEATH.

DEMOCRACY, δημοκρᾰτία, ἡ, Omn. Att. prose; ἴσονομία, ἡ, Thuc., Isoc.

DEMOCRACY, THE, ὁ δῆμος, Hdt., Thuc.; τὸ πλῆθος, Hdt., Lys.

A favorer of democracy, δημοτῐκός, ή, όν, Ar., Thuc.

A hater of democracy, μῑσόδημος, ὁ, Ar., Isoc., Andoc.; *the greatest hater of democracy of all men*, μῑσοδημότατος πάντων, Xen.

Hatred of democracy, μῑσοδημία, ἡ, Lys., Andoc.

To live under a democracy, δημοκρᾰτέομαι, pass., Ar., Omn. Att. prose.

To whom are they subject? is their government democratic? τίνος κλύουτες; ἢ δεδήμευται κράτος; Eur.

DEMOCRAT, Α, ἰσονομῐκὸς ἀνήρ, Plat.

DEMOCRATIC, δημοκρᾰτῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Lys.

Democratical lawlessness, δημόθρους ἄναρχία, Æsch.

DEMOLISH, TO, ἄμᾰθύνω, no perf., no pass., Hom., Æsch., Theoc.; ἀϊστόω, no perf., no pass., Omn. poet., ἀλάπάζω, fut. -ξω, no perf., no pass., Hom., Æsch.; ἐξαλαπάζω, Hom., Theoc.; πέρθω, no perf., aor. 2 ἔπρᾰθον, poet. infin. (not Att.) πραθέειν, fut. mid. πέρσομαι in pass. sens., and aor. mid. infin. sync. πέρθαι in pass. sens., Hom., Omn. poet.; ἐκπέρθω, Hom., Æsch., Eur., Plat.; πορθέω, Omn.; διαῤῥαίω, Hom., Æsch., Ap. Rh.; κᾰθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, Omn.; ἐξᾰλείφω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; διαιρέω, Thuc., Xen., Lys. *Vid.* To DESTROY.

To aid in demolishing, συμπορθέω, Eur.

To demolish at the same time, συμπέρθω, Eur.

To demolish besides, ἐπῐκᾰθαιρέω, Thuc.

One must demolish, κᾰθαιρετέον, Thuc.

To be, what ought to be, or must be demolished, κᾰθαιρετέος, Thuc.

DEMOLITION, κᾰθαίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

DEMOLISHED, ἄϊστος, ον, and sometimes Att. αἴστος, Hom.; ἀνάστᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc.

DEMON, Α, δαίμων, ονος, ὁ, Omn., but not used by classical authors in a bad sense, except sometimes as "ill fortune;" δαιμόνιον, τό, used for an inferior race of divine beings, Plat., Xen.

DEMONSTRABLE, ἀποδεικτός, όν, Arist.

DEMONSTRATE, TO, δείκνῡμι, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δηλόω, Hdt., Omn. Att.; διᾰφᾰνέω, no perf., Eur., Thuc., Plat.; ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐπίδεικνῡμι, Ar., Plat.; κᾰτᾰδεικνῡμι, Hdt.; ἀποδεικνῡμι, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐμφᾰνίζω, no perf. act., Dem. *Vid.* TO PROVE, TO SHOW, and SYN. 161.

To demonstrate besides, προσᾰποφαίνω, Plat.; προσᾰποδεικνῡμι, Plat.

To demonstrate on the other hand, or *in answer*, ἀντᾰποφαίνω, Thuc.; ἀντᾰποδείκνῡμι, Xen., Arist.

To demonstrate beforehand, προᾰποδείκνῡμι, Isoc.

One must demonstrate, δεικτέον, Xen.; ἀποδεικτέον, Plat.

One must demonstrate besides, προσδεικτέον, Arist.

DEMONSTRATION, δεῖγμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Isoc., Dem.; παρᾰδειγμα, τό, Theoc.; ἀπόδειξις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

A demonstration in war, διαμίλλησις, εως, ἡ, Thuc.

To make a demonstration (in war), προδείκνῡμι, Xen.

To make a counter demonstration, ἀντεπῐμέλλω, aor. 1 -εμέλλησα, Thuc.

DEMONSTRATIVE, δεικτῐκός, ή, όν, Arist.; ἀποδεικτῐκός, ή, όν, Arist.

DEMONSTRATIVELY, δεικτῐκῶς, Arist.

DEMUR, TO, ὀκνέω, Omn. *Vid.* To HESITATE.

To demur (in law proceedings), πᾰρᾰγρᾰφομαι, mid., Isoc., Dem.; ἀντῐγράφομαι, mid., Dem., Æschin.

DEMUR, ὄκνος, ὁ, Omn.

DEMURE, fem. Θεμερῶπις, ῐδος, ἡ, acc. ῐδα and ιν, Emped., Æsch. *Vid.* GRAVE.

DEMURELY, σεμνῶς, Ar.

To look demure, σεμνοπροσωπέω, pres., Ar.

DEMURRER, Α, ἀντῐγραφή, ἡ, Lys.; πᾰρᾰγρᾰφή, ἡ, Isoc., Dem.; διαμαρτῡρία, ἡ, Isæ., Dem.

[*To put in a demurrer*, παραγραφὴν παραγράφομαι, or δίδωμι, Dem.]

DEN, Α, Θάλᾰμη, ἡ, Hom., Eur., Arist.; ἄντρον, τό, Æsch., Eur.; φωλεός, ὁ, Pythag. ap. Plat.; σηκός, ὁ, Eur.; εἰλῡός, ὁ, Xen., Ap. Rh.; ἰλῡός, ὁ, Call.

To lie in a den, φωλεύω, only pres., Theoc.

Lying in a den, φωλάς, ᾶδος, ἡ, only fem., Theoc.

Living in a den (the habit), φωλεία, ἡ, Arist.

DENIAL, ἄρνησις, εως, ἡ, c. gen. or c. τὸ μή and infin., Trag., Dem.; ἐξάρνησις, εως, ἡ, Plat.; ἀπόφᾶσις, εως, ἡ, Plat.

A joint denial, σῠνᾰπόφᾶσις, εως, ἡ, Arist.

Inclined to denial, ἐξαρνητῐκός, ή, όν, Arist.

DENIZEN, ὁ, πολίτης, ου, ὁ, Omn. *Vid.* CITIZEN, INHABITANT.

DENOMINATE, TO, ὀνομάζω, fut. -άσω, but in Pind. -άξω, -άξομαι, Omn.; κἄλέω, fut. κἀλέσω, Att. κἄλῶ, aor. 1 ἐκἄλεσα, often poet. ἐκἄλεσσα (not in Trag.), perf. κέκληκα, fut. 1 pass. not used, or very seldom, the usual fut. pass. being paulo post fut. κεκλήσομαι, perf. pass. opt. κεκλήμην, Omn.; λέγω, Omn. post Hom. *Vid.* TO CALL, TO NAME.

DENOMINATION, ὄνομα, ἄτος, τό, Omn.; οὔνομα, ἄτος, τό, Poet. not Trag.

DENOTE, TO, σημαίνω, aor. 1 ἐσήμηνα and ἐσήμᾶνα, perf. pass. σεσήμασμαι, but also infin. σεσημάνθαι, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Xen.; ἐπῐσημαίνω, Plat., Xen.

DENOUNCE, TO, ἄνἄκηρύσσω, Soph.; προἀγορεύω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κἄταγορεύω, Ar., Thuc., Xen.; προλέγω, Dem. *Vid.* TO ANNOUNCE.

To denounce (i. e., to inform against), ἄπογρἄφω, Lys., Andoc.; γρἄφομαι, mid., Ar., Plat., Dem.; ἐνδείκνῡμι, Plat., Lys., Andoc., Dem. *Vid.* TO INFORM, TO INDICT.

But I will myself denounce them to the Mayus, ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν Μάγον, Hdt.

DENSE, προθέλυμνος, ον, Hom.; ταρφεύς, no compar., Hom., Hes.; πῡκῑνός, ή, όν, Hom., Hes., contr. πῦκνός, Hom., Eur., Xen.; ἐπήτῐος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἐπασσύτερος, Hom., Hes. *Vid.* CLOSE.

DENSELY, πυργηδόν, Hom.; πυκνῶς or πυκινῶς, Hom.; βύζην, Thuc.

DENSITY, πῦκνότης, ητος, ή, Ar., Thuc., Plat.

DENUDE, TO, γυμνόω, c. acc. pers. c. gen. of the covering, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ψῑλόω, c. gen. of the covering, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO STRIP.

DENUNCIATION, i. e., announcement (q. v.), πἄράγγελμα, ἄτος, τό, Æsch.; i. e., information (q. v.), φᾶσις, εως, ή, Dem.

DENY, TO, ἄνἄνεύω, no perf., mid. only in fut., c. acc. or c. infin., Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἀναίνομαι, mid., fut. not used, but aor. 1 ἠνηνάμην, sometimes c. part. (e. g., *I do not deny that I am worsted*, οὐκ ἀναίνομαι νῑκώμενος, Æsch.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀρνέομαι, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. infin. preceded by neg. οὐ or μή, or c. ὅτι οὐ, ὡς οὐ and indic., or c. τό and infin., c. dat. of the person to whom the denial is uttered, Omn.; ἐξαρνέομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem., Æschin.; ἄπαρνέομαι, also c. τὸ μή and infin., also c. μὴ οὐχί and infin., fut. 1 pass. ἀπαρνηθήσομαι in pass. sens., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; κἄταρνέομαι, Soph.; ἀντῑλέγω, construction like ἀρνέομαι (as indeed is the case with all verbs of this meaning), also c. πρός and acc. of the person to whom, or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἀντῑλογέω, Soph.; ἐναντιόομαι, mid., esp. in fut. 1, Eur., Plat.; ἄπόφημι, infin. -φάναι, aor. 1 ἀπέφησα, no perf., Soph., Xen; ἀντερέω, only in fut. ἀντερῶ, perf. ἀντείρηκα, paulo post fut. (in pass. sens.) ἀντειρήσομαι, Omn. Att.; ἀντεῖπον, augm. in all moods, only in aor. 2, Omn. Att.; οὔ φημι (infin. φάναι), no perf., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; [e. g., *do you deny that you came? οὐ δὴ φῄς... ἰκέσθαι*; Hom.]; οὐ φάσκω, only pres. and imperf., Hdt., Plat.; ἄπαρνός (όν) εἰμι, ἄπαρνος κἄθίσταμαι (pres. mid., aor. 2 and perf. act.), ἄπ. γίγνομαι (fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα), Eur., Antipho; ἔξαρνός (όν) εἰμι, ἔξ. γίγνομαι, sometimes c. acc. of the thing denied, Ar., Hdt., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* SYN. 95.

To deny on oath, ἀπόμνῡμι, tenses from -ομόω, -ομόσω, Att. fut. mid. ἄπομοῦμαι (Pind. also has ἀπομνύω), construction as ἀρνέομαι, Omn.; ἐξόμνῡμι, Soph., Dem.

To deny beforehand, προἀπόφημι, Arist.

There is no denying it, οὐκ ἔνι στᾶσις, Æsch.

I can not deny these things, τῶν δ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι, Soph.

One must deny, ἀντῑλεκτέον, Eur.

That God, who is good, is to any one the cause of evils, one must deny by all the means in our power, κακῶν δὲ αἴτιον φάναι θεόν τινι γίγνεσθαι ἀγαθὸν ὄντα, παντὶ τρόπῳ διαμαχετέον, Plat.

Denying, inclined to deny, ἄπαρνος, ον, c. gen., Soph.

And she denied none of these things, ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, Soph.

For I never denied that I had learnt something, οὐ γὰρ πώποτε ἔξαρνος ἐγενόμην μαθών τι, Plat.

What can be denied, ἀρνήσῐμος, η, ον, Soph.

What must be denied, διαμαχητέος, Plat.

DEPART, TO, ἀπονέομαι (ᾱ poet. sometimes in fut. sens.), only in pres. and imperf., Hom.; ἄπαείρομαι, mid., Hom., Att.; ἀπείρω, c. gen., or sometimes c. prep., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἄποναίω, only in aor. 1 mid. ἀπενασσάμην, poet. for ἀπενᾶσάμην, Hom., and aor. 1 pass. ἀπενάσθην, c. gen., Eur.; βαίνω, not in fut. or aor. 1 act., which have always a trans. sens. "*to make to go*," Hom., Soph., Eur.; ἄποβαίνω, Hom., Eur., Xen.; ἀφορμάω, and -ομαι, pass., esp. in pres. and aor. 1 ἀφωρμήθην, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἐξορμάω, and -ομαι, pass., Hom., Soph., Eur., Xen.; οἴχομαι, only pres. and imperf. in Hom. and Att. (except that Soph. once has οἴχωκα for "I am undone;" Hdt. often has 3d sing. pluperf. οἰχώκεε, and part. οἰχωκώς, also οἴχημαι, often in sense "I am departed"), Omn.; μετοίχομαι, Hom., Ap. Rh.; ἀποίχομαι, Hom., Eur., Hdt.; ἄποστείχω, only in pres. and aor. 2, Hom., Æsch., Hdt.; ἀφίστημι, only in aor. 2 ἀπέστην, Hom., Ar., Xen.; ἄπειμι, imper. ἄπῐθι, part. ἀπιών, imperf. ἀπῄειν, poet. (not Att.) ἀπῄῐον, no other tenses, Omn.; ἄπέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἠλὕθον, usu. except in Hom., sync. -ἦλθον, perf. redupl. -ελήλὕθα, Omn.; ἄπαλλάσσομαι, pres. in all tenses, aor. 1 more usu. in Trag. than aor. 2, also fut. and aor. 1 mid., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐκβαίνω, c. gen. or c. prep., Eur., Xen., Plat.; ἐξανέρχομαι, Eur.; ἔρρω, in this sense only in imper., infin., and part., Hom., Æsch., Soph., Ar.; ἐξέρρω, c. gen., Eur.; ἄπέρρω, Eur., Ar.; ἀποστέλλομαι, pass. in aor. 2, Soph.; ἄποχωρέω, Eur., Thuc., Xen.; ἐξᾰνίσταμαι, pass., c. aor. 2 perf. and pluperf. act., c. gen. or sine cas., Pind., Eur., Thuc.; ἀνίσταμαι, Eur., Plat.; ἐξἄφίσταμαι, esp. from any thing one has said, or from a line of conduct, Soph., Eur.; ἐξίσταμαι (from a place, or from an opinion, line of conduct, etc.), c. gen. or c. prep., sometimes c. acc., Omn. Att.; σεύομαι, 3d sing. sync. σεῦται, imper. σοῦ, σούσθω, etc., infin. σοῦσθαι, perf. ἐσσῠμαι, ἐσσὕμην, aor. 1 ἐσὕσθην (and ἐσσὕσθην, Soph.), Soph.; μεθίσταμαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; στείχω, Soph.; φθείρομαι, mid., only in pres. imper. and fut., c. gen., Eur.; ἐξαμείβω, c. χωρίς and gen., Eur.; ἄπἄνίσταμαι, Hdt., Thuc.; ἐκχωρέω, Hdt.; ἀνἀχωρέω, Xen.; μεταχωρέω, Thuc., Xen.; ἄπαρτάω, Thuc.; ἄποβᾰδίζω, Ar.; ἀπυδημέω, Xen.; ἀποπορεύομαι, pass., c. aor. 1 pass. and fut. mid., no other tenses, Xen.; ἄπελαύνω, all tenses except imperf., from -ελάω, -ελάσω, Hdt., Xen.; ἀπολῐβάζω, fut. -ξω (in a hurried, clandestine, undignified manner), Ar.; so ἄποπλίσσομαι, mid., fut. -ξομαι, Ar.; so ἀπολῐταργίζω, fut. -σω, Att. fut. -λῑταργιῶ, Ar.; μεταστείχω, Ap. Rh.; διειλύομαι, c. gen., Ap. Rh.; μεθίστημι πόδα (only in pres., imperf., fut., and aor. 1), Eur.; ἐκβαίνω πόδα, even in aor. 2 part. ἐκβὰς πόδα, Eur.; διορίζω πόδα, Eur.; ἐκβάλλω ποδί, Eur.; ἔκτοπος (ον) ἐκθρώσκω, especially in aor. 2 ἐξέθορον, Soph.; ἔκτοπός εἰμι, Eur.; ἀψορρόον ἐκνέομαι (mid.) πόδα, Soph.; ἐκτοπίζω ἐμαυτόν, and without the pronoun, Arist.

Who have departed from this land, αἳ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξηκόντισαν, Eur.

To depart stealthily, ὔφέρπω, imperf. -είρπον, fut. -ερπύσω, no perf., Soph.; ὔπεξάγω, no perf. nor aor. 1, Hdt., Xen.; ὑπεξάγω πόδα, Eur.; ὑπἄπειμι, Thuc.; ὑπέξειμι, Hdt.; ὑπεξέρχομαι, sometimes c. acc. of the place whence, Thuc., Xen.; ὑπἄποκῑνέω, c. gen. of the place whence, Ar.

To depart with, σὺνἄπειμι, Xen., Lys.; σὺνἄπέρχομαι, Arist.

To depart before (previously), προἄπέρχομαι, Thuc., Dem.; προἄποχωρέω, Thuc.

To depart (as a general does with his army or fleet), ἀναζεύγνῡμι, with or without στρατόν and ναῦς, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνίστημι στρατιήν, etc., Hdt.; αἴρω, no perf., sine cas., Thuc.

To depart from one's original intention, ἄπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, c. τοῦ and infin., Xen.

If my eye and mind, being perverted, had not departed from my intention, εἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι Γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, Soph.

He had departed from the established customs, ἐξεδεδιήτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, Thuc.

If therefore he at all departs from the account he gave before, εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου, Soph.

[*To have departed* (this life), οἴχομαι, Hom., Att. *Vid.* TO BE DEAD.]

Having departed, φροῦδος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Ar., Antipho; ἐκτόπιος, α, ον, Soph.; ἔκτοπος, ον, Soph.

One must depart, ἀπῐτέον, Xen.

One must depart stealthily, ὑποκῑνητέον, Ar.

Inclined to depart from, ἐκστᾰτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

DEPARTED, THE (i. e., the dead), οἱ ἀπογενόμενοι, Hdt., Thuc.; οἱ ἐκλελοιπότες, Plat.; οἱ κἄτοιχόμενοι, Dem.; οἱ οἰχόμενοι, Trag. *Vid.* DEAD.

DEPARTMENT, A (of government, etc.), προαίρησις, εως, ἡ, Dem.; (division of country), νομός, ὁ, Hdt.

DEPARTURE, ἔξοδος, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀφοδος, ἡ, Xen.; ἄπαλλἄγή, ἡ, Hdt., Xen.; ἄποχώρησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; (from life), μετάστασις, εως, ἡ, Eur.

A departure by sea, ἀπόπλοος, contr. -πλους, ὁ, Hdt.

A former departure, προὰνἄχώρησις, εως, ἡ, Thuc.

DEPEND ON, TO, κεῖμαι, imper. κεῖσο, imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, c. ἐν and dat., Hom., Soph.; ἔχομαι, mid., imperf. εἰχόμην, aor. 2 ἐσχόμην, fut. ἕξομαι, no aor. 1 nor perf., c. ἐκ and gen., or c. gen. sine prep., or c. ἐν and dat., Hom., Xen.; ἄνἄκειμαι, poet. ἄγκειμαι, c. εἰς and acc., c. ἐπί and acc., or c. dat., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; ὀρμέω, rare, except in pres. and imperf., c. ἐπί and dat., Soph.; ὀρμίζομαι, in perf. pass. c. ἐκ and gen., Eur.; ἀνέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, perf. -ελήλὕθα, aor. 2 -ήλὕθον, usu. sync. -ῆλθον, c. εἰς and acc., Eur.; ἄποβλέπω, no perf., c. εἰς or πρός and acc., Eur.; ἐξαρτάομαι, pass., c. ἐκ and gen., or c. gen. sine prep., Eur., Xen., Plat.; εἰμί (εἶναι), c. gen., or c. ἐν and dat., Trag., Hdt., Xen.; ἀρτάομαι, pass., c. ἐκ and gen., Hdt., Thuc., Dem.; ἄπαρτάομαι, Plat., Dem.; κρεμάννῦμαι, and sync. κρέμαμαι, pass., opt. κρεμαίμην, etc., aor. 1 ἐκρεμάσθην, c. ἐκ and gen., Plat.; ἐκκρεμάννῦμαι and -κρέμαμαι, c. gen., or c. ἐκ and gen., Thuc., Plat.; ἐπανακρέμαμαι, Arist.; περιἰστἄμαι, in pres. pass., c. ἐς and acc., Thuc.; ὁράω, imperf. ἑώρων, no fut. or aor. 1, perf. ἑώρᾶκα, etc., c. πρός and acc., Xen.; αἰωρέομαι, only pres. and imperf. in this sense, c. ἐν and dat., Plat.

To make to depend on, ἄναρτάω, c. εἰς and acc., or c. dat., Eur., Dem.; ἄπαρτάω, c. gen., Arist.; ἀνἄκρεμάνῦμι, fut. -κρεμάσω, c. ἐκ and gen., Plat., Æschin.

These things depend on the will of the gods, ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, Hom.

He depends on whoever speaks last, ἐστὶ τοῦ λέγοντος, Soph.

It depends on you to erect the statue of Jupiter, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὁρθῶσαι βρέτας, Eur.

For all men depend on Jupiter, πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες, Hom.

When war is protracted, it is wont to depend mainly on chance, μηκῦνόμενος (sc. πόλεμος) φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περἰστασθαι, Thuc.

Not to depend on others, μὴ ἐπὶ ἑτέροις γίγνεσθαι, Thuc.

It depends on me, ἐνταῦθ' ἔνι, Soph.; παρεστί μοι, c. infin., Hdt.

Except as far as it depends on you, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος, Soph.

Each will feel that the victory depends chiefly on himself, ἕκαστός τις ἑαυτῷ ξυνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὤν, Xen.

And it depends on you whether we live or die, ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μή, Eur.

As far as depends on, ἕνεκα, c. gen., Dem.; εἵνεκεν, Hdt.

DEPENDENCE (i. e., trust), πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

On which we place our dependence for the attaining our right (συγγραφήν), ἐν ᾗ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων βοήθειαν ἔχομεν, Dem.

[*Dependencies* (of distant provinces), παρακρεμάμενα, τά, Polyb.]

DEPENDENT, A, πελἄτης, ου, ὁ, Plat.; also as the Latin *cliens,* Plut.

DEPENDENT ON, ὑπεύθῦνος, ον, c. dat., Dem., Æschin.

He makes himself dependent on chance, on opportunity, etc., ὑπεύθῦνον ἑαυτὸν οἰδωσιν τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, κ. τ. λ., Dem.

[*To make dependent on,* ἀναρτάω, Eur., Dem. *Vid.* sub TO DEPEND ON.]

DEPICT, TO, γρἄφω, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Plat. *Vid.* TO PAINT, TO DESCRIBE.

[DEPILATORY, A, ψίλωθρον, τό, Galen.]

DEPLORABLE, πολὕδἄκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom., Æsch., Eur.; πολὕδἄ᾽κρῦτος, ον (Hom. and Tyrt. use ῠ before a short syll., or a long syll. made short before an open vowel, e.g., πολὕδακρῦτου ἐντε, etc.), Hom., Tyrt., Æsch.; οἰκτρός, ά, όν, reg. compar. and also irreg. superl. οἰκτιστος, Omn.; πολὕστονος, ον, Hom., Trag.; πανδἄκ᾽ρῦτος, ον, Trag.; ἀξιόθρηνος, ον, Eur.; ἀξιοπενθής, ές, Eur.; κλαυτός, ή, όν, Æsch., Soph.; πάγκλαυτος, ον, Æsch., Soph.; αἰακτός, ή, όν, Æsch., Ar. *Vid.* LAMENTABLE, GRIEVOUS.

DEPLORABLY, οἰκτρῶς, Soph., Eur.; ἀλγεινῶς, Soph., Plat.

DEPLORE, TO, γοάω, also with irreg. infin. γοήμεναι, and aor. ἔγοον, also poet. imperf. γοάασκον (these forms not in Trag.), Hom., Trag., Xen., Ap. Rh.; ὀδὕρομαι, mid., Omn.; ὀλοφὕρομαι, mid., with aor. 1 pass. in act. sens., c. acc., sometimes c. gen. (once c. dat., Thuc.), Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; θρηνέω, Hom., Trag., Plat., Isoc.; στενἄχω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Soph.; στενἄχίζω, only pres. and imperf., Hom., Hes.; δᾶκρύω, perf. pass., sometimes in act. sens., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κλαίω, Att. κλἆω, fut. κλαύσομαι, and Att. sometimes κλαυσοῦμαι, also κλαήσω, perf. act. rarely if ever used, perf. pass. κέκλαυσμαι, used in both pass. and act. sens., Omn.; ἀναστένω, only pres. and imperf., no pass., Trag.; αἰάζω, only pres. and imperf., Æsch., Eur., Bion; ἀνολολύζω, fut. -ξω, no perf., Soph. *Vid.* TO LAMENT.

To deplore afterward, μεταστένω, Hom., Æsch., Eur.

DEPLOY, TO (as a general does his troops), ἐξελίσσω, fut. -ξω, imperf. -είλισσον, no perf., Xen.; ἄναπτύσσω, Xen. (both words used in pass. of the troops themselves); [παρεκτείνω, Polyb.]

DEPONENT, A, μάρτυς, ὕρος, ὁ καὶ ἡ, acc. also μάρτῦν (Sim.), Omn. post Hom. *Vid.* WITNESS.

DEPOPULATE, TO, κενόω, Æsch., Soph.; κορέω, fut. -ήσω, Ar.; ἐρημόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

DEPOPULATED, κένανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Soph., Hdt. *Vid.* DESERTED.

A depopulated condition, κενανδρία, ή, Æsch.; ἐρημία, ή, Eur.

DEPORTMENT, τρόπος, Omn. post Hom. *Vid.* MANNERS.

DEPOSE, TO (a ruler, etc.), ἐκβάλλω, c. gen. of the government, or c. prep. and gen., no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æsch., Soph., Xen.; παύω, c. acc. pers., c. gen. of the gov., Hdt., Xen.; κἄτἄπαύω, Hdt., Xen.; καθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, Hdt.; καταλύω, fut. -ὕσω, perf. -λέλῦκα, c. gen. of the gov., Hdt., Dem.

To be deposed, ἀφίστἄμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., Plat.

To depose (as a witness), μαρτὕρέω, Pind., Hdt., Omn. Att.

DEPOSING, A (of a ruler, etc.), κἄτἄλῦσις, εως, ἡ, Thuc.; κἄτἄπαυσις, εως, ἡ, Hdt.

DEPOSIT, TO (i. e., place down, put down), τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, aor. 1 pass. ἐτέθην, etc., Omn.; ἀποτίθημι, Hom., Xen., Plat., Dem.

To deposit (as a pledge, or as a treasure for future use), κἄτἄτίθημι, Hom., Hdt., Omn. Att. prose, Ap. Rh.; μεσεγγυάω, Plat.

To deposit with any one, πἄρἄτίθημι (this and the other compounds of τίθημι are in this sense oftener used in mid.), c. dat., Hdt., Xen.; παραβάλλω, Hdt.; πἄρἄκἄτἄβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Dem.

To deposit at the same time, συγκἄτἄτίθημι, Isæ.

[*To deposit in the bank,* ἐπὶ τὴν τράπεζαν τίθημι, Dem.]

[*To have deposited with one,* παρακαταθήκην ἔχω, Thuc.]

[*To deposit one's property with one,* παρακατατίθεμαι, mid., c. dat., Hdt.]

To make a further deposit, προσκἄτἄτίθημι, Ar., Plat.; as an additional security, ἐπῖδιἄτίθημι, Dem.

To have money deposited in the hands of another for one's own use, μεσεγγυάομαι, mid., Dem.; μεσεγγυόομαι, mid., Isoc.

To deposit (as a river does alluvial soil), προσχόω, Thuc.

To form by such deposit, προσχώνῦμι (sc. χώρια), Hdt.

[*To deposit one's vote in* (ballot-box), ψηφίζομαι ἐς (ὑδρίαν), Xen.

DEPOSIT, A (as a pledge, or security, or treasure), πἄρἄκἄτἄθήκη, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; παραθήκη, ἡ, Hdt.; διἄθήκη, ἡ, Dinarch.; κἄτἄθήκη, ἡ, Isoc.; καταβολή, ἡ, Dem.

[*A deposit in a bank,* παρακαταθήκη τῆς τραπεζης, Dem.]

A deposit (as a sort of caution-money for the expenses of a lawsuit, or to be forfeited in case of a failure in it), πρὕτἄνεῖα, τά, Ar., Dem.; θέσις, εως, ἡ, Ar., Lys., Dem.; πἄρἄκἄτἄβολή, ἡ, Isoc., Dem.; [παράστασις, εως, ἡ (prob. as fee to court), Oratt.]

An additional deposit, ἐπῖδιἄθήκη, ἡ, Lys.

A sum or treasure deposited in another's hands for one's own use, μεσεγγύωμα, ἄτος, τό, Isoc.; μεσεγγύημα, ἄτος, τό, Æschin.

A deposit (of alluvial soil), πρόσχωμα, ἄτος, τό, Æsch.; πρόσχωσις, εως, ἡ, Thuc.; πρόσχῦσις, εως, ἡ, Hdt., Ap. Rh.; πρόχευμα, ἄτος, τό, Arist.

DEPOSITOR, θέτης, ὁ, Isæ.

DEPOSITION, A, ἐκμαρτὕρία, ἡ, Isæ., Dem. *Vid.* WITNESS, TESTIMONY.

A vase in which depositions were kept sealed up, ἐχῖνος, ὁ, Ar., Dem.

DEPRAVE, TO, φθείρω, φθερῶ, etc. (also φθέρσω, Hom.), Omn.; λωβάομαι, mid., Plat., Lys.

DEPRAVED, κἄκός, ή, όν, compar. κἄκώτερος (not in Att.) and κἄκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος (also compar. κακιότερος, Anth.), Omn.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Xen., Plat. *Vid.* WICKED.

Utterly depraved, παμπονηρός, όν, Ar., Xen., Plat., Dem.

DEPRAVITY, μοχθηρία, ή, Ar., Xen., Plat., Andoc. *Vid.* WICKEDNESS.

DEPRECATE, TO, ᾽απεύχομαι, c. acc. or c. μή and infin., or even c. infin. sine μή, Eur., Plat., Dem.; παραιτέομαι, mid., Eur., Thuc, Plat., Dem., in one's behalf, ὑπέρ, c. gen., Æschin.; προσκύνέω, fut. -κύσω, Æsch., Soph., Plat.

To be deprecated, ᾽απεύχετος, ον, Æsch.; ᾽άπευκτος, ον, Æsch., Plat.; ᾽άπευκταῖος, ον, Plat.

DEPRECATION, παραίτησις, εως, ἡ, Thuc.

[DEPRECATORY, παραιτητικός, ή, όν, Dion. H.]

DEPRECIATE, TO, φαυλίζω, Xen., Plat.; διάσύρω, Isoc., Dem., Æschin.; κατασμικρίζω, Arist.

One must depreciate, διάσυρτέον, Arist.

DEPRECIATION, μικρολογία, ἡ, Isoc.

DEPREDATION, κλοπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; ληστεία, ἡ, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* ROBBERY.

DEPREDATOR, A, κλέπτης, ου, ὁ, Omn. *Vid.* ROBBER, THIEF.

DEPRESS, TO, κάτημύω (ῠ̆ pres., ῡ̄ fut. and aor. 1, Hom., in Ap. Rh. ῡ̄ pres., ῠ̆ aor. 1), Hom., Ap. Rh.; καταβρίθω, perf. -βέβρῑθα in pass. sens., and also sometimes pres., Hes., Thuc.; κατάρρέπω, only pres. and imperf., Soph.; συστέλλω, Eur., Plat.; βάρῠ́νω, Thuc. *Vid.* TO WEIGH DOWN, TO PRESS.

To aid in depressing, συγκατέχω, imperf. -κατεῖχον, fut. -καθέξω, no aor. 1, aor. 2 -κατέσχον, Plat.

To be depressed (of a person or family in adversity, or of their fortunes, etc.), νοσέω, Trag.

DEPRESSION, κάτᾰ́τᾰσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* DEJECTION.

Depression of spirits, ἀῤῥωστία, ἡ, Thuc.

DEPRIVATION, στέρησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ᾽άποστέρησις, ἡ, Thuc.; πᾰραίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Arist.; ᾽άφαίρεσις, ἡ, Plat.

DEPRIVE, TO (most, if not all, these words govern an acc. of the person or gen. of the thing; some also govern other cases, which are noticed in their place), κῐ́δω, only in fut. κεκᾰδήσω, and aor. 2 part. κεκᾰδών, Hom.; ᾽άτέμβω, both act. and pass., but only in pres., Hom.; ᾽αμέρδω, no perf. in pass., c. acc. rei, Hom., Hes., h., Pind., Eur., Theoph.; ᾽άμείρω, Hom., Pind.; ᾽άπαμείρω, also c. dupl. acc., Hom., Hes., Ap. Rh.; ᾽άπορ῾ραίω, no perf. and no pass., sometimes c. dupl. acc., Hom., Hes.; ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. dupl. acc. or c. acc. rei gen. pers., or c. dat. pers., never c. acc. pers. gen. rei, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; στερέω, pass. pres. usu. στέρομαι, aor. 2 part. pass. στερείς, fut. mid. στερήσομαι, sometimes in pass. sens. c. gen., sometimes esp. in pass. c. acc., Omn.; στερίσκω, only in pres., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; νοσφίζω, no perf. act., though aor. 1 pass., etc., also c. dupl. acc., Pind., Trag.; ὀρφᾰνίζω, Pind.; ἐρημόω, sometimes c. dupl. acc., Pind., Eur., Hdt., Xen.; λύω, fut. λύσω, perf. λέλῠκα, Pind.; ἀποσῡλάω, sometimes c. dupl. acc., Pind., Trag., Xen., Isæ.; ᾽άποστερίσκω, Soph.; ᾽άποστερέω, fut. mid. sometimes in pass. sens., sometimes c. dupl. acc., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽άπαξιόομαι, mid., no pass., Æsch.; ᾽άποβλάπτω, aor. 2 pass. -εβλάβην, Soph.; ᾽άφαιρέω, aor. 2 ἀφεῖλον, fut. mid. sometimes in pass. sens., perf. pass. ᾽άφῄρημαι, aor. 1 ἀφῃρέθην, sometimes c. dupl. acc., sometimes c. dat. pers. acc. rei, never c. acc. pers. gen. rei, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾽άποψῑλόω, Æsch.; ἀποπλάζω, fut. -πλάγξω, no perf. act., Ap. Rh.

[*To deprive besides of civil rights,* προσατιμόω, Dem.]

To be deprived of, χηρεύω, no perf., Hom., Theogn.; δεύομαι, fut. δευήσομαι, no aor., Hom.; ᾽άτέμβομαι, only pres., c. gen., Hom.; τητάομαι, pass., only pres. and imperf., Pind., Soph., Eur., Plat.; ᾽άπολείπομαι, pass., Soph.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, sometimes c. prep. (e. g., ἐκ) and gen. rei, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; μονόομαι, pass., Eur., Hdt., Plat.; σῡλάομαι, pass., c. acc. rei, Trag., Dem.; σφάλλομαι, pass., Soph.; περιαιρέομαι, pass., c. acc. rei, Dem.; περῐ́τέμνομαι, pass., perf. -τέτμημαι, c. acc. rei, Hdt.; ὑστερέω and -ομαι, mid., Eur., Dem.; ὑστερίζω, no perf., Dem.; χηρόομαι, pass., Hdt. *Vid.* To WANT, To BE WITHOUT.

Deprived of, εὔνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., pl. εὔνιες and εὐνῐδες, c. gen., Hom., Emped., Æsch.; γυμνός, ή, όν, Æsch.; μόνος, poet. μοῦνος even in Trag., sometimes c. ἀπό and gen., or c. gen., h., Soph., Ap. Rh.; μονόστολος, ον, c. gen., Eur.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Soph., Hdt., Plat. *Vid.* WITHOUT.

DEPTH, βένθος, τό (esp. of the depths of the sea, in pl.), Hom., Pind., Eur., Anth.; βυσσός (like βένθος), ὁ, Hom., Hdt.; so λαῖτμα, τό, only nom. and acc., no pl., Hom., Ap. Rh.; βᾰ́θος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; βῦθος, ο, Æsch., Soph.

The depths (or secret places) of hell, underground, etc., κευθμών, ῶνος, ὁ, usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; κευθμός, ὁ, Hom.; κεῦθος, τό, usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Trag.; κεῦθμα, ᾰτος, τό, Theoc.

From the depth, or *deep,* βυσσόθεν, Soph.

DEPUTE, TO, πέμπω, no perf. act., Omn. *Vid.* To SEND.

DEPUTY, A, i. e., counsellor sent to a convened assembly, πρόβουλος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt.; συγγρᾰφεύς, ὁ, Thuc.

DEPUTY GOVERNOR, A, ῾ύπαρχος, ὁ, Trag., Hdt., Xen.

DERANGE, TO, τᾰράσσω, Omn. *Vid.* To DISORDER.

DERANGED, πᾰρᾰφορος (ον) συνέσεως. *Vid.* CRAZY, MAD.

[DERANGEMENT (mental), παράνοια, ἡ, Plat.; παραφροσύνη, ἡ, Plat. *Vid.* MADNESS.]

DERELICTION, ᾽άπόλειψις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* DESERTION.

DERIDE, TO, ἐγγελάω, fut. -γελᾰ́σω, c. acc. or c. dat., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; καταγελάω, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐγκᾰτῐλλώπτω, c. dat., Æsch.; χλευάζω, Ar.; προσπαίζω, Plat. *Vid.* To LAUGH AT, To RIDICULE.

DERIDER, A, γελαστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.; χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.

DERISION, κερτομία, ἡ, esp. in pl., Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; κᾰτάγελως, ωτος, ὁ, Æsch., Ar., Plat.; κᾰτᾰχήνη, ἡ, Ar.; χλευᾶσία, ἡ, Dem.; χλευασμός, ὁ, Dem.

DERISIVE, κερτόμιος, ον, only in pl., Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes., h., Eur.

DERIVATION (of words), παραγωγή, ἡ, Gram.; παρακίνησις, εως, ἡ, Gram. *Vid.* ETYMOLOGY.]

[*Of unknown derivation,* ἀνετυμολόγητος, ον, Sext. Emp.]

By derivation, παρωνύμως, Arist.

[DERIVATIVE, παραγωγός, όν, Apoll.; *a derivative,* παρακίνημα, τό, Gram.; *a derivative adjective,* μετουσιαστικόν, τό, Gram.]

DERIVE, TO, λαμβᾰ́νω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, Omn.; πορίζομαι, mid., perf. pass. in both act. and pass. sens., Thuc., Xen., Plat., Lys. *Vid.* To GET.

To derive a word from some other word, πᾰρωνῠμάζω, Arist.

DERIVED, πᾰρώνῠμος, ον, Æsch., Arist.; πᾰρωνῠ́μιος, α, ον, and ος, ον, Plat.

He has his name (of Phœbus) *derived from Phœbe,* τὸ Φοίβης ὄνομ' ἔχει παρώνυμον, Æsch.

DEROGATE FROM, TO, ἐλασσόω, Thuc., Lys., Isoc., Dem. *Vid.* To LESSEN, TO DIMINISH.

DESCANT UPON, TO, μᾰκρηγορέω, Æsch., Thuc. *Vid.* To MENTION, TO SPEAK OF.

DESCEND, TO, κᾰτᾰδῡ́νω, mid. καταδύομαι (often ῠ̆ metri gratiâ), fut. -δῦσομαι, perf. -δέδῡκα, aor. 1 -εδυσάμην (the mid. fut. and aor. not used in act.), aor. 2 κατέδυν, aor. 1 act. not used intrans., c. acc. or c. prep., Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; κᾰ́τειμι (-ιέναι), part. -ιών, imperf. -ήειν, poet. (not Att.) -ῆϊα, no other tenses, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰβαίνω, fut. -βήσομαι (fut. and aor. 1 act. never used intrans.), perf. -βεβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς (Hom. has also aor. 2 act. subj. 1st pl. καταβείομεν for καταβῶμεν, and an Epic aor. 3d sing. καταβήσετο, 2d sing. imper. καταβήσεο; Ar. has aor. 2 imper. κᾰτᾰβᾶ for κατάβηθι, sometimes c. acc. of the place whence), Omn.; κατέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, Att. contr. -ῆλθον, perf. redupl. -ελήλῡθα, Omn.; κᾰτᾰέρπω, imperf. -εἵρπον, aor. 1 -εἵρπῡσα, no perf., Soph.; ῾υποβαίνω, Hdt.; κᾰτᾰφοιτάω, Hdt.; κᾰτῐ́σχω, as the light of a sunbeam, only in pres., Hdt.; κᾰτᾰνῐ́σσομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To descend to, ἐσκᾰτᾰβαίνω, c. acc., Hom.; ἐπῐκᾰτᾰβαίνω, c. prep. εἰς or πρός, etc., and acc., Hdt., Thuc.; ἐπῐκᾰτειμι, Thuc.

To descend by degrees, ῾υποκᾰτᾰβαίνω, Hdt., Thuc., Xen.

To descend previously, προκᾰτᾰβαίνω, Arist.

To descend with or *together,* συγκᾰτᾰβαίνω, Æsch., Eur., Thuc.

To make to descend, κᾰθίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, perf. act. not common, pluperf. pass. κᾰθείμην, Omn.; κᾰτᾰβαίνω in pres. (but the more usual tenses of βαίνω and its compounds in act. sense are fut. act. βήσω, and oftener still aor. 1 ἔβησα), Pind.; καταβῑβάζω, Hdt., Thuc., Xen.

The kingdom descended to his son, ἡ βασιληίη (Ion. for βασιλεία) ἀνεχώρεε ἐς τὸν παῖδα, Hdt.

One must descend, κᾰτᾰβᾰτέον, Plat.

One must be made to descend, κᾰτᾰβῑβαστέον, Plat.

DESCENDANT, A, παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ, Omn.; ἔκγονος, ὁ, esp. in pl., Hom., Trag., Hdt., Plat.; γένος, τό,

always in sing., either of one or many, Omn.; γενεά, ἡ, only in sing., even of a single person, Hom., Pind.; γένεθλον, τό, sing. or pl., Simon., Æsch., Soph.; ἐπίγονος, ὁ, esp. in pl., Æsch., Eur.; ἐκγενέτης, ὁ, Eur.; ἀπόγονος, ὁ, esp. in pl., Hdt.; νέπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, oftener in pl., Ap. Rh., Theoc., Call. *Vid.* Son, Child, Race; also see next word, and Syn. 386.

To be a descendant of, ἐκγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, sync. 3d dual, 1st and 3d pl., -γεγᾶτην, -γέγᾶμεν, -γεγάασι (not Attic), part. -γεγαώς, -γεγανῖα, Att. -γεγώς, -γεγῶσα, also perf. pass. -γεγένημαι, with fut. 1 and aor. 1 pass. c. gen. (h. also has 3d pl. ἐκγεγάονται), often c. gen. (once c. dat., Hom.), Hom., h., Hdt.

Descending (as the thunderbolt), also *to which one descends* (as hell), κἀταιβάτης, ὁ, Æsch., Eur., Ar.

By which one descends (as a road), κἀταιβάτός, ἡ, όν, Hom., fem. κἀταιβάτις, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.

Descending (of a declivity), προᾰλής, ές, Hom.

Descent, ᾱ, κἀτήλῠσις, εως, ἡ, Simon., Anth.; κἀτᾰβᾰσις, εως, ἡ, Hdt., Xen., Isoc.; κἀτηλῠσίη, ἡ, Ap. Rh.

[*Descent* (of thunderbolt), πτῶμα, ἄτος, τό (τῶν κεραυνῶν), Plat.]

A descent on an enemy's country, ἀπόβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

To make a descent on, ἄποβαίνω (not in fut. or aor. 1 act.), fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, c. εἰς and acc., Lys., Dem.

[*Descent*, i. e., lineage, γένος, εος, τό, Xen. *Vid.* Family, Lineage.]

[*Descent by the father's side*, πατριά, ἡ, Hdt.]

[*Of good* or *illustrious descent*, εὐγενής, ές, Omn.]

[*Of mean* or *obscure descent*, ἀγενής, ές, Soph., Ar.]

Describe, to, συγγρᾰ́φω, Thuc., Theoc.; διᾰγρᾰ́φω, Plat., Arist.

To describe previously, προκᾰτᾰλέγω, Hdt.

Easy to describe, εὐᾰφήγητος, ον, Hdt.

[Describer, a (esp. geographical), περιηγητής, ὁ, Luc.]

Description, διᾰγρᾰ́φή, ἡ, Arist.; [περιήγησις, εως, ἡ, Luc.]

[*A geographical description*, περιήγησις, εως, ἡ, Aristid.]

Description, ᾱ, i. e., sort, kind, εἶδος, τό, Hdt., Thuc., Plat., Xen. *Vid.* Sort.

Descry, to, ὁράω, imperf. ἑώραον, contr. ἑώρων, perf. ἑώρᾱκα, also ἑόρᾱκα ("the more probable Attic, at least comic, form," Lidd. and Sc.), fut. (borrowed from ὄπτομαι) ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι (but also ἑώρᾱμαι), aor. 1 ὤφθην, fut. 1 ὀφθήσομαι, all in pass. sens., also 2d perf. ὄπωπα, in act. sens.: the aor. 2 act. and mid. are (borrowed from εἶδω) εἶδον, ἰδέ, ἴδοιμι, etc. (Sappho also has ὔρημι, and Hom. 2d sing. pres. mid. ὔρηαι), Omn. *Vid.* To see.

Desecrate, to, μιαίνω, aor. 1 ἐμίᾱνα, Omn. *Vid.* To pollute.

Desert (i. e., merit), ἀξία, ἡ, Eur., Xen., Dem. *Vid.* Merit, To deserve.

Desert, ᾱ, ἐρημία, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; ἔρημος, ἡ, and pl. ἔρημα, τά, Hdt.

Desert, adj., ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Omn.; ἀπάνθρωπος, ον, Æsch.; ἀστῖβής, ές, Soph.; ἄβᾰτος, ον, Æsch.

Living in a desert, ἐρημονόμος, ον, Ap. Rh.

To make desert, κενόω, Æsch., Soph.; ἐρημόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* To depopulate.

Desert, to, νοσφίζομαι, mid., aor. 1 poet. ἐνοσφισσάμην for ἐνοσφῐ́σᾰμην (Archil. has aor. 1 pass. in act. sens.), c. acc. or c. gen., Hom., h., Archil., Soph.; λείπω, aor. 1 and perf. λέλειφα, rarely if ever used, perf. pass. λέλειμμαι, etc., 2d perf. λέλοιπα, in act. sens., Omn.; ἀπολείπω, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐκλείπω, Omn. Att.; κενόω, Eur.; ἄπειμι (-ιέναι), part. -ιών, imperf. -ᾔειν, poet. (not Att.) -ῆϊα, no other tenses, Xen.

To desert (esp. as a soldier), αὐτομολέω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξαυτομολέω, Ar.; ἀπαυτομολέω, Thuc.; προδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, sine cas., Hdt.; ἀποδῐδρᾰ́σκω, fut. -δρᾰ́σομαι, aor. 2 ἀπέδρᾱν, part. -δρᾰ́ς, no other tenses except imperf., Xen.; λείπω τάξιν, Plat.; [προδίδωμι (absol.), Hdt.]

To desert as an ally, ἀποστρέφομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sens., c. gen., Xen.; ἀποστᾰ́τέω, c. gen. or c. dat., Xen.

To desert one by one, διαπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, Att. usu. sync. -ῆλθον, Dem.

To desert first, προαπολείπω, Antipho, Arist.

To be deserted by, λείπομαι, pass., c. gen., Pind., Æsch., Soph.; μονόομαι, pass., c. gen., Eur., Hdt.

Being deserted by, ἀπερημωθείς, c. gen., Plat.; μεμονωμένος, η, ον, Hdt.

Deserter, ᾱ, αὐτόμολος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Æschin.; φῦγάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

A pretended deserter, ψευδαυτόμολος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

A deserter of one's ship, λῐπόναυς, -νεως, ὁ, Æsch.; λιπόνεως, ὁ, Dem.; λῐποναύτης, ου, ὁ, Theoc.

A deserter of one's father, λῐποπᾰ́τωρ, ορος, ὁ, Eur.

One continually deserting, πᾰλῐναυτόμολος, Xen.

Desertion, ἀπόλειψις, εως, ἡ, Xen., Dem.; κᾰτᾰ́λειψις, ἡ, Plat.; ἔκλειψις, ἡ, Hdt.

Desertion (of a soldier), λῐποστρᾰ́τια, ἡ, Hdt.; λῐποστρᾰ́τιον, τό, Thuc.; αὐτομολία, ἡ, Thuc.; ἀποστρατεία, ἡ, Lys., Antipho, Lycurg., Dem.; λῐποταξία, ἡ, Dem.; ἀπόδρᾰσις στρατείας, Dem.

A prosecution for desertion, λῐποταξίου γρᾰφή, Plat. (Lidd. and Sc. also give λιποναυτίου γραφή, for "*desertion by sailors*").

To be prosecuted, as a husband or wife, for desertion of the other, ἀπόλειψιν ἀπογρᾰ́φομαι, Dem.

The prosecution for desertion was begun, ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη, Dem.

A desertion of one's party in the state, ἀποτροπή, ἡ, Thuc.

Deserve, to, ἀξιόομαι, c. gen., Thuc.; δίκαιός εἰμι, c. infin., Soph., Hdt., Dem.; ἄξιός εἰμι, c. infin., or c. gen., Ar., Xen., etc. *Vid.* Worthy.

I think I deserve, ἀξιῶ ἐμαυτόν, c. infin., or without the pronoun, Ar., Thuc., Plat.

[*To deserve punishment*, ὀφείλω ζημίαν, Lys.; *to deserve censure*, ὀφ. βλάβην, Lys.; *to deserve contempt*, ὀφλισκάνω (aor. ὤφλον, infin. ὀφλεῖν) αἰσχύνην, Plat.]

Fortune treating him as he deserved, etc., ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα, κ. τ. λ., Dem.

Deserved (reward or punishment), ἄξιος, α, ον, Xen.; ἐπάξιος, α, ον, Pind., Æsch., Soph.

Deservedly (as a person deserves), κατ' ἀξίαν, Eur., Dem.; ἀξίως, Eur., Hdt., Plat.; ἐπαξίως, Soph.

He is deservedly undone for acting so, καλῶς ποιῶν ἀπόλλυται, Ar.

Deserving (one who deserves any thing), ἄξιος, α, ον, c. gen. or c. infin., Omn.; ἐπάξιος, α, ον, Pind., Trag., Plat. *Vid.* Worthy.

Deserving bad things (i. e., to be banished, to be beaten), ἐπιτῆδειος, α, ον, c. infin., Xen., Andoc., Dem.

Achilles is deserving of honor at our hands, Ἡμῖν Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, Eur., so Ar.

They all now deserve to lament, νῦν ἂρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἀπολόλυξαι, Ar.

[Desiccate, to. *Vid.* To dry.]

[Desiccative, ξηραντικός, ή, όν, Diosc.]

Design, ᾱ, μῦθος, ὁ, Hom., Soph.; μῆτις, ιος and ῐδος, ἡ, Hom., Æsch., Soph.; δήνεα, τά, Hom., Ap. Rh.; μήδεα, τά, usu. of wise designs, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; νόημα, ατος, τό, Hom.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; μέριμνα, ἡ, Pind.; ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen. *Vid.* Plan, Counsel, and Syn. 131, 335.

One who nourishes great designs, μεγαλόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.; αἰπῡμήτης, ου, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.; μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

[*To form counter designs*, ἀντεπιβουλευω, Thuc.]

[*By design*, ἐκ προνοίας, Hdt., Oratt., Plat.; ἐκ προαιρέσεως, Dem.; ἐκ or ἀπὸ παρασκευῆς, Lys., Thuc.]

Designate, to, ὀνομάζω, fut. -άσω, but in Pind. -άξω, Omn. *Vid.* To call, To name.

Designation, ὄνομα, poet., but not Trag., οὔνομα, ᾰτος, τό, Omn.; πρόσρημα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* Name.

Designedly, κατὰ πρᾶξιν, Hom.; ἐκ προνοίας, Eur., Hdt., Plat., Antipho; ἐπίτηδες, Ar., Hdt., Thuc., Lys. *Vid.* On purpose.

Designing, ἐπίβουλος, ον, sometimes c. dat. of the person against whom, Æsch., Xen., Plat.

Desirable, ἀρπᾰ́λέος, α, ον, and ος, ον, Hom., Theogn., Mimnerm.; ἱμερόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Theoc.; ἱμερτός, ή, όν, Hom., Pind., Sol., Simon.; πολυᾰ́ρητος, ον, Att.; πολυᾰρᾰ́τος, ον, Hom., h., Plat.; εὐκτός, ή, όν, Hom., Eur., Xen.; ἐφίμερος, ον, Hes., Archil., Æsch., Soph.; ἀγᾰπητός, ή, όν, Pind., Dem.; ποθεινός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Eur., Omn. Att. prose; πολυεύχετος, ον, h.; πολύευκτος, ον, Æsch., Xen.; πολύζηλος, ον, Soph.; ἰηρᾰ́τέος, α, ον, Soph.; αἱρετός, ή, όν, Hdt., Plat.; αἱρετέος, α, ον, Xen.; εὐκταῖος, α, ον, Plat.; ἀξιόκτητος, ον, Xen.; ἐφετός, ή, όν, Arist.; ὀρεκτός, ή, όν, Arist.

Desirably, ἀρπᾰ́λέως, Mimnerm.

Desire, ποθή, ἡ, Hom.; πόθος, ὁ, Omn.; ἵμερος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Plat.; ἔρως, ωτος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ζῆλος, ὁ, Soph.; ἐπῐθῡμία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐθῡμησις, εως, ἡ, Isæ.; ἐπιθύμημα, ᾰτος, τό, Plat.; ὁρμή, ἡ, Thuc.; πεῖνα, ἡ, Plat.; οἶστρος, ὁ, Hdt.; ὄρεξις,

εως, ἡ, Hdt.; ἔφεσις, εως, ἡ, Plat.; μενοινή, ἡ, Ap. Rh., Call.; πτόησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Syn. 225.

[*Mad desire,* οἶστρος, ὁ, *for* a thing, c. gen., Eur.; μανία, ἡ, c. gen., Pind.]

The desires, τὰ ὀρεκτικά, Arist.

An object of desire, ἐπιθύμημα, ατος, τό, Xen.

[*I feel a longing desire for,* πόθος τινὸς ἔχει με, Hdt.]

Desire, to, λίλαίομαι, only pres. and imperf., c. gen. or c. infin., Hom.; ἔλδομαι, poet. also ἐέλδομαι, mid., once in pass. sens., only pres. and imperf., c. gen. or c. acc., Hom., Pind.; μαίομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἴεμαι, mid., only pres. and imperf. in this sense (ῑ̆ often poet.), c. gen., Hom., Soph.; ἰσχᾰνάω, only pres. act., c. gen., Hom.; ποθέω, fut. -ήσω, also Att. ποθέσομαι (Hom. has infin. ποθήμεναι, as if from πόθημι), Omn.; ἱμείρω, only pres. and imperf., still oftener mid., c. aor. 1 mid. and aor. 1 pass. ἱμέρθην in act. sens., no pass., Omn. poet., Hdt., Plat.; μενεαίνω, only pres. and imperf. act., usu. c. infin., also c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.; μενοινάω, irreg. imperf. μενοίνεον, Hom., also irreg. pres. μενοινώω, 3d sing. μενοινάᾳ, c. acc., once c. dat., no pass., Hom., Theogn., Pind., Soph., Eur.; μαιμάω, often lengthened poet. μαιμώω, no perf., no pass., c. gen. or c. infin., Hom., Soph., Æsch., Theoc.; μάομαι, mid., only pres. and perf. μέμαα, 1st pl. sync. μέμᾰμεν, part. μεμαώς, μεμᾰ̃ώτος, and μεμᾰ́ότος (pres. infin. μᾱ́σθαι, Theogn.), Hom., Theogn., Soph.; μέμονα, perf. from unus. pres., only indic., Hom., Æsch., Eur.; ὀρούω, no perf., no pass., Pind., Eur.; χρῄζω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. infin., Hes., Trag., Thuc., Xen., Theoc.; δίψάω, contr. ᾶει in ῆ, c. gen. or c. infin., Pind., Xen., Plat.; ἐπιθῡ́ω, h., Ap. Rh.; ὀρμαίνω, only pres., imperf., and aor. 1, h., Theoc.; ὀργάω, only pres., Æsch., Thuc.; ἐπιθῡμέω, c. gen., rarely c. acc., also c. infin., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀντέχομαι, imperf. ἀντειχόμην, fut. ἀνθέξομαι, aor. 2 ἀντεσχόμην, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἐράω, mid., c. gen., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ὀρέγνῡμαι, or ὀρέγομαι, mid., c. gen. or c. infin., Eur., Thuc., Plat., Xen., Isoc.; προσχρῄζω, Æsch., Soph., Hdt.; λίπτομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., c. gen., Æsch.; γλίχομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen. or c. περί and gen., or c. acc. or infin., or c. ὡς and indic., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; ἐπῐ́πᾰθέω, Hdt., Plat.; ποθεινῶς ἔχω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, fut. ἕξω, c. gen., Xen.; ἐρωτῐκῶς ἔχω, c. gen., Xen.; πεινάω, c. gen., Xen., Plat.; σπουδάζω, c. infin., Xen., Plat., Dem.; ὀρεχθέω, no perf., no pass., Ap. Rh.; ἐπῐέλδομαι, Ap. Rh. *Vid.* Desirous.

[*To desire to do* a thing is sometimes expressed by a desiderative verb, e. g., *I desire to go to war,* πολεμησείω, Thuc.]

To desire eagerly, ἐπιμαίνομαι, mid., no fut., aor. 1 -εμηνάμην, aor. 2 pass. in act. sens. -εμᾱ́νην, Hom.; ὑπερεπῐθῡμέω, Xen.; προθυμέομαι, Hdt., Thuc.

To desire besides, ἐπορέγομαι, mid., c. gen., Plat.; ἐπιποθέω, Hdt.

He would desire beyond any thing, περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο, Xen.

To desire in turn, or *in rivalry,* ἀντεπῐθῡμέω, Xen., Andoc.

To desire the same thing or *at the same time as another,* ἀντεράω, c. gen. of the object desired, dat. of him who shares the feeling, Eur.; συνθέλω, fut. -θελήσω, no perf., in prose συνεθέλω, Soph., Eur., Xen., Antipho; σῠνεπῐθῡμέω, Xen.

Desirous, λιλαιόμενος, η, ον, c. gen. or c. infin., Hom.; λελιημένος, η, ον, c. infin. or c. gen., Hom., Ap. Rh.; λελιμμένος, η, ον, e. gen., Æsch.; μώμενος, η, ον, Æsch.; πρόθῡμος, ον, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen.; λίπτων, ουσα, ον, c. gen., Ap. Rh.; ἐπῐθῡμητικός, ή, όν, c. gen., Plat.

Exceedingly desirous of, δῦσέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Thuc.

Desist, to, ἔχομαι, mid., esp. in fut. σχήσομαι, c. gen., Omn.; ἐρωέω, sine cas. or c. gen., no perf., Hom.: μεθίημι (2d pers. sing. μεθιεῖς, 3d μεθιεῖ, imperf. μεθίεις, μεθίει, infin. μεθίέμεν and μεθιέμεναι, Hom.), aor. 1 μεθῆκα, poet. μεθέηκα, no perf., c. gen. or c. acc., Hom.; μεθίεμαι, mid., aor. 2 μεθέμην, c. gen., Eur.; ἴσχομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Hom., Xen., Bion; ἐάω, fut. ἐάσω, aor. 1 εἴᾱσα, no perf., no pass., Hom., Soph., Eur.; παύω, c. gen., Hom., Hes., also, in imper. only, Soph., Ar., Plat.; παύομαι, mid., c. perf. pass. and paulo-post fut. pass., c. gen. or c. part., Omn.; ἀναπαύομαι, Thuc.; λήγω, no perf., c. gen. rei, or c. part., Omn.; μετᾰλήγω, Hom., Ap. Rh.; ἀπολήγω, Hom., Plat.; ἵσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act. and aor. 1 mid., c. part., Dem.; μεθίσταμαι, c. gen., Æsch., Eur., Ar.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1 nor perf., aor. 2 ἐπέσχον, c. gen. or c. περί and gen., c. infin. or c. part., Eur., Ar., Thuc., Xen.; λείπομαι, Soph.; ἀπᾰγορεύω, no perf., c. dat., Plat., Xen.; ἀποτρέπομαι, mid. and pass., c. gen., Xen., Dem., Lys.; ὕπεῖκω, or poet. ὑποείκω, no perf., Ap. Rh.; μετᾰλωφάω, Ap. Rh. *Vid.* To cease, and Syn. 351.

To desist previously, προαποτρέπομαι, mid., pass. c. part., Xen.; προαφίσταμαι, Plat.

Desk, a, τρᾰ́πεζα, ἡ, Omn. *Vid.* Table.

[*Reading desk* or *lectern,* ἀναγνωστήριον, τό, Hesych.]

Desolate, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Omn.; κενός, ή, όν (in Hom. κεινός and κενεός), Hom., Soph., Plat.; ἄβροτος, ον, Æsch.; κένανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἀνανδρος, ον, Soph. *Vid.* Desert.

Desolate (as a marriage bed when the husband is away), ἀνάνδρωτος, ον, Soph. *Vid.* Widowed.

Desolate, to, ἀλᾰπάζω, fut. -άξω, no perf., no pass., Hom., Æsch.; εἰσαλαπάζω, Hom.; χηρόω, Hom., Eur.; δηόω (Æsch. and Eur. have ῆ sometimes), Trag., Ar., Thuc., Lys.; ἐκκενόω, Æsch.; ἐρημόω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐξερημόω, Eur., Xen., Plat., Isæ., Dem. *Vid.* To ravage.

To be desolate, χηρεύω (ἀνδρῶν) (as a city), Hom.

A country made desolate, χώρα ἀνεστηκυῖα, Hdt.; χώρα ἀναστᾰθεῖσα, Dem.

Desolation, ἐρημία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.

Despair, ἀελπτία, ἡ, Pind.; τὸ ἀνέλπιστον, Thuc.; ἀπόνοια, ἡ, Thuc., Dem.; ἀπόγνοια, ἡ, Thuc.; ἄθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.

In despair. *Vid.* Despairingly.

Despair, to, ἀελπτέω, pres. part. nom. pl. ἀελπτέοντες (if the reading be not rather ἀέλποντες, as Clarke and Damm. read; at all events, Hdt. has ἀελπτέοντες — no other part of the verb is found), Hom.; ἄθῡμέω, no perf., Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.; ἄπονοέομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sens., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, in pass. *to be despaired of,* or *given up in despair,* perf. pass. -έγνωσμαι, c. gen. or c. acc. rei, Lys., Dem.; ἀδημονέω, no perf., Xen., Plat.; ἀνελπίστως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1 nor perf. in this sense, Plat.

To leave off in despair, ἀπορρᾰθῡμέω, c. gen. rei, Xen., Plat.

Despairing of their safety, πρυβάλλοντες σφέας αὐτούς, Hdt.

Being immediately inclined to despair, πρὸς τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, Thuc.

It is not wise . . . to drive those who have revolted to despair, οὐ χρὴ . . . ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, Thuc.

One must (not) *despair,* (οὐκ) ἄθῡμητέον, c. dat. or c. ἐπί and dat., Dem.

Despaired of, ἀελπτής, ές, Hom.; ἄελπτος, ον, h., Soph.

Despairing, ἀπονενοημένος, η, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* Desperate.

[*Despairing of,* ἀνέλπιστος, ον, c. infin., Thuc.]

[Despairingly, ἀνελπίστως, Plat.]

Despatch, to (a messenger, etc.), ἀποστέλλω, Omn. Att. *Vid.* To send.

To despatch (business), διᾰπράσσω, Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* To do, To transact.

To despatch, i. e., to kill, κτείνω, fut. κτενῶ (Hom. κτενέω, and part. κτανέων), perf. not used in good authors (though Hom. has ἑκτᾰ́θεν for ἑκτᾰθήσαν, 3d pl. aor. 1 pass.), aor. 2 ἔκτᾰνον (also 3d sing. ἑκτᾰ́, Hom., Soph., Eur., and pl. ἕκταν, subj. κτῶ, Hom.), infin. in Hom. κτᾰ́μεν and κτᾰ́μεναι, part. (only in compounds) κτάς, common also in Att., also aor. 1 mid. sync. ἐκτᾰμην, κτάσθαι, κτᾰ́μενος (the part. also in Æsch.), in pass. sens., Omn. *Vid.* To kill.

Despatch (of business), διᾰ́πραξις, εως, ἡ, Plat.

Despatch, a, σκῦτᾰλη (properly a Lacedæmonian one), ἡ, Thuc., Xen.; ἐπιστολή, ἡ, Dem.

Desperate, ἄτέων, ουσα, ον, Hom., Hdt.; ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Isoc.; [ἀνήκεστος, ον, Hom., Trag., Hdt., Archil., Thuc.]; δῦσελπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch., Xen.; ἄνελπις, c. gen. rei, Eur.; ἀνέλπιστος, ον, sometimes c. gen. rei, Soph., Thuc., Xen., Isoc.; ἄελπτος, ον, Soph.; ἀπονενοημένος, η, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; δῦσέλπιστος, ον, Plat.

Desperate, i. e., very wicked, πᾰνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Wicked.

Affairs being desperate, ἐπ' ἐξειργασμένοις, Æsch., Hdt.

Desperately, ἄθῡμως, Xen.; ἀπονενοημένως, Xen.; ἀνελπίστως, Plat.

Despicable, ἀσθῠφηλος, ον, Hom.

εὐκάτᾰφρόνητος, ον, Xen. *Vid.* CONTEMPTIBLE.

DESPICABLY, κᾰτᾰβεβλημένως, Isoc.

DESPISE, TO, ἐλέγχω, Hom.; ᾽ἄθερίζω, fut. -ίσω, in Ap. Rh. -ίξω, no perf., no pass., c. acc. (in Ap. Rh. c. gen.), Hom., Ap. Rh.; ᾽ἄλογέω, no perf., no pass., c. gen. or sine cas., Hom., Hdt.; ὄνομαι, mid., c. fut. ὀνόσσομαι, aor. 1 ὠνοσάμην (also Ep. 2d pl. pres. οὔνεσθε, and aor. 1 3d sing. ὤνατο), c. gen. or c. acc., Hom., Hdt.; κᾰτᾰπάτέω (in tmesis in poet.), Hom., Plat.; ᾽ἀτῑμάω, Hom., Pind., Soph.; ᾽ἀτῑμάζω (perf. act. not used, though perf. pass. is), Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὑπερφρονέω, c. acc. or c. gen., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτᾰφρονέω, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; περῐφρονέω, c. acc. or c. gen., Thuc., Plat.; ὀλῐγωρέω, c. gen., Omn. Att. prose; πᾰρολῐγωρέω, Plat.; κατηλογέω, c. acc. or c. gen., Hdt.; ᾽ὑπερεῖδον, opt. -ίδοιμι, etc., only used in aor. 2, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ᾽ὑπεροράω, imperf. -εώραον, contr. -εώρων, fut. (borrowed from -όπτομαι) -όψομαι, aor. 1 pass. -ώφθην, no other tenses in this sense, c. acc., sometimes c. gen., Hdt., Thuc., Lys., Antipho; φαυλίζω, no pass., Xen., Plat.; διαφαυλίζω, Plat.; διαπτύω, fut. -πτύσω, Dem.; ἀπορρίπτω, Æsch., Dem.; ἀπορρίπτέω, in perf. pass. ἀπερρίπτημαι, Dem.—Phrases: οὐδαμοῦ λέγω, οὐδαμοῦ νομίζω, Æsch., Soph.; ἐν εὐχερεῖ τίθημι, Soph.; φαύλως φέρω (see tenses under TO BEAR), Eur.; ἐν ἀλογίῃ ἔχω, ἐν ἀλογίῃ ποιέομαι, mid., Hdt.; ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαι, Thuc.; εἰς ὀλιγωρίαν τρέπομαι, in aor. 2 mid., c. gen., Thuc.; παρ᾽ ὀλῐγον ποιοῦμαι, mid., Xen.; ὀλιγώρως ἔχω, c. gen. or c. πρός and acc., Æschin., Isæ. *Vid.* TO DISREGARD.

To be despised, ᾽ἀδοξέω, Eur.; ᾽ἀδοξέομαι, pass., Xen.

Those men, oh Cyrnus, are despised, τούτων τοι χώρη, Κύρν᾽, ὀλίγη τελέθει, Theogn.

He who despises these things, ταῦθ᾽ ὅτῳ Παρ᾽ οὐδέν ἐστι, Soph.; so *παρ᾽ οὐδὲν τίθεμαι* (mid.), Æsch.

One must despise, ὀλῐγωρητέον, c. gen., Isoc.; ᾽ἀτῑμαστέον, Xen., Plat.

DESPISED, ᾽ἀπόθεστος, ον, Hom.; ᾽ἄτῑμητος, ον, Hom.; ᾽ἄτῑμος, ον, Hom., Soph., Eur. *Vid.* CONTEMPTIBLE.

Not to be despised, δυσκᾰτᾰφρόνητος, ον, Xen.

DESPISER, Α, ᾽ὑπερόπτης, ου, ὁ, Soph., Thuc.

DESPITE, κᾰκουργία, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* MALICE.

DESPOIL, TO, σῡλάω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ληΐζομαι, mid., aor. 1 ἐληῐσάμην (poet. ἐληῐσσάμην, Hom.; ἐλησάμην, Eur.), Hom., Hes., Hdt., Thuc., Andoc. *Vid.* TO PLUNDER.

[*To despoil of arms*, παραίρεσιν ποιέομαι ὅπλων, Arist.]

[DESPOLIATION, παραίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Arist.]

DESPOND, TO, δυσθῡμαίνω, only in pres., h.; δυσθῡμέω, Eur., Hdt.; ᾽ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.

One must not *despond*, ᾽ἀθῡμητέον, c. dat. of the cause, Dem.

DESPONDENCY, ᾽ἀθῡμία, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Dem.; δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.

DESPONDING, ᾽ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; δύσθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.

DESPOT, Α, δεσπότης, ου, ὁ (though scarcely in our exact meaning), Eur., Hdt., Thuc., etc.

DESPOTIC, δεσπόσῠνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; δεσποτῐκός, ή, όν, Plat.

DESPOTICALLY, δεσποτῐκῶς, Dem.

DESPOTISM, μοναρχία, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; δεσποτεία, ἡ, Plat., Isoc.

To have despotic authority over, δεσπόζω (and in pass. *to be ruled with despotic authority*), c. gen. or c. acc., h., Eur., Hdt., Plat.; so δεσποτέω, Æsch., Eur., Plat.

DESSERT, τρωγᾰλιον, τό, oftenest in pl., Pind., Ar.; τρωκτά, τά, Xen., Hipp.; νώγᾰλα, τά, Antiph.; ἐπῐφορήμᾰτα, τά, Hdt.; ἐπαίκλεια, τά, Ath.; ἐπάϊκλα, τά, Ath.; ἐπῐδορπίς, ῐδος, ἡ, Ath.; ἐπῐδορπισμός, ὁ, Ath.; [μεταδόρπια, τά, Plat.]

To eat a dessert, ἐπῐδειπνέω, Ar., Hipp.

To be eaten for dessert, νωγᾰλίζομαι, pass., Eubul.

DESTINE, TO, τεκμαίρομαι, mid., Hom., Hes., Plat.; διᾰτεκμαίρομαι, Hes.; τῐθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, etc., aor. 1 pass. ἐτέθην, Omn. poet.; τάσσω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ὁρίζω, and poet. οὐρίζω, no perf., Trag.

DESTINATION, τέρμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.

[DESTINED, μόρσῐμος, ον, Hom., Pind., Hdt.; εἱμαρμένος, η, ον, Hom., Trag., Plat., Dem. *Vid.* FATED.]

DESTINY, μοῖρα, ἡ, Omn. *Vid.* FATE.

DESTITUTE OF, ἐπῐδεής, ές, c. gen. (all the following words govern a gen. of the thing wanted), Hom., Hdt.; ᾽ἄμοιρος, ον, or ᾽ἄμορος, or ἄμμορος, ον, Pind., Trag.; νήποινος, ον, Pind.; ᾽ἀπόκληρος, ον, Pind.; ἀκλήρωτος, ον, Pind.; ᾽ἄκληρος, ον, Æsch., Isæ.; μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, also c. ἀπό and gen., h., Soph., Ap. Rh.; ἄσκευος, ον, c. gen., Soph.; κενός, ή, όν, Soph., Eur., Plat.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; γυμνός, ή, όν, Æsch.; χέρσος, ον, Eur.; ἐνδεής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπῐδεής, ές, Hdt., Xen.; καταδεής, ές, Hdt.; προσδεής, ές, Plat.; ᾽ἀμέτοχος, ον, Thuc.

Destitute of brazen shields, ᾽ἄχαλκος ἀσπῐδων, Soph.

[*A plain destitute of trees*, πεδίον ψιλὸν δενδρέων, Hdt.]

To be destitute of, σπᾰνίζω and -ομαι, pass., c. gen., Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO WANT.

To wander about destitute, περιφθείρομαι, pass., Isoc.

To make destitute (leave destitute of), ὀρφᾰνίζω, Pind., Eur.; κᾰθΐζω (fut. κᾰθΐσω, Dor. καθίξω) ἐπ᾽ οὐδεΐ, or ἐπὶ ξηροῖσι, h., Theoc.

DESTITUTION, σπᾰνις, εως, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ᾽ἀπορία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WANT.

DESTROY, TO, ᾽ἀναῤῥήγνῡμι, Hom.; ᾽ἀμᾰθῦνω, no perf., no pass., Hom., Æsch., Theoc.; ᾽ἄμαλδύνω, no perf., Hom., Ap. Rh., Theoc.; ᾽ἀλᾰπάζω, fut. -άξω, no perf., no pass., Hom., Æsch.; εἰσαλαπάζω, Hom., Theoc.; ἐξᾰλᾰπάζω, Hom., Theoc.; ἐναίρω, poet. ἐννάρω, no perf., only act. and mid., Hom., Soph.; ἀϊστόω, Att. also αἰστόω, Hom., Pind., Trag., Hdt.; διᾰτρῐβω, Hom., Hdt.; διαῤῥαίω, aor. 1 pass. -ερῥάϊσθην, Hom., Æsch., Ap. Rh., ᾽ἀνύω, fut. -ύσω, no perf., only act. in this sense, Hom., Pind.; λῡ́ω (ῡ̆, but sometimes Ep. ῡ̄ in arsis, i. e., at the beginning of a foot, in the compounds ῡ̆), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῡμαι, etc., Hom., Xen.; κᾰτᾰλῡ́ω, Hom., Eur., Thuc., Xen.; φθῐ́ω, imperf. ἔφθῐον, fut. φθῐ́σω, aor. 1 ἔφθῐσα, no other act. tenses (in pass. only of men in the sense of "*dying*"), Hom., Æsch., Soph.; κᾰταφθῐ́ω, Hom., Æsch., Soph.; ἀποφθῐ́ω (with ῐ̆ both in fut. and aor. 1), Soph.; ᾽ἀποφθῐνῡ́θω, only pres. and imperf., no pass., Hom., Eur.; κᾰταφθῐνῡ́θω, h.; κεραΐζω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Eur., Hdt.; πέρθω, no perf., aor. 2 ἔπρᾰθον, poet. infin. (not Att.) πραθέειν, no pass., but fut. mid. in pass. sens., and also aor. 1 mid. infin. sync. πέρθαι (Hom.), Omn. poet.; διᾰπέρθω, aor. 2 mid. in pass. sens., Hom.; ἐκπέρθω, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κᾰθαιρέω, aor. 2 κᾰθεῖλον, Omn.; ὄλλῡμι (and ὀλλύω, Archil.), fut. ὀλέσω, and poet. (not Att.) ὀλέσσω, aor. 1 ὤλεσα (never with double σ except when the augment is omitted, or in a mood which does not take it, e. g., infin. ὀλέσσαι; Hom. has also poet. imperf. ὀλέεσκον), perf. act. very rare, no perf. pass., but 2d perf. ὄλωλα used in pass. sens., fut. mid. ὀλοῦμαι for ὀλέσομαι, in pass. sens., Omn. poet.; ᾽ἀπόλλῡμι, Omn.; ἐξόλλῡμι, Hom., Eur.; κᾰτόλλῡμι, Æsch.; διόλλῡμι, Omn. Att.; ἐξᾰπόλλῡμι, Trag.; ὀλέκω, only pres. and imperf., the latter without augm., Hom., Æsch., Soph.; φθείρω, also with irreg. fut. φθέρσω, Hom., 2d perf. ἔφθορα, usu., if not always, in act. sens., Omn.; διαφθείρω, Omn.; ᾽ἀποφθείρω, Æsch., Eur.; κᾰταφθείρω, Æsch., Soph., Plat.; ἐκφθείρω, Eur., Ar.; πορθέω, Omn.; διαπορθέω, Hom., Trag.; ἐκπορθέω, Soph., Eur.; ἐξᾰποφθείρω, Æsch., Soph.; ἐλεφαίρομαι, mid., Hes.; ᾽ἀμαυρόω, Hes.; κᾰταύω, Alcm.; δαΐζω, fut. -ΐξω, no perf. act., though there is the perf. pass., Æsch.; διᾰκναίω, perf. pass. -κέκναισμαι, Æsch., Eur.; ἀποκνάω, Plat.; διαϊστόω, Soph.; ἐξαϊστόω, Æsch.; ἐκτρῑβω, Soph., Eur., Hdt.; λωβάομαι, mid. and pass., Soph., Lys.; ἀνᾰλίσκω, sometimes also ἀνᾰλόω, from which word all the tenses are borrowed, Omn. Att.; ἐξᾰνᾰλίσκω, Æsch., Dem.; ἐξᾰλείφω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ᾽ἀλιόω, Soph.; ἐξαιρέω, aor. 2 ἐξεῖλον, Eur., Hdt., Thuc.; ᾽ἀναιρέω, Thuc., Xen., Dem.; διᾰμᾰθῦνω, Æsch.; ἐξερημόω (only of animate things, or things containing them, e. g., οἶκον, not of a single individual), Soph., Eur., Plat.; ἐκθαμνίζω, Æsch.; ᾽ἀφᾰνίζω, Xen.; ἐξαφανίζω, Eubul., Plat.; ἐξανίστημι, not in aor. 2 nor perf. (which are always used in pass. sens.), Hdt.; ᾽ἀπᾰνᾰλίσκω, Thuc.; διᾰλύω, Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰλῡ́μαίνομαι, mid. (the compound pass. is not found, but the simple verb has pres. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., perf. pass. in act. sens.), Xen.; ἀνασκευάζω, Xen.; ἐκκόπτω, Hdt., Xen., Plat., Lys., Isæ.

To destroy besides, ἐπῐκαθαιρέω, Thuc.; [προσαπόλλῡμι, c. acc. et πρός c. dat., Hdt., Plat.]

To destroy beforehand, προδιαφθείρω, Thuc., Isoc.

To destroy gradually, ᾽ὑπεξαιρέω, Eur.

To destroy along with (i. e., to involve in a common destruction, or also

to aid in destroying), σῠναιρέω, Hom., Soph.; σῠνἀπόλλῡμι, Thuc., Antipho; συμπορθέω, Eur.; συμπέρθω, Eur.; σῠνἄναιρέω, Isoc., Antipho, Lycurg.; σὺνεξαιρέω, Eur., Hdt., Xen.

To destroy a part of, πἄραιρέω, c. gen., Thuc.

To destroy utterly, σῠνεπῐτρῐ́βω, Xen.

To destroy in turn, in retaliation, ἀντἀπόλλῡμι, Eur., Hdt.; ἀνταποκτείνω (only of men), Æsch., Hdt., Dem.; ἀντἀνᾰλίσκω, Eur.

That they might destroy from off the earth the insolence of mortals, ὡς ἀπαυτλοῖεν χθονὸς Ὕβρισμα ζυητῶν, Eur.

To be destroyed, φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf. act. (in pass. ἐφθίμην, part. φθῐ́μενος, and fut. mid. φθῐσόμαι, only of men dead), Omn. poet.; κἀταφθίνω, Pind., Trag., Hdt.; ἐκφθίνομαι, pass., only in 3d pl. pluperf. ἐξέφθῐτο, Hom., 3d pl. perf. ἐξέφθινται, Æsch., c. gen. of the place where the destroyed thing formerly was, Hom., Æsch.; οἴχομαι (of Troy), Eur.

Being destroyed as to the stock of his whole family, γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος, Soph.

If a city knows that it will be utterly destroyed, ἢν τις πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, Thuc.

One must destroy, κἀθαιρετέον, Thuc.

Destroyed, ἄῐστος, ον, Hom., Æsch.; πολύφθορος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἀνάστᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; ἐξώλης, ες, Ar., Hdt., Dem.

Easily destroyed, εὔφθαρτος, ον, Arist.

Prematurely destroyed, πρώλης, ες, Dem.

Utterly destroyed, πᾰνώλης, ες, Æsch.; πανώλεθρος, ον, Æsch.

So as to be utterly destroyed, adv. πανωλέθρως, Hdt.

Destroyer, ᾱ, δηλήμων, ονος, ὁ, Hom., Hdt.; ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Alcm., fem. ὀλέτειρα, h.; δηλητήρ, ῆρος, ὁ, h.; πορθήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; πορθητής, ὁ, Eur.; ἀναστᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; ἀναστᾰτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; λωβητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; δαϊκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; δαΐκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; αἰνολέτης, ὁ, Orph.; κἀθαιρέτης, ου, ὁ, Thuc.; λῡμαντήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; ᾽ἀνᾰτροπεύς, ὁ, Antipho. See next word.

Destroying, Destructive, σίντης, ου, ὁ, only masc., Hom.; οὐλόμενος, η, ον, Hom.; οὖλος, η, ον, Hom., Ap. Rh., Bion; οὔλιος, ᾱ, ον, Hom., Hes., Pind., Soph.; ὀλοός, ή, όν, Hom., Hes., Trag.; λοίγιος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὀλοφώιος, ον (Hom. has only neut. pl.), Hom., Ap. Rh., Theoc.; ἄΐδηλος, ον, Hom., Soph.; δᾱ́ϊος, usu. Trag. δῄϊος, and sometimes δῄος or δᾱ́ος, Hom., Pind., Trag.; ὀλέθριος, ᾱ, ον, and ος, ον (c. gen. of the thing destroyed, Æsch.), Omn. poet., Hdt., Plat.; ὀλώϊος, ον, Hes.; ὀλοιός, όν, h.; ὀλόεις, εσσα, εν, Soph.; σῖνις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; πολυφθόρος, ον, Pind., Æsch.; ᾽ἄσωτος, ον, c. dat. of the thing destroyed, Æsch.; ἐξώλης, ες, Ar., Dem.; ᾽ἀλῑτήριος, ον, Lys., Andoc., Dem.; ᾽ἀλῑτηριώδης, ες, Plat.; οὐλοός, όν, Ap. Rh.

Destroying all things, πάμφθαρτος, ον, Æsch.; πᾰνώλεθρος, ον, Æsch., Hdt.; πᾰνώλης, ες, Soph.

Destroying men, [ἀνδροφόνος, ον, Hom.]; φθῑσίμβροτος, ον, Hom.; φθῑσήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes.; βροτολοιγός, όν, Hom., Æsch.; ὀλεσήνωρ, ορος, only masc., Theogn.; βροτοφθόρος, ον, Æsch.; βροτοκτόνος, ον, Eur.; ᾽ἁρπάξανδρος, ον, Æsch.; ἔλανδρος, ον, Æsch.

Destroying life, ζῡμοραῖστής, οῦ, ὁ, only masc., Hom.

Destroying a race, φθερσῖγενής, ές, Æsch.

Destroying cities, πτολῐπόρθιος, ον, Hom.; πτολῐπορθος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch.; πτολῐπόρθης, ου, ὁ, only masc., Æsch.; ἐλέπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, no neut., sometimes c. gen. of the city, Æsch., Eur.; περσέπολις and περσέπτολις, Æsch., Ar.

Destroying ships, ἑλέναυς, εως, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.

Destroying the house, ὠλεσίοικος, ον, Æsch.

Destroying long after, ὑστεροφόρος, ον, Soph.

Intending destruction, ὀλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ap. Rh.

Destructible, διᾰλῡτος, ον, Plat.

Destruction, λοιγός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ᾽ἄτη, ἡ, Omn. poet., Hdt.; ὄλεθρος, ὁ, Omn.; ᾽ἀνᾰτροπή, ἡ, Æsch.; ᾽ἀφᾰ́νεια, ἡ, Æsch.; φθορά, ᾶς, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; διαφθορά, ᾶς, Trag., Hdt., Thuc.; κἀταφθορά, ᾶς, Eur., Thuc.; φθόρος, ὁ, Æsch., Epich., Thuc., Plat.; ᾽ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Dem.; ᾽ἀναίρεσις, εως, ἡ, Xen., Dem.; ἐξώλεια, ἡ, Antipho, Dem.

Utter destruction, πάμφθερσις, εως, ἡ, Bacchyl.

Exposed to destruction, πολύφθορος, ον, Soph.

Destructive. *Vid.* Destroying.

Desuetude, ἀήθεια, ἡ, Plat.

To fall into desuetude, παλαιόομαι, pass., Plat., Arist. *Vid.* Obsolete.

Desultory, διᾰ́δρομος, ον, Eur.

Detach, to (troops, etc.), παραπέμπω, Xen. *Vid.* To send.

To detach (from another, so as to attract to one's self), παραιρέομαι, aor. 2 παρειλόμην, Xen.; [παρασπάομαί τινά τινος, Xen.]

Detached, περῐ́δρομος, ον (of a building), Hom.

Detachment, ᾱ, μέρος, τό, c. gen. of the description of troops, Thuc., Xen.

A small detachment both of the heavy-armed infantry and of the cavalry having advanced, ἐπεξελθόντος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων, Thuc.

[*Commander of a detachment,* μεράρχης, ὁ, Æl. Tact.]

[*The command of a detachment,* μεραρχία, ἡ, Arr.]

Detail, to, διείπον, and infin. in Hom. διαειπεῖν for διειπεῖν, only in aor. 2, Hom., Soph.; διέξειμι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, no other tenses, Hdt., Xen., Isæ., Dem., Æschin.; διεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἠλῠ́θον, usu. Att. sync. -ἦλθον, perf. redupl. -ελήλῠθα, Dem. *Vid.* To relate.

To detail besides, προσδιεξέρχομαι, Dem.

Detailing, ᾱ, διέξοδος, ἡ, Plat.

The details of, τά, c. gen., Plat., Dem.

Detain, to, ἐρῠ́κω, no perf., aor. 2 poet. (not Att.) ἠρῠκᾰκον, infin. ἐρυκακέειν, sometimes c. gen. of the thing from which, Hom., Hes., Æsch., Soph.; ἐρῡκᾰ́νάω, only pres., Hom.; ἐρῡκᾰ́νω, only pres. and imperf., Hom.; ἐρητύω, fut. -ὑσω, and sometimes ῡ pres., sometimes c. gen. rei, Hom., Eur.; κᾰτερύκω, Hom., Ar.; κᾰτερυκάνω, Hom.; κᾰτερητύω, Hom.; ἴσχω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Eur., Xen.; ἰσχᾰνάω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; ἰσχᾰ́νω, only pres. and imperf., sometimes c. gen. rei, Hom., Hes.: κᾰτίσχω, Hom., Hdt., Ap. Rh.; κᾰτισχάνω, Hom.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω (the latter more frequent in this sens.), but esp. in aor. 2 ἔσχον, and poet. ἔσχεθον, aor. 2 part. only σχών, and that rare, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, very rare, no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, often c. gen. rei, sometimes c. τοῦ μή and infin., Omn. poet., Xen.; κᾰτέχω, Omn.; κᾰτᾰκωλύω, fut. -ὑσω, in pres. ῡ sometimes, Xen., Dem. *Vid.* To restrain.

Detaining ships, ἐχενηΐς, ΐδος, contr. ἐχενῆδος, only fem., Æsch.

Detect, to, ἐφευρίσκω, fut. -ευρήσω, aor. 2 -εὗρον, aor. 1 pass. -ευρέθην, etc., Hom., Soph., Hdt.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, aor. 1 pass. ᾑρέθην, Soph.; καθαιρέω, Soph.; λαμβᾰ́νω, fut. λήψομαι, Dor. λαψοῦμαι, no aor. 1, perf. εἴληφα, also λελᾰ́βηκα, Hdt.; aor. 2 ἔλᾰβον, perf. pass. sometimes also λέλημμαι, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Plat., Lys.; γνωρίζω, perf. ἐγν., not γεγν., Soph., Thuc.; φωράω, fut. -άσω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; κᾰτᾰφωράω, Thuc.

To be detected, pass. of the preceding words, and ᾽ἀνᾰφαίνομαι, pass., Æsch.; ᾽ἁλίσκομαι (ᾰ once in Hom.), pass., fut. ἁλώσομαι, perf. ᾕλωκα, more usu. ἑᾰ́λωκα, aor. 2 ᾕλων, more usu. ἑᾰ́λων, Soph., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; κἀθευρίσκομαι, c. part., as, *bringing this damsel who was detected in adorning the tomb,* κόρην ἄγων τήνδ᾽ ἣ καθευρέθη τάφον κοσμοῦσα (and this is a common construction of all verbs in this sense), Soph.

Detected, ἐπῐ́δηπτος, ον, Soph., Hdt., Dem.; ἐπῐ́δηλος, ον, Ar.; ἐπᾰ́ϊστος, ον, Hdt.; γνωσθείς, εῖσα, έν, Plat.

Detected in the very fact, αὐτόφωρος, ον, Soph., Thuc.

To detect, to be detected in the fact, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ λαμβάνω, ἐπ᾽ αὐτοφ. ἁλίσκομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem.

Because of his crimes detected by himself (Œdipus), πρὸς αὐτοφώρων ἀπλακημάτων, Soph.

So as not to be detected, ᾽ἀνεξελέγκτως, Xen.

Detention, κἀτοχή, ἡ, Hdt.

Deter, to, ἀποτρέπω, c. gen. rei, or c. part., or c. infin., or c. τὸ μή and infin., Æsch., Xen., Dem. *Vid.* To frighten.

That the rest of the Greeks also might be deterred, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι φόβος ᾖ, c. infin., Xen.

Deteriorate, to, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰ́βην, Omn.

To be deteriorated, ἐλασσόομαι, pass., Thuc.

Determinate, τακτός, ή, όν, Thuc., Plat.

Determination (i. e., fixed purpose), βουλή, ἡ, Hom., Trag., Xen., Dem.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Soph.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; i. e., end, τέλος, τό, Omn.

Determine, to (i. e., resolve), βάλλομαι, mid., Hom., Hdt.; μητιάομαι, mid., Hom., Ap. Rh.; βουλεύω, Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, perf. ἔγνωκα, aor. 2 ἔγνων, no aor. 1, perf. pass.

ἔγνωσμαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; διαγιγνώσκω, Hdt., Thuc., Lys.; βούλομαι, mid., fut. βουλήσομαι, also perf. pass. βεβούλημαι, and aor. 1 ἐβουλήθην, Att. ἠβουλήθην, in act. sens., Soph., Xen.; δοκέω, fut. δοκήσω, etc., etc., only poet., also δόξω, ἔδοξα, no perf. act., but perf. pass. δέδογμαι, both prose and poet., oftener, and in prose always, c. dat. pron. (δοκῶ μοι, etc.), Æsch., Ar., Hdt., Xen.; κᾰτᾰξιόω, Soph.; ἐπικῡρόω, Soph.; ὁρίζω, and poet. οὐρίζω, Trag., Lycurg.; διορίζω, Soph., Eur., Xen., Dem.; περιγράφω, Xen. *Vid.* To END, To RESOLVE, To DECIDE.

To determine (i. e., to decide, q. v.) a quarrel, etc., δικάζω, Hom., Æsch., Hdt., Omn. Att. prose; κρίνω (aor. 1 pass. poet. ἐκρίνθην, Hom.), Omn.

To be determined, to have determined in one's mind, πληθύομαι, pass., Æsch.; ἄναρτάομαι, pass., Hdt.

It is determined, I am determined, δοκεῖ, sine cas. or c. dat. of pronoun, aor. 1 ἔδοξε, perf. δέδοκται, also aor. 1 part. δοκῆσαν and δόξαν, Trag., Hdt., Thuc., Plat.

It was determined, ἐνίκα, Hdt.

A vote has been determined, ψῆφος κέκρανται, Æsch.; *a vote which has been determined*, ψῆφος κρανθεῖσα, Æsch., Eur.

Since this is determined, ὡς ταῦτ' ἄρᾱρε (perf. of ἄρω), Eur.

Determined in his mind, φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς, Hom.

To determine not *to do*, ἀπογιγνώσκω, c. acc. or c. μή and infin., Xen., Dem.

I determined, he determined not to do, ἀπέδοξε, c. dat. pron. (often understood), c. μή and infin., or only c. infin., Hdt., Xen.

Afterward when they determined not to do so, but they determined only to apply to their native gods, μετέπειτα ὡς σφι ἀπέδοξε, ἔδοξε δὲ τοῖσι πατρίοισι μοῦνον χρᾶσθαι θεοῖσι, Hdt.

They all determine, συνδοκεῖ, c. dat. pron., Ar., Thuc., Xen., Plat.

It is not in our power to determine to what extent we choose to extend our dominion, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν, Thuc.

To determine (i. e., to end), περαίνω, aor. 1 ἐπέρᾶνα, no perf. act., Omn. Att.

One must determine, βουλευτέον and βουλευτέα, Soph., Thuc.; ὁριστέον, Plat.

One who determines, ὁριστής, οῦ, ὁ, c. gen., Dem.

DETEST, TO, ἐχθαίρω, Omn. poet., Hipp., Arist.; ἀπεχθαίρω, Hom.; μῑσέω, Omn.; ἀποπτύω, ὔσω, Hes., Trag.; ὀνοτάζομαι, mid., only pres., Æsch. *Vid.* To HATE.

One must detest, μῑσητέον, Xen.

DETESTABLE, ἀπόθεστος, ον, Hom., ἐχθρός, ά, όν, reg. compar. and irreg. ἐχθίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), superl. ἔχθιστος, Omn.; στῡγερός, ά, όν, Omn. poet.; στῡγνός, ή, όν, Æsch., Eur.; στυγητός, ή, όν, Æsch.; ἀπεχθής, ές, Æsch.; ἀξιόμῑσος, ον, Æsch.; ἀπόπτυστος, ον, Æsch., Soph.; βδελύκτροπος, ον, Æsch.; ἐχθαρτέος, α, ον, Soph.; μῑσητέος, α, ον, Xen. *Vid.* HATEFUL.

DETESTABLY, ἐχθρῶς, compar. -οτέρως, Plat., Xen.

DETESTATION, ἔχθος, τό, Omn.; μῖσος, τό, Omn. Att.; ἀπέχθεια, ή, Plat., Dem. *Vid.* HATRED.

DETHRONE, TO, ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1, Æsch., Soph., Xen.; κᾰτᾰλύω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῡμαι, c. acc. pers., gen. of the throne or command, Xen. *Vid.* To DEPOSE.

DETHRONEMENT, κᾰτᾰλῡσις, εως, ή, Thuc.

DETRACT FROM, TO, ἐλασσόω, c. gen., Thuc.; διᾰσῠρω, Isoc., Dem., Æschin.

DETRACTION, μῑκρολογία, ή, Isoc.

DETRIMENT, ζημία, ή, Soph., Eur., Plat., Xen.; λώμη, ή, Trag., Hdt., Xen., Plat.; βλᾰβη, ή, Hdt., Omn. Att. *Vid.* INJURY.

DETRIMENTAL, βλᾰβερός, ά, όν, Hes., h., Xen.; ἐπιζήμιος, ον, Thuc., Xen., Isoc.; ζημιώδης, ες, Plat. *Vid.* INJURIOUS.

DEVASTATE, TO, δηλέομαι, mid. with perf. pass. in pass. sens., Hom., Hdt.; δηόω, no perf., either act. or pass., though there is aor. 1 pass. (Æsch. and Eur. sometimes have η in fut. and aor. 1), Trag., Ar., Thuc., Lys.; τέμνω, perf. τέτμηκα (though scarcely used in act.), etc., Thuc., Xen., Andoc., Lys. *Vid.* To RAVAGE.

DEVASTATION, κᾰκουχία, ή, Æsch.; τμῆσις, εως, ή, Plat. *Vid.* INJURY.

DEVELOP, TO, ἀνᾰδείκνῡμι, Pind., Hdt., Xen. *Vid.* To SHOW.

DEVIATE, TO, πᾰρεκβαίνω (not in fut. or aor. 1 act., which have a trans. sense), perf. -βέβηκα, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, fut. mid. -βήσομαι, lit. and metaph. c. gen. of the course from which, Hes.; ἀποπλᾰνάομαι, mid. and pass., Isoc.; [παρατρέπομαι, c. εἰς c. acc., Xen.]; πᾰρᾰθέω, fut. -θεύσομαι, no other tenses, c. acc. of the course left, Plat.; πᾰρεκκλίνω, c. acc., Æschin., Arist. *Vid.* To WANDER.

DEVIATION, πᾰρέκβᾰσις, εως, ή, Arist.; [παράβασις, εως, ή, Plut.; *a deviation from the right*, παραγωγή, ή, Plat.]

DEVICE, A, ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen. *Vid.* PLAN.

A device, i. e., an emblem on a shield or seal, etc., ἐπίσημα, ᾰτος, τό, Simon.; ἐπίσημον, τό, Æsch., Eur., Hdt.; σῆμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; σημεῖον, τό, Eur., Hdt., Plat.

A maker of devices for shields, σημᾰτουργός, ὁ, Æsch.

To wear a device on one's arms or *shield*, ἐπιγρᾰφομαι, mid., Xen.

DEVIL, THE, διᾰβολος, ὁ, N. T.

DEVIOUS, πλᾰνοστίβής, ές, Æsch. *Vid.* WANDERING.

DEVISE, TO, μηχᾰνάω, in act. only infin. and part. (Hom., Soph.), in mid. with perf. pass., sometimes in act. sens., but oftener in pass., Omn.; περῑμηχᾰνάομαι, Hom.; [μέδομαι and μήδομαι, c. acc. et dat., against one, Hom.; ἐπί τινι, Trag.]; ῥάπτω, aor. 2 pass. ἐρράφην, etc., Hom., Eur., Hdt.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, aor. 2 εὗρον, other act. tenses rare, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, also fut. mid. εὑρήσομαι, in pass. sens. (aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), Omn.; συνάπτω, no perf. nor pass. in this sense, Æsch., Eur.; πλέκω, Æsch., Eur., Ar.; ἐκφροντίζω, Eur., Ar.; καλχαίνω, only pres. and imperf., Soph.; ὑποῤῥάπτω, Eur.; *to devise off-hand*, αὐτοσχεδιάζω, Thuc., Xen. *Vid.* To CONTRIVE.

One must devise, φροντιστέον, Eur.; ἐξευρετέον, Plat.; *one must devise beforehand*, προνοητέον, Xen.

DEVOID, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Soph., Hdt., Plat. *Vid.* WANTING.

[DEVOLVE, TO (trans.), προστίθημι, c. dat. pers. et infin., Hdt. *Vid.* To ENJOIN.]

DEVOLVE, TO, περίσταμαι, pass. c. perf. and pluperf., and aor. 2 act., c. ἐς and acc., Thuc.; ῥέπω, no perf., no mid., c. εἰς and acc., Æsch.

The kingdom devolved on his son, ἡ βασιληίη ἀνεχώρεε ἐς τὸν παῖδα, Hdt.

DEVOTE, TO, ἄνᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hes., Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; κᾰθιερόω, Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* To DEDICATE.

To devote one's self to, to be devoted to, ἐπῐβάλλομαι, mid., no aor. 1, Sapph.; πρόσκειμαι, imper. -κεῖσο, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. dat., Soph., Hdt., Plat.; ἀνάκειμαι, Hdt.; ἐπίδῐδωμι (aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι) ἐμαυτόν, c. dat., Ar.; προσέχω, fut. -έξω, imperf. -εἶχον, aor. 2 -ἔσχον, no aor. 1 nor perf., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; προίημι (imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα, perf. pass. -εἶμαι) ἐμαυτόν, c. ἐπί and acc., Xen.; ὕπεχω, c. dat., Xen.; σχολάζω, c. dat., Xen.; προσνέμω ἐμαυτόν, c. dat., Dem.

For we are devoted to you, σοὶ γὰρ ἄνακείμεσθα δή, Eur.

I am wholly devoted to you, τὶν ὅλος ἔγκειμαι, Theoc.; [προσανάκειμαί σοι, Plut.]

To devote one's self with purifying rites (to the infernal gods), ἀφᾰγνίζομαι, mid., Eur.

To devote a person to death for a whole city, ὑπερδῐδωμι, c. acc. pers., gen. of the city, Eur.

DEVOTED, ἄνειμένος, η, ον, c. εἰς and acc., Eur.; πᾰρᾰβεβλημένος, η, ον, c. dat., Ar.; [προσφυής, ές, c. dat., Plat.; ἅγιος, α, ον (of things), to the gods, Xen.]

DEVOTION, εὐσέβεια, ή, Omn. Att. *Vid.* PIETY.

DEVOTIONAL, θεοσεβής, ές, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

DEVOUR, TO, βεβρώθω, only pres., Hom.; λᾰφύσσω, only pres. act. and mid., Hom., Eupol.; κείρω, in this sens. only pres. and imperf. act., Hom.; βῐβρώσκω, no fut. nor aor. 1, perf. βέβρωκα, part. βεβρωκώς, sync. βεβρώς, ῶτος (Soph.), aor. 2 ἔβρων, perf. pass. and paulo post fut. βεβρώσομαι, in pass. sens., Hom., Æsch., Soph., Xen.; δάπτω, no perf., Hom., Pind., Trag.; δαρδάπτω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; κᾰτᾰδάπτω, Hom.; κάτεσθίω, only pres. and imperf., Hom., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτέδω, fut. κατέδομαι, perf. κατέδηδα (Hom.), κατεδήδοκα (Ar., Æschin.), perf. pass. κατεδήδεσμαι (Plat.), aor. 1 pass. κᾰτηδέσθην (Plat., Com.), Hom., Ar., Plat. (Com.), Plat., Æschin.; κᾰτᾰφᾰγω, only in aor. 2 κᾰτέφᾰγον, Ar., Xen.; διᾰφᾰγω, only in aor. 2, Hdt.; βρύκω, h., Soph., Eur., Ar.; κάπτω, no perf., no pass., Ar., Xenarch.; ἀνᾰκάπτω, Ar.; ἐγκάπτω, Eur., Ar.; ἐπεγκάπτω, Ar.; σποδέω, Ar., Pherecr.; ἐντρώγω, fut. ἐντρώξομαι, aor. 2 ἐνέτρᾰγον, no perf., Ar.; κᾰτᾰβόσκομαι, mid., only pres. and imperf., Call. *Vid.* To EAT, To FEED ON.

DEVOURING, βᾰρῠβρώς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ῶτος, Soph.; διᾰβόρος, ον, Soph.; πολῠβόρος, ον, Plat.; [(of fire), μαλερός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch.]

Devouring all things, παμφᾰγος, ον, Alcman, Eur., Arist.

Devouring the strength or *limbs of*

a man, γυιοβόρος, ον (esp. o° love), Hes.

Devouring the spirit of a man, θῡμοβόρος, ον (once c. acc. of mind, or of grief devouring the mind, τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης, Æsch.), Hom., Æsch.; διηϊθῡμος, ον, Æsch.; δᾰκέθῡμος, ον, Soph.

DEVOURED, διάβορος, ον, Soph.

DEVOUT, εὐσεβής, ές, Omn. post Hom. *Vid.* PIOUS.

DEVOUTLY, εὐσεβῶς (poet., not Att., εὐσεβέως), Pind., Soph., Xen., Dem. *Vid.* PIOUSLY.

DEW, ἔρση and ἐέρση, and ἔερσα and ἔρσα, ἡ, Hom., Hes., Alcman, Pind.; δρόσος, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.

The dew from heaven, οὐράνια ἄχνη, Soph.

DEW-DROP, ᾰ, πρώξ, πρωκός, ἡ, Call., Theoc.

DEWY, ἐρσήεις and ἐερσήεις, εσσα, εν, Hom.; δροσερός, ά, όν, Eur., Ar., Ap. Rh.; δροσόεις, εσσα, εν, Eur., Ap. Rh.; ἔνδροσος, ον, Æsch.; εὔδροσος, ον, Eur., Ar.; ὑπόδροσος, ον, Theoc.; δροσοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

DEXTERITY, δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc. *Vid.* SKILL.

DEXTEROUS, χειρῐδής, ές, Pind.; δέξιος, ᾰ, ον, Pind., Ar., Thuc., Xen., Antipho; τᾰχύχειρ, gen. -χειρος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Critias. *Vid.* SKILLFUL.

Very dexterous, περῐδέξιος, ον, Ar.; [ἀμφιδέξιος, ον, Hippon., Hipp., Arist.]

DEXTEROUSLY, δεξίως, superl. δεξιώτατα, Ar.

DEXTRAL, δέξιος, ᾰ, ον, Omn. *Vid.* RIGHT.

DIADEM, ᾰ, στεφάνη, ἡ, Hom., h., Pind., Hes., Eur., Ar., Hdt. *Vid.* CROWN.

[DIAGNOSIS, διάγνωσις, εως, ἡ, Hipp., Gal.]

[DIAGNOSTIC, νοσογνωμονικός, ή, όν, and διαγνωστικός, ή, όν, Med., *the d. art*, or *diagnostic*, νοσογνωμονική, ἡ, Plat.]

DIAGRAM, ᾰ, διᾰ΄γραμμα, ᾰτος, τό, Xen., Plat.

DIAL, ᾰ, στοιχεῖον, τό, Ar. *Vid.* SUN-DIAL.

DIALECT, ᾰ, γλῶσσα, ἡ, Omn.

But these have not the same dialect, but four varieties of dialect, γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων, Hdt.

These cities are inhabited, in Caria, having all the same dialect, αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίη κατοίκηνται κατὰ ταὐτὰ διᾰλεγόμεναί σφι, Hdt.

These cities have not at all the same dialect as those above-mentioned, but they have one dialect among themselves, αὗται αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι, Hdt.

Now the Chians and Erythræans have the same dialect, Χῖοι μὲν νῦν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Hdt.

DIALECTIC, διᾰλεκτῐκός, ή, όν, Plat.

DIALOGUE, ᾰ, διᾰ΄λογος, ὁ, Plat.

To hold a dialogue with, διᾰλέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. διελέχθην, in act. sens., c. dat. or c. πρός and acc., sometimes c. acc. of the words spoken, Ar., Xen., Plat., Dem., Lys., Æschin. *Vid.* TO CONVERSE.

DIAMETER, διᾰ΄μετρος, ἡ, Plat., Arist.

DIAMOND, ᾰ, ᾰ΄δᾰμας, αντος, ὁ, Theoph.

DIAPHANOUS, διᾰφᾰνής, ές, Ar., Plat. *Vid.* TRANSPARENT.

[DIAPHORETICS, τὰ μετασυγκριτικά, Dioscr.; *to employ diaphoretics*, μετασυγκρίνω, Med.]

DIAPHRAGM, πρᾰπίδες, αἱ, Hom.; φρήν, φρενός, ἡ, Hom., Æsch., Plat.; διαΐ΄φραγμα, ᾰτος, τό, Plat.; ὑπόζωμα, ᾰτος, τό, Arist.

DIARRHŒA, διάῤῥοια, ἡ, Ar., Thuc.

To have a diarrhœa, ὑποπεριπλύνομαι, only pres. and imperf., Hipp.

[*Subject to diarrhœa*, προπετής, ές, Ath.]

DIARY, ᾰ, ἐφημερίς, ἴδος, ἡ, Plat.

DICE. *Vid.* DIE.

DICE-BOX, ᾰ, φίμος, ὁ, Æschin.

DICTATE, το, ἐξηγέομαι, mid., Eur., Hdt., Dem.; ὑποβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1, Isoc., Dem.; ὑπᾰγορεύω, Xen., Dem.

And do you dictate to me the form of oath, σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκου, Eur.

To dictate (i. e., to command), ἐπῐτάσσω, c. dat. pers., c. acc. rei or infin., Soph., Ar., Hdt., Plat. *Vid.* To COMMAND.

DICTATION, ἡγεμονία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* COMMAND.

DICTATOR (at Rome), δικτᾰ΄τωρ, ορος, ὁ, Polyb.; [μόναρχος, ὁ, Plut.]

To be dictator, δικτᾰτωρεύω, Dion C.

DICTATORSHIP, δικτᾰτωρεία, ἡ, Dion. H.

DICTION, λέξις, εως, ἡ, Plat., Isoc.

[DICTIONARY, λεξικόν, τό (sc. βιβλίον), Phot., Gram.: λέξεις, εων, αἱ, Gram.; (of foreign words), γλῶσσαι, αἱ, Gram.]

[*An alphabetical dictionary*, λέξεις (or λεξικόν) κατὰ στοιχεῖον, Gram.; *an etymological d.*, ἐτυμολογικόν, τό, Id.]

[*Universal dictionary*, πανδέκται, οἱ, Gell.]

[*A dictionary maker*, λεξικογράφος, ὁ, and λεξικός, ὁ, Gram.]

DIE, το, φθΐ΄ω (ῐ before a long syll., ῐ̆ before a short one), only pres. and imperf. act., Hom.; φθίνω (ῐ Hom., ῐ̆ Att.), only pres. and imperf. act., Hom., Soph., Eur., Plat.; oftener in pass. φθίομαι and φθίνομαι, esp. in perf. ἔφθῐμαι, pluperf. ἐφθίμην, part. φθίμενος, never ἐφθίμενος (Hom. also has fut. mid. φθίσομαι), Hom., Pind., Trag., φθίμενος also in Xen.; κᾰταφθίομαι or -φθίνομαι, Hom., Trag.; ἀποφθίνομαι (also -φθίνω, Æsch., Soph.), Hom., Pind.; θνήσκω, fut. θανοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔθᾰνον, perf. τέθνηκα, dual and pl. sync. τέθνᾰτον, τεθνᾰμεν, τέθνᾰτε, τεθνῐσι, infin. sync. (the usual form) τεθνᾶναι (and τεθνᾶναι, Æsch.), poet. (not Att.) τεθνᾰμεν, τεθνᾰμεναι, imper. τέθνᾰθι, opt. τεθναίην, part. τεθνηκώς (the only form in Trag. except Æsch., who once has τεθνεῶτα), sync. τεθνεώς, ῶσα, ώς, and oftener in Hom. τεθνηώς, gen. ῶτος and ότος (Hom. uses no fem. except τεθνηκυῖα) (τεθνεώς is as common in Att. prose as τεθνηκώς), Omn.; ἐκθνήσκω, Hom., Soph.; ᾰ΄ποθνήσκω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; καταθνήσκω, aor. 2 often κάτθᾰνον, in all poets but Att., and in Att. in the unaugmented moods, Omn. poet.; ὄλλῡμαι, mid., fut. ὀλοῦμαι, aor. 2 ὠλόμην, perf. ὄλωλα, no aor. 1, Omn. poet.; ἀπόλλῡμαι, Omn.; ἀπολύομαι, mid. and pass., only in aor. 1 ἀπελῠ΄θην and ᾰ΄πελῠσάμην, Soph.; ᾰ΄ποψῡ́χω, Thuc., Bion; ἀποψύχω βίον, Soph.; ἀποψύχομαι, pass., in aor. 2 ἀπεψῡ́χην, Æsch.; ἐκφθίνομαι, pass., Æsch.; ἀποσβένῡμαι, c. aor. 2 act. ἀπέσβην, Eur.; τελευτάω, Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; τελέομαι, pass., perf. τετέλεσμαι, etc., Æsch.; ἐκπέμπομαι, pass., Soph.; ἐξαποθνήσκω, Ar.; διαφθείρομαι, pass., Hdt., Thuc.; ἀπογίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, no aor. 1 mid., perf. -γέγονα, perf. pass. -γεγένημαι, Hdt., Thuc., Dem.; ἀπαλλάσσομαι, pass., c. gen. βίου, or subaud. βίου, Thuc., Xen., Plat.; in act. ἀπαλλάσσω (c. gen. βίου), Eur.; μεταλλάσσω, sine cas. or c. acc. βίου, Plat., Isoc.

There are also a great many phrases for *To die*: ἀποπνέω ᾰ̔θῡμόν, the verb only in pres. (also the acc. understood, h.), Hom., h.; *in time they died, being throttled*, lit., time made them (being throttled) breathe forth their lives from their monstrous bodies (of the serpents who attacked Hercules), ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων, Pind.; ἀποκᾰπύω ψῡχήν, in poet. aor. 1; ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκᾰ΄πυσσεν, Hom.; ᾰ΄ποδίδωμι (aor. 1 -έδωκα) τὸ μόρσιμον, Pind.; γαῖαν δῦμι, χθόνα δῦμι, only in aor. 2 ἔδυν, poet. infin. δῦμεναι, Hom.; γῆν ἐπιέννυμαι, Pind., Xen.; ψῡχὴν ᾰ̓φίημι (imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, etc.), Eur.; μεθίημι ψυχήν, Eur.; μεθίημι πνεῦμα, Eur.; ἀποῤῥήγνῡμι πνεῦμα βίου, or ἀπ. πνεῦμα, or ἀπ. βίον, Æsch., Eur.; χράομαι (contr. άει in ῆ) μορῷ, Hdt.; ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, Xen.

And do not compel me to die, τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς, Eur.

When you are dead, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς, Hom.

Prepared to die, τὸ μὴ βλέπειν ἑτοῖμος, Soph.

To die easily, ἀπομᾰραίνομαι, pass., Xen.

To die away or *out* (as fire), [μαραίνομαι, Hom.]; κᾰτᾰμαραίνομαι, Arist.

To die for, ᾰ̓ΰπερφθίνομαι, pass., c. gen., Pind.; προθνήσκω, c. gen., Eur.; ὑπερθνήσκω, c. gen., Eur.; ὑπεράποθνήσκω, c. gen., Xen., Plat.

To die in, ἐνθνήσκω, Soph., Eur., Plat., Lys.; ἐνᾰποθνήσκω, Hdt., Thuc.; ἐντελευτάω, Thuc.; ἐγκαταθνήσκω, poet. aor. 2 ἐνῐκατθᾰ́νών, Ap. Rh.

To die immediately after, ἐπαποθνήσκω, c. dat., Plat.

To die before, προθνήσκω, Thuc.; προαποθνήσκω, Hdt., Xen., Plat., Antipho; προᾰπόλλῡμαι, Thuc., Plat., Lys., Antipho.

To die with, συνθνήσκω, c. dat., Æsch., Soph., Eur.; σῦνᾰποθνήσκω, Hdt., Plat.; σῦνόλλῡμαι, c. dat., Eur.

You ought drinking to die with the drink (i. e., drink till the liquor fails and you drop down), σῦνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι, Eur.

To die in return, in retaliation, ἀντῐκᾰταθνήσκω, aor. 2 infin. ἀντῐκατθανεῖν, Æsch.; ἀντᾰπόλλῡμαι, Eur., Hdt.; ἀντᾰποθνήσκω, Antipho.

To die by any violence, per euphem. πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπουθα, no other tenses except imperf., Hdt., Xen., Dem., Theoc. *Vid.* TO BE KILLED.

If I should die, εἴ τι πάθοιμι, or ἤν τι πάθω, Hdt., Att.

To die painfully, δυσθνήσκω, Eur.; δυσθανάτεω, Hdt., Plat.

To die (i. e., lie dying), ψῦχορρᾰγέω, only pres., Eur., Ap. Rh.

To be dead, κεῖμαι, ἐκείμην, imper. κεῖσο, fut. κείσομαι, Hom., Æsch., Soph.; οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, perf. οἴχωκα and ὤχημαι, no other tenses except imperf. in this sense, usu. in pres., Hom., Trag., Eur.; ᾰ̓ποίχομαι, Pind., Ar.; πᾰροίχομαι, Æsch.; κοιμάομαι, pass., Soph.; βαίνω, only in perf. βέβηκα, Eur.; ἐκλείπω, in 2d perf. part. οἱ ἐκλελοιπότες, Plat.

How long is it now since Laïus died? πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνου ᾽Αφαντος ἐρρέι θανασίμῳ χειρώματι; Soph.

One must die, ᾰ̓ποθᾰνετέον, Arist.

Dying (i. e., at the point of death), προνωπής, ές, Æsch., Eur.; προπετής, ές, Soph.; ψῦχορρᾰγής, ές, Eur.; ἐπίθᾰνᾰτος, ον, Dem.

Dying first, or *dead first,* πρωτόμορος, ον, Æsch.

Dying early, ὠ ὤμορος, ον, Hom.; τᾰχῠ́ποτμος, ον, Pind.; τᾰχῠ́μορος, ον, Æsch.

Dying twice, dis thrice, who has died thrice (thrice been called "the late"), τρισμᾰκᾰρίτης, ὁ, Antipho.

Dying easily, εὐθνήσῐμος, ον — *so that I may die without a struggle, my blood flowing forth in an easy death,* ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων ἀπορρύεντων, ὁμμα συμβᾶλω τόδε, Æsch.; εὐθᾰ́νᾰτος, ον, epith. of Θᾰ́νᾰτος, Menand.

Dying by a similar death, ᾽ισόνεκυς, υος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur.

Causing early death, ὠκύμορος, ον, Hom.

With an easy death, εὐθᾰνᾰ́τως, Cratin.

Die, to, stain with colors. *Vid.* To dye.

Die, a, ἀστρᾰγᾰ́λος, ὁ, in pl., also the game played with dice, Hom., Hdt., Plat., Æschin., Theoc.; κῦβος, ὁ, in pl., also the pips on the dice, Æsch., Eur., Plat., Æschin.; ἀστρᾰ́γαλος, ὁ, Antiph.; ᾰ̓στρις, εως, ἡ, Call.; βολίς, ῖδος, ἡ, Anth.

The highest throw on the dice, ὁ Κῶος (sc. βόλος), Ar.; ὁ Μῖδας, Eubul.

The lowest throw on the dice, ὁ Χῖος, Ar.

The rattle of the dice, βολοκτῠ́πη, ἡ, Anth.

Playing with dice, κῠβεία, ἡ, Xen., Plat.; ἀστρᾰγᾰλῐ́σεις, εως, ἡ, Arist.

To play with dice, κῠβεύω, Eur., Ar., Plat., Isoc., Æschin.; ἀστρᾰγᾰλίζω, Plat., Cratin.

A player with dice, κῠβευτής, οῦ, ὁ, Soph.; σκῐρᾰφευτής, οῦ, ὁ, Amphis.

To expose one's life to the hazard of the die, ψύχην προβάλλειν ἐν κύβοισι δαίμονος, Eur.

Fond of playing with dice, φῐλόκῠβος, ον, Ar.

Of or *belonging to dice,* or *skilful with dice,* κῠβευτικός, ή, όν, Plat., Æschin.

A dice-house, σκῐρᾰφεῖον, τό, Isoc.; σκῐρᾰφιον, τό, Theopomp. (Com.), Amphis; κυβεῖον, τό, Æschin.

To be loaded (of dice), μολυβδόομαι, pass., Arist.

Diet, δίαιτα, ἡ, Soph., Plat.; διαίτημα, ατος, τό, Plat. *Vid.* Food.

[*Spare diet,* ὀλιγοσιτία, ἡ, Arist.; μικροσιτία, ἡ, Alex. Pyth.]

Differ, to (be different in circumstances, in opinion, etc., etc.), ἀντιξοέω, only pres., Pind.; διαφέρω, fut. -οίσω and -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no other tenses, also in pass., which is more usu. than act. for differing in opinion from, and is used c. dat. or c. πρός and acc. (act. is used c. gen.—when c. gen. it usu. implies superiority — and c. dat.), Pind., Omn. Att.; ᾽ᾰποστᾰτέω, no pass., c. gen., Soph., Dem.; διαλλάσσω (from a person in a thing), c. dat. pers. acc. rei, smts. sine cas., also -ομαι, pass., Hdt., Thuc., Dem.; χωρίζομαι, pass., c. gen. (and c. dat., Hdt.), Hdt., Xen., Dem.; πᾰραλλάσσω, Plat.; δίϊσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., Eur., Isoc.; ποικίλως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, other tenses rare, Xen.; ἐναντίως ἔχω, Plat.; ἐξαλλάσσω, Arist.

To differ (in opinion only), ἀντισχῐρίζομαι, mid., Thuc.; ἀντιγνωμονέω, Xen.; δίχογνωμονέω, Xen.; ἀντίδοκέω, in pres. part., Xen.; ἀντοίομαι, mid., c. aor. 1 pass. ἀντῴθην, Plat.

To differ beforehand from one, προδιαχωρέω, Arist.

To differ (be in a different position, on a different footing), ᾽ἀνομοίως ἔχω, Xen. *Vid.* Difference.

Difference, τό διᾰ́φορον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διᾰφορ�ᾰ́, ἡ, Thuc.; διᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat.; ᾽ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; διάστᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; ἀλλοιότης, ητος, ἡ, Plat., Hipp.; πᾰραλλαγή, ἡ, Theophr. *Vid.* Syn. 56.

Difference in kind, ἑτεροιότης, ητος, ἡ, Plat.

Difference of opinion, δῐ́χοστᾰσία, ἡ, Sol., Hdt.; τὸ διαλλάσσον τῆς γνώμης, Thuc. *Vid.* Dispute.

These differences arose between the Athenians and Peloponnesians so as to produce war, τάδε συνέβη γενέσθαι τοῖς ᾽Αθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν, Thuc.

There is a great difference between them, πολλόν ἐστι αὐτῶν τὸ μέσον, Hdt.

It makes a difference, διαφέρει, impers., c. dat. pers., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; πᾰραλλάσσει, Plat.

To make some difference to him in his private affairs, ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, Thuc.

It makes a great difference to these men whether the city is prosperous or not, μεγάλα τὰ διαφέροντα τούτοις ἐστὶν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν καὶ ἀνεπιτηδείως, Lys.

Different, ἄλλοῖος, α, ον, Hom., Pind., Hdt., Thuc.; ἕτερος, c. ἤ or c. gen. (the construction of all words of this sense), Hom., Hdt., Thuc., Plat.; διαμφῐ́διος, ον, Æsch.; διᾰ́φορος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; διᾰ́τροπος, ον, Eur.; ἑτερότροπος, ον, Ar.; διηλλαγμένος, η, ον, Thuc.; ἐξηλλαγμένος, η, ον, Isoc.; ἄντιος, α, ον, Xen. *Vid.* Syn. 58.

Different in appearance, ἀλλοειδής, ές, scanned as trisyll., Hom.

Different in kind, ἑτεροῖος, α, ον, Hdt., Pind.

[*Of different mind* or *opinion,* ἀντίνοος, ον, Hipp.; *to be of a different mind* or *opinion,* ἀντινοέω, Hipp.]

(Also χωρίς, adv., is used as neut. adj., as, "a different thing"—*wisdom is, I suppose, a different thing from courage,* χωρὶς δήπου σοφία ἐστὶν ἀνδρίας, Plat.)

To say much, and to say what is reasonable, are different things, χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ καίρια, Soph.; so δῐχᾰ́, sometimes also c. gen., Æsch.

For to guess is different from knowing to a certainty, τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα, Æsch.

But what was there said was very different from this, ἀλλ' ἦν πολὺ τούτων ἀφεστηκότα τὰ τότε λεγόμενα, Dem.

Different calamities oppress different people, συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει, Eur., so too Thuc.

As different as chalk and cheese, ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδᾰμων, Henioch.

Differently, ἑτέρως, sometimes c. gen., Hom., Plat.; ἑτέρα, Ἅτέρα, Ep. ἑτέρηφι, Hes., Soph., Ar.; δῐχα ἀπό, c. gen., Eur.; δῐχα, often c. gen., Æsch., Hdt., Thuc.; ἀπό, c. gen., Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.; ἀλλοίως, Plat., Xen.; ἐναντίως, Plat.; ᾽ἀνομοίως, Xen.; διαφερόντως, generally implying in a superior manner, Xen., Plat., Lys., Isoc.; ἀντιστρόφως, c. dat., Plat.; ἄλλως, Eur.

How differently do I receive you from the way in which I hoped I should, when I sent you forth, ὡς σ' ἀπ' ἐ πίδων, οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην, Soph.

We have done nothing wonderful, nor different from the general custom of men, ἡμεῖς Ἅαυμαστὸν οὐδὲν πεποιήκαμεν, οὐδ' ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου, Thuc.

At different times, in different places, in different ways, etc., ἄλλοτε, ἄλλοθεν, ἀλλῠ́δις, etc., with ἄλλος.

Different people in different places, ἄλλοθεν ἄλλος, Hom.

The Trojans, trembling, fled different ways, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, Hom.

Misfortune, wandering about, attaches itself at different times to different people, πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει, Æsch.

Appearing at different times in different ways, ἄλλοτ' ἐν ἄλλῃ ὄψει φαινόμενον (ἐνύπνιον), Plat.

And different persons of them were slain in different parts of the city, being dispersed, ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο, Thuc.

Also ἀλλῠ́δις ἄλλη together, as, *for the color of the coward changes different ways,* τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἀλλυδις ἄλλη, Hom. —(ἀλλυδις does not occur in Attic.)

Difficult, αἰπύς, εῖα, ύ, no compar., Hom.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Ar.; ᾽ᾰμήχανος, ον, no compar., Omn.; χᾰλεπός, ή, όν, Omn.; αἰπεινός, ή, όν, Pind.; ᾽ᾰ́πορος, ον, Pind., Omn. Att.; δυσπᾰλής, ές, Pind.; δυσπετής, ές, Soph.; δύσμᾰχος, ον, Æsch.; δυσχερής, ές, Eur., Xen., Plat., Lys., Dem.; προσάντης, ες, Eur., Plat., Isoc.; πονηρός, ά, όν, Eur., Xen.; τᾰλαίπωρος, ον, Ar.; δυσκᾰτᾰ́πρακτος, ον, Xen.; δυσκᾰτέργαστος, ον, Xen.; δύσκολος, ον, Xen., Isoc., Dem., Arist.; στερεός, ά, όν, Dem.; ἀπόκρημνος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* Syn. 87.

Very difficult, ἄλγιστος, η, ον, Hom.; παγχᾰλεπος, ον, Xen., Plat., Antiph.: ᾽ὑπερμεγέθης, ες, Xen.

Difficult (as a road, i. e., difficult to pass, to travel by, etc.), δύσπορος, ον, Xen., Plat.; δύσβᾰτος, ον, lit. and metaph., Pind., Xen., Plat.; δῠσέμβᾰτος, ον, Thuc.

Difficult (as a place) *to* be approached, *δυσάμβατος, ον*, Simon.

Difficult (as an oracle, or a book, i. e., difficult to understand, to learn, etc.), *δυσμάθής, ές*, Æsch., Eur.; *δυσκατάμαθητος, ον*, Plat.

Difficultly, *with difficulty*, *χαλεπῶς*, Hom., Eur., Lys.; *μόγις*, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys.; *μόλις*, Omn. Att.; *δυσπετέως*, Att., *δυσπετῶς*, Æsch., Hdt.; *ταλαιπώρως*, Ar., Thuc.; *πονηρῶς*, Xen.; *γλισχρῶς*, Xen., Dem.; *ἀγάπητῶς*, Dem.

With great difficulty, *παγχάλεπως*, Xen.

With difficulty (of any thing to be understood), *δυσμαθῶς*, Isoc.; *δυσκατάμαθήτως*, Isoc.

Without difficulty, *ἄμογητί*, Hom.; *without much difficulty*, *οὐ χαλεπῶς*, Thuc.

Any other man would have lifted it from the table with difficulty, as it was full, but the aged Nestor took it up without difficulty, *Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης Πλέον ἐόν· Νέστωρ δὲ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν*, Hom.

Difficulty, *στεῖνος, τό*, Hom., h.; *ἀμηχανία, ἡ*, Omn.; *ὄγκος, ὁ*, Soph., Plat.; *ἀπορία, ἡ*, Pind., Omn. Att.; *δυσχέρεια, ἡ*, Plat., Isoc., Dem., Arist.; *δυσκολία, ἡ*, Dem., Arist.; *χαλεπότης, ητος, ἡ*, Plat.

Difficulties (i. e., distresses), *ἄνάγκη, ἡ*, Soph., Hdt.; *ἄπορα, τά* (used poet. *ἄπορον, τό*), Eur., Hdt., Xen., Plat.

The greatest difficulties, *τὰ ἀναγκαιότατα*, Thuc.

And aid thou us, who are in difficulties (lit., who are dragging our fortunes up-hill), *ἕλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς Σπουδῇ σύναψαι*, Eur.

A difficulty (i. e., a point about which doubts may be raised), *ἀπορούμενον, τό*, Plat.; *διηπορημένον, τό*, Plat. *Vid.* Doubt.

To be in difficulties, *ἄμηχάνέω*, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; *ἀπορέω*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *κάμνω* (for tenses, *vid.* To labor) (of an army hard pressed by the enemy), Eur.

Being involved in difficulties, *ἀπειλημθεὶς ἐς ἀπορίην, ἐς ἀναγκαίην, εἰς στεινόν*, Hdt.

You will get into difficulties, εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα, Eur.

Unless we find some way out of these difficulties, εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν, Eur.

There is a difficulty (in a discussion, etc.), *ἀπορεῖται*, Arist.

I am in terrible difficulties about the matter, δεινῶς καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, Antipho.

Diffidence, *ἀτολμία, ἡ*, Dem. *Vid.* Modesty.

Diffuse, to, *ἀμφῐχέω*, fut. *-χεύσω*, aor. 1 usu. sync. *-έχευα*, sometimes *-έχεα* poet. and Att., no perf. act., perf. pass. *-κέχῠμαι*, etc., c. dat., Hom.; *περῐχέω*, pres. mid. poet. *περιχεύομαι*, c. dat., Hom.; *προσστάζω*, fut. *-στάξω*, no perf., c. dat., Pind. *Vid.* To pour.

To diffuse thoroughly, *κατᾰδιᾰχέω*, Arist.

Diffuse, *μᾶκρός, ά, όν* (compar. *μάσσων*, only Hom., *μάκιστος*, Hom. and Att.), Omn.; *μακρολόγος, ον*, Plat.; *πολύλογος, ον*, Plat., Xen.; *μᾶκιστήρ, ῆρος, ὁ*, subst. used as epith. of *λόγος*, Æsch.

To be diffuse, *μακρηγορέω*, Æsch., Eur., Thuc.; *μακρολογέω*, sometimes c. acc. of the subject, Xen., Plat., Isoc., Dem.; *μηκύνω*, no perf., sometimes c. acc. of the subject, or c. acc. of what is said (*λόγον*, etc.), Soph., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; *ἀπομηκύνω λόγον*, Plat.; *ἀποτείνω λόγον*, Plat.

Diffuseness, *μακρηγορία, ἡ*, Pind.; *μακρολογία, ἡ*, Plat.; *πολῠλογία, ἡ*, Plat.

Diffusion, *διᾰχῠσις, εως, ἡ*, Plat.

Dig, to, *ὀρύσσω*, perf. *ὀρώρυχα*, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *σκάπτω*, aor. 2 pass. *ἐσκάφην*, h., Eur., Ar., Thuc., Plat., Æschin.; *γητομέω*, Ap. Rh.; *λᾰχαίνω*, only pres. and imperf., Ap. Rh., Mosch.

To dig round, *ἀμφῐλᾰχαίνω*, Hom.; *λιστρεύω*, only pres. and imperf., Hom.; *περιορύσσω*, Hdt., Plat.

To dig alongside or *by*, *παρορύσσω*, Thuc.

To dig up, or *to dig out*, *ἐξορύσσω*, Ar., Hdt., Xen., Lys.; *ἀνορύσσω*, Ar., Hdt., Xen., Lys., Isoc.

To dig through, *διορύσσω*, Hom., Omn. Att. prose; *διᾰμάω*, Thuc.

To dig under, *ὑπορύσσω*, Hdt.; *ὑποσκάπτω*, Theoph.

To dig under or *around the roots of trees*, *ὑποκονιάω* and *ὑποκονίω*, Theoph.

To dig (a grave), *κοιλαίνω* (*χῶμα*), Theoc.

I am going to dig a grave for this man, εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον, Eur.

To fill up by digging, *συσκάπτω*, Theoph.

Digger, *ᾱ, σκαπτήρ, ῆρος, ὁ*, h.; *σκᾰφεύς, έως, ὁ*, Eur.

Digging, *ᾱ, λᾰχμή, ἡ*, Æsch.; *ὄρυξις, εως, ἡ*, Arist., Plut.

A digging through, *διωρῠχή, ἡ*, Dem.

A time for digging, *σκάφος, τό*, Hes.

Dug, *ὀρυκτός, ή, όν*, Hom., Eur., Xen.

A place dug, or *a hole* or *trench dug*, etc., *ὄρυγμα, ᾰτος, τό*, Hdt., Thuc., Plat.

Earth dug up or *out of a place* or *hole*, *χόος*, contr. *χοῦς, ὁ*, Hdt.

Digest, to, *πέσσω*, fut. *πέψω* (the simple verb usu., if not always, used metaph. of feelings of the mind), Hom.; *κᾰτᾰπέσσω*, usu. metaph., Hom., Pind.; *διᾰπέσσω*, Arist.; *συμπέσσω*, Arist.; *κᾰθέψω*, fut. *-εψήσω*, Ar.; *ἐργάζομαι*, mid., augmented tenses *εἰργ.*, perf. pass. *εἴργασμαι*, in act. sens., Arist.; *συσσήτω*, Arist.

To digest quickly, *ὑπερπέσσω*, Hipp.

To be digested with, *σὺνεκπέσσομαι*, Arist.

[(The food) *is digested*, *ἀναδίδοται εἰς τὸ σῶμα*, Hipp.]

Digested, *σηπτός, ή, όν*, Arist.

Digesting, able to digest, *σηπτῐκός, ή, όν*, Arist.; *σηπτήριος, α, ον*, Hipp.

Conducive to digestion, *πεπτῐκός, ή, όν*, Diosc.

Digestible, *εὐκᾰτέργαστος, ον*, Xen.; *ἐλᾰφρός, ά, όν*, and *ός, όν*, Arist.; *εὔπεπτος, ον*, Arist.

Digestion, *πέψις, εως, ἡ*, Hipp.; *ἐργᾰσία, ἡ*, Arist.; *κᾰτεργᾰσία, ἡ*, Arist.

Good digestion, *εὐπεψία, ἡ*, Arist.

Bad digestion, *δυσπεψία, ἡ*, Matron. ap. Ath.

Dignified, *γερᾰρός, ά, όν*, Hom.; *σεμνός, ή, όν*, Omn. post Hom.; *γεράσμιος, ον*, h., Eur.

In a dignified manner, *σεμνῶς*, Eur., Xen.

Dignify, to, *τῑμάω*, Omn.; *ἀξιόω*, usu. c. gen. of the thing with which, sometimes c. dat., Trag. *Vid.* To honor.

Dignity, *τῑμή, ἡ*, Omn.; *γέρας, αος, τό*, pl. usu. *γέρα* (*ᾱ* Hom., *ᾰ* Att.), Omn.; *σεμνότης, ητος, ἡ*, Eur., Xen., Plat., Isoc.; *ἀξία, ἡ*, Eur., Thuc., Xen.; *ἀξίωμα, ᾰτος, τό*, Eur., Omn. Att. prose.

Digress, to, *ἐκβαίνω*, not in fut. or aor. 1, perf. *ἐκβέβηκα*, aor. 2 *ἐξέβην*, often c. gen. or c. *ὁθεν*, "from whence," or *ἔνθεν*, "from that point," Xen.; *πᾰρεκβαίνω*, Arist.; *πᾰρᾰτρέπομαι* (mid.) *τοῦ λόγου*, Xen.; *ἀφίεμαι* (aor. 1 *ἀφηκάμην*) *τῶν λόγων*, Æschin.

Digression, *ᾱ, παρεκβήκη λόγου*, Hdt.; *ἐκβολὴ λόγου*, Thuc.; *πλάνη λόγου*, Plat.; *προσθήκη, ἡ*, Hdt.; *παραβήκη, ἡ*, Hdt.; *ἐκτροπή, ἡ*, Plat., Æschin.; *πᾰρέκβᾰσις, εως, ἡ*, Isæ.

[*To make a digression*, *παρεκβαίνω*, Arist.]

By many digressions, *λόγον ἐκ λόγου λέγων*, Dem.

[Dike, *ᾱ, χῶμα, ᾰτος, τό*, Hdt., Dem.; *προκυμαία, ἡ*, Joseph.]

Dilate, to, act., *εὐρύνω*, Xen. *Vid.* To extend.

To dilate, i. e., to speak at length, *μᾰκρηγορέω*, Æsch., Eur., Thuc.; *μηκύνω*, c. acc. or c. *περί* and gen., Thuc.; *μακρολογέω*, c. acc. of the subject, Xen. *Vid.* To be diffuse.

Dilatory, *βρᾰδύς, εῖα, ύ*, compar. *βραδύτερος* and *βραδίων* (*ῐ* Att., *ῑ* elsewhere), also *βράσσων*, Hom., superl. *βραδύτᾰτος* and *βράδιστος*, and metath. *βάρδιστος*, Hom., Omn.; *ὀκνηρός, ά, όν*, Pind., Thuc., Antipho. *Vid.* Slow.

Dilatorily, *βρᾰδέως*, Thuc., Xen., Isoc.; *ὀκνηρῶς*, Xen.

[Dilatoriness, *ἀναβολή, ἡ*, Eur., Hdt., Att. *Vid.* Delay.]

[Dilettanti (pl.), *οἱ χαρίεντες*, Isoc., Plat.]

Diligence, *ἐπῑμέλεια, ἡ*, Omn. Att. prose; *σπουδή, ἡ*, Xen., Plat.; *φῐλεργία, ἡ*, Xen., Dem.

Diligent, *φῐλόπονος, ον*, Soph., Xen., Plat.; *λῐπᾰρής, ές*, Plat.; *ἀσκητῐκός, ή, όν*, Plat.; *ἐργᾰτῐκός, ή, όν*, Plat.; *φῐλεργος, ον*, Dem.; *ἀνῦσίεργος, ον* (*ῡ*, but poet. *ᾱ*), Thuc.

Diligently, *σπουδαίως*, Xen.; *φῐλοπόνως*, Xen., Dem.; *ἀνᾰκῶς*, Thuc.; *λῐπᾰρῶς*, Plat.; *ἐπῑμελῶς*, superl. *ἐπῑμελέστατα*, Plat.; *ἐπῐβλήδην*, Ap. Rh.

To be diligent, *φῐλοπονέω*, Xen., Plat., Isoc.

[Dill, *ἄνηθον, τό*, Ar.; Ion. *ἄννητον* or *ἄνησον*, Hdt.; Poet. *ἄννητον* or *ἄνητον*, Alcæ., etc.]

[*Made of dill*, *ἀνήθῐνος, η, ον*, Theocr.]

Dilute, to, *δῐΐεμαι*, mid., esp. in aor. 2 *διέμην*, Arist.

What will bear diluting, *πολῦφόρος, ον*, Ar.

What will not bear diluting, *ὀλῐγοφόρος, ον*, Hipp.

Dim, *ἀμαυρός, ά, όν*, Hom., Trag.; *ἀμβλύς, εῖα, ύ*, Plat.; *ἀμῦδρός, ά, όν*, esp. of writing scarcely legible through age, Thuc.; *ἀμβλωπός, όν*, Critias. *Vid.* Obscure, Dark.

To be dim, *ἐπαχλέω*, Ap. Rh.; and pass. of the words in article below.

To make dim, μαυρόω, Hes., Æsch., in pass. *to become dim*, Æsch., Hdt.; ’ἀμαυρόω, Æsch., Hdt., Xen. *Vid.* To bedim.

Dim-sighted, ἀμβλωπός, όν, Æsch.; ἀμβλυωπός, όν, Hipp.; ἀμβλυωπής, ές, Theoph.

Dim-sightedness, ἀμβλυωπία, ή, Xen.; ἀμβλυωσμός, ὁ, and ἀμβλυωγμός, ὁ, Hipp.

To be dim-sighted, ἀμβλυωπέω, Xen., Hipp.; ἀμβλυώσσω, Plat.

Dimension, μέτρον, τό, Omn. *Vid.* Measure, Size.

Diminish, to, μῑνῡθω, only pres. and imperf., Hom.: κολούω, Hom., Æsch.; ἐλασσόω, Thuc., Isoc., Lys., Dem.; ’ἄφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. gen., Thuc., Xen.; ’ὑφαιρέω, c. acc. or c. gen., Thuc.; μειόω, Xen., Plat.; ’ἀπολεπτῡ́νω, Plat. *Vid.* To lessen.

To be diminished, μῑνῡθω, only pres. and imperf., Hom., Hes., Æsch. (Soph. only in chorus).

One must diminish, ’ἄφαιρετέον, c. gen., Plat.

Diminution, μείωμα, ᾰτος, τό, Xen.; μείωσις, εως, ή, Arist.; μῑνῡθησις, εως, ή, Hipp.

Diminutive, μῑκρός (often Att. σμῑκρός), ά, όν, compar. ἐλάσσων and μείων, superl. ἐλᾰ́χιστος (also μεῖστος, Bion), Omn. *Vid.* Little.

Dimple, a—*the countless dimple of the waves*, ποντίων κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα, Æsch.

A dimple wave, κῦμα ἐκγελῶν, Plat.

Din, a, μόθος, ὁ, Hom.; ὀρῡμαγδός, ὁ, Hom., Hes., Simon.; πᾰτᾰγος, ὁ, Omn. poet.; δοῦπος, ὁ, Hom., Eur., Ap. Rh.; ὄμᾰδος, ὁ, Ep., Lyr.; κλαγγή, ή, Hom., Trag., Xen.; κτῡπος, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; κᾰνᾰχή, ή, Hom., Soph.; ἀνακέλαδος, ὁ, Eur. *Vid.* Noise, Clang, Rattle.

With a din, κλαγγηδόν, Hom.; κᾰνᾰχηδά, Hes.

Dine, to, δειπνέω, Hom., Eur., Xen., Dem.; δειπνοποιέομαι, mid., Thuc., Xen.

To dine with, συνδειπνέω, c. dat., or c. prep., or sine cas., Epich., Xen., Isæ., Dem., Æschin.

To dine after, μετᾰδειπνέω, Hipp. [*To dine before*, προδειπνέω, Plut.]

To lose one’s dinner, πᾰρᾰδειπνέω, Amphis, Theoph.

Dingy, δῡσόρφναιος, ον, Eur.

Dining-room, a, ἑστιᾰτόριον, τό, Hdt.; τρῐ́κλινος, ὁ, Antiph., Amphis.

Dinner, δειπνηστύς, ύος, ή, Hom.; δεῖπνον, τό, Hom., Ar., Xen., Plat.; δεῖπνος, ὁ, Æsop; δειπνῐον, τό, Ar.; δειπνοσῦνη, ή, Matron. ap. Ath.

To give a dinner to, to entertain at dinner, δειπνίζω, no perf., no pass., sometimes c. dupl. acc., i. e., c. acc. also of the dinner, Hom., Hdt., Xen.

A dinner-hunter, δειπνολόχος, ὁ, Hes.

Belonging to dinner, or *fond of dinner*, δειπνητῐκός, ή, όν, Ath.

Eager for dinner, δειπνομᾰνής, ὁ, ή, Timon ap. Ath.

Dint, a, ἐμβολή, ή, Eur. *Vid.* Blow.

[*To dint with hoofs* (of horses), νύσσω (χθόνα) χηλαῖς (-λῇσι), Hes.]

[Diocese, παροικία, ή, Euseb.; διοίκησις, εως, ή, Eccl.]

Dip, to, βάπτω, aor. 2 pass. ἐβᾰ́φην, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.

[*To dip repeatedly*, ἀναβαπτίζω, Plut.]

To dip with a bucket, etc., ὑποτύπτω, c. dat. of the instrument, Ar., Hdt.

To dip in, ἐμβάπτω, Ar., Xen.

Deeply dipped, i. e., drowned, πολῠβᾰφής, ές, Æsch.

[*Not dipped*, ἀβάπτιστος, ον, Pind.]

Diphthong, a, δίφθογγος, ή, Gram.

Dipping, a, βᾰφή, ή, Soph.; βάψις, εως, ή, Antipho.

Dire, ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; αἰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; δεινός, ή, όν, Omn. *Vid.* Terrible.

Direct, ’ἰθύς, εῖα, ύ, Hom.; ὀρθός, ή, όν, Hom., Plat., Trag., Xen.; εὐθύς, εῖα, ύ, Omn. post Hom.; εὐθῠφερής, ές, Plat. *Vid.* Straight.

Direct, to, ’ἰθύνω, rare except in pres. and imperf. (Hom. has also aor. 1 pass., but not in this sense), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Call.; κατίσχω, only pres. and imperf. (of directing a ship), Hom., Hdt.; κῠβερνάω, Hom., Pind., Soph., Plat.; νωμάω, Æsch., Pind.; εὐθύνω, Omn. post Hom.; οἰᾶκοστροφέω, no pass., Æsch.; τείνω, Æsch., Soph., Plat.; ἐπιθύνω, Soph., Ap. Rh.; ἡνιοχεύω, no pass., Anac.; ἡνιοχέω, Plat.; ἐπουρίζω, no pass., c. dat. of the point toward which, Eur., Plat.; προξενέω, c. dat., Soph.; διᾰκῠβερνάω, Plat.; ἡγεμονεύω, c. gen., Plat., Dem.

To direct the mind to, ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1, perf. very rarely, if ever used, aor. 2 ἔπέσχον, c. dat., Plat.; [προσέχω τὸν νοῦν, c. dat., or πρός τινι, Xen.]

To direct (i. e., to order), κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, usu. c. acc. pers., sometimes c. dat. pers., Omn. *Vid.* To govern, To guide, To order.

One must direct, κῠβερνητέον, Plat.

One who directs, ἡνίοχος, ὁ, Pind., Simon.

[*A directing*, προσβολή, ή (e. g., ὀμμάτων πρός τι), Plat.]

Direction, ὁδός, ή, Omn.

Direction, i. e., order, δήλωσις, εως, ή, Plat. *Vid.* Command.

Dig a trench a cubit larger in every direction, βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πῡγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.

[*A straight* or *upright direction*, τὸ εὐθύ or ἡ εὐθεῖα, Plat.]

[*An opposite direction*, ἀνταπόδοσις, εως, ή, Polyb.]

[*In every direction*, παντόσε, Hom., Xen.]

[*In the direction of*. *Vid.* Toward.]

Directly, i. e., in a straight course, ’ἰθύς, sometimes c. gen. of the point toward which, Hom.; ’ἰθύ, Hdt.; ’ἰθέως, Hdt.; εὐθύς and εὐθύ, Omn. post Hom.

Directly, i. e., immediately, αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; αὐτῐκα, Omn.; εὐθύς and εὐθύ, Omn. post Hom.; εὐθέως, Soph., Plat. *Vid.* Immediately.

Directness, εὐθῠτης, ητος, ή, Arist.

Dirge, a, θρῆνος, ὁ, Omn.; αἴλῑνος, ὁ, Æsch., Soph.; ἔλεγος, ὁ, Eur., Ar.; ὕμνος, ὁ, Æsch.; ἰάλεμος, ὁ, Æsch., Eur., Theoc.; ἀρμᾰτειον μέλος, Eur.; Κᾰρῐκὴ μοῦσα, Plat.

A dirge played on the flute, Καρικὸν αὔλημα, Ar.

Dirk, a, μᾰχαιρα, ή, Pind., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Dagger.

Dirt, λῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Soph., Eur.; ῥῦπος, ὁ, pl. οἱ ῥύποι and τὰ ῥύπα, Hom., Plat., Ar., Theoc.; πῖνος, ὁ, Trag., Ap. Rh.

A coat of dirt, σκῖρος, ὁ, Cratin., Eupol.

Dirt, to, αἰσχῡ́νω, Hom.; μιαίνω, aor. 1 ἐμῐ́ᾱνα, Omn.; φῡ́ρω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; φῡρά́ω, Æsch.; ’ἀνᾰφῡ́ρω, Eur., Hdt.; μολῡ́νω, Ar., Isoc.

Dirtiness, ’ἄλουσία, ή, Eur., Hdt.; αὐχμός, ὁ, Ar., Plat.; ’ἀκᾰθαρσία, ή, Plat., Dem.

Dirty, αὐχμήεις, εσσα, εν, h.; αὐχμηρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat.; αὐχμώδης, ες, Eur.; δυσπῑνής, ές, Soph.; κᾰκοπῑνής, ές, Soph.; πῑνώδης, ες, Eur., Hipp.; πολῠπῑνής, ές, Eur.; πῖνᾰρός, ά, όν, Eur.; ’ἄλουτος, ον, Ar.; ’ἀκᾰθαρτος, ον, Plat.; πῑνόεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

Dirty (of wool), οἰσῠπηρός, ά, όν, Ar.

Dirty (as ground not hoed or weeded), ἀσκᾰλος, ον, Theoc.

With dirty hands, ῥῠποκόνδῠλος, ον, Archil., Plat. (Com.)

A dirty fellow, κοπρολόγος, ὁ, Ar.

To be dirty, αὐχμέω, Hom., Ar.; ῥῠπᾰ́ω, Hom., Eur., Ar.; ῥῠπόομαι, pass. perf. ῥερῠπωμαι, Hom.; ῥῠπαίνομαι, pass. only pres. and imperf., Xen.; πῖνάω, Ar.; εὐρωτιάω, Ar.

To be involved in a dirty business, μολῦνοπραγμονέομαι, pass., Ar.

Disable, to, βλᾰ́πτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; διαφθείρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰλῡ́ω, fut. -λῡσω, perf. pass. -λέλῡμαι, etc., Hdt., Lys.

To disable (esp. of disabling ships), κᾰτᾰτραυμᾰτίζω, Thuc.: κόπτω, Thuc.; τιτρώσκω, fut. -τρώσω, etc., perf. pass. τετρωμένος, Thuc.

Disabled (as a soldier), ’ἀπόμᾰχος, ον, Xen.

Disadvantage, λύμη, ή, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ζημία, ή, Soph., Eur., Xen., Plat.; βλᾰβη, ή, Omn. Att.; [μειονεξία, ή, Xen.] *Vid.* Injury.

Disadvantageous, ’ἀνωφέλητος, ον, Æsch.; λυμαντήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; ζημιώδης, ες, Plat.; ’ἀνεπῐτήδειος, ον, often c. πρός and acc. of the object, Omn. Att. prose. *Vid.* Injurious.

Disadvantageously, κακῶς, Omn. *Vid.* Injuriously, Badly.

Disaffected, δύσνοος, ον, contr. -νους, -νουν, c. dat. or c. ἐς and acc., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κάκόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Thuc., Xen., Lys., Isoc., Dem.

Disaffection, δύσνοια, ή, Soph., Eur.; κάκόνοια, ή, Xen., Lys.; ἔχθρα, ή, Thuc.

To be disaffected, κάκονοέω, Lys.

Disagree, to, δῐῐ́στᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., sine cas., Hom., Thuc., Dem.; δῐ́χοστατέω, sometimes c. πρός and acc., no perf., Trag., Plat.; διαφέρομαι, pass., aor. 1 διηνέχθην, c. dat. or c. πρός and acc., or sometimes c. gen., Hdt., Plat., Lys., Dem.; δῐ́χογνωμονέω, sine cas., no perf., Xen.; διᾰφωνέω, c. dat., Plat., Arist.; ἀμφὶς φρονέω, only in pres., Hom.; ἀμφὶς φράζομαι, only pres., Hom.; ἀμφισβητέω, Hdt.

Those in the cities disagreeing on these two points, διεστηκότων εἰς δύο ταῦτα τῶν ἐν ταῖς πόλεσι, Dem.

Disagreeing, δισσοί, αί, ά, Æsch.; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ή, Soph.; διᾰ-

πορος, ον, sometimes c. dat., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἄσύμφωνος, ον, Plat.

DISAGREEING, adv. ἄσυμφώνως, Plat.

DISAGREEABLE, ᾽ἀδευκής, ές, Hom.; ἄτερπος, ον, Hom.; ᾽ἀχάριστος, ον, Hom., Theogn., Xen.; ἀργᾶλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Theogn., Ar., Xen.; ᾽ἀποθύμιος, ον, Hom., Hes., Hdt.; ᾽ἀτερπής, ές, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ᾽ἄχαρις, ὁ καὶ ἡ, neut. ἄχαρι, gen. -ιτος, acc. -ιτα and -ιν, the latter most usual, Theogn., Æsch., Eur., Hdt.; ᾽ἀχάρῑτος, ον, Eur.; πλημμελής, ές, Eur., Plat.; λῡπηρός, ά, όν, Omn. Att.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; ἀλγεινός, ή, όν, Omn. Att.; ἀχθεινός, ή, όν, Eur., Xen. *Vid.* UNPLEASANT, GRIEVOUS.

To be disagreeable, δι᾽ ὄχλου εἰμί, c. dat., Thuc.

DISAGREEABLY, λῡπηρῶς, Soph., Xen.; λυπρῶς, Eur.; ἀηδῶς, Thuc. *Vid.* UNPLEASANTLY.

DISAGREEMENT, δῐχοστᾰσία, ή, Sol., Hdt., Plat., διᾰφορά, ή, sometimes c. πρός and acc. of the other party, Eur., Omn. Att. prose, Hdt.; διᾰφωνία, ή, Plat.; ᾽ἄσυμφωνία, ή, Plat.

That there should be disagreement between those among whom there least ought to be, οἷς ἥκιστα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, Antipho.

With the least possible disagreement, ἥκιστα διᾰφόρως, Thuc.

DISAPPEAR, TO, ᾽ἀποῤῥέω, fut. -ρεύσομαι, more usu. -ρυήσομαι, aor. 2 pass. -ερρύην, other tenses rare, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἐκρέω, also perf. ἐξερρύηκα, Plat.; ἐκτοξεύω, Eur.; ᾽ἀφᾱνίζομαι, pass., Thuc., Xen., Lys.; διᾰπέτομαι, fut. -πτήσομαι, aor. 1 sync. -επτάμην, Plat.; ᾽ἄφαντος (ον) οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, perf. ᾠχωκα, Æsch., Eur.; ἀφ. γίγνομαι, mid., fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. sync. γεγώς, ῶσα, ώς, perf. pass. γεγένημαι, Æsch., Eur.; ἀφ. εἰμί, Eur.; ἀφ. βαίνω, only in aor. 2 ἔβην, part. βάς, and perf. βέβηκα, Soph.; ἀφ. ἐῤῥω, fut. ἐῤῥήσω, aor. 1 ἠῤῥησα, no perf., Soph.; φροῦδος, like ἄφαντος, sometimes without any verb, Soph., Eur., Ar., Antipho; ᾽ἄφανὴς γίγνομαι, Hdt.

To disappear gradually, ὑπέξειμι, part. -ιών, imperf. -ήειν, Plat.

To make to disappear, ᾽ἀφᾱνίζω, Eur.

Having disappeared, ᾽ἄφαντος, ον, Omn. poet.; φροῦδος, η, ον, Soph., Eur., Ar., Antipho (rarely found except in nom.).

So as to disappear, διαῤῥύδην, Æsch.

DISAPPEARANCE, ᾽ἀφᾱνίσις, εως, ή, Hdt.

DISAPPOINT, TO, ἐπῐκείρω, in pres., Hom.; ᾽ἀποσφάλλω, Hom., Eur., Hdt.; σφάλλω (this word occurs also in Hom., only not in this sense), c. dat. of the object, or c. gen. or c. περί and acc., Omn. Att.; [ψεύδω, *one of his hopes*, τινὰ ἐλπίδος, Trag., or ἐλπίδας, Xen.]

To be disappointed, ᾽ἀποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 -έτῠχον, no other tenses, c. gen. or sine cas., sometimes c. part., Anac., Xen., Dem.; ψεύδομαι (esp. by not obtaining one's wishes), pass., c. gen., Soph., Isoc.; διᾰμαρτάνω, fut. -ᾰμαρτήσομαι, perf. -ημάρτηκα, aor. 2 -ήμαρτον, no other tenses, c. gen., Thuc., Xen., Isoc., Isæ.; ἀποσφάλλομαι, pass., c. gen. (ἐλπίδος), Eur.; διασφάλλομαι, Æschin.

[*I am disappointed of my expectation*, ἐλπὶς ψευδεί με, Eur.; also ψεύδομαι ἐλπίδος, etc., Hdt., Att.]

DISAPPOINTED, ᾽ἄπρῐκτος, ον, sometimes c. gen., Hom., Pind., Thuc., Dem.

DISAPPOINTMENT, σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen.; ἀποτῠχία, ή, Dinarch.; πταῖσμα, ᾰτος, τό, Hdt., Dem.

Grieving exceedingly for his disappointment in the matter of his marriage, ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν, Soph.

This was their first disappointment, αὐτοῖς τοῦτο πρῶτον ἀντεκεκρούκει, Thuc.

DISAPPROBATION, κᾰτᾰμεμψις, εως, ή, Thuc. *Vid.* BLAME.

DISAPPROVE, TO, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers. or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. acc. rei, gen. pers. or c. dat. pers., Omn. post Hom. *Vid.* To BLAME.

DISARM, TO, act. ᾽ἀφοπλίζω, Leon. Tar.; [παροπλίζω, Polyb.]

To disarm, intrans., i. e., to take off one's arms, ᾽ἀφοπλίζομαι ἔντεα, Hom.

DISARRANGED, ἀσυσκεύαστος, ον, Xen.

DISASTER, συμφορά, ή, Omn. Att., Hdt.; τραῦμα, ᾰτος, τό, Hdt.; κᾰκοπρᾱγία, ή, Thuc., Isoc.; πταῖσμα, ᾰτος, τό, Hdt., Dem. *Vid.* MISFORTUNE.

DISASTROUS, κᾰκός, ή, όν, compar. κακώτερος, etc., Hom., but not in Attic.

DISAVOW, TO, ᾽ἀναίνομαι, mid., no fut., aor. 1 ἠνηνάμην, no aor. 2, Eur., Xen., Plat., Dem.; ἀπεῖπον, only in aor. 2 act. and aor. 1 mid. ἀπειπάμην, Hdt., Thuc., Plat.; ᾽ἀπαξιόω, Thuc.; ἀποκηρύσσω, Dem. *Vid.* To DENY.

DISAVOWAL, ἄρνησις, εως, ή, Trag., Dem. *Vid.* DENIAL.

DISBAND, TO, διᾰλῡ́ω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῡμαι, Eur., Thuc., Dem.; κᾰτᾰλύω, Xen., Dem.; ᾽ἀφίημι ᾽(ῑ Ep., ῐ Att.), imperf. ἀφίην and ἠφίουν, aor. 1 -ηκα, etc., perf. pass. -εῖμαι, aor. 1 -έθην, etc., Hdt.; διᾰφίημι, Xen., Dem. *Vid.* To DISMISS.

DISBANDING, Α, διᾰλῡσις, εως, ή, Xen.; κᾰτᾰλῡσις, ή, Xen., Dem.

One must disband, ᾽ἀφετέον (used, however, more in the general sense, "one must dismiss"), Plat.

DISBANDED, ᾽ἄφετος, ον (this also is not used in the particular application to soldiers, but used in a general sense by), Æsch., Plat. *Vid.* DISCHARGED.

DISBARK, TO. *Vid.* To DISEMBARK.

DISBELIEF, ᾽ἀπῐστία (ῐ Theogn.), ή, Eur., Thuc., Xen., Dem.

DISBELIEVE, TO, ᾽ἀπῐστέω, c. dat. of the relator, acc. of the thing related, or c. dat. pers. and περί c. gen., or c. infin., or c. μή and infin., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; διαπιστέω, Dem., Arist.; ᾽ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, not of persons, Xen.

DISBURDEN, TO, κουφίζω, c. gen. of the load, Eur., Xen. *Vid.* To RELIEVE.

DISBURSE, TO, ᾽ἀνᾰλίσκω, fut. ἀναλώσω, etc., Thuc., Plat., Lycurg. *Vid.* To SPEND.

DISC, Α, κῠ́κλος, ὁ, pl. κύκλοι and κύκλα, Trag., Plat., Mosch.; ἄλως, ω, ή, Æsch.

DISCARD, TO, ᾽ἀφίημι (ῑ Ep., ῐ Att.), imperf. ἀφίην and ἠφίουν (both in Att.), aor. 1 -ηκα, poet. -έηκα (not Trag.), etc., perf. pass. -εῖμαι, aor. 1 -έθην, etc., Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* To DISMISS. To REJECT.

One must discard, ᾽ἀφετέον, Plat.

DISCERN, TO, νοέω, Hom., Hes., Xen.; κᾰτείδω, only in aor. 2 κατεῖδον, imper. κάτῐδε, etc., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ὁράω, imperf. Att. ἑώρων, perf. ἑώρᾶκα, and ἑόρᾶκα, fut. (borrowed from ὄπτομαι) ὄψομαι, whence comes also perf. pass. (in pass. sens.) ὤμμαι, aor. and fut. ὤφθην, ὀφθήσομαι, no aor. 1 in any voice (except that Pind. has ἐπόψατο from ἐφοράω), also 2d perf. ὄπωπα, pluperf. ὀπώπειν (these are never found in Att. prose) (Sappho also has ὄρημι, and Hom. 2d sing. pres. mid. ὄρηαι), Omn.; βλέπω, Omn. post Hom.; αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ᾐσθόμην, perf. ᾔσθημαι, c. gen., or c. acc., or sometimes c. part., Omn. Att. *Vid.* To PERCEIVE, To SEE.

To discern from a distance, προοράω, Thuc., Xen.

One must discern, διῑστέον, Eur.

DISCERNIBLE, ὁρᾱτός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* VISIBLE.

DISCERNIBLY, ἐπῐφᾰνῶς, Thuc. *Vid.* VISIBLY.

DISCERNING, ὀξῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ή, Eur.; γνωμονικός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* WISE.

DISCERNMENT, σῦνεσις, εως, ή, Pind., Hdt., Omn. Att.

To have discernment, γνώμην ἴσχω, Soph.; *destitute of discernment*, γνώμης λειπόμενος σοφῆς, Soph.

DISCHARGE, TO, ἀποπέμπω, perf. act. -πέπομφα, pass. -πέπεμμαι, Hom., Omn. Att. prose. *Vid.* To DISMISS.

To discharge some soldiers out of a regiment (which is not disbanded in the whole), ἐκπέμπω, Xen.

To discharge (a debt), ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, Hom., Pind., Omn. Att. prose. *Vid.* To PAY.

To discharge itself (as a river does into the sea), intrans., ᾽ἀνερεύγομαι, pass., Arist., Ap. Rh. *Vid.* To FALL.

To discharge (as a sore does), ἀποπυΐσκω, no fut., Hipp.

DISCHARGE, Α, διᾰλῡσις, εως, ή, Xen.; κᾰτᾰλῡσις, ή, Xen., Dem.; ᾽ἄφεσις, εως, ή, Dem.

[*A discharge* (of water), ἀναστόμωσις, εως, ή, Plut. *Vid.* OUTLET.]

A discharge (from a sore), νοσηλεία, ή, Soph.; πῦον, τό, Hipp.

To give any one a discharge from a debt, ἀπαλείφω τινὰ ἀπὸ ὀφλήματος, Dem.; ἀπαλείφω ὄφλημα, Æschin.

DISCHARGED (as a soldier), ᾽ἀπόμισθος, ον, Dem.

DISCIPLE, Α, μᾰθητής, οῦ, ὁ, Hdt., Omn. Att. prose; ὁμῑλητής, ὁ, Xen.; φοιτητής, ὁ, Plat. *Vid.* PUPIL.

A fellow disciple, συμμᾰθητής, οῦ, ὁ, Plat.

To be a disciple, φοιτάω, c. εἰς or πρός and acc., Xen., Plat. *Vid.* To BE A PUPIL.

To wish to be a disciple, μᾰθητιάω, Ar.

DISCIPLINE, μελέτη, ή, Thuc.; μᾰ́θησις, εως, ή, Xen.; σύνταξις, εως, ή, Xen.

Good discipline, εὐταξία, ἡ, Thuc., Xen.

Want of discipline, ἀταξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

DISCIPLINED, i. e., well disciplined, εὔτακτος, ον, Ar., Thuc., Xen.

In a disciplined manner, εὐτάκτως, Æsch., Xen.

To be disciplined, i. e., well disciplined, εὐτακτέω, lit. and metaph., Thuc., Xen.

DISCIPLINE, TO, κοσμέω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; τάσσω, Omn. Att., Hdt.; συγκροτέω, Xen., Dem.; [προσαναγκάζω, Thuc.]

DISCLAIM, TO, ἀρνέομαι, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. infin. c. neg. οὐ or μή, or c. τό and infin., or c. ὅτι οὐ or ὡς οὐ c. indic., c. dat. of the person to whom the disclaimer is uttered, Omn.; ἀφίστᾰμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. pl. sync. ἀφέστᾰμεν, etc., c. gen., Dem. *Vid.* TO DENY.

DISCLOSE, TO, ἀνᾰφαίνω, Hom.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; μηνύω (ῡ, but ῡ before a long syll.), fut. -ῦσω, no perf., though there is aor. 1 pass., h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἀνοίγω, and in pres. pass. also ἀνοίγνῡμαι, no perf. act., though there are perf. and aor. 1 pass., 2d perf. ἀνέῳγα in act. sens., Trag.; ἀναπτύσσω, Trag.; ἐκκᾰλύπτω, no aor. 2, Æsch., Eur.; διᾰκᾰλύπτω, Dem.; πᾰρᾰγυμνόω, Hdt.; κᾰταγγέλλω, Xen.

DISCLOSURE, Α, μήνῡμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[DISCOLOR, TO, ἀναχρώννυμι, Plut.]

[*A discoloring*, ἀνάχρωσις, εως, ἡ, Plut.]

DISCOLORED, αἰόλος, η, ον, Soph.; [μελαμπηγής, ές (Dor. πᾱγ-), Æsch.; (livid), πελιός, ᾱ, όν, Dem.]

DISCOMFORT, ὄχλος, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δυσχέρεια, ᾱ, Soph.

DISCOMFORTABLE, δυσχερής, ές, Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.

DISCOMMEND, TO, ψέγω, no perf., no pass., Theogn., Omn. Att. *Vid.* TO BLAME.

DISCOMMODE, TO, ἐνοχλέω (in augm. tenses usu. with double augment, ἠνώχλεον, etc.), c. acc., or sometimes c. dat., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

DISCOMPOSE, TO, τᾰράσσω, Omn.

DISCONCERT, TO, ἐμποδίζω, c. dat. pers., Omn. Att.

DISCONSOLATE, δυσπᾰρᾰμύθητος, ον, Plat.

DISCONTENT, δυσκολία, ἡ, Ar., Plat., Xen.

It gives an enemy no reason for discontent, πολεμίῳ ἀγανάκτησιν οὐκ ἔχει, Thuc.

DISCONTENTED, δύσκολος, ον, Eur., Xen., Plat., Dem.

To be discontented, ἄχθομαι, mid., fut. ἀχθέσομαι, c. dat. of cause, or c. prep. ἐπί c. dat., or c. gen., ὑπέρ c. gen., περί c. gen., also c. part., in prose often c. εἰ and indic., sometimes c. ὅτι and indic., Hom., Omn. Att.; δυσκολαίνω, only pres. and imperf., c. dat., Ar., Plat., Xen.; ἀγᾰνακτέω, c. dat. or c. acc., or c. prep. or c. part., Ar., Isoc., Plat.

DISCONTENTEDLY, δυσκόλως, Plat., Isoc., Dem.

DISCONTINUANCE, ἀνᾰπαυσις, εως, ἡ, Hom., Thuc. *Vid.* CESSATION.

DISCONTINUE, TO, ἐρωέω, sine cas. or c. gen., Hom.; παύω, c. gen., Hom., Hes., and in imper. παῦε, Soph., Ar., Plat., more usu. παύομαι, mid., c. perf. pass. and paulo post fut. in act. sens., c. gen. or c. part., Omn. *Vid.* TO CEASE.

DISCORD, ἔρις, ῐδος, acc. ῐδα and ιν, ἡ, Omn.; στᾰσις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* QUARREL, FACTION.

Discord (in music), ἀσυμφωνία, ἡ, Plat.; ἀναρμοστία, ἡ, Plat.

DISCORDANT, ἄμουσος, ον, Eur.; ἀσύμφωνος, ον, sometimes c. dat., Plat.; ἀνάρμοστος, ον, Plat.; [πάραυλος, ον, Incert. ap. Ath.; (of cries), ἄμικτος, ον, Æsch.; πολύψηφος, ον, Luc.]

DISCORDANTLY, ἀμούσως, Plat.; ἀναρμόστως, Plat.; πλημμελῶς, Plat.

DISCOVER, TO, εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, perf. εὕρηκα, aor. 2 εὗρον, aor. 1 pass. εὑρέθην, etc., Omn.; ἐφευρίσκω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἐξευρίσκω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνευρίσκω, Hdt.; ἐπῐγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -ἔγνωκα, aor. 2 -ἔγνων, perf. pass. -ἐγνωσμαι, Æsch., Soph., Thuc., Plat., Andoc.; ἀναζητέω, Dem.; προτρέπω, Eur. *Vid.* TO FIND, TO INVENT.

To discover, i. e., to detect, φωράω, fut. -ᾱσω, Omn. Att.; καταφωράω, Thuc., Xen.

To discover, i. e., to reveal, φαίνω, Pind., Soph. *Vid.* TO DISCLOSE.

One must discover, ἀνευρετέον, Plat.; ἐξευρετέον, Plat.

DISCOVERABLE, εὑρετός, ή, όν, Soph., Xen.; εὑρετέος, ᾱ, ον, Thuc.

DISCOVERER, Α, ἀλφηστής, οῦ, ὁ, Hom.; εὑρέτης, ου, ὁ, Plat., Isoc., fem. εὑρέτις, ῐδος, ἡ, Soph. *Vid.* FINDER, INVENTOR.

DISCOVERY, Α, εὕρημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; εὕρεσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνεύρεσις, ἡ, Eur.; ἐξεύρημα, τό, Hdt.

DISCOURAGE, TO, ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. ἐξεπλᾱ́γην (Hom. has also -πλήγην, Thuc. also ἐκπλήγυμαι), Omn.; καταπλήσσω, Hom., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO FRIGHTEN.

To be discouraged, δυσθῡμαίνω, only pres. and imperf., h.; δυσθῡμέω, Hdt.; ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.

DISCOURAGED, ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; δύσθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.

One must (not) *be discouraged*, (οὐκ) ἀθυμητέον, Dem.

DISCOURAGEMENT, κᾰτᾰ́πληξις, εως, ἡ, Thuc.

DISCOURSE, λόγος, ὁ, Omn.; διᾰτρῐβή, ἡ, Plat.; περῐπᾰτος, ὁ, Ar.

DISCOURSE, TO, ἀγορᾰόμαι, mid., Hom., Hdt., Xen.; λέγω, Omn. post Hom.; διᾰλέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hdt., Xen., Dem., Æschin.; περῐπᾰτέω, Plat. *Vid.* TO SPEAK, TO SAY, TO CONVERSE.

To discourse with, συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Thuc., Plat., Xen.

One must discourse (esp. scientifically, logically), διᾰλεκτέον, Arist.

[*The art of discoursing*, προσομιλητική, ἡ, Plat.]

DISCOURTEOUS, δυσπέμφελος, ον, Hes.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Plat.

DISCOURTEOUSLY, δυσκόλως, Plat., Isoc.

DISCOURTESY, σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.

DISCREDIT, αἶσχος, τό, Hom., Hes., Trag., Plat.; ὄνειδος, τό, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἀδοξία, ἡ, Thuc., Plat.

DISCREDIT, TO, ἀπιστέω, c. dat. pers., c. acc. rei, or c. περί and gen., or c. infin., or c. μή and infin., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO DISBELIEVE.

DISCREDITABLE, αἰσχρός, ᾱ, όν, and Anth. ός, όν, compar. αἰσχίων (ῐ Ep., ῑ Att.), superl. αἴσχιστος, Omn. *Vid.* DISGRACEFUL.

DISCREET, ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; πολῠ́φρων, ονος, ο καὶ ἡ, Hom.; σώφρων, ονος, ο καὶ ἡ (also σαόφρων, Hom.), Omn.; νοέων, ουσα, Hom.; νοήμων, ον, Hom., Luc.; σῦνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; φρόνῐμος, ον, and η, ον, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem. *Vid.* PRUDENT.

DISCREETLY, φρονίμως, Eur., Xen., Plat.; εὐλᾰβῶς, Eur., Plat. *Vid.* PRUDENTLY.

To be discreet, πῦκάζομαι, pass., only in perf. part., Hes.; σωφρονέω, Trag., Xen., Plat., Dem.

DISCREPANCY, διᾰφορά, ἡ, Thuc., διᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἐναντίωσις, εως, ἡ, Plat.; ἐναντίωμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* DIFFERENCE.

DISCRETION, ἐπιφροσῦνη, ἡ, Hom.; σωφροσῦνη (σαοφροσῦνη, Hom.), ἡ, Theogn., Eur., Xen., Plat., Dem.; φρόνησις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Arist. *Vid.* PRUDENCE.

The chiefs surrender the Mityleneans to Paches and the Athenians at discretion, οἱ ἐν τοῖς πράγμασι ποιοῦνται ὁμολογίαν πρὸς ... Πάχητα ... ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μιτυληναίων ὁπόσον ἄν τι βούλωνται, Thuc.

The people at Nisæa capitulated with the Athenians on the terms that ... and that the Lacedæmonians should be at the discretion of the Athenians, οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ ... συνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ... τοῖς τε Λακεδαιμονίοις ... χρῆσθαι Ἀθηναίους ὅ, τι ἂν βούλωνται, Thuc.

He thought that it would be at his own discretion to make the attack when he pleased, τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι ὁπόταν βουληται, Thuc.

DISCRIMINATE, TO, διᾰκρίνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; διᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -ἐγνωκα, aor. 2 -ἔγνων, perf. pass. -ἐγνωσμαι, Hom., Hdt., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* TO DISTINGUISH.

DISCRIMINATION, σύνεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Omn. prose.

[DISCURSIVE, διάδρομος, ον, Æsch.; συλλογιστικός, ή, όν, Arist. *Vid.* WANDERING, ARGUMENTATIVE.]

[*A discursive argument*, πλάνη λόγου, Plat.]

DISCUSS, TO, ἐπεξέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. usu. in sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; δίειμι, imperf. διῄειν, no other tenses, Plat.; διέξειμι, c. acc. or c. περί and gen., Plat., Isoc.; διαλέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. rei, or c. περί and gen., Ar., Xen., Plat., Isoc.; διᾰτρῐβω, sine cas., Plat.

One must discuss, διᾰλῃπτέον, Plat.; διαλεκτέον, Arist.

DISCUSSION, λόγος, ὁ, Omn.; λέσχη, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; διᾰτρῐβή, ἡ, Plat., Isoc.; περῐπᾰτος, ὁ, Ar.; διᾰλεκτος, ἡ, Plat.

To be engaged in a discussion with, εἰς λόγους ἔρχομαι, συνέρχομαι, ὑφἵκνέομαι, c. dat., Hdt.

Discuss me now this very point accurately, ταῦτ' οὖν αὐτὰ διελθέ μοι ἀκριβῶς τῷ λόγῳ, Plat.; also προχειρίζομαι περί τινος or τι, Arist.

I think you ought to finish the discussion, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ χρῆναι διεξελθεῖν σε τὸν λόγον, Plat.

A notice of a subject for discussion, πρόθεσις, εως, ἡ, Arist.

To give notice of a discussion on such and such a point, πρόθεσιν ποιοῦμαι ὑπέρ, c. gen., Arist.

A hatred of discussion, μῖσολογία, ἡ, Plat.

A hater of discussion, μῖσόλογος, ὁ, Plat.

DISDAIN, TO, ἄθερίζω, fut. -ἰσω (in Ap. Rh. -ίξω), no perf., no pass., c. acc. or c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἀτῑμάω, Hom., Pind., Soph.; ἀτῑμάζω, perf. act. not used, though perf. pass. is, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; κἀταφρονέω, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀναξιόω, Eur.; ἀπαξιόω, Thuc. *Vid.* TO DESPISE.

DISDAIN, ὑπεροψία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* CONTEMPT.

DISDAINFUL, ὀλῑγωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.; ὑβριστῐκός, ἡ, όν, Xen., Plat., Dem. *Vid.* CONTEMPTUOUS, INSOLENT.

DISDAINFULLY, ὀλῑγώρως, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὑβριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem. *Vid.* CONTEMPTUOUSLY, INSOLENTLY.

DISEASE, νόσος, poet. νοῦσος (not Att.), ἡ, Omn., also fig. (*dis. of mind*) νόσος φρενῶν, Æsch.; νόσημα, ἄτος, τό, Omn. Att.; ἀσθένεια, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; πάθη, ἡ, Hdt.; πόνος, ὁ, Thuc.; ἀῤῥωστία, ἡ, Xen.; ἀῤῥώστημα, ἄτος, τό, Dem.; σύμπτωμα, ἄτος, τό, Plat.; νόσευμα, ἄτος, τό, Hipp.

Disease making one keep one's bed, μοῖρα ὀεμνιοτήρης, Æsch.

Rags full of some loathsome disease (i. e., matter coming from a diseased place), ῥάκη βαρείας του νοσηλείας πλέα, Soph.

A little disease, νοσημάτιον, τό, Ar.

[*To incur* or *contract disease*, ἐς or εἰς νόσον πίπτω, Æsch.; ἐμπίπτω, Antipho; νόσος ἐμπίπτει τινί, Xen.; ν. ἐπέρχεταί τινι, Hom.]

[*The disease settled in his throat*, κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος, Thuc.]

To be diseased, κάμνω, fut. κἄμοῦμαι, perf. κέκμηκα, aor. 2 ἔκαμον, no aor. 1 (Hom., who, however, does not use the word in this sense, has also perf. part. κεκμηώς, Æsch. ὦτος and ότος, and he has aor. 2 subj. κεκάμω), sometimes c. gen. (sc. νόσου, Soph.), Pind., Soph., Eur., Plat.; νοσέω, Omn. Att.; ἐκνοσέω, Arist.; ἀσθενέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀῤῥωστέω, Xen.; νοσηλεύω, Hipp. *Vid.* TO BE SICK.

To become diseased, νοσάζομαι, pass., Arist.

DISEASED, νοσερός, ά, όν, Eur.; νοσώδης, ες, Plat.

A becoming diseased, νόσανσις, εως, ἡ, Arist.

Bringing diseases, νοσοφόρος, ον, poet. νουσοφόρος, Anth.

DISEMBARK, TO, intrans., ἀποβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, no other tenses except imperf., c. prep., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐκβαίνω, c. gen. or c. prep., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξαποβαίνω, Hom., Ap. Rh.; ἐπεκβαίνω, Thuc.

To disembark in haste, κἀτἀτρέχω, fut. -δρἄμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Xen.

To disembark with, or *at the same time*, συνἀποβαίνω, Hdt.

To disembark, trans., i. e., to make to disembark, ἐκβαίνω, in fut. -βήσω, and aor. 1 -έβησα, Hom., Eur.; ἀποβαίνω, in aor. 1, Hdt.; ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, and -ομαι, mid., Hom., Hdt.; ἐκβῐβάζω, no pass., Thuc.; ἀποβῐβάζω, used also in mid., Hdt., Thuc., Xen.

DISEMBARKATION, ἀπόβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

[DISEMBOWEL, TO, ἐξαιρέω (2d aor. -εἶλον, infin. -ελεῖν) τὴν νηδύν, Hdt.]

[DISENCHANT, TO (by purification), περιμάσσω, Menand.]

DISENCUMBER, TO, κουφίζω, c. gen. of the burden, Eur. *Vid.* TO RELIEVE.

DISENGAGE, TO, χωρίζω, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO SEPARATE.

To be disengaged, i. e., to have leisure, σχολάζω, Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* LEISURE.

DISENTANGLE, TO, λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλῡμαι, aor. 2 sync. in pass. sens. ἐλῠ́μην, 3d sing. λῦτο, etc., Omn.; ἐξελίσσω, augment ει, Eur.

DISENTANGLING, Α, ἐξείλησις, εως, ἡ, Plat.

DISENTHRAL, TO, ἐλευθερόω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO FREE.

DISESTEEM, ἄδοξία, ἡ, Thuc., Plat.

DISFAVOR, φθόνος, ὁ, Pind., Eur., Plat.

DISFIGURE, TO, κνυζόω, only in fut. and aor. 1, Hom.; κἀταικίζω, Hom., Eur.; αἰσχῡνω, Hom., Xen.; ῥῠ́παίνω, aor. 1 ἐῤῥῠ́πᾶνα, no perf., Arist.; [ἀμορφύνω, Antim.; παρασχηματίζω, Theophr.]

DISFIGURED, κεκἀκωμένος, η, ον, Hom.

DISFIGUREMENT, αἶσχος, τό, Plat.

DISFRANCHISE, TO, ἀτῑμόω, Antipho, Dem., Æschin.; ἀτῑμάζω, Plat.; ἐπῑτῑμίαν ἀφαιρέομαι, mid., aor. 2 ἀφειλόμην, -ελοῦ, etc., c. gen., Dem.

To disfranchise in addition (to inflicting other injuries), προσἀτῑμόω, Dem.

DISFRANCHISEMENT, ἀτῑμία, ἡ, Hdt., Andoc., Dem.

[DISFURNISH, TO, ἀνασκευάζω, Thuc.]

DISGORGE, TO, ἐξεμέω, fut. -έσω (the simple verb has also -εμοῦμαι), aor. 1 ἐξέμησα, Hes., for which LIDD. and Sc. propose ἐξήμεσσα, no perf., no pass., Hom., Hes., Ar.; ἐξεράω, fut. -άσω, Ar.

To make to disgorge, ἐκπνίζομαι, Att. fut. -πνιοῦμαι, c. acc. rei, gen. pers., Ar.

DISGRACE, ἐλεγχεία, ἡ, Hom.; ἔλεγχος, τό, Hom., Hes., Pind.; μῶμος, ὁ, Hom., Pind.; αἶσχος, τό, Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.; αἰσχύνη, ἡ, Hdt., Omn. Att.; ὄνειδος, τό, Omn. poet., Plat., Dem.; λῦμα, ἄτος, τό, Soph.; λώβη, ἡ, Soph.; αἰκία, ἡ, Thuc.; αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat.

[*To be in disgrace*, ὀνειδος ἔχω, Hdt.]

DISGRACE, TO, ἐλέγχω, Hom.; αἰσχύνω, Omn.; κἀταισχύνω, Omn.; κατελέγχω, Pind., Tyrt.

To disgrace one's self, μολύνομαι, pass., Isoc.

Do not you disgrace happy Athens by being subservient to unholy deeds, σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν, Soph.

A disgraced man, λωβητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

One who disgraces, κἀταισχυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; λωβητής, οῦ, ὁ, Ar.

Alive to disgrace, αἰσχῡνόμενος, η, ον, Thuc.

DISGRACEFUL, ἐλεγχής, ές, superl. ἐλέγχιστος (only of men), Hom.; αἰσχρός, ά, όν (and ός, όν, Anth.), compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn.; ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Xen., Dem.; ἐπονειδιστος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem.; αἰσχυντηλός, ἡ, όν, Arist.; λωβήεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

Giving or *entertaining disgraceful counsels*, αἰσχρόμητις, ιος, ο καὶ ἡ, no neut., Æsch.

Doing disgraceful things, αἰσχροποιός, όν, Eur.

DISGRACEFULLY, αἰσχρῶς, Soph., Eur., Thuc., Dem., etc.; ἀσχημόνως, Plat.

To behave disgracefully, ἀσχημονέω, Eur., Xen., Plat., Dem.

DISGUISE, TO, ἄμαλδῦνω, no perf., h.; δολόω, Soph.; κλέπτω, Æschin.

To disguise one's self, κἀτακρύπτω, sine cas., Hom.

For they still disguised themselves under the name of the Five Thousand, ἐπεκρύπτοντο γὰρ ὅμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, Thuc.

DISGUISE, κρύψις, εως, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* CONCEALMENT.

DISGUST, ἄδος, τό (the quantity of α is disputed), Hom.; βδελυγμία, ἡ, Cratin., Xen.; ἀηδία, ἡ, Plat., Dem.

DISGUST, TO, ἄσάω, no perf. act. or pass., but aor. 1 pass., also aor. 1 mid. part. ἄσᾰ́μενος, in pass. sens., Theogn., Alcæ., Hdt.

To be disgusted, ἄδέω, in aor. 1 Æol. 3d sing. poet. ἀδδήσειε, and perf. part. ἀδδηκώς, c. dat., Hom.; βδελύττομαι, pass. c. aor. 1 ἐβδελύχθην, no other tenses, c. acc., Ar.; δυσχεραίνω, aor. 1 ἐδυσχέρᾶνα (used in act. sens. in participle, Soph.), c. gen. or c. dat., or c. περί and gen., or c. ἐπί and dat., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἄδην ἔχω, c. gen., Plat.

I am disgusted, it disgusts me, ἐστί μοι χολή, Ar.

With disgust, δυσχεραινόντως, Arist.

DISGUSTING, βδελυκτρόπος, ον, Æsch.; βδελῠρός, ά, όν, Ar.; βδελῠχρός, ά, όν, Epich.

Disgusting conduct, βδελῠρία, ἡ, Andoc., Isæ., Æschin.

To behave in a disgusting manner, βδελῠρεύομαι, mid., Dem.

DISH, Α, λέκος, ὁ or τό, Hippon.; λεκᾶνη, ἡ, Ar.; λεκᾶνιον, τό, Ar.; λοπάς, ᾶδος, ἡ, Ar.; λοπᾶδιον, τό, Ar.; πἄτᾶνιον, τό, Antiph.; πᾶροψίς, ῖδος, ἡ (both a dish on which meat is served, and also what is served, as we say "a dainty dish"), Ar., Antiph., Xen.

A dainty dish, πᾰροψώνημα, ἄτος, τό, Æsch.

A dish set on a table, ἐπῑτρᾰπέζωμα, ἄτος, τό, Plat. (Com.)

To buy a dainty dish for a person, πᾰρῳνέω, c. dat., Cratin.

DISH, TO (*you will dish him*, i. e., ruin him), ἐγχῑτριεῖς, Ar.

DISHFUL, Α, γέμος, τό, Æsch.

DISHEARTEN, TO, κἀτᾰπλήσσω,

aor. 2 pass. κατεπλάγην, Thuc. *Vid.* To discourage.

To be disheartened, δυσθῡμαίνω, only pres. and imperf., h.; ᾰ̓θῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.; ἀνατρέπομαι, Theoc., Polyb.

One must (not) *be disheartened,* (οὐκ) ᾰ̓θῡμητέον, Dem.

Disheartened, ᾰ̓θῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; δύσθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.

A being disheartened, δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.; κᾰτᾰ̓πληξις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* Despondency, Fear.

Disheveled (with disheveled hair), ἀελλόθριξ, gen. ἀελλοτρῑ́χος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; νήπλεκτος, ον, Bion.

Dishonest, σκολιός, ά, όν, usu. of deeds, sometimes of men, Hom., Hes., Pind., Plat.; ᾰ̓δῐ́κος, ον, Omn.; ἔκδῐκος, ον, Trag.; πᾰλίνδῐκος, ον, Dem.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc.

Dishonest, to be, ᾰ̓δῐκέω, h., Omn. Att.; στρεψοδῐκέω, Ar.

Dishonestly, ᾰ̓δῐκως, h.; ἐκδῐ́κως, Trag.; σκολιῶς, Plat.; μοχθηρῶς, Plat.

Dishonesty, ᾰ̓δῐκία, ἡ, Eur., Plat., Dem.; κιβδηλία, ἡ, Ar.; μοχθηρία, ἡ, Xen., Plat.

A dishonest action, ἀδῐ́κημα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem., Arist.; also that which is got by a dishonest action, Plat. *Vid.* Fraud.

Dishonor, ᾰ̓τῑμία (μῑ often poet.), ἡ, Hom., Tyrt., Omn. Att.; ᾰ̓δοξία, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* Disgrace.

Sorrowing for dishonor, ᾰ̓τῑμοπενθής, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Dishonor, to, ᾰ̓πᾰτῑμάω, Hom.; ᾰ̓πᾰτῑμάζω, Æsch.; ᾰ̓τῑμάω, Hom., Soph., Plat.; ᾰ̓τῑμάζω, fut. -ᾰσω, etc., Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ᾰ̓τῐ́ζω, only act., Hom., Eur.; ᾰ̓τῐ́ω, only pres. act., Theogn.; ἀτῑμόω, Æsch.

Venus is dishonored by this saying, Κύπρις δ᾽ ἄτιμος τῷ δ᾽ ἀπέρρῑπται λόγῳ, Æsch.

Dishonorable, Dishonored (without honor), ᾰ̓κλεής, ές, poet. acc. masc. ἀκλέᾰ, Hom.; ᾰ̓τῑμος, ον, Omn.; ᾰ̓τῑμαστος, ον, Mimnerm.; ᾰ̓πότῑμος, ον, Soph., Hdt. *Vid.* Unhonored.

Dishonorable, i. e., causing dishonor, αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, Anth.; compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn. *Vid.* Disgraceful.

In a dishonored manner (without honor), ᾰ̓κλειώς, Hom.; ἀκλεές, Hom.; ἀκλεῶς, Hdt.; ἀτίμως, Eur., Lys.

Dishonorer, ᾱ, αἰσχυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ᾰ̓τῑμαστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.

Dishonoring, ᾱ, ᾰ̓τῑμωσις, εως, ἡ, Æsch.

Disinclined, ᾰ̓πρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Unwilling.

Disingenuous, δῐ̆πλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, -πλῆ, πλοῦν, Plat. *Vid.* Artful.

Disingenuousness. *Vid.* Artifice.

Disinheriting, ᾱ, ᾰ̓πόῤῥησις, εως, ἡ, Isæ.

Disinter, to, ᾰ̓νορύσσω, Hdt.

Disinterested, ᾰ̓δέκαστος, ον, Arist.

Disjoin, to, ᾰ̓πείργω (poet. also ἀποέργω, not Att.), no perf. act., aor. 2 ἀπείρᾰθον, perf. pass. ᾰ̓πειργμαι (Hom. uses the perf. of the simple verb ἔεργμαι), c. gen., which case all words in this sense govern, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; διείργω (poet. also διέργω, not Att.), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ᾰ̓ποζεύγνῡμι, Eur.; διαζεύγνῡμι, Eur., Xen., Dem., Æschin.; ᾰ̓πᾰρτάω, Dem. *Vid.* To separate.

[Disjunctive, παραδιεζευγμένος, η, ον, Aul. Gell.; *a disjunctive conjunction,* παραδιαζευκτικὸς συνδεσμός, Apoll.]

Disjunctively, διᾰκεκριμένως, Arist.

Disk, ἅλως, ἡ (gen. also ἅλωος, Anth.), Æsch.; κύκλος, ὁ, Trag., Plat.

Dislike, ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* Hatred.

Dislike, to, ἐπιφθονέω, c. dat., Hdt.; σικχαίνω, only pres., Call.; ἀηδῶς ἔχω (fut. ἕξω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, very rare), c. dat., Dem.; ἀηδῶς διᾰκειμαι (imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι), c. πρός and acc., Lys.

Dislimb, to, διαρτάζω, Æsch. *Vid.* To limb.

Dislocate, to, ἐκκοκκῐ́ζω, Ar.; διαστρέφω, perf. act. -έστροφα (very rare), perf. pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστράφθην, Plat.; πᾰραρθρέω, Plat., Hipp.

To be dislocated, στρέφομαι, pass., Hdt., Plat.

It happened that King Darius dislocated his foot; and it was dislocated rather badly, for his ankle was dislocated out of the socket, συνήνεικε . . . βασιλέα Δαρεῖον . . . στραφῆναι τὸν πόδα, καί κως ἰσχυροτέρως ἐστράφη, ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἁρθρων, Hdt.

Dislocated, πᾰλίνορρος, ον, Ar.; πᾰρᾰγωγός, όν, Hipp.

Dislocation, πᾰράρθρημα, ᾰτος, τό, Galen; πᾰράρθρησις, εως, ἡ, Plat.; [χάλασις, εως, ἡ, e. g., ἅρθρων, Diosc.]

Dislodge, to, ᾰ̓ποκῑνέω, Hom.; ᾰ̓νίστημι (only in pres., in perf., fut., and aor. 1; perf., pluperf., and aor. 2 have always a pass. sense, fut. sometimes sync. ἀνστήσω), Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐξανίστημι, Soph., Hdt.; ἐξελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, and all tenses from -ελάω, Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ᾰ̓πελαύνω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἐκπλήσσω, Æsch., Eur., Thuc.; ὠθέω, fut. ὤσω and ὠθήσω, aor. 1 only ὦσα, poet. and Att. (even in prose) ἔωσα, aor. 1 pass. ὥσθην, fut. ὠσθήσομαι, c. prep. ἐκ or ἀπό and gen., Eur., Plat.; παρωθέω, Eur., Dem., Æsch.; ἐξωθέω, c. gen. or c. prep., Soph., Hdt.; ἐξαπωθέω, Eur.; ἐξοικίζω, c. gen. or c. prep., Eur., Thuc., Plat.; ᾰ̓φῐδρύω (ῠ̆, but Hom. sometimes has ῡ̆), fut. -ῦσω, etc.; ᾰ̓παλλάσσω, Eur., Plat., Xen., Dem.; ἐκβῐβάζω, Ar., Hdt. *Vid.* To remove, To drive away.

Disloyal, ἄνῠπήκοος, ον, Plat.

Dismal, λευγᾰλέος, ᾱ, ον, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; αἰᾶνής, ές, Archil., Pind., Æsch., Soph.; αἰᾶνός, ή, όν, Æsch., Soph.; ᾰ̓μαυρός, ά, όν, Æsch.; στῠγνός, ή, όν, Trag., Xen., Dem.

Looking dismal, σκῠθρωπός, όν, and ή, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem. *Vid.* Sad, Gloomy.

Dismally, λευγᾰλέως, Hom.

Dismally looking, σκυθρωπῶς, Xen.

Looking dismal, συννεφῶν ὄμματα, Eur.

Dismantle, to, γυμνόω, c. gen. of the things taken away, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ᾰ̓νασκευάζω (of a town), Thuc. *Vid.* To strip.

Dismay, to, φοβέω, Omn.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. usu. ἐξεπλάγην (but also -πλήγην, Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Antipho; also ἐκπλήγνῡμι, Thuc.; δειμᾰ́τόω, Æsch., Eur., Ar., Hdt.; ἐκδειμᾰτόω, Plat. *Vid.* To frighten.

Dismay, δεισμός, ὁ, Hom., Hes.; δέος, τό, no pl., Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Dem.; τάρβος, τό, Omn. poet.; φόβος, ὁ, Omn.; ὀρῥωδία, ἡ, Eur., Thuc.; κᾰτᾰ̓πληξις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* Fear.

Dismayed, περῐ́φοβος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Xen.; ἐκπεπληγμένος, η, ον, Soph.; περῐπεθαμβής, ές, Ap. Rh. *Vid.* Frightened.

Dismember, to, δαίομαι, mid., in aor. 1 mid. ἐδᾱ́σάμην, Hom.; διασπᾰράσσω, Æsch. *Vid.* To tear.

Dismembered, διασπᾰρακτός, όν, Eur.

Dismiss, to, λύω (ῠ̆ in the simple verb in pres. and imperf., though sometimes ῡ̆ in arsis, ῠ̆ in compounds), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῡμαι, Hom., Xen.; προπέμπω, Hom.; ἐκπέμπω, Hom., Omn. Att.; ᾰ̓ποπέμπω, Hom., Omn. Att. prose; ᾰ̓φίημι (ῐ̆ Hom., except sometimes metri gratiâ ῑ̆, ῑ Att.), imperf. ἀφίην, also ἠφίουν and ἠφίην, aor. 1 -ἧκα, poet. -είκα (not Att.), perf. pass. ἀφεῖμαι, aor. 1 pass. ἀφείθην, etc., Hom., Eur., Xen., Dem.; μεθίημι, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; δῐ́ημι, Xen.; ἐξᾰνίημι, Eur.; ἐπᾰνίημι, Dem.; διᾰλύω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰλύω, Hdt., Thuc.; καταλύω, Hdt., Xen.; διᾰπέμπω, Hdt.; ἀποστέλλω, Hdt.; ἐκβῐβάζω, Plat.; πᾰρᾰπέμπω, Phil. ap. Dem.

To dismiss, esp. of dismissing officers from their command or troops from service, ᾰ̓παλλάσσω, Thuc.; ᾰ̓πολύω, Xen.

To dismiss first, προᾰποπέμπω, Thuc.; προᾰφίημι, Hipp.

I dismiss all other considerations, τὰ μὲν ἄλλα χαίρειν ἐῶ, Plat.

One must dismiss, ᾰ̓φετέον, Plat., Isoc.; μεθετέον, Plat.

Dismissal, ᾰ̓πόπεμψις, εως, ἡ, Dem.; ᾰ̓φεσις, εως, ἡ, Phil. ap. Dem.

Dismount, to, ᾰ̓ποβαίνω, only in pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην, fut. mid. -βήσομαι (fut. and aor. 1 act. always in act. sens., to make to dismount, etc.), Hom., Eur.; κᾰτᾰβαίνω (Hom. has also 3d sing. aor. κατεβήσετο, and imper. κᾰτᾰβήσεο; Ar. has imper. κᾰτᾰβᾱ́ for κατάβηθι; Hom. also has aor. 2 subj. 1st pl. καταβείομεν for καταβῶμεν), Hom., Xen.; ἐκβαίνω, Æschin.

When the horse is easily dismounted from, i. e., allows his rider to dismount easily, ὅταν (ἵππος) ταχὺ καταβαίνηται, Xen.

Disobedience, ᾰ̓πείθεια, ἡ, Xen.; ἀνηκουστία, ἡ, Xen.; ἀνήκουστον, τό, Xen.

Disobedient, ᾰ̓πῐστος, ον, c. gen or c. dat., Æsch., Eur.; ᾰ̓πειθής, ές, Soph., Xen.; ἄνῠπήκοος, c. gen., Plat.

To be disobedient, or *to disobey,* ᾰ̓πῐθέω, no perf., c. gen. or c. dat., Hom., h.; νηκουστέω, no perf., c. gen., Hom.; ἀνηκουστέω, no perf., c. gen. or c. dat., Hom., Æsch., Hdt.; ᾰ̓πειθέω, no perf., c. dat., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ᾰ̓πιστέω, c. dat., Soph., Hdt., Plat.

One must disobey, ᾰ̓πιστέον, c. dat., Xen.

Disoblige, to, προσκρούω, c. dat., Dem.

Disobliging, χἄλεπός, ή, όν, Ar., Xen., Isoc.

Disorder, κἀκοθημοσύνη, ἡ, Hes.; τἄρἄχή, ἡ, Pind., Hdt., Thuc., Plat., Isoc. (used also in Eur., though not quite in this sense); τἄραγμός, ὁ, Æsch.; τἄράγμα, ἄτος, τό, Eur.; τἄραξις, εως, ἡ, Ar.; ᾽ἄκοσμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.; ᾽ἄταξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; σύγχῦσις, εως, ἡ, Eur.; ἐπῐτἄραξις, ἡ, Plat.; τύρβη, ἡ, Xen., Isoc. *Vid.* Confusion.

Disorder, i. e., disease (q. v.), νόσος (poet. νοῦσος, not Att.), ἡ, Omn.

Disorder, metaph. (in a state), νόσημα, ἄτος, τό, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; νοσημᾰτιον, τό, Ar. *Vid.* Disease.

Disorder, to, συγκλονέω, Hom.; τυρβάζω, Soph., Ar.; ἀνατυρβάζω, Ar. *Vid.* To confuse.

To be in a state of disorder (of a state), νοσέω, Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; (of things in general), ᾽ἀκοσμέω, no perf., no mid. voice, Soph.; ἀτακτέω, no perf., no mid. voice, Xen., Lys., Dem.

To be thrown into disorder (of troops), διασπείρομαι, pass., Xen.

Disorderly, ᾽ἄκοσμος, ον, Hom., Æsch.; ῎ἄκρῐτος, ον, Hom.; τἄρᾰχώδης, ες, Omn. Att. prose; ᾽ἄτακτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἄσύντακτος, ον, Thuc., Xen.; ᾽ἄκόσμητος, ον, Plat.; ᾽ἀδιοίκητος, ον, Plat.; ᾽ἀνᾰτετᾰραγμένος, Xen.; ἀνομοθέτητος, ον, Plat.

Disorderly, in disorder, adv., ἄτάκτως, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀκᾰτασταστᾰτως, Isoc.; ᾽ἀκόσμως, Hdt.; τἄρᾰχώδως, Dem.; τετᾰραγμένως, Plat., Isoc.; ἀνατεταραγμένως, Xen. *Vid.* Confusedly.

Disown, to, ἀρνέομαι, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. infin. c. neg. οὐ or μή, or c. τό and infin., or c. ὅτι οὐ or ὡς οὐ c. indic., c. dat. of the person to whom the denial is uttered, Omn.; ᾽ἀναίνομαι, mid., no fut., though aor. 1 ἠνηνάμην, no aor. 2, Eur., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀπεύχομαι, mid., Æsch.; ᾽ἄπεῖπον, only in aor. 2 act. and aor. 1 mid. ἀπειπάμην, the augmented form ει always preserved in all moods, even in Ionic, Hdt., Thuc., Plat.; ᾽ἀπαξιόω, Thuc.; ᾽ἀποκηρύσσω, Dem.

Disowned (of illegitimate children), ᾽ἀνέγγυος, ον, Plat.

Disowned by me your father, ᾽ἄπᾰτωρ ἐμοῦ, Soph.

Disparage, to, ὑποκορίζομαι, mid., Xen.; φαυλίζω, no mid. or pass., no perf., Xen., Plat.; διᾶσῦρω, Isoc., Dem., Æschin.; βασκαίνω, no perf. act., though there is aor. 1 pass. ἐβασκάνθην, Isoc., Dem.; ψέγω, Plat.; κᾰτασμῑκρίζω, only act., Arist.

Disparagement, μῑκρολογία, ἡ, Isoc.

[Disparager, ᾱ, ψέκτης, ου, ὁ, Plat.]

Disparity, ᾽ἀνῐσότης, ητος, ἡ, Plat.; ᾽ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Isoc.

Dispassionate, ᾽ἀπᾰθής, ές, Arist.

Dispassionately, ᾽ἀπᾰθῶς, Plat.

Dispel, to, σκεδάννῡμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, σκεδᾷς, etc., Hom., Soph.; ἀποσκεδάννῡμι, Hom., Soph., Xen. *Vid.* To drive away.

Dispensation (a divine dispensation), δαιμόνιον, τό, Thuc., Xen., Plat.; δαιμονία τις τύχη, Plat.

An obstacle caused by divine dispensation, δαιμόνιόν τι ἐναντίωμα, Plat.

A fortunate dispensation happened in his case, τύχη τις αὐτῷ συνέβη, Plat.

Dispensation, i. e., distribution (q. v.), διανομή, ἡ, Xen., Plat.

Dispense, to, νέμω, Omn.; διᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Omn. Att. prose; τᾰμιεύω, Plat., Xen.; οἰκονομέω, Plat.

Dispenser, ᾱ, τᾰμίας, ου, ὁ, Omn.; νομεύς, έως, ὁ, Plat.

Dispeople, to, ἐξᾰλάπάζω, fut. -άξω, no perf., no pass., Hom.; ἐξοικίζω, Eur.; ᾽ἀνοικίζω, Arist. *Vid.* To depopulate.

They dispeopled Lemnos of men, Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν, Eur.

Disperse, to, act., σκεδάννῡμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, σκεδᾷς, etc., Omn.; ᾽ἀποσκεδάννῡμι, Hom., Soph., Xen.; διασκεδάννῡμι, Omn.; διασπείρω, Soph., Thuc., Xen.; διαχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῦμαι, etc., Hdt., Xen. *Vid.* To scatter.

To disperse by frightening, διαπτοέω (poet. -πτοιέω, not Att.), Hom., Eur.

To disperse, intrans., σκίδνᾶμαι, only pres. and imperf., Hom., Hes., Hdt.; διαλύομαι, pass. perf. -λέλῡμαι, etc., Hdt., Thuc., Xen.; σπείρομαι, Xen.; also the pass. voice of σκεδάννῡμι, etc.

Which were dispersed in the mountains, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι διέτμᾰγεν (for διετμᾰγησαν, aor. 2 pass. 3d pl. of διατμήσσω), Hom.

To be dispersed (as a broken army is), ἀποσπάομαι, pass., perf. -έσπασμαι, Thuc.

Dispersed, adj., σποράς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, usu. in pl., Hdt., Thuc.

Or does he live among the people dispersed in the islands? ἢ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Eur.

Fond of living dispersed, i. e., solitary, σποράδῐκός, ή, όν, Arist.

Dispersed, adv., σποράδην, Thuc., Plat., Isoc.

Dispersion, πλᾰνησις, εως, ἡ, Thuc.

Dispirit, to, ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. ἐξεπλάγην (Hom. has also -πλήγην), Omn.; ἐκπλήγνῡμι, Thuc. *Vid.* To discourage.

To be dispirited, ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.

One must (not) *be dispirited*, (οὐκ) ᾽ἀθῡμητέον, Dem.

Dispirited, ᾽ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Discouraged.

Dispiritedly, διᾰτεθρυμμένως, Plat.

A being dispirited, ᾽ἀθῡμία, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.

Displace, to, μεθορίζω, Eur.; ἐξοικίζω, c. gen., Eur., Thuc., Plat.; κινέω, Thuc. *Vid.* To remove.

Display, to, προφέρω (in Hom. only pres. and imperf., also 3d sing. προφέρησι), Hom.; πῖφαύσκω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; φαίνω, perf. act. (in comp. ἀπατ ἐφαγκα) only in Dinarch., 2d perf. τέφηνα, used in both act. and pass. sens., aor. 2 poet. φᾶνεσκον in pass. sens., fut. mid. in pass. sens. (Hom. has also irreg. paulo post fut. πεφήσομαι), aor. 1 pass. ἐφάνθην (Hom. often ἐφαάνθην), Omn.; ᾽ἀνᾰφαίνω, Hom., Pind., Eur.; προφαίνω, Hom., Pind., Soph., Xen., Dem.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; ἐπῐφαίνω, Theogn.; ἀποφαίνω, Sol., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; δείκνῡμι, Omn.; ἐπιδείκνῡμι, Pind., Hdt., Omn. Att.; ᾽ἀποδείκνῡμι, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐνδείκνῡμι, Soph., Eur.; ἐκδείκνῡμι, Ar., Plat., Dem.; πεπᾶρεῖν, infin. aor. 2, no other tense or mood, Pind.; προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Soph., Hdt., Thuc.; παρέχομαι, imperf. παρειχόμην, fut. παρασχήσομαι and παρέξομαι, aor. 2 παρεσχόμην, perf. pass. παρέσχημαι, in act. sens., Hdt., Xen. *Vid.* To show.

To make a display of, ὑποδείκνῡμι, Thuc.

For in them any one may make a display of his eloquence to a large audience, ἐκεῖ γὰρ (sc. ἐν ταῖς πανηγύρεσι) *ἂν τις ἐν πλείστοις τὴν αὐτοῦ δύναμιν διασπείρειεν*, Isoc.

Display, ᾱ, ἀπόδειξις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπῐδειξις, ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἔνδειξις, ἡ, Æschin.; [(of goods for sale), παράστασις, ἡ, Arist.]

Room or *opportunity for display*, ἀπόδειξις, εως, ἡ, Xen.

Calculated for display, ἐπῐδεικτικός, ή, όν, Plat.

Calculated for display, adv., ἐπῐδεικτικῶς, Isoc.

Displease, to, ᾽ἄφανδάνω, aor. 2 Ion. ἄπαδον, Hdt., else only in pres. and imperf., c. dat., Hom., Soph.; ᾽ἀπαρέσκω, fut. -έσω, no pass., but aor. 1 mid. in pass. sens., c. dat. or c. acc., Hom., Hdt., Thuc., Plat.

As that displeased them, ὥς σφι ἀπέδοξε (aor. 1 of ἀποδοκεῖ, impers.), Hdt.

To be displeased at, [νεμεσάω, c. dat. pers., vel rei, *at* a thing *in* one, c. dat. pers. acc. rei, Hom.]; δυσφορέω, c. dat. or c. acc., or c. ἐπί and dat., or c. περί and acc., etc., no perf., no pass., Æsch., Soph., Eur., Xen., Isoc.; δυσχεραίνω, c. gen. or c. dat., or c. acc. or c. prep., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [ἀγανακτέω, Ar., also c. part. of doing, Plat.; *to be displeased with one's self*, νεμεσάομαι, c. infin., Hom.]

To be rather displeased, ᾽ὑποδυσφορέω, Plat.

One must (not) *be displeased*, (οὐ) δυσχεραντέον, Plat.

Displeasing, ᾽ἀποθῡμιος, ον, c. dat., Hom., Hes., Hdt.; προσάντης, ες, Eur. *Vid.* Unpleasant.

Displeasure, Ϝῡμός, ὁ, Omn.; νέμεσις, ἡ, Hom.; ὀργή, ἡ, Omn. Att.; ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Isoc.

[*To give one cause of displeasure*, ἀγανάκτησιν ἔχω τινί, Thuc.]

Hesitating for fear of your displeasure, διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν ὀκνοῦντες, Dem. *Vid.* Fear.

Disport, to, παίζω, Omn. *Vid.* To play.

Disposal (to be at the disposal of), εἰμί, c. gen., Æsch., Soph., Plat.

At the disposal of, ὑπό, c. dat., Hom., Thuc.; ἐπί, c. dat., Thuc.; παρά, c. dat., Dem. *Vid.* To be in the power of.

[*To put one's self at the disposal of* a person, παρέχω ἑαυτόν τινι, Ar., *to do* a thing, c. infin., Xen.]

Dispose, to, διᾰκοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; διᾰτάσσω, Hes., Omn. prose; διᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Eur., Omn. prose; σύναρμόζω, Plat. *Vid.* To arrange, To incline.

To dispose of, διᾰτίθεμαι, mid., esp. by will, Xen., Plat., Isæ.; διασκευάζομαι, mid., Dem.

To be disposed, φρονέω, c. adv. or neut. adj., e. g., φίλα φρ., κἀκῶς φρ.,

etc., c. dat. pers., or c. εἰς or πρός c. acc. or sine cas.; *to be of such and such a disposition*, with adv., as, μέγα φρ., μετρίως φρ., Hom., Trag., Xen., Plat., Andoc.; ἔχω, fut. ἕξω or σχήσω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. ἔσχηκα rare, c. acc. (e. g., *to be insolently disposed*, ὕβριν ἔχω, Hom.), more usu. c. adv. followed by πρός and acc. pers., Omn. Att.; διάκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. adv. and dat. pers., or c. πρός and acc. (also in Thuc. to have others disposed toward one's self, c. g., *to have the Greks so disposed to envy us*, τοῖς Ἕλλησιν οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, Thuc.), Omn. Att. prose; πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπαθον, perf. πέπονθα, no other tenses except pluperf., c. adv. or c. neut. adj., c. πρός and acc. pers., Xen., Plat.

[*To be so disposed as if*, ὅμοιον πάσχω, οἷον εἰ . . ., or ταὐτὸν π. ὅπερ . . ., Xen.]

To be disposed by nature, φύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἔφυν, and perf. πέφῡκα, Pind., Omn. Att.

Well disposed (of matters), εὐτάμίευτος, ον, Arist.

Well disposed (of men), εὐφυής, ές, Xen.

Disposition (of things), ἁρμονία, ἡ, Eur.; (in every sense), διάθεσις, ἡ, Plat. *Vid.* Arrangement.

Disposition (of mind), φυή, ἡ, Pind.; νόημα, ἄτος, τό, Pind.; λῆμα, ἄτος, τό (sometimes c. gen., as, λῆμα φρενῶν, Eur.), Pind., Trag., Hdt.; ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ἦθος, τό, Omn. post Hom.; ἔθος, τό, Soph., Plat.; σπλάγχνον, τό, Eur. *Vid.* Syn. 196.

Cultivating such a disposition, τοίαις ὀργαῖς ἀντιάσας, Pind.

In such a disposition, ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι, Thuc.

Follow the dictates of your own disposition (be yourself), ἐν σαυτοῦ γενοῦ, Soph.

A good disposition, εὐφυία, ἡ, Plat., Arist.

A bad disposition, καχεξία, ἡ, Diphil.

Of the same disposition as, ὁμότροπος, ον, c. dat. or sine cas., Pind., Hdt., Æschin.; ὁμοιότροπος, ον, Thuc.; ὁμοήθης, ες, Plat., Arist.

As of the same disposition, or *in the same disposition*, ὁμοιοτρόπως, Arist.

Dispossess, το, στερέω, pass. pres. usu. στέρομαι, aor. 2 part. pass. στερείς, fut. mid. στερήσομαι, in pass. sens., etc., etc., c. gen., sometimes, esp. in pass., c. acc., Omn. *Vid.* To deprive.

Dispraise, το, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers., or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and gen. of the cause, or c. acc. pers. and prep., or c. acc. of cause, gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom. *Vid.* To blame.

Dispraise, ψόγος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* Blame.

Disproof, ἔλεγχος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.; λῦσις, εως, ἡ, Arist.

Disproportion, ἄμετρία, ἡ, Plat.; ἀσυμμετρία, ἡ, Plat.

Disproportionate, ἄμετρος, ον, Plat.; ἀσύμμετρος, ον, Xen., Plat.; ἄλογος, ον, Arist.

Disprove, το, ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι, but fut. 1 pass. ἐλεγχθήσομαι, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; διάλῡ́ω, fut. -ύσω, perf. pass. -λέλῡμαι, Thuc., Dem.; ἀπελέγχω, Antipho; διελέγχω, Plat.; ἀποτρίβω, Æschin. *Vid.* To refute.

Disputable, ἀντίλεκτος, ον, Thuc.; [ἀμφισβητήσιμος, ον, Antipho, Plat.; ἀμφίλογος, ον, Xen.]

Disputant, ᾱ, νεικεστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the adversary, Hes.

A stubborn disputant, ἐξεριστὴς τῶν λόγων, Eur.

Disputation, ἀμφιλογία, ἡ, Hes.; ἀμφισβασίη, ἡ, Hdt.; ἀντιλογία, ἡ, Omn. prose; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Isoc., Dem.; διᾰ́κρῐσις, εως, ἡ, Xen.; ὠθισμὸς λόγων, Hdt.; σχολή, ἡ, Plat.

Disputatious, ἀντίλογῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; ἀμφισβητητικός, ή, όν, Plat.; ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur.

[*Disputatiously*, ἀντιλογικῶς, Plat.]

Dispute, ᾱ, ἔρις, ῐ̆δος, acc. ῐ̆δα and ῐν, ἡ, Omn.; νεῖκος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* Syn. 223.

It admits of dispute, διαμφισβήτησιν ἔχει, Arist.

Without dispute, ἀναμφισβητήτως, Plat., Isoc. *Vid.* Indisputably.

Property in dispute, i. e., about which there is a lawsuit, τὰ γεγραμμένα, Dem.

Dispute, το, διακρίνομαι, pass., aor. 1 also διεκρίνθην, Hom., Dem.; νεικέω, poet. νεικείω, fut. -έσω and -έσσω, no pass., no perf., c. dat., Hom., Hes., Hdt.; ἀμφισβητέω, imperf. ἠμφισβήτουν or ἠμφεσβήτουν, etc., no mid., though pass. is common, esp. in 3d pers. sing. pres. (which is often used impers.) and part. (Isæ. also 1st pl. aor. 1 pass. ἠμφισβητήθημεν, *we were the subject of a dispute*), Omn. prose; διαμφισβητέω, Dem., Arist.; ἀμφῐλέγω, Xen.; ἀνᾰκρῐνομαι, mid., c. πρός and acc. pers., Hdt.; ἀντῐλέγω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἅπτομαι, mid., c. gen., Plat.; διᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, perf. -εἴληφα, aor. 2 -ἔλᾰβον, Dem.; σῠνῐστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., Hdt.; διᾰφῐλονεικέω, Arist. *Vid.* To contend, To quarrel.

To dispute with or *against*, ἀντερέω, used usu. in fut. sens., perf. ἀντεῖρηκα, aor. 2 ἀντεῖπον, augm. εἰ. in all moods, c. dat., Omn. Att.; ἀντᾰγωνίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. -ιοῦμαι, Thuc., Xen.

[*To dispute with at law*, ἀντιδικέω, Xen., Dem.; ἀντεξετάζω, Luc.]

To dispute together, ὠθίζομαι, pass., Hdt.

Disputed, ἀμφήριστος, ον, Hom.; ἀμφιδήριτος, ον, Thuc.; ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀμφισβήτητος, ον, Thuc.

[*Disputed points*, ἀμφίλογα, τά, Thuc.]

Disqualification, ᾱ, κώλῡμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Hinderance.

Disqualify, το — *nor is any one, though in poverty, yet if he be able to do any good to the state, disqualified by obscurity of rank*, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλῡται, Thuc.

And of these men not one is disqualified for honors by law, τούτων δ' οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν, Xen.

Disquiet, το, συγχέω, fut. -εύσω, perf. pass. -κέχῡμαι, Hom., Eur., Hdt.; τᾰράσσω, Omn.; θράσσω, fut. -ξω, Pind., Trag.; ὀχλέω, Æsch., Hdt. *Vid.* To trouble.

To be disquieted, πυρφύρω, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.

Disquiet, τᾰ́ραχή, ἡ, Pind., Thuc., Plat., Isoc.; ἄχθος, τό, Trag., Xen.; ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc. *Vid.* Trouble, Confusion.

[Disquieting, πολυμέριμνος, ον, Arist.; ταραξικάρδιος, ον, Ar.]

Disquisition, πραγματεία, ἡ, Arist.

Disregard, το, ἀτίζω, fut. -ῐ̆σω, no perf., no aor. 2, no pass., c. acc. (c. gen. also, Ap. Rh.), Hom., Trag., Ap. Rh.; ἄτῐμάζω, Omn.; ἄτῐμάω, Hom., Soph.; ἐάω, fut. -άσω, augment εἰ., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, perf. -ελήλῡθα, no aor. 1, aor. 2 -ήλῡθον, Att. usu. -ῆλθον, Hom., Eur., Ar., Plat.; ἀμελέω, c. gen. (once c. ἐπί and dat., Soph.), Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀποφλαυρίζω, no perf., no pass., Pind., Hdt.; πᾰρᾰμελέω, c. gen., Hdt., Omn. Att.; ἐξωριάζω, or (Pors. conject.) εὐωριάζω, only pres., Æsch.; περιοράω, imperf. περιεώρων, perf. -εώρᾰκα, etc., also fut. περιόψομαι, aor. 2 περιεῖδον, infin. -ῐδεῖν, etc., Omn. prose; πᾰρεῖδον, Antipho, Lycurg., Dem.; πᾰρᾰχράομαι, mid., contr. ᾶει in ῇ, c. gen. or c. acc., Hdt.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Thuc.; παρ' οὐδὲν τίθεμαι (mid.), Æsch.; παρίημι, Hdt.; ἐν εὐχερεῖ τίθεμαι, Soph. *Vid.* To despise.

One ought to disregard, ὀλιγωρητέον, c. gen., Isoc.; ὑπεροπτέον, c. gen., Isoc.

And your Venus I wholly disregard, τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω, Eur.

And I wholly disregard misfortunes, καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ, Æsch.

The judges disregarded her prayers, λιτὰς . . . παρ' οὐδὲν ἔθεντο . . . βραβεῖς, Æsch.

But disregard me, ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με, Soph.

You have disregarded all these things, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου, Soph.

But disregard those things, ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε, Eur.

Disregard, ἀμέλεια, and poet. ἀμελία, ἡ, Eur., Plat.; ὀλῐγωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* Contempt.

Disregarded, ἄτῐτος, ον, Æsch.

Disrepute, δυσφημία, ἡ, Soph.; ἄδοξία, ἡ, Thuc.

Disreputable, ἀδόκῐμος, ον, Eur.; θολερός, ά, όν (used in opp. to λαμπρός), Eur.; ἄδοξος, ον, Xen.

Disreputably, αἰσχρῶς, Omn. Att. *Vid.* Disgracefully.

Disrespect, ἄλογία, ἡ, Hdt. *Vid.* Contempt.

Not from any disrespect to you, οὐκ ἀτιμάζων ὑμᾶς, Plat.

Disrespectful, ὀλῐγωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.

Disrespectfully, ὀλῐγώρως, Xen., Plat., Isoc., Dem.

Disrobe, το, act., ἀποδῡ́ω, fut. -δῡ́σω, only in pres., imperf., fut., and aor. 1, c. acc. of the garment, gen. pers. or c. dupl. acc., Hom., Hdt., Plat.; so ἐκδῡ́ω, Hom., Æsch., Dem.

To disrobe one's self, ἀποδύομαι, mid., c. aor. 2 act. ἀπέδυν, Hom., Ar., Lys.; so ἐκδύομαι, c. acc. of garments, or sine cas., Hom., Ar., Hdt. *Vid.* To strip.

Disruption, διαῤῥᾰγή, ἡ, Hipp.

DISSATISFACTION, ἀηδία, ἡ, Plat.

DISSATISFIED, TO BE, δυσφορέω, c. dat. of the cause, or c. acc., or c. ἐπί and dat., or c. περί and acc., etc., no perf., no pass., Æsch., Soph., Eur., Xen., Isoc. *Vid.* To be displeased.

DISSECT, TO, διἄτέμνω, perf. -τέτμηκα, etc. (not, however, used in medical sense), Hom., Æsch., Ar., Plat., Hdt.; nor is διαρτᾰμέω, Æsch., Anaxand. *Vid.* To cut.

[DISSECTION, ἀνατομή, ἡ, Arist., Theophr.]

DISSEMBLE, TO, ὑποστέλλομαι, mid., Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; εἰρωνεύομαι, mid., Plat., Dem.; ἀκκίζομαι, mid. only in pres., Plat.

But it is wise, even if they have injured us, to dissemble our feeling of it, δεῖ δὲ, καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, Thuc.

DISSEMBLER, Α, εἴρων, ωνος, ὁ, Arist.

DISSEMBLING, εἰρωνῐκός, ή, όν, Plat.

DISSEMBLINGLY, εἰρωνικῶς, Plat.

DISSEMINATE, TO (a report, etc.), σπείρω, Soph., Ar.; διασπείρω, Xen.; διαθροέω, Thuc., Xen.; διἀδίδωμι, aor. 1 -ἔδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Xen. *Vid.* To spread.

DISSENSION, ἔρις, ἴδος, acc. ιδα and ιν, ἡ, Omn.; νεῖκος, τό, Omn. poet., Plat., Xen., Isoc.; διάστᾶσις, εως, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* Syn. 223.

The attempt of Nicias to cause dissension between the young and those who are older, ἡ Νικίου διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέρους, Thuc.

He sowed dissensions between him and his nearest relations, αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν, Isæ.

DISSENT, TO, δῐῐστᾶμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., sine cas., Hom., Thuc., Dem.; δῐχοστατέω, sometimes c. πρός and acc. or sine cas., no perf., Trag., Plat.; δῐχογνωμονέω, sine cas., no perf., Xen.; ἀμφισβητέω, Hdt.; ἀπᾴδω for ἀπαείδω, fut. ἀπᾰσομαι, c. ἀπό and gen., Plat.

Dissenting from, ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Soph.

DISSERTATION, Α, λόγος, ὁ, Plat.; πραγμᾰτεία, ἡ, Plat., Arist.; σύγγραμμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc.

DISSERVICE, βλᾰβη, ἡ, Omn. Att. *Vid.* Injury.

DISSEVER, TO, διἀκείρω, aor. 1 -έκερσα, Hom., Ap. Rh.; διασχίζω, Hom.; διατέμνω, perf. -τέτμηκα, etc., Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; διαμοιράω, fut. -άσω, Eur.; δῐχοτομέω, Plat.; διαζεύγνῡμι, Eur., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* To cut in two, To separate.

DISSEVERANCE, διᾰτομή, ἡ, Æsch.; διάζευξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Cutting, Separation.

DISSIMILAR, ἀλλοειδής, ές, as trisyll., Hom.; ἄνόμοιος, ον, Pind., Plat.; ἑτερότροπος, ον, Ar. *Vid.* Unlike.

DISSIMILARITY, ἄνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; διᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Unlikeness, Difference.

DISSIMILARLY, ἀνομοίως, Plat. *Vid.* Differently.

DISSIMULATION, εἰρωνεία, ἡ, Plat., Dem., Arist.

[*To use dissimulation,* εἰρωνεύομαι, Plat.]

DISSIPATE, TO, σκεδάννῡμι, fut. σκεδᾰ́σω, Att. σκεδῶ, σκεδᾰ́ς, etc., Omn.; διασκεδάννῡμι, Omn.; ἐκχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, Theogn., Æsch., Plat.

To dissipate, i. e., to squander, τρύχω, Theogn.; ἀνᾰλίσκω, and sometimes ἀνᾰλόω, fut. -ώσω, etc., Omn. Att.; συνᾰνᾰλίσκω, Dem. *Vid.* To waste.

DISSIPATED, ἄσωτος, ον, Soph., Dem.; ἀκρᾰτής, ές, Xen., Æschin., Arist.; φῐλᾰ́σωτος, ον, Mel.

To be dissipated (lead a dissipated life), ἀσωτεύομαι, mid., Arist.

In a dissipated manner, ἀσώτως, Isoc., Dem.

DISSIPATION, ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.

DISSOLUBLE, σκεδαστός, ή, όν, Plat.; τηκτός, ή, όν, Plat.; διᾰλῠτός, ή, όν, Plat.

DISSOLUTE, ἄσωτος, ον, Soph., Dem. *Vid.* Dissipated.

DISSOLUTENESS, ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.

DISSOLUTION, λῦσις, εως, ἡ, Plat.; διᾰλῦσις, ἡ, Thuc., Plat.; κᾰτᾰλῦσις, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Andoc.

DISSOLVE, TO, λύω (ῠ̆ in pres. and imperf., except sometimes ῡ̄ Ep. in arsis, i. e., in the first syll. of a foot, ῠ̆ in compounds), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῠμαι, etc., Omn.; τήκω, no perf. act. or pass., perf. mid. in pass. sens., Omn.; κᾰτᾰτήκω, Hom., Xen., Theoc.; κᾰτᾰλύω, Hom., Omn. prose; χέω, fut. χεύσω, perf. pass. κέχῠμαι, Hom., Xen., Plat., διᾰλύω, Omn. prose; ἐκτήκω, Eur., Ar.; διᾰτήκω, Ar.; καταχέω, Hdt.; διᾰχέω, Xen. *Vid.* To melt.

To dissolve previously, προδιᾰλύω, Arist.

Able to dissolve, διᾰλῠτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Easy to be dissolved (as friendship, etc.), εὐλῠτος, ον, Eur., Xen.; εὐδιᾰλῠτος, ον, Arist.

What is dissolved, σύντημα, ᾰτος, τό, Arist.

DISSOLVER, Α, διᾰλῠτής, οῦ, ὁ, Thuc.

DISSONANCE, ἄσυμφωνία, ἡ, Plat.

DISSONANT, ἄμουσος, ον, Eur.; πᾰρᾰμουσος, ον, Æsch.; ῥακτήριος, α, ον, Soph.; δύσφημος, ον, Eur.; δυσκέλᾰδος, ον, Eur.; ἄσύμφωνος, ον, Plat.

DISSUADE, TO, ἀπομῡθέομαι, mid., c. dat. pers. acc. rei, Hom.; ἐκτρέπω, c. acc. pers., Soph.; ἀπᾰγορεύω, c. dat. pers., μή and infin. rei, Hdt.; ἀποσπεύδω, c. acc. pers. and infin. rei, or c. dupl. acc., Hdt., Thuc.; ἀποστρέφω, c. gen. rei, Xen., Dem.; ἀποτρέπω, c. gen. rei, or c. infin., or c. τὸ μή and infin., or c. τοῦ and infin., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; οὐκ ἐάω, fut. ἐάσω, augment εἰ., Thuc., Xen.

DISSUASION, ἀποτροπή, ἡ, Plat., Arist.

DISSUASIVE, ἀποτρεπτῐκός, ή, όν, c. gen., Luc.

Hard to dissuade, δυσπᾰ́ρᾰπιστος, ον, Arist.

DISSYLLABIC, δῐσύλλᾰβος, ον, Dion. H.

DISTAFF, Α, ἠλᾰκᾰ́τη, ἡ, Hom., Eur., Plat., etc.

Having an active distaff (i. e., skillful in the use of the distaff), εὐηλᾰκᾰτος, ον, Theoc.

Having a golden distaff, χρῡσηλᾰκᾰτος, ον, Hom., Pind., Soph.

DISTANCE, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Xen., Plat.; διάστᾰσις, εως, ἡ, Plat.; διάστημα, ᾰτος, τό, Xen., Plat.

The distance to which a quoit is thrown, ὅσα δίσκου οὖρα πέλονται, Hom.

The distance which a pair of mules can plow in fallow land, ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν, Hom.

At a great distance, διὰ πολλοῦ, Thuc.

And it is no great distance from the city of the Syracusans either by sea or by land, τῆς δὲ Συρακουσίων πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν παρέχει, Thuc.

They marched at some distance from one another, διέχοντες πολὺ ἦεσαν, Thuc.

At a distance of five furlongs, διὰ πέντε σταδίων, Hdt.

At an equal distance, δι' ἴσου, Xen.

At a little distance, δι' ὀλίγου, Thuc.

Within distance: he is within distance, so as to be able to hear what I say, σύμμετρος ὡς κλύειν, Soph.

DISTANT, ἀπότροπος, ον, Hom.; τηλεδᾰπός, ή, όν, Hom.; ἄπιος, η, ον (ᾰ̆ Hom., ᾱ̆ Soph.); μᾰκρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also μάσσων, μήκιστος, Hom., Trag., Thuc., Xen., Ap. Rh.; ἔκτοπος, ον, Soph.; ἐκτόπιος, α, ον, Soph.; ὑπερπόντιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; τηλουρός, όν, Æsch., Eur.; τηλωπός, όν, Soph.; τηλέπορος, ον, Soph.; τηλέπομπος, ον, Æsch.; τηλῦγετος, η, ον, and ος, ον, Eur.

Distant from, λελειμμένος, η, ον, c. gen., Soph.

More distant friends (i. e., less nearly connected), οἱ ἀπωτέρω φίλοι, Soph.

To be distant from, ἀπέχω, imperf. ἀπεῖχον, fut. ἀφέξω, aor. 2 ἀπέσχον, no other tenses, c. gen., Hdt., Thuc., Xen.; διέχω, c. gen. or sine cas., Theogn., Thuc., Xen.

To be distant from one another, be fixed at certain distances, διῐστᾶμαι, mid., c. aor. 2 act., but esp. in perf. 3d pl. sync. διεστᾶσι, and part. sync. διεστεώς, ῶσα, ός, Hdt.

They were distant from one another about seven furlongs by sea, διειχέτην δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης, Thuc.

And Oropus is distant by sea from the city of the Eretrians about sixty furlongs, διέχει δὲ μάλιστα ὁ Ὠρωπὸς τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίους, Thuc.

To keep distant from one another, διέχω, Hdt.

And he placed the ships of burden about two plethra distant from one another, διαλιπούσας δὲ τὰς ὁλκάδας ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησεν, Thuc.

DISTASTE, ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem.

DISTASTEFUL, ἀδευκής, ές, Hom.; πῐκρός, ά, όν, Omn.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.; ἁλμυρός, ά, όν (rhet.), Plat. *Vid.* Unpleasant.

DISTEMPER, νόσος, poet. νοῦσος (not Att.), ἡ, Omn. *Vid.* Disease.

DISTEMPERED, νοσερός, ά, όν, Eur.; νοσώδης, ες, Plat.

DISTEMPERATURE, κάταφθορὰ φρενῶν, Æsch. *Vid.* Confusion.

DISTEND, TO, τείνω, Omn. poet., Xen., Plat.; τᾰνύω, fut. -ύσω, aor. 1 poet. ἐτᾰνυσσα, Hom., Hes., Ap. Rh.; πετάννῡμι, fut. πετᾰ́σω, Hom., Ap. Rh.; διατείνω, Hdt., Xen. *Vid.* To stretch.

DISTENTION, διᾰτᾰ́σις, εως, ἡ, Plat.; ἔκτᾰσις, ἡ, Plat. *Vid.* Stretching.

Distich, ᾱ, δίστιχον ἐπ' γραμμα, τό, Anth.

Distil, to, ἄπολείβομαι, mid., Hom. *Vid.* To pour.

Distinct, ἀρίζηλος, ον, Hom.; ἐναργής, ές, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; πρόδηλος, ον, Omn. Att.; λαμπρός, ά, όν, Omn. Att.; σαφής, ές, Omn. post Hom.; εὔσημος, ον, Soph.; διᾶσημος, ον, Soph.; εἰλῑκρῑνής, ές, Plat., Xen.; εὐκρῑνής, ές, Xen., Isæ. *Vid.* Clear, Evident.

Distinct (as a voice), λῑγύς, εῖα, ύ, no compar., Omn. poet., Plat.

With a distinct voice, λῑγῠφωνος, ον, Hom.; λῑγῠφθογγος, ον, Hom.; λαμπρόφωνος, ον, Dem.

What is made distinct, distinct words of the tongue (i. e., articulate words), γλώσσης τρᾰνώματα, Emped.

To keep distinct, εὐκρῑνέω, Xen.

Distinction (i. e., difference made), διαίρεσις, εως, ἡ, Plat.; διόρῐσις, εως, ἡ, Plat.; διορισμός, ὁ, Plat.; ἴδῐωσις, εως, ἡ, Plat.

Distinction (i. e., honor, credit), εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Dem.; εὐδοκῐμησις, εως, ἡ, Plat.; εὐδοκῐμία, ἡ, Plat. *Vid.* Honor.

No distinction was any longer made, διεκέκριτο οὐδὲν ἔτι, Thuc.

Distinctly (to say, etc.), ἐκφᾰ́τως, Æsch.; ἐμφᾰνῶς, Æsch., Soph.; σᾰφῶς, Omn. Att.; τρᾰνῶς, Æsch., Eur.; τορῶς, Eur.; εἰλῑκρῑνώς, Plat.; διειλημμένως, Xen.; εὐκρῑνῶς, Plat.; πᾰ́νατρεκές, Ap. Rh.

To say distinctly, διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Eur., Hdt., Plat.; ἀποσαφέω, Plat.

Distinctly (to appear or to see, etc.), ἀριζήλως, Hom.; ἐναργῶς, and Ion. ἐναργέως, Æsch., Hdt., Dem., Æschin. *Vid.* Clearly.

Distinctness, εὐκρῑνεια, ἡ, Plat.; [περιφάνεια, ἡ, Hdt.]

Distinguish, to (between two things, to know one from another), διᾰγῑγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, perf. pass. -έγνωσμαι, Hom., Hdt., Plat., Dem., Æschin.; διᾰκρῑνω, aor. 1 pass. poet. -εκρίνθην for -εκρίθην, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; διορίζω, Æsch., Xen., Plat., Isoc.; διεῖδον, aor. 2 infin. διῐδεῖν, and 2d perf. δῐῐδα, infin. δῐειδέναι, no other tenses, Eur., Plat.; διᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰ́βον, Eur., Hdt., Plat.; διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Hdt., Plat., Dem.; διορᾰ́ω, usu. in pres. c. dupl. acc., e. g., τοὺς . . . καὶ τούς, etc., Plat., Xen., Isoc.; διαρθρόω, Plat.; διαστέλλω, Plat.; διᾰρῐθμέομαι, mid. and pass., Plat., Æschin.; διῐστᾶμαι, mid. in aor. 1, Plat.; κρῑ́νω, Xen., Isoc.

To distinguish (i. e., to separate), διᾰτμήγω, Call.; χωρὶς ποιέω, Isoc.

I can distinguish the better from the worse, κρῑ́νω τὰ βελτῐ́ω καὶ τὰ χείρω, Xen.

To distinguish farther, προσδιαιρέομαι, mid., Arist.

To distinguish previously, προεξευκρῑνέω, Hipp.

To be distinguished (i. e., known apart or separated), ἀποκρῑ́νομαι, pass., Hdt.

To be distinguished, distinguish one's self (i. e., to be eminent), εὐδοκῐμέω, no perf., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; εὐδοξέω, Eur., Xen., Dem.; ἐλλάμπομαι, mid., Hdt.; ἐνᾰποδείκνῡμαι, pass., Hdt.; ἀπολαμπρύνομαι, mid., Hdt.; *among*, μεταπρέπω, c. dat., Hom.

Wishing that you should distinguish or *make a distinction in my favor*, βουλόμενός μοι διωρίσθαι παρ' ὑμῖν, Dem.

One must distinguish, διϊστέον, Eur.; διοριστέον, Plat.

Distinguished (for valor), ἄρῐ-φρᾰδής, ές, Hom., Theoc.; κρῐθεὶς (ἀρετᾷ), Pind.; διαπρεπής, ές, Pind., Eur., h., Thuc., Xen.; ἐμπρεπής, ές, Æsch., Soph.; ἐπῐφᾰνής, ές, Pind., Thuc., Xen., Isoc.; φᾰνερός, ά, όν, Thuc., Xen.; εὐδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; εὐδόκῐμος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἔνδοξος, ον, Xen., Plat., Dem. *Vid.* Illustrious.

Distinguished above all, διὰ πάντων, Hom.

In a distinguished manner, διᾰπρεπῶς, Dem.

One who distinguishes, διαγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Antipho.

Able to distinguish, διᾰκρῐτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Distinguishing, ᾰ (also the means of distinguishing), διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Dem.

Distinguishable, διᾰδηλος, ον, Thuc.; εὐαίρετος, ον, Xen. *Vid.* Visible.

Distort, to, διαστρέφω, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; πᾰραστρέφω, Hipp.; πᾰρερύω, fut. -ερῦσω, aor. 1 -είρυσα, no perf. (i. e., draw to one side, e. g., the mouth), Hipp.; παραστρωφάω, Ap. Rh.; κλῑμᾰκίζω (laws, etc.), Dinarch.; [παράγω, Lycurg.]

To be distorted, πᾰρεκτρέπομαι, pass., Arist.

Distorted, διάστροφος, ον, Trag.

Distortion, πᾰράστρεμμα, ᾰτος, τό, Hipp.; διαστροφή, ἡ, Hipp.; διάστρεμμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Distract, to (usu. metaph., to distract the mind, etc.), ἀάω, only in aor. 1 ἄσα, poet. ἄᾶσα, pres. mid. 3d sing. ἀᾶται, and aor. 1 mid. ᾽ἀσᾰ́μην, Hom.; ᾽ἀτέμβω, only in pres., Hom.; δαΐζω, fut. -ξω, Hom., Æsch.: πτοέω, poet. πτοιέω (not Att.), oftenest in pass., Hes., Sapph., Theogn., Eur., Plat., Call.; τρῠ́χω, Soph., Eur.; τῠ́ω, τῠ́σω, most used in perf. pass. part., Æsch., Hdt., Plat.; τᾰράσσω, Omn. Att.; πᾰρᾰκόπτω, Eur., Hipp.; ἐξίστημι (only pres. and imperf., fut. and aor. 1 used in act. sens., perf. and pluperf. and aor. 2 used in pass. sens.) φρενῶν, ἐξ. τοῦ φρονεῖν, Eur., Xen., Isoc.; περιέλκω, imperf. -εἵλκον, fut. -ελκῡσω, Plat.; διασπάω (τὴν πόλιν, etc.), fut. -σπᾰ́σω, Plat., Dem.; πᾰράγω, aor. 2 redupl. παρήγαγον, Lycurg.

To be distracted, πᾰραφρονῶ, Æsch.; χειμάζομαι, c. dat., or c. ὑπό and gen., or c. ἐν and dat., Trag., Plat.; κηραίνω, only pres., c. acc. of the cause, Eur.

Distracted, πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch.; πᾰρᾶνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Æsch.; ἐκστᾰτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Mad.

Distracting, κᾰκόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; [περισπαστικός, ή, όν, Sext. Emp.]

Distraction, πᾰρᾰφορά, ἡ, Æsch.; τὸ πτοηθέν, Eur.; ψυχῆς πλάνημα (ᾰτος, τό), Soph.; [ἄλη, ἡ, Eur.; ἀναισθησία, ἡ, Plat.]

Distress, οἰζύς, Att. οἰζῡ́ς, ύος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; δύη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; πόνος, ὁ, Omn.; ᾽ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; νόσος, poet. νοῦσος (not Att.), ἡ, Hes., Æsch.; [ὀδύνη, ἡ (both of body and mind), usu. in pl., Hom., etc.; μόχθος, ὁ, Hes., Trag.]; ᾽ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Omn. prose; πᾰ́θη, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Plat.; στείνος, τό, h.; στένος, τό, Æsch.; νεφέλη, ἡ, Pind.; ἄθλος, ὁ, Theogn.; ᾽ἄνῐα (only in Hom. as a cause of distress, ῐ Hom., ῐ̄ afterward, though ῐ̄ is most common in Trag.), ἡ, Sapph., Theogn., Soph., Eur., Plat.; ᾽ανῐ̆παι ζᾰ́λαι, Pind.; μόγος, ὁ, Soph.; πᾰ́θος, τό, Omn. Att.; πᾰ́θημα, ᾰτος, τό, Omn. Att., Hdt.; ὄτλος, ὁ, Æsch.; ὠδῖς, ῖνος, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; ᾽ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.; τὸ ᾽ἀναγκαῖον, by cras. τἀναγ., Theogn., Æsch.; πᾰλαιπωρία, ἡ, Thuc., Isoc.; κᾰκοπᾰθεια, ἡ, Thuc., Isoc., Antipho. *Vid.* Grief, Misfortune.

Previous distress, προλύπησις, εως, ἡ, Plat.

Distress, το, κηδέω, no perf., no pass., Hom.; κήδω, pres. and imperf., Hom.; ᾽ἀνῐ̆́ζω, only in pres. act. in act. sens., Hom.; ᾽ἄνῐάω (ῐ̄ Hom., ῐ elsewhere), fut. -ᾰ́σω, Hom., Soph., Ar., Plat., Xen.; πιμαίνω, in pass. only in aor. 1, fut. mid. in pass. sens., Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; ἵπτομαι, mid., only in fut. and aor. 1, Hom., Theoc.; λῡπέω, Omn. post Hom.; πονέω, Pind.; ἀλγῡ́νω, no perf., though there is aor. 1 pass., sometimes c. dupl. acc., Trag., Xen.; ὀδυνάω, Ar., Eur.; γυμνάζω, Æsch., Eur.; πιέζω, no perf. act., Omn. Att.; κᾰτείργω, esp. of distressing enemies, Hdt., Thuc.

To be distressed, ᾽ἀλᾰλῡ́κτημαι, no other tense, only of mental distress, Hom.; κήδομαι, fut. κεκᾰδήσομαι, perf. κέκηδα, both only in indic., and neither in Att., Hom., Tyrt., Hdt., Plat.; ἀσχᾰλάω, only pres. and imperf., c. dat. or c. gen., Hom, Eur.; ἀσχάλλω, only pres. and imperf., c. acc., or c. ἐπί and dat., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; βᾰρύνομαι, pass., Hom., Æsch., Soph., Thuc.; ἀχνύμαι, only pres. and imperf., Hom., h., Pind., Soph.; ὠδίνω, rare except in pres. and imperf., c. dat. of cause or c. acc., Hom., Soph.; στείνομαι, only pres., Hom., Hes.; κᾰ́μνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον, Att. often also κέκᾰμον, Hom., perf. κέκμηκα, part. κεκμηκώς (but in Hom. κεκμηώς). gen. ότος and ῶτος, Hom., Æsch., Thuc., Plat.; [ἀνῐᾰ́ζω (ῐ smts. metri gratiâ), Hom.; μογέω, Hom., Trag.; ἀλυκτάζω, Hdt.]; πονέω, Omn. post Hom.; πονέομαι, pass., Soph., Thuc., προπονέομαι, Soph.; σᾰλεύω, only pres. and imperf. act. (also in perf. pass., though not in this metaph. sense, but in the lit. one "to be shaken," Æsch.), Soph., Eur., Plat., Xen., Isoc.; νοσέω, Soph.; θλίβομαι, pass., Ar.; σποδέομαι, pass. (of an army), Æsch.; κακοπᾰθέω, Thuc., Xen.

To be distressed in one's circumstances, ἐλασσόομαι, pass., Isoc.

To be distressed before, προλῡπέομαι, pass., Plat.; προκάμνω, Thuc.

To be exceedingly distressed, ᾽ὑπερᾰγωνιάω, Plat., Dem.

To be rather distressed, ᾽ὑπᾰνῐάομαι, Ar.

To be distressed, i. e., perplexed, ἀπορέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀμηχᾰνέω, Soph., Thuc., Xen. *Vid.* To grieve.

To add to a person's distress, πᾰρᾰλῡπέω, Thuc., Xen., Plat.

[DISTRESSED, or in distress, μοχθηρός, ά, όν, Hdt., Trag.; ἀνιᾱρός, ά, όν (ῑ Hom. and Soph., ῐ in Tyrt. and Theogn. in act. signif.), Xen.; πονηρός, ά, όν, Dem.]

DISTRESSFUL, ἀνιᾱρός (ῑ Hom., ῐ elsewhere), Hom., Soph., Eur., Plat. *Vid.* GRIEVOUS.

[DISTRESSING, ἀνῐᾱρός, ά, όν (ῑ Hom. and Soph., ῐ in Tyrt. and Theogn.), Hom., Theogn., Trag., Pind., Lys.; ὀδυνηρός, ά, όν, Lys., Plat.]

In distress, ἄκρᾰχολος, ον, Theoc. *Vid.* UNHAPPY.

DISTRIBUTE, TO, διᾰμοιράομαι, mid., Hom.; νωμάω, no perf., no pass., Hom.; δαιτρεύω, no perf., no pass., Hom.; δαίνῡμι, only pres. and imperf. (only of distributing portions of a feast), Hom.; δαίομαι, mid., fut. δᾰ́σομαι, perf. pass. (the only pass. tense found) δέδασμαι, 3d pl. poet. δεδᾰίαται, Hom., Pind., Hdt., Xen.; δᾰ́τέομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt.; διᾰδᾰτέομαι, Hom., Hes.; διᾰδαίομαι, mid., poet. aor. 1 also διᾰδᾰσασκόμην in tmesis, Hom., Pind., Hdt.; ἀποδαίομαι, Hom., Pind.; νέμω, Omn.: ἐπῐνέμω, Hom.; διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Hes., Hdt., Thuc., Xen.; ἀπομείρομαι, mid., Hes.; διαστοιχίζομαι, Æsch.; ἀπονέμω, Soph., Eur.; ἐπινωμάω, Æsch., Soph.; διᾰνέμω, Omn. prose; κᾰτᾰνέμω, Omn. prose; διᾰδῐδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, Omn. Att. prose; μεταδῐδωμι, Xen.; διᾰμετρέω, Xen.; ἀπομετρέω, Xen.; μερίζω, Xen., Dem.; κᾰτᾰμερίζω, Xen.; διᾰμερίζω, Plat.; διασπείρω, Hdt.; διαῤῥῐπτέω, Xen.

To distribute, i. e., put in various places, διαρμόζω, Eur. *Vid.* TO ARRANGE.

To distribute at the same time, συνδαίομαι, Plid.

To be distributed (as soldiers are in winter quarters), διασπάομαι, pass., perf. -έσπασμαι, Xen.

[*To distribute* (men) *through an army*, παρεμβάλλω, Polyb.]

One must distribute, διᾰνεμητέον, Xen.

Inclined to distribute, διᾰνεμητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.

DISTRIBUTING, δᾰτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

DISTRIBUTION, νομή, ή, Plat., Æschin.; διᾰνομή, ή, Xen., Plat.; διᾰδοσις, εως, ή, Dem.; νέμησις, εως, ή, Isæ.; ἀναδασμός, ὁ, Hdt.

[*A distribution* of men through an army, παρεμβολή, ή, Polyb.]

DISTRIBUTOR, Α, δᾰτητής, οῦ, ὁ, Æsch.; νομεύς, έως, ὁ, Plat.

DISTRICT, Α, νομός, ὁ, Pind., Eur., Hdt.; τόπος, ὁ, Æsch., Xen., Dem.; ἦθος, τό, Hdt.; χῶρος, ὁ, Hdt.

DISTRUST, TO, ἄπιστέω, c. dat., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; διᾰπιστέω, Dem., Arist. *Vid.* TO DISBELIEVE.

DISTRUST, ἄπιστία (ῑ Theogn.), ή, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Dem.

DISTRUSTFUL, ἄπιστος, ον, Hom., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* SUSPICIOUS.

DISTRUSTFULLY, ἀπίστως, Thuc.

DISTURB, TO, τᾰράσσω, Omn.; συντᾰράσσω, Omn.; κῦκάω, Hom., Soph., Ar., Plat.; σείω, perf. pass. σέσεισμαι, Pind.; κῑνέω, Eur., Thuc., Dem.; ἀνακῑνέω, Soph.; διᾰκῑνέω, Thuc.; ἀνατᾰράσσω, Soph., Xen., Plat.; συγκῠκάω, Ar., Plat.; ἐκτᾰράσσω, Isoc.; διαθορῠβέω, esp. in mind, Thuc.

To disturb still more, προσενοχλέω, Hipp.

To disturb beforehand, προτᾰράσσω, Hipp.

To be disturbed, σᾰλεύω, only pres. and imperf. act. and perf. pass., Trag., Xen.

DISTURBANCE, Α, κλόνος, ὁ, Hom.; ὄμᾰδος, ὁ, Hom.; κολωσός, ὁ, Hom, Ap. Rh.; τᾰρᾰχή, ή, Pind., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; τᾰραγμός, ὁ, Æsch.; τᾰ́ραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀνακῑνησις, εως, ή, Soph.

To make a disturbance, κολωάω, only pres. and imperf., Hom.; κολωέω, Antim.; *to cause a disturbance*, ὄχλον παρέχω, c. dat., Hdt.

DISTURBER, Α, τᾰ́ρακτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

DISUNION, διάστᾰσις, εως, ή, Hdt.

DISUNITE, TO, ἀποῤῥήγνῡμι, Hdt., Æschin.

DISUNITED, διᾰ́φορος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.

DISUSE, πᾰλαιότης, ητος, ή, lit., the antiquity which produces disuse, Plat.

To fall into disuse, πᾰλαιόομαι, pass., Plat.

This custom has not long fallen into disuse, οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται, Thuc.

DITCH, Α, κᾰ́πετος, ή, Hom.; τᾰ́φρος, ή, Omn.; φᾰραγξ, αγγος, ή, Eur.; ὄρυγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; τᾰ́φρευμα, ᾰτος, τό, Plat.; τᾰ́φρη, ή, Hdt.; ὀχετός, ὁ, Hdt.

A digging of a ditch, τᾰφρεία, ή, Dem.

To make a ditch, τᾰφρεύω, Plat.

DITCHER, Α, τᾰφρωρῡ́χος, ὁ, Diog. L.

DITHYRAMBIC, Α, διθῠ́ραμβος, ὁ, also with irreg. acc. sing. διθῠ́ραμβα, Pind., Ar., Hdt., Plat.; κῠ́κλιον μέλος, τό, Ar.

DITHYRAMBIC, διθῠραμβώδης, ες, Plat.; διθῠραμβῐκός, ή, όν, Arist.

A dithyrambic poet, διθῠραμβοποιός, ὁ, Arist.; διθῠραμβοδῐδᾰ́σκᾰλος, ὁ, Ar.

The art of making dithyrambic poems, ἡ διθῠραμβοποιητῐκή, Arist.

[*To sing dithyrambic hymns*, ἀμφιανακτίζω (from ἀμφιάνακτες, a nickname in Ar. for dithyrambic poets), Ar.]

DITTY, Α, μέλος, τό, Omn.; μελῠδριον, τό, Ar. *Vid.* SONG.

DIURNAL, ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind. *Vid.* DAY.

DIVE, TO, κῠβιστάω, Hom.; κολυμβάω, Plat.; κᾰτᾰκολυμβάω, Thuc., Plat.

DIVER, Α, ἀρνευτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; κῠβιστητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; κολυμβητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; κολυμβητής, οῦ, ὁ, Thuc., Arist.; δῦτης, ου, ὁ, Hdt.; κᾰτᾰκολυμβητής, ὁ, Arist.

A diver (a bird), κόλυμβος, ὁ, Ar.; κολυμβίς, ῖδος, ή, Ar.

A place for diving, κολυμβήθρα, ή, Plat., Alex.

Belonging to diving, κολυμβητῐκός, ή, όν, Plat.

Fond of diving, skillful in diving, πολῠκόλυμβος, ον, Ar.

DIVERGE, TO, διῐ́στᾰμαι, pass. c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Plat.

DIVERSE, διᾰ́φορος, ον, Eur., Hdt., Plat., Xen.; πολυειδής, ές, Thuc. *Vid.* DIFFERENT.

DIVERSELY, ἀλλοίως, Xen., Plat.

DIVERSIFY, TO, ποικίλλω, Eur., Xen., Plat.; κᾰτᾰποικίλλω, Plat.

[*Diversified* (in color), ποικιλόχροος, ον, Arist.]

[*To be diversified into hills and valleys*, ὀφρυάω τε καὶ κοιλαίνομαι, Prov. ap. Strab.]

DIVERSION (i. e., sport), παιδιά, ή, Omn. prose.

DIVERSITY, διαφορά, ή, Thuc.; πολυειδία, ή, Plat. *Vid.* VARIETY.

DIVERT, TO (i. e., amuse), τέρπω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 mid., Omn.; εὐφραίνω, fut. in Hom. εὐφρᾰνέω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* TO AMUSE.

To divert (i. e., turn from its course), πᾰρᾰμείβομαι, mid., Pind.; πᾰραστρέφω, perf. -έστροφα, perf. pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, Eur.; πᾰρεκτρέπω, like -στρέφω, perf. -τέτροφα, -τέτραμμαι, -ετρέφθην, Eur.; πᾰροχετεύω, no perf., Eur., Plat. *Vid.* TO TURN.

To divert (esp. to divert the attention), ἄπᾰγω, aor. 2 redupl. ἀπήγᾰγον, Thuc., Plat., Dem.; ἐκτρέπω, Antipho; μετᾰκᾰλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα, etc., c. ἐπί and acc., Æschin.

To be diverted from one's purpose, διᾰτρέπομαι, pass., Dem.

DIVEST, TO, γυμνόω, c. acc. pers., gen. rei, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ψιλόω, sine cas. or c. gen., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO STRIP.

[*To divest one's self of* (that which is around any thing, e. g., clothes, a ring, etc.), περιαιρέομαι, Hdt., Plat.]

One must divest one's self, ἀποδῠ́τέον, c. dat. pers., Plat.

To be divested, γυμνωτέος, α, ον, Plat.

DIVIDE, TO, διᾰμοιράω, fut. -άσω, Hom., Ap. Rh.; δᾰ́τέομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt.; διᾰδᾰτέομαι, in tmesis, Hom., Hes.; δαίομαι, mid., fut. δᾰ́σομαι, perf. pass. (the only pass. tense found) δέδασμαι, 3d pl. poet. δεδαίαται, Hom., Pind., Hdt., Xen.; διᾰδαίομαι, mid., poet. aor. 1 also διᾰδᾰσασκόμην, in tmesis, Hom., Pind., Hdt.; ἀποδαίομαι, mid., Hom., Pind.; δαΐζω, fut. δαΐξω, etc. (only as cares divide the mind, etc.), Hom., Æsch.; δῐΐστημι, only pres. and imperf., fut. and aor. 1 in act. sens., perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sens., besides the regular pass. voice, Hom., Soph., Omn. prose; διαιρέω, aor. 2 -εἷλον, Hom., Hes., Eur., Omn. prose; σχίζω, Hes., h., Hdt., Plat.; ἀπομείρομαι, mid., Hes.; ἐνδᾰτέομαι, mid., Æsch.; διατέμνω, perf. -τέτμηκα, Æsch.; μερίζω, Xen., Plat., Dem.; διᾰμερίζω, Plat.; κᾰτᾰμερίζω, Xen.; ὄῐχάζω, Xen., Plat.; ἀνᾰδαστὸν ποιέω, Plat.; ὀῐχοτομέω, Plat., Arist.; ὁρίζω (as boundary), c. acc. et gen., Hdt.

To divide into small pieces, κᾰτᾰκερμᾰτίζω, usu. in pass., Plat.

To divide (as a party divides any thing among themselves), *take a share of any thing divided*, νέμομαι, mid., Hom., Hes., Thuc.; συγκᾰτᾰνέμομαι, Thuc.; διᾰλαγχάνω, fut. -λήξομαι, aor. 2 -ἔλᾰχον, no aor. 1, perf. -εἴληχα, poet. -λέλογχα, both in Trag., perf. pass. -εἴλημμαι, etc., Æsch., Eur., Hdt.; διᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -εἴληφα, etc., Hdt., Xen., Plat.: προσδιᾰνέμομαι, mid., Dem.

To divide again, ἀναδαίομαι, mid., pres. also in pass. sens., Hdt., Thuc.

To be divided (as a river is which makes branches, e. g., the Nile at the

beginning of the Delta), περιῤῥήγνῦμαι, pass., Hdt., Isoc.; περισχίζομαι, pass., Hdt., Plat., Ap. Rh.; (as a broken army is), ἀποσπάομαι, pass., perf. -έσπασμαι, Thuc.; (as soldiers are, into winter quarters), διασπάομαι, Xen.; (as roads are), διασχίζομαι, Xen.

And rising up they divided (i. e., voted by going some to the right and some to the left), ἀναστάντες δὲ διέστησαν, Thuc.

The rest of Greece was divided in alliance on one side or the other, τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς συμμαχίαν ἑκατέρων διέστη, Thuc.

If we (the Sicilians) *are divided in sentiment among ourselves,* ἢν διαστῶμεν, Thuc.

They will easily subdue us if we are divided among ourselves, δίχα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται (opp. to μιᾷ γνώμῃ), Thuc.

One must divide, διαιρετέον, Plat.

What must be divided, διαιρετέος, α, ον, Plat.

Divided, διχθάδιος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; δίμοιρος, ον, Æsch.; διαίρετος, ον, Soph., Xen., Plat.; δίχηρης, ες, Eur.; δίχότομος, ον, Arist.; πολυσχιδής, ές (esp. having divided or cloven feet), Arist.; μεριστός, ή, όν, Plat.

Divided in opinion, δισσοί, αἱ, ά, Æsch.

Divided (as branching roads), δίστομος, ον, Soph.; σχιστός, ή, όν, Soph., Eur.; πολύσχιστος, ον, Soph.

Dividedly (in a divided form or manner), διχθά, Hom.; διχθάδια, Hom.; δίχα, Omn.; ἀνδίχα, Hom.; διάνδίχα, Hom., Hes., Eur.; δίχῆ, Æsch., Ap. Rh.; διαφόρως (opp. to ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς), Thuc.; διαμοιρηδά (ᾰμ, but ᾱμ poet.), Ap. Rh.

Divider, ᾱ, δᾰτητής, οῦ, ὁ, Æsch.

A divider of riches, χρηματοδαίτης, ὁ, Æsch.

Dividing, δᾰτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

[*A dividing,* μερισμός, ὁ, Plat.]

Divination, μαντοσύνη, ἡ, Hom., Pind.; μάντευμα, ᾰτος, τό, Hes., Pind., Soph.; θειασμός, ὁ, Soph.; [(from flight or cries of birds), οἰώνισμα, ᾰτος, τό, Eur.] *Vid.* Augury, Prophecy, Oracle.

The mode of divination, μαντεία, ἡ, Hdt.

The art of divination, ἔμπῡρος τέχνη (esp. of that divination practiced by means of burnt offerings), Eur.; ἡ μαντικὴ (subaud. τέχνη), Soph., Eur., Xen., Plat.; [(from flight or cries of birds), οἰωνιστική, ἡ, Plat.]

Belonging to divination, μαντικός, ή, όν, Hes., Pind., Trag., Xen., Plat.; μάντειος, α, ον, and ος, ον, poet. μαντῆϊος (not Att.), Pind., Trag.; οἰωνιστικός, ή, όν, Plat., Arist.; *proceeding from, dictated by divination* (as a command, etc.), μαντόσυνος, η, ον, Eur. *Vid.* Prophetic.

Divine, το, μαντεύομαι, mid. (and act. μαντεύω, Xen.), perf. pass. in act. sens., also in pass. sens. of an answer procured by divination, and so aor. 1 pass., no other pass. tenses (in mid. it is used for *divining* in both senses, *to seek directions by divination,* as the suppliant does, or *to give the directions,* as the priest or soothsayer does), Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; διαμαντεύομαι, Plat.

To divine a little, ὑπομαντεύομαι, Plat.

As many as then filled them with hope by divination, ὁπόσοι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν (it is not agreed which best governs αὐτούς), Thuc.

Divine, θεσπῐδαής, ές, Hom.; θεοείκελος, ον (only of men), Hom.; θέσφᾰτος, ον, Omn.; ἀμβρόσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Trag.; ᾰ̓βροτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Soph.; ἀμβροτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph., Æsch.; διωτρεφής, ές (only of persons, or the Scamander personified), Hom.; διογενής, ές (ῐ̄ often poet.), Hom., Trag.; δῖος, δῖα, δῖον (also fem. δίη, Hes., ος, ον, Eur.), Omn. poet.; ζᾰθεος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; θεοειδής, ές (only of animate things), Hom., Hes., Plat.; θεσπέσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; θέσπις, only in acc. masc. or fem. θέσπιν (except once in nom., h.), Hom., Hes., h., Eur.; θεῖος (also θηΐος, Bion), α, ον, poet. compar. also θεώτερος (not Att.), Omn.; διόγνητος, ον, Hes.; δαιμόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. post Hom.; θεόδμητος, ον, Pind.; θέορτος, ον, Pind., Æsch.; θεόμορος, and θεύμορος, ον, Pind.; ἱερός, ά, όν, sometimes ός, όν (ῐ̆, except sometimes in arsis in Hom., and once in ch. in Eur., also poet. ῑ̓ρός, ά, όν), Omn. *Vid.* Godlike, Born of God, etc., sub. v. God.

Divine (of fire), θεόπυρος, ον, Eur.

Divinely, θείως, compar. θειοτέρως, Hdt., Xen., Plat.; δαιμονίως, Æsch.; θεοειδῶς, Ap. Rh.

By Divine Providence, θεσπεσίῃ, Hom.; θεία τύχῃ, ἐκ θείας τύχης, Soph., Hdt.; θεία μοίρᾳ, Xen.

As Divine Providence would have it, Amphilytus came to Pisistratus, θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ Ἀμφίλυτος, Hdt.

Divineness, τὸ θεῖον, Plat.

Diviner, ᾱ, οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοπόλος, ὁ, Hom., Æsch.; μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Omn.; χρησμολόγος, ὁ, Soph., Hdt.; θουριόμαντις, ὁ, Ar. *Vid.* Soothsayer, Augur.

Divisible, διαιρετῐκός, ή, όν, Plat.; διαίρετος, Arist.; μεριστός, Plat.

Easily divisible, εὐδιαίρετος, ον, Arist.; εὔθρυπτος, ον, Arist.

Division, i. e., a dividing, δασμός, ὁ, Hom., h.; ἀναδασμός, ὁ, Hdt., Dem.; ἀποδασμός, ὁ, Thuc.; διαίρεσις, εως, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; δάσμευσις, εως, ἡ, Xen.; νομή, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; διάνομή, ἡ, Xen., Plat.; διάφυή, ἡ, Xen., Plat.; μερισμός, ὁ, Plat.; σχίσις, εως, ἡ, Plat.; δίχοτομία, ἡ, Arist.

A division (i. e., portion of a thing divided), μοῖρα, ἡ, Hom., Omn. Att.; μέρος, τό, Omn.; σχίσμα, ᾰτος, τό, Arist. *Vid.* Part.

[*Division* (in arithmetic), παραβολή, ἡ, Math.]

A division (of a country or a city), φάρσος, τό, Hdt.

A division of opinion, στᾶσις, εως, ἡ, Thuc.; σύστᾶσις, ἡ, Thuc.

For that the Acharnians . . . would not be equally willing . . . but that there would be division in their opinions, τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας . . . οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι . . . στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ, Thuc.

On a division they were nearly equal, ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, Thuc.

A division of an army, φῦλή, ἡ (esp. of cavalry), Thuc., Xen.; μοῖρα, ἡ, Xen.; ᾰ̓γημα, ᾰτος, τό (of Lacedæmonian army), Xen. *Vid.* Troop, Regiment.

A division of a subject under discussion, τμῆσις, εως, ἡ, Plat.

Consisting of large divisions, μεγᾰλομερής, ές, Plat.

Largeness of divisions, μεγᾰλομέρεια, ἡ, Arist.

[*Counter-division,* ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, Diog.]

Divorce, ᾱ, ᾰ̓παλλᾰγή, ἡ, Eur.; διᾰλῦσις, εως, ἡ, Eur.; ἔξεσις, εως, ἡ, Hdt.; ἀποπεμψις, εως, ἡ, Dem.

Divorce, το, ᾰ̓φίημι (imperf. ἀφίην, irreg. also ἠφίουν and ἠφίην, 3d sing. ἠφίει, aor. 1 ἀφῆκα, perf. pass. ἀφεῖμαι, aor. 1 ἀφείθην, subj. ἀφεθῶ, etc.—ῑ̆ Hom., ῑ̄ Att., but also ῑ̆ Hom. for the sake of metre) γῦναῖκα, ἀφ. λέκτρα, ἀφ. γᾰ́μους, Eur., Hdt.; ἐξίημι, Hdt.; ἐκπέμπω, no perf., though there is aor. 1 pass., Hdt., Isæ., Dem.; ᾰ̓ποπέμπω, and -ομαι, mid., Hdt., Dem.; διαζεύγνῦμαι, mid., Plat. *Vid.* Syn. 85.

To be divorced, ᾰ̓παλλάσσομαι (pass.) λέχους, Eur.; ἀπ. ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, Plat.

Divulge, το, μηνύω (ῡ̆ in pres. and imperf. before a short syll., ῡ̄ before a long one, h., Pind.; ῡ̄ always in Att. fut. ὑσω), h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; φρᾰδάζω, aor. 1 poet. φράδασσα, Pind.; ἐκλᾰλέω, Eur., Dem.; δημεύω, Plat.; ἐκφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., Plat.; διᾰκᾰλύπτω, Dem. *Vid.* To publish, To reveal.

Dizziness, ῾ιλιγγος, ὁ, Plat.; σκοτοδῑνία, ἡ, Plat. *Vid.* Giddiness.

To be dizzy, ῾ιλιγγιάω, Ar., Plat. *Vid.* To be giddy.

Do, το, ἔρδω, fut. ἔρξω, aor. 1 ἔρξα, perf. ἔοργα, pluperf. ἐώργειν, c. acc. rei, dat. pers., or c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag., Hdt.; ῥέζω, fut. ῥέξω, aor. 1 ἔρεξα and ἐρρέξα, aor. 1 pass. ἐρέχθην, no other tenses, c. dupl. acc. or c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hes., Pind., Trag., Plat.; κραίνω, in Hom. usu., though not always, κραιαίνω, ἐκρήηνα, no perf. act., though there is perf. pass., etc., fut. mid. used in pass. sens., Hom., Pind., Trag.; δρῶ, pres. opt. δρώοιμι, Hom., often c. dupl. acc., or c. adv. and acc. pers., sometimes c. acc. rei and εἰς and acc. pers., Omn.; πράσσω, perf. act. πέπρᾶχα in act. sens., 2d perf. πέπρᾱγα, both in act. and intrans. sens., fut. mid. sometimes in pass. sens., often c. dupl. acc., Omn.; ποιέω, Omn.; ἐργάζομαι, mid., augment εἰρ., perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sens., Omn.; ἐκπράσσω, Trag.; ἐξεργάζομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτεργάζομαι, Omn. Att., Hdt.; κτίζω, Soph.; ἐφάπτω, no perf. act., though there is perf. pass. in a different sens., Soph.; μελετάω, Soph.; χειροποιέομαι, mid., Soph.; ᾰ̓περγάζομαι, Xen., Plat.; πᾰλᾰμάομαι, mid., Xen. *Vid.* Syn. 361.

To do besides, προεργάζομαι, sometimes c. dat. of the deeds to which addition is made, Eur., Hdt.; πᾰρᾰπράσσω, Hdt.; ἐπεξεργάζομαι, Dem.

To do previously, προπράσσω, Æsch.; προποιέω, c. acc. rei, εἰς and acc. pers., Hdt.

To do with, aid in doing, etc., συγκᾰτεργάζομαι, c. acc. rei, sometimes c. dat. of the person co-operated with, Eur., Hdt., Thuc.; πᾰρᾰπράσσω, Soph.; συμπράσσω, often c. dat. pers., Omn. Att.; σῠνεργάζομαι, Soph.;

σὺνεκτονέω, Nur.; συμπονέω, Trag., Xen., Dem.; συνδράω, c. dat. pers., Soph., Eur., Thuc. (indeed, all these words compounded with σύν may govern a dat. pers.); συμποιέω, Isæ., Andoc.

[*To have to do with*, προσήκω, c. dat., Thuc.; but usu. impers., προσήκει, c. dat. pers., Tragg., etc.]

To do secretly at home, ὑποικουρέω, Ar.

[*To do every thing in one's power*, πάντα ποιέω, Xen.]

What can I do? i. e., what will become of me? τί πάσχω; τί πάθω; τί πείσομαι; Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.

Do then what I bid you, οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, Eur.

What can I do with you? τί σε τεύξω; Soph.

Not knowing what to do, οὐκ ἔχοντες ὅ,τι γένωνται, Thuc.

To ask him what he intends to do with us, ἐρωτᾶν ἐκεῖνον τί βούλεται ἡμῖν χρήσασθαι, Xen.; *he doubted what to do under the circumstances*, ἠπόρει ὅ,τι χρήσαιτο τῷ πράγματι, Xen.

Tell us, and have done with it, εἰπὼν ἀπαλλάγηθι, Plat.

To be done (esp. as services), ὑπεργάζομαι, in perf. pass., Eur.

To have to do with, μέτεστι, impers., imperf. μετῆν, fut. μέτεσται, poet. (not Att.) μετέσσεται, part. μετόν, c. dat. pers., gen. rei (or c. infin. of doing, Soph.), Omn. Att., Hdt.; μέτα for μέτεστι, c. dat. pers. and infin., Soph.

What have you to do with this business? τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; Æsch.

To wish to do, to be about to do, to contemplate doing, δραίνω, only in pres. act., Hom.; δρᾶσείω, only in pres. act., Soph., Eur., Ar.; ἐργᾶσείω, only pres. act., Soph.

[*To do into verse*, ποιέω, c. acc., Lycurg., Plat.]

One must do, πρακτέον, Soph., Xen., Plat., Isoc.; δραστέον, Soph., Eur.; ἐργαστέον, Eur.; ποιητέον, Omn. prose.

What must be done, δραστέος, α, ον, Soph.; ἐργαστέος, α, ον, Soph.; πρακτέος, α, ον, Soph., Plat., Isoc.; ποιητέος, α, ον, Omn. prose.

The care of what must be done belongs to many, τὸ ἐπιμελὲς τοῦ ὁρωμένου πολλοῖς προσήκει, Thuc.

A deed which ought not to be done, ἄνεργον ἔργον, Eur.

To be done (i. e., what can be done), πρακτός, ή, όν, Arist.

Things done before (i. e., former exploits), τὰ προϋπηργμένα, Dem.

Doing any thing one's self, αὐτουργός, όν (with a peculiar application to those who tilled their own land), Soph., Eur., Thuc., Xen.

Having done it himself with his own hand, αὐτὸς αὐτούργῳ χερί (sc. ἀράξας ὄφεις), Soph.

Done by one's self, of one's own doing, ἔνδοθεν, Soph.

[*Not done*, ἄνεργος, ον, Eur.; ἀποίητος, ον, Menand.]

Doing all things, πᾶνεργέτης, ου, ὁ, Æsch.

Doing ill, κᾰκοεργός, όν, Hom., Theoc.; κᾰκοῦργος, η, ον, Omn. Att. *Vid.* WICKED.

Doing ill, subst., κᾰκοεργία (ῑ poet.), ή, Hom.

DOCILE, εὐμᾰθής, ές, Xen., Plat., Dem., εὐᾰγωγός, όν, Xen., Isoc., Plat.; εὐήνιος, ον, Plat.; κήρῖνος, η, ον, Plat.; [μαθητῐκός, ή, όν, Arist.]

DOCILELY, εὐμᾰθῶς, Plat., Æschin.; εὐηνίως, Plat.

DOCILITY, εὐμᾰθεια, ή, Plat.; εὐᾰγωγία, ή, Plat., Arist.

DOCK, A, DOCK-YARD, ἐπίστιον, τό, Hom.; νεώριον, τό, Eur., Ar., Thuc., Xen., Lys.; ναυπήγιον, τό, Ar.; νεώσοικοι, οἱ, only in pl., Omn. Att. prose.

[*Superintendent of a dock-yard*, νεωρός, ὁ, Hesych.; *to be sup. of a dock-yard*, νεωρέω, Phot.]

[*Dry-dock*, νεώλκιον, τό, Hesych.]

The hauling a ship into a dry-dock, νεωλκία, ή, Theoph.

DOCK, TO, κολούω, Hom., Eur., Hdt.; προτέμνω, perf. -τέτμηκα, etc., Hom., Ap. Rh. *Vid.* TO CUT.

[DOCKED, μείουρος, ον, Æl., and fig., Arist.; ἀνάκωλος, ον, Plut.; ψαλιστός, ή, όν, Hierocl.]

DOCTOR, A, ἰᾱτρός, ὁ, Omn. (*vid.* PHYSICIAN); i. e., teacher, δῐδᾰσκᾰλος, ὁ, h., Omn. Att. prose. *Vid.* TEACHER.

DOCTRINE, δίδαγμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* TEACHING.

DOCUMENT, A, βιβλίον, τό, Lys., Dem.; γράμμα, ᾰτος, τό, Lys., Dem.; γραμμᾰτεῖον, τό, Lys., Dem.

And he produced the documents to prove this, καὶ τούτων τὰ γράμματα ἀπέδειξεν, Lys.

[DODDER, ὀροβάγχη, ή, Theophr.]

DOE, A, κεμάς, ᾰδος, ή, Hom., Call. *Vid.* DEER.

DOER, A, πρακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; δρηστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; fem. δρήστειρα, Hom.; ῥεκτήρ, ῆρος, ὁ, Hes.; ἐργᾰτης, ου, ὁ, Soph., Eur.; δρήστης, ου, ὁ, Archil.; πράκτωρ, ορος, ὁ, Soph., Antipho.

DOFF, TO, ἄποδύνω, only pres. and imperf., Hom.; ἐκδῦνω, only pres. and imperf., Hom.; ἐξἀποδύνω, only pres. and imperf., Hom.; ἀποδύομαι, mid. (ῦ, but often ῡ poet.), fut. -ῦσομαι, aor. 2 ἀπέδυν, sometimes c. gen. of the garment, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἐκδύομαι, mid. (also ἐκδῦω, act., Hdt.), c. aor. 2 ἐξέδυν, etc., Hom., Ar., Hdt., Lys.; κᾰτατῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκᾰμην, Hom., Hdt.; ἀπορρῐπτω, aor. 1 poet. -ἐριψα, also -ῥῖπτασκον, aor. 2 pass. -ερρῐφην, Hom., Pind.; ἀνᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Ar. *Vid.* TO TAKE OFF.

[DOG, TO, παρακολουθέω, c. dat., Dem. *Vid.* TO FOLLOW.]

DOG, A, κύων, κῠνός, ὁ καὶ ἡ, most usu. ὁ, Omn.; σκῦλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, most usu. ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κῠνῐδιον, τό, Ar., Xen.; κῠνᾰριον, τό, Plat., Xen.; σκῠλᾰκιον, τό, Plat.

A shepherd's dog, βοτὴρ κύων, Soph.

[*A mad dog*, κύων λυσσητήρ (ῆρος), ὁ, Hom.]

[*A dog in the manger*, κύων ἐπὶ φάτνης, Prov.]

A most thorough dog in the manger, κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφᾰγίστατον, Ar.

A dog (i. e., an iron prop to support a spit), κρᾰτευτής, ὁ, Hom.

Of or *belonging to a dog*, κῠνειος, α, ον, and ος, ον, Ar.

Like a dog, κῠνεος (i. e., impudent), α, ον, Hom., Hes.; κῠνῐκός, ή, όν, Xen.; κυνοειδής, ές, Arist.; κυνώδης, ες, Arist.

Having the face of a dog, or *the mind of a dog* (i. e., impudent, shameless), κῠνώπης, ὁ, Hom.; fem. κῠνῶπις, ῐδος, ή, Hom.; κῠνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; also compar., *more like a dog*, κύντερος, κύντατος, Hom., Eur.; κυντερώτερος, Æsch., Pherecr., Eubul.

Like a dog, adv. κῠνηδόν, Soph., Ar.

Bitten by a dog, κῠνοσπᾰρακτος, ον, Soph.; κῠνόδηκτος, ον, Arist.

Dog-headed, κῠνοκέφᾰλος, ον, Ar., Plat.

Dog-stealing, κῠνοκλόπος, ον, Ar.

To beat like a dog, κῠνοκοπέω, Ar.

Fond of dogs, φῐλοκύων, κυνος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

A dog-tooth, κῠνόδους, οντος, ὁ, Xen. *Vid.* TOOTH.

A dog-rose, κῠνόροδον, τό, Theoph.; κυνόσβᾰτος, ή, Theoph.

A dog-leash, κῠνοῦχος, ὁ, Anth. *Vid.* LEASH.

The noise of dogs, κῠνῠλαγμός, ὁ, Stesich.

[DOG-DAYS, ὁπώρα, ή, Hom., Hes. *Vid.* AUTUMN.]

DOG-FISH, σκῦλια, τά, Arist.

DOGGED, στερεός, ά, όν, Hom. *Vid.* OBSTINATE.

DOGGEDLY, στερεῶς, Hom. *Vid.* OBSTINATELY.

DOGMA, A, δόγμα, ᾰτος, τό, Plat.

DOGMATICAL. *Vid.* POSITIVE.

DOG-STAR, THE, κύων (κῠνός, ὁ) Ὠρίωνος, Hom.; Σείριος, ὁ, Hes., Eur.; Σείριος κύων, Æsch.; [ἀστὴρ ὀπωρινός, ὁ, Hom.]

DOLE, TO, νέμω, Omn.; μετρέω, c. acc. et dat., Dem. *Vid.* TO DISTRIBUTE.

[DOLE, A, μέτρημα, ᾰτος, τό, Eur.]

DOLEFUL (of persons), πολῠπενθής, ές, Hom.

Doleful (of things), ἄλεγεινός and ἀλγεινός, ή, όν, Omn. Att.

Doleful (either of persons or things), πολύστονος, ον, Hom., Trag. *Vid.* SORROWFUL, GRIEVOUS.

DOLEFULLY, ἀλγεινῶς, Soph. *Vid.* SADLY.

DOLL, A, δᾶγύς, δαγῦδος, ή, Theoc.; πλάγγων, ονος, ὁ, Call.

DOLOROUS, πενθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch. *Vid.* SORROWFUL.

DOLPHIN, A, δελφίς, ῖνος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; δελφῖνίσκος, ὁ, Arist.

Producing dolphins, δελφῖνοφόρος, ον, Æsch.

DOMESTIC, ὑπωρόφιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Ar.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ion. and poet. (not Trag.) οἰκήῐος, η, ον, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐφέστιος, ον, Trag., Hdt., Ap. Rh.; οἰκητήριος, α, ον, Alcæ. (Com.)

Domestic (i. e., bred in the house, of a slave), οἰκογενής, ές, Plat.

Domestic (of animals), τῐθᾱσός, όν, Soph., Plat.; σύντροφος, ον, Xen.; κᾰτοικῐδιος, ον, Call.

Domestic (of war), ἔμφῡλος, ον, Sol., Hdt.; ἐμφύλιος, ον, Æsch., Theoc.; τῐθᾱσός, όν, Æsch.

Domestic, adv., οἴκοι, οἴκοθεν, used as equivalent to οἰκεῖος.

For the whole army not being troubled with domestic affairs, στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν, Eur.

Our domestic misfortunes, αἱ κατ' οἶκον κακοπραγίαι, Thuc.

Every one fearing about his domestic affairs also, ἕκαστός τις φοβούμενος καὶ περὶ τῶν οἴκοι, Xen.; so Soph., Isoc.

Domestic affairs, ἡ οἰκία, Hdt.

DOMESTICATE, TO, κτῐλεύω, Pind.

τῐθᾰσεύω, Plat., Xen., Dem.; ἡμερόω, Hdt., Plat.; κτῐλόω, Hdt. *Vid.* To TAME.

To be domesticated, σὺνανθρωπεύομαι, mid., Arist.; συνανθρωπίζω, Arist.

Easy to be domesticated, τῐθᾰσευτῐκός, ή, όν, Arist.

DOMESTICATED, κτῖλος, ον, Hes. *Vid.* DOMESTIC.

DOMESTICATION, τῐθᾰσεία, ἡ, Plat.

DOMINANT, ἡγεμονῐκός, ή, όν, Plat.

DOMINATION, κρᾶτος, τό (also κάρτος, τό, Hom.), Omn.; ἡγεμονία, ἡ, Omn. *Vid.* RULE.

DOMINEER OVER, TO, δεσπύζω, c. acc. or c. gen. (pass. pres. part. δεσπῠζούμενος, Plat.), h., Trag., Hdt., Plat., Isoc. *Vid.* To RULE.

The domineering spirit of wealth, ἐξουσία πλούτου.

DOMINION, κρᾶτος, τό (κάρτος also, Hom.), Omn. *Vid.* RULE.

Dominions, βᾰσῐλεία, ἡ, Omn. Att. prose; ἀρχή, ἡ, Omn. Att.; ἐπῐκρᾰτεια, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* KINGDOM.

Under the dominion of (passions, etc.), ἠσσων, ον, c. gen., Xen.

DON, TO, ἕννῡμαι, mid. and pass., fut. mid. ἕσομαι, aor. 1 ἐσάμην (also with σσ), perf. pass. εἷμαι (in Hom. also ἕσμαι) in act. sens., Hom., Pind., Soph.; ἐνδῦνω, pres. and imperf., sometimes c. περί and dat. of the limbs, Hom.; ἐνδύομαι, mid., c. perf. act. -δέδῠκα, aor. 2 -ἔδῠν, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* To PUT ON.

DONATION, Α, δῶρον, τό, Omn. *Vid.* GIFT.

DONOR, Α, δοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Xen.; fem. δότειρα, ἡ, Hes. *Vid.* GIVER.

DOOM, μοῖρα, ἡ, Omn. *Vid.* FATE.

DOOM, TO (i. e., to destine), τάσσω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To DESTINE.

To doom (i. e., to condemn to death), κᾰτᾰκρῑ́νω, c. gen. pers., acc. of punishment, or c. gen. pers. and infin., or c. acc. pers., or, in pass., c. nom. of the punishment, dat. pers., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Antipho. *Vid.* To CONDEMN.

DOOR, Α, θῦρετρον, τό, usu. in pl., Hom., Eur.; θύρα, ἡ, Omn.; πύλη, ἡ, Æsch., Soph.; θῦριον, τό, Ar.; θύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat., Lys., Dem.; θῦρίς, ῖδος, ἡ, Plat.

A front door, πρόθῠρον, τό, Hom.; αὐλεία or αὔλειος (αὐλειος, α, ον, and ος, ον) θύρα, Hom., Pind., Ar., Plat., Lys., αὔλειος πύλη, Eur.

[*An inner door* (between the αὐλή and inner part of the house), ἡ μέταυλος, Att.]

[*A false* or *secret door*, ψευδόθυρον, τό, Cic.]

[*A garden door* (leading to the garden), (θύρα) κηπαία, ἡ, Poll.; θύρα ἡ εἰς τὸν κῆπον φέρουσα, Dem.]

Folding doors, σᾰνίς, ῖδος, ἡ (only pl. in Hom.), Hom., Eur.; θύραι δικλίδες, Hom.

A door with stairs to it, ὀρσοθύρη, ἡ, Hom., Simon.

A trap-door, θύρα κᾰτᾰπακτή, Hdt.

[*To put* or *shut to the door*, θύρην ἐπιτίθημι, Hom.; προστίθημι θύραν, Lys., θύρας, Hdt.; Σ. ἐπισπάω, Xen.]

[*To open the door*, θύρην ἀνακλίνω, Hom.; θύραν or θύρας ἀναπετάννυμι, Hom., Pind., Hdt.]

Indoors, ἔνδον, Omn.; ἐνδοῖ, Theoc. *Vid.* WITHIN.

Out of doors (to go out of or to the door, etc.), θύραζε, Hom., Soph., Eur.

Being out of doors, θύρᾱθεν, Hom., Soph., Eur.; θῦρηφι, Hom.; θύρᾱσι, Eur., Ar.

The space before a door, πρόθῠρον, τό, Omn.; τὰ προθύραια, h.

[*A covered door-way*, προστέγιον θύρας, Plut.]

The door-post, φλιά, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh.

At the door, outside the door, θῠραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag.

And do not pour forth lamentations out of doors, μηδ' ἐπισκήνους γόους δάκρῡε, Soph.

Having two doors, ἀμφίθῠρος, ον, Soph.; ἀμφίπῠλος, ον, Eur.

[*Having many doors*, πολύθυρος, ον, Plut.]

Watching at doors, πῠλῃδόκος, ον, h.

A stone put against a door to keep it shut, θῦρεός, ὁ, Hom.

To furnish with doors, θῠρόω, Ar., Xen.

To knock at doors, θῠροκοπέω (with such violence as to break them in, as drunken rioters do), Ar., Antiph. *Vid.* To KNOCK.

One who knocks at doors, θῠροκόπος, ον, Æsch.

A making of doors, θῠροποιγία, ἡ, Theoph.

A door-keeper, πῠλάρτης, ου, ὁ, Hom.; πῠλωρός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πῠλωρός, ὁ, Trag.; θῠρωρός, ὁ, Sapph., Æsch., Hdt., Xen., Plat.

DORMITORY, Α, εὐναστήριον, τό, Æsch., Soph.; κοιτών, ῶνος, ὁ, Ar.

[DORMOUSE, Α, ἐλειός, ὁ, Arist.; μυωξός, ὁ, Opp.]

DOSE, TO, φαρμᾰκεύω, Eur., Plat.

DOTAGE, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Æschin.; πᾰρᾰλήρησις, εως, ἡ, Hipp.

In one's dotage from old age, διὰ τὸ γῆρας ἐξεστηκὼς τοῦ φρονεῖν, Isoc.

DOTARD, Α, τῡφογέρων, οντος, ὁ, Ar.; βεκκεσέληνοι, only in pl., Ar.

DOTATION, προῖξ, κός, ἡ, Hippon., Isoc., Isæ., Dem. *Vid.* DOWRY.

DOTE, TO, ληρέω, Ar., Plat.; πᾰρᾰληρέω, Ar., Plat., Dem., Hipp.; παραγηράω, fut. -ᾱσομαι, Æsch.

To dote upon, ὑπερφῐλέω, Ar., Xen.; ὑπερᾰγᾰπάω, Dem. *Vid.* To LOVE.

Doting upon, δῠσέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Eur., Xen., Lys.

DOUBLE, δῐ́πλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; διχθᾰ́διος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; δίπτῡχος, ον, Omn. poet.; δῐπλόος, η, ον, contr. οῦς, ῆ, οῦν, Omn.; δῐδῠμος, η, ον, and ος, ον, Omn.; δισσός, ή, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; διπλᾶσιος, α, ον, Hdt., Omn. Att.; δῐ́κρος, α, ον, Æsch., Ap. Rh.; δῐκρόος, ον, contr. οῦς, οῦν, Ar., Xen., Plat.; δίλογχος, ον (of calamity), Æsch.; δἴκρᾱτής (of the Atridæ, etc.), Soph.; δἰπαλτος, ον (of the joint armies of the two Atridæ), Soph.; δίγονος, ον, Soph.; δῖπολος, ον, Æsch.; ἀμφῐπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ (of the curse attaching to Œdipus from his conduct, both to his father and to his mother), Soph.; δίφυιος, ον, Æsch.; δῐφᾶσιος, α, ον, Hdt.; δῐφυής, ές, Arist.

The back (of an old man) *bent double with age*, διπλῆ ἄκανθα, Eur.

Double the quantity, δῖπλᾶσιον ἡ, διπλ. τοῦ, διπλ. ὅσον, Hdt., Isoc.; διπλοῦν ἡ, διπλ. ὅσον, Dem. *Vid.* TWO, TWICE.

Worth double as much, ἄξιος διπλασίου, Xen.

A double quantity, δῖ'πλωμα, ᾰτος, τό, Arist.

[*Double-breasted*, ἀμφίστερνος, ον, Emped.]

[*Double-faced*, ἀμφιπρόσωπος, ον, Emped.]

Double-minded, double-dealing, δῖπλόος, η, ον, contr. οῦς, ῆ, οῦν, Eur., Xen., Plat.

Double-headed, ἀμφίλοφος, ον, Soph.

Double-tongued, δἰχόμῡθος, ον, Sol.; [ἀμφοτερόγλωσσος, ον, Timon.]

Double-edged, ἀμφήκης, ες, Hom., Trag. *Vid.* EDGE.

[*With double mouth* or *opening*, ἀμφίτομος, ον, Hdt.]

[*With double entrance*, ἀμφίδῠμος, ον, Hom.; ἀμφίθυρος, ον, Lys.]

[*Double-dyed* in villainy, περιαλουργός, όν (κακοῖς), Ar.]

DOUBLE, TO, δῐπλοΐζω, Æsch.; δῐπλόω, Xen., Arist.; ἀνᾰδῐπλόω, Xen.; διπλᾰσιόω, Thuc.; διπλᾰσιάζω, Plat., Andoc., Lys.

To double (a promontory, etc.), περιγυμνάμπτω, Hom.; περιβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc.; ὑπερβάλλω, Hdt., Thuc.; περιπλέω, fut. -πλεύσω, oftener in Att. -πλεύσομαι, sometimes -πλευσοῦμαι, c. περί and acc., Hdt., Thuc.; κάμπτω, Æsch., Hdt.; ὑποκάμπτω, Xen.

To double (i. e., to turn short, as a hare, etc.), 'ἄναστρέφομαι, pass., c. fut. mid., Dem.

To double, i. e., to fold, πτύσσω, Hom., Soph. *Vid.* To FOLD.

To be doubled, δῐπλάζω, intrans., in part., Soph.; διπλάζομαι, pass., Eur.

To play a double-faced part, ἐπαμφοτερίζω, Thuc.

DOUBLENESS, δῐδῠμότης, ητος, ἡ, Plat.

DOUBLING, Α, δῐπλᾶσιασμός, ὁ, Plat.; 'ἀνᾰδῐ'πλωσις, εως, ἡ, Arist.

[*A doubling* (e. g., a cape), περίπλοος, contr. -πλους, gen. ου, ὁ, e. g., τοῦ Ἄθω, Hdt.]

The doubling of a huntsman after a hare, 'ἄναστροφή, ἡ, Xen.

DOUBLY, δῐπλᾶσίως, Thuc., Æschin.

DOUBT, 'ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; ἀμφῐλογία (but φῑ poet.), ἡ, Hes.; δῖχοστᾰσία, ἡ, Theogn.; 'ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀμφῐβολία, ἡ, Hdt.; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Plat., Antiph.; 'ἀπιστία (of any thing said), ἡ, Hdt., Plat.

Room for doubt, τὸ ἀμφῐδοξεῖν, Arist.

About which there is no doubt, ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Plat.; 'ἀναμφίλογος, ον, Xen.

A thing doubted, 'ἄπόρημα, ᾰτος, τό, Plat.; διάπορημα, τό, Arist.

No doubt you recollect, μνημονεύεις μέν που, Plat.

DOUBT, TO, μερμηρίζω, esp. in aor. 1 μερμήριξα, no pass., Hom.; δαΐζομαι, pass., perf. δεδάϊγμαι (either of the mind or the person who doubts) κατὰ θυμόν, Hom.; δίζω, only in pres. and imperf., c. ἤ "whether," Hom., Hdt.; 'ἀπορέω, Omn. Att., Hdt.; 'ἀμηχᾰνέω, sometimes c. acc. of the subject, Trag., Thuc., Xen.; ἀμφῑνοέω, Soph.; 'ἀλάομαι, pass., Soph.; 'ἀδηλέω, no pass., c. gen. and infin., Soph.; αἰωρέομαι, pass., Soph.; ἀμφιγνοέω, sometimes c. dupl. augm., as imperf. ἠμφιγνόουν, c. acc. or c. prep. περί or ἐπί c. gen., Xen., Plat.; ἐνδοιάζω, c. infin., Thuc.; διᾰλογίζομαι, mid., Xen.; διστάζω, no pass.,

Plat.; ἀμφῐλέγω, Xen.; ᾽ἄδημονέω, no perf., no pass., Dem.; διἄπορέω, c. aor. 1 pass. in act. sens., but perf. in pass. sens., Plat., Æschin., Arist.; δοιάζω, aor. 1 ἐδόασσα, and mid. -άμην, Ap. Rh.

To doubt first (raise as a preliminary doubt), προαπορέω, oftener in pass., Plat., Arist.

I am in doubt, ἐν δοιῇ, c. infin., Hom.; ἐς ἄπορον ἦκω, Eur.; ἐς ᾽ἀπορίην ἀφίγμαι (perf. pass. of ἀφικνέομαι, whose aor. 2 is ᾽ἀφῐκόμην, infin. ἀφῐκέσθαι), Hdt.; ἀπορίῃ ἐνέχομαι (pass.), Hdt.; ἐν ἀπόροις εἰμί, Thuc., Xen.; ᾽ἄπορος ἔχει μοι, Antiph.; ἀπόρως διατίθεμαι, pass. (aor. 1 διετέθην), Lys.; δυσκρῑτως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα (rare), no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), Ar.; ἀπιστίαν ἔχω, Plat.

I doubt still more, ἔτι ἀπορωτέρως διάκειμαι, Antiph.

My mind doubts greatly, ἐν δοιῇ μάλα Θυμός, Call.

Their minds doubted, δίχα δέ σφισι Θυμὸς ἄητο, Hom.

To make to doubt, ᾽ἀπόρως διᾰτῐθημι (aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc.), Lys.

It is doubted (a doubt is raised), ἀπορεῖται, impers., Plat., Arist.; ἀπιττίαν ἔχει, Plat.

It is much doubted by men, ᾽ἀπιστίαν πολλὴν παρέχει ἀνθρώποις (of the truth of arguments, etc.), Plat.

Doubtful (of persons), ᾽ἀμήχᾰνος, ον, Omn.; δῐ᾽φρουτις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀμφῐβουλος, ον, Æsch.; αἰωρούμενος, η, ον, Soph.

Doubtful (both of persons and things), ᾽ἄπορος, ον, Omn. Att., Hdt.

Doubtful (of things), ἀμφήριστος, ον, Hom.; ἀμφῐλογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀμφῐδοξος, ον, Eur.; δύσκρῑτος, ον, Æsch., Eur., Plat., Dem.; ἀμφισβητητος, ον, Thuc.; ἀμφισβητήσῐμος, ον, Isoc., Dem.; ἀμφῐβολος, ον, Xen., Plat.; ἐνδοιαστός, Hipp. *Vid.* Ambiguous.

[*Doubtful* (in prosody), i. e., long or short, δίχρονος, ον, Dion. H.; ἀμφῐδοξος, ον, Gram.]

[*The doubtful vowels*, φωνήεντα μεταβολικά (i. e., α, ι, υ), Sext. Emp.]

Doubtfully, δίχα (of the mind), Hom.; δῐχορρόστως, always joined with οὐ, Æsch.; δυσκρῑτως, Æsch., Eur., Ar.; ἀμφῐλέκτως, Æsch.; ἀμφῐβόλως, Æsch.; ἐνδοιαστῶς, Hdt., Thuc.

Doubtless, adv., ᾽ἀναμφῐλόγως, Xen.; ᾽ἀναμφισβητήτως, Plat.; ἀμέλει, often ironically, Ar., Plat.

Dough, στᾰῖς, σταιτός, τό, Hdt.; στέαρ, ᾰτος, τό, Theoph.

Of dough, σταίτῐνος, η, ον, Hdt.; σταιτίτης, only masc., Epich.; στεᾰτίνος, η, ον, Æsop.

Doughty, κρᾰτερός, poet., including Att., also καρτερός, ά, όν, compar. καρτερώτερος, etc., but more usu. κρείσσων, κρᾰτιστος, Omn. *Vid.* Brave.

Dove, ᾱ, πελειά, ἡ, Hom., Soph., Eur.; πελειάς, ἄδος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Arist.; περιστερά, ἡ, Soph., Ar., Hdt., Xen.; τρήρων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; φάσσα, ἡ, Ar., Plat., Theoc.

[*A little dove*, περιστέριον, τό, Pherecr.; περιστερίδιον, τό, Ath.]

The turtle-dove, τρῡγών, όνος, ἡ, Ar., Theoc.

A sort of small dove, φάψ, φᾰβός, ὁ Æsch.

Abounding in doves, πολῠτρήρων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Rearing doves, πελειοθρέμμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.

Slaying doves, φαβοτῠπος (the name of a species of hawk), ὁ, Arist.

[*A dove-catcher*, οἰναδοθήρας, ου, ὁ, Æl.]

Like a dove, περιστεροειδής, ές, Arist.

Dovecote, ᾱ, περιστερών, ῶνος, ὁ, Æsop; περιστερεών, ῶνος, ὁ, Plat.; ᾽ἀριστερεών, ῶνος, ὁ, Orph.

[Dove-tail, ᾱ, πελεκῖνος, ὁ, Vitruv.]

[*Dove-tailed*, πελεκῖνωτός, ή, όν, Vitruv.]

[*A dove-tailing*, πελεκῖνος, ὁ, Vitruv.]

Down (i. e., tender hair), ῐ̔ουλος, ὁ, Hom., Æsch., Theoc.; λάχνη, ἡ, Hom., Pind., Eur.; χνόος, contr. χνοῦς (also used for the down on a peach), ὁ, Ar., Theoph.

[*To get the first down*, ἀναχνοαίνομαι τριχί, Ar.]

[*With the first down* (on the cheeks), πρωτόχνοος, ον, Luc.]

Down (on the seeds of plants), πάππος, ὁ, Soph.

Down (on fruit), ᾽ἄχνη, ἡ, Anth.

Down (downward, etc.), κᾰ́τω, Omn. poet., Plat.

Down from, down on, down into, down along, κᾰτά, c. gen., Omn.

Down stream, κατὰ ῥόον, Hom., Hdt.

Down (stooping or kneeling, etc.), νείοθι, Ap. Rh.

Down from, κᾰταντῐκρύ, c. gen., Hom.

Rushing or *falling down*, προπροκᾰτᾱΐγδην, Ap. Rh.

Coming down, κᾰτᾰβᾰ́δην, Ar.

Turned down, κᾰτᾰπρηνής (only as epith. of χείρ), Hom.

Looking down, κᾰτωφερής, ές, Xen.

Hanging down (as a head), λοξός, ή, όν, Tyrt., Theogn., Ap. Rh.

To let down, throw down, etc., κᾰθίημι, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. -εἷμαι, etc., Omn. *Vid.* To drop, To throw, etc.

Downfall, διαφθορά, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen.; πτῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Plat. *Vid.* Ruin, Fall.

Downhill, πρᾱνής, ές, Xen.

Downhill, adv., ἐπὶ or εἰς τὸ κᾰ́ταντες, Xen., Plat.

Downright, ᾽ἁπλόος, η, ον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Plat.

Downright, adv., ἀντῐκρύ, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἀντῐκρύς, Æsch., Ar., Thuc.; ᾽ἁπλῶς, Thuc.; κᾰταντῐκρύ, Thuc.

Downward, adj., κᾰτάντης, ες, Ar., Xen., Plat.

Downward, adv., κᾰταντα, Hom.

Downy, λᾰχνήεις, εσσα, εν, Hom.; χνοώδης, ες, Theoph.; [(of seeds), παππώδης, ες, Theophr.]

To be downy, become downy, λᾰχνόομαι, pass., Sol.; ᾽ἀνᾰχνοαίνομαι, pass. (τῇ τριχί), Ar.; χνοάω, Ap. Rh.; ἐπιχνοάω, Ap. Rh.

Dowry, ἔδνον, more often pl. ἔδνα, and in Hom. ἑέδνα (given either by the suitor to the maiden, or to the bride by her parents), Hom., Pind., Eur., Ap. Rh., Call.; φερνή (that brought to the husband by the wife), ἡ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; προῖξ, προικός, ἡ, Hippon., Isoc., Isæ., Dem. *Vid.* Syn. 194.

With a golden dowry, ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ, Eur.

Handmaid given as a dowry, Θεᾱ́ποντὶς φερνή, Æsch.

As a dowry, adj., ἀντῐφερνος, ον, Æsch.

One who gives a dowry, ἐεδνωτής, οῦ, ὁ, Hom.

To endow with a dowry, ἐεδνόομαι, mid., for ἐδν., Hom.; ἐδνόω, act., Theoc.; ἐδνάομαι, mid., Eur.; προικίζω, c. acc., Diod.

[*To reckon as part of the dowry*, ἐν προικὶ τιμάω, Dem.]

[*A small* or *scanty dowry*, προικῐδιον, τό, Plut.]

With a good dowry, πολῠ́δωρος, ον, Hom.

Without a dowry, ᾽ἀνάεδνος, ον, Hom.; ᾽ἄπροικος, ον, Lys., Isæ.

Doze, το, κᾰτᾰμύω, and poet. καμμύω, fut. -ῠ́σω (but -ῡ́σω, h.), h., Ar.

Dozen, ᾱ, δωδεκάς, ᾰ́δος, ἡ, Plat.

Drachm, ᾱ, δρᾰχμή, ἡ, Hdt., etc.

Weighing, or *worth*, or *earning two drachms*, δῐ᾽δρᾰχμος, ον, Thuc., Arist.

Worth four drachms, τετρᾰ́δραχμος, ον, Plat., etc.

[*Five drachms*, πενταδραχμία, ἡ, Xen.; Att. also πεντεδρ., Dinarch.]

[*Of the weight* or *value of five drachms*, πεντᾰ́δραχμος, ον, Hdt., Arist.]

Draft, το (hounds, etc.), ἀποπέμπω, Plat.

Drag, το, ῥυστάζω, only pres. and imperf., poet. imperf. ῥυστάζεσκον, Hom.; ἑλκυστάζω, only pres., Hom.; ἐρύω, fut. -ῦσω, poet. -ύσσω, etc., augm. tenses in ει., also mid., esp. in pres. and aor. 1, but pass. only in perf. ἔῤῠμαι (ῠ, but poet. ῡ), 3d pl. poet. εἰρῠ́αται, Hom.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῡ́σω, etc., no perf. act., but perf. pass. and aor. 1 (also imperf. εἱλκέον, Hom.), Omn.; ἀμπρεύω, only pres. act., Call.

To drag out, to drag away, ἐξερύω (any one by the foot, τινὰ ποδός), Hom.; ἐξέλκω, Hom., Pind., Soph., Plat.; ἀφέλκω, Soph., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀποσπάω, fut. -σπᾰ́σω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μεταστπάω (in another direction), Soph.

To drag on or *in*, ἐφέλκω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Arist.; ἐπισπάω, Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπῐσύρω, Ar., Xen.

[*To drag by force* (before a magistrate), ἀναρπάζω, Dem.; *to drag into open court*, ἀνέλκω, Ar.]

To drag in unnecessarily (words, etc.), also *to drag along, to drag up*, πᾰρᾰσύρω, Æsch., Soph., Ar.

To drag about, περιέλκω, Xen.

[" *To drag* (its) *slow length along*," ὀγμεύω στίβον, Soph.]

To drag down, κᾰτασπάω, Ar., Xen.

To drag out from under, ᾽ὑπεξερύω, Hdt.

To be dragged down, συγκᾰθέλκομαι, fut. συγκᾰθελκυσθήσομαι, Æsch.

One must drag out, ἑξελκτέον, Eur.

[*Dragged up* (e. g., into Central Asia), ἀνάσπαστος, ον, Hdt.]

Dragged behind a chariot (of Hector), τροχηλᾰτος, ον, Eur.

Dragged along, ῥῡτός, ή, όν, Hom.

Dragging, ᾱ, ῥυστακτύς, ύος, ἡ, Hom.; ὁλκή, ἡ, Æsch., Plat.; ἕλξις, εως, ἡ, Plat.

Draggings of laurel (i. e., laurel branches dragged along the ground as brooms), ὁλκοὶ δᾰ᾽φνης, Eur.

Dragon, ᾱ, δρᾰκων, οντος, ὁ, Hom., Trag., Plat., Ap. Rh., Theoc.; fem. δρᾰκαινα, ἡ, h. *Vid.* Serpent.

Of a dragon, δρᾰκόντειος, α, ον, Eur.

Like a dragon, δρᾰκοντώδης, ες, Eur.

A brood of dragons, δρᾰκουθόμῐλος σύνοικία, Æsch.

With dragons in the hair or *for hair*, δρᾰκοντόμαλλος, ον, Æsch.

Slayer of dragons, δρᾰκοντολέτης, ὁ, Anth.

DRAIN, A, ἄμᾰρα, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh.; [χειμάῤῥους, ου, ὁ, Dem.]

DRAIN, TO, ξηραίνω, aor. 1 ἐξήρᾰνα, etc., Thuc.; ἀποξηραίνω, Hdt.; ἀποχετεύω, Plat.; [ὀχεταγωγέω, Plat.]

To drain off (water, etc.), μετεξαντλέω, Callix. ap. Ath.

To drain a person (get all he has), ἀμέλγομαι, mid., Ar.

To drain (as a disease drains a man's blood or strength), ἐκπίνω, fut. -πίομαι, and Att. -πιοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπιον, perf. -πέπωκα, perf. pass. -πέπομαι, etc. (τὸ αἷμα), Soph.

To drain by degrees, ὑπεξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Soph.

To be drained or *drawn off*, ὑπεξᾰφύομαι, in pres., Ap. Rh.

Built with drains, ἀπόῤῥῠτος, ον, Xen.

[DRAINAGE, ὀχεταγωγία, ἡ, Plat.; ὀχετεία, ἡ, Arist.]

DRAKE, A, πηνέλοψ, οπος, ὁ, Alcæ., Ar. *Vid.* DUCK.

[DRAM, A (drink), πρόποσις, εως, ἡ, Lys. *Vid.* DRINK.]

[*A morning dram*, πρόπομα, ᾰτος, τό, Plut.]

DRAMA, A, δρᾶμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Dem., Arist. *Vid.* COMEDY, TRAGEDY.

DRAMATIC, δρᾰμᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

To write dramatically, to dramatize, δραματοποιέω, c. acc., Arist.

DRAMATIST, A, δρᾰμᾰτοποιός, ὁ, Luc. *Vid.* TRAGEDIAN, COMEDIAN.

[DRAPER, *linen-draper*, ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, Gloss.]

[DRASTIC, δραστικός, ή, όν, Diosc.]

DRAUGHT, A (i. e., a drink), πόμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt. *Vid.* DRINK.

A large or *deep draught*, ἄμυστις, ιος, and ῐδος, ἡ, Anac., Eur.

[*A draught* (as liquid medicine), τὸ πιστόν, in pl., Æsch.]

A draught (of fishes, etc.), βόλος, ὁ, Æsch., Eur.; [ἄγρα, ἡ, Xen.]

A draught (mule), (ἡμίονος) ἐντεσίεργος, Hom.

At a draught, ἄμυστί, Anac.

To drink a large draught, ἀμυστίζω, no perf., no pass., Eur.; σπάω, fut. σπᾰ́σω, Eur.

DRAUGHTS (the game), πεσσεία, ἡ, Soph., Plat.

Draughts (the men), πεσσοί (often used for the game), Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.

The setting the men, πεσσῶν Ξέσις, Plat.

A draught-board, πέσσον, τό, Soph.; ψηφολογεῖον, τό, Ar.

A draught-player, πεσσευτής, οῦ, ὁ, Plat.

Skillful at draughts, πεσσευτῐκός, ή, όν, Plat.

To play at draughts, πεσσεύω, Xen., Plat.

DRAW, TO (applied to any thing which is literally drawn—a ship on shore, a bow, a sword, etc., etc.), ἑρύω, fut. ἑρῦσω, poet. -ύσσω, aor. 1 εἵρῠσα and -υσσα poet., common in mid. with syn.c. aor. ἐρύμην, ἔρῠσο or εἵρῠσο, rare in pass., indeed only in perf. pass. εἵρῠμαι, 3d pl. poet. εἰρύαται (ῡ in arsis, also part. εἰρυμένος with ῡ), Hom., Pind., Soph., Hdt.; σπάω (when of drawing a sword, oftener used in mid.), fut. σπᾰ́σω, etc., Omn. poet., Xen., Plat., Lycurg.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, etc., fut. ἑλκῡ́σω, aor. 1 εἵλκῡσα, no perf. act., but perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Omn.; ἀμπρεύω, Call.

To draw (blood), σεύω, not in pres., but aor. 1 ἔσσευα, pluperf. pass. used as imperf. ἐσσῠ́μην, 3d sing. ἔσσῠτο or σῦτο, Hom.

To draw (water), ἀρύω, and oftener in Att. ἀρῠ́τω, fut. -ῠ́σω, oftener in mid. than in act., no pass., Hes., Eur., Xen., Plat.; ἀρητύω (ῡ before a long syll., ῠ before a short one), fut. -ύσω, no pass., Alcæ.; ἀνᾰρύω, Hipp.; ἀπᾰρύω, Hdt.; ἀντλέω, Hdt., Xen.; εἰσαφύσσομαι, mid., aor. 1 εἰσαφῠσάμην, Ap. Rh.

To draw (wine), ἀφύσσω, fut. -ύξω and -ῠ́σω, aor. 1 only ῠ́σα, poet. -υσσα, no perf. in any voice, nor any aor. 2, Hom., Hes., Eur.; ἐξᾰφύσσω, Hom.; διᾰφύσσω, Hom.; σῑφωνίζω, Ar.

To draw (a bow-string so as to make it twang), ψάλλω, Eur.

To draw (as an artist draws), γρᾰ́φω, Æsch., Eur., Ar., Hdt. *Vid.* TO PAINT.

[*To draw in outline*, περιγράφω, Ar., Arist.]

To draw across, over, or *through*, διερύω, Hdt., Ap. Rh.; διέλκω, Ar.; διείρω, Xen., Æschin.

To draw aside (i. e., to one side), or *to draw being alongside* (as one leads a led horse, or as a horse tows a boat, etc., or as a ditch is drawn by the side of a wall, etc.), παρέλκω, Pind., Hdt.; πᾰρασπάω, Soph., Dem.; πᾰρερύω, Hdt.

To draw asunder gradually, ὑποδιασπάω, Hipp.

To draw away, off, out, from, etc., ἐξερύω, Hom., Hdt.; ἐκσπάω, Hom., Eur.; ὑφέλκω, Hom., Thuc.; ἀποσπάω (used by Xen. for drawing off troops from an unsuccessful attack, etc.), Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀφέλκω, Soph., Thuc., Plat.; συγκᾰτασπάω, Xen.

To draw off (water), ἀπαντλέω, Eur., Plat.; ἐξαντλέω, Plat.

To draw out besides, προσεκσπάω, Arist.

To draw away from under, ὑποφαίνω, c. acc. and gen., Hom.; ὑπᾰ́γω, aor. 2 redupl. ὑπήγᾰγον, Thuc.; ὑποσπάω, Plat., Dem.

To draw away to another place, περισπάω, Theoph.

To draw backward (as victims' heads in order to cut their throats, also to draw a bow), αὐερύω, Hom., Pind.

To draw back, intrans., ὑπείκω (Hom. usu. ὑπαείκω), fut. -ξω and -ξομαι, perf. not used in this sense, c. gen. of the thing from which (from what one has said, Hdt.), Hom., Hdt., Xen.; [ἐπὶ πόδα ἀναιχάζομαι, Xen.; ἀναχωρέω, Hdt.; ἀνατρέχω, Hom.] *Vid.* TO WITHDRAW.

To draw down, προερύω (of ships esp.), Hom.; κᾰτασπάω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰθέλκω, Ar., Hdt., Thuc.; συγκᾰθέλκω, Æsch.

To draw in, on, toward, etc., εἰσερύω (esp. ships into a cave or dock), c. dupl. acc., Hom.; προσέλκω, Theogn., Pind., Eur., Plat.; εἰσέλκω, Ar., Hdt.; ἐπισπάω, Æsch., Soph., Hdt. Thuc., Dem.

To draw forward into light or *into court*, ἀνέλκω, Ar.

To draw incorrectly (esp. of mathematical figures), ψευδογρᾰφέω, Arist.

[*To draw near*, πελάζω, c. dat., Hom., etc., also πρὸς τοῖχον, εἰς ὄφιν, Hdt.; προσέρχομαι, Hdt., Att.; πρόσειμι, c. dat., also εἰς or πρός c. acc., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO APPROACH.]

[*To draw off* (what is around), περισπάω, Isoc.]

[*To draw out* (as a trench), παρατείνω, Xen.]

To draw off, intrans. (as an unsuccessful general), ἀπαλλάσσομαι, pass., Xen.

To draw round (as a trench, etc.), περιελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, and all tenses except imperf. from ἐλάω, Hom.; as an outline, περῐγρᾰφω, Hdt.

To draw along with, to draw together, etc., σῦνᾰ́γω, Omn.; συνέλκω, Ar., Xen., Plat.; συσπάω, Ar., Xen., Plat.; σῦνεφέλκω, Plat.; σῦνεπισπάω, Dem.; σῦναμπρεύω, Arist. *Vid.* TO BRING TOGETHER, TO COLLECT.

To draw up, ἀνασπάω, Hom., Pind., Hdt., Thuc.; ἀνέλκω, Hom., Hdt.; (sail, anchor, etc.), μηρύομαι, Hom., Soph.]; ἀνερύω, Hdt.; ἀνῖμάω, fut. -ήσομαι, Xen.

[*To draw up by a windlass*, ὀνεύω, Thuc.]

To draw up (writings, laws, contracts, etc.), συγγρᾰφω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; περιλαμβάνω, Plat.

[*To draw up* (as troops), παρατάσσω, Hdt.; in pass. *to be drawn up*, Hdt., Thuc.]

To be drawn up (as troops), πᾰρᾰκρίνομαι, pass., Hdt. *Vid.* TO ARRAY.

To draw over to one's own views, σῦνεπισπάομαι, mid., Xen., Plat. *Vid.* TO CONCILIATE.

They came to such a height that even their swords were drawn in their hands out of their sheaths, ἐς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χερσὶν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη, Soph.

One must draw, ἑλκτέον, Plat.

One must draw away, ὑφελκτέον, Ar.

DRAWER, A (of bows, etc.), ῥῡτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ῥῠ́τωρ, ορος, ὁ, Ar.

A drawer (of water), ἱμονιοστρόφος, ὁ, Ar.

Belonging to a drawer of water, ἱμαῖος, α, ον, Call.

One who draws (esp. mathematical figures) *incorrectly*, ψευδογρᾰφος, ὁ, Arist.

DRAWERS (a garment), ζῶμα, ᾰτος, τό, Hom.; διάζωμα, τό, Thuc.

DRAWING, A (of a bow, etc.), ῥῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Xen.

[*Act of drawing*, ὁλκή, ἡ, *of one to* or *toward*, τινὸς πρός c. acc., Plat.]

A drawing up, ἀνολκή, ἡ, Thuc.; ἀνάσπασις, εως, ἡ, Hipp.

A drawing down, κᾰτάσπᾰσις, εως, ἡ, Arist.

A drawing of a bow-string so as to make it twang, ψαλμός, ὁ, Eur.

A drawing from the right way, πᾰρᾰσυρμος, ὁ, Theoph.

A drawing (i. e., a picture), γρᾰφή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen. *Vid* PICTURE.

An incorrect drawing (esp. of a mathematical figure), ψευδογραφημα, ᾰτος, τό, Arist.

[*Drawing incorrectly* (in geom.), ψευδογράφος, ον, Arist.]

[*A drawing incorrectly* (act.), ψευδογραφία, ἡ, Archyt.]

[*Drawing* (alluring), ὀλκός, ή, όν, *to one's self*, πρὸς αὑτόν, Plat.; (medic., of a plaster), ὅλκιμος, ον, Med.]

Always drawing (of ants continually adding to their store), ἀείσυρος, ον, Æsch.

Drawing chariots, ἐρυσάρμᾰτες, only in nom. and acc. pl. masc., Hom., Hes.

DRAWN, ἑλκτός, ή, όν, Arist.

Drawn (as water), βαπτός, ή, όν, Eur.

Drawn (as a sword or other weapon), γυμνός, ή, όν, Hom., Pind., Theoc.; γυμνὸς κολεοῦ, Pind.; γυμνωθείς, Æsch., Hdt.; ἐρυστός, ή, όν, Soph.; πρόκωπος, ον, i. e., with the handle in the hand, Æsch., Eur.

Drawn (as a person's lips who has eaten any sour thing), στυφθείς, Anth.

Drawn tight, σύσπαστος, ον, Plat.

Drawn together, σύνολκος, ον, Arist.

Easily drawn (water), εὐήρῠτος, ον, h.

Newly drawn (of a sword), νεόρρῠτος, ον, Æsch.; νεοσπᾰδής, ές, Æsch.

Drawn back on the string (as an arrow ready to be shot), νευροσπᾰδής, ές, Soph.

Drawn (of a contest in which both parties are equal), ἀμφήριστος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἰσόῤῥοπος (ἴ Att., ῐ̆ elsewhere), Eur., Thuc.; ἀμφῐδήρῐτος, ον, Thuc. *Vid.* EQUAL.

DREAD, δειμός, ὁ, Hom., Hes.; τάρβος, τό, Omn. poet.; δέος, τό (and δεῖος, Hom.), no pl., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat., δεῖμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; φόβος, ὁ, Omn.; ὀῤῥωδία, ἡ, Thuc. *Vid.* FEAR.

DREAD, TO, δίω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; τρομέω, act. and mid., but no pass., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; τρέω, fut. τρέσω, aor. 1 poet. ἔτρεσσα, no pass., never contracted except when the contraction is into ει, Omn. poet.; δείδω, fut. δείσομαι, aor. 1 ἔδεισα, and poet. (not Att.) ἔδδεισα, perf. δέδοικα, and Ep. δείδοικα, also δέδια, poet. δείδια, Omn. *Vid.* To FEAR.

DREADFUL, ἄμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; αἰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; δεινός, ή, όν, Omn.; φοβερός, ά, όν, Omn. Att.; *more dreadful, most dreadful*, ῥῖγίων, ῥῖγιστος, Hom. *Vid.* TERRIBLE.

[*Very dreadful*, πάνδεινος, ον, Plat.]

DREADFULLY, δεινῶς, Soph., Eur., Xen.; φοβερῶς, compar. -ώτερον, superl. -ώτατα, Xen. *Vid.* TERRIBLY.

[DREADNOUGHT, A (thick cloak), χειμάμῦνα, ἡ, Trag.]

DREAM, Α, ὄναρ, τό, only nom. and acc. sing. regular, also gen. and dat. sing. ὀνείρᾰτος, ὀνείρατι, and pl. ὀνείρατα, ὀνειρᾰ́των, ὀνείρᾰσι, Omn. poet., Xen., Plat.; ὄνειρος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; ὄνειρον, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἐνύπνιον, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; ὄνειαρ, gen. ᾰτος, τό, Call.

A waking dream, ὕπαρ, indecl., Hom., Pind., Æsch., Plat.

A distinct dream, εὐθυονειρία, ἡ, Arist.

In a dream, ὄναρ, Æsch., Soph., Plat., Dem.

Belonging to dreams, ὀνείρειος, α, ον, Hom.

Like a dream, ἰσόνειρος, ον (ῐ̆ Att., ῑ̆ elsewhere), Æsch.; εἰκελόνειρος, ον, Ar.

An interpreter of dreams, ὀνειροπόλος, ὁ, Hom.; ὀνειρόμαντις, εως, ὁ, Æsch.; ὀνειροκρῑ́της, ου, ὁ, Theoc.

[*Fit* or *adapted for interpreting dreams*, ὀνειροκριτικός, ή, όν, Plut.; *art of interpreting dreams*, τὸ ὀνειροπολικόν, Plut.]

Appearing in a dream, ὀνειρόφαντος, ον, Æsch.

Deriving one's knowledge from dreams, ὀνειρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

With short or *few dreams*, βρᾰχύνειρος, ον, Plat.

DREAM, TO, ὀνειροπολέω, only pres. and imperf., and only act. in good writers, Ar., Plat., Dem., ὀνειρώσσω, only pres. and imperf. act., Plat.; ἐνυπνιάζω, Arist.

I am continually dreaming at night, πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι σύνειμι, Æsch.

To cheat by dreams, ὀνειροπολέω, Ar.

[DREAM-BOOK, Α, τὰ ὀνειροκριτικά, Artemid.]

DREAMING, Α, ὀνειροπολία, ἡ, Plat.; ὀνείρωξις, εως, ἡ, Plat.

Dreaming distinctly, εὐθυόνειρος, ον, Arist.

DREARY, ἠερόεις, εσσα, εν (of hell), Hom.; αἰᾱνής, ές, Archil., Pind., Æsch., Soph.; αἰᾱνός, ή, όν, Æsch., Soph.; ἄμαυρός, ά, όν, Æsch.; στῡγνός, ή, όν, Trag., Xen., Dem.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλᾰνος, μελαίνης, etc. (esp. of death, night, etc.), Omn. poet.; ψυχρός, ά, όν, Hdt. *Vid.* SAD, GLOOMY.

DREGS, esp. of wine, τρύξ, τρῡγός, ἡ, Archil., Anac., Ar., Hdt., Theoc.

The dregs all mixed together, ἑωλοκρᾱσία, ἡ, Dem.

[*The dregs* (of the city), περίσσωμα, ᾰτος, τό (τῆς πόλεως), Plut.]

DRENCH, TO, *to be drenched* (i. e., wet through), βρέχομαι, pass., Anac., Hdt., Xen., Plat.; μεθύω, c. dat., Theogn. *Vid.* To BE WET.

DRESS, TO (many—most, indeed—of the following words in act. mean to dress another, in mid. to dress one's self, usu. c. acc. of the garment), ἀμφιέννῡμι, fut. -έσω, poet. -έσσω, etc., perf. pass. ἠμφίεσμαι in mid. sens., c. dupl. acc., also c. acc. pers., dat. of the garment, Hom., Ar., Xen., Plat.; κᾰθίεννῡμι, also in imperf. act. καταείνυον, and perf. pass. part. καταειμένος, Hom.; περιέννῡμι, only in aor. 1 imper. act. περίεσσον, Hom.; ἐπιέννῡμι, more common even in Att. than ἐφέννῡμι, Hom., Pind., Xen., Ap. Rh.; κοσμέω, Hes., h., Eur., Xen.; στέλλω, Xen.; περιστέλλω, Pind.; ἐνδύω, only in aor. 1 ἐνέδῡσα, Ar., Xen. (see below); σκευάζω, Ar., Hdt., Xen. *Vid.* To CLOTHE.

To dress one's self, ἔννῡμαι, mid. and pass., esp. in aor. 1 mid. poet. ἐσσάμην, and perf. pass. εἷμαι, pluperf. ἕσμην, Hom.; ἀμφιέννῡμαι, Hom.; δύνω, in pres. and imperf. act., aor. 2 ἔδυν, and aor. 1 mid. ἐδῡσάμην, Hom.; ἐνδύω and ἐνδύνω, imperf. ἐνέδυνον, aor. 2 ἐνέδυν, perf. ἐνδέδυκα, aor. 1 mid. ἐνεδυσάμην, fut. mid. ἐνδῡσομαι, Hom., Soph., Eur., Ar., Plat.; ἐνσκευάζομαι, mid., Hdt., Plat.; ἀμφιστέλλομαι, mid., Theoc.

To dress (one's own hair), πέκομαι, mid., Hom.; κᾰταστέλλω, Eur., Ar.; σχημᾰτίζομαι, mid., Eur.

To dress meat (as a cook), ἀμφέπω and ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augm., Hom.; σκευάζω, Hdt.; [πέσσω, Att. πέττω (prop. *to boil*), Hdt., etc.; ὀψαρτύω, Polyb.; ὀψοποιέω, Plut.]

[*To dress beforehand*, προπονέω, Theophr.]

[*To dress with forced meat*, stuffing, etc., ὀνθυλεύω, Com.]

[*To dress vines*, ἀμπελουργέω, Theophr.]

To dress up (i. e., disguise, villainy, fallacious arguments, etc.), περιστέλλω, Eur., Ar.; περῐπέσσω, fut. πέψω, perf. pass. -πέπεμμαι, etc., Ar., Plat.; κιβδηλεύω, Eur.; κᾰτασχημᾰτίζω, Isoc. *Vid.* To DECK, To ADORN.

He dresses her up with fine clothes, πέπλοισιν ἐκπονεῖ, Eur.

DRESS, κόσμος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; εἷμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἑσθής, ῆτος, ἡ, Omn.; ἕσθος, τό, Hom., Ar.; ἕσθημα, ᾰτος, τό, only in pl., Trag., Thuc.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; στολή, ἡ, Trag., Xen., Plat.; στολμός, ὁ, Eur. *Vid.* A GARMENT, CLOTHES, A ROBE.

Badness of dress, δυσχλαινία, ἡ, Eur.

To put on a different dress, μεταμπέχομαι, mid., aor. 2 μετημπισχόμην, Plat.

[*To take off one's dress*, μεταμφιέννυμι, Phylarch.]

A way of dressing, ἄρτῐσις (περὶ τὸ σῶμα), εως, ἡ, Hdt.; σχηματισμός, ὁ, Plat.

Well dressed, εὔπεπλος, ον, Hom.; καλλῐ́πεπλος, ον, Pind., Eur.; εὐείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; εὐέᾰνος, ον, Mosch.

[*To be well dressed*, καλῶς ἀμπέχομαι, Ar.]

Badly dressed, κᾰκοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; δυσείμων, ὁ καὶ ἡ, Hes.; δῠσείμᾰτος, ον, Eur.

DRESSER, Α, κρέιον, τό, Hom.; ἐλεός, ὁ, Hom.; ἐλεόν, τό, Ar.

[DRESSING, Α (of lint), μότωμα, ατος, τό, Hipp.]

[*Act of dressing* (with lint), μότωσις, εως, ἡ, Hipp.]

[*To give one a dressing* (flogging), μαλάσσω, c. acc., Ar.; πλύνω, Ar., Dem.]

DRESSING-ROOM, Α, ἀποδῡτήριον, τό, Plat.

DRIFT (i. e., aim, intention), σκοπός, ὁ, Soph., Plat.; γνώμη, ἡ, Thuc. *Vid.* AIM, OBJECT.

The wind causing the snow to drift effaces them (the tracks of the hare), πνεῦμα συμφορεῦν τὴν χιόνα ἄφᾰνίζει, Xen.

DRILL, Α, τέρετρον, τό, Hom.; τρύπᾰνον, τό, Hom., Eur., Plat.

DRILL, TO, τορέω, only in aor. 1 ἐτόρησα, and (more commonly) aor. 2 ἔτορον, Hom., h. *Vid.* To BORE.

To drill soldiers, etc., γυμνάζω, Xen., Isoc. *Vid.* To EXERCISE.

DRINK or DRINKING, ποτής, ῆτος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ποτόν, τό, Hom., Trag., Xen., Plat.; πόσις, εως, ἡ, Omn.; πόμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt.; πῶμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; πρόποσις, εως, ἡ, Simon., Lys.; πότος, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Æschin.; πότημα, ᾰτος, τό, Hipp.

A mixed drink, κῦκεών, ῶνος, ὁ, poet. acc. κῦκεῦ for κυκεῶνα, also κυκειῶ, Hom., h., Plat.

Strong drink, μέθη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Plat.; μέθυ, τό, Hom., Æsch.

A drinking of strong drink, of unmixed wine, ἄκρᾰτοποσία, ἡ, Hdt.

A long, deep drink, ἄμυστις, ιος and ῐδος, ἡ, Anac., Eur.

Moderate drinking, ὀλῐγοποσία, ἡ, Hipp.

Drinking hard, πολυοινία, ἡ, Plat.; πολῠποσία, ἡ, Hipp.

Fondness for drinking, φῐλοποσία, ἡ, Xen., Plat.

A drinking of water, ὑδροποσία, ἡ, Xen., Plat.; ὑδᾰτοποσία, ἡ, Hipp. *Vid.* WATER.

Fond of drinking, συμποτῐκός, ή, όν, Ar.; πολῠπότος, ον, Hipp., Arist.

A person fond of drinking, φῐλοπότης, ο, Ar., Hdt.

A drinking together, or *a drinking party*, συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συμποσία, ἡ, Sapph., Pind.

Suited to a drinking party, συμποτῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

The chief or *president of a drinking party*, συμποσιάρχης, ου, Xen.

To be the chief or *president of a drinking party*, συμποσιαρχέω, Arist.

The man sits without either eating or drinking, ἄσιτος ἀνὴρ ἄποτος . . . ϑακεῖ, Soph.

A drinking of healths (also the liquor in which a health is drunk), πρόποσις, εως, ἡ, Simon., Alex., Lys.

[*A drinking-cup*, ποτήριον, τό, Hdt. *Vid.* CUP.]

[*A drinking song*, σκόλιον, τό, Ar., Plat.; παροίνιον ᾆσμα, Ath.; in pl. τὰ παροίνια (μέλη), Plut.] *Vid.* SONG.

DRINK, το, πίνω, fut. πίομαι, and sometimes Att. πιοῦμαι, aor. 2 ἔπιον (not used in prose), and in Att. comedy imper. πῖϑι (Amips., Antipho), no aor. 1, perf. act. πέπωκα, pass. πέπομαι, etc. (in Anth. is also infin. πεῖν), Omn.; ἐκπίνω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτᾰπίνω, Hes., Theogn., Æsch., Ar., Hdt.; ἐμπίνω, sometimes c. gen., Ar., Hdt.; ἔλκω, imperf. εἶλκον, fut. ἑλκῡ́σω, aor. 1 εἵλκῡσα, no perf. act., though there is perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Eur., Ar.; ἄφέλκω, Æsch.; ἐφέλκω, Eur.; ἄφύσσω, fut. ἀφύξω, aor. 1 ἤφῡσα, often poet. -υσσα, no perf., Eur.; λάπτω, no pass., Ar., Pherecr.; ἐκλάπτω, Ar.; μύζω, only pres., Xen.; ἀνᾰπίνω, Hipp.; ἀμέλγω, no perf., Theoc., Bion.

To drink in long draughts, σπάω, fut. σπάσω, Æsch., Eur.; ἀμυστίζω, no pass., Eur.; ἐκροφέω, Ar.

[*To drink from cups*, πίνω ἐκ φιαλῶν, Xen., and *in cups*, ἐν φιαλαῖς, Xen.]

To drink greedily, ῥοφέω, Æsch., Soph., Ar.

[*To drink up*, ἀναπίνω, Hipp.; (of the earth), πίνω, Hdt.]

To drink up entirely, ἀποπίνω, Hdt.

To drink besides, ἐπῐπίνω, Hom.; ἐπεκπίνω, Eur.

To drink wine, οἰνοποτάζω, Hom.

To drink water, ὑδροποτέω, Hdt., Xen.; ὑδᾰτοποτέω, Cratin.; [*to drink cold water*, ψυχροποτέω, Plut.]

To drink strong liquors, ἀκρᾰτοποτέω, Arist.

To drink hard or *a great deal*, ϑωρήσσομαι, in fut. mid. and aor. 1 pass. (lit., to drink so much as to become bold), Theogn., Ar.; so ϑώσσομαι, in aor. 1 pass., Soph.; ὑπερπίνω, Xen.; πολυποτέω, Hipp.; κρᾱτηρίζω, lit., to drink out of the bottle, Dem.

To drink little, ὀλῐγοποτέω, Arist.

To drink moderately, ὑποπίνω, Plat., but also to sit and drink slowly till one gets drunk, Ar., Xen.

To drink cold things, ψῡχορρόφέω, Plat. (Com.)

To drink against one another, to see which can drink most, διᾰπίνω, Hdt., Plat.

To drink together (of people or liquors), συμπίνω, Hdt., Xen., Plat.; σῠνεκπίνω, Xen.

To drink a person's health, προπίνω, c. dat. pers., acc. of the liquor, or of the cup, or of the good wishes expressed, Anac., Pind., Xen., Dem.

[*To drink off a cup to one's health*, προπίνω φιάλην τινί, Xen.; *to drink to one's health*, προπίνω φιλοτησίας τινί, Dem.]

There the spear drank the Scythian blood, ἔνϑ' αἱμᾰτηρὸς πέλᾰνος ἐς γαῖαν Σκύϑης ἠντλεῖτο λόγχη (lit., was drunk by the spear), Eur.

The rest of the day he drinks moderately of Thasian and Lesbian wine, Θασίοις οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος, Alex.

To make a noise in drinking, ὑποβορβορύζω ἐν πότοισι, Hipp.

To give to drink, πῑπίσκω, fut. πίσω, c. dupl. acc., but in Luc. c. gen. of the liquor, no pass., Pind., Eubul.; ἐμπῑπίσκω, Pind.; ποτίζω, no pass., c. dupl. acc., Xen., Plat.

Not accustomed to drink (of some animals), ἄποτος, ον, Hdt.

A drink offering, λοιβή, ῆ, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat. *Vid.* LIBATION.

One must drink, ποτέον, Pind.

One must also drink, σῠνεκποτέα, c. dat. pers., acc. of liquor, Ar.

To be drunk, drinkable, πιστός, ή, όν, Æsch.; ποτός, ή, όν, Æsch., Thuc.; πότῐμος, ον, Hdt., Xen., Arist.; ποτέος, α, ον, Plat.

To be drunk after, μετᾰποτέος, ον, Hipp.

Pleasant to drink, εὔποτος, ον, Æsch.

Disagreeable to drink, δύσποτος, ον, Æsch.

Not drinkable, ἄποτος, ον, Hdt.

To cry out for drink, βρύλλω, only pres., Ar.; βρῦν εἶπον, Ar.

DRINKER, α, πότης, ου, ὁ (not, however, used subst. of a person), Ar.; fem. πότις, ῐδος, ἡ, with superl. (a most excessive drinker) ποτιστάτη, Ar., Epicr.

Bands of drinkers, προπόται ϑίᾶσοι, Eur.

A fellow-drinker, συμπότης, ου, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

A small drinker, ὀλῐγοπότος, ὁ, Arist.; ὀλιγοπότης, ὁ, Ath.

A moderate drinker, μετριοπότης, ὁ, Xen.

A great drinker, πολῠπότης, ὁ, Hipp., and πουλῠπότης, ὁ, Anth.

To be a hard drinker, πολυποτέω, Hipp.

A drinker of strong liquors, ἀκρᾰτοπότης, ὁ, Hdt.

A drinker of cold liquors, ψῡχροπότης, ὁ, Mel.

A drinker of water, ὑδροπότης, ὁ, Xen.; ὑδᾰτοπότης, ὁ, Phryn. Com.

A drinker of wine, οἰνοπότης, ὁ, Anac., fem. οἰνοπότις, ῐδος, ἡ, Anac.

DRIP, το, στάζω, fut. στάξω, aor. 1 ἔσταξα (but these two tenses are always used trans., *to make to drip*, i. e., *to pour*; only pres. and imperf. are used intrans.), Omn. poet., Hdt., Plat.; μῠδάω, Soph., Ap. Rh.; στᾰλάσσω, only pres. and imperf., Sapph., Eur.; στᾰλάω, Ap. Rh., Anth.; [(of fine rain), ψακάζω, Ar.] *Vid.* To DROP.

DRIPPING (of any thing wet, from which any thing drips), μῠδᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Soph.; μῡδᾰλόεις, εσσα, εν, Anth.

Dripping (of the liquid which drips), στακτος, ή, όν, Ar., Plat.

DRIPPING, α, στᾰλαγμός, ὁ, Trag.; στάξις, εως, ἡ, Hipp.

A streamlet of water dripping from the rock, πετρίνα πῑδᾰκόεσσα λιβάς (ᾰδος, ἡ), Eur. *Vid.* DROP.

DRIVE, το (or compel to go in a certain direction), ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, and all tenses except pres. and imperf. from ἐλάω, also pres. infin. ἐλάαν, Hom., imper. ἔλα, Pind., also imperf. ἔλαον, ἔλων (Hom., Ap. Rh.), fut. Att. also ἐλῶ, ἐλᾷς, ἐλᾷ (in Hom. ἐλόω), perf. pass. ἐλήλᾰμαι, aor. 1 ἠλᾰ́ϑην, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἔργω, poet. (not Att.) ἐέργω, imperf. εἶργον, perf. pass. εἶργμαι, poet. ἐέργμαι, fut. mid. in pass. sens., no aor. 1 nor pass., act. esp. of defeated or repulsed enemies, Hom., Eur., Thuc., Xen.; κέλλω, fut. κέλσω, no perf., no pass., esp. of ships, Hom., Æsch., Eur.; δονέω (as a gad-fly drives cattle), Hom.; κλονέω, esp. with violence, or in confusion, Hom., Pind., Soph.; ἄγω, fut. mid. sometimes in pass. sens., aor. 2 redupl. ἤγᾰγον, perf. very rarely if ever used, aor. 1 ἦξα, rare in simple verb, though in Thuc. (irreg. infin. ἀξέμεν, ἀξέμεναι, Hom., in every sense of the English word, but esp. in driving off living booty), Omn.; ἐράσσω, fut. -έσω, but rare in any voice except in pres. and imperf., Æsch.; κᾰτασπέρχω, no perf., Ar.; ἐσᾰράσσω, Hdt.; κᾰτᾰράσσω, Hdt.

To drive horses, chariots, ἱππάζομαι, mid., sine cas., Hom., Plat.; βάλλω, perf. βέβληκα, etc., Hom.; ἐλαστρέω, only pres. and imperf., Hom., Theogn., Eur.; ἡνιοχεύω, only pres. and imperf. act., c. acc. or c. gen. (the latter rarely, and only in metaph. sens.), Hom., Anac., Anth.; ἡνιοστροφέω, only pres. and imperf., Eur.; ἡνιοχέω, no perf., only act., Ar., Hdt., Xen., Plat.; τροχηλᾰτέω, no pass., Eur.; ὀῖφρεύω, no pass., sometimes c. acc. of the ground across which, Eur., Ar.; ὀῖφρηλᾰτέω, only act., sometimes c. acc. of the ground, Soph., Eur.; ἱππηλᾰτέω, only act., Ar.

To drive (as storms do ships), κᾰτᾰφέρω, fut. -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, pass. only pres. and aor. 1 -ηνείχϑην, Thuc.

To drive away, out of, back (as enemies), etc., σεύω, and mid. -ομαι, only pres., imperf., and aor. 1 act., pass. not used in this sense, Hom.; δίομαι, mid. and pass., only pres. (sometimes also used of driving horses), Hom.; διώκω (also, in Orac. ap. Hdt., of driving a chariot), Hom., Soph., Hdt.; ἀποπέμπω, no perf. act., though there is aor. 1 pass., Hom.; ἀποκινέω, Hom.; τρέπω, perf. act. τέτροφα, pass. τέτραμμαι, aor. 1 pass. ἐτρέφϑην, etc. (aor. 2 act. subj. poet. τρᾰπείομεν, Hom.), Omn.; στῠφελίζω, fut. -ίξω, no perf., no pass., Hom., Pind., Soph.; ἀποστῠφελίζω, Hom.; εἴλω, aor. 1 ἔλσα,

perf. pass. part. ἐελμένος, c. dat. or c. prep., Hom.; ὠθίω, fut. ὠθήσω, and, more usu., ὤσω, aor. 1 usu. ἔωσα, perf. ἔωκα, etc., poet. aor. 2 also ὦσασκον, Hom. (the Attics never use the augmented tenses without the Att. form ἐω, Hom. uses either ἐω or ὠ), Hom., Æsch., Soph., Plat., Dem.; ἀπωθέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐξελαύνω, Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐξωθέω, esp. (in prose) of the wind driving ships out of their course, or enemies driving them out of their line, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξἄπωθέω, Eur.; πἄρωθέω, Eur., Dem., Æschin.; [ἀνακόπτω, Hom.; (out of its course), πλάζω, Ep., Trag.; παραπλάζω, fut. -πλάγξω, Hom.]; ἐκβάλλω, esp. to drive any thing out of its regular course, also to drive an actor off the stage, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. both -επλάγην and -επλήγην (the latter not in Att.), Æsch., Eur., Thuc.; ἀπελαύνω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἄπορρίπτω, aor. 1 poet. ἀπέριψα, aor. 2 pass. -ερρίφην, Æsch., Soph.; ἐξἄμιλλάομαι, mid., c. gen. of the place from whence, Eur.; ἀφἄνίζω, sometimes c. gen. of the place whence, Eur.; ἀνἄχορεύω, Eur.; ὀπάζω, c. acc. pers., c. ἀπό and gen. of place, no perf. act., in pass. only pres., Eur.; ἐκβἴβάζω, Ar., Hdt., Xen.; σοβέω, Ar., Menand.; ἐκκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Thuc.

To be driven back, πελεμίζομαι, pass., aor. 1 ἐπελεμίχθην, Hom.

To drive away secretly or *by degrees*, ὑπεξελαύνω, Hdt.

To drive across, διελαύνω, c. dupl. acc., Hom., Eur.

To drive after, μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 μετέσπον, μετασπών, etc., no other tenses, also mid., esp. in aor. 2, but no pass., c. dupl. acc., Hom.; ἐφέπω, c. dat. of the person pursued, Hom.; ὑφηνιοχέομαι, mid., sine cas., Dem.

To drive about or *round and round*, περῖτροπέω, only pres. and imperf. act., Hom.; δἰνεύω, only pres. and imperf., Hom., Eur.; δινέω, no perf., Hom., Æsch., Eur.; ἀμφἰπεριστρωφάω, Hom.; στροβέω, Ar.

To drive round, intrans., περιελαύνω, Hdt., Thuc., Xen.; περικάμπτω, no perf., Plat.

To drive (a person) *against*, ἐνωθέω, c. acc. pers. and dat., Ap. Rh.

To drive forward, προέμαι, mid., aor. 1 -ηκάμην, Xen.

To drive into, to, toward, etc., εἰσελαύνω, Hom.; προσειλέω, only in poet. pres. infin. προτιειλεῖν, c. πρός and acc., Hom.; ἐνελαύνω, c. dat., Pind.; ἐπελαύνω, c. dat., Eur., Hdt., Xen.; εἰσβάλλω, Eur., Hdt.; ἐμβάλλω, c. εἰς and acc., Xen.; προσελαύνω, usu. sine cas., Thuc.

To drive out together, at the same time, σὔνεξελαύνω, Æsch.

To drive together, σὔνελαύνω, Hom.

To drive with (as with a companion), πἄροχέομαι, mid., Xen.

To drive rapidly, πάλλω, only in act. in this sense, no perf., Eur.

To drive a team or *a plow*, ζευγηλἀτέω, Xen.

Pelops driving caused the death of Myrtilus, Πέλοψ διεδίφρευσε Μυρτίλου φόνου, Eur.

To be driven off (i. e., delayed so as to be unable to act) *till winter*, ἐξωσθῆναι τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, Thuc.

Horses hard to drive, ἵπποι ἀλεγεινοὶ ὀχίεσθαι, Hom.

DRIVER, A (esp. of horses or carriages), ἱππεύς, ὁ, Hom.; ἱππηλάτης, ου, ὁ, usu. poet. ἱππήλατἄ, Hom.; κέντωρ, ορος, ὁ (only of horses), Hom.; σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom. *Vid.* CHARIOTEER.

A driver (of any thing), ἐλἄτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., h., Pind., Æsch.; fem. ἐλἄτειρα, Pind.; ἐλἄτης, ὁ, Eur.

One who drives enemies from the field (as Mars), or *ships out of their course* (as the wind), ἐξώστης, ου, ὁ, Eur.

A driver of a team or *plow*, ζευγηλἄτης, ου, ὁ, Soph., Xen.

A driver of oxen, βοηλάτης, ὁ, Æsch., Plat. *Vid.* OX, HORSE, CHARIOT, etc.

Driving people or *things about*, κινητήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

Driving things away, ἐλἀτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; ἐκκρουστἰκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Driving (rain), ἐπακτὸς (ὄμβρος), Pind.

DRIVING (of a chariot, etc.), ἱπποσὔνη, ή, Hom.; ἱππεία, ή, Soph.; ὀξῐφρηλἄσία, ή, Pind.; ὀξῐφρεία, Xen.; ἡνιοχεία, ή, Plat.; ἡνιόχησις, εως, ή, Plat.

Driving (in general, esp. away), ἐλἄσις, εως, ή, Thuc.; ἐξέλασις, ή, Hdt.; ἐκβολή, ή, Plat.; ἔκκρουσις, εως, ή, Xen.

A driving forward, προΐωξις, εως, ή, Hes.

[*To go a driving*, ὄχησιν ποιέομαι, Plat.]

Because of the wind driving them into the open sea, διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος, Thuc.

Room to drive in—they left the space between the houses large enough to admit of driving a four-horse chariot in it, τὸ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν, Hdt.

Driven about, τροχήλἄτος, ον, Eur.

Skill in driving, ἡ ἡνιοχική, Plat.

Fit for driving on (as a road), ἱππήλἄτος, ον, Hom.; ἱππηλάσιος, α, ον, Hom.; ἱππἄσιμος, η, ον, Hdt., Xen.; εὐήλἄτος, ον, Xen.

DRIVELER. *Vid.* FOOL.

DRIVELING, λέμφος, ον, Menand.

DRIZZLE, TO, ψἄκάζω, Ar., Nicoph.

DRIZZLING (rain), ψἄκάς, ἄδος, ἡ, Trag., Hdt., Xen.; ψἄκάδιον, τό, Polioch., Theoph.

DROLL, γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem. *Vid.* LAUGHABLE.

DROLL, A, γελωτοποιός, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* BUFFOON.

DROLLERY, γελωτοποΐα, ή, Xen.

DROMEDARY, A, κἄμηλος, ὁ καὶ ἡ, Hdt. *Vid.* CAMEL.

DRONE, A, κηφήν, ῆνος, ὁ, Hes., Eur., Ar., Xen., Plat., Arist.; κηφήνιον, τό, Arist.

Like a drone, κηφηνώδης, ες, Plat.

DROOP, TO, intrans., ἠμύω, fut. -ύσω, no perf., no mid., sometimes c. dat., as ἤμυσε καρήατι, *he drooped with his head*, Hom.; so νευστάζω, only pres. act., c. dat., Hom., Theoc.; λιάζομαι, in aor. 1 pass. ἐλιάσθην (of the wings of a dying bird), Hom.; κἄτημύω, Ap. Rh.

To droop, trans., ἀποκρεμάννῡμι, fut. -κρεμάσω, etc., Hom.; σχάζω, and in mid., Pind., Xen., Plat. (Com.); χἄλάω, fut. -άσω, Pind.; ὑπίλλω, only pres. and aor. 1 ὑπῖλα, Eur.; κἄτἄβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur.; ἐπῖκἄτἄβάλλω, Xen.

DROOPING (i. e., ready to die, etc.), προνωπής, ές, Æsch., Eur.; προπετής, ές, Soph.

DROP, TO, act., βάλλω, perf. βέβληκα, not used in pass. or mid. in this sense, Hom., Eur.; ἐκβάλλω, Hom.; καταβάλλω, poet. (not Att.) sometimes καββ., Hom., Eur., Ar., Xen.; ἵημι, imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, Ep. ἔηκα, aor. 2 not in sing., in pl. ἕμεν, ἕτε, ἔσαν, poet. εἶμεν, etc., infin. εἶναι, part. εἷς (this tense more used in the compounds than in the simple verb), perf. εἶκα (not in Hom., and rare any where in the *simple* verb), etc., etc., only act. used in this sense (ἵη. Hom., ἵη. Att.; Hom. also sometimes has ἴη.), Hom.; προΐημι, Hom.; μεθίημι, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; πἄρίημι, Hom., Soph., Eur.; ἀποπροΐημι, Hom.; χέω, fut. χεύσω, sometimes in Att. χεῶ, aor. 1 ἔχευσα (never actually used; the forms found are, sometimes ἔχευα, Hom., Att. usu. ἔχεα), perf. κέχὔκα, etc. (Hom. has aor. 1 mid. in pass. sens.), Hom., Æsch.; στάζω, fut. στάξω, no perf., no pass., both trans. and intrans., Omn. poet., Plat.; κἄταστάζω, sometimes c. acc. of any thing on which, Trag., Xen., Ap. Rh.; προσστάζω, Pind.; ἀποστάζω, Æsch., Eur.; στἄλάσσω, fut. -ξω, trans. and intrans., Eur.; στἄλάω, like preceding, Ap. Rh.

To drop (proceedings, etc.), κἄθῦφίνω, Dem.

To drop, intrans., καταλείβομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes., Eur.; ἀπολείβομαι, Hom.; κἄταψἄκάζω, only pres. and imperf., Æsch.

To drop into, ἐνστάζω, trans., c. acc. of the thing dropped, and dat. of the thing into which, Ar.; ἐνστἄλάζω, Ar.

To drop (i. e., to fall), πίπτω, fut. πεσοῦμαι, aor. 2 ἔπεσον, no aor. 1, perf. πέπτωκα, part. πεπτεώς, ῶτος, Hom., πεπτώς, Att., Omn. *Vid.* To FALL.

[*To let* (a hint) *drop*, παραφθέγγομαι, Isæ.; *to let it drop, that . . .*, παραφθ. ὅτι, Polyb.]

DROP, A, ῥἀθἄμιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Hes.; ψιάς, ἄδος, ἡ, usu. in pl., Hom., Hes.; ψἄκάς, ἄδος, ἡ, Æsch.; στἀγών, όνος, ἡ (irreg. nom. pl. στἄγες, Ap. Rh.), Trag.; στἄλαγμος, ο, Trag.; στἄλαγμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph.; λῖβάς, ἄδος, ἡ, Æsch., Eur., Ap. Rh.; λῖψ, λῖβός (ἡ WELL.; ὁ LIDD. and Sc.), Æsch., Ap. Rh.; πέμφιξ, ῖγος, ἡ, Æsch.; ῥᾶνίς, ἴδος, ἡ, Eur.; στράγξ, στραγγός, ἡ, Menand., Mel.

The drops of wine at the bottom of the cup which were thrown into a basin with a splash (κόττἄβος), λἀταξ, ἄγος, ἡ, Alcæ., Critias, Call.

Ear-rings with three drops, ἕρματα τρῐ̓γληνα, Hom.

In drops, στάγδην, Hipp.

Oozing out in drops, στακτός, ή, όν, Ar., Plat.; ψακαστός, ή, όν, Ephipp.

DROPSICAL, λευκοφλέγμᾰτος, ον, Hipp.; λευκοφλεγμᾰτώδης, ες, Hipp.; ὑδρωπῐκός, ή, όν, Arist.; ὑδρωπιώδης, ες, Hipp.; ὑδρωποειδής, ές, Hipp.

Rather dropsical, ὑφὕδρος, ον, Hipp.

Very dropsical, ὑπερὕδρος, ον, Hipp.

DROPSY, ὑ̓δρωψ, gen. ωπος and

ὀπος, ὁ, Hipp.; λευκοφλεγμᾰτία, ἡ, Hipp.; λευκὸν φλέγμα, Hipp.

To have the dropsy, ὑδρωπιάω, Arist.; ὑδᾰτάινω, and mid. -ομαι, Hipp.; ἐξῠδρωπιάω, Arist.; λευκοφλεγμᾰτέω, Hipp.

Dross, σκωρία, ἡ, Arist.

Drought, αὐχμός, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ᾰ̓νῠδρία, ἡ, Thuc., Xen.; ἀνομβρία, ἡ, Arist.

To send a drought, ἐπαυχμέω, Soph.

Drove, a, ᾰ̓γέλη, ἡ, of any animals (though in Hom. only of cattle), Hom., Pind., Eur., Xen. *Vid.* Herd.

Drover, a, βοηλᾰ́της, ὁ, Plat., Lys. *Vid.* Herdsman.

Drown, to, ποντίζω, Soph.; κᾰτᾰποντίζω, Lys., Dem.; κᾰτᾰποντόω, Hdt., Plat., Antipho; ἀποπνίγω, Plat.

To drown with wine, etc., βαπτίζω, Plat.

To be drowned, ᾰ̓ποπνίγομαι, pass., Dem.; πνίγομαι, Xen.

One who drowns people, καταποντιστής, ὁ, Isoc., Dem.

To drown a noise (by making another noise), ἀντῐπᾰτᾰγέω, c. dat., Thuc.

Drowned, πολυβᾰφής, ές, Æsch.

Drowning, κᾰτᾰποντισμός, ὁ, Isoc.

Drowsiness, χάσμη, ἡ, Plat.; τὸ ῠ̔πνηρόν, Hipp.

Drowsy, ῠ̔πνώδης, ες, Eur., Plat.; ῠ̔πνωτῐκός, ἡ, όν, Arist.

Making drowsy, ῠ̔πνωτῐκός, ἡ, όν, Theoph. *Vid.* Sleepy.

To be drowsy, ῠ̔πνώσσω, only pres. and imperf., Æsch., Eur., Plat.

Drub, to, τύπτω (besides the reg. fut. also τυπτήσω, Ar.), Omn.; ῥᾰπίζω, Hippon., Anac., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* To beat.

Drubbing, a, ῥᾰ́πισμα, ᾰ̓τος, τό, Antiph. *Vid.* Beating.

Drudge, a, δοῦλος, ὁ, Omn. *Vid.* Slave.

Drudge, to, δουλεύω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* To be a slave.

Drudgery, πόνος, ὁ, Hom., etc.; δουλεία, ἡ, Omn. Att. *Vid.* Slavery.

Drug, φάρμᾰκον (also μᾶ, Hippon.), τό, Omn.; φαρμᾰκιον, τό, Plat.

The using of drugs, φαρμᾰκεία, ἡ, Plat., Hipp.; φαρμᾰκία, ἡ, Anth.; φαρμᾰ́κευσις, εως, ἡ, Plat.

Drug, to, φαρμᾰκεύω, Eur., Pind.; φαρμάσσω, Æsch., Ar., Plat.

Druggist, a, φαρμᾰκεύς (not, however, in our sense of the word), ὁ, Soph., Plat.; φαρμᾰκοποιός, ὁ, used as adj. ός, όν (also not in our sense), Æsch.; φαρμᾰκοπώλης, ὁ, Ar.; φαρμᾰκοτρίβης, ὁ, Dem.

To be a druggist, φαρμᾰκοπωλέω, Ar.

Skillful in drugs, πολῠφάρμᾰκος, ον, Hom., Sol., Ap. Rh.; παμφάρμᾰκος, ον, Pind.

Abounding in drugs (a district), πολῠφάρμᾰκος, ον, Theoph.

To take drugs, φαρμᾰκοποτέω, Theoph.

The taking of drugs, φαρμᾰκοποσία, ἡ, Xen., Plat., Hipp.

Of or *belonging to drugs* or *druggists*, φαρμᾰκῐκός, ἡ, όν, Plat.

Druids, Σελλοί,* οἱ, Hom., Soph.

* I have ventured to give the name Σελλοί for *Druids*, not as being identical with the Saxon Druids, but as so very nearly corresponding to them (being priests of the oaks at Dodona) as to seem to warrant such a translation where none more accurate and faithful can be had.

("Videtur esse nomen sacerdotii ad Dodonam," Damm. in voc.); Homer says of them, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ' ῠ̔ποφῆται, ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, and Soph., τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοίτων ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος, κ. τ. λ.

Drum, a, τύμπᾰνον, τό, h., Æsch., Ap. Rh.; τύμπᾰνον, τό, Simon., Eur., Hdt., Dem.; βύρσα, ἡ, Eur.; βυρσότονον κῦ́κλωμα, Eur.

To play the drum, τυμπᾰνίζω, Eupol.

Playing on the drum, τυμπᾰνισμός, ὁ, Ar.

Drummer, a, fem., τυμπανίστρια, ἡ, Dem.; the masc. would be τυμπᾰνιστής.

Like a drum, τυμπᾰνοειδής, ές, Arist.

Sounding with drums, τυμπᾰνόδουπος, ον, Orph.

Delighting in drums, τυμπᾰνοτερπής, ές, Orph.

To carry a drum, τυμπᾰνοφορέομαι, mid., Clearch.

Drunk, drunken, οἰνοβᾰρείων, only in nom. masc., Hom.; οἰνοβᾰρής, ές, Hom., Plat.; κᾰ́τοινος, ον, Eur.; μεθυσθείς, εῖσα, έν, etc., Eur.; οἰνοπλᾰ́νητος, ον, Eur.; ἐξοινωμένος, η, ον, Eur.; ἔξοινος, ον, Alex.; πᾰροίνιος, ον, Ar.; πᾰροινῐκός, ἡ, όν, Ar.; πᾰ́ροινος, ον, Lys.; μέθῃ βρεχθείς, Eur.; βεβαπτισμένος, η, ον, Plat.; διωνωμένος, η, ον, Plat.; μέθῠσος, η, ον, and ος, ον, Ar.; ῠ̔ποπεπωκώς, υῖα, ός, Ar., Xen.; ἐμπεπωκώς, Ar.; μεθῠπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Call.; οἰνοβρεχής, ές, Mel.; [οἰνωθείς, εῖσα, έν, Hom.; ὠνωμένος, η, ον, Æsch., Soph., Eur., Hdt. (in form οἰνωμ.); οἰνόφλυξ, ῦγος, ὁ καὶ ἡ, Hipp., Xen., Plat., Arist.]

Half drunk, ᾰ̓κροθώραξ, ᾶκος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; ᾰ̓κροχάλιξ, only in nom., Ap. Rh.

Rambling about drunk, κραιπᾰλόκωμος, ον, Ar.

Drunk and tumbling about, σκῠφοκώνακτος, ον, Epich.; μεθυσφᾰλής, ές, Anth.

A drunken woman, μεθύστρια, ἡ, Theopomp. (Com.)

Fond of getting drunk, *apt to get drunk*, μεθυστῐκός, ή, όν, Plat.; οἰνόφλυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Plat.

To make drunk, ῥωρήσσω, Theogn.; μεθύσκω, fut. μεθῠ́σω, Plat.; κᾰτᾰμεθύσκω, Hdt., Plat.

To be drunk, οἰνόομαι, pass., Hom., Æsch., Eur., Hdt.: μεθύω, only pres. and imperf., Omn. poet., Xen., Isoc., Dem.; μεθύσκομαι, pass., aor. 1 μεθύσθην, no perf., sometimes c. gen. of the liquor, Alcæ., Hdt., Xen., Plat.; οἰνοβᾰρέω, Theogn.; ῥωρήσσομαι, pass., esp. in aor. 1, Theogn.; ῥώσσομαι, in aor. 1 pass. part. ῥωχθείς, Soph.; κωθωνίζομαι, pass., Eubul.

[*To be quite* or *pretty well drunk*, καλῶς ἔχω μέθης, Hdt.]

To behave in a drunken manner, πᾰροινέω, usu. c. dupl. augm. ἐπᾰρῴνεον, etc., Ar., Antiph., Xen., Plat., Dem.

Drunken behavior, *a drunken frolic*, πᾰροινία, ἡ, Amphis., Xen., Æschin.

To be exceedingly drunk, ῠ̓περμεθύσκομαι, pass., Hdt.

Drunkard, a, φῐλοπότης, ὁ, Ar., Hdt.; οἰνόφλυξ, ῦγος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Plat.; μεθυστής, ὁ, Anth., Epict.

Drunkenness, μέθῠσις, εως, ἡ, (*Drunkenness* (i. e., a habit of being drunk), οἰνοφλῠγία, ἡ, Xen., Arist.; φῐλοποσία, ἡ, Xen., Plat.

Dry, περίκηλος, ον, Hom.; καρφᾰλέος, α, ον, Hom.; κάγχᾰνος, ον, Hom., h.; ᾰ̔δανός, ἡ, όν, Hom., Ar.; ἀζᾰλέος, α, ον, Hom., Hes.; αὗος, α, ον, Hom., Hdt., Plat., Theoc.; αὐᾰλέος, α, ον, Hes., Simon.; ἀδίαντος, ον, Pind.; δῖψιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; ξηρός, ά, όν, Omn. Att., Hdt.; ᾰ̓βροχος, ον, Eur.; ᾰ̓κῆμαντος, ον, Eur.; ᾰ̓νῦ́δρος, ον, Hdt.; ὀλιγοῦδρος, ον, Theophr.; αὐχμώδης, ες, Hdt.; κᾰτᾰῤῥός, ά, όν, Arist., Theoc.; κᾰτᾰ́ξηρος, ον, Arist.; διψᾰλέος, α, ον, Ap. Rh., Call., in fem. διψάς, ᾰ́δος, ἡ, Ap. Rh.; ἄβρεκτος, ον, Mosch.

Dry (as far as want of rain extends), ᾰ̓́νομβρος, ον, Hdt.

Dry (i. e., giving no milk), σβεννῦ́μενος, η, ον (part. pres. pass. of σβέννῡμι), Hes.

Dry all round, περίξηρος, ον, Arist.

Rather dry, ῠ̔πόξηρος, ον, Hipp.

Very dry, ῠ̔πέρξηρος, ον, Arist.

[*High and dry*, ἐπὶ τοῦ ξηροῦ, Thuc.]

Having dry (severe) *eyes*, σκληρόφθαλμος, ον, Arist.

Dry land, ξερὸν ἠπείριον, Hom.; τὸ ξηρόν, Hdt.; ἡ ξηρά, Xen.

Over dry land and sea, ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν, Hom., h.

Dry, to, αὕω, only pres. and imperf., Hom.: καταζαίνω, only in poet. aor. 3d sing. καταζήνασκε, Hom.; σκέλλω, in aor. 1 opt. 3d sing. σκήλειε, Hom.; ξηραίνω, aor. 1 ἐξήρᾱνα, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾰ̓ναξηραίνω, Hom.; ᾰ̓ποξηραίνω, Hdt., Thuc.; αὐαίνω, Hom., Sol., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐξαυαίνω, Hdt.; ᾰ̓φαύω, Ar.; κατασβέννῡμι, fut. -σβέσω, etc. (of drying up the sea), Æsch.; ἰσχναίνω, aor. 1 ἴσχνᾰνα, Æsch., Hdt.; περιϊσχναίνω, Hipp.

To dry (clothes), ϑάλπω, no perf., Soph.

To dry (ships by drawing them up on shore), διαψῡ́χω, Thuc.; ᾰ̓ναψῡ́χω, Hdt.

To dry up at the same time, σῠναναίνω, Hipp.

To dry beforehand, προᾰποξηραίνω, Hipp.

To dry a little or *by degrees*, ῠ̔ποξηραίνω, Hipp.

To dry excessively, ῠ̔περξηραίνω, Hipp., Arist.

To dry (i. e., to wipe dry), τερσαίνω, in aor. 1, Hom.; τέρσω, only pres., Theoc.

To be dried up, to become dry, τέρσομαι, pass., only pres. and imperf., and infin. τερσῆναι, τερσήμεναι, as if from aor. 2 ἐτέρσην, Hom., Ap. Rh.; μᾰραίνομαι, pass., of a river, or of blood on a person's hand, Æsch., Hdt.; ἐπᾰφαυαίνομαι, Ar.; κᾰτᾰξηραίνομαι, Plat., Arist.; σκέλλομαι, only in perf. part. ἐσκληκώς, υῖα, ός, or ἐσκληώς, ῶτος, or in pluperf. ἐσκλήκειν, Chœril., Ap. Rh.; τερσαίνομαι, pass., only pres. and imperf., Ap. Rh.

To be dried up all round, περιξηραίνομαι, pass., Arist.

To be dried up besides, προσξηραίνομαι, pass., Hipp.; ἐπῐτερσαίνομαι, Ap. Rh.

To be dried up, or *to become dry previously*, προϊσχναίνω, intrans., Ap. Rh.

[*Not dried up*, ἀνεξίκμαστος, ον, Arist.]

To be dry (i. e., thirsty), διψάω, contr. ἀει in ῆ, Omn. *Vid.* THIRSTY.

A drier (a contrivance for drying things on), τερσιά, ἡ, Simon.; τρᾶσιά, ἡ, Ar.

A thing for drying cheeses, ταρσός, ὁ, Hom.

[*A drying up*, ἀναξήρανσις, εως, ἡ, Theophr.; ξήρωσις, εως, ἡ, Hipp.; ξήρανσις, ἡ, Plut.]

[*Of a drying nature* or *quality*, ξηραντικός, ή, όν, Diosc.]

DRYNESS, αὐονή, ἡ, Æsch.; ξηρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; ξηρᾶσία, ἡ, Antiph.

A slight degree of dryness, ὑποξηρᾶσία, ἡ, Hipp.

Excessive dryness, ὑπερξηρασία, ἡ, Hipp.

DRY-DOCK. *Vid.* DOCK.

DUAL, δυᾶδικός, ή, όν, Gram.

DUBIOUS, δύσκριτος, ον, Æsch., Eur., Plat., Dem. *Vid.* DOUBTFUL.

DUBIOUSLY, δυσκρίτως, Æsch., Eur., Ar.

DUBIOUSNESS, τὸ ἀμφίδοξεῖν, Arist. *Vid.* DOUBT.

DUBITATION, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Plat., Antipho. *Vid.* DOUBT.

DUCK, Α, βασκάς, ἄδος, ἡ, Ar.; νῆσσα, ἡ, Ar.

A little duck, νησσάριον, τό (also often used as a term of endearment), Ar.; νήττιον, τό, Nicost.

[*Of* or *like a duck*, νησσαῖος, α, ον, Theophr.]

A striped duck (with purple stripes), πηνέλοψ, οπος, ὁ, Alcæ., Ar.

A duck killer, νησσοφόνος, ὁ, Arist.

DUCK, TO, κἄτἄκύπτω (so as to let a spear aimed at one pass over one's head), Hom. *Vid.* TO STOOP.

DUCT, Α, ὀχετός, ὁ, Hdt., Plat.

DUCTILE, εὔπλαστος, ον, Plat.

[*Not ductile*, ἀνήλατος, ον, Arist.]

DUDGEON, ἐγχειρίδιον, τό, Hdt., Thuc. *Vid.* DAGGER.

To take a thing in dudgeon, χαλεπῶς φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Plat., Xen., Dem. *Vid.* TO BE ANGRY.

DUE, μοίριος, α, ον, Pind.; κἄθήκων, ουσα, ον, Soph., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* DESERVED, SUITABLE.

To whom it is due that we should pity them, οὓς ἄξιόν ἐστιν ἐλεεῖν, Isoc.

Due (of money), ἐπιγενόμενος, η, ον, Dem.

A man's due, due respect, etc., μοῖρα, ἡ, usu. in the oblique cases, as μοῖραν νέμω τινί (to give a person due honor, etc.), Theogn., Æsch., Soph., Hdt.; τὸ προσῆκον, c. dat. of the person to whom, Plat.; *do not by any means deny the gods their due honor*, μὴ . . . τοὺς θεοὺς μοίρας ποιεῖσθε μηδαμῶς, Soph.

[*To give each one his due*, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδίδωμι, Plat.]

Money due, τὸ γιγνόμενον, Dem.

Justice exacting its due, ι. e., due punishment, τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη, Æsch.

Dues, i. e., tribute, etc.—*men dwell there who will honor you with gifts . . . and living under your sceptre will pay you abundant dues*, ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι . . . οἵ κέ σε τιμήσουσι . . . καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας, Hom.

To be due, ὀφέλλομαι, pass., only pres., Hom.; ὀφείλομαι, pass., only pres. and imperf., Pind., Trag., Xen., Dem. *Vid.* TO OWE.

To be due besides, or *to be still due*, προσοφείλομαι, Hdt., Thuc.

[*The amount still due* (after partial payment), ὁ προσοφειλόμενος μισθός, Thuc.]

[*To be due from of old* or *for a long time*, προοφείλομαι, Hdt., Oratt.]

DUEL, μονομἄχία, ἡ, Hdt. *Vid.* (single) COMBAT.

DUG. *Vid.* TO DIG.

DULL, ἀμβλύς, εῖα, ύ, lit. and metaph., Thuc., Xen.; metaph. κωφός, ή, όν, Pind., Soph.; ἐμβρῑθής, ές, Plat.; [νωθής, ές, Trag., Hdt.; παχύς, εῖα, ύ, Ar.] *Vid.* STUPID.

DULL, TO, ἀπαμβλύνω, h., Pind., Æsch., Hdt., Plat.

To be dull, ἀμβλύνομαι, pass. (which is not used in act. voice and sense earlier than Anth.), Æsch., Soph., Thuc., Plat.

DULLNESS, κωφότης, ητος, ἡ, Plat.; [νώθεια, ἡ, Plat.; νωθρότης, ἡ, Hipp.]

[DULY, προσηκόντως, Plat.]

DUMB, κωφός, ή, όν, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἄλἄλος, οϊ, Æsch.; ἄγλωσσος, ον, Pind., Arist.; ἐνεός, ά, όν, Plat., Arist.; *and they all became dumb in silence*, οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, Hom. *Vid.* SILENT, SPEECHLESS.

Making dumb, λἄθίφθογγος, ον (epith. of death), Hes.; ἄνανδος, ον (of a gag), Æsch.

[DUMB-BELLS, ἀλτῆρες, οἱ, Arist.]

DUMBNESS, ἀμφἄσία, ἡ (esp. from grief or fear), Hom.; ἄγλωσσία, ἡ, Eur.; κωφότης, ητος, ἡ, Plat., Dem.; ἐνεότης, ητος, ἡ, Arist.; ἐνεοστἄσία μύθων, Ap. Rh. *Vid.* SPEECHLESSNESS, SILENCE.

DUN, φαιός, ά, όν, Plat., Arist.

DUNCE, δυσμἄθής, ές, adj., Plat. *Vid.* STUPID.

To be a dunce, δυσμἄθέω, Æsch.

[DUNDER-HEAD, ἐμβρόντητος, ον, adj., in voc. ὠμβρόντητε, Ar.]

DUNG, ὄνθος, ὁ, Hom.; κόπρος, ή, Hom., Xen.; σκῶρ, σκἄτός, τό, Ar.; βόρβορος, ὁ, Ar.; κάκκη, ἡ, Ar.; πέλεθος or σπέλεθος, ὁ, Ar.; σπἄτίλη, ἡ, Ar.

Sheep-dung, σφῦράς, ἄδος, ἡ, Ar.; οἰσπάτη, ἡ, Ar.

Cow-dung, βόλῖτος, ὁ, and βόλῖτον, τό, usu. in pl., Ar., Cratin.

Of dung, κοπρώδης, ες, Plat.; *of cow-dung*, βολῖτίνος, η, ον, Ar.

Dirty as dung, or *smelling of dung*, κόπρειος, α, ον, Ar.

Mixed with dung, ὑπόκοπρος, ον, Theoph.

Collecting dung, κοπρολόγος, ον, Ar.

Eating dung, σκἄτοφἄγος, ον, Epich., Ar.

DUNG, TO (i. e., manure with dung), κοπρίζω, Hom.

To smear with dung, μινθόω, Ar.

To cover or *pelt with dung*, κοπροφορέω, Ar.

To carry dung, κοπρἄγωγέω, Ar.

Carrying dung, κοπροφόρος, ον (of a basket), Xen.

To eat dung, σκἄτοφἄγέω, Antiph.

DUNG-BEETLE, Α, κοπριών, ῶνος, ὁ, Hipp.

DUNGHILL, Α, κοπρία, ἡ, Strattis.

A cock only bold on his own dunghill, ἐνδομἄχης ἄλέκτωρ (ορος, ο), Pind.

Keeping to his own dunghill, ἐνοίκιος, ον (sc. ὄρνις), Æsch.

DUNGEON, Α, γοργύρη, ἡ, Hdt. *Vid.* PRISON.

DUPE, TO, ἀπἄτάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO DECEIVE.

DUPE, Α, adj. εὐἀπἄτητος, ον, Plat.

DUPLICATE, adj. (of writings or engraved pillars), ἀντίγρἄφος, ον, Dem.

A duplicate copy, ἀντίγρἄφον, τό, Andoc., Lys.

DUPLICITY, δἴπλόη, ἡ, Plat.

Inclined to duplicity, δἴχόμῦθος, ον, Sol. *Vid.* DECEITFUL.

DURABLE, ἔμπεδος, ον, Hom., Pind., Soph., Plat.; πἄρἄμονος, ον, poet. πάρμονος, Pind.; πἄρἄμόνἵμος, η, ον, and ος, ον, Pind., Plat.; χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; πολυχρόνιος, ον, h., Hdt., Plat., Xen., Call.; μόνἵμος, η, ον, Eur., Thuc., Plat.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἀρχαῖος, α, ον (i. e., so durable that it shall become ancient), Soph.; ἔμμονος, ον, Plat.

DURABILITY, βεβαιότης, ητος, ἡ, Plat.

DURABLY, ἔμπεδον, Hom.; ἐμπέδως, Æsch., Soph.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; παρμόνἵμον, Theogn.

DURANCE, φῦλἄκή, ἡ, Pind., Æsch., Hdt., Dem.

DURATION, χρόνου μῆκος, τό, Soph. *Vid.* SPACE.

DURING, διά, c. gen., Omn., c. acc., Omn. poet.; ὕπό, c. acc., Hom., Hdt.; ἀμφί, c. acc., Pind., Æsch., Xen.; κατά, c. acc., Omn. Att.; πἄρά, c. acc., Thuc., Dem., Æschin.; μεταξύ, c. gen., Soph., Eur., Thuc., Plat.

DUSK, κνέφας, gen. κνέφαος, and Att. κνέφους, dat. κνέφαι, Att. κνέφα, no pl., Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen.; δείλη ὀψία, Hdt., and without ὀψία, Thuc., Plat. *Vid.* EVENING.

At dusk, περὶ δείλην, Thuc.; δείλης, Plat.

At dusk, adj., κνεφαῖος, α, ον, and ος, ον, of the doer, Hippon.; σκνἴπαῖος, α, ον, Theoc.

DUSKY, νυκτίλαμπής, ές, Simon.; [ὀρφνώδης, ες, Hipp.]

Dusky (i. e., dark-colored), περκνός, ή, όν, Hom.; ἐπἴπερκνος, ον, Xen.; πελλός or πελός, ή, όν, Soph., Arist. *Vid.* DARK.

DUST, ἄμἄθος, ἡ, Hom.; κονίσἄλος, ὁ, Hom.; κόνις, εως, ἡ (poet. dat. κόνι, Hom.), Omn. poet.; κονία (ῐ usu., but sometimes ῑ in all poets), ἡ, Omn. poet.; κονιορτός, ο, Hdt., Thuc., Plat.; σποδός, ἡ, Hdt.; ψῆγμα, ἄτος, τό, esp. that which arises from scraping any thing (e. g., ψῆγμα χρυσοῦ, "*gold dust*"), Hdt.

Mars sends to the friends (of warriors) *melancholy dust from Troy, filling the funeral urns with easily-packed dust instead of men*, Ἄρης . . . ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει ψῆγμα δυσδἄκρυτον, ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λεβήτας εὐθέτου, Æsch.

To make to bite the dust, κἄτασποδέω, Ar.; in perf. pass., *having bitten the dust* (i. e., being slain), κατεσποδημένος, η, ον, Æsch.

Before many of his companions falling around him bite the dust, πρὶν . . . πολέες . . . ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδἀξ λαζοίατο γαῖαν (λαζοίατο for λἀζοιντο, 3d pl. pres. opt. mid. of λάζομαι), Hom.

Two men bit the dust, δύο φῶτες ὀδἀξ ἕλον οὐδας (ἕλον for εἶλον, aor. 2, 3d pl. of αἱρέω), Hom.

To reduce to dust (a city, or sometimes even a man), ἀμἄθύνω, no perf., no pass., Hom., Æsch., Theoc.

A place covered with dust where birds dust themselves, κονίστρα, ἡ, Arist.

Dust, to (i. e., to wipe dust off from), σοβέω κόνιν, c. acc. pers., Xen.

To dust (i. e., to make dusty), κονίω, fut. -ίσω, Hom., Æsch., Theoc.; κονορτόω, Theoph.

Fond of dust, κονιστικός, ή, όν, esp. of birds who are fond of dusting themselves, Arist.

Dusty, κόνιος, α, ον, Pind.; κονιορτώδης, ες, Arist.

Duteous, Dutiful, αἰδοῖος, α, ον, and ος, ον, compar. αἰδοιότερος and αἰδοιέστερος, Hom., Æsch., Plat.; εὐπειθής, ές, Æsch., Eur., Xen., Plat. *Vid.* Respectful, Obedient.

Dutifully, αἰδοίως, Hom.

Dutifulness, αἰδώς, ἡ, Pind., Trag.

Duty, μέρος, τό, Soph.; [*one's proper duty*, τὰ προσήκοντα, Xen.]

It is the duty of, ἐστί, c. gen. pers., Omn. Att.; ἥκει, c. dat. pers., Soph.

She again, using words of ill-omen, is invoking a God whose duty it is not by any means to assist in lamentations, ἡδ' αὖτε δυσφημοῦσα, τὸν Θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν, Æsch.

It is your duty, σὸν ἔργον ἐστίν, Æsch.

This is my duty, ἐμοὶ τοῦτο πρόσκειται, Eur. *Vid.* Ought, It behooves, Business etc.

[*To discharge a sacred duty*, ὅσια δράω, ποιέω, Hdt., Eur.]

[*A* (transit) *duty* (of ships), παραγώγιον, τό, Polyb.; *to demand a transit duty from* one, παραγωγιάζω, c. acc., Polyb. *Vid.* Tax.]

Dwarf, ᾱ, νάννος, ὁ, Ar., Arist.

Dwarf, Dwarfish, adj., νανnοφυής, ές, Ar.; νανnώδης, ες, Arist.; χαμαιρίφής, ές (of plants), Theoph.; [πυγμαῖος, α, ον, Arist.]

Dwell, to, or to dwell in, πολεύω, only pres. and imperf., c. κάτά and acc., Hom.; ναιετάω, only pres. and imperf., c. acc., sometimes c. dat., or c. prep. ἐν and dat., or περί or ἀμφί and acc., Hom., Hes., Pind.; ναίω, only pres., imperf., and aor. 1 mid. ἐνασσάμην, and aor. 1 pass. ἐνάσθην in this sens., c. acc. of place, or c. dat., or c. prep. ἐν, ἐπί, or μετά c. dat., ἀμφί c. gen., παρά c. dat. or acc., ἀνά c. acc. (also the aor. 1 act. ἔνισσα, *to make to dwell*, or *to give a place to dwell in*, c. dat. pers. and acc. of place, or vice versâ, also pres. and imperf. pass. "*to be dwelt in*;" these tenses do not occur in Trag.; κάτενάσθην, however, occurs in Eur.) (the pres. act. is also used intrans. "*to be dwelt in*," Hom., Soph.), Omn. poet.; στρωφάομαι, pass., only pres. c. prep., sometimes c. ἐπί and acc., "*to come to a place and dwell there*," Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Ap. Rh.; οἰκέω, fut. mid. sometimes in pass. sens., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. or intrans. sens. (i. e., "*they dwelt*") ᾠκήθεν for ᾠκήθησαν, usu. c. acc. of place, but sometimes c. prep., often (esp. in Hom.) sine cas., Omn., ἐνναίω, Soph., Eur., Ap. Rh.; κάτᾰναίω, only in aor. 1 mid. and pass., Eur., Ap. Rh.. but aor. 1 mid. is used by Æsch., as well as aor. 1 act. by Hes., in act. sens., "*to make to dwell*;" κάτοικέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἐνοικέω, c. dat., or c. acc., or c. prep., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen.; ἐγκάτοικέω, Eur., Hdt.; οἰκίζομαι, pass., sometimes c. acc. of place, Soph., Eur.; κάτοικίζομαι, pass., usu. c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc., Eur., Hdt., Thuc.; διαιτάομαι, mid. and pass., Omn. prose; ἐνδιαιτάομαι, Hdt., Thuc., Xen.; εἰσοικίζομαι, mid., c. acc. of place, Æschin.; ἐνδημέω, Lys.; σκηνάομαι, mid., c. perf. pass. in mid. sens., Ar., Thuc., Plat.; σκηνόω, Xen.; σκηνέω, Xen.; στρωφάω, Ap. Rh. *Vid.* To inhabit.

[*To dwell along* (a coast), παροικέω, Isoc.]

To dwell near or *around*, περίναιετάω, Hom., Hes., Pind.; ἀμφινέμομαι, Hom.; πάρᾰναιετάω, Soph.; περιοικέω, Hdt., Xen.; προσοικέω, c. dat. or c. acc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πάροικέω, c. dat., Thuc., Xen., Isoc.; προσδιᾰτρίβω, c. dat., Plat.; πάρᾰναίω, and -ομαι, mid., Ap. Rh., Call.

To dwell in or *on*, προσομῑλέω, c. dat., Theogn.

To dwell with or *together*, συνναίω, c. dat., Æsch., Soph.; σύνοικέω, c. dat. or sine cas., h., Omn. Att.; συγκάτοικέω, Soph.

To dwell on (in speaking of, etc.). *Vid.* To dilate.

Whatever argument I have considered most conducive to peace, on that I have dwelt, ὃν ὑπελάμβανον τῶν λόγων εἰρηνικώτατον εἶναι, περὶ τοῦτον διέτριβον, Isoc.

On which account I have dwelt at length on the circumstances of the city, διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, Thuc.

To dwell within, σύνειςκατοικέω, Hipp.

To dwell beyond, ὑπεροικέω, c. gen. or c. acc., Hdt.

To make to dwell in, ἐγκάτᾰναίω, in aor. 1 act. (see above for ναίω and its compounds), Ap. Rh.

Nor do I advise you to let your eyes dwell on beautiful things, οὐδέ γέ σοι συμβουλεύω . . . ἐν τοῖς καλοῖς ἐᾶν τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν, Xen.

Dweller, ᾱ, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; οἰκητής, οῦ, ὁ, Soph., Plat. *Vid.* Inhabitant.

Dwelling, ᾱ, στᾰθμός, ὁ, in pl. οἱ and τά, Hes., Pind., Soph.; ἔναυλος, ὁ (esp. of natural dwellings, caves, etc.), Hes., h., Eur.; ἔπαυλος, ὁ, in pl. οἱ and τά, Æsch., Soph.; αὐλή, ἡ, Soph., Eur.; οἴκημα, ατος, τό, Hdt., Att.; οἴκησις, εως, ἡ (both the act of inhabiting and the place inhabited, used even of a country), Omn. Att.; οἰκητήριον, τό, Eur.; στέγη, ἡ, Soph., Eur.; σηκός, ὁ, Plat. *Vid.* Habitation, House.

A dwelling in, ἐνοίκησις, εως, ἡ, Thuc.; εἰσοίκησις, εως, ἡ, Soph.

A dwelling near, πάροίκησις, ἡ, Thuc.

Oh hall which hast been my dwelling! ὦ μέλαθρον σύμφρουρον ἐμοί, Soph.

The caves which are your dwelling, τὰ αὔλεια σὰ ἄντρα, Eur.

Dwelling near or *with*, σύναυλος, ον, c. dat., Soph.; [*dwelling near* or *round about*, περίοικος, ον, Hdt.]

Dwelling beyond, ὑπέροικος, ον, c. gen., Hdt.

Dwindle, to, φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), no act. tenses except pres. in this sense, also perf. pass. ἔφθῐμαι, Hom., Pind., Soph. *Vid.* To decay.

Dye, ᾱ, βᾰφή (used also for the art or trade of dyeing, and for the robe, etc., which is dyed), ἡ, Æsch., Plat.; φάρμακον (Hippon. uses also ᾱ), τό, Ar., Hdt., Plat.; βάμμα, ᾰτος, τό, Plat.

A dye to stain the eyelids, ὑπόγραμμα, ᾰτος, τό, Ar.

Dye, to, μιαίνω, Hom.; ἀνθίζω, Hdt.: βάπτω, Ar., Hdt.

[*To dye ivory with purple*, ἐλέφαντα φοίνικι μιαίνω, Hom.]

Dyed, βαπτός, ή, όν, Ar.

Well dyed, δευσοποιός, όν, Plat.

Deeply dyed, doubly dyed (of villains or villainy), φοινῑκικός, ή, όν, Ar.; περιᾰλουργὸς (τοῖς κακοῖς), Ar.

[Dyeing, ᾱ, ἅλειψις, εως, ἡ, Hdt.; βαφή, ἡ, Theophr.; βάψις, ἡ, Antipho.]

[*Fit for* or *used in dyeing*, βαφικός, ή, όν, Luc.]

[Dye-house, βαφεῖον, τό, Strab.; (for purple dye), πορφύρειον, τό, Strab.]

[Dyer, βαφεύς, έως, ὁ, Plat.; in purple, πορφυρεύς, έως, ὁ, Hdt.]

Dying. *Vid.* To die.

Dyke, ᾱ, γέφῡρα, ἡ, Hom.

To fortify with dykes, ἀπογεφῡρόω, Hdt.

Dynasty, δῠναστεία, ἡ, Soph., Thuc., Xen., Plat.

To found a dynasty, δῠναστεύω, Hdt., Thuc., Isoc.

Dysentery, δῠσεντερία, ἡ, Hdt., Plat.

Dyspepsia, δυσπεψία, ἡ, Mach. ap. Ath. *Vid.* Indigestion.

E.

Each, ἕκαστος, η, ον, Omn. (N. B.—the sing. adj. has sometimes a pl. verb or pl. part. in Hom., Ar., and Att. prose, not in Trag., though this is probably accidental, and Wellauer indeed does read ἔχουσ' ἕκαστος, Æsch. (Prom. 489), often with gen., as ἕκαστος ὑμῶν, but Hom. usu. puts the subst. or pron. in the same case—"*but great trembling, as to their limbs, came on each of the Trojans*," Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον (ἕκαστος having the digamma), Hom.; also in other cases ἕκαστος sing. with pl. adj.—"*it is to each*," πᾶσιν . . . ἐστὶν ἑκάστῳ, Hom.) "Εκαστος is often joined with other words, with πᾶς, as above, Hom.; also ἕκαστός τις, Pind., Thuc.; εἷς ἕκαστος, Hdt., Plat.; αὐτὸς ἕκαστος (Hdt.), each by himself; ὡς ἕκαστος, and in pl., Pind., Thuc.: τις enclitic only in sing., Hom., Æsch., Thuc.; sometimes also αὐτός τις, Hom., Thuc.

Each of two, ἑκᾰτερος, α, ον, Pind., Omn. Att. prose.

Each other, ἀλλήλων, only gen., dat., and acc. dual and pl., Omn.; ἑαυτῶν (contr. αὑτῶν, in dual and pl.), Soph., Thuc., Plat.

Encouraging each other, παρακελευομενοι ἐν ἑαυτοῖς, Thuc.

Each time, ἑκάστοτε, sometimes ἑκάστοτ' ἀεί, esp. in Ar., Ar., Hdt., Xen., Isæ.; ἑκᾰτερᾶκις, Xen.

On or *from each side*, ἑκᾰτερθε or

-θεν, Hom., Ap. Rh.; ἑκᾰτέρωθι, Pind., Hdt.; ἑκᾰτέρωθε or -θεν, Hdt., Thuc., Xen.

Each way, ἑκᾰτέρως, Plat.; after a verb of motion, ἑκᾰτέρωσε, Plat.

In each place, ἑκαστόθι, Hom.—*there were nine seats, and five hundred sat on each seat* (i. e., each body of sitters amounted to five hundred), *and in each they offered nine bulls*, Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ Εἵατο, καὶ προύχοντο ἑκαστόθι ἐννέα ταύρους, Hom.

Eager, ἐπειγόμενος, η, ον, c. infin. of the object, or c. gen., or c. περί and gen., Hom.—(this is also the construction of most of the other words of this sense); ἐσσῡμένος, η, ον, Hom.; πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; λελῑημένος, η, ον, Hom., Ap. Rh.; μεμαώς, gen. -ᾶῶτος or -ᾶότος, fem. always μεμᾰυῖα, etc., Hom., Pind., Theoc.; ἁρπᾰλέος, α, ον, Pind.; πρόθῡμος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἔντονος, ον, Eur., Ar., Hdt.; λελιμμένος, η, ον, Æsch.; ἐκπετασθείς, c. ἐπί and acc., Eur.; ὁρμητικός, ή, όν, Arist.

Eager (as a horse), ἀκέντητος, ον, Pind.

Eager, to be, λῐλαίομαι, only pres. and imperf., c. infin. or c. gen. of the object, Hom.; σεύομαι, esp. in perf. pass. ἔσσῡμαι, pluperf. ἐσσύμην, and aor. 1 mid. poet. ἐσσευάμην, sometimes c. gen. of the object, Hom., Pind.; ἴθῡ́ω, fut. -ὑσω, chiefly used in aor. 1, Hom., Hdt.; μαιμάω (Homer often lengthens the 3d plural into μαιμώωσι, part. μαιμώων, μαιμώωσα, etc.), sometimes c. gen. or c. infin., Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ὀρμάω (intrans.) and ὀρμάομαι, mid., Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐφορμάομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom.; διῡ́ω, contr. *άει* in ῆ, Pind., Xen., Plat.; σπεύδω, Pind., Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ὀρούω, Pind.; σπουδάζω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass., Omn. Att., Hdt.; ἐντείνω, and -ομαι, pass., Eur., Xen.: ᾽ἀναρτάομαι, pass., Hdt.; φῐλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. infin., or c. acc., or c. prep., Xen., Plat.; λίπτω, only pres., Ap. Rh.; λελίημαι, and pluperf. ἐλελιήμην, Theoc., Ap. Rh.; *about* a thing, πτοέομαι, περί or ἐπί c. acc., πρός, Plat.

To be equally eager, to share in another's eagerness, συμπροθυμέομαι, Thuc., Xen.

To be done eagerly, σπουδάζομαι, pass., Eur., Plat.

One must be eager, προθῡμητέον and -τέα, Plat.

Eagerly, σφεδᾰνόν, Hom.; ἐσσῡμένως, Hom.; ἁρπᾰλέως, Hom., Theogn., Ap. Rh.; προφρονέως, Hom., Ap. Rh.; προφρόνως, Pind., Æsch.; προθῡ́μως, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἐντόνως, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐντεταμένως, Hdt.; φῐλοτίμως, Xen., Lys., Isæ.; ἐπῐβλήδην, Ap. Rh.; [sometimes by part., as, *he strode on eagerly*, ἔβη μεμαώς, Hom.]

Eagerness, προθῡμία (ῑ poet., Hom.), ἡ, Omn.; ὁρμή, ἡ, Soph., Thuc., Plat.

Eagle, an, ᾽ἀετός (in Hom. written αἰετός, also αἰητός, Pind.), ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., etc.

The black eagle, μελᾰνάετος, ὁ, Arist.

A sort of small eagle, πλάγγος, ὁ, Arist.

The sea eagle, ᾽ἁλιάετος, ὁ, Eur., Ar.

[*A spread eagle*, ἀετὸς ἀνατεταμένος, Xen.]

Like an eagle, ᾽ἀετώδης, ες, Luc.

Eaglet, an, ᾽ἀετῐδεύς, ὁ, Æl.

Ear, an, οὖας, ᾶτος, τό, only in gen. sing., nom., acc., and dat. pl., Hom., Hes.; οὖς, ὠτός, τό, Omn.; πηγὴ ᾽ἄκούουσα, Soph.

[*A little ear*, ὠτᾰ́ριον, τό, Alex., Auth.; ὠτίον, τό, Anth.]

[*Of* or *relating to the ear*, ὠτικός, ή, όν, Med.]

[*Having the ear slit* or *cropped*, ὠτότμητος, ον, LXX.]

[*Many-eared*, πολύωτος, ον, Luc.]

The outer ear, ἕλιξ, ικος, poet. εἵλιξ, ῐ́, Arist.

[*Ear-ache*, ὠταλγία, ἡ, Diosc.; *to have the ear-ache*, ὠταλγέω, Diosc.]

[*Ear-syringe*, ὠτεγχύτης, ὁ, Foes. Oec. Hipp.; *instrument for cleansing the ear*, ὠτογλυφίς, ῖδος, ἡ, Plat. (Com.)]

[*To lend one's ear to* one or a thing (i. e., attend to), παρέχω or ἐπέχομαι (-εσχόμην) τὰ ὦτα, Plat.]

[*To come to one's ear*, προσπίπτω, c. dat., Æschin.]

With long ears, οὐατόεις, εσσα, εν, Call.

With ears hanging by the side (as a dog), πᾰρουᾰ́τιος, ον, Call.

[*With ears* or *handles*, ὠτώεις, εσσα, εν, Hom., Hes.]

Without ears or *handles* (of a cup), ᾽ἀνούᾰτος, ον, Theoc.

An ear of corn, ἀνθέριξ, ῐκος, ὁ, Hom.; ἄστᾰχυς, υος, ὁ, Hom., Hdt.; στᾰ́χυς, υος, ὁ (acc. pl. στάχυς, Ar.), Omn. poet.; ᾽ἄθήρ, έρος, ὁ, Hes.

Producing ears (of corn), στᾰχυόθριξ, τρῐχος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Mel.; στᾰχυηρός, ά, όν, Theoph.; στᾰχυηφόρος, ον, Anth.; στᾰχῠ́μήτωρ, ορος, ο καὶ ἡ (epith. of Isis), Anth.

Like ears of corn, σταχυώδης, ες, Theoph.

[*With large ears* (of corn), μεγαλόσταχυς, υ, Diosc.]

To flourish with ears, produce ears (of corn), κομάω ἀστᾰχύεσσι, h.; ᾽ἀναστᾰχύω, in pres., Ap. Rh.; σταχυοβολέω, Theoph.

Earliness, πρωιότης, ητος, ἡ, Theoph.

Earliness (of fruit and flowers), πρωΐκαρπία, ἡ, Theoph.; πρωΐβλαστία, ἡ, Theoph.

Early, adj., ὑπηοῖος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; ἠρῖγένεια (epith. of Aurora), Hom.; ἠέριος, Hom., Ap. Rh.; ὄρθριος, α, ον, and ος, ου, h., Theogn., Ar., Plat.; ἐῷος, α, ον, and ος, ον, Trag.; πρώιος, contr. πρῷος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Xen.; πρώῑμος, ον, Xen.; ὀρθρῑνός, ή, όν, Mel. *Vid.* Morning.

Early (as fruit, flowers, etc.), πρωϊαυθής, ές, Theoph.; πρωΐβλαστής, ές, Theoph.; πρωΐκαρπος, ον, Theoph.

In the time of Cecrops and the early kings, ἐπὶ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων, Thuc.

Early sown, πρωίσπορος, ον, Theoph.

Earlier, πρότερος, α, ον, Omn.; προτεραίτερος, α, ον, Ar. *Vid.* Former.

Early, adv., πρωΐζα, Hom., Theoc.; πρωΐ, Att., also πρώ, sometimes c. gen. (τῆς ἡμέρας, etc.), Omn.; πρώιον, Hom.; ἔωθεν, Xen., Dem.; [(i. e., in good season), ἐν ὥρῃ, Hom.; ἐν ὥρᾳ, Att.; *early in the day*, πρωΐ ἔτι τῆς ἡμέρας, Hdt.; *early next morning*, πρωΐ τῇ ὑστεραίᾳ, Xen.]

Earlier, πρότερον, c. ἤ and indic., or c. ἤ and subj., or c. ἤ and infin., or c. gen., or c. πρίν ἤ and subj., Omn.; πρωιαίτερον and πρωιαίτατα (Att. πρωαίτερον, etc.), Thuc., Xen., Plat.

To wake or *rise early*, ὀρθρεύω, Theoc.

To be early (bloom or bear fruit early), πρωΐβλαστέω, Theoph.; πρωΐκαρπέω, Theoph.

To sow early, πρωισπορέω, Theoph.

Earn, το, ἐμπολάω, act., Soph., mid., Hom.; ἄρνῦμαι, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur.; ἐργάζομαι, augm. tenses εἰργ., c. perf. pass. sometimes in act. sens., sometimes in pass., Hes., Hdt., Andoc., Isæ.; ἐξεργάζομαι, with perf. pass. in pass. sens., Xen.; κτάομαι, mid., with perf. pass. κέκτημαι, Ion. ἔκτημαι (also in Æsch. and Plat.), perf. opt. κεκτῴμην in act. sens., aor. 1 pass. in pass. sens., Eur., Hdt., Xen.; κομίζομαι, mid., Eur.; εὑρίσκομαι, mid., fut. εὑρήσομαι, aor. 2 εὑρόμην, Dem.

To earn money, a livelihood, etc., χρηματίζομαι, sine cas., sometimes c. ἀπό and gen. of the means, Thuc., Isæ., Plat., Arist., also ἐκ c. gen., Lys.

To earn in addition, προσεργάζομαι, mid., Xen.

Earnest, ᾽ἀτενής, ές, Hes., Pind., Æsch.; ἐκτενής, ές, Æsch.; λῐπᾰρής, ές, Soph., Ar., Plat.; φῐλότῑμος, ον (of prayer), Æsch.; σπουδαῖος, α, ον, Xen., Plat.; σφοδρός, ά, όν, Xen., Plat.; ἐπεστραμμένος, η, ον, Hdt. *Vid.* Eager.

Earnest, i. e., money paid to secure a bargain, πρόδοσις, εως, ἡ, Dem.

To receive as earnest, προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, Dem.

Earnestly, ἐπιστᾰ́δον, Hom.; σφόδρᾰ, Soph., Plat.; ἐπιστρεφέως, Att. ἐπιστρεφῶς, Hdt., Æschin.; λῐπᾰρῶς, Plat.; σπουδαίως, Xen., Plat.; συντετᾰμένως, Ar., Plat.; φῐλοτίμως, Xen.; ἐσπουδασμένως, Plat.; διᾰτετᾰμένως, Arist. *Vid.* Eagerly.

To be very earnest, σπουδάζω, perf. pass. sometimes (not always) in act. sens., Omn. Att.; συσπουδάζω, Ar., Xen.; κᾰτασπουδάζομαι, mid., Hdt.

Earnest, or *earnestness*, σπουδή, ἡ, Omn.

In earnest, ἀπὸ σπουδῆς, Hom.; μετὰ σπουδῆς, Xen.; σπουδῇ, Plat.

Ear-ring, an, ἕλιξ, poet. εἵλιξ, ῐκος, ἡ, Hom., h.; ἔρματα, τά, only in pl., Hom.; ἄανθα, ἡ, Alcm., Ar.; ἐνώτιον, τό, Æsch.; ἐνοταί, αἱ, only in pl., Soph.; ἑλικτήρ, ῆρος, ὁ, Ar., Lys.; πλάστρα, τά, only in pl., Ar.; ἄρτημα, ᾶτος, τό, Hdt.

Ears bored for ear-rings, λόβοι ἐὐτρητοι, λ. τρητοί, Hom., h.

And she put in her well-bored ears ear-rings with three drops beautifully wrought, ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐυτρήτοισι λόβοισι τρίγληνα μορόεντα, Hom.

And they put in her ears an ornament of orichalcum and precious gold, ἔθηκαν . . . ἐν δὲι τρητοῖσι λόβοισιν Ὀρειχάλκου χρυσοῦ τε τιμήεντος, h.

Ear-shot—*within ear-shot*, σύμμετρος ὡς κλύειν, Soph.

Earth, αἶα, ἡ, Omn. poet.; γαῖα, ἡ, Omn. poet.; γῆ, ἡ, Omn.; ἄρουρα, ἡ, Hom., Soph.; οὖδας, εος, τό, Hom., Trag.; πέδον, τό, Omn. poet.; χθών, χθονός, ἡ, Omn. poet.; βῶλος, ἡ, Hom., Soph., Xen. (Scarcely any

of the foregoing words have a dual or plural). *Vid.* Syn. 149.

From or *in the earth*, γῆθεν, Æsch., Soph.

From beneath the earth, from the shades below, γῆθεν, Soph.

Out of the earth, χᾰμόθεν, Xen.; χᾰμᾶθεν, Hdt.; γειόθεν, Call.

To the earth, πέδονδε, Hom., Soph., Eur.; χᾰμᾶζε, Hom., Eur., Ar.; χᾰμᾶδις, Hom., Æsch.; πεδόσε, Eur. *Vid.* Ground.

On the earth, χᾰμαί, Omn.; πεδοῖ, Æsch. *Vid.* Ground.

In or *under the earth*, χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet. post Hom., Hdt. *Vid.* Subterraneous.

Of or *belonging to the earth*, χθόνιος, α, ον (see prec.), Æsch.; γήϊνος, η, ον, Xen., Plat.; γεηρός, όν, Plat.; γεώδης, ες, Plat.

In the earth, γαῖος, ον, Æsch.; χᾰμηλός, όν, Xen.

Living in the earth, ἐπιχθόνιος, ον, Hom.; ἔγγειος, ον, Plat.

Growing out of the earth, χθονοτρεφής, ές, Æsch.

Walking on the earth (opposed to winged, etc.), πεδοστῐβής, ές, Æsch., Eur.; πεδοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.

Surrounding the earth, γαιήοχος, ον, Hom., Æsch., Soph.

Shaking the earth, ἐνοσίχθων, ονος, epith. of Neptune, Hom., of a plow, Euphor.; ἐννοσῖδας, gen. -ᾶ, only epith. of Neptune, Hom., Pind.; ἐλελίχθων, ονος, ο καὶ ἡ, Pind., Soph.

To be drunk up by the earth, γήποτος, ον, Æsch.

Falling to the earth, χᾰμαιπετής, ές, Æsch., Eur., Plat.

To till the earth, γεωργέω, c. acc. or sine cas., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* To till.

Earth-born, γαιήϊος, ον, Hom.; χᾰμαιγενής, ές, Hes., h., Pind.; γῖγας, αντος, ὁ, only masc., Æsch.; πηλόπλαστος, ον, Æsch.; γηγενής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; γηγενέτης, ὁ, only masc., gen. -ου, Eur.; γαιηγενής, ές, Ap. Rh.; πηλόγονος, ον, Call.

Earthenware (or any earthenware vessel), κέρᾰμος, ὁ, Hom., Hdt.; κερᾰμιον, τό, Hdt., Xen.; ὄστρᾰκον, τό, Ar., Lys. *Vid.* Pottery.

Made of earthenware, κερᾰμεος, α, ον, poet. κεραμήϊος, h.; κερᾰμεος, ον, Plat.; κερᾰμῖνος, η, ον, Hdt.; κερᾰμιος, α, ον, Xen.; χῠτρεοῦς, ῆ, οῦν, Ar.; χῠ̆τρειος, α, ον, Ar.; χῠτραῖος, α, ον, Ar.; πήλϊνος, η, ον, Isoc., Dem.; ὀστρακόεις, εσσα, εν, Anth.

Earth for earthenware, κερᾰμίς, gen. -ῖδος or -ῐ̆δος, voc. κεραμί, Eubul., Plat.

Earthly, opp. to heavenly, χθονοστῐβής, ές, Soph.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἔγγειος, ον, Plat.

Earthquake, an, σεισμός, ὁ, sometimes c. gen. (e.g., σ. γῆς), Omn. Att.; ῥηκτής, οῦ, ὁ, Arist.; χασμᾰτίας, ου, ὁ, Arist.

To be affected by an earthquake, κῑνέομαι, pass., Hdt.; σείομαι, pass., Thuc.

Earth up, to, ἀντῐπροσᾰμάομαι (mid.) τὴν γῆν, Xen.; χώννῡμι, Dem., Æschin.; προσχώννῡμι, imperf. pass. προσεχοῦτο, 3d sing., Thuc.

Ease (in both senses—quiet or facility), εὐμᾰ́ρεια, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; ῥᾳστώνη, ἡ, Xen., Plat.; ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Mimnerm., Xen.

Ease (facility only), εὐπέτεια, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; εὐπορία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.

Living at ease, ῥεῖα ζώοντες, Hom.; [ἀνειμένως ζῶντες, Arist.]

[Ease, to, ἀναχαλάω, Hipp. *Vid.* Relieve.]

Easily, ἀσπουδί, Hom.; ᾰ̓μογητί, Hom.; ῥᾴ or ῥεῖα, Hom., Hes., Call.; ῥηϊδίως (Hom., Hes.), poet. for ῥᾳδίως, Omn. Att., compar. ῥηΐτερον, superl. ῥηΐτατα, Hom., Pind.; ῥᾷον, ῥᾷστα, Att.; εὐμᾰρέως, Att. εὐμᾰρῶς, Theogn., Æsch., Plat.; ᾰ̓βοητί, Pind.; ἐλᾰφρῶς, Pind.; εὐπετέως, Att. εὐπετῶς, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Antipho; εὐπόρως, Soph., Plat., Æschin.; ᾰ̓μοχθί, Æsch.; εὐκόπως, Ar.; ᾰ̓πόνως, Hdt., Thuc., Xen.; ᾰ̓πονητί, superl. ἀπονητότατα, Hdt.; ᾰ̓κονίτι, Thuc., Xen.; ἀκονητί, Dem., Æschin.; ᾰ̓πραγμόνως, Thuc.; τῇ ἑτέρᾳ, i. e., with one hand, Plat.; εὐπᾰλέως, Ap. Rh.

Easily (i.e., with ease of mind, without getting angry), φαύλως (φέρω τι, etc.), Eur., Ar., Xen.

I easily bent it, οὐκ ἔκᾰμον τᾰ́νυον, Hom.

I wish I could as easily save him (lit., conceal him) *from horrid death when sad fate overtakes him, as I can make him beautiful armor* (lit., as he shall have, or as there shall be arms to him), Αἲ γάρ μιν Θανάτοιο δυσηχέος ὦδε δυναίμην Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἶνος ἵκανοι, Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, Hom.

Easiness (of temper), ῠ̔γρότης, ητος, ἡ, Lycurg.

East, the, Ἠώς, gen. ἠοῦς, ἡ, Hom.; Ἔως, gen. ἕως, ἡ, Att. (Eur. once has Ἠώς), Omn.; ἡλίου πηγαί, Æsch.; ἡλίου ἐπποστάσεις, Eur.; περᾶτη, ἡ, Call.

The east wind, Εὖρος (more properly the south-east wind), ὁ, Hom., Arist.; ᾰ̓πηλιώτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc.

Eastern, ἠοῖος, α, ον, Hom., Hdt.; ἑῷος, α, ον, and ος, ον, Eur., Xen.; ἀντήλιος, ον, Soph.

Whether they fly toward the east, εἴτ' ἐπὶ δεξἰ ἴωσι πρὸς Ἠῶ τ' ἠέλιόν τε, Hom.

Easy, ῥηΐδιος, η, ον (in pos. also in Plat. Com.), compar. ῥηΐτερος (contr. ῥᾴτερος, Pind.), superl. ῥηΐτᾰτος and ῥήϊστος, Hom., Theogn., Pind., Theoc.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, compar. ῥᾴων (Theogn. has also ῥηΐδιον, nom. neut. in compar. sens.), superl. ῥᾷστος (often of people or dispositions), Omn. Att.; ἐλᾰφρός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Plat.; εὐμᾰρής, ές, Theogn., Trag.; εὐπετής, ές, Trag., Hdt., Xen., Plat.; εὔπορος, ον, Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; εὐχερής, ές (sometimes of a person's disposition), h., Soph., Plat.; κοῦφος, η, ον, Pind., Æsch., Xen., Isoc.; ᾰ̓πονος, ον, Pind., Soph., Plat.; εὐκᾰμᾰτος, ον, Eur.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Plat.; εὔπρακτος, ον, Xen.; πρόχειρος, ον, Plat.; εὐκᾰτέργαστος, ον, Xen., Arist.; εὐπᾰλής, ές, Ap. Rh. *Vid.* Syn. 366.

Easy, i. e., void of pain, ᾰ̓βλητρός, ά, όν (of a death in ripe old age), Hom.

Easy (of a disposition), εὔκολος, ον, Ar., Plat.; ᾰ̓πράγμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος (also easy to do, Xen.), Ar., Thuc., Dem.; εὐμενής, ές (also of a road), Xen.

It is not easy to fight with the Tyndaridæ, Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλᾰφρῷ, Theoc.

And when I have lamented to you most of what has been done, I shall, as it were, be easier, καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾴων ἔσομαι, Dem.

To make (a journey, or return home) *easy*, γεφῡρόω (νόστον), Pind.

Not by strength, but the god made it easy to us, οὐχ ὑπὸ σθένους, Ἀλλ' ὁ Ζεὸς εὐμᾰρειαν ἐπεδίδου χεροῖν (lit., gave ease to our hands, or gave us facility of hand), Eur.

Eat, to, πᾰ́τέομαι (pres. not used in Hom. or Hes.), aor. 1 mid. ἐπᾰσᾰ́μην, part. πασσαμενος, poet. pluperf. pass. πεπάσμην, in act. sens., c. acc., more often c. gen., Hom., Hes., Soph., Hdt.; ἐρίπτομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Ar.; βεβρώθω, only pres., Hom.; βῐ́βρώσκω, perf. βέβρωκα, part. βεβρωκώς, sync. βεβρώς, ῶτος, Soph., aor. 2 ἔβρων, perf. pass. βέβρωμαι, paulo-post fut. pass. βεβρώσομαι, in pass. sens. (only perf. part. and paulo-post fut. in Hom.), Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; δαίνῡμαι, fut. δαίσομαι, no other tenses except imperf., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Theoc.; ἐσθίω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἔσθω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch.; ἔδω (pres. confined to Hom., except once in Eur. Cyclops), pres. infin. ἔδμεναι, Hom., fut. ἔδομαι and ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα (Hom. also has perf. part. ἐδηδώς, and perf. pass. 3d sing. ἐδήδοται), Hom., Trag., Xen., etc.; ἔφᾰγον, only in aor. 2, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; κᾰτέδω, Hom.; κᾰτεσθίω, Hom., Ar., Hdt., Xen., Dem.; σῖτέομαι, mid., poet. imperf. σιτεσκόμην, Omn., sine cas. or c. acc., c. dat., Xen., Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; κᾰτᾰβῐβρώσκω, h., Hdt.; τρώγω, fut. τρώξομαι, aor. 2 ἔτρᾰγον, no other tenses, Hom., Ar., Hdt., Dem.; δειπνέω, Hes.; βρύκω (sometimes also of devouring pain), h., Soph., Eur.; ἐξέσθω, Æsch.; ἐξέδω, only in fut. and perf., Ar.; ᾰ̓πέδω, Ar.; κᾰτᾰτρώγω, Ar.; ἐκτρώγω, Ar.; ἐξέφᾰγον, Ar.; ᾰ̓πέφᾰγον, Ar.; ᾰ̓ποβόσκομαι, mid., only pres. and imperf., Ar.; πρᾰγᾰλίζω, no perf., no pass., Ar.; παίω, Ar.; φλάω, φλᾶσω, no perf., no pass., Ar.; σμώχω, no perf., no pass., Ar.; διέφᾰγον, Hdt.; διεσθίω, Hdt.; διᾰβῐβρώσκω, Plat.; κᾰτᾰσῑτέομαι, Hdt.; προσφέρομαι, mid., fut. -οίσομαι, aor. 1 -ηνεγκάμην, aor. 2 -ηνεγκόμην, Æschin.; σῖτίζομαι, only pres., Theoc. *Vid.* Syn. 228.

To eat away from under (as a river eats away the ground from beneath a person's feet), ὑπερέπτω, c. gen. of what is above, Hom.

To eat besides, πᾰρεσθίω, Hipp.

To eat publicly, κᾰτᾰδημοβορέω, Hom.

To eat with closed lips, σαρκάζω, Hipp.

To eat immoderately, ὑπερεσθίω, Xen.

To eat secretly, ὑποτρώγω (also to eat away its banks, as a river), Xen., Call.; λᾰθροφᾰγέω, Metag.

[*To eat* (*its way*, i. e., of a cancer), νέμομαι, Hdt.]

To eat bit by bit (like dainties), χναύω, only pres. act., Eur., Epich.

To eat with, together, συσσῑτέω, Ar., Plat., Lys.; σῦνεσθίω, Arist.; ὁμοσῑτέω, c. dat. of one's companions, Hdt.

To eat but once a day, μονο-

σῖτέω, Xen., Hipp.; μονοφᾰγέω, Antipho.

To eat but little, ὀλῐγοσῖτέω, Hipp.

To eat greedily, hastily, κάπτω, no perf., no pass., Ar.

To eat too much (esp. of dainties), πᾰρεγκάπτω, Eubul.; πᾰρεντρώγω, Eubul.

To eat one another, ἀλληλοφᾰγέω, Arist.

To leave off eating, ᾽ἀπεσθίω, Theopomp. (Com.)

One must eat, ἐδεστέον, Plat.

EATABLE, βρώσῐμος, ον, Æsch.; ἐδᾰνός, ή, όν, Æsch.; βρωτός, ή, όν, Eur., Xen.; ἐδεστός, ή, όν, Eur., Plat.; ἐδώδῐμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; τρωκτός, ή, όν, Hdt., Xen.; τρώξῐμος, ον, Hipp.

Not eatable, ᾽ἄβρωτος, ον, Hipp.

EATEN, ἐδεστός, ή, όν, Soph.; διᾰβορος, ον, Soph.

Half eaten, ἡμι᾽βρωτος, ον, Xen.; ἡμιβρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Epicr.

Not to be eaten (of the sacrifice of the victim Iphigenia), ᾽ἄδαιτος, ον, Æsch.

[*Not having eaten*, ἀδειπνος, ον, Xen.]

What is to be eaten, ἐδητύς, ύος, ή, Hom.

What is eaten with other food, προσφᾰγημα, ᾰτος, τό, Æsop. *Vid.* FOOD.

EATER, AN, ἐδεστής, οῦ, ὁ, Hdt., Antiph.; δαιτῠμών, όνος, ὁ, Eur.

EATING, subst., βρῶσις, εως, ή, Xen., Plat.; ἔσθησις, εως, ή, Ctesias.

Eating moderately, ὀλῐγοσῖτία, ή, Arist.

Eating one another, ἀλληλοφᾰγία, ή, Hdt.

Eating together, συσσῖτία, ή, Plat.

Eating (adj.) *together* or *with*, σύσσῖτος, ον, Theogn., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ὁμόσῖτος, ον, c. dat., Hdt., also μετά τινος, Hdt.

Eating little, ὀλῐγοτρόφος, ον, Arist.; ὀλῐγοφᾰγος, ον, Hipp.; ὀλῐγόσῖτος, ον, Pherecr., Phryn. (Com.)

Fond of eating, φῐλόσῖτος, ον, Plat.

Eating one another, ἀλληλοφᾰγος, ον, Arist.

Not eating, or *not having eaten*, ᾽ἄβρωτος, ον, Soph.

EAVES, μέλᾰθρον, τό, Hom.; πᾰρωροφίς, ῖδος, ή, Hdt.

[EAVES-DROPPER, AN, ὠτακουστής, οῦ, ὁ, Ar.; *to be an eaves-dropper*, ὠτακουστέω, Xen.]

EBB, ᾽ἄνᾰπωτις, also ᾰ̓μπωτις, εως, ή, Pind., Hdt., Call.

The ebb and flow, πᾰλίῤῥοια, ή, Soph., Hdt.

The ebb and flow of the waves, δίαυλοι κυμάτων, Eur.

The ebbing of fortune, ῥεῦμα (ᾰτος, τό) τύχης, Menand.

Ebbing and flowing, πᾰλιῤῥόθιος, η, ον, Hom., Ap. Rh.

Exposed to the ebb and flow of the tide, πᾰλίῤῥοθος, ον (of Aulis), Æsch.

EBONY, ἔβενος, ή, both of the tree and the wood of the tree, Hdt.; ἐβένη, ή, Theoph.

EBRIETY, μέθη, ή, Omn. Att. *Vid.* DRUNKENNESS.

ECCENTRIC (of a person), ἀλλόκοτος, ον, Plat.

ECCLESIAST, AN, or ECCLESIASTIC (i. e., a member of the Athenian ἐκκλησία), ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, Plat.

ECCLESIASTICAL, ἐκκλησιαστικός, ή, όν, Dem.; in church signif., Eccl.

ECHO, ᾽Ηχώ, ή, Hes., h., Æsch., Eur., Ar., Plat.; [ἀνταυάκλασις, εως, ή, Plat.]

ECHO, TO, act., ἀντηχέω, Eur.

ECHOING, ἀντῐδουπος, ον, Æsch.; ἀντῐτῠπος, ον, Soph.

ECLIPSE, AN, ἔκλειψις, εως, ή, Thuc., Xen., Alex.; ἐκλιπές τι, Thuc.; ἡλίου μετάστᾰσις, εως, ή, Eur.; μετᾰβολὴ τῆς ἡμέρας, Hdt.; μετᾰβολὴ ἡλίου, Plat.; μεταλλᾰγὴ τῆς ἡμέρας, Hdt.

The sun being under an eclipse, ἀκτὶς ἡελίου ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένη, Pind.

To be eclipsed, ἐκλείπω, usu. in aor. 2 act., Thuc., Xen.

ECLOGUE, AN. *Vid.* PASTORAL.

ECONOMICAL (i. e., frugal, q. v.), φειδωλός, ή, όν (also φειδωλός, ή, as subst., Lys.), Hes., Ar., Plat.

Economical (i. e., practiced in the management of a house), οἰκονομῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

ECONOMICALLY, ᾽ἀδᾰπάνως, Eur.

ECONOMIZE, TO, TO BE ECONOMICAL, φείδομαι, mid., c. gen., Lys., Dem.

ECONOMY (i. e., frugality), φειδώ, ή, Hom., Hes., Eur.; φειδωλή, ή, Hom., Sol.; φειδωλία, ή, Ar., Plat.

Economy (i. e., the management of a household, or even of a state), οἰκονομία, ή, Xen., Plat., Dinarch.

The science of economy, ἡ οἰκονομική, Xen., Plat.

ECSTASY, ἔκστᾰσις, εως, ή, Hipp., Arist.

To be rapt in ecstasy, ἐνθουσιάζω, Plat.

ECSTATIC (of a person), ἐκστᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

EDDY, AN, δῖνη, ή, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; στροφᾰλιγξ, ιγγος, ή, Hom., Ap. Rh.

Eddying motion, δῖνος, ὁ, Ar.

EDDY, TO, ἑλίσσομαι, poet. εἰλίσσομαι, pass., augm. tenses always in εἰλ., Hom., Hes., Pind., Æsch.

EDDYING, δῖνήεις, εσσα, εν, Hom.; ἑλῐκός, ή, όν, Call.; [ἀμφίδρομος, ον, Strab.]

With deep eddies, βᾰθῠδῖνης, ου, only masc., Hom., Hes.; βᾰθῠδῖνήεις, εσσα, εν, Hom.; εὐρῠδῖνης, ου, ὁ, Bacchyl.

With beautiful eddies, καλλῐδίνης, ου, ὁ, Eur.

In the many eddies (of a storm), πολυστροφᾰλιγξ, Mus.

EDGE, AN, ᾽ἀκμή, ή, Hom.; ᾽ἀκμή, ή, Hom.; στόμα, ᾰτος, τό, Hom., Sapph.; γνᾰθος, ή, Æsch.; πεῖρα, ή, Æsch.; κνώδων, οντος, ὁ, Soph.; γέννυς, υος, ἡ (esp. of an axe), Soph. *Vid.* SYN. 47.

The edge of a cliff, στεφᾰνη, ή, Hom.; or of any thing (not of weapons), χεῖλος, τό, Hom., Hdt., Thuc.; [ᾰ̓μβων, ωνος, ὁ (also of a cup), Æsch., Eupol., Crit.; (of river), ὄχθη, ή, Hom., Lys.]; κράσπεδον, τό, prop. of any sort of cloth or garment, but also of other things, Soph., Eur., Ar., Xen.; [(of a net), περίδρομος, ὁ, Xen.]

Your tongue having a keen edge . . ., τὸ σὸν στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν, Soph.

With long or *sharp edge*, τᾰναηκής, ές, Hom.

With brazen edge, χαλκόγενυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. υος, Pind.; χαλκόστομος, ον, Æsch.

Double-edged, ᾰμφήκης, ες, Hom., Trag., Ar.; ᾰμφῐτόμος, ον, Æsch., Eur.; ᾰμφιπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.; ᾰμφῐθήκτος, ον, Soph., ᾰμφῐδέξῐος, ον, Eur.

To give an edge to, στομόω, Ar.

[*To lose its edge*, ᾰμβλύνομαι (met.), Æsch.]

To surround with an edge, περῐχελόω, c. dat. of the material, Thuc.; πᾰρᾰθῠρῐγκόω, Theoph.

EDIBLE, ἐδεστός, ή, όν, Eur., Plat. *Vid.* EATABLE.

EDICT, AN, ἐφετμή, ή, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἐντολή, ή, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; πρόσταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* COMMAND.

An edict of an assembly, ψῆφος, ή, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* DECREE.

[(*Prætor's*) *edict*, προγραφή, ή, Polyb.]

[EDIFY, TO, οἰκοδομέω (met.), N. T.]

EDILE, AN. *Vid.* ÆDILE.

EDIT, TO, ἐκδῐδωμι, Isoc.

EDITION, AN, ἔκδοσις, εως, ή, Ath.

EDUCATE, TO, τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, both in act. and pass. sens., perf. pass. τέθραμμαι, infin. τεθράφθαι, aor. 1 ἐθρέφθην, etc., fut. mid. sometimes in pass. sens., Omn.; δῐδάσκω, fut. δῐδάξω, aor. 1 ἐδίδαξα, sometimes poet. ἐδῐδάσκησα (not Att.), other tenses reg., Omn.; παιδεύω, Omn. Att.; ἀνατρέφω, Æsch.; πωλοδαμνέω, no perf., no pass., Soph.; παιδᾰγωγέω, Soph., Eur., Plat.; ἐκπονέω, Eur.; διᾰπαιδεύω, Xen.; ἐκπαιδεύω, Xen., Plat.; ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, aor. 1 act. very rare, perf. act. scarcely, if ever, found at all, fut. mid. sometimes in pass. sens., Plat. *Vid.* SYN. 174.

To educate along with, συμπαιδεύω, c. dat. or c. prep., Isoc., Isæ.; συντρέφω, in pass. (though not quite in this sense), c. dat., Eur.

[*To educate afresh*, ἀναπαιδεύω, Soph.]

To have educated, procure (one's children, etc.) *to be educated*, παιδεύομαι, mid., Eur., Plat.; προᾰγομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Dem. *Vid.* TO TEACH, TO REAR, TO BRING UP.

One must educate, παιδευτέον, Plat.

EDUCATION, παιδεία, ή, Omn. Att.; τροφή, ή, Eur., Xen.; παίδευσις, εως, ή, Ar., Hdt., Xen., Plat.; διδασκᾰλία, ή, Hdt., Xen.; παιδᾰγωγία, ή, Plat.; μᾰθησις, εως, ή, Xen.; ᾽ἀγωγή, ή, Plat.; ἡ παιδευτῐκή, Plat. *Vid.* SYN. 347.

[*A system of education*, παίδευσις, εως, ή, Ar.]

The system of public education, ἡ κοινοτροφῐκή, Plat.

A superintendent of education, παιδονόμος, ο, usu. in pl., Xen., Arist.

The office of a superintendent of education, παιδονομία, ή, Arist.

[*Men of education*, οἱ χαρίεντες, Isoc.]

EEL, AN, ἔγχελυς, υος, ή, sometimes ὁ, Hom., Ar., Arist., Ap. Rh.; ἐγχέλειον, τό, Ar.; ἐγχελύδιον, τό, Amphis; πᾰτᾰνεψις, εως, ή, Epich.; σμῦρος, ὁ, Arist.

[*Sea eel* or *lamprey*, μύραινα, ή, Epich., Ar., also σμῦραινα, ή, Arist.]

[*Electric eel*, νάρκη, ή, Com., Plat.]

Of or *belonging to eels*, ἐγχέλειος, ον, Ar.

An eel-pot, κημός, ὁ, Soph.; ἐγχελεών, ῶνος, ὁ, Arist.

Keeping eels, ἐγχελυοτρόφος, ον, Arist.

Efface, το, ἐξᾰλείφω, perf. pass. ἐξᾰλήλιμμαι, Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐκνίζω, only used in fut. -νίψω, and aor. 1 -ένιψα, and mid., Eur., Plat., Dem.; ἐκτήκω, 2d perf. ἐκτέτηκα, in passive sense, Æsch., Eur., Ar.; διασκᾰρῐφάομαι, mid., Isoc.; ἀναξύω, fut. -ύσω, Antipho; ἀποτρίβω, Dem., Æschin., Theoc.; ἄμαλδύνω, no perf., Theoc., Ap. Rh.

To efface (a reproach), ἄνᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, aor. 2 -έλᾰβον, no aor. 1, Hdt.; ἀπολᾰ́ω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῡμαι, Antipho, Dem.

The wind effaces the tracks, ἄνεμος διαρπάζει τὰ ἴχνη, Xen.

The disgrace is not effaced among the dead, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται, Æsch.

To be effaced (as footsteps), ἐπᾰλινδέομαι, pass., Ap. Rh.

Effaceable, ἐκπλῦτος, ον, Æsch.; εὐεξᾰλειπτος, ον, Xen.; ἐξίτηλος, ον, Xen., Isoc.

Effect, δύναμις, εως, ἡ, Plat., Dem.

The cause is a different thing from the effect, ἄλλο μέν τί ἐστι τὸ αἴτιον τῷ ὄντι, Plat.

And what was the effect of this? τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο; Dem.

To give effect to, ἔργῳ περαίνω, Xen.

Effect, το, ἀνύω, Att. oftener ἄνῡτω, fut. -ύσω, poet. sometimes -ύσσω, Hom., Trag., Hdt., Xen.; πράσσω, Hom., Dem.; ποιέω, Omn.; ἀνεργάζομαι, mid., c. perf. pass. sometimes in act. sens., augm. tenses in εἰρ., Plat., Xen., Dem. *Vid.* To do, To accomplish.

[*It will effect nothing, produce no good effect*, οὐδὲν περανεῖ, Thuc.; *to effect that . . .*, ποιέω ὡς or ὅπως . . ., or acc. c. infin., Hom., Hdt., etc.]

Effective, δραστήριος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; δραστικός, ή, όν, Plat.; πρακτήριος, ον, Æsch.; πρακτικός, ή, όν, Ar., Xen.; τελεσιουργός, όν, Plat.; ἐνεργός, όν (esp. of ships or troops fit for service), Thuc.; ἐνεργής, ές, Arist.; ἄνῡσίμος, ον, Xen., Plat.; ἀνῡτῐκός, ή, όν, Xen.; ἀνυστῐκός, ή, όν, Arist.

[*The effective force*, τὸ μάχιμον (milit. term), Hdt.]

Effectively, ἀνῡσίμως, Plat.; ἐνεργῶς, Xen.

[Effector, an, πράκτωρ, ορος, ὁ, Antipho.]

Effectual, ἄνῡσίμος, ον, Plat. *Vid.* Effective.

Effectually, τελείως, Hdt., Isæ.; παντελέως, Att., παντελῶς, Hdt., Plat. *Vid.* Wholly.

Effectuate, το, τελέω, poet. also τελείω (not Att.), fut. -έσω, poet. also -έσσω (not Att.), Att. τελῶ, etc., Omn. *Vid.* To effect.

Effeminacy, ἀνανδρία, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem.; ἀνανδρεία, ἡ, Xen.; μᾰλᾰκία, ἡ, Omn. Att. prose; μαλθᾰκία, ἡ, Plat.; ῥᾴθυμια, εως, ἡ, Xen.; ἀβροδίαιτον, τό, Thuc.

Effeminate, πέπων, ονος, only in masc., Hom., Hes.; ἄβρος, ᾱ, ον, and ός, όν, Sol., Theogn., Trag., Xen., Plat., but rare in prose; ἀβροδίαιτος, ον, Æsch., Thuc.; ῥᾴηλυς, εια, υ, Soph.; ῥηλῠ́νοος, ον, contr. νους, νουν, Æsch.; ῥηλῠμορφος, ον, Eur.; γῠνανδρος, ον, Soph.; ῥηλῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; ῥηλῠδριώδης, ες, Ar.; ῥηλῠδρίας, ου, only masc., Hdt.; ἀνανδρος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Omn. Att.; μαλθᾰκός, ή, όν, Trag., Plat.; γῠναικεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Plat.; ὕγρός (sc. βίος), Alex.; χᾰλᾰρός, ά, όν (of music), Plat.; ῥυπτῐκός, ή, όν, Xen.; αἰγόθρυπτος, ον, Thuc.

Effeminate in gait, ἀβροβᾰτης, ου, only masc., Æsch.

Effeminate in grief, ἄβρογόος, ον, Æsch.

Effeminate in dress, ἀβροχῐτών, ῶνος, ὁ, Æsch.

Rather effeminate, ὑπόθηλυς, εια, υ, Ar.

Effeminate-looking, λευκός, ή, όν, Ar., Xen.

An effeminate person, γύννις, ῐδος, ὁ, Ar., Theoc.

Not effeminate, ἄθρυπτος, ον, Pythag.

To be or *become effeminately, to behave effeminately*, ῥηλύνομαι, pass., Soph.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc., Xen., Plat., Dem.; μαλθᾰκίζομαι, pass., Plat. (used too by Eur. for "*to be softened*"); κᾰτᾰμᾰλᾰκίζομαι, Xen.

Effeminately, γῠναικείως, Soph., Plat.; διᾰτεθῠμμένως, Plat.; ἀνάνδρως, Plat., Dem.

Effete, ᾱ̓ρημένος, η, ον, Hom. *Vid.* Worn out.

Efficacious, δραστήριος, ον, Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* Effectual.

Efficacy, δύνᾰμις, εως, ἡ, Omn.; ἀρετή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; κῦρος, τό, Soph., Plat.: ἰσχύς, ύος, ἡ, Plat.

Efficiency, ἐπῐτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.

Efficient, ἐπῐτήδειος, α, ον, Omn. prose.

Efficiently, ἐπῐτηδείως, Hdt., Thuc.

Effigy, an, ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isæ. *Vid.* Image.

Effluvia, ὀδμή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ὀσμή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* Smell.

Effort, ἐγχείρημα, ᾰτος, τό, Soph., Isoc., Dem.; ἐπῐχείρημα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* Attempt.

Effrontery, ἀναίδεια, ἡ, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἀναισχυντία, ἡ, Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* Impudence.

Effulgence, αὐγή, ἡ, Omn.; αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; ἄνθος, τό, Theogn., Æsch.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* Brilliancy.

Effulgent, λαμπρός, ά, όν, Omn. *Vid.* Bright.

Effusion, ῥεῦμα, ᾰτος, τό (of blood from a wound), Xen. *Vid.* Flow.

Egg, an, ᾠόν, τό, Ar., Hdt.; ᾠῐον, τό, Sapph.; ᾠεον, τό, Simon., Ibyc.; ᾠᾰ́ριον (dim.), τό, Ephipp.

[*A wind-egg*, ᾠὸν ὑπηνέμιον, Ar.; ᾠὸν ἀνεμιαῖον, Ath.; οὔριον ᾠόν, Arist.]

[*Egg-like, egg-shaped*, ᾠοειδής, ές, and ᾠώδης, ες, Arist.]

[*An egg-dealer*, ᾠοπώλις, ῐδος, ἡ (only fem.), Schol.]

Laying eggs, ᾠοτόκος, ον, Arist.

Laying golden eggs, χρῡσοτόκος, ον, Æsop.

[*Bearing eggs* or *roe* (of fish), ᾠοφόρος, ον, Arist.]

To lay eggs, ᾠοτοκέω, Emped., Arist.

A laying of eggs, ᾠοτοκία, ἡ, Arist.

[*To eat eggs*, ᾠοφαγέω, Geop.]

[*To sit* or *brood upon eggs*, ἐπωάζω, Arist.]

[*A sitting upon eggs*, ἐπώασις, εως, ἡ, Arist.]

To watch eggs, ᾠοφῠλᾰκέω, Arist.

[*He has become bald as an egg*, ᾠὸν ἅπας γέγονεν, Anth.]

Egregious, ἔξοχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Trag.; ἐπῐσημος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg.; περισσός, ή, όν, Eur. *Vid.* Remarkable, Excellent.

Egregiously, ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἐκπρεπῶς, Xen.

Egress, ἔξοδος, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Isæ.

Egress by the side, πᾰρέξοδος, ἡ, Hipp.

Eight, ὀκτώ, indecl., Omn.

The number of eight, ὀκτάς, ᾰ̈δος, ἡ, Arist.; ὀγδοάς, ᾰ̈δος, ἡ, Plut.

The eighth, ὀγδόᾰτος, η, ον, Hom., Hes.; ὄγδοος, η, ον, Hom., Soph., Xen.

[*The eighth day*, ὀγδοάτη, ἡ, Hes.; ἡ ὀγδόη, Plut.]

Eight months old, ὀκτᾰ́μηνος, ον, Xen.

Eight years old, ὀκταέτις, ῐδος, ἡ, Plat.

Eight feet long, ὀκτᾰπόδης, ου, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ὀκτώπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, Plat.

Drawn by eight pair of horses, ὀκτᾰῤῥῡμος, ον, Xen.

In eight parts, ὀκτᾰ́βλωμος, ον, Hes.

Eightfold, ὀκταπλᾶσιος, α, ον, Ar.

With eight fingers, ὀκτᾰδᾰ́κτῠλος, ον, Ar.

Eight times, ὀκτᾰκις, Luc.

[*On the eighth day*, ὀγδοαῖος, α, ον, as adj., Polyb.]

An eight-oar, an eight oared boat, ὀκτήρης ναῦς, Polyb.

Eighteen, ὀκτωκαίδεκα, indecl., Hdt., etc.

The eighteenth, ὀκτωκαιδέκᾰτος, η, ον, Hom.

Worth or *weighing eighteen drachms*, ὀκτωκαιδεκᾰδρᾰχμος, ον, Dem.

Eighteen years old, ὀκτωκαιδεκέτης, ες, Dem.; fem. ὀκτωκαιδεκέτις, ῐδος, Luc.

[*On the eighteenth day*, ὀκτωκαιδεκαταῖος, α, υν (as adj.), Hipp.]

[*Eighteen-fold*, ὀκτωκαιδεκαπλασίων, ον, Plut.]

Eighty, ὀγδοήκοντα, poet. ὀγδώκοντα, indecl., Hom., etc.

Eightieth, ὀγδοηκοστός, ή, όν, Thuc.

Eighty years old, ὀγδωκονταέτης, Simon., Mimnerm.; [ὀγδοηκοντούτης, fem. -οῦτις, Luc., Dio C.]

On the eightieth day, ὀγδοηκοσταῖος, α, ον, Hipp.

Having eighty talents, ὀγδοηκοντᾰτᾰ́λαντος, ον, Lys.

Eight hundred, ὀκτᾰκόσιοι, αι, α, Hdt.

The eight hundredth, ὀκτᾰκοσιοστός, ή, όν, Dio C.

Eight thousand, ὀκτᾰκισχίλιοι, αι, α, Hdt., Xen.

A body of eight thousand horse, ὀκτᾰκισχιλίη ἵππος, Hdt.

Eighty thousand, ὀκτᾰκισμύριοι, αι, α, Diod.

Either (one of two), ἑκᾰ́τερος, α, ον, Pind., Omn. Att.; i. e., both, ἀμφότερος, α, ον, Omn.; also in dependent sentences ὁπότερος, as, "*if I wish them to destroy either of you*," εἴτερ οὖν ἀπολῶ ὁποτέρους ὑμῶν, Xen., so Plat.; and ὁπότερος οὖν—"*and if either of you do wrong*," κἂν ἀδικῶσιν ὑμῶν ὁπότερος οὖν, Xen.,

so Thuc.; also πότερος (very rarely). *Vid.* Syn. 192, 201.

I can produce no argument to prove that it is impossible that either should be the case, or that both should, τούτων δὲ πότερα γενέσθαι ἢ ἀμφότερα ὡς ἄρα ἔστιν ἀδύνατον ἐγὼ μὲν οὐδένα φημὶ ἔχειν λόγον, Plat.

That they may encounter either power separately, but not both together, ἵνα ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν, Lys., so Dem.

Either (with a negative), οὐδέτερος, α, ον, Hes., Omn. prose; μηδέτερος, α, ον, Plat.

He answered that he did not wish to fight either, ἀπεκρίνατο ὅτι οὐδετέροις βούλοιτο μάχεσθαι, Xen.

I think indeed, said I, that it is better not to do either, ἐμοὶ μὲν τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, δοκεῖ μηδέτερα τούτων ποιεῖν, Xen.

Either, after *if,* (εἴ) τις, ὁ καὶ ἡ, neut. τι, gen. τινος, τινι, often in Att. also του, τω, Omn. *Vid.* Each, Both, Any, Neither.

Either, adv., ἤ, usu. followed by a second ἤ, Omn. (either in Hom. lengthened into ἠέ, or sometimes both, as, "*this night will either destroy the army or save it,*" νὺξ δ' ἤδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει, Hom.)

Ejaculate, to, ἄνακράζω, Hom., Pind., Ar., Xen., Antipho; ἀναβοάω, poet. ἀμβοάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To exclaim, To cry.

Ejaculation, βόαμα, ατος, τό, Æsch. *Vid.* Cry.

Eject, to, ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, Omn.; [(of a volcano), ἀναφυσάω, Plat.] *Vid.* To cast out.

Ejection, ἐξέλασις, εως, ἡ, Hdt.

Ejectment, ἐξάγωγή, ἡ, Isæ., Dem.

Eke, προσέτι, Dem. *Vid.* Moreover.

Eke out, to, ἀνάπληρόω, Eur., Plat.

Elaborate, to, δαιδάλλω, no aor. 1 act., Hom., Pind.; διαπονέομαι, mid., Xen., Plat., Isoc.

Elaborate, ἀσκητός, ή, όν, Hom.; εὐεργής, ές, Hom.; δαιδάλεος, α, ον, and (only late, e. g., in Anth.) ος, ον, Hom., Hes., Eur., Anth.; δαίδαλος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; πολυδαίδαλος, ον, Hom.; πολύκμητος, ον, Hom., Ap. Rh.; εὐδαίδαλος, ον, Bacchyl.; [πολύκαμπτος, ον (of music), Parmenid.]

Elaborately, διἀπεπονημένως, Isoc.

Elapse, to, ἐξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, perf. -ελήλυθα, aor. 2 -ήλυθον, Att. -ῆλθον, Soph.; διέρχομαι, Thuc., Xen., Dem.; ὑπερπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, Hdt.; παῤῥαφέρω, only in aor. 2 παῤῥήνεγκον, Thuc.; διαλείπω, esp. in aor. 2, Thuc.; διαγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, also perf. pass. -γεγένημαι, Lys., Isæ., Dem.; ἐπιγίγνομαι, Hdt.

To suffer to elapse, παραφέρω, in aor. 1 παῤῥήνεγκα, Dem.; διἀλείπω, in aor. 2, Æschin., Isæ.

Elate, to, ὀγκόω, Soph., Eur., Ar., Xen.; ἐξογκόω, Eur., Hdt.; αἴρω, Trag.; ἐπαίρω, Eur., Thuc., Hdt., Xen.; πἀρατίρω, Archil.; φῦσάω, esp. in pass., Xen., Dem. *Vid.* To elevate.

To be elated, γαυρόομαι, pass., sometimes c. dat. caus., or c. ἐπί and dat., Eur., Xen.; ἐπιγαυρόομαι, Xen.; πλεονάζω, c. dat., Thuc.; γαυριάω, Cratin., Dem., Theoc.; ὀγκόομαι, c. ἐπί c. dat., Xen.

Elated, γαῦρος, α, ον, and ος, ον, Archil., Eur., Ar.

Elated with political pride, πολῖτῖκὸν φύσημα φυσῶν, Plat.

Being elated at this, μέγα φρονήσας ἐπὶ τούτῳ, Xen.

Elation, ὄγκος, ὁ, Soph.; τὸ γαῦρον, Thuc.; φύσημα, ἄτος, τό, Plat. *Vid.* Pride.

Elbow, an, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom., Pind., Soph.; πῆχυς, εως, ὁ, Hom., Eur., Plat.; ἀγκύλη, ἡ, Bacchyl.; ὠλένη, ἡ, h.; ἄγοστός, ὁ, Theoc. *Vid.* Syn. 14.

The elbow-joint, γιγγλῦμός, ὁ, Hipp.

The point of the elbow, ὀλέκρανον, τό, Ar.; ὠλεκρᾶνον, τό, Arist.

Under the elbow, ὑπωλένιος, ον, and α, ον, h., Theoc.

[*To nudge with the elbow,* ἀγκῶνι νύττω, Hom.]

[Elbow, το, ὀλεκρανίζω, Com.; παραγκωνίζω, Luc. *Vid.* also foregoing.]

Elder, an, δημογέρων, οντος, ὁ, Hom.

The elders, πρέσβεις, Ion. πρέσβηες, οἱ, Hes., Æsch.; οἱ γεραίτεροι, Æsch., Xen. *Vid.* Old, Older, and Syn. 147.

The body or *council of elders,* ἡ γερουσία, Eur., Dem.

The elder ones on one side (of a flock of sheep), χωρὶς μὲν πρόγονοι, Hom.

Belonging to elders, γερούσιος, α, ον, Hom.

Elder, Eldest, προφερέστερος, α, ον, Hes.; προφέρτερος, α, ον, προφέρτατος, η, ον, Soph.; ὑπέρτατος, η, ον, Pind.; fem. πρό-βειρα, Eur.

A being the elder, subst., πρεσβῦγένεια, ἡ, Hdt. *Vid.* Old.

To be an elder, also *to be the eldest,* πρεσβεύω, Soph., Plat.

I being the elder brother, γονῇ πεφῦκὼς γεραιτέρα, Soph.

Of the first family Artabazanes was the eldest, τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευε Ἀρταβαζάνης, Hdt.

Elder, an (tree), ἀκτέα, contr. ἀκτῆ, ἡ, Hipp.

The dwarf elder, χαμαιάκτη, ἡ, Theoph.

Elderly, ἀφῆλιξ, ῖκος, ὁ καὶ ἡ, compar. ἀφηλικέστερος, α, ον, etc., h., Cratin., Hdt.; πρεσβῦτικός, ή, όν, Ar. *Vid.* Old.

Elect, to, χειροτονέω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; διἀχειροτονέω, Xen., Plat., Dem.; αἱρέομαι, mid., aor. 2 εἱλόμην, ἑλοῦ, etc., Dem.; προκρίνω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* To choose.

There is no office which he has not at some time or other filled, not having received one by lot, not having been elected to any one, but having purchased every one of them contrary to the laws. οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' ἠρξεν ἀρχήν, οὐδεμίαν λαχών, οὐδὲ χειροτονηθείς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος, Æschin.

To be elected in place of, ἀφαιρέομαι, pass., c. μετά and acc., Thuc.

Elected, αἱρετός, ή, όν, Plat., Dem.; χειροτονητός, ή, όν, Æschin.; διαψηφιστος, ον, Arist.

Self-elected, αὐθαίρετος, ον, Xen.

Election, αἵρεσις, εως, ἡ, Thuc., Dem.; χειροτονία, ἡ, Thuc., Isoc., Dinarch.; διαχειροτονία, ἡ (also the right of election), Xen., Dem., Æschin.; ἀρχαιρεσία, ἡ (to a magistracy), Hdt., Xen., Plat.; ἐκλογή, ἡ, Plat.; πρόκρῖσις, εως, ἡ, Plat.

Election by show of hands, ἐπιχειροτονία, ἡ, Plat.

To lose one's election, δυσκληρέω, only act., Plat.

Elective, αἱρετός, ή, όν, Isoc.; χειροτονητός, ή, όν, Æschin.

Eleemosynary, ἐλεητῖκός, ή, όν, Arist.

Elegance, χάρις, ῖτος, acc. ῖτα and ιν, ἡ, Omn.; εὐκοσμία, ἡ, Eur.; κόμψευμα, ἄτος, τό, Arist.

Elegance of manner, χἀριεντισμός, ὁ, Plat.

Fond of elegance, φῖλόκἄλος, ον, Xen., Plat., Isoc.

To be fond of elegance, φῖλοκἀλέω, only pres., Thuc.

Elegant, χἄρίεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Eur., Plat., Isoc.; κομψός, ή, όν, Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Syn. 144.

Elegant in manners, ἀστεῖος α, ον, and ος, ον, Ar., Plat.

Very elegant, περῖκομψος, ον, Ar.

Elegantly, κομψῶς, Ar., Xen.; χαριέντως, Plat., Isoc.

To behave (esp. to speak) *elegantly,* κομψεύω, also in pass. of the thing spoken, Soph., Eur., Plat.; χαριεντῖζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. often -ιοῦμαι, no pass., Ar., Plat.

Elegy, ἔλεγος, ὁ, Eur., Ar.; ἐλεγεῖον, τό, Thuc., Plat., Dem.

An elegiac poet, ἐλεγειοποιός, ὁ, Arist.

Element, an, στοιχεῖον, τό, Xen., Plat., Isoc.

A mixture of the elements, παυσπερμία, ἡ, Plat.

To teach the elements, στοιχειόω, Chrysipp.

Elephant, an, ἐλέφας, αντος, ὁ, only masc. (Arist. has even ὁ Ἰνδὸς ἐλέφας), Hdt., Plat., Arist.

Of an elephant, ἐλεφάντῖνος, η, ον, Crates.

An elephant driver, ἐλεφαντιστής, ὁ, Arist.

[*An elephant's trunk,* προνομή, ἡ, Polyb.]

The commander of a squadron of elephants, ἐλεφαντάρχης, ὁ, Plat.

Elevate, to, αἴρω, Omn.; ὑψόω, Hipp.

To elevate the mind (with hope, by praise, etc.), ἐπῖκουφῖζω, Theogn., Xen.; ἀνἀκουφῖζω, Xen.; ἀνατρέφω, fut. -θρέψω, perf. -τέτροφα, perf. pass. -τέθραμμαι, aor. 1 -εθρέφθην, etc., Xen.; ἐπἄνάγω, no aor. 1 or perf. act., aor. 2 -ήγαγον, Dem.

Elevation, ὕψος, τό, Omn. Att. *Vid.* Height.

[*Elevation* (in architecture), ὀρθογραφία, ἡ (opp. to ground-plan), Vitruv.]

Eleven, ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τά, indecl., Hom., etc.

The number eleven, ἑνδεκάς, άδος, ἡ, Plat.

The eleventh, ἑνδέκἄτος, η, ον, Hom., etc.

Eleven times, ἑνδεκἄκις, Arist.

On the eleventh day, ἑνδεκἄτἄῖος, α, ον, Thuc., Hipp.

To keep the eleventh day as a festival, ἑνδεκάζω, Dem.

Lasting eleven months, or *eleven months old,* ἑνδεκἄμηνος, ον, Hipp.

Eleven years old, ἑνδεκέτις, ῖδος, ἡ, Anth.

Eleven cubits long, ἑνδεκἄπηχυς, neut. υ, gen. εος, Hom.

Elicit, to (the truth), εὑρίσκω,

fut. εὑρήσω, no aor. 1 (at least only very late), perf. εὕρηκα, aor. 2 εὗρον, aor. 1 pass. εὑρέθην, Att. often ηὑρέθην (aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), Æschin.; ἐξάγω (tears from), c. dat. pers., Eur.

[ELICITING, ἀγωγός, όν, c. gen., Eur.]

ELIGIBLE, αἱρετός, ή, όν, Hdt., Plat.

ELISION, ἀποκοπή, ή, Æsch., Plat.

ELK, AN. *Vid.* STAG.

[ELLIPSE, AN, ἔλλειψις, εως, ή, Math.]

ELLIPSIS, ἔλλειψις, εως, ή, Gram.

ELLIPTIC, ἐλλειπτικός, ή, όν, Gram.

ELM, AN, πτελέα, ή, Hom., Hes., Ar.

The witch elm, or *wild elm*, ὀρειπτελέα, ή, Theoph.

Of elm, πτελέϊνος, η, ον, Theoph.

[*Elm-grove*, πτελεών, ῶνος, ὁ, late (Gl.).]

ELOCUTION, διάλεκτος, ή, Dem.

ELOGY, ἔπαινος, ὁ, Plat. *Vid.* PANEGYRIC.

ELONGATE, TO, μηκύνω, Pind., Omn. Att.; τείνω, Æsch., Eur.; ἀπομηκύνω, Plat. *Vid.* To LENGTHEN.

ELONGATION, ἐπέκτασις, εως, ή, Arist. *Vid.* STRETCHING.

ELOPE, TO, ἐκκωμάζω, Eur.; ἀποφεύγω (not, however, in our sense), Xen.

ELOPEMENT, ἀποφυγή, ή (not, however, in our sense), Plat.

ELOQUENCE, ἀγορητύς, ύος, ή, Hom.; εὐγλωσσία, ή, Ar., Plat.; πολυφραδμοσύνη, ή, Archyt.; εὐέπεια, ή, Plat.

But you have eloquence, σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφὴ ἐπέων, Hom.

ELOQUENT, λιγύς, εῖα, ύ, no compar., Hom.; πολυφράδής, ές, Hes., Simon. Amorg.; περί'γλωσσος, ον, Pind.; εὔγλωσσος, ον, Æsch., Eur.; καλλιεπής, ές, Ar.; εὐεπής, ές, Hdt., Xen.; λιγύρος, ά, όν, Isoc.

(*They are*) *more eloquent to the mob*, παρ' ὀχλῳ μουσικώτεροι λέγειν, Eur.

To be eloquent, εὐφραδέω, only in part., Hes.

ELOQUENTLY, εὐφράδέως, Hom.

ELSE, ἄλλως, Omn.; ἑτέρως, Hom., Plat., Isoc.; ἑτέρηφι, Hes. *Vid.* OTHERWISE.

ELSEWHERE, ἄλλη, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἄλλοθι, Hom., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἑτέρωθι, Hom., Hdt., Plat., Antiph.; ἀλλαχοῦ, Soph., Xen.; ἀλλαχῆ, Xen.; ἀλλαχόθι, Xen.;—after verb of motion *from* a place, ἄλλοθε or -θεν, Omn.; ἑτέρωθε or -θεν, Hom., Plat., Theoc.;—after verb of motion *to* a place, ἀλλύδις, Hom.; ἄλλοσε, Hom., Trag., Xen., Plat.; ἑτέρωσε, Hom., Plat.; ἄλλην, Plat.; ἀλλαχόσε, Xen.

ELUCIDATE, TO, διασαφέω, Eur., Plat.; ἀποσαφέω, Plat. *Vid.* To EXPLAIN.

ELUCIDATION, δήλωσις, εως, ή, Thuc., Plat.

ELUDE, TO, περιφεύγω, Pind., Plat.; διακρούομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hdt., Dem.; ἐκκρούω, Plat.; ἐπικρύπτομαι, pass., Plat. *Vid.* To ESCAPE.

EMACIATE, TO, λεπτύνω, Arist.

EMACIATED, λεπτός, ή, όν, Hes., Ar., Xen., Plat. *Vid.* THIN.

EMACIATION, λεπτότης, ητος, ή, Plat.

EMANATE, TO, ἀπορρέω, fut. -ρεύσομαι, oftener -ρυήσομαι, aor. 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, no aor. 1, Plat. *Vid.* To PROCEED.

EMANATION, AN, ἄπορροή, ή, Plat.

EMANCIPATE, TO, πᾰρᾰλύω, fut. -ὑσω, perf. pass. -λέλῡμαι, Pind., Eur., Hdt., Thuc.; ἐλευθερόω, Omn. Att., Hdt.: ἀπελευθερόω, Plat., Æschin. *Vid.* To FREE, To DELIVER.

One must emancipate, πᾰρᾰλῡτέον, Plat.

EMANCIPATION, ἀπελευθέρωσις, εως, ή, Dem.; ἀπελευθερία, ή, Æschin.

EMASCULATE, TO, τέμνω, perf. τέτμηκα (part. τετμημώς, ότος, in pass. sens., Ap. Rh.), no aor. 1 act., Hes.

EMBALM, TO, ταρῐχεύω, Hdt.

EMBALMER, AN, ταριχευτής, ὁ, Hdt.

EMBALMING, ταρίχευσις, εως, ή, Hdt.

EMBANKMENT, ὄχθος, ὁ, Æsch., Xen.; χῶμα, ατος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνάβολή, ή, Xen.; ἀμβολὰς (ἄδος) γῆ, Xen. *Vid.* MOUND.

[*A side-embankment*, παράχωμα, ατος, τό, Strab.]

EMBARK, TO, intrans., ἀνᾰβαίνω, with fut. mid. ἀνᾰβήσομαι, aor. 2 ἀνέβην, aor. 1 mid. ἀνεβησάμην, perf. act. ἀναβέβηκα (no other tenses in this sense except imperf.), sometimes c. gen., Hom., Pind.; ἐμβαίνω, c. dat., or c. εἰς and acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐβαίνω, c. gen., or c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Hdt., Thuc.; εἰσβαίνω, c. acc. or c. prep., Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἐπεισβαίνω, Thuc.; ἐπεμβαίνω, Dem.; ἀνᾰβῐβάζομαι, pass., Thuc.

To embark in (a ship) *with*, σὺνεισβαίνω, c. dat. pers., acc. of ship, or prep., Æsch., Eur., Antipho.

Being embarked in the same dangerous and fearful circumstances, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς, Dem.

To embark, trans. (i. e., to make to embark), ἀνᾰβαίνω, in fut. and aor. 1 act. ἀναβήσω and ἀνέβησα, Hom., Pind., Isoc. (once also in aor. 1 mid. ἀνεβησάμην), Hom.; εἰσβαίνω, in aor. 1, Hom.; ἐφεισάμην, aor. 1 mid., imper. ἔφεσσαι, c. acc. pers., gen. of a ship, Hom.; ἐμβῐβάζω, fut. -ἀσω, and Att. ἐμβιβῶ, -βᾷς, etc., Thuc., Xen.; ἐπῐβῐβάζω, Thuc.; ἀνᾰβῐβάζω, Thuc.; εἰσβάλλομαι, mid., no aor. 1, Hdt., Thuc.

To embark, act. (of putting inanimate things on board of a fresh ship), μετεντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Dem.

To embark (men) *into another ship instead*, μετεμβιβάζω, Thuc.

He made me embark for Africa in a sea-crossing ship, Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο πουτοπόροιο, Hom.

EMBARKATION, εἰσβᾰσις, εως, ή, Thuc.

Protecting the embarkation, ἐμβᾰσιος, ον, Ap. Rh.

EMBARRASS, TO, ἐς ἀπορίαν καθίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sens., perf. and aor. 2 act., aor. 1 mid. and pres. pass. in pass. sens., Thuc. *Vid.* To PERPLEX, To DISTRESS.

EMBARRASSMENT, ἄμηχᾰνία, ή, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; ἀπορία, ή, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* DIFFICULTY, PERPLEXITY.

EMBASSY (both the business on which the ambassador goes, and the "embassy," i. e., body of ambassadors), πρεσβεία, ή, Ar., Omn. Att. prose.

To go on an embassy, ἐξεσίην ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλῠθον, Att. contr. ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα, Hom. has also εἰλήλουθα), Hom.; [ἀγγελίην (also ἀγγελίης) ἐρχομαι (in aor. ἦλθον), Hom.]

A solemn embassy to games or *temples*, ἀρχῐθεωρία, ή, Lys., Dinarch.

A faithless or *dishonest embassy*, πᾰρᾰπρεσβεία, ή, Dem.

A going on an embassy, πρέσβευσις, εως, ή, Thuc.

To go on an embassy, πρεσβεύω—mid. both *to go on an embassy* and *to send* (c. acc.) *on an embassy*, pass. *to be negotiated in an embassy*—Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.

What sort of peace, then, ought we to negotiate, being come on this embassy? ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἥκειν; Andoc.

To go on an embassy together with, συμπρεσβεύω, c. dat.; in mid., *to send an embassy at the same time, to join in sending an embassy*, Thuc., Dem., Æschin.

To send embassies in different directions, διᾰπρεσβεύομαι, mid., Xen.

To send an embassy in opposition, ἀντῐπρεσβεύομαι, mid., Thuc.

To be faithless in an embassy, πᾰρᾰπρεσβεύω, more common in mid., Plat., Isoc., Dem.

He betrayed the state in his embassy to Egypt, παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον, Dem.

EMBELLISH, TO, δαιδάλλω, no aor. 1 act., and perf. rare in act., esp. used by Pind. of embellishing narrations, Hom., Pind.; δαιδαλόω, Pind.; ποικίλλω, rare in act., except in pres. and imperf., all tenses in pass., no mid., Pind., Soph.; σεμνόω, esp. of a story, Hdt. *Vid.* To ADORN.

[*To embellish in addition*, προεπικοσμέω, Polyb.]

EMBELLISHMENT, ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Alcæ., Plat.; πρόσχημα, ᾰτος, τό, Soph., Plat. *Vid.* ORNAMENT.

[EMBERS (hot), Ἑρμοσποδία, ή, Diosc.; ἄνθρακες ἡμμένοι, Thuc.]

EMBEZZLE, TO, κᾰτέχομαι, mid., fut. καθέξομαι and κατασχήσομαι, imperf. κατειχόμην, aor. 2 κᾰτεσχόμην, κατασχέσθαι, etc., no aor. 1, Hdt.: πᾰρεκλέγω (τὰ κοινά, public moneys), Dem.

Not knowing how to account for the money which he had embezzled, οὐκ ἔχων ὅποι στρέψειε τὰ χρήματα, Lys.

EMBLAZON, TO, δαιδάλλω, in act. usu. confined to pres. tense, Pind.

EMBLEM, AN, σῆμα, ᾰτος, τό, Omn.; σημεῖον, τό, Omn. Att. *Vid.* SIGN.

EMBLEMATICAL, σημειώδης, ες, Arist.

[EMBOLDEN, TO, θαρσύνω, Hom., Hdt., Xen.; παραθαρσύνω, Thuc.]

EMBOSSED, ἔκκρουστος, ον, Æsch.

[*An embossed cup*, ἄλεισον, τό, Hom.]

[*Art of embossing*, ἐμπαιστική, ή, Ath.]

[*Embossed with flowers*, ἀνθεμόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.]

[EMBOUCHURE (of a river), προχοή, ή, usu. in pl. προχοαί, αἱ, Hom., Hes., Pind., Simon.]

EMBOWEL, TO, σπλαγχνεύω, Ar.

EMBRACE, TO, περῐφύω, esp. in aor. 2 περιέφυν, poet. περῐφυν, c. dat. or c. acc., Hom.; ἀγᾰπάω, Hom., Eur.; ἀγᾰπάζω, only pres. and imperf.,

Hom., Eur.; ἀμφᾰγᾰπάζω, Hom.; μάρπτω ἀγκάς (μάρπτω has aor. 2 poet. often μέμαρπον, sometimes ἔμᾰπον or μέμᾰπον, perf. only in part. μεμαρπώς), Hom.; χέομαι, in perf. pass. κέχῠμαι, c. ἀμφί and dat., or in aor. 1 mid. ἐχευάμην πήχεε ἀμφί, c. acc., Hom.; ἀμφῐχέομαι, pass., c. acc., Hom.; ἀμφῐβάλλω, perf. -βέβληκα, c. acc. pers., Hom., but oftener ἀμφ. πήχεε or χεῖράς τινι, Hom., or ἀμφ. τινὰ χερσίν or ὠλέναις, Eur., so also περῐβάλλω (τὰς χεῖράς τινα, or περί τινα, also περιβ. τινὰ χερσί, Eur., Hdt.), Hom., Eur., Xen.; προσπτύσσω, oftener -ομαι mid., poet. (not Att.) also προτιπτ., c. pluperf. pass. in act. sens., c. dat. or c. acc., Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; περῐπλέκομαι, pass., c. dat., Hom., Eur.; ἀμφῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, c. acc., Hom., Pind., Soph.; ἀμφῐπῐ̓́πνω, only pres. and imperf., Eur.; προσπίπτω, c. dat. or c. acc., Eur.; προσπῐ̓́πνω, c. dat. or c. prep., Eur.; πλέκομαι, pass., c. περί and dat., Æsch.; συμπλέκομαι, c. dat., Soph., Plat.; ὑπαγκᾰλίζω, c. perf. pass. in act. sens., Eur.; ἐναγκᾰλίζομαι, mid., Mel.; βαστάζω, Soph.; ὀρέγνῡμαι, esp. by way of entreaty, in aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., Eur.; περιπτύσσω, Eur., Bion; ἀμφῐκειμαι, -εκείμην, imper. -κεῖσο, fut. -κείσομαι, c. ἐπί and dat., Soph.; ἀσπάζομαι, mid., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἑλίσσω (augm. tenses εἱλ.) χεῖρας ἀμφί, c. acc., Eur.; πτύσσω χεῖρας ἐπί, c. dat., Soph.; περιπετάννῡμι (fut. -πετάσω) χέρα φίλιον, Eur.; ἀμπετάννῡμι (poet. for ἀναπ.) πήχεας, Bion; προσᾴγομαι, mid., no aor. 1, aor. 2 προσηγαγόμην, Ar., Xen.; περῐλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον (also in the sense to embrace = to comprise, include in an assertion), Xen., Dem.; περιέχομαι, mid., fut. -ἕξομαι or -σχήσομαι, imperf. -ειχόμην, aor. 2 -εσχόμην, σχοῦ, etc., c. acc. or c. gen., Ap. Rh.

To embrace (i. e., comprehend, include under one general head), ἀμπέχω, oftener Att. ἀμπίσχω, fut. ἀμφέξω, aor. 2 ἤμπισχον, Plat.; προσπεριλαμβάνω, Dem. *Vid.* To COMPRISE.

To embrace a party or *an opinion*, αἱρέομαι, mid., aor. 2 εἱλόμην, aor. 1 pass. ᾑρέθην, Hdt.

To embrace in turn, ἀντιπεριλαμβάνω, Xen.

[*To draw to* one *to embrace*, προσάγομαι, mid., c. acc., Ar., Xen.]

To embrace a person's knees, in the attitude of entreaty or supplication, γουνάζομαι, mid., Hom.; γουνόομαι, mid., only pres., Hom.; καταστέφω, Eur.

Embracing your knees, γόνυ σὸν ἀμπισχὼν χερί, Eur.

Suffer me to embrace my children, and fold them in my arms, Δόθ' ὡς περιπτυχαῖσι δὴ χέρας προσαρμόσας' ἐμοῖς ἐν ἀγκώσι τέκνα δῶμαι, Eur.

EMBRACE, AN, ἀσπασμός, ὁ, Theogn.; ἄσπασμα, ᾰτος, τό, Eur.; περῐπτυχή, ἡ, Eur.; ἀμφῐπτυχή, ἡ, Eur.; πρόσπτυγμα, ᾰτος, τό, Eur.; προσβολή, ἡ, Eur.; περῐβολή, ἡ, and περ. χειρῶν or χερῶν, Eur., Xen.

Who boasted that she had slept in the embraces of Jupiter, Ἥ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι, Hom.

The object embraced, ὕπαγκᾰλισμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; πᾰραγκᾰλισμα, ᾰτος, τό, Soph.; πρόσπτυγμα, ᾰτος, τό, Eur.

Embracing, περιπτύσσων χέρας, Eur.; περιβαλὼν χέρα, c. dat. pers., Eur.; περιβαλὼν βραχίονι, c. acc. pers., Eur.

Embracing (i. e., containing) *all things*, παυδεχής, ές, Plat.; fem. παυδέκτειρα, Hipp.

EMBROIDER, TO, πάσσω, only pres. and imperf., Hom.; ἐμπάσσω, Hom.; ποικίλλω, in act. usu. confined to pres. and imperf., all tenses in pass., not used in mid., Eur.; γρᾰφω, Theoc.

One must embroider, ποικιλτέον, Plat.

EMBROIDERED, κεστός, ή, όν, Hom.; πολύκεστος, ον, Hom.; δαίδᾰλος, η, ον, Hom., Æsch.; δαιδᾰλεος, α, ον, also ος, ον, Anth., Hes., Eur.; πολυδαίδᾰλος, ον, Hes.; ποικῐ́λος, η, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Theoc.; πολυποίκῐλος, ον, Eur.; πολύρρᾰφος, ον, Soph.; κᾰτᾰπαστος, ον, Ar.; πολυῤῥᾰπτος, ον, Theoc.

Embroidered with flowers, ἀνθόκροκος, ον, Eur.

An embroidered garment, ποίκιλμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat.

An embroidered figure on a piece of work, γράμμα, ᾰτος, τό, Theoc.

EMBROIDERER, AN, ποικιλτής, οῦ, ὁ, Æschin.; [fem. ποικίλτρια, ἡ, Strab.]

EMBROIDERY, γρᾰφή, ἡ, Æsch.; ποικῐ́λια, ἡ, Xen., Plat.

[*A piece of embroidery*, ποίκιλμα, ᾰτος, τό, Xen., and ποικιλία, ἡ, Xen.]

[*An embroidering*, ποίκιλσις, εως, ἡ, Plat.]

EMBROIL, TO—*they wished to embroil them with one another*, ἐβούλοντο συγκρούειν αὐτοὺς ἀλλήλοις, Theoc.

EMBRYO, AN, κύημα, ᾰτος, τό, Plat., Arist.; [ὄχευμα, ᾰτος, τό, Arist.; ἔμβρυον, τό, Æsch., Hipp., Arist.]

EMENDATION, ἐπᾰνόρθωμα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.

EMERALD, AN, σμᾰράγδος, ὁ καὶ ἡ, also σμ. λίθος, Hdt., Theoph.

EMERGE, TO, ᾎδῠ́ομαι, mid., also c. aor. 2 act. ἀνέδυν, act. c. gen., mid. c. acc., Hom.; ὑπεξᾰνᾰδύομαι, c. gen., Hom.; ᾎνᾰκύπτω, Ar., Plat.

EMERGENCY, στένος, poet. (not Att.) στεῖνος, τό, h., Æsch.; χρέος, τό, only nom. and acc. sing., Æsch.; ᾎνάγκη, ἡ, Eur., Xen.; τὸ πᾰρᾰτυγχᾰνον, or τὸ παρατῠ́χον, oftenest in pl., Thuc., Xen. *Vid.* DIFFICULTY.

In our present emergency, ἵν' ἔσταμεν χρείας, Soph.

To provide for an emergency, to act in an emergency, αὐτοσχεδιάζω, c. acc. of what is done, Xen.

EMERY, σμῦρις, ῐ̓δος, ἡ, Diosc.

EMETIC, AN, συρμαία, ἡ, Ar., Hdt.; ἐμετήριον, τό, Hipp.; ἐμετῐ́κὸν φάρμᾰκον, Hipp.

To take an emetic, συρμαΐζω, only pres., Hdt.

Fond of taking emetics, μελᾰνοσυρμαῖος, ον, Ar.

One who sells emetics, συρμαιοπώλης, ου, ὁ, Ar.

EMIGRANT, AN, μετᾰνάστης, ου, ὁ (not always voluntary), Hom., Hdt.; μετᾰναιᾰ́της, ου, ὁ, acc. pl. poet. μετᾰναιᾰ́τᾰς, Hes.; μέτοικος, ὁ καὶ ἡ, Omn. Att.; [μετοικιστής, οῦ, ὁ, Plut.]

EMIGRATE, TO, μεθίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., Eur., Dem.; ᾎπᾰνίστᾰμαι, Thuc.; μετανίστᾰμαι, Hdt., Thuc.; μετοικέω, Eur., Lycurg.; ᾎποικέω, Plat., Isoc.; ἐξοικέω, Lys., Dem.; ᾎνοικίζομαι, mid. and pass., Ar., Thuc.; μετοικίζομαι, Ar.; ἀποικίζομαι, Plat.; ἐξοικίζομαι, Ar.; ἐκλείπω, c. εἰς of the place to which, Hdt.; ᾎπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, perf. -ελήλῠθα, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ἦλθον, Hdt.; μετᾰπορεύομαι, mid., c. aor. 1 pass., Plat.; ᾎποξενόομαι, pass., Plat.; ἐκτοπίζω and ἐκτ. ἐμαυτόν, Arist.

To make to emigrate, ἀνίστημι, Hom.; μεθίστημι, only pres., fut., and aor. 1, c. acc. pers., ἐκ and gen. of place, Eur., Thuc. *Vid.* To REMOVE, TO DRIVE AWAY.

[EMIGRATING, μέτοικος, ον, Hdt.]

EMIGRATION, μετοικία, ἡ, Thuc.; μετοίκησις, εως, ἡ, Plat.; ἐξοίκησις, ἡ, Plat.; ἐκτοπισμός, ὁ, Arist.

EMINENCE, ἐπιφᾰνεια, ἡ, Plat.

EMINENCE, AN (i. e., hill, q. v.), πᾰ́γος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Plat.

[*On an eminence*, πρὸς ὀρθίῳ, Xen.]

EMINENT, ἔξοχος, ον, sometimes c. gen. of those among whom one is eminent, Hom., Pind., Trag.; ὕπειρος, ον, poet. for ὑπέροχος, sometimes c. gen., Hom., h., Hdt., Ap. Rh.; μετᾰπρεπής, ές, c. dat. of those among whom, etc., Hom.; διᾰπρεπής, ές, Pind., Eur., Thuc., Xen.; ὑπέραλλος, ον, Pind.; ἐπῐ́σημος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg.; ἐπῐφᾰνής, ές, Thuc. *Vid.* ILLUSTRIOUS, EXCELLENT.

EMINENTLY, διακρῐδόν, Hom., Hdt., Ap. Rh.; ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἔκκρῐτον, Eur.; διᾰφερόντως, Plat.; διᾰπρεπῶς, Dem.

To be eminent (abs. and) *among*, μετᾰπρέπω, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom., Hes., Ap. Rh.; διᾰπρέπω, sine cas., h., Pind., Æsch., Eur.; προήκω, only pres. and imperf., c. dat. of the cause or means, Thuc.; ὑπερπέλομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Ap. Rh. *Vid.* To EXCEL.

Being eminent for riches, χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, Hdt.

To be so eminent for, ἐς τοσοῦτο ἀνήκειν, c. gen. of the quality, Hdt.

EMISSARY, AN, πομπός, ὁ, Soph. *Vid.* SCOUT, MESSENGER.

EMISSION, πρόεσις, εως, ἡ, Arist.

EMIT, TO, ἵημι (ῑ Att., and sometimes Hom.), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, poet. (not Att.) ἔηκα, aor. 2 not used in sing., in pl. εἶμεν or ἔμεν, etc., perf. εἷκα, etc., Att. (but not Hom., and more common in the compounds than in the simple verb), Hom., Trag., Hdt., Plat.; ᾎνίημι, Hom., Soph., Eur.; ᾎφίημι, Eur., Thuc.; ἐξίημι, Eur.; ἐπᾰφίημι, Arist.; κηκίω, only pres. and imperf., Ap. Rh.

[*To emit scintillations*, ἵημι σπινθῆρας, Hom.]

EMMET, AN, κνίψ, ὁ καὶ ἡ, gen. κνῑπός, Ar.

EMOLLIENT, μαλθᾰκτῐκός, ή, όν, Hipp.; μαλθᾰκτήριος, α, ον, Hipp.; μαλακτικός, ή, όν, Hipp.

EMOLUMENT, κέρδος, τό, Omn.; λῆμμα, ᾰτος, τό, Sapph., Soph., Plat., Isoc., Dem.; χρημᾰτισμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* GAIN.

EMOTION (violent), πτόησις, εως, ἡ, Plat.

EMPALE, TO. *Vid.* To IMPALE.

EMPEROR, μόναρχος, ὁ, Theogn., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc.

EMPHATICALLY, διαῤῥήδην, h., Lys.,

Andoc.; ἁπλῶς, Æsch., Isoc. *Vid.* EXPRESSLY.

EMPIRE, ἀρχή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* KINGDOM, DOMINION.

To add to one's empire, ἄναρτάομαι, mid., c. acc. of the additions, Xen.

EMPIRICISM, ἐμπειρία, ἡ (opp. to λόγος, rule founded on principle, and ἐπιστήμη, scientific knowledge of principles), Plat.

EMPLOY, TO, χράομαι (contr. ἀει in ῆ), perf. pass. sometimes in act. sens., c. dat., Omn.; ἀνίημι (ῑ Att., and sometimes in other poets), imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έικα, perf. pass. -εἶμαι, etc., c. πρός and acc. of the object, Hdt.; προσἄγω, no aor. 1 act. nor perf. act., aor. 2 -ήγαγον, Eur., Thuc., Plat., Dem.; παρἀτῑθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat. *Vid.* TO USE.

To be employed, εἰμί, c. ἐν and dat., Soph.; διᾶτρῑβω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; διᾶτρῑβὴν ποιέομαι, c. περί or πρός and acc. of the object, or c. ἐπί and dat., Ar., Isæ., Æschin.; ἀναστρέφομαι, pass., c. ἐν and dat., Xen. *Vid.* TO BE OCCUPIED.

One must employ, χρηστέον, c. dat., Plat.

EMPLOYED, ἐνεργός, όν, both of men and of things, Thuc., Xen., Dem.

EMPLOYER, AN, ἐργοδότης, ου, ὁ, Xen.

EMPLOYMENT, μελέτη, ἡ, Pind.; ἀσχολία, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat.; διᾶτρῑβή, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ἐργἄσία, ἡ, Plat., Dem.

EMPORIUM, AN, ἐμπόριον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

EMPOWER, TO, ἐξουσίαν δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι), Plat.; ἐξουσίαν πἀρέχω (imperf. παρεῖχον, fut. παρίξω, no aor. 1, perf. πἀρέσχηκα, aor. 2 παρέσχον, part. παρασχών), Plat.

EMPRESS, βᾰσῐ́λεια, ἡ, Hom., Trag. *Vid.* QUEEN.

EMPRISE, τόλμημα, ἄτος, τό, Eur., Ar., Thuc., Plat. *Vid.* ENTERPRISE.

EMPTINESS, κενότης, ητος, ἡ, Plat.; κενεότης, ητος, ἡ, Hipp., — of mind, κενοφροσύνη, ἡ, Timon; [χαυνότης, ητος, ἡ, Plat.]

EMPTY, ἄμενηνός, όν, Hom.; κενός, ή, όν (poet. κειός, Hom., Pind., Eur., in chor. also κενεός, Hom., Pind.), compar. κενότερος and κενώτερος, α, ον, Omn.; μετάρσιος, α, ον, and ος, ον (of a boat), Eur.; [(of the mind), χαῦνος, η, ον (e. g., νοῦς), Sol., Pind., Plat.]

[*The empty end of empty hopes*, κενεᾶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος, Pind.]

Utterly empty, διάκενος, ον, Plat.

Empty-headed, κενεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Theogn., Pind.; κενόφρων (of counsels), Æsch. *Vid.* VAIN.

An empty space, διάκενον, τό, Thuc.

EMPTY, TO, κενόω, c. gen. of the thing taken away, Trag., Thuc., Xen.; ἐκκενόω, Æsch., Plat.; διᾰκενόω, Hipp.; τελενίκῐζω, Cratin.

To empty a city of its inhabitants, πόλιν ἐξᾰλᾰπάζω, fut. -ἀξω, no perf., no pass., Hom. *Vid.* TO WASTE, TO DEPOPULATE.

To empty upon, κατασκεδάννῡμι, fut. -σκεδάσω, Att. -σκεδῶ, -σκεδᾶς, etc., c. gen. of the thing upon which, Dem.

To help to empty, σὔνεκχῠμόω, Hipp.

To empty itself (as a river does), ἀπερεύγομαι, mid., Ap. Rh.; [ἀναχέομαι, Ar.]

To talk emptily, κενολογέω, Eupol.

EMPTYING, κένωσις (poet. also κενέωσις), εως, ἡ, Pind., Plat.

EMULATE, TO, αἰνέω (poet. also αἰνείω), fut. -έσω and ήσω, perf. pass. ῄνημαι only, and aor. 1 only ᾐνέθην, Pind.; ἄμιλλάομαι, mid., no aor. 1, but aor. 1 pass. in mid. sens., c. dat. pers., or c. πρός and acc., c. dat. of the thing, or c. περί and gen. or dat., ἐπί or πρός c. acc., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνθἀμιλλάομαι, Plat.; ζηλόω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

One ought to emulate, ἄμιλλητέον, c. dat. or c. πρός and acc., Isoc.

EMULATION, ἄμιλλα, ἡ, Pind., Soph., Eur., Isoc., Dem.; ζῆλος, ὁ, Soph., Plat., Dem.; ζήλωμα, ἄτος, τό, Æschin.; φῐλοτῑμία, ἡ, Æschin. *Vid.* RIVALRY.

EMULATOR, AN, ζηλωτής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.

EMULOUS, φιλότιμος, ον, c. πρός and acc. of the person, c. περί and gen., or ἐπί and dat. of the object, Æsch., Eur., Thuc., Plat.; ἐνἄμιλλος, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; φῐλόνεικος, ον, Xen.; ἐφάμιλλος, ον, Xen., Plat., Dem.

Therefore our ancestors and the Lacedæmonians were everlastingly emulous of one another, and, indeed, at that time emulated one another in the pursuit of the most glorious objects, ἀεὶ μὲν οὖν οἵ θ' ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ Λακεδαιμόνιοι φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφιλονείκησαν, Isoc.

EMULOUSLY, φιλοτίμως, Isoc.; φιλονείκως, Xen., Plat.

ENABLE, TO, πἀρἀτίθημι, aor. 1 -έθηκα, c. dat. pers. and infin., Plat.; πἀρέχω, Isoc.

ENACT, TO, θεσμοποιέω, Eur.; νομοθετέω, Plat. *Vid.* TO MAKE LAWS.

ENACTMENT, θεσμός, ὁ, pl. οἱ and τά, Omn. *Vid.* LAW; (the act of enacting), θέσις, εως, ἡ, Dem.

ENAMOURED OF, TO BE, φῐλέω, besides the reg. forms also pres. infin. φιλήμεναι, aor. 1 mid. ἐφῐλάμην, both in Hom. (ἐφῐλάμην used also in pass. sens., Ap. Rh., and fut. mid. in pass. sens., Antipho, also 1st sing. pres. φίλημι, 2d sing. φίλησθα, both in Sapph.), Omn. *Vid.* TO LOVE.

ENCAGE, TO, εἴργω, Xen. *Vid.* TO IMPRISON.

ENCAMP, TO, αὖλιν τίθεμαι, mid., aor. 1 mid. ἐθηκάμην, aor. 1 pass. ἐτέθην, Hom.; αὐλίζομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hom. (though he uses it merely of lying out at night generally, and not of soldiers), Hdt., Thuc., Xen.; στρᾰτάομαι, mid., only in 3d pl. imperf. poet. ἐστρατόωντο, Hom.; κἀθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, Thuc., Xen.; στρᾰτοπεδεύω, oftener -ομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; σκηνέω, Thuc., Xen.; σκηνάομαι, pass., Ar., Thuc.; σκηνόω, Xen., Dem.; κᾰτασκηνάω, and -ομαι, mid., Xen., Plat.; κᾰτασκηνόω, Xen.; διασκηνέω and διασκηνόω, Xen.; καταστρατοπεδεύω, and -ομαι mid., sometimes in act. c. acc. of the troops, Xen.; κἀταυλίζομαι, Xen.

To encamp apart from, ἀποσκηνέω, c. πόρρω and gen., Xen.; ἀποστρᾰτοπεδεύομαι, c. gen., Xen.

The barbarians never encamped at a less distance than sixty furlongs from the Greek forces, οὔποτε μεῖον ἀπεστρατοπεδεύσαντο οἱ βάρβαροι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑξήκοντα σταδίων, Xen.

To encamp around, περιστρατοπεδεύομαι, sine cas., or c. acc., Xen.

To encamp in or *at*, ἐναυλίζομαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἐγκἀθέζομαι, Thuc.; ἐνστρατοπεδεύω, often -ομαι, mid., Hdt., Thuc.

To encamp with, συστρατοπεδεύομαι, mid., c. dat. or c. σύν and dat., Xen.

To encamp near, παρασκηνάω, sine cas., Xen.

To encamp outside, ἐκστρατοπεδεύομαι, Thuc.

[*To encamp opposite*, ἀντιπαρασστρατοπεδεύω, Dion. H.]

To shift one's camp and encamp in another place, μεταστρατοπεδεύομαι, Xen.

Seuthes shifted his camp and encamped at a greater distance, Σεύθης ἀπεστρατοπεδεύσατο πρωσωτέρω, Xen.

To make to encamp, encamp soldiers, καθίζω, no perf., no pass., sometimes c. εἰς and acc. of the place where, Eur., Thuc.; ἵζρύω (ῠ Hom., ῡ Eur.), fut. -ῦσω, Hdt.

ENCAMPING, AN, στρᾰτοπέδευσις, εως, ἡ, Xen.

ENCAMPMENT, AN, στρᾰτοπεδεία, ἡ, Xen. *Vid.* CAMP.

One encamped at a distance, ἀπόσκηνος, ον, Xen.

ENCHAIN, TO, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Omn. *Vid.* TO CHAIN.

ENCHANT, TO, θέλγω, no perf., though there is aor. 1 pass., Omn. poet., Plat.; κᾰτᾰθέλγω, Hom.; κᾰτᾰκηλέω, also to relieve (pain) by incantations, Soph., Plat.; κᾰτᾰθύομαι, mid., Theoc. *Vid.* TO CHARM.

ENCHANTER, AN, θελκτήρ, ῆρος, ὁ, h.; θέλκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; μάγος, ὁ, usu. in bad sense, Soph., Eur., Plat. *Vid.* MAGICIAN.

ENCHANTMENT, θελκτήριον, τό, Hom., Æsch., Eur.; κηληθμός, ὁ, esp. by music, Hom., Ap. Rh.; ἐπαοιδή, Att. ἐπῳδή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐπηλῠσίη, ἡ, h.; κηλητήριον, τό, Soph.; κήλημα, ἄτος, τό, Eur. *Vid.* CHARM, INCANTATION.

To use enchantments (as a magician), μᾰγεύω, Eur.

ENCIRCLE, TO, στέφω, Hom., Soph.; περιστέφω, Hom.; στεφᾰνόω (in Hom. only in perf. and pluperf. pass., as if it were "to have been placed in a circle," usu. c. prep. περί or ἀμφί and acc.), Pind., Eur., Ar.; ἀμφιστεφᾰνόομαι, pass., h.; περιστεφανόω, in pass. c. dat., Hdt.; κῠκλόω, Pind., Eur.; κῠκλέω, and -ομαι mid., no pass., Soph., Eur., Hdt.; περῐκῠκλόομαι, mid., Ar., Xen.; περῐκυκλέομαι, mid., Xen. *Vid.* TO SURROUND.

Encircling any thing, περιστεφής, ές, Eur.

[*Encircling the neck*, ἀμφίλοφος, ον, Soph.]

[ENCIRCLING, AN, περικύκλωσις, εως, ἡ, Thuc.]

ENCLOSE, TO, ἔργω, Hom. usu. ἐέργω, Att. usu. εἴργω (perf. pass. ἐέργμαι, 3d pl. ἐέρχαται or ἔρχαται, so pluperf., etc., Hom.), Hom., Eur., Ar., Xen., Dem., Æschin.; ἔργνῡμι and ἐέργνῡμι, Hom.; ἀμφιέργω, c. perf. pass. in act. sens., Hom.; κᾰτειργω, Hdt., Thuc.; εἰσέργνῡμι, Hdt.; περιειργω, Hdt., Thuc.; περιπτύσσω, Soph.; συγκλείω, perf. pass.

συγκέκλεισμαι, Eur., Hdt.; περιλαμβανω, Plat.; περῑκᾰτᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, Arist.; περιβάλλω, c. acc. et dat., Hdt.

To enclose by building, περιοικοδομέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To enclose together, συγκᾰτᾰκλείω, Hdt. *Vid.* To SHUT UP.

[*To enclose in brackets*, περιγράφω, Plut.]

One must enclose, εἰρκτέον (found as the verbal of εἴργω, though not quite in this sense), Soph.

ENCLOSED, ὀρχάς, ἄδος, only fem. (epith. of στέγη), Soph.; περιειργασμένος, η, ον (of a place), Xen.

ENCLOSURE, AN, ἕρκος, τό, Hom., Pind., Soph., Hdt.; κῆπος, ὁ, Pind.; ὀρκᾰ́νη, ἡ, Æsch., Eur.; περίβολος, ὁ, Eur., Hdt.; ἀμφῐ́βλημα, ἄτος, τό, Eur.; [τὸ περιβεβλημένον, Hdt.; περίφραγμα, ἄτος, τό, Tim. Locr.]

For you see the lofty enclosures of walls, ἀμφίβλητρα γὰρ τοίχων ὁρᾶς ὑψηλά, Eur.

ENCOMIASTIC, ἐγκωμιαστῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* PRAISING.

ENCOMIUM, ἐγκώμιον, τό, Ar., Plat., Arist. *Vid.* PRAISE, PANEGYRIC.

ENCOMPASS, TO, ἀμφιβαίνω, fut. mid. -βήσομαι, aor. 2 -ἔβην, as if from -βημι, perf. -βέβηκα (fut. act. and aor. 1 not used in this sense), c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Eur.; ἀμφίστᾰμαι, mid., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. acc. or c. dat., Hom.; ἀμφιτρέχω, Archil.; περῐβάλλω, perf. -βέβληκα, sometimes c. dupl. acc., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; περῐ́χέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, c. dat. or c. acc., Xen., Plat.; περῐκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Hdt., Thuc.; ἐμπεριέχω, imperf. -εἶχον, fut. -ἕξω or -σχήσω, aor. 2 -ἔσχον, Arist.; ἐμπεριλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, Arist. *Vid.* To SURROUND.

ENCOMPASSING, ἀμφῐδρόμος, ον, Æsch., Soph.

Encompassing a city, ἀμφίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀμφῐτειχής, ές, Æsch. *Vid.* SURROUNDING.

ENCOMPASSING, AN, ἐμπερῐλη̃ψις, εως, ἡ, Arist.

ENCOUNTER, AN (meeting or fight), συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σῠ́νοδος, ἡ, Thuc., Xen.

ENCOUNTER, TO (to meet, or to fight), συμβάλλω, perf. συμβέβληκα, c. dat. or c. πρός and acc. of antagonist, sometimes c. infin. μᾰ́χεσθαι, sometimes (but seldom) in mid., Hom., Hdt., Xen.; συναντάω, and -τάομαι, mid., c. dat. of the person encountered, whether antagonist or friend, Hom., Hes., Eur., Ar., Xen.; συμμίγνῡμι, esp. in fight, c. dat., sometimes συμ. χει̃ρά̀ς τινι, sometimes σ. τινι εἰς μᾰ́χην, Hdt., Thuc., Xen.

To encounter (dangers), ἐγχειρίζομαι, mid., c. acc., Thuc.; ὑφίσταμαι, c. aor. 2 act., Eur., Thuc., Lys., Dem.; ὑπομένω, Isoc.

How great and terrible a danger was encountered by this city for the freedom of the Greeks, ὡς μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη, Lys.

I am willing to encounter this danger for my country, Ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω Ῥῖψαι, Eur.

ENCOURAGE, TO, ὁμοκλέω, aor. 1 poet. also ὁμοκλήσασκον, c. dat., no pass., Hom.; πιστόομαι, mid., Hom.; θαρσύνω, often also in Att. θρᾰσύνω, Omn.; ἐπῐθαρσύνω, Hom.; ὀτρύνω, c. acc., sometimes c. dat., Omn. poet.; ὄρνῡμι and ὀρνύω, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, no perf., mid. voice usu. used in pass. sens. (and rather as "to be roused," "to arise," than in this sense), Hom., Hes., Pind., Soph.; κέλομαι, mid., aor. 1 ἐκελησάμην, aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc. or c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur.; ἄνωγα, perf. with pres. sense, besides regular persons, also 1st pl. ἄνωγμεν, imper. ἄνωχθι, 3d sing. ἀνώχθω and ἀνωγέτω, 2d pl. ἄνωχθε and ἀνώγετε, pluperf. in imperf. sens. ἠνώγειν, poet. ἀνώγειν (not Att.), also imperf. ἄνωγον and ἀνώγεον, fut. ἀνώξω, aor. 1 ἤνωξα (these last four not Att.), Hom., Trag., Hdt.; πᾰρᾰμῡθέομαι, mid., c. dat. or c. acc., sometimes c. ὡς and opt. (i.e., saying that), Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; κελεύω, c. acc. or c. dat., Omn.; ἐπῐκελεύω, c. dat. or c. acc., Eur., Thuc., Xen.; σαίνω, no perf., no mid., but pass., Æsch., Soph.; πᾰρᾰκᾰλέω, fut. -κᾰλέσω, perf. -κέκληκα, Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰθάλπω, Eur.; διᾰκελεύομαι, mid., c. dat., Omn. prose; πᾰρᾰκελεύομαι, c. dat. (or enc. one another, παρ. ἐν ἑαυτοῖς), Omn. prose; πᾰρᾰθαρσύνω, Thuc., Xen.; ἀνᾰθαρσύνω, Xen.; πᾰρεγγυάω, and mid. -ομαι, Xen.

They encouraged the cities, saying that they would both forbear to fortify the citadels, etc., παρεμυθοῦντο τὰς πόλεις, ὡς οὔτε ἀκροπόλεις ἐντειχίσαιεν, Xen.

One must encourage, πᾰρᾰμῡθητέον, Plat.

ENCOURAGEMENT (an encouraging of), θάρσος, τό, Æsch.; πᾰρᾰκέλευσμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; πᾰρᾰκέλευσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; πᾰρᾰκελευσμός, ὁ, Thuc., Xen.; πᾰρᾰμῡθία, ἡ, Xen., Plat.; πᾰράκλησις, εως, ἡ, Isoc., Æschin.

ENCOURAGING (i.e., addressing in encouraging language), πᾰραιφᾰμενος, and sometimes παρφᾰμενος, for πᾰρᾱ́φᾰμενος, η, ον, Hom., Hes., h., Ap. Rh.

Encouraging (i.e., calculated to encourage, as hope, fortunate circumstances, etc.), θαρσαλέος, α, ον, Æsch.; εὐθαρσής, ές, Xen.; πᾰρᾰκελευστῐκός, ή, όν, Plat.; παρακλητικός, ή, όν, Plat.

ENCROACH, TO, παραδῡ́ομαι, mid., fut. -δῡ́σομαι, c. perf. act. -δέδῡκα, and aor. 2 -έδυν, Plat., Dem.

ENCROACHMENT, πᾰρᾰδῦσις, εως, ἡ, Dem.

ENCUMBER, TO, βᾰρύνω, Hom., Pind., Æsch., Ar., Thuc., Xen.; γεμίζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To LOAD.

ENCUMBRANCE, ἄχθος, τό, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* LOAD, HINDERANCE.

[ENCYCLOPEDIA (a universal dictionary), πανδέκται, οἱ, Gell.; (a complete circle of the sciences, as a course of study), ἐγκύκλιος παιδεία, ἡ, Plut., Ath.; the form ἐγκυκλοπαιδεία has no authority.]

END, τέλσον, τό, Hom.; τέκμωρ, τό, indecl., Hom.; πρυμνόν, τό, Hom. πεῖραρ, ᾰτος, τό, usu. pl., Hom., Pind.; ἄνῦσις, εως, ἡ, Hom., Theoc.; τέρμα, ᾰτος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; τελευτή, ἡ, Omn.; τέλος, τό, Omn.; τέκμαρ, τό, indecl., Hes., Pind., Æsch., Eur.; πεῖρας, ᾰτος, τό, Pind.; ἐσχᾰτιά, ἡ, Pind.; πέρας, ᾰτος, τό, Omn. Att.; λῆξις, εως, ἡ, Æsch.; βαλβίς, ῖδος, ἡ, Eur.; τέρθρον, τό, Eur.; τέρμων, ονος, ὁ, Trag.; κᾰταστροφή, ἡ, Soph., Thuc.; παῦλα, ἡ, Soph., Thuc., Xen.; προσθήκη, ἡ, Æsch.; μετόπωρον, τό, Eur.; ἔξοδος, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; διᾰ́λῡσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem.; κᾰτᾰ́λῡσις, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; ἄκροτελεύτιον, τό (of a verse), Thuc.; τέλθος, τό, Call. *Vid.* SYN. 382.

The end of any thing cut, τομή, ἡ, Thuc.

The end of, πρυμνός, ή, όν, adj., as πρυμνὴ χείρ, πρυμνὸν δόρυ (always the butt end; in the case of a limb, the end nearest the body, etc.), Hom.; ἔσχᾰτος, η, ον (usu. the other, or the extreme end), Pind., Eur., Hdt., Thuc.

At the end, τέρμιος, α, ον (of death, or the place where a person is fated to die), Soph.; τερμόνιος, α, ον, Æsch.

[*There seemed no end to it*, οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, Thuc.]

[*To make an end of* (i.e., destroy), ὄλλυμι, fut. ὀλέσω, etc., Hom., Trag., for which in Att. prose usu. ἀπόλλυμι. *Vid.* To DESTROY.]

[*To bring to an end* (i.e., complete, finish), περαίνω (of a voyage, discourse, etc.), Pind., Att.]

See what is the end of the holy prophecies of the god, σκόπει τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα, Soph.

There is an end of faith, hope, threats, etc., φρούδη πίστις, φροῦδαι ἐλπίδες, φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατός, κ.τ.λ., Soph., Eur.

Having come to the end of labors, ὑπερτελὴς ἄθλων, Soph.

And the prosperous are not prosperous to the end, οἵ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς, Eur.; so Isoc.

Bring your calamity to a fortunate end, εὖ πως τὴν νόσον καταστρέψου, Eur.

The end of the month, μὴν φθίνών (ἴ Att.), Thuc.

My hair stood on end, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας ἀνεπτέρωκα, Eur.

[*To cause the hair to stand on end*, ὀρθίας ἵστημι (aor. 1 ἔστησα) τρίχας, Soph.]

With his hair on end, ἀνασεσοβημένος τὴν κομην, Luc. *Vid.* HAIR.

END, TO, act., ἄνω, only pres. and imperf. act. and pass., no mid., Hom., Æsch., Hdt.; λύω (ῠ̆ usu., rarely ῡ̄ in the simple verb, ῡ̄ in compounds), fut. λύσω, perf. λέλῡκα, rare in act., perf. pass. λέλῡμαι, etc. (Hom. often uses pluperf. without redupl. λῦτο, etc.; he also has λελῦτο for λελύοιτο, 3d sing. perf. pass. opt.; Pind. has imper. λῦθι, as if from λῡ́μι), Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; παύω, no perf. act., perf. pass. πέπαυμαι, aor. 1 ἐπαύθην, and paulo-post fut. πεπαύσομαι, in mid. sense, with the rest of the mid. voice, the act. usu. of ending a thing, c. acc. rei, sometimes c. gen., the mid., c. pass. tenses above mentioned, c. gen. rei, or c. part. of the agent, fut. 1 and aor. 1 act. often "to make another person end what he is doing" (*vid.* To CEASE, To STOP), Omn.; τελευτάω, c. acc., sometimes c. gen., Omn.; τελέω, fut. -έσω, poet. (not Att.) often -έσσω, etc., Omn. poet.; περαίνω, perf. pass. πεπέρασμαι, infin. πεπεράνθαι, Trag., Xen., Plat., Dem.; τέμνω, perf. τέτμηκα, Eur.; ἐκλύω, Soph., Eur., Dem.; ἀναπαύω, Soph.; ἐκπαύω, Eur.; ἐκπεραίνω, Eur.; ἐκτελευτάω, Æsch., Soph.; κᾰτᾰ́λῡω,

Eur., Omn. Att. prose; *παρᾰλύω*, Eur., Isæ.; *ἀναλύω*, Xen.; *κατᾰπλέκω*, Hdt.

To end, intrans. (i. e., to be ended), *καταστρέφομαι*, pass., Eur.

[*Come to an end*, *ὄλλυμαι*, c. 2d perf. *ὄλωλα*, Hom., poet., in Att. prose usu. *ἀπόλλυμαι*; *παύομαι*, Hom., etc.]

To end, intrans., *ἀποβαίνω*, only in pres. and imperf., aor. 2 *-ἔβην*, and perf. act. *-βέβηκα*, and fut. mid. *-βήσομαι*, c. *ἐς* and acc., or c. adv., signifying motion, as *οἴ*, *ὅποι*, etc., Hdt.; *περιέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ήλυθον*, Att. *-ῆλθον*, perf. *-ελήλυθα*, c. *ἐς* and acc., Hdt.; *᾽ἀποτελευτάω*, c. *ἐς* and acc., Plat.

To end at the same time with, intrans., *σύνᾰύτω*, fut. *-ὕσω*, c. dat., Æsch.

To end before, act., *προκατᾰλύομαι*, mid., Hdt.

To end battles, *μαχᾶν τέμνειν τέλος*, Pind.

You end your speech, *κατᾰστρέφεις λόγου τελευτήν*, Æsch.

All things ended in this (i. e., became this at last), *ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη*, Thuc.

Where will the force of calamity end, where will it terminate, being lulled asleep? ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; Æsch.

ENDED, *κεκρῐμένος*, *η*, *ον* (*πόνος*), Pind.

One who ends, puts an end to, *λῡτήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Æsch.; *παυστήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Soph.

Ending alike, *ὁμοιοτέλευτος*, *ον*, Arist.

ENDANGER, TO, *κινδῡνεύω*, c. dat., Hdt.

To be endangered, *κινδυνεύομαι*, Thuc., Plat., Dem.

ENDEARING, *θελκτήριος*, *ον*, Æsch.

ENDEARMENT, *πάρφᾰσις*, *εως*, *ἡ*, Hom.

ENDEAVOR, AN, *πεῖρα*, *ἡ*, Pind., Omn. Att.; *ἐγχείρημα*, *ᾰτος*, *τό*, Soph., Isoc., Dem.; *ἐγχείρησις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.; *ἐπῐχείρημα*, *ᾰτος*, *τό*, Thuc., Xen., Isoc.; *ἐπῐχείρησις*, *εως*, *ἡ*, Hdt., Thuc. *Vid.* ATTEMPT, TRIAL.

ENDEAVOR, TO, *πειρητίζω*, only pres. and imperf., Hom.; *᾽ἰθύω*, esp. in aor. 1, no mid. or pass., Hom.; *ἐπῐθύω*, Hom., h., Ap. Rh.; *μαίομαι*, Hom.; *πειράω*, aor. 1 pass. both in act. and pass. sens., c. infin., or c. acc. or c. *ὡς* or *ὅπως*, Hom., Pind., Soph., Eur., more common in mid., Omn.; *ἐπῐχειρέω*, c. dat., or c. acc., or c. infin., Hom., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἐγχειρέω*, c. dat., Omn. Att.; *βιάζομαι*, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Lys. *Vid.* TO ATTEMPT, TO TRY.

Why do you make this endeavor? τί τήνδ᾽ ἀφορμᾶς πεῖραν; Soph.

One must endeavor, *πειρᾶτέον*, Xen., Plat.; *ἐπιχειρητέον*, Thuc., Isoc.; *ἐγχειρητέον*, Xen.

ENDIVE, *κόνυζα*, *ἡ*, Arist.; *κυύζα*, *ἡ*, Theoc.; *πῐκρίς*, *ῐδος*, *ἡ*, Arist., Theoph.; *σέρις*, *εως*, or *ῐδος*, *ἡ*, Diosc.

ENDLESS, *᾽ἀνήνυστος*, *ον*, Hom.; *᾽ἄπειρέσιος*, Hom., Hes., Soph.; *᾽ἀπείρων*, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, gen. *ονος*, etc., Hom., Æsch.; *μῡρίος*, *α*, *ον*, Omn. poet., Hdt., Plat.; *᾽ἀπέραντος*, *ον*, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; *᾽ἄλῡτος*, *ον*, Pind., Soph.; *᾽ἄτρῡτος*, *ον*, Pind., Soph., Hdt., Theoc.; *᾽ἄπειρος*, *ον*, Pind., Eur., Hdt., Plat.; *᾽ἀνήνῡτος*, *ον*, Soph., Plat.; *᾽ἄτέρμων*, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, gen. *-ονος*, Eur.; *᾽ἄκραντος*, *ον*, Æsch.; *δυσκατᾰπαυστος*, *ον*, Æsch., Dem.; *᾽ἀκόρεστος*, *ον* (of grief), Æsch., Eur.; *᾽ἀμῑμῡτος*, *ον*, Ap. Rh. *Vid.* INFINITE, INCESSANT, BOUNDLESS.

ENDLESSLY, *ἄλληκτον* for *᾽ἄληκτον*, Hom.; *ἀνηνύτως*, Soph. *Vid.* INCESSANTLY.

ENDORSE, TO, *ἐπῐγρᾰφω*, c. acc. of the thing written, dat. of the document on which it is written, Æschin.; *᾽ὑπογράφω*, Dem.

ENDORSEMENT, *ἐπῐ᾽γραμμα*, *ᾰτος*, *τό*, Dem.

[ENDORSER, prob. *ἐπιγραφεύς*, *ὁ*, no auth.; *a false endorser* (of a summons), *ψευδοκλητῆρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Ath.]

ENDOW, TO, *πλουτίζω*, Æsch., Soph., Xen.

To endow with a dowry, *ἐδνόομαι*, mid., Hom.; *ἐδνάομαι*, mid., Eur. *Vid.* TO ENRICH, DOWRY.

Endowed with, *᾽ἀρᾱρώς*, *υῖα*, *ός*, c. dat., Pind., Eur.

She being endowed with such virtue and modesty, *κρατήσασα τοιαύτης ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης*, Isoc.

ENDURABLE, *᾽ἀνασχετός*, also poet. *ἀνσχετός*, *όν*, usu. with a negative, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Hdt.; *᾽ἀνεκτός*, *όν*, Hom.; *τλητός*, *ή*, *όν*, Trag., Ap. Rh.; *φορητός*, *ή*, *όν*, Æsch., Eur.; *φερτός*, *ή*, *όν*, Eur.; *μέτριος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Soph., Eur.; *οἰστός*, *ή*, *όν*, Thuc.

Easily endurable, *εὐφόρητος*, *ον*, Æsch.; *εὐβάστακτος*, *ον*, Arist.

ENDURANCE, *καμμονίη*, *ἡ*, Hom.; *τλημοσῦνη*, *ἡ*, Archil.; *καρτερία*, *ἡ*, Xen., Plat., Isoc.; *καρτέρησις*, *εως*, *ἡ*, Plat.; *καρτέρημα*, *ᾰτος*, *τό*, Plat.; *πάθησις*, *εως*, *ἡ*, Arist.

ENDURE, TO, *᾽ὑποδέχομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sens., Hom.; *ἔχω*, imperf. *εἶχον*, but esp. in fut. *σχήσω*, and mid. *σχήσομαι*, c. acc., sometimes c. dat., Hom.; *᾽ἀνέχομαι*, mid., imperf. *ἀνειχόμην*, fut. *᾽ἀνέξομαι* and *ἀνασχήσομαι*, poet. *ἀνσχήσομαι* (only *ἀνέξομαι* Att.), no aor. 1, aor. 2 *ἀνεσχόμην*, poet. *ἀνσχόμην* (not Att.), Att. sometimes *ἠνεσχόμην* (used also in act. *ἀνέχω*, Soph., Eur.), no pass., Omn.; *᾽ἀθλεύω*, for *ἀεθλεύω* (which is also in Hom.), Hom., Æsch.; *ὀχέω*, Hom., Æsch.; *τλάω* (not used in pres.), fut. *τλήσομαι*, perf. *τέτληκα*, imper. *τέτλᾶθι*, *τετλαίην*, *τετλάνai*, poet. *τετλᾶμεν* and *τετλᾰμέναι*, part. *τετληώς*, fem. *υῖα*, gen. *ότος*, etc., aor. 1 *ἐτᾰλάσσα*, aor. 2 *ἔτλην*, *τλῆθι*, *τλαίην*, etc. (Trag. only use fut., aor. 2, and once perf. indic.), Omn. poet., Xen.; *τολμάω*, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *᾽ὑπομένω*, Hom., Pind., Omn. Att. prose; *φέρω*, fut. *οἴσω*, oftener *οἴσομαι* (only the latter in Hom.), aor. 1 *ἤνεγκα*, Ep. *ἤνεικα*, aor. 2 *ἤνεγκον*, Ep. *ἤνεικον*, no perf., but aor. 1 pass. *ἠνείχθην*, Hom. also has 3d sing. *φέρησι*, as if from *φέρημι*, 2d pl. pres. imper. sync. *φέρτε*, also an imper. *οἶτε*, and infin. *οἰσέμεν* and *οἰσέμεναι* (also *οἴσειν*, Pind.), Omn.; *διᾰφέρω*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *ἀμφιέπω* and *ἀμφέπω*, only pres. and imperf. without augment, Pind.; *ὀκχέω*, Pind.; *διαντλέω*, Pind., Eur., Plat.; *᾽ὑποζεύγνῡμαι*, pass., c. dat., Æsch., Soph.; *᾽αθλέω*, Soph., Eur., Plat.; *βαστάζω*, Soph., Arist.; *ἐξᾰνέχομαι*, mid., Soph., Eur.; *μένω*, Eur.; *καρτερέω*, c. *πρός* and acc., *ἐπί* or *ἐν* and dat., Omn. Att.; *διεξέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ήλῡθον*, Att. *-ῆλθον*, perf. *-ελήλῡθα*, Soph.; *ἐκκομίζω*, Eur.; *ἀρκέω*, fut. *-έσω*, sine cas., Soph.; *διαρκέω*, Xen.; *ἀντέχω*, fut. *ἀνθέξω*, etc., c. dat., Xen.; *περιφέρω*, Thuc.; *ὑτλέω*, Call.; *ὑτλεύω*, Ap. Rh.; *᾽ὑποφέρω*, Plat., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* TO SUFFER, TO BEAR.

To endure to the end, *διακαρτερέω*, Hdt., Xen.

To endure yet more, *ἐπῐτᾰλαιπωρέω*, Thuc., Plat.

To endure together with, *συμφέρω*, c. dat. of the companion, c. acc., but sometimes c. gen. of the thing endured, Eur., Xen.; *συναντλέω*, Eur.

They endured to the end for the sake of their country, *διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα*, Lycurg.

How will King Darius endure to be insulted in this manner? πῶς ταῦτα βασιλεῖ Δαρείῳ ἐκχρήσει περιῠβρίσθαι; Hdt.

He endures slavery, *δουλίῳ χρῆται ζύγῳ*, Æsch.

They would no longer endure it, *οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο*, Thuc.

One must endure, *᾽ὑπομενετέον*, Thuc., Isoc.; *᾽ὑφεκτέον*, Xen.

What must be endured, *᾽ἀνεκτέος*, *α*, *ον*, Soph.

ENDURING, *τᾰλᾰ᾽φρων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *τᾰλᾰσᾰ᾽φρων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom., Hes.; *τᾰλᾰπείριος*, *ον*, Hom.; *τᾰλᾰπενθής*, *ές*, Hom.; *τλητός*, *ή*, *όν*, Hom.; *σχέτλιος*, *α*, *ον* (also *ος*, *ον*, Eur.), Hom., Trag.; *τᾰλαεργός*, *όν*, Hom., Hes., Theoc., Ap. Rh.; *τλήμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, Omn. poet., Xen.; *τᾰλᾰκάρδιος*, *ον*, Hes., Soph.; *τᾰλαίπωρος*, *ον*, Pind., Trag., Plat., Dem.; *τᾰλαίφρων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Soph., Eur.; *τλησῐμοχθος*, *ον*, Eur.

Enduring much, *πολύτλητος*, *ον*, Hom.; *πολῡ᾽τλας*, only in nom. sing. masc., Hom., Soph.; *πολῡτλήμων*, Hom., Ar.; *πολῡμοχθος*, *ον*, Soph., Eur. *Vid.* SUFFERING, PATIENT.

ENDURINGLY, *ταλαιπώρως*, Ar., Thuc.

ENEMY, AN, *δῆϊος*, usu. written in Hom. *δᾶϊος* (often in oblique cases where the last syll. is long, as *δηίοις*, used as dissyll., in that case, in Trag., written *δᾴων*, etc.), *ὁ*, Hom., Pind., Trag.: *ἐχθρός*, *ὁ*, Omn.; *πολέμιος*, *ὁ*, Pind., Omn. Att., Hdt.; *ἀντῐδίκος*, *ὁ*, Æsch.; *ἀντῐτυπος*, *ὁ*, Æsch.; *ἀντιστᾶτης*, *ου*, *ὁ*, Æsch.; *ἐνστᾶτης*, *ου*, *ὁ*, Soph.; *ἐνάντιος*, *ὁ*, usu. in pl., Trag., Thuc.; *ὑπενάντιος*, *ὁ*, Thuc., Xen.; *ἀντῐπολέμιος*, *ὁ*, Hdt., Thuc.; *ἀντῐπόλεμος*, *ὁ*, in pl., Hdt. *Vid.* HOSTILE.

The enemy, *τὸ προσκειμένον*, Hdt.

An open enemy, *φᾰνερόμῑσος*, *ον*, as adj., Arist.

Belonging to an enemy, *πολεμήϊος*, *η*, *ον*, Hdt.; *πολέμιος*, *α*, and *ος*, *ον*, Omn. Att.

[*The enemy's country*, *πολεμία*, *ἡ*, Thuc., Xen.]

Beacons giving notice of the approach of an enemy, *φρυκτοὶ πολέμιοι*, Thuc.

To become an enemy, *πολεμόομαι*, pass., Thuc.

To make an additional enemy of, *προσπολεμόομαι*, mid., Thuc.

Had any one become his enemy? δι᾽ ἐχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Eur.

ENERGETIC, *ὀτρηρός*, *ά*, *όν* (esp. of bodily energy), Hom., Ar., Ap. Rh.; *δραστήριος*, *ον*, Æsch., Eur., Thuc.; *ἄσκνος*, *ον*, Soph., Xen.; *ἐνεργός*, *όν*,

Hdt., Xen.; ἐθελόπονος, ον, Xen.; ἐθελουργός, όν, Xen.

ENERGETICALLY, ὀπῐ̆λέως (esp. of bodily energy), Hom., Hes.; ἀόκνως, Dem.; ἐνεργῶς, Xen.

ENERGY, ἀλκή, ἡ, Omn. poet., Thuc., Xen.; ὁρμή, ἡ, Soph., Thuc., Plat.; ὀξύτης, ητος, ἡ, Plat., Dem.

ENERVATE, TO, κᾰτᾰκλάω, fut. -κλᾰ́σω, esp. in pass. to be en., Eur.; ῥρύπτω, esp. in pass., Ar., Xen.; διᾰθρύπτω, Xen., Plat.; κᾰτάγνῡμι or καταγνύω, fut. -άξω, no 1st perf. act., 2d perf. κατέᾱγα, pass. sens., Xen.

To be enervated, μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc., Xen., Plat., Dem.; μαλθᾰκίζομαι, Plat.; μαλθάσσομαι, Æsch.

ENERVATED, αἰνόθρυπτος, ον, Theoc. *Vid.* EFFEMINATE.

In an enervated manner, διᾰτεθρυμμένως, Plat.

ENFEEBLE, TO, ᾽ἀπογυιόω, Hom.; ἀσθενόω, Xen. *Vid.* TO WEAKEN.

To be enfeebled, ἀσθενέω, Eur., Xen. *Vid.* TO BE WEAK.

ENFOLD, TO, πῡκάζω, Hom., Eur.; περιπτύσσω, Soph., Eur., Ap. Rh.; ἀμφικαλύπτω, Hom.; ἐγκᾰλύπτω, Æsch., Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO WRAP.

ENFORCE, TO (i. e., compel), ᾽ἀναγκάζω, Omn. Att.

ENFRANCHISE, TO, εἰσοικίζω, in pass. (i. e., to be made citizens), Xen.

Newly enfranchised, νεοδᾰμώδης (a Lacedæmonian term), Thuc., Xen.

ENGAGE, TO (i. e., to promise), ῠ̔πισχνέομαι, mid. (also ὑπίσχομαι, Hom., Æsch.), fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2 ῠ̔πεσχόμην, imper. ὑπόσχου, also perf. pass. ὑπέσχημαι, and aor. 1 ῠ̔πεσχέθην in act. sens., properly c. infin. fut., sometimes c. infin. pres., or even c. infin. aor. (Xen.), also c. ἤ μήν and infin. fut. (Xen.), Omn. *Vid.* TO PROMISE, TO UNDERTAKE.

To engage (i. e., to occupy, as an employment engages one), ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, aor. 2 ἐπέσχον, ἐπισχών, no aor. 1 nor perf., Thuc.

[*To engage for hire,* μισθόομαι, Hdt., Xen., etc.; *to engage one's services at so much,* μισθόομαί τινα τόσου, Hdt.] *Vid.* TO HIRE, TO EMPLOY.

To engage (in battle), συμβάλλω, perf. -βέβληκα, and mid., sine cas. or c. dat., or c. πρός and acc., or c. infin. μάχεσθαι, Omn.; συμμίγνῡμι χεῖρας, or βίαν, or Ἄρῃ, Hom., Pind., Soph.; [*to engage with* (in battle), προσμίγνυμι, c. dat., or πρός c. acc., Hdt., Thuc.] *Vid.* TO FIGHT.

In such a contest is the divine Orestes about to engage with the two, τοιάνδε πάλην Διοσσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης Ἄψειν, Æsch.

And when we are engaged with the enemy, ἡνίκα δ᾽ ἂν ἡμεῖς ἐγχειρῶμεν τοῖς πολεμίοις, Xen.

To engage in (business, war, public affairs, etc.), ἅπτομαι, mid., c. gen., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀνθάπτομαι, Hdt., Thuc., Plat.; ὁμῑλέω, c. dat., Ar., Thuc., Plat.; προσομῑλέω, c. dat., Thuc.

[*To engage in public affairs,* πράττω τὰ πολιτικά, Plat., Dem.]

To be engaged in, διέπομαι, mid., imperf. διεπόμην, no fut., c. dat., Eur.; γίγνομαι, mid., fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, also perf. pass. γεγένημαι, fut. 1 pass. γενηθήσομαι, c. περί and acc., or c. πρός and dat., Isoc., Dem.; [ἀναστρέφομαι (like Latin *versor*), Xen.; ἐν χερσὶ ἔχω, Hdt.] *Vid.* TO OCCUPY.

Socrates was engaged in considering what had been said, πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης, Plat.

Whatever he was engaged in, ἃ μετὰ χεῖρας ἔχοι, Thuc. (so Hdt.), and ἔχειν ἐν χερσίν, Hdt.

They engaged in the war, ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν, Isoc.

Engaged in, προστῡχής, ές, c. dat., Plat.; [*wholly engaged in,* ἀνειμένος, η, ον, εἰς c. acc., Hdt.; ὅλος, η, ον, πρός, c. dat., Dem.] *Vid.* INVOLVED.

To engage (a person to do so and so), πείθω, Omn. *Vid.* TO PERSUADE.

ENGAGEMENT, ἐγγύη, ἡ, Hom., Æsch., Antipho, Dem. *Vid.* PROMISE.

An engagement (i. e., battle), συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σῦνοδος, ἡ, Ar., Thuc., Xen. *Vid.* FIGHT, BATTLE.

Engagement (i. e., occupation), ἀσχολία, ἡ, Xen.

ENGENDER, TO, τίκτω, fut. τέξω, oftener τέξομαι (the only fut. in Trag.), sometimes τεκοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, 2d perf. τέτοκα in act. sens., aor. 1 pass. part. τεχθείς, Eur., Omn.; φῡτεύω, Hes., Pind., Soph.; γεννάω, Arist.; ἀπογεννάω, Dem. *Vid.* TO CAUSE, TO PRODUCE.

ENGINE, AN, μηχᾰνή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; [(for making, moving, etc.), ὄργανον, τό, Plat.; (for hurling swiftly darts, etc.), ὀξυβελής, ὁ (with and without καταπέλτης), Diod., also ὀξυβελικόν, τό (i. e., ὄργανον), Diod.; εὐθύτονον, in pl., Hero; (for casting stones, like mortars for shells), παλίντονον, τό, in pl., Hero.]

An engine-maker, μηχᾰνοποιός, ὁ, Ar., Plat., Xen.

To make engines, μηχᾰνοποιέω, Hipp.

[ENGINEER, μηχανικός, ὁ, Plut.]

[ENGRAFT, TO, ἐμφυτεύω, Diod., in pass., Theophr.; παραπήγνυμι, Plut.]

ENGRAVE, TO, ἐντέμνω, c. acc. of the figure engraved, ἐν and dat. of the material on which, Hdt.; γλῦφω, also simply c. acc. (as, *to engrave seals,* γλύφειν σφρᾱγῖδας), Hdt.; ἐγγλύφω, Hdt.; χᾰράσσω, Anth.

[*To engrave upon wood,* ξυλογραφέω, Inscr.]

ENGRAVER, AN, γλύπτης, ου, ὁ, Anth.; [χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, Euryph.; mod. term, χαλκογράφος, ὁ, no auth.]

A tool for engraving, γλῦφᾰνον, τό, h., Theoc.; σμίλη, ἡ, Anth.

ENGROSS, TO (as a feeling engrosses a person), ᾽ἄγρέω; *fear wholly engrosses me,* τρόμος με πᾶσαν ἀγρεῖ, Sapph.

To be engrossed by, ἐνέχομαι, only in pres. and imperf. ἐνειχόμην, Eur.

ENHANCE, TO, αὐξᾰ́νω, fut. αὐξήσω, and all tenses from this same stem, Omn. *Vid.* TO INCREASE.

ENHANCEMENT, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* INCREASE.

ENIGMA, αἴνιγμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Soph., Plat., Æschin.; αἰνιγμός, ὁ, Eur., Ar., Plat. *Vid.* RIDDLE.

ENIGMATICAL, αἰνικτός, ή, όν, Soph.; αἰολόστομος, ον (of persons or oracles), Æsch.; αἰνιγμᾰτώδης, ες, Plat.

ENIGMATICALLY, αἰνικτηρίως, Æsch.

To speak enigmatically, αἰνίσσομαι, mid., pass. to be spoken enig., only in perf. and aor. 1, Theogn., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat.

One who speaks enigmatically, αἰνικτήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of what is said, and dat. of the person to whom —*I know the god to be always to the wise an enigmatical deliverer of oracles,* τὸν Θεὸν . . . ἐξεπίσταμαι σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί, Soph.

ENJOIN, TO, ἐφίεμαι, mid. (ῐ̆ usually, but not always, Hom., ῑ̆ Attic), aor. 1 ἐφηκάμην (rare in this sense, however), c. dat. pers., or c. acc. c. infin., Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἐπιτέλλω, c. dat. or acc. pers., c. acc. rei, Hom., Pind.; ἐντέλλω, oftener -ομαι, mid., pass. rare, except in perf., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; αὐδάω, generally, and esp. as an oracle does, c. dat. or acc. pers., Pind., Trag., Hdt., Dem.; φημί, Pind.; τάσσω, c. dat. or acc. pers., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐτάσσω, pass. sometimes of the person (I am enjoined), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προστάσσω, Hdt.; λέγω, Æsch., Soph., Xen., Dem.; ἐπισκήπτω, c. dat. pers., acc. rei, or c. dat. pers. and infin., or c. acc. pers. and infin., or c. dupl. acc., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; προφωνέω, Trag.; μῡθέομαι, mid., no pass., c. dat. pers., Æsch.; προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, no perf., aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. part. προυνεχθείς for προεν., c. dat. pers., Æsch., Hdt.; διείρηκα, no tenses except perf. act. and pass., esp. as laws enjoin, Plat., Dem.; ᾽ἀγορεύω, c. dat. pers., esp. as laws enjoin, Dem.

To enjoin not to do, ᾽ἀπᾰγορεύω, c. dat. pers., μή and infin. rei, Dem., Æschin.

To enjoin in addition, προσεντέλλομαι, mid., Xen.; προσεπιστέλλω, esp. by letter, Thuc. *Vid.* TO COMMAND, TO ORDER.

ENJOY, TO, ᾽ἄγάλλομαι, mid., only pres. and imperf., c. dat. or c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπαυρίσκομαι, mid., fut. ἐπαυρήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπηῦρον, and -όμην mid., no other tenses (Theogn. has also pres. act., and Hes. ἐπαυρεῖ, 3d sing. pres.), the Attics only use the aor. 2 mid., usu. c. gen. (Andoc. also has it c. acc.), Hom., Hes., Pind., Eur., Andoc.; ὀνῐ́νᾰμαι, mid., only in fut. ὀνήσομαι, and aor. 2 ὠνήμην, imper. ὄνησο, opt. ὀναίμην (2d sing. aor. 2 opt. ὄναιο, often used as imper. "may you enjoy"), Plat. has also imperf. ὠνινάμην, and Xen. and Theoc. have aor. 1 pass. in nearly the same sense, only without any case after it, c. gen., sometimes c. part., Hom., Theogn., Soph., Eur., Plat., Xen., Dem.; τέρπομαι, both mid. and pass. in act. sens., aor. 2 mid. τεταρπόμην, part. τεταρπόμενος, Hom., c. gen. or c. dat., or c. acc. or c. part., Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἀπονίνᾰμαι, Hom., Soph.; κατονίνᾰμαι, Ar.; πέσσω, only pres., Hom., Ap. Rh.; ἀμφέπω, poet. also ἀμφιέπω, only pres. and imperf., Pind.; γεύομαι, mid., no pass., c. gen., Pind., Hdt.; δρέπω, Pind., Dem.; ἐπῐκῡρέω, fut. -κύρσω, no perf., no pass., c. gen., Æsch.; ᾽ἀπολαύω, only in act., except sometimes fut. mid., c. gen., sometimes c. acc., Eur., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; χράομαι, c. dat., Omn. Att.; καρπόομαι, mid., no pass., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.

To enjoy besides, προσαπολαύω, c. acc., Plat.

To enjoy together, σὺνἀπολαύω, Arist.

To enjoy at once, συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -εἴληφα, aor. 2 -ἔλαβον, no aor. 1, Hdt.

To enjoy one's own possessions, τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν (for πάσχειν), Theogn.

[*He enjoys not a few advantages*, πάσχει ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα, Hdt.]

[*To enjoy one's friendship*, μετέχω, c. gen. pers., Xen.]

ENJOYMENT, ὄνησις, εως, ἡ, Sapph., Trag., Plat.; ἀπόλαυσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπαύρεσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

[*To derive some enjoyment from*, ὀνίναμαί τι ἀπό, c. gen., Plat.]

ENKINDLE, TO, ἀνάκαίω, fut. -καύσω, Hom., Hdt.; ἅπτω, also in this sense in pass., esp. in perf. with fut. mid., Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* TO KINDLE.

ENLARGE, TO, αὐξάνω, fut. αὐξήσω, Omn.; [ὀφέλλω, aor. 1 ὤφειλα, Hom., Hes., Pind.]

To enlarge (i.e., to speak at length), μᾶκρηγορέω, Æsch., Eur., Thuc.; μηκύνω, or sometimes μηκύνω λόγον, sometimes μηκ. c. acc. of the subject on which the speaker enlarges, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; μᾶκρολογέω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO BE PROLIX.

ENLARGEMENT, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* INCREASE, EXTENSION.

ENLIGHTEN, TO, ἐπιλάμπω, c. acc., Ap. Rh.

ENLIST, TO, ἄγείρω (perf. pass. ἄγήγερμαι, Hom.), Hom., Soph., Thuc.; κᾶτᾶλέγω, Ar., Thuc., Lys., Xen.; συλλέγω, Xen.; ἀθροίζω, Thuc., Xen.; ἀνίστημι, aor. 2 and perf. not used in act. sens., Thuc.

To enlist, intrans. (i. e., to enlist one's self), ἀπογρᾶφομαι, mid., Xen., Lys.

[*To enlist again*, ἀναστρατεύω, App., also mid., Dio C.]

[*Newly-enlisted*, νεοκατάγραφος, ον, App.]

An enlisting, ἄγερσις, εως, ἡ, Hdt.

ENLIVEN, TO, φαιδρύνομαι, mid., Plat.

ENMITY, ἔχθος, τό, Omn.; ἔχθρα (c. dat. of person against whom, Eur., Xen.), ἡ, Omn. post Hom.; δυσμένεια, ἡ, Soph., Eur., Antipho, Dem.; ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* HATRED, HOSTILITY.

Being at enmity with him, δι' ἔχθρας τῷδε . . . μολών, Eur.

Any one being at enmity with her, συμβαλὼν ἔχθραν τις αὐτῇ, Eur.

Was any one at enmity with him? δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀμφιγμένος; Eur.

Wise men should pray to be at enmity with the wise (not with fools), τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σόφῳ Ἔχθραν σὺνάπτειν, Eur.

Being at enmity with many and powerful men, εἰς ἔχθραν πολλοῖς καὶ δυνατοῖς καταστάντες, Plat.

ENNOBLE, TO, κὺδαίνω and κῦδάω, Hom., Pind.; αὐξάνω, fut. αὐξήσω, Omn.; ὀρθόω, Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ὀγκόω, Eur. *Vid.* To EXALT.

ENNUI, κακοπάθεια, ἡ, Att.; [ἄλυς, υος, ὁ, Hipp., Plut.]

ENORMITY (of conduct), ὑπερβολή, ἡ, Plat., Dem.

ENORMOUS, ἄμαιμάκετος, ον, Hom.; ἄναιδής, ές, Hom.; ὑπέρμεγας, fem. -μεγᾶλη, neut. -μεγα, Ar.; ὑπερμεγέθης, ες, Hdt., Xen.; ὑπέρογκος, ον, Xen., Dem.; ὑπέρμετρος, ον, Plat. *Vid.* GREAT, LARGE.

ENORMOUSLY, ὑπερμέτρως, Eur.

ENOUGH, adv., ἄλις, often c. gen., Omn.; ἄδην, poet. ἄδδιν, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; ἀρκούντως, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isæ.; ἐπαρκούντως, Soph.; ἐξαρκούντως, Ar., Plat.; ἱκᾶνῶς, Thuc., Plat.; ἀποχρώντως, Thuc., Plat., Isæ.; μετρίως, Ar. *Vid.* SUFFICIENTLY.

It is enough, ἀρκούντως ἔχει, Æsch.

To give the Trojans enough of war, Τρῶας ἄδην ἐλᾶσαι πολέμοιο, Hom.

[*To have enough of a thing*, πίμπλαμαι, c. gen., Plat.; πλησμονή ἐστί τινός (τινι), Ar., ἄδην ἔχω, c. gen., Plat.]

Enough to live on, ὅσον ἀποζῆν, Theoc.

Enough of night remained for them to cross the plain before daylight, ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον, Xen.

ENOUGH, adj., ἤλῖθα πολύς (fem. πολλή, neut. πολύ), Hom.; ἱκᾶνός, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐξαρκής, ές, Æsch., Soph.; διαρκής, ές, Thuc., Dem. *Vid.* SUFFICIENT.

[*More than enough*, περιττός, ή, όν, Xen.; *to have more than enough*, περιττὸν ἔχω, or fully περιττὰ τῶν ἀρκούντων ἔχω, Xen.]

ENOUGH, TO BE, ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., Omn. Att.; ἐξαρκέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO SUFFICE.

It is enough, impers., ἀπόχρη, fut. ἀποχρήσει, aor. 1 ἀπέχρησε, c. dat. pers., c. infin. rei, sometimes c. dat. pers. and part., or c. dat. pers. and ἦν (as, *that it was enough for them to command half*, ὤμως σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεομένοισι, Hdt.; *it is enough for me if I can*, ἀπόχη μοι τοσοῦτον ἦν δυνηθῶ, κ.τ.λ., Isoc.), Ar., Omn. prose.

ENQUIRE, TO. *Vid.* TO INQUIRE.

ENRAGE, TO, ἐριδμαίνω, only pres., Hom.; ἐρέθω, only pres., Hom.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; ἐρεθίζω, only pres. and imperf. act., Hom., but also in pass., Ar., Hdt.; χολόω, Hom., Soph.; ἐξερεθίζω, Pind.; ὀργαίνω, no perf., no pass., but act. sometimes used in pass. sens., Soph., Eur.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Xen., Æschin.; ὀξύνω, Soph.; πᾰροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To ANGER.

I have enraged my husband more than I should have done, μᾶλλον ἢ χρῆν, ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν, Eur.

To enrage those who were chastised, ὀργὴν ἐμποιεῖν τοῖς κολασθεῖσι, Plat.

You are enraged, not with those in fault, but with . . ., οὐ τοὺς αἰτίους ἀλλὰ τοὺς . . . ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, Dem. *Vid.* TO BE ANGRY.

ENRAPTURED, περῖχᾰρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* GLAD.

ENRICH, TO, πλουτίζω, Æsch., Soph., Xen.; κᾰτᾰπλουτίζω, Hdt., Xen.

[*To enrich one's self from the public purse*, πλουτέω ἀπὸ τῶν κοινῶν, Ar.; *from* a thing, also c. ἐκ and gen., Dem.; *to enrich one's self by every means*, ἀπὸ παντὸς περιουσίαν ποιέομαι, Plat.]

ENRICHING, πλουτοδότης, gen. ου, only masc., Hes.; ὀλβοδότης, and fem. ὀλβοδότειρα, Eur.; βᾰθῦπλουτος, ον, Eur.; ὀλβιόδωρος, ον, Eur.; ὀλβοφόρος, ον, Eur.; πλουτηρός, ά, όν, Xen.; πλουτοδοτήρ, ῆρος, only masc., Anth. *Vid.* RICH.

ENROLL, TO (a person among), γράφω τινὰ τῶν, etc., Xen.

[*To enroll in addition*, προσκαταλέγω, c. acc. et dat., Plut.]

[*To enroll* (in a list) *fraudulently*, παραγράφω, Dem.]

To enroll one's self, ἐπῖγράφομαι, mid., c. acc. of the pronoun, Thuc., Isæ.

ENSANGUINE, TO, αἱμάσσω, Pind., Trag. *Vid.* TO BLOOD.

ENSHRINE, TO, ἱερόω, Plat.

[ENSHROUD, TO, περιπτύσσω, Trag.] *Vid.* To WRAP UP.

ENSIGN, AN, σημεῖον, τό, Hdt., Xen.; ἐπίσημον, τό, Hdt. *Vid.* STANDARD.

ENSLAVE, TO, δουλόω, Omn. Att., Hdt.; καταδουλόω, c. perf. pass. in act. sens., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀνδρᾰποδίζω, Hdt., Thuc., Xen., Lys; ἐξανδρᾰποδίζω, Hdt., Xen., Andoc., Dem. *Vid.* SLAVE, SLAVERY.

To join in enslaving, συγκαταδουλόω, Thuc.

ENSLAVED, δουλόσῦνος, ον, Eur.

ENSLAVING, AN, δούλωσις, εως, ἡ, Thuc.; καταδούλωσις, ἡ, Thuc., Plat.; ἐξανδρᾰπόδισις, εως, ἡ, Hdt.; ἀνδρᾰποδισμός, ὁ, Thuc., Isoc.

I who ward off from them the day of being enslaved, ὃς σφιν ἄμύνω ἦμαρ ἀναγκαῖον, Hom.; so δουλιον ἦμαρ, Hom.

There is no greater misfortune for men than being enslaved, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν, Soph. *Vid.* SLAVERY.

ENSNARE, TO, δολόω, Hes., Soph., Hdt., Xen.; σᾰγηνεύω, no pass., Soph.; περῐβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur., Hdt.; [παλεύω (prop. by decoy bird), Ar.] *Vid.* SYN. 80.

To be ensnared, εἰς βόλον καθίστᾶμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., Eur. *Vid.* SNARE, TOILS.

ENSUE, TO, ἀκολουθέω, c. dat., Omn. Att. prose; ἕπομαι, mid., imperf. εἱπομην, no aor. 1, aor. 2 ἐσπόμην, fut., c. gen. or c. dat., Xen., Plat. *Vid.* TO FOLLOW.

ENSURE, TO, βεβαιόω, Plat.

ENTANGLE, TO, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλάβην, of entangling a person so as to prevent his going on, Hom.; μίγνῡμι or μίσγω, fut. μίξω, etc., fut. mid. μίξομαι, in pass. sens., as well as paulo-post fut., aor. 2 pass. ἐμίγην, esp. of entangling people in misfortune, c. acc. pers., dat. of calamity, or c. dat. pers., acc. of fate, Hom., Pind., Soph.; ἐντείνω, Eur.; ἐμπᾰλάσσω, c. dat. of the thing in which, or simply to entangle (two things) together, Hdt., Thuc.; συμποδίζω, lit. or metaph. (e. g., in argument), Xen., Plat. *Vid.* TO INVOLVE.

To be entangled, ἐμπλέκομαι, pass., Soph., Eur.; συμπλέκομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem., Æschin.; ἐνέχομαι, pass., only pres. and imperf. ἐνειχόμην, Hdt., Xen., Plat.; σὺναρτάομαι, Thuc.; ἐπαλλάσσομαι, Xen.

ENTANGLEMENT, πλοκή, ἡ, Eur., Plat., Arist.; περιπλοκή, ἡ, Plat.

ENTER, TO, δύνω, only pres. and imperf. act., Hom.; δύω (ῦ in pres. and imperf. act. and mid., Hom., but ῡ Ap. Rh., ῡ in all other tenses except aor. 1 pass. ἐδύθην in all writers), pres. act. rarely, if ever, found except

in Hom., pres. mid. more usual, fut. and aor. 1 act. rarely if ever used, perf. δέδῦκα, aor. 2 ἔδυν, subj. δύω, etc.; Hom. has also poet. imperf. δύσκον, aor. 1 mid. ἐδῡσάμην, with (in Hom. only) 3d sing. ἐδύσετο, imper. δύσεο, etc., usu. c. acc., sometimes c. prep., Hom., Trag., Hdt., Plat., Ap. Rh.; κἀτᾰδύω, Hom., h., Hdt., Plat.; εἰσδύω, c. acc., and often c. prep. εἰς and acc., sometimes c. adv. signifying motion to a place, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐνδύω, Hom., Ar., Plat.; ὑποδύω, esp. as a feeling enters one's heart, or as disease, etc., c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Xen.; εἰσοιχνέω, only pres. act., Hom., Æsch.; εἰσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. acc. poet., but in prose usu. c. εἰς and acc., Omn.; ὑπέρχομαι, Hom., Æsch.; εἶσειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, Ep. -ᾖϊα, Att. often -ᾔα, c. acc. or c. prep., Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐμβαίνω, fut. -βήσομαι (fut. act. and aor. 1 act. only "to make to enter"), perf. -βέβηκα (part. ἐμβεβαώς, fem. υῖα, gen. ῶτος, Hom., Att. sync. ἐμβεβώς, fem. ῶσα, Soph.), aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, c. acc., sometimes c. gen., no pass., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πᾰρέρχομαι, Hes., Trag., Hdt., Xen.; εἰσβαίνω, Trag.; ἐμβατεύω, c. gen. or c. acc., Soph., Eur.; ἔννῡμαι, only in aor. 1 mid. ἐσσάμην, Pind.; εἰσήκω (to have entered), no aor. 1, no perf., no pass., Æsch., Ar.; πᾰρᾰστείχω, no perf., no pass., Soph.; ἀμφιβάλλω, perf. -βέβληκα, c. εἰς and acc., Eur.; ἐμπᾰτέω, Æsch.; ὑπερβαίνω, Eur.; εἰσβάλλω, Eur.; ᾄμειβω, Hdt.; εἰσῐκνέομαι, aor. 2 -ῐκόμην, imper. -ῐκοῦ, etc., Hdt.; εἰσέρρω, esp. in aor. 1 -ήρρησα, and perf. -ήρρηκα, Ar.; εἰσελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, c. εἰς and acc., Xen.; πᾰρειμι, Hdt.

To enter before, προεισέρχομαι, Dem.

To enter privily, surreptitiously, ὑπεισέρχομαι, Eur.; ὑπεισδύω, Hdt.; πᾰρεμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no other tenses, Plat., Æschin.; παρεισδύω, Hipp.

To enter together with, σῠνεισέρχομαι, c. acc. or c. prep., Eur., Thuc., Xen., Andoc.; σῠνεισπίπτω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; σῠνεισδύω, Arist.

To enter (in a book), τῐ́θημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Dem.

To enter (a house) *by force as a conqueror*, ἀντῐτορέω, no pass., Hom.

To enter by force, or *force an entrance into*, εἰσβιάζομαι, mid., Ar.

To enter (chariots for a race, etc.), καθίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. -εῖμαι, Thuc., Isoc.

You shall not enter for the contest in throwing the javelin, οὐ δέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, Hom.

Entering a chariot, ὄχοισιν ἐμβεβὼς πόδα, Soph.

For since this king entered on his reign, ἐπειδὴ γὰρ οὑτοσὶ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, Antipho.

I entered on the accusation, εἰσῆλθον τὴν γραφήν, Dem.

When he had entered on the age of puberty, ἐπεὶ εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους, Xen.

Entering into, ἐσῐέμενος (from ἐσίημι), c. acc., Hom.

What may be entered, εἰσβᾰτός, όν, c. dat. of the means by which, Thuc. *Vid.* ACCESSIBLE.

What may not be entered, ἄδῡτος, ον, Hom., Pind. *Vid.* INACCESSIBLE.

ENTERPRISE (the disposition), τόλμᾰ and τόλμη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., Isæ.; εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; (an enterprise), ἴθῠς, ἡ, only in acc. sing., Hom.; πεῖρα, ἡ, Æsch., Soph., Thuc. *Vid.* SYN. 91.

A daring enterprise, τόλμημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Thuc., Plat.

A hazardous enterprise, κινδύνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

ENTERPRISING, τολμήεις, εσσα, εν, superl. contr. τολμήστατος, η, ον, Hom., Pind., Soph.; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Antipho; εὐτολμος, ον, Æsch., Xen.; ἐγχειρητῐκός, ή, όν, Xen.; ἴτᾰμος, ή, όν, usu. in a bad sense, Dem. *Vid.* BOLD.

An enterprising person, ἴτης, ὁ, Ar., Plat.; ἐπῐχειρητής, ὁ, Thuc.

ENTERPRISINGLY, εὐτόλμως, Tyrt., Æsch.; τολμηρῶς, Thuc.

ENTERTAIN, TO (i. e., receive in one's house), ἄγᾰπάω, only in act., Hom.; ἀγᾰπάζομαι, mid., Hom., Pind.; κομίζω, Hom.; δέχομαι, mid., with perf. pass. δέδεγμαι, and pluperf., and paulo-post fut., and aor. 1 pass. in act. sens. (Hom. often omits the reduplication in perf. pass. imper., infin., and part.), Omn.; ὑποδέχομαι, Hom., Hes., Pind., Isoc., Lys., Antipho; ξενίζω, and poet. (including Trag.) ξειν., fut. -ίσω (often -ίσσω, Hom.), Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., also ἐν δόμοις, Eur.; εἰσδέχομαι (also metaph., as, to entertain an excuse, etc.), Pind, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ξενόομαι, mid., also pass., Pind., Æsch., Eur., Xen.; κᾰταξενόω, Æsch.; εὐωχέω, sometimes c. dupl. acc. both of the person and of the entertainment given, also c. gen. of the entertainment, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Theoph.; ϑοινάω, Eur., Hdt.; ξενοδοχέω, and Ion. ξενοδοκέω, Eur., Hdt. *Vid.* TO RECEIVE, TO ADMIT.

To entertain all, πανδοκεύω, c. acc., Hdt., Plat.

[*To entertain at an inn*, πανδοκεύω, Hdt.]

To entertain (a feeling, a hope, etc.), ἐπῐβαίνω (not in fut. or aor. 1 act.), fut. mid. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, c. gen., Soph., Plat.; ἄναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, Hdt.

To entertain (i. e., to amuse), τέρπω, aor. 2 mid. in Hom. often redupl. in all moods, τεταρπόμην, τεταρπόμενος, etc., Omn. poet., Thuc., Xen., Isoc.

To be entertained, ἐπιξενόομαι, poet. ἐπιξειν., pass., Arist., Ap. Rh.; ξενίζομαι, Plat.; ξενόομαι, c. παρά c. dat., Xen.

Means of entertaining friends, ὑποδεξίη (ῑ poet.), ἡ, Hom.

ENTERTAINMENT, ENTERTAINING (of guests), κομιδή, ἡ, Hom.; ὑποδοχή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ξενία, ἡ, Hdt.; ξένϊσις, εως, ἡ, Thuc.; ξενισμός, ὁ, Plat.; ξενοδοχία, ἡ, Xen.

Entertainment (i. e., amusement, q. v.), τέρψις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

ENTERTAINER, AN, ξεινοδόκος, poet. for ξενοδόχος, ὁ, Hom., Hes. *Vid.* HOST.

ENTHRONED (on high), ὑψίζῠγος, ον, Hom. *Vid.* THRONE.

ENTHUSIASM, ἐνθουσιασμός, ὁ, Plat.; ἐνθουσίᾰσις, εως, ἡ, Plat.; βακχεία, ἡ, Plat.; i. e., eagerness (q. v.), προθῡμία, ἡ, Omn.; μανία, ἡ, Eur., Plat.

ENTHUSIASTIC, ἐνθουσιαστικός, ή, όν, Plat.; i. e., eager (q. v.), πρόθῡμος, ον, Omn. Att., Hdt.

To be enthusiastic, ἐνθουσιάω, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐνθουσιάζω, Plat.; i. e., to be eager (q. v.), προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1, and fut. 1 pass., Omn. Att., Hdt.

ENTHYMEME, AN, ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Arist.

ENTHYMEMES, OF (consisting of, or skillful in), ἐνθῡμημᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

ENTICE, TO, ἐφέλκομαι, mid. and pass. in pass. sens., imperf. -ειλκόμην, fut. mid. -έλξομαι, aor. 1 -ειλκῡσάμην, perf. pass. -είλκυσμαι, etc., Hom., Theoc.; ϑέλγω, Hom., Soph.; δελεάζω, Xen., Isoc., Dem.; ψῡχᾰγωγέω (only to entice men), Xen., Plat., Isoc., Dem., Lycurg.

To entice away, ὑπολαμβάνω, Thuc.

ENTICEMENT, δέλεαρ, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat. *Vid.* ALLUREMENT.

ENTICING, ἐπᾰγωγός, όν, Hdt., Thuc., Xen.; ἔφολκος, ον, Thuc.; ψῡχᾰγωγῐκός, ή, όν (only of enticing men), Arist.

An enticing (the action), ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.

ENTIRE, διηνεκής, ές, Hom., Plat.; οὖλος, η, ον, Hom., Hes., h.; ὅλος, η, ον, Pind., Omn. Att.; πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omn.; ἅπας (Hom. uses neut. ἅπαν, but ἅπᾶν Att.), Omn.; πρόπας (neut. πρόπᾶν, Hom.), Hom., Hes., Trag.; σύμπας (neut. σύμπᾶν, Hom.), Omn.; αὐτόπρεμνος, ον, Æsch.; ὁλοσχερής, ές, Soph., Theoc.; πάγκοινος, ον (of a multitude), Æsch.; ἄκραιφνής, ές, Thuc.; ἀτρῑβής, ές, Xen.; ὁλόκληρος, ον, Plat., Comic.; ἔκπλεως, ων, or ἔκπλεος, α, ον, Xen.; ἄνέμητος, ον, Dem.; [παντελής, ές, Trag., Plat.; πλήρης, ες, Hdt., Æschin.]

Entire (of a horse, etc.), ἔνορχος, ον, Hom.; ἐνόρχης, gen. ου, only masc., Ar.; ἔνορχις, ιος, Hdt.

ENTIRELY, ἀντῐκρῠ́, Hom.; κᾰτᾰκρῆθεν, Hom.; πάγχυ (sometimes ἐπὶ πάγχυ) (also πάνυ, Att.), Hom., Hes., h., Pind., Æsch., Ar., Hdt.; πάντα, πάντως, Hom., Eur., Hdt.; μάλα (in Hom. often πάγχυ μάλα or μάλα πάγχυ), Omn.; λῖαν, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; κᾰτάκρης (ᾰ properly, but usu. ᾱ). Hom., Soph., Eur., Hdt.; παμπήδην, Theogn., Æsch.; διὰ τέλους, Æsch., Soph., Plat.; ἀντῐκρύς, Æsch., Thuc.; ἀτεχνῶς, Xen., Plat.; κομῐδῇ, Plat., Dem.; ὅλως, Plat., Arist.; παντελῶς, Hdt., etc.; ὅλῳ ποδί, Ap. Rh.; πρωτρό, Hom. *Vid.* WHOLLY, ALTOGETHER.

[ENTIRENESS, ὁλότης, ητος, ἡ, Arist.]

ENTITLE, TO (i. e., to call), κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, often poet. (not Att.) -έσσω, Att. fut. usu. καλῶ, mid. καλοῦμαι, perf. κέκληκα, perf. pass. opt. κεκλῄμην, etc., Omn. *Vid.* TO CALL.

To be entitled—I am entitled to be releas'd from these evils, δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph.

They are also the most entitled to be distrustful, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι, κ.τ.λ., Thuc.; so Plat., Dem., etc.

ENTOMB, TO, ϑάπτω, perf. act. τέτᾰφα (rare), perf. pass. τέθαμμαι, aor. 1 pass. ἐτάφην, not so common as aor. 2 ἐτάφην, Omn.; κᾰ-

τἄθάπτω, Hom., Lys., Isoc. *Vid.* To BURY.

ENTRAILS, ἔγκἄτα, τά, dat. pl. ἔγκἄσι, Hom.; ἔντερον, τό, usu. in pl., Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Æschin.; σπλαγχνΐδιον, τό, Diphil.; κόλον, τό, Ar.; κοιλία, ἡ, Hdt.; ἐντοσθΐδια, τά, Hipp., Arist.; νηδυια, τά, Ap. Rh.

With straight entrails, εὐθυέντερος, ον, Arist.

A feast on the entrails (after sacrifice), τὰ σπλάγχνα, Ar.

To eat the entrails (after sacrifice), σπλαγχνεύω, Ar.

To eat the entrails in company with, συσπλαγχνεύω, c. μετά and gen., Ar.

ENTRANCE, AN, εἴσΐθμη, ἡ, Hom.; ἐφορμή, ἡ, Hom.; εἴσοδος or ἔσοδος, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; στόμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Soph., Xen.; στόμιον, τό, Soph., Eur., Plat.; στόμωμα, ἄτος, τό, Æsch.; εἴσβἄσις, εως, ἡ, Eur.; εἰσβολή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κλΐσιάς, ἄδος, ἡ, Hdt.; ἐμβολή (esp. into a country), ἡ, Xen.

The entrance of a harbor, εἴσπλοος, contr. εἴσπλους, ὁ, Thuc.

An entrance (to a house or temple, i. e., space by or before gates), πρόπὕλον, τό, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt.; προπύλαιον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; παραστάδες, αἱ, Xen.

[*An entrance into a country* by a mountain pass, πύλαι, αἱ, Hdt.]

[*A side entrance*, πάροδος, ἡ, Lys., Xen.]

[*The side entrances* (on the stage, opp. to αἱ μέσαι θύραι), πάροδοι, ἡ, Ath.]

A narrow entrance, ῥώξ, ῥωγός, ἡ, Hom.; στενωπός, ἡ, Soph.

An entrance (esp. of soldiers as a re-enforcement to a besieged garrison), εἰσδρομή, ἡ, Thuc.

Breaking down the walls, and making by force of arms a wide entrance within the gates, τείχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω Λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον, Eur.

Having a narrow entrance, στενόπορος, ον, poet. (not Att.) στειν., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Having a double entrance, ἀμφίδὔμος, ον, Hom.; ἀμφίθὔρος, ον, Soph., Lys.; ἀμφΐπὔλος, ον, Eur.; δίστομος, ον, Soph.; ἀμφΐτρής, ἦτος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ἀμφίστομος, ον, Hdt.

ENTRANCED, νυμφόληπτος, ον, Plat., Arist.

[*To be entranced*, νυμφιάω, Arist.]

ENTRAP, TO, σἄγηνεύω, no pass., Sapph.; περΐβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur., Hdt.; ὑπέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλὔθον, Att. -ῆλθον, perf. -ελήλὔθα, Soph., Eur.; also δόλῳ ὑπέρχομαί τινα, Eur.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Soph. *Vid.* To ENSNARE, To DECEIVE.

ENTREAT, TO, γουνάζομαι, mid., no pass., usu. c. gen. of the thing by which, sometimes c. πρός and gen.—*I entreat you by those whom you have left behind, and who are not here, both by your wife and father*, etc., νῦν δέ σε τῶν ὄπισθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων, πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρός, κ.τ.λ., Hom.; γουνόομαι, mid., no pass., only pres. tense, Hom.; κέλομαι, mid., aor. 2 ἐκεκλόμην (also aor. 1 ἐκελησάμην, Pind., Epich.), c. acc. or c. dat., Hom.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Hom., Hdt.; λἴτἄνεύω, in augm. tenses usu. ἐλλιτ., Hom., Pind., Xen., Plat.; λΐσσομαι, fut. λΐσομαι, aor. 1 often ἐλλΐσάμην for ἐλισ. (not in Att.), aor. 2 ἐλΐτόμην (Hom. has also imperf. λισσεσκόμην), no pass. (the Trag. only use pres. and imperf.), c. gen. of the thing by which or in the name of which one entreats, or c. πρός and gen. (all verbs in this sense admit of this construction), or c. πρό and gen., Omn. poet., Hdt., Plat.; εὔχομαι, c. dat. of him to whom the entreaty is addressed (sometimes c. acc., or c. πρός and acc.), c. acc. of the thing prayed for, pluperf. pass. in act. sens., perf. pass. in pass. sens. (the only tense so used) (Hom. never uses an augment, the Attics usu. have ηὐ in augm. tenses), Omn.; εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἐπεύχομαι, c. dat. pers., Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προσεύχομαι, c. dat., sometimes c. acc., Trag., Ar., Hdt., Plat., Xen., Antipho; κἄτεύχομαι, c. dat. or c. acc., Trag., Hdt.; ἱκετεύω, Omn.; ἱκνέομαι, mid., only pres. and imperf. in this sense, Soph., Eur.; also aor. 2 ἵκόμην, Hom.; προσεννέπω, only in pres. act., Pind.; λΐτομαι, only pres. and imperf. mid., h., Ar.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sens., c. gen. pers. acc. rei, sometimes c. dupl. gen., sometimes (but rarely) c. acc. pers., Soph., Ar., Omn. prose; λΐταίνω, only pres. act., Eur.; ἀντιάζω, only act., Soph., Eur.; ἄντομαι, only pres. and imperf. mid., Soph., Ar.; κατασκήπτω, Soph.; ἐπισκήπτω, Eur., Thuc., Æschin.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, also ποτΐπίπτω, Æsch., Eur.; προσπίτνω, only pres. and imperf., Æsch., Soph., Eur.; στέργω, Soph.; ἀντιβολέω, often with double augm. ἠντεβ., Ar., Xen., Lys., Dem.; κἄθΐκετεύω, c. gen. or c. dat., Eur., Hdt.; ὀρέγνὔμαι, in aor. 1 pass. ὠρέχθην, c. gen., Eur.; καταδέομαι, c. gen., Plat.; προσδέομαι, c. acc. or c. gen., sometimes also c. gen. rei, Hdt.; ἐπΐμαρτὔρομαι, mid., no pass., Hdt., Thuc.; διάμαρτὔρομαι, Xen.; μειλΐσσομαι, mid., Ap. Rh. *Vid.* To ASK, To BEG.

To entreat by touching the chin, ὑπογενειάζω, Æschin.

To entreat in return, ἀντιδέομαι, c. gen. pers., acc. rei, Plat.

To obtain by entreaty, πἄραιτέομαι, and sometimes simply to entreat, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To entreat earnestly, λΐπἄρέω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.

They entreated, ἡδέσαντο, no other tense or person, Pind.

Also "*I entreat you by*" is often rendered by πρός and gen. without any verb, the pronoun being placed between πρός and its case, as, "*do not, I entreat you by your knees*," etc., μὴ πρός σε γούνων, Eur.; so Soph.

One must entreat (earnestly), λΐπἄρητέον, Xen.

Disposed to entreat, δεητικός, ή, όν, Arist.

ENTREATING, ἡδεσάμενος, η, ον, Hes., Archil., Ap. Rh. *Vid.* SUPPLIANT.

ENTREATY, ἵκεσία, ἡ, Eur.; δέημα, ἄτος, τό, Ar.; δέησις, εως, ἡ, Dem., Isæ.; ἀντΐβολία, ἡ, Thuc.; ἀντΐβόλησις, εως, ἡ, Plat.; παραίτησις, εως, ἡ, Plat.; ἵκετεία, ἡ, Thuc. *Vid.* SUPPLICATION, and SYN. 237.

Abstaining from entreaty, ἀνΐκέτευτος, ον, Eur.

[ENTREMETS, παροψίς, ΐδος, ἡ, Ar., Xen.]

[ENTRENCH, TO, περιταφρεύω, Xen.]

ENTRUST, TO, ἐπΐτρέπω, c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐγγυἄλίζω, fut. -ίξω, no pass., Hom.; ἐφίεμαι, mid., aor. 1 ἐφηκάμην, etc., not in pass., Æsch.; ἐγκἄτΐθημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ήκα, perf. pass. -εῖμαι, Æsch.; διάμεθΐημι, Eur.; εἰσχειρΐζω, Soph., Hdt., Dem.; πἄρἄδΐδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur., Xen., Lys., Dem.; ἐπιστέλλω, Æsch.; προΐεμαι, mid., Xen.; ἀνἄτΐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, Thuc., Ar.; πιστεύω, and in pass. of the person, c. acc. rei, Xen., Plat.; διἀπιστεύω, Dem., Æschin.; πἄρἄβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc.; προσάπτω, no perf. act., Xen.; ἐπιτρωπάω, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 175.

[*To entrust a son to one* (as tutor), παιδά τινι παραδΐδωμι, c. infin., Hdt.]

ENTRY, *act of entering*, ἔνδὔσις, εως, ἡ, Plat.; εἴσδὔσις, εως, ἡ, Arist.

[*Port of entry*, προσβολὴ ὀλκάδων, Thuc.; *to serve as a port of entry*, ἐν προσβολῇ εἶναι, Thuc.]

[ENTWINE, TO, ἀναπλέκω, Pind.]

[ENUCLEATE, TO (a subject), ἀνακαθαίρομαι, Plat.]

ENUMERATE, TO, διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλὔθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλὔθα, Pind., Eur., Xen., Dem.; κἄτἄλέγω, Hdt., Xen., Plat.; ἀνανέμομαι, mid., Hdt.; ἀπἄρΐθμέω, Xen., Isoc., Dem.; ἀναρΐθμέομαι, mid., Dem.; ἀπολογίζομαι, mid., c. perf. pass. in pass. sens., Xen., Dem., Æschin.; διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, Att. often -ῆα, c. acc., or c. περί and gen., Hdt., Plat., Isoc.

To enumerate in opposition, on the other hand, ἀντΐδιεξέρχομαι, Plat.; ἀντιδιέξειμι, Æschin.

ENUMERATION, ἀπἄρΐθμησις, εως, ἡ, Thuc.

ENUNCIATE, TO, φθέγγομαι, mid., Trag., Hdt., Xen., Plat.; προφωνέω, Æsch., Soph.; ἀπορρΐπτω, aor. 2 pass. -ερρΐφην, Hdt. *Vid.* To UTTER.

ENUNCIATION, φθογγή, ἡ, Omn. poet.; φθόγγος, ὁ, Omn. poet., Plat. *Vid.* UTTERANCE, VOICE.

ENVELOP, TO, κἄλύπτω, Omn. poet., Xen.; ἀμφΐκἄλύπτω, Hom., Eur.; κἄτἄμφΐκἄλύπτω, Hom.; συγκἄλύπτω (often in tmesis), Hom., Eur., Plat.; κἄτἄκἄλύπτω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; περΐκαλύπτω (often in tmesis, Poet.), Hom., Xen., Plat.; ἐγκἄλύπτω, Æsch., Ar., Plat., Dem.; ἐπΐκἄλύπτω (often in tmesis), Hes., Eur., Xen., Plat., Arist.; προκἄλύπτω, Xen., Plat.; περιβάλλω, Eur.; ἀμφιχέομαι, pass., perf. -κέχὔμαι, pluperf. often ἀμφεχὔμην for ἀμφΐκεχύμην, Hom.; περιπτύσσω, Xen. *Vid.* To COVER.

ENVELOPE, AN, κἄλυμμα, ἄτος, τό, Hom., h., Æsch., Soph.; περΐκἄλυμμα, τό, Plat. *Vid.* COVER.

ENVELOPING, στεγαστρΐς, ΐδος, ἡ (only fem.), epith. of a cloak, Hdt.

ENVIABLE, ἀρΐζηλος, ον, Hes.; ζηλωτός, ή, όν, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐπΐζηλος, ον, Æsch.; πολύζηλος, ον, Isoc.;

ἀριζήλωτος, ον, Ar.; μακαριστός, όν, Xen., Isoc.

Enviable (i. e., calculated to excite envy), ἐπίφθονος, ον, sometimes c. dat. of those in whose breasts it will be excited, or c. πρός and gen. pers., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.

In a way to excite envy, ἐπιφθόνως (διαπράξασθαί τι), Thuc.

Not to be envied, ἀζήλωτος, ον, Plat.

Not provoking envy, ἄφθονος, ον, Æsch.

ENVIOUS, φθονερός, ά, όν, Omn. post Hom.; ἐπίφθονος, ον, c. dat. of the object, Æsch.; βάσκανος, ον, Ar.; ζηλότυπος, ον, Ar.

ENVIOUSLY, φθονερῶς, Xen., Plat., Isoc.; ἐπιφθόνως, Xen.

Rather enviously, ὑποφθόνως, Xen.

ENVIOUSNESS, φθονερία, ἡ, Arist.

ENVIRON, TO, περίστᾰμαι, mid., only pres., imperf., fut., and aor. 1 mid., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. acc., sometimes c. dat., Omn.; ἐγκυκλόομαι, pass., Eur., Ar. *Vid.* TO SURROUND.

ENVIRONS, THE (of a city), ἡ περιοικίς, ίδος, Thuc.

ENVOY, AN, πρέσβυς, εως, ὁ, in sing. only in poet., Æsch., Ar., Omn. prose. *Vid.* AMBASSADOR.

ENVY, φθόνος, ὁ, Omn. post Hom.; ζῆλος, ὁ (often in a better sense than φθόνος), Hes., Soph., Lys., Dem.; νέμεσις, εως, ἡ, Æsch.; ἄγη, ἡ, Æsch., Hdt.; φθόνησις, εως, ἡ, Soph.; ζηλοσύνη, ἡ, h.; ζηλοτυπία, ἡ, Æschin.; βασκᾰνία, ἡ, Plat. *Vid.* Syn. 238.

Freedom from envy, ἀφθονία, ἡ, Plat.

ENVY, TO, ἄγᾰμαι, mid., imperf. ἠγάμην, fut. ἀγάσομαι, and poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγασάμην, or with σσ, and ἠγάσθην in act. sens. (Hom. also has 2d pl. pres. ἀγάασθε, infin. ἀγάασθαι), c. acc. or c. dat. (or c. gen., but not in Hom., who alone uses the word in this sense), also c. infin. of the cause—*ye who envy the goddesses that they should sleep*, οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε . . . εὐνάζεσθαι — or c. conj. οὕνεκα, *because*, etc., Hom.; μεγαίρω (pass. only in Anth.), no mid., c. dat. pers., sometimes c. gen. or c. acc. of the thing envied or grudged, Hom., Æsch., Orac. ap. Hdt., Ap. Rh.; φθονέω, c. dat. pers., sometimes also c. gen. of the cause, when it means to refuse through envy, c. acc. rei, or c. infin., or sometimes c. part., as, *do not through envy refuse to tell me*, μὴ δέ μοι φθόνει λέγων, Æsch., Omn.; ζηλόω, Hes., h., Eur., Theoc.; ἐπιβλέπω, c. dat., Soph.; ἄγαίομαι, mid., only pres., Hdt.; βασκαίνω, c. acc. or c. dat., Isoc., Dem.; ὑποφθονέω, c. dat., Xen.

Not so much from regard to the Æginetans as because he was full of envy and jealousy, οὐκ Αἰγινήτεων οὕτω κηδόμενος ὡς φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεώμενος, Hdt.

Do we deserve to be so envied by the Greeks for the . . . and the dominion which we have? Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν . . . ἀρχῆς τε ἕνεκα ἧς ἔχομεν τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφόνως διακεῖσθαι; Thuc.

[ENWRAP, TO, περιπτύσσω, c. acc. et dat., Trag. *Vid.* To WRAP IN.]

[ENWREATHE, TO, περιστεφανόω, Ar., Hdt.]

EPHORI, THE, Ἔφοροι, οἱ, Hdt., Xen.

The court of the Ephori, Ἐφορεῖον, τό, Xen.

Of or *belonging to the Ephori*, Ἐφορῐκός, ή, όν, Xen.

To be an Ephor, Ἐφορεύω, Thuc.

The office of Ephor, Ἐφορεία, ἡ, Xen.

EPIC, ἐποποιϊκός, ή, όν, Arist.

Epic poems, epic poetry, ἔπεα, contr. ἔπη, τά, Pind., Hdt.; ἐποποιία, ἡ, Hdt., Arist. *Vid.* Syn. 221.

Epic composition, ῥαψῳδία, ἡ (opp. to κῐθᾰρῳδία, lyric composition), Plat.

An epic poet, ἐποποιός, ὁ, Hdt., Arist.; ῥαψῳδός, ὁ, applied to Hom. (esp. as reciting his own poems), Plat.; ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοί (Ὁμηρίδαι), Pind.

To be an epic poet, ῥαψῳδέω (esp. one who recites his poems), Plat.

EPICURE, AN, τένθης, ου, ὁ, Ar., Cratin.; προτένθης, ὁ, Ar., Pherecr.

Like an epicure, λῐχνος, η, ον, and ος, ον, Eur., Xen., Plat.; ὀψοφᾶγος, ον, superl. ὀψοφαγίστατος, Ar., Xen.

EPICURISM, τενθεία, ἡ, Ar.; λῐχνεία, ἡ, Xen., Plat.

To be an epicure, προτενθεύω, Ar.

EPIDEMIC, ἐπῐδήμιος, ον, Hipp.

An epidemic disease, ἐπῐδημία, ἡ, Hipp.

To be epidemic, ἐπῐδημέω, Hipp.

EPIDERMIS, THE, ἐπιδερμίς, ίδος, ἡ, Hipp.

EPIGRAM, AN, ἐπῐ́γραμμα, ᾰτος, τό, Plat.

To write an epigram, ἐπῐγρᾰ́φω, c. dat. of the subject, as, *the epigram which some say was written on Midas the Phrygian*, τὸ ἐπίγραμμα ὃ Μίδα τῷ Φρυγὶ φασί τινες ἐπιγεγράφθαι, Plat.

EPILEPSY, ἐπίληψις, εως, ἡ, Arist., Hipp.

A fit of epilepsy, σπασμός, ὁ, Hipp.

EPILEPTIC (subject to epilepsy), ἐπιληπτικός, ή, όν, Arist.

Attacked with epilepsy, ἐπίληπτος, ον, Hipp.

EPILOGUE, AN, ἐπῐ́λογος, ὁ, Arist.

EPISODE, AN, ἐπεισόδιον, τό, Arist.

Full of episodes, ἐπεισοδιώδης, ες, Arist.

To interweave as with episodes, ἐπεισοδιόω, Arist.

EPISTLE, AN, ἐπιστολή, ἡ, Eur., Omn. Att. prose; βίβλος, ἡ, Æsch., Hdt. *Vid.* LETTER, and Syn. 220.

EPISTOLARY, ἐπιστολικός, ή, όν, Dion. H.

EPITAPH, AN, ἐπῐ́γραμμα, ᾰτος, τό, Eur.

EPITHALAMIUM, AN, ἐπῐθᾰλᾰ́μιον, τό, Luc.; ἐπιθαλάμιος (sc. ᾠδή), title of Theoc. Idyll. 18. *Vid.* Syn. 217.

EPITHET, AN, ἐπίθετον, τό, Arist.

The application of epithets, ἐπίθεσις, εως, ἡ, Arist.

To apply an epithet, ἐπῐτῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Arist.

EPITOME, AN, ἐπιτομή, ἡ, Ath.

EPITOMIZE, TO, ἐπιτέμνω, perf. -τέτμηκα, Plat.

EPOCH, AN, χρόνος, ὁ, Thuc. *Vid.* TIME.

EPODE, AN, ἐπῳδός, ἡ, Dion. H.

Of, or *belonging to*, or *like an epode*, ἐπῳδῐκός, ή, όν, Hephæst.

EQUABLE, ὁμαλός, ή, όν, Plat.

EQUABILITY, ὁμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

EQUAL, ἴσος, η, ον, Hom.; ἶσος Hom., ἴσος Att., ἶσος also once in Hes., and in Theogn., and usu. in Pind. (Æsch. once has ἶσος, later poets, e. g., Theoc., have ἴ), η, ον, compar. ἰσαίτερος, usu. c. dat., sometimes c. gen., often c. conj. (ἶσος ὥσπερ, Soph.; ἶσος καί, Soph., Eur.; ἶσος ὡς, ἶσος ἅτε, Eur., etc.), Omn. —*I have an equal share of this country with you*, ἐμοίγ' ἴσον μὴν τῆσδε τῆς χώρας μέτα, Ὅσον περ ὑμῖν, Ar.; ὁμοῖος, ον (when the ult. is long the penult. is also lengthened, as ὁμοιοῦ), Hom.; ὁμοῖος, α, ον, Att. often ος, ον, construction like that of ἴσος, ὁμ. ὥστε, ὁμ. καί very frequent, Omn.; ἀτᾰ́λαντος, ον, always with dat. of him to whom the person is equal, often with acc. of the matter in which they are equal, Hom.; ὁμᾰλός, ή, όν, Æsch., Theoc.; ἰσόῤῥοπος, ον, c. dat. or c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἰσήρης, ες, Eur.; ἀγχώμᾰλος, ον, sine cas., Thuc.; ἀντῐπᾰ́λος, ον, c. gen. or c. dat., Thuc., Lys.; ἐπᾰμιλλος, ον, c. dat., Xen., Isoc.; ἰσόμᾰλος, ον, sine cas., Xen.; ἐνᾰμιλλος, ον, c. dat. or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; παραπλήσιος, α, ον, and ος, ον, c. dat., sometimes c. καί, compar. παραπλησιαίτερος, α, ον, Hdt., Plat.; ἴσαῖος, α, ον, Call.; ἰσᾰμιλλος, ον, Anth.; (in quantity or number), ὁμοπλήθης, ες, Euclid.

Equal (as a drawn battle), ἀμφήριστος, ον, Hom., Ap. Rh.

The battle by sea having been equal, ἰσορῥόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, Thuc.

Having regard to the battle by sea having been nearly equal, πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιόντες, Thuc. *Vid.* DRAWN.

Equal, i. e., fighting or able to fight on equal terms, ἀξιόμᾰχος, ον, c. dat., Hdt., Thuc.; ἰσοπᾰλής, ές, Hdt.

Equal in age, ἥλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, rather of young than of old men, Hom., Pind., Æsch., Plat., Xen.; ὁμῆλιξ, ικος, Hom., Hes., Eur.; σύνομῆλιξ, Theogn., Theoc.; συνῆλιξ, Æsch.; ἰσῆλιξ, c. dat., Xen. *Vid.* AGE.

One equal in age, ἡλῐκιώτης, ου, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; the body of those equal in age, ἡλῐκία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Plat.; ὁμηλῐκία, ἡ, Hom. *Vid.* AGE.

Equally balanced, ἰσοκλίνής, ές, Arist.; (of sentences), πᾰ́ρῐσος, ον, Arist.

Of equal courage, ἰσόψυχος, ον, Æsch.

Equal to a danger (i. e., able to overcome it), ἰσοκίνδῡνος, ον, Thuc.

Of equal fortune, ἰσόμοιρος, ον, Hom.; ἰσοδαίμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Pind.

Keeping a front equal with, ἰσομέτωπος, ον (of soldiers in a line), c. σύν and dat., Xen.

Having equal laws, ἰσόνομος, ον, Ode on Harmodius and Aristogĭton, Thuc., Plat.; ἰσοτελής, ές, Dem.

Of equal length, ἰσομήκης, ες, Plat., Arist.

Of equal width, ἰσοπλᾰτής, ές, c. dat., Thuc.

Equal in number, σῠνᾰρῐθμος, ον, Simon.; ἰσοπληθής, ές, c. dat., Thuc., Xen.; ἰσᾰρῐθμος, ον, Plat.

Of equal power, influence, or *authority*, ἰσόψηφος, ον, Eur., Thuc., Plat.; ἰσοκρᾰτής, ές, Hdt., Arist.; ἀντίῤῥοπος, ον, c. dat., Xen.

Having an equal share, ἰσόμοιρος, ον, c. gen., Xen.

To have an equal share, be on

terms of perfect equality with, ἰσομοιρέω, c. πρός and acc., Isoc.

To make equal. *Vid.* To equalize.

To be on equal terms, ἴσόομαι, pass., Thuc.

To have equal rights, ἰσονομέομαι, pass., c. μετά and gen., Thuc.

We know that the affairs of those at war with one another sometimes proceed on more equal terms than might be expected from the different numbers of each, ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων ἐστὶν ὅτε κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος, Thuc.

Of equal size or extent, ἰσόμοιρος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Soph.; ἰσομεγέθης, ες, Xen.; ἰσόμετρος, ον, Ephipp.; ἰσομέτρητος, ον, Plat.

Of equal strength, ἰσοφόρος, ον, Hom.

Lasting an equal time, ἰσημέριος, ον, Soph.

Living on equal terms with, ἰσοδίαιτος, ον, c. πρός and acc., Thuc.

Equal in value to, ἀντάξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt., Plat.

Coming equally to all, ἰσοτέλεστος, ον, Soph.

[*Nearly equal*, παραπλήσιος, ον, and α, ον, c. dat., Hdt., etc.; *they were about equal*, παραπλήσιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, Hdt.]

Equal to, prep., ἀντί, c. gen., Hom., Plat.

To be equal to, or *to set one's self up as equal to*, ἰσοφᾰρίζω, only pres. act., c. dat. or c. acc., Hom., Hes.; ἐρίζω, c. dat., sometimes c. acc. of the matter in which, Hom., Hes., Hdt., Xen.

To be equal to in a race, σὺνεκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat., Hdt.

To be equal to (enduring a labor, siege, etc.), διαρκέω, fut. -έσω, Xen.

An equal number of times, ἴσᾰκις, Plat.

An equal number of ways, ἰσᾰχῶς, Arist.

[*With equal swiftness*, ὁμοιοταχῶς, Arist.]

Equalization, ἄνἴσωσις, εως, ἡ, Thuc.; πᾰρἴσωσις, εως, ἡ, Isoc.

Equalize, to, ὁμοιόω (in aor. 1 pass. infin. poet. ὁμοιωθήμεναι ἄντην, *to equalize one's self, claim to be equal with*, Hom.), Hom., Eur., Thuc., Plat., Isoc.; ἰσόω (always ῑ Hom., ῐ Att., ῐ elsewhere), c. dat. of the thing to which, Hom., Hes., Soph., Xen., Plat.; ἰσάζω (ῑ Hom., ῐ Att., ῐ elsewhere), Hom., Xen., Plat., Arist.; ἀνισάζω, Arist.; ἐξῑσόω (also intrans. c. dat., *to be equal to*), Soph., Hdt., Thuc.; ἄπισόω, Hdt.; ἐπᾰνισόω, c. πρός and acc., Thuc., Plat.; ἄνισόω, Hdt., Plat.; ἀνισάζω, Arist.; ῥᾰμᾰλίζω, Isoc., Arist.; ἀνομαλίζω, Arist.

One must equalize, ἐξισωτέον, Soph.

Equality, ἰσότης, ητος, ἡ (ῐ Att., ῐ elsewhere), Eur., Plat., Isoc.; ἰμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

Equality of rights, ἰσοτέλεια, ἡ, Xen.; ἰσοκρᾰτία, ἡ, Hdt.

Equality of laws, ἰσονομία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Plat.

Equal freedom of speech, ἰσηγορία, ἡ, Dem.

Equality of kind, ἰσογονία, ἡ, Plat.

An equal participation in, ἰσομοιρία, ἡ, Thuc.

Equally, ὅμως, sometimes c. dat., Omn. poet.; ἴσον and ἴσα (ῑ Hom., but ἴσον, ἴσα Att., ῐ elsewhere), Omn.; κατὰ ἴσα, ἐπὶ ἴσα, Hom.; ἐξ ἴσου, Soph., Hdt.; ἐπὶ ἴσης and ἐπίσης, Hdt.; ἐπ' ἴσον, Dem.; ἀπὸ τῆς ἴσης, Thuc.; ἐξ ἴσης, Plat.; ἴσως, Soph., Eur., Plat.; ὁμοίως, sometimes ὁμοίως καί, or ὁμοίως τε καί, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ὅμοιον and ὅμοια, sometimes c. dat. or c. ὥστε, or c. καί, Soph., Eur., Hdt.; ὁμοῦ, Xen.; ομᾰλῶς, Thuc., Xen.; πᾰρᾰπλησίως, compar. παραπλησιαίτερον, Hdt., Plat.; ἰσορρόπως, Plat.; ἐναμίλλως, Isoc.

On equal terms (of a drawn battle, etc.), ἀγχώμαλα, Thuc.; ἀπὸ τοῦ ἴσου, Thuc.; ἀντιῤῥόπως, Xen.; ἰσοκρατῶς, Philo (the adj. occurs in Hdt., Arist.).

And those of them who were of the greatest reputation never lived with their fellow-citizens on equal terms, nor affably, nor as became citizens, οἱ δ' ἐν ταῖς μεγίσταις δόξαις ὄντες αὐτῶν ὁμᾶλῶς μὲν οὐδὲ κοινῶς οὐδὲ πολῑτικῶς οὐδεπώποτ' ἐβίωσαν, Isoc.; so οὐκ ἴσως οὐδὲ πολῑτικῶς πολῑτεύονται, Dem.

Equanimity, γᾰλήνη, ἡ, Æsch.

With equanimity, ῥᾳδίως, Eur., Xen., Plat.

[Equator, the, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, Plut.; ὁ ἰσημερινός, Ptol.]

[*The degrees of the equator*, ἰσημερινοὶ χρόνοι, Ptol.]

Equestrian, ἱππικός, ή, όν, Omn. Att., Hdt. *Vid.* Horse, Horseman.

Equestrian, an, ἱππεύς, έως, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Horseman. (The ἱππεύς in Hom. did not *ride*, but *drove*.)

Equilateral, ἰσόπλευρος, ον, Plat.

Equilibrium, ὁμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.; ἰσορροπία, ἡ, Plat. *Vid.* Equipoise.

Equinoctial, ἰσημερῑνός, ή, όν, Arist.; ἰσήμερος, ον, Theoph.

Wheat sown at the time of the equinox, πυρὸς ἰσημερινός, Theoph.

Equinox, the, ἰσημερία, ἡ, Arist.

[*The vernal equinox*, ἡ ἰσημερία ἐαρινή, Arist.; *the autumnal equinox*, ἡ ἰσ. φθινοπωρινή, Arist.]

Equip, to, ἐντύνω, imperf. ἔντυνον, also ἤντυνον, seldom used except in imperf. act. and mid., aor. 1 act. and mid., and pres. mid., Hom., Hes.; ἐπεντύνω, Hom., Soph.; κορύσσω, aor. 1 usu. poet. ἐκόρυσσα, and mid. ἐκορυσσάμην, perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Pind.; ὁπλίζω, Hdt., Thuc.; στέλλω, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; στολίζω, Eur.; σκευάζω, Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἐυσκευάζω, Hdt., Xen.; ἐπισκευάζω, Thuc., Xen.; πᾰραρτάομαι, mid. (esp. of equipping an army), Hdt.; ἐξαρτύω, fut. -ύσω, Æsch., Thuc. *Vid.* To prepare, To arm.

To equip with, συναρτύνω, c. dat. of the equipment, Ap. Rh.

To be equipped, to equip one's self, καίνῡμαι, in perf. pass. κέκασμαι, Eur., Ap. Rh.; στολίζομαι, pass., Eur.; ἐξοπλίζομαι, pass., Ar.; ἐξαρτάομαι, pass., c. acc. of the equipment, Ar., Æschin.; διασκευάζομαι, mid. and pass., Thuc., Xen., Lys., Dem., Æschin.

To be well equipped, εὐσκευέω, Soph.

Well equipped, εὐστᾰλής, ές (in prose also lightly equipped), Æsch., Thuc., Xen.; εὔστολος, ον, Soph.

Not equipped, ἄσκευος, ον, c. gen. of the equipment, Soph.

Equipment, ἔντεα, τά, Hom., Pind.; κόσμος, ὁ, Omn. poet., Plat. στολή, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Xen.; σκευᾰρίον, τό, usu. in pl., Ar., Plat.; [παρασκευή, ἡ, Thuc.; (act of equipping), ὅπλισις, εως, ἡ, Ar., Thuc.]

Equipoise, ἰσορρόπια, ἡ, Plat. *Vid.* Balance.

To be in a state of equipoise, ἰσορροπέω, Plat.; [νεύω μηδαμοῦ, Polyb.]

Equitable, ἐπιεικής, ές, Hom., Soph., Hdt., Plat., Dem.

Equitably, ἐπιεικῶς, compar. ἐπιεικέστερον, Plat., Dem.

Equitation, ἱππεία, ἡ, Soph., Eur. *Vid.* Horsemanship.

Equity, ἐπιείκεια, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Arist.

Equivalent to, ἀντάξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt., Plat.

To be equivalent to, δύναμαι (in this sense apparently only used in pres.), c. acc., Hdt., Xen.

It will consider your words as equivalent to actions, αὐτὴ (sc. ἡ πόλις) τοὺς λόγους ἀφ' ὑμῶν ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ, Thuc.

To claim as equivalent, ἀνταξιόω, Thuc.

Equivocal (in logic), ὁμώνῡμος, ον, Arist.

Equivocally, ὁμωνύμως, Arist.; [κατ' ὁμωνυμίαν, Arist.]

Equivocalness, ὁμωνῡμία, ἡ, Arist.

Era, χρόνος, ὁ, Thuc. *Vid.* Time.

Eradicate, to, ἐκθαμνίζω, Æsch.; ἄφαιρέω, aor. 2 ἀφεῖλον, etc., Xen.; ἐκπρεμνίζω, Dem.

Erase, to, ἄφᾰνίζω, Thuc.; ἐκκολάπτω, Thuc.

To erase a person's name from a list, ἐξαλείφω, c. acc. pers., Xen., Dem.

Easy to be erased, εὐεξάλειπτος, ον, Xen.

[Erasure, ἀλοιφή, ἡ, Plut.]

Ere. *Vid.* Before.

Erect, to, ἵστημι (not in aor. 2, or perf. or pluperf. act., which are always used in intrans. or pass. sens.), Soph., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem., also ὀρθὸν ἵστημι, Pind.; ὑπερείδω (perf. pass. -ερήρεισμαι), Pind.; τῐθρύω, Eur., Hdt., Plat., Æschin.; ὀρῐ́ζω, act. and mid., not in pass. in this sense, Soph.; ὀρθόω, Eur., Thuc., Xen.; ἀνίστημι, Hdt., Xen., Dem.; συγκατοικίζω, Thuc. *Vid.* To raise, To build.

To erect in, ἐνίστημι, c. εἰς and acc., Hdt.; ἐνιδρύομαι, mid., no pass., Hdt.; ἐγκᾰθῐδρύω, c. dat., Eur.

One must erect, τῐθρῦτέον, Ar.

Erect, ὀρθός, ή, όν, Omn.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ὀρθοστάτης, ου, only masc., Eur.

[*To stand erect*, ἵσταμαι, 2d aor. act. ἔστην, ὀρθός, Hom.; ὀρθόομαι, Xen.] *Vid.* To stand.

[*To wear the turban erect*, τὴν κυρβασίαν ὀρθὴν ἔχω, Hdt.]

[*His hair stood erect*, ὀρθαὶ τρίχες ἔσταν, Hom.]

Standing erect, ὀρθοστᾰδόν, Æsch.; ὀρθοστᾰδόν, Ap. Rh.

Erection, an, οἰκοδόμημα, ᾰτος, τό, Omn. prose. *Vid.* Building.

Erectness, ὀρθότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

Err, to, ὑπερβαίνω, only in pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην (poet. subj. 3d sing. ὑπερβήῃ,

Hom.) (rare, sine cas.), Hom.; *ἀάομαι*, only in aor. 1 mid. and pass., Hom.; *ἁμαρτάνω*, fut. *ἁμαρτήσομαι*, no aor. 1, perf. *ἡμάρτηκα*, aor. 2 *ἥμαρτον* (also Hom. *ἡμβροτον*), Omn.; *ἁπλᾰκέω* (or *ἁμπλᾰκέω* when the first syll. is long), pres. not used, only fut. *ἁπλᾰκήσω* or *ἁμπ.*, aor. 2 *ἥπλακον* or *ἥμπ.*, and perf. pass. *ἡπλάκημαι* or *ἡμπλ.*, in pass. sens., sometimes c. acc. of the error; *πλημμελέω*, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *παραλλάσσω*, Eur., Plat.; *σφάλλομαι*, pass., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *παρασφάλλομαι*, Critias; *ἐξᾰμαρτάνω*, Æsch., Soph., Hdt., Omn. Att. prose; *διᾰμαρτάνω*, Hdt., Xen.; *πᾰρᾰπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, no aor. 1, perf. *-πέπτωκα*, aor. 2 *-έπεσον*, Xen.; *πᾰρᾰφέρομαι*, pass., aor. 1 *παρηνέχθην*, Plat.; *πεπλανημένως ἔχω*, imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω* or *σχήσω*, perf. *ἔσχηκα*, aor. 2 *ἔσχον*, Isoc.

To err in opinion, *παραγιγνώσκω* (see tenses under To know), Xen.

To err first, *προεξᾰμαρτάνω*, Isoc.

To err still more, *προσεξαμαρτάνω*, Dem.

To err with (in common with), *σῠνεξαμαρτάνω*, Thuc., Antipho, Lys.

To err through ignorance, *ἀγνοέω*, also in pass. of the error committed, Dem., Æschin. *Vid.* To mistake, To sin.

To make to err, *πλάζω*, fut. *πλάγξω*, Hom., Pind., Trag.; *παραπλάζω*, sometimes c. gen. of the course from which one errs, Pind., Eur.; *πλᾰνάω*, Soph., Plat. *Vid.* To mislead.

One must err more, commit additional errors, *ἐπεξᾰμαρτητέον*, Dem.

Erring, *πλανητός*, *ή*, *όν*, Plut.; (very much), *πολὐπλαγκτος*, *ον*, Eur.

[Erratic, *πλανητικός*, *ή*, *όν*, Strab.]

Erroneous, *πλημμελής*, *ές*, Eur., Plat.; *ἀγνοητῐκός*, *ή*, *όν*, Arist. *Vid.* Wrong.

Erroneously, *πλημμελῶς*, Plat. *Vid.* Wrongly.

Error, *πταῖσμα*, *ᾰτος*, *τό*, Theogn., Dem.; *ἁμαρτωλή*, *ή*, Theogn., Ar.; *ἁμαρτωλία*, *ή*, Eupol.; *ἄμάρτιον*, *τό*, Æsch.; *ἁμαρτία*, *ή*, Omn. Att.; *ἁμάρτημα*, *ᾰτος*, *τό*, Soph., Thuc., Plat., Dem.; *ἐξᾰμαρτία*, *ή*, Soph.; *διᾰμάρτημα*, *ᾰτος*, *τό*, Arist.; *σφάλμα*, *ᾰτος*, *τό*, Eur., Plat.; *πλάνη*, *ή*, Eur., Plat.; *ἀμπλᾰκία*, *ή*, Pind., Eur.; *ἀμπλᾰκιον*, *τό*, Pind.; *ἀμπλᾰκημα*, *ᾰτος*, *τό*, Æsch., Soph., Eur.; *πλημμέλεια*, *ή*, Plat.; *πλημμέλημα*, *ᾰτος*, *τό*, Æschin.

To correct errors, *διορθώσασθαι τ' ἀγνοούμενα*, Dem.

[*Court of Errors. Vid.* Court.]

Erst, *ποτέ*, enclit., Omn. *Vid.* Formerly.

[Erudite, *πολυμαθής*, *ές*, Plat.] *Vid.* Learned.

[Erudition, *πολυμαθία*, *ή*, Plat.] *Vid.* Learning.

Eruption, *ἀνᾰφύσημα*, *ᾰτος*, *τό*, Arist.; *ἐξάνθημα*, *ᾰτος*, *τό*, Arist., Hipp.; *ἐξάνθησις*, *εως*, *ή*, Hipp.

To break out with eruptions, *ἐξανθέω*, Thuc.

Escape, *το*, *ἄλεύομαι*, mid, only pres. and aor. 1 mid. *ἠλευάμην*, Hom., Hes.; *ἄλέομαι*, only in pres. and aor. 1 mid. *ἠλεάμην*, Hom., Hes., Theogn., Simon.; *ὑπεξαλύομαι*, Hom.; *ἐκδύομαι*, pass., c. perf. act. *ἐκδέδῡκα*, aor. 2 *ἐξέδυν*, c. acc. or c. gen., Hom., Eur., Ar., Dem.; *ὑποδύομαι*, Hom.; *ὑπεκδύομαι*, Eur.; *διᾰδύομαι*, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *φεύγω*, fut. act. rare, fut. mid. *φεύξομαι*, often in Att. *φευξοῦμαι* (Hom. often uses *πεφυγμένος*, perf. pass. part. in act. sens., c. acc. or c. gen., also a perf. part. nom. pl. masc. *πεφυζότες*, no other case or gender), Omn.; *ἐκφεύγω*, c. acc. rei or c. gen., also often, esp. in Att. prose, with *τὸ μή* and infin., or *τοῦ μή* and infin., or *μὴ οὐκ* and infin., Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; *πᾰρᾰφεύγω*, poet. also *παρφεύγω*, Hom.; *ὑπεκφεύγω*, Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; *προφεύγω*, Hom., Hes.; *ὑπεκπροφεύγω*, Hom., Hes.; *παρεκφεύγω*, Hom.; *περῐφεύγω* (esp. so as to survive), Hom., Pind., Plat., Dem.; *ὑπερφεύγω*, Æsch.; *ἀποφεύγω* (see infrà), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ὑπερεκφεύγω*, Hipp.; *διαφεύγω*, Omn. Att. prose; *πᾰρᾰκλίνω* (by turning aside), sine cas., Hom.; *ἀποδῐδράσκω*, fut. *-δρᾶσομαι*, perf. *-δέδρᾰκα*, aor. 2 *ἀπέδρην*, part. *ἀποδρᾰ́ς*, no other tenses (aor. 2 the only tense in Hom.), (*ἀποδιδράσκω* is properly to escape so that those from whom one has fled know not where one is, *ἀποφεύγω* to escape so that they can not pursue; e. g., *Xenias and Pasion have left us; but let them be well assured that they have not escaped my intelligence* (*for I know whither they are gone*), *nor my power, for I have triremes, so that I can take their vessel*, *Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων, ἀλλ' εὖγε μέντοι ἐπιστάσθωσαν ὅτι οὐδὲ ἀποδεδρᾰκασιν, οἶδα γὰρ ὅπῃ οἴχονται, οὔτε ἀποπεφεύγασιν, ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε ἑλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον*, Xen.), Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ἐκδιδράσκω*, with also aor. 1 *ἐξέδρασα*, Eur., Ar., Hdt., Thuc.; *διᾰδῐδράσκω*, Hdt., Thuc., Isoc.; *ἄλύσκω*, fut. *ἀλύξω*, and mid. *-ομαι*, aor. 1 *ἤλυξα*, no other tenses, c. acc., sometimes c. gen., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; *ἀλυσκάζω*, only pres. and imperf., c. acc. or c. gen., Hom.; *he escaped*, *ἀλύσκᾰνε*, Hom.; *ὑπᾰλύσκω*, Hom., Hes., Theogn.; *ὑπεξᾰλύσκω*, Hes., Ap. Rh.; *ἐξᾰλύσκω*, Æsch., Eur.; *ἐξᾰλύω*, only in pres., h.; *ὑπερτρέχω*, fut. *-θρέξω*, and *-δρᾰμῶ*, and *δρᾰμοῦμαι*, no aor. 1, perf. *-δέδρομα*, aor. 2 *-έδρᾰμον*, Theogn., Eur.; *ὑπεκτρέχω*, c. acc. or c. *μή* and infin., Soph., Eur., Hdt.; *πᾰρᾰτρέχω*, Eur.; *μεταμείβομαι*, mid., c. *ἐκ* and gen., Pind.; *πᾰραλλάσσω*, Æsch.; *ἐκνέω*, fut. *-νεύσομαι*, aor. 1 *ἐξένευσα*, no pass. (prop. to escape by swimming, but also gen. to escape), Pind., Eur., Thuc.; *φυγγάνω*, gen., and also of escaping notice, only pres. and imperf. act., Æsch., Soph.; *ἐκφυγγάνω*, Æsch.; *ἀποφυγγάνω*, Dem.; *ὑπερπηδάω*, Soph.; *ἀπαλλάσσω*, intrans. sine cas., or sometimes c. gen., and *ἀπαλλάσσομαι*, pass. in all tenses, with also fut. and aor. 1 mid., c. gen., Omn. Att., Hdt.; *ἐξᾰπαλλάσσομαι*, Soph.; *πάραῤῥέω*, fut. *-ῥεύσομαι*, perf. *-ἐῤῥύηκα*, aor. 2 *-ἐῤῥύην*, no other tenses except imperf. (esp. of escaping one's recollection or notice), c. dat., Soph., Plat.; *διᾰφυγγάνω*, Thuc., Æschin.; *ἐξολισθάνω*, fut. *-ολισθήσω*, aor. 2 *-ὠλισθον*, no other tenses, Hippon., Ar.; *διολισθάνω*, Ar., Plat.; *διαπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, perf. *-πέπτωκα*, aor. 2 *-έπεσον*, no other tenses except imperf., sine cas., Xen.; *ἐκπίπτω*, Thuc.; *οἴχομαι*, fut. *οἰχήσομαι*, perf. *ᾠχημαι* and *ᾤχωκα* (the pres. too is used in a sort of past sense, "to have escaped"), Ar.; *διᾰκλέπτομαι*, in aor. 2 pass., Thuc.; *διακρούομαι*, mid., c. acc., also c. aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., Hdt., Dem.; *ἐκκῠλίομαι*, pass., only in aor. 1 *ἐξεκυλίσθην* and fut. 1, c. gen. or c. *ἐκ* and gen., Æsch., Xen.; *ἐκκύπτω*, c. adv. of motion from a place, e. g., *πόθεν*, etc., Ar.; *ἀναπίτομαι*, fut. *ἀναπτήσομαι*, aor. *ἀνεπτόμην* or *ἀνεπτάμην*, also (in Trag.) *ἀνέπτην*, part. *ἀναπτάς*, c. adv. of motion to a place, e. g., *ὅποι*, Æschin.; *πᾰρᾰφέρομαι*, in aor. 1 pass. *παρηνέχθην*, Xen.; *ἀποπηδάω*, Dem.

To escape (as wind), *πᾰραπνέω*, fut. *-πνεύσω*, etc., Hom.

To escape (so as to survive) *a danger*, etc., *περιγίγνομαι*, fut. *-γενήσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-εγενόμην*, perf. *-γέγονα* and *-γεγένημαι*, c. gen. or c. *ἐκ* and gen., Thuc.; *περῐσώζομαι*, pass., perf. *-σέσωσμαι*, aor. 1 *-εσώθην*, Xen.

To escape in safety, *σώζομαι*, pass., c. *εἰς* and acc. of the place to which, Xen.; *περισώζομαι*, Xen.

To escape previously, *προκᾰτᾰφεύγω*, Thuc.

To escape notice, *λήθω*, Hom., Æsch., Soph., Xen.; the more usu. pres. is *λανθάνω*, fut. *λήσω*, no aor. 1, perf. *λέληθα*, aor. 2 *ἔλᾰθον*, mid. and pass. not used in this sense, Omn.; *πᾰρᾰλανθάνω*, Plat., Dem.; *διᾰλανθάνω*, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; *πᾰρέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἠλῠθον*, and sync. *-ἦλθον* (as always in Att.), perf. *-ελήλῡθα*, Theogn., Soph., Dem.

I see, my friends, nor does the watchfulness of my eyes escape me (i. e., nor does it escape the watchfulness of my eyes), *so as to omit seeing*, etc., *ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε μὴ λεύσσειν*, κ. τ. λ.

Thinking that they also had escaped by this road, *δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τούτων ἀπόδρησιν ποίεεσθαι*, Hdt.

One must escape, *φευκτέον*, Eur., Ar., Xen., Isoc.

Escape (the act or the means), *ἄλεωρή*, *ή*, Hom., Hdt.; *ἄλεά*, *ή*, Hom., Hes.; *φῦγή*, *ή*, Soph.; *ἄνᾰφῠγή*, *ή*, Æsch.; *κᾰτᾰφῠγή*, *ή*, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *ἀποφῠγή*, *ή*, Thuc., Plat.; *ἀπαλλᾰγή*, *ή*, Omn. Att., Hdt.; *ἐκβᾰσις*, *εως*, *ή*, Eur.; *φεύξις*, *εως*, *ή*, Soph.; *διάφευξις*, *ή*, Thuc.; *ἀνᾰφευξις*, *ή*, Plat.; *ἀποστροφή*, *ή*, Trag., Thuc., Xen., Dem.; *ἀπόκῑνος*, *ὁ*, Ar.; *ἀπόδρᾰσις*, *εως*, *ή*, Hdt.; *ἐκδύσις*, *εως*, *ή*, Hdt., Plat.; *ἔκνευσις*, *εως*, *ή*, Plat.; *πᾰρᾰβᾰ́σις*, poet. *παραίβ.*, *εως*, *ή*, Ap. Rh.

Able to escape from, *φύξῐμος*, *ον*, c. acc., Soph.

Easy to escape from, *φευκτός*, *ή*, *όν*, Soph.; *εὐέξοδος*, *ον*, Æsch.

From which one can not escape, *ἄφυκτος*, *ον*, Pind., Trag.; *ἄπειρος*, *ον*, Æsch.; *ἀπέραντος*, *ον*, Æsch.

Unable to escape, *ἄφυκτος*, *ον*, Ar.

Easily escaping, *εὐέξοδος*, *ον* (as water), Arist.

Likely to escape notice, *λᾰθητῐκός*, *ή*, *όν*, Arist.

To suffer to escape, *ἄφῐημι*, imperf. *ἀφίην*, *ἠφίην*, and *ἠφίουν*, aor. 1 *-ἧκα*, perf. pass. *-εἶμαι*, aor. 1 *-εἵθην*, Soph., Hdt., Dem.; *διαφίημι*, Thuc.

Eschew, *το*, *φεύγω*, Omn. *Vid.* To avoid.

Escort, *πομπή*, *ή*, Hom., Eur.; *προπομπή*, *ή*, Xen.; *παραπομπή*, *ή*, Lex ap. Dem., Arist.

An escort, i. e., a person or body of

persons escorting, πομπός, ὁ, Hom., Soph., Hdt.; προπομπός, ὁ, usu. in pl., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; ἀγωγοί, οἱ, Thuc.

Take with you your company as an escort, τὸν λόχον προπομπὸν ἄγε, Xen.

Escort, to, πέμπω, perf. πέπομφα (perf. in any voice only Att., not in Hom., nor any tense derived from it), Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀποπέμπω, Pind.; προπέμπω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; παραπέμπω, Xen., Dem.; συμπαραπέμπω, Æschin.; συμπροπέμπω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κομίζω, Soph., Plat.; παρακομίζω, Eur., Xen.; ἀποκομίζω, Xen. *Vid.* To conduct.

Escorting, πόμπιμος, η, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.; πομπαῖος, α, ον, and ος, ον, esp. epith. of Mercury, Æsch., Soph.; [παραπομπός, όν, Polyb.]

[*An escorting,* (act), προπομπή, ἡ, Xen.; πρυπομπία, ἡ, Hierocl.]

Esculent, ἐδώδιμος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* Eatable.

Especial, ἐξαίρετος, ον, Pind., Dem. *Vid.* Particular.

Or whether it is his especial privilege, of all the Athenians, both to act, etc., ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν ἐστι καὶ ποιεῖν, κ. τ. λ., Lys.

Especially, μᾶλα, compar. μᾶλλον, superl. μάλιστα, Omn.; ἔκκριτον, Eur.

And especially, ἐν δέ, Soph., Hdt.

Especially if, ἄλλως τε καὶ εἰ, Thuc.

Espousals, μνήστευμα, ἄτος, τό, Eur.; ἐγγυή, ἡ, Plat., Isæ.; ἐγγύησις, εως, ἡ, Isæ.

Espouse, to, νυμφεύω, Pind., Eur.; ἐγγυάω, Eur., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* To betroth.

To espouse, i. e., to marry, γαμέω, fut. γαμήσω, but also γαμέω, Att. contr. γαμῶ, fut. mid. γαμέσομαι, Hom., γαμοῦμαι, Att., aor. 1 ἔγημα (Menand. also uses ἐγάμησα, "to betroth"), Omn. *Vid.* To marry.

Espy, to, ὁράω, imperf. usu. ἑώρων, perf. ἑώρακα, fut. usu. from ὄπτομαι, ὄψομαι, and pass. ὀφθήσομαι, 2d perf. ὄπωπα, perf. pass. ὦμμαι, aor. 1 ὤφθην, etc., Omn. *Vid.* To see, To behold.

Esquire, an, ὀπάων, ονος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; θεράπων, οντος, ὁ, Hom.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, Thuc. *Vid.* Armor-bearer.

Essay, to, πειράω, aor. 1 both in act. and pass. sens., c. infin. or c. acc., or c. ὡς or ὅπως, Hom., Find., Soph., Eur., more common in mid., Omn. *Vid.* To endeavor, To try.

Essay. *Vid.* Attempt, Endeavor.

Essence, οὐσία, ἡ, Plat., Arist.

Essential, ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; [οὐσιώδης, ες, Plut.] *Vid.* Necessary.

Not admitting actions . . . or any thing which is invisible to be essential, πράξεις . . . καὶ πᾶν τὸ ἀόρατον οὐκ ἀποδεχόμενοι ἐν οὐσίας μέρει, Plat.

Establish, to, ἵστημι, perf., and pluperf., and aor. 2 act. only used in pass. sens., perf. often sync. ἕστᾶτον, ἕσταμεν, etc., for ἐστήκατον, also part. ἑστώς, ὦσα, ός (gen. ὥτος, ὡσης, etc., but in Hom. usu. ἐσταότος, etc.), for ἑστηκώς, υῖα, ός, etc. (Hom. has also poet. aor. 1, 3d pl., often ἔσταν for ἔστησαν, also ἔστασαν, but ἕστᾶσαν, 3d pl. pluperf., for ἐστήκεισαν, subj. στήῃς, στήῃ for στῇς, etc., and pl. στείομεν for στῶμεν, infin. στήμεναι for στῆναι, also poet. aor. 2 στάσκον), Omn.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, of any thing (esp. in Att. of establishing laws), Omn.; κτίζω, aor. 1 often ἔκτισσα for ἔκτισα, Pind., Soph., Hdt.; ἵδρύω (also ὔ in Hom.), Trag., Hdt., Thuc.; καθιδρύομαι, mid., Eur.; πήγνῡμι, generally, and also esp. of establishing an agreement, etc., 2d perf. πέπηγα in pass. sens., Æsch., Eur., Thuc., Lycurg., Dem.; καθίστημι, Eur., Hdt., Omn. Att. prose: ὁρίζω, Soph., Lycurg.; βεβαιόω, Thuc., Plat., Dem.; κατασκευάζω, Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To appoint, To confirm, To fix.

To establish laws, etc., κῡρόω, Ar., Thuc., Andoc., Hdt.

To establish in, ἐγκαθίστημι (sometimes also in pres. ἐγκαθιστάνω, Dem.), c. acc. rei, and dat. loci, the latter often understood, Eur., Thuc., Lys., Dem.; εἰσοικίω, c. dupl. acc., Eur., Plat.; προσάπτω, no perf. act., c. acc. rei, dat. loci, Eur.

To establish by, near, among, παρακαθίστημι, Isoc.

To establish together with, to aid to establish, etc., συγκατοικίζω (esp. of colonists, etc.), Thuc.; συγκατασκευάζω, c. dat. of pers., acc. rei, Thuc., Xen., Dem.; συγκαθίστημι (also in pres. συγκαθιστάνω), Æsch., Thuc., Xen., Andoc.

To assist in establishing, συγκαθίστημι, Isoc.

To be established, κεῖμαι (3d pl. in Hom. often κέαται), imper. κεῖσο, etc., imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, esp. of laws, Omn. Att.; καθίσταμαι, with perf., pluperf., and 2d aor. act. (and 3d fut. κἀθεστήξω, only in Thuc.), Omn. Att.; πᾰρᾰκειμαι, Æschin.

The marine heights on which my father is established as god (or my father's worship is established), ἄκρας ἐναλίας ἃς καθίδρυται πατήρ, Eur.

Cadmus having received from his father the sovereignty of the Coans thoroughly established, Κάδμος . . . παραδεξάμενος παρὰ πατρὸς τὴν τυραννίδα Κώων εὖ βεβηκυῖαν, Hdt.

One must establish, κἀταστατέον, Xen., Plat.

One who establishes, κἀταστᾰτης, ου, ὁ, Soph.

Established, esp. of laws, etc., κύριος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat., Dem., Æschin.; [καθεστηκώς, υῖα, ός, Ion. -εστεώς, Hdt.; οἱ καθεστῶτες νόμοι, *the established laws,* Soph., Ar.; also τὰ καθεστῶτα, *the established constitution* (of a state), Plat., Isoc.; νόμιμος, η, ον, and ος, ον, Eur.; (handed down from ancestors), πάτριος, α, ον, and ος, ον, Trag., etc.]

[*In the established manner,* νενομισμένως, Philostr.]

Establishment, the, or establishing of any thing, κἀτᾰστᾰσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; κῦρος, τό, Soph., Plat.; ἵδρῡσις, εως, ἡ, Plat.; βεβαίωσις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.

Establishment (esp. of laws), θέσις, εως, ἡ, Plat.

An establishment (i. e., house and servants), οἰκία, ἡ, Dem.

Estate, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Plat., Dem.; οὐσία, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Lys.; χωρίον, τό, Thuc., Lys., Isæ.; χώρα, ἡ, Xen.; χῶρος, ὁ, Xen.

A little estate, οὐσῐδιον, τό, Nicom.

Esteem, τῑμή, ἡ, Omn.; χώρα, ἡ, Theogn.; ἀξίωμα, ἄτος, τό, Eur., Omn. Att. prose; ἀξίωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* Honor, and Syn. 77.

Those men, oh Cyrnus, are in little esteem, τούτων τοι χώρη, Κυρν', ὀλίγη τελέθει, Theogn.

[*To hold in no esteem, to esteem of no value,* παρ' οὐδὲν ποιέομαι, Xen.; δι' or περὶ οὐδενὸς ποιέομαι, οὐδαμοῦ λέγω τινά, Hdt., Trag., Xen.; *to be held in no esteem,* οὐδαμοῦ εἰμι, φαίνομαι, Plat.; οὐδενὸς λόγου γίγνομαι πρός, c. gen., Hdt.]

[*Holding in slight esteem,* ὀλίγωρος, ον, Hdt.]

Esteem, to, ἄγᾰμαι, mid., fut. ἄγᾰσομαι, sometimes poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγασάμην, poet. ἠγασσάμην, also aor. 1 pass. ἠγάσθην, in act. sens. (Hom. also has 2d pl. pres. ἀγάασθε, infin. ἀγάασθαι, etc.), c. acc. pers., gen. of the cause, or vice versâ c. gen. pers., acc. causæ, or c. gen. pers. only, or c. dupl. gen., Hom., Ar., Hdt., Plat; τῑμάω, fut. mid. both in act. and pass. sens., Omn.; χώραν τίθημί τινος, Theogn. *Vid.* To honor.

To esteem highly, more highly, etc., περὶ πολλοῦ ποιέομαι, περὶ πλείονος π., Hdt., Isoc.

Being held in high esteem by the Persians, ἐὼν ἐν αἴνῃ μεγίστῃ ἐν Πέρσῃσι, Hdt.

[*To esteem slightly,* ὀλιγωρέω, c. gen., Xen.; περὶ ολίγου ποιέομαι, Hdt.; παρ' ὀλίγον ποιέομαι, Xen.]

[*To esteem it a grievous thing,* δεινόν τι ποιέομαι, Hdt.; *to esteem it a great matter,* μέγα ποιέομαι τι, Hdt.]

To be esteemed, πολυωρέομαι, Arist.; κατευημερέω, Æschin.

Estimable, τίμιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; πολυτίμητος, ον, Ar. *Vid.* Honorable.

Estimate, to, κρίνω, aor. 1 pass. poet. also ἐκρίνθην (not Att.), c. πρός and acc. of any standard by which, Soph., Eur., Thuc., Xen.; τῑμάω, fut. mid. both in act. and pass. sens., Eur., Thuc., Plat., Dem.; στᾰθμάομαι, mid., no pass., but fut. mid. sometimes in pass. sens., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἐξετάζω, Dem. *Vid.* To value.

To make a counter-estimate, ὑποτῑμάω (esp. so as to value at a less price), Alex.; esp. of a penalty to be inflicted on a defendant in a prosecution, ὑποτῑμάομαι, mid., Xen.; ἀντῑτῑμάομαι, mid., Plat., Dem.

Estimate, an, τίμημα, ἄτος, τό, Eur.

[*To put in an estimate for* (a contract, esp. public taxes), ὠνέομαι, Oratt.]

[*To make* or *form an estimate* (of men to be supplied), πρόσταξιν ποιέομαι, Thuc.]

[*A rough estimate,* ὀλοσχέρεια, ἡ, Strab.]

Estimation, ἀξίωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* Esteem.

(*They say*) *that such an one is held in no estimation,* ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει τὸν τοιοῦτον (φασί), Dem.

Estrange, to, ἀλλοτριόω, c. gen. or c. ἀπό and gen., sometimes c. dat., Hdt., Thuc., Dem.; ἀπαλλοτριόω, c. ἀπό, and gen., Isoc., Æschin.

To be or *become estranged from,* διᾰνίστᾰμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Thuc.; [ἀλλυτριό-

ομαι, pass., Thuc.; ἀλλοτριοφρονέω, Diod.]

ESTRANGEMENT, ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, Plat.; [ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thuc., App.]

ESTUARY, AN, κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Xen.; [ἀναχῦσις, εως, ἡ, Strab.]

ETERNAL, ’ἀθἄνἄτος, η, ον (always so in Hom.), and ος, ον, Omn.; ’ἀέναος, ον, and poet. ἀένναος, Simon., Pind., Xen., Plat.; ἄλληκτος, ον, for ’ἄληκτος, Hom., Soph.; ’ἄενάων, ουσα, ον, gen. ουτος, etc. (only of rivers and waters), Hom., Hes.; ’ἄϊδιος, α, ον, Hes., h., Thuc., Plat.; ἄσβεστος, ον, Pind., Æsch.; αἰᾶνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; ἀτέλευτος, ον, Æsch.; ’ἄπαυστος, ον, Soph., Thuc.; αἰώνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; διαιώνιος, ον, Plat.; ’ἀπέραντος, ον, Dem.

ETERNALLY, ’ἀεί, poet. also αἰεί and αἰέν, Dor. αἰές and ἀές, and in Pind. ἀέ, Omn.; εἰς ἀεί, Omn. Att.; αἰανῶς, Æsch.; δι’ αἰώνος, Soph.; διὰ τέλους, Soph., Eur., Plat.; εἰς αἰῶνα, Lys. *Vid.* FOREVER.

ETERNITY, αἰών, ῶνος, ὁ, Soph., Plat.; ’ἀϊδιότης, ητος, ἡ, Arist.

ETHER, αἰθήρ, έρος (ἡ always Hom., ὁ always Att. prose, elsewhere ὁ καὶ ἡ), Omn. *Vid.* AIR.

ETHEREAL, αἰθέριος, α, ον, and ος, ον, Eur.

ETHICAL, ἠθικός, ή, όν, Arist.

ETIQUETTE — *Deioces is the first person who established this etiquette, κόσμον τόνδε Δηιόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος*, Hdt.

[ETYMOLOGICAL, ἐτυμολογικός, ή, όν, Gram.; *an etymological dictionary*, ἐτυμολογικόν, τό.]

ETYMOLOGICALLY, ἐτὔμως, Arist.

To examine a word etymologically, ἐτὔμολογέω, Att.

[ETYMOLOGIST, AN, ἐτὔμολόγος, ὁ, Varro.]

[ETYMOLOGY, ἐτυμολογία, ἡ, Strab., Dion. H.; *the science of etymology*, ἡ ἐτυμολογική, Varro.]

EUCHARIST, THE, Εὐχᾰριστία, ἡ, Eccl.

EULOGISTICAL, ἐγκωμιαστικός, ή, όν, Arist.

EULOGIZE, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, etc., Omn. poet., Hdt., Plat.; ἐπαινέω, Pind., Hdt., Omn. Att.; εὐλογέω, Trag., Isoc. *Vid.* TO PRAISE.

EULOGY, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Hdt., Omn. Att.; εὐλογία, ἡ, Pind., Thuc., Lycurg.; πανηγυρικός, ὁ (sc. λόγος), Isoc. *Vid.* PRAISE.

EUNUCH, A, χλούνης, ου, ὁ, Æsch.; ἠμίανδρος, ὁ, Hippon.; ἐκτομίας, ου, ὁ, Hdt.; εὐνοῦχος, ὁ, Hdt., Xen.

EUPHEMISM, εὐφημία, ἡ, Plat., Æschin.; *to use euphemism, ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι κατονομάζω*, Plat.

EUPHONY, εὐστομία, ἡ, Plat.

EVACUATE, TO, κενόω, Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* TO LEAVE.

EVACUATION, ἔκλειψις, εως, ἡ, Hdt. *Vid.* ABANDONMENT.

EVADE, TO, διἄδύω, oftener -ομαι mid. (ῠ properly, but often ῡ poet.), fut. -δύσομαι, etc., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; ἐξἄνἄχωρέω, Thuc. *Vid.* TO SHIRK, TO AVOID.

He ought to have been silent, and, evading the question for the present, not to submit to any farther discussion concerning what he had done, σιγᾶν ἐξῆρκει, καὶ διακρουσαμένῳ τὸν παρόντα χρόνον μηκέτ’ εἰς λόγον περὶ τῶν πεπραγμένων ἑαυτὸν καθιστάναι, Dem.

One who evades bearing his portion of the burdens of the state, διἄδρᾶσίπολίτης, ὁ, Ar.

EVANESCENT, ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind.; ἐφήμερος, ον, Theogn., Pind., Eur.; ὀλίγοχρόνιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Plat., Xen.

EVANGELICAL, εὐαγγελικός, ή, όν, Eccl.

EVANGELIST, AN, εὐαγγελιστής, οῦ, ὁ, N. T.

EVAPORATE, TO, διαπνέομαι, pass., perf. not used in this sense, aor. 1 -επνεύσθην, Plat.; ἐξᾱερόομαι, pass., Hipp.; ϑῡμιάομαι, pass., Arist.; πνευμᾰτόομαι, pass., Arist.; [ἀνατμίζομαι, pass., Democr.]

To evaporate gradually, ὑπεκπνέω, fut. -πνεύσω, oftener mid. -πνεύσομαι, Plat.

To make to evaporate, ἐξᾱερόω, Arist.; *ἐξᾱτμίζω*, Arist.

To make to evaporate with or *at the same time, σὺνεξατμίζω*, Arist.

EVAPORATION, διἄφόρησις, εως, ἡ, Arist.; ϑυμίᾶσις, εως, ἡ, Arist.

Easily evaporating, εὐξήραντος, ον, Arist.; *ϑῡμιᾶτῐκός, ή, όν*, Arist.; *ϑῡμιᾰτός, ή, όν*, Arist.

EVASION, διἄδῦσις, εως, ἡ, Dem.

EVE — *on the eve of the feast, τῆς ὀρτῆς τῇ δορπίῃ*, Hdt. *Vid.* EVENING.

EVEN, ὁμᾰλός, ή, όν, Hom., Thuc., Xen., Plat.; λεῖος, α, ον, and ος, οῦ, Hom., Hes., Æsch., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἴσος, η, ον (ῐ Hom., ῐ̆ Att., ῐ̆ elsewhere) (compar. ἰσαίτερος, Xen.), Omn.; ὁμᾰλής, ές, Plat., Xen.; πλατύς, εῖα, ύ, Hom., Plat. *Vid.* LEVEL.

Even (of numbers), ἄρτιος, α, ον, Plat., Xen.

To play at odd and even, ἀρτιάζω, Ar., Plat.

Playing at odd and even, ἀρτιασμός, ὁ, Arist.

[*To make even, ἀνομαλίζω*, Arist.; *ἐν ὁμαλότητι τίθημι*, Plat.] *Vid.* TO EQUALIZE.

[“*To pursue the even tenor of one’s way,” ὁμαλῶς βιόω* (aor. 2 *ἐβίων*, infin. *βιῶναι*), Isoc.]

Even, adv., καί, Omn.; γε, encl., Eur.

Even if, κἄν, for καὶ ἄν or καὶ ἐάν, with the same moods as ἄν or ἐάν, i. e., opt. or subj., according to what has preceded, Hes., Omn. Att.

Not even, οὐδέ, Omn.; οὔ γε, with the principal word between them, Hom.; so *οὐ μὴν . . . γε*, Ar.

EVEN-HANDED, ἑτερορρέπής, ές, Æsch. *Vid.* IMPARTIAL.

EVENING, ἔσπερος, ὁ, pl. ἔσπερα, τά, Hom.; ἑσπέρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; βουλῡτός, ὁ (in Hom. only in acc., βουλυτόνδε after verb of motion—*but when the sun was proceeding toward evening, ἦμος δ’ ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε*), Ar., Ap. Rh.; δείελος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; δείλη, ἡ (in Hom. rather as the afternoon, but evening in), Omn. Att. prose; also *δείλη ὀψία*, Hdt., Thuc., Lycurg., Dem.; *ὀψία*, ἡ, Xen.; *ὀψία ὥρα*, Xen.

Of or *belonging to evening, δείελος, ον*, Hom., Ap. Rh.; *ἔσπερος, ον*, Hom., Pind., Eur.; *ἑσπέριος, α, ον*, and ος, ον, Hom., Pind., Eur.; *ἑσπερινός, ή, όν*, Xen.

In the evening, δειελῑνός, ή, όν (of persons doing any thing), Theoc.

Before evening, adj., *προδείελος, ον*, Theoc.

Before evening, adv., *πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας*, Eur.

Toward evening, ὀψέ (in Att. prose often c. gen., as *ὀψὲ τῆς ἡμέρας, ὀψὲ τῆς ὥρας*, sometimes also with a conjunction or a verb, as, “*it was evening,*” *ὀψὲ ἐγένετο* or *ἦν*, or “*till evening,*” *εἰς ὀψέ, ἕως ὀψέ*), Hom., Thuc., Xen., Dem.; *ἐπῐδείελα*, Hes.; *τὰ ποθέσπερα* for *προσέσπερα*, Theoc.

Early in the evening, ἀκρέσπερον, Theoc.

Late in the evening, πάνυ ὀψέ, Plat.; *ὀψὲ τῆς ὥρας*, Dem.

The evening star, ’Εσπερος, ὁ, Hom., Pind., Eur.

To wait till evening, δειελιάω, only in aor. 1 part., Hom.

EVENLY (as to march evenly or in an even line), ὁμᾰλῶς, Thuc., Xen.

EVENNESS, ὁμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

EVENT, AN, ἔργον, τό, Omn.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; συντῠχία, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; συμφορά, ἡ, most frequently unfortunate, but not always, Pind., Hdt., Omn. Att.; σὔναλλᾰγή, ἡ, Soph.; προσβολή, ἡ, Eur.; τὸ τυγχᾰνον, τὸ τῠχόν, usu., if not always, in pl., Eur.; συμπτωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem.; σύμβασις, εως, ἡ, Plat.; σὐνηβολία, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 222.

The event or *result of any thing*, διέξοδος, ἡ, Hdt.; *τὸ ἐκβάν, άντος*, Dem.; *τὸ μέλλον*, Thuc.

Every event, ἕκαστα τῶν γιγνομένων, Thuc.

At all events, μέντοι, Hom., Soph., Xen.; *μέν τε*, Hom.; *γε*, Omn.; *μέν οὖν*, Soph.; *μέν που*, Plat. (*μέν*, whether by itself or compounded, as *μέντοι*, never begins a sentence); *πάντως*, Ar., Hdt., Plat.

EVENTUALLY, τελέως, Æsch.; *χρόνῳ*, Soph., Eur., Hdt., Xen.; *ἐν χρόνῳ*, Æsch.; *σὺν χρόνῳ*, Æsch. *Vid.* AT LAST.

EVER, indefinite, ποθί, Hom.; ποτέ, enclit., Omn.; πώποτε, always with negative except when a question is asked, as is often the case in prose, Hom., Hes., Soph., Ar., Plat., Xen., Dem.; πω, enclit., like πώποτε, always with neg. except when a question is asked, Omn.; [in negative sentences, *ever* is expressed in Greek by *never* strengthened by *οὐ*, as, *no one ever did this, οὐκ ἐποίησε τοῦτο οὐδαμοῦ οὐδείς*, Plat.]

If this were ever so much the case, εἰ τὰ μάλιστα τᾶυθ’ οὑτως εἶχεν, Dem.

If you had given them ever so little hope, εἰ μικρὰν ὑπεφήνατ’ ἐλπίδα ἠντινοῦν αὐτοῖς, Dem.

Forever, διαμπερές, Hom., Hes., sometimes *διαμπερὲς ἀεί*, or *διαμπερὲς ἤματα πάντα*, Hom.; ’ἀεί (often written *αἰεί* in Hom., also *αἰέν*, Hom., *ἀέ*, Pind., *αἰές* and *ἀές*, Theoc.), Omn.; αἰᾶνῶς, Æsch.; εἰσᾰεί, Omn. Att.; πᾶντες, Pind.; *διὰ τέλους*, Soph., Eur., Plat.; *διὰ παντός*, Soph.; *δι’ αἰῶνος*, Soph.; *τὸν αἰῶνα*, Plat., Lycurg.; *εἰς αἰῶνα*, Lys. *Vid.* SYN. 32.

EVER-FLOWING, ἀενάων, ουσα, ον, Hom., Hes.; ’ἄέναος (and poet. ἀέννᾶος, ον, only in Theoc.), Hes., Theoc.

EVERGREEN, ἀειθᾰλής, ές, Mel.

EVERLASTING, ἄλληκτος, ον, Hom., Soph.; ’ἀθἄνἄτος, η, ον (always so in Hom.), and ος, ον, Omn.; ’ἄέναος, ον,

Simon., Pind., Xen., Plat.; *αἰᾶνής, ές*, Pind., Æsch., Soph.; *ἀσβεστος, ον*, Pind., Æsch.; *ἀτέλευτος, ον*, Æsch.; *ἄϊδιος, ον*, Hes., h., Thuc., Plat.; *ἄπαυστος, ον*, Soph., Thuc.; *αἰώνιος, α, ον*, and *ος, ον*, Plat.; *διαιώνιος, ον*, Plat.; *ἀπέραντος, ον*, Dem. *Vid.* ENDLESS, ETERNAL, PERPETUAL.

EVERLASTINGLY, *ἐς ἀίδιον*, Thuc. *Vid.* FOREVER.

EVERY, *πᾶς, πᾶσα, πᾶν* (gen. pl. *πασάων*, Hom., only once), Omn.; *ἅπας*, neut. *ἅπαν* (Hom., *ἄπαν*, Att.), Omn.; *πρότας*, neut. *πρόπαν*, Hom., Omn. poet.; *σύμπας*, Omn.; *ἕκαστος, η, ον*, Omn.; *παντοδᾰπός, ή, όν*, Pind., Hdt., Eur., Isoc.: [(in expressions of time), *ὅσοι, ὅσαι, ὅσα*, e. g., *every month, every year, ὅσοι μῆνες, ὅσα ἔτη*, Att.] *Vid.* SYN. 201.

Every one, οὐδεὶς ὅστις οὐ, neut. *οὐδὲν ὅτι οὐ*, Hdt., Thuc.; [*every thing*, also *τὰ πάντα, to be every thing* to one, *πάντα εἰμί τινι*, Hdt.]

That every one should chastise his own allies, τοὺς προσήκοντας συμμάχους αὐτόν τινα κολάζειν, Thuc.

Every (expressing regularity, succession, or regular alternation), *παρά* c. acc., as, "*every other day*," *ἡμέρα παρ' ἡμέραν*, Antiph., Dem.; "*every third month*," *παρὰ μῆνα τρίτον*, Arist.; *διά*, c. gen., as, "*every tenth battlement*," *διὰ δέκα ἐπάλξεων*, Thuc.; "*every fifth year*," *δι' ἔτους πέμπτου*; "*every third day*," *διὰ τρίτης ἡμέρας*, Hdt., Ar., etc., so Xen., Plat., etc., as,

He used to go every ninth year, ἐφοίτα δι' ἐνάτου ἔτους, Plat.

[*Every year, ἀνὰ πᾶν ἔτος*, Hdt.]

On or *from every side, πάντοθεν*, Hom.: *ἑκαστᾰχόθεν*, Thuc., Xen.; *παντᾰχόθεν*, Ar.

To every side (in every direction), *ἑκασταχόσε*, Thuc., Plat. *Vid.* EVERY WHERE.

For every one, ἑκαστᾰχόθι, Hom.

In every way, παντοδᾰπῶς, Hdt., Plat.; *ἄνω καὶ κᾰ́τω*, Plat.; *ἁπάντη*, Hom.; *παντᾰχῶς*, Plat.; *παντᾰχοῖ*, Ar.; *παντᾰχοῦ*, Soph., Isoc.

You not being able to contradict him, but changing in every direction (as he does), *οὐ δυναμένου ἀντιλέγειν, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλομένου*, Plat.

Considering all the arguments in every way, πάντας τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφων, Plat.

Their infantry, and ships, and every thing perished, καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ,τι οὐκ ἀπώλετο, Thuc.

In every respect, πανταχοῦ, Soph.

By every means, πανταχῇ, Æsch., Soph., Hdt.

EVERY WHERE, *ἁπάντη*, Hom.; *πάντη*, Hom., Hes., Eur., Hdt.; *παντᾰχοῦ*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἁπαντᾰχοῦ*, Eur., Xen.; *παντᾰχῇ*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἀπαντᾰχῇ*, Eur.; *ἑκαστᾰχοῦ*, Thuc., Plat.; *πάντοθι*, Mel.

Every where (i. e., every whither, in motion *to* a place), *πάντοσε*, Hom., Xen.; *παντᾰχοῖ*, Ar.; *παντᾰχόσε*, Thuc., Plat.; *ἁπαντᾰχοῖ*, Isæ.

Every where, in motion *from* a place, *πάντοθε* or *-θεν*, Hom., Pind., Soph., Dem., Theoc.; *παντᾰχόθε* or *-θεν*, Ar.

EVIDENCE, *μαρτῠ́ρια, ἡ*, Hom., Hes.; *μαρτῠ́ριον, τό*, Pind., Æsch., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TESTIMONY.

[*To bring forward evidence, μαρτύρια παρέχομαι*, Hdt.] *Vid.* TO ADDUCE.

[*To bring any thing as additional evidence, προσμαρτυρέω*, c. acc. et dat., Dem.]

The certain evidence of the advantage is not yet visible to all, τῆς ὠφελείας ἀπιστίν ἔτι ἡ δήλωσις ἅπασι, Thuc.

EVIDENCE, TO, *δείκνῡμι*, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* TO PROVE.

EVIDENCE, AN (i. e., a witness, q. v.), *μάρτυς, ῠ́ρος, ὁ καὶ ἡ*, Omn. post Hom.

A king's evidence, μηνῡτής, οῦ, ὁ, Thuc.

To turn king's evidence, μηνύω, Thuc.

EVIDENT, *ἐναργής, ές*, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; *δῆλος, η, ον*, and *ος, ον* (also *δέελος*, Hom.), Omn.; *φᾰ́νερός, ά, όν*, and *ός, όν*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *φαινόμενος, η, ον*, Pind., Archil.; *ἐπίδηλος, ον*, Theogn., Ar., Hdt., Xen.; *πρόοπτος*, contr. *προῦπτος, ον*, Æsch., Soph., Hdt.; *λαμπρός, ά, όν*, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; *πρόδηλος, ον*, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *αὐτόδηλος, ον*, Æsch.; *εὔδηλος, ον*, Æsch., Ar., Xen., Plat.; *ἔνδηλος, ον*, Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; *κᾰτᾰ́δηλος, ον*, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; *ἀρῐ́δηλος, ον*, Hdt.; *διᾰ́δηλος, ον*, Xen., Plat.; *ἔκδηλος, ον*, Dem.; *σύνδηλος, ον*, Arist.; *ἐμφᾰνής, ές*, Omn. Att.; *ἐκφᾰνής, ές*, Æsch., Plat.; *διαφᾰνής, ές*, Soph., Æschin.; *περῐφᾰνής, ές*, Soph., Ar., Lys., Dem.; *προφᾰνής, ές*, Plat.; *κᾰτᾰφᾰνής, ές*, Hdt., Xen., Plat., Antipho, Dem.; *εὔσημος, ον*, Æsch., Soph.; *χειρόδεικτος, ον*, Soph.; *εὔκρῐτος, ον*, Plat.; *ἐπίπολαιος, ον*, Arist.; *ἄρῐσημος, ον*, Theoc.

EVIDENT, TO BE, *φαίνομαι*, pass., often with fut. mid. *φανοῦμαι*, and 2d perf. *πέφηνα*, c. part. (with infin. it only means to seem to be, to be likely to be), the part. sometimes understood, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; *διᾰφαίνομαι*, Pind., Thuc.; *κᾰτᾰφαίνομαι*, Hdt.; *πρέπω*, no perf., no mid. or pass., Pind., Æsch.; *δηλόω*, Soph., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO APPEAR.

It was evident by this, ἐν τούτῳ διέδειξε (Ion. for *διέδειξε*), Hdt.

To be evident at the same time, συνδηλόω, Theoph.

To make evident, φαίνω, Omn.; *δηλόω*, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO SHOW, and SYN. 161.

EVIDENTLY, *φᾰ́νερῶς*, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; *ἐναργῶς*, Æsch., Hdt., Dem., Æschin.; *λαμπρῶς*, Æsch., Thuc.; *περῐφανῶς*, Soph., Ar., Thuc.; *ἐμφᾰνῶς*, Trag., Thuc., Xen., Dem.; *κᾰτᾰφᾰνῶς*, Ar., Dem., Isæ.; *διᾰφᾰνῶς*, Thuc., Xen., Plat.; *δηλᾰδή*, Soph., Eur., Ar.; *ἐνδήλως*, superl. *ἐνδηλότατα*, Thuc.; *δηλονότι*, Xen., Plat., Dem.

The man will evidently die, περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται, Soph.

EVIL, subst., *τὰ λῡγρά*, only pl., Hom.; *πῆμα, ᾰτος, τό*, Omn. poet.; *κᾰκόν, τό*, Omn.; *νόσος, ἡ*, poet. *νοῦσος* (not Att.), Hom., Hes., Soph., Eur., Xen., Lys.; *ἀνία* (ῐ Hom., ᾰ elsewhere), *ἡ*, Hom.; *κήρ, κηρός, ἡ*, only in sing., Æsch., Soph., Plat., Dem., Æschin.; *ἔλκος, τό*, Æsch., Soph. *Vid.* MISFORTUNE.

Cause of evil, κᾰκομήχᾰνος, ον, Hom.; *ἀρχέκᾰκος, ον*, Hom.; *πρωτοπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, neut. *ον*, Æsch.

The beginning of evil, πρώταρχος ἄτη, Æsch.

[*To do evil, πανουργέω*, Trag., Dem.]

[*Keeping off evil, ἀλεξῐκᾰκος, ον*, Hom.]

EVIL, adj., *κᾰκός, ή, όν*, compar. *κακίων* (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. *κάκιστος*, poets (not Att.) have also *κακώτερος*, also *χείρων* (common too in Att.), Ep. *χερείων*, with (besides the regular forms) an irreg. declension, dat. sing. *χερῇῐ*, nom. pl. masc. and fem. *χέρηες*, acc. sing. masc. and neut. pl. *χέρηα*, also *χερειότερος* and *χειρότερος* (not in Att.), and in Att. prose superl. *χείριστος*, also *κακίστερος*, Anth., Omn.; *μέλας, μέλαινα, μέλαν*, gen. *μέλᾰνος, μελαίνης*, etc., compar. *μελάντερος* (esp. of fate, fortune, etc.), Hom., Trag.; *φαῦλος, η, ον*, and *ος, ον*, Theogn., Hdt., Omn. Att.; *φλαῦρος, α, ον*, Pind., Sol., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; *ἕτερος, α, ον* (by euphemism), Pind.; *πονηρός, ά, όν*, Omn. Att. *Vid.* BAD, WICKED, UNFORTUNATE.

Exceedingly evil, πάγκᾰκος, ον, Hes., Theogn., Soph., Eur., Plat.; *πρόκᾰκος, ον*, Æsch.; *παμπόνηρος, ον*, Epich., Ar., Plat., Dem.

EVILLY, *κᾰκῶς*, Omn.; *φαύλως*, Eur., Xen., Dem. *Vid.* BADLY.

EVINCE, TO, *προφέρω*, fut. *-οίσω*, aor. 1 *-ήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον*, no perf. (only pres. and imperf. in Hom., who has also irreg. 3d sing. *προφέρησι*), Hom.; *φαίνω*, only act. voice in this sens., Hom., Hes., Pind.; *ἀνᾰφαίνω*, Hom., Pind., Eur.; *ἐκφαίνω*, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; *ἐνδείκνῡμαι*, mid., Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO DISPLAY.

[EVOKE, TO (the dead), *ψυχαγωγέω* (*τοὺς τεθνεῶτας*), Plat.]

[EVOKING, *ἀγωγός, όν*, c. gen., Eur.]

EWE, *ὄῐς, ὄῐος, ἡ*, dat. pl. *οἴεσι*, also *ὄεσσι* and *ὀΐεσσι*, Hom., nom. and acc. pl. often contr. *ὄῐς*, even in Hom., *οῖ* always Att., nom. pl. *οἷες*, dat. pl. *οἷσί*, acc. *οἷας*, nom. and acc. also contr. *οἷς*, in dissyll. cases *οἵ* sometimes Att. (Theoc. has also the form *οἷις, ἰδος*), Hom., Hes., Soph., Eur., Xen. *Vid.* SHEEP.

EWER, AN, *πρόχους, ἡ*, contr. *πρόχους*, with also irreg. dat. pl. *πρόχουσι*, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen.; *ἄρυστήρ, ῆρος, ὁ*, Simon., Hdt.; *ἄρυστις, ῐ̆δος, ἡ*, Soph.; *ἀρύστῐχος, ὁ*, Ar.; *ἄρῠταινα, ἡ*, Ar.; *προχόη, ἡ*, Ap. Rh.

EXACERBATION, *πῐκρότης, ητος, ἡ*, Eur., Hdt. *Vid* BITTERNESS.

EXACT, *ἄτρεκής, ές*, Pind., Eur., Hdt.; *ἀκρῐβής, ές*, Eur., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; *κᾰθᾰρός, ά, όν*, Dem.

Exactly a hundred fathoms, ἑκατὸν ὀργυιαὶ ὀίκαιαι, Hdt.

To be exact (consider or speak with exactness), *ἀκρῐβολογέομαι*, mid., sometimes c. acc. of the subject, Plat., Dem., Æschin.

EXACT, TO, *πράσσω*, usu. c. dupl. acc., also c. acc. rei, *παρά* and gen. pers., etc., sometimes c. acc. of the crime for which punishment is exacted, also in mid. (in pass. of the person from whom any thing is exacted, rather than of the thing exacted), Pind., Hdt., Omn. Att.; *ἐκπράσσω*, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *εἰσπράσσω*, Eur., Isoc., Dem.; *ἀνᾰπράσσω*, Thuc., Lycurg., Xen.; *λαμβάνω*, fut. *λήψομαι*, Dor. *λαψεῦμαι*, no aor. 1,

aor. 2 ἔλᾰβον, poet. ἔλλαβον (not Att.), perf. εἴληφα, and Ion. λελᾰβηκα, perf. pass. εἴλημμαι, and λέλημμαι sometimes in Trag., aor. 2 mid. infin. λελᾰβέσθαι, Hom. (esp. of punishment, etc.), Eur., Isoc., Lys., Dem.

To exact money (without any idea of punishment), χρημᾰτίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Thuc.

To exact punishment from, μέτειμι (from εἶμι, imperf. ἤειν, Att. ἠα) δίκας τινά, or δίκη τινά, Æsch., Eur.

[*To exact the fulfillment of a promise*, ὑπόσχεσιν ἀναπράττω, Thuc.]

To exact besides, προσπράσσομαι, mid., Andoc.

To join in exacting, συνᾰπράσσω, Xen.

To aid in exacting, συνεισπράσσω, Dem.

I entreat you, therefore, to aid me in exacting from his debtors the money which my father left me, δέομαι οὖν ὑμῶν συνεισπρᾶξαί μοι τοὺς ὀφείλοντας ἃ μοι ὁ πατὴρ κατέλιπεν, Dem.

[Exaction (of money due, etc.), πρᾶξις, εως, ἡ, Plat.; ἀνάπραξις, εως, ἡ, Dion.]

Exactly, ᾽ἀτρεκές, Hom.; ἀτρεκέως, Hom.; σκεθρῶς, Æsch.; ἀκρῑβῶς, Æsch., Isoc., Dem.; κομῐδῇ, Ar.; ᾽ἄπαρτί, Hdt.; ψήφοις, or ἐν ψήφῳ, or ἐν ψήφου λόγῳ (λέγειν, etc.), Æsch., Eur., Ar.

You could not exactly enumerate the multitude of the army, στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐκ ἂν ἐν ψήφου λόγῳ θέσθαι δύναι᾽ ἄν, Eur.

To contrive exactly, examine or *understand exactly*, etc., ᾽ἀκρῑβόω, Eur., Ar., Xen.; ἐξακρῑβόω, Arist.

Exactness, ᾽ἀκρῐβεια, ἡ, Isoc., Arist.

Exactor, an, πράκτωρ, ορος, ὁ (but used as epith. of χείρ, Æsch.), either of punishment or taxes, etc., Æsch., Dem. *Vid.* Avenger.

Exaggerate, to, αἴρω, Eur., Dem.; ἀείρω, only pres. and imperf., Soph.; πυργόω, Eur.; μεγᾰλύνω, Thuc.; ἐξαίρω ἄνω, Æschin.; αὐξᾰ́νω, also αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., Arist.; δεινόω ἐπὶ τὸ μεῖζον, Thuc.; κοσμέω ἐπὶ τὸ μεῖζον, Thuc.; ὑποκρίνομαι, mid., Dem.

To be exaggerated, πλεονάζομαι, pass., Thuc.

Wishing to exaggerate which, περὶ οὗ ὑπερβολὰς προθυμηθεὶς εἰπεῖν, Isoc.

The report of our power, I am well assured, will be likely to be exaggerated, ἀγγελοίμεθα δ᾽ ἄν, εὖ οἶδ᾽, ἐπὶ τὸ πλεῖον, Thuc.

He has exaggerated some things, τὰ μὲν μείζω τοῦ προσήκοντος εἴρηκε, Isoc.

Exaggeration, ὑπερβολή, ἡ, Isoc.; δείνωσις, εως, ἡ, Plat.

Exalt, to, κῠδᾰ́νω, only pres. and imperf. act., Hom.; κῠδαίνω, no perf., no mid. or pass., Hom., Hes.; ὀφέλλω, no perf., no mid., though there is pres. pass., Hom., Hes., Pind., Æsch.; αὐξάνω and αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., also fut. mid. αὐξήσομαι in pass. sens., Omn.; ἀείρω, only pres. and imperf., Pind., Soph.; ᾽ἀνᾰτείνω, poet. ἀντείνω, Pind.; ὀρθόω, Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ᾽ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, fut. ἀνέξω and ἀνασχήσω, no aor. 1, perf. ἀνέσχηκα, aor. 2 ᾽ἀνέσχον, and poet. ἀνέσχεθον (not Att.), aor. 1 pass. ἀνεσχέθην (Hom. also has 3d sing. pres. act. ἀνέχησι), Pind.; βῑβᾰ́ζω, fut. βῐβᾰ́σω, Att. contr. βιβῶ, Soph.; μεγᾰλόνω, Æsch., Thuc.; ὀγκόω, Eur.; πυργόω, Eur.

[*To exalt a thing to the skies*, οὐρανόμηκές τι ποιέω, Isoc.]

Exaltation, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

Examination, ᾽ἀνᾰκρῐσις, εως, ἡ, poet. ἀγκρῐσις, Æsch., Xen., Plat., Dem.; κᾰτασκοπή, ἡ, Thuc.; ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ἐξετασμός, ὁ, Plat.; ἔλεγχος, ὁ, Omn. Att. prose; ᾽ἀναζήτησις, εως, ἡ, Plat., βᾰσᾰνος, ἡ, Plat.; ἐπῐ᾽βλεψις, εως, ἡ, Arist.

Without examination, ᾽ἀβᾰσᾰνίστως, Thuc.

Skillful in examination, ἐξεταστικός, ἡ, όν, Xen.

With skillful examination, ἐξεταστικῶς, Dem.

Examine, to, ἐξερέω (of examining a place), only in pres., Hom.; ἐξετᾰ́ζω, Theogn., Hdt., Omn. Att.; ἐλέγχω, Æsch., Soph., Xen., Antipho; ἐξελέγχω, perf. pass. -ελήλεγμαι, Pind., Æsch., Soph.; ἐρευνάω, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἐξερευνάω, Soph.; διεξερευνάω, Pind., Xen., Plat.; ᾽ἀνερευνάω, Plat.; διερευνάω, Xen., Plat.; σκοπέω, only pres. and imperf., fut. and aor. 1 (borrowed from σκέπτομαι) σκέψομαι, ἐσκεψάμην, and perf. pass. ἔσκεμμαι in act. sens., Omn. Att.; διασκοπέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διᾰθρέω, no mid. or pass., Ar.; ᾽ἀναθρέω, Eur., Thuc.; δοκῐμάζω, Hdt., Omn. Att. prose; βᾰσᾰνίζω, Hdt., Omn. Att. prose; διᾰβᾰσᾰνίζω, Plat.; διᾰκῑνέω, Ar.; διαζητέω, Ar., Plat.; ἀναζητέω, Hdt., Omn. Att. prose; ᾽ἀνᾰκρίνω, Hdt., Thuc., Isoc., Dem. (to see whether an action would lie), Antipho; ᾽ἀναμανθάνω, fut. -μαθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐμᾰθον, perf. μεμάθηκα, sine cas., Hdt.; ᾽ἀνᾰπυνθᾰ́νομαι, fut. -πεύσομαι, aor. 2 -επῠθόμην, no aor. 1, Hdt., Xen.; διευκρῑνέομαι, mid., Plat., Dem.; μεταστρέφω, Plat.; κρούω (metaph. from ringing metal to see if it be sound), perf. pass. κέκρουσμαι, Plat.

To examine carefully, minutely, ᾽ἀκρῐβόω, Eur., Xen., Isoc., Arist.; διᾰκρῐβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; μῑκρολογέομαι, mid., Xen., Lys.; συμβῐβάζω, Plat.

To examine along with, in conjunction with, or *at the same time*, σῠνεπισκοπέω, Xen., Plat.; συνδοκῐμάζω, Plat., Isoc.; συνθεάομαι, fut. -θεάσομαι, perf. pass. in act. sens., Xen., Plat.; συζητέω, Plat.; συνδιασκοπέω, Plat.; σῠνεξετάζω, Plat.; συνεξερευνάω, Plat.; συνδιέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, Att. also -ᾖα, Xen.; συνδιοράω, imperf. -εώρων, fut. -ὄψομαι (borrowed from -όπτομαι), perf. -εώρᾰκα, no aor. 1, Isoc.

To examine besides, προσεξετάζω, Dem.

To examine by a standard, ἀντεξετάζω, Æschin.

[*To examine with a probe*, μηλόω, Hipp.; ἀναμηλόω, h.]

One must examine, ἐξεταστέον, Plat.; διασκεπτέον, Plat.; διερευνητέον, Plat.

Easy to examine, εὐσκεπτος, ον, Plat.

What can not be examined, ᾽ανεξέλεγκτος, ον, Thuc.

In a way so as not to be examined into, ἀνεξελέγκτως, Xen.

Examiner, an, κατάσκοπος, ὁ, Thuc.; δοκῐμαστής, οῦ, ὁ, Plat., Dem.; fem. βᾰσᾰνίστρια, ἡ, Ar.; ζητητής, οῦ, ὁ, Plat.

Example, δίκη, ἡ, Pind.; πᾰρᾰ́δειγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐδειξις, εως, ἡ, Eur.; δείγμα, ᾰτος, τό, Anth.

Like an example, πᾰρᾰδειγμᾰτώδης, ες, Arist.

To set an example of, ἄρχομαι, mid., c. infin., Eur.; ὑπάρχω, c. gen., or c. part., Xen., Isoc.

To give or *be an example of*, ῾ὑποδείκνῡμι and ῾ὑποδεικνύω, Xen., Isoc.

[*To take example from*, παράδειγμα λαμβάνω παρά, c. gen., Plat.; *to follow an example*, παραδείγματι χράομαι, Thuc.; *to make an example of* one, or *make one an example*, παράδειγμά τινα ποιέω, Dem.; *to set up as an example*, παραδείκνῡμι, c. acc., Plat.; *to be* or *serve as an example*, παράδειγμά εἰμί τινι, Ar.]

[*By way of example*, ἐπὶ παραδείγματος, Æschin.; παραδείγματος ἕνεκα, Lys.]

[*For example*, οἷον (in citing), Xen., Plat., etc.]

Using, citing examples, πᾰρᾰδειγμᾰτῐκῶς, Arist.

Exasperate, to, ἐριδμαίνω, only pres. act., Hom.; ἐρέθω, only pres., Hom.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; ἐρεθίζω, Hom., Ar., Hdt.; χολόω, Hom., Soph.; ἐξερεθίζω, Pind.; ὀργαίνω, no perf. and no pass. or mid., but act. sometimes used in pass. sens., c. dat., Soph., Eur.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Xen., Plat.; ᾽αγριόω, Eur.; ἐξαγριόω, Eur., Hdt.; πᾰροξῡ́νω, Eur., Thuc., Xen., Dem.

She who has exasperated you against your mother, ἡ τῇ τεκούσῃ σ᾽ ἠγρίωσε, Eur.

A motive or *suggestion tending to exasperate*, ὀργάνη, ἡ, Æsch.

[Exasperated, κεχαραγμένος, η, ον, Hdt.] *Vid.* Angry.

Exasperating, πᾰροξυντῐκός, ή, όν, Isoc.

Exasperation, πᾰροξυσμός, ὁ, Dem. *Vid.* Anger.

Excavate, to, ὀρύσσω, perf. ὀρώρῠχα, etc., Hom., Soph., Hdt., Plat.; ἐξορύσσω, Hdt.

Excavation, an, ὄρυγμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Plat.

Exceed, to, πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Hom., Theogn., Eur.; ὑπερέχω, imperf. ὑπερεῖχον, and poet. ὑπείρεχον (not Att.), aor. 2 -ἔσχον, and poet. -ἔσχεθον, Hom.; ὑπερβάλλω, poet. aor. 2 ὑπειρέβᾰλον (not Att.), perf. -βέβληκα, etc., c. acc. (once c. gen. in Pind.), Omn.: κρᾰτέω, c. acc. or c. gen., Pind., Thuc.; ὑπεραίρω, c. acc. or c. gen., Æsch., Plat.; περίειμι (εἰμί), fut. -έσομαι, 3d sing. sync. -εσται, etc., c. gen. or sine cas. (also c. dat., but not in this sense), Hdt., Thuc.; περῐγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, and pass. -γεγένημαι in act. sens., c. gen. or sine cas., Thuc.; πλεονεκτέω, c. gen., Xen.; περισσεύω, c. gen., Xen.; ἐξέρχομαι, sine cas., Plat.; ἐπῐκλύζω, Æschin.; κατᾰβρῑθω, Theoc.

To exceed the truth, παρεξέρχομαι τῆς ἀληθείας, Plat.

And if the son exceeds the father in wickedness, εἰ . . . ὁ δ᾽ ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανοῦργος ἔσται, Eur.

Exceeding, κρείσσων, c. gen., Trag., Thuc. *Vid.* Great.

Exceedingly good, exceedingly wise, etc., περισσός, ή, όν, Eur., Plat.

What can be exceeded, ὑπερτοξεύσιμος, ον, c. neg., Æsch.

EXCEEDINGLY, ὑπερβαλλόντως, Xen., Plat., Isoc.; καθ' ὑπερβολήν, or εἰς ὑπερβολήν, Soph., Isoc., Æschin.; [περισσά, Hdt.; πάνυ usu. c. adj., Trag., etc.]

EXCEL, ΤΟ, πᾰρέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῡθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Hom., Theogn., Eur.; καί-νῡμαι, mid., no tenses in mid. except pres. and imperf., perf. pass. and pluperf. κέκασμαι and ἐκεκάσμην in act. sens., Hom., Hes., Ap. Rh.; ὑπερβάλ-λω, aor. 2 poet. ὑπειρέβᾰλον (not Att.), perf. -βέβληκα, etc., c. acc. (c. gen. once Pind.), Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἄριστεύω, no mid. or pass., sine cas. or c. gen., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Æschin.; προβαίνω (fut. and aor. 1 act. not used in this sense), fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, c. gen., Hom.; περῐβάλλω, c. acc. or sine cas., Hom.; προβάλλομαι, mid., c. gen., Hom.; περῐγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, and perf. pass. -γεγένημαι, in act. sens., c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Isoc.; περίειμι (εἰμί), 2d sing. poet. περίεσσι, fut. -έσομαι, 3d sing. sync. -εσται, c. gen. (sometimes c. dat., but not in this sense), Hom., Hdt., Xen., Plat.; νῑκάω, Omn.; ὑπερέρχομαι, Pind.; ὑπερέχω, and poet. ὑπειρέχω (not Att.), imperf. -εῖχον, fut. -ἕξω, no aor. 1, aor. 2 -ἐσχον, and poet. -ἐσχεθον (not Att.), c. acc. or c. gen., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; προέχω, contr. προύχω (the usual form in Hom. also, except in the augm. tenses indic. mood), c. gen., c. dat. of the thing in which, or c. ἐν and dat., or c. πρός and acc., Soph., Omn. Att. prose; προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 προήνεγκα, aor. 2 προήνεγκον, no perf., only act. voice in this sense, c. gen., Pind., Eur., Hdt., Thuc.; ὑπερφέρω, c. gen. pers., c. gen., or c. dat., or c. acc. of the thing in which, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κρᾰτιστεύω, no perf., no mid. or pass. voice, Pind., Soph., Xen., Isoc., Andoc.; ὑπερτρέχω, fut. -θρέξω and -δραμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, 2d perf. -δέδρομα, no other middle tenses, no pass. voice, Eur.; πᾰρᾰμείβω, Soph.; διᾰφέρω, c. gen. pers., c. dat. rei, or c. εἰς and acc., perf. διενήνοχα, no pass., Omn. Att. prose; κρᾰτέω, c. gen., Xen.; ὑπεραίρω, Dem.; νίκημι, only pres. act., Theoc.

Ye, as far as war is concerned, are arrived at the highest pitch of excellence in respect of valor, ὑμεῖς, τὰ ἐς τὸν πόλεμον ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι, Hdt.; so πρόσω ἀρετῆς ἵκνέω, Hdt.

Who excels all mortals in wisdom, ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, Hom.

And you greatly excel in the works of the pastoral muse, καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μώσας, Theoc.

EXCELLENCE, ἀρετή, ἡ, Omn.; ἀριστεία, ἡ, Soph., Plat.; ὑπεροχή, ἡ, Isoc.

That which is most excellent among, κορυφή, ἡ, c. gen., Pind. *Vid.* THE FLOWER.

EXCELLENT, ἔξαιτος, ον, Hom.; ἄμῦμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom., Hes., Pind.; ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἔξοχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἰφθῖμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; κρείων, fem. κρείουσα, neut. -ον, only of persons, Hom., also κρέων, Pind.; κεκασμένος, η, υν, Hom.; ὅῖος, α, ον, often c. gen., Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; κλῡτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; περῐ́κλῡτος, ον, Hom., Hes.; ἀγᾰθός, ή, όν, compar. βελτίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), ἄμεί-νων, κρείσσων, λώιων (contr. λῴων, the only Att. form), βέλτερος, λωίτε-ρος, φέρτερος (the last two not Att.), superl. βέλτιστος, βέλτατος, ἄρι-στος, κρᾶτιστος, λώιστος (λῷστος, Att.), φέρτατος, φέριστος (the last two not Att.), Omn.; καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Att. and Pind., ᾰ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; δόκῐμος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ὑπέραλλος, ον, Pind.; ἄκρος, α, ον, Æsch., Soph., Hdt.; ὑπέρκομπος, ον, c. dat. of the excellence, Æsch.; περισσός, ή, όν, Eur.; ὑπερβεβλημένος, η, ον, Eur., Plat.; ἐξαλλάσσων, ουσα, ον, gen. ουτος, ούσης, etc., Eur.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, de re, Plat.; διάφορος, ον, Antiph., Plat.; πάγκᾰλος, ον, and η, ον, Ar., Plat.; διάκρῐτος, ον, Theoc. *Vid.* GOOD.

EXCELLENTLY, εὖ, Omn.; ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἄριστα, Omn.; περισσῶς, Eur.; ἐκπρεπῶς, Xen.; παγκάλως, Eur., Plat.; διαφερόντως, Xen., Plat.; ὑπέρευ, Xen., Plat.; διᾰφόρως, Dem.

EXCEPT, *νοσφί or νοσφίν*, c. gen., Hom.; ὅτε μή, c. opt., Hom.; πλήν, adv. and c. gen., Omn.; ἔμπλην, c. gen., Archil., Call.; δίχα, c. gen., Æsch.; ἀλλά, conj., Soph.; ἀλλ' ἤ (for ἄλλο ἤ, not ἀλλά), Hdt., Thuc., Plat.; χωρὶς ἤ or χωρὶς ἢ ὅτι, Hdt.; πᾰρέκ or παρέξ, adv. or c. gen., also παρὲξ ἤ, Hdt.; πᾰ́ρᾰ, prep., c. acc., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; ἔξω, c. gen., Hdt.; ἐκτός, c. gen., Xen.; ὅτι μή, when preceded by a negative, Hdt., Thuc.; [εἰ μή (c. et sine verbo), Hom., Hdt., etc.; *except* only, εἰ μὴ ὅσον, Hdt.]

[*They eat nothing, except fishes only*, οὐδὲν ἄλλο σιτέονται, εἰ μὴ ἰχθῦς μόνον, Hdt.]

If we have no connection with the body, except as far as is absolutely necessary, ἐὰν . . . μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι . . . ὅτι μὴ πᾶσ' ἀνάγκη, Plat.

[*Silver I have not, except a little*, ἀργύριον οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μικρόν τι, Xen.]

[*Evident to all except me*, πᾶσι δῆ-λον πλὴν ἐμοί, Plat.; strengthened also πλὴν ἤ, Plat.]

[*You give us nothing except what we may get*, οὐδὲν δίδως ὅτι ἂν μὴ λά-βωμεν, Xen.]

Except during the time that the Scythians ruled, παρὲξ ἢ ὅσον οἱ Σκύθαι ἦρχον, Hdt.

Except that you did not kill him with your own hand, ὅσον μὴ χερσὶ καίνων, Soph.

EXCEPT, ΤΟ, ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. gen. of the class from which, Hdt., Plat.; ὑπεξαιρέω, Hdt.; ἀφαιρέω, Dem.

To make an exception, ἀποκλείω, Dem.

They slew them, and they excepted no one, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαν οὐδένα, Thuc.

EXCEPTION, in law, or a bill of exceptions, πᾰρᾰγρᾰφή, ἡ, Isoc., Dem.

To take exceptions (in law, to a prosecution, etc.), πᾰρᾰγρᾰφομαι, mid., abs. and c. μή and infin., Isoc., Dem.; ἀντῐγρᾰφομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Isæ., Dem.

To take exceptions (to a judgment or sentence), ἀντῐλαγχάνω, fut. -λή-ξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰχον, c. acc., Dem.

EXCESS, ὑπερβολή, ἡ, Soph., Eur., Plat., Isoc., Dem.; περισσότης, ητος, ἡ, Isoc.; ἄμετρία, ἡ, Plat.; τὸ λίαν, Plat.; ὑπεροχή, ἡ, Plat.

A quality in excess, ὑπέρεξις, εως, ἡ, Plat.

To affect excess in one's way of life, to carry things to excess, ὑπερᾰ́κρως ζάω (contr. άει in ᾷ), Dem.

[*Excess in wine*, πολυοινία, ἡ, Plat.; *excess in eating*, πολυφαγία, ἡ, Arist.]

[*To have an excess of*, πλεονάζω, c. gen., Arist.]

EXCESSIVE, ἀζηχής, ές, Hom.; θεσπῐδαής, ές, Hom.; θεσπέσιος, α, ον, Hom., Pind., Hdt., Theoc.; ἀδῖνός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; μέγας, μεγάλη, μέγα, all cases except nom., acc., and voc. masc. and neut. from μέγᾰλος (Æsch. also has voc. masc. μέγαλε), compar. μείζων, μέγιστος, Omn.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom., acc., and voc. masc. and neut. from πολλός, also acc. masc. πολλόν (Hom. also has gen. sing. πολέος, pl. nom. πολέες, contr. πολεῖς, gen. πολέων, dat. πολέσι, πο-λέσσι, and πολέεσσι, Hes., acc. πο-λέας, πολεῖς, also in sing. πουλύς, acc. πουλύν (this latter also in fem.), and neut. πουλύ; Æsch. also has dat. πολεῖ, acc. πολέα in chor., and Eur. πολέων in chor., and πολέσι), compar. πλείων, Att. πλέων, superl. πλεῖ-στος, Omn.; περισσός, ή, όν, Hes., Theogn., Soph., Eur., Xen., Isoc.; πε-ριώσιος, ον, Sol., Soph., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον, Pind.; ὑπερβόρεος, ον, Æsch.; ὑπέρκομπος, ον, Æsch.; ὑπερβάλλων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; τελευ-ταῖος, α, ον, Soph.; ἀτενής, ές, Æsch.; οὐρᾱνιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Ar.; οὐρᾱνόνῐκος, ον, Æsch.; ἀρρῠθμος, ον, Eur.; σφοδρός, ά, όν, and ός, όν, Thuc., Plat., Xen.; ὑπέρμετρος, ον, Plat., ὑπέρογκος, ον, Plat., Dem.; ἰσχῠρός, ά, όν, Hdt., Thuc., Plat.; ἄσύμμετρος, ον, Plat.; ἄμετρος, ον, Xen., Plat.; ὑπέρμε-γας, Ar.; ὑπερμεγέθης, ες, Hdt., Xen.

EXCESSIVELY, ἄμοτον, only with verbs of desiring, etc., Hom., Hes.; ὑπερφιᾰλως, Hom.; ἀζηχές, Hom.; ὄχα, Hom.; ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἐκπᾰ́γλως, ἐκπαγλον, Hom.; ἔκπᾰγλα, Hom., Soph.; ἀδῖνώς, ἀδῖνύν, ἀδῖνά, Hom.; περί, Hom.; περῐπρό, Hom.; περιώσιον, Hom.; περιώσια, h.; σφοδρῶς, Hom., Xen.; σφόδρα, Pind., Soph., Hdt., Omn. Att. prose; λῐ́αν, Hom.; λίην, Omn.; μᾶλα, compar. μᾶλλον, superl. μᾶλιστα, Omn.; πολλόν, Hom.; πολύ, and superl. πλεῖστον, Omn.; ἄγᾶν (but ἄγᾶν, Anth.), Theogn., Pind., Omn. Att.; ὑπερβολᾰδόν, Theogn.; ἀτενές, Pind.; μήκιστον, h.; περίαλλα, Pind., Soph.; περισσά, Pind., Eur.; περισσῶς, compar. περισσότερον and περισσοτέρως, Pind., Eur., Hdt., Isoc.; πέρα, Soph., Eur., Plat.; [πέρα τοῦ μετρίου or τοῦ δέοντος, Plat.; ἀμέτρως, Plat.]; ὑπέρφευ, Æsch.; ὑπερφυῶς, Ar.; κομιδῇ, Ar., Plat.; δεινῶς, superl. δει-

νότατα, Hdt.; διαφερόντως, Thuc., Plat., Xen.; ἰσχῡρῶς, Hdt., Xen.; δαιμονίως, Ar., Plat.; ἐσχάτως, Xen.; εἰς τὰ ἔσχατα, Xen.

A man above all and most excessively hostile to the democracy, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐνάντιος τῷ δήμῳ, Thuc.

EXCHANGE, TO, 'ἀμείβω, c. acc. of the thing given, gen. of the thing taken in exchange, or c. ἀντί and gen. of the latter, c. πρός and acc. of the person with whom the exchange is made, Hom., Pind., Eur.; ἀντἄμείβω, in mid. also c. dat. pers., Archil.; ἐπἄμείβω, Hom.; διἄμείβω, Eur., Plat.; μετἄμείβω, also in mid. c. dat. of the thing taken in exchange, Pind., Eur.; ἀλλάσσω, c. acc. of the thing given in exchange, c. gen. or dat., or ἀντί and gen. of the thing taken in exchange, c. dat. of the person, or c. πρός and acc., Omn. Att.; ἀνταλλάσσω, oftener in mid., Æsch., Eur., Dem.; διαλλάσσω, Ar., Plat., Xen.; κἄταλλάσσω, Plat., Dem., Dinarch.; μεταλλάσσω, Ar., Plat.; συναλλάσσω, Dem.; μετἄβάλλομαι, mid., no aor. 1, Soph., Xen., Plat.; ἀντἄποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, h., Hdt., Thuc., Plat.

To take in exchange, ἀμείβομαι, mid. (and most verbs in mid. voice whose actives are given above), Æsch. Soph.; ἀντικαταλλάσσομαι, Lys., Isoc., Æschin.; μεταλλάσσω, act., Plat.; μετἄλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλἄβον, perf. -εἴληφα, Thuc., Plat., Dem.

To be exchanged for, μεταβάλλω, intrans., c. gen. of the thing for which, Eur.

Who (i. e., the prisoners) *were exchanged* (lit., released map for man), οἱ (αἰχμάλωτοι sc.) ἀνὴο ἀντ' ἀνδρὸς ἐλύθησαν, Thuc.

And your wife shall receive in exchange for her present form the form of a serpent, becoming a wild beast, δάμαρ τε σὴ ἐκθηριωθεῖσ' ὄφεος ἀλλἄξει τύπου, Eur.

EXCHANGE, 'ἄμοιβή, ἡ, almost always *subsequent,* in the sense of requital, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; ἀλλἄγή, ἡ, Plat., Arist.; διαλλἄγή, ἡ, Eur.; διάλλαγμα, ἄτος, τό, Eur.; ἐπαλλἄγή, ἡ, Hdt.; ἐπάλλαξις, εως, ἡ, Antipho; μεταλλἄγή, ἡ, Soph., Plat.; ἐνάλλαξις, εως, ἡ, Arist.; [μεταβολή, ἡ (e. g., ἱματίων), Xen.; also as barter, Thuc.; so ἡ μεταβλητική (sc. τέχνη) and τὸ μεταβλητικόν, Plat.; ἡ ἀλλακτική, Plat., and κοινωνία.]

A giving in exchange, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, Thuc.

The exchange of money, ἡ κἄταλλἄγή, Arist.

It was written down what was the rate of exchange, ἐγέγραπτο . . . ὁπόσου ἡ καταλλαγὴ ἦν τῷ ἀργυρίῳ, Dem.

In exchange for, 'ἀμοιβός, όν, c. gen., Soph.

[*Exchanged, in exchange,* ἀντάλλαγος, ον, Menand.]

Mars who gives gold in exchange for bodies, i. e., hires men to expose their lives for pay, χρῡσἄμοιβὸς Ἄρης σωμάτων, Æsch.

Of or *belonging to exchanges,* ἀλλακτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

EXCHEQUER (the chancellor of), ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, Decr. ap. Dem.

EXCISION, ἐκτομή, ἡ, Hdt., Plat.

EXCITE, TO, πείθω, aor. 2 πέπῐθον (not in Att.), with a redupl. continued through all the moods, only act. voice in this sense, Hom.; ὀροθύνω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Æsch.; τἄράσσω, Hom., Æsch.; 'ἀνἄτἄράσσω, Soph.; ἐρεθίζω, esp. in Att. of excited feelings, curiosity, etc., Hom., Trag., Dem., Æschin.; ὄρνῡμι, poet. infin. pres. ὀρνῦμεν and ὀρνύμεναι, imperf. ὥρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and poet. ὄρσασκον, Hom., no perf. act., fut. mid. ὀροῦμαι, and aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. usu. sync. ὦρτο, and part. sync. ὄρμενος, also perf. ὄρωρα, sometimes metaph. ὤρορα, pluperf. ὠρώρειν, all in pass. sens. (Hom. has also a 3d sing. ὀρώρεται, subj. ὀρώρηται, also ὤρορε in act. sens.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἀνόρνῡμι, Pind.; ὀρῖνω, only in pres., imperf., and aor. 1 act. and pass., Hom., Pind., Ap. Rh.; ἐξορίνω, Æsch.; ἐφίημι (ἵη Ep., ἶη Att., though Hom. also often has ῑ in ἐφίει, ἐφῑέμενος, etc.), aor. 1 -ῆκα, poet. -είκα, Hom., Hdt.; 'ἄνίημι, Hom., Hdt., Xen.; ἀνίστημι (aor. 2, and perf. and pluperf. act. only used in pass. sens.), Hom., Hdt., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ἐφορμάω, Hom., Soph., Hdt.; ἐξορμάω, Eur., Thuc., Xen.; πἄρορμάω, Xen.; ἐγείρω, aor. 2 mid. often ἐγρόμην, sync., in Hom. in pass. sens., though not quite in this signification, Omn.; ἐπεγείρω, Hom., Sol., Soph., Plat., Lys.; 'ἀνεγείρω, Hom., Pind., Eur., Ar.; ἐξἄνεγείρω, Eur.; ὀτρῡνω poet. fut. (not Att.) often ὀτρῡνέω, only act. in this sense, Hom., Pind., Trag.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; παροτρύνω, Pind.; ἐξοτρύνω, Æsch., Eur., Thuc.; πτοέω, poet. πτοιέω, oftenest in pass., Sapph., Theogn., Eur., Plat., Call.; κνίζω, aor. 1 ἔκνῐσα and ἔκνιξα, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt., Theoc.; ὀρμαίνω, no pass., but act. sometimes used intrans., Pind., Bacchyl., Æsch.; αἰθύσσω, no pass., Bacchyl.; Ἠγω, Pind., Trag., Xen.; Ἠγἄω, only pres. and imperf. act., Æsch.; αἴρω, Soph., Eur.; ἐξαίρω, Theogn., Soph., Eur.; ἐπαίρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐξεπαίρω, Ar.; ἐξἄγω, aor. 2 ἐξήγἄγον, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐπἄγω, Eur., Thuc., Dem.; ἐπἄνἄγω, Hdt.; ζωπῡρέω, Æsch., Eur., Ar.; 'ἀναζωπῡρέω, Eur., Xen., Plat.; 'ἀναπτερόω, Æsch., Eur., Xen.; ἐπῐφλέγω, Æsch.; ἐκκἄλέω, fut. -καλέσω, Att. often -καλῶ, and mid. -καλοῦμαι, poet. (not Att.) often -έσσω, etc., perf. -κέκληκα, Trag., Dem., Æschin.; προκἄλέομαι, mid., Eur., Dem.; [παρακαλέω (e. g., πολλὴν φλόγα), Xen.; *to tears,* εἰς δάκρυα, Eur.]; πῡρόω, Æsch.; κῑνέω, esp. of exciting feelings, etc., Æsch., Soph., Xen.; ἐκκῑνέω, Soph.; 'ἀνἄπτω, Eur.; χορεύω, Eur.; 'ἀνἄπάλλω, Eur.; ἐλαύνω, fut. ἐλἄσω, all tenses from this fut., Eur.; ἰδρόω (but ῐ Hom. sometimes), fut. ὑσω, of exciting war, Æsch.; ὀξύνω, Soph., Hdt.; πἄροξῡνω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προτρέπομαι, mid., esp. of exciting a person to curiosity, Hdt.; κεντρίζω, Xen.; 'ἀκονάω, Xen., Dem.; ἐπῖτείνω, Xen.; ἐπῐκλονέω, Ap. Rh.; 'ἀναῤῥήγνῡμι, of war, Theoc.

To excite against, ἐποτρύνω, c. dat. of the object, Hom.; ἐπόρνῡμι, c. dat., Hom., Æsch.; ἐπῖσείω, perf. pass. -σέσεισμαι, c. dat., Eur.; ἐπῐπνέω, fut. -πνεύσω, etc., no perf., only act. in this sens., c. dat., Eur.

To excite gradually, 'ὑπόρνῡμι, Hom.; ὑποκνίζω, Xen., Plat.

To excite in, ἐνόρνῡμι, Hom.

To excite a little, πἄρορίνω, Alcæ.

To excite at the same time, σὔνορίνω, Hom.; συντείνω, Eur., Plat.; συμπἄροξύνω, Xen.; συμπἄρἄκελεύομαι, mid., Isoc.; σὔνεπαίρω, Xen.; συμπἄρορμάω, Arist.

To excite besides, πἄρερεθίζω, Hipp.

To be excited, ὀργάω (sc. to anger), Thuc.; περῐκαίομαι, perf. -κέκαυμαι, Andoc.; [ἀνερεθίζομαι, Thuc.; ἀναπτερόομαι, Æsch.]

One must excite, ἐγερτέον, Eur.; κῑνητέον, Plat.

EXCITED, πεφῡσιγγωμένος, η, ον (lit., having eaten garlic, like a fighting-cock), Ar.; πἄρἄκεκῑνηκώς, ῦῖα, ός, Xen.; [ὀρθός, ή, όν, c. ἐπί et dat., Isoc.; διά c. acc., Isoc.; μετεωρισθείς, εῖσα, έν, c. ὑπό c. gen., Ar.]

Easily excited, εὐπἄρόρμητος, ον, Arist.

What must be excited, κῑνητέος, α, ον, Plat.

EXCITEMENT (or the exciting of), ἔκκῡωμα, ἄτος, τό, Eur.; ἐγερσις, εως, ἡ, Plat.; πἄρόρμησις, εως, η, Xen.; ἀνακίνησις, εως, ἡ, Soph.

Exciting them, adv., ἐγερτί, Soph.

[*To be in a state of excitement,* ἀνερεθίζομαι, Thuc.] *Vid.* TO BE EXCITED.

EXCITER, AN, μήστωρ, ωρος, ὁ, Hom.

EXCITING (calculated to excite), κῑνητήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; κινητικός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.; ἐγερτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.; πἄροξυντῐκός, ή, όν, c. εἰς and acc., Xen., Plat.

Exciting the people, λᾶοσσόος, ον, Hom.

EXCLAIM, TO, βοάω, Omn.; κράζω, fut. κεκράξομαι, perf. κέκρᾶγα, also imper. κέκραχθι, κέκραχθε, aor. 2 ἔκρᾰγον, no mid. or pass. except the above fut., Æsch., Ar., Xen.; 'ἄνἄκράζω, Hom., Pind., Ar., Xen., Antipho; 'ἀνἄβοάω, poet. ἀμβοάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διἄβοάω, Æsch., Thuc., Xen.; Ϝοὖσσω, fut. -ύξω, no perf., no pass., sometimes c. dat. or acc. of the person to whom the exclamation is uttered, Trag. *Vid.* TO CRY OUT.

EXCLAMATION, πρόσφθεγμα, ἄτος, τό, Æsch.; βόᾱμα, ἄτος, τό, Æsch.; ἀμβόᾱμα, for 'ἀνἄβόᾱμα, τό, Æsch.

Making exclamations, περῐβόητος, ον, Soph., Plat.

EXCLUDE, TO, εἴργω, also ἔέργω, Hom., c. gen., or c. prep. and gen. of the thing from which, Omn.; ἐξείργω, Hdt., Omn.; ἀπείργω, Thuc.; ἐκκλείω, c. gen. or c. prep., Eur., Hdt., Xen.; πἄρἄκλείω, c. prep., Hdt.; ἐκσφρᾱγίζω, Hdt.; 'ἄπελαύνω, fut. -ελἄσω, all tenses from this fut., c. gen., Xen.; περῐγρᾰφω (ἐκ πολιτείας, *from citizenship*), Æschin.

To be excluded from, 'ἀπομονόομαι, pass., c. gen., Thuc.

Excluded from, 'ἄφερκτος, ον, c. gen., Æsch.

EXCLUSION, ἀπόκλεισις, εως, ἡ, Thuc.

EXCLUSIVELY, μόνον, poet. τοῦ ον, Omn. *Vid.* ONLY.

[EXCOMMUNICATE, TO, ἀναθεματίζω, Eccl.]

EXCOMMUNICATED, 'ἀλῑτήριος, ον, Lys.

[EXCOMMUNICATION, ἀναθεματισμός, ὁ, Eccl.]

EXCORIATE, TO, πἄρᾰδέρω, Hipp.

EXCREMENT, περίσσωμα, ἄτος, τό, Arist.; περίσσωσις, εως. ἡ,

Hipp. ; διαχώρημα, ατος, τό, Hipp.

[EXCREMENTITIOUS, περισσωμᾰτικός, ή, όν, Plut.]

EXCRESCENCE, ἐκφυάς, ἄδος, ἡ, Arist.; ἔκφῡσις, εως, ἡ, Arist.; (on trees, etc.), μύκης, ητος (acc. μύκην also), Hipp., Epich.

[EXCRETED, TO BE, προχωρέω, Arist.]

EXCRUCIATE, TO, στρεβλόω, Ar., Plat., Lys., Isoc., Andoc. *Vid.* TO TORTURE.

EXCRUCIATING, περιώδῦνος, ον, Æsch., Plat. *Vid.* PAINFUL.

EXCULPATE, TO, ἀπολύω, fut. -ύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, c. gen. of the accusation, or c. μή and infin., Hdt., Thuc., Lys. *Vid.* TO DEFEND, TO ACQUIT.

EXCULPATION, ἄπολογία, ἡ, Omn. Att. prose.

EXCURSION, AN, ἔξοδος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

EXCUSABLE, συγγνωστός, όν, Arn., Eur. *Vid.* PARDONABLE.

EXCUSE, TO (to allege in excuse, etc.), προφᾰσίζομαι, mid., no pass., Theogn., Ar., Omn. Att. prose; σκήπτομαι, mid., no pass., c. acc. of what is alleged, c. ὑπέρ and gen. of the fault, Thuc., Plat.; ἀπολογέομαι, c. acc. of the fault, or c. πρός and acc., or c. περί or ὑπέρ and gen., Hdt., Thuc., Dem., Æschin. ; προΐσχω, only pres. and imperf., Xen.; προβάλλομαι, mid., no aor. 1, Thuc., Æschin.

They delayed the matter by making excuses, προφασίας εἶλκον, Hdt.

Do you then allege these arguments as your excuse? σὺ μὲν τάδ' ἂν προύχοιο ; Soph.

Having made sufficient excuse for his former errors (so as to obtain their pardon), τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος, Eur.

Who ought rather to have been the most orderly of the citizens, so as to make his own life a ground for excusing his father's errors, ὃν μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἵ'απολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων, Lys. *Vid.* TO DEFEND.

To excuse (i. e., to pardon), συγγιγνώσκω, fut. συγγνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 συνέγνων, σύγγνωθι, perf. συνέγνωκα, c. dat. pers., Trag., Xen., Plat. *Vid.* TO PARDON.

They requested him to excuse them from joining in the expedition against Cræsus, τὸ μὲν ἐπὶ Κροῖσον συστρατεύειν ἀφελεῖν σφίσιν ἐδεήθησαν, Xen.

One must excuse, συγγνωστέον, c. dat., Plat.

EXCUSE, μύνη, ἡ, Hom., Xen. ; πρόφᾰσις, εως, ἡ, Theogn., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. ; σκῆψις, εως, ἡ, Trag., Hdt., Dem. ; ἀπολογία, ἡ, Omn. Att. prose ; ἀπολόγημα, ατος, τό, Plat. ; ἄντῐλογία, ἡ, Thuc. ; κατᾰφῡγή, ἡ, Dem. ; πρόβλημα, ατος, τό, Dem.

[*A most satisfactory excuse*, πρόφασις εὐπροσηγορωτάτη, Thuc.]

[*To have or allege as an excuse that*, . . . πρόφασιν ἔχω ὡς . . ., Hdt. ; *to make an excuse*, πρόφασιν ποιέομαι, τίθεμαι (aor. ἐθέμην), προτείνω, Hdt., Plat., etc., προφασίζομαι, Thuc. ; *to receive, admit an excuse*, πρόφασιν δέχομαι, Plat.]

[*By way of excuse*, ἐπὶ προφάσει, διὰ and κατὰ πρόφασιν, or ἀπὸ προφάσεως, Hdt., Att. prose.]

It admits of excuse, συγγνώμην ἔχει, Soph.

EXECRABLE, κᾰτᾰρᾱτος, ον, Soph., Eur., Ar., Dem. ; τρισκατάρατος, ον, Dem. ; ἀπόπτυστος, ον, Æsch., Soph. ; μιᾰρός, ά, όν, Soph., Plat.

EXECRABLY, μιαρῶς, Ar.

EXECRATE, TO, ἀράομαι (ᾱρ. Hom., ᾰρ. Att.), mid., no pass., c. dat., Hom., Trag. ; ἀποπτύω (ῠ, but also ῡ Hes.), fut. -πτῦσω, no perf., no pass., Hes., Trag. *Vid.* TO CURSE, TO HATE.

EXECRATION, ἀρά (ᾱρ. Ep., ᾰρ. Att.), ἡ, Hom., Trag., Dem. ; ἐπᾱρά, ἡ, Hom. ; κᾰτᾰρά, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat. ; κᾰτευγμα, ατος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* CURSE.

EXECUTE, TO (i. e., perform, fulfill), κραίνω, aor. 1 Ep. often κρήηνα, Hom., Pind., Trag. ; πράσσω, Omn. ; τελέω, and Hom. τελείω, fut. τελέσω, poet. often τελέσσω (not Att.), Att. often τελῶ, Omn. ; ἐργάζομαι, mid., imperf. εἰργαζόμην, perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sens., Soph., Eur., Thuc., Xen. ; κατεργάζομαι, Hdt., Omn. Att. ; ἐκπονέω, Eur. *Vid.* TO PERFORM, TO ACCOMPLISH, TO FULFILL.

To execute carefully, περιστέλλω, Pind., Theoc.

To execute (i. e., put to death as a punishment), ἀποσφάζω, Thuc., Xen., Lys. ; ἀποκτείνω, Hdt., Æschin.

To be executed, ἀποθνήσκω (fut. -θανοῦμαι, aor. 2 -έθᾰνον, perf. -τέθνηκα, part. often sync. -τεθνεώς, ῶτος) ὑπὸ τῆς πόλεως, Lys.

EXECUTION, κύρωσις, εως, ἡ, Plat.

For the confidence a person feels while planning an exploit, no one carries out in the execution, ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, Thuc.

Execution (i. e., putting to death by judicial sentence), θᾰνᾶτος, ο, Hdt., Plat., Dem.

EXECUTIONER, AN, δημόκοινος, ὁ, Soph., Isoc., Antipho ; δήμιος, ὁ, Plat., Lys., Æschin.

EXEMPLIFY, TO, ὑποδείκνῡμι, Thuc.

EXEMPT, TO, ἐκλύω (ῠ, sometimes ῡ), fut. -λῡσω, perf. pass. -λέλῠμαι, c. gen. of the thing from which, sometimes c. dat., Hom., Theogn., Æsch., Soph., Xen. ; [in pass., *to be exempt from*, παραλύομαι, c. gen., Hdt.] *Vid.* TO DELIVER.

EXEMPT (esp. from taxes, etc.), ἄτελής, ές, sine cas. or c. gen. of the thing from which, or c. ἀπό and gen., Hdt., Isoc., Dem. ; ἀσύντακτος, ον, Dem. ; ἄτέλεστος, ον, Dem.

Exempt from public burdens, ἀλειτούργητος, ον, Isoc. ap. Dem.

Exempt from military service, ἀστρᾰτευτος, ον, Lys.

Exempt, adv., ἐκτός, sine cas., or c. gen., Plat.

EXEMPTION, ἀτέλεια, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Dem.

Exemption from military service, ἀστρᾰτεία, ἡ, Ar.

[*Exemption from public burdens*, ἀλειτουργησία, ἡ, Strab.]

EXERCISE, ἄσκησις, εως, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose ; ἄσκημα, ατος, τό, Xen. ; γυμνᾰσία, ἡ, Plat. ; *bodily exercise*, σωμασκία, ἡ, Plat. ; [μελετή, ἡ, Thuc. ; ἀγωνία, ἡ (gymnastic), Hdt. ; (with dumb-bells), πίτυλος, ὁ, Eur.] *Vid.* PRACTICE.

[*Exercises* (of soldiers), ἀνάπειραι, αἱ, Polyb.]

Want of exercise, ἀγυμνᾰσία, ἡ, Ar.

To take bodily exercise, σωμασκέω, Xen.

EXERCISE, TO, ἀσκέω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem. ; γυμνάζω, Omn. Att., Hdt. ; ἀπογυμνάζω, Æsch. ; διᾰπονέω, Plat. ; ἄνᾰπειράομαι, mid., intrans. of soldiers, etc., Hdt., Thuc.

[*To exercise one's self*, μελετάω, Xen.] *Vid.* TO PRACTICE.

To exercise beforehand, προγυμνάζω, Soph.

To exercise a person at, προγυμνάζω, c. acc. pers., dat. rei, Plat.

To exercise one's self with (another person), συγγυμνάζομαι, pass., c. dat., Plat.

[*To exercise with dumb-bells* (swinging the arms regularly), πιτυλίζω, Galen.]

Not exercised, ἄγύμναστος, ον, Xen.

Not well exercised together (of the crew of a ship), ἄσυγκρότητος, ον, Thuc.

A companion in exercise, συγγυμναστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat., Æschin.

One must exercise, ἀσκητέον, Plat.

That must be exercised, ἀσκητέος, α, ον, Xen.

EXERT, TO, ἐπερείδω, Hom. ; τείνω, Æsch. ; συντείνω, Eur. ; ἐκτείνω, Hdt. ; ἐντείνω, Plat., Æschin. ; ἐκφέρω, fut. ἐξίσω, aor. 1 ἐξήνεγκα, aor. 2 ἐξήνεγκον, no perf., Soph., Eur.

To exert one's self, τείνομαι, mid., c. perf. pass., Pind. ; διᾰτείνομαι, Xen., Plat., Dem. ; ἐντείνω, intrans., Eur. ; ἐντείνομαι, Xen.

To exert one's self excessively, ὑπερδιατείνομαι, Dem.

One must exert, χρηστέον, c. dat., Plat.

EXERTION, σύντᾰσις, εως, ἡ, Plat.

But not to avoid it by exertion is more discreditable, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον, Thuc.

To make every exertion, πᾶσαν προθῡμίαν ἐκτείνω, Hdt. ; ἅπασαν ἀγωνίαν ἐκτείνω (Bek. reads ἐκτίνω), Dem.

EXHALATION, πνοή, ἡ, Plat.

EXHALE, TO, ἐξῑκμάζω, Plat., Arist. ; ἀναπνέω, Theophr.

To rise as an exhalation, ἐπαναφέρομαι, pass., Xen.

EXHAUST, TO (as troubles exhaust people, etc.), τρῦχω, Hom., Hes., Theogn., Soph., Eur., Ar. ; κᾰτᾰτρύχω, Hom., Eur., Theoc. ; τείρω, only pres. and imperf. act. and pass., Omn. poet., Lys. ; ἐκκηραίνω, no perf., no pass., Æsch. ; τρῡχόω, Mimnerm., Thuc. ; ἐκτρυχόω, Thuc. ; κᾰτᾰτρῑβω, Thuc., Xen. ; δᾰπᾰνάω, esp. as expenses do, Thuc.

To exhaust (as a person exhausts his invention ; exhausts, i. e., goes through every variety of fate, or exhausts his property, etc.), ἀντλέω, Pind., Æsch., Soph. ; ἐξαντλέω, Eur. ; ὑπεξαντλέω, Eur.

To be exhausted (by fatigue, etc.), στρεύγομαι, only pres., Hom., Ap. Rh., Call. ; ἄπείπον, no other tense, part. ἀπειπών, Soph., Eur. ; πᾰρᾰλύομαι, pass., perf. -λέλῠμαι, Hdt., Lys. *Vid.* TO WEAR OUT, TO FATIGUE.

For the sake of exhausting and hindering the resources of the Greeks by delay, τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν, Thuc.

EXHAUSTED, ἀπειρηκώς (by fatigue or pain), Eur., Xen., Antipho, Dem., etc. ; αὖος, Theoc. ; ὕπερῖνος, ον, of hens exhausted by laying, Arist. *Vid.* WEARY.

EXHAUSTLESS, *ἄβυσσος, ον* (e. g., *πλοῦτος*), Æsch.

EXHIBIT, TO, *προφέρω* (in Hom. only in pres. and imperf., also 3d sing. *προφέρησι*), Hom.; *φαίνω*, perf. act. only in Dinarch., 2d perf. *πέφηνα*, both in act. and pass. sens., aor. 2 poet. *φᾶνεσκον* in pass. sens., fut. mid. in pass. sens. (Hom. has also irreg. paulo-post fut. *πεφήσομαι*), aor. 1 pass. *ἐφάνθην*, often in Hom. *ἐφαάνθην*, Omn.; *προφαίνω*, Hom., Pind., Soph., Xen., Dem.; *δείκνῡμι*, Omn.; *ἐνδείκνῡμι*, Soph., Eur.; *ἀποδείκνῡμι*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *πάρέχω*, imperf. *-εἶχον*, fut. *-ἕξω* and *-σχήσω*, no aor. 1, perf. *-ἔσχηκα*, aor. 2 *-ἔσχον*, also in mid., but not in pass. in this sense, Pind., Eur., Xen., Plat., Dem.; *προσφέρομαι*, mid., fut. *-οἴσομαι*, aor. 1 *-ηνεγκάμην*, aor. 2 *-ηνεγκόμην* (of exhibiting conduct, disposition, etc., c. dat. of those toward whom), Dem. *Vid.* TO DISPLAY, TO SHOW, and SYN. 161.

To exhibit a play (as a dramatic author), *δῐδάσκω*, fut. *διδάξω*, Simon., Hdt., Arist.

And we exhibit a richness of action rather than boastfulness of speech, πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, Thuc.

EXHIBITION (i. e., a showing), *ἀπόδειξις, εως, ἡ*, Hdt.

EXHIBITION, AN (i. e., a spectacle), *θέαμα, ἄτος, τό*, Omn. Att.

An exhibition (i. e., the representation of a play), *διδασκᾰλία, ἡ*, Plat. *Vid.* SHOW, SPECTACLE.

EXHILARATE, TO, *εὐθῡμέω*, Æsch., Xen. *Vid.* TO DELIGHT, TO CHEER.

EXHILARATION, *εὐθῡμία, ἡ*, Pind., Xen.

EXHORT, TO, *ὀτρῡ́νω*, fut. poet. also *ὀτρῡνέω* (not Att.), only act. in this sense, sometimes c. dat., Hom., Pind., Trag.; *κέλομαι*, fut. *κελήσομαι*, aor. 1 *ἐκελησάμην*, aor. 2 *ἐκεκλόμην*, c. acc. or c. dat., Hom., Pind., Trag.; *κελεύω*, perf. pass. *κεκέλευσμαι*, c. acc. or c. dat., Omn.; *παράφημι* (poet. *πάρφημι* or *παραίφημι*), c. acc. or c. dat., oftenest in mid., Hom., Hes.; *ἄνωγα*, perf. with pres. sense, 1st pl. sync. *ἄνωγμεν*, imper. *ἄνωχθι, ἀνωγέτω*, and *ἀνώχθω, ἀνώγετε* and *ἄνωχθε*, no other moods of this perf., pluperf. *ἠνώγειν* (*ἄνώγειν* also Hom.) with imperf. sense, having also 3d sing. *ἀνώγει* in pres. sens., as if from pres. *ἀνώγω*, also imperf. *ἄνωγον* and *ἄνώγεον*, fut. *ἀνώξω*, aor. 1 *ἤνωξα* (these forms are all Homeric; Att. only use perf. and pluperf. in pres. and imperf. sense, with imper. both *ἄνωγε* and *ἄνωχθι*), Hom., Trag., Hdt.; *παρᾰκᾰλέω*, fut. *-κᾰλέσω*, often poet. *-ἐσσω*, perf. *-κέκληκα*, Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; *πᾰρηγορέω*, Æsch., Eur., Hdt.; *ἐπῐκελεύω*, c. dat., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *ἐπεγκελεύω*, Eur.; *διακελεύομαι*, mid., c. dat., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; *παρᾰκελεύομαι*, mid., c. dat., Omn. Att. prose, Hdt.; *προτρέπω*, perf. *-τέτροφα*, perf. pass. *-τέτραμμαι*, aor. 1 pass. *-ετρέφθην*, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *παρεγγυάω*, Xen. *Vid.* TO ENCOURAGE, and SYN. 283.

To exhort at the same time, συμπᾰρᾰκᾰλέω, Xen., Plat.

To exhort in opposition, ἀντῐπᾰρᾰκελεύομαι, Thuc., Xen.

Exhorting one another, παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς, Theoc.

One must exhort, πᾰρᾰμῡθητέον, c. dat. or c. acc., Plat.

EXHORTATION, *ὀτρυντύς, ύος, ἡ*, Hom.; *πᾰραίφᾰσις, εως, ἡ*, for *πᾰρᾰ́φᾰσις*, also *πάρφᾰσις*, Hom.; *ὁμοκλή, ἡ*, rather with a sense of upbraiding, Hom.; *κέλευσμα, ᾰτος, τό*, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; *κελευσμός, ὁ*, Eur.; *πᾰρᾰκέλευσμα, ᾰτος, τό*, Eur., Plat.; *πᾰρᾰκελευσμός, ὁ*, Thuc., Xen.; *πᾰρᾰκέλευσις, εως, ἡ*, Thuc., Xen., Isoc.; *διᾰκελευσμός, ὁ*, Thuc.; *διᾰκέλευσμα, τό*, Plat.; *ἐπῐκέλευσις, ἡ*, Thuc.; *κέλευσμα, τό*, Xen.; *πᾰραίνεσις, εως, ἡ*, Hdt., Thuc., Xen.; *πᾰρᾰ́κλησις, εως, ἡ*, Thuc., Isoc., Æschin.; *πᾰρᾰμῡθιον, τό*, and *παραμυθία, ἡ*, Plat.; *προτροπή, ἡ*, Plat., Arist.; *πᾰραιφᾰσία, ἡ*, Ap. Rh.; *πᾰρηγορία*, Ap. Rh.; *ἄνωγή, ἡ*, Ap. Rh.

One who exhorts, ὁμοκλητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

EXHORTING, *προτρεπτικός, ή, όν*, Isoc., Æschin.; *παρακλητικός, ή, όν*, Plat.; *πᾰρᾰκελευστῐ́κός, ή, όν*, Plat.

EXIGENCY, *χρεώ* and *χρειώ, ἡ*, Hom., Ap. Rh.; *ἄνάγκη, ἡ*, Omn. *Vid.* NECESSITY.

EXILE, *φυγή, ἡ*, Omn. Att.; *ἐκδημία, ἡ*, Plat.; *ἔκδῐμος φυγή*, Eur.

Exile for a year, ἀπενίαυσις, εως, ἡ, Plat.

Exile for life, ἀειφῠ́γία, ἡ, Plat., Dem.

EXILE, AN, *μετανάστης, ὁ*, Hom.; *φῠ́γάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ*, Omn. Att., Hdt.; *φεύγων, ουσα*, gen. *ουτος*, etc., Æsch.; *ἀπόπτολις*, Soph.

The band of exiles, ἡ φῠ́γή, Thuc., Xen., Æschin.

A fellow-exile, συμφῠ́γάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc.

To be an exile, φεύγω, only act. voice in this sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *ξενόομαι*, pass., c. fut. mid., Eur.; *ἀποξενόομαι*, Soph., Eur.; *μεθῐστᾰμαι*, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Dem.; *φῠγᾰδεύω*, only act. voice, Xen., Dem.

Of or belonging to exile, φῠγᾰδῐκός, ή, όν, Thuc., Isoc.

EXILE, TO, *ἐξελαύνω*, fut. *-ελᾰ́σω*, all other tenses from this fut., perf. *-ελήλακα* (Hom. has pres. infin. *ἐξελάαν*), c. gen. of the country from which, or c. acc. pers. only, Omn.; *ἐλαύνω*, often c. gen. of the country, Trag., Thuc., Lycurg.; *ἀνδρηλᾰτέω*, Æsch., Eur.; *διώκω*, Hdt.; *ἐκδιώκω*, Thuc. *Vid.* TO BANISH.

EXILED from, *ἀπωστός, όν*, c. gen. *Vid.* BANISHED.

EXIST, TO, *εἰμί*, imper. *ἴσθι*, poet. (not Att.) *ἔσο* or *ἔσσω*, subj. *ὦ*, poet. *ἔω* and *εἴω*, opt. *εἴην* (2d pl. sync. *εἶτε*, Hom.), poet. *ἔοιμι*, infin. *εἶναι*, poet. *ἔμεν, ἐμμεν, ἔμμεναι*, or *ἔμεναι*, imperf. *ἦν*, poet. *ἔην, ἔον*, and *ἤμην* (only in first sing.), 2d sing. often *ἦσθα* and *ἔησθα*, sometimes also 3d sing. *ἦεν*, and sometimes *ἦεν* (Hom. also has 3d pl. *εἴατο*), fut. *ἔσομαι*, poet. *ἔσσομαι*, 3d sing. poet. also *ἐσσεῖται*, sync. as always in Att. *ἔσται* (none of the above poet. forms occur in Att.), Omn.; *ὕπειμι*, Eur., Thuc., Isæ.; *ὕπάρχω*, only pres. and imperf. act., Omn. Att.; *συνίστᾰμαι*, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Omn. Att. prose; *κᾰθίστᾰμαι*, Thuc. *Vid.* TO BE, and SYN. 199.

EXISTENCE, *βίος, ὁ*, Omn.; *τὸ ζῆν*, Omn. Att.; *τὸ εἶναι*, Omn. Att. *Vid.* LIFE.

The ruins of which were still in existence down to my time, τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν, Hdt.

EXISTIMATION, *ἀξίωσις, εως, ἡ*, Thuc. *Vid.* ESTEEM.

EXISTING (as the existing state of things, etc.), *πάρών, οῦσα, όν*, Omn. Att.; *ὑπάρχων, ουσα, ον*, Xen.; *ἐνεστηκώς, υῖα, ός*, and *ἐνεστώς, ὦσα, ός*, Xen., Æschin., *κᾰθεστώς* (esp. of laws, forms of government, etc.), Dem.

EXIT, *ἔξοδος, ἡ*, Trag., Hdt., Thuc., Isæ.

EXONERATE, TO, *ἀπολῡ́ω*, fut. *-λῡ́σω*, perf. pass. *-λέλῡμαι*, c. gen. of the imputation, or c. gen. and infin., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO ACQUIT.

EXORABLE, *ἐπήκοος, ον*, sometimes c. gen., Pind., Æsch.

EXORBITANT, *περισσός, ή, όν*, Soph., Æschin.; *ἄμετρος, ον*, Xen.

EXORBITANTLY, *ἀμέτρως*, Xen.

EXORDIUM, *προοίμιον*, and poet. *φροίμιον, τό*, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.

To make an exordium, φροιμιάζομαι, mid., pass. of what is said as an exordium, Æsch., Eur., Arist. *Vid.* PRELUDE.

One must make an exordium, φροιμιαστέον, Arist.

EXOTERIC, *ἐξωτερῐκός, ή, όν*, Arist.

EXPAND, TO, *ἀνᾰπετάννῡμι*, poet. also *ἀμπ.* (also *ἀναπῐ́τνημι*, Pind.), fut. *-πετᾰ́σω*, etc., perf. pass. *ἀναπέπταμαι*, Hom., Eur., Xen., Hdt., Bion; [*πετάννῡμι* (sails, etc.), Hom., Ap. Rh.; *ἀνατείνω*, Xen.]; intrans. *τᾰνύομαι*, pass., aor. 1 *ἐτᾰνύσθην*, Hom.; *ἐπῐπλᾰτύνομαι*, pass., Arist. *Vid.* TO OPEN, TO STRETCH.

EXPANSE, *χάσμα, ᾰτος, τό* (of the sea or heaven, etc.), Hdt., Plat.

Expanse (of sky), *ἀναπτυχή, ἡ* (poet. *ἀμπτυχὴ* (in pl.) *αἰθέρος*), Eur.; [*οὐρανοῦ*, Soph.]

Expanse (of plains), *ὕπόᾰσις* (*εως, ἡ*) *πεδίων*, Eur.

Expanse (of sea), *πελᾰγία πλάξ* (gen. *πλᾰκός*), Ar.

EXPANSION, *ἔκτᾰσις, εως, ἡ*, Plat.

EXPATIATE, TO, *διᾰφοιτάω*, Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO WANDER.

To expatiate (i. e., to speak at length), *μακρηγορέω*, Æsch., Eur., Thuc.; *μηκύνω*, sometimes c. acc. of the subject, and *μηκύνω λόγον*, Soph., Hdt., Thuc., Plat.; *ἀπομηκύνω λόγον*, Plat.; *ἀποτείνω λόγον*, Plat.; *μᾰκρολογέω*, sometimes c. acc. of the subject, Xen., Plat., Isoc., Dem.

EXPECT, TO, *οἴω*, and *οἴομαι* mid., most usu. in Epic *οἴω* (more rarely *ὀΐω*) and *ὀΐομαι*, always *οἴ* in mid., except once opt. *οἴοιτο*, imperf. *ὠϊόμην*, aor. 1 mid. *ὠϊσάμην*, aor. 1 pass. *ὠΐσθην* in act. sens., c. infin. fut., or sometimes infin. pres., or c. acc., Hom.; *ἔλπομαι*, poet. also *ἐέλπομαι*, no fut., perf. and pluperf. *ἔολπα, ἐώλπειν*, in pres. and imperf. sens., c. infin., or c. acc., Hom., Hes., Pind., Hdt.; *ἐλπίζω*, c. infin., properly infin. fut., but also pres. and aor., when with infin. aor. *ἂν* is often added, Omn. Att.; *δοκέω*, aor. 1 *ἔδοξα*, other tenses, except imperf., not used in this sense, c. infin., properly infin. fut., but also pres., Hom., Pind., Soph.; *προσδέχομαι*, mid., c. perf. pass. *προσδέδεγμαι* in act. sens., perf. pass. part. *ποτιδεγμένος*, Hom., c. acc. (imperf. in pass. sens., Thuc.), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; *προσδοκάω*, Hdt., Omn. Att.; [*μένω*, fut. *μενῶ*, aor. *ἔμεινα*, etc., Hom., Pind. (an enemy, attack, etc.), Trag.; *περιμένω*, Plat.]; *δοξάζω*, Soph., Eur.; *λογίζομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sens., Hdt.,

Xen.; *νομίζω*, c. fut. infin., Eur.; *ὁραω πρός*, c. acc., Eur.

To expect (as a master expects a servant to do what he is ordered, or as one expects that to which one thinks one is entitled), *ἀξιόω*, often c. infin., Xen., Dem.

All men will expect to obtain this, πάντες ἄνθρωποι τούτων ἀξιώσουσι τυχεῖν, Dem.

Nicias expected the behavior of the Egestæans, Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ τῶν Ἐγεσταίων, Thuc.

I might expect you to be equal to twenty, σέ γε δίζηαι εἴκοσι εἶναι ἀντάξιον, Hdt.

EXPECTATION, *δόξα*, ἡ, Omn.; *ἐλπίς, ἴδος*, ἡ, Omn.; *δόκησις, εως*, ἡ, Soph., Thuc.; *δόκημα, ἄτος, τό*, Eur.; *προσδόκημα, τό*, Plat.; *διάνοια*, ἡ, Hdt.; *λογισμός*, ὁ, Dem.; *προσδοκία*, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* SYN. 209.

Full of expectation, on the tiptoe of expectation, ὀρθόφρων, ον, Soph.; *μετέωρος, ον*, Thuc.; *ὀρθός, ή, όν*, Isoc.

[*Contrary to expectation, ἐκ τοῦ παραδόξου*, Dem.; *παρὰ προσδοκίαν*, Plat.]

[*There was no expectation that, οὐδεμία προσδοκία μή . . .*, c. opt., Thuc.; *to excite expectation that, προσδοκίαν ἐμποιεῖν or παρέχω ὡς*, c. fut. indic., Thuc., Isoc.]

[*According to expectation, πρὸς προσδοκίαν*, Thuc., *κατὰ προσδοκίαν*, Plat., and *ἐκ προσδοκίας*, Plat.]

EXPECTED, *προσδόκητος, ον*, Æsch.; *προσδόκιμος, ον*, Hdt., Thuc., Dem.

Coming upon them when they were not expecting him, ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσών, Thuc.

EXPECTORATE, TO, *ἐπᾰνᾰχρίμπτομαι*, mid., Hipp.; [*ἀναβήσσω*, Hipp.]

EXPECTORATION, *ἐπᾰνᾰ̓χρεμψις, εως*, ἡ, Hipp.

Promoting expectoration, ἐπαναχρεμπτήριος, ον, Hipp.

EXPEDIENCY, *ὄφελος, τό*, only nom. and acc. sing., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; *ὠφέλεια*, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Isoc.; *τὸ συμφέρον*, c. dat. or c. gen., Soph., Plat., Dinarch. *Vid.* USE, ADVANTAGE.

Many prefer expediency to justice, πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστατα προτιθέασιν, Hdt.

EXPEDIENT, *πρόσφορος, ον*, c. dat., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; *χρήσῐμος, η, ον*, and *ος, ον*, c. dat. or c. *πρός* and acc., or *ἐπί* and acc., etc., Theogn., Hdt., Omn. Att.; *σύμφορος, ον*, Omn. Att., Hdt.

To be expedient, συμφέρω, fut. *συνοίσω*, aor. 1 *σὔνήνεγκα*, aor. 2 *συνήνεγκον*, no perf., c. dat., or c. *εἰς* or *πρός* and acc., etc., often in 3d sing. as impers., Omn. Att.

It is expedient, χρή, infin. *χρῆναι* and *χρῆν*, imperf. *ἐχρῆν* and *χρῆν*, Omn.; *δεῖ*, fut. *δεήσει*, c. infin. or c. *ὅπως* and indic., Hom. (only once), Omn. Att.; *πρέπει*, Trag., Plat.; *ἁρμόζει*, Soph., Dem.; *φέρει*, Hdt. *Vid.* IT BECOMES.

EXPEDIENTLY, *συμφερόντως*, Plat., Xen.

EXPEDIENT, AN, *πόρος*, ὁ, Omn. Att. *Vid.* CONTRIVANCE.

EXPEDITE, TO, *ἐποτρύνω*, Hom.; *τᾰχύνω*, Soph., Eur. *Vid.* To HASTEN.

EXPEDITION (i. e., quickness, q. v.), *τᾰχῠ́της, ητος*, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.

EXPEDITION, AN, *ὁδός*, ἡ, Hom., Hdt.; *στόλος*, ὁ, Omn. post Hom.; *πομπή*, ἡ, Æsch., Eur.; *στρᾶτευμα, ἄτος, τό*, Æsch., Hdt., Thuc.; *στρᾰτευσις, εως*, ἡ, Hdt.; *στρᾰτεία*, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; *ἐπιστρᾰτεία*, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; *στρᾰτιά*, ἡ, Ar., Thuc.; *πόρευμα, ἄτος, τό*, Eur.; *στρᾰτηλᾰσία*, ἡ, Hdt.; *ἔλᾶσις, εως*, ἡ, Hdt.; *ἐξέλασις*, ἡ, Hdt., Xen.; *ἐξοδία*, ἡ, Hdt.; *ἔξοδος*, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ἐπιστρᾰτευσις, εως*, ἡ, Hdt.; *ὁρμή*, ἡ, Xen.

An expedition by sea, ναυστολία, ἡ, Eur.; *ναυστόλημα, ἄτος, τό*, in pl., Eur.; *ἐπ᾽ πλοος*, contr. *ἐπίπλους*, ὁ, Thuc. *Vid.* VOYAGE.

[*An expedition* (into the interior from coast), *ἀνάβασις, εως*, ἡ, Xen.; *to go on* (such) *an expedition, ἀναβαίνω*, Xen., and *ἀνάβασιν ἀναβαίνω*, Plat.]

A joint expedition, συστρᾰτεία, ἡ, Xen.

To make an expedition, στρᾰτεύω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[*To go on an expedition into, ἔξοδον ἐξέρχομαι* (aor. *-ἦλθον*) *εἰς*, Xen.]

To make an expedition against, ἐπιστρᾰτεύω, c. dat., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat., Xen., Æschin.

To join in an expedition, συστρᾰτεύω, act. and mid., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To join in an expedition against, σὔνεπιστρᾰτεύω, c. dat., Thuc., Dem., Æschin.

To join in a naval expedition against, σὔνεπῐ̓πλέω, fut. *-πλεύσω*, Dem.

To lead an expedition, στρᾰτηλᾰτέω, Æsch., Eur., Hdt.

To send on an expedition, στέλλω, Æsch.

One must make an expedition, στρᾰτευτέον, Xen.

EXPEL, TO, *ἀνίστημι*, only pres., imperf., fut., and aor. 1, Hom.; *ἐλαύνω*, fut. *ἐλᾰ́σω, ἐλῶ*, Att., perf. *ἐλήλᾰκα*, etc., c. gen. or c. prep., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Lycurg.; *ἐξελαύνω*, pres. infin., Hom. often *-ελάαν*, Hom., Trag., Thuc., Plat.; *ἔπελαύνω*, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; *ὠθέω*, fut. *ὠθήσω*, more usu. *ὤσω*, aor. 1 *ἔωσα*, etc., poet. aor. *ὦσασκον*, Hom. (the Attics never use the augm. tenses without *ἐω*, Hom. either *ἐω* or *ὠ*), c. gen. or c. prep., Hom., Æsch., Soph., Plat., Dem.; *ἀπωθέω*, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; *ἐκβάλλω*, no aor. 1 act., perf. *-βέβληκα*, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *ἐκλᾰπάζω*, fut. *-ἄξω*, c. gen. of the place whence, Æsch.; *ἐκχορεύομαι*, mid. (from a company), Eur.; *ἐξανίστημι* c. gen., aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sens., Soph., Hdt., Dem.; *ἐξοικίζω*, Eur., Thuc.; *ἐξαιρέω*, aor. 2 *-εἷλον*, Hdt.; *ἐκδιώκω*, Thuc.; *ἐξᾰναγκάζω*, Xen. *Vid.* To DRIVE OUT.

To expel (from a club, from an employment, a school, etc.), *ἐκκρίνω*, Xen.; *ἀποχειροτονέω*, Dem.; *ἀποψηφίζομαι*, mid., Dem., Æschin.

To expel as a pollution, ἐξᾰγίζω, Æsch.

To aid in expelling, σὔνεκβάλλω, Xen.

They expelled the inhabitants from the places in that district, ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χώρια, Thuc.

Those who were expelled, οἱ φεύγοντες, Thuc.; *οἱ ἀπελθόντες*, Thuc.

EXPELLED, *ἀνάστᾰτος, ον*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To be expelled, what ought to be expelled, ἐξαιρετέος, α, ον, Xen.

EXPEND, TO, *ἀνᾰλίσκω*, and sometimes *ἄνᾰλόω*, all tenses from *-όω*, Eur., Thuc., Plat.; *ἀπᾰνᾰλίσκω*, Thuc., Isoc.; *κᾰτᾰνᾰλίσκω*, Xen., Plat., Isoc., Lycurg.; *δᾰπᾰνάω*, Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; *κᾰτᾰδᾰπᾰνάω*, Hdt., Xen.; *ἀναισῐμόω*, Hdt.; *κατᾰχράομαι*, mid., contr. *άει* in *ῆ*, c. dat., Lys., Isoc., Dem. *Vid.* To SPEND.

EXPENDITURE, *διοίκησις, εως*, ἡ, Lys., Dem.; [*ἀνάλωσις, εως*, ἡ, Theogn.; *lavish expenditure, πολυτέλεια*, ἡ, Thuc.]

EXPENSE, *δᾰπάνη*, ἡ, Hes., Pind., Omn. Att. prose; *ἀνάλωμα, ἄτος, τό*, Eur., Omn. Att. prose; *δᾰπάνησις, εως*, ἡ, Thuc., Plat.; *δᾰπάνημα, ἄτος, τό*, only in pl., Xen., Plat., Isæ.; *τέλος, τό*, in pl., Thuc.; *ἀναισῐμωμα, ἄτος, τό*, Hdt.; *ἐφόδιον, τό* (lit., traveling expenses), Dem., Æschin., Arist.

Expense (i. e., an expensive way of living), *πολῠτέλεια*, ἡ, Xen.

At the public expense, δημοσία, Thuc.

To receive one's expenses, ἀπολαμβάνω τὰ διάφορα, Dem.

[*Daily household expenses, τὰ καθ᾽ ἡμέραν ἀναλώματα τῇ οἰκίᾳ*, Dem.]

EXPENSIVE, *ἀργῠρώνητος, ον*, Æsch.; *πολῠτελής, ές*, Hdt., Omn. Att. prose; *δᾰ̓πανος, ον*, Thuc.; *δᾰπᾰνηρός, ά, όν* (both of things and of men addicted to expense), Xen., Plat., Dem.; *πολῠδᾰ̓πανος, ον* (of things and of men), Hdt., Xen.; *ἀνᾰλωτῐκός, ή, όν*, Plat. *Vid.* DEAR.

Very expensive, περίεργος, ον, Isoc.

EXPENSIVELY, *πολῠτελῶς*, superl. *πολυτελέστατα*, Hdt., Xen., Dem.; *δᾰπᾰνηρῶς*, Xen. *Vid.* DEARLY.

EXPENSIVENESS, *πολῠτέλεια*, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; *πολῠχρημᾰτία*, ἡ, Xen.

EXPERIENCE, *πεῖρα*, ἡ, Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; *ἐμπειρία*, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; *ἐπιστήμη*, ἡ, often c. *πρός* or *περί* and acc. of the subject, Soph., Thuc., Plat., Lys. *Vid.* SYN. 352.

Great experience, πολῠπειρία, ἡ, Thuc., Plat.

Of great, extended experience, πολῠ́πειρος, ον, Ar.

[*To have experience of* one, *πεῖραν ἔχω*, c. gen., Xen.; *πειράομαι*, c. gen., esp. in perf., Hdt., Thuc., etc.]

[*The lessons of experience, μαθήματα, τά*, as in the Prov., "*Experience keeps a dear school,*" *τὰ παθήματα μαθήματα*, Hdt.]

[*He learned by bitter experience, ἔγνω παθών*, Hes.]

EXPERIENCE, TO, *γεύομαι*, mid., no pass., c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur.; *πειράομαι*, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., aor. 1 sometimes also in pass., c. gen., Omn.; *ἀντλέω* (of experiencing good or bad fortunes, usu., however, bad), Pind., Æsch., Soph.; *ἐξαντλέω*, Eur.; *ἐκπειράομαι*, c. gen., Eur.; *διᾰπειράομαι*, Thuc.; *ἀνᾰμετρέομαι*, mid., Eur.; *πεῖρα προσομιλέω*, Soph.; *ἀφῐκνέομαι* (fut. *ἀφίξομαι*, aor. 2 *ἀφῐκόμην*) *ἐς διάπειραν*, c. gen., Hdt.; *μετέχω*, c. gen., Hdt.

But you shall know in time, having experienced it, γνώσεις δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος, Æsch.

EXPERIENCED, or EXPERIENCED IN, *δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, c. gen., Hom.; *ἔμπαιος, ον*, c. gen., Hom.; *πᾰθών, οὖσα, όν*, gen. *όντος, ούσης*, etc., sine cas. or c. acc., Hes., Soph.; *ἔμπειρος, ον*, sine cas. or c. gen., Hdt., Omn. Att.; *ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*,

Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *σύμπειρος, ον*, c. dat., Pind.; *ἐντρῑβής, ές*, c. dat., Soph., Plat.; *κἀτηρτυκώς, υῖα, ός*, c. gen., Eur.; *ἐμπέρᾱμος, ον*, Call.

Never having experienced, ᾰ̓πᾰθής, *ές*, c. gen., Hdt., Omn. Att. prose.

To be experienced in, to have experience of, πεῖραν λαμβᾰ́νω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Eur., Xen., Plat., Dinarch., Dem.; πεῖραν ἔχω (fut. ἕξω or σχήσω, imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), Xen.; εἰς πεῖραν ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλῠθον, Att. ἦλθον, perf. ἐλήλυθα), Eur., Thuc.; ἐμπείρως ἔχω, Xen., Plat.; ἐν πείρᾳ γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα and γεγένημαι), Xen.

In an experienced manner, ἐμπείρως, Xen., Dem.; ἐμπερᾱμως, Call.

Experiment, an, πεῖρα, ᾱ, Pind., Eur., Hdt.,Thuc., Xen.; διᾰπειρα, ᾱ, Hdt., Dem., Æschin.; πρόπειρα, ᾱ, Hdt., Thuc.

To make experiments, πειράω, h., -ομαι, mid., Hom., Æsch., Hdt., Plat.

To make experiments at the risk of, αὐτοσχεδιάζω, c. εἰς and acc., Æschin.

Experimental, πειραστῐκός, ή, όν, Arist.

Expert, εἰδώς, εἰδυῖα, gen. εἰδότος, etc., c. gen., Hom.; δῐδᾰσκόμενος, η, ον, c. gen., Hom.; ἐπῐ́κλοπος, ον, c. gen., Hom.; ἐπιστᾰμενος, η, ον, c. gen., Hom.; αἵμων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom.; ἴδριος, gen. -εως, Ep. -ιος, ὁ καὶ ή, c. gen. or c. infin., Omn. poet.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom.; δεξιός, ά, όν, Pind., Ar.; εὔχειρ, gen. -χειρος, ὁ καὶ ή, Pind., Soph.; ἔμπειρος, ον, c. gen. or c. περί and acc., or περί and gen., or sine cas., Omn. Att.; ᾰ̓κρος, α, ον, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Dem.; ᾰ̓πηκρῐβωμένος, η, ον, c. ἐπί and dat., Eur.; τεχνῐκός, ή, όν, Plat.; ᾰ̓δρός, ά, όν, Isoc. *Vid.* Skillful.

An expert person, θηκτήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the object, Hom.; ἵστωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἐπῐ́στωρ, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen.

To be expert, σοφίζομαι, mid. and pass., c. gen. of the object, or c. ἐν and dat., or c. acc. of the thing done, Hes., Ar., Xen., Plat.

Expertly, ἐπιστᾰμένως, Hom., h., Xen.; τεχνηέντως, Hom.; ἐμπείρως, Xen., Plat.; δεξιῶς, superl. δεξῐώτατα, Ar.; ἐπιστημόνως, Xen., Plat.; τεχνικῶς, Plat., Xen., Isoc.

Expertness, ἴδρεία, ᾱ, Hom.; ἴδρία, ᾱ, Theoc.; ἰδμοσύνη, ᾱ, Hes.; σοφία, ᾱ, Omn.; τέχνη, ᾱ, Omn.; ἐμπειρία, ᾱ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐπιστήμη, ᾱ, Soph., Thuc., Plat., Lys.; δεξιότης, ητος, ᾱ, Ar., Hdt. *Vid.* Skill.

Expiate, to, ᾰ̓νᾰμάσσω, fut. -ξω, no perf., no mid. or pass., Hom., Hdt.; τίνω (ῑ Hom., ῐ̆ elsewhere), fut. τίσω, etc., usu. c. acc. of the crime, dat. of the penalty, sometimes c. gen. of the crime, or c. ἀντί and gen., sometimes c. acc. of the crime only, Hom., Æsch., Hdt.; ᾰ̓ποτίνω, Hom., Æsch., Eur.; ἐξᾰποτίνω, Hom.; ἐκτίνω, Trag.; κᾰθαίρω, Æsch.; λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, Soph., Ar.; ἀφοσιόω, Plat. *Vid.* To atone.

To expiate by offerings, ἐκθύομαι, mid., Hdt.

Having made expiatory offerings to the goddess, ἀφοσιωσαμένη τῇ Θεῷ, Hdt.

That can be expiated — offences which can be expiated by a pecuniary fine, ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνήκοντα, Dinarch.

Expiation, τῐσις, εως, ή, Hom.; λῠ́τρον, τό, Pind., Æsch., Plat.; κᾰ́θαρμός, ὁ, Hdt.; ᾰ̓ποκᾰ́θαρσις, εως, ή, Xen.

Expiatory, λωφήϊος, ον, Ap. Rh.

Expiatory offerings, μειλίγματα, τά, Æsch.

The offering an expiatory sacrifice, ἀποδιοπόμπησις, εως, ή, Plat.

Expiration—*at the expiration of the truce,* σπονδῶν διελθουσῶν, Thuc.; so Xen., Dem.;—i. e., a dying, ἐκπνοή, ή, Eur. *Vid.* Death.

Expire, to, ἄϊω, only in imperf. (φίλον ἄϊον ἦτορ, *I was expiring,* Hom.); ἄϊσθω, only in imperf. (Θυμὸν ἄϊσθε, Hom.); ὀρμαίνω Θυμόν, Æsch.; ἐκπνέω (fut. -πνεύσω, etc.) βίον, ἐκπ. ψῡχήν, Trag.; ᾰ̓φίημι (ἰη Att., aor. 1 -ῆκα) πνεῦμα, ᾰ̓νίημι πν., μεθίημι πν., Eur.; ᾰ̓πομεθίημι (ἰη in poets, not Att.) ψυχήν, Ap. Rh. *Vid.* To die.

To expire (i. e., to elapse, as time, or a truce, etc.), διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλῠθον, sync. Att. -ῆλθον, no aor. 1, perf. -ελήλῠθα, Thuc.; ἐξέρχομαι, Soph., Hdt., Xen.; (as a truce), διαλύομαι, Thuc.

To have expired (of time), ἐξήκω, only pres. and imperf., Soph., Hdt., Plat., Dem.

And it happened also that their thirty years' truce with the Argives was on the point of expiring, ξυνέβαινε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους αὐτοῖς τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι, Thuc.

Explain, to, ἐνδείκνῡμαι, mid., Hom., Hdt., Dem.; κρῑ́νομαι, mid. (esp. of explaining dreams), Hom., and in act., Æsch., Hdt.; ὑποκρῑ́νομαι, Hom., Thuc.; ᾰ̓ναπτύσσω, Æsch., Eur.; διαπτύσσω, Eur., Plat.; δηλόω, Omn. Att., Hdt.; σᾰφηνίζω, Æsch., Xen.; ὀμμᾰτόω, Æsch.; γνωρίζω, Æsch., Arist.; διέρχομαι, Pind., Æsch., Plat.; διεξέρχομαι, Hdt., Plat.; ἐξελίσσω, also -ειλίσσω, augmented tenses, ει, Eur.; ἐξηγέομαι, mid., no pass., Eur., Xen., Lys., Dem.; διεῖπον, aor. 2 infin. διειπεῖν, etc., no other tense, Soph.; φαίνω, Hdt.; ᾰ̓ποφαίνω, Ar., Hdt.; ἑρμηνεύω, Thuc., Plat.; ᾰ̓φερμηνεύω, Plat; ᾰ̓ποσᾰφέω, Plat.; διᾶσημαίνω, Xen.; παρατῐθημι, Xen.; δῐδᾰ́σκω, fut. διδᾰ́ξω, Thuc.; ἀναδιδάσκω, Ar.; ἐμφᾰνίζω, Arist.

To explain in addition, ἐπεκδῐδᾰ́σκω, Plat.; ἐπεξηγέομαι, Plat.

To explain beforehand, προδιεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλῠθον, Att. sync. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Æschin.

One must explain, δηλωτέον, Plat., Isoc.; ἐμφᾰνιστέον, Plat.

One who explains, φραστήρ, ῆρος, ὁ, Xen. *Vid.* Interpreter.

Explanation, ἐρμήνευμα, ᾰτος, τό, Eur.; δήλωσις, εως, ή, Thuc., Plat.; ἀπόδειξις, εως, ή, Thuc.; ἑρμηνεία, ᾱ, Plat.; διᾰ́ρρησις, εως, ή, Plat.; ἐξήγησις, εως, ή, Plat.; ἐμφᾰ́νισις, εως, ή, Arist.; ἀνᾰπτυξις, εως, ή, Arist.

Collateral or *subordinate explanation,* ὑποδήλωσις, εως, ή, Plat.

Expletive, an, στοιβή, ή, Ar.

Explicit, τορός, ά, όν, Æsch.; σαφής, ές, Omn. post Hom.; τρᾱνής, ές, Soph.

Explicitly, σᾰ́φα (seldom, however, with verbs of speaking, except in Hom.), Hom., Pind., Eur., Xen.; σᾰφῶς (σᾰφέως, h.), compar. σαφέστερον, superl. σᾰφέστατα, h., Pind., Hdt., Omn. Att.; τορῶς, Æsch., Eur., Plat.; τρᾱνῶς, Æsch., Eur.

Exploit, ἔργον, τό, Omn.; ᾰ̓γώνισμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc.

Explore, to, ἐξερεείνω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐξευρίσκω, fut. -ευρήσω, perf. -εὕρηκα, aor. 2 -εῦρον, no aor. 1 act., aor. 1 pass. -ευρέθην, Pind.; ἀναζητέω, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* To search.

To explore (esp. of exploring plans, secrets, etc.), ἐρευνάω, Æsch., Eur., Xen., Plat.

One must explore, ἐρευνητέον, Xen.

Difficult to explore, δυσδιερεύνητος, ον, Plat.

Exploring, an, ἔρευνα, ή, Soph., Eur., Arist. *Vid.* Search.

Export, to, ἐξᾰ́γω, aor. 1 rare, perf. rare, aor. 2 -ήγαγον, Æsch., Omn. Att. prose; ἀποπέμπομαι, mid., no perf. pass., though there is aor. 1, Xen.; [πέρνημι, 3d Ion. imperf. πέρνασκε, Hom., Theogn., Eur.]

To export in return, ἀντεξᾰ́γω, Xen.

Exportation, κᾰτᾰκομῐδή, ή, Thuc.

A right of exportation, ἐξᾰγωγή, ή, Isoc., Dem.; also simply exportation, Hdt.

Exports, τὰ ἐξᾰγώγῐμα, Arist.

Expose, to, πᾰρᾰβᾰ́λλομαι, mid., no aor. 1, c. acc. of the thing exposed, dat. of that to which it is exposed, or c. infin., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; προβᾰ́λλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph., Plat.; ἐκβᾰ́λλω, Eur.; ἐκτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hdt., Omn. Att.; προτῐθημι, Soph., Hdt.; ἐξορίζω, Eur.

[*To expose one's self* or *one's person,* ἀνασύρομαι, Hdt.]

[*To expose one's body to danger,* πᾰρᾰρρῑ́πτω τὸ σῶμα κινδύνῳ, Diod.]

To be exposed, ὑπᾰκούω, c. dat. (to the rays of the sun), Pind.; ἔκκειμαι, imperf. -εκείμην, imper. -κεισο, fut. -κείσομαι, sine cas., as a child, or as any thing to be seen, etc., Hdt., Dem., Arist.

Do not abandon us, who expose our lives to individual risk, μὴ πρόησθε ἡμᾶς, ἰδίου μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους, Thuc.

It is foolish, by flying, to expose the unarmed parts of the body to the enemy, μῶρον τὰ ἄοπλα τοῦ σώματος ἐνάντια τάττειν τοῖς πολεμίοις φεύγοντας, Xen.

Exposed, ἔκβολος, ον, Eur.

Exposed (i. e., liable to the attack of enemies), εὐεπίθετος, ον, Thuc., Xen., Plat.

A child exposed on the mountains, ὀρεία ἐκβολή, Eur.

For to be exposed to blame from every one, τοι γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν Ἅπασι κεῖσθαι . . ., Eur.

Exposing, an, ἔκθεσις, εως, ή, Eur., Hdt.

Exposition, an, ἐξήγησις, εως, ῐ̈, Plat. *Vid.* Explanation.

Expostulation, αἰτία, ᾱ—*for expostulation is to be used in the case of friends who do wrong, but accusation in the case of enemies who have injured us,* αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστιν ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων, Thuc.

EXPOSTULATE, TO, *αἰτιάομαι*, mid., c. *ὅτι* or *ὡς*, Thuc., Xen. *Vid.* TO BLAME.

EXPOUND, TO, *ἐξηγέομαι*, mid., Eur., Xen., Lys. *Vid.* TO EXPLAIN.

EXPOUNDER, AN, *γνώμων*, *ονος*, *ὁ*, Æsch., Thuc.; *ἐξηγητής*, *οῦ*, *ὁ*, Hdt., Plat., Isæ. *Vid.* INTERPRETER.

EXPRESS, TO, *αὐδάω*, Pind., Trag.; *προφωνέω*, Æsch., Soph.; *φθέγγομαι*, mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To SAY.

[*To express one's joy by laughter*, *χαίρω γέλωτι*, Xen.]

EXPRESS, AN (i. e., messenger sent in haste), *ἄγγαρος*, *ὁ*, Hdt.; *δημοκήρυξ*, *υκος*, *ὁ*, Æschin.; i. e., message sent in haste, *ἀγγαρήϊον*, *τό*, Hdt.

EXPRESSION, *λόγος*, *ὁ*, Omn. *Vid.* SPEECH, SAYING.

What an expression you have used, *ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας*, Hom.; *ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων*, Hom.

[*An incorrect expression*, *παράῤῥησις*, *εως*, *ἡ*, Plut.]

[*To wear the same expression of countenance*, *ὁμοίως ἔχω τὸ πρόσωπον* (*ἐπί* c. dat.), Xen.] *Vid.* LOOK.

EXPRESSLY, *ἀντῖκρῦ*, Hom.; *ἀντῖκρύς*, Æsch., Ar., Thuc., Dem.; *διαῤῥήδην*, h., Lys., Andoc., Dem.; *ἁπλῶς*, Æsch., Thuc., Plat., Dem.; *ἀποπεφασμένως*, Dem.; *ἐπιῤῥήδην*, Ap. Rh.

EXPULSION, *ἐξέλᾰσις*, *εως*, *ἡ*, Hdt.; *ἐξοίκῐσις*, *εως*, *ἡ*, Plat.

EXPUNGE, TO, [*ἀναστογγίζω*, Hipp.]; *διαγράφω*, Eur., Ar., Plat.; *ἐκγράφω*, Andoc.; *ἀπογράφω*, esp. the name of a creditor, Dem.; *ἀπᾰλείφω*, perf. pass. *ἀπαλῆλειμμαι*, Dem.; *ἐξᾰλείφω*, Thuc., Xen., Plat., Dem.

Two now are expunged, *τὰ μὲν δὴ δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται*, Dem.

EXQUISITE, *ἐξαίρετος*, *ον*, Hom., Pind., Æsch.; i. e., of exquisite beauty, *περικαλλής*, *ές*, Hom., h., Hdt.; [*περίκομψος*, *ον*, Ar.]

EXQUISITELY (of things made), *πύκα*, Hom.; *πῠκῐνῶς*, Hom.

EXTANT—*to be extant*, *περίειμι*, infin. *-εἶναι*, Hdt.

EXTASY, *ἔκστᾰσις*, *εως*, *ἡ*, Hipp.

EXTATIC, *ἐκστᾰτῐκός*, *ή*, *όν*, Arist.

EXTEMPORANEOUS, *αὐτοσχέδιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, h.; *αὐτουργός*, *όν*, Anth.

To say or *do any thing extempore*, *σχεδιάζω*, Plat., Anaxand.; *αὐτοσχεδιάζω*, Plat.; *ἀποσχεδιάζω*, Arist.

A saying or *doing any thing extempore*, *σχεδιασμός*, *ὁ*, Plat.; *αὐτοσχεδίασμα*, *ᾰτος*, *ο*, Plat. (Com.), Arist.

He was the best to do extempore whatever was necessary, *κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο*, Thuc.

EXTEMPORE, *ἐκ τοῦ παραχρῆμα* (*εἰπεῖν*), Dem.

EXTEND, TO, trans., *τείνω*, Omn.; *τᾰνύω*, fut. *-ὕσω*, Hom., Pind., Anac.; *ἐκτείνω*, Eur., Xen.; *διατείνω*, Hdt., Xen.; *ἀποτείνω*, Xen.; *ἐπανατείνω*, Xen.; *ἐκτᾰνύω*, Hom., Pind. *Vid.* TO STRETCH.

To extend (as a king extends his kingdom), *πλᾰτύνω*, in pass., Xen.

To extend or *carry* (a wall) *farther*, *ἐξᾰ́γω*, Thuc.

To extend one's line (as a general does), *ἀναπτύσσω* (*κέρας*), Xen.

To extend, intrans., *τείνω* act., and *-ομαι* pass., Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; *διᾰτείνω*, Arist.; also the pass. voice of most of the preceding words; [*παρήκω εἴς τι*, Xen., Plat.; *προσήκω*, c. *πρός* or *ἐπί τι*, Xen.]

To extend (as a country does), *φέρω*, only pres. act. in this sense, Hdt.; *ἐφήκω*, Xen.; *ἀνᾰπετάννῡμαι*, pass., perf. *-πέπτᾰμαι*, Ap. Rh.; *κᾰτᾰτείνω*, Hdt.

To extend near, both trans. and intrans., *πᾰρᾰτείνω*, also intrans. in pass., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To extend along by, intrans., *παρεκτείνω*, Arist.; [*παρήκω παρά τι*, Xen.]

One must extend (the front of a line of troops), *πλᾰτυντέον*, Xen.

EXTENSION (of a line of battle), *ἐπεξᾴγωγή*, *ἡ*, Thuc.; [*περίτᾰσις*, *ἡ* (on all sides), Plut.]

EXTENSIVE, *μέγας*, *μεγᾶλη*, *μέγα*, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from *μεγᾶλος*, compar. *μείζων*, superl. *μέγιστος*, Omn.; *εὐρύς*, *εῖα*, *ύ* (Hom. has acc. *εὐρέα* as well as *εὐρύν*), Hom., Simon., Eur., Hdt., Plat.; *εὐρύστερνος*, *ον*, Hes.; *τᾰναός*, *ή*, *όν*, and *ός*, *όν*, Eur.; *πολῠ́πλεθρος*, *ον*, Eur.; *διωλῠ́γιος*, *ον*, Plat., Ap. Rh. *Vid.* WIDE, BROAD.

Rather extensive, *ὑπόπλᾰτυς*, *υ*, Hipp.

Of extensive power, *εὐρυσθενής*, *ές*, Hom., Pind.

EXTENSIVELY, *εὐρέως*, compar. *εὐρῠ́τερως*, Ar.

EXTENT, *μέτρον*, *τό*, Hom. (in any direction); *μῆκος*, *τό*, Soph.; *μέγεθος*, *τό*, Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* SIZE.

A wide extent of evils, *πημάτων ὄρεγμα*, Æsch.

To the extent of knowing, *μέχρι τοῦ γιγνώσκειν*, Xen.

EXTENUATE, TO, *μειόω*, Xen.

EXTENUATION, *χαύνωσις*, *εως*, *ἡ*, Ar.

EXTERIOR. *Vid.* EXTERNAL.

EXTERMINATE, TO, *ἀϊστόω*, and Att. *ᾰ́στόω*, Hom., Pind., Trag., Hdt.; *ἐκπέρθω*, aor. 2 *ἐξέπᾰθον*, Hom., Æsch., Eur., Plat.; *ἐξόλλῡμι*, fut. *-ολέσω*, poet. *-ολέσσω*, etc., perf. act. very rare, no perf. pass., perf. mid. *-όλωλα* in pass. sens., and fut. mid. *-ολοῦμαι* in pass. sens., Hom., Eur.; *ἐκθαμνίζω*, Æsch.; *ἀφᾰνίζω*, Xen. *Vid.* TO DESTROY.

EXTERMINATION, *ἀφᾰ́νεια*, *ἡ*, Æsch.; *ἐξώλεια*, *ἡ*, Antiph., Dem. *Vid.* DESTRUCTION.

EXTERMINATOR, AN, *ὀλετήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Hom., Alcman; fem. *ὀλέτειρα*, *ἡ*, h. *Vid.* DESTROYER.

EXTERNAL, *ὁ*, *ἡ*, *τὸ ἔξω*, Thuc., Plat.; *ὁ ἔξωθεν*, Hdt., Plat.; *ὁ ἐκτός*, Eur., Plat. *Vid.* OUTWARD.

EXTINCT, *ἄφαντος*, *ον*, Hom., Æsch.; *ἄϊστος*, *ον*, Hom., Æsch.; *ἐξῐ́τηλος*, *ον*, Hdt., Plat., Isoc.

[*To be* or *have become extinct*, *πρόῤῥιζος οἴχομαι* (e.g., *γένος*), Andoc.]

EXTINCTION, *σβέσις*, *εως*, *ἡ*, Arist.; *ἀπόσβεσις*, *ἡ*, Arist.

EXTINGUISH, TO, *σβέννῡμι*, fut. *σβέσω*, also mid. *σβήσομαι*, aor. 1 *ἔσβεσα*, poet. *σβέσσα*, perf. act. *ἔσβηκα*, and aor. 2 *ἔσβην*, opt. *σβείην*, etc., in pass. sens., perf. pass. *ἔσβεσμαι*, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; *ἀποσβέννῡμι*, Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; *κᾰτασβέννῡμι*, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; *ἐναποσβέννῡμι*, Arist.; *μᾰραίνω*, Hom., h., Soph., Plat., Dem.

To be extinguished (of fire), *ψῠ́χομαι*, pass., Plat.

EXTINGUISHED (of fire), *τετηκώς*, *υῖα*, *ός*, Eur.

Calculated to extinguish, *σβεστήριος*, *α*, *ον*, Thuc.

[EXTINGUISHER (fire), *πυγεύς*, *έως*, *ὁ*, Ar.]

EXTIRPATE, TO, *ἐκθαμνίζω*, Æsch.; *ἐκπρεμνίζω*, Dem.; *ἀνασκάπτω*, Theophr. *Vid.* To DESTROY, To ROOT OUT.

EXTIRPATION, *ἄφᾰνεια*, *ἡ*, Æsch. *Vid.* DESTRUCTION.

EXTOL, TO, *αἰνέω*, fut. *-έσω* and *-ήσω*, so aor. 1, perf. act. rare, perf. pass. only *ᾔνημαι*, aor. 1 *ᾐνέθην*, Omn. poet., Hdt., Plat.; *ἐπαινέω*, Omn.; *ἀνατρέχω*, fut. *-δρᾰμοῦμαι*, aor. 2 *-έδρᾰμον*, perf. *-δέδρομα*, no other tenses, no mid. or pass. voice, Pind.; *βαστάζω*, Pind.; *ὀγκόω*, Eur.; *κηρύσσω*, Eur.; *μεγᾰλῦ́νω*, Eur.; *ἐκγαυρόομαι*, mid., Eur.; *αἴρω*, Eur., Dem.; *ἐξαίρω ὑψοῦ*, Hdt.; *ἀποσεμνῦ́νω*, and *-ομαι*, mid., Ar., Plat. *Vid.* TO PRAISE.

EXTORT, TO, *ἁφαιρέομαι*, mid., aor. 2 *ἀφειλόμην*, Dem.

To extort by force, *σῦνᾰναγκάζω*, Eur., Isoc.; *συμβιάζω*, Dem.

To extort by false accusation, *συκοφαντέω*, Lys.

To extort (money), *πράσσω*, sometimes c. dupl. acc., Thuc., Lys.

Given to extortion, *δημοβόρος*, *ον*, Hom.; *δημοφᾰ́γος*, *ον*, Theogn.

EXTRACT, TO, *ἑκσπάω*, fut. *-σπᾰ́σω*, Hom., Eur.

To aid in extracting, *σῠνεκβῐβάζω*, Xen.

[*To extract juice*, *ὀπίζω*, Theophr.]

EXTRACT, AN, *τμῆμα*, *ᾰτος*, *τό*, Plat.

[*To make an extract*, *ἐκλέγω*, Xen.]

EXTRACTION, *γενεά*, *ἡ*, Omn. *Vid.* RACE.

EXTRANEOUS, *ἀλλότριος*, *α*, *ον*, Omn. Att.

EXTRAORDINARILY, *ὑπερφυῶς*, Ar.; *περισσῶς*, compar. *περισσοτέρως*, Hdt.

An extraordinarily great evil, *ὑπερφυὴς ὡς μεγάλη βλάβη*, Plat.

EXTRAORDINARY, *περισσός*, *ή*, *όν*, Hes., Theogn., Soph., Eur.; *ἐκνόμιος*, *ον*, Pind.; *ἀλλόκοτος*, *ον*, Soph.; *ἔξεδρος*, *ον*, Arist.; *ὑπερφυής*, *ές*, Ar., Hdt., Lys., Isoc., Dem.; *θαυμᾰ́σιος*, *α*, *ον*, Xen.

EXTRAVAGANCE (i. e., excess of any thing), *ὑπερβολή*, *ἡ*, Thuc.

Extravagance (in expense), *δᾰπάνη*, *ἡ*, Æsch.

EXTRAVAGANT (of a person), *πολῠδᾰπάνος*, *ον*, Xen.; *δαπανηρός*, *ά*, *όν*, Xen.; [*προετικός*, *ή*, *όν*, Xen.; also *πρ. δαπάνης* or *χρημάτων*, Plat., Arist.]

Extravagant (of a price), *πολυτελής*, *ές*, Plat.

[*To make extravagant preparations*, *περισσὰ μηχανάομαι*, Hdt.]

EXTRAVAGANTLY, *ἐκπεπτᾰμένως*, Plat., Isoc.

[EXTRAVASATION *of blood*, *πελίωσις*, *ἡ*, Hipp.]

EXTREME, *νέᾱτος* and *νείατος*, *η*, *ον*, Hom.; *ἔσχᾰτος*, *η*, *ον*, Omn.; *ἄκρος*, *α*, *ον*, Omn.

The extreme of hunger, *τὰ πρῶτα τοῦ λῑμοῦ*, Ar.; so Hdt., Eur.

The farthest extreme, *τὰ ἄκρα τῶν ἐσχάτων*, Plat.

I will put an extreme case, *ὑπερβολὴν ποιήσομαι*, Dem.

For it is no very extreme praise that . . ., *τὸ γὰρ . . . οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου*, Plat.

To choose the middle, and to avoid

the extremes on either side, τὸ μέσον αἱρεῖσθαι καὶ φεύγειν τὰ ὑπερβάλλοντα ἑκατέρωσε, Plat.

EXTREMELY, ὑπερβαλλόντως, Plat.; εἰς ὑπερβολήν, Æschin. *Vid.* EXCESSIVELY.

EXTREMITY (of the body), ἄκμή, ἡ, only pl., Soph.; ἀκρωτήριον, τό, only pl., Thuc., Dem.

Extremity (of a country or mountain), ἐσχατία, ἡ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Dem.; σφῦρόν, τό, Pind., Theoc. *Vid.* BORDER.

Extremity (of any thing), τὸ ἔσχατον, τὰ ἔσχατα, either by themselves or with gen. of the substantive, Omn. Att.

Proceeding to the extremity of audacity, προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους, Soph.

You are come to extremities (of distress), ἐπ' ἔσχατα βαίνεις, Soph.; ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον, Eur.

The utmost extremity of evil, ἔσχατ' ἐσχάτων κακά, Soph.

To be afflicted with the utmost extremity of misery, τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, Hdt.

[*To be in the extremity of*, ἐν παντί τινός εἰμι, Thuc., Plat.]

The king was in the utmost extremity, εἰς πᾶν ἀφίκετο βασιλεύς, Xen.

To allow matters to proceed to extremities, ἐᾶσαι πράγματα εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν, Dem.

EXTRICATE, TO, λύω (ῠ, but ῡ in arsis, Hom., Eur.), fut. λόσω, perf. pass. λέλῡμαι, c. gen. of the evil from which, or c. prep., Omn.; ἐκλύω (ῡ), fut. -ὅσω, perf. pass. -λέλῡμαι, c. gen. or c. ἐκ and gen., Hom., Trag., Xen.; ἀπαλλάσσω, c. gen., Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO DELIVER.

EXTRICATION, λῦσις, εως, ἡ, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἔκλῡσις, ἡ, Trag. *Vid.* DELIVERANCE.

One who extricates, λῡτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur. *Vid.* DELIVERER.

EXUBERANCE, σθένος, τό, Pind.; πλῆθος, τό, Soph., Eur., Plat.; πλησμονή, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; περιουσία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

EXUBERANT, θᾰλερός, ά, όν, Hom., Theoc.; ὑπερπλήθης, ες, Dem., Nicoch.; ἔκπλεως, ων, Xen. *Vid.* ABUNDANT.

EXUDATION, ἴκμάς, ἄδος, ἡ, Hom., Ar., Hdt.

EXUDE, TO, act., σῦνεξῐδρόω, Hipp., Arist.; σῦνεξῐκμάζω, Arist.

EXULT, TO, ἐπαγλαΐζομαι, mid., Hom.; ἀλύω (ῡ Hom., ῠ Att.), only in pres. act., Hom., Æsch.; βλεμεαίνω, only pres. act., Hom.; χαίρω, fut. χαιρήσω, aor. 2 ἐχᾰρην, perf. κεχᾰρηκα (only in Hdt.), κεχᾰρημαι, only used in part., and κέχαρμαι (not in Hom., and only in part.), also aor. 1 mid. ἐχηράμην, and aor. 2 κεχᾰρόμην, perf. part. κεχαρηώς, ότος, pluperf. only in 3d pl. κεχάρητο, also 3d sing. paulo-post fut. κεχᾰρήσεται, and fut. infin. κεχαρησέμεν (of these forms Æsch. and Soph. only use pres. act., Andoc. uses χαιρήσει, 3d sing. fut., Eur., Ar., Xen., Plat. aor. 2 ἐχάρην, and Eur. perf. pass. part. κεχαρμένος, and in chorus κεχαρημένος), Omn.; χλῐδάω, c. dat. or c. ἐπί and dat., Æsch., Soph.; χλίω, only in pres. act., c. ἐν and dat., Æsch.; βρυάζω, only pres., Æsch.; κᾰταυχέω, Æsch.; γαυρόομαι, mid., Eur.: ὕβρίζω, c. ἐπί and acc., Eur.: κᾰτᾰχαίρω, Hdt.; γαυριάω, c. dat., Dem., Theoc.; ἐπικῦδιάω, c. dat., Ap. Rh.; ἐπαγαίομαι, only pres., c. dat., Ap. Rh.

To exult over, ἐφήδομαι, only pres., c. dat., or sine cas., Xen., Dem.; ἐφυβρίζω, c. dat., c. acc., or c. εἰς and acc., Soph., Eur.

That he may learn not to exult over my misfortunes, ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι, Eur.

EXULTATION, χᾰρά, ἡ, Trag.

Exultation (over any thing), ἐπίχαρμα, ᾰτος, τό, Eur.

An object of or *subject of* or *for exultation*, κᾰτάχαρμα, ατος, τό, Theogn.; ἐπίχαρμα, τό, Theoc.; γαύρωμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* JOY.

Liable to be exulted over, ἐπίχαρτος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Dem.

EXULTING, γαίων, Hom.; κῡδιόων, Hom., Hes., h.; γαῦρος, α, ον, and ος, ον, Archil., Eur. *Vid.* PROUD.

EYE, AN, ὄμμα, ᾰτος, τό, Omn.; ὀφθαλμός, ὁ, Omn.; ὄσσε, τώ, only dual nom. and acc., gen. pl. ὄσσων, dat. pl. ὄσσοις (Hom. has only ὄσσε), Omn. poet.; φάος, τό, only in nom., dat., and acc. pl. φάεα, Hom., Call., contr. φῶς, acc. sing., Eur.; βλέφᾰρον, τό, Hes., Trag.; κῦ́κλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Soph.; (τὰ) ἄρθρα τῶν κύκλων, Soph.; βλέμμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ὄψις, εως, ἡ, Soph., Hdt., Xen.; αὐγή, ἡ, only in pl., Eur.; κόρη, ἡ, oftenest in pl., Soph., Eur.; ὀφθαλμίδιον, τό, Ar.; ὀπωπή, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 346.

In the eye of the world, ἐς μὲν τοὺς πολλούς, Thuc.

Both your eyes, δῖ' ὄγληνοι ὦπες, Theoc.

With my own eyes, ἀπ' ὀμμάτων, Æsch.

The apple of the eye, κανθός, ὁ, Ar.

The white of the eye, λογάς, ᾰδος, ἡ, only pl., Nicand.; λογχάς, ᾰδος, ἡ, only pl., Call.

The eyeball, or *pupil of the eye*, γλήνη, ἡ, Hom., Soph.

The eye of a needle, κύαρ, ᾰτος, τό, Hipp.

An eyelid, βλέφᾰρον, τό, Hom., Trag., Xen., etc.

An eyebrow, ὀφρύς, ύος, ἡ, Omn.

An eyelash, βλεφᾰρίς, ἴδος, ἡ, Ar.

The skin of the eyebrow, ἐπισκῦνιον, τό, Hom., Ar., Theoc.

With large eyes, βοῶπις, ῐδος, ἡ, Hom.; ἐριῶπις, ῐδος, ἡ, h.; μεγᾰλόφθαλμος, ον, Arist.

[*With mild eyes*, ἀγανοβλέφαρος, ον, Ibyc.]

[*Of* or *belonging to the eyes*, ὀφθαλμικός, ή, όν, Diosc.; *like* or *of the nature of the eye*, ὀφθαλμοειδής, ές, Diosc.]

With bright eyes, χᾰραπός, ή, όν, and ός, όν, Hom., h., Theoc.; λῐπᾰρόμμᾰτος, ον, Arist.

With quickly-glancing eyes, ἑλῐκοβλέφᾰρος, ον, Hes., h., Pind.; ἑλῐκῶπις, ῐδος, ἡ, Hom., Hes., Pind.

With beautiful eyes, εὐῶπις, ῐδος, ἡ, Hom., Pind., h., Soph.; εὐῶψ, gen. -ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; εὐωπός, όν, Eur.; καλλῐβλέφᾰρος, ον, Eur.; εὐόφθαλμος, ον, Xen.

With sparkling eyes, μαρμᾰρωπός, όν, Eur.

With dark eyes, κυᾰνῶπις, ῐδος, ἡ, Hom., Hes.; ἰοβλέφᾰρος, ον, Pind.; μελᾰνόμμᾰτος, ον, Plat.; κυᾰνόφρυς, ο καὶ ἡ, neut. υ, gen. υος, Theoc.; μελᾰνόφθαλμος, ον, Arist.; κυᾰνοβλέφᾰρος, ον, Anth.

With savage eyes, κῦνῶπις, ῐδος, ἡ, Eur.; γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; γοργωπός, όν, Æsch., Eur.

With one eye, μονώψ, and poet. μουνώψ, ῶπος, ο καὶ ἡ, Æsch., Eur.; μονόμμᾰτος, ον, Æsch.; μονοδέρκτης, only masc., Eur.; μονόφθαλμος, ον, Hdt.; ἑτερόφθαλμος, ον, Dem.; μονόγληνος, ον, poet. μουνόγληνος, Call.

With hollow, sunken eyes, κοιλόφθαλμος, ον, Xen., Arist.

With prominent eyes, ἐξόφθαλμος, ον, Plat., Xen.; ἀττελεβόφθαλμος, ον, Eubul.

With small eyes, μῑκρόμμᾰτος, ον, Arist.; μῑκρόφθαλμος, ον, Hipp.

With innumerable eyes, μῡριωπός, όν, Æsch.

With hard, dry eyes, σκληρόφθαλμος, ον, Arist.

[*Without eyes* or *the sight of the eyes*, ἀνόμματος, ον, Soph.]

[*With many eyes*, πολυόμματος, ον, Luc.]

Bereft of eyes, ὀμμᾰτοστερής, ές, Soph., Eur.

Under the eye, ὑποφθάλμιος, ον, Hipp.

Seated in the eyes, ὀμμᾰτειος, ον (of love), Soph.

The space between the eyes, διᾶκρῐσις, εως, ἡ, only in pl., Xen.

Turning away the eyes, ἀδέρκτως, Soph.

Being deprived of your eyes, which are now turned away from seeing (i. e., are blind), τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος, Soph.

Bedewing the eyes, ὀφθαλμότευκτος, ον (of tears), Eur.

Tearing out the eyes, ὀφθαλμώρῡχος, ον, Æsch.

Destroying eyes, ὀφθαλμοβόρος, ον, Arist.

To have bad eyes, a disease of the eyes, ὀφθαλμιάω, Ar., Hdt., Xen., Plat.

A disease of the eyes, ὀφθαλμία, ἡ, Ar., Xen., Plat.

A black eye (from a blow), ὕπωπιον, τό, Ar.

To have black or *swollen eyes* (from blows, or from being kept awake by love), κῡλοιδιάω, Ar., Theoc.; ὑπωπιάζομαι, pass. (from blows), Ar.

[*To have watery* or *running eyes*, ὀφθαλμιάω, Hdt.; *to have weak* or *sore eyes*, νοσέω or ἀλγέω τοὺς ὀφθαλμούς, Plat.]

To have one's eyes opened, ὀμμᾰτόομαι, pass., Æsch.

[*To furnish with eyes* (i. e., a statue), ὀμματόω, Diod.]

[*To give one a blow* or *knock in the eye* (vulg.), κόπτω τινὸς τὸν ὀφθαλμόν, Hippon.]

[*To see with the mind's eye*, ὄσσομαι ἐνὶ (ἐν) φρεσίν, Hom.]

[*To judge by the eye*, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, Soph.; *before one's eyes*, ἐν ὀφθαλμοῖς, Hom., Xen.; ἐν ὄμμασιν, Trag.]

[*To eye, keep one's eye on*, ὁράω, c. acc., Hom., etc.; ἔχω ἐν ὀφθαλμοῖς, Xen.]

An eye-sore, or *blear eyes*, λήμη, ἡ, Ar., Arist.

Blear-eyed, γλᾰμων, ονος, ο καὶ ἡ, Ar.; γλᾰμῡρός, ά, όν, Hipp.

To be blear-eyed, λημάω, Ar., Hipp.

With white eyebrows, λευκόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Orac. ap. Hdt.

Having eyebrows meeting, μιξόφρυς, υος, ο καὶ ἡ, Cratin.; σῠνόφρυς, Arist., Theoc.

[*The space between the eyebrows*, μεσόφρυον, τό, Plut., Opp.]

[*Without eyelids*, ἀβλέφαρος, ον, Anth.]

[*A cohesion of the eyelids*, ἀγκυλοβλέφαρον, τό, Med.]

EYE-WITNESS, AN, αὐτόμαρτυς, ὕρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; αὐτόπτης, ὁ, Hdt., Xen., Dem.

And I know that he has returned, having been an eye-witness of it, πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον αὐτόμαρτυς ὤν, Æsch.

F.

FABLE, A, αἶνος, ὁ, Hes.; μῦθος, ὁ, Æsop, Plat., Dem., λόγος, ὁ, Hdt., Arist.; μυθολόγημα, ατος, τό, Plat.; *a telling of fables*, μυθολογία, ἡ, Plat.

FABLE, TO (or make fables), λογοποιέω, Thuc., Xen., Lys., Andoc.

[*To write fables*, μυθογραφέω, Strab.; *a writer of fables*, μυθογράφος, ὁ, Polyb.]

FABRIC, A, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* HOUSE, BUILDING.

FABRICATE, TO, ποιέω, Omn.; δέμω, perf. δέδμηκα, etc., Hom., h., Hdt.; τεκταίνομαι, mid., Hom., h., Soph., Ar., Plat.; also τεκταίνω, act., Ap. Rh., and -ομαι, pass., Dem.

To fabricate (i. e., to contrive, a tale, falsely), παρατεκταίνομαι, Hom.

FABULIST, A, λογοποιός, ὁ, Hdt.; μῦθοποιός, ὁ, Plat.; μυθολόγος, ὁ, Plat.

Belonging to fables or *to a fabulist*, λογοποιϊκός, ή, όν, Plat.; *skillful in*, μυθολογικός, ή, όν, Plat.

As a fabulist, μῦθωπλόκος, ον, Sappho.

FABULOUS, κατάψευστος, ον, Hdt.; μυθώδης, ες, Thuc., Isoc.; μυθικός, ή, όν, Plat.

FABULOUSLY, μυθικῶς, Arist.

FACE, ὕπωπιον, τό, in pl., Hom.; ὤψ, ἡ, only in acc. sync. ὦπα, Hom., Hes., also τοὺς ὤπας (altered by Bek. into τὰ ὦπα), Plat.; πρόσωπον, τό (also irreg. pl. προσώπατα, dat. προσώπασι, Hom.), Omn.; πρόσωπος, ὁ, Plat. (Com.); μέτωπον, τό, Omn. poet., Xen.; ὄψ, ὀπός, ἡ, Emped., Antim.; πρῶρα, ἡ, Æsch.; ῥέθος, τό, Soph., Eur., Ap. Rh., Mosch.; ῥύγχος, τό, Cratin.; προτομή, ἡ (of an animal), Antipho.

Face to face, ἄντα, Hom.; κατ' ὄμμα (ἔρχομαι), Eur.; κατὰ στόμα, Hdt., Xen., Plat.; [κατὰ πρόσωπον or πρὸς τὸ πρόσωπον, Xen.]

[*To meet one face to face* (in battle), λαμβάνω (aor. 2 ἔλαβον) τινὰ ἀντήρη (ἀντήρης, ες), Eur.]

To one's face (to say, etc.), κατ' ὄμμα, κατ' ὄμματα, Eur.; κατ' ὀφθαλμούς (i. e., λέγειν), Ar., Xen.

Before one's face, to one's face (to look, to speak, to upbraid, etc.), ἄντην, Hom.; εἴσαντα, Hom.; ἐνωπῇ, Hom.; ἐνωπάδιος, Hom.; ἐνωπάδις, Ap. Rh.; ἐνάντιον, Hom., Eur.

To one's face (as an enemy standing or fighting), ἐναντίβιον, Hom.

On one's face (to fall, etc.), ἐπὶ στόμα, Hom.

In the face (to slap, strike, etc.), ἐπὶ κόρσης, Plat., Dem., Theoc.

[*To look one full in the face*, εἰς ὦπα ἰδέσθαι τινί, Hom.]

[*A blow in the face*, ὑπώπιον, τό, Ar., Lys.]

[*To look one in the face*, βλέπω τινὰ εἰς πρόσωπον, Eur.]

With what face (can any one do so and so)? πῶς βλέπων; Soph.; ὄμμασιν ποίοις βλέπων; Soph.

With a narrow face, στενοπρόσωπος, ον, Arist.

With a small face, μικροπρόσωπος, ον, Arist.

With a round face, στρογγύλοπρόσωπος, ον, Arist.

Before one's face (so as to be visible), ἀντίπρωρος, ον, Soph.

Before one's face (so as to be opposed), ἀντιπρόσωπος, ον, Xen.; ἀντίμέτωπος, ον, Xen.

Face to face, adj., ἐνώπιος, ον, Theoc., [ἀντιμέτωπος, ον, Xen.]

Looking in one's face, ἀντωπός, όν, Eur.; ἀντώπιος, ον, Ap. Rh.

[*A looking in the face*, ἀντίβλεψις, εως, ἡ, Xen.]

Could I have looked these people in the face? ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; Soph.

To make faces at (mockingly), ἐγχάσκω, f. -χανοῦμαι, mid., c. dat., Ar.

To make wry faces, Συμβροφάγον βλέπω, Ar.

To face (a hostile army), ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, aor. 2 ἔπέσχον (and poet., not Att., ἐπέσχέθον), part. ἐπισχών, etc., no perf. nor aor. 1, no pass., Hdt., Xen.

[*To face about*, περιστρέφομαι, Plat.]

FACETIOUS, κομψός, ή, όν, Eur., Plat.; γελοῖος, α, ον, Eur., Xen.; ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Plat., Xen., Dem.; εὐτράπελος, ον, Ar., Arist.; ἐμμελής, ές, Plat.

FACETIOUSLY, ἐμμελῶς, Plat.; κομψῶς, superl. -ότατα, Ar.

FACETIOUSNESS, ἀστειολογία, ἡ, Arist. *Vid.* WIT.

FACILE, ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, only in positive degree in this sense, Eur., Dem. *Vid.* GOOD-TEMPERED.

FACILITY, εὐπορία, ἡ, Omn. Att. prose; ῥᾳδιουργία, ἡ, Xen. *Vid.* EASE.

FACT, ἔργον, τό, Omn.

Fact (as opposed to words), ἔργον, opp. to μῦθος, Hom., to λόγος, Trag.; *facts*, τὰ πεπραγμένα, Dem. *Vid.* DEED.

In fact, τῇ ἀληθείᾳ, sometimes, but more rarely, without τῇ, Thuc., Plat.; ἐπ' ἀληθείας, Plat.; [ἐν πράξεσι, Thuc.]

Caught in the fact, αὐτόφωρος, ον, Thuc.

That he may catch the old man in the fact, ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς . . . ἔλοι, Eur., so Dem.

To be taken in the fact, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλίσκομαι (esp. in aor. 2 ἑάλων, infin. ἁλῶναι, etc.), Hdt.; ἐπ' αὐτ. εἰλῆφθαι (from λαμβάνω), Ar., Antipho, etc.

FACTION, λύα (Dor. for λύη), ἡ, Pind.; στάσις, εως, ἡ, Theogn., Omn. Att.; προστᾰσία, ἡ, Dem.

The opposite faction, ἀντίστᾰσις, εως, ἡ, Plat.

A member of a faction, στᾰσιώτης, ὁ, Thuc., Plat.; συστᾰσιώτης, ὁ, Hdt.

A member of the opposite faction, ἀντιστασιώτης, ὁ, Hdt., Xen.

Those of the opposite faction, οἱ ἀντῖπολῖτευόμενοι, Dinarch.; οἱ διᾰπολῖτευόμενοι, Æschin.

A raising of faction, στᾰσιασμός, ὁ, Thuc.

To be torn by factions (as the state is), or *to join in them* (as the citizens do), στασιάζω, no mid., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To join in factions, συστασιάζω, Thuc., Lys.

To be of the opposite faction, ἀντιστᾰσιάζω, Xen.

To be overpowered by the opposite faction, κατασταστάζομαι, pass., Xen., Dem.

Free from faction, ἀστᾰσίαστος, ον, Thuc., Plat., Lys.

FACTIOUS, στᾰσιωτῐκός, ή, όν, Thuc.; στᾰσιώδης, ες, Xen.; στᾰσιαστῐκός, ή, όν, Plat., Æschin.

FACTIOUSLY, στᾰσιαστῐκῶς, Dem.; στασιωτῐκῶς, Arist.

FACTIOUSNESS (or a state of faction), στασιωτεία, ἡ, Plat., Andoc.

FACTITIOUS, ποιητός, ή, όν, Theogn., Pind., Eur., Plat., Lycurg., Arist.

[FACTOR (in a number), πλευρά, ἡ, Nemes.; *made up of two unequal factors*, προμήκης, ες, Plat.]

FACTORY, ἐργαστήριον, τό, Ar., Isæ.

FACULTY, δύνᾰμις, εως, ἡ, Xen., Plat., Dem. *Vid.* SENSE.

FADE, TO, κατᾰκάρφομαι, only pres. pass., Æsch.; ἀπολείπω, intrans., only in act., Xen.; ἀπομᾰραίνομαι, pass., Plat.; ἄπανθέω, Ar., Plat.; ἐξανθέω, Plat.; πᾰρᾰκμάζω, Xen., Arist.; ὄλλῡμαι, mid., fut. ὀλοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ὠλόμην, perf. ὄλωλα, Mosch.

To fade together with, σῠνᾰπομᾰραίνομαι, pass., c. dat., Xen.

[FADED (of color), παράχρους, ουν, Luc.]

FADING (of colors in cloth, etc., which will not last), ἐξίτηλος, ον, Xen.

FAGOT, δετή, ἡ, Hom.; σχίζα, ἡ, usu. in pl., Hom., Ap. Rh.; ἔκκαυμα, ατος, τό, Soph.; φᾰκελος and φᾰκελλος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc.; φρῦγᾰνον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κλημᾰτίς, ίδος, ἡ, in pl., Ar., Thuc.

The gathering of fagots, φρῡγᾰνισμός, ὁ, Thuc.

One who gathers fagots, φρῡγᾰνιστήρ, ῆρος, ο, Polyæn., in fem. φρῡγᾰνίστρια, Ar.

FAIL, TO (i. e., miss one's aim, etc.), δεύω, only in aor. 1 act. ἐδεύησα, c. infin., Hom.; ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, perf. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον, and in Hom. ἤμβροτον, often c. gen. of the object, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἀφᾰμαρτάνω, Hom., Antiph.; διᾰμαρτάνω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σφάλλομαι, pass., esp. in perf. and aor. 2, Omn. Att.; ἀποσφάλλομαι, Æsch., Hdt., Plat.; πταίω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσπταίω, Hdt., Isoc.; ἀμπλᾰκέω, only in aor. 2 ἤμπλᾰκον, and perf. pass. in pass. sens., 3d sing. ἡμπλᾰκηται, Pind., Trag.; ἀπαμπλακέω, only in aor. 2, Soph.; ἄποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐτῠχον, perf. -τετῠχηκα, sine cas., sometimes also c. gen., Anac., Xen., Isoc., Dem.; ἄτῠχέω, Hdt., Thuc., Xen.,

Dem.; *κακοπρᾱγέω* (in an enterprise), Thuc.; *ἄπρακτέω*, Xen. *Vid.* To miss, To omit.

To fail (as a plan fails), *ἄνἀπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, no aor. 1, perf. *-πέπτωκα*, aor. 2 *-έπεσον*, Dem.; *διἀπίπτω*, Æschin.

To fail (as a play fails, i. e., is condemned on representation), *πίπτω*, Ar.

To fail (i. e., omit to do any thing), *λείπω*, Dem.

To fail (i. e., be deficient, be exhausted, come short, etc.), *λείπω*, sine cas., or c. acc., or c. *τὸ μή* and infin., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc.; *ἐπίλειπω*, Ar., Hdt., Thuc., Dem.; *ἀπολείπω*, Hdt.; *ὑπολείπω*, and *-ομαι* mid., sometimes c. acc., Lys.; *προλείπω*, Eur., Thuc.; *ἐλλείπω*, c. part., c. gen., c. *ἐν* and dat., c. *μή* and infin., c. *τὸ μὴ οὐ* and infin., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; *μεταπίπτω*, c. *τοῦ* and infin., Plat.

And as for the things of which he had no experience, he did not fail to judge with sufficient accuracy, ὧν δὲ ἄπειρος εἶη, κρίναι ἱκἀνῶς οὐκ ἀπήλλακτο, Thuc.

We do not think that we either shall fail in earning the favor of the Deity, τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ Θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι, Thuc.

My eye failed in executing my purpose, τόδ' ὄμμα . . . γνώμης ἀπῆξε τῆς ἐμῆς, Soph.

[*Without fail, ἀναμαρτήτως*, Xen.] *Vid.* Certainly.

Failing in (i. e., deficient in), *λειπόμενος, η, ον*, c. gen., Soph.; *ἀπειρηκώς, υῖα, ός*, gen. *ότος*, etc., c. dat., Lycurg., Dem.

Not failing my friends, οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις, Eur.

His sight failing him, ὀφθαλμὸς προδἴδοὺς αὐτόν, Dem.

Failure, *κἀκοῤῥᾰφία, ἡ*, Hom.; *δυσπραξία, ἡ*, Æsch., Soph.; *δυσπρᾱγία, ἡ*, Antiph.; *σφάλμα, ἄτος, τό*, Eur., Thuc., Xen.; *δυστῠχία, ἡ*, Eur., Thuc.; *δυστῠχήμα, ἄτος, τό*, Plat., Lys.; *πταῖσμα, ἄτος, τό*, Hdt., Dem.; *κἀκοπρᾱγία, ἡ*, Thuc., Isoc.; *ἄτῠχημα, ἄτος, τό*, Isæ., Dem.; *ἀτῠχία, ἡ*, Xen., Antiph., Dem.; *ἀποτῠχία, ἡ*, Dinarch.; *ἀπραξία, ἡ*, Æschin.

Failure (i. e., deficiency), *ἐπίλειψις, εως, ἡ*, Thuc.

Having failed, ἄπρακτος, ον, Hom., Thuc., Dem.

Faint, to, *προλείπω*, Eur.; *ὠρᾱκιάω*, Ar.; *λἰποψῡχέω* (of a wounded man), Thuc.; *ὀλἰγοψῡχέω*, Isoc.; *λἰποθῡμέω*, Hipp.; *μἰκροψῡχέω*, Arist.

Subject to fainting, λἰποθῡμἰκός, ή, όν, Hipp.

Faint (of light or sound), *ἀφεγγής, ές*, Æsch., Eur.

Faint (of half-erased characters), *ἀμῠδρός, όν*, Thuc., Plat.

Faint-hearted, *ἄκήριος, ον*, Hom.; *μαλθᾰκός, ή, όν*, Hom., Pind., Æsch., Plat.; *ἄθῡμος, ον*, Hom., Hdt., Xen.; *μᾰλᾰκός, ή, όν*, Ar., Hdt., Omn. Att. prose; *ἄτολμος, ον*, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* Timid.

To be faint-hearted, λἰποψῡχέω, Soph., Hdt.; *ἀθῡμέω*, Æsch., Soph., Thuc., Isoc.; *ἀτολμέω*, Thuc.

One must (not) *be faint-hearted, (οὐκ) ἀθῡμητέον*, Xen.

Faint-heartedly, *ἀθύμως*, Isoc., Xen.

Faint-heartedness, *ἀθῡμία, ἡ*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *ἀτολμία, ἡ*, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Timidity.

Fainting, or *a fainting-fit, λἰποψῡχία, ἡ*, Hdt., Arist.; *ὀλἰγοψῡχία, ἡ*, Hipp.; *λἰποθῡμία, ἡ*, Theoph.

Fainting (of a dying man), *ὕγρός, ά, όν*, Soph., Eur.

Fair (i. e., not dark-complexioned), *λειριόεις, εσσα, εν*, Hom.; *λευκός, ή, όν*, Hom., Soph., Eur.; *λευκοπᾶρῃος, ον*, Mel.

Fair (i. e., beautiful), *καλός, ή, όν* (*ᾱ* Hom., *ᾰ* Pind., Trag., *ᾱ* Hes., Theoc., etc.), Omn.; *καλλἰπᾶρῃος, ον*, Hom. *Vid.* Beautiful.

Fair (of wind for sailors), *ἄκρᾱής, ές*, Hom., Hes.; *πομπαῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Pind.; *εὐᾱής, ές*, Eur., Hdt.; *εὔφορος, ον*, Xen.; *πρυμνητής, οῦ*, only masc., Ap. Rh.; *κατὰ πρύμναν —if the wind is continually fair, ἢν ἀεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα*, Thuc.; so too Soph.; [*οὔριος, α, ον*, and *ος, ον*, Trag.; *ναυσίπομπος, ον* (e. g., *αὔρα*), Eur.]

Fair (i. e., just), *δἴκαιος, α, ον*, and *ος, ον*, Omn.; (of things), *εἰκός, τό*, Soph., Eur., Thuc., Dem., Æschin.; *ἴσος, η, ον* (*ῐ* Ep., *ῐ̆* Att.), Dem.; (i. e., reasonable), *εὔλογος, ον* (of a pretense, an excuse, etc.), Thuc., Plat., Dem.

Having made many and fair offers, προκαλεσάμενοι πολλὰ καὶ εἰκότα, Thuc.

As is fair, ὡς εἰκός ἐστι, or *ὡς εἰκός*, Soph.

By fair means, πρὸς χάριν, Soph.; *πειθοῖ*, Xen.

To use fair means (opp. to foul), *πείθω* (opp. to *βιάζομαι*), Xen.

[Fair, a, *πανήγῠρις, εως, ἡ*, Strab.; *πρατήριον, τό*, Hdt.]

[*To come a day after the fair, κατόπιν ἑορτῆς ἧκω*, and *κατόπιν ἑορτῆς ἡδύσματα φέρω*, Prov.]

Fairly (i. e., reasonably, on reasonable pretense), *εὐλόγως*, Ar., Plat.

Fairly (i. e., equitably), *ἴσως* (*ῐ̆* Att.), Dem.

Fairly (i. e., equitably or naturally), *εἰκότως*, compar. *εἰκότερον*, Æsch., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* Justly.

Fairness (i. e., equity), *ἐπιείκεια, ἡ*, Eur., Thuc., Plat., Isoc., Dem.

Fair-spoken, *ἐπιεικής, ές*, Omn.

Faith, *πίστις, εως, ἡ*, also esp. good faith, Omn. post Hom.; *πιστότης, ητος, ἡ*, Hdt.

[*Faith* (i. e., belief) *in the gods, πίστις Θεῶν*, Eur.]

I praise the good faith of Cyrus, for he has falsified none of the promises which he made, ἐπαινῶ τὴν Κύρου δεξιάν, οὐδὲν γὰρ ψεύδεται ὧν ὑπέσχετο, Xen.

Faithful, *κεδνός, ή, όν*, Hom.; *ἐρίηρος, ον*, and pl. *ἐρίηρες*, Hom.; *πιστός, ή, όν*, Hom.; *βέβαιος, α, ον*, and *ος, ον*, Omn. Att.; *εὔπιστος, ον*, Xen.; *πᾰρᾰμονος, ον*, Xen.; *πᾰρᾰμόνἵμος, ον*, Xen.; *ἀξιόπιστος, ον*, Xen., Plat., Dinarch., Dem. *Vid.* Trusty.

Faithful old men, γηραλέα πιστώματα, Æsch.

Faithfully, *πιστῶς*, Thuc., Xen., Antiph.

Faithfulness, *πιστότης, ητος, ἡ*, Hdt., Plat. *Vid.* Faith.

Faithless, *ἄπιστος, ον*, Hom., Eur., Hdt., Xen.; *ἀσύνθετος, ον*, Dem.; [*παράσπονδος, ον*, Lys.]

Faithlessness, *ἀπιστία, ἡ*, Soph., Xen., Plat., Isoc., Andoc.; *ἀπιστοσύνη, ἡ*, Eur.; *προδοσία, ἡ*, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Treachery.

Falcon, a, *ἅρπη, ἡ*, Hom. *Vid.* Hawk.

Fall, to, *ἐλύομαι*, only in aor. 1 pass. *ἐλύσθην*, Hom.; *ἄνατρέπομαι*, in aor. 2 mid., Hom.; *ἐρείπω*, esp. in aor. 2 *ἤρῐπον*, Hom., and *ἐρείπομαι*, pass. (pluperf. 3d sing. poet. *ἐρέριπτο*, Hom.), Hom., Pind., Soph.; *κατερείπω* and pass., also 2d perf. *κατερήρῐπα*, Hom., Eur., Theoc.; *ἐξερείπω*, Hom., Hes.; *λιάζομαι*, esp. in aor. 1 pass. *ἐλιάσθην*, Hom.; *ὀλισθάνω*, aor. 2 *ὤλισθον*, any other tenses rare, Hom., Soph., Plat., Xen.; *ἡμῦω*, fut. *-ῡσω*, Hom., Soph.; *κλίνομαι*, esp. in perf. pass., Hom., Æsch.; *πίπτω*, fut. *πεσοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔπεσον*, perf. *πέπτωκα*, part. poet. *πεπτεώς, -ῶτος*, Hom.; *πεπτώς, ῶτος*, fem. *ῶσα*, Att., Omn.; *καταπίπτω* (aor. 2 *κάππεσον*, Hom.), Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys., Andoc.; *ἀνἀπίπτω*, poet. *ἀμπ.*, Æsch., Eur.; *προπίπτω*, Eur.; *ῥέπω*, only pres., imperf., and fut. act. (esp. as a scale, or any thing in a scale, falls, but also of other things), Hom., Pind., Æsch., Ar., Plat.; *πῖ̆τνω*, only pres. and aor. 2, Pind., Trag.; *σκήπτω* (esp. as a thunderbolt, or a calamity, etc.), c. dat. or c. *εἰς* and acc., only act. in this sense, Æsch.; *κατασκήπτω*, Æsch., Eur., Hdt.; *ἐπισκήπτω*, Æsch., Hdt.; *ἀποσκήπτω*, Eur.; *ἐνσκήπτω*, Hdt.

To fall in battle, lit., with a noise from the armor ringing, *δουπέω*, no perf. act., 2d perf. *δέδουπα*, Hom.; *ἐνδουπέω*, Hom.

To fall (as a river does into the sea), *βάλλω*, no aor. 1, perf. *βέβληκα*, etc., Hom.; *εἰσβάλλω*, c. acc. *ὕδωρ*, etc., or by itself, Eur., Hdt.; *ἐκβάλλω*, Plat.; *εἰσδἰδωμι*, aor. 1 *-έδωκα*, Hdt.; *ἐκδἰδωμι*, Hdt.; *διεξίημι* (*ῑη* Hom., though sometimes *ῑ*, *-ιη*, Att.), part. *-ιών*, imperf. *-ἦειν*, Thuc.; *ἐξίημι*, Hdt.; *ἀνερεύγομαι*, only pres. pass., Arist., Ap. Rh.; *ἐξερεύγομαι*, Hdt.

To fall (as the wind falls, i. e., becomes less violent), *ἀπολήγω*, Theoc.

To fall (as the price of any thing falls, or as the thing sold falls, or as the wind falls), *ἄνἵημι*, imperf. *-ιην* and *-ίουν*, aor. 1 *ἀνῆκα*, perf. *ἀνεῖκα*, Hdt., Dem.; *ἐπἄνἵημι*, Dem.

To fall (as a thing which has been on the person, e. g., the shield of a wounded soldier), *περιῤῥέω*, in aor. 2 *περιερῥύην*, Thuc.; *περιῤῥήγνῡμαι*, pass. (as chains off a prisoner), Xen.

To fall on or *fall into, ἐμπλήσσω*, poet. *ἐνῐπλήσσω*, c. dat., Hom.; *ἐμπίπτω*, c. dat., Omn.; *ἐμπῐ̆τνω*, c. dat., Æsch., Soph.; *προσπίπτω*, c. dat. or c. prep., Soph., Thuc., Xen.; *προσπῐ́τνω*, Æsch., Eur.; *εἰσπίπτω* (as an enemy's attack, or old age, or calamity, etc.), c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ἐπῐπίπτω*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *περῐπίπτω*, c. dat., Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *ἐπεισπίπτω*, c. dat. or c. acc., Eur., Hdt., Xen.; *ἐγκἀτἀπίπτω*, Ap. Rh.; *περῐκἀτἀπίπτω*, poet. *καπ.*, Ap. Rh.; *ἐπιζέω*, fut. *-ζέσω* (as any thing boiling over falls on), c. dat., Eur.; *περιῐστᾶμαι*, pass., c. aor. 2 *περιέστην*, and perf. and pluperf. act., c. dat. or c. *εἰς* and acc., Thuc.

[*To fall foul of, περιπίπτω*, c. dat., Thuc. (of enemy's ships); *of one another, περιπ. περὶ ἀλλήλας*, Thuc.]

To fall (into misfortune), ἐξοκέλλω, no fut., aor. 1 -ώκειλα, no perf., no aor. 2, no mid. voice, c. εἰς and acc., Eur.

To fall into (as a river falls into), εἰσρέω, fut. -ρεύσομαι, Eur., Plat.

To fall down, κἀταῤῥέω, fut. -ρεύσομαι, aor. 2 -ερρύην, Ar., Xen.

To fall down first, προκἀτἀφέρομαι, pass., aor. 1 -ηνείχθην, Arist.

To fall down (as ripe fruit does), στάζω, rare except in pres. and imperf. act., Æsch.

To fall down before (as a suppliant, etc.), προπροκῠλίνδομαι, only pres. pass., sine cas., Hom.; προσπίπτω, c. dat. or c. acc., or c. prep. or sine cas., Trag., Ar., Xen.; προσπῐ́τνω, Soph., Eur.; προπίτνω, c. dat., Trag.; ὕπτιπτω, c. dat., sometimes also, with the same idea of *respect*, to fall behind a person, Xen., Plat., Dem.; προκἀλινδέομαι, only pres. and imperf. pass., Isoc., Dem.; ὑπόκειμαι, -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Plat.

To fall back, retreat, ἄνἀπίπτω, Thuc., Eur.

To fall forward, ἐπῐπροπίπτω, Ap. Rh.

To fall off or *off from*, ἐκκῠλίομαι, only in aor. 1 pass. ἐξεκῠλίσθην, c. ἐκ and gen., Hom.; ἀποπίπτω, c. gen., Hom., Hdt., Xen.; ἐκπίπτω, Hom., Eur., Xen.; ῥέω, fut. ῥεύσομαι, oftener in Att. ῥυήσομαι, aor. 2 ἐῤῥύην, other tenses rare (esp. as hair falls off), Hom., Hes., Theoc.; ἐκπῐ́τνω, Æsch.; ἐκπροπίπτω, Orph.; ἐκκῠλίνδομαι, only pres. pass., Soph.; ἐκνεύω, Eur.; ἀποῤῥέω (as friends, or fruit, or leaves, etc.), Soph., Eur., Hdt., Plat.

To fall to pieces, καταῤῥέω, Pind., Dem.; διᾰχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, etc., Hdt.; ὕποπίπτω, Plat.

To fall in with, ἐγκόρω, esp. in aor. 1 ἐνέκυρσα, c. dat., sometimes c. gen., Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt.; ἐπέτυσσα, aor. 1, no other tense, c. acc. or c. gen., Pind.; ἐπῐτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐτῠχον, perf. -τετῠ́χηκα, c. gen., Thuc.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι, c. dat., Thuc., Plat.; πᾰρᾰπίπτω, sine cas., Hdt., Xen., Lys.; ἐμπίπτω, c. dat. or c. εἰς and acc., Hdt., Xen.; συμπίπτω (also so as to run foul of, sometimes simply to fall), c. dat., or c. prep., or sine cas., Soph., Eur., Thuc., Xen.; περίπίπτω (also so as to run foul of), c. dat., or c. prep. περί and acc., etc., Hdt., Thuc., Xen.; προσπίπτω, c. dat., Soph. *Vid.* To MEET.

To fall to (i. e., set to work), ἐπεμπίπτω, Ar.

[*To fall out* (of the teeth), ἀναπλέω, Hipp.]

To fall out (i. e., happen), ὑποπίπτω, Isoc. *Vid.* To HAPPEN.

To fall out (i. e., to quarrel), προσκρούω, c. dat., Plat., Dem. *Vid.* To QUARREL.

[*To fall out of one's good graces*, πίπτω ἐκ ὄμμᾰτός τινι, Hom.]

To fall into together with, συνεισπίπτω, c. εἰς and acc. of the place, Xen.

To fall to (so as to fight), συμπίπτω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To fall to the lot of, ἐπῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., or c. ἐπί and acc., or c. acc. and infin., Theogn., Hdt., Dem., Arist., also 3d sing. as impers. c. dat. pers., Hdt.; συμβαίνω, only in pres., imperf., aor. 2 σῠνέβην, perf. συμβέβηκα, c. dat., Dem.; κἀταῤῥέω, c. εἰς and acc., Theoc., Bion.

To fall away (from illness), συμπίπτω, Plat.

To fall into one's own snare, περῐπίπτω, c. dat. or c. ἐν and dat., Hdt., Thuc., Æschin.

Do not afterward fall into your own snare (or by your act), μὴ . . . ἐξ ὑστέρης σὺ ἑαυτῷ περιπέσῃς, Hdt.; so τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω, Æschin.

The prices of corn were falling, αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον, Dem.

Corn has fallen, ἐπάνηκεν ὁ σῖτος, Dem.

This business now falls on me, τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοὐργον εἰς ἐμὲ ῥέπον, Soph.

Do not fall upon (i. e., attack, be angry with) *all these, but upon one*, μὴ οὖν εἰς ἀθρόους ἀλλ' εἰς ἕνα ἀποσκήψατε, Æschin.; so too Eur.

How are you fallen from your high estate, μοίρας ὅσον παροίχει, Eur.

Some . . . falling violently on the ground on their heads, τῶν . . . εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ, Eur.

And that which fell from heaven, the image of the daughter of Jove, τὸ τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης Ἄγαλμα, Eur.

Having fallen on his sword, φασγάνῳ περιπτῦχής, Soph.

This sword on which he has fallen, τὸ δ' ἔγχος περιπετές, Soph.

One who falls headlong, κῠβιστητήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

To let fall, ἵημι (ἱῆ Hom., sometimes ἶη metri gratiâ, ἶη always Att.), poet. pres. infin. ἴέμεν and ἰέμεναι (not Att.), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, poet. ἔηκα, aor. 2 and perf. εἶκα rare in the simple verb, Hom.; κἀθίημι, etc., Omn.; πᾰρίημι, Hom., Sapph., Soph., Eur.; κἀτᾰχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom.; κἀτᾰβάλλω, aor. 2 poet. (not Att.) also κἀββάλον, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἐξερείπω, in aor. 2, Hes.; κἀτασταζω, rare except in pres. and imperf., no pass., Trag. *Vid.* To DROP.

FALL, A, πέσημα, ᾰτος, τό, Trag.; πέσος, τό, Eur.; πτῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Plat.; ὑπτίασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; πτῶσις, εως, ἡ, Plat.; πᾰράπτωσις, ἡ, Arist.; ὀλίσθημα, ᾰτος, τό, Plat.; [(in wrestling), πάλαισμα, ατος, τό, Hdt.; *a pretended fall* (also in wrestling), ψευδόπτωμα, ατος, τό, Plut.]

A falling at a person's feet, προκῠλίσις, εως, ἡ, Plat.

[*To get a fall*, πίπτω πτῶμα, or pl., or πεσήματα, Trag., Plat.]

A fall (of snow), κἀτήλῠσις, εως, ἡ, Simon.

[*Fall* (of water in a river), i. e., subsiding, μείωσις, εως, ἡ (ποταμοῦ), Polyb.]

Waterfall. *Vid.* CATARACT.

A falling away (through sickness, etc.), ὕπόῤῥῦσις, εως, ἡ, Hipp.

FALLING, FALLEN, περιῤῥηδής, ές, Hom.; περῐπετής, ές, c. ἀμφί and dat. of that on which one falls so as to embrace it, Soph.

Falling to the ground, χᾰμαιπετής, ές, Æsch.; γηπετής, ές, Eur.

Falling away, καταῤῥυής, ές, Soph.

Falling, adv., περιῤῥήδην, Ap. Rh.

FALLACIOUS, σοφιστῐκός, ή, όν, Xen.; ἀπᾰτητικός, ή, όν, Xen., Plat.; παραλογιστικός, ή, όν, Arist. *Vid.* DECEITFUL.

FALLACIOUSLY, σοφιστῐκῶς, Arist.

FALLACY, A, σόφισμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Dem.; πᾰρᾰλογισμός, ὁ, Lycurg., Arist.; πᾰρεξέλεγχος, ὁ (esp. one used in refutation of arguments previously advanced), Arist.

[*The lying fallacy*, or *fallacy of the lie*, ὁ ψευδόμενος (λόγος), Diog.]

To use fallacies, σοφίζομαι, mid., c. perf. pass., Eur., Plat., Dem.; πᾰρᾰλογίζομαι (also to deceive by fallacies), Isoc., Æschin., Arist.

To refute by fallacies, πᾰρεξελέγχω, Arist.

FALLIBLE, εὐπᾰ́πτητος, ον, Plat.

FALLOW, ἔκηλος, ον, h.; ἀργός, όν, later ός, ή, όν, Xen., Isoc.

FALLOW, A, νειός, ῆ, Hom., Hes.; νειὸς ἄρουρα, Hes.; ἄνᾰβωλᾰκία, ἡ (see Damm. in voce), Pind.; νέος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; νέα, ἡ, Theoph.

A newly-plowed fallow, νεωμένη, ἡ, Hes.

To turn into fallow, νειοποίέω, Xen.

To break up a fallow, νεάω (τοὺς ἀγρους), Ar.

The breaking up a fallow, νέᾶτος, ὁ, Xen.

To lie fallow, ἄνᾰπαύομαι, mid., Pind.

A lying fallow, ἀεργῐ́α, ἡ, Æschin.

FALSE, ψευδής, ές, Omn.; ψῡδρός, ά, όν, or ψῦδνός, ή, όν, Theogn.; ψεῦδις, ὁ καὶ ἡ, gen. -ιος, Pind.; ψεύστης, ου, only masc., Pind.; ψῡθής, ές, Æsch.; σύνθετος, ον (not of persons, only of what is said), Æsch.; πᾰρᾰ́σημος, ον (properly of money, but also of other things), Eur., Dem., so too κίβδηλος, ον, Theogn., Eur., Plat.; πᾰρᾰ́ξενος, ον, Ar.; ἄνεμιαῖος, α, ον, Plat.; ψῦθος, ου, Call.

[*False* is also expressed in Greek by compounds of ψευδ- with words beginning with a vowel, or ψευδο- with words beginning with a consonant.]

Speaking falsely, πᾰλίγλωσσος, ον (of report, however, not of a person), Pind.; ψευδόφημος, ον (of a prediction), Soph.; ψευδολόγος, ον, Ar.

False (of an oracle, as being not fulfilled), ἄκάρπωτος, ον, Æsch.

False (i. e., suppositious, or adopted). ἔπακτος, ον, Eur.

I will not be found false to myself, ἐμαυτὴν οὐ πρυδοῦσ' ἀλώσομαι, Eur.

A false messenger, ψευδάγγελος, ὁ, Hom.; ψευδαγγελής, έος, ὁ, Ar.

A false report, or *false message*, ψευδαγγελία, ἡ, Xen.

A false prophet, ψευδόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph., Hdt.

A false witness, ψευδόμαρτυς, ῠρος, ὁ, Plat.

False witness, ψευδομαρτῠ́ριον, τό, Plat.; ψευδομαρτυρία, ἡ, Dem.

[*To bear false witness*, ψευδομαρτυρέω, Plat.]

Taking a false oath, ψεύδορκος, ον, Eur.; ψευδόρκιος, ον, Hdt.

To take a false oath, ψευδορκέω, Ar.

False hair, κόμη πρόσθετος, in pl., Xen.

To play a person false, ψεύδομαι, mid., Hes.

FALSEHOOD, ψεῦδος, τό, Omn.; ψῦθος, τὸ, Æsch.; ψεῦσμα, τό, Plat.; ψευδολογία, ἡ, Isoc., Dem.

Fond of falsehood, φῖλοψευδής, ές, Hipp.

Fondness for falsehood, φιλοψευδία, ἡ, Hipp.

[*To have recourse to falsehood*, ἐπὶ τὸ ψεῦδος τρέπομαι, Plat.; ἐπὶ ψευδέα ὁδὸν τρέπομαι, Hdt.; *to utter falsehoods*, ψευδολογέω, Oratt.; ψεῦδος λέγω (in Hom. ψεῦδός φημι or ἐρέω), Soph., etc.; ψεύδομαι, Hom., Hes., Att.]

FALSELY, ψευδῶς, Eur., Thuc., Isoc.; μάτην, Soph.; ἐψευσμένως, Plat.

To speak falsely, ψεύδομαι, mid. (not used in this sense in pass.), Omn.; καταψεύδομαι (sometimes against or to the prejudice of any one), c. gen. pers., c. acc. of the thing said, or c. ὡς, Eur., Ar., Plat., Dem. *Vid.* To LIE.

But he spoke falsely, πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον, Hom.

I would not say other things falsely, nor will I deceive you, οὐκ ἂν ἔγωγε Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω, Hom.

But if they utter false insinuations. εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους, Soph.

Falsely named, ψευδώνῠμος, ον, Æsch.

Falsely named, adv., ψευδωνῠμως, Æsch.

FALSETTO, πλάσμα, ἄτος, τό, Theoph.

FALSIFY, TO, ψεύδομαι, mid. and pass. in pass. sens., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἁλιόω, Soph.; παραπατρέπω, perf. act. -τέτροφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 pass. -ετρέφθην, Hdt.; [(documents, etc.), μεταγράφω, Dem.]

To falsify (i. e., to make false weights or measures), διἀλῦμαίνομαι, mid., Ar.

FALTER, TO, πταίω, Arist.

[*Faltering* (in speech, of a child trying to speak), ψελλός, ἡ, όν, Arist.]

[*A faltering*, ψελλότης, ητος, ἡ (γλώσσης), Plut.]

FAME, κλέος, τό, only nom. and acc. (Hom. has also acc. pl. κλέα, for "stories of the fame of men," κλέα ἀνδρῶν), sometimes poet. in bad sense (Pind., Eur.), Omn.; κῦδος, τό, only in sing., Hom., Pind., Æsch.; μνῆστις, εως, ἡ, Simon.; δόξα, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem.; φήμη, ἡ, Pind., Æsch., Thuc., Isoc., personified as "Dea Famæ," Soph.; κληδών, όνος, ἡ (also in bad sense, Eur.), Æsch., Soph. *Vid.* GLORY.

FAMILIAR (esp. as a friend, etc.), σῦνηθής, ές, Hes., Plat., Isoc.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* INTIMATE.

FAMILIARITY, σῦνήθεια, ἡ, Xen., Isoc., Æschin. *Vid.* INTIMACY.

FAMILIARLY, οἰκείως, Thuc., Xen., Isoc.; γνωρίμως, Dem.

FAMILIARIZE, TO—*they compel their rhythms and harmonies to be familiarized to the minds of the children*, τοὺς ῥυθμούς τε καὶ τὰς ἁρμονίας ἀναγκάζουσιν οἰκειοῦσθαι ταῖς ψυχαῖς τῶν παίδων, Plat.

FAMILY (i. e., the race from which one is descended), αἷμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Trag.; γενέθλη, ἡ, Hom.; γενεά, ἡ, Omn. poet., Hdt., Xen.; γένος, τό, Omn.; γέννα, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Isæ.; γόνος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt.; γένεθλον, τό, Æsch., Eur.; γένεσις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; γονή, ἡ, Trag.; ῥίζα, ἡ, Æsch., Eur., Dem.; ῥίζωμα, ἄτος, τό, Æsch.; σπορά, ἡ, Eur.; βλάστη, ἡ, Soph.; πᾶτρα, ἡ, Pind.; πᾶτρία, ἡ, Hdt. *Vid.* KINDRED, RELATIONS.

Family (i. e., the household), δόμος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; οἶκος, ὁ (used also in sense 1), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; δῶμα, ἄτος, τό (also in sense 1), Æsch., Soph.; οἰκία, ἡ (also in sense 1), Hdt., Andoc.

A family (i. e., all one's kindred), συγγένεια, ἡ, Eur.

Those of the family, οἰκῆες, Ion. for οἰκέες, οἰκεῖς, Hom.; οἰκέται, οἱ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; οἱ ἔνδον, Soph.

[*Master* or *head of a family*, οἰκονόμος, ὁ, Plat.]

Those of the same family, branches of the same family, οἱ γενναῖαι, Plat., Isæ., Dem.

The royal family, ἀρχικὸς πῦθμήν (gen. ένος, ὁ), Soph.; ἀρχικὸν γένος, Thuc.

Of the family (sprung from), πᾰ̄τράθε, Pind.

In a person's family, οἴκοθεν, Pind.

Belonging to a family, οἰκειος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn. Att.; σύγγονος, ον (esp. of qualities), Pind.; γενέθλιος, α, ον, and ος, ον (esp. of gods protecting the family, etc.), Pind., Æsch.; ὁμόγνιος, ον, Soph., Eur., Plat.; [(handed down in), πατρῷος, α, ον, and ος, ον, Soph., Plat.]

Family virtues, virtues which have belonged to all the family, τὸ συγγενές, Pind.

Family affairs, τὰ ἔνδον, Soph.

Of the same family, ὁμογενής, ές, Eur.

Of good family, εὐγενής, ές (also εὐηγενής, Hom.), Omn.

To be of good family, οἰκίης ἀγαθῆς εἶναι, Hdt. *Vid.* NOBLE.

FAMINE, λῖμός, ὁ, sometimes ἡ, Omn.; νῆστις (gen. ιος, ὁ καὶ ἡ) νόσος, νῆστις αἰκία, etc., Æsch. *Vid.* HUNGER.

FAMISH, TO, λῑμαγχέω, Hipp.; λῑμαγχονέω, Hipp.

To famish so as to kill, λῖμοκτονέω, Plat.

To be famished, λῖμαίνω, Hdt. *Vid.* To BE HUNGRY.

Famished, λῑμαγχικός, ή, όν, Hipp.; λῑμώδης, ες, Hipp.; λῑμηρός, ά, όν, Theoc.

Famished so as to die of famine, λιμοθνής, ὁ καὶ ἡ, no neut., gen. -ῆτος, Æsch. *Vid.* HUNGRY.

A famishing people, killing them by famine, λῖμοκτονία, ἡ, Plat.

Causing famine, κεναγγής, ές, Æsch.; νῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

FAMOUS, πολύαινος, ον, Hom.; κλειτός, ή, όν, Hom.; τηλεκλειτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Ap. Rh.; ὀνομακλῠτός, όν, Hom., Pind.; κῦδᾰλῐμος, ον, Hom., Ap. Rh.; πᾱσῑμέλουσα, only fem., Hom.; κλῠτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; φαιδῐμόεις, εσσα, εν, Hom.; φαίδῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch.; τηλέκλυτος, ον, Hom.; κλεινός, poet. also κλεεινός, ή, όν (not Att.), Simon., Pind., Æsch., Soph., Plat.; πολυώνῠμος, ον, Hes., h., Pind.; κύδιμος, ον, h., Pind.; φᾰτός, ή, όν, Hes.; πρόφᾰτος, ον, Pind.; πολῠ̈κλειτος, η, ον, and ος, ον, Pind.; πολῠμῡθος, ον, Pind.; πολύυμνος, ον, h., Eur.; πολυύμνητος, ον, Pind.; πολύφᾰτος, ον, Pind.; πολῠφημος, ον, Pind.; πρόφαντος, ον, Pind.; ὀνομαστός, ή, όν, Pind., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εὔδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; λαμπρός, ά, όν, Soph., Hdt.; 'ἀνἀκἀλούμενος, η, ον, Soph.; πολυαίνετος, ον, Eur.; περιβόητος, ον, Thuc., Lycurg.; ἐλλόγῐμος, ον, Hdt., Plat.; φᾰ̄νερός, ά, όν, Xen.; φᾶνός, ή, όν, Plat.; κλύμενος, η, ον, Theoc.; ἐπῐ̓κλῠτος, ον, c. dat. of the cause, Ap. Rh. *Vid.* Syn. 212.

Very famous, περῐ̓κλῠτος, ον, Hom., Hes.; 'ὑπερκύδας, only in acc. masc. sing. and pl. ὑπερκύδαντα, ὑπερκύδαντας, Hom., Hes.; [ἀγακλεής, ές, Hom.; ἀγακλειτός, ή, όν, Hom.; poet. fem. ἀγακλυμένη, Antim.]; περικλεής, ές, Ap. Rh.; περῐ̓κλειτος, η, ον, Theoc.

Most famous, κύδιστος, η, ον, Hom., Æsch., Ap. Rh.

Making men famous, κῡδιάνειρα, ἡ, only fem., usu. epith. of μάχη, Hom.

And once conversing with Pericles, the son of the famous Pericles, Περικλεῖ δέ ποτε, τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους υἱῷ, διαλεγόμενος, Xen.

To be famous, κλέομαι, only pres. and imperf., Hom., Pind.; φλέγω, only pres. and imperf. intrans. sens., also -ομαι, pass., Pind., Ap. Rh.; ἐπῐφλέγω, Pind.; λάμπω, Pind., Æsch., Plat.; εὐδοκῐμέω, Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; εὐδοξέω, Eur., Xen., Dem.; φᾰνερόομαι, pass., Hdt.

And their name is famous far and wide over both land and sea, τέτηται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ ϑαλάσσας τηλόθεν ὄνυμ' αὐτῶν, Pind.

To make famous, κλείω, only pres., Hom., Hes., Ar.; κλέω, only pres., Eur.; ὀρθόω, Pind.; φλέγω, Pind.; μιμνήσκω, esp. in aor. 1 ἐμνησα, Pind. *Vid.* To CELEBRATE.

FAN, A (for winnowing), 'ἄθηρηλοιγός, ὁ, Hom.; πτύον, τό, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ἀθηρόβρωτον ὄργᾰνον, τό, Soph.; πλόκᾰνον, τό, Plat.; [ψῦγμα, ἄτος, τό, Clearch.; *a feather fan*, πτέρινος κύκλος, ὁ, Eur., and ριπὶς πτερίνη, Anth.]

A fan to blow a fire with, ῥῖπίς, ῖδος, ἡ, Ar., also *a lady's fan*, Anth.

[*A fan-bearer* (in Egypt. procession), πτεροφόρος, ὁ, Inscr.]

FAN, TO, ῥῑπίζω, esp. and properly to fan a flame, also metaph. to fan the flame of sedition, h., Ar.; ἐκῥῑπίζω, Arist.; [ἀναῤῥῑπίζω, Antiph.]; 'ἀναψύχω, Bion.

To fan (a feeling), ζωπῦρέω, Æsch.

[*To fan the flames of war*, προσφυσάω τὸν πόλεμον, Polyb.]

A fanning, ῥῑπῐσις, εως, ἡ, Theoph.

FANCIFUL, πλᾶνος, η, ον, and ος, ον, Menand. *Vid.* CAPRICIOUS.

Fanciful (i. e., imaginary), πλαστός, ή, όν, Eur.

Fanciful (i. e., forming fancies), δοξαστικός, ή, όν, Plat.

FANCY, γνώμη, ἡ, Soph.; δοκή, ἡ, Æsch.; δόκημα, ἄτος, τό, Eur.; δόκησις, εως, ἡ, Eur.; δόξασμα, ἄτος, τό, Eur.; δοκώ, όος, contr. οῦς, ἡ, Eur.; δόξα, ἡ, Æsch., Eur. *Vid.* Syn. 184.

FANCY, TO, δοιάζω, act. and mid., no pass., aor. 1 ἐδόασσα and -άμην, only pres., imperf., and aor. 1, Ap. Rh.

FANE, A, νᾱός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; νεώς, ὁ, Omn. Att. *Vid.* TEMPLE.

FANG, ὀδούς, όντος, ὁ, Omn. *Vid.* Tusk.

With sharp fangs, καρχἀρόδους, ὁ, ἡ, neut. ουν, τό, Hom., Hes., Arist.

FANGLED (new fangled), νεοσμίλευτος, ον, Diosc.

FANTASM, φάντασμα, ἄτος, τό, Æsch., Plat., Theoc.; φάσμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; φάντᾶσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* VISION, APPEARANCE.

FANTASTICAL, μετἄβουλος, ον. *Vid.* CAPRICIOUS.

FANTASY, φαντᾶσία, ἡ, Plat., Arist.

FAR, ᾽ἀπέλεθρον, Hom.; μέγα, Hom.; *far off*, τῆλε, sometimes c. gen. of the place from which, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; τηλοῦ, Hom., Hes., Ar., Ap. Rh.; τηλόθι, Hom.; there is also a superl. τηλοτάτω, Hom.; ἀποτηλοῦ, Hom., Ap. Rh.; ἑκάς, compar. ἑκαστέρω (and ἑκαστοτέρω, Theoc.), superl. ἑκαστάτω, often also c. gen. of the place from which, Hom., Pind., Eur., Thuc., Ap. Rh.; ἀποστᾶδόν, Hom.; ἀποσταδά, Hom.; ἀποπρό, sometimes c. gen., Hom.; ἀπόπροθι, Hom.; ἀπόπροθε or -θεν, Hom., Archil.; μἄκρόν, esp. in phrase μακρὸν ἀὐτεῖν, etc. (to shout, etc., so as to be heard afar off), Hom.; μακράν, superl. μακροτἄτην, Æsch., Soph., Xen.; μακρῷ, μακροτέρῳ, etc., Soph., Hdt.; μακρᾶ᾽, Xen.; πρόσω, πόρσω, and πόρρω (also πρόσσω, Hom., Eur.), compar. προσωτέρω, superl. προσωτάτω, προσώτατα, also πορρωτέρω, etc. (Pind. has also compar. πόρσιον, superl. πόρσιστα), Omn.; ᾽ἀποτηλόθι, Ap. Rh.; ἀποτῆλε, Anth.; ᾽ὕπεκπρό, Ap. Rh.; τῆλε παρέξ, Ap. Rh.

Some of those who do not look far into the business have reproached him, τῶν μηδὲν πρὸ τοῦ πράγματος ἐνθυμουμένων . . . ᾐδη τινὲς ἐλοιδόρησαν αὐτόν, Isoc.

Far off, after verb or word of motion to a place, τηλόσε, Hom.; ἐκποδών, Trag., Hdt., Thuc., Xen.

From far, after verb of motion from a place, τηλόθε or -θεν, often c. gen., Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἑκἄθεν, Hom., Pind., Æsch.; ᾽ἀπόπροθε or -θεν, Hom.; ᾽ἄποθεν, Æsch., Thuc., Xen., Æschin.; ᾽ἄπωθε or -θεν, Soph., Eur., Antipho; πρόσωθε or -θεν, and πορρώτερωθε, Omn. Att.; σπἰδοθεν, Antim.; as, to see from afar, etc., ἐκ πολλοῦ, Xen.

Far from, ἀπό, c. gen., Hom.; ᾽ἄνευ, c. gen., Hom.; ᾽ἄνευθε or -θεν, c. gen., Hom., Pind., Ap. Rh.; ᾽ἀπἄνευθε or -θεν, c. gen., Hom.; νόσφι or νόσφιν, c. gen., Hom., Hes.; ᾽ἀπόνοσφι or -φιν, Hom.; ᾽ἄτερθε or -θεν, c. gen., Hom.; ᾽ἄπἄτερθε or -θεν, Hom.; δἴχα, c. gen., Soph.

Far, by far, with a comparative adj., μᾶλα, Hom.; πολλόν, Hom.; πολύ, πολλῷ, Omn.; μέγα, Hom.; μἄκρῷ, Soph., Hdt. *Vid.* MUCH.

As far as possible, μήκιστον, Xen.; ὅποι προσωτἄτω, Plat.; [ὅτι μακροτάτην, Xen.; ὅσον ἐπὶ μακρότατον, or ἐφ᾽ ὅσον μακρότατον, Hdt.]

As far as it was possible, μέχρι δυνατὸν ἦν, Xen.

As far as, ὅσον τε, Hom., Hdt.; ὅσον, Hom., Soph., Xen., Dem.; μέχρι, sometimes before a vowel μέχρις, sometimes with a preposition, as μέχρι πρός, Omn.; ἐφ᾽ ὅσον, Xen.; ἐς ὅσον, and καθ᾽ ὅσον, Att.; ἔστε ἐπί, c. acc., Xen.; ἕως, c. gen., Dem.; *only so far as*, ὅσον μόνον, Thuc.

So far, ἐπὶ τόσσον, poet. for τόσον, Hom.

How far off? πόσον; Xen.

He is so far from having defined, πολλοῦ γε δεῖ διὡρικεν, Dem.

That ye may know that he is so far from being worthy, ἵν᾽ εἰδῆτε πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα, Dem.

I think I am far from having . . ., πολλοῦ μοι δοκῶ δεῖν ἔχειν, Xen.

I am far from pleading for myself, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, Plat.

I do not reproach those who enjoined these things, far from it, οὐ τοῖς ἠγησαμένοις ταῦτ᾽ ἐπιτιμῶ, πολλοῦ γε καὶ δέω, Dem.

I am very far, ay, utterly removed (from such conduct), πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω, Æsch.

Being far from equal, πολλοῦ δέοντας ἴσους εἶναι, Xen.

You are so far from using . . . (in this manner), τοσούτου δέεις χρῆσθαι, Dem.

We are as far off as ever (from our object), ἴσον δ᾽ ἄπεσμεν τῷ πρίν, Eur.

Which he was very far from doing, ὧν (sc. πραγμάτων) ἀπεῖχε πλεῖστον, Xen.

For the poorer were so far from envying those who had money, that . . ., οἵ τε γὰρ πενέστεροι . . . τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ φθονεῖν τοῖς πλείω κεκτημένοις, ὥστε, Isoc.

As far as concerns me, τὸ ἐπ᾽ ἐμέ, Eur., Plat.

As far as decrees go, ἕνεκά γε ψηφισμάτων, Dem.

The latter will be far worse than the former, Ὁ δ᾽ ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανοῦργος ἔσται, Eur.

But I will go so far as to admit, ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι ὥστε . . . ὁμολογῶ, Dem.

[*To be far gone in a* thing, προβεβηκέναι πόρρω, c. gen., Xen.; *it has gone so far that*, εἰς τοῦτο προβέβηκε ὥστε, c. indic., Plat.; *having gone forward as far as might seem*, etc., προελθόντες ὅσον ἂν δοκῇ, κ. τ. λ., Xen.]

FAR OFF, adj., μἄκρός, ά, όν, Hom., Trag., Thuc., Xen.; τηλεδἄπός, ή, όν, Hom.; τηλουρός, όν, Æsch., Eur.; ᾽ἄπουρος, ον, sometimes c. gen., Soph.; ὁ ἀπωτέρω, Soph.

Seen from far, τηλεφἄνής, ές, Hom., Ar.; τηλέσκοπος, ον, Hes., Soph.; τηλαυγής, ές, h., Theogn., Pind., Soph.; τηλέφἄτος, ον, Pind.; τηλωπός, όν, Soph.; ᾽ἀρίδηλος, ον, Simon.; ᾽ἄοπτος, ον, c. gen., Soph.

Heard from far, τηλεφἄνής, ές, Soph.; τηλωπός, όν, Soph.

Traveling far, τηλέπλἄνος, ον, Æsch.; τηλέπομπος, ον, Æsch.

Wounding from afar, τηλεβόλος, ον (of a missile), Pind.

Far-shooting, ἑκάεργος, ὁ, Hom.; ἕκἄτος, ὁ, Hom.; ἑκηβόλος, ον, Hom., Trag.

Far-seeing, πολυσκόπος, ον, Pind.

To be far off, ἀπόκειμαι, imper. -κεισο, imperf., -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Pind.; ἀποστᾰτέω, Æsch., Eur., Xen.

To live far off, ἀποικέω πρόσω, sine cas. or c. gen., Eur., Xen.; ἀποικέω μακράν, Thuc.

To be inhabited far off (i. e., to be far off, of a region or town), ἀποικέομαι (pass.) μακράν, Soph.

To be far from (folly, wisdom, misfortune, etc.), ἀπαλλάσσομαι, pass., c. gen. or c. infin., Hdt., Thuc.

Oh women, how I fear lest I have gone too far (i. e., done wrong) *in all the things I have lately done*, Γυναῖκες, ὡς δἐδοικα μὴ περαιτέρω πεπραγμένʼ ἢ μοι πάνθʼ ὅσʼ ἀρτίως ἑδρων, Soph.

When you go too far in anger, ὅταν θυμοῦ περάσῃς, Soph.

FARE, TO, πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα (Hom. also has 2d pl. perf. sync. πέποσθε, perf. part. fem. πεπᾰθυῖα), no other tenses except imperf., no pass. or mid. except the above-mentioned fut. (Hom. and Hes. only use the word of misfortune; the Attics have also εὖ πάσχω, etc.), Omn.; πράσσω, perf. πέπρᾰγα, esp. with adv. εὖ, καλῶς, κακῶς, etc., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐμπολάω, Soph.

To fare ill, ἀνεπιτηδείως πράσσω, opp. to εὖ πρ., Lys.

It fared ill with the Curetes, Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, Hom.

FARE, ἐπίβᾰθρον, τό, Hom.; ὁδοιπόριον, τό, Hom.; ναῦλον, τό, or ναῦλος, ὁ, Ar., Xen., Dinarch., Dem.; [(for crossing a ferry), πορθμεῖον, τό, Luc.]

FAREWELL, χαῖρε, Omn.; ἔῤῥωσο, infin. ἐῤῥῶσθαι, Xen., Plat., Dem.; ᾽ὑγίαινε, Ar.

[*To bid one farewell*, χαίρειν λέγω or κελεύω τινί, also χαίρειν τινὰ προσεῖπον, Xen.]

FARING, A (well or ill, how a person fares), πρᾶξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt. *Vid.* CONDITION.

I do not know how you fare, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Soph.

FARM, A, χωρίον, τό, Thuc., Xen.; χώρα, ᾱ, Xen.; γήπεδον, τό, Plat.; γεωπέδιον, τό, Hdt.; γεωργία, ἡ, Plat., Isoc.

A little farm, γήδιον, τό, Ar., Xen.; [ἀγρίδιον, τό, Ar.]

FARM, TO, γηπονέω, Eur.; γεωργέω, Eur., Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* TO CULTIVATE.

To farm (i. e., to hire), νέμομαι, mid., Thuc.; ὠνέομαι, mid., imperf. ἐωνούμην, pass. not in pres., but in perf. ἐώνημαι, and pluperf. and aor. 1, Plat., Lys., Andoc.

[*To farm out*, μισθόω, Dem. *Vid.* TO LET OUT.]

FARMER, A, γεωργός, ὁ, sometimes γ. ἀνήρ, etc., Anac., Hdt., Omn. Att.; γηπόνος ἀνήρ (ᾰ Hom., ᾰ̄ Att., except in chorus ᾰ̄ sometimes), Eur.

Skillful as a farmer, γεωργῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Xen.

[*Farmer of taxes*, πεντηκοστολόγος, ὁ (of the tax πεντηκοστή), Dem.]

FARMING, γεωργία, ἡ, Omn. Att. prose.

Farming (i. e., hiring, contracting for, etc.), ὠνή, ἡ, Andoc.

Fond of farming, φῐλογέωργος, ον, Xen.

Fondness for farming, φιλογεωργία, ἡ, Xen.

FARM-YARD, A, αὔλιον, τό, Eur.

Belonging to a farm-yard, προσαύλειος, ον, Eur.; αὔλιος, α, ον, Ap. Rh.

FARTHER (more far), προτέρω, Ap. Rh. *Vid.* FURTHER.

Farther (after verb of motion to a place), προτέρωσε, Ap. Rh.; ἐπῖπροτέρωσε, Ap. Rh. *Vid.* FAR.

FARTHING, A, χαλκοῦς, οῦ, ὁ (in reality rather less than a farthing), Ar., Dem.

FASCES, THE (of the Roman consuls), ῥάβδοι, αἱ, Plut.

[*To have the fasces borne before one*, ῥαβδουχέομαι, pass., Plut.]

FASCINATE, TO, μεγαίρω, Ap. Rh.

FASHION (i. e., form of any thing), σχέσις, εως, ἡ, Æsch., Xen., Plat., Dem.; σχῆμα, ἄτος, τό, Soph., Xen.; τρόπος, ὁ, Æsch., Plat.; ῥυθμός, ὁ, Eur.; σκευή, ἡ, Thuc.

The fashion of the country, τὸ ἐπῖχώριον, contr. τοὐπιχώριον, Ar., Plat.

To be the fashion of a country, ἐπῖχωριάζω, Arist.

It is the fashion, ἐπιχωριάζεται, ἔθος ἐστί, impers., Arist.

According to the fashion of the country, ἐπῖχωρίως, Ar.

To fashion after or *like*, συσχημᾰτίζω, c. πρός and acc., Arist.

To be fashionable (lead a fashionable, luxurious life), κοισῠρόομαι, pass., Eur.

FAST, TO, ᾽ἄσῑτέω, Eur., Xen.; νηστεύω, Ar.

To fast before, προνηστεύω, Hdt.

It is not the custom of the Greeks to mourn for a dead man with fasting, Γαστέρι δ᾽ οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς, Hom.

FAST, A, FASTING, subst., ᾽ἄσῑτία, ἡ, Eur., Hdt.; ᾽ἀπαστία, ἡ, Ar.; νηστεία, ἡ, Hdt., Arist.; ξηροφαγία, ἡ, Eccl.

[*Fast-day*, νήστιμος ἡμέρα, ἡ, Eccl.]

Fasting, adj., ᾽ἄπαστος, ον, c. gen. of the food from which, Hom.; ἄκμηνος, ον, c. gen. of food, or sine cas., Hom.; νῆστις, ιος, Att. εως, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen., Hom., Æsch., Eur.; ᾽ἀσῖτος, ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἄβρωτος, ον, Soph.; ᾽ἄγευστος, ον, c. gen., Soph.; [ἀναρίστητος, ον, Ar.; ἀνάριστος, ον, Xen.]

FAST (i. e., well fastened), στεγανός, ή, όν, Æsch., Xen. *Vid.* FASTENED, FIRM.

Fast (i. e., quick), τᾰχύς, εῖα, ύ, compar. τᾰχῠτερος, etc., but poet. and Att. θάσσων, τάχιστος, Omn. *Vid.* SWIFT.

Fast (i. e., rapidly recurring, as the waves, etc.), ἐπασσῠτερος, α, ον, Hom.

Fast (as blows), ἐπασσυτεροτρῐβής, ές, Æsch.

Fast, adv. (as to hold fast), ρωλεμέως, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἄπριγδα, Æsch.; ἄπριξ, Soph., Plat., Theoc.

FASTEN, TO, πειραίνω, Hom.; πεδάω, Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat.; ἅπτω, no perf., mid. and pass. voice not used in this sense, Hom., Æsch., Eur.; ἀνάπτω, also metaph., as, "to fasten blame on," c. dat., Hom., Eur., Dinarch.; ἐξάπτω, c. gen. of the thing to which, or c. prep., sometimes c. dat., Hom., Eur., Hdt., Xen.; κᾰθάπτω, Soph., Eur., Xen.; ἐξᾰνάπτω, Eur.; ᾽ἀφάπτω, c. ἐκ and gen., Hdt., Theoc.; συναείρω, only pres. and aor. 1, Hom.; ἄρω, not used in pres., but esp. in aor. 2 ῆρᾰρον, ᾽ἄρᾰρε, etc., and perf. in pass. sens. ᾽ἄρᾰρα, in Hom. ᾽ἄρηρα, part. ᾽ἀρηρώς, ᾽ἀρηρνῖα, and poet. ᾽ἀρᾰρνῖα, Hom., Eur.; προσάρω, in perf. only, Hom.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, pass. δέδεμαι, etc., Omn.; ἐκδέω, Hom.; ᾽ἀνᾰδέω, Theoc.; πήγνῡμι, 2d perf. πέπηγα, and pluperf. ἐπεπήγειν, in pass. sens., aor. 2 pass. ἐπᾰγην, Omn.; προσπήγνῡμι, c. dat. of the thing to which, Eur.; πελάζω, c. dat., Hes.; πορπάω, Æsch.; κᾰθαρμόζω, abs., or c. ὑπό and dat., Eur.; κολλάω, properly with glue, Pind., Æsch., Plat.; παρακολλάω, Hipp.; πασσᾰλεύω, properly with pegs, Æsch., Eur.; γομφόω, prop. with nails, Æsch.; φῑμόω, c. dat., Ar.: σῠνᾰράσσω, fut. -ξω, Ap. Rh. *Vid.* To FIT, To FIX, To JOIN, To BIND, and SYN. 162.

To fasten to (see above), also προσάπτω, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; περιάπτω, Pind.; προσεδᾰφίζω, Æsch.; προσπασσᾰλεύω, c. dat. or c. πρός and dat., Æsch., Ar., Menand., Hdt.; προσπερονάω, c. dat. or c. prep., Xen., Plat.; ἀρτάω, c. ἐπί and dat., Thuc.; προσπερονάω, Plat., Xen.; προσαρτάω, Xen., Dem.; ἐπιζεύγνῡμι, c. dat. or c. prep., Æsch., Hdt., Theoc.; ᾽ἀνείρω, only pres. and imperf. act., c. περί and acc., Hdt.

To fasten besides, προσκᾰτᾰδέω, Hipp.

To be fastened, προσᾰραρίσκω, 2d perf. -ᾰραρα, Ion. -ᾰρηρα, in pass. sens., Hes.; ἀποσκίμπτομαι, pass., Pind.

To be cleverly contrived and fastened on, προσμηχᾰνάομαι, pass., Æsch.

FASTENED, πολῠδεσμος, ον, Hom.; πηκτός, ή, όν, Hom., Hes., h., Soph., Eur.; σύμπηκτος, ον, Ar., Hdt.; πολῠγομφος, ον, lit., with many nails, Hes., Æsch.; πασσᾰλευτός, ή, όν, Æsch.; σύναπτος, η, ον, and ος, ον, Ar., Arist.; σῠνᾰρηρώς, υῖα, ός, Ap. Rh.

Well fastened, εὔπηκτος, ον, Hom.; εὐπᾰγής, ές, Xen., Theoc.; εὔγομφος, ον, Eur.; γομφοπᾰγής, ές (of Æschylus's long words), Ar.

Fastened to, προσπορπᾰτός, όν, c. dat., Æsch.

FASTENING, A, ἁρμός, ὁ, Eur.; σύνδεσμος, ὁ, pl. τὰ σύνδεσμα, Eur., Thuc., Plat.; γόμφος, ὁ, Hdt.; πηκτόν, τό, Eur., Ar.; ἔνερσις, εως, ἡ, Thuc.; συνοχή, ἡ, Ap. Rh.

The act of fastening any thing, πῆξις, εως, ἡ, Plat.

The act of fastening one thing to another, προσάρτησις, εως, ἡ, Hipp.

FASTER, A, κᾰκόσῑτος, ὁ, Plat.; σίκχος, ὁ, Arist.

FASTIDIOUS, ὑπεροπτῐκός, ή, όν, Dem. *Vid.* PROUD.

FASTIDIOUSLY, ὑπεροπτικῶς, Xen.

To treat fastidiously, ᾽ὑπερεώραον, imperf. ὑπερεώραον; Lys.

FAT, subst., ᾽ἄλοιφή, ἡ, Hom.; πῖαρ, τό, indecl., Hom., h.; δημός, ὁ, Hom., Hes., Ar.; κνῖσα, and Ion. κνίση, ἡ, Hom., Æsch.; στέαρ, τό, στέᾰτος, also στεᾶτος, as dissyll., Hom., Xen.; λῖπος, τό, Soph.; πῖμελή, ἡ, Soph., Hdt.; (a softer fat than στέαρ, LIDD. and SCOTT) στεάτιον, τό, Alex.; πῐότης, ητος, ἡ, Arist.

[*The fat of the land*, πῖαρ ἀρούρης, or πῖαρ χθονός, Anth.; *to live on the fat of the land*, ὀψοφαγέω, Ar.]

Fat, adj., ζᾰτρεφής, ές, Hom.; πίων, ὁ καὶ ἡ, gen. πίονος, Hom., Hes., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; also irreg. fem. πίειρα (esp. of land, etc., rarely of animal fatness), Hom., Hes., Soph., Plat., Theoc.; also πιέρα, Arist.; πᾰχύς, εῖα, ύ, Ar., Xen.; λᾰῐνός, ή, όν, Ar.; πῖμελώδης, ες, Arist.; τρᾰφερός, ά, όν, Theoc.; πολύτροφος, ον, Theophr.

Very fat, ᾽ὑπέρπᾰχυς, υ, Hipp.

Rather fat, ᾽ὑποπῖμελος, ον, Diphil.; ᾽ὑπόπᾰχυς, υ, Hipp.

A fat fellow, ζωμός, ὁ, Anaxand.

To be fat or *to grow fat*, πᾰχύνομαι, pass., Æsch., Ar.

To be very fat, ᾽ὑπερπᾰχύνομαι, Theoph.

To make fat. *Vid.* To FATTEN.

At the same time to make fat, συμπᾰχύνω, Hipponax.

FATAL, θῡμοφθόρος, ον, Hom.; λοίγιος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὀλοός, ή, όν, Hom., Hes., Trag.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Plat.; ᾽ἀνᾰσῖμος, ον, Trag., Plat.; ᾽ἀνᾰτοφόρος, ον, Æsch.; ᾽ἀνᾰτηφόρος, ον, Æsch., Soph., Xen.; ᾽ἀνᾰτόεις, εσσα, εν, Soph., Eur.

Fatal (of a wound only), καίριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Xen.

FATALLY, καιρίως, Æsch.

FATE, Αἶσα, ἡ, not in pl., Omn. poet.; Μοῖρα, ἡ, also in pl. (as the Fates: Hom. often has Μοῖρα θεοῦ, or Μοῖρα θεῶν), Omn.; Κήρ, κηρός, ἡ, often also pl. (see below), never bringing any thing but misfortune, Hom., Hes., Pind., Trag., Plat.; δαίμων, ονος, ὁ, Omn.; οἶτος, ὁ, only bad fate, death, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.: μόρος, ὁ, chiefly bad, Omn. poet.; πότμος, ὁ, always bad, Omn. poet.; ἡ πεπρωμένη, τὸ πεπρωμένον, Hom., Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; λᾶχος, τό, Theogn., Æsch., Soph.; χρεών, indecl. (gen. τοῦ χρεών, Eur.), Pind., Hdt., Omn. Att.; τὸ χρῆν, Eur.; ᾽ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.; τὸ μόρσῐμον, Pind., Æsch.; ἡ εἱμαρμένη, Plat.; Ξευμορία, ἡ, Call.

It is the fate, *it is fated*, εἵμαρται, pluperf. εἱμαρτο, in imperf. sens., also part. εἱμαρμένος, η, ον, Hom., Hes., Theogn., Soph., Æsch., Plat.; πέπρωται, pluperf. ἐπέπρωτο in imperf. sens., part. πεπρωμένος, η, ον, Omn.; χρεών ἐστι, or χρεὼν ἐστι (ἐστί often understood), Theogn., Pind., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat.; χρή (for tenses, etc., see OUGHT), Æsch.; μεμόρηται, pluperf. ἐμεμόρητο, poet. μεμόρητο, in imperf. sens., part. sync. μεμορμένος, Ap. Rh.

Death is the fate of all mortals, πᾶσι Ξνητοῖς ἔφυ μόρος, Soph.

I meet with this fate, τοιάδ᾽ ἄρυμαι, Soph.

Contrary to fate, ὑπέρμορον, Hom., Ap. Rh.; ὑπέρμορα, Hom.

FATED, αἴσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ἐναίσῐμος, ον, Hom.; μόρῐμος, ον, Hom., Pind., Æsch.; μόρσῐμος, ον, Omn. poet., Hdt.; μοιρίδιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur.; μοιρόκραντος, ον, Æsch.; Ξεσφᾶτος, ον, Omn. poet., Ξεόμορος, poet. Ξεύμορος, ον, Pind.; Ξευμόριος, α, ον (for Ξεομ.), Ap. Rh.

Favored by fate at one's birth, μοιρηγενής, ές, Hom.

Doomed to a sad fate, αἰνόμορος, ον, Hom., Æsch.

As it is fated, ἐναισίμως, Æsch., Eur.

FATES, THE, Κατακλῶθες, αἱ, Hom.; Κῆρες, αἱ, Hom., Trag. (according to Hesiod they were daughters of Νύξ, but had no father; and their names were Λάχεσις, εως, ἡ, Hes., Κλωθώ, οῦς, ἡ, Hes., ᾽Ἄτροπος, ἡ, Hes.)

Urged on by the Fates, Κηρεσσῐφόρητος, ον, Hom.

FATHER, πᾰτήρ, πατέρος, oftener sync. πᾰτρός, etc. (as always in Att.), acc. πατέρα, never contracted in dual or plural except in gen. pl., dat. pl. πατρᾶσι (but in Hom. πατέρεσσι), Omn.; τοκεύς, έως, ὁ, Hes., Ap. Rh.; γενέτης, ου, ὁ, Eur.; γενέτωρ, ορος, ὁ, Eur., Hdt.; γεννητής, οῦ, ὁ, Soph.,

Plat.; γεννήτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat.; γονεύς, έως, ὁ, Hdt., Plat., Dem.; ἄροτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; φύτάλμιος πατήρ, ὁ, Soph.: φύτοσπόρος, ὁ, Soph.; φύτουργός and φυτ. πατήρ, ὁ, Æsch., Soph.; ὁ φύσας, gen. φύσαντος, c. acc. of the children, Soph.; ὁ τεκών, τεκόντος, c. acc. or c. gen., Æsch., Eur.; πάτρίδιον, τό, Ar.

Father (as a mark of respect addressed to aged men), ἄττἄ, Hom.; τέττἄ, Hom.

A father's father or *mother's father. Vid.* GRANDFATHER.

[*A father's brother*, πατροκασίγνητος, ὁ, Hom., Hes.; πατράδελφος, ὁ, Isæ.; *a father's sister*, πατροκασιγνήτη, ἡ, Q. Sm.]

A common father, συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, Plat.

An unhappy father, αἰνοπατήρ, έρος, ὁ, Æsch.

Aged fathers, φυτάλμιοι γέροντες, Æsch.

Father of all, παντογένεθλος, ὁ, Orph.

An unnatural father, ψευδοπάτωρ, ορος, Call.

Making the wish father to the thought, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ βούλεσθαι, Thuc.

From a father, of a father, etc., πατρόθεν, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; *addressing each man as his father's son* (speaking to them as if one recollected their fathers), πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον, Hom.

Each writing on a tablet his name and the name of his father and his tribe, etc., ἕκαστος εἰς πινάκιον γράψας τοὔνομα πατρόθεν καὶ φυλῆς, κ. τ. λ., Plat.

Of or *belonging to one's father, inherited from*, etc., πάτρώιος, α, ον, Hom., Hes., Hdt.; πάτρῷος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Omn. Att.; πάτριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; πάτρῐκός, ή, όν, Eur., Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* SYN. 350.

[*Dear father* (coaxingly), πατέριον, τό, Luc.]

The murderous hand of a father, χεὶρ πάτροκτόνος, Eur.

Born of a mighty father, ὀβρῐμοπάτρη, only fem., Hom.

Born of a noble father, εὐπάτέρεια, only fem., Hom., Eur.; εὐπάτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; εὐπάτρίδης, ου, only masc., Soph., Eur., Xen.; in fem. εὐπάτρις, ίδος, Eur.

Born of an unknown father, κλωποπάτωρ, ὁ, ἡ, Theoc.

Born of an ignoble father, κἄκοπάτρις, ίδος, ο καὶ ἡ, Alcæ., Theogn.

Loving one's father, φίλοπάτωρ, ορος, ὁ, Eur., Xen.; fem. εὔπάτρις, ίδος, Soph.

Love for one's father, φίλοπάτρία, ἡ, Eur.

Deserting one's father, λίποπάτωρ, ὁ, ἡ, Eur.

[*Murderer of a father*, πατραλοίης, ο, Plat.]

Having the same father, ὁπάτρος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ὁμοπάτριος, ὁ, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Antipho, Isæ.; ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Plat., Isæ., Dem.

By the father's side, τὸ πάτρωνῦμιον, as adv., Æsch.

To call father, πάτερίζω, Ar.

A father's care or *rule*, ἡ πατρονομῐκή, Plat.; πατρονομία, ἡ, Luc.

[*Fathers* (i. e., forefathers), πάτρες, οἱ, Hom., etc.; *the Fathers* (i. e., rulers), πατρονόμοι (in Sparta), Paus.]

Fatherless, ἀπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; πάτροστερής, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Disowned by me your father, ἀπάτωρ ἐμοῦ, Soph.

A father-in-law, ἑκῦρός, ὁ, Hom.; πενθερός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; γαμβρός, ὁ, Eur.; κηδεστής, ὁ, Ar., Dem.

Having a good father-in-law, εὐπένθερος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

[*Step-father*, μητρυιός, ὁ, Theopomp. (Com.) *Vid.* STEP-FATHER.]

FATHOM, Α, ὀργυιά, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Xen.

A fathom long, ὀργυιαῖος, α, ον, Anth.

Three fathoms long, or *high*, or *wide*, τριόργυιος, ον, Xen.

Four fathoms long or *high*, etc., τετρόργυιος, ον, Xen.

Five fathoms long or *high*, etc., πεντόργυιος, ον, Xen.; so τριἄκοντόργυιος, ον, Xen.; πεντηκοντόργυιος, ον, Hdt., etc.

FATIGUE, κόπος, ὁ, Eur., Xen., Plat.; κάμἄτος, ὁ, Eur.

FATIGUE, ΤΟ, βἄρῦνω, Hom., Ar., Xen.; λῦπέω, Soph., Xen.; τἄλαιπωρέω, Ar., Thuc., Isoc., Dem.; ἀποκναίω, Ar., Dem.; κἄτἄτρίβω, Thuc.; παρατείνω, Xen.; κόπτω, Xen., Dem., Theoc.

To fatigue to death, ἀποκτείνω, Eur.

To be fatigued, στρεύγομαι, only pres., Hom., Ap. Rh.; κάμνω, fut. κἄμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκἄμον (in Hom. κέκαμον, subj. κεκάμω, etc.), perf. κέκμηκα (part. sync. in Hom. κεκμηώς, κεκμηῶτος, and κεκμηότος), Omn.; κοπόομαι, h.; κοπιάω, Ar.; ἄπείπον aor. 2, part. ἀπειπών, aor. 1 ἄπειπα, no other tenses, Soph., Xen., Dem.; ἄπείρηκα, perf., with fut. ἀπερῶ, no other tense, c. dat. or c. ὑπό and gen., Eur., Xen., Plat., Dem.; πονέω, Xen.; ἀπἄγορεύω, usu. c. part., Xen.

To be fatigued before or *very soon*, προκάμνω, Æsch., Eur.; προἀποκάμνω, Plat.; προἀπἄγορεύω, Isoc.; προαπείπον, Isoc.; προαπείρηκα, Isoc.

Not to be fatigued, διαρκέω, fut. -έσω, Xen.

FATIGUED (very), ὑπέρκοπος, ον, Arist.

Rather fatigued, ὑπόκοπος, ον, Xen.

FATIGUING, ὀϊζῦρός, Att. οἰζῦρός (οἰζῠρός, Ar.), ά, όν, compar. -ώτερος, etc., Hom.; πολυἄΐξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κοπώδης, ες, Hipp.

FATNESS, πῖότης, ητος, ἡ, Arist.

FATTED, σιτευτός, ή, όν, Xen.

FATTEN, ΤΟ, act., χορτάζω, Hes., Ar.; πῖαίνω, Pind., Æsch., Eur., Plat.; κἄτἄπῖαίνω, Plat.; διἄπῖαίνω, Theoc.; πἄχῦνω, Ar., Xen., Plat.; σῖτεύω, Hdt.

To fatten one's self, ἀκοστέω, Hom.; πῖαίομαι, pass., c. dat. of the food, Pind.

FATTENING, Α, χορτασμός, ὁ, Anaxand.

Fattening, calculated to fatten, πῖαντήριος, α, ον, Hipp.

FATTY, πιμελώδης, ες, Arist.

FATUITY, ἠλίθιότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* FOLLY.

FAULT, αἰτία, ἡ, Omn. Att.; αἰτίἄμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur., Thuc.; κἄκουργία, ἡ, oftenest in pl., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πλημμέλημα, ἄτος, τό, Æschin. *Vid.* CRIME.

Not by my own fault, οὐ δι' ἐμέ, Andoc.; [*without fault in* a thing, ἀναίτιος, ον, c. gen., Hom., Hdt., Trag.]

To be at fault, ἄλάομαι, Soph. *Vid.* TO BE PERPLEXED.

[*To be in fault*, πλημμελέω, Oratt.]

To find fault, ἐπῐτῑμάω, Isoc. *Vid.* TO BLAME.

A finding fault, ἐπῐτίμησις, εως, ἡ, Thuc., Dem. *Vid.* REPROOF, BLAME.

FAULTILY, κάκῶς, Omn. *Vid.* BADLY.

FAULTLESS, ἄμώμητος, ον, Hom., Archil., Mel.; ἄμωμος, ον, Æsch., Hdt.; ἀνἄμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* INNOCENT.

FAULTLESSLY, ἀμωμήτως, Hdt.; ἀνἄμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.

FAULTY, πονηρός, ά, όν (of trivial things), Xen., used in a stronger sense, as bad, wicked, by all after Hom. *Vid.* BAD.

FAVOR, ΤΟ, ἀέξω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Soph.; εὐνοέω, c. dat. or sine cas., Soph., Eur., Hdt., Xen.; συγκαταινέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only -ήνημαι, aor. 1 -ηνέθην, etc., c. dat., Xen.; προστίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, c. dat., Hdt.; συμφῐλονεικέω, c. dat., Andoc.; εὐμενέω, c. dat., Ap. Rh.; ἐπιπταίρω, only as persons favor one, c. dat., Theoc.; ἐπιπνέω, f. -πνεύσω, poet. ἐπιπνεύω, c. acc., Ap. Rh. *Vid.* TO BE FRIENDLY TO.

Favoring me very much, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν, Æsch.

But he whom you do not favor, etc., Ὅτῐδε σὺ μὴ πνευσῃς εὐδείελος, Call.

Thinking that the Grecian cities . . . would rather favor the Athenians, νομίζων τὰς . . . πόλεις Ἑλληνίδας . . . μᾶλλον προσέχειν ἂν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν νοῦν, Xen.

And men for the most part rather favored the Lacedæmonians, ἡ δὲ εὔνοια παρὰ πολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, Thuc.

Struthas, indeed, greatly favored the Athenians and the allies, ὁ μέντοι Στρούθας ἰσχυρῶς τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις γνώμην προσεῖχε, Xen.

FAVOR, χἄρις, ῖτος, ἡ, acc. -ῖτα and -ιν, dat. pl. poet. χάρισσι, Pind. (Hom. has it only in the sense of personal grace, as we say "well favored," "ill favored"), Omn. post Hom.; ὄπις, ῖδος, ἡ, acc. ῖδα and ιν, Pind.; εὐμενία, ἡ, Pind.; εὐμένεια, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εὔνοια, ἡ, Hdt., Omn. Att.

A favor (i. e., a kindness done), εὐεργεσία, ἡ, Hom., Hes., Hdt., Omn. Att. prose.

A previous favor, προὔπαρχή, ἡ, Arist.

To be out of favor with you, σοίγε . . . ἐκ Διὸς πεσέειν (aor. 2 infin. poet. of πίπτω), Hom.

He was in favor with Crœsus, ἦν ἐν γνώμῃ Κροίσῳ γεγονώς, Hdt.

Thinking that you will be in favor with Creon if he becomes king, δοκῶν Ἑρόνοις παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας, Soph.

In favor of (i. e., for the advantage of), πρός, c. gen., Omn. Att.; *which* (i. e., delay) *is rather in favor of those who have done wrong*, ὅ ἐστι πρὸς τῶν ἠδικηκότων μᾶλλον, Thuc.; also πρό c. gen., and χάριν c. gen., Hom., etc.

Decide impartially between both, and not by favor, ἐς μέσον Ἀργείοισι δικασσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ, Hom.

Do not you, oh good Morson, favor either me in your decision, nor indeed favor him, τύ δ', ὦ 'γαθέ, μήτ' ἐμέ, Μόρσων, ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὢν τύ γα τοῦτον ὀνάσῃς, Theoc.

To do or *say any thing so as to curry favor with*, πράσσω or λέγω πρὸς χάριν, c. gen. pers. or c. dat., Soph., Thuc., Xen.

By the favor of, κατά, c. acc., Pind.

Without the favor of, ἀέκητι, c. gen., Hom.

To do or *show a favor to*, χᾰρίζομαι, mid., fut. χαρἰσομαι and χαριοῦμαι, perf. pass. in act. and pass. sens., c. dat. pers., sometimes also c. acc. of the favor done, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κατατίθεμαι (mid. aor. 1 -εθηκάμην) εὐεργεσίαν, κατ. χάριν, προστίθεμαι χάριν, c. dat. pers. or c. πρός and acc., Soph., Hdt., Thuc., Antipho; φέρω χάριν, c. dat., Hom.; νέμω χάριν, δἴδωμι χάριν, c. dat., Soph.; ὑπουργέω χάριν, c. dat., Æsch., Eur.; ὁράω χάριν, Att.

For we gain friends, not by receiving, but by doing favors, οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους, Thuc.

Doing so, oh Achilles, you would do me a favor, Ὣδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχἰλεῦ, κεχαρισμένα ϑείῃς, Hom.

To cultivate the favor of, ϑεᾰπεύω, Omn. Att. prose.

A cultivating the favor of, ϑεᾰπεία, ἡ, Thuc.

Favorable, δεξιός, ά, όν (esp. of omens), sine cas., Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐναίσῐμος, ον (esp. of omens), sine cas., Hom., Ap. Rh.; ἐναίσιος, ον, Soph.; ἤπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Eur., Plat.; ἄρμενος, η, ον (not of persons), Hes.; εὐμενής, ές, Omn. post Hom.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; εὔφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. -ονος (not of circumstances), Pind., Trag.; εὔανδρος, ον, Æsch.; εὔνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Hdt., Omn. Att.; εὐπρόσωπος, ον, Soph.; εὐπροσωπόκοιτος, ον, Æsch.; εὐμειδής, ές, Ap. Rh., Call.

Favorable (of wind), πλησίστιος, ον, Hom.; οὔριος, α, ον, and ος, ον (also of a voyage made with favorable winds), Omn. Att.; εὐαής, ές, Soph., Eur., Hdt.; ἔπουρος, ον, Soph.; ἐπίφορος, ον, Æsch.; εὔφορος, ον, Xen.; ναυσἰπομπος, ον, Eur.; πλευστἰκός, ή, όν, Thuc.; πομπαῖος, α, ον, Pind.

For night is favorable to robbers, κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, Eur.

Favorable (of a voyage), εὐστᾰλής, ές, Soph.

To be favorable, χρήζω, esp. in part. pres., sine cas., Æsch., Eur. (see To favor); as wind, οὐρίζω, fut. οὐρἰσω, Att. οὐριῶ, Æsch.

The wind was favorable, ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, lit., "swelled the main-sail," Hom.; [οὔριος ἦν ὁ ἄνεμος, ἐπί τινα, Thuc.]

Favorably, εὖ, Omn. (in the sense of the respective adjectives under Favorable); εὐμενῶς, Æsch., Plat.; εὐφρόνως, Æsch.; δεξἰως, Ar.

Who regulated all affairs in that quarter favorably for the Lacedæmonians, ὃς τὰ ἐκεῖ πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν, Xen.

Favorer, ᾱ, ϑεᾰπίς, ἴδος, ἡ, Plat.

Favorite, ᾱ, κτΐλος, ὁ, Pind.; [παιδικά, τά, (a loved object, of a person, and so with masc. adj.), Thuc., Xen., etc.; also of any loved object of pursuit, e. g., φιλοσοφία τὰ ἐμὰ παιδικά, Plat.]

Fawn, ᾱ, ἔλλός, ὁ, Hom.; νεβρός, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.

Of or *belonging to a fawn*, νέβρειος, ον, Call.

Spotted like a fawn, νεβρίας, ου, ὁ, only masc., Arist.

Like a fawn, νεβρώδης, ες, Anth.

A fawn-skin, νεβρίς, ἴδος, ἡ, Eur., Theoc.; [νεβρῆ, ἡ, Orph.]

To wear fawn-skins, νεβρίζω, Dem.

Wearing fawn-skins, νεβρϊδόστολος, ον, Orph.; νεβρϊδόπεπλος, ον, Anth.

Preying on fawns, νεβροφόνος, ον, Arist.

Fawn, το, σαίνω, no perf., no mid., though there is pres. pass., c. acc. pers., or c. πρός and acc., or sine cas., Hom., Hes., Pind., Trag., Ar.

To fawn on, περϊσαίνω, poet. περισσαίνω, c. acc., Hom.; προσσαίνω, c. acc., Æsch., Xen., Arr.; ὑποπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat. or c. acc., Ar., Isæ., Dem., Æschin.

Fealty, πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph.

Fear, ταρβοσὔνη, ἡ, Hom.; δειμός, ὁ, Hom., Hes.; δέος, τό (also in Hom. δεῖος), no pl., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; δεῖμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; τάρβος, τό, no pl., Omn. poet.; ὄκνος, ὁ, Omn.; φόβος, ὁ, Omn.; ὀρρωδία, ἡ, Eur., Thuc.; φρἰκή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen.; κατᾰπληξις, εως, ἡ, Thuc.; ἀγωνία, ἡ, Dem.; τὸ δεδιός, Thuc.

An object of fear, φόβημα, ᾰτος, τό, Soph., also many of the words under Fear.

Fear, το, σέβομαι, only pres. mid. and aor. 1 pass. ἐσέφθην in mid. sens., only of moral fear, fear of the gods, fear to do a wicked thing, etc., Hom., Æsch., Plat., Antipho; σεβάζομαι, mid., aor. 1 poet. σεβασσάμην, Hom.; ἄζομαι, only pres. and imperf. mid., of moral fear, c. acc., sometimes c. ἀμφί and dat., Hom., Soph.; αἰδέομαι, fut. αἰδέσομαι, aor. 1 ᾐδεσάμην and ᾐδέσθην in act. sens., no pass., only of moral fear, etc., Hom., Pind., Soph.; αἴδομαι, like αἰδέομαι, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; ὀπἰζομαι, mid., only pres. and imperf., c. acc. or c. gen., Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; ταρβέω, no mid. or pass., Omn. poet.; τρομέω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; πτήσσω, perf. part. act. πεπτηώς, ῶτος, Hom., ἐπτηχώς, ότος, Isoc., no mid. or pass., Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; δἴω, only pres. and imperf. ἔδιον, mid. and pass. not used in this sense, sometimes c. dat. of the person for whose sake one fears, Hom., Æsch.; ῥῑγέω, no perf. act., 2d perf. ἔῤῥῑγα, no mid. or pass., Hom., Pind., Soph.; ἀποῤῥῑγέω, Hom.; δείδω, fut. δείσομαι, aor. 1 ἔδεισα, poet. (not Att.) ἔδδεισα, perf. δέδοικα and δείδια, poet. also (not Att.) δείδοικα and δείδια, 1st pl. δέδῐμεν (Thuc.), c. prep. περί or ἀμφί and dat. of the subject for the sake of which, c. acc. of the thing feared, or c. infin., very often with conjunction (*I fear it is*, δείδω μή), followed either by subj., or sometimes (not so often) by indic., δείδω ὅπως . . ., δ. ὅπως μὴ . . ., δ. ὡς, oftenest with indic.; *I fear it is not*, δείδω μὴ οὐ, c. subj., δείδω ὡς οὐ, c indic., no pass. nor mid. except fut., Omn.; φρίσσω, fut. -ξω, perf. πέφρῑκα (irreg. part. πεφρίκων, Pind.), Hom., h., Pind., Æsch.; φοβέομαι, pass., c. fut. mid., Omn.; τρέω, fut. τρέσω, acr. 1 ἔτρεσα, often poet. ἔτρεσσα (not Att.), no perf., no mid. or pass., never contracted except when the contraction is into ει, Hom., Trag., Xen.; ὀκνέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τρέμω, only pres. and imperf. act., Trag., Ar., Plat., Dem.; δειμαίνω, no perf., no mid. or pass., h., Trag., Hdt.; δέομαι, only pres., Æsch.; ἐκφοβέομαι, pass., Soph., Eur.; σαίνω, no mid. or pass., Æsch.; ὀρρωδέω, no pass. or mid., Eur., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; ἄθῠμέω, no perf., no mid. or pass., Soph.; κατορῥωδέω, Hdt.; κᾰτᾰδείδω, Ar., Thuc., Andoc.; ἀποπτήσσω, Eur.; ὑποπτήσσω, Æsch.; ἀποδειλιάω, no mid. or pass., c. gen. or c. infin., Xen., Plat.; κᾰτᾰδειλιάω, Xen., Dem.; βδύλλω, only pres. and imperf. act., Ar.; ἐκπλήσσομαι, pass., aor. 2 ἐξεπλάγην, Ep. -επλήγην, Hom., Hdt., Thuc.; δυσωπέομαι, pass., sine cas., Plat. *Vid.* Syn. 390.

To be distressed with fear, δὕσοἰζω (only in pres. act.) φόβῳ, Æsch.

To be in a flutter from fear, φόβῳ ἀνᾰπέτομαι (esp. in aor. 2 ἀνέπτην), Soph.

To fear so as to retreat before, μετᾰχάζομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Ap. Rh.

To fear beforehand, προδείδω, Soph.; προδειμαίνω, Hdt.; προφοβέομαι, pass., Æsch., Xen.

To fear for, περϊδείδω, c. dat. Hom., Ap. Rh.; περιδίω, only in imperf. in tmesis, περὶ γὰρ δίε, c. dat., Hom.; ἀμφῐτρομέω, c. gen., Hom.; προταρβέω, c. gen., and sometimes to fear very much, Trag.; περϊφοβέομαι, c. acc., Xen.; ὑπερορῥωδέω, c. gen., Eur.; ὑπερδείδω, c. gen., Æsch., Soph.

To fear very much, περιδείδω, Hom.; ὑπερφοβέομαι, Æsch., Xen.; ὑπερδείδω, sine cas., but sometimes also to fear God, c. gen., Æsch., Soph., Hdt.; ὑπερδειμαίνω, Hdt.; ὑπερεκπλήσσομαι, pass., Dem.

To fear exceedingly for, ὑπερορῥωδέω, c. dat., Hdt.; ὑπεραίδομαι, Ap. Rh.

To fear a little, ὑποδείδω, aor. 1 poet. often ὑπέδδεισα, 3d pl. 2d pluperf. poet. ὑπεδείδῐσαν, 1st sing. perf. ὑπαιδείδοικα, Hom., h., Soph., Ar.; ὑποταρβέω, Hom.; ὑποτρέω, Hom.; ὑποδειμαίνω, Hdt.; ὑπορρωδέω, Eupol.; ὑποστέλλομαι, mid., Dinarch., Dem.

[*To fear where no* (cause of) *fear is*, ἀδεὲς δέος δεδιέναι, Plat.]

One must fear, φοβητέον, Plat.

To be feared, φοβητέος, α, ον, Plat.

Fearful (i. e., causing fear), δεινός, ή, όν, Omn.; φοβερός, ά, όν, also feeling fear, Omn. Att., Hdt.; φρῑκώδης, ες, Eur., Andoc., Dem. *Vid.* Terrible.

Fearful (i. e., feeling fear), ὀκνηρός, ά, όν, also causing fear, Pind., Soph., Dem. *Vid.* Timid.

Very fearful, περϊδεής, ές, Hdt., Thuc., Andoc.; περἰφοβος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Xen.; ὑπέρφοβος, ον, Xen.

Fearing man, δεισήνωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Apt to fear beforehand, προφοβητῐκός, ή, όν, Ar.

Fearfully, δεινῶς, Omn. Att.; περιδεῶς, Thuc., Isoc., Dem.

Fearless, ὑπερδεής, ές, acc. masc. poet. ὑπερδεᾶ, Hom.; ἀδείης, poet. ἀδειής, ές, Hom., Thuc., Plat., Dem.; ἄτρομος, ον, Hom.; ἄταρβής, ές, sometimes c. gen. of danger, Hom., Soph.; ἀτάρβητος, ον, Hom., Soph.; ἄδείμαντος, ον, Pind., Hdt.; ἄφοβος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen.; ἄτρεστος, ον, Trag., Plat.; ἄφοβόσπλαγχνος, ον, Ar.; ἀνέκπληκτος, ον, Xen., Plat.; ἄφόβητος, ον, c. gen. of the danger, Soph.

Fearlessly, ἄτρέστως, Æsch.; ἀδειμάντως, Æsch.; ἄφόβως, Xen.; ἀδεῶς, Hdt., Plat.; ἄφρικτεῖ, Call.

Fearlessness, ἀτρεμία, ἡ, Pind.; ἄφοβία, ἡ, Plat.; ἄδεια, ἡ, Hdt.

Feasible, ἄνυστός, όν, Xen.; ἐφικτός, ή, όν, Arist.

Feast, A, δαιτύς, ύος, ἡ, Hom.; δαίτη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; δαίς, ἡ, gen. δαιτός, Omn. poet., Xen.; ἐυτεα δαιτός, Hom.; εἰλαπίνη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; ἑορτή, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; θᾶλίαι, αἱ, no sing., Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Xen.; θοίνη, ἡ, Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.; θοίνᾶμα, ἄτος, τό, Eur.; συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἔρᾶνος, ὁ, Pind., Eur.; ἔροτις, εως, ἡ, Eur.; ἑστίαμα, ἄτος, τό, Eur.; ἑστίασις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; θοινᾶτήριον, τό, Eur.; εὐωχία, ἡ, Ar., Xen., Plat.; θᾶλειαι, αἱ, no sing., Plat. *Vid.* Syn. 377.

A funeral feast, περίδειπνον, τό, Dem.

A feast in a tent, σκηνή, ἡ, Xen.

A joint feast, σύνδειπνον, τό, Ar., Plat.; συνδείπνιον, τό, Call.

A sacrificial feast, τὰ σπλάγχνα, Ar.

A day of feasting, κρεουργὸν ἦμαρ (ἄτος, τό), Æsch.

The day after a feast, ἐπίβδᾶ, also in pl., Pind., Cratin.; ἡ μεθέορτος, Antipho.

A place for a feast, δόρπου λῦσις, Pind.

[*The Feast of Flowers*, ἀνθεστήρια, τά, a festival at Athens.]

[*Love-feasts*, ἀγάπαι, αἱ, N. T.]

From a feast, δαίτηθε or -θεν, Hom., Theoc.

Belonging to a feast, θοινᾶτικός, ή, όν, Xen.

For a feast, ἐπίδόρπιος, ον, Theoc.

Fond of feasts, φίλόκωμος, ον, Simon., Mel.; φίλέορτος, ον, Ar.

To prepare a feast, ἀλεγύνω, only pres. act., c. acc. of the feast, Hom.

Feast, to, εἰλαπίνάζω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; θοινάομαι, mid., c. aor. 1 pass., also in act. θοινάω (to feast on), c. acc. of the food, Hom., Hes., Eur.; δαίνῦμαι, fut. δαίσομαι, but rare except in pres. and imperf., often c. acc. of the food, Omn. poet., Hdt.; ἐκθοινάομαι, Æsch.; ἐπίδειπνέω, Ar.; ἑστιάομαι, pass., c. fut. mid. ἑστιάσομαι, augmented tenses εἱστ., Ar., Hom.; θοινάζω, Xen.; εὐωχέομαι, pass., c. fut. mid., c. gen. of food, or c. acc., Ar., Hdt., Xen.; θᾶλιάζω, Plat.; κἄτευωχέομαι, Hdt.

To feast on, καταθοινάω, c. acc. of food, Æsop; χορτάζομαι, pass., Cratin., Plat.

To feast with, μεταδαίνῦμαι, c. dat. pers., also c. gen. of the feast, Hom.; σὔνεστιάομαι, Lys., Isæ.; σὔνευωχέομαι, Arist.

To feast (i. e., entertain, give a feast to), δαίνῦμι, fut. δαίσω, no perf., often c. acc. of the cause (e. g., *to give a marriage feast*, δ. γάμον; *to give a funeral feast*, δ. τάφον, etc.), Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἑστιάω, augm. tenses εἱστ., often c. acc. of cause, also c. acc. pers., Eur., Ar., Xen., Plat., Antipho, Isæ., Dem.; θοινάω, Eur., Hdt.; εὐωχέω, c. dupl. acc., or sometimes c. acc. pers., gen. of the food, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.

You joining me in celebrating this her marriage with a feast, τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοί, Eur.

We feasted our eyes, ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν, Eur.

To celebrate with a feast, διεορτάζω, Thuc.

Feaster, A, δαιτῦμών, όνος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; εἰλἄπίναστής, ὁ, Hom.; συμπότης, ου, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; δαιταλεύς, ὁ, Æsch.

A feaster (i. e., one who gives a feast), θοινᾶτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; θοινάτωρ, ορος, ὁ, Eur.; ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, Plat., Dem.

A companion of one's feast, a fellow-feaster, συνδαίτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; συνθοινάτωρ, ορος, ὁ, Eur.; σύνδειπνος, ὁ, Eur., Xen.

Having sumptuous feasts, εὔδειπνος, ον, epith. of men or of banquets, Æsch., Eur.

Manifested in (or *accompanied by rich feasts*, εὔθοινος, ον, Æsch.

Feat, A, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* Deed.

Feather, A, πτερόν, τό, Hom., Hdt.; πτίλον, τό, Soph., Ar., Hdt.

With variegated feathers, πτεροποίκῖλος, ον, Ar.

[*The long quill feathers in a wing*, ὠκύπτερα, τά, Ar., Ap. Rh.]

[*A fan made of feathers*, πτέρινος κύκλος, ὁ, Eur.]

[*It is a feather in one's cap*, ἀγώνισμά (ἐστί) τινος, Thuc.]

Adimantus with the white feather, Ἀδείμαντος ὁ λευκόλοφος, Ar.

With few feathers, ὀλίγόπτερος, ον, Arist.

To feather, to furnish with feathers, πτερόω, Ar.

To shed one's feathers, πτεροῤῥοέω or πτεροῤῥύέω, Ar., Plat.

Named from one's feathers, πτερώνῦμος, ον, Plat.

Feathered, πτερόεις, εσσα, εν, contr. πτεροῦς, οῦσσα, οῦν, Hom.; πτερωτός, ή, όν, and ός, όν, Anac., Trag., Ar., Hdt.; κομήτης (of an arrow), Soph.; πτέρῖνος, η, ον, and ος, ον, Ar.; πτεροφυής, ές, Plat.; εὔθριξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. εὐτρῖχος, Theoc.; πτίλόνωτος, ον, Anth.; [πτηνός, ή, όν, Trag., Xen.; πτεροφόρος, ον, Trag.] *Vid.* Winged.

[*The feathered tribes*, πτηνά, τά, Trag.; πτεροφόρα φῦλα, τά, Ar.]

Any thing feathered, πτέρωμα (of an arrow), ἄτος, τό, Æsch.

To put forth feathers, become feathered, πτεροφυέω, no mid., Plat.

A becoming feathered, πτέρωμα, ἄτος, τό, Plat.

[Feathering, A (the oar, in rowing, so as to cut the water edgewise), παραγωγή, ἡ, Xen.]

Featherless, ἀπτήν, gen. ἀπτῆνος, Hom., Plat.; ἄπτερος, ον, Eur., Hdt. *Vid.* Wingless.

Feathery (i. e., made of feathers), πτέρῖνος, η, ον, and ος, ον, Eur.

Feathery (i. e., like feathers), πτερυγώδης, ες, Theoph.; *like feathers*, adv., πτερυγοειδῶς, Theoph.

Feature, A, τὕπος, ὁ, Æsch., Plat., Isoc.

Febrile, πὕρετώδης, ες, Hipp.

February, Ἀνθεστηριών, ῶνος, ὁ (began about the middle of February).

Fecundity, πολὔγονία, ἡ, Plat.

Federal, συμμἄχῖκός, ή, όν, Hdt., Thuc.

Fee, A, μισθός, ὁ, Omn.

Fee, to, μισθοδοτέω, c. dat., Xen.

Feeble, ἀβλῆχρός, ά, όν, Hom.; ἄφαυρός, ά, όν, Hom., Soph.; [ἄναλκις, ὁ, ἡ, gen. ἴδος, Hom.]; ἀσθενής, ές, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἄναρθρος, ον, Soph.; ἄῤῥωστος, ον, Xen.; ἀμένηνος, ον, Soph.; ἄνευρος, ον, Theopomp. (Com.); ἀνέντἄτος, ον, Theopomp. (Com.) *Vid.* Weak.

Very feeble, ὑπερασθενής, ές, Arist.

To be feeble, ἀσθενέω, Eur., Thuc., Plat.

Feebleness, ἀσθένεια, ἡ, Thuc., Plat.; [ὀλιγοδρανία, ἡ; Æsch.] *Vid.* Weakness.

Feebly, ἀσθενῶς, Plat.

Feed, to, act., βόσκω, fut. βοσκήσω, no perf. (either as the herdsman feeds his cattle, or as the pasture feeds them), in pass. (only in pres. and imperf. of the animal which is fed), often c. acc. of the food, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; νέμω (as the herdsman feeds the cattle), mid. of the cattle which feed, often c. acc. of the land or of the herbage, etc., in pass. of the land which is fed on, Hom., Eur., Hdt., Plat.; νομεύω (of the herdsman, and intrans. of the cattle), Hom., h., Plat.; πιαίνω, no perf. act, though there is pass., act. of the shepherd, pass. of the flock and also of the ground which is fed upon, Hom., Hes., Eur., Plat., Ap. Rh.; τρέφω, fut. θρέψω, aor. 2 ἔτράφον in passive sense (only in Hom.), perf. τέτροφα, both in act. and pass. sens., perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, fut. mid. θρέψομαι in pass. sens., Omn.; φέρβω, only pres. and imperf. act. of the shepherd or the land, in pass. c. pluperf. act. ἐπεφόρβειν of the cattle, c. gen. of the food, or c. acc., h., Pind., Eur., Plat.; χορτάζω (as the shepherd feeds the cattle), c. gen. of the food, or c. acc., Hes., Ar., Plat.; πῖαίνω, only act. in this sense, Pind., Eur., Plat.; σῖτίζω, sometimes c. dupl. acc., in pass. to feed upon, c. acc., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Theoc.; κἄτἄνέμω and -ομαι, mid., Isoc., Dem.; κἄτἄβόσκω (as the herdsman feeds the cattle), c. acc. of the place where the cattle are fed, Theoc. *Vid.* Syn. 126.

To feed upon (as animals feed), ἐρέπτομαι, only pres. and imperf., Hom.; νεμέθομαι, only in imperf., Hom.; σῖτέομαι, pass., poet. imperf. σιτεσκόμην, also fut. mid. c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; [νέμομαι, Hom., Hdt., also c. acc., as ἄνθεα ποίης, Hom., Eur.]; αἴνῦμαι, only pres. and imperf., Simon.; ἐπῖβόσκομαι, only pres. and imperf., h., Mosch.

To feed (*with small bits*, as nurses do children), ψωμίζω, and also gen. to feed, Ar.

To feed besides, act., συντρέφω, Xen., Isoc.

To feed with, intrans., συννέμομαι, Eur.; συμποιμαίνομαι, Eur.

To feed on all round, περῖβόσκομαι, c. acc. of the food, Call.

One must feed, βοσκητέον, Ar.; θρεπτέον, Plat.

What must be fed, θρεπτέος, α, ον, Plat.

Any thing which is fed, βόσκημα, ατος, τό (of any cattle), Soph., Eur., Xen.

Oh hateful team of horses, fed by my hand, ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ἐμῇς βόσκημα χερός, Eur.

Animals fed upon the herbage of Parnassus, φυλλάδος Παρνησσίας παιδεύματα, Eur.

Well fed, ἀπάλοτρεφής, ές, Hom.; ζατρεφής, ές, Hom.; εὐτρεφής, poet. (not Att.) ἐϋτρεφής, ές, Hom., Eur.; εὐχίλος, ον, Xen.; πολύτροφος, ον, Theoph.; εὔβοτος, ον, Theoc.; πολῦσῖτος, ον, Theoc.

Fed or *feeding by night*, νυκτίνομος, ον, Arist.

Feeding or *fed on particular things*, ἰδιότροφος, ον, Arist.

Fed in a stable, τροφίας, ου, ὁ, e. g., ἵππος, Arist.

Feeding many, act. (of land, etc.), πολύφορβος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.; πολυβότειρα, and poet. πουλυβότειρα, only fem., Hom., Hes.; πολύβοσκος, ον, Pind.; πολύβοτος, ον, Æsch.

FEEDING, A, or MAINTENANCE, σίτησις, εως, ἡ, Ar., Xen., Plat., Dem.; σίτισις, εως, ἡ, Theoph.

FEEL, TO (in the heart, etc.), ἐπιψαύω, no pass., Hom.; αἰσθάνομαι, mid., fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἠσθόμην, no pass., c. gen., sometimes c. acc., often with a participle in nom. case agreeing with the nom. to the verb, Omn. Att., Hdt.; πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπαθον, perf. πέπονθα, esp. of cherishing feelings toward, c. πρός and acc. pers., Xen., Plat.

To feel in such and such a disposition toward a person, ἔχω, c. adv. of the disposition, and πρός c. acc.

To feel (by the hand, etc.), ἀμφαφάω, only pres. act. and mid., Hom.; ἐπιμαίομαι, mid., fut. ἐπιμάσομαι, poet. ἐπιμάσσομαι, aor. 1 ἐπεμασάμην, in tmesis, and poet. with σσ, no other tenses, Hom., Ap. Rh.; ἅπτομαι, mid., pass. not used in this sense, c. gen., Hom., Soph., Plat.; [ψαύω, c. gen., Hom., Hdt., Trag., rare in Att. prose]; ὑποψῐ̆λάσσω, Ar.

To feel for (as a blind man, or a man in the dark), ψηλᾰφάω (c. χερσί expressed), Hom. (also ἐν σκότῳ), Ar., Plat.; ἐπιψηλαφάω, c. gen., Plat.

To feel at the same time, συναισθάνομαι, Arist.

Feeling his way with a stick (of Œdipus when blind), σκήπτρῳ προδεικνύς, Soph.

Because the distress at once makes itself felt by each individual, διότι τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ, Thuc.

Each individual will feel that the victory depends mainly on himself, ἕκαστός τις ἑαυτῷ ξυνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὤν, Xen.

FEELER, A (of an insect, etc.), κοτῠληδών, όνος, ἡ, Hom.; ἐπιβοσκίς, ἴδος, ἡ, Arist.; προβοσκίς, ἡ, usu. in pl., Arist.; [*feelers* (of a polypus), πλεκτάναι, αἱ, Hipp.]

With one row of feelers, μονοκότῠλος, ον, Arist.

FEELING, A (of mind), πνεῦμα, ατος, τό, Æsch., Soph.; (of body or mind), πάθος, τό, Xen., Plat., Arist.; αἴσθησις, εως, ἡ, Eur., Plat.

[*Want of feeling*, ἀναλγησία, ἡ, Dem.]

Having such feelings with respect to the war, τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντες, Dem.

Capable of feeling, αἰσθητῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; παθητῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Having the same feelings as, ὁμοιοπαθής, ές, c. dat. of one's fellow, Plat.; ὁμοπαθής, ές, c. gen. of the feeling, Plat., Arist.

To have the same feelings as, ὁμοιοπαθέω, c. dat., Arist.; [*to have the same or fellow feeling with*, πάσχω τά τινος, Plat.]

[*Feeling* (i. e., act) with the hand, ψηλάφησις, εως, ἡ, Plut.]

[FEELINGLY, παθητικῶς, Arist.]

FEIGN, TO, πλάσσω, fut. πλᾰ́σω, etc., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συμπλάσσω, Plat., Dem., Æschin.; προσποιέομαι, mid., no pass. in this sense, Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TO PRETEND.

FEIGNED, ποιητός, ή, όν, Pind., Eur.; πλαστός, ή, όν, Eur., Xen.; προσποιητός, ή, όν, and ός, όν, Plat., Dem.; [πλασματώδης, ες, Arist.]

FEIGNEDLY, πλαστῶς, Plat.; προσποιητῶς, Plat.; [πεπλασμένως, Plat.]

FEINT, A, προσποίημα, ατος, τό, Arist. *Vid.* PRETENSE.

[*To make feints in boxing*, χερσὶ προδείκνυμι, Theoc.]

FELICITATE, TO, μᾰκᾰρίζω, Thuc., Isoc. *Vid.* TO CONGRATULATE.

FELICITATION, μᾰκᾰρισμός, ὁ, Plat.

FELICITOUS, εὐδαίμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Omn. post Hom. *Vid.* HAPPY.

FELICITOUSLY, εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Plat., Xen.

What shall I call her, so as to speak felicitously? τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν; Æsch.

FELICITY, εὐδαιμονία, ἡ, Pind., h., Hdt., Omn. Att. *Vid.* HAPPINESS.

FELL, ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch. *Vid.* CRUEL.

FELL, TO, τέμνω, perf. τέτμηκα, etc., Hom., Eur., Xen., Dem.; κόπτω, no perf. act., Xen. *Vid.* TO CUT DOWN.

FELLOE, A (of a wheel), ἴτυς, υος, ἡ, Hom.; ἀψίς, ῖδος, ἡ, Hes., Eur., Hdt.; δακτύλιος, ὁ, Hipp.

The outer felloe, ἐπίσωτρον, poet. for ἐπῐ́σωτρον, τό, Hom.

With good felloes, εὔσωτρος, ον, Hom.

FELLOW, A, ἕτης, ου, ὁ, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἑταῖρος, ὁ, poet. ἕτᾰρος (not Att.), Omn.; σύνῆλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ὁμόπτεροι, οἱ, no sing., Ar., Strattis. *Vid.* COMPANION, and SYN. 229.

A fellow-citizen, συμπολίτης, ὁ, Æsch., Eur.; *a fellow-soldier*, σύνασπιστής, οῦ, ὁ, Soph.; συστρᾰτιώτης, ου, ο, Xen., Plat., [sometimes by ὁμο- in compos., e. g., *fellow-laborer* (of same craft), ὁμότεχνος, ὁ, Hdt.; *fellow-slave*, ὁμόδουλος, ὁ, Plat.; *fellow-student*, ὁμάκοος, ὁ (of the Pythagoreans), Iambl.; *one's fellow-creatures*, οἱ πέλας, Hdt., Trag.] *Vid.* CITIZEN, SOLDIER, COUNTRYMAN, etc.

[*The fellow* (as term of contempt), ὁ ἄνθρωπος, Att.]

FELLOWSHIP, ομῐλία, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Omn. Att.; ξυνωνία, ἡ, Archil. *Vid.* COMPANY.

FELON, A, πᾰνοῦργος, ὁ, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* VILLAIN, WICKED.

FELT, πῖλος, ὁ, or any thing made of it, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πίλημα, ατος, τό, Call.

Made of felt, πίλητός, ή, όν, Plat.

The making of felt, πίλησις, εως, ἡ, Plat.

The trade of one who makes felt, ἡ πῐλητῐκή, Plat.

[*Like felt*, πίλοειδής, ές, Stob.]

FEMALE, θῆλυς, εια, υ, and θῆλυς, ὁ καὶ ἡ, neut. θῆλυ (Hom. and Hes have also compar. θηλύτερος = θῆλυς), Omn.; θηλύσπορος, ον, Æsch.; θηλυγενής, ές, Æsch., Eur., Plat.; θηλύτοκος, ον, Arist.

The tread of female feet, θηλύπους βάσις, Eur.

Having female children, θηλυτόκος, ον, of the mother, Arist., Theoc.; θηλυγόνος, ον, of the father, Hipp.

The having female children, θηλυγονία, ἡ, Arist.

FEMALE, A, γῦνή, ἡ, gen. γυναικός, etc., voc. γύναι, apud Com. also acc. γυνήν (of woman), Omn. (also of animals), Arist., θήλεια, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 157.

Female nature, θηλύτης, ητος, ἡ, Arist.

FEMININE (i. e., womanish), θηλυδριώδης, ες, Ar.

Feminine (in disposition), θηλύνοος, ον, contr. νους, νουν, Æsch.; θηλῠ́φρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Ar.

Feminine (in grammar), θῆλυς, εια, υ, Ar.

FEMORAL, μηριαῖος, α, ον, Xen.

FEN, A, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; λίμνη, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; τέλμα, ατος, τό, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* MARSH.

Living in fens, λιμνῆτις, ῖδος, ἡ, Theoc.

Rejoicing in fens, λιμνόχαρις, ῖτος, ἡ.

FENCE, A, ἕρκος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; αἰμασία, ἡ, Hom., Hdt., Dem., Theoc.; φράγμα, ατος, τό, Hdt., Plat.; φραγμός, ὁ, Hdt., Xen.; [παράφραγμα, τό, Thuc.; περίφραγμα, τό, Tim. Locr.]

[*To make a stone fence around*, περιφράσσω λίθοις, Arist.]

FENCE, TO, φράσσω, fut. -ξω, sometimes c. acc. of what is put up as a fence, Omn.; φράγνῡμι, Ar.; συμφράσσω, Xen., Plat.; σταυρόω (with palisades), Thuc.

To fence round, περιπήγνῡμι, aor. 2 pass. -επάγην, Pind.; περισταυρόω, and mid., Thuc., Xen.; περῐφράσσω, Hipp., Plat., Arist.; συμπεριφράσσω, Arist.; χαρακόω (e. g., ἀκάνθαις), Arist.

Fenced round, περίερκτος, ον, Phereer.

Well fenced, εὐερκής, ές, Hom.

Serving as a fence, περῐ́βολος, ον, Phereer.

FENNEL, μᾰ́ρᾰθος, ὁ, Epich.; μάρᾰθον, τό, Anaxand.; μᾰρᾰθρον, τό, Dem.

[*Like fennel*, μαραθοειδής, ές, Diosc.; *a field of fennel*, μαραθρών, ῶνος, ὁ, Strab.]

FENNY, λιμνώδης, ες, Thuc.; λιμναῖος, α, ον, Hdt.; λιμνάς, ᾶδος, ἡ, Theoc.; τελματιαῖος, α, ον, Arist.; τελμᾰτώδης, ες, Arist.

FERMENT, TO, ζῡμόομαι, pass., Hipp.

[*To cause to ferment*, ἀναζῡμόω, Theophr.]

FERMENTATION, ζύμωσις, εως, ἡ, Plat.; [πέψις, εως, ἡ, Plut.; ἀναζύμωσις, εως, ἡ, Theophr.]

Any thing fermented, ζόμωμα, ἄτος, τό, Plat.

Fern, πτέρις, ῐδος, ἡ, acc. πτέριν, Theoph., Theoc.; σκολοπένδριον, τό, not the same sort as πτέρις, Theoph.

Ferocious, θ᾽ἄγριος, α, ον, and ος, ον (ῐ before a long syll., Hom.), Hom., Soph., Plat.; ὠμός, ή, όν, Omn. Att.; ὠμόφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Trag. *Vid.* Cruel.

Ferociously, ἄγρια, Hes.; ὠμοφρόνως, Æsch.; ὠμῶς, Thuc., Xen. *Vid.* Cruelly.

Ferocity, θ᾽ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Cruelty.

Ferret, α, ἴκτις, ῐδος, ἡ, Ar., Arist.; γᾶλέη, contr. γᾶλῆ, ἡ, Arist.

Ferry, το, πορθμεύω, Æsch., Eur., Hdt.

To ferry across, διαπορθμεύω, Hdt., Plat.

Ferry, α, πορθμός (though rarely used in respect of there actually being a ferry across the strait implied), ὁ, Hom., Æsch., Eur.; πορθμεῖον, τό, Hdt.

A ferry-boat, πορθμεῖον, τό, Hdt., Xen.; [also *fare in ferry-boat*, Luc.]

The ferry-boats used for crossing the river, πλοῖα τὰ διαπορθμεύοντα τὸν πόταμον, Hdt.

A being ferried across, πορθμός, ὁ, Sopn.

Ferryman, α, πορθμεύς, έως, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Æschin.; *the body of ferrymen*, τὸ πορθμευτικόν, Arist.

Fertile, βᾰθῠλήιος, ον, Hom.; ἐρῐβῶλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; ἐρῐθηλής, ές, Hom.; ζείδωρος, ον, Hom.; πίων, ὁ καὶ ἡ, neut. πῖον, also fem. πίειρα, compar. πῐότερος, πῐότατος, Hom., Pind., Theoc.; πολύπῡρος, ον, Hom., Æsch.; βωτιάνειρα, only fem., Hom., h.; τρῐπολος, ον, Hom., Hes.; πολύκαρπος, ον, Hom., Pind., Hdt.; βάθυς, εῖα, ύ, compar. βαθύτερος and βαθίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), Hom., Eur., βαθύλείμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Pind.; λῐπᾰρός, ά, όν, Pind., Eur., Ar.; βαθύχθων, ο καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Æsch.; βαθύπλουτος, ον, Æsch.; βᾰθύσπορος, ον, Eur.; καλλῐβωλος, ον, Eur.; κάρπῐμος, η, ον, Æsch., Eur., Ar.; πολυβωλος, ον, Eur.; πολύσπορος, ον, Eur.; βάθῡγειος, ον, Ion. βᾰθῠγεος, Att. βᾰθῡγεως, Hdt., Theoph., Call.; πολῠσῖτος, ον, Xen.; φορός, όν, Theoph.; πολύστᾰχυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, Theoc.

Fertile in trees, ἀγλαόδενδρος, ον, Pind.

Fertile in all things, παμφόρος, ον, Æsch., Plat., Xen.

Fertile land, οὖθαρ ἀρούρης, Hom.

To be fertile, ὀργάω, Theoph.

To make fertile, to fertilize, κύω, in aor. 1 ἔκῡσα, Æsch.; πιαίνω, Æsch.; μειλίσσω, Æsch.; καρπίζω, Æsch.

Making fertile, fertilizing, ζώφῠτος, ον, Æsch.; πολύτεκνος, ον (of a river), Æsch.; λῐπᾰρός, ά, όν, Æsch.; ὠκῠτοκος, ον, Soph.

Fertilizer, α, πίασμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Fertility, ἀρετή, ἡ, Hdt.; πολῠσῖτία, ἡ, Xen.; γενναιότης, ητος, ἡ, Xen.

Ferule, α (at the bottom of a scabbard), μύκης, ητος, ὁ, Hdt.; [(used by teachers), νάρθηξ, ηκος, ὁ, Xen. *Vid.* Rod.]

Fervency, θερμότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Warmth.

Fervent. θερμός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Soph., Ar., Antipho. *Vid.* Warm, Earnest.

Fervor, προθῡμία (ῑ sometimes poet., not Att.), ἡ, Omn. *Vid.* Eagerness.

Fester, το, φλεγμαίνω, only act., Ar., Plat.

A festering afterward, ἐπῐπύησις, εως, ἡ, Hipp.

Festival, α, ἑορτή, ἡ, Hom., Trag., Theoc., Xen., Dem.; ὁρτή, ἡ, Hdt.; τελετή, ἡ, Pind., Eur.; κῶμος, ὁ, h., Theogn., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; πᾰνήγῠρις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Xen.; παιγνία, ἡ, Ar.

A triennial festival, τριετηρίς, ῐδος, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.

A festival celebrated by night, παννυχίς, ῐδος, ἡ, Eur., Hdt., Plat.

A sacred festival, ἱερομηνία, ἡ, Pind.

The celebration of a festival, ἑόρτᾰσις, εως, ἡ, Plat.

Belonging to a festival, ἐπικώμιος, α, ον, Pind.; ἑορταστικός, ή, όν, Plat.

To celebrate festivals, to go in festal procession, etc., κωμάζω, sometimes c. dat. of the person or deity in whose honor the festival is held, or c. acc. of the person, sometimes c. acc. of the festival, used also mid. (rare), but not in pass., Hes., Theogn., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἑορτάζω (ὁρτάζω, Hdt.), no mid. or pass., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; πᾰνηγῠρίζω, no mid. or pass., Hdt.

Having no share in the sacred festival, ἀνέορτος ἱερῶν (ἀνέορτος, ον), Eur.

[*A high festival* (esp. of a whole nation), πανήγυρις, ἡ, Hdt.; *to hold* or *keep* (such) *festivals*, πανηγῠρῐς πανηγυρίζω, ἀνάγω, ποιέομαι, or συνάγω, Hdt., Isoc.; *of* or *relating to a public festival*, πανηγυρικός, ή, όν, Isoc.]

Festively, εὐφροσύνως, Theogn.

Festivity, εὐφροσῦνη, ῆ, Omn. poet., Xen.; εὐφροναι, τά, Æsch.; ἀγλαΐα, ᾱ, Hes., Pind.

[*Without festivity*, ἀνέορταστος, ον, Democr.]

And I rejoice in the festivity, γάνῡμαι δὲ δαιτὸς ἠβης, Eur.

Fetch, το, φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα (ἤνεικα, Hom.), aor. 2 ἤνεγκον (ἤνεικον, Hom.), aor. 1 pass. ἠνείχθην, no perf. pass., and perf. act. ἐνήνοχα rare in simple verb, also aor. 1 and aor. 2 mid. (Hom. has also 3d sing. pres. φέρησι, as if from φέρημι, 2d pl. imper. sync. φέρτε, and an imper. οἶσε, with intin. οἰσειν, οἰσίμεν, and οἰσέμεναι), Omn.; στέλλω (only of a person), Soph., esp. to fetch for one's self, φορέομαι, mid., Eur.

To fetch (as a thing which is sold fetches a price), θ᾽ἁπᾰγίνέω, only pres. and imperf., Hdt.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, perf. εὕρηκα, aor. 2 εὗρον, only act. used in this sense, Hdt., Xen., Isæ.

When any one sells a bad servant, and sells him for what he will fetch, ὅταν τις οἰκέτην πονηρὸν πωλῇ καὶ ἀποδῶται τοῦ εὑρόντος, Xen.

He could not wait for a higher price, nor for a profit, but sold it for what it would fetch at once, οὐδ᾽ ἐδύνατ᾽ ἀναμένειν τὸ πλέον, οὐδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τοῦ ἤδη εὑρίσκοντος ἀπεδίδοτο, Æschin.

Fetid, δῠσώδης, ες, Soph., Hdt., Thuc., Arist., Theoc.; κάκοσμος, ον, Æsch., Soph.; δύσοδμος, ον, Hdt.

Rather fetid, θ᾽ὑπομῦσᾰρος, ον, Hipp.

Fetlocks, the, κῦνέποδες, οἱ, Xen.

Fetter, α, πέδη, ἡ, Hom., Theogn., Trag., Xen., Plat., Dem.; γυιοπέδαι, αἱ, no sing., Pind., Æsch.; δέσμα, ᾰτος, τό, Hom.; δεσμός, ὁ, pl. usu. δεσμά, τά, but also δεσμοί, Hom., h., Hdt., Omn. Att.; δέσμωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ψᾶλιον, τό, Æsch.; ἀμφῐβληστρον, τό, Æsch.; ποδοῖν σῦνωρίς (ῐδος, ἡ), Æsch.

Fetter, το, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Omn. (also ἐν πέδαις, Hdt.); ἐμποδίζω, Hdt.

Fettered, δέσμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; δεσμώτης, ο, Æsch.; in fem. δεσμῶτις, ῐδος, ἡ, Soph.

One who has been fettered a long time, ὀψῐπέδων, ωνος, ὁ, Menand.

Feud, ἔρις, ῐδος, acc. ῐδα and ιν, ἡ, Omn. *Vid.* Quarrel.

Fever, πῦρετός, ο, Hom., Xen., Plat., Hipp.; πῦρ, πυρός, τό, no pl., Hipp.; καῦσος, ὁ, Hipp.

[*A quotidian fever*, πυρετὸς ἀμφημερῖνος, Hipp., Plat.; ἀμφήμερος, ὁ (sc. πυρετός), Soph.; *a tertian fever*, τριταῖος, ὁ, Hipp., Plat.; *a quartan fever*, τεταρταῖος, ὁ, Hipp.]

To have a fever, πῠρέσσω, fut. -ξω, but rare except in pres. and imperf., Eur., Ar., Xen., Plat.; also *to fall sick of a fever*, Æschin.

To have a fever afterward, ἐπιπυρέσσω, Hipp.

Feverish, πῦρετώδης, ες, Hipp.; καυσώδης, ες, Hipp.; καυμᾰτώδης, ες, Hipp.; ὑπόπῠρος, ον, Hipp.

To be feverish, ὑποπῠρεταίνω, Hipp.

To feel feverish previously, προπυρεταίνω, Hipp.

To feel feverish afterward, ἐπῐπυρεταίνω, Hipp.

Few, παῦρος, ον (no fem.), and compar. παυρότερος in pos. sens. (not in compar. by Attic writers), Omn. poet.; ὀλίγος, η, ον, superl. ὀλίγιστος (Call. also has compar. ὀλίζων), Omn.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος and -ίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), Æsch., Soph., Xen., Plat.; σπᾰνιος, α, ον, Hdt., Xen., Plat.; μανός, ή, όν, Xen.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Xen.; εὐᾰρῐθμητος, ον, Xen., Plat.; θ᾽ἀρῐθμητός, ή, όν, Theoc.; [also by ὀλιγο- in compos., as, *having few children*, ὀλιγόπαις, ὁ, ἡ, Plat.]

A few at a time (in small parties), κατ᾽ ὀλίγους, Hdt.

To be few, σπᾰνίζω, fut. -ίσω, Pind., Ar.

[*Too few to engage with . . .*, ὀλίγοι συμβαλεῖν, Hdt., Thuc.]

From few places, ὀλῐγᾰχόθεν, Hdt.; *in few places*, ὀλῐγᾰχοῦ, Plat.

A few times, ὀλῐγᾰκις, Eur., Thuc.

Fewer, οἱ ἐλάσσονες, Hdt.

Fewness, ὀλῐγότης, ητος, ἡ, Plat.; μανότης, ητος, ἡ, Plat.

Fibre, α, νεῦρον, τό, usu. in pl., Plat.

[*Made of fibres*, νεύρῐνος, η, ον, Plat.]

Of fine fibres, λεπτόϊνος, ον, Theoph.

With few fibres, ὀλῐγόϊνος, ον, Theoph.

With many fibres, πολύϊνος, ον, Theoph.

[Fibrous, νημᾰτώδης, ες (like asbestos), Plut.]

Fickle, ἀεσῐφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Hom., κουφόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph.; ἔμπλακτος, ον, Soph.; μετᾰβουλος, ον,

Ar.; ἀστάθμητος, ον, Ar., Dem.; πἄλίμβολος, ον, Plat., Æschin.; πλἄνος, η, ον, Menand.; ᾽ἄβέβαιος, ον, Dem.; μετέωρος, ον, Isoc.

FICKLELY, ἀβεβαίως, Menand.

FICKLENESS, μεταβουλία or μεταιβολία, ἡ, Simon.

FICTION, πλάσμα, ἄτος, τό, Dem.

FICTITIOUS, ποιητός, ή, όν, Pind., Eur.; πλαστός, ή, όν, Soph., Eur. *Vid.* FALSE.

FICTITIOUSLY, πλαστῶς, Plat.

[FIDDLE, *to play* or *be first fiddle* (= take the lead), πρωταγωνιστέω, Plut.; *first fiddle*, fig., πρωταγωνιστής, ό, Ath.]

FIDELITY, πίστις, εως, ἡ, sometimes c. dat. of the person toward whom, Theogn., Æsch., Soph., Hdt.; πιστότης, ητος, ἡ, Hdt., Plat.

FIDGET, TO (through fear), μετοκλάζω, fut. -ἄσω, Hom.

FIELD, A, ᾽ἄρσις, εως, ἡ, Hom.; γουνός (very often in Hom. γουνὸς ἀλωῆς), ὁ, Hom., Hes., Pind., Hdt.; ᾽ἄλωή (only of fertile fields), ἡ, Hom.; ᾽ἄρουρα (of course, properly like ἄρσις and ἄροτος, an *arable* field), ἡ, Hom., Pind., Trag.; ᾽ἄγρός, ὁ, Omn.; γύη, ης, ἡ, usu. in pl., Trag., Plat.; λήϊον (used too in Hom. and Hes., but only of the crop on the field), τό, Theoc. *Vid.* SYN. 23.

A grass-field, λειμών, ῶνος, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat.; λείμαξ, ἄκος, ὁ, Eur.; πόα, ἡ, Xen. *Vid.* MEADOW.

With many corn-fields, πολυλήϊος, ον, Hom., Hes.

With rich grass-fields, βαθύλειμος, ον, Hom.

Of the field, ᾽ἀγρώτης, ου, only masc. (the beasts of the field, θῆρες ἀγρῶται), Eur.; ἀγρεῖος, α, ον, Anth.

Feeding in the fields, ἀγρόνομος, ον, Soph.

To pass the night in the fields, ἐπαυλίζομαι, mid., Thuc.

[*To take the field against*, ἀντεπιστρατεύω, Xen.]

FIELDFARE, A, τρῖχάς, ἄδος, ἡ, Arist.

FIERCE, ζἄχρηής, ές, only in pl., Hom.; ᾽ἄγριος, α, ον, and ος, ον (Hom. lengthens ι before a long syllable, as ᾽ἀγριοῦ), Hom., Hes., Soph., Plat.; βλοσῠρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; μἄλερός, ά, όν (esp. of fire), Hom., Hes., Æsch., Soph.; δρῑμύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Æsch., Ar., Xen., Plat.; κρᾰτερός, ά, όν, Hom., Pind., Hes., Æsch.; καρτερός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; στερεός, ά, όν, Pind., Æsch.; τρᾰχύς, εῖα, ύ, Sol., Pind., Æsch., Eur., Plat.; βλοσυρόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Æsch.; γοργός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen.; ὠμοδᾰκής, ές, Æsch.; τρῐπαλτος, ον (of calamity), Æsch.; ῠ̔βριστής, οῦ, only masc. (of animals), Eur., Xen. *Vid.* CRUEL.

Fierce-looking, γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur.; γοργωπός, όν, Æsch., Eur.; fem. γοργῶπις, ῐδος, Soph.; γλαυκός, ή, όν, Pind. (LIDD. and SCOTT consider γλαυκῶπις and γλαυκώψ rather as "fierce-looking" than "blue-eyed").

To be fierce, ᾽ἀγριόομαι, pass., Soph., Eur.

To be fierce, or *to look fierce*, ταρόομαι, pass., Æsch., Eur.

She looks fierce at her servants with the look of a lioness with young cubs, τοκἄδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν, Eur.

FIERCELY, ᾽ἄγρια, Hes.; ὠμῶς, Thuc., Xen.; ὠμοφρόνως, Æsch. *Vid.* CRUELLY.

Looking fiercely, ταυρηδόν, Ar., Plat.

FIERCENESS, ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; πῖκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat.

The biting fierceness of fire or *of a disease*, γνᾰθος, ἡ, Æsch.

FIERY, αἰθός, ή, όν, Pind., Bacchyl.; αἴθων, ο καὶ ή, gen. ωνος, Pind.; πυρπἄλἄμος, ον, Pind.; πῦραυγής, ές, h.; ζᾰπῠρος, ον, Æsch.; ἀμφῐπῦρος, ον, Soph., Eur.; πῦρῐφλέγων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.; πῦρώδης, ες, Plat.; πυροειδής, ές, Plat.; πῦρωτός, ή, όν, Antiph.; μαλερός, ά, όν, Pind.; διᾰπῠρος, ον (of the mind), Plat.; πῦρόεις, Anth., Ap. Rh.; πῦρῐνος, η, ον, Arist.

Very fiery, ὑπέρπῠρος, ον, Arist.

Fiery-looking, πῦρωπός, όν (of the sun, of lightning, etc.), Æsch.; πῦρῐχρώς, ὁ καὶ ἡ, gen. ῶτος, Arist.

[*Fiery* (tipped with fire, e. g., darts or arrows), πυρφόρος, ον, i. e., οἱστοί, Thuc.; πυροβόλος, ον, Plut.]

FIFTEEN, πεντεκαίδεκα (indecl.), Hdt., etc.

Fifteen years old, πεντεκαιδεκαετής, ὁ καὶ ἡ, Arist.

A squadron of fifteen ships, πεντεκαιδεκᾰνᾶία, ή, Dem.

[*Of fifteen talents' weight* or *worth*, πεντεκαιδεκατάλαντος, ον, Dem.; *with fifteen banks of oars*, πεντεκαιδεκήρης, ες, Plut.]

The fifteenth, πεντεκαιδέκᾰτος, η, ον, Plat.; πεντεπικαιδέκᾰτος, Anth.

The fifteenth part, πεντεκαιδεκᾰτημόριον, τό, Hipp.

[*On the fifteenth day*, πεντεκαιδεκαταῖος, α, ον, Strab.]

FIFTH, πέμπτος, η, ον, Omn. *Vid.* FIVE.

A fifth part, πεμπτημόριον, τό, Plat.; τὸ ἐπίπεμπτον, Ar., Xen.

On the fifth day, πεμπταῖος, α, ον, Hom., Xen., Dem.; *the fifth day*, πεμπτή, ἡ, Hes.

The fifth day before, πρόπεμπτα, Lex ap. Dem.

FIFTIETH, πεντηκοστός, ή, όν, Plat.

A fiftieth, the tax of a fiftieth, πεντηκοστή, ἡ, Dem.

To be taxed one fiftieth, πεντηκοστεύομαι, pass., Dem.

FIFTY, πεντήκοντα (indecl.), Hom.

The number fifty, or *a number of fifty*, πεντηκοντάς, άδος, ἡ, Soph.

Fifty years old, πεντηκονταέτης, contr. -κοντούτης, Thuc., Plat.; fem. πεντηκονταέτις, ῐδος, Thuc.

Worth or *weighing fifty drachmæ*, πεντηκονταδρᾰχμος, ον, Plat.

With fifty heads, πεντηκοντᾰκᾰρηνος, ον, Hes.

With or *consisting of fifty children*, πεντηκοντάπαις, ὁ καὶ ἡ, gen. -παιδος, Æsch.

[*Fifty-oared, having fifty oars*, πεντηκοντορικός, ή, όν, Polyb.]

A ship of fifty oars, πεντηκόντορος, ή, Pind., Eur., Thuc.

The captain of a ship of fifty oars, πεντηκόνταρχος, ὁ, Xen.

Increasing fifty-fold, πεντηκονταπλᾶσιος, ον, contr. -χους, -χουν, Theoph.

A commander of fifty men, πεντηκοντήρ, ῆρος, ὁ, Thuc., Xen.; πεντηκοστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; [*the office of commander of fifty men*, πεντηκονταρχία, ἡ, Plat.; *to be* (such) *commander*, πεντηκονταρχέω, Dem.]

Consisting of fifty acres, πεντηκοντάγυος, ον, Hom.

Fifty fathoms deep, πεντηκοντόργυιος, ον, Hdt.

A band of fifty men, πεντηκοστύς, ύος, ἡ, Thuc., Xen.

Fifty thousand, πεντακισμύριοι, αι, α, Hdt.

FIG, A, σῦκον, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.

A dried fig, ἰσχάς, ἄδος, ἡ, Ar.; ἰσχᾰδιον, τό, Ar.; *an unripe fig*, ὄλυνθος, ὁ, Hdt. *Vid.* SYN. 375.

A little fig, σῦκᾰριον, τό, Eupol.; σῡκίδιον, τό, Ar.

Early figs, φῐβᾰλεοι, αι, Ar.; φιβάλεα σῦκα, Pherecr.

A winter fig, ὄλυνθος, ὁ, Hes., Hdt.; ἐρῑνόν, τό, Theophr.

A wild fig, ἐρῑνός, ὁ, Soph.; ἐρῑνεόν, contr. οῦν, τό, Arist.

A sort of wild fig, looking ripe when unripe, φήληξ, ηκος, ὁ, Soph., Ar.

A fig for his courage, μορμὼ τοῦ θράσους, Ar.

A fig-leaf, θρῖον, τό, Ar.

A fig-tree, σῦκέη, ἡ, almost always contr. σῦκῆ, Hom., Hdt., Xen.; κρᾰδη, ἡ, Ar.

A wild fig-tree, ἐρῑνεός, ὁ, Hom.

A young fig-tree, σῦκίς, ῐδος, ἡ, Ar.

A fig-tree of a dark color, κορώνεως, ἡ, Ar.

[*Of* or *belonging to a fig-tree*, ἐρινεός, ά, όν, contr. οῦς, ῆ, οῦν, Eur., Arist.]

Of a fig or *a fig-tree*, σῦκῖνος, η, ον, Ar., Plat.

Like figs, σῦκῖτης, ου, ὁ, only masc., Hipp.; συκώδης, ες, Arist.

A drink made of figs, σῦκίον, τό, Hipp.

To gather figs, σῡκάζω, sometimes c. acc. cognat., Ar., Xen.; σῦκολογέω, Ar.

A fig-seller, ἰσχᾰδοπώλης, ου, ὁ, Pherecr.; fem. ἰσχαδόπωλις, ῐδος, Ar.

Bearing winter figs, ὀλυνθοφόρος, ον, Arist.

A fig-nibbler, σῦκοτρᾰγῐδης, ὁ, Archil.

To eat figs, σῦκοτρᾰγέω, Theoph.

A buyer of figs, ἰσχᾰδώνης, ου, ὁ, Pherecr.

Fig-beslippered, σῦκοπέδῐλος, ον, Cratin.

FIGHT, χάρμη, ἡ, Hom.; αἰχμή, ἡ, Hom.; ᾽ἄμιλλα, ἡ, Hom.; φῦλοπις, gen. ῐδος, acc. ῐδα and ιν, ἡ, Hom., Hes., Soph. (only in charging), Ar.; αὐτή, ἡ, Hom., Pind.; ἔρις, ἔρῐδος acc. ἔρῐδα and ἔριν (sometimes ἔρις πολέμοιο, ἔρις ᾽Αρηος, ἔρις μάχης, Hom.), Xen.; δηϊότης, ητος, ἡ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; δῆρις, ιος, ἡ, Hom., Æsch., Ap. Rh.; νεῖκος, τό, Hom., Pind. (often also with other words, as νεῖκος πολέμου, ν. φυλόπιδος, etc., Hom.); πόλεμος, and poet. πτόλεμος (not Att.), ὁ, Hom., Hes., Eur.; δαΐς, ἡ, only in dat. δαΐ, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh., also acc. δαΐν, Call.; ὑσμίνη, ἡ, dat. sing. ὑσμίνῃ and ὑσμῖνι, Hom., Ap. Rh.; μᾰχη, ἡ, Omn.; ἀλαλή, ἡ, Pind.; ὅμᾰδος, ὁ, Hes., Pind., Ap. Rh.; ἀλκή, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; πᾰλη, ἡ, also πάλη δορός, Eur.; σύστασις, εως, ἡ, Hdt.; πρόσμιξις, εως, ἡ, Thuc.; κῦδοιμός, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 323.

A close fight, αὐτοσχεδίη, ἡ, Hom.; αὐτοσταδίη, ἡ, Hom.; ὠθισμός, ὁ, Hdt.; [*hand to hand*, μάχη ἐν χερσί, Thuc.]

[*To engage in a close fight*, εἰς

χεῖρας εἶμι, ἔρχομαι, σύνειμί τινι, Thuc., etc.] *Vid.* HAND TO HAND.

[*A fight for life or death, ὁ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγών*, Soph.; *ψυχομαχία*, ἡ, Polyb.]

A fair fight, ἰθύμαχία, ἡ, Hdt.

A fight by night, νυκτομαχία, ἡ, Hdt., Thuc.

A naval fight, ναυμαχία, ἡ, Omn. prose; *a fight of infantry*, πεζομαχία, ἡ, Hdt., Thuc.; *a fight of cavalry*, ἱππομαχία, ἡ, Thuc.

FIGHT, TO, πλεκτίζομαι, mid., c. dat., Hom.; δηΐω, also δηόω, only act., Hom.; συντρέχω, fut. -δραμοῦμαι, aor. 2 -έδράμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ἀντιάω, fut. -άσω, etc., c. gen., Hom.; δηριάομαι, mid., no pass., only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; σύνειμι (oftenest in prose ξύνειμι), pres. part. συνιών, imperf. συνήειν, dual poet. συνίτην, 3d pl. σύνισαν, no other tenses, Hom., Hes.; κρίνομαι, mid. and pass., aor. 1 pass. ἐκρίθην, poet. part. κριθείς, Hom., Hes.; διᾶκρίνομαι, Hom., Hdt.; μάρναμαι, only pres. and imperf., c. dat., ἐπί τινι or πρός τινα, also περί τινος, *about* a thing, and σύν τινι, *on one's side*, Hom., Hes., Tyrt., Pind., Eur.; συμφέρομαι, pass., c. fut. mid. σὺνοίσομαι, no perf., aor. 1 σὺνηνείχθην, c. dat., Hom., Hes., Æsch., Thuc.; πολεμίζω, and poet. πτολεμίζω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind., Ap. Rh.; μάχομαι, mid., pres. part. poet. μαχειόμενος and μαχεούμενος (not Att.), fut. μαχέσομαι, poet. μαχέσσομαι, Att. usu. μαχοῦμαι (probably, too, used in Hom., though LIDD. and Sc. call μαχεῖται (in Hom., Il., 20, 26) the Ion. pres.), aor. 1 ἐμάχεσάμην, poet. ἐμαχεσσάμην (Ap. Rh. has also aor. 1 pass. ἐμάχέσθην), Omn.; αἰχμάζω, Æsch.; πολεμέω, Soph., Eur., Xen.; ἄγωνίζομαι, mid., also pass. in pass. sens., fut. mid. ἀγωνιοῦμαι, Att. ἀγωνιοῦμαι, Eur., Hdt., Thuc.; προσμίγνῦμι, c. dat., or c. πρός and acc., Soph., Thuc., Xen.; διαμάχομαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἄνάμάχομαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἀντιμάχομαι, Thuc.; προσμάχομαι, c. dat., Plat.; ἀντιόομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. dat., Hdt.; διαξίφίζομαι, mid., c. dat., Ar.; ἀντἄγωνίζομαι, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; σὺνάπτω, only act. in this sense, Hdt.; συμμίσγω, Thuc.; συρράσσω, fut. -ξω, Thuc., Xen.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. συμβέβληκα (see phrases below), c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; παλαίω, Plat.

To fight with fists, πυκτεύω, Xen., Plat. *Vid.* TO BOX.

To fight in, ἐμμάχομαι, Hdt.; ἐνἄγωνίζομαι, Hdt., Thuc.; *to fight from* (a tower or wall, etc.), ἄπομάχομαι, sine cas., Thuc.; *to fight around*, ἀμφἴμάχομαι, c. acc., Hom.; περἴμάχομαι, Xen.

To fight for, ἀμφἴμάχομαι, c. gen., Hom.; ὑπερμάχομαι, c. gen., Soph.; ὑπερμάχέω, c. gen., Soph., Eur.; προμάχομαι, c. gen., Soph., Ar.; προμάχέω, c. gen., Lycurg.; προπολεμέω, c. gen. or c. ὑπέρ and gen., Plat., Isoc.

To fight to the end, συνδιᾶμάχομαι, Plat.

[*To fight for life or death*, περὶ ψυχῆς μάχομαι, Hom.; ψυχομαχέω, Polyb.]

To fight together with (as allies), συμμάχέω, c. dat., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; συμμάχομαι, c. dat., Xen., Plat.; σὺνασπίζω, Xen.; συναγωνίζομαι, Ar., Omn. Att. prose.

To march forthwith to fight, συνεκμαχέω, Ar.

[*To fight in single combat* (*man to man*), καθ' ἕνα μάχομαι, Hdt.]; or *unaided by allies*, μονομάχέω, Eur., Hdt., Plat.

To fight as a cavalry soldier, ἱππομάχέω, or in a skirmish of cavalry, Thuc.; *to fight as an infantry soldier*, or *in a land battle* (opposed to a naval one), πεζομάχέω, Ar., Hdt., Thuc., Lycurg.

[*To fight on horseback*, ἀφ' ἵππου μάχομαι, Hdt.; πολεμέω ἀφ' ἵππων, Plat.]

To fight in the first ranks, προμάχίζω, c. dat. of the adversary, also c. dat. of one's comrades, in front of whom one fights, only pres. and imperf. act., Hom.; προμάχομαι, Hom.; προμάχέω, Xen.

To fight by sea, ναυμάχέω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διαναυμάχέω, Hdt., Thuc.; *to fight by sea for*, προναυμάχέω, c. gen., Hdt.; *to wish to fight by sea*, ναυμαχησείω, only pres., Thuc.; *to fight together with* (as allies) *by sea*, συννανμάχέω, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

To fight with ill success, δυσμάχέω, Soph.

To fight with a shadow, σκιᾶμάχέω, Plat.

To fight off (i. e., make excuses to avoid), ἄπομάχομαι, c. acc., Hdt.

Phrases for *To fight*, μίγνῦμι (pres. in Hom. usu. μίσγω and μίσγομαι, pass.) χεῖράς τε, μένος τε, Hom.; μίσγομαι ἐν δαΐ, Hom.; μίσγομαι ἐν πάλἀμῃσι, Hom.; μίγνυμι βίαν, c. dat. of the enemy, Pind.; μίγνυμι Ἄρῃ, Soph.; συμβάλλω μάχεσθαι, Hom.; συμβάλλομαι (mid.) μάχεσθαι, Hom.; συμβάλλω ῥῖνούς, Hom., Xen.; συμβάλλω πόλεμον, Hom.; συμβάλλω ἀσπίδας, Ar.; συμβάλλω μάχην, Eur.; ἐπἰμίγνυμι χεῖρας, c. dat. of the enemy, Pind.; κρίνομαι Ἄρηϊ, Hom.; σύνειμι (or ξύνειμι, the more usu. form from εἶμι) μάχεσθαι, Hom.; σύνειμι ἔριδι, Hom.; σύνειμι ἔριδος περὶ θυμοβόροιο, Hom.; σύνειμι εἰς μάχην, Hdt.; σὺνάπτω πόλεμον, σ. μάχην, c. dat. of the enemy, or sine cas., Eur., Hdt.; συνάπτω μάχῃ, Eur.; συνάπτω φάσγἄνα, Eur.; συνέχομαι (pass.) αἰχμῆσι, Hdt.; εἰς χεῖρας ἔρχομαι, esp. in aor. 2 sync. ἦλθον, Thuc., Xen.; εἰς χειρῶν νόμον ἄφἵκνέομαι, esp. in aor. 2 ἀφἵκόμην, Hdt.; ἀντιάζω μάχην, c. dat. of the enemy, Pind.; σὺνέρχομαι (fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλὕθον, sync. Att. -ῆλθον) εἰς μάχην, Plat.

To fight by sea, σὺναρμόζω βάριδα, c. dat., Eur.

To fight on walls, τειχομάχέω, only act., Hdt., Thuc.

To fight fairly (i. e., resolutely against), στήμεναι (for στῆναι, aor. 2 of ἵστημι) ἀντα καὶ ἰθὺς μαχέσασθαι, Hom.

To be slain in fight, ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλυμαι, Hdt.; *to slay in the heat of the fight*, ἐν χερσὶν ἀποκτείνω, Thuc.

The fight was such ... and having been fought by most important cities, ἡ μὲν μάχη τοιαύτη ... ἐγένετο ... καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων συνελθοῦσα, Thuc.

One must fight, μάχετέον, Plat.; μάχητέον, Ap. Rh.; *one must fight against fruitlessly*, δυσμάχητέον, c. neg., Soph.

To cause to fight, bring together to fight, συνελαύνω, fut. -ελάσω, etc., Hom.; συμβάλλω, c. acc. of the one party and dat. of the other, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom.; συνίημι (aor. 1 συνῆκα, poet. συνέηκα) ἔριδι μάχεσθαι, Hom.; σὺνάπτω, Soph., Eur.

One who fights in the front rank, πρόμος, ὁ, sometimes c. dat. of the enemy, Hom.; πρόμαχος, ὁ, Hom., Tyrt., Pind., Æsch.

One who fights with as an ally, σύμμαχος, ὁ, Pind., Hdt., Omn. Att.; συναγωνιστής, ὁ, Dem., Æschin. *Vid.* WARRIOR, ALLY, etc.

To be fought with, μάχητός, ἡ, όν, Hom.

Without fighting, ἀδήρῖτος, ον, Hom.

In good condition for fighting, ἀξιόμαχος, ον, Hdt., Thuc.

Unfit for fighting (of a wounded man), ἀπόμαχος, ον, Dem.

[*Fighting hand to hand*, ἀγχέμαχος, ον, Hom.; also of arms, *used in close fight*, Xen.; *the fighting men*, οἱ μάχιμοι, Hdt.]

Belonging to a naval fight, or *fighting by sea*, ναύμαχος, ον, Hom., Hdt.

Fighting straight on, resolutely, ἰθύμαχος, ον, Simon.; εὐθύμαχος, ον, Simon.; εὐθυμάχης, ου, Pind.

Fighting for, πρόμαχος, ον, c. gen., Æsch.

Fought for, or *worth fighting for*, περἴμάχητος, ον, Ar., Thuc., Xen., Isoc., Æschin.

FIGHTER, A, μάχητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; πολεμιστὴς and πτολεμιστής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; αἰχμητής, poet. αἰχμητᾶ', ὁ, Hom., Pind.

The fighter in a chariot (not the charioteer), ἐπἴβᾶτης, ου, ὁ, Plat.

FIGURATIVE SPEAKING, εἰκονολογία, ἡ, Plat.

FIGURE (of a person), φυή, ἡ, usu. in praise, Hom., Hes., Pind., Eur., Theoc.: μορφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; μόρφωμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; σχῆμα, ἄτος, τό, any sort of figure—the figure of a man, a figure in dancing, a figure in music or rhetoric, a figure in logic—Trag., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σχημάτιον (of a dance), τό, Plat.; τὕπος, ὁ, either the real figure of a man, or a figure in drawing or carving, Æsch., Eur., Plat., Hdt.

A figure (not a reality), εἴδωλον, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Æschin.; πλάσμα, ἄτος, τό, Eur., Ar., Plat.; ζῶον, τό (of an animal), Hdt., Plat.; παράδειγμα, ἄτος, τό, Hdt. *Vid.* IMAGE, and SYN. 378.

As nearly as possible like an eagle in figure, ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος, Hdt.

FIGURE, TO, or express figuratively, αἰνίσσομαι, mid., Plat. *Vid.* TO IMAGINE.

FILCH, TO, πἄρἄτρώγω, fut. -τρώξομαι, aor. 2 -έτρἄγον, Ar.; παρακλέπτω, Isæ. *Vid.* TO STEAL.

FILE, A, ῥἴνη, ἡ, Xen.

A file of men, στοῖχος, ὁ, Thuc.; [*a file-leader*, ὅρχαμος, ὁ, Ep. word.] *Vid.* RANK.

[*In file*, ὄρθιος, α, ον, in pl. (e. g., λόχοι), Xen.]

And let each company march in single file, ἡ δὲ τάξις ἑκάστη ἐφ' ἑνὸς ἴτω, Xen.

[FILE, TO (a saw), χαράσσω, Att. -ττω, Arist.]

To file off, to make men file off (military term), πἄρἄγω, no aor. 1, aor. 2 -ήγἄγον, no perf., or very rare, Xen.

FILINGS, ῥῑνήματα, τά, Plat.

FILL, TO, πιμπλάνω, only pres. pass. (nearly all verbs of filling govern an acc. of the thing filled, and a gen. of the thing with which it is filled), Hom.; πιμπλάω, Hes.; πίμπλημι, fut. -πλήσω, etc., perf. pass. πέπλησμαι, also pluperf. pass. (or aor. 2 mid., as LIDD. and Sc. call it) ἐπλήμην, imper. πλῆσο, opt. πλήμην, etc., in pass. sens., sometimes also c. dat. of the thing with which, Omn. poet., Xen., Plat., Dem.; ἄνᾰπίμπλημι, Hom., Hdt., Xen., Dem.; ἐμπίπλημι, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; διᾰπίμπλημι, Thuc.; ἐκπίμπλημι, Eur., Xen.; ὑποπίμπλημι, Hdt.; ἀποπίμπλημι, Thuc.; ἐπιπίμπλημι, Ar.; κᾰτᾰπίμπλημι, Plat.; βύω, fut. βύσω, perf. pass. βέβυσμαι, Hom., Ar., Hdt.; ἐπιστέφομαι, mid., only of filling a cup, Hom.; πίπλω, only in imperf. ἔπιπλον, Hes.; γεμίζω, Æsch., Eur., Xen.; πληρόω, Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἄνᾰπληρόω, Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐκπληρόω, Eur.; σῠνεξαναπληρόω, Hipp.; συμπληρόω, Plat.; φράσσω, fut. φράξω, etc., Pind.; ἐγχέω, fut. χεύσω, aor. 1 -έχευσα, oftener sync. -έχευα or -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, only of filling a cup, Soph., Xen.; μεστόω, Soph., Plat.; ᾰ̓νᾰμεστόω, Soph., Ar.; ᾰ̓πομεστόω, Plat.; διαμεστόω, Arist.; μεστὸν ποιέω, Ar.; ἐπανθίζω, c. dat. of the thing with which, Æsch.; συσσάττω, fut. -ξω, Ar.; κᾰτᾰκλύζω, fut. -κλῠσω, Xen.; κᾰτᾰπῐ̃κνόω, Arist. *Vid.* SYN. 358.

To fill (a place with sound), κᾰτέχω, fut. καθέξω or κατασχήσω, imperf. κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, no perf. or aor. 1, Hom., Soph., Hdt.

To fill up (e. g., a square of men, etc.), ἀνεκπίμπλημι, Xen.

To fill up (a number), προσπληρόω, Xen.; *to fill up so as to make equal*, ἀντᾰνᾰπληρόω, Dem.; *to fill up* (the ranks of an army), ἀντῐπληρόω, Xen.; *to fill up* (a harbor, or any excavation, by casting earth in), χώννῡμι, Hdt., Dem., Æschin.

To fill in opposition (as one army occupies a road in opposition to another army), ἀντᾰνᾰπίμπλημι, Xen.

To fill up in turn, ἀντεμπίμπλημι, Plat.

To fill by digging, συσκάπτω, Theoph.; *to fill by casting heaps of earth in*, χώννῡμι, Hdt.; ἐκχώννῡμι, Hdt.

To fill up at the same time, συγκᾰτᾰπίμπλημι, Arist.; σῠνᾰνᾰπληρόω, Theoph.; *to fill up besides*, προσᾰνᾰπίμπλημι, Arist.; *to add to so as to fill*, προσαναπληρόομαι, mid., Plat.; *to fill over full*, ῠ̔περπληρόω, Xen.

To be filled, μεστόομαι, Soph., etc.; σάττομαι, pass., Æsch., Xen.; πῠκνόομαι, pass., Xen.

To be filled too full, ῠ̔περπίμπλᾰμαι, pass., perf. ὑπερπέπλησμαι, etc., Soph., Arist.

[*Filled*, by past part. of verbs *to fill*, μεστός, ή, όν, c. gen., Hdt., etc. *Vid.* FULL.]

For your reputation, oh old man, greatly fills all mouths, πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας, Soph.

What must be filled, ἐμπλησ-τέος, ᾰ, ῠν, Plat.

And the full robe of Europa was filled with the wind, κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης, Mosch.

FILLING, A, or FILL, πλήρωσις, εως, ή, Plat.; ἀναπλήρωσις, ή, Arist.; σάξις, εως, ή, Arist.

[*A filling up again*, ἀνταναπλήρωσις, εως, ή, Epicur.; *fit for filling up*, ἀναπληστικός, ή, όν, Arist.]

A filling (of a channel, or any thing else to be filled by casting in earth, etc.), χῶσις, εως, ή, Thuc.; ἔγχωσις, ή, Arist.

To one's fill, ᾰ̓δην, poet. also ἄδδην, Hom., Æsch., Hdt.

[*To gaze one's fill*, πλήρης εἰμὶ θεώμενος, Hdt.]

To give the Trojans their fill of war, Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο, Hom.

One who fills, σάκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

FILLET, A, δέσμα, ᾰτος, τό, Hom.; ἄμπυξ, gen. ῠκος, ὁ καὶ ἡ (ἡ usu. in Trag.), Hom., Trag.; ᾰ̓νᾰδέσμη, ή, Hom., Eur.; σύνδετον, τό, Eur.; ταινία, ἡ (esp. as a sign of victory), Xen., Plat.; ταινίδιον, τό, Hipp.; διᾴδημα, ᾰτος, τό, Xen.

To bind with a fillet, ταινιόω, Ar., Thuc., Xen.; πᾰραμπῠκίζω, Ar.; ἀμπῠκάζω, Anth.

To wear a fillet, ταινιόομαι, mid., Ar.

Wearing a fillet wreathed round the head, ἑλῐκάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.; *wearing a golden fillet*, χρῡσάμπυξ, ῠκος, ο καὶ ἡ, Hom., Hes., h., Pind.; *wearing a dark* or *blue fillet*, κυᾰνάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Theoc.

A seller of fillets, ταινιόπωλις, ῐ̔δος, ἡ, Eupol., Dem.

[*Without fillet*, ἀνάμπυξ, ὁ, ἡ, gen. ῠκος, Call.]

[FILLY, A, πῶλος, ἡ, Hom., etc.] *Vid.* COLT.

FILTER, TO, ἠθέω, Plat.; διηθέω, Plat.; ᾰ̓πηθέω, Ar.; σακκέω, Hdt.; σακκίζω, Theoph.; ῠ̔λίζω, Diosc.; διῡλίζω, Archyt., Diosc.

To filter at the same time, συνδιεξηθέω, Plat.

To filter besides, προσδιηθέω, in mid., Arist.

FILTER, A, ῠ̔λιστήρ, ῆρος, ὁ, Diosc.

FILTERED, ῠ̔λιστός, ή, όν, Diosc.

FILTH, λῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Soph., Eur.; ῥῦπος, ὁ, pl. οἱ ῥύποι and τὰ ῥύπα, Hom., Ar., Plat., Theoc.; πῖνος, ὁ, Trag., Ap. Rh. *Vid.* DIRT.

FILTHY, αὐχμηρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat.; δυσπῐ̈νής, ές, Soph.; πῐ̈νᾰρός, ά, όν, Eur.; ᾰ̓κᾰ́θαρτος, ον, Plat. *Vid.* DIRTY.

To be filthy, αὐχμέω, Hom., Ar.; ῥῦπάω, Hom., Eur., Ar.; ῥῦπόομαι, pass., perf. ῥεῥῦπωμαι, Hom.; ῥῦπαίνομαι, pass., only pres. and imperf., Xen.; πῖνάω, Ar. *Vid.* TO BE DIRTY.

FIN, A, πτερῦγιον, τό, Arist.

With black fins, μελανόπτερυξ, ὁ καὶ ἡ, gen. ῠγος, Ar.

FINAL, ῦ̈στᾰτος, η, ον, Hom., Trag., Xen., Dem., etc.; τελευταῖος, α, ον, Hdt., Omn. Att. *Vid.* LAST.

FINALLY, τελείως and τελέως, Æsch.; τελευταῖον, Plat.

FINANCE, οἰκονομία, ἡ, Plat., Dinarch.

FINANCIAL, οἰκονομῐκός, ή, όν, Plat.

FINANCIER, A, οἰκονόμος, ὁ, Arist.

FINCH, A, σπίζα, ἡ, Soph., Ar.; σπῖνος, ὁ, Ar.; σπίνιον, τό, Eubul.; σπινῐ́διον, τό, Ar. (σπῖνος and σπίζα are not the same bird, however).

A mountain finch, ὀρόσπιζος, ὁ, Arist.

FIND, TO, κῐχάνω, only in indic. pres. and imperf., all the moods being borrowed from κῐχημι (which does not exist, however, in indic.), opt. κιχείην, subj. poet. κιχείω, infin. κιχήμεναι, part. κιχείς, also imperf. ἐκῐ́χην (the Trag. use none of these forms from κίχημι), fut. κιχήσομαι, aor. 1 mid. ἐκῐ́χησάμην, aor. 2 ἔκῐχον (Trag. have also pres. indic. κιγχάνω), c. acc., sometimes (rarely) c. gen., Hom., Archil., Trag.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1 act., though Anth. has aor. 1 mid. ηὑράμην, aor. 2 εὗρον, perf. εὕρηκα, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, etc., Omn.; ἐφευρίσκω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐξευρίσκω, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κῡρέω, fut. κύρσω and κῡ́ρήσω, aor. 1 ἔκυρσα and ἐκύρησα, perf. κεκύρηκα, no mid. or pass., c. acc. or c. gen., Æsch., Eur.; κᾰτᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -εἴληφα, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 236.

I found, ἔτετμον, no other tense, voice, or mood, Hom., Ap. Rh.

To find out too late, μεταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Æsch.

To find out, ἀνευρίσκω, Hdt.; *to find out besides*, προσευρίσκω, Soph.; παρεξευρίσκω, Hdt.

To join in finding, συνεξευρίσκω, Eur., Ar., Plat., Isoc.

For why should I find you so disposed (toward me)*?* διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι ὑμῶν τοιούτων, Lys.; so Xen.

These things are immediately found out to be all imitation, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται, Ar.

But still I will not be found false to myself, ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἀλώσομαι, Eur.

One must find out, ἐξευρετέον, Plat.

FINDER, A, εὑρετής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.; in fem. εὑρέτις, ῐ́δος, Soph.

FINDING, A, εὕρεσις, εως, ή, Plat.; ἀνεύρεσις, εως, ή, Eur. *Vid.* DISCOVERY.

A lucky find, ἕρμαιον, τό, Soph., Plat.

A thing found out, εὕρημα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; εὕρεμα, ᾰτος, τό, Anth. *Vid.* DISCOVERY.

What must be found, εὑρετέος, α, ον, Thuc.

What can be found out, μετάλλητος, η, ον, Pind.; εὑρετός, ή, όν, Soph., Xen.

Hard to find out, δυσεξεύρετος, ον, Arist.

[*Finding one's self* (in food), οἰκόσιτος, ον, Com.]

FINE (of texture), λεπτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; λεπτόμῐτος, ον, Eur.; λεπτουργής, ές, h.; λεπτοσπᾰ́θητος, ον, Soph.; λεπτόπηνος, ον, Eubul.; μᾰνόστημος, ον, Æsch.; λεπταλέος, α, ον, Ap. Rh.

The finest or *finest-looking soldiers*, οἱ εὐειδέστατοι τῶν στρατιωτῶν, Xen.

Taking the finest-looking of the cavalry which he had with him, λαβὼν τοὺς κρατίστους τὰ εἴδη τῶν περὶ αὐτὸν ἱππέων, Xen.

Rather fine, ῠ̔πόλεπτος, ον, Hipp.

Fine (i. e., large), ῐ̓φια, only neut. pl. of sheep. Hom.

A fine boy, ἐπιεικὴς παῖς, Hdt.

Fine (i. e., handsome, costly), ᾰ̓βρότῑμος, ον (of cloth, etc.), Æsch.; σεμνός, ή, όν (of a city, a house, clothes, etc.), Ar., Isoc., Isæ., Dem.

Fine (of weather), αἴθριος, ον, h.,

Theoc.; εὔδιος, ον, Pind., Theoc., Ap. Rh.; εὐδιεινός, ή, όν, Plat.; λευκός, ή, όν, Æsch.

Fine weather, αἴθρη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; αἰθρία, ἡ, Ar., Hdt.; εὐδία, ἡ, Pind., Xen., Plat., Arist.

To be fine (of weather), εὐδιάω, Ap. Rh.

To make fine weather, ᾽ἀπαιθριάζω τὰς νεφέλας, Ar.

To make fine, λεπτύνω, Arist.

To make fine beforehand, προλεπτύνω, Plat.

FINE, A (i. e., penalty), τῖμή, ἡ, Hom.; [(for blood shed = weregeld), ποινή, ἡ, Hom.; (imposed in a lawsuit), ὄφλημα, ἄτος, τό, Isæ.]; τίμημα, ἄτος, τό, Plat., Æschin.; προστίμημα, τό, Dem.; κατᾰδῐ́κη, ἡ, Thuc., Dem.; δῐ́κη, ἡ, Dem.; ἐπῐβολή, ἡ, Lys., Dem., Æschin.; ζημία, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; μείωμα, ἄτος, τό, Xen.

[*To pay as a fine*, ἀποτίνω, c. acc., Xen.]

FINE, TO, ζημιόω, fut. mid. in pass. sens., c. dat. of the penalty, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; τιμάω, fut. mid. sometimes in pass. sens., c. gen. of the penalty, c. dat. of the criminal or c. acc., sometimes c. acc. of the crime, Plat., Lycurg., Dem.

Two, Pythodorus and Sophocles, they punished with banishment, and the third, Eurymedon, they fined, τοὺς μὲν φυγῇ ἐζημίωσαν, Πυθόδωρον καὶ Σοφοκλέα, τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, Thuc.

FINELY, εὖ, Omn. *Vid.* WELL.

To make finely, ἀσκέω, Hom.; ξύω, ξύσω, no perf., no mid. or pass., Hom.

To be a fine-looking man, εὐσωμᾰτέω, Eur., Ar.

FINENESS, λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.

Fineness (i. e., a consisting of fine particles), λεπτομέρεια, ἡ, Arist.

FINGER, A, δάκτῠλος, ὁ, Eur., Hdt., Xen., Lys., Dem.

The fingers, χερῶν ἄκροι κτένες, Æsch.

The fore finger, λῐχᾱνός, ὁ, Hipp.

[*To the fingers' ends*, εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας, Eur.]

With rosy fingers, ῥοδοδάκτῠλος, ον, Hom., Hes.; *with red fingers*, ἐρῠθροδάκτῠλος, ον, Arist.; φοινῐκοδάκτῠλος, ον, Arist.

With long fingers, μᾰκροδάκτυλος, ον, Arist.; *with five fingers*, πεντεδάκτυλος, ον, Arist.; *with eight fingers*, ὀκτᾰδάκτῠλος, or ὀκτωδάκτῠλος, ον, Ar.; [*with one finger, one-fingered*, μονοδάκτυλος, ον, Luc.]

The hand with five fingers, πέντοζον, τό, Hes.

Of a finger's length, breadth, etc., δακτῠλιαῖος, α, ον, Hipp.

[*A twenty-finger measure*, πυγών, όνος, ἡ, Hdt.; *of the length of twenty fingers*, πυγωνιαῖος, α, ον, Mnesith.]

A flute played with the fingers, αὐλὸς δακτῠλῐκός, Ath.

Pointed at with the finger, δακτυλόδεικτος, ον, Æsch.

A finger-stall, δακτῠλήθρα, ἡ, Xen., Ath.

The fingering (in playing a musical instrument), χειροθεσία, ἡ, Artemo.

FINISH, TO, τολῠπεύω, no pass., Hom.; ἐκτολῠπεύω, Hes., Æsch.: ἄνύω (᾽ἄνῦτω is the more strictly Attic form, though the Attics use both), Hom., Soph., Xen.; διᾰνύω (and Att. -ανῦτω), Hom., Soph., Eur., Xen.; ἐξᾰνύω (and -ανῦτω), Hom., Soph., Eur., Hdt.; κᾰτᾰνύω, Hdt., Xen.; ἐπᾰνύω, Hes.; περαίνω and poet. (including Trag.) πειραίνω, no perf. act., but perf. pass. πεπέρασμαι and πεπείρασμαι, 3d pl. πεπέρανται and πεπείρανται, etc., Hom., Pind., Omn. Att.; διαπράσσω, often c. part., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.; τελέω (also τελείω, ἐτέλειον, Hom.), fut. τελέσω, etc., Omn.; ἐκτελέω (imperf. poet. ἐξετέλειον, Hom.), Hom., Pind., Soph., Hdt.; ᾽ἀποτελέω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Andoc.; διᾰτελέω, Eur., Xen., Dem.; ἐπῐτελέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συντελέω, Xen., Lys., Dem.; τελευτάω, Omn.; ἐκπονέω, Sapph., Pind., Theoc.; διᾰπλέκω, Pind., Hdt.; ἐξῠφαίνω, Pind.; διᾰπεραίνω, Eur., Xen., Plat.; διεκπεραίνω, Soph., Xen.; συμπεραίνω, mid., Plat., Isoc.; ᾽ἀποπονέω, Ar.; ἐκποιέω, Hdt.; ἐξεργάζομαι, mid., imperf. ἐξειργαζόμην, perf. pass. ἐξείργασμαι, both in act. and pass. sens., aor. 1 ἐξειργάσθην, only in pass. sens., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀπεργάζομαι, Xen., Plat.; διεξεργάζομαι, Plat.; διᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, perf. -δέδρομα, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, Plat.; ᾽ἀποδῐδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Lycurg.

To finish with, to finish at the same time, to help to finish, σῠνᾰπεργάζομαι, Plat.; σῠνᾰποτελέω, Plat.; συνδιαπεραίνω, Plat.: συνδιαπονέω, Plat.

To finish previously, προεκπονέω, Simon.

To finish discussing any point, προχειρίζομαι (mid.) περί, c. gen. or c. acc., Arist.

[*To finish a painting* or *picture* (fill up), ἀναγράφω, Arist.]

To be finished—it (a cup) *is all silver, but the edges are finished off with gold*, (κρητὴρ) ἀργύρεος δέ ἐστιν ἅπας, χρυσῷ δ᾽ ἐπὶ χείλεα κεκράανται (3d pl. perf. pass. poet. of κραίνω), Hom.

To be highly, carefully finished, ᾽ἀκρῐβόομαι, pass., Ar.; ᾽ἀπᾰκρῐβόομαι, Plat., Isoc.

One must finish, διαπεραντέον, Plat.; ἐπῐτελεστέον, Isoc.

FINISHED, τέλεος, and poet. τέλειος, α, ον, and ος, ον, Soph.

Highly finished, τετυγμένος, η, ον, Hom.; ᾽ἀπηκρῐβωμένος, η, ον, Isoc. *Vid.* ELABORATE, (highly) WROUGHT.

Half finished, ἡμίεργος, ον, Hdt.; ἡμῐτελής, ές, Isoc.

FINITE, περᾶτοειδής, ές, Plat.

[*Finite* (of the moods of verbs), παρεμφᾰτικός, ή, όν, Gram.]

The finite, τὸ πέρας (gen. ἄτος), opp. to τὸ ἄπειρον, Plat.

FIR, πεύκη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; πῖτυς, υος, ἡ, dat. pl. poet. also πίτυσσιν (not exactly the same tree as πεύκη), Hom., Hdt.; ἐλᾰτη (not the same as πεύκη), Hom., Eur., Plat.

Made of fir, πεύκῐνος, η, ον, Soph., Eur.; πευκήεις, εσσα, εν, Eur.; ἐλᾰτῐ́νος and ειλᾰτῐ́νος, η, ον, Hom., Eur., Anaxil.

Growing on the fir-tree, πιτύϊνος, η, ον (of the cones), Alex.

FIRE (the element), πῦρ, πῠ́ρός, τό, and in every sense, rare in pl., except for the watch-fires of a camp, etc. (Æsch. and Xen. have also an irreg. dat. πῠ́ροῖς), Omn.; (generally) φλέγμα, ᾰτος, τό, Hom.; φλόξ, φλογός, ἡ (pl. only in Anth.), Omn.; φλογμός, ὁ, Eur.; αἴθος, ο and τό, Eur., Ap. Rh.

A fire (in a room, etc., to warm one, or to sacrifice on), ἐσχᾰ́ρα, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen., Dem.; πυρκαιά, ἡ, Hdt.

A fire (i. e., a conflagration), ἔμπρησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.

Drinking by the fire, πίνοντες πρὸς φῶς, Xen.

A fire-place, ἐσχᾰ́ρα, ἡ, Hom.

[*Watch-fires*, πυρά, τά, Hom., Xen., etc.]

A great fire was burning on the fire-place, πῦρ μὲν ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, Hom. *Vid.* HEARTH.

To make a fire, κᾰπνίζω, Hom.; πυρτολέω, sometimes c. acc. of the materials, wood, coal, etc., no mid., but pass. in the sense of being laid waste by fire, Hom., Ar., Hdt., Xen.; πῠρᾰ́ῐθω, only pres. and imperf., Eur.

[*To kindle a fire*, πῦρ καίω, Hom.; πῦρ αἴθω, ἀνακαίω, Hdt.]

Light a fire, and let it burn well, ὕφαπτε καὶ κᾰτᾰιθε, Ar.

To set fire to, ἅπτω, Æsch., Eur., Hdt.; διᾰπῠρόω, Eur.; ἐκφλέγω, Ar.; συγκαίω, fut. -καύσω, aor. 2 pass. -εκάην, Plat.; ᾽ἀνᾰπῠρόω, Arist. *Vid.* TO BURN.

Laying the country waste with fire and sword, κόπτων καὶ καίων τὴν χώραν, Xen.

It set fire to the wall, ἦψε τοῦ τείχους, Thuc.

To take fire, ἅπτομαι, pass., Hdt., Thuc.; ᾽ἀνᾰλάμπω, no perf., no mid. or pass., Xen.; καπνῐ́ζω, Theoc.; *to catch fire in the interim*, πᾰρεκπῠρόομαι, pass., Arist.

To try or *test by fire*, πυρόω, Arist.

[*To try as gold in the fire*, βασανίζω ὡς χρυσὸν ἐν πυρί, Plat.]

To lay waste by fire, πυρφορέω, Æsch.; ἐκπῠρόω, Eur.; πυρπολέω, no mid., but pass., Hdt., Ar.

[*To go through fire* (and water) (prov. of readiness to expose one's self), διὰ πυρὸς εἶμι, Xen.; εἰς πῦρ ἅλλομαι, Xen.; more fully, διὰ πυρὸς καὶ διὰ παντὸς κινδύνου, Xen.]

[*To be all on fire* (with desire), προσκαίομαι, c. dat., Xen.]

Like fire, φλογώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; φλογωπός, ή, ν, Æsch.; [πυροειδής, ές, Plat., and πυρώδης, ες, Plat.] *Vid.* FIERY.

Fire-wrought, πῦρῐγενίτης, ου, ὁ, Æsch.; πῠρῐγενής, ὁ καὶ ἡ, neut. ές, Eur.; πυρίκμητος, ον, Call.; *put on the fire* (as a cauldron), ἐμπῠρῐβήτης, ου, ὁ, Hom.; *burnt in fire*, πυρίκαυστος, ον, Hom.; *heated in the fire*, πῠρῐθαλπής, ές, Ap. Rh.

With fiery point, πῠριηκής, neut. ές, Hom.

Used about the fire, exposed to fire, ἔμπῠρος, ον, Eur., Plat.

Fire-breathing, πῠρῐ́πνοος, ον, contr. ους, ουν, Pind.; πύρπνοος, ον, contr. ους, ουν, Æsch., Eur.; πυριπνέων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.

Fire-bearing, πυρφόρος, ον, Pind., Trag., Ar. (of arrows with lighted ends), Thuc.

Devoured by fire, πῠρῐ́δαπτος, ον, Æsch.

Burst or *broken by fire*, πῠρορρᾰγής, ές, Ar., Cratin.; *streaming with fire*, πῠρίστακτος, ον, Eur.; *holding fire*, πυρικοίτης, Anth.

Slain by fire, πῠρῐ́φατος, ον, Æsch.

Wasting by means of fire, πυρπόλος, ον (of lightning), Eur.

With fire under, ὑπόπῠρος, ον, Soph.

Resisting fire, πυρῐμᾰχος, ον, Arist.

Rattling from fire, πῦρισμᾰρᾰγος, ον, Theoc.

Blazing with fire, πῡρῐ̓φλεκτος, ον, Æsch., Eur.; πυριφλέγων, ουσα, ον, gen. οντος, Eur.; πῡρῐ̓φλεγής, ές, Xen.; πῡρῐ̓φλογος, ον, Emped.

[*Surrounded by fire*, ἀμφίπυρος, ον, Soph.]

Without fire, ῎ἀπῦρωτος, ον (of a vessel which has not yet been on the fire), Hom.; ᾽ἄπῡρος, ον, in every sense: not put on the fire, not purified by fire, not hurt by fire, without a fire (as a house), not wrought by fire, not offered on fire (as sacrifices which are not burnt-offerings), Hom., Hes., Soph., Hdt.

A setting fire to, πῦρωσις, εως, ἡ, Theoph. *Vid.* BURNING.

Being between two fires (metaph.), ἀμφῐβολος, ον, Æsch., Thuc.; *the Athenians being between two fires*, ᾽Αθηναῖοι . . . ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι, Hdt.

The being between two fires, ἀμφῐβολία, ἡ, Hdt.

To be more exposed to a cross-fire, ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι, Thuc.

[*Fire-wood*, ὕλη πρὸς πύρωσιν, Theophr.]

[*Fire-proof*, πυρίμᾰχος, ον, Arist., Theophr.]

[FIRE-WORSHIPERS, THE (Persian), Πύραιθοι, οἱ, Strab.]

FIRKIN, Α, ἀμφορεύς, έως, ὁ, Hdt.

FIRM, ἀστεμφής, ές, Hom., Theoc.; πυκνός, ή, όν, Hom.; στερεός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ἔμπεδος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἀσφᾰλής, ές, Omn.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Omn. Att.; ἰσχῡρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Omn. Att.; στερῐφος, η, ον, Thuc.; στῐφρός, ά, όν, Ar., Xen., Arist.; στερέμνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἑδραῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat.; [(of soldiers, standing firm), μόνιμος, η, ον, Xen.; (of a position), ὀχυρός, ά, όν, Xen.]

Firm (of the mind), ἀτέραμνος, ον, Hom.

To make firm, βεβαιόω, Omn. Att. prose; στερεόω, Xen., Arist.

To be firm (as the flesh of a person in good health), σῠνῐστᾶμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Xen., Arist.

FIRMAMENT, THE, πόλος, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; κόσμος, ὁ, Isoc.; [*the starry firmament*, οὐρανὸς ἀστερόεις, Hom.]

FIRMLY, πῠκνῐ̃νως, Hom.; στερεῶς, Hom.; νωλεμέως (esp. of holding any thing firmly), Hom., Ap. Rh.; ἀστεμφῶς, Hom.; ἀσφᾰλέως, Att. ἀσφᾰλῶς, Omn.; ἔμπεδον, Hom.; ἐμπέδως, Æsch.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ᾽ἀρᾰρότως (of any thing well made), Æsch., Eur.; ῎ἀπριγδα (of holding any thing), Æsch.; so ᾽ἄτρῐξ, Soph., Plat., Theoc.

Held firmly, μεσοπᾰλής, ές, Hom.; μεσολᾰβής, ές, Æsch.

FIRMNESS, βεβαιότης, ητος, ἡ, Plat.; στερεότης, ητος, ἡ, Plat.

Firmness (of flesh, especially when rubbed), τρῐ́ψις, εως, ἡ, Hdt.

FIRST, adj., πρῶτος, η, ον, Omn.; πρώτιστος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet.; πᾰροίτατος, η, ον, Ap. Rh.; [(in order, position), ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν, Xen.; *the first rank* or *line*, τὸ and τὰ πρόσθεν, Xen.]

First of all, the very first, πάμπρωτος, η, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; πρώτιστος, η, ον, Hom., etc.

First, adv., πρῶτον, Omn.; πρῶτα, Omn.; πρώτιστα, Omn. poet.; πρώτιστον, Eur.; πάμπρωτον, πάμπρωτα, Hom.; παμπρώτιστα, Ap. Rh.

In the first place, or *at first*, τὴν πρώτην, Ar., Hdt., Xen.; πρωτόλεια, Eur.; τοῦτο μέν, followed by τοῦτο δέ, τὸ μέν, by τὸ δέ, Omn. Att.; τὰ μέν, by τὰ δέ, Thuc.; τοῦτο μέν, followed by ἔπειτα δέ, Soph., or by nothing, Isoc.; [ταῦτα μέν . . . ταῦτα δέ, Hdt., but sometimes by ἔπειτα δέ; so also πρῶτον μέν . . . ἔπειτα δέ, Hom., Att., πρῶτον μέν . . . εἶτα or εἶτα δέ, Xen.]

To be the first (i. e., the best), πρωτεύω, c. ἐν or παρά and dat. of one's fellows, or c. gen., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; [προήκω, c. dat., Thuc., Xen.]

To be the first (i. e., to be beforehand in doing any thing, etc.), φθᾰ́νω, fut. φθήσομαι, aor. 2 ἔφθην, part. φθάς, 3d sing. subj. poet. (not Att.) φθήῃ and φθῆσιν, Hom., part. aor. 2 mid. φθάμενος, often c. part., Omn.

To be the first to do any thing (before an opposite party), *the first to confer a benefit* (before receiving one), etc., προυπάρχω, Isoc.

To be among the first, ἐν πρώτοις or ἀνὰ πρώτους εἰμί, Hdt., etc.

First in the city, πρωτόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pind.

First-born, πρεσβῦγενής, ές, Hom., Eur.; πρωτόγονος, ον, Hom., Hes., Eur.; πρωτοφυής, ές, Ap. Rh.

A being the first-born, πρεσβῦγένεια, ἡ, Hdt.

Having her first-born child, πρωτοτόκος, ή, Hom., Plat.

First celebrated, πρωτόγονος, ον, Pind.

[*The first* or *highest prize* or *place*, πρῶτα, τά, or τὰ πρωτεῖα, Hom., etc.]

First-fruits, ᾽ἀκροθῖνα, τά, Pind.; ᾽ἀκροθίνιον, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc.; ᾽ἀπαρχή, ἡ, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπαργμα, ᾰτος, τό, Ar.

The first-fruits (i. e., the first part of a victim which was burnt or sacrificed), θυηλή, ἡ, Hom., Soph.; ἐξάργμᾰτα, τά, Ap. Rh.

The first-fruits of the chase, πρωτᾰ́γρια, τά, Call.

Sacrifices of first-fruits, θᾰλύσια, τά, Hom., Theoc.

A basket containing first-fruits, and carried on the head, λῐ́κνον, τό, Soph.

Carrying a basket of first-fruits, λῐκνοφόρος, ον, Dem., Call.

To offer first-fruits, ἀπάρχομαι, mid., c. acc. or c. gen., Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen.

To offer the first-fruits or *first piece of a sacrifice to any one*, προκατάρχομαι (esp. as was the right of a citizen of a parent state when in one of its colonies), c. dat. pers., Thuc.

To receive first-fruits, ἀπάρχω, sine cas. as a chief does, Pind.

To select the first-fruits, or *the best of any thing, for one's self*, ᾽ἀκροθῑνιάζομαι, mid., Eur.

The first thing that occurs to me (to do or say), τὸ πρόχειρον, τὸ προχειρότατον, Isoc., Dem.

FISH, ἰχθύς, ύος, ὁ, acc. ἰχθύν (but also ἰχθύα, Anth.), Omn.; [general term, ὄψον θαλάσσιον, Hipp.]

A little fish, ἰχθῠ́διον, τό, Ar.

[*Rock fish*, τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων, Com.]

A small fish which was salted, μαινίς, ίδος (but in Opp. ῑ̆δος), ἡ, Ar.; μαινΐδιον, τό, Ar.: μαίνη, ἡ, Anth.

A cartilaginous fish, σέλᾰχος, τό, usu. pl., Hipp., Arist.; σελᾰ́χιον, τό, Eupol.

Salt fish, τᾰρῐχος, ὁ καὶ τό, Ar., Hdt.; τέμᾰχος, τό, Ar.; τεμᾰχιον, τό, Plat.

A fish salted, τεμαχίτης, ὁ, Eubul.

Dressed (esp. *broiled*) *fish*, ὄψον, τό, Thuc., Xen.: ὀψᾰ́ριον, τό, Ar.

Fish that swim in shoals, ῥυάδες, οἱ, Arist.

[*A draught of fish*, ἁλίευμα, ᾰτος, τό, Strab.]

Of or *belonging to fish*, ἰχθυηρός, ά, όν, Ar., Diphil.

Like fish, ἰχθυοειδής, ές, Hdt.; ἰχθυώδης, ες, Arist.

Like fish, in a fish-like manner, adv., ἰχθυωδῶς, Arist.

Full of fish, ἰχθυόεις, εσσα, εν, Hom.; πολυΐχθυος, ον, ῐ, Hom.; πολυΐχθυος, ον, ῠ, ἰχθυόῤῥοος, ον, contr. -ῥους, -ῤρουν, Timocl.; [πολύϊχθυς, ὁ, ἡ, gen. υος, Strab.]

Catching (esp. *harpooning*) *fish*, ἰχθυβόλος, ον, Æsch.

To eat fish, live on fish, ἰχθυοφᾰγέω, Arist.

Eating (*living on*) *fish*, ἰχθυοφᾰ́γος, ον, Hdt.; ἰχθῠ́φᾰγος, ον, Anth.; ἰχθῠβόρος, ον, Leon. Tar.

A great eater of fish (lit., a plague of fish), ἰχθυολώμης, ου, ὁ, Ar.

Not eating fish, ῎ἀπιχθύς, ύος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

A fish-bone, ᾽ἄκανθα, ἡ, Arist.

A fish-pot (to catch fish in, like an eel-pot), κύρτη, ἡ, Hdt., Plat.

A seller of salt fish, τεμᾰχοπώλης, ὁ, Antipho; τᾰρῐχοπώλης, ο, Nicost.

The fish-market, ὄψον, τό, Æschin.; [*clerk of the fish-market*, ὀψονόμος, ὁ, Com.]

The salt-fish market, τᾰρῐχοπωλεῖον, τό, Theoph.

To sell salt fish, τᾰρῐχοπωλέω, Plat.

Selling salt fish, τᾰρῐχηγός, όν, Alex.

A fish-basket, ἰχθῠδόκος σπῦρις (ῐδος, ἡ), Leon. Tar.

Fish-sauce, ζωμός, ὁ, Ar.

FISH, TO, ἰχθυάω, Hom.; ᾽ἁλιεύω, and mid., no pass., c. acc. of the fish, Epich., Plat. (Com.); ἁλοπιεύω, Theoc.; ἰχθῠβολέω, Anth.; [ἀγρώσσω ἰχθῦς, Hom.; ἀγρεύω ἰχθῦς, Hdt.]

FISHERMAN, Α, ᾽ἁλιεύς, ὁ, Hom., Xen.; ἁσπαλιευτής, ο, Plat.; ἐνῡγροθηρευτής, ὁ, Plat.; γρῖπεύς, ὁ, Theoc.; ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh.; ἰχθυοθηρητήρ, ῆρος, ὁ, Anth.

Belonging to fishing or *to a fisherman*, ᾽ἁλιευτῐκός, ή, όν, Xen.; ἐνῡγροθηρικός, ή, όν, Plat.; ἁσπαλιευτῐκός, ή, όν, Plat.

[*To be a fisherman*, ἁλιεύω, Plat. (Com.).]

[FISH-HOOK, ἄγκιστρον, τό, Hom.] *Vid.* HOOK.

FISHING, ᾽ἁλιεία, ἡ, Arist.; [(as an art or business), ἁλιευτική, ἡ, Plat.]

Fishing by torch-light, ἡ πῦρευτική, Plat.

A fishing-rod, ῥάβδος, ἡ, Hom.; κᾰλᾰ́μος, ὁ, Theoc.

A fishing-line, λῖνον, τό, Hom.; μήρινθος, ἡ, Theoc.; [(of horse-hair), ορμιά, ἡ, Eur., and later poets.]

[*A fishing-net*, παλίγκυρτος, ὁ, Polyb.]

[*Of* or *belonging to fishing*, ἁλιευτικός, ή, όν, Xen., Arist.; e. g., *a fishing-boat*, ἁλιευτικὸν πλοῖον, Xen.]

FISHMONGER, ᾱ, ἰχθυόπώλης, ὁ, Antipho; fem. ἰχθυοπώλαινα, Pherecr.; ἰχθυοπῶλις, ἴδος, Plat.; [ὀψοπωλις; ᾰδος, ἡ, Plut.]

FISSILE, εὐκέᾰτος, ον, Hom., Theoc. *Vid.* CLEFT.

FISSURE (in the ground, etc), ῥωχμός, ὁ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* CLEFT.

FIST, ᾱ, κόνδῡλος, ὁ, Ar., Dem.; [πυγμή, ἡ, Hipp., Eur.]

[*To have one's fists doubled up*, πὺξ τοὺς δακτύλους ἔχω, Hipp.]

With the fist (to strike, etc.), πύξ, Hom., Hes., Pind., Ar., Xen., Lys., Dem.

To strike with the fist, πυκτεύω, c. *ᾰ*is and acc., Eur.; κονδῡλίζω, Hyperid.

FISTULA, ᾱ, σύριγξ, ιγγος, ἡ, Hipp.

Like a fistula, συριγγώδης, ες, Hipp.

FIT, ᾱ, πλᾰνος, ὁ, Soph.; περίοδος, ἡ, Dem.

Coming in fits, πλᾰνης, ητος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

FIT, or FITTING, ἐοικώς, νῖα, ός, gen. ότος, etc., Hom.; ἐπιεικής, ές, Hom.; πρόσφορος, ον, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; προσεικώς, νῖα, ός, Soph.; ἄξιος, ᾱ, ον, Soph., Eur., Ar., Xen., Isoc.; ἐπεικώς, νῖα, ός, Æsch.; ἐκτῐτήδειος, ᾱ, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προσήκων, ουσα, ον, gen. ουτος, etc., Eur., Thuc., Xen., Plat.; προσηνής, ές, c. dat., Hdt.; εὐφυής, ές, Xen., Plat., Isoc.; εὐάρμοστος, ον, Plat., Isoc.; πρεπώδης, ες, and πρέπων, ουσα, ον, Ar., Plat.

Fit (as a horse, etc., is fit for his work), δίκαιος, ᾱ, ον, Xen. *Vid.* SUITABLE, PROPER.

[*To become fit* for drinking (of wine), παρίσταμαι, Theophr.]

To think fit, ἀξιόω, Omn. Att., Hdt.

It is fit, ἔοικε, impers., Omn.; ἐπέοικε, Hom.; προσήκει, Omn. Att.; πρέπει, Omn. post Hom.; δεῖ, fut. δεήσει, c. acc., sometimes c. dat. of the agent, c. infin., or c. ὅπως and indic., once in Hom., Omn. Att. *Vid.* IT BECOMES.

FIT, TO (one thing to another), act., ἄρω (not used in pres. in any voice), fut. ἄρσω, aor. 1 ἦρσα, no perf. act., aor. 2 ἤρᾰρον (sometimes used in intrans. sense), 2d perf. ἄρηρα (usually used in intrans. sens., but sometimes in act. sens.), part. fem. usu. ἀρᾰρυῖα, pluperf. ἠρήρειν (in intrans. sense), perf. pass. only in part. (*vid.* FITTING), aor. 1 pass. ἡρθην, aor. 1 mid. ἡρσάμην, Hom., Pind., Ap. Rh.; ἀρᾰρίσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐπᾶρω, Hom.; ἐνᾰρᾰρίσκω, in tmesis, Hom.; ἁρμόζω, fut. -όσω, in Pind. also -όξω, c. dat. of the thing to which, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἐπαρτύνω or ἐπαρτύω (-ύνω only in pres.), Hom.; κᾰτᾰκοσμέω (as to fit an arrow to the string), c. ἐπί and dat. of the thing to which, Hom.; ἐφαρμόζω, Hes., Xen.; προσαρμόζω, c. dat., or c. εἰς or περί and acc., etc., Eur., Xen., Plat.; ἐναρμόζω, Pind., Eur., Plat.; κᾰθαρμόζω, Eur.; ἐγκᾰθαρμόζω, Ar. *Vid.* TO FASTEN, TO FIX.

To fit out (as an expedition), ἐξαρτύνω, Thuc.

To fit exactly, ἀκρῐβόω, Ar.; περιαρμόζω, Plat.

To fit together, συναρμόζω, Pind., Æsch., Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.

To fit (as clothes do, etc.), intrans., ἐφαρμόζω, c. dat., Hom.; ἁρμόζω, Pind., Soph., Ar., Xen.; ἄρηρα, perf. of ἄρω (see above), Hom.

[*Not to fit*, ἀναρμοστέω, Plat.]

It is fitted in, προσαρήρεται (said to be 3d sing. perf. pass. of προσάρω), Hes.

To be fitted close or *well in* (as doors into doorways, etc.), ἐπίκειμαι, imperf. -κείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Hom., Theogn.; [*to be fitted close round*, ἀμφιδινέομαι, Hom.]

To fit into each other, ἐπαλλάσσω, Arist.

Well fitted (fitting close), ἄρηρώς, νῖα (often ἄρᾰρνῖα), ός (see above), Hom.; ἁρμένος, η, ον, Hom., Hes.; προσᾰρηρώς, νῖα, ός, Hom.; ἐναρηρώς, νῖα, ός, Hom.; ἐπαρμένος, η, ον, Hes.; ἁρμόδιος, ᾱ, ον, and ος, ον, Theogn.; ἀρτίκολλος, ον, Soph.; ἀμφήρης, ες, Eur.; εὔθετος, ον, Æsch.; εὐπᾰγής, ές, Eur., Xen.; ᾰ̓ρημένος, η, ον, Ap. Rh.

Fitting well (as a garment, shoe, etc.), σύμμετρος, ον, c. dat., Æsch., Eur., Plat., Isoc.

Fitting into each other, ἐπημοιβός, όν, Hom.

Easily fitted together, εὐσῠνάρμοστος, ον, Arist.

FITLY, πρεπόντως, Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; ἀξίως, Hdt., Xen.; τὰ πρόσφορα, Eur.; [κᾰτὰ μοῖραν, and ἐν μοίρῃ, Hom.; προσηκόντως, Plat.]

In a well-fitted manner, εὐαρμόστως, Isoc.

Better fitted to, συμμετρότερον, c. dat., Dem. *Vid.* SUITABLY, WELL.

FITNESS, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.; [τὸ μέτρον, Pind., Plat.; ὀρθότης, ητος, ἡ, e. g., ἐπῶν, of words, Plat.; τὸ προσῆκον, Plat.]

FITTING, ᾱ (work neatly fitted), ἅρμοσμα, ᾰτος, τό, Eur.; γωνιασμός, ὁ, Ar.

FITTING, adj. *Vid.* BECOMING, PROPER.

FIVE, πέντε (indecl.), Omn.

Five (the abstract number five, or any thing five in number), πεμπάς, ᾰ̈δος, ἡ, Xen., Plat., Arist.; πεμπτάς, ᾰ̈δος, ἡ, Xen., Plat.

A captain of five men, πεμπᾰ̈δαρχος, ὁ, Xen.

A space of five days, πενθήμερον, τό, Xen.; [*five days before*, πρόπεμπτα, Lex ap. Dem.]

Lasting five days, πεμπτᾰμερος, ον, Pind.

After five days, on the fifth day, πεμπταῖος, ᾱ, ον, Hom., Xen., Dem.

A space of five years, πενταετηρίς, ἴδος, ἡ, Lycurg., Dem.; πεντετηρίς, ἴδος, ἡ, Hdt.; [*every five years*, διὰ πεντετηρίδος, Hdt.]

A festival occurring every five years, πενταετηρίς, ἴδος, ἡ, as subst., Pind.; πεντετηρίς, ἴδος, ἡ, Hdt., Thuc.; *he established a festival occurring every five years*, πενταετηρίδ' ἔστασεν ἑορτάν, Pind.

Five years old, πενταέτηρος, ον, Hom.; πενταετής, ές, Hdt.

Lasting five years, πενταέτης, ες, Thuc.; πεντέτης, ες, Ar.; *for five years* (adv.), πενταέτες, Hom.

Lasting five months, five months old, etc., πεντᾱμηνος, ον, Arist.

Five times, πεντᾰκις, Pind., Æsch., Isoc.

In five places, πεντᾰχοῦ, Hdt.

In five divisions (troops arrayed in), πέντᾰχα, Hom.

Five-fold, πενταπλᾰσιος, ᾱ, ον, Hdt., Arist.; πενταξός, ή, όν, Arist.

[*With five banks of oars*, πεντήρης, ες, Hdt.; πεντηρικός, ή, όν, Polyb.]

[*Occurring every five years*, πενταετηρικός, ή, όν, Plut.]

[*Consisting of, equal to five drachms*, πενταδραχμος, ον, Hdt.; *five drachms*, πενταδραχμία, ἡ, Xen.; *with five girdles*, πενταζωνος, ον, Strab.; *with five beds or couches*, πενταπλίνος, ον, Arist.; *five hands wide*, πενταπάλαιστος, ον, Xen.; *five cubits long* or *broad*, πεντάπηχυς, υ, Hdt.; *five spans long* or *broad*, πεντασπίθαμος, ον, Xen.; *with five mouths* (of a river), πεντάστομος, ον, Hdt.; *five-leaved*, πενταφύλλος, ον, Theophr.; *of five talents' weight* or *value*, πεντετάλαντος, ον, Dem., Ar.; *of five fathoms*, πεντόργυιος, ον, Xen.; *with* or *having five stories*, πεντώροφος, ον, Dion.]

FIVE HUNDRED, πεντᾰκόσιοι (but in Hom. πεντηκόσιοι), αι, α, Xen., etc.

[*The senate of the Five Hundred*, οἱ πεντακόσιοι, Lycurg.]

The five hundredth, πεντᾰκοσιοστός, ή, όν, Ar.

FIVE THOUSAND, πεντᾰκισχίλιοι, αι, α, Hdt.

FIX, τό, ἐρείδω, pluperf. pass. ἠρηρείσμην, Hom., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; στηρίζω, fut. -ίξω, Hom., Hes., Soph.; πήγνῡμι, aor. 2 pass. ἐπᾰ́γην, 2d perf. πέπηγα, in pass. sens., Omn.; κᾰτᾰπήγνῡμι, Hom., Ar., Hdt.; σκίμπτω, Pind.; ᾰ̓́πτω, no perf. act., pass. voice not used in this sense, mid. voice used so once, Hom.; ἀντερείδω, Soph.; ἵστημι, Plat.; σκηρίπτω, Ap. Rh.

To fix firmly, ῥιζόω, Hom., Soph.; προσερείδω, Arist.

To fix in, ἐγκαταπήγνῡμι, c. dat., Hom.; ἐμπήγνῡμι, Pind., Ar.; ἐνστηρίζω, Hom., Ap. Rh.; ἐνσκίμπτω, Hom., Pind., Ap. Rh.; ἐνερείδω, Hom.

To fix near or *by the side*, πᾰρᾰπήγνῡμι, sine cas., Hdt.; πᾰρᾰκᾰτᾰπήγνῡμι, Thuc.

To fix on, ἐφηλόω, Æsch.; προσπήγνῡμι, Eur.; περῐφύω (not in aor. 2 -έφυν, or perf. or pluperf., which are only used in pass. sens.), c. περί and acc., Plat.

[*To fix the eyes upon*, ὄμματα πήγνυμι κατά c. gen., Hom., πρός c. acc., Plat.]

[*To fix as a limit*, πήγνυμι ὄρους τινί, Lycurg.; προτίθημι (ὅρον), Hdt.; as a penalty, προτίθημι τι ζημίαν, Thuc.]

To fix on, esp. of fixing honor or disgrace, joy or sorrow, fate, an accusation, etc., on any one, ἐφάπτω, esp. in perf. pass., c. dat. pers., Hom.; προσάπτω (Hom. usu. προτιάπτω), only act. voice in this sense, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; περιάπτω, Ar., Xen., Plat., Dem.; προσβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Antipho; [προστρίβομαι, c. acc. et dat., Antipho, Dem.]

To fix round, περιείρω, only pres. and imperf., c. περί and acc., Hdt.

To fix (a price, etc.), τάσσω, Thuc. *Vid.* TO APPOINT.

To be fixed (as a law, a name, a punishment, etc.), κεῖμαι, imper. κεῖσο, imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, no other tenses, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Antipho; πρόκειμαι, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

To be fixed (i. e., determined on), ὑπόκειμαι (γνώμῃ), Dem.

I was fixed (i. e., resolved to perse-

vere in), ἐμπέπηγα, c. dat., Diphil. *Vid.* To DETERMINE.

Fixed in, ἐμβεβαώς, υῖα, ός, gen. ῶτος, c. κατά and acc., Hom.

FIXED, πηκτός, ή, όν, Soph.

Fixed (i. e., agreed upon, as time, price, etc.), ῥητός, ή, όν, Hom., Hdt., Thuc.; τακτός, ή, όν, Thuc., Plat.

Fixed (as stars), ἐνδεδεμένος, η, ον, Arist.

For war does not at all proceed on fixed rules, ἥκιστα γὰρ πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, Thuc.

FIXEDLY, ἄτρεμας, Hom.; ἄτρεμα, Hom.

FIXTURES, THE (on a farm), τὰ ἔγγεια, Dem.

FLABBINESS, πλᾰδος, τό, Hipp.

FLABBY, μανός, ή, όν, Plat., Arist.; μᾰδᾰρός, ά, όν, Arist.; ῥυάς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ᾰδος, Arist.; πλᾰδᾰρός, ά, όν, Hipp.; [χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Plat., Arist.]

Rather flabby, ὑπολᾰπᾰρος, ον, Hipp.

With flabby skin, μανόχροος, ον, Theoph.

To be flabby, πλᾰδάω, Arist., Hipp.

To make flabby, μανόω, Theoph.

FLACCID. *Vid.* FLABBY.

FLAG, A, ἐπίσημον, τό, Hdt. *Vid.* STANDARD.

A flag of truce, κηρύκιον, τό, lit., a herald's staff. See Thuc., i., 53.

The flag-ship, στρᾰτηγίς, ίδος, ἡ (sc. ναῦς), Hdt., Thuc., Dem.

[FLAG (a plant), ἀγαλλίς, ίδος, ἡ, h.]

FLAG, TO, χᾰλάω, sine cas., or c. gen. of the pursuit, Æsch., Eur., Plat.; ἄνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Dem.; ἐνδίδωμι, aor. 1 ἐνέδωκα, Arist.; ἐνδίδωμί τι μαλθᾰκόν, Eur.; [μαλακύνομαι, Xen.] *Vid.* To RELAX, To BE WEARY.

And ye shall not at all flag, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν, Ar.; μαλακὸν οὐδὲν ἐνδ., Hdt.

FLAGELLATION, μαστίγωσις, εως, ἡ, Ath.

FLAGGING, A, χᾰλᾰσις, εως, ἡ, Plat.

FLAGITIOUS, πᾰνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem. *Vid.* WICKED.

FLAGITIOUSLY, πᾰνούργως, Ar.

FLAGITIOUSNESS, πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WICKEDNESS.

FLAKE, A (of snow), νῐφάς, ᾰδος, ἡ, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Hdt.; βολή, ἡ, Eur.

FLAKY (in flakes), πετᾰλώδης, ες, Hipp.

FLAME, φλέγμα, ᾰτος, τό, Hom.; φλόξ, -ογός, ἡ, Omn.; σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ, contr. σέλα, no pl., Omn. poet.; φλογμός, ο, Eur., Ap. Rh.

FLAME, TO, σελᾰγέομαι, pass., Eur., Ar.; σελᾰγέω, Ar.; φλέγω, only act., no perf., Æsch., Soph. *Vid.* To BLAZE.

[*To flame up*, ἀναλάμπω, Xen.]

FLAMING, φλόγεος, α, ον, Eur.; φλογερός, ά, όν, Eur.; φλογωπός, όν, Æsch.; φλογώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Æsch. *Vid.* FIERY.

FLAMINGO, A, φοινικόπτερος, also φοινικόπτερος ὄρνις (ῖθος, acc. ῖθα and ιν, ὁ καὶ ἡ, usu. ὁ), Ar., Cratin.

FLANK (of a man or any animal), λᾰπᾰρα, ἡ, Hom., Hdt.; κενεών, ῶνος, ὁ, Hom., Xen.; λᾰγών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Xen. *Vid.* SYN. 293.

The flank of an army, κέρας, gen. ᾰτος, sync. αος, cras. ως, etc., τό, Thuc.; πλευρόν, τό, Xen.; τὰ πλᾰγια, Thuc.; οὐρα, ἡ, Xen.; κράσπεδα (τὰ) στρατοπέδου, Eur.

[*On the flanks*, κατὰ πλάγια, Xen.]

The light-armed troops stood on the flank . . ., καθεστήκεσαν ἐκ πλαγίου οἱ ψιλοί, Thuc.

[*To take in flank*, περιπτύσσω, Xen.]

With his cavalry taking the enemy on the flank, μετὰ τῶν ἱππέων λαβὼν πλαγίους τοὺς πολεμίους, Xen.

[*Flank pieces* or *coverings* (for horses), παραπλευρίδια, τά, Xen.]

FLAP, A, πτερύγιον, τό, Xen.

[*Flaps* (at the bottom of a coat of armor), πτέρυγες, αἱ, Xen.]

FLAP, TO (with the wings), ἐρέσσω or ἐρέσσομαι (mid.) πτέροις, Æsch., Eur.; πτερυγίζω, Ar.

[*To cause* (a sail) *to flap*, ἀνατινάσσω, Eur.]

FLASH, A, esp. of lightning, but also of any light or flame, σέλας, αος, dat. αϊ, contr. α, τό, no pl., Hom.; ἀστεροπή, ἡ (only of lightning), Hom., Pind.; στεροπή, ἡ, Omn. poet.; ἀστρᾰπή, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; πέμφιξ, ιγος, ἡ, Æsch., Soph.; ἀκτίς, ῖνος, ἡ, Pind., Soph.; βόστρῡχος, ὁ, Æsch.; ὄστλιγξ, ιγγος, ὁ, Ap. Rh.

FLASH, TO, μαρμαίρω, only pres. and imperf., Hom., Hes., Alcæ., Æsch., Eur.; μαρμᾰρίζω, only pres., Pind.; ἀστράπτω (Xen. also has pluperf. pass. in intrans. sense), Trag., Xen. *Vid.* To SHINE.

FLASHING (as a sword), αἴθοψ, οπος, only masc., Hom.; αἴθων, ωνος, ὁ, Soph.

[*Flashing*, μαρμάρεος, α, ον, Hom.; μαρμαρόεις, εσσα, εν, Soph.; ἀγλαώψ, ῶπος, ὁ, ἡ, Soph.; πυριφλεγής, ές, Xen.]

FLASK, A, λήκῡθος, ἡ, Hom., Ar., Plat.; ληκῡθιον, τό, Ar.

A flask made of willow, πῡτίνη, ἡ, Cratin.

FLAT, λευρός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur.; ὁμᾰλός, ή, όν, Hom., Thuc., Xen., Plat.; πλαταμώδης, ες, Arist.; πλατύς, εῖα, ύ, Hom., Hdt., Xen.; πλακώδης, ες, Arist. *Vid.* LEVEL.

Flat insult, πλᾰτὺς κᾰτᾰγελως (ωτος, ὁ), Ar.

Any flat substance (a flat stone, beach, etc.), πλᾰτᾰμών, ῶνος, ὁ, h., Ap. Rh.

The flat of the hand, ἡ πλᾰτεῖα, Ar.

To be made flat, or *flattened*, πλᾰτόομαι, pass., Ar.

FLATTER, TO, κυδαίνω, only act., Hes.; ϑώπτω, Æsch.; ϑωπεύω, only act., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Æschin.; κολᾰκεύω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; αἰκάλλω, only pres. and imperf., Ar.; χᾰρῐτογλωσσέω, sine cas., Æsch.; ἡδυλίζω, Menand.; κᾰτᾰχᾰρίζομαι, mid., sine cas., Plat.

To flatter in rivalry with another flatterer, διακολᾰκεύομαι, mid., Isoc.

To flatter beforehand, προκολᾰκεύω, Plat.

To flatter a little, ὑποθωπεύω, Hdt., Ar.

To flatter excessively, ὑπερκολᾰκεύω, Dem.

FLATTERER, A, κόλαξ, ᾰκος, ὁ, Ar., Isoc., Dem., Arist.; ϑώψ, ϑωπός, ὁ, Hdt.

A parasitical flatterer, βωμολόχος, ὁ, Ar., Arist.

FLATTERING, αἰμύλιος, ον (of words), Hom.; αἰμύλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind.; ἡδύλογος, ον, Tur.: ϑώψ, ϑωπός, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; ϑωπικός, ή, όν, Ar.; ϑωπευτῐκός, ή, όν, Plat.; κολᾰκῐκός, ή, όν, Plat.; κολακευτῐκός, ή, όν, Plat.

FLATTERY, ϑωπεία, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat.; ϑώπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; ϑωπευμᾰτίον, τό, Ar.; κολᾰκεία, ἡ, Pind., Dem., Æschin.; κολᾰκευμα, ᾰτος, τό, Xen.

Low parasitical flattery, βωμολόχευμα, ᾰτος, τό, usual in pl., Ar.; βωμολοχία, ἡ, Plat.

Fond of flattery, φῐλοκόλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

Not flattered, ἀϑώπευτος, ον (*by my tongue*, τῆς ἐμῆς γλώσσης), Eur.

Not to be flattered, not to be subdued by flattery, ἄκολᾰκευτος, ον, Plat.

FLATULENCY, ἐμφύσησις, εως, ἡ, Ath.; ἀνεμία, ἡ, Hipp.

FLATULENT, πνευμᾰτώδης, ες, Hipp.

[*To be flatulent*, πνευματόομαι, Hipp.]

The making flatulent, πνευμάτωσις, εως, ἡ, Arist.

FLAVOR, χῡμός, ὁ, Arist.

Delicacy of flavor, εὐστομία, ἡ, Hices. ap. Ath.

FLAX, λῖνον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἄμοργίς, ίδος, ἡ, Ar.

White flax, λευκόλῖνον, τό, Hdt.

[*Unhackled flax*, ἄλοπος ἀμοργίς, Ar.]

Raw flax, ὠμόλῖνον, τό, Æsch.

Working in flax, λῖνουργός, όν, Alex.

Spinning flax, λῖνόκλωστος, ον, Anth.

FLAXEN (made of flax), λῖνεος, α, ον, contr. λῖνοῦς, ῆ, οῦν, Eur., Hdt., Xen., Plat.; λῖνόδεσμος, ον, Æsch.; λῖνόδετος, ον, Eur.; λῖνόκροκος, ον, Eur.; ἀμόργῖνος, η, ον, Ar., Æschin. *Vid.* LINEN.

FLAY, TO, ἀνΐεμαι (ῑ Att.), mid., aor. 1 ἀνηκάμην, aor. 2 ἀνείμην, Hom., Eur.; δέρω, Hom., Ar.; ἐκδέρω, Hdt., Xen., Plat.; also ἐκδ. βύρσαν, Eur.; ἀποδέρω, Ar., Hdt., Xen.; δαίρω, no perf., no pass., Ar.; σπᾰδίζω, c. acc. of the skin, Hipp.

Newly flayed, νεόδαρτος, ον, Xen.

FLEA, A, ψύλλα, ἡ, Ar., Xen.; ψύλλος, ὁ, Epich., Arist.; σκνίψ, σκνῖπός, ὁ, Strattis.

A dog-flea, κῠνοραιστής, ὁ, Hom.; κρότων, ωνος, ὁ, Ar.

Eaten by fleas, ψυλλόβρωτος, ον, Theoph.

[*A flea in a glue-pot*, prov., μῦς ἐν πίττῃ, or ἐν ἅλμῃ, Dem.]

[FLEA-BANE, or flea-wort, ψύλλιον, τό, Diosc.]

FLEDGED, πετεηνός, ή, όν, Hom.; ἐκπετήσῐμος, ον, lit., and metaph. of full-grown girls, Ar.

To be fledged again (i. e., to become young again), ἀναπτερόομαι, pass., Ar.

FLEE, TO, δίω, only pres. and imperf., no pass., mid. not used in this sense, Hom.; φέβομαι, pass., only pres. and imperf., sometimes c. ὑπό and dat. of the enemy, Hom.; φοβέομαι, pass., also fut. mid. in pass. sens., c. acc. or c. ὑπό and dat., or c. ὑπό and gen., Hom., Hdt.; πτώσσω, rare, except in pres. and imperf., sometimes c. acc., Hom., Eur.; φεύγω, fut. mid. often φευξοῦμαι, perf. pass. πέφυγμαι in act. sens., and often (in this tense only) c. gen. of the thing escaped from (Hom. has also perf. part. πεφυζώς), Omn.; προφεύγω, Hom., Æsch.; ἐκφεύγω, Omn.; ὑπεκφεύγω, Hom., Soph., Eur., Thuc.,

Plat.; ὑπεκπροφεύγω, Hom., Hes.; ὑποφεύγω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; τρέω, fut. τρέσω, poet. τρέσσω, no perf., no mid. or pass., Hom., Hes.; μεταστρέφομαι, pass., Hom.; φυγγάνω, only pres. and imperf. act., Æsch., Soph.; ἐκδιδράσκω, fut. -δρᾶσομαι, aor. 1 -έδρᾶσα, aor. 2 -έδρᾶν, part. -δρᾰ́ς, Eur.; πτήσσω, Eur.; ἐκτρέπω, c. dat., Eur.; καταφεύγω, Hdt., Omn. Att. prose; κᾰτᾰφυγγᾰ́νω, Hdt., Æschin.; ἐκκλίνω, act., Xen.; ἐγκλίνομαι, pass., Xen.; ἐπαναστρέφομαι, pass., Xen.; παλίσσυτον δρᾰ́μημα νωτίζω, Soph.; νῶτα ἐντρέπω, Hdt.; νῶτα ἐπιτρέπω, Hdt.

He fled, φύγαδ᾽ ἔτρᾰπε (aor. 2 of τρέπω), Hom.

[*He is fled and gone,* οἴχεται φεύγων, Hom.]

They turned their backs and fled, πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν, Eur.

To flee to, εἰσκομίζομαι, pass., c. εἰς and acc., Thuc.

Did she not cower down, and flee to the altar of the god? οὐ βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ; Eur.

To flee with, συμφεύγω, Eur., Hdt.

One must flee, φευκτέον, Eur., Ar., Xen., Isoc.

Inclined to flee, φυζᾰκῐνόϛ, ή, όν, Hom.

Fleeing for refuge, πρόσφῠγοϛ, ον, Æsop.

Able to flee from, φύξῐμοϛ, ον, c. acc., Soph.

FLEECE, Α, κῶαϛ (also contr. κῶϛ, Nicoph.), κώειον, τό, Hom., Pind., Hdt., Theoc.; πόκοϛ, ὁ, Hom., Soph.; ἄωτοϛ, ὁ, Hom.; ἄωτον, τό, Ap. Rh.; ἀρνᾰκίϛ, ῐδοϛ, ἡ, Ar.; νᾰ́κοϛ, τό, Pind., Hdt.; κώδιον, τό, Ar., Plat.; κωδᾰ́ριον, τό, Ar. *Vid.* WOOL, and SYN. 164, 322.

The golden fleece, τὸ πάγχρῡσον δέραϛ (ᾰτοϛ), Eur.

FLEECE, TO. *Vid.* TO PLUCK.

FLEECY (with thick fleece), πηγεσῐμαλλοϛ, ον, Hom.; βᾰθῠμαλλοϛ, ον, Pind.; εὔπόκοϛ, ον, Æsch.; εὔειροϛ, ον, or εὔεροϛ, ον, Soph., Ar.

With golden fleece, χρυσόμαλλοϛ, ον, Eur.; χρυσεόμαλλοϛ, ον, Eur.

FLEET, Α, στόλοϛ, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀπόστολοϛ, ὁ, Lys., Dem.; στρᾰτὸϛ ναυτῐκόϛ (or any other epithet denoting its being a naval force), Æsch., Eur., Thuc.; [τὸ ναυτικόν, Hdt., Thuc.; ἡ ναυτική, Hdt.]

[*To command a fleet,* ναυαρχέω, Hdt.; also c. gen. πλοίων, Dem.; *the command of a fleet,* ναυαρχία, ή, Thuc.; *commander of a fleet,* ναύαρχοϛ, ὁ, Hdt.]

FLEET, κραιπνόϛ, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Eur.

FLEETING, πτηνόϛ, ή, όν, Eur., Plat.; ἐξῐτήλοϛ, ον, Isoc.; [ὀλιγοχρόνιοϛ, ον, Theogn.]

To be fleeting, ῥέω, fut. ῥεύσομαι, but often Att. ῥυήσομαι, aor. 2 ἐρρύην, perf. ἐρρύηκα, aor. 1 rare, Soph., Plat.

FLESH, κρέαϛ, ᾰτοϛ, τό, pl. κρέατα, contr. κρέᾱ, but often κρέᾱ, gen. pl. poet. κρειῶν (not of the living), Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σάρξ, σαρκόϛ, ή, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat.: σαρκὸϛ ἐνδῦτα, τά, Eur.; σάρκιον, τό, Diphil. *Vid.* SYN. 368.

A growth of flesh, σαρκοφυΐα, ή, Hipp.

By the flesh, to tear a person by the flesh (i. e., to tear the flesh from the bones), κρεουργηδὸν διασπάω (fut. -σπάσω), Hdt.

To tear flesh, σαρκάζω, Ar.

To scrape off (or *scoop out*) *flesh,* σαρκίζω, Hdt.

To eat flesh, σαρκοφᾰγέω, Arist., Mel.

With firm flesh, σκληρόσαρκοϛ, ον, Arist.; σαρκοπᾰγήϛ, ές, Mel.

Under the flesh, ὑποσαρκῐ́διοϛ, ον, Hipp.

To produce flesh, make flesh grow, σαρκοφυέω, Hipp.

To have much flesh, ὑπερσαρκέω, Hipp.

A flesh-hook, ἐξαυστήρ, ῆροϛ, ὁ, Æsch.

Flesh color, flesh-colored pigment, ἀνδρείκελον, τό, Xen., Plat.

Eating flesh, κρεοβρώτοϛ, ον, Æsch.; κρεοφᾰ́γοϛ, ον, Hdt.; σαρκοφᾰ́γοϛ, ον, Arist. *Vid.* CARNIVOROUS.

Eating flesh, subst., κρεοφᾰγίᾱ, ή, Hipp.

FLESHINESS, πολῦσαρκία, ή, Xen.

FLESHLY, σάρκῐνοϛ, η, ον, Plat.

FLESHY, εὔσαρκοϛ, ον, Xen.; πολῦσαρκοϛ, ον, Arist.; περῐ́σαρκοϛ, ον, Arist.; σαρκοειδήϛ, ές, Plat.; σαρκώδηϛ, ες, Hdt.

FLEXIBLE, εὐστρεφήϛ, ές, and poet. ἐύστ., Hom.; εὐστροφοϛ, ον, and poet. ἐύστ., Hom.; γναμπτόϛ, ή, όν, Hom.; εὔγναμπτοϛ, ον, Hom.; εὐκαμπήϛ, ές, Hom., h.; ἑλικτόϛ, ή, όν, Eur.; ἕλιξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ἕλῐκοϛ (these two words esp. of grassy plants, etc.), Eur.; καμπτόϛ, ή, όν, Arist. *Vid.* TO BEND.

FLICKERING, αἰόλοϛ, η, ον, Æsch.

FLIGHT (i. e., the act of fleeing), φύζα, ή, Hom., Ap. Rh.; φόβοϛ, ὁ, Hom., Hes.; φύξιϛ, εως, ή, Hom., Ap. Rh.; φῡγή, ή, Omn.; ὁρασμόϛ, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Æschin.: κᾰτᾰφευξιϛ, εως, ἡ, Thuc.; κᾰτᾰφῡγή, ή, Eur., Plat., Dem.; ἀποφῡγή, ή, Thuc., Plat.

A total flight (of the whole army), πάντροποϛ φυγή, Æsch.

Flight (i. e., the act of flying), ποτή, ή, Æsch.; πτῆσιϛ, εως, ή, Æsch., Arist.; πώτημα, ᾰτοϛ, τό, Æsch.

To flight, adv., φῡγᾰ́δε, Hom.; φύγδα, Æsch.

To put to flight, δίομαι, mid., only pres. and imperf. mid. and pass., Hom.; κλίνω, Hom., Eur.; τρέπω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; φοβέω, Hom., Hdt.; ἐγκλίνω, Eur., Xen.; σπέρχω, only pres., Eur.; ἀπονωτίζω, Soph.; ἐκκόπτω, Xen.; τροπὴν (or τροπὰϛ) ποιέω, or ποιέομαι (mid.), or τίθημι, or καταῤῥήγνῡμι, c. gen. of those put to flight, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἀπονωτίζω φυγῇ, Eur. *Vid.* SYN. 204.

I alone could put Eurystheus to flight, οἷοϛ ἂν τροπὴν Εὐρυσθέωϛ ϑεῖην, Eur. (though ELMS. doubts this meaning of οἷοϛ in Eur.).

FLIGHTY, ὑπόπτεροϛ, ον, Æsch.

FLIMSY, λεπτόϛ, ή, όν, Hom., Hes., Ar., Xen.

FLING, Α, ῥῐπή, ή, Hom., Eur.

FLING, TO, ῥῐπτάζω, Hom.; ῥῐ́πτω, poet. imperf. (not Att.) also ῥῐπτάσκον, aor. 2 pass. ἐῤῥῐ́φην (perf. pass. infin. also ῥεῤῥῐφθαι, Pind.), Omn.; βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., Omn.; ἵημι (ἵη Hom., ἵη Att.), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, poet. ἔηκα, sometimes c. dat. of the thing flung, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO THROW, and SYN. 114.

To dance a fling, ἀποπῡδᾰ́ρίζω μόϑωνα, Ar.

FLINT, πῦρῖτηϛ (gen. ου) λίθοϛ, Diosc.

[*To flit around* ἀμφιποτάομαι, Hom.] *Vid.* TO FLY.

FLOAT, TO, πλώω (the simple verb only in pres. and imperf.), Hom.; ἐπινέω, fut. -νεύσομαι, Alex., Arist.

To float (in the air), ἠερέϑομαι, only in 3d pl. pres. and imperf., Hom.; ἐνευδιάω (as a bird), Ap. Rh.

To float (as a loose garment), περῐπλᾰ́νάομαι, pass., c. acc. of the wearer, Pind.

To float (as an island), πλέω, fut. πλεύσομαι, Att. often πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, etc., Hdt.

[*To float around* (as music), ἀμφιπέλομαι, c. dat., Hom.]

To float (as oil on the top of water), ἐπιῤῥέω, fut. -ρεύσομαι, Att. often -ρυήσομαι, aor. 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, Hom.

FLOATING, πλωτόϛ, ή, όν, Hdt., Arist., Ap. Rh.; πλωτῐ́ϛ and πλοάϛ, ᾶδοϛ, ἡ, Theoph.; πλωάϛ, ᾶδοϛ, ἡ, Ap. Rh.

[*Floating in air,* μετέωροϛ, ον, Ar.]

FLOCK, Α, πῶυ, πώειοϛ, τό, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἔϑνοϛ, τό, Hom.; ποίμνη, ἡ, Omn.; πρύᾰτα, τά, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; βυτά, τά, Hom., Trag., Hdt.; ἀγέλη, ἡ (in Hom. only of cattle, except once of horses), Pind., Soph., Eur.; βόσκημα, ᾰτοϛ, τό, Soph., Eur.; νόμευμα, ᾰτοϛ, τό, Æsch.; ποιμανόριον, τό (metaph. of an army), Æsch.; ποίμνιον, τό, Soph., Hdt., Plat.; ἐσμόϛ, ὁ, Æsch., Ar.; κῶμοϛ, ὁ (of birds), Eur.

Abundance of flocks, πρόβασιϛ, εως, ή, Hom.

Rich in flocks, πολυμηλοϛ, ον, Hom., Hes.

In a flock, ἀγεληδόν, Hom., Hdt.; *from a flock,* ἀγέληϑε or -ϑεν, Ap. Rh.; ποίμνηϑε or -ϑεν, Ap. Rh.

Of or *belonging to flocks,* ποιμνῆιοϛ, η, ον, Hom., Hes.; ποιμενῐκόϛ, ή, όν, Plat.; προβᾰτευτῐκόϛ, ή, όν, Xen.

Loving the flock, φῐλοποίμνιοϛ, ον, Theoc.

Feeding a mixed flock, μιξονόμοϛ, ον, Simon.

FLOCK TOGETHER, TO, συνᾰγείρομαι, mid. and pass., Hom.; σῦνειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, Ep. -ᾔϊα, Att. often -ᾖα, no fut., Hom., Hdt., Thuc. *Vid.* TO ASSEMBLE.

[*Birds of a feather flock together,* ξυνῆλϑεν ἀτταγᾶϛ καὶ νυμηνίοϛ, Diog. L.] *Vid.* BIRD.

FLOG, TO, μαστίζω, fut. -ῐ́ξω, Hom.; μαστίω, only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἴμάσσω, fut. ἰμᾰ́σσω, Hom., h.; ϑωμίζω, fut. -ῐ́σω, Anac.; μαστῐγόω, Hdt., Xen., Plat., Lys.; μαστῐγέω, Hdt.; διαμαστῐγόω, Plat.; κᾰϑαίρω, Theoc.

[*To be flogged,* πληγὰϛ μαστιγόομαι, Ar.]

To drive away by flogging, ἀπομαστιγόω, Hdt.; ἐκραβδίζω, Ar.

To deserve to be flogged, μαστῐγιάω, Eupol.

One who deserves to be flogged, μαστῐγίαϛ, ου, ὁ, Ar.

One who has been flogged, μαστῐγίαϛ, ὁ, Soph., Ar., Plat.; κέντρων, ωνοϛ, ὁ, Soph., Ar.; νωτοπλήξ, ῆγοϛ, ὁ, Ar.

FLOGGER, Α, μαστῐ́κτωρ, οροϛ, ὁ, Æsch.

FLOGGING, Α, μαστῐγωσιϛ, εως, ή, Ath.

FLOOD, Α, ἄυτλοϛ, ο, Pind.; ἐπῐ́κλυσιϛ, εως, ή, Thuc.; ῥεῦμα, ᾰτοϛ, τό, Thuc.

A flood (of tears, of blood, etc.), ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; κάτᾰκλυσμός, ὁ, Plat.

The flood tide, πλημμυρίς, ἴδος, ἡ (ῠ Hom., ῡ elsewhere), also πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, Hom.; πλημμυρὶς τῆς Θᾰλάσσης, Hdt. (used generally for a flood, either an inundation, flood of tears, etc., Æsch., Eur., Hdt.); ῥᾰχία, ἡ, Hdt.

Flood, to, κατᾰκλύζω, fut. -κλῠ́σω, poet. -κλύσσω (not Att.), Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

[*To be flooded*, πελαγίζω, Hdt.]

Floor, ᾰ, οὐδας, εος, τό, Hom.; δᾰπεδον, τό, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἔδᾰφος, τό, Hdt., Thuc. (none of these words are used in this sense in the plural).

With brazen floor, χαλκοβατής, neut. ές, Hom.; χαλκόπεδος, ον, Pind.; χαλκόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Soph.

Floral, εὐανθής, ές, Theogn., Pind. *Vid.* Flowery.

Florid (in complexion), ἐπῐ́χλεγγής, ές, Arist.; [(of style), ἀνθηρός, ά, όν, Isocr.]

To have a florid complexion, ἐπῐφοινίσσω, fut. -ίξω, Arist.

[*To write in a florid style*, ἀνθηρογραφέω, Cic.]

Flour, ἄλειαρ, ᾰτος, τό, in pl.; ἄλφῖτον, τό, oftenest in pl., esp. of barley flour (while ᾽ἄλειαρ and ἄλευρον are wheaten flour), Hom., Ar., Xen., Hipp.; ᾽ἄλευρον, τό, Hdt., Plat., Dem.; σεμῐδᾶλις, εως, ἡ, Ar., Hermipp., Strattis; [(the finest flour), παιπάλη, ἡ, Ar.; πάλη, ἡ, Hipp.]

[*Of* or *made from wheaten flour*, ἀλευρίτης, Diph.]

[*Divination from flour*, ἀλευρομαντεῖον, τό, Œnom.]

[*The flour-market*, ἀλφιτόπωλις στοά, ἡ, Ar.]

Flourish, ᾰ—*the flourishes of* a musician, μορμύκιαι, αἱ, Pherecr.

Flourish, to, ἀλδήσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; γᾰ́νάω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; Θᾰλέω, no mid. or pass., Hom., Pind.; Θᾰλέθω, only pres. act. (in Theoc. even with acc. of the grass with which the meadows flourish), Hom., Theoc.; Θάλλω, fut. rare, no aor. 1, aor. 2 ἔθαλον, perf. τέθηλα, part. τεθηλώς, fem. often τεθᾰλυῖα, pluperf. τεθήλειν in imperf. sense, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ᾽ἀνᾰτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ζάω, contr. άει in ῇ, Æsch., Soph.; ἀνθέω, Hes., Trag., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἐξανθέω, Æsch., Xen.; ᾽ἄκμάζω, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; εὐθηνέω, Æsch.; εὐθηνέω, Æsch., Hdt., Xen., Dem.: also εὐθηνέομαι, pass., Dem.

To flourish again, ᾽ἀνᾰθηλέω, Hom.; ᾽ἀνᾰβλαστᾰ́νω, fut. -βλαστήσω, etc., aor. 2 -έβλαστον, no mid. or pass., Hdt.

To flourish (with ears of corn), ἀνασταχύω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

Flourishing, ἀκμηνός, όν (of a branch), Hom.; βλωθρός, ά, όν (only of trees), Hom.; ἐπῐθηλής, ές, Hom.; τηλεθάων, usu. in poet. form τηλεθόων, τηλεθόωσα, etc., Hom., h.; Θᾰλερός, ά, όν, Hom., Eur.; ὑπέρφλοος, ον (of flocks), Emped.; ἐριθαλλος, ον, Simon.; ᾽ἄκμαῖος, α, ον, Æsch.; εὐθαλής, ές, Æsch.; εὐερνής, ές, Eur.

Newly flourishing, νεοθηλής, ές, Hom., Hes., h., Pind.; νεηθαλής, ές, Eur.

Flow, to, ῖημι (ῐ Hom., ῑη Att.), only in pres., Hom.; νάω, only pres. and imperf., Hom., Call.; κᾰτείβομαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Ar.; ῥέω, fut. ῥεύσομαι, Att. oftener ῥυήσομαι, aor. 2 ἐῤῥύην, perf. ἐῤῥύηκα, other tenses, except imperf., rare, Omn.; λείβομαι, rare, except in pres. and imperf., Hes., Ap. Rh.; εἴβομαι, only pres. and imperf., Hes., Ap. Rh.; μύρω, only pres. and imperf. act., Hes., mid., Ap. Rh.

To flow (as hair), ἐπῐῤῥώομαι, mid., aor. 1 ἐπερῥωσάμην, Hom.

To flow abundantly, κοχῠδέω, poet. (not Att.) imperf. κοχύδεσκον, Pherecr., Theoc.

To flow different ways, διαῤῥαίνομαι, pass., Soph.

To flow back, ἀναῤῥέω, Plat.

To flow down, κᾰτείβομαι, Hom.; κᾰτειμι, infin. κατιέναι, imperf. κατήειν, Ep. -ῐ́α, Att. sometimes -ῆα, no fut., or aor., or perf., Hom.; κᾰταῤῥέω, Hom., Eur., Theoc., Xen., Dem.; κᾰταστάζω, fut. -ξω, but rare beyond pres. and imperf., Soph., Eur., Xen.

To flow down (as hair down over a person's back), κᾰταιθύσσω, only pres. and imperf., c. acc., Pind.

To flow forth or *forth from*, προρέω, Hom., Hes.; ὑπεκπρορέω, Hom.; ᾽ἀποῤῥέω, Æsch., Plat.; ὑπεκρέω, Plat.; ἐκπρορέω, Orph.

To flow into, toward, etc., ἐπιῤῥέω, c. prep., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; εἰσρέω, Eur., Plat.; προσρέω (metaph. of large bodies of men), Hdt.; ἐνδίδωμι, aor. 1 ἐνέδωκα, c. εἰς and acc., Hdt.; ἐμβάλλω, c. εἰς and acc. (as a river flows into or falls into the sea, etc.), Plat.; ἐπεμβάλλω, Xen.; μετᾰνίσσομαι, only pres. and imperf., c. εἰς and acc., Ap. Rh.; προσεπιῤῥέω, Hipp.; as one river flows into another, συμῥήγνῡμι, c. εἰς and acc., Hdt.

To flow by or *past*, πᾰραῤῥέω, c. acc., or c. πᾰ́ρά and acc., Hdt., Xen.; [παραμείβομαι, Hdt.]

To flow round, περιῤῥέω, c. acc., Hom., Hdt., Xen., Lycurg.

To flow through, διαῤῥέω, c. acc., or c. διά and gen., Hdt., Xen., Isoc.; διαχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, Hdt.

To flow together, συῤῥέω, lit. and metaph. of money, etc., Plat., Isæ.; συμφορέομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To change its flow, to ebb and flow, μεταῤῥέω, Arist.

To flow under, ὑπερεύγομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

Which flows into the Phasis, and is borne on its sacred stream, ὅς τε . . . Φᾶσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον, Ap. Rh.

To make to flow, ῖημι (ῐ Hom., ῑη Att.), aor. 1 ἧκα, poet. often ἔηκα, Hom., Æsch., Eur.; λείβω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Soph.; διᾰκρηνόω, Thuc. *Vid.* To pour.

Flow, ᾰ, or Flowing, ῥοή, ἡ, Omn. poet., Plat.; ῥόος, contr. ῥοῦς, ὁ, Omn.; ῥῠ́σις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Stream.

A good flow, room to flow, εὖροια, ἡ, Plat.

A flow (of blood in the veins), ῥύμη, ἡ, Hipp.

[*The ebb and flow of the sea*, παλίῤῥοια, ἡ, Hdt., Soph.]

A flowing together, σύῤῥευσις, εως, ἡ, Arist.

A flowing in, εἴσροος, contr. -ρους, ὁ, Arist.

A flowing round, or *a being flowed round*, περιῤῥοή, ἡ, Plat.

Flowing, νᾶρός, ά, όν, Æsch.; νᾱμᾰτιαῖος, α, ον, Æschin.; ῥῠτός, ή, όν, Trag.

Flowing forever, ᾱενάων, ουσα, ον, Hom.; ἀέναος, ον (poet. also, though rarely, ᾽ἀέννᾱος), Hes., Pind., Æsch., Ar., Xen., Plat.; also ἀείνως, Ar.; ᾽ἀειῤῥύτος, ον, Soph.

Flowing abundantly, κοτῠλήῥῠτος, ον (of blood), Hom.; πολύῤῥῠτος, ον, Æsch.

Flowing well, beautifully, etc., εὐῤῥεής, gen. έος, Hom.; εὐῤῥείτης, gen. ου, only masc., Hom., Eur.; εὔῤῥειτος, and poet. εὐῤῥείτος, ον, Ap. Rh.; εὔροος, ον, contr. -ρους, -ρουν, and poet. (not Att.) εὐῤῥοος, ον, Hom., Soph., Eur.; καλλῐῤῥέθρος, ον, Hom., Hes., Eur.; καλλῐ́ῤῥοος, ον, and καλλίῤῥοος, ον, contr. -ῥους, -ῥουν, Hom., Pind.; καλλῐπότᾰμος, ον, Eur.; καλλίνᾰος, ον, Eur.

Strongly flowing, ᾽ἀγᾰῤῥοος, ον, Hom.

Gently flowing, ᾽ἀκᾰλαῤῥείτης, ου, only masc., Hom.; εὐνάειις, εσσα, εν, of air, Æsch.; ᾽ἀκᾰλάῤῥοος, ον, Orph.

Flowing from, ᾽ἀποῤῥῠτος, ον, c. gen., Hes.

Flowing backward and forward, πᾰλιῤῥόθιος, Hom.; πᾰλίῤῥοθος, ον (of a place where the sea flows backward and forward), Æsch.; πᾰλίῤῥοος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Eur.

Flowing near, ἀγχίῤῥοος, ον, Ap. Rh.

Flowing rapidly, ὠκῠ́ροος, ον, Hom.; ὠκυρόης, gen. ου, only masc., Eur., Ap. Rh.; ὠκῠ́πορος, ον, Æsch.

Flowing round, περίῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Eur.

Flowing of itself, αὐτόῤῥῠτος, ον, Pind.

Flowing round, περίῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Hdt.; ἀμφίῤῥῠτος and ἀμφίῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph. *Vid.* Sea-girt.

Flower, ᾰ, ἄνθος, τό, Omn.; ἄνθεμον, τό, Pind., Ar.; ἄνθη, ἡ, Plat.; φύλλον, τό, Theoc.

The flower (i. e., the best of any thing), ἄωτος, ὁ, and later ἄωτον, τό, rarely in pl., and never in neut. pl., Hom., Pind., Æsch., Call., Ap. Rh., Theoc.; ᾽ἄκμή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κορῦφή, ἡ, Pind.; λώτισμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Eur.; μυελός, ὁ, Theoc.

The whole flower of the army, ὅ,τι περ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος, Xen.

The flower of the Trojan spoils, λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον, Eur.

Flowers embroidered in cloth (used sometimes as charms, etc.), Θρόνα, τά, Hom., Theoc.

Bringing flowers, ἀνθηφόρος, ον, Eur., Ar.; ἀνθεσφόρος, ον, Eur.; φεραυθής, ές, Mel.

[*To bear flowers*, ἀνθοφορέω, Arist.; *bearing flowers*, ἀνθοφόρος, ον, Ar.; *gathering flowers*, ἀνθολόγος, ον, Anth.; *a gathering of flowers*, ἀνθολογία, ἡ, Luc.; *to gather flowers*, ἀνθολογέω, Plut., and in mid., Arist.]

With purple flowers, φοινικάνθεμος, ον, Pind.

Fond of flowers, φίλανθής, ές, Eur.

Proceeding from flowers, ἀνθεμόῤῥῠτος, ον, Eur.

Working in flowers, ἀνθεμοῦργος, ον, Æsch.

Fluttering round flowers, ἀνθεσῖπότητος, ον, Antipho.

Nourishing flowers, ἀνθοβοσκός, όν, Soph.; ἀνθοφόρος, ον, Ar.

[*Like flowers*, ἀνθώδης, ες, Theophr.]

To produce flowers, ἀνθοκομέω, Anth.

Embroidered with flowers, ἀνθόκροκος, ον, Eur.

Having the smell of flowers (epith. of wine), ἀνθοσμίας, ου, only masc., Ar., Xen.; [*flavored with flowers*, (ἔλαιον) ἄνθινον, Hipp.]

Made of curious flowers, διεξηνθισμένος, η, ον (of a garland), Eubul.

To strew with flowers, ἀνθίζω, Eur.

To feed on flowers, ἀνθονομέω, Æsch.

Feeding on flowers, ἀνθόνομος, ον, Æsch.; ἀνθοδίαιτος, ον, Mel.

FLOWER, TO, ἀνθέω, Hes., Pind., Soph., Xen.; ἐξανθέω, Xen.

To flower before, προανθέω, Theoph.

FLOWER-BED, A, ἄνδηρον, τό, Theoc.

FLOWERY, abounding in flowers, etc., ἀνθεμόεις, εσσα, εν (also embossed with flowers), Hom., Hes., Anth.; πολυανθής, ές, Hom., h.; πολυάνθεμος, ον, Pind.; ἀνθεμώδης, ες, Æsch., Ar.; εὐανθής, ές, Theogn., Pind.; ἀνθηρός, ά, όν (sometimes also metaph. of style), Eur., Ar., Isoc., Dem.

FLUCTUATE, TO (in one's mind), διάνδίχα μερμηρίζω, fut. -ίξω, Hom.; μετἄβάλλω ἐμαυτὸν ἄνω καὶ κάτω, Plat.

FLUENCY (of speech), εὐγλωσσία, ἡ, Ar.; εὔροια, ἡ, Plat.

FLUENT (in speech), στρεπτός, ή, όν, and ός, όν (of the tongue), Hom.; εὔγλωσσος, ον, Æsch., Eur., Ar.; ἄῤῥοος, ον, and contr. -ρους, -ρουν, Eur., Plat.; εὔτροχος, ον, Eur.; εὔπορος, ον, Ar.; στωμύλος, ον, Anth. *Vid.* ELOQUENT, TALKATIVE.

To be fluent, ῥέω, fut. ῥεύσομαι, Att. oftener ῥυήσομαι, aor. 1 rare, aor. 2 ἐῤῥύην, perf. ἐῤῥύηκα, Æsch., Dem.

FLUENTLY, ἐπῐτροχἄδην, Hom.

FLUID, ὑγρός, ά, όν, Omn. *Vid.* LIQUID.

To be in a fluid state, ὑγροῤῥοέω, Arist.

FLUSHED, TO BE (with wine), (οἴνῳ) πορφύρω, only pres. and imperf., Theoc.

FLUTE, A, αὐλός, ὁ, Hom.; αὐλίσκος, ὁ, Theogn.; ἔντεα, τά, and ἐντεα αὐλῶν, Pind.; δόναξ, ἄκος, ὁ, Ion. δοῦναξ, Dor. δῶναξ, Pind., Æsch., Theoc.; λωτός, ὁ, Eur.; βόμβυξ, ῡκος, ὁ, Æsch.; μέλιγμα, ἄτος, τό, Mosch.

A flute with a hole at the side, πλἀγίαυλος, ὁ, Theoc., Bion.

A flute played by itself, μόναυλος, ὁ, Soph.; μόναυλος κἀλἄμος, ὁ, Anaxand.

The music of the flute, αὔλημα, ἄτος, τό, Ar., Xen., Plat.

A playing on the flute, αὔλησις, εως, ἡ, Plat.

A playing a duet on the flute, σὔναυλία, ἡ, Soph.

A prelude on the flute, προαύλιον, τό, Plat., Arist.

A preluding on the flute, προκἄταύλησις, εως, ἡ, Theoph.

A song accompanied by the flute, αὐλωδία, ἡ, Plat.

To play the flute, αὐλέω, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; no mid., though there is αὐλέομαι, pass. of the music played, of the person played to, or of the place filled with the sound, Eur., Xen.; καταυλέω, and pass., Plat.

To play the flute to any one, ὑπαυλέω, c. dat. pers., Alcman.

To play on the flute as an accompaniment, προσαυλέω, Ar.

To play on the flute besides, προσἄνἀφῦσάω, Plat. (Com.)

To prelude on the flute, προαυλέω, Arist.

To play badly on the flute, so as to let the breath be heard, ποππύζω, fut. ὔσω, only act., Theoc.

To imitate a flute with one's mouth, στομαυλέω, Plat.

A melody is played on the flute, μέλος ἐπαυλεῖται, Eur.

A flute-player, αὐλητήρ, ῆρος, ὁ, Hes.; αὐλητής, ὁ, Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; αὐλείτης, ὁ, Ap. Rh.; μειλικτής, ὁ, Theoc.

A female flute-player, αὐλητρίς, ίδος, ἡ, Ar.; αὐλητρῐδιον, τό, Theopomp. (Com.)

Belonging to the flute or *to playing the flute*, αὐλητῐκός, ή, όν, Plat.

Played on the flute alone, μόναυλος, ον, Aratos.

Fond of the flute, φῐλαυλος, ον, Soph., Eur.

[*Unaccompanied by the flute*, ἄναυλος, ον, Eur.]

Unfortunate owing to the flute, δύσαυλος, ον (of the contest between Apollo and Marsyas), Anth.

Prepared to play the flute, ἐμπεφορβιωμένος (i. e., equipped with a mouth-piece), Ar.

A flute-case, σῠβήνη, ἡ, Ar.; αὐλοδόκη, ἡ, Leon. Tar.

A flute-maker, αὐλοποιός, ὁ, Plat.

To make flutes, αὐλοθετέω, Leon. Tar.

The trade of flute-making, αὐλοποιῐκή, ἡ, Plat.

A flute-borer, αὐλοτρύπης, ὁ, Strattis.

FLUTED, ῥαβδωτός, ή, όν, Ath.

FLUTING, A (of pillars), ῥάβδωσις, εως, ἡ, Arist.

FLUTTER, TO, intrans., πέταμαι and (as always in Att.) πέτομαι, imperf. ἐπετόμην, fut. πετήσομαι, but often sync. ἐπτόμην, πτήσομαι, etc., aor. ἐπτάμην, πτῶμαι, πτάσθαι, πτάμενος, etc., also sync. aor. ἐπτόμην, infin. πτέσθαι, also aor. 2 act. ἔπτην, infin. πτῆναι, part. πτάς, perf. πεπότημαι, lit. and metaph., with hope, fear, etc., Pind., Soph.; ἀνἄπέτομαι, Soph.; πτοέομαι and πτοιέομαι, pass., Theogn., Eur., Mimnerm., Call., Plat.

To flutter (as the garment of any one in the wind), ἐλελίζομαι, pass., h.

To flutter (i. e., to try to fly), πτερυγίζω, fut. -ίσω, Ar.

To make to flutter, πτοέω, and poet. πτοιέω, Sappho. *Vid.* TO AGITATE.

A fluttering or *rustling noise*, κῑνἄθισμα, ἄτος, τό, Æsch.; ῥῖπή, ἡ, Æsch.

FLUX, ῥοή, ἡ, Plat.; ῥόος, contr. ῥοῦς, ὁ, Plat.

[*The flux and reflux* (of sea), παλίῤῥοια, ἡ, Hdt.]

[*A bloody flux*, αἱματηρὸς ῥοῦς, Hipp.]

FLY, A, μυῖα, ἡ, Hom., Xen.

[*Carrion-fly*, ἡ μυῖα, Hom., but in prose μυῖα στρατιῶτις, Luc.]

A fly-flap, μυιοσόβη, ἡ, Menand.

FLY, TO, ποτέομαι, only in pres. and imperf., Hom., Hes.; ποτάομαι, pass., perf. πεπότημαι in pres. sense, pluperf. in imperf. sense, no other tenses except aor. 1, Hom., Hes., h., Pind., Trag.; πωτάομαι, mid., Hom., h., Ap. Rh.; πέτἄμαι and (as always in Att.) πέτομαι, imperf. ἐπετόμην, fut. πετήσομαι (*vid.* sub TO FLUTTER), Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πτερυγόομαι, mid., c. μετά and acc. of the person to whom, Sapph.; πάλλομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; πτέρυγε (acc. dual of πτέρυξ) ναυστολέω, Ar.

To fly away, ἀποπέτομαι, Hom., Ar.; ἐκπέτομαι, Hes., h., Eur., Ar.; ἀνἄπέτομαι, poet. ἀμπ., Eur., Ar.

To fly (as an arrow flies from the bow), ἐξορμάομαι, pass., c. gen., Eur.

To fly down, καταπέτομαι, Ar., Hdt.

To fly around, ἀμφιποτάομαι, Hom.

To fly to, εἰσπέτομαι (used also metaph. of reports "flying" about), Hom., Ar., Hdt.; ἐπιπέτομαι, Hom., Xen.; παραπέτομαι, Simon.; προσπέτομαι, Soph., Ar., Xen.; ἐφίπταμαι, pres. and imperf., Mosch.

To fly beyond, ὑπερπέτομαι, c. acc., Hom., Soph.; πἀρἀπέτομαι, Ar., Arist.

To fly over, ἐπιπέτομαι, c. acc., Eur., Ar.; ὑπερπέτομαι, Ap. Rh.; ὑπερποτάομαι, Theoc.

To fly along, *through*, etc., διαπέτομαι, c. acc. or sine cas., Hom., Eur., Ar.; ἀναπέτομαι, often poet. ἀμπ., Eur.; ἀναπάλλω, and poet. ἀμπ., only act., Eur.

To fly up, ἀνἄπέτομαι, Ar., Hdt.

To fly together over (in a flock), συνδιαπέτομαι, Plat.

And the arrows flew from the string, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ ᾤρῶσκον, Hom.

To fly to pieces, διασφενδονάομαι, pass., Xen.

FLYING, πετεηνός, ή, όν, Hom.; πετεινός, ή, όν, Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πετηνός, ή, όν, Hdt.; πτηνός, ή, όν, Pind., Trag., Plat., Xen.; ποτητός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; ποτᾶνός, ή, όν, Pind., Æsch.; πτερόφοιτος, ον, Plat.; πτητῐκός, ή, όν, Arist.

Flying high, ὑψῐπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Soph.

Flying low, χθαμαλοπτήτης, only masc., gen. ου, Arist.

Flying badly, κἀκοπετής, ές, Arist. *Vid.* WINGED.

FOAL, A, πῶλος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Xen.; βρέφος, τό, Hom.

A breeding of foals, πωλεία, ἡ, Xen.

[*Of* or *drawn by foals*, πωλικός, ή, όν, Tragg.]

FOALING, ἄφεσις, εως, ἡ, Arist.

FOAM, ἄχνη, ἡ, Hom.; ἄφρός, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; ἀφλοισμός, ὁ (round the mouth of an angry man), Hom.; σίἄλον, τό (from the mouth), Xen., Hipp.

A cake of foam, ἀφρώδης πέλἄνος, Eur.

[*Without foam*, ἀναφρος, ον, Hipp.]

The foam on the top of the sea, ἁλὸς χυόος, Hom.

To cover with foam, ἀφρέω, Hom.

Gathering foam, ἀφρηλόγος, ον, Anth.

FOAM, TO, πἀφλάζω, fut. -άσω (of the sea, or of an angry man), Hom., Ar.; ἐρεύγομαι, only pres. and imperf., Hom., Pind., Ap. Rh.; ἀφρίζω, Soph.; ἐπἀφρίζω, Mosch.

To foam exceedingly, ὑπεραφρίζω, Eubul.

To foam away, exhaust (one's strength) *by foaming*, ἐξᾰφρίζομαι, mid., c. acc., Æsch.

Foaming, or *covered with* or *belonging to foam*, φᾰληριώων (of waves), poet. part. of φαληριάω, Hom.; ἀφρώδης, ες, Eur., Plat.; λευκοκόμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀφριόεις, εσσα, εν, Anth.

Fodder, ἐδωδή, ἡ, Hom.; εἶδαρ, ᾰτος, τό, Hom.; χόρτος, ο, Hes., Eur., Hdt.; χῐλός, ο, Hdt., Xen.; νομή, ἡ, Plat.; κράστις, εως, ἡ, Ar. *Vid.* Food.

Fodder, to, χῐλεύω, Theoph.

Foe, ᾱ, ἐχθρός, ὁ, Omn. *Vid.* Enemy.

[Fœtus, κύημα, ᾰτος, τό, Plat., Arist.] *Vid.* Embryo.

Fog, ᾱ, ὀμῐ́χλη, ἡ (Ion. ὁμίχ-), Hom., Æsch., Xen., Plat., Arist.

Foggy, ὁμῐχλοειδής, ές, Epicur.; ὁμιχλώδης, ες, Theophr.

Foil, to, πᾰρασφάλλω, v. acc. pers., gen. of the object, Hom., Pind.; σφάλλω, no perf. act., though there is perf. pass., c. gen. of the object, or c. ἐν and dat., or c. περί or κατά and acc., etc., Soph., Eur., Xen., Plat.

Foist in, to, πᾰρεγγρᾰφω, Æschin.

Foisted in, παρέγγραπτος, ον, Æschin.

Fold, ᾰ (for sheep, etc.), δόμος, ὁ, Hom.; σηκός, ὁ, Hom., Hes.; ἔπαυλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Hom., Soph.; ἔπαυλις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπαύλιον, τό, Æschin., Call.; στᾰθμός, ὁ, pl. οἱ and τά, Omn. poet.; αὔλις, ῐδος, ἡ, Eur.; αὔλιον, τό, Eur., Xen.; ϑάλᾰμος (ἀρνῶν), ὁ, Eur.; μάνδρα, ἡ, Soph., Theoc.

A fold (of any thing folded—a garment, etc.), κόλπος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen., Theoc.; πτύξ, πτῠχός, ἡ, Eur.; πτῠχή, ἡ, Trag.; διαπτῠχή, ἡ, Eur.; στολμός, ὁ, Æsch.; σπολίς, ῐδος, ἡ, Arist.; ἕλιγμα, ᾰτος, τό, Ephipp.

In ample folds, κᾰταπτῠχής, ές, Theoc.

A fold (of a serpent, etc.), σπεῖρα, ἡ, Soph., Eur., Ap. Rh. *Vid.* Coil.

With many folds (of a serpent), πολῠ́πλοκος, ον, Eur.

Fold, to, πτύσσω, fut. πτύξω, etc. (perf. rarely if ever found), Hom., Soph.

To fold up, συμπτύσσω, Soph.

To fold over (so as to cover), ἐμπτύσσω, Arist.

To fold round, ἀμφελίσσω, imperf. ἀμφειλ., etc., Eur.; περιπτύσσω, Eur., Plat.

The star which bids the shepherd fold his sheep, αὔλιος ἀστήρ (gen. -έρος), ο, Ap. Rh.

Folded (in folds), πτυκτός, ή, όν, Hom.; σύμπτυκτος, ον, Pherecr.; κολπίας, ου, only masc., Æsch.; στολίδωτός, ή, όν, Xen.; πτῠχώδης, ες, Arist.

Any thing folded, πτύγμα, ᾰτος, τό, Hom.

Folded round, ἀμφέλικτος, ον, Eur.; περιπτῠχής, ές, Eur.

Folding-doors, δῐκλῐ́δες πύλαι, δικ. πῦραι, δικ. σᾰνῐ́δες, Hom.; δικλῐ́δες by itself, Ap. Rh., Mel.; and sing. δικλίς, ῐ́δος, ἡ, Theoc. *Vid.* Door.

Foliage, φυλλάς, ᾰ́δος, ἡ, Æsch.; πτερόν, τό, Soph.; χλόη, ἡ, Eur. *Vid.* Leaf.

To change foliage, μετᾰβλαστάνω, fut. -βλαστήσω, perf. -βεβλάστηκα, aor. 2 -έβλαστον, Theoph.

[*With thick foliage*, πυκνόφυλλος, ον, Arist.]

Follow, to, μετᾰσεύομαι, in augmented tenses usu. μετεσσ., aor. 2 mid. sync. -εσσύμην, etc., Hom.; ὀπάζω, fut. ὀπᾰ́σω, poet. also ὀπάσσω, only act. in this sense, Hom.; ἕπω, in act. voice only pres. and imperf., without augm., ἕπον, Hom., mid. ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, imper. σπέο, σποῦ, and poet. Hom. σπεῖο, etc., fut. ἕψομαι, no aor. 1, c. dat., sometimes (but rarely) c. acc., often c. prep., e. g., ἅμα and dat., μετά and dat., σύν and dat., sometimes c. μετά and acc., or c. ἐπί and gen., also c. μετά and gen., no pass. voice, Omn.; ἐφέπω, c. acc., Hom.; ἐφέπομαι, mid. (N. B.—in the compounds of ἕπομαι the aor. 2 loses the aspirate, so that it is ἐπεσπόμην, etc., not ἐφεσπόμην), Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Theoc.; προσέπομαι, Hom.; μεθέπω, Hom., and -ομαι, mid., Hom., Pind., Soph.; σῦνέπομαι, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Ap. Rh.; σῦνεφέπομαι, Hdt., Xen., Plat.; πᾰρέπομαι, Xen., Plat.; συμπαρέπομαι, Xen., Plat.; ὀπᾰδέω, c. dat. or c. prep., only pres. and imperf. act., Hom., Hes., h., Pind., Æsch.; ἑφομαρτέω, no pass. or mid., Hom., Ap. Rh.; ὁμαρτέω, c. dat., Æsch., Eur.; σῦνομαρτέω, Sol., Eur.; μετέρχομαι, esp. as punishment, etc., also generally, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; μέτειμι, usu. in fut. sens., part. -ιών, imperf. -ήειν, Ep. -ήϊα, Att. often -ῆα, no other tenses (except an aor. 1 part. μετεισάμενος, Hom.), Hom., Trag., Thuc., Xen.; διώκω, c. acc., Omn.; μετᾰδιώκω, Hdt., Xen., Plat.; ἐπῐδιώκω, Hdt.; διωκᾰ́θω, only in aor. 2, Eur., Ar., Plat.; βαίνω, only in aor. 2 ἔβην, part. βάς, Pind., Ar.; μεταστείχω, no mid. or pass., Eur.; προσιζάνω, only pres. act., c. dat. or c. πρός c. acc., Æsch.; ἀκολουθέω (also as a consequence), no mid. or pass., c. dat. or c. prep., rarely c. acc., Ar., Menand., Omn. Att. prose; ἐπᾰκολουθέω, Ar., Thuc., Plat., Xen.; σῦνᾰκολουθέω, Omn. Att. prose; πᾰρᾰκολουθέω, Ar., Xen., Plat., Dem.; σῦνεπακολουθέω, Plat.; συμπαρακολουθέω, Plat., Æschin.; ὀπᾰδεύω, only pres. act., Ap. Rh.; πιάζω, aor. 1 ἐπίᾰξα, Theoc.

To follow up (an accusation, enmity, etc.), μετέρχομαι, Thuc.; μετᾰπορεύομαι, mid., Lys.

To follow (a teacher), ἀποδέχομαι, mid., c. perf. pass. -δέδεγμαι in act. sens., Xen.

[*To follow* (an occupation), πράσσω, Att.; *to follow* (a corpse to the grave), προπέμπω, Æsch., Plat.]

Old age follows, γῆρας ἐπιλέλογχε (perf. of ἐπῐλαγχᾰ́νω), Soph.

While he was following him over the wheat-bearing plain, Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πῡροφόροιο, Hom.

It follows (i. e., is the consequence of an argument), συμβαίνει, Plat.; συμπεραίνεται, Arist.

It seems that this must follow from the argument, δοκεῖ ταῦτα πάσχειν ὁ λόγος, Plat.

To make to follow, ὀπάζω, c. acc. of the person urged on, dat. of him followed, Hom., Pind.; ἐφέπω, c. acc. and dat., Hom.; μεθέπω, c. dupl. acc., Hom.

One must follow, διωκτέον, Plat.; ἀκολουθητέον, c. dat., Xen.; ἐπᾰκολουθητέον, Dem.

To be followed, διωκτός, ή, όν, Soph., Arist.; διωκτέος, ᾱ, ον, Ar., Hdt.

Easy to be followed (of an argument), εὐεπᾰκολούθητος, ον, Arist.; εὐπᾰρᾰκολούθητος, ον, Arist.

Follower, ᾰ, ὀπᾰδός, ὁ, Pind., Soph., Eur.; ὀπίσθοπος, ὁ, Æsch.; ἀκόλουθος, ὁ, Thuc., Xen., Plat.

A follower of a god, χορευτής, ὁ, c. gen., Plat.

Disposed to be a follower of, ἀκολουθητῐκός, ή, όν, c. dat., Arist.

Following, μετάλμενος, sine cas., Hom.; ὀπᾰδός, όν, c. dat. or c. gen., h., Pind., Æsch., Soph.; ἀκόλουθος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.; ὀπισθόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. ουν, gen. -ποδος, Eur.

Fond of following, φῐλᾰκόλουθος, ον, Ar.

Following, adv., μετᾰδρομᾰδην, Hom., Ap. Rh.

[*The following* (as adj., opposed to preceding), ὅδε, ἥδε, τόδε, esp. in pl. neut., opp. to οὗτος, *foregoing*, Omn. Att.; but ταῦτα also sometimes so used, Hdt., Att.; οἱ, αἱ, τὰ ὄπισθε, as (in a book), *in the following books*, ἐν τοῖς ὄπισθε λόγοις, Hdt.; so ἐν τοῖς ὀπίσω λόγοις, Hdt.]

Following, ᾰ, δίωξις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἀκολούθησις, εως, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* Pursuit.

Folly, ἀεσῐφροσύνη, ἡ, only in pl., Hom., Hes.; ἄτασθᾰλία, ή, only in pl., Hom., Simon.; ἀφραδία, ή, usu. in pl., Hom., Theogn.; ἄφροσύνη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀγνωμοσύνη, ἡ, Theogn., Dem.; ἀτροπία, ἡ, Theogn., Ap. Rh.; ἄνοια, ἡ, Hdt., Omn. Att.; πᾰρᾰ́νοια, ἡ, Omn. Att.; μωρία, ἡ, Hdt., Omn. Att.; ἀβουλία, ἡ, Hdt., Trag., Thuc., Æschin.; ἀβελτερία, ἡ, Pind.; σκαιοσύνη, ἡ, Soph.; ἀσῦνεσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ἀμουσία, ἡ, Eur., Plat.; δυσβουλία, ἡ, Æsch., Soph.; μᾶτη, ἡ, Æsch.; εὐήθεια, ἡ, Thuc.; ἀλογία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.; ἠλῐθιότης, ητος, ἡ, Plat.; μᾰτία, ή, Ap. Rh.; μαργοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Folly in talking, foolish talking, κουφολογία, ἡ, Thuc.

[*To impute folly to one*, μωρίαν ἐπιφέρω τινί, Hdt.]

Fond of folly, φῐλᾰ́βουλος, ον, Mel.

Foment, to (medic.), ἐπιντλέω, Plat., Hipp.; προπῠριάω, Hipp.

Fomentation, χλίασμα, ᾰτος, τό, Hipp.; ὑπέκκαυμα, ᾰτος, τό, Hipp.; ἐπάνϑλησις, εως, ἡ, Hipp.

Fond, εὐφῐλής, ές, c. gen., Æsch. *Vid.* Loving.

Fondle, to, κορίζομαι, mid., Ar.; ὑποκορίζομαι, Xen.

To fondle exceedingly, ὑπερασπάζομαι, Xen.

Any thing to be fondled, μείλιγμα, ᾰτος, τό, Æsch.

[Font (baptismal), πύελος, ή, Eccl.]

Food, ἐδητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἐδωδή, ἡ, Hom., Xen., Plat.; ἤια and ᾖα, τά, prop. for a journey, Hom.; εἶδαρ, ᾰτος, τό, Hom., Thuc., Ap. Rh.; βόσις, εως, ἡ, Hom.; βρώμη, ἡ, Hom.; βρῶσις, εως, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; βρωτύς, ύος, ἡ, Hom.; δεῖπνον, τό, Hom., Æsch., Xen.; ὀνείατα, τά (esp. of dressed food), Hom.; φορβή, ἡ (esp. of pasture), Hom., Soph., Eur., Hdt.; σῖτος, ὁ, pl. τὰ σῖτα (esp. of corn or

bread), Omn.; ἀρμᾰλία, ἡ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; νομός, ὁ, Hes.; δόρπον, τό, h., Ap. Rh.; βορά, ἡ, Pind., Trag., Hdt.; βόσκη, ἡ, Æsch., Eur.; βόσκημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Ar.; βρῶμα, ᾰτος, τό, Ar., Thuc., Xen.; δίαιτα, ἡ, Soph., Hdt., Xen.; ἑρεπτήρια, τά, Soph.; σίτιον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; χόρτος, ὁ, Hippon., Eur.; τροφή, ἡ, Hdt., Omn. Att.; τροφόν, τό, Plat.; βίου τροφεῖα, τά, Soph.

[*Food* (meat) *and drink*, σῖτα καὶ ποτά, Hdt.; σιτία καὶ ποτά, Plat.]

Wine in casks, and meal, the strengthening food of man, οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν, Hom.

Want of food, ᾰ̓σῑτία, ἡ, Eur., Hdt.

Procuring food easily (of animals), εὔβιος, ον, Arist.; εὐβίοτος, ον, Arist.

Carrying food (birds), ὀειπνοφόρος, ον, Arist.

Eating savory for food, ξυμβρεπιδειπνος, ον, Ar.

Fed on horrid food, δυστρᾰπεζος, ον, Eur.

Providing food, φερέσβιος, ον, Hes., h., Æsch., Ap. Rh.; σῑτονόμος, ον (epith. of hope), Soph.

Without food, ᾰ̓σῖτος, ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To be without food, ᾰ̓σῑτέω, no mid., Eur., Xen.

Money to buy food (given to soldiers), σῑτηρίσιον, τό, Xen., Dem.

To procure food for one's self, ἐπισῑτίζομαι, mid., c. acc. of the food, Thuc.; σιτοποιέομαι, mid., Xen.

To provide food for others, σῑτοποιέω, Xen.

Fool, ᾱ, βερίσχεθος, Ar. *Vid.* Foolish.

[*The Fool* (character of comedy), Ξανθίας, ὁ, Ar.]

[*To play the fool*, μωραίνω, Arist. (*vid.* To be foolish); *to be a great fool*, ἀνοίᾳ πολλῇ χράομαι, Antipho; *to be thought a fool*, ἄνοιαν ὀφλισκάνω, Dem.]

Fool-hardy, ῥιψοκίνδυνος, ον, Xen.; παράτολμος, ον, Plut.

Foolish, ἀνοήμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom.; ἀεσῐ̓φρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom.; ἀποφώλιος, ον, Hom., Eur.; πᾰρήορος, ον, and παρ. νόου, Hom., Archil., Æsch.; κενός, ή, όν, and poet. κεινός (also in Trag. in chor.), and κενεός, ά, όν, Hom., Pind., Soph.; νήπιος, α, ον, and sometimes Att. ος, ον, no compar. or superl., Hom., Hes., Pind., Trag.; νηπύτιος, no compar., Hom., Ar.; ᾰ̓τάσθᾰλος, ον, no compar., Hom., Hes., Hdt.; ᾰ̓φρᾰδής, ές, no compar., Hom.; κᾰκοφρᾰδής, ές, no compar., Hom., Ap. Rh.; ᾰ̓νους, ον, contr. ᾰ̓νους, ουν, compar. Att. ἀνούστερος, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ᾰ̓φρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ᾰ̓μαρτῑνοος, ον, Hes., Æsch.; ᾰ̓φρᾰ́δμων, ὁ καὶ ἡ, etc., h.; ᾰ̓φρᾰ́σμων, ον, Æsch.; ᾰ̓σοφος, ον, Theogn., Pind.; μᾶταιος, α, ον, and Att. ος, ον, Theogn., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; ᾰ̓βέλτερος, ον, Pind.; κᾰκόφρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Soph., Eur.; μωρός, ά, όν, Trag., Xen., Isoc.; πᾰρᾰ́φρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Soph.; κᾰκόβουλος, ον, Eur., Ar.; ᾰ̓βουλος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ᾰ̓λογος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; δύσφρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Æsch.; σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Ar., Hdt., Dem.; ᾰ̓μουσος, ον, Eur., Xen., Plat.; ᾰ̓σύνετος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; ἀξύνῑμων, ὁ καὶ ἡ, etc., Æsch.; ᾰ̓νόητος, ον, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; ᾰ̓νάρμοστος, ον, Ar.; ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ, etc., Pind., Plat.; ἠλίθιος, Eur., Ar., Hdt., Plat.; ᾰ̓λόγιστος, ον, Eur., Thuc., Plat.; ἔκφρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Dem., Æschin.; ἐμβρόντητος, ον, Xen., Dem.; πᾰ́ρᾰρος, ον, Theoc.; νενίηλος, ον, Call.; φρενῶν κεκομμένος, Æsch.

Looking foolish, ᾰ̓χρεῖον ἰδών, Hom.

To be foolish, ᾰ̓φρᾰδέω, only pres. act., Hom.; ᾰ̓φραίνω, only pres. act., Hom.; ἀφρονέω, only pres. act., Hom.; ᾰ̓τασθάλλω, only pres. act., Hom.; ᾰ̓πῑνύσσω, only pres. act., Hom.; πᾰρᾰνοέω, no mid. or pass., Eur., Ar., Lys., Isæ.; πᾰρᾰφρονέω, and poet. (not Att.) παραιφρ., no mid. or pass., Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem., Theoc.; μωραίνω, no mid. or pass., Eur., Ar., Arist.; γνώμης ᾰ̓μαρτάνω (fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, perf. ἡμάρτηκα), Thuc.

To be foolish together with, σῠνᾰσοφέω, c. dat., Eur.

Did the unhappy man make this foolish attempt? πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας; Æsch.

I became foolish, was made vain as the wind by folly, ἐξηνεμώθην μωρίᾳ, Eur.

You would never, of your own accord, have done so foolish a thing, οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ . . . ἔβας τόσσον, Soph.

To make foolish, ἠλῐθιόω, Æsch.

Foolishly, παρὲκ νόον, and simply παρέκ or παρίξ, Hom.; ἀφρᾰδέως, Hom.; μᾶτην, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ᾰ̓φραδμόνως, Pind.; ᾰ̓φρασμόνως, Æsch.; ᾰ̓φρόνως, Soph., Xen.; δυσφρόνως, Æsch.; ἀπὸ γνώμης, Soph.; εὐηθῶς, in superl. εὐηθέστατα, Eur.; ᾰ̓λόγως, Thuc., Xen., Isoc., Lys.; ᾰ̓λογίστως, Thuc., Isoc., Dem.; σκαιῶς, Ar.; μωρῶς, Xen.; ἠλῐθίως, Plat.; ἀνοήτως, Xen., Isoc., Lys.

Speaking foolishly, ἁμαρτοεπής, ές, Hom.

To act foolishly, μᾰτάζω, only pres., Soph.; ἠλῐθιάζω, only pres., Ar.

In my opinion it will be evident that he acts foolishly, σκαιοσύνην φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται, Soph.

To speak foolishly, ληρέω, Soph., Ar., Plat., Dem.

Foolishness, μωρία, ἡ, Omn. Att., Hdt. *Vid.* Folly.

Foot, ᾱ, πούς, ὁ, gen. ποδός, gen. and dat. dual in Hom. often ποδοῖιν for ποδοῖν, dat. pl. ποσί (ποσσί, Hom., as well as πόδεσσι), used also for a foot in length, or in prosody, Omn.; κῶλον, τό, Trag., Plat.; ἔμβᾰσις, εως, ἡ, Eur.; τένων, οντος, ὁ, Æsch., Eur.; ἴχνος, τό, Eur.; ποδᾶριον, τό, Plat. (Com.)

The foot of a mountain, πρυμνώρεια, ἡ, Hom.; πρύμνα, ἡ, Eur.; ῥίζα, ἡ, Æsch.

[*A little foot*, ποδάριον, τό, Plat. (Com.); *an artificial* (*wooden*) *foot*, ξύλινος πούς, ὁ, Hdt.]

May I never set foot in Argos, μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος ἴσιμον ποδός, Eur.

The feet, γυῖα ποδῶν, Hom.; ποδοῖν ἄκμαί, Soph.; ἄρθρα ποδοῖν, Soph.; ἄρθρα, τά, by itself, Eur., and once in sing., "my foot," ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον, Soph.; τὰ ποδήρη, Æsch.

I fall at your feet, προσπιτνῶ σε γόνασι, Soph.

And I throw myself at your feet in supplication, ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τοὐμόν, Eur., so ἱκτῆρι Ζάλλῳ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ, Eur.

Falling at your feet, γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμόν, Eur.

And falling at my father's feet, γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη, Eur.

The flat of the foot, ταρσός, ὁ, Hom., Hdt.

A foot and a half (measure), τριημῐπόδιον, τό, Xen.

On foot, adv., ἐμβᾰδόν, Hom.; πεζῇ, Thuc., Xen., Theoc.

On foot, adj., πεζός, ή, όν, esp. of fighting on foot, also of traveling on foot, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πεδοστῑβής, of traveling on foot, Æsch.; πεζόπορος, ον, Mel.; [(opp. to flying), πεζευτικός, ή, όν, Arist.; πορευτικός, ή, όν (e. g., ζῶα), Arist.]

To go on foot, πεζεύω, Eur., Xen., Isoc.; πεζοπορέω, Xen.

Nor walking on foot on the land, οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων, Eur.

Strong in the feet, ἀρτῐ́πους, ον, Hom.; ἀρτῐπους, ο καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Hes., Soph., Plat.

With large feet, μεγαλόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Arist.

With hard feet, κρᾰτερώνυξ, ὁ καὶ ἡ, gen. -ῠχος, Hom.; κρᾰταίπους, ουν, h.; χαλκόπους, ουν, Hom., Soph., Eur.

A foot long, broad, or *high*, ποδιαῖος, α, ον, Xen.

With two feet, or *two feet long*, δῐ́πους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Æsch., Hdt.; δῐπόδης, neut. ες, Xen.

A being two-footed, δῐποδία, ἡ, Arist.

Having soft feet, μᾰλᾰκαίπους, ουν, Theoc.

Having no feet, ᾰ̓πους, ουν, Plat.

Having six feet, or *being six feet in dimensions*, ἑξᾰπους, ουν, Arist.; [*eight feet* (large), ὀκτώπους, ουν, Plat.]

Barefoot, λευκόπους, ουν, Eur.; νηλῐπους, ουν, Soph.; νήλιπος, ον, Ap. Rh.

With silver feet, ἀργυρόπεζα (of a goddess), ἡ, Hom.; ἀργυρόπους, ουν (of a piece of furniture), Xen., Dem.

With ruddy feet, φοινῐκόπεζα, only fem., Pind.

With purple feet (of a piece of furniture), (κυανόπεζος), fem. -πεζᾶ, Hom.

With distorted feet, κολλοποδίων, ονος, only masc., Hom.

With three feet, or *three feet long*, τρῐ́πους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, Æsch., Enigm. Sphingis, Hdt.; τρῐπόδης, ου, ὁ, Hes., Xen.; τρῐπόδειος (Ion. τριποδήϊος), ον, Call.

A stick, acting as a third foot, βάκτρον τρῐτόβᾰμον, Eur.

Having a narrow foot, στενόπους, ουν, Arist.

With four feet, or *four feet long*, τετρᾰβάμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Eur.; τετρᾰ́πους, ουν, Plat. *Vid.* Quadruped.

Having feet, ὑπόπους, ουν, Arist.

A having feet, ποδότης, ητος, ἡ, Arist.

Having many feet, πουλῠ́πους, ον, Simon., Theogn.; πολῠ́πους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Soph., Plat.

A having many feet, πολῠ́ποδία, ἡ, Arist.

Having bad feet, κᾰκόπους, ουν, Xen.

[*With unwashen feet*, ἀνιπτόπους, ὁ, ἡ, πουν, τό, gen. ποδος, Hom.]

With five feet, πεντέπους, ουν, Plat.

With how many feet? how many feet long? ποσᾰ́πους, ουν; Plat.

With sounding feet, κᾰνᾰχήπους, ουν, Hes.

Having turned-out feet, σᾰρᾰ́πους, or σᾰρᾰ́πος, ον, Alcæ.

Having white feet, πόδαργος (the name of a horse), Hom.

With swift feet, ποδάρκης, ὁ καὶ ἡ, neut. ες, Hom., Pind.; ποδώκης, ες, irreg. superl. ποδωκηέστατος, Hom., Hes., Soph., Thuc., Plat., Xen., Ap. Rh.; εὔπους, ουν, Xen.

Swiftness of foot, ποδώκεια, ἡ, Hom., Eur.; ποδωκία, ἡ, Æsch., Xen.; εὐποδία, ἡ, Xen.

With a golden foot, χρῡσαστρᾰγᾰ́λος, ον, of furniture, Sapph.

With chapped feet, χειροπόδης, ου, ὁ, Alcæ.

On the foot, ἐπῐπόδιος, ον, Soph.

A foot rule, ποδιαία, ἡ, Plat.

Struck with the foot, ποσσῐ́κροτος, ον, Orac. ap. Hdt.

Reaching to the feet, ποδηνεκής, ές, Hom., Hdt., Ap. Rh.; ποδένδῡτος, ον, Æsch.; ποδήρης, ες, Eur., Xen.; πεζόφορος, ον, Æsch.

Strength of feet, ποδορρώη, ἡ, Call.

To tie the feet, ποδῐ́ζω, Xen.

Entangling the feet, ποδιστήρ, ῆρος, ὁ, only masc., Æsch.

Covering one's self with one's feet, στεγᾰνόπους, ουν, Alcman.

Under foot, λάξ, Hom., Æsch.; λᾰ́γδην, Soph.

[*At, before one's feet*, πρόσθεν or προπᾰροιθε ποδῶν, Hom.; ἐν ποσί, Thuc., etc., παρὰ πόδα, κατὰ πόδα, Plat.]

[*From head to foot*, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς and ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, or ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλήν, Hom., Ar.]

[*As fast as their feet would carry them*, ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα, Hdt., etc.; or (φεύγειν) ἀμφοῖν ποδοῖν, or ἐκ δυοῖν ποδοῖν, Ar.; prov., *to have one's foot in a thing*, ἐν (τούτῳ) πεδίλῳ πόδ' ἔχω, Pind.; *to get* or *put one's foot in*, εἰς ἄντλον ἐμβῆσαι πόδα, Eur.]

The part of the shin (in a slain animal) *where the feet have been*, ποδεών, ῶνος, ὁ, Hdt., Theoc.

Water for the feet, ποδᾰνίπτρα, τά, Hom.

FOOT-BATH, A, or FOOT-PAN, ποδᾰνιπτήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

FOOT-CLOTH, A, ποδόψηστρον, τό, Æsch.

[FOOT-GUARDS, THE (in the Macedonian army), πεζέταιροι, οἱ, Dem. (opp. to ἑταῖροι, *horse-guards*).]

To place on a good footing, εὐτρεπίζω, Dem.

Having a bad footing (of rocky ground), δύσορμος, ον, Xen.

FOOT-PAD, A, λωποδύτης, ου, ὁ, Ar., Lys., Antipho, Dem.

FOOT-PATH, A, πᾰ́τος, ὁ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* PATH.

[FOOT-SOLDIERS (*vid.* INFANTRY); *a commander of foot*, πέζαρχος, ο, Xen.]

FOOTSTEP, A, ἴχνιον, τό, Hom., Ap. Rh.; ἴχνος, τό, Omn.; στῐβος, ὁ, h., Trag., Hdt., Xen.; σημεῖον, τό, Soph., Xen.

The sound of footsteps, κνόη, ἡ, Æsch.; ποδοψοφία, ἡ, Æsop.

FOOT-STOOL, A, ῥῆνυς, υος, ὁ, Hom.; σφέλας, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ὑποβᾰθρον, τό, Theoph.

[FOP, A, ἀβρυντής, ὁ, Physiogn.]

FOR, γάρ (never the first word in a sentence, usually the second), Omn.; [sometimes implied in relat. pron. when the antecedent is indirect or separated by intervening words: *for you have made the Persians to be freemen*, etc., ὅς . . . τοὺς Πέρσας ἐποίησας ἐλευθέρους εἶναι, Hdt.; *for by no means*, οὐ γὰρ ἂν ποτε or που, Att.; *for surely not*, οὐ γὰρ δή or δήπου, Soph., Plat.; *for in no manner*, οὐ γάρ που or πού γε, Plat.]

For, prep. (i. e., in behalf of, in defense of), πρό, c. gen., Hom., Soph., Xen., etc.; ὑπέρ, c. gen., Omn.; περί, c. gen.. c. dat., Hom., Tyrt., Eur., Hdt., etc.; πρός, c. gen., Hom., Soph., Xen., etc.

For the sake of, ἀμφί, c. gen., or c. dat., or c. acc., Hom., Trag., etc.; ἕνεκα or εἵνεκα, or ἕνεκεν or εἵνεκεν (this last form not Att., and only ἕνεκα in Att. prose), c. gen., Omn.; οὕνεκα, c. gen., Trag.; ἕκᾱτι, Pind., Trag.; ἐπί, c. dat., Hom.; as grief for, etc., περί, c. gen., Omn.; after a verb of motion, as "to send for," "to go for," ἐπί, c. acc., Hom., Hdt.; μετά, c. acc., Omn.; κατά, c. acc., Hom., etc.; πρός, c. gen., Eur.

For (i. e., instead of, in return for), πρό, c. gen., Æsch., Ar., Hdt., etc.; ἀντί, c. gen., Omn.; παρά, c. acc., as, *blow for blow*, πληγὴ πληγῆς παρὰ πληγήν, Ar.

She dies most miserably for a most glorious action, κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, Soph.

For (i. e., urged by a motive, as for fear, etc.), πρό, c. gen., Hom.; περί, c. gen. or c. dat., Hom., h., Pind., Æsch., etc.; ἀμφί, c. dat., Æsch., Eur., etc.; εἰς, c. acc., as, *to speak for good* (for the good of any one), εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν, Hom.; *but he will obey for his good*, ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν, Hom.; so *I will arm for war*, εἰς πόλεμον ϑωρήξομαι, Hom.

For (for the time, etc.), εἰς, c. acc., Hom., Xen., etc.

If it had not been for us, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς, etc., Lys., Dem.

These things are not for your glory (i. e., do not tend to your glory), *oh Lacedæmonians*, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

Crœsus thinking that the oracle was for him (i. e., in his favor), Κροῖσος ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, Hdt.

Who is willing to die for her brothers (lit., rather than that her brothers should die), ἀδελφῶν ἣ πάρος ϑέλει ϑανεῖν, Eur.; so πᾰροιθε, c. gen., Eur.

For (i. e., considering that he was, etc.)—*for he was worthy for a slave*, ἄξιος γὰρ οἷ' (for οἷα) ἀνὴρ Δοῦλος . . . ἦν, Soph.; [so ὡς, as, *he was not unskilled in speaking, for a Lacedæmonian*, οὐδὲ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν, Thuc.; *not large for Egypt*, οὐ πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἴγυπτον, Hdt.]

FORAGE, χῖλός, ὁ, Hdt., Xen.; προνομή, ἡ, Xen.

FORAGE, TO, ἐπῐσῑτίζομαι, mid., fut. -ἰσομαι, Att. -ιοῦμαι, c. dat. or c. acc. of the troops for whom, c. ἐκ and gen. of the district where,

Hdt., Thuc.; [προνομεύω, Polyb., Plut.]

[FORAGER, A, προνομευτής, ὁ, Strab.]

FORAGING, ἐπῐσῑτισμός, ὁ, Xen.; [προνομή, ἡ, Xen.; προνομεία, ἡ, Luc.]

Foraging expeditions, προνομαί, αἱ, Xen., and *foraging parties*, Polyb.; [*to go on a foraging expedition*, προνομὴν ποιέομαι, Xen.]

[FORAY, προνομή, ἡ, Xen.]

FORBEAR, TO, ἄπέχομαι, mid., imperf. ἀπειχόμην, fut. ἀφέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀπεσχόμην, imper. ἀποσχοῦ, etc., c. gen. or c. ἀπό and gen., or c. τοῦ and infin., or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., Omn.; ἀπέχω, like ἀπέχομαι, Hdt., Xen.; φείδομαι, mid. (Ep. fut. also πεφῐδήσομαι, and aor. 2 πεφῐδόμην), c. gen. or c. infin., or c. μή and infin., Omn.; *but one thing I will not forbear to mention*, ἕν δ' οὐκ ἀποτρέψομαι, Dem. *Vid.* TO ABSTAIN.

FORBEARANCE, μᾰκροθῡμία, ἡ, Menand.; [ἀνεξικακία, ἡ, Plut.]

[FORBEARING, μακρόθῡμος, ον, LXX.; ἀνεξίκακος, ον, N. T.]

FORBID, TO, κωλύω (ῡ generally, sometimes ῠ), fut. -ὑσω, etc., fut. mid. sometimes in pass. sens., c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., or c. μή and infin., or c. τό and infin., or c. infin. by itself, c. acc. pers. always, except when c. acc. rei, sometimes also c. dupl. acc., Pind., Hdt., Omn. Att.; εἴργω (sometimes in pres. εἰργνύω), construction like κωλύω, sometimes also c. ὥστε and infin., or c. ὥστε μή and infin., Omn. Att.; ἀπείπον, only in aor. 2, augm. εἰ in all moods (Hom. has ἀποείπον, and even ἀποεῖπον), c. dat. pers., c. μή and infin. rei, etc., Omn. Att., Hdt.; ἀπενίπτω and ἀπεννέπω, only pres. act., c. acc. pers., c. acc. rei, or c. μή and infin., etc., Trag.; ἀπαυδάω, c. acc. pers., c. μή and infin., etc., Soph., Eur.; ἀντερέω, in perf. ἀντείρηκα, sine cas., Soph.; ἀπᾰγορεύω, usu. sine cas. pers., c. μή and infin. rei, or c. ὅπως μή, Hdt., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* To HINDER.

I forbid you to destroy, οὐκ εἰῶ (poet. for ἐῶ, contr. from ἐάω) διαπέρσαι, Hom.; *even if every one forbid*, κἂν μηδεὶς ἐᾷ, Soph.; so Thuc., Xen., Dem., etc. (N. B.—ἐάω has εἰ in augm. tenses); so too μὴ φημί—*whether you forbid it or the other general*, εἴτε μὴ σὺ φῄς, εἴθ' ἄτερος στρατηγός, Soph.

I forbid this man this land, τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον . . . γῆς τῆσδε, Soph.; so ἀπενέπω, c. acc. pers., gen. of place, Eur.

To be forbidden, ἀπερέομαι, in perf. pass. ἀπείρημαι of the thing, c. dat. pers., Hdt.

To forbid besides, προσᾰπεῖπον, Æschin.

To forbid by proclamation, ἀποκηρύσσω (fut. -ξω), c. μή and infin., Xen.

One must forbid, εἰρκτέον, c. acc. rei, Soph.; κωλῡτέον, Xen.

FORBIDDEN, ἀπόῤῥητος, ον, Soph.

FORCE, σθένος, τό (usu. of human force, but also of inanimate things, as the force of a stream, etc.), Omn. poet., Xen., Plat.; βία, ἡ, Omn.; ὁρμή, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; [μένος, τό, Hom., Xen., Plat., but usu. poet.]; ἰσχύς (ῠ Pind., ῡ Att.), gen. -ῦος, ἡ, Hes., Pind., Trag., Xen.; ῥώμη, ἡ, Trag., Hdt.,

Thuc., Xen.; *βιασμός*, ὁ, Eupol. *Vid.* SYN. 191.

Because he used force to them, ὅτι τὰς χεῖρας αὐτοῖς προσέφερε, Xen.

We find the cattle slain by force, εὑρίσκομεν λείας . . . κατηναρισμένας ἐκ χειρός, Soph.

But are not you using force? σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις; Eur.

A force (i. e., a numerous body of men), *σθένος*, τό, Hom.; *δῦναμις*, εως, ἡ, Hdt., Xen.; *ἰσχύς*, ύος, ἡ, Xen.; *ῥώμη*, ἡ, Xen.

Setting out with these forces, ἅραντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ, Thuc.

[*With their whole force*, παντὶ τῷ στρατοπέδῳ, Xen.; *in full force, with all one's force*, παυστρατίᾳ, Hdt.]

By force, ἴφι, Hom.; *βιαίως*, Hom.; *βίαια*, Æsch.; *πρὸς τὸ βίαιον*, Æsch.; *βίᾳ*, Trag., Hdt.; *πρὸς βίαν*, Trag.; *ἐκ βίας*, Soph.; *κατ' ἰσχύν*, Æsch.; *πρὸς ἰσχύος κρᾶτος*, Soph.; *πρὸς ἰσχύος χᾶριν*, Eur.; *πρὸς τὸ καρτερόν*, Æsch.; *κατὰ τὸ καρτερόν*, Hdt.; *χερσίν*, Soph.; *κατ' ἰσχῦρόν*, Hdt.

The law of force. *Vid.* CLUB-LAW.

FORCE, TO (i. e., to compel), *ἀναγκάζω*, often c. dupl. acc., Omn. Att. *Vid.* TO COMPEL.

To force (i. e., to use force to), *βιάζομαι*, mid., c. aor. 1 pass. *ἐβιάσθην* in act. sens., Hom., Trag., Hdt., Thuc.; also of forcing a passage, c. acc., Thuc., Xen.

To force (a passage), *ἀποβιάζομαι*, Xen.

To force one's way in, *εἰσβιάζομαι*, sine cas. or c. acc. pron. (*εἰσβιάζομαι ἐμαυτόν*), Ar., Dem.

To force a strong place, *ὑπεροπλίζομαι*, mid., aor. 1 poet. *ὑπερωπλισσάμην*, Hom.; [*to force open* (the gates), *ἀναμοχλεύω* (*πύλας*), Eur.]

To force back (enemies, or a door, etc.), or *to move forcibly in any manner*, *ὠθέω*, imperf. poet. *ἐώθουν* and *ὠθεσκον*, fut. *ὠθήσω* and *ὤσω*, aor. 1 *ἔωσα*, perf. and pass. tenses from *ὤσω* (augmented tenses always *ἐω* in Att.), Hom., Eur., Hdt., Xen., Lycurg.; [*ἀνακόπτω*, Hom., Thuc.]

To force toward, *προσειλέω*, poet. *προτιειλ.* in pres., Hom.

To force forward, *προβιάζομαι*, Æschin.; *προπροβιάζομαι*, Ap. Rh.; [*to force one's way forward*, *ὠθέομαι εἰς τὸ πρόσθεν*, Xen.]

To force out of the way, *ἐκβῑβάζω*, c. acc. pers., gen. of place, Hdt., Xen.

[*To force together* (as bones), *παραναγκάζω*, Hipp.]

To force round, *περιἀναγκάζω*, Hipp.

Forced into the Athenian alliance, *κατηναγκασμένος ἐς τὴν Ἀθηναίων συμμᾰχίαν*, Thuc.

Oh dear bow, forced out of my loving hands, *ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων χειρῶν ἐκβεβιασμένον*, Soph.

But this reproach was perhaps forced from him by anger, *ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τ' οὔνειδος τάχ' ἂν Ὀργῇ βιασθέν*, Soph.

Without force being applied to it, *ἄβίαστος*, *ον*, Plat.

FORCEPS, Λ, *καρκῖνος*, ὁ, Eur.

A forceps (for extracting splintered bones), *ὀστεουλκός*, ὁ, Hipp.; [*ὀστάγρα*, ἡ, Gal.]

FORCIBLE, *βίαιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hom., Omn. Att.

Forcible (of an argument), *ἀναγκαῖος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Plat. *Vid.* CONVINCING.

FORCIBLY (of arguing), *ἀσφᾰλῶς*, Plat. *Vid.* BY FORCE.

FORD, Λ, *πόρος*, ὁ, Hom., Xen.; *διάβᾰσις*, εως, ἡ, Thuc., Xen.

FORD, TO, *διαβαίνω*, fut. *διαβήσομαι*, fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, perf. *-βέβηκα*, aor. 2 *-ἔβην*, part. *-βάς*, Xen.

FORDABLE, *διᾰβᾰτός*, ἡ, ὁν, and ός, όν, Hdt., Thuc., Xen.

An island which one can reach from the main land by fording, *νῆσος διαβατὸς ἐξ ἠπείρου*, Hdt.

[*Not fordable*, *ἄβατος*, *ον*, Xen.]

FORE (of limbs—fore feet, etc.), *πρόσθιος*, *α*, *ον*, Eur., Hdt., Xen., Plat.; *ἐμπρόσθιος*, *ον*, Hdt., Xen.; [ὁ, ἡ, τὸ *πρόσθεν*, e. g., *the fore legs* (*of a horse*), *τὰ πρόσθεν* (sc. *σκέλη*), Xen.; also by *πρό* in composition.]

[FORE-ARM, THE, *πῆχυς*, ὁ (from elbow to wrist), Plat.]

FOREBODE, TO, *νοέω*, Hom.; *ὄσσομαι*, only pres. and imperf. mid., usu. of evil, also as signs forebode, i. e., cause people to forebode, Hom.; *οἴομαι* (esp. in phrases such as these: *my mind foreboded*, *μοὶ ὄϊσατο θυμός*, Hom.; *he foreboded*, *κατὰ θυμὸν ὄϊσατο*, Hom.; and almost as impers.: *I thus forebode*, *ὣδ' ἀνὰ θυμὸν ὄϊεται*, Hom.); *προμνάομαι* (as, *my mind forebodes something*, *προμνᾶταί τί μοι γνώμα*), Soph.; *μαντεύομαι*, mid., perf. pass. sometimes in act. sens., Plat. *Vid.* TO FORESEE, TO FORETELL.

[FORECASTLE (of a ship), perhaps *παρεξειρεσία*, ἡ (that part of a galley beyond the rowers), Thuc.; *the forecastle deck*, *τὰ ἴκρια νηὸς πρῴρης*, Hom.]

FOREFATHERS, *πᾰτέρες*, οἱ, gen. *πατέρων* and *πᾰτρῶν*, dat. pl. *πατρᾶσι*, Omn.; *πρόγονοι*, οἱ, Omn. post Hom.; [*οἱ προπάτορες*, Hdt.] *Vid.* ANCESTORS.

FOREGO, TO, *προΐεμαι*, mid., aor. 1 *προηκάμην*, etc., Plat.

[FOREGOING, THE (opp. to *the following*), *οὗτος*, *αὕτη*, *τοῦτο*, Att.; ὁ, ἡ, *τὸ πρόσθεν*, Xen.]

FOREHEAD, THE, *μετώπιον*, τό, Hom.; *μέτωπον*, τό, Omn. poet., Xen.

The skin of the forehead, *προμετωπίδιον*, τό, Hdt.

With wide forehead, *εὐρῠμέτωπος*, *ον*, Hom., Hes.

FOREIGN, *τηλεδᾰπός*, ἡ, όν, Hom.; *ἀλλόγνωτος*, *ον*, Hom.; *ἀλλοδᾰπός*, ή, όν, Hom.; *ἀλλόθροος*, *ον*, contr. *-ους*, *-ουν*, Hom., Æsch., Hdt.; *ἀλλότριος*, *α*, *ον*, Hom., Hes., Eur., Thuc., Isoc., Dem.; *ξένος*, poet. (also in Att.) *ξεῖνος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον*, Omn. post Hom.; *βάρβᾰρος*, *ον*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *ὑπερπόντιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Pind.; *πόντιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Æsch.; *διᾰπόντιος*, *ον*, Æsch., Thuc., Xen.; *ἀλλόγυως*, *ὁ καὶ ἡ καὶ τό*, gen. *-ωτος*, Emped.; *σόλοικος*, *ον*, Hippon., Anac.; *ἀλλόφῦλος*, *ον*, Æsch., Thuc., Xen.; *ἀλλόχρως*, *ὁ καὶ ἡ καὶ τό*, gen. *-ωτος*, Eur.; *εἰσᾰγώγῐμος*, *ον*, Eur., Plat.; *ἄποφθίλιος*, *ον* (only of people), Æsch.; *ἐξόμῐλος*, *ον*, Soph.; *ἐπακτός*, όν, Pind., Soph., Eur.; *ἐπείσακτος*, *ον*, Eur., Plat., Dem.; *ξενῐκός*, ή, όν, and ός, όν, Omn. Att.; *κάρβᾰνος*, *ον*, Æsch.; *ὀθνεῖος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Eur., Plat., Isæ., Lycurg., Ap. Rh.; ὁ, ἡ, τὸ *ἔξω-θε* or *-θεν*, Soph., Eur., Plat.; *ἐπίθετος*, *ον*, Isoc.; *ὑπερόριος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Thuc., Xen., Lys., Andoc.; *ξένιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Plat.; *ἔπηλυς*, ὁ *καὶ ἡ καὶ τό*, gen. *-ῠδος* (not only of people coming to a place, but of the cities to which they come), Hdt., Dem.; *ἐξωτερῐκός*, ή, όν, Arist.

Foreign affairs, *τὰ ἔξω πράγματα*, Thuc.

Speaking a foreign language, *βαρβᾰρόφωνος*, *ον*, Hom.; *ἀγριόφωνος*, *ον*, Hom.; [*ἀλλόθροος*, *ον*, Hom., Hdt.]; *ἑτερόφωνος*, *ον*, Æsch.; *ἄγλωσσος*, *ον*, Soph.; *ἀλλόγλωσσος*, *ον*, Hdt.

[*To speak with a foreign accent*, *ξενίζω*, Dem.]

Foreign (to the subject), *ἔξω*, c. gen., Isoc., Dem.

A foreign land, *ξένη*, ἡ, Soph.; *ξενία*, ἡ, Antipho.

Foreign property, *ἔγκτημα*, *ᾰτος*, τό, Dem.

The having foreign property, *ἔγκτησις*, εως, ἡ, Xen., Dem.

To have foreign property, *ἐγκτάομαι*, mid., c. perf. pass. *ἐγκέκτημαι* in act. sense, Hdt., Dem.

Of or *belonging to what is foreign*, *ἐκδημος*, *ον*, as, *an expedition into foreign countries*, *ἐκδημος στρᾰτεία*, *ἐκδ. ἔξοδος*, Thuc.

Banishment to foreign countries, *ἐκδημος φῡγή*, Eur.

A going, traveling into foreign countries, *ἐκδημία*, ἡ, Eur., Plat.

To go to or *be in foreign countries*, *ἐκδημέω*, Soph., Hdt., Plat.

The introduction of foreign matter (i. e., matter foreign to the subject) *into a discussion*, *πᾰρᾰγωγὴ τοῦ πράγμᾰτος*, Dem.

FOREIGNER, Λ, *ἔπηλυς*, *-ῠδος*, ὁ *καὶ ἡ*, Trag., Thuc., Dem.; *ξένος*, poet. *ξεῖνος*, ὁ, Omn. Att.; *ξένη*, ἡ, Æschin.; *ἐπηλῦτης*, ου, ὁ, Thuc.; *ἐπήλῦτος*, ὁ, Xen.

Not a citizen, but one introduced from a foreign land, *οὐκ ἀστὸς ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός*, Eur.

To become like a foreigner (in manners or ideas), *βαρβᾰρόομαι*, pass., Eur.

To speak like a foreigner, *χελῐδονίζω*, Æsch.; *βαρβᾰρίζω*, Hdt., Plat.; *ξενίζω*, Dem.

To speak rather like a foreigner, *ὑποβαρβᾰρίζω*, Plat.

To take the part of foreigners, *ξενίζω*, Xen.

Hating foreigners, *μῖσοβάρβᾰρος*, *ον*, Plat.

A banishment of foreigners, *ξενηλᾰσία*, ἡ, Thuc., Xen.

To banish foreigners, *ξενηλᾰτέω*, Ar.

[*Like a foreigner*, adv., *ξενικῶς*, Plat.]

Love for a foreigner, *ἔρως ἐκδημος*, Eur.

To support foreigners, *ξενοτροφέω*, Isoc.

FOREKNOW, TO, *προυξεπίσταμαι* for *προεξ.*, 2d pers. *-σασαι* and *-στα*, fut. *-επιστήσομαι*, aor. 1 pass. in act. sens. *-ηπιστήθην*, Æsch. *Vid.* TO FORESEE.

[FOREKNOWLEDGE, *προκατανόησις*, ἡ, Epicur.]

FORELAND, Λ, *ἄκρα*, ἡ, Ind., Soph.; *ἄκρωτήριον*, τό, Theoc. *Vid.* PROMONTORY.

FORELOCK, Λ, *προκόμιον*, τό, Xen., Arist.

FOREMOST, *πρῶτος*, *η*, *ον*, Omn. *Vid.* FIRST.

[FORENOON, *ἀγορὰ πλήθουσα*, Plat., Xen.]

FORENSIC, *δῐκᾱνῐκός*, ή, όν, Ar., Plat., Isoc.; [*ἀγοραῖος*, *α*, *ον*, Plut.]

Forensic speaking, ἡ δἴκᾰνῐκή, Plat.; τὰ δἴκᾰνῐκά, Arist.

To practice forensic speaking, δῐκάζομαι, mid., Antipho, Arist.

[FOREPART, THE (of a building, etc.), μέτωπον, τό, Hdt.]

FORERUNNER, A, πρόδρομος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat. (used also Trag., only not quite in this sense).

FORESEE, TO, προτιόσσομαι for προσορ., but only used in this form, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; προείδω, only in aor. 2 προεῖδον, προΐδοιμι, etc., and in 2d perf. προοΐδα, infin. προειδέναι, part. προειδώς, etc. (used too by Hom., only not in this sense), sometimes c. gen. of the thing, when it is so foreseen as to be provided against, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; προυξεπίστᾰμαι (*vid.* TO FOREKNOW), Æsch.; προδέρκομαι, no fut. nor aor. 1, aor. 2 -έδρᾰκον, perf. δέδορκα, Æsch.; προνοέω, Thuc., Xen.; προοράω, imperf. προεώρᾰον, fut. not used, but προόψομαι instead is borrowed from unus. -όπτομαι, perf. -εώρᾱκα, no aor., perf. pass. προεώρᾱμαι in act. sens., mid. only in pres. and imperf., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TO FORETELL.

What may be foreseen, προορατός, ή, όν, Xen.

[*Foreseen*, πρόοπτος, Att. προὔπτος, ον, Hdt., Thuc., Trag.]

FORESEEING, A, πρόοψις, εως, ἡ, Thuc.

FORESHOW, TO, ὄσσομαι, only pres. and imperf., Hom.; προφαίνω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; προσημαίνω, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; [προδείκνυμι, Hdt., etc.] *Vid.* TO FORETELL.

One who foreshows, προδέκτωρ, ορος, ὁ, Hdt.

[*Foreshown*, πρόφαντος, ον (of oracles), Hdt.]

FORESIGHT, πρόνοια, ἡ, Trag., Thuc., Xen.; προμήθεια (and -ΰία), ἡ, Hdt.

One must use foresight or *forethought in behalf of*, προοπτέον, c. gen., Hdt.

[FORESKIN, πόσθη, ἡ, Diosc.; ἀκροποσθία, ἡ, Hipp., Arist.]

FOREST, A, ὕλη, ἡ, Omn.; ξύλοχος, ἡ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* WOOD.

Of a forest, full of trees, etc., ὑλήεις, εσσα, εν (but used also as of two terminations), also neut. pl. contr. ὑλᾶντα, Hom., Soph., Eur.; ὑλώδης, ες, Thuc., Xen. *Vid.* WOODY.

Living in forests, ὑλαῖος, α, ον, Theoc.

FORESTER, A, ὑληκοίτης, ου, ὁ, Hes.; ὑλήωρός (epith. of Pan), ὁ, Ap. Rh.

FORETASTE, TO (have a foretaste of), προγεύομαι, mid., c. gen., Arist.

FORETELL, TO, μαντεύομαι, mid. (and act. μαντεύω once, Xen.), perf. pass. in act. and pass. sens., aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Æschin.; χράω (not used in act. by Hom. with any case after it, but abs. "to give an oracular answer"), mid. not in this sense, pass. is used esp. in aor. 1 ἐχρήσθην, Pind., Trag., Hdt.; [προμαντεύομαι (in later Greek also act. -εύω, Plut.), Hdt., Eur.]; θεσπίζω, Trag., Hdt.; προθεσπίζω, Æsch.; προλέγω, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; προεννέπω, contr. προυνν., only pres., Æsch.; προαγορεύω, Hdt., Xen., Isoc.; προφράζω, Hdt. *Vid.* To PROPHESY.

One must foretell, προῤῥητέον, Plat.

FORETELLING, A, προαγόρευσις, εως, ἡ, Arist., Hipp.; προδιαγόρευσις, εως, ἡ, Hipp.

FORETOLD, πρόφαντος, ον, Soph., Hdt.; μαντευτός, ή, όν, Eur.

FORETHOUGHT, πρόνοια, ἡ, Trag., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προμήθεια and προμηθία, ἡ, Trag., Hdt., Plat. *Vid.* PRUDENCE.

[*With forethought*, ἐκ προνοίας, Hdt.]

FOREWARN, TO, προαγγέλλω, c. dat. pers. *Vid.* TO FORETELL.

FOREWARNING, A, προάγγελσις, εως, ἡ, Thuc.

FORFEIT, ζημία, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; πρόδοσις, ἡ, Dem. *Vid.* PENALTY.

FORFEIT, TO, ἀποβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To LOSE.

FORGE, A, χαλκεών (-εων, as dissyll.), ῶνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χαλκεῖον, Ion. χαλκήϊον, τό, Hdt., Plat.; σῐδηρεῖον, τό, Arist.

FORGE, TO (i. e., make in a forge), κόπτω, Hom.; χαλκεύω, Hom., Theogn., Pind., Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἐπῐχαλκεύω, Æsch.; προχαλκεύω, Æsch.; μῦδροκτῠπέω, Æsch.

To forge (i. e., devise falsely), πλάσσω, fut. πλἆσω, etc., Æsch., Hdt., Plat., Dem.; κατασκευάζω, Dem.

[*To forge* (a seal), παραγλύφω, Diod.; (mark with a false stamp), παραχαράσσω, Luc.]

FORGED (of smiths' work), προτῠπείς, Æsch.

[*Cold-forged* (of iron, dipped in cold water), ψυχρήλατος, ον, Plut.]

FORGERY (of things forged), πλάσμα, ἄτος, τό, Dem.

[FORGING (art of), χαλκεία (in bronze), Plat.]

Forging hot iron, μῦδροκτῠπος, ον, Eur.

FORGET, TO, λήθομαι, mid., no aor. 1, aor. 2 ἐλᾰθόμην (in Hom. often λελᾰθόμην, λελᾰθέσθαι, etc.), also perf. pass. λέλησμαι, and aor. 1 pass. and paulo-post fut. in act. sens., fut. mid. λήσομαι (once in pass. sens., Soph.), c. gen. (but also c. acc., Ap. Rh.), Hom., Pind., Trag.; ἐπῐλήθομαι, pluperf. pass. in act. imperf. sens., c. gen. (c. acc., Hdt.), Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐκλήθομαι, also pres. ἐκλανθᾰ́νομαι, Hom., Soph., Eur.; ἄπεκλήθομαι, Hom.; ἀμνημονέω, only act. voice, c. gen., sometimes c. acc., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀμνηστέω, act. and pass., but no mid. voice, Soph., Thuc.; διόλλῡμι, in aor. 1 διώλεσα, Soph.; διαφθείρω, Eur.; ἐξίστᾰμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen., Xen., Plat.; πᾰ́ρῐημι (ῐ Ep., ῑ Att.), imperf. -ἵην and -ἵουν, fut. -ήσω, aor. 1 -ἧκα, perf. pass. -εῖμαι, Ar.

I have not forgotten the vision, οὔ με πᾰρέρβη φάσμα, Eur.

I have forgotten many things, πολλά με διᾰπέφευγεν, Isoc.

He forgot what he had set down to say, διεσφάλη τῶν γεγραμμένων, Æschin.

To be forgotten, ἐκτήκομαι, pass., esp. in aor. 2 -ετᾰ́κην, perf. -τέτηκα, perf. pass. or aor. 1 pass. not used, Æsch.; ἐξολισθᾰ́νω, fut. -ολισθήσω, Eur.; ἀποσβέννῡμαι, pass., c. aor. 2 act. ἀπέσβην, Xen.

To cause to forget, ληθάνω, only pres. and imperf., c. acc. pers., gen. rei, Hom.; ἐκληθάνω, Hom.; λελᾰθον, poet. aor. 2 of λανθάνω, Hom.; ἐκλελᾰθον, c. dupl. acc., Hom., Theoc.; ἐπῐλανθᾰ́νω, or -λήθω, in aor. 1 ἐπέλησα, Hom.

And let us make them forget the slaughter of their sons and brothers, Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κᾰσιγνήτων τε φόνοιο Ἐκλησιν Ἑώμεν, Hom.

FORGETFUL, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, etc., c. gen., Pind., Æsch., Eur., Antipho; ἐπῐλήσμων, ὁ καὶ ἡ, etc., also superl. ἐπῐλησμόᾰτος, c. gen., Ar., Xen., Plat., Lys.; δυσμνημόνευτος, ον, Plat.; λήθαργος, ον, c. gen., Mel.

Forgetful of sorrow, λᾰθῐπονος, ον, abs. or c. gen. of the grief, Soph.

FORGETFULNESS, λήθη, ἡ, Omn.; ἔκλησις, εως, ἡ, Hom.; ἐπίλησις, ἡ, Pind.; λησμοσύνη, ἡ, Hes., Soph.; ἐπῐλησμοσῡ́νη, ἡ, Cratin.; λῆστις, εως, ἡ, Soph., Eur.; ἀμνημοσύνη, ἡ, Eur.; λᾶθος, τό, Theoc.; λᾰθῐφροσῡ́νη, ἡ, Ap. Rh.

Causing forgetfulness, ἐπίληθος, ον, c. gen., Hom.; ληθαῖος, α, ον, Call.

FORGOTTEN, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀμνημόνευτος, ον, Eur.; ἐξίτηλος, ον, Hdt.; ἄμνηστος, ον, Theoc.

FORGIVE, TO, συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, imper. -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, also aor. 2 opt. 3d sing. σύγγνοιτο (Æsch.) (3d sing. pass. as impers., c. dat. pers.), c. dat. pers., acc. of the fault (also c. dupl. dat., Eur.), Omn. Att.; χᾰλάω, fut. -ᾰ́σω, c. dat. pers., Æsch., Eur.; δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., c. dat. pers., acc. of fault, Eur., Dem.; αἰδέομαι, mid., esp. in aor. 1 ᾐδεσάμην, c. dat. pers., Plat., Dem.; μεθίημι (ῐ Ep., ῑ Att.), aor. 1 -ἧκα, c. dat. pers., acc. of fault, Hdt.

And now they entreat you to forgive the men at their request, νῦν δέ σε αἰτοῦνται . . . δοῦναι σφίσι τὼ ἄνδρε, Xen.

One must forgive, συγγνωστέον, Plat.

FORGIVENESS, συγγνώμη, ἡ, Hdt., Omn. Att.; σύγγνοια, ἡ, Soph.; συγγνωμοσῡ́νη, ἡ, Soph.; αἴδεσις, εως, ἡ, Dem.

What may be forgiven, συγγνωστός, ή, όν, Soph., Eur.; συγγνώμων, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

FORGIVING, συγγνώμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, c. dat., sometimes c. gen., Eur., Xen., Plat.; συγγνωμονῐκός, ή, όν, Arist.

FORK, A (pitchfork, etc.), δῐκελλα, ἡ, Æsch.; ῥῖναξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

A fork with five prongs, πεμπώβολον, τό, Hom.

FORKED, δίξοος, ον, Theoph.

A forked stick, σχᾰλίς, ΐδος, ἡ, Xen.

A flash of forked lightning, ἕλιξ (ῐκος, ἡ) στεροπῆς, Æsch.

Forked (as lightning), ἀμφήκης, ες, Æsch.

FORLORN, ἄπᾰλᾰμος, ον, Pind. *Vid.* DESOLATE.

FORM, κόσμος, ὁ, Hom.; φυή, ἡ, seldom of any but human form, and of *good* form, Hom., Hes., Pind., Eur.; εἶδος, τό, Omn.; ἰδέα, ἡ, Theogn., Pind., Plat., Isoc., Andoc.; μορφή, ἡ, Omn. post Hom.; μόρφωμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; σχῆμα, ἄτος, τό, Omn. Att.; τῠ́πος, ὁ, Æsch., Eur., Plat.

The form (of a hare, etc.), στέγη, ἡ, Soph.; εὐνή, ἡ, Xen.; κᾰθέδρα, ἡ, Xen.

A form (of government, etc.), προαίρεσις, εως, ἡ, Dem.

Deioces is the first person who established this form (i. e., system of ceremonies to be observed at court, etc.), *κόσμου τόνδε Δηϊόκης πρώτός ἐστι ὁ καταστησάμενος*, Hdt.

For form's sake, *ὁσίας ἕκᾶτι*, Eur.

To have a form, *μορφόομαι*, pass., Theoph.; [*to change the form of*, *μετασχηματίζω*, Plat.]

Having many forms, *παντόμορφος*, *ον*, Soph., Hipp.; *πολύμορφος*, *ον*, Arist.

Having various forms, *ποικίλόμορφος*, *ον*, Ar.; [*of unlike forms*, *ἀνομοιοείδης*, *ες*, Arist.; *without form*, *ἄμορφος*, *ον*, Plat.]

Belonging to a form, in a form (as a hare), *εὐναῖος*, *α*, *ον*, Xen.

To place in a form (as a hare does her young), *εὐνάζω*, Xen.

To do a thing for form's sake (and therefore to do it carelessly), *ἀφοσιόομαι*, mid., no pass. in this sense, Plat., Isoc., Isæ.

Form, to, *πλάσσω*, fut. *πλάσω*, etc., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc. [c. gen. of material, or *ἐκ* c. gen., Plat., also c. neut. adj., as, *to form any thing of wax*, *πλάσσω τι κήρινον*, Dem.]; *συμπλάσσω*, Hes., Ar.; *προσπλάσσω*, Hdt.; *συντίθημι*, aor. 1 *-ἔθηκα*, lit., and often, esp. in mid., of forming alliances, etc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* To make.

To form (an alliance, etc.), *συνίστημι*, pres., imperf., fut., and aor. 1 used in act. sens., perf., pluperf., and aor. 2 used in pass. sens., with pres. and imperf. pass., etc., Thuc., Dem.

To form beforehand, *προδιεργάζομαι*, mid., perf. pass. both in act. and pass. sens., augmented tenses *εἰργ.*, Arist.

To be formed (of troops in line of battle), *τάσσομαι*, mid. and pass., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *συντάσσομαι*, Xen.; *συσπειράομαι*, pass., Xen. *Vid.* To array.

Formation, *πλάσις*, *εως*, *ἡ*, Emped. *Vid.* Making, Figure.

Formed, *πλαστός*, *ἡ*, *όν*, Hes.

[*Not formed*, *ἀμόρφωτος*, *ον*, Soph.]

Former, a (one who forms), *πλάστης*, *ου*, *ὁ*, Plat., Anth.

Former, *πρότερος*, *α*, *ον*, Omn.; *προτεραίτερος*, *α*, *ον*, Ar.; *ὁ πρίν*, *ἡ πρίν*, etc., Omn. poet., Hdt.; *ὁ πάρος*, *ἡ πάρος*, etc., Pind., Æsch., Soph.; *ὁ πάροιθε* or *-θεν*, etc., Pind.; *ὁ πρόσθεν*, Soph.; *ὁ ἐπέκεινα*, Isoc.; *ὁ ἄνωθε* or *-θεν*, etc., Eur.; *ὁ ἐπάνωθε* or *-θεν*, Theoc.

Former (i. e., done before, gained before, etc.), *προειργασμένος*, *η*, *ον*, Thuc., Xen., Antiph.

Our fathers and former generations, *πατέρες καὶ τούτων ἐπάνω*, Dem.; [*men of former days*, *οἱ πρόσθεν ἄνδρες*, Hom.; *οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι*, Xen.]

The former, *ὁ μέν*, as opposed to "the latter," *ὁ δέ*, Omn. *Vid.* Before.

Formerly, *προπάροιθε* or *-θεν*, Hom.; *πρίν* (but *πρίν*, Hom.), often also *τὸ πρίν* (and most of the following adverbs are found frequently with the neut. article), Omn.; *ποτέ*, enclit. (not found with the article), Omn.; *πάρος*, Omn.; *πρόσθε* or *-θεν*, sometimes also *τὰ πρόσθε*, Omn. poet., Xen.; *πάλαι*, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; *πάροιθε* or *-θεν*, Omn. poet.; *πρότερον*, Omn.; *προτέρω*, Call.; *προτοῦ*, Ar., Hdt., Thuc.; *τότε*, Eur., Plat., Lys.; *πράν*, Theoc.; *τρὶπάλαι*, Ar.; *δωδεκἄπάλαι*, Ar.; *τετρἄπάλαι*, Ar.

Formidable, *ἔκπαγλος*, *ον*, Hom., Pind., Æsch., Soph.; *δεινός*, *ἡ*, *όν*, Omn.; *φοβερός*, *ά*, *όν*, Omn. Att. *Vid.* Terrible.

Formidable looking, *δεινώψ*, *ὁ καὶ ἡ καὶ τό*, gen. *ῶπος*, Soph.; *βλοσυρῶπις*, *ῖδος*, *ἡ*, Hom.

Formidably, *δειωῶς*, Omn.

Fornication, *πορνεία*, *ἡ*, Dem.

[Fornicator, *χαμαιτύπος*, *ὁ*, Theopomp.; *πόρνος*, *ὁ*, Ar., N. T.]

Forsake, to, *λείπω*, Omn.; *ἐγκαταλείπω*, Plat., Lycurg., Dinarch. *Vid.* To leave, To abandon.

Forsaking these habits, *τούτων τῶν ἐθῶν ἀπαλλαγέντες*, Dem.

One must forsake, *λειπτέον*, Eur., Plat.

[Forsaken *ly*, *μόνος*, *η*, *ον*, c. gen., or *ἀπό τινος*, Hom., Poet.; *μοναθείς*, *εἶσα*, *έν*, *ἀπό τινος*, Eur., and *μεμονωμένος*, *η*, *ον*, c. gen., Hdt.]

Forsooth, *ῥά*, never beginning a sentence, Hom., Pind., Trag. (only in chor.); *ἄρα*, never beginning a sentence, Omn.; *ἄρα*, Eur.; *δῆθεν* (also *δῆθε*, Eur.), Trag., Hdt., Thuc.. Xen.; *δῆτα*, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat. *Vid.* Indeed.

Forswear, to (i. e., deny upon oath), *ἀπόμνῡμι* (also *ἀπομνύω*, pres. and imperf.), fut. *-ομοῦμαι*, aor. 1 *-ὤμοσα*, often poet. *-οσσα*, perf. *-ομώμοκα*, perf. pass. *-ομώμοσμαι* and *-ομώμομαι*, c. acc. or c. *μή* and infin., or c. *ὡς οὐ* and indic., Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

To forswear one's self (i. e., to perjure one's self), *ἐπιυρκέω*, often c. acc. of the thing by which one swears, Hom., Hdt., Plat., Xen., Dem. *Vid.* To swear, To renounce, To perjure.

Men should forswear nothing (i. e., deny the possibility of nothing), *βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον*, Soph.

Although having forsworn (i. e., having denied on oath), *καίπερ ὤν ἀπώμοτος*, Soph.

[Forsworn. *παράσπονδος*, *ον*, Lys.; *ψευδόρκιος*, *ον*, Hdt.; *to be forsworn*, *ψευδορκέω*, Ar.]

Fort, a, *τεῖχος*, *τό*, Hdt., Thuc., Xen.; *τειχῠ́δριον*, *τό*, Xen.; *φρουρίον*, *τό*, Thuc., Xen., Lys.; *φὕλακτήριον*, *τό*, Thuc.. Xen.

Forth, *πρόσθε* or *-θεν*, Omn. *Vid.* Forward.

Forth from, *ἔξω*, Omn. *Vid.* Out.

Forthwith, *αἶψα*, Hom., Pind., Æsch.; *ἄφαρ*, Omn. poet.; *εὐθύς*, Omn. post Hom. *Vid.* Immediately.

Fortieth, *τεσσᾰράκοστός*, *ἡ*, *όν*, Ar., Thuc.

On the fortieth day, *τεσσαρακοστ-αῖος*, *α*, *ον*, Theoph.

Fortification, a, *ἔρῦμα*, *ἄτος*, *τό*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἔρκος*, *τό*, Æsch.; *πύργωμα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch.; *ἀμφῐ́βληστρον*, *τό*, Eur.; *τείχισμα*, *ἄτος*, *τό*, Eur., Thuc.; *τεῖχος*, *τό*, Hdt., Thuc., Xen.; *διατείχισμα*, *ἄτος*, *τό*, Thuc.; *ἐπῐτείχισμα*, *τό*, esp. one commanding the enemy's country, Thuc., Xen., Dem.; *πἄρᾰ́φραγμα*, *ἄτος*, *τό*, Thuc.; *φρουρίον*, *τό*, Thuc., Xen., Lys.; *χᾰ́ρᾰκωμα*, *ἄτος*, *τό*, Xen.

A fortification all round, *περιτείχισμα*, *ἄτος*, *τό*, Thuc., Xen.

A fortification against, *ἀντῐτείχισμα*, *ἄτος*, *τό*, Thuc.

To include in a fortification, *προστειχίζω*, Thuc.

To make a fortification in a place, *ἐντειχίζω*, Xen., Isoc.

To make a fortification, esp. in an enemy's country, or so as to command or overawe an enemy's country, *ἐπῐτειχίζω*, Thuc., Xen.

To build a fortification against (so as to oppose), *ἀντεπῐτειχίζομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sens., sine cas. of the fort, c. dat. of the enemy, Thuc.

A making, building a fortification, *ἐπῐτείχῐσις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.; *ἐπίτειχισμός*, *ὁ*, Thuc., Xen.

Belonging to making fortifications, *προβλημᾰτουργῐκός*, *ἡ*, *όν*, Plat.

Fortified, *ἐρυμνός*, *ἡ*, *όν*, Hes., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

A fortified place, *χωρίον*, *τό*, Thuc., Xen.

The strong-holds and fortified places, *τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη*, Thuc.

A being fortified, *ἐρυμνότης*, *ητος*, *ἡ*, Xen.

Fortify, to, *φράσσω*, fut. *φράξω*, etc., Hom., Thuc.; *ἀποφράσσω* (and in pres. mid. *ἀποφράγνῡμαι*), Soph., Thuc., Plat.; *περῐφράσσω*, Plat.; *τειχίζω*, Hdt., Omn. Att. prose; *ἀποτειχίζω*, Hdt., Xen.; *ἐκτειχίζω*, Thuc., Xen.; *περιτειχίζω*, Ar.; *ὀχῠρόω*, Plat.; [(with palisades), *περισταυρόω*, Thuc., Xen.; *περιχαρακόω*, Polyb.]

You carefully fortify yourself against the charge, *εὖ . . . ἀποφράγνῦσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα*, Soph.

[*Act of fortifying* (with palisades), *χαράκωσις*, *εως*, *ἡ*, Lycurg.]

Fortitude, *εὐψῡχία*, *ἡ*, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *ἀνδρία* or *ἀνδρεία*, *ἡ*, Omn. Att., Hdt.; [*μεγαλοπάθεια*, *ἡ*, Plut.] *Vid.* Courage.

Fortress, *φρουρίον*, *τό*, Thuc., Xen., Lys. *Vid.* Fortification.

Fortuitous, *αὐτόμᾰτος*, *η*, *ον*, and *os*, *ον*, Hdt. *Vid.* Accidental.

Fortuitously, *αὐτομᾰ́τως*, Hdt.

Fortunate, *εὐώνυμος*, *ον*, Pind.; *εὐτῠχής*, *ές*, Omn. Att., Hdt.; *εὔποτμος*, *ον*, Æsch., Soph.; *εὔμοιρος*, *ον*, Æsch., Plat., Call.; *εὐήμερος*, *ον*, Soph., Ar., Plat.; *ἐπίζηλος*, *ον*, Æsch.; *τῠχηρός*, *ά*, *όν*, Æsch.; *τρῐτόσπον δος*, *ον* (of life), Æsch.; *μάκαρ*, *ὁ*, *ἡ*, gen. *apos* (of men), Hom.

Fortunate (as an omen, etc.), *αἴσιος*, *α*, *ον*, and *os*, *ον*, Pind., Soph., Xen. *Vid.* Favorable.

To be fortunate, *τυγχάνω*, fut. *τεύξομαι*, Ep. aor. 1 *ἐτῦχησα* (not Att.), aor. 2 *ἔτῠχον*, perf. *τετύχηκα*, and Ion. *τέτευχα*, Hom., Pind., Plat.; *εὐτῠχέω*, pres. opt. usu. *εὐτῠχοίην*, c. dat. of the thing in which, sometimes c. acc. or c. prep., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *εὖ πάσχω*, *ἀγᾰθᾰ́ πάσχω* (fut. *πείσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔπᾰθον*, perf. *πέπονθα*), Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; *ὀνῐνᾶμαι*, in aor. 1 pass. *ὠνᾰ́θην*, Theoc., oftener in aor. 2 opt. *ὀναίμην*, *ὄναιο*, etc. (*may I, you, be fortunate*), Soph., Eur. *Vid.* To prosper.

May he be fortunate, *ὀνήμενος εἴη* understood), Hom.

Fortunately, *εὐτῠχῶς*, Æsch., Soph., Xen., Plat.; *τῠχηρῶς*, Ar.; *κᾰτὰ δαίμονα*, Dem.

Most fortunately, *δαιμονιώτατα*, Xen.

Fortune, *τῠ́χη*, *ἡ*, Omn. post Hom.; *δαιμόνιον*, *τό*, Soph., Eur., Hdt., Xen. (this and the preceding word are usually used of *good* fortune, but not always); *δαίμων*, *ὁ*, usu. good, sometimes bad, Trag., Hdt., Xen., Æschin. *Vid.* Condition.

Good fortune, ἐσθλόν, τό, Pind.; ἄβροσύνη, ἡ, Pind.; εὐτυχία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐτύχεια, ἡ, Soph.; εὐτύχημα, ἄτος, τό, Eur., Xen., Plat.; ὄγκος τύχης, Soph.

The splendid fortune of your father, πατρὸς ζηλώματα, Eur.

One's present fortune, δαιμόνων κατάστασις, εως, ἡ, Eur.

Ill fortune, δυστυχία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; δυστύχημα, ἄτος, τό, Plat., Lys.; ἀτυχία, ἡ, Xen., Antipho, Dem., Æschin.; ἄτύχημα, ἄτος, τό, Isæ., Dem., Æschin., Anth. *Vid.* MISFORTUNE.

[*To squander one's fortune*, οἰκοφθορέω, Plat.; *to lose one's fortune*, οἰκοφθορέομαι, Hdt.]

A fortune-teller, ἀγύρτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat., fem. ἀγύρτρια, Æsch.; κοσκινόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

FORTY, τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τά, Hom., Xen.

Forty years old, τεσσαρακονταετής, ὁ καὶ ἡ, neut. ές, Hes.

A period of forty days, τεσσαρακοντάς, άδος, ἡ, Hipp.

FORTY THOUSAND, τετρακισμύριοι, αι, α, Xen.

The forty-five thousandth, τεσσαρακοντακαιπευτακισχιλιοστός, ή, όν, Plat.

FORUM, THE, ἄγορά, ἡ, Omn.

FORWARD, ἄντην, Hom.; πρόσθε or -θεν, after verbs of motion often εἰς τὸ πρόσθε, Hom., Hdt., Xen., Plat.; πρόσσοθεν, Hom.; προτέρω, Hom., Ap. Rh.; προτέρωσε, h., Ap. Rh.; πρὸ ὁδοῦ, Hom.; πρόσω, Hom. usu. πρόσσω, also poet. πόρσω (Pind., etc.), Att. often πόρρω, compar. προσωτέρω, superl. προσωτάτω, also in Pind. πόρσιον, πόρσιστα, nearly in pos. sense, Omn.; ἐπὶπρό, Ap. Rh.

Going forward, προβάδην, Hes., Ar.

Backward and forward, πάλιν τε καὶ πρόσω, Eur.

[*To go forward*, εἰς τὸ πρόσθεν πρόειμι, Xen.; εἶμι τοῦ πρόσω, and πορεύομαι εἰς τὸ πρόσω, Xen.] *Vid.* TO ADVANCE.

[*To get forward with a thing*, πλέον ποιέω τι, Plat.; *to look forward* (provide for the future), προοράω, Hdt.]

Forward (i. e., eager), πρόθῡμος, ον, Omn. Att., Hdt. *Vid.* EAGER.

Forward (in speech), πρόλεσχος, ον, Æsch.

Bending, going, falling forward, etc., προπρηνής, ές, Hom.; πρανής, ές (Ion. πρηνής), Hom., Hes.

FORWARD, TO (a person on his journey), ὁδοποιέω, Xen.

To forward (a message), πἄραγγέλλω, c. acc. of the message, dat. of the person to whom, Æsch., Xen. *Vid.* TO SEND.

FORWARDNESS, προθῡμία (-ῖα poet., Hom.), ἡ, Hom., Omn. Att., Hdt. *Vid.* EAGERNESS.

FOSSE, Α, τἄφρος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* DITCH.

[FOSSIL, ὀρυκτός, ή, όν, Theophr.]

FOSTER, TO, τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, both in act. and pass. sens., perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, etc., Omn.; θεράπεύω, Pind., Xen., Plat. *Vid.* TO CHERISH.

To be fostered, ποιμαντέος, α, ον, Theogn.; θεράπευτός, ή, όν, Plat.

A foster child, τρόφῑμος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Xen., Plat.

FOUL, μιἄρός, ά, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; μὕσἄρός, ά, όν, Eur., Hdt.

Foul (i. e., dirty), δυσπῑνής, ές, Soph. *Vid.* DISGRACEFUL, DIRTY.

A foul wind, πνοὴ δύσορμος (provided ships have not sailed, lit., keeping them still at anchor), Æsch.; πνεῦμα τοὖκ (for τὸ ἐκ) πρώρας (when ships have sailed), Soph.

By foul means, σὺν πίνῳ χερῶν, Æsch.

[*By fair means or foul*, εὖ καὶ μιαρῶς, Ar.]

If you will not speak by fair means, you shall by foul, σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς, Soph.

To compel by foul means, βιάζομαι, mid. (opp. to πείθω, to use fair means, or to persuade), Xen.

To be foul-mouthed (use foul language), αἰσχρολογέω, Plat.

Foul language (foul-mouthedness), αἰσχρολογία, ἡ, Xen.; αἰσχρορρῆμοσύνη, ἡ, Dem.

FOUL, TO, μιαίνω, Hom., Trag. *Vid.* TO DIRT.

To run foul of (as one ship runs foul of another), περιπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no mid. or pass., c. dat. or c. περί and acc., Hdt.

That the ships would run foul of one another, ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς, Thuc.

Ship ran foul of ship, ναῦς νηὶ προσέπιπτε, Thuc.

FOULLY, αἰσχρῶς, Soph., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* SHAMEFULLY.

FOUND, TO, κτίζω, fut. κτἴσω, aor. 1 poet. often κτίσσα, for ἔκτῐσα, etc., Omn.; οἰκίζω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἵδρύω (ῡ properly, but ῐ Hom.), Eur., Hdt., Æschin.; κἄτοικίζω, Æsch., Eur., Xen.; βάλλομαι, mid., no aor. 1, c. acc. of foundation, or c. acc. of the building, Pind., Plat.; θεμελιόω, Xen.

To found (i. e., lay the foundation of), κἄτἄβάλλω, lit., also metaph. of a report, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Eur., Hdt.; ὑποδέμω, perf. -δέδμηκα, etc., Hdt.

To found in (any place), ἐνῐδρύομαι, mid., c. pass. in pass. sens., Hdt.

To join in founding, συγκτίζω, Hdt., Thuc.

Well founded, εὐστἄθής, ές, Hom.; ἀπτός, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of an argument), Plat.

Self-founded, αὐτόῤῥῐζος, ον, Eur.

[*Newly founded*, νεόκτιστος, ον, and η, ον, Hdt., Thuc.]

FOUNDATION, Α, θεμέλια, τά, only pl., Hom.; θεμέθλα, τά, Hom., Hes., Plat., Dem.; πὕθμήν, ένος, ὁ, Omn. poet., Plat.; ἕδος, τό, Hes.; ῥίζα, ἡ, Hes., Ar., κρηπίς, ῖδος, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρηπῖδαῖον, τό, Lys.; πρέμνον, τό, Pind., Ar.; βἄθρον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen.; θεμέλιον, τό, Xen.; θεμέλιοι, οἱ (λίθοι understood), Thuc.; ὕπόθεσις, εως, ἡ, Isoc., Dem., Hipp.: ἔδἄφος, τό, Thuc., Dem.; ἔρμα, ἄτος, τό, Plat.

To lay a foundation, κρηπῖδα καταβάλλω, Eur.

[*To lay* or *put under as a foundation*, προυποβάλλομαι, Plut.]

Of or *belonging to a foundation*, θεμέλιος, α, ον, Ar.

From the foundation, adv. (to destroy, etc.), πρέμνοθε or -θεν, Æsch., Call.; πρόῤῥῐζα and πρόῤῥῐζον, Æsch., Ar.

From the foundation, adj., πρόῤῥῐζος, ον, Hom., Soph., Hdt.; αὐτόπρεμνος, ον, Soph., Ar.

Supporting the foundation, ῥῐζοῦχος, ον, Call.

FOUNDER, Α, κτίστωρ, ορος, ὁ, Pind., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Isoc.; ἀρχηγός, ὁ, Soph., Isoc., Dem.; οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ, Orac. ap. Hdt.; οἰκιστής, οῦ, ὁ, Hdt., Thuc., Isoc.

A joint founder, συγκτίστης, ὁ, Hdt.

FOUNDER, TO, κἄτἄδύω (ῠ, but in -δύομαι, etc., often ῡ) and κἄτἄδύνω in pres. act., perf. act. καταδέδῡκα, and pluperf., and aor. 2 κατέδυν, also in pres. mid. καταδύομαι and imperf., Hdt., Thuc. *Vid.* TO SINK.

FOUNDERY, Α, χόἄνος, ὁ, Hom.

FOUNDING, Α, οἰκισμός, ὁ, Sol., Plat.; κτιστύς, ύος, ἡ, Hdt.; κτίσις, εως, ἡ, Thuc., Isoc.; ἵδρυσις, εως, ἡ, Plat.; οἴκῐσις, εως, ἡ, Thuc.

FOUNDLING, Α, εὕρημα, ἄτος, τό, Soph., Eur.

FOUNTAIN, Α, πῖδαξ, ἄκος, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; κρήνη, ἡ, Omn.; κρουνός, ὁ, whence the πηγαί, Hom., poet.; πηγή, ἡ (always pl. in lit. signif., usu. sing. metaph.), frequently metaph. of other things besides water, Omn. poet., Xen., Plat., Æschin.; κρηνίς, ῖδος, ἡ, Pind., Eur. *Vid.* SPRING, and SYN. 354.

Of or *belonging to a fountain*, or *proceeding from a fountain*, κρηναῖος, α, ον, Hom., Trag., Hdt.; πηγαῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; πῖδἄκόεις, εσσα, εν, Eur.

Presiding over fountains (sc. nymphs), κρηνιάς, άδος, ἡ, usu. pl., Theoc.; κρηνίς, ῖδος, ἡ, usu. pl., Mosch.

Full of fountains, πῖδήεις, εσσα, εν, Hom.; πολὕπῖδαξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. -δἄκος, Hom., h., Ap. Rh.; πολὕπῖδἄκος, ον, h.

With beautiful fountains, καλλῐκρηνος, ον, Pind.; εὔκρηνος, ον, Anth.; εὐπῖδαξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. -δἄκος, Anth.

Growing about fountains, πῖδἄκῖτις, ῖδος, ἡ, only fem., Hipp.

FOUR, πἴσῦρες, οἱ, αἱ, neut. πἴσῦρα, Hom., Ap. Rh.; τέσσαρες, οἱ, αἱ, neut. τὰ τέσσαρα, dat. pl. τέσσαρσι (Hes. has also τέτρασι), Omn.; τέτορες, Hes.; τἄρες (short for τέσσαρες), Amphis.

The abstract number four, or *any thing in number four*, τετρακτύς, ή, Pythag.; τετράς, άδος, ή, rist.

Four times, τετρἄκις and τετράκι, Hom., Pind., Ar., Call.

In four pieces, τετραχθά, Hom.; τέτρἄχα, Plat.; τετραχῇ, Xen.

In four ways, τετράχῶς, Arist.

Of four layers, τετρἄθέλυμνος, ον, Hom.

Four years old, or *lasting four years*, τετρἄετής, ὁ καὶ ἡ, neut. ές, Hdt., Plat.; τετραέτης, ες, Theoc.; τετράενος, ον, Call.

A term of four years, τετραετία, ἡ, Theoph.

What can be broken in four pieces, τετρἄτρυφος, ον, Hes.

Four-wheeled, τετρἄκὕκλος, ον, Hom., Hdt.

Lasting four months, τετρἄμηνος, ον, Thuc.

In four rows, τετράστοιχος, ον, Theoph.

Four stories high, τετρώροφος, ον, Hdt.

With four horses, τετράορος, ον, contr. τέτρωρος (used also of the

horses yoked together in four), Hom., Find., Eur.

On four feet, τετρᾰπoδηδόν, Ar.

Four-legged, τετράορος, ον, contr. τέτρωρος, Soph.

Four-footed, τετρᾰβάμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Eur.

FOURFOLD, adj., τετρᾰμοιρος, ον (i. e., divided into four), Eur.; τετρᾰμορφος, ον = τέσσαρες—the four seasons, τετράμορφοι ὧραι, Eur.; τετραξός, ή, όν, increased in fourfold ratio, Arist.; τετρᾰπλάσιος, α, ον, Plat.

A fourfold portion, τετρᾰμοιρία, ἡ, Xen.

Fourfold, adv., τετρᾰπλῆ, Hom.; τετάρτως, Plat.

A fourfold row or *line*, τετρασταιχία, ἡ, Theoph.

FOURTH, τέτρατος, η, ον, Hom., Hes., Pind.; τέταρτος, η, ον, Omn.

The fourth part, τεταρτημόριον, τό, Hdt.

The fourth day, τετράς, ᾰδος, ἡ, Hes.

On the fourth day, τεταρταῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat.

To undertake a fourth part (of any business), τετρᾰχίζω, Ar.

FOURTEEN, τεσσᾰρεσκαίδεκα (indecl., Hdt., τέσσαρες, usu. decl. in Att., e. g., neut. τεσσαρακαίδεκα, gen. τεσσαρωνκαίδεκα, etc.), Hdt., etc.

Fourteen years old, τετρᾰκαιδεκέτις, ῐδος, ἡ (corresponding to masc. -έτης, εος), Isoc.

FOURTEENTH, THE, τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον, Hdt.

On the fourteenth day, τεσσᾰρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, Hipp.

FOUR HUNDRED, τετρᾰκόσιοι, αι, α, Hdt., Xen.

The four hundredth, τετρακοσιοστός, ή, όν, Dinarch.

FOUR THOUSAND, τετρακισχίλιοι, αι, α, Hdt.

FOWL, ὄρνις, ὁ καὶ ἡ, gen. -νῖθος, acc. ὄρνῐθα and ὄρνιν (-νῖς Hom., -νῖς and -νῖν usu. in Trag., -νῖς and -νῖν always Ar.; Alcman and Trag. have also nom. and acc. pl. ὄρνεις or ὄρνῖς), Omn. *Vid.* BIRD.

[*The domestic fowl*, ὄρνις, ὁ, ἡ, in full, ὄρνις ἐνοίκιος, Æsch.; ὄρνις οἰκίης, Babr.]

[*Of* or *relating to a fowl*, ἀλεκτρυόνειος, ον, Hipp.]

FOWLER, Α, ὀρνῐθολόχος, ὁ, Pind.; ὀρνῐθοθήρας, ου, ὁ, Ar.; ὀρνῐθευτής, οῦ, ὁ, Ar., Plat.

Of or *belonging to fowling*, ὀρνῐθευτῐκός, ή, όν, Plat.

The act of fowling, ἡ ὀρνιθευτῐκή, Plat.

To be a fowler, ὀρνῐθεύω, c. acc. of the birds, Xen.; ὀρνῐθοθηράω, c. acc., Telecl.

FOX, Α, ἀλώπηξ, gen. -πεκος (also more rarely -πηκος), ἡ, Sol., Pind., Ananius, Eur., Hdt., Plat.; ἀλωπέκιον, τό, Ar.; ἀλωπεκίς, ῐδος, ἡ, Xen.; κῐνᾰδος, τό, Soph., Ar., Dem.; κῐνᾰδεύς (metaph., as often too the preceding word), Theoc.; λαμπουρίς, ῐδος, ἡ, Æsch.; κερδώ, ἡ, Ar.

A young fox, *a fox's cub*, ἀλωπεκῐδεύς, ὁ, Ar.; βασσᾰριον, τό, Hdt.

Like a fox (i. e., as cunning as a fox), ἀλωπός, όν, Soph.

To be a fox, *play the fox*, *be cunning as a fox*, ἀλωπεκίζω, no mid. or pass., Ar.

[*He is a fox in disguise*, τὴν ἀλώπεκα ἔλκει μετόπισθεν, Plat.]

A fox-dog, κῠνᾰλώπηξ, ή, Ar.

A fox-skin, ἀλωπεκέη, contr. κῆ, ἡ, Hdt.

A cap of fox-skin, ἀλωπεκίς, ῐδος, ἡ, Xen.

FRACTURE, Α, κλᾶσις, εως, ἡ, Plat.; κᾰτᾰ́κλᾶσις, ἡ, Hipp.; ῥῆγμα, ᾰτος, τό, Dem.; ῥωγμή, ἡ, Hipp.; σύντριμμα, ᾰτος, τό, Arist.; ἀνάκλασις, εως, ἡ, Hipp.; ἀγμός, ὁ, Hipp.

FRAGILE, ῥηκτός, ή, όν, Hom.; εὔθλαστος, ον, Arist.; κᾰτακτος, ον, Arist. *Vid.* TO BREAK.

FRAGMENT, ἄγη, ἡ, Æsch., Eur.; κᾰτάγμα, ᾰτος, τό, Soph.; ἐρείπια, τά, no sing., Soph., Eur.; θρύμμα, ᾰτος, τό, Ar.; πᾰρᾰ́θραυμα, ᾰτος, τό, Ar.; κλάσμα, ᾰτος, τό, Xen.

The whole Crissæan plain was filled with fragments of the horse (chariots), πᾶν δ' ἐπίμπλατο ναναγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον (ναυάγιον used metaph. of *any* fragments, though properly only of wrecked ships), Soph.

FRAGRANCE, ῥῖπή, ἡ, Pind.; εὐοσμία, ἡ, Soph.; εὐωδία, ἡ, Xen., Plat.

FRAGRANT, κηώδης, ες, Hom.; κηώεις, εσσα, εν, Hom.; τεθυωμένος, η, ον, Hom., Call.; θυώδης, ες, Hom., h., Ap. Rh.; εὐώδης, ες, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; εὐοδμος, ον, Pind., Thuc.; ἀνθοσμίας, ου, only masc., only of wine, Ar.; λᾰρός, ή, όν, compar. λᾰρώτερος, Mosch.

FRAIL, ἀσθενής, ές, Omn. post Hom. *Vid.* WEAK.

FRAILTY, ἀσθένεια, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WEAKNESS.

FRAME, TO, συντῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, Thuc., Plat.; σῠνῠφαίνω, Plat. *Vid.* TO FORM, TO MAKE.

FRANCHISE, διᾰχειροτονία, ἡ, Æschin.; ἐπῐτῖμία, ἡ, Dem., Æschin.

FRANK, ἁπλόος, η, ον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

FRANKINCENSE, λῐβᾰνος, ἡ, Pind., Eur.; λῐβᾰνωτός, ο καὶ ἡ, Ar., Hdt., Antipho.

The frankincense-tree, λῐβᾰνος, ὁ, Hdt.

Producing frankincense, λῐβᾰνωτοφόρος, ον, Hdt.

To sell frankincense, λῐβᾰνωτοπωλέω, Ar.

A seller of frankincense, λῐβᾰνωτοπώλης, ου, ὁ, Cratin. Minor.

FRANKLY, ἁπλῶς, Thuc., Isoc., Dem.

FRANKNESS, ἁπλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; [παῤῥησία, ἡ, Plat.]

FRANTIC, μαινάς, ᾰδος, ἡ, no masc. or neut., Hom., h., Soph., Eur.; μαινόλης, ου, only masc., fem. μαινόλις, Sapph., Æsch.; φοιτάς, ᾰδος, prop. only fem., but also neut., Æsch., Eur.; φοιτᾰλέος, α, ον, Eur.; φρενώλης, ου, ὁ, Æsch.; ἁμαρτίνοος, ον, Æsch.; πᾰρᾰ́νοος, ον, and contr. -νους, -νουν, Æsch.; οἰστροπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Trag.; ὀξῠθῡμος, ον, Soph.; ἐκθῡμος, ον, Æsch.; μᾰνιάς, ᾰδος, prop. only fem., but also neut., Soph., Eur.; μᾰνῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; μᾰνίας ἔποχος (neut. ον), Eur.; πᾰρᾰ́πληκτος, ον, Soph.; πᾰρᾰπεπληγμένος, η, ον, Eur.; πᾰραπλήξ, ὁ καὶ ἡ, gen. -ῆγος, Ar., Hdt., Xen.; ἔκφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Xen., Plat.; ἐνθουσιαστῐκός, ή, όν, Plat.; οἰστρώδης, ες, Plat.

A frantic woman, μαινάς, ᾰδος, ἡ, Hom.; φοιτάς, ᾰδος, ἡ, Eur.; βάκχη, ἡ, Eur.

A frantic man, βάκχος, ὁ, Eur.

Making frantic, μαινάς, ᾰδος, ἡ, Pind.; φοιτάς, ᾰδος, ἡ, Soph.; φοιτᾰλέος, α, ον, Æsch.; ἐνθουσιαστῐκός, ή, όν, Arist.

To be frantic, μαίνομαι, fut. (rare) μᾰνήσομαι and μᾰνοῦμαι, aor. 1 ἔμηνα (only Mosch.) and ἐμηνάμην (only in Anth.), aor. 2 ἐμᾰ́νην, perf. in pres. sens. μέμηνα, sometimes c. dat. of the cause, or c. prep., e. g., ἐπί and dat., or c. ὑπό and gen., Omn.; ἀλύω, Hom.; βακχεύω, Trag.; ἀνᾰβακχεύω, Eur.; κορῠβαντιάω, Ar., Plat.

To make frantic, μαίνομαι, only in aor. 1 ἔμηνα, Eur., Ar.; βακχεύω, Eur. *Vid.* TO MADDEN.

FRATERNAL, ἀδελφός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur.; σύγγονος, ον, Pind., Eur.; ἀδελφικός, ή, όν, Arist. *Vid.* BROTHERLY.

FRATRICIDE, Α, ἀδελφοκτόνος, ὁ, Hdt.

To be a fratricide, ἀδελφοκτονέω, Joseph.

FRAUD, κλέμμα, ᾰτος, τό, Dem., Æschin.; πᾰρᾰ́κρουσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* CHEATING.

FRAUDULENT, κλέπτης, ου, only masc., Soph.; κᾰπηλος, ον, Æsch.

To obtain fraudulently, or *to do* or *effect so*, κλέπτω, Hom., Soph., Eur., Xen., Theoc. *Vid.* TO CHEAT.

FRAY, ἔρις, ῐδος, ἡ, acc. -ῐδα and -ιν, Omn. *Vid.* QUARREL, BATTLE.

FREE, ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, often c. gen. of the thing from which one is free, Omn.; ἄφετος, ον, Æsch., Eur., Plat.; ἀδετος, ον, Dem. *Vid.* SYN. 207.

Free (of states), ἰσόψηφος, ον (ῑ Ep., ῐ Att.), Eur.; ἰσόνομος, ον, Ode on Harmod. and Aristog., Thuc., Plat.; αὐτόνομος, ον (also of animals, i. e., grazing where they will), Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Free (from pain, sin, insult, etc., etc.), ὀρφᾰνός, ή, όν, but in Att. always ός, όν, Pind.; ἄπόκληρος, ον, c. gen., Pind.; ἀκῆρᾰτος, ον, c. gen. or c. dat., Eur., Plat., Ap. Rh.; ἀθῷος, ον, c. gen., Ar., Lycurg.; ἄμέτοχος, ον, c. gen., Thuc.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον (the latter more usu. in Att.), c. gen., Plat.

Free (as a person's will or choice), αὐθαίρετος, ον, Thuc.

Free from, adv. or prep., ἐκτός, c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἔξω, c. gen., Æsch., Soph.; ἔξωθε or -θεν, c. gen., Soph.

Suited to a free man, ἐλευθέριος, ον, Xen., Plat.; ἐλευθεροπρεπής, ές, Plat.

Free-spirited, ἐλευθέριος, ον, Plat.

To behave as a freeman, ἐλευθεριάζω, Plat.

FREE, TO, λύω (ῠ prop., but sometimes ῡ in arsis, i. e., in the first syll. of a dactyl. or spondee, or the last syll. of an iambic, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, often c. gen. of the thing from which, Omn. poet., Xen., Lys., Dem.; ἐκλύω, c. gen., but sometimes c. dat., Hom., Trag., Xen.; πᾰρᾰλύω, Pind., Eur., Hdt., Thuc.; ἐλευθερόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἀπελευθερόω, Plat.; ἀφαιρέομαί (τινα) εἰς ἐλευθερίαν (aor. 2 ἀφειλόμην, fut. ἀφαιρήσομαι, sometimes in pass. sens., aor. 1 pass. ἀφῃρέθην), or to assert the freedom of, Plat., Isoc.; so ἐξαιρέομαι εἰς ἐλευθερίαν, Dem. *Vid.* TO DELIVER, TO RELEASE.

To set free or *leave free in will*, or *free to do so and so*, ἀνίημι (ἰη Hom., but sometimes ῑη, always ῑη Att.),

imperf. ἀνίην, Att. ἀνίειν, poet. ἀνίεσκον (Hom.), fut. ἀνήσω, also in Hom. ἀνέσω, aor. 1 ἀνῆκα, poet. ἀνέηκα (not Att.), also opt. ἀνέσαιμι (Hom.), aor. 2 subj. 3d sing. sometimes ἀνήῃ for ἀνῇ (Hom.), perf. ἀνεῖκα, pass. ἀνεῖμαι, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To join in freeing, συνελευθερόω, Hdt., Thuc., Dem.

One who sets free, ἐλευθέριος, ον, Pind., Eur., Hdt.

A setting free, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* DELIVERY.

A freedman, ἀπελεύθερος, ὁ, Xen., Æschin.; [also δοῦλος, ὁ, Chrysipp.]; *a freedwoman*, ἀπελευθέρα, ἡ, Isæ.; [also in contempt, δούλη, ἡ, Chrysipp., Isæ.] *Vid.* SYN. 189.

FREEDOM, ἐλευθερία, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

Freedom from any evil, etc., ἐρημία, ἡ, c. gen., Eur.

Freedom of speech, παῤῥησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

FREELY, ἐλευθέρως, Hdt., Isoc.; ἄνεδην, Plat.

Freely (to speak, etc.), εὐχερῶς, Plat., Dem.

To speak freely, ἐλευθεροστομέω, no mid. or pass., Æsch., Eur.; παῤῥησιάζομαι, mid., also in pass., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

Speaking freely, ἐλευθερόστομος, ον, Æsch.

Disposed to speak freely, παῤῥησιαστικός, ή, όν, Arist.

One who speaks freely, παῤῥησιαστής, οῦ, ὁ, Arist.

[FREEMAN, ᾱ, πολίτης, ὁ, Hom., etc.] *Vid.* CITIZEN.

[FREE-SPOKEN, παῤῥησιαστικός, ή, όν, Arist.]

FREEZE, TO, act., πήγνῡμι, no perf., Æsch., Ar., Xen.; ἀποπήγνῡμι, Ar.; ἐπιπήγνῡμι, Xen.

To freeze, to become frozen, neut., πήγνῦμαι, pass., c. perf. 2d act. πέπηγα, aor. 2 pass. ἐπάγην, Æsch., Hdt., etc.; so ἀποπήγνῦμαι, Xen., κατᾰπήγνῦμαι, Arist.

To freeze on or *round* (as a person's clothes freeze on him), περιπήγνῦμαι, pass., Xen.

Frozen, κρυσταλλοπήξ, gen. -πῆγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; κρυσταλλόπηκτος, ον, Eur.; ἀστᾰγής, ές (only of liquids), Soph.

FREEZING, ᾱ, πῆξις, εως, ἡ, Plat.

FREIGHT (i. e., the load in a ship), γόμος, ὁ, Hdt., Dem.; φορτίον, τό, Lycurg., Dem.

Freight (i. e., the charge for conveying it), φορά, ἡ, Ar.; ναῦλον, τό, Dem.

FRENZIED, πᾰρᾰ̓πληκτος, ον, Soph.; μαινόλης, ὁ, Sapph.; μαινόλις, ή, Æsch. *Vid.* MAD.

FRENZY, μᾰνία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; φοῖτος, ὁ, Æsch.; οἶστρος, ὁ, Soph., Eur.; ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; βακχεῖον, τό, Eur.; ἐνθουσιασμός, ὁ, Plat.; ἐνθουσίᾱσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* MADNESS.

To be in a frenzy, ἐνθουσιάω, c. dat. of the cause, or c. ὑπό and gen., etc., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐνθουσιάζω, Plat., Arist.; [*to break out into Bacchic frenzy*, ἀναβακχεύω, Eur.]

To share a frenzy, συγκορῠβαντιάω, Plat.

To excite to frenzy, ἐκβακχεύω, Eur., Plat. *Vid.* TO MADDEN.

FREQUENCY, πᾰκνότης, ητος, ἡ, Ar., Isoc.

FREQUENT, πῠκνίνος, ή, όν, Hom., Hes., Soph.; πῠκνός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.

Rather frequent, ὑπόσῠχνος, ον, Hipp.

From their frequent occurrence, διὰ τὸ ϑαμίζειν, Plat.

FREQUENT, TO, ϑᾰμίζω, sine cas. or c. prep. εἰς or ἐπί and acc., Hom., Xen., Plat.; πωλέομαι, mid., poet. imperf. πωλεσκόμην, c. εἰς and acc., Hom., h.; ἐπιστρωφάω and mid., but no pass., Hom., h., Eur.; καταπολεύω, only act., Hom.; ἐπιστρέφομαι, mid., no pass. in this sense, Hes., h., Anac., Eur.; ἐφέπω, imperf. ἐφεῖπον, aor. 2 ἐπέσπον, part. ἐπισπών, fut. ἐφέψω, no aor. 1 nor perf., Hom., Pind.; φοιτίζω, only act., c. prep., h.; φοιτάω, only act., c. prep., Ar., Plat., Xen., Isoc., Dem.; ἐμβατεύω, c. acc., sometimes c. gen., or c. prep., or c. adv. loci, no perf., no mid. or pass., Trag.; προσπτύσσομαι, in pluperf. pass., c. acc., Pind.; πολέω and mid., but no pass., c. acc., or c. dat., or c. prep., e. g., ἀμφί and acc., or c. εἰς and acc., Æsch., Eur.; ὁδοιπορέω, only act., Soph.; πᾰτέω, Soph.; ὁμῑλέω, c. dat. or c. παρά and dat., Pind., Æsch.; περῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Xen.; προσφοιτάω, c. acc. or c. prep., Lys., Dem.; κᾰλινδέομαι περί, c. acc., Isoc.

Much frequented, πολύξενος or πολύξεινος, ον, Pind.; πολυάνωρ, ορος, ὁ, Eur.; πολυάνθρωπος, ον, Luc.; χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hdt.

FREQUENTING, ᾱ, φοίτησις, εως, ἡ, c. ἐπί and acc., Xen.

FREQUENTLY, πολλᾰ̓κις, and poet. often πολλᾰ́κι, Omn.; ϑᾰμά, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ϑᾰμῑνά, Pind., Xen.; ϑᾰμᾰ́κις, Pind.; πολλά, Soph., Xen.; πυκνῶς, Hom., etc.

The nightingale is frequently lamenting, μινύρεται ϑαμίζουσα ἀηδών, Soph.

FRESH (i. e., new), πρόσφᾰτος, ον, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Lys., Dem.; χλωρός, and poet. χλοερός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar., Lys.; νεᾱρός, ά, όν, Pind., Soph., Eur.; ἀνθηρός, ά, όν, Xen.; [νέος, α, ον, Omn.; νεοχμός, όν, Alcm., Trag., Hdt.; (newly made), νεουργός, όν, Plat.; (fresh-baked), νεόπεπτος, ον, Aretæ., and so frequently by νεο- in composition.] *Vid.* SYN. 332.

Fresh (of one newly slain), ἐρσήεις or ἐερσήεις, Hom.

Fresh (of fruit), ἄπᾰλός, ή, όν, Hdt.

Fresh (of a footstep), νεοχᾰρακτος, ον, Soph.

Fresh (of a sound or a feeling), ἔναυλος, ον, Plat., Æschin.; [νεοθηλής, ές, h.]

Fresh (i. e., not fatigued), ἄκμής, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ἀκμῆτος, Hom.; ἄκμητος, ον, h.; νεᾱλής (also in general sense), Ar., Xen., Plat., Dem.; ἀκραιφνής (of ships which have not been concerned in a battle), Thuc.

Fresh (as a high wind), λαμπρός, ά, όν, Æsch., Hdt.

[*Fresh* (cool), ψυχεινός, ή, όν, Xen.; (of water), πότιμος, ον (opp. to ἀλμυρός), Hdt., etc.]

He is tried while his crime is fresh, πρόσφατος κρίνεται, Dem. *Vid.* NEW.

FRESHNESS, νεότης, ητος, ἡ, Xen.; [ἀνθηρότης, ητος, ἡ, Theophr.]

FRET, TO (i. e., be impatient, as a horse, etc.), ὀρμαίνω, only pres. and imperf. act., and sometimes aor. 1, Æsch.

FRETFUL, ἀπᾰθής, ές, c. gen. of the cause, Hdt.

[FRIABILITY, ψαθυρότης, ητος, ἡ, Arist.]

FRIABLE, ψᾰθᾰρός, ά, όν, Æsch.; ψᾰθῠρός, ά, όν, Arist.

Rather friable, ὑποψάθυρος, ον, Hipp. *Vid.* TO CRUMBLE.

FRICTION, τρῖβος, ο, oftener ἡ, Æsch.; τρῖψις, εως, ἡ, Plat.; [ψηλαφία, ἡ, Gal.]

FRIEND, ᾱ, εὐμενέτης, ου, ὁ, Hom., and fem. εὐμενέτειρα, Anth.; ὀᾰριστής, οῦ, ὁ, Hom., Plat.; φίλος, ὁ, Omn.; γνώριμος (not so intimate as φίλος), ὁ, Hom., Xen., Dem.; ξένος and ξεῖνος, ὁ, prop. an ancient family friend, Omn.; δορύξενος, ο, Trag.; γνωστός, ὁ, c. dat. of the person whose friend one is, Æsch.; σύζυγος, ὁ, Eur., Ar.; ἀναγκαῖος, ὁ, usu. in pl., sometimes ἀν. φίλος, Eur., Xen., Plat., Antiph.; ἐπιτήδειος, ὁ, Thuc., Lys. *Vid.* SYN. 229.

A particular friend, ἀπόϑετος φίλος, Lys.

I was an intimate friend of his, τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην ἐγώ.

Many other words are used only in voc. — *my friend*, ὦ ᾱ̓́ν or ὦ τᾶν (sometimes used as pl., "my friends," Cratin.), Soph., Eur., Ar., Plat., Dem.; ὦ λισσᾶνιε, Ar.; ὦ μέλε, Ar., Plat.; ὦ λῷστε, Xen., Plat., Theoc.; ὦ φιλότης, Plat.

Abundance of friends, πολῠφῐλία, ἡ, Arist.

Having many friends, πολῠφῐλος, ον, Pind., Lys.; *having few friends*, ὀλῐγόφῐλος, ον, Arist.; *fond of one's friends*, φῐλοφῐλος, ον, Arist.

Removed from one's friends, πᾰνᾰφῆλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

A false friend, λῠκόφῐλος, ὁ, Menand.

An open friend, φᾰνερόφῐλος, ὁ, Arist.

To make one one's friend, οἰκειόω and mid., Hdt., Thuc.

[*To take to one's self as a friend*, προσεταιρίζομαι, c. acc., Hdt.; πρυκτάομαί τινα φίλον, Hdt.]

To be friends, φιλιόομαι, pass., Æsop.

[*Friends in need are friends indeed*, ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι, Eur.]

FRIENDLESS, ἄφῐλος, ον, Trag.

FRIENDLINESS, φῐλοφροσύνη, ἡ, Hom., Xen., Plat.; εὔνοια, ἡ, Trag., Thuc., Xen., Plat.; εὐμένεια, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

FRIENDLY (most of the following words have a dat. after them, or a prep., e. g., πρός and acc., etc.), ἄρϑμιος, α, ον, Hom., Hdt.; φίλος, η, ον, compar. φῐλίων (not in Att., though superl. φίλιστος is, also φίλτερος and φίλτᾰτος, both in Hom. and Att., also φιλαίτερος and φιλαίτατος, not Hom. or Trag., but Xen., Theoc., Call., also φιλώτερος, Call.), Omn.; φῐλιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; φῐλόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος (sometimes c. gen., as, φ. ἀλλήλων, friendly to one another, Eur.), Pind., Æsch., Eur., Xen.; σύμφωνος, ον, Pind., Soph., Plat.; προπρεών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὔφρων, ον, Pind., Trag.; εὐμενής, ές, Trag., Thuc., Xen.; εὔνους, ον, and contr. -νους, -νουν, Trag., Hdt., Omn. Att. prose; προσφῐλής, ές, Soph., Eur., Hdt.,

Thuc., Xen., Plat., Isoc.; *οἰκεῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Eur., Hdt., Xen., Plat.; *φίλτατος, ή, όν*, Xen., Plat.; *φιλέταιρος, ον*, Thuc., Xen.; *ἐπῖτήδειος, α, ον*, Thuc., Xen.; *εὐνοϊκός, ή, όν*, Plat., Dem.; *εὐμενῖκός, ή, όν*, Arist.; *προσκηδής, ές*, Ap. Rh.

Friendly-looking, *εὐπρόσωπος, ον*, sometimes applied even to speeches, etc., Soph., Hdt., Dem.; *εὐώψ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό*, gen. *ῶπος*, Soph.; *εὐωπός, όν*, Eur.

FRIENDLY, adv. (i. e., in a friendly manner), *φίλως*, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; *εὐφρόνως*, Æsch., Eur.; *εὐμενῶς*, Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; *προσφῐλῶς*, Soph., Xen., Plat.; *φῐλοφρόνως*, Xen., Plat.; *οἰκείως*, superl. *οἰκειότατα*, Xen., Isoc., Isæ.; *φιλανθρώπως*, Isoc., Æschin.

[*Friendly gifts* or *pledges*, *δῶρα ξένια*, or *ξένια* alone, Hom., Hdt.]

To be friendly to, *εὐμενέω*, no mid., c. dat., sometimes c. acc., Pind., Ap. Rh.; *εὐνοέω*, c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys.; *συμφέρω*, fut. *σῠνοίσω*, aor. 1 *συνήνεγκα*, aor. 2 *συνήνεγκον*, no perf., c. dat., Eur.; *συμφέρομαι*, pass., aor. 1 *σῠνηνείχθην*, c. dat., Hdt.; *ομῐλέω*, no mid., c. dat., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *ἠδέως ἔχω* (imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω*, no aor. 1 or perf., aor. 2 *ἔσχον*), c. dat. or c. *πρός* and acc., Isoc., Dem.; *οἰκειόομαι*, pass., Plat., Dem.; [*οἰκείως διάκειμαι*, c. dat., Xen.]

FRIENDSHIP, *φῐλότης, ητος, ἡ*, Hom., Trag., Hdt., Plat., Andoc.; *φῐλία, ἡ*, Omn. post Hom.; *φῐλημοσύνη, ἡ*, Theogn.; *προσφῐλεια, ἡ*, Æsch.; *ἑταιρεία, ἡ*, Soph., Eur.; *οἰκειότης, ητος, ἡ*, Hdt., Omn. Att. prose; *φῐλεταιρεία* and *φῐλεταιρία, ἡ*, Alex., Xen.

A friendship (to last through generations), *ξενία, ἡ*, Hdt., Dem.

For mortals ought to form moderate friendships with one another, *χρὴν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους φιλίας ξυηντοὺς ἀνακίρνασθαι*, Eur.

A pledge of friendship, *δεξίωμα, ἄτος, τό*, Soph.

Presiding over friendship, *φῐλιος, α, ον*, and *ος, ον*, Ar.; *ἑταιρεῖος, α, ον*, Hdt.

False friendship, *λὔκοφῐλία, ἡ*, Plat.

FRIGHT, *ἔκπληξις, εως, ἡ*, Æsch., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* FEAR.

Speeches prompted by fright, *δειματούμενοι λόγοι*, Æsch.

FRIGHTEN, TO, *πτήσσω*, only aor. 1 in act. sens., Hom.; *ταρβέω*, Hom.; *δειδίσσομαι*, only pres. mid. and pass., and fut. mid. *δειδίξομαι*, Hom., Plat., Dem., Theoc.; *ἐκπλήσσω*, aor. 2 pass. *-επλήγην* and *-επλᾱγην* (the latter in Trag.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; *φοβέω*, Omn.; *πτοέω* and *πτοιέω*, oftenest in pass., Hom., Æsch., Eur., Call.; *ἐκφοβέω*, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Æschin.; *καταφοβέω*, Ar., Thuc.; *δειμαίνω*, no mid. or pass., Æsch.; *δειμᾰτόω*, no mid., though there is pass., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; *καταυλέω φόβῳ*, Eur.; *μορμολύττομαι*, mid. and pass., Ar., Plat., followed by *ἀπό* c. gen., Xen.

To frighten away, *διαπτοέω* and *-πτοιέω*, Hom., Eur., Plat.; *ἐκπτήσσω*, c. gen. of that from which, Eur.; [*ἀναφοβέω*, Ar.]

To be frightened, *ἀτύζομαι*, only pres. and aor. 1 pass. part. *ἀτυχθείς*, Hom., Plat., Soph.; *πτώσσω*, fut. *-ξω*, Hom., Hdt.; *πτήσσω*, in pres. and perf. *ἔπτηχα* (poet. part. *πεπτηώς, υῖα*, gen. *ῶτος*, etc., Hom.), Hom., Pind., Trag., Isoc.; *καταπτήσσω*, pres. and perf. as above, aor. 1 *κατέπτηξα*, and aor. 2 *κατάπτην*, 3d dual *καταπτήτην*, Hom. (also aor. 2 part. *καταπτᾰκών*, Æsch.), Hom., Hes., Æsch.; *ταρβέω*, Hom., Soph., Eur. *Vid.* TO FEAR.

To be frightened without cause, without knowing why, *ἀσαφῶς ἐκπλήγνῦμαι*, Thuc.

FRIGHTENED, *περῐφοβος, ον*, Æsch., Thuc., Xen., Plat.; *φοβερός, ά, όν*, Thuc.; *ἔκφοβος, ον*, Arist.; *περῐθαμβής, ές*, Ap. Rh. *Vid.* TIMID.

Frightened out of one's wits, *ἔκφρων, ο καὶ ἡ*, gen. *ονος*, of animals, Xen.

In a frightened manner, *ἐκπεπληγμένως*, Dem.

Frightening armies, *φοβέστρᾰτος, ον*, Hes.; fem. *φοβεστρᾰτη*, Ar.

FRIGHTFUL, *δεινός, ή, όν*, Omn.; *δειμᾰλέος, α, ον*, h., Theogn. *Vid.* TERRIBLE.

FRIGHTFULLY, *δεινῶς*, Omn.

FRIGID, *ψῦχρός, ά, όν*, Ar., Dem. (of manner, style, etc.). *Vid.* COLD.

[FRIGIDITY (of style), *ψυχρότης, ητος, ἡ*, Aristid.; (of discourse), *ψύχρευμα, ἄτος, τό*, Gal.; *ψυχρολογία, ἡ*, Luc.]

FRIGIDLY, *ψυχρῶς*, Ar., Plat.

FRINGE, *ῥῦσάνος*, and poet. *ῥύσσανος, ὁ*, Hom., Hes., Pind., Hdt., Ap. Rh.

To be sewn on as a fringe, *πᾰραρράπτομαι*, pass., aor. 2 *-ερράφην*, Hdt.

FRINGED, *ῥυσσᾰνόεις*, for *ῥῦσᾰνόεις, εσσα, εν*, Hom.; *ῥῦσᾰνωτός, ή, όν*, Hdt., Xen.

[*Fringed all round*, *ἀμφίδασυς, εια, υ*, Hom.]

FRISK, TO, *σκιρτάω*, Hom., Eur., Ar., Plat.

FRISKY, *γαῦρος, α, ον*, and *ος, ον*, Theoc.

To be frisky, *κρῐθάω*, Æsch.

FRITH, A, *πορθμός, ὁ*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *πόλη*, in pl. *πύλαι, αἱ*, Pind.; *γνᾰθος, ἡ*, Æsch. *Vid.* STRAIT.

FRIVOLITY, *λῆρος, ὁ*, Ar., Plat., Dem.; *λήρημα, ἄτος, τό*, Plat. *Vid.* TRIFLING.

FRIVOLOUS, *μᾶταιος, α, ον*, and *ος, ον*, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; *κενεόφρων* and *κενόφρων, ὁ, καὶ ἡ*, gen. *-ονος*, Theogn., Pind., Æsch.; *ληρώδης, ες*, Plat. *Vid.* TRIFLING, VAIN.

To behave or talk frivolously, *ληρέω*, Soph., Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO TRIFLE.

FROCK, A, *ζῶμα, ἄτος, τό*, Æsch.

A short frock, *κῠπασις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ*, for either men or women, Alcæ., Ar.

FROG, A, *βᾰτρᾰχος, ὁ*, h., Ar., Hdt.

The frog of a horse's foot, *χελῐδών*, gen. *-όνος, ἡ*, Xen.

Of a frog, *βᾰτρᾰχειος, ον*, Ar.

A coat of a frog color, *βᾰτρᾰχίς, ῐδος, ἡ*, Ar.

FROLIC, A, *θόρυμα, ἄτος, τό*, Eur. *Vid.* PLAY.

[*A drunken frolic*, *παροινία, ἡ*, Æschin.]

FROLIC, TO, *παίζω*, fut. *παίξομαι*, but aor. 1 *ἔπαισα*, perf. pass. *πέπαισμαι*, but aor. 1 *ἐπαίχθην*, Omn. *Vid.* TO PLAY.

FROLICSOME, *παιγνιώδης, ες*, Xen. *Vid.* PLAYFUL.

FROM, *πᾰρά*, c. gen., Hom., Soph., Thuc.; *πρός*, c. gen. (after verbs of having, receiving, suffering, being treated so and so, etc., as, *ἔχω* or *πάσχω τι πρός τινος*), Hom., Theogn., Soph., Xen.; *ἀπό*, c. gen., Omn.; *ἐκ*, c. gen., Omn.; *ὑπό*, c. gen., Omn.; *ὑπαί*, c. gen., Hom., Æsch., Eur., Ar.; sometimes the relation is expressed by genitive alone, as, *he is gone leading her from the land*, *βέβηκ' ἄγων νιν χθονός*, Eur.

I am driven from land to land, *γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι*, Æsch., so Ar.

From the time when . . ., *ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε . . .*, Hom.; *ἐξ οὗ, ἐξ οὗτε, ἐξ οὗ δή*, Hom.

Unceasingly from the time of our fathers, *διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν*, Hom.

From that time, *ἐξέτι κεῖθεν*, Call.

FRONT, *μέτωπον* (prop. of the face, but also gen. of an army, building, or any thing), *τό*, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; [*τὰ πρόσθεν* (of an army), Xen.]

The front rank or *line of an army*, *στόμα, ᾰτος, τό*, Hom., Xen.; [*those in the front rank, οἱ προτεταγμένοι*, Xen.; *οἱ πρόσθεν*, Hdt., Xen.]

The front or *front piece of a helmet*, *φᾶλος, ὁ*, Hom.

A front-rank man, *πρόμᾰχος, ὁ*, Hom., Tyrt., Pind., Æsch.; *πρωτοστᾰ́της, ου, ὁ*, Thuc., Xen.; *προστᾰ́της, ὁ*, Xen.; [*ὁ πρόσθεν*, Xen.]

Belonging to a front-rank man, *προστᾰτῐκός, ή, όν*, Plat.

In front, adj., *ἄντιος* (of a wound), *α, ον*, Soph., Eur.; [*πρόσθιος, α, ον* (e. g., *τραύματα*), Anth.]

[*Front to front*, *ἀντιμέτωπος, ον*, Xen.]

In front of, *εἰσωπός, όν*, c. gen. or sine cas., Hom., Ap. Rh.

In front, adv., *ἄντην*, esp. striking, wounding, etc., Hom.

[*Full in front*, *κατὰ πρόσωπον*, or *πρὸς τὸ πρόσωπον*, Xen.]

In front or *in front of*, *ἄντα*, c. gen., Hom.; *πρό*, c. gen., Omn.; *πρόσθε* or *πρόσθεν*, c. gen., or sine cas., Hom., Eur., Hdt., Xen.; *ἔμπροσθε* or *-θεν* (also *ἔμπροθεν*, Theoc.; in prose often *τὸ ἔμπροσθεν, τὰ ἔμπ.*, also *ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν* and *ἐν τῷ πρόσθεν*), c. gen., or sine cas., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Theoc., Ap. Rh.; *κατὰ πρόσωπον*, Thuc.; *προταινί*, c. gen., Eur. *Vid.* BEFORE.

Attacking the chiefs of the Thracians in front, *Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσών κατὰ στόμα*, Eur.

And the Athenians pressed them in front, *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ πρόσωπον εἶργον*, Thuc.

To place in front or *in front of*, *προτάσσω*, c. acc. of the thing placed, sometimes c. gen. of the thing before which, or sine cas., Xen., also *πρό τινος*, Andoc.; [*ἐν τῷ πρόσθεν τινὸς τίθημί τι*, Plat.]

One must place in front, *προτακτέον*, Xen.

FRONT, A (i. e., false hair), *τροκόμιον, τό*, Ar.

FRONT, TO, *ἀνθίσταμαι*, pres. pass. or mid., c. fut. mid., perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat. or c. *πρός* and acc. (usu., but not necessarily, in the sense of resisting, opposing), Hom., Soph., Thuc., Xen.

FRONTIER, A, *ὅρος*, and in Hom. often *οὖρος, ὁ*, Omn.; *ὅρια, τά*, never in sing., Soph., Eur., Thuc., Xen.; *μεθόριον*, usu. in pl. *μεθόρια, τά*, Thuc., Xen., Plat.

Of or *belonging to the frontier*, ὅριος, α, ον, Plat., Dem.; μεθόριος, α, ον, Thuc.

On the frontier, ἐφόριος, α, ον, Dem.

Beyond the frontier, ὑπερόριος (and poet. -οὐρ.), α, ον, and ος, ον, Thuc., Plat., Lys., Andoc.

[*A disputed frontier*, μεταίχμιον, τό, Hdt.]

FRONTLET, ᾱ, ἄμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, oftenest ὁ in Trag., Hom., Æsch., Eur.; ἀνάδεσμη, ἡ, Hom., Eur.; ἄνάδημα, ἄτος, τό, Pind., Eur.; προμετωπίδιον, τό, Xen.

With golden frontlet, χρῡσάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom., Hes., h., Pind.; χρῡσομίτρης, ου, only masc., Soph.; χρυσεομίτρης, ὁ, Anth.

FROST, πᾰγετός, ὁ, Pind., Xen.; πᾰγος, ὁ, Æsch., Soph., Plat., Arist. *Vid.* SYN. 399.

[*Hoar-frost*, πάχνη, ἡ, Hom., Plat. (also poet. of the *frost* of age).]

Severe frost, τὸ ὕπερπᾰγές, Xen.; στῦγες, αἱ, Theoph.

To be frostbitten, ἀποκαίομαι, pass., perf. -κέκαυμαι, etc., aor. 2 -εκάην, Xen.; ἀποσφᾰκελίζω, Ar., Hdt.

[*To have frostbitten feet*, χῖμετλιάω, Diosc.]

FROSTY, πᾰγετώδης, ες, Soph., Arist.; πᾰγώδης, ες, Theoph.

FROTH, ἄχνη, ἡ, Hom., Eur. *Vid.* FOAM.

FROTHY, ἀφρώδης, ες, Eur., Plat.

FROWARD, αὐτόβουλος, ον, Æsch.; αὐθᾰδης, ες, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* SELF-WILLED.

To be froward, αὐθᾰδίζομαι, mid., Plat.

FROWARDLY, αὐθᾰδως, Ar.

FROWARDNESS, αὐθᾰδεια, poet. αὐθᾰδία, ἡ, Trag., Plat., Isoc., Dem.; αὐθᾰδισμα, ἄτος, τό, Æsch.

FROWN, TO, σῦνοφρυόομαι, pass., Soph., Eur.

FROZEN. *Vid.* To FREEZE.

FRUCTIFY, TO, καρποφορέω, Xen. *Vid.* To BEAR FRUIT.

FRUGAL, φειδωλός, ή, όν, Hom., Hes., Ar., Plat.; εὐτελής, ές, Pind., Thuc., Xen.

FRUGALITY, φειδώ, όος, contr. οῦς, ἡ, Hom., Hes., Eur.; φειδωλή, ἡ, Hom., Sol.; φειδωλία, ἡ, Ar., Plat.; εὐτέλεια, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Lys.

FRUGALLY, εὐτελῶς, Xen.

FRUIT, καρπός, ὁ, Omn.; κάρπωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; *fruit growing on a tree*, μῆλον, τό, Hom., Hes.; *the fruits of the earth*, ἔκγονα (τὰ) χθονός, Soph.

Ripe fruit, ὀπώρα, ἡ, Soph., Xen., Isæ., Dem.

The fruits of the season, ὥρια, τά, Hom.; ὡραῖα, τά, Thuc., Xen.; ὡραῖοι καρποί, Hdt.

[*To gather the fruit of harvest*, ὀπωρίζω ὀπώραν, Plat.]

Ripe fruit laid by to keep, τρῦγη, ἡ, h.

Fruit to eat at dessert, τρωγᾰλιον, τό, usu. in pl., Pind., Ar.; *dried fruits for dessert*, τρᾰγήματα, τά, Ar., Xen.

All sorts of fruit, παγκαρπία, ἡ, Soph.; παγκάρπεια, ἡ, Eur.

Abundance of fruit, πολῦκαρπία, ἡ, Xen.

This is the fruit you reap of your philanthropic disposition, τοιαῦτ' ἀπήρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου (ἀπήρω, 2d sing. aor. mid. of ἀπαυράω, a word only used in imperf. and aor. 1 act. and mid.), Æsch.

A fruit-tree, δένδρευον, τό, Hom., Hdt.; δένδρον and δένδρος, τό (the latter rare in nom. sing.), dat. pl. nearly always δένδρεσι, Omn. post Hom.; ἄκρόδρυον, τό, only in pl., Xen., Plat., Dem.

To bear fruit, καρπόω, Æsch.; ἐκκαρπίζομαι, mid. (metaph., *the field of calamity bears death as its fruit*, ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται), Æsch.; καρποφορέω, Xen.; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Hdt., Xen.; καρποφυέω, only act., Theoph.

To bear fruit late, ὀψῑκαρπέω, Theoph.; *to bear much fruit*, πολυκαρπέω, Arist.; πολῦφορέω, Theoph.; *to bear too much fruit*, ὑπερκαρπέω, Theoph.; *to bring fruit to perfection*, τελεσφορέω, Theoph.; *to bear fruit in due season*, τελειογονέω, or τελεογονέω, Theoph.

Losing its fruit, ὠλεσίκαρπος, ον, Hom.; φθῑνόκαρπος, ον, Pind.

To bear similar fruit, ὁμοιοκαρπέω, Theoph.

Bearing beautiful fruit, καλλῑκαρπος, ον, Eur., Æsch.

Bearing abundant fruit, πολῦκαρπος, ον, Hom., Pind., Hdt.; μῡριόκαρπος, ον, Soph.; πολυφόρος, ον, Plat.

Bearing all sorts of fruit, πάγκαρπος, ον, Pind., Soph., Plat., Ap. Rh.

Famous for fruit, κλῡτόκαρπος, ον, Pind.

Bearing fruit twice a year, δῑφόρος, ον, Ar.; *bearing fruit every other year*, παρενιαυτοφόρος, ον, Theoph.; *bearing fruit in season*, τελειογόνος, ον, or τελεογ., Arist.; *bearing similar fruit*, ὁμοιόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing fruit under the leaves*, ὀπισθόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing large fruit*, μεγᾰλόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing dry fruit*, ξηρόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing bitter fruit*, πῐκρόκαρπος, ον, Æsch.

Bearing small fruit, μῑκροκαρπία, ἡ, Theoph.

To gath r fruit, καρπόομαι, mid., c. acc. of that from which it is gathered, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ἐκκαρπόομαι, c. acc. of the fruit, gen. of that from which (metaph. of children from a wife), Eur.; ὀπωρίζω, in act. c. acc. of the fruit, in mid. c. acc. of the trees, no pass., Hdt., Plat. *Vid.* TO GATHER.

Gathering fresh fruit, ὠμοδρόπος, ον, Æsch.

To eat fruit, καρποφᾰγέω, only act., Arist.

To eat dried fruit, τρᾰγημᾰτίζω, and mid., no pass., Menand., Arist.

The eating of dried fruit, τρᾰγημᾰτισμός, ὁ, Arist.

Eating fruit, καρποφᾰγος, ον, Arist.

A living on the fruits of the season, ὡραῖος βίος, Hdt.

One who rents the fruit of a garden, ὀπωρώνης, ου, ὁ, Dem.

One who watches the fruit, ὀπωροφῦλαξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

Giver of fruit, καρποποιός, όν, Eur.; ἐπῐκάρπιος, ον, Arist.

Planted with fruit-trees, μηλόσπορος, ον, Eur.

Destroying fruit, φθῑνοπωρίς, ῐδος, ἡ, only fem., Pind.

[FRUITERER, ὀπωρώνης, ου, ὁ, Dem.; ὀπωροκάπηλος, ο, Alciphr.]

FRUITFUL, bearing fruit (of land), βᾰθῦλήϊος, ον, Hom., Hes.; πολῦπυρος, ον, Hom., Æsch.; βᾰθῦγειος, ον, Att. βαθύγεως, ων, Hdt., Theoph., Call.

Fruitful (of trees), ἀγλαόκαρπος, ον, Hom.; πολύκαρπος, ον, Hom. (also of women), Hdt.; εὔκαρπος, ον (also of land, and of women), h., Pind., Soph., Eur.; καρποφόρος, ον, Pind., Eur., Hdt., Xen.; τρῠγηφόρος, ον, h.; ἔγκαρπος, ον, Soph., Plat.; καρπωτελής, ές, Æsch.; πολῦγόνος, ον, Æsch., Hdt., Xen.; πολυφόρος, ον, Plat.; τρόφῐμος, η, ον, or ος, ον (metaph. of women), c. gen. of the fruit, or c. περί and gen., Eur., Plat.; φορᾶς, ᾶδος, ἡ, only fem., Theoph.; εὔφορος, ον, Arist.; μητρῴδιος, α, ον, Ar.

[*To be very fruitful*, πολυκαρπέω, Arist.; πολυφορέω, Theophr.]

Fruitful (of women), εὔτεκνος, ον, Eur., Xen.; πολῦτεκνος, ον, Æsch.; πολῠτόκος, ον, Arist.

FRUITFULNESS, εὐκαρπία and εὐκάρπεια, ἡ, Eur., Theoph.; καρπογονία, ἡ, Xen.; πολῦφορία, ἡ, Xen.; [πολυκαρπία, ἡ, Xen.; (in offspring), πολυγονία, ἡ, Plat.; πολυπαιδία, ἡ, Isoc.; πολυτεκνία, ἡ, Arist.]

FRUITLESS (i. e., vain), ἄποφώλιος, ον, Hom.; ἄπρακτος, ον, Hom., Simon., Pind., Dem.; ἄκαρπος, ον, also sometimes lit., c. gen. of the fruit, Bacchyl., Eur.; ἀκάρπωτος, ον, Æsch., Soph.; ἄκάρπιτος, ον (lit., of the sea), Eur.; ψῡχρός, ᾱ, όν, Hdt. *Vid.* BARREN, VAIN.

To be fruitless, μᾰτάω, Æsch.

To be made fruitless, διακόπτομαι, pass., Dem. *Vid.* VAIN.

FRUITLESSLY (i. e., in vain), μᾶτην, Omn. post Hom.; μάψ, Hom.

Fruitlessly (i. e., bearing no fruit), ἀκάρπως, Soph. *Vid.* IN VAIN.

FRUSTRATE, TO, ἅλιόω, Hom., Soph.; διᾰκείρω, fut. -κέρσω, perf. pass. -κέκαρμαι, Hom.; ἐγκλάω, poet. ἐνῐκλάω, fut. -κλάσω, Hom.; ἐξᾰνεμόω, Eur.; ἀφίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sens., Thuc.

To be frustrated (of a person who attempts any thing), σφάλλομαι, pass., esp. in perf. and aor. 2, Omn. Att.; ἀποσφάλλομαι, Æsch., Hdt., Plat.

To be frustrated (of an attempt), ἄνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Dem. *Vid.* To FAIL.

FRUSTRATION (of an attempt), σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen. *Vid.* FAILURE.

FRY (i. e., small fish to be fried), ἐπανθρᾰκίδες, αἱ, Ar.; φρυκτοί, οἱ, or φρυκτά, τά, Anaxand.

FRY, TO, τᾰγηνίζω, Eupol.

FRYING, τηγᾰνισμός, ο, Menand.

A frying-pan, ἠγᾰνον, τό, Anac.; τήγᾰνον, τό, Ar., Plat. (Com.); τᾰγηνον, τό, Pherecr.

FUEL, πῦρεῖα, τά, h., Soph., Plat.; πῠρῐῖα, τά, Ap. Rh.

FUGITIVE, ᾱ, δρᾰπέτης, ου, ὁ, often used as adj. with masc. subst., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem.; πτώξ, πτωκός, ὁ, Æsch.; δρᾰπετίδης, ὁ, Mosch.; fem. δρᾰπέτις, ῐδος, Mel.

A fugitive from one's native city, ἀπόπτολις, ο, ἡ, Soph.

[FULCRUM, ὑπομόχλιον, τό, Arist.; ἀντέρεισις, εως, ἡ (in setting a bone, etc.), Hipp., Arist., etc.]

FULFILL, TO, τελευτάω, Hom.; κραίνω, imperf. poet. (not Trag.) also ἐκραίαινον, and aor. 1 ἐκρήηνα Att., aor. 1 ἴκρανα, no perf. act., but of

perf. pass., Hom. has κεκράανται, and Trag. κέκρανται, and aor. 1 pass. κρανθείς, fut. mid. in pass. sens., Hom., Pind., Trag.; ἐπϊκραίνω, Hom., Æsch., Soph.; τελέω, fut. -έσω, aor. 1 often poet. ἐτέλεσσα, etc., Omn.; ἐκτελέω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Hom., Pind.; ἐπϊτελέω, Hdt., Thuc.: ἀποπίμπλημι, fut. -πλήσω, perf. pass. -πέπλησμαι, etc., Hdt.; ἐκπίμπλημι, Hdt.; τελεόω and τελειόω, Soph., Hdt. *Vid.* To accomplish, To perform.

To be fulfilled, τελευτάω, intrans., Pind., Eur.; ἐκπεραίνομαι, pass., Eur.

Fulfilled (oracles, etc.), τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Hdt.; τελεσφόρος, ον, Trag.

Fulfilling (causing to be fulfilled), τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch.; τελεσφόρος, ον, Æsch., Soph.; fem. τελεσσϊδώτειρα, Eur.

Fulfilling its will, τελεσΐφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος (of divine anger), Æsch.

Fulfillment, τελευτή, ἡ, Hom., Pind.; ἄνη, ἡ, Æsch.

A curse working its own fulfillment, ἀρὰ τελεία, Æsch.

Full, ἐπιστεφής, ές, c. gen. (only of cups of wine), Hom.; πλέος, α, ον, poet. also πλεῖος, Att. πλέως, πλέα, πλέων (neut. pl. Att. πλέᾱ), c. gen., or sine cas., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἔμπλεος, ἔμπλειος, α ον, ἔμπλεως (ὁ καὶ ἡ, neut. ων), also poet. (not Att.) ἐνϑ' πλ.., Hom., Soph., Hdt., Plat., Xen.; εὔπλειος, α, ον, Hom.; ἔκπλεως, ων, Eur., Xen.; ἐπϊπλεος, α, ον, Hdt.; ἄνᾰπλεος, α, ον, and ἀνάπλεως, ων, Hdt., Plat.; κᾰτᾰπλεος and κατάπλεως, ων, Xen.; σύμπλεος, Hipp.; μεστός, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἄνᾰμεστος, ον, Ar., Dem.; ἔμμεστος, ον, Plat.; πλήρης, ες, Omn. Att.; συμπλήρης, ες, Plat.; ἀμφϊθᾰλής, ές, c. dat., Æsch.; βρύων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., c. gen. or c. dat., Trag.; ἐπιχειλής, ές, Ar.; κᾰτᾰκορής, ές, Plat.

Full (of soldier's pay), ἐντελὴς (μισθός), Thuc., Dem.

[*Full* (of the moon), *at the full*, πανσέληνος, ον, Thuc.; *the time of full moon*, πανσέληνος ὥρα, Hdt.] *Vid.* Moon.

Half full, ἡμῐδεής, ές, Xen., Anth.

Nearly full, πᾰρᾰπλεῖος, α, ον, Plat. (citing Od., ix., 8, where, however, the reading of most edd. is παρὰ δὲ πλήθῶσι τράπεζαι); ὕπόπλεος, ον, Hdt.

Very full, περΐπλεος, ον, and περίπλεως, ων, Thuc., Ap. Rh.; περίμεστος, ον, Xen.; διᾰμεστος, ον, Antiph., Arist.; πάμμεστος, ον, Theoph.; ὑπεραχθής, ές, Theoc.

Malt making the vessels full to the brim, κριθαὶ κρατῆρσι ἰσοχειλεῖς, Xen.

[*Of a full habit*, πολύαιμος, ον, Hipp.]

To be full, πλήθω, only pres. and imperf. act., c. gen., sometimes c. dat., Hom., Hes., Pind. [usu. poet., in Att. only in phrase πλήθουσα ἀγορά], Xen., Plat.; σφᾰδᾰγέομαι, mid., Hom.; στείνομαι, only pres. and imperf., c. gen. or c. dat., Hom., Hes.; περιστένομαι, only pres. and imperf., Hom.; [πίμπλαμαι, Hom., Trag.]; γέμω, only pres. and imperf. act., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; πληθύω, only pres. and imperf. act., Æsch., Eur., Hdt.; μεστόομαι, pass., c. gen., Soph., Plat.; ἐμμεστόομαι, Soph.; ἐμφορέομαι, mid., Isoc.; σφρϊγάω, no mid. or pass., Ar., Plat.

[*To be full, be at the full* (of the moon), πληρόομαι, Soph., Oratt.]

[*To make full*, μεστὸν ποιέω, Ar.; ἀναπληρόω, Eur.] *Vid.* To fill.

To be very full, too full, ὑπερπίμπλᾶμαι, pass., perf. -πέπλησμαι, etc., Soph.; ὑπερεμπίμπλαμαι, Xen.; περϊπίμπλαμαι, Xen., Plat.; ὑπεργέμω, c. gen., Alex. *Vid.* To fill.

[Full, to (cloth), ξαίνω, Ar.]

Fuller, ᾱ, κνᾰφεύς, έως, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Dem.

Belonging to a fuller, κνᾰφευτῐκός, ή, όν, Plat.

To be a fuller, κνᾰφεύω, only act., Ar.

A fuller's shop, κνᾰφεῖον, τό, Hdt.

Fuller's earth, γῆ σμηκτίς (gen. ῐδος), ἡ, Hipp.

Fullness, πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur.; πλήρωσις, εως, ἡ, Plat.; πληθώρη, ἡ, Hdt.; πλῆθος, τό, Hdt.

[*Fullness of habit*, πληθώρη, ἡ, Med.]

[*Out of the fullness of the heart the mouth speaketh*, τοῖς παροῦσι ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται, Dem.; ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ, N. T.]

Fully (to hope, etc.), πάγχυ, Hdt. *Vid.* Wholly.

Fume (i. e., savory smell), ἀϋτμή, ἡ, Hom.; κνῖσα and κνίση, ἡ, Hom., Ar. *Vid.* Smell, Vapor.

Fume, to, μενεαίνω, only pres., imperf., and aor. 1, Hom.; ὀχθέω, only aor. 1, 3d pl., and part., Hom.; ὀργΐζομαι, pass., c. fut. mid., Omn. Att. *Vid.* To be angry.

[*To fume* (= splutter), παφλάζω (of Cleon), Ar.]

Fumigate, to, θειόω, Hom.; θῡμιάω, Arist.; πῠρόω, Theoc.: ὑπᾰτμΐζω, Diosc.; [παραθυμιάω, *with*, c. dat., Diod.]

Fumigation, ὑπᾰτμισμός, ὁ, Diosc.

Fumigation with sulphur, περιθείωσις, εως, ἡ, Plat.

Fun, παιδιά, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* Play.

In fun, παιδῐκῶς, Plat.; παιδιᾷ, Plat.

Funeral, ᾰ, τᾰ́φος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Plat.; τᾰφή, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.; ἐκφορά, ἡ, Æsch., Ar., Lys., Æschin.; κῆδος, τό, Eur., Hdt., Isoc.; κηδεία, ἡ, Ap. Rh.

Funeral rites or *funeral offerings*, κτέρεα, τά, Hom., Ap. Rh.; κτερίσματα, τά, Soph., Eur.; ἐντᾰφια, τά, Soph., Isæ.; τὰ νόμῐμα, Dinarch.; τὰ νομιζόμενα, Isoc.

A funeral pile, πῦρά, ἡ, Omn.; πυρκαϊά, and Att. πυρκαιά, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.

To assist at a funeral, σῦνεκφέρω, fut. συνεξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no other tenses, Thuc. *Vid.* To bury.

[*To attend a funeral* (follow a corpse to the grave), προπέμπω ἐπὶ τύμβῳ, Æsch.; also Plat.]

Funereal (i. e., belonging to a funeral), κήδειος, ον, Æsch., Eur.; ἐπϊκήδειος, ον, Plat.; ἐπϊτᾰ́φιος, ον, Plat.

To perform funereal rites, κτερΐζω, fut. -ΐσω, but usu., even in Hom., κτερῐῶ, only act., sometimes κτ. τάφῳ, sometimes c. acc. cogn. κτ. κτέρεα, etc., Hom., Simon., Soph., Eur.; κτερεΐζω, fut. -ΐξω, only act., Hom., Ap. Rh.; ἐφᾰγνΐζω, fut. -ΐσω, Soph.; ἐγκτερεΐζω, Ap. Rh.

Funnel, ᾰ, χοάνη, ἡ, Ar.; χώνη, ἡ, Pherecr.

Fur, δορά, ἡ, Eur. *Vid.* Skin.

A fur garment, σῖσυρνα, ἡ, Æsch., Hdt.; σῖσῦρα, ἡ, Ar.; καυνᾰ́κη, ἡ, Ar.

Like fur, σῐσυρνώδης, ες, Soph.

Furious, μάργος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Ap. Rh.; ἐμμεμαώς, ῦῖα, ός, gen. ῶτος, etc., for ότος, Hom., Hes., Ap. Rh.; αἴθοψ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, but rarely used except as masc., Hes., Soph.; τρῐπάλτος, ον (of calamity), Æsch.; μᾰνῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; ἄμοτος, ον, Theoc., Mosch.; ἄγριος, α, ον, Plat.

Made furious by grief, ὀξῠθηκτος, ον, Soph.

To be furious, λυσσάω, Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* To rage.

My mind is furious, ἐμμέμονε (from ἐμμαίνομαι) φρήν, Soph.

Furiously, μανικῶς, Xen.; ἐπιῤῥοίβδην, Ap. Rh.

Furl, to, μῑρύομαι, mid., no pass., Hom.; στέλλω, and mid., but not pass. in this sense, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; συστέλλω, Ar.; ὑφίημι (ἵη Ep., ἴη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -ἧκα, perf. pass. -εῖμαι, h., Soph.

To cease to furl, ὑποστέλλω, c. acc. of the sail, the person understood, Pind., -ομαι, mid., "to furl," Dem.

With furled sails (of the person), ὑφειμένος, often metaph., Soph.

Furlong, ᾰ, στᾰδῐον, τό, Ar., Hdt., Xen.; στᾰδιος, ὁ, in pl., Hdt., Xen.

Three furlongs long, τριστᾰδιος, ον, Plat.

Furnace, ᾰ, ἰπνός, ὁ, Ar., Hdt.; κᾰμῖνος, ἡ, Hdt., Xen.

One who works in a furnace, ἰπνοπλᾰ́θος, ὁ, Plat.; fem. κᾰμῑνώ, Hom.

Furnish, to, ᾰ́ρω, fut. ᾰ́ρσω, aor. 1 ἦρσα, aor. 2 ἤρᾰρον (sometimes used also in pass. sens.), perf. ᾰ́ρηρα, part. ἀρηρώς, fem. usu. ᾰ́ρᾰρυῖα in pass. sens., pluperf. ἀρήρειν, no other tenses in this sense, Hom.; κορύσσω, fut. -ύξω, but aor. 1 mid. in Hom. usu. ἐκορυσσάμην, perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Pind.; προξενέω, Soph.; σκευάζω, Hdt.; κατασκευάζω, Xen.; συγκατασκευάζω, Xen., Plat., Isoc.; [παρέχω, Hom., Hdt., Att.; πορΐζω, Att.]

To furnish besides, προσπᾰρέχω, and mid., no pass., imperf. -εῖχον, fut. -έξω and -σχήσω, aor. 2 -έσχον, part. -σχών, etc., Thuc., Plat.

To furnish in turn, ἀντισκευάζομαι, mid., Xen.; [ἀντιπαρέχω, Thuc.]

To furnish (a person) *with*, συναρτύνω, c. acc. pers., dat. rei, Ap. Rh.

One must furnish (i. e., provide), πᾰρεκτέον, Xen.

Furnished with, κᾰτήρης, ες, c. dat., Eur.

To be furnished with, καίνῡμαι, only in perf. κέκασμαι, and pluperf., Pind., Eur. *Vid.* To provide, To equip.

[Furnishing (adj.), πορῐστικός, ή, όν, Plat.]

[*Furnishing* (subst.), παροχῆ, ἡ, Thuc.]

Furniture, σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Dem.; ἐπϊπλα, τά, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπϊπλοα, τά, Hdt.; κᾰτα-

σκευή, ἡ, Thuc., Xen.; σκευάρια, τά, Æschin.

FURROW, A, ὄγμος, ὁ, Hom., h., Theoc.; ὦλξ, ἡ, only in acc. sing. and pl. ὦλκα and ὤλκας, Hom., Ap. Rh.; αὖλαξ, ᾱκος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., Theoc.; ἄλοξ, οκος, ἡ, Trag., Ar.; ὀλκός, ὁ, often metaph. of any track, Soph., Xen., Ap. Rh.

To slip out of the right furrow, παραπαίω, only act., Theoph.

FURROW, TO, ἀλοκίζω, Ar.; κᾰτᾰλοκίζω, Eur.; *drawing straight furrows*, ὀρθὰς αὔλακας ἐντᾰνύσας, Pind.

FURROWED, τμητός, ή, όν, Soph.; with many furrows, πολυαῦλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Anth.

FURTHER, πρόσω, often Hom. πρόσσω, also Pind. and Att. πόρσω, also πόρρω, Plat., etc., also compar. προσωτέρω, -τάτω, and (in Pind.) πόρσιον, πόρσιστα, Omn.; προτέρω, Hom., Ap. Rh.; πέρα, sometimes c. gen., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; περαιτέρω, sometimes c. gen., Trag., Xen., Plat., Isoc.; παροιτέρω, Ap. Rh.

[*Further in the night, a river*, etc., πρόσω τῆς νυκτός, Hdt., τοῦ ποταμοῦ, Xen.]

[*On the further side of* (esp. water), πέραν (τοῦ ποταμοῦ), Hom., etc.]

The further side of Sicily, τὰ ἐπέκεινα τῆς Σικελίας, Thuc.

It can go no further, λείπει μηδεμίαν ὑπερβολήν, Isoc.; οὐκ ἔχει ὑπερβολήν, Dem.

[*To shoot further than the Cretans can*, τοξεύω ὅσον οὔτε οἱ Κρῆτες . . . δύνανται, Xen.]

Further, adj., ὑπέρτερος, α, ον, Soph.

Leading further (of a road), περαίτερος, α, ον, Pind.

FURTHER, TO, προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. dat. pers., gen. of the object, Hes.; ἐπισπεύδω, c. acc. of the object, Isoc.

FURTHEST, ἔσχατος, η, ον, Omn.

FURTIVE, κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.

Furtive (esp. of love, etc.), σκότιος, α, ον, Hom., Eur. *Vid.* SECRET.

FURTIVELY, κρυπτᾰδία, Hom.; λᾰθρη, Att. λᾰθρᾷ (also λᾰθρᾰ, h.), Omn. *Vid.* SECRETLY.

FURY, λύσσα, ἡ, Hom., Trag., Ar., Xen., Plat.; μᾰνία, ἡ, Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc., Dem.; οἰστρομανία, ἡ, Hipp. *Vid.* RAGE.

FURY, A, THE FURIES, Ἐρῑνύς, gen. ύος, ἡ, oftener in pl., gen. pl. Ἐρῑνῦν, Eur. (ῡ in trisyll. cases, ῠ in quadrisyll.), Omn.; in pl. Μαινάδες, αἱ, Æsch.; Σεμναί, αἱ, Æsch., Eur.; Σεμναὶ Θεαί, Soph., Ar., Thuc.; Εὐμενίδες, αἱ, Soph., Eur.; Ἀραί, αἱ (the name by which they are called in the regions below according to their own account), Æsch.

FUSE, TO (metals, etc.), συγχωνεύω, Lycurg., Dem.

FUSS—*to make a fuss*, ϑᾰλασσοκοπέω, Ar.

FUTILE, φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn.

FUTILITY, φαυλότης, ητος, ἡ, Xen.

FUTURE, μέλλων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Pind., Omn. Att.; *the future*, τὸ ἐσσόμενον, τὰ ἐσσόμενα, Hes.; ὁ ἐπίλοιπος χρόνος, αἱ ἐπίλοιποι ἡμέραι, Pind., Hdt., Plat., Isoc.; ὁ ἐπαντέλλων χρόνος, Pind.; ὁ ἐπιῤῥέων χρόνος, Æsch.; ὁ προσέρπων χρόνος, Pind.; τὸ προσέρπον, Æsch.; τὸ ἐπιόν, Eur.; ὁ ἐπιὼν (contr. οὐπιὼν) χρόνος, Xen., Plat., Isoc.; ὁ ἔπειτα βίος, Plat.; [ὁ χρόνος μέλλων, Plat.; τὸ μέλλον, Thuc.]

The immediate and the remote future, τὸ τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον, Soph.

He looks both to the present and the future, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει (poet. for ὀπίσω), Hom.

Not understanding either the present or the future, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω, Soph., so, *the future*, τὠπίσω, Trag. ap. Stob.

Future generations, οἱ ἐπιγιγνόμενοι, Thuc.

[*The future* (*tense*), ὁ μέλλων, Gram.]

For the future, in future, ὀπίσω, and poet. ὀπίσσω, also ἐς ὀπίσσω, Hom., Hes.; ὄπισθε, or ὄπισθεν, Hom., Hes.; αὖθις, Omn.; τὸ λοιπόν, Eur. *Vid.* HEREAFTER.

To be future, μέλλω, augment often doubled, e. g., ἤμελλον, imperf., fut. μελλήσω, rare except in pres. and imperf. (Thuc. also has pres. pass. in the same sense), Omn. *Vid.* ABOUT.

G.

GABBLE, TO, λᾰλᾰγέω, Pind., Theoc.

GABION, A, ταρσός, ὁ, Theoc.

GABLE, A, ᾱετός, ο, Ar.; ἀέτωμα, ᾰτος, τό, Hippoc.

GAD, TO—*fond of gadding about*, φῐλέξοδος, ον, Epich.

GAD-FLY, A, οἶστρος, ὁ, Hom., Æsch., Plat.; μυῖψ, ῶπος, ὁ, Æsch.

The sting of a gad-fly, οἰστρημα, ᾰτος, τό, Soph.

Driven about by a gad-fly, οἰστροπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Trag.; οἰστρήλᾰτος, ον, Æsch.; οἰστροδίνητος, ον, Æsch.; οἰστροδόνητος, ον, Æsch.; οἰστρόδονος, ον, Æsch.

GAG, A, πάσσᾰλος, ὁ, Ar.

GAG, TO, στομόω, Hdt.

GAGE, A, πίστις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* PLEDGE.

GAGE, TO, ἐγγυάομαι, Hom., Plat. *Vid.* TO PLEDGE.

GAILY, εὐφρόνως, Pind., Æsch.; ἡδέως, Soph., Eur.

GAIN, ὄνειαρ, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Theoc.; κέρδος, τό, Omn.; λῆμμα, ᾰτος, τό, Sapph., Soph., Plat., Isoc., Dem.; τὸ κερδᾰλέον, Æsch.; πλεονέκτημα, ατος, τό, Plat.

Gain, or *an acquiring gain*, χρημᾰτισμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; χρημᾰτῐσις, εως, ἡ, Xen.; εἰργᾰσία, ᾱ, Xen., Dem., Arist.

Discreditable gain, αἰσχροκέρδεια, ᾱ, Soph., Plat., Dem., Dinarch.

Love of gain, φῐλοκέρδεια, ᾱ, Theogn., Pind., Ar., Plat.

An unexpected gain, εὕρημα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἕρμαιον, τό, Soph., Plat.

Overcome by desire of gain, κέρδεσιν νῑκώμενος, Æsch.

One who seeks gain, ἀλφηστής, οῦ, ὁ, often also as adj., Hom., Æsch., Soph.

Fond of gain, φῐλοκερδής, ές, Theogn., Pind., Ar., Plat.

Seeking discreditable gain, αἰσχροκερδής, ές, Dem., Andoc.

Of or *belonging to gain*, χρημᾰτιστῐκός, ή, όν, of omens, etc., Xen., Plat.

With a view to gain, from desire of gain, κερδᾰλέως, Thuc.

[*To count* or *reckon as gain*, κέρδος λέγω, Soph.]

To be fond of gain, φιλοκερδέω, Xen.

GAIN, TO, κάμνομαι, mid., only in aor. 2 ἐκᾰμόμην (with personal toil), Hom.; ἀφαιρέομαι, mid., aor. 2 ἀφειλόμην, esp. victory, etc., Hom.; ἐμπολάω and -ομαι, mid. (the only voice in Hom.), Hom., Trag.; αἴρομαι, and poet. (including Trag.) ἀείρομαι, fut. ἄρῡμαι, aor. 2 ἠρόμην, Hom., Soph.; ἐξαίρομαι, Hom., Pind.; φέρω (3d sing. also φέρησι, as if from φέρημι, Hom.), fut. οἴσομαι (Hom. and Pind. also have, as if from a fut. act. or tense formed from it, imper. οἶσε, infin. οἴσειν, οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεγκα, Att., ἤνεικα, Hom., aor. 2 ἤνεγκον, Att. ἤνεικον, Hom., aor. 1 pass. ἠνείχθην, other tenses (except imperf. act. and pres. and imperf. mid.) rare, Hom., Eur., Hdt., Plat.; ἐκφέρομαι, mid., esp. of victory, etc., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; ἀρνῦμαι, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Plat.; κτάομαι, mid., with perf. pass. ἔκτημαι and κέκτημαι in act. sens., Omn.; λαμβάνω, fut. λήψομαι (Dor. also λαψοῦμαι), no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. (not Att.) ἔλλαβον, also λᾰβέσκον, perf. εἴληφα (also λελᾰβηκα, Ion.), perf. pass. εἴλημμαι (also λέλημμαι), aor. 2 mid. ἐλᾰβόμην, poet. also ἐλλαβ. and λελαβόμην (only Hom.), Omn.; ληΐζομαι, mid., fut. ληΐσομαι, poet. ληΐσσομαι (not Att.), aor. 1 ἐληΐσᾰμην, poet. also σσ. (contr. ἐλησάμην, Eur.), Hes., Simon.; κερδαίνω (also Ion. fut. κερδήσομαι), aor. 1 ἐκέρδανα, no perf., no mid. or pass., Hes. and Omn. post Hom.; ἀποκερδαίνω, Andoc.; τυγχάνω, fut. τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτῠχον (subj. also τύχωμι, Hom.), also aor. 1 ἐτύχησα (not Att.), perf. τετύχηκα, c. gen., sometimes (rarely) c. acc., no mid. or pass., Omn. post Hom.; ἐπιτυγχάνω, c. gen. (of gaining a lawsuit), Dem.; ϑιγγάνω, only in pres., imperf., fut. ϑίξομαι, and aor. 2 ἔϑῐγον, c. gen., Pind.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, aor. 2 εὗρον, perf. εὕρηκα, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέϑην, often ηὑρ., fut. 1 pass. εὑρηϑήσομαι, also fut. mid., sometimes in pass. sens. (if this when so found is not rather paulo-post fut.), also aor. 1 mid. ηὑράμην (Anth.), Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξευρίσκω, Pind.; μάρπτω, aor. 2 poet. also μέμαρπον, ἔμᾰπον, and μέμᾰπον, only act., Pind.; ἐπισπάω, -σπάσω, Soph., Hdt.; ἐξεμπολάω, Soph.; διαπράσσομαι, mid., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰργ., perf. pass. sometimes in act. sens., Ar., Hdt., Dem.; ἐνεργάζομαι, Hdt., Dem.;

no mid. or pass., Dem.; *ἐνεργολᾰβέω*, Æschin.

To gain a prize, a victory, a battle, etc., *νίκημι*, only pres. act., c. acc. of the prize, Pind.; *νῑκάω*, c. acc. or sine cas., Pind., Thuc., Dem.; *νῑκηφορέω* (metaph.), c. acc., Eur.; *κρατέω*, Dem.

[*To gain a prize* or *victory in the Olympic games*, c. acc. cogn., *Ὀλύμπια νικάω*, Thuc.; *Ὀλυμπιάδα νικάω*, Hdt.]

To gain (an action at law), *αἱρέω*, no aor. 1 act., aor. 2 *εἷλον*, Plat., Dem.

To gain money, *χρημᾰτίζομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sens., no pass. in pass. sens., Thuc., Plat., Dinarch.

To gain discreditably, *αἰσχροκερδέω*, only act., Hyperid.

To gain (with an idea of *unjustly gaining* implied), *πλεονεκτέω*, also fut. mid., but no other tense of mid., in pass. of the person from whom such gain is acquired, c. dat. of what is gained from him, Xen., Dem.; *κᾰτᾰκερδαίνω*, only act., Xen.

To gain besides, *προσκερδαίνω*, also with perf. *προσκεκέρδηκα*, Dem.

To gain over (friends), *προσκτάομαι*, Hdt.; *ἐπᾰγομαι*, mid., no aor. 1, aor. 2 *ἐπηγᾰγόμην*, Thuc.; *παρασπάομαι*, mid., Xen.; *πᾰρ᾽ἔμαι*, mid., aor. 1 *παρηκᾰμην*, c. gen. or c. acc., Plat.; *παρασκευάζομαι*, mid., and sometimes *-ζω*, act., Xen., Lys., Andoc., Dem.; *ὑποποιέομαι*, mid. (esp. by underhand tricks), Dem., Arist. *Vid.* To conciliate.

[*To gain over by argument*, *προσβιᾰ́ζω λέγων*, Ar., or *τῷ λόγῳ*, Xen., Plat.]

You will gain nothing by it, *οὐδὲν προτερήσετε*, Phil. ap. Dem.

Gaining his point (of an arguer), *τυχὼν γνώμης*, Soph.

One must gain, *οἰστέον*, Soph.

One must gain money, *χρημᾰτιστέον*, Xen.

Having gained one's object, *ἐπήβολος*, *ον*, c. gen., Hom., Soph., Hdt.; *ἐγκρατής*, *ές*, c. gen., Soph., Hdt.

Easy to be gained, *εὐθήρᾰτος*, *ον*, Xen.

Gainful, *κερδαλέος*, *α*, *ον*, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; *ἐρμαῖος*, *α*, *ον*, Æsch., Dem.

Gainsay, to, *ἀρνέομαι*, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. *τό* and infin., or c. neg. *οὐ*, or *μή* and infin., or c. *ὅτι οὐ*, *ὡς οὐ* and indic., Omn. *Vid.* To deny.

Gait, *δρᾰ́μημα*, *ᾰτος*, *τό*, Æsch.; *κέλευθος*, *ἡ*, only sing. in this sense, Eur.; *βᾰ́δῐσις*, *εως*, *ἡ*, Ar.; *βᾰ́δισμα*, *ᾰτος*, *τό*, Xen., Dem.; *βᾰδῐσμός*, *ὁ*, Plat.; *πορεία*, *ἡ*, Plat.

Gaiter, *κνημὶς* (*ῖδος*, *ἡ*) *ῥαπτή*, Hom.; *περικνήμιον*, *τό*, Hipp.

Galaxy, the, *γᾰλαξίας*, *ου*, *ὁ*, Diod.

[Galbanum, *χαλβάνη*, *ἡ*, Theophr.; *of* or *relating to galbanum*, *χαλβανόεις*, *εσσα*, *εν*, Nic.]

Gale, *α*, *ἀήτης*, *ου*, *ὁ*, Hom.; *ἀήτη*, *ἡ*, Hes. *Vid.* Wind.

A favorable gale, *οὖρος*, *ὁ*, Omn. poet., Xen.

Gall, *χόλος*, *ὁ*, Hom.; *χολή*, *ἡ*, Eur., Plat., Diphil.

The gall bladder, *χολαί*, *αἱ*, Soph.; *χολῆς δοχαί*, Eur.

Steeped in gall, *μελάγχολος*, *ον*, Soph.

Gall, to, *θλίβω*, Ar.; metaph. *δᾰ́κνω*, fut. *δήξομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔδᾰκον*, perf. *δέδηχα*, perf. pass. *δέδηγμαι*, etc., in pass., usu. c. *ἐπί* and dat., or *ὑπό* and gen. of the cause, Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* To anger, To annoy.

To be galled, *ἐπῐτρῑ́βομαι*, c. acc. of the part injured, Ar.

[Gall-insect, the, *ψήν*, gen. *ψηνός*, *ὁ*, Hdt., Ar., Arist.]

Gall-nut, *α*, *κηκίς*, *ῐ́δος*, *ἡ*, Dem.

Gallant, *ής* and *ήϋς*, only masc. and neut. *ἠΰ*, gen. *ἠέος*, acc. *ἑῦν*, Hom. *Vid.* Brave.

Gallantry, *ἀλκή*, *ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Eur. *Vid.* Bravery.

Gallery, *α*, *περῐ́δρομος*, *ὁ*, Xen.; *διῆρες μέλᾰθρον*, Eur.

To write (plays) "*for the galleries*," *βωμολοχεύομαι*, mid., Ar.

Plays written "for the galleries." *βωμόλοχα ἔπη*, Ar.

[*Surrounded with a gallery*, *περίστῡλος*, *ον* (e. g., *αὐλή*), Hdt.]

Galley, *α*, *ᾰ́κᾰτος*, *ἡ*, Theogn., Pind., Eur., Hdt. *Vid.* Boat.

Gallon, *α*, *χόος*, contr. *χοῦς*, *ὁ*, gen. *χοός*, *χοῦ*, *χοῦν*, also irreg. gen. *χοώς*, acc. *χόᾱ*, pl. *χόες*, *χοῶν*, *χουσί*, *χόας* (very nearly a gallon, more than three quarts), Ar., Plat.; [(dry measure), *ἡμίεκτον*, *τό*, Dem., Theophr.]

[*A two-gallon measure* (dry), *ἑκτεύς*, *έως*, *ὁ*, Dem.; *twelve gallons*, *μέδῐμνος*, *ὁ* (also *ἡ* in Hdt.), Hes., Hdt.]

[*A nine-gallon measure*, *μετρητής*, *ὁ*, Dem.; *ἀμφορεύς*, *έως*, *ὁ*, Hdt.]

Gallop, to, *πάλλω*, in imperf., Eur.

Mounted on horses, they galloped about, *νῶθ᾽ ἵπποις ἐπιβάντες ἐθύνειον*, Hes.

Gamble, to, *κῡβεύω*, only act., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

To gamble away (i. e., lose in gambling), *κᾰτᾰκῡβεύω*, Lys., Æschin.

Fond of gambling, *φῐλόκῡβος*, *ον*, Ar. *Vid.* Die.

Gambol, to, *ἄτάλλω*, only pres. and imperf. act., Hom., Mosch. *Vid.* To play.

Game (i. e., beasts to be hunted), *θήρ*, *θηρός*, *ὁ*, Xen.; *κῡνηγέσιον*, *τό*, Xen.; *ἄγρα*, *ἡ*, Hdt. *Vid.* Beasts.

Abounding in game, *πολῡ́θηρος*, *ον*, Eur.

Void of game, *ἄθηρος*, *ον*, Hdt.

Game (i. e., play, sport), *παιδιά*, *ἡ*, Æsch., Eur., Ar., Omn. Att. prose; *παιγνιά*, *ἡ*, and *παίγνια*, *τά*, Hdt., Xen., Theoc. *Vid.* Play.

A game or *contest at any great festival*, *ἀγών*, *ῶνος*, *ὁ*, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *ἆθλον*, and poet. (includ. Trag.) *ἄεθλον*, *τό*, usu. in pl., Hom., Soph., Eur., Xen.; *ἄμιλλα*, *ἡ*, Pind., Omn. Att. *Vid.* Contest.

Of or *belonging to the games*, or *presiding over them*, *ἀγώνιος*, *ον*, Pind., Æsch., Soph.; *ἐναγώνιος*, *ον*, also contending in the games, Simon., Pind., Æsch.

To contend in the games, *ἀθλεύω*, or *ἀεθλεύω*, or *ἀεθλέω*, or *ἀθλέω* (the latter the only Att. form), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *ἀγωνῐ́ζομαι*, mid., fut. *-ῐσομαι*, Att. *-ιοῦμαι*, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Dem. *Vid.* To contend.

[*To direct the games*, *ἀγωνοθετέω*, Thuc.]

[*President at the games*, *ἀγωνοθέτης*, *ου*, *ο*, Hdt.]

Gamester, *α*, *κῡβευτής*, *οῦ*, *ὁ*, Soph.; *σκῐρᾰφευτής*, *οῦ*, *ὁ*, Amphis.

A fellow-gamester, *συγκῡβευτής*, *ὁ*, Æschin.

Gaming-house, *α*, *κῡβεῖον*, *τό*, Æschin.; *σκιρᾰφειον* and *σκῖρᾰφιον*, *τό*, Theopomp. (Com.), Amphis., Isoc.

Gaming-table, *α*, *τηλία*, *ἡ*, Æsch.

[Gamut, the (in music), *διάγραμμα*, *ᾰτος*, *τό*, Phanias.]

Gang, *α*, *ἴλη*, *ἡ*, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Company, Band.

[Gangrene, *γάγγραινα*, *ἡ*, Hipp.; *σφάκελος*, *ὁ*, Hipp., Galen. *Vid.* Syn. 137.]

Gangway, *ἄποβᾶ᾽θρα*, *ἡ*, Soph., Hdt., Thuc.

Gaol, *α*, *εἰρκτή*, *ἡ*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *εἰργμός*, *ὁ*, Plat.: *δεσμωτήριον*, *τό*, Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* Prison.

Gaoler, *α*, *εἰργμοφύλαξ*, *ᾰκος*, *ὁ*, Xen.

Gap, *α*, *διᾰ́λειμμα*, *ᾰτος*, *τό*, Plat.; *πᾰρᾰ́δρομον*, *τό*, in pl., Xen.; *τὸ διαλεῖπον*, Xen.

To leave a gap, *διαλείπω*, Hdt., Thuc.

A gap had been left, or *was left*, *διαλέλειπτο*, Hdt.

They marched, leaving a great gap between every two men, *διέχοντες πολὺ ἦεσαν*, Thuc.

Full of gaps, *πολύκενος*, *ον*, Arist.

[*To stand in the gap*, *ἀντιβαίνω*, Ar.]

Gape, to, *χαίνω*, rare except in aor. 2 *ἔχᾰνον*, perf. *κέχηνα* in pres. sens., Hom., Anac., Soph., Ar., Plat.; *χάσκω*, only pres. and imperf. act. (which are used for the pres. and imperf. of prec.), Sol., Ar., Xen.; *ἀνᾰχαίνω* and *ἀνᾰχάσκω*, Ar.; *ὑποχάσκω*, Ar., Xen.; *χασμάω*, also *-ομαι*, mid., Ar., Plat.

To gape at, *χασκάζω*, c. acc., Ar.

To gape about or *around*, *ἀμφίχάσκω* and *ἀμφιχαίνω*, Æsch., Soph.; *περιχάσκω*, Hipp.

To gape (of things breaking to pieces), *διᾰχάσκω*, Ar.

[*To gape open*, *χαλάω* (intr.), Xen.; *χασμάομαι*, Plat.]

To look gaping about, *κοικύλλω*, only pres. and imperf. act., Ar.

[Gaper, *α*, *κεχηνώς*, *ὁ*, Ar.]

Gaping, *α*, *χάσμα*, *ᾰτος*, *τό*, Eur.; *χάσμημα*, *ᾰτος*, *τό*, Ar.; *χάσμη*, *ἡ*, Plat.

Garb, *ἐσθής*, *ῆτος*, *ἡ*, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; *σκευή*, *ἡ*, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Dress.

Garbage, *τρᾰχήλια*, *τά*, Ar., Hipp.

Garden, *α*, *ἄλωή* (only if fertile), *ἡ*, Hom.; *πρᾰσία*, *ἡ*, Hom.; *ὄρχᾰτος*, *ὁ*, Hom., Eur.; *ὄρχος*, *ὁ*, Hom., Hes., Ar., Xen.; *κῆπος*, *ὁ*, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Dem., Theoc.; *κήπιον*, *τό*, Thuc.

A nursery garden, *φῠτουργεῖον*, *τό*, Diod.

The attending to a garden, being a gardener, *κηπεία*, *ἡ*, Plat.; *φῠτουργία*, *ἡ*, Theoph.; *φῠτοσκᾰ́φια*, *ἡ*, Anth.

To be raised in a garden, *κηπεύομαι*, Theoph.

Garden-stuff (any thing grown in a garden), *κήπευμα*, *ᾰτος*, *τό*, Ar.

Gardener, *α*, *φῐτῠποιμήν*, *ένος*, *ὁ*, Æsch.; *κηπωρός*, *ὁ*, Archil., Plat.; *κηπεύς*, *ὁ*, Philyll.; *ἀλωεύς*, *ὁ*, Ap. Rh.; *φῠτοσκᾰ́φος*, *ὁ*, sometimes as adj. (i. e., *φυτ. ἀνήρ*), Theoc., Ap. Rh.; *φῠτουργός*, *ὁ*, Anth.

Of or *belonging to a gardener*, κηπουρῐκός, ή, όν, Plat.

GARGLE, A, ᾿ἀνᾰγαργᾰριστον, τό, Hipp.

GARGLE, TO, ᾿ἀνᾰκογχῠλιάζω, Plat.; ᾿ἀνᾰγαργᾰρίζω, Hipp.

GARGLING, ᾿ἀνᾰκογχῠλιασμός, ὁ, Ath.

GARLAND, A, στέμμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; στέφᾰνος, ὁ, Omn. post Hom.; στεφᾰνωμα, ᾰτος, τό, Theogn., Pind., Soph.; στεφᾰνίσκος, ο, Anac.; ἔρνος, τό, Pind.; κορωνίς, ῐδος, ή, Stesich.; μῖτρα (worn by victors), ή, Pind.; πλόκος, ὁ, Pind., Eur.; στέφος, τό, Trag. *Vid.* CROWN, CHAPLET.

A garland worn on the neck, ᾿ὑποθῡμῐ́ς, ῐδος, ή, Sapph., Alcæ., Anac.

Having a garland for the prize (epith. of the games), στεφᾰνηφόρος, ον, Hdt., Andoc.; στεφᾰνῖτης, ου, ὁ, only masc. (agreeing with ἀγών), Xen., Lycurg., Dem.

Wearing a garland, στεφᾰνηφόρος, ον, Eur.; *fond of garlands*, φῐλοστέφᾰνος, ον, h., Eur.; *with beautiful garland*, καλλιστέφᾰνος, ον, Eur.; *with golden garland*, χρῡσοστέφᾰνος, ον, Hes., h., Pind.; χρυσεοστέφᾰνος, ον, Eur.; *with new garland*, νεοθρεπτος, ον, Theoc.

To wear a garland, στεφᾰνηφορέω, Dem. *Vid.* TO BE CROWNED.

The wearing a garland, στεφᾰνηφορία, ή, Pind., Eur., Æschin.

To plait garlands, στεφᾰνηπλοκέω, Ar.

Plaiting garlands, στεφᾰνηπλόκος, ον, Theoph.

Plaited in garlands, στεφᾰνώδης, ες, Eur.

Fit to be plaited in, fit for garlands, στεφανωτρίς, ῐδος, ή, only fem., Apolloph.

To deck with garlands, στέφω, Hes., Trag., Xen., Plat.; στεφανόω, Pind., Soph., Eur., Omn. Att. prose; ἐπιστεφᾰνόω, Pind.; κᾰτᾰστέφω, Eur.; ἐκστέφω, Soph., Eur.; στεμμᾰτέω, Eur. *Vid.* TO CROWN.

GARLIC, σκόροδον, τό, Ar., Hdt., Xen., Lys.; σκορᾰδιον, τό, Ar.; ᾿ἄγλις, ῐδος, ή, only in pl., Ar.; φῦσιγξ, ιγγος, ή, Hipp.; γελγίς, ῐδος, ή, pl. γέλγεις, Theoph., Anth.

Garlic pickle, σκοροδάλμη, ή, Ar., Cratin.

To feed on garlic, act., σκοροδίζω, Ar.; *to be fed on garlic*, φῦσιγγόομαι, Ar.

Like garlic, σκοροδομῐμητός, όν, Ar.

A garlic seller, γελγοπωλίς, ῐδος, ή, Cratin.

A seller of garlic and bread to any one, σκοροδυπανδοκευτριαρτοπῶλις, ῐδος, ή, Cratin.

To sell garlic, γελγοπωλέω, Hermipp.

[*Wild garlic*, ὀφιοσκόροδον, τό, Diosc.]

GARMENT, A, ῥῆγος, τό (properly of wool), Hom.; ἕσθος, τό, Hom., Ar.; φᾶρος, τό (but always ᾱ in Hom., though ᾰ in Hes.), Hom., Hes., Trag., Ap. Rh.; εἷμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἑσθής, ῆτος, ή, Omn.; πέπλος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Theoc.; ἔνδῠτον, τό, Simon., Eur.; ἱμᾰτιον, τό, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἱμᾰτίδιον, τό, Ar.; ἱματιᾰ́ριον, τό, Ar.; ἔσθημα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Trag., Thuc., ἀμφῐβληστρον, τό, Soph.; περῐβόλαιον, τό, Eur.; πόρπημα, ᾰτος, τό, Eur.; στολή, ή, Soph., Eur., Xen.; στολίς, ῐδος, ή, Eur.; στολμός, ὁ, Eur.; στόλισμα, ᾰτος, τό, Eur.; περῐκάλυμμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀμπεχόνη, ή, Xen., Plat.; ἀμπέχονον, τό, Ar., Theoc.; ἐμπερόνημα, ᾰτος, τό, Theoc. *Vid.* ROBE, GOWN, etc., and SYN. 269, 394.

Garments, κρόκου βαφαί, Æsch.

Linen garments, λίνα, τά, Æsch.

A summer garment, ᾿περίστριον, τό, Theoc.

A leather garment, σπολάς, ᾰδος, ή, Soph., Ar., Xen.; σῖσυρνα, ης, ή, Æsch., Hdt.; σῖσῦρα, ή, Ar.

A ragged garment, σπεῖρον, τό, Hom.

A thin, light garment, σπείριον, τό, Xen.

A garment covering the breast, προκόλπιον, τό, Theoph.; [*a garment buckled on (the shoulder)*, περονητρίς, ίδος, ή, Theoc.]

With long garments, ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ, only masc., usu. pl., Hom.; ἑλκεσῖπεπλος, ον, usu. in fem., Hom.; βᾰθῠστολμος, ον, Anth.

With handsome garments, εὐέανος, ον, Mosch.

With soft, delicate garments, τρῠφερωπέχονος, ον, Antiph.

With dark or *black garments* (as in mourning), κῡᾰνόπεπλος, ον, h.; φαιοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ή, Æsch.; μελαγκευθής, ές, Æsch.; μελᾰνείμων, ονος, ὁ καὶ ή, Æsch.; μελάμπεπλος, ον, Eur.; μελᾰνονεκυείμων, ονος, ὁ καὶ ή, Ar.; μελανοείμων, ὁ καὶ ή, Hipp.

To wear black garments, μελανειμονέω, Arist.

Wearing leather garments, σῖσυρνοφόρος, ον, Hdt.

Without garments, ᾿ἄπεπλος, ον, Pind.

With but one garment, οἰοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ή, Hom.; μονόπεπλος, ον, Eur.; οἰᾰ́νος, ον, Ap. Rh.

Destroying garments, λινοφθόρος, ον, Æsch.

GARNER, A, ᾿ἀποθήκη, ή, Thuc. *Vid.* BARN.

GARNER, TO, συγκομίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Xen. *Vid.* TO STORE, TO LAY UP.

GARNISH, GARNITURE, ᾿ἀγλάϊσμα, ᾰτος, τό, Pind., Eur. *Vid.* ORNAMENT.

GARNISH, TO, κοσμέω, Omn. *Vid.* TO ADORN.

GARRET, A, πύργος, ὁ, Hom., Dem.

GARRISON, A, φρουρίον, τό, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; φρουρά, ή, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; φῦλᾰκή, ή, Hdt., Xen.

A garrison (i. e., the soldiers in the garrison), φῦλᾰκες, οἱ, Thuc., Xen.; φρουροί, οἱ, Thuc., Xen.; ἐμφρουροι, οἱ, Xen.

A captain of a garrison, φρούραρχος, ὁ, Xen.

GARRISON, TO, φρουρέω (sometimes sine cas.), Hdt., Thuc., Isoc.; φῦλάσσω, fut. -ξω, Xen.

To garrison (i. e., to be in a place as a garrison), ἐμφρουρέω, Thuc.

He garrisons the cities, πόλεις ἐμφρούρους ποιεῖ, Dem.

GARRISONED, ἔμφρουρος, ον, Dem.

GARRULITY, πολῠλογία, ή, Xen., Plat. *Vid.* TALKATIVENESS.

GARRULOUS, πολῠμῦθος, ον, Hom.; πολυεπής, ές, Æsch.; πολῠλογος, ον, Xen., Plat. *Vid.* TALKATIVE.

GARTER, A, περισκελίς, ῐδος, ή, Menand.

GASH, A, τομή, ή, Soph., Eur.; ἄλοξ, οκος, ή, Æsch., Eur. *Vid.* WOUND.

GASH, TO, τέμνω, no aor. 1, aor. 2 ἔτᾰμον, infin. often in Hom. τᾰμέειν, perf. τέτμηκα, part. sync. τετμηώς, ότος, etc., in pass. sens. (Ap. Rh.), Omn. *Vid.* TO CUT, TO WOUND.

GASP, A, ἆσθμα, ᾰτος, τό, Pind.; πνεύματα, τά, pl., Hipp.

GASP, TO, ἀσθμαίνω, no perf., no mid. voice, Hom., Pind.; ἀσπαίρω, no perf., no mid. voice, Hom., Æsch., Eur., Antipho; ἀσπᾰρίζω, Arist.

Gasping for breath, κεκᾰφηὼς ᾿θῡμόν, Hom.

She gasped forth her soul (of Andromache fainting when she saw Hector dragged along by the chariot of Achilles), ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκᾰ́πυσσε, Hom.

GATE, A, πῦλη, ή, Omn.; πῠλίς, ῐδος, ή, h.; πύλωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* SYN. 262.

With wide gates, εὐρῠπῠλής, ές, Hom.; *with beautiful gates*, καλλῐ́πῠλος, ον, Anth.; *with brazen gates*, χαλκόπῠλος, ον, Eur., Hdt.

With two gates, δῐ́πῠλος, ον, Soph.; *with seven gates*, ἑπτᾰ́πῠλος, ον, Hom., Soph.; ἑπτᾰ́στομος, ον, Soph., Eur.; *with a hundred gates*, ἑκᾰτομπῠλος, ον, Hom.

The seven gates in the walls, ἑπτατειχεῖς ἔξοδοι, Æsch.

Having no gates, ᾿ἄπῠλωτος, ον, Xen.

Fighting at the gates, πῠλημᾰχος, ον, Stesich.; *watching at the gates*, πῠληδόκος, ον, h.

To furnish with gates, πυλόω, Ar., Xen.

GATE-KEEPER, A, πῠλᾰ́ρτης, ου, ὁ, Hom.; πῠλωρός, contr. πυλωρός, ὁ, Hom., Trag., Ap. Rh.

[*To be a gate-keeper*, πυλωρέω, Luc.]

[GATEWAY, προπύλαια, τά (esp. of a temple), Hdt.; πυλών, ῶνος, ὁ, Polyb.]

GATHER, TO, ῥῑ́πω (rarely, if ever, found in pass.), Hom., h., Pind., Eur., Hdt., Plat.; κᾰτᾰῥῑ́πω, Hdt.; λέγω, Hom., Pind.; συλλέγω, perf. pass. in this sense also συνείλεγμαι, Hom., Eur., Hdt., Xen.; κομίζω, fut. κομῐ́σω, Att. usu. κομιῶ, esp. of corn crops, etc., Hdt.; ἀμάω (the harvest), Hdt.; συγκομίζω, Hdt., Xen., διακνίζω, Mel.; ῥέπτω, Mosch. *Vid.* TO COLLECT.

To gather together σῡναίνῡμαι, only pres. and imperf., Hom.; σῡνᾰμάομαι, mid., Ap. Rh.

To gather (riches), ᾿ἀφύσσω, fut. -ύξω no mid. or pass., Hom.

To gather (courage), ἐνᾰγείρομαι, mid., Hom., Ap. Rh.

To gather fruit, ὀπωρίζω, c. acc. of the fruit, or of the tree from which, in mid. sine cas., no pass., Hdt., Plat., Theoph. *Vid.* TO PLUCK.

[*To gather grapes*, ῥᾰγίζω, Theoc.]

GATHERED — *newly gathered*, νεοθρεπτος, ον, Æsch.; νεόδροπος, ον, Æsch.; νεοσπάς, ᾰδος, ὁ καὶ ή καὶ τό, Soph.; νεότομος, ον, Eur.

To be gathered, κομιστέος, α, ον, Æsch.

GATHERING, A (of crops, etc.), κομῐδή, ή, Xen.; συγκομῐδή, ή, Thuc., Xen., Plat., Isoc.

A gathering (of people), ᾿ἄθροισμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* ASSEMBLY.

GAUDY, σῖγᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; λαμπρός, ά, όν, Pind., Soph., Eur., Xen., Isoc. *Vid.* SPLENDID, BRIGHT.

GAUGE, A, *μέτρον, τό*, Omn. *Vid.* MEASURE.

GAUGE, TO, *μετρέω*, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* TO MEASURE.

GAUNT, *σκελετός, ή, όν*, Plat. (Com.).

GAUNTLET. *Vid.* GLOVE.

GAY, *ἄτἄλὰ φρονέων*, Hom., Hes.

GAYETY (of spirits), *εὐθῡμία, ἡ*, Pind., Xen.; *φῐλοφροσῡνη, ἡ*, Xen.; *φαιδρότης, ητος, ἡ*, Isoc.

GAYLY, *φαιδρά*, Soph.; *φαιδρῶς*, Xen.

GAZE, TO, *παπταίνω*, no mid., Hom.; *ἀθρέω*, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; *ἄτενίζω*, c. *πρός* and acc., Arist. *Vid.* TO LOOK, and SYN. 343.

To gaze round, περῐβλέπω, Ar., Xen.

A gazing about, περῐβλεψις, εως, ἡ, Hipp.

GAZELLE, A, *δορκάς, ἄδος, ἡ*, Eur., Hdt., Xen.; *δορκή, ἡ*, Eur.

GEAR, *σκεύη, τά*, Ar., Thuc., Plat., etc.

GELD, TO, *ἐκτέμνω*, no aor. 1, aor. 2 *ἐξέτἄμον*, perf. *ἐκτέτμηκα*, etc., Soph., Hdt., Xen.

[GELDED, *ἄνορχος, ον*, Hipp.]

GELDING, A, *χλούνης, ου, ὁ* (Hom., Hes.), Æsch., Alex., Arist.; *τομίας, ου, ὁ*, Antiph.; *ἐκτομίας, ου, ὁ*, Hdt. *Vid.* EUNUCH.

GEM, A, *λίθος, ὁ καὶ ἡ*, Eur., Hdt.; [(in a ring), *ψηφίς, ῖδος, ἡ* (late), Longus.]

GENDER, *γένος, τό*, Plat.

[In grammar: *the masculine gender, τὸ ἀῤῥενικὸν (γένος)*, Plut.; *the feminine gender, τὸ θῆλυ (γένος)*, and *the neuter, τὸ οὐδέτερον*, Gram.]

GENEALOGICAL, *γενεᾶλογῐκός, ή, όν*, Polyb.

GENEALOGIST, A, *γενεᾶλόγος, ὁ*, Dion. H.

GENEALOGY, A, *γενεᾶλογία, ἡ*, or the tracing a genealogy, Plat. *Vid.* FAMILY, PEDIGREE.

To trace a genealogy, γενεᾶλογέω, sometimes c. acc. of the person whose genealogy is traced, Hdt., Xen., Plat.

GENERAL, *εἰωθώς, υῖα, ός*, Hom., Eur., Plat.; *σῠνήθης, ες*, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *ξυνός, ή, όν*, Ep. and poet. *Vid.* USUAL, COMMON.

General report, δημόθρους φήμη, ἡ, Æsch.

Adhering as closely as possible to the general meaning of what was really said, ἐχόμενος ὅτι ἐγγύτατα τῆς συμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, Thuc.

In general, ἐς τὸ πᾶν, Plat.; *ὅλως*, Arist.; *κατὰ ὅλον*, Plat.; *καθ' ὅλου*, Phil. ap. Dem.; [*καθόλου*, Xen.; *ἐπὶ πᾶν*, Plat.; *ὡς πλήθει*, Plat.; *ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον*, etc., Att.]

Orators in general who have spoken before now in this place, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων, Thuc.

GENERAL, A, *κοσμήτωρ, ορος, ὁ*, seldom without gen. of troops, Hom.; *ἀρχός, ὁ*, Hom., Pind., Æsch.; *τᾰ́γός, ὁ*, Hom., Æsch., Soph., Xen.; *ἄγέστρᾰτος* (of Minerva), Hes.; *λοχᾰγέτης, ου, ὁ*, Æsch., Eur.; *λοχᾰγός, ὁ*, Soph., Thuc., Xen.; *στρᾰτᾰρχος, ὁ*, Pind.; *στρατάρχης, ου, ὁ*, Æsch., Hdt.; *στρᾰτηλᾰ́της, ου, ὁ*, Trag.; *στρᾰτηγός, ὁ*, Omn. Att.; *ἡγητήρ, ῆρος, ὁ*, Pind.; *ἐφέτης, ου, ὁ*, Æsch.; *ἄρχων, οντος, ὁ*, Æsch., Thuc.; *ἀρχηγέτης, ου, ὁ*, Æsch.; *ἀρχηγός, ὁ*, Æsch., Epigr. ap. Thuc.; *κοσμητής, οῦ, ὁ*, and *κοσμητήρ, ῆρος, ὁ*, Epigr. ap. Æschin.

A general of the enemy, ἀντιστρᾰ́τηγος, ὁ, Thuc.

A fellow-general, συστρᾰ́τηγος, ὁ, Eur.

An under general (one of inferior rank), *ὑποστρᾰ́τηγος, ὁ*, Xen.

The most fit to be a general of all the generals, ἀξιοστρατηγότερος τῶν στρατηγῶν, Xen.

Of or *belonging to a general*, or *suited to a general*, or *skillful as a general, στρᾰτηγῐκός, ή, όν*, Xen., Plat., Isoc.; *στρᾰτηγητῐκός, ή, όν*, Plat.; *στρατηγίς, ῖδος, ἡ*, only fem. (of the tent, or standard, or flag of the commander-in-chief), Soph., Thuc., Andoc., Dem.

The office of general, στρᾰτηγία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *τᾰγεία, ἡ*, Xen.

It seemed rather an imitation of an absolute monarch than the behavior of a general, τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις ἢ στρατηγία, Thuc.

Like a good general, στρᾰτηγῐκῶς, Ar.

The general's quarters, στρᾰτηγεῖον, τό, Æschin.; *στρᾰτήγιον, τό*, Dem., Æschin.

He was at the gates of the quarters of the two generals, καὶ δὴ πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις, Soph.

To be general, στρᾰτηγέω, sine cas., or c. gen., or c. dat. of the troops, sometimes c. acc. of what is done by the general, Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *στρᾰτηλατέω*, sometimes c. gen. or dat. of the troops, Æsch., Eur.; *τᾰγεύω*, Xen.

To be a fellow-general, συστρᾰτηγέω, c. gen. of one's colleague, Dem.

To wish to be a general, στρᾰτηγιάω, Xen., Dem.

One must be a general, στρατηγητέον, Plat.

But this generalship was nothing more than running away, ἦν δ' αὕτη ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη ἢ ἀποδρᾶναι, Xen.

Lessons in generalship, στρατηγήματα, τά, Xen.

[GENERALISSIMO, *στρατηγὸς τῶν πάντων*, Xen.]

GENERALITY, THE, *οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πολλά*, Omn. Att.; *τὸ πολύ*, Eur., Xen.; *τὸ πολλόν*, Hdt.

GENERALLY. *Vid.* IN GENERAL.

GENERATE, TO, *φύω*, not in perf. or aor. 2, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Plat.; *τίκτω*, fut. *τέξομαι*, and *τεκοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔτεκον*, perf. *τέτοκα* (rare in mid., and only poet.), Omn.; *φῠ́τεύω*, Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys. *Vid.* TO BEGET, TO CAUSE.

GENERATION, *γένος, τό*, Hom., Hdt.; *γενεά, ἡ*, Hom., Hdt., Thuc.; *γουνή, ἡ*, Pind., Æsch.; *γένεσις* (opp. to *φθορά*), *ἡ*, Plat.

This present generation, ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον γενεά, Dem.

The third generation, τριτόσπορος γονή, Æsch.; *τρῐγονία, ἡ*, Dem.

To be in the third generation, τρῐγονέω, Theoph.

[GENERATIVE, *παιδοποιός, όν*, Hdt., Eur.; *παιδοσπόρος, ον*, Ar.]

GENERIC, *γενῐκός, ή, όν*, Arist.

A generic name or *term, ὄνομα περιέχον*, Arist.

GENEROSITY, *ἐλευθεριότης, ητος, ἡ*, Plat., Arist.; *πολῠδωρία, ἡ*, Xen. *Vid.* LIBERALITY.

Generosity (in treating others), *ἀρετή, ἡ*, Thuc.; *φιλανθρωπία, ἡ*, c. gen. of those toward whom it is exercised, Æschin.

GENEROUS, *μεγᾰλόδωρος, ον*, Ar.; *δοτῐκός, ή, όν*, Arist. *Vid.* LIBERAL.

Generous (in one's treatment of others), *φῐλάνθρωπος, ον*, Æsch., Xen.; (high-minded), *μεγαλόφρων, ον*, Plat.

GENEROUSLY, *φῐλανθρώπως*, Dem.

GENESIS, *Γένεσις, εως, ἡ*, O. T.

GENIAL, *ᾼλερός, ά, όν*, Æsch., Eur.

[GENITALS, *αἰδοῖα, τά*, Hom.; *μήδεα, τά*, only pl., Hom.; *τὰ μόρια*, Arist.]

GENITIVE, *γενῐκός, ή, όν*, Gram.

GENIUS (i. e., high mental qualities), *φρήν, φρενός, ἡ*, though it hardly answers to our use of the word without an epithet, Omn. poet. *Vid.* MIND.

Genius (i. e., disposition), *ὀργή, ἡ*, Omn. post Hom.; *ἦθος, τό*, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.

GENIUS, A (i. e., presiding angel), *Δαίμων, ονος, ο*, Hes., Theogn., Æsch., Plat.; *δαιμόνιον, τό*, Eur., Hdt., Xen., Plat.

An evil genius, κᾰκοδαίμων, ονος, ὁ, Ar.

To be under the power of a genius (usu. of an evil genius), *δαιμονάω*, only in act. voice, Æsch., Eur., Ar., Xen.

Suffering grief brought on by one's evil genius, δαιμονῶν ἄχη, Æsch.

GENTIAN, *γεντιᾱνή, ἡ*, Diosc.

GENTILITY, *εὐγένεια, ἡ*, Æsch., Eur., Xen., Plat.

GENTLE, *ἄγᾰνός, ή, όν*, Hom., Pind., Trag.; *εὔκηλος, ον*, Hom., Soph.; *μείλῐχος, ον*, Hom., Hes., h., Pind.; *μειλῐ́χιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Hes.; *γλῠκῠμείλῐχος, ον*, h.; *πέπων*, only masc., sometimes c. dat. of those toward whom, gen. *πέπονος*, compar. *πεπαίτερος*, Hom., Hes., Æsch., Soph.; *λιᾰρός, ά, όν*, Hom., Ap. Rh.; *μαλακός, ή, όν*, Hom., Pind., Trag., Ar., Thuc., Xen.; *μαλθᾰκός, ή, όν*, Hom., Pind., Trag., Plat.; *πρᾶΰς, εῖα, ύ*, and in masc. and neut. *πρᾶος, πρᾶον*, pl. nom. *πρᾶοι* and *πραεῖς*, dat. *πράοις* and *πραέσι*, acc. pl. masc. *πράους* and *πραεῖς*, but nom. and acc. neut. usu. *πραέα*, not *πρᾶα* (except in Arist.), gen. usu. *πραέων* or *πράων*, compar. *πρᾳ̃ΰτερος* and *πρᾳ̃ότερος*, etc., h., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *ἤμερος, α, ον*, and *ος, ον*, Pind., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; *ἡσῦχος, ον*, compar. *ἡσυχαίτερος*, but also *ἡσυχώτερος*, Trag., Xen., Plat.; *ἡσῦχαίος, α, ον*, Soph., Eur., Plat.; *ἀκασκαῖος, α, ον*, Æsch.; *πρευμενής, ές*, Æsch., Eur.; *εὐπέμπελος, ον*, Æsch.; *λεῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Æsch., Hdt., Plat.; *ἄτρεμαῖος, ον*, Eur.; *γᾰλῆνός, όν*, Eur.; *ἠρεμαῖος, α, ον*, Plat., compar. *ἠρεμέστερος*, Xen.; *πότῐμος, ον*, Theoc. *Vid.* SYN. 151.

Gentle (i. e., well-born), *εὐγενής, ές*, Ep. *εὐηγενής*, and sometimes *ἠϋγενής, ές*, Omn. *Vid.* NOBLE.

Gentle in disposition, ἄγᾰνόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. *ονος*, Hom.; *γλῠκῠθῡμος, ον*, Hom., Ar.; *πρᾳ̃ΰμητις, ὁ καὶ ἡ*, neut. *ι*, gen. *ιος*, Pind.

With gentle voice, μειλῐχόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Tyrt.

A gentle, steady breeze, πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκός, Ar.

To make gentle, πρᾳ̃ΰνω, Hes., h., Sol., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.

Gentle or *gentleman-like conduct, κᾰλοκᾰγᾰθία, ἡ*, Ar., Xen., Isoc., Dem.

GENTLEMAN, Α, καλοκἀγἀθός, ὁ, Arist.

A Persian gentleman, Πέρσης ἀνὴρ τῶν πεπαιδευμένων, Xen.

GENTLENESS, γἀλήνη, ἡ, Æsch.; πρευμένεια, ἡ, Eur.; πρᾰότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Arist.; ἡμερότης, ητος, ἡ, Plat.

Gentleness of disposition, ᾽ἀγἀνοφροσὕνη, ἡ, Hom.; εὐοργησία, ἡ, Eur.

GENTLY, ἦκα, Hom., Hes.; ἡσυχῆ, Pind., Eur., Pl.; ἡσὔχως, compr. ἡσυχαίτερον, superl. ἡσὔχαίτατα, Æsch., Xen., Plat.; ᾽ἄκᾶ, Pind.; ἠρέμᾰ and ἠρέμᾰς before a vowel, Ar., Xen., Plat.; ἠρεμαίως, Xen.; ἠρεμαῖα, Plat.; πρᾱόνως, Ar.; πρᾶως, Xen., Plat., Isoc.; πρευμενῶς, Æsch.; ἡμέρως, compar. ἡμερωτέρως, Plat.; λείως, Plat.; μειλἰχίως, Ap. Rh.; ᾽ἄτρέμᾰς, esp. of going, walking, etc., Xen., Dem.

Gently blowing, εὐκρᾰής, ές, Ap. Rh.

Gently flowing, ᾽ἀκἀλαρρείτης, ου, only masc., Hom.; ᾽ἀκἀλἀρρους, ον, contr. ους, ουν, Orph.

GENUINE, αὐθἴγενής, ές, Eur.; κᾰθᾰρός, ά, όν, Ar.

GENUS, γένος, τό, Plat.

GEOGRAPHICAL, γεωγρᾰφῐκός, ή, όν, Strabo.

GEOGRAPHY, γεωγρᾰφία, ἡ, Plat.

GEOMETRICAL, γεωμετρῐκός, ή, όν, Plat.; [*not geometrical*, ἀγεωμέτρητος, ον, Arist.]

[*Geometrical progression*, πολλαπλασία ἀναλογία, ἡ, Arist.]

GEOMETRICIAN, Α, γεωμέτρης, ου, ὁ, Plat.

To be a geometrician, make calculations as a geometrician, γεωμετρέω, Xen., Plat.

GEOMETRY, γεωμετρία, ἡ, Hdt., Plat.; ἡ γεωμετρική, Plat.

[*Ignorant of geometry*, ἀγεωμέτρητος, ον, Arist.]

GERM, THE (of any thing), σπέρμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Dem.

[GERMANDER, χαμαίδρυον, τό, and χαμαίδρῦς, ὕος, ἡ, Theophr.]

GERMINATE, TO, βλαστᾰ́νω, fut. βλαστήσω, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. also ἐβεβλαστήκειν, no aor. 1, aor. 2 ἔβλαστον, Pind., Trag., Thuc., Ap. Rh. *Vid.* TO BUD, TO BLOSSOM.

GESTICULATE, TO, μορφάζω, only act., Xen.; σχημᾰτίζω, act. mid. and pass., Xen., Plat.

To gesticulate with the hands, χειρονομέω, only act., Hdt., Xen.

To wish or *try to gesticulate*, χειρονομησείω, Cratin.

GESTICULATION (gesture), σχῆμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Plat.

GET, TO, κτάομαι, mid., c. perf. pass. κέκτημαι, sometimes also ἔκτημαι, perf. opt. κεκτῴμην, aor. 1 pass. in pass. sens., Omn.; κτεᾰτίζω only in aor. 1 act., κτεᾶτισα for ἐκτεᾶτῖσα, and in pres. mid., Hom., Theoc.; εἰσκτάομαι, Eur.; ᾽ἀνακτάομαι, Hdt., Xen.; κατακτάομαι, Soph., Plat., Isoc.; κατακτεᾰτίζω, Ap. Rh.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, and λαψοῦμαι Dor., no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, and poet. (not Att.) ἐλλᾰ́βον and λᾰ́βεσκον, perf. εἴληφα, and Ion. λελᾰ́βηκα, perf. pass. εἴλημμαι, and sometimes λέλημμαι, etc., Omn.; φύω, not in aor. 2 or perf. (of getting glory, sense, etc.), Soph., Hdt.; κᾰτεργάζομαι, all augmented tenses κᾰτειργ., perf. pass. sometimes in act. sense, sometimes in pass., Ar., Hdt., Xen., Plat.; πορίζω, and mid., Thuc., Xen., Plat., Dem.; περῐποιέω, and mid. (in act. voice often to get for some one else), Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO ACQUIRE, TO PROCURE, TO OBTAIN.

To get possession of, κρᾰτέω, c. gen., Æsch., Hdt., Thuc.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen., Thuc.

To get for one's self what is meant for another, πᾰρέλκομαι, mid., imperf. παρειλκόμην, Hom.

To get one's self what belongs to another, περιλαμβάνω, Isæ.

To get besides, in addition, προσλαμβάνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; προσκτάομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; προσεπικτάομαι, Hdt.

For you will get it for an obol, λήψει γἀρ ὀβολοῦ, Ar.

What should you get by it? τί ἂν προκόπτοις; Eur.

They got nothing by it, οὐδὲν προύκοπτον, Xen.

What should I get by it? τί ἂν προσθείμην πλέον; Soph.

You would get nothing by it, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις, Eur.

He got nothing by that, οὐκ ἔσπασε ταύτῃ γε, Ar.; ἡ μήριυθος οὐδὲν ἔσπασε, Ar.

[*What you have got by this is . . ., περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων . . .*, Dem.]

How do we get on? πῶς ἠκομεν; Eur.

If you think you will get on better with me, εἴ τι οἴεσθε μᾶλλον μετ᾽ ἐμοῦ εὐπορήσειν, Plat.

[*To get into one's head* (of wine). *Vid.* HEAD.]

[*To get over* (a severe sickness), περιφεύγω, Dem.]

One must get, κτητέον, Plat.

A getting, λῆψις, εως, ἡ, Soph., Plat.; κτῆσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἐπίκτησις, εως, ἡ, Soph., Arist.

A getting any thing additional, προσποίησις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* ACQUISITION.

Clever in getting, κτητῐκός, ή, όν, c. gen., Isoc.

Cleverness in getting, the art of getting, ἡ κτητική, Plat.

What may be got, is got, must be got, κτητός, ή, όν, Hom., Eur., Plat., Isoc.; ἐπίκτητος, ον, Hdt., Xen., Lycurg.

One who enables men to get, κτεᾰτειρα, only fem., c. gen. of what is get, epith. of the gods who grant victory, Æsch.

GHASTLINESS, ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat.

GHASTLY, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur. *Vid.* PALE.

GHOST, Α, φάσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Hdt.; φάντασμα, ᾰτος, τό, Eur.

A ghost or *shade of the dead*, σκιά, ἡ, Hom., Æsch.

[*To give up the ghost* (i. e., die), πνεῦμα ἀφίημι, ἀνίημι, μεθίημι, Trag.]

GHOUL, Α, Λᾰμια, ἡ, Ar.

GIANT, Α, Γῖγας, αντος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Plat.; Τῑτάν, ᾶνος, ὁ, usu. in pl., Hom., Hes., h., Æsch., Eur.; *the giants*, Γηγενεῖς, Eur. (Hes. gives the names of the Titans: Γαῖα . . . Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην, Κοῖόν τε Κρεῖόν Θ᾽, Ὑπερίονά τ᾽ Ἰάπετόν τε, Θείαν τε, Ῥείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ᾽ ἐρατεινήν. Τοὺς δὲ μέθ᾽ ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.)

Slaying giants, Τῑτᾰνοκτόνος, ον, h.; Γῖγαντοφόνος, ον, Eur.

A giant-killer, Γῖγαντολέτωρ, ορος, ὁ, Luc.; Γῖγαντολέτης, ου, ὁ, Luc.

A battle of giants, Γιγαντομᾰχία, ἡ, Plat.

[GIBBOUS, ἀμφίκυρτος, ον, Theophr., Luc.]

GIBE, Α, σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem., Æschin.; σκωμμᾰτιον, τό, Ar.; κωμῳδημα, ᾰτος, τό, Plat.; [*gibes*, ὄμφακες, αἱ, Plat. (Com.)]

GIBE, TO, σκώπτω, c. acc. or c. prep., Ar., Hdt., Plat., Æschin. *Vid.* TO JEER.

GIDDINESS, ᾽ἰλιγγος, ὁ, Plat.; σκοτοδῑνία, ἡ, Plat.; σκοτοδῖνη, ἡ, Hipp.

To have giddiness, be subject to giddiness, be giddy, ᾽ἰλιγγιάω, no mid., Ar., Plat.; σκοτοδινιάω, no mid., Ar., Plat.; σκοτόομαι, pass., Plat.; σκοτοδινέομαι, mid., Hipp.; ᾽ὑποδινέομαι, pass., Call.

To make giddy, ἀμφῐδονέω, only act., Theoc.

GIFT, Α, ὄνειαρ, ᾰτος, τό, in pl., Hom.; δωτῖνη, ἡ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; δόσις, εως, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Plat., Isoc.; δῶρον, τό, Omn.; δώς, ἡ, only in nom. sing., Hes.; δωρεά, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; δώρημα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 194.

A gift to propitiate any one, μείλιον, τό, usu. in pl., Hom., Ap. Rh., Call.

A gift of honor, γέρας, τό, gen. γέραος, pl. nom. and acc. γέρᾰ (for γέρατα), Hom.; γέρεα, Hdt., Omn. poet., Xen., Plat.; πρεσβεῖον, Ep. πρεσβήϊον, τό, Hom., Plat.

A hospitable gift, or *gift given to cement the bond of xenia*, ξεινήϊον, τό, usu. in pl., Hom., Ap. Rh.; ξένιον (and ξείνιον, poet.), τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem.

Giving pleasant gifts, ἠπιόδωρος, ον, Hom., Stesich.; γλῠκῠ́δωρος, ον, Bacchyl., Anth.; δωροφόρος, ον, Pind.; δωροφορῐκός, ή, όν, Plat.

To bring gifts, δωροφορέω, Ar., Plat.; δωροτελέω, esp. of votive gifts, Orac. ap. Dem.

To bring gifts whereby to show one's gratitude, μνησιδωρέω, Orac. ap. Dem.

To collect gifts, δωτῑνάζω, only pres. and imperf. act., Hdt.

Covetous of gifts, δωροφᾰγος, ον, Hes.; δωροδόκος, or esp. by way of bribe, Ar., Plat., Dem. *Vid.* BRIBE.

To receive gifts, δωροδοκέω, esp. as a bribe, in pass. either of the gift received, or of the person corrupted by it, Ar., Cratin., Hdt., Plat., Dinarch., Dem. *Vid.* TO BRIBE.

GIGANTIC, Γῖγανταῖος, α, ον, Æsch.

Gigantic (i. e., of great size), πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; πέλωρος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.

Who makes such gigantic strides, ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ, h.

GIGGLE, TO, κῐχλίζω, Ar., Theoc. *Vid.* TO LAUGH.

GILD, TO, χρῡσόω, Ar., Hdt., Plat.; κᾰτᾰχρῡσόω, Hdt.; περῐχρυσόω, Hdt.

GILDED, ἀμφῐ᾽χρῡσος, ον, Eur.; ἐπῐ᾽χρῡσος, ον, Hdt., Xen.; χρυσόκλυστος, ον, Nicom.

[GILDER, Α, χρῡσωτής, οῦ, ὁ, Plut.]

[GILDING, Α, χρύσωσις, εως, ἡ, Plut.]

GIMLET, Α, τέρετρον, τό, Hom.; τρύπᾰνον, τό, Hom., Eur., Plat.

He works a gimlet backward and forward with two thongs (or a double thong), διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ, Eur.

GINGER, ζιγγίβερις, εως, ἡ, Diosc.

GIRD, TO, ζώννῡμι and (to gird one's self) ζώννῡμαι, mid., c. perf. pass. ἔζωσμαι, also imperf. poet. (not Att.) ζωννυσκόμην, c. dat. or c. acc. of what is girded on (the mid. is more common than the act., as also in all the compounds), Hom., Ap. Rh.; κατα-ζώννῡμι, Eur.; περι-ζώννῡμι, Ar.; δια-ζώννῡμι, Thuc.; ἐπι-ζώννῡμι, Plat., Theoph.; συ-ζώννῡμι, Ar.; ὑποζώννῡμι, Hdt.; στέλλω, c. acc. pers., dat. of garment, Soph., and (to gird one's self) στέλλομαι, mid., c. pluperf. pass. ἐστάλμην, 3d pl. poet. ἐστάλατο (not Att.), Hes., Eur.; ἀναστέλλομαι, mid., Eur., Ar.; συστέλλομαι, mid., Ar.

To gird one's self up, ἀνακολπάζω, or ἀνακολπίζω, fut. -ίσω, only in aor. 1 act., Ar.

[*Clouds gird the mountain*, νέφη παραζώννυνται τὸ ὄρος, Theophr.]

Girded up neatly, adv., ἐπιστολᾶδην, Hes.

Girded higher up, ὑψίζωνος, ον, Call.

GIRDLE, Α, ζῶστρον, τό, Hom.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom.; μίτρα, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh., Call.; ζῶμα, ατος, τό, Hom., Soph.; ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ζώνη, ἡ, Omn.: ζώνιον, τό, Ar.; σύζωμα, ατος, τό, Æsch.; στρόφος, ὁ, Æsch.; ἐπίζωστρα, ἡ, Soph.; περιζώστρα, ἡ, Theoc.; κόρυμα, ατος, τό (only of maidens' girdles), Eur.; στόρνη, ἡ, Call. *Vid.* SYN. 241.

With beautiful girdle, καλλίζωνος, ον, Hom.; εὔζωνος (Ep. also ἐύζωνος), ον, Hom.; εὐστέφανος, ον, and Ep. ἐϋστέφ., Hom., Hes.; λϊπαρόζωνος, ον, Eur.

With brazen girdle, χαλκομίτρας, ου, ὁ, Pind.; χαλκεομίτωρ, ορος, ὁ (both words only in masc. as epith. of warriors), Eur.

Girdled men, ζωστῆρες ἀνέρες, Call.

Deeply girdled, βαθύζωνος, ον, Hom., Pind., Æsch.

GIRL, Α, νεᾶνις, ῐδος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; κόρη, and poet. (including Trag.) κούρη, ἡ, Omn.; νύμφᾰ, ἡ, Hom.; νύμφη, ἡ, Hom., Hes., Eur.; παρθένος, ἡ, Omn.; παρθενῐκή, ἡ, Hom., Hes.; παῖς, παιδός, ἡ (in nom. often πάϊς, Hom., also acc. πάϊν, Ap. Rh.), Omn.; νοττῶτις, ῐδος, ἡ, Sapph.; μόσχος, ἡ, Eur.; Θῠγᾰ́τηρ, ἡ, gen. Θῠγᾰτέρος, sync. Θῠγᾰτρός, etc. (ῠ often in quadrisyll. cases, metri gratiâ), Soph.; τᾶλις, ῐδος, ἡ (acc. τᾶλιν, Call.), Soph., Call.; κορίσκη, ἡ, Plat. (Com.); κόριον, τό, Ar., Dem., Theoc.; κοράσιον, τό, Plat.; μεῖραξ, ᾰκος, ἡ, Ar.; μειρᾰκίσκη, ἡ, Ar.; παιδίσκη, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 348.

Girl (as a mark of contempt applied to an effeminate man), γλήνη, ἡ, Hom.

To bring up a girl, παρθενεύω, Eur.

A girl's room, παρθενών, ῶνος, ὁ, Æsch., Eur.; πωλικὸν ἐδώλιον, τό, Æsch.

GIRLHOOD, παρθενία and παρθενείᾱ, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; παρθένευμα, ατος, τό, Eur.; παρθένιος αἰών, Æsch.

To be arrived at girlhood, παρθενεύομαι, pass. (usu., however, limited to one who lives in a virgin state), Æsch., Eur., Hdt.; κορεύομαι, pass., Eur.

GIRLISH (of or belonging to a girl), παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Eur.; *girlish amusements*, παρθενεύματα, τά, Eur.

[GIRT UP, ἀνεσταλμένος, η, ον (χιτών), Plut.] *Vid.* TO GIRD.

GIRTH, Α, λέπαδνον, τό, Hom., Æsch.; [μασχαλιστήρ, ῆρος, ο, Hdt.]

A girth (for dogs), στελμονίαι, αἱ, Xen.

GIVE, TO, ἐγγυᾰ́λίζω, fut. -ίξω, no perf., no mid. or pass. (this and all words in this sense govern acc. of the thing given, dat. of him to whom it is given), Hom., Pind., Ap. Rh.; τελέω, Hom., Pind.; φαίνω, Hom.; πελάζω, fut. -άσω, esp. of giving a person over to grief, or to happiness, etc., c. acc. pers., dat. rei, Hom., Pind.; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι (Hom. also has imper. οἶσε, infin. οἶσειν, οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεγκα, Hom. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Hom. ἤνεικον, no perf. pass., but aor. 1 ἠνείχθην in Att. Or. (of giving a vote), Hom., Isæ.; ἔπορον, aor. 2 act., no other tense, at least in this sense, Omn. poet.; πᾰρίσχω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; πᾰρέχω, imperf. πᾰρεῖχον, fut. πᾰρέξω, no aor. 1, perf. παρέσχηκα, aor. 2 πᾰρέσχον, and poet. (not Att.) παρέσχεθον, aor. 2 mid. παρεσχόμην, and poet. (not Att.) or imperf. παρεχεσκόμην, mid. rare except in pres. and aor. 2, pass. rare, and only in pres. (Hom. once uses παρέχω with ᾱ), Omn.; χᾰρίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, often also Att. -ιοῦμαι, perf. pass. κεχᾰρισμαι, both in act. and pass. sens., no other tense in pass., sometimes c. gen. rei, Hom., Pind., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat. (rare, however, in Trag.); ὀπάζω, fut. ὀπᾰ́σω, often with σσ, esp. in mid. and aor. 1, pass. only in pres., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; ὀρέγω and ὀρέγνῡμι, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Plat.; λαγχᾰ́νω, only in aor. 2 poet. λέλᾰχον, c. acc. pers., gen. rei, Hom.; νέμω, Omn.; δωρέομαι, mid., c. perf. pass. in act. or pass. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. pers., dat. rei (also δωρέω, Hes., Pind.), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; προσάπτω, in Hom. also προτιάπτω, no perf., no pass., mid. not used in this sense, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat., Dem.; δῐ́δωμι, fut. δώσω, etc., aor. 1 ἔδωκα, perf. act. δέδωκα, pass. δέδομαι, aor. 1 ἐδόθην, etc., etc. (Hom. also has 2d sing. pres. διδοῖς and διδοῖσθα, 3d sing. διδοῖ, also imper. 2d sing. δίδωθι, infin. διδοῦναι, also fut. διδώσω, Pind. has imper. 2d sing. δίδοι, and Theoc. part. διδῶν, Hdt. uses 3d sing. imperf. ἐδίδου), Omn.; ἀνᾰδῐ́δωμι, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; τίθημι, esp. of giving a name to any one, or giving honor, in mid. of giving a vote, fut. Θήσω, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, pass. τέθειμαι, aor. 1 pass. ἐτέθην, etc., etc. (Hom. and other poets, except Trag., have 2d sing. pres. τίθησθα, infin. τιθήμεναι, also pres. indic. 2d and 3d sing. τιθεῖς, τιθεῖ, imperf. ἐτίθει, τίθει, aor. 2 subj. often Θείω for Θῶ, infin. Θέμεν and Θέμεναι for Θεῖναι, aor. 1 mid. ἐθεσσάμην for ἐθηκάμην, no aor. 1 mid. used in Att., aor. 2, 3d sing. opt. Θεῖτο, none of these irregular forms ever found in Att., and Hom. never uses pass. voice), Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰ-τίθημι, aor. 2 often κατθ., aor. 2 subj. often καταθείω, and mid. καταθείομαι, esp. as any one gives a prize to be contended for, Hom., Hdt., Plat.; παρατίθημι, 3d sing. pres. παρτιθεῖ, Hom.; προστίθημι, h., Pind., Eur., Hdt.; πορσαίνω, only pres. and imperf. act., Pind.; προσαρμόζω, Soph.; προξενέω, Soph., Xen.; προπέμπω, Soph.; προπαρέχω, Xen.; ὑπέχω, in prose, esp. of giving in an account of a trust confided to one, or one's behavior in an office, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; συναινέω, fut. -έσω and -ήσω, Eur., Xen.; πᾰρίστημι, esp. in aor. 1, never in aor. 2, perf., or pluperf., Xen., Dem.; δωρύττομαι, mid., only pres., Theoc.

To give after, μεταδίδωμι, c. acc. rei, Theogn.

To give (a vote), φέρω (for tenses, see above) (ψῆφον), Isoc.

To give away as worthless, προπίνω, rare except in pres., imperf., or aor. 2 προέπιον (contr. προύπιον), and perf. pass. προπέπομαι, Æsch., Eur., Dem.

To give back, ἀποδίδωμι, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To give besides, to give in addition, ἐπορίγω, Hom., Sol.; ἐπῐδίδωμι, Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσδίδωμι, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἐπενδίδωμι, Æsch.; προσεπιδίδωμι, Plat.; προσεντείνω (of giving additional blows), Dem.

To give freely, ἐπῐδαψῐλεύομαι, mid., c. gen. rei or c. acc., Hdt., Xen.; *cheerfully*, χαριζομαι, c. acc. et dat., Hom., Hdt.

To give from one to another, to give in succession, διαδίδωμι, Thuc., Plat.

To give one's hand in pledge, or *to give a vote*, ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. ἐμβέβληκα, etc., Soph., Ar., Xen., Dem.

To give in return, ἀντῐδίδωμι, Trag., Thuc., Xen.; ἀντῐδωρέομαι, sometimes c. acc. pers., dat. rei, Plat.

To give a share of, μεταδίδωμι, c. gen. or c. acc. rei, Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

[*To give in*, μαλθακίζομαι, Plat.; χαλάω, c. dat., Trag.; παραχωρέω, c. dat., Plat.] *Vid.* TO YIELD.

To give up (either surrendering, abandoning, or entrusting), ἐκδίδωμι, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Dem.; ἀποδίδωμι, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰδίδωμι, esp. of entrusting, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐνδίδωμι, also to give up, i. e., to despair of, Eur., Ar., Thuc., Plat.; μεθίημι (generally ῑ̓η Hom., ῑ̓η Att., but sometimes also ῑ̓η Hom.), aor. 1 μεθῆκα, and poet. (not Att.) μεθέηκα, Hdt. has fut. μετήσομαι in pass. sens., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; προΐημι oftener in mid., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἀφίημι, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὑφίημι, Eur.; ἀνίημι, esp. of giving one's self up to, devoting one's self to any pursuit, c. acc. of pronoun (ἐμαυτόν, etc.), and εἰς c. acc. of the pursuit, or c. dat., Soph., Eur., Hdt.; ἀνατίθημι, Ar., Thuc.; προτρέπομαι, mid., only in aor. 2 προετραπόμην, of giving one's self up to (grief), c. dat., Hom.; σχάζομαι, mid., of giving up a pursuit, Ar.; ἐγχειρίζω, only of entrusting or surrendering, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; προποιέω, Thuc.; πᾰρᾰχωρέω, c. dat. pers., gen. rei, Xen., Dem.; προσχωρέω, of giv-

ing one's self up to, sine cas. pers., c. πρός and acc. of the pursuit, Plat.; ἐξίστᾰμαι, mid., c. aor. 2, and perf. and pluperf. act., of giving up any office, etc., c. gen., Thuc., Xen., Lys.; so, "*but I give up the business*," ἐγὼ δὲ ἀφίσταμαι, Dem.

To give up (bad habits), ἀποτίθεμαι, mid., c. acc., Dem.

Giving up the command, ᾽ἀπειπὼν τὴν στρᾰτηγίαν, Xen.

That the supreme power should be given up to Creon, Κρέοντι ϑρόνους ἔᾶσθαι, Soph.

Giving up the contest, νεῖκος ἀπαυδᾶν, Theoc.

To give up one person in order to save the whole city, ᾽ὑπερδῐδωμι, c. acc. pers., gen. of the city, Eur.

To give up out of courtesy, or *to give through interest*, κᾰτᾰχᾰρῐζομαι, mid., Plat., Lys., Dem., Æschin.

One must give up, παραδοτέον and παραδοτέα, Thuc., Plat.; προετέον, Dinarch.

To wish to give up, or *be willing to give up*, παραδωσείω, Thuc.

[*To give way* (retire), ἀναχωρέω, Hom., etc.; χάζομαι, and c. gen. *from*, Hom., also ἂψ or ὀπίσω χάζομαι, Hom.; παραχωρέω, Plat., Dem.; ἀναπίπτω, Thuc.]

To give place to, χωρέω, c. dat., Hom.; πᾰρᾰχωρέω, c. dat., Ar., Xen., Plat., Dem.

Whom they would have given a great deal to have for their allies, οὓς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσαντο ξυμμάχους σφίσι γενέσθαι, Thuc.

I think that you would have given a good deal to . . ., ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, c. εἰ and opt., Dem.

[*To give over* (doing, etc.), παύομαι, c. part., Hom., etc.] *Vid.* To CEASE.

Given over by the physicians, ἀπηλπισμένοι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Hermip. ap. Diog. L.

They gave themselves up (to despair), προΐεντο σφᾶς αὐτούς, Thuc.

And the earth gave way below, γαῖα δ᾽ ἔνερϑεν χώρησεν, h.

To give way to (to pity, to the populace, etc.), πλέον νέμω (οἴκτῳ, ὄχλῳ), Eur., Thuc.

To give ear to, ὑπέχω οὖας (ᾶτος, τό), c. gen., Simon.

Giving the rein to the horses, πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας, Eur.

One must give, δοτέον, Hdt.; παρεκτέον, Xen.

One must give (in marriage), ἐκδοτέον, Ar.

One must give a share of, μεταδοτέον, Xen., Plat.

Disposed to give a share of, μεταδοτικός, ή, όν, c. gen., Arist.

With inclination to give, adv., φῐλοδώρως, Plat.

GIVEN, esp. without being asked for, freely given, δωρητός, ή, όν, Soph.; ἄζηλος, ον, Soph.

What must be given, δοτέος, α, ον, Hdt.; διᾰδοτέος, α, ον, Isoc.

GIVER, Α, δώτωρ, ορος, ὁ, Hom., h.; δωτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes.; δώτης, ου, ὁ, Hes.; δοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Xen., fem. δότειρα, Hes.

GIVING, Α, δόσις, εως, ἡ, Hom., Eur., Thuc., Plat., Isoc., Antipho.

Giving of all things, πάνδωρος, ον, h.: and πανδώρα, fem., as subst., Ar.

[*Giving away* (lavishly), προετικός, ή, όν, Arist.]

A giving up, πᾰράδοσις (esp. as a betrayal or surrender), εως, ἡ, Thuc., Plat., Isoc.; ᾽ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Dem.

[*A giving back in turn*, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, Thuc.]

Fond of giving, δωρητῐκός, ή, όν, Plat.; φῐλόδωρος, ον, Xen., Plat., Dem.

GLAD, ἀσπᾰσιος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ἄσμενος, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; γηθόσυνος, η, ον, also ος, ον, c. dat. of cause, Hom., Anth.; εὔφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom., Pind., Eur.; εὐγηθής, ές, Eur.; εὐγήθητος, ον, Eur.; φαιδρός, ά, όν, Eur., Dem.

Very glad, περῐχᾰρής, ές, Soph., Thuc., Hdt., Plat.; τρισάσμενος, η, ον, Xen.; περῐγηθής, ές, Ap. Rh.

To be glad, ἥδομαι, c. aor. 1 pass. ἥσθην, fut. ἡσθήσομαι, aor. 1 mid. (only once in Hom.) ἡσάμην, c. dat. causæ, sometimes c. gen., often c. acc. and infin., Omn.; χαίρω, fut. χαιρήσω, perf. κεχᾰρηκα, oftener κεχάρημαι, aor. 1 (only mid. and only Ep.) ἐχηράμην, aor. 2 ἐχᾰρην, also aor. 2 mid. redupl. κεχαρόμην, part. perf. sync. (only Ep.) κεχαρηώς, pluperf. pass. 3d pl. κεχάρηντο, also fut. act. infin. κεχαρησέμεν, and 3d sing. fut. mid. κεχαρήσεται (these irreg. forms not in Att.), perf. pass. κέχαρμαι, Eur., never in Hom. or Pind., sometimes c. acc. causæ, often c. prep., e. g., ἐπί and dat., etc., etc., often c. part., as, *you are glad that you are alive*, χαίρεις ὁρῶν φῶς, Eur., Omn.; ἀσπαστὸν ποιέομαι, mid., Hdt. *Vid.* To REJOICE.

I should be glad, ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη, Hom.; so ἐμοὶ ἡδομένῳ ἂν εἴη, Plat.; *and I should be glad to ask them*, ἡδέως δ᾽ ἂν αὐτῶν πυθοίμην, Isoc.

Making glad, εὔφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom., Soph.; τερψίμβροτος, ον, Hom., h.

GLADDEN, ΤΟ, κῡδαίνω, no perf., no mid. or pass., Hom.; εὐφραίνω, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem.; τέρπω, no perf. act. nor pass., though there is aor. 1 pass., aor. 2 pass. ἐτάρπην, infin. often ταρπήμεναι, and subj. τᾰπείω for ταρπείω (Hom.), aor. 2 mid. in pass. sens. τεταρπόμην, often (esp. in mid. and pass.), c. gen. of the cause, Omn.; προσγελάω, fut. -γελάσω, c. acc., Æsch.; πλουτίζω, Æsch. *Vid.* To PLEASE.

GLADE, Α, βῆσσα, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.

[GLADIATOR, Α, μονομάχος, ὁ, Luc., Hdn.]

[GLADIATORIAL, μονομαχικός, ή, όν, Dio C.; *a gladiatorial school*, μονομαχοτροφεῖον, τό, Suid.]

GLADIOLUS, Α, ξῐφίον, τό, Theophr.; μᾰχαιδώνιον, τό, Diosc.

GLADLY, ἀσπᾰσίως, Hom., Æsch.; φῐλως, Hom., Hes., Æsch.; ἀσμένως, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἡδέως, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀσπαστῶς, Hdt.; ἡδομένως, Xen.; ῥᾳδίως, Plat.

GLADNESS, τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Joy.

GLANCE, Α, βολὴ ὀφθαλμῶν, βολὴ ὀμμᾰτων, Hom., Æsch.; προσβολὴ ὀμμᾰτων, Plat.; βέλος (τὸ) ὀμμᾰτων, Æsch.; ᾽ἀμᾰρῦγή, ἡ, h., Ap. Rh.: βλέμμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; τόξευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; βλέπησις, εως, ἡ, Ar.; ᾽ἄμᾰρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh.; [περίβλεψις ὀμμᾰτων, Arist.]

A piteous glance, βέλος φῐλοικτον, Æsch. *Vid.* LOOK.

For Jupiter is warmed by your glances of love, Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται, Æsch.

GLANCE, ΤΟ, δενδίλλω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; ᾽ἄμᾰρύσσω, fut. -ύξω, also in pass. of light glancing, etc., Hes., h., Ap. Rh.; ᾽ὑπογλαύσσω, only pres. and poet. imperf. ὑπογλαύσσεσκον, Call., Mosch.

To glance at in speaking (i. e., slightly mention), πᾰρᾰκύπτω, c. ἐπί and acc., Dem.

To glance (as light does, or darts, or any thing moving rapidly), ἀΐσσω, and Att. ᾄσσω, though not always, sometimes ἀΐσσω; Trag., fut. -ξω, Hom., Pind., Soph., Eur.

To glance (as an arrow does from a helmet), πλάζομαι, pass., esp. in aor. 1 ἐπλάγχθην, Hom.; ἀποπλάζομαι, Hom.

Quickly glancing, ἑλῐκωψ, ὁ καὶ ἡ, gen. ωπος, Hom., fem. ἑλῐκῶπις, ῐδος, Hom., Hes., Pind.; ἑλῐκοβλέφᾰρος, ον, Hes., h., Pind.

GLAND, Α, ᾽ἀδήν, ένος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

GLANDULAR, ᾽ἀδενοειδής, ές, Gal.

GLARE, αὐγή, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat.; λαμπάς, ᾰδος, ἡ, Soph., Eur. *Vid.* LIGHT.

GLARE, ΤΟ, παπταίνω, no perf., no mid. or pass. voice, Hom.; περιγληνᾶομαι, mid., Theoc.

GLARING, γλαυκιόων, ωσα, for γλαυκιάων, ουσα, as if it were part. pres. act. of γλαυκιάω, Hom., Hes.

GLASS [ὕαλος or ὑέλος, ἡ, also ὁ, Plat., Arist., Strab.; χυτὴ λίθος, Ephes.]; *a burning-glass*, λίθος καλὴ διαφανὴς ἀφ᾽ ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι, Ar.

A cupping-glass, κύᾰθος, ὁ, Ar.

GLASSY (i. e., of glass), ὑᾶλῖνος, η, ον, Ar.

Glassy (i. e., like glass), ὑᾶλοειδής, ές, Theoph.

GLEAM, Α, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* LIGHT.

GLEAM, ΤΟ, ἀστράπτω, no perf. act., though Xen. has pluperf. pass. in intrans. sens., Trag., Xen.; μαρμαίρω, Poet. *Vid.* To SHINE.

[GLEAMING, μαρμάρεος, α, ον, Hom.] *Vid.* SHINING.

GLEE, χᾰρά, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.

GLEN, Α, μισγάγκεια, ἡ, Hom.; ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen.; βῆσσα, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.; νᾶπη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Ap. Rh., Mosch.; νᾶπος, τό, Soph., Eur., Xen.; in pl. πτῦχες, αἱ, Hom.; πτῦχαί, αἱ, Eur.

Of a glen, νᾰπαῖος, α, ον, Soph., Eur.

[GLIB, ὀξύλαλος, ον, Ar.]

GLIDE, ΤΟ, ὀλισθάνω, fut. ὀλισθήσω, aor. 2 ὤλισθον, other tenses rare, Plat.

To glide into or *toward*, ᾽ὑποδύομαι (prop. ῠ, but often ῡ metri gratiâ), mid., c. aor. 2 act. ᾽ὑπέδυν, perf. -δέδυκα, c. acc. or c. prep., Hom., Æsch. Soph., Ar., Xen., Plat.; ᾽ὑπεισδύομαι Hdt.; πᾰραῤῥέω, fut. -ρεύσομαι, aor 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, Dem.

To glide away, ὑπεκδύομαι, some times c. acc. of that from which, Eur., Hdt.; ὑπορρέω (as time does, but also to glide in or on), Ar., Plat., Dem.

To glide by, πᾰρᾰδύομαι, Hom.

To glide in secretly, παρεισρέω, Arist.

To glide into one another, μετεισ-

δύνω, only in pres. and imperf. act., Arist.

[GLIMPSE—*to give a glimpse of* (a thing), παραφαίνω, c. gen., Ar.]

GLISTEN, TO, μαρμαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes., Alcæ., Æsch., Eur.; μαρμάρῐζω, only act., Pind.; ἀμάρῠσσω, Hes., h., and -ομαι, pass., Ap. Rh. *Vid.* TO SHINE.

GLISTENING, φλόγεος, α, ον, Hom.; μαρμάρεος, α, ον, Hom., Hes., Ar.; μαρμάρεις, εσσα, εν, Soph.; αἴθων, ωνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of a sword), Soph.; φλογερός, ά, όν, Ap. Rh.

GLISTENING, Α, μαρμᾰρῠγή, ἡ, Hom., Plat.; ἄμᾰρῠγή, ἡ, h.; ἀμᾰ-ρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh.

GLITTER, Α, σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ, contr. σέλᾳ, no pl. except in Anth., Omn. poet., Plat.

GLITTER, TO, στίλβω, only pres. and imperf. act., Hom., h., Eur., Ar.; ἀστράπτω, no perf. act., though Xen. has pluperf. pass., no other pass. tenses, no mid., Trag., Xen.

GLOBE, Α, σφαῖρα, ἡ, Plat.

GLOBULAR, σφαιρικός, ή, όν, Arist.

GLOOM, ᾰ̓χλῦς (but ῡ̆ς Anth.), υος, ἡ, Hom., Hes.; κνέφας, τό, gen. κνέ-φαος, contr. κνέφους, dat. κνέφαϊ, contr. κνέφᾳ, no pl. (the Trag. only use nom. and acc.), Hom., Æsch., Eur., Xen.; ὄνῠφος, ὁ, Simon. *Vid.* DARKNESS.

Gloom of mind or *countenance*, στῦγος, τό, Æsch.

GLOOMILY, λῡγρῶς, Hom. *Vid.* SADLY.

GLOOMY, ὀρφναῖος, α, ον, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἠερόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; ἠνῥώεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Soph.; ὄνοφερός, ά, όν, Hom., Pind., Theogn., Soph., Eur. *Vid.* DARK.

Gloomy (i. e., melancholy or melancholy-looking), δύσφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Pind., Trag.; στῦγνός, ή, όν, Trag., Xen., Dem.; μελαγχῐτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ (epith. of the mind), Æsch.; κελαινώπης, ου, ὁ (of the mind), Soph.; ᾰ̓μαυρός, ά, όν, Æsch.; συννεφής, ές, Eur., Mel.; [ἀγέλα-στος, ον, h.]

To look gloomy, συννεφέω ὄμματα, Eur.

GLORIFY, TO, κυδᾰ́νω, only pres. act., Hom.; κυδαίνω, no perf., no mid. or pass., Hom., Pind.; ἀγάλλω, Pind.; βαστάζω, Pind.; αἴρω, Eur.; ἐπαίρω, Pind.; φλέγω, no perf. in any voice, Pind.; ἐπῐφλέγω, Pind.; μεγᾰλύνω, Eur. *Vid.* TO PRAISE.

GLORIOUS, ἐρῐκῡδής, ές, Hom., Hes.; ᾰ̓μβρμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Hom., Pind.; κῡδρός, ά, όν, Hom., h.; ἀρῐδείκετος, ον, Hom.; κῡδᾰλῐ-μος, ον, Hom., Ap. Rh.; φαίδῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch.; εὐκλεής, ές, dat. εὐκλεέϊ, contr. εὐ-κλεεῖ, but also poet. (not Att.) εὐκλέϊ, so also acc. εὐκλέᾰ (also in Soph. in chor.) and εὐκλεῖα, also acc. pl. εὐ-κλέᾱς and εὐκλεῖας for Att. εὐκλεεῖς, Omn. poet., Xen., Lys.; κῡδνός, ή, όν, Hes.; κλεινός, poet., also κλεεινός (not Att.), ή, όν, Simon., Pind., Æsch., Soph., Plat.; εὔδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; εὐ-δόκῐμος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μεγᾰλόδοξος, ον, Pind.; με-γαυχής, ές, Pind., Æsch.; εὐπρεπής, ές, Thuc.; ἔνδοξος, ον, Xen., Plat., Æschin.; ἐπῐκῡδής, ές, Xen., Isoc.; λαμπρός (of actions rather than of men), Xen. *Vid.* FAMOUS, ILLUSTRIOUS.

Making glorious, κῡδιάνειρα, only fem. (of battle or victory), Hom.; μεγᾰλώνυμος, ον, Soph., Ar.

To make glorious, εὐκλεΐζω, fut. -ῐσω and -ῐξω, Tyrt., Pind.; ἀγάλ-λω, Pind.

To be glorious, εὐδοκῐμέω, only act., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; εὐδοξέω, no mid., Eur., Xen., Dem.

GLORIOUSLY, εὐκλειῶς, Hom.; εὐ-κλεῶς, Æsch., Eur., Xen.; εὐδόξως, Plat.; ἐυδοξῶς, compar. ἐυδοξότατα, Dem.; ἐκπρεπῶς, Xen.

GLORY, κῦδος, τό, no pl., Hom., Tyrt., Pind., Æsch.; κλέος, τό, only nom. and acc., Omn., εὖκλεια, and in Hom. εὐκλείη, ἡ, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; δόξα, ἡ, Sol., Pind., Omn. Att.; εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πανδοξία, ἡ, Pind.; εὐλογία, ἡ, Simon.; κληδών, όνος, ἡ, Æsch., Soph.; αὔχημα (ᾰτος, τό) δόξης, Pind.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc.; εὐδοκῐμία, ἡ, Plat.; εὐδοκῐμησις, εως, ἡ, Plat.; δο-ξᾰριον, τό, Isoc.

Glory (i. e., that in which one glories), γᾶνος, τό, Æsch.; αὔχημα, ᾰτος, τό, Soph.

Your glory (that in which you glory), τὸ σὸν ἄνθος, Æsch.

To gain glory in, ἐνευδοκῐμέω, c. dat. or c. prep., Dem.

Cover him with glory though he is afar off, τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐ-κλείης ἐπίβησον, Hom.

The son of Telamon, the glory of Salamis, Τελαμῶνος γόνον (κατεῖ-δον) τῆς Σαλαμῖνος στέφανον, Eur.

GLORY, TO, ἀγλαΐζομαι, mid., fut. (even in Hom.) ἀγλαϊοῦμαι, c. dat. or c. prep., Hom., Pind.; εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; εὔχομαι, mid., fut. εὔξομαι, aor. 1 ηὐξάμην, perf. pass. εὔγμαι in pass. sens., but pluperf. pass. ηὔγμην in act. sens. (the Attics usu. write the augmented tenses ηὐ, Hom. never), often c. infin., Hom., Pind., Æsch., Plat.; ἐπεύχομαι, Hom., h., Æsch.; ᾰ̓γάλ-λομαι, only pres. and imperf., c. dat. or c. prep., e. g., ἐπί and dat., etc., or c. part., Hom., Hes., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* TO BOAST, TO EXULT.

GLOSS, αὐγή, ἡ, Pind., Eur.

GLOSS OVER, TO, καλλύνω, no perf., no pass., Soph.; ὑποκορίζομαι, mid., sometimes c. acc. of what is said, Plat., Dem.; [περιπέσσω, fut. -πέψω, c. acc. et dat., Ar.]

GLOSSY, λευκός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* BRIGHT.

GLOVE, Α, χειρίς, ίδος, ἡ, Hom., Xen.

GLOW, αἴθος, ὁ καὶ τό, Eur., Ap. Rh. *Vid.* HEAT.

GLOW, TO, φλέγω, no perf., sometimes c. gen. of what a thing glows with, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* TO BURN, TO SHINE.

To glow (as eyes), ἐνδαίομαι, only pres. and imperf., Hom.; ᾰ̓μάρῠσσω, fut. -ξω, Hes., h.

GLOWING, μᾰλερός, ά, όν, Pind., Æsch.

GLOW-WORM, Α, πῡγολαμπίς, ῐδος, ἡ, Arist.; [λαμπυρίς and λαμπῠρίς, ῐδος, ἡ, Arist.]

GLOZE, TO, χᾰρῐτογλωσσέω, only pres. act., Æsch. *Vid.* TO FLATTER.

GLUE, κόλλα, ἡ, Hdt.

Like glue, κολλώδης, ες, Plat.

GLUE, TO, κολλάω, Pind., Plat.

To glue on, πᾰρᾰκολλάω, Hdt., Hipp.; προσκολλάω, Plat.

To glue together, συγκολλάω, Ar., Plat.

GLUED, κολλήεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; κολλητός, ή, όν, Hom., Eur., Hdt.; πρόσκολλος, ον, Pind.

Glued together, σύγκολλος, ον, Soph.

As if they were glued together, συγ-κόλλως, Æsch.

What is glued, κόλλημα, ᾰτος, τό, Antiph.

What is glued on, πᾰρᾰκόλλημα, ᾰτος, τό, Theoph.

One who glues together, συγκολλη-τής, οῦ, ὁ, Ar.

GLUING, Α, κόλλησις, εως, ἡ, Hdt.

A gluing on, πᾰρᾰκόλλησις, εως, ἡ, Hipp.

GLUT, Α, πλησμονή, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.

GLUT, TO, κορέννῡμι, fut. κορέσω, and in Hom. κορέω, perf. act. κεκο-ρηώς in pass. sens., perf. pass. κεκό-ρεσμαι, and more usu. κεκόρημαι, but aor. 1 only ἐκορέσθην, aor. 1 mid. often ἐκορεσσάμην, c. gen. or c. part., in pass. sometimes c. dat., Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* TO FILL, TO SATIATE.

GLUTINOUS, γλοιώδης, ες, Plat.

GLUTTON, Α, μολοβρός, ὁ, Hom.; γαστήρ, έρος, ἡ (metaph.), Hes.; γάστρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Ar.; ποντο-χάρῠβδις, εως, ὁ, Hippon.; γαστρο-χάρῠβδις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; κᾰ-τᾰφᾰγᾶς, οῦ, and -ᾶς, ᾶδος, ὁ, Æsch., Menand.; φᾰγᾶς, ὁ, Cratin.; ἐγγαστρῐμάχαιρα, fem. term, but used of a man, Hippon.; [(whose god is his belly), ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ, Amphis.]

To be a glutton, ᾰ̓δηφᾰγέω, Isoc.

GLUTTONOUS, μάργος, η, ον, Hom.; ᾰ̓δηφᾰγος, ον, Soph., Theoc.; λίχνος, η, ον, and ος, ον, Eur., Xen., Plat.; γαστρῐμαργος, ον, Pind., Arist.; λαί-μαργος, ον, Arist., Theoph.; πολυ-φᾰγος, ον, Hipp.; βόρος, ον, Ar.; λᾰρυγγῐκός, ή, όν, Plat. (Com.). *Vid.* GREEDY.

More gluttonous, γαστρίστερος, Plat. (Com.).

GLUTTONY, γαστήρ, έρος, ἡ, Xen.; λῐχνεία, ἡ, Xen., Plat.; γαστρῐμαρ-γία, ἡ, Plat.; πολυφᾰγία, ἡ, Arist.; ᾰ̓δηφᾰγία, ἡ, Call.; μαργότης, ητος, ἡ, Plat.

To consume in gluttony, κατοψοφᾰ-γέω, Æsch.

GNARLED, σῠνεστραμμένος, η, ον, Theoph.

GNASH, TO, σῠνελαύνω, fut. -ελᾰ-σω, etc., c. acc. pl. (i. e., ὀδόντας), Hom.; μαστῐχάω, only pres. act., sine cas., Hes.; μῠλιάω, only pres. act. part., sine cas., Hes.; πρῐ́ω, fut. πριοῦμαι, no aor. act. nor perf., c. acc., Ar., (ὀδόντας) Hipp.; ἐπῐπρίω, Anth.; ᾰ̓ρᾰβέω, c. acc., Ap. Rh.

Gnash your teeth, ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα, Soph.

And he gnashed his teeth at him in bitter anger, λευγαλέον δ' ἐπί οἱ πρῖεν χόλον, Ap. Rh.

GNASHING, Α, ᾰ̓ρᾰβος, ὁ, Hom.; κᾰνᾰχή, ἡ, Hom., Hes.

GNAT, Α, κώνωψ, ωπος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt., Arist.; ἐμπίς, ῐδος, ἡ, Ar., Arist.; σέρφος, ὁ, Ar.; πήνιον, τό, Arist.

Like a gnat, κωνωποειδής, Theoph.

GNAW, TO, τρώγω, fut. τρώξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτρᾰγον, pass. ἐτρᾰ́γην, no other tenses, Hom., Ar.; τέν-δω, only pres. act., Hes.; κᾰτᾰδᾰ́-κνω, fut. -δήξομαι, no aor. 1, aor. 2

-ἐδᾰκον, perf. -δέδηχα, etc., h.; διατρώγω, Ar. *Vid.* To BITE, To EAT.

To gnaw gradually through, ὑποδιαβῐβρώσκω, fut. -βεβρώσομαι, and sometimes (but not so well) -βρώσομαι, perf. -βέβρωκα, aor. 2 -έβρων, Hipp.

GNOMON, A (of a sun-dial), στοιχεῖον, τό, Ar.; γνώμων, ονος, ὁ, Hdt.

GO, TO, βλώσκω, fut. μολοῦμαι, perf. μέμβλωκα, aor. 2 ἔμολον, no other tenses (the pres. only in Hom., and not there in the simple verb, but in some compounds), Omn. poet.; κᾰτᾰβλώσκω, Hom.; πωλέομαι, mid., poet. imperf. often πωλεσκόμην (not Att.), Hom., Hes., h., Archil.; ἔρπω, imperf. εἶρπον, and all augm. tenses εἰρπ., fut. ἑρψῶ, only in Theoc., aor. 1 εἷρπῡσα, Hom., Trag.; νίσσομαι, mid., fut. νίσομαι or νείσομαι, no aor., Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.· οἰχνέω, only pres. and imperf., also poet. imperf. (not Att.) οἴχνεσκον, Hom., Pind., Soph.; κίω, only in 2d sing. pres. indic., 2d sing. imper., 3d sing. opt., pres. part., and imperf., Hom., Æsch.; νέομαι, contr. νεῦμαι, both in Hom., 2d sing. νείαι, 3d sing. νεῖται, infin. νέεσθαι, νεῖσθαι, only pres. and imperf., pres. usu. with fut. sense, Hom., Soph., Eur., Xen.; στῑχάω and στῑχάομαι, mid. (only the latter in Hom.), Hom., Ap. Rh.; στείχω, only pres., and imperf., and aor. 2 act., Omn. poet., Hdt.; ἴεμαι, mid. (ῑ Hom., ι Att., but often also ῑ Hom., metri gratiâ), only pres. and imperf. in this sense, usu. c. prep. or particle expressing motion, e. g., οἱ-καδε, etc., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, aor. 1 ἤλασα, poet. (esp. in compounds) often ἔλασσα, perf. ἐλήλᾰκα, etc. (used of any manner of going, riding, driving, sailing, marching, etc.), Hom., Thuc.; εἶμι, infin. ἰέναι, part. ἰών, imperf. ᾔειν, Ep. ᾖα, Att. sometimes ᾔα, no other tenses (Hom. has also 2d sing. εἶσθα for εἶς, opt. 3d sing. εἴη for ἴοι, infin. ἴμεν, sometimes ἴμεναι, also imperf. 3d sing. ᾔῐε, 3d pl. ᾖῐον, dual ἴτην, 3d pl. ᾖῐσαν, and fut. mid. εἶσομαι, aor. 1 εἰσᾰ́μην and ἐεισᾰ́μην, Theogn. has 3d pl. εἶσι for ἴᾶσι), pres. often used in fut. sense, sometimes c. gen. of the ground over which one goes, Omn.; βαίνω, fut. βήσομαι (fut. βήσω and aor. 1 ἔβησα only used in act. sense, "to make to go"), perf. βέβηκα, 3d pl. poet. often βεβάᾱσι and βεβᾶσι (the latter also in Att.), part. poet. βεβαώς, βεβαυῖα, etc., contr. βεβώς, βεβῶσα, βεβός (the latter also in Attic), poet. infin. βεβάμεν (not Att.), pluperf. ἐβεβήκειν, aor. 2 ἔβην, imper. βῆθι, opt. βαίην, subj. βῶ, infin. βῆναι, part. βάς (Hom. has aor. 2, 3d dual, βάτην for ἐβήτην, also aor. 1 mid. only in 3d sing. ἐβήσατο), Omn.; οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, no aor. 1, perf. οἴχωκα and οἴχημαι, the pres. usu. in a sort of past sense, "to be gone," Omn.; ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλῦθον, and sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλῡθα, and in Hom. poet. εἰλήλουθα, 1st pl. sync. εἰλήλουθμεν, poet. part. εἰληλουθώς and ἐληλουθώς (neither in Att.), pluperf. εἰληλούθειν, Hom., Omn.; φοιτάω, esp. of going often, and particularly, in prose, as a pupil goes to a tutor, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ποεομαι, pass., c. fut. mid., often c. acc. cognat., Pind., Hdt., Omn. Att.; χωρέω, fut. χωρήσω, but in Att. more usu. χωρήσομαι, etc., no other mid. tense, Omn.; στέλλομαι, pass., esp. in aor. 2 ἐστᾰ́λην, and in Att. στέλλω, act., Pind., Trag., Hdt.; προστέλλομαι, pass., Soph.; πᾰτέω, no mid., though there is pass. (though not in this sense), Æsch.; βᾰδίζω, fut. -ῐσω, in Att. usu. -ιοῦμαι, no other mid. tense, no pass. (sometimes used esp. of land journeys, opp. to πλέω), h., Eur., Isoc., Dem.; πᾰρᾰκνημόομαι, pass., Hippon.; κᾰταίρω, properly of going by sea, but also generally of any manner of going, Eur., Thuc., Xen., Plat.; βᾰτεύω, only act., c. acc. of the place to which, Eur.; στείβω, and mid., rare except in pres. and imperf., Eur., Theoc.; στῑβέω, in pass. of the place gone over, Soph.; κομίζομαι, pass., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; τείνω, esp. with speed, Eur., Xen.; τέμνω, no aor. 1, perf. τέτμηκα, Ap. Rh. Also phrases: διώκω πόδα, Æsch.; βαίνω πόδα, Eur.; ἀνειλίσσω πόδα, Eur.; μεθίημι (ῑη, aor. 1 -ῆκα) πόδα, Eur.; κομίζω ἐμαυτόν, Soph.; τέμνω ὁδόν, κέλευθον, Eur.

To go after (seeking or pursuing), μέτειμι, Hom., Trag., Ar., Hdt.; μετέρχομαι, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.

To go after or *for* (i. e., to get), μετοίχομαι, Hom., Eur.; μετᾰκιᾰ́θω (ῐ metri gratiâ), Ap. Rh.; μετανίσσομαι, Ap. Rh.

To go against, ἐπέρχομαι, c. dat., sometimes c. acc., often sine cas., Hom., Eur., Thuc.; ἐπεξέρχομαι, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντεξέρχομαι, Xen.; ἀντεπεξέρχομαι, Thuc.; ἀντέξειμι, c. dat. or c. prep., Xen.; ἀντέπειμι, c. dat., Thuc.; ἀντεπέξειμι, Thuc., Xen.; ἐπέξειμι, Hdt., Thuc., Xen.; ἀντεπεξᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, aor. 1 and perf. very rare, Thuc.; ἀντεπεξελαύνω, Thuc.; ἀντεπιστρατεύω, Xen. (Of the above words, those compounded with ἀντί usu. imply resisting an attack, defending one's self from invaders; those without ἀντί, making the attack.)

To go out against, ὑπέξειμι, Hdt.; ὑπεξέρχομαι, Hdt.

To go among, μέτειμι, also with aor. 1 mid. μετεισᾰ́μην, Hom.; μετέρχομαι, c. dat. or sine cas., Hom.

To go away, out of, from, etc., ἀπονέομαι (ᾰ metri gratiâ sometimes), only pres. and imperf., Hom.; ᾽ἄπαείρομαι, mid., Hom.; μετοίχομαι, Hom., Ap. Rh.; ἀποίχομαι, Hom., Eur., Hdt.; ἀποστείχω, Hom., Æsch., Hdt.; ἀφίστημι, only in aor. 2 ἀπέστην, Hom., Ar., Xen.; ᾽ἄπειμι, also imperf. poet. (not Att.), ἀπήϊον, Omn.; ᾽ἀπέρχομαι, Omn.; ἐκβαίνω, c. gen., sometimes c. prep. and gen., and this is the construction of all words in this sense, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἔξειμι, Hom., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐξοίχομαι, Hom., Soph.; ἐξέρχομαι, Omn.; ἐκβλώσκω, only in aor. 2 ἐξέμολον, Hom., Ap. Rh.; ἀπαλλάσσομαι, pass., c. fut. and aor. 1 mid., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐξαλλάσσω, Eur.; ἐξοδοιπορέω, Soph.; ἐκπεράω, c. gen., Eur.; ἐκφοιτάω, Eur., Hdt.; ἐκπορεύομαι, Xen.; ἐξάνειμι, Ap. Rh.; ἐκπροβλώσκω, only in aor. 2, Ap. Rh.

To go away (of troops), ἀναζεύγνῡμι, Hdt., Thuc., Xen.

To go before (i. e., precede, q. v.), προέχω, contr. προύχω (Hom. never uses the contraction when there either is or should be an augment), fut. προέξω, imperf. προεῖχον, aor. 2 προέσχον, no other tenses, Hom., Hdt., Xen., Plat.; προοίχομαι, Xen.; προδιαβαίνω, Xen.; προπορεύομαι, Xen.

To go before (i. e., before judges, etc., to try a cause), ᾽ἀπαντάω, c. πρός and acc., Dem.

To go beside, near to, πᾰρᾰπορεύομαι, Arist.; so as to protect, παραβλώσκω, perf. sync. παρμέμβλωκα, c. dat., Hom.

To go besides, προσᾶνειμι, Thuc.

To go down, κᾰτᾰδῠ́νω or -δύω, usu. in act. -δύνω, in mid. -δύομαι (properly ῠ̆ in -δύομαι, but often ῡ̆ metri gratiâ), only in pres., imperf., perf. -δέδυκα, aor. 2 -έδυν, and in Hom. fut. mid., aor. 1 mid., and aor. κατεδυσόμην, εο, ετο, often c. acc. of the place to which, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; κᾰ́τειμι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰβαίνω, aor. 2 subj., 1st pl., often καταβείομεν for καταβῶμεν, Hom., who also has aor. mid. 3d sing. κατεβήσετο, imper. 2d sing. καταβήσεο (Ar. also has imper. κᾰ́τᾰβᾱ for κατάβηθι), Omn.; κᾰτέρχομαι, Omn.

To go down to, εἰσκᾰτᾰβαίνω, Hom.; ἐπῐκᾰτᾰβαίνω, Hdt., Thuc.; ἐπικᾰ́τειμι, Thuc. *Vid.* To DESCEND.

To go forth, προβλώσκω, Hom.; ἐπιπροβλώσκω, Ap. Rh.; πρόειμι, Ar., Omn. Att. prose; ἐπιπρονέομαι, Ap. Rh.

To go forward, on, etc., προβαίνω, Hom. uses also a reduplicated part. προβῐβᾶν, ῶντος, etc., and προβιβάς, Omn.; also προβαίνω πόδα, προβ. κῶλον, προβ. ἀρβῦλαν, etc., Theogn., Eur., Ar.; προστείχω, Soph.; προχωρέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; προελαύνω, Xen. *Vid.* To ADVANCE.

To go in or *on to*, etc., ἐμβαίνω, c. dat., Hom.; ἐπιβαίνω, c. gen., sometimes c. dat. or c. acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To go straight on, ᾽ἰθύω, no perf., sometimes c. gen. of the thing toward which, Hom.; στῖβον ὀγμεύω, Soph.

To go on (as affairs, etc.), χωρέω, Ar., Xen.; προχωρέω (esp. favorably), Omn. Att.; (as time does), προβαίνω, in pres., imperf., perf. προβέβηκα, and aor. 2 προέβην, Att. προυβην, Hdt.; πρόειμι (of time, a course of action, etc.), Hdt., Xen., Plat.

I shall see how every thing goes on for us, ἐπισκέψομαι ἔκαστα πῶς ἡμῖν ἔχει, Xen.

To go over (i. e., count), ἔπειμι, sine cas., Hom.

To go over (i. e., discuss), ἐπέρχομαι, Hes., Eur., Ar., Thuc.

To go over again (i. e., reconsider, repeat), ᾽ἀνᾰπολέω, Pind., Soph., Plat.; ᾽ἀνᾰπολίζω (of plowing a field again), metaph. only in pres. act., Pind.

To go over to (of allies who leave one party and embrace another), μετᾰτάσσομαι, mid., c. παρά and acc., Thuc.; προσχωρέω, c. dat. or πρός c. acc., Hdt., Thuc.

To go out first, προεξάγομαι, pass., Thuc.; προεξέρχομαι, Thuc.; προέξειμι, Thuc.

To go out with, συνεκβαίνω, Hdt.

To go rapidly, σκιρτάω, Hom., Æsch., Eur., Plat.; φέρομαι, pass., only pres. and imperf. in this sense, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; also pres. part. act. in the same sense, Hdt., Æschin.; ορμάω and -ομαι,

pass., esp. in aor. 1, also c. aor. 1 mid., Hom., Hes., Trag., Thuc., Xen., Plat.; *δρόμῳ βιάζομαι*, c. *ἐs* and acc., Thuc.

To go round, *περιστείχω*, Hom.; *περῐβαίνω*, esp. in the sense of protecting, Hom.; so *ἀμφιβαίνω*, c. acc., sometimes c. dat., Hom., Eur., Call.; *περιέρχομαι*, imperf. *-ηρχόμην*, Ar., Oxon. Att. prose; *περινίσσομαι*, as wine or cups at a feast, Phocyl.; *περιπολέω*, only act., Soph., Eur., Xen., Plat.; *περιχωρέω*, Ar.; *περινοστέω*, esp. as a beggar, Ar., Plat., Dem.; *περιφέρομαι*, pass., Xen., Plat.; *περιπορεύομαι*, Plat.; *περικομίζομαι*, pass., Thuc.; *περίειμι*, Ar., Hdt., Xen., Plat.; *ἐκπερίειμι*, Xen.; *περιᾰ́γω*, aor. 1 act. and perf. act. very rare, aor. 2 *-ήγᾰγον*, and *-ομαι*, pass., Plat., Dem. *Vid.* To SURROUND.

[*To go round in the rear of one*, *περίειμι κατὰ νώτου τινί*, Thuc.]

[*To go round* (= revolve), *περιάγομαι* (of a wheel), Plat.]

To go by sea, *πᾰρᾰβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* To SAIL.

To go through, over, etc., *διέχω*, imperf. *διεῖχον*, aor. 2 *διέσχον*, as an arrow does, c. gen., Hom.; *διῐκνέομαι*, fut. *-ίξομαι*, aor. 2 *-ῐκόμην*, *-ῖκον*, etc., as a person relating a story, c. acc., Hom.; *περάω*, fut. *-ᾱ́σω*, no perf., poet. infin. pres. *περάαν*, and fut. *περησέμεναι*, 3d sing. imperf. poet. *περάασκε*, Hom. (not in Att.), in every sense, going through a place, dangers, a speech, life, etc., c. acc., sometimes c. *διά* and gen., Oxon. poet., Xen.; *δίειμι*, Ar., Thuc., Xen., Plat.; *διέξειμι*, c. acc. or c. *διά* and gen., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *διέρχομαι*, Oxon.; *διεξέρχομαι*, c. gen. or c. acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *διανίσσομαι*, c. gen., Pind.; *ἐξέρχομαι*, of going through, i. e., enduring labors, Soph.; *ἐπεξέρχομαι*, Æsch., Thuc., Plat.; *προδιέρχομαι*, Xen.; *προδιεξέρχομαι*, Xen.; *ἐπέξειμι*, Hdt., Plat.; *ἀνᾰβλώσκω*, in aor. 2, Eur.; *διήκω*, only pres. and imperf., esp. as fame, etc., c. acc. or c. *διά* and gen., Trag., Arist.; *διεξελαύνω*, Hdt.; *διεκπεραίνω*, no perf., esp. of labors, etc., Soph., Xen.; *διαχωρέω*, Plat.; *διεργάζομαι*, augmented tenses *διειργ.*, perf. pass. *-είργασμαι*, both in act. and pass. sens., esp. of completing labors, Isoc.; *διᾰφέρω*, fut. *διοίσω* and *διοίσομαι*, aor. 1 *διήνεγκα*, aor. 2 *διήνεγκον*, no perf., esp. of labors, etc., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπιλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, aor. 2 *-έλᾰβον*, as a traveler, Theoc.

To go to, into, enter, etc., *δύω* and *δύνω*, pres. act. usu. *δύνω*, pres. mid. usu. *δύομαι*, more common than pres. act., esp. in the compounds (prop. *ῠ́*, but often *ῡ́*, even in aor. 2 subj. *δύω*, metri gratiâ), imperf. *ἐδῦνον*, poet. *δύσκον*, fut. *δῡ́σω*, oftener *δύσομαι*, etc., aor. 2 *ἔδυν*, also aor. 1 pass. *ἐδῡ́θην*, and aor. 2 mid. *ἐδῡσόμην* (not Att.), Hom., Trag., Hdt., Plat.; *εἰs-* or *ἐsδύω* or *-δύνω*, Hom., Soph., Hdt., Xen.; *καταδύω* or *-δύνω*, esp. with a notion of secrecy implied, often c. prep., Hom., h., Plat.; *ὑποδύω* or *-δύνω*, Hom.; *μετακιᾰ́θω* (*ῐ̄* metri gratiâ), c. acc., Hom.; *μετέρχομαι*, Hom., Eur., Dem.; *προ-έρχομαι*, imperf. *-ηρχόμην*, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπέρχομαι*, Oxon.; *εἰσέρχομαι*, Oxon.; *εἰσβαίνω*, c. acc., sometimes c. dat., sometimes c. prep., Hom., Trag., Hdt.; *προσειμι*, Oxon.; *ἔπειμι*, Hom., Eur., Hdt., Xen.; *εἶμι*, in prose esp. of going to or before the court (of law), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Antipho, Dem.; *πᾶρειμι*, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐποίχομαι*, Hom., Pind., Ap. Rh.; *ἐπιστρέφομαι*, Hes., h., Theogn., Eur.; *προσβαίνω*, c. dat., or c. acc., or c. prep., or sine cas., Oxon.; *προστείχω*, c. acc., Hom.; *προσοίχομαι*, Pind.; *προσνωμάω*, Soph.; *περαίνω*, so as to reach a place, Pind., Æsch.; *προσνίσσομαι* (in Hom. usu. *ποτινίσσομαι*), Hom., Hes., Pind., Trag.; *προσμίγνῡμι*, c. dat., or c. acc., or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., *ἐπιστείχω*, Æsch.; *εἰσπορεύομαι*, Eur., Xen.; *εἰσφοιτάω*, Eur., Ar.; *ἄνῡμι*, *-ῦσω*, c. acc. or c. prep., Soph., Eur.; *ἐπινίσσομαι*, sometimes c. gen., Soph., Theoc.; *εἰσαποβαίνω*, Ap. Rh.; *ἐπιπροσβάλλω*, c. dat., Ap. Rh.; *πείρω*, only pres. and imperf., Ap. Rh.; *ἀπαντάω*, c. prep. (to go to an argument, to a part of a discussion), Plat., Dem.

To go as a stranger to, *εἰσεπῐδημέω*, Plat.

To go under, *δύω*, esp. in aor. 2 act. *ἔδυν* (see above) and aor. 1 mid., Hom.; *ὑποδύομαι*, mid., with irreg. aor. *ὑπεδῡσόμην* (not Att.), c. gen. or c. acc., or c. *ὑπό* and gen. or acc., often also *from under*, c. gen., Hom., Ar., Hdt., Plat.; *ὑπέρχομαι*, Æsch.

To go up, *ἄνᾰβαίνω*, c. acc. or c. prep., Hom., Hes., Eur., Ar., Thuc., Xen.; *up over*, *ὑπερβαίνω*, c. acc., sometimes c. gen., Hom., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* To ASCEND.

To go up to, *εἰσάνειμι*, c. acc., Hom.; *ἄνειμι*, often of going inland, Hom., Hdt.; *ἐπάνειμι*, Plat.; *εἰσαναβαίνω*, Hom.; *ἐπᾰνέρχομαι*, Eur., Hdt.

To make to go up (esp. on board ship), *ἀνᾰβήσω*, *-έβησα*, Hom., Pind.

To go at the same time with, to go together, *συνέρχομαι*, sometimes c. dat. of one's companion, Hom., Eur., Xen.; *συμπορεύομαι*, Eur., Xen.; *συμφοιτάω*, esp. to school, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *συμπάρειμι*, Xen., Æschin.

To go up together with, *σῠνᾰνᾰβαίνω*, Hdt., Xen., Dem.; *σῠνᾰνέρχομαι*, c. dat. of one's companion, Ap. Rh.

To go out or *forth with*, *συνεξέρχομαι*, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *συνέξειμι*, Thuc., Xen.; *σῠνᾰνέρχομαι*, Ap. Rh. *Vid.* To ACCOMPANY.

[*To go out* (of fire), *σβέννυμαι*, aor. act. *ἔσβην*, Hom., Theophr.; *slowly*, *μαραίνομαι*, Hom.; *καταμαραίνομαι*, Arist.] *Vid.* To EXTINGUISH.

To turn and go, *τρωπάομαι*, mid., Hom.; *τρέπομαι*, mid. and pass., Hom., Eur., Xen., Plat.

To change and go to (i. e., from one place to another), *μεταβαίνω*, Hom., h., Æsch., Hdt., Plat.; *μετανίσσομαι*, Hom.; *ἀμείβω*, c. acc. of the place gone to, *ἐκ* and gen. of the place left, Æsch., Plat., *μετεκβαίνω*, c. *ἐκ* and gen. and *εἰs* and acc., Hdt.; *ἀνίστᾰμαι*, mid., c. aor. 2 act., c. *εἰs* and acc., Eur.

To change and go in company with another, *συμμεταβάλλομαι*, mid., no aor. 1, c. dat. of one's companion, Æschin.

To go by a different road from that which one is on, *μετᾰ́γω*, Xen.

To go to one's own injury, *ἐρῥ́ω*, fut. *ἐρρήσω*, no mid. or pass., Hom., Trag., Ar., Plat.

To go willingly, *κουφίζω*, Eur.

To go wrong. *Vid.* To ERR.

Go (imper.), *βάσκ' ἴθι*, Hom.

Will you not go away? οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα; Soph.

Do you also go in? εἶσω κομίζου καὶ σύ, Æsch.

The noise goes up to heaven, *κλαγγὴ πέλει οὐρᾰνόθι πρό*, Hom.

The female sex goes on rapidly to too great credulity, *πῖθᾰνὸs ἄγαν ὁ θῆλυs ὅροs ἐπινέμεται τᾰχῠ́πορος*, Æsch.

When you go too far in anger, *ὅταν θῡμοῦ περᾶσηs*, Soph.

As far as he could make the money (lit., the tithe, or tax of a tenth) *go*, *ὅσον ἐνεχώρεε ἡ δεκάτη οἱ*, Hdt.

To go a middle course, *τέμνω μέσον, τ. διὰ μέσων*, Plat.

Going on his horse into the sea, *ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ εἰs θάλασσαν*, Xen.

I am going to say, *ἥκω φρᾰ́σων*, Eur.; *ἔρχομαι λέξων*, Hdt.

I was going to say, *ἦια λέξων*, Hdt., Plat.

These things are now all gone by, *πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη*, Dem.

Cleon went back from what he had said, *Κλέων . . . ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα*, Thuc.

To make to go, *ἀνᾰβῐβάζω*, Hdt., Xen., Dem.; also *βησω*, fut., and *ἔβησα*, aor. 1 of *βαίνω*, Hom., Pind., Eur.; and so the poets use the fut. and aor. 1 of the compounds of *βαίνω*.

To let go, *μεθίημι* (*ῑ̃η* Hom., *ῑ̃η* Att.), aor. 1 *μεθῆκα*, poet. (not Att.) *-έηκα* (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. *μεθιεῖs*, *μεθιεῖ*, infin. *μεθιέμεν* and *μεθιέμεναι*, imperf. 2d and 3d sing. *μεθίεις*, *μεθίει*, and 3d pl. *μέθιεν*, also aor. 2 subj. *μεθείω* for *μεθῶ*, and *μεθέμεν* for *μεθεῖναι*), act., c. acc., also mid., c. gen. (Hom. never uses mid.), Hom., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* To RELEASE, etc.

One must go, *ἰτέον*, Eur., Plat.; *βᾰδιστέον* and *βᾰδιστέα*, Soph., Ar.; *πορευτέον*, Soph., Eur., Xen., Plat.; *φοιτητέον*, esp. of going often, Plat.; *ἐμπορευτέον*, Ar.; *one must go to*, *πᾰρῐ́τητέα*, Thuc.

One must go round, *περιϊτέον*, Thuc.

One must go out, away, out of, etc., *ἐξῐ́τητέον*, Xen.

Who can not go out or get out, τοῖs οὐκ ἐξιτόν ἐστι, Hes.

I must not go, ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά, Soph.

What must be gone, πορευτέος, α, ον, Soph.

One must let go, μεθετέον, Plat.

A going or *means of going, κομῐδή, ἡ*, Hdt., Xen.; *πορεία, ἡ*, Xen.

A going forth, ἔξοδος, ἡ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; *ἐξορμή, ἡ*, Plat.

A going backward, ὀπῐσαμβώ, ἡ, Soph.

Going on his own message, αὐτόστολος, ον, Soph.

Gone away, φροῦδος, η, ον, also *os, ον*, rare except in nom., Soph., Eur., Ar., Antipho.

Your footsteps going round or *about the land, περῐφερὴs στῖβος χθονός*, Eur.

Fond of going out, φῐλέξοδος, ον, Epich.

GOAD, *ᾰ, βουπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *κέντρον, τό*, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; *ὄρπηξ, ηκος, ὁ*, Hes.; *ἐγκεντρίς, ῐ́δος, ἡ*, Xen.; *ἄκαινα, ἡ*, Ap. Rh.; [*μυώψ, ῶπος, ὁ*, Xen., Anth.]

[*Sharp as a goad, ἀντίκεντρος, ον*, Æsch.]

A mark left by a goad, κέντημα, ἄτος, τό, Æsch.

GOAD, TO, κεντέω, also irreg. aor. 1 ἔκεντσα, Hom., Pind.; κεντόω, Hdt.; κεντρίζω, Xen.; [(to madness), οἰστράω, Soph., Eur.; ἀνοιστρέω, Eur.]

GOADED, κεντρηνεκής, ές, Hom.

GOADER, A, κέντωρ, ορος, ὁ, Hom.

GOADING, κεντροδήλητος, ον, metaph., Æsch.

GOAL, A, τέκμωρ, τό, indecl., Hom.; τέκμαρ, τό, indecl., Hes., Pind., Æsch., τέρμα, ἄτος, τό, lit. and metaph., Hom., Pind., Soph., Xen.; στἄθμη, ἡ, lit. and metaph., Pind., Eur.; γραμμή, ἡ, lit. and metaph., Pind., Eur.; βαλβίς, ῖδος, ἡ, Soph., Eur., Ar.

GOAT, A, αἴξ, αἰγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Theoc.; τράγος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; τράγίσκος, ὁ, Theoc.; κνήκων, ωνος, ὁ, Theocr.; *a she-goat*, χίμαιρα, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Xen.; *a he-goat*, χίμἄρος, ὁ (but also fem., Theoc.), Ar., Theoc. *Vid.* SYN. 42.

A barren she-goat, τράγαινα, ἡ, Arist.

A herd of goats, αἰπόλιον, τό, Hom., Hdt.

A goat-skin, νἄκη, ἡ, Hom.; τραγείη, ἡ, Theoc.

Of or *belonging to goats*, αἴγειος, α, ον, Hom., Trag.; αἴγεος, α, ον, Hdt.; τράγῐκός, ή, όν, Plat.

With feet like a goat's, αἰγῐπόδης, ου, only masc., h.; αἰγίπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Hdt.; τράγόπους, ουν, Simon.; τράγοσκελής, ές, Hdt.

With face like a goat, αἰγοπρόσωπος, ον, Hdt.

With beard like a goat, τράγοπώγων, ωνος, ὁ, Cratin.

Like a goat, τραγοειδής, ές, Plat.

Smelling like a goat, τράγομάσχἄλος, ον, Ar.

Fit for feeding goats (of pasture), αἰγίβοτος, ον, Hom.

Slaying, sacrificing goats, χιμαροφόνος, ον, Anth.

The blood of slain goats, τράγόκτονον αἷμα, Eur.

A sacrificer of goats, χἴμαιροθύτης, ου, ο, Leon. Tar.

GOATHERD, A, αἰπόλος, ὁ, Hom., Theoc.

Belonging to goatherds, αἰπολῐκός, ή, όν, Mel.

To be a goatherd, αἰπολέω, sometimes c. dat. of the goats, Lys., Theoc.

[GOAT-SUCKER, THE (a bird), νυκτικόραξ, ακος, ὁ, Arist.]

GOBLET, A, ἄλεισον, τό, Hom.; δέπας, αος, τό, pl. δέπἄ, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κρατήρ, ῆρος, ὁ (always κρητήρ, Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; κύλιξ, ῖκος, ἡ, Sapph., Phocyl., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* CUP.

A silver goblet, ἀργύρις, ῖδος, ἡ, Pind.

[GO-CART, A, ἁμαξίς, ῖδος, ἡ, Ar.]

GOD, Θεός, ὁ (Hom. has Θεόφιν as gen. and dat. sing. and pl.) (used as a word of one syllable by Eur., τὴν Θεὸν κόλαζε), Omn.; Δαίμων, ονος, ὁ, Omn.

God knows whether . . ., Θεὸς δέ που οἶδεν εἰ, c. indic., Plat.

GODS, THE, μἄκἄρες, οἱ, Hom., Pind., Æsch.; οὐρἄνίωνες, οἱ, Hom., Hes.; οὐρἄνιοι, οἱ, Archil.; μἄκραίωνες, οἱ, Soph.; ἐπουρἄνιοι, οἱ, Theoc.

Oh ye gods, ὦ συντέλεια, Æsch.

Of or *belonging to the gods*, Θεῖος, α, ον, Omn.

By the aid, with the favor of the gods, Θεόθεν, Hom., Pind., Æsch.

Without the aid of the gods, ἄθεεί, Hom.

Abandoned by, hated by the gods, ἄθεος, ον, Soph., ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; δύσθεος, ον, Soph.; Θεόπτυστος, ον, Æsch.; Θευμῦσής, ές, Æsch.; Θευμῖσής, ές, Ar., Plat.; Θεοστῠγής, ές, Eur.; Θεοστύγητος, ον, Eur.

Abandoned by the gods, adv., ἀθέως, Soph.

Born of a god, Θεογενής, ές, Soph.; Θεόγονος, ον, Eur.; Θεόσπορος, ον, Eur.; Θεόπαις, -παιδος, Mel.

Caused by a god or *the gods*, Θεήλἄτος, ον, Hom.; Θέορτος, ον, Pind.; Θεοποίητος, ον, Isoc.; δαιμόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt.

Built by a god, Θεόδμητος, ον (used also of virtue as implanted in men by the gods), Hom., Pind., Soph., Eur.; Θεόκτιστος, ον, poet. ap. Arist.; Θεοτειχής, ές, Anth.

Given by a god or *the gods*, Θεόσδοτος, ον, Hes., Pind., Arist.; Θεόδοτος, ον, Pind.

Accomplished by a god, Θεόκραντος, ον, Æsch.

Destined by a god, Θεόμορος, ον, Pind.

Sent by a god or *the gods*, Θεότρεπτος, ον, Æsch.; Θεόσῠτος and Θεόσσῦτος, ον, Æsch.; Θεόπεμπτος, ον, Arist.

Inspired by a god, Θεόφορος, ον, Æsch.; Θεοφόρητος, ον, Æsch.

Driven about, harassed by the gods, Θεήλἄτος, ον, Æsch.

Afflicted by a god, Θεοβλἄβής, ές, esp. with folly, Hdt.

Feared as a god, Θεόσεπτος, ον, Ar.

Honored, favored by the gods, Θεοτίμητος, ον, Tyrt., Æsch.; Θεότῑμος, ον, Pind.; Θεοφίλής, ές, Pind., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.

In a manner pleasing to the gods, Θεοφῐλῶς, Plat.

Kindled by a god, Θεόπῠρος, ον, Eur.

Belonging to many gods, πολύθεος, ον, Æsch.

A worshiper of the gods, Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Eur.

In a god-fearing manner, Θεοσεβῶς, Xen.

Fear of the gods, Θεοσέβεια, ἡ, Xen.

Hatred of the gods, Θεοσεχθρία, ἡ, Ar., Dem.

To sin against the gods, Θεοβλἄβέω, Æsch.

Folly caused by a god in his wrath, Θεοβλἄβεια, ἡ, Æschin.

Sacrificed to the gods, Θεόθῡτος, ον, Cratin.

To invoke a god, Θεοκλῡτέω, sometimes c. acc. of the god, Æsch., Eur.; ἐπιθειάζω, or -θεάζω, Thuc., Plat.

Invoking the gods, Θεύκλῦτος, ον (of prayers), Æsch.

An invocation of or *appeal to the gods*, ἐπῐθειασμός, ὁ, Thuc.

Driven mad by a god, Θεομἄνής, ές, Æsch., epith. of madness, Eur.

To fight against the gods, Θεομἄχέω, Eur.

A battle of the gods (title of some books of the Iliad), Θεομἄχία, ἡ, Plat.

Suited to the gods, Θεοπρεπής, ές, Pind.

Spoken by the gods, Θεόῤῥητος, ον, Anth.

Pleasing to the gods, Θευτερπής, ές, Philox.

To become a god, Θεόομαι, pass., Call.

The inflictions of the gods, τὰ δαιμόνια, Eur., Thuc.

GOD-BULL, THE, Θεόταυρος, ὁ, Mosch.

GODDESS, A, Θεός, ἡ, Omn. poet.; Θέαινα, ἡ, Hom.; Θεά, ἡ, sometimes monosyll., Trag. (gen. pl. Θεάων, Hom., Θεᾶν, Trag.), Omn.

GODLESS, δύσθεος, ον, Æsch.

GODLIKE, ἀντίθεος, ον, Hom.; ζἄθεος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; ἀγχίθεος, ον, Hom.; Θεοείκελος, ον, Hom.; ἰσόθεος, ον (ῐ Hom., ῑ Att.), Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat., Isoc.; θεοειδής, ές, Hom., Hes., Plat.; ἀμβρόσιος, α, ον, also (but rarely) ος, ον (oftener of things than of persons), Hom., h., Pind., Eur.; ἴσοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

In a godlike manner, Θεοειδῶς, Ap. Rh.

GODLY, *fearing the gods, worshiping the gods*, Θευδής, ές, Hom.; Θεοσεβής, ές, Soph., Hdt., Plat.; Θεόφρων, ονος, ο καὶ ἡ, Pind.

GOLD, χρῡσός, ὁ (ῠ once in Pind), Omn.

Coined gold (any thing made of gold, as plate, trinkets, etc., also, generally, gold), χρῡσίον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem.

A small gold coin, χρῡσῐδιον, τό, Isoc., Dem.; χρυσῐδάριον, τό, Ar.

A golden vessel, χρῡσίς, ῖδος, ἡ, Ar.

Wrought gold, χρῦσωμα, ἄτος, τό, Eur.

A gold mine, χρῡσεῖον, τό, Xen.; [χρυσωρῦχεῖον, τό, Strab.]

[*One who digs for gold, a gold-miner*, χρυσωρύχος, ὁ, Strab.]

Containing gold (of soil, etc.), χρῡσόβωλος, ον, Eur.; χρυσίτης, ου, ὁ, fem. χρυσῖτις, ῖδος, ἡ, Hdt.

Of or *belonging to gold, golden*, χρύσεος, η, ον, Ep. χρύσειος, η, ον, Att. χρυσοῦς, ᾶ, οῦν (the Attics, however, use also χρύσεος), also used for golden-colored (υ said to be occasionally short in Pind. and Trag. chor., χρυσέη, χρυσέου, etc., often used as dissyll. in Hom., etc.), Omn.

[*Of solid gold*, ὁλόχρυσος, ον, Plut.]

Like gold, χρῡσοειδής, ές, Xen., Plat.

Born of gold (epith. of Perseus and the Persians, as descended from Danaë), χρῡσόγονος, ον, Æsch.

Taking the form of gold, χρῡσόμορφος, ον, Soph.

Made of gold, ornamented with gold, παγχρύσεος, ον (entirely), Hom., Hes., h.; so πάγχρυσος, ον, Pind., Soph., Eur.; χρυσότῠπος, Eur.; χρυσειότευκτος, ον, Eur.; χρυσότευκτος, ον, Æsch., Eur.; χρυσέστολμος, ον, Æsch.; χρυσήλἄτος, ον, Thuc.; χρυσεόδμητος, ον, Æsch.; χρυσηρής, Eur.; χρυσοδαίδαλτος, ον, Eur.; χρυσόκολλος, ον, Soph., Eur.; χρυσοκόλλητος, ον, Eur.; χρυσόδετος, η, ον, and ος, ον, Alcæ., Soph., Eur., Hdt.; χρυσόπαστος, ον, Æsch., Hdt., Dem.; χρυσόωτος, ον, Soph.; χρυσεόνωτος, ον, Eur.

Embroidered with gold, χρῡσεοπήνητος, ον, Eur.; διὰ χρυσος, ον, Dem.

Shining with gold, looking bright as

gold, χρυσοφάεννος, ον, Anac.; χρυσοφαής, ές, Eur.; χρυσοφεγγής, ές, Æsch.; χρυσαυγής, ές, Soph., Ar.; χρυσαυγασπής, ές, Eur.; χρυσεόκυκλος, ον (of the sun), Eur.; χρυσώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.; χρυσωπός, όν, Eur.; χρυσώπης, voc. poet. χρυσῶπα (in chor.), epith. of Bacchus, Eur., fem. χρυσῶπις, ἴδος (of Latona), Ar., χρυσανθής, ές, Mel.

Rich in gold, πολύχρυσος, ον, Hom., Hes., Pind., Trag.; εὔχρυσος, ον, Soph.; ζᾶχρυσος, ον, Eur.

With golden hair, ξανθός, ή, όν (applied both to the person and to the hair), Hom., Eur.; χρυσοκόμης, ου, ὁ καὶ ἡ, Hes., Pind., Anac., Eur., Ar.; χρυσεοκόμης, ὁ, Simon.; ξανθόθριξ, gen. ξανθότριχος, Solon, Theoc.; ξανθοκόμης, ο, Pind.; χρυσοπλόκαμος, ον, h.; χρυσοχαίτης, ου, ὁ, Pind.; χρυσοείθειρ, ὁ καὶ ἡ, gen. -ειρος, Archil.; χρυσεοβόστρυχος, ον, Eur.; ξανθόκομος, ον, Theoc.; χρυσόκομος, ον, Anth.

With golden head, χρυσοκάρηνος, ον, Eur.; χρυσοκέφαλος, ον, Phryn. (Com.)

With golden horns, χρυσόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, also ως, ων, gen. ω, sometimes used of the victim, whose horns were gilded, Pind., Eur., Æschin.

With golden wings, χρυσόπτερος, ον, Hom.; χρυσόκομος, ον, Hdt.

With golden fleece, χρυσόμαλλος, ον, Eur.; χρυσεόμαλλος, ον, Eur.

Strung with gold, χρυσόστροφος, ον, Soph.

[*Set in gold*, περίχρυσος, ον, Luc.]

With golden garments, χρυσοφόρος, ον, Simon., Eur., Hdt., Lycurg.; χρυσοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; χρυσόπεπλος, ον, Pind.; χρυσεόστολος, ον (of the garment itself), Eur.

With golden head-dress or *frontlet*, χρυσάμπυξ, ῦκος, ὁ καὶ ἡ (of goddesses and of horses), Hom., Hes., h., Pind.; χρυσομίτρης, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph.

With golden arms, χρυσοτευχής, ές, Eur.

With golden shield, χρυσαιγίς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, epith. of Minerva, Bacchyl.; χρύσασπις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.

With golden helmet, χρυσεοπήληξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, h.; χρυσοπήληξ, Æsch., Eur.; χρυσόλοφος, ον, Ar.

With golden bow, χρυσότοξος, ον, Pind.

With golden spear, χρυσόλογχος, ον, Eur., Ar.

With golden sword, χρυσάορος, ον, Hom., h., Pind.; χρυσάωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hes., h., Pind.

With golden arrow, χρυσηλάκατος, ον, Hom., Pind., Soph.; χρυσοβέλεμνος, ον, Anth.

With golden distaff, χρυσηλάκατος, ον, Pind.

With golden sandals, χρυσοπέδιλος, ον, Hom., Hes., Sapph.; χρυσεοσάνδαλος, ον, Eur.

With golden lyre, χρυσολύρης, ου, ὁ καὶ ἡ, Ar.

With golden throne, χρυσόθρονος, ον, Hom., Pind.

With golden wand, χρυσόῤῥαπις, and χρυσόραπις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.

With golden crown, χρυσοστέφανος, ον, Hes., h., Pind.; χρυσεοστέφανος, ον, Eur.

With golden trident, χρυσοτρίαινος, ον, Ar.

With golden chariot, χρυσάρματος, ον, Pind.

With golden yoke, χρυσόζυγος, epith. of a chariot, h., Xen.

With golden bridle or *reins*, χρυσήνιος, ον, Hom., Pind., Soph.; χρυσοχάλινος, ον, Ar., Hdt., Xen.

With golden trappings, χρυσεοφάλαρος, ον, Eur.

With golden leg or *stand* (of a goblet, etc.), χρυσαστράγαλος, ον, Sapph.

With golden hilt, χρυσένδετος, ον, Philem.; χρυσολάβης, ές, Menand.

With golden handles, χρυσούατος, ον, h.

Flowing with gold, χρυσόῤῥυτος, and χρυσόρυτος, ον, Soph.; χρυσορόης, ου, only masc., Eur.

With a mixture of gold in it, ὑπόχρυσος, ον, Plat.

Exchanging for gold — Mars, who gives gold for men's lives, ὁ χρυσάμοιβὸς Ἄρης σωμάτων, Æsch.

To wear gold, χρυσοφορέω, Hdt.

A guardian or *keeper of gold*, χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

[GOLD-BEATER, A, πεταλοποιός, ὁ, and πεταλουργός, ὁ, late.]

[GOLD-DUST, ψήγμα χρυσοῦ, Hdt.]

GOLDFINCH, A, ἀκαλανθίς, ἴδος, ἡ, Ar.; ἀκανθίς, ἴδος, ἡ, Arist.; ποικίλις, ἴδος, ἡ, Arist.; σπανθίς, ἴδος, ἡ, Arist.

[GOLD-LEAF, χρυσᾶ πέταλα, Diosc.; *covering with gold-leaf*, πετάλωσις, εως, ἡ, late.]

GOLDSMITH, A, χαλκεύς, έως, ὁ, Hom.; χρυσόχοος, Hom., Ar., Dem.; χρυσουργός, ὁ, Critias.

Belonging to a goldsmith or *to his trade*, χρυσοχοϊκός, ή, όν, Dem.

To be a goldsmith, χρυσοχοέω, no mid., Ar., Xen.

A goldsmith's shop, χρυσοχοεῖον, τό, Dem.

GOOD, εὔεργος, ον (only of persons), Hom.; ἐσθλός, ή, όν, no compar. except in Anth., Omn. poet., Xen.; ἀγαθός, ή, όν (for compar. and superl., *vid.* BETTER, BEST), Omn.; καλός, ή, όν (ᾰ Hom., but ᾰ Hes., ᾰ Att., ᾱ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; κεδνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; χρηστός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; ἐπιεικής, ές, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; σπουδαῖος, α, ον, Soph., Hdt., Plat., Dem.; χρήσιμος, η, ον, and ος, ον, esp. of persons, Eur., Dem.; χαός, όν (of persons), Theoc.; ἥμερος, α, ον, and ος, ον (of roads), Plat.

Good for all purposes, πάγχρηστος, ον, Ar., Xen.

Thoroughly good, πάνἀγαθος, ον, Plat., Cratin.

Exceedingly good, περισσός, ή, όν, Eur.

Seeming good, ἀγαθοειδής, ές, Plat.

Loving what is good, φιλόκαλος, ον, Xen., Plat., Isoc.; φιλόχρηστος, ον, Xen.; φιλάγαθος, ον, Arist.

Good (abstract good), τὸ αὐτοάγαθον, Arist.; *the (chief) good*, τὸ ἀγαθόν, Plat.

Giver of good things, δώτωρ ἐάων, Hom., Hes.

A thing very good for beds, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ, Theoc.

To do good (i. e., effect something to aid one's object), ἄνύω or ἄνῦτω, e. g., *I do no good by being unwilling, since you are much more powerful*, οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερος ἐσσί, Hom.

But they did no good, ἀλλ' οὐκ ἤνυτον, Eur.

But they got no good by lamenting, Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν, Hom.

I (Jocasta) do no good by my advice, παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ, Soph.

But what good, lady, would it be to you to know this? τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις γύναι; Eur. *Vid.* TO GET.

Thinking it would be a good thing for the people, νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ εἰ . . ., Xen.

Weep no longer, since we shall do no good (by that), μηκέτι . . . κλαῖ' ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν, Hom.

Hating what is good, μῖσόχρηστος, ον, Xen.

For the good of, πρός, c. gen., Omn. Att.

Good for nothing, μηδενὸς ἄξιος, Lys.; [*good-for-nothing fellows*, οὐδένες, οἱ, Hdt., Eur.] *Vid.* WORTHLESS.

Good conduct, εὐπραξία, ἡ, Xen.; ἄγαθοπραξία, ἡ, Plat.

Doing good, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Theogn., Thuc., Xen., Dem.

A good deed, ἀγαθοεργία, ἡ, Hdt. *Vid.* BENEFIT, KINDNESS.

To do good to any one, εὐεργετέω, often c. dupl. acc., Trag., Xen., Plat., Lys. *Vid.* TO BENEFIT, TO ASSIST.

One who does good to, εὐεργέτης, ου, ὁ, Pind., Omn. Att. *Vid.* BENEFACTOR.

[GOOD-BY, χαῖρε, χαίρετε, Hom., etc.; *good-by to* a thing, χαιρέτω, with thing in nom., Hdt., Att.; *to say* or *bid good-by to* a person or thing (= let it go), χαίρειν ἐάω, or κελεύω τινά or τι, Hdt., etc.; *to bid one good-by*, προσαγορεύω χαίρειν τινά, Ar., Plat.]

GOOD-LOOKING. *Vid.* HANDSOME.

GOOD-NATURE, εὐοργησία, ἡ, Eur.; εὐήθεια, and poet. εὐηθία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; ῥαστώνη, ἡ, Hdt.

GOOD-NATURED, εὐήθης, ες, Archil., Plat.; εὐηθικός, ή, όν, Plat.; χρηστοήθης, ες, Arist.

GOOD-NATUREDLY, εὐηθικῶς, Ar., Plat.; εὐήθως, superl. εὐηθέστατα, Eur., Plat.

GOODNESS, ἀρετή, ἡ, Omn.; χρηστότης, ητος, ἡ, Eur.; ἐσθλότης, ητος, ἡ, Chrysipp.

GOODS, τὰ ὑπάρχοντα, Thuc., Xen.; τὰ ἐνὔπάρχοντα, Plat.; τὰ ὄντα, Dem.; τὰ ἀγοράσματα, Dem. *Vid.* PROPERTY.

GOOD-TEMPER, εὐκολία, ἡ, Plat.; εὐαρμοστία, ἡ, and εὐαρμοστία τρόπων, Plat., Dem.

GOOD-TEMPERED, εὔκολος, ον, Ar., Plat., Arist.

GOOD-TEMPEREDLY, εὐοργήτως, Thuc.; εὐκόλως, Xen., Lys., Isoc.

GOOD-WILL (i. e., friendliness, q. v.), εὔνοια, ἡ, Omn. Att.

Good-will (i. e., willingness, q. v.), προθῡμία (ᾱ, but ῑα metri gratiâ, Hom.), ἡ, Omn.

Unmixed good-will, ἀναντἀγώνιστος εὔνοια, Thuc.

Out of pure good-will, κατ' εὔνοιαν φρενῶν, Æsch.

From good-will to you, τῇ σῇ εὐνοίᾳ, Plat.

With good-will, good intention toward any one, χαριέντως, Xen.

Bearing good-will to any one, εὔνοος, ον, contr. -νους, -νουν, compar. εὐνοέστερος, contr. εὐνούστερος, etc., c. dat. or c. prep., Omn. Att., Hdt.;

πρόθῡμος, ον, c. dat. or c. εἰς and acc., Xen.

GOOSE, Α, χήν, -χηνός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar., Xen.

Of, or *belonging to*, or *like a goose*, χήνειος, α, ον, Eur., Hdt.

Feeding geese, χηνοβοσκός, οῦ, Cratin.

A feeding of geese, χηνοβοτία, ἡ, Plat.

[*A wild goose*, ἀγριοχηνάριον, τό, late.]

GORE, βρότος, ὁ, Hom.; λῦ᾽θρον, τό, only in dat. sing., Hom. *Vid.* BLOOD.

GORE, TO, διαῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. διερῥάγην, Soph. *Vid.* TO PIERCE.

GORGE, Α, λαιμός, ὁ, Hom., Eur., Ar. *Vid.* THROAT.

A rocky gorge, διασφάξ, ἄγος, ἡ, Hdt. *Vid.* DEFILE.

GORGE, TO, intrans., ὑπογαστρίζομαι, mid., Æsop. *Vid.* TO SWALLOW.

GORGEOUS, μεγᾰλοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.; μεγᾰλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* SPLENDID.

GORGEOUSLY, μεγᾰλοπρεπῶς, compar. -πρεπέστερον, superl. -πρεπέστατα, Xen., Plat., Isoc.

GORGEOUSNESS, ἀγλαΐα, ἡ, Hom., Pind. *Vid.* SPLENDOR.

[GORGET, Α, περιτραχήλιον, τό, Plut.]

GORGON, Α, Γοργώ, ἡ, Hom., Hes., Theogn., Eur.; Γοργών, όνος, ἡ (the more common form of the two in plural), Æsch., Eur., Lycurg.

With Gorgon crest, Γοργολόφας, ου, ὁ, and fem. Γοργολόφα, Ar.

With a figure of a Gorgon on it, Γοργόνωτος, ον, Ar.

GORGON-LIKE, γοργωπός, όν, Æsch., Eur.; γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; fem. γοργῶπις, ῐδος, Soph.

GORGONS, THE (daughters, according to Hesiod, of Phorcys and Ceto), Φόρκυϊ δ᾽ αὖ Κητὼ τέκε . . . Γοργούς . . . Σθεινώ τ᾽ Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, Hes.

Of or *belonging to the Gorgons*, Γόργειος, α, ον, Hom., Æsch.; Γοργόνειος, ον, Æsch.

Slayer of the Gorgons, Γοργοφόνος, ον, Eur.

GORY, βροτόεις, εσσα, εν, Hom.; βεβροτωμένος, η, ον, Hom.; αἱμόῤῥαντος, ον, Soph.; λῡθρώδης, ες, Anth. *Vid.* BLOODY.

GOSPEL, THE, Εὐαγγέλιον, τό, N. T.

GOSSIP, λᾶλία, ἡ, Ar.; ᾽ῦθλος, ὁ, Plat., Dem.; λογοποίημα, ᾰτος, τό, Antipho.

GOSSIP, Α, σπερμολόγος, ὁ, Dem.

GOSSIP, TO, κενολογέω, only act., Eubul. *Vid.* TO CHATTER.

GOURD, Α, σῖκυς, υος, ὁ, Alcæ.; σῑκυός, ὁ, Ar.; σῑκῦδιον, τό, Phryn. (Com.); σικύα, ἡ, Theoph.; κολοκύντη, ἡ, Ar.

Gourd seed, σίκυον, τό, Theoph.; *a gourd bed*, σικυήλατον, τό, Hipp.

Like a gourd, σικυώδης, ες, Theoph.; *made of gourds*, κολοκύνθῐνος, η, ον, Luc.

GOUT, ποδάγρα, ἡ, Arist.; [ἀρθρῖτις, ῐδος, ἡ (sc. νόσος), Hipp.; (in the hand), χειράγρα, ἡ, late.]

To have the gout, ποδαγράω, only act., Ar., Plat.

[GOUTY, ἀρθρῖτικός, ή, όν, Cic., perhaps Hipp.; ποδαγρικός, ή, όν, Plut.; ποδαγρός, όν, Luc.]

GOVERN, TO, κοιρᾰνέω, only pres. and imperf. act., sine cas., or c. gen. or c. dat., Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; ἡγεμονεύω, only act., c. gen., rarely c. dat., Hom., Thuc., Plat., Dem.; ἡγέομαι, mid., no pass. tenses in this sense, c. gen. or c. dat., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; διέπω, imperf. διεῖπον, in Hom. usu. διέπον, aor. 2 διέσπον, no mid. or pass. in this sense, Hom., Pind., Æsch.; ἐφέπω, Æsch.; ῾ῑθύνω, Hom., Æsch.; κραίνω, in this sense rare, except in pres. act., sine cas. or c. gen., Hom., Soph.; κρᾰτέω, c. gen. or c. dat., or c. ἐν and dat., or c. acc., etc., Omn.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen. or c. dat., Hom., Æschin.; ἄρχω, only act. in this sense (and pass. c. fut. mid., "to be governed," no perf. in any voice), c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; προβαίνω, not in fut. or aor. 1 act., aor. 2 πρόεβην, part. προβάς, etc., perf. -βέβηκα, c. gen., Hes.; διαιτάω, Pind., Dem.; νέμω, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; διανέμω, Pind.; κῠβερνάω, Pind., Soph., Xen., Plat., Antipho; ἁρμόζω, fut. -όσω, Pind., Eur., Ar., Xen.; εὐθύνω, Trag., Xen., Plat., Dem.; κρᾰτῡ́νω, no perf., only act. in this sense, c. gen. or c. acc., Trag.; ναυκληρέω, only act., Æsch., Soph., Isæ.; ναυστολέω, only act., Eur.; οἰᾰκοστροφέω, only act., Æsch.; οἰκουρέω, only act., Æsch.; ποιμαίνω, Eur.; οἰκέω (only of governing a house or a state), Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; τῠραννέω and τῠραννεύω, fut. mid. in pass. sense, no other mid. tense, though there is a pass. voice, c. gen., sometimes c. acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διοικέω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐτροπεύω, no mid., though there is pass., c. gen., or c. acc., or sine cas., Hdt., Plat.; ἐξηγέομαι, mid., Thuc.; ἐπάρχω, Xen., Lycurg.; μεταχειρίζω, Xen.; οἰκονομέω (only of a house or state), Soph., Xen., Plat., Isoc.; προΐσταμαι, mid., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TO RULE.

To govern a state, πολῑτεύω, Ar., Thuc., Plat., Dem.

To govern jointly, συνδιᾰκῠβερνάω, Plat.

One must govern, ἀρκτέον, c. gen., Soph., Isoc.

GOVERNED, TO BE (of a state), οἰκέω, Plat.; κατοικέομαι, pass., Soph., Plat.

To be well governed, εὐνομέομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sense, Omn. prose.

[*To be governed by bad men*, πονηροκρατέομαι, Arist.]

GOVERNING, εὐθυντήριος, α, ον, Æsch.; τελεσφόρος, ον, c. gen., Æsch.; εὐθυντῐκός, ή, όν, Arist.

Governing many people, πολῠκοίρᾰνος, ον, Æsch.

Skillful in governing, κῠβερνητῐκός, ή, όν, Plat.

Of or *belonging to governing* or *government*, also *skillful in*, πολῑτῐκός, ή, όν, Omn. Att. prose.

GOVERNMENT, κάρτος, τό, Hom.; κρᾰ́τος, τό, Omn.; κῠβέρνησις, εως, ἡ, Pind.; δῠναστεία, ἡ, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἡγεμονία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀρχή, ἡ, Pind., Omn. Att.; αἰσυμνητεία, ἡ, Arist.

Government (i. e., form of government), κόσμος, ὁ, Hdt., Thuc.; πολίτευμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Æschin.

The government (i. e., those governing), οἱ ἐν τέλει, Soph.; οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, Thuc.; οἱ μάλιστα ἐν τέλει, Thuc.; οἱ ἐν τέλει ἐόντες, Hdt.; τὰ τέλη, Thuc., Xen.; τὰ κοινά, Hdt.

This government, τόδε τέλος, Æsch.

Those concerned in the government, οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, Dem.; [*to take part in the government*, τὰ πολιτικὰ πράττω, Plat.]

Good government, εὐηγεσία, ἡ, Hom.; εὐνομία, ἡ, Hom., Hes., h., Pind., Xen., Plat., Dem.

The government of many, πολῠκοιρᾰνία, ἡ, Hom.; πολυαρχία, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* OLIGARCHY, ARISTOCRACY, DEMOCRACY.

[*To have* (such or such) *a form of government*, πολιτεύω, also as dep. πολιτεύομαι, Thuc., Oratt.; e. g., *to have an aristocratical government*, πολιτεύω κατ᾽ ὀλιγαρχίαν, Thuc.; *to be under a fatherly government*, πατρονομέομαι, Plat.]

The science of government, ἡ πολῑτῐκή, Plat.; ἡ ἐπιστᾰτῐκή, Plat.

[*The measures of government*, πολιτεύματα, τά, Plat.]

GOVERNOR, Α, ἀρχός, ὁ, Hom., Pind.; ἄρχων, οντος, ὁ, Æsch., Soph., Lys.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Trag.; οἰᾰκοστρόφος, ὁ, Pind., Æsch.; οἰᾰκονόμος, ὁ, Æsch.; εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; κῠβερνητής, ὁ, Eur., Plat. *Vid.* RULER, CHIEF, and SYN. 117.

A governor (not of his own authority, but appointed by a superior — a viceroy, etc.), ἐπῐ́τροπος, ὁ, Pind., Hdt.; ῾ῠ́παρχος, ὁ, Trag., Hdt., Xen.; ἁρμοστής, οῦ, ὁ, the title of the Lacedæmonian governors of the islands and towns in Asia Minor, Thuc., Xen.

To be a governor, ἐν ἀρχαῖς εἰμι, Eur.

GOWN, Α, πέπλος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ἑᾶνός, and poet. εἰᾶνός, τό (dub.), ἐᾶνός, ὁ, Hom., h., Ap. Rh.; βεῦθος, τό, Sapph.; βρᾰ́κος, τό, Sapph., Theoc.; ἐγκῦ́κλον, τό, Ar. *Vid.* ROBE.

GRACE, χᾰ́ρις, ῐτος, acc. ῐτα and ιν, ἡ (Pind. has poet. dat. also χάριισι), Omn.; εὐκοσμία, ἡ, Eur.; εὐσχημοσῡ́νη, ἡ, Xen., Plat.

GRACE, THE, or THE GRACES, Χᾰ́ρις, ἡ, more usu. Χάριτες, αἱ, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.

Like the Graces, χᾰρῐτοβλέφᾰρος, ον, Eubul.

GRACEFUL, χᾰρίεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Eur., Ar., Plat., Isoc.; εὐφυής, ές (esp. of persons), Eur., Ar.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Xen., Plat., Æschin.; εὔρῡθμος, ον, Antiph.

GRACEFULLY, εὐρῡ́θμως, Eur.; εὐσχήμως, Eur.; εὐσχημόνως, compar. εὐσχημονέστερον, Ar., Plat., Arist.; μετὰ χᾰρίτων, Thuc.; χᾰριέντως, Plat.

To behave gracefully, εὐσχημονέω, only act., Plat.

GRACELESS, ἄχαρις, ὁ καὶ ἡ, neut. ἄχαρι, gen. ἀχάριτος, etc., compar. ᾰ῾χᾰρίστερος, Theogn.; ᾰ῾χᾰρίστος, ον, Dem.

[GRACIOSO, THE (or *Fool*), of Greek comedy, Ξανθίας, ου, ὁ, Ar.]

GRACIOUS, ῾ῑλαος, ον (᾽ῑλεως, ων, Att.), Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ᾽ἀγᾰνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Æsch.; πρᾷῢμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; εὐχᾰρις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, Eur., Plat. *Vid.* KIND, AFFABLE.

[*Good gracious*, as exclamation of surprise, παπαπαῖ, Ar.]

Graciously, *πρευμενῶς*, Æsch.; *ἀγᾰνῶς*, Eur.

Graciousness, *πρευμένεια*, *ἡ*, Eur.

Gradually, *κατ' ὀλίγον*, Thuc.; *ἠρέμα*, or *ἠρέμας* before a vowel, Plat.; *ἐπισχερώ*, Theoc.

Graft, to, *ἐμφῠτεύω*, Arist.

Grafted, *ἐμβεβλημένος*, *η*, *ον*, Dem.

Grafted fig-trees, *ἐμβολᾶδες συκαῖ*, Plat.

Grain, a (of dust), *ῥᾰθᾰμιγξ*, *ιγγος*, *ἡ*, Hom.

[*Grain* (of various kinds), *πῦροί*, *οἱ*, Hom., etc.] *Vid.* Corn, Wheat, etc.

[*A grain dealer*, *πῡροπώλης*, *ου*, *ὁ*, late; *to deal in grain*, *πυροπωλέω*, Dem.]

[*Tillage of land for grain* (opp. to vines, etc.), *ψιλὴ γεωργία*, Dem.]

Graminivorous. *Vid.* Grass.

Grammar, *ἡ γραμμᾰτῐκή*, Plat.

Grammatical, *γραμμᾰτῐκός*, *ἡ*, *όν*, Xen., Plat.

Granary, a, *σῖτοβολεῖον*, *τό*, Menand. *Vid.* Barn.

Grand, *σεμνός*, *ἡ*, *όν*, Omn.; *μεγᾰλεῖος*, *α*, *ον*, Xen. *Vid.* Magnificent, Great.

[Grandchild, *παῖς παιδός*, *ὁ*, *ἡ*, Hom.] *Vid.* Grandson, etc.

Grandeur, *σεμνότης*, *ητος*, *ἡ*, Eur., Isoc., Plat., Dem.; *μεγᾰλοπρέπεια*, *ἡ*, Hdt., Plat., Isoc. *Vid.* Magnificence, Greatness.

Grand-daughter, a, *θῠγᾰτρῐδῆ*, *ἡ*, Lys., Andoc.

Grandfather, a (on the father's side), *πατροπᾰ́τωρ*, *ορος*, *ὁ*, Pind.; *πάππος*, *ὁ*, Ar., Thuc., Xen., Plat.

A grandfather (on the mother's side), *μητροπᾰ́τωρ*, *ορος*, *ὁ*, Hom., Hdt.

A great-grandfather, *πρόπαππος*, *ὁ*, Plat., Lys.

Without a grandfather, *ἄπαππος*, *ον*, c. gen. of that to which the descent can not be traced (used, however, only metaph.), Æsch.

Inherited from, or *of* or *belonging to one's grandfather*, *παππῷος*, *α*, *ον*, Ar., Plat.

Grandly, *σεμνῶς*, Æsch., Xen.; *μεγᾰλείως*, Xen.

Grandmother, a, *τήθη*, *ἡ*, Ar., Plat., Isæ.

A grandmother (on the mother's side), *μητρομήτωρ*, *ορος*, *ὁ*, Pind.

A great-grandmother, *ἐπῐτήθη*, *ἡ*, Theopomp. (Com.); *προτήθη*, *ἡ*, Dio Cass.

Grandson, a, *υἱωνός*, *ὁ*, Hom., Ap. Rh., Call.; *υἱδοῦς*, *οῦ*, *ὁ*, Xen., Plat.; *υἱδεύς*, *έως*, *ὁ*, Isoc. (Bekker, however, and Sturz write the above words *υἱῐδοῦς*, *υἱῐδεύς*; I have followed Lidd. and Scott).

A grandson by the daughter's side (a daughter's son), *θῠγᾰτρῐδέος*, Att. contr. *-δοῦς*, *ὁ*, Hdt., Isæ.

Grant, to, *τελέω*, fut. *-έσω*, often, esp. in aor. 1, *σσ* metri gratiâ, Hom.; *κραίνω*, aor. 1 *ἔκρηνα*, usu. in Hom. *κραιαίνω*, *ἐκρήνα*, esp. of granting a wish or prayer, Hom., Eur.; *δῐδωμι*, aor. 1 *ἔδωκα*, perf. pass. *δέδομαι*, aor. 1 *ἐδόθην*, etc., Omn.; *κᾰτᾰνεύω*, Hom., Pind., Ar., Hdt., Plat., Bion; *ὀρέγω* and *ὀρέγνῡμι*, Hom., Hes., Pind., Soph.; *ἐφίημι* (*ῑ* Ep., but sometimes *ῑ̄* metri gratiâ, *ῑ* Att.), aor. 1 *-ῆκα*, poet. (not Att.) *-έηκα* (Hom. has 3d sing. imperf. *ἐφῐ̄́ει*, also aor. 2 subj. *ἐφείω*), in mid. not used in the sense of granting, i. e., giving, but sometimes in the sense of granting, i. e., permitting, c. infin., aor. 2 mid. *ἐφείμην*, Hom., Æsch., Soph., Xen.; *ὀπᾰ́ζω*, fut. *-ᾰ́σω*, sometimes with *σσ*, esp. in mid. (not in Att.), Omn. poet.; *πόρω*, only in aor. 2 *ἔπορον*, Omn. poet.; *ἁρμόζω*, Pind.; *παρᾰδῐ́δωμι*, Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat., Antiph.; *πᾰρέχω*, imperf. *παρεῖχον*, fut. *παρέξω*, no aor. 1, aor. 2 *παρέσχον*, part. *παρασχών*, perf. *παρέσχηκα* (Hom. uses *πᾰρέχω* once), Omn.; *ἐνδῐ́δωμι*, Eur., Isoc.; *εἴκω*, only pres. and imperf. act. in this sense, Soph., Plat.; *προτῐ́θημι*, aor. 1 act. *-έθηκα*, aor. 1 pass. *προετέθην*, contr. *προυτέθην*, esp. of granting liberty of speech, etc., Xen., Æschin. *Vid.* To give, To admit.

To grant a request, *στέργω*, sine cas. only act., Soph.

To grant (i. e., admit in argument), *ὁμολογέω*, sometimes c. dat. of one's adversary in arguing, often c. infin. rei, Eur., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; *συγγιγνώσκω*, fut. *-γνώσομαι*, perf. *-έγνωκα*, no aor. 1, aor. 2 *-έγνων*, Hdt., Thuc.

To grant besides, *προσνέμομαι*, mid., Soph.

To grant besides (in arguing), *προσομολογέω*, Plat.

To grant beforehand, as a preliminary (in arguing), *προομολογέω*, Plat.

I grant you, *σύμφημί σοι*, Plat.

To take for granted, *τίθεμαι*, mid., aor. 1 *ἐθηκάμην*, Dem.

To be taken for granted, *ὕπᾰρχω*, in this sense only pres. and imperf. act., Plat.

Granting this, if this be granted (in argument), *ὑπόντος τοῦδε*, Eur.

Let it be granted, *πεποιήσθω*, Plat.

One must grant, *ὁμολογητέον*, Plat.; *συγχωρητέον*, Plat.

One must grant beforehand, *προομολογητέον*, Arist.

[*Things granted*, *ὁμολογούμενα* or *ὡμολογημένα*, Plat.]

Grape, a, *ῥᾶξ*, *ῥᾱγός*, *ἡ*, Soph., Plat.

A grape or *bunch of grapes*, *βότρυς*, *υος*, *ὁ*, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; *στᾰφῠλή*, *ἡ*, Hom., Plat.; *στᾰφῠλίς*, *ῐ́δος*, *ἡ*, Theoc.

An unripe grape, *ὄμφαξ*, *ᾰκος*, *ἡ*, Hom., Hes., Æsch.; [*like unripe grapes*, *ὀμφακώδης*, *ες*, Hipp.]

A dried grape, *ἀστᾰφίς*, *ῐ́δος*, *ἡ*, Hdt., Plat.; *σταφίς*, *ῐ́δος*, *ἡ*, Theoc.

Of grapes, *ἐριστᾰφῠλος*, *ον* (of wine), Hom.; *ῥᾱγῐ́κός*, *ἡ*, *όν*, Theoph.

Of dried grapes, *στᾰφῐδευταῖος*, *α*, *ον*, Hipp.; *στᾰφῐ́διος*, *α*, *ον*, Hipp.

Made of grapes already pressed, *στεμφυλίτης*, *ου*, only masc., Hipp.

Made of unripe grapes, *ὀμφᾰκῖνος*, *η*, *ον*, Diosc.

Sprung from the grape, *βοτρυόπαις*, *-παιδος*, *ὁ καὶ ἡ* (epith. of the vine), Theoc.

Like grapes, *βοτρυώδης*, *ες*, Eur.

Like unripe grapes, *ὀμφᾰκώδης*, *ες*, Theoph., Hipp.

To pick grapes, *ῥᾱγίζω*, only act., Theoc.

[*Picking* or *gathering grapes*, *ῥᾱγολόγος*, *ον*, Anth.]

To tread out grapes, *τρᾰπέω*, only act., Hom., Hes.

Fertile in grapes, *πολυστᾰφῠλος*, *ον*, Hom., h., Soph.; *πολύβοτρυς*, *υος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hes., Simon., Eur.; *εὔβοτρυς*, *υ*, Soph.; *βοτρυόδωρος*, *ον*, Ar.; *βοτρυόεις*, *εσσα*, *εν*, Ion.; *φερεστᾰφῠλος*, *ον*, Mel.; *ἀριστᾰφῠλος*, *ον*, Anth.

With a crown of grapes, *βοτρυοστέφᾰνος*, *ον*, Archyt.

With grapes in the hair, *βοτρυοχαίτης*, *ου*, *ῠ*, Anth.

A grape-stone, *γῦγαρτον*, *τό*, Simon., Ar.

[Grapnel, a, *χειρ σιδηρᾶ*, *ἡ*, Thuc.]

Grapple, to, *μάρπτω*, aor. 2 poet. also *μέμαρπον*, and *μεμᾰ́πον*, and *ἔμᾰπον*, also infin. *μᾰπέειν*, and part. *μεμαρπώς* (all in Hes.), sometimes c. gen. of the part by which one grapples another, Hom., Hes., Pind., Soph.; *λαμβᾰ́νω*, fut. *λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔλαβον*, poet. *ἔλλᾰβον*, c. acc. or c. gen., Omn. *Vid.* To grasp, and Syn. 308.

And they grappled one another with their mighty hands, *Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν*, Hom.

Wishing to grapple with his argument, *χωρεῖν ἐμόσε τοῖς λόγοις θέλων*, Eur.

But they both manfully grappled with the questions, *τὼ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ἤτην* (from *εἶμι*, *ἴέναι*) *τοῖς ἐρωτήμασι*, Plat.

[Grapple, a (in wrestling), *χειρᾰψία*, *ἡ*, Plut.; *ἄμματα*, *τά*, Plut.]

Grasp, to, *κᾰλύπτω* (of the hand, grasping so as wholly to enclose), Hom.; *αἱρέω*, aor. 2 *εἷλον*, also *γέντο* (he grasped), said to be 3d sing. aor. 2 mid. Æol. for *εἵλετο*, Hom.; *αἴνῡμαι*, only pres. and imperf. without augm., Hom., Hes.; *ἐπῐμαίομαι*, mid., aor. 1 *ἐπεμᾰσάμην*, Hom., Hes.; *μάρπτω*, sometimes c. gen. of the part by which one grasps a person or thing, aor. 2 poet. *μέμαρπον*, part. *μεμαρπώς*, also *μεμᾰ́πον* (opt. *μεμᾰποίμι*), and *ἔμᾰπον*, infin. *μᾰπέειν* (all in Hes.), Hom., Hes., Pind., Soph.; *λαμβᾰ́νω*, fut. *λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔλᾰβον*, poet. *ἔλλᾰβον*, c. acc. or sometimes c. gen., Omn.; *ἔχω*, imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω* or *σχήσω*, no aor. 1, aor. 2 *ἔσχον*, Omn.; *περῐλαμβάνω*, Plat.; *ὀριγνάομαι*, only mid., c. gen., Theoc. *Vid.* To grapple, To seize, and Syn. 308.

[*Able to grasp*, *ἀντιληπτικός*, *ή*, *όν*, c. gen., Tim. Locr.]

Grasp, a, *εἰσᾰ́φασμα*, *ᾰτος*, *τό*, Æsch.; *χειραψία*, *ἡ*, Plut.

[Grasping, *πλεονέκτης*, *ὁ*, Thuc.; *to be grasping*, *πλεονεκτέω*, Hdt.] *Vid.* Avaricious.

Grass, *ἄγρωστις*, *εως*, *ἡ*, Hom., Theoc.; *βοτᾰ́νη*, *ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Xen., Plat.; *βοτάνη ποιηρά*, Eur.; *ποᾰ́ριον*, *τό*, Theoph.; *χόρτος*, *ὁ* (only when spoken of as used or capable of being used for food), Hes., Eur., Hdt., Xen.; [*πόα*, *ἡ* (Ion. *ποίη*, Dor. *ποία*), Hom., Hes., Hdt., Theophr., etc.] *Vid.* Syn. 127.

[*The grasses* (tech. term), *ποώδη*, *τά*, Theophr.]

[*Like grass, of the grass kind*, *ποώδης*, *ες*, Arist.; *to be like grass*, *ποάζω*, Strab.]

Without grass, *δύσχορτος*, *ον*, Eur.; *ἄχλοος*, *ον*, contr. *-χλους*, *-χλουν*, Eur.

To eat grass, *ποιηφᾰγέω*, only act., Hdt.

Eating grass, *ποιονόμος*, *ον*, Æsch.; *ποηφᾰ́γος*, *ον*, Arist., Hipp.

Grasshopper, a, *τέττιξ*, *ῑγος*, *ὁ*, Hom., Hes., Anac., Thuc., Xen., Plat.; *ἠχέτης*, *ου*, *ὁ*, Ar.; *κᾰλᾰμαία*, *ἡ*, Theoc.; *μάντις*, *εως*, *ὁ*, Theoc.

A sort of small grasshopper, τεττῑγονία, ἡ, Arist.

The larva of the grasshopper, τεττῑγομήτρα, ἡ, Arist.

Wearing grasshoppers, τεττῑγοφόρας, ου, ὁ, Ar.

GRASSY, ποιήεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Pind., Soph.; λεχεποίης, ου, ὁ, and fem. λεχεποίη, only in sing., Hom., Hdt.; ποιόνομος, ον, Æsch.; ποιηρός, ά, όν, Eur.; κομήτης, ου, only masc., Eur.; χλοεροτρόχος, ον, Eur.; ποιώδης, ες, Hdt.

GRATE, ᾱ, λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

GRATE, TO, κνάω, also aor. 2 ἔκνην, Hom., Hdt.

To grate over, ἐπῐκνάω, sine cas., Hom., Ar.

To grate (i. e., make a grating sound), μῡκάομαι, mid., c. poet. aor. (not Att.) ἔμῡκον, perf. μέμῡκα, Hom.

GRATED (of cheese), ξυστός, ή, όν, Antiph.

GRATEFUL, εὐχάριστος, ον, Xen.; ἀντευεργετῐκός, ή, όν, Arist.

To be grateful, εἶδω χάριν, only in perf. οἶδα, imper. ἴσθι, opt. εἰδείην, subj. εἰδῶ or ᾖδέω (the last not Att.), infin. εἰδέναι, part. εἰδώς, c. dat. pers., also in fut. mid. εἴσομαι, Hom., Eur., Lys.; χάριν φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), c. dat., Pind., Eur.; χάριν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, aor. 2 ἔσχον), c. dat. pers., sometimes c. gen. of the cause, Eur., Hdt., Dem.; χᾰ́ριν ἀπομνάομαι, mid., c. dat., Hes., Eur., Thuc.; ᾄμείβομαι χάριν, Soph.; χάριν δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα), χαρ. ἀποδίδωμι, c. dat., Eur., Isoc., Dem.; εὐχαριστέω, c. dat., Lex ap. Dem.

To whom I have made no grateful return, οἷς . . . ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλάς, Eur.

And if he would be guided by him he would be adequately grateful, (ἔφη) . . . πειθομένω δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν, Thuc.

GRATER, ᾱ, esp. for cheese, κῠ́βιλις, ῐδος, ἡ, Cratin.; τῡρόκνηστις, εως, ἡ, Ar.

GRATIFY, TO, χᾰρῐ́ζομαι, mid., fut. χαρῐσομαι (sometimes σσ metri gratiâ), perf. pass. in act. or pass. sense, c. dat., Hom., Omn. Att.; ἦρα φέρω, and ἐπήρα φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, Ep. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Ep. ἤνεικον, other tenses rarely if ever found), c. dat., Hom.; χᾰ́ριν φέρω, c. dat., Hom., Hdt., Eur.; χάριν τῑθέμαι, mid.; χάριν νέμω, c. dat., Soph., Eur. *Vid.* TO PLEASE.

Having gratified her, (σε) ὀράσαντα τῇδε πρὸς χάριν, Eur.

But now again the Atridæ have gratified a wicked man, Νῦν δ' αὖτ' Ἀτρεῐδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας ἔπραξαν, Soph.

To gratify in turn, ἀντῐχαρῐ́ζομαι, c. dat., Hdt., Xen.

To gratify besides, προσχαρίζομαι, Xen.; προσεπιχαρίζομαι, Xen.

One must gratify, χαριστέον, c. dat., Plat., Isoc.

GRATIS, προικός, Hom.; προῖκα, Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; δωρεάν, Hdt., Andoc.; ἐξ ἀτελείας, Dem.

GRATITUDE, χάρις, ῑτος, acc. ῑτα and ῑν, ἡ, Omn.; εὐχᾰριστία, ἡ, Lex ap. Dem.

To earn the gratitude of any one, κᾰτᾰτίθεμαι (mid.) χάριν, c. dat. pers., Hdt., Antiph. *Vid.* To GRATIFY.

To meet with gratitude, χάριν λαμβάνω (fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλαβον, perf. εἴληφα, no other tenses except imperf.), Thuc.; χάριν κομίζομαι (mid.), Thuc.; χάριν κτάομαι (mid., c. perf. pass. κέκτημαι and ἔκτημαι), c. ἐκ and gen. pers., Soph.; χᾰ́ρῐτος τυγχάνω (fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτυχον), Lycurg.

To feel gratitude, ἔχω χάριν, c. dat. pers., gen. caus., Omn. Att.; ὀφείλω χάριν (the same construction), Omn. Att.; [χάριν οἶδα (εἰδέναι) and γιγνώσκω or ἐπίσταμαι, Att.]

I feel gratitude to you for these things, but I do not think that I have as yet sufficient power to display it, χάριν τούτων ἐγὼ ὑμῖν ἔχω μέν, ἀποδιδόναι δὲ οὔπω ἀξίαν δύναμιν ἔχειν μοι δοκῶ, Xen.

GRATUITOUS, ᾽ἄμισθος, ον, Æsch., Soph., Dem.; [προικιμαῖος, α, ον, Dio C.]

GRATUITOUSLY, ᾽ἄμισθί, Eur., Dem.

GRATUITY, ᾱ, ἐπῐφορά, ἡ (beyond the regular pay), Thuc. *Vid.* REWARD.

GRATULATION, μακαρισμός, ὁ, Plat.

GRAVE, σπουδαῖος, α, ον, Pind., Soph., Ar., Plat., Xen.; σεμνός, ή, όν, Eur., Ar.; ϑεμερῶπις, ῐδος, acc. ῐν, only fem., Æsch. *Vid.* SERIOUS.

Grave-looking, σκῠθρωπός, ή, όν, and ός, όν, Dem., Æschin.

In a grave-looking manner, σκῠθρώπως, Xen.

To look grave, σεμνοπροσωπέω, only act., Ar.; σκυθρωπάζω, only act., Ar., Dem., Æschin.

GRAVE, ᾱ, κᾶπετος, ἡ, Hom., Soph.; τύμβος, ὁ, Omn. poet.; τᾰ́φος, ὁ, Omn. post Hom.; τύμβευμα, ᾰτος, τό, Soph.; εὐνή, ἡ, Æsch.; κᾰτασκᾰφή, ἡ, in pl., Æsch., Soph.; κατασκαφῆς οἴκησις (εως, ἡ), Soph.; περιβολαὶ χθονός, Eur. *Vid.* TOMB.

[*A watery grave*, πόντιος ᾅδης, Æsch.]

Like a grave, τυμβήρης, ες, Soph., Ar.

Belonging to, at, or over a grave, ἐπῐτῠμβῐ́διος, α, ον, Æsch.; ἐπῐτύμβιος, ον, Æsch., Soph.

Poured on a grave, τυμβόχοος, ον, Æsch.

To break open a grave, τυμβωρῠχέω, only act., Arist.

One who breaks open a grave, τυμβώρῠχος, ὁ, Ar.

GRAVE, TO, γλῠ́φω, Hdt., Anth. *Vid.* TO ENGRAVE.

GRAVEL, χερᾰ́ς, ᾰδος, ἡ, Pind., Ap. Rh.; χᾰ́λιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc.; κᾰ́χληξ, ηκος, ὁ, Thuc.

The disease called gravel, νεφρῖτις, ῐδος, ἡ, Thuc.

Affected with gravel, νεφρῖτικός, ή, όν, Gal.

[*A graveled road*, ἐστρωμένη χάλιξιν ὁδός, Luc.]

[GRAVELLY, ἀμμώδης, ες, Diod.]

GRAVELY, σεμνῶς, Æsch., Xen.; σπουδαίως, Xen., Plat.

GRAVER, GRAVING-TOOL, ᾱ, γλῠφᾰνον, τό, h., Theoc.; γλυπτήρ, ῆρος, ὁ, Anth.; [ξυστήρ, ῆρος, ὁ, Leon. Tar.]

GRAVE-STONE, ᾱ, στήλη, ἡ, Hom., Pind., Thuc., Plat.

GRAVITY (i. e., grave demeanor), σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.: σπουδή, ἡ, Xen.

Gravity (i. e., weight, importance), βάρος, τό, Soph., Plat.; ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Dem.

GRAY, γλαυκός, ή, όν (esp. of leaves of some trees, as the olive, the willow, also of morning), Pind., Soph., Eur., Plat., Theoc.; γλαυκόχροος, ον, with irreg. acc. masc. and fem. γλαυκόχροα, Pind.; σπόδιος, α, ον, Simon. Amorg.

Gray (as applied to hair or old age), λευκός, ή, όν, Hom., Tyrt., Soph.; πολιός, ά, όν, and ός, όν, often of the person, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat., Isoc., Æschin.; λευκόστῐκτος, ον, Eur. *Vid.* SYN. 312.

[*Half gray* (of hair), μεσαιπόλιος, ον, Hom.; μεσοπόλιος, ον, Æsop.]

Dapple gray, ψᾱρός, ά, όν, Ar., Arist.

Iron gray, ὄρφνῐνος, η, ον, Xen., Plat.

Gray color, γλαυκότης, ητος, ἡ, Arist.

GRAY-HEADED, πολιοκρότᾰφος, ον, Hom., Hes.; ἠϑισμένος, η, ον, Soph.

Beginning to be gray-headed, ἐπῐπόλιος, ον, Dem.

To be gray-headed, πολιόομαι, pass., Arist.

To be becoming gray-headed, ἐπῐπολιόομαι, Arist.

[GRAYISH, πολιώδης, ες, Luc.]

GRAYNESS (of head or hair), πολιότης, ητος, ἡ, Arist.

GRAZE, TO (as cattle do), ποιμαίνομαι, pass., Hom., Eur.; βουκολέομαι, pass., Hom.; βόσκομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat. of the pasture on which, or c. acc. of the food, Hom.; αἰπολέομαι, pass., Æsch.; νέμομαι, mid., Hom., sometimes c. acc. of the grass, Hom., Eur., Hdt.

To put to graze, νομεύω, Hom., Plat.; νέμω, Hom., Soph., Hdt., Plat.

We will graze our pastures with oxen, βουσὶ νομοὺς . . . νομεύσομεν, h.

To graze (i. e., touch lightly, as an arrow, etc.), ἐπῐγρᾰ́φω, Hom.; χραύω, only act., Hom.; ἐπιτρέχω, fut. -θρέξω and ὁραμοῦμαι, aor. 1 -έθρεξα, aor. 2 -έδραμον, 2d perf. -δέδρομα, Hom.

[*To graze* (of a ship along a shore), ἐν χρῷ παραπλέω, Thuc.]

GRAZIER, ᾱ, βώτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἐπῐβώτωρ, ὁ, Hom.; βοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Trag.; νομεύς, έως, ὁ, poet. nom. pl. νομῆες (not Att.), Hom., Soph., Xen., Plat. *Vid.* HERDSMAN, SHEPHERD.

The business of a grazier, ἡ πεζονομική, Plat.; [ἡ νομευτική, Plat.]

GRAZING, adj. (of cattle), νομάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; βούνομος, ον, Soph.; φορβάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat., Ap. Rh.

Grazing much, πολῠ́νομος, ον, Theoph.

Grazing as they walk forward, πρόνομος, ον, Æsch.

Grazing as they walk backward, ὀπισθόνομος, ον, Hdt.

GRAZING, adv. (as an arrow, etc.), λίγδην, Hom.; ἐπῐλίγδην, Hom.; ἐπῐγράβδην, Hom.

GREASE, ᾽ἄλοιφή, ἡ, Hom. *Vid.* FAT.

[GREASY (of wool), οἰσυπηρός, ά, όν, Ar.; οἰσυπώδης, ες, Hipp.]

GREAT, πῦκῐνός and πῠκνός, ή, όν, esp. of grief, care, calamity, etc., Hom.; ᾽ἀδῖνός, ή, όν, rather with the idea of number than of size, esp. of lamentation, etc., Hom., Pind., Soph.; λᾶ῎βρος, ον (used originally of things rather than of persons), Hom., Pind., Eur.; κρᾰτερός, and poet. καρτερός, ά, όν, Hom., Pind., Hdt.; πέλωρος,

η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.; πελώριος, α, ον, and ος, ον, esp. of bodily size in men, but also of things, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom. and acc. masc. and neut. sing. from πολλός (the Attics also use πολλόν, acc. sing. in Iamb., also dat. sing. masc. and neut. πολεῖ, neut. pl. πολέα, gen. πολέων, dat. πολέσι, these forms only in chor.; Hom. and Hes. use also gen. sing. masc. and neut. πολέος, and in pl. πολέες, πολεῖς, πολέων, πολέσι, poet. πολέεσσι, also gen. pl. πολλάων, also πουλύς (sometimes even as nom. fem.), neut. πουλύ, but this form ον is only found in nom. and acc.), compar. πλέων and πλείων (nom. and acc. pl. in Hom. also πλέες, πλέας), superl. πλεῖστος, η, ον, Omn.; μέγας, μεγάλη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. sing. from μεγάλος (inus.), Æsch. also has voc. μεγάλε, compar. μείζων, ον, superl. μέγιστος, η, ον, Omn.; νηΐτιος, ον, Hes., Ap. Rh.; μεγαλόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, only as epith. of a city, Pind., Eur., so too μεγιστόπολις, Pind.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Soph., Xen.; εὐμηκής, ές, Eur.; ὄμπνιος, Soph., Ap. Rh.; σῦχνός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; νεᾶνικός, ή, όν, only of feelings, fear, anger, etc., Eur., Ar.; πάχυς, εῖα, ύ, compar. πάχυτερος, α, ον, and πάσσων, ον, superl. πάχυτατος and πάχιστος, η, ον, Ar.

Very great, μῦρίος, α, ον, Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Theoc.; περιώσιος, ον, Sol., Soph., Ap. Rh.; ὑπερβάλλων, ουσα, ον, οντος, etc., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; ὑπέρμεγας, Ar.; πάμπολυς, Ar., Plat.; ὑπερμεγέθης, ές, Hdt., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; πάμμεγας, Plat.; παμμεγέθης, ες, Xen., Plat.; παμπληθής, ές, Isoc.

Though you are not great people to recollect those who injure you, καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι, Dem.

Too great, περισσός, ή, όν, Soph.

So great, τόσος, poet. τόσσος (only in chor. ap. Trag.), η, ον, Omn.; τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε, and poet. (not Att.) τοσσόσδε, Hom., Omn. Att.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο (oftener τοσοῦτον, Att., and sometimes so in Hom.), poet. (not Att.) τοσσοῦτος (in Plat. often also τοσουτοσί, τοσαυτηί, τοσουτονί), Omn.; τηλῑκοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, also τηλῑκοῦτος as fem., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; τηλῑκόσδε, τηλῑκήδε, τηλῑκόνδε, Soph., Plat.; τοσσᾶτιος, α, ον, Ap. Rh.

As great as, ὁπόσος, poet. ὁππόσος and ὁπόσσος (neither Att.), η, ον, Hom., Æsch., Xen.; ἡλίκος, η, ον, Ar., Dem.

As great as, or *how great*, indef., ὅσσος, and poet. ὅσσος (only in chor. ap. Trag.), η, ον, Omn.; ὁσσᾶτιος, η, ον, Hom., Ap. Rh.

How great soever, ὁποσοσοῦν, ηοῦν, ονοῦν, Thuc., Plat.; ὁπηλίκος, η, ον, Plat.

At however great a price, ὁποσουτινοσοῦν, Lys.

How great? interrog., πόσος; πόση; πόσον; Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.

Too great for, etc., μείζων ἢ κατά... c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Plat.

But envying whatever in them is too great for themselves (to achieve), τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες, Thuc.

Any thing great, χρῆμα, τό, c. gen., usu. with an epithet of size or number—*a great multitude of ships*, πολλὸν χρῆμα νεῶν, Hdt.; *a great boar*, μέγα χρῆμα ὑός, Hdt.

Making a man great, μεγάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Pind.

Suited to a great man, μεγαλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.

In a manner suited to a great man, μεγαλοπρεπέως, Att. -πρεπῶς, compar. -πρεπέστερον, superl. -πρεπέστατα, Hdt., Plat., Isoc.

To become great, αὐξᾶνομαι, fut. αὐξανοῦμαι and αὐξηθήσομαι, perf. ηὔξημαι, aor. 1 ηὐξήθην, Hes., Eur., Hdt., Plat., Dem.

To become very great, ὑπεραυξάνομαι, Andoc.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Isoc.

Conduct or *appearance*, etc., *suited to a great man*, μεγαλοπρέπεια, ἡ, Hdt., Plat., Isoc.

An attempting great actions, μεγεθουργία, ἡ, Plat.

GREATER (*vid.* under GREAT); ὕπτερος, α, ον, Soph.; πρεσβύτερος, α, ον, Soph., Plat.; μάσσων, ον, Pind., Æsch.; περισσότερος, α, ον, Antipho.

But no other affliction is greater than that of being deprived of one's native land, μόχθων δ' Οὐκ ἄλλος ὕπερθεν Ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι, Eur.

GREATEST, ὕψιστος, η, ον, Æsch.; κύδιστος, η, ον, Æsch.; μήκιστος, η, ον, Ap. Rh.

For the greatest part, τὰ πολλά, Soph.

To be the greatest, πρεσβεύομαι, mid., Æsch.

GREAT-GRANDFATHER, Α, πρόπαππος, ο, Lys., Plat.

And Pelops was my great-grandfather, Πέλοπός τε παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ, Eur.

[GREAT-HEARTED, μεγάθῡμος, ον, Epic.; μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind.] *Vid.* MAGNANIMOUS.

GREATLY, πῦκϊνῶς, esp. of being grieved, etc., Hom.; πῦκνά, Hom., Plat.; ἀδῖνῶς, ἀδῖνά, esp. of lamenting, Hom.; μέγα, μεγάλως, compar. μειζόνως, superl. μέγιστον, μέγιστα, Omn.; μεγαλωστί, Hdt.; πολύ, compar. πλέον and πλεῖον, superl. πλεῖστα and πλεῖστον, Omn.; σφόδρα, Eur., Xen., Plat.; μεγαλείως, Xen.

Very greatly, περιώσιον, Hom.; περιώσια, h.; πάμπολυ, Plat., παμμέγεθες, Æschin.

So greatly, τοσόνδε, Hom.; τόσον, and poet. τόσσον (only in chor. ap. Trag.), Omn.; τοσοῦτο and τοσοῦτον, and poet. (not Att.) τοσσοῦτο or -ον, Hom., Xen., Plat.

How greatly? ὅσον, and poet. ὅσσον (only in chor. ap. Trag.), also ὅσα and ὅσσα, Omn.; ὅσον μέγα; Hes.

GREATNESS, μέγεθος, τό, Omn.; μῆκος, τό, only of size, Soph.

[*Greatness of mind*, μεγαλοφροσύνη, ἡ, Plat.; *of soul*, μεγαλοψυχία, ἡ, Isoc.]

GREAVE, Α, κνημίς, ῖδος, ἡ (but nom. pl. κνημῖδες, Alcæ.), Hom., Hes., Æsch., Xen.

Wearing greaves, εὐκνημίς, poet. ἐὐκνημίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κνημῖδοφόρος, ον, Hdt.

Wearing brazen greaves, χαλκοκνημίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

GRECIAN — *in the Grecian fashion*, Ἑλληνῑκῶς, Hdt., Xen.; *in the Grecian* or *Greek language*, Ἑλληνιστί, Xen.

GREEDILY, χανδόν, Hom.; ἁρπᾰλέως, Hom., Theogn.; λᾶβρως, Æsch., Arist.; κῡνηδόν, Ar.; γλίσχρως, Plat.; πλευνεκτικῶς, Plat.

To devour greedily, λαφύσσω, and -ομαι, mid., fut. -ξω, etc., no pass., Hom., Eupol.

GREEDINESS, τὸ μάργον, Eur.; λᾰφυγμός, ο, Ar.; λαιμαργία, ἡ, Xen., Plat.; μισητία, ἡ, Ar.; μαργότης, ητος, ἡ, Plat.

GREEDY, μάργος, η, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; λᾶβρος, ον, Pind., Eur.; γάστρις, εως, ὁ καὶ ἡ, compar. γαστρίστερος, Ar., Plat. (Com.); λαίμαργος, ον, Arist.; λᾰμῠρός, ά, όν, Theoc.; ὀξύπεινος, ον, Arist.

A greedy person, γλίσχρων, ονος, ὁ, Ar.; ἐγγαστρῑμᾰχαιρα, ἡ, Hippon.; γαστροχάρυβδις, εως, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; λᾰφύκτης, ου, ὁ, Arist.

To be greedy, or *greedy of any thing*, ἐρᾰτίζω, only pres. act., c. gen., Hom., h.; μαργάω, sine cas., Æsch.; λαιμάσσω, sine cas., Ar.

GREEK—*but he himself also understood most things which were said in Greek*, συνίει δὲ καὶ αὐτὸς Ἑλληνιστὶ τὰ πλεῖστα, Xen.

To speak Greek, Ἑλληνίζω, Plat.; *a barbarian speaking Greek*, βάρβαρος Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, Æschin.

And they were then first brought to use the Greek language as they now do by the Ambraciots who dwelt among them, καὶ Ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν συνοικησάντων, Thuc.

Fond of the Greeks, φιλέλλην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; *hating the Greeks*, μῑσέλλην, ὁ καὶ ἡ, Xen.

GREEN, γλαυκός, ή, όν (of any thing), Omn. poet.; χλωρός, and χλοερός, ά, όν (this form not in prose) (only of grass, herbs, leaves, etc., or of woods or meadows, as places where grass, etc., is seen), Hom., Hes., h., Soph., Eur., Thuc.; χλοήρης, ες, Eur.; πράσιος, ον (prop. the color of a leek), Plat.; πράσινος, ον, Ar.; βατρᾰχειος, ον (prop. the color of a frog), Ar.

A sort of olive green, χλωρηΐς, ῖδος, ἡ (only fem., epith. of a nightingale), Hom.

Mixed with green, μιξόχλωρος, ον, Hipp.; *making green*, εὔχλοος, ον, contr. εὔχλους, ουν (epith. of Ceres), Soph.; *with green leaves*, χλωρόκομος, ον, Eur.; *bearing green shoots*, χλοητρόφος, ον, Eur.

To be green, χλοάζω (like young shoots of a tree), Arist.; χλοιόω, Hipp.

What is green (any green herb, bud, plant, etc.), χλόη, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; χλόασμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Greens, λᾰχᾶνα, τά, Ar., Plat.; χλόη, ἡ, Sotad.

GREEN-GROCER, Α, λᾰχᾶνοπωλήτρια, ἡ, Ar.; λᾰχᾶνόπωλις, ῖδος, ἡ, Arist.

A green-grocer in the market, σπερμᾰγοραιολεκῠθολᾰχᾶνοπῶλις, ῖδος, ἡ, Ar.

[GREENISH, μεσόχλοος, ον, Nic.; ὀλιγόχλωρος, ον, Diosc.]

GREET, TO, δεικᾰνάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Ap. Rh.; δείκνῡμαι, mid., Hom.; δειδίσκομαι and δεδίσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; δέχομαι, only in

3d sing. pluperf. δείδεκτο, and 3d pl. perf. and pluperf. pass. δειδέχαται, δειδέχατο (BUTTMAN refers these forms to δείκνῦμαι), Hom.; ἀσπάζομαι, mid., Omn.; δεξιόομαι, mid. (3d pl. imperf. δεξιόωντο, as if from δεξιάομαι), aor. 1 in pass. sense, no other pass. tense, c. acc., sometimes c. dat., h., Æsch., Soph., Ar., Plat., Ap. Rh.; προσπτύσσομαι, mid., fut. -ύξομαι, c. acc., or c. dat., Hom., h., Soph.

To greet in a friendly manner, φῐλοφρονέομαι, mid., Xen., Plat.

[*To greet in turn*, ἀνταspάζομαι, Xen.]

[*To greet one* in a letter, etc., *to send greeting*, χαίρειν λέγω or κελεύω, Xen.; (at beginning of a letter), *Cyrus to Cyaxares greeting*, Κῦρος Κυαξάρῃ χαίρειν, Xen.]

Greeting one another, φιλοφρονηθέντες, Xen.

GREETING, ἀσπασμός, ὁ, Theogn., Plat.; ἄσπασμα, ἄτος, τό, usu. pl., Eur.; πρόσρησις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat.; πρόσφθεγμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; πρόσρημα, ἄτος, τό, Plat.; [τὸ χαίρειν (at beginning of a letter), Plut.]

Friendly greeting, φῐλοφροσύνη, ἡ, Pind.

Of or *belonging to greeting*, πρόσφθογγος, ον (sc. μῦθος, etc.), Æsch.

GREGARIOUS, σύννομος, ον, Plat.; ἀγελαῖος, ᾱ, ον, Hdt.; νομᾰδικός, ή, όν, Arist.

To be gregarious, ἀγελάζομαι, pass., Arist.

GRIDIRON, Α, λᾶσανον, τό, Ar.

GRIEF, κῆδος, τό, Hom.; πόνος, ὁ, Omn. poet.; ἄνῐα, ἡ (ῐ Hom., ῐ Sapph., Theogn., ῐ elsewhere; no doubt ι was common to the Trag., though in what remains to us ι is always long, but in ἀνιαρός, ᾱ, όν, they use ῐ, and Aristophanes uses ῐ in ἀνιάω), Hom., Soph., Eur., Plat.; ὀδύνη, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; γόος, ὁ, esp. when shown in lamentation, Hom., Trag., Ap. Rh.; ὀϊζύς, ύος, ἡ, Att. οἰζύς, dat. sing. ὀϊζύϊ, also ὀϊζυΐ, Hom.; πένθος, τό, Omn.; ἄχος, τό, Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἄλγος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat., Isoc.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom.; ἄχθος, τό, Pind., Trag., Xen.; ἄση, ἡ, Sapph., Hdt., Plat.; σάλα, Æsch.; ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; πενθεία, ἡ, Æsch.; ἄλγημα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Dem.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἄλγησις, εως, ἡ, Soph.; βᾰ́ρος, τό, Æsch., Soph., Xen.; λύπημα, ἄτος, τό, Soph.; κηδοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Free from grief, ἄπῐμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the grief, Pind., Æsch.; ἄπενθής, ές, Æsch.; ἀπῐ́νθητος, ον, Æsch.; ἄλῠπος, ον, Soph.; ἄλύπητος, ον, Soph.; ἀνώδῠνος, ον (used, however, in the passage referred to of bodily pain), Soph.

Ending grief, λῡστῐπονος, ον, Pind.; λῡσᾰνίας, ου, only masc., Ar.; λῡστκάκος, ον, Theoc.

Afflicted with new grief, νεοπενθής, ές, Hom.; νεοκηδής, ές, Hes.; νεοπᾰθής, ές, Æsch.

Causing grief to, δηκτήριος, ον, c. gen., Eur.

In violent bursts of grief, ἀμβλήδην γοόωσα (poet. for γοάουσα), Hom.

Partners in grief, ξυναλγηδόνες, οἱ καὶ αἱ, Eur.

For I was fated still to be involved in much grief, ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἰζυῖ Πολλῇ, Hom.

Causing grief to, making to grieve, Θῡμοβόρος, ον, sometimes c. acc., Hom., Æsch.; Θῡμοφθόρος, ον, Hom., Hes.; Θῡμοδᾰκής, ές, Hom.; Θῡμαλγής, ές, Hom., Hdt.; καρδιόθηκτος, ον, Æsch.; πᾰραξῐκάρδιος, ον, Ar.

GRIEVE, το, act., κηδέω, only act., Hom.; κήδω, no mid., though there is pass., c. 2d perf. κέκηδα, usu. c. gen. of the cause (the pass. voice implies anxiety for the sake of), Hom., Tyrt., Hdt., Plat.; ἄκᾰχίζω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; ἄνιάζω (ῐ), only pres. and imperf., Hom.; ἀνιάω, and pass., no mid. except fut. mid. in pass. sense (ῐ Hom., ῐ elsewhere), sometimes c. acc. of the cause or manner, as well as of the person, Hom., Soph., Ar., Xen., Plat.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, aor. 2 ἔδᾰκον, Hom., Hes., Hdt.; βᾰρύνω, and pass., but no mid., Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἀλγύνω, in pass. c. dat. of the cause, or c. acc., or c. ἐπί and dat., Trag., Xen.; ὀδῡνάω, Soph., Eur., Ar., Plat., Æschin.; ἐξοδῡνάω, Eur.; λῡπέω, Omn. post Hom.

To grieve in addition, πᾰρᾰλῡπέω, Thuc., Xen., Plat.

To grieve, intrans., ἀνῐᾰ́ζω, only pres. and imperf. act., sine cas. or c. dat. causæ, Hom.; ἄχομαι, only pres. mid., Hom.; ἀχνῡμαι, only pres. and imperf., c. gen. causæ, or c. acc., or c. περί and dat., Hom., h., Pind., Soph.; ἄχθομαι, fut. ἀχθέσομαι, aor. 1 ἠχθέσθην, c. dat., or c. acc., or c. prep., e. g., περί and gen., ὕπερ and gen., ἐπί and dat., etc., or c. part., or c. εἰ and fut. after present tense, and opt. after past tense, sometimes c. ὅτι, but not so often, Omn.; ἀλύω (ῡ Hom., but usu. ῠ, ῡ Att.), only pres. and imperf. act., Hom., Soph.; ἀλγέω, only act., c. dat. or c. acc., or c. gen. or c. prep., Hom., Trag., Omn. Att. prose; ἀσχᾰλάω, only pres. act., c. gen. or c. dat., or sine cas., Hom., Æsch., Eur.; ἀσχάλλω, only pres. and imperf. act., c. acc., Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἄχνάσδημι, only pres. act., Alcæ.; ἀλυκτάζω, Hdt.; ἀδημονέω, only act., Xen., Plat.; βᾰρέως φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, no perf.), Hdt., Xen., Isoc., Dem.

To grieve at, ἐπᾰλαστέω, sine cas., Hom.; ἐπαλγέω, c. gen., Eur.; ἐπάχθομαι, c. dat., Eur.; ἐνθῡμέομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass., c. acc., Æsch., Thuc.; δυσφόρως ἄγω, c. acc., Soph.; βᾰρέως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), Isoc.

To grieve beforehand, προστένω, only in pres. and imperf. act., Æsch.; προστενάζω, only pres. and imperf. act., Æsch.; προλῡπέομαι, pass., Plat.

To grieve exceedingly, ὑπεραλγέω, c. gen. causæ, or c. dat. or sine cas., Soph., Eur., Ar., Hdt.; ὑπεράχθομαι, c. dat., Soph., Hdt.; ὑπερπᾰθέω, sine cas., Eur.; περιαλγέω, c. dat., Thuc., Plat., Antiph.; ὑπερλῡπέομαι, pass. and mid., Hdt.

To grieve for, ὑπεραλγέω, c. gen., Eur.

To grieve with, συναλγέω, c. dat. pers., acc. rei, Soph., Eur., Plat.; συνάχθομαι, Hdt., Xen., Dem.

One must grieve (feel grief), λῡπητέον, Xen.

To cease to grieve, ἄπαλγέω, c. acc., Thuc.

GRIEVED, GRIEVING, ὀχθήσας, Hom.; ἀτυζόμενος, Soph., Eur.; ἀνιαρός ᾱ, όν, (ῐ Hom., ῐ Trag.), Soph.

I am grieved, δεινῶς ἔχει, Eur.; ἄνᾰτρέπομαι φρένα λύπᾳ, Theoc.

She, seeing her parents grieved at her appearance, ορέυουσα (Ion. for ὁρῶσα) τοὺς γονέας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους, Hdt.

I was grieved, οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην (for -ούμην), Hdt.

He was grieved (wasted his mind in grief), κατείβετο Θυμὸν ἀνίᾳ, Ap. Rh.

But the Greeks were grieved at hearing it, οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν, Xen.

Grieving bitterly, βαρυστενᾰ́χων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Hom.; πάγκλαυστος, ον, or πάγκλαυτος, Soph.; Θῡμαλγής, ές, Æsch.; περιαλγής, ές, Plat.; περῐλῡπος, ον, Isoc.

Grieving bitterly, adv., βαρυστόνως, Æsch.

GRIEVOUS, ἀνιᾰρός, ᾱ, όν (ῐ Hom., ῐ elsewhere; Hom. has also irreg. compar. ἀνῐηρίστερος), Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Plat.; ἄλεγεινός, contr. as always in Att. ἀλγεινός, ή, όν, compar. ἀλγίων (ῐ Att., ῐ elsewhere), (also ἀλγεινότερος, Plat.), superl. ἄλγιστος, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Ar., Xen., Æschin.; χᾰλεπός, ή, όν, Omn.; πολῠκηδής, ές, Hom., Ap. Rh.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; λῡγρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; ὀδυνηρός, ά, όν, Pind., Eur., Ar., Plat., Dem.; ὀκνηρός, ά, όν, Soph.; λῡπηρός, ά, όν, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Æsch.; δυστερπής, ές, Æsch.; ἄνιος, ον, Æsch.; βαρυάλγητος, ον, Soph.; δύστλητος, ον, Æsch.; βαρύστονος, ον, Soph.; γοερδύς, ή, όν, Æsch.; γοερός, ά, όν, Æsch., Eur., Ap. Rh.; διαλγής, ές, Æsch.; δυσπενθής, ές, Pind.; δύσφορος, ον, Æsch., Xen., Plat.; δυσχερής, ές, Trag., Xen., Plat., Dem.; βᾰρῠπενθής, ές, Mel. *Vid.* SAD.

Is not this now grievous? τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀγχόνη; (lit., a halter—is not this enough to make one hang one's self?) Ar.

This is grievous, καὶ τάδ' ἀγχόνης πίλας, Eur.

Very grievous, ὑπεραλγής, ές, Soph.

Not grievous, ἄλῠπος, ον, Xen.

GRIEVOUSLY, ἀνῐᾰρῶς, Soph.; δυσφόρως, Soph.; ἀλγεινῶς, Soph., Plat.; λῡπρῶς, Eur.; λῡπηρῶς, Soph., Xen.; χᾰλεπῶς, Plat.

GRIFFIN, Α, γρύψ, γρῡπός, ὁ, Æsch., Hdt.; γρῡπᾰ́ετος, ὁ, Ar.

GRIMLY, ὑπόδρα, Hom.; ταυρηδόν, Ar.

GRIN, το, σαίρω, perf. part. σεσηρώς, fem. σεσᾰρυῖα, Hes., Ar., Theoc.; προσσαίρω, Theoc.

A grinning dog, σαρκοκύων, ὕνος, ὁ, Hippon.

GRIND, το, ἄλετρεύω, only act., Hom.; ἄλέω, fut. ἀλέσω, aor. 1 ἤλεσα, poet. (not Att.) ἤλεσσα, perf. act. ἀλήλεκα, pass. ἀλήλεσμαι and ἀλήλεμαι, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Amphis; κᾰτᾰλέω, Hom., Hdt.; λεαίνω, poet. λειαίνω, Hdt., Xen.; ψαίω, Theoph.; ἄλήθω, Theoph.

To grind one's food in one's teeth, σμώχω, only act., Ar.

To grind at, ἐπαλετρεύω, c. gen., Ap. Rh.

[*To grind the teeth*, πρίω ὀδόντας, Hipp.]

One who grinds, ἄλέτης, ου, ὁ (only used, however, of a millstone), Xen.; ἄλετρίς, ίδος, ἡ, Hom.; σίτοποιός (of one who grinds corn to make bread), ὁ καὶ ἡ, Thuc.

[GRINDERS, THE (of teeth), αἱ μύλαι, Galen.; οἱ μύλακροι, only late; ἀλοιστῆρες (ὀδόντες), Anth.]

[GRINDING, A (of the teeth), πρίσις, εως, ἡ, Plut.]

GRIPE, A, εἰλἄφασμα, ἄτος, τό, Æsch. *Vid.* GRASP.

GRIPE, TO, μάρπτω, aor. 2 (not Att.) poet. μέμαρπον, μεμάπον (redupl. in all moods), and ἔμἄπον, also part. μεμαρπώς, Hom., Hes., Pind., Soph. *Vid.* To GRASP.

GRISLY, φρῑκώδης, ες, Eur., Dem. *Vid.* HORRIBLE.

GRISTLE, χόνδρος, ὁ, Arist.

GRISTLY, χονδρώδης, ες, Arist.; χονδρότῡπος, ον, Arist.; χονδρουευρώδης, ες, Arist.

With gristly bones, χονδράκανθος, ον, Ar.

To be gristly, χονδριάω, Hipp.

GRIZZLED (of hair), λευκόστικτος, ον, Eur.

Grizzled (of an old man), ἠνθισμένος, Soph. *Vid.* GRAY.

GROAN, TO, στονἄχέω, only act., Hom.; στένω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενἄχω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενάχίζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; στονάχίζομαι, mid., Hes.; στενάζω, fut. -άξω, only act., Trag., Dem.; μυχθίζω, only act., Æsch.; μῡκάομαι, mid., also aor. 2 ἔμῡκον, perf. μέμῡκα, esp. to groan from exertion, Ar.; ἀνἄμυχθίζομαι, mid., Æsch.

To groan in concert with, ἐπιστενἄχω, only pres. act. and mid., sine cas., Hom.; ἐπιστενἄχίζω, sine cas., Hes.; ἐπιστένω, sine cas., Hes.; ἐπιστενάζω, c. dat. of the cause, Æsch., Eur.

To groan beneath, ὑποστενἄχίζω or ὑποστυνάχίζω, sine cas., Hom., Hes.; ὑποστένω, Soph., Ar., Ap. Rh.; ὑποστενάζω, Soph.

To groan together with, συστενάζω, c. dat. of one's companions, Eur.; συστένω, Arist.

[*To groan aloud*, ἀναστένω, Æsch.; ἀναστενάζω, Hdt., Soph.; also c. acc., Æsch., Eur.; *to groan deeply*, ἀνα-μυχθίζομαι, Æsch.]

One must groan, στενακτέον, Eur.

GROAN, GROANING, A, στόνος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Call.; στονἄχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; μυχμός ὁ, Hom.; στεναγμός, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Plat.; στέναγμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; ἰῦγή, ἡ (ῑ Ep., ῐ Att.), Soph., Orac. ap. Hdt.; ἰυγμός, ὁ, Æsch., Eur. *Vid.* LAMENTATION.

Without groans, adv., ἀστενακτί, Æsch., Plat.

Groaning very much, ἄγάστονος, ον (of the waves, in Hom.), Hom., Æsch.

Without groaning, or *free from groaning*, ἀστένακτος, ον, of people or of time, etc., Soph., Eur.

GROANING, adj., στονόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Trag.

GROAT, A, or GROATS, χόνδρος, ὁ, Alex., Antiph.

Like groats, χονδρός, ά, όν, Arist.

Made of groats, χονδρίτης, ου, only masc., Ath.; χόνδρῑνος, η, ον, Archestr. ap. Ath.

GROIN, THE, βουβών, ῶνος, ὁ, Hom.; ἰξύη, ἡ, Hipp.

GROOM, TO, ἱπποκομέω, c. acc., Ar.

GROOM, A, ἱπποκόμος, ὁ, Hdt., Xen.

GROOVE, A, αὐλός, ὁ, Hdt., Xen.

GROPE, TO, [ψηλαφάω (with χερσί expressed), Hom.]:—*he groped about my door* (for the handle), ἑκυῦέ μου τὴν θύραν (from κυῦω, κυῦσω), Ar. *Vid.* To FEEL.

[*To grope about in the dark*, ψηλαφάω ἐν τῷ σκότῳ, Ar., Plat., c. acc.]

GROPING, A, κυῦμα, ἄτος, τό, Ar.

GROSS, πἄχύς (compar. πάσσων, πἄχιστος, Hom., -ύτερος, -ύτἄτος, Att.), Hom., Ar., Xen., Plat.; [ἄμουσος, ον (of faults, pleasures, etc.), Plat., Eur.]

It is a gross imposture, πταῖσμα ὅλον ἐστίν, Dem. *Vid.* UTTER.

GROSSLY—*he was grossly deceived*, πλεῖστον ἄρ' ἦν ἐψευσμένος, Dem. *Vid.* ALTOGETHER, VERY, UTTERLY.

[GROSSNESS, ἀμουσία, ἡ, Plat., Eur.]

GROT, A, ἄντρον, τό, Hom., Pind., Eur. *Vid.* CAVE.

Presiding over, inhabiting grots, ἀντριάς, ἄδος, ἡ (of nymphs), Anth.

GROUND, ψαιστός, ή, όν, Hipp.

GROUND, οὖδας, οὔδεος, τό, no pl., Hom., Trag., Ap. Rh.; πέδον, τό, no pl., Omn. poet.; δᾶπεδον, τό (in pl. only in the sense of lands, "grounds," a plain, etc.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; χθών, χθονός, ἡ, no pl., Omn. poet.; χῶρος, ο (esp. for a particular purpose), Hom.; ἐδᾶφος, τό, Thuc., Æschin.; χώρα, ἡ, esp. where military evolutions are mentioned, Xen.

Ground to dance on, στᾶδιον, τό, Eur.

Because this ground was unbroken by all previous writers (lit., by all before me), ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, Thuc.

Rough ground (bad for any sort of operations), δυσχωρία, ἡ, Xen., Plat.

On the ground, χᾰμαί, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; πεδοῖ, Æsch.

From the ground, πεδόθε, or -θεν, Hes., Eur.; χᾰμᾶθε, or -θεν, Ar., Hdt.; χαμόθεν, Xen.

To the ground, οὐδᾶσδε, Hom.; πέδονδε, Hom., Soph.; ἔραζε, Hom., Hes., Æsch., Theoc.; χᾰμᾶδις, Hom., Æsch., Ap. Rh.; χᾰμᾶζε, Hom., Eur., Ar., Ap. Rh.; χᾰμαί, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; πεδόσε, Eur.

[*He leapt to the ground from his chariot*, χαμᾶζε ἅλτο ἐξ ὀχέων, Hom.: *thy words shall not fall to the ground . . .*, οὐ χαμαὶ πεσεῖται, Plat.]

On the ground, adj., πεδοστῑβής, ές (of walking or sleeping), Æsch., Eur.; χᾰμηλός, ή, όν, Xen.

Sleeping on the ground, χᾰμαιεύνης, ου, ὁ, and fem. χαμαιευνάς, ἄδος, Hom.; χᾰμαικοίτης, ου, ὁ, Soph.; γηλεχής, ὁ καὶ ἡ, Call.

To sleep on the ground, χᾰμαικοιτέω, Luc.

Level with the ground (to throw any thing down so as to be), αὐτόχθονος, ον, Æsch.

Falling to the ground, χᾰμαιπετής, ές, also sleeping on, or simply being on the ground, also metaph., as "vain," Pind., Æsch., Eur., Plat.; χαμαιπετέων, ουσα, ον, οντος, etc., metaph., as "vain," Pind.; γηπετής, ές, Eur.

[*To give ground*, ἀλεείνω, Hom. *Vid.* To FLEE.]

To be drunk up by the ground, γήποτος, ον, Æsch.

Drawn on the ground, χαμαίσυρτος, ον, Theoph.

Near the ground, χθᾰμᾰλός, ή, όν, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἐπίγαιος, ον, Hdt.; χαμαίζηλος, ον, Arist.

[*On rising ground*, πρὸς ὀρθίω, opp. to *on level ground*, ἐν ἐπιπέδῳ, Xen.]

Under ground, κᾰταχθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὑποχθόνιος, ον, Hes., Eur., Ap. Rh.; κᾰτούδαιος, ον, h., Call.; ὑπόγαιος, ον, and Att. ὑπόγειος, ον, Æsch., Hdt., Plat.; κᾰτᾰγαιος, and Att. κᾰτᾰγειος, ον, Hdt., Xen., Plat.; κᾰτῶρυξ, ὔχος, ὁ καὶ ἡ, esp. of caves, or people who live in them, or of a tomb, Æsch., Soph.

Above ground, μετέωρος, ον (opp. to ὑπόγαιος), Hdt.; ὑπέργειος, ον, Arist.

Grounds for opinion, for expectation, γνώμη, ἡ, Theogn.; γνῶμα, ἄτος, τό, Soph., Hdt.; τέκμαρσις, εως, ἡ, Thuc.

On what ground should we choose? etc., κατὰ τίνα λόγον αἱρούμεθ' ἄν; κ.τ.λ., Plat.

To pardon me on the ground that I am compelled to do this, ξύγγνοιαν ἴσχειν ὡς βιάζομαι τάδε, Soph.

But you excite a much greater fear in their minds, and one for which they have more ground, πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, Thuc.

GROUND, TO, κᾰτᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, aor. 2 κᾰτέβᾰλον, poet. (not Att.) also κάββᾰλον, Eur., Hdt. *Vid.* To FOUND.

Well-grounded, ἀσφᾰλής, ές, Omn.; πιστός, ή, όν, Omn. Att.; εὐπρυμνής, ές, Æsch.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt. *Vid.* FIRM, CERTAIN.

[*To ground* (of a ship), intrans., ὀκέλλω, Thuc.]

[GROUND-IVY, χαμαίκισσος, ὁ, Dioscor.; χαμαιλεύκη, ἡ, Id.]

[GROUND-FIG, χαμαισύκη, ἡ, Dioscor.]

GROUNDLESS, ἄπιστος, ον, Thuc. *Vid.* VAIN.

GROUNDLESSLY, μᾶτην, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; [ματαίως, Soph.]

[GROUND-PINE, χαμαίπιτυς, υος, ἡ, Dioscor.; *of or made from ground-pine*, χαμαιπιτύινος, η, ον, Dioscor.]

[GROUNDS (refuse), πίτῡρα, τά, Dem.]

GROUNDSEL, ἠρῐγέρων, οντος, ὁ, Theoph.

GROUP, A, ἀγέλη, ἡ, Hom., Soph., Eur. *Vid.* CROWD, ASSEMBLY.

GROUP TOGETHER, TO, σῦνἄγω, aor. 1 and perf. act. very rare, aor. 2 σῦνήγαγον, Omn. *Vid.* To ASSEMBLE.

GROUSE, A, τετρᾶδων, ονος, ὁ, Alcæ.; τέτραξ, ᾶκος, ὁ, Ar.; τέτριξ, ῑγος, ἡ, Arist.

GROVE, A, βῆσσα, ἡ, Omn. poet., Xen.; ἄλσος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; φυλλάς, ᾶδος, ἡ, Soph.; ὀργάς, ᾶδος, ἡ, Eur., Xen., Dem.

Like a grove, ἀλσώδης, ες, Eur.

Nymphs of the grove, ἀλσηΐδες, αἱ, Ap. Rh.

GROW, TO, intrans., ἀλδήσκω, only pres. act., Hom.; φύομαι, pass., c. aor. 2 ἔφυν, 3d pl. poet. (not Att.) often ἔφυν for ἔφυσαν, and perf. πέφυκα, poet. (not Att.) sometimes πέφυα, and part. πεφυκώς, ότος, poet. πεφυώς, ῶτος, etc., also pluperf. ἐπε-

φύκειν (Hes. has also a form ἐπέφῡκον), Omn.; ᾽ἄτάλλω, and -ομαι, pass., only pres. and imperf. act., Hes., h.; ϑάλλω, fut. rarely if ever used, no aor. 1, aor. 2 ἔθᾰλον (once in h.), perf. τέθηλα in pres. sense, esp. in part. τεθηλώς, fem. Ep. τεθᾰλυῖα, pluperf. ἐτεθήλειν in imperf. sense, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; αὐξάνομαι, pass., perf. ηὔξημαι, etc., also poet. pres. and imperf. αὔξομαι, ηὐξόμην (also in Att.), Hes., Trag., Hdt., Xen.; βλαστᾰ́νω, fut. βλαστήσω, etc., perf. ἐβλάστηκα, but also pluperf. ἐβεβλαστήκειν, aor. 2 ἔβλαστον, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀΐσσω, and Att. ᾄσσω (as a tree does), Pind.; ᾽ἄνῦτομαι, pass., only pres. and imperf., Æsch.; ἐπῐτρέφομαι, pass., perf. -τέθραμμαι, aor. 1 -εθρέφθην, Hdt.; ᾽ἀναλδήσκω, Ap. Rh.; [ἀνατέλλω, Æsch., Arist.]

To grow up, ᾽ἀνᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ᾽ὑποστᾰχύομαι, only mid. in Hom., also act., Ap. Rh.; ᾽ἀνᾰφύομαι, Hdt.; ᾽ἀνᾰβαίνω, fut. and aor. 1 act. never used in intrans. sense, fut. ἀναβήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, etc. [ἀνέρχομαι, Hom.; ἀναβλαστάνω, Plat.; ἀνηβάω, Call.], Xen.

To grow up under, ὑποφύομαι, Arist.

To grow beside or *near to*, πᾰρᾰφύομαι, Ar., Hdt.; πᾰρᾰβλαστᾰ́νω, Plat., Hipp.

To grow besides, in addition, προσαυξάνομαι, Theoph.

To grow in or *on*, προσφύομαι, c. dat., Hom., Eur., Plat.: ἐμφύομαι, c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπιφύομαι, c. dat., Ar., Hdt.

To grow round, περιφύομαι, sine cas. or c. dat., Hom., Eubul.

To grow up together with, συνεκτρέφομαι, pass., Eur., Xen.; συναυξάνομαι, pass., Eur., Hdt., Isoc.; συντρέφομαι, c. dat., Eur., Xen., Plat.; συμφύομαι, Xen., Plat., Arist.

To grow up with before, προσυμφύομαι, Hipp.

[*To grow straight*, ὀρθοφυέω, Theophr.]

To begin to grow (as a young man's beard), ᾽ἀνᾰτέλλω, sync. ἀντέλλω, no aor. 2, Æsch.

To make to grow, φύω, only in pres., imperf., fut., and aor. 1, Hom.; ἀλδαίνω, rare except in pres. and aor. 2, Hom., Æsch.; ϑάλλω, only in pres. and imperf. (of the ground which produces trees, or makes them grow), Pind.; ἀλδήσκω, Theoc.

[*To grow* (trans.) *barley*, ποιέω κριθάς, Ar.]

To make to grow near, παραφύω, Theoph.

To make to grow together, συμφύω, Plat., Arist.

To let grow (a beard), κᾰθίημι (ἵη Ep., ἰᾶ Att.), aor. 1 καθῆκα, poet. (not Att.) καθέηκα, perf. pass. καθεῖμαι, Ar.; ᾽ὑποκᾰθίημι, Ephipp.

GROWING, φῡσίμος, ον, Theoph.

Growing near, παρᾰβλαστητῐκός, ή, όν, Theoph.; παρᾰφῦτος, ον, Theoph.

Growing again, πᾰλιμβλαστής, ές, Eur.; πᾰλί᾽βλαστος, ον, Theoph.

Growing quickly, τᾰχῠ́βλαστος, Theoph.; ὠκῠβοος, η, ον, and ος, ον, Call.

The teeth of the dreadful serpent growing up into men armed as to their body, Ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας ᾽Ανδράσι τευχηστῆσι δέμας, Ap. Rh.

Scabs growing on the flesh, λειχῆνας . . . σαρκῶν ἐπαμβατῆρας, Æsch.

[GROWL, TO (of bears and panthers), ὀμάζω, Zenodot.]

GROWN (full-grown), ᾰ̓́κμηνος, ον, Hom.; τέλειος and τέλεος, α, ον, and ος, ον (τέλεος the most usual prose form), Hom., Æsch., Xen., Plat.; χρονισθείς, εἴσα, έν, Æsch.

Grown up, ἀντῖπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, only of young people, Eur.

To be grown up, τελεόομαι or τελειόομαι, pass., Plat.

Well grown, εὐφυής, ές, Hom., Eur.; εὐτρᾰφής, ές, Eur., Plat.

Newly grown, νεόθρεπτος, ον, Ap. Rh.

Strongly grown (of trees, i. e., so much as to be beyond the reach of sheep, etc.), φυξῖμηλος, ον, Æsch.

[*Thickly grown with trees*, ἀμφιλαφὴς δένδρεσι, Call.]

GROWTH, or GROWING, βλάστη, ἡ, Soph.; αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.; ἐπαύξησις, εως, ἡ, Plat.; ἐπαύξη, ἡ, Plat.; ἔκφυσις, εως, ἡ, Arist.; [ἀνάδοσις, εως, ἡ, Theoph.]

The first growth (of a beard), συλλογή, ἡ, Æsch.

[*Straight growth*, ὀρθοφυΐα, ἡ, Theoph.]

A growing on, προσάρτησις, εως, ἡ, Theoph.

A growing round, περῐφῦσις, εως, ἡ, Theoph.

A growing near or *beside*, πᾰρᾰβλάστησις, εως, ἡ, Theoph.

Additional growth, προσαύξησις, εως, ἡ, Theoph.

[*A fresh growth*, ἀνάθρεψις, εως, ἡ, Hipp.]

That which grows beside, παραβλάστημα, ᾰτος, τό, Theoph.

Promoting growth, αὔξῐμος, ον, Xen.; αὐξητῐκός, ή, όν, Arist.

GRUB, Α, ῐ̓ψ, ᾽ῐπός, ὁ, Hom., Theoph.; ῐ̓ξ, ῐ̓κός, ἡ, Alcman; σίλφη, ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 373.

A grub that destroys leeks, πρᾰσοκουρίς, ῐδος, ἡ, Strattis, Arist.

GRUB, TO (round roots), τυντλάζω, only act., Ar.

GRUDGE, Α, φθόνος, ὁ, Æsch., Plat.; μῖσος, τό, Trag. *Vid.* SYN. 238.

To owe a grudge to, μνησῐκᾰκέω, c. dat. pers., only act., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Andoc.; ᾽ἀπομνησῐκᾰκέω, Hdt.; ᾽ἀπομνημονεύω, c. dat. pers., acc. of cause, Xen., Æschin.

GRUDGE, TO, φθονέω, c. dat. pers., often c. gen. of the cause or thing, or c. acc., more rarely c. ἐπί and dat., or infin., or c. part. agreeing with the nom. to the verb, or c. acc. and infin., or c. εἰ or ὅτι, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἐπιφθονέω, Hom.; μεγαίρω, fut. rare, aor. 1 ἐμέγηρα, no perf. nor aor. 2, no mid., pass. only in Anth., c. dat. pers., acc. rei, sometimes c. acc., and infin., Hom., Æsch., Ap. Rh. *Vid.* TO ENVY.

GRUEL, πτῐσᾰ́νη, ἡ, Ar.; χόνδρος, ὁ, Ar. *Vid.* PORRIDGE.

GRUMBLE, TO, γρύζω, fut. γρύξω and γρύξομαι, aor. 1 ἔγρυξα, no mid. or pass., Ar., Alcæ. (Com.), Isæ.

Uttered grumblingly, γρυκτός, ή, όν, Ar.

Do ye grumble? ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; Ar.

[*To grumble loudly*, ἀναβορβορύζω, Ar.]

GRUNT, Α, γρῦ, Ar., Dem.

GRUNT, TO, γρυλλίζω, only act., Ar.; γρύζω, fut. γρύξω and γρύξομαι, aor. 1 ἔγρυξα (only used metaph. of men grumbling), no mid. or pass., Ar., Alcæ. (Com.)

GRUNTING, Α, κλαγγή, ἡ, Hom.; γρυλλισμός, ὁ, Arist.

GUARANTEE, A (i. e., one who promises), ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Antipho; προστᾰ́της, ου, ὁ, c. gen. of the thing guaranteed (e. g., εἰρήνης), Xen.; γνωστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

GUARANTEE, A (i. e., pledge given), ἐγγύη, ἡ, Hom., Æsch., Plat., Antipho, Dem.

[*To give mutual guarantees of fidelity*, πιστόομαι, *about* a thing, π. πρὸς ἀλλήλους περί τινος, Polyb.]

GUARANTEE, TO ἐγγυάω, Hom., Pind., Ar., Xen., Plat., Dem.

GUARD, Α (i. e., person guarding any thing), οὖρος, ὁ, Hom., Pind.; οὐρεύς, ὁ, Hom.; φύλᾰκος, ὁ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; φῠλακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; φύλαξ, ᾰκος, ὁ (also ἡ, Eur.), Omn.; φρουρός, ὁ, oftenest in pl., Eur., Thuc., Xen.

A guard (esp. the body-guard of a king), δορῠφόρος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

A female guard, φυλακίς, ῐδος, ἡ, Plat.

A guard (i. e., a body of men appointed to guard), φρουρά, ἡ, Trag., Hdt.; φρουρίον, τό, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; φρούρημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; φῠλᾰκή, ἡ, Hdt., Dem.

The advanced guard, πρόδρομοι, οἱ, Hdt., Xen.; προφύλακες, οἱ, Thuc., Xen.

The relief of the guard, ἀμοιβοί, οἱ, Hom.

A fellow-guard, συμφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* GUARDIAN.

To be a guard, esp. of the body-guard, δορυφορέω, c. acc. or c. dat. of the person attended, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

Belonging to a body-guard, δορῠφορικός, όν, Æsch.

GUARD (i. e., the guarding of any thing), φῠλᾰκή, ἡ, Omn.; δορῠφορία, ἡ, Xen.

The guard of a sword. Xen. uses κνώδοντες for a cross-bar of iron at the bottom of the iron of a hunting-spear to serve as a guard.

[*Guard-house* (for police), περιπόλιον, τό, Thuc.]

A guard-ship, φρουρίς, ῐδος, ἡ, Thuc., Xen.; ναῦς (gen. νεώς, ἡ) προφῠλᾰκίς (ῐδος, ἡ), Thuc.

On guard, διὰ προφυλακῆς, Thuc.

To be on one's guard — but he is on his guard, ἐν εὐφυλάκτῳ ὅ᾽ ἐστί, Eur. *Vid.* TO BE CAREFUL.

[*To be on one's guard beforehand*, προευλαβέομαι, Dem.]

Off one's guard, ᾽ἀφῠλακτος, ον, Xen., Dem.

To be off one's guard, ᾽ἀφῠλακτέω, c. gen. of that against which, no mid., Xen.

They indeed kept guard, relieving one another, Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, Hom.

GUARD, TO, ἐρύομαι, and poet. εἰρύομαι (ῠ̆, but sometimes ῡ̆ metri gratiâ, e. g., ἐρύετο, Hom.), fut. -ῦσομαι, poet. -ύσσομαι, etc., aor. 2 sing. ἐρῠ́μην, ἔρῠσο, ἔρῠτο, and εἴρῠτο (N. B. —all augmented tenses are in εἰρ.), also perf. pass. εἴρῠμαι, esp. in poet. 3d pl. εἰρύαται in act. sense (ῡ̆ in εἰρύαται sometimes), Hom.; ῥύομαι, mid. (ῠ̆ usu., but sometimes ῡ̆), fut. ῥύσομαι, infin. aor. 2 sync. ῥῦσθαι,

also poet. imperf. ῥυσκόμην, Hom. (not Att.), aor. 1 ἐῤῥῦσάμην (but once also ῥῦσάμην, Hom.), Hom., Pind., Trag., Hdt.; φῠλάσσω, fut. -ξω, Omn.; προφῠλάσσω, 2d pl. imper. poet. προφύλαχθε, h., Xen., Hdt.; διαφῠλάσσω, Xen.; τηρέω, Pind., Ar., Plat., Isoc.

To keep guard, φρουρέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

To keep guard in a place, ἐμφρουρέω, Thuc.

[*To guard by night*, νυκτοφυλακέω, c. acc. of part guarded, Xen.]

To guard at the same time or *in company with*, συμφῠλάσσω, Hdt., Plat.

To guard against (so as to avoid), φῠλάσσομαι, mid., c. acc. or c. πρός and acc., or c. ἀπό and gen., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; προφυλάσσομαι, Hdt.; φρουρέομαι, mid., Eur.; εὐλᾰβέομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. acc., Æsch., Plat.; ἐξευλαβέομαι, c. μή and infin., Eur.; προφῠλάσσομαι, Hdt., Xen.; τηρέομαι, mid., Ar., Plat. *Vid.* TO DEFEND.

One must guard against, φῠλακτέον and φυλακτέα, c. acc. or c. μή, or c. ὅπως μή (for construction see μή under LEST), Æsch., Eur., Xen., Plat.

To be guarded, φῠλακτέος, α, ον, Soph.

To be guarded against, φῠλακτέος, α, ον, Eur.; περιοπτέος, α, ον, Thuc.

Calculated to guard, fit for guarding, φῠλᾰκτῐκός, ή, όν, Plat.; φῠλακτῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.

Difficult to guard, and also *to guard against*, δυσφῠλακτος, ον, Eur.

Easy to guard, εὐφῠλακτος, ον, Æsch., Thuc.

A thing guarded, φρούρημα, ᾰτος, τό, Soph.

[GUARDEDLY, πεφυλαγμένως, Xen.]

GUARDIAN, ᾰ, μεδέων, and fem. μεδέουσα, c. gen., sometimes c. dat. of the place over which (also Ἰδηθεν μεδέων, Hom.), Hom., Hes., h., Pind., Eur., Ar.; μέδων, οντος, ὁ, Hom.; ἐπίουρος, ὁ, sometimes c. dat., Hom., Theoc., Ap. Rh.; ἐπίσκοπος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat., Dem.; σκοπός, ὁ, Pind.; φύλαξ, ᾰκος ὁ (also ἡ, Eur.), Hes., Pind., Eur., Hdt.; ἐπιστᾰτης, ου, ὁ, Soph.; ἑστιοῦχος, ὁ, Eur., Plat.; κλειδοῦχος, ὁ, Ar.; τηρός, ὁ, Æsch.; ἥρᾱνος, ὁ, Ap. Rh.

A guardian, esp. of orphans, ὀρφᾰνιστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐπῐ́τροπος, ὁ, Hdt., Thuc.; κύριος, ὁ, Isæ., Dem.; πρόδῐκος, ὁ, the especial title of a guardian of an infant Lacedæmonian king, Xen.

A joint guardian, σύνεπῐ́τροπος, ὁ, Dem.

To be guardian of, μέδω, only in pres. act., only of the gods as guardians of some place, c. gen., or c. ἐν and dat., Alcæ., Soph.

To be guardian of an infant, ἐπῐτροπεύω, no mid., c. acc., Thuc., Dem.

To be under guardians, ἐπῐτροπεύομαι, pass., Plat., Isæ., Dem.

Belonging to a guardian or *to guardianship*, ἐπιτροπῐκός, ή, όν, Plat.

GUARDIANSHIP, ἐπῐτροπή, ή, Plat.; ἐπιτρόπευσις, εως, ή, Plat.; ἐπιτροπεία or ἐπιτροπία, ή, Plat.

GUDGEON, ᾰ, κωβιός, ὁ, Epich., Arist.

GUERDON, μισθός, ὁ, Omn. *Vid.* REWARD.

GUESS, GUESSING, στόχος, ὁ, Æsch.; στόχασις, εως, ή, Plat.; στοχασμός, ὁ, Plat.; ὑπόνοια, ή, Ar., Thuc., Isoc. *Vid.* CONJECTURE.

By guess, τόξω, Soph.

Making a good guess, εὔστοχος, ον, Plat., Arist.

Making a good guess, adv., εὐστόχως, Plat.

Affording grounds for guessing, τεκμαρτός, ή, όν, c. dat. pers., Cratin.

GUESS, TO, στοχάζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., sometimes c. gen. of what is guessed at, Soph., Xen., Plat., Isoc.; τοπάζω, Æsch., Soph., Ar., Plat.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Pind., Soph., Eur., Hdt.; εἰκάζω, Omn. Att., Hdt.; ἀπεικάζω, Soph., Eur.; ἐπεικάζω, Æsch., Soph., Hdt.; προσεικάζω, Æsch., Eur.; στᾰθμάομαι, mid., Soph.; σημαίνομαι, mid., Soph.; ὑπονοέω, Ar., Andoc.; ὑποτεκμαίρομαι, mid., Ar. *Vid.* TO CONJECTURE, TO DIVINE.

One who guesses right, μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Easy to be guessed, εὐσύμβολος, ον, Æsch.; εὐσύμβλητος, ον, Æsch., Hdt.

Able to guess, στοχαστῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

GUEST, ᾰ, δαιτῠμών, όνος, ὁ, Hom., Hdt.; ξένος, and poet. ξεῖνος, ὁ (also in Trag.), Omn.; σῠνέστιος, ὁ, Eur., Plat.

The guest of a city, ἀστόξενος, ὁ, Æsch.; πρόξενος, ὁ, Pind., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.

Coming as a guest, ἐλθὼν ἑφέστιος, Soph.

To come as a guest, ἐπὶ ξενίαν ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλῠθον, sync. as always in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα, and in Hom. εἰλήλουθα), Pind.

To invite as a guest, ἐπὶ ξένια καλέω (fut. καλέσω, aor. 1 ἐκᾰ́λεσα, often poet. ἐκάλεσσα (not Att.), perf. κέκληκα), Hdt.

To receive as a guest, ξενίζω, and poet. ξεινίζω, fut. -ῐσω, aor. 1 -ῐσα, and poet. ἐξείνισσα, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ξενόομαι, mid., more common in pass., c. pass. sens., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ξενοδοχέω and ξεινοδοχέω, only act., Eur., Hdt.; ἐπὶ ξείνια (the same word as ξένια) πᾰρᾰλαμβᾰνω (fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον), Hdt.

A reception of guests, ξένῐσις, εως, ή, Thuc. *Vid.* HOSPITALITY.

Of or *belonging to guests, protecting guests*, ξένιος, α, ον, also (only in Att.) ος, ον, poet. ξείνιος, Hom., Pind., Æsch.; ξενῐκός, ή, όν (not in the sense of protecting), Eur. *Vid.* HOSPITABLE.

A guest chamber, ξενών, ῶνος, ὁ, Eur., Plat.

[*A lodging for guests*, ξενόστᾰσις, εως, ή, Soph.]

Unfortunate in one's guests, κᾰκόξενος, ον, poet. κακόξεινος, compar. -ώτερος, Hom.

One who deceives a guest, ξενᾰπᾰ́της and ξεινᾰπᾰ́της, ου, ὁ, Pind., Eur.

To slay one's guests, ξενοκτονέω and ξεινοκτονέω, only act., Eur., Hdt.

Murdering guests, ξενοκτόνος, ον, Eur.

A murderer of one's guests, ξενοδαΐκτης, οῦ, ὁ, Eur.

The murder of guests, ξενοκτονία, ή, Isoc.

A devourer of his guests, ξενοδαίτης, ου, ὁ, Eur.

GUIDANCE, πομπή, ή, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ἄγωγή, ή, Æsch., Xen.; ὕφήγησις, εως, ή, Dem.

Coming under the propitious guidance of Jupiter, Διὸς εὔφρονι μολόντα βήματι (sc. Ὀρέσταν δέξεται), Soph.

GUIDE, ᾰ, ὁδοιπόρος, ὁ, Hom.; πομπεύς, Ep. gen. πομπῆος, for Att. πομπέως, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πομπός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Hdt.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἡγητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ὑφηγητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἡγητής, οῦ, ὁ, Æsch.; ὑφηγητής, οῦ, ὁ, Soph.; φράστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; φραστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. (ὁδοῦ), Xen.; προηγητής, οῦ, ὁ, Soph.; προηγητήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; προηγέτης, ου, ὁ, Philem.; κῠβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Pind.; κῠβερνήτης, ου, ὁ, Eur.; μηνῠτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ναύκληρος, ὁ, Æsch.; ὁδουρός, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποδαγός, ὁ, Eur.; εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ἄγωγός, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc.; ἐξηγητής, ὁ, Hdt.; κᾰθηγεμών, όνος, ὁ, Hdt.; προηγεμών, ὁ, Dem.; ὑφηγεμών, ὁ, Mel.; fem. προηγήτειρα, Ap. Rh.

[*A guide* to the curiosities of a place, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, and περιηγητής, οῦ, ὁ, Plut.]

[*A guide-book*, βιβλίον περιηγητικόν, Plut.; ὁδοιπορικόν, τό (sc. βιβλίον), Suet.]

GUIDE, TO, πομπεύω, Hom.; ἡγεμονεύω, c. dat. pers., acc. of the road, metaph. c. gen. (ἡγ. ὅλου τοῦ βίου, etc.), Hom., Dem.; ἡγέομαι, mid., no pass. tenses in this sense, c. dat. pers. or c. gen. when no road or object is mentioned, but when the road or the place to which one guides a person is mentioned, dat. pers., acc. of the road or the object, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἴθῠνω (of guiding carriages, ships, etc.), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; νωμάω (properly of guiding reins, or rudder, or any thing moved by the hand, in phrases νωμάω οἴᾱκα, Æsch., νωμάω πόλιν (στρατόν) δικαίῳ πηδαλίῳ, Pind.), c. acc., also of guiding people, Pind., Æsch.; so νέμω (properly of guiding any thing that can be moved by the hand, but also to guide one's tongue, one's foot, etc.), Pind., Æsch.; στρέφω (esp. of guiding horses, etc.), Hom., Pind., Xen.; τᾰ́νῡω, fut. -ῦσω, aor. 1 poet. ἐτᾰ́νυσσα (of guiding a chariot), Pind.; ὁδηγέω, only act., Æsch., Eur.; ὁδόω, c. acc. and infin., Æsch.; εὐθύνω, Trag., Xen., Plat., Dem.; πᾰρευθύνω, Soph.; ἐπευθύνω, Xen.; ἀπευθύνω, Æsch.; κᾰθηγέομαι, mid., c. dat., Hdt., Xen.; οἰᾱκίζω (prop. to guide a ship by means of the helm), Hdt., Arist.; so κῠβερνάω, Plat.; ποδηγέω, Plat.; προηγέομαι, Ar., Xen. *Vid.* TO LEAD, and SYN. 8.

To guide rightly, ὀρθόω, Æsch.; ἀπορθόω, Soph.

To guide an old man, γεροντᾰγωγέω, only act., Soph.

To guide (as one guides a child), παιδᾰγωγέω, often metaph., only act., Soph., Eur., Plat.; διᾰπαιδαγωγέω, Plat.

To guide back, ὑποστρέφω, Hom., Soph., Eur.; ὑφηγέομαι (and simply to guide), c. dat., Eur., Plat.

[*To guide one around* (e. g., *the mountain*), περιηγέομαί τινι τὸ ὄρος, Hdt.]

To be guided by, ἄκούω, fut. ἀκούσομαι, the most usu. perf. is ἀκήκοα (only Att.), c. gen., Hom., Xen. *Vid.* TO OBEY.

Those who would conduct war rightly ought not to be guided by circumstances, but should guide the circumstances themselves, οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, Dem.

That they may not be forced to be guided by circumstances, ἵνα . . . μὴ τὰ συμβάντα ἀναγκάζωνται διώκειν, Dem.

GUIDING, πόμπϊμος, η, ον, and ος, ον, Trag.; πομπαῖος, α, ον, and ος, ον, Trag.; ναύκληρος, ον, Eur.

GUILE, πολυκέρδεια, ἡ, Hom.; δόλος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen. *Vid.* ART, CUNNING.

GUILELESS, 'ἄκἄκητἄ, Ep. for ἀκακήτης, ου, only masc., Hom., Hes.; ἀκάκης, ου, only masc., Æsch.; 'ἄδολος, ον, Pind., Æsch., Eur., Ar., Thuc.; 'ἄκἄκος, ον, Æsch., Dem.; 'ἄφυής, ές, Soph.; εὐήθης, ες, Thuc., Plat.; 'ἀπειρόκἄκος, ον, Thuc.

GUILELESSLY, 'ἀδόλως, Thuc.; 'ἄκἄκως, Dem.

GUILELESSNESS, εὐήθεια, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; 'ἀκἄκία, ἡ, Dem.

GUILT, κἄκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; 'ἀτη, ἡ, Hom.; κἄκόν, τό, Omn. Att.; κακουργία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; μήνῖμα, ἄτος, τό, Plat., Antipho. *Vid.* WICKEDNESS.

One to whom the whole guilt belongs, πἄναίτιος, ον, Æsch.

GUILTLESS, νηλῖτής, ές, Hom.; ἄναίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen. of the crime, sometimes c. dat. of the judges before whom one is held guiltless, Hom., Hes., Eur., Æsch., Xen.; 'ἄβλἄβής, ές, Æsch., Plat., [ἀναμάρτητος, ον, Hdt., Dem.; ἀνεύθῦνος, ον, Hdt.] *Vid.* INNOCENT, and SYN. 65.

GUILTY, αἴτιος, α, ον, rarely ος, ον, often c. gen., Hom., Pind., Æsch., Xen., Dem.; 'ἄγής, ές, Hippon.; ἐνἄγής, ές, Thuc.; προστρόπαιος, ον, Æsch., Antipho.

And considering him guilty of murder, καὶ τῶδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλών, Eur.

Guilty in part (i. e., with accomplices), μεταίτιος, ον, c. dat. of the accomplices, Soph., Xen.

To find guilty, κἄταψηφίζομαι, mid. and pass., perf. pass. both in act. and pass. sens., aor. 1 pass. only in pass. sens., c. gen. pers., acc. of the crime, Thuc., Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* TO CONVICT.

To be found guilty, 'ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἑάλων, opt. ἁλοίην, etc., perf. ἐάλωκα, all in pass. sense, no other tenses, c. part. or c. gen. of the crime, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; [ὀφλισκάνω, c. gen., or absol., Thuc., Plat.; *to be found guilty of a capital crime,* θανάτου δίκην ὀφλισκάνω, Plat.]

GUINEA-FOWL, ἀ, μελεᾱγρίς, ἴδος, ἡ, Arist.; [ὁ Νομαδικὸς ὄρνις, Luc.]

GUISE, σχῆμα, ἄτος, τό, Omn. Att. *Vid.* APPEARANCE.

GULF, ᾰ (in the sea), κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.

A gulf (in the earth), χάσμα, ἄτος, τό, Hes., Eur., Xen., Plat.

The great gulf of hell, μέγα στόμιον, Æsch.

Like a gulf, φἄρῠγγίνδην, Com. fragm.

GULL, ᾰ, κήξ, κηκός, ἡ, Hom.; αἴθυια, ἡ, Hom., Arist.; καύης, ου, ὁ, Hippon.; καύαξ, ᾶκος, ὁ, Antim.

A gull (i. e., a foolish fellow), χαυνοπολίτης, ου, ὁ, Ar.

GULLET, THE, οἰσοφᾰ́γος, ὁ, Arist.

GULLY, ᾰ, φἄραγξ, αγγος, ἡ, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; χαράδρα, ἡ, Hom., etc. *Vid.* RAVINE.

Full of gullies, φἄραγγώδης, ες, Arist.

[*To be full of gullies,* χαραδρόομαι, Hdt.]

GULP DOWN, TO, ῥοφέω, fut. ῥοφήσομαι, no other mid. tense, no pass., Æsch., Soph., Ar., Xen.; κάπτω, only act., Ar., Xenarch.; ἀνακάπτω, Hdt. *Vid.* TO SWALLOW.

[*A gulping down,* ἀνάκαψις, εως, ἡ, Arist.]

GUM, δᾰ́κρυον, τό, Pind., Hdt.; δᾰ́κρῡ, υος, τό, Eur.; ἴδρώς, ῶτος, ὁ, Eur.; γλοιός, ὁ, Hdt.; κόμμι, τό, indecl., Hdt.

To look like gum, κομμίζω, Dioscr.

The gums of the mouth, οὖλα, τά, Æsch., Plat.

[*A gum-boil,* παρουλίς, ίδος, ἡ, Galen.]

GUMMY, γλοιώδης, ες, Plat.; κομμιώδης, ες, Arist.; κομμῐδώδης, ες, Theoph.

GUNWALE, THE, 'ἄκροστόλιον, τό, Plat.

GURGLE, TO (as a wave or a brook), κελᾰρύζω, only pres. and imperf. act., Hom.; λἄλάίζω, only pres. and imperf. act., Anac.; ἐπῑγελάω, fut. -γελἄσω, Arist.

GUSH OUT, TO, ἐρωέω, only act., esp. in fut. and aor. 1, Hom.; κηκίω (ῐ Hom., ῑ Att.), only pres. and imperf. act. and pass., c. gen. of the wound from which, or c. ἐκ and gen., Hom., Soph.; 'ἀνἄκηκίω, Hom., Plat.; 'ἀνἄκοντίζω, Hom., Hdt.; [ἀναΐσσω, Hom.]; ἐσακοντίζω, Eur.; 'ἀνᾰτρέχω, fut. δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔδρᾰμον, perf. δέδρομα, Hom.; 'ἀνᾰσεύομαι, in aor. mid. sync., 3d sing., ἀνέσσῠτο, Hom.; ἄνθω, only in 3d sing. perf. ἀνήνοθε, Hom.; πομφολύζω, fut. -ξω, only act., esp. of tears, Pind.; βλῦ́ω, fut. βλῦ́σω, Anth.; ἐπιβλύω, Ap. Rh.; ἐκβλῦ́ω, Ap. Rh.; 'ἀνἄβλύζω, fut. -ῦ́σω, Theoc., Arist.; πῑδύω, Anth.

[*The water gushed up,* ὕδωρ ἀναβέβρυχεν (perf., no pres. in use), Hom.]

To make to gush out, 'ἀνἄκηκίω, Ap. Rh.; [ἀνατέλλω, Pind.; ἀναῤῥαίνω, Arist.]

Any thing gushing forth, κηκίς, ῖδος, ἡ, Æsch., Soph.

A gushing forth, 'ἀνἄβλῦσις, εως, ἡ, Arist.

GUST, ᾰ, μαψαῦραι, ῶν, αἱ, Hes., Call. *Vid.* WIND.

GUT, ἔντερον (used for harp-strings), τό, usu. in pl., Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἔγκἄτα, τά, dat. pl. ἔγκᾰ́σι, Hom.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Æschin. *Vid.* ENTRAILS.

To eat the guts after sacrifice, σπλαγχνεύω, Ar.; *in company with any one,* συσπλαγχνεύω, c. μετά and gen., Ar.

[GUT, TO (fish), παρασχίζω, Epich., Alex.]

GUTTA SERENA, 'ὑπόχῠμα, ἄτος, το, Hipp.

GUTTER, ᾰ, σωλήν, ῆνος, ὁ, esp. one laid with pipes, Archil., Hdt.; 'ὑδρορρόα, ἡ, Ar. *Vid.* CHANNEL.

GYMNASIUM, ᾰ, γυμνᾰ́σιον, τό, Eur., Ar., Plat. *Vid.* SYN. 155.

GYMNASTIC EXERCISES, γυμνᾰ́σια, τά, Pind., Hdt., Xen., Plat.; γυμνασία, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 103.

Belonging to gymnastic exercises, γυμνῐκός, ή, όν, Hdt., Omn. Att. prose.

Fond of gymnastic exercises, skillful in them, γυμναστῐκός, ή, όν, Plat.

One who is fond of gymnastic exercises, φῐλογυμναστής, οῦ, ὁ, Plat.

Fondness for gymnastic exercises, φῐλογυμναστία, η, Plat.

To be fond of gymnastic exercises, φῐλογυμναστέω, only act., Plat.

Like one fond of or skillful in gymnastic exercises, γυμναστικῶς, Ar.

The practice of gymnastic exercises, ἡ γυμναστῐκή, Xen.

A teacher of gymnastic exercises, γυμναστής, οῦ, ο, Xen.; παιδοτρίβης, ὁ, Ar., Plat.

A superintendent of gymnastic schools or exercises, γυμνᾰσίαρχος, ὁ, Andoc., Dem., Æschin.

The office of superintendent of gymnastic schools, γυμνᾰσιαρχία, η, Xen.

To be a superintendent of gymnastic schools, γυμνᾰσιαρχέω, Lys., Isæ., Dem.

To practice gymnastic exercises, γυμνάζομαι, mid. and pass., Hdt., Dem., Æschin.

GYPSUM, τῑτᾰνος, ἡ, Hes.

GYRATION, δίνη, ἡ, Eur.; δίνευμα, ἄτος, τό, Ar., Xen.

I will move my foot in the gyrations of the dance, ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν, Eur.

To move in gyrations, δῑνέω and δινεύω, only pres. and imperf. act. in this sense, Hom.

GYVES, πέδη, ἡ, Omn.; γυιοπέδαι, αἱ, only pl., Pind., Æsch. *Vid.* CHAINS, FETTERS.

H.

HA! (of surprise), παπαῖ, Hdt.

HA! HA! (of laughter), ἃ ἄ, or ἅ ἄ, Eur., Ar.

HABIT, ᾰ, τρόπος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Xen., Isoc.; ἔθος, τό, Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἐπῑτήδευσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat.; ἐπῑτήδευμα, ἄτος, τό, Omn. Att. prose. *Vid.* CUSTOM, and SYN. 196.

A habit of mind, ἕξις, εως, ἡ, Plat., Arist.

A habit of body, σχέσις, εως, ἡ, Hipp.

Of similar habits, σῠνήθης, ες, Thuc.; ὁμοήθης, ες, Plat., Arist.; [ὁμότροπος, ον, c. gen., Æschin.]

HABITABLE, οἰκητός, ή, όν, Soph.; [οἰκήσιμος, η, ον, Polyb.]

HABITATION, ἦθος, τό, rarely if ever in pl., Omn. poet., Plat.; οἰκίον, τό, only pl., Hom., Hes., Hdt.; οἶκος, ὁ, Omn.; ἔδρᾰνον, τό, Hes., Trag.; οἴκημα, ἄτος, τό, Pind., Hdt.; οἴκησις, εως, ἡ, Omn. Att.; ἕδρα, ἡ, Pind., Eur.; οἰκητήριον, τό, Eur.; 'ἀνάστροφή, ἡ, Æsch.; ἑδώλιον, τό, usu. in pl., Trag.; μέλᾱθρον, τό, Soph.;

σκήνημα, ἄτος, τό, Æsch.; κἄτοίκησις, ἡ, Thuc., Plat.; ἐδέθλιον, τό, Ap. Rh.; ἕδεθλον, τό, Ap. Rh. *Vid.* HOUSE, etc., and SYN. 340.

A habitation for many, σύνοικία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Æschin.

Having the same habitation with another, ὁμοθάλαμος, ον, c. gen., Pind.; σύνοικος, ον, c. dat. or c. gen., Hdt., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat.

Accustomed to a fixed habitation, οἰκητίκός, ή, όν, Arist.

HABITUAL, συνήθης, ες, Eur., Thuc. *Vid.* CUSTOMARY, USUAL.

HABITUATE, TO, ἐθίζω, augmented tenses εἰθ., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προσεθίζω, act., c. dupl. acc., pass., c. dat. rei, Xen. *Vid.* TO ACCUSTOM.

HACK, TO, κατακόπτω, Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO CUT.

HAFT, Α, κώπη, ἡ, Hom., Eur. *Vid.* HANDLE.

HAG, Α, φθίνυλλα, ἡ, Ar.

HAGGARD, ξηρός, ά, όν, Hdt., Eur., Theoc.

HAIL! οὖλε, Hom., h.; χαῖρε, Omn.; often with adv. μέγα χαῖρε, etc., Hom.

To bid one hail, say hail to (i. e., salute, q. v.), προυννέπω (τινὰ) χαίρειν, Soph.; χαίρειν εἶπον, Xen. *Vid.* TO GREET.

HAIL, χάλαζα, ἡ, Hom., Soph., Ar., Xen., Plat.

A hail-storm, χαλαζοκοπία, ἡ, Theoph.

To strike with hail, χαλαζοκοπέω, Theoph.; χαλαζοβολέω, Anth.

Like hail, χἀλαζήεις, εσσα, εν, Pind.

[HAIL, TO, χαλαζάω, Luc.]

[*Hailing*, χαλαζοβόλος, ου, Plut.]

HAIR, πλοκμός, ὁ, only in pl., Hom., Ap. Rh.; πλόκαμος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; χαίτη, ἡ, Hom., Pind., Trag.; ἴουλος, ὁ (esp. that on the cheeks—the whiskers or beard), Hom., Æsch., Theoc.; κόμη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἔθειρα, ἡ (only of animals, as a horse's mane, etc., in Hom.), Pind., Trag.; θρίξ, τρῑχός, ἡ (only in pl. in Hom.), Omn.; φόβη, ἡ, Pind., Trag., Call.; πλόκος, ὁ, Æsch.; κόρση (prop. that on the temples), ἡ, Æsch.; τρίχωμα, ἄτος, τό, no pl., Æsch., Hdt.; βόστρῡχος, ὁ (also in pl. τὰ β., Anth.), Trag.; τρίχιον, τό, Arist.; τρῑχωμάτιον, τό, Arist.; πυκάδες, αἱ, Ar. *Vid.* SYN. 294.

A tuft of hair on the top of the head, λόφος, ὁ, Hdt.; κρώβῡλος, ὁ, Thuc. (also the hair in a helmet, Xen.)

[*Bristly hair* (standing erect), ὀρθοτριχία, ἡ, Diosc.]

[*False hair*, περιθετή, ἡ (sc. κόμη), Amphis; πηνίκη or πηνήκη, ἡ, Luc.; *false front hair*, προκόμιον, τό, Ar., Arist.]

Coarse hair, dog's hair, κύνας, ἄδος, ἡ, Theoc.

Soft hair, or *thin and scanty hair*, λάχνη, ἡ, Hom., Pind., Eur.

But I do not value him a hair, τίω δέ μιν ἐν κἀρὸς αἴσῃ, Hom.

Within a hair's breadth, παρ' ἄκαρῆ, Plat.

I am, it is, etc., *within a hair's breadth*, ὄριξ ἀνὰ μέσσον, Theoc.

[*To a hair* (to fit, etc.), the Greeks said εἰς ὄνυχα, δι' ὄνυχος, ἀπ' ὄνυχος, Plut., Galen.]

Letting down her hair on her shoulders, κόμας ἐπειμένη ὤμοις, Ap. Rh.

Of hair, τρίχινος, η, ον, Xen., Plat.

By the hair, κουρίξ, Hom.

A lock of hair, μαλλὸς πλοκάμων, Eur. *Vid.* LOCK, CURL.

Like hair, τριχώδης, ες, Arist.

With beautiful hair, καλλίθριξ, gen. καλλίτρῑχος, ο καὶ ἡ, Hom.; εὔκομος, and poet. (not Att.) ἠύκομος, ον, Hom., Mel.; εὐπλόκαμος, and poet. (not Att.) ἐϋπλόκαμος, ον, Hom., Eur.; in fem. ἐϋπλοκᾰμίς, ῖδος, ἡ, Hom.; ἀγλαέθειρος, ον, Hom.; καλλῐπλόκαμος, ον, Hom., Pind., Eur.; καλλίκομος, ον, Hom., Hes., Pind.; καλλῐκόμης, ου, ὁ, Eur.; ἐρᾶσῐπλόκᾰμος, ον, Pind.; ἁβροκαίτης, ου, ο, Anac.; ἁβροκόμης, ου, ο, Mel.

With black hair, κῠᾰνοχαίτης, ου, ὁ, Hom., h., μελαγχαίτης, ὁ, Hes., Soph., Eur., ἰοβόστρῡχος, ον, Pind.; ἰοπλόκᾰμος, ον, Pind.; μελᾰνόθριξ, μελᾰνότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.; μελάνθριξ, Arist., κῠᾰνόθριξ (υ being properly short, except where lengthened metri gratiâ), Anth.

With coarse hair, σκληρόθριξ, σκληρότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

With curly, woolly hair (like negroes), οὐλοκάρηνος, ον, Hom., h., οὐλόθριξ, οὐλότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; οὐλοκέφᾰλος, ον, Pherecr.

With delicate hair, ἁπᾰλόθριξ, ἁπᾰλότριχος, ο καὶ ἡ, Eur.

With fine, thin hair, λεπτότρῑχος, ον, Arist.

With little hair, ψῑλός, ή, όν (either naturally or from having it cut), Hom., Ar., Hdt., Xen.; σπαρτιοχαίτης, ου, ὁ, Plat. (Com.); [ὀλιγότριχος, ον, Arist.]

Resembling one another in their hair, with hair of the same color, ὁτρῑχες, οἱ, αἱ, no neut., Hom.

Losing one's hair, τριχορρυής, ές, Æsch.

With golden or *auburn hair*, ξανθός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; ξανθοκόμης, ου, ὁ, Pind.; ξανθόκομος, ον, Theoc.; ξανθόθριξ, ξανθότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Sol., Theoc.; χρῡσοκόμης, ὁ, Hes., Anac., Pind., Eur., Ar.; χρῡσοπλόκᾰμος, ον, h.; χρῡσοχαίτης, ου, ὁ, Anac., Pind.; χρῡσοείθειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, Archil.; χρῡσεοβόστρῡχος, ον, Eur.

With long hair, ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, Hom.; καρηκομόων, nom. pl. καρηκομόωντες, poet. for καρηκομάων, -οντος, etc., only in pl., Hom.; εὔθριξ (poet., not Att., ἐΰθριξ), εὐτρῑχος, ὁ καὶ ἡ (only of animals), Hom., Xen.; βᾰθῦχαίτης, ου, ο, Hes.; βᾰθῦχαιτήεις, εσσα, εν, Æsch.; βᾰθῦθριξ, h.; χαιτήεις, εσσα, εν, Pind.; ὑψίχαίτης, ὁ, Pind.; τᾰνυέθειρος, ον, Pind.; εὐρῠχαίτης, ὁ, Pind.; εὐτρῑχος, ον, Eur.; κᾰτᾰβόστρῡχος, ον, Eur.; κᾰτᾰκομος, ον, Eur.; φῐλοπλόκᾰμος, ον, Euphor.; βᾰθῦπλόκαμος, ον, Ap. Rh.; εὐχαίτης, ὁ, Call.; [χαιτήεις, εσσα, εν, Pind.]

With red hair, πυῤῥόθριξ, πυῤῥότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πυῤῥότρῑχος, ον, Theoc.

With short hair, μῑκρότρῑχος, ον, Arist.

With soft hair, μᾰλᾰκόθριξ, μᾰλᾰκότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

With shining hair, λῑπᾰροπλόκαμος, ον, Hom., Pind.

With snaky hair, snakes for hair (of the Furies, etc.), δρᾰκοντόμαλλος, ον, Æsch.; δρᾰκοντώδης, ες, Eur.; fem. δρᾰκοντοέθειρα, Orph.

With straight hair, ἰθῠθριξ, ἰθῠτρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; τετᾰνόθριξ, Plat.; εὐθῠθριξ, Arist.

With thick hair, σκοτοδᾰσυπῠκνόθριξ, -πυκνότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Ar. πᾰχῠθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, Arist. *Vid.* HAIRY.

With white hair, πολιός, ά, όν, and ός, όν, Omn.; πολιοκρότᾰφος, ον, Hom., Hes.; λευκόθριξ, λευκότρῑχος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Call. *Vid.* GRAY, GRAY-HAIRED.

Just beginning to have white hair, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα, Soph.

One who wears long hair, κομήτης, ου, ο, Ar., Plat., Orac. ap. Hdt.

One who wears short hair, κόρσης, ου, ο, Chrysipp.

[*One who has red hair*, πυῤῥίας, ου, ὁ, Ar.]

Wearing hair on the top of one's head, ἄκρόκομος, ον, Hom.

Made of hair, plaited with hair, τρῑχαπτος, ον, Pherecr.

Making the hair stand on end, ὀρθόθριξ, ὀρθότριχος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; ὀρθοκέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.

[*To make the hair stand on end*, ὀρθίους ἵστημι (στῆσαι) τρίχας, Soph.]

[*With hair on end through fright*, ἀνασεσοβημένος τὴν κόμην, Luc.]

To be just beginning to have hair, χνοάζω, only act., Metagen.; χνοάω (of the hair itself), Ap. Rh.; ἐξιονθίζω τρίχα, Soph.

To have long hair, κομάω, only act., Hom., Hdt., Plat.; ἐθειράζω, only act., Theoc.; [μακροκομέω, Strab.]

To have smooth hair, λειοτρῑχέω, only act., Arist.

[*To have curly hair*, οὐλοτριχέω, Strab.]

[*To have golden* or *auburn hair*, ξανθοτριχέω, Strab.]

To lose one's hair, τριχορρύεω, only act., Ar.

[*To tear one's hair out*, ἀνέλκομαι τρίχας, Hom.]

To pick hair out, τίλλω, Hom.; ἐκτίλλω, Hippon., Anac., Dem.; ἀποτίλλω, Ar., Hdt.; τριχολογέω, Hipp.; [(from the body), παρατίλλω, Ar.]

To have one's superfluous or *gray hairs picked out*, πᾰρᾰλέγομαι, in perf. pass., Ar.

To cut hair, κείρω, and in mid. and pass. *to cut one's hair*, or *to have it cut* (Hom. uses also irreg. aor. 1), Hom., Pind., Eur., Hdt., Theoc.; ἀποκείρω, Hom., Ar., Hdt.

To cut the hair all round, περῐκείρω, Hdt.

Having one's hair cut round like a bowl, σκᾰφιον ἀποκεκαρμένος, Ar.; σκᾰφιον ἀποτετιλμένος, Ar.

[*A falling out of one's hair*, μάδησις, εως, ἡ, Hipp.]

HAIRY, λᾶσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Xen., Plat., Theoc.; λᾰχνήεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; δᾶσύς, εῖα, ύ, Hom., Simon., Hdt., Xen.; τρίχωτός, ή, όν, Arist.

With hairy chest, δᾰσύστερνος, ον, Hes., Soph.

With hairy feet (as a hare), δᾰσύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, neut. ουν, Arist.

With hairy limbs, λᾰχνόγυιος, ον, Eur.

Very hairy, ὑπέρδᾱσυς, υ, Xen.

A being hairy, τρίχωσις, εως, ἡ, Arist.; δᾱσύτης, ητος, ἡ, Arist.

To become hairy, λᾰχνόομαι, pass., Sol.; δᾰσύνομαι, pass., Ar., Hipp., τρῑχόομαι, pass., Arist.

HALCYON, Α, ἀλκυών, όνος, ἡ, Hom., Arist.; ἀλκυονίς, ῖδος, ἡ, Ap. Rh.

And you would always pass halcyon

days, ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί, Ar.

HALE, ὑγιής, ές, Hdt., Plat.

HALF, ἥμῐσυς, εια, υ, Ion. fem. ἠμισέα, contr. ἠμισῆ, Theoph. (sometimes agreeing with the subst., as ἡμίσεες λαοί, Hom.; ἡμισυς λόγος, Æsch.; ἥμισυ τεῖχος, Thuc.; sometimes with a gen. after it, as ἡμίσειαι τῶν νεῶν, Thuc.; οἱ ἡμίσεες τῶν ἄρτων, Xen.; also the neut. is very common in nom. and acc., whatever may be the gender of the subst., c. gen., also in pl. τὰ ἡμίσεα τῆς χωρείας, Plat.; and even fem. sing. ἡ ἡμίσεια τοῦ τιμήματος, i. e., μοῖρα, "part," Plat.), Omn.; [and by ἡμι in composition, as *a half-roll*, ἡμιάρτιον, τό, Epich.]

The half of any thing cut in two, τὸ ἡμίτομον, Hdt.

More than half, ὑπερήμῐσυς, υ, Hdt., Xen.

Half as much again—to make their clasps half as large again as the existing size, τὰς περόνας ἡμιολίας ποιέεσθαι τοῦ τότε κατεστεῶτος μέτρου, Hdt.

And Cyrus promises them, on their asking additional pay, to give them all half as much again as they received before, Προσαιτοῦσι δὲ μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὗ πρότερον ἔφερον, Xen.

Two talents and a half, τρίτον ἡμίταλαντον, Hdt.

Half a loaf, ἡμιάρτιον, τό, Epich.

Half eaten, ἡμῐβρωτος, ον, Xen.

Half full, ἡμῐδεής, ές, Xen.

Half a pound, ἡμίλῐτριον, τό, Epich.

Half mad, ἡμῐμᾰνής, ές, Æschin.

Half finished, ἡμίεργος, ον, Hdt.

It is not fit to be good by halves, οὐ δεῖ ἐφ' ἡμισέα χρηστὸν εἶναι, Dem.

[*To be half* (over, done, etc.), μεσόω, Æsch., Soph., Plat.]

HALL, ᾱ, ἀντίθυρον, τό, Hom., Soph.; πρόδομος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; αὐλή, ἡ, Hom., Trag., Plat., Dem.; μέγαρον, τό, Hom.; πᾶραστάς, άδος, ἡ, Eur., Xen.; ξυρών, ῶνος, ὁ, Soph.; ἀμφίθυρον, τό, Theoc.

A banquet hall, συσσίτιον, τό, Eur.

[*The town* or *city hall* (for meetings, etc.), πρυτανεῖον, τό, Hdt.]

[*The common hall* (of the Pythagoreans), ὁμακοεῖον or -κοῖον, τό, Clem. Al.]

[HALLOO! ὠή, Æsch., Xen.; *halloo, you, there!* ὦ οὗτος, Att.]

HALLOO, TO, ἀϋτέω, only pres. and imperf. act., Hom. *Vid.* TO SHOUT.

HALLOW, TO, ᾽ἁγίζω, Pind., Soph., Ar.; ἀνιερόω, Arist. *Vid.* TO CONSECRATE.

HALLOWED, πάνθῦτος, ον, Soph. *Vid.* HOLY.

HALLUCINATION, ᾽ἄλη, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* MISTAKE.

[HALM, ἀνθέρικος, ὁ, Cratin.] *Vid.* STALK.

[HALO (around the sun's disk), ἅλως, ἡ, Arist.]

HALT, χωλός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* LAME.

To halt (i. e., to lame, q. v.), χωλεύω, and pass., Hom., Xen., Plat.

HALT, ᾱ, ἐπίστᾰσις, εως, ἡ, Xen.

HALT, TO, act., ᾽ἀνᾰπαύω, Xen.; ἐφίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sens., aor. 2, perf., and plupert., as well as pres. and imperf. pass., in intrans. sens., Xen.

Some of the ships, resting their oars, halted, αἱ μέν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι τὰς κώπας, ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ (3d pl. aor. 2), Thuc.

He halted (there) *first, πρῶτον ἐλύσατο τὴν ζώνην*, Hdt.

HALTER, ᾱ, δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί, οἱ, and δεσμά, τά, Hom., Eur., Xen.; βρόχος, ὁ, Omn.; ἀγχόνη, ἡ, Trag.; ἀρτᾶνη, ἡ, Æsch., Soph.

The rope of a horse's halter, ῥῡτᾱγωγεύς, έως, ὁ, Xen.

HALVE, TO, μεσοτομέω, Xen., Plat. *Vid.* TO DIVIDE.

HALYARD, ᾱ, ἐπίτονος, ὁ (᾽ἐπ. metri gratiâ), Hom.; [in pl. πρότονοι, οἱ, Eur.]

[HAM, THE (fleshy part of the thigh), μηρός, ὁ, Hom.] *Vid.* THIGH.

HAM, ᾱ, κωλήν, ῆνος, ἡ, Eur.; κωλῆ, ἡ, Ar., Xen.; [πέρνα, ἡ, Strab., Ath.; *a slice of ham*, τόμος ἐκ πτέρνης, h.]

A ham-eater, πτερνοφᾰγος, ὁ καὶ ἡ, h.; πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, h.; πτερνογλῦφος, ὁ καὶ ἡ, h., all names of mice in Batr.

A ham-cutter, πτερνοκόπις, εως, ὁ, nickname of a parasite, Menand.

HAMMER, ᾱ, ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; σφῦρα, ᾶς, ἡ, Hom., Hes., Ar.; τῦπάς, άδος, ἡ, Soph.; τυπίς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.; αἶρα, ᾶς, ἡ, Call.

A mason's hammer, τῦκος, ὁ, Eur.

HAMMER, TO, ἐπῐκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Ar.

To hammer together in concert with one another, συγκροτέω, Ar.

To keep hammering at (harping on a subject), ἐπῐχαλκεύω, Arist.

HAMMERED (wrought by the hammer), σφῦρήλᾰτος, ον, Æsch., Hdt., Plat., Theoc.

HAMMOCK, ᾱ, εὐνή, ἡ, Hom., Æsch., Eur. *Vid.* BED.

[HAMSTRING, TO, νευροκοπέω, Polyb., Strab.]

HAND, ᾱ, πᾶλᾶμη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; χείρ, gen. χειρός and χερός, dat. χειρί and χερί, etc., etc. (except in gen. and dat. dual, χεροῖν, the prose writers never use the shorter form), Omn.; μᾶρη, ἡ, Pind.; πέντοζον, τό (as having five fingers or branches), Hes.; χερύδριον, τό, Mosch.; *the hands*, χειρῶν ᾽ἄκμαί, Eur.: [(χείρ is properly the whole arm; the hand is ἀκρόχειρ or ἀκρόχειρον, Galen.) *Vid.* SYN. 134, s. v. χείρ.]

With both hands, ἀμφῐδεξίοις ἀκμαῖς, Soph.

The right hand, δεξῐτερά, ᾶς, ἡ, with and without χείρ, Hom., Pind.; δεξιά, ᾶς, ἡ, with and without χείρ, Hom., h., Trag., Xen., Dem.; δεξιώνῠμος χείρ, Æsch.

The left hand, σκαιά, ᾶς, ἡ, Hom.; ᾽ἀριστερά, ᾶς, ἡ, Soph., Hdt.

The hollow of the hand, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom.: ὑπτία χείρ, Ar.

[*The flat of the hand*, ἀγοστός, ὁ, Hom., in full ἀγοστὸς χειρός, Ap. Rh.; πλατεῖα, ᾶς, ἡ, Ar.]

[*The back of the hand*, ὀπισθέναρ, ἄρος, τό, Galen.]

Hand (i. e., handwriting)—*to deny his own hand*, τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ἀρνεῖσθαι, Hyperid.; [χειρόγραφον, τό, Polyb.]

Note of hand. *Vid.* NOTE.

A hand (in measurement), i. e., four inches or tingers, πᾶλαιστή, ἡ (the Greek measure was, however, rather less than ours), Cratin., Xen.

At hand, ᾽ὑποχείριος, ον, Hom.; ἑτοῖμος, η, ον, and (in Att. prose) ος, ον, Omn.; πρόχειρος, ον, Trag., Xen., Plat., Dem.; ᾽ὑπόγυιος, ον, Hipp. *Vid.* READY.

At hand, adverbially, παρὰ ποδός, or ποδί, or ποσί, poet. often πάρ (not Att.), Theogn., Pind.: παρὰ πόδα, Soph., Plat.; ἐν ποσί, Soph., Hdt., Thuc.; πρὸς ποσί, Soph.; πρὸ ποδῶν, Xen.; ἐμποδών, adv., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *from near at hand*, ἐκ χειρός, Xen.

To be at hand, ᾽ὑπάρχω, rare in this sense except in pres. and imperf. act., no mid., but perf. pass. ὑπῆργμαι, Pind., Omn. Att.; [παραγίγνομαι, c. dat., Hom., etc.; πάρειμι, c. dat., Hom.; παρατυγχάνω, Thuc.; (of an event), παρίσταμαι, Hom.]

In the hands of (i. e., in the power of), χείριος, α, ον, Soph., Eur.; ᾽ὑποχείριος, ον, c. dat., Æsch., Hdt.

To put into a person's hands (prisoners, etc.), ἐγχειρίζω, Thuc.

That I may put this governor of Miletus . . . in your hands, ἵνα . . . τὸν Μιλήτου ἐπίτροπον τοῦτον ἐγχειρίθετον παραδῶ, Hdt.

Here I am in your hands, to kill me, ἥδε χειρία Σφάζειν, Eur.

To come into my hands, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμάς, Eur.

In the hand, lit., ἐγχειρῐδιος, ον, Æsch.; ἐγχειρίθετος, ον, Hdt.

To take in hand, to have in hand (i. e., manage, undertake), μετᾰχειρίζω, Hdt., Thuc.; [in Att. also in mid., Plat., etc.; μεταλαμβάνομαι, c. gen., Thuc.; πραγματεύομαι, Plat.; ἄγομαί τι εἰς χεῖρας, Hdt.; *to have put in one's hands*, μετακεχειρίσθαι, Plat.]

[*To take up in the hand*, χειραπτάζω, Hdt.]

Any thing taken in the hand, handled, δεξίωμα, ᾶτος, τό, Eur.

To take by the hand, shake hands with, etc., δεξιόομαι, mid., c. aor. 1 pass. in pass. sense, also 3d pl. imperf. ἐδεξιώοντο, as if from δεξιάομαι, h., Xen., Plat., Ap. Rh.

They shook hands with them, ἀντεδεξιοῦντο αὐτούς, Xen.

To lay one's hand on (as on an altar in adjuration, etc.), ἐνδεξιόομαι, mid., Eur.

[*To lend a hand to* (aid one), ὀρέγω τὴν χεῖρά τινι, Xen.]

To raise the hands to (in prayer), δεξιόομαι, mid., with dat., Æsch.

Filling the hand (of any thing taken in the hand), χειροπληθής, ές, Xen., Theoc.; χειροπληθιαῖος, α, ον, Theoph.; χειρυβᾰρής, ές, Philetær.

Clapping the hands, χειροτῠπής, ές (of the noise made), Mel.

[*Accustomed to* or *fed from the hand*, χειροήθης, ες, Hdt., etc.]

[*By hand*, χειρός, gen.; *to hold by the hand, take by the hand*, χειρὸς ἔχω, αἱρέω (aor. εἷλον) τινά, Hom., etc.]

Hand to hand, αὐτοσχεδίη, Hom.; αὐτοσχεδίην, Hom.; αὐτοσχεδόν, Hom.; αὐτοσχεδά, Hom.; ἐκ χειρός (to wound, etc.), Xen.; ἐν χερσὶ (γίγνεσθαι or ἀποκτείνειν, [*a hand to hand fight*, μάχη ἐν χερσί, Thuc.]), Thuc., Hdt.; ἐν χειρῶν νόμῳ (to be slain), Hdt.; εἰς χεῖρας (ἐλθεῖν, ἰέναι, συνιέναι, etc., c. dat. of the enemy), Thuc., Xen.; ὁμόθεν, or -θε (μάχην ποιέομαι), Xen.; ὁμόσε, Xen.

Offhand, ἐξ αὐτοσχεδίης, h.; προχείρως, Plat., Æschin.; ἐξ ᾽ὑπογυίου or ὑπογύου, Xen., Isoc.; ἐξ ἑτοίμου, ἐξ ἑτοιμοτάτου, Xen., Isoc.; [(at short notice), δι' ὀλίγης παρασκευῆς, Thuc.; ἐκ τοῦ παραχρῆμα, Dem.]

To do, say, etc., *any thing offhand*,

σχεδιάζω, Anaxand., Plat.; αὐτοσχεδιάζω, only act., Thuc., Xen., Plat., Æschin.

A doing any thing offhand, σχεδιασμός, ὁ, Plat.

One who does, says, etc., *any thing offhand*, αὐτοσχεδιαστής, οῦ, ὁ, Xen.

Any thing done, or *said*, or *written offhand*, αὐτοσχεδίασμα, ἄτος, τό, Plat. (Com.), Ar.

[*On the one hand . . . on the other hand*, μέν . . . δέ, Hom., etc.] *Vid.* ONE, OTHER, etc.

With both hands, adv., ἀμφίς, Hom.

Used with both hands (as a sword, or lightning hurled by both the hands of Jupiter), δίπαλτος, ον, Eur.

Using both hands alike, περίδέξιος, ον, Hom.; ἀμφιδέξιος, ον, Arist., Hipp.

With many hands, πολύχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

And as it soon became full by reason of the many hands employed on it, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ τὴν πολυχειρίαν, Thuc.

With one's own hand, αὐτοχειρί, Lycurg.; αὐτοχειρία, Hdt., Dem.; αὐτοχερί, Call.

Doing any thing with one's own hand (esp. in the sense of slaying any one), αὐτόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.; αὐτουργός, όν (esp. as a farmer), Eur., Thuc., Xen.

You did not dare to commit this murder with your own hand, Δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως, Æsch.

Suited to one's hand, κατάχείριος, ον, Ap. Rh.

Made by the hand, χειροποίητος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χειρόκμητος, ον, Arist.

Slain by the hand, χειροδάϊκτος, ον, Soph.

Struck by the hand, χερόπληκτος, ον (of the noise of beating of the breast in lamentation), Soph.; so ὀξύχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

With outstretched hands, χειροτόνος, ον (of prayers), Æsch.

Living by the labor of one's hands, ἀποχειροβίωτος, ον, Hdt., Xen.

With snaky hands, χειροδράκων, οντος, ὁ καὶ ἡ (of the Furies), Eur.

An offering made or *poured out with one's own hand*, χείρωμα, ἄτος, τό, Æsch.

With a soft hand, μαλακόχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

With a high hand (to rule with), ἄρχειν ἐγκράτῶς, Thuc.

Clever with the hands, ἀρτίχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Quick with the hand, τάχύχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Critias; ὠκύχειρ, ὁ καὶ ἡ (i. e., ready to fight), Lys., Theoc.

Maimed in the hand, χειρόκωλος, ον, Hippon.

With dirty hands, ῥυπόκόνδύλος, ον, Hippon., Plat. (Com.)

Without hands, ἄχειρής, ές, h.; ἄχειρος, ον (of the back), Xen.

[*Hands* (i. e., assistants) — *abundance of hands*, πολυχειρία, ἡ, Thuc.]

A hand long or *broad*, etc., παλαιστιαίος, α, ον, Hdt.

Five hands high, or *long*, or *broad*, etc., πεντάπάλαιστος, ον, Xen.

Ten hands long, or *broad*, or *high*, etc., δεκάδωρος, ον, Hes.

Sixteen hands long, etc., ἑκκαιδεκάδωρος, ον, Hom.

Water to wash the hands, χέρνιψ, νίβος, ἡ, only in sing. in this sense, Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Lys.; χειρόνιβον, τό, Epich.; χειρόνιπτρον, τό, Eupol.

To wash the hands, νίζω, and -ομαι, mid., *to wash one's own hands*, fut. νίψω, aor. 1 ἔνιψα, etc., etc., Hom., Hes., Soph., Eur.; ἄπονίζω and ἀπονίπτω, Hom., Eur., Ar., Plat.

To wash one's own hands, χερνίπτομαι, mid., Hom., Ar. *Vid.* To WASH.

HAND, TO, πάραδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. -δέδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., simply, and also to hand down to posterity (traditions, etc.), Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ὀρέγω, Poet.; παραδείκνυμι, Xen.

To hand down (to posterity), διαγγέλλω, Dem.

To hand round (wine, etc.), ἐπάρχομαι, mid., c. dat. of the cups, or c. acc. of the food, Hom., h.; περίφέρω, fut. περιοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Xen.

A handing down (to posterity), πάράδοσις, εως, ἡ, Thuc.

A handing round, περιφορά, ἡ, Xen.

[HAND-BARROW, or HAND-CART, χειράμαξα, ἡ, Antyll.; dim. χειραμάξιον, τό, Petron.]

[HAND-BOOK (*vid.* GUIDE-BOOK)—*a hand-book of Parthia*, τὸ τῆς Παρθίας περιηγητικόν, Ath.]

[HAND-CUFF, χειρόδεσμος, ὁ, late Gl.]

HANDFUL, A, δράγμα, ἄτος, τό, Hom., Xen.

Being a handful, ἀμφίδοχμος, ον, Xen.

To seize in the hand, seize a handful of, δράσσομαι, mid., c. perf. pass. δέδραγμαι in act. sense, c. gen., Hom., Soph., Eur., Plat., Theoc.

HANDICRAFT, χειρωναξία, ἡ, Æsch., Hdt.; χειρουργία, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; βάναυσία, ἡ, Hdt., Plat.; χειροτεχνία, ἡ, Plat.

Belonging to handicraft, βάναυσος, ον, Soph., Plat.; βαναυσικός, ή, όν, Xen.; χειροτεχνικός, ή, όν, Ar., Plat.

HANDICRAFTSMAN, A, χειροτέχνης, ου, ὁ, Soph., Ar., Hdt., Thuc.; βάναυσος, ὁ, Arist.

HANDIWORK, χειρούργημα, ἄτος, τό, Plat.

HANDKERCHIEF—*a half-handkerchief*, ἡμιδίπλοίδιον, τό, Ar.

HANDLE, TO, ἁμφάφάω, only pres. and imperf. act. and mid., mid. infin. poet. ἁμφαφάασθαι, and 3d pl. imperf. ἁμφαφόωντο, etc., etc., Hom.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. gen., Hom., Eur., Hdt., Xen., Call.; ἐπιψαύω, c. gen., Soph.; μεταχειρίζω, Eur.; βαστάζω, fut. -άσω, but aor. 1 pass. ἐβαστάχθην, Pind., Æsch., Soph.; χειραπτάζω, only pres. act., Hdt.; νωμάω (skillfully), c. acc., Poet.

[*To handle one roughly*, περιέπω τινὰ τραχέως, Hdt.; *to be roughly handled by one*, τραχέως περιεφθῆναι ὑπό τινος, Hdt.]

HANDLE, A, κορώνη, ἡ (of a door), Hom.; στειλειόν, τό (of an axe), Hom.; οὖας, ἄτος, τό, only in pl. (of goblets or similar vessels, etc.), Hom.; κώπη, ἡ (of an oar, or a torch, or a key, or a sword), Hom., Eur.; λάβη, ἡ (lit., also metaph. a handle for saying so and so, for blaming, etc.), Soph., Ar., Plat., Dem.; so ἀντιλάβή, ἡ (only metaph., to give one a handle, ἀντ. δίδωμι), Plat.; ὄχανον, τό (of a shield), Hdt.; στελεά, ἡ (of a hammer), Ap. Rh.

The place where the handle fits in (in an axe), στειλειά, ἡ, Hom.

With handles, ὠτώεις, εσσα, εν (of a goblet or similar vessel), Hom., Hes., Theoc.

With two handles, ἀμφίθετος, ον, Hom.; ἄμφωτος, ον, Hom.; ἀμφώης, ες, Theoc.

With a golden handle, χρυσολάβής, ές, Menand.

Without a handle, ἀνούάτος, ον, Theoc.

HANDLING, A, δραγμός, ὁ, Eur.; ψηλάφησις, εως, ἡ, Plut.

HANDMAID, A, ὑπηρέτειρα, ἡ, Hom.; ἀμφίπολος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; δμωή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; δμωΐς, ΐδος, ἡ, Æsch., Eur., Ap. Rh.; θεράπαινα, ἡ, Hom., Xen., Andoc., Dem.; θεράπνη, ἡ, h., Eur.; θεράπαινίς, ΐδος, ἡ, Plat.; οἰκέτις, ΐδος, ἡ, Soph., Eur. *Vid.* SERVANT, and SYN. 256.

HANDSEL, TO, καινίζω, Æsch., Call.

HANDSOME, ἑλίκωψ, ωπος, ὁ, Hom., fem. ἑλικῶπις, ΐδος, Hom., Hes., Pind.; καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Hes. sometimes, Pind. and Trag. always, ᾰ elsewhere), compar. καλλίων, ον (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, η, ον, Omn.; λαμπρός, ά, όν, Eur., Xen.; εὐπρόσωπος, ον, Ar., Xen.; ἀξιοπρεπής, ές, Xen.; ἠδυσώματος, ον, Xen. *Vid.* FAIR, BEAUTIFUL, and SYN. 278.

HANDSOMELY, καλῶς (for quantity see above), compar. καλλιόνως, superl. κάλλιστα, Omn.

[HANDSPIKE, A, μοχλός, ὁ, Hom., Trag.]

HANG, TO, act., κρεμάννῡμι, fut. κρεμάσω, κρεμώ, Hom., κρεμῶ, -μᾶς, -μᾷ, etc., Att., pres. pass. often by sync. κρεμᾶμαι, with opt. κρεμαίμην, subj. κρέμωμαι, and in Trag. κρήμνᾶμαι, perf. pass. not found, aor. 1 pass. ἐκρεμάσθην, etc., Omn.; ἀποκρεμάννῡμι, Hom., Hdt.; ἐκκρεμάννῡμι, Eur.; ἐντείνω (of hanging a carriage on its springs), Hom.

To hang down, πάρακρεμάννῡμι, Hom.

To hang up, ἀνάπτω, no perf. act. in pass. (as to hang to, cling to), c. gen., or c. prep., Hom., Eur., Dinarch.; ἀνάκρεμάννῡμι, c. dat. of the thing to which, or c. ἐς and acc., Hom., Hdt.; κατακρεμάννῡμι, h., Hdt.; προσκρήμνημι, c. dat. of the thing to which, Pind.; ἐπιτάνύω, fut. -ὕσω, aor. 1 poet. (not Att.) ἐπετάνυσσα, in tmesis, c. dat. of the thing to which, Hom., Ap. Rh.; πασσάλεύω (esp. of hanging up votive offerings), Eur.; ἀνάπήγνῡμι, aor. 2 pass. -επάγην, Ar.; ἀρτάω, Eur., Thuc.

To hang up over, ὑπερκρεμάννῡμι, c. dat., Theogn., Pind.

He hangs down his head, ὑπεμνήμῡκε, Hom.

To hang (so as to put to death), ἄγχω, no perf., no mid. or pass., Hom., Pind., Eur.; ἀπάγχω, and in mid. to hang one's self, Hom., Æsch., Ar., Hdt.

To hang one's self, ἀρτάομαι, pass., Eur.; ἀρτάω δέρην, Eur.; ἀπαρτάω δέρην, Eur.

To hang, intrans., ἀερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; αἰωρέομαι, pass., c. fut. mid., Hdt.; κατάκρημνάομαι, pass., h.; κατακρήμναμαι, Ar.

To hang around, ἀμφίκρεμάμαι, pass., Pind.

To hang by the side, παραιωρέω, in pass., Hdt., Xen.

[*To hang at the girdle*, παραζώννυμι, Plat.]

[*To hang up on a peg at*, προσπασσαλεύω, Hdt.]

To hang down, καταιωρέομαι, pass., Hes.

To hang forward, ἀποκρέμαμαι, pass., Arist.; προκρέμαμαι, Arist.

To hang loose, ἀπαρτάομαι, pass., Pind.

To hang on or *to any thing*, ἐξάπτομαι, sine cas., Hom.; ἀπαιωρέομαι, pass., c. ἐπί and dat. of the thing to or from which, Hes.; ἐξαρτάομαι, pass., c. gen., c. ἐκ and gen., or c. περί and acc., etc., Eur., Xen., Plat.; προσκρεμάννυμαι, Ar.

To hang over, ἐπικρεμάννυμαι, pass., h.; ὑπερτέλλω, c. gen., Eur.; ἐπαιωρέομαι, pass., c. dat., Ap. Rh.

To hang upon (a retreating army, etc.), ἐπίκειμαι, c. dat., Xen.

Which (dagger) *always hung by the huge scabbard of his sword*, ἣ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο (Ep. pluperf. pass. 3d sing. of ἀείρω, Lidd. and Sc.), Hom.

You be hanged, ἴτ' (2d pl. imper.) εἰς φθόρον, Æsch.; φθείρου, Ar.; ἐς κόρακας, Ar.; βάλλε ἐς κόρακας, Ar.; ἀπόφερε εἰς κόρακας, Ar.; οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε, Ar.; οἰμῶζε, Ar.; οἰμώζειν λέγω, Ar.; βάλλ' εἰς μάκάρίαν, Plat.; ἄπαγε εἰς μάκάρίαν, Plat.

Hang you, will you not endure these things in silence? Οὐκ εἰς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε; Æsch.

They may go and be hanged, κλάειν ἄνωγα, Eur.

[Hang-dog, ᾱ, μαστιγίας, ου, ὁ, Trag., Plat.]

Hanging (i. e., of a person), ἀγχόνη, ἡ, Trag., Ar.; αἰώρημα, ατος, τό (of any thing suspended on high), Eur.

Fit for hanging any one with, ἀγχόνιος, α, ον (of a halter), Eur.

Hanging (i. e., hung up), κρεμαστός, ή, όν, c. gen. of the part by which a person is hung, e. g., the neck, or c. gen. of that from or to which a person is hung, e. g., a beam, also used as epith. of the halter, Trag.

Hanging by the side (as the hands of a dying or dead person), πάράτονος, ον, Eur.; [(of an arm without a sling), μετέωρος, ον, Hipp.]

Hanging (on his mother's neck, as a child), κάτηόρος, ον, Eur., simply hanging down (of a belt), Ap. Rh.

Any thing hung up, αἰώρημα, ατος, τό, Eur.

Hank, ᾱ, κλωστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Ar. *Vid.* Thread.

Hanker after, το, γλίχομαι, only pres. and imperf., except once aor. 1 ἐγλιξάμην (Plat. Com.), c. gen. or c. περί and gen., or c. acc. or c. ὡς and fut., or c. infin., Hdt., Plat., Plat. (Com.), Dem. *Vid.* To desire, To wish.

Hapless, δύσμορος, ον (and in Soph. δύσμοιρος), Hom., Trag.; δυστῠχής, ές, Trag., Isoc., Dem. *Vid.* Unfortunate.

Haply, ἴσως, often c. ἄν and opt., Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Perhaps.

Happen, το, τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 1 ἔτῠχησα, aor. 2 ἐτύχον, perf. τετύχηκα (Hdt. τέτευχα), pres., imperf., and aor. 2 the most usual tenses in this sense, the 3d sing., esp. of aor. 2, often used as impers., Omn.: γίγνομαι, fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, sometimes 3d sing. poet. (not Att.) sync. ἔγεντο, and γέντο (Pind., Theoc.), perf. γέγονα and γεγένημαι, also fut. 1 pass. γενηθήσομαι (Plat.), Omn.; συμβαίνω, only pres., imperf., and aor. 2 act. συνέβην, part. συμβάς, etc., perf. συμβέβηκα, fut. mid. συμβήσομαι, the 3d sing. of each tense often used as impers., Omn. Att., Hdt.; ἀποβαίνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; κύρω, only pres. and imperf., Æsch., Soph.; κῦρέω, fut. κῦρήσω, more usu. κύρσω, aor. 1 ἐκῦρησα, more usu. ἔκυρσα (both forms, however, in Trag.), no perf., often c. part., Trag.; κατέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κατέσχον, part. κατασχών, perf. κατέσχηκα, Soph., Hdt.; πάρίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., perf. part. often contracted into παρεστώς, ῶσα, ός, Æsch., Ar., Xen., Thuc., Plat.; πίπτω (c. adv. of the way in which), fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Plat.; πάράπίπτω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ὑποπίπτω, Eur., Isoc.; πάράγίγνομαι, Theogn., Thuc., Xen., Isoc.; προστυγχάνω, Pind., Eur., Thuc., Plat.; ἄνέχω, Hdt. *Vid.* Syn. 199.

To happen to any one, προσκῠρέω, c. dat., Æsch.; ἐπιρρέπω, only pres. and imperf. act., c. dat., Æsch.; προσπίπτω, c. dat., Eur., Hdt., Plat., Isoc.; κάτάλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλάβον, poet. (not Att.) often -έλλαβον, perf. -είληφα, Hdt., Thuc., Plat.; [παραγίγνομαι, c. dat., Thuc.]

[Euphemistically for *to die*, as, *if any thing were to happen to me*, εἴ τι πάθοιμι, or ἤν τι πάθω, Hdt., etc.]

To happen at the same time, συντυγχάνω, often in 3d pers. sing. as impers., Æsch., Hdt., Thuc.; συμπίπτω, often in 3d pers. sing. as impers., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; συγκῦρέω, Eur., Hdt.; σῦνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hdt.; συμφέρω, in all three voices, fut. act. σῦνοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, so mid., aor. 1 pass. συνηνείχθην, Ar., Hdt., Thuc.; συνεμπίπτω, Hipp.

To happen besides, ἐπῖγίγνομαι, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῖσυμβαίνω, Arist.

To happen previously, προϋπάρχω, no perf., no mid. or pass., Thuc., Dem.

If he told the truth about what had really happened, εἰ ἄρα ταῦτα γενόμενα ἔλεγε, Hdt.

What happens, συμφορά, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; *what happens to any one*, πάθημα, ἄτος, τό, Hdt., Xen. *Vid.* Event, Accident.

Happening of itself (i. e., without any external agency or pains taken to make it happen), αὐτόμάτος, η, ον, and ος, ον, Dem.

Happily, εὖ, Omn.; ὄλβια, Hom.; ὀλβίως, Soph.; μάκάρίως, Eur., Plat.; εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Xen., Plat.; εὐδαιμονικῶς, Ar., Xen.

Most happily, δαιμονιώτατα, Xen.

Happiness, ὄλβος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Xen.; εὐδαιμονία, ἡ, h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐζωία, ἡ, Pind.; αἰσῖμία, ἡ, Æsch.; ζῆλος, ὁ, Soph.; ζήλωμα, ατος, τό, Eur.; εὐημερία, ἡ, Eur.; μάκάριότης, ητος, ἡ, Plat.

That which is thought happiness, εὐδαιμόνισμα, ατος, τό, Plat.

Happy, ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, of persons only, Hom.; ὄλβιος, α, ον, and ος, ον, of persons and of things (Call. has irreg. superl. ὄλβιστος), Omn. poet., Hdt., Plat.; μάκαρ, ἄρος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, also in poet., including Trag., sometimes fem. μάκαιρα, compar. -άρτερος, etc., Omn. poet., Plat., Dem.; ἄδάκρῡτος, ον, only of persons or life, Hom., Soph.; so ἀδάκρυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. υος, Pind.; εὐδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn. post Hom.; μάκάριος, α, ον, Pind., Eur., Ar., Plat., Xen.; ζηλωτός, ή, όν, Pind., Æsch., Eur., Plat., Dem., Isoc.; ἄπονος, ον, compar. ώτερος and έστερος, only of persons or life, etc., Pind.; ἀπήμαντος, ον, of persons or life, Pind.; ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, of persons, etc., Pind.; ἔπαλπνος, ον, of events, Pind.; ἀπενθής, ές, Æsch.; ἀπένθητος, ον, Æsch.; ἀπόνητος, ον, of persons, Soph.; εὐαίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, of persons, Trag.; ἀσῐνής, ές, Æsch.; ἀστένακτος, ον, Eur.; ἀπειρόκακος, ον, of persons, Eur.; λευκός, ή, όν, of time (as a happy day), Æsch., Soph.; so λευκόπεπλος, ον, Hippon.; εὐδαιμονικός, ή, όν, Ar., Arist. *Vid.* Syn. 232.

Very happy, thrice happy, wholly happy, τρίμακαρ, Hom.; ἀρίζηλος, ον, Hes.; πάνόλβιος, α, ον, and ος, ον, h., Theogn., Theoc.; πάνολβος, ον, Æsch.; τρῐσόλβιος, ον, Soph.; τρισμάκάριος, α, ον, Ar.; ἀριζήλωτος, ον, Ar.

As happy as, ἰσοδαίμων, ον (ῐ except in Att., ῑ Att.), c. dat., or sine cas., Pind., Æsch.

Making happy, πολύολβος, ον, Sapph.; ὀλβιοδώρος, ον, Eur.; εὐδαιμονικός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

One who makes happy, gives happiness, ὀλβοδότης, ου, ὁ, Eur.

To be happy, εὐδαιμονέω, only act., pres. opt. usu. εὐδαιμονοίην, esp. in 2d pres. sing. expressing a wish, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εὐημερέω, only act., Soph., Æschin., Arist.

For it is not right that you should lament, and that I should be happy, οὐ γὰρ ἔνδικον σὲ μὲν στενάζειν, τἀμὰ δ' ἡδέως ἔχειν, Eur.

To be happy in, ἐνευδαιμονέω, Thuc.

To be very happy, ὑπερευδαιμονέω, Arist.

To be happy together with, to share a person's happiness, συνευδαιμονέω, c. dat., or c. prep., or sine cas., Xen.

To think happy, to call happy, μάκάρίζω, only act., Hom., Soph., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ὀλβίζω, no mid., but also pass., Æsch., Soph., Eur.; ζηλόω (often c. gen. caus.), Trag., Xen., Plat., Dem.; εὐδαιμονίζω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.

One must call or *think happy*, εὐδαιμονιστέον, Arist.

Called happy, μάκάριστός, ή, όν, Hdt., Xen., Isoc.

Deserving to be called happy, ἀξιομάκάριστος, ον, Xen.

A calling or *thinking happy*, μάκάρισμός, ὁ, Plat., Arist.; εὐδαιμονισμός, ὁ, Arist.

To make happy, ὀλβίζω, no mid., but also pass., Eur.

Harangue, ᾱ, ἀγορά, ἡ, Hom.; δημηγορία, ἡ, Xen., Plat., Dem. Æschin. *Vid.* Speech, Oration.

Skillful in harangues, δημηγορῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

Harangue, το, ἀγοράομαι, mid., c. dat., Hom., Hdt. (once in Soph., but not in the sense of *public* haranguing); ἀγορεύω, often c. acc. of

what is spoken, c. dat. pers., Hom., Hdt.; ὀημηγορέω, sometimes c. acc. of the speech, c. πρός and acc. pers., or abs., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO SPEAK.

HARASS, TO, χἄλέπτω, only act. in this sense, Hom.; χράω, only pres. and imperf. act., Hom.; βᾰρύνω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen., λῡπέω, Omn. post Hom.; γυμνάζω, Æsch.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, etc., Soph., Eur., Plat., Dem.; περιελαύνω, Ar., Hdt., Dem.; πᾰρέχω (fut. πᾰρέξω and πᾰρασχήσω, imperf. πᾰρεῖχον, no aor. 1, aor. 2 παρέσχον, part. παρασχών, perf. παρέσχηκα) πράγματα, c. dat. pers., Hdt.; τάλαιπωρέω, Isoc. *Vid.* TO ANNOY, TO TROUBLE.

To harass in retaliation, ἀντῐπᾰρέχω πράγματα, Dem.

To be harassed, χειμαίνομαι, pass., Pind.; χειμάζομαι, pass., Æsch., Soph.; τῐλλομαι, pass., Ar., ἐκθλίβομαι, pass., Xen.; τᾰλαιπωρέω and -ομαι, pass., Omn. Att.

HARASSING, τρῡσάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; τρῡσῐβιος, ον, Ar.

[HARBINGER, Α, προάγγελος, ὁ, Musæ., Plut.; προαγγελεύς, έως, ὁ, Hermipp.] *Vid.* HERALD.

HARBOR, Α, λῐμήν, ένος, ὁ, Omn.; ὅρμος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ναύσταθμον, τό, Eur., Thuc.

Forming a harbor, ναύλοχος, ον, as *ν.* λιμήν, *ν.* ἕδρα, *ν.* περιπτυχαί, in pl., Hom., Soph., Eur.

A harbor which can always be entered, λιμὴν πᾶνορμος, Hom.

Having a good harbor, εὐλῐμενος, ον, Eur., Plat., Arist.

Closing in a harbor, λῐμενηόχος, ον, of a promontory, Ap. Rh.

Watching a harbor, λιμενοσκόπος, ον, Call.

To come or *put into harbor*, ὁρμῐ́ζομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass., Soph., Eur., Thuc., Xen.; εἰσορμῐ́ζομαι, Xen.; καθορμῐ́ζομαι, c. ἐς and acc., Thuc., Isoc.; [προσβάλλω ἐς τὸν λιμένα, Thuc.]

To be in harbor, ὁρμέω and -ομαι, mid., no pass., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem.

To bring into harbor, κέλλω, fut. κέλσω, aor. 1 ἔκελσα, no other tenses except imperf., c. prep. εἰς or ἐπί, or πρός and acc., or c. acc., Hom., Æsch., Soph.; ὁρμῐ́ζω, Hom., Eur. *Vid.* To ANCHOR.

[*To take out of harbor*, ἀνορμῐ́ζω, Dio C.]

Harbor dues, τὰ ἐλλῐμενῐκά, Plat.; ἐλλῐμένιον, τό, Arist.

To exact harbor dues, ἐλλῐμενῐ́ζω, Ar.

A collector of harbor dues, ἐλλῐμενιστής, οῦ, ὁ, Dem.

Without a harbor, ἄλῐμενος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Dem.

Having no harbor or *a bad one*, δῠ́σορμος, ον, Æsch.

Keeping ships in harbor (epith. of a foul wind), δῠ́σορμος, ον, Æsch.

HARBOR, TO, δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, and pluperf. in act. sens., perf. and pluperf. often without redupl., e. g., 3d sing. pluperf. δέκτο, imper. δέξο, part. δέγμενος (none of these forms in Att.; LIDD. and Sc. call them sync. aor.), Omn. *Vid.* To RECEIVE, TO ENTERTAIN.

HARBORING, Α (of runaways), ὑποδοχή, ἡ, Thuc., Plat.

HARD, σιδήρεος, α, ον, sometimes in Att. also σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, and Ep. σιδήρειος, esp. of heart, or hard-hearted men, Hom., Ar., Lys., Æschin.; κρᾰταίπεδος, ον (of a floor), Hom.; χᾰλεπός, ή, όν, in every sense, Omn.; στερεός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Plat.; σκληρός, ά, όν, Pind., Trag., Xen., Plat., Antipho; στερῥός, ά, όν, and ός, όν (esp. of fate, etc.), Æsch., Eur., Ar.; σφῡρήλᾰτος, ον (of necessity), Pind.; ἰσχῡρός, ά, όν, Æsch.; περισκελής, ές, Eur.; στερῥῐφος, η, ον (of ground), Thuc.; ἄπόκροτος, ον (of ground), Thuc., Xen.; ἐπῐ́κροτος, ον (of ground), Xen.; ἄδῐ́κος, ον (of a horse's mouth), Xen.; λῐθώδης, ες (of a heart), Plat.

Very hard, περίσκληρος, ον, Antiph.; [παγχάλεπος, ον, Xen.]

Living hard, κᾰκόβιος, ον, Xen.

Hard (i. e., difficult, q. v.), ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Ar.; δυσχερής, ές, Eur., Xen., Plat., Lys., Dem.; to do, to bear, etc., χαλεπός, ή, όν, c. infin., Hom., Thuc., Plat., etc.

Hard (of fate, etc.), see above; also βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Thuc., Xen. *Vid.* GRIEVOUS.

Rather hard, ὑπόσκληρος, ον, Hipp.

To become hard in, ἐνεσκλήκλλω, in pluperf. ἐνεσκλήκειν, Ap. Rh.

[*Hard on* (adv.), ὀλίγου or ὀλίγῳ, esp. with numerals, e. g., *hard on* 1000, ὀλίγου ἐς χιλίους, Thuc.] *Vid.* NEARLY.

[*Hard by* (adv.), πέλας, Hom., Hes., Hdt.] *Vid.* NEAR.

HARDEN, TO, σῦνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sense, Xen.; περισκληρύνω, Hipp., [ὀπτάω (of sun *baking* the ground), Xen.; *to harden* (*in the fire*), πυρακτέω, Hom., -κτόω, Strab.]

[*To harden* (intrans.), πήγνυμαι, pass., c. perf. act. πέπηγα (of ice, etc.), Hdt.]

To be hardened a little, become rather hard, ὑποσκληῠ́νομαι, Theoph.

HARD-HEARTED, ἀτέραμνος, ον, Hom., Æsch.; ἄτεγκτος, ον, Trag., Ar.; σῐδηρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; τλησῐκάρδιος, ον, Æsch.; ἀνάλγητος, ον, Soph.; λαῖνεος, α, ον, Theoc.; σκληρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Mosch. *Vid.* PITILESS.

He is hard-hearted, σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος, Æsch.

HARDIHOOD, τόλμα and τόλμη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., Isæ. *Vid.* DARING.

[*To have the hardihood* (*to do*), παρακινδῠνεύω, c. infin., Ar., Xen.]

HARDLY (i. e., with hardness), σκληρῶς, Ar.

Hardly (i. e., scarcely), μόγις, Omn.; μόλις, Omn. Att.; σχολῇ, Soph., Eur., Xen., Plat., Andoc.; χᾰλεπῶς, Eur., Hdt., Xen., Lys. *Vid.* SCARCELY.

HARD-MOUTHED, ἄστομος, ον, Æsch., Soph.

HARDNESS, σκληρότης, ητος, ἡ, Plat., Antipho, Theoph.; χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

Hardness (i. e., difficulty), δυσχέρεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem.

HARDSHIP, κᾰκόν, τό, Omn.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn.; [ἀμηχανία, ἡ, Hes.; μόχθημα, ατος, τό, in pl., Trag.; μόχθος, ὁ, Hes., Trag.; *to undergo hardships*, μοχθέω μόχθους, Eur.; *hardships*, χαλεπά, τά, Plat.] *Vid.* Loss, INJURY.

HARDY, ὠμός, ή, όν, Soph. *Vid.* BOLD.

Hardy (i. e., able to endure cold), εὐχείμερος, ον, Arist.

HARE, πτώξ, πτωκός, ὁ, Hom., λᾰγωός, ὁ, Hom., Xen.; λᾰγώς, ὁ, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen., Dem.; λᾰγός, ὁ, Soph., Hdt., λᾰγώδιον, τό, Ar.; λᾰγιον, τό, Xen.; πτᾰ́ξ, πτᾰκός, ὁ, Æsch.

Of or *belonging to a hare*, λᾰγῖνος, η, ον, Æsch.; λᾰγῷος, α, ον, Ar.

One who eats hares, λᾰγοδαίτης, ου, ο, Æsch.

To hunt hares, λᾰγοθηράω, fut. -άσω, Ar.

A hare-hunter, λᾰγοθήρας, ου, ὁ, Leon. Tar.

Killing hares, λᾰγωφόνος, ον, Arist.

To kill hares, λᾰγοκτονέω, Anth.

Shooting at hares, λᾰγωβολία, ἡ, Call.

Hare soup, μῖμαρκυς, εως, ἡ, Ar.

Having a harelip, λᾰγώχειλος, ον, Galen.

HARK, TO, ἄκούω, fut. ἀκούσομαι, perf. ἄκήκοα (only Att.), also ἤκουκα, pass. ἤκουσμαι, Omn. *Vid.* TO HEAR.

[*Hark'ee*, ὦ οὗτος or οὗτος, Att.]

HARLOT, Α, πόρνη, ἡ, Archil., Ar.; πορνῐ́διον, τό, Ar.; πορνεύτρια, ἡ, Ar.; χᾰμαιτῠ́πη, ἡ, Menand.

HARM (whether done or suffered), πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; κᾰκόν, τό, Omn.; βλᾰβη, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Dem. *Vid.* INJURY, WRONG.

[*Without harm*, ἀνατεί or -τί, Æsch., Soph., Plat.]

HARM, TO, πημαίνω, fut. mid. in pass. sense, Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, Omn. post Hom. *Vid.* To INJURE, TO HURT.

HARMLESS, ἄπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ἀκήριος, ον, Hes., h.; ἄσῖνής, ές, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ἄνᾶτος, ον, Æsch.; ἄνοσος, ον, Eur.; ἄθῶος, ον, Dem.; [ἀβλαβής, ές, Æsch., Plat.; ἄλῠπος, ον, Hermipp.]

Wholly harmless, πᾰνᾰπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; τρῐσᾰλῠπος, ον, Theoph.

[HARMLESSNESS, ἀλυπία, ἡ, Theophr.: ἀβλάβεια, ἡ, Cic.] *Vid.* INNOCENCE.

HARMONIOUS, λῐγῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Plat., Theoc.; λῐγύς, εῖα, ύ, Hom., Pind., Trag., Plat.; μελῐγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.; λῐγῠ́φωνος, ον, Hes., h., Theoc.; λῐγύφθογγος, ον, Theogn.; μελῐτερπής, ές, Simon.; εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; ἠχέτης, and poet. (not Att.) ἠχέτα, ον, only masc., Hes., Pind., Æsch., Eur.; εὔμουσος, ον, Eur., Ar.; ἐναρμόνιος, ον, Plat.; ἐμμελής, ές, Theoc.

Harmonious (i. e., in harmony together, or with some other sound or feeling), σύμφωνος, ον, sometimes c. gen. of that with which the sound harmonizes, h., Soph., Plat.; εὐάρμοστος, ον, Eur., Plat.; σύμμολπος, ον, Eur.; ὅμαυλος, ον, Soph.; σῦναυλος, ον, c. dat., Eur., Ar.; σῦνῳδός, όν, c. dat., Eur.; προσῳδός, όν, c. dat., Eur.; πρόςχορδος, ον, Plat.; ὁμονοητικός, ή, όν, Plat.; σύνθροος, ον, c. dat., Anth.; σῦνοίμιος, ον, Anth. *Vid.* MELODIOUS, TUNEFUL, SWEET.

Very harmonious, πᾰνάρμόνιος, ον, Plat.

[HARMONIOUSLY, ὁμονοητικῶς, Plat.; συμφωνούντως, Plat., etc.]

HARMONIZE WITH, TO, ὁμηρέω, only act., c. dat., Hes.; ὑποκρέκω, only pres. and imperf. act., c. dat., Pind.; προσᾴδω, contr. ῶ from προσαεί-

δω, often metaph., c. dat. or sine cas., Soph., Plat.

HARMONY, ἁρμονία, ἡ, h., Pind., Æsch., Soph., Plat.; συγχορδία, ἡ, Soph.; συμφωνία, ἡ, Plat., Arist.; [ὁμοφωνία, ἡ, Arist.; (in opinion), ὁμοδοξία, ἡ, Plat.; ὁμόνοια, ἡ, Thuc.] *Vid.* MELODY.

Living in harmony. *Vid.* HARMONIOUS.

In harmony together, συμφωνοῦντως, Plat.; *in harmony*, ἐν μέλει, Plat.

To be in harmony together, συμφωνέω, sometimes c. dat., Plat., Arist.; [ὁμοφωνέω, Arist.; ομονοέω, Plat.]

HARNESS, ἅμαντες, οἱ, Hom., Soph., Eur.; ἔντεα (ἵππεια, τά), Pind.

Of or *belonging to harness*, ἐφίππιος, ον, Xen.

In single harness, μονάμπυξ, ὕκος, καὶ ἡ καὶ τό, Eur.; μονάμπυκος, ον, Eur.

HARNESS, TO, ὑπάγω, c. acc. of the horses, and c. acc. of the carriage, the latter sometimes understood, Hom.; τίτυσκομαι, only pres. and imperf., c. ὑπό and dat., Hom.; ὁπλίζω, esp. in aor. 1 mid. ὡπλισάμην, poet. ὡπλισσάμην, Hom.; ἵημι (ἰη Hom., though sometimes ῑη metri gratiâ, ιη Att.), imperf. ἵην and ἴουν, aor. 1 ἧκα, poet. (not Att.) ἔηκα, c. ἐν and dat., Hom.; ζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ἐζύγην, Hom., Pind., Hdt., Xen., Ar.; ὑποζεύγνῡμι, sometimes c. acc. of the carriage, the horses being understood, Hom., Sapph., Hdt.; συζεύγνῡμι, Xen.

To be harnessed to, ὕπειμι (infin. -εῖναι), c. dat., Hdt.

Harnessing themselves to the chariot, ὑποδύντες αὐτοὶ τὴν ζεύγλην, Hdt.

Harness the yoke-bearing horses to the chariot, ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους, Eur.

HARP, A, φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; κίθαρις, εως, ἡ, Hom., Pind., Ar., Ap. Rh.; κίθαρα, ἡ, h., Anac., Eur., Hdt., Plat.; μάγάδης, ου, ὁ, Anac.; μάγάδις, ῐδος (or μαγαδίς, ῐδος), but also dat. μαγάδι, and acc. μαγάδιν, ἡ, Alcman, Soph., Xen.; πηκτίς, ῐδος, ἡ, Pind., Soph., Ar. *Vid.* LYRE, and SYN. 317.

Without the harp, unsuited to the harp, ἄκίθαρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀφόρμικτος, ον, Æsch.; δυσφόρμιγξ, ιγγος, ο καὶ ἡ καὶ τό, Eur.

Sovereign of the harp, ἀναξίφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ (of songs), Pind.

Accompanied by the harp, φορμικτός, ή, όν, Soph.

Accompanied by the various notes of the harp, ποικιλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Pind.

To play the harp, φορμίζω, only act., Hom., Ap. Rh.; κίθαρίζω (no mid. or pass. before Plut.), Hom., Hes., h., Eur., Xen.; ἐγκίθαρίζω, h.; κίθάρῳδέω, Plat.; μάγάδίζω, only act., Theophil., Arist.; ψάλλω, Plat.

To harp upon any thing to any one (so as to inculcate it), ἐπάδω, c. acc. rei, dat. pers., Plat.

The art of or *skill in playing on the harp*, κίθαριστύς, ύος, ἡ, Hom.; κίθαρίσις, εως, ἡ, Plat.; κίθαρῳδία, ἡ, Plat.; κιθαρισμός, ὁ, Call.

Harp music unaccompanied by singing, ψιλὴ κιθάρισις, Plat.

Music played on the harp, κίθάρισμα, ατος, τό, Plat.

Belonging to the harp, or *to playing on the harp*, κίθαρῳδικός, ή, όν, Ar., Plat.

One must play on the harp, κιθαριστέον, Plat.

Skilful with the harp, κίθαριστικός, ή, όν, Plat.

Fond of the harp, φίλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

HARPER, A, κίθαριστής, οῦ, ὁ, Hes., h., Xen., Plat.; φορμικτής, οῦ, ὁ, Pind., Ar.; κίθαρῳδός, ὁ, Hdt., Plat.; ψάλτρια, ἡ, Plat.

HARPOON, A, τριόδους, οντος, ὁ, Plat.; ἰχθυβόλος μηχανή (of the trident of Neptune), Æsch.

HARPY, A, Ἅρπυια, ἡ, usu. pl., Hom., Hes., Ap. Rh.

[HARROW, A, ὀξίνα, ἡ (Lat. *occa*), late; βωλοκόπημα, ατος, τό, only late Lexic.]

HARSH, ἀμείλικτος, ον, Hom.; ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ἄπηνής, ές, Hom., Ar., Plat.; κράτερός and καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; χάλεπός, ή, όν, Omn.; σκληρός, ά, όν, Hes., Soph., Eur., Hdt., Antipho; πῐκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Ar., Antipho, Dem.; τραχύς, εῖα, ύ, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἀπότομος, ον, Eur.; ἀνεπιτήδειος, ον, Lys., Andoc.; ὀμφᾰκίας, ου, only masc. (lit., made of sour grapes, as wine), Ar.; ἄγριος, α, ον (e.g., δουλεία), Plat., etc.

[*Harsh* (of style, also of taste), ἀγλευκής, ές, Hermog.; ἁμάλακτος, ον, Longin.]

[*To be harsh* (in temper, conduct), χαλεπαίνω, c. dat., Hom., etc.]

HARSHLY, χαλεπῶς, Hom., Eur., Thuc.; τραχέως, Hdt., Isoc.; πῐκρῶς, Isoc., Dem.

HARSHNESS, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; πῐκρία, ἡ, Dem.; χᾰλεπότης, ητος, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; σκληρότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc., Antipho.

Oh, father, your anger and the harshness of your mind is terrible, πάτερ, μένος μὲν σύστασις τε σῶν φρενῶν Δεινή, Eur.; so τὸ συνεστὸς φρενῶν, Eur.

Harshness of voice, τραχῠφωνία, ἡ, Arist.

HART, A, ἔλᾰφος, ὁ, Hom., Eur., Xen. *Vid.* DEER.

HARVEST, ἄμητος, ὁ, Hom., Hdt.; θέρος, τό, Æsch., Eur., Dem.; κομιδὴ καρποῦ, Xen.; συγκομιδή (c. gen. καρποῦ, σίτου, etc.), Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὀπώρα, ἡ, Hdt.

The wheat harvest, πυρᾰμητός, ύος, ἡ, Arist.; [*the fruit harvest*, ὀπώρα, ἡ, Hdt.]

To get in the harvest, κομίζω, c. acc., Hdt.; [*to gather in the fruit harvest*, ὀπωρίζομαι, Theopomp.]

They were occupied with the harvest, ἐν καρποῦ συγκομιδῇ ἦσαν, Thuc.

[*They have reaped a good harvest*, καλῶς ἤμησαν, Æsch.]

The harvest feast, ἀλῶα, τά, Dem.

HASH, A, ματτύα, ἡ, Philem.

HASTE, σπουδή, ἡ, Omn.; [ὀξύτης, ητος, ἡ (implying something of violence), Dem.; *headlong haste*, προπέτεια, ἡ, Dem.]

In haste, σπουδῇ, ὑπὸ σπουδῆς, διὰ σπουδῆς, σὺν σπουδῇ, κατὰ σπουδήν, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.

With all haste, πανσῠδίᾳ, Hom., Eur., Ap. Rh.; πανσῠδίην, Ap. Rh.; πανσῠδεί, Thuc., Xen.

HASTE, TO, intrans., ὁρέομαι, only in pres. and imperf., Hom.; τῖταίνω and mid., only pres. and imperf. in this sense, sometimes c. gen. of the ground over which, Hom.; τᾰνύομαι, pass., esp. of horses at full speed, Hom.; μέμαα, perf. with pres. sense only in dual and pl. sync. μέμᾰτον, μέμᾰμεν, μέμᾰτε, 3d pl. μεμάᾶσι, no other moods, part. μεμαώς, ῦῖα, ός, gen. masc. μεμᾱότος and μεμᾰῶτος, etc., Hom.; κονίω, no act. tense except pres., also aor. 1 mid. ἐκονῖσάμην, and perf. pass. κεκόνῖμαι, sometimes c. gen. of the ground, Hom., Æsch., Ar.; ὀρέγομαι, in 3d pl. pass. perf poet. ὀρωρέχᾰται, Hom.; σπέρχομαι, only pres. and imperf., Hom., Eur., Ar.; πέτομαι, aor. 1 ἐπτάμην, fut. πετήσομαι, sync. πτήσομαι, Hom., Hes., Eur., Ar.; σεύομαι, esp. in perf. pass. ἔσσῠμαι, pluperf. ἐσσῠμην, 3d sing. often σῦτο, aor. 1 pass. ἐσσύθην and ἐσύθην, and in Æsch. σύθην without augment (in chor., the tragedians have also a contracted 3d sing. and pl. σεῦται, σεῦνται, imper. σοῦ, σούσθω, σοῦσθε), Hom., Trag., Ar.; ὀρούω, no perf., no mid., Omn. poet.; ἐγκονέω, no perf., no mid., Hom., Trag.; ἄΐσσω (ᾰ Hom., ᾰ Att., but usu. ᾱσσω, Att.), also in pres. and aor. 1 mid. and pass., Omn. poet., Plat.; ὁρμάω, and mid. and pass., Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen.; ἐπείγομαι, only pres. and imperf., Omn.; also ἐπείγω, Soph., Eur.; σπεύδω, and mid., Omn.; ἐκσπεύδω, Ar.; τᾰχῠνω, no perf., no mid. or pass., Æsch., Eur., Xen.; μεθίημι (ἰη Ep., ῑη Att.), esp. in aor. 1 μεθῆκα, aor. 2 μέθην, infin. μεθεῖναι, perf. pass. μεθεῖμαι (properly of a charioteer slackening the reins, or a sailor letting loose the sails), Trag.; τροχάζω, no mid., no perf. act., Eur., Hdt., Xen.; θοάζω, only pres. act., Soph., Eur.; θρώσκω, aor. 2 ἔθορον, no other tenses except imperf., c. acc. of the place to which, Soph.; ἀμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass., Eur.; διώκω, Æsch., Xen.; τείνω, Eur., Ar., Xen.; κατεπείγω, Ar., Xen.; σπουδάζω, Ar.; ἄνῡμι, either with part. of another verb, or itself in part., Ar.; φθάνω (but ᾰ sometimes in Hom.), fut. φθήσομαι, aor. 1 ἔφθάσα, aor. 2 ἔφθην, c. part., or itself in part., Ar., Plat.; σπουδὴν ἔχω, σπ. ποιοῦμαι, σπ. τίθεμαι (mid.), Soph., Eur., Hdt., Isoc.

He comes in haste, ἔρχεται σπουδῇ ποδός, Eur.

To haste away, ἀποσεύομαι, only in 3d sing. pluperf. ἀπέσσῠτο, Hom.; ἄπάσσω, Soph.

To haste to, or *against*, or *onward*, ἐπισπέρχω, only pres., Hom.; ἐπισεύομαι, in 3d sing. pluperf., c. dat., c. prep., or c. infin., Hom., Ap. Rh.; ἐπισπεύδω, Eur., Xen.

To do in haste (eat in haste, etc.), θοάζω, only pres. act., Eur.

One must haste, σπευστέον, Ar.

HASTEN, TO, act., ἐπείγω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Soph., Thuc.; ὀτρῡνω, no mid., but pass. in pass. or intrans. sense, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἀποτρῡνω, Hom., Æsch.; σπεύδω and mid., Hom., Hdt.; ἐπισπέρχω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Ar., Thuc.; τᾰχῠνω, Soph., Eur.; θοάζω, only pres. and imperf. act., Eur.; κᾰτασπεύδω, Xen.

Hastening their horses (lit., giving their horses the rein), πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας, Eur.

Hastening his horse eagerly, προθ' μως ἐκτείνων τὸν ἵππον, Xen.

Hastening, ταχύπους ἴχνος ἐξανύων, Eur.; ὠκὺν πόδα τιθείς, Eur.

Hastening, σπουδῇ διώκων πομπίμους χυόας ποδῶν (lit., moving in haste the conducting axles of his feet), Æsch.; so, *hastening hither*, σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα (of an old man), Eur.; δύσπους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα, Soph.

And he also is hastening, σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐ καταργίζει πόδα (lit., and haste does not allow his foot to tarry), Æsch.

HASTILY (in haste, speedily), ἐσσυμένως, Hom.; κραιπνά, Hom.; κραιπνῶς, Hom.; προπετῶς, Xen. *Vid.* IN HASTE, SWIFTLY.

Hastily (i. e., inconsiderately), προπετῶς, Xen., Isoc.; νεᾱνίκως, Ar., Plat.; ἰτᾰμῶς, Alex., Plat.

HASTINESS, τὸ ὠκὺ φρενῶν, Eur.; ἰτᾰμότης, ητος, ἡ, Plat.; (in action, of temper), ὀξύτης, ητος, ἡ, Dem.

HASTY (i. e., in haste), ἐσσῠμενος, η, ον, Hom.; κραιπνός, ή, όν, lit., and metaph. of a man's disposition, etc., Hom.

Hasty (i. e., impetuous, inconsiderate), νεᾱνίας, ου, only masc., Eur.; τᾰχύς, εῖα, ύ, comp. (Att.) ᾶσσων, superl. τάχιστος, Soph.; νεᾱνῐκός, ή, όν, Plat.; ἰτᾰμός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; ἴτης, ου, only masc., Ar., Plat.; τᾰχῠβουλος, ον, Ar.; ὑπόθερμος, ον, Hdt.; σπευστῐκός, ή, όν, Arist.

Very hasty, περισπερχής, ές (of an action), Soph.; προπετής, ές, Æschin.

A hasty action, νεᾱνίευμα, ᾰτος, τό, Plat.

To be hasty, σπέρχομαι, only pres. and imperf., Eur.; νεᾱνιεύομαι, mid., sometimes c. acc. of what is done, Ar., Plat., Isoc., Dem.; αὐτοσχεδιάζω, only act., c. acc. of what is done, Xen., Plat.

[*To be hasty* (of temper), ὀξυθυμέω, Eur., Ar.]

HAT, Α, κύνέη, contr. κύνῆ, ἡ, Hom., Soph., Ar.; πῖλος, ὁ, Hes., Hdt.; πῖλίδιον, τό, Ar., Plat., Dem.; πίλημα, ατος, τό, Call.

A Persian high-crowned hat, κυρβᾰσία, ἡ, Ar., Hdt.

A broad-brimmed hat, καυσία, ἡ, Menand.; [πέτασος, ὁ, Ath.]

[*To wear a hat*, πιλοφορέω, App.]

The trade of a hatter, ἡ πιλητική, Plat.

HATCH, TO, τίκτω, fut. τέξω, and more usu. τέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, Hom.; νεοσσεύω, only act., Ar., Hdt.; νοσσεύω, Hdt.; ἐκλέπω, rare except in pres., Ar., Hdt.; ἐκκολάπτω, Arist.

To hatch in, ἐννεοσσεύω, Ar., Plat.

HATCHET, Α, ἀξίνη, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Xen.; χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; κόπᾰνον, τό, Æsch. *Vid.* AXE.

HATCHING, ἐκκόλαψις, εως, ἡ, Arist.

HATE, ἔχθος, τό, Omn. *Vid.* HATRED.

HATE, TO, ἐχθαίρω in pass., c. dat. of him who hates, or c. ἐκ and gen., Hom., Hes., Trag.; ἀπεχθαίρω, Hom.; ὀδύσσομαι, esp. in aor. 1 mid. ὠδῦσᾰμην, and perf. pass. ὀδώδυσμαι, in act. sens. c. dat., aor. 1 mid. once in pass. sens., c. dat., Hom., Soph.; στῠγέω, aor. 1 ἔστυξα, aor. 2 ἔστῠγον, fut. mid. in pass. sens. στυγήσομαι, no other tenses, Omn. poet., Hdt.; μῑσέω, fut. mid. sometimes in pass. sens., Omn.; ἔχθω, only pres. act. and pass., Hom., Trag.; ἀποπτῦω (but ῠ Hes.), fut. -ῦσω, Hes., Trag.; ἀποστῠγέω, aor. 2 pass. ἀπεστύγην, in act. sens., Soph., Eur., Hdt.; ἀποστέργω, no perf., no mid. or pass., Æsch.; ἀποστρέφω, aor. 1 poet. ἀποστρέψασκον (Hom.), oftener -ομαι, pass., c. fut. mid. in act. sens., esp. in aor. 2 pass. ἀπεστρᾰφην, Soph., Eur., Xen.; μῡσάττομαι, pass., in act. sens., Eur., Xen.; ἐχθραίνω, Xen.; διᾰμῑσέω, Plat.; ἀφοσιόομαι, mid., Plat.; ἄπεχθῶς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. dat., Dem.

To hate very much, ὑπερεχθαίρω, Soph.; ὑπερμῑσέω, Lys.

To hate besides, προσμῑσέω, Dem.

To hate in retaliation, ἀντῑμῑσέω, Ar.

One should hate, μῑσητέον, Xen.

HATED, TO BE, ἀπεχθάνομαι, pass., perf. ἀπήχθημαι, also fut. mid. in pass. sens. ἀπεχθήσομαι, and aor. 2 ἀπηχθόμην, c. dat. of him who hates, or c. πρός and acc., Hom., Eur., Thuc.; ἀπέχθομαι, Theoc.; ἀπᾰχθομαι, only pres., c. dat., Sapph., Thuc.; φθονέομαι, pass., Eur.; μῖσος ἔχω πρός, c. gen., Plat.

To be hated previously, προαπεχθάνομαι, Dem.

Do we deserve ... to be so excessively hated by the Greeks? ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν ... τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διᾰκεῖσθαι; Thuc.

Who must be hated, ἐχθαρτέος, α, ον, Soph.; μῑσητέος, α, ον, Xen.

Hated by the gods, ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

HATEFUL, ἀπόθεστος, ον, Hom.; ἀποθύμιος, ον, Hom., Hes.; πῖκρός, ά, όν, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Dem.; στῠγερός, ά, όν, Omn. poet.; ἐχθρός, ά, όν, compar. ἐχθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἔχθιστος, also compar. ἐχθρότερος (not in prose), Omn.; αἰᾶνής, ές, no compar., Pind.; στῠγνός, ή, όν, Æsch., Eur.; στῠγητός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; ἀπόπτυστος, ον, c. dat., Æsch.; ἀπεχθής, ές, Soph.; ἀστεργής, ές, Soph.; ἄφῐλος, ον, Soph., Eur.; δυσφιλής, ές, Æsch.; ἐπῐκοτος, ον, Æsch., Soph.; μῑσητός, ή, όν, Æsch., Xen., Plat.; ἐχθοδοπός, όν, Soph., Ar., Plat., Ap. Rh.; ἐχθῐμος, ον, Soph.; στύγιος, α, ον, Eur.; ἐπίφθονος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; δύσῑμερος, ον, Ap. Rh.

To make hateful, στυγέω, only in aor. 1 act., c. dat. of him to whom it is hateful, Hom.; ἀπεχθαίρω, Hom.

Hateful to men, βροτοστῠγής, ές, Æsch.

Hateful to all, παντομῑσής, ές, Æsch.

Of hateful appearance, στῠγερώπης, ου, only masc., Hes.

Not hateful, ἀβδέλυκτος, ον, Æsch.

HATEFULLY, στῠγερῶς, Hom.; ἐχθρῶς, compar. ἐχθροτέρως and ἐχθίονως, Xen., Plat., Dem.; ἐπιφθόνως, Thuc.

HATING, στυγερός, ά, όν, c. dat., Hom.; ἐπίφθονος, ον, c. dat., Æsch.

[*Hating mankind*, μισάνθρωπος, ον, Plat.; *hating discussion*, μισολόγος, ον, Plat.]

Hating, adv., ἐπιφθόνως — *they hated one another*, οὗτοι ἐπιφθόνως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, Xen.

HATRED, ἔχθος, τό, Omn.; ἔχθρα, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; μῖσος, τό, Omn. Att.; ἔγκοτος, ὁ, Hdt.; ἀπέχθεια, ἡ, Æsch., Xen., Plat.

To sympathize in hatred, σῦνέχθω, only pres. act., c. dat., Soph.

Behold me ... who have incurred the hatred of all the gods, ὁρᾶτε ... με ... τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα, Æsch.

To have incurred hatred (i. e., to be hated), δι' ἀπεχθείας γίγνομαι (aor. 2 ἐγενόμην, etc.), Xen.

An object of hatred, στῦγος, τό, Æsch.; στύγημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀπέχθημα, ᾰτος, τό, Eur.; μῖσημα, ᾰτος, τό, c. gen. or dat. of the hater, Trag.; μῖσος, τό, Trag.

[*Hatred of mankind*, μισανθρωπία, ἡ, Plat.; *hatred of discussion*, μισολογία, ἡ, Plat.]

HAUBERT, Α, θώραξ, ᾶκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* BREAST-PLATE.

HAUGHTILY, ὑπερφιάλως, Hom.; σοβᾰρῶς, Ar.; μεγαλείως, compar. μεγαλειότερον and μεγαλειοτέρως, Xen., Plat.; μεγαλοφρόνως, Plat.

Most haughtily, ἀγαυρότατα, Hdt.

HAUGHTINESS, ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Isoc.; μεγᾰληνορία, ἡ, Eur. *Vid.* PRIDE, ARROGANCE.

HAUGHTY, ὑπερηνορέων, ουσα, Hom., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον (only of things in Hom., Ap. Rh. has superl. ὑπεροπλῐέστατος), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh., ὑπερήφανος, ον, Hes., Pind., Æsch., Xen., Dem.; ὑπέρθῡμος, ον, Hes.; ἀγέρωχος, ον (used too in Hom., but only in a good sense), Alcæ.; μεγαλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ῥιψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; γαῦρος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.; μεγᾰλεῖος, α, ον, Xen.; σοβᾰρός, ά, όν, Ar., Dem.

To be haughty, γαυριάω, Cratin., Dem., Theoc.; σοβαρεύομαι, mid., Anth.

HAUL UP, TO, ὀνεύω (sc. by a crane), Strattis, Thuc.

[*To haul a ship* (on land), νεωλκέω, Polyb.; *to haul up high and dry*, ἀνέλκω, Hdt.]

[*A hauling up*, ἀνολκή, ἡ, Thuc.; (*of a ship*), νεωλκία, ἡ, Theophr.]

To haul out, ἐξαμπρεύω, Anth. *Vid.* TO DRAW.

HAUNT, Α, ἦθος, τό, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἔναυλος, ὁ, Hes., h., Eur.; ἐπιστροφή, ἡ, Æsch.; πόρευμα, ᾰτος, τό, Æsch.

HAUNT, TO, ᾄμῐζω, c. acc. in Att. prose, c. prep., Hom., Xen., Plat.; διᾰσσω, contr. for διαΐσσω, no mid. or pass., Soph.; πολέω, c. acc. or c. dat., or c. prep. ἐς or ἀμφί and acc., Æsch., Eur.; ἐνδιάομαι, mid., and later ἐνδιάω, act., h., Theoc.; [προσφοιτάω, c. acc., also πρός c. acc., Lys., Dem.] *Vid.* TO FREQUENT.

HAVE, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, opt. σχοίην, etc., also poet. ἔσχεθον (including Trag.), perf. ἔσχηκα (rare), no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, another form of pres. is ἴσχω (not found in Att. prose in this sense), Omn.; κᾰτίσχομαι, mid. (also in pass. καταΐσχομαι), only pres., Hom.; κτάομαι, not in pres., but in perf. pass. in act. sense κέκτημαι and ἔκτημαι, and in aor. 1 mid., aor. 1 pass. in pass. sens., Omn.; χράομαι, mid., contr. ἀεὶ in ῶ, c. perf. pass. κέχρημαι in act. sens., c. dat., Omn.; ἐστί μοι, ἐστί σοι, etc., fut. ἔσεται (or ἔσται) μοι, etc., Omn.; ἔτετμον, aor. 2, no other tense, c. gen., Hes.; πάομαι, usu. in perf. pass. πέπᾶμαι, in pres. act. sense, also fut. πάσομαι,

aor. 1 *ἐπᾱσάμην*, pluperf. pass. in pluperf. sense, Sol., Theogn., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen.; *μέτεστι*, c. dat. pers., gen. of the thing had, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *μέτα* for *μέτεστι*, Eur.; *ὕπεστι*, c. dat. pers., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; *φέρω*, fut. *οἴσω*, oftener *οἴσομαι*, aor. 1 *ἤνεγκα*, aor. 2 *ἤνεγκον*, no perf., Eur.; *φορέω*, esp. of personal qualities, Soph., Eur., Ar., Hdt.; *τυγχᾰ́νω*, fut. *τεύξομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔτῠχον*, perf. not in this sense, c. gen., Soph., Eur.; *ἀμφίεπω*, also in Hom. *ἀμφιέπω*, imperf. never with any augment, no other tense, Pind.; *ὁμῑλέω*, esp. of having prosperity or any good or bad fortune, c. dat., also (the fortune being nom. to the verb) c. dat. pers., Pind., Soph., Eur.; *ὕπαρχει*, c. dat. pers., Hdt.

Have, as a sign of the past tense in English, is often rendered in the Greek tragedians by ἔχω c. part. aor. 1 (rare with any other tense, though Soph. twice uses it with the perf.), giving a signification of the perf. to the aor. 1, as, "He has honored the one and dishonored the other," *τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει.*

To have by nature (e. g., to have wings, horns, etc.), *φύω*, only in pres., fut., and aor. 1 act., Ar., Hdt., Plat.

To have on (one's hand on an oar, etc.), *ἐπέχω*, c. acc. of the hand, dat. of the oar, Hom.

To have besides, *προσέχω*, Plat., Dem.; *πᾰρᾰκτάομαι*, in perf. pass. in act. sense, Hdt.

To have in preference to another, *προέχω*, often contr. in Att. *προύχω*, c. gen. of the other, Soph.

[*Who would be very desirous of having you for a friend, οἳ πάνυ ἂν φιλοτιμηθείεν φίλῳ σοι χρῆσθαι*, Xen.]

And they had Otanes for their general, καὶ ἄρχοντα παρείχοντο Ὀτάνεα, Hdt.

To have in one's hands, or *in hand*, *vid.* HAND.

[*To have on, ἀμπέχομαι*, Eur., Ar., etc.] *Vid.* To WEAR.

One must have, ἐκτέον, Xen., Plat.

What one has, τὰ ὑπάρχοντα, Thuc., Xen.

HAVEN, *λῑμήν, ένος*, ὁ, Omn. *Vid.* HARBOR.

HAVING, *κληροῦχος, ον*, c. gen., Soph.

Having a share of (and therefore often simply "having"), *μέτοχος, ον*, c. gen., Eur., Hdt., Plat.

HAVOC, *κάκουχία*, ἡ, Æsch.

HAWK, A, *κίρκος*, ὁ, Hom., Æsch.; *ἶρηξ, ηκος*, ὁ, Hom., Hdt., contr. from *ἱέραξ, ᾱκος*, Eur., Arist.; *ἱεράκισκος*, ὁ, Ar.; *αἰσᾰλών, ῶνος*, ὁ, Arist.; *χᾰμαιτύπος*, ὁ, Arist.

A sparrow-hawk, σπιζίας, ου, ὁ, Arist.

A copper-colored sort of hawk, χαλκίς, ἴδος, ἡ, Plat., Arist.

A dark-colored sort of hawk, περκνός, ὁ, Arist.

A hawk particularly inclined to slay doves, φασσοφόνος, ὁ, Arist.; *φᾰβοτῠ́πος*, ὁ, Arist.

Chased by a hawk, κιρκήλᾰτος, ον, Æsch.

To scream like a hawk, ἱερᾰκίζω, Theoph.

HAWK, TO (i. e., clear one's throat), *χρέμπτομαι*, mid., Ar., Eupol.

HAY, *χόρτος*, ὁ, Hes., Eur., Hdt., Xen.; *χόρτος κοῦφος*, Xen.; *κάρφη*, ἡ, Xen.

Made of hay, καρφηρός, ά, όν, Eur.

HAZARD, *κίνδῡνος*, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* DANGER.

HAZARD, TO, *πᾰρᾰτίθεμαι*, mid., aor. 2 part. sync. *παρθέμενος*, Hom., Tyrt.; *προβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, Eur.; *κῡβεύω*, c. acc. of the undertaking, or c. *περί* and gen., or *περί* and dat. of the thing risked, Eur., Xen., Plat.; *κινδῡνεύω*, c. acc. of the undertaking, or sine cas., pass. either of the attempt or of the thing risked, Pind., Omn. Att. prose; *ἀποκινδυνεύω*, Hdt., Thuc., Xen., Lys., Æschin.; *παραβάλλομαι*, Hdt.; *πᾰρᾰκινδυνεύω*, Ar., Thuc., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* To RISK.

I will hazard it and bury them, ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ, Æsch.

To those who hazard all they have, τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρῥιπτοῦσι, Thuc.

Inclined to hazard, κινδῡνευτῐκός, ή, όν, Arist.

One must hazard, κινδῡνευτέον, Eur.

HAZARDING, A, *ἀποκινδῡνευσις, εως*, ἡ, Thuc.; *πᾰρᾰκινδῡνευσις*, ἡ, Thuc.

HAZARDOUS, *ἐπῐκίνδῡνος, ον*, Omn. Att. prose, Hdt.; *πᾰρᾰκίνδῡνος, ον*, Plat., Dem.; *παράβολος, ον*, Hdt. *Vid.* DANGEROUS.

A hazardous deed, κινδῦνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

HAZARDOUSLY, *ἐπῐκινδῡνως*, Thuc., Xen.

HAZEL, THE, *Ποντῐκὸν δένδρεον, τό*, Hdt.

HE, SHE, IT, *ἐκεῖνος*, η, ο (also *κεῖνος*, more usu. in the poets, but rare in prose), Omn.; *ὁ, ἡ, τό*, Omn.; *ὅδε, ἥδε, τόδε*, Omn.; *ὅγε, ἥγε*, etc., Hom., Hes.; *ὅς*, only in nom. sing. masc. and fem., except in Hom., who also has nom. sing. neut. and nom. masc. pl. (when used with *ἡ*, "he said," it usually comes after the verb, and is separated from it by *δέ, ἦ δ' ὅς, ἡ δ' ἥ*, Plat.), Hom., Xen., Plat.; *οὗτος, αὕτη, τοῦτο*, Soph., Hdt., Xen.; *αὐτός, ή, ό*, only in the oblique cases sing., but all dual and pl. cases, Omn.; gen. *οὗ*, no nom. (properly "of himself," but also simply "of him" or "of her," not used as neut.), not very common in Att., though sometimes found, dat. *οἷ*, acc. *ἕ* (Hom. also has gen. *ἕο, εἷο*, and *ἕθεν*, this last also in Æsch.; Ap. Rh. has *ἐεῖο*; Hom. has also dat. *ἑοῖ* and acc. *ἑέ*; h. has *ἕ* as pl.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat.; *μῖν* (in Att. commonly *νῖν*), enclitic, masc., fem., and neut. acc. sing., sometimes (though rarely) pl., Hom., Pind., Trag., Ap. Rh.; *σφι* and *σφιν*, enclit., dat. sing. and pl. masc. and fem., Hom., h., Æsch., Soph.; *σφέ*, acc. masc. and fem. sing. and pl., Trag.; *σφωέ*, enclit., nom. and acc. masc. and fem. dual, gen. and dat. *σφωΐ, σφωΐν* (Hom.), pl. *σφεῖς* (not enclitic in nom., but usu. enclitic in the other cases except gen.), masc. and fem. gen. *σφῶν*, dat. *σφίσι* or *σφίσιν*, acc. *σφάς* (only dat. and acc. occur in Trag., who often contract the dat. into *σφί* or *σφίν* (see above); Hom. also has gen. *σφέων* and *σφείων* (sometimes enclit., sometimes not), and acc. *σφᾶς, σφέᾱς, σφέᾰς*, and *σφεῖᾰς*; Hdt. has neut. pl. *σφέα*; Æolic forms of *σφί, σφέ*, are *ἄσφι, ἄσφε*, Alcæ., Sapph.

HEAD, A, *κόρση*, ἡ, Hom., Theoc.; *κορῡφή*, ἡ, Hom., h., Eur., Hdt., Xen.; *κεφᾰλή*, ἡ, Omn.; *κᾶρηνον, τό*, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; *κᾶρᾱ, τό*, nom. and acc. sing., Hom., Trag., Lycurg., Dem., gen. and dat. *κᾱ́ρητος, κᾱ́ρητι, κᾱρήᾰτος, κᾱρήατι*, and pl. *κᾱρήατα*, only Hom., gen., dat., and acc. fem. *κᾶρης, κᾶρῃ, κᾶρην*, Theogn., Mosch., Call.; dat. *κᾱ́ρᾳ* neut., Æsch., Soph.; nom. pl. neut. *κᾶρᾰ*, h.; *κρᾶς, τό* (never in nom., only in oblique cases), gen. *κρᾱτός*, dat. *κρᾱτί*, acc. *κρᾶτα*, gen. pl. *κράτων*, dat. *κρᾱσί* (Ep. *κράτεσφι* or *-φιν*, Hom.), acc. *κρᾶτας*, Eur., also gen. and dat. sing., nom. pl. *κρᾰ́ατος, κρᾰάτι, κρᾰ́ατα*, Hom.; *κώδεια*, ἡ, Att. *κωδία* (also used for the head of a plant), Hom., Ar.; *σκύτη*, ἡ, Archil.; *κεφᾰλαῖον, τό* (of a vegetable), Ar. *Vid.* SYN. 286.

The head of a ship, πρῴρα and *πρώρη*, ἡ, also (in Hom.) *πρώρη ναῦς*, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; *ἄκρωτήριον, τό*, Hdt. *Vid.* PROW.

[*The head of the table* (the first place in reclining at meals), *προκατάκλισις, εως*, ἡ, Joseph.]

The crown of the head, σκάφιον, τό, Ar.

Over the head, κᾰτᾰκρῆθεν, Hom.; *ἀποκρῆθεν*, Hes.

What have you in your head that you show . . . etc.? *τίη μαθὼν φαίνεις . . .*; Ar.; so *ὅ,τι μαθών . . .*; Plat.

Head first, on one's head, etc., *κᾰ́τωκᾰρα*, Pind., Ar.; *κύβδα*, Ar. *Vid.* HEADLONG.

Having a head (of a spear or club), *κεκορυθμένος, η, ον*, c. dat. of the material of which the head is made, Hom.

With two heads, δικᾰρηνος, ον, h.; *ἀμφῐ́κρᾱνος, ον*, Eur.; *ἀμφῐκέφᾰλος, ον*, Eubul.; *δῐκέφᾰλος, ον*, Arist.; *δῐκᾰρηνος, ον*, Nic.

With three heads, τρῐκᾰρηνος, ον, Hes., Pind., Eur., Hdt.; *τρῐ́κρᾱνος, ον*, Soph., Eur.; *τρῐκέφᾰλος, ον*, Ar.

With fifty heads, πεντηκοντᾰκᾰρηνος, ον, Hes.; *with a hundred heads, ἑκᾰτοντᾰκᾰρηνος, ον*, Pind.; *ἑκᾰτογκᾰρηνος, ον*, Æsch.

With a small head, μῑκροκέφᾰλος, ον, Arist.; *with a long head, μᾰκροκᾰρηνος, ον*, Menand.; *μᾰκροκέφᾰλος, ον*, Hipp.; *with a large head, μεγᾰλοκέφᾰλος, ον*, Arist.

With a golden head, χρῡσοκᾰρηνος, ον, Eur.

With many heads, μῡριόκρᾱνος, ον, Eur.; *πολῠ́κρᾱνος, ον*, Eur.; *πολῠκέφᾰλος, ον*, Plat.

With a peaked head, σχῖνοκέφᾰλος, ον, Cratin.

With a spot of white on the head, φᾰλᾰρός, ά, όν, Theoc.; *φᾰ́λιος, α, ον*, Call.

One side of the head, half the head, ἡμῐ́κραιρα, ἡ, Arist.

Having water in the head, ὑγροκέφᾰλος, ον, Arist.

Cut from the head, κᾰρᾰτομος, ον, Soph.

To peck or *strike on the head, ἐπικορῥῐ́ζω*, only act., Arist.

To tumble (throw one's self) *head over heels, ἐκκῠβιστάω*, only act., Xen.

To act of one's own head, αὐτομᾰτίζω, only act., in bad sense as acting unadvisedly, etc., Xen.

To come into one's head. Vid. To COME INTO.

[*To get in one's head* (of wine), *τινὰ περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος*, Hom.]

[*To throw the head back* (in denial), ἀνανεύω, Hom. (also καρήατι, Hom.), Hdt., Xen.]

Those who wish to injure the state lay their heads together, οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες ποιοῦσι, Hdt.; so Ar.

To come to a head, συμπεπαίνομαι, pass., Hipp. *Vid.* To be ripe.

Head, to, be at the head of, προΐστασθαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen. of what is to be done, Soph.; προστατέω, c. gen., Plat. *Vid.* To lead.

Headache, κάρηβορίη, said to be Ion. for καρηβάρεια, ἡ, Hipp.; σκορδύνημα, ἄτος, τό, Hipp.; σκορδύνησμός, ὁ, Hipp.

To have a headache, κάρηβάρᾱω or κᾱρηβᾰρίᾱω, Ar.; κάρηβάρεω, Arist.

Causing or calculated to cause a headache, κεφᾰλαλγής, ές, Xen.; κάρηβᾰρῐκός, ή, όν, Hipp.

[Head-band, ᾱ, ἄμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag.; ἀνάδημα (contr. ἄνδημα), ατος, τό, Pind., Eur., Plat. (Com.); μίτρα, ἡ, Eur.; διάδημα, ατος, τό, Xen.] *Vid.* Fillet, and Syn. 171.

[*Without head-band*, ἄναμπυξ, ῡκος, ὁ καὶ ἡ, Call.]

[*To bind the hair with a head-band*, παραμπυκίζω, Ar.]

Head-borough, ᾱ, δήμαρχος, ὁ, Ar., Lys., Dem.

To be head-borough, δημαρχέω, only act., Isæ., Dem.

The office of head-borough, δημαρχία, ἡ, Dem.

Head-dress, ᾱ, ἄμπυξ, ῡκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; κρήδεμνον, τό, Hom., Eur.; κεκρύφαλος, ὁ, Hom., Ar.; μίτρα, ἡ, Eur., Hdt.

With beautiful head-dress, λῐπᾰροκρηδέμνος, ον, Hom.; καλλῐκρήδεμνος, ον, Hom.; λῐπᾰράμπυξ, ῡκος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

With dark head-dress, κυᾰνάμπυξ, ῡκος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Theoc.

With golden head-dress, χρῡσάμπυξ, ῡκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., h., Pind.

Headland, ᾱ, πρόβολος, ὁ, Hom., Dem.; προβλής, ῆτος, ὁ, Soph.; πρόβλημα πόντου, Soph. *Vid.* Promontory.

The mighty noise of the sea breaking over the headland, κτύπος ἅρσην πόντου προβλής, Soph.

[*An opposite headland*, ἀντακρωτήριον, τό, Strab.]

Headless, ᾰ̓κέφᾰλος, ον, Hdt.

Headlong, πρηνής, ές, Hom., Hes., Eur.; προπρηνής, ές, Hom.; ἐπῐκάρσιος, ᾱ, ον, also ος, ον, of ships pitching in a storm, Hom.; κύμβᾰχος, ον, Hom.; ἐπῐκλῑνής, ές, Ar.

[*Headlong destruction*, αἰπὺς ὄλεθρος, Hom.]

Headlong, adv., ἐπῐκάρ, Hom.; προτροπᾰδήν, of a person flying in headlong haste, Hom., Plat., Xen.

Head-piece, ᾱ, κορῡφαία, ἡ, Xen.

[Head-quarters, πολεμητήριον, τό, Polyb.; ορμητήριον, τό, Id.]

Head-stone, ᾱ, ᾰ̓γαλμα, ᾰτος, τό, Pind.; στήλη, ἡ, Theoc.

Headstrong, ᾰ̓γήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Æsch.; αὐθᾰδής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; αὐτόβουλος, ον, Æsch.; αὐτόγνωτος, ον, Soph.; δύσαρκτος, ον, Æsch.; ᾰ̓πᾰλάμων, ον, Pind.; νεᾱνίας, ου, only masc., Eur.; νεᾱνῐκός, ή, όν, Plat.; ᾰ̓νουθέτητος, ον, Dem.; προπετής, ές, Æschin.; αὐθᾰδῐκός, ή, όν, Ar.

[*To be headstrong*, νεανιεύομαι, Plat., αὐθαδίζομαι, Plat.]

A being headstrong, αὐθᾰδία, ἡ, Trag., αὐθᾰδεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* Obstinacy.

In a headstrong manner, αὐθᾰδῶς, Ar.; νεᾱνῐκῶς, Ar., Plat.

Heal, to, ᾰ̓κέομαι, mid. (ᾰ̓κέω, act., only in Hipp.), pres. part. poet. (not Att.) ἀκειόμενος, fut. ᾰ̓κέσομαι, Att. sometimes ἀκοῦμαι, etc., aor. 1 ἠκεσάμην, poet. (not Att.) also ἠκεσσάμην, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἰάομαι (ῑᾶ Hom., ῑ̆ Trag., etc.), fut. ἰάσομαι, no pass. voice except aor. 1 pass. in pass. sens., Hom.; ᾽ῠγιάζω, Arist.; ᾽ῠγιόω, Hipp.

To heal one's own wounds, ᾰ̓παλθέομαι, mid., c. acc. of the wounds, Hom.

To be healed, ἄλθομαι, only pres. and imperf., Hom.

What can be healed, ᾰ̓κεστός, ή, όν, Hom., Hipp.; ἰᾱτός, ή, όν, Pind., Plat.; ᾽ῠγιαστός, ή, όν, Arist.; ᾽ῠγιαυτός, ή, όν, Arist. *Vid.* Curable.

[*Not to be healed, that can not be healed*, ἀνήκεστος, ον, Hom., Hdt.]

Healer, ᾱ, ᾰ̓κεστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ᾰ̓κέστωρ, ορος, ὁ, Eur.; ᾰ̓κεστής, οῦ, ὁ, Xen. *Vid.* Physician.

Healing (calculated to heal), παιώνιος, α, ον, Æsch., Soph.; ᾰ̓κεσφόρος, ον, c. gen. of the disease, Eur.; ἀκεσώδῡνος, ον, Anth.

Healing men, ᾰ̓κεσίμβροτος, ον, Orph.

Healing diseases, ᾰ̓κεσσῐνοσος, ον, Anth.

Healing, ᾱ, ᾰ̓κεσμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch.; ἄκεσις, εως, ἡ, Hdt.; ᾽ῠγίανσις, εως, ἡ, Arist.; ᾽ῠγίᾱσις, εως, ἡ, Arist.

The art of healing, ἰᾱτορία, ἡ, Soph.; ᾰ̓κεστορία, ἡ, Ap. Rh.

Health, ᾽ῠγίεια (ᾰ̆, but also ᾱ̆ Ar.), ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; εὐεξία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.

Health (i. e., freedom from pain), ᾰ̓νωδῡνία or νωδῡνία, ἡ, Pind., Theoc.

Vigorous health, ῥώμη, ἡ, Xen.

Ill health, ἀσθένεια, ἡ, Xen. *Vid.* Disease.

To drink a person's health, φῐλοτησίαν προπίνω (fut. -πίομαι, Att. sometimes -πιοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπιον, perf. πέπωκα, perf. pass. -πέπομαι, in augmented tenses προε often contr. into πρου), Dem.; and simply προπίνω, c. dat. pers., Anac., Pind.; κᾰτᾰκοτταβίζω, c. gen. only act., Ar., [προπόσεις πίνω, Alex.]

To have one's health drunk, φῐλοτησίαν λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Ar.

Fond of health, careful of one's health, φῐλοϋγιής, ές, Arist.

Healthily, ᾽ῠγιεινῶς, compar. -ότερον and -οτέρως, Xen.; ὑγιῶς, Plat.

Healthy, ᾰ̓νοσος, ον, poet. (not Att.) ᾰ̓νουσος, ον, Hom., Hdt., Thuc.; ᾽ῠγιηρός, ά, όν, compar. -ότερος and -έστερος, Pind., Hdt.; ᾽ῠγίεις, Pind.; ᾽ῠγιής, ές, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ὑγιεινός, ή, όν, Xen., Plat., Isoc.; εὐεκτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

To be healthy, ᾽ῠγιαίνω, aor. 1 ᾽ῠγίᾱνα, no mid. or pass., Simon., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Heap, ᾱ, χῦσις, εως, ἡ, Hom.; σημών, ῶνος, ὁ, Hom., Arist.; σῖς and σῖν, σινός, ὁ (but ἡ Call.), Hom., Æsch., Hdt.; σωμός, ὁ, Æsch., Ar.; σωρός, ὁ, Hes., Ar., Hdt., Xen.; ἐξόγκωμα, ᾰτος, τό, Eur.; σώρευμα, ᾰτος, τό, Xen.; ᾰ̓θροισμα, ᾰτος, τό, Plat.; χῶμα, ᾰτος, τό, only of earth, Trag., Hdt., Thuc., Dem., etc. *Vid.* Syn. 259.

[*A heap of slain*, νεκάς, άδος, ἡ, Hom.; *a heap of fagots*, ὄγκος φρυγάνων, Hdt.]

Placing it on their own wall where a heap (or mound) *had been raised against it*, ἐπῐστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ἣ προσεχοῦτο, Thuc.

Why should not it, if this river (sc. the Nile) *were to flow into it, be filled up by the heaps* (sc. of alluvial soil deposited) *within twenty thousand years? for I think, indeed, it would be filled up even within ten thousand*, τί μιν κωλύει ῥέοντος τούτου ἐκχωσθῆναι ἐντός γε δισμυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν γὰρ ἔλπομαί γε καὶ μυρίων ἐντὸς χωσθῆναι ἄν, Hdt.

Heap up, to, χέω, fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα and ἔχεα, perf. pass. κέχῠμαι, pluperf. pass. only in 3d sing. and pl., without redupl. χῦτο, χύντο (Lidd. and Sc., however, call this the aor. syncop.), only of heaping up earth, Hom.; νηέω, and mid., but no pass., Hom., Ap. Rh.; ἐπινηνέω, c. gen. of that on which the heap is supported, but in pass. (perf. pass. part. ἐπῐνενησμένος, borrowed from ἐπῐνέω) the verb is used of that which is loaded, c. gen. of the things heaped upon it, Hom., Ar.; κᾰτᾰμάομαι, mid., Hom.; ἐπᾰμάομαι, Hom., Hdt., Xen.; νέω, not used in pres. or imperf., but most usu. in aor. 1 act. or perf. pass. νένησμαι in pass. sense, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κατανέω, Hdt.; συννέω, Hdt., Thuc.; ἐκσωρεύω, Eur.; ἐπῐσάττω, fut. -ξω, Hdt.; ἐπῐφορέω, Ar., Hdt., Xen.; σωρεύω, Arist.; χόω (this word with χώννῡμι, and all their compounds, are only used of heaping up earth), Hdt., Thuc., Xen.; χώννῡμι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἐκχώννῡμι, Hdt.; διαχόω, Hdt.; συγχόω and συγχώννῡμι, Hdt., Xen.; ᾰ̓ναβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Thuc., Xen.

To heap up near, πᾰρᾰνηνέω, Hom., Ap. Rh.; ἐπῐπᾰρᾰνέω, Thuc.

To heap around, περινέω, Hdt.; περισάττω, Arist.

To heap in opposition (so as to form a counter-mound), ἀντῐπροσᾰμάομαι (sc. τὴν γῆν), Xen.

When I heaped up a tomb over my wretched mother, ἐν ᾗ (sc. ἡμέρᾳ) τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ, Eur.

Heaped up (as treasure, etc.), νητός, ή, όν, Hom.; σωρευτός, ή, όν, Alex.

Heaped up (as earth), χῦτός, ή, όν, used also of a hole (or harbor) filled by casting heaps into it, Hom., Ap. Rh.; ἀμφῐχῦτος, ον, Hom.; χωστός, ή, όν, Eur.

Heaped high, πολύχωστος, ον, Æsch.

A heaping up, χῶσις, εως, ἡ, Thuc.; σώρευσις, εως, ἡ, Arist.

Hear, to, ᾰ̓κουάζομαι, mid., only pres., c. gen. (also in act. ἀκουάζω, h.), Hom.; ἀΐω (ᾰ̆ Hom., though sometimes ᾱ̆ in imperf., ᾱ̃ Trag., but ᾰ̆ sometimes in chor., and even in anapæsts), imperf. ᾔϊον, not ἤϊον, only pres. and imperf., c. gen. pers. from whom any thing is heard, c. gen. or c. acc. of the noise or thing heard (the latter most usu. in Trag.), Hom., Pind., Trag.; ᾰ̓κούω, fut. ᾰ̓κούσομαι, aor. 1 ἤκουσα, perf. ᾰ̓κήκοα, pluperf. ᾰ̓κήκοειν, Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκοάω, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκούω, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστέω, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκροάομαι, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἐπακούω, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ὑπακούω, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἐπακροάομαι, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ὑπακροάομαι, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἐπήκοος εἰμί, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ὑπήκοος εἰμί, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἐπακοή, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ὑπακοή, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκοή, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκρόασις, εως, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκροατής, οῦ, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκροατήριον, τό, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστής, οῦ, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστήριον, τό, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστικός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστῐκός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστέος, α, ον, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτέος, α, ον, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτικός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτῐκός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστικός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστῐκός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουστέος, α, ον, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτέος, α, ον, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτικός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; ἀκουτῐκός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.

κοα (Hom. only uses pres., imperf., and aor. and (once) imperf. mid.), no pass., and no other mid. tense in good authors, usu. c. gen. of the person speaking, c. acc. of the thing spoken or sound uttered (the gen. pers. often preceded by ἐκ, ἀπό, παρά, or πρός, and often omitted), sometimes also c. gen. rei (in which case the gen. pers. is not expressed), often c. infin. rei, rarely c. dat. pers., Omn.; ὑπᾰκούω, Hom., h., Eur., Ar., Thuc., Xen.; εἰσᾰκούω, Hom., h., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπᾰκούω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰκούω, Æsch., Soph., Ar., Xen.; κᾰτᾰκούω, Thuc., Plat., Dem.; κλύω, only pres. and imperf. act., poet. imper. κλῦθι, pl. κλῦτε and κέκλῠθι, κέκλῠτε (not in Att.), construction like ἀκούω, Omn. poet.; ᾰ̓κροάομαι, mid., c. gen. pers., acc. rei, or c. gen. rei, Omn. Att. prose. *Vid.* Syn. 48.

To hear by inquiry, or *to hear news*, πεύθομαι (see next word), in pres. and imperf., Omn. poet.; πυνθᾰ́νομαι, with all tenses except imperf. borrowed from prec., fut. πεύσομαι, and Att. sometimes (rarely) πευσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην (Hom. has aor. 2 opt. 3d sing. πεπῠ́θοιτο, perf. pass. in act. sens. πέπυσμαι, πέπῠσαι, and poet. πέπυσσαι, pluperf. ἐπεπύσμην, c. acc. of the information, c. gen. with or without a prep. of the informer, often understood, sometimes c. gen. rei, Omn.; ἐκπυνθᾰ́νομαι, Hom., Soph., Eur.; πᾰρᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -εἴληφα, c. acc. of the information, c. prep. and gen. pers., Hdt.; so πᾰρᾰδέχομαι, Plat.

To hear accidentally, or *by any underhand means*, πᾰρακούω, Ar., Hdt., Plat.

To hear to the end, *to hear thoroughly*, διακούω, Xen., Plat.

To hear besides, προσακούω, Xen.

To hear at the same time with, σῠνεξᾰκούω, c. dat. of one's companion, Soph.; συνᾰκούω, Xen.; συνακροάομαι, Plat.

To hear (news), συμπυνθάνομαι, Eur.

To hear before, προκλύω, Æsch.; προακούω, Hdt., Xen., Dem., Æschin.; (of news), προπυνθάνομαι, Hdt., Thuc., Xen.

To hear in a place, ἐνᾰκούω, Soph.

To hear from any one, ὑποκλυω, c. gen. pers., Ap. Rh.

To hear in return, *in reply*, *in opposition to what one has said*, ἀντακούω, Trag.

One must hear, ᾰ̓κουστέον, Soph., Eur., Hdt.

Inclined to hear, τετρῡπημένος (ears), ἡ, ὀν, Soph.

Heard, or To be heard, ᾰ̓κουστός, ή, όν, Hom., Soph., Eur.

To be plainly heard, προφαίνομαι, pass., Soph.; φαντᾰ́ζομαι, pass., Ap. Rh.

What can be heard, ἀκούσιμος, η, ον, Soph.; ἐπήκοος, ον, Plat.

Heard a long time ago, πρόκλῠτος, ον, Hom.

Heard at a distance, τηλεφᾰνής, ές, Soph.; τηλωπός, όν, Soph.

Much heard of, ᾰ̓ρικήκοος, ον, Call.

He came before any news was heard of him, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι προσῆλθε, Thuc.

Any thing heard, ᾰ̓́κουσμα, ᾰ̆τος, τό, Soph., Xen.; ἀκρόᾱμα, ᾰ̆τος, τό, Xen., Æschin.

Having heard one's self, αὐτήκοος, ον, Thuc., Plat.

What ought not to be heard, ᾰ̓́νᾰκουστος, ον (i. e., horrible), Soph., Antipho.

Hearer, ᾱ, ἀκροᾱτής, οῦ, ὁ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.

A fellow-hearer, συνήκοος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Hearing, subst., ᾰ̓́κουή, ἡ, Hom.; ᾰ̓́κοή, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Plat.; ᾰ̓́κουσις, εως, ἡ, Arist.; ἀκρόᾱσις, εως, ἡ, Dem.

A hearing (of news), πύστις, εως, ἡ, Thuc.

[*Want of hearing*, ἀνηκουστία, ἡ, Hipp.] *Vid.* Deafness.

Hearing, adj., ἐπήκοος, ον, c. gen. or sine cas. (of the gods as hearing prayer), Pind., Æsch.

Hearing far, ᾰ̓πήκοος, ον, Ap. Rh.

Hearing quickly, ὀξυήκοος, ον, Plat.; εὐήκοος, ον, Arist., Hipp.

Having no opportunity of hearing, *not hearing*, ἀνήκοος, ον, Xen., Arist., Mosch.

Fond of hearing, φῐλήκοος, ον, Plat.

To be within hearing — and when they were within hearing, ἐπεὶ δ' ἔστησαν εἰς ἐπήκοον, Xen.; also ἐν ἐπηκόῳ, Xen.; also προσέρχομαι εἰς ἐπήκοον, Xen.; *having called the generals within hearing*, κᾰλεσᾰ́μενος τοὺς στρατηγοὺς εἰς ἐπήκοον, Xen.; *for he is within hearing*, σύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν, Soph.

Hearken, to. *Vid.* To hear.

Hearsay, πᾰρᾰκοή, ἡ, Plat.

To know by hearsay, ἀκοῇ οἶδα, 2d sing. often οἶσθα, Att., and pl. ἴσμεν, ἴστε, etc., imper. ἴσθι, infin. εἰδέναι, part. εἰδώς, Hdt., Dem.; ἀκοῇ ἐπίσταμαι, Antipho; οἶδα ἀκούων, Dem.

To give hearsay evidence, ἀκοὴν μαρτῠρέω (c. gen. of the person from whom it has been heard), Isæ., Dem.; ἀκοὴν προσᾰγω, Dem.

[*The laws do not admit hearsay evidence*, μαρτυρεῖν ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι, Dem.]

[*Not by hearsay*, οὐκ ἀπὸ γλώσσης, Æsch.]

Heart, the, κῆρ, κῆρος, τό, no pl., Hom.; κέαρ, τό, only nom. and acc. sing., Pind., Trag., Plat.; ἦτορ, τό, only nom. and acc. sing. (except ἤτορι once in Simon.), Hom., Simon., Pind., Æsch.; κραδίη, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; καρδία, ἡ, Omn.; φρήν, φρενός, ἡ, Omn. poet., Plat., Lys., Dem., Andoc. (not, however, very common in prose); πρᾰπίς, ἴδος, ἡ, usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Trag., Ar.; ἧπαρ, ᾰτος, τό, no pl., prop. the liver, but used in Trag. as the seat of the passions, just as we use heart, Æsch., Eur., Theoc. *Vid.* Syn. 281.

[*The heart* (of trees, etc.), μήτρα, ἡ, Theophr.; ξύλα περίμητρα, Id.]

And Hector's own heart beat within his breast, "Εκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν, Hom.

And his heart beats greatly in his breast, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει, Hom.

My heart is in my mouth (through fear), στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, Hom.

Alas! this goes to my heart, αἲ αἲ πρὸς ἧπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε, Eur.

You say well, for these sentiments, my son, you ought to cherish in your heart, οὕτω γὰρ ὦ παῖ χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν, Soph.

With all one's heart, ἐκ θυμοῦ (sc. φιλέειν), Hom.; κῆρι, Hom.; κηρόθι μᾶλλον, Hom.; ἐκ φρενός, Æsch.; ἐκ πάντος νόου, Hdt.; τῷ νῷ, opp. to ἀπὸ γλώσσης, Soph.; ἐκ τῆς ψυχῆς, Xen.; ἐκ τῆς καρδίας, Ar.

From the bottom of one's heart, πεδόθεν, Hom.; νειόθι, Hes.

Of one's own heart (from the bidding of), φρενόθεν, Soph.; οἴκοθε, or -θεν, Eur.; ἔνδοθεν, Eur.

In the heart, προσκάρδιος, ον (of a wound), Bion; *near the heart*, περῐκάρδιος, ον (blood, etc.), Emped., Critias; *under the heart*, ὑποκάρδιος, ον, Theoc.

[*In the heart of a country*, ἀνάμεσος, ον, Hdt.]

To take to heart, ἐνθυμέομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sense, Æsch., Hdt.

Out of the abundance of the heart the mouth speaketh, *vid.* Fullness.

Brave-hearted, χαλκεοκάρδιος, ον, Theoc. *Vid.* Brave.

Hard-hearted, σῐδηρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur. *Vid.* Cruel, Pitiless.

Strong-hearted, τλησῐκάρδιος, ον, Æsch.

Black-hearted, κελαινόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μελᾰνοκάρδιος, ον, Ar.

Heart-breaking, θῡμοβόρος, ον, sometimes c. acc. of the heart, Hom., Æsch.; θῡμοδᾰκής, ές, Hom.; θῡμοφθόρος, ον, Hom., Hes.; θῡμαλγής, ές, Hom.; καρδιόδηκτος, ον, Æsch.; τᾰραξικάρδιος, ον, Ar. *Vid.* Grievous.

Heart-burn, ὀξῠρεγμία, ἡ, Ar., Hipp.; καρδιωγμός, ὁ, Hipp.

To have the heart-burn, καρδιώσσω, -ξω, no mid., Hipp.; καρδιαλγέω, no mid., Hipp.; [ὀξυρεγμιάω, Dioscor.]

Subject to, afflicted with heart-burn, καρδιαλγικός, ή, όν, Hipp.; [ὀξυρεγμιώδης, ες, Hipp.]

Hearth, ᾱ, ἑστία, ἡ, Omn.; ἐσχᾰ́ρα, ἡ, poet. (not Att.) gen. and dat. sing. often ἐσχᾰ́ρῳφιν (Hom.), Hom., Eur., Xen., Dem.; ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, Theoc. *Vid.* Fire, Fire-place, and Syn. 136.

At, by the hearth (as a person at home, or a suppliant sitting, etc.), *to the hearth* (as a suppliant coming), *over the hearth* (as a god presiding), etc., ἑφέστιος, ον, Hom., Æsch., Soph., Hdt.

At or *by the hearth*, πᾰρέστιος, ον, Soph., Ap. Rh.

Protecting the hearth, σῠνέστιος, ον, Æsch.

[*Without a hearth of one's own*, ἀνέστιος, ον, Hom., Soph., and joined with ἄνοικος, Polyb.]

Heartily, ἐνδῡκέως, Hom., Hes., Pind.

Heartless (i. e., cruel, q. v.), ὠμόθῡμος, ον, Soph.; [(cold-hearted), ψυχρός, ά, όν, Plat., Xen.]

Heartless (i. e., desponding, q. v.), ᾰ̓θῦμος, ον, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.

Hearty (i. e., sincere, q. v.), ᾰ̓κίβδηλος, ον, Hdt.

Hearty (i. e., in good health), ὑγιής, ές, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* Healthy.

Heat, ᾰ̓λέα (only of the sun), ἡ, Hom.; καῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾰ̓τμή, ἡ, Hes.; ἶδος, τό, Hes.; θάλ-

πος, τό, Æsch., Soph., Xen.; αἶθος, τά and ὁ, Eur., Ap. Rh.; καῦσις, εως, ἡ, Plat.; θερμότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 282.

The heat of a fever, θέρμη, ἡ, Thuc.; [πυρετός, ὁ, Hipp.]

A stifling heat, πνῖγος, τό, Ar., Thuc., Xen., Plat.

The heat of weather, θέρος, τό (opp. to ψῦχος), Soph.; ἥλιοι, οἱ, Thuc.

To be at heat, σκυζάω, Arist.; [ὀργάω, c. infin., or πρὸς τὴν ὀχείαν, Arist.]

He ran a dead heat with the first, σὺνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ, Hdt.

HEAT, TO, θάλπω, no mid., though there is pass., Omn. poet.; ἐξοπτάω, esp. with love, Soph., Hdt.

To heat exceedingly, διαθερμαίνω, Plat., Dem.; διακαίω, fut. -καύσω, aor. 2 pass. -εκάην, Hdt.; ὑπερθερμαίνω, Hipp., Arist.

To heat inwardly, ὑποθάλπω, Æsch.

To heat at the same time, συνεκπίμπρημι, Arist.

To be heated, ὑποθερμαίνομαι, pass., Hom.

To be heated from beneath, ὑποθάλπομαι, pass., Mel.

[*Heated with wine*, παραθερμανθείς, Æschin.]

A heating all round, περίκαυσις, εως, ἡ, Theoph.

HEATH (the plant), *heather*, ἐρείκη, ἡ, Æsch., Theoc.

HEATHEN, ἔθνη, τά, N. T.

HEAVE, TO, act., αἴρω, and poet. (including Trag.) ἀείρω, Omn. poet., Thuc., Xen.; [(by lever), μοχλεύω, Eur.]

To heave, intrans. (as a person's bosom heaves, etc.), οἰδάνομαι, pass., only pres. and imperf., Hom.; πατάσσω, Hom. *Vid.* TO SWELL, TO THROB.

HEAVEN, οὐρᾰνός, ὁ, Omn.; πόλος, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; ἡ ὑπερθε περῖφορά, Eur.

The vault of heaven, ὁ κύττᾰρος τοῦ οὐρανοῦ, Ar.

From heaven, οὐρᾰνόθε or -θεν, sometimes ἀπ' οὐρ. or ἐξ οὐρ., Hom., Hes.; διοθεν, Hom., Trag., Ap. Rh.

[*Rain from heaven*, ὕδατα οὐράνια, Pind.]

In heaven, οὐρᾰνόθι, Hom.

[*To or toward heaven*, οὐρανόνδε or εἰς or πρὸς οὐρανόν, Hom., etc.]

Reaching to heaven, ὑπουράνιος, ον, Hom.; οὐρᾰνομήκης, ες, Hom., Æsch., Ar., Hdt.

Dwelling beneath the heaven, ὑπουρᾰνιος, ον, Hom.

Displayed in heaven, seen in heaven, οὐρᾰνόδεικτος, ον, h.

Heaven-born, διογενής, ές (ῐ, but usu. ῑ metri gratiâ), Hom., Eur.

Heaven-sent, διόνδοτος, ον, Pind., Æsch.

Falling from heaven, διοπετής, ές, Eur.

Nourished by, loved by heaven, διῐπετής, ές (of streams), Hom., Hes.; διοτρεφής, ές (of streams or of kings), Hom.

Supporting heaven, οὐρᾰνοστεγής, ές, Æsch.

A sign from heaven, διοσημία, ἡ, Ar.

To reach heaven, οὐρᾰνίζομαι, pass., Æsch.

Conquering heaven, οὐρᾰνόνῑκος (i. e., immense), Æsch.

Above the heavens, ὑπερουρᾰνιος, ον, Plat.

[*A description of the heavens*, πολογραφία, ἡ, Hipp., Democr.; οὐρανογραφία, ἡ, Diog. L.]

HEAVENLY, *inhabiting heaven*, ἐπουρᾰνιος, ον, Hom., Pind., Thuc., Plat.; οὐρᾰνιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; οὐρᾰνοῠχος, ον, Æsch.; *the inhabitants of heaven*, οὐρᾰνίων, ωνος, ὁ, always in pl., Hom., Hes.; οὐρανῐδης, ου, ὁ, in pl., Eur.; [θεοὶ οὐράνιοι, Trag., fem. οὐράνιαι, Pind.; in Christian signif. οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, pl. -πολῖται, οἱ, Eccl.] *Vid.* SYN. 255.

The heavenly bodies, τὰ μετέωρα, Plat.; [τὰ οὐράνια, Xen.]

To talk about the heavenly bodies, μετεωρολογέω, Plat.

One who talks about the heavenly bodies, μετεωρολόγος, ὁ, Plat.

[*The heavenly city*, οὐρανόπολις, εως, ἡ, Ath., Eccl.; *an inhabitant of it*, οὐρανοπολίτης, ὁ, Eccl.]

[*Heavenly-minded*, οὐρανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eccl.]

HEAVENWARD. *Vid.* TO HEAVEN.

HEAVILY, βᾰρέα, Hom.; βᾰρύ, Hom.; βᾰρέως, Hdt., Xen.

HEAVINESS, βρῖθοσὕνη, ἡ, Hom.; βᾰρος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; βρῖθος, τό, Eur.; βᾰρὕτης, ητος, ἡ, Thuc. *Vid.* WEIGHT, and SYN. 116.

HEAVY, ἀνδραχθής, ές, Hom.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Hdt., Xen.; βριθύς, εῖα, ύ, Hom., Æsch.; ἐμβρῖθής, ές, Æsch., Hdt., Plat.; ἐπῐβρῖθής, ές, Æsch.; ἐπαχθής, ές, Ar., Plat., Dem.; βᾰρύστᾰθμος, ον, Ar.

Heavy (of a calamity) (most of the prec. words are used metaph. in this sense), δύσφορος, ον, Xen.

Very heavy, ὑπερβᾰρής, ές, Æsch.; περῐβᾰρυς, υ, Æsch.; ὑπερβρῐθής, ές, Soph.; χῐλιοτᾰλαντος, ον, Alex.

[*Heavy with wine*, οἰνοβαρείων, ὁ, Hom.; οἰνοβαρής, ές, Hom., Simon.; *to be heavy with wine*, οἰνοβαρέω, Theogn.]

Four times as heavy, τετρᾰβᾰρής, ές, Alcæ.

Heavy behind, ὀπισθοβρῐθής, ές, Æsch.

Equally heavy, ὁμοιοβαρής, ές, Arist.; σύστᾰθμος, ον, Hipp.

Heavy to hold in the hand, χειροβᾰρής, ές, Philetær.

To be heavy, βρῖθω, fut. -σω, perf. βέβρῐθα, no mid., but pres. pass., c. dat. of what the thing is heavy with, or sometimes c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur.; ἐπῐβρῐθω, Hom., Pind., Dem., Ap. Rh.

To feel heavy (of a person or limb), βᾰρῠθω, only pres., Hom., Hes.

HEAVY-ARMED. *Vid.* ARMED.

HECATOMB, Α, ἑκᾰτόμβη, ἡ, Hom., Hdt.

Worth a hecatomb, ἑκᾰτόμβοιος, ον, Hom.

HEDGE, Α, αἰμᾰσία, ἡ, Hom., Hdt., Dem., Theoc.; φραγμός, ὁ, Xen.

Without a hedge, ἀδιάφρακτος, ον, Theoph.

HEDGE ROUND, TO, φράσσω, fut. -ξω, usu. metaph., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; περῐπήγνῡμι, aor. 2 pass. -επᾰ́γην, 2d perf. in pass. sense -πέπηγα, Pind.

HEDGEHOG, Α, ἐχῖνος, ὁ, Archil., Ar., Plat.

Like a hedgehog, ἐχῑνώδης, ες, Arist.

HEED, κομῐδή, ἡ, Hom.; μελέτη, ἡ, c. gen. or c. περί and gen., or c. πρός and acc., Hes., Soph., Eur., Plat. *Vid.* CARE.

Take heed, ὅρα, followed by εἰ . . . or μή . . . , Trag., Thuc., Xen. *Vid.* TO BEWARE.

[*To take no heed*, ἀλογέω, Hom.] *Vid.* TO DISREGARD.

One must take heed, φυλακτέον, Xen., Plat., Isoc.; εὐλᾰβητέον, Plat.; διευλᾰβητέον, Plat. *Vid.* TO CARE.

HEED, TO, ἄλεγίζω, only pres. act., Hom.; ἄλεγύνω, Hom.; ἀλέγω, only pres. act., c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; φροντίζω, Soph., Eur., Ar., Plat.; [ὄθομαι, c. part. or gen., Hom.; ἀνακῶς ἔχω, c. gen., Hdt.; προσέχω, c. dat., Ar.] *Vid.* TO REGARD, TO CARE.

HEEDFUL, περίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ἐπιστρεφής, ές, Xen. *Vid.* CAREFUL.

HEEDFULLY, περῐφρᾰδέως, Hom.; [ἀνακῶς, Hdt.]; σπουδαίως, Xen.; ἐπίμελῶς, Plat., Isoc. *Vid.* CAREFULLY.

HEEDLESS, ἀεσῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ἄφροντις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. of the matter about which, Eur.; ἀμελής, ές, Plat. *Vid.* CARELESS.

[*To be heedless*, ὀλιγώρως ἔχω or διάκειμαι, Plat., Xen.]

HEEDLESSLY, ἀκηδέστως, Hom.; ἀφροντίστως, Soph., Eur., Xen.; ἀνεμέλως, Xen. *Vid.* CARELESSLY.

HEEL, THE, πτέρνα, ἡ, Hom., Æsch., Dem.

One who walks on his heel, πτερνοβᾰ́της, ου, ὁ, Hipp.

[*To walk on one's heels*, πτερνοβατέω, Paul. Æg.]

[*At the heels of*, κατὰ πόδας τινός, Hdt.; *to follow on the heels of*, παρακολουθέω, c. dat., Ar., etc.] *Vid.* TO FOLLOW.

HEIFER, Α, πόρτις, ιος, ἡ, Hom., h., Soph.; μόσχος, ἡ, Eur. *Vid.* CALF, and SYN. 133.

Of a heifer, μόσχιος, α, ον, Eur.; μόσχειος, ον, Xen.

HEIGHT, μέγεθος, τό, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; ὕψος, τό, no pl., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; βᾰ́θος, τό, Eur.; [(of stature) also μῆκος, τό, Hom., Xen.]

The height (i. e., the highest pitch) of excellence, etc., ἄκρον, τό, Simon., Pind., Plat., Theoc.; ἀκμή, ἡ, Soph., Thuc., Xen., Plat.; ἄνθος, τό, Æsch., Soph.

[*At its height*, ἀνθηρός, ά, όν, Soph.]

To be at the height, ἀκμάζω, rare except in pres., Æsch., Eur., Omn. Att. prose; ἀνθέω, Soph.

HEIGHT, Α, ἄκρις, ιος, ἡ, only in pl., Hom.; κᾰρηνον, τό, usu. pl. in this sense, Hom.; κνημός, ὁ, only in pl., Hom.; ἄκρα, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἄκρον, τό, Hom., Eur., Hdt.; αἶπος, τό, no pl., Æsch., Eur.; ἀκρώρεια, ἡ, Xen., Theoc., Call.; ὑπερᾰ́κρια, τά, Hdt.; ἀνώτᾰτα, τά, Thuc. *Vid.* SYN. 49.

Those who live on the heights, οἱ ὑπερᾰ́κριοι, Hdt.

HEIGHTEN, TO, αἴρω, and poet. (including Trag.) ἀείρω, Soph., Eur., Dem.; μεγᾰλῦνω, Thuc. *Vid.* TO RAISE.

HEINOUS, μιᾰρός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Xen., Dem.; πάγκᾰκος, ον, superl. παγκᾰκιστος, Theogn., Soph., Plat.; πονηρός, ά, όν, Omn. Att.; παμπόνηρος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* WICKED.

HEINOUSLY, παγκᾰκως, Æsch.

HEINOUSNESS, πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WICKEDNESS.

Heir, ax, κληρονόμος, ὁ, ἡ, Plat., Isoc., Dem., Anth.

Collateral heirs, χηρωσταί, οἱ, Hom., Hes.

[*Heir-at-law* (as next of kin), ἀγχιστεύς, έως, ὁ, Oratt.] *Vid.* Inheritance.

[*Joint heir* or *coheir*, ὁμόκληρος, ὁ καὶ ἡ, Pind.]

To be an heir, κληρονομέω, Dem. *Vid.* To inherit.

Being an heir or *heiress*, ἔγκληρος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Heiress, ax, ἐπί'κληρος, ἡ, Lys., Isæ., Dem.; (sole), πάτροῦχος παρθένος, ἡ, Hdt.

Marrying an heiress, ἔγκληρον εὐνὴν προσλάβών, Eur.

Heliacal, ἡλιᾰκός, ή, όν, Diod.

Hellæa, the, Ἡλιαία, ἡ, Ar., Dem.; ἡλιακή, ἡ, Antipho.

A judge in the court Heliæa, Ἡλιαστής, οῦ, ὁ, Ar., Dem.

To be a judge in the court Heliæa, ἡλιάζομαι, pass., Ar., Lys.

Heliotrope, ἡλιοτρόπιον, τό, Diosc.

Hell, Ἅϊδης (ᾰ, but ᾱ sometimes Trag., once in chor., once in Eur. ap. Luc., also the gen. Ἅϊδος has ᾰ in chor., Soph., and sometimes in Hom.), oftener in Att. Ἀιδης, gen. Ἀΐδου, but often Ἀΐδαο poet., gen. and dat. also Ἄϊδος, Ἄϊδι, Att. Ἄϊδου, Omn.; Τάρταρος, in sing. ὁ καὶ ἡ, in pl. τά, Omn. poet., Plat.; ζόφος, ὁ, Hom., h.; ζόφος κάτω, Æsch.; [γέεννα, ης, ἡ, N. T.] *Vid.* Syn. 30.

To Hell, Ἀϊδόσδε, Hom.; sometimes εἰς Ἀϊδόσδε, Hom.; εἰς or ἐς Ἄϊδου, Eur.; [εἰς τὴν γέενναν, N. T.]

In Hell, Ἄϊδος εἴσω, Hom.; ἐν or εἰν ᾅδου, Soph., in these cases δόμον or δώμω being understood; [ἐν γεέννῃ, N. T.]

[*Hell fire*, ἡ γέεννα τοῦ πυρός, N. T.; τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, Id.; *the gates of hell*, αἱ πύλαι ᾅδου, Id.; *child of hell*, υἱὸς γεέννης, Id.]

Hellebore, ἑλλέβορος, ὁ, Ar., Plat.; [*black hellebore*, μελανόῤῥιζον, τό, Diosc.]

To cure with hellebore, ἑλλεβορίζω, Dem.

A curing with hellebore, ἑλλεβορισμός, ὁ, Hipp.

To need hellebore, ἑλλεβοριάω, Callias, Hipp.

A taking of hellebore, ἑλλεβοροποσία, ἡ, Hipp.

Hellish (of or belonging to hell), Στύγιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; Ἀχερούσιος, α, ον, Æsch., fem. Ἀχερουσιάς, ᾰδος, Plat.; Ταρτᾰρειος, α, ον, Eur. *Vid.* Infernal.

Helm, a (of a ship), οἰήιον, τό, Hom., Simon., Ap. Rh.; ἐφόλκαιον, τό, Hom.; πηδάλιον, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἴαξ, ᾶκος, ὁ, Trag., Plat.; πτέρυξ, ὕγος, ἡ, Soph. *Vid.* Rudder, and Syn. 355.

Helm, a, or Helmet, πήληξ, ηκος, ἡ, Hom.; τρυφάλεια, ἡ, Hom., Hes.; στεφάνη, ἡ, Hom.; κόρυς, κόρυθος, ἡ, Hom., Tyrt., Soph.; κυνέη, sometimes in Att. contracted into κυνῆ, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; κράνος, τό, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Syn. 296.

The front brim of the helmet (at all events some part of the helmet; see Lidd. and Sc. in v.), φάλος, ὁ, Hom.

Wearing a helmet, κορυστής, οῦ, ὁ, Hom.

Wearing a helmet with horse-hair crest, ἱπποκορυστής, ὁ (this interpretation, however, is doubtful, many translating it *horseman*), Hom.

With brazen helmet, χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, Hom.

With golden helmet, χρῡσεοπήληξ, ηκος, ὁ, h., Call.; χρῡσοπήληξ, ηκος, ὁ, Æsch., Eur.

Waving his helmet, κορῡθαίολος, ὁ (i. e., moving rapidly), Hom.; κορῡθάϊξ, -θάϊκος, ὁ, Hom.; δοχμόλοφος, ὁ, Æsch.

With four phálos to his helmet, τετρᾰφάλος, ὁ, Hom.

With two phálos, ἀμφίφαλος, ὁ, Hom.

A helmet maker, κρᾰνοποιός, ὁ, Ar.

To make helmets, κρᾰνοποιέω (metaph. of making words as big and fierce-looking as helmets), Ar.

Help, ἀλκή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Soph.; ἀρωγή, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ὄφελος, τό, only in nom. sing., Hom., Soph.; ὄνειαρ, ᾰτος, τό, Hom.; ἄρηξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.; ἀλεωρή, ἡ, Hdt.; ὠφέλεια and ὠφελία, ἡ, Omn. Att.; ὠφέλημα, ᾰτος, τό, Trag., Xen.; ἐπωφέλημα, ᾰτος, τό, Soph.; προσωφέλημα, τό, Eur.; προσωφέλησις, εως, ἡ, Soph.; ἄρκεσις, εως, ἡ, Soph.; ἐπάρκεσις, ἡ, Soph., Eur.; ἐπῖκουρία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπῖκούρησις, εως, ἡ, c. gen. rei, Eur., Plat.; προσθήκη, ἡ, Soph.; ὕπηρέτημα, τό (with a notion of subordination), Soph., Plat., Antiph.; βοή, ἡ (in war or in danger), Æsch.; so βοήθεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; ἐπάρωγή, ἡ, Ap. Rh.

Help, to, χραισμέω, not in pres., only in fut., aor. 1, and aor. 2 ἔχραισμον, c. dat., Hom.; ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, aor. 1 act. -ησα, but fut. mid. ἀλεξήσομαι, and aor. 1 ἠλεξάμην, no pass., c. dat., Hom., Pind., Soph., Xen.; ἐπᾰλέξω, Hom.; ἀρήγω, only act., no perf., c. dat., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπάρήγω, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., c. dat., Hom., Soph., Eur.; ἄμῦνω, only act. in this sense, c. dat., Hom., Eur.; ἐπᾰμύνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; προσᾰμύνω, Hom.; ἐπῖκουρέω, c. dat., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὀνίνημι, fut. ὀνήσω, only act. in this sense, c. acc., Hom., Eur., Xen.; πᾰρειμι (-εἶναι), c. dat., Hom., Eur.; πᾰρίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen.; ἕπομαι, mid., imperf. εἱπόμην, no aor. 1, aor. 2 ἑσπόμην, imper. σπέο, σποῦ, poet. σπεῖο, etc., c. dat., Hom.; ἐπαρκέω, c. dat., sometimes c. acc., even c. gen., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Xen.; προσαρκέω, c. dat., Soph., Eur.; ὠφελέω, fut. mid. in pass. sens., no other mid. tense, c. acc. or c. dat., Hdt., Omn. Att.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Plat., Dem.; πᾰραστᾰτέω, only act., c. dat., Æsch., Eur.; συμπᾰραστᾰτέω, Æsch., Ar.; πᾰρᾰγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; συγγίγνομαι, Æsch., Soph.; συμμᾰχέω, no mid. or pass., c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; βοηθέω, no mid. or pass., c. dat., also c. παρά and acc. (as coming to help), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπηρετέω (with a notion of subordination), c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐξυπηρετέω, Soph., Eur., Lys.; τῑμωρέω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἄμῦνᾰθω, in this sense only in infin. act., with dat., Soph., Eur.; πᾰρᾰπράσσω, sine cas., Soph.; συλλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -εἴληφα, c. dat. pers., gen. rei, or c. prep., e. g., εἰς and acc. rei, Hdt., Omn. Att.; συμμᾰχομαι, fut. -μαχοῦμαι, aor. 1 -εμᾰχεσᾰμην, c. dat., Xen., Plat.; ὑπουργέω, in pass. of the help given, c. dat. pers., sometimes also c. acc. rei, Hdt., Omn. Att.; συγκᾰτεργάζομαι, mid., augm. ειρ, perf. pass. in act. sense, c. dat. pers., acc. rei, Eur., Hdt.; ἀυζέω, Æsch., or ἀοσσέω, in aor. 1 infin. act., c. dat., Mosch. *Vid.* To assist, To aid, and Syn. 125.

To help in (a business) or *on* (a journey), προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 προὐνεγκα, aor. 2 προὐνεγκον, Ep. 3d sing. pres. also προφέρησι, c. dat. pers., gen. rei, Hes.

To come to the help of, πᾰρᾰβοηθέω, c. dat., Ar., Thuc., Xen., Plat.; προσβοηθέω, Thuc., Xen.

You know that you would have no means of helping yourself, οἶσθ' ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις ὅ,τι χρήσαιο σαυτῷ, Plat.

To help besides, προσωφελέω, c. acc. or c. dat., Eur., Hdt.

To help first, προτῑμωρέω, Thuc.

To help in return, ἀντῑβοηθέω, Thuc., Xen., Plat.; ἀντεπῑκουρέω, Xen.

One can not help . . ., οὐδὲν ἀνεκτὸν μὴ οὐ, c. infin., Plat.

How can I help? how could I help? τί δ' οὐ μέλλω; c. infin. or abs., Xen.; πῶς οὐ μέλλω; Plat.; τί δ' οὐκ ἐμελλον . . .; κ. τ. λ., Soph.

(Of course it pleases me), *how can it help it?* πῶς γὰρ οὐ μέλλει; Plat.

One must help, ἀμυντέον and ἀμυντέα, c. dat., Soph., Xen.; ὠφελητέον, c. dat., Xen.; προσωφελητέον, Xen.; βοηθητέον, c. dat., Dem.

To be helped, what ought to be helped, ὠφελητέος, α, ον, c. dat. of the helper, Xen.

A coming to help, ἐπιβοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.; πᾰρᾰβοήθεια, ἡ, Plat. *Vid.* Assistance.

By the help of, ἕκητι, Hom., Hes., Pind.; ἰότητι, Hom.

Helper, a, ἄμύντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἐπαμύντωρ, Hom.; ἀρηγών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀοσσητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἐπῖτάῤῥοθος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀρωγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag.; ἐπᾰρωγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur.; ἐριούνιος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἐριούνης, ου, ὁ, Hom.; σειρᾰφόρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πᾰράσειρος, ου, Eur.; τῑμάορος and τῑμωρός, όν, Pind., Æsch.; συμπᾰραστᾰτης, ου, ὁ, Soph.; πᾰρᾰστάτης, ὁ, Xen., fem. πᾰραστᾰτις, ῐδος, Soph., Xen.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Antiph., fem. συλλήπτρια, Xen.; σῦνᾰρωγός, όν, h.; σῦνεργάτης, ου, ὁ (in any thing to be done), Soph., Eur., fem. σῦνεργάτις, ῐδος, ἡ, Eur.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ (in any thing to be done), βοηδρομος, ον (in war or danger), Eur.; βοηθός, όν (and oftener poet. βοηθόος), Pind., Hdt., Thuc., Xen., Theoc., Call.; συνᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Plat., Isæ., Dem., fem. συνδρήστειρα, Ap. Rh.

Helpful, Helping, ἐπίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, c. gen. of the enemy against whom, etc., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπίῤῥοθος, ου, Hom., Hes., Æsch.; ἄλαλκομενηΐς, ῐδος, ἡ (epith. of Minerva), Hom.; σῦνέριθος, ου, Hom., Ar., Plat., Ap.

Rh.; *σὺμεργός, όν*, Pind., Eur.; *'ἄρωγός, ὁ καὶ ἡ*, Pind., Trag., Thuc.

Helping one side (in battle), *ἑτεραλκής, ές*, Hom., Æsch.

(Many of the above words are used as substantives.)

HELPLESS, *'ἄπᾰλᾰμος, ον*, Pind.; *'ἀπᾰλᾰμνος, ον*, Plat.; *'ἀμήχᾰνος, ον*, Eur.; *ἀβοήθητος, ον*, Theoph., Hipp.

More helpless, *'ἀκιδνότερος, α, ον*, Hom.

HELPLESSLY, *δυσπᾰλᾰμως*, Æsch.

HELPLESSNESS, *'ἀμηχᾰνία, ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Eur.; *'ἀπορία, ἡ*, Ar., Plat., Dem.

HEM, *ᾰ, 'ἄκρολῐνιον, τό*, Xen.; *τὸ πᾰρῠφές*, Ar.

HEM IN, TO, *ἔργω*, in Hom. usu. *εἴργω*, in Att. *εἶργω*, perf. pass. *ἔργμαι*, 3d pl. poet. (not Att.) *ἔρχᾰται*, and pluperf. *ἔρχατο*, Hom., Thuc.; *κατείργω*, Hdt.; *εἴλω*, imperf. *εἴλεον*, aor. 1 *ἔλσα*, infin. poet. *ἐέλσαι*, perf. pass. *ἔλμαι*, aor. 2 pass. *ἐάλην*, infin. *ἁλῆναι*, poet. *ἀλήμεναι*, part. *'ἄλείς*, Hom.; *περῐκλείω*, perf. pass. *-κέκλεισμαι*, Thuc.; *ἐγκᾰτᾰλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐλᾰβον*, perf. *-εἴληφα*, Dem., Æschin. *Vid.* TO SURROUND.

To be hemmed in, *κατειλέομαι*, Hdt.; *περῐχᾰρᾰκόομαι*, Dinarch.

The arms hemming them in, *τὰ πᾰρῠφασμένα ὅπλα*, Xen.

Hemmed in, *ἀμφίβολος, ον*, Æsch.

A hemming in, or *a being hemmed in*, *ἐγκᾰτᾰλῆψις, εως, ἡ*, Thuc.

HEMLOCK, *κώνειον, τό* (both the plant and the juice), Ar., Xen., Plat., Lys., Theoph.

To take hemlock, *κωνειάζομαι*, pass., Menand.

HEMP, *κάννᾰβις, εως, ἡ*, but acc. also *-ιδα*, Hdt.

HEMPEN, *καννᾰβῖνος, η, ον*, Anth.

HEN, *ᾰ, 'ἄλεκτρυών, όνος, ἡ*, Ar.; *'ἀλεκτρύαινα, ἡ*, Ar.; *'ἀλεκτορίς, ἴδος, ἡ*, Epich.; *ὄρνις* (*ῐ* Hom., *ῐ̆* Trag., *ῐ̄* Ar.), gen. *-ῑθος*, acc. *ὄρνῑθα* and *ὄρνιν*, nom. pl. *ὄρνῑθες* and *ὄρνεις*, etc., Xen.; *ὄρνις θηλεῖα, ἡ*, Soph.

HENBANE, *ὑοσκύᾰμος, ὁ*, Xen.

HENCE, *ἔνθεν*, Omn.; *ἐνθένδε*, Omn.; *ἐντεῦθεν*, Hom., Eur., Ar., Xen.; *αὐτόθε* or *-θεν*, Hom., Theoc.; *ἐνθενδί*, Ar.; *ἐντευθενί*, Ar.

HENCEFORWARD, *ὄπῐθε* and *-θεν*, Hom., Æsch.; *ὄπισθε* and *-θεν*, Hom., Hes., Hdt.; *μετόπισθε* or *-θεν*, Hom.; *μετόπῐν*, Soph.; *ὀπίσω*, and poet. (not Att.) *ὀπίσσω*, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; *ἐξοπίσω*, Hom., Pind., Tyrt.; *κᾰτόπισθε* or *-θεν*, Hom., Theogn., Plat.; *ἐξόπισθε* or *-θεν*, Soph.; *τὸ λοιπόν, τὰ λοιπά*, Pind., Æsch., Soph., Xen.; *τοῦ λοιποῦ*, Hdt.; *τὸν λοιπὸν χρόνον, τὸν λοιπὸν βίοτον*, Soph.; *ἐκ τῶν λοιπῶν*, Plat. *Vid.* THE FUTURE.

HENCHMAN, *ᾰ, ὀπᾰ́ων, ονος, ὁ* Hom., Ap. Rh.

HERALD, *ᾰ, ἀστῠβοώτης, ου, ὁ*, Hom.; *κήρυξ, -ῡκος, ὁ*, Omn.; *κλητήρ, ῆρος, ὁ*, Æsch. *Vid.* SYN. 6.

A herald who proclaimed the truce for the Olympic games, *σπονδοφόρος, ὁ*, Pind., Æsch.

Belonging to a herald, *κηρύκειος, ον*, Soph.; *κηρῡκῐκός, ή, όν*, Plat.

To be a herald, to proclaim as a herald, to summon as a herald, *κηρύσσω*, fut. *-ύξω*, etc., Hom., Pind., Soph., Ar., Thuc., Lys., Dem.

To be a herald, *κηρῡκεύω*, Plat., Æsch.

A herald's office, an expedition or *embassy as a herald*, *κηρυκεία, ἡ*, Hdt., Plat.

A herald's wand, *κηρύκειον, τό*, Hdt., Thuc., Dem.

A demand made or *message sent by a herald*, *κηρύκευμα, ᾰτος, τό*, Æsch.; *ἐπῐκηρύκευμα, τό*, Eur.; *κήρυγμα, ᾰτος, τό*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

The sending a herald, *ἐπῐκηρῡκεία, ἡ*, Dem.

To negotiate with by a herald, *διακηρῡκεύομαι*, mid., c. *πρός* and acc., Thuc.; *ἐπῐκηρυκεύομαι*, c. dat. or c. prep., Ar., Hdt., Thuc.; *προσκηρυκεύομαι*, sine cas., Thuc.

HERB, *ᾰ, ποία, ἡ*, Ar.; *φύλλον, τό*, Hipp. *Vid.* SYN. 127.

Wild herbs, *βρᾰκᾰνα, τά*, Phercr.

A herb cut of as a charm, *'ὑποταμνόν, τό*, h.

Eating herbs, *ποηφᾰγος, ον*, Arist., Hipp.

To dose with herbs, *διασκανδῐκίζω*, Ar.

HERBACEOUS, *ποιήεις, εσσα, εν*, nom. pl. neut. contr. *ποιᾶντα* (Pind.), Hom., Hes., Pind., Soph.; *ποιηρός, ά, όν*, Eur.

HERD, *ᾰ, 'ἄγελη, ἡ*, dat. *ἀγέλῃφι*, Hom., Omn. poet., Xen., Plat.; *τὰ βοτά*, Hom., Trag.; *βουκολία, ἡ*, Hes., h.; *βουκόλιον, τό*, Hdt., Theoc.; *βουφόρβια, τά*, Eur.; *'ἄγελαῖα βοσκήματα*, Eur.; *νομή, ἡ*, Xen. *Vid.* SYN. 10.

In herds, *'ἀγεληδόν*, Hom., Hdt.

From a herd, *ἀγέληθε* or *-θεν*, Ap. Rh.

Of or *belonging to a herd*, *'ἀγελαῖος, α, ον*, Hom., Xen.; also metaph., Plat.

The keeping of herds, *'ἀγελαιοτροφία, ἡ*, Plat.; and *ἡ ἀγελαιοτροφική*, Plat.

Belonging to keeping herds, *'ἀγελαιοκομῐκός, ή, όν*, Plat.

To live in herds, *ἀγελάζομαι*, pass., Arist.

HERDSMAN, *ᾰ, βουκόλος, ὁ*, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Theoc.; *ἐπῐβουκόλος, ὁ*, Hom.; *βώτωρ, ορος, ὁ*, Hom.; *βοτήρ, ῆρος, ὁ*, Hom., Trag.; *βούτης, ου, ὁ*, Æsch., Theoc.; *βουβότης, ου, ὁ*, Pind.; *βούφορβος, ὁ*, Eur.; *πρόβοσκος, ὁ*, Hdt.; *βοηλάτης, ου, ὁ*, Lys., Plat.; *βουπελάτης, ὁ*, Ap. Rh.; *βοῦκος, ὁ*, Theoc. *Vid.* SYN. 362.

A lonely herdsman, *οἰοβουκόλος, ὁ* (of Argus keeping watch over one heifer, Io), Æsch.

Belonging to a herdsman, *βουκολῐκός, ή, όν*, Theoc.

The business of a herdsman, *ἡ βοηλατικὴ θεράπεία*, Plat.

To be a herdsman, *βουκολέω*, often c. acc. of the cattle, Hom.

HERDSWOMAN, *ᾰ, βῶτις, ῐδος, ἡ*, Theoc.

HERE, *αὖθι*, Hom.; *αὐτόθι*, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; *αὐτοῦ*, Hom., Æsch., Thuc.; *ἐνθάδε*, Omn.; *ὧδε*, Hom., Soph., Hdt., Theoc.; *τῇ*, Hom.; *τῇγε*, Hom.; *τῇδε*, Hom., Xen.; *ἐνταῦθα*, Æsch., Hdt., Xen.; *ταύτῃ*, Soph., Xen.; *τᾶδε*, Eur.; *ἐνθᾶδί*, Ar.; *ὅδε, ἥδε*, etc., agreeing with the person spoken of, as, *I am here, I am come hither, who comes here?* *ὅδ' εἰμί, ὅδ' ἦλυθον, τίς ὅδ' ἥκει*; Hom., Trag.

Here and there, *ἔνθα καὶ ἔνθα*, Hom.; *[ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ*, Xen.; *now here, now there, ἄλλοτε ἀ λαχῆ*, Xen.; *τῇ μέν . . ., τῇ δέ; one here, another there, ἄλλος ἀλλαχῆ*, Xen.]

HEREAFTER, *αὖτις*, Hom., Hdt.; *αὖθις*, Omn. Att.; *ὕστερα*, Hom.; *ὕστερον*, Hom., Trag.; *ὀπίσω*, Hom., Hes.; *πρόσω*, poet. (not Att.) *πρόσσω* and *πόρσω*, Pind., Æsch.; *εἰσαῦθις*, Eur., Plat., Xen.; *εἰσόπιν χρόνου*, Æsch.; *εἰσοπίσω*, h., Tyrt., Soph.; *μεθύστερον*, h., Soph.; *αὐτίκα* (opp. to *νῦν* and *πάλαι*), Eur. *Vid.* AFTER, HENCEFORWARD.

HEREDITARY, *πᾰτρῴος, α, ον*, Hom., Hes., Hdt.; *πᾰτρῷος, α, ον*, and *ος, ον*, Pind., Omn. Att.; *πᾰ́τριος, α, ον*, and *ος, ον*, Pind., Trag., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *πᾰτρῐκός, ή, όν*, Ar., Thuc., Isoc., Dem.; *διᾰδόκτωρ, ορος, ὁ*, only masc., Eur.; *[παραδόσιμος, ον*, Polyb.] *Vid.* SYN. 350.

Hereditary qualities, *τὸ συγγενές*, Pind.

They must endeavor not to disgrace their hereditary virtues, *χρὴ πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προηκούσας ἀρετάς*, Thuc.

Of hereditary distinction, *'ἀνέκᾰθεν λαμπρός, ά, όν*, Hdt.

HEREDITARILY, *πᾰτρῐκῶς*, Arist.

HERESY, *αἵρεσις, εως, ἡ*, Eccl.

HERETICAL, *αἱρετῐκός, ὁ*, N. T.

HERITAGE, *vid.* INHERITANCE.

HERMAPHRODITE, *ᾰ, ἀνδρόγῡνος, ή, όν*, Plat.; *[Ἑρμαφρόδῑτος, ὁ*, Diod.]

HERMIT, *ᾰ, ἐρημίτης, ου, ὁ*, Eccl.; Pind. has *οἰοπόλος* for one living alone; *[ἀναχωρητής, οῦ, ὁ*, Eccl.]

To be a hermit (i. e., to live alone), *οἰοπολέω*, only pres. act., Eur.

[HERNIA (intestinal), *ἐντεροκήλη, ἡ*, Diosc., Galen; (scrotal), *ἐπιπλοκήλη, ἡ*, Galen; of both kinds, *ἐντερεπιπλοκήλη, ἡ*, Galen; (umbilical), *πνευματόμφαλος, ὁ*, Galen.]

HERO, *ᾰ, ἥρως, ἥρωος, ὁ* (Hom. once has gen. *ἡρῶος*), dat. sometimes *ἥρῳ* for *ἡρῳῐ̈*, acc. pl. sometimes contracted in Att. *ἥρως* for *ἥρωας*, Omn.

The shrine of a hero, *ἡρῷον, τό*, Hdt., Thuc.

HEROIC, *ἡρῴϊος*, and contr. *ἡρῷος, α, ον*, Pind., Plat.; *ἡρωϊκός, ή, όν*, Plat., Dem., Æschin.; fem. *ἡρωΐς, ΐδος*, Ap. Rh.

Heroic poetry (i. e., poetry not accompanied by music, opp. to lyric poetry), *ψῑλομετρία, ἡ*, Arist.; *ψῑλὴ ποίησις* (*εως*), Plat.

HEROINE, *ᾰ, ἡρωΐς, ΐδος, ἡ*, Pind.; *ἡρῴνη, ἡ*, Ar.; *ἡρῷσσα, ἡ*, Ap. Rh.

HERON, *ᾰ, ἐρωδιός, ὁ*, Hom., Æsch., Arist.; *ῥωδιός, ὁ*, Hippon.; *εὐκερῴδιος, ὁ*, Arist.; *ὄκνος, ὁ*, Arist.

HERRING-GUTTED, *λεπτόγαστρος, ον*, Hipp.

HERSELF. *Vid.* HIMSELF.

HESITATE, TO, *μερμῐρίζω*, Hom.; *ὀκνέω*, only pres. act., Hom.; *ὀκνέω*, Omn.; *κᾰτοκνέω*, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; *ἀποκνέω*, Thuc.

One must hesitate, *ὀκνητέον*, usu. c. neg., Plat., Isoc.

For I often hesitated, *πολλὰς γὰρ εἶχον φροντῖδων ἐπιστάσεις*, Soph.

Nor has their present prosperity made them hesitate at running into danger, *οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά*, Thuc.

HESITATING, *ὀκνηρός, ά, όν*, Pind., Thuc.

HESITATINGLY, *ὀκνηρῶς*, Xen.

HESITATION, *ὄκνος, ὁ*, Omn.; *'ἀμηχᾰνία, ἡ*, Pind.; *πᾰλιντροπία, ἡ*, Ap. Rh.

Hesperian, Ἑσπέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.

[Heteroclites, ἀνομοιόπτωτα, Gram.]

Heterodox, ἑτερόδοξος, ον, Joseph.

To be heterodox, ἑτεροδοξέω, no mid., Plat.; ἀλλοδοξέω, no mid., Plat.

Heterodoxy, ἑτεροδοξία, ἡ, Plat.; ἀλλοδοξία, ἡ, Plat.

Heterogeneous, ἑτερογενής, ές, Arist.; ἀνομοιοειδής, ές, Arist.; ἀνομοιομερής, ές, Arist.

Hew, to, πελεκάω and πελεκκάω, only act., Hom., Ar.; ἀποπελεκάω, Ar. *Vid.* To cut.

To hew at the side, πἄρἄπελεκάω, Theoph.

Hewed, πελεκητός, ή, όν, Theoph.

[Hewer, a (of wood), ξυλοκόπος, ὁ, LXX.]

Hewing, ἁ, πελέκησις, εως, ἡ, Theoph.

Hexameter, ἑξάμετρος, ον, Hdt., Plat., Arist.

Hexameter verse, ὁ ἡρῷος, Plat.; ἡρωϊκαὶ στίχες, Plat.; ἡρωικὸν μέτρον, Arist.

Hiatus, ἁ, χάσμα, ἄτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* Chasm.

[*Hiatus* (in verse), χασμωδία, ἡ, Gram.]

Hiccough, λύγξ, λυγγός, ἡ, Thuc., Plat., Hipp.

Attended with hiccough, λυγγώδης, ες, Hipp.

To have hiccough, λύζω, -ξω, only act., Hipp.

Hidden, κρυπτἄδιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρῦφιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc.; κρῦφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἐπί'κρῦφος, ον, Pind.; ἀπόκρῦφος, ον, Eur. See below.

In a hidden manner, κρυπτἄδια, Hom.; κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Dem.; κρῦφῇ, Pind., Soph., Xen.; κρυπτἰκῶς, Arist. *Vid.* Secretly.

Hide, to, act., κρύπτω, poet. imperf. (not Att.) κρύπτασκον, aor. 2 pass. ἐκρύβην, fut. 2 pass. κρυβήσομαι, etc., c. acc. of the thing hidden, and often c. acc of the person from whom, or c. πρός and acc. pers., Omn.; ἀποκρύπτω, Hom., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐγκρύπτω, Hom., Pind., Ar., Arist.; κἄτἄκρύπτω (and in Hes. κακκρ.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ὑποκρύπτω, Hom., Isoc.; κεύθω, no aor. 1, aor. 2 ἔκῠθον and (Hom.) κέκῠθον, perf. κέκευθα, used both in act. and pass. sense, as is also the pres. sometimes, no mid., no pass. except pres. (and that not used by Trag.), Hom., Trag., Ap. Rh.; ἐπίκεύθω, sometimes c. dupl. acc., Hom., Æsch.; κευθάνω, only pres. and imperf. act., Hom.; κἄλύπτω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; ἐπῐκἄλύπτω, Hes., Eur., Xen., Plat.; συγκἄλύπτω, Eur., Plat.; κρυπτεύω, only pres. act., Eur.; στέγω, rare except in pres. and imperf. act., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἀφἄνίζω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Soph. *Vid.* To conceal, and Syn. 301.

To hide one's self, to lie hid, ὑποκλοπέομαι, Hom.; κλίνομαι, pass., aor. 1 ἐκλίθην and ἐκλίνθην, Hom.; κρύπτω, in pres., Soph.; κεύθω (see above), Æsch., Soph.; κἄτἄδῦ'ομαι, pass., c. perf. act. -δέδῦκα, and aor. 2 -ἔδῦν, Xen., Plat.; ἀποδῐδράσκω, in aor. 2 ἀπέδρᾱν (Ion. -ἔδρην), infin. ἀποδρᾶναι, part. ἀποδρᾰ́ς, Xen.; ἐγκρῦφιάζω, only pres. act., Ar.

To hide one's face for shame, or *as the face of the dead is hidden*, ἐγκἄλύπτομαι, mid., Xen., Plat., Dem.

But his thoughts are hidden, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται, Mosch.

One must hide, κρυπτέον, Soph.

To be hidden (what must or should be hidden), συγκαλυπτέος, α, ον, Æsch.; κλεπτέος, α, ον, Soph.; ἀφἄνιστέος, α, ον, Isoc.

Easily hidden, εὔκρυπτος, ον, Æsch.; εὐκρῦφής, ές, Arist.

Hiding all things, παγκευθής, ές, Soph.

A means or *power of hiding*, κἄτἄκρῦφή, ἡ, Soph. *Vid.* Concealment.

Hide, ἁ, ῥῖνός, ὁ καὶ ἡ (pl. τά in Anth.), Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh.; σκῦτος, τό, Hom., Ar., Xen.; δέρμα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; δορά, ἡ, Theogn., Eur., Hdt.; δέρας, ἄτος, τό, Eur.; βύρσα, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δέρος, τό, Soph., Ap. Rh.; ἀπόδερμα, τό, Hdt.; δέρρις, εως, ἡ, a dressed hide (often used for a leathern garment, Thuc.), opp. to διφθέρα, an undressed hide, Hdt., Thuc., Xen.; περῐβολοι, οἱ, Eur.; μολγός, ὁ, Ar.; σκῦλος, τό, Theoc., Call.; ἀσκός, ὁ, Ar., Hdt., Call.; στέρφος, τό, Ap. Rh. *Vid.* Skin, and Syn. 164.

Made of hides, δερμᾰ́τῐνος, η, ον, Hom., Hdt., Xen.

Made of many hides, πολύῤῥῖνος, ον, Ap. Rh.

Made of seven bulls' hides, ἑπτᾰβόειος, ον, Hom. *Vid.* Bull, etc.

Covered with hides (as a drum), βυρσοτενής, ές, Eur.; βυρσότονος, ον, Eur.

[*Raw ox-hide*, ὠμοβοέη, ἡ, Hdt.; *made of raw ox-hide*, ὠμοβόεος, α, ον, and -βόειος, α, ον, Xen.; ὠμοβόϊνος, η, ον, Hdt., Xen.]

To cover with hides, καταβυρσόω, Thuc.

To dress hides, βυρσοδεψέω, only act., Ar. *Vid.* To tan.

One who dresses hides, βυρσοδέψης, ου, ὁ, Ar. *Vid.* Tanner.

Hideous, μορμορωπός, όν, Ar.; [ἄμορφος, ον, Hdt.]

[Hideousness, ἀμορφία, ἡ, Eur.]

Hiding-place, ἁ, κευθμών, ῶνος, ὁ (generally where any thing lies hid, and also especially of the shades below, where the dead lie), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; κευθμός, ὁ, Hom.; κεῦθος, τό, Hom., Hes., Pind., Trag.; κεῦθμα, ἄτος, τό, Theogn.; μῦχός, ὁ, Soph.; δρᾰπέτις (ῐδος, ἡ) στέγη (lit., a house difficult to find, of a hare's form), Soph.

Hie, to. *Vid.* To go.

Hie you, βάσκ' ἴθι, Hom.

Hierarchy, ἱεραρχία, ἡ, Eccl.

Hierarchical, ἱεραρχῐκός, ή, όν, Eccl.

Hieroglyphics, ἱρὰ γράμματα, Hdt.

Hierophant, ἁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ (ῐ, but often ῑ poet.), Hdt., Isoc.; ὀργεοτελεστής, ὁ, Theoph.

To be a hierophant, ἱεροφαντέω, Luc.

The office of hierophant, ἱεροφαντία, ἡ, Plat.

High, ἡνεμόεις, εσσα, εν (of cities or trees), Hom.; ἀμαιμάκετος, ον (of a mast), Hom.; αἰπός, ή, όν (of cities, or any thing situated on a height), Hom.; αἰπήεις, εσσα, εν, Hom.; αἰπεινός, ή, όν, Hom.; αἰπύς, εῖα, ύ, Hom.; μετέωρος, ον (poet. μετήορος, ον, Hom.), Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἠλῐβᾰτος, ον, esp. of mountains or rocks (of the throne of Jupiter, Ar.), Omn. poet., Xen.; ἀκρόπολος, ον, Hom.; ᾎκρος, α, ον, Omn.; ὑψηλός, ή, όν, Omn.; ὑψηρεφής, ές (of a house), Hom.; ὑψερεφής, ές (of a house), Hom., Ar.; ὑψῐζύγος, ον (of Jupiter on a high throne), Hom., Hes.; ὑψῐκομος, ον (of trees), Hom., Hes., Eur.; ὑψῐπέτηλος, ον (of trees), Hom.; ὑψῐ'κρημνος, ον (of a rock or city on a rock), Hom., Æsch.; ὑψόροφος, ον (of a house), Hom.; ὑψῐμέλᾰθρος, ον (of a house), h.; μεταχρόνιος, α, ον (sometimes ος, ον), Hes.; ὑψιμέδων, οντος, ὁ, only masc. (prop. of the gods, but also of a hill), Hes., Pind.; ὑψῐκᾰ́ρηνος, ον (of a tree), h.; ὑψῐκέρας, only in acc. fem. -ᾶτα (of a rock), Pind.; ὑψῐλόφος, ον (of a rock), Pind.; ὑψῐπεδος, ον (of a house, city, etc.), Pind.; ὑψῐ-πυργος, ον (of cities, also of hopes), Simon., Æsch., Soph.; αἰπύνωτος, ον, Æsch.; ἀστρογείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μετάρσιος, α, ον, and ος, ον (in the air), Trag., Ar.; ὀρθόκρᾱνος, ον, Soph.; πυργώδης, ες, Soph.; αἰθέριος, α, ον, and ος, ον (in the air), Eur.; ὑψῐγυιος, ον (of a grove), Pind.; ὑψῐβᾰτος, ον (of any place), Pind., Soph.; ὑψηλόκρημνος, ον (of a tree), Æsch.; ὑψῐγένητος, ον, Æsch.; ὑψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ (of a tree or a horse), Eur., Plat.; ἐπήορος, ον (in the air, etc.), Ap. Rh.; ὑψηλοφυής, ές, Theoph.

High (of price), πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom. and acc. sing. masc. and neut. borrowed from πολλός, Xen., Oratt.; [πολυτίμητος, ον, Ar.]

[*To charge a high price*, *charge high*, πλειστηριάζω, Lys.]

High (as a musical note), ὀξύς, εῖα, ύ, Plat.

Very high, περῐμήκετος, ον (of a tree), Hom.; περιμήκης, ες, Hom., Ap. Rh.; ὑπερμήκης, ες, Hdt.; ὕπερ-ύψηλος, ον, Xen.

With high action (of a horse, high trotting), ἀερσῐπους, -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κῦδρός, ά, όν, Xen.

With high horns, ὑψῐκερως, ὁ καὶ ἡ, gen. ω, Hom., Soph.

Flying high, ὑψῐπέτης, ου, Hom., Pind., Soph.

With a high voice, ὑψόφωνος, ον, Hipp. *Vid.* Shrill.

High, adv. (on high), ὕψι, Hom., Ap. Rh.; ὑψόσε, Hom.; ὑψόθι, Hom., Ap. Rh.; ὑψοῦ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ὑψοῖ, Sapph.; superl. ὑψοτᾰ́τω, Bacchyl.; ἄνεκάς, Pind., Ar.; ἄνω, compar. ἀνωτέρω, superl. ἀνωτᾰ́τω, Omn.; ἄνᾰβᾰ́δην, Ar.

From on high, ὑψόθε or -θεν (and simply on high), Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat.; ἄνωθε or -θεν, Pind., Æsch., Thuc., Plat.

To be placed on high, ἐξαρτάομαι, pass., Ar., Thuc.

High-born, εὐηγενής and ἠΰγενής (Hom., h.), poet. for εὐγενής, ές, Omn.; ἄγαυός, ή, όν, Hom., Pind. *Vid.* Noble.

Higher, ὑπέρτερος, α, ον, Hom., Pind., Soph.; ὑψίων, ον (ῐ Att., ῑ elsewhere), Pind.; ὑψίτερος, α, ον, Theoc.

The barbarians occupy higher ground, καταλαμβάνουσι χωρίον ὑπερῤέξιον οἱ βάρβαροι, Xen.

The higher classes, οἱ βελτίονες, opp. to ὁ δῆμος, Xen.

HIGHEST, ὑπέρτατος, η, ον, Omn. poet.; ὑπερώτατος, η, ον, Pind.; ὕπατος, η, ον, Omn. poet., Dem.; ὕψιστος, η, ον, Pind., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἔσχατος, η, ον, Pind., Soph.; ἀνώτατος, η, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Highest of all, πανυπέρτατος, η, ον, Hom., Arist.

Nearly the highest, ὕπακρος, ον, Plat.

Highest in the city, ὑψίπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, of persons, Soph.

[*A higher degree, the highest degree* (of any thing), τὸ πλεῖον, τὸ πλεῖστον, c. gen., Hdt.]

To go to the highest air, ἐξακρίζω αἰθέρα, Eur.

He reached the highest point in deeds of blood, αἱμάτων ἐπήκρισε (from ἐπακρίζω, no mid. or pass.), Æsch.

HIGH-FLOWN, πτεροδόνητος, ον, Ar.

HIGHLY—*too highly*, ὑπέρφευ (of thinking), etc., Æsch.

To speak more highly of, μειζόνως λέγω, Plat.

HIGH-MINDED, μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μεγάθῡμος, ον, Hom., Hes., Dem.; ὑψιφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Hdt., Dem., Arist.; αἰπύμητης, ου, ὁ, only masc., Æsch.; ὑψηλόφρων, ὁ καὶ ἡ, Plat.; ὑψηλόνους, ὁ καὶ ἡ, Plat.; ὀρθός, ή, όν, Plat. *Vid.* MAGNANIMOUS.

To be high-minded, μεγαφρονέω, only act., Hom., Soph.

HIGHNESS (of voice), ὀξῦτης, ητος, ἡ, Plat.

HIGH-SOUNDING, κελάδεινός, ή, όν, Pind.; τρῐπηχυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. εος, etc., answering to Horace's *sesquipedalis*, Crates.

HIGH-THUNDERING, ὑψῐβρεμέτης, ου, only masc., Hom.

HIGHWAY, Α, ὁδός, ἡ (sometimes in Hom. οὐδός), Omn.; [ἀμαξήρης τρίβος, Eur.; ἀμαξιτός, ἡ, Hom., Hdt., etc.] *Vid.* ROAD, WAY.

HIGHWAYMAN, Α, ὀδοῦρος, ὁ, Soph., Eur. *Vid.* ROBBER.

HILARIOUS, τερπνός, ή, όν, Anac. *Vid.* MERRY.

HILARITY, γηθοσύνη, ἡ, Hom., h., Ap. Rh. *Vid.* MIRTH, JOY.

HILL, Α, θρωσμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; κλίτύς, ὕος, ἡ (in acc. κλιτύν, Hom., ῦν Att., acc. pl. κλιτῦς, Hom.), Hom., Soph., Eur.; κολώνη, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὀφρύς, ύος, ἡ, Hom., Pind.; πάγος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Isoc.; λόφος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄκρα, ἡ, Hom., Soph., Thuc.; κολωνός, ὁ, Hes., h., Hdt., Ap. Rh.; ὄχθος, ὁ, h., Pind., Trag., Hdt.; μαστός, ὁ, Pind., Xen.; κρημνός, ὁ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; βουνός, ὁ, Æsch., Hdt.; ὀφρύη, ἡ, Eur., Hdt.; γήλοφος, ὁ, Xen. (also γεώλοφος, ὁ); γεώλοφον, τό, Theoc.; κλίτος, τό, Ap. Rh.

The sides of or *dells in a hill*, πτύξ, πτῠχός, usu. in pl., Hom., h.; πτῠχή, ἡ, only in pl., Pind., Soph., Eur.

Built on a hill, ὀφρυόεις, εσσα, εν, Hom.

Dwelling on the hills, frequenting the hills, ὄκραῖος, α, ον, Eur.; κρημνοβάτης, ου, only masc., Anth.

[*Down hill*, κατὰ πρανοῦς, Xen.]

[*Surrounded by hills*, περίβουνος, ον, Plut.] *Vid.* TO DIVERSIFY.

HILLY, βουνίς, ῖδος, ἡ, only fem., Æsch.; ὀχθηρός, ά, όν, Euphor.; ρημνώδης, ες, Thuc.

HILT, Α, καυλός, ὁ, Hom.; κώπη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; λάβη, ἡ, Alcæ., Dem.; ἐγχειρίδιον, τό, Theoph.

Having a hilt, κωπήεις, εσσα, εν, Hom.

Held by the hilt, αὐτόκωπος, ον, Æsch.; πρόκωπος, ον, Æsch., Eur.

Holding one's sword by the hilt, πρόκωπος, ον, Æsch.

Up to the hilt, ἐπῐκωπος, ον, Ar.

HIMSELF, αὐτός, αὐτή, αὐτό, Omn.

Of himself, οὗ, masc. and fem., not neut., poet. (not Att.) ἕο, εἷο, dat. οἱ, poet. ἕοι, acc. ἕ, poet. ἕε, no dual or pl., oftener joined with αὐτός (as, οἱ αὐτῷ, to himself, Hom.), Omn.; ἑαυτοῦ, -τῆς, -τοῦ, etc., and contr. αὐτοῦ, -τῆς, -τοῦ, etc., Omn. post Hom.

(He did it) *of himself* (i. e., without having received orders), ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης, Thuc.

By himself (i. e., without assistance), ἀφ' ἑαυτοῦ, Isæ., Dem.

HIND, Α, κεμάς, ἄδος, ἡ, Hom., Call. *Vid.* DEER.

A hind (i. e., countryman, q. v.), ἀγρότης, ου, ὁ, Hom., Eur.

A hind (i. e., bailiff or steward, q. v.), ἄγρονόμος, ὁ, Plat.

HINDER, *hind*, ὀπίσθιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Xen.; ὀπισθίδιος, α, ον, Call.; οὐραῖος, α, ον, Theoc.; [ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθε or -θεν, Hom., Xen.: *the hind legs* (of a horse), σκέλεα ὀπίσθια, Hdt.; τὰ ὄπισθεν, Xen.; *the hinder parts* (of any thing), τὰ ὄπισθε, Hom.; τὰ ὀπίσθια, Arist.; τὰ οὐραῖα, Eur.]

HINDER, TO, δέω, fut. δήσω, perf. pass. δέδεμαι, c. gen. of the matter in which (this and all the following words have acc. pers., and generally, if the person is omitted, they admit acc. rei), Hom.; κατᾰδέω, c. acc. rei, Hom.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλάβην, c. gen. rei, Hom., Æsch., Eur.; πλάζω, πλάγξω, sine cas. rei, Hom.; τρέπω, perf. act. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Hom., Hes.; παύω, Hom., Thuc.; καταπαύω, Hom., Æsch.; ἔχω, fut. ἕξω or σχήσω, imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, c. τοῦ μή and infin., Hom., Pind., Eur., Xen.; πεδάω, Hom., Pind., Plat., Ap. Rh.; εἴργω, in Hom. usu. ἔέργω, aor. 2 in Trag. εἶργᾰθον, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen., c. infin., c. μή and infin., c. τὸ μή and infin., c. τοῦ μή and infin., c. ὥστε μή and infin., Omn.; προσέργω, Hom.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. τὸ μὴ οὐ and infin., Hom., Æsch.; ἐρῦκω, aor. 2 ἠρύκᾰκον (not Att.), poet. infin. ἐρῦκακέειν, c. infin. or c. μή and infin., or c. gen., Hom., Pind., Trag.; κωλύω (ῡ, but sometimes ῠ before a vowel), fut. mid. in pass. sense, sometimes c. gen. rei, c. ἀπό and gen., c. infin., c. τό and infin., c. τοῦ and infin., c. μή and infin., c. ἐν and dat., Pind., Hdt., Omn. Att.; κᾰτερητύω, Soph.; κᾰτᾰκωλύω, Simon., Ar., Xen., Dem.; ἀποκωλύω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀποτρέπω, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; ἀφαιρέομαι, aor. 2 ἀφειλόμην, c. infin. or c. μή and infin., Pind., Soph.; διακωλύω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἀφίστημι, and in pres. act. also ἀφιστάνω, not in aor. 2, or perf., or pluperf., c. gen., c. infin., etc., Eur., Thuc., Call.; ἐμποδίζω, c. acc. pers. or c. dat., c. πρός and acc. rei, or c. μή and infin., or τοῦ and infin., etc., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐξείργω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπέχω, Soph., Dem.; ἐπῐκωλύω, c. dupl. acc., Soph., Thuc.; κᾰτείργω, Eur.; ἀντῐκόπτω, sine cas. (as a foul wind does), Xen.; ἀντῐκρούω, c. dat. or c. acc., Thuc., Plat.; ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀποπαύω, Hdt., Xen.; ἐνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., c. dat. pers. or c. dat. rei, Thuc., Plat., Dem.; κολούω, Plat.; οὐκ ἐάω—*every one hinders*, οὐδεὶς ἐάω (imperf. εἴων, fut. ἐάσω, etc.), Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO PREVENT, and SYN. 94, 304.

But what, said he, hinders them from joining us? Τί δ' ἐν μέσῳ, ἔφη, ἐστὶ τοῦ συμμίξαι; Xen.

There is nothing to hinder me from saying, φθόνος οὐδεὶς λέγειν, Plat.

He knew that it would hinder him from providing for the safety of the whole, ᾔδει ὅτι ἀσχολίαν παρέξει τῆς τῶν ὅλων σωτηρίας ἐπιμελεῖσθαι, Xen., so Plat.

One must hinder, εἰρκτέον, Soph.; κωλυτέον, Xen.; διακωλυτέον, Plat.; οὐκ ἑᾰτέον, Eur.

Calculated to hinder, κωλῡτῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.

HINDERANCE, Α, or HINDERING, κώλῦμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen., Plat.; διᾰκώλῦμα, τό, c. τοῦ and infin. rei, Plat.; ἀνακωχή, ἡ, Thuc.; κωλύμη, ἡ, Thuc.; κώλῡσις, εως, ἡ, Plat.; ἀντῐκρουσις, εως, ἡ, Ar.; ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἐμποδισμός, ο, Arist.

A means of hindering, ἀποτροπή, ἡ, Thuc.

In a hindered manner, with hinderance, ἰσχομένως, Plat.; ἐμποδιζομένως, Plat.

HINDERER, Α, ἄπερωεύς, ὁ, Hom.; κωλῡτής, οῦ, ὁ, Thuc.; διακωλῡτής, ὁ, Hdt., Plat.

HINDERING, ἐμπόδιος, ον, c. dat. pers., c. gen. rei, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐμποδιστῐκός, ή, όν, Arist.

Hindering, adv., ἐμποδών, c. dat., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.

HINDMOST, πῡμᾶτος, η, ον, Hom.; ὀπίστατος, η, ον, Hom.

HINGE, Α, θαιρός, ὁ, Hom.; στροφεύς, έως, ὁ (prop. a socket in which the door turned), Ar.; στρόφιγξ, ιγγος, ὁ (prop. a pivot in the socket, στροφεύς), Theoph.

The hinge of a fish's shell, γίγγλῡμος, Arist.

HINT, Α (dropped casually in a conversation on another subject), πᾰρεμβολή, ἡ, Æschin.

To implicate by hints, πᾰρᾰδηλόω, Dem.

To drop as a hint (foreign to the subject spoken of), παρεμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æschin.

HINT AT, TO (give a hint of), ὑποσημαίνω, Plat.; ὑπαινίσσομαι, mid., fut. -ίξομαι, no pass., Dem.

HIP, THE, ἰσχίον, τό, Hom.; προχῶναι, αἱ, Archipp.; ὑποκώλιον, τό, Xen.

[*The hip socket*, ἄλεισον, τό, Ath.]

[*One who has dislocated the hip*, ὀσφυῆξ, ῆγος, ὁ, ἡ, Poet. fragm.]

[*Without hips*, ἀνίσχιος, ον, Arist.]

HIP-DISEASE. *Vid.* SCIATICA.

HIPPOCENTAUR, Α, ἱπποκένταυρος, ὁ, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* CENTAUR.

HIPPOPOTAMUS, Α, ἵππος ποτᾰμιος, ὁ, Hdt., Arist.

HIRE, μισθός, ὁ, Omn.; μισθοφορά, ἡ, Ar., Thuc., Dem. *Vid.* WAGES, and SYN. 327.

Without hire, ἄμισθος, ον, Æsch. Soph., Dem.

Without hire, adv., ᾄμισθί, Eur., Dem.

[*For hire*, ἐπὶ μισθῷ, Hdt.; *μισθοῦ ἕνεκα*, Xen.; *a serving for hire*, μισθαρνία, ἡ, Dem.]

HIRE, TO, *μισθόομαι*, mid., also in pass., Omn. Att. prose, c. acc. pers. gen. of price; *προσμισθόομαι*, Thuc., Dem.; *συνωνέομαι*, mid. (pass. also used, but not in this sense), esp. of hiring troops, Hdt.; *μισθῷ πείθω*, Thuc.

To employ as hired (to pay wages to), *μισθοδοτέω*, sine cas. or c. dat., Xen.

To spend in hiring, *καταμισθοφορέω*, Ar., Æschin.

One must hire, *μισθοφορητέον*, Thuc.

HIRED, *μισθωτός*, ή, όν, Hdt., Thuc.; *ἔμμισθος*, ον, Thuc., Plat.; [*μίσθιος*, α, ον, Plut.] *Vid.* SYN. 258.

To be hired, to serve for hire, to receive as hire, *μισθοφορέω*, Ar.

What may be hired, *μισθώσιμος*, η, ον, Lex ap. Dem.

HIRELING, A (fem.), *ἐργάτις*, ΐδος, ἡ, Pind.; (as adj.), *μισθωτός*, ή, όν, Hdt. *Vid.* SERVANT, MERCENARY.

HIRER, A, *μισθωτής*, οῦ, ὁ, Isæ.

HIRING, A, *μίσθωσις*, εως, ἡ, Plat., Lys.

HIS, HERS, ITS, THEIRS, etc., *σφός*, ή, όν, Hom., Hes.; *σφέτερος*, α, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Xen., Plat.; *ἑός*, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Theoc.; *ὅς*, ἥ, ὅν (not used for *their*), Omn. poet.

HISS, A, or HISSING, *κλαγγή*, ἡ, Æsch.; *ἰάχημα*, *ατος*, *τό* (ᾱχ in the only places where the word is used, but in *ἰαχέω* and *ἰαχή* the Trag. use ᾰχ), Eur.; *σιγμός*, ὁ, Arist.; *σῖξις*, εως, ἡ (esp. of hot iron in water), Arist.; *ῥοῖζος*, ὁ *καὶ* ἡ, Ap. Rh.

HISS, TO, *ἰάχω*, rare except in pres. and imperf. act. (as hot iron in water), Hom.; *σίζω*, rare except in pres. and imperf. (of a pot on a fire, or any thing being fried), Hom., Ar.; *ῥοιζέω*, poet. imperf. also *ῥοίζασκον*, Hom., Hes., Ap. Rh.; *συρίζω*, fut. *συρίξω*, oftener *-ομαι* (in Dem. the pres. is written *συρίττω*), used gen. and also esp. of hissing at an actor, Æsch., Ar., Plat., Dem., Æschin.

To hiss off, *ἐκσυρίττω*, Dem.

To be hissed off, *ἐκπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έπεσον*, perf. *-πέπτωκα*, Plat., Dem.; *ἐκρίπτομαι*, pass., aor. 2 *-ερρίφην*, Æschin.

HISTORIAN, A, *λόγιος*, ὁ, Pind., Hdt.; *λογοποιός*, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; *λογογράφος*, ὁ, Thuc., Xen.; *συγγραφεύς*, ὁ, Xen., Plat.

The historian's art, ἡ *λογοποιϊκή*, Plat.

HISTORY, *ἱστορία*, ἡ, Hdt.; *λόγος*, ὁ, Hdt., Xen.; *συγγραφή*, ἡ, Thuc.

To write history, *συγγράφω*, Thuc.

HIT, A, *βολή*, ἡ, Hom.; *βλῆμα*, *ατος*, *τό*, Hdt. *Vid.* BLOW.

HIT, TO, *τύπτω*, fut. *τύψω* (also in Ar. *τυπτήσω*), perf. pass. *τέτυμμαι* (not *τετύπτημαι*), etc., Omn.; with any thing thrown, *βάλλω*, no aor. 1, perf. *βέβληκα*, Hom., Soph., Xen.; *τυγχάνω*, fut. *τεύξομαι*, aor. 1 *ἐτύχησα* (not Att.), aor. 2 *ἔτυχον*, perf. *τετύχηκα*, c. gen., sometimes also in Hom. c. acc., esp. when the object is living, sometimes (esp. in the sense *to hit the mark*) sine cas., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; *οὐτάζω*, Hom. *ἀντιάω*, fut. *-άσω* (of the arrow which hits), c. gen., Hom.; *ϑηρεύω*, Pind.; *ϑηράω*, fut. *-άσω*, Æsch. *Vid.* To STRIKE, and SYN. 385.

To hit the mark (metaph., i. e., be right in one's conjecture, etc.), *κῦρέω*, only act., sine cas., Æsch., Soph.

I consider that, speaking highly of them, I have hit the mark, Ἔλπομαι *μέγα εἰπὼν τυχεῖν ἄντα σκοποῦ*, Pind.

Whom did you ever see before hit the mark so truly? *τίνα εἶδες ἤδη . . . οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα*; Hdt.

[*To hit hard* (in speaking), *παίω*, Ar.]

Hitting the mark, *ἐπίσκοπος*, ον, c. gen., Æsch.

HITHER, *τόδε*, Hom.; *δεῦρο τόδε*, Hom.; *ἐνθάδε*, Omn.; *ἐνταυθοῖ* (only with *κεῖσο* or *ἧσο*, "*come hither and sit down*"), Hom.; *ἐνταῦθα*, Omn.; *ἐνταυθί*, Ar.; *ὧδε*, Hom., Soph., Theoc.; *δεῦρο*, Omn.; *δευρί*, Ar., Dem., Æschin.; *μέχρι δεῦρο*, Plat.; *μέχρις ἐνταῦθα*, Xen.; [and by pron. *ὅδε*, *ἥδε*, *τόδε*, as, *from what land hast thou come hither?* *ὅδ' ἐκ τίνος γῆς . . . ἦλθες*; Eur.]

The expedition hither, ἡ *δεῦρο στρατεία*, Xen.

Hither and thither, *ἔνθα καὶ ἔνθα*, Hom.

[*Now hither, now thither*, *ἄλλην καὶ ἄλλην*, Plat.]

Come hither, *δεῦρο*, used both as sing. and pl., sometimes also pl. *δεῦτε*, Hom., and once in Eur.

HITHERTO, *δεῦρο*, sometimes c. gen., Soph., Eur.; *μέχρι δεῦρο*, *μέχρι τοῦ δεῦρο*, Thuc., Plat.; *μέχρι τούτου*, Hdt., Xen.

HIVE, A, *σίμβλος*, ὁ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; *σμῆνος*, *τό*, Plat., Arist.; *κέδρος*, ἡ (lit., a box of cedar to hold bees), Theoc.

Belonging to a hive, *σιμβλῆιος*, η, ον, Ap. Rh.

To strip a hive of its honey, *βλίττω*, fut. *βλίσω*, only act., sometimes c. acc., Soph., Ar., Plat.

[HO! *ho there!* *ὠή*, Æsch., Xen.]

HOAR, *λευκός*, ή, όν, Hom., Tyrt., Soph. *Vid.* HOARY, GRAY.

Hoar-frost, *στίβη*, ἡ, Hom.; *πᾰ́χνη*, ἡ, Hom., Æsch., Xen., Plat., Ap. Rh.; *πηγάς*, *ἄδος*, ἡ, Hes.; *δροσοπάχνη*, ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 399.

HOARD, TO, *ἀποτίθημι*, aor. 1 *-έθηκα*, perf. *-τίθεικα*, aor. 1 pass. *-ετέθην*, etc., Hom., Xen., Plat., Dem.; *ϑησαυρίζω*, Soph., Hdt., Xen., Plat.; *κατορύσσω*, Dem. *Vid.* To LAY UP.

To be hoarded, *κεῖμαι*, pass., imperf. *ἐκείμην*, fut. *κείσομαι*, no other tenses, Hom., Eur., Hdt., Thuc.

HOARD, A, *ϑησαυρός*, ὁ, Hes., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen. *Vid.* STORE.

HOARINESS, *πολιότης*, ητος, ἡ, Arist. *Vid.* GRAYNESS.

HOARSE, *κερχᾰλέος*, α, ον, Anth.; *κερχνώδης*, ες, Hipp.; *βραγχᾰλέος*, α, ον, Hipp.; *βραγχώδης*, ες, Hipp.; *βραγχός*, ή, όν, Anth.

Rather hoarse, *ὑπόβραγχος*, ον, Hipp.; *ὑποκερχᾰλέος*, ον, Hipp.

To be hoarse, *κέρχομαι*, pass. (of the voice), Hipp.

HOARY, *λευκός*, ή, όν, Hom., Tyrt., Soph.; *πολιός*, ά, όν, and *ός*, όν, Hom., Hes., Pind., Trag., Plat., Lycurg., Æschin. *Vid.* GRAY.

Hoary-headed, *πολιοκρόᾰφος*, ον, Hom., Hes.

With hoary eye-brows, *λευκόφρυς*, υος, ὁ *καὶ* ἡ, Orac. ap. Hdt.

HOBBLE, TO, *προσπταίω*, Ar. *Vid.* TO BE LAME.

To hobble (i. e., to tie or clog the legs), *ἐμποδίζω*, Hdt.

HOBBLES, *κᾰλοπέδῐλα*, *τά*, Theoc.

HOBGOBLIN, A, *μορμολῡ́κειον*, *τό*, Ar.; *μορμώ*, gen. *όος*, contr. *οῦς*, ἡ, Ar., Theoc.; *μορμών*, *ῶνος*, ἡ, Xen.

HOD, A, *ἀγγεῖον*, *τό*, Thuc.

HOE, TO, *σκάλλω*, only pres. act., Hdt., Arist.; *σκᾰλεύω*, Ar.; *ἐκσκᾰλεύω*, Ar.

[*To hoe* or *dig around*, *ἀμφιλαχαίνω*, Hom.]

One who hoes, *σκᾰλεύς*, ὁ, Xen.

Not hoed, *ἄσκᾰλος*, ον, Theoc.

HOEING, A, *σκάλσις*, εως, ἡ, Theoph.; *σκᾰλῐσίς*, -εως, ἡ, Theoph.; *ὅσκαλσις*, εως, ἡ, Theoph.

HOG, A, *σίᾰλος*, ὁ, and *σῦς σίᾰλος*, Hom. *Vid.* PIG.

A hogged mane, *διατετιλμένη φόβη*, Soph.

HOIST, TO, *αἴρω*, and poet. (also Trag. in chor.) *ἀείρω*, with the regular tenses from each pres., perf. act. rare, Omn.; [*ἀνερύω*, in tmesis, Hom.] *Vid.* To RAISE.

HOLD, TO, *ἴσχω*, only pres. and imperf., Hom., Trag., Xen.; *ἕξω*, imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω*, and, more usu. in this sense, *σχήσω*, no aor. 1, aor. 2 *ἔσχον*, infin. *σχεῖν*, part. *σχών*, etc., and poet. (including Trag.) *ἔσχεθον*, perf. *ἔσχηκα* (rare, and not in Hom. or Trag.), aor. 1 pass. *ἐσχέθην*, Omn.; *κατέχω*, Hom., Eur., Xen.; *ἐνέχω*, esp. in pass., Soph., Hdt., Xen., Plat.; *βαστάζω*, fut. *-άσω*, but aor. 1 pass. *ἐβαστάχθην*, Pind., Soph., Eur.; *ὀχμάζω*, Eur.; *ἀντιλάζομαι*, and *-ῦμαι*, only pres. and imperf., c. gen., Eur.; *ἀντιλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έλᾰβον*, perf. *-είληφα*, Eur.

To hold fast, *πιέζω*, Hom.

To hold (i. e., cling to), *ἔχομαι*, mid., c. gen., Hom., Theoc.

To lay hold of, *ἅπτομαι*, only mid. in this sense, c. gen., sometimes (but rarely) c. acc., Hom., Soph., Thuc., Xen., Call.; *προσάπτομαι*, Plat.; *ὀρέγνῡμαι* and *ὀρέγομαι*, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. gen., Hom., Eur.

To hold in or *lay hold of with one's right hand*, *ἐνδεξιόομαι*, mid., Eur.

[*To hold in* (chariot and horses), *ἀνοκωχεύω*, Soph.] *Vid.* To CHECK.

To hold (a meeting, games, etc.), *ποιέω*, Hdt., Thuc., Xen.

To hold (a meeting) *before, previously to*, *προϋφαιρέω*, aor. 2 *προϋφεῖλον*, c. *πρίν* and infin., Æschin.

To hold (i. e., to contain), *χανδάνω*, fut. *χείσομαι*, aor. 2 *ἔχᾰδον*, perf. *κέχανδα*, no other tenses, Hom., Ar., Theoc.

To hold against, *ἀντερείδω*, c. dat., Eur.; *ἀντέχω*, c. acc. et gen., Soph.

To hold back, *ἐπέχω*, and in pres. *ἐπίσχω*, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *ἰσχᾰνάω*, only pres. and imperf., Hom.; *ἰσχάνω*, only pres. and imperf., Hom., Hes.; *κᾰτέχω* and *κᾰτίσχω*, sometimes c. *μή* and infin., Omn.; *κᾰτισχᾰ́νω*, Hom.; *ἀνοκωχεύω*, Hdt. *Vid.* To RESTRAIN.

To hold back (corn), *refusing to sell*, *ἀναρπάζω*, fut. *-άσω* and *-άξω*, Lys.

To be held back, *ἐνίσχομαι*, pass., Hdt., Ap. Rh.

To hold before, *προέχω*, often contr. *προύχω*, also pres. *προΐσχω*, in mid. "*before one's self*" (as a mirror to look in, a shield for defense, etc.)

Hom., Ar., Hdt., Xen., Theoc., Ap. Rh.; so προκάτέχομαι, mid., h.; ἀντέχω and ἀντίσχω, c. gen. or c. dat. of the thing before which, Hom., Soph.; προβάλλομαι, mid., "*before one's self*," no aor. 1 nor perf., Ar., Xen., Dem.; so προσχέθομαι, mid., Theoc.

To hold before as a veil, προκάλύπτω, Eur.

To hold out (so as to offer, etc.), ὀρέγνῦμι, and ὀρέγω, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; πάρεχω, Hom.; ἐπέχω, Hom., Eur., Plat.; προτείνω (lit. and metaph., one's hand, hopes, promises, pretexts, etc.), Trag., Xen., Dem.; προτίθημι, aor. 1 προέθηκα, sometimes contr. προύθηκα, Soph.; ὑποφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Soph.; ὑποτείνω, c. acc. of the thing held out, dat. of him to whom, Isoc., Dem.; ἐπάνατείνω, Xen.; προσείω, perf. pass. -σέσεισμαι, esp. of threats, Thuc., ἐπαρτάω, Dem., Æschin.

To hold out hopes, ἐλπίδας ὑπισχνέομαι (aor. 2 ὑπεσχόμην), Dem.

To hold out in return, ἀντιπροτείνω, Xen.

To hold out against, ἀντέχω, and ἀντίσχω, sine cas. or c. dat., or c. πρός and acc., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; προσίσχω, Eur., Hdt.; ὑπέχω, Soph., Eur., Thuc., Dem.; περιφέρω, sine cas., Thuc.; πάρατείνομαι, pass., c. dat., *to the last*, εἰς τοὔσχατον, Thuc.

To hold over (esp. as a defense), ὑπερέχω, and poet. ὕπειρέχω, c. acc. of the thing held, c. gen. or c. dat. of the thing over which, Hom., Theogn., Æsch., Ar.; ὕπερτείνω, c. gen. of the thing over which, Eur.

To hold out (i. e., suffice, q. v.), ἀντέχω, sine cas., Hdt.

To hold up, ἄνέχω, and -ομαι, mid., esp. in aor. 2 mid. part. ἀνασχόμενος, Hom., Eur., Dem., Theoc.; ἄνέλκω, imperf. -εἵλκον, fut. -ελκύσω (esp. of holding up scales, but also generally), Hom., Ar.; ἄνατείνω, Pind., Xen.; ὕπολαμβάνω (esp. a stumbling horse), Xen.

And when it held up (of the weather), ἐπεὶ δ' ἀνέσχε, Xen.

To hold up near, πάρανίσχω, sine cas., Thuc.

To hold under, ὕπέχω, Hom., Ar., Hdt.; ὑποϊσχάνω, Ap. Rh.

To hold together, σῦνέχω, also with perf. part. συνοχωκώς, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen., Plat., Dem.

To be held fast, προσέχομαι, pass., c. ὑπό and gen. of that by which, Eur.

To catch by holding under, ὑποίσχομαι, mid., Ap. Rh.

It holds good through the whole, δι' ὅλου πάρακολουθεῖ, Xen.

Hold! ἴσχεο, Hom.; [(to rowers to stop), ὠπόπ, Ar.]

Held out (as a spear, etc.), ὀρεκτός, ή, όν, Hom.; προτενής, ές, Ap. Rh.

Held fast, κάτοχος, ον, Æsch.

Holding fast, ἕκτωρ, ορος, only masc., Sapph.

Hold, a (any thing to take hold of), λάβη, ή, lit. and metaph. (i. e., a hold or cause for saying, a hold over, etc.), Ar., Plat., Dem.; συλλάβή, ή, Æsch.; ἀντίλάβή, ή, Thuc.; ἀντίληψις, εως, ή, Xen.

That the hand might slip off, and not have any hold, ὕπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χείρ, Thuc.

The hold of a ship, ἄντλος, ὁ, Hom., Eur., Ar.; ἀντλία, ή, Soph., Ar.; κοίλη, ή, Theoc.; κοίλη ναῦς, Hdt., Xen.

Holding, a—*a holding out* or *forth*, ὄρεγμα, ἄτος, τό, Æsch.

[*A holding back*, ἀνοχή, ή, Xen., Dem.; *a holding fast*, ἅνθεξις, εως, ή, Plat.]

Hole, a, χειά (of serpents), ή, Hom., Pind.; τρώγλη, ή, h., Arist.; τρῆμα, ἄτος, τό, Ar., Plat.; τρήμη, ή, Ar.; τρῆσις, εως, ή, Arist.; ὀπή, ή, Ar.; τρῦπημα, ἄτος, τό, Ar., Eupol.; εἰλεός, ὁ, Theoc. *Vid.* Syn. 249.

A hole dug in the ground to plant a tree in, γῦρος, ὁ, Theoph.

A small hole in a shield to see through, κέγχρωμα, ἄτος, τό, Eur.

With many holes, πολυωπός, όν, Hom.; πολῦτρητος, ον, Hom.; ζᾶδηλος, ον, for διάδηλος, Alcæ.; ἀμφιτρής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.

To make a hole in, διατετραίνω, fut. -τετρἄνῶ and -τρήσω, Ar., Hdt. *Vid.* To pierce.

To live in holes, τρωγλοδύω, only in pres. part. act., h.; τρωγλοδῦτέω, only act., Ar.

Living in holes, τρωγλόδῦτος, ον, Arist.; τρωγλοδῦτικός, ή, όν, Arist.

A liver in holes, τρωγλοδῦτης, ου, ὁ, Hdt.

[Holidays, ἄπρακτοι ἡμέραι, Plut.; ἑορτή, ή, Hdt., Xen.; *without holidays*, ἀνεόρταστος, ον, Democr.; *to keep holidays*, ἑορτὰς ἑορτάζω, πανηγύρις πανηγυρίζω, ποιέομαι, Hdt., etc.]

Holily, εὐαγέως (ἄ if it is not a trisyll.), h.; ἰρωστί, Anac.; ὁσίως, Eur., Thuc., Plat.

Holiness, ὁσιότης, ητος, ή, Xen., Plat.; [ἁγιότης, ητος, ή, N. T.] *Vid.* Syn. 15.

[*Holiness* (as title of a patriarch or bishop), ἁγιωσύνη, ή, late Eccl.]

Hollo! ὠή, Æsch., Eur., Xen.

Holloo, to (so as to be heard), γέγωνα, infin. γεγωνεῖν, part. γεγωνώς, also imper. γέγωνε, γεγωνείτω, and aor. 1 infin. γεγωνῆσαι, imperf. γεγώνευν, for ἐγεγώνευον (Hom.), Hom., Æsch., Eur.; γεγωνίσκω, only pres. act., Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* To shout.

Hollow, γλἄφῦρός, ά, όν, Hom., Pind.; κοῖλος, η, ον, Omn.; κολιογάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; κοιλωπός, όν, Eur.; ἔγκοιλος, ον, Plat.; ἀγγειώδης, ες, Arist.

Hollow (of sound), καρφἄλέος, α, ον, Hom.; σομφός, ή, όν, Theoph.

Hollow (as a road; also as the appearance of a hungry man), λἄγἄρός, ά, όν, Ar., Xen.

Hollow, a, κόλπος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; γύἄλον, τό, Hom., Hes., Trag.; κεῦθος, τό, Omn. poet.; γλἄφύ, τό, Hes.; κεῦθμα, ἄτος, τό (only a hollow in the earth), Theogn.; κευθμών, ῶνος, ὁ (of mountains, etc.), Pind., Eur.; κῦτος, τό, Æsch., Ar.; γωλεός, ὁ, Arist.

Lying in a hollow, κητώεις, only in fem. κητώεσσα (epith. of Lacedæmon), Hom.; κοιλόπεδος, ον, Pind.

The hollow of the hand, θέναρ, ἄρος, τό, Hom.

To be of a hollow look (as a famished man), λἄγἄρίζομαι, mid., Ar.

Hollow out, to, βἄθύνω, Hom.; γλῦφω (esp. of hollowing out a ship), Ar.; κοιλαίνω, Hdt., Theoc.; ἐγκοιλαίνω, Hdt.

Hollowness, κοιλότης, ητος, ή, Arist.

Holm, a, or Holm-oak, πρῖνος, ή, Hes., Ar., Xen., Theoc.; πρῖνῖδιον, τό, Ar.

Of holm-oak, πρίνῖνος, η, ον, Hes.

Like holm-oak (esp. as hard), πρῖνώδης, ες, Ar.

[Holocaust, ὁλόκαυτον, τό, and ὁλοκαύστωμα, τό, LXX.]

[*To offer up a holocaust*, ὁλοκαυτέω, Xen.]

Holy, ἅβροτος, η, ον, and ος, ον (only of things), Hom., Soph.; ἀμβροτος, η, ον, and ος, ον, the latter more usual (of persons and things), Hom., Pind., Soph.; ἀμβρόσιος, α, ον, and ος, ον (usu. of things, rarely of persons), Omn. poet.; ἠγἄθεος (only of places), η, ον, Hom., Pind.; ἁγνός, ή, όν, Omn.; ἱερός (ῐ, but often ῑ Hom. metri gratiâ, and once ῑ Eur. in chor.), also poet. (including Trag.) contr. ἱρός, ά, όν, sometimes ός, όν, Omn.; σεμνός, ή, όν, Omn.; ἄδῦτος, ον (of places), Pind.; so ἄβἄτος, η, ον, and ος, ον, Soph.; ὅσιος, α, ον, Pind., Hdt., Omn. Att.; σεπτός, ή, όν, Æsch.; ἑστιοῦχος, ον (of a country), Æsch., Soph.; εὔσεπτος, ον, Soph.; εὐαγής, ές (ᾰ Theoc., ᾰ Soph.), Plat., Andoc., Dem., Theoc., Call.; ἄθικτος, ον, Æsch.; ἀκήρᾶτος, ον, Eur.; ἀστῐβής, ές (of places only), Soph.; ἅγιος, α, ον, Ar., Hdt., Xen.; ἁψαυστος, ον, Thuc. *Vid.* Sacred, Pious, and Syn. 11, 268.

To be holy (to live holily), ἁγιστεύω, only act., Eur.; εὐἀγέω, only act., Theoc.

Holy ground, a holy place, τέμενος, τό, Omn.; ἅλσος, τό, Omn.; νόμῖμα, τά, Antipho.

[*Holy place*, τὸ ἁγίασμα, LXX.; τὸ ἁγιαστήριον, LXX.; τὸ ἅγιον, also τὰ ἅγια, N. T.; *the holy of holies*, τὰ ἅγια ἁγίων, N. T.]

Homage, σέβας, τό, only nom. and acc. sing., Hom., h., Trag.; προσκὕνησις, εως, ή, Plat. *Vid.* Honor.

To do homage to, προσκὕνέω, fut. προσκυνήσομαι (and sometimes -ήσω), aor. 1 -ησα, also προσέκὕσα, c. acc. pers., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no pass., c. dat. or c. πρός and acc., or (when entreaty is implied) c. acc., Trag., Hdt.; προσπῖ'τνω, only pres. and imperf. act., Trag.; σέβω, only pres. and imperf. act. and mid. in this sense, Pind., Trag., Hdt., Plat.

To receive homage, σέβομαι, pass. only in pres., Soph.

Home, οἶκος, ὁ, Omn.; ἑστία, ή, Soph., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Syn. 340.

Of or *belonging to home*, οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ion. and poet. (not Trag.) οἰκηΐος, Theogn., Pind., Omn. Att. *Vid.* Domestic.

The home district, ἡ περιοικίς, ῖδος, ή, Thuc.

Home, to home, μεγἄρόνδε, Hom.; οἴκἄδε, Hom., Æsch., Soph., Xen.; οἰκόνδε, Hom., Hes.

To his home, her home, etc., ὄνδε δομόνδε, Hom.

Fond of home, φἴλοικος, ον, Arist.

With no love for his home, ἄνέστιος, ον, Hom.

[*A home-guard* (sarcast.), οἰκουρός, ὁ, Æsch.]

At home, adv., οἴκοι, Omn.; οἴκοθι, Hom.; ἔνδον, Hom., Ar., Isoc.; κατὰ στέγας, Eur.; οἴκαδε, Xen.; κατ'

οἰκίαν, Plat.; ἐνδοῖ, Theoc.; [ἐν μεγάροις, Hom.; κατ' οἶκον, Thuc.; κατ' οἴκους, Hdt.]

At home, being or *living at home*, adj., μετᾰδήμιος, ον, Hom.; ἐπιδήμιος, ον, Hom.; ἔνδημος, ον, Æsch., Theoc.; οἰκόσῑτος, ον, Antiph., Anaxand.

At or *coming to one's home*, ἐφέστιος, ον, Hom., Trag., Ap. Rh.

Inclined to stay at home, οἰκούριος, poet. οἰκόριος, α, ον, and ος, ον, Pind.; ἐπῐδημητῐκός, ή, όν, Arist.

One who stays at home, οἰκουρός, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Dinarch.

Those who stay at home, τὰ ἔνδον οἰκουρήματα, Eur.

A staying at home, οἰκωφελία, ἡ, Hom.; οἰκουρία, ἡ, Eur.; ἐπῐδήμησις, εως, ἡ, Plat.; ἐπῐδημία, ἡ, Xen.

Rewards for staying at home, οἰκούρια, τά, Soph.

To live at home, ἐπῐδημεύω, only act., Hom.; οἰκουρέω, only act., Soph., Plat., Dem.; οἰκονομέω, c. acc. of the house, Soph.

To live at home, or *to come home*, ἐπῐδημέω, Thuc., Xen., Plat., Æschin.

From home, adv., οἴκοθε or -θεν, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.

From home, adj., ἀπόδημος, ον, Pind.; ἄδημος, ον, Soph.; ἔκδημος, ον, sometimes c. gen., Eur., Thuc., Xen.

[*Driven from house and home*, ἀνάστατος, ον, Hdt.]

To be from home, ἀποδημέω, only act., Pind.; ἐκδημέω, Soph., Hdt., Plat. *Vid.* To be absent.

A being from home, ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat.; ἀποδημία, ἡ, Hdt., Plat.

Home-bred, οἰκογενής, ές (of a slave, i. e., not purchased), Plat.; so οἰκότριψ, ῐβος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Homeless, λῐπερνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Archil., Cratin.; ἄνέστιος, ον, Soph.

Homelily, λῑτῶς, Sotad.

Homely, λῑτός, ή, όν, Phocyll., Xen., Arist., Call. *Vid.* Simple.

Homeward. *Vid.* Home, To home.

[*To go, return homeward*, οἴκόνδε νέομαι, Hom.; νοστέω ἐς πατρίδα γαῖαν, οἴκαδε, οἰκόνδε ἱκνέομαι (aor. ἱκόμην), Hom.; ἄνειμι, Hom.; ἐπ' οἶκον ἀποχωρέω, Thuc.]

Homicidal, ἀνδροφόνος, ον, Hom., Pind., Eur.; ἀνδροκτόνος, ον, Soph., Eur., Hdt.; ἀνδροδάϊκτος, ον, Æsch.; ἀνθρωποκτόνος, Eur.; fem. ἀνδρολέτειρα, Æsch. *Vid.* Murderous.

Homicide, ἀνδροκτᾰσία, ἡ, Hom., Æsch. *Vid.* Murder, Slaughter.

[Homily, ᾱ, ὁμιλία, ἡ, Eccl.]

Homogeneous, ὁμοιομερής, ές, Arist.; ὁμογενής, ές, Arist.; ὁμοιογενής, ές, Arist.; συγγενής, ές, Arist.

Homologous, ὁμόλογος, ον, sometimes c. dat., Arist.

Hone, ᾱ, ἄκόνη, ἡ, Hom., Pind., Xen., Isoc.; ϑηγάνη, ἡ, Æsch., Soph. *Vid.* Whetstone.

Honest, ὅσκαιος, α, ον, and sometimes ος, ον (esp. in Trag.), Omn.; ἐπιεικής, ές, Hom., Soph., Eur., Omn. Att. prose; ἀψευδής, ές, Eur., Plat.; εὐθύπορος, ον, Plat.; ἁπλόος, η, ον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, compar. -ούστερος, -ούστατος, Ar., Plat. *Vid.* Just, and Syn. 177.

Very honest, ὑπέρδῐκος, ον, Pind., Soph.

Honestly, δῐκαίως, Soph., Thuc.; ἐνδίκως, superl. ἐνδῐκώτατα, Æsch., Soph., Plat.; ἁπλῶς, Dem.; κᾰθᾰρῶς, Dem.

Honesty, ἀτρέκεια, ἡ, Pind.; ἀλήθεια, ἡ, Æsch., Hdt., Arist.; χρηστότης, ητος, ἡ, Eur.; ἁπλότης, ητος, ἡ, Xen.

Honied, ἐλαιηρός, ά, όν (of bees), Pind.; μελῐγλωσσος, ον (of words, etc.), Æsch., Ar.; μελιχρός, ά, όν (of promises), Ap. Rh.

Honey, μέλι, μέλῐτος, τό, no pl. or dual, Omn.; μέλισσα, ἡ, Soph.; νέκταρ (ἄρος, τό) μελισσῶν, Eur.; μελίσσης ἀνθεμόρρῠτον γάνος, Eur.; ξυυϑῶν πόνημα μελισσῶν, Eur.

Of or *belonging to honey, sweet as honey*, etc., μελῐτόεις, εσσα, εν, Pind.; μελῐτήριος, α, ον, Ar.; μελῐτηρός, ά, όν, Theoph.

A cake made of honey, μελῐτωμα, ᾰτος, τό, h.; ἔγχρίς, ῖδος, ἡ, Stesich.; μελιτόεσσα, contr. μελιτοῦσσα, Ar., Hdt.; [μελικηρίς, ῖδος, ἡ, Philox.; μελίπηκτον, τό, Antiph.]

To make honey, μελῐτουργέω, only act., Arist.

To make good honey, εὐμελῐτέω, only act., Arist.

To sweeten with honey, μελῐτόω, Thuc.

Of the color of honey, of a complexion like honey, μελῐ́χροος, and μελλίχροος, ον, contr. ους, ουν, Sapph., Mel.; μελῐχλωρος, ον, Plat., Theoc.; [μελιχρώδης, ες, Anth.]

Sweet as honey, honey-sweet, μελῐχρός, ά, όν, Hipp.; [μελιγηθής, ές (Dor. -γάθής), Pind.; μελιηδής, ές, Hom., Alcæ., Pind.; μελίτῐνος, η, ον, Zeno.]

To make as sweet as honey, μελιχροποιέω, only act., Hom.

A dealer in honey, μελῐτοπώλης, ου, ὁ, Ar., Antiph.

Fed on honey, μελῐθρεπτος, ον, Anth.

[*Honey-tongued*, μελίγλωσσος, ον, Æsch., Bacchyl., Ar.]

[*Honey-voiced*, μελίφωνος, ον, Sapph.]

[*Mixed with honey*, μελίφυρτος, ον, Anth.; *prepared with honey*, μελῐτίτης, ου, ὁ (οἶνος), Diosc.]

A drink of honey mingled with milk (as a libation to the souls of the dead), μελίκρᾶτον, τό, Hom.; μελίκρατα γᾶλακτος, Eur.

To take honey (from a hive), βλίττω, fut. βλῖσω, sometimes c. acc. of the bees, Soph., Ar., Plat.

Flowing with honey, μελίῤῥοθος, ον, Pind.; μελίῤῥῠτος, ον, Plut.; μελίστακτος, ον, Mel.; μελιστᾰγής, ές, Ap. Rh.

Honey-comb, κήριον, τό, Hes., h., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; σχᾰδών, όνος, ή, Ar., Theoc.; τρητὸς μελισσῶν πόνος, Pind.; μελίσσιον, τό, Arist.; σῦνῦφειαι, αἱ, Arist.; μελῐκηρον, τό, Theoc.

To build honey-combs, τῐθαιβώσσω, only pres. act., Hom.

[Honey-suckle, περικλύμενον, τό, Diosc.]

Honor, τῑμή, ἡ, Omn.; τίμημα, ᾰτος, τό, Æsch.; σέβας, τό, only nom. and acc. sing. (σέβη, pl., Æsch.), Trag.; δόξα, ἡ, Pind., Omn. Att.; ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Eur., Omn. Att. prose; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc., Hdt.; φῐλοτῑμία, ἡ, Xen., Isæ., Æschin.

Honor (as due to persons), *gifts of honor, marks of honor*, etc., γέρας, αος, τό, nom. pl. γέρα (ᾶ Hom., ᾱ Att.), Omn.; χάρις, ῖτος, ἡ, acc. χάρῐτα and χάριν, Æsch., Plat.; ἀξία, ἡ, Ar., Hdt.; ἐπίτιμια, τά, Soph.

An honor to (*credit to*) *a person* or *country*, ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Æsch.; στεφᾶνωμα, ᾰτος, τό, Pind.; στέφᾰνος, ὁ, Lycurg.; κόσμος, ὁ, Pind., Soph., Ar., Hdt., Thuc.; ἀγλάϊσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.

Honor, or *gifts of honor, due* or *paid to elders*, πρεσβεῖον, poet. πρεσβῆϊον, τό, Hom.

The highest honor, πρεσβηΐς (ῖδος) τῑμή, h.

Fond of honor, φῐλόδοξος, ον, Plat., Arist.

To be fond of honor, φιλοδοξέω, only act., Arist.

Gaining honor, γερασφόρος, ον, Pind.

Held in equal honor, ἐμότῑμος, ον, Hom., Xen., Theoc.

Loving honor, φῐλότῑμος, ον, Æsch., Eur., Plat., Lys.

Without honor, ἄτῑμος, ον, Omn. *Vid.* Dishonored.

Honor, to, ἄγᾰμαι, mid., fut. ἄγᾰσομαι, poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγᾰσάμην, poet. ἠγασσάμην, also ἠγάσθην in act. sense (Plat. has imperf. ἠγᾰμην), poet. 2d pl. pres. ἄγάασθε, infin. ἀγάασθαι, c. acc., sometimes c. gen. pers., often c. gen. causæ, Hom., Hdt., Plat.; κῡδᾰνω, only pres. act., Hom.; κῡδαίνω, no mid. or pass., Hom., Pind.; ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; τίω, imperf. ἔτῐον (ῐ Hom., but ῑ in arsis, that is, at the beginning of a foot; also sometimes ῑ before a long syll. (e. g., τίουσι, etc.) in thesis, that is, the last syll. of a spondee; ῐ Trag.), fut. τῑσω, aor. 1 ἔτῑσα, perf. pass. τέτῑμαι (N. B.—the Attics *never* use fut. or aor. 1 in this sense) (Hom. also has imperf. poet. τίεσκον and pass. τιεσκόμην), Hom., Hes., Trag., Ap. Rh.; γεραίρω, no mid., pass. only once in Plat. (esp. of doing honor to by gifts, etc.), Hom., Pind., Eur., Ar., Plat., Æschin.; τῑμάω, sometimes c. gen. cogn. τῑμῆς, Omn.; σέβω and σέβομαι, mid., only pres. and imperf. in this sense, Omn. post Hom.; σεβίζω, aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Trag.; ἀσκέω, Pind.; τῑμαλφέω, no mid., but pass., Pind., Æsch.; προσσέβω, Æsch.; πρεσβεύω, Trag., Plat.; κοσμεω, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀξιόω, Trag.; στέφω, Soph.; ἀγᾰπάζω, only pres. act. (esp. of honoring the dead with funeral honors), Eur.; κᾰτάρχομαι, mid., no pass., Eur.; ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, fut. ἀνέξω and ἄνασχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, infin. ἀνασχεῖν, etc., Soph.; ἐπῐτῑμάω, Hdt.; ἐπίγεραίρω, Xen.; ἀγάλλω, only act. in this sense, Ar.; πορσαίνω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

To hold in honor, ἐντίμως ἔχω, ἐντίμως ἄγω, Plat.

[*To be held in honor, to be in honor*, ἐντίμως ἔχω, Xen.]

To be an honor to, κοσμέω, Theogn., Eur., Thuc.

To honor because of, προτίω, c. gen. of the cause, Soph.

To honor exceedingly, προτῑμάω, Omn. Att.; διᾰτῑμάω, Æsch.; ὑπερτῑμάω, Soph.; ἐκτῑμάω, Soph., Arist.; ἐκπροτῑμάω, Soph.; περῐ́τῑω, Ap. Rh.

[*To honor one more highly than another*, προτιμάω τινά τινος, Hdt., or τινὰ πρό or ἀντί τινος, Plat., or πλέον τινός, Plat.]

To honor together with, συντῑμάω, Lys.

To do honor to in return, ἀντῑτῑμάω, Xen.

To sing in honor of, κόσμον κελαδέω, c. ἕνεκεν and gen., Pind.

Restraining the wings of shrill lamentation, so as to show no honor to her parents, γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων, Soph.

To be honored by, πλευνεκτέω, c. dat., Xen.

One must honor, τῑμητέον, Plat.

To be honored, τῑμητέος, α, ον, Eur., Plat.

HONORABLE, HONORED, ἄγερωχος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom., Pind.; τῑμήεις, and contr. τῑμῆς, gen. τῑμῆντος, Hom., Pind.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hom., h., Trag., Hdt., Xen., Plat.; καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Att., ᾰ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος (of things, never of persons except in the phrase καλὸς καὶ ἀγαθός), Omn.; τῑμάοχος, ον, h.; εὐώνῠμος, ον, Hes.; ἐντιμος, ον, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.

Honorable (of death in battle), κᾰθᾰρός, ά, όν, Hom.

Very honorable, widely honored, περῐτῑμήεις, εσσα, εν, h.; εὐρῠτίμος, ον, Pind.; μεγιστότιμος, ον, Æsch.; βᾰρῠτιμος, ον, Æsch.; περίσεπτος, ον, Æsch.; πάντῑμος, ον, Soph.; πολῠτίτος, ον, Orac. ap. Hdt.; πολῠτίμητος, ον, Ar.; πολῠτῑμος, ον, Menand.

Honored and dear, ἠθεῖος, α, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.

Publicly honored, ἄγώνιος, ον (of the gods worshiped on a common altar), Æsch.

Honored from ancient time, ἀρχαιοπρεπής, ές, Æsch.

HONORABLY, καλῶς (ᾱ Hom., ᾰ Att., ᾰ elsewhere), comp. κάλλῐον (Att. also καλλιόνως), superl. κάλλιστα, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐντίμως, Plat.; εὐσχημόνως, Xen.

HONORING, AN, τίμησις, εως, ἡ, Plat.

HOOF, Α, ὁπλή, ἡ (whether cloven or uncloven), Hom., h., Simon., Pind., Ar.; χηλή, ἡ, Hes., Eur., Ap. Rh.; ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, Xen.

With horny hoof, κεροβᾰτης, ου, ὁ (of Pan), Ar.

With solid hoof, μῶνυξ, ὄνυχος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Plat.; μονόχηλος, ον, Eur.; [μώνυχος, ον, Eur.]

With hard hoof, κρᾰτερῶνυξ, ὄνυχος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

With hollow hoof, κοιλῶνυξ, ὄνυχος, ὁ καὶ ἡ, Stesich.

With brazen hoof, or *hoof shod with brass*, χαλκόπους, -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ap. Rh.; χαλκόκροτος, ον, Ar.

With broad hoof, πλᾰτυώνῠχος, ον, Plat.

With swift hoof, χηλαργός, όν, Soph.

HOOK, Α, ἄγκιστρον, τό, Hom., Hdt., Plat.; κρεᾰ́γρα, ἡ (properly a flesh-hook, but used generally), Ar.; ἀγκίστριον, τό, Theoc.; κρεαγρίς, ίδος, ἡ, Anth. *Vid.* SYN. 12.

[*A boat-hook*, πλῆκτρον, τό, Hdt.]

Like a hook, ἀγκιστροειδής, ές, Diod.

With many hooks, πολυάγκιστρος, ον, Arist.

Bound on a hook, ἀγκιστρόδετος, ον, Anth.

Biting the hook, ἀγκιστροφάγος, ον, Arist.

[HOOK, TO (met.), ἀγκιστρόω, Lycurg.; ἀγκυρίζω, Ar.]

HOOKED, ἀγκῠλος, η, ον (of an eagle's beak), Pind.; ἐπῐ́γρῡπος, ον, Ar., Hdt.

With hooked beak, ἀγκῠλοχείλης, ες, Hom. *Vid.* BEAK.

With hooked claws or *talons*, ἀγκῠλοχήλης, ες, h. *Vid.* CLAWS, etc.

HOOK-NOSED, γρῡπός, ή, όν, Xen., Plat.; ἐπῐ́γρυπος, ον, Plat.

A being hook-nosed, γρῡπότης, ητος, ἡ, Xen.

HOOP, Α, σφενδόνη, ἡ (of a ring), Eur., Plat.

HOOPOE, Α, ἔποψ, -οπος, ὁ, Æsch., Ar.

HOOT, TO, κᾰταβοάω, fut. -βοήσομαι, no pass., c. gen. or c. acc., Ar., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰκράζω, fut. -κεκράξομαι, in act. sense, Ar. *Vid.* TO CRY.

HOOTING, καταβοή, ἡ, Thuc.

HOP, TO, ἀσκωλιάζω, no mid. or pass., Ar.; σκωλοβᾰτίζω, no mid. or pass., Epich.

HOPE, ἐλπωρή, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἐλπίς, ίδος, ἡ, Omn. *Vid.* SYN. 209.

Having a firm hope, ἐλπίδος δεδραγμένος, Soph.

I have great hopes that I shall arrive beloved by my father, κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω φίλη μὲν ἥξειν πατρί, Soph.

What hope have you? τίν' ἐλπίδ' ἐξευμᾰρίζει; (i. e., what hope have you so as to lighten our present anxiety?), Eur.

To cast away, to lose hope, ἀποτρῦω ἐλπίδα (lit., to wear it out), Soph.

Having made you dependent on hope, ἀνακρεμάσας (ὑμᾶς) ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, Æschin.

HOPE, TO, ἔλπομαι, and in Hom. ἐέλπομαι, also perf. ἔολπα, and pluperf. ἐώλπειν in pres. and imperf. sense, no other tense except imperf., c. acc. or c. infin. of *any* tense, Hom., Hes., h., Pind., Eur.; ἐπέλπομαι, and in Hom. ἐπιέλπομαι, Hom., Æsch.; ἐλπίζω, c. infin. pres. fut. or aor. (ἄν is often added to infin. aor.), also c. ὡς or ὅπως and fut., also c. acc., sometimes c. dat. of that in which the hope is founded, no mid., but sometimes in pass., Omn. Att., Hdt.; ἐπελπίζω, Eur.; κατελπίζω, Hdt.

To hope for instead, ἀντελπίζω, Thuc.

To cause to hope, feed with hopes, ἔλπω, only in pres., Hom.; ἐπελπίζω, Thuc.

HOPEFUL, εὔελπις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, neut. -ελπι, sometimes c. infin. fut., sometimes c. prep., e. g., πρός and acc., Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dinarch.

HOPELESS, ἄελπτος, ον (of persons and things), h., Soph.; ἄνελπις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, neut. -ελπι, sometimes c. gen. of the object despaired of (e. g., of safety), only of persons, Eur.; ἀνέλπιστος, ον, sometimes c. gen. οἵ persons and circumstances, Soph., Thuc., Xen., Isoc.; δῠσέλπις, πι (only of persons), Æsch., Xen.; δῠσέλπιστος, ον (of persons and circumstances), Plat. *Vid.* DESPERATE.

To be hopeless (of persons), ἀελπτέω, only in pres. part. nom. pl. ἀελπτέοντες, c. infin., Hom.

To be hopeless (of affairs), ἄνελπίστως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, Isoc. *Vid.* DESPERATE.

[HOPELESSLY, ἀνελπίστως, Plat.]

HORDE, Α, ἄγέλη, ἡ, Hom., Soph., Eur. *Vid.* CROWD.

HOREHOUND, πράσιον, τό, Hipp.; *wine flavored with horehound*, πρασίτης οἶνος, Diosc.

HORIZON, THE, ὁρίζων, οντος, ὁ, Tim.

Moving horizontally (of an earthquake), ἐπῐκλίντης, ου, ὁ, Arist.

HORN, Α, κέρας, τό, gen. κέρᾱτος, κέραος, contr. κέρως, etc., dat. pl. κέρᾱσι, Hom., κέρᾰσι, Æsch. (used also for any thing made of horn, as a trumpet, a drinking-horn, etc.), Omn.; κερᾰτίον, τό, Xen.

Made of horn, κερᾰτῐ́νος, η, ον, Xen., Plat. (Com.); κερῴδετος, ον, Eur.; κεραός, ά, όν, and ός, όν, Call.

Like horn, κερᾱτώδης, ες, Arist.

Polishing horn, κεραοξόος, ον, Hom.

[*The horns* (of a lyre), πήχεες (πήχεις), οἱ (opp. to ζυγόν, the bridge), Hdt.]

With growing horns, αὐξίκερως, ὁ καὶ ἡ, gen. ω, Archipp.

With crumpled horns, ἕλιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph., Theoc.; κορωνίς, ίδος, only fem., Theoc.; [οὐλοκέρως, ων, gen. ω, Strab.]

With high horns, ὑψίκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Hom.

With golden horns, χρῡσόκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ωτος and -ω, Pind.

With black horns, μελάγκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Æsch.

With fine horns, εὔκραιρος, ον, h., Æsch.; εὐκέραος, ον, Att. contr. εὔκερως, ων, gen. -ωτος, Soph., Anth.

Strong in the horns, κερεμλκής, ές, Ap. Rh., Call.

To have horns, κερᾱτοφορέω, Arist.

Of many horns, πολῠ́κερως, ὁ καὶ ἡ, gen. ωτος (sc. φόνος, the slaughter of many horned beasts), Soph.

With straight horns, ὀρθόκραιρος, ον, Hom.

With one horn, μονοκέρᾱτος, ον, Arist.; μονόκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Arist.

With two horns, δίκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, h.

Drawing with the horns, κεραελκής, ές, Hom.

Violent with his horns, ἄσελγόκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Plat. (Com.)

HORNED, κεραός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Theoc.; κερασφόρος, ον, Soph., Eur.; κερόεις, όεσσα, όεν, fem. contr. κερόῡσσα, Anac., Soph., Eur.; κεροφόρος, ον, Eur.; βούκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, etc., Æsch., Hdt.; ταυρόκερως, ων, Eur.; κεραστής, οῦ, ὁ, fem. κεραστίς, ίδος, Æsch., Soph., Eur.; κερᾱτοφόρος, ον, Arist.; κερούχις, ίδος, only fem., Theoc.

Short-horned, κολοβός, όν, also κολοβὸς κερᾰ́των, Plat., Arist.; κόλος, ον, Theoc.

Drawn by horned beasts, κερόεις, fem. contr. sometimes κερόῡσσα, Call.

HORNET, Α, ἀνθρήνη, ἡ, Ar.

[*To stir up a hornet's nest* (fig.), ὀνόγῡρον κινέω, Liban.]

HORNLESS, νήκερος, ον, Hes.; κόλος, ον, Hdt.; ἄκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Plat.; ἄκέρᾱτος, ον, Plat.; ἄκερος, ον, Arist.; μῐτῠλος, Theoc.

[HOROSCOPE, ὡροσκόπος, ὁ, Sext. Emp.; *casting a horoscope*, ὡροσκόπος, ον, Maneth.; *act of casting a horoscope*, ὡροσκόπησις, εως, ἡ, Sext. Emp.; *to cast* or *draw a horoscope*, ὡροσκοπέω, Sext. Emp.]

HORRIBLE, ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; ἄμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; αἰνός, ή, όν,

Hom., Pind., Trag.; *δεινός, ή, όν*, Omn.; *ἔκπαγλος, ον*, Hom., Pind., Æsch., Soph.; *ῥίγηλός, όν*, Hes.; *κἄτᾰῥῑγηλός, όν*, Hom.; *φοβερός, ά, όν*, Omn. Att. *Vid.* TERRIBLE.

More horrible, most horrible, ῥῖγίων, ῥίγιστος, Hom.

HORRIBLY, *σμερδᾰλέον*, Hom.; *δεινῶς*, compar. *δεινότερον*, superl. *δεινότατα*, Soph., Eur., Xen. *Vid.* TERRIBLY.

HORRID, *δασπλῆτις, ῐ̆δος, ἡ*, Hom., Theoc.; *δασπλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ*, Simon.

HORROR, *δειμός, ὁ*, Hom., Hes.; *δεῖμα, ᾰ̆τος, τό*, Hom., Trag.; *τάρβος, τό*, Omn. poet.; *φόβος, ὁ*, Omn. *Vid.* FEAR.

HORSE, A, *ἵππος, ὁ καὶ ἡ*, Omn.; *πῶλος, ὁ καὶ ἡ*, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; *πρόβᾰτον, τό*, Hdt., Pind.

A little horse, ἱππᾰ́ριον, τό, Xen.

A race-horse, κέλης, ητος, ὁ, and *κέλης ἵππος*, Hom., Pind., Hdt., Plat.

A led horse (attached to a carriage to aid the regular pair), *παρήορος, ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *σειράφορος, ὁ καὶ ἡ*, often metaph., Æsch., Ar.; *σειραῖος ἵππος*, Soph.

A riding-horse, μόνιππος, ὁ, Plat., Xen.

A horse harnessed by himself, μονάμπυξ, ῠκος, or *μονάμπυξ πῶλος*, Eur.

A troop or *multitude of horses, ἱπποφόρβιον, τό*, Hdt., Xen.

From the horse, ἱππόθεν (esp. from out of the Trojan horse), Hom.

Of or *belonging to a horse, ἵππειος, α, ον*, Hom., Æsch., Soph.; *ἵππιος, α, ον*, and *ος, ον*, Pind., Æsch., Soph., Ar.; *ἱππῐκός, ή, όν*, Omn. Att., Hdt.; *πωλῐκός, ή, όν* (prop. of young horses), Soph., Eur.

A stream (i. e., rushing crowd) *of horses, κλῦδων (ωνος) ἔφιππος, (ον)*, Soph.

Belonging to the riding of horses, ἐφίππιος, ον, Xen.

Like a horse, ἱππώδης, ες, Xen.

In the shape of a horse, ἱππόμορφος, ον, Plat.

Like a horse, adv., *ἱππηδόν*, Æsch.

Fond of horses, φίλιππος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.

To breed horses, ἱπποτροφέω, only act., Isoc., Lycurg.; *κἀθιπποτροφέω*, Isæ.; *καταζευγοτροφέω*, Isæ.

To tend horses, ἱπποκομέω, only act., Ar.

The breeding of horses, ἱπποτροφία, ἡ, Simon., Pind., Thuc.; *πωλεία, ἡ*, Xen.; *ἱπποφορβία, ἡ*, Plat.

Breeding or *producing horses* (of places), *ἱππεβότος, ον*, Hom., Eur.; *ἱπποτρόφος, ον* (of places or of men), Hes., Pind., Dem.; *ἱπποφόρβος, ον*, Plat.

A breeder of horses, ἱππεβότης, ου, ὁ, Eur.

A tender of horses, ἱππεβουκόλος, ὁ, Soph., Eur.

Having many horses, πολύιππος, ον, Hom.

Having good horses, beautiful horses, κλῦτόπωλος, ον, Hom.; *εὔπωλος, ον*, Hom.; *καλλῐ́πωλος, ον*, Pind.; *εὔιππος, ον*, h., Pind., Soph., Xen.

With swift horses, τᾰχῠ́πωλος, ον, Hom.

With white horses, λεύκιππος, ον, Pind., Eur.; *λευκόπωλος, ον*, Pind., Trag.

With black horses, μελᾶνιππος, ον, Æsch.

Skillful in horses, ἱπποgνώμων, ὁ καὶ ἡ, gen. *-ονος*, Æsch.

Managing horses, ἱππόδᾰμος, ον, Hom., Hes., Pind.; *αἰολόπωλος, ον*, Hom., Theoc.

Driving horses, πλήξιππος, ον, Hom., Hes.

Fighting on horseback, ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, Hom.; *ἱππoχάρμης, ὁ*, Pind.; *ἵππαιχμος, ον*, Pind.; *ἱππoβᾶμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.

[*To fight on horseback, μάχομαι ἀφ' ἵππου* or *ἵππων*, Hdt., etc.]

On horseback, νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες, Hes.

[*Not serving on horseback, ἄνιππος, ον*, Hdt.]

[*To put on horseback, ἀναβάλλω ἐπὶ τὸν ἵππον*, Xen.; *to mount on horseback, ἀναβαίνω ἐπὶ ἵππον*, Xen.]

With one horse, μονόπωλος, ον, Eur.

With two horses (of a chariot), *δίῤῥυμος, ον*, Æsch.

A two-horse chariot, διῤῥῡμία, ἡ, Æsch.

With three horses, τρίπωλος, ον, Eur.

With four horses, τετράορος, ον, and sometimes contr. *τέτρωρος, ον* (epith. of a chariot or of the horses in a four-horse carriage), Hom., Pind., Eur.; *τέθριππος, ον*, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *τετρᾰβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Eur.; *τεθριπποβάμων, ὁ καὶ ἡ*, Eur.; *τετράζυγος, ον*, Eur.; *τετρώριστος, ον*, Soph.

A four-horse chariot, τετρᾱορία, ἡ, Pind.

A driver of a four-horse chariot, τεθριππoβᾰ́της, ου, ὁ, Hdt.

A breeder of horses for four-horse chariots, τεθριπποτρόφος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

To breed horses for four-horse chariots, τεθριπποτροφέω, Hdt.

With six horses (of a chariot), *τρίῤῥῡμος, ον*, Æsch.

With eight horses (of a chariot), *τετράῤῥῡμος, ον*, Xen.

Sounding with the tramp of horses, ἱππόκροτος, ον, Pind., Eur.

A breaker of horses, πωλοδάμνης, ου, ὁ, Xen.

To break horses, πωλοδαμνέω, only act., Eur., Xen.; *πωλεύω*, only act., Xen.

A breaking of horses, πώλευσις, εως, ἡ, Xen.

The art or *trade of breaking horses, ἡ πωλοδαμνική*, Æl.

A horse-fever (i. e., excessive fondness for horses), *ἵππερος, ὁ*, Ar.

To buy horses, ἱππωνέω, only act., Xen.

A buying of horses, ἱππωνεία, ἡ, Xen.

Pasture for horses, ἱππoφόρβιον, τό, in pl., Eur.

A marsh plant used for feeding horses, κῦπειρον, τό, Hom.; *κῦπειρος* and *κῦπερος, ὁ*, h., Ar., Hdt., Theoc.

Carrying horses (a ship, transport), *ἱππαγωγός, όν*, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

Unsuited to horses, δύσιππος, ον, Xen.; *ἄνιππος, ον*, Hdt.

Not possessed of a horse, ἄνιππος, ον, Soph., Hdt.

A commander of horse, ἵππαρχος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Dem.

A joint commander of horse, σύνιππαρχος, ὁ, Hdt. *Vid.* CAVALRY.

Made of horsehair, with a crest of horsehair, ἱππoχαίτης, ου, only masc., Hom.; *ἱππoδᾶσεια*, only fem., Hom.; *ἱππόκομος, ον*, Hom., Soph.; *ἱππόλοφος, ον*, Ar.

Ornamented with a horse's tail, ἵππουρις, ῐ̆δος, acc. *-ιν*, only fem., Hom.

To be horseing, ἱππομανέω, only act., Arist.

[HORSE-FLY, A, *μύωψ, ωπος, ὁ*, Æsch.]

[HORSE-GUARDS, *ἑταῖροι, οἱ* (in Maced. army). *Vid.* FOOT-GUARDS.]

HORSEMAN, A (rider or driver of horses, for riding was almost unknown in Homer's time), *ἱππηλάτης, ου, ὁ*, Ep. *ἱππηλάτᾱ*, Hom.; *ἱππότης* (Ep. *ἱππότα*), *ου, ὁ* (often as adj. with subst. *ἀνήρ, λαός*, etc.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; *ἐπῐβήτωρ ἵππων*, Hom.; *ἱππεύς, έως, ὁ*, Omn.; *ἱππoπόλος, ὁ*, Hom.; *ἱππoκέλευθος, ὁ*, Hom.; *ἱππoκορυστής, οῦ, ὁ*, Hom.; *ἱππoσόας, ου, ὁ*, and fem. *ἱππoσόα*, Pind.; *ἱππευτής, οῦ, ὁ*, sometimes as adj., Pind., Eur.; *ἱππoβᾰ́της, ου, ὁ*, Æsch.; *ἄνᾰβᾰ́της, ου, ὁ*, poet. *ἀμβᾰ́της*, Xen.; *ἱππoδρόμος, ὁ*, Hdt.; *ἱππᾰλί-δης, ου, ὁ*, Theoc.; *ἱππoδιώκτης, ου, ὁ*, Theoc.

All the horsemen, πᾶσα ἵππων ἄμβᾰσις (poet. for *ἄνᾰβᾰσις, εως, ἡ*), Soph.

King of horsemen, ἱππιάναξ, ὁ, Æsch.

Being a horseman, ἐλᾶσιππος, ον, Pind.; *ἱππoβᾰ́μων, ονος, ὁ καὶ ἡ* (sc. *στρατός*, etc.), Æsch., Soph.; *ἱππονόμας, ου*, only masc., Soph., Eur., Ar.; *χλαμυδηφόρος, ον*, Theoc.

Skillful as a horseman, ἱππόμητις, ὁ καὶ ἡ, gen. *-ιος*, Pind.; *ἀνᾰβᾰτῐκός, ή, όν*, Xen.

Like a horseman, ἱππηδόν, Ar.

A fellow-horseman, συνιππεύς, ὁ, Dem.

To be a horseman, ἱππάζομαι, mid., Hom., Hdt., Xen.; *κελητίζω*, sometimes c. dat. of the horse, Hom.; *ἱππεύω*, Eur., Hdt., Xen., Lys.; *ἱππηλᾰτέω*, Ar.

HORSEMANSHIP, *ἱππεία, ἡ*, Soph., Eur., Xen.; *ἱππᾰσία, ἡ*, Xen.; *ἡ ἱππῐκή*, Ar.

A feat of horsemanship, a journey by means of horses, etc., *ἵππευμα, ᾰ̆τος, τό*, Eur.

Suited to horsemen or *to horsemanship, ἱππήλᾰτος, ον* (of the ground or of a country), Hom.; *ἱππηλάσιος, α, ον*, Hom.; *ἱππᾰσῐμος, η, ον*, Hdt., Xen.; *ἱππαστής, οῦ*, only masc. (of the horse), Xen.; so *ἱππαστός, ή, όν*, Arist.

HORSE-RACE, A, *ἱππoδρομία, ἡ*, Pind., Ar., Thuc., Xen., Æschin. *Vid.* RACE.

[HORSEWHIP, A, *ἵππου μάστιξ, ιγος*, Hdt.]

HORTATORY, *προτρεπτῐκός, ή, όν*, Isoc., Æschin.

HORTICULTURE, *κηπεία, ἡ*, Plat.

HOSPITABLE, *ξένιος, α, ον*, and *ος, ον*, also poet. (not Att.; the Attics, however, use *ξείνος* sometimes) *ξείνιος* (of hospitable treatment, gifts, a hospitable table, etc., also of Jupiter as patron of the rites of hospitality, but not of persons), Hom., Pind., Æsch., Xen.; *φιλόξενος*, and poet. *φιλόξεινος, η, ον*, and *ος, ον*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; *πολύξενος*, and poet. *-ξεινος, η, ον*, and *ος, ον*, Hes., Æsch., Eur.; *ξεναρκής, ές*, h., Pind.; *ξεναγέτης, ου*, only masc., Pind.; *πανδόκος, ον*, Pind., Æsch., Soph.; *ξενότῑμος, ον*, Æsch.; *πάγ-ξενος, ον*, Soph.; *ξενόεις, εσσα, εν*,

Eur.; εὔξενος and εὔξεινος, ον, Æsch., Eur.; εὐτράπεζος, ον, Æsch.

A hospitable house, εἰσδοχαὶ δόμων, Eur.

Hospitably, φίλοξένως, Isoc.

Hospital, ᾱ, νοσοκομεῖον, τό, Diog. L.; [παιώνιον, τό, Crates.]

To have charge of, to attend a hospital, νοσοκομέω, Diog. L.

Hospitality, ξεινοσύνη, ἡ, for ξεν., Hom.; φίλοτης, ητος, ἡ, Hom.; ξενία, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ξενοδοχία, ἡ, Xen.; ξενισμός, ὁ, Plat.; προξενία, ἡ, Eur., Plat.; φιλοξενία, ἡ, Plat., Ap. Rh.

We two having received much hospitality from others (lit., having eaten many hospitable meals, etc.), νῶι ξεινία πολλὰ φαγόντε ἄλλων ἀνθρώπων, Hom.

A gift of hospitality to connect people in the ties of hospitality, ξεινήϊον, τό, Hom.

To receive with hospitality, κἀτἀξενόω, Æsch.; προξενέω, fut. -έσω, c. gen., Eur.; πανδοκεύω, no pass. in this sense, nor mid., Hdt., Plat.

To form ties of hospitality with, ξενόομαι, pass., c. fut. mid., c. dat. pers., Hdt., Xen., Lys.

To be connected by ties of hospitality with, ἐπιξενόομαι, c. dat., Dem.

[*Connected with one by the ties of hospitality*, ξένιος, α, ον, c. dat. pers., Hdt.]

Not connected by the ties of hospitality, ἄπρόξενος, ον, Æsch.

Deceiving under a pretense of hospitality, διειρωνόξενος, ον, Ar.

Host, ᾱ (i. e., entertainer), ξένος and ξεῖνος, ὁ, Hom., Soph.; ξεινοδόκος, ὁ, Hom., Hes.; πρόξενος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, Plat.; πανδοκεύς, ὁ, Plat.; ὁ ὑποδεξάμενος, Isoc.

A host (i. e., body of men), φῦλον, τό, Hom. *Vid.* Army, Multitude.

Hostage, ᾱ, ὄμηρος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Isoc.; πἀρἀθήκη, ἡ, Hdt.; ῥᾶσιον, τό, in pl., Ap. Rh.

To be a hostage, ὁμηρεύω, only act., Æschin., Isæ.

Not carried off as a hostage, ἀρρῡσίαστος, ον, Æsch.

To give as a hostage, ὁμηρεύω, only act., Eur.

To take hostages from, ἐξομηρεύω, c. acc., Arist.

Hostess, ᾱ, πανδοκεύτρια, ἡ, Ar.

Hostile, ἀλλότριος, α, ον, Hom.; ἄνἄρσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Soph., Hdt.; ἄντιος, α, ον, c. gen. or c. dat., Hom., Eur., Hdt.; ἐνάντιος, α, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; δυσμενής, ές, c. dat., smts. c. gen., Omn.; ἐχθρός, ᾱ, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, more usually ἐχθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἔχθιστος, Omn.; δήϊος or δᾱΐος, also contr. δῇος, η, ον, Hom., Pind., Trag.; δυσμενέων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Hom.; ἀντᾶεις for ἀντήεις, Pind.; ἀνταῖος, α, ον, Æsch.; διανταῖος, α, ον, Æsch.; δἰχόβουλος, ον, Pind.; πῐκρός, ᾱ, όν, Æsch., Soph.; ὑπέρκοτος, ον, Æsch.; πἀλίγκοτος, ον, Pind., Æsch., Ar., Theoc.; ἀντἰπᾶλος, ον, c. gen. or c. dat., Eur.; πολέμιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; ἀντήρης, ες, Eur.; δύσφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch., Eur.; δύσνοος, ον, contr. δύσνους, ουν, sometimes with ές and acc., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἔκφορος, ον, c. gen. (as one desirous to weed out), Æsch.; χἀλεπός, ή, όν, Thuc.; ἀντίξοος, ον, Hdt.; ἐμπολέμιος, ον, Hdt., Plat.; πολεμῐκός, ή, όν, Xen. *Vid.* Enemy.

To be hostile to, ἀλλοτρίως διᾶκειμαι (-σκείμην, -κείσομαι, no other tenses), and ἀλλοτρίως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. πρός and acc., Isoc.; ἐνέχω χόλον, c. dat., Hdt.; ἐναντίως διάκειμαι, Dem.; πολεμικῶς ἔχω, c. πρός and acc., Xen.

To make hostile, πολεμόομαι, mid. (to one's self), in pass. *to be made hostile*, sine cas., Thuc.

Making hostile, causing hostility, πολεμοποιός, όν, Arist.

A hostile disposition, ἄμῐξία, ἡ, Isoc.

Hostilely, *with a hostile disposition*, ἐχθρῶς, compar. ἐχθροτέρως and ἐχθιόνως (ῑ Att.), Xen., Plat., Dem.; δυσμενῶς, compar. δυσμενέστερον, Plat., Isoc.; πολεμῐκῶς, Xen.; ἀλλοτρίως, Isoc.; ἐναντίως, Dem.

Hostility, ἔχθρα, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* Enmity.

To engage in hostilities with or *be hostile to*, ἔχθραν συμβάλλω (no aor. 1, perf. -βέβληκα), ἔχθραν σῠνάπτω (no aor. 2 or perf.), c. dat., Eur.; ἔχθραν αἴρομαι, c. dat., Dem.

Engaging in hostility with, or *being hostile to*, δι' ἔχθρας μολών, δι' ἔχθρας ἀφιγμένος, c. dat., Eur.

Hot, καυστειρός, ά, όν (of battle), Hom.; θερμός, ή, όν (often metaph.), Omn.; διᾰπῠρός, όν (often metaph., also of men's dispositions), Eur., Xen., Plat.; διᾰτῐνθᾰλέος, α, ον, Ar.; περῐκαής, ές, Hipp.

[*Hot-tempered*, ὀξύχολος, ον, Solon.]

Rather hot, ὑπόθερμος, ον (of a man), Hdt. *Vid.* Warm.

[*Hot* (fiery) *wine*, μαινόμενος οἶνος, Plat.]

To be hot, ζέω, fut. ζέσω, Hes. See next word.

To make hot, θερμαίνω, and in pass. *to be hot*, Hom., Pind., Trag. *Vid.* To heat.

[*Red-hot*, διαφᾰνής, ές, Hdt., Hipp.; *red-hot embers*, ἄνθρακες ἰμμένοι, Thuc.]

Hotly, περιζᾰμένως, h. *Vid.* Eagerly, Vehemently.

Hotness, θερμότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Heat.

Hound, κύων, κῠνός, ὁ καὶ ἡ, Omn.; κύων θηρευτής (οῦ), ὁ, Hom., Hes., Theogn.; κύων ἀγρευτής, οῦ, ὁ, Sol. *Vid.* Dog.

A hound of a Spartan breed, κῠνοσουρίς, ἰδος, ἡ, Call.

A pack of hounds, κῠνηγέσιον, τό, Hdt.

To follow hounds, κῠνηγετέω, only act., Ar., Xen.; κῠνηλᾰτέω, only act., Euphor. *Vid.* To hunt.

Following hounds, κυνηλᾰσία, ἡ, Call.

A follower of the hounds, κῠνηγέτης, ου, ὁ, Hom., Eur., Plat.; κυνᾶγός, ὁ, Æsch., Soph., Ar., Bion. *Vid.* Huntsman.

Hour (lit. and personified), Ὥρα, ἡ, Omn. *Vid.* Time.

Of the hour, suited to the hour, etc., ὡραῖος, α, ον, Hes., Eur., Xen.

An hour-glass, κλεψῦ̆δρα, ἡ, Ar.

House, ᾱ, μέγἄρον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Ap. Rh.; δῶμα, ᾰτος, τό (in acc. sing. Hom. often has δῶ for δῶμα, and Hes. once δῶ for acc. pl. δώματα), Omn. poet., Plat.; δόμος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Æschin.; θᾰλᾰμος, ὁ, Hom., Pind.; μέλᾱθρον, τό (gen. Ep. also μελαθρόφιν, Hom., Pind., Trag.; οἶκος, ὁ, Omn.; οἰκίον, τό, Hom., Hes., Hdt.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Dem.; ἑστία, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; στέγη, ἡ, usu. in pl., Trag., Xen.; στέγος, τό, Trag.; οἴκησις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; οἰκία, ἡ, Omn. prose; οἰκΐδιον, τό, Ar.; δωμᾰτιον, τό, Ar.; οἰκοδόμημα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; οἰκόπεδον, τό, Thuc., Plat.; οἰκᾰριον, τό, Soph. *Vid.* Syn. 340.

Oh you, my father's house, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον, Soph.

A house which is no house (i. e., miserable), ἄοικος εἰσοίκησις, Soph.

[*A block of houses*, ἄμφοδον, τό, Lexic.; *a country house*, αὔλιον, τό, h.]

In the house, at the house, οἴκοθι, Hom.; οἴκοι, Hom., Eur., Xen., etc.

[*At my house, at his own house*, παρ' ἐμοί, παρ' ἑαυτῷ, Hdt.]

From the house, οἴκοθε or -θεν, Hom., Pind., Eur., etc.

[*From house to house*, οἴκοθεν οἴκαδε, Pind.]

To the house, μέγἄρόνδε, Hom.; δόμονδε, Hom.; οἰκόνδε, Hom., Hes.; οἴκαδε, Hom., Pind., Eur., Xen.

To his own house, ὕνδε δόμονδε, Hom.

House (i. e., family), δόμος, ὁ, see above; δῶμα, ᾰτος, τό, see above; οἶκος, ὁ, see above. *Vid.* Family.

Of or *belonging to a house*, οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ion. οἰκήϊος, Pind., Theogn., Hdt., Omn. Att.; δωματῖτις, ῐδος, ἡ, only fem., Æsch.; ἐφέστιος, ον, Æsch., Soph., Hdt.; οἰκοποιός, όν (of furniture), Soph.

The friends of the house, οἱ οἴκοθεν φῖλοι, Eur.

Master of a house, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, Alex. (also in Astrology of the *reigning* planet); *to be master of a house*, οἰκοδεσποτέω (also in Astrol.), Luc.]

In or *at the house*, ἐφέστιος, ον, Hom., Trag., Ap. Rh.; ὑπωρόφιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Simon., Pind., Ar.; ὑπώροφος, ον, Eur.; ὑπόστεγος, ον, Soph., Plat.; δωμάτων ὑπόστεγος, Soph.

Coming to the house, ἐφέστιος, ον, Hom., Trag.

(*Taking one*) *from the house*, ἑστιῶτις (epith. of αὖρα), Soph.

Guarding, protecting the house, ἐφέστιος, ον, Soph., Hdt.; ἑστιοῦχος, ον, Eur., Plat.; (as a dog), οἰκουρός, ός, Ar.

Fit for building a house with, θᾰλᾰμῐος, η, ον (of timber, etc.), Hes.

Born, bred in the house (of slaves or tame animals), οἰκότριψ, ῖβος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; οἰκογενής, ές, Ar., Plat., Arist.

Living in the same house with, ὁμέστιος, ον, Soph.; πᾰρέστιος, ον, Soph., Eur.

Making a house to flourish, οἰκωφελής, ές, Theoc.

Shaking a house, δομοσφᾰλής, ές, Æsch.

Carrying his house with him (of snails, or of the wandering Scythians), φερέοικος, ον, Hes., Hdt.

House, to (to be housed), δωμᾰτόομαι, in perf. pass., Æsch.

House-breaker, ᾱ, τοιχωρῦχος, ὁ, Xen.

To be a house-breaker, τοιχωρῦχέω, only act., Ar., Xen., Dem.

House-breaking, τοιχωρῦχία, ἡ, Xen.

HOUSEHOLD, A, *οἰκία*, *ἡ*, Hdt., Xen., Plat., Dem.; *ἐφέστιον*, *τό*, Hdt. *Vid.* FAMILY.

[*Household affairs*, *τὰ οἰκεῖα*, Hdt.; *of* or *relating to the household* or *household affairs*, *οἰκετικός*, *ή*, *όν*, Plat., Arist.]

With the whole household, *πᾶνοικία*, Hdt.; *πανοικησία*, Thuc.; *πανοικεί*, Plat.

HOUSEHOLDER, A, *ἐφέστιος*, *ὁ*, Hom.

HOUSEKEEPER, A, *τᾰμία*, *ἡ*, Hom., Xen.; *οἰκουρός*, *ὁ καὶ ἡ*, Soph., Eur.; *οἰκονόμος*, *ὁ καὶ ἡ*, Æsch., Lys.; *σηκίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Ar.

A joint housekeeper, *σῦνοίκουρος*, *ὁ καὶ ἡ*, Eur.

To be a housekeeper (to keep, take care of the house), *οἰκουρέω*, sometimes c. acc., only act., Æsch., Soph., Plat., Dem.; *οἰκονομέω*, often c. acc. of the house, Soph., Xen., Plat.; *ταμιεύω*, and mid., c. acc. or c. gen., in pass. of the house, etc., which is managed, Ar., Xen.

HOUSEKEEPING, *οἰκοῦρημα*, *ᾰτος*, *τό*, Eur.; *οἰκουρία* (or staying in doors), *ἡ*, Eur.; *οἰκονομία*, *ἡ*, Xen., Plat.; *τᾰμιεία*, *ἡ*, Xen., Plat.; *τᾰμίευμα*, *ᾰτος*, *τό*, in pl., Xen.

The apparatus of housekeeping, *οἰκοποιὸς τροφή*, Soph.

Rewards for housekeeping, *οἰκούρια*, *τά* (sc. *δῶρα*), Soph.

Belonging to, practiced in housekeeping, *οἰκονομῐκός*, *ή*, *όν*, Xen., Plat.

HOUSELESS, *ἄοικος*, *ον*, Hes., Soph., Plat.; *ἀοίκητος*, *ον*, Dem.

HOUSE-RENT. *Vid.* RENT.

HOUSINGS, *ἔντεα ἵππεια*, Pind.; *ἔποχον*, *τό*, Xen.; *ἐφίππιον*, *τό*, Xen. *Vid.* HARNESS.

HOVEL, A, *κᾰλύβη*, *ἡ*, Hdt., Thuc., Anth.

HOVER, TO, *ποτάομαι*, mid., c. perf. pass. *πεπότημαι* (3d pl. Ep. *πεποτήαται*), pluperf. *ἐπεποτήμην*, and aor. 1 *ἐποτήθην*, Hom., Hes., Trag. *Vid.* TO FLY.

To hover over, *ἐπιποτάομαι*, Æsch.

To hover round or *about*, *περίποτάομαι*, Soph.

He hovered round Epidaurus, *περὶ τὴν Ἐπίδαυρον ἀνεστρέφετο*, Thuc.

Hovering around, *προστατήριος*, *α*, *ον*, c. gen., Æsch.

HOW? interrog., *πῶς*; Omn.; *πῇ*; Hom.; *πόθεν*; Soph., Ar.; *ποίῳ τρόπῳ*; *τίνι τρόπῳ*; *τρόποισι ποίοις*; Soph., Eur.; [*how in the world* or *how possibly?* *πῶς γάρ* or *πῶς ποτε*; Hom., etc.; *πῶς* c. *ἄν* c. opt. in Att. is often used in a wish.]

How? (i. e., in which of *two* ways), *ποτέρως*; Xen., Plat.; *ὁπότερα* or *ὁποτέρως*, Hdt., Att.

How, indef., at the beginning of a sentence, as, "*how* good it is," or after a verb, as, "see *how*," "you know *how*," etc., *οἵα*, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; *οἷον*, Omn.; only after a verb, or some similar word, *ὅπως* (correl. to *πῶς*; c. indic., opt., subj., and with or without *ἄν*; so *ὡς* usu. after verbs of fear, caution, etc.), Omn.; *ὅπη* (followed by *ἄν* c. subj.), Hom., Æsch., Thuc., Lys.; *ὅπηπερ*, Soph.; *οἵως*, Soph.; *οἵῳ*, Eur.; *ὅποι*, Soph.; *ὅσον* and *ὅσα*, Soph., Eur., Xen., Dem.; *ᾗ*, Æsch., Soph., Thuc.; *κᾰθ' ἅ*, Xen.

How? (i. e., in which of two manners), *ὁποτέρως*; Thuc., Plat., Isoc.; *ὁποτερωσοῦν*; Arist.

For there is no way how you can kill me, *οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς*, Soph.

How (agreeing with the person spoken of), *οἷος*, Omn. poet.

How great, much, many? interrog., *πόσος*; Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; indef., *ὅσος*, poet. *ὅσσος* (not Att.), Omn.

[*How many feet long?* *ποσάπους*, *ουν*; gen. *-ποδος*; Plat.; (indirectly), *ὁποσάπους*, *ουν*, Luc.]

[*How great* or *large?* *πηλίκος*, *η*, *ον*; Plat.; *how old?* *πηλίκος*, *η*, *ον*; Xen.: *how great* or *much soever?* *ὁποσοσοῦν*, *ηοῦν*, *ουοῦν*; Thuc., Plat.]

At how great a price? for how much? *πόσου*; Xen., Plat.

How long? *ποσσῆμαρ*; Hom.; [*μέχρις οὗ*; Hdt.; in Ep. *τίο μέχρις*; Hom.]

How long is it now since? *πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε . . .*; Hom.

In how many days (could I arrive)? *ποσταῖος* (*ἂν ἀφικοίμην*); Xen.

[*How many fold?* *ποσαπλάσιος*, *α*, *ον*; Plat.]

How small, indef., after verbs of considering, etc., *πόστος*, *η*, *ον*, Xen.

How many times, *ποσᾰκις* and *ποσᾰκι*, poet. *ποσσ.*, Plat., Call.

How far? *πόσον*; Xen.; [*μέχρι ὅποι*, Plat.]

HOWBEIT, *ὅμως*, Omn. *Vid.* NEVERTHELESS.

HOWEVER, *ἔμπας*, also *ἔμπης* (Hom.), *ἔμπᾰν* (Pind.), *ἔμπᾰ* (Pind., Soph.), Hom., Pind., Trag.; *ὅμως*, Omn.; *μὲν δή*, esp. after *ἀλλά*, Hom.; *πλήν*, Soph., Xen., Isoc.; *ὁμοίως*, Eur., Xen.; *μέντοι*, Thuc., Plat.; (*ἄξω*) *γε μέντοι*, Eur.; *οὐ μὴν ἀλλὰ . . . γε*, or *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ . . . γε*, Plat.; with an adj. and part. of *εἰμί* (*ὤν*, Ep. *ἐών*), *περ* enclit. (e. g., *and do not you, however brave you may be*, *μήτε σὺ . . . ἀγαθός περ ἐών . . .*, Hom.; so *γενναῖός περ ὤν*, Soph.; sometimes in Hom. without the participle), Hom., Trag., Xen.

However (i. e., in whatever manner), *ὁπωσοῦν*, Xen., Isoc.; *ὁπωστιοῦν*, Plat.; *ὁπωσδήποτε*, Arist.; *ὅπη ἄν*, c. subj., Thuc.; *ὅπηπερ ἄν*, c. subj., Soph., Plat.

HOWL, A, *ὁλολυγμός*, *ὁ*, Æsch.

HOWL, TO, *ὀλολύζω*, fut. *-ύξω* and *-ομαι*, no pass., Eur.; *ἐξολολύζω*, h.; *ὑλάω*, only act., Soph.; *ὑλακτέω*, only act., sometimes c. acc. of any one howled at, Soph., Eur., Ar.; [*ὠρύομαι* (of savages), Hdt.] *Vid.* TO CRY.

[HOWLING (of the waves), *ἀγάστονος*, *ον*, Hom., h.]

HOY, A, *σχεδία*, *ἡ*, Hom., Eur., Xen. *Vid.* BOAT, SHIP.

[HUBBUB (of many voices), *ὕμαδος*, *ὁ*, Hom., Pind.]

HUCKSTER, A, *ἀγοραῖος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hdt., Xen.; *παντοπώλης*, *ου*, *ὁ*, Anaxipp.; [*μεταβολεύς*, *έως*, *ὁ*, Dem.]

A huckster's trade, *παντοπωλία*, *ἡ*, Archipp.

A huckster's shop, *παντοπώλιον*, *τό*, Plat.

HUDDLE UP, TO, *συντᾰράσσω*, Ar., Thuc.

And we, huddled together, ready to die with fear, sat in silence, *ἡμεῖς δὲ συνταλέντες ὡς θανούμενοι Σιγῇ καθήμεθα*, Eur.

HUE, *χροιά*, *ἡ*, Æsch., Eur., Plat. *Vid.* COLOR.

HUFF, A, *χόλος*, *ὁ*, Omn. poet., Hdt.

HUG, A, *περιπτυχή*, *ἡ*, Eur. *Vid.* EMBRACE.

HUG, TO, *περιπλέκομαι*, pass., c. dat., Hom., Eur. *Vid.* TO EMBRACE.

HUGE, *πελώριος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; *πέλωρος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hom., Hes.; *ἀμφιλαφής*, *ές*, Hdt., Ap. Rh. *Vid.* VAST.

HUGELY, *πέλωρα*, Hom. *Vid.* GREATLY.

HUGENESS, *μέγεθος*, *τό*, Omn. *Vid.* GREATNESS.

HULKY, *τρισκαιδεκᾰπηχυς*, *υ*, Theoc.

HULL, THE (of a ship), *σκᾶφος*, *τό*, Soph., Hdt., Thuc.

HUM, TO, *βρομέω*, only act., Hom.; *βομβέω*, only act., Ar., Arist., Theoc.; [(a tune), *μινῦρίζω*, Ar., Plat.; *μινύρομαι*, Æsch., Ar.]

One who hums, *βομβητής*, *οῦ*, *ὁ*, Anth.

HUMAN, *ἀνδρόμεος*, *α*, *ον*, Hom.; *βρότεος*, *α*, *ον*, Hom., h., Pind., Æsch.; *βρότειος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Æsch., Eur.; *βροτήσιος*, *α*, *ον*, Hes., Alcman, Pind., Eur.; *ἀνθρώπειος*, *α*, *ον*, and Ion. *-ήϊος*, *η*, *ον*, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; *ἀνθρώπῐνος*, *η*, *ον*, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *ἀνθρωπῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

Of human nature, *ἀνθρωποφυής*, *ές*, Hdt.

Half human, *μιξόμβροτος*, *ον*, Æsch.

In all human probability, *ἀνθρωπείως*, Thuc.

[*A human sacrifice*, *ἀνθρωποθυσία*, *ἡ*, Plut.]

[*Of human form*, *ἀνθρωπόμορφος*, *ον*, Strab.]

HUMANE, *φῐλάνθρωπος*, *ον*, Æsch., Epich., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *οἰκτίρμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Theoc. *Vid.* MERCIFUL.

HUMANELY, *φῐλανθρώπως*, Isoc.

To behave humanely, *φῐλανθρωπεύομαι*, mid., Dem.

HUMANITY, *φῐλανθρωπία*, *ἡ*, Xen., Plat., Dem.

Humanity (i. e., human nature), *τὰ ἀνθρώπεια*, Æsch.; *τὸ ἀνθρώπῐνον*, *τὰ ἀνθ.*, Hdt., Plat.; [*ἀνθρωπισμός*, *ὁ*, Aristipp.]

HUMANIZE, TO, *ἡμερόω*, Plat. *Vid.* TO CIVILIZE.

HUMANLY, *ἀνθρωπῖνως*, Thuc.; *ἀνθρωπείως*, Ar.

HUMBLE, *τᾰπεινός*, *ή*, *όν*, Æsch., Xen.; *χᾰμαιπετής*, *ές*, Æsch.; *χᾰμαίζηλος*, *ον*, Isoc.; in condition, *βαιός*, *ά*, *όν*, Soph.; [*οὐκ ἐπιφανής*, Hdt.]

To be humble, *σμικρὸν φρονέω*, Eur.; *μετρίως φρονέω*, Xen.

To be more humble, *μεῖον φρ.*, *ἔλαττον φρ.*, Xen., Isoc.

HUMBLE, TO, *χᾰλέπτω*, Hes.; *καταβαίνω*, only in pres., fut. *-βήσω*, aor. 1 *-ἔβησα*, Pind.; *κλίνω*, Soph.; *κᾰτᾰκλίνω*, aor. 1 pass. poet. (not Att.) *-εκλίνθην* for *-εκλίθην*, Theogn.; *κᾰταῤῥέπω*, only act., rare except in pres., Soph.; *συστέλλω*, Eur., Plat.; *κολούω*, Eur., Hdt., Thuc.; *στορίνυμι*, Att. contr. sometimes *στόρνυμι*, fut. *στορίσω*, Att. *στορῶ*, aor. 1 *ἐστόρεσα* and *ἔστρωσα*, perf. pass. *ἔστρωμαι*, etc., Eur., Thuc.; *κλαστάζω*, only act., Ar.; *τᾰπεινόω*, Xen., Plat., Æschin.

He will be humbled, *ἔσται τᾰπεινός*, Æsch.

But now in calamities I must humble myself, *νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ* (lit., sail with furled sails), Soph.

HUMBLE-BEE, ᾱ, βομβύλιός, ὁ, Ar.

HUMBLING, ᾱ, τἀπείνωσις, εως, ἡ, Plat.

HUMBLY, τἀπεινῶς, Xen., Isoc.

HUMBUG, το, ἐκκοβἀλίκεύομαι, mid., Ar.

HUMID, ὕγρός, ᾱ, όν, Omn. poet., Xen., Plat., Hdt. *Vid.* MOIST.

HUMIDITY, ὑγρότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.

HUMILIATION, τἀπεινότης, ητος, ἡ, Thuc.

HUMILITY, ταπεινότης, ητος, ἡ, Isoc.; τὸ χἀμαίζηλον, Isoc.

HUMMING, ᾱ, βόμβος, ὁ, Plat.

HUMMINGLY, βομβηδόν, Ap. Rh.

HUMOROUS, γελοῖος, ᾱ, ον, Eur., Xen. *Vid.* WITTY.

HUMOR, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* DISPOSITION.

Good-humored, εὔκολος, ον, Ar., Plat. *Vid.* GOOD.

HUMOR, το, ὑπηρετέω, only act., c. dat., Ar., Xen. ‡ χἀρίζομαι, perf. pass. in act. sense, but also with pluperf. in pass. sense, c. dat., Xen., Plat., Dem.

Humoring Tissaphernes, ἐπιφέρων ὀργὰς Τισσαφέρνει, Thuc.

HUMP, ᾱ, κύρτωμα, ἄτος, τό, Hipp.; κῦφος, τό, Hipp.

A hump of a camel, ὕβος, ὁ, Arist.

HUMP-BACKED, κυρτών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, Crates; κῦφόνωτος, ον, Antipho; ὑβός, ή, όν, Theoc.

To be hump-backed, κῦφόομαι, pass., Hipp.

A being hump-backed, κῦφότης, ητος, ἡ, Hipp.; κύφωσις, εως, ἡ, Hipp.

HUMPED, κυρτός, ή, όν (ὦμος), Hom.

HUNDRED, ᾱ, ἑκἀτόν, indecl., Omn.

A crowd of a hundred, ἑκατόγγυιος ἄγέλα (lit., having a hundred bodies), Pind.

A hundred Nereids, ἑκατόμποδες Νηρηΐδες, Soph.

The number of a hundred, ἑκἀτοντάς, ἄδος, ἡ, Hdt.; ἑκἀτοστύς, ύος, ἡ, Xen.

A hundred years old, or *lasting a hundred years*, ἑκἀτονταετής, ές, Pind.

A period of a hundred years, ἑκἀτονταετηρίς, ἴδος, ἡ, Plat.

With a hundred heads, ἑκἀτοντἄκάρηνος, ον, Pind.; ἑκἀτογκάρἄνος, ον, Æsch.; ἑκἀτόγκρἄνος, ον, Pind.; ἑκἀτογκεφἄλας, ου, only masc., Pind.; ἑκἀτογκέφἄλος, ον, Eur.

With a hundred hands, ἑκἀτόγχειρος, ον, Hom.

With a hundred mouths, ἑκἀτόστομος, ον, Eur.

[*A hundred feet* (as measure of extent), πλέθρον, τό, Hdt., etc.; *of a hundred feet* (long, wide, high, etc.), πλεθριαῖος, ᾱ, ον, Xen., Plat.]

[*A hundred feet* (square, as measure of surface, = about ¼ acre), πλέθρον, τό, Plat., Dem.; in Hom. πέλεθρον.]

With a hundred feet, or *a hundred feet long*, ἑκἀτόμπεδος, ον, Hom.; ἑκατόμπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

With a hundred benches for rowers, ἑκἀτόζὔγος, ον, Hom.

With a hundred cities, ἑκἀτόμπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἑκατομπολίεθρος, ον, Eur.

With a hundred gates, ἑκἀτόμπὔλος, ον, Hom.

With a hundred leaves, ἑκἀτοντἄφυλλος, ον, Theoph.

A hundred fathoms long, ἑκἀτοντόργυιος, ον, Pind.; ἑκἀτοντορόγυιος, ον, Ar.

Two hundred, three hundred, four hundred, etc., διἀκόσιοι, τριἀκόσιοι, τετρἀκόσιοι, ἑξἀκόσιοι, αι, ᾱ, Hdt., Xen., etc. *Vid.* TWO, THREE, FOUR, etc.

HUNDRED-FOLD, ᾱ, ἑκατοντἀπλᾶσίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

Producing a hundred-fold, ἑκἀτοντἄχοος, ον, contr. -χους, ουν, Theoph.

HUNDREDTH, THE, ἑκἀτοστός, ή, όν, Ar., Hdt., Xen.

HUNGER, πεῖνα, ἡ, Hom., Plat.; λῖμός, ὁ καὶ ἡ, Omn.; νῆστις (ιος, ὁ καὶ ἡ) αἰκία, νῆστις δὔα, νῆστις πόνος, νῆστις νόσος, Æsch.; κεναγγία, ἡ, Plat. (Com.); ἀτροφία, ἡ, Theoph.

Causing hunger, κεναγγής, ές, Æsch.; νῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

To weaken by hunger, λῖμαγχέω, only act, Hipp.; λιμαγχονέω, only act., Hipp.

To kill by hunger, λιμοκτονέω, only act., Plat., Hipp.

A killing by hunger, λιμοκτονία, ἡ, Plat.

Dying of hunger, λῖμοθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

[*To hunger after* (met.), πεινάω, c. gen., Xen.]

HUNGRY, νῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; λῖμώδης, ες, Hipp.; λιμαγχικός, ή, όν, Hipp.; λῖμηρός ᾱ, όν, Theoc.

Very hungry, ὀξύπεινος, ον, Arist.

A hungry beggar, δαιτῶν ἄπολῦμαντήρ (ῆρος, ο), lit., a devourer of the (remnants of) feasts, Hom.

To be hungry, to hunger, πεινἄω, contr. αει in ῆ, poet. infin. also πεινήμεναι (not Att.), sometimes c. gen. of the food for which, only act., Omn.; λῖμαίνω, only act., Hdt.; λῖμώσσω, only act., Anth.

To begin to be hungry, to be rather hungry, ὑποπεινάω, Ar.

To be very hungry, βουλῖμιάω, only act., Ar., Xen.; διἀπεινάω, Ar.

[*To be hungry again*, ἀναπεινάω, Lync.]

[HUNKS—*a rich old hunks*, πλούταξ, ἄκος, ὁ, Eupol.]

HUNT, ᾱ, HUNTING, ἄγρα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; θήρα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; κῦνηγία, ἡ, Soph.; κῦνηγέσιον, τό, Eur., Xen., Plat.; θήρευμα, ἄτος, τό, Plat.; θήρευσις, εως, ἡ, Plat.; κῦνηλἀσία, ἡ, Call.; κῦνοδρομία, ἡ, Call., Hipp.; ἀγρεσία, ἡ, Leon. Tar. *Vid.* SYN. 257.

To be successful in hunting, εὐἄγρέω, only act., Anth.

Success in hunting, εὐαγρεσία, ἡ, Theoc.; εὐἄγρία, ἡ, Anth.

Love of hunting, φῖλοθηρία, ἡ, Xen.

Season when hunting was forbidden, ἄναγρία, ἡ, Xen.

The first-fruits of the hunt, πρωτἄγρια, τά, Call.

Successful in hunting, εὔἄγρος, ον, Soph.; εὔθηρος, ον, Eur.

Skilful in hunting, ἀγρευτῖκός, ή, όν, Xen.

Of or *belonging to hunting*, θηρευτῖκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; κῦνηγετῖκός, ή, όν, Plat.

Fit for night-hunting, νυκτερευτῖκός, ή, όν (of a hound), Xen.

Fond of hunting, φιλοθήρας, ου, ὁ, Xen., Plat.; φιλοκυνηγέτης, ου, ὁ, Xen.; ἐπἄγρος, ον (of birds of prey), Arist.

Fit for hunting with, θηρευτής, οῦ, only masc. (of hounds), Hom., Hes., Theogn.; ἄγρευτής, οῦ, ὁ, Sol.

Hating hunting, μῖσόθηρος, ον, Xen.

A hunting spear, αἰγἀνέα, ἡ, Hom.

A hunting establishment, κῦνηγέσιον, τό, Hdt., Xen.

A hunting-ground, κῦνηγέσιον, τό, Xen.

HUNT, το, ἄγρώσσω, only pres. act., Hom.; σεύομαι, mid., only in pres., Hom.; θηρεύω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; θηράω, fut. -άσω, Soph., Xen.; ἄγρεύω, and -ομαι, mid., no pass. (esp. with a notion of success), Soph., Eur., Hdt.; ἴχνεύω, Soph., Eur., Xen., Plat.; κῦνηγετέω, only act., Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat., Æschin.; κῦνηγέω, only act., Arist.; κῦνοδρομέω, only act., Xen.

To hunt down, ἐκκῦνηγετέω, Eur.

Hunting a boy round a pillar, ἐξελίσσων παῖδα κίονος κῦκλῳ, Eur.

To make to hunt, σεύω, aor. 1 ἔσευα, poet. ἔσσευα, c. ἐπί and dat. of the thing hunted, Hom.

To hunt in company or *with*, συνθηρεύω, Eur., Plat.; συνθηράω, Xen.

One must hunt for, θηρᾶτέον, Xen.

Hunting for one's self, ἴδιοθηρία, ἡ, Plat.; ἡ ἰδιοθηρευτῖκή, Plat.

Hunting by night, νυκτερεία, ἡ, Plat.

Hunting on land (as opp. to fishing), τὸ πεζοθηρῖκόν, Plat.

Hunting alone, μονοπείρας, ου, only masc., Arist.

Hunting with, σύνθηρος, ον, c. dat. of the companion, sometimes c. dat. of the animal pursued, Xen.; ὁμόθηρος, ον, Call.

Hunting in the air (of a hawk), μετεωροθήρας, ου, only masc., Arist.

HUNTED—*fit to be hunted*, θηράσῖμος, ον, Æsch.; θηρευτός, ή, όν, Arist.

Not hunted, ἀθήρευτος, ον, Xen.

HUNTER, ᾱ, ἑπακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θηρευτής, οῦ, ὁ, Hom., Hes., Theogn., Xen., Plat.; θηρητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θηρήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; κῦνηγέτης, ου, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; κυνᾶγός, ὁ, Trag., Ar., Bion; ἄγρεύς, ὁ, Pind., Trag.; ἀγρευτής, οῦ, ὁ, Soph.; θηρᾶτής, οῦ, ὁ, Ar.; θηρᾱγρέτης, ου, ὁ, Eur.; κῦνᾰγωγός, ὁ, Xen.; ἄγρευτήρ, ῆρος, ὁ, Theoc., Call.

One who hunts by night, νυκτοθήρας, ου, ὁ, Xen.; νυκτερευτής, οῦ, ὁ, Plat.

HUNTRESS, ᾱ, ἀγροτέρα, ἡ, Pind.; ἄγρῶστις, ἴδος, ἡ (the name of a hound), Simon.; θηρήτειρα, ἡ, Call.

A fellow-hunter or *huntress*, συγκυναγός, ὁ καὶ ἡ, Eur.; συγκυναγέτης, ου, only masc., Xen., Æschin.; συνθηρατής, οῦ, ὁ, Xen.; συνθηρευτής, οῦ, ὁ, Xen.

HURL, το, ῥίπτω, Ep. imperf. ῥίπτασκον (Hom.), perf. pass. infin. sometimes ῥερῖφθαι for ἐρρῖφθαι (Pind.), aor. 2 pass. ἐρρἰφην, Omn.; βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., Omn.; πάλλω, only act. in this sense, Hom.; ἀφίημι (ῐ usu. Ep., but sometimes ῑ metri gratiâ, ῑ Att.), imperf. ἀφίην, ἠφίην, and ἠφίουν, aor. 1 ἄφῆκα, poet. (not Att.) ἀφέηκα, not used in mid. or pass. in this sense, Hom., Eur., Hdt.; ἔδῖκον, aor. 2, no other tense, Pind., Æsch., Eur.; σκήπτω, Æsch., Eur.; ἐρείδω, Ar.; σφενδονάω, Eur. *Vid.* TO THROW, and SYN. 114.

To hurl at, ἐνσείω, sine cas., or c.

dat. of the object, Soph.; *ἀποσκήπτω*, c. *εἰς* and acc., Hdt.; *ἐνσκήπτω*, c. dat., Hdt.

To hurl down at, *ἐγκατασκήπτω*, c. dat., Æsch., Soph.

HURLED, *παλτός, ή, όν*, Soph.; *ταντάλωθείς, εἶσα, ἐν*, Soph.

HURLER, A, *ἐλάτήρ, ῆρος, ὁ* (of thunder), Pind.

HURLING, A, *βολή, ἡ*, Æsch., Eur. *Vid.* THROW.

HURRICANE, A, *λαῖλαψ, ἄπος, ἡ*, Hom., Æsch.; [*πρηστήρ, ῆρος, ὁ*, Ar.] *Vid.* STORM.

HURRIEDLY, *ἐσσῦμένως*, Hom.; *προτροπάδην*, Hom., Pind., Xen., Plat.; *σὺδην*, Æsch.

HURRY, *σπουδή, ἡ*, Omn. *Vid.* HASTE.

HURRY, TO, act., *ἐπισπέρχω*, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Ar., Thuc.; *ἐπείγω*, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Soph., Thuc., Plat.; *σπεύδω*, Hom., Hdt.; *τἄχύνω*, Soph., Eur.; *ἐπίτἄχύνω*, Thuc.; *ἐπισπεύδω*, Soph., Hdt., Isoc.

To hurry on matters, *ὠθέω* (imperf. *ἐώθουν*, fut. *ὠθήσω* and *ὤσω*, other tenses from the latter fut.) *τὰ πράγματα*, Hdt.

To assist in hurrying, *συντἄχύνω*, Hdt.; *σὺνεπισπεύδω*, Xen.

To hurry, intrans., *τἴταίνω*, and mid., no pass., only pres. and imperf., sometimes c. gen. of the ground over which, Hom.; *σπεύδω*, and mid., Omn.; *τἄχύνω*, Trag., Xen. *Vid.* TO HASTE, TO HASTEN.

To join in hurrying, *συντἄχύνω*, Hdt.

They hurry along the plain, *πεδίοιο δίενται* (no other tense, mood, or person), Hom.

To hurry away, *ἄποσεύομαι*, only in 3d sing. pluperf. *ἀπέσσὕτο*, Hom.; *λἴταργίζω*, Ar.

To be hurried along, *φορέομαι*, pass., Æsch.

One must hurry, intrans., *σπευστέον*, Ar.

HURT, *a hurt*, *πῆμα, ἄτος, τό*, Omn. poet.; *πημονή, ἡ*, Trag., Thuc.; *βλἄβη, ἡ*, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *βλἄβος, τό*, Eur., Hdt., Xen., Plat.; *σἴνος, τό*, Æsch.; *λὕμη, ἡ*, Trag., Hdt., Xen., Plat.; *βλάψις, εως, ἡ*, Plat. *Vid.* INJURY, DAMAGE.

HURT, TO, *ἀάω*, not in pres. act., only in aor. 1 act. *ἄἄσα*, sometimes c mtr. *ἀσα*, pres. mid. and aor. 1 pass. *ἀάσθην*, aor. 1 mid. not used in this sense, rather of hurting *the mind*, misleading, etc., Hom., h.; *χἄλέπτω*, Hom.; *δηλέομαι*, mid., perf. pass. in pass. sense, Hom., Eur., Hdt.; *σἴνομαι*, only pres. and imperf. (except aor. 1 mid. *ἐσινάμην*, Hdt.), Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; *σἰνέομαι*, only pres. and imperf. mid. (esp. of the damage done by hostile armies), Hdt.; *κατιάπτω*, Hom., Mosch.; *ἰάπτω*, esp. in pass., Theoc., Mosch., Ap. Rh.; *πημαίνω*, Omn. poet., Hdt., Plat.; *βλάπτω*, aor. 2 pass. *ἐβλἄβην*, 3d sing. pres. pass. (once) *βλἄβεται* (Hom.), frequently used in Hom., but only in the sense of hurting the understanding, so as to mislead, drive mad, etc., or of hindering a person in his course, but used in the general sense of hurting by Pind., Omn. Att., Hdt.; *κἄτἄβλάπτω*, h., Plat., Dem., Æschin.; *διαφθείρω*, Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO INJURE, and SYN. 115, 275.

To hurt besides, *προσβλάπτω*, Hipp.

To hurt in return, *ἀντἰκἄκουργέω*, Plat.; *ἀντἴβλάπτω*, Arist.

To hurt together, at the same time, etc., *συμβλάπτω*, Arist.

Easily hurt, *εὔβλαπτος, ον*, Arist.

HURTFUL, *δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *βλαβερός, ά, όν*, Hes., h., Xen.; *λῦμαντήριος, α, ον*, c. gen., Æsch.; *κἄκοποιός, όν*, Pind.; *ἐπιζήμιος, ον*, c. dat., Thuc., Xen.; *ζημιώδης, ες*, Plat. *Vid.* INJURIOUS.

HUSBAND, *ἄκοίτης, ου, ὁ*, Hom., Pind., Soph., Eur.; *πἄρἄκοίτης, ὁ*, Hom., Hes.; *ἀνήρ* (ᾰ, but often *ᾱ* in arsis (that is, at the beginning of a foot) in Hom., always *ᾱ* Att.), gen. *ἀνέρος*, contr. (as always in Att.) *ἀνδρός*, dat. pl. only *ἀνδράσι*, and poet. (not Att.) *ἄνδρεσσι*, Hom., Soph., Plat., Lys., etc.; *πόσις, ιος, ὁ*, Omn. poet.; *γἄμέτης, ου, ὁ*, Æsch., Eur., Xen.; *εὐνητήρ, ῆρος, ὁ*, Æsch.; *εὐνήτης, ου, ὁ*, Eur.; *εὐνήτωρ, ορος, ὁ*, Æsch., Eur.; *εὐνέτης, ου, ὁ*, Eur.; *νύμφιος, ὁ*, Soph., Eur., Xen., Plat.; *νύμφιος ἀνήρ*, Pind.; *ὁμευνέτης, ὁ*, Eur.; *σὔνευνέτης, ὁ*, Eur.; *σὔνευνος, ὁ*, Æsch.; *σὔνἄορος, ὁ*, Eur.; *σύλλεκτρος, ὁ*, Eur.; *παιδογόνος, ὁ*, Eur.; *λέχος, τό*, in pl. of one husband, Eur.; *ὁμόλεκτρον κάρα*, Eur. *Vid.* SYN. 72.

Loving her husband, *φἴλάνωρ, ορος, ἡ*, Æsch.

Deserting her husband, *λἴπεσήνωρ, ορος, ἡ*, Stesich.; *λἴπύγἄμος, ἡ*, Eur.; [*without husband*, *ἀνανδρος, ἡ*, Æsch., Hipp., Plat.]

With a bad husband, *δὔσἀνωρ, ορος* (epith. of *γάμος*), Æsch.

Having many husbands, *πολυάνωρ, ορος, ἡ*, Æsch.

HUSBANDMAN, A, *ἄροτήρ, ῆρος, ὁ*, Hom., Hes., Hdt., Anth.; *ἄρότης, ου, ὁ*, Pind., Hdt., Call.; *γήτης, ου, ὁ*, Soph.; *γήτορος ἀνήρ*, Eur.; *γεωργός, ὁ*, Anac., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Lys.; *ἐργἄτης, ου, ὁ*, Hdt., Xen.; *ἐργἄτἴνης, ου, ὁ*, Soph., Theoc.; *αὐτουργός, ὁ*, esp. one who tills his land with his own hands, Thuc., Xen.; *ἄροτρεύς, ὁ* (used also of oxen employed in husbandry), Dem., Theoc.; *ἄροτρευτήρ, ῆρος, ὁ*, Anth. *Vid.* FARMER, and SYN. 148.

A fellow-husbandman, *συγγεωργός, ὁ*, Ar.

To be a husbandman, *γεωργέω*, no mid., Eur., Ar., Omn. Att. prose.

To be a fellow-husbandman, *συγγεωργέω*, Isæ.

HUSBANDRY, *ἄροτος, ὁ*, Hom., Hes., Eur., Hdt.; *γεωργία, ἡ*, Omn. Att. prose.

HUSH, *σίγα*, Æsch., Soph., Ar. *Vid.* BE SILENT.

HUSK, A, *λοπός, ὁ*, Hom.; *λέπῦρον, τό*, h.; *λέμμα, ἄτος, τό*, Ar., Plat.; *λοπίς, ἴδος, ἡ*, Ar.; *κέλῦφος, τό*, Ar., Arist.; *λεπύριον, τό*, Theoc., Arist.; *περιοχή, ἡ*, Theoph. *Vid.* RIND.

The husk of kerneled fruit, *περἴπῦρήνιον, τό*, Theoph.

With a husk, *λεπῦρός, ά, όν*, Nicand.; [*without husks*, *ἀναχύρωτος, ον*, Ar.]

Like a husk, *λεπῦριώδης, ες*, Arist.

[*To take off the husk*, *περιπτίσσω*, Theophr.] *Vid.* TO WINNOW.

HUSKY, *κερχνώδης, ες*, Hipp. *Vid.* HOARSE.

HUSTLE, TO, *συνωθέω*, imperf. *-εώθουν*, fut. *-ωθήσω* and *-ώσω*, perf. pass. *-έωσμαι*, etc., Plat.

HUT, A, *κλίσία, ἡ*, Hom.; *κἄλἴά, ἡ*, Hes.; *κἄλὕβη, ἡ*, Hdt., Thuc., Anth.; *κλίσιον, τό*, Lys. *Vid.* COTTAGE.

To a hut, *κλἴσήνδε*, Hom.

From a hut, *κλισίηθεν*, Hom.

HYACINTH, A, *ὑἄκινθος, ὁ καὶ ἡ*, Hom., h., Theoc., Ap. Rh.

HYACINTHINE (esp. in color), *ὑἄκίνθἴνος, η, ον*, Hom., Eur.; *ὑἀκινθίνοβἄφής, ές*, Xen.

HYÆNA, A, *ὕαινα, ἡ*, Hdt., Arist.; *κὕνόλὔκος, ὁ*, Ctesias; *γλάνος, ὁ*, Arist.

HYDRA, A, *ὕδρα, ἡ*, Hes., Soph., Plat., Ap. Rh.

HYDROCEPHALUS, *ὕδροκέφἄλον, τό*, Cels.

HYMEN, *Ὑμήναος*, Sapph., for *Ὑμέναιος, ὁ*, Eur., Ar., Theoc.; *Ὑμήν, ο*, Eur., Theoc.

HYMENEAL SONG, A, *ὑμέναιος, ὁ*, Hom., Pind., Eur. *Vid.* MARRIAGE.

HYMN, A, *ὕμνος, ὁ*, Omn.; *προοίμιον, τό*, Thuc., Plat. *Vid.* SONG.

A composer of hymns, *ὑμνοπόλος, ὁ*, Simon., Emped.; *ὑμνοποιός, ὁ*, Eur.; *ὑμνητής, οῦ, ὁ*, Plat.; *ὑμνοθέτης, ου, ὁ*, Mel.; *ὑμνητήρ, ῆρος, ὁ*, Leon. Tar. *Vid.* POET.

Singing hymns, *ὑμνῳδός, όν*, Eur.

To sing a hymn, *ὑμνέω*, and poet. pres. *ὑμνείω* (not Att.), often c. acc. of him in whose honor it is sung, Omn. post Hom.; *ὑμνῳδέω*, Plat.

A singing of hymns, *ὕμνῳδία, ἡ*, Eur.

Celebrated in hymns, *ὑμνητός, ή, όν*, Pind.; *εὔυμνος, ον*, h., Call.

HYPERBOLE, *ὕπερβολή, ἡ*, Isoc.

HYPERBOREAN, *ὑπερβόρεος, ον*, usu. in pl. of the people, Pind., Hdt., Ap. Rh. *Vid.* NORTHERN.

HYPOCRISY, *εἰρωνεία, ἡ*, Plat., Dem., Arist.

HYPOCRITE, A, *εἴρων, ωνος, ὁ*, Arist.

To be a hypocrite, *ὕποστέλλομαι*, mid., Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* TO DISSEMBLE.

HYPOCRITICAL, *εἰρωνἴκός, ή, όν*, Plat.

HYPOCRITICALLY, *εἰρωνικῶς*, Plat.

HYPOTENUSE, THE, *ἡ ὑποτείνουσα*, Plat.

HYPOTHESIS, *ὑπόθεσις, εως, ἡ*, Plat.

To lay down an hypothesis, *ὑποτίθεμαι*, mid., in pass. esp. in aor. 1 *ὑπετέθην* (of the hypothesis laid down), Plat.

One must lay down an hypothesis, *ὑποθετέον*, c. acc., Plat.

HYSSOP, *ὑσσωπος, ἡ*, Diosc.

HYSTERICAL, *ὑστερἴκός, ή, όν* (of the patient), Hipp.

HYSTERICS, *τὰ ὑστερἴκά*, Hipp.; *ὑστερἴκὴ πνίξ* (*πνῖγός*), Gal.

I.

I, ἐγώ, before vowels ἐγών poet. (rare in Att., and only in chor.), gen. ἐμοῦ, μοῦ, and poet. (not Att.) ἐμέο, ἐμεῖο, and ἐμέθεν (also ἐμοῦς Corinn., ἐμεῦς Epich.), dat. ἐμοί and μοί, acc. ἐμέ and μέ (the monosyll. cases are enclitic), dual νῶι, νώ, etc., pl. ἡμεῖς, and poet. (not Att.) ἄμμες, gen. ἡμῶν, poet. (not Att.) ἡμείων, dat. ἡμῖν, ἦμῖν, and poet. ἄμμι (in Æsch., also in chor.), acc. ἡμᾶς, in Hom. also ἦμᾶς, poet. (not Att.) also ἄμμε, Omn.; ἐγωγε, ἐμοῦγε, ἐμοίγε, no other cases, Omn.; ὁ ἄνηρ ὅδε, not in nom., but in all the oblique cases sing., Trag.; ἥδε χείρ (gen. χειρός or χερός, etc.), Soph.; ἐμὸν κᾶρα (only nom. and acc.), Eur.; τουμὸν δέμας (only nom. and acc.), Soph.

It depends on me, ἐνταῦθ' ἔνι, Soph.

For you are the fellow-slave of me who was once your queen, σύνδουλος γὰρ εἶ τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, Eur.

IAMBIC, AN, ἴαμβος, ὁ, Plat.

To write iambics, ἰαμβοποιέω, Arist.

To attack in iambics, ἰαμβίζω, only act., Arist.

One whose mind or *memory is stored with iambics, a devourer of iambics,* ἰαμβοφάγος, ὁ, Dem.

IAMBIC, adj., ἰαμβεῖος, ον, Arist.

An iambic verse, ἰαμβεῖον, τό, Ar., Plat.

An iambic poet, ἰαμβοποιός, ὁ, Arist.

IBIS, AN, ἶβις, ἴδος, acc. ιν, Ar., Hdt.

ICE, κρύσταλλος, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; [πάγος, ὁ, Æsch., Soph., Plat. (irreg. dat. pl. πάγεσι), Arist.]

Free from ice, ἄκρύσταλλος, ον, Hdt.

ICHNEUMON, AN, ἴχνεύτης, ου, ὁ, Hdt.; ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Arist.

ICHOR, ἰχώρ, ῶρος, ὁ, acc. also ἰχῶ, Hom.

ICY (congealed to ice), κρυσταλλοπῆξ, -πῆγος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κρυσταλλόπηκτος, ον, Eur.; [παγώδης, ες, Theophr.]

IDEA, AN, φρουτίς, ἴδος, ἡ, Soph.; διάνοια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; νόημα, ἄτος, τό, Plat.

He seemed to have given up all idea of fighting, ἔδοξε . . . ἀπεγνωκέναι τοῦ μάχεσθαι, Xen.

I swear that I neither wished it, nor ever conceived such an idea, ὄμνυμι . . . μηδ' ἂν θελῆσαι, μηδ' ἂν ἔννοιαν λαβεῖν, Eur.

IDIOM, ἴδίωμα, ἄτος, τό, Dion. H.

IDIOTIC, ἄνους, ον, contr. -νους, -νουν, compar. -ούστερος, etc., Hom., Æsch., Soph. *Vid.* FOOLISH.

IDLE, μέλεος, α, ον, and ος, ον, Hom.; εὔκηλος, ον, Hom.; ἀεργός, όν, Att. contr. ἀργός, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Theoc.; ἀεργηλός, ή, όν, Ap. Rh.; μάταιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Plat.

To be idle, ἐλῖνῦω, only act., Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; κἄθεύδω, imperf. ἐκάθευδον, fut. καθευδήσω, no perf., no mid. or pass., Æsch., Xen.; κάθημαι, ἐκαθήμην, no other tenses, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀργέω, only act. in this sense, Soph., Xen.; κἄταργέω, Eur.; ἀναπαύομαι, mid. and pass., Xen.; ματάω, Poet.

IDLENESS, ἀεργία or ἀεργεία, ἡ, Hom., Hes., Bion; ἀργία, Soph., Eur., Plat.; σχολή, ἡ, Eur.

Causing ruinous idleness, κἀκόσχολος, ον, Æsch.

IDLER, AN, ἄγοραῖος, ὁ, Ar., Plat.

IDLY, σχολαίως, compar. σχολαιότερον, more usu. σχολαίτερον or -ρα, superl. σχολαιότατα, more usu. σχολαίτἄτα, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ματαίως, Soph. *Vid.* IN VAIN.

To talk idly, κενολογέω, only act., Eupol. *Vid.* FOOLISHLY.

IDOL, AN, εἴδωλον, τό, Omn.; εἰκών, όνος, ἡ, oblique cases also from εἰκώ, εἰκοῦς, Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* IMAGE.

An idol's temple, εἰδωλεῖον, τό, N. T.

Sacrificed to idols, εἰδωλόθῦτος, ον, N. T.

IDOLATRY, εἰδωλολἄτρεία, ἡ, N. T.

IDOLIZE, TO, σέβομαι, mid., Omn. *Vid.* TO REVERENCE.

IF, εἰ, *with indic.* asserting a possibility without expressing any uncertainty, *with opt.* giving no opinion as to the likelihood of the thing supposed, *with subj.* expressing a greater degree of probability in the supposition than ἐάν does, Omn.; εἴκε or -κεν, and in Hom. αἴκε or αἴκεν (not Att.), c. subj. (once in Hom. c. opt.), Hom., Trag.; εἰ . . . ἄν, c. subj., Hom., Omn. Att.; ἐάν, contr. ἤν (as always in Hom.), and in Plat. ἄν, c. subj. (of a future contingency) expressing a slighter degree of probability than εἰ (once c. opt., Thuc.), Hom., Omn. Att., Hdt.

If is often rendered by a participle, as, *But they are the most able of all the nations of the present time, if they are willing,* δυνατοὶ δέ εἰσι μάλιστα τῶν νῦν, βουληθέντες, Thuc.; *they would be blockaded if they remained,* μένοντες πολιορκοῖντ' ἄν, Thuc.

Making as great haste as if (i. e., as they would have done *if*) *their own country were being laid waste,* τοσαύτην ποιησάμενοι σπουδὴν ὅσην περ ἂν τῆς αὐτῶν χώρας πορθουμένης, Isoc.

If I had not feared Jupiter, Ζῆνα μὴ φοβουμένη, Eur.

Even if, καὶ εἰ (crasis κεἰ) . . . . ὅμως, with indic. of the verb between the particles; κἄν (for καὶ ἐάν) . . . ὅμως, with subj., Æsch., Soph., Xen.

If not, εἰ μή when the negative applies to the whole sentence, εἰ οὐ when it belongs only to a part of it, Omn.; μή c. part., e. g., *and if he did not obtain this, he gave* (i. e., would give) *leave to any one who chose to cut off his head,* καὶ τούτων κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τῦχών, Soph., so Eur., Thuc., Dem.

IGNITE, TO, ἅπτω, act. and pass. in this sense, but not mid., c. acc. of the thing set fire to, or c. gen., sometimes also ἅπτω πυρί, Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* FIRE, TO BURN.

IGNITION, πύρωσις, εως, ἡ, Theophr.

IGNOBLE, αἰσχρός, ά, όν, and (in Anth.) ός, όν, compar. αἰσχίων (ῐ Att., ῐ̄ elsewhere), αἴσχιστος, Omn.; ἄδηλος, ον, Hes.; ἄμαυρός, ά, όν, Hes., Trag.; ἄγενής, ές, Soph.; ἀγεννής, ές, Ar., Hdt., Plat.; δυσγενής, ές, Eur., Lycurg.; ἀγνώς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ἀγνῶτος, etc., Pind., Eur.; ἄσημος, ον, Eur.

IGNOBLY, ἀγεννῶς, Eur.

IGNOMINIOUS, αἰσχρός, ά, όν (see above), Omn.; ἄτῖμος, ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἀσχήμων, ὁ καὶ ἡ, neut. -ον, gen. -ονος, Eur., Xen., Dem.; ἐπονείδιστος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* BASE, DISGRACEFUL, DISHONORABLE.

IGNOMINIOUSLY, ἄκλεές, Hom.; ἀκλεῶς, poet. ἀκλειῶς, Hom., Hdt.; ἀτίμως, Trag., Lys.; αἰσχρῶς, Plat.

IGNOMINY, αἶσχος, τό, Omn. poet., Plat.: ὄνειδος, τό, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem.

Ignominy (as attached to a person, not to an action), ἀτῖμία (μῑ often metri gratiâ), ἡ, Omn. *Vid.* DISGRACE.

IGNORANCE, ἀεσιφροσύνη, ἡ, Hom.; ἀϊδρεία (-είη, Hom.), ἡ, Hom., Hdt.; ἀδαημονία, ἡ, Hom.; ἄγνοιᾱ (but sometimes ᾰ̄ Trag.), ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δύσγνοια, ἡ, Eur.; ἀγνωσία, ἡ, Eur.; ἀμᾰθία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἄμουσία, ἡ, Eur., Plat.; ἀπειροσύνη, ἡ, Eur.; ἀπειρία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; φαυλότης, ητος, ἡ, Eur.; ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, Thuc., Plat.; ἀπαιδευσία, ἡ, Thuc., Xen., Æschin.; σκότος, ὁ, Dem.; ἀγνωμοσύνη, ἡ, Plat.

In the first place your ignorance releases your error from the guilt of wickedness, σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κακῆς, Eur.

IGNORANT, ἄπευθής, ές (i. e., having received no information, no news about some particular thing), Hom.; ἄπυστος, ον, Hom.; ἄϊδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom.; νήπιος, α, ον (sometimes ος, ον, esp. of future, sometimes of present or past circumstances), Hom., Pind., Trag.; νῆϊς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom.; ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom., Hdt.; ἄπείρητος, ον, Hom., Pind.; ἄπειρος, ον, often c. gen., Pind., Trag., Thuc., Xen.; ἀπαίδευτος, ον, Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, often c. gen., Pind., Soph., Thuc.; ἄγνωστος, ον, Pind.; ἀγνωτος, ον, Soph., Ar.; ἄμουσος, ον, sine cas., Eur.; ἀδηνής, ές, Simon. Amorg.; ἀμᾰθής, ές, c. gen. or c. περί and gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἄπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sine cas., Soph.; ἀπαίδευτος, ον, c. gen. or sine cas., Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ξένος, and sometimes (but rarely in Att.) ξεῖνος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Soph.; ἄδαής, ές, Soph., Hdt.; ἄϊστος, ον, also αἴστος, c. gen., Eur.; ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνήκοος, ον, c. gen., sometimes c. acc., Xen., Plat., Dem., Æschin.

The ignorant multitude, οἱ φαῦλοι, οἱ φαυλότεροι, opp. to σοφοί, σῠνετώτεροι, etc., Eur., Thuc.; so φαυλότεροι, more ignorant (without any opp.), Xen.

Those who are skillful in arts are more unfortunate than the ignorant, οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος, Eur.

To be ignorant, ἀγνοέω, and in Hom. ἀγνοιέω, fut. -ήσω and -ήσομαι, no other mid. tense (Hom. has aor. 1 poet. ἀγνώσασκον in 3d sing.), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; ἀμηχᾰνέω, Æsch., Eur.; δυσμηχᾰνέω, Æsch.; ἀμᾰθαίνω, only in pres. act., sine cas., or c. acc., or c. εἰς and acc., Plat.; λείπομαι, pass. (i. e., to fail to understand), sine cas., Eur.; ξένως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), c. gen., Plat.

To be ignorant besides, προσαγνοέω, Theophr.

Ignorantly, ἄμᾰθῶς, Eur., Thuc.; ἀπαιδεύτως, Æschin.: [ἀγνοούντως, Arist.; ἀνεπιστημόνως, Plat.]

An ignorant person, ἰδιώτης, ου, ὁ, Xen.

Ilex, the, πρῖνος, ἡ, Hes., Ar., Xen., Theoc. *Vid.* Oak.

Iliad, Ἰλιάς, ἄδος, ἡ, Xen., Dem.

Ill, κᾰκῶς, compar. χείρον, superl. κάκιστα, Omn.; φαύλως, Eur., Xen., Dem. *Vid.* Badly.

To speak ill of, δυσφημέω, c. acc., Trag.; βλασφημέω, c. περί and κατά c. gen., or c. εἰς and acc., Plat., Isoc., Dem., Æschin.: φλαῦρον εἶπον (no other tense, augment in all moods), φλαῦρον λέγω, c. acc. or c. περί and gen., Ar., Dem.

[*To take a thing ill*, χαλεπῶς φέρω, Plat.; *to be ill treated by*, κακῶς πάσχω ὑπό c. gen., and δεινὰ, κακὰ πάσχω ὑπό, Hom., etc.; παρανομέω in perf. and aor. pass., Dem.

Ill (i. e., sick, q. v.), ἀῤῥωστος, ον, Xen. *Vid.* Sick.

To be ill, νοσέω, Omn. Att., Hdt.

[*To become ill, be in ill health*, νοσάζομαι, Arist.]

For I was so ill, ἐγὼ μὲν γὰρ οὕτω κακῶς διετέθην, Isoc.

[Ill-advised, ἄβουλος, ον, Soph.; ἀγνώμων, ον, Plat.]

[*Ill-advisedness*, ἀβουλία, ἡ, Hdt.]

[Ill-bred, ἀνάγωγος, ον, Timon.]

[Ill-broken (of animals), ἀνάγωγος, ον, Xen.]

Illative, συλλογιστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

Illegal, ἄνομος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; πᾰράνομος, ον, Xen., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* Unlawful.

Illegal conduct, an illegal action, ἀνομία, ἡ, Eur.: πᾰρᾰνομία, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; πᾰρᾰνόμημα, ᾰτος, τό, Thuc.

To act illegally, do illegally, πᾰρᾰνομέω, imperf. πᾰρηνόμεον, ουν, aor. 1 πᾰρηνόμησα, perf. πᾰρᾰνενόμηκα, no mid., but pass. of the action done, Hdt., Omn. Att. prose.

[Illegality, παράνομον, τό, Æschin.]

Illegally, ἀνόμως, Thuc.; πᾰρᾰνόμως, Eur., Thuc., Plat.

Illegible, or nearly so (through time), ἄμῡδρός, ά, όν, Thuc., Plat.

Illegitimate, νόθος, η, ον, Att. also ος, ον, Omn. *Vid.* Bastard.

Ill-favored, *ill-looking*, δυσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat. *Vid.* Ugly.

Ill-fortune, ἀμμορία, ἡ, Hom.; κᾰκοδαιμονία, ἡ, Hdt., Xen., Antipho. *Vid.* Misfortune.

Illiberal, ἀνελεύθερος, ον, Ar., Xen., Lys., Dem.

An illiberal person, ἄδώτης, ου, ὁ, Hes.

Illiberality, ἀνελευθερία, ἡ, Xen., Plat., Æschin.

Illiberally, ἀνελευθέρως, Xen.

Illicit, ἄνομος, ον, Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* Unlawful.

Illiterate, ἄμουσος, ον, Eur., Ar., Plat.; ἀπόμουσος, ον, Eur.; ἀγράμμᾰτος, ον, Xen., Plat. *Vid.* Ignorant.

Rather illiterate, ὑποᾰ́μουσος, ον, Plat.

Ill-judged, ἄκρῐτος, ον, Eur.

[Ill-judging, ἀγνώμων, ον, Pind.: περί c. acc., Plat.]

Ill-success, ἀπραξία, ἡ, Æschin. *Vid.* Success, Successful.

Ill-temper, δυσκολία, ἡ, Ar., Plat.: χᾰλεπότης, ητος, ἡ, Xen.

Ill-tempered, δύσοργος, ον, Soph.: δύσκολος, ον, Eur., Ar., Plat.: χᾰλεπός, ή, όν, Ar., Xen., Isoc.; ὀμφᾰκίας, ου, ὁ, only masc., Ar.; ὀξίνης, ου, ὁ, only masc. as subst., Ar.; στρῡφνός, ή, όν, Ar., Xen.

To be ill-tempered, δυσκολαίνω, no mid. or pass., sometimes c. dat. of the cause, Ar., Xen., Plat.; χᾰλεπαίνομαι, Xen.

Ill-temperedly, δυσκόλως, compar. -ώτερον, Plat., Isoc.

Illness, νόσος (and in Hom. νοῦσος), ἡ, Omn. *Vid.* Sickness.

Illogical, ἀσυλλόγιστος, ον, Arist.

Ill-omened, ἄριστερός, ά, όν, Hom.; σκαιός, ά, όν, Soph., Eur.: δύσορνις, ῐθος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch., Eur.

Ill-omened (of words), δύσφημος, ον, Hes.; πᾰλίμφημος, ον, Eur.; κᾰκορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.; κᾰκόφᾰτις, εως, only fem., Æsch. *Vid.* Omen.

Ill-omened (of situation), ἔξεδρος, ον, Ar.

A speech or *words of ill omen*, δυσφημία, ἡ, Soph.

To speak words of ill omen, δυσφημέω, only act., Soph.

Ill-treat, το, στῠφελίζω, fut. -ξω, no mid., but pass., Hom., Pind, Soph.; ἀεικίζω, fut. ἰσω, contr. (as always in Att.) αἰκίζω, in Att. oftener in mid. (in prose always in mid.), fut. ἰσω, -ἰσομαι, Att. also αἰκιῶ, αἰκιοῦμαι, also in pass. (aor. 1 mid. infin. ἀεικίσασθαι for -κῖσα., also poet. aor. 1 pass. infin. ἀεικισθήμεναι, Hom.), Hom., Trag., Xen., Dem.; λωβάομαι, mid. and pass., Hom., Eur., Hdt., Plat., Lys.; κᾰκόω, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; λωβεύω, only act., Hom.: ὑβρίζω, Omn.; προυσελέω, only pres. act. and pass., Æsch., Ar.; λῡμαίνομαι, mid. and pass., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; διᾰλῡμαίνομαι, Eur., Ar., Hdt.; κηλῖδόω, Eur.; πᾰρᾰχράομαι, mid., contr. ἀει in ῃ, c. ἐς and acc., Hdt. *Vid.* To insult.

To be ill-treated, κακῶς πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Lys.: πάσχω (by itself), Soph., Plat.; so δεινὸν or δεινὰ πάσχω, Eur., Ar., Xen.; ᾰ̓τάομαι, pass., Soph., Eur.; πᾰρᾰνομέομαι, pass., Dem.; δᾰΐζομαι, pass. (fut. act. -ξω), Ap. Rh.

To be ill-treated first, προπάσχω, Soph., Hdt., Thuc.

Ill-treated, λωβητός, ή, όν, Hom., Soph.

Ill-treatment, λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; ἀεικεια, poet. ἀεικείη, ἡ, Hom., contracted (as always in Att.) αἰκεία, Hom., Omn. Att.; λώμη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; στυφελισμός, ο, Ar.; κᾰκωσις, εως, ἡ, Xen., Lys., Lycurg., Dem. *Vid.* Insult.

An action for ill-treatment, δίκη αἰκείας, Dem.

An action for more serious ill-treatment, γρᾰφὴ ὕβρεως, Dem., Isæ.

Illuminate, to, To illumine, ἐπῐλάμπω, perf. -λέλαμπα, no pass. tense except pres. and imperf., Ap. Rh. *Vid.* To light.

Illumination, λῦχνοκαῖα, ἡ, Hdt.

Illusion, ἄπᾰτη, ἡ, Omn. *Vid.* Deceit.

Illusory, ἀπᾰτητῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* Deceitful.

Illustrate, to, σᾰφηνίζω, fut. -ἰσω, Att. also -ιῶ, Æsch., Xen. *Vid.* To explain.

Illustration, πᾰράβολή, ἡ, Isoc.

Illustrious, ἀῤῥῐδείκετος, ον, Hom.; ἔκδηλος, ον, Hom.; ἐρῐκῡδής, ές, Hom.; εὐκλεής, ές, poet. (not Att.) dat. for εὐκλεῖῐ, εὐκλεῖ, acc. εὐκλεΐᾰ (also in Soph. in chor.), acc. pl. poet εὐκλείας and εὐκλεῖας, etc., Omn. poet., Xen., Lys.; ἀγᾰκλεής, ές, poet. gen. ἀγᾰκλῆος, poet. acc. sing. masc., ἀγακλέᾰ, pl. ἀγακλέᾰς, Hom., Pind., Antim.; ἀγάκλῡτος, ον, Hom., Hes.; ἀγᾰκλειτός, ή, όν, Hom., Hes., Soph.; ἄγαυός, ή, όν, Hom., Pind.; αἰσῡμήτηρ, ῆρος, only masc. (only once in), Hom.; ἄμῦμων, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind.; ἀῤῥίγυωτος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ἀργυνώς, only in nom. pl. masc. ἀργυνῶτες, Pind.; ἄρῑστος, ον, h.; ἐπόψιος, ον, h.; βᾰθῠ́δοξος, ον, Pind.; διᾰπρεπής, ές, Pind., Isoc., Thuc., Xen.; ἐπῐφᾰνής, ές, Pind., Thuc., Xen., Isoc.; ἀοίδῐμος, ον, Pind., Eur., Hdt.; ῥητός, ή, όν, Hes.; ὑπέρφᾰτος, ον, Pind.; περῐφαντος, ον, Soph.; εὔδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; διᾰφᾰνής, ές, Plat.; ἐπῐκῡδής, ές, Xen.; διωνομασμένος, η, ον, Isoc.: ἔνδοξος, ον, Xen., Plat., Dem., Æschin.; ἀρῐθμητός, ή, όν, Theoc.; ἀριήκοος, ον, Call. *Vid.* Famous, Glorious, and Syn. 212.

To make illustrious, εὐκλεΐζω, fut. ἰσω, but in Pind. -ίξω, Sapph., Tyrt., Pind.; ἐπευκλεΐζω, Simon.; ἀμφαίνω, poet. for ἀνᾰφ., Pind.; προφαίνω, Pind., ἀποφαίνομαι, mid., Pind.

To be illustrious, πρίπω, rare except in pres. and imperf. act. (Æschin., Pind., Plat. have also fut. and aor. 1), Hom., Hes., Æsch.; διᾰπρίπω, h., Pind., Eur.; ἐκπρέπω, Eur.; ἐμπρέπω, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt.; λάμπω, Pind., Æsch.; λαμπρύνομαι, pass., Ar., Thuc.; ἀπολαμπρύνομαι, Hdt.

Illustriously, εὐκλειῶς, Hom., for εὐκλεῶς, Æsch., Eur., Xen.; εὐδόξως, Plat.; ἐκπρεπῶς, Xen.

Illustriousness, εὐκλεία, and in Hom. ἐυκλείη, ἡ, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; εὐλογία, ἡ, Simon.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* Glory.

Ill-will, φθόνος, ὁ, Omn. post Hom.; δύσνοια, ἡ, Soph., Eur., Plat.; κᾰκόνοια, ἡ, Xen., Lys.; ἀηδία, ἡ, Dem.

To bear ill-will, φθονέω, c. dat., in pass. to have ill-will borne one, to incur ill-will, Omn. post Hom.; κᾰκοφρονέω, only act., Æsch.; κᾰκονοέω, only act., Lys.; ἀηδῶς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), also ἀηδῶς διάκειμαι (-κείμην, fut. -κείσομαι), c. πρός and acc., Lys.; ἐπιφθόνως ἔχω, c. πρός and acc., Xen.; [μνησικακέω, c. dat. et gen., Xen.]

Bearing ill-will, ἐπίφθονος, ον, c. dat., Æsch.; δύσνοος, ον, contr. -νους, νουν, c. ἐς and acc. or c. dat., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κᾰκόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.

To have ill-will borne to me, ἐπιφθόνως διάκειμαι, c. dat. of him who bears it, Thuc.

Image, an, εἴδωλον, τό, Omn.; εἰκών, όνος, ἡ, also gen. εἰκοῦς, and in all oblique cases as if from εἰκώ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt., Plat.; ξόᾰνον, τό, Eur., Xen., Ap. Rh.; εἴκασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; εἰκᾰ́σία, ἡ, Xen.; φάντασμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* Syn. 198.

An exact image, αὐτέκμαγμα, ᾰτος, τό, Ar.

To make images, εἰδωλοποιέω, c. acc. cogn., Plat.

The making of images, εἰδωλοποιΐα, ἡ, Plat.; [ξοανουργία, ἡ, Luc.]

An image-maker, εἰδωλοποιός, ὁ, Plat.; κορόπλαθος, ὁ, Plat., Isoc.; εἰκονοποιός, ὁ, Arist.

Belonging to the making or to a maker of images, εἰδωλοποιϊκός, ἡ, όν, Plat.; εἰδωλουργϊκός, ἡ, όν, Plat.

IMAGINATION, φαντάσια, ἡ, Plat. *Vid.* FANCY.

IMAGINE, TO, ὑποτῠπόομαι, mid., Plat.

For just imagine such a fellow, νόησον γὰρ τοιουτονί, Plat.

One must imagine, νοητέον, Plat.

IMBECILE, ἠπεδᾰνός, ή, όν, Hom. *Vid.* WEAK.

IMBECILITY, λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.

IMBED, TO, *imbedded in the earth* (of a stone), κάτωρῠχής, ές, Hom.

IMBIBE, TO, ἐμπίνω, fut. ἐμπίομαι, aor. 2 ἐνέπιον, perf. ἐμπέπωκα, pass. ἐμπέπομαι, etc., c. acc., sometimes c. gen., Eur., Hdt.

But imbibe my words through your ears in the tranquil progress of your mind, δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει (συντετραίνω, fut. -τρήσω, etc.), Æsch.

IMBITTER, TO, IMBOLDEN, etc. *Vid.* EMBITTER, EMBOLDEN, etc.

IMBRUE, TO, πᾰλάσσω, fut. -ξω, Hom., Hes., Ap. Rh.; μαίνω, Hom., Trag., Plat., Lys. *Vid.* TO STAIN.

IMBUE, TO, χρώζω, Plat.

Slightly imbued with opinions, ἐπικεχρωσμένοι δόξαις, etc., Plat.

IMITATE, TO, μῑμέομαι, mid. and pass., h., Theogn., Pind., Omn. Att.; ἐπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. dat., Pind.; ἐκμῑμέομαι, Eur., Ar., Xen.; μεταΐσσω, (ᾶ, but in Trag. when not diphthong, which is very rare, ᾰ), fut. -ξω, Pind.; ἀπομῑμέομαι, Xen., Æschin.; ἀπεικάζω, Xen., Isoc.; ὑποτῠπόομαι, mid., no pass., Plat.; ἀμιλλάομαι, mid., no pass. in this sense, c. dat., Isoc.; ζηλόω, Thuc., Isoc., Dem.; ἀκολουθέω, c. dat., Arist.

Join in imitating, συμμῑμέομαι, Plat.

He imitated . . . in every point, διῆλθε μιμούμενος, Xen.

One must imitate, μῑμητέον, Eur.; ἀπεικαστέον, Xen.

What must be imitated, μῑμητέος, α, ον, Xen.

To be imitated (i. e., what can be imitated), μῑμητός, ή, όν, Xen.

Easily imitated, εὐμῑμητος, ον, Plat.

Worthy of imitation, ζηλωτός, ή, όν, Plat.

IMITATING, ἀντῐμῑμος, ον, c. gen. or c. dat., Ar., Arist.

IMITATION (i. e., the act of imitating), μίμησις, εως, ἡ, Ar., Thuc., Plat.; ἀντῐμίμησις, ἡ, Thuc.; ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀπεικασία, ἡ, Plat.

Imitation (i. e., thing made or done in order to imitate), μίμημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Plat., Æschin.; ἀπείκασμα, ᾰτος, τό, Plat.

IMITATIVE, μιμητϊκός, ή, όν, Plat.

IMITATOR, AN, μῖμος, ὁ, Æsch., Eur.; μιμητής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.; ζηλωτής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.; fem. ἐπῐκοκκύστρια, Ar.

IMMACULATE, ἅγνός, ή, όν, Omn.; ἀκήρᾰτος, ον, often c. gen. of evil, etc., Eur., Plat. *Vid.* PURE.

IMMACULATENESS, ἁγνεία, ἡ, Soph., Plat., Antipho. *Vid.* PURITY.

IMMATERIAL, κοῦφος, η, ον, Pind., Soph., Plat. *Vid.* TRIFLING.

Immaterial (i. e., having no materiality), ἄμενηνός, όν, Hom., Eur.; ἀειδής, ές, Plat.

IMMATURE, ὠμός, ή, όν, Ar., Xen., Arist. *Vid.* UNRIPE.

IMMEASURABLE, ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ἀναρίθμητος, ον (of time), Soph. *Vid.* IMMENSE.

IMMEASURABLY, ἀμέτρως, Xen. *Vid.* IMMENSELY.

IMMEDIATE, αἰψηρός, ά, όν, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, compar. -ὕτερος, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.

And in the immediate consequence not disgraceful, ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρόν, Thuc.

The immediate splendor, ἡ παραυτίκα λαμπρότης, Thuc.

IMMEDIATELY, αὐτόδιον, Hom.; ἄρα, usu. preceded by δέ or some adverb of time, as τῆμος ἄρα, etc., so also ῥα, Hom.; αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; αὖθι, Hom., Æsch.; εἶθαρ, Hom., Hes., Theoc.; ἄφαρ, Omn. poet.: αὐτίκα, Omn.; ἑξαυτῆς, Theogn.; ἄρτι, Pind., Eur.; εὐθύς and εὐθύ, Omn. post Hom.; εὐθέως, Soph., Plat.; πᾰραυτίκα, Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; πᾰράυτα, Eur.; σύντομα, Eur.; συντόμως, Soph.; πᾰρᾶχρῆμα, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὅσον οὐκ ἤδη, Eur., Xen.; ἐνθένδε τοὐνθένδε, Trag.; ἐν τῷδε, Eur.; ἴθύς, Hdt.; ἰθείη τέχνῃ, Hdt.; ἰθέως, Hdt.; ἐκ τοῦ εὐθέος, Thuc.; μεταυτίκα, Hdt.; πρόκα, Hdt., Ap. Rh.; πᾰρᾶσσον, Ap. Rh.; ἐπισχεδόν, Ap. Rh.; αὐτοσχεδόν, Ap. Rh.; πᾰρασχεδόν, Ap. Rh. *Vid.* QUICKLY.

IMMEDICABLE, ἀνήκεστος, ον, Hom., Omn. Att., Hdt. *Vid.* INCURABLE.

IMMENSE, ἄθέσφᾰτος, ον, Hom.; ἀπέλεθρος, ον, Hom.; ἄναιδής, ές, Hom.; ἄπερείσιος, ον (always of ransom), Hom.; ἄπειρέσιος, ον, Hom., Hes., Soph.; ἄπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀπείρῐτος, ον, Hom., Hes.; ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; ϑεσπέσιος, α, ον, in Hom., ος, ον after Hom., Theoc.; ἄσπετος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur.; ἀπείραντος, ον, Pind.; also ἄπέραντος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc.; ἀπείρᾰτος, ον, Pind.; ἄπέρᾰτος, ον, Æsch.; ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ἄπλατος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur.; ἄπλετος, ον, Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; νηρῖτος, ον, Hes.; ὑπερφυής, ές, Æsch., Ar., Hdt., Dem.; ἔκμετρος, ον, Soph.; ἄσκοπος, ον, Soph.; ἄφᾰτος, ον, Soph., Hdt.; ὑπερμεγέϑης, ες, Hdt., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ὑπέρμεγας, -μεγάλη, -μεγα, no compar. or superl., Ar. *Vid.* GREAT.

IMMENSELY, ἄσπετον, Hom.; ἄσπετα, Hom.; ϑεσπέσιον, Hom.; ϑεσπεσίως, Theoc.; ἀμέτρως, Xen., Plat.; ὑπερφυῶς, Ar., Plat.; ϑαυμᾰσιον ὅσον, Plat.; ἀμηχάνον ὅσον, Plat.; ἀμηχάνως ὡς, Plat.

IMMENSENESS, ἀμετρία, ἡ, Plat.

IMMERSE, TO, βάπτω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐμβάπτω, Ar., Xen. *Vid.* TO SINK, TO DIP.

IMMERSION, βᾰφή, ἡ, Soph.

IMMINENT, ἄοκνος, ον (of calamity), Soph. *Vid.* TO IMPEND.

IMMIX, TO, μίγνῡμι, aor. 2 pass. ἐμίγην, fut. mid. sometimes in pass. sense, pres. and imperf. act., mid., and pass. sometimes μίσγω, μίσγομαι, ἔμισγον, etc. (not in prose) (Pind. also uses μιγνύω, ἐμίγνυον), Omn. *Vid.* TO MIX.

IMMOBILITY, ἀκῐνησία, ἡ, Arist.

IMMODERATE, ὑπερβάλλων, ουσα, ον, and ὑπερβᾰλών, οῦσα, όν, όντος, etc. (pres. and aor. 2 part. of ὑπερβάλλω), Pind., Eur.; περισσός, ή, όν, Soph., Æschin.; ἀῤῥυθμος, ον, Eur.; ἄκρᾰτος, ον, Thuc.; ἄμετρος, ον, Xen.; ἀσελγής, ές, Isæ., Dem., Æschin.

IMMODERATELY, λίαν in Hom. λίην (ῑ in arsis, otherwise ῐ, except when preceded by καί, when it is always καὶ λίην, Hom., ῐ Att. and other poets), Omn.; ἄγαν, Pind., Omn. Att.; πέρισσά, Eur.; ἀσελγῶς, Ar., Dem.; ἀμέτρως, Xen.; ὑπερβαλλόντως, Xen., Plat., Isoc.; ὑπερβεβλημένως, Arist.; πᾰρᾰκαίρως, Isoc.

IMMODERATENESS, ἄμετρία, ἡ, Plat.

IMMODEST, ἀναιδής, ές, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ϑρᾰσύς, εῖα, ύ, Omn.; ἀναίσχυντος, ον, Eur., Xen., Isæ., Æschin. *Vid.* IMPUDENT.

IMMODESTLY, ἀναιδῶς, Soph., Eur., Xen., Dem.

To behave immodestly, to be immodest, ἀναιδεύομαι, mid., Ar.; ἀναισχυντέω, only act., Xen., Antipho, Isæ.

IMMODESTY, ἀναίδεια, and in Hom. ἀναιδείη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἀναισχυντία, ἡ, Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* IMPUDENCE.

IMMOLATE, TO, ϑύω (ῡ, but ῠ usu. in pres. part. act., esp. in the oblique cases; also ϑῦειν, Eur., ϑῦεσκε, poet., imperf. 3d sing. Hippon., ἔϑῦε, Pind.), fut. ϑύσω, aor. 1 pass. ἐτύϑην, Omn. *Vid.* TO SACRIFICE.

One must immolate, ϑῠτέον, Ar., Plat.

IMMOLATION, ϑυσία, ἡ, Hdt. *Vid.* SACRIFICE.

IMMORAL, ἄσωτος, ον, Soph. *Vid.* WICKED.

IMMORALITY, ἀσωτία, ἡ, Plat., Arist.

IMMORTAL, ἀειγενέτης, ου, only masc., gen. pl. ἀειγενετᾶων (ᾶ, however, generally used ᾱ), Hom.; ἀμβρόσιος, α, ον, sometimes in Att. ος, ον, Hom.; ἀμβροτος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἀβᾰνᾰτος, η, ον, and ος, ον, Omn.; ἄφθιτος, ον, Hom., Hes., h., Theogn., Pind., Trag.; ἀειγενής, ές, Plat. *Vid.* EVERLASTING.

The immortal gods, ϑεοὶ αἰὲν ἐόντες, Hom.

IMMORTALITY, ἀϑᾰνᾰσία, ἡ, Plat., Isoc.

IMMORTALIZE, TO (i. e., to make immortal, also to consider one's self immortal), ἀϑᾰνᾰτίζω, Hdt., Arist.

IMMOVABLE, ἔμπεδος, ον, no compar. or superl., Omn. poet.; ἀσφᾰλής, ές, Hom., Æsch., Soph., Xen., Dem.; ἀστεμφής, ές, Hom., Theoc.; ἀστρᾰβής, ές, Pind.; ἄτεγκτος, ον (by prayers, tears, etc.), Soph.; ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; δυσκίνητος, ον, Plat.; ἀμετᾰκίνητος, ον, Plat.; ἀτελεύτητος, ον (of a man, or his determination), Soph.; ἀμετάστᾰτος, ον, Plat.; ἀδᾰμάντῑνος, ον, Plat.; ἀμετᾰ̓κλαστος, ον, Xen. *Vid.* FIRM.

To be immovable, ἀτρεμέω, once also in pres. mid. or pass., Hes., Theogn., Hdt.; ἀτρεμίζω, Theogn., Hdt., Antipho; ἀτρέμας ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Ar., Xen.; ἀμετᾰκίνητως ἔχω, Isoc.; ἀκῑνητίζω, Arist.

IMMOVABLY, ἀστεμφῶς, Hom.; ἀτρεμᾶς and ἀτρέμα, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἔμπεδον, Hom.; ἐμπέδως, Æsch., Soph., Plat.; ἀσφᾰλές, Hom.; ἀσφᾰλέως, and contr. (as always in Att.) ἀσφαλῶς, compar. -έστερον, superl. -έστατα,

Hom., Æsch., Plat.; δυσκῑνήτως, Plat.; ᾽ἀμετᾰκῑνήτως, Isoc.

IMMUNITY, ᾽ἀτέλεια, ἡ (esp. from public burdens), Æsch., Dem.

IMMURE, TO, ἐγκᾰτοικοδομέω, c. εἰς and acc., Æschin.

IMMUTABLE, ἀσφᾰλής, ές, Soph.; ᾽ἀκῑνήτος, η, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; ᾽ἀμετᾰπτωτος, ον, Plat.; ᾽ἀμετᾰ᾽βλητος, ον, Hipp.; ᾽ἄτροπος, ον, Theoc.

IMMUTABLY, ἐμπέδως, Æsch., Plat.

IMPAIR, TO, μᾰραίνω, Æsch., Soph., Dem.; λῡμαίνομαι, mid. c. perf. pass. λελῡμασμαι, 3d sing. λελῡμανται in act. sense, c. acc. or c. dat., Eur., Xen., Isoc., Dem.; μειόω, Xen.; παρᾰθραύω, perf. pass. -τέθρανσμαι, Plat. *Vid.* TO INJURE.

IMPALE, TO, πήγνῡμι, aor. 2 pass. ἐπᾰ́γην, 2d perf. in pass. sense πέπηγᾰ́, Æsch.; ᾽ἀνασκολοπίζω, fut. mid. ᾽ἀνασκολοπῐοῦμαι or -πιοῦμαι (even in Hdt.) in pass. sense, Hdt.

[*Impaled*, ὑπὸ ῥᾰχιν παγέντες, Æsch.]

IMPALPABLE, ᾽ἀνᾰφής, ές, Plat.

[IMPARISYLLABIC, περισσοσύλλαβος, ον, Gram.]

IMPART, TO, κοινόω, c. acc. rei, dat. pers., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Isæ.; ᾽ἀνᾰκοινόω, and mid., c. pluperf. pass. in act. sense (Xen. also has irreg. imper. ἀνακοίνεο), Theogn., Ar., Hdt., Plat.; συγκοινόομαι, mid., c. dat., Thuc.; [μεταδῐδωμι, c. dat. et gen., Hdt.; προσκοινόω, c. dat., Dem.] *Vid.* TO COMMUNICATE.

One must impart, κοινωνητέον, c. dat. pers., acc. rei, Plat.

IMPARTIAL, ᾽ἄγνώς, ή, όν, Pind.; ἑτερορρέπής, ές, Æsch.; κοινός, ή, όν, Thuc., Lys., Dem.; ᾽ἴσος, η, ον, Dem.; ᾽ἕκᾰστος, ον, Arist.

IMPARTIALLY, ἐς μέσον, Hom.; εἰς τὸ μέσον, Xen.

[IMPARTING, AN, μετάδοσις, εως, ή, Xen.]

IMPASSABLE, ᾽ἄβᾰτος, ον, Pind., Hdt., Xen.; ᾽ἄπορος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἄνοδος, ον, Eur., Xen.; δύσβᾰτος, ον, Xen., Plat.; δύσοδος, ον, Thuc.; δυσπόρευτος, ον, Xen.; δύσπορος, ον, Xen.; ᾽ἀδιᾰβᾰ́τος, ον, Xen.

Impassable for carriages, ᾽ἀνᾰμάξευτος, ον, Hdt.

IMPASSABILITY, ᾽ἀπορία, ἡ, Thuc., Xen.

IMPASSIONED (style, language, etc.), παθητικός, ή, όν, Arist.

In an impassioned manner, πᾰθητῐκῶς, Arist.

| *To be impassioned*, παθαίνομαι (of an orator, etc.), Dion H., Anth.]

IMPATIENT, ᾽ἀπᾰθής, ές, c. gen., Hdt.

For proud men are impatient at (can not bear with patience) good arguments from their inferiors, οἱ γὰρ πνίοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους Πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο, Eur.

Rather impatient, ᾽ὑποδύσφορος, ον, Hipp.

To be impatient, σπέρχομαι, pass., sometimes c. dat. of the cause, Eur., Hdt.; ᾽ἀτλητέω, only pres. act., Soph.

IMPATIENTLY, δυσφόρως, Soph.; πᾰ́λιγκότως, Eur.; δυσλόφως, Eur.; σκληρῶς, Eur.

IMPEACH, TO, γρᾰ́φομαι, mid., c. acc. pers., gen. of the cause, sometimes c. dupl. acc. of the person and the accusation (γρᾰ́φομαι γρᾰφήν τινα), or c. infin. of the crime, also in pass. of the person, sometimes of the impeachment, c. dat. pers., Ar., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* TO ACCUSE.

They voted that they should be impeached, ἐψηφίσαντο προβολὰς αὐτῶν εἶναι, Xen.

IMPEACHMENT, γρᾰφή, ή, Ar., Xen., Isoc., Dem.; προβολή, ή, Æschin., Xen.; ἀντιγραφή, ή, Ar. *Vid.* ACCUSATION.

IMPEDE, TO, βλᾰ́πτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰ́βην, also 3d sing. pass. βλᾰ́βεται (Hom.), sometimes c. gen. of the course in which, Hom., Æsch.; ἐμποδίζω, c. acc. pers. or c. dat., c. gen. rei, or c. τοῦ and infin. or μή and infin., or c. πρός and acc., Æsch., Soph., Plat., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO HINDER.

IMPEDIMENT, ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* HINDERANCE.

IMPEL, TO, σεύω, in augmented tenses with σσ, e. g., ἔσσευον, aor. 1 ἔσσευα, perf. pass. ἔσσῡμαι, aor. 1 ἐσσύθην and ἐσσθην, Hom., Ap. Rh.; ὀιώκω, Hom., Æsch., Soph.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω (Att. also ἐλῶ, ἐλᾶς, etc.), from which come the other tenses, perf. ἐλήλᾰκα, etc., Omn.; προτρέπω, perf. act. -τέτροφα, pass. -τέτραμαι, aor. 1 pass. -ετρέφθην, Trag., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐλαστρέω (esp. of impelling a boat by oars, etc.), Hdt. *Vid.* TO URGE.

Calculated to impel, προτρεπτῐκός, ή, όν, Isoc., Æschin.

IMPEND, TO, ἐπῐῤῥέπω, rare except in pres. and imperf. act., c. dat., Hom., Æsch.; ἐφάπτομαι, only in 3d sing., perf. and pluperf. pass. ἐφῆπται, ἐφῆπτο, c. dat., Hom.; ἐφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom., Soph., Thuc., Dem.; ἐπῐκρεμάννῡμαι and -κρέμᾰμαι, pass., aor. 1 -εκρεμάσθην, etc., c. dat., Simon., Pind., Thuc.; κρεμάννῡμαι and κρέμᾰμαι, c. dat. or c. ὑπέρ and gen., Pind., Xen.; ἐνίσταμαι, Ar., Xen., Isæ., Dem.; ἐπῐκειμαι, -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. dat., Xen.; ἐπαρτάομαι, pass., Dem.; ἔπειμι (εἶναι), Dem.

To cause to impend over, ἐπῐκρεμάννῡμι, fut. -κρεμάσω, Att. -κρεμῶ, ᾱς, ᾷ, c. dat., Theogn.; ὑπερκρεμάννῡμι, c. dat., Theogn., Pind.

IMPENDING, ἐπερχόμενος, η, ον, Æsch., Theogn.; ἐπιφερόμενος, η, ον, Hdt., Antipho; ἐπιών, οῦσα, όν, etc. (usu. in crasis with the article, ὑπιών, ἡ ᾽πιοῦσα, etc.), Eur., Plat.; ἐπικρεμάμενος, η, ον, Thuc.; μέλλων, ουσα, ον, etc., Thuc.

IMPENETRABLE, δῦσεύρετος, ον, Eur. *Vid.* IMPASSABLE.

[IMPERATIVE, *the imperative mood*, ἡ προστακτικὴ (sc. ἔγκλισις), Gram.; τὸ προστακτικόν, Diog. L.]

IMPERCEPTIBLE, ᾽ἀναίσθητος, ον, Thuc.; ᾽ἀσῦνοπτος, ον, Æschin.

IMPERCEPTIBLY, λᾰ̓θρη, sometimes also λάθρᾴ (λάθρᾶ, Att.), Hom.; λᾰθραίως, Æsch.

To do a thing imperceptibly, λήθω (Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.) and λανθάνω, fut. λήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰθον (in Hom. often λέλαθον, subj. λελάθω, etc.), perf. λέληθα, mid. not used in this sense, c. part. agreeing with nom. to the verb, Omn.

IMPERFECT, ἡμῐτελής, ές, Hom., Xen., Isoc.; ᾽ἄτελής, ές, Thuc.; ἐνδεής, ές, Omn. Att.; [ἀνέργαστος, ον, Arist.]

[*The imperfect tense*, χρόνος παρατατικός, Sext. Emp.]

IMPERFECTION, ἔνδεια, ή, Thuc., Xen., Isoc.; κολόβωμα, ᾰτος, τό, Arist. *Vid.* DEFICIENCY.

IMPERFECTLY, ἐπῐδεῶς, Plat.; κολοβῶς, Arist.

IMPERIAL, βᾰσῐ́λειος, α, ον, and ος, ον, in Hom. βᾰσῐλήῐος, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* ROYAL.

IMPERIOUS, τῠραννῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; δεσποτῐκός, ή, όν, Plat.

To be imperious, τῠραννέω, only act., Plat.

IMPERIOUSLY, τῠραννῐκῶς, Plat., Isoc.; δεσποτῐκῶς, Isoc.

IMPERISHABLE, ᾽ἀθᾰνᾰτος, ον, Omn.; ᾽ἀγήραος, ον, contr. ἀγήρως, ω (as always in Att. *prose*), acc. sing. ἀγήρων and ἀγήρω, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Thuc., Dem.; ᾽ἀγήρᾰτος, ον, Eur., Xen., Plat., Dem.; ᾽αγήραντος, ον, Simon.; ἄφθῐτος, ον, Omn. poet.; ᾽ἄληκτος, ον, poet. ἀλλήκτος, Hom.; ᾽ἄπαυστος, ον, Soph., Thuc.; ἄσβεστος, ον, Pind., Æsch.; ᾽ἀδιάφθορος, ον, Plat.; ᾽ἀνεξᾰλειπτος, ον, Isoc. (of glory, etc.); ἀείμνηστος, ον, Lys.

IMPERTINENT, μᾶταιος, α, ὸν, or ος, ον, Pind., Soph., Hdt., Plat.

IMPERVIOUS, ᾽ἀδιᾰβᾰ́τος, ον, Xen.

IMPETUOSITY, ἐρωή, ή, Hom.; ᾽αἰκή, ή, usu. only of things sent or hurled with impetuosity, Hom.; ῥῖπή, ή, Omn. poet.; ὁρμή, ή, Omn.; ῥόμβος, ὁ, Pind.; νεότης, ητος, ἡ (of disposition), Eur., Hdt., Plat.; ῥύμη, ή, esp. of any thing falling, Thuc.; ᾽ἄϊξ, ᾽ἄϊκος, ή, Ap. Rh. *Vid.* VIOLENCE.

IMPETUOUS, ᾄητος, ον, Hom.; αἴθων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph.; λᾰ́βρος, ον, Hom., Theogn., Pind., Soph., Eur.; Ϝοῦρος, ον, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh., fem. Ϝοῦρις, ῐδος, Hom.; πολυ�??ξ, -ᾱ́ικος, ὁ καὶ ἡ, of winds esp., Hom.; μάργος, η, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.; Ϝούριος, Soph., Eur., Ar.; ἔντονος, ον, Eur.; βρῖσάρμᾰτος, ον, h., Ap. Rh.; ὀρσόλοπος, only masc., Anac.; λαβρόσῦτος, ον, Æsch.; προπετής, ές, Æschin. *Vid.* VIOLENT.

IMPETUOUSLY, ἐπῐκρᾰτίως, Hom., Hes.; λάβρως, Theogn., Æsch., Eur.; φορᾰδην, Soph., Eur.; ἀρδην, Æsch.; προπετῶς, Xen.; ᾽αἰγδην, Ap. Rh.

IMPIETY, δυσσέβεια, ή, Soph., Eur.; δυσεβία, ή, Æsch.; ᾽ἀσέβεια, ή, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἀσεβία, ή, Eur.; ᾽ἀνομία, ή, Eur.; Ϝεοσεχθρία, ή, Ar.; ᾽ἀνοσιότης, ητος, ή, Plat., Isoc.; ᾽ἀνοσιουργία, ή, Plat.; ᾽ἀθεότης, ητος, ή, Plat.

A deed of impiety, ᾽ἄσέβημα, ᾰτος, τό, Thuc.

To join in an act of impiety, σῦνᾰσεβέω, Antipho.

IMPIOUS, ᾽ἀσεβής, ές, Pind., Trag., Xen., Dem.; ᾽ἄσεπτος, ον, Soph., Eur.; δυσεβής, ές, Trag.; ᾽ἄνόσιος, ον, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἄνομος, ον, Trag., Hdt.; ᾽ἄθεος, ον, Æsch., Pind., Soph., Plat.; ἀνί̓ερος, ον, Æsch., Eur.; ᾽ἀπόθεος, ον, Soph.; μισόθεος, ον, Æsch.; ᾽ἀποβώμιος, ον, Eur.; ᾽ἀλῑτήριος, ον, Thuc., Dem. *Vid.* WICKED.

[*It is impious to . . . I deem it impious*, οὐχ ὅσιόν ἐστι, c. inf., οὐχ ὅσιον ποιέομαι, c. inf., Hdt.]

IMPIOUSLY, ᾽ἀθέως, Soph.; δυσσεβῶς, Eur.; ᾽ἄνοσίως, Eur., Dem.; ᾽ἀνόμως, Eur., Thuc., Isoc.; οὐχ ὁσίως, Thuc.

To act impiously, to be impious, ᾽ἀσεβέω, no mid., but Æschin. has pass. of the impious deeds done, and Plato of the house affected with the consequences of impiety, Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; δυσεβέω, only act., Trag.; ᾽ἀσεπτέω, only act., Soph.; ᾽ἀνοσιουργέω, only act., Plat.

Implacable, ἀλληκτος, ον, poet. for ᾽ἀλήκτος (of anger), Hom.; ᾽ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ᾽ἄμειλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ὀυσπαραίτητος, ον, Æsch.; ᾽ἄτεγκτος, ον, Soph., Eur., Ar.; ᾽ἄτέραμνος, ον, Æsch.; ᾽ἀθελκτος, ον, Æsch.; ᾽ἄσαντος, ον, Æsch.; ἀσπονδος, ον (of a war), Æsch., Eur., Dem., Æschin.; δὺσἀρεστος, ον, Æsch.; ᾽ἀπαραίτητος, ον, Lys., Dem.; ἀπειστος, ον, Dem.; ᾽ἀκήρυκτος, ον (of a war), Xen.; ᾽ἀδιάλλακτος, ον, Dem.

Implacably, ἀσκελέως and ἀσκελές, Hom., Eur.; ᾽ἀπαραιτήτως, Thuc.

Implant, to, ἐμφύω (ῠ before a vowel, ῡ before a consonant), aor. 2 ἐνέφυν, and perf. ἐμπέφῡκα, poet. ἐμπέφυα, part. ἐμπεφυκώς, ότος, but ἐμπεφυώς, ῶτος, in pass. sense, c. dat. of the place where, Hom., Theogn., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἐμφυτεύω, c. dat., Plat.; κατοικίζω (of implanting feelings, hopes, etc., in man), Æsch.

That can be implanted, ἐνθετος, ον, Theogn.

Implanted by nature, ἔμφῡτος, ον, c. dat., Hdt., Plat., Dem.

[Implead, to, one another, ἀντιδικάζομαι, Lys.]

Implement, an, σκεῦος, τό, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽άθλημα, ατος, τό, Theoc. *Vid.* Instrument, Tool.

Implicate, to, πλειστηρίζομαι, only pres. mid. (in an accusation), c. gen. of the crime, Æsch.; κἀπἀπλέκω (in a crime), c. dat. of the crime, Hdt.

To be implicated in, προσέχομαι, pass., only in pres. and imperf. -ειχόμην, c. dat., Thuc.; ἐμπλέκομαι, pass., c. dat., Plat., Isoc. *Vid.* To involve.

Implicitly (to believe), λἄν, Hdt.

Implore, to, γουνάζομαι, mid., no pass., fut. -ἄσομαι, usu. c. gen. of the thing by or in the name of which, sometimes c. πρός and gen., Hom.; γουνόομαι, mid., no pass., only pres. tense, Hom.; λῐτἄνεύω, in augmented tenses usu. ἐλλιτ., Hom., Pind., Xen., Plat.; λίσσομαι, mid., fut. λίσομαι, aor. 1 often ἐλλῐσάμην for ἐλισ. (not in Att.), aor. 2 ἐλῐτόμην (Hom. has also poet. imperf. λισσεσκόμην, the Attics only use pres. and imperf.), no pass., Omn. poet., Hdt., Plat.; εὔχομαι, mid., perf. pass. in pass. sense (the only tense so used), but pluperf. pass. in act. sense, c. acc. or c. dat. pers., sometimes c. πρός and acc. pers. (Hom. never uses an augment; the Attics usu. have ηὐ in the augmented tenses); εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ᾽ἱκετεύω, Omn.; ᾽ἵκνέομαι, mid., aor. 2 ᾽ἱκόμην, imper. ᾽ἵκοῦ, the only tense except pres. and imperf. used in this sense, Hom., Soph., Eur.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην in act. sense, c. gen. pers., acc. rei, sometimes c. dupl. gen., sometimes (but rarely) c. acc. pers., Soph., Ar., Omn. prose; ἀντιάζω, fut. -ἄσω, Dor. -ἀξω, only act., Soph., Eur.; ἄντομαι, only pres. and imperf. mid., Soph., Ar.; ἀντῐβολέω, often c. dupl. augment, e. g., ἠντεβόλουν, etc., Ar., Xen., Lys., Dem.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, also in form ποτῐπίπτω, Æsch., Eur.; ἐπῐμαρτύρομαι, mid., no pass., Hdt., Thuc. *Vid.* To entreat.

To implore by touching the chin, ὑπογενειάζω, Æschin.

To implore in return, ἀντῐδέομαι, c. gen. pers., acc. rei, Plat.

Imply, to (to contain an assertion by implication), ἐνσημαίνω, Plat.

Impolicy, δυσβουλία, ἡ, Æsch., Soph.

Impolitic, ᾽ἀπρόσκοπτος, ον, Dem. *Vid.* Imprudent.

Import, to, εἰσάγω, aor. 2 -ήγαγον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κομίζω, Hdt., Isoc.; εἰσκομίζω, oftener in mid. in this particular sense, Hes., Æsch. (in the general sense of bringing in), Thuc.; προσκομίζω (also mid.), Xen.; προσάγω (also mid.), Xen.; εἰσφέρω, fut. -οίσω, oftener -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, perf. act. and pass. rare, Hdt., Thuc. *Vid.* To bring.

To import instead, ἀντῐφορτίζομαι, mid., also in pass., Thuc., Xen.

To be imported, φοιτάω, only act., Hdt., Xen., Lys.; ἐπεισέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Thuc.

One must import, εἰσακτέον (hardly, however, used in this particular sense), Ar., Xen.; so κομιστέον, Plat.

Importance, ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Dem.; ῥοπή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

Are our parents or our education of most importance? ᾽Αρ᾽ οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἡ τροφαί; Eur. See next word.

And what is this word of excessive importance which you heard from me? ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον; Soph.

Think order and silence of the greatest importance, κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε, Thuc.

Matters of importance, τὰ διἄφορα, c. dat. pers., Isæ.

Matters of the greatest importance, τὰ μέγιστα διαφέροντα, Thuc.

For they thought it a matter of great importance to get back the men, τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, Thuc.

Important, μέγας, μεγἄλη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from μεγἄλος, compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; σπουδαῖος, α, ον, Pind., Hdt., Isoc., Dem.; ἀξιόχρεως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, Thuc.; ᾽ἀκἄτἄφρόνητος, ον, Xen.; ἐπάξιος, α, ον, Hdt.; ἐπῐκαίριος, ον, Xen.; ἐμβρῐθής, ές, Isoc.; εὐμεγέθης, ες, Dem.; ἔντῐμος, ον, Dem.; ἀρῐθμητός, ή, όν, Theoc.

More important, προυργιαίτερος, α, ον, Thuc., Plat.; πρεσβῦτερος, α, ον, and superl. -τατος, η, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat.

To think important, ἐναριθμέομαι, mid., esp. to one's self, Eur.; [πρᾶγμα ποιέομαι, c. acc., Hdt.; *to think not important*, πρᾶγμα οὐδὲν ποιέομαι, Hdt.]

To think athletic exercises more important than music, πρεσβῠτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι, Plat.

Importation, κομῐδή, ἡ, Thuc., Isoc.; εἰσκομῐδή, ἡ, Thuc.; εἰσἀγωγή, ἡ, Plat.: πἄρἀπομπή, ἡ, Xen., Arist.

Importation of corn, σῖτοπομπία, ἡ, Dem.

Importation in return, ἀντῐληψις, εως, ἡ, Thuc.

Imported, εἰσπλέων, ουσα, ον, Thuc.; ἐπακτός, όν, Thuc.; ἐπείσακτος, ον, Plat., Dem.; ἐπιφοιτάων, ουσα, ον, Hdt.

What may be imported, εἰσἀγώγῐμος, ον, Arist.; ἐπεισἀγώγῐμος, ον, Plat.

[Imports, τὰ προσαχθέντα, Xen.]

Importunate, λῐπἄρής, ές, Soph.; γλίσχρος, α, ον, Ar.; [ὀχληρός, ά, όν, Hdt., Eur., Plat.]

To be importunate, λῐπἄρέω, in pass. also *to be entreated with importunity* (of the person entreated), no mid., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; γλῐχομαι, mid., rare except in pres. and imperf., Plat.

One must be importunate, λῐπἄρητέον, Xen.

Importunately, γλίσχρως, Plat.; λῐπἄρῶς, Plat.

[Importune, to, προσαιτέω, c. dupl. acc., Hdt.; λιπαρέω, c. acc. et infin., Æsch.] *Vid.* To entreat.

Importunity, λῐπἄρία, ἡ, Hdt.; ᾽ἀκαιρία, ἡ, Plat.

Impose, to, ἐπῐτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., c. dat. of that on which, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐφάπτω, in Hom. only in perf. and pluperf. pass., Hom., Pind.; προστῐθημι, Trag., Hdt., Xen.; προτῐθημι, Soph.; ᾽ἀνἀτῐθημι, Pind., Ar., Hdt., Xen.; περῐτῐθημι, Thuc., Andoc.; ἀμφῐβἄλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc. (esp. as a yoke on any one), c. dat. of that on which, Æsch.; ἐπῐβάλλω, Soph., Hdt., Xen., Dem.; ἐπιῤῥίπτω, rare except in pres. act., c. dat., Æsch.; ἐπιῤῥίπτω, aor. 2 pass. -ερῥῐφην, c. dat., Æsch.; ἐπελαύνω, fut. -ελἄσω, Att. -ελῶ, ᾷς, ᾷ (of imposing an oath), c. dat., Hdt.; τάσσω, Ar., Plat., Lycurg.; ἐπῐτάσσω, Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem., Æschin.; ἐπῐτελέω, fut. -έσω, Plat.; ἐπῐτῐμάω (esp. of a fine), Hdt., Æschin.

To impose upon (i. e., deceive), ᾽ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. acc., Eur.; (by lies), ψεύδομαι, c. acc., Trag., Xen. *Vid.* To deceive, To cheat.

To impose in addition, προσεπῐβάλλω, Isoc.; προστῐθημι, Hdt.

To be imposed (as a penalty, etc., is imposed by law on an offense), ἐπίκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.

One must impose, ἐπῐθετέον, Plat.

Imposed, ἐφεστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, etc., Soph.; προσφερόμενος, η, ον, Hdt.; ἐπακτός, ή, όν, Lys., Isoc.

Imposition, an, κλέμμα, ατος, τό, Dem., Æschin.

[*Imposition of hands* (in religious rites), χειροπιθεσία, ἡ, Eccl.]

[Impossibility, τὸ ἀδύνατον, Hdt.; *impossibilities*, ἄπρηκτα, τά, Theogn.; ἀμήχανα, τά, Soph.]

Impossible, ᾽ἄπρακτος, ον, Theogn.; ᾽ἄμἄχος, ον, Pind.; ᾽ἄπορος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀδῠνἄτος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ᾽ἀμήχἄνος, ον, Soph. *Vid.* Syn. 87.

[*It is impossible*, οὐχ οἷόν (οἷά) τε ἐστίν, Hdt., and Att.; also οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστιν, ἀμήχανόν ἐστιν, etc.]

And Periander said that it was quite impossible that he had not . . ., Περίανδρος δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ . . ., Hdt.

Impossible! καὶ πῶς;—"*But can any one impart what he has not got?*"—"*Impossible!*" ΣΩ. Δύναιτο δ᾽ ἄν τις μεταδιδόναι ὃ μὴ ἔχοι;—ΑΛ. Καὶ πῶς; Plat.

Impost, τέλος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Tax.

Impostor, an, γόης, ητος, ὁ, Eur., Plat., Dem.; μῖμητής, οῦ, ὁ, Plat.; φέναξ, ᾱκος, ὁ, Ar.

Imposture, an, πλάσμα, ατος, τό, Dem.; πᾰρᾶκρουσις, εως, ἡ, Dem.

Impotence, ᾰδῠνᾰσία, ἡ, Hdt. *Vid.* Weakness.

Impotent, [ἄναλκις, ὁ καὶ ἡ, gen. ῐδος, Hom.]; ᾰδῠνᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* Weak, Unable.

Impoverish, to, ἐλασσόω, esp. in pass., no mid., Lys., Isoc.; λεπτῡ́νω, Arist.

Impracticable, ἀμήχᾰνος, ον, Hom., Soph., Dem.; ᾰ̓πορος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* Impossible.

Impracticable (of a man, i. e., obstinate, q. v.), ἀτελεύτητος, ον, Soph.

Imprecate, to, ἀράομαι (ᾱ Hom., ᾰ Att.), fut. -ᾱσομαι, no pass., c. acc. of the thing imprecated, dat. of the person on whom, Hom., Trag., Hdt.; κᾰτᾰρᾱ́ομαι, sometimes c. infin. of the evil imprecated, Hom., Theogn., Hdt., Dem.; ἐπᾰρᾱ́ομαι (ρᾱ Mel.), Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Mel.; ἐπεύχομαι, c. dat. pers., Æsch., Plat., Æschin.; κᾰτεύχομαι, c. dat. pers. or c. gen., Æsch., Soph., Plat.; ἐφυμνέω, Soph.

Imprecated, caused or invoked by imprecations (of a calamity), ᾰ̓ρᾰτός, ή, όν, Soph.

Imprecation, ἀρά, ἡ (ᾱρ Hom., ᾰ̓ρ Trag.), Hom., Trag.; εὐχή, ἡ, Eur.

Uttering imprecations, ᾰ̓ραῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat. of him against whom, Æsch., Soph., Plat.

Impregnable, ἄνᾰ́λωτος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ᾰ̓λῆπτος, ον, Thuc.; [ᾰ̓μαχος, ον, Hdt.]

[Impregnate, to, ὀχεύω (e. g., τὴν ἵππον), Hdt., Plat.; ὀχεύομαι (pass.), Arist.; (the cultivated *fig*), ἐρινάζω, Theophr.; also ψηνίζω.]

[Impregnation (act of impregnating), ὀχεία, ἡ, Xen.; (pass. as result), πλῆσμα, τό, Arist.]

Impress, to, τῡπόω, Plat.; ἐνσημαίνω (a thing on another), c. dat. of the latter, Plat.; ἐκμάσσω, fut. -ξω, Plat.

Newly impressed, νεοχᾰ́ρακτος, ον, Soph.

Impression, an, τῡ́πος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Lys.; ὑπογρᾰφή, ἡ, Æsch.; χᾰ́ρακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἔκμακτρον, τό, Eur.; κόμμα, ᾰτος, τό (of a coin), Ar.; ἐκμᾰγεῖον, τό, Plat.

To make an impression (on one's hearers), ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. -επλήγην, but more usu. in Att. -επλᾰ́γην, Thuc.

I know that they (sc. the speeches) *make the greatest impression on the minds of their hearers,* γιώσκω . . . ὅτι . . . οὗτοι μάλιστα ἐνδύονται ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων (ἐνδῡ́ομαι, pass., c. perf. act. ἐνδέδῡκα, and aor. 2 ἐνέδῡν), Xen.

To take an impression of, ᾰ̓πομάσσω (so as to copy it), and mid., no pass., Ar., Plat.

The taking of an impression, ἐξόμοιρξις, εως, ἡ, Plat.

The materials (wax or clay) *for taking an impression with,* ἐκμᾰγεῖον, τό, Plat.

Impressive, καταπληκτῐκός, ή, όν, Macho.

Imprint, to, ἐξομόργνῡμαι, mid., Plat.; χᾰράσσω, Anth.

To imprint upon, ἐπιβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1, c. dat., Isoc.

Newly imprinted, νεοχᾰ́ρακτος, ον, Soph.

Imprison, to, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Æsch., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; κᾰτᾰδέω, Hdt., Thuc.; εἴργω, and in pres. and imperf. act. εἰργνύω, Xen., Andoc., Lys.; ᾰ̓ποτίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, pass. -ετέθην) εἰς δεσμωτήριον, Lycurg.

And at first he is imprisoned by the Ephori, καὶ ἐς μὲν τὴν εἱρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, Thuc.

Imprisonment, εἰργμός, ὁ, Dem. *Vid.* Prison.

Improbable, ἄλογος, ον, Dem.

Improbably, ἄλόγως, Plat.

Improper, πᾰρᾰ́τροπος, ον, Pind.; ᾰ̓πρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.; δυσπρεπής, ές, Eur. *Vid.* Wrong.

Improperly, ὑπὲρ αἶσαν, Hom.; παρ' αἶσαν, Pind.; παρὰ μοῖραν, Hom.; ἀπρεπέως, h.; ἀσχημόνως, Plat.; κακοσχημόνως, Plat.

To behave improperly, ἀσχημονέω, only act., Eur., Xen., Plat., Dem.

Impropriety, ᾰ̓πρέπεια, ἡ, Plat.; ἀσχημοσῡ́νη, ἡ, Plat.

Improve, to, neut., ἐπῐδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, Thuc., Isoc.; εἶμι (part. ἰών, infin. ἰέναι, imperf. ᾔειν) ἐπὶ τὸ βέλτῐον, Xen.; μεταπίπτω βελτίονα (sc. πράγματα), Eur.

It is natural that, after going on ill, the cities should improve (should have a change for the better) . . . *for as, while a man is alive, there is hope that he may improve, after having fared ill* . . ., etc., ἐκ μὲν τοῦ κακῶς πράττειν τὰς πόλεις μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν . . . ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν, Lycurg.

To improve, act., αὐξάνω, fut. αὐξήσω, etc., Eur., Plat.

Improvement, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἐπῐ́δοσις, ἡ, Isoc.

Improvidence, Imprudence, ἀφρᾰδία, ἡ, Hom., Theogn.; ἀφροσῡ́νη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ᾰ̓βουλία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἀλογία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* Folly.

Improvident, Imprudent, ᾰ̓φρᾰδής, ές, Hom.; ᾰ̓βουλος, ον, Soph.; κᾰκόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. -ονος, Soph., Eur.; ἄλογος, ον, Thuc., Isoc., Dem.; ἀλόγιστος, ον, Thuc., Xen.; ἀπρονόητος, ον, Xen.; ᾰ̓πρόσκεπτος, ον, Dem. *Vid.* Foolish.

Imprudently, ἀφρᾰδέως, Hom.; ᾰ̓προβούλως, Æsch.; ᾰ̓προβουλεύτως, Plat.; ἀλόγως, Plat.; ἀλογίστως, Thuc., Plat.

Impudence, ᾰ̓ναίδεια, ἡ, and in Hom. ἀναιδείη, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; θρᾰσος and θᾰρσος, τό, Hom., Trag., Hdt., Plat., Æschin.; θρᾰσῡ́της, ητος, ἡ, Thuc.; ᾰ̓ναισχυντία, ἡ, Xen., Plat., Lys., Dem.; θρᾰσυστομία, ἡ, Mel.

Not with excessive impudence, μὴ λίαν ἄνω Βλέφαρα πρός τ' ἀναιδὲς ἀγαγών, Eur.

Impudent, κῦ́νεος, α, ον, compar. κύντερος, superl. κύντᾰτος, Hom., Hes., h., Eur.; κῠνώπης, ου, ὁ, and fem. κυνῶπις, ῐ́δος, ἡ, Hom.; fem. also κῠνᾶ́μυια, Hom.; θρᾰσύς, εῖα, ύ, Omn.; ᾰ̓ναιδής, ές, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; θρᾰσῡ́μῦθος, ον, Pind.; θρᾰσύστομος, ον, Æsch.; κυνοθρᾰσής and κῦνοθαρσής, ές, Æsch., Theoc.; κῦνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ᾰ̓ναίσχυντος, ον, Eur., Xen., Isæ., Æschin.; λᾰμῦρός, ά, όν (of speech, etc.), Xen.; μοθωνικός, ή, όν, Ion.

An impudent fellow, μόθων, ωνος, ὁ, Ar.

To be impudent, behave impudently, ᾰ̓ναιδεύομαι, mid., Ar.; ᾰ̓ναισχυντέω, only act., Xen., Antipho, Isæ.

[*He is impudent enough to do,* etc., ἀναισχυντέω, c. part., e. g., ποιῶν, Ar.]

To be exceedingly impudent, ὑπερᾰναιδεύομαι, Ar.

Impudently, ᾰ̓ναιδῶς, Soph., Eur., Xen., Dem.

To speak impudently, θρᾰσυστομέω, only act., Æsch., Soph.

Impugn, to, κᾰθάπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. acc., or c. gen., Hom., Hes., Thuc., Plat. *Vid.* To attack.

Impulse, ὁρμή, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἔσις, εως, ἡ, Plat.; [ὁλκή, ἡ, Plat.; *with one impulse,* μιᾷ ὁρμῇ, Xen.]

Attempts are made on the impulse of the moment, δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται, Thuc.

[*One feels an impulse to,* ὁρμὴ ἐπιπίπτει τινί, c. infin., Thuc.]

Impunity, ἄδεια, ἡ, Hdt., Thuc., Lys., Dem.

With impunity, adj., ᾰ̓κλαυστος, ον, Soph.; χαίρων, ουσα, ον (ἀπαλλάσσω, etc.), οντος, etc., Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; also χαιρήσων, ουσα, ον, Ar.; ᾰ̓κόνδῠλος, ον, Luc.

With impunity, adv., νήποινον, Hom.; νήποινα, Xen.; νηποινί, Plat., Dem.; ᾰ̓νᾱτεί, Trag., Plat.; ἀζημίως, Philem.

Not with impunity, κλάων, ουσα, ον, οντος, etc., Soph., Eur.

Do you think that you will always say these things with impunity? ἢ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; Soph.

If these deeds of violence are to be done by her with impunity, εἰ ταῦτ' ἀνατεί τῇδε κείσεται κράτη, Soph.

You shall not lecture me with impunity, κλάων φρένωσεις, Soph.

To escape with impunity (only in fut.), κᾰτᾰπροΐξομαι, Att. προίξ., sometimes c. gen. of the person offended, Ar., Hdt.

Impure, ᾰ̓ναγνος, ον, Trag.; ὑπόκηρος, ον, Hipp.; μιαρός, ά, όν, Plat.

[Impurity, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem.; ἀνεπιπληξία, ἡ, Plat.] *Vid.* Pollution.

Imputation, αἰτία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* Blame, Accusation.

Lying under this imputation, φέρων τήνδε βάξιν, Soph.

I incur the imputation of folly, μωρίαν ὀφλισκάνω, Eur.

For I shall incur the imputation of cowardice and baseness, καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κακὴν κεκτήσομαι, Eur.

Impute, to, ἀνάπτω, only act. in this sense, sine cas. pers., or c. εἰς and acc., Hom., Eur.; ἀνᾰτῐθημι, aor. 1 act. ἀνέθηκα, pass. ἀνετέθην, c. dat., Hom., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; προστίθημι, Eur.; τίθημι, c. gen. pers., Dem.; ἀνᾰφέρω, fut. ἀνοίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, aor. 2 ἀνήνεγκον, aor. 1 pass. ἀνηνείχθην, c. dat. or c. prep. εἰς or ἐπί and acc., etc., Eur., Dem., Æschin.; ἐπῐφέρω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπᾰνᾰφέρω, Plat., Dem.; καταιτιάομαι, c. acc. of the imputation, sine cas. pers., Thuc.; κᾰτᾰλογίζομαι, perf. pass. in both pass. and act. sense, aor. 1 pass. in pass. sense

only, c. πρός and acc. pers. or c. dat., Dem., Æschin. *Vid.* To attribute.

And let no one impute this as a virtue to you, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦτ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, Æschin.

Imputing to the gods the great iniquity of the deeds which are being done, μεγάλην δὲ Θεοῖς ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων (εἰδότες, part. of οἶδα), Soph.

To be imputed to, ἄνήκω, no mid. or pass., rare except in pres. and imperf., c. εἰς and acc., Antipho.

One must impute, ἀνάθετέον, Plat.

In, εἰνί, Hom.; εἰν, ἐνί, Omn. poet., though *rare* in Trag.; ἐν (c. dat. in all forms), Omn.; μετά, c. dat. or c. acc., as, *in the hands,* μετὰ χερσί and μετὰ χεῖρας; also c. gen., as, *in any manner,* μεθ' ὁτουοῦν τρόπου, Hom., Soph., Thuc., Xen.; ἀνά, c. acc., as, *in one's mind, in one's mouth,* etc., ἀνὰ θυμόν, ἀνὰ στόμα, Hom., Xen.; κατά, as κατὰ θυμόν, or (to be wounded) *in the breast,* κατὰ στῆθος, etc.; ἐπί, c. gen. or c. dat., as, *in peace* (in the time of peace), ἐπ' εἰρήνης; *in the time of the Medes,* ἐπὶ Μήδων ἀρχόντων; *in the night,* ἐπὶ νυκτί; *in the mind,* ἐπὶ φρεσί; *in all things,* ἐπὶ πᾶσι; also c. acc., as, *in columns twenty-five deep,* ἐπ' ἀσπίδας πέντε καὶ εἴκοσιν; also c. gen., *in threes—in fours,* ἐπὶ τριῶν—ἐπὶ τεσσάρων, Hom., Omn. Att. prose, Hdt.; διά, c. gen., as, *to take in one's hand,* διὰ χερῶν λάβεῖν; *to cherish in one's heart,* διὰ στέρνων ἔχειν, Soph.; *if I had been in anger,* εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον; *in pity,* δι' οἴκτου; *in fear,* διὰ φόβου (εἰμί); also *in* of time, *in the eleventh year,* δι' ἐνδεκάτου ἔτους, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πρός, c. acc., as, *in anger,* πρὸς ὀργήν, Ar.

To be in, ἔνειμι (εἰμί), Omn.; in 3d sing. pres. ἔνι often for ἔνεστι, Eur., Dem.

To be in (circumstances or feelings, as in perplexity, in fear, etc.), ἐνέχομαι, pass., chiefly in pres. and imperf. ἐνειχόμην, Eur., Hdt., Plat.

Inability, ἀμηχανία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; ἀδυνᾰμία, ἡ, Xen.

Inaccessible, ἀμιχθάλόεις, ἐσσα, εν, Hom.; ἄβᾰτος, η, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Xen.; δύσβᾰτος, ον, Xen., Plat.; δυσπρόσβᾰτος, ον, Thuc.; δυσείσβολος, ον, Eur., Thuc.; δυσπρόσοδος, ον (of places or people), Thuc., Xen.

Inaction, Inactivity, νωχελίη, ἡ, Hom.; ἔδρα, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ῥαθῡμία, ἡ, Eur., Xen.; ῥαστώνη, ἡ, Thuc. *Vid.* Indolence.

The advantages which have been lost through inactivity, τὰ κατερῥαθυμημένα, Dem.

Inactive, ἀεργός, όν, contr. (as always in Att.) ἀργός, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ῥᾴθῡμος, ον, Soph., Eur., Isoc.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* Indolent.

Inactively, ῥαθῡμως, Plat.

Inadequacy, ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen.

Inadequate, βρᾰχύς, εῖα, ύ, Pind.; ἄναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Thuc. *Vid.* Deficient.

Inadequately, ἐνδεῶς, compar. ἐνδεεστέρως and -ερον, Plat.

Inadvertence, ἀφῠλαξία, ἡ, Xen., Antipho. *Vid.* Carelessness.

Inadvertently, ἀφῠλάκτως, Xen.

Inanimate, ἄψῡχος, ον, Soph., Eur., Xen., Dem.

Inanity, κενότης, ητος, ἡ, Plat.

Inapplicable, ἀχρεῖος, α, ον (more usu. ος, ον), Omn.; ἀνωφελής, ές, Trag., Thuc., Xen.; ἄνωφέλητος, ον, Æsch., Soph., Xen. *Vid.* Useless.

Inarticulate, ἄσημος, ον, Hdt.; [ἀγράμματος, ον, Arist.; ἄναρθρος, ον, not before Plut.]

[*Speaking inarticulately,* ψελλός, ή, όν, Arist.]

[*To speak inarticulately,* ψελλίζω, Arist., and mid., Plat.]

[Inartificial, ἀνεπιτήδευτος, ον, Dion.; *inartificially,* ἀνεπιτεχνήτως, Plut.]

Inasmuch as, ὅσσον, Hom.; ὡς δή, ἅτε δή, οἷα δή, Omn. Att.; ὅσα, Omn. Att. prose.

To pardon me, inasmuch as I am compelled to act thus, ξύγγνοιαν ἴσχειν ὡς βιάζομαι τάδε, Soph.

Inattention, ἀμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἄμελία, ἡ, Eur.; [ἀνεπιστασία, ἡ, Plat.] *Vid.* Carelessness.

Inattentive, ἀφρόντιστος, ον, Soph., Xen., Theoc.; [ἀνεπίστατος, ον, Polyb.; ἀνεπίστρεπτος, ον, Artem.; *to be inattentive,* ἀνεπιστρεπτέω, Epict., Diog. L.]

I desire you to be silent, and not to be inattentive, σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν, Soph.

[Inattentively, ἀνεπισκέπτως, Hdt.]

Inaudible, ἀνήκουστος, ον, Arist.; [ἀνεπάϊστος, ον, Ath.]

Inaugurate a statue (one must), ἱδρῡτέον, Ar.

Inauspicious, πᾰραίσιος, ον, Hom.; πᾰρορνις, ῖθος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; δύσορνις, Æsch., Eur.

Inauspicious (of words), δύσφημος, ον, Hes., Eur.; κᾰκόφᾰτις, εως, only fem., Æsch.; κᾰκορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πᾰλίμφημος, ον, Eur.

Inauspicious (of sacrifices), ἀθῦτος, ον, Eur., Dem. *Vid.* Ill-omened.

Incalculable, ἄσκοπος, ον, Soph.; ἀνήρῑθμος, ον, Æsch., Soph.; ἀνᾰρῑθμος, ον, Pind., Soph.; ἄνᾰρῑθμητος, ον, Soph., Hdt.; ἀνεξεύρετος, ον, Thuc. *Vid.* Innumerable.

Incantation, ἐπαοιδή, ἡ, Att. ἐπῳδή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐπηῢσίη, ἡ, h.

One who uses incantations, ἀοιδός, ὁ, Soph.; ἐπῳδός, ὁ, Eur.

Used as an incantation (of words), ἐπῳδός, όν (sometimes c. gen. of the thing to be charmed), Æsch., Plat.

To utter incantations, κᾰταείδω, contr. (as usu. in Att.) κᾰτάδω, Eur., Hdt.; ἐπαείδω, Æsch., Xen., Plat.

To overpower by incantations, κᾰτᾰθόομαι, mid., Theoc.

One must use incantations, ἐπαστέον, Plat.

Incapable, ἀτελής, ές, sine cas., Pind.; ἀδῠνᾰτος, ον, c. infin., Thuc., Æschin. *Vid.* Unable.

I am incapable of doing, δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος, Soph.

Incapacitate, το, πηρόω, Plat., Arist.

Incapacity, ἀμηχανία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.

Incarcerate, το, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Æsch., Thuc., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* To imprison.

Incarceration, δεσμός, ὁ, plur. δεσμοί and δεσμά, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* Imprisonment.

Incautious, ἀφῠλακτος, ον, Thuc., Xen., Dem.; ἀπερίσκεπτος, ον, Thuc.

Incautiously, ἀπερισκέπτως, compar. -τότερον, Thuc.; ἀφῠλάκτως, Xen.

Incautiousness, ἀφῠλαξία, ἡ, Xen., Antipho.

To be incautious, ἀφῠλακτέω, only act., Xen.

Incendiary, an, καυτήρ, ῆρος, ὁ (not used, however, quite in our sense), Pind. *Vid.* To burn.

Incense, ὄνος, τό, Hom., Hes., Æsch.; θύα, τά, Pind.; θῡμίᾱμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar., Hdt.

An incense offering, ἐπῐθῡμίᾱμα, ᾰτος, τό, Soph.

The burning of incense, ὑποθῡμίᾱμα, ᾰτος, τό, Hipp.

To burn incense, or *to burn as incense,* θῡμιάω, only act., Pind., Hdt.; ἐκθυμιάω, Eur.

An incense burner, or *vessel to burn incense in,* θῡμιᾰτήριον, τό, Hdt., Lys., Andoc.

Consuming incense, θυηφᾰγος, ον (of fire), Æsch.

Smelling of incense, θυήεις, εσσα, εν, Hom., h.; θυόεις, εσσα, εν, Hom., h., Eur.; θυώδης, ες, Hom., h., Eur., Theoc.

Incense, to, ἐριδμαίνω, only pres. act., Hom.; ἐρίθω, only pres. act., Hom.; χολόω, Hom., Soph.; ὀργαίνω, no perf., no pass., no mid., but the active voice is sometimes used in pass. sense, Soph., Eur.; ὀξύνω, Soph.; πᾰροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To enrage, To exasperate.

Incensed, περίθῡμος, ον, Æsch. *Vid.* Angry.

I have incensed my husband more than I ought to have done, μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν (ἤλασ' for ἤλασα, aor. 1 from ἐλαύνω, "to drive"), Eur.

Incentive, an, κέντρον, τό, Pind., Trag., Plat.; ὁρμητήριον, τό, Xen., Isoc.; ὑπέκκαυμα, ᾰτος, τό, Xen.

Incessant, ἄληκτος and ἀλληκτος, ον, Hom., Soph.; ἀλίαστος, ον, Hom., Eur.; δυσ ἐπειικτός, όν, Hom.; ἀζηχής, ές, Hom.; ἀδῖνός, ή, όν, Hom.; ἀκόρεστος, ον, Æsch., Eur.; ἀκόρητος, ον, Æsch.; ἄπαυστος, ον, Trag., Thuc.; σῦνεχής, ές, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐνδελεχής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* Ceaseless, Endless, Everlasting.

Incessantly, ἀεί, and in Hom. often αἰέν, also ἀέ, Pind., Omn.; ἀσπερχές, Hom.; ἔμπεδον, Hom.; ἀσκελές, Hom.; ἀσκελέως, Hom.; νωλεμές, Hom., Ap. Rh.; νωλεμέως, Hom., Ap. Rh.; ἐμμενές, Hom.; ἄλαστον, Hom.; ἄμοτον (of being angry, etc.), Hom., Hes., Ap. Rh.; ἀζηχές, Hom.; ἀδῖνῶς, ἀδίνον, ἀδίνά, Hom.; ἐμμενέως, Hes.; συνεχές, συνεχέως (ο, but also poet. (not Att.) ῡ, and contr. as always in Att. συνεχῶς), Hom., Hes., Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; ἐνδελεχῶς, Plat. *Vid.* Continually, Always, etc.

Inch, an, δάκτῡλος, ὁ (not above seven tenths of our inch), Alcæ., Hdt.

[*To retreat disputing every inch,* ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Xen.]

An inch long or *wide,* etc., δακτῡλιαῖος, α, ον, Hipp.

Incident, an, πάθος, τό, Plat., Arist.; [πάθημα, τό, Arist.] *Vid.* Event.

Incidental, τῡχών, οῦσα, όν, Plat.; [πάρεργος, ον, Plat.]

Incidentally, τῡχόντως, Arist.; ἐν παρᾰδρομῇ (of any observation made incidentally, *obiter*), Arist.; [ἐν παρέργῳ, Thuc.; *to relate incidentally,* παραδιηγέομαι, Arist.]

Incision, ἐπῐτομή, ἡ, Æschin.; χᾰραγμός, ὁ, Theoph.

[Incisors, πριστῆρες ὀδόντες Anth.]

Incite, to, ἐπισπέρχω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Thuc., Ap. Rh.; ἐπείγω, Hom., Soph., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ὀρνῦμι, poet. pres. infin. ὀρνύμεν and ὀρνύμεναι, imperf. ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and poet. ὄρσασκον (Hom.), fut. mid. ὀροῦμαι, aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. usu. sync. ὦρτο, and part. sync. ὄρμενος, 2d perf. ὄρωρα, pluperf. ὠρώρειν, all in pass. sense, Omn. poet.; ὀρίνω, only in pres. and imperf., aor. 1 act. and pass., Hom., Pind., Ap. Rh.; ἐφίημι (ἰη Ep., though Homer has often ῑ, ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Hom., Hdt.; ἀνίστημι (aor. 2, perf., and pluperf. act. always used in pass. sense, Hom., Hdt., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ἐφορμάω, Hom., Soph., Hdt.; ἐξορμάω, Eur., Thuc., Xen.; ἐγείρω (aor. 2 mid. often sync. ἐγρόμην in Hom., ἠγρόμην Att., in pass. sense, though not quite in this signification), Omn.; ὀτρῡνω, poet. fut. (not Att.) often ὀτρῡνέω, only act. in this sense, Hom., Pind., Trag.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐξοτρύνω, Æsch., Eur., Thuc.; ᾄγω, Pind., Trag., Xen.; αἴρω, Soph., Eur.; ἐξαίρω, Theogn., Soph., Eur.; ἐπαίρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐξάγω, aor. 2 ἐξήγαγον, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐκκαλέω, fut. -καλέσω, Att. καλῶ, poet. (not Att.) also often καλέσσω, aor. 1 poet. ἐκάλεσσα, etc., perf. -κέκληκα, Trag., Dem., Æschin.; οἴξῦνω, Soph.: πἄροξῦνω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To excite, To urge.

One must incite, ἐγερτέον, Eur.; κῑνητέον, Plat.

Incitement, δέλεαρ, ἄτος, τό, Plat. *Vid.* Incentive.

[Inciting, παρορμητικός, ή, όν, Plut.; *fit for inciting*, παροξυντικός, ή, όν, Xen., Dem.]

Inclemency, χἄλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

Inclemency (of the seasons), ᾽ἄμηχἄνία, ἡ, Hes. *Vid.* Severity.

Inclement, χἄλεπός, ή, όν, Omn. *Vid.* Severe.

Inclination (of the mind), ᾽ἰθύς, ἡ, only in acc., Hom.; λῆμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch., Eur.; ὁλκή, ἡ, c. gen. of that to which one inclines, Plat.

[*To have every inclination*, πᾶσαν προθυμίαν ἔχω, c. inf., Plat.]

Inclination (of any thing), νεῦσις, εως, ἡ, Arist.; ἐγκλῖσις, εως, ἡ, Arist.

The inclination of a scale, ῥοπή, ἡ, Trag., Plat.

Inclination to one side, περίῤῥεψις, εως, ἡ, Hipp.

A mutual inclination of two lines (so as to form an angle), πἄράλλαξις, εως, ἡ, Theoph.

Incline, to, act. (i. e., to bend in any direction), κλίνω (esp. down), aor. 1 pass. Ep. often ἐκλίνθην for ἐκλίθην, Hom., Soph.; ῥέπω, Æsch.

To incline or dispose a person to such and such conduct, ἐξάγω, aor. 2 -ήγαγον, Theogn., Eur., Thuc., Plat.; ἐνἄγω, Hdt.; πἄρἄγω, usu. of inclining to evil, Theogn., Soph., Thuc., Plat.; προβῑβάζω, Xen.

To incline to one side, παρεγκλίνω, Arist.

To incline down, κἄτἄκλίνω, Hom., Ar., Plat.; ἐπιῤῥίπτω, Theogn.; κατᾰῤῥίπτω, Soph.

To incline, intrans., or *to be inclined*, ῥέπω (lit., and metaph. of the mind), sine cas. or c. prep. ἐπί or εἰς, Hom., Pind., Trag., Plat., Isoc., Dem.; νεύω (ἀπό τινος εἴς τι), Thuc., Plat., Arist.; φέρω, fut. οἴσω, more usu. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον (as an opinion inclines), c. prep., e. g., πρός or εἰς and acc., Hdt., Thuc., Plat.

To incline, intrans. (as the mind or a person is inclined), φύομαι, pass., c. perf. act. πέφῡκα, and aor. 2 ἔφυν, c. infin., or c. ἐπί and dat., or c. πρός and acc., Soph., Eur.; ἐπίνευω, c. εἰς and acc., Ar.; κλίνομαι, mid. and pass., Xen.; ἐγκλίνομαι, c. πρός or ἐπί and acc., Ar.; ἀποκλίνω, c. εἰς and acc., Plat., Dem.; ἐκκλίνω, c. εἰς and acc., Arist.

My mind inclines or *is inclined*, etc., Θῡμὸς ἐπέσσῠται, Hom.; Θυμὸς ἐπιτρέπεται, Hom.

To incline (intrans.) *toward*, ἐπιῤῥέπω, c. dat., Hom.; ἐπίκλίνω, c. πρός and acc., Eur.; προσγίγνομαι, c. dat., Hdt.

Inclined, συγκλῖνής, ές, c. ἐπί and dat., Æsch.; κἄτάντης, ες (of affairs), c. πρός and acc., Eur.

Inclined (in mind), προνωπής, ές, c. εἰς and acc., Eur.; προπετής, ές, c. ἐπί or πρός and acc., Eur., Xen., Plat.

If you are inclined, εἰ βουλομένῳ σοί ἐστιν, Plat.

Whom he suspected of being inclined to revolt, τοὺς ὑπώπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, Hdt.

Easily inclined to anger, ὀξύῤῥοπος πρὸς τὰς ὀργάς, Plat.

Inclined, with a disposition inclined toward, adv., προπετῶς, Xen.

Include, to, συντίθημι, aor. 1 pass. συνετέθην, Eur.; συμπερῐλαμβἄνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -εἴληφα, perf. pass. -εἴλημμαι, etc., Plat., Phil. ap. Dem.; συγκἄτἄρῐθμέω, Arist.

To include (as one term includes another), συνεπιφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Arist.

One must include, συμπερῐληπτέον, Theoph.

Incoherent, ᾽ἄσύνδετος, ον, Xen.; ᾽ἄσῦναπτος, ον, Arist.

Incombustible, ᾽ἄκαυστος, ον, Arist.

Income, λῆμμα, ἄτος, τό, Sapph., Plat., Isoc., Dem.; πρόσοδος, ἡ, Omn. Att. prose; τὰ προσιόντα, Ar., Lys.; ἐπῐκαρπία, ἡ, Plat., Dem., Arist.; λῆψις, εως, ἡ, Plat.; [ἀνακομιδή, ἡ, Arist.] *Vid.* Revenue.

Incommensurable, Incommensurate, ᾽ἄσύμμετρος, ον, c. dat. of that with which, Plat.; ᾽ἄσύμβλητος, ον, Arist.

Incommensurateness, ᾽ἄσυμμετρία, ἡ, Plat.

Incommode, to, ἐνοχλέω, usu. c. dupl. augment ἠνώχλουν, ἠνώχληκα, etc., Ar., Xen., Plat., Dem.

Incommodious, ᾽ἀνεπῐτήδειος, ον, Isoc. *Vid.* Inconvenient.

Incomparable, ᾽ἄσύγκρῐτος, ον, Anth.

Incompatible, ᾽ἄμικτος, ον, c. dat., Thuc., Dem.; ἀλλότριος, α, ον, c. gen. or c. dat., Plat., Isoc.

Incompetent, ἠλίθιος, α, ον, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Unfit.

Incomplete, ἡμῐτελής, ές, Hom., Xen., Isoc.; ᾽ἄτελής, ές, Hom., Soph., Xen.; ᾽ἀτέλεστος, ον, Hom.; ἀδιέργαστος, ον, Isoc.; ἡμίεργος, ον, Hdt.; ἡμιγενής, ές, Plat.

Incompleteness, ᾽ἀτέλεια, ἡ, Theoph.

Incomprehensible, ᾽ἀμήχἄνος, ον, Hom., Plat.; δύσκρῐτος, ον, Æsch., Soph.; δῠσεύρετος, ον, Æsch.; ᾽ἀσημος, ον, Trag., Hdt.; ᾽ἀκίχητος, ον, Æsch.; ᾽ἀτέκμαρτος, ον, Pind., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀσᾰφής, ές, Thuc.; δυσκᾰτᾰμᾰθητος, ον, Plat., Isoc.; δυστόπαστος εἰδέναι (of Jupiter), Eur.; [ἀδιανόητος, ον, Plat.]

Incomprehensibly, δυσκᾰτᾰμᾰθήτως, Isoc.; ᾽ἀτεκμάρτως, Xen.; [ἀδιανοήτως, Plat.]

Inconceivable, ἄσκοπος, ον, Soph. *Vid.* Incomprehensible.

[Inconceivableness, ἀνεπινοησία, ἡ, Sext. Emp.]

Inconceivably, ᾽ἄμηχἄνως, Plat.; [*inconceivably more*, ἀμηχάνῳ ὅσῳ πλέονι, Plat.]

Inconclusive, ᾽ἀσυλλόγιστος, ον, Arist.

Inconclusively, ᾽ἀσυλλογίστως, Arist.

Incongruous [ἀνάρμοστος, ον, Hdt.]; ᾽ἀκατάλληλος, ον, Arist.

Inconsiderable, ᾽ἀκίδνος, η, ον, esp. in compar., Homer; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰχῠ́τερος and βρᾰχίων (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere), Soph., Eur., Thuc., Xen., Lys.; ὁ τῦχών (τυχοῦσα, etc., usu. of people in pl.), Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἄδοξος, ον, Dem.; [ἀναξιόλογος, ον, Diod.]

Inconsiderableness, ᾽ἀδοξία, ἡ, Thuc.

Inconsiderate, ἄσκοπος, ον, Hom.; ᾽ἄβουλος, ον, Soph.; ἀγνώμων, ον, Soph.; ἄσκεπτος, ον, Plat.; ᾽ἀπρόσκεπτος, ον, Dem.; ἀπρονόητος, ον, Xen.; ᾽ἄλογος, ον, Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* Imprudent, Rash.

Inconsiderately, ἀπροβούλως, Æsch.; ᾽ἀβούλως, superl. -ότατα, Eur., Hdt.; ἀσκέπτως, Thuc., Dem.; ᾽ἀπερισκέπτως, Thuc.; εὐχερῶς, Plat., Dem., Æschin.; ἀπρονοήτως, Xen.; [ἀνεπιλογίστως, Plat.] *Vid.* Imprudently, Rashly.

Inconsiderateness, ἀπροβουλία, ἡ, Plat. *Vid.* Rashness, Imprudence.

Inconsistent, ἀσύμμετρος, ον, sine cas., Xen., Plat.; ἀλλοῖος, α, ον, Plat., Dem.; διἄφέρων, ουσα, ον, c. gen., Thuc.; ᾽ἄσύμφωνος, ον, c. dat., Plat.; ᾽ἀνομολογούμενος, η, ον, Plat.; ἀεικής, ές, sine cas., Æschin.

Thinking that what was said was inconsistent, ἡγησάμενος οὐ συνᾴδειν τὰ λεγόμενα, Xen.

Inconsistently, ᾽ἀσυμφώνως, Plat.

Inconstancy, χἄλῐφροσῠ́νη, ἡ, Hom.; μεταβουλία or μεταιβολία, ἡ, Simon.

Inconstant, χἄλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀλλοπρόσαλλος, only masc. (epith. of Mars), Hom.; κουφόνους, ον, contr. ους, ουν, Æsch., Soph.; ἔμπληκτος, ον, Soph.; μετᾰβουλος, ον, Ar.; ᾽ἄπιστος, ον, Plat.; ᾽ἀβέβαιος, ον, Dem.; πἄλίμβολος, ον, Plat., Æschin. *Vid.* Fickle, Changeable.

Inconstantly (with an inconstant mind, or with inconstant conduct), ἀβεβαίως, Menand.

Incontestable, ᾽ἀκᾰτᾰ́βλητος, ον, Ar. *Vid.* Irrefutable.

It is incontestable, οὐκ ἔνι στᾶσις, Æsch. *Vid.* To deny.

Incontinence, ᾽ἀκρᾰτεια, ἡ, Plat., Arist.; ᾽ἀκρᾰσία, ἡ, Xen., Arist.

Incontinent, ᾽ἀκρᾰτής, ές, often c. gen., either of the passion which is not restrained (e. g., ἀκρ. ὀργῆς, Thuc.), or of the object desired (e. g., ἀκρ. κέρδους, Arist.), Æsch., Thuc., Xen., Arist.

To be incontinent, ᾰ̓κρᾰτέυομαι, mid., no pass., Arist.

Incontinently, ᾰ̓κρᾰτῶς, c. *πρός* and acc. of the object, Plat.

Incontrovertible, ᾰ̓νέλεγκτος, *ον*, Plat.; *δυσέλεγκτος, ον*, Plat.; *ἀνεξέλεγκτος, ον*, Thuc., Antipho; *δύσεξέλεγκτος, ον*, Plat.; ᾰ̓μετάπτωτος, *ον*, Plat.

Incontrovertibly, *ἀνεξελέγκτως*, Xen.

Inconvenience, ᾰ̓χρηστία, *ἡ* (for any particular purpose), Plat.

Inconvenient, ᾰ̓χρηστος, *ον*, c. dat., or c. *εἰς* or *πρός* and acc., Eur., Hdt., Thuc.; *ἀσύμφορος, ον*, Eur., Thuc., Dem.; *ἄπρόσφορος, ον*, c. dat., Eur.; *ἀνεπίτῑδειος, ον*, Hdt., Xen., Plat.; *δύσχρηστος, ον*, Xen., Dem.; *δυσχερής, ές*, Dem. *Vid.* Unpleasant, Useless.

Inconveniently, ᾰ̓καίρως, Æsch.; *ἀνεπιτηδείως*, compar. *-ότερον*, Plat.; ᾰ̓χρήστως, Dem.

Incorporate, to, *συσσωμᾰτοποιέω*, Arist.

Incorporating you in a connection of kindred, ἐς τὴν συγγένειαν οἰκειοῦντες.

Incorporeal, ᾰ̓σώμᾰτος, *ον*, Plat.

Incorrect, *μᾶταιος, α, ον*, and *ος, ον*, Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* False, Wrong.

Incorrectly, *μᾶτην*, Soph.

Incorrigible, *ἀνῐ́ᾰτος, ον*, Plat.; [*ἀνεπανόρθωτος, ον*, Plut.]

Incorrigibly, *ἀνῐ́ᾰτως*, Plat.; [*ἀνηκέστως*, Æsch.]

Incorruptible, ᾰ̓διάφθορος, *ον*, Plat.; *ἄφθαρτος, ον*, Arist.

Incorruptible (with gifts), ᾰ̓δώρητος, *ον*, h.; ᾰ̓δωρος, *ον*, c. gen. of the bribe, Thuc.; *ἀδωροδόκητος, ον*, Æschin.; ᾰ̓δέκαστος, *ον*, Arist.; *ἀδωροδόκος, ον*, Anth.

Incorruptibly, ᾰ̓δωροδοκήτως, Dem.

Increase, *ὄφελμα, ᾰτος, τό*, Soph.; *προσφορά, ἡ*, Soph.; *αὔξησις, εως, ἡ*, Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπῐ́δοσις, εως, ἡ*, Xen., Plat., Isoc., Dem.; *αὔξη, ἡ*, Plat.; *αὔξημα, ᾰτος, τό*, Hipp.

[*To ask for an increase of pay, προσαιτέω μισθόν*, Xen.]

Increase, to, act., *ἀέξω*, only pres. and imperf. (also fut. *ἀεξήσω*, etc., Anth.), Hom., Pind., Soph., Eur.; *αὐξᾰ́νω*, fut. *αὐξήσω*, aor. 1 *ηὔξησα*, etc., Omn.; *αὔξω*, only pres. and imperf., Hes., Pind., Soph., Eur.; *ἀλδαίνω*, no mid. or pass., Hom., Æsch.; *ὀφέλλω*, in this sense rare except in pres. and imperf. (also aor. opt. 3d sing. *ὀφέλλειεν*, Hom.), Hom., Hes., Pind., Æsch.; *ἐξοφέλλω*, Hom.; *πῑαίνω*, aor. 1 act. *ἐπῖᾶνα*, Pind., Æsch.; *πᾰχύνω*, Æsch., Plat.; *ὑποτείνω*, Soph.; *ἐπαυξάνω*, Thuc., Xen., Dem.; *ἐπαύξω*, Xen.; *ἐναυξάνω*, Xen.: *συναυξάνω*, Xen.; *συναύξω*, Xen.; *ἐπῐβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, etc., Plat.; *ἐπιτείνω*, Plat.; *συμπληθύω*, Hdt.; *συμπληθύνω*, Xen.

To increase, intrans., *ἀλδήσκω*, only pres. and imperf act., Hom.; *ὀφέλλομαι*, pass., Hom., Æsch.; so also the mid. and pass. voices of most of the preceding active verbs; *πληθύω*, Æsch., Soph., Plat.; *ἔπειμι*, pres. infin. *-ιέναι*, part. *-ιών*, imperf. *ἐπήειν*, and poet. *ἐπῆϊα*, Att. *-ῆα* (esp. of a storm), Hes., Xen.; *ϑάλλω*, only act., fut. *ϑᾰλῶ* and *ϑαλλήσομαι* (both rare), no aor. 1, aor. 2 *ἔθᾰλον* (rare), perf. *τέθηλα*, part. *τεθηλώς*, fem. *τεθᾰλυῖα*, neut. *τεθηλός*, Soph., Eur.; *ἐπῐδῐδωμι*, aor. 1 *-έδωκα*, mid. and pass. not used in this sense, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; *αἴρομαι*, pass., Thuc.; [*πλέων* (neut. *ον*) *γίγνομαι*, Hdt.]

To increase (intrans.) *at the same time, συμπροαυξάνομαι*, pass., Hipp.

To increase (act.) *beforehand, προαυξάνω*, Hipp.

To increase (intrans.) *besides, προσαυξάνομαι*, pass., Theoph.

Calculated to increase, act., *αὐξητῐκός, ή, όν*, Arist.

Incredible, ᾰ̓́πιστος, *ον*, Archil., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *ᾰ̓πῐ́ϑᾰνος, ον*, Xen., Plat., Æschin.; *ᾰ̓μήχᾰνος, ον*, Plat.

The incredible nature of the charge, ἡ τῆς αἰτίας ᾰ̓πῐϑᾰνότης, Æschin.

Incredibly, ᾰ̓́πίστως, Thuc.; ᾰ̓μηχᾰ́νως, Plat.

Incredulity, ᾰ̓́πιστία (*ῐ̆α*, but *ῑ̆α* also, Theogn.), *ἡ*, Hes., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Dem., Æschin.

Incredulous, ᾰ̓́πιστος, *ον*, Hom., Hdt., Thuc., Plat., Dem.

Incredulously, *δυσπίστως*, Plat.

[Incrustation, *salt-*, *ἁλμυρίς, ἰδος, ἡ*, Hipp.; *ἅλμη, ἡ*, Hdt.]

Inculcate, to, *ἐπᾴδω*, contr. for *ἐπαείδω*, fut. *-άσομαι*, Plat.

Incumbent—*but it is incumbent on you, oh Vulcan,* "Ηφαιστε, *σοὶ δὲ χρή*, Æsch. *Vid.* Ought, Duty.

Incur, to, *ἐφέπω*, imperf. *ἐφεῖπον*, aor. 2 *ἐπίσπον*, infin. *ἐπισπεῖν*, other tenses rare, Hom.; *κτάομαι*, mid., c. perf. pass. *κέκτημαι*, and sometimes *ἔκτημαι* in act. sense, aor. 1 pass. *ἐκτήϑην*, in pass. sense, Soph., Eur.; *ῥίπτω* (of incurring danger), Eur.; *ὀφλισκάνω* (blame, etc., *not* danger), fut. *ὀφλήσω*, no aor. 1, aor. 2 *ὤφλον*, perf. *ὤφληκα*, no mid. or pass., c. dat. or c. *πᾰ́ρά* and dat., or c. *πρός* and acc., or c. *πρός* and gen. of the person in whose eyes one incurs a reproach, etc., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; *ἁλφάνω*, aor. 2 *ἥλφον*, no other tenses, Eur.; *μεθίημι* (*ῐ̆* Hom., *ῑ̆* Att.), aor. 1 *-ῆκα*, poet. *-έηκα* (in this sense, however, used only once in aor. 1), Eur.; *ἀντῐλαμβᾰ́νω*, fut. *-λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έλᾰβον*, perf. *-είληφα*, c. acc. of the fault the reproach of which is incurred, Thuc.; *ἐπᾰ́γομαι*, mid., aor. 2 *ἐπηγᾰγόμην*, Xen.; *πᾰρᾰβάλλομαι*, mid., Thuc.; *ὀφείλω*, Lys.; *ἄνειμι*, pres. infin. *-ιέναι*, part. *-ιών*, imperf. *-ήειν*, c. *εἰς* and acc., Plat.; *ἔρχομαι*, fut. *ἐλεύσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἦλϑον*, sync. as always in Att. *ἦλθον*, perf. *ἐλήλῡϑα*, c. *εἰς* and acc., Plat.

To incur besides, προσοφλισκάνω, Dem., Æschin.; *ἐπῐ́δέχομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense, Dem.

Self-incurred, ἐπακτός, όν, Soph., Eur.

Incurable, ᾰ̓́πρακτος, *ον* (of grief), Hom.; *ᾰ̓νήκεστος, ον*, Hom., Trag., Omn. Att. prose, Hdt.; *νήκεστος, ον*, Hes.; *ᾰ̓μήχᾰνος, ον*, Soph.; *δῦσῐ́ᾰτος, ον*, Æsch., Eur., Plat.; *ᾰ̓νῐ́ᾰτος, ον*, Plat., Dem., Æschin.; *ᾰ̓σύστᾰτος, ον*, Æsch.; *δῦσᾰπάλακτος, ον*, Soph.; *δυσθερᾰπευτος, ον*, Soph.; *δύσκηλος, ον*, Æsch.; *ᾰ̓βοήθητος, ον*, Hipp.; *ᾰ̓θερᾰπευτος, ον*, Luc.

[*To be incurable, ἀνιάτως ἔχω*, Plat.]

Incurably, *ἀνηκέστως*, Hdt.; *ᾰ̓νῐ́ᾰτως*, Plat.

Incursion, an, *ἐπῐδρομή, ἡ*, Hdt., Thuc.; *κᾰτᾰδρομή, ἡ*, Thuc., Xen., Lys.; *ἐμβολή, ἡ*, Xen.; *ἐπισρομία, ἡ*, Ap. Rh. *Vid.* Invasion.

To make an incursion, κᾰτᾰθέω, fut. *-θεύσομαι*, no perf. or aor., no mid. or pass., sometimes c. acc. of the country into which, Thuc., Xen. *Vid.* To invade.

Indebted, ὑπόχρεως, *ὁ καὶ ἡ*, Ar., Isæ., Dem. *Vid.* Debt, To owe.

Indecency, ᾰ̓́κοσμία, *ἡ*, Eur., Plat.; *ἀπρέπεια, ἡ*, Plat.; *βδελυρία, ἡ*, Andoc., Isæ., Dem.; *ἀσχημοσύνη, ἡ*, Plat.

Indecent, Indecorous, ᾰ̓́κοσμος, *ον*, Hom.; *ἀπρεπής, ές*, Thuc., Plat., Isoc.; *δυσπρεπής, ές*, Eur.; *ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Eur., Plat. *Vid.* Syn. 88.

Indecently, Indecorously, ᾰ̓πρεπέως, contr. *ἀπρεπῶς*, h.; *ἀσχημόνως*, compar. *-μονέστερον*, superl. *-μονέστατα*, Plat.

To be indecent, to behave indecently, indecorously, ᾰ̓κοσμέω, only act., Soph., Plat.; *ἀσχημονέω*, Eur., Xen., Plat., Dem.

[Indecisive, *ἀμφισβητήσιμος, ον*, Plat.]

Indeed, *ἤτοι*, Hom.; *ῥα*, Hom., Trag. (chiefly in chor.); *ἄρα*, Eur.; *μέν*, Omn.; *μήν* (usu. with some other particle), Omn.; *δή*, Omn. (*μήν* is properly of a *future* intention, *δή* of a past action, though these niceties are not always strictly observed); *τοι*, enclit., *in prose* usu. joined with some other particle, Omn.

Indeed (i. e., truly, really), *ἐτεόν*, Hom., Ar., Plat., Theoc. *Vid.* Truly.

Indeed? ᾰ̓λϑῶς; Soph., Eur., Ar. (in ironical questions).

Who indeed (answering to the Latin *quippe qui*), *ὅς γε*, Soph., Plat.

Ay, indeed (in answer), *μὲν οὖν*, after some other word, Ar.

In deed (opp. to *in word*). *Vid.* Deed.

Indefatigable, ᾰ̓́τειρής, *ές*, Hom.; ᾰ̓́κμητος, *ον*, Hom.; *ἀκμής, -ῆτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό*, Hom., Soph.; ᾰ̓́κᾰμας, *-αντος*, only masc., Hom., Pind.; *ἀῤῥηκτος, ον*, Hom.; ᾰ̓́κᾰμᾰτος, *η, ον*, and *ος, ον*, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ᾰ̓́μόγητος, *ον*, h.; ᾰ̓́κναμπτος, *ον*, Pind.; ᾰ̓́κμων, *ονος, ὁ καὶ ἡ*, c. gen. of the weapon with which, Æsch.; ᾰ̓́κοπος, *ον*, Xen.

Of indefatigable foot, ᾰ̓́κᾰμαντόπους, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *-πουν*, gen. *-ποδος*, etc., Pind.

Indefatigable in battle, ᾰ̓́κᾰμαντομᾰ́χης, *ου, ὁ*, Pind.; ᾰ̓́κᾰμαντοχάρμης, *ὁ*, Pind.

Indefatigable with the spear, ᾰ̓́κᾰμαντολόγχης, *ου, ὁ*, Pind.

Indefensible (of a place), ᾰ̓́φῡλακτος, *ον*, Eur.

Indefinite, *ἀόριστος, ον*, Plat., Dem.

Indefinitely, *ἀορίστως*, Plat.

Indefiniteness, *ἀοριστία, ἡ*, Arist.

Indelible, ᾰ̓́νιπτος, *ον*, Æsch.; *δύσνιπτος, ον*, Æsch.; *δύσεκνιπτος, ον*, Plat.; ᾰ̓́νεξᾰλειπτος, *ον*, Isoc.; *δευσοποιός, όν*, Plat., Dinarch.; [*ἀνέκπλυτος, ον*, Plat.]

Indelicacy, ᾰ̓́γροικία, *ἡ*, Plat. See Rude, Coarse.

Indemnity, ᾰ̓́δεια, *ἡ*, Hdt., Thuc.

Indemonstrable, *ἀναπόδειτος, ον*, Plat.

Independence, *αὐτονομία, ἡ*, Thuc., Isoc.

Independent, *αὐτόνομος, ον*, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; ᾰ̓́ναρκτος, *ον*, Æsch., Thuc.; *αὐτάρκης, ες*, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; [*ἐλεύϑερος, α, ον*, and *ος, ον*, Eur., Thuc.,

Xen., Plat.; αὐτόπολις, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, gen. εως, etc. (of a state), Thuc.; ᾽ἄβἄπἄλυτος, ον, Thuc., Xen.; αὐτόδῐκος, ον, Thuc.; αὐτοκρᾰ̆τωρ, ὁ καὶ ἡ, gen. ορος, Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀνεπῐ́τακτος, ον, Thuc.; ᾽ἀδέσποτος, ον, Plat., Arist. *Vid.* FREE, and SYN. 207.

To be independent, αὐτονομέομαι, mid., Thuc.

INDEPENDENTLY, ἐλευθέρως, Hdt., Isoc.

INDESCRIBABLE, ᾽ἀθέσφᾰτος, ον, later (as in Ap. Rh.) ος, η, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ᾽ἄφᾰτος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; ᾽ἀδιήγητος, ον, Xen.; ᾽ἀμήχᾰνος, ον, Plat.

INDESCRIBABLY, ᾽ἀμηχᾰ́νως, Plat.

INDESTRUCTIBLE, ᾽ἀτειρής, ές, Hom.; ᾽ἄλῡτος, ον, Hom., Æsch., Arist.; ᾽ἀδιάφθορος, ον, Plat.; ᾽ἀνώλεθρος, ον, Plat.; ᾽ἀμετάστᾰτος, ον, Plat.; ᾽ἀδιά̆λῡτος, ον, Plat.; ἄφθαρτος, ον, Arist.

INDESTRUCTIBLY, ᾽ἄλῡτως, Plat.

INDETERMINATE, ἀόριστος, ον, Plat., Dem. *Vid.* INDEFINITE.

INDICATE, TO, σημαίνω, Omn.; μηνύω (ῠ before a short syll., ῡ before a long one), fut. -ῡ́σω, etc., Pind., Soph., Ar., Thuc., Plat.; ᾽ὑποσημαίνω, Thuc. *Vid.* To SHOW, and SYN. 161.

INDICATION, σῆμα, ᾰτος, τό, Hes.; τεκμήριον, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Andoc. *Vid.* SIGN, and SYN. 369.

[INDICATIVE, *giving* or *affording indications*, προσημαντικός, ή, όν, c. gen., Ath.; ἐνδεικτικός, ή, όν, Galen.] *Vid.* SIGNIFICANT.

[*Indicative mood*, ἡ ὁριστική (sc. ἔγκλισις), Gram.]

INDICT, TO, εἰσαγγέλλω, c. acc. or c. περί and gen., c. dat. or c. εἰς and acc. of the tribunal before which, Plat., Antipho, Dem.; γράφομαι, mid., c. acc. pers., c. gen. of the offense, or c. acc. and infin. (Ar. uses also γράφω, act.), in pass. usu. of the person indicted, but sometimes of the indictment brought, c. dat. pers. against whom, Ar., Plat., Dem., Æschin.; λαγχάνω (fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον, perf. εἴληχα) ἔγκλημα, or λαγχάνω δῐ́κην, c. dat. pers. against whom, Dem. *Vid.* To ACCUSE.

[*To indict in turn*, ἀνθυπάγω, Thuc.]

One must indict, κᾰτηγορητέον, c. gen., Isoc.

INDICTED, ἔγκλητος, ον, Arist. *Vid.* ACCUSED.

INDICTMENT, AN, εἰσαγγελία, ή, Lys., Dem., Isoc.; γρᾰφή, ῆ, Lys., Antipho, Andoc., Dem.; ἀντῑγρᾰφή, ῆ, Plat., Arist.; ᾽ἀπογρᾰφή, ῆ, Lys.; ᾽ὑπογρᾰφή, ῆ, Plat.; λῆξις, εως, ή (as respects the prosecutor, not as respects the defendant indicted), Plat., Isæ., Æschin.; ἔγκλημα, ᾰτος, τό, Dem., Æschin. *Vid.* ACCUSATION, and SYN. 179.

INDIFFERENCE, ῥᾳθῡμία, ή, Eur., Thuc.; ἀῤῥωστία, ή, Thuc., Dem.; ῥᾳδιουργία, ή, Xen.; ψῦχρότης, ητος, ή, Dem.; ᾽ἀκηδεια, ή, Ap. Rh.; [ἀμέλεια, ή, Thuc.; *toward one*, c. gen. or περί c. gen., Plat.] *Vid.* CARELESSNESS.

With indifference, μαλακῶς, Thuc.

INDIFFERENT, ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc.; ἄῤῥωστος, ον, Thuc.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Thuc.; ψῦχρός, ά, όν, Xen., Plat.; [ἀμφιδέξιος, ον, Poet. ap. Plut.] *Vid.* CARELESS.

Indifferent to, ἄσκοπος, ον, c. gen., Æsch.

Indifferent (i. e., unimportant), ᾽ἀδιᾰ́φορος, ον, Arist. *Vid.* UNIMPORTANT.

So indifferent to most people is the search after truth (i. e., such an object of indifference is . . .), οὕτως ᾽ἀτᾰλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, Thuc.

Being indifferent about dying, τοῦ θανεῖν ᾽ἄφροντις ὤν (ἄφροντις, -ῐδος), Eur.

It is indifferent, ἀμφιδεξίως ἔχει, Æsch.

An indifferent workman in making devices for shields, σημᾰτουργὸς εὐτελής, Æsch. *Vid.* CARELESS, BAD.

To be indifferent, ᾽ἀφροντιστέω, c. gen. of the object about which, no mid. or pass., Xen.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., Xen.; [ἀναισθήτως ἔχω, Isoc.

To be indifferent to, to see with indifference, περιοράω, no aor. 1 or perf., aor. 2 περιεῖδον, Omn. Att.

Are ye indifferent that Jupiter has caused me grief? ἢ οὖνεστ᾽ (from ὄνομαι, poet. οὖν., fut. ὀνόσσομαι for ὀνόσομαι, aor. ὠνοσάμην and ὠνόμην) ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε᾽ ἔθηκεν, Hom.

INDIFFERENTLY, ὁμοίως, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* EQUALLY.

INDIGENCE, ᾽ἄχρημοσῠ́νη, ή, Hom., Theogn., Soph.; πενία, ή, Omn. *Vid.* POVERTY.

INDIGENOUS, ᾽ἰθᾱγενής, ές, Æsch., Hdt.; πᾰλαίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Epigr. ap. Æschin.; αὐθῐγενής, ές, Eur., Hdt.; αὐτόχθων, ον, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; γηγενής, ές, Hdt.

INDIGENT, ᾽ἄκλητος, ον, Hom.; πτωχός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch., Soph., Xen.; πενῐχρός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Ar.; πένης, ὁ καὶ ἡ, gen. -νητος, compar. -νέστερος, Omn. Att., Hdt. *Vid.* POOR.

INDIGESTIBILITY, ᾽ἄπεψία, ή, Arist.

INDIGESTIBLE, βᾰ́ρύς, εῖα, ύ, Xen.

INDIGESTION, δυσπεψία, ή, Mach. ap. Ath.

INDIGNANT, TO BE, ᾽ἄλαστέω, only act., Hom.; ᾄγᾰμαι, fut. ᾄξομαι, poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγᾱ́σᾰμην (poet. σσ, also 2d pers. pl. pres. ἀγάασθε, infin. ἀγάασθαι, Hom.), c. dat. of the cause, or c. περί and gen., Hom.; νεμεσίζομαι, mid., c. dat., Hom.; νεμεσάω and νεμεσσάω, only act., c. dat., Hom., Hes., Plat., Dem.; ὀχθέω, only in aor. 1 act., Hom.; ἀσχᾰλάω, only pres. act., and ἀσχάλλω, only pres. and imperf. act., sine cas. or c. dat., or c. gen., or c. acc., or c. ἐπί and dat., or (as often) c. part., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; φθονέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; μέμφομαι, mid., c. dat. pers., Eur.; ᾽ἀγᾰνακτέω, c. dat., or c. acc., or c. prep. (e. g., ὑπέρ or περί c. gen., ἐπί c. dat., πρός c. acc.), or c. part., Ar., Plat., Isoc.; δυσφορέω, c. acc., or c. ἐπί and dat., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; περιημεκτέω, c. gen. or c. dat., Hdt.; δῦσᾰνασχετέω, c. acc., Thuc.; δυσχεραίνω, aor. 1 ἐδυσχέρᾰνα, c. gen. or c. dat., or c. περί and gen., or c. ἐπί and dat., etc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; χαλεπῶς φέρω (fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Thuc.; πῐκρῶς φέρω, Eur.; so δεινῶς φέρω, δεινῶς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Hdt., Xen.; δεινὸν ποιέω, oftener ποιέομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χαλεπῶς ἔχω, sometimes c. dat., Xen. *Vid.* SYN. 3.

To be indignant with, to share a person's indignation, σύνασχᾰλάω, c. dat. of the cause, Æsch.

It was natural that they should be more indignant, χαλεπώτερον εἰκότως ἔμελλον οἴσειν, Thuc.

INDIGNATION, νέμεσις, and poet. (not Att.) νέμεσσις, εως, ή, Hom., Æsch., Soph., Hdt.

There is no ground for indignation, οὐ νέμεσις, Hom.

Calculated to cause indignation, νεμεσητός and νεμεσσητός (not Att.), ή, όν, Hom., Tyrt., Soph., Plat.

Apt to feel indignation, νεμεσητῐκός, ή, όν, Arist.

INDIGNITY, ὕβρις, εως, ή, Omn. *Vid.* INSULT.

INDIRECT, σκολιός, ά, όν, Hom., Hes., Theogn., Pind., Plat.; πλᾰ́γιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Xen. *Vid.* CROOKED.

INDIRECTLY, σκολιῶς, Plat.

INDISCREET, κᾰκόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.

INDISCRETION, δυσβουλία, ή, Æsch., Soph.

INDISCRIMINATE, ᾽ἄκρῐτος, ον, Hom.; ἀκρῐτόφυρτος, ον, Æsch.; σύμφυρτος, ον, Eur. *Vid.* CONFUSED.

INDISCRIMINATELY, συγκεχῠμένως, Arist. *Vid.* CONFUSEDLY.

INDISPENSABLE, ᾽ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att. *Vid.* NECESSARY.

INDISPENSABLY, ᾽ἀναγκαίως, Trag., Hdt., Thuc., Antipho.

INDISPOSED (in health), ἀσθενής, ές, Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* SICK.

Indisposed (i. e., unwilling, q. v.), ἀέκων, ουσα, ον, contr. (as always in Att.) ᾽ἄκων, etc., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Lys., Dem.

More indisposed (to do any thing), ἀῤῥωστότερος, α, ον, c. εἰς and acc., Thuc.

To be indisposed (in health), νοσέω, Omn. Att., Hdt.

To be indisposed (i. e., to be unwilling), ἀβουλέω, Plat., Dem.

INDISPOSITION, νόσος, poet. νοῦσος, ή, Omn.

The rest of the allies labored under an indisposition to serve, οἱ ἄλλοι σύμμαχοι ἐν ἀῤῥωστίᾳ ἦσαν τοῦ στρατεύειν, Thuc.

INDISPUTABLE, ᾽ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Lys., Isæ.; ᾽ἀναμφίλογος, ον, Xen.; εὐομολόγητος, ον, Plat.

INDISPUTABLY, ᾽ἀναμφισβητήτως, Plat., Isoc.

INDISSOLUBLE, ᾽ἄλυτος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; δύσλυτος, ον, Æsch.; ᾽ἀδιά̆λῡτος, ον, Plat.; δυσεξήνυστος, ον, Eur.; ᾽ἀνῠπέρβλητος, ον (of friendship), Xen.

INDISSOLUBLY, δυσεκλῡ́τως, Æsch.; ᾽ἄλῡτως, Plat.

INDISTINCT, ᾽ἄκριτόμῦθος, ον (of dreams), Hom.; ᾽ἄκρῐτος, ον, Hom., Hipp.; ἄσπετος, ον (of sound, voice, etc.), h.; ᾽ἀσᾰφής, ές, Soph., Eur., Thuc., Xen., Æschin.; ᾽ἄσημων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ᾽ἄσημος, ον, Trag., Hdt.; ψελλός, ή, όν (of sounds, statements), Æsch.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μελᾰ́νος, μελαίνης, etc. (of voice), Arist.; ᾽ἀμῦδρός, ά, όν (of half-effaced characters), Thuc., Plat.

But night, because it is dark, is more indistinct (i. e., makes us see more in-

distinctly, ἡ δὲ νύξ, διὰ τὸ σκοτεινὴ εἶναι, ἀσαφεστέρα ἐστίν, Xen.

INDISTINCTLY, ᾽ἀσάφῶς, Thuc.

INDISTINCTNESS, ᾽ἀσάφεια, ᾱ, Plat.

INDIVIDUAL, ᾽ἴδιος, α, ον, Thuc., Isoc.; [ἀμέριστος, ον, Plat.]

INDIVIDUAL, AN, ἰδιώτης, ου, ὁ, Thuc.

Each individual wishing to be able to speak, αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, Thuc.

But I can not state the number accurately, either of individual states, or of all together, ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ᾽ ἑκάστους ἑκατέρων, ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς, Thuc.

INDIVIDUALLY, ᾽ἰδίᾳ, Xen.

INDIVISIBLE, ᾽ἄμερής, ές, Plat.; ᾽ἄμέριστος, ον, Plat.; ᾽ἄτμητος, ον, Plat.; ᾽ἄτομος, ον, Plat.; ᾽ἀχώριστος, ον, Plat.; ᾽ἀδιαίρετος, ον, Arist.; [ἀμεριαῖος, α, ον, Chrysipp.]

INDOLENCE, ἀεργία (ῑ poet.), ἡ, Hom., Hes.; ἀεργείη, ἡ, Bion; ἀργία, ἡ, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem., Æschin.; ῥᾳθῡμία, ἡ, Eur., Xen., Lys.; ῥαστώνη, ἡ, Thuc., Dem.; νωθρότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.; βλᾶκεία, ἡ, Xen.; ᾽ἀπονία, ἡ, Xen.

To lose through indolence, κατᾰῤῥᾳθῡμέω, no mid., in pass. also of the things so lost, Xen., Dem.

INDOLENT, νωθής, ές, Hom., Eur., Plat.; ἀεργός, όν, and contr. (as always in Att.) ἀργός, sometimes c. gen. of the occupation neglected, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰδύτερος and βρᾰδίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), also βράσσων (only in Hom.), superl. βρᾰδύτᾰτος, βρᾰδιστος, and (in Hom.) βάρδιστος, Hom., Eur., Xen.; κακός, ή, όν (for compar. and superl. see the word under BAD), Omn.; ᾽ἄμοχθος, ον, Pind., Soph., Xen.; ῥᾴθῡμος, ον, Soph., Eur., Plat., Isoc.; βλάξ, gen. βλᾰκός, ὁ καὶ ἡ, superl. βλᾰκίστᾰτος, Xen., Plat.; βλακικός, ή, όν, Xen.; νωθρός, ά, όν, Plat.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἄπονος, ον, Xen., Plat.; ᾽ἀπράγμων, ονος, ὁ, Thuc., Xen. *Vid.* LAZY.

To be indolent, μεθίημι (θῐ Hom., but sometimes θῑ, θῖ Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, sometimes c. infin. of the occupation neglected, only act. in this sense, Hom., Tyrt.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.; τρῡφάω, Plat.; ῥᾳθῡμέω, Xen., Dem.; ῥαστωνεύω, Xen.; ῥᾳδιουργέω, Xen.; μῑσοπονέω, Plat.; μαλθᾰκίζομαι, pass., Plat.; βλᾰκεύω, Xen.; μᾰλᾰκύνομαι, pass., Xen.; νυστάζω, fut. -ᾰσω and -ᾰξω, Ar., Plat.; λαγγάζω, fut. -ᾰσω, Antiph.; (none of the above active verbs except μεθίημι have any middle or passive voice).

INDOLENTLY, ῥᾳθῡμως, Plat.; ἀργῶς, Dem.; βλᾰκῐκῶς, Ar.

INDUBITABLE, ᾽ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀναμφίλογος, ον, Xen.; [ἀνενδοίαστος, ον, Luc.]

INDUBITABLY, ᾽ἀναμφισβητήτως, Plat., Xen., Dem.; ᾽ἀναμφιλόγως, Xen.

INDUCE, TO, ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, fut. mid. sometimes in pass. sense, Eur., Plat.; ἐξάγω, Theogn., Eur., Thuc., Plat.; πᾰράγω, usu. in a bad sense, "inducing to evil courses," but not always, Theogn., Soph., Thuc., Plat.; προάγω, Thuc., Plat.; ᾽ὑπάγω (with some notion of treachery), Eur.; ἐνάγω, Hdt.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰσω, Thuc., Xen., Plat.; προβῐβάζω, fut. -ᾰσω, Att. -βιβῶ, ᾷς, ᾷ, Xen.; μειλίσσω, fut. -ξω (by coaxing means), Ap. Rh.

To induce a person contrary to his previous intention, περῐτρέπω, perf. act. -τέτροφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, etc., Plat. *Vid.* To PERSUADE.

To be induced, ἕλκομαι, imperf. εἱλκόμην, perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Pind.; ἐφέλκομαι, Thuc.

INDUCEMENT, πρόφᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; [παραμυθία, ἡ, Plat.] *Vid.* CAUSE.

INDUCTION, ἐπᾰγωγή, ἡ, Arist.

To make an induction, ἐπάγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in pass. sense, aor. 2 mid. ἐπηγᾰγόμην, Arist.

INDUCTIVE, ἐπακτῐκός, ή, όν, Arist.

INDUCTIVELY, ἐπακτικῶς, Arist.

INDULGE, TO, ᾽ἀνίημι (νῐ Hom., but often also νῑ; νῑ Att., but also νῐ Ar.) (2d sing. pres. ἀνίεις, Hom., 3d sing. imperf. ἀνίεσκε, Hes.), aor. 1 ἀνῆκα, poet. (not Att.) ἀνέηκα (Hom., however, also has fut. ἀνέσω, aor. 1 opt. ἀνέσαιμι, and aor. 2 subj., 3d sing. ἀνήῃ for ἀνῇ), sine cas., Hom.; χᾰρίζομαι, mid., fut. -ῐσομαι, Att. -ιοῦμαι, perf. pass. both in act. and pass. sense, c. dat. of the passions indulged, etc., Pind., Soph., Eur., Plat., Xen.; φιλοφρονέομαι, mid., c. dat., Plat.; ἡσσάομαι, pass., c. gen., Plat., Isoc.

One must indulge, χαριστέον, Plat., Isoc.

INDULGENCE (in the way of making allowance for errors), αἴδεσις, εως, ἡ, Dem.

Indulgence of one's passions, ἧσσα, ἡ, Plat.

Not to give foolish indulgence to your vain anger, Θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά, Soph.

INDULGENCIES (i. e., luxuries), τὰ μᾰλᾰκά, Xen.

INDURATE, TO, σῡνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sense, Xen. *Vid.* To HARDEN.

INDURATION, σκληρότης, ητος, ἡ, Plat., Antipho, Theoph. *Vid.* HARDNESS.

INDUSTRIOUS, φῐλόπονος, ον, Soph., Xen., Plat., Isoc.; ἐργᾰτις, ῐδος, ἡ, Soph., Arist.; λῐπᾰρής, ές, Plat.; ἐργατῐκός, ή, όν, Plat.; φιλεργός, όν, Dem.; ἀσκητῐκός, ή, όν, Plat.; ἀνῡσίεργος, ον (ᾰ̆ν, but poet. ᾱ̆ν), Theoc.; ἐργᾰτῐνης, ου, only masc., Theoc.

To be industrious, φιλοπονέω, only act., Xen., Plat., Isoc.

INDUSTRIOUSLY, φῐλοπόνως, Xen., Dem.

INDUSTRY, φῐλεργία, ἡ, Xen., Dem.; φιλοπονία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; ἐργασία, ἡ (opp. to ἀργία), Xen.

INEBRIATE, TO, μεθύσκω, fut. -ῦσω, Plat.

INEBRIATED, μεθυπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Call. *Vid.* DRUNK.

INEBRIETY, μέθη, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* DRUNKENNESS.

INEFFABLE, ᾽ἄθέσφᾰτος, ον (but in Ap. Rh. ος, η, ον), Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ᾽ἄφᾰτος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt. *Vid.* INDESCRIBABLE.

INEFFACEABLE, ᾽ἀνεξᾰλειπτος, ον, Isoc. *Vid.* INDELIBLE.

INEFFECTUAL, κενός, ή, όν, poet. (not Att.) also κεινός and κενεός, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Dem.; ἀνεμώλιος, ον, Hom.; ἀποφώλιος, ον, Hom., Eur.; ἄλιος, α, ον, Hom., Soph.; μᾶταιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἄκραντος, ον, Pind., Æsch.; ᾽ἀτελής, ές, Pind., Thuc., Andoc., Dem.; ᾽ἄπρακτος, ον, Pind., Dem. *Vid.* VAIN.

INEFFECTUALLY, ᾽ἄλιον, Hom.; ᾽ἀλίως, Soph.; ἄλλως, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; μάψ, Hom.; μᾶτην, h., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; μάταίως, Eur. *Vid.* IN VAIN.

[INEFFICACIOUS, ἀνενεργής, ές, Theophr.; ἀνενέργητος, ον, Sext. Emp.]

[INEFFICACY, ἀνενεργησία, ἡ, Sext. Emp.]

INELEGANCE, ᾽ἀκοσμία, ἡ, Eur., Plat.

INELEGANT, ᾽ἀκόσμητος, ον, Plat.

[INELEGANTLY, ἀγλαφύρως, Ath.]

INELOQUENT, ᾽ἀγλωσσος, ον, Pind.; ᾽ἀκομψος, ον, Eur.

INEQUALITY, ᾽ἀνῐσότης, ητος, ἡ, Plat.; ᾽ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; σκολιότης, ητος, ἡ, Hipp.; τὸ ἀνισον, Arist.

INESTIMABLE, πάντῑμος, ον, Soph.

INEVITABLE, ᾽ἀμήχᾰνος, ον, Hom., Trag., Xen.; ᾽ἄφυκτος, ον, Pind., Trag., Dem., Æschin.; οὐ φευκτός, ή, όν, Soph.; δυσπάλλακτος, ον, Isoc.; [ἀνέκδρομος, ον, Anth.]; (as a consequence), ἀναγκαῖος, α, ον, sometimes ος, ον, Plat.

It is inevitable that . . . such should be, ἀνάγκη . . . γίγνεσθαι, Plat.

INEXHAUSTIBLE, ᾽ἄβυσσος, ον, Æsch.

INEXORABLE, ᾽ἀδᾰμαστος, ον, Hom.; ᾽ἀκήλητος, ον, Hom., Theoc.; ᾽ἀκῑχήτος, ον, Æsch.; ᾽ἀπᾰρᾰμῡθος, ον, Æsch.; δυσπαραίτητος, ον, Æsch.; δυσπᾰρήγορος, ον, Æsch.; ᾽ἄτεγκτος, ον, Trag.; ᾽ἀπαραίτητος, ον, Lys., Dem.

INEXORABLY, ᾽ἀπᾰραιτήτως, Thuc.; [ἀμεταπείστως, Epicur.]

INEXPEDIENT, ᾽ἀσύμφορος, ον, sine cas. or c. dat., Hes., Eur., Thuc., Dem.; ἀλλοῖος, α, ον, opp. to συμφέρων, Dem. *Vid.* USELESS.

INEXPERIENCE, ἀῐδρεία, Ep. ἀϊδρείη, ἡ, Hom.; ᾽ἀπειρία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ἀπειροσύνη, ἡ, Eur., Dem.; ἀήθεια, ἡ, Thuc.; ᾽ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, Thuc.

INEXPERIENCED, ᾽ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hdt.; ἄϊδρις, εως, ο καὶ ἡ, Hom.; ᾽ἄπείρητος, ον, c. gen. of the matter, Hom., Pind.; ᾽ἄπειρος, ον, sine cas. or c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄϊστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; ᾽ἀνεπιστήμων, ονος, ο καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀγύμναστος, ον, Xen. *Vid.* IGNORANT.

INEXPERIENCED, adv., ᾽ἀπείρως, Isoc.

INEXPIABLE, δυσκᾰθαρτος, ον, Soph.

INEXPLICABLE, δύσφραστος, ον, Plat.; ᾽ἀδιεξῑτητος, ον, Arist.

INEXPRESSIBLE, ᾽ἀθέσφᾰτος, ον, but in Ap. Rh. ος, η, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ᾽ἄφραστος, ον, h., Æsch.; ᾽ἄφᾰτος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; ἀδιήγητος, ον, Xen., Dem.

[INEXPRESSIVE, ἄλογος, ον, Soph.]

INEXTINGUISHABLE, ἄσβεστος, ον, Hom., Pind., Æsch., Hdt.

INEXTRICABLE, ᾽ἀμήχᾰνος, ον, Æsch., Eur., Xen.; δύσλῡτος, ον, Æsch., Eur.; ᾽ἄλῡτος, ον, Soph.; ᾽ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; δύσεκπέρᾰτος, ον, Eur.

INEXTRICABLY, δυσλύτως, Xen.

[INFALLIBILITY, ἀνεξαπατησία, ἡ, Epict.]

INFALLIBLE, *νημερτής, ές*, Hom.; *ἄνεξάπᾶτητος, ον*, Arist.; [*ἀμετάπταιστος, ον*, Galen.]

INFALLIBLY, *ἀσφᾰλῶς*, Æsch.

INFAMOUS, *ἄτῑμος, ον*, Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; *αἰσχρός, ά, όν* (but in Anth. also *ός, όν*), compar. *αἰσχίων* (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. *αἴσχιστος*, Omn.; *δύσφημος, ον* (of reputation), Pind.; *κᾰκόδοξος, ον*, Theogn., Eur., Xen.; *μᾰ́ρος, ά, όν*, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; *δυσκλεής, ές*, Trag., Xen.; *ἄναγνος, ον*, Trag., Antipho; *ἐπίῤῥητος, ον*, Xen.; *περῐ́βοητος, ον*, Lys., Dinarch.; *ἄμῐκτος, ον* (only of persons), Dem.; *ἄκᾰ́θαρτος, ον*, Plat.

To be infamous, *κᾰκοδοξέω*, only act., Xen.

INFAMOUSLY, *αἰσχρῶς*, Omn.; *δυσκλεῶς*, Soph., Eur.; *περιβοήτως*, Dem.

INFAMY, *ἀτῑμία* (*μῐ̄*, but also poet. *μῑ̄*), *ἡ*, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *δύσκλεια, ἡ*, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *κᾰκοδοξία, ἡ*, Xen., Plat.; *μᾰ́ρία, ἡ*, Xen., Antipho, Isæ.; *αἶσχος, τό*, Plat.; *ἄκᾰθαρσία, ἡ*, Dem.

To punish with infamy (*ἀτιμία*), *ἀτῑμόω*, Hdt., Xen., Lys., Dem., Æschin.; *ἀτῑμάζω*, Xen.

INFANCY, *νηπιέη, ἡ*, Hom.; *νηπιότης, ητος, ἡ*, Plat. *Vid.* CHILDHOOD.

From infancy, *ἐκ γαστρός*, Theogn.; [*ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων*, Plut.]

Memorials of infancy, *σπάργᾰνα, τά*, Soph.

INFANT, AN, *βρέφος, τό*, Hom., Pind., Anac., Æsch., Eur., Xen.; *σπαργανιώτης, ου, ὁ*, h. *Vid.* CHILD, and SYN. 348.

Having an infant, *ὑπόπορτις, ιος* (Att. *εως*), *ἡ*, Hes.; *ὕπαρνος, ον*, Eur.

[INFANTICIDE, *παιδοφονία, ἡ*, Plut.; *παιδοκτονία, ἡ*, Philo.]

INFANTINE (of, or belonging to, or being an infant), *νήπιος, α, ον*, and *ος, ον* (often also as subst.), Hom., Eur., Antipho, Plat.; *νηπίᾰχος, ον*, Hom., Ap. Rh.; *νηπύτιος, α, ον*, Hom., Ar. *Vid.* NEW-BORN.

INFANTRY, *πρῦλέες, οἱ*, Hom., Hes.: *πεζοί, οἱ*, often also sing. of a single infantry soldier, also *ὁ πεζός* (sc. *στρατός*), or *τὸ πεζόν* (for "the infantry"), Hom., Hdt., Xen.; *τὸ πεζῐκόν*, Xen.; *ὁπλῖται, οἱ* (opp. to *ἱππεῖς*), Plat.; *πεζέταιροι* (a sort of guards in the Macedonian army), Dem.

An infantry soldier (see above), *πεζοβόας, ου, ὁ*, Pind.; *πεζομᾰ́χης, ου, ὁ*, Pind.

A light-infantry soldier, *γυμνής, ῆτος, ὁ*, oftener in pl. of the whole body, Eur., Hdt., Xen.; *γυμνήτης, ου, ὁ*, Xen.

The body of light infantry, *γυμνητία, ἡ*, Thuc.; *οἱ ψῑλοί*, Thuc., Xen.

Infantry mixed with cavalry, *ἀμῐπποι, οἱ*, Thuc., Xen.

A commander of infantry, *πέζαρχος, ὁ*, Xen.

Belonging to or *fit for infantry*, *πεζικός, ή, όν*, Thuc., Xen., Plat.; *ὁπλῑτῐκός, ή, όν*, Xen.

Belonging to light infantry, *γυμνητῐκός, ή, όν*, Xen.

To serve in the infantry, *πεζεύω*, Arist.

INFATUATED, *ἄνολβος, ον*, Soph. *Vid.* FOOLISH.

Infatuated, *πᾰρᾰ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.

INFATUATION, *πᾰρᾰ́νοια, ἡ*, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* FOLLY.

INFECT, TO — *and you shall not infect me with your folly*, *μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί*, Eur.

[INFECTED, *ἀνάπλεως, ων* (fem. also *-πλέα*), c. gen., Plat.]

[*To be infected*, *ἀναπίμπλαμαι*, c. gen., *with*, Thuc., Plat.]

[INFECTIOUS, *ἀναπληστικός, ή, όν*, Arist.]

INFELICITY, *ἀνολβία* (*βῐ̆*, but also *βῑ̄* poet.), *ἡ*, Hes.; *δυσδαιμονία, ἡ*, Eur., Andoc. *Vid.* UNHAPPINESS.

INFER, TO, *στᾰθμόομαι*, mid., no pass., Hdt. *Vid.* TO CONCLUDE.

INFERENCE, *ἐπῐ́λογος, ὁ*, Hdt.; *ὑποδοχή, ἡ*, Dem.

INFERIOR, *δεύτερος, α, ον*, c. gen. or c. *μετά* and acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *ἐπῐδευής, ές*, c. gen., Hom.; *ὕστερος, α, ον*, sine cas. or c. gen., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; *ἧσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, c. gen., Omn.; *ἐλάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, c. gen., Omn. Att.; *ὁ ὄπισθεν*, Soph.; *καταδεής, ές*, Isoc., Dem., Æschin.; *ὑποδεέστερος, α, ον*, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἄπηλλαγμένος, η, ον*, c. gen., Hdt. *Vid.* LESS, WORSE.

Inferior, adv., *ὑποδεεστέρως*, Thuc., Antipho; *ὑποδεέστερον*, Isoc.; *καταδεέστερον*, Xen., Isoc.; *καταδεεστέρως*, Isoc., Lycurg., Dem.

To be inferior to, *δεύομαι*, often c. gen. as to the matter in which one is inferior, fut. *δευήσομαι*, no other tense, Hom.; *ἐπῐδεύομαι*, Hom.; *εἴκω*, only pres. and imperf., c. dat. pers., c. dat., or c. acc., or c. gen. of the matter in which, Omn.; *λείπομαι*, pass., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; *ἡσσάομαι*, pass., Eur., Xen.; *ἐλλείπομαι*, Plat.; *ὑστερέω*, c. gen., Plat.; *ὑστερίζω*, Xen., Isoc.; *ἐλασσόομαι*, pass., c. gen., Dem.

And being inferior to his brother Meleager in wisdom, γνώμην δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος, Eur.

Lest he be esteemed inferior to you, *μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται*, Mosch.

INFERNAL, *νέρτερος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Trag.; *χθόνιος, α, ον*, and *ος, ον*, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; *Ταρτᾰ́ρειος, α, ον*, Eur.; *ὑποταρτᾰ́ριος, ον*, Hom., Hes.; *Ταινᾰ́ριος, α, ον*, Ap. Rh.

The infernal gods, *οἱ ἔνερθε θεοί*, Hom.

In the infernal regions, *νέρθε* or *-θεν*, also *νέρθε γῆς*, Trag.

INFIDELITY, *ἄπιστία* (*ῐ̆α*, but also poet. *ῑ̆α*), *ἡ*, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Dem. (of course, however, not used by classical authors in our sense).

INFINITE, *ἄπειρέσιος, α, ον*, Hom.; *ἄπερείσιος, ον* (only used, however, by Hom. of large ransom), Hom.; *ἀπείρῑτος, ον*, Hom., Hes.; *ἄπειρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Hom., Æsch.; *ἄπειρος, ον*, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; *μῡρίος, α, ον*, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Theoc.; *ἄπέραντος, ον*, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; *ἄπέρᾰτος, ον*, Æsch.; *μῡριοπληθής, ές*, Eur.

Infinite (of time), *μυριετής, ές*, Æsch., Plat.

INFINITELY, *μῡρίως*, with a comparative adj., also *μύριον*, Plat. *Vid.* VERY.

[INFINITESIMAL, *πολλοστημόριος, α, ον*, Arist.]

INFINITY, *ἄμετρία, ἡ*, Plat.

INFIRM, *ἄβληχρός, ά, όν*, Hom.; *ἄφαυρός, ά, όν*, Hom., Soph.; *ἀσθενής, ές*, Pind., Omn. Att.; *βᾰρύς, εῖα, ύ*, Soph. *Vid.* WEAK.

INFIRMARY. *Vid.* HOSPITAL.

INFIRMITY, *ἀσθένεια, ἡ*, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WEAKNESS.

INFLAME, TO, *ἁλπω*, with love, etc., Æsch., Soph.; *ἐξυπτάω*, with love, etc., Soph.; so *ζωπῠ́ρίω*, Æsch., Eur., Ar.; *μαίνω*, only in aor. 1 *ἔμηνα*, Eur., Ar.; *φλέγω*, Soph., Ar., Plat.; *ἅρω*, only pres. and imperf., Call.; *φλεγμαίνω*, Plat.

To inflame together, *at the same time*, *συνεκπῠρόω*, Plat.

INFLAMED, *φλογοειδής, ές*, Hipp.; *φλογώδης, ες*, Hipp.; [(of a wound), *πυρετώδης, ες*, and *πυρώδης, ες*, Hipp.]

To be inflamed, *μαίνομαι*, perf. *μέμηνα* in pass. sense, aor. 2 *ἐμᾰ́νην*, other tenses rare, c. dat. of the cause, or c. *ἐπί* and dat., or c. *ὑπό* and gen., etc., Hom., Trag., Hdt., Plat.; *καίομαι*, pass., perf. *κέκαυμαι*, aor. 2 *ἐκάην* (with any passion), etc., Pind., Eur.; *φλέγω*, intrans., also *φλέγομαι*, pass., Æsch., Ar., Plat.; *ἐφάπτομαι*, pass., Eur.; *ἐξάπτομαι*, Plat.; *πᾰρᾰπίμπρᾰμαι*, Xen.

To be much inflamed, *ὑπερφλεγμαίνω*, Hipp.; *ἀγριαίνω*, Med.

To be inflamed at the same time, *σὺνεκφλεγμαίνω*, Theoph.; *συγκαίω*, intrans., fut. *-καύσω*, Hipp.

INFLAMMABLE, *καύσῐμος, η, ον*, Xen., Plat.

INFLAMMATION, *φλόγωσις, εως, ἡ*, Thuc.; *φλέγμανσις, εως, ἡ*, Hipp.; *φλεγμᾰ́σία, ἡ*, Hipp.; *φλογμός, ὁ*, Hipp.

To suffer under inflammation, *ἐπῐφλεγμαίνω*, Hipp., Arist. *Vid.* To BE INFLAMED.

INFLAMMATORY, *πῡρῐ́καυστος, ον* (of diseases), Plat.; *φλεγμᾰτοειδής, ές*, Hipp.; *φλεγμᾰτώδης, ες*, Hipp.; *καυστικός, ή, όν* (of a person or a constitution), Hipp.

[*To become inflammatory* (of sickness), *παροξύνομαι*, Med.]

INFLATE, TO, *φῡσάω*, lit. and metaph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; *ἐξανεμόω* (lit. and metaph.), Eur., Hipp.

To be inflated (with pride), *ἀνᾰφῡσᾶ́ομαι*, Xen.

[INFLECTION (in grammar), *κίνησις, εως, ἡ*, Gram.; *πάθος, τό*, Gram.; *πτῶσις, ἡ*, Gram.]

[(Words) *with unlike inflections*, *ἀνομοιόπτωτος, ον*, Gram.]

INFLEXIBILITY, *ἄκαμψία, ἡ*, Arist.

INFLEXIBLE, *ἀκῆλητος, ον*, Hom.; *ἄκαμπτος, ον*, Pind., Æsch.; *ἄγναμπτος, ον*, Æsch.; *ἄτενής, ές*, Æsch., Ar.; *ἀπᾰρᾰμῡθος, ον*, Æsch.; *ἀκίνητος, ον*, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; *ἄτεγκτος, ον*, Trag.; *ἀτελεύτητος, ον*, Soph.; *εὐθῠπορῶν, οῦσα, οῦν*, contr. from *-έων*, etc. (of fate), Æsch.; *ἀμετάστροφος, ον*, Plat.; *ἀμετάστᾰτος, ον*, Plat.; *ἀμετᾰ́κλαστος, ον* Xen.; *ἀπαραίτητος, ον*, Lys., Dem.; *ἄκλῑνής, ές*, Plat.

INFLICT, TO, *ἐπῐβάλλω*, no aor. 1, perf. act. *-βέβληκα*, etc., c. dat. of the person on whom, c. acc. of the infliction, Hom., Soph., Ar., Xen., Dem.; *ἐπῐτῐθημι*, aor. 1 act. *-έθηκα*, perf. pass. *-τέθειμαι*, aor. 1 *-ετέθην*, etc., c. dat. pers., etc., Hom., Eur., Hdt., Dem.; *ἐμβάλλω*, Pind., Soph., Eur., Xen.; *προστίθημι*, Æsch., Eur., Hdt.; *ἐπισκήπτω*, Æsch.; *ἐγκᾰτασκήπτω*, Æsch.; *ἀναστρέφω*, Eur.; *ἐπιῤῥίπτω*, aor. 2 pass. *-ερ̆ῥῐ́φην*, Æsch.; *ἐπιῤῥέπω*, rare except in pres. and imperf., Æsch.; *ἐρείδω*, sine cas.

pers., perf. pass. *ἐρήρεισμαι*, Eur.; *λαμβάνω*, fut. *λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔλαβον*, poet. (not Att.) *ἐλλάβον*, perf. *εἴληφα*, sine cas. pers., Eur., Lys., Isoc.; *προστρίβω*, oftener in mid. and pass., c. dat. pers., Æsch., Ar., Antipho, Dem.; *ἐπισμάω*, c. dupl. acc., Ar.

Newly inflicted, *νεότομος*, *ον* (of a wound), Æsch., Soph.

INFLICTION, AN, *πρόστριμμα*, *ατος*, *τό*, Æsch.

INFLUENCE, *βάρος*, *τό*, Eur.; *ἀξίωσις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.; *ῥοπή*, *ἡ*, Dem.

Under the influence of corruption, *χρήμασι νικώμενος*, Thuc.

To have influence, *δύναμαι*, mid., fut. *δυνήσομαι*, also c. aor. 1 pass. *ἐδυνήθην* (often in Att. *ἠδυνήθην*, and imperf. *ἠδυνάμην*), sine cas., or c. *παρά* and dat., c. dat. of the means to which the influence is owing, Eur., Hdt., Thuc., Lys.

To lose one's influence, *ἐπιλύομαι*, mid., Lys.

INFLUENCE, TO, *πείθω*, Xen.

To be influenced by (esp. by feelings, etc.), *κράτέομαι*, pass., c. *ὑπό* and gen., Xen.

Being mainly influenced by a wish that they (the accusations) *might not be true*, *μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι*, Thuc.

INFLUENTIAL (having influence with), *πίθανός*, *ή*, *όν*, c. dat., Thuc.; *δυνάμενος*, *η*, *ον*, c. *παρά* and dat., Thuc., Hdt.

INFLUX, *ἐπιῤῥοή*, *ἡ*, Æsch., Eur., Plat.

INFOLD, TO, *περιπτύσσω*, fut. *-ξω*, Soph., Eur., Ap. Rh.

Any thing closely infolding, *ἀγκοῖναι*, *αἱ*, Hom.; *ἀγκάλη*, *ἡ*, Æsch.

INFORM, TO, *ἐξαγγέλλω*, c. dat., Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *εἰσαγγέλλω*, c. *πρός* and acc., Xen.; *κατεῖπον*, no other tense except aor. 1 *κατεῖπα*, augm. in all the moods, Eur.; *ἀνάδιδάσκω*, fut. *-ξω*, Thuc.

To inform against, give information of, *μηνύω*, fut. *-ὑσω*, in pass. also of the matter revealed, sometimes c. *κατά* and gen. pers., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Lys., Antipho; *κατάμηνύω*, c. gen. pers., sometimes c. acc. rei (not with both at once), Xen., Lys.; *κατεῖπον*, c. gen., Antipho, Dem.; *κατάγορεύω*, c. acc. rei, Ar., Thuc., Xen.; *φαίνω*, in pass. of the person or thing informed against, Ar., Xen., Dem.; *σῦκοφαντέω* (esp. falsely or frivolously), sometimes c. dupl. acc., Ar., Xen., Dem.; *διάβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, etc., Thuc.; *ἀποφαίνω*, Antipho; *ἐνδείκνῦμι*, also in pass. of the person informed against, Plat., Andoc., Lys., Dem.; *ἀπογράφω*, c. acc. pers., or c. acc. of the action commenced or information laid, Andoc., Antipho; *ἀπογραφὴν ποιέομαι*, Dem. *Vid.* TO ACCUSE.

To be informed against, *φαντάζομαι*, pass., Ar.

INFORMATION, *μάθησις*, *εως*, *ἡ*, Soph., Xen. *Vid.* NEWS, KNOWLEDGE.

To give information beforehand, *προμηνύω*, Soph.

He extorted from the captives thirty minæ by his informations, *παρὰ τῶν αἰχμαλώτων . . . τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησε*, Lys.

There is plenty of information about the country, *πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρης ἐστί*, Hdt.

You did not avail yourselves of the information which we each time gave you, οὐ περὶ ὧν ἑδιδάσκομεν ἑκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε, Thuc.

In order that no information might get abroad of their proceedings, *τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι*, Thuc.

[*To gain or get information*, *μάθησιν ἐκμανθάνω* or *ἅρνυμαι*, Soph., Eur., also followed by *περί* c. acc., Plat.]

Secret information in war, *ἐξαγγελία*, *ἡ*, Xen.

Information against (legal), *ἔνδειξις*, *εως*, *ἡ*, Plat., Andoc., Dem.; *μήνῦμα*, *ατος*, *τό*, Thuc.; *φᾶσις*, *εως*, *ἡ*, Dem.; *ἐπαγγελία*, *ἡ*, Dem., Æschin.

A false information, *σῦκοφαντία*, *ἡ*, Ar., Xen., Lys., Dem.; *συκοφάντημα*, *ατος*, *τό*, Æschin.

A laying of an information, *μήνῦσις*, *εως*, *ἡ*, Plat.

A reward for information, *μήνῦτρον*, *τό*, in Att. usu. in pl., h., Thuc., Andoc., Lys.

Conveying information, *ἐξαγγελτῖκός*, *ή*, *όν*, Arist.

INFORMER, AN, *μηνῦτήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Æsch.; *φραστήρ*, *ῆρος*, *ὁ* (of news, etc.), Xen.

An informer (one who brings information in war), *ἐξάγγελος*, *ὁ*, Thuc.

An informer (i. e., one who lays information), *μηνῦτής*, *οῦ*, *ὁ* (also in good sense, like *μηνῦτήρ*, Eur.), Thuc., Antipho, Lys., Dem.; *σῦκοφάντης*, *ου*, *ὁ*, esp. with a notion of the information being false or frivolous, Ar., Xen., Dem.; fem. *σῦκοφάντρια*, Ar.

Like an informer, *σῦκοφαντῖκός*, *ή*, *όν*, Dem.; *σῦκοφαντώδης*, *ες*, Lys.

Like an informer, adv., *σῦκοφαντῖκῶς*, Isoc.

INFRACTION, *σύγχῦσις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.

INFREQUENCY, *σπᾰνις*, *εως*, *ἡ*, Eur., Dem. *Vid.* RARITY.

INFREQUENT, *σπᾰνιος*, *α*, *ον*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* RARE.

INFRINGE, TO, *συγχέω*, fut. *-χεύσω*, aor. 1 *σῦνέχευα* or *-έχεα*, perf. pass. *-κέχῦμαι*, etc., Hom., Eur., Thuc., Dem., Antipho; *παρᾰβαίνω*, fut. *-βήσομαι*, perf. *-βέβηκα*, aor. 2 *-έβην*, opt. *-βαίην*, etc., fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, no pass., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; *παράθραύω*, perf. pass. *-τέθραυσμαι*, Plat. *Vid.* TO TRANSGRESS.

INFUSE, TO, *ἐγχέω*, fut. *-χεύσω*, aor. 1 *-έχευα* and *-έχεα*, perf. pass. *-κέχῦμαι*, etc., Hom., Eur., Hdt., Xen.; *εἰσχέω*, Eur.; *-εἰσήμι* (*εἶη* Ep., *εἴη* Att.), aor. 1 *-ῆκα*, poet. (not Att.) *-έηκα*, Hdt. *Vid.* TO POUR.

INFUSED, *ἔγχῦτος*, *ον*, Hipp.

INFUSING, AN, *ἔγχῦσις*, *εως*, *ἡ*, Plat.

INFUSION, AN, *ἔγχῦμα*, *ατος*, *τό*, Galen; [*πλῦμα*, *ατος*, *τό*, Hipp.]

INGENIOUS, *πολῦφρων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ* (only of persons), Hom.; *τεχνήεις* (of things made), *εσσα*, *εν*, Hom.; *πολῦμήχανος*, *ον* (of persons), Hom.; *ἀλφηστής*, *οῦ*, only masc. (of men), Hom., Æsch., Soph.; *πολῦτέχνης*, *ον*, only masc., Sol.; *εὐμήχανος*, *ον*, Æsch., Ar., Plat., Arist.; *εὐπάλαμος*, *ον*, Æsch., Ar.; *εὔπορος*, *ον*, Eur., Ar., Xen., Plat.; *μηχάνόεις*, *εσσα*, *εν*, Soph.; *παντοπόρος*, *ον*, Soph.; *μηχάνοδίφης*, only masc., Ar.; *φρενοτέκτων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Ar.; *τεχνικός*, *ή*, *όν*, Plat., Isoc.; *εὑρετῖκός*, *ή*, *όν*, Plat.; *μηχανῖκός*, *ή*, *όν*, Xen.; *μηχάνητῖκός*, *ή*, *όν*, Xen.; *εὐτεχνος*, *ον*, Hipp. (of things) Anth.

An ingenious man, *μηχάνιώτης*, *ου*, *ὁ*, h.

INGENIOUSLY, *τεχνῖκῶς*, Xen.

INGENUITY, *πολῦμηχᾰνία*, *ἡ*, Hom.; *εὐμηχᾰνία*, *ἡ*, Pind.; *πολῦτεχνία*, *ἡ*, Plat.

INGENUOUS, *γενναῖος*, *α*, *ον*, and Att. *ος*, *ον*, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.

Ingenuous (i. e., candid), *ἁπλόος*, *η*, *ον*, contr. *οῦς*, *ῆ*, *οῦν*, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

INGENUOUSLY, *ἁπλῶς*, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* CANDIDLY.

INGENUOUSNESS, *γενναιότης*, *ητος*, *ἡ*, Eur., Thuc.; i. e., candor (q. v.), *ἁπλότης*, *ητος*, *ἡ*, Xen., Plat.

INGLORIOUS, *ἄκλεής*, *ές*, and (in Hom.) *ἀκληής*, poet. acc. *ἀκλέᾰ* sometimes for *ἀκλεᾶ*, contr. from *ἀκλεέα*, Hom., Eur., Hdt.; *δυσκλεής*, *ές*, Hom.; *νώνυμνος*, *ον*, Hom., Hes., Pind.; *νώνῦμος*, *ον*, Hom., Hes., Soph., Ap. Rh.; *ἄπυστος*, *ον*, Hom.; *ἀνώνῦμος*, *ον*, Hom., Pind., Hdt., Dem.; *ἄτῖμος*, *ον*, Omn.; *ἄῤῥητος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hes.; *ἄφᾰτος*, *ον*, Hes.; *ἐπίκρῦφος*, *ον*, Pind.; *ἄκήρυκτος*, *ον*, Eur., Æschin.; *ἄδοξος*, *ον*, Xen., Isoc.

INGLORIOUSLY, *ἀκλεῶς* and (in Hom.) *ἀκλειῶς*, Hom., Eur., Hdt.

[INGOT (of gold and silver, brick-shaped), *πλίνθος*, *ἡ*, Polyb.]

INGRAIN INTO, TO, *τρίβομαι*, mid., c. dat., Æsch.; *ἐγχρώννῦμι*, perf. pass. *-κέχρωσμαι*, c. dat., Arist.

INGRAINED, *δευσοποιός*, *όν*, Plat., Dinarch.

To be ingrained into, *σκῖρόομαι*, pass., c. *εἰς* and acc., Sophron.

If you wish, then, that deeply-dyed wickedness should be ingrained in the city, *εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν*, Dinarch.

INGRATE, *ἄχᾰριστος*, *ον*, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* UNGRATEFUL.

INGRATIATE, TO (one's self with), *θεᾰπεύω*, Thuc. *Vid.* TO COURT.

INGRATITUDE, *ἀχᾰριστία*, *ἡ*, Xen., Plat.; [*ἀγνωμοσύνη*, *ἡ*, Soph.]

A favor that meets with ingratitude, *χάρις ἄχαρις*, Æsch.

INGRESS, *εἴσοδος* and *ἔσοδος*, *ἡ*, Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* ENTRANCE.

INHABIT, TO, *ἄναστρέφομαι*, pass., c. fut. mid., c. acc. or c. *ἐν* and dat., Hom., Eur.; *νέμω* (in Hom. and Hes. only in mid.), no pass., Omn. poet., Hdt., Thuc.; *ἀμφίνέμομαι*, Hom.; *ναιετάω*, only pres. and imperf., also poet. imperf. *ναιετάεσκον*, Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; *ναίω*, only pres. and imperf. act., aor. 1 mid. *ἐνασσάμην*, and aor. 1 pass. *ἐνάσθην*, Omn. poet.; *οἰκέω* (and pres. *οἰκείω*, Hes.), Omn.; *ἔχω*, imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω* and *σχήσω*, no aor. 1, aor. 2 *ἔσχον*, infin. *σχεῖν*, etc., perf. *ἔσχηκα* (not common in this sense), aor. 1 pass. *ἐσχέθην*, etc., Omn.; *ἐναυλίζω*, Soph.; *ἐνναίω*, Eur., Soph., Ap. Rh.; *ἐνέζομαι*, fut. *-εδοῦμαι*, Æsch.; *ἐνοικέω*, Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; *κᾰτοικέω*, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *οἰκετεύω*, Eur.; *οἰκίζομαι*, mid. and pass., Eur.; *παροικέω*, Isoc.

To inhabit this land, *ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφειν πόδα*, Eur.

To make to inhabit, *ναίω*, only in aor. 1 *ἔνασσα*, c. dat. pers., acc. of the habitation, Hom., Pind.

INHABITANT, AN, ἔνοικος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. dat. of the habitation, Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἄποικος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ, Pind., Æsch.; οἰκιστής, οῦ, ὁ, Isoc.; οἰκητής, οῦ, ὁ, Soph., Plat.; οἰκητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κάτοικος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Arist.; ἔννομος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἔνεδρος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; κτίτης, ου, ὁ, Eur.; κωμήτης, ου, ὁ, Eur.; ἐνναέτης, ου, ὁ, Dem., Ap. Rh., Anth.; fem. ἐνναέτις, ῐδος, Ap. Rh.

To place as an inhabitant in, to bring as an inhabitant to, οἰκίζω, sometimes c. acc. loci, Pind., Soph., Eur.; εἰσοικίζω, Eur., Hdt., Æschin.; ἐνοικίζω, Æsch., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO SETTLE.

A new inhabitant or *an inhabitant of a new house,* νέοικος, ὁ καὶ ἡ, Epich.; νεοκάτοικος, ὁ καὶ ἡ, Eupol.

An ancient inhabitant, πᾰλαίχθων, χθονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

INHABITED, ἐξοικήσῐμος, ον, Soph.; οἰκητός, ή, όν, Soph.

To be inhabited, ναίω, only pres. and imperf., Hom., Soph.; ναιετάω, Hom.; περῐναιετάω (in the neighborhood), Hom.; περιναίομαι, pass., Æsch.; ἐξοικέομαι, Thuc.; κατοικέω, Plat.

INHABITING, adj., ἐγχώριος, α, ον, and ος, ον, sine cas., sometimes as subst., Trag., Hdt.; ἔγχωρος, ον, Soph.; ἐνδόμῡχος, sine cas., Soph.

INHABITING, AN, [οἴκησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.]; ἐνοίκησις, εως, ἡ, Thuc.

A previous inhabiting, προενοίκησις, εως, ἡ, Thuc.

INHALE, TO, πνέω, and Ep. πνείω, fut. πνεύσομαι, more usu. πνευσοῦμαι, sine cas., Hom., Soph. *Vid.* To BREATHE.

INHARMONIOUS, σκληρός, ά, όν, Hes., Hdt.; δυσκέλᾰδος, ον, Hes., Æsch., Eur.; ἄνάρμοστος, ον, Plat.

INHERENT—*to be inherent in,* ἐμφύομαι, c. perf. act. ἐμπέφῡκα, pluperf. and aor. 2 ἐνέφυν, c. dat., Eur., Xen.; ἐγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐνεγενόμην, c. dat. or c. ἐν and dat., Eur., Hdt., Dinarch.

INHERIT, TO, λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον, perf. εἴληχα (and in Hom. λέλογχα), perf. pass. εἴληγμαι, no other pass. tense, c. acc. or c. gen., Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; πᾰρᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, poet. (not Att.) -ελλᾰβον, perf. -εἴληφα, Eur., Plat.; δέχομαι, Thuc.; κληρονομέω, c. gen. or c. acc., Plat., Isoc., Isæ., Dem.

INHERITANCE, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Isæ.; κληρονομία, ἡ, Isoc., Dem.

The entire inheritance, παγκληρία, ἡ, Æsch., Eur.; πάγκληροι δόμοι, Eur.; [οἶκος, ὁ, Hdt.]

Half the inheritance, ἡμῖκλήριον, τό, Dem.

Right of inheritance as next of kin, ἀγχιστεία, ἡ, Dem.

To claim the right of inheritance as being next of kin, ἀγχιστεύω, only act., c. dat. of the deceased to whom the claimant is heir, Isæ.

Having a rich inheritance, ἔγκληρος, ον, Eur.

Possessed or *acquired by inheritance,* ἔγκληρος, ον, Eur.

INHERITOR, AN, κληρονόμος, ὁ καὶ ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* HEIR.

INHIBIT, TO, κωλύω (ῡ generally, sometimes ῠ), fut. -ύσω, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., or c. μή and infin., or c. τό and infin., or c. infin. by itself, c. acc. pers. (always except when c. acc. rei), sometimes also c. dupl. acc., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* To FORBID, TO HINDER.

INHOSPITABLE, ἀμῐχθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., h.; ἄξενος, and poet. ἄξεινος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur.; φῐλόξενος, ον, Pind.; ἐχθρόξενος, ον, Æsch., Eur.; ἀπόξενος, ον, Soph.; ἄμῐκτος, ον, Soph., Eur., Isoc.

INHUMAN, ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ὠμός, ή, όν, Trag., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* CRUEL.

INHUMANITY, ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc. *Vid.* CRUELTY.

INHUMANLY, ὠμῶς, Thuc., Xen. *Vid.* CRUELLY.

INIMICAL, δύσνοος, ον, contr. -ους, -ουν, c. dat. or c. ἐς and acc., etc., Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* HOSTILE.

INIMITABLE, ἀμίμητος, ον, Plat.

[INIMITABLY, ἀμιμήτως, Plut.]

INIQUITOUS, αἴσῠλος, ον (only of actions), Hom.; so ἀήσῠλος, ον, Hom.; κᾰκοῦργος, ον (of persons), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; πάγκᾰκος, ον, superl. παγκᾰκιστος, Theogn., Soph., Eur. *Vid.* WICKED.

INIQUITOUSLY, παγκάκως, Æsch.; κακούργως, Antipho. *Vid.* WICKEDLY.

INIQUITY, κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WICKEDNESS.

To practice iniquity, κᾰκουργέω, only act., Xen., Plat. *Vid.* To SIN.

INITIATE, TO, μυέω, often, esp. in pass., c. acc. of the mysteries into which, mid. voice not used, Ar., Hdt., Plat., Andoc., Dem.

To be initiated, ἐποπτεύω, only act., sine cas., Ar., Plat.; τελέομαι, pass., perf. τετέλεσμαι, etc., c. acc. of the mysteries, or c. dat. of the god presiding over the mysteries, Ar., Hdt., Xen., Plat.

[*One who initiates into the mysteries,* μυσταγωγός, ὁ, Strab.; fem. μύστις, ῐδος, Anacreont.]

One who is initiated, μῦστης, ου, ὁ, sometimes used as adj., Eur., Ar., Xen., Æschin., Mel.; [fem. μύστις, ῐδος, Anth.]

Newly initiated, νεοτελής, ές, Plat.

Receiving the initiated, μυστοδόκος, ον, Ar.

INITIATION, τελετή, ἡ, Hdt., Plat., Isoc., Andoc., Dem.; τελεσφορία, ἡ, Ap. Rh., Call.; [μυσταγωγία, ἡ, Plut.]

INJECT, TO, ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat. of the thing into which, or c. εἰς and acc. (not used, however, exactly in our sense), Omn. *Vid.* To THROW.

INJOIN, TO. *Vid.* To ENJOIN.

INJUDICIOUS, ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; ἄβουλος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* FOOLISH.

To be injudicious, γνώμης ἁμαρτάνω (fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, perf. ἡμάρτηκα, no mid. voice, pass. often of the action done, only in pres., perf., or aor. 1), Thuc.

INJUDICIOUSLY, ἀβούλως, superl. ἀβουλότατα, Hdt.; ἀφρόνως, Soph., Xen.

INJUDICIOUSNESS, ἀφροσύνη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀβουλία, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Æschin. *Vid.* FOLLY.

INJUNCTION, συνθεσία, ἡ, Hom.; πρόσταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* COMMAND.

INJURE, TO, χράω, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom.; ἴπτομαι, mid., no pass., Hom.; ἀᾶτάω, only in aor. 1 ἄᾶσα, contr. ἄσα, Hom.; τρώω, in pres. act. of general injury, Hom., Call.; τῖτρώσκω (properly of personal injuries, but also used generally), fut. τρώσω, aor. 1 ἔτρωσα, perf. pass. τέτρωμαι, etc., Hom., Eur., Thuc., Plat.; σίνομαι, and in Hdt. σῑνέομαι, only pres. and imperf. mid., also poet. imperf. σινεσκόμην, no pass., Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; πημαίνω, fut. mid. in pass. sense, Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, Omn. post Hom. (used also in Hom., only not exactly in the sense of injuring), κᾰκόω, Omn. Att., Hdt.; λῡμαίνομαι, mid., perf. pass. λελῡμασμαι, both in act. and pass. sense, pres. also sometimes in pass. sense, no other pass. tense except aor. 1, Omn. Att., Hdt.; κηραίνω, only in act., Æsch.; κᾰκουργέω, only act., Æsch., Xen., Plat.; ἐκλωβάω, Soph.; ζημιόω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀδῐκέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Eur., Ar., Omn. Att. prose, Hdt.; ἐλασσόω, Thuc., Isoc., Lys., Dem.; κᾰκοποιέω, only act., Xen.; ἰάπτω, and in pass., but no mid., Theoc., Ap. Rh., Mosch. *Vid.* SYN. 275.

To injure besides, προσκᾰκόω, Hipp.

To join in doing injury, συνᾰδῐκέω, c. dat. of one's companions, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To injure at the same time, σῦνεπῐβλάπτω, Arist.

To injure first, προᾰδῐκέω, Æsch.

To be injured, ἀπολωβάομαι, Soph.

INJURER, AN, λῡμεών, ῶνος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Isoc.; ἄλάστωρ, ορος, ὁ, Soph., Eur.; λῡμαντής, οῦ, ὁ, Soph.; λῡμαντήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

One who does petty injuries, μῑκρᾰδῐκητής, οῦ, ὁ, Arist.

INJURIOUS, δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Hom., Hdt.; ἀεικής, ές, sine cas., Hom.; ἀδῐκος, ον, Hes., Hdt., Omn. Att.; λῡμαντήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; ἄνωφελής, ές, Thuc., Xen.; κᾰκοποιός, όν, Pind., Arist.; ἄλῠσῖτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἄσύμφορος, ον, Thuc.; ἐπιζήμιος, ον, Thuc., Xen., Isoc.; ἀνεπῖτήδειος, ον, often c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ζημιώδης, ες, Plat.; ἀλῖτήριος, ον, c. gen., Dem. *Vid.* PERNICIOUS.

INJURIOUSLY, ἀεικές, Hom.; ἀεικέως, contr. as always in Att. ἀεικῶς, Simon., Soph.; ἀδῐκως, h., Plat., Hdt.

INJURY, ἀεικείη, ἡ, contr. (as always in Att.) αἰκεία (of injurious treatment), Hom., Trag., Lys., Dem.; so αἶκισμα, ᾰτος, τό, Eur., and αἰκισμός, ὁ, Dem. (*vid.* INSULT); δήλημα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Soph.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; πημονή, ἡ, Trag., Thuc.; πημοσύνη, ἡ, Æsch., Eur.; λύμη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; σῖνος, τό, Æsch., Isoc.; ζημία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; βλάβη, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; βλάβος, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat.; δήλησις, εως, ἡ, Hdt.; τραῦμα, ᾰτος, τό (esp. of injuries received by ships), Hdt.

Doing no injury to, ἀπήμων, ονος,

ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen., Hom., Eur.; ᾽ἀβλαβής, ές, Æsch., Plat.

A doing injury, κάκουχία, ἡ, c. gen., Æsch.; κακοποιΐα, ἡ, Isoc.

Doing no injury, adv., ᾽ἀβλαβέως, h.

Receiving no injury from, ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Æsch.

They were less exposed to injury from their neighbors, ἀλιπτότεροι ἦσαν τοῖς πέλας, Thuc. *Vid.* UNHURT.

To one's own injury, ᾽ἀλυσῑτελῶς, Xen.

Exposed to injury or *to injustice,* εὐἄδίκητος, ον, Antiph.

INJUSTICE, ᾽ἀδῐκία, ἡ, Eur., Hdt., Plat., Dem.; ᾽ἀδίκημα, ἄτος, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνομία, ἡ, Antiph.; ἀνεπιείκεια, ἡ, Dem.; στρεψοδῐκοπᾰνουργία, ἡ, Ar. *Vid.* SYN. 31.

INK, ᾽ὑπόσφαγμα, ἄτος, τό, i. e., the ink-like liquor of the cuttle-fish, Hippon.; μέλαν, ᾶνος, τό, Plat., Dem.; μελαντηρία, ἡ, Arist.

[*The ink-bag* (of the cuttle-fish), μήκων, ωνος, ἡ, also ὁ, Æl., Ath.]

INKSTAND, AN, μελανδόκον ἄγγος, τό, Anth.; [μελανδόκος κίστη, ἡ, Anth.]

INLAID, δαιδᾶλεος, α, ον (and ος, ον, Anth.), Hom., Eur. (used, however, by Eur. rather of embroidery); δαίδᾰλος, η, ον, Hom., Pind., Æsch. (of embroidery rather by Æsch.); ποικῖλος, η, ον, Hom., Hes.; κολλητός, ή, όν, Hdt.

To be inlaid, ἐπῐκεράννῡμαι, in 3d pl. perf. pass. poet. ἐπικεκράανται, c. dat. of the material with which, Hom.

INLAND, μεσόγαιος, Att. μεσόγειος, α, ον, and ος, ον, also μεσόγεως, ων, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἄνᾰμεσος, ον, Hdt.; ᾽ὑπερθᾰλασσῐδιος, ον, Hdt.; χερσαῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἀθάλασσος, ον, Menand.

The inland parts, τὰ ὄρθια, Hdt.; ἡ μεσογεία, Thuc., Xen.

Built inland, ᾽ἀνῳκισμένος, η, ον, Thuc.

Teribazus was inland with him, Τηρίβαζος ἄνω παρ᾽ αὐτῷ ἦν, Xen.

From the inland parts of the country, ᾽ἄνωθε or -θεν, Thuc.

To go inland, ᾽ἀνᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς (fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense), Hdt., Xen.; ἐπᾰνᾰβαίνω, Thuc.

INLAY, TO, δαιδάλλω, Hom., Pind.; δαιδᾰλώω, Pind.; κολλάω, Pind.

INLET, AN, στόμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Soph., Xen. *Vid.* ENTRANCE.

INLY, ἔνδον, Omn. *Vid.* WITHIN.

INMATE, AN, ἔνοικος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. dat., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐνναέτης, ου, ὁ, Dem., Ap. Rh.; ἐνναέτις, ῐδος, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* INHABITANT.

INMOST, μῦχιος, α, ον, Hes., Æsch., Ap. Rh.; μῦχᾰτος, η, ον, Eur., Ap. Rh., Call.

In the inmost corner (to sit, etc.), μῡχοίτατος, η, ον, Hom.

The inmost place or *nook,* μῦχός, ὁ, Omn.

To the inmost place, μῡχόνδε, Hom.

From the inmost place, μῦχόθε or -θεν, Æsch.

INN, AN, πανδοκεῖον, τό, Ar., Dem., Æschin.; κᾰτᾰγώγιον, τό, Thuc., Xen., Plat.; κατᾰγωγή, ἡ, Hdt., Xen., Plat.; [ξενόστασις, εως, ἡ, Soph.]

INNATE, ἐμφυής, ές, Pind.; σύμφῡτος, ον, Pind., Plat., Lys.; ἐγγενής, ές, Pind., Soph.; συγγενής, ές, Pind., Æsch.; ἔμφῡτος, ον, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐντεκοκώς, υῖα, ός, Ar.

The innate spirit of his race, τὸ συγγενές, Pind.

To be innate, ἐμφύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἐνέφυν, and perf. and pluperf. act. ἐμπέφῡκα, -κειν, part. ἐμπεφῡκώς, ότος, etc., poet. (not Att.) often ἐμπεφυώς, ῶτος, c. dat. or c. ἐν and dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐγγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, 2d perf. ἐγγέγονα, poet. more usu. ἐγγέγαα, part. -γεγαώς, υῖα, ός, gen. -γεγαῶτος, etc., Att. -γεγώς, -γεγῶσα, etc., also perf. pass. -γεγένημαι, c. dat. or c. ἐν and dat., Eur., Hdt., Xen.

INN-KEEPER, AN, πανδοκεύς, ὁ, Plat.; πανδοκεύτρια, ἡ, Ar.

The trade of an inn-keeper, πανδοκεία, ἡ, Plat.; πανδόκευσις, εως, ἡ, Plat.

To receive us an inn-keeper does, πανδοκεύω, c. acc. of the guests, Hdt., Plat.

INNOCENCE, ᾽ἀβλᾰβία, ἡ, h.; ᾽ἀκᾰκία, ἡ, Dem.

INNOCENT, ᾽ἀναίτιος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. dat. of those in whose opinion one is innocent, often c. gen. of the crime, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sine cas., Hom.; ᾽ἀκᾰκητα (Ep. for ἀκακήτης), only in nom., Hom., Hes.; ᾽ἄβλᾰβής, ές, Æsch., Plat.; ᾽ἄκᾰκος, ον, Æsch.; ᾽ἀκᾰκης, ου, only masc., Æsch.; ᾽ἄθῶος, ον (esp. in legal sense, unaccused or unconvicted), often c. gen., Eur., Ar., Lycurg., Dem.; ᾽ακέραιος, ον, Eur.; ᾽ἀνᾰμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἀνυθῦνος, ον (esp. in legal sense), Arist.

To be innocent of, ἀπογίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. pass. -γεγένημαι, c. gen., Thuc., Antiph.

INNOCENTLY, ᾽ἀνᾰμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.

INNOVATE, TO, ἐπῐκαινόω, Æsch.; καινοτομέω, only act., Ar., Plat., Dem.; καινόω, Thuc.; νεοχμόω, Hdt.; νεωτερίζω, fut. -ίσω, Att. -ιῶ, Omn. Att. prose; καινουργέω, only act., Xen.; νεωτεροποιέω, only act., Hipp.

INNOVATION, νεωτεροποιΐα, ἡ, Thuc.; νεωτερισμός, ὁ, Plat., Dem.; καινοτομία, ἡ, Plat.; καινουργία, ἡ, Isoc.

To make innovations, νεώτερόν τι ποιέω, Hdt., Xen.; νεώτερα πράγματα πράσσω, Lys., Hdt.; καινοτομέω, Plat.; [νεοχμόω, Hdt.; νεωτερίζω, Thuc., Dem.; followed by περί τινων, ἔν τινι, or περί τι, Thuc., Dem., Plat.]

To desire innovations, νεωτέρων ἐπιθυμέω πραγμάτων, Xen.

INNOVATOR, AN, νεωτεροποιός, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

INNUMERABLE, ᾽ἀπειρίσιος, ον, Hom., Hes., Soph.; ᾽ἄπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄσπετος, ον, Hom.; ᾽ἄκρῖτος, ον, Hom.; ᾽ἀνᾰρῐθμος, ον, Pind., Trag., Xen.; ᾽ἀνήρῐθμος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἀνᾰρῐ᾽θμητος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μῡρίος, α, ον, Omn. poet., Xen., Plat. (but rare in Att. prose); ᾽ἀλόγιστος, ον, Soph.; ᾽ἄφραστος, ον, Æsch.; ᾽ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ᾽ἀμέτρητος, ον, Eur.; μῡριοπληθής, ές, Eur.; ψαμμάκόσιοι, αι, α, only in pl. (as the sand), Eupol.; νήριθμος, ον, Theoc.; νήρῖτος, ον, Ap. Rh.

Innumerable years, μυριετὴς χρόνος, Æsch.

Innumerable times, μῡριᾰκις, Ar., Plat.

INOFFENSIVE, ᾽ἀνᾰμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.

INOFFENSIVELY, ἀναμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.; ἀνεπαχθῶς, Dem.

INOPPORTUNE, ᾽ἄκαιρος, ον, Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Dem., etc. *Vid.* UNSEASONABLE.

INOPPORTUNELY, ᾽ἀκαίρως, Æsch. *Vid.* UNSEASONABLY.

INORDINATE, ᾽ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; περισσός, ή, όν, Hes., Theogn.; ἀμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ᾽ὑπερμετρος, ον, Xen., Plat.; σφοδρός, ά, όν, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* EXCESSIVE.

INORDINATELY, περιώσιον and περιώσια, Hom., h., Ap. Rh.; ᾽ὑπερμέτρως, Eur.: ἐσχᾰτως, Xen. *Vid.* EXCESSIVELY.

INORDINATENESS, ᾽ὑπερβολή, ἡ, Soph., Eur., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* EXCESS.

INQUIRE, TO, ἐρέω, only pres. act., Hom.; ἐξερέω, Hom.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἐξερεείνω, Hom., h.; μεταλλάω, only act., Hom., Pind.; ἔρομαι, mid. and poet. (not Att.) εἴρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην, no other tenses, Hom., Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἐξέρομαι, Hom., Soph., Ap. Rh.; πυνθᾰνομαι, fut. πεύσομαι, sometimes also in Att. πευσοῦμαι, aor. 2 ἐπῠθόμην, opt. Ep. πεπυθοίμην, perf. pass. in act. sense πέπυσμαι, 2d sing. πέπῠσαι, and in Hom. πέπυσσαι, c. acc. or c. gen. of the subject of the inquiry, Hom., Ar., Hdt., Plat.; ἐρωτάω, in Hom. also εἰρωτάω, Omn.; ἐξερωτάω, Pind., Eur.; ἐξερευνάω, Soph.; μαστεύω, no mid. or pass., Hes., Eur., Xen.; ἱστορέω, Trag., Hdt.; ἐξιστορέω, sometimes c. dupl. acc., Æsch., Eur., Hdt.; ζητέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐξετάζω, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σκοπέω, only pres. and imperf., Soph., Plat.; διᾰπυνθᾰνομαι, mid., Plat. *Vid.* To ASK, To EXAMINE, and SYN. 226.

To inquire strictly, ᾽ἀνᾰμανθᾰνω, fut. -μαθήσομαι, aor. 2 -έμᾰθον, perf. -μεμάθηκα, Hdt.

To inquire first, προᾰνακρῑνω, Arist.

To inquire besides, ἐπῐζήτημα, only pres. and imperf., Hdt.

To inquire into. Vid. To INVESTIGATE.

Inquiring one's self, and procuring inquiries to be made by others, σκοπῶν καὶ σκοπούμενος ὑπ᾽ ἄλλων, Plat.

One must inquire, ἐρωτητέον, Arist.

One must inquire besides, ἐπιζητητέον, Arist.

Not inquired into, ᾽ἄβασᾰνιστος, ον, Antipho.

INQUIRER, AN, ζητητής, οῦ, ὁ, Plat., Lys., Andoc.

INQUIRY, AN, ζήτημα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; ζήτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; πύστις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἱστορία, ἡ, Hdt., Plat., Arist.; μάσμα, ᾰτος, τό, Plat., Cratin.

A judicial inquiry, γνῶσις, εως, ἡ, Xen., Dem.

A scientific inquiry, σκέψις, εως, ἡ, Plat.; μέθοδος, ἡ, Plat.

A continual inquiry, ἀειλογία, ἡ, Dem.

Belonging to inquiry, ἱστορῐκός, ή, όν, Plat.

Used in inquiry (of a species of argument, etc.), ἐξεταστῐκός, ή, όν, Arist.

[*To learn by inquiry*, ἀναπυθάνομαι, Xen.; ἐκπυθάνομαι, Hom., Trag.; καταμανθάνω, Hdt., Plat.]

Fond of inquiring into, inquisitive, ζητητῐκός, ή, όν, c. gen., used in a good sense, Plat.; [πολυπράγμων, ον (i. e., meddling), Isoc.]

INQUISITOR, AN, μαστευτής, οῦ, ὁ, Xen.; (esp. by torture), βασανιστής, οῦ, ὁ, Isoc.

INROAD, κᾰτᾰδρομή, ή, Thuc., Xen., Lys.; ἐμβολή, ή, Xen. *Vid.* INCURSION.

[*To make an inroad in turn*, ἀντεμβάλλω, Xen.]

INSANE, λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, only masc., Hom.; λυσσώδης, ες, Hom.; μαινόλης, ου, ὁ, fem. μαινόλις, ῐδος, acc. ιν, Sapph., Æsch.; πᾰρᾱ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.; δύσφορος, ον, Soph.; δυσλύγιστος, ον, Soph.; φρενομᾰνής, ές, Æsch.; πᾰρᾰ́φορος συνέσεως, Plat. *Vid.* MAD.

When his mother hears that he is insane, μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα φρενομόρως ἀκούσῃ, Soph.

INSANELY, φρενομόρως, Soph.

INSANITY, μανία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; λύσσα, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; πλᾰ́νος φρενῶν, Eur. *Vid.* MADNESS.

INSATIABILITY, ἀπληστία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

INSATIABLE, ᾰ̓ᾰ́τος, and contr. ᾱ̆τος, ον, often c. gen. of the object pursued, Hom., Hes., Ap. Rh.; ᾰ̓νᾰ́λτος, ον, Hom.; ᾰ̓κόρητος, ον, c. gen., Hom.; ᾰ̓κόρεστος, ον, c. gen., Æsch., Soph.; ᾰ̓κόρεστος, ον, Æsch., Eur.; also superl. ᾰ̓κορέστᾰτος, Soph.; ᾰ̓́πλητος, ον, Trag., Hdt., Xen., Dem.; ᾰ̓́παυστος, ον, Thuc.; κᾰτᾰ́κορής, ές, Plat.

INSATIABLY, ᾰ̓́μοτον, Hom., Hes., Ap. Rh.; ᾰ̓́πλήστως, Xen.; κατακορῶς, Dem.

INSCRIBE, TO, γρᾰ́φω, Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπιγρᾰ́φω, c. acc. of the thing on which the inscription is made, or c. ἐπί and acc., or sometimes c. dat., Hom., Hdt., Thuc., Dem.; ᾰ̓νᾰγρᾰ́φω, Omn. Att. prose, Hdt.

To inscribe besides, προσεγγρᾰ́φω, Hdt.

INSCRIPTION, AN, γράμμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; γρᾰφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐ́γραμμα, τό, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπῐγρᾰφή, ἡ, Thuc.; ῠ̔πόγραμμα, τό, Lycurg.

INSCRUTABLE, ᾰ̓φᾰνής, ές, Sol., Eur.; ᾰ̓διερεύνητος, ον, Plat.

[INSCRUTABLY, ἀνερεύνητα, Eur.]

INSECTS, ἔντομα, τά, Arist.

INSECURE, ἐπῐκίνδῡνος, ον, Omn. Att. prose, Hdt.

INSECURITY, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* DANGER.

INSENSATE, ᾰ̓́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ᾰ̓́νοος, ον, contr. (as in Att. always) ἄνους, ουν, compar. ᾰ̓νούστερος, etc., Hom., Æsch., Soph., Plat. *Vid.* FOOLISH, MAD.

INSENSIBILITY, ᾰ̓́ναισθησία, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; ᾰ̓́ναλγησία, ἡ, Dem., Arist.

INSENSIBLE, ᾰ̓ν̓ᾰ́λγητος, ον, Soph., Thuc.; ἀναίσθητος, ον, often c. gen., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc.

To be insensible, ᾰ̓́ναισθητέω, only act., Dem.; [ἀναισθήτως ἔχω, Isoc.]

INSENSIBLY, ᾰ̓́ναλγήτως, Soph.; ᾰ̓́ναισθήτως, Xen., Isoc., Dem.

INSEPARABLE, ᾰ̓̔ᾰδιᾰ́κρῐτος, ον, Hipp., Arist.

INSERT, TO, ἐνᾰ́ρω or ἐπᾰ́ρω, aor. 1 act. -ῆρσα, 2d perf. -ᾰ̆ρηρα in pass. sense, Hom.; πᾰρείρω, only act., Xen.; ἐπᾰ́γομαι, mid., aor. 2 ἐπηγᾰγόμην, Xen.; ἐπεμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt., Plat.; παρεμβάλλω, Dem. *Vid.* To PUT IN.

To insert instead, ἀντεγγρᾰ́φω, Dem.; ἀντεπιγρᾰ́φω, Dem.

To insert before, προεμβάλλω, Arist.

One must insert, ἐπεμβλητέον, Plat.

To be inserted, παρεμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Arist.

INSERTION, ἐμβολή, ἡ, Plat.; ἔνθεσις, εως, ἡ, Plat.

INSIDE, ἔνδον, Omn. *Vid.* WITHIN.

INSIDIOUS, δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Ar.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἐπῐ́βουλος, ον, Æsch., Xen., Plat., Lys.; δῐ́πλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, -πλῆ, -πλοῦν, Pind., Xen. *Vid.* CUNNING, TREACHEROUS.

INSIDIOUSLY, ἐξ ἐπιβουλῆς, or μετ' ἐπιβ., Thuc., Plat.

INSIGNIFICANCE, σμῑκρότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.

INSIGNIFICANT, ἐλᾰχύς, εῖα, ύ, compar. ἐλάσσων, superl. ἐλᾰ́χιστος, h.; εὐτελής, ές, Æsch., Plat.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* TRIFLING, TRIVIAL.

Though they are insignificant people, ὄντες οὐδένες, Eur.

You considered all these things as insignificant (or easily to be borne), πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ Ἔθου (2d sing. aor. 2 mid. of τίθημι), Soph.

With insignificant preparation, φαύλως, Eur.

INSINCERE, ὕδᾰρής, ές (of friendship), Æsch.; ᾰ̓́πιστος, ον, Omn.; κίβδηλος, ον, Trag.

You are insincere, and do not yourself believe what you say, ᾰ̓́πιστός γε . . . εἶ σαυτῷ, Plat.

INSINCERITY, ᾰ̓́πιστία (ῐ̆α, but also ῑ̆α poet.), ἡ, Soph., Xen., Plat.

INSINUATE, TO, ὑπαινίσσομαι, mid., fut. -ίξομαι, pass. rare except in perf. and aor. 1, Dem.

[*To insinuate one's self into* (i. e., slip in secretly), παρεισδύομαι (with perf. and aor. 2 act.), Hipp.]

To insinuate one's self into the favor of, ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. acc. pers., Ar., Plat., Andoc., Dem.

Making insinuations, adv., πᾰρᾰβλήδην, Hom.; πᾰραίβολα, h.

INSINUATING, ψεᾰπευτῐκός, ή, όν, sine cas. (c. gen. pers., Plat.), Xen.

[INSIPID (of taste), μωρός, ά, όν, Diosc.]

INSIST, TO, ἰσχῡρίζομαι, mid., Thuc., Plat.

INSOLENCE, ῠ̔́βρις, εως, ἡ, Omn.; τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem.; ᾰ̓σέλγεια, ἡ, Plat., Dem., Æschin.; ὑπερηφᾰνία, ἡ, sometimes c. gen. of that toward which it is shown, Xen., Plat., Dem.

INSOLENT, ῠ̔περμενέων, ουσα, ον, Hom.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind.; ῠ̔́βρις, εως, ὁ καὶ ἡ, no compar., Hes.; ῠ̔βριστής, οῦ, only masc., no compar., Hom., Soph.; ῠ̔́βριστος, η, ον, Ar., Pherecr., Hdt., Plat.; ῠ̔βριστῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.; σοβᾰ́ρός, ά, όν, Ar., Dem.; σοβᾶς, ᾶδος, ἡ, Eupol.; ᾰ̓σελγής, ές, Isæ., Dem., Æschin. *Vid.* ARROGANT.

An insolent person, ῠ̔βριστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys., Æschin.

To be insolent, behave or *treat insolently*, ῠ̔βρίζω, fut. -ῐ́σω, also ῠ̔βριοῦμαι (Ar.), in pass. usu. of the person treated with insolence, c. acc., sometimes c. dupl. acc., Omn.; κᾰθῠβρίζω, Soph.; ἐξυβρίζω, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἐγκᾰθυβρίζω, Eur.; τρῠφάω, sine cas., Eur., Dem.; ἐπηρεάζω, fut. -ᾰ́σω, sine cas. or c. acc., Xen., Antipho, Lys., Dem.; ᾰ̓σελγαίνω, only pres. and imperf. act., Plat., Andoc., Dem. *Vid.* To INSULT.

An insolent action, ῠ̔́βρισμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; ὑβρισμός, ὁ, Æsch.; τὰ ἠσελγημένα, Dem.

INSOLENTLY, πρὸς κόρου, Æsch.; ᾰ̓σελγῶς, Ar., Isoc., Dem.; ῠ̔βριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem.

INSOLUBLE, ᾰ̓́τηκτος, ον, Plat.

INSOLVENCY, ᾰ̓́ποκοπὴ χρεῶν, Andoc.

INSOLVENT, ᾰ̓́νεσκευασμένος, η, ον, Dem.; ῠ̔πέρχρεως, ων, Dem. *Vid.* BANKRUPT.

INSOMUCH AS, ὥστε, Omn.

INSPECT, TO, ἐποπτεύω, rare except in pres. and imperf. act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; ἐφοράω, fut. (borrowed from ὄπτομαι) ἐπόψομαι, and Ep. ἐπιόψομαι, perf. ἐφεώρᾰκα, no aor. 1, aor. 2 ἐπεῖδον, infin. ἐπῐ́δεῖν, etc., c. acc., sometimes c. περί and acc., Omn.; ἐφορεύω, only act., Æsch.; ἐπισκοπέω, all tenses except pres. and imperf. borrowed from -σκέπτομαι, perf. pass. -έσκεμμαι, both in act. and pass. sense, Æsch., Hdt., Xen.; ἀνασκοπέω, Ar.

INSPECTION, κᾰτᾰσκοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπίσκεψις, εως, ἡ, Xen., Plat.

INSPECTOR, AN, σκοπός, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κᾰτᾰ́σκοπος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.; ἔφορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; [ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, Dem.]

An inspector of works, ἀρχῐτέκτων, ονος, ὁ, Hdt., Dem.

[*An inspector of weights and measures*, μετρονόμος, ὁ, Dinarch.]

INSPIRATION, ἐπίπνοια, ἡ, Æsch., Plat.; κατοκωχή, ἡ, Plat.; [ψεοπνευστία, ἡ, Eccl.]

INSPIRE, TO, ἐνίημι (ῑ̃η Hom., ῑ̆η Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, c. acc. of the feeling, dat. pers., sometimes c. acc. pers., dat. of the feeling, Hom., Eur.; ἐμπνέω, poet. (not Att.) ἐμπνείω, fut. ἐμπνεύσω, no mid. or pass., c. acc. of the feeling, etc., dat. pers., Hom., Xen.; ἐντῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι (rare), aor. 1 pass. -ετέθην, Theogn., Eur., Xen., Plat.; ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Antipho; κᾰταπνέω, Æsch., Eur.; προσπνέω, Soph.; ἐπιπνέω, Plat.; ἐπουρίζω, fut. -ῐ́σω, no mid. or pass., Æsch.

He inspired them with great hopes for the future, ἐς ἐλπίδας γε αὐτοὺς οὐ μικρὰς περὶ τῶν μελλόντων κᾰθίστη, Thuc.

And he inspired all the host of the Greeks with confidence, Ἄρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Δαναΐδῶν στρατῷ, Eur.

To be inspired as a feeling is (into

a person), ἐνστάζομαι, pass., perf. ἐνέσταγμαι, c. dat. pers., Hom.

To be inspired (as a person is), θύω, only pres. act., h.; ἐνθουσιάω, no mid., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐνθουσιάζω, fut. -άσω, Plat., Arist.

INSPIRED (of persons), θεόφορος, ον, Æsch.; θεοφόρητος, ον, Æsch.; ἔνθεος, ον (of the person), c. dat. of the inspirer, or c. prep. ἐκ, πρός, etc., c. gen., sometimes c. gen. of the power inspired, sometimes c. πρός and acc. of that for which one is inspired with a wish, sometimes also of the feeling or gift with which a person is inspired, Trag., Xen., Plat.; θερμόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch.; ἐνθρίακτος, Soph.; δρομάς, άδος, ἡ, Eur.; μαντίπολος (with a spirit of prophecy only), ὁ καὶ ἡ, Eur.; φοιβόλαμπτος (Ion. for -λημπτος) (with a spirit of prophecy), Hdt.; ἐνθεάζων, ουσα, ον, Hdt.; ἐπίπνοος, ον, Plat.

INSTABILITY, βεβαιότης, ητος, ἡ, Polyb.

INSTALLATION, θρόνωσις, εως, ἡ, Plat.

INSTALLMENT, AN, κατάβολή, ἡ, Dem.

To pay by installments, κατὰ χρόνους ἀποδίδωμι (aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc.), Thuc.

That they might be allowed to pay it by installments, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν, Thuc.

INSTANCE, AN, παράδειγμα, ατος, τό, Soph., Ar., Thuc., Lys., Dem. *Vid.* EXAMPLE.

The other instances are so many, τοσαῦτ' ἐστὶ τἄλλα, Dem.

For instance, αὐτίκα, Ar., Plat., Dem.; γοῦν (never the first word in the sentence), Thuc.; οἷον, Plat., Dem.

INSTANT, ἄοκνος, ον, Soph.

INSTANT, AN, ἄκαρὴς χρόνος, ἀκάρεῖ χρόνου, Ar. *Vid.* MOMENT.

INSTANTANEOUS, αἰψηρός, ά, όν, Hom. *Vid.* IMMEDIATE.

INSTANTLY, ἐμμάπεως, Hom.; αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; ἄφαρ, Omn. poet.; αὐτίκα, Omn.; εὐθύς, εὐθέως, Omn. post Hom.; εὐθύ, Eur.; πάραχρῆμα, sometimes παρ. εὐθύς, Omn. Att. prose, Hdt. *Vid.* IMMEDIATELY.

INSTEAD OF, ἀντί c. gen., sometimes (only in Hdt.) c. infin., Omn.; ὕπερ, poet. (not Att.) ὑπείρ, Thuc., Xen.; [*instead* is sometimes expressed by pres. or 2d aor. part. act. of μεταβάλλω, Plat.]

INSTIGATE, TO, πείθω, aor. 2 Ep. πέπιθον, redupl. through all the moods, Omn.; ὄρνῦμι, poet. infin. pres. ὀρνύμεν and ὀρνύμεναι (neither in Att.), imperf. also ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and poet. ὄρσασκον (Hom.), no perf. act., fut. mid. in pass. sense ὀροῦμαι, so aor. 2 ὠρόμην, part. sync. ὄρμενος, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἐφίημι (ἵη Hom., ἶη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Hom., Hdt.; ἀνίημι, Hom., Hdt., Xen.; ἀνίστημι, fut., -στήσω, etc. (aor. 2, perf., and pluperf. act. always in pass. or intrans. sense), Hom., Hdt., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ἐφορμάω, Hom., Soph., Hdt.; ἐξορμάω, Eur., Thuc., Xen.; ἐγείρω, aor. 2 mid. usu. sync. ἐγρόμην, Hom. (in pass. sense, though not quite in this sense), Omn.; ἐπεγείρω, Hom., Sol., Soph., Plat., Lys.; ἀνεγείρω, Hom., Pind.; ὀτρύνω, poet. fut. (not Att.) often ὀτρῠνέω, only act. voice in this sense, Hom., Pind., Trag.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐξοτρύνω, Æsch., Eur., Thuc.; ϑήγω, Pind., Trag., Xen.; ἐκκάλέω, fut. -κᾰλέσω, Att. often -καλῶ and mid. -καλοῦμαι, poet. (not Att.) often -καλέσσω, etc., perf. -κέκληκα, Trag., Dem., Æschin.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, Eur.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Thuc.; πᾰρᾰκελεύω, often c. dat. pers., c. infin. or c. ὅπως, Thuc., Plat. *Vid.* To URGE, To EXCITE.

Calculated to instigate, παρακελευστῐκός, ή, όν, c. ἐπί and acc., Plat.

INSTIGATED, ἐγκέλευστος, ον, Xen.

INSTIGATION, παρακέλευσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

INSTILL, TO, ἐνστάζω, fut. -ξω, chiefly in pass., c. dat. pers. into whom, Hom., Ar., Hdt.

[INSTINCT, ὁρμή, ἡ—*The first instinct of animals is for self-preservation*, ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζώοις σύνεστιν ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά, Suid., from Chrysipp. ap. Diog.; *the instinct of revenge*, ἀμυντικὴ ὁρμή, Plut.]

INSTINCTIVE, ἔμφῠτος, ον, Soph., Hdt., Plat.; ἔγγενής, ές, Soph.

INSTITUTE, TO, ἵστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act. (aor. 2, perf., and pluperf. act. used in pass. sense, perf. part. ἑστηκώς, υῖα, ός, and ἑστώς, ῶσα, ός), Pind., Soph., Eur., Hdt.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην (esp. in Att. of instituting laws), Omn.; ἰδρύω (also ῠ in Hom.), Trag., Hdt., Thuc.

To institute in (any place), ἐγκᾰθίστημι (sometimes also in pres. ἐγκᾰθιστᾰνω), c. acc. rei, dat. loci (the latter often understood), Eur., Thuc., Lys., Dem.

One must institute, κᾰτᾰστᾰτέον, Xen., Plat.

INSTITUTION, κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Æsch., Ar., Xen.

Institution (i. e., custom instituted), νόμισμα, ατος, τό, Trag., Plat.

INSTRUCT, TO, πῐνύσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; so πῐνύσκω, Æsch., Call.; δῐδάσκω, fut. -ξω, aor. 1 also ἐδῐδάσκησα, often c. dupl. acc., Omn.; ἐκδῐδάσκω, fut. also ἐκδῐδασκήσω, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; παιδεύω, Omn. Att.; εἰσηγέομαι, mid., c. dat., Thuc., Isoc. *Vid.* To TEACH, and SYN. 174.

One must instruct, δῐδακτέον, Plat.; παιδευτέον, Plat.

INSTRUCTION, παίδευσις, εως, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat.

Instructions given to an embassador, γράμμᾰτα, τά, Dem.

A giving instruction, ὁμῐλία, ἡ, Xen. *Vid.* TEACHING.

INSTRUCTOR, AN, δῐδάσκᾰλος, ὁ, h., Thuc., Xen., Plat., Dem.; παιδευτής, οῦ, ὁ, Plat. *Vid.* TEACHER.

What can be acquired by instruction, δῐδακτός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Plat.; παιδευτός, ή, όν, Plat.

INSTRUMENT, ὅπλα, τά, Hom.; ἔντος, τό, usu. pl. (used also of musical instruments), Hom., Pind., Æsch.; πείρᾰτα, τά, dat. pl. πείρασι, Hom.; ὄργᾰνον (also of musical instruments), τό, Trag., Plat., Æschin.; πᾶλᾶμη, ἡ, Eur.; ἄθλημα, ᾰτος, τό, Theoc.

[*Instrument-maker*, ὀργανοποιός, ὁ καὶ ἡ, Diod.]

[*Making of instruments*, ὀργανοποιῐ́α, ἡ, Plat.]

INSTRUMENTAL, αἴτιος, α, ον, c. gen., Eur., Isoc.; μεταίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen., Æsch., Eur., Hdt.; ὀργᾰνῐκός, ή, όν, Arist.

Instrumental music (without singing), ψιλὴ μουσική, Arist.; ψιλὴ κῐθᾰρίσις (on the harp), ψιλὴ αὔλησις, (on the flute), Plat.

An instrumental performer (who does not sing), ψῑλοκῐθᾰριστής, οῦ, ὁ (on the harp), Chares.

The being an instrumental performer (without singing), ψῑλοκῐθᾰριστῐκή, ἡ, Philochor.

[*Instrumentally, by way of instruments*, ὀργανικῶς, Arist.]

INSUFFERABLE, ἄτλητος, ον, Pind., Æsch., Soph.; δύστλητος, ον, Æsch.; ἄφερτος, ον, Æsch.; ἀφόρητος, ον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δύσοιστος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* INTOLERABLE.

INSUFFICIENCY, ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen.

INSUFFICIENT, ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Thuc.; ἐνδεής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Isoc., Plat.; ἐπίδεής, ές, Plat.

To be insufficient, ἐνδεῖ, impers., fut. -δεήσει, aor. 1 -εδέησε, no other tenses, Plat., Dem.

INSUFFICIENTLY, ἐπῐδεῶς, Plat.; ἐνδεῶς, compar. ἐνδεεστέρως and -έστερον, Plat., Dem.

INSULAR, ἀλῐ́πλοος, ον, Hom.; ἀμφῐρῠ́τος and ἀμφῐῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Hdt.; ἀμφῐ́ᾰλος, ον, and Dor. ἀμπᾰλος, ον, Hom., Pind., Soph., Xen., Theoc.; περῐῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Aleman, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; περῐ́κλυστος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.; ἁλιερκής, ές, Pind.; ἀμφῐθᾰλασσος, ον, Pind., Xen.; ἀμφῐ́κλυστος, ον, Soph.; νησιώτης, ου, masc., and fem. νησιῶτις, ῐδος, Pind., Trag., Hdt.; νησαῖος, α, ον, Eur.; νησιωτῐκός, ή, όν, Eur., Hdt., Thuc.; περῐκῠμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περῐῤῥοος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Hdt.

INSULATE, TO (by letting water in all round), περῐλιμνάζω, Thuc.

INSULT, ἀεικείη, and contr. (as always in Att.) αἰκεία, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; κερτομία (only of verbal insult), ἡ, Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; αἴκισμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; λύμη, ἡ, Æsch., Hdt.; ὕβρισμός, ὁ, Æsch.; ὕβρισμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; προπηλᾰκισμός, ὁ, Hdt., Plat., Dem., Æschin.; προπηλᾰκῐ́σις, εως, ἡ, Plat.; ἐπήρεια, ἡ, Thuc., Dem., Arist.; ἐπηρεασμός, ὁ, Arist.; αἰκισμός, ὁ, Dem.

Free from insult, ἀλοίδορος, ον (i. e., from the insult of reproach), Æsch.

Free from insult, adv., ἀνῠβρῐστί, Anac.

INSULT, TO, λωβάομαι, mid. and pass., Hom., Hdt., Plat.; λωβεύω, only act., Hom.; λωβητὸν τίθημι (aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην), Hom.; κερτομέω, rare in act. except in pres. and imperf., in pass. also in perf. (only of verbal insults), Hom., h., Soph., Eur.; ἐπῐκερτομέω, Hom.; ἀεικίζω, fut. -ῐσω and -ιῶ, contr. (as always in Att.) αἰκίζω (in Att. more usu. in mid. than in act.), aor. 1 mid. poet. ἀεικισσάμην (in pass. the most usual tense is aor. 1), Hom., Trag., Xen.; ἀτῑμάω, Hom., Pind., Soph.; ἀτῑμάζω, fut. -άσω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὑβρίζω, c. acc., sometimes c. εἰς or ἐπί and acc., sometimes c. acc. cognate, sometimes c. dupl. acc., Omn.; ἐφυβρίζω, c. acc. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; λοιδορέω (only of verbal insult), in act. c. acc., in mid. c. dat., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat. Dem.; ἀτῑμόω, Æsch., Eur.; κᾰθῠβρίζω, c. acc., or c. gen., or c. dat., Soph., Eur., Hdt.; ἐνῠβρίζω

(esp. in any particular circumstances), Soph., Eur., Ar.; ἐπεμβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἔβην, perf. -βέβηκα, no other tenses in this sense, c. dat., Soph., Eur.; προσεμβαίνω, c. dat., Soph.; προπηλἄκίζω, fut. -ἴσω (Att. sometimes -ιῶ), Soph., Ar., Thuc., Xen., Andoc., Dem.; κηλῖδόω, only act., Eur.; κῡδάζω, chiefly in pres., more usu. in mid. and pass. than in act., Æsch., Soph., Epich., Ap. Rh.; ἐπεμπηδάω, c. dat., Ar.; σκιμᾱλίζω ("the quantity of σκι is not determined," Lidd. and Sc.), only act., Ar.; ῠ̈βρισμα τίθεμαί (τινα), mid., Eur.; τυντλάζω, only act., Sosip.; ἐπηρεάζω, fut. -ἄσω, no mid. but pass., c. dat., Xen., Dem.: πἄροινέω (in a drunken frolic), usu. c. dupl. augment ἐπαρωυ., only act., Dem.; ἐλαύνω, fut. ἐλἄσω, all tenses from this fut., Dem.

Seizing the opportunity to insult, ἐπεμβαίνων τῷ καιρῷ, Dem.

To insult very much, περιῠ̈βρίζω, Ar., Hdt.

To insult besides, προσυβρίζω, προσεπηρεάζω, Arist.

Insulted λωβητός, ή, όν, Hom., Soph.; αἰκιστός, ή, όν, Soph.

To be insulted, ἐνἀσελγαίνομαι, only pres. and imperf. pass., Ar.; πλημμελέομαι, pass., Dem.; σκορᾰκίζομαι, Dem.

Insulter, an, λωβητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; λωβητής, οῦ, ὁ, Ar.; ῠ̈βριστής, οῦ, ὁ, Hom., Ar., Xen.; ῠ̈βριστήρ, ῆρος, ὁ, Mel.

Insulting, ἀεικής, ές, contr. (as sometimes in Att.) αἰκής (not, however, used by the Tragedians actively in this sense, but rather as *shameful*): κερτόμιος, ον (only of words), Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hom., Eur.; ῠ̈βριστος, η, ον, Ar., Pherecr.; ῠ̈βριστῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.; προπηλἄκιστῐκός, ή, όν, Dem. *Vid.* Insolent.

Insulting me, πλὔνόν με ποιῶν, Ar.

Insulting, an, ἄτῑμωσις, εως, ή, Æsch.

Insultingly, ἀεικελίως, Hom.; ῠ̈βριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem.; προπηλακιστῐκῶς, Dem. *Vid.* Insolently.

Insuperable, ἀμήχανος, ον, Hom., Æsch., Soph., Dem.; ἄμᾰχος, ον, Pind.; ἄπορος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Impossible, Difficult.

Insupportable, ἀάσχετος, ον, Hom.; ἀβίωτος, ον (of life), Eur., Ar.; so ἄβίοτος, ον, Eur. *Vid.* Intolerable.

[*Life is insupportable*, ἀβίωτον ζῆν, Plat.]

Insurmountable, ἄμᾰχος, ον, Pind.

Insurrection, ἐπᾰνάστᾰσις, εως, ή, c. dat., or c. ἐπί and dat. of the ruling power against which, etc., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* Rebellion.

Integral, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omn. *Vid.* Entire.

Integrity, ὁλότης, ητος, ή, Arist.

Integrity (i. e., honesty, q. v.), χρηστότης, ητος, ή, Eur.

Integument, σκέπασμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* Covering.

Intellect, νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Theogn.; νόος, contr. νοῦς (the more usual form in Trag., though not invariable), Omn.; φρήν, φρενός, ή, Omn. poet., Plat., Lys., Andoc., Dem., but not very common in prose; διᾰ́νοια, ή, Xen., Plat. *Vid.* Mind.

Intellectual, νοερός, ά, όν, Plat.; νοητῐκός ή, όν (esp. of a person), Arist.; διᾰνοητῐκός, ή, όν, Plat.; λογῐκός, ή, όν, Arist.

Intelligence (i. e., understanding, q. v.), γνώμη, ή, Theogn., Omn. Att.

Intelligence (i. e., news), ᾴκουή, ή, Hom.; κληδών, όνος, ή, Ep. also κληδών and κληηδών, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; πευθώ, ή, Æsch.; πύστις, εως, ή, Æsch., Eur.; ἐξαγγέλματα, τά, Eur. *Vid.* News.

Intelligent, σῦνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὀξῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ή, Eur.; ὀξύς, εῖα, ύ, Thuc., Plat.

Intelligible, εὐμᾰθής, ές, Æsch., Soph., Xen.; εὐξύμβλητος, ον (of a prophecy), Æsch.; γνωστός, ή, όν, Soph., Plat.; σῦνετός, ή, όν, Eur., Hdt.; εὐσῦνετος, ον, Eur.; ληπτός, ή, όν, Plat.; γνώρῐμος, η, ον, and ος, ον, Dem.

Intelligibly, σῦνετῶς, Eur.

Intemperance, ᾰ́κολᾰσία, ή, Thuc., Plat., Arist.; ᾰ́κρᾰτεια, ή, Plat.; ᾰ́κρᾰσία, ή, Xen., Isoc., Arist.; ᾰ́μετρία, ή, Plat.

Intemperance of passion, ὀργῆς ᾰ́παιδευσία, Thuc.

[*Intemperance in drinking*, πολυποσία, ή, Hipp.]

Intemperate, ᾰ́κόλαστος, ον, Plat., Arist.; ᾰ́κρᾰτής, ές, often c. gen. either of the passion not restrained or of the object pursued, Æsch., Xen., Æschin., Arist.; ᾰ́μετρος, ον, Xen., Plat.

[*Intemperate in drinking*, πολύποτος, ον, Hipp., Arist.]

To be intemperate, ᾰ́κολασταίνω, only pres. and imperf. act., Ar., Plat.; ᾰ́κρατεύομαι, mid., Arist.; ᾰ́κρατέω, only act., Hipp.; [(*in drinking*), πολυποτέω, Hipp.]

Intemperately, ᾰ́κολάστως, compar. -οτέρως, Xen., Plat., Isoc.; ᾰ́κρᾰτῶς, Plat.

[*Drinking intemperately*, ἀβλεμέως πίνων, Panyas.]

Intend, to, φρονέω, Hom., Soph., Xen.; μητιάω, only pres. and imperf. act. and mid., usu. in the poetic forms μητιόων, etc., for μητιάων, μητιάασθαι for μητιᾶσθαι, etc., Hom., Ap. Rh.; μήδομαι, mid., Hom., Pind., Æsch., Soph.; μενοινάω, Hom., Pind., Soph.; νοέω (pluperf. pass. 3d sing. ἐνένωτο in act. sense, Hdt.), Hom., Theogn., Hdt., Soph., Xen.; βούλομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Att. also fut. βουλήσομαι, and perf. pass. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην and ἠβουλήθην in act. sense, Omn.; τεκμαίρομαι, mid., h.; ἐνοέω, c. aor. 1 pass. in act. sense, Soph., Eur., Plat.; ἐπῐνοέω, c. aor. 1 pass. in act. sense, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Antipho: διανοέομαι, mid., aor. 1 pass. in both act. and pass. sense, Hdt., Omn. Att. prose; ῾ιθύω, rare in pres., only act. voice, Hdt.; ἐπῐβουλεύω, c. infin. or c. ὅπως, Hdt., Xen.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον, infin. ἐπισχεῖν, etc., perf. ἐπέσχηκα, Hdt.; ἐπιβάλλομαι, mid., no aor. 1, Dem.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Dem.; εἶναι ἐν διᾰνοίᾳ, ἔχειν διᾰνοιαν, c. infin., or c. τοῦ and infin., or c. ἐπί and dat., Thuc., Isoc.

To intend beforehand, προνοέω, aor. 1 pass. in act. sense, Eur., Plat., Lys., Antipho.

And he cherishes intentions equal to those of the gods, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι, Hom.

Intendant, an, κατάσκοπος, ὁ, Thuc. *Vid.* Inspector.

Intense, σύντονος, ον, Eur.

Intensely, συντόνως, Plat.

Intensity, συντονία, ή, Plat.

Intent, ᾰ̓τενής, ές, Hes., Pind., Æsch.; ἐκτενής, ές, Æsch.; σπουδαῖος, α, ον, Xen., Plat.; προσεκτῐκός, ή, όν, Xen.

To be intent, ἐντείνομαι, pass., also (more seldom) ἐντείνω, act., c. εἰς and acc., Eur., Xen.; ἐπιτείνομαι, Xen.; σπουδάζω, perf. pass. in both act. and pass. sense, Omn. Att.; [προσέχω τὸν νοῦν, *upon*, c. dat., or πρός, c. dat., Xen.]

Intently, συντετᾰμένως, Ar., Plat.; διατετᾰμένως, Arist.; σπουδαίως, Hdt., Xen., Plat.; ἀσκαρδᾰμυκτεί (of a person looking), Xen.

Looking intently, ἀσκαρδᾰ́μυκτος, ον, Ar.

Intent, Intention, βουλή, ή, Hom., Trag., Hdt., Dem.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; νόος, contr. νοῦς, ὁ (the most usual but not invariable form in Trag.), Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἔννοια, ή, Eur., Plat.; διᾰ́νοια, ή, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐπῐ́νοια, ή, Eur., Ar., Thuc.; φρόνησις, εως, ή, Soph.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Hdt.; νόημα, ᾰτος, τό, Soph.; διᾰνόησις, εως, ή, Plat.; προαίρεσις, εως, ή, Lys., Isoc., Dem., Æschin.; ψυχῆς ἐπῖτᾰξις, εως, ή, Plat.; [(esp. unfulfilled), μέλλησις, εως, ή, Thuc.]

To depart from the intention of doing, or *to intend not to do*, ἀπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔγνων, perf. -ἔγνωκα, c. τοῦ and infin., or c. μή and infin., Xen., Dem.

Intentional, ἑκών, -οῦσα, -όν (only of the agent), Omn.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον (both of the agent and of the deed), Omn. Att.

Intentionally, ἑκουσίως, Eur.; ἐξ ἑκουσίας, Soph.; καθ' ἑκουσίαν, Thuc.; ἑκουσίᾳ, Dem.; εἰς παρασκευήν, Eur.; ἀπὸ παρασκευῆς, Thuc.; ἐκ παρασκευῆς, Lys., Antipho; κατὰ προαίρεσιν, Lycurg.; ἐκ προαιρέσεως, Dem.

Inter, to, θάπτω, fut. θάψω, perf. τέτᾰφα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 1 ἐθάφθην, not so common as aor. 2 ἐτᾰ́φην, etc., Omn.; κᾰτᾰθάπτω, Hom., Lys., Isoc.; κᾰτᾰτίθεμαι, mid., aor. 2 part. often sync. κατθέμενος, Hom. *Vid.* To bury.

Intercalary, ἐμβόλῐμος, ον, Hdt.

Without counting the intercalary month, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινομένου, Hdt.

Intercalate, to, ἐπεμβάλλω, no aor. 1 act., perf. ἐπεμβέβληκα, Hdt.; ἐπᾶγω, aor. 2 ἐπήγᾰγον, Hdt.

Intercalation, ἐμβολή, ή (used generally of any insertion), Plat.

Intercede, to, ἀπολογέομαι, mid., c. ὑπέρ and gen., Xen.; εἶπον, no other tense (in this sense), augment continued through all the moods, c. ὑπέρ and gen., Xen. *Vid.* To speak, To entreat, To mediate.

To intercede for, ἐξαιτέομαι, mid., c. acc., Lys.; παραιτέομαι, mid., c. acc. or c. περί and gen., Hdt., Xen.; [προηγορέω, c. gen., Xen.]

Intercept, to, ἀμφῐτέμνω, perf. -τέτμηκα, no aor. 1 act., aor. 2 -ἐτᾰ́μον, Hom.; περιτέμνομαι, poet. -τάμνομαι, mid. and pass., aor. 1 pass. -ετμήθην, etc., Hom., Xen.; ὑποτέμνομαι, Xen.; ᾰ̓ποκλείω, sometimes c. gen. of the road from which, perf. pass. -κέκλεισμαι, Eur., Hdt., Xen.; συγκλείω, Thuc.; ἀποφράσσω, fut. -ξω, Thuc.; ᾰ̓πολαμβάνω, fut. -λήψομαι,

πο aor. 1, aor. 2 -ἑλᾰβον, perf. -εἴληφα, pass. -εἰλημμαι, etc., Hdt., Thuc., Plat.; πᾰρᾰλαμβᾰ́νω, Hdt.

INTERCEPTING, AN, ’ᾰπόληψις, ως, ἡ, Thuc.

INTERCESSION, ἐξαίτησις, εως, ἡ, Dem.; [παραίτησις, εως, ἡ, Dem.; προηγορία, ἡ, Luc.]

INTERCESSOR, AN, διαλλακτής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc.; [προήγορος, ὁ, LXX.] *Vid.* MEDIATOR.

INTERCHANGE, διαλλᾰγή, ἡ, Eur.; διάλλαγμα, ᾰτος, τό, Eur.; μεταλλᾰγή, ἡ, Soph., Plat.; συναλλᾰγή, ἡ, Eur. *Vid.* EXCHANGE.

INTERCHANGE, TO, ’ᾰμείβω, c. acc. of the thing given, gen. of the thing taken in exchange, or c. ἀντί and gen. of the latter, c. πρός and acc. pers., Hom., Pind., Eur.; ἀντᾰμείβω, in mid. also c. dat. pers., Archil.; διᾰμείβω, Eur., Plat.; μετᾰμείβω, sometimes also c. dat. of the thing taken in exchange, Pind., Eur.; ἀλλάσσω, fut. -ξω, c. acc. of the thing given in exchange, c. gen., or c. ἀντί and gen., or c. dat. of the thing taken in exchange, c. dat. pers., or c. πρός and acc., Omn. Att.; ἀνταλλάσσω, oftener in mid., Æsch., Eur., Dem.; διαλλάσσω, Eur., Xen., Plat.; μεταλλάσσω, Ar., Plat.; σῠναλλάσσω, Dem.; μεταλαμβάνομαι, Thuc. *Vid.* TO EXCHANGE.

[*You interchanged pledges with me*, πιστὰ ἔδωκάς μοι καὶ ἔλαβες παρ’ ἐμοῦ, Xen.]

INTERCOURSE, ἐπῐμῐξις, εως, ἡ, Theogn.; μῖξις, ἡ, Hdt.; κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ὁμῐλία, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc. of the person with whom, Omn. Att., Hdt. (also *intercourse with me*, ἡ ἐμὴ ὁμιλία, Ar.); σύνουσία, ἡ, Soph., Ar., Xen., Plat.; σῠναλλᾰγή, ἡ, Eur.; ἐπιμῐξία, ἡ, c. dat., c. πρός and acc., or c. πᾰ́ρᾰ and acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἔντευξις, εως, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc., Æschin., Arist.; κοινωνήματα, τά, Plat.; συμβόλαιον, τό, Eur.

Want of intercourse, ’ᾰμῐξία, ἡ, c. gen., Thuc.

To have intercourse, μίγνῡμαι, pass., or poet. pres. μίσγομαι, aor. 2 ἐμῖγην, c. dat., or c. ἐς or πρός and acc., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; συμμίγνῡμι, poet. (not Att.) often συμμίσγω, also συμμιγνύω, Xen., often also in pass., c. dat. or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Hdt., Xen.; συμπροσμίγνῡμι, c. dat., Plat.; προστρῑ́βομαι, pass., c. dat., Æsch.; προσδιατρῑ́βω, c. dat., Plat.; σῠναλλάσσω, fut. -ξω, and in pass., sine cas. or c. dat., Soph., Eur.; ἐναλλάσσομαι, pass., c. dat., Thuc.; σύνειμι (εἰμί), c. dat., or c. μετά and gen., or c. σύν and dat., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; σῠνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἦλθον, sync. as always in Att. -ᾶλθον, perf. -ελήλῡθα, c. dat., or c. εἰς or πρός and acc., Soph., Xen.; ἐπῐμίγνῡμαι, c. dat., or c. παρά and acc., Hom., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐντυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, perf. -τετῠ́χηκα, aor. 2 -ἐτῠ́χον, c. dat., more rarely c. gen., Xen., Plat., Dem.; κοινωνέω, c. dat., Plat.; πλησιάζω, c. dat. (only of sexual intercourse), Isoc.

To cause to have intercourse, συμμίγνῡμι, c. acc. of the one party, dat. of the other, h., Pind.

INTERDICT, TO, κωλύω (ῡ, but sometimes ῐ̆), fut. -ὑσω, etc., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. infin., or c. τό and infin., c. μή and infin., c. τοῦ and infin., c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., Pind., Hdt., Omn. Att.; ’ᾰπᾰγορεύω, c. dat. pers. or sine cas. pers., c. μή and infin. rei, or c. ὅπως μή, Hdt., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* TO FORBID.

One must interdict, κωλῡτέον, Xen.

INTERDICTED, ’ᾰπόῤῥητος, ον, Soph.

To be interdicted, ἀπερέομαι, in perf. pass. ἀπείρημαι, of the thing interdicted, Hdt.

INTERDICTING, AN, ’ᾰπόῤῥησις, εως, ἡ, Plat.; ’ᾰπόῤῥημα, ᾰτος, τό, Plat.

INTEREST (i. e., advantage, q. v.), ὄφελος, τό, Omn.

Interest of money, τόκος, ὁ, Pind., Ar., Xen., Plat., Lys., Isoc.

Compound interest, τόκοι τόκων, Ar., ἐπιτοκία, ἡ, Philo; [ἀνατοκισμός, ὁ, only in Cic.]

At interest (of money), στᾰσῖμος, η, ον, oftener ος, ον, Sol.; ἐνεργός, όν, Dem.

Producing no interest, ἀργός, ἡ, όν, better ός, όν, Dem.; ’ᾰ́τοκος, ον, Plat., Dem.

To lend at interest, δᾰνείζω ἐπὶ τόκῳ, Plat.; ἐνεργὸν (ἀργύριον, etc.) ποιέω, ἐνεργὸν καθίστημι (not in aor. 2, perf. or pluperf. act., which are only used in intrans. or pass. sense), Isoc., Dem.

[*To put capital out at interest*, προσμισθόω ἀφορμήν, Dem.]

[*To get a loan on interest*, δανειζόμενος λαμβάνω (aor. ἔλαβον), i. e., ἀργύριον, Xen.]

To produce interest, τοκοφορέω, Dem.

To have an interest in—or else he has some private interest in the matter, ἢ ἰδία τι αὐτῷ διαφέρει, Thuc.

Regarding only their own individual interest, τὸ ἐφ’ ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι, Thuc.

For he said that it was not words that cemented connections, but a community of interests, οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ συμφέρειν, Dem.

To be in the interest of (any one), πράσσω, c. dat., or c. μετά and gen., Isæ., Dem.; σπουδάζω, c. πρός and acc., Dem.; ὕπᾰρχω, only pres. and imperf. act. in this sense, c. dat., Dem.; Θεᾰπεύω, Thuc., Xen.

For I will speak for your interest, and not for my own, πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ’ ἐμοῦ φράσω, Soph.

To be interested in, to take an interest in, ἐπιμέλομαι and ἐπιμελέομαι, c. gen., Xen.

INTERFERE, TO, ἐμβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -ἔβην, subj. 3d sing. poet. ἐμβήῃ, no other tenses in this sense, Hom.; κοινωνέω, c. περί and acc. rei, Plat.

To interfere unduly in, πολυπραγμονέω, c. περί and gen., Isoc.

[*To interfere in the affairs of Italy*, περιεργάζομαι τὰ κατὰ τὴν ’Ιταλίαν, Polyb.]

[*Interference in other people’s affairs*, περιεργία, ἡ, Theophr.]

INTERIM, *in the interim*, ἐν μέσῳ, Eur. *Vid.* MEANWHILE.

INTERIOR, ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον, Eur. *Vid.* WITHIN.

[*To go up into the interior* (of the country), ἄνειμι (εἶμι), Hdt.] *Vid.* INLAND.

[*The interior* (of land), ἡ μεσογαία, Hdt.; μεσογεία, Thuc.]

INTERLACED, *foot interlaced with foot* (of warriors in close combat), ποὺς ἐναλλαχθεὶς ποδί, Eur.

INTERLOCUTOR, ῥητήρ, ῆρος, ὁ, Hom. *Vid.* SPEAKER.

INTERLUDE, AN, ἐπεισόδιον, τό, Cratin.

INTERMARRIAGE, ἐπῐγᾰμία, ἡ, Xen., Lys., Dem.

[*The right of intermarriage* (between states), ἐπιγαμία, ἡ, Xen., Dem.]

INTERMARRY, TO. *Vid.* TO MARRY.

[INTERMEDDLE, TO (in other people’s affairs), περιεργάζομαι, Dem.] *Vid.* TO MEDDLE.

To intermeddle with, προσάπτομαι, mid., c. gen. rei, Æschin.

[INTERMEDDLING (in other people’s affairs), περιεργία, ἡ, Theophr.]

INTERMEDIATE, ’ᾰνᾰ́μεσος, ον, Hdt.

INTERMENT, τᾰ́φος, ὁ, Omn.; τᾰφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; ’ἀναίρεσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* BURIAL.

INTERMINABLE, ’ᾰνήνυστος, ον, Hom.; ἀπειρέσιος, Hom., Hes., Soph.; ’ᾰπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ’ᾰπέραντος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ’ᾰ́πειρος, ον, Pind., Eur., Hdt., Plat.; ’ᾰ́τέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ’ἀνᾰρῐ́θμητος, ον, Soph.; ’ᾰνήρῑθμος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* ENDLESS.

INTERMINABLY, ἄλληκτον for ’ἀλήκτου, Hom.

INTERMINGLE, TO, μίγνῡμι, often also pres. and imperf. μίσγω, ἔμισγον (poet. including Trag.), aor. 2 pass. ἐμῖγην, Omn.; ’ᾰνᾰμίγνῡμι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; συμμίγνῡμι (also used intrans. of people intermingling in fight, in a crowd, in friendship, etc.), h., Sapph., Pind., Omn. Att. *Vid.* TO MIX.

One must intermingle, συγκρᾰτέον, Plat.

INTERMINGLED, πάμμικτος, ον, Æsch.

INTERMISSION, ’ᾰνᾰ́παυσις, εως, ἡ, Pind., Thuc., Xen.; λῆξις, εως, ἡ, Æsch. *Vid.* CESSATION.

Without intermission, σῠνεχῶς, Thuc. *Vid.* CONTINUALLY.

INTERMIT, TO, παύω, Hom., Hes., more usu. mid. and pass. in intrans. sense, fut. παύσομαι and πεπαύσομαι, perf. πέπαυμαι, but aor. 1 more usu. ἐπαύσθην, Omn.

[INTERMITTENT *fever*, διαλείπων πυρετός, ὁ, Hipp.; πυρετὸς περιοδίζων, Galen.]

INTERMIXTURE, κρᾶσις, εως, ἡ, Æsch., Xen., Plat. *Vid.* MIXTURE.

INTERNAL, οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Thuc.; ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον, Eur.

They were all internally pleased, πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη, Hom.

INTERNECINE (war), ’ᾰκήρυκτος, ον, Xen.

INTERPOLATE, TO, ἐμποιέω, c. εἰς and acc., Hdt.; πᾰρεγγρᾰ́φω, Plat., Æschin.; πᾰρεμβᾰ́λλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Dem.

INTERPOLATED, ἐμβόλῐμος, ον, Arist.

INTERPOLATION, πᾰρεμβολή, ἡ, Æschin.

[*Like* or *of the nature of an interpolation*, παρεμβολοειδής, ές, Gram.]

INTERPOSE, TO, act., ἐμβᾰ́λλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Xen., Plat. *Vid.* TO PUT IN.

To interpose, intrans., μετέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἦλῠθον, sync. (as always in Att.) -ᾶλθον, perf. -ελήλῡθα, sine cas., or c. dat., or c. μετά and acc. of those among whom, Omn.

INTERPRET, TO, κρίνομαι, mid., Hom.; κρίνω, Æsch., Hdt., Dem.;

ὑποκρίνομαι, Hom., Theogn., Ap. Rh.; τεράζω, only pres. act. (only of interpreting omens, etc.), Æsch.; ἑρμηνεύω, Soph., Eur., Xen., Plat.; προφητεύω, Hdt.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., Eur.; διἀπορθμεύω (from one language into another), only act., Plat.; διἀλαμβἀνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλἄβον, perf. -εἴληφα, perf. pass. εἴλημμαι, etc. (of interpreting laws, etc.), Lys.; [ἀναδιδάσκω, Ar.] *Vid.* To EXPLAIN.

To interpret clearly, σαφηνίζω, fut. -ἴσω, Att. also -ιῶ, Æsch., Xen.

INTERPRETATION, ἑρμήνευμα, ἄτος, τό, Eur.; ἑρμηνεία, ἡ, Plat.; διερμήνευσις, εως, ἡ, Plat.; [in Gram. μετάληψις, εως, ἡ.]

Of or *belonging to interpreting, skillful in interpreting*, ἑρμηνευτικός, ἡ, όν, Plat.

INTERPRETER, AN, ὑποφήτης, ου, ὁ, esp. of the will of the gods, etc., Hom., Theoc., Ap. Rh.; so προφήτης, ὁ, Æsch., Ar., Plat.; ἑρμηνεύς, έως, ὁ, Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; κρῑτής, οῦ, ὁ, Æsch.; ὑποκρῑτής, ὁ, Plat.; ἑρμηνευτής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Isæ.; ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, Ap. Rh.

To be an interpreter, προφητεύω, c. gen. (sc. Θεοῦ), Eur.

[INTERREGNUM, μεσοβασιλεία, ἡ, Plut.; *of* or *relating to an interregnum*, μεσοβασίλειος, ον, Dion. H.]

[INTERREX, μεσοβασιλεύς, έως, ὁ, Plut.; ἀντιβασιλεύς, ὁ, Dion. H.]

INTERROGATE, TO, ἐρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην, in Hom. also εἴρομαι, εἰρήσομαι, etc., c. acc. pers., sometimes also c. acc. rei, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., also ἐρέω, only pres. act., Hom.; ἐξέρομαι, and in Hom. ἐξείρ., etc., c. acc. pers., sometimes c. gen., Hom., Soph., Ap. Rh.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act., and once in mid., c. acc. pers., sometimes c. dupl. acc., Hom.; ἐξετάζω, sometimes c. dupl. acc., Soph., Eur., Dem. *Vid.* To QUESTION, and SYN. 226.

One must interrogate, ἐξεταστέον, Plat.; ἐρωτητέον, Arist.

INTERROGATION, AN, INTERROGATORY, AN, ἐρώτημα, ἄτος, τό, Thuc., Plat.; ἐρώτησις, εως, ἡ, Plat., Xen., Isoc. *Vid.* QUESTION.

INTERRUPT, TO, ὑποβάλλω, poet. ὑββάλλω (not Att.), sine cas. or c. dat. pers., sometimes c. acc. of what is said by way of interruption, Hom., Dem., Æschin.; ὑποκρούω, c. acc. pers., Ar.; ἀποσχίζω, c. acc. pers., gen. of what he was saying, Ar.; ὑπολαμβἀνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλἄβον, perf. -εἴληφα, Xen.; ἐπιλαμβἀνομαι, mid., Plat.; ἀντιλαμβἀνομαι, mid., c. gen., Plat.; πἀρἀπιπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat., Plat.; διἀκόπτω, Arist.; διἀλείπω, c. acc. of the thing which one is doing one's self, or in perf. -λέλοιπα, c. part., Isoc., Æschin.

INTERRUPTING, adv., ὑποβλήδην, Hom.

INTERSECT, TO, διἀλαμβἀνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλἄβον, perf. -εἴληφα, Hdt., Xen., Plat.; δίχοτομέω, Plat., Arist.; διασχίζω, Xen., Plat. *Vid.* To DIVIDE.

INTERSECTION, δἰχοτομία, ἡ, Arist.

INTERSPERSE, TO, διασπείρω, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κἀτασκεδάνῡμι, fut. -σκεδἄσω, Att. often -σκεδῶ, ᾶς, ᾶ, Ar., Xen., Dem.; συγκεράνῡμι, fut. -κερἄσω, poet. (not Att.) sometimes -κεράσσω, perf. pass. κέκρᾱμαι, etc., Eur., Thuc., Plat., Dem.

INTERSTICE, AN, διάστημα, ἄτος, τό, Plat.; μετόρχιον (between rows), Arist.

To weave with interstices, διΐσταμαι, mid., in aor. 1 διεστησάμην (as spiders weave cobwebs), Theoc.

INTERTWINE, TO, διαπλέκω, h., Pind. *Vid.* To TWINE.

INTERTWINED, ἀμφΐπλεκτος, ον (of wrestlers struggling with one another), Soph.; περίπλεκτος, ον (of dancers' feet), Theoc.

To be intertwined (esp. of wrestlers), συμπλέκομαι, pass., Eur., Hdt.

INTERVAL, AN, διάστημα, ἄτος, τό, Plat.; [τὸ μεταίχμιον (prop. between two armies), Hdt.; *an interval* (of rest) *from*, μεταπαυσωλή, ἡ, c. gen., Hom.]

INTERVALS, AT, ἀμβολἄδην (LID. and Sc., however, interpret the word differently), Pind.; διὰ χρόνου, or after an interval, Soph., Thuc., Xen.

At intervals of five years, δι' ἔτους πέμπτου, Ar.

At intervals of three days, διὰ τρίτης ἡμέρας, Hdt.

At intervals of ten battlements, διὰ δέκα ἐπάλξεων, Thuc.

At equal intervals, or *after an equal interval*, δι' ἴσου (sc. χρόνου), Xen.

After an interval, χρόνου ἐγγενομένου, Thuc.

After an interval of three years, διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, Thuc.

After a long interval, διὰ πολλοῦ, Hdt., Plat.; also ἐπισχών (part. aor. 2 of ἐπέχω), agreeing with nom. case to the verb, Æschin.; so διἄλῑπών, Isæ.; πολὺν χρόνον διαλιπών, Isoc., etc.

After a short interval, διἀλιπὼν μῑκρόν, Æschin.

After the interval of a day, διαλιπούσης ἡμέρας, Thuc.

INTERVENE, TO, διέχω, imperf. διεῖχον, fut. διέξω, no aor. 1, aor. 2 διέσχε, infin. διασχεῖν, etc., Soph.; διαφύομαι, in aor. 2 διέφυν, Hdt.; διαλείπω, esp. in aor. 2 act. (also in aor. 1 pass., Isoc.), Thuc.; διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἠλὕθον, sync. (as always in Att.) -ἦλθον, perf. -ελήλὕθα, Hdt.; ἐγγίγνομαι, fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, and pass. -γεγένημαι, Hdt., Thuc.; διἀγίγνομαι, Lys., Isæ.; [μεταίχμιον εἶναι, Æsch.]

[*The intervening time*, ὁ μεταξὺ χρόνος, Dem., Xen.: *the intervening country*, ἡ ἐν μέσῳ χώρα, Xen.]

[INTERVIEW, *a personal interview* (opp. to letter), ἡ κατὰ πρόσωπον ἔντευξις, Plut.]

INTERWEAVE, TO, ἐγκἀτἄπλέκω, Xen., προσὕφαίνω, c. dat., Plat.

They were interwoven with one another, ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπἄμοιβαδίς, Hom.

INTESTATE, ἀδιἄθετος, ον, Plat.

INTESTINE, ἐπίδημιος, ον, Hom.; ἔμφῡλος, ον, Sol., Hdt.; ἐμφὕλιος, ον, Æsch., Theoc.; ἔνδημος, ον, Æsch.

INTESTINES, ἔντερον, τό, usu. in pl., Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Trag., Plat., Æschin. *Vid.* ENTRAILS.

INTIMACY, οἰκειότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σὐνήθεια, ἡ, Xen., Isoc., Æschin.; χρεία, ἡ, Antipho; χρῆσις, εως, ἡ, Isoc.; ὁμῑλία, ἡ, Dem.

INTIMATE, σὐνήθης, ες, Hes., Plat., Isoc.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.

To be intimate with, μίσγομαι, pass., Hom.; πλησιάζω, no mid. (but Eur. has aor. 1 pass., though not quite in this sense), c. dat., Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; συγκεράνῡμαι, pass., perf. -κέκραμαι, also in mid. and with acc. φιλίαν, also in pass. of the intimacy formed, c. dat. pers., Hdt., Xen.; συζεύγνῡμαι, pass., aor. 2 σὔνεζὕγην, Xen.; χράομαι, contr. ᾶει in �non, mid., c. perf. pass. κέχρημαι, in act. sense, and aor. 1 ἐχρήσθην in act. sense (but not exactly in this sense), c. dat., Xen.; εἰσοικειόομαι, pass., sine cas., Xen.; [οἰκείως ἔχω πρός, c. acc., Thuc.; οἰκείως διἀκειμαι, c. dat., Xen.: ἐν πείρα τινὸς γίγνομαι, Xen.; ὁμιλέω, c. dat., Hdt.; μετά, c. gen., or πρός c. acc., Plat.]

For he was still intimate with Theramenes, ἔτι γὰρ οἰκείως ἐχρῆτο τῷ Θηραμένει, Xen.

He was intimate with me, γνωρίμως μέν μοι εἶχε, Dem.

INTIMATE, TO, ἐνσημαίνω, Xen., Isoc. *Vid.* To TELL, To INFORM.

INTIMATELY, οἰκείως, Thuc., Xen., Isoc.

INTIMATION, ἔνδειξις, εως, ἡ, Plat., Andoc., Dem.

INTIMIDATE, TO, ἐκπλήσσω (and in pres. act. ἐκπλήγνῡμι), aor. 2 pass. -επλήγην and -επλἄγην (only the latter in Trag.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; κατἄπλήσσω, Hom., Thuc., Isoc.; φοβέω, Omn.; ἐκφοβέω, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Æschin. *Vid.* To FRIGHTEN.

INTIMIDATED, φοβερός, ά, όν, Thuc.; περΐφοβος, ον, Æschin., Thuc., Xen., Plat.; περϊθαμβής, ές, Ap. Rh. *Vid.* FRIGHTENED.

INTIMIDATION, ἔκπληξις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* FEAR.

INTO, εἰς or ἐς, c. acc., Omn. *Vid.* To.

He advanced farther into Greece, ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος προέβαινε, Hdt.

INTOLERABLE, ἀάσχετος, ον, Hom.; οὐκ ἐπιεικτός, όν, Hom.; ἄλαστος, ον, Hom., Trag.; ἀμήχαρτος, ον, Hom.; οὐκ, οὐκέτι, οὐδἄμῶς ἀνασχετός, όν, poet. also ἀνσχετός (not Att.), Hom., Trag., Hdt., Thuc.; δὐσλοφος, ον, Theogn., Æsch.; ἄτλητος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἄπροσόρᾱτος, ον, Pind.; ἀτόλμητος, ον, Pind.; δὐσφορος, ον, Pind., Æsch., Soph.; δὐστλητος, ον, Æsch.; δὔσοιστος, ον, Æsch., Soph.; ἄφερτος, ον, Æsch.; ἀφόρητος, ον, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; δυσκόμιστος, ον, Soph., Eur.; ἀσὐστᾶτος, ον, or Att. ἀξὔστατος (of grief), Æsch.; οὐ μέτριος, α, ον, Trag.; δὔσἄνεκτος, ον, Xen.; δὔσάσχετος, ον, Ap. Rh.

You would be intolerable if you were prosperous, εἴης φόρητος οὐκ ἂν εἰ πράσσοις καλῶς, Æsch.

INTONATION, τόνος, ὁ, Xen., Plat, *Vid.* TONE.

INTOXICATE, TO, μεθὕσκω, fut. μεθὔσω, etc., c. dat. or c. gen. of the liquor, no perf. act. or pass., aor. 1 pass. ἐμεθὔσθην, Hdt., Xen., Plat.

INTOXICATED, κἄτοινος, ον, Eur.; μέθὔσος, η, ον, also ος, ον, Ar.; πἀροίνιος, ον, Ar.; πἄροινος, ον, Lys.; ἐξωνωμένος, η, ον, Eur. *Vid.* DRUNK.

To be intoxicated, μεθύω, only pres. and imperf. act., c. gen., or c. dat., or c. prep., e. g., ὑπό and gen. of the liquor or cause, Omn. *Vid.* DRUNK.

[INTOXICATING, μεθυστικός, ή, όν, Arist.]

INTOXICATION, *μέθη*, *ἡ*, Soph., Eur., Hdt., Plat., Antipho, Dem.; *οἰνοφλυγία*, *ἡ*, Xen., Arist.; *μέθυσις*, *εως*, *ἡ*, Theoc. *Vid.* DRUNKENNESS, and SYN. 298.

INTRACTABLE, *ἄμηχανος*, *ον*, Hom., Eur.; *δυστρόοιστος*, *ον*, Soph.; *κεράβολος*, *ον*, Plat.

[INTRANSITIVE, *ἀδιαβίβαστος*, *ον*, Gram.; *an intransitive verb*, *ἀμετάβατον ῥῆμα*, Gram.]

INTRENCH, TO, *περιτἄφρεύω*, Xen.

INTRENCHMENT, *τἄφρος*, *ἡ*, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen. *Vid.* TRENCH.

INTREPID, *ἄδεής*, *ές*, and poet. (not Att.) *ἄδειής*, Hom., Thuc., Plat., Dem.; *ὑπερδεής*, *ές*, acc. sing. masc. poet. *ὑπερδεᾶ* for *ὑπερδεᾶ*, Hom.; *ἄταρβής*, *ές*, sometimes c. gen. of danger, Hom., Soph.; *ἄτρομος*, *ον*, Hom.; *ἀτάρβητος*, *ον*, Hom., Soph.; *ἄδείμαντος*, *ον*, Pind.; *ἄφοβος*, *ον*, Pind., Soph., Eur., Xen.; *ἄτρεστος*, *ον*, Trag., Plat.; *ἄφόβητος*, *ον*, c. gen. of danger, Soph.; *ἀφοβόσπλαγχνος*, *ον*, Ar.; *ἀνέκπληκτος*, *ον*, Xen., Plat. *Vid.* BRAVE.

INTREPIDITY, *ἀτρεμία*, *ἡ*, Pind.; *ἄφοβία*, *ἡ*, Plat.; [*ἀνεκπληξία*, *ἡ*, Plat.] *Vid.* BRAVERY.

INTREPIDLY, *ἄτρέστως*, Æsch.; *ἀδεῶς*, Hdt., Plat.; *ἀφόβως*, Xen.; *ἀφρικτί*, Call. *Vid.* BRAVELY.

INTRICACY, *περιπλοκή*, *ἡ*, Eur.

INTRICATE, *πολὔπλοκος*, *ον*, Eur., Ar., Xen.; *περῖπεπλεγμένος*, *η*, *ον*, Plat.; *ἄπορος*, *ον*, Lys., Antipho; [*ἀγκύλος*, *η*, *ον* (of style), Luc.]

INTRIGUE, *παρασκευή*, *ἡ*, Antipho.

INTRIGUE, TO, *πολὔπραγμονέω* (i. e., in state affairs), Hdt., Xen., Æschin.; *σκευωρέομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense of "effecting by intrigue," Dem.

INTRIGUER, AN, *ἐπῖβουλευτής*, *οῦ*, *ὁ*, c. gen. of the person or thing against whom or which, Soph.

INTRIGUING, *δολοπλόκος*, *ον*, Sapph.; *πολὔπλοκος*, *ον*, Ar.

INTRINSIC, *ἐγγενής*, *ές*, Pind., Soph.

INTRODUCE, TO, *εἰσἄγω*, aor. 2 *-ήγαγον* (of persons or measures, etc.), Omn.; *ἐπεισάγω*, Plat.; *προσάγω*, Thuc., Lys. (at court), Xen.; *παρεισάγω*, Isoc.; *προεισάγω*, Hdt., Thuc.; *ἐπεισφρέω*, c. dat. only act., c. dat. of the person to whom, or the place into which, Eur.; *εἰσηγέομαι*, mid., Hdt.; *εἰσίημι* (*ἰῆ* Ep., *ἰῆ* Att.), aor. 1 *-ἧκα*, poet. (not Att.) *-ἑηκα*, Xen.; *εἰσἄφίημι*, Xen.; *προξενέω*, c. dat. pers. to whom, Dem.; *σὐνίστημι*, only in pres., imperf., fut. and aor. 1, c. dat. pers. to whom, Xen., Plat.; *κἀτἄδείκνῡμι* (of introducing rites and ceremonies, etc.), c. dat., Dem., Æschin.; [*προξενέω*, c. acc. et dat., Dem.; *one as teacher*, *προξ. τινὰ διδάσκαλον*, Plat.]

To introduce (a statement) *improperly into an argument about other matters*, *πἄρεμβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, c. dat., Æschin.

[*To introduce a custom*, *νομίζω*, usu. perf. act., Hdt.]

INTRODUCED, *ἐπακτός*, *ή*, *όν*, Soph., Eur., Hdt., Thuc.

To be introduced, *καθίσταμαι*, c. aor. 2 act., and perf., and pluperf. act., c. *ἐπὶ* and acc., Hdt.

Corn is introduced to those in the island, *σῖτος ἐσπλεῖ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ* (*εἰσπλέω*, fut. *-πλεύσομαι*, aor. 1 *-έπλευσα*, perf. *-πέπλευκα*), Thuc., so Dem.

INTRODUCTION, *προσἄγωγή*, *ἡ*, Hdt., Xen.; *κἀτάστἄσις*, *εως*, *ἡ*, Hdt.; *εἰσἄγωγή*, *ἡ*, Isæ.; *ὀδοποίησις*, *εως*, *ἡ* (of new customs, etc.), Arist.; [(to a book or subject), *προοίμιον*, *τό*, Pind., Xen., etc.; *προέκθεσις*, *εως*, *ἡ*, Polyb.]

A means of introducing the enemy, *ἐπεισαγωγὴ τῶν πολεμίων*, Thuc.

The introduction into a statement of matter foreign to the subject, *πἄρεμβολή*, *ἡ*, Æschin.

A letter of introduction, *συστατική* (subaud. *ἐπιστολή*), Diog., etc.

INTRUDE ON, TO, intrans., *εἰσποιέω ἐμαυτόν*, c. dat., Plat., Dinarch., Dem.

INTRUST, TO. *Vid.* TO ENTRUST.

INUNDATE, TO, *κατακλὔζω*, fut. *-ὔσω*, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; *ἐπικλύζω*, h., Eur., Thuc., Æschin.

INUNDATION, *ἐπιῤῥοή*, *ἡ*, Æsch., Eur.; *ἐπίκλὔσις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.; *κατακλυσμός*, *ὁ*, Plat., Dem.

INURE, TO, *ἐθίζω*, augmented tenses *εἰθ.*, c. acc. pers. and infin., or c. dupl. acc., Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* TO ACCUSTOM.

INUTILITY, *ἄχρηστία*, *ἡ*, Plat. *Vid.* USELESSNESS.

INVADE, TO, *ἔπειμι*, pres. part. *-ιών*, infin. *-ιέναι*, imperf. *-ᾔειν*, Ep. *-ᾖα*, 3d plur. (Hom.) *ἐπήισαν* and *ἐπᾔσαν*, also fut. mid. *ἐπιείσομαι*, and aor. 1 *ἐπιεισάμην* (fut. and aor. only Epic), c. acc. or c. dat., or c. *ἐπί* and acc., etc., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem., *ἐπιστρἄτεύω*, c. acc., or c. dat., or c. prep., Soph., Hdt., Xen., Andoc.; *εἰσβάλλω*, c. *εἰς* and acc., or sine cas., sometimes *εἰσβάλλω στρατιὰν εἰς*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, only act. voice in this sense, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐμβάλλω*, c. *εἰς* and acc., Hdt., Xen.; *ἐπεισβάλλω*, Thuc.; *ἐπῖφοιτάω*, Thuc.; *ἐπέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ήλῡθον*, sync. (as always in Att.) *-ἦλθον*, perf. *-εληλῡθα*, c. dat. or c. acc., or c. prep., Thuc., Xen.; *ἀποβαίνω*, fut. *-βήσομαι*, aor. 2 *-έβην*, perf. *-βέβηκα*, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, no mid. in this sense, nor pass., c. *εἰς* and acc., Lys., Dem.

To join in an invasion, *σὐνεισβάλλω*, sometimes c. dat. pers., c. acc. (or c. prep.) of the country invaded (see above), Thuc., Xen., Dem.; *συνεμβάλλω*, c. *εἰς* and acc., Xen., Dem.; *συγκαταβέω*, fut. *-θεύσομαι*, no aor. or perf., no pass. voice, Xen.

To invade in retaliation, *ἀντεμβάλλω*, Xen.

Difficult to invade, *δὔσέμβολος*, *ον*, Xen., Arist.; [*δυσείσβολος*, *ον*, Eur.; superl. *-ώτατος*, Thuc.]

INVADER, AN, *ἐπῖμολος*, *ον* (as adj.), Æsch.

But I beholding the army of the Greeks, the invader of the land, *Ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἀργείων στρατὸν Λεύσσων*, Eur.

INVALID, *ἄκῦρος*, *ον* (of laws, etc.), Omn. Att. prose.

INVALUABLE, *πάντιμος*, *ον*, Soph.

INVARIABLE, *ἀσφἄλής*, *ές*, Soph.; *ἀκίνητος*, *ον*, Eur., Thuc., Xen., Dem.; *ἄμετάστροφος*, *ον*, Plat.; *ἀμετἄκλαστος*, *ον*, Xen.; *ἀνἄμάρτητος*, *ον*, Xen.; *ἄτροπος*, *ον*, Theoc.

INVARIABLY, *ἀκῑνήτως*, Plat., Isoc.; *ἀμετἄκινήτως*, Isoc., Arist.; *ἀνἄμαρτήτως*, Xen.

INVASION, *εἰσβολή*, *ἡ*, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπῖδρομή*, *ἡ*, Eur., Hdt., Thuc.; *ἐμβολή*, *ἡ*, Xen.; *ἐπἄγωγή*, *ἡ*, with reference to the invaders, Thuc.; *ἀπόβἄσις*, *εως*, *ἡ*, Isoc. (all these words are used, not with a gen. of the country invaded, but c. *εἰς* and acc., or some similar construction); *ἔφοδος*, *ἡ*, Thuc.

Exposed to invasion, *εὐέμβολος*, *ον*, Arist.

INVECTIVE, *ὄνειδος*, *τό*, Omn. *Vid.* REPROACH.

INVEIGH AGAINST, TO, *ἔγκειμαι*, imperf. *ἐνεκείμην*, fut. *-κείσομαι*, no other tenses, c. dat., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* TO ATTACK, TO REPROACH.

INVEIGLE, TO, *ψῡχἄγωγέω*, Xen., Plat., Isoc., Dem.; *δελεάζω*, Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO ALLURE.

INVEIGLING, subst., *ψῡχἄγωγία*, *ἡ*, Plat.

Calculated to inveigle, *ψῡχἄγωγῑκός*, *ή*, *όν*, Arist.

INVENT, TO, *εὑρίσκω*, fut. *εὑρήσω*, no aor. 1, aor. 2 *εὗρον*, perf. *εὕρηκα*, perf. pass. *εὕρημαι*, aor. 1 *εὑρέθην*, Att. often *ηὑρέθην*, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; *ἐφευρίσκω*, Pind., Soph., Plat.; *ἐξευρίσκω*, Æsch., Soph., Hdt.; *πἄρευρίσκω*, Hdt.; *ἐκμαίομαι*, only in aor. 1, mid., 3d sing. indic. *ἐκμάσσατο*, h.; *μήδομαι*, mid., no pass., Æsch.; *κτίζω*, fut. *κτἴσω*, aor. 1 poet. (not Att.) *κτίσσα* for *ἔκτῐσα*, Soph.; *διαζητέω*, Ar.; (as a fable), *μῦθολογέω*, Plat.; [(of poetic invention), *ποιέω*, Hdt.; (tell untruly), *πλάσσω*, Dem.] *Vid.* TO DISCOVER, TO FIND OUT.

To invent stories, *ὑποβάλλομαι*, mid., no aor. 1 nor perf. mid., Soph.; *πλάσσω*, fut. *πλἄσω*, Hdt., Xen.; *λογοποιέω*, Thuc., Xen., Lys., Andoc.

To invent besides, *ἐπεξευρίσκω*, Hdt.; *παρευρίσκω*, Hdt.

What can be invented, *εὑρετός*, *ή*, *όν*, Soph., Xen.

INVENTION, AN, *εὕρημα*, *ἄτος*, *τό*, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; *εὕρεμα*, *τό* (not so good as foregoing), Anth.; *εὕρεσις*, *εως*, *ἡ*, Plat.

[*To speak from invention*, *πλάσας λέγω*, Hdt.]

INVENTIVE, *πολὐμήχἄνος*, *ον*, Hom., h.; *μηχἄνόεις*, *εσσα*, *εν*, Soph.; *εὐπἄλἄμος*, *ον*, Æsch., Ar., *εὐμήχἄνος*, *ον*, Æsch., Ar., Plat., Arist., *εὔπορος*, *ον*, Eur., Ar., Xen., Plat.; *εὑρετῑκός*, *ή*, *όν*, Plat.; *πόριμος*, *ον*, Plat.; *μηχἄνῑκός*, *ή*, *όν*, Xen.; *μηχἀνητῑκός*, *ή*, *όν*, Xen. *Vid.* INGENIOUS.

[INVENTIVENESS, *πολυμηχανία*, *ἡ*, Hom., Plut.] *Vid.* INGENUITY.

INVENTOR, AN, *ἀλφηστής*, *οῦ*, *ὁ*, Hom.; *εὑρέτης*, *ου*, *ὁ*, Plat., Isoc.; *εὑρέτις*, *ἴδος*, *ἡ*, Soph.; *καινοποιητής*, *οῦ*, *ὁ*, Xen.

INVENTORY, AN, *ἄπογρἄφή*, *ἡ*, Dem.; *ἀπόφἄσις*, *εως*, *ἡ*, Dem.

To take an inventory, *ἄπογρἄφω*, Hdt., Xen., Lys., Dem.; *ἀπἀρῑθμέω*, Xen.

To cause an inventory to be taken, *ἀπογρἄφομαι*, mid., c. acc. of the things inserted, Lys.

To be put down in an inventory, *ἀποφαίνομαι*, pass., Lys.

[INVERSION, *ἀντιμετάστἄσις*, *εως*, *ἡ*, Dion. H.]

INVERT, TO, *μεταστρέφω*, Plat.

INVERTED, *ὕπερβἄτός*, *ή*, *όν*, Plat.

In inverted order, *ὕπερβἄτῶς*, Arist.

INVEST, TO, *στέφω*, Eur.

To invest a person with power, with the sovereignty, etc., *(τυραννίδα) τινὶ περιβάλλω* (no aor. 1, perf. *-βέβληκα*), Eur., Hdt.; so *περιτῑθημι* (aor. 1 *-έθηκα*, aor. 1 pass. *-ετέθην*), Hdt., Thuc., Xen.

[*To be invested with*, *περιβέβλημαι*

(perf. pass. of περιβάλλω), c. acc., Hdt.]

To invest (a place), [ἀμφιμάχομαι, Hom.]; περῐκᾰθῆμαι, imperf. -εκαθήμην, Hdt., Dem.; προσκᾰθέζομαι, c. acc., Thuc.; περῐκᾰθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, no aor., Dem. *Vid.* TO BESIEGE.

INVESTIGATE, TO, ἐξετάζω, Theogn., Hdt., Omn. Att.; ἐξελέγχω, perf. pass. -ελήλεγμαι, Pind., Æsch., Soph.; ἐρευνάω, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἐξερευνάω, Soph.; διεξερευνάω, Pind., Xen., Plat.; σκοπέω (only pres. and imperf. from σκοπέω), fut. and aor. 1 (borrowed from σκέπτομαι) σκέψομαι, ἐσκεψάμην, and perf. pass. ἔσκεμμαι in act. sense, Omn. Att.; περισκοπέω, Soph.; διασκοπέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνᾱθρέω, no mid. or pass., Eur., Thuc.; διαθρέω, Ar.; δοκῐμάζω, Hdt., Omn. Att. prose; διᾰζητέω, Ar., Plat.; ἀναζητέω, Hdt., Omn. Att. prose; ἀνᾰκρῐνω, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; ἀνᾰμανθᾰνω, fut. -μᾰθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐμᾰθον, perf. -μεμᾰθηκα, sine cas., Hdt.; διᾰπραγμᾰτεύομαι, mid., Plat.; [ἀνιστορέω, Soph.; ἀναπυθάνομαι, Hdt.; (analytically), ἀναλύω, Arist.]

To investigate minutely, carefully, ἄκρῐβόω, Eur., Xen., Isoc., Arist.; διᾰκρῐβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; μῐκρολογέομαι, mid., no pass., Xen., Lys.; ἀκρῐβολογέομαι, mid., Dem.

To investigate along with, σῠνεπισκοπέω, Xen., Plat.; συνδιασκοπέω, Plat.; συνδιέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, Xen.

To investigate besides, προσεξετάζω, Dem.

To investigate the nature of things, φῠσιολογέω, Arist.

To investigate previously, προεξερευνάω, contr. προυξ., Eur.

One must investigate, ἐξεταστέον, Plat.

Difficult to investigate, δῠσεξερευνητός, όν, Arist.

INVESTIGATION, AN, ἄνᾰκρῐσις, εως, ἡ, poet. ἀγκρῐ́σις, Æsch., Xen., Plat., Dem.; ζήτημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Plat.; κατασκοπή, ἡ, Thuc.; ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ἐξετασμός, ὁ, Plat.; ζήτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; ἀναζήτησις, ἡ, Plat.

A judicial investigation, εὐθύνη, ἡ, oftenest in pl., Lys., Dem., Æschin.

A philosophical investigation, φιλοσοφία, ἡ, Plat.; πραγμᾰτεία, ἡ, Plat.

A subject for philosophical investigation, φίλοσόφημα, ᾰτος, τό, Arist.

INVESTIGATOR, AN, κᾰτάσκοπος, ὁ, Thuc.; ζητητής, ὁ, Plat.

One who investigates previously, προεξερευνητής, οῦ, ὁ, contr. προυξ. (of reconnoitring parties, etc.), Eur.

[INVESTMENT (of a town, etc.), προσεδρεία, ἡ, Thuc.]

INVETERATE, πᾰλίγκοτος, ον, Sapph., Pind.; πᾰλῐνορσος, ον, Æsch.; ἐγχρονισθείς, εῖσα, έν (of disease), Plat.; ἐγκᾰτᾰγεγηρᾰκώς, κυῖα, κός, Dinarch.; [δυσάλθητος, ον (of disease), Q. Sm.]

To become inveterate, ἐνσκῐρρόομαι, pass., Xen.; ἐγχρονίζομαι, pass., Plat.; ἐπῐχρονίζω, act. and pass., Arist.; ἐγκαταγηράσκω, fut. -γηρᾱσομαι, aor. 1 -εγήρᾱσα and -εγήρᾱνα, perf. -γεγήρᾰκα, Dinarch.

INVIDIOUS, ἐπίφθονος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

INVIDIOUSLY, ἐπιφθόνως, Thuc., Xen.

INVIGORATE, TO, ἀρθρόω, Theogn.; ἐπιῤῥώννῡμι, perf. pass. -ἐῤῥωσμαι, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπισχύω (ῡ except in Anth.), Xen.; κρᾰτύνω, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO STRENGTHEN.

INVIGORATING, γυιαρκής, ές, Pind.; ἀεξίγυιος, ον, Pind.; ἀρκεσίγυιος, ον, Antiph.

INVINCIBLE, ἄαπτος, ον, Hom., Hes.; ᾽ἀμαιμᾰκετος, ον, Hom., Hes., Pind., Soph.; ᾽ἀδᾰμαστος, ον, Hom.; ᾽ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀδμητος, ον, Hom., Soph.; ᾽ἀνίκητος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur., Xen.; ᾽ἀμᾰχος, ον, Pind., Trag., Hdt., Dem.; ᾽ἀμᾰχετος, ον, Æsch.; ᾽ἀμᾰχητος, ον, Soph.; δύσμᾰχος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; δυσπολέμητος, ον, Æsch., Isoc., Dem.; ἀδᾰμᾰτος, ον (ᾰδ. poet.), Soph., Theoc.; ᾽ἀδῐήρῑτος, ον, Æsch.; ᾽ἀτρίακτος, ον, Æsch.; ᾽ἀπρόσμαχος, ον, Soph.; ᾽ἀπᾰλαιστος, ον, Pind.; δῠσᾰλωτος, ον, Æsch.; ᾽ἀπόλεμος, ον, Æsch.; ᾽ἄθραυστος, ον, Eur.; ἀήσσητος, ον, Thuc., Plat.; ᾽ἄληπτος, ον, Thuc.; ᾽ἀνάλωτος, ον (of a city), Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀνῠπέρβλητος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀνῠπόστᾰτος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ἀᾰ́τος, ον, Ap. Rh.

INVIOLABILITY, ᾽ἀσῠλία, ἡ, Æsch.

INVIOLABLE, ἀᾰ́τος, ον (of the Styx, as an inviolable oath), Hom.; ᾽ἄσῠλος, ον (of a person seeking refuge), Eur., Plat.; ᾽ἀσύλητος, ον, Eur.

INVIOLABLY, ᾽ἄβλᾰβῶς, Thuc.

INVIOLATE, ᾽ἀκέραιος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ᾽ἄβλᾰβής, ές (of treaties, etc.), Thuc.

INVISIBLE, ἄῐστος, ον, ᾽ἀΐδηλος, ον, Hes.; ᾽ἀφᾰνής, ές, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἄδηλος, ον, Soph., Xen.; ἄσκοπος, ον, Soph.; ᾽ἄφρᾰστος, ον, Soph.; ἀόρᾱτος, ον, Plat., Xen.; ἀειδής, ές, Plat.; νήλευστος, ον, Theoc.

INVITATION, κλῆσις, εως, ἡ, Xen., Dem.; πρόκλησις, ἡ, Thuc.

Without invitation, αὐτεπάγγελτος, ον (i. e., self-invited), Thuc.

INVITE, TO, κᾰλέω, fut. καλέσω, Ep. often καλέσσω, etc., Att. καλῶ, perf. κέκληκα, etc., perf. pass. opt. κεκλήμην, ῆο, ῆτο, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κῐκλήσκω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; πᾰρᾰκᾰλέω, Eur., Xen., Æschin.; προκαλέω, Thuc., Plat.; ἐπῐκαλέω, Hdt.; κᾰτᾰκᾰλέω, Thuc.; συγκαλέω, Xen.; προσπᾰρᾰκᾰλέω, Thuc.

To invite (allies), ἐπᾰ́γομαι, mid., Thuc.

To join in inviting, συνεπᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Thuc.

To invite at the same time, συμπᾰρᾰκᾰλέω, Xen., Plat.

To invite on the other hand (in opposition), ἀντῐπᾰρᾰκᾰλέω (to a course of proceeding), c. εἰς and acc., Thuc.

To invite in turn or *in return,* ἀντῐκαλέω, Xen.

To invite to come from a place, ἐξάγω, c. ἐκ and gen., Thuc.

INVITED, κλητός, ή, όν, Hom.

To be invited, ᾽ἀκουάζομαι, only pres. and imperf., c. gen. of the feast to which, Hom.

INVOCATION, κλῃδών, όνος, ἡ (Ep. also κληηδών and κλεηδών), Æsch.; ἀνᾰ́κλησις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπᾱγωγή, ἡ, Plat.

Invocation of the gods, ἐπῐθειασμός, ὁ, Thuc.

INVOKE, TO, κῐκλήσκω, only pres. and imperf., Hom., Trag.; κέλομαι, fut. κελήσομαι, aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc., sometimes c. dat., Hom., h. Soph.; ἐπῐκέλομαι, Hom., Æsch.; κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, Ep. also καλέσσω, Att. κᾰλῶ, perf. κέκληκα, etc., perf. pass. opt. κεκλήμην, ῆο, ῆτο (often used by Hom. in the general sense of calling, inviting, etc.), Pind., Trag., Hdt.; ἐπῐκᾰλέω, Hom., Hdt., Xen.; ἐπῐβοάομαι, mid., Ep. fut. also -βώσομαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; βοάω, Pind., Eur.; ᾽ἀνᾰκᾰλέω, poet. (not Att.) also ἀγκᾰλέω, Trag., Ap. Rh.; κᾰτᾰκᾰλέω, Thuc.; ᾽ἀπῡ́ω, Pind., Æsch., Eur.; αὐδάω, Pind., Soph., Eur.; ἐπαυδάομαι, mid., Soph.; κηρύσσω, c. dat. or c. acc., Æsch., Eur.; πᾰρᾰκέλομαι, Ap. Rh.; ἐπικλείω, only pres. act., Ap. Rh.

To invoke the gods, θεοκλῠτέω, sometimes c. acc., Æsch., Eur.; ἐπῐθειάζω and ἐπῐθειάζω, Thuc., Plat.

To invoke as a witness, μαρτύρομαι, Trag., Dem., Hdt.; ἐπιμαρτύρομαι, Ar., Xen., Dem.

Archidamus proceeded to invoke as witnesses the gods and native heroes, ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων ᾽Αρχίδαμος κατέστη.

[*To invoke again and again,* ἀνακαλέω, Hdt., Eur.]

One must invoke, πᾰρᾰκλητέον, Plat.

INVOKING, INVOCATORY, θεόκλῠτος, ον, Æsch.

To begin by invoking, φροιμιάζομαι, mid., c. acc., Æsch.

INVOLUNTARY (of actions), ᾽ἀκούσιος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem., Antipho; ἀεκούσιος, ον, Soph., Hdt.; ᾽ἄκων, ουσα, ον, οντος, etc., contr. from ἀέκων (used rarely, however, of actions), Soph.

Involuntary (of people), ἀέκων, ουσα, ον (see above), Hom., Hdt.; ᾽ἄκων, Omn. *Vid.* UNWILLING.

INVOLVE, TO, περῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. acc. pers., dat. of the situation, Eur., Antipho, Dem.; προσμίγνῡμι (aor. 2 pass. -εμίγην), c. dat. pers., acc. of the situation, Æschin.; ἐνζεύγνῡμι, Æsch.; σῠνάπτω, c. acc. pers., εἰς and acc. of the situation, or c. acc. of the situation, dat. pers., Eur.; εἰσκῠλίω, fut. -ίσω, c. εἰς and acc. of the situation, Ar.; ἐγκᾰτειλέω, Arist.

To involve together with others (as companions), συνεπισπάομαι, mid., c. dat. of the accomplices, Dem.

To be involved in, σῦνειμι (infin. -εἶναι), c. dat., Hom., Soph., Ar.; ἀντῠτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠ́χηκα, c. gen., Pind.; εἰσβαίνω, only in pres. and imperf., fut. -βήσομαι, perf. -βήβηκα, and aor. 2 -ἔβην, c. acc., Æsch., Soph.; σῠνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf. (part. συνεστηκώς, υῖα, ός, also συνεστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, etc.), and aor. 2 act., c. dat., Soph., Hdt., Thuc.; σῠνοικέω, c. dat., Soph., Eur.; συζεύγνῡμαι, pass., aor. 2 συνεζύγην, c. dat., Eur.; συγκεράννυμαι, pass., perf. συγκέκρᾱμαι (also συγκεκραμένα ἄλγη, *the griefs in which one is involved*), Æsch., Soph., Ar.; πρόσκειμαι, -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Soph., Eur.; ἔγκειμαι, Soph., Eur.; ἐμπλέκομαι, pass., Soph., Eur., Plat., Isoc.; συμφέρομαι, pass., aor. 1 -ηνείχθην, c. fut. mid. σῠνοίσομαι, c. dat., Hdt.; ἐκκῠλίομαι, pass., c. εἰς and acc., Xen.

To be involved in the ruin of others, συγκᾰθέλκομαι, pass., imperf. -ειλ-

κόμην, aor. 1 -ειλκύσθην, etc., c. dat., Æsch.

The fate in which I am involved, δαίμων ᾧ συνεζύγην, Eur.

Involved in, ἀντίτυχών, οὖσα, όν, όντος, etc., c. gen., Pind.; σύνεστώς, ὡσα, ός, ὥτος, etc., c. dat., Thuc.; περίπετής, ές, c. dat., Dem.; ἐμβεβηκώς, υῖα, ός, ότος, etc., c. ἐν and dat., Dem.

[INVOLVED (of style), πολύκωλος, ον, Dem. Phal.]

INVULNERABLE, ἄτρωτος, ον, Pind., Æsch., Eur.; ἄῤῥηκτος, ον, Pind., Soph.

[INWARD, μύχιος, α, ον, Hes., Anth.] *Vid.* INTERNAL.

Inward, ἔσω and εἴσω, Omn.

IONIAN—*in Ionian fashion*, Ἰαστί, Plat.; Ἰωνικῶς, Xen.

IRASCIBLE, ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., h., Soph., Plat.; ὀξύθῡμος, ον, Æsch., Eur.; ὀξυκάρδιος, ον, Æsch., Ar. *Vid.* PASSIONATE.

IRASCIBILITY, τὸ ὀξύθῡμον, Eur.; ὀξύθυμον φρόνημα (ατος, τό), Eur.; ὀργιλότης, ητος, ἡ, Arist.

IRE, χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; Θῡμός, ὁ, Hom., Omn. Att.; ὀργή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* ANGER.

IREFUL, κοτήεις, εσσα, εν, Hom.; ἐπίκοτος, ον, Pind., Æsch. *Vid.* ANGRY.

IRIS, AN, ἄγαλλίς, ίδος, ἡ, h.

IRKSOME, λῡπηρός, ά, όν, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; ἐπαχθής, ές, Plat., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* TROUBLESOME.

IRON, σίδηρος (in pl. of pieces of iron), ὁ, Omn.; ἄδαμας, αντος, ὁ, Hes., Pind.

Iron, adj., σιδήρεος, α, ον, Att. contr. sometimes σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, also Ep. σίδήρειος, Omn.; σίδηρίτης, ου, only masc. (of war), Pind.; ἀδάμαντίνος, η, ον, Pind., Æsch.; αὐτοσίδηρος, ον, Eur.

Made of iron, bound with iron, μελάνδετος, ον, Hom., Æsch., Eur.; σίδηροδέτης, Bacchyl.; σιδηρόδετος, ον, Hdt.; σίδηρόωτος, ον, Eur.; ἀδάμαντόδετος, ον, Æsch.

Heavy with iron, σίδηροβρῑθής, ές, Eur.

With a mixture of iron in it, ὑποσίδηρος, ον, Plat.

Wholly made of iron, ὁλοσίδηρος, ον, Antiph.

Any instrument made of iron, σίδήριον, τό, Hdt., Thuc.

A lump of iron (prop. *red-hot*), μῦ́δρος, ὁ, sometimes used as an ordeal, Æsch., Soph., Hdt.

To cover with iron, σίδηρόω, Thuc.

Not of iron, ἀσίδηρος, ον, Eur.

Producing iron, σίδηρομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σίδηροφόρος, ον, Ap. Rh.

Sharpening iron, σίδηροβρώς, -βρῶτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.

Working in iron, σίδηρεία, ἡ, Xen.

A worker in iron, σίδηρεύς, έως, ὁ, Xen.; σίδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; σίδηρουργός, ὁ, Theoph.

IRONICAL, εἴρων, ωνος, only masc. (of persons), Arist.; εἰρωνικός, ή, όν, Plat.

IRONICALLY, εἰρωνῐκῶς, Plat.

To speak ironically, εἰρωνεύομαι, mid., Plat., Dem.

IRONY, εἰρωνεία, ἡ, Plat., Arist.

IRRADIATE, TO, ἐπίλάμπω, Ap. Rh. *Vid.* TO ILLUMINATE.

IRRATIONAL (of persons), ἄνοος, ον, contr. (as always in Att.) ἄνους, ουν, compar. ἀνουστερος, etc., Hom., Æsch., Soph., Plat.; ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἄφραδής, ές, Hom.; παρᾴφρων, ον, Soph.; [ἀγνώμων, ον, Æschin.]

Irrational (of actions or persons), ἄλογος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem. [(also of quantities), Math.]; ἀλόγιστος, ον, Eur., Thuc., Dem.

IRRATIONALLY, ἀφραδέως, Hom.; ἀφρόνως, Soph., Xen.; ἀλόγως, Soph.; ἀλογίστως, Thuc., Plat.

IRRECLAIMABLE, ἀνῐ́ατος, ον, Plat.

IRRECONCILABLE, ἄσπονδος, ον, Æsch., Eur., Dem.; ἀδιάλλακτος, ον, Dem.; ἄσπειστος, ον, Dem.; δυσδιάλῡτος, ον, Arist.

IRRECONCILABLY, ἀκαταλλάκτως, Dem.; [ἀδιαλλάκτως, Dion. H.]

IRREFRAGABLE, ἀκατᾴβλητος, ον, Ar.; ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc., Antipho; ἀμετάπτωτος, ον, Plat.; ἀνέλεγκτος, ον, Plat.; δῦσέλεγκτος, ον, Plat.

[IRREFRAGABLY, ἀμεταπτώτως, Plut.]

IRREFUTABLE, *vid.* IRREFRAGABLE.

IRREGULAR, ἀνώμαλος, ον, Eur., Plat.; δύστακτος, ον, Plat.; [(of the pulse), παράῤῥυθμος, ον, Galen.]

An irregular ode, καμπῦλον μέλος, Simon.

IRREGULARITY, πᾰρᾰνομία, ἡ, Thuc.; ἀνωμαλία, ἡ, Isoc., Æschin.; ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, Plat.

IRREGULARLY, ἀνωμάλως, Isoc.

IRRELEVANT, ἀπροσδιόνῡσος, ον, Plut.

IRRELIGION, ἀσέβεια (also ἀσεβία, Eur.), ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; δυσσέβεια and δυσσεβία, ἡ, Trag. *Vid.* IMPIETY.

IRRELIGIOUS, ἄσεβής, ές, Pind., Trag., Xen., Dem.; ἀνόσιος, ον, Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* IMPIOUS.

IRRELIGIOUSLY, ἀνοσίως, Eur., Dem.

To be irreligious, behave irreligiously, ἀσεβέω, no mid., but pass. (of actions done irreligiously), Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Æschin.

IRREMEDIABLE, ἀνήκεστος, ον, Omn.; ἄπρακτος, ον, Hom.; δῠσῐ́ᾶτος, ον, Æsch., Eur., Plat.; ἀμήχᾰνος, ον, Hom., Æsch., Eur.; δῠσεκπέρᾶτος, ον, Eur.

IRREMEDIABLY, ἀνηκέστως, Hdt.; ἀνῐ́ατως, Plat., Dem.

IRREMOVABLE, ἔμπεδος, ον, Omn. poet.; ἀμετᾰκίνητος, ον, Plat. *Vid.* IMMOVABLE.

IRREMOVABLY, ἀμετᾰκῑνήτως, Isoc.

IRREPARABLE, ἄπρακτος, ον, Hom. *Vid.* IRREMEDIABLE.

[*To do irreparable injury to one*, ποιέω ἀνήκεστα κακά, c. acc. pers., Xen.]

IRREPROACHABLE, ἀμώμητος, ον, Hom., Hes., Archil.; ἀμύμων, ον, Hom.; ἄμωμος, ον, Æsch., Hdt.; ἄμομφος, ον, Æsch.; ἄψεκτος, ον, Theogn.; ἀψιγής, ές, Soph.; ἀμεμπτος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἀνεπίληπτος, ον, Eur., Thuc.; ἀνεπίκλητος, ον, Xen.; ἀνέγκλητος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ἀνεπῑτίμητος, ον, Isoc., Dem.; ἀνεξέλεγκτος, ον, Xen., Dem. *Vid.* BLAMELESS, and SYN. 65.

IRREPROACHABLY, ἀμέμπτως, Soph., Xen., Plat.; ἀναμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.; ἀνεγκλήτως, Dem.; ἀνεπίλήπτως, Xen.

IRRESISTIBLE, ἄσχετος, ον, and ἀάσχετος, ον, Hom.; [ἀμαιμάκετος, ον, Hom., Hes., Pind., Soph. (poetic word)]; δυσπάλής, ές, Æsch.; δυσπάλαμος, ον, Æsch.; δυσπάλαιστος, ον, Æsch., Eur., Xen.; ἀδήρῑτος, ον, Æsch.; ἄμᾰχος, ον, Pind., Eur., Hdt.; πάμμᾰχος, ον, Æsch., Plat.; δυσπολέμητος, ον, Æsch., Isoc., Dem.; ἀπρόσοιστος, ον, Æsch.; ἄπορος, ον, Eur., Hdt.; ἄφυκτος, ον, Pind., Trag., Plat., Æschin.; ἀνῠπόστᾰτος, ον, Xen., Isoc., Dem.

IRRESISTIBLY, ἀσχέτως, Plat.

IRRESOLUTE, πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; αἰωρούμενος, η, ον, Soph.; ἄπορος, ον, Soph., Thuc. *Vid.* DOUBTFUL.

To be irresolute, ἠρέθομαι, only in 3d pl. pres. and imperf., Hom.; ἐν ἀπόρῳ, or ἐν ἀπόροις εἰμί, Thuc., Xen. *Vid.* TO DOUBT.

IRRESOLUTION, ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

IRRESPECTIVE, ἀπερίοπτος, ον, c. gen., Thuc.

IRRESPONSIBLE, ἄκριτος, ον, Æsch.; ἀνεύθῡνος, ον, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; ἀνῠπεύθῡνος, ον, Ar., Plat.

IRRETRIEVABLE, ἀσύστᾰτος, ον, Æsch. *Vid.* INCURABLE.

IRRETRIEVABLY, ἀνηκέστως, Hdt.

IRREVERENCE, ἀλογία, ἡ, c. gen. of that for which, Hdt.

IRREVERENT, ὀλίγωρος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem.

IRREVERSIBLE, ἀνεξᾰλειπτος, ον, Isoc.

IRREVOCABLE, ἀνήκεστος, ον, Thuc.; [ἀμετάκλητος, ον, Polyb.]

IRRIGATE, TO, ἀρδω, only pres. and imperf. act. and pass., Hdt.; ἀρδεύω, Æsch. *Vid.* TO WATER.

IRRIGATION, ὕδρεία, ἡ, Plat.; ὕδρευσις, εως, ἡ, Theoph.; [(by canals), ὀχεταγωγία, ἡ, Plat.; ὀχετεία, ἡ, Arist.]

IRRITABILITY, ὀργίλότης, ητος, ἡ, Arist.

IRRITABLE, ὀξύθῡμος, ον, Æsch., Eur.; ὀξύχολος, ον, Soph.; θυμοειδής, ές, Plat., Xen.; θυμώδης, ες, Arist.; [ὀργίλος, η, ον, Xen., Dem.] *Vid.* PASSIONATE.

IRRITATE, TO, ἐρέθω, only in pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; ἐρεθίζω, Hom., Ar., Hdt., Xen. (also in Trag., only not quite in this sense); ἐξερεθίζω, Pind.; ἐριδμαίνω, only pres. and imperf. act., Hom.; θήγω, Æsch., Xen.; κνίζω, fut. -ῐσω, and in Pind. -ίξω, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt.; κινέω, Trag., Xen., Dem.; συνθήγω, Eur.; ὀργίζω, Soph.; ὀργαίνω, only act. voice, sometimes in pass., c. dat. of the cause, Soph., Eur.; ὀξύνω, Soph., Hdt.: πᾰροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀγριόω, Eur.; ἀνερεθίζω, Xen.; ἀκονάω, Xen. *Vid.* TO PROVOKE, TO EXASPERATE.

One must irritate, ἐρεθιστέον, Plat.

IRRITATION, παροξυσμός, ὁ, Dem.; [ἀγανάκτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.]

[*To have a feeling of irritation*, ἀγανακτέω, Plat.]

IRRUPTION, κᾰτᾰδρομή, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; ἐπῐδρομή, ἡ, Hdt., Thuc.; ἐπῐδρομία, ἡ, Ap. Rh.

[*To make an irruption*, εἰσβάλλω, intrans., Xen.]

ISLAND, AN, νῆσος, ἡ, Omn.; νησίδιον, τό, Thuc.; νησή, ἡ, Call.; ἀγχίᾰλος, ἡ, Æsch.

A little island, vid. ISLET.

[*Of* or *belonging to an island*, νησιωτικός, ή, όν, Hdt., Thuc., Eur.; νησαῖος, α, ον, Eur.; also νησιώτης, fem. -ῶτις, as adj., Hdt., Thuc.; and

νησίτης, fem. νησῖτις, ιδος, Anth.] *Vid.* INSULAR.

[*To make into an island*, νησοποιέω, Œnom.; *to be* or *form an island* (intrans.), νησίζω, Polyb.]

[*Island-like*, νησοειδής, ές, Strab.]

An island prince, νησίαρχος, ὁ, Antiph.

ISLANDER, AN, νησιώτης, ου, ὁ (used sometimes as adj.), fem. νησιῶτις, ῐδος, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Isoc.

[ISLET, AN, νησίδιον, τό, Thuc.; νησίς, ῐδος, ἡ (ῐ in gen., Anth.), Hdt., Thuc.; νησύδριον, τό, Xen.]

[ISOLATE, TO, μονόω, mostly in pass., Hom., Hdt., Plat.]

ISOSCELES, ἰσοσκελής, ές, Plat., Arist.

ISSUE (i. e., event), διέξοδος, ἡ, Hdt.; τὸ ἐκβάν, άντος, Dem.; τὸ μέλλον, Thuc. *Vid.* EVENT.

Issue (i. e., offspring, q. v.), γόνος, ὁ, Hom., Trag., Hdt.; παιδὸς βλάστα, Soph.

But Archippus joined issue on the ground that the Hermes was sound and whole (joined issue and said that . . ., etc.), ὁ δὲ Ἄρχιππος ἠντιδίκει (imperf. 3d sing. from ἀντῐδῐκέω), ἢ μὴν τὸν Ἑρμῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι.

ISSUE, TO, ἐξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Omn.; ἐκβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. and pluperf. -βέβηκα, -βεβήκειν, fut. and aor. 1 act. never used in intrans. sense, Omn.; [(of springs), ἀναδίδωμι, intrans., Hdt.] *Vid.* TO COME FORTH.

[*To issue* (v. act.) an order, etc., προστάσσω, Hdt.; ἐπιστέλλω, Thuc., Xen., Plat.] *Vid.* TO ENJOIN.

ISTHMUS, AN, ἰσθμός, ὁ (but of the Isthmus of Corinth, ἡ), Pind., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; δειράς, ἄδος, ἡ, Pind.

Like an isthmus, ἰσθμώδης, ες, Thuc.

Of an or esp. *of the Isthmus*, Ἰσθμιάς, άδος, only fem., Pind.; Ἴσθμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur.

At the Isthmus, Ἰσθμοῖ, Simon., Pind.; Ἰσθμόθι, Anth.

From the Isthmus, Ἰσθμόθε or -θεν, Anth.

The Isthmian games, αἱ Ἰσθμιάδες, Pind.; τὰ Ἴσθμια, Ar., Xen.

IT. *Vid.* HE.

ITCH, THE, κνύος, τό, Hes.; ψώρα, ἡ, Hdt., Plat.; ψῶζα, ἡ, Eupol.

To have the itch, ψωράω, only act., Plat.; ψωριάω, Hipp.

Having the itch, ψωρᾰλέος, α, ον, Xen.; ψωρός, ά, όν, Diosc.

ITCH, TO, κνησιάω, only act., Ar., Plat.; κᾰτᾰκνίζομαι, pass., Ar.; [ὀδάξω, act., Xen., pass., Hipp., and ὀδαξάομαι, Diod.; ἀδάξομαι, Hipp.]

ITCHING, κνησμώδης, ες, Hipp.

ITCHING, AN, κνισμός, ὁ, Soph., Ar.; κνῆσις, εως, ἡ, Plat.; ξυσμός, ὁ, Hipp.; [ὀδαξησμός, ὁ, Hipp.; ἀδαγμός, ὁ, Soph.]

ITINERANT, πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; πλανητός, ή, όν, Plat. *Vid.* WANDERING.

ITSELF. *Vid.* HIMSELF.

IVORY, ἐλέφας, αντος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Plat., Dem.

Ivory (adj.), ἐλεφάντῐνος, η, ον, Alcæ., Ar., Plat.

Inlaid with ivory, ἐλεφαντόδετος, ον, Eur., Ar.

IVY, κισσός, ὁ [Att. κιττός (of three kinds, two *climbing*, μέλας and λευκός, and one *creeping*, also called ἕλιξ, Theophr.)], h., Soph., Eur., Xen., Plat.; κορυμβίας, ου, ὁ, Theophr.

A low ground ivy, χᾰμαίκισσος, ὁ, Diosc.; χαμαιλεύκη, Diosc.

Of ivy, κίσσῐνος, η, ον, Eur.

Fond of ivy, κισσοχᾰρής, ές, Orph.; *fond of wearing ivy*, φιλοκισσοφόρος, ον, Eur.

Crowned with ivy, κισσοκόμης, ου, only masc., h.; κισσοφόρος, ον, Simon., Pind.; κισσοδέτης, ου, only masc., Pind.; κισσεύς, ὁ, Æsch.; κισσοστεφής, ές, Anac.; κισσοχαίτης, ου, ὁ, Pratinas; κισσοστέφᾰνος, ον, Anth.

Decked with ivy, κισσωτός, ή, όν, Anth.

Planted with ivy, κισσήρης, ες, Soph.; κισσοφόρος, ον, Eur.

To crown with ivy, κισσόω, Eur.

To wear a garland of ivy, κισσοφορέω, Anth.

Wreathed with ivy, κισσόπλεκτος, ον, Antipho.

With garments trimmed with ivy, κισσοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Orph.

J.

JACK (a Jack of all trades), πένταθλος, ὁ, Xen., in a good sense, Plat.

JACKAL, A, ᾠός, ᾠός, ὁ, sometimes ἡ, Hom., Hdt.

JACKANAPES, A, κέρκωψ, -ωπος, ὁ, Æschin.

JACKDAW, A, κολοιός, ὁ, Hom., Pind., Arist.; κορώνη, ἡ, Hes., Ap. Rh.

A leader of jackdaws, κολοίαρχος, ὁ, Arist.

JACKET, A, ἄλλιξ, ῐκος, ἡ, Call.

[JACKSTONES, πεντάλιθοι, or better πεντέλιθοι, οἱ, in phrase *to play at jackstones*, πεντελίθοις παίζω, Ar.; πεντελιθίζω, Hermipp.]

JADED, ὑπέρκοπος, ον, Arist. *Vid.* TIRED.

[JAGGED (of rocks, etc.), ὀκριόεις, εσσα, εν, Hom., Æsch.; (like a saw), πρῖονωτός, ή, όν, Ar., Arist.]

JAIL. *Vid.* GAOL.

[JANITOR, πυλωρός, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; θυρωρός, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Æsch.; *to be janitor*, πυλωρέω, Luc.; θυρωρέω, Luc., Plut.] *Vid.* DOORKEEPER.

[*Janitor's lodge*, πυλών, ῶνος, ὁ, Luc.]

JANUARY, Ληναιών, ῶνος, ὁ, Hes.; Γᾰμηλιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of our January), Att.

JAR, TO, μῠκάομαι, mid., c. aor. 2 act. ἔμῠκον, perf. μέμῠκα (as a shield struck by a spear), Hom.; παρανευρίζομαι, pass. (as a string out of tune), Arist.

[JARRING, ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur.; ἀμφίλεκτος, ον, Eur.]

JAR, A, ἀμφῐφορεύς, ὁ, Hom.; πῖθος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κέρᾰμος, ὁ, Hom., Hdt.; ἄγγος, τό, Hom.; κῦτος, τό, Trag., Plat.; ἀμφορεύς, ὁ, Thuc.; κερᾰμιον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 357.

[*A little jar*, ἀμφορείδιον, τό, Ar.; ἀμφορίσκος, ὁ, Dem.]

A jar of water, πλημοχοή, ἡ, Eur.

A jar of oil, φρέαρ, ᾰτος, τό, Ar.

A jar of wine, στάμνος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hermipp.; στάμνιον, τό, Ar.; σταμνᾰριον, τό, Eupol.

[*Jar-shaped*, πιθίτης, ὁ, fem. -ῖτις, ιδος, Diosc.]

JASPER, ἴασπις, ῐδος, ἡ, Plat.

[*To be like jasper*, ἰασπίζω, Diosc.]

JAUNDICE, THE, ἴκτερος, ὁ, Hipp.

The black jaundice, μελαγχολία, ἡ, Hipp.

To have the jaundice, ἰκτερόομαι, pass., Hipp.; μελαγχολάω, Plat., Dem.

Having the jaundice, ἰκτερώδης, ες, Hipp.; ἰκτεριώδης, ες, Hipp.

To look as if one had the jaundice, κιβδηλιάω, only act., Arist.

JAVELIN, A, αἰγᾶνέα, ἡ, Hom.; ᾱ́κων, οντος, ὁ, Hom., Pind.; ᾱ́κόντιον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; βέλος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; βέλεμνον, τό, Hom., Anac., Æsch., Eur.; στόχασμα, ᾰτος, τό, Eur.; παλτόν, τό, Æsch., Xen.; ξυστόν, τό (prop. *shaft*), Eur., Xen.; ἀγκύλη, ἡ, Eur. *Vid.* DART, SPEAR, and SYN. 52.

A javelin with two points, ἀμφώβολος, ὁ, Eur.

A javelin with a strap by which to throw it, μεσάγκῠλον, τό, Eur.

To throw a javelin, ἀκοντίζω, fut. -ῐσω, no mid., but pass. of the person hit, sometimes c. acc. or c. dat. of the javelin, sometimes c. gen. of the object aimed at, or c. ἐπί and dat., or ἐς or κατά and acc., c. acc. of the object hit, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.

To contend in throwing the javelin, or *to practice it*, διᾰκοντίζομαι, fut. -ῐσομαι, Att. -ιοῦμαι, Xen.

Throwing the javelin, ᾱ́κοντιστής, ύος, ἡ, Hom.; ᾱ́κοντισμός, ὁ, Xen.; ᾱ́κόντῐσις, εως, ἡ, Xen.

You are the most skillful in throwing the javelin, ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος, Hom.

Skillful in throwing the javelin, ἡμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ᾱ́κοντιστῐκός, ή, όν, Xen.

One who throws a javelin, ᾱ́κοντιστής, οῦ, ὁ, Hom., Æsch., Thuc.; ᾱ́κοντιστήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

The distance to which one can throw a javelin, ᾱ́κόντισμα, ᾰτος, τό, Xen.

JAW, A, πᾰρήϊον, τό, Hom.; γένυς, υος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; γαμφηλαί, αἱ, only pl., Hom.; γνᾰθμός, Hom., Eur.; γνάθος, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Dem.; σιαγών, όνος, ἡ, Soph., Hipp. *Vid.* SYN. 153.

With terrible jaws, αἰνογένειος, ον, Call.

[*Having teeth in both jaws*, ἀμφώδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.]

JAY, A, κίσσα, ἡ, Ar.

JEALOUS, ζηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Call.; φῐλότῑμος, ον, Eur., Plat.; ζηλότῠπος, ον, Ar.; ὕποπτος, ον, Thuc.

To be jealous, φιλονεικέω, c. aor. 1 pass. in the same sense, no mid. nor other pass. tense, Ar., Xen.

JEALOUSLY, ὑπόπτως, Dem.

JEALOUSY, ζῆλος, ὁ, Eur.; ζηλοσύνη, ἡ, h.; τὸ ὕποπτον, Thuc.; φίλοτιμία, ἡ, Dem.; ζηλοτυπία, ἡ, Æschin. *Vid.* SUSPICION, and SYN. 238.

To be regarded by any one with jealousy, ἐπιφθόνως διάκειμαι, c. dat. pers., Thuc.; ὑπόπτως διάκειμαι, or ὑπ. ἔχω, Thuc., Xen.

An object of jealousy to, ὕποπτος, ον, c. dat., Xen.

JEER, A, JEERING, κερτομία, ἡ, Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; ὄμφακες, αἱ, Plat. (Com.); χλευάσια, ἡ, Dem.; χλεύασμα, ατος, τό, Dem.; σκῶμμα, ατος, τό, Ar., Dem., Æschin.; σκωμμάτιον, τό, Ar.; τωθασμός, ὁ, Arist.; (esp. at public festivals), πομπεία, ἡ, Dem.

JEER, TO, κερτομέω, only pres. and imperf. act. and perf. pass., Hom., Soph., Eur.; σκώπτω, fut. σκώψομαι, no other mid. tense, no perf., no pass., c. acc. or c. εἰς and acc., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; ἀποσκώπτω, Plat.; ἐπισκώπτω, Ar., Xen., Plat.; τωθάζω, fut. -άσω and -άσομαι, no other mid. tense, but also in pass. voice, Ar., Hdt., Plat.; κωμῳδέω, Lys.; χλευάζω, no mid. or pass., Dem.; διαχλευάζω, Dem.; πομπεύω, Dem.; ἐπιστοβέω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

JEERING, κερτόμιος, ον (of words, or anger prompting words), Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes., h.

JEERER, A, χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.

One fond of jeering, φιλοσκώπτης, ου, ὁ, Arist.

Fond of jeering, φίλοκέρτομος, ον, Hom.; φιλοσκώμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

JEJUNE, ἰσχνός, ἡ, όν, Ar., Plat.

JEJUNENESS, ἰσχνότης, ητος, ἡ, Arist.

JEOPARDIZE, TO, κινδυνεύω, c. dat., also in pass., no mid., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO ENDANGER.

JEOPARDY, κίνδυνος, ὁ, Omn. *Vid.* DANGER.

JEST, A, χλεύη, ἡ, h.; σκῶμμα, ατος, τό, Arist., Xen., Plat., Dem., Æschin.; σκωμμάτιον, τό, Ar.; κωμῴδημα, ατος, τό, Plat.

Elegant jesting, χαριεντισμός, ὁ, Plat.

A thing done jestingly, a jest carried into execution, χάριτία, ἡ, Xen.

Coarse jests, τριβολεκτράπελα, τά, Ar.

JEST, TO, σκώπτω, fut. σκώψομαι, no other mid. tense, no perf. act., no pass. voice, Eur., Ar., Xen.; παρασκώπτω, h.; ἐπισκώπτω, Ar., Xen., Plat.; ἀποσκώπτω, Plat.; χλευάζω, no mid. or pass., Ar., Arist.; χαριεντίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. -ιοῦμαι, Plat.; ἐρεσχελέω (opp. to speaking seriously), only pres. and imperf. act., Plat.

To jest with, προσπαίζω, fut. -παίξομαι, but aor. 1 -έπαισα, perf. pass. -πέπαισμαι, c. dat. or c. prep., Xen., Plat.

JESTER, A, σκωπτόλης, ου, ὁ, Ar.; γελοῖος, ὁ, Eur.; γελωτοποιός, ὁ, Xen., Plat.

JET, γαγάτης, ου, ὁ, Orph.

JEWEL, A, λίθος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt.

JEWELED (set with jewels), διάλιθος, ον, Menand.

JINGLING, κωδωνόκροτος, ον, Soph., Eur.; *with jingling harness,* κωδωνοφάλαρόπωλος, ον, Ar.

JOCOSE, γελοῖος, α, ον (Ep. also γελοΐος), Eur., Xen.; γελωτοποιός, όν, Æsch.

JOCOSENESS, γελωτοποιΐα, ἡ, Xen.

JOCUND, φαιδρός, ά, όν, Trag., Ar., Xen. *Vid.* CHEERFUL.

JOG, TO, *vid.* TO NUDGE.

JOIN, TO, act., ἄρω, not used in pres., imperf. ἄραρίσκον, no fut. or aor. 1, aor. 2 ἤραρον (once or twice used in pass. sense), perf. ἄρηρα, part. ἀρηρώς, fem. ἀραρνῖα, etc. (properly in pass. sense, but once or twice in act.), pluperf. ἠρήρειν in pass. sense (Hes. has aor. 1 mid. ἁρσάμενος, and Hom. aor. 1 pass. ἥρθην), c. acc. of the thing joined, also c. acc. of the thing to which (most verbs of this sense have the same construction), Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; ἁρμόζω, Hom., Pind., Soph., Eur.; συνάγω, aor. 2 συνήγαγον (in Hom. esp. c. μάχην, etc., of joining battle), Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ἐζύγην, Omn.; σὺναρμόζω, Sol., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; σὺνάπτω, Eur., Ar., Xen., Plat.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur., Ar.; συζεύγνυμι, Eur., Hdt., Xen.; ἐγκαταζεύγνυμι, Soph.; παραζεύγνυμι, Eur., Dem.; σὺναρτάω, Eur.; διάζευω (one person to another), Eur.

To join, intrans. (as a person joins another, or joins a party), μίγνῡμαι, and in pres. often μίσγομαι, pass., c. fut. mid. μίξομαι, aor. 2 pass. ἐμίγην, c. dat. or c. εἰς (when one joins numbers), also c. ἐν and dat., Hom., Pind.; συμβάλλω (esp. of joining to fight) (once also in aor. 2 mid., Hom.), c. dat. or c. πρός and acc., Soph., Hdt., Xen.; σὺνάπτω, c. dat. or c. εἰς and acc., Eur.; προστίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, also προστίθημι ἐμαυτόν, c. dat., Hdt., Thuc., Dem.; προστάσσω (fut. -ξω) ἐμαυτόν, c. dat., Hdt.; προσγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, perf. part. often sync. -γεγώς, ῶσα, ός, c. dat., Hdt.; προσχωρέω, c. dat. or c. πρός and acc., Thuc., Xen.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat., Xen.; συντίθεμαι, mid., c. dat., Xen.; συνίσταμαι, pass. c. perfect, pluperfect, and aor. 2 act., sine cas., Thuc., Isoc.; συντάσσομαι, pass., Plat.; συμφέρομαι, fut. συνοίσομαι, aor. 1 συνηνείχθην, c. dat., Ap. Rh.; ἁρθμέω, Ap. Rh.

To join (in an undertaking), συλλαμβάνομαι, mid., fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελάβόμην, c. gen. of the undertaking, c. dat. of the companion, Soph., Ar., Hdt. *Vid.* To CO-OPERATE.

[*To join in an alliance with,* προσχωρέω τινὶ ἐς ξυμμαχίαν, Thuc.]

[*To join battle,* etc., *with,* ὁμόσε εἶμι or χωρέω, c. dat., Att.]

He has not joined the army, οὐ συνήθροισται στρατῷ, Eur.

Come now, join us, and join your hand to mine, ἰδοῦ σύναπτε, καὶ συνωρίζου χέρα, Eur.

About to join in a feast with his young son, κοινῇ συνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ, Eur.

One must join, συναρμοστέον, Plat.

JOINED, σύγκρᾶτος, ον, Eur.; σὺνἄρηρώς, νῖα, ός, Ap. Rh.

To be joined, ἁρθμέω (of friends), Hom.: σὺζυγέω, Æsch.; συνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλὕθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλὕθα, Soph., Hdt., Plat.; σύγκειμαι, Soph.; ὑποζὕγόομαι, pass., c. πρός and acc., Hipp.

Strongly joined, ἐργμένος, η, ον, Hom.

Joined at both sides, ἀμφίζευκτος, ον, Æsch.

We joined Proxenus, συνεμίξαμεν Προξένῳ, Dem., so Xen.

They sailed toward them, and joined them, ἔπλευσαν παρ' αὐτοὺς καὶ ξυνεμίχθησαν, Thuc.

JOINING, ζευκτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

Joining in the attack which these men are making on me, συνεπιβάντες τῇ τούτων ἐπιθέσει, Antipho.

A joining, ζεῦξις, εως, ἡ, Hdt.; σύζευξις, ἡ, Plat.; [(esp. wood-work), πῆξις, εως, ἡ, Plat.; (place of joining), πρόσφὕσις, εως, ἡ (τοῦ ἰσχίου), Hipp.]

A natural joining, σύμφὕσις, εως, ἡ, Hipp.

A place where any thing is joined, συμβολή, ἡ, Xen., Plat.

JOINT, A (of the body), ἄψος, τό, Hom.; ἄρθρον, τό, Soph., Eur., Plat.; συγκαμπή, ἡ, Xen.; γίγγλῡμος, ὁ, Arist.

I am relaxed as to my joints, λέλυμαι μελέων σύνδεσμα (heterocl. pl. from σύνδεσμος), Eur.

A joint (of a plant), συζὕγία, ἡ, Theoph.

A joint (in carpenter's work, etc.), ἁρμονία, ἡ, Hom., Hdt.; ἁρμός, ὁ, Soph., Eur.; ἄρμοσμα, ατος, τό, Eur.; γίγγλῡμος, ὁ, Xen.

[*Without joints,* ἄναρθρος, ον, Plat.; also of fat men, where the joints are not seen, Hipp.; (of plants), ἀγόνατος, ον, Theophr.]

With but one joint, μονόκαμπτος, ον, Arist.; μονοκόνδὕλος, ον, Arist.

A division by joints, διάρθρωσις, εως, ἡ, Arist.

To put together by joints (as an animal is), διαρθρόω, Plat.; προσαρθρόω, Hipp.

A fastening by joints, προσάρθρωσις, εως, ἡ, Hipp.

[*Stiff-joint* (a disease), ἀγκύλωσις, ἡ, Med.]

[*In joints* (of meat), μεληδόν, Posidon.]

JOINT, adj., σὺζὕγιος, α, ον, Eur.; σύζὕγος, ον, Æsch. *Vid.* UNITED.

JOINTLY, ὁμοῦ, Omn. *Vid.* TOGETHER.

JOIST, A, δόκος, ἡ, Hom., Eur., Ar., Thuc. *Vid.* BEAM.

JOKE, TO, ἐπῖκερτομέω, only pres. and imperf. act., c. acc. of the person on whom, Hom., Hdt., Theoc.; παίζω, fut. -ξω, sometimes c. πρός and acc., Eur., Hdt., Xen.; ἐμπαίζω, Hdt.; ἐπῖτωθάζω, Plat.; διασκώπτομαι, mid., Xen. *Vid.* To JEST.

[*To joke in earnest,* σπουδῇ χαριεντίζομαι, Plat.]

JOKE, A, χλευή, ἡ, h.; σκῶμμα, ατος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem., Æschin.; σκωμμάτιον, τό, Ar.; κωμῴδημα, ατος, τό, Plat.; [χαριτία, ἡ, Xen.]

For a joke (to do any thing, etc.), ἐπὶ γέλωτι, Hdt.

To make a joke of any one, γέλωτα ποιέω, c. ἐκ and gen. pers., Xen.; γέλωτα ποιέομαι, mid., and γέλωτα τίθεμαι, mid., c. acc. pers., Hdt.

It is a good joke, no bad joke, οὐκ ἀγέλοιον, Henioch.

Fond of jokes, φίλογέλοιος, ον, Arist.

JOLLILY, ἱλαρῶς, Xen.

JOLLITY, εὐφροσὕνη, ἡ, Hom., h.

JOLLY, ἱλαρός, ά, όν, Ar., Xen. *Vid.* MERRY.

JOSTLE, TO, ὠθέω, imperf. ἐώθεον (and in Hom. ὤθεσκον), fut. ὠθήσω and ὤσω (the remaining tenses generally derived from the latter), augmented tenses always ἐω., aor. 1 act. ἔωσα, and in Hom. ὤσασκον, aor. 1 pass. ἐώσθην, etc., Omn.; ὠστίζομαι, Ar. *Vid.* TO PUSH.

To jostle aside, παρεκθλίβω, Arist.

[JOT, A, ἰῶτα, τό, N. T.]

JOURNAL, A, ἐφημερίς, ίδος, ἡ, Plut., Arr.

JOURNEY, A, ὁδός, ἡ (sometimes, but rarely, οὐδός, only in Hom., Hdt.), Omn.; κέλευθος, ἡ, pl. αἱ, and also τὰ κέλευθα, Hom., Soph., Eur.; στόλος, ὁ, Omn. post Hom.; ὁδοιπορία, ἡ, h., Hdt., Xen.; πορεία, ἡ, Æsch., Xen., Plat., Isoc.; ἦλύσις, εως, ἡ, Eur.; βᾶδος, ὁ, Ar.

A journey up, ἄνοδος, ἡ, Hdt., Xen.; [ἀνάβασις, εως, ἡ, Xen.]

A day's journey, δρόμος ἡμέρας, Hdt.; [*a three days' journey*, τριῶν ἡμερῶν ὁδός, Hdt.]

A day's journey for a horse, ἵππου δρόμος ἡμέρας, Dem.

Either he is gone out on a journey to procure food, ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν, Soph.

A prosperous journey, εὐοδία, ἡ, Æsch.

Of or *belonging to a journey*, ὅδιος, ον (esp. of omens), Æsch.

Money for a journey, or *food* or *any thing required for a journey*, ἐφόδιον, τό, oftenest in pl., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To equip for a journey, ἐφοδιάζω, Hdt.

[JOURNEY, TO, ὁδοιπορέω, Hdt., Soph., etc.] *Vid.* TO TRAVEL, and SYN. 113.

JOURNEYMAN, A, χειροτέχνης, ου, ὁ, Thuc.

JOY, χάρμα, ατος, τό, Omn. poet.; εὐφροσύνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; γηθοσύνη, ἡ, Hom., h., Ap. Rh.; ἥβη, ἡ, Pind., Eur.; τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; χαρά, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; χαρμονή, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἡδονή, ἡ, Omn. Att., Hdt.; χαιρηδών, όνος, ἡ, Ar. *Vid.* PLEASURE, and SYN. 391.

Exceeding joy, περῐχάρεια, ἡ, Plat.; [τὸ περιχαρές, Thuc.]

Joy beforehand, προήσθησις, εως, ἡ, Plat.

Oh, the joy to get . . ., etc., φεῦ λαβεῖν . . ., κ. τ. λ., Soph.

[*Festive joy*, ἀγλαΐα, ἡ, Pind.]

[*Kill-joy of a banquet*, δαιτὸς ἀνίη (Ep. for ἀνία), Hom.]

[*To wish one joy*, χαρὰν λέγω τινί, Ar.]

JOYFUL, εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Eur.; γηθόσυνος, ον, sometimes c. dat. of the cause, Hom.; ἀσπάσιος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ἄσμενος, η, ον, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; 'ἀδἀ'κρῦτος, ον, Hom., Pind., Soph.; ἄδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; [χαρμόσυνος, η, ον, Hdt.]; εὐγηθής, ές, Eur.; εὐγήθητος, ον, Eur.; λαμπρός, ά, όν, Xen.; φαιδρός, ά, όν, Eur., Dem.

Very joyful, περῐχαρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; περιγηθής, ές, Ap. Rh.

To be joyful, χαίρω, fut. χαιρήσω, poet. infin. (not Att.) κεχαρησέμεν, also Ep. 3d sing. fut. mid. κεχαρήσεται, no aor. 1 act., perf. κεχάρηκα, part. κεχαρηώς (not Att.), aor. 1 mid. (only Ep.) ἐχηρᾰμην, and aor. 2 mid. (only Ep.) κεχᾰρόμην, 3d pl. opt. κεχαροίατο, also perf. pass. κεχᾰρημαι, Ep. κέχαρμαι, Att. aor. 2 ἐχᾰρην, sometimes c. acc. of the cause, or c. prep., e. g., ἐπί and dat., Omn. *Vid.* TO REJOICE.

JOYFULLY, ἀσπᾰσίως, Hom., Æsch.; φίλως, Hom., Æsch., Thuc.; ἀσμένως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; [χαρᾷ or χαρᾶς ὕπο, Trag.]

JOYLESS, 'ᾰτερπος, ον, Hom.; 'ᾰτερπής, ές, Hom., Æsch., Thuc.; 'ᾰκῐθᾰρις, εως, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, Æsch.; ἀβάκχευτος, ον, Eur.

JOYOUS, χαρμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h. *Vid.* JOYFUL.

Sounding joyously, εὐφθογγος, ον, Æsch.

JUDGE, A, ῖστωρ, ορος, ὁ, Hom.; δῐκαστόλος, ὁ, Hom.; κρῐτής, οῦ, ὁ, Omn. post Hom.; νεμέτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; βρᾰβεύς, ὁ, Soph., Eur.; δῐκαστής, οῦ, ὁ, Hdt., Xen., Isoc., Dem.; βρᾰβευτής, οῦ, ὁ (of a contest), Plat., Isæ., Dem. [so ῥαβδοῦχος, ὁ, Plat.; and ἀγωνοθέτης, ὁ, Xen.]; γνωριστής, οῦ, ὁ, Antipho; ἐπιστάτης, ου, ὁ, Andoc.; γνώμων, ονος, ὁ (of what is to be done, not a judicial judge), Thuc.; so ἐπιγνώμων, ὁ, Ar. *Vid.* SYN. 27.

A fellow-judge, συνδικαστής, Ar.

To appoint (any one) *a judge*, κᾰθίζω (τινὰ) δικαστήν, Plat., Dem.

Of or *belonging to a judge* or *to judging*, δῐκαστῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; δῐκασπόλος, ον, Ap. Rh. *Vid.* JUDICIAL.

JUDGE, TO, δῐκάζω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κρῑνω, Omn. Att.; προκρῑνω, Xen., Isoc.

To judge (i. e., to form an opinion), στᾰθμάομαι, mid., Hdt. *Vid.* TO THINK.

To have a share in judging (generally, and esp. as assessor to a judge), συνδῐκάζω, Plat., Lys.

To help to judge between, σῠνεπῐκρῑνω, Plat.

To be one's own judge, αὐτογνωμονέω, only act., Xen.

To judge of a person by his face, or *of any thing by its outward appearance*, φῠσιογνωμονέω, c. acc., Dem., Arist.

To judge beforehand, προκᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, imper. -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι (not judicially), Thuc.

To judge unfavorably of, in any sense, in respect of character, success, etc., καταγιγνώσκω (*vid.* foregoing), c. gen., Thuc., Xen.

No one ever yet voluntarily incurred danger, judging that he should not succeed in his design, οὐδείς πω κατεγνωὸς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ βουλεύματι ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν, Thuc.

One must judge, κρῑτέον, Plat.

A sign by which to judge, γνώμη, ἡ, Theogn.; γνῶμα, ατος, τό, Soph., Hdt.; 'ὑπόνοια, ἡ, Eur.

The faculty of judging, κρῑτήριον, τό, Plat.

Easy to be judged, εὔκρῑτος, ον, Æsch.

Judged beforehand, προεγνωσμένος, η, ον, Dem.

A matter to be judged, κρῖμα, ατος, τό, Æsch.

JUDGMENT, δῖκη, ἡ, in pl. (of judicial judgments), Hom., Hes.; κρῖσις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

Judgment (not judicial), γνώμη, ἡ, Theogn., Hdt., Omn. Att.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur.

Right judgment, εὐδοξία, ἡ, Plat.

Error of judgment, δόξης ἁμαρτία, Thuc.

Corruption of judgment, κᾰκοδῐκία, ἡ, Plat.

To the best of one's judgment, ἀπὸ γνώμης, Æsch.; γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ, Dem.

[*To act without judgment*, ἀγνωμονέω, Xen.]

[*To give unjust judgment*, παραγιγνώσκω, Xen.]

In the judgment of Darius, παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, Hdt.

The judgment-seat, κρῑτήριον, τό, Plat. *Vid.* TRIBUNAL.

A judgment (i. e., anger of the gods shown by some misfortune), νέμεσις, εως, ἡ, no pl., Hdt.

JUDICATURE, THE, δῐκαστήριον, τό, Ar., Plat.

JUDICIAL, δῐκᾱνῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Isoc.

JUDICIOUS, γνωμονῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* WISE, PRUDENT.

JUDICIOUSLY, φρονῑμως, Eur., Xen., Plat.

JUG, A, πρόχοος, contr. πρόχους, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen.; προχοΐς, ίδος, ἡ, Xen.; προχόη, ἡ, Ap. Rh.

JUGGLE, TO, μᾰγεύω, only act., Eur.; θαυμᾰτουργέω, only act., Xen., Plat.; γοητεύω, only act., Plat., Dem.; μαγγᾰνεύω, only act., Dem.; ψηφοπαικτέω, only act., Lys.

JUGGLE, A, JUGGLING, γοητεία, ἡ, Plat., Dem.; γοήτευμα, ατος, τό, Plat.; θαυμᾰτοποιΐα, ἡ, Plat., Isoc.; θαυμᾰτουργία, ἡ, Plat.; μαγγᾰνεία, ἡ, Plat.; μαγγᾰνευμα, ατος, τό, Plat.

JUGGLER, A, γόης, ητος, ὁ, Eur., Plat., Dem.; μᾰγος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Æschin.; θαυμᾰτοποιός, ὁ, Plat., Dem.; ψευδουργός, ὁ, Plat.; ψηφοπαίκτης, ὁ, Eudox.; θαυμᾰτουργός, ὁ, Ath.; [ἀγύρτης, ὁ, Soph., Plat.]

JUGGLERY, *vid.* JUGGLE.

JUGULAR—*the jugular vein*, φλὲψ (φλεβός) σφᾰγῖτις (ίδος, ἡ), Arist.

JUICE, ὀπός, ὁ (prop. of the fig-tree, but also of any tree, when it is cut), Hom., Soph.; γάνος, τό, Æsch., Eur., Ar.; κηκίς, ίδος, ἡ, Æsch.; ῥοή, ἡ, Eur.; χῦλός, ὁ, Cratin., Plat., Hipp.; χῡμός, ὁ, Plat.; χῡμίον, τό, Sotad.; [ὄπισμα, ατος, τό, Diosc.; (of any thing pressed out), πίεσμα, τό, Diosc.]

With thick juices, πᾰχῠχῡλος, ον, Theoph.

To extract juice, ὀπίζω, Theoph.

An extracting of juice, ὀπισμός, ὁ, Theoph.

JUICELESS, 'ἄχῡμος, ον, Arist.

JUICY, ἔγχῡμος, ον, Plat., Arist.; διᾰχῡλος, ον, Arist.

[JUJUBE, ζίζυφον, τό, Geop.]

JULY, 'Εκατομβαιών, ῶνος, ὁ, called at Sparta 'Εκᾰτομβεύς (began about the middle of July), Arist.

JUMP, TO, ἅλλομαι, mid., aor. 2 3d sing. often sync. ἅλτο, 3d sing. subj. (not Att.) sometimes ἅλεται, Hom., h., Eur., Thuc.; πηδάω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ῥώσκω, fut. ῥοῦμαι, aor. 2 ἔθορον, no other tenses, Hom., Trag. *Vid.* TO LEAP, and SYN. 356.

To jump (as a fish), πάλλω and -ομαι, mid., Hom., Eur., Hdt.

[*To jump about, up and down* (for joy), ἀνορχέομαι, Eur.]

To jump back, ἀπορούω, Hom.

To jump down, κατεφάλλομαι, Hom.; κἄτἄβρώσκω, also in Hdt. c. acc. of the thing from which, Hom., Hdt.

To jump from, or *down from*, ἐκπηδάω, Soph., Hdt., Xen.

To jump in, or *into*, εἰσθρώσκω, c. acc. or c. εἰς and acc., Hom., Æsch.; ἐπευθρώσκω, c. dat. or c. ἐπί and acc., Æsch., Soph.

To jump over, διασεύομαι, only in 3d sing. διέσσυτο, c. gen., Hom.; διἀπηδάω, c. acc., Æsch., Ar., Xen., Dem.

To jump up, ᾽ἀνἄπηδάω, Hom., Ar., Hdt., Æschin.

To jump up at, προσάλλομαι, c. acc., Xen.

JUMP, A, ἅλμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; πήδημα, ἄτος, τό, Æsch. *Vid.* LEAP.

JUNCTION, σὔνεοχμός, ὁ, Hom.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; σὔναψις, εως, ἡ, Plat.; σὔναφή, ἡ, Ar.

JUNCTURE, καιρός, ὁ, Omn. Att.; ᾽ἀκμή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* CRISIS.

JUNE, Σκῑροφοριών, ῶνος, ὁ, also Σκιρρ. (began about the middle of June), Antipho.

JUNIOR. *Vid.* YOUNG.

JUNIPER (the tree), κέδρος, ἡ, Theoph.; ἄρκευθος, ἡ, Theoph.

The juniper-berry, κεδρίς, ἴδος, ἡ, Ar.; ἀρκευθίς, ἴδος, ἡ, Theoph.

[*The red juniper* (with pointed leaves), ὀξύκεδρος, ἡ, Theoph.]

JURISDICTION—*an action within the jurisdiction of the court*, δἴκη εἰσαγώγῑμος (ον), Lys., Dinarch., Dem.

To have jurisdiction, κῡριεύω—*let the presidents have jurisdiction to the extent of a fine of fifty drachmæ* (i. e., to impose a fine not exceeding fifty drachmæ), κυριευέτωσαν οἱ ἔφεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, Lex ap. Æschin.

JURISPRUDENCE, νόμος, ὁ, Omn.; [ἡ νομική (sc. ἐπιστήμη), no good auth.] *Vid.* LAW.

[*A jurist, jurisconsult*, νομικός, ὁ (trained in law), Alex., Plat.]

JUROR, A, δἰκαστής, οὔ, ὁ, Xen.

The juror's fee, τριώβολον, τό, Ar.

JURY, GRAND. The ᾽ἄνἄκρῑσις (poet. also ἄγκρῑσις) was an investigation preparatory to trial, in order to determine whether the action would lie, something like our examination before the grand jury (the parties before the grand jury ἀνακρίνονται—the grand jurors ἀνακρίνουσι τὴν δἴκην or τοὺς ἀντιδίκους—the cause ἀνακρίνεται πρός τινι—*before* any one), Antipho, Isæ., Dem.

JUST, αἴσῑμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; ᾽ἰθύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Theogn., Pind.; δἴκαιος, α, ον (also in Trag. sometimes ος, ον), Omn.; ἐπιεικής, ές, Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἰθὐδἴκης, ου, ὁ (only of persons), Hes.; ᾽ἄτρεκής, ές, Pind.; ἀρχεδἴκης, ὁ (only of persons), Pind.; δἴκαιόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ (epith. of a state), Pind.; ἔνδἴκος, ον, Pind., Trag., Plat.; ἔννομος, ον, Pind., Trag., Thuc., Xen., Æschin.; εὐθὐδἴκος, ον, Æsch.; ἴσος (ῐ Att., ῑ Hom., ῐ once in Hes., elsewhere ῐ), Soph., Plat.; ὀρθοδἴκης, ὁ, Pind.; ὀρθοδἴκαιος, ον, Æsch.; ὀρθός, ή, όν, Hdt., Plat.; νόμῑμος, η, ον, Xen., Antipho. *Vid.* SYN. 177.

Exceedingly just, ὑπέρδἴκος, ον, Pind., Soph.

Just in all things, πάνδἴκος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* JUSTICE.

It is just that I should be delivered from these evils, δἰκαιός εἰμι τῶνδ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph., so Hdt.

A just action, δἰκαίωμα, ἄτος, τό, Arist.; δἴκαιοπράγημα, ἄτος, τό, Arist.

Just, adv., σχεδόν τι, Soph., Plat.

Just (of time), ἀρμοῖ, Æsch. *Vid.* LATELY.

Only just, ὅσον ὅσον, Ar.; ὅσον . . . μόνον, divided by the verb, Thuc., Plat.

Just so (in answers), κομῖδῆ μὲν οὖν, Plat. *Vid.* NEARLY, EXACTLY.

JUSTICE, εὐδἰκία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; δἴκη, ἡ, Omn.; δἰκαιοσὔνη, ἡ, Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; τὸ ἐπιεικές, Soph.; ἐπιείκεια, ἡ, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; δἰκαιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; δἰκαιοπρᾶγία, ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 178.

Fond of justice, φῐλοδἴκαιος, ον, Arist.

The goddess Justice, Θέμις, ἡ, gen. (Hom.) Θέμιστος, acc. Θέμιστα, Att. Θέμῐδος, acc. Θέμιν, voc. Θέμι (often used in nom. simply for what is just, and, as if indecl., sometimes in Att. even with neut. article, τὸ Θέμις, τὸ μὴ Θέμις, etc.), Hom., Trag., Xen., Plat.; ᾽Ατρέκεια, ἡ, Pind.

A court of justice, δἰκαστήριον, τό, Ar., Hdt., Plat., Isoc.; τὸ δεῖγμα τῶν δικῶν, Ar.

To hold a court of justice, κἄθἵζω δἰκαστήριον, Ar. *Vid.* COURT.

JUSTIFIABLE, δἴκαιος, α, ον, and sometimes Trag. ος, ον, Omn. *Vid.* JUST.

JUSTIFIABLY, δἴκαίως, Soph., Thuc. *Vid.* JUSTLY.

JUSTIFICATION, δἴκαίωμα, ἄτος, τό, Thuc., Isoc.; δἴκαίωσις, εως, ἡ, Thuc., Lys. *Vid.* DEFENSE.

JUSTIFY, TO, δἰκάζω, in prose more usu. -ομαι, mid., c. perf. and pluperf. pass., Eur., Dem.; διαδικαιόω, Thuc.

JUSTLE, TO, *vid.* TO JOSTLE.

JUSTLY, ᾽ἰθύ, superl. ᾽ἰθύντἄτα, Hom.; δἴκαίως, compar. -ότερον, superl. -ότατα, Soph., Thuc., Andoc., Dem.; ἐνδἴκως, superl. -ώτατα, Æsch., Soph., Plat.; ᾽ἴκνεομένως, Hdt.; ἐν δίκῃ, σὺν δίκῃ, Pind., Æsch., Soph.; κατὰ δίκην, Eur.; μετὰ δίκης, Plat.

Very justly, ὕπερδἴκως, Æsch.

To think justly, δἰκαιόω, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.

To act justly, ὀρθόομαι, pass., Æsch.; δἴκαιοπρᾶγέω, Arist.

They act most justly if they are distrustful of their successes, δἰκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπρᾶγίαις, Thuc.

JUT OUT, TO, προέχω, often contr. προύχω, imperf. προεῖχον, fut. προέξω, no aor. 1, aor. 2 προέσχον, infin. προσχεῖν, etc., perf. προέσχηκα, προε. never contracted in the augmented tenses, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνέχω, Hdt., Dem.; ἐξᾶνέχω, c. gen. of that from which, Ap. Rh.; πρόκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. ἐν and dat., Xen. *Vid.* To PROJECT.

JUTTING OUT, προβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἔξοχος, ον, Pind.

Any thing jutting out, πρόβλημα, ἄτος, τό, c. gen. of that into which, Soph. *Vid.* PROJECTION.

JUVENILE, νεᾱνῐκός, ή, όν, and fem. νεᾱνίς, ἴδος, Eur., Ar., Plat., Lys., Dem.; νεοπρεπής, ές, Plat. *Vid.* YOUTHFUL.

K.

KEEL, δρύοχοι, οἱ (properly the props on which the keel is laid), Hom., Ar.; στεῖρα, ἡ, Hom., Ap. Rh.; τρόπις, ἴδος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ὅλκιον, τό, Soph.; τροπιδεῖον, τό, Plat.; στέρευμα, ἄτος, τό, Theoph.; ὁλκεῖον and ὁλκήιον, τό, Ap. Rh.

With good keel, εὐστείρη, only fem., Ap. Rh.; τετροπισμένος, η, ον, Hipp.

To lay the keel, τίθημι (aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην) δρυόχους, Ar.; καταβάλλομαι (no aor. 1 mid) τροπιδεῖον, Plat.

KEEN, δρῑμύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; ᾽Ηκτός, ή, όν, Æsch., Eur.; [(of perception), ὀξυήκοος, ον, Plat.]

Keen (of words, reproof, etc.), κερτόμιος, ον, Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes. *Vid.* SHARP.

[*Keen as a razor*, ξῠρήκης, ες, Xen.]

KEENLY, δρῑμύ, Plat.

KEENNESS, ὀξῠτης, ητος, ἡ, Plat., Dem.; δρῑμῠτης, ητος, ἡ, Plat.

KEEP, TO, φυλάσσω, Omn.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, also σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα, aor. 1 pass. ἐσχέθην, also aor. 2 poet. ἔσχεθον, Omn.; σώζω, perf. pass. σέσωσμαι (also in Hom. fut. σαώσω, aor. 1 ἐσάωσα, aor. 1 pass. ἐσαώθην, pres. part. nom. pl. masc. σώοντες, and poet. imperf. σώεσκον; Theogn. and Tyrt. have also 3d sing. and pl. pres. act. indic. σαοῖ, σαοῦσι), (esp. laws, etc.), Omn.; διασώζω, Hdt., Omn. Att. prose.

To keep, intrans. (as wine keeps, etc.), μένω, Polyb.; [παραμένω, Strab.] *Vid.* To LAST.

Which they crossed, with difficulty keeping their heads above water, ὃ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν, Thuc.

To keep from (as to keep a man from work), ἐξίλλω (or -είλλω), only pres. act., c. acc. pers., gen. rei, Dem.

[*To keep* or *hold in* (horses), ἀνέχω, Hom.] *Vid.* To CHECK.

To keep together, act., σὐνέχω, Omn.; κἄτέχω, Xen.

To keep together, intrans., συμμένω, Dem.

To keep (i. e., rear, etc., as to keep horses, etc.), τρέφω, fut. θρέψω, aor. 2 ἔτράφον, perf. τέτροφα, both in act. and pass. sense, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 pass. ἐθρέφθην, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.

To keep as a treaty, etc., τηρέω, Isoc., Dem.

To keep (an oath, promise, etc.), ἐμπεδόω (with and without ὅρκον), Eur., Xen., Plat.; ἐξεμπεδόω, Xen.

To keep off, to keep away, ἔργω (in Hom. usu. ἐέργω, in Att. εἴργω), fut. mid., sometimes in pass. sense, perf.

pass. and pluperf. ἔεργμαι, ἐέργμην, 3d pl. ἔρχαται, ἔρχατο (in Hom., not in Att.), aor. 2 εἴργᾰθον, Hom. Trag., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἀπέργω (in Hom. also ἀποέργω, and in aor. 2 ἀποέργᾰθον), c. gen. of the thing from which, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀπέχω, c. gen. rei, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἀμύνω, Hom.

To keep off (water, etc., but also weapons), στέγω, Pind., Æsch., Ar., Thuc.; ἀποστέγω, in general sense, Æsch.; so ᾽ἀποσοβέω, Ar.; [παροικοδομέω (by a wall or bank across), Dem.] *Vid.* To WARD OFF.

To keep off, intrans., διέχω, Theogn.

To keep out, κᾰτᾰκωλύω ἔξω, Xen.

To keep back, ἰρητύω (ῠ, but ῡ before σ, or before a long syll.), Hom., Soph., Eur.; ἀναστέλλω, Hipp., Thuc.; ἀπερητύω, Ap. Rh. *Vid.* To RESTRAIN.

To keep back at the same time, σῠνᾰνέργω, Arist.

To keep up with, ὁμαρτέω, c. dat., Hom.

To keep secret, στέγω, only act., Soph., Eur., Thuc., Plat.

[*To keep time*, ομοχρονέω, absol., also c. dat., Luc.]

[*To keep as a concubine*, παλλακεύομαι, mid., c. acc., Hdt.]

To keep (i. e., have) *one's mouth quiet*, etc., φρουρέω (εὔφημον στόμα, etc.), Eur.

To keep (i. e., continue) *doing*, etc., διατελέω, fut. -τελέσω, only act. in this sense, c. partic. in nom., or c. adj. part. ὤν being understood, Thuc., Xen., Plat.; διαγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. γεγένημαι and γέγονα, same construction as prec., Xen.; ἔχω, itself in part. c. verb (e. g., *you keep trifling*, φλυᾱρεῖς ἔχων), Plat., Ar.

One must keep, φῠλακτέον, not, however, used quite in this sense, Æsch., Eur., Xen., Plat.

One must keep together, σῠνεκτέον, Xen.

Able to keep, σωστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Calculated to keep together, σῠνεκτικός, ή, όν, Xen.

What will not keep (of fruit), δυσθησαύριστος, ον, Plat.

Taking care to keep, φῠλᾰκῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Keeping Mount Ida on the left, τὴν Ἴδην λαβὼν ἐς ἀριστερὰν χέρα, Hdt.; so λαβὼν ἐν δεξιᾷ, *on the right*, Thuc.

Keeping Rhœteum on the left, ἐν ἀριστερῇ ἀπέργων Ῥοίτειον, Hdt.

A place or *means for keeping secure*, τήρησις, εως, ή, Thuc.

The keeping (or *maintaining*) *of any animals*, τροφή, ή, Pind., Hdt.

To aid in keeping down, σῠγκᾰτέχω, Plat.

To be kept, φῠλακτέος, α, ον, Soph.

To be well kept (of horses, etc.), εὐωχέομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sense, Xen.

They kept up the battle, μάχην ἔχον, Hes.

He kept a Persian table, τράπεζαν Περσικὴν παρετίθετο, Thuc.

KEEPER, A, φῠλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ή, Pind., Eur. *Vid.* GUARD.

KERNEL, A, κόκκων, ωνος, ὁ (esp. of a pomegranate), Sol.; κόκκος, ὁ, Hdt.; πῡρήν, ῆνος, ὁ, Hdt., Theoph.

With large kernel, μεγᾰλοπύρηνος, ον, Theoph.

With small kernel, μῑκροπύρηνος, ον, Theoph.

With no kernel, ᾽ἀγῐγαρτος, ον, Theoph.

To pick out the kernel, κοκκίζω, Ar.

KESTREL, A, κερχνηΐς, ῐ̈δος, and contr. -νῆς, -νῆδος, ή, Ar.; κεγχρηΐς, ῐ̈δος, ή, Arist.

KETTLE, A, λέβης, ητος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; χαλκεῖον, τό, Hdt., Xen., Plat.

A kettle with three legs, τρῐπους, -ποδος, ὁ, Hom., Soph.

KEY, A, κλείς, κλειδός (also in Hom. usu. κληΐς, ῐ̈δος, ή), Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Andoc., Dem.; κλειδίον, τό, Ar.; βᾰλᾰνᾰγωγα, ή (lit. a hook with which to pull out the peg which fastened the door), Hdt.; κλάξ, ᾱκός, ή, Theoc.

The key of a musical instrument, κᾶνών, όνος, ὁ (of a flute), Anth.

A false key, πᾰρᾰκλείδιον, τό, Plat. (Com.)

Seeing that the place (Messene) *was the key of Sicily*, ορῶντες προσβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας, Thuc.

A keeper of the keys, κλειδοῦχος, ὁ, Æsch., Eur.

To be keeper of the keys, κλειδουχέω, Eur.

KIBE, A, χῖμετλον, τό, Ar.

KICK, A, or KICKING, λᾰκτισμα, ᾰτος, τό, Æsch.

KICK, TO, ποδὶ πλήσσω (fut. -ξω), Hom.; λακτίζω, -ῐσω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.

To kick against, ἀντῖλακτίζω, c. dat., Ar.

To kick away, διαλακτίζω, Theoc.

[*To kick one out of* (a place), ῥαθαπυγίζω τινὰ ἔκ τινος, Ar.]

To kick out, or *put out so as to kick*, ἐκλακτίζω (σκέλος), Ar.

[*To kick up sky high*, σκέλος οὐράνιον ῥίπτω or ἐκλακτίζω, Ar.]

KICKING, adj. (i. e., apt to kick), λακτιστής, οῦ, only masc., Xen.

KID, A, ἔρῐφος, ὁ καὶ ή, Hom., Theoc., Anth.

Of kid, ἐρῐφειος, ον, Xen., Pherecr.

KIDNAP, TO, [ἁναρπάζω (of slave dealers), Hom.]; ἀνδραποδίζομαι, also in pass., fut. mid. in both act. and pass. sense, Hdt., Xen.

KIDNAPPER, A, ἀνδρᾰποδιστής, οῦ, ὁ, Lys., Andoc.

KIDNAPPING, ἀνδρᾰπόδῐσις, εως, ή, Xen.; ἀνδρᾰποδισμός, ὁ, Plat.

KIDNEY, A, νεφρός, ὁ, usu. in pl., Ar., Plat.

Of the kidneys, νεφρίδιος, α, ον, Hipp.

Like a kidney, νεφροειδής, ές, Arist.; νεφρώδης, ες, Arist.

Disease in the kidneys, νεφρῖτις, ῐ̈δος, ή, Thuc.

[*Affected with disease in the kidneys*, νεφριτικός, ή, όν, Med.]

About the kidneys (parts of the body, fat, etc.), ἐπῐνεφρῐ́διος, ον, Hom.; [*the fat of the kidneys*, τὸ νεφρίδιον, Hipp.]

KILL, TO, φένω, only in aor. 2, act. ἔπεφνον, and 3d sing. and pl. perf. pass. πέφᾶται, πέφανται, and 2d and 3d sing. paulo-post fut. pass. πεφήσεαι, πεφήσεται, Hom.; καταφένω, only in aor. 2 act., Hom., Pind., Soph.; ἐναίρω, mostly of killing in battle (also ἐνν., h.), only pres., fut. and aor. 2 act., pres. and aor. 1 mid., Hom., Pind., Soph., Eur.; κᾰτεναίρω, only mid. in Hom., Hom., Soph.; ἐξεναίρω, Hes.; ἐναρίζω, fut. -ξω (but aor. 1 act. ἠνᾰρῐσα, Anth.), Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐξενᾰρίζω, Hom.; δᾴδω, fut. ᾱσω, often Ep. -ᾱσσω, perf. pass. δέδμημαι, pluperf. ἐδεδμήμην, aor. 1 ἐδμήθην and ἐδαμάσθην, aor. 2 ἐδᾰ́μην, Ep. subj. often δαμείω, and Ep. infin. δαμήμεναι, Hom., Æsch., Eur.; ἐξᾰνύω, fut. -ῠ́σω, Hom., Eur.; δαΐζω, fut. -ῐ́ξω, Hom., Eur., Ap. Rh.; αἰρέω, aor. 2 εἷλον, Hom.; καθαιρέω, Hom., Soph., Eur., Xen.; δηιόω, and contr. δηόω (Ap. Rh. has aor. 2 ἐδήιον), Hom., Ap. Rh.; ὀλέκω, only pres. and imperf. (the latter never has the augment), Hom., Æsch., Soph. (only in chor.); κεραΐζω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt.; κτείνω, fut. κτενῶ, but in Hom. always κτενέω, aor. 1 ἔκτεινα, aor. 2 ἔκτᾰνον, Ep. part. κτανεών, also aor. 2 3d sing. and pl. ἔκτα and ἔκταν (Hom. and Trag.), infin. κτᾰ́μεν and κτᾰ́μεναι (not Att.), part. κτᾰ́ς (also Att., chiefly found in the compound words), subj. 1st pl. κτεῶμεν, Hom., aor. mid. in pass. sense, infin. κτάσθαι, part. κτᾰ́μενος, Hom. and Att. (Hom. has also aor. 1 pass. ἐκτᾰ́θην in 3d pl. poet. ἐκτάθεν, and pres. subj. act. κτείνωμι), no perf., or very rare in the simple verb, but in the compounds ἀπέκτονα and κατέκτονα are found in the best prose writers, Omn.; κατακτείνω, also poet. (not Att.) κακτείνω, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ἀποκτείνω, Hom., Æsch., Hdt., Plat., Xen.; σφάζω, fut. -ξω (only of killing with a weapon), Omn.; ὀθλεομαι, mid., no pass. tense except perf., Hom., Hdt., Theoc., Ap. Rh.; ὀλλῡμι, also in Archil. ὀλλύω, poet. imperf. (not Att.) ὀλέεσκον, fut. ὀλέσω, Att. ὀλῶ, poet. (not Att.) ὀλέσσω (in aor. 1 σ never doubled except when the augment is omitted), no perf. act. or rare in the simple verb, but ἀπολώλεκα is found, no pass., but mid. in pass. sense in fut., aor. 2 ὠλόμην, and perf. ὄλωλα, Omn. poet.; ἀπόλλῡμι, Omn.; φθίνω, fut. φθίσω, aor. 1 ἔφθισα (ῑ Ep., ῐ Att.), no other act. tense in this sense except once ἔφθιον in Hom., in pass. ἐφθίμην, infin. φθίσθαι, part. φθίμενος, subj. φθίωμαι, opt. φθίμην (only indic. and part. in Att.), no other pass. tense, no mid., Hom., Pind., Trag.; πέρθω, no perf. act., aor. 2 ἔπρᾰθον, poet. infin. (not Att.) also πραθέειν, fut. mid. in pass. sense, Pind., Æsch., Soph.; σφάλλω, Pind.; καίνω, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰνον, and perf. κέκονα, no mid. or pass., Æsch., Soph., Xen.; κᾰτᾰκαίνω, Soph., Xen.; κᾰτενᾰρίζω, perf. pass. κατηνάρισμαι, aor. 1 -ίσθην, Æsch., Soph.; κείρω, aor. 1 ἔκερσα, and aor. Æol. 3d sing. κέρσειεν, perf. pass. κέκαρμαι, etc., fut. rare in any voice, Æsch., Soph.; φονεύω, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰφονεύω, Eur., Hdt.; κοιμίζω, Soph., Eur.; νοσφίζω, also νοσφ. βίου, c. acc. pers., Æsch., Soph.; ἀποσφάζω (only with weapons), Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; κατασφάζω, Trag., Hdt.; πράσσω (a very rare use, only once in imperf. act., aor. 2 never found), fut. πράξω, etc., Æsch.; ἐκπράσσω, Soph.; ᾽Ολλῡ́τω, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀνᾰλόω, also in pres. ἀνᾰλίσκω (the more usu. pres. form), Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀναιρέω, Æsch., Plat.; φθείρω, Trag.; πορθέω, Eur.; ᾽ἀπολωτίζω, Eur.; διαΐστόω, only act. Soph.; Ξερίζω, aor. 1 contr. also ἔθρῖσα, Æsch.; εὐνάζω, Soph.; κᾰτευνάζω, Soph., Eur.; κᾰτεργάζομαι, mid., augmented tenses in εἰργ., perf. pass. in both act. and pass. sense κατείργασμαι, aor. 1 only in pass. sense, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀποφθίνω, Soph.; καταστορέννῡμι, fut. -στορέσω, Att.

also -στορῶ and καταστρώννῡμι, fut. στρώσω (also pres. in Hom. καστόρνῡμι), perf. pass. from -στρώσω, etc., but aor. 1 pass. also -εστορέσθην, Eur., Hdt., Xen.; διεργάζομαι, Hdt.; ἐκκόπτω, Hdt.; ἀποκτίννῡμι, also ἀποκτιννύω, only pres., Xen., Plat., Lys.; διαφθείρω, Hdt.; διἄχράομαι, mid., c. acc. in this sense, Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; κἄτἄχράομαι, Hdt.; κἄτἄβάλλω (also in Hom. καββ.), no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt., Xen.; ἐκ ποδῶν ποιοῦμαι, Xen.; ῥαίω, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 302.

To kill one's self, ἀποσφάζομαι, mid., Xen.

To kill (an animal), κόπτω (not with a knife, but when the animal is knocked down), Hom., Xen.; βουθῠτέω, only act., Soph., Eur., Ar.; ἱερεύω (esp. as a victim), Hdt.

To kill again (the dead), ἐπεξεργάζομαι, Soph.; ἐπικτείνω, Soph.

To kill besides, προσἀπόλλῡμι, Hdt., Plat.; προσαποκτείνω, Xen.

To kill (a person) *over* (any thing), ἐπισφάζω, c. acc. pers., dat. rei, Eur., Xen.; ἐπἰκἄτασφάζω, Hdt.

To kill in retaliation, ἀντἄποκτείνω, Æsch., Eur., Hdt.; ἀντἀπόλλῡμι, Eur.

To kill with, together, etc., συγκἄτακτείνω, Soph., Eur.; συγκἄτεργάζομαι, Eur.; συμφονεύω, Eur.; συνδιαΐζω, Soph.; συσφάζω, Eur.; σύνἄπόλλῡμι, Hdt., Thuc.; συναποκτείνω, Antipho, Æschin.

To kill secretly (make away with), ἄφἀνίζω, Hdt., Thuc., Xen.

To kill by treachery, δολοφονέω, Eur.

To kill men, ἀνδροκτονέω, only act., Æsch.; βροτοκτονέω, only act., Æsch.; ἀνθρωποσφἄγέω, Eur.

To kill one another, ἀλληλοκτονέω, only act., Hipp.

I will first kill you, πάρος τοι δαίμονι δώσω, Hom.

For no man shall kill me contrary to fate, οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει, Hom.

And to kill myself, διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον, Eur.

Whom bloody Mars did not kill, ὃν . . . φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν (lit., did not receive as his guest), Soph.

KILLED, πτώσῐμος, ον, Æsch.; σφακτός, ή, όν, Eur.

To be killed, ἁλίσκομαι, esp. in aor. 2 ἑᾰλων, Ep. subj. ἁλώω, infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, Hom.; πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; κἄτἄπίπτω, poet. aor. 2 κάπεσον, Hom.; κοιμάομαι, pass., Soph.; διἄπράσσω, intrans., Trag. *Vid.* TO DIE, TO PERISH, TO FALL.

To be killed beforehand, προἀνᾰλίσκομαι, in aor. 1 pass. προαναλώθην, Thuc.

Or must I be killed by the sword? ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρῆξαί με χρεών; Eur.

And a few of their men were killed, καὶ ἄνδρες τέ τινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι, Thuc.

And the sharp spear quivering in his entrails killed him, ἐν δέ οἱ ἔγχος Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα, Hom.; so also *to kill*, λύω γούνατα, and *to be killed*, γυῖα λέλυνται, λέλυντο, λύντο, and λῦτο γούνατα, etc., all in Hom.

Whom Mars with the brazen shield killed, χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξε, Pind.

And he killed Ægisthus, Ἤκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς, Pind.

And time killed them, being throttled (lit., made them expire or breathe forth their lives from their vast limbs: of the serpents slain by the infant Hercules), Ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων, Pind.

He killed Iphigenia, διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα, Eur.

You, oh dear Pallas, who killed the dragon with stones, φίλα Παλλάς, ἃ (for ἥ) δράκοντος αἷμα λιθόβολον κἄτειργάσω (aor. 1 mid. 2d sing.), Eur.

They killed one another, μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν, Soph.

Who . . . killed their enemies, ὦ (dual nom.) τοῖσιν ἐχθροῖς . . . προυστήτην φόνου, Soph.

But iron slaughter killed him, φόνος δέ νιν σιδηρόφρων ξυνῆψε γᾷ (i. e., caused him to be buried), Eur.

Newly killed, πρόσφᾰτος, ον, Hom.; νεόκτονος, ον, Pind.; νεοσφἄγής, ές, Soph., Eur.; νεόκμητος, ον, Eur.

Killed by the hand, χειροδάϊκτος, ον, Soph.

Killed in battle, δαϊκτᾰμένος, η, ον, Hom.; ἀρηΐφᾰτος, ον, Hom.; ἀρείφᾰτος, ον, Eur.

Mutually killed, killed by one another, αὐτοδάϊκτος, ον, in pl., Æsch.

Killed by one's own hand (suicidally), αὐτόχειρ (epith. of death or slaughter so caused, and once of the person so killed), Soph., Eur.; αὐτοσφἄγής, ές, Eur.

Spoils of those who are killed, βροτόφθορα σκῦλα (τά), Ar.

Blood of one who is killed, ἀνδρόφθορον αἷμα, Soph.

KILLER, A, φονεύς, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Antipho; ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Alcman; fem. ὀλέτειρα, h.; σφἄγεύς, έως, ὁ (also of the weapon which kills), Soph., Eur., Xen., Dem.; δαϊκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; αὐτόχειρ, ειρος, Soph., Dem.

A killer of men, ἀνδροφόντης, ου, ὁ, Æsch.; λᾱοδᾰμας, αντος, ὁ, Æsch.

KILLING, or *killing men*, adj., ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, only masc., Hom.; ἀνδροφόνος, ον (also killing her husband), Hom., Pind., Eur.; βροτόλοιγος, ον, Hom., Æsch.; δᾰμᾰσίμβροτος, ον, Simon., Pind.; ἀνδροφθόρος, ον, Pind.: ἀνδροδᾰμας, αντος, ὁ καὶ ἡ (also of killing her husband), Pind.; ἐνἀρίμβροτος, ον, Pind.; ἀνδροκτόνος, ον, Soph., Eur., Hdt.; ἀνδροθυνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροδάϊκτος, ον, Æsch.; ἀνθρωποκτόνος, ον, Eur.; βροτοφθόρος, ον, Æsch.; βροτοκτόνος, ον, Eur.; ἐνἄροκτάντας, ου, only masc., Æsch.

Killing double or *two*, δἴκρᾱτής, ές, Soph.

Killing in requital, ἀντικτόνος, ον, Æsch.

Killing by treachery, δολοφόνος, ον, Æsch.

Killing many, πολυκτόνος, ον, Æsch., Eur.; πολὔκμανής, ές, c. gen. of what is killed, Æsch.

KILLING, A, subst., διαφθορά, ή, Soph. *Vid.* SLAUGHTER.

[KILN—*a brick-kiln*, πλινθεῖον, τό, Lys., Ar.]

KIN, KINDRED, subst. (both the relationship and the persons related), συγγένεια, ή, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.

Nearness of kindred, ἀγχιστεία, ή, Ar., Plat., Isoc., Dem., Isæ. *Vid.* RELATIONSHIP.

[*Near of kin*, ἀγχίσπορος, ον, c. gen. to whom, Æsch., Plat.]

A next of kin, ἀγχιστεύς, ὁ, Hdt.; ὁ ἄγχιστα, and ὁ ἄγχιστα προσήκων (-ουσα, gen. -οντος, -ούσης, etc.), Hdt.

To be next of kin, ἀγχιστεύω, c. dat. of him to whom, only act., Isæ.

Jupiter who presides over kindred, σύναιμος Ζεύς, Soph., Eur.

KIND, KINDLY, ἄκᾰκήτης, ου, only masc., poet. nom. ἄκᾰκητᾰ, Hom.; ἄγανός, ή, όν, Hom.; εὐθῠμος, ον, Hom.; ἵλᾱος, ον, also sometimes in Att. ἵλεως, ων, Hom., Pind., Soph.; ἐνηής, ές, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἤπιος, α, ον, and in Att. ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Plat.; πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom., Pind., Trag.; also fem. πρόφρασσα, Hom.; μειλίχιος, α, ον, Hom., Hes., Pind.; μείλῐχος, ον, Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; προσηνής, ές, Pind., Thuc.; ἄκᾰκης, ου, only masc., Æsch.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; φῐλόφρων, ον, Pind., Æsch., Eur., Xen.; εὔκολος, ον, Ar.; ἄκᾰκήσιος, ον, Call. *Vid.* SYN. 151.

KIND, subst., ἰδέα, ή, Eur., Ar., Hdt., Thuc. *Vid.* SORT.

Land where the rent is paid in kind, ἐπίμορτος γῆ, Sol.

KINDLE, TO, αὔω, only pres. act., Hom.; δαίω, only pres. and imperf. act., pass. also c. aor. 2 mid. subj. 3d sing. δᾰήται, Hom., 2d perf. in pass. sense, and pluperf. δέδηα, ἐδεδήειν (not Att.), also perf. pass. δέδαυμαι (only once in Simon.), Hom., Simon., Æsch., Soph.; ἐνδαίω, Pind.; ἄνᾰκαίω, fut. -καύσω, perf. rare, aor. 2 pass. -εκάην, Hom., Hdt.; ἐπικαίω, h.; ἅπτω, and in pass., esp. in perf. pass., mid. not used in this sense, except fut. mid. once in pass. sense (and in comp. Lys. has ἐνάψασθαι), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐνάπτω, Ar.; αἴθω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Trag., Hdt., Xen., Ap. Rh.; ἀναίθω, Eur.; ἄναιθύσσω, only pres. act., Soph., Eur.; ἀνᾰφλέγω, only pres. and imperf. act., Eur.; πυρσεύω, only pres. and imperf. act., Eur.; ἐξεγείρω, perf. pass. -εγήγερμαι, Ar.; ἐναύω, Hdt., Xen., Dinarch. *Vid.* SYN. 273.

To be kindled, ἐφάπτομαι, pass., Eur. *Vid.* TO BURN.

Easily kindled, εὔφλεκτος, ον, Xen.

Kindling a fire, εὔπρηστος, ον (of bellows), Hom.

KINDLER, A, *wood* (or other material) *for kindling*, πῑερῖα, poet. (not Att.) πῠρῆῖα, τά, h., Soph., Plat.; ζώπῠρον, τό, Plat.

[*A kindling*, πύρωσις, εως, ή, Theoph.; *light wood for kindling*, ὕλη πρὸς πύρωσιν, Id.]

KINDLINESS, φῐλοφροσῠνη, ή, Hom., Xen., Plat.; [ἀγἄνοφροσῠνη, ή, Hom.]

KINDLY (adj.), *vid.* KIND.

KINDLY, ἐνδῡκέως, Hom., Pind.; προφρονέως, Hom.; προφρόνως, Pind., Æsch.; πρευμενῶς, Æsch.; ἠπίως, Soph., Dem.; φιλοφρόνως, Hdt., Xen., Plat.; [ἀγανῶς, Anacr.; χαριέντως, Isoc.]

To treat kindly in return, ἀντῐχᾰρίζομαι, Hdt., Xen.

[*To be kindly disposed toward*, προσφιλῶς ἔχω, c. dat., Xen.]

KINDNESS, ἐνήεια, ή, Hom.; πρευμένεια, ή, Eur.; χρηστότης, ητος, ή, Isæ. *Vid.* SERVICE.

A kindness, χάρις, ῐτος, acc. ιν, ἡ, Omn.; *kindnesses*, τὰ εὖ πεπουθότα, Æschin.

A previous kindness, προϋπαρχή, ἡ, Arist.

To be kind, behave kindly, do a kindness to, receive kindly, ᾽ἀγᾰπάζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἀμφᾰγᾰπάζω, Hom.; χᾰρίζομαι, mid., fut. -ἰσομαι, Att. -ιοῦμαι, perf. pass. κεχᾰρισμαι in both act. and pass. sense of the kindness done, c. dat. pers. toward whom, sometimes c. acc. of the kindness done, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; φιλοφρονέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. dat. or c. acc., Hdt., Xen.; [ἀνδάνω, fut. ἀδήσω, etc., c. dat., Hdt.]

To do a previous kindness, προϋπᾰρχω, no perf. act., no mid. or pass., Isoc.

[*Disposed to return a kindness*, ἀντευεργετικός, ἡ, όν, Arist.]

[*To return a kindness*, ἀνθυπουργέω, Hdt.; c. χάριν et dat., Soph.]

KINDRED, adj., ἔμφῡλος, ον, Hom., Soph., Æsch., Hdt.; ἐμφύλιος, ον (esp. of wars, etc.), Pind., Æsch., Soph., Theoc.; συγγενής, ές, Omn. post Hom.; ὁμαίμιος, ον, Pind.; ὅμαιμος, ον, Æsch., Hdt.; ὁμαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph., Hdt.; κοινός, ἡ, όν, Pind., Soph.; κοινότοκος, ον, Soph.; αὐτογενής, ές, Æsch.; γενέθλιος, ον, Eur.; ἐγγενής, ές, Soph., Eur.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὁμογενής, ές, Soph., Eur.; ὁμόπτερος, ον, Æsch., Eur.; σύγγονος, ον, Pind., Æsch., Eur.; ὁμόσπορος, ον, Æsch.; σύναιμος, ον, Soph.; προσκηδής, ές, Hdt.; σύμφῡλος, ον, c. dat., Plat. *Vid.* SYN. 339.

In a kindred manner or *spirit*, ἐγγενῶς, Soph.

KINE, κτῆνος, τό, more usu. pl., h., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* CATTLE.

KING, Α, κρείων and κρέων, οντος, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ἄναξ, ἄνακτος, voc. ἄνα (only used in addressing gods, *never to men*) (Damm says ἄναξ is Θεία λέξις, a title especially belonging to the gods; Isoc., the only Att. prose writer who has it, uses it for the son of a king), Omn. poet., Isoc.; μέδων, οντος, ὁ, Hom.; κοίρᾰνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; βᾰσῐλεύς, έως, ὁ, Omn.; μόναρχος, ὁ, Theogn., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc.; πάλμυς, υος, ὁ, Hippon.; τύραννος, esp. of an absolute monarch, and esp. in Att. of those who obtained the kingdom in some irregular way, not by inheritance, Omn. post Hom.; σκοπός, ὁ, Pind.; ᾽ἄνάκτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Æsch., Soph.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch.; βᾶλήν, ὁ, only in nom., Æsch.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Soph.; αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Arist.; ἐσσήν, ῆνος, ὁ, Call. *Vid.* SYN. 117.

King (only applied to gods), μεδέων, οντος, ὁ, as protecting places, c. gen., sometimes c. dat., even in such expressions as ᾽Ιδηθεν μεδέων, *king of Ida*, Hom., h., Pind.

Oh king, ὦ βᾶ (said to be for βασιλεῦ), Æsch.

King of kings, ᾽ὑπᾰτος κρειόντων, Hom.; [*King of kings and Lord of lords*, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων, N. T.]

To be a king, ἀνάσσω, fut. -ξω, often c. gen. or c. dat. of the kingdom or people over whom, Hom., Pind., Trag.; βᾰσῐλεύω, often c. gen. or c. dat., Omn.; ἐμβᾰσῐλεύω, Hom., Hes., Theoc.; τῠραννέω and τυραννεύω, Sol., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; [μοναρχέω, Pind., Hdt., Plat.]; σκηπτροφορέω, only act., Mel. *Vid.* To REIGN, To RULE.

[*Without a king*, ἀβασίλευτος, ον, Thuc., Xen.]

Acting in place of the king, *vid.* VICEROY.

KINGDOM, Α, μοναρχία, ἡ, Trag., Xen., Plat., Isoc.; τῠραννίς, ῖδος, ἡ (esp. of a power not constitutional—used only of the power, not of the country where the power is exercised), Omn. post Hom.; ᾽ἀναξία, ἡ, Æsch.; βασιλεία, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* SYN. 101.

KINGFISHER, Α, κηρύλος, ὁ, Alcman, Arist.; ἀλκυών, όνος, ἡ, Arist.; ἀλκυονίς, ῖδος, ἡ, Ap. Rh.

KINGLY (of, or belonging to, or suitable to a king), βᾰσίλειος, α, ον, also poet. (not Att.) βᾰσῐλήῐος, and in Att. sometimes ος, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; fem. βασιληΐς, ῖδος, Hom., Hes., Eur.; βᾰσῐλίς, ῖδος, Eur.; βᾰσῐλῐκός, ή, όν, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; τῦραννος, ον, Trag., Thuc.; τῠραννῐκός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem.; μόναρχος, ον, Pind.; μοναρχῐκός, ή, όν, Plat.

More kingly, most kingly, βᾰσῐλεύτερος, βᾰσῐλεύτατος, Hom.

KINSMAN, KINSWOMAN, Α, γνωτός, γνωτή (probably, however, used only of brothers and sisters), Hom.; [ἀγχίσπορος, ὁ, ἡ, Æsch., Plat.]

KINSMEN, KINSFOLK, ἐμφύλιοι, οἱ, Plat. *Vid.* RELATION.

[*Kinsmen only in name*, ὀνόματι μόνον προσήκοντες, Plat.]

Murdering one's kinsmen, αὐτοδάϊκτος, ον, Æsch.; αὐτοκτόνος, ον, Eur.; so αὐτόχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, used also of the murder, αὐτόχειρ φόνος, αὐτόχειρ μίασμα, etc., and of the victim, e. g., the messenger brings word, "Hæmon is dead and he is fallen;" αὐτόχειρ; the chorus asks, "By his own hand, or by his father's?" Soph., Eur.

KISS, ΤΟ, κύνέω, fut. κύσω, aor. 1 ἔκῠσα, and poet. σσ, also κυνήσομαι, Eur., no mid. except that fut., no pass., Hom., Eur., Ar., Arist., Theoc.; φῐλέω (Hom. has also pres. infin. φῐλήμεναι, imperf. φίλέεσκον, and Sapph. 1st sing. pres. φίλημι, 2d sing. φίλησθα; Hom. has also aor. 1 mid. ἐφῐλάμην, used in pass. sense by Ap. Rh.), fut. mid. sometimes in pass. sense, Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat.; κᾰτᾰφῐλέω, Xen.

I did not kiss my sister, οὐ κασιγνήτη στόμα συνῆψα, Eur.

[*To kiss the hand to* one (as mark of obeisance), προσκυνέω, absol. et c. acc., Hdt.] *Vid.* OBEISANCE.

To kiss with a loud smack, ποππυλιάζω, Theoc.

I have not learned to kiss roughly, but to press the lips civilly, οὐ μεμάθηκα ᾽Αγροίκως φιλέειν, ἀλλ᾽ ἀστυκὰ χείλεα ϑλίβειν, Theoc.

KISS, Α, φῐλημα, ᾰτος, τό, Trag., Xen., Omn.

KISSING—*a game at kissing*, κύνητίνδα παιδιά, ἡ, Crates.

Kissing him, ἀμφῐπίπτων στόμᾰσιν (ἀμφιπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα), Soph.

And kissing your father, καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰών, Eur.

Fond of kissing, φῐλητῐκός, ή, όν, Arist.

KITCHEN, Α, ᾽ἰπνός, ὁ, Ar.; ὀπτάνιον, τό, Ar.

KITE, Α, τρίορχος, ὁ, Simon., Ar.; τριόρχης, ου, ὁ, Ar.; ἰκτῖνος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat.

KNAPSACK, Α, δορός, ὁ, Hom.; πήρα, ἡ, Hom., Ar.; κώρῡκος, ὁ, Hom., Antiph.; κῐβῖσις, εως, ἡ, Hes.; ϑύλᾰκος, ὁ, Ar., Hdt., Plat.; πηρίδιον, τό, Ar.; γῦλιος, ὁ, Ar.; κωρῡκίς, ῖδος, ἡ, Ar., Epich.

A knapsack of sheepskin, ὦα, ἡ, Hermipp.

KNAVE, Α, κόβᾶλος, ὁ, Ar.; μάσθλης, ητος, ὁ, Ar.; τρῖβων, ωνος, ὁ, Ar.; μαστῑγίας, ου, ὁ, Soph., Ar., Plat. *Vid.* ROGUE.

To be a knave, κᾰκοποιέω, Ar.; πονηρεύομαι, mid., Arist.

KNAVERY, κόβᾶλα, τά, Ar.; κοβᾰλίκευμα, ᾰτος, τό, Ar.; κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.; [πανουργία, ἡ, Trag., Ar., Lys., Plat.; πονηρία, ἡ, Æsch., Lys., Plat.]

KNAVISH, κᾰπηλος, ον, Æsch.; γλοιός, ά, όν, Ar.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰπηλῐκός, ή, όν, Anth.; [πανοῦργος, ον, Trag., Ar.; πονηρός, ά, όν, Trag. and Att. prose.]

A knavish trick, πονήρευμα, ᾰτος, τό, Dem.; πονηρίαι, αἱ, Dem.; [πανούργημα, ατος, τό, Soph.; πανουργίαι, αἱ, Soph., Ar.]

KNAVISHLY, κᾰπηλῐκῶς, Ar.

[*To deal knavishly*, πονηρεύομαι, Arist.]

KNEAD, TO, μάσσω, fut. -ξω, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀνᾰμάσσω, Ar.; διᾰμάσσω, Ar.; φῦράω, Hdt., Thuc., Plat.; φύρω, Thuc., Xen.

To knead beforehand, προφῦράομαι, mid. and pass., Ar.

[*Kneaded*, μακτός, ή, όν, Antyll.; *dough ready kneaded*, σῖτος μεμαγμένος, Thuc.]

Well kneaded, τρισκοπᾰνιστος, ον, h.

Well kneaded previously, προφῦρητός, ή, όν, Hipp.

[*A kneading*, φύρᾶσις, εως, ἡ, Aretæ.]

KNEADING-TROUGH, Α, μάκτρα, ἡ, Ar.; κάρδοπος, ἡ, Ar., Plat.; ὄλμος, ὁ, Ar.: [μαγίς, ίδος, ἡ, Cratin.]

KNEE, Α, γόνυ, τό, gen. γόνᾰτος, γούνατος, and γουνός, etc. (only γόνᾰτος in prose), Omn.; ἐπῖγουνίς, ῖδος, ἡ, Ap. Rh.

The hinder part or *hollow of the knee*, κώληψ, ηπος, ἡ, Hom.; ᾽ἰγνύη, ἡ, Hom.; ἴγνυς, υος, ἡ, acc. ἴγνυν and ἴγνυα, h., Theoc.

On the knee, adj. (as a child), ἐπιγουνῐδιος, ον, Pind.

On the knee, adv. (kneeling, falling, etc.), πρόχνυ, Hom.; γνύξ, Hom.; ὀκλάδόν, Ap. Rh.; ὀκλάξ, Ap. Rh.

KNEE-PAN, THE, μῦλη, ἡ, Hipp., Arist.

KNEEL, TO, ὀκλάζω, fut. -άσω, Mosch.; [γουνπετέω, N. T.]

KNEELING, γουνῦπετής, ές, Eur.; γόνατα (τά) τιθείς, εἴσα, N. T.

Kneeling on the ground (of Polyxena), καθεῖσα (aor. 2 part. nom. sing. fem. of καθίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 -ῆκα) πρὸς γαῖαν γόνυ, Eur.; γόνυ γαίᾳ τίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, pass. -ετέθην), Eur.

In kneeling posture, *vid.* ON THE KNEE.

KNOCK-KNEED, γονῦκροτος, ον, Anac., Arist.

KNIFE, Α, μάχαιρα, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Plat., Dem.; κοπίς, ῖδος, ἡ,

Eur., Ar.; σϊδήριον, τό, Hdt.; [dim., μαχαίριον, τό, Xen.]

A knife for sacrifice, σφάγεύς, ὁ, Eur.; σφάγϊς, ἴδος, ἡ, Eur.

A shoemaker's knife, τομεύς, ὁ, Plat.

[*A knife for paring the nails*, ὀνυχιστήριον, τό, Posidipp.]

[*Without a knife*, ἀμάχαιρος, ον, Pherecr.]

KNIGHT, A, ἱππεύς, έως, ὁ, Omn.; ἱππότης, ου, ὁ, often in Hom. ἵπ-ότᾰ, often as adj. with ἀνήρ, λαός, etc., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* HORSEMAN.

The body of knights, τὸ ἱππϊκόν, Hdt., Xen.; ἱππάς, ᾰδος, ἡ, Isæ.

All the knights, πᾶσα ἵππων ἄμβασις (poet. for ἀνάβᾰσις, εως, ἡ), Soph.

Belonging to a knight, ἱππϊκός, ή, όν, Xen.

Like a most accomplished knight, ἱππικώτατα, Xen.

To be a knight, ἱππεύω, Eur., Hdt., Xen., Lys.; εἰς ἱππάδα τελέω (with reference to the Athenian rank of ἱππεύς), Isæ.

KNIT, TO, κρέκω, only pres. and imperf. act., Eur. *Vid.* TO WEAVE.

To knit the brows, τὰς ὀφρῦς ἀνασπάω (fut. -σπάσω), Dem.; τὰς ὀφρῦς σϋνάγω (aor. 2 -ήγαγον), Soph.

KNOB, A, τύλος, ὁ, Xen.

With hard knobs, τϋλωτός, ή, όν, Hdt.; τετϋλωμένος, η, ον, Hdt.

KNOCK, TO (at doors), ἄρασσω, fut. -ξω, Anac., Eur., Ar.; κόπτω, Ar., Xen.; κρούω, perf. pass. κέκρουσμαι, Ar., Plat., Xen.; πατάσσω, fut. -ξω, Ar.; Συροκοπέω, only act. (esp. in a drunken or riotous manner), Ar., Antiph.

[*To knock on the door* (on the inside when one is coming out), ψοφέω τὰς Σύρας, Heliod.]

[*To knock* (intrans.), πατάσσω, as "*my* (seated) *heart knocks at my ribs*" (Shaks.), κραδίη στέρνοισι πατάσσει, Hom.]

To knock out, ἐκκόπτω (a person's eye), Ar., Dem.; ἐξαράσσω (the obstinacy out of a person, etc.), c. acc. rei, gen. pers., Ar.

[*To knock out in return*, ἀντεκκόπτω, Dem.]

To knock down, ῥάσσω, Dem.

To be knocked about (as a man in a storm, an army, etc.), σποδέομαι, Æsch., Eur.

Knocking down (as a blow or a weapon), προπρηνής, ές, Hom.

KNOCKER, A, ῥόπτρον, τό, Eur., Lys.

We gladly put our hands to the knocker, ῥόπτρων χέρας ἡδέως ἐκκρημάμεσθα, Eur.

KNOCK-KNEED, βλαισός, ή, όν, Hipp., Arist. *Vid.* KNEE.

[KNOLL, A, μαστός, ὁ, Pind., Xen.]

KNOT, A, ἄμμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; κάθαμμα (metaph. λόγου), τό, Eur.; σϋναμμα, τό, Arist.; στραγγάλίς, ἴδος, ἡ, Strattis, Pherecr.

A knot (in a piece of wood, etc.), σπεῖρα, ἡ, Theoph.; συστροφή, ἡ, Theoph.

A knot (of men, etc.), σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen.

Knot (in the hands, etc.), τύλος, ὁ, Xen.

KNOT, TO, ἅπτω, only act. in this sense, Eur. *Vid.* TO TIE.

KNOTTY (of roots of trees), σϋνεστραμμένος, η, ον, Theoph.; [(of imperfect shoots), ὀζώδης, ες, Theoph.]

Knotty—with thirty knots, τριακονθάμμᾰτος, ον (of a rope, etc.), Xen.

Without knots, ἄνάμμᾰτος, ον, Xen.

KNOW, TO, ἐπίσταμαι, 2d sing. ἐπίστᾶσαι and ἐπίστᾳ, fut. ἐπιστήσομαι, aor. 1 pass. ἠπιστήθην, in act. sense (both forms in Att.), c. acc., sometimes c. περί and gen., often c. part., Omn.; μανθάνω, esp. in past tenses, aor. 2 ἔμᾰθον, perf. μεμάθηκα, Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔγνων, perf. ἔγνωκα, perf. pass. ἔγνωσμαι, etc., Omn.; ἀνᾰγιγνώσκω, Hom.; δάομαι, not found in pres., but in fut. δαήσομαι, perf. δεδάηκα and δέδαα, also δεδάημαι, aor. 2 pass. in act. sens. ἐδάην, subj. δαῶ (in Hom. also δαείω), infin. δαῆναι (in Hom. also δαήμεναι), Hom., Pind., Trag.; οἶδα, perf., pluperf. ᾔδειν, Att. ᾐδη (in Hom. also ᾐείδειν, in imperf. sense), 2d sing. οἶσθα (in Hom. also οἶδας, in Att. Com. οἴσθας), 1st pl. οἴδαμεν, also ἴσμεν (in Hom. usu. ἴδμεν), 2d pl. οἴδατε, ἴστε, 3d pl. οἴδᾶσι, imper. ἴσθι, opt. εἰδείην, subj. εἰδῶ (Hom. also ἰδέω), infin. εἰδέναι (in Hom. also ἴδμεν and ἴδμεναι), part. εἰδώς, εἰδυῖα, etc. (fem. in Hom. in dat. pl. sometimes ἰδυίησι), 3d pl. pluperf. also ᾔσαν, Eur., ἴσαν, Hom., fut. εἴσομαι (also εἰδήσω, Hom.), no other tenses, c. acc., sometimes c. gen., esp. in perf. part. when it means skilful in, Omn.; ἵσημι (but also ῑ Theoc. only in pres. act.), pl. ἴσᾰμεν, contr. (as always in Att.) ἶσμεν (see preced. word), ἴστᾰτε, contr. (more usu.) ἴστε, 3d pl. ἴσᾶσι, part. ἴσας, Hom., Pind., Eur., Omn. Att. prose, Theoc.; κᾰτοίδα, Trag., Xen.; σύνοιδα, Æsch., Xen., Plat.; δίοιδα, Soph., Eur., Plat., Ap. Rh.; ἔξοιδα, Soph., Eur.; πυνθάνομαι, mid., fut. πεύσομαι, sometimes also in Att. πευσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην, c. perf. pass. in act. sense πέπυσμαι, 2d sing. πέπῠσαι, also Ep. πέπυσσαι, and pluperf. ἐπεπύσμην, also in poet. pres. often πεύθομαι, esp. of knowing by asking, by hearing news, etc.), c. acc. or c. gen., Omn.; κουνέω, only pres. act., Æsch.; ἱστορέω (prop. to know by inquiry), Trag., Hdt.; σϋνίημι (ῑη Att., though Ar. has ἴη, ἶη elsewhere), aor. 1 -ἧκα, poet. (not Att.) -έηκα, Theogn. has pres. infin. συνιεῖν, and Hes. συνῑέμεν, and Pind. aor. 2 infin. συνέμεν, Eur., Hdt., Xen.; ἐξεπίσταμαι, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἐκμανθάνω, esp. in the past tenses, Trag., Hdt., Plat.; σϋνῐ́στημι, Eur., Plat., Isoc.; διαγιγνώσκω, Soph.; γνωρίζω (chiefly in the sense of recognizing persons), Soph., Eur., Dem.; κᾰτᾰμανθάνω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐκδάομαι, only in aor. 2 ἐξεδάην, Ap. Rh.

[*To know again*, ἀναγιγνώσκω, Hom.]

To know beforehand, προδάομαι, only in aor. 2 προδάην, Hom., Ap. Rh.; προγιγνώσκω, h., Eur., Thuc.; προαισθάνομαι, fut. -αισθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ησθόμην, Thuc.; προδιᾰγιγνώσκω, Thuc.; προεπίσταμαι, Xen., Plat.; προέχω, imperf. -εἶχον, fut. -ἕξω, aor. 2 -ἔσχον, perf. -ἔσχηκα (a very rare use), Hdt.; πρόοιδα, Arist.; προγνωρίζω, Arist.

To know exactly, διᾰκρῑβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.

To know exactly beforehand, προεξεπίσταμαι, contr. προυξ., Æsch.

To know too late, μεταγιγνώσκω, Æsch.

To know besides, πρόσοιδα, Plat.; προσεπίσταμαι, Plat.

To know above or *better than all men*, περίοιδα, Hom.

To know as well as another, συνεπίσταμαι, Plat.

I know your disposition, ἀνεμετρησάμην τὰς σὰς φρένας, Eur.

You scarcely know me, δυσμαθεῖς ἐμέ, Æsch.

Of all the men whom I have ever known, τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπῑκόμην (Ion. for ἀφικόμην, aor. 2 from ἀφικνέομαι), Hdt.

Ye surpassing the people in knowledge, ὑμεῖς περιφρονοῦντες ἱστορίᾳ τὸν δῆμον, Æschin.

To be known, διαείδομαι, mid., fut. 1 διαεῖσομαι in pass. sense, Hom.

To be publicly known, δημοσιόομαι, pass., Plat.

Your name is widely known among all men, πολὺ τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας, Soph.

I know the arguments are conceited, τοῖς λόγοις σύνοιδα οὐσιν ἀλαζόσιν, Plat.

To make known, μηνύω (ῠ except when before a long syll.), h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; φραδάζω, fut. -ᾰσω, aor. 1 poet. ἐφρᾰ́δασσα, Pind.; δηλόω, Æsch., Soph., Thuc.; γνωρίζω, Æsch., Ar. *Vid.* To REVEAL.

Not to know, to do any thing without knowing it, λήθω and λανθάνω (the most usu. form of pres. in prose, though λήθω also is found in Xen.), esp. in aor. 2 ἔλᾰθον, and perf. λέληθα, c. part. (sometimes, but not so frequently, λανθάνω is put in the part. and the other verb in the tense intended), Omn.; [ἀγνοέω, Hdt.; ἀμφιγνοίω, imperf. with double augm. ἠμφεγνόουν, Plat.; *they knew not what they were about*, ἠμφεγνόουν ὅ τι ἐποίουν, Xen.]

One must know, ἰστέον, Plat.; γνωστέον, Plat.; γνωριστέον, Arist.

I do not know how to (do some sinful thing), ἔφυν ἀμήχανος, Soph.

KNOWING, φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (esp. knowing a person), Hom., Orac. ap. Hdt.; ἵστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sine cas. or c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, sine cas. or c. gen., or c. infin., Hom., Hes., Pind., Trag.

Knowing rightly, ὀρθοδαής, ές, c. infin. how to do any thing, Æsch.

Knowing too well, ὑπερίστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Capable of knowing, γνωριστῐκός, ή, όν, Plat.; γνωστῐκός, ή, όν, Plat.

[*Not knowing how to*, ἀνεπιστήμων, ον, c. infin., Xen.]

Knowingly, εἰδότως, Æschin.

KNOWLEDGE, φρόνις, εως, ἡ, Hom.; ἐπιστήμη, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σοφία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; ἱστορία, ἡ (esp. of the knowledge gained by inquiry), Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; μᾰ́θησις, εως, ἡ, Eur., Plat.; γνῶσις, εως, ἡ, Plat., Æschin.; γνώρῐσις, εως, ἡ, Plat.; δαημοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Means of knowledge or *of knowing*, διάγνωσις, εως, ἡ, Eur.

A knowledge or *knowing beforehand*, προδιάγνωσις, εως, ἡ, Hipp.

A knowledge of any unfavorable circumstances, κᾰτάγνωσις, εως, ἡ, as, *By reason of his knowledge of their weakness*, διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας, Thuc.

Without the knowledge of, ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, c. dat. pers. without whose knowledge one acts, Eur.

Without the knowledge of, adv., λᾰθρα (ᾰ h., ᾱ Trag.), Ep. λάθρη, Hom.. h., Soph., Eur., Hdt., Xen.; νόσφι or νόσφιν, c. gen., h.

KNOWN, γνωτός or γνωστός, ή, όν,

Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; *φᾰνερός, ά, όν* (esp. of a person being known to have done so and so), Eur., Hdt., Plat., Antipho.

Well known, πολύγνωτος, *ον*, Pind.; γνώριμος, *η, ον*, more usu. *ος, ον*, Plat., Dem.; [(by report), πολυθρύλητος, *ον*, Plat.; (of a place), ἀναμφισβήτητος, *ον*, Xen.]

[*To make known*, μηνύω, fut. -ύσω, not Att.), act. and mid., no pass., Omn.; *μογέω*, only act., Hom., Hes., Theogn.; μοχθέω, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ποιπνύω, esp. of laboring in haste (ῠ before a short syll., ῡ before a long one), only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; ἐποίχομαι, mid., only pres. and imperf. (lit., to go about one's labor), sine cas. or c. acc. of the labor, Hom.; μοχθίζω, only act., Theogn., Pind., Ap. Rh.; διᾰπονέω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; πῐτῠλεύω, only act., Ar.; κατεργάζομαι, Hdt.; διᾰτείνομαι, mid. and pass. in act. sense, Xen., Plat., Dem., Theoc.; πραγμᾰτεύομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, sometimes also in pass. sense, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐπεντείνω, only act., sine cas., Ar. *Vid.* Syn. 361.

Pind., Soph., Eur., Hdt.] *Vid.* To DISCLOSE.

Universally made known, βεβωμένος, *η, ον*, Hdt.

Easy to be known, εὔγνωστος, *ον*, Soph., Eur., Xen., Æschin.; γνωστός, *ή, όν*, Soph., Plat.

What may be made known or *divulged*, ἔκφορος, *ον*, sometimes c. πρός and acc. pers. to whom, Eur., Plat.

Not easily known (of a person)—*very difficult to be known by any one but by his parent*, πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμᾰθὴς ἰδεῖν, Eur.

Means of making known, δήλωμα, ᾰτος, τό, Plat.

KNUCKLE, A, κόνδῠλος, ὁ, Ar., Dem.

With dirty knuckles, ῥῠπόκονδυλος, *ον*, Archil., Plat. (Com.)

L.

LABOR, *μόγος*, ὁ, Hom., Soph.; κᾰμᾰτος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; πόνος, ὁ, Omn.; μόχθος, ὁ, Hes., Pind., Trag., Xen.; ἐργασία, ἡ, h., Pind., Xen.; μόχθημα, ᾰτος, τό, always in pl., Trag.; σπουδή, ἡ, Eur.; τᾰλαιπωρία, ἡ, Hdt.; διᾰπόνημα, ᾰτος, τό, Plat.

One must go through needless labor, περιεργαστέον, Antipho.

Much labor, πολῠπονία, ἡ, Plat.

[*Lost labor*, ματαιοπονία, ἡ, Strab., Luc.]

Living by labor, ᾰ̓ποχειροβίωτος, *ον*, Hdt.

Fit for labor, πονητῐκός, *ή, όν*, Arist.

Without labor, ᾰ̓πονος, *ον*, compar. ἀπονέστερος and ἀπονώτερος (of persons doing or things procured), Simon., Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; ᾰ̓μοχθος, *ον* (of persons and of things), Soph., Xen.

Without labor, adv., ᾰ̓μογητί, Hom.; ἀμοχθί, Æsch.; ἀπονητί, Hdt.; ᾰ̓πόνως, Hdt., Thuc., Xen.

Causing labor, κᾰμᾰτώδης, *ες*, Hes., Pind.; δυσπόνητος, *ον*, Æsch.

Labor (i. e., travail), ὠδίς, ῖνος, ἡ, Omn. poet., Plat.; τόκος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; λόχος, ὁ, Æsch.; λοχεία, ἡ, Eur., Plat.

An easy labor, τὸ ὠκῠτόκον, Hipp.; εὐτοκία, ἡ, Call.

A bad labor, δυστοκία, ἡ, usu. in pl., Arist., Call.

To be in labor, ὠδῖνω, only act., sometimes c. acc. of the child, Hom., Eur., Ar., Plat.

To have an easy labor, εὐτοκέω, Hipp.

To have a difficult labor, δυστοκέω, Plat., Arist.

Aiding in a hard labor, μογοστόκος, *ον*, Hom., Theoc.

Making labor easy or *quick*, ὠκῠτόκος, *ον*, Poet. ap. Plat.; ὠκυτόκιος, *ον* (of medicine), Ar.

Having an easy labor, εὔτοκος, *ον*, Arist.

Having a bad labor, δύστοκος, *ον*, Eur.

LABOR, TO, *πένομαι*, only pres. and imperf. mid., Hom., Hes.; πονέω, also -ομαι, mid., c. perf. pass. and pluperf. pass. in act. sense (the act. voice is not found till after Hom.), pass. also sometimes in aor. 1, "to be gained by labor," Omn.; ᾰ̓θλεύω, more usu. ἀεθλεύω, only act., Hom.; ᾰ̓θλέω, only act., Hom., Soph., Eur., Plat.; ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰργ., perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sense, pluperf. pass. and fut. 1 pass. in pass. sense, Omn.; κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον, in Hom. often κέκᾰμον, subj. κεκάμω, etc., perf. κέκμηκα, part. κεκμηκώς, also sync. κεκμηώς, gen. -ῶτος and -ότος (the sync. form

Of or *belonging to a laborer*, ᾐτῐκός, *ή, όν*, Arist.; ᾔησσα, only fem., Eur.

To be a laborer, ᾐτεύω, only act., Hom., Eur., Hdt.

The being a laborer, or *the condition of a laborer*, ᾐτεία, ἡ, Soph., Isoc.

LABORIOUS, δυσπονής, *ές* (of toil), Hom.; δύσπονος, *ον*, Soph.; ἐπίπονος, *ον* (of toil or of man), Soph., Eur., Thuc., Xen., Lys; πολῠπονος, *ον*, Æsch., Eur.; δυσπόνητος, *ον* (of any thing acquired by labor, or of the fate or deity which inflicts labor), Æsch., Soph.; πολῠμοχθος, *ον* (of persons), Soph.; φῐλόπονος, *ον* (of persons), Xen.; φῐλεργός, *όν* (of persons), Dem.; so πολυεργός, *όν*, Theoc. *Vid.* INDUSTRIOUS, DIFFICULT.

LABORIOUSLY, ἐπῐπόνως, Thuc., Xen.

LABYRINTH, A, λᾰβῠρινθος, ὁ, Hdt., Plat., Call.

Like a labyrinth, λαβυρινθώδης, *ες*, Arist.

LACED (tight), διεσφηκωμένος, *η, ον* (i. e., looking like a wasp about the waist), Ar.

LACERATE, TO, δρύπτομαι, mid., no pass. (esp. of tearing one's own cheeks or those of others), Hom., Eur., Xen.; ᾰ̓ποδρύπτω and ἀποδρῦφω, also in pass., Hom.; περῐδρύπτω, Hom.; δάπτω, Pind., Æsch., Soph.; δαρδάπτω, only act., Hom., Ar.; διᾰδάπτω, Hom., Soph.; ᾰ̓μύσσω, fut. -ξω, Hom., Æsch., Hdt., Theoc.; ἐπιῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. -ερράγην, Æsch.; σπᾰράσσω, Æsch., Eur., Plat., Dem.; κνάπτω, Æsch., Soph., Cratin., Plat.; κρεοκοπέω, Æsch., Eur.; διαξαίνω, Ar. *Vid.* To TEAR.

LACERATED, κατερῥᾰκωμένος, *η, ον*, Soph.

LACERATION, ᾰ̓μυγμός, ὁ, Æsch.; ᾰ̓μῦχή, ἡ, Hipp.

LACK, ᾰ̓πορία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; σπᾰνις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WANT, NEED.

LACK, TO, δεύομαι, fut. δευήσομαι, no aor., c. gen., Hom.; δέω, fut. δεήσω, aor. 1 ἐδέησα, and in Hom. once δῆσα, c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; much more usu. δέομαι, mid., c. aor. 1 pass. ἐδεήθην in act. sense, c. gen., Trag., Thuc., Xen., Dem.; σπᾰνίζω, also pass. voice in act. sense, c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὑστερίζω, c. gen., Isoc., Dem. *Vid.* To WANT, To NEED.

LACONIC, σύντομος, *ον*, Æsch., Soph., Thuc. *Vid.* SHORT.

LACONICALLY, συντόμως, Æsch., Soph., Plat.

LAD, A, μειρᾰκιον, τό, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; μειρᾰκύλλιον,

τό, Ar., Dem.; μειρᾰκίσκος, ὁ, Plat. *Vid.* Syn. 348.

Ladder, ᾱ, κλῖμαξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Theoc.; κλῑμακτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; κλῑμᾰκιον, τό, Ar.; ᾽ἀποβᾰ᾽θρα, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.; βᾰ᾽θρον, τό, Hdt.; ᾽ἀνᾰβᾰ᾽θμός, ὁ, Hdt.; κρῶσσαι, αἱ, Hdt.; βωμῖδες, αἱ, Hdt.; ᾽ἀνᾰβᾰ᾽θρα, ἡ, Luc.

The steps of a ladder, ἐνήλᾰτα, τά, also used for the shafts of a ladder, Eur.

And an armed man is bringing a ladder against the tower of the enemy, ἀνὴρ δ᾽ ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις Στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, Æsch.

Ladle, ᾱ, οἰνοχόη, ἡ (prop. for wine, but also generally), Hes., Eur., Thuc.; κύᾰθος, ὁ, Anac., Xen.

A ladle (for soup), ζωμήρῡσις, εως, ἡ, Philem. Jun.

Lady, ᾱ, ᾽ἄωασσα, ἡ, Hom., Pind., Isoc.; γῦνή, ἡ, gen. γυναικός, dat. γυναικί, etc., voc. γύναι, Trag., Theoc.; δέσποινα, ἡ, Trag., Theoc.

Lag, to, ᾽ὑπολείπομαι, pass., Xen. *Vid.* To loiter.

Laggard, ᾱ, ἐφολκός, ὁ, Ar.

Lair, ᾱ, εὐνή, ἡ, Hom.; ξῦλοχος, ἡ, Hom., Ap. Rh.

Lake, ᾱ, λίμνη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λιμνίον, τό, Arist.

Like a lake, λιμνώδης, ες, Thuc., Arist.

[*To form a lake*, λιμνάζω, Arist.; *the river* (overflows and) *forms a lake or sea*, ὁ ποταμὸς πελαγίζει, Hdt.]

Of or *belonging to a lake*, λιμναῖος, α, ον, Hdt., Arist.

Dwelling on or *near a lake*, λιμνήτης, ου, ὁ, and fem. λιμνῆτις, ῐδος, Theoc., Anth.

Bred in lakes, λιμνοφυής, ές (of rushes, etc.), Anth.

From the lake, λίμνηθεν, Ap. Rh.

Lamb, ᾱ, ἔρση, ἡ, Hom.; ἔμβρυον, τό, Hom.; ἀρνός, τῆς, and sometimes τοῦ (no nom. sing.), dat. ἀρνί, etc., Hom., Eur.; also ἄρνος, ὁ, nom., Æsop; ἀρνίον, τό, Ar.; ἀμνός, ὁ, also ἡ, Ar., Theoc. [also ἀμνίς, ἡ, Theoc.]; ἀμνάς, ᾰδος, ἡ, v. l., Theoc.; ἀμνή, ἡ, Orph.

Lambs born in the middle of the season, μέτασσαι, αἱ, Hom.

A lamb old enough to be eaten, φᾰγῖλος, ὁ, Arist.

Of or *belonging to a lamb*, ἄρνειος, α, ον, Soph., Orac. ap. Hdt.; ἄμνειος, α, ον, Theoc.

A lamb's skin, ἀρνᾰκίς, ῐδος, ἡ, Ar., Plat.

[*A lamb's-wool cloak*, ἀμνεία χλαῖνα, ἡ, Theoc.]

Having a lamb at its foot, ᾽ὑπόρρῆνος, ον, Hom.; ᾽ὕπαρνος, ον, Eur.; ἀμνοφόρος, ον, Theoc.

[Lambkin, ᾱ, ἀμνίον, τό, Hermipp.; ἀρνίον, τό, Lys.]

Lame, ἀμφῐγυήεις, ὁ, Hom.; κυλλοποδίων, ωνος, ὁ (only as epith. of Vulcan), Hom.; χωλός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; γνιωθείς, εἶσα, έν, Hes.; οὐκ ἔχων βᾶσιν, Soph.; γνιός, ή, όν, Call., Anth.; κυλλός, ή, όν, Hipp.

[*Lame in both feet*, ἀμφιγυήεις, ὁ, Hom.; ἀμφίχωλος, ον, Anth.]

[*Very lame*, πρόχωλος, ον, Luc.]

Making lame, χωλοποιός, όν (of Euripides representing characters as cripples), Ar.

To be lame, χωλεύω, and pass., Hom., Xen., Plat.; χωλαίνω, only act., Plat.

To be rather lame, ᾽ὑποχωλαίνω, Hipp.

Lame, to, γνιόω, Hom., Hes.; χωλόω, Hipp.; ᾽ἀποχωλόω, Thuc.; ᾽ἀποχωλεύω, Xen.; [πηρόω, usu. c. τὸ σκέλος, Hipp.]

Lameness, χωλεία, ἡ, Plat.; χώλωμα, ᾰτος, τό, Hipp.; [ἀναπηρία, ἡ, Cratin., Arist.]

Lament, to, στενᾰχω, only pres. and imperf. act., once also in mid., no pass., Hom., Æsch., Soph.; στενᾰχίζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; ᾽ἀναστενᾰχω, Hom.; ᾽ἀναστενᾰχίζω, Hom.; μῖνῡρίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; ᾽ἀχεύω, only pres. act. part., sometimes c. gen., Hom., Hes.; οἰζύω (ῡ Hom., but also ῠ Ap. Rh.), fut. -ῡσω, no mid. or pass., Hom., Ap. Rh.; μῦρομαι, mid., only pres. and imperf. (except in Mosch., who has also aor. 1), Hom., Hes., Ap. Rh., Bion, Mosch.; κωκύω, only act. (ῠ before a vowel, ῡ before a consonant, in Bion also ῡ before a vowel), Hom., Æsch., Soph., Ar., Bion; γοάω, pres. infin. poet. (not Att.) γοήμεναι, poet. imperf. also ἔγοον and γοάασκον (the Attic writers use only mid., Æsch. has the passive once), Hom., Trag.; θρηνέω, Hom., Trag., Plat., Isoc.; οἰμώζω, fut. οἰμώξομαι, no other mid. tense, no pass. tense except aor. 1, Hom., Theogn., Trag., Xen., Dem.; ὀδύρομαι, usu. only pres. and imperf. mid. (Hom. has also aor. 1 mid., and Hdt. the poet. imperf. ὀδυρεσκόμην), no pass., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ὀλοφύρομαι, only pres., and imperf., and aor. 1 mid. (Thuc. has also aor. 1 pass. in act. sense), c. dat., Hom., Trag., Thuc., Plat.; κλαίω, fut. κλαύσομαι, and sometimes Att. κλαυσοῦμαι, also Att. κλᾰ́ήσω, perf. pass. κέκλαυμαι, Omn.; πενθέω, 3d dual poet. (not Att.) πενθείετον, and pres. infin. πενθήμεναι, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat., Lys.; στένω, only pres. and imperf. act., c. acc., sometimes c. gen., sometimes also c. dat., often c. prep. (e. g., ᾽ὑπέρ and gen., ἐπί and dat., etc.), Hom., Trag.; στενάζω, fut. -άξω, no aor. 2, no perf., no mid. or pass., Trag., Dem.; ἀναστένω, Trag.; ἀναστενάζω, Trag., Hdt., Xen., Æschin.; καταστένω, c. acc., or c. gen., or c. prep., Soph., Eur.; ἀνοιμώζω, Æsch.; ἐποιμώζω, Æsch.; ἐξοιμώζω, Soph.; ᾽ἀποιμώζω, Trag., Antipho; κατοιμώζω, Eur.; ᾽ὑποδύρομαι, Trag., Hdt., Plat.; ᾽ἀποκωκύω, Æsch.; ἐπῐκωκύω, Soph.; ᾽ἀνᾰκωκύω, Soph.; δύρομαι, mid., no pass., Æsch., Eur.; κατολοφύρομαι, Eur., Xen.; βαΰζω, fut. -ΰξω, no mid. or pass., Æsch.; βοάω, aor. 1 Ep. ἔβωσα (Hdt. also has aor. 1 pass. ἐβώσθην, though not in this sense), Trag.; ᾽ἀνᾰβοάω, and contr. ἀμβοάω, Æsch., Eur.; κᾰ᾽τᾰθρηνέω, Eur.; αἰάζω, only pres. act., Æsch., Bion; ἐξαιάζω, Eur.; ἐπώζω, only pres. act. (lit., to cry ὦ over, as οἰμώζω is to say οἴμοι, and αἰάζω to say αἴ αἴ), Æsch.; ἐρίσσω, fut. -έσω, Æsch.; κείρομαι, mid. (i. e., to cut one's hair as a sign of grief), Eur., Æschin.; κόπτομαι, mid. (lit., to beat the head or the breast), Æschin., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ᾽ἀποκόπτομαι, Eur.; κᾰ᾽τᾰκόπτομαι, Eur.; ἐπῐκόπτομαι, Eur.; ᾽ἀνολολύζω, fut. -ξω, only act., Soph.; ἀνοτοτύζω, fut. -ξω, only act., Soph.; ἐποτοτύζω, c. acc. of what is uttered, Eur.; θρέομαι, only pres. and imperf. mid., not contracted, Æsch., Eur.; ἀποκλαίω, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; ᾽ἀνᾰκλαίω, Soph., Hdt., Antipho; κατᾰκλαίω, Eur., Ar.; θρηνοδέω, Eur.; δᾰκρύω, Æsch., Ar.; κᾰτᾰδᾰκρύω, Eur., Xen.; κίνῡρομαι, only pres. and imperf. mid., Ar., Ap. Rh., Bion; ᾽ἀνευφημέω, sine cas., Soph., Eur., Plat.; κᾰτοικτίζομαι, fut. -ίσομαι, and Att. sometimes -ιοῦμαι, c. aor. 1 pass. in act. sens., Æsch., Hdt.; ἰαχέω (ᾰ, but sometimes in Att. also ᾱ), only act., Eur.; ᾽ἀνολοφύρομαι, Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀπολοφύρομαι, Xen., Andoc.; ᾽ἀνοδύρομαι, Xen.; κᾰτοδύρομαι, Plat.; διοδύρομαι, Dem.; ᾽ἀποκείρομαι, Isæ.; κᾰτᾰπευθέω, Anth.; ἀναστονᾰχέω, Orph.; ἰᾱλεμίζω, Call. *Vid.* To weep, and Syn. 290.

To lament with or *at the same time*, συμπενθέω, Æsch., Eur., Lycurg., Dem.; ἐπαιάζω, Bion.

To lament afterward, μεταστένω, c. acc. rei, Hom., Æsch., Eur.; μεταστονᾰχίζω, Hes.

To lament around, ἀμφῐκῑνύρομαι, Ap. Rh.

[*To lament piteously*, οἰμώζω σμερδαλέον, ἐλεεινά, Hom.; *to lament aloud*, οἰμ. μεγάλα, μακρά, Ar.]

To cease to lament for, ἀποκηδεύω, only act., c. acc. pers., Hdt.

Uttering a lamentable note, τὴν φώνην οἰκτροχοοῦντες, Ar.

Lamenting Adonis (lit., cutting their hair over Adonis), κειράμενοι χαίτας ἐπ᾽ Ἀδώνιδι, Bion.

One must lament, στενακτέον, Eur.

Lamentable, οἰκτρός, ά, όν, compar. -ότερος, etc., but also superl. οἴκτιστος, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; πολῡδᾰ́κρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; πολῡδᾰ́κρῡτος, ον, Hom., Æsch.; πολῡδᾰ́κρυος, ον, Tyrt.; πολύστονος, ον, Hes., Trag.; πολῡκωκῡτος, ον, Theogn.; πολῡ᾽κλαυτος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.; κλαυτός or κλαυστός, ή, όν, Æsch., Soph.; πάγκλαυτος or πάγκλαυστος, ον, Æsch., Soph.; δύστονος, ον, Æsch.; δυσδᾰ́κρῡτος, ον, Æsch., Mel.; εὐδάκρυτος, ον, Æsch.; αἰακτός, ή, όν, Æsch.; οἰμωκτός, ή, όν, Ar.; ἀξιόθρηνος, ον, Eur.; ἀξιοπενθής, ές, Eur.; μεγαλόστονος, ον, Æsch.; πανδᾰ᾽κρῦτος, ον, Trag.; πολῡ᾽θρηνος, ον, Æsch.; πολῡπενθής, ές, Æsch. *Vid.* Grievous, Miserable.

Lamentably, οἰκτρῶς and οἰκτρά, superl. οἰκτιστα, Hom., Soph., Lys.; ὀδυρτά, Ar.

Lamentation, λᾰχή, ἡ, Hom., Æsch.; γόος, ὁ, Hom., Trag., Ap. Rh.; στονᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; στόνος, ὁ, Hom., Trag.; κωκῡτός, ὁ, Hom., Pind., Trag.; οἰμωγή, ἡ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; θρῆνος, ὁ, Omn.; πένθος, τό, Omn.; αἴαγμα, ᾰτος, τό, Eur.; βοή, ἡ, Eur.; θρήνημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἰᾱλεμος, ὁ, Æsch., Eur.; κομμός, ὁ, Æsch., Bion; κώκῡμα, ᾰτος, τό, Trag.; ὄδυρμα, ᾰτος, τό, Trag.; ὀδυρμός, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; οἶκτος, ὁ, Æsch., Eur., Dinarch.; οἰκτισμός, ὁ, Æsch., Xen.; οἴκτισμα, ᾰτος, τό, Eur.; οἴμωγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; οἰμωγμός, ὁ, Soph.; πένθημα, ᾰτος, τό, Æsch.; ὀλοφυρμός, ὁ, Ar., Thuc.; ὀλόφυρσις, εως, ἡ, Thuc.; στεναγμός, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Plat.; στένᾰγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; θρηνῳδία, ἡ, Plat.; κᾰκομέλετος ιά, Æsch. *Vid.* Grief.

Shall I not tear my hair? shall I not beat my head in token of lamentation? (lit., shall I not put on my head the lamentable noise of beating of my hand?), οὐ σπαράξομαι κόμαν; οὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν; Eur.

Lamentation for one's own distress, γόος αὐτοπήμων, also γόος αὐτόστονος, Æsch.

A lamentation made by only one person, μονόκλαυτος θρῆνος, Æsch.

Tears of miserable lamentation, δάκρυα δυσδάκρυτα, Mel.

Full of the sound of lamentation, ἀντίδουπος, ον, Æsch.

LAMENTED, TO BE, ποθεινός, ή, όν, c. dat. of the manner, Eur.

Much lamented, ὀξυκώκῡτος, ον, Soph.

LAMENTER, A, θρηνητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; θρηνητής, οῦ, ο, Æsch.; πενθητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., fem. πενθήτρια, Eur.

LAMENTING (lamenting bitterly), ἀμφῐδρῡφής, ές (lit., tearing both one's cheeks), Hom.; ἀμφῐδρῡφος, ον, Hom.; στονόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Soph.; ὀλοφυδνός, ή, όν, Hom., Pind.; βοᾶτις, ῐδος, ἡ, only fem. (of a voice, etc.), Eur.; δυσβάκτος, ον, Æsch.; δυσθρήνητος, ον, Soph.; ἄγαστόνος, ον, Æsch.; ὀξύγοος, ον, Æsch.; πάνδυρτος, ον, Æsch., Soph.; πανόδυρτος, ον, Eur., Mel.; πολύκλαυτος, ον, Emped., Eur.; πάγκλαυτος or πάγκλαυστος, ον, Soph.; οἰκτρόγοος, ον, Plat. *Vid.* SAD.

Fond of lamenting, φῐλαίακτος, ον, Æsch.; φῐλόδυρτος, ον, Æsch.; φῐλοίκτιστος, ον, Soph.; θρηνητικός, ή, όν, Arist.; ὀλοφυρτικός, ή, όν, Arist.; φῐλοθρηνής, ές, Mosch.

Fond of lamenting, uttering lamentations, adv., φῐλοστόνως, Æsch.

LAMP, A, λῠ́χνος, ὁ, pl. masc. and neut., Hom., h., Eur., Thuc., Xen., Lys.; λαμπάς, ᾰδος, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; λαμπτήρ, ὁ, Eur.; λυχνίον, τό, Antiph.; λυχνῐδίον, τό, Ar.; στίλβη, ἡ, Ar., Plat. *Vid.* TORCH, and SYN. 309.

A lighting of lamps, λυχνοκαΐα, ἡ, Hdt.

A lamp-stand, λῠχνοῦχος, ὁ, Ar.; [*a wooden lamp-stand*, ξυλολυχνοῦχος, ὁ, Alex.]

[*A night lamp*, νυκτολαμπίς, ῐδος, ἡ, only Gloss.]

To carry lamps, λῠχνοφορέω, Ar.

A maker of lamps, λῠχνοποιός, ὁ, Ar.

A seller of lamps, λῠχνοπώλης, ου, ὁ, Ar.

Without a lamp, ἄλῠχνος, ον, Eur.

LAMPOON, A, ἰαμβοι, οἱ, Plat., Mel.

LAMPOON, TO, ἰαμβίζω, only act., Arist.

LAMPREY, A, μύραινα, ἡ, Epich., Ar.; σμύραινα, ἡ, Plat. (Com.), Arist.

LANCE, A, δόρυ, τό, gen. δόρατος, also Ion. δούρατος (once in Trag.), also δουρός (not in Trag.) and δορός (the usu. Attic form), dat. δόρατι, δούρατι, δουρί, and δορί, also δόρει (Soph.), dual only Ep., pl. δόρατα, δούρατα, δοῦρα, also δόρη (Eur.), etc., Omn.; ἔγχος, τό, Omn. poet.; λόγχη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* SPEAR, and SYN. 52, 186.

LANCE, TO, σχάζω, fut. -άσω, Xen., Hipp.; σχάω, Ar.; ἀποσχάζω, Hipp.; ἀποσχάω, Hipp.; κατασχάω, Hipp.; κατασχάζω, Theoph.

LANCER, A, αἰχμητής, οῦ, ὁ, Hom. *Vid.* SPEAR.

[LANCET, A, φλεβοτόμον (sc. σμιλίον), τό, Luc.]

LAND, ἄρουρα, ἡ, Hom., Pind.; δῆμος (of a district), ὁ, Hom.; δάπεδον, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; βῶλος, ἡ (when broken into lumps, by plow, etc.), Hom., Soph.; γοῦνος, ὁ (esp. cultivated lands, thence often used for the lands of a people), Hom., Hes., Pind., Hdt.; χέρσος, ὁ καὶ ἡ (as opposed to sea), no pl., Hom., Pind., Soph., Eur.; χθών, χθονός, ἡ, no pl., Omn. poet.; αἶα, ἡ (opp. to sea), no pl., Hom., Trag.; γαῖα, ἡ (opp. to sea), also often in pl., Omn. poet.; so γῆ, ἡ, very rare in pl., Omn.; οὖδας, εος, τό, no pl. (as opp. to water, also of a district), Hom., Æsch., Eur.; χῶρος, ὁ, Hes., Soph., Xen.; γάπεδον, τό, Pind., Æsch.; γύης, ου, ὁ, usu. in pl. (of lands), Trag.; γεωπέδιον, τό, Att. γήπεδον, often in pl., Hdt.; ἔδᾰφος, τό, in pl., Isæ. *Vid.* COUNTRY, and SYN. 149.

Dry land (opp. to sea), τρᾰφερή, ἡ, Ion. for τραφερά, Hom., h., Ap. Rh.; ξερὸν ἠπείροιο, Hom.; ξερόν, τό, Anth.; τὸ ξηρόν, Hdt., Thuc.; ἡ ξηρά, Xen.

The main land of Europe, χέρσος Εὐρώπα, Pind.

A piece of enclosed land, τέμενος, τό (esp. sacred to the gods), Hom., Pind., Soph., Xen., Antipho, Dem., etc.; [ὀργάς, ᾶδος, ἡ (esp. to Ceres and Proserpina), Paus., Plut.]

Arable land, ἄρουρα, ἡ (see above), Hom., Hes., Trag., Hdt., Thuc.; ἄροσις, εως, ἡ, Hom.; ἄροτος, ὁ, Æsch.; ἄρωμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.; πόλος, ὁ, Xen.

[*Overseer* or *superintendent of the public lands*. ἀγρονόμος, ὁ, Plat.]

[*Meadow land* (with water and trees), ὀργάς, ᾶδος, ἡ, Eur., Xen., Anth.]

Grass land, νομός, ὁ, Hom., h.; νέμος, τό, Hom., Soph.; νομή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* PASTURE.

Native land, *vid.* COUNTRY.

To measure land, γεωμετρέω, only act., Xen., Plat.

The measuring of land, γεωμετρία, ἡ, Hdt., Plat., Xen.

A measurer of land, γεωμέτρης, ου, ὁ, Plat.

Rich in land, *rich in the treasures of the land*, πλουτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; [πολύπλεθρος, ον, Luc.]

To land, χέρσονδε, Hom.

From land, χερσόθεν, Pind., Eur.

By land (to go, etc., not by sea), πεζῇ, Hdt., Thuc., Xen.; *to go by land* (opp. to sailing), πεζεύω, only act., Xen., Isoc.; πεζοπορέω, only act., Xen.; βᾰδίζω, only act., Dem.

LAND, adj. (belonging to, living on land, opp. to aquatic), ἐπίγειος, ον, Plat.; ξηροβᾰτικός, ή, όν, Plat., Arist.; ξηροτροφικός, ή, όν, Plat.; [πεζευτικός, ή, όν, Arist.]

Coming by land, fighting on land, etc., πεζός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; πεζικός, ή, όν, Xen.; in both the preceding senses χερσαῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.

[*Land forces*, οἱ πεζοί, Hom.; οἱ πεζεύοντες, Arist.]; ὁ πεζὸς στρατός, and τὸ πεζόν, Hdt.; τὸ πεζικόν, Xen.

A commander of land forces, πεζονόμος, ὁ, Æsch.; πέζαρχος, ὁ, Xen.

[*A land fight*, πεζομαχία, ἡ, Hdt. *to fight a land fight*, πεζομαχέω, Hdt.]

Landed (of property), ἔγγειος, ον, sometimes ἔγγαιος, α, ον, Xen., Plat., Dem.

To borrow on landed security, ἐγγείων τόκων δανειζομαι, Dem.

Belonging to the land (i. e., native population, etc.), ἔγγαιος, ον, Æsch.

Of land (of wind, etc.), ἄπόγαιος, ον, also ἀπόγειος, ον, and ἄπόγεος, ον, Arist.

[*To get clear of land* (of a ship), ἀνοίγω or -οίγνυμι, fut. -οίξω, Xen.]

Keeping near land, πρόσγειος, ον, Arist.

A land battle, πεζομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.

To fight by land, πεζομαχέω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Isoc., Lycurg.

LAND, TO, act., ἐκβάλλω, and in mid., no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Hdt.; ἐκβαίνω, only in fut. and aor. 1 act. ἐκβήσω, ἐξέβησα, Hom., Eur.; προσέχω and προσίσχω, imperf. -εἶχον, fut. -έξω, perf. -έσχηκα, aor. 2 -ἔσχον, infin. -σχεῖν, etc., only act., sometimes also of bringing the ship to land, c. acc. of the ship, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἀποβαίνω, only in aor. 1 act., Hdt.; ἐκβῐβάζω, Thuc., Xen.; ἀποβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen.

To bring (a ship) *to land*, εἰσελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, etc., pres. infin. poet. -ελάαν (not Att.), perf. pass. -ελήλᾰμαι, etc., Hom.; κέλλω, aor. 1 κέλσα, sometimes c. ἐν and dat. of the land, Hom., Æsch.; ἐπῐκέλλω, sometimes c. dat. of the land, Hom.; κᾰτᾰ́γω, aor. 2 act. κᾰτήγᾰγον, etc., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτίσχω, only pres. and imperf., Hdt.

To land, intrans., ἐκβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἀποβαίνω, also in aor. 1 mid. ἀπεβησάμην, and another aor. form ἀπεβησόμην, sometimes in prose ἀπ. ἐς τὴν γῆν, etc., sometimes c. gen. of the ship, Hom., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰ́γομαι, pass., Hom., Soph., Hdt.; ἐπῐκέλλω, aor. 1 -κελσα, only act., Hom.; προσέχω, Hdt.; ἀποβῐβάζομαι, pass., Hdt.

To come to land (as a ship does), κατέχω, fut. καθέξω, etc., Hdt., Thuc., Xen., Antipho: ἐπικᾰτᾰγομαι, pass., Thuc. *Vid.* TO LAND (intrans.) above; see also TO PUT IN.

To draw (vessels) *to land*, ἄνᾰβῐβάζω, Xen.

To leave on dry land, χερσεύω, only act., Eur.

Easy to land on, εὐᾰπόβᾰτος, ον, Thuc.

Difficult to land on, δυσεμβᾰτος, ον, Thuc.

LANDING, A, ἔκβᾰσις, εως, ἡ, Æsch.; πᾰρηξις, εως, ἡ, Æsch.; ἀποβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.; κᾰτᾰγωγή, ἡ, Thuc.

A landing-place, ἐκβᾰσις, εως, ἡ, Hom., Xen.; ἄποβᾰσις, ι, Thuc.; κᾰταρσις, εως, ἡ, Thuc.

[*To serve as a general landing-place*, ἐν προσβολῇ εἶναι, Thuc.]

LANDLESS, ἄλῆϊος, ον, Hom.; [χώρας ἀκλήρωτος, Pind.]

One who is nearly landless, γεωπείνης, ου, ὁ, Hdt.

LANDLORD, A, στᾰθμοῦχος, ὁ, Æsch.; [(who hires and underlets), ναύκληρος, ὁ, Sann.]

[LANDLOUPER, μετανάστης, ου, ὁ, Hom., Hdt.]

LANDOWNER, A, γημόρος, and sometimes γᾱμόρος, ὁ, Æsch., Hdt., Plat., γεωμόρος, ὁ, Plat.

To be a landowner, γηοχέω, only act., Hdt.

LANDMARK, Α, ὅρος, ὁ, Ion. οὖρος, Hdt.; στήλη, ἡ, Xen. *Vid.* BOUNDARY.

LANE, Α, λαύρα, ἡ, Hom., Pind., Ar., Hdt.; στενωπός, ἡ, Soph., Plat.

LANGUAGE, γλῶσσα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; φᾶτις, εως, ἡ, Æsch.; φώνη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διάλεκτος, ἡ, Ar.

To use a language, γλῶσσαν νομίζω, only act., Hdt.; γλῶσσαν ἵημι (ἵη Att., ἴη elsewhere), aor. 1 ἧκα, poet. (not Att.) ἔηκα, Hdt., Thuc.

Correctness of language, ὀρθολογία, ἡ, Plat.

Speaking the same language, ὁμόγλωσσος, ον, sometimes c. dat. of the nation resembled, Hdt., Xen.; ὁμόφωνος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To speak the same language, ὁμοφωνέω, sometimes c. dat., Hdt.; ὁμολογέω, c. dat., Hdt.—*but these cities speak by no means the same language as those formerly mentioned, but they speak the same language as one another*, αὗται δὲ αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι, Hdt.

Using the same language as one another, κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναί (sc. πόλιες) σφι, Hdt.

Speaking two languages, δί'γλωσσος, ον, Thuc.

Speaking a foreign language, βάρβαρος, ον, Pind., Hdt., Omn. Att.; βαρβαρόφωνος, ον, Hom.; ἄγλωσσος, ον, Soph.

LANGUID, ὕγρός, ά, όν, Soph., Eur.; ἄβληχρός, ά, όν, Ap. Rh.; [(of music), χἄλαρός, ά, όν, Plat.]

To be languid, ἀτονέω, only act., Arist.; ἐξᾰτονέω, Arist.

To show languor and indifference in action, ἐκλύομαι, pass., perf. -λέλῡμαι, Dem.

LANGUISH, TO, χἄλάω, fut. -ᾰσω, Plat.

LANGUISHING (of looks, love, etc.), ὑγρός, ά, όν, h.

LANGUOR, ἔκλῡσις, εως, ἡ, Dem.

Causing languor, παντογήραος, ον, contr. -ρως, -ρων (of sleep), Soph.

LANK, ἀραιός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Soph. *Vid.* THIN.

LANTERN, Α, ἴτνός, ὁ, Ar.

LAP, TO, λάπτω, only act., Hom.

LAP—*the lap of victory*, Νίκης γούνατα, τά, from γόνυ, gen. γόνατος, γούνατος, γουνός, etc. (see under KNEE), Pind.

LAPIDARY, Α, λῐθοξόος, ὁ, Anth.

LAPIS LAZULI, κύᾰνος, ὁ, Plat., Theoph.

[LAPWING, THE, χαραδριός, ὁ, Ar., Plat.]

LAPSE (of time), ῥοή, ἡ, Pind.

[LARD (hog's), ἁλοιφή, ἡ, Hom.]

LARGE, ἄναιδής, ές, Hom.; περῐμέτρος, ον, Hom.; πηγός, ή, όν, Hom.; πλᾰτύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Soph., Xen.; πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ὑτερος, superl. -ὕτᾰτος, also πάσσων, πᾰχίστος, Hom., Hes.; ἐκτᾰδίος, η, ον (of any thing spread out, or capable of being spread out, wide), Hom.; τροφόεις, εσσα, εν, Hom.; τρόφις, εως, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, Hom., Hdt.; μέγας, μεγᾰλη, μέγα, all cases except nom., acc. and voc. masc. and neut. from μεγᾰλος (Æsch. once has voc. sing. masc. μέγᾰλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; ἀμφῐλᾰφής, ές, Pind., Æsch., Hdt., Plat.; μεγᾰλοκευθής, ές (of a room), Pind.; μᾰκρός, ά, όν, compar. -ότερος, -ότᾰτος, also μάσσων, μήκιστος, Soph., Isoc., Dem.; εὐμεγεθής, ές, Ar.; δόκῐμος, ον (of a river), Hdt.; πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, Ar., Plat.; παμπληθής, ές, Isoc.; πολυαρκής, ές, Hdt.; χειροπληθής, ές (lit., large enough to fill the hand), Xen., Theoc.; χειροπληθιαῖος, α, ον, Theoph.; ἁμαξιαῖος, α, ον (lit., enough to fill a cart), Xen., so ἁμαξοπληθής, ές, Eur.; τρῐχοίνῐκος, ον (lit., enough to fill three quart measures), Ar.; πολυαῦλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ (of a field, lit., with many furrows), Anth.

Very large, ὑπέρογκος, ον, Xen., Dem.; περίογκος, ον, Arist.

Looking large, μεγᾰλόσχημος, ον, Theoph.

Large and coarse (of fruit), φαύλιος, α, ον, Teleclid.

As large as, ἰσόμοιρος, ον, c. gen., Soph.; ἰσομέτρητος, ον, c. dat., Plat.; ἰσομεγέθης, ες, Xen.

Many times larger, πολλᾰπλάσιος, α, ον, and ος, ον, c. ἤ, ἤπερ, or c. gen., Thuc., Plat., Isoc., Antipho.

To be large (as a woman with child), σπαργάω, only act., Plat.

To be very large, ὑπερογκόω, Hipp.

[*To be* or *run at large*, περιτρέχω, Lys.]

LARGELY, μεγᾰλως, Hom., Eur., Hdt., Xen.; μεγᾰλωστί, Hom., Hdt.; *more largely*, μειζόνως, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

LARGENESS, μέγεθος, τό, Omn.; μῆκος, τό, Soph.; πλᾰτύτης, ητος, ἡ, Xen.

[LARGESSES (scattered among the people), προχύται, αἱ, Plut.]

LARK, Α, κόρῡδος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Plat. (Com.); κορῡδαλλός, ὁ, Theoc.; κορυδαλλίς, ἴδος, ἡ, Theoc.

LARKSPUR, δελφίνιον, τό, Diosc.

LARVA (the larva of a bee or wasp), σχᾰδών, όνος, ἡ, Arist.; [(of a silkworm), νεκύδαλος, ὁ, Arist.]

LARYNX, THE, λᾰ́ρυγξ, υγγος, more rarely ὕγος, ὁ, Eur., Ar., Arist.

LASCIVIOUS, μᾰ́χλος, ον, Hes.; μάργος, η, ον, and ος, ον, Theogn.; μᾰνιόκηπος, ον (of women), Anac.; μανδᾰλωτός, ή, όν, Ar.; φῐλανδρος, ον (only of women), Plat.; φῐλοίφης, ου, ὁ, Theoc.; φῐλόλαγνος, ον, Hipp. *Vid.* WANTON.

LASCIVIOUSNESS, μαχλοσύνη, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; μαργότης, ητος, ἡ, Eur.; μαργοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

LASH, ἱμάσθλη, ἡ, Hom.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom.; μάστιξ, ῑγος, ἡ, Pind. *Vid.* WHIP.

[*To do any thing under the lash*, ὑπὸ μαστίγων ποιῶ τι, Xen.]

LASH, TO, μαστίω, lit. (μαστίομαι, mid., metaph. as a beast lashes his sides with his tail), no fut. or pass., Hom.; μαστιάω (of a beast), only in pres. part. μαστιόων, Hes.; [(of fish), περῐῤῥᾰπίζω (τῇ οὐρᾷ), Plut.] *Vid.* To FLOG.

LASS, Α, νεανίς, ἴδος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; κόρη and κούρη, ἡ, Omn. *Vid.* GIRL.

LASSO, Α, σεῖρα, ἡ. *Vid.* Hdt., vii., 85.

LAST, δεύτᾰτος, η, ον, Hom.; ὀπίστατος, η, ον (i. e., most behind), Hom.; νέᾶτος, and Ep. νείᾰτος, η, ον, Hom., Soph.; πῦμᾰτος, η, ον, Hom., Hes., Soph.; ὕστᾰτος, η, ον, Hom., Trag., Xen., Dem.; ὑστᾰτιος, α, ον, Hom.; λοίσθος, ον, also superl. λοισθότᾰτος, Hom., Hes., Soph., Eur.; λοισθήϊος, η, ον, Hom.; λοίσθιος, α, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἔσχατος, η, ον, Soph., Eur., Hdt., Plat.; τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον, Soph.; τέρμιος, α, ον, Soph.; ὕπᾶτος, η, ον, Soph.; τελευταῖος, α, ον, Omn. Att., Hdt.

The last of all, πᾰνύστᾰτος, η, ον, Hom., Soph., Eur., Æschin.; πᾰννστᾰτιος, α, ον, Call., Anth.; πᾰνέσχατος, ον, Ap. Rh.

About the last, περιέσχᾰτος, ον, Hdt.

The last day of the month, μηνῶν φθινὰς (gen. ἄδος) ἡμέρα, Eur.

Last, adv., πῦμᾰτον and πύματα, Hom., Hes.; ὕστατον and ὕστατα, Hom., Eur.; ὑστᾰτιον, Hom.; λοίσθιον, Soph.

At last, μήκιστα, Hom.; τέλος, or τὸ τέλος, or εἰς τέλος, Trag., Hdt., Plat., Xen.; τελέως or τελείως, Æsch.; τελευταῖον, Plat.; χρόνῳ or ἐν χρόνῳ, Soph., Eur., Hdt., Xen.; πέρας, Æschin.

At last (to do a thing at last, etc.), τελευτάων (part. from τελευτάω), Plat.

And at last they become ridiculous, τελευτῶντες δὲ καταγέλαστοι γίγνονται, Plat.

For the last time, πᾰνύστᾰτον and πανύστᾰτα, Soph., Eur.; ἔσχατον, Soph., Plat.

At last, τελευτάων, ουσα, ον, with another verb, e. g., *at last they got tired*, τελευτῶντες ἔκαμνον, Thuc.; sometimes the other verb also is in the participle, e. g., *at last having bound him*, τελευτῶν δήσας, Lys.

LAST, Α (for shoes), κᾰλᾰπους, -ποδος, ὁ, Plat.

LAST, TO, μένω, fut. Ep. also μενέω, no mid. or pass., Hom., Pind., Æsch., Xen.; ἐμμένω, Thuc.; συμμένω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διᾰμένω, Xen., Dem.; χρονίζω, also in aor. 1 pass., Æsch., Andoc.; ἀντέχω, imperf. ἀντεῖχον, fut. ἀνθέξω, no aor. 1, perf. ἀντέσχηκα, aor. 2 ἀντέσχον, infin. ἀντισχεῖν, etc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σῠνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Hdt., ἐπῐτείνομαι, pass., Xen. *Vid.* To CONTINUE, To ENDURE.

To last (of any thing which is being gradually consumed, as food, etc.), διαρκέω, fut. -έσω, Æsch., Plat. *Vid.* To SUFFICE.

To last as long as, ἀμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. dat., Eur.

And they say that this alone lasts a man his life, μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ, Eur.

LASTING, ἔμπεδος, ον, Omn. poet.; πᾰρᾰμονος, ον, also poet. πάρμονος, Pind.; πᾰρᾰμόνῐμος, η, ον, and ος, ον (poet. fem. παρμονίμα) Pind., Plat.; χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; πολῠχρόνιος, ον, h., Hdt., Xen., Plat., Call.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μόνῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Plat.; ἀρχαῖος, α, ον (i. e., which shall become ancient), compar. -ότερος, also -έστερος, Soph.; ἔμμονος, ον, Xen., Plat.

Lasting only a short time, μῑνυθᾰ́διος, α, ον, Hom.; ὀλῐγοχρόνιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Plat.

LASTINGLY, ἔμπεδον, Hom.; ἐμπεδόως, Simon. Amorg.; ἐμπέδως, Æsch., Soph.; πᾰρᾰμόνῐμον, and syn. παρμονίμον, Theogn.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.

LASTLY (in the last place), τελευταῖον, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα, Hdt., Plat.

LATCH, Α, ἐπισπαστήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

LATE, ὄψῐμος, η, ον, Hom., Xen.; ὄψιος, α, ον, compar. ὀψιαίτερος, -αίτατος, Pind., Xen., Plat.; χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Thuc.; βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. βραδύτερος and βρᾴδίων (ῑ̆ Att., ῐ̆ elsewhere), also in Hom. βράσσων, superl. βρᾰδύτᾰτος, βράδιστος, and in Hom. βάρδιστος, Soph., Thuc.; ὑστερόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Ar.

Avenging late, ὑστερόποινος, ον, Æsch.; ὑστεροφθόρος, ον, Soph.

The late king, μᾰκᾰρίτης (ου) βᾰσῐλεύς, Æsch.; so μακάριος, Plat.

To be accomplished late, ὀψῐτέλεστος, ον, Hom.

Born late, ὀψ�†γονος, ον, Hom., h., Hdt., used as compar. (born later), Æsch.

Sitting up late, going to bed late, ὀψῐκοιτος, ον, Æsch.

Late (of fruit or flowers, i. e., bearing or blooming late), ὀψῐφόρος, ον, Theoph.; ὀψιανθής, ές, Theoph.

[*Late to learn, in learning*, ὀψῐμαθής, ές, Isoc., Plat.; c. gen., *too late to learn* (a thing), Plat.]

Coming late, σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολών, Soph.

Late (adv.), and *too late*, ὀψέ, often c. gen. (e. g., *late in the day*, ὀψὲ τῆς ἡμέρας), Omn.

[*Until late*, ἕως ὀψέ, εἰς ὀψέ, Thuc.; *it was getting late*, ὀψὲ ἐγίνετο, and *it was late*, ὀψὲ ἦν, Xen.; *it is late in the day*, τῆς ὥρας γίγνεται ὀψέ, Dem.]

Too late, μεθύστερον, Soph.

To be late, to be too late, to be later than, ὑστερέω, only act., often c. gen. of those before, sometimes c. gen. or c. dat. of the object or person whom one has failed to serve (e. g., *those who came too late to join Demosthenes*, τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας, Thuc.; *since he had come too late to save Mitylene*, ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήκει, Thuc., etc.), Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὑστερίζω, only act., c. gen. or sine cas., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ὀψίζω, and pass., no mid., Xen.

Though marching till very late in the day, καίτερ μάλα ὀψίζων, Xen.

[*To be in the streets late at night*, ὀψίζομαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, Lys.]

To bloom or shoot late, ὀψιβλαστέω, Theoph.

It ought to have been done long ago, but even now it is not too late, πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δ' οὐδὲ νῦν, Dem.

LATELY, πρώην (ῶ Theoc.), also contr. πρῴην, Call., Hom., Xen., Theoc.; νέον, Hom., Soph., Ap. Rh.; νεωστί, Soph., Hdt.; νεόθεν, Soph.; πρόσφᾰτον, Pind.; πᾶλαι, Æsch., Xen.; ἀρμοῖ, Æsch.; ἄρτι, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀρτίως, Soph., Eur., Xen., Plat., Ar.; ἔναγχος, Xen., Plat., Lys., Isoc.

Very lately, ὑπογυιότατα, Dem.

LATENESS, ὀψιότης, ητος, ἡ, Theoph.

LATENT, κρῠφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* SECRET.

LATER, ὕστερος, α, ον, Omn.; κᾰτώτερος, α, ον, Call.

Later (adv.), ὕστερον, latest ὕστατον, ὕστατα, Omn. *Vid.* LAST.

[*Later in the night*, πρόσω τῆς νυκτός, Hdt.; *in later time, at a later period*, ὀψιαίτερον, Plat.]

LATERAL, πλᾰγιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Xen., Plat.

LATERALLY, ἐκ πλαγίου, εἰς πλάγιον, κατὰ πλάγια, Thuc., Xen. *Vid.* SIDE.

LATHE, α, τόρνος, ὁ, Æsch.

[LATICLAVE (of Roman senators, etc.), ἡ πλατύσημος, Epict.; ἡ πλατ. ἐσθής, Hdn.; and ὁ πλατ. χιτών, Diod.]

LATITUDE, εὖρος, τό (not in our sense though), Hom., Hdt., Xen. *Vid.* BREADTH.

LATTER, THE LATTER, ὁ δέ answering to ὁ μέν, sometimes answering to οὗτος μέν (fem. αὕτη, neut. τοῦτο), Omn. *Cf.* FORMER.

This latter, οὗτος δέ, answering to ὁ μέν, Omn. Att.

LAUD, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., rare, however, in prose; ἐπαινέω, Omn. *Vid.* TO PRAISE.

LAUDABLE, αἰνητός, ή, όν, Pind.; αἰνετός, ή, όν, Anth.; ἐπαινετός, ή, όν, Plat., Arist.; ἀξιέπαινος, ον, Xen. *Vid.* PRAISED, PRAISEWORTHY.

LAUDABLY, εὖ, Omn. *Vid.* WELL.

LAUDATORY, ἐπαινετῐκός, ή, όν, Arist.

LAUGH, TO, and to LAUGH AT, γελοιάω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; γελάω, fut. -γελᾰ́σω, more usu. γελᾰ́σομαι, Dor. γελάξω, aor. 1 ἐγέλᾰσα, often poet. ἐγέλασσα, etc., c. dat. of the cause, or c. ἐπί and dat., sometimes c. gen., sometimes c. acc. of any thing laughed at, Omn.; ἐκγελάω, Hom., Xen.; καγχαλάω, only pres. act., Hom.; κᾰχάζω, only act., Anac., Soph., Ar., Theoc.; προσγελάω, Eur., Ar., Hdt.; διᾰγελάω, Eur., Xen.; ἐγγελάω, c. dat. or c. acc., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; ἐπεγγελάω, Soph., Xen., Æschin.; ἐπῐγελάω, Xen., Plat.; ἀναγελάω (esp. *to laugh loud*), Xen.; καταγελάω, c. gen., or c. dat., or c. acc., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Lys., Dem.; ἐγκατιλλώπτω, only act., c. dat., Æsch.; ἐκκαγχάζω, Xen.; ἀνᾰκαγχάζω (esp. *to burst out laughing*), Plat.; διᾰμειδιάω, Plat. *Vid.* TO SMILE, and SYN. 143.

[*To laugh in one's sleeve*, λάθρια γελάω, Theoc.]

To laugh with, συγγελάω, c. dat., Eur.

To wish to laugh, γελᾰσείω, only pres. act., Plat.

To be laughed at, γέλωτα ὀφλισκάνω (fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὤφλον), Eur.

[*Not to be laughed at*, ἀγέλαστος, ον, Æsch.]

LAUGHABLE, γελαστός, ή, όν, Hom.; γελωτοποιός, όν, Æsch.; γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* RIDICULOUS, and SYN. 144.

LAUGHING, fond of laughing, φῐλομμειδής, ές, Hom., Hes.; ἡδύγελως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, h.; γελᾱνής, ές, Pind.; φιλόγελως, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ωτος, Plat., Arist. *Vid.* SMILING.

Laughing out of season, ἄχρειόγελως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, Cratin.

[*He will make himself a laughing-stock*, ὀφλήσει (ὀφλισκάνω) γέλωτα, c. παρά c. dat., or πρός c. acc., Plat.]

[*Not laughing*, ἀγέλαστος, ον, h.]

LAUGHER, ᾰ, γελαστής, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.

LAUGHTER, γέλως, ὁ, gen. γέλωτος, also Att. γέλω, dat. γέλωτι, also γέλῳ (even in Hom.), acc. Ep. also γέλον, etc., Omn.; κᾰχασμός, ὁ, Ar.; γελαστύς, ύος, ἡ, Call.

To cause laughter, γελωτοποιέω, Xen., Plat.

One who causes laughter, γελωτοποιός, ὁ, Xen., Plat.

[*Without laughter*, ἀγελαστί, Plat.]

LAUNCH, TO, ἐνίημι (ῑ̆η Ep., ῑ̆η Att.), pres. infin. -ίεναι, also Ep. -ιέμεν and -ιέμεναι, imperf. -ίην and ίουν, fut. -ήσω, aor. 1 -ῆκα, poet. also (not Att.) -έηκα, Hom.; κᾰτερύω and κατειρύω, all augmented tenses -ειρ., fut. -ύσω, aor. 1 -ῦσα, and poet. -υσσα, Hom., Hdt.; κᾰθέλκω, imperf. καθεῖλκον, fut. -ελκύσω, aor. 1 -είλκῡσα, etc., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To launch a ship for one's self, ἐρύομαι, mid., and pass. of the ships simply "to be launched," Hom.

To launch with a view of trying, ἀνᾰπειράομαι, mid., Dem.

A launch, the act of launching, καθελκυσμός, ὁ, Mosch. ap. Ath.

LAUREL, δᾰ́φνη, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Theoc., Ap. Rh.

Producing laurel, δαφνοφόρος, ον, Æsch.; δᾰφνώδης, ες, Eur.

Of laurel, δᾰ́φνῐνος, η, ον, Call.

Like laurel, δαφνοειδής, ές, Hipp.

Fond of the laurel, φῐλόδᾰφνος, ον, Eur.

Wearing crowns of laurel, δᾰφνηφόρος, ον, Æsch., Eur.

LAVE, TO, λούω, Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.

LAVISH, ᾰ̓φειδής, ές, c. gen., Æsch.; προετῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Plat., Arist.

To be lavish, ᾰ̓φειδέω, only act., c. gen., Soph., Eur., Thuc., Lys.

LAVISHLY, ᾰ̓φειδῶς, Hdt., Dem.

To contribute lavishly, φιλοτιμέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in active sense, c. πρός and acc. of the object, Lycurg.

LAVISHNESS, ᾰ̓φειδία, ἡ, Plat. *Vid.* LIBERALITY.

LAW, ὁσία (of divine law), ἡ, Hom., Pind., h., Ar., Hdt.; θεσμός, ὁ, pl. οἱ, often Hom. also θεσμά, τά, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; θέμις, ή, gen. θέμιστος, Hom., θέμῐδος, Att., acc. θέμιν, usu., however, confined to nom. (Æsch. has acc. twice and Soph. once, Hom. has pl. θέμιστες, Pind. dat. θέμισσιν), Hom., Hes., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; νόμος, ὁ, Omn. post Hom.; τεθμός, ὁ, Pind.; τέθμιον, τό, Pind.; στᾰ́θμη, ἡ, Pind.; θέσμιον, τό, most usu. in pl., Trag., Hdt., Lycurg.; κύρια, τά, Soph., Dem.; νόμῐμον, τό, most usu. in pl., Trag., Xen., Isoc.; νομοθέτημα, ᾰτος, τό, Plat.; σύγγραμμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* SYN. 334.

[*Things ordained by the law of nature* (divine) *and of man* (human), τὰ ὅσια καὶ τὰ δίκαια, Plat.; so also ὅσια καὶ νόμιμα, Ar.]

Unwritten law, ῥήτρα, ἡ, Tyrt.

A good system of law, εὐνομία, ἡ, Hom., h., Theogn., Pind., Xen., Plat.

Of or *concerning law*, δῐκαστῐκός, ή, όν, Xen.

The profession of the law, ἡ δῐκαστῐκή, Plat.

Skilled in law, δῐκᾱνῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat., Isoc.; νομικός, ή, όν, Plat.

[*To substitute a new law* (for an old one), ἀντεισφέρω νόμον, Dem.]

To declare the law, θεμιστεύω, only pres. act., Hom., Eur., Ap. Rh.

According to divine law, ὁσίως, Eur., Thuc., Xen., Isoc.

[*A transgression of the law*, παρανόμημα, ατος, τό, Thuc.; ἀνόμημα, τό, Diod.]

Unprovided for by express law, ’ἄνομοθέτητος, ον, Plat.

Obedience to the law, εὐνομία, ἡ, Soph.

Guardianship of the law, νομοφυλάκια, ἡ, Plat.

[*A teacher of the law*, νομοδιδάσκαλος, ὁ, N. T.; *the committee to revise the laws*, οἱ Νομοθέται, Oratt.]

Disputed or *liable to be disputed at law*, ἐπίδικος, ον, Isæ., Dem.

Submitting themselves and their affairs to law, δωσίδικος, ον, or δοσιδ., Hdt.

When the law courts are open (of a day or a month), δικάσιμος, ον, Plat.

To go to law, or *to be at law*, δικάζομαι, c. perf. pass. in act. or intrans. sense, sometimes c. acc. cogn. (δίκην), c. dat. pers., or c. πρός and acc., sometimes also c. gen. of the ground of action, Thuc., Xen., Lys., Antipho, Dem.; διαδικάζομαι, Xen., Plat., Dem.; προσδικάζομαι, Dem.; δικαιολογέομαι, mid., sine cas. pers., Æschin., Lys.; ἀμφισβητέω, c. dat. pers., or c. πρός and acc., etc., Lys.; διαδικάσίαν ποιέω, Dem.

Law business, πραγμάτιον, τό, Ar.: πράγματα, τά, Lys., Antipho; πραγματεία, ἡ, Isoc.

Bad laws, δυσνομία, ἡ, Hes., Sol.; κάκονομία, ἡ, Xen.

To have good laws, εὐνομέω, more usu. in pass. c. fut. mid., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To make laws, τίθημι (also poet. pres. and imperf. (not Att.) τιθέω, ἐτίθεον, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην), c. acc. νόμον, ϑεσμόν, etc., Æsch., Eur., Plat., Dem.; διᾰτίθεμαι, mid., Plat.; δεσμοποιέω, sine cas., Eur.; νομοθετέω, also in pass. of the state which has the laws given, or of the laws which are made, Plat.; κᾰτᾰνομοθετέω, Plat.; διανομοθετέω, c. acc. (νόμον), and -ομαι, mid., sine cas., Plat.

To make additional laws, ἐπῐνομοθετέω, Plat.

To transgress the laws, πᾰρᾰνομέω, Xen. *Vid.* To TRANSGRESS.

One must make laws, νομοθετητέον, Plat.

The making of laws, νόμων ϑέσις (εως, ἡ), Plat.; νομοθεσία, ἡ, Plat.; νομοθέτησις, εως, ἡ, Plat.; ἡ νομοθετικήν, Plat.

Giving laws, δίκασπόλος, with or without ἀνήρ, Hom.; ϑεσμοφόρος, ον, Ar., Hdt.

Upholding the laws, ϑεμισκόπος, ον, Pind.; ϑεμιστοπόλος, ον, h.; ϑεμιστοῦχος, ον, Ap. Rh.

A guardian of the laws, νομοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Plat.

Contrary to the laws, Σύραζε τῶν νόμων, Eur.

Having bad laws, κάκόνομος, ον, Hdt.

Having the same laws, ὁμόνομος, ον, Plat.

LAWFUL, δίκαιος, α, ον, in Att. sometimes ος, ον, Omn.; ἔννομος, ον, Pind., Omn. Att.: νόμῐμος, η, ον, Pind., Eur., Xen.: ϑεμῑτός, ή, όν, h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ϑεμιστός, ή, όν, Æsch.; ϑεμιστεῖος, α, ον, Pind.; ϑέσμιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Hdt.; ὅσιος, α, ον, according to *divine* law (used by Thuc. and Plat. as opp. to δίκαιος, according to *human* law), Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

A lawful wife, γνησία γυνή, Xen.

It is lawful, ἔστι, c. infin., Hom., Eur., Xen., Dem.; ἔξεστι, imperf. ἐξῆν, etc., part. ἐξόν, used oftener in acc. abs. than in gen., Hdt., Omn. Att.

LAWFULLY, ϑεμίστως, Æsch.; νομίμως, Xen., Plat.

LAW-GIVER, α, νομοθέτης, ου, ὁ, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; νομογρᾰφος, ὁ, Plat.

[*To be a law-giver*, νομοθετέω, Plat.]

To be a joint law-giver, συννομοθετέω, Plat.

Fit for or *belonging to a law-giver*, νομοθετῐκός, ή, όν, Plat.

LAWLESS, ’ἄϑεμίστιος, ον, only in neut. pl., Hom.; ’ἄϑέμιστος, ον, Hom., Hdt.; ’ἄϑεμις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.; ’ἀϑεμῑτος, ον, Antipho; ἐξαίσιος, ον, Hom.; ἀπᾰλᾰμος, ον (ᾰπ., but also ᾱπ., metri gratiâ), Hes.; ’ἄπᾰλαμνος, ον, Theogn., Sol., Pind., ἀιδροδίκης, ου, ὁ, Pind.; ’ἄδῐκος, ον, Hes., Omn. Att., Hdt.; ἔκδῐκος, ον, Trag.; ’ἄνομος, ον, Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; [ἀνομοθέτητος, ον, Plat.]

A man of lawless conduct, ’ἄϑεμίστια εἰδώς, Hom.

LAWLESSLY, ’ἀδίκως, h., Plat., etc.; ἐκδίκως, Trag.; ’ἀϑέτως, Æsch.; ’ἄνόμως, Eur., Thuc., Isoc.

To act lawlessly, ’ἀνομέω, Hdt.

LAWLESSNESS, ’ἀνομία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc.; πᾰρᾰνομία, ἡ, Isoc.; [τὰ ἄνομα, Hdt.; ἀναρχία, ἡ, Thuc.]

LAWSUIT, α, δίκη, ἡ, Thuc., Plat., Lys., Dem.; διαδικᾰσία, ἡ, Xen., Plat., Dem.; [πραγματεία, ἡ, Isoc.] *Vid.* ACTION.

[*A petty lawsuit*, πραγμάτιον, τό, Ar.]

To engage in a lawsuit, δίκην εἰσᾰγω (aor. 2 εἰσήγᾰγον), Lys.; [προσδικάζομαι, Dem.]

To avoid a lawsuit, φϑγᾰδῐκέω, only act., Dem.

The parties in a lawsuit, οἱ ἀντῐδῐκοι, Plat.; οἱ ἀντῐδῐκοῦντες (pres. part. of ἀντιδικέω), Plat.

To get up lawsuits, δῐκορρᾰφέω, only act., Ar.

[LAWYER, α, σύνδικος, ὁ, Plat.; συνήγορος, ὁ, Plat., Dem.; νομικός, ὁ, N. T.] *Vid.* ADVOCATE.

LAX, ᾰ̓ρρωστος, ον, Thuc.

LAXITY, LAXNESS (of disposition, conduct, etc.), ἔκλῡσις, εως, ἡ, Dem.

LAY, α, οἴμη, ἡ, Hom.

The lays of heroes, κλέα (τά) ἀνδρῶν, Hom.; so κλεῖα, τά, Hes. *Vid.* SONG.

LAY, TO, κλίνω, aor. 1 pass. ἐκλίϑην, and Ep. ἐκλίνϑην, c. dat. of the thing on which another thing is laid, or c. πρός and acc., Hom., Hes., Trag.; τᾰνύω, fut. -ῦσω, aor. 1 -ῦσα, often poet. -υσσα (of laying a table, or laying a man in the dust, etc.), Hom.; τίθημι, aor. 1 ἔϑηκα, aor. 1 pass. ἐτέϑην, pres. and imperf. also τιϑέω, ἐτίϑεον, Hom. (not Att.), Omn. *Vid.* To PLACE.

To lay (eggs), ὠοτοκέω, Emped., Arist.; τίκτω, fut. τέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, Hdt., c. ὠόν, Ar.; ἐντίκτω, Hdt.

To lay (a foundation, etc.), βάλλομαι, mid., no aor. 1, Pind.; ’ὕφαίνω, Call.; ὑποδέμω, Hdt.

To lay (any thing as a wager), ἐρείδω, perf. pass. usu. ἐρήρεισμαι, c. acc. of the stake, Theoc.

To lay aside, ’ἀπορρίπτω, Hom., Pind.; ἐξᾰμείβω, Eur. *Vid.* To GIVE UP.

To lay by, lay up, κᾰτᾰτίϑημι, and mid. (the latter most usu. in prose), Hom., Hes., Hdt., Thuc., Xen., Antipho, Dem.; ἀποτίϑημι, Hom., Xen., Plat., Dem.; ἐξαίρετον ποιέομαι (esp. for a particular emergency), Thuc.; ἐξαίρετον ψηφίζομαι, Andoc.; περιποιέω, and mid., Xen., Isæ.; προσπερῐποιέω, Dem.; προϑησαυρίζω, Arist.

To lay by (so as to hide), κατορύσσω, Dem.

To lay before (a person, so as to explain to him), πᾰρᾰτίϑημι, c. dat., Xen.; παρίστημι, not in act. sense in perf., pluperf., or aor. 2 act., Dem.

To lay down (a road), κᾰτᾰτίϑημι, Pind.

To lay down (as a position in arguing, etc.), τίϑημι, Isoc.; ὑποτίϑημι, Plat., Isoc., Dem.: διεῖπον, augment in all the moods, perf. διείρηκα, Plat., Dem.

[*To lay down beside*, παρακατακλίνω, c. acc. et dat., Æschin.]

[*To lay hold of*, καταλαμβάνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc.] *Vid.* To SEIZE.

To lay out (for burial), περιστέλλω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προτίϑημι, and in mid., Eur., Hdt., Thuc., Lys., Dem.

To lay on or *upon* (i. e., hands, etc., on any one or on any thing), ἐάλλω, only in pres., imperf., and aor. 1 act., c. ἐπί and acc., or c. ἐπί and dat. of that on which, Hom.; ἐπιάλλω, c. dat. of that on which, Hom., Ar.; ἐφίημι (ἴη Ep., ἶη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα (aor. 2 subj. ἐφείω, Hom.), Hom.; ἐπῐφέρω, fut. ἐπιοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. dat. or c. prep., Hom., Soph., Plat., Dem.; προσφέρω, Pind., and late prose: προσβάλλω, no aor. act., perf. -βέβληκα, c. dat. of the object on which, Eur.; ἐπιβάλλω used also for *laying a fine on*, c. dat., Hom., Ar., Xen., Dem.; ἐμβάλλω, Eur.

I have heard of one woman of those of former time having laid hands upon her dear children, μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πάρος Γυναῖκ’ ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις, Eur.

To lay on besides, προσεπῐτίϑημι, Hipp.

To lay (a hand) *in* (a lap), περῐκᾰτᾰβάλλω, poet. περικαββάλλω, Ap. Rh.

To lay (eggs) *beforehand*, προαποτίκτω, Arist.; προεκτίκτω, c. gen. of that before which, Arist.

To lay (eggs) *beforehand in . . .*, προεντίκτω, Arist.

One must lay down, ϑετέον, Plat.

To be laid down (as a law), κεῖμαι, imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, no other tenses, Eur., Thuc., Andoc., Dem.

To be laid down (as a principle), ὁμολογέομαι, pass., Plat.; ὑπόκειμαι, 3d sing. often as impersonal "it is laid down," Hdt., Plat., Dem. *Vid.* To ADMIT.

To be laid by or *laid up* (as a treasure, etc.), κεῖμαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ’ἀνάκειμαι, sync. also ἄγκειμαι (esp. as sacred), Pind., Plat.; κᾰτᾰκειμαι, Hes.; ’ἀπόκειμαι, Xen., Plat., Isoc., Dem.

To be laid upon, ἐπῐκειμαι, sine cas., or c. dat., Hom., Theoc.

[*To be laid on* (of plates of metal on ivory), περίκειμαι, Thuc.]

That must be laid down, ϑετέος, α, ον, Plat.

Laying aside your bitter anger, ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς, Eur.

A laying out (for burial), πρόθεσις, εως, ἡ, Plat., Dem.

[*A laying of eggs*, ὠοτοκία, ἡ, Arist.; *laying eggs*, ὠοτόκος, ον, Arist.]

LAYER, A (of metal, etc.), οἶμος, ὁ (κυάνοιο), Hom.; πτύξ, πτῦχός, ἡ, Hom.; ἐπίβολή, ἡ, Thuc.

In layers, λεπῦριώδης, ες (of an onion or bulb), Arist.; λεπῦρώδης, ες, Theoph.; [πτυχώδης, ες, Arist.]

Composed of only one layer, μονόλοπος, ον, Theoph.

LAZILY, ἀσπουδί, Hom.; κατεβλακευμένως, Ar.; ᾽ἄσυντόνως, Xen.; ᾽ἀνῖδρωτί, Xen.; ᾽ἀγεννῶς, Dem.; ῥᾳθῡμως, Plat.

LAZINESS, νωχελία, ἡ, Hom.; ῥᾳθῡμία, ἡ, Eur., Xen., Lys.; ῥαστώνη, ἡ, Thuc., Dem.; ῥᾳδιουργία, ἡ, Xen., βλᾶκεία, ἡ, Xen.; νωθρότης, ητος, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* INDOLENCE.

LAZY, νωθής, ές, Hom., Eur., Plat.; ἀεργός, όν, and contr. (as always in Att.) ἀργός, όν, also ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; βρᾴδύς, εῖα, ύ, compar. βρᾴδύτερος and βρᾴδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), also (only in Hom.) βράσσων, superl. βραδύτατος and βράδιστος, also (in Hom.) βάρδιστος, Hom., Eur., Xen.; κᾰκός, ή, όν (compar. -ώτερος, Hom., Theoc., but not Att.), more usu. compar. κακίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος, Hom., Eur., Xen.; ῥᾳθῡμος, ον, Soph., Eur., Plat., Isoc.; νωχελής, ές, Eur., Hipp.; βλάξ, ὁ καὶ ἡ, gen. βλᾰκός, superl. βλᾰκίστατος, Xen., Plat.; βλᾰκῐκός, ή, όν, Xen.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; νωθρός, ά, όν, Plat.; βᾰρῠγουνος, ον, Call.; βᾰρῠγούνᾰτος, ον, Theoc. *Vid.* INDOLENT.

Lazy (i. e., unwilling to rise early in the morning), φῐλῠ́πνος, ον, Theoc.

To be lazy, ᾽ἀποκηδέω (of animals), only act., Hom.; μεθίημι (ῑ Ep., ῐ in Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, only act. in this sense, Hom., Tyrt.; νυστάζω, only act., Ar., Plat.; λαγγάζω, only act., Xen.; ῥᾳθῡμέω, only act., Xen., Dem.; ῥᾳδιουργέω, only act., Xen.; ῥαστωνεύω, only act., Xen.; τρῠφάω, only act., Plat.; βλᾰκεύω only act. (Lucian has also mid. "to lose by laziness"), Xen.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.; μαλθᾰκίζομαι, pass., Plat.; μᾰλᾰκύνομαι, pass., Xen.

One must be lazy, μαλθᾰκιστέον, preceded by negative, and μαλθακιστέα, Ar., Plat.

LEAD, μόλῐβος, ὁ, Hom.; μόλυβδος, ὁ, Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

A piece of lead (esp. used to sink a fishing-line or net), μολύβδαινα, ἡ, Hom., Plat.; μολυβδίς, ίδος, ἡ, also of a *leaden bullet*, Soph., Xen.

[*Lead* (for sounding), καταπειρατηρία, ἡ, Hdt.]

[*A lead-pencil*, χρωστὴρ (ῆρος) μόλυβος, ὁ, Anth.; μόλυβδος, ὁ, Anth.]

[*Lead-work*, μολύβδωμα, ατος, τό, Callix.: *plates of lead*, χάρται μολύβδινοι, Joseph.]

A lead pipe, μολύβδιον, τό, Hipp.

[*White-lead*, ψιμύθιον, τό, Ar., Plat.; *to paint with white-lead*, ψιμυθιόω, Lys.]

To be loaded with lead (of dice), μολυβδόομαι, pass., Arist.

To melt lead, μολυβδοχοέω, Ar.; [*to melt like lead, to become lead*, μολυβδόομαι, pass., Diosc.]

Like lead, μολυβδοειδής, ές, Hipp., Diosc.; μολυβδώδης, ες, Diosc.

Lead-colored, μολυβδόχροος, ον, contr. -χρους, -χρουν, Diosc.; [μολυβδοφανής, ές, Alex. Mynd.]

[*Yellow ore of lead*, μολύβδαινα, ἡ, Diosc.]

LEAD, TO, ἄρχω, only act. in this sense, usu. c. gen., sometimes c. dat., or c. ἐν and dat. (to be the leader among), or sine cas., Hom., Eur., Plat.; ᾽ἄγω, aor. 1 infin. (in Hom. only) ἀξέμεν and ἀξέμεναι, the aor. 1 is rare, aor. 2 ἤγαγον, ᾽ἄγαγε, etc., perf. ἀγήοχα (rare), fut. 1 mid. sometimes in pass. sense, Omn.; ᾽ἀνάγω, Hom., Hdt., Thuc.; ᾽ἀγῑνέω, pres. infin. poet. (not Att.—indeed, the word is not Att.) ἀγῑνέμεναι, poet. imperf. ᾽ἀγίνεσκον, no mid. or pass., Hom., h.; ἠγέομαι, mid., no pass. in pass. sense, but perf. pass. in act. sense, c. gen. pers. or c. dat., often c. dat. pers. and acc. of the road on which, sometimes even c. acc. pers. and gen. of the road on which, or occupation in which, dat. pers. sometimes understood, Omn.; ἐξηγέομαι, Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἡγεμονεύω, c. gen. pers., sometimes (but very rarely) c. dat., often c. acc. of the road, etc., Hom., Hes., Plat., Dem.; ἡγηλάζω, only pres. act. (used also of "leading a life"), Hom., Ap. Rh.; ᾽ὑφηγέομαι, Eur., Thuc., Xen., Plat.; προηγέομαι, Hdt., Xen.; ἐξυφηγέομαι, Soph.; ᾽ἀφηγέομαι, Xen.; πορεύω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; κᾰθηγέομαι (esp. of leading a colony), Thuc.; ἐφοδόω, Æsch.; ὁδηγέω, as a guide does, only act., Æsch., Eur.; προτάσσομαι, pass., sine cas., i. e., "to take the lead," Æsch. *Vid.* SYN. 8.

To lead (as a road leads), φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐκφέρω, Plat.; ᾽ἀναφέρω, Xen.; ἄγω, c. εἰς, ἐπί, c. acc., Soph., Plat., Xen.

He encamped against the city by the upper gates, which lead to Potidæa, κατὰ τὰς ἄνω πύλας, ᾗ ἐπὶ Ποτιδαίας ἔρχονται, προσεκάθητο τῇ πόλει, Thuc.

To lead (an army) *across*, διᾰ́γω, Hom., Hdt., Xen.; διᾰβῐβάζω, sometimes c. dupl. acc., Hdt., Xen., Plat.

To lead (a life), πέσσω, fut. πέψω, etc., Pind.; διᾰ́γω, h., Ar., Xen.

[*To lead alongside* (as a horse), παρέλκω, Hdt.]

To lead away, ᾽ἄπᾰγω (in Att. prose esp. of leading away to prison or to punishment), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ὔπᾰγω, and sometimes simply "to lead," Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἄπαίρω, only of leading away troops, an army, a fleet, etc., Hdt., Thuc., Xen.; so ἀπελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, from which fut. all other tenses are derived, perf. -ελήλᾰκα, no aor. 2, Hdt.; ᾽ἀπανίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act.; perf., pluperf., and aor. 2 act. only used in pass. sense, Hdt., Thuc.

To lead away from a subject, ᾽αποπλᾰνάω, c. acc. pers., c. ἀπό and gen. rei, Æschin.

To lead away by deceit, ἐκκλέπτω, Hom., Æsch., Soph., Xen.

To lead away from the right way, πᾰρᾰ́γω, Pind., Trag., Thuc., Plat., Dem.; πλανάω, Hdt. *Vid.* To MISLEAD.

To lead away with, σῠνᾰπᾰ́γω, Xen.

To lead back, ᾽ἀπᾰγω (also ἀπάγω ὀπίσω, Hdt.), Hom.; κᾰτᾰ́γω, Trag., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰγῑνέω, Hdt.; ᾽ἀνᾰ́γω, Plat., Dem.; ἐπανάγω, Thuc., Xen., Dem.

To lead by or *past*, πᾰρᾰ́γω, c. acc. of the place by which, Trag., Hdt., Thuc., Xen.

To lead by the side (as a led horse, etc.), παρέλκω, imperf. -εῖλκον, fut. -ελκῡ́σω, aor. 1 -εῖλκῡσα, etc., Hdt.

To lead down, κᾰτᾰγῑνέω, Hom.; κᾰτᾰ́γω, Hom., Pind., Eur., Xen.

To lead forth, to lead out, ἐξᾰ́γω, often c. gen. of the place from which, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπεξᾰ́γω, Thuc.; ἐξελαύνω, Hdt.

To lead forth in advance of, προεξᾰ́γω, c. gen. of that before which, Thuc.

To lead on, induce, ἐνᾰ́γω, Hdt., Isæ.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰ́σω, Plat.

To lead on, προβιβάζω, Soph., Ar., Xen., Plat.; προᾰ́γω, Hdt., Thuc., Xen.

To lead on against, ἐφηγέομαι, c. dat. pers., ἐπί and acc. rei, Hom., Dem.; ἐπᾰ́γω, c. dat. rei or c. prep., Omn.; προσᾰ́γω, c. dat., Eur., Thuc., Xen.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. dat., Æsch.; ἐπελαύνω, Hdt.

To lead out against, ἀντῐπᾰρᾰ́γω, Xen.

To lead round, περιᾰ́γω, Thuc., Xen.; συμπεριᾰ́γω, Xen.

To lead to, into, εἰσᾰ́γω or ἐσᾰ́γω, c. acc. pers., εἰς and acc. of the place, or c. dat. of the place, sometimes c. dupl. acc., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; εἰσᾰνᾰ́γω, Hom.; ἐπῐβάσκω (into evils), c. gen. rei, Hom.; εἰσπορεύω, c. adv. loci (e. g., οἰκαδε), Eur.; ἐμβιβάζω, c. εἰς and acc., Eur., Dem.; ἐμβάλλω (as a guide leads enemies into . . .), c. εἰς and acc. of the place or danger, etc., Xen.

[*To lead up*, ἀνάγω, Hes., Soph., Hdt.; *to lead up against*, ἀντανάγω, Hdt.]

To lead together, σῠνάγω, Hom., Eur.

[*To lead by the nose*, τῆς ῥινὸς ἕλκω, Luc.]

To lead like a child, παιδᾰγωγέω, only act., Soph., Eur.

To lead an old man, γεροντᾰγωγέω, only act., Soph.

To lead by the hand, χειρᾰγωγέω, Anac.

To be led on or *led away*, ἕλκομαι, pass., Xen., Plat.

One must lead, ἡγητέον, c. gen., Xen.

Easy to lead, or *to be led any way*, εὐπᾰρᾰγωγος, ον, Ar., Plat.

LEAD, THE, *leadership*, ἡγεμονία, ἡ, Omn. Att. prose; [προστασία, ἡ, Thuc.]

LEADEN, μολῠβδῐνος, η, ον, Cratin., Arist.; μολυβδέος, έα, έον, contr. -δοῦς, ῆ, οῦν, Theoph.

LEADER, A, ᾽ἄγός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ἀρχός, ὁ, often also ἀρχὸς ἀνήρ (ᾰ Hom., ᾰ Att.), Hom., Pind.; ἔξαρχος, ὁ, Hom., Eur., Dem.; σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes., h., Hdt.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἡγήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἡγεμόνευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἄκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; βρᾰβεύς, ὁ, Æsch.; στᾰσίαρχος (of any company or band), ὁ, Æsch.; πρωρᾰ́της, ου, ὁ, Soph.; προστᾰ́της, ου, ὁ, Omn. Att.; ἡγητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἡγητής, οῦ, ὁ, Æsch.; ὑφηγητής, ὁ, Soph.; προηγητής, ὁ, Soph.; προηγητήρ, ο, Eur.; ποδᾱγός, ὁ (i. e., a guide, q. v.), Eur.;

χορηγός, ὁ (prop. a leader of a chorus, and thence generally a leader), Soph., Eur., Plat.; so κορῠφαῖος, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Dem.; μοιρηγέτης, ου, ὁ, Ap. Rh.; fem. στρᾰτηγίς, ἴδος, Ar. *Vid.* SYN. 117.

Inasmuch as ye are the leaders of Greece, ὅσῳ προέστατε (contr. for προεστήκατε, 2d pl. perf. act. of προΐστημι) τῆς Ἑλλάδος, Hdt.

LEADING (belonging to the lead or to a leader, like a leader, etc.), ἡγεμονικός, ή, όν, Plat.

To join in leading, σὺνεξάρχω, c. dat. of what is led, Plat.

Like a leader, etc., adv., ἡγεμονικῶς, Isoc.

Hearing that he . . . was one of the most leading men of those in the main land, πυνθανόμενος . . . δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν, Thuc.

LEADING, A, ᾿ἄγωγή, ή, Omn. Att.; ῾ὑπᾰγωγή, ή, Xen.

A leading out or *forth*, ἐξαγωγή, ή, Xen.

LEADERSHIP, THE, προστᾰσία, ή, Thuc.

LED (a horse, camel, etc.), σειρᾰφόρος, ον, Æsch., Eur., Hdt.; σειροφόρος, ον, Eur.; σειραῖος, α, ον, Soph.

[*Capable of being led, easily led*, ἀγώγιμος, ον, Eur., Plut.]

LEAF, A, κόμη, ή, Hom., Pind.: πέτᾰλον, τό, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; πέτηλον, τό, Hes.; φύλλον, τό, Omn.; φόβη, ή, Soph., Eur.; πτέρον, τό, Soph.; φύλλιον, τό, Plat. (Com.); ῾ρῖον, τό, Theoc.; χαίτη, ή, Theoc.; [πέτασος, ὁ (a broad umbellated leaf), Theoph.]

[*A leaf* (of a writing-tablet, etc.), πιττάκιον, τό, Polyb.; *a leaf* (of paper), χάρτης, ου, ὁ, Hero.]

A narrowness of leaf, στενοφυλλία, ή, Theoph.

To clothe with leaves, φυλλόω, Hipp.

To shed its leaves, κᾰτᾰφυλλοροέω, only act., Pind.; φυλλοβολέω, Ar., Call., Theoph.; φυλλοροέω, Xen., Pherecr., Arist.

A shedding of its leaves, φυλλόῤῥοια, ή, Theoph.; φυλλοβολία, ή, Theoph.

To be full of leaves, κομάω, only act., h., Arist., Ap. Rh.; φυλλοφορέω, only act., Theoph.

To run to leaf, φυλλομᾰνέω, only act., Theoph.

With many leaves, leafy, ἀκρῐτόφυλλος, ον, Hom.; ἀμφῐκομος, ον, Hom.; εἰνοσῐφυλλος, ον, Hom.; δᾰπύς, εῖα, ύ, Hom.; εὔφυλλος, ον, Pind., Eur.; φυλλοφόρος, ον, Pind.: κομήτης, ου, ὁ (of a wand with ivy leaves bound round it), c. dat., Eur.; βᾰθῦκομος, ον, Ar.; φυλλόκομος, ον, Ar.; πολῦφυλλος, ον, Eupol.; βᾰθῦφυλλος, ον, Mosch.; εὐπέτᾰλος, ον, Ar., Mel.; φυλλῐκός, ή, όν, Theoph.; φυλλώδης, ες, Theoph.

With few leaves, ὀλῐγόφυλλος, ον, Theoph.; μᾰνόφυλλος, ον, Theoph.

With one leaf, μονόφυλλος, ον, Theoph.; *with three leaves*, τριπέτηλος, ον, h.; *with five leaves*, πεντᾰφυλλος, ον, Theoph.; *with a hundred leaves*, ἑκᾰτοντᾰφυλλος, ον, Theoph.

With green leaves, χλωρόκομος, ον, Eur.

With dark leaves, μελᾰμφυλλος, ον, Anac., Pind., Soph.; μελάνδρυος, ον, Æsch.; μελαμπέτᾰλος, ον, Eur.

With regular leaves, ταξῐφυλλος, ον, Theoph.

With long leaves, τᾰνῦφυλλος, ον, Hom., Theoc.

[*With small leaves*, μικρόφυλλος, ον, Diosc.]

With thin, delicate leaves, ᾿ἀβροκόμης, ου, ὁ, Eur.; λεπτόφυλλος, ον, Theoph.

With large leaves, μεγᾰλόφυλλος, ον, Theoph.

With broad leaves, πλᾰτῠφυλλος, ον, Arist., Theoph.

With fleshy leaves, σαρκόφυλλος, ον, Theoph.

With curly leaves, οὐλόφυλλος, ον, Theoph.; σκολιόθριξ, gen. σκολιότρῐχος, ο καὶ ἡ καὶ τό, Mel.

With hairy, woolly leaves, τρῐχόφυλλος, ον, Theoph.

With prickly leaves, φυλλᾰκανθος, ον, Theoph.

With sword-shaped leaves, σπᾰθόφυλλος, ον, Theoph.

With leaves at the extremities, ᾿ἀκρόκομος, ον, Eur.

With many leaves (of a book or writing), πολῦθῠρος, ον, Eur.

[*With pointed leaves*, ὀξύφυλλος, ον, Diosc.; *with umbellated leaves*, πετασώδης, ες, Phan.]

Shaking, scattering the leaves (as a storm does), ἐννοσῐφυλλος, ον, Simon.

Covered with leaves, φυλλόστρωτος, ον, also dat. φυλλόστρωτι, Eur., Theoc.; φυλλόσκεπος, ον, Theoph.

Made of leaves, φύλλῐνος, η, ον, Theoc.

A bed of leaves, φυλλάς, ᾰδος, ή, Soph., Hdt., Bion.

Eating leaves, φῠλλοτρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Antipho.

Shedding its leaves, φυλλοβόλος, ον, Theoph.

LEAFLESS, ᾿ἄφυλλος, ον, Hom., Eur.; πᾰνᾰφυλλος, ον, h.; ᾿ἀφύλλωτος, ον, Soph.; ἀπέτηλος, ον, Anth.

LEAGUE, A, σὺνωμοσία, ή, Thuc., Plat.; συμμᾰχία, ή (in time of war), Hdt., Thuc.; [ὁμαιχμία, ή, Thuc.] *Vid.* ALLIANCE.

A league (i. e., the parties composing the league), τὸ συνώμοτον, Thuc.; τὸ συμμᾰχῐκόν, Hdt., Thuc.

[*To form a league*, ὁμαιχμίαν συντίθεμαι, *with* (one), τινί, *against* (one), πρός τινα, Hdt.]

To league together, σὺνόμνῡμι, sometimes in pres. and imperf. -νύω, -νυον, fut. -ομόσω, all tenses from this fut., perf. -ομώμοκα, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; [ὁμογνωμονέω, Thuc., Xen.]

LEAK, A, ᾰὐντλος, ὁ, Æsch., Eur.

LEAK, TO, πᾰρᾰχᾰλάω, fut. -ᾰσω, only act., Ar.; ἄντλον δέχομαι (mid. c. perf. pass. δέδεγμαι in act. sense), Æschin.

Emptying the leak, ἄντλον εἴργων νᾱός, Eur.

LEAN, ἰσχνός, ή, όν, Ar., Plat.; σκελετός, ή, όν, Plat. (Com.); ᾿ἄσαρκος, ον, Arist.; σκελῐφρός, ά, όν, Hipp. *Vid.* THIN.

To make lean, ἰσχναίνω, aor. 1 ἴσχνᾱνα, only act., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; [παρισχναίνω, Arist.]

Calculated to make lean, ἰσχναντῐκός, ή, όν, Arist.

To be lean, σκέλλομαι, pass., c. perf. act. ἔσκληκα, Ap. Rh.

LEAN, TO, act. κλίνω, c. acc. of the thing placed, c. dat. of that *against* which it is placed, or (esp. in pass.) c. ἐς and acc., aor. 1 pass. ἐκλῐ́θην and poet. (not Att.) ἐκλίνθην, Hom., Hdt.; προσκλίνω, Hom., Pind.; ᾿ἀνᾰκλίνω, c. πρός and dat., Hom.; προκλίνω, c. ἐς and acc., Soph.; ἐπῐκλίνω, c. dat., Plat.; ἐρείδω, perf. pass. ἐρήρεισμαι, 3d pl. Ep. ἐρηρέδᾰται, pluperf. ἠρηρείσμην, 3d pl. Ep. ἐρηρέδᾰτο, c. πρός or εἰς and acc., or c. ἐπί and dat., sometimes c. dat., sometimes c. ἐπί and gen., Hom., Tyrt., Trag., Plat., Theoc.

To lean, intrans., or *to lean on*, σκηρίπτομαι, only pres., sine cas., Hom.: σκήπτομαι, mid. and pass., c. dat., Hom., Dem., Ap. Rh.; ἀμφῐκείμαι, -εκείμην, fut. κείσομαι, c. ἐπί and dat., Soph.; ὀιερείδομαι, mid., c. dat., Eur., Ar.; ᾿ἀπερείδομαι, c. dat., Xen., Plat.; ἐπερείδομαι, c. dat., Eur.; κᾰταστηρίζομαι (fut. act. -ίξω), pass., c. ἐπί and dat., Eur.; ἐπιστηρίζομαι, Arist.; ἐγκλίνομαι, mid. and pass., c. dat., Xen.; ἐπῐχρίμπτομαι, pass., Ap. Rh.

Leaning on your elbow, πῆχυν ἐρείσας, Eur.

To lean back (as rowers do), ἀντῐβαίνω, only in aor. 2 act. ἀντέβην, perf. -βέβηκα, Ar.; ᾿ἀνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Xen.

Leaning toward (of high lands), ἐπιπρηνής, ές, Ap. Rh.

[*A leaning on* or *toward*, *vid.* INCLINATION; *a leaning back*, ἀνάκλισις, ή, Hipp.]

LEAP, TO, ῾ρώσκω, fut. ῾οροῦμαι, aor. 2 ἔθορον, no other tenses, Hom., Trag.; ἅλλομαι, mid., aor. 1 ἠλάμην, aor. 2 3d sing. often sync. ἅλτο, 3d sing. subj. sometimes ᾿ἅλεται for ἅληται (aor. 2 part. in compounds often -άλμενος), Hom., h., Eur., Thuc.; πηδάω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πάλλω, and -ομαι mid. (as a dying fish leaps about quivering), Hom., Eur.; so ᾿ἀνᾰπάλλομαι, Hom.; σκιρτάω, no mid., Eur., Ar., Plat.; ἀσκᾰρίζω, only act., Cratin.; κουφίζω ἅλμα (ᾶτος, τό), κουφίζω πήδημα (ᾶτος, τό), Soph., Eur.; [(as a frog), ὀκλαδιστὶ πηδάω, Babr.] *Vid.* SYN. 356.

To leap back, ἀπορούω, Hom.

To leap down, to leap from, to leap out of, ἁπαΐσσω (ᾱ Hom., except in ὑπᾱΐξει, ᾰ Trag., but ἀΐσσω is very seldom used as trisyll. in Att., where it is usu. ᾄσσω), fut. -ξω, aor. 1 poet. (not Att.) -αΐξασκον, used also in aor. 1 mid. and aor. 1 pass. in act. sense, Hom.; ᾿ἀποθρώσκω, Hom.; ἐξορούω, Hom.; ἐξάλλομαι, Hom., Soph., Ar., Xen.; ἐκθρώσκω, c. gen. of the place from which, Hom., h.; κᾰτᾰθρώσκω, sometimes c. acc. of the place from off which, Hom., Hdt.; κᾰτεφάλλομαι, aor. 2 part. κατεπάλμενος, c. ἐκ and gen., Hom., Ap. Rh.; ᾿ἀφάλλομαι, Æsch., Ar.; καθάλλομαι, Xen.; ἐκπηδάω, Soph., Hdt., Xen.; κᾰτᾰπηδάω, c. gen., Xen.

To leap on or *into*, εἰσθρώσκω, Hom., Æsch.; ἐνθρώσκω, c. dat., Hom., Pind.; ἐπῐθρώσκω, c. dat., or c. gen., or sine cas., Hom., Hes., Eur.; ἐνορούω, c. dat. or sine cas., Hom.; ἐφάλλομαι, also in aor. 2 part. ἐπιάλμενος, c. dat. or c. ἐς and acc., Hom., Pind.; εἰσάλλομαι, c. acc. or c. εἰς and acc., or c. ἐπί and dat., Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; μετάλλομαι, only in aor. 2 part., Hom.; ἐνάλλομαι, Æsch.; ἐπενθρώσκω, c. dat. or c. ἐπί and acc., Æsch., Soph.; ᾿ἀνᾰθρώσκω (as to leap on a horse), c. ἐπί and acc., Hdt., Xen.; ἐμπηδάω, c. dat., Hdt.; ἐπῐπηδάω, Ar., Plat.; εἰσπηδάω, Xen., Dem.; [παραπηδάω (of hounds), Xen.; προσπηδάω, c. πρός et acc., And. c.]

To leap up, ᾿ἀνᾰπηδάω, Hom., Ar., Hdt., Æschin.; [ἀνορούω, Hom., Pind.]; ᾿ἀνεφάλλομαι, Pind.; ᾿ἀνάλλομαι, Ar.

To leap over, διασεύομαι, only in 3d sing. aor. sync. διέσσῠτο, c. gen., Hom.; ῾υπερθρώσκω, c. acc., some-

times c. gen., Hom., Æsch., Eur.; διαπηδάω, c. acc., Æsch., Ar., Xen., Dem.; διάλλομαι, c. acc., Xen.

To leap round, ἀμφιθρώσκω, Ap. Rh.

To leap up at, προσάλλομαι, Xen.

LEAP, ᾱ, ἅλμα, ατος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; πήδημα, ατος, τό, Trag.; ἐκπήδημα, τό, Æsch.; σκίρτημα, ατος, τό, Æsch., Eur.

LEAPING, ἅλσις, εως, ἡ, Arist.; πήδησις, εως, ἡ, Plat.; ἐκπήδησις, ἡ, Plat.

LEAPER, ᾱ, σκιρτητής, ὁ, Mosch.

Skillful as a leaper, good at leaping, ἴξαλος, ον (of a goat), Hom.; ἀλτικός, ή, όν, Xen.; πηδητικός, ή, όν, Arist.

LEARN, TO, δάομαι, not used in pres., but only in fut. δαήσομαι, perf. δεδάηκα, δέδαα, and δεδάημαι, all three in act. sense, and usu. confined to their particip., aor. ἐδάην, subj. δάω, and Ep. δαείω, infin. δαῆναι, Ep. δαήμεναι, also infin. mid. δεδάασθαι (the Attics only use the aor.), sometimes c. gen. of the teacher, Hom., Pind., Trag.; δἰδάσκομαι, pass., perf. δεδίδαγμαι, etc., also in aor. 1 mid. ἐδιδαξάμην, c. acc. or sometimes c. gen. of the thing learnt, Hom., Soph., Eur., Hdt., Theoc.; μανθάνω, fut. μᾰθήσομαι, Dor. μᾰθεῦμαι, for μαθοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμᾰθον, perf. μεμᾰθηκα, no mid. except fut., Omn.; πυνθάνομαι, mid., and poet. (including Trag.) πεύθομαι, fut. πεύσομαι, sometimes (rarely) πευσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπὐθόμην, perf. pass. πέπυσμαι, 2d sing. πέπῡσαι, poet. (not Att.) πέπυσσαι in act. sense—to learn by inquiry, to learn news of, etc., c. acc. of the news learnt, sometimes c. gen. of any person or thing whom the news learnt concerns (e. g., *to learn news of one's father — of the battle*, πυνθ. πατρός, πυνθ. μάχης, etc.), c. gen. of him from whom one learns the news, or c. ἐκ or ἀπό, or πρός or παρά and gen., Omn.; ἐκμανθάνω, Trag., Hdt., Plat., Den., Æschin.; κᾰτᾰμανθάνω, Hdt., Xen., Plat.; ἐκδἰδάσκομαι, Soph.; ᾽ἀνᾰπυνθάνομαι, Hdt., Xen.; κατανοέω, Thuc., Plat.; αἰσθάνομαι, mid. (of learning by one's own perception, not being taught by others), fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἠσθόμην, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [(by hearsay), παραλαμβάνω, c. acc. foll. by παρά c. gen., Hdt.]

That he may learn, ἵν᾽ εἰδῇ . . ., Eur.

To learn with any one, συμμανθάνω, c. dat. of the companion, Soph., Xen.

To learn besides, προσμανθάνω, Æsch., Ar.; ἐπἰμανθάνω, Hdt., Thuc., Xen.; προσπυνθάνομαι, Arist.

To learn beforehand, προμανθάνω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; προδἰδάσκομαι, Thuc.

To learn afterward, ἐπἴμανθάνω, Thuc.

To learn instead, μετᾰμανθάνω, Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ἀντἰμανθάνω, Ar.

To learn better (i. e., become wiser), μεταμανθάνω, Ar., Plat.

To learn more, be more learned than, περιφρονέω (or ὑπερφρονέω, for the reading is doubtful), c. gen. or c. acc. of the rival (the reading is again doubtful), c. dat. of the branch of learning, Æschin.

One must learn, μαθητέον and μαθητέα, Hdt., Xen., Plat.

One must learn besides, προσμαθητέον, Xen.

[*Eager to learn*, μαθητικός, ή, όν, c. gen., Plat.]

LEARNED, πολυΐστωρ, ορος, ὁ, Vit. Hom.; πολῠμᾰθής, ές, Ar., Xen., Plat., Isoc.; πολυήκοος, ον, c. gen. of the branch of knowledge, or c. ἐν and dat., Plat.; πολῠγράμμᾰτος, ον, Arist.

To be learned, μαθητέος, α, ον, Hdt.

Having just learned, ἀρτῐμᾰθής, ές, c. gen., Eur.

Having learned in childhood, παιδομαθής, ές, Hipp.

Having learned late, ὀψῐμᾰθής, ές (i. e., too old to learn, slow in learning), c. gen., Xen., Plat., Isoc.

A learned man, λόγιος, ὁ, Pind.

Easy to be learned, εὐμαθής, ές, Æsch., Soph., Xen.

[*That may be learned*, μαθητός, ή, όν, Xen., Plat., c. dat., e. g., *whatever can neither be learned by men*, ὅσα δὲ ἀνθρώποις οὔτε μαθητά, Xen.]

LEARNING, μᾰθος, τό, Alcæ., Æsch.; μᾰθησις, εως, ἡ (as act and result), Soph., Eur., Theoc., Xen., Plat.; [(as result), μάθημα, ατος, τό, Thuc., and παίδευσις, εως, ἡ, Plat.]

For by his natural abilities, and without having improved them either by early learning or by subsequent study . . ., οἰκείᾳ γὰρ συνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὔτ᾽ ἐπἴμαθών . . ., Thuc.

Great learning, πολῠμᾰθία, ἡ, Plat.

Branches of learning (any thing which may be learned), μάθημα, ᾰτος, τό, Soph., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διδασκάλια, τά, Hdt.; παίδευμα, ᾰτος, τό, Dem.

Quick in learning, εὐμαθής, ές, Plat., Dem.

Quickness in learning, εὐμᾰθεια and εὐμᾰθία, ἡ, Plat.

Learning quickly, εὐμᾰθῶς, compar. -θέστερον, Plat., Æschin.

Fond of learning, φῐλομᾰθής, ές, sometimes c. gen., Xen., Plat., Isoc.; μᾰθητῐκός, ή, όν, Plat.; μαθημᾰτῐκός, ή, όν, Plat.

To be fond of learning, φῐλομᾰθέω, only act., Plat.

Fondness for learning, φῐλομᾰθεια, ἡ, Plat.

[*Without learning*, ἀγράμματος, ον, Plat.]

LEARNER, ᾱ, μᾰθητής, οῦ, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.

A fellow-learner, συμμαθητής, ὁ, Plat.

LEASH, ᾱ (to hold dogs in), ἀγκῦλη, ἡ, Xen.; ἱμάς, άντος, ὁ, Xen.; κῠνοῦχος, ὁ, Anth.

LEAST, ὀλῐγιστος, η, ον, Hom., Hes., Plat.; ἠβαιός, ά, όν, always c. neg., Hom.; ἐλᾰχιστος, η, ον, h., Eur., Omn. Att. prose; ὀλῐγοστός, ή, όν, Soph.; μεῖστος, η, ον, Bion; [πολλοστός, ή, όν, Plat.] *Vid.* LITTLE.

In the least, ἠβαιόν (always cum neg.), Hom.; ἥκιστα, Omn. Att.; ἐλᾰχιστον and ἐλᾰχιστα, Xen., Plat.; ὀλῐγιστα, Plat.

Not in the least, οὐδ᾽ ἐπὶ σμῑκρῶν λόγων, Soph.; οὐδ᾽ ἂν στρῑβἰλῐκίγξ, Ar.; οὐδὲν ᾽ἀτεχνῶς, Plat.; οὐδὲ ὁπωστιοῦν, Xen., Plat.

If one dozes the least, κἂν ῎ἄχνην κᾰτᾰμῦσῃ, Ar.

The least bit, ὅσον, Ar.; ὅσον . . . μόνον (with the main word between), Thuc., Plat.

At least, περ (enclitic, usu. with a verb in this sense in Hom., in Att. usu. with an adv. or conj., ὅταν περ, ὅθεν περ, etc., or with an adj. οἷός περ, etc.), Hom., Soph.; μὲν δή, Hom., etc.; γε, enclitic, Omn.; ἀλλά, and sometimes ἀλλά γε, or γε ἀλλά, Hom., Soph., Plat.; [(in affirmation), πάντως and πάντως γε μήν, Plat., Ar.]

LEATHER, δέρμα, ᾰτος, τό, Hom., Ar.; σκῦτος, τό, Hom., Ar., Xen.; χόριον, τό, Theoc.; [μάσθλημα, ατος, τό, Ctes.] *Vid.* SKIN, and SYN. 164.

[*Sole leather*, παλινδορία, ἡ, Plat. (Com.)]

A leather garment, or *any thing made of leather*, διφθέρα (sometimes also leather itself), ή, Ar., Hdt., Thuc., Plat.; σπολάς, άδος, ἡ, Soph., Ar., Xen.; σκῦτᾰριον, τό, Anaxil.

Like leather, σκῦτώδης, ες, Arist.

A leather-seller, βυρσοπώλης, ὁ, Ar.

A leather-cutter, σκῦτοτόμος, ὁ, Hom.

[*Made of raw leather*, ὠμόβυρσος, ον, Plut.]

Preparing leather, δερματουργικός, ή, όν, Plat.

The trade or *work of leather-cutting*, σκῦτοτομία, ἡ, Plat.

LEATHERN, δερμᾰτῖνος, η, ον, Hom., Hdt., Xen., Isoc.; σκῦτῖνος, η, ον, Ar., Hdt., Xen.; ὑρῖνος, ον, poet. εὐρρῖνος, Ap. Rh.

[LEAVE, ἐξουσία, ἡ, Plat.] *Vid.* PERMISSION.

[*To obtain leave*, παραιτέομαι, c. infin., Hdt.]

Having obtained leave from the magistrates, παρέμενος μὲν τοὺς ἄρχοντας, Plat.

To take leave of, ἀσπάζομαι, mid., Eur., Xen.; [ἀγαπάω, Ap. Rh.]

LEAVE, TO, νοσφίζομαι, mid., fut. -ἴσομαι, aor. 1 part. poet. νοσφισσάμενος, also aor. 1 pass. in act. sense, c. gen. or c. acc., Hom., h., Archil., Soph.; ἐρωέω, only act., usu. not of leaving persons or places, but of leaving an occupation (battle, toil, etc.), c. gen., Hom.; μεθίημι (ἵη Hom., ἴη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -ἕηκα (only of leaving persons), often, esp. c. adj., of leaving one in such and such a condition, c. acc., Hom., Eur.; ᾽ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἀφίημι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; λείπω, perf. λέλοιπα, perf. pass. λέλειμμαι, etc., etc., aor. 1 act. not used, Omn.; καταλείπω, Omn.; ἀπολείπω, Omn.; προλείπω, Omn. poet., Thuc., Lycurg., Dem.; ἐκπρολείπω, Hom., Theoc.; ἐπἰλειπω, Hom., Xen., Plat.; ὑπολείπω, esp. in pass. of being left behind, c. gen. of those that leave one (λείπω itself and most of its compounds have frequently this construction), Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Antipho, Dem.; ἐγκᾰτᾰλείπω, Hes., Thuc., Plat., Antipho, Dem.; ἐκλείπω, sometimes c. εἰς and acc. of the place to which one goes, having left another, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐλλείπω, Soph., Eur., Xen., Plat., Ap. Rh.; πᾰρᾰλείπω, Thuc., Xen.; μετᾰλείπω, Philemon; κᾰτᾰπρολείπω, Ap. Rh.; κενόω (only of leaving a place), Eur., Xen.; ὁρίζομαι, pass., c. ἐκ and gen. (ματρὸς ἑκ χερῶν), Eur.; ἐκλιμπάνω, only pres. and imperf. act., Eur.; ᾽ἀμείβω, only act. in this sense, no aor. 2 (only of leaving a place), Soph., Eur., Plat.; ᾽ἀπαλλάσσομαι, pass. and mid. (of leaving a place), c. gen., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ὑπερβαίνω, only pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -ἔβην, c. gen. of leaving a house, Eur.; ἐρημόω (of leaving a place), Pind., Æsch., Eur., Xen.

To leave in haste, ἐκθρώσκω, fut. -θοροῦμαι, aor. 2 -ἔθορον, no other tenses, c. gen., Soph.

To leave (a teacher or a school, etc.), ἀποτηδάω, c. gen., or c. ἀπό and gen., Xen., Plat.; ἀποφοιτάω, c. παρά and gen., sometimes also c. πρός and acc. of a new teacher to whom one goes, having left the old one, Plat., Lys., Dinarch.

To leave with a person, παρακατάλείπω, c. dat. pers., Thuc.

To leave besides, to leave behind one as a legacy, προσκατάλείπω, Thuc.; [καταλείπω, Hom., Ar., Plat., Isæ.]

To leave by will, διατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Lys., Isæ., Dem., Æschin.

To leave in company, all to leave, συγκαταλείπω, Thuc.

To leave instead, ἀντικατάλείπω, Plat.

To leave out of the question, ἀποτέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Plat.

To leave undone, προΐεμαι, mid., Plat.

To leave for another to do, παρίημι, c. dat. pers., Eur.

To leave alone, μονόω, and poet. μουνόω (not Att.), in pass. often c. gen. of him by whom one is left, Hom., Eur., Thuc., Xen., Ap. Rh.

To leave alone (i. e., disregard, not trouble, etc.), ἐάω, fut. ἐάσω, etc. (augment. tenses in εἰ.), Hom., Soph., Plat., Antipho.

Leave her alone, ye servants, φθείρεσθε τῆσδε δμῶες, Eur.

Leave me alone, ἔα με, Soph.; so Hdt., Dem.

To leave off, λήγω, only act., sine cas. or c. gen., often c. part., Omn.; μετάλήγω, Hom., Ap. Rh.; [παύομαι, c. gen., Hom., etc., also c. part., e. g., παύομαι ποιῶν, Hom., Hdt., Att.; ἀναπαύομαι, Thuc.]; ἀπαλλάσσομαι, pass., c. fut. and aor. 1 mid., c. gen. or c. part., Trag., Plat.; ἀφίημι, c. acc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; διαμεθίημι, esp. in aor. 2 -μετέθην, Eur.; ἀφίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen. or c. infin., Eur.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον, imper. ἐπίσχες, etc., also in aor. 2 mid., c. gen., or c. infin., or c. part., Eur., Ar., Xen., Thuc. *Vid.* TO CEASE.

And at last, out of weariness, even the relatives left off their lamentations for the dead, καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, Thuc.

To make to leave off, παράλύω, only act., c. acc. pers., gen. rei, Thuc.

To leave unburied, ἐᾶν ἄταφον, Soph.

The disease seems not likely to leave me at peace, οὐκ ἀγύμναστόν μ' ἔᾶν ἔοικεν ἡ νόσος, Soph.

If the king would leave the Greek cities independent, εἰ αὐτονόμους ἐᾷη βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, Xen.

But leave them to perish (let them, may they perish), τούσδε δ' ἔα φθίνυθειν, Hom.

What fate do I leave myself? τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Eur.

They having left for the Peloponnesus, αὐτῶν ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόννησον, Hdt.

One must leave, λειπτέον, Eur., Plat.

LEAVING, ἄφορμος, ον, c. gen., Soph.

Leaving as an inheritance, παράδοσις, εως, ἡ, Thuc.

The second day after leaving Athens he reached Sparta, δευτεραῖος ἐκ τοῦ Ἀθηναίων ἄστεος ἦν ἐν Σπάρτῃ, Hdt., and so Xen.

LEAVING, A, ἔκλειψις, εως, ἡ, Hdt.; ἀπόλειψις, ἡ, Xen.; κατάλειψις, ἡ, Plat.

A being left behind, ὑπόλειψις, εως, ἡ, Theoph.

LEAVEN, ζύμη, ἡ, Arist.

Without leaven, ἄζῡμος, ον, Plat.

LEAVENED, ζῡμίτης, ου, ὁ, Xen.; ζῡμώδης, ες, Arist.

[LECTERN, A, ἀναγνωστήριον, τό, Hesych.; ἄμβων, ωνος, ὁ, Sozom., Paul. Sil.]

[*To go up into the lectern*, ἀμβωνίζομαι, i. e., ἐπὶ τὸν ἄμβωνα ἀναβαίνω, Eccl.]

LECTURE, A, σχολή, ἡ, Plat.; ἀκρόᾶσις, εως, ἡ, Æschin.; [ἀνάγνωσμα, ατος, τό, Luc.]

LECTURE, TO, ἀποστοματίζω, only act., c. dat., Plat.

[LECTURER, A, ἀναγνωστής, οῦ, ὁ, Plut., Cic.]

LED, *vid.* at end of TO LEAD.

LEECH, A, βδέλλα, ἡ, Hdt., Theoc.

A leech (metaph. of a man, a parasite), βδελλολάρυγξ, υγγος, ὁ, Cratin.

LEEK, A, γήτειον, τό, Ar.; γήθυον, τό, Ar.; πράσον, τό, Ar., Theoph.

Like a leek, πρᾶσοειδής, ές, Hipp.

Of the color of a leek, πρᾶσῖνος, ον, Arist.; πρᾶσιος, ον, Plat.; πρασσαῖος, α, ον (name of a frog), h.

Eating leeks, πρασσοφᾶγος, ον, for πρᾶσοφ., h.

A grub which destroys leeks, πρᾶσκουρίς, ἴδος, ἡ, Strattis, Arist.

LEES (wine lees), τρύξ, τρῡγός, ἡ, Archil., Anac., Ar., Hdt., Thuc.; πηλός, ὁ, Soph.; ὕποστᾰθμη, ἡ, Plat., Hipp.

Of lees, τρῡγῖκός, ή, όν, Ar.

LEEWARD, ὑπήνεμος, ον, Xen.

We sat under the lee, καθήμεθ' . . . ὑπήνεμοι, Soph.

On the leeward side, ἐκ τοῦ ὑπηνέμου, Xen.

LEFT, ἀριστερός, ά, όν, Hom., Soph., Xen., Dem.; σκαιός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Soph., Plat.; εὐώνῡμος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; λαιός, ά, όν, Æsch., Eur.

On the left, λαιᾶς χειρός, Æsch.; πρὸς λαιᾷ χερί, Eur.; ἐπ' ἀριστερά and ἐπ' ἀριστερὰ χειρός, Hom.; ἐξ ἀριστερᾶς, Soph.; ἐς ἀριστεράν, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερῆς χειρός, or ἀριστερῆς χειρός without prep., Hdt.

To the left of us, ἐν ἀριστερᾷ ἡμῶν, Xen., etc.

(In military movements) *on the left*, ἐπ' ἀσπίδα, Xen.; *to the left*, παρ' ἀσπίδα, Xen.

LEG, A, σκέλος, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πούς, ποδός, ὁ, also of the leg of a table, etc., Hom., Eur., Xen.; κνήμη, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem., Theoc.; κῶλον, τό, Trag., Plat.; σκελίσκος, ὁ, Ar.

[*A wooden leg*, ξύλινος πούς, Hdt.]

[*The middle of the leg*, μεσοκνήμιον, τό, Strab.]

[*The leg of a compass*, ὀβελίσκος, ὁ, Ar.]

The small bone of the leg, περόνη, ἡ, Xen.

LEGS, THE, γυῖα, τά, Hom., Eur.

With two legs (i. e., walking, not crawling), δίβαμος, ον, Eur.

Dragging their legs heavily, εἱλκτπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eupol., Theoc.

With small thin legs, κἀκοσκελής, ές, Xen.; μῑκροσκελής, ές, Arist.

κἀκόκνημος, ον, Theoc.

With stout legs, πᾰχῦ'κνημος, ον, Ar.; ὑπερσκελής, ές, Plat.

With long legs, μᾰκροσκελής, ές, Æsch.

With red legs, φοινῖκοσκελής, ές, Eur.

With bad legs, κᾰκοσκελής, ές, Xen.

Crossing his legs (of a narrow-chested horse), ἐπαλλάξ, Xen.

[*To have one's legs crossed, to sit cross-legged*, ἴσχω τὼ πόδε ἐναλλάξ, Ar.]

With brazen legs, χαλκοσκελής, ές, Soph.

With three legs (of a table, etc.), τρισκελής, ές, Cratin.

Any thing standing on three legs, τρίπους, ποδος, ὁ, Xen.

LEGACY, A, δόσις, εως, ἡ, Isæ.

A legacy (i. e., any thing left behind), λείψᾶνον, τό, Eur., Mel.

LEGAL, νομῑκός, ή, όν, Plat., Arist.; δῖκαιος, α, ον, and ος, ον (opp. to *equitable*, ἐπιεικής), Hdt. *Vid.* LAWFUL.

LEGALLY, νομίμως, Xen., Plat., Isoc.

LEGATE, A, πρέσβυς, only pl. in prose, Æsch., Ar., Omn. prose. *Vid.* AMBASSADOR.

LEGATEE, A, κληρονόμος, ὁ καὶ ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* HEIR.

LEGEND, A, μῦθος, ὁ, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μῡθολόγημα, ᾰτος, τό, Plat.

Learned in legends, μῡθολογῖκός, ή, όν, Plat.

Celebrating legends, μῡθοπλόκος, ον, Sapph.; μυθοποιός, όν, Plat.

A teller of legends or *legendary stories*, μῡθολόγος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

LEGENDARY, πᾰλαίφᾰτος, ον, Hom.; μῡθῖκός, ή, όν, Plat.; μῡθώδης, ες, Thuc.

Legendary, adv., μῡθῖκῶς, Arist.

To relate legendary stories, μῡθολογέω, also in pass. of the stories so related, Plat., Isoc., Dem.

One must tell legendary stories, μῡθολογητέον, Plat.

Legendary lore, μῡθολογία, ἡ, Plat.

LEGIBLE, εὐανάγνωστος, ον, Arist.

LEGISLATION, νομοθεσία, ἡ, Plat.; νομοθέτησις, εως, ἡ, Plat.; ἡ νομοθετῖκή, Plat. *Vid.* LAW.

LEGISLATIVE, νομοθετῖκός, ή, όν, Plat.

LEGISLATOR, A, νομοθέτης, ου, ὁ, Omn. Att. prose: νομογρᾰφος, ὁ, Plat.; [νόμων ποιητής, or simply ποιητής, ὁ, Plat.]

To be a legislator, νομοθετέω, Plat. *Vid.* LAW.

LEGITIMACY, γνησιότης, ητος, ἡ, Arist.

LEGITIMATE, ἰθᾱγενής, ές, Hom.

γνήσιος, α, ον, Hom., Soph., Eur., Ar., Isoc., Dem.; νόμῑμος, η, ον, and ος, ον, Eur.

LEGITIMATELY, γνησίως, Isoc. *Vid.* LAWFULLY.

LEGUMINOUS *plants*, *vid.* PULSE.

LEISURE, σχολή, ἡ, Pind., Omn. Att., Hdt.; ἡσῦχία, ἡ, Thuc., Xen.; ἀργία, ἡ, Plat.

A love of leisure, ἀπραγμοσῦνη, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Want of leisure, ἀσχολία, ἡ, Pind., Thuc., Xen.

[*A life of leisure*, ὀλιγοπραγμοσύνη, ἡ, Plut.]

And do not let us decide in a hurry in one brief day, but at leisure, μηδ' ἐπειχθέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας

. . . *βουλεύσωμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν*, Thuc.

To leave a person no leisure to do . . ., *ἀσχολίαν τινὶ παρέχω*, c. *τοῦ* and infin., sometimes c. *τῷ* and infin., or *εἰς τὸ μή* and infin. (*παρέχω*, imperf. *παρεῖχον*, fut. *παρέξω*, no aor. 1, aor. 2 *παρέσχον*, infin. *παρασχεῖν*, perf. *παρέσχηκα*), Xen., Plat.

To have leisure, σχολάζω, only act., sometimes c. dat., or c. *πρός* and acc. of any purpose or occupation for which, Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; [*for* any thing, *προσευκαιρέω*, c. dat., Plut.]

To spend one's leisure in, *ἀποσχολάζω*, c. *ἐν* and dat., Arist.

One having leisure, *ἀργός, οῦ*, c. gen. of what one has leisure from, Eur.; *ἄπρᾶγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Ar., Thuc., Xen., Dem.; σχολαστῐκός, ή, όν, Arist.

At one's leisure, *ἔκηλος, η, ον*, Hom.

Having no leisure, *ἀσχολος, ον*, Plat.

Leisurely (i. e., doing any thing in a leisurely manner, or of the thing done, done in a leisurely manner), σχολαῖος, α, ον, Thuc., Xen.; *ἡσυχος, ον*, Xen.

Leisurely, in a leisurely manner, adv., σχολαίως, compar. σχολαιότερον and σχολαίτερον, superl. σχολαιότατα and σχολαίτατα, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; σχολῇ, Theoc., Andoc.

Lend, to, *δᾰνείζω* (mid. not used in this sense), c. *εἰς* and acc. of the security on which, c. *ἐπί* and dat. of the interest for which, Ar., Xen., Plat., Dem.; *εἰσδανείζω*, Plat.; *κΐχρημι*, aor. 1 *ἔχρησα*, no other tenses in this sense, Ar., Hdt., Xen., Dem.; *προίεμαι*, mid., aor. 1 *-ηκάμην*, Plat.; *ἐκδίδωμι*, aor. 1 act. *-έδωκα*, perf. pass. *-δέδομαι*, etc., Dem.

To lend at interest, τοκίζω, Dem.

To lend on bond, *συμβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, Isoc., Dem.

To lend on mortgage, *ὑποτῐθεμαι*, mid., aor. 1 *ὑπεθηκάμην*, Dem.; *ἀποτῑμάομαι*, mid., also in pass. of the property mortgaged, Dem.

To lend besides (at interest), *προσμισθόω*, Dem.

To lend on property already encumbered or mortgaged, *ἐπῐδᾰνείζω*, Dem., Arist.

You would lend an ear to my words, *καί κεν ἐμῶν ῥημάτων . . . ὑπείχες οὖας*, Simon.

For I will not lend myself to your husband so as to plan treachery, *οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκὰς ἐγὼ παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας*, Eur.

Lending, *δᾰνεισμός, ὁ*, Eur., Plat.

Length, *μῆκος, τό*, Omn.; *μέτρον* (of a road or journey), *τό*, Hom.; *πλῆθος, τό* (of time), Soph., Thuc., Plat., Isoc.; *μᾰ́κρος, τό*, Ar.

[*Of like or equal length* (in prosody), *ὁμοιόχρονος, ον*, Dion.]

To come or to stand within a spear's length, *εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν*, or *στῆναι*, Eur.

To go great lengths in, *πρόσω ἐλαύνω* (for tenses see v. under To drive), c. gen., Xen., Plat.

Length, at (to speak, etc.), *διηνεκέως*, contr. *διηνεκῶς*, Hom., Æsch., Ap. Rh.; [*μακράν*, Æsch.; *μῆκος* (adv.), Soph., opp. to *σύντομα*.]

Tell me, not at length, but briefly, *εἰπέ μοι, μὴ μῆκος ἀλλὰ σύντομα*, Soph.

At length (of time), *τέλος, τὸ τέλος*, or *εἰς τέλος*, Trag., Hdt., Plat., Xen.; *χρόνῳ, ἐν χρόνῳ, σὺν χρόνῳ, χρόνῳ ποτέ*, Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* At last.

[*Now, at length*, *ἤδη ποτέ*, Hom., etc.]

To speak at length, *μᾰκρηγορέω*, only act., Æsch., Eur., Thuc.; *μᾰκρολογέω*, pres. opt. *μᾰκρολογοίην*, Xen., Isoc., Dem.

To speak at length, to relate or *explain at some length*, *μηκύνω*, c. acc. (also c. *λόγους*), or c. *περί* and gen., Thuc., Plat.

[*Speaking at great length, lengthy speaking*, *μακρολογία, ἡ*, Plat.]

Lengthen, to, *μηκύνω*, Pind., Omn. Att., Hdt.; *τείνω*, Æsch., Eur.; *ἀπομηκύνω*, Plat.; *ἐπεκτείνω*, Arist.; *μακροποιέω*, Arist.; [(in pronunciation), *παρατείνω*, Gram.]

[Lengthening, a (in pronunciation), *προσχηματισμός, ὁ*, and *παραγωγή, ἡ*, Gram.]

Lengthiness (of speech or phrase, etc.), *ὑπερoχή, ἡ*, Plat.; [*μακρολογία, ἡ*, Plat.]

[Lengthwise, *ἐπὶ τὰ μακρότερα*, Hdt.]

Lenient, *συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, often c. gen., Eur., Xen., Plat.; *συγγνωμονῐκός, ή, όν*, Arist.

[Lenitive, *παραλεαντικός, ή, όν*, Diph. Siphn.]

Lenity, *συγγνώμη, ἡ*, Hdt., Plat.

Lent, *δῐᾰκεχρημένος, η, ον*, Dem.

[Lent, *νηστεία, ἡ*, in classical writers *a fast* in general, Hdt., etc.; *τεσσαρακοστὴ νηστεία, ἡ*, Eccl.]

Lentil, *φᾰκός, ὁ*, Sol., Hdt., Hipp.

A decoction of lentils, *φᾰκιον, τό*, Hipp.

Like lentils, *φακώδης, ες*, Hipp.

Of the color of lentils, *ὑποφᾰκώδης, ες*, Hipp.

Leopard, a, *πόρδᾰλις, εως, ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *πάρδᾰλις, εως, ἡ*, Hdt., Xen.; [*πάρδος, ὁ*, Æl.]

A leopard's skin, *παρδᾰλέη, ἡ*, Hom., Pind., Hdt.

Borne by leopards, *παρδᾰλήφορος, ον*, Soph.

[*Leopard-like*, *παρδαλώδης, ες*, Ath.]

Leprosy, *λέπρα, ἡ*, Hdt.; *λεύκη, ἡ*, Hdt., Plat.; [*ἀλφός, ὁ*, Hes., Hipp.]

To have leprosy, *λεπράω*, only act., Hipp.

[Leprous, *ἀλφώδης, ες*, Galen.]

Less, *μείων, ον*, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; *ὑπολίζων, ον* (only in size), Hom.; *ἐλάσσων, ον*, Omn., *ἧσσων, ον*, Omn.; *μειότερος, α, ον*, Ap. Rh.; *ὀλίζων, ον*, Call.; *βρᾰχΰτερος, α, ον* (as opp. to *πλέων*), Thuc. *Vid.* Little.

Less than ten years, *ἔλασσον δέκα ἔτη*, Plat.

To consider of less value, *περὶ ἐλάσσονος ποιέομαι*, Hdt.

Less, adv., *ἧσσον*, Omn. Att.; *μειόνως*, Soph.; *ἔλασσον*, Soph., Plat.; *ἐλασσόνως*, Antipho; also the neut. sing. acc. of the preceding adjectives.

Much less, *μὴ ὅτι*, Xen.; *μή τί γε* and *μή τί γε δή*, Dem.

Lessen, to, *μῑνῡθω* (also intrans.), only pres. and imperf. act., imperf. poet. *μινύθεσκον*, Hom., Hes.; *παραιρέω*, act., c. gen., mid. *-ομαι*, c. acc., Thuc., Dem.; *ἐλασσόω*, Plat., Lys., Isoc.; *μειόω*, Xen. *Vid.* To diminish.

One must lessen, *ἄφαιρετέον*, c. gen., Plat.

To be lessened, [*to become less*, *μινύθω*, Hom.; *μειόομαι*, Plat.]; *ἀποστενόομαι*, pass. (of eyes from the swelling of a face), Theoc.

Lessening, a, *μῑνῡθησις, εως, ἡ*, Hipp.; *μείωσις, ἡ*, Arist. *Vid.* Diminution.

Lesson, a, *μᾰ́θος, τό*, Alcæ., Æsch.; *μᾰ́θημα, ᾰτος, τό*, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; *παίδευμα, ᾰτος, τό*, Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *δεῖγμα, ᾰτος, τό*, Eur., Xen.; *ἐπίδειγμα, ᾰτος, τό*, Xen.

A lesson (i. e., a warning not to repeat such and such conduct), *σωφρόνισμα, ᾰτος, τό*, Æsch.

It will be a lesson to us, *διδασκᾰλίαν παρέξει*, Thuc.

[Lessor, *πωλητής, οῦ, ὁ* (prop. of the taxes at Athens), Antipho.]

Lest, *μή*, usu. followed by aor. 1 or 2 subj. after a verb in pres. or fut. (in Hom. also after aor. imper.), followed by opt. when the word preceding is in the past tense, but sometimes by pres. subj. (in Trag. "a subjunctive follows *μή* even when preceded by a past tense, contrary to Dawes's rule, either when the matter is still in existence at the time when we are speaking and likely to continue to exist, or when we wish to speak with greater force and energy;" Ellendt, following Porson, who thus speaks of Dawes's canon, "but the Tragedians do not seem to have observed this rule in all cases"), also with past tense in indic. to express a past action, Omn.; *μή* is often also joined with other particles with the same construction, *μήπως, μήπου*, Omn.; *μὴ οὐ*, Omn. Att., Hdt.; *ὅπως μή* (Dawes denied that *ὅπως μή* was ever used with any tense except aor. 2 or indic. fut.; but this is doubted now, or rather denied), Omn. Att.

Lest at all, *μή τι*, Hom., Æsch.

Lest at any time, *μήποτε*, Omn.

Lest in any way, *μήπως*, Hom.

Let, to, *ἐφῐημι* (*ἶη* Hom., *ἶη* Att.), aor. 1 *-ηκα*, poet. (not Att.) *-έηκα* (aor. 2 subj. *ἐφείω*, only in Hom., who also has 3d sing. imperf. *ἐφίει*), often also mid., but not pass., c. dat. pers., c. infin., or c. acc. rei, Hom., Æsch., Soph., Xen.; *ἐάω*, also poet. (not Att.) *εἰάω*, augmented tenses *εἰ-*, Omn. *Vid.* To permit.

To let alone, not trouble, disregard, etc., *ἐάω*, Omn.

[*To let* (a person or thing) *go* (renounce), *χαίρειν ἐάω* or *κελεύω*, c. acc., Hdt., etc.; *to let* (it) *go* or *slip*, *προΐημι* mid., Dem.]

[*To let* (one) *be* so and so, *προΐημί τινα*, c. part., Thuc.]

[*To let* (one) *come to the fire*, *προσΐημί τινα εἰς τὸ πῦρ*, Xen.]

To let down, *κᾰθίημι*, sometimes c. gen. of the place whence, Hom., Eur., Thuc.; *συγκᾰθίημι*, Eur., Plat.; *ἐγκᾰθίημι*, Ar.; *πᾰρᾰκᾰθίεμαι*, mid., Eur.

To let down by a rope, *κᾰθῑμάω*, chiefly in pres., Ar.

[*To let in* (water), *παραχαλάω*, Ar.] *Vid.* To leak.

To let out (sail, rope, etc.), *ἐξίημι*, Pind., Eur.; *ἐκφράω* (of letting a man out), Ar.

To let on hire, *μισθόω*, c. dat. pers., c. acc. rei, gen. of the price, Ar., Hdt., Dem.; *ἐκμισθόω*, Xen., Lys., Æschin.; *ἀπομισθόω*, Thuc., Lys., Dem.

To let out (esp. to let out the revenue, etc., to a contractor), *ἀποδίδομαι*, mid., aor. 1 *-εδωκάμην*, Thuc., Andoc., Dem.; *ἐκδίδωμι* (esp. of any job which is given to a tradesman to

do by contract), Hdt., Dem.; πωλέω, Æschin.

To let one's self down (i. e., condescend), συγκἄθίημι ἐμαυτόν, Plat.

[*Not let out* (of a house), ἀμίσθωτος, ον, Dem.]

LETHARGIC—*rather lethargic*, ὑποκἄρώδης, ες, Hipp.

LETHARGY, λήθαργος, ὁ, Hipp.

LETTER, A (of the alphabet), γράμμα, ἄτος, τό, Soph., Hdt., Xen.; σύνθημα, ἄτος, τό (when written), Soph.

[*One who does not know his letters*, ἀναλφάβητος, Philyll.]

A letter (i. e., an epistle), βῐ́βλος, ἡ, Æsch., Hdt.; ἐπιστολή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem., Isoc.; δέλτος, ἡ, Eur.; γραφή, ἡ, Thuc.; γράμμα, ἄτος, τό, Hdt., Thuc., Xen.

Having written in a folded letter many deadly things, γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ ξυμφθόρα πολλά, Hom.

Writing in a folded letter, ἐν δέλτου πτυχαῖς γράψας, Eur.

In this letter which you saw me opening and sealing in the darkness of the night, εἰς τήνδε δέλτον ἣν κατ' εὐφρόνης σκίαν λύοντα καὶ ξυνδοῦντα μ' εἰσεῖδες, Eur.

[*A letter-carrier*, βιβλιοφόρος, ὁ, Polyb.] *Vid.* POSTMAN.

Letters (i. e., literature), μουσική, ἡ, Plat.

[*A man of letters*, μουσικός, ὁ, Ar.]

LETTUCE, θρῐδαξ, ἄκος, ἡ, Hdt.; θρῐδἄκῖνη (οῐ, but ῐ in Eubul., which passage, however, MEINEKE considers corrupt; Draco, however, calls θρῐδαξ ῐ̄), Amphis; θρῐδἄκῖνίς, ἴδος, ἡ, Strattis.

Of lettuce, θρῐδἄκῖνος, η, ον, Luc.

LEVEL, λευρός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur.; ὁμᾰλός, ή, όν, Hom., Thuc., Xen., Plat.; ὁμᾰλής, ές, Xen., Plat.; ἄπεδος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἰσόπιδος, ον (ῐ Ep., ῐ̄ Att.), Hdt.; ἐπῐ́πεδος, ον, Xen.; ἄφελής, ές, Ar. *Vid.* EVEN.

LEVEL, A, ἴσόπεδον, τό, Hom. *Vid.* PLAIN.

A level (i. e., a surveyor's instrument), στἄφῠλη, ἡ, Hom.

LEVEL, TO, λειαίνω, Ep. also λειαίνω, and Ep. fut. λειανέω (of roads or rough places), Hom., Theogn., Plat.; ὁμᾰλίζω, Isoc., Arist.

LEVER, A, μοχλός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.

The fulcrum of a lever, ὕπομόχλιον, τό, Arist.

To move by means of a lever, μοχλέω (so as to throw down), Hom.; μοχλεύω, Eur.; ἄνἄμοχλεύω (so as to open gates), Eur.

To aid in moving by means of a lever, σύνεκμοχλεύω, Ar.

To force one's way out with levers, ἐκμοχλεύω, Ar.

To act as a lever, ὑπομοχλεύω, Hipp.

A moving by means of a lever, μόχλευσις, εως, ἡ, Hipp.; [μοχλεία, ἡ, Plut.]

One who uses a lever, μοχλευτής, οῦ, ὁ, Ar.

LEVERET, A, λᾰγιον, τό, Xen.

LEVITY, χἄλιφροσύνη, ἡ, Hom.

To be full of levity, χἄλιφρονέω, only pres. act., Hom.

Full of levity, behaving with levity, χἄλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

LEVY, TO (troops), ἄγείρω, perf. pass. ἀγήγερμαι, 3d pl. poet. ἀγηγέρᾰται, etc., Hom.; ἀθροίζω, Thuc., Xen.; συλλέγω, Xen. *Vid.* To COLLECT, To ASSEMBLE, To ENLIST.

To levy (troops) *on* (a people), προστάσσω, fut. -ξω, c. acc. of the troops, dat. of the people, Hdt.

To levy (money), πράσσω, fut. -ξω, usu. c. dupl. acc., also c. acc. rei, παρά and gen. pers., in pass. more usu. of the people from whom the money is levied than of the money itself, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* To EXACT.

They levied on them forty ships, according to the ability of the cities, κατὰ πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος, Thuc.

[*Newly levied*, νεοσύλλογος, ον, Polyb.]

LEVYING, A (of troops), ἄθροισις, εως, ἡ, Eur., Thuc.; συλλογή, ἡ, Xen.

A levying of war, σύνἄγωγὴ τοῦ πολέμου, Thuc.

A levying (of money), πρᾶξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* EXACTION.

Levying on the allies their proportion of troops, στρατιὰν ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς συμμάχους, Thuc.

LEWD, λάγνος (usu. of men), Criti., Arist.; [μάχλος, ον (of women), Hes.] *Vid.* WANTON, LASCIVIOUS.

[*A lewd fellow*, ψωλός, ὁ, Ar.]

LEWDNESS, [μαχλοσύνη, ἡ (prop. of women, Hom., Hes., Hdt.; μαργότης, ητος, ἡ, Eur.; μισητία, ἡ, Ar.]; λαγνεία, ἡ, Xen.

[LEXICON, λεξικόν, τό, Phot.] *Vid.* DICTIONARY.

[LEXICOGRAPHER, λεξικογράφος, ὁ, Et. Mag.; λεξικός, ὁ, Jo. Gaz.]

LIABLE (to be called to account, to action, prosecution, etc.), ὑπόδῐκος, ον, c. gen. of the cause, also of the penalty incurred, c. dat. of the person to whom, either of the agent or of the deed, Æsch., Plat., Isoc., Andoc., Dem.; ὑπέγγυος, ον (used in a more extended sense generally as responsible), Æsch., Eur., Hdt.; ἔνοχος, ον, Plat., Isoc., Antipho, Dem.; ὑπεύθῡνος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Ar., Lycurg., Dem.

To be liable, ἐνέχομαι, imperf. ἐνειχόμην, fut. ἐνέξομαι, aor. 2 ἐνεσχόμην (to misfortune, to the law, etc.), c. dat., Eur., Plat., Lys., Dem.

But our power is less liable to this, ἡ δὲ ἡμετέρα δύναμις ἧσσον ἂν τοῦτο πάθοι, Thuc.

For they know that they live liable to every variety of fortune, ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, Thuc.

LIAR, A, ψεύστης, ου, ὁ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat.; fem. ψεύστρια); ψευδής, έος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Thuc.; [ψευδὴς ἀνήρ, ὁ, Hdt.]; ψευδῶν ἄναξ (-ακτος, ὁ), Eur.; ψευδἄποφάσκων, οντος, ὁ, Arist.

LIBATION, A, χοή, ἡ (esp. of libations to the dead), Hom., Trag., Hdt., Xen.; λοιβή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; σπονδή, ἡ, Omn.; πέλἄνος, ὁ, Æsch., Eur., Plat.; στέφος, τό, Æsch.; λίψ, λῐβός, ὁ, Æsch.; λοῦτρον, τό, in pl. only, Soph., Eur.; χῠ́τλα, τά, Ap. Rh.; ἐπῐλοίβη, ἡ, Orph.

To pour a libation, offer a libation, σπένδω, fut. σπείσω, etc., aor. 1 poet. σπείσασκον (not Att.), perf. pass. ἔσπεισμαι, used both in act. and pass. sense, Omn.; ἀποσπένδω, Hom., Eur., Plat., Antipho; λείβω, no perf. or aor. 2, aor. 1 only in Hom., usu. c. acc. of the materials of which the libation consists, c. dat. of the god to whom, etc., Hom., Trag.; ἐπῐλείβω, Hom.; ἀπολείβω, Hes.; ἐκσπένδω, Eur.

To pour a libation over, ἐπισπένδω, c. dat. or c. prep. ἐπί and gen., κατά and gen., etc., Æsch., Hdt.; ἐπιστέφω χοάς, c. dat., Soph.

To join in a libation, συσπένδω, Dem., Æschin.

To pour libations over the burnt sacrifices, δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι (aor. 2 infin. act. from καθίημι, aor. 1 καθῆκα), Eur.

I pour over you a libation of my tears, Δἄκρύοις κατασπένδω σε, Eur.

Fit for libations, σπονδήσῐμος, ον, Philem.

Full of libations (a vessel), χοήρης, ες, Eur.

Fond of libations, employed in libations, φῐλόσπονδος, ον, Æsch.

To whom no libation is offered, ἄσπονδος, ον, Eur.

Sharing in a libation, ὁμόσπονδος, ον, c. dat. of the companion, Hdt., Dinarch., Dem.; σύσπονδος, ον, Æschin.

The right of beginning the libation, σπονδἄρχία, ἡ, Hdt.

LIBERAL, ἄφθονος, ον, compar. ἀφθονέστερος (of the giver or of the gift), Hes., h., Pind., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ἐλευθέριος, ον, Plat., Xen., Lys., Arist.; ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, Soph., Hdt.; εὐδἄπανος, ον, Hdt. *Vid.* GENEROUS.

LIBERALITY, πολῠδωρία, ἡ, Xen.; φιλανθρωπία, ἡ, sometimes c. gen. of the person toward whom, Xen., Æschin.; ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.; ἀφειδία, ἡ, Plat.; φῐλοτῑμία, ἡ, Dem., Æschin.

LIBERALLY, ἀφθόνως, Plat., ἐλευθερίως, Xen.; ἀφειδῶς, Hdt.

LIBERATE, TO, λύω (ῠ properly, but sometimes ῡ in arsis, in compounds ῡ), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῡμαι, often c. gen. of the thing from which, Omn.; ἐκλύω, c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Xen.; ἐλευθερόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* To FREE, To DELIVER.

LIBERTINE, A, ἄσωτος, ὁ, Soph., Dem. *Vid.* PROFLIGATE.

LIBERTINISM, ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.

LIBERTY, ἐλευθερία, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

One's personal liberty, σῶμα, ἄτος, τό, Lys., Antipho.

To take liberties with, ἔλκω, imperf. εἵλκον, fut. ἑλκῡ́σω, aor. 1 εἵλκυσα, etc., Lys.

LIBRARY, A, βιβλιοθήκη, ἡ, Cratin. jun.

LICENCE, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, Plat.; ἐξουσία, ἡ, Xen., Dem.

Licence of speech, παῤῥησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

To indulge in licence, ἐλευθερόομαι, pass., Plat.

LICENSE, TO, ἐάω, augment, εἰ., Omn. *Vid.* To PERMIT.

LICENTIOUS, μάργος, η, ον, Att. also ος, ον, Theogn., Æsch., Eur.; ἀκρᾰτής, ές, Æsch., Xen., Æschin., Arist.; ἀκόλαστος, ον, Hdt., Plat., Arist.; ἄτακτος, ον, Plat., Critias; εὐχερής, ές, Dem. *Vid.* PROFLIGATE.

A licentious man, ὕβριστής, οῦ, ὁ, sometimes used adjectively, Ar., Xen., Dem.

LICENTIOUSLY, ἀκολάστως, Xen., Isoc.; ἀκρᾰτῶς, Plat.; εὐχερῶς, Plat., Dem.

LICENTIOUSNESS, ὕβρις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Dem.; μαργότης, ητος, ἡ, Soph., Eur.; εὐχέρεια, ἡ, Æsch., Æschin.; ἀκολᾰσία, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; ἐξουσία, ἡ, Thuc.; ἀκρᾰσία, ἡ, Xen., Isoc., Arist.;

ἄταξία, ἡ, Plat.; ἄνεπίπληξία, ἡ, Plat.; μαργοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

LICK, TO, λιχμάω, but much oftener -ομαι, mid., no pass., Eur., Ar., Theoc.; ἀπολιχμάομαι, mid., Hom.; λιχμάζω, fut. -άσω, only act., Hes., Mosch.; λείχω (Hes. has gen. masc. part. λελειχμότος), only act., Hes., Æsch., Ar., Hdt.

To lick up, ἀνάλείχω, Hdt.; διαλείχω, Ar.

To lick round, περιλείχω, Ar.; περιλιχμάομαι, Plat.

One who is glad to lick up the scraps of a feast (i. e., a beggar), δαιτῶν ἀπολυμαντήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

LICTOR, A, ῥαβδοφόρος, ὁ, Polyb.; ῥαβδοῦχος, ὁ, Polyb.

The lictor's office, ῥαβδουχία, ἡ, Plut.

To be a lictor, ῥαβδουχέω, Plut.

LID, A, κρήδεμνον, τό, Hom.; πῶμα, ατος, τό, Hom., Hes.; ἐπίθημα, ατος, τό, Hom., Hdt. *Vid.* COVER.

To furnish or *cover with a lid*, πωμάζω, Arist.; περίπωμάζω, Theoph.; παράπωμάζω, Arist.; περιπωματίζω, Theoph.

A making of lids, ἐπιθημάτουργία, ἡ, Plat.

LIE, A, ψεῦδος, τό, Omn.; ψεύθος, τό, Æsch.; ψευδολογία, ἡ, Isoc., Dem.; ψεῦσμα, ατος, τό, Plat.; πλάσμα, ατος, τό, Dem.

Fond of lies, apt to tell lies, φίλοψευδής, ές, Hom., Plat.

Fondness for lies, φιλοψευδία, ἡ, Hipp.

[*To tell lies*, ψεῦδος, ψεύδη φημί, Hom., ἐρέω, Hom., Antipho, and λέγω, Soph.; ψευδῆ λέγω, Æsch., Antipho.] *Vid.* TO LIE.

LIE, TO (i. e., to speak falsely), ψεύδομαι, mid., pass. sometimes of what is falsely said, esp. in perf. pass., Omn.; κατεψεύδομαι, sometimes c. gen. of the person against whom or to whose injury the lies are told, Eur., Ar., Plat., Antipho, Dem., ψευδηγορέω, only act., Æsch.; ψευδοστομέω, only act., Soph.; ψευδολογέω, only act., Isoc., Æschin.; ἐκκλέπτω λόγον, Soph.; οὐδὲν λέγω, Ar., Plat.

To tell a lie in addition, ἐπιψεύδομαι, Xen.; ἐπικατάψεύδομαι, Hdt., Thuc.

To join in a lie against a person, συγκαταψεύδομαι, c. gen., Æschin.; συνεπιψεύδομαι (simply), sine cas., Call.

LIE, TO (lie down), ἐπίκλίνομαι, aor. 1 poet. (not Att.) -εκλίνθην, for -εκλίθην, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἀνάκλίνομαι, Hom.; ὑποκλίνομαι, Hom.; κατάκλίνομαι, Ar., Xen., Plat., Andoc., Dem.; κείω, only in pres. part. act., Hom.; κεῖμαι, 2d sing. κεῖσαι, 3d pl. poet. (not Att.) κείᾶται, κέαται, and κέονται, so 3d pl. imperf. κείατο, κέατο, 3d sing. imperf. poet. (not Att.) also κέσκετο, infin. poet. (not Att.) often κέεσθαι, subj. κέωμαι, fut. κείσομαι, Dor. κεισεῦμαι (κεῖμαι being in reality an old perf. pass. like ἧμαι), Omn.; ἄνάκειμαι, Hom.; κατάκειμαι, Hom., Hes., Pind., Hdt., Xen., Plat.; κατάκείω, poet. κακκείω, Hom.; λέγομαι, mid. and pass., esp. in fut. and aor. 1 mid., pluperf. pass. in imperf. sense, 3d sing. ἔλεκτο, imper. λέξο and λέξεο, Hom., Hes.; κατάλέγομαι, also with infin. καταλέχθαι, part. καταλεγμένος, Hom., Hes.; ὁρμέω, Æsch.; ἐκτείνομαι, pass., Soph.; κατάβάλλομαι, mid. and pass., perf. pass. -βέβλημαι, c. εἰς and acc. of that in which, Theoc.

To lie on or *in*, ἔγκειμαι, c. dat., Hom., Hes., Xen.; ἐπίκειμαι, c. dat. or c. ἐπί and dat., or c. ἐπί and gen., Hom., Hes., Theogn., Eur., Xen.; περίκειμαι, c. dat., Hom.; ἐγκατάκειμαι, Theogn., Ar.; ἐγκατάκλίνομαι, Ar.; ἐγκατάλέγομαι, Ap. Rh.

To lie on, or *in front of*, πρόκειμαι, c. gen., sometimes (simply to lie) sine cas., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To lie near, close to, παράκειμαι, c. dat., Soph.; πρόσκειμαι, c. dat., Soph., Eur., Ar.

To lie with, to lie by the side of, παράλέγομαι, c. dat., Hom., h., Ap. Rh.; παράκατάλέγομαι, 3d sing. pluperf. sync. παρκατέλεκτο, c. dat., Hom.; σύγκειμαι, c. dat., Soph.; συγκατάκειμαι, Plat.; παράκατάκειμαι, c. dat., Xen.; συγκλίνομαι, pass., c. dat., Eur., Hdt.; παράκλίνομαι (sometimes also of places lying near one another), Arist., Call.

To lie imbedded in, λοχεύομαι, pass., Ar.

To lie under, ὑπόκειμαι, c. dat., Thuc., Plat., Isoc., Æschin.

To lie off (a place), ὑπεραιωρέομαι, pass., c. gen., Hdt.

To lie at full length, ἐπέχομαι, mid., imperf. ἐπειχόμην, fut. ἐφέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπεσχόμην, part. ἐπισχόμενος, etc., Hes.

To lie in wait for, ἐφεδρεύω, only act., c. dat., Eur., Thuc. *Vid.* AMBUSH.

Lie down in . . ., χῦ̓τλασον σεαυτὸν ἐν . . ., Ar.

To make to lie down, λέγω, only in aor. 1 act., Hom.; κλίνω, Eur. *Vid.* TO LAY.

A lying down, κλίσις, εως, ἡ, Eur.

Lying under this imputation, φέρων τήνδε βάξιν, Soph.

LIEUTENANT, A, ὕπαρχος, ὁ, Eur., Xen.; ὑποστράτηγος, ὁ, Xen.

A lord lieutenant, νομάρχης, ου, ὁ, Hdt.; νόμαρχος, ὁ, Arist.

To be a lieutenant to a superior officer, ὑποστρατηγέω, only act., c. dat., Xen.

LORD LIEUTENANCY, A, νομαρχία, ἡ, Diod.

LIFE (i. e., lifetime, course of life, etc.), αἰών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ (never fem. in prose), (also acc. αἰῶ, Æsch.), no pl. in this sense, Hom., Pind., Trag., Hdt.; βίος, ὁ, no pl., Omn.; βίοτος, ὁ, no pl., Hom., Trag.; βιότη, ἡ, no pl., Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; βιότης, ητος, ἡ, no pl., h.; ζωή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt. *Vid.* SYN. 123.

Life (i. e., the principle of life), ψῡχή, ἡ, Omn.; θῡμός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; πνοή, ἡ, in pl., Eur.

Life is no longer granted to me, οὐκέτι μοι φῶς, οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος, Eur. *Vid.* TO LIVE.

To come to life again, to bring back to life, *vid.* TO LIVE AGAIN.

Preferring your life to my own, ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν (σε), Eur.

The principle of (vegetable) *life*, τὸ φῡτικόν, Arist.

Way of life, means of living, βίοτος, ὁ, Hom.; ζωή, ἡ, Hom.; βίος, ὁ, Soph., Eur.; δίαιτα, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; τροφή, ῆ, also ἡ τροφὴ βίου, Soph., Plat.; διᾶτρῑβή, ἡ, Ar., Xen., Dem., Æschin.; διαίτημα, ατος, τό, Thuc., Xen.; διᾶγωγή, ἡ, in pl., Plat., Isoc.

The daily life of a man, πολῑτεία, ἡ, Dem.

A scanty means of living, βιότιον, τό, Ar.

A miserable life, κακοζοΐα, ἡ (poet. for -ζωία), Sapph.

[*An active bustling life*, πολυπραγμοσύνη, ἡ, Plat.; *a quiet retired life*, ὀλιγοπραγμοσύνη, ἡ, Plut.]

(He said) *that he had opposed him in some trifles only, and not in any matter concerning the safety of his life*, καὶ ἅμα, αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρείας τινός, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι ἐναντιωθῆναι, Thuc.

To lead a life, βίον νομίζω, Æsch. *Vid.* TO LIVE.

[*To lead an easy, lazy life*, ῥᾳδιουργέω, Xen.]

Giving life, φερέσβιος, ον, Hes., h., Emped., Æsch., Ap. Rh.; βιόδωρος, ον, Æsch., Soph.; βιοδότης, ου, ὁ, Plat.

For you have given me life, σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο (2d sing. aor. 1 mid. from βιόω), Hom.

Nourishing life, βιοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; βιοτήσιος, ον, Ap. Rh., fem. βιοθρέπτειρα, Orph.

Giving the freshness or *vigor of life*, ζωθάλμιος, ου, Pind.

With three lives, τρισσόζωος, ον, Æsch.

Fond of life, φῐλόψῡχος, ον, Eur., φῐλόζωος, ον, Eur., Arist.

Fondness for life, φῐλοψῡχία, ἡ, Hdt., Plat.

To be fond of life, φῐλοψῡχέω, only act., Tyrt., Eur., Lys., Dem.

One must be or *ought to be fond of life*, φῐλοψῡχητέον, c. neg. (for all these words refer to behaving with cowardice from an undue love of life), Plat.

Deprived of the means of life, βιοστερής, ές, Soph.

LIFELESS, ἄκήριος, ον, Hom.

Lifeless (i. e., nearly dead), ἡμῖθνής, -θνῆτος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc. *Vid.* DEAD.

LIFT, TO, ἀγκάζομαι, mid., no pass. (only of lifting in one's own hands or arms), Hom.; βιστάζω, fut. -άσω, but aor. 1 pass. ἐβαστάχθην, Hom., Pind., Trag.; ἄνέχω, and in pres. ἀνίσχω, imperf. ἄνεῖχον and ἄνισχον, fut. ἀνέξω and ἀνασχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, part. ἀνασχών, perf. ἀνέσχηκα, aor. 2 poet. ἀνέσχεθον (also in Eur.), (Hom. has also 3d sing. pres. indic. act. ἀνέχησι, as if from ἀνέχημι), Hom., Soph., Eur.; αἰωρέω, Hom., Pind.; ἀείρω, Hom., Pind., Hdt., and contr. αἴρω (only used in mid. in this form by Hom., and then not exactly in this sense), Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen.; ἄραείρω, Att. ἄναίρω, Hom., Eur.; ἐπαείρω, Att. ἐπαίρω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; συναείρω, Hom.; ἐξαείρω, Att. ἐξαίρω (of which Hom. also uses the mid. as in αἴρω), Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπάναίρω, Soph., Xen.; διαίρω, Xen., Arist.; κομίζω, fut. κομίσω, Att. κομῶ, mid. κομίσομαι, Att. κομιοῦμαι, Omn.; κωχεύω, Soph.; κουφίζω, Soph., Eur., Plat.; ἐπικουφίζω, Soph., Xen.; ἀνάκουφίζω, Soph., Eur., Xen.; ἐπῑβαστάζω, Eur.; ἀερτάζω, only act., Ap. Rh.

[*To lift cattle* (i. e., to carry off and steal), βοῦς περιτέμνομαι, Hom.]

To lift on high, μετεωρίζω, Ar., Thuc., Xen., Plat.; μεταρσιόω, Hdt., μετεωροποιέω, Hipp.

To lift (a hand) *against*, ἀνταίρω, Ion. ἀνταείρω, c. acc. of the hand, which is, however, often understood, c. dat. or c. πρός and acc. of the adversary, Hdt., Thuc., Xen.

[*To lift up the head*, ἀνακύπτω, Hdt., Xen.]

To lift out of, ἐξίσχω, only pres. and imperf., c. gen. or c. ἐκ and gen., Hom.

To lift up a little, ὑπεκφέρω, fut. -ἐξοίσω, aor. 1 -ἐξήνεγκα, aor. 2 -ἐξήνεγκον, Hom.

To lift over, ὑπεραίρω, Plat.

To lift up the voice, ὀρθιάζω, only act., c. dat. of what is uttered, Æsch.; ἐπορθιάζω, c. dat. or c. acc. of what is uttered, sometimes also c. dat. of any one or any thing spoken against, Æsch.; ἐξορθιάζω, Æsch.

[*To lift up the voice to sing*, ἀναβάλλομαι ἀείδειν, Hom.]

To be lifted up (of the mind), ἠερέθομαι, only in 3d pl. pres. and imperf., Hom.

Lifting up, adv., ἀέρδην and ἄρδην, Trag.

A lifting up (of hands in prayer), ὑπτίασμα, ατος, τό, Æsch.

[*A lifting up* (of the voice), ἀναβολή, ἡ, Pind.]

LIGAMENT, A, LIGATURE, σύνδεσμος, ὁ, pl. τὰ σύνδεσμα, Eur., Thuc., Plat. *Vid.* BAND.

LIGHT, φάος, contr. φῶς, φωτός, also in Hom. φόως (Hom. never uses φῶς, and forms the cases only from φάος; Trag. use φάος and φῶς, only φῶς in Att. prose, except that Xen. once has φάους), no pl. in this sense; αὐγή, ἡ, Hom., Xen., Plat.; αἴγλη, ἡ, prop. daylight, then any light, Hom., Pind., Soph., Eur.; φέγγος, τό (esp. daylight, though according to Hesych. φῶς is properly *daylight* and φέγγος *moonlight*, but is never so used in Trag., though it is by Xen., Plat.), h., Pind., Trag., Xen., Plat.; σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ and σέλᾳ, no pl. except in Anth., Omn. poet., Plat.; λαμπάς ἄδος, ἡ, of the sun or lightning, Soph., Eur.; ὄμμα, ατος, τό, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* SYN. 245.

A quivering, twinkling light (as of the stars), ῥῖπή, ἡ, Soph.

To the light, φόωσδε, Hom.

Giving light, φαινολίς, ἡ, only fem. and only nom. (of morning), h., Soph.; φαεσφόρος, ον, Æsch., Eur., Ap. Rh.; φωσφόρος, ον, Eur.; φαναῖος, α, ον, Eur.; σελασφόρος, ον, Æsch.; λαμπαδοῦχος, ον (of day), Eur.

Giving a fearful light, αἰνολαμπής, ές, Æsch.

Having two lights (as a lamp), δίπῡρος, ον, Ar.

A giving or *bringing of light*, φαεσφορία, ἡ, Call.

To give light, φαίνω (of carrying a torch before any one), c. dat., Hom.

To reflect light, etc., *vid.* To REFLECT.

In order that it (the sun) *may as far as possible give light to the whole heaven*, ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανόν, Plat. *Vid.* To SHINE.

Having no light, ἀπολάμπετος, ον, h.; ἄλαμπής, ές, Soph.

Lighted up (with torches), λαμπάς, ἄδος, only fem., Soph.

LIGHT, TO, ἀνάφαίνω, aor. 2 poet. -φᾶνεσκον, used in intrans. sense, so also 2d perf. -πέφηνα (which is sometimes also used in act. sense), aor. 1 pass. poet. (not Att. also -φαάνθην for -εφάνθην, Hom.; δαίω, only pres. and imperf. act., in pass. pres. imperf. (no other tenses in Att.), also perf. pass. δέδαυμαι (only once in Simon.), also aor. 2 mid. 3d sing. subj. δάηται, and 2d perf. and pluperf. δέδηα, ἐδεδήειν, all in pass. sense, Hom., Trag.; ἀνᾰδαίω, sync. ἀνδαίω, Æsch.; ἅπτω, act. and pass., mid. never used in this sense except (once) fut. mid. in pass. sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἀνάπτω, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; ἀντῐφλέγω, Pind.; ἀναφλέγω, Eur.; λάμπω, act., Eur., pass. *to be lit up*, Hom., Hes., Eur., Xen.; ἐναύω, only pres. act., Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 273.

[*To light one's self a fire*, ἀνακαίομαι, Hdt.]

To light (i. e., to give light to a place), ὑπαυγάζω, only act., Ap. Rh.

To light a person to a place, πᾰρᾰφαίνω, c. ἐς and acc. of the place, Ar.

To light in turn, ἀντῐλάμπω, Æsch.

The lighting (or *time of lighting*) *the lamps*, ἀφή, ἡ, Hdt.

To light upon, ἐπῐβαίνω (on a time or a place), not in fut. or aor. 1 act., perf. -βέβηκα, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, Hom., Pind.; ἐπίπῐττω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, c. εἰς and acc., Isoc. *Vid.* To MEET, To FIND.

LIGHT, adj., φαέθων, οντος, only in masc. sing., Hom., Hes., Soph., Eur. in chor.; λευκός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; λαμπρός, ά, όν, Omn.; φαεινός, ή, όν, and after Hom. φαενός, Hom., Pind., Trag. *Vid.* BRIGHT.

Light, adj. (in weight), πτερόεις, όεσσα, όεν, fem. sometimes contr. in Att. πτεροῦσσα, Hom., Hes.; ἐλᾰφρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat., also of food, Arist.; κοῦφος, η, ον, Omn.; ἀήσῠρος, ον, Æsch.; εὐάγκᾰλος, ον, i. e., easily borne in the arms, Æsch., Eur.; εὔφορος, ον, lit. (also metaph. of labor), Pind., Xen.; ἄβρῐθής, ές, Eur.; [(of punishment), μαλακός, ή, όν, Thuc.; (of the pulse), ἀβαρής, ές, Galen.] *Vid.* SYN. 297.

Light (of soil), λεπτός, ή, όν, Xen.

Light (i. e., active, of persons), εὔωγκος, ον, Eur.

Light (i. e., unimportant), ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, Eur. *Vid.* TRIFLING.

Light (as the bit of a bridle), λεῖος, α, ον, and ος, ον, Xen.

Light (of sleep), ἐγῐρσῖμος, ον, Theoc.

Light — inspiring him with light-headed madness, ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν, Eur.

To make light of, ῥαδίως φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), ῥᾷστα φέρω, ὡς ῥᾷστα φέρω, Trag., Thuc., Plat.; ῥᾳθύμως φέρω, Plat.; ῥαδίως ἄνέχομαι, mid., imperf. ἀνειχόμην, fut. ἀνέξομαι or ἀνασχήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀνεσχόμην, oftener ἠνεσχόμην, sometimes sync. ἠνσχόμην, Eur., Xen., Plat.; φαύλως φέρω, φαύλως κρίνω, Æsch., Eur.; δι' οὐδενὸς ποιέομαι, Soph.; παρ' οὐδὲν τίθεμαι, mid., Æsch.; παρ' οὐδὲν ἄγω, Soph.; [παροράω (e. g., τοὺς νόμους), Antipho.]

Not to make light of, οὐχ ἁπλῶς φέρω, Eur.

Because he made light of what had happened to him, ὅτι πρᾴως λέγοι τὸ αὐτοῦ πάθος, Xen.

For the injury to me of this accusation tends not to a light evil, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, Soph.

It would be a light matter for them to kill their husbands, παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις, Eur.

LIGHT-ARMED, ψῑλός, ή, όν, Ar., Omn. Att. prose; εὐστᾰλής, ές (τῇ ὁπλίσει), Thuc., Xen.

A light-armed soldier, γυμνής, ῆτος, ὁ, usu. in pl., Eur., Hdt., Xen.; γυμνήτης, ου, ὁ, Xen.; λῐθοβόλος, ὁ, Thuc., Plat.; πελταστής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Xen. *Vid.* SYN. 156.

The body of light-armed troops, ἡ γυμνητία, Thuc.; τὸ πελταστικόν, Xen.; οἱ πελτασταί, Plat.; τὸ ψιλόν, Xen.; [δύναμις ψιλή, Arist.]

[*Light-armed cavalry, the light horse*, ψιλοὶ ἱππεῖς, Plut.; πελτοφόροι ἱππεῖς, Polyb.]

Belonging to light-armed troops, γυμνητικός, ή, όν (of arms, etc.), Xen.

Like a most skilful light-armed soldier, πελταστικώτατα, Xen.

To overrun with light-armed troops, κᾰτᾰπελτάζω, Ar.

LIGHTEN, TO, TO MAKE LIGHT, act., κουφίζω (very often also intrans., *to be light*), also pass., but no mid., Hes., Soph., Eur., Plat., Dem.; ἀποκουφίζω, Eur.; ἀνᾰκουφίζω, esp. in pass., Eur.; ἐπίκουφίζω, Eur.; ἐλᾰφρίζω, Mosch.

To hold out hope to a person so as to make his evils light, ἐξευμαρίζομαι ἐλπίδα, Eur.

To lighten (i. e., flash as lightning), ἀστράπτω, Hom., Soph., Æsch.; στράπτω, only act., Soph., Ap. Rh.

To lighten (i. e., to hurl lightning, as God does), κᾰταστράπτω, Soph.

LIGHT-HEARTED, ῥᾳθῡμος, ον, Plat.

To be light-hearted, ῥᾳθῡμέω, Plat.

[LIGHT-HOUSE, φάρος, ὁ, Anth.; φρυκτώριον, τό, Hdn.]

LIGHTLY, ἐλᾰφρῶς, Hom., Pind.; κούφως, superl. κουφότατα, Æsch., Eur., Thuc., Xen., also *with a light heart*, Eur., Hdt.

To speak lightly, πᾰραυδάω, only act., Hom.; πρᾴως λέγω, Xen.

To be lightly spoken of, φλαύρως ἀκούω, Hdt.

LIGHT-MINDED, κοῦφος, η, ον, Pind., Soph., Plat.; κουφόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph. *Vid.* FICKLE.

LIGHTNESS, κουφότης, ητος, ἡ, Plat.; ἐλᾰφρότης, ητος, ἡ, Plat.

LIGHTNING, ἀστεροπή, ἡ, Hom., Pind.; στεροπή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Trag.; σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ and σέλᾳ (no pl. except in Anth.), also σέλας Διός, σέλας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Hom., Soph., Hdt.; πῦρ, πῠρός, τό (no pl.), also πῦρ Διός, Hom., Pind., Soph.; Διὸς βέλος, τό, Pind.; ἀστρᾰπή, ἡ, Trag., Ar., Hdt., Xen.; λαμπάδες κεραύνιαι, Eur. *Vid.* SYN. 285.

Hurling lightning, ἀργῑκέραυνος, ον, Hom.; ἀστεροπήτης, ου, ὁ, Hom., Soph.; φοινῑκοστερόπης, ου, ὁ, Pind.

To hurl lightning, *vid.* To LIGHTEN.

To carry lightning, ἀστρᾰπηφορέω, Ar.

Of lightning, loaded with lightning, ἀστρᾰπηφόρος, ον (of fire), Eur.; ἀστραπαῖος, α, ον (of a storm), Arist.

A lightning-maker, Στερόπης, ου, ὁ (name of a Cyclops), Hes.

He who collects the lightning, στεροπηγερέτης, ου, ὁ, Hom.

To destroy by lightning, ἐκβροντάω, Æsch.

To be struck by lightning, ἐμβροντάομαι, pass., Xen.

Struck by lightning, ἐμβρόντητος, ον, esp. in the sense of astonished (thunder-struck), Ar., Xen., Dem.

Not struck by lightning, ἄκέραυνος, ον, Æsch.

LIKE, ἄλίγκιος, α, ον, c. dat., Hom., Æsch.; ἐναλίγκιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; εἰκε-

λοε, η, ον, Hom., Hdt.; **ἴκελος, η, ον**, Hom., Hes., Pind., Hdt.; **ἐπιεί-κελος, ον**, Hom., Hes.; **ὁμοῖος, ον** (**οἱῖ** before a long syll.), Hom., Hes.; **ὁμοῖος, α, ον**, and **ος, ον**, c. dat., sometimes c. gen., Omn. [that *in* which likeness consists in acc., or with prep., **ἔν τινι, πρός τι.**; *like as*, **ὁμ.** followed by **οἷος** or **ὅσπερ**, Hom., Xen.] ; **ἴσος, η, ον**, Hom., **ἶσος** Att., **ἴσος** elsewhere (Æsch. once has **ἰσος**, also **ἔϊσος** Hom.), compar. **ἰσαίτερος**, superl. **-τατος**, c. dat., sometimes (rarely) c. gen., often with **ὡς, ὥσπερ, ἅτε**, or **καί** (and this is a frequent construction of **ὁμοῖος** also), Omn.; **προσφερής, ές**, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; **πρόσφορος, ον**, Eur.; **ἐμφερής, ές**, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; **εἰκαστός, ή, όν**, Soph.; **σύμμετρος, ον**, Æsch.; **προσεμφερής, ές**, Eur., Hdt., Xen.; **προσόμοιος, ον**, Eur., Plat., Dem.; **ὁμοιοτρεπής, ές**, Æsch.; **ὁμόστολος, ον**, Æsch.; **ὁμόπτερος, ον**, Æsch., Eur.; **προσείκελος, η, ον**, and **ος, ον**, Hdt.; **συγγενής, ές**, Ar., Plat.; **ὁμογενής, ές**, Arist.; **ἐπίδη-λος, ον**, Ar.; **ὁμοιειδής, ές**, Isoc.; **ὁμοισχήμων, ον**, Arist.; **ὁμοσχήμων, ον**, Theoph.; **ὁμόρῦθμος, ον**, Hipp.; **ἀδελφός, ή, όν**, c. gen., Soph., Plat.

[*To entertain like sentiments with you*, **γνώμαις χράομαι ὁμοίαις καὶ σύ**, Hdt.]

Like in disposition, **ὁμοήθης, ες**, Plat., Arist.; **ὁμήθης, ες**, Ap. Rh.

Nearly like, **παρόμοιος, ον**, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [**παραπλήσιος, α, ον**, Hdt.]

Like-minded, **κοινόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ**, Eur.

[*Of like manners and life*, **ὁμοιότροπος, ον**, Thuc.; *of like race* or *kind*, **ὁμοιογενής, ές**, and **ὁμογενής, ές**, Arist.; and similarly **ὁμοιο-** in composition.]

[*To return like for like*, **τὸ ὁμοῖον ἀνταποδίδωμι** (in good sense), Hdt.; **τὴν ὁμοίαν δίδωμι, ἀποδίδωμι** or **ἀνταποδίδωμι** (in bad sense), Hdt.]

[*Such things and the like of them*, **τοιαῦτα καὶ παραπλήσια**, Thuc.]

For there is nothing like hearing the law itself, **οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐ-τοῦ τοῦ νόμου**, Dem.

Like Ixion, **ἐν τρόποις Ἰξίονος**, Æsch.; *like brass*, **χαλκοῦ τρόπον**, Æsch., so Hdt.

For it was not like Cyrus (to do so and so), **οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου**, Xen.

Being honored by the people like his father Agnon, **τιμώμενος ὑπὸ τοῦ δή-μου κατὰ τὸν πατέρα Ἄγνωνα**, Xen.

Like, prep., **κατά**, c. acc., Hom., Ar., Hdt.

Like, adv., **δέμας**, c. gen. (like the Latin *instar*), Hom., Soph.; **δίκην**, c. gen., Pind., Æsch., Soph., Plat.; **ἄγχι**, superl. **ἄγχιστα**, c. dat., Pind. [and **ἀγχοτάτω** c. gen., Hdt.] ; **ἴσον** and **ἴσα** (for quantity, see above, under **ἴσος**), often **ἴσα καί**, Hom., Soph., Thuc., etc.; **ὁμοῖον** and **ὁμοῖα**, same construction as **ὁμοῖος** (see above), Soph., Eur., Hdt.; **ὁμοίως**, Omn. Att.; **ἐγγύς**, c. gen., Thuc., Plat.; **εἰκόνα**, c. gen., Plat.; **προσομοίως**, Plat.; **πάνομοίως**, Hipp.; **ἴκέλως**, Hipp.

Nearly like, **παρομοίως**, Arist.; **παραπλήσια**, Hdt.

Like as, **ὡσεί**, Hom., Soph., Theoc.; **ὥστε**, Omn. *Vid.* As.

In like manner, **ὡσαύτως**, sometimes c. **καί**, sometimes c dat., Soph., Eur., Hdt., Xen.

He who has understanding, but can not clearly explain himself, is like as if he had not devised any thing, **ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη**, Thuc.

Like as ivy clings to the oak, so will I cling to her, **ὑποῖα κισσὸς δρυός, ὕπως τήσδ' ἔξομαι**, Eur.

To be like, **ἔοικα**, perf. in pres. sense, part. **ἐοικώς**, also in Hom. **εἰοικώς** (rare), also **εἰκώς** (the more usu. form in Att., though **ἐοικώς** is used by Trag., Hdt. has also **οἰκώς**), 2d dual sync. **ἴκτον**, and pluperf. **ἴκτην**, Hom., 1st pl. perf. sync. **ἔοιγμεν**, Soph., 3d pl. perf. sync. **εἴκᾶσι**, Eur., also 3d sing. **ἦκεν** or **εἶκεν**, Ar., and infin. **εἰκέναι**, Ar., and, in compounds, Eur., pluperf. **ἐᾠκειν** in imperf. sense (Hom. has also 3d sing. pluperf. pass. **ἤϊκτο** and **ἔϊκτο**, as Eur. has 2d sing. perf. pass. of the compound **προσῆ-ϊξαι**), c. dat. pers., c. acc. of the point in which, Omn.; **προσέοικα** (see above), Eur., Ar., Plat., Isoc.; **ἐπέοι-κα**, Hom., Lycurg.: **ἐνδάλλομαι**, only in pres. and imperf., c. dat., Hom., Pind., Ar., Plat., Arist., Theoc.; **πρέ-πω**, rare except in pres. and imperf. act., though both Æsch. and Plat. have fut. and aor. 1, c. dat. or c. **ὡς**, Pind., Æsch., Soph., Eur.; **προσείδο-μαι**, pass. pres., Æsch.; **συμφέρω**, also in pass., c. fut. mid. **σὺνοίσομαι**, aor. 1 **συνήνεγκα**, aor. 2 **συνήνεγκον**, c. dat., Soph., Hdt.; **φαντάζομαι**, pass., c. dat., Æsch.; **προσχωρέω**, c. dat. or c. prep., Hdt.; **τείνω**, c. **πρός** and acc., Plat.; **σὺνεξομοιόομαι**, pass., Theoph. See next word.

To make like, to liken, **ἴσκω**, only pres. and imperf. act., also **ἐΐσκω**, Hom.; **ὁμοιόω**, Eur., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; **ἐξομοιόω**, Soph., Eur., Hdt., Xen.; **ἀφομοιόω**, Plat.; **προσ-ομοιόω**, Dem.; **εἰκάζω**, Eur., Hdt., Dem.; **ἐξεικάζω**, Æsch., Eur., Xen.; **προσεικάζω**, Æsch., Xen., Æschin.; **προσφέρω**, fut. **-οίσω**, aor. 1 **-ήνεγ-κα**, aor. 2 **-ήνεγκον**, c. dat., in pass. also c. **εἰς** and acc., Pind., Hdt.: **πε-λάζω**, Orac. ap. Hdt.; **πᾰρῐσόω**, Plat.

To think like, to liken, **ἴσκω** and **ἐΐσκω**, Hom.; **ὁμοιόω**, esp. in aor. 1 pass., infin. poet. **ὁμοιωθήμεναι** in mid. sense, "to liken one's self to," Hom.; **εἰκάζω**, Æsch., Ar., Hdt. *Vid.* To COMPARE.

A making like, being like, or *liken-ing*, **ὁμοίωσις, εως, ἡ**, Plat.; **πάρο-μοίωσις, ἡ**, Arist.

Any thing made like, **ὁμοίωμα, ἄτος, τό**, Plat.

LIKE, TO, **στέργω**, 2d perf. act. **ἔστοργα** in Hdt., perf. pass. **ἔστεργμαι**, Æsch., Soph., Hdt., Plat. *Vid.* To LOVE.

I should like to ask them, **ἡδέως ἂν αὐτῶν πυθοίμην**, Isoc.

LIKELY (what is likely), **εἰκός, ότος, τό**, also compar. **εἰκότερον**, Omn. Att., Hdt.; **ἐπῐ́δοξος, ον** (of men or things), c. infin., Hdt., Plat., Isoc., Antipho; [**πιθανός, ή, όν**, Hdt.]

To be likely, **ἔοικα**, very often 3d sing. as impers. in pres. sense, Trag., Xen., Dem.; as, *it is likely*, **ὡς ἔοικε**, Trag. *Vid.* To SEEM, To BE PROB-ABLE.

You are likely to have heard it, **μέλ-λετ' ἀκουέμεν**, Hom.

And some were likely to be wrong, **καὶ ἔμελλον οἱ μέν τινες ἁμαρτή-σεσθαι**, Thuc.

As is likely, in all likelihood, **κατὰ τὸ εἰκός, ἐκ τοῦ εἰκότος, τῷ εἰκότι, παντὶ τῷ εἰκότι**, Hdt., Thuc.

Likely, adv., **εἰκότως**, Æsch., Eur., Thuc., Dem.

Very likely it is, **κινδυνεύει εἶναι**, Xen.; so Plat.

LIKEN, TO, *vid.* To MAKE LIKE, To THINK LIKE.

LIKENESS (i. e., resemblance), **ὁμοι-ότης, ητος, ἡ**, Plat., Isoc.; **εἰκών, όνος, ἡ**, Isoc.; [**ὁμοισχημοσύνη, ἡ**, Arist.]

Likeness (i. e., representation), **εἴδω-λον, τό**, Eur., Hdt., Isoc., Æschin.; **ὁμοίωμα, ατος, τό**, Plat. *Vid.* Im-AGE.

LIKEWISE, **καί**, Omn. *Vid.* ALSO.

LILY, **ᾱ, λείριον, τό**, h., Ap. Rh.; **κρῖνον, τό**, also irreg. pl. **κρίνεα**, dat. **κρίνεσι**, Ar., Cratin., Hdt.; **σῖδη, ἡ**, Theoph.: [**σοῦσον, τό**, ap. Ath.]

Like a lily, **λειριόεις, εσσα, εν**, Hom.

Made of lilies, **σούσῐνος, η, ον**, Hipp.

LIMB, **ᾱ, ῥέθος, τό**, usu. pl., Hom., Theoc.; **μέλος, τό**, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; **ἄψος, τό**, Hom., Ap. Rh.; **γνῖον, τό**, usu. in pl. (always in pl. in Hom.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.; **κῶλον, τό**, Trag., Plat., Arist.; **ἄρθρον, τό**, Soph., Eur., Plat. *Vid.* Syn. 324.

With young limbs (i. e., strong), **νεό-γυιος, ον**, Pind.

With small limbs, **μῑκρομελής, ές**, Arist.

[*With beautiful limbs*, **ἀγλαόγυιος, ον**, Pind.]

[*Limbless*, or *weak in limbs*, **ἄγυιος, ον**, Hipp.]

Strengthening the limbs, **γυιαρκής, ές**, Pind.; **ἀρκεσίγυιος, ον**, Antipho.

Relaxing the limbs, **λῡσῖμελής, ές** (death, sleep, etc.), Hom., Hes., Sapph., Eur.

Conquering the limbs, **γυιοδάμας, ου, ὁ καὶ ἡ**, Pind.

Devouring the limbs, **γυιοβόρος, ον** (care, etc.), Hes.

Weighing down the limbs, **γυιοβᾰ-ρής, ές**, Æsch.

To cut limb from limb, **ἀρτᾰμίω**, only act., Eur.; **διαρτᾰμέω**, Æsch., Anaxand.; **διαρτάζω**, only act., Æsch.

Limb by limb (to cut to pieces, etc.), **μελεϊστί**, Hom., Ap. Rh.; **διαμελεϊ-στί** (**ᾰ**, but **ᾱ** poet.), Hom.; [**κατὰ μέλεα**, Hdt.]

LIMIT, **ᾱ, ὅρος, ὁ**, Eur., Hdt., Plat., Dem.; **τέρμα, ᾰτος, τό**, Theogn., Æsch., Soph.; **σημεῖον, τό**, Xen., Dem. *Vid.* BOUNDARY.

[*To prescribe as limit of life to one*, **οὖρον τῆς ζόης τινὶ προτίθημι**, Hdt.; gen. *to fix* or *prescribe as limit*, **ὅρον πήγνυμι, προγράφω**, Lycurg., Thuc., Dem.]

LIMIT, TO, **ὁρίζω**, in pass., Thuc.; **κᾰτᾰκλείω**, perf. pass. **κατᾰκέκλει-σμαι**, Andoc., Dem.

To be limited, **περᾰτόομαι**, pass., Arist.

It is not in our power to limit our sway to what we choose to rule over, **οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν**, Thuc.

LIMITATION—*the statute of limita-tions*, **τῆς προθεσμίας νόμος**, Dem.

The time appointed by the statute of limitations, **προθεσμία, ἡ**, Dem.

LIMNER, **ᾱ, γρᾰφεύς, ὁ**, Eur., An-doc., Dem. *Vid.* PAINTER.

LIMP, TO, **σκάζω**, fut. **σκᾰ́σω**, only act., Hom.; **ἐπισκάζω**, Ap. Rh.; **σκιμ-βάζω**, Ar.

LIMPET, Α, λεπάς, ἄδος, ἡ, Ar.

LIMPID, ἀργῠροειδής, ης, ὁ, Hom.; ἀργῠροειδής, ές, Eur.; ἀργῠροῤῥῠτης, ου, ὁ, Eur. *Vid.* CLEAR.

LIMPING, ἔρρων, ουσα, ον, etc., Hom.

LINCH-PIN, [περόνη, ἡ, Parthen.; παραξόνιον, τό, late Gloss.]; pl. ἀξόνων ἐνήλατα, τά, Eur.

LINDEN-TREE, THE, φῐλύρα, ἡ, Hdt.

Like or *of the linden-tree*, φῐλῠρῐνος, η, ον, Ar.

LINE, Α, γραμμή, ἡ, Pind., Eur., Ar., Xen., Plat., Theoc.

[*A straight, right line*, ὀρθή, ἡ, Arist.]

A line (i. e., a verse), στῖχος, ὁ, Ar., Plat.

A line (i. e., a string), λῖνον, τό (esp. for fishing), Hom.; μήρινθος, ἡ (for any purpose), Hom., Ar., Theoc.; σμήρινθος, ἡ, Plat.; ὁρμᾶ, ἡ (of horse-hair), Eur., Plat. (Com.), Theoc.

A line of men (reapers, plowmen, etc.), ὄγμος, ὁ, Hom., h., Theoc.

A line of troops, τάξις, εως, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

The lines (of an encamped army, etc.), ἀποτείχισμα, ἄτος, τό, Thuc.; τὰ σημεῖα, Xen.

[*To draw lines around a city* (military), περιτειχίζω τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc.]

In lines, γραμμοειδῶς, Arist.

In line (military), μετωπηδόν (of ships), Hdt., Thuc.; ἐπὶ φάλαγγος, opp. to ἐπὶ κέρως, in column (of ships), Xen.; of ships only, κατὰ μίαν ναῦν, Thuc.

Arrayed in line, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, Thuc.

Sailing by in line, κατὰ μίαν παραπλέοντες, Thuc.

To break the line (in naval tactics), διεκπλέω, fut. -πλεύσομαι, aor. 1 -έπλευσα, Hdt., Thuc.

The breaking the line, διέκπλοος, contr. -πλους, ὁ, Hdt., Thuc.

Consisting of five lines, πεντέγραμμος, ον, Soph.

In many lines, πολύστοιχος, ον (of teeth), Arist.

Marked with many lines, πολύγραμμος, ον, Arist.

Marked with crooked lines, σκολιόγραμμος, ον, Arist.

LINEAGE, γένος, τό, Omn.; αἷμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph. *Vid.* FAMILY.

LINEAL—*a lineal descendant*, ἔκγονος, ὁ, Omn. *Vid.* DESCENDANT.

LINEN, λῖνον, τό, Hom., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ὀθόνη, ἡ, in pl. esp. of linen garments, Hom.; σινδών, όνος, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.; βύσσος, ἡ, Theoc.

[*Linen* (made) of raw flax, ὠμόλινον, τό, Cratin.]

Linen garments, λῖνα, τά, Æsch. See above.

[*Linen bandages*, ὀθόνια, τά, Hipp., Ar.]

Linen, adj., βύσσῐνος, η, ον, Soph., Eur., Hdt.; λῖνεος, α, ον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, Eur., Hdt., Plat.; λῖνόδεσμος, ον, Æsch.; λῖνόδετος, ον, Eur.; λῖνοῤῥᾰφής, ές, Soph.; λῖνόκροκος, ον, Eur.; μῐτώδης, ες, Soph.; σινδονῠφής, ές, Philoxen.

Destroying linen, λινοφθόρος, ον, Æsch.

[LINEN-DRAPER, ὀθονιοπώλης, ου, only late Gloss.]

LINGER, TO, διᾰτρῐβω, Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐνδιατρίβω, Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO LOITER, TO DELAY.

Nor do I counsel you to let your eyes linger on beautiful things, οὐδέ γέ σοι συμβουλεύω . . . ἐν τοῖς καλοῖς ἐᾶν τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν, Xen.

LINK, Α, δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί and δεσμά, Hom., Eur., Thuc. *Vid.* CHAIN.

LINK, TO, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, perf. pass. δέδεμαι, etc., Omn. *Vid.* TO BIND.

LINT, ὀθόνια, τά, Ar.; ξύσματα τῶν ὀθονίων, Hipp.; μότος, ὁ, Galen.

A lint dressing, μότωμα, ᾰτος, τό, Hipp.

[*To dress a wound with lint*, μοτόω, Med.]

The act of dressing a wound with lint, μότωσις, εως, ἡ, Hipp

LINTEL, ὕπερθῠρῐον, τό, Hom., Hes.; ὕπερθῦρον, τό, Hdt.

LION, Α, λίς, only nom. and acc. λῖν (also nom. pl. λίες, Euphor.), Hom., Eur., Thuc.; λέων, λέοντος, ὁ (dat. pl. also λείουσι, Hom.), Hom., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen., Plat.

Of or *belonging to a lion*, λεόντειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Theoc., Epicharm.

Like a lion, λεοντώδης, ες, Plat.; [ἀντιλέων, οντος, ὁ, Ar.]

Of a lion's nature, λεοντοφυής, ές, Eur.

A lion's skin, λεοντέη, contr. λεοντῆ, ἡ, Ar., Hdt., Plat.; λειοντῆ, ἡ, Anth.

Subduing lions, λεοντοδᾰμας, αντος, ὁ, Pind.

Slaying lions, λεοντοφόνος, ον, Anth.

With lion's feet (of tables, vases, etc.), λεοντοβᾰμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; λεοντόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ (of the Sphinx), Eur.

Lion-hearted, Ϛῠμολέων, οντος, ὁ, Hom.

Fighting with lions, λειοντομάχης, ου, ὁ, for λεοντ., Theoc., so λειοντοπάλης, ου, ὁ, Anth.

Drawn by lions, λεοντόϭῐφρος, ον, Anth.

Eaten by lions, λεοντόχορτος, ον, Æsch.

Wearing a lion's skin, λεοντόχλαινος, ον, Anth.

[*To beard the lion in his den*, ξυρεῖν ἐπιχειρέω λέοντα, Plat.]

[*To show one the lions*, περιηγέομαί τινι πάντα, Hdt.] *Vid.* TO LIONIZE.

LIONESS, Α, λέαινα, ἡ, Soph., Ar., Hdt.

LIONIZE, TO (strangers), [ξεναγέω, act., Luc.]; ξεναγέομαι, in pass. of the visitor, Plat.

LIP, Α, χείλος, τό, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Dem., Bion; χελώνη, ἡ, Ar.

[*Lip-screw* (for torture), χειλοστρόφιον, τό, Synes.]

The joining of the lips, συγχειλίαι, αἱ, Arist.

[*Parched lips*, ἀνειμένα χείλεα, Theoc.]

With thin lips, λεπτοχειλής, ές, Arist.

With thick lips, πᾰχῠχειλος, ον, Arist.

To bite the lips at (as a sign of displeasure), μυάω, only act., c. dat., Ar.

LIQUEFACTION, σύντηξις, εως, ἡ, Theoph. *Vid.* MELTING.

LIQUID, ὑγρός, ά, όν, Omn.; χῠτός, ή, όν, Pind.; διερός, ά, όν, Ar., Ap. Rh.; πλᾰδᾰρώδης, ες, Hipp.

Liquid, subst., χῦμός, ὁ, Soph.; χῦμα, ᾰτος, τό, Arist.

[*A thick liquid* (as oil, honey, etc.), πέλανος, ὁ, Æsch., Eur.]

To be liquid, ὑγραίνομαι, pass., Plat.; ὑγροῤῥοέω, only act., Arist.

[*Liquidation* (of debt), διάλυσις, εως, ἡ (χρεῶν), Plat.]

LIQUOR, ἔρσα or ἔρση, poet. ἔρσα, ἐέρση, ἡ, Pind.; ῥόσος, ἡ, Trag., Ar.; γᾶνος, τό, with some epithet or quasi epithet to explain it (e. g., water, κρηναῖον γάνος, Æsch.; wine, γάνος ἀμπέλου, Æsch., etc.), Æsch., Eur.

The liquor of the vine, σπονδὴ ἀμπέλου, Soph.

LISP, TO, τραυλίζω, only act., Ar., Arist.; ψελλίζω, act. and mid., Plat., Arist.

LISPING, adj., τραυλός, ή, όν, Hdt.; ψελλός, ή, όν, Arist.

Lisping a little, ὑπότραυλος, ον, Hipp.

LISPING, A LISP, τραυλότης, ητος, ἡ, Arist.; ψελλότης, ητος, ἡ, Arist.

LIST, Α, κᾰτᾰλογος, ὁ, Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰγραμμα, ᾰτος, τό, Dem.; σᾰνίς, ἴδος, ἡ (esp. of lists suspended on tablets in public places) (σανίς properly meaning *a board*), Isoc., Lys.; so σᾰνῐδιον, τό, Lys.

The lists in which combatants fought, etc., ἀγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Hdt., Thuc.

To make out a list of, ἀποφέρω, fut. ἀποίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. acc., Dem.

To enter in a list, and give in, ἐπιγρᾰφομαι, mid., Dem.

LISTEN, TO, ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, aor. 1 ἤκουσα, perf. ἀκήκοα, no pass. tense, no mid. except fut. and imperf. (this latter very rare), usu. c. gen. of the person speaking, c. acc. of the thing spoken or sound uttered (the gen. person often preceded by ἐκ, ἀπό, παρά, πρός, and often understood), sometimes c. gen. rei (in which case the gen. pers. is never expressed), rarely c. dat. pers., Omn.; ὑπακούω, Hom., h., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐπακούω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εἰσακούω, sometimes (as, indeed, most words under this head) in the sense of listening to, i. e., obeying, Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπαΐω (ᾰ̈ usu. in Hom., though not always, ᾰ̄ usu. in Trag., yet sometimes ᾰ̈), also contr. ἐπᾴω, only pres. and imperf. act., c. acc. or c. gen., Æsch., Eur.; εἰσαΐω, Theoc. *Vid.* SYN. 48.

To listen to and approve (as a god hears prayers, etc.), δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, imper. often δέξο, and part. often δέγμενος, also 3d sing. pluperf. often δέκτο, infin. often δέχθαι (these abbreviated forms not in Att.), also paulo-post fut. δεδέξομαι (only in Hom.), all in act. sense, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐνδέχομαι, Eur.; ὑποδέχομαι, Hes., Lys.

Ye listen to (i. e., adopt the advice of) *demagogues*, προχειρίζεσθε δημαγωγούς, Isoc.; so χράομαι, mid. (contr. ᾶει into ῆ), Æschin.

Listening to (taking the advice of) *Demosthenes*, Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος, Æschin.

You would listen to my words, καί κεν ἐμῶν ῥημάτων . . . ὑπείκες οὐας, Simon.

[*To listen in turn*, ἀντακούω, Æsch., Xen.]

[*Not to listen to*, ἀνηκουστέω, c. gen., Hom., c. dat., Hdt.]

[*To listen attentively*, παρέχω τὰ

ὦτα, Plat.; *to listen to one's advice* (i. e., obey), πείθομαι, c. dat., Hom., sometimes c. gen., Hdt.]

To listen furtively, ὠτἄκουστέω, only act., Hdt., Xen., Dem.

Listener, a, κατήκοος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

An underhand listener, ὠτἄκουστής, οῦ, ὁ, Arist.

Listening to (lit., also as being guided by), κατήκοος, ον, c. gen. (also c. dat., Anth.), Soph., Plat.

Listless, μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀμελής, ές, Thuc., Plat., Dem. *Vid.* Careless.

Listlessness, μεθημοσύνη, ἡ, Hom.; [ἄλυς, υος, ὁ, Hipp., Plut.] *Vid.* Carelessness.

[Litany, λιτανεία, ἡ, Eccl.]

Literal, κύριος, α, ον, and ος, ον (of the meaning of words, etc.), Arist.

Literature, ἡ μουσική, Plat., Isoc.

A love of literature, φἰλολογία, ἡ, Plat., Isoc.

Fond of literature, φἰλόλογος, ον, Plat.

As many, therefore, as are versed in the writings of the ancients, and are devoted to literature, ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων ἔχουσιν, αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεί, Eur.

Litharge, λἰθάργυρος, ἡ, Arist., Diosc.

Like or *of litharge*, λιθαργὐρἰνος, η, ον, Arist.; [λιθαργύρεος, α, ον, Stesich.; λιθαργὐροφἀνής, ές, Diosc.]

Litigate, το, διἀδἰκάζομαι, c. περί and gen. rei, c. πρός and acc. of the adversary, Xen., Plat., Dem. *Vid.* To go to law.

Litigation, πραγμἀτεία, ἡ, Isoc.; διἀδἰκἀσία, ἡ, Plat. *Vid.* Law, Lawsuit.

[*Vexatious, protracted litigation*, παλινδικία, ἡ, Plut.]

Litigious, φἰλόδἰκος, ον, Lys., Dem.; [πολὐδικος, ον, Strab.; παλἰνδικος, ον, Crates.]

To be litigious, φιλοδἰκέω, only act., Thuc.; πολὐδἰκέω, only act., Plat.

Litter, a (to carry people in), φορεῖον, τό, Dinarch.

[*A litter* (carried by eight bearers), ὀκτώφορος, ὁ or ἡ, only in Cic.]

A bearer of a litter, δἴφροφόρος, ὁ, Ar.

To be carried in a litter, δἴφροφορέομαι, pass., Hdt.

Litter (i. e., straw laid down, etc.), ὑπόστρωμα, ἄτος, τό, Xen.

Litter (i. e., refuse), συρφετός, ὁ, Hes., Call.; σύρματα, τά, Ar.; σύρφαξ, ἄκος, ὁ, Ar.

Mixed up in the litter, συρμἀτίτης, ου, ὁ, Theoph.

Little, τυτθός, ἡ, όν (but in Hom. ός, όν), no compar., Hom., Æsch., Theoc., Ap. Rh.; παῦρος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; μἴκρός and σμἴκρός, ά, όν, compar. μικρότερος, etc., more usu. ἧσσων, ἐλάσσων, μείων, superl. ἐλἄχιστος (*vid.* Less, Least), Omn.; ὀλἴγος, η, ον, compar. ὀλίζων (not before Call., though Hom. has ὑπολίζων), superl. ὀλἴγιστος, Hom., Plat., etc. (esp. of number, but also of size), Omn.; ἠβαιός, ά, όν, only c. neg. οὐδ' ἠβαιός, etc., Hom.; βαιός, ά, όν, no compar., Pind., Trag.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰχὔτερος, βραχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), and βράσσων, superl. βραχὔτᾰτος and βρᾰχιστος, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Lys.; παυρἰδιος, α, ον (only of time), no compar., Hes.; ἀήσὔρος, ον, Æsch.; ἄκἄρής, ές, Ar., Plat.; εὔογκος, ον (of a person), Eur.; ἄκἄριαῖος, α, ον, Dem.; μἰκκὔλος, ον, Mosch. *Vid.* Syn. 326.

So little, τυννός, ή, όν, Theoc.; τυννοῦτος, ον, also τυννουτοσί, ονί, Ar.

How little? interrog., ποστός; ποστή; ποστόν; Xen.

How little, indef., ὅσσιχος, η, ον, Theoc.

Very little, πολλοστός, ή, όν, Xen., Plat., Isoc., Dem.

Little, adv., ἠβαιόν, always c. neg. οὐδ' ἠβαιόν, etc., Hom.; ἧκα, Hom., Hes., also superl. ἥκιστα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ὀλἴγον, Hom., Xen., Plat., but in Att. prose more usu. ὀλίγῳ, Thuc., Xen., Plat.; μίννυθα, Hom.; βαιόν, Soph.; ἄχνην, Ar.; σμἴκρῶς, Plat.; ἑρἦμα and ἑρἦμας, Plat. *Vid.* Less, Least.

For a little while, ἐπ' ὀλίγον, Thuc., Plat.; τυτθόν, Bion.

As little as possible, ὡς ἥκιστα, Thuc.

By little and little, κατ' ὀλίγον, Plat.; also with pl. κατ' ὀλίγους, Plat.

In little pieces (to break a thing), κατὰ μικρόν, Xen.

However little, ὁσονοῦν, Hdt.

[*Within a little*, ὀλίγου δεῖν, ὀλίγου, Plat.; *he wanted little of doing*, ὀλίγου ἐδέησε ποιεῖν, Hdt.]

[*To open the door a little*, παρακλίνω θὔραν, Hdt.; παρακλίνω τῆς αὐλείας, Ar.]

To think little of, ἐν σμικρῷ ποιέομαι, mid., Soph.; παρὰ μικρὸν ποιέω, παρὰ μ. ἡγέομαι, mid., with perf. pass. in act. sense, Isoc. *Vid.* To disregard.

To have too little of any thing, μειονεκτέω, c. gen., Xen.

A having too little, μειονεξία, ἡ, Xen.

[*Disposed to take too little*, μειονεκτικός, ή, όν, Hierax.]

Littleness, μἴκρότης or σμἴκρότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; ὀλἴγότης, ητος, ἡ, Plat.

Littleness of mind, μἴκροψὔχία, ἡ, Plat.; μἴκρολογία, ἡ, Plat.

Live, το, πνέω, Ep. also πνείω, fut. πνεύσομαι, also πνευσοῦμαι, aor. 1 ἔπνευσα, Hom., Soph.; βέομαι and βείομαι, only pres. in pres. and fut. sense, Hom.; δέρκομαι, chiefly in pres. part. δερκόμενος, and aor. 2 pass. part. δρακείς, Hom., Pind.; βιόω, fut. βιώσομαι, aor. 1 ἐβίωσα, aor. 2 ἐβίων, other tenses rare (Hdt. has also a pres. mid., and Dem. has perf. pass., both indic. and part. as impersonal), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ζάω, contr. ᾶσι in ῇ, also ζώω (in pres. and imperf., Hom., Pind., Soph. in chor.), pres. infin. also ζόειν (Simon. Amorg.), fut. ζήσω and ζήσομαι (the only mid. tense), aor. 1 and perf. rare, Omn.; ναίω, with esp. reference to the place where, only pres. and imperf. act., also aor. 1 mid. ἐνασσάμην, and aor. 1 pass. ἐνάσθην, c. dat. or c. acc. of the place, or c. prep., Omn. poet.; εἰμί, imper. ἴσθι, poet. (not Att.) ἔσο or ἔσσο, subj. ὦ, poet. (not Att.) ἔω and εἴω, opt. εἴην (2d pl. sync. also εἶτε, Hom.), poet. (not Att.) ἔοιμι, infin. εἶναι, poet. (not Att.) ἔμεν, or ἔμμεν, or ἔμεναι, or ἔμμεναι, imperf. ἦν, poet. (not Att.) ἔην, more usu. as 3d sing. than as 1st, sometimes also ἤην, and in 1st sing. ἤμην, 2d sing. ἦσθα, Hom., Trag.; also poet. (not Att.) ἔησθα, 3d sing. ἦ, also ἦν, poet. (not Att.) also ἔην, and ἦεν, and ἤην, 3d pl. ἦσαν, poet. (not Att.) also ἔσαν, and in Hom. also εἵατο, also imperf. ἔσκον, ἔσκες, etc., Hom., and Æsch. in chor., fut. ἔσομαι, poet. (not Att.) ἔσσομαι, 3d sing. poet. (not Att.) also ἐσσεῖται, sync. (as always in Att.) ἔσται, part. ὤν, poet. (not Att.) ἐών, Omn.; βιοτεύω, only act., Pind., Eur., Thuc., Xen.; ἡμερεύω, only act., Soph., Eur.; τρέφομαι, pass., perf. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Soph., Eur., Ar.; οἰχνέω, poet. (not Att.), imperf. also οἴχνεσκον, only act., Soph.; διἀφέρω and -ομαι, mid., esp. in fut. διοίσω and διοίσομαι, aor. 1 act. -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, etc., often c. acc. βίον, αἰῶνα, etc., Soph., Eur., Hdt.; διἀπλέκω, often c. acc., Pind., Ar., Hdt., Plat.; διαιτάομαι, pass., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; αὐλίζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Eur., Hdt.; σκηνάομαι, mid., c. perf. pass. (esp. with reference to the place where), Ar., Thuc., Plat.; διἀτρίβω, only act., Ar., Plat., Dem.; ἀναστρέφομαι, pass., Eur., Xen.; περάω, fut. -άσω, only act. in this sense, Orac. ap. Xen.; φέρβομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh. *Vid.* To dwell, and Syn. 124.

To live (i. e., to be alive), φρονέω, only act. in this sense, Hom., Æsch., Plat.; βλέπω, no perf., only act. in this sense, Trag.

(Verbs of *seeing* are constantly used by the poets for living, often with the addition of φάος, etc. Pindar says, *Living in safety*, δρακεὶς ἀσφαλὲς. Sophocles says, *If they did not love him while alive, they would lament him dead*, εἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν θανόντ' ἂν οἰμώξειαν. Euripides says, *Every man, even a slave, is pleased to live*, πᾶς ἀνήρ, κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἡδεται τὸ φῶς ὁρῶν—*She who was alive not long ago*, ἡ φάος τόδε οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο—*And if I were arguing while she still lived*, καὶ (εἰ) τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην—*But if I live through meeting with some other preserver*, εἰ δ' ἄλλου τυχὼν Σωτῆρος αὐγὰς εἰσορῶ—*Whom I wish to live no less than myself*, ὃν οὐδὲν ἧσσον ἢ μὲ φῶς ὁρᾶν θέλω, so also he uses φῶς λεύσσειν, ἥλιον βλέπειν, βλέπειν φάος.) *Vid.* Life, and Syn. 124.

To live (esp. as a free citizen or in a free state), πολιτεύομαι, mid. c. perf. and aor. 1 pass., Eur., Xen., Dem.

To live all one's life, καταζάω, sometimes c. acc. cognat., Eur., Plat.; διαζάω, poet. (not Att.) -ζώω, in pres., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; διαβιόω, Eur., Xen., Plat., Isoc.; καταβιόω, Plat.; διάγω, more usu. with acc. δ. βίον, δ. αἰῶνα, etc., Trag., Hdt., Xen., Dem.; διαγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, c. part., Ar., Thuc., Xen.

To live upon, διἀτρέφομαι, pass., c. dat. or c. ἀπό and gen., Thuc., Xen.

To live with, or *to live together*, ὁμιλέω, c. dat., Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; σὔνειμι, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; συζάω, Æsch., Plat., Dem.; συνοικέω, c. dat., h., Trag., Thuc., Xen., Isoc.; συγγαίω, only pres. and imperf., c. dat., Æsch., Soph.; συμβιόω, Plat., Isoc.; συνδιατρίβω, Xen., Plat., Isoc.; συνδιαιτάομαι, Thuc., Plat.; συνδιάγω, Arist.; ἐξομιλέω, Xen.

To live in different places (scattered about in villages, etc.), διοικέω, Xen., Plat.

To live again, ἀναβιόω, Ar., Plat.; ἀναβιώσκω, only pres. and imperf., Plat. (N.B., both words are used also in act. sense in mid. voice, "to bring to life again," Plat.)

To live far off, ἀποικέω, sometimes c. gen. of the place from which, Eur., Thuc., Xen.

[*To live in public*, ἐν φανερῷ ἀναστρέφομαι, Xen.]

[*To live sumptuously*, ζάω δαψιλῶς, Xen.]

To live with previously, προσῦνοικέω, Hdt.

But if your father Timocritus were still alive (lit., were still warmed by the vigorous sun), εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἁλίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, Pind.

He put the children to live with these women (lit., he caused their life to be), τὴν δίαιταν ἐποιήσατο τῶν παίδων παρὰ ταύτῃσι τῇσι γυναιξί, Hdt.

It is not well for you to live away from your friends in the crowd of the army, οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ, Eur.

Enough to live upon, ὅσον ἀποζῆν, Thuc.

One must live, βιωτέον, Plat.; διαβιωτέον, Plat.; ζρεπτέον (with reference to the means of living), c. ἀπό and gen., Xen.

Disgrace under which no one can live, ἄβιος αἰσχύνη, Plat.

One who lives with, σῦνοικήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; συνοικητήρ, ῆρος, ὁ, Simon. Amorg.

To make to live with or *together*, σῦνοικίζω, Thuc., Xen., Isoc.

Terrible to live with, δύσομίλος, ον, Æsch.

Livable (worth living for, to be endured by living men), βιώσῖμος, ον, Soph., Eur., Hdt.; βιωτός, ή, όν, Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; ἀξιοβίωτος, ον, Xen.

Not livable, ἀβίωτος, ον, Eur., Ar., Plat., Æschin.; ἄβιος, ον, Emped.

Living, διερός, ά, όν, Hom.

The living, οἱ ἐνθάδε (opp. to οἱ κάτω, *the dead*, lit., those below), Pind., Soph.; οἱ ἄνωθε or ἀνωθεν, Æsch.

Living a hard life, κακόβιος, ον, Hdt., Xen.

Living with, σύννομος, ον, Soph., Eur., Plat.; σύντροφος, ον, c. dat. or sine cas., Soph.; σῦνοικος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Lycurg.

A living with, σῦνοικία, ή, Æsch.; σῦνοίκησις, εως, ή, Plat.

Living in the same way, ὁμοιόβιος, ον, Arist.

Living in the water, ἐν ὕδατι δίαιταν ποιούμενος, Hdt.

Way of living, διᾶτρῖβή, ή, Isoc. *Vid.* Life.

Livelihood, βίοτος, ὁ, Hom.; ζωή, ή, Hom.; βίος, ὁ, Hes., Pind., Hdt., Thuc. *Vid.* Syn. 123.

A poor livelihood, βιότιον, τό, Ar. *Vid.* Life.

[Livelong—*the livelong day*, πανημέριος χρόνος, Eur.]

Lively, ἀτᾰλός, ή, όν, Hom., Hes.; ἀτᾰλὰ φρονέων, ουσα, ον, Hom., Hes.; ψῡχῐκός, ή, όν, Alex.; ζωτικός, ή, όν, Plat.

Liver, the, ἧπαρ, ᾰτος, τό, no pl., Hom., h., Soph., Eur., Plat.; ἡπᾰτιον, τό, Ar.

An inspecting of the liver, ἡπατοσκοπία, ή, Hdt.

Ill of a liver complaint, ἡπᾰτῐκός, ή, όν, Diosc.

Livid, πελιδνός or πελιτνός, ή, όν, Soph., Alex., Thuc.; πελιός, ά, όν, Dem.; fem. πελιάς, ᾰδος, Hipp.

Rather livid, ὑποπέλιδνος, ον, Hipp.

A livid spot, πελίωσις, εως, ή, Hipp.; [μέλασμα, ατος, τό, Hipp.]

To be livid, πελιαίνομαι, pass., Hipp.; πελῐδνόομαι, pass., Arist.

[Lividness, πελιδνότης, ητος, ή, Med.; πελίδνωσις, εως, ή, Med.; (a livid spot), πελίωμα, ατος, τό, Hipp., Arist.]

Lizard, ᾱ, σαύρα, ή, Æsch., Hdt.; ἀσκᾰλᾰβώτης, ου, ὁ, Ar.; σκᾰλᾰβώτης, ου, ὁ, Menand.; κροκόδειλος, ὁ, Hdt.; γαλεώτης, ου, ὁ, Ar.

A water lizard, κόρδῠλος, ὁ, Arist.

A sort of lizard with copper-colored stripes, χαλκίς, ῐδος, ή, Arist.

Like a lizard, σαυροειδής, ές, Arist.

Lo! ἴδοῦ, Soph., Eur.; ἦν, often ἠν ἰδοῦ, Eur., Ar.; ἠνίδε, Theoc., Call. *Vid.* Behold.

Load, ᾱ, ἄχθος, τό, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; βᾰ́ρος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Burden.

Load, το, βᾰρύνω, Hom.; νηέω, fut. νηήσω, aor. 1 ἐνήησα, also in aor. 1 mid., no other tense except imperf. act., no pass., Hom.; ἐπινηέω, only pres. and imperf. act., c. gen. of the load, or c. acc. of the load, gen. of the thing loaded, also perf. pass. ἐπινένημαι, c. gen. of the load, Hom., Ar., Hdt.; γεμίζω, c. gen. of the load, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; βρίθω, esp. in aor. 1 ἔβρῖσα, Pind., Æsch.

To be loaded, ἄχθομαι, pass., c. fut. ἀχθέσομαι, aor. 1 pass. ἠχθέσθην, but in this sense rare except in pres. and imperf., Hom.; βρίθω, pres. act. and pass. and perf. βέβρῖθα, Hom., Hes., Æsch., Plat.; γέμω, only pres. act., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

To be loaded (as dice are), μολυβδόομαι, pass., Arist.

[Loaf (of bread), ἄρτος, ὁ, Xen.; *the feast of great loaves*, μεγαλάρτια, τά, Ath.]

Loamy, μελάγγαιος, ον, and μελάγγειος, ον, and Att. μελάγγεως, ων, Hdt., Theoph.; μελάμβωλος, ον, Anth.

Loan, ᾱ, δᾶνεισμα, ᾰτος, τό, Thuc.; δᾶνειον, τό, Dem., Arist.; ἔκδοσις, εως, ή, Dem.; δᾶνος, τό, Call.

To procure a loan, δάνεισμα ποιέομαι, Med.; [δανειζόμενος λαμβάνω (aor. 2 ἔλαβον), i. e., ἀργύριον, Xen.] *Vid.* To lend.

[*To get a new* or *additional loan*, προσδανείζομαι, Xen., Plat.]

Loathe, to, μῦσάττομαι, rare except in pres., Eur., Xen. *Vid.* To Hate.

Loathing, *vid.* Disgust.

Loathsome, μῦσᾰρός, ά, όν, Eur., Hdt.

[*Any thing loathsome*, μύσος, τό, Trag.]

Lobe, ᾱ (of the ear or of the liver, etc.), λοβός, ὁ, Hom., h., Æsch.; [πτερύγωμα, ατος, τό (of the ear), Galen; (of the lungs), πτέρυξ, ῦγος, ή, Hipp.]

Lobster, ᾱ, κᾰρῑ́ς, gen. ῖδος, Ar., Cratin., Alex., Eubul.; κᾰρίδιον, τό, Arist.; [ἀστακός, ὁ, Epich.; κάμμαρος, ὁ, Epich., Sophr.]

Lock, ᾱ, κλείς, κλειδός, ή, Ep. κληῖς κληῖδος, etc.; Simon. has gen. κλαΐδος, Æsch., Eur.; κατακλείς, ή, Ar.

A lock of hair, κουρά, ή, Æsch.; μαλλὸς πλοκᾰμων, Eur.; [μάλιον, τό, Anth.] *Vid.* Hair, Curl.

[*Locks of a canal*, ὀχετογνώμονες, οἱ, Abyden.]

Lock, το, κλείω, fut. κλείσω, Ep. κληίσω, etc., Dor. κλαξῶ, perf. pass. κέκλεισμαι, etc., Omn. *Vid.* To shut.

To lock (as soldiers lock their shields together when close), συγκλείω τὰς ἀσπίδας, etc., Xen.

A locking together (of men in close ranks), σύγκλεισις, εως, ή, Thuc.

Locomotion, κίνησις, εως, ή, Plat.

Locust, ᾱ, ἀκρίς, ῖδος, ή, Hom., Ar.; μάσταξ, ᾰκος, ή, Soph.; ἀττελᾰβος, ὁ, Hdt., Arist.; πάρνοψ, οπος, ὁ, Arist.

A locust trap, ἀκρῑδοθήρα, ή, Theoc.

[Lodge, ᾱ (janitor's), πυλών, ῶνος, ὁ, Luc.]

Lodge, το (with), καταλῦ́ω, fut. -λύσω, only act., c. παρά and acc. or dat., Thuc., Dem.; συσκηνέω or συσκηνόω, only act., c. dat., Xen.; κᾰτᾰγομαι, pass., c. εἰς and acc., or c. παρά and dat., Eupol., Plat., Dem.; παρασιτέω, only act., c. dat., Plat.

[*To lodge guests* or *strangers*, ξενοδοκέω, Hdt.]

Lodger—*a fellow-lodger*, σῦνέστιος, ὁ καὶ ή, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.

[Lodging—*lodging for strangers*, ξενόστασις, εως, ή, Soph.] *Vid.* Inn.

Bad lodging, δυσαυλία, η, Æsch.

Making bad lodging, δύσαυλος, ον, Soph.

Loftiness, ὕψος, τό, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Height.

Loftiness of style, ὄγκος, ὁ, Arist.

Lofty, αἰπήεις, εσσα, εν, Hom.; αἰπύς, ή, ύν, Hom.; αἰπεινός, ή, όν, Hom., Eur.; αἰπύς, εῖα, ύ (neither this nor any of the preceding words have any compar. or superl.), Hom., Soph.; ἀπήωρος, ον (of the branches of trees), Hom. *Vid.* High.

Built in a lofty situation, αἰπύνοτος, ον, Æsch.

Log, ᾱ, φῖτρός, ὁ, Hom.; ξύλον, τό, Omn.; κᾶλον, τό, in pl., h.; στέλεχος, τό, Ar., κορμός, ὁ, Hdt.

Logic, λογῐκὴ ἀπόδειξις, εως, ή, Arist.; λογῐκὸς συλλογισμός, Arist.

The logic of probabilities, ἡ διᾰλεκτῐκή, Arist.

Logical, λογικός, ή, όν, Arist.

Logically, λογῐκῶς, Arist.

Loin, ὀσφύς, ύος, ή, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; ψόα, and ψοία, and ψύα, ή, usu. in pl., Hipp.

Loiter, το, μᾰτάω, only act., Hom., Æsch.; μένω, only act., Hom., Xen., ἐρῦκομαι, in pres., Hom.; κᾰθέζομαι, fut. καθεδοῦμαι, no other tenses except imperf., Hom., Dem.; λογγάζω, only act., Æsch.; σχολάζω, only act., Æsch., Eur.; κατασχολάζω, Soph.; μέλλω, in poet. only pres. and imperf., in prose also aor. 1 ἐμέλλησα and ἠμέλλησα, in this sense followed by infin. pres., not by infin. fut., Omn. Att.; διᾶγω, aor. 2 διήγαγον, etc., Thuc.; στραγγεύομαι, mid., Ar.; βλᾰκεύω, only act., Xen. *Vid.* To delay.

One must loiter, μελλητέον, Eur., Plat.; ἴσρῡτέον, Soph.

Loiterer, ᾱ, μελλητής, οῦ, ὁ, Thuc.

Loitering, ᾱ, μέλλησις, εως, ή, Thuc. *Vid.* Delay.

This is no time for loitering, οὐχ ἕδος, Hom.; οὐχ ἕδρας ἀκμή, Soph.; οὐχ ἕδρας ἀγών, Eur.

Lone, Lonely, οἰοπόλος, ον (of persons or places), Hom., Pind., Ap. Rh.; οἰονόμος, ον (only of places), Simon.; οἰόφρων, ονος, ὁ καὶ ή (of places), Æsch.

Long, τᾰναός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Eur.; τᾰνῠηκής, ές (prop. only of a weapon, but also generally of things, not of time), Hom.; ταναηκής, ές (only of weapons), Hom.; δο-

λιχός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Xen., Plat.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases (except masc. and neut. nom. and acc. sing.) from πολλός (Hom. has also πολλός and πολλόν, also gen. sing. masc. and neut. πολέος, nom. pl. masc. πολέες, πολεῖς, gen. πολέων, dat. πολέσι, πολέσσι, also πολλέεσσι, Hes.; Hom. and Hes. have also πουλύς, ὁ καὶ ἡ, neut. πουλύ, acc. fem. πουλύν—this form not in any other cases; Æsch. also has πολεῖ, Soph. πολλόν, and Æsch. πολέα, pl. neut. in chor., and Eur. πολέων and πολέσι in chor.), compar. πλέων and πλείων (Ep. nom. and acc. pl. masc. and fem. also πλέες and πλέας), superl. πλεῖστος (esp. of time), Omn.; μᾶκρός, ά, όν, compar. μακρότερος and μάσσων, superl. μακρότατος and μήκιστος, Omn.; δηρός, ά, όν, Trag.; δᾶρός (of time only), Hom., Eur.; σπίδιος, α, ον, Æsch.; μᾶκιστήρ, ῆρος, ὁ (of a speech), Æsch.; μῦριος, α, ον (of time), Pind., Soph.; so μυριετής, gen. έος and ου, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Plat.; μᾶκραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; σχοινοτενής, ές, Pind; μᾶκρόπνοος, ον, contr. -πνους, -πνουν (of life), Eur.; μακροβίοτος, ον (of life or time), Æsch.; so μακραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; συχνός, ή, όν (of time only), Hdt., Plat.; εὐμήκης, ες, Xen.; μακροφυής, ές (in shape), Arist.

[*Long* is expressed in compound words by μακρο-, and the compound form is usu. given under the second word, as *long-necked*, δολιχαύχην, ὁ καὶ ἡ, Hom., *vid.* NECK, etc.]

Rather long, ὑπόμᾶκρος, ον, Ar.

Very long, περίμήκης, ες, Hom., Ap. Rh.; ὑπερμήκης, ες, Pind., Æsch., Hdt.; πᾶλιμμήκης, ες, Æsch.; παμμήκης, ες, Soph., Plat.; πολλοστός, ή, όν (of time), Ar., Dem.

As long as, ἴσομήκης, ες, c. dat., Plat., Arist.

As long as (in point of time), ὅσος, η, ον, Omn.

So long, τόσος, η, ον, Omn. poet.

After a long time, for a long time, χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Thuc., Plat.

You have become a foreigner from being long among foreigners, βεβαρβάρωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις, Eur.

But it is long since I have had a man to eat, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς, Eur.

Long-lived, of long duration, δηναιός, ά, όν, Hom., Æsch., Ap. Rh., Theoc.; βιοθάλμιος, ον, h.; μᾶκραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; μᾶκρόβιος, ον, Hdt., Arist.

Long-legged, taking long steps, τᾶναύπους, gen. -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h.; τᾶνῠ́πους, Soph.; [μακροβάμων, ον, Arist.; μακροσκελής, ές, Æsch., Arist.]

Long-necked, γῦλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

A head as long as eleven couches, ἑνδεκάκλινος κεφαλή, Telecl.

A long-cherished wish, μακρὸν ἐέλδωρ, Hom.

Pruned so as to leave the branches long, μακρότομος, ον, Theoph.

Long, adv. (of time, lasting long), δηθά, Hom., Ap. Rh.; δήν (esp. of living long), Hom.; δηρόν, in Trag. δαρόν, very often implying "too long," sometimes also δ. χρόνον, Hom.; μᾶκράν, Soph.; δηναιόν, Ap. Rh.

Long ago, δήν, Hom.; πᾶλαί, Hom., Trag., Thuc., Xen.; τρῐπᾶλαι, Ar.; τετρᾰπᾶλαι, Call.; δωδεκᾰπᾶλαι, Ar.

Not long ago, ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολύς, Dem.

Long after, ἑκάς, Pind.; διὰ μᾶκροῦ, Eur., Plat.

Not long after, οὐχ ἑκὰς χρόνου, Hdt.; [οὐ διὰ μακροῦ, Plat.] *Vid.* LATE.

For a long time, ἐς μᾶκρόν, Pind.; [*for no long time*, οὐκ ἐς μακρόν, Pind.]

[*After a very long time*, πολλοστῷ χρόνῳ, Dem.]

How long? ποσσῆμαρ; Hom.; [πόσον τινὰ χρόνον; Soph.]

How long is it since? ποστὸν δὴ ἔτος ἐστὶν ὕτε; c. indic., Hom.

How long ago did Laius die? πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον Ἄφαντος ἔρρει; Soph.

Who was alive not long ago, ἢ φάος τόδε Οὔπω χρόνων παλαιὸν ἐξεδέρκετο, Eur.

This long time, πᾶρος and τὸ πάρος, Hom.

As long as (in point of time), εἰσόκε or -κεν, c. subj., or c. opt., or c. fut. indic., Hom.; ὄφρα, smts. ὄφρατε, usually c. indic., smts. c. subj., smts. c. ἄν, κε, or κεν and subj. (Hom. once has ὄφρα κε with indic.), often answered by τόφρα (see below, *So long*), Hom., Theogn., Æsch., Soph.; ἕως, also poet. (not Att.) εἵως, ἔως often as monosyll., also in Hom. ἐῶς, c. indic., c. ἄν and subj., or c. opt., often answered by τόφρα or τέως (see below), Omn.; ὡς ἄν, c. subj., Soph.; ὅσον and ὅσον χρόνον, Xen.; μέχρι περ ἄν, c. subj., Plat.

As long as (provided that), εἰ. *Vid.* IF.

Reveal it, as long as you do not speak with a view to gain, κίνει, μόνον δὴ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων, Soph.

As long as they were victualed for, χρόνος ὅσου σῖτος ἦν, Xen.

So long, τόφρα, sometimes τόφρα δέ, answering to ὄφρα or ἕως, Hom.; so τέως and τείως, Hom.

No longer, οὐκέτι, Omn.; μηκέτι, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; [οὐκέτι πέρα, Xen.]

Alas me! what will become of me in the long run? Ὤ μοι, ἐγὼ δείλὸς τί νύ μοι μήκιστα γένηται; Hom.

In a long time, σύρδην, Æsch., Eur.

[*A long way* (adv. = *far*), μακράν, e. g., πτέσθαι, Soph.; ἰέναι, Xen., etc.] *Vid.* FAR.

[*The long and the short of the matter*, ἡ περιβολὴ τοῦ λόγου, Isoc.]

[LONG, TO, LONG FOR, μέμαα, perf. in pres. sense from unused μάω, c. infin. or c. gen., Hom.; μενεαίνω, c. infin., Hom., c. gen., Hes.] *Vid.* To DESIRE.

[LONGED FOR, ποθεινός, ή, όν, Trag.] *Vid.* DESIRABLE.

LONGEVITY, μᾶκροβιότης, ητος, ἡ, Arist.

[LONGING, A, πόθος, ὁ, Omn.] *Vid.* DESIRE, and SYN. 225.

[*To look with longing eyes at*, ὀφθαλμιάω, c. acc., Polyb.]

LONG-SUFFERING, μᾶκροθῡμία, ἡ, Menand.

[*Long-suffering* (adj.), μενετός, ή, όν, Ar.: μακρόθῡμος, ον, LXX.; *to be long-suffering*, μακροθυμέω, N. T.]

[LONG-WINDED, TO BE (in speaking), μακρηγορέω, Thuc.]

[LONG-WINDEDNESS (in speaking), μακρηγορία, ἡ, Pind.]

LOOK, TO, δενδίλλω, only pres. act., Hom., Ap. Rh.; σκέπτομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hom., Xen.; δέρκομαι, aor. 2 ἔδρᾰκον, and pass. ἐδρᾰ́κην, aor. 1 ἐδέρχθην, perf. δέδορκα, all in act. sense (no other tense except imperf.), and imperf. poet. δερκεσκόμην (not Att.), Omn. poet.; εἰσδέρκομαι, Hom., Eur.; καταδέρκομαι, c. acc. or c. εἰς, Hom., Soph.; προσδέρκομαι (in Hom. often ποτῐδ.), Hom., Trag.; διοπτεύω, Hom., Soph.; λεύσσω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; αὐγάζω, and mid., no pass., Hom., Hes., Soph., Eur.; ὁράω, imperf. Att. ἑώρων, perf. ἑώρᾱκα, also in Att. Com. ὥρακα or ἑόρᾱκα, no other act. tenses derived from ὁράω (Sapph. has also pres. act. ὄρημι, and Hom. 2d sing. pres. mid. indic. ὄρηαι), fut. ὄψομαι, fut. pass. ὀφθήσομαι, perf. pass. ὤμμαι, aor. 1 ὤφθην, aor. 2 act. εἶδον, ἴδέ, etc., mid. εἰδόμην, etc., also perf. ὄπωπα, and pluperf. ὠπώπειν (not found in prose), Omn.; βλέπω, no mid. or pass., Pind., Hdt., Omn. Att.; σκοπέω, only pres. and imperf. (other tenses borrowed from σκέπτομαι, see above), Pind., Soph., Eur., Xen.; ἀφοράω, Ar., Hdt., Plat., Dem.; θεάομαι, mid., perf. pass. in act. sense, but aor. 1 pass. in pass. sense, Eur., Ar., Thuc., Plat.

To look at, λάω, only pres. and imperf. act., Hom.; λεύσσω, c. acc., sometimes c. ἐν and dat., Omn. poet.; εἰσᾰνεῖδον, in part. εἰσᾰνῐδών, Hom., so ἐπεῖδον, Thuc.; εἰσοράω, Hom., Pind., Trag., Xen.; προσοράω, Hom., Soph., Eur., Xen.; ἐνοράω, c. dat., Xen.; προσβλέπω, Trag., Xen., Dem.; εἰσβλέπω, c. acc. or c. εἰς and acc., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐμβλέπω, c. dat. or c. εἰς and acc., rarely c. acc., and only in Anth., Soph., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐβλέπω, c. acc., or c. εἰς or ἐπί and acc., Plat., Dinarch.; ἀποβλέπω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀναβλέπω, c. dat., Eur.; μεταβλέπω, Ap. Rh.; εἰσαυγάζω, Anth. *Vid.* To SEE, To BEHOLD, and SYN. 343.

To look round, to look round at or *for*, παπταίνω, no mid. or pass., sine cas., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἀποπαπταίνω, Hom.; περίμαιμάω, 3d pl. poet. also -μαιμώωσι, part. -μαιμώων, etc., sine cas., Hom.; μεθέπω, imperf. μεθέπον, fut. μεθέψομαι, aor. 2 μετέσπον, part. μετασπών, also aor. 2 mid., no other tenses, c. acc., Hom.; ὑπιπτεύω, only act., c. acc., Hom., Hes.; παμφᾰλάω, only pres. and imperf. act., sine cas., Anac., Hippon.; μεταυγάζω, Pind.; περισκοπέω, Soph., Eur., Ar., Xen.; περισκοπέω, tenses except imperf. from -σκέπτομαι (see above), Soph., Thuc., Plat.; περιπαπταίνω, Mosch.

To look straight at, ἀντῐδέρκομαι, Eur.; ἀντιβλέπω, c. dat., also εἰς c. acc., Xen., Dem., Æschin.; [ὀρθοῖς ὄμμασι ὁράω, Soph., Xen.]; διαβλέπω (or straight before one), Plat.

[*To look straight before one*, εἰς τὸ πρόσθεν μόνον ὁράω, Plat.]

[*To look* (one) *in the face*, ἀναβλέπω, πρός c. acc., Xen.; ἀντιβλέπω, c. dat., Xen.]

To look forward, προοράω, Hom., Thuc., Xen.

To look at besides, προσλεύσσω, Soph.; προσεπιβλέπω, Arist.

To look askance at (esp. with anger or fear, etc.), παρεμβλέπω, c. εἰς and acc., Eur.; ὑποβλέπω, Eur., Ar., Plat.

To look down at, καθοράω, and in

mid., Hom., Eur., Hdt., Xen.; ὑπεροράω, Hdt.; κἀτἀθεάομαι, Xen.

To look over (i. e., watch, preside over, etc.), ἐποπτεύω, only act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.

To look sideways at, πἀρᾱβλέπω, Ar.; πἀροράω, Xen., Arist.

To look up at, ἀνἀβλέπω, Eur., Xen.; ἀνἀθρέω, only act., Eur.; ἀνἀκύπτω, only act., c. πρός and acc., Eur.

To look up to (esp. with respect, etc.), ἀποβλέπω, Xen.

To look into, κἀτἀβλέπω, Call.

To look on (as a spectator), περισκοπέω, Thuc.

To look on (i. e., to be unconcerned at), περιοράω, usu. c. acc. of participle, Thuc., Plat., Isoc., Dem.

To look away, ἀφοράω, Xen.

To look out (reconnoitring, etc.), σκοπιάζω, and mid., Hom., Theoc.; διασκοπιάομαι, mid., Hom.

To look to (i. e., depend upon), ὁράω c. πρός and acc., Xen.; ἀποβλέπω, Eur., Xen.

[*To look to* (i. e., beware), ὁράω, followed by εἰ, also by μή, Omn. Att.; προσκοπέω, c. acc., Hdt.; *to look to it that . . .*, προσκ. ὅτι, and *that not*, μή, Thuc., etc.] *Vid.* To BEWARE.

And look to yourself, that you receive no hurt on the way, πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ, Æsch.

To look for (i. e., expect), ὁράω, c. πρός and acc., Eur.; [προσδοκάω, Trag., Hdt., Plat.] *Vid.* To EXPECT.

To look in a particular direction (as a house *looks* south, etc.), τρέπομαι, pass., perf. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, etc., c. πρός and acc., Hom., Hes., Hdt., Thuc.; βλέπω πρός, Soph., Xen.; ὁράω πρός, Xen.; ἀνατετράνωμαι (pass., perf. ἀνἀπέπταμαι) πρός, Xen.; ἀποκλίνω πρός, Hdt.

For some had gone toward Caria to look out for the Phœnician ships, ἔτυχον γὰρ αἱ μὲν ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι, Thuc.

How do I look? τί φαίνομαι; Eur.

[*To look sour*, ὀρίγανον βλέπω, Ar., or ὄμφακας βλέπω, Prov.]

[*To look daggers*, πυῤῥίχην βλέπω, Ar.]

Looking all round, ὅμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ, Eur.

Menicles looked out a wife for me, ἐσκόπει Μενικλῆς γυναῖκά μοι, Isæ.

One must look, βλεπτέον, Eur., Plat.; ἐπῐβλεπτέον, Arist.

One must look round, ὄμμα διοιστέον, Eur.

One who looks through, διόπτης, ου, ὁ, Ar.

[*A looking back*, ἀνάβλεμμα, ατος, τό, Xen.]

LOOK! ἰδοῦ, ἰδέ, Soph., Eur. *Vid.* BEHOLD.

LOOK, A, ὄψις, εως, ἡ, Pind., Eur., Thuc.; δέργμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; βλέμμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur., Ar.; βλέπος, τό, Ar.; ἀντῐβλεψις, εως, ἡ, Xen.; ἐπῐ́βλεψις, ἡ (or a looking into), Arist.; περῐ́βλεψις, ἡ, Arist.

LOOKING-GLASS, A, εἴσοπτρον, τό, Pind.; κᾰ́τοπτρον, τό, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἔνοπτρον, τό, Eur.

LOOK-OUT, A, *one who looks out*, ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; πρωρᾶτης, ου, ὁ (on board ship), Xen.; so πρωρεύς, Xen., Dem. *Vid.* To RECONNOITER, A SCOUT.

A look-out (i. e., a place from whence to look out), σκοπιά, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen., Plat.; [περιωπή, ἡ, Hom., Plat.]; σκοπή, ἡ, Æsch.

To be a look-out man, πρωρᾱτεύω, only act., Ar.

LOOM, A, ἱστός, ὁ, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.

The beams in the loom, κελέοντες, οἱ, Theoc.

Stretched on the loom, ἱστότονος, ον, Ar.

To work at the loom, ἱστουργέω, only act., Soph.

Working at the loom, ἱστουργία, ἡ, Plat.

[LOOP, A, ἀγκύλη, ἡ, Eur., Xen.]

[LOOP-HOLE, A, παρείσδῠσις, εως, ἡ, Plut.]

LOOSE, χᾰλᾰρός, ά, όν, Ar., Thuc., Xen.; [μαδαρός, ά, όν, Arist.; μᾱνός, ή, όν, Emped., Hipp., Plat.; ψαφαρός, ά, όν, Æsch., Hipp., Plat. (Com.); χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Plat., etc.; πλαδαρός, ά, όν, Hipp.]

Loose (of the texture of a garment), ἄπᾰγής, ές, Hdt.

Loose (of limbs, i. e., not closely knit), εὔλῠτος, ον, Arist.

Loose (i. e., not solid), πλοώδης, ες, Hipp.

Loose (in the bowels), λᾰπᾰρός, ά, όν, Hipp.

To be loose (in the bowels), λᾰπάζομαι, pass., Hipp.

[*Loose* (i. e., unbound), ἄδετος, ον, Hipp.]

LOOSE, or LOOSEN, TO, ἀνίημι (ἰη Att., ζη elsewhere), imperf. ἀνίην, and in 2d and 3d sing. ἀνίεις, ἀνίει (and in Hes. ἀνίεσκον), fut. ἀνήσω (but also in Hom. ἀνέσω), aor. 1 ἀνῆκα, poet. (not Att.) ἀνέηκα (also in Hom. opt. ἀνέσαιμι), aor. 2 not used in indic., but opt. ἀνείην, subj. ἀνῶ (3d sing. poet. (not Att.) ἀνήῃ for ἀνῇ, infin. ἀνεῖναι, etc., perf. pass. ἀνεῖμαι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐφίημι, Æsch., Eur., Plat.; ἀφίημι, Hom., Soph., Thuc., Plat.; καθίημι, Eur., Xen.; λύω (ῠ, but smts. ῡ in arsis, i. e., in the first syll. of a dactyl or spondee, or last of an iambic, in compounds ῡ), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῡμαι, etc., 3d sing. and pl. pluperf. often (in Hom.) λῦτο and λύντο (Hom. has 3d sing. perf. pass. opt. λελῦτο, Pind. has imper. pres. act. λῦθι), often c. gen. of what from, or c. prep., Omn.; ἀνᾰλύω, poet. also ἀλλύω, Hom., Pind.; κᾰτᾰλύω, Hom.; ἀπολύω, Omn.; ἐκλύω, c. gen., smts. c. dat., Omn.; ὑπολύω, Hom., Ar., Ap. Rh.; ὑπεκπρολύω, Hom.; διᾰλύω, Eur., Thuc.; ἀναγνάμπτω (of loosening a chain or a knot), Hom.; χᾰλάω, and in pass., rarely if ever in mid., fut. -ᾰ́σω, h., Trag., Xen., Plat.; χαλαίνω, only pres. act., Hes.; ἐξανίεμαι, mid., Eur.; σχάζω, fut. σχᾰ́σω, only act., Ar.; ἐπῐλύω, Theoc. *Vid.* To RELEASE.

To let loose — they let loose bitter strife, ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν, Hom.

[*To become loose*, χαλάω, Alcæ., Eur., Xen.]

To let loose upon, σκήπτω, c. εἰς and acc., also in mid., but not in pass., Æsch., Eur.; προσβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat. of the thing to be attacked, Dem. *Vid.* To SET ON.

Easy to loose (of dogs in the slips), εὔλῠτος, ον, Xen.

One must loose, λῡτέον, though hardly in this sense, Plat.

LOOSELY, λελῡμένως, Hipp.

Loosely (to argue, etc.), μαλακῶς, Arist.

LOOSENESS, χᾰλᾰρότης, ητος, ἡ, Xen.; [χαυνότης, ητος, ἡ, Xen.]

Looseness (in the bowels), λᾰπᾰρότης, ητος, ἡ, Hipp.

[LOOSENING, A, ἄνεσις, εως, ἡ, Plat.]

LOP, TO, τέμνω, perf. τέτμηκα, Hom., Xen. *Vid.* To CUT.

LORD, μέδων, οντος (only of gods), ὁ, Hom.; μεδέων, οντος (of the gods as lords of any place or art, etc.), ὁ, c. gen., but in Pind. c. dat., Hom., Hes., h., Pind., Eur.; ἄναξ, ακτος, ὁ, Hom., Soph., Isoc.; ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; κοίρᾰνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; δεσπότης, ου, ὁ, Pind., Omn. Att.; κύριος, ὁ, Pind.; κοιρᾰνίδης, ου, ὁ, Soph. *Vid.* SYN. 117.

To be lord, κοιρᾰνέω, only pres. act., Hom.; μέδω, only in pres. act., c. gen. of the place over which, Alcæ., Sapph. *Vid.* To RULE, To PRESIDE.

[*Of* or *belonging to a lord*, ἀνακτόριος, α, ον, Hom.]

[LORD, THE, ὁ Κύριος, N. T.]

[*Of* or *belonging to the* LORD, Κυριακός, ή, όν, N. T.]

[*The* LORD'S *supper*, τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, N. T.; *the* LORD'S *day*, ἡ Κυριακὴ ἡμέρα, N. T.; *the* LORD'S *house*, τὸ Κυριακόν, Eccl.]

LORDLY, ἀγέρωχος, ον, Hom., Pind.

In a lordly manner, ἄγαυρῶς, superl. -ότατα, Hdt.

LORE, σοφία, ἡ, Omn. *Vid.* LEARNING.

LOSE, TO, ὄλλῡμι, fut. ὀλέσω, poet. (not Att.) ὀλέσσω, and Att. ὀλῶ, fut. mid. ὀλοῦμαι in pass. sense, aor. 1 ὤλεσα, often poet. (not Att.) ὄλεσσα, no perf. act. or pass., 2d perf. ὄλωλα in pass. sense, aor. 2 mid. ὠλόμην in pass. sense, but this sense, *to lose*, is almost confined to aor. 1 act., Hom.; ἀπόλλῡμι, also perf. act. ἀπολώλεκα, also pres. act. ἀπολλύω, also aor. 2 mid. poet. (not Att.) ἀπολεσκόμην in pass. sense, Hom., Eur., Plat.; ἄβροτάζω, fut. -άξω, no other tense, c. gen. (of losing one's companion in the dark), Hom.; ἀφίημι (ἰη Att., ζη elsewhere), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, aor. 2 ἥμαρτον, and in Hom. ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, no other tenses, c. gen., Hom., Eur.; ἀφάμαρτάνω, Hom.; στέρομαι, fut. στερήσομαι, perf. pass. in act. sense ἐστέρημαι, aor. 1 ἐστερήθην in act. sense (these, however, are rather pass., from στερέω, *to deprive*, q. v.), aor. 2 pass. ἐστέρην, no other tenses, c. gen., rarely c. acc., Hes., Eur., Hdt., Plat.; ἤμπλᾰκον, only aor. 2, c. gen., Eur.; ἐκπίπτω, fut. -πεσεῖμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, no mid. or pass., c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐκβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Ar.; ἀποβάλλω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; μετᾰβάλλω, Thuc., Xen.; διακναίω, and perf. pass. διᾰκέκναισμαι in act. sense, Eur., Ar.; ἀποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠ́χηκα, c. gen., Xen., Plat.; ἀπολείπομαι, pass., c. gen. (of losing an opportunity), Dem.; ἐλασσόομαι, pass., c. acc. (of losing something of one's rights, etc.), Dem.

(In the attempt) *they lost their lives*, τὸν βίον ἀφηρέθησαν, Plat.

Opportunities of many great actions have been lost to (or thrown away by) *the city*, πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει, Dem.

He lost none of his army, ἀπεγίνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, Thuc.

To lose besides, προσαποβάλλω, Ar., Xen.; προσκατάλειπω, Thuc.

He loses the thread of his argument, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου, Æschin.

For it would be a fine thing if . . . I were to lose my daughter her son, χάριεν γὰρ εἰ . . . τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδα ἀποβουκολήσαιμι, Xen.

[*To lose heart*, ἀναπίπτω, perf. -πέπτωκα, Dem.] *Vid.* TO BE FAINT-HEARTED.

To be lost, οἴχομαι, only pres. in this sense, Hom.; διαῤῥέω, fut. -ρυήσομαι, perf. -ἐῤῥύηκα, aor. 2 pass. -ἐῤῥύην, no other tenses, Soph., Ar., Dem.; ἀποίχομαι, only pres. in this sense, Eur.; διαφθείρομαι, pass. (as ships are lost), Hdt., Isoc.; σὺνεκπίπτω, Demad.

Callicratidas falling into the sea was lost, Καλλικρατίδας ἀποπεσὼν ἐς τὴν θάλατταν ἠφανίσθη, Xen.

To be lost beforehand, προαπόλλυμαι, pass., c. 2d perf. -όλωλα, Dem.

Loss, χῆτος, τό, no pl., Hom., h., Hdt., Plat.; κἀκότης, ητος, ἡ, sine cas. (esp. in battle), Hom., Hdt.; ἀκέρδεια, ἡ, Pind., ζημία, ἡ, sine cas., Soph., Eur., Xen., Plat., Arist.; ἀποβολή, ἡ, Plat., Isoc.; ἐκβολή, ἡ, Plat.; ἀπώλεια, ἡ, Arist.; [ἀνάλωμα, ατος, τό, Æsch.; ὄλεθρος, ὁ (e. g., χρημάτων), Thuc.]

Without loss, ἀζήμιος, ον, Hdt.

To be at a loss, ἄμηχάνέω, only act., Soph., Thuc., Xen.; ἀπορέω, Omn. Att. *Vid.* TO BE PERPLEXED, TO DOUBT.

They were at a loss what to do under the existing circumstances, ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρόν, Thuc.

LOT, Α, κλῆρος, ὁ, Omn.; λᾶχος, τό, Theogn., Pind., Æsch., Soph.; πάλος, ὁ (only of a lot in casting lots), Pind., Trag., Hdt.; so κύαμος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

[*Lot* (in life), μοῖρα, ἡ, Hom.]

A portion obtained by lot, λῆξις, εως, ἡ, Hdt., Plat.

To fall to the lot of, παραγίγνομαι (for tenses see v. under TO BE), c. dat., Isoc.; [περιήκω, c. acc., Hdt.]

To cast lots, to choose by lot, πάλάσσομαι, only in perf. pass. πεπάλαγμαι, in act. sense, usu. π. κλήρῳ, Hom., Ap. Rh.; πάλλω, and mid., in pass. of the lots which are drawn or cast, Hom., Soph.; κληρόω, and mid., in pass. only of what is chosen or obtained by lot, Æsch., Eur., Hdt., Plat., Lys., Dem.; ἀποκληρόω, Hdt., Thuc., Andoc., Dem.; διᾰκληρόω, Thuc., Xen.

To be chosen by lot, κυᾰμεύομαι, pass., Dem.

They arranged them by lot, κλήροις ἔπηλαν αὐτούς, Soph.

He made them cast lots, διεκλήρωσεν αὐτούς, Xen.

To embrace in one lot, συγκληρόω, Plat.

To distribute by lot, διᾰπάλλω, Æsch.; διᾰκληρόω, Æsch., Plat.

To decide by lot, διᾰκαννιάζω (which should do so and so), Ar.

To obtain by lot, λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον, perf. λέλογχα and εἴληχα, also λέλᾰχα, Emped., perf. pass. εἴλεγμαι, no other tenses, Omn.; ἀπολαγχάνω, Hdt., Plat.; [μείρομαι, in the perf. form ἔμμορα, c. gen., Hom., Hes., only in 3d sing.; in Ap. Rh. a 2d sing. ἔμμορες.]

Chosen by lot, κυᾰμόβολος, ον, Soph.; κυᾰμευτός, ή, όν, Xen.; κληρωτός, ή, όν, Plat., Isoc.

A choosing by lot, κλήρωσις, εως, ἡ, Eur., Plat.

A rethrowing of the lots, ἄμπᾰλος, for ἄνᾰπαλος, Pind.

Distributing by lot, κλᾰρίος, ον, Æsch.

A vase for casting lots in, κληρωτήριον, τό, Ar.

Without casting lots, ἄκληρωτί, Lys.

[*Without lot in any thing*, ἄμμορος, ον, c. gen., Hom.; ἄμοιρος, ον, Æsch.]

To be unlucky in drawing lots, δυσκληρέω, only act., Plat.

[*A lot of ground for building*, οἰκόπεδον, τό, Xen.]

LOTTERY—*it is a perfect lottery how it will turn out*, ὁποτέρως ἔσται ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται, Thuc.

LOTION, Α (a cooling lotion), ψῦγμα, ᾶτος, τό, Hipp.

LOTUS, THE, λωτός, ὁ, Hom., Hdt.

Of lotus, λώτῐνος, η, ον, Theoc.

Bearing lotus, overgrown with lotus, λωτόεις, εσσα, εν, gen. masc. contr. λωτεῦντος, Hom.; λωτοτρόφος, ον, Eur.

Eating lotus, λωτοφᾶγος, ον, Hom., Hdt., Plat.

LOUD, ἀδῐνός, ή, όν, Hom.; ὑψηχής, ές, Hom.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom.; πολυηχής, ές, Hom.; ἐριβρεμέτης, ου, only masc. (of persons), Hom.; ἐρίγδουπος, ον (of persons), ἐρῐδουπος, ον (of things—the sea, the shore, etc.), Hom.; ἐριμῦκος, ον, Hom., Hes.; ἠερόφωνος, ον (of persons), Hom.; ἠπῠτής, only in poet. form ἤπυτα, ὁ (of persons), Hom.; λῐγύς, εῖα, ύ, Hom., Æsch., Ap. Rh.; λῐγῠρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur., Arist.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases (except nom. and accus. masc. and neuter sing.) from πολλός (for other forms, see under LONG), Hom.; κελᾰδεινός, ή, όν, Hom., Pind., Ap. Rh.; κελαδῑτις, ῐδος, only fem., Pind.; βᾰρύκτῠπος, ον, Hes., h., Pind.; ἐρισμᾰράγος, ον, Hes.; ἐρισφᾰράγος, ον, h.; ἐρῐβρύχης, ου, only masc., Hes.; ἐρῐβρῦχος, ον, h.; ἐρῐβρομος, ον, h., Pind., Anac.; ἐρίκτῠπος, ον, Hes.; πολῠκροτος, η, ον, and ος, ον, h.; φαεινός, ή, όν, Pind.; ὑπερμήκης, ες, Pind.; ἀγάφθεγκτος, ον, Pind.; βᾰρυόπης, ου, only masc. (of persons), Pind.; βᾰρῠβδους, ου, only masc., Pind.; βᾰρύδουπος and βαρῠδουπος, ον, Pind., Mosch.; βαρυσφᾰράγος, ον, Pind.; βᾰρύφθογγος, ον, h., Pind.; ἐρῐβόας, ου, ὁ, Pind.; ἐρῐκλάγκτης, ου, only masc., Pind.; γεγωνός, όν, compar. in Anth., Æsch., Antipho; ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Ar.; εὐήχητος, ον, Eur.; πολυήχητος, ον, Eur.; ὑπέρτονος, ον, Æsch.; βᾰρῠβρομος, ον, Eur.; ὀξῠπλήξ, -πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; εὔκομπος, ον, Eur.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Plat.; λαμπρός, ά, όν, Eur., Plat.; βᾰρυηχής, ές, Ar.; ἔμφωνος, ον (of persons), Xen.; so μεγᾰλόφωνος, ον, Dem., and ὑψόφωνος, ον, Hipp.; ὑπέρλαμπρος, ον, Dem.; κᾰπῠρος, ά, όν, Theoc., Mosch.; ἐρῐμῦκης, ου, only masc., Call.; μεγᾰλόβρομος, ον, Orph. (scarcely any of the preceding words have any compar. or superl.)

A loud voice, τοναία, ἡ, Alex.

A loud cry, ὀρθίασμα, ᾶτος, τό, Ar.

To be loud, πρέπω, only act., Pind.

LOUDLY, λίγα, Hom., Ap. Rh.; λῐγέως, Hom., Ap. Rh.; μέγα and μεγᾰλα, Hom.; ὄρθια, Hom.; ὄρθιον, Pind., Æsch.; οὖλον, Hom.; οὐλα, Call.; μᾰκρόν, Hom.; μᾰκρά, Hom., Antipho; ἄδρόν, Antiph.; παμμεγεθές, Æschin.

Falling loudly, κᾰνᾰχής, ές, Æsch.

To speak loudly, shriek loudly, etc., λῐγαίνω, only act., Hom.; ὀρθιάζω, only act., Æsch.; ἐπορθιάζω, sometimes c. dat. of some one against whom, Æsch.; ἐπορθοβοάω, Eur.; μηκύνω βοήν, Soph.

LOUDNESS, βᾰρῠτης, ητος, ἡ, Plat.; [(of voice), μεγαλοφωνία, ἡ, Hipp.]

LOUNGE, TO (in the public square), ἀγοράζω, only act in this sense, sine cas., or c. εἰς and acc., Ar., Thuc.

LOUNGER, Α, ἀγοραῖος, ὁ, Ar., Plat.

LOUSE, Α, φθείρ, φθειρός, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hdt.

[*A wood-louse*, ὄνος, ὁ, Arist., Theoph.; ὀνίσκος, ὁ, Galen.]

To eat lice, φθειροτρᾰγέω, only act., Hdt.

Hunting lice, φθειριστῐκός, ή, όν, Plat.

LOUSY, φθειρώδης, ες, Arist.

LOVE, Ἔρος, ὁ, only nom. and acc. sing., Hom., Hes., Theogn., Soph., Eur.; Ἔρως, ωτος, ὁ, Omn. (the preceding are the only names personified as the god of Love); ἵμερος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt.; φῐλότης, ητος, ἡ, Omn. poet., Plat., Lys., Andoc.; πόθος, ὁ, Hes., Soph., Eur., Theoc.; φῐλία, ἡ, Theogn., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; κῦπρις, ῐδος, ἡ (prop. the name of Venus), Eur., Ar.; στέργηθρον, τό, Æsch., Eur.; στοργή, ἡ, Philem., Mel.; φίλτρον, τό, in pl., Eur.; φῐλησις, εως, ἡ, Arist.; ἀγάπησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 225.

Reciprocal love, ἀντέρως, ωτος, ὁ, Plat.; ἀντῐφῐλησις, εως, ἡ, ἀντῐφῐλία, ἡ, Arist.

Violent love, φιλεραστία, ἡ, Plat.

Brotherly love, φιλαδελφία, ἡ, Alex.

An object of love, ἔρως, ωτος, ὁ, Pind.; ἄγάπημα, ᾶτος, τό, Cratin.; ἐρωτύλος, ὁ, Theoc., fem. ἐρωτίς, ῐδος, Theoc.; [παιδικά, τά, Thuc., Xen.]

A love charm, φίλτρον, τό, Trag., Xen., Theoc.; στέργημα, ᾶτος, τό, Soph.

A charm by which to see whether one is loved by a person at a distance, τηλέφῐλον, το, Thuc.

[*Love-feasts*, ἀγάπαι, αἱ, N. T.]

Of or *belonging to* or *subject to love*, ἐρωτῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.

Of love, etc., adv., ἐρωτῐκῶς, Thuc., Plat., Dem.

To persuade (a man to do a thing) *for wages or for love*, πείθειν ἢ δῶροις ἢ χάρισιν, Plat.

Averse to love, ἀστεργάνωρ, ορος, ὁ (only of women), Æsch.; δύσέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Lys., Theoc.

Dissolving love, διαλυσῐφίλος, ον, Anth.

Love-sick, πολύφιλτρος, ον, Theoc.

Love-songs, ἐρωτύλα, τά, Bion.

One must love, φῐλητέον, Soph., Arist.

LOVE, TO, ἀγάπάζω, only pres. act. in this sense, Hom.; ἀγάπάω, only act. (properly "rather of *regard* than of *affection*," LIDD. and Sc.), Hom., Eur., Xen., Plat.; φῐλέω (besides the reg. tenses, Sapph. has φίλημι in 1st sing., and 2d sing. φίλησθα; Hom. has pres. infin. φιλήμεναι, imperf. φιλέεσκον, and aor. 1 mid. ἐφῐλάμην, φῐλαι, etc.), fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; ἔρᾶμαι, 2d pl. poet. (not Att.) also ἐράασθε, imperf. ἠράμην, aor. 1 mid. ἠρᾰσάμην, poet. also ἠρασσάμην, also aor. 1 pass. ἠράσθην, fut. ἐρασθήσομαι, both in act. sense, c. gen., Hom., Sapph., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Theoc.; ἐράω, only in pres. and imperf. act. and pass. (except

once in pres. mid., Theoc.), c. gen., sometimes c. acc. cognat. (*ἐρᾶν ἔρωτα*, etc.), Hdt., Omn. Att.; *στέργω*, 2d perf. *ἔστοργα*, in pass. voice rare except in pres., Hdt., Omn. Att.; *ἀσπάζομαι*, mid., Xen., Plat.; *ἐπῐτῠ́φομαι*, pass. perf. *ἐπιτέθυμμαι*, c. gen., Ar.; *ἀνέρᾰμαι*, Andoc.; *φῐλοστοργέω* (esp. of parental, fraternal, filial love), only act., Plat.; *προσκαίομαι*, pass. perf. *προσκέκαυμαι*, aor. 2 *προσεκάην*, c. dat., Xen.; *περῐδαίομαι*, pass., only pres., c. dat., Ap. Rh.; *ὀπτάομαι ἐξ Ἀφροδῑ́της*, Theoc.

To love exceedingly, *ὑπερφῐλέω*, Ar., Xen.; *ὑπερᾰγᾰπάω*, Dem.; *μαίνομαι*, fut. *μᾰνήσομαι* and *μᾰνοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἐμάνην*, perf. *μέμηνα* and *μεμᾶνημαι*, c. *ἐπί* and dat., Theoc.; *ἐπῐμαίνομαι*, c. dat., Ar., Mosch.

To share love (to love the same object as another), *συμφῐλέω*, Soph.; *ἀντερᾰ́ω*, c. gen. of the object loved, c. dat. of him who shares the feeling, Eur.; so *σῠνερᾰ́ω*, Eur.

To cease to love, *ἀποστέργω*, Theoc.

To love in return, *ἀντερᾰ́ω*, Æsch., Xen.; *ἀντῐφῐλέω*, Xen.; *συνερᾰ́ω*, in pass., Bion.

Lovely, Loved, *ἄγᾰπητός, ή, όν*, Hom., Pind., Plat.; *ἐρᾰτός, ή, όν*, sometimes c. dat. of those by whom one is loved, Hom., Theogn., Tyrt., Pind., Eur.; *ἐρᾰτεινός, ή, όν*, Hom., h., Pind.; *ἐπήρᾰτος, ον*, Hom., Hes., Æsch.; *ἱμερτός, ή, όν*, Hom., Simon., Sol., Pind.; *ἱμερόεις, εσσα, εν*, Hom., Pind., Theoc.; *ἐρόεις, εσσα, εν*, Hes., h.; *εὐήρᾰτος, ον*, Pind.; *ἐράσμιος, α, ον*, and *ος, ον*, Anac., Æsch., Plat., Xen.; *ἐραστός, ή, όν*, Plat.; *ἐπαφρόδῑτος, ον*, Hdt., Xen.

Very lovely, *μεγήρᾰτος, ον*, Pind.

Much loved, *πολυήρᾰτος, ον*, Hom., Hes., h., Sol.; *πολυζήλωτος, ον*, Eur.; *πολύζηλος, ον*, Soph.; *πολυέραστος, ον*, Xen.; *πολύθεστος, ον*, Call.

To be loved, *στερκτός, ή, όν*, Soph.; *φῐλητός, ή, όν*, Arist., *ἀγαπητέος, α, ον*, Plat.

Lover, *φῐλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.; *ἐραστής, οῦ, ὁ*, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; *ἀίτης, ου, ὁ*, Ar., Theoc.; *εἰσπνηλος, ὁ*, Theoc.

One who loves in return, *ἀντεραστής, ὁ*, Xen.

A joint lover of . . ., *σῠνεραστής, ὁ*, Xen.

Suited for lovers, *φῐλοτήσιος, α, ον*, or *ος, ον*, Theogn., Soph., Ar.; *φῐλέραστος, ον*, Mel.

Loving, *εὐφῐλής, ές*, c. gen., Æsch.

Loving (i. e., inclined to love), *φῐλέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ*, Mel.

Loving the same woman, *ὁμόδουλος*, c. gen., Mel.

Loving violently, *δῦσέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ*, c. gen., Eur., Xen., Lys.

Lovingly, *φῐλως*, Eur.; *φῐλίως*, Plat.

Low, *χθᾰμᾰλός, ή, όν*, Hom., Xen., Isoc., Ap. Rh., Theoc.; *τᾰπεινός, ή, όν*, Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem.; *βρᾰχύς, εῖα, ύ*, compar. *βρᾰχῠ́τερος* and *βρᾰχίων* (ῐ Att., ῑ elsewhere), superl. *βρᾰχῠ́τᾰτος* and *βρᾰχιστος* (of a wall), Thuc.; *ἤμενος, η, ον* (of a place), Theoc.; *χαμαίζηλος, ον*, Arist.

Low (of musical notes), *βᾰρύς, εῖα, ύ*, Plat.; [(of sounds), *πρᾶος, εῖα, ον*, Xen.]

Low (of price), *ὀλῑ́γος, η, ον*, Dem.

Low (i. e., mean, vulgar), *χᾰμηλός, ή, όν*, Pind.; *φορτῐκός, ή, όν*, Ar., Plat., Arist.; [*ἀγοραῖος, α, ον*, Ar., Arist.; (low minded), *ἀνδραποδώδης, ες*, Plat.]

[*Low fellows*, *οἱ ἀγοραῖοι*, Ar.]

Low born, *κᾰκός, ή, όν*, compar. *κᾰκώτερος* (not in Att.), also more usu. *κᾰκίων* (ῐ Att., ῑ elsewhere), superl. *κάκιστος*, also *χείρων, χείριστος*, and (in Hom. only) *χερείων, χερειότερος*, Hom., Soph., Xen.; *δυσγενής, ές*, Eur., Lycurg.: *ἀγενής* and *ἀγεννής, ές*, Soph., Ar., Hdt., Plat.

Growing low (of plants), *χᾰμαίζηλος, ον*, Arist.; *χᾰμαίκαυλος, ον*, Theoph.

Low, adv. (only of situation), *κᾰ́τω*, compar. *κατωτέρω*, superl. *κατωτᾰ́τω*, Hes., Soph., Ar., Hdt., Thuc.; *τᾰπεινῶς*, in any sense, Xen., Isoc.

The river being low, *κοῖλος ὢν ὁ πότᾰμος*, Thuc.

Low (i. e., in a mean, vulgar way), *φορτῐκῶς*, Plat., Isoc.

In a way suited to a low-born man, *ἀγεννῶς*, Eur.

Speaking low, with a low voice, *ἄπυστα φωνῶν*, Soph.

To use low (i. e., vulgar) *language*, *ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγω*, Ar.

Fond of low company, *ζοφοδορπίδας, ου, ὁ*, Alcæ.

Low birth, *δυσγένεια, ή*, Soph., Eur., Plat.; *ἀγένεια, ή*, Arist.

To be low (i. e., ignoble, etc.), *ἀδοξέω*, and mid., Eur., Xen.

Lower, *ἐνέρτερος, α, ον*, Hom.; *νέρτερος, α, ον*, Æsch.

Lower, to, *ὕφῐημι* (ῐη Att., ῖη elsewhere) (esp. of lowering masts, sails, etc.), aor. 1 *-ῆκα*, poet. (not Att.) also *-έηκα*, perf. pass. *ὑφεῖμαι*, Hom., h., Soph., Ar., Hdt., Plat.; [*καθίημι* (*εἰς νῆας*), of sails, Hom.]; *κᾰτᾰβαίνω*, in pres. act., or in fut. or aor. 1 (no other tense in act. sense), Pind.

I must now lower my sails (i. e., be more humble), *νῦν μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ*, Soph.

Lowest, *νέᾶτος*, also *νειᾶτος, η, ον*, Hom., Eur., Plat., Ap. Rh., fem. *νείαιρα*, Hom., Eur.; *ἔσχᾶτος, η, ον*, Soph., Theoc.; *κᾰτώτᾰτος, η, ον*, Hdt., Xen.

The lowest steps, *ἄκραι βᾶθμίδες*, Pind.

The lowest people, *οἱ χείριστοι*, Xen., Lys.

Not one of the lowest of that nation in point of birth, *γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις*, Soph.

Lowly, *βαιός, ά, όν*, Soph. *Vid.* Humble.

Lowness, *τᾰπεινότης, ητος, ή*, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

Lowness (of voice), *βᾰρῠ́της, ητος, ή*, Plat.

Low, to, *μῡκάομαι*, mid., perf. *μέμῡκα*, also aor. 2 act. *ἐμῦκον*, no pass., Hom., Æsch., Eur., Theoc.

Lowing, *μῡκάς, ᾰ́δος, ἡ*, only fem., Soph.; *μῡκητής, οῦ*, only masc., Theoc.

Lowing, a, *μῡκηθμός, ὁ*, Hom., Æsch., Ap. Rh.; *μύκημα, ᾰτος, τό*, Eur., Ap. Rh.; *μυκή, ή*, Ap. Rh.

[Lowlanders, the, *οἱ πεδιακοί* (in Athens a division of the people), Arist.]

Lowlands, *vid.* Plain.

Loyal, *πιστός, ή, όν*, Xen.

Loyalty, *πιστότης, ητος, ή*, Xen.

Lucerne, *πόα Μηδῐκή, ή*, Ar.

Lucid, *λαμπρός, ά, όν*, Omn. Att.

Lucid (of arrangement of arguments, etc.), *ἀκρῐβής, ές*, Arist. *Vid.* Clear.

Lucidly, *ἀκρῐβῶς*, Hdt. *Vid.* Clearly.

Lucifer, *Φωσφόρος ἀστήρ* (*ἕρος, ὁ*), Ar.

Luck, *τῠ́χη* (most usually of good luck), *ή*, Omn. post Hom.

Oh! my ill luck, *τῆς τύχης*, Xen.

If you wish to claim it at law, do so, and good luck to you, *εἰ μὲν σὺ βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ*, Andoc., so Ar.

A piece of good luck, *ἔρμαιον, τό*, Soph., Plat.

Luckily, *αἰσίως*, Eur.; *εὐτῠχῶς*, Æsch., Soph., Xen.

Luckless, *δυστῠχής, ές*, Trag., Isoc., Dem. *Vid.* Unlucky.

Lucky, *αἴσιος, α, ον*, and *ος, ον* (of persons or of things bringing luck, not of persons enjoying it), Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; *εὐτῠχής, ές* (of persons and things), Omn. Att., Hdt. *Vid.* Fortunate.

To be lucky, *εὐτῠχέω*, pres. opt. often *εὐτῠχοίην*, only act., Pind., Hdt., Omn. Att.; [(of dice), *εὖ πίπτω*, used metaph., Æsch., Soph.] *Vid.* To be fortunate.

You may think yourself very lucky in being only punished with exile, *πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ*, Eur.

[*At a lucky moment*, *εἰς καλόν*, Xen.]

Lucrative, *κερδᾶλέος, α, ον*, Æsch., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* Gain.

Lucratively, *κερδᾰλέως*, Thuc.

Lucre, *κέρδος, τό*, Omn.

Lucubration, *διᾶτρῑβή, ή*, Æschin. *Vid.* Study.

Ludicrous, *γελαστός, ή, όν*, Hom.; *γελοῖος, α, ον*, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Ridiculous.

Very ludicrous, *ὑπεργέλοιος, ον*, Dem.

Fond of the ludicrous, *φῐλογέλοιος, ον*, Arist.

Lug, to, *ἕλκω*, imperf. *εἵλκον*, fut. *ἑλκῡ́σω*, aor. 1 *εἵλκυσα*, perf. pass. *εἵλκυσμαι*, etc., Omn. *Vid.* To drag.

Luggage, *σκεῦος, τό*, usu. in pl., Ar., Xen., Dem.

Lugubrious, *θρηνώδης, ες*, Plat. *Vid.* Sad, Mournful.

Lukewarm, *ψῦχρός, ά, όν*, and metaph. of persons, feelings, etc., Xen., Plat.; [*μετάκερᾰς, ᾰτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό*, Philyll., Amphis; *ἀλυκρός, ά, όν*, Nic.]

[*Lukewarmness, lukewarm water*, *μετακέρασμα, το*, Hipp.; (metaph.), *lukewarmness in battle*, *μειλιχίη πολέμοιο*, Hom.]

Lull, a, *γᾰλήνη, ή*, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Calm.

Lull, to, *κοιμάω*, only act. in a general sense, in pass. c. fut. and aor. 1 mid. only in the particular sense of being lulled to sleep, Omn.; *εὐνάω*, like *κοιμάω*, Hom., Hes., Soph.; *κατευνάω*, Soph.; *εὐνάζω*, fut. *-ᾰ́σω*, Soph.; *κοιμίζω*, Soph., Thuc., Plat.; *γαληνίζω*, no pass., but sometimes used in intrans. or pass. sense, Eur., Alex., Hipp.; *διᾰγαληνίζω*, Ar. *Vid.* To calm, To appease.

To lull to sleep, *λέγω*, only in aor. 1 act. *ἔλεξα*, Hom. *Vid.* To sleep.

[Lumber, *γρῦμέα, ή*, Sotad.]; *lumber-room*, *γρυτοδόκη, ή*, Anth.

Luminary, a, *φάος, τό*, contr. *φῶς, φωτός* (both forms Att.), Omn. *Vid.* Light.

Luminous, *φαεινός, ή, όν*, Hom., Pind., Trag.; *εὐφεγγής, ές*, Æsch., Ap. Rh.; *λαμπρός, ά, όν* (lit. and metaph.), Omn. Att. *Vid.* Bright.

Lump, a, *τῡ́φος, τό*, Hom., Hdt.; *χόνδρος, ὁ*, Ar., Hdt.; *θρόμβος, ὁ*, Hdt.

But he charged for the whole time

in the lump, συλλήβδην δὲ πάντος χρόνου ἐλογίζετο, Lys.

LUNACY, πᾰρᾰνοια, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; [σεληνιασμός, ὁ, Diosc.] *Vid.* MADNESS.

LUNAR (belonging to the moon), σεληναῖος, α, ον, Orac. ap. Hdt.; [σεληνιακός, ή, όν (e. g., μήν, month), Plut.]

LUNATIC, πᾰρᾰ᾽φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; [σεληνιαζόμενος, η, ον, N. T.] *Vid.* MAD.

LUNCHEON, ἄριστον (ᾰ Hom., ᾱ Att., but in Hom. it is rather breakfast), τό, Æsch., Eur., Thuc., Dem.; δειελίη, ἡ, Call.

To eat luncheon, δειελιάω, only in aor. 1 act. part., Hom.; ᾽αριστάω, only act., Ar., Xen.; ᾽αριστοποιέομαι, mid., Thuc., Xen., Dem.

Without luncheon, ᾽ανάριστος, ον, Xen.

LUNGE, TO (with a weapon), ὀρέγνῦμαι and ὀρέγομαι, mid., often c. gen. of the object at which, Hom.

LUNGS, THE, πνεύμων, ονος, ὁ, usu. in pl., Hom., Trag., Ar., Plat. [(in Hom. only sing., in Trag. only pl.)]; πλεύμων, ονος, ὁ, usu. in pl., Plat.

Like the lungs, πλευμονώδης, ες, Arist.

With good lungs, εὔπλευρος, ον, Arist.

Of or *belonging to the lungs*, πνευμονῐκός, ή, όν, Arist.

A disease of the lungs, πλευμονίς, ῐδος, ἡ, Hipp.; [πνευμονία, ἡ, Plut.]

Inflammation of the lungs, περιπλευμονία, ἡ, Plat., Hipp.

[*To be affected with inflammation of the lungs*, περιπλευμονιάω, Hipp.]

[*Affected with inflammation of the lungs*, περιπλευμονικός, ή, όν, Hipp.]

To have a disease of the lungs, πλευμάω, only act., Hipp.

[LURCH—*to leave in the lurch*, προΐημι, c. acc., Thuc.] *Vid.* To ABANDON.

LURE, Α, δέλεαρ, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.

LURE, TO, δελεάζω, no pass., Xen., Isoc., Dem.

LURK, TO, κᾰτᾰδύομαι, pass., c. perf. act. καταδέδῦκα, and aor. 2 κᾰτέδῦν, Xen., Plat. *Vid.* AMBUSCADE.

LURKING, ὑφειμένος, η, ον, Soph.

LURKING-PLACE, Α, ἐνέδρα, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; εἰλῡός, ὁ, Xen., Ap. Rh.

LUSCIOUS, μελιηδής, ές, Hom., Alcæ., Pind. *Vid.* SWEET.

LUST, μαχλοσῦνη, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; λᾶγνεία, ἡ, Xen.; μῖσητία, ἡ, Ar.; μαργότης, ητος, ἡ, Eur.

[*Unnatural lust*, πασχητιασμός, ὁ, Luc.]

LUSTFUL, μᾰ᾽χλος, ον, Hes.; λάγνος, ον, Critias, Arist.; ἀνδρομανής, ές, Eur. *Vid.* LEWD, WANTON.

LUSTILY, τᾰλαύρῐνα, Hom.; κρᾰτερῶς, Hom.

[LUSTRAL *water*, *vid.* WATER; *a vessel for lustral water*, περιῤῥάντηριον, τό, Hdt.]

LUSTRE, αὐγή, ἡ, Omn.; αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* BRIGHTNESS.

LUSTROUS, ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Omn. poet.; αἰγλήεις, εσσα, εν, and contr. αἰγλᾶς, gen. αἰγλᾶντος, etc., Hom., Pind., Eur. *Vid.* BRIGHT.

LUSTY, ἴφθῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; τᾰλαύρινος, ον, Hom., Ar.; κρᾰτύς, only in masc., Hom.; κρᾰτερός and καρτερός, ά, όν, Omn. poet. *Vid.* STOUT, STRONG.

LUTE, Α, λύρα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Xen., Plat. *Vid.* LYRE.

LUXURIANCE (of growth in plants), εὐβλαστία, ἡ, Theoph.

LUXURIANT, ἠβάων, fem. ἠβώωσα, etc., Hom.; τηλεθάων, fem. always τηλεθόωσα, for τηλεθάουσα, Hom.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. βαθύτερος and βαθίων (ῐ Att., ῐ elsewhere), superl. βαθύτατος and βάθιστος, Hom., Tyrt., Æsch., Eur.; εὐανθής, ές, Hom., Pind., Ar.; μᾰ᾽χλος, ον, Æsch.; τρόφῐμος, η, ον, and ος, ον, Theoph.; εὐβλαστής, ές, Theoph.; ᾽υπερβλαστής, ές, Theoph.; ἀβρόπλουτος, ον, Eur.

To be luxuriant, ᾽υπερβλαστάνω, fut. -βλαστήσω, no aor. 1, aor. 2 -έβλαστον, perf. -εβλάστηκα and -βεβλάστηκα, Theoph.; εὐβλαστέω, Theoph.; ᾽υβρῐ́ζω, Theoph.; τρᾰγάω (esp. in the way of running to leaf), Arist., Theoph.

LUXURIATE, TO, χλῐδάω, only act., Æsch. *Vid.* To REVEL.

LUXURIOUS, Σᾰλεια, only fem. (only of feasts, etc.), Hom., Anac., Pind., Soph.; λυδοπᾰδής, ές, Anac.; χλῐδᾰνός, ή, όν, Æsch., Eur.; εὐθενος, ον (esp. in eating), Æsch.; so εὐτρᾰπεζος, ον, Eur., and ᾽ᾰβρόδαις, αιτος, ὁ καὶ ἡ, Archestr.; τρυφερός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc.; ῾ῡγρός, ά, όν (of a way of life), Alex.

A luxurious disposition, γλυκῠθῡμία, ἡ, Plat.

[*Luxurious living*, ἁβροδίαιτα, ἡ, Æl.] *Vid.* LUXURY.

LUXURIOUSLY, τρῠφερῶς, Arist.

To live luxuriously, χλίω, only pres. act., Æsch.; τρῠφάω, only act., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; χλῐδάω, only act., Æsch., Eur., Ar.; διᾰθρύπτομαι, pass., aor. 2 διετρύφην, etc., Æsch., Xen.; Σῠβᾰρῐ́ζω (but also ῡ in arsis), Ar.; εὐπᾰθέω, only act., Hdt., Plat.; ἡδῠπᾰθέω, only act., Xen.; διᾰτρυφάω, Plat.; ἐντρυφάω, Plat.; χλῐδαίνομαι, pass., Xen.

LUXURY, ᾽ἁβροσῦνη, ἡ, Sapph., Eur.; χλῐδή, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; χλῐδημα, ᾰτος, τό, Eur.; τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem.; ἡδυπᾰθεια, ἡ, Xen.; εὐπᾰθεια, ἡ, Xen.; ῎ογρότης, ητος, ἡ, Crobyl.

Luxuries, εὐπᾰθειαι, αἱ, Xen.; τὰ μᾰλᾰκά, Xen.

LYCEUM, THE, Λῠκειον, τό, Ar., Xen.

LYCHNIS (a plant), λῠχνίς, ῐδος, ἡ, Theoph.

[LYING, ψευδής, ές, Hes., Trag., Att. prose; ψευδολόγος, ον, Ar.] *Vid.* LIAR, To LIE.

[*Lying softly*, μαλακεύνητος, ον, Strab.] *Vid.* To LIE.

LYMPH, ῐχώρ, ῶρος, ὁ, acc. by apocope ἰχῶ, no pl., Plat., Arist.

To be full of lymph, ῐχορροέω, only act., Hipp.

LYMPH-LIKE, ᾽ἰχωροειδής, ές, Hipp.; ᾽ἰχωρώδης, ες, Arist., Hipp.

LYNX, Α, λύγξ, gen. λυγκός and λυγγός, ὁ, ἡ, Eur., Xen., Arist.

LYNX-LIKE, λύγκειος, α, ον, Anth.

LYRE, Α, κῐθάρις, ῐος, Att. εως, ἡ, Hom., Pind., Ar.; φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar.; κῐθάρα, ἡ, h., Anac., Eur., Ar., Hdt., Plat.; λύρα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Xen., Plat.; βάρβῐτος, ἡ, smts. ὁ, Anac., Eur., Ar., Theoc.; χέλυς, υος, ἡ, h., Æsch., Eur.; πηκτίς, ῐδος, ἡ, Pind., Soph., Ar.; λῦριον, τό, Ar.; ξόανον, τό, Soph. (The writer in Smith's Dict. of Antiq. (in v. *Lyra*) considers λύρα, κιθάρα, and φόρμιγξ nearly, if not quite the same instrument originally; but about the time of Pindar an alteration was introduced, both instruments having by this time seven strings, but the λύρα having a fuller-sounding bottom, and being considered a more manly instrument. The λύρα was held in an upright position between the knees; the κιθάρα rested on the knees. They were played with the fingers as well as with the plectrum.) *Vid.* HARP, and SYN. 317.

The music of the lyre, κρεκτὸς νόμος, Æsch., Soph.; in pl. κροτητὰ πηκτίδων μέλη, Soph.

The bridge of a lyre, κέρας, κί᾽ρᾰτος, τό (Hom. has also dat. pl. κέρᾰσι), pl. κέρᾰᾰ, contr. κέρᾰ, Soph.

The frame of the lyre, ἄντυξ, ῠγος, ἡ.

The cross-bar at the top of the lyre, ζῠγόν, τό, Hom.

The horns or *curved points at the top of the lyre*, πῆχυς, εως, ὁ, Hdt.

That part of the lyre where the strings are fastened, τὸ χορδοτόνον, Arist.

A player on the lyre, κῐθᾰριστής, οῦ, ὁ, Hes., h., Xen., Plat.; κῐθᾰρῳδός, ὁ, Hdt., Plat.; φορμικτής, οῦ, ὁ, Pind., Ar.

To play on the lyre, κῐθᾰρίζω, no mid., pass. of the music played, only in Plut., Hom., Hes., h., Eur., Xen.; φορμίζω, fut. -ίσω, Dor. -ίξω, only act., Hom., Ap. Rh.; βαρβῐτίζω, only act., Ar.; κῐθᾰρῳδέω, only act., Plat.

To play the lyre among, ἐγκῐθᾰρίζω, c. dat., h.

The playing, art of playing, skill in playing, etc., *on the lyre*, κῐθᾰρις, ιος, Att. εως, ἡ, Hom.; κῐθᾰριστύς, ύος, ἡ, Hom.; κῐθᾰρῐσις, εως, ἡ, Plat.; κῐθᾰρῳδία, ἡ, Plat.; κιθαρισμός, ὁ, Call.

The science of playing the lyre, ἡ κῐθᾰριστική, Plat.

That which is played on the lyre, κῐθᾰρισμα, ᾰτος, τό, Plat.

One must play on the lyre, κῐθᾰριστέον, Plat.

Accompanied by the lyre, φορμικτός, ή, όν, Soph.

Accompanied by various notes of the lyre, ποικῐλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

With beautiful lyre, εὐλῦρος, ον, Eur., Ar.

Skillful with the lyre, κῐθᾰριστῐκός, ή, όν, Plat.

Most skillful with the lyre, κιθαραοιδύτατος, η, ον, Ar.

Belonging to playing on the lyre, κῐθᾰρῳδῐκός, ή, όν, Plat.

With golden lyre, χρῡσολῦρης, ου, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Sovereign, lord of the lyre, ᾽ανᾰξῐφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, epith. of song, Pind.

Fond of the lyre, φῐλοφόρμιγξ, ιγγος, υ καὶ ή, Æsch.; φῐλολῦρος, ον, Epich.; φῐλοβάρβῐτος, ον, Critias.

Under the lyre, or *under the strings of the lyre*, ᾽υπολῦριος, ον, Ar.

Suited to the lyre, ἀντῐλῦρος, ον, Soph.

Unsuited to the lyre, ᾽ᾰκῐθᾰρις, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, gen. εως, Æsch.; ᾽ᾰφόρμικτος, ον, Æsch.; δυσφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ᾽ᾰλῦρος, ον, Soph., Eur.

A maker of lyres, λῦροποιός, ὁ, Plat.

The trade or *art of making lyres*, ἡ λῦροποιητῐκή, Plat.

A buying of lyres, λῠρωνία, ἡ, Ar.
Lyric, λῠρῐκός, ή, όν, Anac.
Lyric poetry, ᾠδή, ἡ, Plat.; λῦρα, ἡ, Plat.; μέλος, τό, Plat.; [*a lyric poem*, φορμικτόν, τό (sc. μέλος), Soph.]
[*To make lyric poems*, μελοποιέω, Ar.]
A lyric poet, μελοποιός, ὁ, Ar., Plat.; [ἡ μελοποιός, Luc.] *Vid.* Poet.

M.

[Maccaroni, πολφός, ὁ, usu. pl., Ar., Metag.]
Mace, ᾱ, κορύνη (ῠ Hom., ῡ afterward), ἡ, Hom.; ῥόπᾰλον, τό, Hom.
Mace-bearer, ᾱ, or one who fights with a mace, κορῡνήτης, ου, ὁ, Hom.
Machination, τέχνη, ἡ, Soph., Hdt., Thuc., Dem.; μηχᾰνή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; τέχνημα, ᾰτος, τό, Trag.; ἐπῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.
To employ machinations, τεχνάζω, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.
One must employ machinations, τεχναστέον, Arist.
Machine, ᾱ, μηχᾰνή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.
[*A machine for hauling up ships*, or *across land*, ὁλκός, ὁ, Thuc.]
Machinist, ᾱ, μηχᾰνοποιός, ὁ, Ar., Xen., Plat.
To be a machinist, μηχᾰνοποιέω, Hipp.
Mad, ἠλεός, ή, όν, Hom.; λυσσητήρ, ῆρος, only masc., Hom.; λυσσώδης, ες, Hom.; μαινάς, ᾰδος, ἡ, only fem., Hom., Soph., Eur.; μάργος, η, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Eur., Plat.; μαινόλης, ου, masc., fem. μαινόλις (not used in gen.), Sapph., Æsch.; ἐμμᾰνής, ές, Trag., Hdt.; Ϝεομᾰνής, ές, Æsch., Eur.; φρενομᾰνής, ές, Æsch.; φρενόπληκτος, ον, Æsch.; πᾰρᾰκοπος, Æsch., Eur., Ar.; πᾰρᾰ̓φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; πᾰρᾰφρόνῐμος, ον, Soph.; ἐπῐβρόντητος, ον, Soph.; μανιάς, ᾰδος, prop. only fem., but also neut., Soph., Eur.; λυσσάς, ᾰδος, ἡ, only fem., Eur.; μᾰνῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; μᾰνιώδης, ες, Eur., Thuc.; οἰστροπλήξ, -πλῆγος, ὁ καὶ ἡ (lit., excited by the gad-fly to madness), Trag.; νοσῶν (fem. νοσοῦσα, etc.) μᾶτην, Soph.; μᾰνίας ἔποχος (lit., liable to the imputation of madness), ον, Eur.; ἔξεδρος (ον) φρενῶν, Eur.; πᾰρᾰπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ᾰ̓κρομᾰνής, ές, Hdt.; ἐμβρόντητος, ον, Xen.; Ϝεοβλᾰβής, ές, Hdt.; πᾰρᾶρος, ον, Theoc.; λυσσᾶλέος, α, ον, Ap. Rh.; λυσσομᾰνής, ές, Anth.
Rather mad, ὑπόμαργος, ον, Hdt.
Half mad, ἡμῐμᾰνής, ές, Æschin.
A mad woman, μαινάς, ᾰδος, ἡ, Hom., h., Æsch., Eur.
Mad, to be, διαφθείρομαι, mid. and pass., esp. in 2d perf. διέφθορα and διέφθαρμαι, sometimes διέφθαρμαι φρένας, Hom., Eur., Dem.; μαίνομαι, perf. pass. μεμᾶνημαι, aor. 2 pass. ἐμᾰ́νην, fut. mid. μᾰνοῦμαι, perf. μέμηνα (this latter in pres. sense) (Bion also has aor. 1 act. ἔμηνα in intrans. sense), Omn.; πᾰρᾰφρονέω, also poet. (not Att.) πᾰραιφρονέω, only act., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Theoc.; ἐπῐμαίνομαι, Æsch.; ἐκμαίνομαι, Hdt.; δαιμονάω, only act., Eur., Xen.; κᾰκοδαιμονάω, Ar., Xen.; οἰστρέω, intrans., also pass., no augment, Æsch., Eur., Plat.; πᾰρᾰνοέω, only act., Eur., Ar., Lys., Isæ.; διᾰφοιβάζομαι, pass., Soph.; πᾰρᾰπαίω, only pres. act. in this sense, Æsch., Ar., Plat.; ἐκμαργόομαι, pass., Eur.; λυσσαίνω, only act., only pres. and imperf., c. dat. of the cause, Soph.; λυσσάω, only act., Soph., Plat.; κᾰτᾰμαργάω, only act., Hdt.; νοσκυᾰμάω, only act., Pherecr.; ἑλλεβοριάω, only act., Callias, Hipp.; ἠλαίνω, only pres. and imperf., Call.
You are mad, and you were beside yourself before, μέμηνας, ἦδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν, Eur.
To be rather mad, ὑπομαίνομαι, Hipp.; ὑποκῑνέω, Plat.
To be very mad, ὑπερμαίνομαι, Ar.
To be mad in company with, συννοσέω, Eur.
[*To look mad, μανικόν τι βλέπω*, Ar.]
To madden, to drive mad, ᾽ἀνᾰβακχεύω, only act., Eur.; ᾽ἀνᾰβακχιόω, only act., Eur.; οἰστρέω, usu. in aor. 1 act. or pass., no augment, Soph., Eur., Plat.; ᾽ἀνοιστρέω, Eur.; πᾰρᾰκόπτω, Eur., Hipp.; μαίνω, only in aor. 1 ἔμηνα, Eur., Ar.; ἐκμαίνω, usu. in aor. 1, Soph., Eur.; ἐξίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act. (perf., pluperf., and aor. 2 act. only in pass. sense), also ἐξίστημι φρενῶν, ἐξ. τοῦ φρονεῖν, Eur., Xen., Isoc., Dem.
[*To be driven mad by* one, μαίνομαι ὑπό, c. gen., Hdt.; *to be maddened* or *mad with pleasure*, μαίνομαι ὑφ᾽ ἡδονῆς, Soph.]
These things make men mad, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν (like our "drives men beside themselves"), Dem.
I have driven mad, and excited to rush out of the house, all the women of the Cadmeans, πᾶν τὸ Ϝῆλυ σπέρμα Καδμείων ὅσαι γυναῖκες ἦσαν ἐξέμηνα δωμάτων, Eur.
Maddening, ἠλεός, ή, όν, Hom.; μαινάς, ᾰδος, ἡ, Pind.; φρενοπληγής, ές, Æsch.; λυσσώδης, ες, Soph., Eur.; βλαψῐ̓φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Euphor.
Madder (the plant), ἐρευθέδᾰνον, τό, Hdt.
Made, *vid.* To make.
Madly, φρενομόρως, Soph.; βλαψῐφρόνως, Æsch.; μᾰνῐκῶς, Xen., Plat.
Madness, μᾰνία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; λύσσα, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; πᾰρᾰκοπή, ἡ, Æsch.; πᾰρᾰνοια, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; οἶστρος, ὁ, Soph., Eur.; ᾽ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; λύσσημα, ᾰτος, τό, Eur.; φοῖτος φρενῶν, Æsch.; τὸ διαφθᾰρὲν φρενῶν, Eur.; νόσος (ἡ) φρενῶν, Æsch.; νόσος Ϝεία, Soph.; λυσσώδης νόσος, Soph.; νόσος μᾰνίας, Soph.; πλᾶνος φρενῶν, Eur.; κᾰκοδαιμονία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; πᾰρᾰφροσύνη, ἡ, Plat.; Ϝεοβλᾰβεια, ἡ, Æschin.
Madrepore, κογχῡλίας, ου, ὁ, Ar.; λίθος κογχυλιάτης, ου, Xen.
Magazine, ᾱ, σκευοθήκη, ἡ, Æsch., Æschin.; ᾽ἀποθήκη, ἡ, Thuc.; τᾰμεῖον, τό, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; στοά or στοιά, ἡ, Ar.
Magian, ᾱ, Μᾶγος, ὁ, Hdt.
The theology of the Magi, μᾰγεία, ἡ, Plat.
Magic, ἡ μᾰγευτῐκή, Plat.; μαγεία, ἡ, Theoph.
Not needing the aid of magic, ᾽ἄδολος, ον, Pind.
To practice magic, μᾰγεύω, only act., Eur.
Magic rites, magic spells, μᾰγεύματα, τά, Eur.
[*Magic circle* (in which spirits are conjured up), ψυχομαντεῖον or -πομπεῖον, τό, Plut.]
[Magical, *of* or *relating to magic*, μαγικός, ή, όν, Pseudo-Phoc.]
Magician, ᾱ, μᾶγος, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Æschin.
Magistracy, τέλος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀρχή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.
The assembled magistracy, αἱ συνᾰρχίαι, Arist.
Magistrate, ᾱ, στρᾰτηγός, ὁ, Soph.; ᾽Αρχων, οντος, ο, Lys. *Vid.* Syn. 117.
The magistrates, τὰ κοινά, Hdt.; τὰ τέλη, Thuc., Xen.; οἱ ἐν τέλει, οἱ μάλιστα ἐν τέλει, οἱ ἐν τέλει ὄντες, οἱ ἐν τέλει βεβῶτες (perf. act. nom. pl. masc. of βεβάω, βεβῶσα, sync. for βεβηκώς, βεβηκυῖα, perf. part. of βαίνω), οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, Soph., Eur., Thuc., etc.
Such is the decision of these magistrates of the Thebans, τοιαῦτ᾽ ἔδοξε τῶδε Καδμείων τέλει, Æsch.
They determined that the magistrates going down to the camp should decide with reference to the business, ἔδοξεν αὐτοῖς . . . τὰ τέλη κᾰτᾰβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον βουλεύειν πρὸς τὸ χρῆμα, Thuc.
The magistrates promised, τὰ τέλη ὑπέσχοντο, Thuc. (in the one passage a masc. part. agreeing with τὰ τέλη, in the other a pl. verb).
The magistrates do not meet, ἀρχαιρεσίη οὐ συνίζει, Hdt.
The house for the magistrates, ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen.
Magnanimity, μεγᾰλησορία, ἡ, Pind.; μεγᾰλοψῡχία, ἡ, Xen.; μεγᾰλογνωμοσῡνη, ἡ, Xen.; μεγᾰλόνοια, ἡ, Plat.
Magnanimous, μεγᾰλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind.; μεγᾰθῡμος, ον, Hom., Hes., Dem.; ᾽ὑπέρθῡμος, ον, Hom., Hes., Pind.; μεγᾰλόσπλαγχνος, ον, Eur.; μεγᾰλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μεγᾰλόψυχος, ον, Isoc., Arist.; μεγᾰλογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; μεγᾰλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; μεγᾰλόθῡμος, ον, Plat.; περίσπλαγχνος, ον, Theoc.
Magnet, ᾱ, Λῠδία λίθος, ἡ, Soph.; Μαγνῆτις (ῐδος, ἡ) λίθος, Eur.; λίθος ᾽Ηρᾰκλεία, ἡ, Plat.; ᾽Ηρακλειώτις λίθος, ἡ, Plat.
Magnificence, ᾽ἀβροσῡνη, ἡ, Eur.; μεγᾰλοπρέπεια, ἡ, Hdt., Plat., Isoc.; τὸ διᾶπρεπές, Thuc.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Dem.
Magnificent, μεγᾰλοσχήμων, ον, Æsch.; λαμπρός, ά, όν, Pind., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; μεγᾰλεῖος, α, ον, Xen.; μεγᾰλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat., Isoc.
To be magnificent, λαμπρύνομαι, pass., Eur., Ar., Thuc.
Magnificently, λαμπρῶς, superl. -ότατα, Xen.; μεγαλείως, compar.

μεγαλειοτέρως, Plat. ; μεγαλοπρεπῶς, and Ion. -πέως, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Hdt., Xen., Plat.; μεγᾱλωστί, Hdt. ; διαπρεπῶς, Dem.

Magnificently built, ᾽ἀγακτῐμενος, η, ον, Pind.

MAGNIFY, TO, αὔξω and αὐξάνω, fut. αὐξήσω, only act. in this sense, Pind., Trag. ; μεγᾱλύνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen. ; σεμνόω, Hdt. ; σεμνύνω, Plat., Dem.

[MAGNILOQUENCE, μεγαληγορία, ἡ, Xen.]

[MAGNILOQUENT, μεγαληγόρος, ον, Æsch., Xen., Longin.]

MAGNITUDE, μέγεθος, τό, Omn. ; πλῆθος, τό, Hdt. ; ὄγκος, ὁ, Xen., Plat.

MAID, A, MAIDEN, παρθενῐκή, ἡ, Hom., Hes. ; παρθένος, ἡ, Omn. ; κόρη, and poet. (including Trag.) κούρη, ἡ, Omn. ; παῖς, παιδός, ἡ (in nom. often πάϊς, Hom., also acc. πάϊν, Ap. Rh.), Omn. ; πῶλος, ἡ, Eur. ; κορίσκη, ἡ, Plat. (Com.) ; κόριον, τό, Ar., Dem., Theoc. , κοράσιον, τό, Plat. *Vid.* GIRL, and SYN. 348.

A lady's maid, ϑαλαμηπόλος, ἡ, Hom. ; κομμώτρια, ἡ, Ar., Plat.

A bridesmaid, ϑαλαμηπόλος, ἡ, Æsch. *Vid.* BRIDE.

[*Old-maidish,* πολυπαρθένευτος, ον, late, Schol.]

[*Son of a maid,* παρθενίας, ου, ὁ, Arist.]

A maid servant, δμωή, ἡ, Hom., Trag., Xen. ; δμωΐς, ΐδος, ἡ, Æsch., Eur. ; ἀμφῐπολος, ἡ, Hom., Eur. *Vid.* SERVANT.

A happy maiden, εὐπάρθενος, ἡ, Eur.

[*To remain a maiden,* παρθενεύομαι, Hdt.]

Of a slaughtered maiden, παρθενόσφᾰγος, ον, Æsch.

The blood of the neck of the beautiful maiden, αἷμα καλλιπαρθένου δέρης, Eur.

Not a maiden, ᾽ἀπάρθενος, Eur., Theoc.

A pretended maiden, ψευδοπάρθενος, ἡ, Hdt.

Having beautiful maidens, καλλῐπάρθενος, ον, Eur.

Consisting of three maidens, τρῐπάρθενος, ον, Soph., Eur.

Belonging to, appropriated to maidens, πωλῐκός, ή, όν, Æsch.

A seducer of maidens, παρθενοπίπης, ου, ὁ, Hom.

[*The maidens' apartments,* παρθενών, ῶνος, ὁ, Trag.]

MAIDEN, adj., ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph. ; ἄδμητος, ον, Æsch., Soph. ; ᾽ἄλεκτρος, ου, Soph. ; ᾽ἀνανδρος, ον, Trag., ᾽ἀνάνδρωτος, ον, Eur. ; ἄζυξ, ὔγος, ἡ. *Vid.* VIRGIN.

MAIDENHOOD, παρθενία, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Plat., Call. ; παρθενεία, ἡ, Eur. ; παρθένευμα, ᾰτος, τό, Eur. ; ὀπώρα, ἡ, Æsch.

MAIDENLY, παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Eur. ; παρθενεῖος, ον, Pind., Æsch., Eur.

MAIL, *vid.* ARMS, ARMOR.

[*A shirt of mail,* ἀλυσιδωτὸς ϑώραξ, Polyb.]

MAIM, TO, πηρόω, Ar., Hipp., Dem. ; ᾽ἀνᾰπηρόω, Plat.

MAIMED, κολοβός, όν, sometimes c. gen. of the maimed part, Xen., Plat. ; χωλός, ή, όν, Plat. ; ᾽ἀνᾰπηρος, ον, Plat., Anth. ; πηρός, ά, όν, c. dat. of the maimed part, Anth.

To be maimed, χωλεύομαι, Plat.

A maiming or *a being maimed,* πήρωσις, εως, ἡ, Plat., Hipp. ; πήρωμα, ᾰτος, τό, Arist.

MAIN, μέγιστος, η, ον, Omn. *Vid.* IMPORTANT.

The main part, πλῆϑος, τό, Dem.

The main land, ἤπειρος, ἡ, Omn. *Vid.* CONTINENT.

[*With might and main,* ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ πάσῃ δυνάμει, Æschin.]

MAINLY, τὸ μέγιστον, Thuc. *Vid.* CHIEFLY.

MAINTAIN, TO, ᾽ἄνέχω, pres. also ἀνίσχω, also 3d sing. ἀνέχησι (Hom.), imperf. ἀνεῖχον, fut. ἀνέξω and -σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, infin. ἀνασχεῖν, etc., also poet. (even in Trag.) ἀνέσχεθον, perf. ἀνέσχηκα, in all senses — to maintain people — to maintain war, justice—to maintain a thing in such and such a condition, etc., Hom., Thuc. ; ἐρύομαι, and poet. εἰρύομαι, augmented tenses εἰρ., mid., fut. -ῦσομαι, poet. -ύσσομαι, etc. (of maintaining laws), Hom. ; so περιστέλλω, Dem. (of maintaining people, feeding them, etc.) ; βόσκω, no perf. or aor., Hom., Soph., Eur., Thuc. ; διοικέω (of maintaining an establishment of servants, etc.), Dem. *Vid.* To SUPPORT.

To maintain (i. e., assert strenuously), ᾽ἀπομαρτύρομαι, mid., no pass., Plat. ; διαβεβαιόομαι, mid., no pass., Dem. *Vid.* TO AFFIRM, TO INSIST.

MAINTENANCE, τροφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat. ; ἐφόδιον, τό, Dem., Æschin., Arist.

A public maintenance, σίτησις, εως, ἡ, Ar., Plat., Dem.

MAJESTIC, γερᾰρός, ά, όν, Hom. ; σεμνός, ή, όν, Omn. ; γεράσμιος, ον, Eur. ; σεμνότῑμος, ον, Æsch.

MAJESTY, σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc. ; [μεγαλειότης, ητος, ἡ, Ath., N. T. ; *the royal majesty,* ἀνάστημα βασιλικόν, Diod.]

[*Majesty of style,* ὄγκος, ὁ, Arist.]

MAJORITY, A, οἱ πλείονες, Hom., etc. ; τὸ πλῆϑος, Hdt. ; οἱ πλεῖστοι or πλεῖστοι, Xen.

There was a great majority who thought the truce had been broken, πολλῷ πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύσθαι, Thuc.

And what these men, being the majority, carried, ἃ δ᾽ οὗτοι πλείους ὄντες ἐνίκων, Dem.

Comparing us with the majority who had already submitted, πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον, Thuc.

The majority of the citizens, τὸ πλέον τῶν πολιτῶν, Thuc.

[*The vote* or *opinion of the majority,* ἡ νικῶσα γνώμη, Thuc.]

To attain one's majority, ἔφηβος γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. γεγονώς, υῖα, ός, also γεγώς, γεγῶσα), Lycurg. ; εἰσέρχομαι (fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ἦλῠϑον, sync. (as always in Att.) -ἦλϑον, perf. -ελήλῠϑα) εἰς ἐφήβους, Xen.

Until I should attain my majority, ἕως ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασϑείην, Dem. *Vid.* (To become) A MAN.

The majority of the people (i. e., of the assembly of the people), δήμου κρατοῦσα χείρ, Æsch.

MAKE, TO, κάμνω, esp. in aor. 2 ἔκᾰμον, also poet. κέκᾰμον, redupl. continued in all the moods, Hom., Ap. Rh. ; ἀσκέω, Hom. ; ᾽ἄρω (of any thing which is put together), not used in pres. or regular imperf., poet. imperf. ᾽ἄρᾰρισκον, aor. 2 ἤρᾰρον (sometimes used in pass. sense), also aor. 1 act. ἦρσα, and mid. ἠρσάμην, aor. 1 pass. ἤρϑην, 2d perf. ἄρηρα (in pass. sense, though once or twice used in act. sense), part. ἀρηρώς, ᾽ἀρᾰρυῖα, etc., Hom., Hes. ; so πήγνῡμι (of any thing fastened together, houses, ships, carriages, etc.), aor. 2 pass. ἐπᾰ́γην, 2d perf. πέπηγα in act. sense, Hom., Hes., Hdt., Plat. ; ἐγκᾰτᾰ́ϑεμαι, mid., aor. 2 sync. ἐγκατϑέμην, Hom. ; τῐτύσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom. ; πονέομαι, only mid., Hom. ; τεχνάω, Hom., Xen. ; τεκταίνομαι, mid. (also act. τεκταίνω, in Ap. Rh., and τεκταίνομαι, pass., Dem.), Hom., h., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem. ; τεύχω, aor. 2 τέτυκον, and mid. τετῦκόμην, only Ep., no other aor. 2, perf. act. τέτευχα, both in act. and pass. sense, pass. τέτυγμαι (but 3d pl. perf. pass. τετεύχαται, and pluperf. τετεύχατο, Hom., Hes.), paulopost fut. τετεύξομαι, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn. poet. ; ποιέω (perf. pass. πεποίημαι, used in act. sense, Xen., Dem.), Omn. ; τίϑημι, aor. 1 act. ἔϑηκα, aor. 1 pass. ἐτέϑην, esp. of appointing (as we say "make" a commander, etc.), or rendering (as we say "make" happy, etc.), or of making laws, Omn. poet., Xen., Plat. ; τέμνω, perf. τέτμηκα, no aor. 1 (of making a treaty or a road), Hom., Eur., Hdt., Thuc. ; μηχᾰνάομαι, only mid., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem. ; ἐπῐτεύχω, Pind. ; κᾰτᾰτίϑημι, Pind. ; ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰρ., perf. pass. εἴργασμαι in both act. and pass. sense, Pind., Ar., Thuc. ; μήδομαι, only mid., Simon. ; ἐκπράσσω, Æsch., Eur. ; ἐκποιέω, Hdt. ; σῠναρμόζω, Æsch., Eur., Xen. ; συντίϑημι, Eur., Hdt., Plat., Dem. ; κᾰτεργάζομαι, Hdt. ; ἀπεργάζομαι, Xen. *Vid.* SYN. 361.

To make (a bĕd), στορέννῡμι, also sync. στόρνυμι, metath. στρώννυμι, fut. στορέσω and στρώσω, Att. στορῶ, aor. 1 ἐστόρεσα and ἔστρωσα, perf. pass. ἔστρωμαι, etc., aor. 1 ἐστορέσϑην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To make (i. e., appoint), ἵστημι, Soph. ; καϑίστημι, sometimes c. inf. of what the person appointed is to do, Omn. Att.

To make with the hands, χειρουργέω, Plat.

To keep making, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον (of keeping on making a noise, etc.), Hom.

To make or *render a person such and such, in such a condition,* etc., τεύχω, Hom. ; τίϑημι, Omn. ; κτίζω, fut. κτίσω, aor. 1 poet. ἔκτισα for ἔκτισα, Æsch. ; πᾰρέχω and mid., no pass., Eur., Hdt., Thuc., Plat. ; ἀποφαίνω, Pind., Xen., Plat. ; διορίζω, only act., Soph. ; πᾰρᾰσκευάζω, Xen., Plat. ; διᾰτίϑημι, Isoc., Dem. ; ἀποδείκνῡμι, Xen., Lys. ; ᾽ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Isoc. ; ᾽ἀποτελέω, fut. -τελέσω, Plat., Isoc.

To make . . . in . . ., ἐμποιέω, Hom., Hes.

To make a person weep, κᾰϑίζω τινὰ κλαίοντα or κλαίειν, Xen., Plat.

He makes two evils out of one, δύ᾽ ἐξ ἑνὸς κακῷ συνάπτει, Eur.

It makes a man, from having been great, of no importance (i. e., makes him to live as a poor man), τὸν μὲν ἀφ᾽ ὑψηλῶν βραχὺν ὦκισε, Eur.

To make finely, ξύω (of embroidered work, etc.), Hom.

To make beforehand, προποιέω, Hdt.

To make (of dress) *by putting things together,* συστολίζω, only act., Eur.

To make laws, νομοϑετέω, Plat. *Vid.* LAW.

To make quickly, τἄχύνω, Soph.

To make up (a soft voice, etc.), φῡράομαι, mid., Ar.

To make up (medicines), τρίβω, Ar., Plat.

[*To make up* (a story, etc.), πλάσσω, Soph., Dem., etc.] *Vid.* To INVENT, FORGE.

[*To make up* (as result, in arithmetic, etc.), παρέχομαι, c. acc., Xen.]

[*To make for* (i. e., to be favorable to), ποιέω εἰς, c. acc., Thuc.]

One must make, ποιητέον, Hdt.

Made, ποιητός, ή, όν, Hom., Theogn.; τυκτός, ή, όν, Hom., Ap. Rh., Theoc.; σύμπηκτος, ον, Hdt., Ar.; (as a bed, etc.), στρωτός, ή, όν, Hes., Eur.

To be made, ποιητέος, α, ον, Hdt., Xen., Isoc.

Well made, τεχνήεις, εσσα, εν, Hom.; εὐεργής, ές, Hom.; εὔτυκτος, ον, Hom.; εὐποίητος, ον, Hom.; μορόεις, εσσα, εν, Hom.; εὔπηκτος, ον, Hom., Theoc.; εὐπᾰγής, ές, Eur., Xen., Theoc.; τεχναστός, ή, όν, Arist.; (as a bed is well made, etc.), εὔστρωτος, ον, h.

To be well made, συνᾰρω, only in perf. σύνᾰρηρα, h.

To be made, συνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Eur., Plat.

The Sphinx with ambiguous song made us turn our attention to what was before us, disregarding what was out of sight, Ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν, μεθέντας ἡμᾶς τ' ἀφανῆ προσήγετο, Soph.

Made by hand, χειροποίητος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

Newly made, νεότευκτος, ον, Hom.; νεοτευχής, ές, Hom., Theoc.; νεουργός, όν, Plat.

A thing made, ὄργᾰνον, τό, c. gen. of the maker, Eur.; γέννημα, ᾰτος, τό, Plat.

MAKER, Α, δημιουργός (Hom. contr. δημιουργός), ὁ, Eur., Xen., Plat., Æschin., Arist.; τέκτων, ονος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; ποιητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.

A joint maker, συνδημίουργος, ὁ, Plat.

MAKING, Α, ποίησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐργασία, ἡ, Dem.; γένεσις, εως, ἡ, Plat.; γέννησις, εως, ἡ, Plat.; πῆξις, εως, ἡ, Plat.; δημιουργία, ἡ, Plat.

Making things, ὀργᾰνος, η, ον (epith. of the hand), Eur.

Making all things, παντελής, ές, Æsch.; πάντεχνος, ον, Æsch.

Capable of making, ποιητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.

MALADY, Α, νόσος, ἡ, and poet. (not Att.) νοῦσος, ἡ, Omn. *Vid.* SICKNESS.

MALCONTENT, δύσκολος, ον, Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* DISCONTENTED.

MALE, ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἄρσεν, Omn.; ἀρσενογενής, ές, Æsch.; ἀῤῥενωπός, όν, Plat.; ἀῤῥενόμορφος, ον, Orph.

MALEDICTION, ἀρά (ᾰρ Hom., ᾰρ Trag.), ἡ, Hom., Trag., Dem.; κάτευγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* CURSE.

MALEFACTION, κάκουργία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* CRIME.

MALEFACTOR, Α, κακοῦργος, ὁ, Thuc., Antipho. *Vid.* CRIMINAL.

MALEVOLENCE, ἐπῐχαιρεκᾰκία, ἡ, Arist.

MALEVOLENT, ἐπῐχαιρέκᾰκος, ον, Anaxand.

MALFORMATION, αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* DEFORMITY.

Laboring under malformation, ἐξαρθρος, ον, Hipp.; ἐξηρθρωμένος, η, ον, Arist. *Vid.* DEFORMED.

MALICE, κάκοεργία (Hom. contr. κάκουργία), ἡ, Thuc., Xen.

To bear malice, μνησῐκᾰκέω, only act., sometimes c. dat. of the person against whom, Ar., Xen., Hdt., Isoc.

[*Bearing malice*, μνησίκακος, ον, Arist.] *Vid.* MALICIOUS.

By malice prepense, ἐκ προβουλῆς, Antipho; ἐκ προαιρέσεως, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg., Dem.

Free from malice, ἄκᾰκος, ον, Dem.

MALICIOUS, ἀσῦφηλος, ον (not of persons), Hom.; κάκομήχᾰνος, ον (only of persons), Hom.; κᾰκόχαρτος, ον, Hes.; κᾰκοῦργος, ον, Soph., Plat., Dem.; κᾰκοήθης, ες, Ar., Plat., Dem.

To be malicious, κᾰκοφρονέω, only act., Æsch.

MALIGN, TO, *vid.* TO TRADUCE.

[MALIGNANT, *vid.* MALICIOUS; (of ulcers), ῥηριώδης, ες, Diosc.]

MALIGNITY, κᾰκοήθεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem.

MALLEABLE, σφῦρήλᾰτος, ον, Æsch.

MALLET, Α, σφύρα, ἡ, Hom., Hes., Ar. *Vid.* HAMMER.

MALLOW, Α, μᾰλᾰχη, ἡ, Hes., Mosch.; μολόχη, ἡ, Epich., Antipho; *marsh mallow*, ἀλθαία, ἡ, Theoph.

MALTREAT, TO, *vid.* TO MISUSE.

MALVERSATION (to be found guilty of malversation), εὐθύνας ὀφλισκᾰνω (fut. ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2 ὤφλον, no other tenses), Dem.

To be acquitted of malversation, εὐθύνας ἀποφεύγω, εὐθ. διαφεύγω, Plat.

To acquit a person of malversation, ἀπολύω τινὰ τῆς εὐθύνης, Ar.

To impute malversation to any one, ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλθον) (lit., to demand a person's accounts with the intention of founding a charge of malversation on them), Dem. *Vid.* ACCOUNT.

MAMMA, μαμμία, ἡ, Ar.; μάμμα, ἡ, Pherecr., Anth.

MAMMIFORM, μαστοειδής, ές, Arist.

MAN, φώς, φωτός, ὁ, Omn. poet.; ἀνήρ (ᾰ except in trisyll. cases, ἀνέρος, etc., when it is always ᾱ, and in Trag., who always have ἄνήρ in sing., Soph. has ἄνέρες, ἄνέρων in chor.), man, i. e., not woman, Omn.; βροτός, ὁ, man, i. e., not brute, Omn. poet.; so ἄνθρωπος, ὁ, Omn.; ἄρσην, ενος, ὁ, opp. to θῆλυς, Æsch. *Vid.* SYN. 74.

Men, μέροπες, οἱ, Æsch., Eur.; σπαρτοί, οἱ, Æsch.

A little man, ἀνδρίον, τό, Ar.; ἀνδρᾶριον, τό, Ar.; ἀνθρωπᾶριον, τό, Ar.; ἀνθρωπίσκος, ὁ, Eur., Plat.; ἀνθρώπιον, τό, Eur., Xen.

A man (at chess, draughts, etc.), ψῆφος, ἡ, Ath.

Abstract man, αὐτοάνθρωπος, ὁ, Arist.

Man by man, ἀνδρᾰκάς, Hom.; ὀρχηδόν, Hdt.

Of or *belonging to man*, ἀνθρώπειος, α, ον, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνθρώπῐνος, η, ον, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀνθρωπῐκός, ή, όν, Plat. *Vid.* HUMAN, MANLY.

As men do, ἀνθρωπίνως (to err, etc.), Thuc.; ἀνθρωπείως, Thuc.

Men and all, αὔτανδρος, ον (of a ship), Thuc.

Composed of men (as a crowd, etc.), ἀνδρόμεος, α, ον, Hom.; ἀνδρῐκός, ή, όν, Xen.

Abounding in brave men, εὐήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὔανδρος, ον, Tyrt., Pind., Eur.

Consisting of many men, πολύχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Abundance of good men, εὐανδρία, ἡ, Xen.; πολυχειρία, ἡ, Thuc., Xen.

Prosperous for men, εὔανδρος, ον, Æsch.

Empty of men, κένανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἄνανδρος, ον, Æsch., Soph.

Want of men, κενανδρία, ἡ, Æsch.

Instead of a man, ἀντήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ (of the ashes of the dead, which are all that remain of a man), Æsch.

Loving men, φῐλάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; φῐλανδρος, ον, Æsch., Soph., Plat.; φῐλάνθρωπος, ον, Æsch., Xen., Isoc.

Love of men, φῐλανδρία, ἡ, Eur.

Hating men, στύγάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; φυξάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀστεργάνωρ, ορος (of a maiden who shuns wedlock), Æsch.

Like a man, ἀνθρωποειδής, ές, Æsch., Hdt.

Of man's nature, ἀνθρωποφυής, ές, Hdt.

A multitude of men, ἀρσενοπληθὴς ἐσμός, Æsch.

As high as a man, ἀνδρομήκης, ες, Xen.

A man's apartment, ἀνδρών, ῶνος, ὁ, Æsch., Eur., Xen.; ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, Hdt.; ἀνδρωνῖτις, ῖδος, ἡ, Xen., Lys.

Made by men, ἀνδρόκμητος, ον, Hom.

To become a man, ἠβάω, also in pres. Ep. opt. often ἠβώοιμι, part. fem. ἠβώωσα, only act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐφηβάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἀνδρόομαι, pass., Hdt.; ἀπανδρόομαι, Eur.; ἐξανδρόομαι, Eur., Ar., Hdt.; ἠβάσκω, only pres. act., Eur., Xen.; ἀνδρίζομαι, pass., Ar.; ἤβης μέτρον ἵκνέομαι (aor. 2 ἱκόμην, ῑ by augment), Hom.; ἐκ παίδων ἀπαλλάσσομαι, pass., Æschin.

To act like a man, ἀνθρωπεύομαι, mid., Arist.; ἀνδρίζομαι, pass., Plat.

One must be a man, act like a man, ἀνδριστέον, Plat.

The science of supporting men, ἀνθρωπονομική, ἡ, Plat.

To fill (an island, etc.) *with men*, εἰσανδρόω, Ap. Rh.

MAN, TO (a ship, etc.), πληρόω (also c. ἀνδρῶν), Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐκπληρόω, Hdt.; προσπληρόω, Thuc., Xen.

To man one's own ships, ἐπῐπληρόομαι, mid., Thuc.

To man completely, συμπληρόω, Hdt., Thuc., Xen.

To man in opposition (to another state), ἀντῐπληρόω, Thuc., Xen.

MANAGE, TO, διέπω, imperf. διεῖπον, aor. 2 διέσπον, no pass., no mid. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; κομίζω (of managing property, business, etc.), Hom.; πορσαίνω, fut. poet. πορσᾰνέω, no perf. or aor., no mid. or pass., h., Ap. Rh.; τᾰμιεύω, Pind., Ar., Xen., Lys., Dem.; νέμω, Hdt., Trag.; οἰκέω (of managing affairs, a house, a state, etc.), Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem., used also in intrans. or pass. sense, Plat.; διοικέω, Omn. Att. prose; προΐσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; πράσσω, Eur., Xen., Plat., Dem.; διᾰπράσσω, Hdt., Plat., Dem.; διᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, pass.

-ετέθην, etc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *μετἄχειρίζω*, pass. not used in this sense, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; *διἄχειρίζω* (often used esp. of managing the property of another), Xen., Plat., Lys., Dem., Æschin.; *διατἄμιεύω*, Plat.; *πρὐτἄνεύω*, Dem.; *ἐπιστἄτέω*, c. gen., Isoc.

To manage (an oar, a weapon, etc.), *κρἄτὔνω*, only act., c. gen., Soph.; *ἄνἄσσω*, c. gen., also in pass. of the instrument, Soph., Eur.

To manage along with, to assist in managing, etc., *συνδιαχειρίζω*, Hdt.; *συσπουδάζω*, Xen.; *συνδιοικέω*, Isæ., Dem.; *συμμεταχειρίζομαι*, mid., Isæ.

To manage beforehand, *προδιοικέομαι*, mid., also pass., Dem., Æschin.

To manage properly, *κἄτορθόω*, Isoc.

One must manage, *ἐπιστατητέον*, c. gen., Xen.

I could not manage to subdue Venus by these means, *τοισίδ' οὐκ ἐξἠνυτον Κὔπριν κρατῆσαι*, Eur.

To be managed, *διαπονέομαι*, pass., Æsch.; *προσφέρομαι*, pass., aor. 1 *προσηνείχθην*, Plat.

[*The state is badly managed*, *ἡ πόλις κακῶς οἰκεῖ*, Plat.]

MANAGEABLE, *εὔαρκτος, ον*, Æsch.; *εὐμετἄχείριστος, ον*, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; [*χειροήθης, ες*, Hdt., Xen.]

More manageable, *ῥᾴων, ον*, Dem.

MANAGEMENT, *διἄχείρἴσις, εως, ἡ*, Thuc.; *διοίκησις, εως, ἡ*, Xen., Plat., Isoc., Dem.; *οἰκονομία, ἡ*, Xen., Plat.; *τἄμιεία, ἡ*, Xen., Plat.

They ordered him to take the management of affairs, *διεκελεύοντο ἀνθἁπτεσθαι τῶν πραγμἄτων*, Thuc.

MANAGER, Α, *τἄμίας, ου, ὁ*, Omn.; *ἐπῖμελητής, οῦ, ὁ*, Xen., Plat., Dem.; *οἰκονόμος, ὁ*, Xen., Plat., Arist.; *αἰσυμνήτης, ου, ὁ*, Theoc.

MANAGING, *τελεσφόρος, ον*, c. gen., Æsch.

Able to manage, skillful in managing, *ἐπῖμελητἰκός, ἡ, όν*, Xen.; *οἰκονομἰκός, ἡ, όν*, Xen., Plat.

MANDATE, Α, *ἐντολή, ἡ*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *πρόσταγμα, ἄτος, τό*, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* COMMAND.

MANDRAKE, *μανδρἄγόρας, ου, ὁ*, Plat., Hipp.

[*Flavored with mandrake*, *μανδραγορίτης*, masc., Diosc.]

MANE, Α, *χαίτη, ἡ*, Hom., Eur., Xen.; *ἴθειραι, αἱ*, Hom., Theoc.; *λοφιά, ἡ*, Hom., Hdt., Arist.; *φόβη, ἡ*, Soph., Eur. *Vid.* SYN. 294.

Having a thick mane, *ἠϋγένειος, ον*, Hom.; *εὐ'θριξ*, gen. *εὔτρἴχος, ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *λασιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.; *χαιτήεις, εσσα, εν*, Ap. Rh.

With tawny mane, *πυρσόκορσος, ον*, Æsch.

With white mane, *λευκόθριξ, -τρῖχος, ὁ καὶ ἡ*, Call.

To have a long mane, *κομάω*, Hom.

MANES, THE, *Δαίμονες, οἱ*, Hes., Theogn., Plat.; *νέρτεροι, οἱ*, Æsch.

MANFULLY, *ἀνδρῖκῶς*, Plat.; *ἀνδρώδως*, superl. *ἀνδρωδέστατα*, Xen., Isoc.

MANGE, *ψώρα, ἡ*, Hdt., Plat.

To have the mange, *ψωράω*, only act., Plat.

MANGER, Α, *κἄπη, ἡ*, Hom.; *φἄτνη, ἡ*, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.

At the manger, *ἐπῖφἄτνἴδιος, ον*, Xen.

MANGLE, TO, *κνάπτω*, only pres. and imperf. act. and pass., Æsch.; [*ἀμύσσω*, Hom., Hdt.]

[MANGLING, Α, *ἀμυγμός, ὁ*, Æsch.]

MANGY, *ψωρἄλέος, α, ον*, Xen.; *λεπρός, ά, όν*, Ar.

MANHOOD, *ὁπώρα, ἡ*, Pind.; *ἡλῑκία, ἡ*, Thuc., Xen., Plat.;—[*ἀνδρεία, ἡ*, Hdt.] *Vid.* MANLINESS.

To arrive at manhood, *γενειάω*, only act., Hom., Ar., Plat.; *γενειάσκω*, only pres. and imperf. act., Xen., Plat.; *γενειάζω*, only act., Theoc.; [*ἀνδρίζομαι*, Ar.; *ἀνδρόομαι*, Hdt., Hipp.]

Having arrived at manhood to no purpose, *μάτην εἰς ἄνδρα γενειῶν*, Theoc.

[*Near manhood*, *πρόσηβος, ον*, Xen.]

MANIAC, Α, *μαινάς, άδος, ἡ*, only fem., Hom., h., Æsch., Eur. *Vid.* MAD.

MANIFEST, *ἐναργής, ές*, Hom., Hes., Æsch., Soph., Plat., Isoc., Dem.; *δῆλος, η, ον*, and *ος, ον* (also *δἴελος*, Hom.), Omn.; *διἄπρὔσιος, α, ον*, h.; *φᾶνερός, ά, όν*, and *ός, όν*, Pind., Omn. Att., Hdt.; *ἐπῖδηλος, ον*, Theogn., Ar., Hdt., Xen.; *ἔνδηλος, ον*, Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; *προῦπτος, ον*, Trag., Thuc.; *ἐκφᾶνής, ές*, Æsch., Plat.; *ἐμφᾶνής, ές*, Omn. Att.; *διἀφᾶνής, ές*, Soph., Æschin.; *περῖφᾶνής, ές*, Soph., Ar., Lys., Dem.; *προφᾶνής, ές*, Plat.; *λαμπρός, ά, όν*, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; *πρόδηλος, ον*, Hdt.

Being manifest, *ἐμποδὼν ὤν*, Andoc.

Very manifest, *εὔδηλος, ον*, Æsch., Ar., Xen., Plat.

Manifest at the same time, *συμφᾶνής, ές*, Arist. *Vid.* EVIDENT.

To be manifest, *ἐπῖτρέπω*, only act., Hom., Pind., Theoc.; *φαίνομαι*, pass., c. fut. mid., Omn.

To make manifest, *δηλόω*, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO SHOW.

MANIFESTLY, *ἐναργέως*, Att. *ἐναργῶς*, Æsch., Hdt., Dem., Æschin.; *ἐμφᾶνῶς*, Trag., Thuc., Xen., Dem.; *περῖφᾶνῶς*, Soph., Ar.. Thuc.; *διἀφᾶνῶς*, Thuc., Xen., Plat.; *φανερῶς*, Omn. Att.; *ἐνδήλως*, superl. *ἐνδηλότατα*, Thuc.; *λαμπρῶς*, Thuc.; *ἐκ προδήλου*, Hdt.

He will manifestly die, *περῖφαντος θανεῖται*, Soph.

MANIFOLD, *παντοῖος, α, ον*, Omn.; *παντοδἄπός, ή, όν*, h., Æsch., Hdt., Plat., Isoc.; *πολὔτροπος, ον*, Thuc., Ap. Rh.; *πολὔμορφος, ον*, Arist.; *πολὔφυής, ές*, Theoph.; [*πολλαπλοῦς, ῆ, οῦν*, Plat.]

In manifold ways, *παντοδἄπῶς*, Plat.

MANIKIN, Α, *ἀνθρώπιον, τό*, Eur., Xen., Dem.; *ἀνθρωπίσκος, ὁ*, Eur., Plat. *Vid.* MAN.

[MANIPULATION (of a surgeon), *χείριξις, εως, ἡ*, Hipp.]

[MANKIND, ALL, *πἄν τὸ ἀνθρώπινον*, Hdt.] *Vid.* MAN.

MANLINESS, *ἠνορέη, ἡ*, Hom., Pind.; *ἀγηνορία, ἡ*, Hom.; *εὐηνορία, ἡ*, Pind., Eur.; *εὐανδρία, ἡ*, Eur., Andoc.; *ἀνδρία, ἡ*, Omn. Att., Hdt.; *ἀνδρειότης, ητος, ἡ*, Xen.; *ἀνδρἄγἄθία, ἡ*, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

MANLY, *ἀνδρόβουλος, ον*, Æsch.; *ἀνδρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.; *ἀνδρεῖος, α, ον*, Omn. Att., Hdt.; *ἀνδρῖκός, ἡ, όν*, Xen., Plat., Lys.; *ἀνδρώδης, ες*, Isoc.

Of manly beauty, *ἀῤῥενωπός, όν*, Plat.; *ἀῤῥενόμορφος, ον*, Orph.

Making manly, *εὐήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ*, Hom.

In a manly manner, *ἀνδριστί*, Ar., Theoc.; *ἀνδρείως*, superl. *-ότατα*, Thuc., Plat. *Vid.* MANFULLY.

To make manly, *ἀνδρίζω*, Xen.

[MANNA, *μάννα, ἡ*, Hipp., LXX.; *the Persian manna*, *τὸ ὗον μέλι*, Polyæn.]

[*Like manna*, *μαννώδης, ες*, Hipp.]

MANNER, *τρόπος, ὁ*, Omn. post Hom.; *μορφή, ἡ*, Soph., Eur.; *σχῆμα, ἄτος, τό*, Eur., Xen., Plat.; *ῥὔθμός, ὁ*, Æsch., Eur.

Manner (of a person), *ἦθος, τό*, Hes., Omn. Att.

Manner (of life), *σχέσις, εως, ἡ*, Dem.

Bad manners, *κἄκοήθεια, ἡ*, Xen.

Of bad manners, *κἄκοήθης, ες*, Ar., Plat.

Of like manners, *ὁμότροπος, ον*, sometimes c. dat., also c. gen., Pind., Hdt., Æschin.; *ομοιότροπος, ον*, Thuc.; *ὁμοήθης, ες*, Plat., Arist.

In like manner, *ομοιοτρόπως*, Arist.

[*In no manner*, *οὐδαμᾶ*, Ion. *οὐδαμῆ*, Hdt., also *οὐδαμῶς*: *in no other manner*, *ἄλλως οὐδαμῶς*, Hdt.]

[*Nearly in the same manner as*, *παραπλήσια*, c. dat., also *παραπλησίως καί*, Hdt.]

[*In this manner*, *οὕτως*, Hom., etc.] *Vid.* SO, THUS.

In what manner? *vid.* HOW.

MANNERLY, *ἀστεῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Plat.

MANŒUVRE, *τέχνη, ἡ*, Omn.; *τέχνασμα, ἄτος, τό*, Ar., Xen. *Vid.* TRICK.

A counter-manœuvre (mil.), *ἀντιτέχνησις, εως, ἡ*, Thuc.

MANSION, Α, *οἶκος, ὁ*, Omn. *Vid.* HOUSE.

MANSLAUGHTER, *vid.* SLAUGHTER, MURDER.

[*Convicted of manslaughter*, *ἀνδροφόνος, ον*, Lys.]

MANTLE, Α, *χλαῖνα, ἡ*, Hom., Trag., Theoc.; *φᾶρος, τό* (*ᾰ* Hom., but also *ᾰ̄* Hes., *ᾰ̄* Trag., though in nom. and acc. sing. and pl. they oftenest use *ᾰ̄*), Omn. poet.; *χλᾶνίς, ἴδος, ἡ* (made of finer materials), Simon., Menand., Hdt., Dem.; *πέπλος, ὁ*, pl. *οἱ* and *τά*, Soph., Eur., Theoc. *Vid.* CLOAK, and SYN. 394.

MANUFACTURE, *ἐργἄσία, ἡ*, Plat.

MANUFACTURE, TO, *κἄτεργάζομαι*, mid., perf. pass. both in act. and pass. sense, all augmented tenses *κατειργ.*, Hdt., Dem.; *χειρουργίω*, only act., Plat.; *δημιουργέω*, and pass., but not mid., Plat. *Vid.* TO MAKE.

MANUMIT, TO, *vid.* TO FREE.

MANURE, TO, *κοπρίζω* (i. e., with dung), Hom.

Requiring manure, *φἴλόκοπρος, ον*, Theoph.

MANY, *πολύς, πολλή, πολύ*, all cases except nom. and acc. masc. and neut. sing. from *πολλός* (Hom. uses also nom. and acc. sing. masc. and neut. *πολλός, πολλόν*; for other forms, *vid.* LONG), compar. *πλέων* and *πλείων*, superl. *πλεῖστος*, Omn.; *σὔχνός, ή, όν*, no compar., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; many compounds of *πολύς* are used merely as = to the simple word—*πολυπήμων, ονος, ο καὶ ἡ*, in pl. (of diseases), Pind.; *πολὔανδρος, ον* (of men), Æsch.; so *πυκνόπτερος*, in pl. (of birds), Soph.

Many together, *σὔμπολλοι, αι, α*, Plat.; *συμπλέονες, α*, Arist.

Very many, *ὑπερπολυς, -πόλλη, -πολυ*, no compar., Æsch., Xen., Dem.; *πάμπολυς*, usu. in pl., Ar., Plat.; *παμπληθής, ές*, Xen., Plat., Isoc., Dem.

As many as, how many, indef., ὁσσᾶτιος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; ὅσος, and poet. ὅσσος (sometimes, but rarely, in Att.), η, ον, usu. in pl., Omn.; neut. ὅσα πολλά, Hes.; ὅσος περ, Hdt.; ὁπόσος, and Ep. ὁππόσος, usu. in pl., Omn.; ὁποστός, ή, όν, Xen., Plat.; ὁποστοσοῦν, Dem.

As many times, however many, ὁποσαπλασιοσοῦν, Arist.; ὁσαπλάσιον, ον, Arist.

He relates how many generations after Hercules he was, ἀπομνημονεύεται ὁποστὸς ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, Xen.

As many as (i. e., equal in number to), ἰσοπληθής, ές, sometimes c. dat., Thuc., Xen.; ἰσάριθμος, ον, c. dat., Plat.

How many? interrog., πόστος, η, ον; Hom.; πόσος, η, ον; Trag., Xen., Plat., Æschin.

How many years is it since? πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε; Hom.

How many times? how many fold? ποσαπλάσιος, α, ον; Plat.

So many, τόσος, poet. τόσσος, η, ον, Omn.; τοσόσδε (the most common form in prose), Omn.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο (and more usu. in Att. τοσοῦτον, poet. τοσσοῦτος, etc.), stronger than τόσος, Omn.

In many ways, πολλαχῇ, Æsch., Soph., Xen., Plat.; πολλαχῶς, Isoc., Dem.; πλεοναχῶς, Arist.

In as many ways as, ὁσαχῇ and ὁσαχῇπερ, Plat.; ὁσαχῶς, Arist.

In how many ways? πουσαχῶς; Arist.

Too many to count, μάσσων ἀριθμοῦ, Pind.

In many places, πολλαχοῦ, Eur., Xen., Plat.; πολλαχόθι, Xen.

To many places, πολλαχόσε, sometimes c. gen., Thuc., Xen.

From many places, πολλαχόθε or θεν, Thuc., Plat., Lys.; [πλεοναχόθεν, Arist.]

[*In as many places as*, ὁσαχοῦ, Dem.]

Many times, πολλάκις, and poet. πολλάκι, Omn. *Vid.* OFTEN.

[*As many times as*, ὁσάκις, Ep. ὁσσάκι, Hom., Lys., Plat.; ὁποσάκις, Xen.]

The government of many, πολυκοιρᾰνία, ή, Hom.; πολυαρχία, ή, Thuc., Xen.

MAP, Α, περίοδος, ή, Ar., Hdt.; πίναξ, ἄκος, ὁ (χάλκεος), Hdt.; κύρβεις, αἱ, Ap. Rh.

MAPLE (the tree), σφένδαμνος, ή, Theoph.

Of maple, σφενδάμνινος, η, ον, Ar.

MAR, TO, κολούω, Hom., Æsch., Ar., Thuc.; μᾰραίνω, Soph. *Vid.* To INJURE.

MARBLE, λίθος, ή, Pind.; [μάρμᾰρος, ὁ, Theoph.; μ. λίθος, Strab.]

Marble, of marble, adj., μαρμᾰρῖνος, η, ον, Theoc.

[*A marble ball*, ἀκταία, ή, Clearch.]

[MARCH (the month), ἐλαφηβολιών, ῶνος, ὁ (beginning about the middle of March.)]

MARCH, TO, κίνυμαι, only pres. and imperf., Hom.; στείχω, only act., no perf., Hom., Eur.; στρᾰτεύω, and mid., no pass. in this sense, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πορεύομαι, pass., c. fut. mid., Xen.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, aor. 1 and other tenses from this fut., perf. ἐλήλακα, Xen.; πεζεύω (of Xerxes crossing the Hellespont), Isoc.

To march in battle array, στοιχέω, Xen.

To march in close order, συσπειράομαι, pass., Dem.

To march against, ἐπιστρᾰτεύω, c. dat., sometimes c. acc. or c. ἐπί, or εἰς and acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπελαύνω, c. dat. or c. prep.; ἀντῑπρόειμι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, Thuc.; ἀντῑπορεύομαι, Xen.

[*To march away*, ἀνασκευάζομαι, Xen.; ἀναζεύγνυμι, Hdt.]

To march down, κᾰθίεμαι, pass. perf. καθεῖμαι (or μεθίεμαι, as DINDORF reads), Æsch.

To march all over, μετᾰκῑ́ᾰθω, only pres. and imperf. act., Hom.

To march into, εἰσελαύνω, c. εἰς and acc., Xen.

To march out, ἐξᾰ́γω, aor. 2 ἐξήγᾰγον, Hom., Xen.; ἐξελαύνω (pres. infin. oftener -ελάαν, Hom.), Hom., Hdt., Xen.; ἐκστρᾰτεύω (also in perf. pass. *to have marched—to be in the field*), Thuc., Xen.; ἔξειμι (infin. -ιέναι, see above), Thuc., Xen.; ἐξορμάομαι, pass., Xen.

To march out against, ἐπεξᾰ́γω, Thuc.; [ἐπέξειμι, Hdt.; ἀντεπέξειμι, Thuc., Xen.; ἀντεπεξελαύνω or ἀντεπεξέρχομαι, Thuc.; ἀντεξάγω, Polyb.]

To march on, προσελαύνω, Xen.

To march through, διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῡθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, sine cas. or c. acc., Thuc., Xen.; διεξέρχομαι, Xen.

[*To march side by side*, ἀντιπάρειμι, Xen.]

One must march, στρᾰτευτέον, Xen.

One must march out, ἐξακτέον, Xen.

A march, ὁδός, ή, Hom., Soph., Hdt.; πορεία, ή, Thuc.

A march out against, ἔπέξοδος, ή, sine cas., Thuc.

A day's march, στᾰθμός, ὁ, Xen.

A marching by land (opp. to transporting troops by sea), ὁδοιπορία, ή, in pl., Hdt.

In marching order, εὔζωνος, ον, Xen.

[MARCHES, THE (border districts), μεθόρια, τά, Thuc., Xen.; γῆ πειραικὴ, ή, Thuc.]

MARE, Α, θήλεια or θῆλυς ἵππος, ή, Hom.

Milking mares, ἱππημολγός, όν, Hom., Hes.

Cheese of mare's milk, ἱππᾶκη, ή, Æsch.

MARGIN, κράσπεδον, τό, Eur., Ar., Xen.; (of a cliff, στεφᾰ́νη, ή, Hom.; (of a river, etc.), χεῖλος, τό, Hom., Hdt., Thuc. *Vid.* EDGE.

[*A marginal note*, παραγραφή, ή, Isoc.; παρασημείωσις, ή, Ptol.]

MARINE, ἅλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.; θᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* SEA.

A marine, ἐπῐβᾰ́της, ου, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

The complement of marines on board a ship, τὸ ἐπῐβᾰτῐκόν, Arist.

To be a marine, ἐπῐβᾰτεύω, Hdt.

MARINER, Α, ναύτης, ου, ὁ, Omn. *Vid.* SAILOR.

MARITIME, πόντιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Soph.; (i. e., near the sea, of places), ἀγχίᾰλος, ον, Hom., Æsch., Soph. *Vid.* SEA.

MARJORAM, ἀμᾰράκος, ὁ, and ἀμάρακον, τό, Pherecr., Theoph.; σάμψῡχον, τό, Mel.

Of marjoram, ἀμᾰρᾰκῖνος, η, ον, Antiph.

MARK, Α, σῆμα, ᾰτος, τό, Hom.; σημεῖον, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; χάραγμα, ᾰτος, τό (of a wound), Soph.; τύπος, ο, Soph., Plat.; χᾰρακτήρ, ῆρος, ὁ, Trag., Hdt., Plat.; (by which any thing may be known), γνῶμα, ᾰτος, τό, Soph., Hdt.; γνώρισμα, ᾰτος, τό, Soph.; τεκμήριον, τό, Trag., Andoc. (*vid.* TOKEN); (to aim at), τέρμα, ᾰτος, τό, Hom.; σκοπός, ὁ, Æsch., Soph., Xen., Antipho. *Vid.* Syn. 154, 369.

[*A critical mark*, of punctuation, etc. (properly on the margin), παραγραφή, ή, Arist.]

To hit the mark, σκοποῦ ἅντα τυγχᾰ́νω (fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτῠχον), Pind. *Vid.* To HIT.

[*To go wide of or beside the mark*, παραλλάσσω τοῦ σκόπου, Plat.]

MARK, TO, ὑποσκάπτω (of marking out any thing on the ground, as a space to be leaped over, etc.), Pind.; σημαίνομαι, mid., also in pass., Xen., Plat., Dem.; ἐπισημαίνω (as a disease does), Eur., Thuc.; ορίζω (of any thing marked out by boundaries, etc., also in mid. to mark out for one's self), Soph., Eur., Hdt.; so τεκμαίρω, Plat.; διᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα (of the boundaries themselves), Dem.; [(prop., by drawing lines around), περιγράφω, Hdt.]

To mark off (land, etc.), τέμνω, perf. τέτμηκα, Hom.

To mark out (work to be done), διατεκμαίρομαι, mid., Hes., Ap. Rh.

MARKED (with wounds), ἐσφρᾱγισμένος, η, ον, Eur.

MARKER, Α (of game), σκοπός, ὁ, Xen.

MARKING, Α, ἐπῐσήμανσις, εως, ή, Arist.

MARKET, Α, ἀγορά, ή, Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρᾰτήριον, τό, Hdt.; δεῖγμα, ᾰτος, τό (i. e., a place where things are exposed for sale), Xen.

A clerk of the market, ἀγορᾱνόμος, ὁ, Ar., Lys., Dem.

To be a clerk of the market, ἀγορᾱνομέω, Diod.

The office of clerk of the market, ἀγορᾱνομία, ή, Arist.

Belonging to the market, ἀγοραῖος, ον (esp. of people who frequent the market as loungers, etc.), Hdt., Xen., Arist.

[*The market people*, οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, Xen.; ὁ ἀγοραῖος ὄχλος, Xen.]

To frequent the market, to market, ἀγοράζω (either of buying or selling there, the latter most usu. in act., the former in mid., or of lounging about in it), Ar., Hdt., Thuc., Xen.

One who frequents the market, ὀψονόμος (i. e., one who watches the price of provisions), ὁ, Sophilus.

To be such a frequenter of the market, ὀψονομέω, only act., Critias.

[*To hold a market for* one, *to furnish* one *a market*, ἀγορὰν παρέχω, παρασκευάζω, c. dat., Thuc., Xen.]

[*To come to market* (i. e., for a sale of goods), ἔρχομαι (aor. 2 ἦλθον) εἰς ὤνιον, Theogn.]

[*Market wares*, τὰ ὤνια, Xen.]

MARQUE (letters of marque), σῦλα, σῦλα, Lys., Dem.; v. LIDD. and Sc. in voc.

MARRIAGE, εὐνή, ή, Hom., Pind., Eur.; γᾶμος, ὁ, Omn.; γᾰμήλευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; νυμφεῖον, τό, Soph.; νύμφευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; εὔνημα, ᾰτος, τό, Eur.; ζώνη (only with reference to the woman), ή, Eur.; λέχος, τό (with esp. ref. to the woman), Soph., Eur.; λέκτρον, τό, Pind., Trag.; ὑμέναιος, ὁ, Soph., Eur.; λέκτρων νυμφευτήρια, τά, Eur.; συνοίκησις,

εως, ἡ, Hdt., Plat.; κῆδος, τό, Thuc.; σύνερξις and σύν. γάμων, Plat. *Vid.* Syn. 140.

A sham marriage, ψευδονύμφευτος γάμος, Eur.

A lately-contracted marriage, ἀρτιζυγία, ἡ, Æsch.

The marriage ceremony, λουτροφόρος χλιδή, Eur.

You have contracted an unhappy marriage, ὑμέναιον ἄνορμον εἰσέπλευσας (lit., you have sailed into a marriage which is but a bad harbor), Soph.

Belonging to marriage, εὐναῖος, ον (of a marriage, consort, etc.), Æsch., Eur.; γαμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.; γαμικός, ή, όν, Thuc., Plat.; γάμιος, α, ον, Mosch.

The marriage bed, φῠτάλμια λέκτρα, τά, Eur.

Marriage gifts, ἕδνα, and Ep. ἑεδνα, τά, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.

A marriage feast, γάμος, ὁ, Hom., Xen., Isæ.

To seek in marriage, μνηστεύω, Omn. *Vid.* To woo.

He chose the marriage with Helen, εἵλετο τὴν οἰκειότητα τὴν Ἑλένης, Isoc.

To feast as at a marriage, γαμικῶς ἑστιάω, Arist.

The sacrifice before marriage, προτέλεια, τά, also πρ. γάμων, Sapph., Plat.

A negotiator of a marriage, νυμφευτής, ὁ, Plat.

Presiding over marriage, τέλειος or εος, α, ον, Pind., Æsch., Ar.

Bringing happiness in marriage, εὔλεκτρος, ον, Soph.

Desirous of marriage, φῐλόγαμος, ον, Eur.

Arising from an unhappy marriage, ἄνυμφευτος, ον (of the offspring), Soph.; κἀκόνυμφος, ον, Eur.

Connected by marriage, σύγγαμος, ον, Eur.; προσκηδής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* Connection.

[*Not sought in marriage*, ἀμνήστευτος, ή, Eur.]

[(Prosecution) *for putting off marriage too long*, ὀψιγαμίου γραφή, Plut.]

And do not, by a new marriage, bring in a step-mother over these my children, καὶ μὴ πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις, Eur.

To abstain from marriage, γάμων ἀποζεύγνυμαι, pass., in aor. 2 ἀπεζύγην, Eur.

It was natural for Pandion to give his daughter in marriage (lit., to arrange his daughter's marriage), εἰκὸς τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς θυγατρός, Thuc.

For him the goddesses prepared a marriage, τῷ . . . θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν, Ap. Rh.

One must give in marriage, ἐκδοτέον, Ar.

A giving in marriage, ἔκδοσις, εως, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* Betrothal.

Marriageable, ἐπῐγάμιος, ον, Hdt., Dem.; [ἀνδρὸς ὡραία (of a maiden), Hdt.]

To be marriageable (of a girl), κνᾰμίζομαι, pass., Ar.; παρανδρόομαι, pass., Hipp.

Marriageable age, ἄκμαι γάμων, Soph.; ἡλῐκία, ἡ, Isoc., Dem.

A marriageable maiden, νύμφα, ἡ, Hom.; νύμφη, ἡ, Hom., Hes.

Married, σύγγαμος, ον, Eur.; σύζυξ, ὕγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; συνδυάς, άδος, only fem., Eur.; ἀνδροτῠχής, ές (of life, only with reference to the wife who has obtained a husband), Æsch.

Thrice married, τρῐγαμος, ον, Stesich.

Lately married, νεόγαμος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; νεόζυγος, ον, Eur.; νεοδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; νεόδμητος, ον, Eur.; νεόζυξ, ὕγος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.; ἀρτῐγαμος, ον, Anth.

Unhappily married, πῐκρόγαμος, ον, Hom.; δύσνυμφος, ον, Eur.; δύσγαμος, ον, Eur.; δυσπάρευνος, ον (of the marriage or marriage-bed), Soph.

About to be married, μελλόγαμος, ον, Soph., Theoc.; μελλόνυμφος, ον (of the bride), Soph.; μελλόποσις, εως (of the husband), Soph.

We were princes, and I married into a royal house, ἦμεν τύραννοι, κ' εἰς τύρανν' ἐγημάμην, Eur.

To be married to, συνοικέω, c. dat., Hdt., Plat., Isoc.; [νυμφεύομαι, c. dat., also παρά c. dat., Eur.]

Having been long married, χρόνῐ' ἔχων εὐνήματα, Eur.

Orontes, who had married the king's daughter, Ὀρόντης, ὁ τὴν βασιλέως θυγατέρα ἔχων, Xen.

[Marrow, μυελός, ὁ, Hom.; and so metaph., *the marrow* of any thing, Eur., τὸ ὀστεογενές, Plat.]

[*Full of marrow*, μυελόεις, εσσα, εν, Hom.; μυέλῐνος, η, ον, Anth.; πολυμύελος, ον, Hipp.]

[*Like marrow*, μυελώδης, ες, Arist.; *producing marrow*, μυελοτρεφής, ές, Timoth.]

Marry, to (i. e., wed), γᾰμέω, act. of the man who marries a wife, mid. of the wife, as also aor. 1 pass. (Theoc.), fut. γαμέσω, Att. γαμῶ, and mid. (only in Hom.) γαμέσσομαι, Att. γαμοῦμαι, aor. 1 ἐγημα, perf. γεγάμηκα, aor. 1 mid. ἐγημάμην, aor. 1 pass. ἐγαμέθην (Theoc.), often c. acc. cogn., Omn.; ἄγομαι, mid., and sometimes ἄγω, act., aor. 2 ἤγαγον (of the husband, like the Latin *duco*), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἐσάγω, Hdt.; ὀπυίω, only pres. and imperf., act. of the husband, pass. of the wife, Hom., Hes., Pind., Plat.; μνηστεύω, Theogn., Theoc.; πελάζω, fut. πελάσω, Att. πελῶ, aor. 1 ἐπέλασα, and Ep. ἐπέλασσα, aor. 1 pass. ἐπελάσθην and ἐπλάθην (both forms in Att.), c. gen., or c. dat., or c. prep. (in the two passages actually used in this sense it governs a dat.), Pind., Æsch.; κηδεύω, Æsch., Eur.; νυμφεύω, act., mid., and pass., Soph., Eur., Isoc.; ζεύγνῡμι, and mid., Soph., Eur.; γᾶμον λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, c. gen., Eur.; σὺνάπτω γάμον, c. dat., Eur.; συνάπτω λέκτρα, Eur.; συνάπτω κῆδος, Eur.; λέκτρων ἐς συναλλαγὰς ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλῠθον, sync. ἦλθον (as always in Att.), perf. ἐλήλυθα, Eur.; ἁρμόζομαι, pass., Hdt. *Vid.* Syn. 139.

But do you, my son, marry her yourself, Ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος, Soph.

To marry (one husband) *after* (another), ἐπῐγαμέω, c. acc. of the new husband, dat. of the former, Eur.

To marry (i. e., to give in marriage), γᾰμέομαι, in fut. mid. γαμέσσομαι, Hom., also γαμέω, in aor. 1 ἐγάμησα, Menand.; δᾰμάω (fut. δᾰμᾶσω, etc.) ἀνδρί (of course only of the woman), Hom.; νυμφεύω, Pind., Eur.; κηδεύω, Eur.; μνηστεύω, Eur.; ἁρμόζω, Pind., Hdt.; ἐκδῐδωμι, aor. 1 act. ἐξέδωκα, perf. pass. ἐκδέδομαι, etc., c. dat. or c. εἰς, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; συνοικίζω, Eur., Hdt., Plat.; συνδυάζω, Plat.; διᾰτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Xen., Isæ. *Vid.* To betroth.

Peleus himself will then get me a wife, Πηλεὺς δήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός, Hom.

He bade him marry his children to a boar and a lion, Ἔχρησε . . . κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους, Eur.

Marsh, α, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; λίμνη, ἡ, Omn.; ἑλεσπίς, ἴδος, ἡ, Ap. Rh.; τέλμα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., Plat.

A salt marsh, λιμνίον, τό, Arist.; λιμνοθάλασσα, ἡ, Arist.

A marsh formed by floods, προλιμνάς, άδος, ἡ, Arist.

To become a marsh, λιμνόομαι, pass., Theoph.

Of or *belonging to marshes*, λιμναῖος, α, ον, Hdt.; λιμνάς, άδος, only fem., Theoc.; τελμᾰτιαῖος, α, ον, Arist.; τελμᾰτώδης, ες, Arist.

Living in marshes, ἕλειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Ar., Thuc.; λιμνήτης, ου, ὁ, fem. λιμνῆτις, ῐδος, Theoc.

A dweller in a marsh, ἑλειοβᾰτης, ου, ὁ, Æsch.; ἑλεινόμος, ὁ, Anth.

Growing in marshes, ἑλεύθρεπτος, ον, Hom.; εἰλῐτενής, ές, Theoc.; λιμνοφυής, ές, Anth.

Rejoicing in marshes, λιμνόχαρις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, acc. ιν (name of a frog), h.

Near a marsh, προσελώδης, ες, Arist.

Marshal, to, ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. act. without augm., Hom., Pind.; διέπω, Hom., Pind., Æsch.; κορύσσω, only pres. and imperf. in this sense, Hom., Hes., Pind., Eur.; κοσμέω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; διᾰκοσμέω, Hom., Thuc., Xen.; ἵστημι, aor. 2, perf., and pluperf. act. not used in act. sense, Hom., Xen.; τάσσω, Hdt., Omn. Att.; διᾰτάσσω, Ar., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To array.

Marshaled, to be, διευκρῐνέομαι, pass., Xen.

Marshy, λιμνώδης, ες, Thuc.; ἑλώδης, ες, Arist.

A marshy field by the side of a river, ελᾰμενή, also c. gen. ἕλεος, or c. gen. of the name of the river, Hom., Theoc., Ap. Rh.

Mart, α, ἐμπόριον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

Marten, α, ἴκτις, ῐδος, ἡ, Ar., Arist.

Of marten fur, κτίδεος, α, ον, Hom.

Martial, φῐλόμᾰχος, ον, Pind., Æsch. *Vid.* Warlike.

[Martyr, α, μάρτῠρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, Eccl.]

[*To be a martyr*, μαρτῠρέω, Eccl.]

[*Of* or *for a martyr*, μαρτῠρῐκός, ή, όν, Eccl.; *like a martyr*, μαρτυρικῶς, Eccl.]

Marvel, α, θαῦμα, ᾰτος, τό, Omn. *Vid.* A wonder.

Marvel, to, θαυμάζω, Omn. *Vid.* To wonder.

One must marvel, θαυμαστέον, Eur.

Marvelous, θαυμᾰστιος, α, ον, h., Pind., Ar., Plat., Dem.; τερᾰτωπός, όν, h.; ἄφραστος, ον, h., Soph.; παράδοξος, ον, Xen., Plat., Isoc., Lycurg., Dem.; ἄφᾰτος, ον, Ar.; ὑπερφυής, ές, Hdt., Plat., Isoc., Lys., Dem.; τερᾰτώδης, ες, Ar., Xen. τερᾰτόλογος, ον, Plat. *Vid.* Wonderful.

A marvelous story, παράδοξολογία, ᾶς, Æschin.

Marvelously, ἐκπάγλως, ἔκπαγλον, ἐκπάγλα, Hom., Soph.; ὑπερφυῶς, Ar., Plat.

Masculine, ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἄρσεν, Omn.; [(in grammar), ἀρρενικός, ή, όν, Plut.]; in sense of bold, *vid.* Manly.

Of masculine disposition or *manners* (of a woman), φίλανδρος, ον, Soph.

Mask, ᾱ, προσωπεῖδιον, τό, Ar., πρόσωπον, τό, Dem.; προσωπεῖον, τό, Luc.

A mask-maker, σκευοποιός, ὁ, Ar.

Mason, ᾱ, λᾶτύπος, ὁ, Soph., Hipp. *Vid.* Stone-mason.

Masonry (i. e., the trade), λιθοτομία, ἡ, Theoph.

Mass, ᾱ (of people, etc.), ὄγκος, ὁ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ὄχλος, ὁ, Plat.; ἄθροισμα, ατος, τό, Plat. *Vid.* Crowd.

[*A red-hot mass* (of metal), μύδρος, ὁ, Trag.]

In large masses, ἀθρόος, α, ον, Xen.

[*The mass of an army*, τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ, Hdt.; *to be drawn up in mass*, ἐν πλαισίῳ τέταγμαι (from τάττω), Xen.]

Massacre, ᾱ, φόνος, ὁ, Omn. *Vid.* Slaughter.

Massacre, to, ἀπόλλῡμι, fut. -ολέσω, also poet. -ολέσσω, fut. mid. Att. -ολοῦμαι, usu. in pass. sense, aor. 1 act. -ώλεσα, when without augment often -όλεσσα, perf. -ολώλεκα, 2d perf. -όλωλα in pass. sense, also aor. 2 mid. in pass. sense -ωλόμην, no pass. except pres. and imperf., Omn. *Vid.* To kill.

Massive, ἀμφίλᾰφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.

Mast, ᾱ, ἱστός, ὁ, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἱστᾶμον, τό, Menand.

The mast-head, καρχήσιον, τό, Pind., Eur.

[*The lower part of a mast*, ὀρθίαξ, ᾶκος, ὁ, Epich.]

A hole to receive the mast, ἱστοδόκη, ἡ, Hom., ἱστοπέδη, ἡ, Hom.

A plank with a hole in it to receive the mast, μεσόδμη, ἡ, Hom.

Master, ᾱ, ἄναξ, ακτος, ὁ, Hom.; βᾰσίλεύς, έως, ὁ, Hom., Pind.; κῦριος, ὁ, Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; δεσπότης, ου, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; δεσπόσῦνος, ὁ, Tyrt.; δεσποτίσκος, ὁ, Eur.

Master (of one's self, of what depends on one's self, i. e., one's own opinion, etc.), αὐτοκράτωρ, ορος, ο καὶ ἡ, Thuc.

Master (of a family), τέλεος or τέλειος ἀνήρ (gen. sync. ἀνδρός, etc.), ὁ, Æsch.: [(of the house), ἄναξ οἴκοιο, Hom.]

A master (i. e., a skillful person in any thing), ἀθλητής, οῦ, ὁ, Plat., Dem.

[*Master of one's art*, μεγαλότεχνος, ὁ, Arist.]

Master, i. e., able to restrain, or able to manage (fortune, his passions, etc.), τᾰμίας, ου, ὁ, Theogn., Thuc.; κρείσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat.

Master (i. e., teacher, q. v.), τέκτων, ονος, ὁ (esp. in athletic exercises), Pind.; παιδευτής, ὁ, Plat.

Master (as a husband is of a wife), καρτερός, ὁ, Theoc.

Of or *belonging to a master*, ἀνακτόριος, α, ον, Hom.; δεσπόσῦνος, η, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Soph.; δεσπόσιος, ον, Æsch.; δεσποτῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

Like a master, κῦρίως, Æsch., Isoc.; δεσποτῐκῶς, Xen., Isoc.

To be master of, κρᾰτύνω, c. gen., Soph.; κρᾰτέω, c. gen., Thuc., Xen.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen., Hdt.; κῦριεύω, c. gen., Xen.; (i. e., to understand), δεσπόζω, only act., c. gen., Æsch.

Loving one's master, fond of having a master, φῐλοδέσποτος, ον, Theogn., Hdt.

[*Without a master*, ἀδέσποτος, ον, Plat.]

Masterly, ἀγωνιστῐκός, ή, όν, Plat.

[*In masterly style*, ἀγωνιστικῶς, Arist.]

Mastery, κρᾶτος, τό, Omn.; [τὸ ἀγωνιστικόν, Hipp.] *Vid.* Power, Victory.

To be fond of having the mastery, φιλοδεσποτεύομαι, pass., Anaxil.

[*To get the mastery*, νικάω, absol., Hom., Thuc., Plat., Xen.]

Mastic-tree, the, σχῖνος, ή, Hdt., Mel.: μαστίχη, ἡ, Theoph.

The berry of the mastic-tree, σχῖνις, ῖδος, ἡ, Theoph.

Of mastic wood, σχίνῐνος, η, ον, Diosc.

Prepared with mastic, μαστίχῖνος, η, ον, Diosc.

[*Mastic oil*, μαστιχέλαιον, τό, Diosc.]

Mastiff, ᾱ, Μολοσσικὸς κύων, gen. κυνός, Ar.

Mat, ᾱ, ταρσός, ὁ, Hom., Hdt.; φορμός, ὁ, Hdt.; ῥῖψ, ῥῖπός, ἡ, Hdt.; ῥῖπος, τό, Hdt.; σᾶμαξ, ᾶκος, ὁ, Chion.

A mat of rushes or *reeds*, κάννα, ἡ, Ar.; ψιᾶθος, ἡ, Ar.; dim. ψιάθιον, τό, Philem.

Like mats, φορμηδόν, Thuc.

Match, *vid.* Contest.

[*A boxing-match*, μάχη πυκτική, Plat.]

Match for, ᾱ, ὁμοῖος, α, ον, sometimes ος, ον, c. dat., sometimes (but not in Hom.) c. gen., Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἀξιόμᾰχος, ον, c. dat., Hdt., Thuc.; [παρόμοιος, α, ον, and ος, ον, c. dat., or πρός c. acc., Hdt., Thuc.; ἀντίπᾰλος, ον, c. dat., Thuc.]; ἐνᾰμίλλιος, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; ἐφᾰμίλλιος, ον, c. dat., Xen., Isoc.; ἄρκιος, ον, c. dat., Theoc. *Vid.* Equal.

We are a match for the enemy, ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους, Thuc.

[*A match for men* (of an Amazon), ἀντιάνειρα, η, Hom.]

As a match for, ἐνᾰμίλλως, Isoc.

Match, to (one thing with another), συμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Hdt.; συνάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Æsch.; συμφέρω, fut. σῦνοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Æsch.

To match one's self with, or *to be a match for* (in any respect), ἰσοφᾰρίζω, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom., Hes.; ἰσόομαι, pass. (ῐ Hom., ῐ̆ Att., ῐ̆ elsewhere), Hom., Soph., Plat.; πᾰρισόομαι, pass., Hdt., Theoc.

Ill-matched, ἄδικος, ον (of horses), Xen.

[*Well-matched* (as a marriage), ὁμαλὸς γάμος, Plat.]

[*A good match* (of a marriage), καλὸν νύμφευμα, τό, Eur.]

[Matches (prop. wood rubbed together to produce fire), πυρεῖα, τό, Hom., Plat.]

Match-maker, ᾱ, προμνήστρια, ή, Eur., Ar., Plat.; προμνηστρίς, ῖδος, ή, Xen.

To be a match-maker, προμνάομαι, mid., Xen., Plat.

[Match-making, ἡ προμνηστική, Plat.]

Of or *belonging to match-making*, προμνηστῐκός, ή, όν, Plat.

Mate, ᾱ, *vid.* Companion.

Shipmates, ναὸς κοινόπλους ὁμῐλία, Soph.

Material (i. e., consisting of matter), ἔνῦλος, ον, Arist.; ὑλῐκός, ή, όν, Arist.

Material (i. e., important), σπουδαῖος, α, ον, Find., Hdt., Isæ., Dem.

Material, subst., ὕλη, ης, Soph.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Thuc., Dem.; ὄργᾰνον, τό, Plat.

Materially, πολύ, Omn. *Vid.* Much.

Maternal, μητρῴος, Hom., contr. μητρῷος, α, ον, Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.: μητρῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Mother.

[Maternally, μητρικῶς, Dion.]

[Mathematical, μαθηματικός, ή, όν, Arist.]

[Mathematically, μαθηματικῶς, Arist.]

Mathematician, ᾱ, μᾰθημᾰτῐκός, ὁ, Arist.

Mathematics, μᾰ́θημα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Plat., Arist.; ἡ μαθημᾰτική, Arist.

Matricidal, μητροκτόνος, ον, Æsch., Eur.; μητροφόνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; μητροφθορος, ον, Anth.

Matricide, ᾱ, μητρᾰλοίας, ου, ὁ, Æsch., Plat., Lys.; μητροφόνος, ὁ, Æsch.; μητροκτόνος, ὁ, Æsch., Eur.; μητροφόντης, ου, ὁ, Eur.

To be a matricide, μητροκτονέω, only act., Æsch., Eur.

[Matricide (the act), μητροκτονία, ἡ, Plut.]

Matrimonial, γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem. *Vid.* Marriage.

Matrimony, γᾰμήλευμα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* Marriage.

Matron, μητήρ, ή, μητέρος, contr. μητρός (the only form in strict Attic, but Soph. has μητέρες in chor.), acc. sing. and pl. not contracted, usu. in pl., Soph. *Vid.* Woman.

Matted, ταρσώδης, ες, Theoph.

To be matted, ταρσόομαι, pass., Theoph.

Matter, ὕλη, ἡ, Arist.

Matter (i. e., an affair, q. v.), χρῆμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; λόγος, ὁ, Soph., Hdt., Plat.

Mixed with foul matter, μιξόπῦος, ον, Hipp.; ὑποπύος, ον, Arist.

Full of matter, πάμπῦος, ον, Hipp.

For a small matter, ἔπους σμικροῦ χάριν, Soph.

In this matter, ἐνταῦθα, Soph.

[*It is no matter*, οὐδὲν πρᾶγμά ἐστι, Plat.]

That is another matter, ἄλλος λόγος, Plat.

My child, what is the matter? τέκνον, τί πάσχεις; Eur.

Matter (i. e., discharge from a sore), πῦον, τό, Hipp.; [νοσηλεία, ἡ, Soph.]

Mattock, ᾱ, γενῆς, ῖδος, contr. γενῆς, ῆδος, ἡ, Soph.; δίκελλα, ἡ, Trag., Æschin.; σμῖνύη, ἡ, Ar., Xen., Plat.; σμῖνύς, ύος, ἡ, Ar. *Vid.* Pick-axe.

Mattress, ᾱ, στῖβάς, άδος, ἡ, Ar., Hdt., Xen.

Mature, ἄκμαῖος, α, ον. Æsch. *Vid.* Ripe.

Maturity, ὡραιότης, ητος, ἡ, Xen., Arist.

To come to maturity, πᾰρᾰγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Hdt.

Maxim, ᾱ, γνώμη, ἡ, Arist. *Vid.* Saying.

A laying down of maxims, γνωμολογία, ἡ, Arist.

To lay down maxims, γνωμολογέω, Arist.

To invent new maxims, γνωμοτῠπέω, Ar.

One must lay down maxims, γνωμολογητέον, Arist.

One who invents or *coins new maxims*, γνωμοτῠ́πος, ὁ, Ar.

Fond of or *clever at coining new maxims*, γνωμοτῠπῐκός, ή, όν, Ar.

May, Θαργηλιών, ῶνος, ὁ, began about the middle of May.

May (I may, you may, etc.), ἔξεστι, imperf. ἐξῆν, part. ἐξόν when used absolutely, oftener in nom. than gen., c. dat. pers., Hdt., Oмn. Att.

Mayor, ᾱ, πολιᾶνόμος, ὁ, Dio C.

To be mayor, πολιᾶνομέω, Plat.

Maze, ᾱ, λᾰβῠ́ρινθος, ὁ, Hdt., Plat., Call.

Mazy, λᾰβῠρινθώδης, ες, Arist.; [(of the dance), οὖλος, η, ον, Call.]

[*A mazy pattern*, μαίανδρος, ὁ, Strab.]

Mead, οἰνόμελι, ῖτος, τό, Mel.; [μελίκρᾰτον, τό, Hipp.; μελίτειον, τό, Plut.]

Mead, ᾱ, or Meadow, πῖσος, τό, only in pl., Hom., h., Ap. Rh.; λειμών, ῶνος, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat.; νέμος, τό, Hom., Soph.; λείμαξ, ᾰκος, ὁ, Eur.; πόα, ἡ, Xen.; ἑλεσπίς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.

A water meadow, εἰᾰμενή, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh.

From the meadow, λειμώνοθε and -θεν, Hom., Theoc.

Of or *belonging to a meadow*, λειμώνιος, ᾱ, ον, Æsch., Soph., Theoc.; λειμωνιάς, άδος, ἡ, Soph., Ap. Rh.; ἔλειος, ον, and ᾱ, ον, Eur., Ar.

With rich meadows, βᾰθῠ́λειμος, ον, Hom.; βᾰθῠλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὐλείμων, ον, Hom.; εὔλειμος, ον, Eur.

Surrounded by meadows, λεχεποίης, ου, masc., and λεχεποίη, fem. (of a town or river with grassy banks), Hom., Orac. ap. Hdt.

Meagre, ἰσχνός, ή, όν, Ar., Plat.

In a meagre way, ἰσχνῶς, Lycurg.

Meal, ἄκτη, ἡ, Hom.; ᾽ἄθᾰρα, ἡ, Ar.; ᾽ἄλημα, ᾰτος, τό, only metaph., Soph. *Vid.* Syn. 60.

Wheat meal, ᾽ἄλευρον, τό, usu. pl., Hdt., Plat.

Barley meal, ἄλφῑτον, τό, usu. pl., Hom., Ar., Thuc., Xen., Plat.; κρίμνον, τό, Hipp.

[*Meal-tub* (barley), ἀλφιτήριον ἀγγεῖον, τό, Antiph.]

Very fine meal, παιπάλη, ἡ, Ar.; πᾰ́λημᾰτιον, τό, Ar.; πᾰ́λη, ἡ, Hipp.

A cake of meal, ᾽ᾰμῦλος, ὁ, Ar., Theoc.

The making of meal, ἀλφιτοποιΐα, ἡ, Xen.

Made of meal, σητᾰνειος, α, ον, and σητάνιος, α, ον, Hipp.

Like meal, κριμνώδης, ες, Ar.

Fed on meal, παιπᾰλοφάγος, ον, Hippon.

A mealman, ἀλφῑτᾰμοιβός, ὁ, Ar.

The market for meal, ἀλφιτόπωλις (ίδος) στοά, ἡ, Ar.

To fill with meal, διαλφῑτόω, Ar.

Producing much meal, πολυάλφῑτος, ον, Theoph.

Meal, ᾱ, δεῖπνον, τό, Hom.; τρᾰ́πεζα, ἡ, Soph., Hdt., Xen. *Vid.* Syn. 93.

A sham meal, ψευδόδειπνον, τό, Æsch.

Meal time, δειτνηστός, ὁ, Hom.

[*To take one's meals at the house of*, παρασιτέω, c. dat., Plat.]

To make a meal on, δειπνέω, c. acc., or c. ᾽ἀπό and gen., Hom., Hes., Ar.

Being at meals, ἐν σίτῳ ὤν, Xen.

[*The public meals* (of the Cretans, etc.), τὰ ἀνδρεῖα, Alcm.]

Mean, ἀεικέλιος, α, ον, and ος, ον, also contr. αἰκέλιος, Hom., Hes., Theogn.; ἀεικής, ές, Hom.; τᾰπεινός, ή, όν, Pind., Eur., Thuc., Hdt., Xen., Plat.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Xen.; μῐκρόλογος, ον, Dem., Plat.; δουλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.; μῐκροπρεπής, ές, Arist.

Mean (only of persons), ᾽ἀνελεύθερος, ον, Æsch., Plat., Lys., Æschin., Dem.; γλίσχρος, α, ον, Plat., Dem.; ᾽ἀδόκῐμος, ον, Plat.; μῐκρόψῡχος, ον, Isoc., Dem.; [᾽ἀγένννητος, ον (of birth), Soph.; ἀγοραῖος, α, ον, Ar., Arist.]

[*Mean* (opposed to extreme), μέτριος, α, ον, Plat.]

To be mean, to act meanly, μῐκρολογέομαι, Luc., Plut. (used in Xen. only not in a bad sense).

One must (not) *be mean*, (οὐ) μικρολογητέον, Plut.

To be too mean, μειόνως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Soph.

Rather mean, ᾽ὑπόφαυλος, η, ον, and ος, ον, Hipp.

Meanly, τᾰπεινῶς, Xen., Isoc.; φαύλως, Dem.; ᾽ἀνελευθέρως, Xen.; γλίσχρως, Xen., Plat.

Meanness, φαυλότης, ή, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; τᾰπεινότης, ητος, ἡ, Plat.

Meanness (of spirit), ᾽ἀνελευθερία, ή, Plat.; μικροψῡχία, ή, Isoc., Dem.; [μικροπρέπεια, ή, Arist.]

Mean, the, subst., μέτρον, τό, Pind., Soph., Plat.; τὸ μέσον, Pind., Æsch., Eur., Arist.; μεσότης, ητος, ἡ, Plat., Anth.; [*the means* (in Geometry), τὰ μέσα, Eucl.]

Means (to do any thing), πεῖραρ, ᾰτος, τό, Pind.; μηχᾰνή, ἡ, Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; πόρος, ὁ, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem., Plat.; μέτρον, τό, in pl., Pind.; ὁδός, ἡ, Soph., Hdt.; ᾽ἀφορμή, ἡ, c. gen., or c. εἰς and acc., Xen., Isoc., Dem.; [παρασκευή, ἡ, Hdt., Thuc.]

Easy means, εὐπορία, ἡ, c. gen., or c. εἰς and acc., Omn. Att. prose.

By all means, παντὶ τρόπῳ, Æsch.; ἐκ παντὸς τρόπου, Xen., Isoc.; παντοία τέχνῃ, Ar.; παντᾰπᾶσι or -σιν (chiefly in answer), Xen., Plat.; so παντελῶς, Plat.; [πάσῃ μηχανῇ, Plat.]

By every means in one's power, παντᾰχῇ, Æsch., Soph., Hdt.; παντοδᾰπῶς, Hdt., Plat.; [παντάπασί γε, Xen.; παντάπασι μὲν οὖν, Plat.; πάντως γε μήν, Ar., Plat.]

By no means, μηδεμίᾳ τέχνῃ, Hdt.; μηδένα τρόπον, Xen.; μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου, Isoc.; [μηχανῇ μηδεμίᾳ, Thuc.]

By no means (i. e., not at all), πάντως οὐ, Hom.; οὐδᾰμῶς, Hdt., Plat.; μηδᾰμῶς, Trag., Hdt.; οὐ μάλα τι, Hdt. *Vid.* Not.

There are no means by which, οὐκ ἔστ' ὅπου, Soph.

By fair means, πρὸς χάριν, Soph.

By means of, *vid.* By.

To try every means, πάντα κῑνῶ πεῖρον, Eur.

The Scythians tried every means in their power to persuade the Ionians, παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι Ἰώνων.

Mean, to (i. e., intend, to say, etc.), λέγω, Trag., Hdt.; αὐδάω, Eur.; ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, aor. 1 ἠθέλησα, no other tenses except imperf., Hdt.; δηλόω, Thuc.; βούλομαι, fut. βουλήσομαι, perf. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην, Att. also ἠβουλήθην, Plat.

To mean (as words, etc., do), δῦνᾰμαι, fut. δυνήσομαι, aor. 1 mid. ἐδυνησάμην (the more common aor. in Att. is ἐδυνήθην or ἠδυνήθην), Hdt., Thuc., Plat., Dem.; νοέω, Ar., Plat.; ἐννοέω, Plat.; σημαίνω, Plat.

What do you mean by this? πῶς τοῦτο λέγεις; Plat.

What evil do you mean in saying this? πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; Soph.

This is what your bringing us before a few means, τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή, Thuc.

A jest means the same, ταὐτὸν ἀρκεῖ σκῶμμα, Plat.

Meaning, νόος, contr. νοῦς, ὁ, Hdt.; γνώμη, ἡ, Thuc.; (of a passage or a word), ὁδός, ἡ, Ar.; δῦνᾰμις, εως, ἡ, Lys., Plat.; διᾰ́νοια, ἡ, Plat.

A secret meaning, ὕπόνοια, ἡ, Xen., Plat.

Deliberate meaning (opp. to *anger*), γνώμη (opp. to ὀργή), ἡ, Soph.

The established meaning of words with reference to deeds, ἡ ἀξίωσις τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα, Thuc.

He answered . . . meaning that . ., ἀπεκρίνατο . . . δήλωσιν ποιούμενος, ὅτι . . ., Thuc.

Meantime, Meanwhile, μεσσηγύς, Hom.; τόφρα, Hom.; τέως, often as monosyll. (Ep. also τείως, once τείῶς), Hom., Hdt., Isæ., Lys.; μεταξύ, often c. part., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; τὰ μεταξὺ τούτων, Soph.; διὰ μέσου, Hdt.; μέσφα, Call.

Measles, χᾰλαζα, ἡ, Hdt.

To have the measles, χαλαζάω, Ar., Arist.

Measly, χᾰλαζώδης, ες, Arist.

Measure, μέτρον, τό (often used to imply full measure), Omn.

[*The full measure* (of any thing), πλήρωμα, ᾰτος, τό, Hdt.]

Legal measure, νόμισμα, ᾰτος, το, Ar.

[*To give measure for measure*, μετρέω τὴν ἴσην, Paus.]

An inspector of measures, μετρονόμος, ὁ, Dinarch.

[*Using* or *cheating with false measures*, παρακρουσιχοίνικος, ον, Comic.]

To get good measure from one's neighbor, and to give him good measure, εὖ μὲν μερεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι, Hes.

Having a common measure, σύμμετρος, ον, Arist.

Beyond all measure, adj., ᾽ὑπέρμετρος, ον, Eur., Plat.; ἔκμετρος, ον, Soph.

Beyond measure, adv., ᾽ὑπερμέτρως, Eur. *Vid.* Excessively.

[*In due measure*, μετρίως, Thuc.]

Measure, to, μετρέω, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; διαμετρέω, Hom., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐκμετρέω, Soph., Eur., Xen.; ᾽ἀνᾰμετρέω, Ar., Hdt., Plat.; κᾰτᾰμετρέω, Hdt., Xen.; στᾰθμάω, Pind., Eur., Ar.

To measure by, or *by the standard of another thing*, παραμετρέομαι, mid.

Plat. ; [also *μετρέω, παρά* c. acc., Dem.]

[*To measure over again, ἀναμετρέω*, Hipp. ; also c. *ὁδόν*, to return the same road one came by, Hom.

To measure out (i. e., to allot), *ἐπῐμετρέω*, Hes., Hdt. ; [*μετρέω*, c. acc. et dat., Dem. ; *ἀναμετρέω*, Eur.]

[*To measure one's self with, ἀντιάω*, c. gen., Hom.] *Vid.* To match one's self.

One must measure, μετρητέον, Plat.

Measured or *capable of being measured, μετρητός, ή, όν*, Eur., Plat. ; *διᾰμετρητός, ή, όν*, Hom. ; *στᾰθμητός, ή, όν* (esp. by some standard), Plat.

A measured distance, μέτρημα, ᾰτος, τό, Eur.

To have measured out to one's self, μετρέομαι, mid., Hes. ; *διαμετρέομαι*, Hdt., Xen., Dem.

To be measured out with or *together, so as to be exactly equal, συμμετρέομαι*, pass., Soph., Thuc.

Measurer, ᴀ, *μέτρητής, οῦ, ὁ*, Plat.

Measures (i. e., conduct of a person, a minister, etc.), *ἔργον, τό*, Omn. ; [*one's public measures, τά τινι πεπολιτευμένα*, Dinarch. ; *the measures of government, τὰ πολιτεύματα*, Plat.] *Vid.* Conduct.

A measure decided on or *discussed by a council, βούλευμα, ᾰτος, τό*, Omn. Att. pr.

Measuring, Measurement, ᴀ, *μέτρησις, εως, ἡ*, Hdt., Xen. ; *συμμέτρησις, ἡ*, Thuc.

[*An instrument for measuring distances, ὁδόμετρον, τό*, Math.]

Skilful in measuring, μετρητῐκός, ή, όν, Plat.

The art of measuring, ἡ μετρητῐκή, Plat.

Meat, *ἐδητύς, ύος, ἡ* (as opposed to drink), Hom., Ap. Rh. ; *σῖτος, ὁ* (either generally as opp. to drink, or of bread as opp. to animal food—only of *human* food), Omn. ; *κρέας, ᾰτος, τό*, pl. *κρέᾰτα*, more usu. *κρέᾱ*, gen. *κρεᾰ́των*, more usu. *κρεῶν*, also Ep. *κρειῶν*, dat. *κρέᾱσι*, also poet. *κρέεσσι* (not Att.), Omn. ; *ἔδεσμα, ᾰτος, τό*, usu. in pl., h., Xen., Plat.

A small piece of meat, κρεᾰδιον, τό, Ar., Xen.

Boiled meat, ὄψον (also generally "meat"), *τό*, Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.

[*Meat and drink, σῖτα καὶ ποτά*, Hdt. ; *σιτία καὶ ποτά*, Plat.]

Eating meat (i. e., animal food), *κρεοβότος* or *κρεοβρότος, ον*, Æsch. ; *κρεοφᾰ́γος, ον*, Hdt. ; *ζωοφᾰ́γος, ον*, Arist.

An eating of meat, ζωοφαγία, ἡ, Arist.

To eat meat, ζωοφᾰγέω, only act., Arist.

To distribute meat, κρεᾰνομέω, Isæ.

One who distributes the meat, κρεᾰνόμος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Mechanic, ᴀ, *βᾰ́ναυσος, ὁ*, Arist. *Vid.* Artisan.

The life or *trade of a mechanic, βᾰναυσία, ἡ*, Hdt., Plat.

Mechanical, *βᾰ́ναυσος, ον* (of trade, etc.), Soph., Plat., Arist. ; *βᾰναυσικός, ή, όν*, Xen.

Mechanics — *the science of mechanics, ἡ μηχᾰνῐκή*, Arist. ; [*τὰ μηχᾰνικά*, Arist.]

Meddle with, to, *ἐπιψαύω*, c. gen., Pind., Soph. ; *προσάπτομαι*, mid., no pass. in this sense, c. gen., Æschin. ; [*ἀνθάπτομαι*, c. gen., Hdt.]

To meddle in, ᾽ᾰταντάω, c. dat., Dem.

To allow Philip to meddle with these matters, τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι τούτοις, Dem.

[*A meddling with other people's business, ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ*, Plat. ; *ἀλλοτριοπρᾰγία, ἡ*, Plut.]

Meddlesome, *πολῠπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Ar. ; [*περίεργος, ον*, Isoc.]

[*To be meddlesome, πολυπραγμονέω*, Plat. ; *πραγματοκοπέω*, Polyb.]

Not meddlesome, ᾽ᾰπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Thu., Plat., Dem.

A being not meddlesome, ᾽ᾰπραγμοσύνη, ἡ, Ar.

Meddlesomeness, *πολῠπραγμοσύνη, ἡ*, Ar., Thuc., Plat.

Mediate, to (between others), *ἐπιδιᾰκρῑ́νω*, Plat. ; *κᾰταρτίζω*, c. acc. of quarrel so terminated, Hdt. ; [*μεσιτεύω*, Polyb.]

Mediation, *δίαιτα, ἡ*, Soph. *Vid.* Arbitration.

Mediator, *διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ*, Æsch., Hdt. ; *διαλλάκτης, ου, ὁ*, Eur., Thuc., Dem. ; *κᾰταρτιστήρ, ῆρος, ὁ*, Hdt. ; *μέσος δῐκαστής*, Thuc. ; *μεσῖδιος, ὁ*, Arist. ; [*μεσίτης, ὁ*, Polyb., fem. *μεσῖτις*, Luc.]

We being mediators and mediating between you, διαιτητῶν ἡμῶν συμβῐβαζόντων εἰς τὸ μέσον, Plat. *Vid.* Arbitrator.

Mediatory, *διαλλακτῐκός, ή, όν*, Dion. H.

Medical, *φαρμᾰκευτῐκός, ή, όν*, Plat. ; *ἰᾱτρῐκός, ή, όν*, Hipp.

To be under medical care, ἰᾱτρεύομαι, pass., Plat.

Medicate, to, *φαρμᾰκόω*, Pind. ; *φαρμάσσω*, fut. *-άξω*, Æsch., Plat.

Medicinal, *φαρμᾰκώδης, ες*, Arist.

Medicinal or *medical treatment, φάρμαξις, εως, ἡ*, Plat. ; *ἰᾱτρεία, ἡ*, Arist.

Medicine, *φάρμακον* (*μᾰ́*, but *μᾱ* in some *Ionic* poets), *τό*, Omn. ; *νωδῠνία, ἡ*, in pl., Pind. ; *ἴᾱμα, τό*, Æsch., Hdt. ; *φαρμάκιον, τό*, Plat.

The using medicine, φαρμᾰκεία, ἡ, Hipp. ; *φαρμᾰκευσις, εως, ἡ*, Plat.

To administer medicine, φαρμᾰκεύω, c. acc. pers., in pass. of the person to whom it is administered, or who takes it, Eur., Plat., Hipp. ; *φαρμάσσω*, Plat., Ap. Rh.

To sell medicine, φαρμᾰκοπωλέω, Ar.

A seller of medicines, φαρμᾰκοπώλης, ου, ὁ, Ar.

To take medicine, φαρμᾰκοποτέω, Theoph.

A taking of medicine, φαρμᾰκοποσία, ἡ, Xen., Plat., Hipp.

One who compounds medicines, φαρμακοτρῐ́βης, ου, ὁ, Dem.

The art of medicine, ἰᾱτορία, ἡ, Soph. ; *ἡ ἰᾱτρῐκή*, Hdt., Plat.

Skilful in medicine, πολῠφάρμᾰκος, ον, Hom., Sol., Ap. Rh. ; *ἰᾱτρῐκός, ή, όν*, Hdt., Xen., Isoc., Plat.

Neglect of medicine, ᾽ᾰθερᾰπεία, ἡ, Arist.

Mediciner, ᴀ, *φαρμᾰκεύς, έως, ὁ* (usu., however, in bad sense as poisoner, etc.), Soph. ; so *φαρμακός, ὁ*, Hippon. *Vid.* Physician.

[Medimnus, ᴀ, *μέδιμνος, ὁ*, Hdt., Att.]

Mediocre, *μεσήεις, εσσα, εν*, Hom.

Mediocrity, *μέσον, τό*, Pind., Æsch., Eur., Arist. ; *τὸ μέτριον*, Soph., Xen.

Men of mediocrity compared with men of genius, οἱ φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους (*ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις*), Thuc.

Meditate, to, *βυσσοδομεύω*, only pres. act., sometimes c. acc. of the subject, Hom., Hes. ; *φρονέω*, only act., Omn. ; *προσλέγομαι*, mid., Hes. ; *καλχαίνω*, only pres. act., Soph., Eur. ; *φροντίζω*, Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem. ; *ἐπῐδιάζω*, only act., Ap. Rh. *Vid.* To consider.

A place in which to meditate, φροντιστήριον, τό, Ar.

One must meditate, φροντιστέον, Eur.

Meditation, *φροντίς, ίδος, ἡ*, Omn. post Hom. ; *σύννοια, ἡ*, Hdt., Isoc., Plat. *Vid.* Thought, Consideration.

Meditative, *σύννοος, ον*, contr. *-νους, -νουν*, Isoc.

Meditator, ᴀ, *φροντιστής, οῦ, ὁ*, sometimes even c. acc. of the subject on which, Plat.

Mediterranean, *μεσόγειος, α, ον*, and *ος, ον*, also *-γαιος, α, ον*, and *ος, ον*, also *μεσόγεως, ων*, Hdt., Thuc., Plat.

Medlar, ᴀ (the tree), *μεσπῖλη, ἡ*, Theoph.

A medlar (the fruit), *κοδῠμᾶλον, τό*, Alcman ; *μέσπῖλον* (also the tree), *τό*, Amphis, Eubul. ; *σητᾰ́νιον, τό*, Theoph.

Like a medlar, μεσπιλώδης, ες, Theoph.

Meek, *μαλθᾰκός, ή, όν*, Hom., Pind., Trag., Plat. ; *πρᾶΰς, εῖα, ύ*, also masc. and neut. *πρᾶος, πρᾶον*, pl. nom. masc. *πρᾶοι* and *πραεῖς*, but neut. only *πρᾰέα* (except in Arist.), gen. *πραέων*, dat. masc. and neut. *πράοις* and *πραέσι*, acc. *πράους* and *πραεῖς*, compar. *πρᾳΰτερος* and *πραότερος*, h., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat. ; *πρευμενής, ές*, Æsch., Eur. ; *ἐλᾰφρός, ά, όν*, Isoc. *Vid.* Gentle.

Making meek, ᾽ἄχολος, ον, Hom.

Meekly, *ἐλᾰφρῶς*, Pind.

Meekness, *᾽ᾰχολία, ἡ*, Lys. ; [*πραότης, ητος, ἡ*, Plat.]

Meet, *πρόσφορος, ον*, c. dat., sometimes c. gen., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* Fit.

Meet, to, *συμβάλλομαι*, mid., fut. *συμβλήσομαι*, also aor. 2 mid. *συνεβᾰλόμην* (peculiar Epic forms *-εβλήμην, ηο, ητο*, etc., part. *-βλήμενος*, in this tense esp. of meeting in battle, sometimes with *μάχεσθαι*), Hom. ; *συμβάλλω*, act., c. dat., or *πρός* and acc., Æsch., Soph., Xen. ; *ὁμηρέω*, only act., c. dat., Hom. ; *ὁμῑλέω*, only act., c. dat., Hom. ; *κύρω* and *κῑρέω* (the more usu. form in Att.), fut. *κύρσω* and *κυρήσω*, etc., no pass., mid. *κύρομαι* (only once in Hom.), no other mid. tense, c. gen., or c. dat., or (when of meeting with, finding, etc.) c. acc., or c. *ἐπί* and dat., Omn. poet., Hdt. ; *ἐπῐκυρέω*, fut. *-ύρσω* and *-ῠρήσω*, c. gen. or c. dat., Hom., Pind. ; *συγκυρέω*, c. dat. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Hdt. ; *ἐγκυρέω*, c. dat., very rarely c. gen., Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt. ; *ὁμαρτέω*, only act., c. dat., Hom. ; *ἄντομαι*, only pres. and imperf., c. dat. or c. gen., Hom., Pind. ; *ἀντῐβολέω*, only act. (in Att. sometimes c. dupl. augm. *ἠντεβ.*), c. dat., Hom. ; *ἀντάω*, only act., c. dat. or c. gen., sometimes c. acc. of meeting with any thing, fate, etc., Hom., Pind., Trag., Hdt. ; *ἀντιάω* (in Hom. always in lengthened form, e. g., *ἀντιάαν, ἀντιόων*, etc.), fut. *ἀντιᾰ́σω*, only act., except once in mid. (Hom.), c. gen. or c. acc., Hom., Hdt. ; *ἐπαντιάω*,

h.; σῦναντάω, Hom., Eur., Ar., Xen.; σῦνάντομαι, Hom., Pind., Eur., Call.; σῦνελαύνω, fut. -ελάσω, perf. -ελήλἄκα, etc. (of two persons meeting, esp. in battle, not of one person meeting another), Hom.; σύνειμι, pres. part. συνιών (often even in Hom. ξυνιών), infin. συνιέναι, poet. σῦνἴμεν, only pres. and imperf., Hom., Pind., Thuc., Plat., Lycurg.; σὺμπίπτω, in either sense, sine cas. or c. dat., fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, only act., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; σῦνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act. (of two persons meeting, etc.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; so συντρέχω (of two persons, esp. in battle), fut. -δρἄμοῦμαι, aor. 2 -έδρἄμον, perf. -δεδρἄμηκα, no other tenses, Hom., Soph., Eur., Hdt., Lycurg.; ὑπαντιάζω, c. dat. or c. acc., Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτῠχον (subj. τύχωμι, Hom.), also Ep. (not Att.) aor. 1 ἐτῠχησα, no other tense in this sense, c. gen., Omn. poet., Hdt., Plat.; ἀντἴκῠ́ρω, only in aor. 1 -έκυρσα, c. dat., Pind., Soph.; ἀντιάζω, c. acc., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; συναντιάζω, Soph.; ὕπαντάω, c. gen. or c. dat., Pind., Soph.; ἄπαντάω, c. dat., sometimes also c. εἰς or ἐπί and acc. of the place whither one goes to meet a person, Eur., Thuc., Xen.; ἐνέχομαι, pass., imperf. ἐνειχόμην, rare in other tenses, c. dat., Pind.; συμβολέω, only act., c. dat., Æsch.; προσπίπτω, c. dat., Soph., Æschin.; προστυγχἄ́νω, c. gen., Soph., Thuc., Plat.; συντυγχάνω, c. dat., Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; περῐτυγχάνω, c. dat., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Lys.; ἐντυγχάνω, c. dat., sometimes c. gen., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιτυγχάνω, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐμμίγνῡμι, c. dat., Soph.; σῦνέρχομαι, sometimes c. dat., but oftener of two or more people meeting together, sine cas., often c. εἰς and acc. of the place to which, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; so συγχωρέω, Eur.; παραπίπτω, sine cas., Hdt., Xen., Lys.; περῐπίπτω, Hdt., Thuc.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, c. dat., Hdt., Thuc., Plat.; συμμίγνῡμι, c. dat., or c. πρός and acc. (esp. of meeting in battle) (often σ. μάχῃ or εἰς μάχην), Hdt., Thuc., Xen.; παραβάλλω, c. dat., Plat.; ἀναμίγνῡμαι, pass., Dem.; σῦνἄγω, aor. 2 -ήγαγον, Theoc.; ἀβολέω, Ap. Rh.; σῦνἴκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ικόμην (ῐ except in indic., where it is ῑ by the augment.), perf. -ῖγμαι (of many people meeting together), Theoph.; συνάπτω πόδα, σ. ἴχνος τινί, Eur.; εἰμι ὁμόσε, Ξέω (fut. Ξεύσομαι) ὁμόσε, c. dat., Thuc., Xen. *Vid.* Syn. 236.

To meet with (such and such a fortune, etc.), κύρομαι, mid., only pres., c. dat., Hom.; προσκῡρέω, c. acc., Soph.; διἄχράομαι, contr. άει in ῇ, mid., c. perf. pass. -κέχρημαι in act. sense, c. dat., Hdt.

To meet (in society), συναλλάσσω, sine cas. or c. dat., Soph.

To meet (as a council does), σῦνίζω, fut. -ιζήσω, Hdt. *Vid.* To Assemble.

To meet at the same time, συναπαντάω, Arist.

To meet early or *before, to go forward to meet*, προαπαντάω, Thuc.

To sail to meet (as an enemy), ἀντανάγομαι, Mel., Thuc.

[*To go forth to meet*, προαπαντάω, c. dat., Thuc.]

And no one dared to go to meet the man, κ' οὐδεὶς ἐτόλμα τ' ἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν, Soph.

To cause to meet, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1 act., Hom., Hdt.

One must meet, σῦνεστέον, c. dat., Plat.

A person whom one meets, adv., ὁ ἐμποδών, Hdt.

Meeting, ἄντιος, α, ον, c. gen., sometimes (more rarely) c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt.; σῦνωρμάς, ἄδος, ἡ, only fem., sine cas., Simon.; σύνδρομος, ον, sine cas., Pind.; συνδρομάς, άδος, ἡ, only fem. (of the Symplegades), Eur.; προστῠχής, ές, c. dat., Plat.; σῦνοχωκώς (of round shoulders), Hom.

Meeting, a (as of two rivers, roads, etc.), σῦνεσις, εως, ἡ, Hom.; σῦνοχή, also ξῦνοχή, Hom., Ap. Rh.; συμβολή (or of people or enemies), Æsch., Hdt., Xen.; of persons, ἄπάντημα, ἄτος, τό, Eur.; σῦνάντησις, εως, ἡ, Eur.; συγγένησις, εως, ἡ, Plat.

A meeting (i. e., the body who meet), σῦνουσία, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Isoc.; σῦνοδος, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; σύλλογος, ὁ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose.

Melancholy, subst., δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat. *Vid.* Sadness.

Melancholy, adj., δύσθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.; βἄρῡψῡχος, ον, Soph.; μελαγχολικός, ή, όν, Plat.; βἄρῦ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoc., Ap. Rh.; δυσθῡμικός, ή, όν, Arist.; (of circumstances), ὑπεραλγής, ές, Soph.; περιαλγής, ές, Plat. *Vid.* Sad.

To be melancholy, δυσθῡμαίνω, only pres. act., h.; δυσθῡμέω, only act., Eur., Hdt.; χολάω, only act., Ar.; μελαγχολάω, Ar., Hipp.

[Melee, χεῖρες, sometimes c. νόμος or δίκη, Hom., Hdt., Thuc., etc.; *to perish in a melee*, ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλῡμαι, Hdt.] *Vid.* Fight.

[Melilot, μελίλωτον, τό, Cratin.; *made of melilot*, μελιλώτῐνος, η, ον, Pherecr.]

Mellifluous (of sounds), μελῐγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.; μελῐ́γλωσσος, ον, Bacchyl., Æsch., Ar.; μελίῤῥοθος, ον, Pind.; μελίκομπος, ον, Pind.; μελίπνοος, ον, contr. -πνους, -πνουν, Theoc. *Vid.* Sweet.

Mellow, πέπων, ὁ καὶ ἡ, Soph., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* Ripe.

Mellow, to, πέσσω, fut. -ψω, etc., Hom. *Vid.* To ripen.

[Mellowing, a, πέπανσις, εως, ἡ, Arist.]

Melodious, [μελίγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind., Plat.; μελῳδός, όν, Eur.]; καλλῐβόας, ου, ὁ καὶ ἡ, Simon.; εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; εὐῐχητος, ον, Eur.; εὐκέλἄδος, ον, Eur., Ar., Call.; εὐεπής, ές, Xen.; εὐμελής, ές, Arist. *Vid.* Sweet.

Melodiously, λῖγα, Hom. *Vid.* Sweetly.

Melody, μέλος, τό, Omn. post Hom.

To raise a melody, μελοτῠπέω, Æsch.

[Melon, a, σίκυος πέπων, ὁ, Hipp., Plat. (Com.), Arist., also πέπων alone, Ath.; μηλοπέπων, ονος, ὁ, Galen; *a watermelon*, ἀγγούριον, τό, late.]

Melt, to, act., τήκω, aor. 2 pass. ἐτἄκην, also 2d perf. τέτηκα in pass. or intrans. sense, also pass., but no mid., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κἄτἄτήκω, Hom., Xen., Theoc.; ἐκτήκω, Eur., Ar.; συντήκω, Plat., Xen.; διἄτήκω, Ar., Xen.; κἄτἄχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα and -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hdt.; συγχωνεύω (esp. of metals), Dem., Lycurg.; so κἄτἄχωνεύω, Dem., Dinarch.; μέλδω, only pres. and imperf., Call.

To melt around, περιτήκω, Plat.

To melt, intrans. or pass., μέλδομαι, only pres. and imperf., Hom.; ῥέω, fut. ῥεύσομαι (more usu. in Att. ῥυήσομαι), aor. ἐῤῥύην, perf. ἐῤῥύηκα, Soph.; πἄραῤῥέω, Xen.; χέομαι, pass., perf. κέχῠμαι, etc., Xen., Plat.; διἄχέομαι, Xen.; ἀποτήκομαι, pass., Hdt.; μἄδάω, only act., Theoph.

[*To melt into tears*, μύρομαι, Hom., Hes.]

[*To melt away to nothing*, ἄδηλον ῥέω, Soph.]

Able to melt, τηκτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Melted, τηκτός, ή, όν, Eur.

They melted tin, and covered (any thing) *with a coat of it*, κασσιτέρῳ περιέτηκον (τι), Iliat.

To pour on when melted, ἐ ἐπῐ́κω, c. acc. of the thing poured, dat. of that on which, Hdt.

Easily melted, εὔτηκτος, ον, Arist.

Not melted, ἄτηκτος, ον, Plat.

Melting, a, σύντηξις, εως, ἡ, Theoph.

A mould or *pit for melting metals in*, χόάνος, ὁ, Hom.

Member, a, μέλος, τό, Omn. *Vid.* Limb.

[*The virile member*, πέος, τό, Ar.; πόσθη, ἡ, Ar.]

Membrane, a, μήνιγξ, ιγγος, ἡ, Hipp., Arist.; ὑμήν, ένος, ὁ, Arist., Call.; ὑμένιον, τό, Arist.

Membranous, ὑμενοειδής, ές, Arist.; ὑμενώδης, ες, Arist.

To become membranous, ὑμενόομαι, pass., Hipp.

Memoir, a, λόγος, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Account, History.

Memorable, ἀείμνηστος, ον, Theogn., Soph., Eur., Isæ.

Memorably, ἀειμνήστως, Æschin.

Memorandum, a, μνημόσῦνον, τό, Ar.; ὑπόμνημα, ἄτος, τό, Thuc., Plat., Dem.

To make memoranda of, δελτόομαι, mid., Æsch.

Memorandum-book, a, δέλτος, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; [πινάκιον, τό, Plat.]

Memorial, a (i. e., a thing to cause recollection), μνῆμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph.; μνημεῖον, Ion. also μνημήϊον, το, Pind., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; μνημόσῦνον, το, Ar., Hdt., Thuc.; ὑπόμνημα, ἄτος, τό, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; μνήμη, ἡ, Plat.

A memorial (i. e., a paper containing statements), γρᾰφή, ἡ, Thuc.; γραμμᾰτεῖον, τό, Dem.

Memory, μνημοσύνη, ἡ, Hom., Pind.; μνῆστις, εως, ἡ, Hom., Simon., Soph., Hdt., Theoc.; μνῆμα, ἄτος, τό, Theogn., Pind.; μνήμη, ἡ, Theogn., Hdt., Omn. Att.; μνεία, ἡ, Soph., Eur., Plat., Isoc.

[*Artificial memory*, (τέχνημα) μνημονικόν, Plat.]

Which write thou in thy memory (lit., in the mindful tablets of your mind), ἣν ἐγγράφου σὸ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν, Æsch.

From memory, μνημονῐκῶς (to speak, etc.), Dem., Æschin.; διὰ στόμᾰτος, Xen., Plat.; [μνήμης ὕπο, Soph.]

[*As far back as the memory of man reaches*, ἐφ' ὅσον μνήμη ἀνθρώπων ἐφικνεῖται, Xen.]

Having a good memory, μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ᾽ἀναμνηστῐκός, ή, όν, Arist.

Of or *belonging to memory*, μνημονῐκός, ή, όν, also having a good memory, Ar., Xen., Plat.

MENACE, ᾽ἀπειλή, ἡ, Hom. *Vid.* THREAT.

MENACE, TO, ᾽ἀπειλέω, in pass. of the persons menaced, c. dat. pers., c. acc. of the evil, or c. infin., or c. conjunct., ὅτι, ... ὡς, etc., Omn. *Vid.* TO THREATEN.

[MENAGERIE, Α, θηριοτροφεῖον, τό, only in Hortens. ap. Varr.]

MEND, TO, ᾽ἀκέομαι, mid., also poet. (not Att.) ᾽ἀκείομαι, esp. in part., fut. ἀκέσομαι (no pass. except in Paus.), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐξᾰκέομαι, Plat.

[*To mend shoes*, νευροραφέω, Plat., Xen.]

MENDACIOUS, ψευδής, ές, Omn. *Vid.* FALSE.

MENDACIOUSLY, ψευδῶς, Eur., Thuc., Isoc.

MENDACITY, φιλοψευδία, ἡ, Hipp.

MENDER, Α, ᾽ἀκεστής, οῦ, ὁ, Xen.

[*A mender of shoes*, νευρορράφος, ὁ, Ar., Plat.] *Vid.* COBBLER.

MENDICANT, Α, δέκτης, ου, ὁ, Hom.; fem. δέκτρια, Archil. *Vid.* BEGGAR.

A mendicant priest, μητρᾰγύρτης, ὁ (prop. of Cybele), Arist.

To be a mendicant priest, μητρᾰγυρτέω, only act., Antipho. *Vid.* TO BEG.

[MENDING, Α (of shoes), παλίμπηξις, εως, ἡ, Theoph.]

Concerning mending, ἀκεστῐκός, ή, όν, Plat.

MENIAL, δουλῐκός, ή, όν, Xen., Dem.; ᾽δητῐκός, ή, όν, Dem., Arist.; in fem. only ᾽δῆσσα, Eur. *Vid.* SERVILE.

MENIAL, Α, διᾰκονος, ὁ, Trag., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* SERVANT.

[MENSES, THE, *menstrual discharges* (of women), τὰ ἐμμήνια, Hipp.; τὰ μηνιαῖα, Plut.]

[MENSURATION, ἡ μετρητική, Plat.]

MENTION, μνήμη, ἡ, Hdt., Isoc.; ᾽ὑπόμνησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ᾽ὑπόμνημα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen.; μνεία, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.

[*To make mention of*, μνήμην ποιέομαι, c. gen., Hdt.]

[*To make no mention of*, ἀμνημονέω, c. gen., Eur., Thuc.]

He is but a dull man who makes no mention of Hercules, κωφὸς ἀνήρ τις ὃς ᾽Ηρακλεῖ στόμα μὴ πᾰρᾰβάλλει, Pind.

MENTION, TO, ἔπω, only in aor. 1 εἶπα, and aor. 2 εἶπον, Omn.; ὀνομαίνω, only act., no perf., Hom., h.; μιμνήσκομαι, fut. μνήσομαι, more usu. μεμνήσομαι, perf. and pluperf. pass. in act. sense μέμνημαι, ἐμεμνήμην, but esp. in this sense, aor. 1 mid. ἐμνησάμην, and pass. ἐμνήσθην in act. sense, c. gen. (sometimes in Thuc. c. περί and gen.), also c. εἰς and acc. of the person to whom, Hom., h., Tyrt., Soph., Thuc., Xen.; ὑπομιμνήσκω, fut. ὑπομνήσω, etc., no perf. act., also ὑπομιμνήσκομαι, c. gen., also c. acc., Æsch., Xen., Dem.; πᾰρᾰμιμνήσκομαι, c. gen., Soph., Hdt.; ἐπῐμιμνήσκομαι, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; κλήζω, fut. -σω, but in Pind. κλείξω, Æsch., Eur.; ἐπῐφωνέω, Soph.; κᾰτερέω, pres. only in fut. sense, perf. κατείρηκα, fut. pass. κατειρήσομαι, other tenses rare, Eur., Hdt.; πᾰρᾰφέρω, fut. πᾰροίσω, aor. 1 παρήνεγκα, aor. 2 παρήνεγκον, Soph., Eur., Hdt., Dem., Æschin.; ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Dem.; μνημονεύω, c. acc. or c. gen., Xen., Plat.; δίειμι, pres. part. διών, imperf. διήειν, fut. διείσομαι, Dem.; διέξειμι, Plat.; μνήμην ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), c. gen., Hdt.

To mention beforehand, προμηνύω, ῡ Att., ῠ elsewhere (esp. in the way of giving information to magistrates), Soph.

One must mention, ὑπομνηστέον, Arist.

Worth mentioning, ἀξιᾰφήγητος, ον, Hdt.; ἀξιόλογος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.; ἀξιᾰκουστος, ον, Xen.; ἀξιᾰκρόᾰτος, ον, Xen.

MENTIONED, TO BE, φᾰτειός, ά, όν, c. neg., Hes.; φᾰτός, ή, όν, Hes., Pind., Ar.

MERCANTILE, ἐμπορῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; ἐμπορευτῐκός, ή, όν, Plat.; ᾽ἀγοραστῐκός, ή, όν, Plat.

MERCENARIES, THE, τὸ ξενῐκόν, Ar., Thuc., Xen. (since the mercenaries were in all cases foreign soldiers); [οἱ μισθοφόροι, Thuc.; τὸ μισθοφορικόν, Plut.]

[*Leader of a body of mercenaries*, ξενᾶγός, ὁ, Thuc.]

To maintain mercenaries, ξενοτροφέω, Thuc., Isoc., Dem.

The maintaining of mercenaries, ξενοτροφία, ἡ, Hyperid.

To enlist mercenaries, ξενολογέω, Isoc., Dem.

An enlisting of mercenaries, ξενολογία, ἡ, Arist.

To command mercenaries, ξενᾶγέω, sometimes c. gen. of the troops, Xen., Dem.

A commander of mercenaries, ξενᾶγός, ὁ, Thuc., Xen.

MERCENARY, ὑπάργῠρος, ον, Pind.; μισθωτός, ή, όν (esp. of soldiers), Hdt., Thuc., Isoc., Isæ.; so μισθοφόρος, ον, Ar., Thuc., Xen., Dem.; [μισθαρνικός, ή, όν, Arist.]

Mercenary (only of soldiers), ξένος, η, ον, Thuc., Xen., Dem.; ξενῐκός, ή, όν, Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

To be a mercenary, ξενιτεύομαι, mid., Isoc.

A mercenary trade, μισθωτῐκή, ἡ, Plat.; μισθαρνητῐκή, ἡ, Plat.; μισθαρνῐκή, ἡ, Arist.

MERCHANDISE, ὁδαῖα, τά (i. e., the object of a voyage), Hom.; φορτῐον, τό, Hes., Ar., Hdt.; ἐμπολή, ἡ, Pind., Soph., Ar.; ἐμπόλημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐμπορία, ἡ, and ἐμπόρια, τά, Xen.; ἐμπόρευμα, ᾰτος, τό, Xen.; ᾽ἀγόρασμα, ᾰτος, τό, Dem.

MERCHANT, Α, πρακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; φορτηγός, ὁ, Simon., Æsch.; ἔμπορος, ὁ, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

To be a merchant, ἐμπορεύομαι, mid., Thuc., Xen., Dem.

MERCHANT-SHIP, Α, ὁλκάς, άδος, ἡ, Simon., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; στρογγύλη ναῦς (gen. νεώς, also νᾱός, Trag.), Thuc., Hdt.; γαῦλος, ὁ, Ar., Hdt.; πλοῖον φορτηγῐκόν, τό, Thuc.; πλοῖον ὁλκᾰδῐκόν, τό, Arist.

Belonging to a merchant-ship, φορτηγῐκός, ή, όν, Dionys. (Com.)

The cargo of a merchant-ship, τὰ γαυλῐκὰ χρήματα, Xen.

Sailing in a merchant-ship, στρογγῠλοναύτης, ου, ὁ, Ar.

MERCIFUL, [ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, Hom., Ar., Dem.]; φῐλοικτῐρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; οἰκτῐρμων, Theoc.

MERCILESS, νηλής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur.; νηλεής, and poet. (not Att.) νηλειής, ές, Hom., Hes., h., Soph., Ap. Rh.; ᾽ἀνοικτῐρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ᾽ἀνάλγητος, ον, Soph.; ᾽ἀνηλίτητος, ον, Æschin., Lycurg. *Vid.* PITILESS.

MERCILESSLY, νηλεῶς, Æsch.; νηλεῶς, Ap. Rh.; ᾽ἀνηλεῶς, Andoc.; [ἀνελεημόνως, Antipho.]

MERCURY (the plant), λινόζωστις, εως, ἡ, Hipp., Arist.

MERCY, οἶκτος, ὁ, Omn. *Vid.* PITY.

It is like a mercy of God, θεία τινὶ ἔοικεν εὐεργεσία, Dem.

At the mercy of, ἐπί, c. dat., Xen.

He is at the mercy of the last speaker, ἐστὶ τοῦ λέγοντος, Soph.

MERE, κενός, ή, όν, Eur., Dem.; [ψιλός, ή, όν, Dem., Plat.]

These are not mere words, my father, but terrible deeds, ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων, ᾽Αλλ' ἔργα δεινά, Soph.

MERELY, μόνον, Omn.; ἄλλως (used in a depreciatory sense), Dem. *Vid.* ONLY.

MERETRICIOUS, πορνῐκός, ή, όν, Anth.

MERIDIAN, THE, [ὁ μεσημβρινός (i. e., κύκλος), Strab.; μεσουράνημα, ᾰτος, τό, Sext. Emp., Plut.]

To be in the meridian (of heavenly bodies), μεσουρᾰνέω, only act., Arist.

[*The sun's place in meridian*, μεσουράνησις, εως, ἡ, Strab.]

MERIT, ᾽ἀρετή, ἡ, Omn. *Vid.* GOODNESS.

I say that it would not unjustly be considered a merit of theirs, οὐκ ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπόλογον, Lys.

To claim the merit of what has been done, ἐπιγράφω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, Æschin.

According to merit, ᾽ἀριστίνδην, Isoc., Dem.

MERIT, TO, δῐκαιός εἰμι, c. infin., Soph., Hdt., Dem. *Vid.* TO DESERVE.

MERITORIOUS, ἄξιος, α, ον, Omn. *Vid.* GOOD.

MERRILY, ᾽ἱλᾰρῶς, Xen.

[MERRIMENT, ἀγλαΐα, ἡ, in pl., Hes.] *Vid.* JOY, GAYETY.

MERRY, τερπνός, ή, όν, Anac.; γελᾰνής, ές, Pind.; γελοῖος, α, ον, Eur.; ᾽ἱλᾰρός, ά, όν, Ar., Xen., Mel. *Vid.* JOYOUS.

To make merry, be merry, εὐθῡμέω, only act., Eur.; εὐπᾰθέω, only act., Hdt.; ἐν εὐπᾰθίῃσι εἰμί, Hdt.

MESENTERY, μεσέντερον, τό, Arist.; μεσεντέριον, τό, Arist.

MESH, Α, ἀψίς, ῖδος, ἡ, Hom.; βρόχος, ὁ, Xen.

[MESOCOLON, μεσόκωλον, τό, Hipp.]

[MESOLABE, Α, μεσολάβιον or -βον, τό, Math.]

MESS, Α (i. e., company who eat together), συσσῖτία, ἡ, also συσσίτια, τά, Ar., Xen., Plat., Isoc.; συσκήνιον, τό, usu. in pl., Xen.; ἑταιρία, ἡ, Dosiades ap. Ath.

MESS WITH, TO, or *to mess together*, συσκηνέω or συσκηνόω, only act., c. dat., Xen.; συσσῖτέω, only act., Ar.,

Plat., Lys., Dem.; *ὁμοσῖτέω*, c. dat., Hdt.

Messing apart, *ἀπόσκηνος*, *ον*, Xen.

MESSAGE, Α, *ἀγγελία*, *ἡ*, Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; *σκυτάλη*, *ἡ* (prop. a message or dispatch sent by the magistrates at Sparta to their officers abroad, thence used generally), Pind., Thuc., Xen.; *φήμη*, *ἡ*, Æsch., Soph.; *ἄγγελμα*, *ατος*, *τό*, Eur., Thuc.

To go on a message, to announce as a message, etc., *ἀγγέλλω*, in pass. of the message given or announced, Omn.; *διᾱκονέω*, Lys.

To send a message or *messenger, to give notice by a message*, etc., *διαγγέλλω*, Xen., Dem.

A going on a message, *διᾱκονία*, *ἡ*, Thuc.

MESSENGER, Α, *ἄγγελος*, *ὁ καὶ ἡ*, Omn.; *μετάγγελος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *διάκονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Æsch., Thuc.; *πομπός*, *ὁ καὶ ἡ*, Soph.; *ἀγγελῖαφόρος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hdt.; *ἀγγελιώτης*, *ου*, *ὁ*, h.; fem. *ἀγγελιῶτις*, *ῐδος*, Call.

One's own messenger, *αὐτόστολος*, *ὁ*, Soph.; *αὐτάγγελος*, *ὁ*, Thuc.

A fellow-messenger, *σύνάγγελος*, *ὁ*, Hdt.

A false messenger, *ψευδάγγελος*, *ὁ*, Hom.; *ψευδαγγέλης*, *ὁ*, used as adj., Ar.

Called by a messenger, *ὑπάγγελος*, *ον*, Æsch.

MESSMATE, Α, *σύσσῖτος*, adj. and subst., as adj. *ος*, *ον*, Theogn., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *συνδαίτωρ*, *ορος*, *ὁ*, Æsch.; *σύνδειπνος*, adj. and subst., as adj. *ος*, *ον*, Eur., Xen.; *συντράπεζος*, adj. and subst., as adj. *ος*, *ον*, Eur., Xen.; *ὁμοτράπεζος*, *ὁ*, sometimes c. dat., Hdt., Xen., Plat.; *ὁμόσῖτος*, c. *μετά* and gen., Hdt.; *σύσκηνος*, subst. and adj., as adj. *ος*, *ον*, Thuc., Xen.; *ἐνδῖαίτριος*, *ον*, Xen.; fem. *συσκηνήτρια*, Ar.

To be a messmate, *ὁμοσκηνόω*, c. dat., Xen.; *συνδειπνέω*, Xen.

A being messmates, *συσκηνία*, *ἡ*, Xen.; *ὁμοσκηνία*, *ἡ*, Xen.

MESS-ROOM, Α, *συσσίτιον*, *τό*, Eur., Plat.

METAL (a lump of metal), *μῦδρος*, *ὁ*, Æsch., Hdt.; [*μέταλλον* is never used in Greek in signif. of *metal*, but only of *mine* or *quarry*].

METALLIC, *μεταλλευτῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

METAMORPHOSE, TO, *μεταπλάσσω*, fut. *-πλάσω*, Plat. *Vid.* TO TRANSFORM.

METAMORPHOSIS, *μετᾰμόρφωσις*, *εως*, *ἡ*, Luc.

METAPHOR, Α, *μετᾰφορά*, *ἡ*, Arist.; *μεταφορὰ ὀνομάτων*, Æschin.; *ῥῆμα μετεσχημᾰτισμένον*, Plat.

To employ metaphor, *μεταφέρω*, fut. *μετοίσω*, aor. 1 *μετήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον*, Arist.

Clever at metaphor, *μεταφορῐκός*, *ή*, *όν*, Arist.

[METAPHORICALLY, *μεταφορικῶς*, Plut.]

[METAPLASM, *μεταπλασμός*, *ὁ*, Gram.]

[METATHESIS, *μετάθεσις*, *εως*, *ἡ*, Gram.]

METE, TO, *μετρέω*, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* TO MEASURE.

[METEOROLOGER, Α, *μετεωρολόγος*, *ὁ*, Plat.]

METEOROLOGICAL (skillful in meteorology), *μετεωρολογῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

METEOROLOGY, *μετεωρολογία*, *ἡ*, Plat.

[METEORS, *τὰ μετέωρα*, Plat.]

METHOD, *ὁδός*, *ἡ*, Soph., Hdt., Plat., Arist.; *μέθοδος*, *ἡ*, Plat., Arist.; *παρασκευή*, *ἡ*, Plat.

[METHODICAL, *μεθοδικός*, *ή*, *όν*, Polyb.]

[METHODICALLY, *καθ' ὁδόν*, Plat.]

To treat methodically, *μεθοδεύω*, Diod.

One must go to work methodically, *μεθοδευτέον*, Arist.

[METONYMY, *μετωνυμία*, *ἡ*, Vit. Hom.]

METRE, *τόνος*, *ὁ*, Hdt.; *μέτρον*, *τό*, Xen., Plat., Isoc.

[*Without metre*, *ἄμετρος*, *ον*, Dion.; *in all kinds of metre*, *πάμμετρος*, *ον*, Diog. L.; *consisting of many metres*, *πολύμετρος*, *ον*, Ath.]

METRICAL, *ἔμμετρος*, *ον*, Arist., Plat.; [*μετρικός*, *ή*, *όν*, Gram.]

METROPOLIS, *μητρόπολις*, *εως*, *ἡ* (but the Greeks did not use the word exactly in our sense), Pind., Soph., Hdt., Thuc.

[METROPOLITAN, Α (in church), *μητροπολίτης*, *ὁ*, Eccl.]

MIDDAY, *μεσημβρία*, *ἡ*, Archil., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *στᾰθερὸν ἦμαρ* (*ᾰτος*, *τό*), Ap. Rh.; [*ἡμέρα μεσοῦσα*, Hdt.; *μέσον ἦμαρ*, *τό*, Hom.; *τὸ μεσηγὺ ἡματος*, Theoc.]

Exact midday, *σταθερὰ μεσημβρία*, *ἡ*, Plat.

At midday (doing any thing, etc.), *ἔνδῖος*, *ον*, Hom., Theoc., Ap. Rh., Call.

Midday, adj., *μεσημβρῐνός*, *ή*, *όν* (Æsch., Ar., Ap. Rh.), for *μεσημερῐνός*, Plat.

MIDDLE, *in the middle*, *μέσᾰτος*, Ep. *μέσσᾰτος*, *η*, *ον*, Hom., Ar.; *μέσος*, poet. (including Trag.) also *μέσσος*, *η*, *ον*, often c. gen. of that which a thing is in the middle of, Omn.; *μεσόπορος*, *ον*, Eur.; *μεσήρης*, poet. *μεσσήρης*, *ες*, Eur.; *μεσαίτερος*, *μεσαίτᾰτος*, Hdt., Plat.; *μεσσᾰτιος*, *α*, *ον*, Call.

In the middle, *μεσηγύ*, Ep. *μεσσηγύ* and *μεσσηγύς*, often c. gen., Hom., Hes., h., Theoc., Ap. Rh.; *μέσον*, Hom.; *μέσα*, Eur.; *μέσοι*, Alcæ.; *μεσσόθι*, Hes., Ap. Rh.; [*μεταξύ*, Omn.; often c. part., *in the middle of*, Hdt., etc.]

The altar in the middle of the house, *ἑστία μεσόμφαλος*, Æsch.

From the middle, *μεσσόθεν* or *-θε*, Plat. (quoting Parmenid.), Ap. Rh.

Held by the middle, *μεσσοπᾰλής*, *ές* (of a spear poised before being thrown), Hom.; *μεσολᾰβής*, *ές* (of a whip firmly held), Æsch.

To reach the middle, *μεσόω*, sometimes c. gen. or c. acc., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.

[*To seize by the middle*, *μεσοσυλλαβέω*, Alex. Aphr.]

[*Middle age*, *ἡ καθεστηκυῖα* (sc. *ἡλικία*), like Lat. *constans ætas*, Thuc.; *persons of middle age*, *οἱ καθεστηκότες*, Hipp.]

Middle-aged, *μεσαιπόλιος*, *ον*, Hom.; *μέτασσαι*, only pl. fem. (of lambs between early and late), Hom.; *ἔξηβος*, *ον*, Æsch.; *μεσόκοπος*, *ον*, Cratin.; *μεσοπόλιος*, *ον*, Æsop; [*μεσῆλιξ*, *ῐκος*, *ὁ καὶ ἡ*, Artem.]

A middle condition, *μεσότης*, *ητος*, *ἡ*, Plat., Arist.; *μετριότης*, *ητος*, *ἡ*, Arist.

[MIDDLEMOST, *μεσαίτατος*, *η*, *ον*, Hdt.]

MIDDLING, *μεσήεις*, *εσσα*, *εν*, Hom.; [*μέτριος*, *α*, *ον*, Trag., Plat.]

MIDNIGHT, *ἀσάλπιγκτος ὥρα*, Soph.; *μέσαι νύκτες*, Xen., Plat.; [*μεσονύκτιον*, *τό*, Hipp., Arist.]

Of or *belonging to midnight*, *μεσονύκτιος*, *ον*, Anac., Arist.

[*At midnight*, *ἐν μέσῳ νυκτῶν*, Xen.]

MIDRIFF, THE, *πρᾰπίδες*, *αἱ*, Hom.; *φρήν*, *φρενός*, *ἡ*, Hom., Æsch., Plat.; *διᾰφραγμα*, *ᾰτος*, *τό*, Plat.; *ὑπόζωμα*, *ᾰτος*, *τό*, Arist.

[MIDST—*in the midst of*, *μετά*, c. gen. or dat., Hom., etc.; *μεταξύ*, c. part., Hdt., Xen., Plat., etc.; *into the midst of*, *μετά*, c. acc., Hom., etc.]

MIDSUMMER, *σταθερὸν θέρος*, *τό*, Antim.; [*θέρος μεσοῦν*, Thuc.]

MIDWAY (between two shores), *μέσακτος*, *ον*, Æsch.; [*between* (prop. between two armies), *μεταίχμιος*, *ον*, Æsch., Arist.]

To stand midway, *μεσεύω*, Arist.

MIDWIFE, Α, *μαιεύτρια*, *ἡ*, Soph.; *μαῖα*, *ἡ*, Plat.; *ὠμφᾰλητόμος*, *ἡ*, Hipp.; *ἄκεστρίς*, *ῐδος*, *ἡ*, Hipp.

To be a midwife, *μαιεύομαι*, mid., also in pass. of the child brought into the world, Plat.

[*A midwife's wages* or *fee*, *μαίωτρα*, *τά*, Luc.]

A child brought into the world by a midwife, *μαίευμα*, *ᾰτος*, *τό*, Plat.

MIDWIFERY, *μαιεία*, *ἡ*, Plat.; *ὠμφᾰλητομία*, *ἡ*, Plat., Hipp.; [*ἡ μαιευτική*, Plat.]

Belonging to midwifery, *μαιευτῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

MIEN, *σχῆμα*, *ᾰτος*, *τό*, Æsch., Soph., Xen., Plat.

MIGHT, *ἄν*, with opt. either by itself, as, *this might be*, *τοῦτο γένοιτ' ἄν*, or with *ὅπως*, *ὡς*, *ὅφρα*, etc., as, *they covered the prows . . . with hides that the hand . . . might slip*, *τὰς πρῴρας . . . κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι . . . ἡ χείρ*, etc. (Thuc.), sometimes c. part., as, *though I might have much to say*, *πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν* (Dem.), Omn.

MIGHT, *βία*, *ἡ*, Omn.; *κάρτος*, *τό*, Hom.; *κρᾶτος*, *τό*, Omn.; *ἀλκή*, *ἡ* (Hom. and Theogn. have also a dat. *ἀλκῐ*), Omn.; *βρῖμη*, *ἡ*, h., Ap. Rh. *Vid.* STRENGTH.

With all one's might, *ἀρδην*, Soph.; *κατὰ τὸ δυνατόν*, Thuc.; *κατὰ κράτος*, Xen.

MIGHTILY, *κρατερῶς*, Hom.; *σφόδρα*, Eur., Hdt., Xen., Plat.; *ἐρρωμένως*, Æsch., Plat., Isoc.; *ἐγκρατῶς*, Thuc.; *ἰσχῡρῶς*, Thuc., Xen.

MIGHTY, *ὑπερμενέων*, *ουσα*, *ον*, gen. *ονος*, etc., Hom.; *ὑπερμενής*, *ές*, Hom., Hes.; *ὑπερμενέτης*, *ου*, *ὁ*, only masc., h.; *ὑπέροχος*, and poet. (not Att.) *ὑπείροχος*, *ον*, Hom., Pind., Æsch., Eur.; *ὑπερφᾰλος*, *ον*, Hom., Pind.; *δεινός*, *ή*, *όν*, Hom., Æsch.; *εὐρυσθενής*, *ές*, Hom., Pind.; *ἐρισθενής*, *ές*, Hom., Hes., Pind.; *ἱερός* (*ᾰ*, but in Hom. often *ῐ* in arsis), *α*, *ον*, sometimes *ος*, *ον*, contr. (as usu. in Att.) *ἱρός* (of an army or a wave), Hom., Eur.; *ὄβρῖμος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον*, Omn. poet.; *κρᾰτερός*, and poet. *καρτερός*, *ά*, *όν*, Omn. poet., Plat.; *κρᾰτύς*, positive, only masc., and only Hom., but superl. *κράτιστος* (also metath. *κάρτιστος*, Hom.), Omn.; *μέγας*, *μεγᾰλη*, *μέγα*, all cases (except nom. and acc. sing. masc. and neut.) from *μεγάλος* (Æsch. also has voc. sing. masc. *μεγάλε*), compar. *μείζων*, superl. *μέγιστος*, Omn.; *εὐρυβίας*, *ου*, only masc., Hes., h., Pind.; *μεγασθενής*, *ές*, Pind., Æsch.; *μεγᾰλοσθενής*, *ές*, Pind.; *παγκρᾰτής*, *ές*,

Pind., Trag.; παμβίας, ου, only masc., Pind.; βιατής, οῦ, only masc. (only of persons), Pind.; περισθενής, ές, Pind.; πολῠκράτής, ές, Æsch.; δεξιόσειρος, ον (of Mars), Soph. *Vid.* STRONG, BRAVE.

MIGRATE, TO, μετᾰχωρέω (of birds and men), Ar., Thuc.; ἀνοικίζομαι, mid. and pass., Ar., Thuc.; ἀπᾰνίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc.; μεταλλάσσω τόπον, Plat.; [μεταπορεύομαι, Plat.] *Vid.* TO EMIGRATE.

MIGRATION, μετᾰνάστᾱσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; [μετοικία, ἡ, Thuc.; μετάβασις, εως, ἡ, Plut.; μεθίδρυσις, εως, ἡ, Strab.]

Little subject to migration, ἀστᾰσίαστος, ον (of Attica), Thuc.

MIGRATORY, ἑκτοπιστῐκός, ή, όν, Arist.

[MILCH-ewes, ὄϊες ἀμελγόμεναι γάλα, Hom.]

MILD, ᾱ̓γᾰνός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch.; ἤπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Trag., Thuc., Plat.; μειλίχιος, α, ον, Hom., Hes., Ap. Rh.; μείλῐχος, ον, Hom., Hes., Pind.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hes., Trag., Plat.; πρᾶΰς, εῖα, ύ, also masc. and neut. πρᾷος, πρᾶον, pl. nom. masc. πραεῖς and πρᾶοι, but neut. only πραέα, gen. πραέων, dat. masc. and neut. πράοις and πραέσι, acc. masc. πράους and πραεῖς, compar. πραΰτερος and πράστερος, h., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; εὐμᾰρής, ές, Soph.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* SYN. 151.

Of mild disposition, ᾱ̓γᾰνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar.; πρᾰΰμητις, ιος, Att. εως, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μᾰλᾰκογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Making mild, μᾰλᾰκός, ή, όν (of spells), Pind.

MILDLY, ἠπίως, Soph., Dem.; ᾱ̓γᾰνῶς, compar. -ώτερον, Eur., Ar.; πρᾴως, Xen., Plat., Isoc.; εὐοργήτως, Thuc.; μετρίως, Xen.; μειλιχίως, Ap. Rh.; [μαλθᾰκῶς, Æsch., Soph., compar., Plat.]

More mildly, πρᾳόνως, Ar.

MILDNESS (of persons), ᾱ̓γᾰνοφροσύνη, ἡ, Hom.; ἐπιείκεια, ἡ, Eur., Thuc., Isoc.; εὐοργησία, ἡ, Eur.

Mildness (of any person or thing), πρᾳότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Arist.

MILDEW, ἐρῠσῑβώδης, ες, Arist.

MILDEWED, ἐρῠσῑβώδης, ες, Arist.

[MILE, μίλιον, τό (the Roman mile, a little less than ours), Polyb.]

[*To measure off by miles*, μιλιάζω, Polyb.; *a measuring off by miles*, μιλιασμός, ὁ, Strab.]

[*Milestone*, μιλιάριον, τό, late.]

MILITARY, στρᾰτιώτις, ῐδος, ἡ, only fem., Æsch.; στρᾰτεύσῐμος, ον (age, etc.), Xen.; στρᾰτιωτῐκός, ή, όν, Xen. *Vid.* WARLIKE.

The age of military service, τὰ στρατεύσιμα ἔτη, Xen.

MILK, γλᾶγος, τό, Hom.; γᾶλα, τό, gen. γάλακτος, and (Pherecr.) γάλᾰτος, Hom., Eur., Ar., Xen., Plat.; πηγαὶ οὐρείων ἐκ μόσχων, Eur.

[*Milk of a ewe, ewe's milk*, γάλα ὄϊον, Hipp.]

[*Sour* or *curdled milk*, ὀξύγαλα, τό, Strab.]

Of milk, made of milk, ᾱ̓μολγαῖος, α, ον, Hes.

Full of milk (of pails), περῐγλᾰγής, ές, Hom.

Giving much milk, πολῠγᾰλακτος, ον, Arist.

Giving no milk, ᾱ̓γᾰλακτες, οἱ, αἱ, only pl., Call.

Fed on milk, γλακτοφάγος, ον, Hom., Hes.; γαλακτοπότης, ου, ὁ, only masc., Eur., Hdt.; γᾰλᾰτοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Antiph.

Like milk, γᾰλακτώδης, ες, Diphil.

Of the color of milk, γᾰλακτόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Philyll.

A milk-pail, πέλλα, ἡ, Hom., Theoc.; γαῦλος, ὁ, Hom.; ᾱ̓μόλγιον, τό, Theoc.; ᾱ̓μολγεύς, ὁ, Theoc.

MILK, TO, ᾱ̓μέλγω, no perf. in any voice, Hom., Ar., Hdt., Theoc.; προσαμέλγω, in pass., Theoc.; βδάλλω, in mid. also of the animal, Plat.; ᾱ̓θέλγω, Hipp.

To milk into, ἐνᾰμέλγω, c. dat., Hom.

MILKING, ᾱ̓μελξις, εως, ἡ, Pind.

MILKY, γᾰλᾰκτῖνος, η, ον, Anth.

MILL, Α, μῦλη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; μῠλών, ῶνος, ὁ, Eur., Thuc., Lys., Dem.; ᾱ̓λετών, ῶνος, ὁ, Alex.

A hand-mill, χειρομύλη, ἡ, Xen.

Ground or *bruised in a mill*, μῠλήφᾰτος, ον, Hom., Ap. Rh.

[*To condemn to the mill* (punishment of a slave), εἰς μυλῶνα καταβάλλω (aor. 2 -ἐβαλον), Eur.; *to be condemned to the mill*, εἰς τὸν μυλῶνα ἐμπίπτω (aor. 2 -ἔπεσον), Lys.]

[MILLEFOIL (a plant), πταρμική, ἡ, Diosc.]

MILLER, Α, ᾱ̓λετρίς, ῐδος, ἡ, Hom., Ar.; ἀλφῑτεύς, ὁ, Hyperid.; [μυλωθρός, ὁ, Dinarch., Dem.; μυλεργάτης, ὁ, Anth.]; ἀλφῑτᾰμοιβός, ὁ, Ar.; ἀλφῑτοπώλης, ου, ὁ, Nicoph.

MILL-STONE, Α, μῦλαξ, ᾰκος, ὁ, Hom.; μυλοειδὴς πέτρος, Hom.; λίθος μῠλίας (gen. ου), Pind.; μῦλη, ἡ, Ar.; μύλος, ὁ, Anth.; [μυλακρὶς λᾶος, ἡ, Anth.]

The upper mill-stone, ᾱ̓λέτης ὄνος, Xen.

[*The nether mill-stone*, ἡ μύλη, Ar.; also αἱ μύλαι, Arist.]

MILLEPEDE, Α, σκολοπένδρα, ἡ, Arist.

MILLET, κέγχρος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Hdt., Xen.; μελίνη, ἡ, Soph., Hdt., Xen.

Like millet, κεγχρώδης, ες, Hipp.

[MIME, μῖμος, ὁ, a drama, Plut.; also an actor of same, Dem.]

MIMIC, Α, μῑμητής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc. *Vid.* IMITATOR.

MIMIC, TO, μῑμέομαι, mid., no pass., Omn. poet., Hom. *Vid.* TO IMITATE.

MIMICRY, μίμησις, εως, ἡ, Ar., Thuc., Plat. *Vid.* IMITATION.

MINATORY, ᾱ̓πειλητῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* THREATENING.

MINCE, TO, χορδεύω (metaph.), Ar.; κᾰτᾰχορδεύω, Hdt.

To mince (as we say "to make mince-meat" of a person), μυττωτεύω, Ar.; κᾰτᾰμυττωτεύω, Ar.

To mince (i. e., walk with mincing gait), σαυλόομαι, Eur.

MINCE-MEAT, μυττωτός, Ar.; περῐκομμα, ᾰτος, τό, in pl., Ar., Alex., Metagen.; περικομμᾰτιον, τό, in pl., Ar.

I will make mince-meat of you, περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω, Ar.

MINCINGLY, σαῦλα, h.

MIND, THE, νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Theogn.; νόος, contr. νοῦς, ὁ, Omn.; πρᾰπίς, ῐδος, ἡ, rare in sing., more usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; φρήν, φρενός, ἡ, Omn. poet., Plat., Lys., Andoc., Dem. (not common, however, in prose); Θῡμός, ὁ, Omn. (Θυμός strictly refers more to the mind as displayed in its feelings, νόος, φρήν, etc., as displayed in its intellectual faculties); γνώμη, ἡ, Theogn., Hom., Att.; διᾶνοια, ἡ, Æsch., Omn. Att. prose; φρόνημα, ατος, τό, Trag., Hdt., Plat., Dem.; λῆμα (esp. the disposition or inclination of mind), ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ψῡχή, ἡ, Hdt., Plat.; φροντίς, ίδος, ἡ, Soph., Eur.; λογισμός, ὁ, Dem. *Vid.* SYN. 335.

Weighing on one's mind (so as to cause anxiety, repentance, etc.), ἐνθῡμιος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Antipho.

Agitating the mind, φρενοπληγής, ές, Æsch.

Injuring the mind, φρενοδᾰλής, ές, Æsch.

[*Of one* or *the same mind, like-minded* (with one), ὁμογνώμων, ον, c. dat., Thuc., Xen.; *to be of the same mind*, ὁμογνωμονέω, Thuc., ὁμονοέω, Thuc.; ὁμονοητικῶς ἔχω, Plat.]

[*In one's right mind*, νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.] *Vid.* SANE.

[*To put a thing into one's mind*, ἐπὶ νόον ποιέω τινί, Hdt.; *to change one's mind*, μεταβουλεύομαι, Hdt.; μεταβάλλομαι, Thuc.]

To change one's mind, ᾱ̓πογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων -γνωθι, etc., perf. act. -έγνωκα, pass. -έγνωσμαι, c. τοῦ and infin. of what one had intended to do, Xen.

[*To be minded* so and so, νοέω, c. adv. or neut. adj., as, *to be right-minded*, ἐσθλὰ νοέω, Hom., etc.; *to be minded* to do, νοέω, c. inf., Hom., Hdt.]

[*To have a mind* to do, μέλλω, usu. c. fut. inf., Hom., etc.]

MIND, TO, μετᾰτρέπομαι, mid., c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἐντρέπομαι, mid., c. gen., Soph., Plat. *Vid.* TO REGARD.

Do you mind your own business, σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσε, Soph.; so Xen., Plat., Dem.

Those who talk nonsense, and those who mind them, οἱ φλυαροῦντες καὶ οἱ πειθόμενοι τούτοις, Isoc.

Never mind, ᾱ̓μέλει, Ar., Xen.

Never mind it, ἔασον αὐτὸ χαίρειν, Plat.

Do not mind me, ἐν παρέργῳ θοῦ με, Soph.

MINDFUL, μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; μνήστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; δελτογράφος, ον, Æsch.

Very mindful, πολυμνήστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πολύμνηστος, ον, Æsch.; εὔμνηστος, ον, Soph.

One who is mindful, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

MINE, ἐμός, ή, όν, often used objectively, as, *respect for me*, ἐμὴ αἰδώς (Æsch.); *calumnies uttered against me* or *by me*, διαβολὴ ἐμή, or διαβολαὶ ἐμαί (Eur., Thuc., Plat.), Omn.; ὅς, ἥ, ὅν, Hom., Ap. Rh., Mosch.; ᾱ̓μός, ή, όν, Trag.; σφέτερος, α, ον, Theoc.

MINE, Α (mil.), ὑπόνομος, ὁ, Thuc., Xen.

Mines leading to the wall, ὀρύγματα ὑπόγαια φέροντα ἐς τὸ τεῖχος, Hdt.

To dig a mine, ὀρύσσω, c. acc., Thuc.; γεωρῡχέω, sine cas., Hdt.

To countermine, ἀντορύσσω, sine cas., Hdt.

MINE, Α, ἀργῡρου γενέθλη, Hom.; μέταλλον, τό, Hdt., Xen., Dem.; μεταλλεῖον, τό, Plat.

Of or *belonging to a mine* or *to min-*

ing, μεταλλϊκός, ή, όν, Dem.; μεταλλευτϊκός, ή, όν, Arist.

MINE, TO, μεταλλεύω, Plat.

To open a new mine, καινοτομέω, Xen.

To mine into one's neighbor's shaft, ἐπϊκἄτἄτέμνω, perf. -τέτμηκα, Dem.

Places where mines have been worked, τὰ κατατετμημένα, Xen.

MINER, Λ, μεταλλεύς, έως, ὁ, Plat.; [*for gold*, χρυσωρύχος, ὁ, Strab.]

MINING, μεταλλεία, ἡ, Plat.; [ἡ μεταλλευτική, ἡ, Arist.]

To be got by mining, μεταλλευτός, ή, όν, Arist.

MINGLE, TO, act., μίγνῡμι, and in pres. and imperf. often μίσγω (not in Att. prose), aor. 2 pass. ἐμῐ́γην, fut. mid., sometimes in pass. sense, c. acc. of one thing mingled, c. dat. of the other, Omn.; ᾽ἄνἄμίγνυμι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; μετἄμίγνυμι, Hom.; ἐπῐμίγνυμι, Pind.; κεραίω, only fut. act., Hom.; κεράννυμι and κερανν́ω (Alcæ., Com.), fut. κερᾰ́σω, Att. κερῶ, perf. κέκρᾰκα, κέκρᾱμαι, etc., Omn.; ἐπικεράννυμι, aor. 1 also ἐπέκρησα, Hom. *Vid.* TO MIX, and SYN. 325.

To mingle with, intrans., μίγνῡμαι and μίσγομαι, c. ἐς and acc. or c. dat., Hom.; ἐπῐμίγνυμαι and -μίσγομαι, c. dat. or c. πρός or παρά and acc., Hom., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To mingle with or *to mingle together*, συμμίγνυμι, h., Sapph., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem.; συγκἄτἄμίγνυμι, Eur., Plat.; συγκεράννυμι, Eur., Thuc., Plat., Dem.; συμφύρω, Eur.

MINGLED, σύμμικτος, ον, Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; πάμμικτος, ον, Æsch.; συμμῐ́γής, ές, Æsch., Soph., Plat., Ap. Rh.; παμμῐ́γής, ές, Æsch.; ἐμπεφυρμένος, η, ον (esp. in confusion), Æsch.; σύμφυρτος, ον, Eur.; μῐγάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περῐπεπλεγμένος, η, ον, Xen.

Mingled, adv. (in a mingled manner), ᾽ἄνᾰμῐ́γδα, Soph.; ἄμμῐγα, Soph.; ᾽ἄνᾰμιγα, Soph.; φύρδην, Æsch., Xen.; σύμμῐγα, Hdt.; ᾽ἀνᾰμῐ́ξ, Hdt., Thuc. *Vid.* MIXED.

To be mingled in a crowd, ᾽ἄνᾰμίγνῡμαι, pass., Soph., Xen., Dem.

MINGLING, Α, σύμμιξις, εως, ἡ, Plat.; σύγχῡσις, εως, ἡ, Hipp.; ἀνάμῐξις, ἡ, Theoph. *Vid.* MIXING.

MINISTER, Α, πρόσπολος, ὁ καὶ ἡ, Trag.

The minister in a temple, ἄοζος, ὁ, Æsch.

To be a minister (in a temple), ἀοζέω, Æsch.

MINISTER, TO, ἐπαρκέω, fut. -έσω, no pass. in this sense, c. acc. rei, sometimes c. gen. (which construction rather implies the ministering or giving *a share* of), Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.

To minister to, θεραπεύω, Omn. *Vid.* TO SUPPLY, TO SERVE.

MINISTRATION, διᾰκονία, ἡ, Omn. Att. prose.

MINSTREL, Α, ἀοιδός, ὁ (sometimes ἀοιδὸς ἀνήρ), Hom., Pind., Trag., Hdt.; μουσόπολος, ὁ, Eur.; ὑμνήτης, ου, ὁ, Hdt.

MINSTRELSY, ἀοιδή, ἡ, Hom., Plat. *Vid.* SONG.

MINT, μίνθα, ἡ, Hippon.; κἄλᾰμίνθη, ἡ, Ar.; σῐσύμβριον, τό, Ar., Cratin.; σῖσυμβρον, τό, Mel.

Of mint, σῐσύμβρῐνος, η, ον, Antiph., Theoc.

MINUTE, μῐκρός, ά, όν, also in Att. often σμῐκρός, ά, όν, compar. ἐλάσσων, superl. ἐλᾰ́χιστος, etc., etc., Omn. (*vid.* LITTLE); i. e., exact, ᾽ακρῐβής, ές, Eur., Ar., Omn. Att. prose.

[*"A minute philosopher,"* μεριμνοφροντιστής, οῦ, ὁ, Ar.]

One who is too minute about particulars, μῐκρολόγος, or σμικ., ὁ, Isoc., Dem.

To be too minute about particulars, μῐκρολογέομαι, or σμικ., mid., Cratin., Xen., Lys.

A being too minute about particulars, μῐκρολογία, or σμικ., ἡ, Plat.

MINUTELY, ᾽ἀκρῐβῶς, Æsch., Isoc., Dem. *Vid.* EXACTLY.

MINUTENESS, ᾽ἀκρίβεια, ἡ, Isoc., Arist.

MIRACLE, Α, θαῦμα, ᾰτος, τό, Omn.; [(wrought), παραδοξοποιΐα, ἡ, Eccl.] *Vid.* WONDER.

[*Performing miracles*, παραδοξοποιός, όν, and *to perform miracles*, παραδοξοποιέω, Eccl.]

MIRACULOUS, θαυμαστός, ή, όν, h., Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ᾽ὑπερφυής, ές, Ar., Plat. *Vid.* WONDERFUL.

MIRACULOUSLY, θαυμᾰσίως, Ar., Plat., Dem.; ᾽ὑπερφυῶς, Ar., Plat. *Vid.* WONDERFULLY.

MIRE, βόρβορος, ὁ, Æsch., Ar. *Vid.* MUD.

MIRROR, εἴσοπτρον, τό, Pind.; κᾰ́τοπτρον, τό, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἔνοπτρον, τό, Eur.

MIRTH, εὐφροσύνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; χᾰρᾰ́, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; περῐχᾰρεια, ἡ, Plat. *Vid.* JOY.

MIRTHFUL, εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Eur.; περῐχᾰρής, ές, Soph., Hdt., Plat., Isoc.; φῐλοκῡδής, ές, Eur.; εὐγηθής, ές, Eur.; εὐγήθητος, ον, Eur.; φῐλογηθής, ές, Æsch.

MIRY, βορβορώδης, ες, Plat. *Vid.* MUDDY.

MISADVENTURE, ᾽ἄτΰχημα, ᾰτος, τό, Hdt., Isæ., Dem., Æschin.

MISANTHROPE, Α, μῐσάνθρωπος, ὁ, Anth.

To be a misanthrope, μῐσανθρωπέω, Diog. L.

MISANTHROPICAL, μισάνθρωπος, ον, Plat.

MISANTHROPY, μισανθρωπία, ἡ, Plat., Dem.

MISAPPLY, TO, πᾰραιρέω, aor. 2 παρεῖλον, c. εἰς and acc. of the object to which, Eur.; μετᾰφέρω, fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, other tenses rare, c. εἰς or ἐπί and acc., Dem.

MISAPPREHENSION, πᾰρᾰσῦνεσις, εως, ἡ, Hipp.

MISBEHAVE, TO, ᾽ἀκοσμέω, only act., Soph., Plat.; ῥᾳδιουργέω, only act., Xen.

To misbehave (esp. as soldiers mutinying, etc.), κᾰκῦνομαι, pass., Xen.

MISBEHAVIOR, ᾽ἀκοσμία, ἡ, Eur.

For if I nourish those akin to me in misbehavior, εἰ γὰρ δὴ τά γ᾽ ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, Soph.

MISBELIEF, ἀπιστία, ἡ (ῖα, but also ῐ̄α Theogn., not applied exactly in our sense), Theogn., Soph., Plat., Xen.

[MISCALCULATE, TO, ἀλογέομαι, Polyb.; (on purpose), παραλογίζομαι, Dem.]

MISCARRIAGE, τρωσμός, ὁ, Hipp.; ἔκτρωσμος, ὁ, Arist.; [ἀποφθορά, ἡ, Hipp.]

Miscarriage (metaph. of an undertaking), ᾽ἄτΰχημα, ᾰτος, τό, Xen., Antipho, Isæ., Dem.; ᾽ἀποτῠχία, ἡ, Dinarch. *Vid.* FAILURE.

MISCARRY, TO, ἀμβλίσκω, only pres. and imperf. act., Plat.; ἐκτῐτρώσκω, fut. ἐκτρώσω, Hdt.

To miscarry (metaph. of an enterprise), διᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Æschin.

To miscarry (of those engaged in an enterprise), ᾽ἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, poet. (not Att.) also ἤμβροτον, only in indic., perf. ἡμάρτηκα, Omn.; ᾽ἀποτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, sometimes c. gen. of the enterprise in which, Anac., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO FAIL.

To make to miscarry, ἐξαμβλόω, Eur., Ar., Plat.

MISCARRYING, ὠμοτόκος, ον (of labor, ὠδίς), Call.

MISCELLANEOUS, παμμῐγής, ές, Æsch.; πάμμικτος, ον, Æsch.

MISCHIEF, κᾰκορρᾰφία, ἡ, Hom.; κᾰκόν, τό, Omn.; κᾰκοπραγμοσῦνη, ἡ, Dem.; σῖνᾰμωρία, ἡ, Arist. *Vid.* INJURY.

MISCHIEVOUS, ἀσπούδαστος, ον (of a deed, etc.), Eur.; σῖνᾰμωρος, ον, c. gen. of that to which, Hdt.; κᾰκοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Isoc.

For the mischievous brutes are eating the shoots of the olive, τᾶς γὰρ ἐλαίας τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα, Theoc.

[MISCONCEIVE, TO, παρεκδέχομαι, M. Anton.]

MISCONDUCT, ἀείκεια, ἡ, Hom.; κᾰκία, ἡ, Lys.; κᾰκουχία, ἡ, Plat. *Vid.* FAULT.

MISCONSTRUCTION, misunderstanding, ἀγνωμοσῦνη, ἡ, Xen.

MISDEED, Α, κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Plat., Antipho.

MISER, Α, ἰξός, ὁ, Eur.; κῡμῑνοπρίστης, ου, ὁ, Arist.; κῡμῑνοπριστοκαρδαμογλύφος, ὁ, Ar.; φῐλάργῡρος, ὁ, Anth.

MISERABLE, ὀϊζῡρός, and Att. οἰζῡρός, ά, όν, compar. -ώτερος, superl. -ώτατος, Hom., Hes., Ar., Plat., μέλεος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag.; λῡγρός, ά, όν, Omn. poet.; λευγᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; δύστηνος, ον, Hom., Pind., Trag., Dem.; οἰκτρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also οἰκτιστος (Hom.), Omn.; αἰνοπᾰθής, ές (only of persons), Hom.; ᾽ἀμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; δύσμορος, ον, Hom., Trag.; δύσμοιρος, ον, Soph.; δυσάμμορος, ον, Hom.; ᾽ἄποτμος, ον, Hom., Æsch., Eur.; ἀμφῐδρῠφής, ές (only of persons), Hom.; so ἀμφῐ᾽δρῠφος, ον, Hom.; ὀειλός, ή, όν, Hom., Hes., Eur.; ἐλεεινός, and more usu. in Att. (esp. in Trag.) ἐλεινός (also in h.), ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τᾰλᾰπείριος, ον (only of persons), Hom.; τᾰλᾶς, τάλαινα, τάλᾰν, gen. τάλᾰνος, ταλαίνης, etc. (voc. τάλαν, in Att. also τάλας; Ar. has τάλας, fem., and Theoc. has τᾰ̈λᾰς), Omn. poet., Xen., Plat.; ἄμμορος, ον, also ᾽ἄμορος, Hom., Pind., Soph.; ᾽ἀμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ar.; ἐπισμῦγερός, ά, όν, Hes.; τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Theogn., Trag., Ar., Xen.; δυστλήμων, ὁ καὶ ἡ, h.; ἐμπεδόμοχθος, ον (of persons), Pind.; δυήπᾰθος, ον, h.; δυηπᾰθής, ές, Ap. Rh.; ᾽ἄθλιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Dem.; δῦσάθλιος, ον, Soph.; τᾰλαίπωρος, ον, Pind., Trag., Plat., Dem.; τᾰλαίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; τᾰλᾰκάρδιος, ον, Soph.; σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Trag.; τλησῐκάρδιος, ον, Æsch.; δύσ-

πότμος, ον, Æsch., Eur.; δυστᾶλας, αινα, ᾶν, Soph., Eur.; ἔμμοχθος, ον (of life), Eur.; ἔποικτος, ον, Æsch.; ἐποίκτιστος, ον, Æsch.; πολῡθρηνος, ον, Æsch.; μελεοπαθής, ές (of persons), Æsch.; μελεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons), Eur.; μελεόπονος, ον, Æsch.; μογερός, ά, όν, Trag., Ar., Ap. Rh.; μοχθηρός, ά, όν, Soph., Hdt., Plat.; ἄζηλος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἀλάστορος, ον, Soph.; αἰανής, ές, Pind., Æsch., Soph.; δυσαιανής, ές, Æsch.; ἄνολβος, ον, Trag., Hdt.; δῦσαίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ (of men or life), Soph., Eur.; δείλαιος, α, ον, Trag., Ar., Lys., Æschin.; ᾽ἄχορος, ον, Trag.; ᾽ἀχόρευτος, ον, Soph., Eur.; δᾶΐος, also contr. δᾷος, α, ον, Trag.; δύϊος, α, ον, Æsch.; δῦσαλγής, ές, Æsch.; δῦσδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag., Plat., Andoc.; δῦστᾰ́ρᾱτος, ον (of life), Eur.; κᾰκόβιος, ον, Xen.; ᾽ἀνόλβιος, ον, Hdt.; ἀζήλωτος, ον, Plat.; κακοπᾰθητῐκός, ή, όν, Arist.; δύσσοος, ον, Theoc.; σμῡγερός, ά, όν, Ap. Rh.; ταλαός, ά, όν, Ap. Rh.; μεγᾰ́λοιτος, ον, Theoc.

Very miserable, thoroughly miserable, πολῡ́τλητος, ον, Hom.; πᾰνᾰ́ποτμος, ον, Hom.; τρῐσοΐζῡρος, ον, Archil.; τρῐτᾰ́λας, αινα, αν, Eur.; τρῐσᾰ́θλιος, ον, Soph.; πᾰνώλης, ες, Æsch., Soph.; πανδᾰ́κρῡτος, ον, Trag.; παντλήμων, ον (only of persons), Soph., Eur.; πᾰνᾰ́θλιος, α, ον, Trag.; παντάλας, αινα, αν, Æsch., Eur.; πολύμοχθος, ον, Soph., Eur.; πολῦπονος, ον, Pind., Trag.; πολῡτλήμων, ονος, ο καὶ ἡ, Ar. *Vid.* UNHAPPY.

To be miserable, ὀϊζῡ́ω, only act., Hom., Ap. Rh.

To make miserable, δυάω, only pres. act., Hom. *Vid.* TO AFFLICT.

MISERABLY, λῡγρῶς, Hom.; λευγᾰλέως, Hom.; οἰκτρῶς, superl. οἴκτιστα, Hom., Soph., Lys.; στῡγερῶς, Hom., Soph.; ἐπισμῡγερῶς, Hom., Ap. Rh.; κᾰκῶς, compar. κᾰ́κιον (ῐ̄ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. κᾰ́κιστα, Omn.; δυσπότμως, Æsch.; δυσμόρως, Æsch.; ἀθλίως, Eur.; τλημόνως, Eur.; δείλᾰκρα, Ar.; χᾰλεπῶς, Plat.; ἐλεινῶς, Dem.; τᾰλαιπώρως, Ar., Thuc.; κᾰκοπᾰθῶς, Arist.; σμῡγερῶς, Ap. Rh.

MISERLY, φιλάργυρος, ον, Soph., Xen., Plat., Theoc.

MISERY, βούβρωστις, εως, ἡ (esp. the misery caused by want), Hom.; οἰζύς, and Att. οἰζῦς, ύος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; δύη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Pind., Soph., Hdt.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; ᾽ἄνολβία (ΐα poet.), ἡ, Hes.; δᾶνότης, ητος, ἡ, Soph.; τῦχη, ἡ, Eur.; ᾽ἀθλιότης, ητος, ἡ, Plat.; δυσδαιμονία, ἡ, Eur., Andoc.; δυηπᾰθία, ἡ, Ap. Rh.

Causing misery to the sons of Priam, δῦσερος Πρῐᾱμίδαισιν, Æsch.

Born to misery, κηῥῐτρεφής, ές, Hes.

New to misery, καινοπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

A cry of misery, κᾰκόγλωσσος βοή, Eur.

Tears of misery, δάκρυα δυσδᾰ́κρῡτα, Mel.

MISFORTUNE, ἀμμορία, ἡ, Hom.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; κᾰκόν, τό, Omn.; πένθος, τό, Pind., Eur., Hdt.; τλημοσῦνη, ἡ, h.; πάθος, τό, Omn. Att., Hdt.; δυστῠχία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; δῦσημερία, ἡ, Soph.; δυσπραξία, ἡ, Trag., Isoc., Andoc.; κλαῦμα, ᾰτος, τό, Ar.; πταῖσμα, ᾰτος, τό, Hdt., Æschin.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc.; δυσπρᾱγία, ἡ, Antipho; πωρητύς, ύος, ἡ, Antim.; ᾽ἀτῠχία, ἡ, Xen., Antipho, Dem., Æschin.; ᾽ἀτύχημα, ᾰτος, τό, Isæ., Dem., Æschin.; δυστῠχημα, ᾰτος, τό, Plat., Lys., Æschin.; βᾰρῦδαιμονία, ἡ, Antipho.

Misfortunes, τὰ ἔμπαλιν, Æsch.; [(by euphem.), νεώτερα, τά, Hdt., Theoc.]

Causing misfortune, βᾰρῦδότειρα (Μοῖρα), only fem., Æsch.

Remembering misfortune, μνησῐπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

A train of misfortunes lasting through many years, ἐνιαυτῶν πολλῶν ἀκαιρία, Plat.

MISGUIDED, δυσλόγιστος, ον, Soph.

MISINFORMATION, ψευδαγγελία, ἡ, Xen.

MISLEAD, TO, πᾰρᾰτρωπέω, only act., Hom.; ἀάω, only in aor. 1 ᾽ἄᾱσα, also ᾽ἄασα, also ἄσα, aor. 1 mid. ᾽ἀᾱσᾰ́μην, also ᾽ἀᾱσᾰ́μην in pass. sense, also aor. 1 pass. ᾽ἀάσθην, Hom.; πλάζω, fut. πλᾰ́ξω, Hom.; πᾰρᾰπλάζω, Hom., Pind., Eur.; πᾰρεξᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hom.; πᾰράγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Pind., Trag., Thuc., Plat., Dem.; πλᾰνάω, Soph.; πᾰρασπάω, fut. -ᾰ́σω, Soph.; ᾽ἀγᾰσειράζω, Eur.; πᾰρᾰτρέπω, perf. -τέτροφα and -τέτρᾰφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, Plat., Theoc.; πᾰρᾰκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Plat.; πᾰρᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Plat.; διᾰβᾰ́λλω, and mid., not pass. in this sense, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Ar., Hdt., Plat.

To mislead (i. e., to drive out of their track, as storms drive ships), ἀποσφάλλω, Hom., Dem.

Easy to mislead, εὐπᾰράγωγος, ον, Plat.; εὐπᾰρᾰπειστος, ον, Xen.

MISLEADING, Α, πᾰράγωγή, ἡ, Hdt.

MISMANAGED, TO BE, ἐξᾰμαρτᾰ́νομαι, pass., perf. -ημάρτημαι, Xen., Plat.

MISMANAGEMENT, ᾽ἁμάρτημα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.

MISPLACE, TO, ἀλλοτριονομέω, Pind.

MISRECKON, TO, πᾰρᾰλογίζομαι, mid., Dem.

MISRECKONING, Α, διᾰμαρτία, ἡ, Thuc.

MISREPRESENT, TO, διᾰβᾰ́λλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; διαστρέφω, perf. act. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 pass. -εστρέφθην, Dem.; [ψεύδομαι, c. acc., Thuc.]

To be liable to be misrepresented, εὐδιᾰβόλως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Plat.

Easily misrepresented, εὐδιάβολος, ον, Plat.

MISREPRESENTATION, διαβολή, ἡ (esp. to the prejudice of some one), Hdt., Thuc., Plat., Lys., Dem. *Vid.* CALUMNY.

MISS, TO, δεύω, only in aor. 1 act. ἐδεύησα in this sense, c. infin., Hom.; ᾽ἀβροτάζω, fut. -ξω, c. gen., only act. (as one misses one's way or one's companions), Hom.; πᾰρᾰπλάζομαι, pass., aor. 1 παρεπλάγχθην, sine cas. (of an arrow), Hom.; ᾽ἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, also in Hom. ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, only act. in this sense, c. gen., Omn.; ᾽ἀφᾰμαρτάνω, Hom., Antipho, Dem.; ᾽ἀλάομαι, pass., c. gen., Pind.; ᾽ἀπλᾰκέω, only in aor. 1 ἤπλᾰκον in this sense, c. gen., Pind., Trag.; ἀπορρίπτω, aor. 1 poet. also ἀπέρῐψα for ἀπέρρῐψα, c. acc. of the thing shot, gen. of the object, Pind.; πλᾰνάομαι, pass., c. gen., Pind.; διᾰμαρτάνω, Thuc., Xen., Plat., Dem. πᾰρᾰμαρτάνω, Ar.; ᾽ἀποτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 -έτῠχον, pass. -τετῠ́χηκα, c. gen. or sine cas., Anac., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* SYN. 62.

To miss as one misses what has been lost, ποθέω, fut. -ήσω and -έσω, Omn.; ἐπιζητέω, Hdt.

To cause to miss, πᾰρασφάλλω (c. acc. of the missile, gen. of the object), Hom.

MISSHAPEN, ἄωρος, ον, Hom.; ᾽ἀσύμμετρος, ον, Xen.; ἀσύντακτος, ον, Xen.; [ἄμορφος, ον, Hdt.]

[*To make misshapen*, ἀμορφύνω, Antim.]

MISSILE, adj., ἕκλῡτος, ον, Eur.

MISSILE, Α, βέλος, τό, Omn.

MISSING, pass. (soldiers after a battle), ᾽ἀφᾰνής, ές, Thuc.

Missing, act., ἄστοχος, ον, c. gen. of the object, Plat.

Not missing (his object), ᾽ἀνᾰπλᾰ́κητος, ον, Soph.

MISSION, Α, ᾽ἀποστολή, ἡ, Eur.; πέμψις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἔκπεμψις, ἡ, Thuc.

One sent on a mission, ἀπόστολος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

MISSPEND, TO, πᾰρᾰνᾰλίσκω, fut. πᾰρᾰνᾰλῶσω, Dem.; πᾰρᾰνᾰλόω, Antipho.

MISSTATE, TO, διαστρέφω, Dem. *Vid.* TO MISREPRESENT.

MIST, Α, ᾽ἀήρ, ἀέρος, ἡ, Hom.; ᾽ἀχλύς (ῡ, but ῠ̆ Anth.), ύος, ἡ, Hom., Æsch.; ὁμῐ́χλη, ἡ, Hom., Æsch., Xen., Plat., Arist.

[*Without mist*, ἀνόμιχλος, ον, Arist.]

MISTAKE, Α, πταῖσμα, ᾰτος, τό, Theogn., Dem.; πλημμέλεια, ἡ, Plat.; τὸ ἀγνοούμενον, Dem.; πᾰρᾰ́κρουσις, εως, ἡ, Arist.

[*To do a thing by mistake*, ἀγνοῶν πρᾰ́ττω τι, Xen.]

MISTAKE, TO, ᾽ἁλύω (ῠ̆ Hom., ῡ̄ Att., ῡ̆ elsewhere), only pres. and imperf. act., sine cas., Hom.; ᾽ἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, p. rf. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον, also in Hom. ἤμβροτον, no mid., but perf. and aor. 1 pass. of the mistake committed, often c. gen., Soph., Hdt., Thuc.; διαμαρτάνω, Xen.; ᾽ἀποτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, perf. -τετῠ́χηκα, aor. 2 -έτῠχον, other tenses rare, only act., Xen., Plat.; πλημμελέω, only act. in this sense, Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 62.

To mistake one person for another, ἀλλογνοέω, aor. 1 ἀλλόγνωσα, c. acc., Hdt.

MISTAKEN, TO BE, ψεύδομαι, pass., often c. gen. or c. περί and gen., or c. ἐν and dat., or c. acc. of the matter in which, also c. gen. of the opinion or hope entertained, sometimes (very rarely) c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διαψεύδομαι, Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀποσφάλλομαι, pass., c. gen. (γνώμης, φρενῶν, ἐλπίδος, etc.), Æsch., Eur.; [πταίω, c. ἐν et dat., Thuc., Dem.; *in judgment about a thing*, πταίω τῇ διανοίᾳ περί τι, Plat.] *Vid.* TO BE DECEIVED.

They who think this are quite mistaken, οὐδὲν λέγουσιν οἱ οὑτως ὑπολαμβάνοντες, Plat.

[*Mistaken*, ἀγνοητικός, ή, όν, Arist.; ἡμαρτημένος, η, ον, Plat.]

He is greatly mistaken, οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ, Thuc.

Much mistaken, πολὺ τῆς ἀληθείας ἀπολελειμμένος, Hdt.

MISTLETOE, ὕφεαρ, ἄτος, τό (esp. on pine-trees), Theoph.; ἰξός, ὁ, Eur.

Bearing mistletoe, ἰξοφόρος, ον, Soph.

MISTRESS, δέσποινα, ἡ, Omn.; δεσπότις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; δεσπότειρα, ἡ, Soph.; μεδέουσα (of an art), ἡ, Eur.; κῦρία, ἡ, Isoc.

The mistress of the house, οἰκέτις, ῐδος, ἡ, Theoc.; [οἰκουρός, ἡ, Trag.; οἰκοδέσποινα, ἡ, Phintys.]

My mistress, ἡ ἐμὴ κεκτημένη, Ar.

MISTRUST, ἄπιστία (sometimes ῑᾶ poet.), ἡ, Hes., Theogn., Plat.

MISTRUST, TO, ἀπιστέω, c. acc., more usu. c. dat., sometimes also c. acc. of the matter concerning which, also c. infin., or c. μή and infin., or c. μή or μὴ οὐ and subj., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO DOUBT, TO DISBELIEVE.

MISTRUSTFUL, ἄπιστος, ον, Hom., Æsch., Thuc., Plat.

MISTRUSTFULLY, ἀπίστως, Thuc.

MISTY, ἀχλυόεις, εσσα, εν, Epigr. ap. Hdt.; ἀχλυώδης, ες, Arist.; δυσαίθριος, ον, Eur.; [ὁμιχλοειδής, ές, Epicur.; ὁμιχλώδης, ες, Tim. Locr.]

MISUNDERSTAND, TO, παρασκοπέω, only pres. and imperf., c. gen., Æsch.; παρᾰνοέω, Plat.; παρᾰκούω, perf. pass. -ήκουσμαι, Plat.

MISUNDERSTANDING, παρᾰσύνεσις, εως, ἡ, Hipp.

Misunderstandings, ἀγνωμοσύναι, αἱ, Xen.

MISUSE, TO, πᾰρᾰχράομαι, contr. άει in ῆ, c. gen. or c. acc. (c. dat. only in Polyb. or Diod.), Hdt.

Of which you have misused one, ὧν τὴν μίαν παρεῖλες, Eur.

[MITE, Α, πολλοστημόριον, τό, Arist.]

MITIGATE, TO, ἐπῐκουφίζω, c. gen., Eur. *Vid.* TO RELIEVE.

MITIGATION, ἄνᾰκούφῐσις, εως, ἡ, Soph. *Vid.* RELIEF.

MITRE, Α, μί᾽τρα, ἡ (of course, however, the dress mentioned under this name bore no resemblance to what we understand by it), Pind., Eur., Ar., Hdt.

To wear a mitre, μῑτροφορέω, Ar.

Wearing a mitre, μῑτηφόρος, ον, Hdt.

MIX, TO, κεραίω, only pres. act., Hom.; κιρνάω and κίρνημι, only pres. and imperf. act. and pass., pres. infin. poet. κιρνάμεν, Hom., Pind., Ar., Hdt.; ᾽ἄνᾰκίρναμαι, mid., Soph., Eur.; κῦκάω, Hom., Ar., Plat.; ἐγκῦκάω, Hom., Ar.; ἀνακυκάω, Ar.; κεράννῡμι and κεραννύω (Alcæ., Com.), fut. κερᾰ́σω, Att. κερῶ, perf. κέκρᾰκα, κέκρᾱμαι, etc., Omn.: ἐπῐκεράννῡμι, aor. 1 also ἐπέκρησα, Hom.; ᾽ἀνάκεράννῡμι, Hom., Ar.; συγκεράννῡμι, aor. 1 pass. also συνεκεράσθην, Omn. Att., Hdt.; μίγνῡμι, aor. 2 pass. ἐμῑ́γην, fut. mid. smts. in pass. sense, etc., etc., also pres. μίσγω (not in Att. prose), c. acc. of the thing mixed, dat. of the other, Omn.; μετᾰμίγνῡμι and μεταμίσγω, Hom.; συμμίγνῡμι, h., Sapph., Pind., Æsch., Eur., Plat., Xen., Lys., Dem.; πᾰρᾰμίγνῡμι, Ar., Hdt.; ἐπῐμίγνῡμι, Pind.; ὑπομίγνῡμι, Plat.; ᾽ἀνᾰμίγνῡμι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰμίσγομαι, mid., h.; κᾰτᾰμίγνῡμι, Arist., Xen., Dem.; φύρω, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Plat. *Vid.* TO MINGLE, and SYN. 325.

To mix in with, ἐγκεράννῡμι, Hom., Plat.; ἐπεγκεράννῡμι, Plat.; ἐγκίρνημι, Alcæ., Pind.; ἐγκᾰτᾰμίγνῡμι, Isoc.

To mix first, προσυμμίγνῡμι, Hdt.

[*To mix again*, ἀναφυράω, Theoph.]

To mix, intrans. (as liquids mix), συντρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα and -δεδρᾰμηκα, c. dat., Soph.

To mix with (in society, in friendship, etc.), [μίγνῡμαι, pass., or (poet. and Ion.) μίσγομαι, c. dat., or ἐν c. dat., Hom.; προσμίγνυμι, c. dat., Trag., Xen.; in hostile signif., c. dat., or πρός c. acc., Thuc.]; συμμίγνῡμι, c. dat., or c. πρός and acc., Theogn., Eur, Hdt., Xen., Plat.; φόρομαι, pass., Plat.

One must mix, μικτέον, Plat.; συγκρᾰτέον, Plat.

Hard to mix, δύσμικτος, ον, Plat.; πάμμικτος, ον, Æsch.

MIXED, μικτός, ή, όν, Ar., Plat.; [μιγάς, ᾶδος, ὁ καὶ ἡ, Isoc.]

To be mixed, ὑποκίρναμαι, Arist.

To be mixed up and spoilt, φορῦνομαι, pass., Hom.

Newly mixed, νεοκρᾶς, ᾶτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

In a mixed manner, mixed with, etc., μίγδα, c. dat., Hom.; μῖγα, c. dat., Pind.; μίγδην, h., ἄμμῑγα, Soph.; ᾽ἀνάμιγδα, Soph.; ᾽ἀνάμῑγα, Soph.; σύμμῑγα, Hdt.; ᾽ἀνᾰμίξ, Hdt., Thuc.; φύρδην, Æsch., Xen.; μεμιγμένως, Arist.

MIXING, Α, κρᾶσις, εως, ἡ, Æsch., Pind., Plat.; σύγκρασις, Eur., Thuc., Plat.; κᾰτᾰκέρᾰσις, ἡ, Arist.; μῖξις, εως, ἡ, Plat.; κύκησις, εως, ἡ, Plat.

[*Not mixing*, ἀνεπίμικτος, ον, Strab.]

MIXTURE, Α, κύκεών, ῶνος, ὁ, acc. κυκεῶνα (shortened in Hom. κυκεῶ and κυκειῶ) (made of meal, cheese, wine, sometimes also with the addition of honey and drugs), Hom., h., Plat.; μετᾰκέρασμα, ᾶτος, τό, Hipp.; [μῖγμα, τό, Anaxag.]

A thick mixture, ᾽ἀνᾰθόλωσις, εως, ἡ, Plat.

[*Without mixture of*, ἄμικτος, ον, c. gen., Plat.]

[MNEMONICS, τὰ μνημονικά, Arist.]

MOAN, MOANING, Α, στόνος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Call.; στονᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; μυγμός, ὁ, Hom.; στεναγμός, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Plat.; στέναγμα, ᾶτος, τό, Soph., Eur. *Vid.* GROAN.

MOAN, TO, στένω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενάχω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενᾰχίζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; στενάζω, fut. στενάξω, only act., Trag., Dem.; μύζω, Æsch. *Vid.* TO GROAN.

MOAT, Α, ὄρυγμα, ᾶτος, τό, Thuc.

MOB, Α, πλῆθος, τό, Omn.; ὄχλος, ὁ, Omn. post Hom.; συρφετός, ὁ, Plat.; [ὅμῐλος, ὁ (rare in Att. prose), Hdt.]

I bore illustrious children, not to be classed among the mob, but the chiefs of the Phrygians, ἀριστεύουτ᾽ ἐγεινάμην τέκνα, οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως ἀλλ᾽ ὑπερτάτους Φρυγῶν, Eur.; ἀριθμός is used too in this sense of a single person—*knowing that your son is not one of the common mob*, εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν . . . τὸν σὸν παῖδα, Eur.

[*Suited to the mob*, ὀχλικός, ή, όν, Plut.; *reviling the mob*, ὀχλολοίδορος, ον, Timon.; *of the nature of a mob*, ὀχλώδης, ες, Plat.]

[*A leader of the mob*, ὀχλαγωγός, ὁ, Joseph.; *a flatterer of the mob*, ὀχλοκόπος, ὁ, Polyb.]

[*Using mob-law*, χειροδίκης, ου, ὁ, Hes.]

[*To excite the mob to sedition*, ὀχλαγωγέω, Polyb.; *to court the mob*, ὀχλοκοπέω, Plut.]

[*Mob-rule, mobocracy*, ὀχλοκρατία, ἡ, Polyb.]

MOBILITY, εὐκῑνησία, ἡ, Artemon.

MOCK, TO, κερτομέω, no mid., though there is pass., Hom., Soph., Eur.; λωβεύω, only act., Hom.; ἐφεψιάομαι, mid., c. dat., Hom.; καθεψιάομαι, mid., c. gen., Hom.; κᾰτᾰγελάω, fut. -ᾶσω, c. gen., or c. dat., or c. acc., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἐγγελάω, c. dat., or c. acc., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; ἐγκᾰτιλλώπτω, only act., c. dat., Æsch.; σκώπτω, c. acc. or c. prep. εἰς or πρός and acc., or sine cas., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; παίζω, fut. παίξομαι, but aor. 1 ἔπαισα, c. πρός and acc., Eur., Plat.; κᾰτᾰπαίζω, c. gen., Ar.; προσπαίζω, c. acc., Plat., χλευάζω, Ar., Dem.; διαχλευάζω, Dem.; ἐγχαίνω, only act., c. dat., Ar., ἐγχάσκω, only pres. act., c. dat., Ar.

MOCKER, Α, γελαστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.; χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.; [μωκός, ὁ, Arist.]

A mocker (i. e., an imitator), fem. ἐπῐκοκκάστρια, ἡ, Ar.

MOCKERY, κερτομία, ἡ, usu. in pl., Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; γέλως, ὁ, gen. -ωτος and -ω, dat. -ωτι and -ῳ, acc. -ωτα, -ων, and -ῳ, no pl., Omn.; κᾰτάγελως, ὁ, Æsch., Ar., Dem.; κᾰτᾰχήνη, ἡ, Ar.; λάσθη, ἡ, Dem.; χλευᾰσία, ἡ, Dem.; χλευασμός, ὁ, Dem.; μῶκος, ὁ, Poet. ap. Ath.

MOCKING, κερτόμιος, ον (never of persons) (Soph. has it, however, of the disposition), Hom., Soph.; so κέρτομος, ον, Hes., h., Eur., Hdt.

Speaking falsely and mocking, ψευδῆ λέγων τε καὶ μάτην ἐγκερτομῶν, Eur.

MODE, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; προσθήκη (esp. a mode of doing any thing), ἡ, Dem. *Vid.* MANNER.

The mode of a proposition, πρόσθεσις, εως, ἡ, Arist.

MODEL, Α, πᾰράδειγμα, ᾶτος, τό, Hdt., Plat., Isoc.; τῦπος, ὁ, Plat.

That the master ought to be able . . . concerning all other matters, himself to be so perfect a model (lit., to afford himself such a model) *that those formed on his model, and able to imitate him* . . ., δεῖν . . . τὸν διδάσκαλον . . . οἷόν τ᾽ εἶναι . . . περὶ τῶν λοιπῶν τοιοῦτον αὐτὸν παράδειγμα παρασχεῖν, ὥστε τοὺς ἐκτυπωθέντας καὶ μιμήσασθαι δυναμένους . . ., Isoc.

MODEL, TO, ἐκτῡπόω, Plat., Xen.; [(metal, wax, etc.), μαλάσσω, Plat.]

[*To model after*, προεικάζω, c. acc. et dat., Plat.]

[*Modeled after*, ἀντίμῑμος, ον, c. dat., Ar.]

MODELER, Α, [(in clay or wax), πλάστης, ὁ, Plat.; fem. πλάστις, ῐδος, Æl.]; (in wax), κηροπλάστης, ου, ὁ, Plat.

MODERATE (of persons only), σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (also in Hom. σαόφρων), Omn.; σωφρονῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; δῐκαιος, α, ον, and ος, ον, Thuc.

Moderate people (i. e., neither very

good nor very bad), *οἱ μεταξύ*, Plat.; [*the moderate party, οἱ διὰ μέσου*, Thuc.]

Moderate (of persons and things), *μέτριος, α, ον*, and *ος, ον*, Hes., Omn. Att., Hdt.; *ἐπιεικής, ές*, Omn. Att.: *μέσος, η, ον*, Thuc., Xen., Plat.; *σωφρονητικός, ή, όν*, Xen.; *σὔνεσταλμένος, η, ον* (of a man's disposition or desires), Isoc.; *οὐχ ὑπερβᾰλών*, Plind.

Moderate (of things only), *εὔκρας*, gen. *εὐκρᾶτος, ὁ καὶ ἡ*, Eur.; *ἔμμετρος, ον*, Xen., Plat.; *σύμμετρος, ον*, Xen., Isoc.

To be moderate, *σωφρονέω*, only act., Trag., Xen., Plat., Dem.; *σωφρονίζω*, Eur.; *μετριάζω*, only act., Soph., Thuc., Plat., Dem.

[*To have moderate desires*, *μετρίων δέομαι*, Hdt.]

MODERATE, TO, *κοιμίζω*, Eur., Plat.; *σωφρονίζω* (esp. pride, etc.), Eur., Antipho, Dem.; *συστέλλω*, Plat.; *μειόω*, Xen.; *μετριάζω*, Plat.

[*To moderate* (intrans.), of weather, *πραΰνομαι*, Hdt.]

MODERATELY (with moderation, in a moderate degree, etc.), *σωφρόνως* (of people or their conduct), Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.: *σωφρονικῶς*, Ar.; *ἐπιεικῶς*, Hdt.; *μετρίως*, Hdt., Thuc., Plat.; *μέτριον* and *μέτρια*, Thuc., Xen., Plat.; *μέσως*, Eur., Thuc., Isoc.; *ἐμμέτρως*, Plat.; *ἡσύχως* (of acting or thinking), Xen.

Speaking moderately, *μετριολόγος, ον*, Arist.

MODERATION, *σωφροσὕνη, ἡ*, also in Hom. *σαοφροσύνη* (of persons or their conduct), Hom., Theogn., Eur., Xen., Plat., Dem.; *καιρός* (not of persons, but esp. of actions, etc.), *ὁ*, Hes., Theogn., Pind., Æsch., Xen.; *μέτρον, τό*, Pind., Soph., Plat.; *ἐπιείκεια* (of persons or their actions), *ἡ*, Eur., Thuc., Isoc.; *μετριότης, ητος, ἡ*, Thuc., Xen., Plat.; *ἡσῠχιότης, ητος, ἡ*, Lys.; *μεσότης, ητος, ἡ*, Plat.; *ἐμμετρία, ἡ*, Plat.

[*Moderation in eating*, *ὀλιγοσιτία, ἡ*, Arist.; *in drinking*, *ὀλιγοποσία, ἡ*, Hipp.]

An act of moderation, *σωφρόνημα, ᾰτος, τό*, Xen.

Without moderation, contrary to moderation, *καιροῦ πέρα*, Æsch.; *ὑπὲρ καιρόν*, Xen.

To be a partner in moderation, *συσσωφρονέω*, Eur.

MODERATOR, *ᾰ*, *σωφρονιστής, οῦ, ὁ*, Thuc.; *σωφρονιστήρ, ῆρος, ὁ*, Plat.

MODERN, *καινός, ἡ, όν*, Omn. Att., Hdt. *Vid.* NEW.

MODEST, *αἰδοῖος, α, ον*, also in Plat. *ος, ον*, compar. *-ότερος*, superl. *-έστατος*, Hom., Pind., Æsch., Plat.; *αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Xen.; *αἰσχυντηλός, ή, όν*, Plat., Arist.; *αἰσχυντηρός, ά, όν*, Plat.

Modest (i. e., not conceited, not boastful), *ἄκομπος, ον*, Æsch.; *ἀκόμπαστος, ον*, Æsch.; *ἄτῠφος, ον*, Plat.

Of modest countenance, *μετωποσώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.

MODESTLY, *αἰδοίως*, Hom.; *σεσωφρονισμένως*, Æsch.; *αἰσχυντηλῶς*, Plat.

MODESTY, *αἰδώς, ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Plat.; *σεμνότης, ητος, ἡ*, Eur.; *σωφροσῦνη, ἡ*, Plat.; *τὸ αἰσχυντηλόν*, Plat.

Modesty (i. e., absence of conceit), *ἄτῠφία, ἡ*, Menand.

MODIFY, TO, *μετᾰβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO ALTER, TO MODERATE.

MODULATE, TO, *ἁρμόζω* (in Att. prose written *ἁρμόττω*), Pind., Plat.

MODULATION, *ἁρμονία, ἡ*, h., Pind., Æsch., Soph., Plat. *Vid.* TUNE, HARMONY.

MOIETY, *ἡμῖσυ, τό*, Omn. *Vid.* HALF.

MOIST, *νότιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Pind., Æsch., Eur.; *ὕγρος, ά, όν*, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; *διερός, ά, όν*, Pind., Æsch., Ap. Rh.; *νοτερός, ά, όν*, Soph., Eur., Plat., [*πάνυδρος, ον*, Arist.] *Vid.* WET.

Rather moist, *ὑφῠγρος, ον*, Arist.

To be moist, *ὑγρώσσω*, only pres. act., Æsch.; *πλᾰδάω*, Ap. Rh.

MOISTEN, TO, *βρέχω*, also in pass., but not in mid., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *τέγγω*, no perf. in any voice, Pind., Trag.; *ὑγραίνω*, Eur., Xen., Plat.; *ἀφῠγραίνω*, Arist.; *νοτίζω*, no mid., though there is pass., Æsch., Plat.; *κᾰταστάζω*, fut. *-άξω*, only act., Soph., Eur.; *ἴκμαίνομαι*, mid., no pass., Ap. Rh.; [*ἀναδεύω*, Theoph.]

To moisten beforehand, *προῦγραίνω*, Hipp.

To moisten too much, *ὑπερυγραίνω*, Hipp.

[*Much-moistened*, *πολύβροχος, ον*, Diosc.]

MOISTENING, *ὑγροβόλος, ον*, Eur.

MOISTURE, *ἴκμας, άδος, ἡ*, Hom., Ar., Hdt.; *ὑγρότης, ητος, ἡ*, Eur., Xen., Plat.; *νοτίς, ίδος, ἡ*, Eur., Plat.; *πλάδος, τό*, Hipp.; *ὑγρᾰσία, ἡ*, Hipp.; *ὑγρηδών, όνος, ἡ*, Hipp.: *ὕγρασμα, ᾰτος, τό*, Hipp.; [*νοτερόν, τό*, Plat.]

Causing moisture, *ἰκμαῖος, α, ον* (epith. of Jupiter), Ap. Rh.

[*Without moisture*, *ἄνικμος, ον*, Arist.]

MOLE, *ᾰ*, *σκάλοψ, οπος, ὁ*, Ar.

MOLEST, TO, *τᾰράσσω*, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.: *ὀχλέω*, Æsch., Soph., Hdt. *Vid.* TO TROUBLE.

MOLESTATION, *τᾰρᾰχή, ἡ*, Plat.

MOLLIFY, TO, *πρᾶΰνω*, Hes., h., Trag., Xen., Plat.; *μᾰλάσσω*, Soph., Eur.; *μαλθάσσω*, Æsch., Eur. *Vid.* TO APPEASE, TO SOFTEN.

[MOLLUSCA, *μαλάκια, τά*, Arist.]

[MOLOSSUS (in prosody), *μολοσσός, ὁ*, Gram.]

MOMENT (i. e., importance, q. v.), *ῥοπή, ἡ*, Xen., Isoc., Dem.

MOMENT, *ᾰ*—*having waited a moment*, *διᾰλῑπὼν ἄκᾰρῆ* (sc. *χρόνον*), Ar.

In a moment, *ἐν ἀκαρεῖ χρόνου*, Ar.

The vision passes away in a moment, *βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον*, Æsch. in chor.

Just for a moment, *ὅσον ὅσον στῐ́λην*, Ar.

[*At this very moment*, *νῦν δή, τὸ νῦν δή*, Plat.; *νῦν γε, τὰ νῦν γε*, Soph., Plat.; *νυνί*, Ar., Dem.]

At the moment when we were born, *ἅμα γιγνόμενοι* (we did so-and-so), Plat.

The moment summer began, *τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου*, Thuc.

MOMENTARY, *ὁ, ἡ, τὸ πᾰραυτίκα*, Thuc., Xen.

MOMENTOUS, *σπουδαῖος, α, ον*, compar. *-ότερος* and *-έστερος*, Pind., Hdt., Isoc., Dem. *Vid.* IMPORTANT.

MONARCH, *ᾰ*, *μόναρχος*, and Ion. *μούναρχος, ὁ*, Theogn., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* KING.

An absolute monarch, *παμβᾰσῐλεύς, ὁ*, Arist.

MONARCHICAL (of or belonging to a monarch), *μόναρχος, ον*, Pind.; *μοναρχικός, ή, όν*, Plat.

MONARCHY, *μοναρχία, ἡ*, Trag., Xen., Plat., Isoc.

An absolute monarchy, *παμβᾰσῐλεία, ἡ*, Arist.

An hereditary monarchy, *βᾰσῐλεία* (opp. to *τυραννίς*), *ἡ*, Thuc.

[MONASTERY, *μοναστήριον, τό*, Eccl.; *μάνδρα, ἡ*, Eccl.]

MONEY, *χρήματα, τά*, Omn.; *ἀργῦρος, ὁ*, Soph., Eur.; *δᾰπάνη, ἡ*, Thuc.; *ἀργῠρίδιον* (speaking contemptuously), *τό*, Isoc. *Vid.* GOLD, SILVER, and SYN. 89.

Coined money, *νόμισμα, ᾰτος, τό*, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

Coined gold, *χρύσιον, τό*, Ar., Lys., Isæ.

Coined silver, *ἀργύριον, τό*, Omn. Att. prose.

The public money, *τὸ κοινόν*, Ar., Dem.

Small money (change), *κέρματα, τά*, Ar., Dem.

I had not the ready money, *ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτυχε παρὸν ἀργύριον*, Dem.; [*οὐκ εἶχον τὸ παραυτίκα τἀργύριον καταβαλέσθαι*, Luc.]

Without money, *ἄνᾰργῦρος, ον*, Plat., Lys.; *ἄχρυσος, ον*, Plat.

Not consisting of money (punishment or reward), *ἀποχρήμᾰτος, ον*, Æsch.

Bought for money, *ἀργῦρώνητος, ον*, Æsch., Hdt., Dem.

To collect money, *ἀργῠρολογέω*, only act., sometimes c. acc. of those from whom, or c. *ἐκ* and gen., Thuc., Xen., Æschin.; *ἀργῠρίζομαι*, mid., no pass., Dinarch.

To make money, *χρηματίζομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense, c. *ἀπό* or *ἐκ* and gen. of the means, Thuc., Plat., Isoc., Dinarch.; *πλεονεκτέω*, Isoc.

One must make money, *χρημᾰτιστέον*, Xen.

Money making, *πλεονεξία, ἡ*, Isoc.

To work for money, do any thing for money, *ἐργολᾰβέω*, only act., Dem., Æschin.

Songs aiming at getting money, *ἀοιδαὶ ἀργυρωθεῖσαι*, Pind.

Rewarded with money, *ἀργυρωθείς, εῖσα, έν*, Pind.

To turn into money, sell for money, *ἐξαργῠρόω*, Hdt.; *ἐξαργῠρίζω* (neither in pass.), Thuc., Isæ., Dem.

Money-making, adj., *χρημᾰτιστῐκός, ή, όν*, Plat.; *χρηματοποιός, ύν*, Ar., Xen.

The collecting of money, *ἀργῠρολογία, ἡ*, Xen.

A collector of money, *ἀργυρολόγος, ὁ*, also as adj. *ος, ον*, Ar., Thuc.

MONEY-CHANGER, *ᾰ*, *λῐτροσκόπος, ὁ*, Soph.; *ἀργῠρᾰμοιβός, ὁ*, Plat., Theoc.; [*κολλυβιστής, οῦ, ὁ*, Lys.; *τραπεζίτης, ου, ὁ*, Lys., Dem.]

The trade of a money-changer, *ἡ νομισματοπωλική*, Plat.

MONITOR, *ᾰ*, *εἰσηγητής, οῦ, ὁ*, Thuc., Æschin.

[MONK, *μονάχός, ὁ*, Anth.; *μοναστής, οῦ, ὁ*, Eccl.]

MONKEY, *ᾰ*, *πίθων, ωνος, ὁ*, Pind.; *πίθηκος, ὁ*, Archil., Æsop, Ar., Plat., Æschin.

A long-tailed monkey, *κῆβος, ὁ*, Arist.

Like a monkey, *πῐθηκοειδής, ές*, Arist.; *πῐθηκώδης, ες*, Arist.

To eat monkeys, *πῐθηκοφᾰγέω*, only act., Hdt.

To behave like a monkey, play monkey tricks, *πῐθηκίζω*, Ar.; *ὑποπῐθηκίζω*, Ar.

A playing of monkey tricks, πίθηκισμός, ὁ, Ar.

[MONOCHORD, μονόχορδον, τό, Arist. Quint.]

MONODY, Α, μονῳδία, ἡ, Ar., Plat.

To sing a monody, μονῳδέω, Ar.

[MONOLITHAL, μονόλιθος, ον, Hdt.]

[MONOMETER, Α, μονόμετρος, ὁ, Gram.]

MONOPOLY, μονοπωλία, ἡ, Arist.

A right of monopoly, μονοπώλιον, τό, Hyperid.

[MONOSTROPHIC, μονοστροφικός, ἡ, όν, Gram.]

MONOSYLLABIC, μονοσύλλαβος, ον, Anth.

MONOTONOUS, μονόφωνος, ον, Theoph.

[MONOTONOUSLY, μονοτόνως, Longin.]

[MONOTONY, μονοτονία, ἡ, Quintil.]

MONSTER, Α, πέλωρ, τό, only nom. and acc., Hom., h., Ap. Rh.; πέλωρον, τό, Hom., Hes., Ap. Rh.: τέρας, ατος, Ep. -αος, τό, nom. pl. τέρατᾰ, Ep. τέρᾰᾰ and τέρᾰ, gen. τεράων, τερέων, and τερῶν (only used by Trag. in nom. and acc. sing.), Comm. poet., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; κνώδᾰλον, τό, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; θρέμμα, ατος, τό, Æsch., Soph.; θήρ, θηρός, ὁ, Trag.: θηρεία βία, Soph.; δεῖμα, ατος, τό, Eur.; φάσμα, ατος, τό, Soph.

A sea monster, κῆτος, τό, Hom., Eur., Hdt.

A devouring monster, φάλαινα, ἡ, Ar.

Of or *belonging to monsters*, κήτειος, α, ον, Mosch.

Full of sea monsters, πολυκήτης, ες, Theoc.

MONSTROUS, ἀλλόκοτος, ον, Ar., Thuc., Plat.; τεράστειος and τερᾰστιος, α, ον, and ος, ον, Theoph.; [πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind. (rare in Trag.), and late prose: πέλωρος, α, ον, and ος, ον, Hom., h., Hes.] *Vid.* WONDERFUL, EXTRAORDINARY.

MONSTROUSLY, ἀλλοκότως, Plat.

MONTH, μήν, μηνός, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., etc.; μείς, μηνός, ὁ (Ion. for μήν, LIDD. and SCOTT), Hom., Hes., Pind., Hdt., Plat.; σελήνη, ἡ, Eur. The names of the months were, at Athens, Ἑκᾰτομβαιών, ῶνος, ὁ (this began the Attic year about the middle of July, lasting, of course, to the middle of August, and consisted of 30 days); Μετᾰγειτνιών (of 29 days); Βοηδρομιών (30 days); Πυᾰνεψιών (29 days); Μαιμακτηριών (30 days); Ποσειδεών (29 days)—this was also repeated as an intercalary month every second year; Γᾰμηλιών (30 days); Ἀνθεστηριών (29 days); Ἐλᾰφηβολιών (30 days); Μουνυχιών (29 days); Θαργηλιών (30 days); Σκῑροφοριών or Σκιῤῥοφοριών (29 days).

The beginning of the month, νεομηνία (contr. νουμηνία), ἡ, Pind., Ar., Thuc., Xen., Dem.; Hom. and Hes. divide the month into two portions—*the first half of the month*, μὴν ἱστᾰμενος, *the last half*, μὴν φθίνων (οντος); but among the Athenians the month was divided into three parts—*the first part of the month*, μὴν ἱστᾰμενος, or μὴν ἀρχόμενος, or μὴν εἰσιών (όντος), *the second*, μὴν μεσῶν (οὔντος), *the third*, μὴν φθίνων (οντος); *the second day of the month* was δευτέρα (sc. ἡμέρα) ἱσταμένου, etc.; *the twentieth day* of the month was εἰκάς (άδος, ἡ); and *the twenty-first* sometimes was called πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, or was reckoned backward from the last day of the month, and called ἑνδάτη or δεκάτη φθίνοντος, according as the month had 29 or 30 days; so Thuc. has "*On the twenty-seventh day of Artemisium*" (a Spartan month answering to Ἐλαφηβολιών), Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτῃ φθίνοντος; *the last day of the month* was called ἕνη καὶ νέα, Ar., Dem.

Of three months, lasting three months, etc., τρίμηνος, ον, Soph., Hdt., Æschin.

Of four months, etc., τετρᾰμηνος, ον, Thuc.

Of six months, ἕκμηνος, ον, Soph., Plat., Arist.

Of eight months, eight months old, in the eighth month, etc., ὀκτᾰμηνος, ον, Xen.

Of nine months, etc., ἐννεᾰμηνος, ον, Hdt.

Of ten months, etc., δεκᾰμηνος, ον, Xen., Theoc.

Of twelve months, etc., δωδεκᾰμηνος, ον, and poet. δυωδεκᾰμηνος, ον, Hes., Pind.

Lasting through all months, πάμμηνος, ον, Soph.

As many months old as, ὁποσᾰμηνος, ον, Hipp.

MONTHLY, μηνιαῖος, α, ον, Æsch.; ἔμμηνος, ον (also lasting a month), Soph., Plat.; [adv., ὅσοι μῆνες, Hom.; κατὰ μῆνα, Ar., Dem.; κατὰ μῆνα ἕκαστον or κατὰ μῆνας, Plat.; ἑκάστου μηνός, Plat.; τοῦ μηνὸς ἑκάστου, Ar.; τοῦ μηνός, Ar., Xen.]

[*Interest a drachma per mina monthly* or *per month*, τόκον δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, Æschin.]

Monthly sacrifices, ἐπιμήνια, τά, Hdt.

MONUMENT, Α, μνῆμα, ατος, τό, Omn.; μνημεῖον, τό, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἐπίστημα, ατος, τό, Plat.

To raise a monument of song to your country, σεῦ πάτρα . . . ὑπερῖσαι λέθον Μοισαῖον (for Μουσεῖον), Pind.

A monument of the marriage of the Nereid (Thetis), ἐρμήνευμα Νηρῇδος γάμων, Eur.

MOOD (i. e., disposition, q. v.), ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; νόος, νοῦς, ὁ, Omn.

[*Mood* (of a verb), ἔγκλισις, εως, ἡ, Theodos.; *the indicative mood*, ἡ ὁριστική (sc. ἔγκλισις), Gram.; *the imperative mood*, ἡ προστακτική, Gram., and τὸ προστακτικόν, Diog. L.; *the optative mood*, ἡ εὐκτική and τὸ εὐκτικόν, Gram.; *the subjunctive*, ἡ ὑποτακτική and τὸ ὑποτακτικόν, Gram.; *the infinitive*, ἡ ἀπαρέμφατος, Gram.]

MOODY, δύσοργος, ον, Soph.

MOON, THE, μήνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch.; σελήνη, ἡ, Omn.; σελαναία (only once in chor. in Trag.), ἡ, Emped., Eur., Ar.; ἴλάειρα, ἡ, Emped.; μηνάς, άδος, ἡ, Eur.; νυκτὸς ὀφθαλμός, ὁ, Pind., Æsch.; νυκτὸς ὄμμα (ᾰτος, τό), Æsch.; νυκτὸς ἄφεγγὲς βλέφᾰρον, Eur.

The full moon, ἡ πανσέληνος, Æsch., Soph., Hdt., Æschin.

The new moon, or *the time of new moon*, νεομηνία, contr. νουμηνία, ἡ, Pind., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[*Used at the new moon*, νουμήνιος, ον, Luc.]

[*One who celebrates the new moon*, νουμηνιαστής, ὁ, Lys.]

Of or *belonging to the full moon*, or *at the full moon* (of time, evenings, etc.), δίχόμηνος, ον, h.; δίχόμηνις, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Ap. Rh.; πανσέληνος, ον, Omn. Att., Hdt.

A golden tablet round as the full moon, χρῦσὶς πανσέληνος, Hermip.

MOONLESS, σκοτομήνιος, ον, Hom.; ἀσέληνος, ον, Anac., Thuc.

MOONLIGHT, adj., σεληναῖος (epith. of night), α, ον, Orac. ap. Hdt.

MOOR, Α, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.

MOOR, TO, ὁρμίζω, often used in mid., c. εἰς or πρός and acc. of the place where, or c. adv. of place (e. g., οἰκᾶδε), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO ANCHOR.

[*To moor in front of*, προορμίζω (ναῦν) πρό, c. gen., Thuc.]

MOORED, TO BE, ὁρμέω, and in mid. sometimes c. εἰς and acc. or c. πρός and dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὁρμίζομαι ἐν, παρά or ὑπό c. dat., Xen.

MOORING-STONES, εὐναί, αἱ, Hom., Hes.; λογγᾶσια, τά, Æsch.; λίθος εὐναίης, Ap. Rh. *Vid.* ANCHOR.

MOP, Α, κόρημα, ατος, τό, Ar.

[MOPE, TO, μακκοάω, Ar.; *moping*, μεμακκοηκώς, Ar.]

MORAL, δίκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.

Belonging to, concerning morals, ἠθικός, ή, όν, Arist.

MORALITY (moral character), ἦθος, τό, Plat., Arist.

MORBID, νοσερός, ά, όν, Eur. *Vid.* DISEASED.

MORE, adj., πλείων and πλίων, ον, Omn.; ὑπέρτερος, α, ον, Soph. *Vid.* MANY.

Many times more, πολλαπλάσιος, α, ον, and ος, ον, c. ἤ or ἢπερ, sometimes c. gen., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Antipho; [*infinitely more than*, μυριοπλασίων, ον, followed by gen., or ἤ, Xen.]

More, adv., πλέον or πλεῖον, Omn.; πλεῖν, Ar.; ἐπὶ πλέον, Hdt.; ἐς πλέον, Soph.; ἐπὶ πλείω, Soph.; μᾶλλον, Omn.; also μάλιστα, c. gen. or c. ἤ, Eur., Ap. Rh.; μᾶσσον, and pl. μάσσω, Æsch.; μειζόνως, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; περιώσιον, c. gen., h., Pind.; πέρᾱ, sine cas. or c. gen., Soph., Eur., Thuc., Isæ., Dem.; also compar. περαιτέρω, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; περισσά or -ττά, Plat.; εἰς ὑπερβολήν, c. gen., Eur., Dem.; ὕπέρτερον, Soph.; ὕπέρ, c. acc., Xen.; διᾰφερόντως, c. gen., Xen., Plat.; κρεισσόνως, Antipho. *Vid.* MANY, MUCH.

[*To demand more* (pay), προαιτέω (μισθόν), Xen.]

Much more—it is difficult (to do so and so) *in peace, much more in an enemy's country*, etc., χαλεπὸν καὶ ἐν εἰρήνῃ . . . ἢ που δὴ ἐν πολεμίᾳ, κ. τ. λ., Thuc.

[*Neither more nor less*, οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον, Hdt.; (*be the same*) *more or less*, καὶ πλεῖον ἔτι τούτου καὶ ἔλασσον, Hdt.; *but what is more*, τὸ δὲ πλέον (πλεῖον), Hdt.; *what more?* (= of what use?), τί πλέον; *more and more*, μᾶλλον μᾶλλον, Att.; ἐπὶ πλέον (πλεῖον), Hdt.; *nothing more than others*, οὐδὲν περιττότερον τῶν ἄλλων, Plat.]

[*More than*, παρά, c. acc., as *to labor more than the rest*, παρὰ τοὺς ἄλλους πονέω, Hdt.]

And because of the storm it was impossible to sail at all, much more to take up the men, διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν, Xen.

No more, οὐκέτι, Omn.; μηκέτι, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.

[*By how much more . . ., by so much*

more, ὅσω . . . , τοσούτῳ or *τόσῳ*, usu. with comparatives, Xen.]

To grasp at more, to have more, πλεονεκτέω, fut. *-ήσω* and *-ήσομαι*, sine cas. or c. gen. rei, or c. gen. pers. dat. rei, Xen., Plat., Dem.

If they be in summer, the leader ought to be seen to be exposed to more of the heat, and if they be in winter, of cold, ἢν μὲν ἐν θέρει ὦσι, τὸν ἄρχοντα δεῖ τοῦ ἡλίου πλεονεκτοῦντα φανερὸν εἶναι, ἢν δὲ ἐν τῷ χειμῶνι, τοῦ ψύχους, Xen.

One must (not) *grasp at more, (οὐ) πλεονεκτητέον*, Plat.

One who grasps at more, πλεονέκτης, ου, ὁ, sometimes as adj. with superlative *πλεονεκτίστατος*, Hdt., Thuc., Xen.

MOREOVER, *αὖ*, never the first word in a sentence, Hom., Soph., Thuc.; *πρὸς τούτοις*, Hom., Hdt.; *τοίνυν*, never the first word in a sentence, Soph., Plat.; *ἔτι*, Æsch., Soph., Plat., Xen., Dem.; *προσέτι*, Dem.; *πρός*, Dem.

MORNING, *ἠοίη, ἡ*, Hom.; *ἠῳγένεια, ἡ*, Hom., Theoc.; *ἠῳγενής, ές*, Ap. Rh.; *Ἠώς, ἡ*, gen. *Ἠόος, Ἠοῦς*, etc. (though even Hom. never has the uncontracted forms), Att. *Ἕως*, gen. *Ἕω*, etc. (Eur. has *Ἑώς* once in chor.), Omn.

Morning, in the morning, etc., adj., *ἠοῖος, α, ον*, Hom.; *ἠῷος, α, ον*, Hes., h.; *ἑῷος, α, ον*, Trag.; *ἑῴος, α, ον*, Ap. Rh.; *ἐωθινός, ή, όν*, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.

In the morning, adv., *ἠῶθεν*, Hom.; *ἦρι*, usu. c. *μάλα*, Hom., Ap. Rh.; *ἕωθεν*, Ar., Xen., Plat.; *ἐξ ἐωθίνου*, Ar., Xen.; [*τὸ ὄρθριον*, Hdt.; *πρωΐ ἔτι τῆς ἡμέρας*, Hdt.]

Very early in the morning, ἠῶθι πρό, Hom.

Toward morning, adj., *ὑπηοῖος, α, ον*, Hom., Ap. Rh.

Toward morning, adv., *τὸ προσηῷον*, Dor. *ποταῳόν*, Theoc.; *τὸ πρόσορθρον*, Theoc.

[*The morning twilight, ἡ ἀμφιλύκη νύξ*, Hom.]

Good morning, Ion, τὸν Ἴωνα χαίρειν, Plat.

MOROSE, *τρᾶχύς, εῖα, ύ*, Sol., Pind., Æsch., Plat.; *στυγνός, ή, όν*, Æsch., Eur., Xen.; *ἀπροσήγορος, ον*, Soph.; *ἀπροσόμιλος, ον*, Soph.; *δυσάρεστος, ον*, Eur., Xen., Isoc.; *δύσκολος, ον*, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *βάρυς, εῖα, ύ*, Soph.; *χάλεπός, ή, όν*, Ar., Xen., Isoc.; *μέρμερος, ον*, Plat.

MOROSELY, *δυσκόλως*, Xen., Isoc., Dem.

MOROSENESS, *χαλεπότης, ητος, ἡ*, Plat., Isoc.

MORROW, THE, *αὔριον, τό*, often also *ἡ* (sc. *ἡμέρα*), no other case except nom. and acc., Omn.; *ἐσαύριον* or *εἰσαύριον*, Eur., Ar.

MORSEL, A, *ψάκολος, ὁ*, Hom.; *ψωμός, ὁ*, Hom., Xen.; *ψώμισμα, ἄτος, τό*, Arist.; *ἄκαρές*, and *ἄκαρῆ* neut., no other case, being the acc. of *ἄκαρής*, "too small to be cut," Ar.

MORTAL, *βρότεος* (only of men), *α, ον*, Hom., h., Pind., Æsch.: *βρότειος, α, ον*, and *ος, ον*, Æsch., Eur.; *βροτήσιος, α, ον*, Hes., Alcman, Pind., Eur.; *βροτός, όν*, Pind.; *ἐπήτης, ή, όν*, and *ός, όν*, Omn.; *κατᾰθνητος, ον*, Hom., h.; *ἐπητογενής, ές*, Soph., Eur.; *ἠμέριος, α, ον*, and *ος, ον*, Soph., Eur.; *ἐφημέριος, α, ον*, and *ος, ον*, Æsch., Ar.; *ἐπητειδής, ές*, Plat. *Vid.* SYN. 74.

Mortal (of a wound), *καίριος, α, ον*, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; *ἐπάνδσιμος, ον*, Eur.; *μορτός, όν*, Call.

MORTAL, A, *βροτός, ὁ*, but once *ἡ* in Hom., Omn. poet., Hdt.

Mortals, ἐφήμεροι, οἱ, Pind., Æsch.

MORTALITY — *and this caused the greatest mortality, καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐποίει*, Thuc.

MORTALLY, *καιρίως*, Æsch.; *ἐπάνδσιμως*, Antipho.

MORTAR, *τέλμα, ἄτος, τό*, Hdt.

MORTAR, A, *ὅλμος, ὁ*, Hes.; *ἴγδις, εως, ἡ*, Solon; *ἰγδή, ἡ*, Hipp.; *ὑσία, ἡ*, Ar.

A stand for a mortar, ὑφόλμιον, τό, Ar.

[*One who makes mortars, ὁλμοποιός, ὁ*, Arist.]

[*Mortar* (as military engine), of course no precise term; nearest, perhaps, *παλίντονα, τά*, sending stones like bombs, opposed to *εὐθύτονα, τά*, shooting point blank, Math.]

MORTGAGE, A, *ἀποτίμημα, ἄτος, τό*, Isæ., Dem.; [indicated by the Greeks by a stone slab set up on the property, *ὅρος*, or pl. *ὅροι*, Dem.; *to take a mortgage on a house, ὅρον, ὅρους τίθημι* (infin. *τιθέναι*), *ἐφίστημι* (fut. *-στήσω*, 1 aor. *-έστησα*) *ἐπὶ τῆς οἰκίας* or *τὴν οἰκίαν*, Dem.; *to pay off, remove a mortgage, ἀναιρέω* (aor. 2 *-εῖλον*), *ἀφαιρέω ὅρον* or *ὅρους*, Oratt.]

MORTGAGE, TO, *ἀποτῑμάω*, act. "to borrow on mortgage," mid. "to lend on mortgage," pass. of the property mortgaged, sometimes c. gen. of the price, sometimes c. *πρός* and acc., Dem.; *ὑποτίθημι*, aor. 1 act. *-έθηκα*, in mid. "to lend on mortgage," "have mortgaged to one," Dem.

To borrow on mortgage of landed property, ἐγγείων τόκων δᾶνείζομαι (mid.), Dem.

To mortgage farther, προσορίζομαι, mid., no pass., c. gen. of the price, Dem.

MORTGAGED, *ὑπώβολος, ον*, Pherecr.

Not mortgaged, ἄστικτος, ον, Lys.

[*Having one's house mortgaged to the amount of* 2000 *drachms, δισχιλίων ὡρισμένος τὴν οἰκίαν*, Dem.]

Tables set up on a mortgaged property to serve as a memorial of the debt, ὅροι, οἱ, Isæ., Dem.

MORTGAGEE, A, *ὁ Ζέμενος*, Plat.

MORTGAGER, A, *ὁ Ζείς*, gen. *Ζέντος*, Plat.

One who has mortgaged all his property, στιγμᾶτίας, ου, ὁ, Cratin.

MORTGAGING, A, *ἀποτίμησις, εως, ἡ*, Dem.

MORTIFICATION (of a wound, wounded limb, etc.), *σηπεδών, όνος, ἡ*, Hipp.; *σφάκελος, ὁ*, Hipp.

Mortification (i. e., vexation, q. v.), *ἀχθηδών, όνος, ἡ*, Æsch., Thuc.

MORTIFY, TO, intrans. (of a wound, etc.), *σήπομαι*, pass., esp. in aor. 2 *ἐσάπην*, and 2d perf. *σέσηπα*, Hdt., Plat.; *ἀποσήπομαι*, Xen.; *σφάκελίζω*, Hdt.

To mortify (i. e., to vex, to annoy, q. v.), *λῦπέω*, Omn. post Hom.

MOSS, *μνῦον, τό*, Nicander.

Moss growing on trees, ὕπνον, τό, Theoph.

MOSSY, *μνιόεις, εσσα, εν*, Ap. Rh.; [*μνιᾰρός, ά, όν*, Anth.]

MOST, *πλεῖστος, η, ον*, Omn.

Most, adv., *πλεῖστον* and *πλεῖστα*, often in Att. *τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα*, Omn.; *μάλιστα* (often added to superl. by poet., as *ἔχθιστος μάλιστα*, etc.), Omn.; *τὰ πρῶτα*, Eur.

I prove that the Mitylenæans have injured you the most that ever one city did, ἀποφαίνω Μιτυληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἠδικηκότας ὑμᾶς Thuc.

Hercules has married the most women that ever one man did, πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δή, Soph.

Fifty at most, πεντήκοντα μάλιστα, Thuc., etc.

Three talents at most, μάλιστα τρία τάλαντα, Dem.

As well affected to your democracy as the most friendly to it, εὔνους τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μάλισθ' ὁμοίως, Dem.

MOSTLY, *for the most part, τὰ μάλιστα, ἐς τὰ μάλιστα, ἐς μάλιστα*, Hdt.; *τὸ πλέον*, Hdt.; *τὰ πολλά*, Xen.; *ὡς ἐπὶ πολύ*, Hdt.; *ὡς ἐπὶ τὸ πολύ*, Xen.; *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος*, Plat.

MOTE, A (in a sunbeam), *ἐπηλίς, ίδος, ἡ*, Soph.; *ξύσματα, τά*, pl., Arist.

MOTH, A, *σής, ὁ*, gen. *σεός*, and in Menand. *σητός*, Pind., Ar., Menand.; *πῠραύστης, ου, ὁ*, Æsch.; *τρίχόβρως, ωτος, ὁ*, Ar.

MOTHER, A, *μαῖα, ἡ* (usually, and in Hom. always, a term of endearment to one who is not really one's mother), Hom., Trag.; *τοκάς, άδος, ἡ*, Hom., Eur.; *μήτηρ, έρος*, contr. (as always in Att. *prose*) *μητρός*, acc. sing. and pl. never contracted, dat. pl. *μητράσι*, Omn.; *γενέτειρα, ἡ*, Pind., Eur.; *βοῦς*, gen. *βοός* (even of a woman), *ἡ*, Pind.; *τεκνογόνος, ἡ*, Æsch.; *παιδοτρόφος, ἡ*, Eur.; *παιδουργία, ἡ*, Soph.; *μητρῷον δέμας, τό*, only nom. and acc., Eur.; *μητρώα ἄρουρα, ἡ*, Soph.; *γεννήτειρα, ἡ*, Plat.; *μαμμία, ἡ* (used by a child calling its mother), Ar.; *μάμμα, ἡ*, Pherecr.

Mother (applied to a country), *μητρόπολις, εως, ἡ*, Soph.; *μαῖα, ἡ*, Soph.

Having lately become a mother, νεοτόκος, ον, Eur.

Mother of all things, παμμήτειρα, ἡ, h.; *παμμήτωρ, ορος* (used also by Soph. *-μητήρ*), *ἡ*, Æsch., Soph.

Never having been a mother, ἀνειλείθυια, ἡ, Eur.

A common mother (of two children), *συγγενέτειρα, ἡ*, Eur.

An aged or *ancient mother, πάλαιομήτωρ, ορος, ἡ*, Eur.; *προμήτωρ, ορος, ἡ*, Eur.

A cruel mother, δυσμήτωρ, ορος, ἡ, Æsch.; *μητὴρ ἀμήτωρ*, Soph.

An unhappy mother, δυσμήτηρ, έρος, ἡ, Hom.

An unhappy mother of a noble son, δῠσᾰριστοτόκεια, ἡ, Hom.

Unhappy in being a mother, αἰνοτόκεια, ἡ, Mosch.

The mother state, the mother city, μητρόπολις, εως, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen.

[*Mother earth, μαῖα γαῖα, ἡ*, Æsch.; *γῆ μήτηρ, ἡ*, Æsch.]

A step-mother, ἐκῠρά, ἡ, Hom.; *μητρυιά, ἡ*, Hom., Hes., Eur., Hdt., Lys., Isæ.

A mother-in-law, πενθερά, ἡ, Dem.

On the mother's side, from one's mother, etc., *μητρόθε* or *-θεν*, Hom., Trag., Ar.

Any relation on the mother's side, μήτρως, gen. *ωος* and *ω*, Hom., Pind., Hdt.

A mother's father, μητροπάτωρ, ορος, ὁ, Hom., Hdt.

A mother's mother, μητρομήτωρ, ορος, ἡ, Pind.

A mother's sister, μητροκᾰσιγνήτη, ἡ, Æsch.

A mother's brother, μητρᾰδελφεός, ὁ, Pind.

Of or *belonging to a mother, motherly*, μητρώιος, Hom. contr. μητρῷος, α, ον, Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; μητρῐκός, ή, όν, Arist.

Tending mothers, μητροπόλος, ἡ (epith. of Ilithyia), Pind.

Received by the mother, μητρόδοκος, ον, Pind.

Born of the same mother, ὁμογάστριος, ον, sometimes c. gen. of one's brethren, etc., Hom.; ὁμομήτριος, α, ον, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ὁμομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Orph. ap. Plat.

Born of a mean mother, ᾰ̓μήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Slaying one's mother, μητροφόνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; μητροκτόνος, ον, Æsch., Eur.

One who slays his mother, μητρᾰλοίας, ου, ὁ, Æsch., Plat., Lys.; μητροφόντης, ου, ὁ, Eur.

To slay one's mother, μητροκτονέω, Æsch., Eur.

Given to Hector to be his wife and the mother of his children, δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι, Eur.

To be full of mother (of old wine), λεπράω, Ar.

Mother of pearl, βέρβερι, εος, τό, Ath.; ὄστρᾰκον, τό, in pl., Philo.

MOTHERLESS, μονομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ᾰ̓μήτωρ, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

MOTHERLY, see above.

[*Motherly* (adv.), *in a motherly way*, μητρικῶς, Dion. H.]

MOTION, κῐνηθμός, ὁ, Pind.; κίνησις, εως, ἡ, Plat.; κίνημα, ᾰτος, τό, Arist.; μετᾰ́κινημα, ατος, τό, Hipp.

Quick motion, ἐρωή, ἡ (of any thing, but esp. of any weapon thrown, etc.), Hom., Ap. Rh.; ἀϊκή, ἡ, Hom.; ῥῖπή, ἡ (usu. of things thrown, of winds, waves, wings, etc., but sometimes also of men, etc.), Omn. poet.; μαρμᾰρῠγή, ἡ (esp. of any twinkling motion), Hom., h.; ᾰ̓μᾰρῠγή, ἡ, h., Ap. Rh.; ῥόμβος, ὁ, Pind.; ᾰ̓μιλλα, ἡ, Æsch.; ᾰ̓μᾰρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh., Theoc.

A sliding, noiseless motion (of oars, etc.), πᾰρᾰγωγή, ἡ, Xen.

A constant motion, σᾰλευσις, εως, ἡ, Arist.

Perpetual motion, τὸ ἀεικίνητον, Philo.

[*To put in motion*, παρορμάω, Xen.; ἀναπᾰ́λλω, Eur., also ἀμπ., Ar.] *Vid.* TO MOVE.

MOTION, A (made in any assembly), εἰσήγημα, ᾰτος, τό, Æschin.

MOTIONLESS, ᾰ̓κίνητος, ον, Hes., Pind., Soph.; ἀΐῡβων, ουσα, ον (sometimes of things incapable of motion), Pind.

In a motionless manner, ᾰ̓κῑνήτως, Isoc. *Vid.* IMMOVABLY.

A being motionless, ᾰκῑνησία, ἡ, Arist.

MOTIVE, A, προαίρεσις, εως, ἡ, Dem.

[MOTLEY—*to put on* or *wear motley*, ἄνθινα ἐνδύνω (fut. -δύσω, aor. 1 -ἔδυσα), Diog. L.]

MOTTLED, ποικίλος, η, ον, Hom., Eur.; κᾰτάστικτος, ον, Soph., Eur.; ποικίλόστικτος, ον, Arist. *Vid.* DAPPLED.

MOULD or MOULDINESS, ἄζα, ἡ, Hom., Theoc.; εὐρώς, ῶτος, ὁ, Theogn., Simon., Eur., Plat.; λᾰ́πη, ἡ, Æsch.

MOULD, A (for bread, cakes, etc.), πλᾰθᾰνον, τό, Theoc.

MOULD, TO, πλάσσω, fut. πλᾰ́σω, Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ᾰ̓νᾰπλάσσω, Plat.; μεταπλάσσω, Plat.; χαλκεύω, Pind.; ὀργάζω (of clay), Soph., Ar., Plat.; τῠπόω, Plat.; ἐκμάσσω, fut. -ξω, Plat.

To mould (a man) *to one's will*, ἐπῐχαλκεύω, Ar.

MOULDED (made in a mould), πλαστός, ή, όν, Hes., Plat.; ἔγχῠτος, ον, Hipp., Menand.

Easy to be moulded (lit. or metaph.), εὔπλαστος, ον, Plat., Arist.

Well moulded, πλαστῐκός, ή, όν, Plat.

MOULDER, A, πλαστής, οῦ, ὁ, Plat., Anth.

MOULDER, TO, μῠ́δάω, only act., Soph.

MOULDERING (mouldy-looking), εὐρώεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Soph.; μῠδᾰλέος, α, ον, Ap. Rh.

MOULDING, A (a wavy moulding), κῦμα, ᾰτος, τό, Æsch.

MOULDING, A, τῠ́πωσις, εως, ἡ, Theophr.; πλάσις, εως, ἡ, Emped.

Skilful in moulding, πλαστῐκός, ή, όν, Plat., Xen.

MOULT, TO, πτερορῥοίω and πτερορῥῠ́ω, only act., Ar., Plat.; of the feathers which are shed in moulting, ἐκρέω, fut. -ρεύσομαι, perf. -ερρύηκα, Ar.

MOUND, A, ᾰ̓κρα, ἡ, Hom., Eur.; κολώνη, ἡ, Hom., Soph.; κολωνός, ὁ, Hom., Xen.; ἔρμα, ᾰτος, τό, Soph.; χῶμα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ὄχθος, ὁ, Æsch., Xen.; ἀκτή, ἡ, Æsch., Soph.; χόος, contr. χοῦς, ὁ, Hdt., Thuc.; ᾰ̓νᾰβολή, ἡ, Xen.; γῆ ἀμβολᾶς (ᾶδος), ἡ, Xen.

To raise a mound, χώννῡμι, c. acc. of what is raised, sometimes sine cas., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; συγχώννυμι and συγχόω, Hdt., Xen.; διαχώννυμι and -χόω, Hdt.; ἐκχώννυμι, Hdt.

To raise a mound against, προσχώννῡμι, and in imperf. pass. προσεχούμην (of the wall against which the mound was raised), Thuc.

[*A mound raised against a place*, πρόσχωσις, εως, ἡ, Thuc.]

The raising of a mound, χῶσις, εως, ἡ, Thuc.

MOUNT, A, *vid.* MOUNTAIN.

MOUNT, TO, βαίνω, only in aor. 1 mid. ἐβησάμην, Hom.; ᾰ̓ναβαίνω, fut. mid. ᾰ̓ναβήσομαι, aor. 1 mid. ἀνεβησάμην, aor. 2 act. ἀνέβην, perf. ἀναβέβηκα, fut. 1 and aor. 1 act. never used in intrans. sense, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἐμβαίνω, perf. part. often ἐμβεβαώς, υῖα, ός, gen. ῶτος, etc., c. dat., or c. acc., or c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Lys.; εἰσᾰνᾰβαίνω, Hom.; ὑπερβαίνω, aor. 2 3d sing. subj. poet. (not Att.) ὑπερβήῃ, c. acc. or c. gen., Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐβαίνω (Hom. uses ἐπεβησόμην as aor. mid., not ἐπεβησάμην), oftenest c. gen., also c. dat. (the usage of Thuc.) and c. acc., Hom., Hes., Hdt., Thuc.; ἐπᾰνᾰβαίνω, Ar., Hdt., Xen.; προσᾰνᾰβαίνω, Plat. (Com.), Xen.; ὑπεραίρω (esp. of scaling walls), Xen.; ὑπερᾰκρίζω, Xen.; ἔπειμι, infin. ἐπιέναι, part. ἐπιών, imperf. ἐπήειν (Hom. has also fut. ἐπιείσομαι, aor. 1 part. ἐπιεισάμενος), esp. of mounting the rostra to speak, or the stage, Xen.

To make or *cause to mount*, ἀναβαίνω, in fut. act. ᾰ̓ναβήσω, and aor. 1 ἀνέβησα (and generally the fut. and aor. 1 act. of βαίνω and those compounds which are given above), also ἀνεβησάμην (this, however, is very rare) (also of going on ship-board), Hom., Pind., Hdt.; ᾰ̓νᾰβῐβάζω, c. ἐπί and gen. or acc. of the thing mounted, Hdt.; ἐμβιβάζω, c. εἰς and acc., Thuc., Xen., Plat.; ἐπαναβιβάζω, Thuc.; ᾰ̓νᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. ἐπί and acc., Xen.

One who mounts, ἀμβᾰ́της, poet. for ᾰ̓νᾰβᾰ́της, ου, ὁ, Eur.; ἐπεμβᾰ́της, ὁ, Eur.

Difficult to mount, δῠσάμβᾰτος, ον, Simon.

MOUNTAIN, A, ὄρος, and poet. οὔρος, τό (the latter in Trag. only in chor.) (Hom. uses ὄρεσφι for gen. and dat. sing. and pl.), Omn.; κολώνη (of Athos), ἡ, Ap. Rh. *Vid.* HILL.

The foot of a mountain, ὕπωρεια, ἡ, Hom., Hdt., Plat., Ap. Rh.

[*To make a mountain of a molehill*, ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιέω, Prov., Luc.]

Of or *belonging to mountains, fond of mountains*, etc., ὄρειος, and poet. οὔρειος (also in Trag.), α, ον, and ος, ον, h., Pind., Trag., Xen.

[*A mountain stream*, χειμάῤῥους, ου, ὁ, Plat.] *Vid.* TORRENT.

To drive to the mountains, ὑπεξᾰκρίζω, only act., c. πρός and acc., Eur.

Ranging the mountains, dwelling in the mountains, ὀρεσῖτροφος, ον, Hom.; ὀρεσκῴος, ον, Hom., Hes.; ὀρέστερος, α, ον, Hom., Soph., Eur.; ὀρειᾶς, ᾶδος, ἡ, only fem., Hom., h.; ὀρεσσῐνόμος, ον, Hes.; ὀρεῐκτίτος, ον, Pind.; ὀρειλεχής, ές (of a wild beast), Emped.; ὀρειμελής, ές, Emped.; ὀρειβᾰ́της, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Ar.; ὀρεσσῐβᾰ́της, ὁ, Soph.; οὐρῐβᾰ́της, ὁ, Eur.; ὀρῐβᾰ́της, ὁ, Ar.; ὀρειδρόμος, ον, Eur.; ὀρεινόμος, ον, Eur.; ὀρέσκοος, ον, Æsch., Eur.; οὐρειθρεπτος, ον, Eur.; οὐρεσῐβώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph.; οὐρειδρόμος, ον, Eur.; ὀρεσσῖγονος, ον, Ar.; ὀρεῖπλαγκτος, ον, Arist.; ὀρειφοίτης, ου, ὁ, Phanocl.; ὀρῖτρεφής, ές (of a tree), Ap. Rh.; οὐρεσῐφοιτος, ον, Mel.; οὐρεσῖφοίτης, ου, ὁ, fem. -φοῖτις, ῐδος, Anth.

Dashing among the mountains (of water), ὀρότῠπος, ον, Æsch.

[MOUNTAINEER (adj.), ὀρεινός, ή, όν, Xen.; *the mountaineers*, οἱ ὀρεινοί, Xen.; *life of a mountaineer*, ὀρειβασία, ἡ, Æl.]

MOUNTAINOUS, πολῦ́κνημος, ον, Hom.; ὄρειος and οὔρειος, α, ον (the latter not in Att. prose), h., Pind., Trag., Xen., Plat.; ὀρεινός, ή, όν, Hdt., Xen.; ὀρόχθειος, ον, Æsch.; ὀρειᾶς, ᾶδος, ἡ, Anth.

MOUNTEBANK, A, ᾰ̓γύρτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat., fem. ἀγύρτρια, Æsch.

MOUNTED ON, ἔποχος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Xen.

MOUNTING, A, ᾰ̓νᾰβᾰ́σις, εως, ἡ, Xen.

Mounting on horseback, νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες, Hom.

[*Skilled in mounting* (on horseback), ἀναβατικός, ή, όν, Xen.]

MOURN, TO, ᾰ̓χεύω and ᾰ̓χέω, both confined to pres. part. act., Hom.; ᾰ̓χομαι, mid., Hom.; πενθέω, Omn.; γοάω, pres. infin. Ep. γοήμεναι, imperf. poet. ἔγοον and γοάασκον (none of these forms in Att., only mid. and pass. in Trag.), Hom., Trag., Xen.; ἀλγέω, Omn.; ᾰ̓χνάσδημι, Alcæ. *Vid.* TO GRIEVE, TO LAMENT.

To mourn with or *together*, συμπεν-

θέω, sine cas. or c. dat., Æsch., Eur., Lycurg., Dem.

To cease to mourn, ᾽ἀποκηδεύω, only act., c. acc. of the cause, Hdt.

MOURNER, ᾱ, γόης, ητος, ὁ, Æsch.; πενθητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; fem. πενθήτρια, Eur.

[*The hired mourners*, οἱ μισθουμένοι (προπέμπουσι), Plat.]

MOURNFUL (esp. of lamentations, etc.), στονόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Soph.; γοερός, ᾰ́, όν, Æsch., Eur., Ap. Rh.; γοεδνός, ή, όν, Æsch.; πενθητήριος, α, ον, Æsch.; κήδειος, α, ον, Æsch., Eur.; ἄστονος, ον, Æsch.; ᾽ἀγάστονος, ον, Æsch.; δύσθροος, ον, Pind., Æsch.; δυσθρήνητος, ον, Soph., Eur.; αἴλῑνος, ον, Eur.; ϑρηνώδης, ες, Plat.; γοώδης, ες, Plat. *Vid.* SAD.

MOURNFULLY, αἴλῑνα, Call., Mosch.

MOURNING, κῆδος, τό, Hom., Pind., Plat.; κουρά, ἡ (i. e., cutting of hair), Eur.; κομμός, ὁ (i. e., beating of the breast), Æsch., Bion. *Vid.* LAMENTATION.

Mourning, adj. (of people), στυγνός, ή, όν, Mosch. (*vid.* SAD); (of garments), πενθηρός, ά, όν, Anaxil. *Vid.* "BLACK GARMENTS."

To wear mourning, καταμαίνομαι, pass., Hdt.

Being in mourning for her brother who was dead, (ἐξαγαγὼν) πενθικῶς ἔχουσαν τοῦ ἀδελφοῦ τεθνηκότος, Xen.

Wearing mourning, κυᾰνόπεπλος, ον (ῡ poet.), h.; ἄπεπλος φᾰρέων λευκῶν, Eur.

The knife with which to cut the hair in token of mourning, σίδηρος κούρῑμος, Eur.

MOUSE, ᾰ, μῦς, μυός, acc. μῦν, ὁ, h., Æsch., Æsop, Hdt., Xen., Dem.; σμίνθος, ὁ, Æsch.

The house-mouse, μῦς ὀροφίας (ου), opp. to μῦς ᾽ἀρουραῖος, *the field-mouse*, Ar.

A shrew-mouse, μῡγᾰλῆ, ἡ, Hdt., Arist.; μῡγᾰλέη, ἡ, Nicand.

[*Mouse-like*, μυώδης, ες, Plut.]

[*A mouse-trap*, μυάγρα, ἡ, Anth.; *the catch of a mouse-trap*, ῥόπτρον, τό Archil.; ἀναδίκτης (poet. ἀνδ.), ὁ, Call.; *a mouse-catcher*, μυοθήρας, ὁ, Arist.; *to catch mice*, μυοθηρέω, Strab.]

To run about like a mouse, μυσπολέω, only act., Ar.

[*Mouse-ear* (a plant), μυοσωτίς, ίδος, ἡ, Diosc.]

Killing mice, or *referring to the slaughter of mice*, μυοκτόνος, ον, h.

MOUSER, ᾱ, μυοθήρας, ου, ὁ, Arist.

MOUTH, ᾱ, μάσταξ, ᾰκος, ἡ, Hom.; γένυς, υος, acc. υν, ἡ, Hom., Eur., Xen.; στόμα, ᾰτος, τό, Omn.; στόματος ἄρθρα (τά), Eur.; (of any place), στόμωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; στόμιον, τό, Soph., Eur., Plat.; (of a harbor), ἐσχατιά, ἡ, Hom.; (of a river), προχοή, ἡ, most usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; προστόμιον, τό, Æsch.; ἐκβολή, ἡ, Hdt., Thuc.; εἰσβολή, ἡ, Hdt.

An open mouth, χάσμα, ᾰτος, τό, Eur.

Shutting your mouths, συνθέντες ἄρθρα στόματος, Eur.

By word of mouth, ἀπὸ γλώσσης, Hdt., Thuc.

To have (a phrase, etc.) *continually in one's mouth*, ἀνὰ στόμ᾽ ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν, Eur.

[*With open mouth* (in wonder, etc.), κεχηνώς, ῦῖα, ός, Ar.]

With open mouth (i. e., greedily), χανδόν, Hom.

With small mouth, μῑκρόστομος, ον, Arist., Hipp.; σύστομος, ον, Arist.

With large mouth, μεγᾰλόστομος, ον, Arist.

With a one-sided mouth (of a horse), ἑτερόγνᾰθος, ον, Xen.

With a good mouth (of a dog), εὔστομος, ον, Xen.

With a hard mouth, ἄστομος, ον, Æsch., Soph.; δυσκᾰ́θεκτος, ον, Xen.

[*Loud-mouthed* (noisy), μεγαλόφωνος, ον, Dem.]

Mouth to mouth (of a kiss), σύστομος, Telecl.

[*With double mouth* or *opening*, ἀμφίστομος, ον, Hdt.]

[*A false* or *blind mouth* (of a river), ψευδόστομα, ατος, τό, Strab.]

With five mouths (of a river), πεντάστομος, ον, Hdt.

With seven mouths, ἑπτᾰ́ροος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Æsch.

Not able to hold with one's mouth (of hounds), ἄστομος, ον, Xen.

Furnished with mouths of terrible vipers against me, δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμ᾽ ἐστομωμένη, Eur.

To give one a good mouth (metaph. from breaking a horse), στομόω, Ar.

To make mouths, διαμυλλαίνω, only act., Ar.; [χείλεσι μυχθίζω, Theoc.]

To open the mouth, χαίνω, fut. χᾰ́νοῦμαι and (according to BUTTMANN, who reads so in h.) χήσομαι, aor. 2 ἔχᾰνον, perf. κέχηνα (the pres. and imperf. more in use is χάσκω, for χαίνω occurs only in late authors), Hom., Anac., Solon, Soph., Eur., Plat., Xen.; ἀναχαίνω, Ar. *Vid.* TO GAPE.

MOUTH, TO (i. e., use big words, etc.), στομφάζω, -ᾶσω, only act., Ar.

One who mouths, στόμφαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

MOUTHFUL, ᾱ, μάσταξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Theoc.; ἔνϑεσις, εως, ἡ, Ar.

MOUTH-PIECE, ᾱ (to blow a pipe with), φορβειά, ἡ, Soph., Ar.; γλῶσσα, ἡ, Æschin.; [(worn by public criers), ἀνάδειγμα, τό, Anth.]

Equipped with a mouth-piece (of a flute-player), ἐμπεφορβιωμένος, η, ον, Ar.

MOVABLE, ᾽ἀγώγῑμος, ον, Eur., Xen., Plat.; κῑνητός, ή, όν, Plat.; εὐκίνητος, ον, Plat.; εὐμετᾰκίνητος, ον, Arist.; [περιφορητός, όν, Hdt.]

MOVABLES, σκεῦος, τό, usu. in pl., Omn. Att. prose.

MOVE, TO, act., αἰόλλω, only pres. act., Hom.; κῠκλέω (esp. in a circle or with circular motion), Hom., Soph., Eur., Ar.; ὀχλίζω, esp. in aor. Æol. 3d pl. ὀχλίσσειαν (the only part used in Hom.), Hom., Ap. Rh.; νωμάω, Omn. poet.; κῑνέω, Omn.; τᾰράσσω, Pind.; κλίνω (aor. 1 pass. ἐκλίνθην, Hom., for ἐκλῐ́ϑην), Soph.; σπέρχω, Eur.; [ἀναπάλλω, Eur.]

To move by entreaty, κᾰτᾰκλάω, fut. -κλᾱ́σω (Hom. has it only in aor. 1 pass.), Hom., Plat.; κάμπτω, Pind., Æsch., Thuc., Plat. *Vid.* To BEND.

To move (to pity, laughter, etc.), προᾰ́γω, aor. 2 προήγᾰγον, Hdt., Xen., Lycurg.

To move (great weights), μοχλεύω, Eur., Hdt.

To move (a bill, etc., in the senate), γράφω, c. acc. or abs., Dem. *Vid.* TO PROPOSE.

To move forward, προκῑνέω, Xen.

To move quickly, ἐλίσσω, augment εἰ-, Eur.; ἐρέσσω, fut. -έσω, Trag.

To move gently, ᾽ὑποκῑνέω, Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat.

To move together, συγκῑνέω, Arist.; συνεπικρᾰδαίνω (with a vibrating motion), c. dat. of that with which, Xen.

To move, intrans., εἶμι, pres. infin. ἰέναι, part. ἰών, imperf. ἤειν, ᾔια, and Att. ᾖα (used by Hom. even of the motion of inanimate things), Omn.; λιάζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom., Eur.; ἐκφορέομαι (as soldiers, etc.), mid., Hom.; ἀΐσσω (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but they oftener use ᾰ́σσω), also mid. and pass., esp. in aor. 1 (Hom.), Trag. only use mid. or pass. once, and then in pres., Hom., Pind., Trag.; διώκω πόδα (of a person moving, i. e., going), Æsch.; κῑνέομαι, mid. and pass., Xen.; διᾰκῑνέομαι, Hdt.; ἐνδινέω, only act., Theoc. *Vid.* To GO.

[*To move away* (to another place), μετανίσταμαι, Hdt.; (of an army), ἀναζεύγνυμι, fut. -ζεύξω, Hdt.]

To move vigorously, ῥώομαι, mid., Hom.; ἐπιῤῥώομαι, Hes.

To move rapidly, σπέρχω, and pass., Hom., Eur.; ἐπαίσσω, mid., c. gen., or c. dat., or c. acc. (all in Hom.) of the object toward or against which, in Soph. c. ἐς and acc., Hom., Soph., Plat. *Vid.* To RUSH.

To move easily in (as the limbs of a warrior in well-fitting armor), ἐντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Hom.

To move together or *along with*, ὁμοπολέω, Plat.; συγκινέομαι, pass., Arist.

To move to and fro, παρευσᾰλεύω, only act., Ar.

[*To move differently, take back a move* in chess, ἀνατίθεμαι, mid., ap. Hdt., fig., Xen.]

One must move, κῑνητέον, Plat.

Calculated to move, κῑνητῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.

Moving quickly, αἰόλος, η, ον, Hom., Æsch.

Moving easily, εὐᾰγητος, ον (but the meaning is disputed), Ar.

MOVED, TO BE (by a consideration), ᾽ὑπᾰκούω, c. gen., Xen.; ἐπαίρομαι, pass., c. dat., Thuc.

To be moved to tears, τέγγομαι, pass., only pres. and imperf., Æsch., Eur., Ar., Plat.

What must be moved, κῑνητέος, α, ον, Plat.

Easily moved (as troops), ἐξᾰγώγῑμος, ον, Lycurg.

Much moved, πολύκινητος, ον, Arist.

Difficult to be moved, δυσκίνητος, ον, Plat.

So as to be difficult to be moved, δυσκῑνήτως, Plat.

A difficulty of moving or *of being moved*, δυσκινησία, ἡ, Arist.

What ought not to be moved, ᾽ἀκίνητος, ον, Hdt., Plat.

Any thing which is moved about, κίνυγμα, ᾰτος, τό, Æsch.

MOVEMENT, ᾱ, κῑνημός, ὁ, Pind.; κίνησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; κίνημα, ᾰτος, τό, Arist.

A violent movement (of persons), πυῤῥῐχή, ἡ, Eur.

[*Measured movement* (of oars, etc.), πίτυλος, ὁ, Trag.]

MOVER, ᾱ, κῑνητής, οῦ, ὁ, Ar.; (i. e., one who makes a motion in an assembly), εἰσηγητής, οῦ, ὁ, Thuc., Æschin.

MOW, TO, ἀμάω (ᾱ Hom., ᾰ Att.), Omn. poet.; ϑερίζω, aor. 1 act. contr. ἔθρῖσα for ἐθέρῐσα, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, Xen. *Vid.* To REAP.

To mow down (in battle), ἐπῐκείρω, aor. 1 ἐπέκερσα, Hom.

To mow down in passing, πᾰρᾰθερίζω, sync. for πᾰρᾰθερΐζω, Ap. Rh.

To mow off, ἐξαμάω, Trag.; ἐκθερίζω, Eur., Dem.

MOWER, A, ἰᾱμητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θεριστής, ὁ, Xen., Dem., Arist. *Vid.* REAPER.

One who mows late in the day, ὀψαμάτης, ου, ὁ, voc. ὀψᾰμᾰτᾰ, Theoc.

MUCH, adj., πολύς, πολλή, πολύ, properly all cases (except nom. and acc., sing., masc., and neut.) from πολλός (Hom. uses also nom. sing. πολλός, πολλόν, and acc. πολλόν, which is found also in Soph.; Æsch. has also dat. πολεῖ in chor.; in pl. Hom. has πολέες, πολεῖς, and Æsch. neut. πολέα, in chor. used adverbially, gen. πολέων, also in Eur. in chor., and πολλᾶων only fem., dat. πολέσι, also in Eur. in chor., πολέσσι and πολέσσι, acc. πολέας, πολεῖς; Hes. also has πουλύς, Hom. πουλύ and πουλύν, the latter in fem.), Omn.

Very much, ὑπέρπολυς, -πόλλη, -πολυ, Æsch., Xen., Dem. *Vid.* MANY, GREAT.

Much, adv., πολύ, Omn.; πολλά, Hom., Eur.; πολλόν, Hom., Hes., Soph., Hdt.; πολέα, Æsch.; πολλῷ, Xen.; ἐπὶ πολύ, Xen.; μέγα, comp. μεῖζον, superl. μέγιστον and μέγιστα, Hom., Eur.; μᾶλα, compar. μᾶλλον, superl. μᾶλιστα, Omn.; λῐ᾽ᾱν, Hom., Pind., Trag.; ᾽ᾱγᾶν (also ᾽ᾱγᾶν, Anth.), Trag., Hdt.; μᾶκρῷ, Soph., Hdt.; πᾰρᾰπολύ, Thuc.; πᾰμπολυ, Plat., Dem.; σῦχνῷ, with a compar. adj., Plat., Dem.; περιπολλόν, Ap. Rh. *Vid.* GREATLY, VERY.

As much as, adj., ὅσος, and poet. (including Trag.) ὅσσος, η, ον, Omn.

As much as, adv., ὅσον, and poet. ὅσσον, Omn.; ὅσουπερ, Soph.

As much as any people in the world, ὅμοια τοῖσι μάλιστα, Hdt.

[*As much as possible*, or *as one possibly can*, ὡς μάλιστα, or ὅσον δύναται μάλιστα, Hdt., etc.]

So much, adj., τόσος, and poet. τόσσος (including Trag. in chor.), η, ον, Omn.; τοσόσδε, and poet. (not Trag.), τοσσόσδε, ήδε, όνδε, Hom., Trag., Plat.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, and τοσοῦτον, poet. (not Att.) also τοσσοῦτος, Omn. *Vid.* So GREAT.

So much, adv., τόσον, and poet. τόσσον, Hom., Soph., etc.; τοσόνδε, Hom.; τόσως, Eur.; τόσῳ, Plat.; τοσοῦτο, and poet. (not Trag.) τοσσ., and τοσοῦτον and τοσσ., Hom., Xen., Plat.; τοσούτῳ, Xen., Plat.; τοσσῆνον, Theoc.

[*Not* (to seek, etc.) *too much of any thing*, prov., the Latin *ne quid nimis*, μηδὲν ἄγαν, Theogn., Pind.]

How much? interr., πόσος, η, ον; Æsch., Soph., Plat.

How much? (i. e., at what price?), πόσου; Plat., Xen.

How much, indef., ὅσος, and poet. (including Trag.) ὅσσος, η, ον, Omn.

MUCILAGINOUS, μυξώδης, ες, Arist.

MUCUS, μύξα, ης, in pl., Hes.; κόρυζα, ης, Hipp.

Discharging mucus, μυξοποιός, όν, Hipp.

Charged with, full of mucus, ὑπόμυξος, ον, Hipp.

MUD, ἴλύς, ύος, ἡ, Hom., Hdt.; ᾱ̓σις, εως, ἡ, Hom.; πηλός, ὁ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; βόρβορος, ὁ, Æsch., Ar.; Ϛολός, ὁ, Arist.

A dweller in mud, βορβοροκοίτης, ου, ὁ, ἡ.

A stirrer up of mud, βορβοροτᾰ́ραξις, εως, ὁ, Ar.

A walker in mud, πηλοβᾰ́της, ου, ὁ, ἡ.

[*Mud-treaders* (thick-soled shoes), πηλοπατίδες (ἀρβύλαι), Hipp.]

To fill with mud, κατῐλῦ́ω, only act., Xen.

MUDDY, ᾽ᾰσώδης, ες, Æsch.; βορβορώδης, ες, Plat.; πηλώδης, ες, Plat.; Ϛολώδης, ες, Arist.; ῑ̓λυόεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

To be muddy, βορβορόομαι, pass., Arist.

To make muddy, Ϛολόω, Antiph.; ᾽ᾰνᾰθολόω, Arist.

A making muddy, Ϛόλωσις, εως, ἡ, Arist.

MULBERRY-TREE, THE, σῡκᾰ́μῑνος, ἡ, sometimes ὁ, Amphis, Theoph.; μορέα, ἡ, Nicand.

The mulberry (the fruit), μόρον, τό, Æsch., Soph.; σῡκᾰ́μῑνον, τό, Amphis, Eubul.

[*Like the mulberry* or *mulberry-tree*, συκαμῑνώδης, ες, Phanias.]

Of or *belonging to the mulberry-tree*, σῡκᾰμῑνῖνος, η, ον, Sotad.

[*Mulberry-jam*, συκαμίνινον τρίμμα, τό, Sotad.]

MULCT, ᾱ, τῑμή, ἡ, Hom.; προστίμημα, ᾰτος, τό, Dem. *Vid.* FINE.

MULCT, TO, τῑμάω, c. dat. pers. gen. pœn., Plat., Dem. *Vid.* TO FINE.

MULE, ᾱ, ἡμίονος, ἡ, sometimes ὁ, Hom., Pind., Hdt., Xen., Plat.; ὀρεύς, more usu. poet. οὐρεύς, ὁ, Hom.

Of or *belonging to mules*, ἡμιόνειος, α, ον, Hom.; ἡμιονῐκός, ή, όν, Xen.; ὀρῐκός, ή, όν, Plat., Isæ., Æschin.

Mule, adj., *a mule breed* (i. e., one engendered between two different species), κοινογενὴς φῦσις (εως, ἡ), Plat.

A breeding of such animals, κοινογονία, ἡ, Plat.

MULETEER, ᾱ, ὀρεωκόμος, ὁ, Ar.; ὀρεοκόμος, ὁ, Xen., Plat.; [ἀστραβηλᾰ́της, ου, ὁ, Luc.]

MULLET, ᾱ, τρίγλα or τρίγλη, ἡ, Epich.; λίνεύς, ὁ, Callias.

Red mullet, ἐρῡθρῖνος, ὁ, Arist.

MULTIFARIOUS, παντοῖος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; παντοδᾰπός, ή, όν, h., Æsch., Hdt., Plat., Isoc. *Vid.* VARIOUS.

MULTIFARIOUSLY, παντοίως, Hdt., Plat.; παντοδαπῶς, Plat.

MULTIFORM, παντόμορφος, ον, Soph., Hipp.; [πολύμορφος, ον, Arist.]

[MULTIFORMITY, πολυμορφία, ἡ, Longin.]

MULTIPLICATION, πολλαπλᾰσίωσις, εως, ἡ, Plat., Arist.

MULTIPLICITY, πλῆθος, τό, Omn.

MULTIPLY, TO, act., ἀλδαίνω, only act., Æsch.; πολλᾰπλᾰσιόω, Plat.

To multiply, intrans., πληθύω, only pres. and imperf. act., Æsch., Plat.

MULTITUDE, πληθύς, ή, gen. -ύος, dat. πληθυῖ, no pl., Hom., Ap. Rh.; πλῆθος, τό, Omn.; ὅμῑλος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ὄχλος, ὁ, Omn. post Hom.; πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur.

Multitude (of men), ἀνδροπλήθεια, ἡ, Æsch.; πολῠχειρία, ἡ, Thuc., Xen.

Multitude (of any thing), χρῆμα, ᾰτος, τό, c. gen. of the subject, Eur., Ar., Hdt., Xen., Theoc.

The multitude, οἱ πολλοί, Omn. Att.; οἱ πλέονες, poet., also πλείονες, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; τὸ πολύ, Eur., Xen.; τὸ πολλόν, Hdt.

The whole multitude, παμπληθία, ἡ, Soph.

A fickle multitude, ῥυᾰχετος (a Lacedæmonian word), ὁ, Ar.

With the whole multitude, παμπληθής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.

With the whole multitude, adv., παμπληθεί, Plat.

MULTITUDINOUS, ἀθρόος, α, ον, sometimes ος, ον (Hom. never uses the sing.), Pind., Thuc., Hdt. *Vid.* NUMEROUS.

MUMBLE, TO (of an old man), μασταρύζω, only pres. act., Ar.; [(of a child), ψελλίζω, Arist., -ομαι, Plat.]

[MUMBLING, A, ψελλισμός, ὁ, Plut.; ψελλότης, ητος, ἡ, Arist.]

MUMMERY, γοητεία, ἡ, Plat.

[MUMMY, σκελετόν, τό (sc. σῶμα), Plut.; also ὁ σκελετός, Phryn. (Com.).]

MUNCH, TO, ἐπεγκάπτω, Ar. *Vid.* TO DEVOUR.

MUNIFICENCE, πολῠδωρία, ἡ, Xen. *Vid.* LIBERALITY.

MUNIFICENT, μεγᾰλόδωρος, ον, Ar. *Vid.* LIBERAL.

[*A munificent present*, μεγαλοδωρέα, ἡ, Luc.]

MUNITION, ἔρυμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* FORTIFICATION.

MURDER, ἀνδροκτᾰσία, ἡ, Hom., Æsch.; φονή, ἡ, Omn. poet.; φόνος, ὁ, Omn.; αἷμα, ᾰτος, τό, Trag., Dem.; σφᾰγή, ἡ, Trag., Dem.; αὐτοχειρία, ἡ, Plat.

The murder of kindred, αὐτουργία, ἡ, Æsch.

Willful murder, βούλευσις, εως, ἡ, Dem.

Treacherous murder, δολοκτᾰσία, ἡ, Ap. Rh.

The guilt of murder, μιαιφονία, ἡ, Dem.

Laws relating to murder, φονικοὶ νόμοι, Dem.

A prosecution for murder, φονῐκὴ δῐκη, ἡ, Antiph., Æschin.

MURDER, TO, κτείνω, Omn.; μιαιφονέω, only act., c. acc. or sine cas., Eur., Plat., Isoc. *Vid.* To KILL, TO SLAY.

He was murdered, ἄφαντος ἐῤῥέι Ϛανασίμῳ χειρώματι, Soph.

He would never have said that I had murdered Laius, τὰς ἐμὰς οὐκ ἄν ποτ᾽ εἶπε Λαΐου διαφθοράς, Soph.

MURDERER, A, φονεύς, έως, ὁ, Omn.; πᾰλαμναῖος, ὁ, Trag.; αὐτόχειρ, -χειρος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Dem.; αὐθέντης, ου, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Antipho; αὐτοίντης, ὁ, Soph.; αὐτοφόντης, ου, ὁ, Eur.; σφᾰγεύς, ὁ, Dem.

The first murderer, πρωτοκτόνος, ὁ, Æsch.

An unnatural murderer, ᾽ᾰπόφονος φόνος, ὁ, ᾽ᾰπόφονον αἷμα, τό, Eur.

MURDERESS, A, ἀνδρολέτειρα, ἡ, Æsch.; [*of her children*, παιδολέτειρα, ἡ, Eur.]

MURDEROUS, ἀνδροφόνος, ον, Hom., Pind., Eur.; μιαιφόνος, ον, Hom., Trag.; αἱμᾰτόεις, εσσα, εν, Hom., Æsch.; φοίνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.; φόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag.; αἱματηρός, ά, όν, Trag.; ἀνδροδᾱΐκτος, ον, Æsch.; ἀνδροκτόνος, ον, Trag., Hdt.; ἀνδροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροφθόρος, ον, Pind., Soph.; ἀνθρωποκτόνος, ον, Eur.; αὐθέντης, Æsch., Eur.; αὐτόχειρ, gen. -χειρος, Soph., Eur., Dem.; πολῠφόνος, ον, Eur.; φονῐκός, Thuc., Plat.

Murderous toward one's own kindred, αὐτοκτόνος, ον, Eur.; αὐτοφόνος, ον, Æsch.

Murderously treating one's own kindred, αὐτοφόνως, Æsch.

MURKY, ἐρεβεννός, ἡ, όν, Hom.; δνοφερός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Eur.; ἄλάμπετος, ον, Soph. *Vid.* DARK.

MURMUR, Α, θρῦλος, ὁ, h.; θόρυβος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.; θρόος, contr. θροῦς, ὁ, Thuc., Xen.

MURMUR, TO, τρύζω, only pres. and imperf. act., Hom., Theoc.; ἐπιμύζω, fut. -ξω, no mid. or pass. (esp. in a discontented manner), Hom.; βρέμω, only in pres. and imperf. act., Pind.; θρῠβέω, often c. dat. of him against whom, or c. πρός and acc., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀνάθορῠβέω, Xen., Plat.; ἀναβορβορύζω, fut. -ξω, only act., Ar.; ἀναγρύζω, fut. -ξω, only act., Ar.

To murmur against, ῥοθέω, only act., c. dat., Soph.

MURRAIN, Α, λοιμός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* PLAGUE.

[*A murrain on thee,* ἀπόλοιο, Ar.]

MUSCLE, Α, ἴς, ἡ, usu. in pl. ἶνες, Hom., Hes., Pind., Ar., Plat., Arist.; μυών, ῶνος, ὁ, Hom., Theoc., Ap. Rh.; [μῦς, ὁ, Theoc., Med.]

A muscle (fish), χηράμβη, ἡ, Archil.; κόγχος, ὁ, Æsch.; κόγχη, ἡ, Ar., Xen., Arist.; χοιρίνη, ἡ, Arist.; [μύαξ, ᾰκος, ὁ, Xenocr.; μῦς, ὁ, Æsch., Philyll.]

[*The small sea-muscle,* μυΐσκη, ἡ, Xenocr.; *the giant muscle,* πελωρίς, ίδος, ἡ, Ath.]

A muscle-shell, κογχύλιον, τό, Hdt.

MUSCULAR, νεόγνιος, ον, Pind.; [μυώδης, ες, Plut.] *Vid.* STRONG.

[*Not muscular, wanting muscle,* ἄμνος, ον, Hipp.]

MUSE, Α, Μοῦσα, ἡ, Omn.

Of or *belonging to the Muses,* Μουσεῖος, α, ον, Pind., Eur. (For other compounds and derivatives, *vid.* Appendix.)

The muse of a hare, πόρος, ὁ, Xen.; πᾰρᾰδρομον, τό, Xen.

[MUSE, TO, ὁρμαίνω, intr., Hom.]

MUSEUM, THE (in Athens), μουσεῖον, τό, Paus.

MUSHROOM, Α, μύκης, ου and ητος, ὁ, Epich., Antipho; also applied to the snuff of a candle, as we, too, say, Ar.; βωλίτης, ου, ὁ, Galen.

[(Made) *of mushrooms,* μυκήτϊνος, η, ον, Luc.]

MUSIC, κῆλα, τά, Pind.; μέλος, τό, Eur., Plat.; μοῦσα, ἡ, Plat.; μουσική (esp. lyric poetry set to music), ἡ, Hdt., Plat., Isoc.; μελοποιΐα, ἡ, Arist.

Music (of stringed instruments), κρεγμός, ὁ, Epich., Ap. Rh.

A sound of music, ψαλμός, ὁ, Pind., Æschin.

A piece of music, κροῦμα, ᾰτος, τό (esp. for the lyre), Plat.

[*A music-stool,* δίφρος περίακτος, Artemo.]

The science of music, ἁρμονϊκή, ἡ, Euclid.; μελοποιΐα, ἡ, Plat.

Of or *belonging to music, skillful in music,* μουσικός, ή, όν, Hdt., Thuc., Plat., Xen.

Bad taste in music, ὑμουσία, ὁ, Plat.

To set to music, ἐντείνω, and ἐντ. εἰς κιθᾰρισμα, etc., Plat.

Venting itself in music, μουσοποιός, όν, Eur.

[*Musical,* μελῳδός, όν (of birds), Eur.; ᾠδικός, ή, όν, Arist.]; *most musical of birds,* ἀοιδοτάτη ὄρνις, Eur.; ἀοιδ. πετεηνῶν, Theoc.

A place for music or *song,* μουσεῖον, τό, Eur., Ar., Plat.

MUSICALLY, ᾠδικῶς, Ar.

MUSICIAN, Α, μουσικός, ὁ, Plat.

[MUSK, μόσχος, ὁ, Aet.]

MUSLIN, σινδών, όνος, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.

Of muslin, ἀμόργϊνος, η, ον, Ar.: σινδουνφής, ές, Philox.

MUST is often rendered by the verbal adj. — act. in -έον, sometimes in -έα, c. dat. pers. (which, however, is often understood)—*one must not conquer women by force,* οὐ σθένει νικητέον γυναῖκας, Eur.—pass. -έος, -έα, -έον—*to learn what must be done,* ἐκμαθεῖν τι πρακτέον, Soph.; also δεῖ, impers., opt. δέοι, infin. δεῖν, part. δέον, imperf. ἔδει, c. acc. pers. and infin., or c. dat. pers. (much more rarely), also (once or twice in Trag.) c. acc. pers., c. ὅπως and fut. indic. of the verb, Omn.; χρή, opt. χρείη, subj. χρῇ, infin. χρῆναι, and in Trag. χρῆν, imperf. ἐχρῆν and χρῆν (the latter more common in Att.), c. acc. pers. and infin., very rarely c. dat. pers., Omn.; χρεών, oftenest as a verb, ἐστί being understood, and sometimes expressed, sometimes as a participle, ὄν being understood, cum. accus. pers. (often understood) and infin., Theogn., Pind., Omn. Att., Hdt.

I must have been hated, μέλλω ἀπέχθεσθαι, Hom.

It must have been a god who commanded you . . ., κελευσέμεναι δὲ σ' ἔμελλε δαίμων, Hom.; so Soph.—NEOP. "*I never saw him, but I heard he was still alive.*"—PHIL. "*He must be, for . . .*"—NEOΠ. Οὐκ εἶδον αὐτόν, ἠσθόμην δ' ἐτ' ὄντα νιν.—ΦΙΛ. ἔμελλ', ἐπεί . . ., Soph.

These things must be so, οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν, Soph.

He must be . . ., οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν . . ., Soph.

It must be so, πῶς οὐχὶ γίγνεται, Æsch.; so πῶς γάρ; lit., "for how" (can it help being so)—*I fear lest some affliction be come from God, for that must be the case if, now that he is relieved, he is no more cheerful than when he was sick, δέδοικα μὴ 'κ Θεοῦ πληγὴ τις ἥκῃ, πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται,* Soph.

I altogether must, I absolutely must, πολλή μ' ἀνάγκη, or πολλή 'στ' ἀνάγκη, or πολλή γ' ἀνάγκη; *you must,* πολλή σ' ἀνάγκη, etc., c. infin., Soph., Eur., Plat.; so πᾶσ' ἀνάγκη, Soph., ἀνάγκη μεγάλη, Isæ., Dem., ἐν ἀνάγκῃ ἐστί, Lys.

For I must obey, οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον, Ar.

[*I must absolutely turn him out of doors,* οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας, Ar.]

MUSTACHES, ὕπήνη, ἡ, Æsch., Ar.; μύσταξ, ᾰκος, ὁ, Strattis; τὰ ὑπόρρῑνα, Ctes.

MUSTARD, νᾶπυ, [υος, τό, Ar., Eubul., Theoph.; σίνᾶπι, εως, τό, Anaxipp.; σίνᾶπυ, υος, τό, Diocl.; Ion. σίνηπυς, acc. υν, ὁ, Nic.]; also σίνηπι, ιος, Arist.

To apply a mustard-plaster to a person, σῑνηπίζω, c. acc. pers., Xenarch.

MUSTER, TO, ἐξετάζω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀρῑθμὸν ποιέω and ποιέομαι, mid., Hdt., Xen.

To pass muster, δοκῑμάζομαι, pass., c. infin. of the service to be discharged (e.g., ἱππεύειν), Lys.

MUSTER, THE, ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; δοκῑμᾰσία, ἡ, Xen.

[MUSTERING, Α, ἄγερσις, εως, ἡ, (i. e., στρατιᾶς), Hdt.]

MUSTER-ROLL, THE, κᾰτᾰλογος, ὁ, Thuc., Xen.

MUSTY, μῡδᾰλέος, α, ον, Ap. Rh.

MUTABILITY, ἀλλοίωσις, εως, ἡ, Plat.

MUTABLE, ἄκᾰτάστᾰτος, ον, Dem. *Vid.* CHANGEABLE.

MUTATION, ἀλλᾰγή, ἡ, Soph., Plat. *Vid.* CHANGE.

MUTE, ἄνυδος, ον, Hom., Æsch.; ἀναύδητος, ον, Soph.; ἔλλοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ἐλλός, ή, όν, Soph.; ἄφωνος, ον, Theogn., Æsch.; ἀφώνητος, ον, Soph.; ἄκρᾰγής, ές, Æsch. *Vid.* SILENT, DUMB.

Partly mute, ὑπᾰφωνος, ον, Hipp.

A being mute, ἀφωνία, ἡ, Plat. *Vid.* SILENCE, DUMBNESS.

MUTELY, ἄφωνα, Æsch.; ἀφώνως, Soph. *Vid.* SILENTLY.

MUTILATE, TO, αἰσχύνω, Hom.; μασχᾰλίζω (esp. a dead body), Æsch., Soph.; περῐκόπτω, Thuc., Plat., Lys., Dem.; ἄκρωτηριάζω, Hdt., Xen., Dem.; λωβάομαι, mid. and pass., Hdt., Plat.; αἰκίζομαι, mid. and pass., Lys.; διαφθείρω, Hdt.; [μασχαλίζω, Æsch., Soph., Ap. Rh.]

MUTILATION, ἄκρωνία (in a very doubtful passage), ἡ, Æsch.; λώβη, ἡ, Hdt.; περῐκοπή, ἡ, Thuc., Andoc.; κολόβωσις, εως, ἡ, Arist.

MUTINEER, στασιώτης, ου, ὁ, Thuc.

MUTINOUS, στᾰσιώδης, ες, Xen.

MUTINY, στᾰσις, εως, ἡ (though scarcely exactly what we usually mean), Xen.

MUTTER, TO, τρύζω, only pres. and imperf. act., Hom.; τονθορύζω, fut. -ξω, only act., Ar., τονθορυγέω, Pherecr.; γρύζω, fut. -ξω, only act., Ar., Isæ.; ἀνᾰγρύζω, Ar., Xen.; μύζω, fut. -ξω, only act., Æsch.; [μῦ λαλέω, Hippon.]

MUTTERED, γρυκτός, ή, όν, Ar.

MUTTERING, Α, μυγμός, ὁ (stage direction in Eumen.), Æsch.

MUTUAL—*mutual fear,* ἀντῐπᾶλον δέος, Thuc.

Mutual slaughter, ἀλληλοφονία, ἡ, Pind.; ἀλληλοφθορία, ἡ, Plat.

Prepared for (engaged in) mutual slaughter, ἀλληλοφόνος, ον, Pind., Æsch., Xen.

MUTUALLY—*in this matter let us mutually yield to one another, I to you, and you to me,* ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί, Hom.

They mutually slew each other, μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χερῶν, Soph.

MUZZLE, Α, καρδοπεῖον, τό, Ar.; παυσῐκᾶπη, ἡ, Ar.; κημός, ὁ, Xen.

MUZZLE, TO, στομόω, Æsch., Hdt.; κημόω, Xen.

MY, ὅς, ἥ, ὅν, Hom., Ap. Rh., Mosch.; ἐμός, ή, όν, Omn. *Vid.* MINE.

MYRIAD, Α, μῦριάς, άδος, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc.

A myriad (of men), μῦριοστύς, ύος, ἡ, Xen.

MYRRH, σμύρνα, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; [μύρρα, ἡ, Ath.]

Of myrrh, σμυρναῖος, α, ον, Mel.

MYRTLE, μύρτος, ἡ, Pind., Ar., Theoc.; μυρσίνη, ἡ, Archil., Pind., Eur., Hdt., Plat.

A myrtle with small berries, μῑκρόμυρτος (used as adj.), ος, ον, Theoph.

[*The prickly myrtle*, ὀξυμυρσίνη, ἡ, Diosc.]

A myrtle berry, μύρτον, τό, Ar., Plat.; [μυρτίς, ἡ, Diphil.]

A myrtle grove, μυρσινεῖον, τό, Alex.; μυρῶνών, ῶνος, ὁ, Ar.

Of myrtle, μυρσινοειδής, ές, h.; μύρτινος, η, ον, Eubul.; μύρσινος, η, ον, Call.

[*Flavored with myrtle*, μυρσινίτης, ὁ (e. g., οἶνος), Diosc.]

[*Myrtle oil*, μυρσινέλαιον, τό, Diosc.]

MYSELF, αὐτός, ή, ό, Omn.; τοὐμὸν δέμας, Eur.; σῶμα τοὐμόν, Eur.; ἐμὸν κάρα, Eur. *Vid.* SELF, PERSON.

Of myself, ἐμαυτοῦ, fem. ἐμαυτῆς, only gen., dat., and acc. sing., Omn.

To myself, ἐοῖ αὐτῇ, Ap. Rh.

MYSTERIOUS, ἄῤῥητος, ον, Eur., Hdt., Xen., Dem.

MYSTERY, μυστήριον, τό, Omn. Att., Hdt.

Sacred mysteries, ὄργια, τά, h., Trag., Hdt.; μυστικά, τά, Thuc.

[*The greater mysteries*, τὰ μεγάλα μυστήρια, Ar., Plat.; *the lesser mysteries*, τὰ μικρὰ μυστήρια, Plat.]

The most sacred mysteries, ἐποπτικά, τά, Plat.

Of or *belonging to mysteries*, μυστηριῶτις, ἴδος, ἡ (σπονδὴ μ., a truce during the mysteries at Eleusis), Æschin.

Used in the mysteries, ὀργιαστικός, ή, όν, Arist.

Receiving the mysteries (of a temple), μυστοδόκος, ον, Ar.

To celebrate mysteries, ὀργιάζω, only act., sometimes c. acc. of the mysteries, also c. dat. of the god in whose honor they are celebrated, Eur., Plat.

To initiate into mysteries, μυέω, more usu. in pass., c. acc. of the mysteries, Ar., Hdt., Plat., Andoc., Dem.

To be initiated into mysteries, τελέομαι, pass., c. dat. or c. acc., Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἐποπτεύω, Ar., Plat.

One who is initiated into mysteries, μύστης, ου, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Xen., Æschin.; fem. μύστις, Anth.

MYSTIC, μυστικός, ή, όν, Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; μυστηρῐκός, ή, όν, Ar.; τελεστῐκός, ή, όν, Plat.

MYTHOLOGICAL, MYTHIC, μῦθώδης, ες, Thuc.; μῦθῐκός, ή, όν, Plat.; μῦθολογῐκός, ή, όν, Plat.

A mythological story, μῦθος, ὁ, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μῦθολόγημα, ἄτος, τό, Plat.

A teller of mythological stories, one learned in mythology, μῦθολόγος, ὁ, Plat.

To tell a mythological story, or *as a mythological story*, μῦθολογέω, also in pass. of the tale so told, Plat., Isoc., Dem.

One must tell as a mythological story, μυθολογητέον, Plat.

MYTHOLOGICALLY, MYTHICALLY, μυθικῶς, Arist.

MYTHOLOGY, μῦθολογία, ἡ, Plat.

N.

[NABOB, A (person of great wealth), πολυχρηματίας, ὁ, Diog. L.]

NAIAD, A, Νηΐς, ίδος, ἡ, also νύμφη νηΐς, Att. ναΐς, Hom., Eur., Xen.; Νηιάς, άδος, ἡ, Att. Ναϊάς, usu. in pl., Hom., Eur.

NAIL, A (of man or animal), ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.

To mark with the nails, ὀνυχογραφέω, only act., Hipp.

With his nails pared, ὠνῠχισμένος, η, ον, Cratin.

[*Having long nails*, ἔχων τοὺς ὄνυχας μεγάλους, Theoph.]

[*To cut* or *pare one's nails*, ὀνυχίζομαι, Cratin.]

A nail (of iron, etc.), βλῆτρον, τό, Hom.; γόμφος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Hdt., Ap. Rh.; ἧλος, ὁ, Hom., Pind., Xen., Plat.; ἠλίσκος, ὁ, Ar.

To drive in like a nail, πασσᾰλεύω, Æsch.

Fastened by nails, πολῠγομφος, ον, Hes., Æsch.; εὔγομφος, ον, Eur.; γομφόδετος, ον, Æsch.; γομφοπᾰγής, ές (of the long words of Æschylus), Ar.

With three nails, τρῐγομφος, ον, Soph.

With brazen nails, χαλκεόγομφος, ον, Simon.

NAIL, TO, γομφόω, Æsch.; ἐφηλόω, Æsch.

To nail to, προσπασσᾰλεύω, c. dat. of the thing to which, or c. πρός and dat., Æsch., Hdt., Menand.; προσηλόω, c. dat. or c. πρός and acc. Plat., Dem.

[*To nail up* (so as to obstruct), προσηλόω, Dem.]

NAKED, γυμνός, ή, όν, sometimes c. gen. of the covering wanted (all words in this sense admit this construction), Omn.; γυμνάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; γυμνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Plat.; ψῑλός, ή, όν, Hom., Soph., Hdt., Xen., Lys.; ἄπεπλος, ον, Pind.; ἄφᾰρής, ές, Euphoris.

To make naked, γυμνόω, sometimes c. gen. of the garment, etc., Hom., Tyrt., Eur., Hdt., Plat.; ἀπογυμνόω, Hom., Hes., Xen. *Vid.* To STRIP.

[NAKEDLY, ψῑλῶς, Plat.]

NAME, ὄνομα, Ep. also οὔνομα, ἄτος, τό, Omn.; ἐπίκλησις, εως, ἡ (esp. as an additional name for distinction's sake, etc.), Hom., Hdt., Thuc., κληδών, όνος, Æsch.; φᾶτις, εως, ἡ, Æsch.; πρόρρημα, ἄτος, τό, Plat., Dem.; προηγορία, ἡ, Isoc., Dem.; κλῆσις, εως, ἡ, Plat.

A coaring name, also *a fair name for something bad*, ὑποκόρισμα, ἄτος, τό, Alex., Æschin.; ὑποκορισμός, ὁ, Arist.

Other stars having the name of planets, ἄλλα ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλανητά, Plat.

An additional name, ἐπωνυμία, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.

Similarity of name, σῠνωνῠμία, ἡ, Arist.

A variety of names, πολυωνῠμία, ἡ, Call.

By name, κλήδην, Hom.; ὀνομᾰκλήδην, Hom.; ἐξονομακλήδην, Hom.; ὀνομαστί, Hdt., Thuc., Xen., Antipho; ὠνομασμένως, Arist.; ἐπῐ́κλην, Plat.

Again he spoke with encouragement to each individual of the trierarchs, both exhorting them by the names of their fathers, and addressing themselves by name, αὖθις τῶν τριηράρχων ἕνα ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων, καὶ αὐτοὺς ὀνομαστί . . ., Thuc.

To invent new names, ὀνομᾰτοποιέω, Arist.

Calling it Argos after the name of his own native country, ὁμώνυμον τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας, Thuc.

Having a good name, εὐώνῠμος, ον, Hes., Pind.

Having a bad name or *an ill-omened name*, δῠσώνῠμος, ον, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; δῠσηχής, ές, Hom., h.

Having many names, worshiped under many names, πολυώνῠμος, ον, h., Soph., Ar., Plat., Theoc., Call.

Having the same or *a similar name*, ὁμώνῠμος, ον, sometimes c. dat., Hom., Æsch., Thuc., Plat., Xen.; σῠνώνῠμος, ον, Æsch., Eur.

Having one common name, σῠνώνῠμος, ον, in pl., Ar.

One who invents new names, ὀνομᾰτουργός, ὁ, Plat.

NAME, TO, ὀνομαίνω, only act., no perf., Hom., Hes., h., Hdt.; ἐξονομαίνω, Hom.; ὀνομάζω, Omn.; ἐξονομάζω, Hom., h.; προσονομάζω, Hdt.; ἐπονομάζω (also esp. of giving an additional name to), Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κῐκλήσκω, only pres. and imperf., Hom., Trag.; κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, Ep. also καλέσσω, and Att. καλῶ (and mid. καλοῦμαι), perf. κέκληκα, perf. pass. opt. κεκλήμην, ῆο, ῆτο, etc., Omn.; κέλομαι, mid., no fut. in this sense, aor. 2 ἐκεκλόμην, no pass., Pind.; προσᾰγορεύω, Æsch., Xen.; Plat.; φθέγγομαι, mid., Plat.; κλείω and κλέω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 277.

To name anew, changing the name, calling by a new name, ἀντονομάζω, Ar., Thuc.; μετονομάζω, Hdt., Thuc.; μετᾰκλείω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

[*But his name was changed to Brutus*, or *he was named anew Brutus*, Βάττος δὲ μετουνομάσθη, Hdt.]

One must name, ὀνομαστέον, Plat.; ἐπονομαστέον (esp. with an additional name), Plat.

NAMED (having a name), ἐπώνυμος, ον, Hom., h., Soph.; ὀνομαστός, ή, όν, often c. neg. of things not to be named, *infanda*, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.

Named, adv., φερωνύμως, Arist.

Named after, ἐπώνῠμος, ον, c. gen., sometimes c. dat. or c. ἐπί and gen., Hom., Pind., Trag., Hdt., Dem., Æschin.; ἐπωδός, όν, c. gen., Eur.

Rightly named, ὀρθώνῠμος, ον, Æsch.; ἐπώνῠμος, ον, Eur.

Falsely named, ψευδώνῠμος, ον, Æsch.

Falsely named, adv., ψευδωνῠμως, Æsch.

Not to be named, ἀνωνόμαστος, ον, Eur.

NAMELESS, νώνῠμος, ον, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἀνώνῠμος, ον, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; νώνυμνος, ον, Hom., Hes., Pind.

NAMER, A, ὀνομᾰτοθέτης, ου, ὁ, Plat.; ὀνόματος θέτης, Plat.

NAMESAKE, A, ἴσώνῠμος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ὁμώνυμος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Plat.; αὐτεπώνυμος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

NAMING, A, ὀνομᾰσία, ἡ, Plat.; ὀνόματος θέσις (εως, ἡ), Plat.

Skillful in naming, ὀνομᾰστῐκός, ή, όν, Plat.

Nap (down), λᾶχνη, ἡ, Hom.; κροκύς, ὕδος, ἡ, Hdt.

[Nap, to, νυστάζω, Xen.]

Nape, the (of the neck), ἶνιον, τό, Hom.

[Naphtha, ἡ and τὸ νάφθα, Plut.]

Napkin, a, χειρόμακτρον, τό, Soph., Hdt., Xen.; ἡμίτυβιον, τό, Ar.; σωδάριον, τό, Hermipp.; ἐκμᾰγεῖον, τό, Plat.

Narcissus, a, νάρκισσος, ὁ καὶ ἡ, h., Soph., Theoc.

Narcotic, ὑπνῑκός, ή, όν, Hipp.

Narrate, to, λέγω, Hom., Hes., Pind., Æsch.; ἐξηγέομαι, mid., no pass., Soph., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To relate.

Narration, a, ἀπόδειξις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* Story.

Narrator, a, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat.

Narrow, λεπτός, ή, όν, Hom.; ᾰ̓ραιός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Xen.; στειγωπός, όν, Hom.; στενῡγρός, ή, όν, Simon.; στενός, Ion. στεινός, ή, όν, compar. -ότερος, but also -ώτερος, Arist., Omn. Att., Hdt.; στενοφυής, ές, Alex.; στενόπορος, ον (of a district, either narrow in itself, or having narrow passes), Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ταινιώδης, ες, Hipp.

Narrow in space, στενόχωρος, ον, Theoph.; στενοχωρής, ές, Arist.

Running to a narrow point, σύστενος, ον, Antim.

A narrow place, στεῖνος, τό, Hom.

A narrow way, στειγωπός, ή, Hom.; στεῖνος ὁδοῦ, Hom.

In a narrow strait, ἐν ὀλίγῳ, Thuc.

To be narrow, στείνομαι, pass., only pres. and imperf., Hom.

To pass through a narrow passage, διαυλωνίζω (of the breath), only act., Arist.

Narrow, to, σῦνᾰγω, aor. 2 σῦνήγᾰγον, Hdt.

Narrowly (to watch, etc.), ᾰ̓κρῑβῶς, Xen.

Narrowly (to escape, etc.), μόγις, Omn.; σπουδῇ, Hom.; σὺν πολλῇ σπουδῇ, Xen.; σχολῇ, Soph., Eur., Xen., Plat., Andoc. *Vid.* Scarcely, Nearly.

He narrowly escaped being stoned, μικρὸν ἐξέφυγε τὸ μὴ καταπετρωθῆναι, Xen.

Narrowness, στενότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Lys.

Narrowness (of mind), βρᾰχῠ́της, ητος, ἡ (γνώμης), Thuc.

A narrowness of space, στενοχωρία, ἡ, Thuc.

Nastiness, ἀκαθαρσία, ἡ, Plat., Dem.

Nasturtium, κάρδᾰμον, τό, Ar., Xen.

Nasty, δυσπῑνής, ές, Soph.

Natal, γενέθλιος, ον, Æsch.

Nation, a, φῦλον, τό, Hom., Trag., Xen.; λαός, Att. also λεώς, ὁ, Pind., Trag., Plat.; ἔθνος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; γένος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen. *Vid.* People, Country.

Of one, of the same nation as, ὁμόδημος, ον, sine cas. or c. dat., Pind.; ὁμοεθνής, ές, Hdt.

National, ἔνδημος, ον, Thuc.

It is your national right, πάτριον ὑμῖν ἐστίν, Thuc.

Native, πᾰτρῴος, ᾱ, ον, and ος, ον, contr. (as always in Att., also in Theogn., Pind., etc.), πᾰ̄τρῷος, α, ον (of country, law, etc.), Omn.; so πᾰ̄τριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; fem. πᾰτρίς, ίδος (of country, city, etc.), Hom., Hes., Pind., Eur.; ἔνδημος, ον (of persons), Hes., Theogn.; ἐπῐχώριος, α, ον, and ος, ον (of customs, etc.), Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πρόσχωρος, ον, Soph., Dem.; ἐγχώριος, α, ον, and ος, ον (of persons and of customs), Pind., Trag., Hdt.; ἔγχωρος, ον, Soph.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Soph.; ἔγγαιος, ον, Æsch.; ἰθᾰγενής, ές, Æsch.; αὐτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons), Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; so αὐθῑγενής, ές, Eur., Hdt.; so ἐγγενής, ές, Trag.; and ἐγγενέτης, ου, Hdt. *Vid.* Country.

One's native place, πᾰτρίς, ίδος, ἡ, Omn. *Vid.* Country.

Calling it Argos after the name of his own native country, ὀμώνυμον τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας, Thuc.

Native, a, χωρίτης, ου, ὁ, Æsch., Soph. See above.

Nativity, γένεσις, εως, ἡ, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Birth.

[*The art of casting nativities,* ἡ περὶ πίνακα μέθοδος, Plut.]

[Natron, νίτρον, τό, Hdt., and Att.] *Vid.* Nitre.

Natural, σύμφῡτος, ον, Pind., Æsch., Eur., Plat., Lys., Æschin.; σύγγονος, ον, Pind., Æsch.; σύντροφος, ον, sometimes c. gen. of that to which, Soph., Plat.; συγγενής, ές, Pind., Æsch.; φυσῐκός, ή, όν, Xen.; συγγενῐκός, ή, όν, Alex.

Natural (i. e., reasonable, to do so and so), δῐκαιος, α, ον, Thuc.

Natural (of any representation), i. e., like nature, like truth, πῐθᾰνός, ή, όν, Xen.

But this is neither reasonable nor natural, ἀλλ' οὔτ' εὔλογον οὔτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν τοῦτό γε, Dem.

Natural (i. e., not artificially made), αὐτοφυής, ές, Hes., Thuc.; αὐτόφῡτος, ον (of wounds, sores, etc.), Pind.; αὐτόκτῐτος, ον, Æsch.; αὐτόκτιστος, ον, Soph.; αὐτόμορφος, ον, Eur.; ἰθᾰγενής, ές (of some of the mouths of the Nile, as opp. to ὀρυκτός, dug out), Hdt.; αὐτοπόνητος, ον (of honey), Anth.; αὐτοπάγής, ές, Anth.

A natural death, αὐτόμᾰτος θᾰ́νᾰτος, Dem.

To die a natural death, θανεῖν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Hdt.

Naturally, εἰκότως, Æsch., Eur., Thuc., Dem.; πεφῡκότως, Arist.

Naturally (i. e., without a teacher), προῖκα, Soph.

They should naturally be most distrustful of prosperity, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις, Thuc.

But (it is reasonable for us to feel) that if we submit to others, even what we have acquired will naturally be diminished, ἄλλων δ' ὑπακούσασι (εἰκὸς γνῶναι) καὶ τὰ προσκεκτημένα φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι, Thuc.

Nature, φῦσις, εως, ἡ, Omn.

In a state of nature, οὐλοφυής, ές, Emped.

Nature (i. e., natural qualities of mind or body), φυή, ἡ, Pind.

By nature, φῦσιν, Æsch.; τὴν φύσιν, Xen.; κατὰ φύσιν, Hdt.; ἐκ φύσεως, Æschin.; φύσει, Xen.

It is contrary to nature, οὐκ ἔχει φύσιν, Plat.

It is contrary to my nature to do . . ., δρᾶν ἔφυν ἀμῐχᾰνος, Soph.

By nature, adj., φῠτάλμιος, ον, Soph.

Of the same nature as, ὁμοφυής, ές, c. dat., Plat.

Of double nature, διφυής, ές, Soph., Hdt., Isoc.

To be by nature, φύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἔφυν, and perf. πέφῡκα, Ep. also πέφυα, part. πεφυκώς, ότος, Ep. also πεφυώς, ῶτος, and pluperf. ἐπεφύκειν, in Hom. always πεφύκειν, no pass. tenses beyond pres. and imperf. (and they are very rare except in Hom. and Hdt., as πέφυκα has always a present sense), usu. c. infin., also c. ἐπί and dat., or c. πρός and acc. of what one is naturally inclined to, Omn.

For that is its nature, πέφυκε γὰρ τοιοῦτον, Xen.

For it is the nature of men to be influenced by these motives, πεφύκασι γὰρ ὑπὸ τούτων κρατεῖσθαι, Xen.

To inquire into the nature of, φῠσιολογέω, c. acc., Arist.

One who inquires into the nature of things, φῠσιολόγος, ὁ, Arist.

[*The laws of nature,* τὰ ἐκ θεοῦ ἀναγκαῖα, Xen.]

Naughtily, κᾰκῶς, compar. κᾰ́κιον (ῐ̄ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. κᾰ́κιστον and κᾰ́κιστα, Omn. *Vid.* Wickedly.

Naughtiness, κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* Wickedness.

Naughty, κακός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος (never in Att.), also κᾰ́κίων (ῐ̄ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. κᾰ́κιστος, also χείρων, χείριστος, etc. (*vid.* Bad, Worse), Omn.

[Nausea, ναυτία (Ion. -σία), ἡ, Arist., Galen; *to have a feeling of nausea,* ναυτιάω, Ar., Plat.]

Nauseous, [ναυτιώδης, ες, Plut.]; *rather nauseous,* ὑπᾱσώδης, ες, Hipp.

Nautical, ναυτῐκός, ή, όν, Omn. Att., Hdt. *Vid.* Naval.

Nautical (i. e., skillful in nautical matters), θᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc.

Nautilus, a, ναυτίλος, ὁ, Arist.

Naval, νῆϊος, α, ον, sometimes ος, ον (also νᾱΐος in Soph., Eur., though Æsch. uses νῆϊος also), Hom., Pind., Trag.; ναυτίλος, ον, Æsch., Eur.; ναυτῐκός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; ναύκληρος, ον (of an oar, etc.), Eur.; so ναύπορος, ον, Eur.

Naval (of men, troops, etc.), ναυβᾰ́της, ου, only masc., Æsch., Eur.

For in that case in vain should we have the greatest naval population of the Greeks, μάτην γὰρ ἂν ὧδε πάραλον Ἑλλήνων στρατὸν πλεῖστον εἶημεν κεκτημένοι, Hdt.

[*A naval expedition,* ναυστολία, ἡ, Eur.]

Naval power, τὰ ναυτῐκά, Xen. *Vid.* Marine, Ship.

Nave, the (of a wheel), πλήμνη, ἡ, Hom., Hes., Plat.

The hole in the nave, σύριγξ, ιγγος, ἡ, Trag.

Navel, the, ὄμφᾰλος, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.

Like a navel, ὀμφᾰλώδης, ες, Arist.

Navigable, πλώσῑμος, ον, Soph.; πλωτός, ή, όν, Hdt., Ap. Rh.; ναυσῐπέρᾱτος, ον, Hdt.; ναυσίπορος, ον, Xen.

[*To be navigable,* ἀναπλέομαι, Polyb.]

Navigate, to, πλέω, fut. πλεύσομαι, more usu. πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, perf. πέπλευκα (Hom. uses also as pres. πλείω and πλώω, imperf. ἔπλων: even the Attic writers seldom or never use this word in a contracted form, except in cases where the contraction is into ει: Xen. has

also perf. pass. *πέπλευσμαι* of what is sailed across), Omn. *Vid.* To SAIL.

NAVIGATION, *ναυτιλία, ἡ*, Hom., Hes., Pind., Hdt., Xen., Plat.

Navigation (the science of navigation), *ἡ ναυτική*, Arist.; *τὰ ναυτικά*, Plat.

As navigation advanced, *πλωϊμωτέρων ὄντων*, Thuc.

Navigation advanced among, *πλωϊμώτερα ἐγένετο παρά*, c. acc., Thuc.

Ignorant of navigation, *ἀθαλάσσωτος, ον*, Ar.

NAVIGATOR, A, *ναύτης, ου, ὁ*, Omn. *Vid.* SAILOR.

NAVY, A, *στόλος, ὁ*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *στρατὸς ναυτικός*, or *στρατός*, with some other epithet to show the nature of the force, Æsch., Eur., Thuc.; [*τὸ ναυτικόν*, Hdt., Thuc.]

[*A navy-yard*, *νεώριον, τό*, Thuc., Ar.]

NAY, *οὐ*, before a vowel *οὐκ*, before an aspirate *οὐχ*, Omn. *Vid.* No.

[*Nay truly* or *verily*, *οὐ μὲν or οὐ μὲν δή*, Hom.; *nay rather*, *οὐ μεν οὖν*, Ar., Plat.; *nay more*, *καὶ μήν*, Hom., etc.]

NEAR, *πάρειξ*, sine cas., Hom.; *ἀγχίμολον, ἐξ ἀγχίμολου* or *οιο*, Hom.; *ἀγχόθι*, c. gen., Hom.; *ἀγχοῦ*, c. gen. or c. dat., Hom., Pind., Soph., Hdt.; *ἄγχι*, superl. *ἄγχιστα, ἄγχιστον, ἀγχοτάτω* (and in Eur. *ἀγχύτατα*), c. gen. (as always in Trag.) or c. dat. (which latter usu. precedes the prep.), Hom., Pind., Æsch.; *ἔμπλην*, c. gen., Hom., Hes.; *περί*, c. acc., Hom., Hdt.; *πρός*, Dor. *προτί* or *ποτί* (both in Hom.), c. gen., or c. dat., or (when of time) c. acc., Hom., Soph., Hdt., Xen.; *ἀμφί*, sine cas. or c. acc., Hom. (of number), c. acc., Xen.; *παρά*, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; *παραστάδόν*, sine cas., Hom., Theogn., Æsch., Theoc.; *σχεδόν*, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Plat., Dem.; *σχεδόθεν*, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Ap. Rh.; *ἐπισχεδόν*, c. gen. or c. dat., Hom., Ap. Rh.; *πέλας* (superl. *πελαστάτω*, Hipp.), c. gen. or c. dat., Omn.; *ἀσσον*, c. gen. or sine cas., Omn., also compar. *ἀσσοτέρω*, Hom., superl. *ἄσσιστα*, Æsch., *ἐγγύς* (only positive in Hom.), compar. *ἐγγυτέρω*, superl. *ἐγγύτατω* and *ἐγγύτατα* (and in Hipp. *ἔγγιστα*), c. gen., or c. dat., or sine cas., Omn.; *ἐγγύθι*, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Hes.; *ἐγγύθεν*, Hom., Æsch., Eur.; *σύνεγγυς*, c. gen. or c. dat., Thuc., Xen., Arist.; *πάρεγγυς*, c. gen., Arist.; *πλησίον*, compar. *πλησιαιτέρω*, c. gen. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; *ἐμπελάδόν*, c. dat., Hes.; *ἴκταρ*, c. gen., Hes., Æsch., Plat.; *ὁμοῦ*, c. gen. or c. dat., Soph., Ar., Plat.; *πάραυλον*, sine cas., Soph.; *εἰς χεῖρα*, c. dat., Eur.; *ἐπὶ ταῖς Σύραις*, Xen., Dem.; *ἀγχόθεν*, Hdt.

For he is near enough to be heard, *ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν*, Soph.

Nearer to, *δι' ἐλάσσονος*, c. dat., Thuc.

Near or *nearly* (i. e., almost), *ὀλίγου*, Hom., Thuc., Xen., Plat., Lys.; *μόνον οὐ*, Xen., Plat.; *παρ' ἐλάχιστον*, Dem.; [*παρὰ μικρόν*, Eur.; *ὅσον οὐ or ὁσόνου*, Thuc.]

He was near coming, *τυτθὸν ἐδεύησεν ἱκέσθαι*, Hom.

I am nearly having, *ὀλίγου δέω ἔχειν*, Isoc.

They were near being, *μικροῦ ἔδεον εἶναι*, Xen.

I was near being put to death without being tried, *παρὰ μικρὸν ἐδέησα ἀκριτὸς ἀποθανεῖν*, Isoc.

Though I very nearly reached Athens itself, *μοὶ ὀλίγον ἀπολιπόντι ἐς αὐτὰς Ἀθήνας ἀπικέσθαι*, Hdt.

I had nearly omitted, *μικροῦ γε παρῆλθον*, Dem.

So that the city was very nearly taken, *ὥστε παρὰ μικρὸν ἐλθεῖν ἀνδραποδισθῆναι τὴν πόλιν*, Isoc.

I am nearly weeping, *ὀλίγου δέω δακρῦσαι*, Plat.; so Dem., Æschin.

When he had nearly been stoned, *αὐτοῦ ὀλίγου δεῆσαντος καταλευσθῆναι*, Xen.

But these things are not so, nor nearly so, *ἔστι δ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχοντα, οὐδ' ὀλίγου δεῖν*, Dem.

This was very near destroying the Platæans, *τοῦτο . . . τοὺς Πλαταιέας . . . ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι*, Thuc.

They showed them the children . . . nearly equal, etc., *ἐπεδείκνυσαν αὐτοῖς παῖδας οὐ πολλοῦ δέοντας ἴσους εἶναι*, Xen.

They make nearly as many laws as there are months, *ὅσοι μῆνες μικροῦ δέουσι νομοθετεῖν*, Dem.

Δέω is sometimes left out, as (the horse) *nearly threw him*, *μικροῦ ἐκεῖνον ἐξετραχήλισεν*, Xen.:—

He nearly lost his life, *παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἠλθεν διακναίσαι*, Eur.:—

He was so near danger, *παρὰ τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου*, Thuc.:—

For they were perpetually near either to escaping or to perishing, *ἀεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο*, Thuc.:—

So near was he falling, *παρὰ τοσοῦτον ἐγένετο αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν*, Thuc.:—

I was near being conquered, *εἰς ὀλίγον ἀφικόμην νικηθῆναι*, Thuc.:—

With reference to the war impending, and all but present, *ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὁσόνου παρόντα πόλεμον*, Thuc.; so Eur., Xen.:—

The waves bore them on to the island near death, *τοὺς μὲν νήσόνδε παρὲξ ὀλίγου θανάτοιο κύματα . . . φέρον*, Ap. Rh.

NEAR, adj., *πλησίος, α, ον*, c. gen. or c. dat., compar. *πλησιέστερος, -τατος*, Hom., Trag., Xen.; *κεκλιμένος, η, ον*, c. dat., Hom.; *ἀγχίθυρος, ον*, Theogn.; *ἀγχιγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.; *ἀγχηρής, ές*, Soph.; *ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Soph., Eur., Xen.; *πρόχειρος, ον*, c. dat., Soph.; *πάραυλος, ον*, Soph.; *προσήμενος, η, ον*, c. dat., Æsch.; *ἀγχίπολις*, and poet. *ἀγχίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ* (near the city), Soph.; so *ἀστυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ὑπόγυος* and *ὑπόγυιος, ον* (of *things* which come first to hand), Plat., Isoc., Dem.; *ἀγχίγυος, ον*, Ap. Rh.; *ἀγχίπορος, ον*, Anth.; *ἀγχίῤῥοος, ον*, contr. *-ῥους, -ῥουν* (of a river), Ap. Rh.

Nearer, nearest, *ἀγχότερος, α, ον*, Eur., Hdt.; *ἄγχιστος, η, ον*, Soph., Eur.; *ἐγγύτερος, ἐγγύτατος*, Thuc., Xen., Plat., Lys. *Vid.* NEIGHBORING.

Near by sea, *ἀγχίπλοος, ον*, contr. *-πλους, -πλουν*, Eur.

Fighting near (to one another, of the combatants), *ἀγχέμαχος, ον*, Hom., Hes.

Arms fit for fighting near, *ἀγχέμαχα ὅπλα*, Xen.

To be near, *πάρίστάμαι*, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., no perf. pass., c. dat., Hom., Pind., Trag., Plat., Isoc., Dem.; *πάρειμι*, infin. *-εἶναι*, c. dat., Omn.; *ὑπάρχω*, only act., no perf., c. dat., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; *σύνάπτω*, only act. in this sense, Pind., Æsch., Hdt.; *πρόσκειμαι*, imperf. *-εκείμην*, fut. *-κείσομαι*, no other tenses, c. dat., Soph., Eur., Ar.; *πάρακειμαι*, Soph.; *πλησιάζω*, c. gen. or c. dat., Soph., Xen.; *πάραυλίζω*, only act., Eur.; *ἀγχιστεύω* (*in prose*, esp. of being a near relation), c. dat. or c. gen., Eur., Isæ.; *ἐπικλίνομαι*, pass., c. dat., Eur., Ap. Rh.; *προσκάθημαι*, c. dat., Hdt.

To come near to, *πλησιάζομαι*, pass., c. dat., Eur. *Vid.* To APPROACH.

To bring near, *πελάζω*, fut. *πελάσω*, Att. *πελῶ*, aor. 1 *ἐπέλασα*, and poet. (not Att.) *ἐπέλασσα* (also aor. 1 mid., 3d pl. poet. *πελάσαίατο* in act. sense, Hom.), perf. pass. *πέπλημαι*, also aor. sync. *ἐπλήμην*, 3d sing. *πλῆτο*, 3d pl. *ἔπληντο* and *πλῆντο*, in pass. sense (only in Hom.), c. dat., Omn. poet.; *ἐπιπελάζω*, c. dat., Eur.; *πλησιάζω*, c. dat., Xen.

NEAR-SIGHTED, *vid.* SHORT-SIGHTED.

NEAT, *γλἄφῠρός, ά, όν*, Theoc., Arist.; [*χαρίεις, εσσα, εν*, Ar.]

NEATLY, *γλἄφῠρῶς*, Alex.; [*χαρίέντως*, Plat.]

NEATNESS, *ἄφέλεια, ἡ*, Antipho.

NECESSARILY, *ἀναγκαίως*, Trag., Hdt., Thuc., Antipho; *ἐπαναγκές*, Plat., Dem.

NECESSARIES, *τὰ ἐπῖτήδεια*, Hdt., Thuc., Dem.; *τὰ δέοντα*, Xen.; *τὰ ἀναγκαῖα*, Xen.

With all necessaries, *σὺν πᾶσι χρήεσσι* (dat. poet. from *χρέος*), Ap. Rh.

In want of daily necessaries, *ἐνδεὴς τῶν καθ' ἡμέραν*, Isoc.

NECESSARY, *ἀναγκαῖος, α, ον*, and in Att. sometimes *ος, ον*, Pind., Omn. Att.

What is necessary, *τὸ κἄτεπεῖγον (οντος)*, Xen., Isoc.

It is necessary, *χρή*, opt. *χρείη*, subj. *χρῆ*, infin. *χρῆναι*, and in Trag. *χρῆν*, imperf. *ἔχρην* and *χρῆν* (the latter the most common in Att.), Omn.; *χρεών*, as a verb, *ἐστί* being understood, or as a participle, *ὄν* being understood, Theogn., Pind., Omn. Att. *Vid.* MUST.

It is very necessary, *πολλὴ 'στ' ἀνάγκη*, c. infin., Trag.; *πᾶσ' ἀνάγκη*, Trag.

NECESSITATE, TO, *ἀναγκάζω*, Soph., Xen., Plat. *Vid.* To COMPEL.

NECESSITY, *ἀνάγκη, ἡ*, Omn.; *χρεώ* and *χρειώ, ἡ*, Hom., Ap. Rh.; *χρεία, ἡ*, Eur., Xen., Antipho, Dem.

There is no means of escaping from Fate and necessity, *οὐκ ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγή*, Eur.

[*Necessity is the mother of invention*, *χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν*, Prov.]

[*Urgent necessity*, *χρειὼ ἀναγκαίη*, Hom.; *πολλὴ* or *πᾶσ' ἀνάγκη*, Trag.]

NECESSITOUS, *πτωχός, ή, όν*, Hom., Æsch., Soph., Xen.

NECK, THE, *αὐχήν, ένος, ὁ* (used also metaph. of a neck of land), Hom., Trag., Hdt., Xen.; *ἴς, ἰνός, ἡ*, Hom.; *δείρη*, and Att. more usu. *δέρη, ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; *δειράς, άδος, ἡ*, Soph.; *τράχηλος, ὁ*, pl. *τὰ τράχηλα*, Eur., Hdt., Xen., Plat., Call.

A neck of land (or of a bottle or wine-skin), *ποδεών, ῶνος, ὁ*, Hdt.

The back of the neck, *λόφος*, Hom., Soph.

Of or *belonging to the neck*, αὐχένιος, α, ον, Hom.

Going through the neck (of the spinal marrow), διαυχένιος, ον, Plat.

With long neck, δουλιχόδειρος, ον, Hom.; δολιχαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; τἀναοδειρος, ον, Ar.; γϋλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; μᾶκραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Hipp., Arist.; μᾶκροτρᾰχηλος, ον, Anth.

With long and bending neck, μᾶκροκαμπϋλαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

With short neck, βρᾰχϋτρᾰχηλος, ον, Plat.

With bull neck, βουσαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Xenarch.

With snake-like neck, ὀφιόδειρος, ον, Orac. ap. Arist.

With high neck, ἐριαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ὑψαύχην, Plat.

A carrying the neck high, ὑψηλαυχενία, ἡ, Xen.

With shaggy neck, λᾰσιαύχην, h., Ar., Theoc.

With beautiful or *variegated neck*, ποικἰλόδειρος, ον, Alcæ., Hdt.

With twisted neck, στρεψαύχην, Theomp. (Com.)

[*Without neck*, ἀναύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Emped.]

On the neck, adj., ἐπαυχένιος, ον, Pind.; ἀμφἰλοφος, ον, Soph.

On the neck, adv., κᾰτἀλοφᾰδἰα (so marked metri gratiâ), Hom.

To break a person's neck, ἐκτρᾰχηλίζω, c. acc., Ar.

NECKLACE, Α, ἴσθμιον, τό, Hom.; ὅρμος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; ὄποθῡμἰς, ἴδος, ἡ (esp. of flowers), Sapph., Alcæ., Anac.; δέραιον, τό, Eur.; περιαυχένιον, τό, Hdt.; περιδέραιον, τό, Ar.; στρεπτός, ὁ, Hdt., Xen.; ὑποδερίς, ἴδος, ἡ, Ar., Arist.

Wearing a necklace, στρεπτοφόρος, ον, Hdt.

NECROMANCER, Α, ψῡχᾰγωγός, ὁ, Eur.

To bring up (the dead) *like a necromancer*, ψῡχᾰγωγέω (τοὺς τεθνεῶτας), Plat.

NECTAR, νέκταρ, ᾰρος, τό, Hom., Hes., Pind. (who consider nectar the drink of the gods, and ambrosia their food), Sapph., Alcman (who consider nectar *the food*).

Of nectar, νεκτᾰρεος, α, ον, Hom.

Dropping nectar, νεκταροστᾰγής, ές, Eubul.

NEED, χρεώ, and poet. χρειώ, Hom., Eur., Ap. Rh.; χρεία, ἡ, Omn. Att.; χρέος, τό, Ep. also χρεῖος, only sing. in this sense, no dat., Eur., Ar. *Vid.* WANT.

I have no need of this honor, οὔτι μὲ ταύτης χρεὼ τιμῆς, Hom.

I have need of it, ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς, Hom.

But what need have you of me? ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ; Eur.

Nor had he any need to embark in the swift ships, οὐδὲ τί μιν χρεὼ Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν (for -βαίνειν), Hom.

In time of need, ἐς δέον, Soph.

[*To do one's need*, χέζω, fut. χεσοῦμαι, aor. 1 ἔχεσα, perf. κέχοδα, Ar.]

Friends in need are friends indeed, *vid.* FRIENDS.

NEED, ΤΟ, χᾰτέω, c. gen., only pres. act., Hom.; χᾰτίζω, only act., except one doubtful pass. in Æsch., c. gen., Hom., Hes., Pind., Eur.; χράομαι, only in perf. κέχρημαι, c. gen., Hom., Soph., Eur.; χρῄζω, in Hom. and Hdt. also χρηΐζω, only pres. and imperf. act., c. gen., rarely c. acc., Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; προσχρῄζω, c. gen., Soph.; δεύομαι, mid., fut. δευήσομαι, c. gen., Hom.; δέω, c. gen., only pres., Hom. (the word occurs in Att., but not exactly in this sense), more usu. δέομαι, fut. δεήσομαι, no aor. 1 mid., aor. 1 pass. in act. sense ἐδεήθην, but seldom used beyond pres., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; προσδέομαι, Thuc., Xen., Plat., Lys., Theoc. *Vid.* To WANT.

I have need, δεῖ, opt. δέοι, subj. δέῃ, infin. δεῖν, part. δέον, imperf. ἔδει, fut. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, but the pres. is the most usual tense, c. acc., sometimes, but rarely, c. dat. pers. c. gen. rei, sometimes c. infin., sometimes c. ὅπως and fut. indic., sometimes the thing wanted is, as it were, the nom. to the verb, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἐνδεῖ, Xen.; χρή, c. acc. pers. gen. rei, Hom.

I have still need, προσδεῖ, the same construction, Thuc., Plat.; προσδεῖται, Plat.

NEEDFUL, δέον, οντος, only neut., often used as nom. abs., Omn. Att., Hdt. *Vid.* NECESSARY.

NEEDLE, Α, βελόνη, ἡ, h., Æschin.; ῥᾰφίς, ἴδος, ἡ, Archipp.

NEEDLESS, περισσός, ή, όν, Soph., Xen.

NEEDY—*having need of*, χρεῖος, ον, c. gen., Æsch., Eur. *Vid.* POOR.

NEFARIOUS, παντοῦργος, ον (of persons), Soph.; so πᾶνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar. *Vid.* WICKED.

Nefarious deeds, ἔργ' ἄνεργα, Eur.

NEFARIOUSLY, πᾶνούργως, Ar., Plat.

NEGATION, ἄρνησις, εως, ἡ, Trag., Dem. *Vid.* DENIAL.

NEGATIVE (of propositions), στερητἰκός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Arist.

[NEGATIVELY, ἀναιρετικῶς, Diog. L.]

NEGLECT, 'ᾰκομιστίη (ῑ metri gratiâ), ἡ, Hom.; 'ᾰμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; 'ᾰμελία, ἡ, Eur.; 'ᾰθερᾰπευσία, ἡ, Plat.; λῐγωρία, ἡ, Hdt., Thuc.; ἀκηδεία, ἡ, Emped., Ap. Rh.; 'ᾰκηδία, ἡ, Hipp.; πᾰρεσις, εως, ἡ, Hipp.; 'ᾰτημελία, ἡ, Ap. Rh.

To treat with neglect, ἐν ἀμελία κᾰτᾰτίθεμαι (mid. aor. 1 -εθηκάμην), Xen.; ἐν ὀλῐγωρίᾳ ποιέομαι, c. acc., also εἰς ὀλῐγωρίαν τρέπομαι, c. gen. (pass.), Thuc.

One must neglect, ὀλῐγωρητέον, c. gen., Isoc.; παρετέον, c. neg., Plat.; ὑπεροπτέον, Isoc.

NEGLECT, ΤΟ, 'ᾰθερίζω, c. acc., later c. gen., only act., Hom., Ap. Rh.; 'ᾰλογέω, only act. in this sense, sine cas. or c. gen., Hom., Hdt.; 'ᾰκηδέω, only act., c. gen., Hom.; μεθίημι (ῑ Hom., but more usu. ῐ where the metre admits it, ῑ Att.), fut. -ήσω, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, only act. in Hom., but also mid. in Trag., no pass., c. gen. or c. infin., Hom., Tyrt., Trag., Ar., Hdt., Xen.; πᾰρῐημι, c. acc., sometimes c. gen., Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἀφίημι, c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; προΐεμαι, mid. and pass., in perf. part. προειμένος, and aor. 1 προεθείς (both in pass. sense), Thuc., Xen., Isoc., Dem.; 'ᾰλέομαι, aor. 1 mid. ἠλευάμην, also 2d pl. imper. ἀλέασθε, opt. 3d sing. ἀλέαιτο, infin. ἀλέασθαι, no other tenses, Hes.; 'ᾰμελέω, c. gen., sometimes c. acc. (in Hom. usu. c. neg.), Hom., Trag., Plat., Dem.; πᾰρᾰμελέω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτᾰμελέω, c. gen. or sine cas., Soph., Xen., Isoc.; 'ἀπορρίπτω, Æsch.; ἐξωριάζω or εὐωρ., only act., Æsch.; ὀλῐγωρέω, c. gen. or sine cas., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρολῐγωρέω, c. gen., Plat.; κᾰτολῐγωρέω, c. gen., Lys.; κᾰτηλογέω, c. gen. or c. acc., Hdt.; κᾰτᾰβλᾰκεύω, Xen.; 'ὑπερόραω, imperf. -εώρων, fut. ὑπερόψομαι, no aor. 1, aor. 2 'ὑπερεῖδον, part. 'ὑπερῐδών, Hdt., Thuc., Lys., Isoc.; κᾰτᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Isoc. *Vid.* To DESPISE.

NEGLECTED, ἀκηδής, ές, Hom.; 'ᾰκήδεστος, ον, Hom.; 'ᾰμέριμνος, ον, Soph.; 'ᾰθεῤᾰπευτος, ον, Xen.; ἀμελής, ές, Xen.; 'ᾰπημέλητος, ον, Xen.; ἀτημελημένος, η, ον, Hdt.

To be neglected or *done neglectfully*, ἐξαργέομαι, pass., Soph.

Neglected (of sacred rites), 'ἄπῠρος, ον, Æsch.; 'ἄνοργίαστος, ον, Ar.

NEGLECTEDLY, 'ᾰκηδέστως, Hom.

NEGLECTFUL, 'ᾰκηδής, ές, c. gen., Hom., Hes.; ἄσκοπος, ον, Æsch.; 'ᾰμελής, ές, Thuc., Plat., Dem.; ὀλῐγωρος, ον, c. gen., Hdt., Dem.

[*To be neglectful of*, ἀμελέω, c. gen., Hom.] *Vid.* To NEGLECT.

NEGLECTFULLY, ὀλῐγώρως, Xen., Plat., Isæ.; 'ᾰτημελήτως, Xen.; (both words, esp. with ἔχω or διάκειμαι, *to be neglectfully disposed*).

NEGLIGENCE, μεθημοσύνη, ἡ, Hom.; [ἀμελετησία, ἡ, Plat.] *Vid.* CARELESSNESS.

NEGLIGENT, μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀμελής, ές, Plat. *Vid.* CARELESS.

[*To be negligent*, ἀμελῶς ἔχω, Xen.] *Vid.* To NEGLECT.

NEGLIGENTLY, ἀκηδέστως, Hom.; ἀμελῶς, Thuc. *Vid.* CARELESSLY.

NEGOTIATE, ΤΟ, πράσσω, c. dat., or c. πρός or εἰς and acc. of those with whom, Thuc., Xen.; διᾰπράσσομαι, mid., Xen.; χρημᾰτίζω, Thuc., Xen., Isoc.; συναλλάσσω (esp. of money matters), c. dat. pers., acc. rei, Dem.; [(a bargain), for one, προπολέω, Plat.]

To negotiate as an ambassador (i. e., effect by negotiation), πρεσβεύω, c. acc. rei, Andoc.

To negotiate through a herald, ἐπῐκηρῡκεύομαι, mid., no pass., c. dat. pers. or c. prep., Ar., Hdt., Thuc.

To negotiate at the same time, συνδιᾰπράσσομαι, Xen.

NEGOTIATION, λόγος, ὁ, Thuc.

The negotiation we opened by heralds with the Lacedæmonians, ἐπῐκηρυκεία ἡμῖν πρὸς Λακεδαιμονίους, Dem.

To open a negotiation, λόγους προσφέρω (fut. προσοίσω, aor. 1 προσήνεγκα, aor. 2 προσήνεγκον, aor. 1 pass. προσηνείχθην, no other tenses), c. dat., Thuc.

[*The negotiations* of an ambassador, τὰ ἑαυτῷ πεπρεσβευμένα, Dem.]

NEGOTIATOR, Α, πρεσβύς, ὁ, in sing. only in Æsch., Ar., in pl., Omn. Att. prose. *Vid.* AMBASSADOR.

[*Negotiator* (of a marriage), νυμφευτής, οῦ, ὁ, Plat.; νυμφαγωγός, ὁ, Plut.]

NEGRO, Α, μελάμβροτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

The land of negroes, γῆ μελάμβροτος, Eur.

NEIGH, ΤΟ, χρεμετίζω, only act., Hom., Hdt., Plat.; χρεμίζω, only act., Hes.; φθέγγομαι, mid., no pass., Hdt.; χρεμετάω, Call.; ἐπῐχρεμέθω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

NEIGHBOR, Α, γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., but oftener c. dat. of those to whom, Omn. poet.; 'ἄγνιᾶτις,

ἴδος, ἡ, only fem., Pind.; πελάτης, ου, ὁ, Æsch.; ἔποικος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; πλησίος, ὁ, Hom., Hdt.; ὁ πλησίον, Theogn., Eur., Plat., Theoc.; πλησιόχωρος, ὁ, Ar., Hdt.; πάροικος, ὁ, Sapph.; πρόσοικος, ὁ, Thuc.; [ἀγχίγυος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.] *Vid.* SYN. 142.

[*A next-door neighbor*, ἀγχίθυρος ναίοισα, Theoc.]

A bad neighbor, κἀκογείτων, ὁ καὶ ἡ, Soph., Call.

A being a neighbor, πἀροίκησις, εως, ἡ, Thuc.; γειτονία, ἡ, Plat.; γειτνίασις, εως, ἡ, Arist.

Neighbors, περικτίονες, οἱ καὶ αἱ, Hom., Pind., Thuc.; περιναιέται, οἱ, Hom., Ap. Rh.; περικτίται, οἱ, Hom., Ap. Rh.; ἀμφικτίονες, οἱ, Pind.; ἀμφιπερικτίονες, οἱ, Theogn.; ὁ πέλας, ἡ πέλας, oftenest in pl., Trag., Hdt., Isoc. See below.

Without any neighbors, ἄγειτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.

NEIGHBORHOOD, THE, a neighboring place, etc., γειτόνημα, ἄτος, τό, Aleman, Plat.; ἡ περιοικίς, ίδος (γῆ understood), Thuc.; τὸ ὅμορον, Thuc.

[*Being in this neighborhood*, περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὤν, Xen.]

NEIGHBORING, γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, no compar. or superl., c. gen. or c. dat., Pind., Æsch., Eur., Xen.; [ἀγχιγείτων, ου, Æsch.; ἀγχιτέρμων, ου, Soph., Eur., poet., but also in Xen.]; ἀστυγείτων (of cities, or the people of a neighboring state, not of people in the same street, etc.), Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; so ἀγχίπολις, poet. ἀγχίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph.; πρόσχωρος, ον, c. gen. or c. dat., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πάροικος, ον, c. gen. or c. dat. (used even of a river), Trag., Hdt.; συμπάροικος, ον, Eubul.; σύγκληρος, ον, Eur.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt.; πρόσορος, ον, Xen.; ὅμαυλος, ον, Soph.; ὁμότοιχος, ον, c. gen. of houses or their inhabitants, Æsch., Antipho, Plat., Isæ.; σύγχορτος, ον (only of lands), Eur.; προσεχής, ές, c. dat., Hdt.; ὅμορος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πρόσοικος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; περίοικος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; περιοικίς, ίδος, ἡ (of cities, etc.), Hdt., Thuc., Xen.; προσήμενος, η, ον, c. dat., Æsch.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh. *Vid.* NEAR, and SYN. 142.

To be neighboring, to be a neighbor, γειτονέω, only act., Æsch., Plat.; ἀστυγειτονέομαι, pass. (of states), Æsch.; γειτνιάω, only act., Ar., Dem.; πἀραυλίζω, only in pres. part. act., Eur.; προσοικέω, c. dat. or c. acc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πἀροικέω, c. dat., Thuc., Xen.; πἀρἀναίομαι, mid., aor. 1 παρενασσάμην, c. dat., Call.

NEIGHING, ἡ, φρύαγμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph.; χρεμετισμός, ὁ, Ar.

NEITHER, οὐδέ, usu. answered by a second οὐδέ, Omn.; οὔτε, usu. with a second οὔτε ("οὐδέ . . . οὐδέ marks a stronger opposition than οὔτε . . . οὔτε; farther, the δέ in οὐδέ gives it rather a distinctive force, while the τε in οὔτε makes it simply connective," LIDD. and Sc.), οὔτε is sometimes followed by τε (Hom.), or by δέ (Hdt.), often by οὐ (Eur., Hdt.), sometimes even the first οὔτε is omitted (Pind.), neither οὐδέ nor οὔτε are used before imperatives, Omn.; μηδέ, followed by μηδέ, sometimes by μήτε, but not in Att., Omn.; μήτε, followed by μήτε, or by τε, or by μηδέ, Omn. (On the difference between compounds of οὐ and of μή, see NOT.)

In neither way, in neither case, οὐδετέρως, Plat.; οὐδέτερα, Plat.; μηδετέρως, Arist.

To neither side, οὐδετέρωσε, Hom.; μηδετέρωσε, Thuc.

Neither, adj. (of two), οὐδέτερος, α, ον, Hes., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; μηδέτερος, α, ον, Xen., Plat.

[NEOPHYTE, Α, νεόφυτος, ὁ, N. T.]

NEPHEW, Α, ἀδελφιδέος, contr. ἀδελφιδοῦς, ὁ, Hdt., Thuc.

NEPOTISM, τὸ φιλοίκειον, Philo.

NEREID, Α, Νηρεΐς, ίδος, ἡ, usu. in pl., Hom., Hes., Pind.; Νήρη, Alcæ. *Vid. Appendix of Proper Names.*

NERVE, Α, νεῦρον, τό, usu. in pl., Hom., Ar., Plat., Dem.

NERVE, TO, νευρόω, Alciph.; *it nerves the tongue*, ἀρθροῖ γλῶσσαν, Theogn.

NERVELESS, ἔκλυτος, ον, Eur.; ἄναρθρος, ον, Soph. *Vid.* WEAK.

NERVOUS (sinewy), νευρώδης, ες, Arist.

[*A nervous person*, ἀγωνιάτης, ὁ, Diog. L.]

NEST, Α, οἰκίον, τό, Hom.; δόμος, ὁ, Hom., Lycurg.; σκήνημα, ἄτος, τό, Æsch.; λέχος, τό, Æsch., Soph.; εὐνή, ἡ, Soph.; εὐναία, ἡ, Eur.; κοίτη, ἡ, Eur.; νεοσσιά, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat.; κἀλιά, ἡ, Theoc.

A vulture's nest, γῦπάριον, τό, Ar.

An anxiety for its young that makes the parent bird keep the nest, πόρνος ὀρτἀλίχων δεμνιοτήρης, Æsch.

A bee's or *wasp's nest*, ἀνθρήνιον, τό, Ar.

A wasp's nest, σφηκία, ἡ, Soph., Eur., Ar. *Vid.* WASP.

To build a nest, νεοσσεύω, Arist.; νεοττιὰν ποιέομαι, Arist.

To build a nest in, ἐννεοσσεύω, c. dat., Ar., Plat.

A building of nests, σκηνοπηγία, ἡ, Arist.

Hostile to the nest or *to the nestlings*, λεχέων or λεχαίων (a new conjectural reading) δύσευνἄτωρ, Æsch.

NESTLING, Α, νεοσσός, ὁ, Hom., Soph., Ar.; νεοσσίον, Att. -ττίον, τό, Ar., Arist.

NET, Α, ἔρκος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ar.; δίκτυον, τό, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀμφίβληστρον, τό, Hes., Æsch., Soph., Hdt.; γάγγαμον, τό, Æsch.; ἄγρευμα, ἄτος, τό, Æsch.; ἀρκύς, ύος, ἡ, Trag., Xen.; σκευή, ἡ, Pind.; ἄρκυσμα, ἄτος, τό, Æsch.; ἀρκύστἄτον, τό, Æsch., Soph.; λίνον, τό, Æsch., Theoc.; βόλος, ὁ, Eur., Orac. ap. Hdt.; πἄγη, ἡ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ῥήτρον, τό, Xen.: πλεκτή, ἡ, Plat.; πλέγμα, ἄτος, τό, Xen.; λἄβύρινθος, ὁ, Theoc.; σἀγήνη, ἡ, Luc. *Vid.* SYN. 180.

Nets, σπεῖραι δικτυόκλωστοι, Soph.

A fine net (for birds), νεφέλη, ἡ, Ar.

The edge of a net, ἄκρολίνιον, τό, Xen.

The upper part of a net, σαρδόνιον, τό, Xen.

A piece of wool fastened to the edge of a net, μαστός, ὁ, Xen.

The cord at the top of a net, ἐπί-δρομος, ὁ, Xen.

The cord round the top of a net to close it, περί-δρομος, ὁ, Xen.

A line of nets, ἀρκυστἄσία, ἡ, Xen.: ἀρκυστάσιον, τό, Xen.

A line of poles with nets, στοῖχος, ὁ, Eur., Xen.

A contrivance against an enemy like a net, ἀρκυστάτη μηχἀνή, ἡ, Eur.

Calamity caused by nets, ἀρκύστατος πημονή, ἡ, Æsch.

Belonging to hunting with nets, ἐρκοθηρευτικός, ή, όν, Plat.

To watch nets, λινοπτάομαι (properly ῐ, but ῑ l. c.), only mid., Ar.

A watcher of nets, ἀρκυωρός, ὁ, Xen.

NETTLE, Α, ἄκἀλήφη, ἡ, Ar.; κνίδη, ἡ, Theoc.

[NEUTER, οὐδέτερος, α, ον—*the neuter gender*, τὸ οὐδέτερον, Gram.; *in the neuter gender*, οὐδετέρως, Ath.]

NEUTRAL—*they who are* or *were neutral*, οἱ διὰ μέσου, Xen.

To be neutral, μεσεύω, only act., Xen.; ξύμμαχοι εἶναι μηδετέρων, Thuc.

["*Neutral ground*," τὸ μεταίχμιον, Hdt.]

NEUTRALITY, ἡσυχία ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, Thuc.

To preserve a neutrality, ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις, Thuc.

And preserve a strict neutrality. καὶ ἐστὲ μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δἐχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους, Thuc.

NEUTRALIZE, TO—*for disobeying in small matters neutralizes your former kindness*, τὸ γὰρ σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν, Soph.

NEVER, οὔποτε, sometimes separated, οὐ . . . ποτε, Omn.; οὐδέποτε, Omn.; μήποτε, also "so that never," in which case it governs a subjunctive mood, Omn.; μηδέποτε, Hes., Ar., Plat., Isoc.; οὐπώποτε (only of the past), Hom., Soph., Xen., etc.; so οὐδεπώποτε, Soph., Xen., Plat.

[*Never will I follow you*, οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε, Soph.]

You shall never marry her while she still lives, ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς, Soph.

NEVERTHELESS, ὅμως, Omn.; καὶ ὥς, Hom., Att.; ἔμπης, Hom.; ἔμπας, Pind., Soph., Æsch.; ἔμπαν, Pind.; ἔμπᾶ, Pind., Soph.; ὁμοίως, Eur., Xen.; πλήν, Soph., Xen., Isoc.; καὶ ἔπειτα, often contr. κἄπειτα, Eur., Ar., Plat., Æschin.; καὶ εἶτα, contr. κἄτα, Plat.; μέντοι, never the first word in the sentence, Thuc.; οὐ μὴν ἀλλὰ . . . γε, and οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ . . . γε, Plat.; μέντοι, Xen.

NEW, νηγάτεος, α, ον, Hom., h., Ap. Rh.; νεός, ά, όν, Omn.; νεοκρἀς, -κρᾶτος, ὁ καὶ ἡ (of a new friend), Æsch.; νεοχμός, όν, Trag., Hdt.; νεόκοτος, ον, Æsch.; νέορτος, ον, Soph.; νεωρής, ές, Soph.; νεἀνίας, ου, only masc., Eur., Ar.; νεάγγελτος, ον (of a report, etc.), Æsch.; ποταίνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.; πρόσπαιος, ον, Æsch.; πρόσφἄτος, ον, Æsch., Soph., Lys., Dem.; καινός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; παρθένος, fem. (of an unlaunched ship), Ar.; ὑπόγυιος, ον (of milk), Hipp. *Vid.* SYN. 332.

New and beautiful, νεοτἄγαλος, ον, Pind.

To speak of old things as if they were new, τὰ παλαιὰ καινῶς διελθεῖν, Isoc.

[*What is there new?* τί νεον; Æsch.]

[*A new-comer*, νέηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hdt., Plat.]

In a new fashion, καινοπρεπεστέρως, Arist.

An inventor of new things, καινοποιητής, οῦ, ὁ, Xen.

To be new, νεάζω, only pres. act., Æsch.

To make new, use as new, invent new, have any thing new, καινίζω, only act., Trag.; καινοτομέω, Ar., Xen., Plat.

To speak new (strange) *words*, καινουργέω λόγον, Eur.

NEW-BORN, νεηγενής, ές, Att. νεᾱγ., Hom., Eur.; νεογενής, ές, Æsch., Plat. *Vid.* BORN.

NEWLY, καινῶς, Plat.; [νεόθεν, Soph.; νέον and τὸ νέον, Hom., etc.]

Newly made, νεότευκτος, ον, Hom.; νεοτευχής, ές, Hom., Theoc.; πρωτοπᾰγής, ές, Hom.; καινοπηγής, ές, Æsch.; καινοποιηθείς, εῖσα, έν, Soph.; ἀρτῐπᾰγής, ές, Theoc.; ἀρτῖτομος, ον, Ap. Rh.; νεουργός, όν, Plat.

Newly mixed (of poison), ἀρτῐ́χριστος, ον, Soph.

Newly suffered, καινοπᾰθής, ές, Soph.

Newly acquired (riches), ἀρτῐ́πλουτα (χρήματα), Eur.

NEWNESS, καινότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

NEWS, ᾽ἀκουή, ἡ, Hom.; κλέος, τό, only sing. in this sense, and only in nom. and acc., Hom., Pind., Æsch.; κληδών, όνος, ἡ (in Hom. also κληηδών and κλεηδών), Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; ἀγγελία, ἡ, Hom.; βᾶξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.: πύστις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; πευθώ, ἡ, Æsch.; μῦθος, ὁ, Soph.; ἄγγελμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Eur.; ἠχώ, ἡ, Hdt.; τὰ εἰσαγγελλόμενα, Thuc.

The news of you, ὀμφὴ σή, Soph.

The news of this came to the city, τοῦτ᾽ ἐκηρύχθη πόλει, Soph.

Before any news of us can come, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, Thuc.

A messenger of bad news, ἄγγελος κακῶν ἐπῶν, Soph.

What is the news? τί καινόν; Dem.

Good news, εὐαγγέλιον, τό, Luc.

Let me have a reward for my good news, εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω, Hom.

We have already, twice after such actions, sacrificed in thanksgiving for good news, ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν, Isoc.; so Ar., Xen.

Then they crowned me for my good news, εἶτ᾽ ἐστεφάνουν μ᾽ εὐαγγέλια, Ar.

To bring good news, εὐαγγελίζομαι, mid., Ar., Lycurg., Dem.

Bringing good news, εὐάγγελος, ον, Æsch., Eur.

Bringing bad news, κᾰκάγγελος, ον, Æsch.

To bring bad news, κᾰκαγγελέω, Trag. ap. Dem.

Caused by bad news, κᾰκάγγελτος, ον, Soph.

One of whom no news has been or *can be heard*, ἄϊστος, ον, Hom.; ᾽ἄπυστος, ον, Hom.

In order that no news might be heard of their doings, τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γίγνεσθαι, Thuc.

NEWS-MONGER, ᾱ, λογοποιός, ὁ, Theoph.

NEWS-MONGERING, λογοποιία, ἡ, Theoph.

NEWT, ᾱ, σκορδύλος or κορδύλος, ὁ, Arist.

NEXT, adj., ἄγχιστος, η, ον, Soph.; σύνεχής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* NEAREST.

Next (of time), *the next day, the next night*, etc., ἐπιών, οῦσα, όν, όντος, etc. (when the Trag. use this word they use a periphrasis for ἡμέρα, e.g., ἡ ᾽πιοῦσα λαμπὰς Ἡελίου, Pors.), Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἰών, ἰοῦσα, ἰόν, Eur.; ἐπιγιγνόμενος, ἐπιγενόμενος, η, ον, Hdt., Thuc.; ὕστερος, ᾱ, ον, Hdt.

They spoke next, διαδεξάμενοι ἔλεγον, Hdt.

To speak next, ἐκδέχομαι εἰπεῖν, Plat.

Assyria, which is next to Persia, ἐκδεχομένη ἀπὸ τῆς Περσικῆς Ἀσσυρίη, Hdt.

The next day, ὑστεραία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [ἡ ἄλλη, Xen.; *on the next day*, τῇ ἄλλῃ, Xen.]

On the next day (of those who do any thing then), δευτεραίους, ᾱ, ον, Xen.

And it was decided to defer the business till the next assembly, ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν, Xen.

Wishing to compass what was the next best measure to this, βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, Thuc.

For that is the next best thing, δευτέρα γὰρ ἡ χάρις, Eur.

Next (in the next place, etc.), adv., δεύτερον, and τὸ δεύτερον, also in Att., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; αὖ, Hom., Eur.; αὖθις, Æsch., Xen.; ἑξῆς, often c. gen., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἔπειτα, Omn. Att.; ἑπομένως, Arist.; ἐπισχερώ, c. gen., Ap. Rh.

Next to, πᾰ́ρᾰ, c. gen., or c. dat., or sine cas., Omn. *Vid.* NEAR.

To be next to, ἔχομαι, mid., imperf. εἰχόμην, fut. ἕξομαι, c. gen., Hdt., Thuc., Xen.; δέχομαι, mid., perf. pass. δέδεγμαι, in act. sense, Hdt.; ὑποδέχομαι, Hdt.

In the next place, ἔπειτα, Thuc., Dem.; εἶτα, Dem.

NIBBLE, TO, ᾽ἀποτρώγω, fut. -τρώξομαι, aor. 2 -έτρᾰγον, no other tenses, Ar.; πᾰρᾰτρώγω, c. gen., Ar.; παρεσθίω, fut. -έδομαι, aor. 2 -έφᾰγον, no other tenses, c. gen., Ar.; περιεσθίω, Luc.

To nibble round, περιτρώγω, Ar.

NICE, λᾰρός, ά, όν, compar. λᾰρώτερος (of eatables, or things pleasing to the smell), Hom., Mosch.; ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον (of persons), Ar., Plat.; χαρίεις, εσσα, εν (of things), Ar.

[*You're a nice young man*, χρηστὸς εἶ, Plat.; *what a nice man!* ὡς ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος, Plat.]

NICETY, ᾽ἀκρῐβεια, ἡ, Antipho. *Vid.* EXACTNESS.

[*To a nicety*, εἰς ὄνυχα, Galen.]

NICK—*in the nick of time*, εἰς ἀρτῐκολλον, Æsch.; εἰς ὄεον, Soph.

He comes in the nick of time, ἀρτῐπους Ἠρώσκει, Soph.; [ἀκμαῖος ἔμολε, Soph.]

NICKNAME, ᾱ, ἐπίκλησις, εως, ἡ (not contemptuous), Hom., Hdt., Thuc. *Vid.* NAME.

NICKNAME, TO, ἐπῐκᾰλέω, fut. -έσω, poet. (not Att.) often -έσσω, etc., perf. -κέκληκα, etc., Xen. *Vid.* TO NAME.

NIECE, ᾱ, ᾽ἀδελφῐδέη, contr. -δῆ, ἡ, Ar., Hdt.

NIGGARD, ᾱ, ἰξός, ὁ, Eur.; [κίμβιξ, ῐκος, ὁ, Arist.] *Vid.* MISER.

NIGGARDLY, γλισχρός, ά, όν, Dem.; ἀνελεύθερος, ον, Ar. *Vid.* COVETOUS.

NIGH, ἐγγύς (only positive in Hom.), compar. ἐγγῠ́τερω, superl. ἐγγυτᾰ́τω and ἐγγύτᾰτα (and in Hipp. ἔγγιστα), c. gen., or c. dat., or sine cas., Omn. *Vid.* NEAR.

Well-nigh, μόνου οὐ, Plat. *Vid.* NEARLY.

NIGHT, νύξ, νυκτός, ἡ, Omn.; εὐφρόνη, ἡ, Hes., Pind., Trag., Hdt. ὄρφνη, ἡ, Theogn., Pind., Eur., Ap. Rh.; νυκτὸς ᾽ἀμολγός, ὁ, Hom., Æsch.; νυκτὸς κατάστᾰσις (εως, ἡ), Eur.; νυκτὸς ἄντυξ (ῦγος, ἡ), Theoc.

The dead of night, τὸ ἠσῦχάζον τῆς νυκτός, Thuc.

All night, adv., παννύχιον, Hom.; πάννῠχα, Soph., Hdt.; [ἀνὰ νύκτα, Hom.]

All night, adj., πάννῠχος, ον, Hom., Trag., Hdt., Ap. Rh.; παννῠ́χιος, ᾱ, ον, and Att. ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh.; πανεύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.

The same night, αὐτονῠχί, Hom., Ap. Rh.

The night watches, νύκτες, αἱ, Pind.; νῠχεύματα, τά, Eur.

It was the third watch of the night, τρῖχὰ νυκτὸς ἦην, Hom.

Of or belonging to night, during night, nightly, etc., ἐννῠ́χος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἐννύχιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; νῠ́χιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag.; νύκτερος, ον, Trag.; νυκτερῖνός, ή, όν, Ar., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; νυκτερείσιος, ον, Ar.; νυκτωπός, όν (of divination from dreams appearing at night), Eur.; ἀκρόνῠχος, ον, Theoc.

By night, adv., νύκτωρ, Hes., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; [νυκτός also, and νυκτί, Hdt., Att.]

[*During the night*, νύκτα, and διὰ νύκτα, Hom., Att.]

Appearing by night, νυκτῐ́φαντος, ον, Eur.

Shining by night, νυκτῐλαμπής, ές, Simon.

Roaring by night, νυκτῐ́βρομος, ον, Eur.

Solemnized by night, νυκτῐσεμνος, ον, Æsch.

Hidden by night, νυκτῐκρῠφής, ές, Arist.

Feeding by night, νυκτῐνόμος, ον, Arist.

Wandering by night, νυκτῐπόλος, ον, Eur.

Making to wander by night, νυκτῐ́πλαγκτος, ον, Æsch.

Coming by night, νυκτῐφοιτος, ον, Æsch.

Watching by night, νυκτῐφρούρητος, ον, Æsch.

A night watcher, νυκτοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Xen.

To pass the night, to encamp for the night, etc., αὐλῐ́ζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom., Thuc., Xen.; ἐναυλῐ́ζομαι, sine cas., also c. acc. (νύκτα), Hdt.; νῦχεύω, only act., Eur.; νυκτερεύω, only act., Xen., Æschin.

To do any thing all night, to last all night, παννῠχίζω, Pind., Ar.

To celebrate a nightly festival, παννῠχίζω, c. dat. of the deity in whose honor, Ar.

A nightly festival, παννῠχίς, ῐδος, ἡ, Eur., Hdt., Plat.

To assemble by night, νυκτηγορέω, and mid., Æsch., Eur.

An assembly by night, νυκτηγορία, ἡ, Eur.

A battle by night, νυκτομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.

[*A night-journey*, νυκτοβαδία or -βατία, ἡ, Hipp.; *a night-voyage* νυκτῐπλοια, ἡ, Strab.]

To travel by night, νυκτοπορέω, only act., Xen.

To watch by night, νυκτοφῠλᾰκέω, only act., Xen. *Vid.* TO WATCH.

[*To watch the livelong night*, νύκτα φυλάσσω, Hom.]

Hunting by night, νυκτερεία, ἡ, Plat.

One who hunts or fishes by night, νυκτοθήρας, ου, ὁ, Xen.; νυκτερευτής, οῦ, ὁ, Plat.

Fit for night hunting, νυκτερευτῐκός, ή, όν (of a hound), Xen.

[*To throw the mantle of night over*, ἀμφικαλύπτω νύκτα, c. dat., Hom.]

NIGHTINGALE, Α, ἀηδών, όνος, ἡ, sometimes in Att. ὁ, gen. contr. ἀηδοῦς (Soph.), Omn.; ἀηδονίς, ΐδος, ἡ, Eur., Theoc.; ἀηδονῐδεύς, ὁ, Theoc.; ᾠδονίς, ΐδος, ἡ, Mosch.

Of a nightingale, ἀηδόνιος, ον, Æsch., Ar.; [ἀηδόνειος, ον, Nicoch.]

NIGHT-JAR, Α, κῠμινδις, εως, ὁ, Hom.; χαλκίς, ΐδος, ἡ, Hom.; νυκτῐκόραξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

[NIGHT-MARE, ἐφιάλτης, ὁ, Phryn., Strab.; πνιγαλίων, ωνος, ὁ, Themiso.]

NIGHT-SHADE, στρῦχνος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.; τρῦχνος, ὁ, Theoc.

NIGHT-STOOL, Α, σκᾰφιον, τό, Ar.; σκωρᾰμίς, ΐδος, ἡ, Ar.; [δίφρος ὀπήεις, ὁ, Hipp.]

NIMBLE, ἐλᾰφρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; δεξιόγυιος, ον, Pind. *Vid.* ACTIVE.

NIMBLENESS, ἐλᾰφρότης, ητος, ἡ, Plat.

NIMBLY, ἐλᾰφρῶς, Xen. *Vid.* ACTIVELY.

NINE, ἐννέᾰ, οἱ, αἱ, τά, Omn.

The number nine, a body of nine, ἐννεάς, ᾰδος, ἡ, Theoc.

Nine years (a period), ἐνναετηρίς, ίδος, ἡ, Plat.

Lasting nine years, nine years old, ἐννέωρος, ον, Hom.; ἐνναέτηρος, ον, Hes.; ἐνναετής, ές, Hes.; ἐννεάκυκλος, ον, Antim., Call.

For nine years, adv., εἰναετές, Hom.; ἐνναετές, Hes.

To be nine years old, ἐνναετίζω, only act., Call.

Lasting nine months, nine months old, ἐννᾰμηνος, ον, Hdt.

Worth nine oxen, ἐννεᾰβοιός, όν, Hom.

With nine heads, ἐννεᾰκέφᾰλος, ον, Alcæ.

Nine cubits long, ἐννεᾰπηχυς, ὁ καὶ ἡ, gen. εως, Hom.

Made of nine threads, ἐννεᾰλῖνος, ον, Xen.

With nine lives, ἐννεάψῡχος—of the dog (as we say of the cat), ἐννεάψῡχος ὁ κύων (a Greek proverb).

With nine notes, ἐννεάφωνος, ον (of the pipe), Theoc.

Nine times, εἰνᾰκις, Hom.; ἐννᾰκις, Anth.

For nine days, ἐννῆμαρ, Hom.; *for nine nights*, εἰνάνῠχες, Hom.

On the ninth day, ἐνᾰταῖος, α, ον, Thuc.

With nine couches, ἐννεᾰ́κλινος, ον, Phryn. Com.

NINEFOLD, ἐννεαπλᾰσιος, α, ον, Ibyc. ap. Ath.

NINE HUNDRED, ἐνακόσιοι, αι, α, Thuc.

NINE THOUSAND, ἐννεᾰχῖλοι, αι, α, Hom.

NINETEEN, ἐννεᾰκαίδεκα, οἱ, αἱ, τά, Hom., etc.

Nineteen months old, ἐννεᾰκαιδεκᾰμηνος, ον, Anth.

The nineteenth, ἐννεᾰκαιδέκᾰτος, η, ον, Anth.

NINETIETH, ἐνενηκοστός, ή, όν, Xen.

NINETY, ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τά, Hom., etc.; ἐννήκοντα, οἱ, αἱ, τά, Hom.

NINTH, THE, ἔνᾰτος, also Ep. εἴνᾰτος, η, ον, Hom., Isæ., Æschin.

NIP, TO (as cold does), ἀποκαίω, perf. pass. -κέκαυμαι, aor. 2 -εκάην, Xen.

NIPPLE, Α, τιτθίον, τό, Ar.

NITRE, λίτρον, τό, Hdt., Plat.; [νίτρον, τό, Hdt., Att.; *like nitre*, νιτρώδης, ες, Arist.]

NO, οὔ, before a consonant οὔκ, before an aspirate οὐχ, also in poet. (including Trag.) οὐχί, Omn. (when foll. by a particle οὔ loses its accent, as, *no, indeed*, οὐ μέντοι, Plat.); ἥκιστα (esp. in answers), Soph., Eur., Plat.; πῶς γάρ; (lit., "no," for "how can it be?" etc.), Plat. *Vid.* NOT, NONE.

[*No indeed, no truly*, οὐ μέντοι, Plat.; οὐ δῆτα, Æsch., etc.; οὐ μήν, not foll. by δέ, οὐ μὲν δή, Hom.; *no indeed, not by Jupiter*, μὰ τὸν Δία οὐ τοίνυν, or οὔτοι μὰ τὸν Δία, Ar.; *no, nor yet*, οὐδέ after a clause beginning with a negative, Thuc., etc.]

[*No farther, no longer*, οὐκέτι, Omn.]

No, I thank you, κάλλιστα, Ar.

In no place, to no place, etc., *vid.* NOWHERE.

By no means, in no manner, οὔπως, Omn.; οὐδέν, Omn.; οὐδᾰμῶς, Hdt., Plat.; οὐδᾰμᾶ, Soph., Hdt., Xen.; μηδᾰμᾶ, and Ion. μηδᾰμᾷ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Dem. (μηδαμᾶ has *a* elided as if short, Æsch.); μηδᾰμῶς, Trag., Hdt., Plat., Antipho; μηδαμοῦ, Æsch., Soph.; μηδέν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

NOBILITY, εὐγένεια, ἡ, Æsch., Eur., Xen., Plat.

The nobility, *vid.* THE NOBLES.

NOBLE, ἄμῠμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄγανός (only of persons), Hom., Pind.; ἀγήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom., Pind., Æsch.; κρείων, fem. κρείουσα, no neut., also κρέων, Hom., Pind., Ap. Rh.; δῖος, α, ον (used even of a horse by Hom.), often c. gen. (as δῖα θεάων, etc.), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; εὐγενής, ές, Ep. also εὐηγενής and ἠΰγενής (only of persons), Omn.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ἴφθῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ὑπερφίᾰλος, ον (rarely, however, for it is usu. in a bad sense), Hom.; κῦδρός, ά, όν, Hom., h.; κῡδᾰλῐμος, ον, Hom.; ἐσθλός, ή, όν, Hom., Soph., Eur.; ἀγᾰθός, ή, όν, compar. κρείσσων, ᾱμείνων, βελτίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), and Ep. φέρτερος, superl. ἄριστος, κρᾰτιστος, βέλτιστος, and Ep. φέρτατος and φέριστος (see other compar. under *Good*, but the others are hardly used in this sense), Omn. (esp. Omn. poet.); καλός, ή, όν (ᾱ Hom., but ᾰ also Hes., ᾰ always Att., ᾰ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; κῦδνός, ή, όν, Hes.; κῡδῐμος, ον, h., Pind.; εὐανθής, ές (of a person's mind), Pind.; δόκῐμος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πρωτόγονος, ον (of persons or families), Soph.; γεννᾶδας, ου, ὁ (of persons), Ar., Plat.; γνήσιος, α, ον, Eur.; ἐπῐφᾰνής, ές, Xen., Lys.; ὑπερηφανος, ον (of an action), Plat. *Vid.* SYN. 212.

Very noble, ὑπερευγενής, ές, Arist.

Noble-looking, ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, Xen.

Carrying himself nobly (of a horse), ἐλευθερουργός, όν, Xen.

To be noble, μεγαλύνομαι, only pres. and imperf., Æsch.

Noble-minded, μεγᾰθυμος, ον, Hom., Hes., Dem.; μεγᾰλόψῡχος, ον, Isoc., Arist. *Vid.* MAGNANIMOUS.

NOBLES, THE, οἱ δοκοῦντες, Eur.; οἱ δύνᾰσται, Hdt.; οἱ βέλτιστοι, Xen.; [οἱ ἀμείνονες, Plat.]

NOBLENESS, εὐγένεια, ἡ, Eur.; γενναιότης, ητος, ἡ, Eur., Xen.

NOBLY, κᾰλῶς, Omn.; γενναίως, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; εὐγενῶς, Eur.; γενναιοπρεπῶς, Ar.; γνησίως, Isoc.

NOBODY, οὔτις, ὁ καὶ ἡ, gen. οὔτινος, etc., Hom., Hes., Æsch. (N.B. Hom., when he makes Ulysses give it as his name, makes acc. οὖτιν, so does Eur.); οὐδείς, οὐδεμία, gen. οὐδενός, οὐδεμιᾶς, etc., Omn.; μηδείς, μηδεμία (once, too, in pl. μηδένες, Xen.), Omn. *Vid.* NONE.

Nobodies (as we say in contempt), οὐδένες, Eur.; so οὐτῐδᾰνός, ή, όν, sing. and pl., Hom.

You, being a nobody, opposed me on behalf of one who is nobody, οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ, Soph.

Nobody will deny this, οὐκ' ἔστιν ὃς τάδ' ἀντερεῖ, Soph.

NOCTURNAL, ἔννῠχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ὀρφναῖος, α, ον, Æsch. *Vid.* NIGHTLY.

NOD, Α, νεῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Thuc., Xen.

Causing to nod, νυστακτής, οῦ, ὁ (of sleep), Ar.

[*Nodding*, νυστακτής, ὁ (as adj.), Ar.]

NOD, TO, νευστάζω, only pres. and imperf. act., Hom., Theoc.; νεύω, only act., sometimes c. dat. or c. acc. of the head, etc., sometimes c. dat. of the person to whom, or c. εἰς and acc. (very often implying assent), Hom., Pind., Trag., Plat.; κᾰτᾰνεύω, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ἐπῐνεύω, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Antipho, Theoc.

To make by a nod a sign to a person to do a thing, ἐκνεύω, c. acc. pers. and infin., Eur.

NOISE, μόθος (of horses or battle), ὁ, Hom.; ὀρῦμαγδός, ὁ, Hom., Hes., Simon.; βρόμος, ὁ, Hom., Simon., Pind., h., Æsch., Eur.; πᾰτᾰγος, ὁ (esp. of any thing rattling or clashing, as of arms, also of waves or teeth), Hom., Pind., Trag.; δοῦπος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Ap. Rh.; κτῦπος, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; κᾰνᾰχή, ἡ (prop. of metal, arms, etc., also of footsteps, teeth, even of musical instruments), Hom., Hes., Pind., Soph.; κλαγγή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; βοή, ἡ (prop. of the voice, but also of musical instruments and of the sea), Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ῥόος ὁ (only of voices), Hom., Pind., Thuc.; ὄμᾰδος, ὁ (esp. made by men, also the noise of battle, once of a storm), Hom., Hes., Pind., Eur.; κέλᾰδος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; κόμπος, ὁ (of the stamping of feet or clanging of metal), Hom., Eur.; φλοίσβος, ὁ (of men or battle, in Trag. of sea), Hom., Æsch., Soph.; ψόφος, ὁ, h., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ὄτοβος, ὁ, Hes., Æsch., Soph.; ῥῦλος, ὁ (esp. of men), h.; ῥόῐβδος, ο (only made by men, etc.), Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; κελᾰδημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; κτῦπημα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥόθος, ὁ Æsch.; ἄκουσμα, ᾰτος, τό, Xen. *Vid.* SOUND, and SYN. 248.

Subterraneous noises, βούμῡκοι, οἱ, Ar.

Empty noise, ψολοκομπία, ἡ, Ar.; [κενὸς ψόφος, ὁ, Eur.]

The noise of beating the breast with the hands, χερόπληκτοι δοῦποι, Soph.

To make a noise, κτῦπέω, aor. 2 ἔκτῠπον, always pass. in same sense,

Hom., Hes., Soph., Eur., Ar., Plat.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα (and in Ar. κέκλαγκα) and κέκληγα (esp. in part. κεκληγώς, also part. κεκληγων), aor. 2 ἔκλαγον, only act., Hom., Hes., h., Pind., Trag., Xen.; ἀνάβραχω, only in aor. 2 ἀνέβραχον, Hom.; δουπέω, perf. δέδουπα (Hom. also has aor. 1 ἐγδούπησα), only act. (except aor. pass. in Anth.), Hom., Eur., Xen.: ἐπιγδουπέω, Hom.; ἐπικτῡπέω, Ar.; Σορῡβέω (esp. of men), Ar., Xen., Isoc., Dem.; πᾰτᾰγέω, only act., Soph., Ar., Theoc.; ψοφέω, only act., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; ῥοθέω, only act., Æsch., Soph.; ὑποθορῡβέω, Thuc.; βοὴν κρέκω (only pres. and imperf., even of birds flapping their wings), Ar. *Vid.* TO SOUND.

To make a noise in opposition, ἀντῐπᾰτᾰγέω, Thuc.

To make a slight noise, ὑποψοφέω, Hipp.

With a noise, κλαγγηδόν, Hom.; κᾰνᾰχηδά, Hes.

The making a noise, ψόφησις, εως, ἡ, Cratin.

Able to make a noise, ψοφητῐκός, ή, όν, Arist.

Fond of noise, φῐλόκροτος, ον, h.

Afraid of noise, ψοφοδεής, ές, Plat.

[*To be noised abroad*, διαθρῡλέομαι (usu. in perf. and pluperf. pass.), Xen.; *this is already noised abroad*, δι' ὄχλου ἤδη τοῦτό γε, Dion. H.]

NOISELESS, ἄψοφος, ον, Soph., Eur.; ἀψόφητος, ον, Soph.; ᾰ̓δούπητος, ον, Anth. *Vid.* QUIET.

NOISELESSLY, ἀψοφητί, Plat.

NOISOME, κάκοσμος, ον, Æsch., Soph.; δῡσώδης, ες, Soph., Hdt., Thuc., Arist., Theoc.; δῡσοδμος, ον, Hdt.

NOISY, αὐλῐ̆χος, ον, Hom.; ἄβρομος, ον, Hom.; κελᾰδεινός, ή, όν, Hom., Pind.; βρόμιος, α, ον, Pind., Eur.; ψοφώδης, ες, Arist.; ᾰ̓στῐγητος, ον, Call.; περιβόητος, ον, Plat.

A noisy person, κώδων, ωνος, ὁ, Ar.; συρβηνεύς, ὁ, Cratin.

[NOMAD, νομάς, άδος, ὁ, ἡ, Pind., Æsch., etc.; *nomads, nomad tribes*, οἱ νομάδες, Hdt.]

[NOMADIC, νομᾰδικός, ή, όν, Polyb.]

[NOMAD-LIKE, νομαδικῶς, Strab.]

[NOME (an Egyptian district), νομός, ὁ, Hdt.; *chief of a nome*, νομάρχης, ὁ, Hdt.; νόμαρχος, ὁ, Arist.]

[NOMENCLATOR, Α, ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, Luc.]

NOMINAL, ὀνομᾰτώδης, ες, Arist.

NOMINATE, TO, ὀνομάζω, Omn. *Vid.* TO NAME.

[*A nominating*, ἀνάδειξις, εως, ἡ, Plut.]

NOMINATION, ὀνόμᾰτος θέσις (εως, ἡ), Plat.

NOMINATIVE CASE, THE, ἡ ὀνομαστῐκή (sc. πτῶσις), Gramm.; [τὸ ὀρθοπτωτόν, and ἡ (πτῶσις) ὀρθή, Gramm.]

NONE, οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν (rare beyond sing. in the general sense, though Xen. has pl.), Omn.; οὔτις, ὁ καὶ ἡ, neut. οὔτι, gen. οὔτινος, etc., Hom., Hes., Æsch.; μηδείς, μηδεμία, μηδέν (pl. masc. in Xen. and Plat.), often divided by ἄν, etc., as μηδ' ἂν εἷς, Omn.; μήτις, neut. τι, Hom.; οὐδαμός, ή, όν, but in pl. masc. usu. οὐδᾰμοί, Hdt.; μηδαμός, ή, όν, usu. only in masc. pl. μηδᾰμοί, Hdt.; μηδοστισοῦν, in neut. μηδοτιοῦν, Theogn.

NON-APPEARANCE — *an action brought on account of the non-appearance of a witness*, λῐπομαρτῡ́ρῐου δίκη, Dem.

NON-INTERCOURSE, ᾰ̓μῐξία, ἡ, sometimes c. gen. of those with whom, Hdt., Thuc., Isoc.

NONSENSE, φλυᾰρία, ἡ, Ar., Plat., Dem.; λῆρος, ὁ, Ar., Plat., Dem.; φλύος, τό, Archil.; φλῠ́ᾰφος, ὁ, Menand.; ῎ῡθλος, ὁ, Plat., Dem.

To talk nonsense, ληρέω, Soph., Ar., Plat., Dem.; πᾰρᾰληρέω, Ar., Hdt., Plat., Dem.; φλυᾰρέω, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ῾ῡθλέω, Ar.; μωρολογέω, Archest.; (none of these words have any mid. or pass.)

A talking nonsense, πᾰρᾰλήρησις, εως, ἡ, Hipp.

One who talks nonsense, φλυᾰρός, ὁ, Plat.

NONSENSICAL, ληρώδης, ες, Plat., Arist.

NONSENSICALLY, ληρωδῶς, Hipp.

NOOK, Α, μῦχός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Æschin. *Vid.* CORNER.

NOON, μεσημβρία, ἡ, Archil., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μέσση ἀκτίς (ῖνος, ἡ), Soph.; μέσαι βολαί, Eur.; μεσοῦσα ἡμέρα, Hdt., Xen.; ᾰ̓κμάζουσα ἡμέρα, Hdt.; τὸ μεσηγὺ ἡμᾰ́τος, Theoc.; ἔνδιον ἦμαρ, Ap. Rh.; τὸ ἔνδιον, Call.

[*High noon*, σταθερὰ μεσημβρία, ἡ, Plat.; *'tis high noon*, μεσημβρία ἵσταται, Plat.]

At noon, ἔνδῐος, ον, Hom., Theoc., Ap. Rh.

At noon, or *of* or *belonging to noon*, μεσημβρῐνός, ή, όν, Æsch., Ar., Ap. Rh.; μεσημερῐνός, ή, όν, Plat.; μεσημέριος, ον, Theoc.

To pass the noon, μεσημβριάζω, only act., sine cas., Plat.; μεσημβριάω, only in pres. act., Ap. Rh.

NOOSE, Α, βρόχος, ὁ, Omn.; ἑώρα, ἡ, Soph.; ᾰ̓μμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἕρκος, τό, Hdt.; ἀρπεδόνη, ἡ, Xen.: [ἀγκύλη, ἡ, Eur., Xen.; πάγη, ἡ, Hdt.]

With many nooses, πολῦ́βρυχος, ον, Eur.

NOR, οὐδέ, answering οὐδέ or οὐκ, sometimes answering οὔτε, sometimes following a negative compound (e. g., *a coast untrodden and not inhabited*, ἀκτὴ, . . . ᾰ̓στειπτος οὐδ' οἰκουμένη, Soph.), Omn.; οὔτε answering οὔτε or οὐκ, or sometimes οὐδέ, but not in Att. (the first negative is sometimes, though rarely, omitted), Omn.; μηδέ answering μηδέ or μή, or sometimes μήτε, esp. used with imperatives (which οὐδέ and οὔτε are not), Omn.; μήτε answering μήτε or μή, sometimes μηδέ (but not in Att.), Omn.

NORTH, THE, βορέας, ου, ὁ (Ion. βορῆς, έω, Hdt.), Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ἄρκτος, ἡ, also in pl., Hdt., Plat.

Who were at anchor in Malea, north of the city, οἱ ὧρμουν ἐν τῇ Μᾰλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς πόλεως, Thuc.

The north wind, βορέας, ου, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; βορρᾶς, οῦ and ᾶ, ὁ, Thuc., Xen.

The northeast wind, Καικίας, ου, ὁ, Ar.; Στρῡμονίας, ου, ὁ (this, perhaps, was N.N.E.), Hdt.

The north star, ἄρκτος, ἡ, Hom., Eur.; ᾰ̓μαξα, ἡ, Hom.

Exposed to the north, πρόσβορρος, ον, Eur.; προσβόρειος, ον, Arist., Theoph.

Rather exposed to the north, ῾υπο-πᾰβορρος, ον, Theoph.

NORTHERLY (of or belonging to the north), βορρᾶιος, α, ον, Æsch., Xen.; βόρειος, α, ον, and ος, ον, Soph., Hdt.; βορεάς, άδος, ἡ, Æsch.

NOSE, THE, ῥῖς, ῥῑνός, ἡ, Hom., Hes., Soph., Xen., Plat., Dem.; μυκτήρ, ῆρος, ὁ, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ῥύγχος, τό, Ar., Theoc.; ῥύγχιον, τό, Ar.; μυξωτήρ, ῆρος, ὁ, usu. pl., Hdt., Hipp. *Vid.* SYN. 367.

The passage of the nose, ὀχέτευμα, ᾰτος, τό, Arist.

The part under the nose, ῾υποῤῥῑνιον, τό, Hipp.

With sharp nose, ὀξύῤῥιν, ῑνος, ὁ καὶ ἡ (of the power of smelling), Hipp.

With bad nose (i. e., with no or defective power of smell), ᾰ̓ρις, ῑνος, ο καὶ ἡ (of hounds), Xen.; ᾰ̓ρῖνος, ον, Xen.

[*Without nose*, ἀμύκτηρ, ηρος, ὁ καὶ ἡ, Strab.]

Hook-nosed, γρῦπός, ή, όν, Xen., Plat.; ἐπῐ̓γρῦπος, ον, Plat.

A being hook-nosed, γρυπότης, ητος, ἡ, Xen.

Snub-nosed, σῑμός, ή, όν, Hdt., Xen., Theoc.; σῑμοπρόσωπος, ον, Plat.; [ἀνάσῑμος, ον, Ar.]

A being snub-nosed, σῑμότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

Sounding from the nose, μυκτηρόκομπος, ον, Æsch.

To wipe one's nose, ᾰ̓πομύσσομαι, mid., fut. -μύξομαι, Ar., Xen.

One must blow one's nose, ᾰ̓πομυκτέον, c. dat. pers., Eur.

To bleed at the nose, μυκτηρίζω, Hipp.

To turn up the nose in a sneering way, μυκτηρίζω, Lys.

[*To lead by the nose*, τῆς ῥινὸς ἕλκω, Luc.]

The nose-band (of a bridle), φῑμός, ὁ, Æsch.

NOSTRILS, THE, ῥῖνες, αἱ, Hom., Hes., Soph., Xen.; μύξαι, αἱ, Soph.; μυκτῆρες, οἱ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀντηρῐ́δες, αἱ, Eur.; μυξωτῆρες, οἱ, Hdt. *Vid.* NOSE.

NOT, οὐ, before a consonant οὐκ, before an aspirate οὐχ, also οὐχ᾽, Omn.; μή "used in cases where the negation depends on some previous condition, either expressed or implied, while οὐ denies absolutely and independently, so that μή expresses *subjectively* that one *thinks* a thing *is not*, οὐ *objectively* that it *is not*—the same is the distinction between the compounds of μή and οὐ," LIDD. and SC. (μὴ comes esp. after all conditional and contingent conjunctions, εἰ, ὅτε, ἐάν, ὅταν, etc., after final conjunctions, ὡς, ὅπως, ὥστε, ἵνα, etc., followed by an opt. if the preceding verb be in the past tense, by a subj. if the preceding verb be in the pres. or fut., according to Dawes's canon, but the subj. is sometimes used where strictly the opt. would be expected; μή is used after ὅστις (οὐ very rarely, though it is not unfrequently used after ὅς); μή is used in commanding (never οὐ by itself) with imper. if the verb be in pres. tense, sometimes c. infin., with subj. if the verb be in either aorist, often used with part., when it is equal to εἰ μή and indic., or καίπερ μή (e. g., *I should be wicked if I were not to do . . ., κακὸς μὴ ὄῤῥων ἂν εἴην . . .*, Soph.); used also with ἤ in asking questions when a negative answer is expected (in Att. ἤ is sometimes omitted), while after ἦ οὐ an affirmative answer usually follows), Omn. The two are often joined, οὐ μή strengthening the negation, usu. c. fut. indic., but also c. aor. subj., usu.

in a sort of fut. sense (when with fut. the clause is interrog.); *μὴ οὐ* meaning either *lest not*, or coming after verbs of delaying, doubting, denying, etc., c. infin., also after all words implying a negative (as, I shall *not* come to such a pass *as not to die well*, . . . *ὥστε μὴ οὐ καλῶς ϑανεῖν*, Soph.), as words of fear, shame, etc. (e. g., *αἰσχρὸν . . . μὴ οὐ*, Plat.); when *μὴ οὐ* is followed by infin. *τό* is often set before *μὴ οὐ*, Omn. Att., Hdt.

Surely not, *οὔ νὺ*, Hom.; *πῶς γάρ*, Plat.; *μὴ γάρ*, Eur., Plat.

Not at all, *οὔπως*, Hom.; *οὔτοι*, Omn.; *πώμἄλα*, Ar., Plat., Dem.; *ἀρχήν*, with neg. *οὐ* or *μή*, or *μηδέ*, or *οὐδείς*, etc., Soph., Hdt., Xen.

That not, after verbs of taking care, etc., *μή*, Omn.

Not even, *μηδέ*, Hom.

Do not . . . (of one entreating), *μὴ δή . . .*, Hom.

Is it not? ἦ γάρ . . .; Plat.

Not yet, *οὔπω*, Omn.; *μήπω*, Hom., etc.

Not only not, *οὐχ ὅπως*, Soph., Xen., Isoc., Dem.; *μὴ ὅπως*, c. indic., Xen.; *μὴ ὅτι*, Plat., Æschin.

Not only if, *μὴ (γὰρ) ὅτι (εἰ)*, Xen., Æschin.

For not only if any thing of this has been done by me, but if . . ., μὴ γὰρ ὅτι εἰ πέπρακταί μοί τι τούτων ἀλλ' εἰ . . ., Æschin.

Then . . . not, *οὐμενοῦν*, Ar., Plat.

NOTABLE, *ἐπίσημος, ον*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg. *Vid.* NOTORIOUS.

NOTABLY, *περιβοήτως*, Dem., Æschin.

NOTARY, A (a public one), *δημόσιος, ο*, Dem.; *ἱερομνήμων, ονος, ὁ*, Arist.; [*ἀναγραφεύς, έως, ὁ*, Lys.]

NOTCH, Α, *ἔντμημα, ἄτος, τό*, Xen.; *ἐντομή, ἡ*, Arist.

The notch in an arrow, *γλῦφῖδες, αἱ*, Hom., Hdt., Ap. Rh.

NOTCH, TO, *ἐντέμνω*, no aor. 1 act., perf. *-τέτμηκα* (hardly, however, used actually in this sense), Æsch., Hdt.

[NOTCHED, *χαρακτός, ή, όν*, Hipp.]

NOTE, A (in music, etc.), *τόνος, ὁ*, Xen., Plat.; *κροῦμα, ἄτος, τό* (on any instrument, esp. on a stringed instrument), Ar.

The high notes, *ὑπερβολαῖοι, οἱ*, Pherecr.

Having seven notes (of a lyre, etc.), *ἑπτᾶγλωσσος, ον*, Pind.; *ἑπτάκτῦπος, ον*, Pind.; *ἑπτάφθογγος, ον*, Eur.; *ἑπτάτονος, ον*, Eur.

[*In the same note* (in music), *ὁμόφωνος, ον*, Arist.]

[*Of many notes*, *πολύφωνος, ον* (of birds), Arist.]

To play a wrong note (esp. on the lyre), *ϑρῠλίζω*, only act., h.

An epistolary note, *ἐπιστολή, ἡ*, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* LETTER.

A marginal note or *comment*, *πἄρᾰγράφή, ἡ*, Isoc.

[*A note of hand*, *χειρογράφημα, ατος, τό*, and *χειρόγραφον, τό*, late; *to give a note of hand*, *χειρογραφέω*, Pandect.]

NOTE, TO, *δελτόομαι*, mid., no pass., Æsch.; *σημαίνομαι*, mid., Hdt.

To note or *make notes in going on*, *πἄρᾰσημαίνω*, Arist.

NOTE-BOOK, A, *δέλτος, ἡ*, Trag., Ar., Plat.

NOTHING, *οὐδέν*, Omn. *Vid.* NONE.

[*A mere nothing* (lit. and fig. of a worthless person), *τὸ μηδέν*, Hdt.]

[*That the rest of the army was a mere nothing*, *τὸ ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι*, Xen.]

You not only would not give it to any one for nothing, *οὐδενὶ ἂν μὴ ὅτι προῖκα δοίης*, Xen.

[*To come to nothing*, *ἀμαυρόομαι*, Hes.]

To think nothing of, *εἰς οὐδὲν τίθεμαι* (mid.), Æsch.; *οὐδἄμοῦ λέγω, οὐδἄμοῦ νομίζω*, Æsch., Soph. *Vid.* TO DESPISE.

To be good for nothing, *εἰμὶ οὐδἄμοῦ*, Xen.

But cowards are in all cases good for nothing, *δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ*, Eur.

NOTHINGNESS, *οὐδενία, ἡ*, Plat.

NOTICE, *ἐπιστροφή, ἡ*, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To speak at only a few days' notice, *ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν*, Lys., also *ἐξ ὀλίγου*, Lys.

[*At short notice*, *διὰ βραχείας μελλήσεως*, Thuc.; *δι' ὀλίγης παρασκευῆς*, Thuc.]

To take notice (euphemism for to punish), *ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι*, Dem.

Lest any notice be taken of it, *ὅπως μή τις ἐπιστροφὴ γένηται*, Thuc.

They took no notice of him, *ἀλογίης ἐνέκυρσε* (aor. 1 of *ἐγκὐρω*) *πολλῆς*, Hdt.

[*Beneath* or *unworthy of notice*, *οὐδενόσωρος, ον*, Hom.]

A public notice, *προγρἄφή, ἡ* (written and put up somewhere), Xen.; so *πρόγραμμα, ἄτος, τό*, Dem.; *πρόρρησις, εως, ἡ*, Arist., in pl., Antipho.

To put up a public notice, *προγρἄφω*, sometimes c. acc. of the matter given notice of, Ar., Dem., Æschin.

To give notice to, *ἐπαγγέλλω*, Dem.

[*To give public notice* (by herald), *προκηρυκεύομαι, περί* c. gen., Andoc., also *πρός* c. acc., Æschin.]

NOTICE, TO, *ἐπῐ́φράζομαι*, mid., fut. *-φρᾰσομαι*, poet. *σσ*, etc., Hom., *ἐπιστρέφομαι*, mid., c. aor. 2 pass. in act. sense, c. gen., or c. *ἐπί* and dat., Theogn., Soph., Dem.

[*To notice* (a thing) *in one*, *παροράω*, c. acc. et dat., Ar.]

NOTIFICATION, *πἄράγγελμα, ἄτος, τό*, Æsch. *Vid.* ANNOUNCEMENT.

NOTIFY, TO, *σημαίνω*, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; [*ἀναδείκνυμι*, Xen.] *Vid.* TO ANNOUNCE.

NOTION, *γνώμη, ἡ*, Omn. Att. *Vid.* OPINION.

NOTORIETY, *κλέος, τό*, only sing. (rare, however, in bad sense), Pind., Eur. (in good sense), Omn. *Vid.* FAME.

NOTORIOUS, *γνώρῖμος, η, ον*, rarely *ος, ον*, Hom., Xen., Plat., Dem.; *ἄνἄπυστος, ον*, Hom., Hdt.; *ἀοίδῖμος, ον*, in bad sense only in Hom.; in good sense, Pind., Eur., Hdt.; *ὀνομαστός, ή, όν*, Pind., Hdt.; *ἀρίζηλος, ον*, Hom.; *ἀϊδηλος, ον*, Tyrt.; *ἐπίσημος, ον* (esp. in a good sense), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg.; *περίσημος, ον*, Eur., Mosch.; *περίφορητος, ον*, Anac.; *περίβοητος, ον* (in both good and bad sense), Thuc., Lys., Dinarch., Dem.; *περίβλεπτος, ον*, Eur., Xen.; *εὔδηλος, ον*, Xen.; *φλεγύρός, ά, όν*, Cratin.; *πολύθρύλητος, ον*, Plat.; *περίπυστος, ον*, Ap. Rh.

To be or *to become notorious*, *λαμπρύνομαι*, pass., Eur.

NOTORIOUSLY, *περιβοήτως*, Dem., Æschin.

NOTWITHSTANDING, *ὅμως*, Omn. *Vid.* NEVERTHELESS.

NOUGHT—*to set at nought*, *οὐδἄμοῦ λέγω, οὐδἄμοῦ νομίζω*, Æsch., Soph. *Vid.* NOTHING.

[*Nought* (in arithmetic), *οὐδέν*, Math.]

NOUN, A, *ὄνομα, ἄτος, τό*, Plat., Arist.

[*Common noun*, *προσηγορία, ἡ*, Diog.]

NOURISH, TO, *ἀλδαίνω*, only act., Hom., Æsch.; *ἀέξω*, only pres. and imperf. (except in Anth., where are fut. *ἀεξήσω*, aor. 1 *-ησα*), Hom., Pind., Soph., Eur.; *βόσκω*, only pres. and imperf. in any voice, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; *τρέφω*, fut. *ϑρέψω*, perf. *τέτροφα*, in both act. and pass. sense, perf. pass. *τέθραμμαι*, aor. 1 *ἐθρέφθην*, but aor. 2 *ἐτἄφην* more commonly, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; *ἀνἄτρέφω*, Æsch., Ar., Xen.; *ἀρδω*, rare in this sense, except in pres. and imperf. act., Pind., Eur.; *ἀλδήσκω*, only in pres. act., Theoc. *Vid.* TO REAR.

To nourish (as food does), i. e., to be nutritious, *φλεγμαίνω*, only act., Hipp.

To nourish at the same time or *together with*, *συντρέφω*, more usu. in pass., sine cas. or c. dat., Eur., Xen., Plat.; *συμπἄρᾰτρέφω*, Xen.

Nourished together with, *σύντροφος, ον*, sine cas. or c. dat., Soph., Xen.

Nourishing life, *φυσίζοος, ον* (of the earth, etc.), Hom., Hes., Æsch.; *σύντροφος ζώης*, Xen.

Nourishing all things or *many things*, *πολύφορβος, η, ον*, and *ος, ον*, Hom., Hes.; *παμβώτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ*, fragm., Hom.: fem. *πουλυβότειρα* (for *πολυβ.*), Hom., Hes.; *πολύβοσκος, ον*, Pind.; *πολύβοτος, ον*, Æsch.; *πολυθρέμμων, ονος, ο καὶ ἡ*, Æsch.; *παντοτρόφος, ον*, Æsch.; *παμβώτις, ῐδος, ἡ*, voc. *παμβῶτι*, only fem., Soph.; *παντρόφος, ον* (of an animal rearing her young, etc.), Æsch., Mel. *Vid.* NUTRITIOUS.

NOURISHMENT, *τροφή, ἡ*, Pind., Trag., Hdt., Plat., Xen.; *διἄτροφή, ἡ*, Xen.; *τροφεῖα βίου*, Soph.; *τὰ ϑρεπτήρια*, Soph.

Good nourishment, *εὐτροφία, ἡ*, Plat.

NOVEL, *νεόκοτος, ον*, Æsch.; *ἀήθης, ες*, Æsch., Soph.; *καινός, ή, όν*, Omn. Att., Hdt.; *πυταίνιος, α, ον*, and *ος, ον*, Soph. *Vid.* NEW.

NOVELTY, *ἀήθεια, ἡ*, h.; *καινότης, ητος, ἡ*, Thuc., Isoc.; *τὸ καινότομον*, Arist.

NOVEMBER, *Μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ* (began about the middle of November).

NOVICE, A, *πρωτόπειρος, ὁ καὶ ἡ*, Alex.; [fem. *μελλιέρη, ἡ*, Plut.]

NOW, *νῦν*, Omn.; *νυ*, enclit., Hom., Hes.; *ἤδη*, Omn.; *δή*, never the first word in a sentence, Hom., Eur., Thuc., Xen.; *ἄρτι* (esp. "exactly now," "even now," "now first"), Pind., Æsch., Eur., Xen.; joined *νῦν ἄρτι*, Plat.; *ἐνταῦθα*, Xen., Plat.; *νῡνί*, Thuc., Xen.

[*Now . . . now*, *ὅτε μέν . . . ὅτε δέ*, Att., in Hom. *ὅτε μέν*, sometimes followed by *ἄλλοτε* or *ἄλλοτε δέ*; also *ποτὲ μέν . . . ποτὲ δέ*, Plat., also followed by *αὖϑις δέ* or *ἐνίοτε δε*, Plat.]

Now, as *come now*, etc., *νῦν*, enclit., usu. with an imper., as *ἄγε νυν*, or with a word equal to an imper., as *εἰά νῦν, δεῦρο νῦν*, also c. interr., as *τίς νυν* (in Hom. also *νυ*, but not in Att.), Omn. poet., but rare in Comedy.

Just now, *νῦν δή*, and sometimes *νῦν* by itself, Plat., Dem.

Before now, ἤδη.

Now then (do so and so, if you dare, after what I have said, etc.), πρὸς ταῦτα, Soph.

[*Now and then*, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅτε, Hdt., Att.]

Until now, δεῦρ' ἀεί, Eur.

NOWHERE, οὔπυθι, Hom.: οὐδᾰμοῦ, Omn. Att., Hdt.; οὐδᾰμόθι, Hdt.; οὐδᾰμῆ, Hes.; μηδᾰμοῦ, Æsch., Xen., Plat.; μηδᾰμῆ, Xen.: these words are sometimes followed by gen. of the place, e. g., *nowhere in the world*, οὐδαμοῦ γῆς, Hdt.; [μηδαμοῦ τῶν ὄντων, Plat.]; *nowhere in Europe*, οὐδαμόθι τῆς Εὐρώπης, Hdt.

[*Nowhere else*, μηδαμοῦ ἄλλοθι, Plat.]

From nowhere, οὐδαμόθεν or -θε, Xen., Plat.; μηδαμόθεν or -θε, Xen., Plat.

From nowhere else, μηδαμόθεν ἄλλοθεν, Plat.

To nowhere, nowhither, οὐδετέρωσε (of two ways), Hom.; οὐδαμόσε, Thuc., Plat.; μηδαμοῖ, Xen.; μηδαμόσε, Plat.

[*To nowhere else, to no other place*, μηδαμόσε ἀλλοσε, Plat.]

NOWISE, οὔπη, Hom.; οὐδέπη, Hom.; οὔπως, Hom.; οὔτοι, Omn.; οὐδέν, Hom., Soph., Eur., Xen.; οὐδᾰμᾶ, Hes., Hdt., Omn. Att.; οὐδᾰμῶς, Trag., Hdt., Xen., Plat.; οὐδᾰμοῦ, Soph., Plat.; μηδᾰμῆ, esp. with imper., Æsch., Soph., Hdt.; μηδᾰμοῦ, Æsch., Soph.; μηδᾰμῶς, Trag., Hdt. See the difference between *οὐ* and *μή* under NOT.

NOXIOUS, λῠγρός, ά, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; πολῠπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h., Pind., Ap. Rh.; πολῠσῑνής, ές, Æsch. *Vid.* PERNICIOUS.

NOZZLE, THE (of a lamp), μυκτήρ, ῆρος, ὁ, Ar.

NUDGE, TO, νύσσω, fut. -ξω, only act., Hom.; ἐξαγκωνίζω, only act., Ar.

NUDITY, γυμνότης, ητος, ἡ, LXX.

NULL, ἄκῡρος, ον, Thuc., Plat., Dem.

NULLIFY, TO, συγχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 σῦνέχευα and συνέχεα, perf. pass. συγκέχῠμαι, etc., Soph. *Vid.* TO ANNUL.

NULLITY, *vid.* NOTHING.

NUMB, TO, ναρκᾶν ποιέω, Plat.; συμπεδάω, Xen.

To be numb, ναρκάω, Hom., Bion; μαλκιάω, Æsch.

So that my hand became numbed in your garment, Ὥστ' ἐνθᾰνεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν (aor. 2 from ἐνθνήσκω), Eur.

NUMBER, ἀρῐθμός, ὁ, Omn.; ἄρῐθμημα, ᾰτος, τό, Æsch.

A number (i. e., a great number), πλῆθος, τό, Thuc., Xen.

A body of the allies, six thousand in number, ἐς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν ξυμμάχων, Xen.

An even or *round number*, ἀπαρτῐλογία, ἡ, Hdt.

In immense numbers, ἄμήχᾰνοι τὸ πλῆθος, Xen.

Neither first nor second, nor any number whatever, οὐ πρῶτος, οὐδὲ δεύτερος, οὐδ' ὁποστοσοῦν, Dem.

It is stated what number of generations after Hercules he was, ἀπομνημονεύεται ὁποστὸς ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, Xen.

Of the same number as, ἰσοπληθής, ές, sine cas. or c. dat., Thuc., Xen.; so ἰσᾰρῐθμος, ον, Plat.

NUMBERLESS, ἄκρῑτος, ον, Hom.; ἄπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄσπετος, ον, Hom.; ἄπειρέσιος, α, ον, Hom., Hes., Soph.; ἀνήρῐθμος, ον, Æsch., Soph.; ἀνᾰρῐθμος, ον, Pind., Trag., Xen.; ἀνᾰρῐθμητος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; νήριθμος, ον, Theoc. *Vid.* INNUMERABLE.

NUMBING, ναρκώδης, ες, Hipp.

NUMBING, Α, νάρκωσις, εως, ἡ, Hipp.

NUMBNESS, νάρκη, ἡ, Ar., Plat., Arist.; μάλκη, ἡ, Nicand.

NUMERATION, ἀρῐθμησις, εως, ἡ, Hdt. *Vid.* COUNTING.

NUMERICAL, ἀρῐθμητῐκός, ή, όν, Plat.

NUMERICALLY, ἀριθμῷ, Hdt.

NUMEROUS, ταρφειός, only in fem. pl., Hom.; ταρφύς, εῖα, ύ (but in Æsch. also ύς, ύ), Hom., Hes., Æsch.; πολυσπερής, ές, Hom., Hes.; πολύς, πολλή, πολύ (see πολύς, under MANY, for irreg. cases), compar. πλέων and πλείων, superl. πλεῖστος, Omn.; ἀθρόος, α, ον, rarely ος, ον, Pind.; ἑκᾰτόμπους, only in pl. ἑκᾰτόμποδες, ὁ καὶ ἡ, Soph.; παμπληθής, ές, Plat.; περιώσιος, ον, Ap. Rh. *Vid.* MANY.

[NUN, μονάστρια, ἡ, Eccl.; in strict Greek perhaps παλλάδες, αἱ (virgin priestesses), perhaps, Strab.]

NUPTIAL, κουρῐδιος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; νυμφεῖος, α, ον, Pind., Soph., Eur.; νυμφότῑμος, ον (of a song, etc.), Æsch.; νύμφιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur.; νυμφῐκός, ή, όν, Trag., Plat. *Vid.* BRIDAL.

[*Nuptial rites*, νυμφεῖα, τά, Soph.]

NUPTIALS, γᾶμος, ὁ, Omn. *Vid.* MARRIAGE.

NURSE, Α, τῐθήνη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; τῐθηνός, ἡ, Pind.; τροφός, ἡ (also ὁ when necessary), often used of a country, etc., Omn.; μαῖα, ἡ, Hom., Soph., Eur.; κουροτρόφος (esp. of a country, or of a deity, not of persons), ὁ καὶ ἡ, usu. ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar.; τροφεύς, ὁ καὶ ἡ (sometimes of a country), Æsch., Soph.; θρέπτειρα, ἡ, Eur.; τίτθη, ἡ, Ar., Plat.; θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, Mel. *Vid.* SYN. 383.

A nurse's office, τιτθεία, ἡ, Dem.

NURSE, TO, τῐθηνέομαι, mid., h., Xen.; τιτθεύω, Dem., Arist.

To nurse an invalid, νοσηλεύω, only act. in this sense, Isoc.

NURSING, Α, τῐθήνησις, εως, ἡ, Plat.

A nursing of an invalid, νοσοτροφία, ἡ, Plat.

Repaying you by support, in return for your trouble in nursing me, πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς, Eur.

A nursing mother, μητροπόλος (epith. of Ilithyia), Pind.

NURSLING, Α, θρέμμα, ᾰτος, τό, Soph., Plat.; ἄωᾶθρεμμα, τό, Theoc.; τιθήνημα, ᾰτος, τό, Chærem. ap. Ath.

NURTURE, θεράπεία, ἡ, Plat.; θεράπευμα, ᾰτος, τό, Plat.

Good nurture, εὐτροφία, Plat.

NUT, Α, κάρυον, τό, Ar., Xen.

A filbert nut, κ. Ποντῐκόν or κ. λεπτόν, Diosc.

A walnut, κάρυον, τό, Epich.; κάρ. βᾰσῐλῐκόν or κάρ. Περσῐκόν, Diosc.

A chestnut, κάρυον, τό, Xen.; κ. Εὐβοϊκόν, Theoph. *Vid.* CHESTNUT.

NUT-CRACKER, Α, κᾰρυοκᾰτάκτης, ου, ὁ, Pamphil. ap. Ath.

NUTRITIOUS, εὐτρᾰφής, ές, Æsch.; αὔξῐμος, ον, Xen.; τρόφῐμος, η, ον, and ος, ον, Theoph.; πολῦνοστος, ον, Hipp.; αὐξῐτροφος, ον, Orph.

Not nutritious, ἄτροφος, ον, Theoph.

NYLGHAU, Α, ἱππέλᾰφος, ὁ, Arist.

NYMPH, Α, νύμφη (νύμφᾰ, Hom.), ἡ, Omn. poet., Xen., Plat. *Vid. Appendix.*

Of, or *belonging*, or *sacred to the nymphs*, νυμφαῖος, α, ον, Eur.

[*Nymph-born*, νυμφαγενής, ές, Telest.]

[*Temple* or *grove of the nymphs*, νυμφαῖον, τό, Plut.]

O.

O, Ὦ, Omn.

O or *oh* (an expression of wishing, *oh that*, etc.), αἰ γάρ, αἰ γὰρ δή, c. opt., sometimes c. infin. by ellipse, Hom.; αἴθε, c. opt., Hom., Theoc.; εἰ, oftener εἰ γάρ, c. opt., Hom., Soph.; εἴθε, c. opt., also c. indic. of past tenses of things which have not been or could not be, Hom., Æsch., Xen.

To cry oh, ὤζω, only pres. and imperf. act., Æsch.

OAK, AN, φηγός, ἡ, Hom., Hes., Soph., Theoph.; δρύς, δρυός, ἡ, acc. δρῦν (Hes. once has gen. δρῡ̃ός), nom. and acc. pl. often contr. δρῦς for δρύες and δρύας, Omn.

[*The holm oak*, πρῖνος, ἡ, Hes., Ar.]

An old hollow oak, σᾰρωνίς, ίδος, ἡ, Call.

Heart of oak, τὸ μέλαν δρυός, Hom.; μελάνδρυον, τό, Theoph.

The fruit of the oak, φηγός, ἡ, Ar., Plat.

Of or *belonging to oak, oaken*, δρῡῐνος, η, ον, Hom., Eur., Theoc.; φηγῖνος, η, ον, Hom.; φηγῑνέος, α, ον, Anth.; [πρῑνῖνος, η, ον, Hes., Ar., Diosc.]

[*Tough as oak*, πρινώδης, ες, Ar.; πρῑνῖνος, η, ον, Ar.]

Covered with (*bearing*) *oak*, δρυογόνος, ον, Ar.

An oak coppice, δρυμός, ὁ, pl. οἱ and τά (in sing. ῡ, in pl. ῠ when neut., though also ῡ, Orph., ῡ when masc.), Hom., Trag., Orph.

OAR, AN, πηδόν, τό, Hom., Ap. Rh.; ἐρετμόν, τό (acc. pl. smts. ἐρετμούς, Orph.), Hom., Eur.; ἐλᾰτη, ἡ, Hom., Eur., Ap. Rh.; κώπη (prop. the handle of the oar), ἡ, Omn.; κώπιον, τό, Ar.; πλᾰτη, ἡ, Trag.; ταρσός, ὁ, pl. also τὰ ταρσά, Orph. (properly the blade of the oar), Eur., Hdt. (used also for the whole line of oars on one side of a vessel), Thuc.; κορμὸς ναυτῐκός, ὁ, Eur.; ᾰλᾰμία, ἡ, Ar. *Vid.* SYN. 305.

Having oars, ἐπήρετμος, ον, Hom.; κωπήρης, ες, Æsch., Eur., Thuc.; κᾰτήρης, ες, Hdt.

Having oars on both sides, ἀμφῐλισσα, only fem. (epith. of a ship), Hom.; ἀμφήρης, ες, Eur.; ἀμφηρῐ́κώς, ή, όν, Thuc.

Having long oars, δολῐχήρετμος, ον (either of a ship or of a seafaring people), Hom.

With two oars, δῐκωπος, ον, Eur.; δίκροτος, ον, Xen.

With oars urging on the ship on both sides, δικρότοισι κώπαις, Eur.

With twenty oars, εἰκόσορος, ον, poet. ἑεικ., Hom., Simon., Dem.

With fifty oars, πεντηκόντορος, ον, often ἡ πεν. as subst., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

With many oars, πολύκροτος, ον, Anac.; πολῦκωπος, ον, Soph.

With as many oars as, ἰσήρετμος, ον, c. dat., Eur.

With white (foaming) oars, λευκήρετμος, ον, Eur.

Employed at the oar, ἐπήρετμος, ον, Hom.; κωπήρης (epith. of χείρ), Eur.

Fond of the oar, φῐλήρετμος, ον, Hom.

With one bank of oars, μονόκροτος, ον, Xen.

With three banks of oars, τρίσκαλμος, ον, Æsch.; τριήρης, ες (very often as subst.), Thuc., Xen., Dem., etc.

With five banks of oars, πεντήρης, ες, Hdt.

With many banks of oars, πολύζῠγος, ον, Hom.; πολῦκλῆῖς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.

The noise of oars, πῐτῠλος, ὁ, Æsch., Eur.

To furnish with oars, ἐρετμόω (of the sailors), Eur.

OASIS, AN, ὄᾶσις, εως, ἡ, Hdt.

OATH, AN, ὅρκιον, τό, Omn. poet., Hdt., Thuc.; ὅρκος, ὁ, Omn.; ὅρκωμα, ἄτος, τό, Æsch.; ὁρκωμόσια, τά, Plat.

A faithful oath, εὐόρκωμα, τό, Æsch.

Faithfulness to an oath, εὐορκία, ἡ, Pind.

An oath taken by each side, διωμοσία, ἡ, Lys., Antipho.

To take an oath (vid. TO SWEAR), ὅρκιον δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα), Hom., Eur.; ὅρκιον τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, etc.), Hom.; ὅρκον δέχομαι (mid. perf. δέδεγμαι in act. sense), Æsch.; ὅρκον ἀποδίδωμι, Dem.; ὅρκιον ποιέομαι (mid.), Hdt.; ὅρκιον ἔπορον (no tense but aor. 2), Ap. Rh.

An oath by the gods, ὅρκος θεῶν, Hom.; ὅρκος μᾰκάρων, Hom.

And do thou both take an oath to us by the gods, καὶ σὺ ἡμῖν θεῶν τε πιστὰ ποίησον, Xen.

[*To put* one *upon his oath,* ὅρκους ἐπελαύνω or προσάγω, c. dat., Hdt.]

[*To bind themselves mutually by oath,* ὅρκους δίδωμι (aor. 2 infin. δοῦναι) καὶ δέχομαι (aor. 1 infin. δέξασθαι), Hdt.]

That the suitors should take an oath to one another, μνηστῆρας . . . ὅρκους σῠνάψαι, Eur.

To administer an oath, exact an oath from, ὅρκον αἱρέομαι (mid., aor. 2 εἱλόμην, ἑλοῦ, etc.), c. gen. pers. or c. dat., Hom.; ὅρκους προσάγω (aor. 2 προσήγαγον), c. dat. pers., Hdt.; ὅρκους ἐπελαύνω (fut. ἐπελᾰ́σω, etc.), c. dat., Hdt.; ὅρκον λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλαβον), Eur.; ὅρκοις περῐβάλλω, c. acc. pers., Eur.

To bind by an oath, πιστόομαι ὕφ' ὅρκου (mid.), Soph.; πιστόω ὅρκοις, Thuc.; ὁρκόω, Ar., Thuc., Isæ.; ἐν ὅρκοις ζεύγνῡμαι (mid.), Eur.

If you are willing, O sailors, to bind yourselves (lit., to be bound) *by an oath to me that you will bring me back home safe,* εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται, Ὅρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν, Hom.

To break an oath, ὅρκιον ψεύδομαι, mid., Hom.; ὅρκιον συγχέω (aor. 1 act. σῠνέχευα and συνέχεα, perf. pass. συγκέχῠμαι), Hom., Eur.; ὅρκιον κᾰτᾰπάτέω (in tmesis), Hom.; ὅρκιον δηλέομαι, mid., Hom.; ἐκλείπω ὅρκον, Eur.; ὅρκον παραβαίνω (fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς), Eur.

He did not break his oaths, οὐκ . . . ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, Eur.

To write oaths in sand, ὅρκους εἰς ὕδωρ γρᾰ́φω, Soph.

To keep an oath, ὅρκιον φῠλάσσω, Hom.; ὅρκῳ ἐμμένω, Eur.; ἐμπεδόω ὅρκον (sometimes even ἐμπεδόω by itself), Eur., Xen., Plat.; ἐμπεδορκέω, only act., Hdt., Xen.; εὐορκέω, Thuc., Xen., Isoc., c. acc. of the thing sworn by, Eur.

An oath is kept, ὅρκος μένει, Eur.

[*To say with an oath,* εἶπον ὀμόσας, Plat.; εἶπον ἐπομόσας, Hdt., Xen.]

Of or *belonging to oaths, presiding over oaths, sworn by, invoked in an oath,* ὅρκιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph., Eur., Thuc.

Secured to a person by another's oath, ἔνορκος, ον, Soph., Plat., Dem., Æschin.

She tells the youth under the seal of an oath, δι' ὅρκων παιδὶ σημαίνει, Eur.

Keeping an oath, εὔορκος, ον, Hes., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

It is consistent with a person's oath for him to do . . ., εὔορκόν ἐστι, c. dat. pers. and infin., Thuc.

In accordance with an oath, adv., εὐόρκως, Æsch.

Bound by an oath, ἔξορκος, ον, Pind.; ἔνορκος, ον, Soph., Thuc., Xen., Æschin.; ἐνώμοτος, ον, Soph.; διώμοτος, ον, Soph.; ὅρκιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph.

Bound together by an oath, σῦνορκος, ον, Xen.

Not established by oath, ἄνώμοτος, ον, Antipho, Dem.

Without an oath, ἀνωμοτί, Hdt.

The officer who administers an oath, ὁρκωτής, οῦ, ὁ, Xen., Antipho.

OATS, αἰγίλωψ, ωπος, and poet. οπος, ὁ (a species of wild oats), Theoph.; (the food of horses among the Greeks was a sort of coarse barley and rye, κριθή, or κρῖ and ζειά.)

OBDURACY, σκληρότης, ητος, ἡ, Plat.

OBDURATE, σκληρός, ά, όν, Soph., Ar., Plat. *Vid.* OBSTINATE.

OBDURATELY, σκληρῶς, Eur., Ar.

OBEDIENCE, πεῖσα, only in dat. sing. πείσῃ, Hom.; πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; πειθώ, ἡ, Xen.; ἀκρόᾱσις, εως, ἡ, Thuc.

In obedience to what law now do I say this? τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω; Soph.

OBEDIENT, ἀντᾰπᾰμειβόμενος, η, ον, c. dat., Tyrt.; ἄτᾰλός, ή, όν, c. dat., Pind.; πεισῐχᾰ́λινος, ον, Pind.; εὐπειθής, ές, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Xen., Plat.; πείθαρχος, ον, Æsch.; ὑπήκοος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰτήκοος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Hdt., Xen., Plat.; πιστός, ή, όν, Xen.; πῐθᾰνός, ή, όν, Xen.; θερᾰπευτικός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Xen.; εὐήνιος, ον, Plat.; ἐπῐπειθής, ές, Arist.; πειθαρχῐκός, ή, όν, Arist.; εὐήκοος, ον, Arist.; ὑπᾰκούος, όν, c. gen., Ap. Rh.

Obedient to men, πειθάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

OBEDIENTLY, εὐηνίως, Plat.

OBEISANCE, προσκῦνησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* HOMAGE.

To do obeisance to, προσκῠνέω, fut. -ήσω, more usu. -ήσομαι, also aor. 1 poet. προσέκῦσα, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

OBELISK, AN, ὀβελός, ὁ, Hdt.; [also as critical mark, Luc.; ὀβελίσκος, ὁ, only in Plin.]

OBESITY, πῐότης, ητος, ἡ, Arist. *Vid.* FAT.

OBEY, TO, ἔπομαι, imperf. εἱπόμην, no aor. 1, aor. 2 ἑσπόμην, imper. σπέο, poet. (not Att.) σπεῖο, also 3d sing. ἑσπέσθω, and subj. ἕσπωμαι, etc., but in the compounds all moods of aor. 2, except indic., always begin with σπ, not ἑσπ, c. dat., very rarely c. acc., Hom.; ἐφέπομαι, c. dat., Hom., Soph., Eur.; ᾽ἄκούω, fut. ᾽ἀκούσομαι, most usual perf. ἀκήκοα, perf. pass. ἤκουσμαι, c. gen., Hom., Soph., Eur., Xen.; ἐπᾰκούω, c. gen. or c. dat., Hes., Hdt.; εἰσακούω, c. gen., or dat., or acc., Hdt., Xen.; κᾰτᾰκούω, c. gen. or c. dat., Hdt., Plat., Dem.; ᾽ὑπακούω, c. gen. or c. dat., Hdt., Thuc.; ᾽ὑπείκω, and in Hom. ὑποείκω, fut. -ξω and -ξομαι, no pass., c. dat., Hom., Æsch., Eur., Plat., Ap. Rh.; πείθομαι, mid. and pass., aor. 2 mid. ἐπῐθόμην, in Hom. also πεπῐθόμην, esp. in opt. (HERMANN and ELLENDT say that πιθοῦ, aor. 2 imper., implies a more instant obedience than πείθου, imper. pres.); Pind. has also aor. 2 act. part. πιθών and πεπῐθών in this sense, perf. pass. πέπεισμαι, imper. πέπεισθι, Æsch.: these tenses, with fut. mid. and aor. 1 pass., are the only tenses used in this sense, except fut. πῐθήσω, and aor. 1 ἐπίθησα (Hom. and Pind., not Att.), c. dat., rarely c. gen., Omn.; ἐπῐπείθομαι, Hom.; κλύω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. dat., Hes., Theogn., Soph.; ἐπᾰΐω, also contr. ἐπᾰ́ω, only pres. and imperf. act., c. gen., Æsch.; πειθαρχέω, mid. only in Hdt., no pass., c. dat. or sine cas., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ὑπεικᾰθω, only in aor. 2, c. dat., Soph., Plat.; ἀκροάομαι, mid., no pass., c. gen., Thuc.; ᾽ἀκολουθέω, no pass., c. dat., Dem.; ἐπακολουθέω, Dem.; δουλεύω, c. dat., Plat.

He obeyed, ἐν πείσῃ μίνε, Hom.

And he obeyed, οὐδ' ἀπίθησε (lit., he did not disobey), Hom.

One must obey, πειστέον, c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; ᾽ὑπεικτέον, Soph., Plat.; ᾽ὑπᾰκουστέον, Plat.

OBJECT, AN, σκοπός, ὁ, Æsch., Soph., Xen., Antipho; ὅρος, ὁ, Dem.

(Troy) *an object for the fire of the enemy,* πυρὶ μέλουσαν δαΐῳ, Eur.

Are ye roaming about with any particular object, or without an object? ἤ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε; Hom.

Those who live for the (sole) *object of amassing money,* οἱ ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶντες, Dem.

Hercules starting off on another object, σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμώμενος, Eur.

Nor did they succeed in any of the other objects of their expedition, οὐδ' ἄλλο προυχώρει αὐτοῖς οὐδὲν ὧν ἕνεκα ἐστρᾰτεύσαν, Thuc.

It would be a great object to the king, ὁ βασιλεὺς περὶ πωτὸς ἂν ποιήσαιτο, Xen.

They speak with a view to their own private objects, ἕνεκα τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ

διαφόρων λέγουσι, Xen.; so τὰ ἰδία συμφέροντα, Lys.

He has some private object, ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, Thuc.

All these reports have this object, αὗται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται, Thuc.

OBJECT, TO (in the way of reproach, faults to any one, etc.), προφέρω (also in 3d sing. pres. act. προφέρησι, Hom.), fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no. mid. or pass. in this sense, c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hdt., Isoc., Dem., Æschin.; ἐμφέρω, Soph.; μέμφομαι, mid., same construction, Eur., Hdt.; ἀντῑλέγω (in every sense), same construction, only act., Thuc.; [ὀνειδίζω, c. acc. et dat., to one that, ὀνειδίζω τινὶ ὅτι, Hom., Hes., Hdt., Plat.; ἀντιδιαλέγομαι, Chrysip.]; μεμψῑμοιρέω, only act., same construction, Dem.; ἐπῑτῑμάω, c. acc. rei, dat. pers., or c. dat. pers. and ὡς, Plat., Isoc., Dem.

To object (i. e., be unwilling to do, etc.), μελεδαίνω, only pres. and imperf. act., c. infin., Theogn.; ἀφίσταμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2 act., and perf. and pluperf. act., c. gen., Thuc.

To object (i. e., raise objections in arguing, etc.), ὑπαντάω, only act., c. dat., Eur.; ἐνίστᾰμαι, sine cas. or c. dat., Isoc., Arist.; διᾰφέρομαι, mid., sine cas., Dem.; ἄπτομαι, mid., no pass., c. gen., Plat.

To object beforehand, προενίστᾰμαι, Arist.

To object in reply, ἀντῑτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Thuc.; ἀνθῠποβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æschin.

To hear what he objects to in the argument, ἀκοῦσαι τί αὖ ὅδε ἐγκαλεῖ τῷ λόγῳ, Plat.

One must object beforehand, προεστᾰτέον, sine cas. or c. dat., Arist.

OBJECTION, ἔγκλημα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀντίληψις, εως, ἡ, Plat.; ἀντῑλογία, ἡ, Ar.; ἔνστᾰσις, εως, ἡ, Arist.

If there were no objections, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι, Thuc.

If you have no objection, εἰ ὑμῖν μή τι διαφέρει, Plat.

To be liable to the same objection, ταὐτὸν ἔγκλημα ἔχω, Plat.

OBJECTIONABLE, προσάντης, ες, Eur., Hdt.

OBJURGATION, ἐπίληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* REPROOF.

OBLATION, ἄνᾰθημα, ᾰτος, τό, Omn. Att. *Vid.* OFFERING.

OBLIGATION (i. e., kindness done), ὕπούργημα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., Andoc.

Wishing to lay up a store of obligation (toward himself) *with the Persian* (as we should say, "wishing to lay the Persian under obligations to him"), ἀποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Πέρσεα, Hdt.

To lie under an obligation, ὀφείλω, no perf., c. infin. or c. acc., Thuc., Xen.; ἀντοφείλω, Thuc.

Who were under some obligation to them (cities), αἵ τινές σφι προηδέατό κού τι (for προηδήνητο, 3d pl. pluperf. pass. of προαιδέομαι), Hdt.

Who is my benefactor among the Greeks, to whom I am under obligation? τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδοῦμαι; Hdt.

[OBLIGE, TO, χαρίζομαι, c. dat., Hom., Hes., Hdt., Att.; χάριν φέρω, τίθεμαι, νέμω, δράω, Hom., etc.]

OBLIGING, εὐχερής, ές, Soph.; ῥᾳδιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Dem. *Vid.* KIND.

OBLIQUE, δόχμιος, α, ον, Hom., Eur.; λοξός, ή, όν, Tyrt., Theogn., Eur.; λέχριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πλάγιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐγκάρσιος, α, ον, Thuc.

[*Oblique cases* (in grammar), πτώσεις πλάγιοι, Dion. H.]

OBLIQUELY, λῑκρῑφίς, Hom.; ἐγκαρσίως, Thuc.; λεχρίς, Ap. Rh.

[OBLIQUENESS, *obliquity,* παραβολή, ἡ, Plut.]

OBLITERATE, TO, ἀφᾰνίζω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐξᾰλείφω, perf. pass. ἐξᾰλήλιμμαι (not, however, in this sense), Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐκτήκω, perf. ἐκτέτηκα, in pass. sense, Æsch., Ar.; ἐκνίπτω, Eur., Plat., Dem.; διασκᾰρῐφάομαι, mid., no pass., Isoc.; [ἀναξύω, Antipho.]

What can be obliterated, ἐκπλῦτος, ον, Æsch., Plat. *Vid.* EFFACEABLE.

OBLIVION, λήθη, ἡ, Omn. *Vid.* FORGETFULNESS.

OBLIVIOUS, ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sine cas. or c. gen., Pind., Æsch., Eur., Antipho. *Vid.* FORGETFUL.

OBLONG, ἑτερομήκης, ες, Xen.; προμήκης, ες, Plat.

[OBLONG, AN (figure, body, etc.), πλαίσιον, τό (of troops), Xen.]

OBLOQUY, ὄνειδος, τό, Omn. *Vid.* REPROACH.

OBNOXIOUS, ἐπίφθονος, ον, Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* HATED.

[OBOL, AN, ὀβολός, ὁ, Ar.]

OBSCENE, ἄπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.

[*An obscene writer,* ἀναισχυντογράφος, ὁ, Polyb.]

OBSCENITY, ἀπρέπεια, ἡ, Plat. *Vid.* INDECENCY.

Obscenity (of language), αἰσχρορρῆμοσῦνη, ἡ (scarcely, however, used in so strong a sense as the English word), Dem.

[OBSCURATION (of the sun), ἀμαύρωμα, ατος, τό, Plut.; (of the moon), περισκιασμός, ὁ, Plut.]

OBSCURE, ἄφαντος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ἄμαυρός, ά, όν, Hom., Trag., Xen.; ἄφᾰτος, ον, Hes.; ἀΐδηλος, ον, Hes.; ἄδηλος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ψεφηνός, όν, Pind.; ἀφᾰνής, ές, Hdt., Omn. Att.; ἄσκμος, ον (also of speeches, etc.), Trag., Hdt.; ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; ἄδοξος, ον, Xen.; ἀμαυρόβιος, ον, Ar. *Vid.* IGNOBLE.

Obscure (of speeches, oracles, reports, etc.), ἄσᾰφής, ές, Soph., Eur., Thuc., Xen., Æschin.; ἐπάργεμος, ον, Æsch.; δύσκρῑτος, ον, Æsch., Soph., Dem.; δυστέκμαρτος, ον, Æsch., Eur., Isoc.; ἄσκοπος, ον, Æsch., Soph.; δυστόπαστος, ον, Eur.; ἐρεμνός, ή, όν, Soph.; πᾰρῳδός, όν (αἴνιγμα), Eur.; σκότιος, α, ον, and ος, ον, Ar.; ἄμῠρός, όν, Plat.; ἀπόκρῠφος, ον, Xen.; σκοτεινός, ή, όν, Plat.; σκοτώδης, ες, Plat. *Vid.* DARK.

An obscure saying, μαντεία, ἡ, Plat.

OBSCURE, TO, μαυρόω, Hes., Theogn., Æsch.; ἀμαυρόω, Hes., Pind., Eur., Hdt.; τῦφλόω, Pind.; κνεφάζω, only act., Æsch.

OBSCURELY, δυσκρῑτως, Æsch., Eur.; ἀσᾰφῶς, Thuc.; ἀδήλως, superl. -ότατα, Thuc.; σκοτεινῶς, Plat.

[*To speak obscurely* (of philos.), ψελλίζω, Arist.]

OBSCURITY, ἀφᾰνεια, ἡ, in any case, Pind., Thuc.; ἠλῦγη (of a lawsuit), ἡ, Ar.; ἀσαφεια, ἡ, Plat.; (of rank), ἀγνωσία, ἡ, Plat.; ἀδοξία, ἡ, Thuc., Plat.; (of birth), ἀγένεια, ἡ, Arist.

OBSEQUIES, κτέρεα, τά, Hom., Ap. Rh.; κτερίσματα, τά, Soph., Eur. *Vid.* FUNERAL.

OBSEQUIOUS, ἄρεσκος, η, ον, Arist.

To be obsequious to, and so to gain over, ἐκθεράπευω, Æschin.

OBSEQUIOUSNESS, ἀρέσκεια, ἡ, Theoph.

OBSERVABLE, ἐπῐφᾰνής, ές, Hdt. *Vid.* REMARKABLE.

OBSERVANCE (i. e., respect), ἐντροπή, ἡ, c. gen., Soph.; in any sense, θεράπεια, ἡ, Thuc., Xen.

OBSERVANT, θεράπευτῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.

Observant (of men), βροτοσκόπος, ον, Æsch.

OBSERVATION (i. e., watching), πᾰρᾰφῠλᾰκή, ἡ, Hipp.; [νώμησις, ἡ, Plat.; ἀνάθρησις, εως, ἡ, Timon.]

[*Want of observation,* ἀνεπισκεψία, ἡ, Arist.]

OBSERVE, TO (i. e., to watch, take notice of, etc.), φράζομαι, mid., aor. 1 mid. often poet. (not Att.) ἐφρασσάμην, also aor. 1, pass. in act. sense, Hom., Pind., Eur., Hdt.; φυλάσσω (and still more commonly "to keep," of oaths, laws, etc., also perf. pass. in act. or intrans. sense, *to be observant*), Hom., Pind., Soph., Xen., Isoc.; τηρέω (like φυλάσσω), fut. mid., sometimes in pass. sense, but no pass. voice, h., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; νωμάω, no pass., Eur.; κατοπτεύω, Soph., Xen.; ἐνοράω, fut. ἐνόψομαι, aor. ἐνεῖδον, infin. ἐνῐδεῖν, etc., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰρᾰδοκέω, only act., Eur., Hdt.; φρουρέω (like φυλάσσω), Soph.; ἐννοέω, c. gen., Xen.; κᾰτοπτεύω, only act, Soph., Xen.; παρατηρέω, Xen., Isoc.; κᾰτᾰθρᾰζομαι, in aor. 1 pass. in act. sense, Hdt.; ἀμφιδοκεύω, only act., Bion; [ἀναθρέω, Eur.]

To observe as a spy, κᾰτᾰμανθάνω, fut. -μᾰθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έμᾰθον, perf. -μεμάθηκα, Hdt.

To observe (i. e., see), μιμνήσκομαι, in 3d sing. perf. pass. subj. μεμνέωτο in act. sense, c. gen., Hom.

To observe, i. e., to keep (oaths, laws, etc.), ἐμμένω, only act., c. dat., Soph., Hdt., Thuc.; ἐπῐμένω, Xen.; ἐπῐβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα (fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense), c. gen., Soph.; θεράπεύω, Hdt.; θρησκεύω (esp. with religious strictness), only act., Hdt.; [ἄγω (σπονδάς, κ. τ. λ.), Thuc.]

The laws which they observed, νόμοι οἷς ἐχρῶντο, Thuc.

To observe besides, προσεννοέω, Xen., Arist. *Vid.* TO PERCEIVE.

One must observe, φῠλακτέον, Æsch., Xen., Plat.; φυλακτέα, Eur.; κᾰτᾰνοητέον, Plat.; τηρητέον, Plat.

What must be observed, φῠλακτέος, α, ον, Soph.

[OBSERVER, παρατηρητής, οῦ, ὁ, Diod.]

[OBSIDIAN, ὀψιανὸς λίθος, ὁ, Arr.]

OBSOLETE, παλαιός, ά, όν, Æsch., Soph.; σᾰπρός, ά, όν, Ar.; ἀρχαιότροπος, ον, Thuc.; ἕωλος, ον, Dem.; (of laws, etc.), ἄκῦρος, ον, Thuc., Plat., Dem., etc.

To grow obsolete, ἀποσβέννῡμαι, pass. perf. -έσβεσμαι, etc., Xen.; πᾰλαιόομαι, pass., Plat., Arist.

A being obsolete, or *nearly so,* πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Eur., Plat.

[*An obsolete phrase,* ῥῆμα ἀνακεχωρηκός, Dion. H.]

OBSTACLE, AN, ἔχμα, ᾰτος, τό,

Hom.; *ἀναντίωμα, ἄτος, τό*, Thuc. *Vid.* HINDERANCE.

OBSTINACY, *φίλοτιμία, ἡ*, Hdt., Plat.; *φίλονεικία, ἡ*, Thuc., Plat.; *ὀὐσἄπαλλαξία* or *ὀὐσἀπαλλακτία, ἡ*, Plat.; [*ἀγνωμοσύνη, ἡ*, Hdt.]

OBSTINATE, *στερεός, ά, όν*, Hom.; *ἄτειρής, ές*, Hom., Theoc.; *ἀμήχανος, ον*, Hom.; *στερρός, ά, όν*, Æsch., Eur.; *στερεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.; *πἄλιντρῖβής, ές*, Soph., Simon. Amorg.; *ἄκίνητος, ον*, Soph.; *ἄτεγκτος, ον*, Trag., Ar.; *δυστράπελος, ον*, Soph.; *περισκελής, ές*, Soph.; *δύστροπος, ον*, Eur., Dem.; *οἰοβότης φρενός* (gen. of *φρήν*), Soph.; *ἄτενής, ές*, Ar.; *ἄτεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Ar.; *φιλόνεικος, ον*, Xen., Plat.; *ἀντίτυπος, ον* (used also of a hardly-fought battle), Xen., Plat.; *δυσἀνἄπειστος, ον*, Plat.; *δὐσἀπότρεπτος, ον*, Xen.; *δυσπειθής, ές*, Xen., Plat.; *δὐσπειστος, ον*, Xen., Arist.; *καρτερός, ά, όν*, c. *πρός* and acc., Plat.; *ἐνστἄτικός, ή, όν* (used even of beasts), Arist.

And not to be too obstinate, *καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν*, Soph.

An obstinate disposition, *ὁ αὐτοδἀξ* (adv.) *τρόπος*, Ar.

To be obstinate, *ἄγαν τείνω* (only in act. voice used intrans.), Soph.; *φἴλονεικέω*, only act., Thuc., Plat.

OBSTINATELY, *στερεῶς*, Hom.; *στερρῶς*, Xen.; *δυσπείστως*, Isoc.

OBSTREPEROUS, *ἄβρομος, ον*, Hom. *Vid.* NOISY.

OBSTRUCT, TO, *ἐμποδίζω*, c. acc. pers., sometimes c. dat., c. *μή* and infin., or c. *τοῦ* and infin., Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; *ἐνίσταμαι*, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* TO HINDER.

OBSTRUCTION, *ἐμπόδισμα, ἄτος, τό*, Plat.

[*An* (unnatural) *obstruction* (in the bowels), *περιφἴμωσις, εως, ἡ*, Medic.]

OBSTRUCTIVE, *ἐμπόδιος, ον*, c. dat. pers. or c. gen., c. *τοῦ μή* and infin. of any thing to be done, Hdt., Thuc., Plat.

OBTAIN, TO, *μείρομαι*, only in pres. and aor. 2 *ἔμμορον*, Hom., Hes., Ap. Rh.; *κὔρέω* and *κύρω* (the latter very rare, and only poet.), imperf. *ἐκὔρουν* and *ἔκῦρον*, aor. 1 *ἐκὔρησα* and *ἔκυρσα*, c. gen., also c. acc., Trag., Hdt.; *ἐπἴκὔρέω*, imperf. *ἐπἐκὔρον*, aor. 1 *ἐπεκὔρησα* and *ἐπέκυρσα*, only act., c. dat. or c. gen., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; *κτάομαι*, mid., perf. pass. in act. sense both *κέκτημαι* and *ἔκτημαι*, opt. *κεκτῷμην*, aor. 1 pass. in pass. sense, Omn.; *ἐπικτάομαι*, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; *λαγχάνω*, fut. *λἤξομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔλαχον* (and in Hom. *λέλἄχον* and *ἐλἄχον*), perf. *εἴληχα*, also *λέλογχα* (3d pl. also *λελἄχἄσι*, Emped.), perf. pass. *εἴλημμαι*, no other pass. tense, c. acc. or c. gen., Omn.; *τυγχάνω*, fut. *τεὔξομαι*, aor. 2 *ἔτὔχον*, other tenses except imperf. not used in this sense, c. gen., sometimes (in Att.) c. acc., also often c. gen. pers., or c. *ἐκ* and gen. pers. from whom the thing is obtained, Omn.; *προστυγχάνω*, c. gen., Soph.; *ἐπιψαύω*, only act., Pind.; *ἀπολαγχάνω*, Eur., Hdt., Plat.; *εὑρίσκω*, fut. *εὑρήσω*, no aor. 1, aor. 2 *εὗρον*, perf. *εὕρηκα*, pass. *εὕρημαι*, aor. 1 pass. *εὑρέθην* (aor. 1 mid. *ηὑράμην*, Anth.), fut. mid. *εὑρήσομαι*, sometimes in pass. sense (if then it be not paulo-post fut.), Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; *κομίζομαι*, mid., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; *ἐκλαγχάνω*, Eur., Ar.; *ἐπἰτυγχάνω*, c. gen., Xen., Isoc., Dem.; *κἄτἄτυγχάνω*, Dem.; *ἀποφέρομαι*, mid., fut. *ἀποἰσομαι*, Eur.; *ἄπειμι*, part. *ἀπιών*, imperf. *ἀπῄειν*, c. *ἐπί* and acc., Xen. *Vid.* SYN. 236.

To obtain in return, *ἀντἴτυγχάνω*, c. gen., Theogn., Thuc.

To obtain by lot after, *ἐπἴλαγχάνω*, Dem., Æschin.

To obtain beforehand, *προλαγχάνω*, Ar.; *προλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐλἄβον*, perf. *-εἴληφα*, Lys., Dem.

To obtain by entreaty, *πἄραιτέομαι*, mid., Eur., Ar., Hdt.; *ἐξαιτέομαι*, sometimes c. acc. of the person from whom, Eur.

To obtain by legal claim, *ἐπἰδἴκάζομαι*, mid., Isæ.

Able to obtain, *κτητἴκός, ή, όν*, c. gen., Is c.

Likely to obtain his request, *πρακτἴκός, ή, όν*, Xen.

One must obtain, *κτητέον*, Plat.

They said that the Lacedæmonians had obtained all that they wanted from the king, *ἔλεγον ὅτι Λακεδαιμόνιοι πάντων ὧν δέονται πεπραγότες εἶεν παὰ βασιλέως*, Xen.

What may be obtained, is obtained, *κτητός, ή, όν*, Hom., Eur., Plat., Isoc.

OBTAINING, AN, *ἐπἴτευξις, εως, ἡ*, Plat., Isoc.

An obtaining by entreaty, *πἄραίτησις, εως, ἡ*, Plat., Dem.

The art of obtaining, *ἡ κτητἴκή*, Plat.

OBTRUDE, TO, *ὠθέω*, imperf. *ἐὠθουν*, fut. *ὠθήσω*, also *ὤσω*, aor. 1 *ἔωσα*, aor. 1 pass. *ἐώσθην*, etc.; also *to obtrude one's self*, *ὠθοῦμαι*, pass., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO THRUST.

OBTUSE, *κωφός, ή, όν*, Pind., Soph., Plat.; *ἀμβλύς, εῖα, ύ* (generally, and in math. of angles), Plat. *Vid.* BLUNT.

[*An obtuse angle*, *ἀμβλεῖα γωνία, ἡ*, Plat.; *obtuse-angled*, *ἀμβλυγώνιος, ον*, Polyb.]

[*An obtuse-angled triangle*, *ἀμβλυγώνιον τρίγωνον*, Eucl.]

OBVIATE, TO, *ἀποτρέπω*, perf. *-τέτροφα* and *-τέτρᾶφα*, perf. pass. *-τέτραμμαι*, aor. 1 *-ετρἐφθην*, Æsch., Xen.

OBVIOUS, *φἄνερός, ά, όν*, and *ός, όν*, Pind., Omn. Att., Hdt. *Vid.* EVIDENT.

OBVIOUSLY, *φἄνερῶς*, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

OCCASION, *καιρός, ὁ*, Omn. post Hom.; *ἄφορμή, ἡ*, c. gen. or c. dat., Eur., Isoc. *Vid.* OPPORTUNITY.

To watch occasions, *καιροφὔλἄκέω*, c. acc., Dem.

OCCASION, TO, *ποιέω* (*οἱ* sometimes, esp. in Com.), Omn.; *προσβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, etc., c. acc. rei, dat. pers., Pind., Trag., Hdt. *Vid.* TO CAUSE.

OCCASIONALLY, *ἐστὶν ὅτε*, Pind., Soph., Xen. *Vid.* SOMETIMES.

[OCCIPUT, *ὀπισθοκίφαλον, τό*, late; *ὀπισθοκρᾶνιον*, Niceph.]

OCCULT, *κρυπτός, ή, όν*, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* SECRET.

OCCUPATION, *ἀσχολία, ἡ*, Pind., Thuc., Xen., Plat.

A person's occupation or *trade*, etc., *πραγμἄτεία, ἡ*, Plat., Dem.

A previous occupation (of a country), *προενοίκησις, εως, ἡ*, Thuc.

OCCUPY, TO, *ἔχω*, imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω* and (esp. in Hom.) *σχήσω*, no aor. 1, aor. 2 *ἔσχον*, infin. *σχεῖν*, etc., perf. *ἔσχηκα*, aor. 1 pass. *ἐσχέθην*, etc., Omn.; *κἄτέχω*, Omn.; *νέμω*, and mid. *νέμομαι* (as always in Hom. and in prose), no pass. (esp. of occupying land), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Thuc.; *δέχομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense (only as employment occupies one), Pind.; *ἐπέχω*, Hdt., Thuc., Xen.

To occupy (esp. of occupying countries, posts in war, houses, etc.), *ἐπιστρωφάομαι*, mid., Æsch.; *ἄπολαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐλἄβον*, perf. *-εἴληφα*, perf. pass. *-εἴλημμαι*, etc., Hdt., Thuc., Xen.; *κἄτἄλαμβάνω*, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *συγκἄτἄλαμβάνω*, Thuc.; *ἐποικέω*, sometimes even c. dat. of the enemy, as a position against whom the place is occupied, Thuc.; *κρἄτέω*, c. gen., Xen.; *ἁρπάζω*, fut. *-ἄσω*, Xen.; *ἐπἴλαμβάνομαι*, mid., c. dat., Plat.

To occupy (as a feeling occupies one), *ἄγρίέω*, only act., Sapph.

To occupy (as the first settlers), *κἄταφθἄτέμαι*, mid., Æsch.

To occupy (another person) *with business*, *ἀσχολίαν μηχἀνάομαι*, mid., c. dat. pers., Xen.

To occupy one's self or *be occupied in* (any business, etc.), *χέομαι*, pass. perf. *κέχὔμαι*, etc., c. *ἐν* and dat., Plat.; *ἐνέχομαι*, pass. (also by any feeling, etc.), Eur., Hdt., Plat.; *διέπομαι*, mid., imperf. *διειπόμην*, no aor. 1, aor. 2 *διεσπόμην*, c. dat., Eur.; *τρίβομαι*, mid. and pass., c. dat. or c. prep., Theogn., Hdt.; *ὁμιλέω*, c. dat., Ar., Thuc., Plat.; *ἀντέχομαι*, mid., c. gen., Thuc., Xen., Isoc.; *κἄλινδέομαι*, pass., c. *ἐν* and dat., or c. *περί* and acc., Xen., Isoc.; *συνδιἄτρίβω*, c. dat., Isoc.; *ἔχω διὰ χειρός, μετὰ χεῖρας, ἐν χερσί*, c. acc. of the business, Hdt., Thuc.; [*ἀμφί τι ἔχω*, Xen.]

They were occupied with the harvest, *ἐν καιρῷ συγκομιοῦ ἦσαν*, Thuc.

To be occupied (as a post in war), *ἁλίσκομαι*, fut. *ἁλώσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἑάλων*, infin. *ἁλῶναι*, part. *ἁλούς*, Xen.

To be constantly occupied (with business, etc.), *τευτάζω*, c. *περί* and acc., Plat.

OCCUR, TO (as an idea occurs to a person), *εἰσέρχομαι*, fut. *εἰσελεύσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *εἰσῆλὔθον*, sync. (as always in Att.) *εἰσῆλθον*, perf. *εἰσελήλὔθα*, c. dat. or c. acc., Æsch., Hdt., Plat.; *ἐπέρχομαι*, c. dat., Soph., Hdt., Plat., Dem.; *πἄρίστἄμαι*, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. dat., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; *ἔπειμι*, infin. *ἐπιέναι*, part. *ἐπιών*, imperf. *ἐπῄειν*, c. dat., Xen., Plat.; *εἴσειμι*, also 3d sing., both pres. and imperf. often used as impers., c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *προσπίπτω*, Hdt.

It occurs, *εἰσπίπτει*, aor. 2 *εἰσέπεσε*, c. dat., Thuc.

To occur (as circumstances do), *γίγνομαι*, mid., fut. *γενήσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἐγενόμην*, perf. *γέγονα*, also perf. pass. *γεγένημαι*, and fut. 1 pass. *γενηθήσομαι*, Omn. *Vid.* TO HAPPEN.

It has just occurred to me, *ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω*, Eur.

OCCURRENCE, AN, *συντὔχία, ἡ*, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* EVENT.

[*A chance, every-day occurrence*, προστυχόν, τό, Plat.]

Ocean, Ὠκεᾰνός, ὁ, Omn. poet., Hdt.

To the ocean, Ὠκεᾰνόνδε, h.

[*By, on, or near the ocean*, παρωκεάνιος, α, ον, Plut.]

An ocean nymph, Ὠκεᾰνίνη, ἡ, Hes.; Ὠκεανίς, ῐδος, ἡ, Pind.

Ochre, ὦχρα, ἡ, Arist.; [(red), μίλτος, ἡ, Hdt.]

[Octahedron, ὀκτάεδρον, τό, Tim. Locr.]

[Octave—*to play in the octave*, μαγαδίζω, Arist.]

October, Πυᾰνεψιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of October).

Octogenarian, ὀγδωκονταέτης, masc., Simon., Mimnerm.; [ὀγδοηκοντούτης, Luc.]

Ocular—*I know by ocular demonstration*, ἀπ' ὀμμάτων πεύθομαι (no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην, fut. πεύσομαι, perf. pass. in act. sense πέπυσμαι, pluperf. ἐπεπύσμην), Æsch.

[Oculist, ὀφθαλμικός, ὁ, Galen; ὀφθαλμόσοφος, ὁ, Luc.]

Odd (not even), περισσός, ή, όν, Epich., Plat.; σκᾰληνός, ή, όν, Plat.; [ἀνάρτιος, ον, Plat.];—(not usual), ἀήθης, ες, Æsch., Soph.

An odd number of times, περισσᾰ́κις, Plat.

Ode, an, ῠ̔μνος, ὁ, Omn.; ῠ̔μνων πτῠχαί, Pind.; ᾠδή, ἡ, h., Soph., Plat.

An ode sung at a festival, κῶμος, ὁ, Pind.

Odious, ἄτερπος, ον, Hom.; δῠσώνῠμος, ον, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; δύσχιμος, ον, Æsch., Eur.; κᾰτᾰμεμπτος, ον, Soph.; ἀξιόμῖσος, ον, Æsch.; εὐμῖσητος, ον, Xen. *Vid.* Hateful.

Odor, ὀδμή, also ὀσμή, ἡ (the latter the most usual form in Att. prose), Omn.

Odoriferous, εὐώδης, ες, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; εὔ-ωδμος, ον, Pind., Theoc. *Vid.* Fragrant.

Odyssey, the, Ὀδυσσεία, ἡ, Xen.

Œconomy, οἰκονομία, ἡ, Xen., Plat., Dinarch. *Vid.* Economy.

[Œcumenical, οἰκουμενικός, ή, όν, Eccl.]

[Œsophagus, οἰσοφάγος, ὁ, Arist.]

Of (i. e., about, concerning), περί, c. gen., Omn.; ἐπί, c. dat., Plat.; ἀμφί, c. gen., Pind., Hdt.: also *of great value*, περὶ πολλοῦ, Hdt.; *of greater value*, περὶ πλείονος, Thuc.

The friends of, the troops of such a one, οἱ περί, c. acc., Xen.

Made of wood, ἀπὸ ξύλου πεποιημένα, Hdt.

Of one's own accord, ἐφ' ἑαυτοῦ, Plat.

No one of men, οὐδεὶς ἐπ' ἀνθρώπων = οὐδεὶς ἀνθρώπων, Soph.

[*To give of one's means*, παρ' ἑαυτοῦ διδόναι, Hdt.; so *of one's self*, παρ' ἑαυτοῦ, Plat.]

Of or *belonging to me*, παρ' (for παρὰ) ἐμοί = ἐμός, Xen.

I never repented of having been silent, οὐδέποτε μετεμέλησέ μοι σιγήσαντι, Plat.

Off, ἐκποδών, Omn. Att.

Take yourself off, ἄπᾰγε σεαυτὸν ἐκποδών, Ar. *Vid.* Away, To depart.

He made a sign to us to stand off, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω, Eur.

The sea-fight off Lesbos, ἡ ναυμαχία περὶ Λέσβον, Xen.

[*To be badly off*, κακῶς πάσχω, Hom., etc.]

Offal, τρᾰχήλια, τά, Ar., Hipp.

Offence, μήνῐμα, ᾰτος, τό, Hom., Eur., Plat., Antipho; χρέος, poet. χρεῖος (not Att.), τό, no dat. in any number, Theogn., Soph.; [ἀμπλάκημα, ατος, τό, Æsch.; ἀμπλακία, ἡ, Lyric., Eur.]; βλᾰβή, ἡ, Xen.: πρόσκρουσμα, ᾰτος, τό, Dem. *Vid.* Error.

[*To give offence to*, προσκρούω, c. dat., Dem.] *Vid.* To offend.

To speak at all so as to give offence, πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν, Thuc.

Without giving offence, ἄλῠπος, ον, Xen., Dem., Æschin.

Void of offence, ἀναμάρτητος, ον, Omn. Att. pr. *Vid.* Innocent.

Without giving offence, adv., ἀλύπως, Xen., Isoc.

He gave no offence, ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ, Æschin.

This gave no offence, τοῦτο ἀνεμέσητον, Plat.

Offend, to, ἀάομαι, esp. in aor. 1 mid. ἄᾱσάμην, and aor. 1 pass. (in act. sense) ἄᾰσθην, Hom.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, Xen.; προσκρούω, c. dat., Dem.; προσίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. dat., Dem.; i. e., to be offensive, ἀκοσμέω, only act., sine cas. pers., sometimes c. περί and acc. of the matter in which, Soph., Plat.

Offended with, to be, διαβάλλομαι, pass., perf. -βέβλημαι, c. dat. or c. πρός and acc., Thuc., Dem., Andoc.; δῠσᾰνασχετίω, c. acc., Thuc.; δῠσᾰρεστέω, c. dat., Dem.

Offender, an, ἄλείτης, ου, ὁ, Hom.

Offensive, δῠσᾰνάσχετος, ον, Ap. Rh.

Offensive (in mil. tactics)—*a general skilful in defensive and offensive operations*, στρᾰτηγὸς ἀσφᾰλὴς καὶ ἐπῐθετῐκός, Xen.

And receive us both as friends, but neither of us in an offensive alliance, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους, Thuc.

[*To make an offensive and defensive alliance*, ξυμμαχίαν ποιέομαι ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν, Thuc.]

Offer, to, δίδωμι, aor. 1 act. ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Omn.; προτείνω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Antipho; προίχομαι, mid., imperf. -ειχόμην, no aor. 1, aor. 2 -εσχόμην, -εσχοῦ, etc., Thuc.: πρεῖσχομαι, Ap. Rh.; παρίχω, Hom., etc.

They immediately put Salœthus to death, though he made considerable offers (to induce them to spare him), τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἃ παρεχόμενον, Thuc.

To offer (peace, etc.), προκαλέομαι, mid., fut. -έσομαι, Ep. -έσσομαι, Att. -οῦμαι, c. acc. pers. and acc. rei, or ἐς and acc. rei, Ar., Thuc., Plat., Dem.; [προτείνω, Hdt., Xen.; προτίθεμαι, Hdt.]

[*To offer violence to* one, προσφέρω τινὶ ἀνάγκην, βίαν, Hdt.]

To offer (victims, gifts, etc.) *to the gods*, ἄνᾰτῐθημι, in perf., poet. (not Att.) often -ετίθεον for -ετίθην, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Hes., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; θύω (ῡ, except in trisyll. cases of part., e. g., θύων, θῡ́ουτος; Eur. also has θῡ́ειν, and Pind. θῡ́ων, ἔθῡε, esp. of offering burnt-offerings), Omn.; ἔρδω, in this sense only in pres. and imperf., poet. (not Att.) imperf. ἔρδεσκον (no other is used by Hom.), Hom., Hes., Hdt., Xen.; κᾰθᾰγῐ́ζω, Eur.

To offer a new sacrifice, καινοτομέω, c. acc. (καινὰς τελετάς), Ar.

[*To offer up in sacrifice whole*, ὁλοκαυτόω, c. acc., Xen.; *to offer a burnt-offering*, ὁλοκαυτέω, Xen.]

To offer, intrans. (as an opportunity offers, etc.), πᾰρᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Eur., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1 in this sense, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠ́χηκα, Thuc.

Offered (as an opportunity, etc.), πᾰρᾱδοθείς, εῖσα, έν, Eur.; πᾰρᾰπεπτωκώς, υῖα, ός, Plat., Dem.

To be offered, κρεμάννῡμαι or κρέμᾶμαι, aor. 1 pass. ἐκρεμάσθην, Pind.

Seeing an opportunity offered to his sword of striking a blow, πλαγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδών, Eur.

Offering, an (esp. to the gods), ἄγαλμα, ᾰτος, τό (i. e., a votive offering), Hom.; ἱερῖον for ἱερεῖον (esp. to the dead), Hom.; θῦμα, ᾰτος, τό, Trag., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; ἄνᾰθημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Omn. Att. prose; πέλᾰνος (a sort of half-liquid cake), ὁ, Æsch., Eur.; καλλίστευμα, ᾰτος, τό, Eur.; θῦλημα, ᾰτος, τό, in pl., Ar., Pherecr.; πρόσευγμα, ᾰτος, τό, Eubul.

[*To offer up thank-offerings*, χαριστήρια θύω, ἀποδίδωμι, Polyb.]

[*Burnt-offering*, ὁλόκαυτον, τό, LXX.]

An offering made or *poured forth with one's own hand*, χείρωμα, ᾰτος, τό, Æsch.

[*Drink-offerings* (of honey), μελίσπονδα, τά, Plut.]

Off-hand, ἐξᾰυτοσχέδῐος, Xen., Dem.

[*To get up a speech off-hand*, μελετάω ἐπὶ τῶν καιρῶν, Dem.]

Office, χρέος, poet. (not Att.) χρεῖος, τό, no dat. in any number, Pind., Æsch., Soph.: τέλος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; τῑμή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀρχή, ἡ, Omn. Att. prose, Hdt.; ἀρχεῖον (used also of an *inferior* office sometimes), τό, Ar., Dem.; ἐξουσία, ἡ, Plat., Arist.

A public office (imposed on a citizen by the state), λειτουργία, ἡ (at Athens the χορηγία, τριηραρχία, etc., came under this head; it may be applied to the office of sheriff of a county or mayor in England, as being expensive, and such as can not be avoided), Lys., Dem., Antipho.

Those in office, οἱ ἐν τέλει βεβῶτες (nom. pl. perf. part. contr. from βαίνω), Soph., Thuc., Dem. *Vid.* Magistrate.

To serve a public office (any of those which came under the head of λειτουργία), λειτουργέω, Xen., Andoc., Dem.

Officer, an (of any public body, etc.), ὑπηρέτης, ου, ὁ (answering to the Latin *apparitor*), Xen., Plat., Dem.

Without having a proper officer appointed to it, ἄναρχος, ον, Xen.

Obedience to your officers, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, Thuc.

Officiate, to, διᾰκονέω, sometimes c. acc. of the matter in which, Eur., Xen., Dem.

Officious, πολυπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Lys., Isoc.

To be officious, πολῠπραγμονέω, only act., Ar., Xen., Plat., Isoc.

Officiousness, πολῠπραγμοσῠνη, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Lys.; [περιεργία, ἡ, Theoph.]

[Offshoot or Offset, παραφυάς, άδος, ἡ, Arist.; τὸ παραφυές, Arist.]

Offspring, γονή, ἡ, Hom., Trag., Plat., Dem., Æschin.; γόνος, ὁ, Hom., Trag., Hdt.; ϝᾶλος, τό, Hom., Pind., Eur.; γένος, τό, Hom., Tyrt., Eur., Hdt., Xen.; τόκος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; γενεά, ἡ, Pind., Hdt.; γένεθλον, τό, Simon., Trag.; γενέθλη, ἡ, Soph.; ὠδίς, ῖνος, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; σπέρμα, ἄτος, τό, Pind., Trag., Thuc., Plat.; φῐτῦμα, ἄτος, τό, Æsch.; φύστις, εως, ἡ, Æsch.; λόχευμα, ἄτος, τό, Eur.; βλάστημα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; βλάστημος, ὁ, Æsch.; βλαστός, ὁ, Soph.; παίδων βλάσται, αἱ, Soph.; σπορά, ἡ, Soph., Eur.; κῦμα, ἄτος, τό, Æsch., Ap. Rh.; στάχυς, υος, ὁ, Eur.; ἀπορῥώξ, ῥῶγος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; φῖτυ, τό, Eupol.; ἄποβλάστημα, τό, Plat.; φῦτόν, τό, Theoc.; in pl. νέποδες, οἱ, Theoc., Ap. Rh., Call.

The offspring of bulls, γοναὶ ταύρων = ταῦροι, Æsch.

Unborn offspring, φέρμα, ἄτος, τό, Æsch.

Often, ϝᾰμά, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πολλᾰ́κις, and poet. often πολλᾰκί (not in prose), Comn.; ταρφέα, Hom., Ap. Rh.; ϝᾰμᾰ́κις, Pind.; ϝᾰμᾰῖνά, Pind., Xen.; πολλά, Soph., Xen.; πολλᾰχῆ, Hdt.; πολλᾰχοῦ, Hdt., Plat.; πῦκνά, Xen., Isoc.

Very often, μῦριᾰ́κις, Ar., Plat.; πολλοδεκάκις, Ar.; πλειστάκις, Xen., Plat.

As often as, ὁσάκις, or poet. ὁσσάκις or ὁσσάκι, Hom., Xen., Plat.; ἐπειδή, c. opt., Xen., Plat.; ὁποσάκις, sometimes c. ἄν, Xen., Plat.

[*As often as possible*, ὅτι πλειστάκις, Xen.; ὡς πλειστάκις, Plat.]

So often, τοσάκις and τοσάκι, Hom.; τοσαυτάκις, Xen., Plat., Andoc.

How often? ποσάκις; and poet. ποσσάκις; and ποσσάκι; Plat., Call.

Oftener, πλεονάκις, Xen., Plat.

[Oh! Oh! (exclam. of surprise), ὅ, ὅ, ὅ, Ar.; (of pain, grief), οἴ, οἴ, Soph.: *oh me, oh wretched me*, οἴ μοι, οἴ μοί τάλας, Trag.]

Oil, ἔλαιον, τό, Hom., Xen.; ϝἄλειφαρ, ᾰτος, τό, Hom., Hdt.; ἄλειφα, only nom. and acc. neut., Æsch., Call.; ἐνάλειμμα, ᾰτος, τό, Arist.

[*Old* (from unripe olives), ἔλαιον ὠμοτριβές, Theoph.; ἔλαιον ὀμφάκινον, Dioscr.; ὄμφάκιον, τό, Dioscr.]

[*Sweet* or *scented oil*, μύρον, τό, Archil., Hdt.; *of sweet oil*, μυρηρός, ά, όν, Æsch.]

[*Without oil*, ἀνέλαιος, ον, Theoph.]

Producing much oil, πολυέλαιος, ον, Xen.

To yield but little oil, ὀλῐγελαιόω, Theoph.

Soaked in or *stained with oil*, ἐλαιοπῖνής, ές, Hipp.

A seller of oil, ἐλαιοπώλης, ου, ὁ, Dem.

An oil-press, ἐλαιουργεῖον, τό, Arist.

An oil flask, ὄλπις, ιος and ίδος, ἡ, Sapph., Theoc.; ὅλπη, ἡ, Theoc.

Oil, to (i. e., anoint with oil), ἀλῐόω, Pind., Soph.

To oil with oil unmixed with water (as wrestlers oiled their bodies), ξηραλοιφέω, Soph., Æschin.

Oilily, λῖπα, usu. in Hom. in the phrase λίπ' ἐλαίῳ, Hom., Hes., Thuc.

Oiliness, λῖπᾰρότης, ητος, ἡ, Arist.; λίπασμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Oily, ἐλαιήεις, εσσα, εν, Soph.; ἐλαιηρός, ά, όν, Plat., Ap. Rh.; λῐπώδης, ες, Hipp.

Ointment, ϝἀλοιφή, ἡ, Hom., Plat.; ϝἄλειφαρ, ᾰτος, τό, Hom., Hdt.; ϝἄλειφα, only nom. and acc. neut., Æsch., Call.; ἄλειμμα, ᾰτος, τό, Plat.; μῦρον, τό, Archil., Soph., Eur., Hdt., Plat.; μῦρωμα, ᾰτος, τό, Alcæ., Ar.; μῦρῐδιον, τό, Ar.; χρῖσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Xen., Theoph.; ψαγδάν, ᾶνος, ἡ, Eubul.; ψάγδη, ἡ, Eupol.; χρῖμα, ᾰτος, τό, Call.

The market for ointments, μῦρον, τό, Ar., Pherecr.

A box for ointment, ϝἀλᾰβαστρος, Ar., Hdt., Theoc., Call.; σμηματοφορεῖον, τό, Ar.; ϝἀλᾰβάστιον, τό, Eubul.

Of ointment (i. e., containing ointment), μῦρηρός, ά, όν, Æsch., Ar.

Applied as an ointment, ἔγχριστος, ον, Theoc.

To rub with ointment, μῦρῐ́ζω, Alcæ., Ar.

Fond of ointment, φῐλόμῦρος, ον, Alex.

A boiling or *preparing of ointments*, μυρεψία, ἡ, Arist.

The art of preparing ointments, ἡ μῦρεψῐκή, Lys., Arist.

Belonging to or *skilful in preparing ointments*, μυρεψῐκός, ή, όν, Hipp.; μυρεψός, ού, Critias, Arist.

A dealer in ointments, μῦροπώλης, ου, ὁ, Xen., Lys.

Old, πᾰλαιγενής, ές, Hom.; πᾰλαιός, ά, όν (αἱ sometimes in Att.), compar. -αιότερος, also -αίτερος, etc., Comn.; πρέσβυς, compar. πρεσβύτερος, superl. πρεσβύτατος, and poet. πρέσβιστος (only compar. and superl. used in prose, the positive never in this sense), Comn.; γέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, τὸ γέρον, no compar. or superl., Comn.; γεραιός, ά, όν (αἱ often in Att.), compar. -αίτερος, superl. -αίτατος, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen.; γηραιός, ά, όν, and ός, όν, Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; γεραρός, ά, όν, Æsch.; γηρᾰλέος, α, ον, Pind., Æsch., Anth.; fem. γραία, Hom., Trag., Theoc.; fem. πρέσβειρα, h., Eur., Ap. Rh.; πᾰλαίγονος, ον, Pind.; δηναιός, ά, όν, Æsch.; μᾰκραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; πᾰλαιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of men), Æsch.; πολιός, ά, όν, and ός, όν (used even of things, reports, etc.), Æsch., Eur., Plat.; πᾰλαιᾶ ἔντροφος ἡμέρᾳ (of men), Soph.; πᾰλαιογενής, ές, Ar.; πᾰλαιόγονος, ον, Plat. (Com.); πρεσβυγενής, ές, Cratin.; ἄβολος, ον (of a horse, lit., with the mark out of his mouth), Plat. *Vid.* Ancient, and Syn. 98.

Very old, τριγέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πολῠγήραος, ον, contr. -ρως, -ρων, Asius, Plat.; παμπάλαιος, ον, Plat., Arist.; βᾰθῠγήρως, ων, Anth.

Too old for, ὑπερήμερος, ον, c. gen., Anaxand.

[*To become old*, παλαιόομαι, Plat.]

Quickly growing old, τᾰχῠγήρως, ων, Hipp.

['*Tis an old saw*, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ, Æsch.]

Being men of old standing (as to family), ἑσπόμενοι ἄνδρες δόκιμοι ἀνέκαθεν, Hdt.

[*From of old*, ἐκ παλαιοῦ, Hdt., ἐκ προγόνων, Plat.]

Old age, γῆρας, τό, gen. -αος, dat. -αϊ, contr. (as always in Att.) γήρως, γήρᾳ, no pl., Comn.; ἡλῐκία, ἡ, Hom., Plat., Æschin.; πᾰλαιὰ ἡμέρα, Soph.; τὸ πᾶλιν νεότητι, Pind.

Extreme old age, τὸ ὕπεργήρων, Æsch.

A happy old age, εὐγηρία, ἡ, Arist.

The imbecility of old age, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Æschin.

[*Free from old age*, ἀγήραος, ον, contr. -ρως, -ρων, Hom., Pind., Trag.]

An old man, γέρων, οντος, ὁ, Comn.; πρέσβυς, ὁ (rare as subst. except in acc. and voc.), Trag.; πρεσβύτης, ου, ὁ, sometimes as adj. (e. g., with πατήρ, etc.), Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Antipho, Æschin.; γερόντιον, τό, Ar. *Vid.* Syn. 147.

Ridiculous names for *an old man*, σορός, ἡ (lit., a bier), Ar.; τύμβος, ὁ (lit., a tomb), Ar.; τρύξ, τρῡγός, ἡ (lit., dregs of wine), Ar.; σερέλλη, ἡ, Ar.

An active old man, ὠμογέρων, ὁ, Hom.

Like an old man, or *like that of an old man*, ϝἰσόπρεσβυς, υ (of strength), Æsch.; πρεσβῠτῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Isoc.

A body of old men, πρέσβος, τό, Æsch.

A council of old men, γερουσία, ἡ, Eur., Dem.

An old woman, γραῦς, gen. γρᾱός, ἡ (also in Hom. γρηύς, γρηός, etc.), sometimes as adj. (i. e., with γυνή, etc.), Comn.; γραῖα, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; πρέσβις, εως, ἡ, Æsop; πρεσβῦτις, ῐδος, acc. also ιν, Æsch., Eur., Æschin.; [πρεσβῦτις ἄνθρωπος, Lys.]

An old woman (in ridicule), γρᾰΐδιον, τό, Ar.; σορδαίμων, ονος, ἡ, Ar.

His very old mother, παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ, Soph.

And respect your old mother, αἴδεσαι δὲ μητέρα πολλῶν ἑτῶν κληροῦχον, Soph.

He is old (as we say, advanced in years), πρόσω μὲν ἤδη βίοτος, Eur.

Belonging to old men, γεροντῐκός, ή, όν, Plat.

Receiving the old, πρεσβῦτοδόκος, ον, Æsch.

To guide or *to teach an old man*, γεροντᾰγωγέω, only act., Soph., Ar.

An old mother, πᾰλαιομήτωρ, ορος, ἡ (of an ancestress), Eur.

To be old, πρεσβεύω, only act. in this sense, Soph., Plat.

[*To be* (so many) *years old*, εἰμί, c. gen., Xen., etc.; e. g., *he was thirty years old*, ἦν τριάκοντα ἐτῶν, Xen.]

To grow old, γηράσκω, fut. γηράσομαι, aor. 1 ἐγήρᾱσα, but Att. ἐγήρᾰνα (Hom. has also 3d sing. imperf. ἐγήρα, and aor. 1 part. γήρας), Hom., Hes., Trag., Xen.; κᾰτᾰγηράσκω (besides the tenses of the simple verb, Plat. has also fut. act. κᾰτᾰγηράσω), Hom., Hes., Eur., Ar., Plat., Isoc.; ἀπογηράσκω (aor. 1 part. ἀπογήρας used even by Alex.), Theogn., Alex.; ἐγγηράσκω, Thuc.; πᾰρηβάω, Æsch., Hdt., Thuc.

[*To begin to grow old, to be getting old*, πᾰρηβάω, Hdt., Thuc.]

To grow old together with, συγγηράσκω, Eur., Hdt., Isoc.; συγκᾰτᾰγηράσκω, Hdt., Isæ.

To grow old before the time, προγηράσκω (τοῦ χρόνου), Hipp.

To live to old age, διαγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, part. -γεγονώς, and contr. -γεγώς, -γεγῶσα, gen. -γεγῶτος, etc., also -γεγένημαι, Æschin.

A growing old, γήρανσις, εως, ἡ, Arist.

A growing old together, συγκατάγηρᾶσις, εως, ἡ, Plat.

To make to grow old, γηράσκω, only in aor. 1 ἐγήρασα, Æsch.

Which can not grow old, ἄγήραος, ον, contr. (as always in Att. and sometimes in Hom.) ἀγήρως, ων, acc. sing. sometimes ἀγήρω for -ων, Hom., Hes., h., Pind., Trag.; ἄγήραντος, ον, Simon.; ἀγήρᾰτος, ον, Eur., Xen., Plat.

To repeat old stories, use old arguments, ἀρχαιολογέω, Thuc.

A repetition of old stories, old arguments, ἀρχαιολογία, ἡ, Plat.

OLDER, προγενέστερος, α, ον, superl. -έστατος, Hom., h.: προτερηγενής, ές, Call.; [*to be older than*, πρεσβεύω, c. gen., Hdt.]

Of the former family Artabazanes was the eldest, τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευε Ἀρτάβαζάνης, Hdt.

OLD-FASHIONED, ἀρχαῖος, α, ον, Æsch., Dem.; ἀρχαιότροπος, ον, Thuc.; ἀρχαϊκός, ή, όν, Ar.; Κρονικός, ή, όν, Ar.

To be old-fashioned, Κρονίων ὄζω (lit., to smell of the time of Saturn), Ar.

OLD-FASHIONEDNESS, ἀρχαιότης, ητος, ἡ, Plat.

OLDISH, ὑποπρεσβύτερος, α, ον, Ar.

OLEANDER, AN, νήριον, τό, Diosc.; [νῆρις, ιος, ἡ, Nic.; ῥοδοδάφνη, ἡ, Diosc.]

OLFACTORY, ὀσφραντικός, ή, όν, Arist. *Vid.* SMELLING.

[OLIGARCH, AN, ὀλιγάρχης, ὁ, Dion. H.]

OLIGARCHICAL, ὀλίγαρχικός, ή, όν, Omn. Att. prose; δῠναστευτικός, ή, όν, Arist.

OLIGARCHICALLY, ὀλίγαρχικῶς, Plat.

OLIGARCHY, AN, ὀλῐγαρχία, ἡ, Omn. Att. prose; δυναστεία, ἡ (opp. to ἰσονομία), Thuc.

[*An oligarchy of wealth*, πλουτοκρατία, ἡ, Xen.]

Favoring an oligarchy, οἱ ὀλῖγοι, Thuc.; ὀλῐγαρχικός, ή, όν, Plat., Lys.

To be ruled by an oligarchy, ὀλῐγαρχέομαι, pass., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

OLIVE, AN (the fruit), ἐλαία and ἐλάα, ἡ (ᾱᾶ Att., ᾰᾶ elsewhere), Ar., Dem.; στρῠβηλος, ὁ (not exactly the same sort as ἐλαία), Pherecr.

An olive (another sort), γεργέρῐμος, ἡ, Call.

An olive (another sort, small), πῑτῠρις, εως, ἡ, Call.

Pressed olives, στέμφῠλον, τό, Ar.

[*Without olives*, ἀνέλαιος, ον, Theoph.]

Made of olive wood, ἐλάϊνος, η, ον, Hom.; ἐλαΐνεος, α, ον, Hom.

An olive gatherer, ἐλαιολόγος, ὁ, Ar.

Eating wild olive-berries, κοτινοτρᾰ́γος, ον, Ar.

Olive boughs or *garlands* (borne by suppliants), Ϝαλλός, ὁ, Æsch., Eur., Æschin.; also Ϝαλλὸς ἐλαίας, Plat.

Bearing olive boughs or *garlands*, Ϝαλλοφόρος, ον, Ar.

Having the upper part like an olive, ἐλαιόπρωρος, ον, Arist.

Of an olive complexion, μελῐ́χλωρος, ον, Plat., Theoc.

[*Olive lees*, ἀμόργης, ου, ὁ, Arist.]

OLIVE-TREE, AN, ἐλαία and ἐλάα, ἡ (ᾱᾶ Att., ᾰᾶ elsewhere), Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Lys., Dem.; ἐλαῖς, pl. ἐλᾶδες, αἱ, Ar.

A sacred olive-tree, μορία, ἡ, usu. in pl., Ar., Lys.

Guardian of the sacred olive-trees, Μόριος, ὁ (epith. of Jupiter), Soph.

A wild olive-tree, φῠλία, ἡ, Hom.; κότῐνος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Ap. Rh.; ἔλαιος, ὁ, Soph., Pind.

A small or *young olive-tree*, ἐλάδιον, τό, Alciph.

The trunk of an old olive-tree, σηκός, ὁ, Lys.

An olive-tree which has been burned, πυρκαΐα, ἡ, Lys.

Planted with olives, ἐλαιήεις, εσσα, εν, Anth.

To cultivate olives, ἐλᾱΐζω, Ar.

Bearing olive-trees, ἐλαιόφυτος, ον, Æsch.; ἐλαιοφυής, ές, Eur.; ἐλαιοφόρος, ον, Eur.

Gum from the olive-tree, ἐλαιόμελι, ῐτος, τό, Diosc.

[OLYMPIAD, AN, ὀλυμπιάς, ᾰδος, ἡ, Att.]

OLYMPIC GAMES, THE, Ὀλυμπιάς, ᾰδος, ἡ, Pind., Hdt., Dem. *Vid.* OLYMPIA, in Appendix.

Having gained a victory at the Olympic games, Ὀλυμπιάδα ἀνελόμενος, Hdt.; so νικάω Ὀλυμπιάδα, Hdt., and Ὀλύμπια ἀναιρέω, etc., Hdt.

Often gaining the golden leaves of the Olympic olives, Ϝαμὰ . . . Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις μιχθείς, Pind.

Conquering in the Olympic games, Ὀλυμπιόνικος, ον, Pind., Xen.

A conqueror in the Olympic games, Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, Pind., Xen.

OMEN, AN, φήμη, ἡ, Hom., Trag., Xen., Plat., Isoc.; κληδών (also in Hom. κλεηδών and κληηδών), όνος, ἡ (esp. that contained in any word or sound), Hom., Æsch., Soph., Hdt.; οἰωνός, ὁ (esp. one drawn from birds), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὄρνις, ὁ καὶ ἡ, gen. ὄρνῐθος, acc. ὄρνῐθα and ὄρνιν (Hom. uses ὄρνῑς, Trag. ὀρνῖς, ὄρνῖν, Ar. usu. ὄρνις, ῑν), Hom., Pind., Trag., Plat.; οἰώνισμα, ᾰτος, τό, Eur.; οἰωνιστήριον, τό, Xen.; πτέρον, τό, Soph.; σύμβολον, τό, Archil., Æsch.; σύμβολος, ὁ, Æsch., Xen.; σημεῖον, τό, Soph., Xen., Plat.

Agis thinking it an omen from the gods, ὁ Ἄγις θεῖον ἡγησάμενος, Xen.

A good omen, εὐορνῐθία, ἡ, Soph.

Words of good omen, εὐέπεια, ἡ, Soph.; ἐπῐφημίσμᾰτα, τά, Thuc.; σεμνά, τά, Æsch.

Of good omen, αἴσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἐναΐσῐμος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἐναίσιος, ον, Soph.; δεξιός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Ap. Rh.; διαδέξιος, ον, Hdt.; εὐώνῠμος, ον, Pind., Plat.; εὔφημος, ον (esp. of sounds), Trag.; εὔσημος, ον, Soph., Eur.; χρηστός, ή, όν, Hdt.

Of good omen (adv.), ἐναισίμως, Æsch.; εὐφήμως, h., Æsch., Plat., Dem.

Words of bad omen, δυσφημία, ἡ, Soph.

Of bad omen, ἄριστερός, ά, όν, Hom.; πᾰραίσιος, ον, Hom.; δύσφημος, ον (of sounds), Hes., Eur.; σκαιός, ά, όν, Pind., Soph., Hdt.; κακορρήμων, ον, ων, ονος, ὁ, ἡ (of words or sounds), Æsch.; so κακόφᾰτις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πᾰρορνις, ῖθος, ὁ καὶ ἡ (of a voyage), Æsch.

One who gives omens to, is an omen to, προδέκτωρ, ορος, ὁ, Hdt.

Regardful of omens, φῐλομαντευτής, οῦ, ὁ, Plat.

An interpreter of omens, οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοθέτης, ου, ὁ, Soph. *Vid.* SOOTHSAYER.

To look for omens, ὀσσεύομαι, mid., Ar.

To take omens from, to look on as an omen, οἰωνοσκοπέω, only act., Eur.; οἰωνίζομαι, mid., Xen.

To shun as a bad omen, οἰωνίζομαι, mid., Dem.

To obtain good omens, καλλιερέω, and mid., but no pass., Hdt., Xen., Dem., Æschin.

To give good omens, be full of good omens (of the sacrifice), καλλιερέω, no pass., Hdt., Xen.

To sacrifice with good omen, καλλιερέω, no pass., c. acc., Ar., Theoc.

To speak words of good omen, εὐφημέω, only act., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; εὐστομέω, only act., Æsch., Ar.

To speak words of bad omen, δυσφημέω, only act., Soph.

To sound full of good omen, εὐφημέω, Æsch.

To speak words of (either good or bad) *omen*, ἐπιφημίζομαι, mid., Hdt.

OMISSION, πᾰράλειψις, εως, ἡ, Plat.

To atone for or *remedy a sin of omission*, ἀφοσιόομαι, mid., Plat.

OMIT, TO, ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, also Ep. ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, no mid., but pass., c. gen., Hom.; πᾰρίημι (ῑη Ep., ῐη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. πᾰρειμαι, etc., Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem.; μεθίημι, Eur.; λείπω, Isoc., Dem.; πᾰρᾰλείπω, perf. act. -λέλοιπα, pass. -λέλειμμαι, etc., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλείπω, Plat.; ἐλλείπω, Eur., Xen., Plat., Ap. Rh.; ἀφαιρέω, no aor. 1 act. or mid., aor. 2 ἀφεῖλον, aor. 1 pass. ἀφῃρέθην, Xen., Dem.; παρίξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, no other tenses, Plat.; πᾰράβαινω, fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, fut. πᾰρᾰβήσομαι, aor. 2 πᾰρέβην, part. -βάς, perf. παραβέβηκα, no pass., Dem., Dinarch.; ἀπολείπομαι, mid., Dem.; (in speaking), ἀμνημονέω, c. gen., Eur., Thuc.; ὑπερβαίνω, Hdt., Plat., Isoc., Dem.; πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλθον, Dem.

I did not omit, οὔ με παρίβη, Eur.

One must omit, πᾰρᾰλειπτέον, Xen., Isoc.

OMITTED, TO BE, πᾰρευτρεπίζομαι, pass., Eur.

OMNIPOTENT, παγκρᾰτής, ές, Pind., Trag.; πᾰνᾰλκής, ές, Æsch.; πανταρχής, ές, Æsch., Ar.; πάνταρχος, ον, Soph.

OMNISCIENT, πάνσοφος, ον, Trag., Plat.; παμμῆτις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Simon.; παντόσοφος, ον, Plat. (Com.) *Vid.* WISE.

[OMNIVOROUS, παμφάγος, ον, Alcm., Arist.

ON (as clothes are on, etc.), περί, c. dat., Omn.; ἀμφί, c. dat., Hom., Eur.; prep. sometimes left out, and the noun is put in dat., as, *he has on his limbs*, ἔχει κώλοισιν, Æsch.

On (of position, as any one thing on another), ἐπί, c. dat., Omn.; ἐν,

and poet. ἐνί, also εἰν (both in Trag., but the latter very rare in *iambics*), c. dat., Omn.; ἀνά, c. dat., Ep. and Lyr.; πρός, c. dat. (esp. when motion is implied, e. g., when one thing is thrown on another), Hom., Xen.; κᾰτά, c. gen. of throwing or pouring any thing on, Hom., Ar., Xen.; ὑπέρ, c. gen. of places built on the sea, etc., Pind., Eur.

On (of time), ἐπί, c. dat., Hom., Xen.; μετά, c. acc., Hdt., Plat.; ἐν, etc., c. dat., Omn.; κατά and acc., Omn. Att.; but the prep. is very usu. omitted, and the noun put in the dat.; also, when the time mentioned is a day, it is often rendered by adj. in -αῖος, agreeing with the doer, e. g., *they arrived in Attica on the third day after leaving Sparta*, τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ, Hdt. *Vid.* DAY.

On (as on oath, etc.), ἐπί, c. gen., Dem.

On (as on condition, etc.), ἐπί, c. dat., Thuc.

On (as a person swears *on* the Bible, etc.), κατά, c. gen., Thuc.

On (with verb of motion), κατά, c. acc., as, he struck him *on the shield*, etc., κατ' ἀσπίδα, Hom., *on his track*, κατ' ἴχνος, Soph.

On, as to live *on* (on the produce of, etc.), ἀπό, c. gen., Soph.

[*On* (i. e., about), περί, e. g., *to write on* a subject, περί τινος, Hdt., Xen.]

To be on (as clothes, a garland, or any thing which is attached to another, as a handle *on* a thing, etc.), πρόσκειμαι, imper. -κεῖσο, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Hom.; περῐκειμαι, Hom., Pind., Thuc.; ἐπενήνοθε, 3d. sing., no other part used, c. dat., once c. acc., Hom.; κᾰτενήνοθε, used even with a pl. nom., Hes., h.; ἔπειμι, c. dat., in prose usu. c. ἐπί and dat., Omn.; ἐφεδρεύω (of a vessel borne on the head), Eur.; ἔνειμι, c. dat. (as a carving on a pillar), Hdt.

To come on (as a storm comes on people, etc.), ἐπῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, c. dat., Hdt. *Vid.* To COME.

ONCE, ἅπαξ, Omn.; εἰσᾰπαξ, Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* FORMERLY.

[*Once* (i. e., at some time), ποτέ, Hom., etc.]

Once for all, κᾰθᾰπαξ, Hom.

ONCE, AT, ἅμα, Omn.; [ὁμοῦ, Hom., etc.; ἀμαρτῇ, Hom.]; ἐξαυτῆς, Theogn.; αὐτόθε or -θεν, Hdt., Thuc.; εὐθύς, Thuc.; αὐτίκα, Xen.

All at once, ἅπαξἅπαντες, -ἅπασαι, -ἅπαντα, Ar.

All at once, adv., ἠλῐθα, Ap. Rh.

So as to tell all at once, ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει, Soph.

At once the brother and the father, ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, Soph.

ONE, ὁμός, ή, όν, pl. only in neut., Hom., Hes.; εἷς, μία, ἕν, gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός, etc., Omn. (Hom. also sing. fem. ἷα, and dat. sing. neut. ἰῷ); μονόστολος, ον, Eur.

The one, answering to *the other*, ὁ μέν, ans. to ὁ δέ, Omn.; [ὁ μέν, sometimes followed by other words, as ἄλλος δέ, ἕτερος δέ, Hom., etc.]; ἕτερος, α, ον, answered by ἕτερος, sometimes by ἄλλος, Hom., Xen., Plat.; ἄλλος, η, ο, answered by ἄλλος, Xen.

By the advice of Gylippus and Hermocrates, and one or two more. τοῦ τε Γυλίππου τοῦ τε Ἑρμοκράτους καὶ εἴ του ἄλλου πειθόντων, Thuc.

One another, ἀλλήλων, Omn.

Abandoning all things one after another, προϊέμενος καθ' ἓν ἕκαστόν πάντα, Dem.

At one time one, at one time the other, τοτ' ἄλλος, ἀλλοθ' ἄτερος . . ., Soph.

[*One and another*, ὁ καὶ ὁ, Dem.; ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, Dem.]

[*On the one hand . . ., on the other*, τὰ μέν . . ., τὰ δέ, Hom., Att.; τοῦτο μέν . . ., τοῦτο δέ, or ταῦτα μέν . . ., ταῦτα δέ, Hdt., Att.]

One of the two, δυεῖν τὸ ἕτερον, Plat.

One (i. e., any one), answering to the French *on*, τις, neut. τι, Omn., e. g., *whatever one says* or *does*, ὅσα λέγει τις ἢ πράσσει τις, Soph.; so Thuc., etc.

One (speaking contemptuously), τὶς, enclit., e. g., *there was one Thersites*, Θερσίτης τις ἦν, Soph.

Every one, πᾶς τις, Eur.

Some one, εἷς τις, Soph.

Of but one kind, μονόκωλος, ον, Arist.

Inhabited by but one person, μονόῤῥυθμος, ον, Æsch.

To be occupied about one business only, μονοπραγμᾰτέω, only act., Arist.

To be of one mind, ὁμονοέω, Isoc. *Vid.* To AGREE.

[*It is all one to us*, ὁμοῖον ἡμῖν ἐστι, Hdt.]

ONEROUS, ἐπαχθής, ές, Ar., Thuc., Plat. *Vid.* BURDENSOME.

ONE'S SELF, αὐτός, ή, ό, Omn. *Vid.* SELF.

To be one's self, ἔνδον γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. γεγονώς, and Att. γεγώς, ῶσα, gen. -ῶτος, also γεγένημαι), Æsch.; ἔνδον ἐμαυτοῦ εἰμί, ἔνδον ἐαυτοῦ ὤν, etc., Antipho.

By one's self, *vid.* ALONE.

Not being yourself, σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν, Eur.; ἔντος εἰμί, Dem.; ἔντος ἐμαυτοῦ γίγνομαι, Hdt.

ONION, AN, κρόμυον, τό, Hom.; κρόμμυον, τό, Ar., Hdt., Xen.

Like onions, κρομυώδης, ες, Diosc.

ONLY, μόνος, η, ον, and poet. μοῦνος (not in Att. prose), Omn., superl. μονώτατος, Ar., Lycurg., Theoc.; οἷος, η, ον, Hom., Pind., Soph.

Only-begotten, μονογενής and μουνογενής, ές, Hes., Æsch., Eur., Hdt., Ap. Rh., fem. μουνογένεια, Ap. Rh.

Only, μόνον and μοῦνον (not in Att. prose), Omn.; μόνως, Thuc., Xen.; οἷον, Æsch.; μονᾰχοῦ, Plat.

[*I will mention their names only . . .*, ἓξω ἢ τὰ ὀνόματα μόνον, Hdt.]

[*Only so far as*, ὅσον μόνον, Thuc., Plat.; or μόνον ὅσον, Plat.; also εἰ μὴ ὅσον, Hdt., Xen.; *only just a moment*, ὅσον ὅσον στίλην, Ar.]

In one way only, μονᾰχῇ, Xen., Plat.; μονᾰχῶς, Arist.

In which way only, ἥπερ μονᾰχῇ, Xen.

Not only, μὴ ὅτι, followed by ἀλλὰ καί or ἀλλ' εἰ, Xen., Æschin.; οὐ μόνον, Lys., foll. by ἀλλὰ καί.

Not only not, οὐχ ὅπως, followed by ἀλλά or ἀλλὰ καί, Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; μὴ ὅτι, followed by ἀλλά and neg., Lycurg., Isæ.

I am not brotherless, only that I never see my brother, οὐκ ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν, Eur.

[ONOMATOPŒIA, ὀνοματοποίησις, and -ποιΐα, ἡ—*to form words by onomatopœia*, ὀνοματοποιέω, Arist.; *forming a word by onomatopœia*, ὀνοματοποιητικός, ή, όν, and -ποιός, όν, Ath.; ὀνοματουργός, όν, Plat.]

ONSET, AN, ορμή, ή, Hom.; προτέλεια, τά, Æsch.; σύῤῥαξις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* ATTACK.

[*To make an onset*, προσφέρομαι, Hdt.] *Vid.* To ATTACK.

ONWARD, πρόσω, Ep. πρόσσω, Att. also πόῤῥω and πόρσω, compar. προσωτέρω, superl. -τάτω, also προσώτατα (Hdt.), Att. also sometimes πορρώτερω, -τάτω (Pind. has also πέρσιον, πόρσιστα), Omn. *Vid.* FORWARD.

ONYX, AN, Σαρδῶος ὄνυξ, gen. -ὔχος, ὁ, Lac.; ὀνύχινον, τό, Theoph.

[*Made of onyx*, ονύχινος, η, ον, Diosc.; *of the onyx kind*, ὀνυχίτης, ὁ, fem. ὀνυχῖτις, Diosc.]

OOZE, TO, στάζω, only act., Trag., Hdt.

To ooze through, διᾰπῑδύω, Arist.; [ὀπίζομαι, Diod.] *Vid.* To DROP.

OPAL, ὀπάλλιος, ὁ, Diosc.

OPEN (i. e., not shut), ἄνειστος, Ep. also ἔκλητος, ον, Eur., Thuc., Call.; ἄνεπεπταμένος, η, ον (prop. of doors, eyes, etc., but also of the sea, and of impudence), Hdt., Xen., Plat., Dem.; [ἀνερῥωγώς, υῖα, ός, Arist.]

Open (i. e., not concealed), ἀμφᾰδιος, α, ον, Hom.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Eur., Dem.

Open (of a plain, or a place on a plain), εὐδείελος, ον, Hom.; ἄερκτος, ον, Lys.

[*Open on all sides*, ἀμφίσωπος, ον, Æsch.]

Open (of a boat), ἀστέγαστος, ον (i. e., undecked), Antipho.

Open (of the air), καθᾰρός, ά, όν, Plat.

Of any thing in the open air, ἀκᾰλῠφής, ές, Soph.; αἴθριος, ον, Cratin.

The open air, αἰθρος, ὁ, Hom.; αἰθρία, ἡ, Xen.

(When it was not decided), *but while the event was still open*, ἀλλ' ἔτι κινῆς τῆς τύχης οὔσης, Isoc.

Keeping open house, ἀναπεπταμένην ἔχων τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν, Ath.

OPEN, TO, act., ἀνᾰκλίνω, aor. 1 pass. -εκλίθην, and Ep. -εκλίνθην (of doors, etc.), Hom., Eur.; ἀνίημι (ἴη Ep., ἶῃ Att.), fut. ἀνήσω (but also Hom. ἀνίσω), aor. 1 ἀνῆκα, poet. (not Att.) also -ἷηκα (Hom. has also aor. 1 opt. ἀνείσαιμι), perf. pass. ἀνεῖμαι, etc., Hom., Eur., Xen.; πετάννῡμι, fut. πετᾰσω, aor. 1 poet. also ἐπέτασσα, perf. pass. πέπτᾰμαι (more rarely πεπέτασμαι), Hom.; ἀνᾰπετάννῡμι, poet. also ἀμπετάννῡμι (in Pind. also ἀναπίτνημι, poet. infin. ἀναπιτνάμεν), Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; λύω (ῠ, though ῡ sometimes in arsis, and in compounds ῡ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῡμαι, Hom., Eur., Thuc.; οἴγνῡμι and οἴγω, fut. οἴξω, etc., aor. 1 often trisyll. ὤϊξα, so imperf. pass. ὠΐγνυντο (not so in Att.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; ᾽ανοίγνῡμι and ᾽ανοίγω, Ep. also ἀναοίγ., imperf. ἀνέῳγον, aor. 1 ἀνέῳξα, perf. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, Omn.; διοίγνῡμι and διοίγω, Soph., Eur., Ar., Plat.; ἐξᾰνοίγνῡμι and -γω, Ar.; διανοίγνῡμι and -γω, Plat., Arist.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, Eur., Xen.; διᾰχᾰλάω, Eur.; ᾽ανᾰπτύσσω, fut. -ξω (sometimes of opening one's mind, as ἀναπτ. φρένα, Eur.), Soph., Eur., Hdt., Xen.; ᾽ανᾰμοχλεύω (only of doors), Eur.; ᾽ανᾰδείκνῡμι (only of doors), Soph.; ἐκ-

πτύσσω, Soph., Eur., Plat.; διέλκω, imperf. -εἵλκον, fut. -ελκύσω, etc. (of opening one's eyes), Plat.

To open (a mouth), ᾽ἀναστομόω, c. acc., Eur.; λύω, Eur.; διαίρω, Dem.

To open (a body), ᾽ἀνασχίζω, Hdt.; ᾽ἀνατέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Hdt.; [(of fish), παρασχίζω, Comic.]

To open (a letter or a seal), ἐξελίσσω, augm. εἱ., Eur.; περιαιρέομαι, aor. 2 -ειλόμην (e. g., βιβλίον), Hdt.

To burst open, ἐπιῤῥήγνῡμι and ἐπιῤῥήσσω, Ep. imperf. -ῥήσσεσκον, Hom., Soph.; ᾽ἀναῤῥήγνῡμι, Eur.

To open secretly, ᾽ὑπᾰνοίγνῡμι or -οίγω, Ar., Ephipp., Dem.

To open a little, ajar, πᾰρᾰκλίνω, Ar., Hdt.; πᾰροίγνῡμι, c. gen. or c. acc., Eur., Ar.; πᾰρᾰνοίγνῡμι or -οίγω, Dem.

To open a case (as an orator does before judges), εἰσᾰ́γω (aor. 2 εἰσήγᾰγον) δίκην, Æsch., Dem.

[*To open the eyes again* (after fainting), ἀναδέρκομαι, aor. ἀνέδρακον, Hom.]

To open (intrans.), *to be open*, δίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. διεστηκώς, also διεστώς, ῶσα, ός, gen. -ῶτος, etc., Hom., Soph., Hdt.; πίτνᾰμαι, pass., Eur.; χασμάομαι, mid., Alex.; [χαίνω, Hom.; χαλάω (e. g., πύλαι), Xen.]

The spring opens, ἔαρ ὑποφαίνει, and mid. ὑποφαίνεται, Xen.

He did not open his mouth, οὐ διῆρε τὸ στόμα, Dem.

The Greeks opening their line, οἱ Ἕλληνες διαστάντες, Xen.

To open into (as one sea into another), συνᾰναστομόομαι, pass., c. dat., Arist.

One must open, ᾽ἀνοικτέον, Eur.

Open-handed, *vid.* Liberal.

Opening, an (the act), ᾽ἄνοιξις, εως, ἡ, Thuc.; ᾽ἀνάπτυξις, εως, ἡ, Arist.

An opening (of pleadings, etc.), εἰσᾰ́γωγή, ἡ, Plat., Isæ.

An opening or *chasm* (q. v.), χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat.; ᾽ἀναπτυχή, ἡ, poet. ἀμπτ., Soph., Eur.

[*With double opening*, ἀμφίστομος, ον, Hdt.] *Vid.* Mouth.

Openly, ἀμφᾰδόν, Hom.; ἀμφᾰδά, Hom.; ἀμφᾰδίη, Hom.; ᾽ἀνᾰφανδόν, Hom., Hes., Plat.; ἀμφανδόν, Pind.; ἀναφανδά, Hom., Ap. Rh.; ἐξᾰνᾰφανδόν, Hom.; ἐνωπῇ, Hom.; φανερῶς, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐμφᾰνῶς, Ion. ἐμφανέως, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐν τῷ ἐμφᾰνεῖ, Thuc.; ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, Hdt.; κᾰτ᾽ ὄμμα, Eur.; ἀντῐκρῠ́ς, Æsch., Ar., Thuc., Dem.; ἐμποδών, Ar.; ᾽ἀπᾰρᾰκᾰλύπτως, Plat.; ᾽ἀποκεκᾰλυμμένως, Isoc.; ἀπροφᾰ́ϊστως, Thuc., Xen.; ᾽ἀποπεφασμένως, Dem.; ἐπῐφᾰνῶς, Thuc.; ἐκ τοῦ προφανοῦς, Thuc.; ἐκ τῆς ἰθείης, Hdt.

(To say) *openly*, ἀπὸ γλώσσης, Pind.; ἐπιῤῥήδην, Ap. Rh.

Disposed to speak openly, παῤῥησιαστῐκός, ή, όν, Arist.

Openness, παῤῥησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

To speak with openness, παῤῥησιάζομαι, mid., also in pass., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

One who speaks with openness, παῤῥησιαστής, οῦ, ὁ, Arist.

Operate, to, ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰργ., also perf. pass. εἴργασμαι, in both act. and pass. sense, fut. 1 pass. always in pass. sense, Omn. *Vid.* To act.

[*To operate* (of a surgeon), χειρίζω, Hipp.]

Operation, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* Action.

[*A* (surgical) *operation*, χείριξις, εως, ἡ, Hipp.]

Operative, an, ἐργάτης, ου, ὁ (esp. in Greek of an agricultural laborer), Soph., Eur., Hdt., Xen.

Operative, adj., ἐργαστῐκός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Xen., Plat.

Ophthalmia, ὀφθαλμία, ἡ, Ar., Xen., Plat.

To suffer under ophthalmia, ὀφθαλμιάω, only act., Ar., Hdt., Xen., Plat.

Opine, to, νομίζω, Omn. Att.; δοξάζω, Æsch., Soph., Plat., Isoc.

Opinion, δόξα, ἡ, Omn.; γνῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; γνώμη, ἡ, Omn. Att.; γνωμίδιον, τό, Ar.; δόκησις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἀξίωσις, εως, ἡ (of a person, or that such and such a thing ought to be done), Thuc.; ᾽ὕπόνοια, ἡ, c. gen. of the subject, Thuc.; διάνοια, ἡ, Hdt.; δόγμα, ᾰτος, τό, Plat.; δόξασμα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat.; οἴησις, εως, ἡ, Plat.; ᾽ὑπόληψις, εως, ἡ, Plat.; γνῶσις, εως, ἡ, Isoc.; δόκος, ὁ, Xenophan., Call.

Grounds for an opinion, γνῶμα, ᾰτος, τό, Soph., Hdt.

Bearing . . . (a device on a shield) *. . . a token to guide our opinion as to what the city shall suffer*, φέρων . . . ὑπόνοιαν ἡμῖν οἵα πείσεται πόλις, Eur.

It is my opinion, δοκεῖ μοι (pronoun sometimes understood), imperf. ἐδόκει, aor. 1 ἔδοξε, Omn. Att.

As is my opinion, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, Omn. Att. But for the indic. the infin. is sometimes put, e. g.: El. "*Persuaded by whom of her friends? who advised this?*" (lit., to whom did this seem good?)—Chrys. "*By some nocturnal vision, in my opinion.*"—Ha. Ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ᾽ ἤρεσεν;—ΧΡΥΣ. Ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί, Soph.; and so Hdt., etc.

In my opinion, ἐν ἐμοί, Soph.; παρ᾽ ἐμοί, Hdt.; ἐμὴν γνώμην, Ar.

I am rather of this opinion, ταύτῃ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι, Hdt.

He was decidedly of opinion, πλείστη αὐτῷ ἡ γνώμη ἦν, Hdt.

I am of the same opinion as before, and have not changed it, ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, Thuc.

This was my previous opinion, ταῦτα προυδέδοκτο, Plat.

He will not change your opinion, οὔ σε παραστᾶσει γνώμης (lit., drag you from your opinion), Soph.

And since I have changed my opinion thus, ἐπεί τε οὕτω μετέδοξε, Hdt. *Vid.* To change.

If I say any thing contrary to your opinion, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω, Soph.; so ἐκτὸς γνώμης, Soph.

(Γνώμη is also often used with adverbs of place, e. g., *what is your opinion? what is your opinion pray?* ποῦ γνώμης ποτ᾽ εἶ; Soph.; *I know not to what opinion to turn*, οὐκ ἔχω ποῖ γνώμης πέσω, aor. 2 subj. from πίπτω, Soph.; so ὅποι γνώμης φέρομαι, Soph.)

A wrong opinion, ἑτεροδοξία, ἡ, Plat.

A bad opinion (of any one), κᾰτᾰ́γνωσις, εως, ἡ, Thuc.

To have a wrong opinion, ἑτεροδοξέω, only act., Plat.

To have a bad opinion of, καταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., c. gen., Thuc., Isoc., Dem.

Having previously formed the unfavorable opinion of us that our virtues are inferior to your own, προκατεγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσονς εἶναι ὑμετέρων, Thuc.

Acting on one's own opinion, μονόψηφος, ον, Pind., Æsch.

Single in one's opinion, μονόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

One who is of the same opinion, ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Thuc., Xen., Lys., Dem.

Of the same opinion, adv., ὁμογνωμόνως, Isoc., Lycurg.

To be of the same opinion as another, ὁμογνωμονέω, only act., c. dat., Xen., Dem., Æschin.; ὁμοδοξέω, c. dat., Plat. *Vid.* To agree.

To bring over to one's own opinion, ὁμογνώμονα ποιέω, and -ομαι, mid., Xen.

Opposed in opinion to, ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Soph.

One who has (only) *an opinion* (no certain knowledge), δοξαστής, οῦ, ὁ, Plat.

Forming, proceeding on opinion, δοξαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

Which is matter of opinion, δοξαστός, ή, όν, Plat.

Teaching (mere) *opinions* (opp. to accurate knowledge), δοξοπαιδευτῐκός, ή, όν, Plat.

To deliver one's opinion, βουλεύω, and mid. (esp. in council), Xen.; γνώμην ἀποφαίνομαι, mid., Eur., Hdt.; γνώμην τίθεμαι, Ar., Dem.; γνώμῃ τίθ. (where, however, Elms. reads γνώμην), Soph.; γν. προτίθεμαι, Thuc.

Opium, μηκώνιον, τό, Theoph.

Opponent, an, ἀντᾰγωνιστής, ὁ, Eur., Xen.; [ἀντῐδικος, ὁ, Æsch., esp. in a lawsuit, Plat.] *Vid.* Enemy, Adversary.

Opportune, καίριος, α, ον, and ος, ον, Trag., Xen., Plat.; εὔκαιρος, ον, Soph., Plat.; ᾽ἄκμαῖος, α, ον (of one who does a thing), Soph.; σύμμετρος, ον, Soph. *Vid.* Seasonable.

Opportunely, καιρίως, Æsch.; εὐκαίρως, Xen., Isoc., Dem.; συμμέτρως, Eur. *Vid.* Seasonably.

Opportunity, καιρός, ὁ, Omn. post Hom.; ᾽ἀκμή, ἡ, often c. gen. of what for, Trag.; οὖρος, ὁ, Soph.; εὐκαιρία, ἡ, Plat., Isoc.; ἀφορμή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

Any opportunity accidentally offering itself, τὸ πᾰρᾰτῠχόν (οντος), τὸ πᾰρᾰτῠχόν, Thuc.

There is an opportunity, πᾰρέχει, imperf. πᾰρεῖχε, aor. 2 παρέσχε, part. παρασχόν (the latter often used in nom. abs. with adv., e. g., *when there is a good opportunity*, εὖ παρασχόν, etc.), Pind., Hdt., Thuc.; ᾽ἀκμάζει, used, however, with the nom. of the matter for which there is opportunity, Æsch., Xen.: πάρεστι, Æsch., Omn. Att. pr.; ᾽ὔπάρχει, Eur., Thuc., Plat.

What is it the opportunity for which now presses you? τί ὀ᾽ ἐστιν οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται; Eur.

With few opportunities, ὀλῐγόκαιρος, ον, Hipp.

To be quick in seizing an opportunity, ὀξυλᾰβέω, only act., sine cas., Xen.

Having watched their opportunity during the gymnopædiæ of the Lacedæmonians, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων, Thuc.

Attacks were made whenever there was an opportunity, προσβολαὶ ἐγίγνοντο ὅπη παρείκοι, Thuc.

OPPOSE, TO, ἀντῐφερίζω (in battle), c. dat., Hom.; ἀντιάω (always used by Hom. in a lengthened form, e. g., pres. infin. ἀντιάαν, part. ἀντιόων, etc.), c. gen., Hom.; ἀντῐφέρομαι, pass., c. dat., Hom.; ᾽ἀνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Æsch.; ἀνθίσταμαι, c. dat., Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ἀντᾰνίσταμαι, c. dat., Soph.; ἐνίσταμαι, c. dat. pers., sometimes c. ὅπως μή and verb of the thing to be done, Thuc., Plat., Isoc.; ᾽ἀνᾰμένω, only act., Pind.; ἀντῑτείνω, c. dat. and sine cas., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀντῐβαίνω, c. dat., Æsch.; ᾽ἀπαντάω, no pass., fut. ᾽ἀπαντήσω, in prose more usu. -σομαι (esp. of opposing in battle), c. dat., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐναντιόομαι, pass. c. fut. mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀντιόομαι, c. dat., Hdt.; ἀντιπρᾱσσω, only act., Hdt., Xen., Dem., Æschin.; ἀντιστεύδω, only act., c. πρός and acc., Antipho; ἀντιστᾰτέω, only act., c. dat., Hdt., Plat.; ἀνταγωνίζομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντῐκόπτω (of measures), Xen. *Vid.* TO RESIST.

To be opposed (in politics), ἀντιστασιάζω, c. dat. or sine cas., Xen.

To oppose by assertion, ἀντιλέγω, c. dat. pers. or c. πρός and acc., c. μή, and infin. of the thing denied, or c. ὡς οὐκ and indic., sometimes c. ὡς and the verb of what is affirmed in opposition, or c. acc., often sine cas., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To oppose (act.) *one thing to another,* ἀντῐτάσσω, c. acc. and dat., or c. πρός and acc. of the latter, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To be opposed (in logic), ἀντῐδιαῐρέομαι, pass., Arist.

To publish a play in opposition to, ἀντῐδῐδάσκω, fut. -ξω, Ar.

Opposed to, προσάντης, ες, c. πρός and acc., Xen.; ἀντίξοος, ον, Hdt. See next words.

OPPOSING, ἀντίβιος, only in dat. pl. ἀντιβίοις ἐπέεσσι, Hom.

OPPOSITE, ἀντίος, c. gen. or c. dat., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐναντίος, α, ον, c. gen. or c. dat., Omn.; ὑπεναντίος, ον, c. dat., Hes., Thuc.; ἀντῐπρωρος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντήρης, ες, c. dat., Soph., Eur.; ἀντῐπορος, ον (esp. of countries), sine cas. or c. gen., Æsch., Eur., Xen.; ἀντῐπρόσωπος, ον, c. dat., Xen.; ἀντῐπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, Plat.; περαῖος, α, ον, Hdt.

And these accounts are very opposite to what I heard, etc., καὶ πολὺ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσὶν ἢ οὓς ἐγὼ . . . ἤκουον, Xen.

The opposite country or coast, ἀντῐπεραία, ἡ, Hom.; περαία, ἡ, Hdt., Ap. Rh.; ἀντῐπορθμα, τά, Eur.; τὸ ἀντιπέρας (see below, *Opposite*, adv.), Xen.; ἀντιπέρη, only in acc., Mosch.

[*The opposite side,* τὸ πέραν (e. g., τοῦ ποταμοῦ), Xen.]

[*To convey across to the other side* or *country,* περαιόω, Thuc.]

The opposite party (in political divisions), οἱ ἀντῐπολῑτευόμενοι, Dinarch.

One of the opposite party, ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, Hdt., Xen.

To be opposite to (of one row, or things in one row opposite to those in another), ἀντιστοιχέω, only act., c. dat., Xen.

To be stationed opposite (of fleets or armies), ἀντῐκᾰθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, Thuc.; ᾽ἀντῐκᾰθημαι, Hdt., Xen.; ἀντῐκᾰθίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc., Xen.; ἀντιστρᾰτεύομαι, mid., c. dat., Xen.; ἀντιστρατοπεδεύω, more usu. -ομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Opposite, in opposition, etc., adv., ἄντα, c. gen., Hom.; ἄντην, Hom.; ἀντῐκρύ, c. gen. or sine cas., Hom.; ἀντίον, c. gen., Hom., Hdt.; ἀντία, Hom., Pind.; κᾰτεναντίον, c. gen. or c. dat., Hom., Hes., Hdt.; κᾰτάντησῐν, Hom.; κᾰτενώπα, c. gen., Hom.; ἔναντα, c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur.; ἀντῐβίην, c. dat. (of enemies, etc.), Hom.; ἐναντῐβιον, Hom., Ap. Rh.; πέραν (only of places), c. gen. or sine cas., also adjectively (e. g., *the opposite land,* ἡ πέρας γῆ), Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; so ἀντῐπέρας, Thuc., Xen., and κᾰταντῐπέρας, Xen.; κᾰταντίον, c. gen. or c. dat., Soph., Hdt.; ᾽ἀπαντίον, Hdt.; ἀπεναντίον, Hdt.; ᾽ἀπαντικρύ, Xen.; ἐξ ἐναντίου, Xen.; ἐξ ἐναντίας, Hdt., Thuc.; κατὰ τἀναντία, Plat.; κατ᾽ ῐθύ, Hdt.; κᾰταντικρύ, c. gen. or sine cas., Thuc., Xen.; κᾰτίναντα, Plat.; διαστᾰδόν, c. dat., Ap. Rh.

And let no one think the opposite, μηδὲ τῳ δόξῃ πᾶλιν, Æsch.

Being come to the age opposite to youth, ἥκων νεότητι τὸ πᾶλιν, Pind.

From the opposite side, πέρᾱθεν, Eur., Hdt., Xen.; περᾱτηθεν, Ap. Rh.; περαιόθεν, Ap. Rh.

From the opposite side to that on which, etc., ἐκ τοὐμπαλιν ἤ, Thuc.

[*Diametrically opposite,* πᾶν μὲν τοὐναντίον, Xen.]

[*To lie right opposite to,* ἀντιπαρακεῖμαι, c. dat., Polyb.]

Having its gates opposite, ἀντῐπυλος, ον, c. dat., Hdt.

OPPOSITION, OPPOSITENESS, ἐναντιότης, ἡ, Plat.

Opposition (the act), ἐναντίωσις, εως, ἡ, Thuc.

Opposition in political parties, ἀντίστᾰσις, εως, ἡ, Plat.

The cause of opposition, τὸ ἀντίξοον, Hdt.

To set up in opposition to, ἀντῑτεχνος εἶναι, c. dat. of the rival (poet., etc.), Plat.

OPPRESS, TO, βᾰρῠ́νω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; κᾰτεπείγω, Hom., Dem.; τρῑβω, Eur., Hdt.; πιέζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Lys., Isoc.; ἐπιζᾰρέω, only acc., Eur.; κᾰτᾰδῠναστεύω, Xen.

To oppress very much, ᾽ὑπερβιάζομαι, mid., Thuc.

OPPRESSED, TO BE, βιάζομαι, pass., Soph., Thuc.; συνέχομαι, pass., imperf. -ειχόμην, other tenses rare, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ᾽ἀναγκάζομαι, pass., Soph.

OPPRESSION, βία, ἡ, Omn.; *insolent oppression,* ὕβρις, εως, ἡ, Omn.

OPPRESSIVE, βᾰρύς, εῖα, ύ, Omn.; βίαιος, α, ον, Thuc.; λῡπηρός, ά, όν, Thuc.; ἐπαχθής, ές, Thuc., Isoc., Dem.

Oppressive toward the people, δημοβόρος, ον, Hom.; δημοφᾰγος, ον, Theogn.

OPPROBRIOUS, ὀνείδειος, ον, only of words, Hom. *Vid.* REPROACHFUL.

OPPROBRIUM, ὄνειδος, τό, Omn. *Vid.* REPROACH.

OPTATIVE MOOD, THE, *vid.* MOOD.

[OPTICAL, ὀπτικός, ή, όν, Arist.]

OPTICS, ὀπτῐκά, τά, Arist.

The science of optics, ἡ ὀπτῐκή, Arist.

OPTION, αἵρεσις, εως, ἡ, Hdt., Plat., Dem. *Vid.* CHOICE.

OPTIONAL, ἐθελούσιος, α, ον, Xen.

OPULENCE, πλοῦτος, ὁ, Omn. *Vid.* RICHES.

OPULENT, ᾽ἄφνειός, ά, όν, and ός, όν, also ἀφνεός (the only form in Trag., though Thuc. has ἀφνειός), Hom., Theogn., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; πλούσιος, α, ον, Omn. post Hom. *Vid.* RICH.

OR, ἤ, Omn.; ἠέ, Hom.; ἤτοι, most usually followed by ἤ (once in Pind. after ἤ), Pind., Æsch., Soph., Thuc.

ORACLE, AN (i. e., the place where prophetic answers were given), μαντεῖον, τό, Ep. also μαντήϊον, Æsch., Hdt.; χρηστήριον, τό, Hes., h., Æsch., Hdt.

An oracle (i. e., the answer given), ὄμφη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; θεοπροπία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; θεοπρόπιον, τό, Hom., Hdt., Ap. Rh.; θέσφᾰτον, τό, nearly always in pl., Hom., Pind., Trag.; φήμη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; ἔπος, τό, Hom., Soph., Hdt.; μαντεῖον, and Ep. μαντήϊον, τό, Omn.; μάντευμα, ᾰτος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur.; χρηστήριον, τό Pind., Trag., Thuc., Xen., Lycurg.; χρησμός, ὁ, Sol., Pind., Hdt., Trag., Thuc., Æschin.; χρησμῳδία, ἡ, Æsch., Plat.; πῠθόκραντον, τό, Æsch.; λόγιον, τό, Eur., Hdt., Thuc.; θέμις, ἡ, esp. in dat. pl. θέμισσιν, Pind.; χρῆσις, εως, ἡ, Pind.; μαντεία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.

An oracle of the dead, νεκυομαντεῖον, τό, Hdt.

Of or *belonging to an oracle, oracular,* θεόπροπος, ον, Hom.; θεμιστός, ή, όν, Pind.; μαντεῖος, α, ον, and ος, ον, and Ep. μαντήϊος, Pind., Trag.; μαντῐκός, ή, όν, Trag.; χρηστήριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; χρησμῳδός, όν, Soph., Plat., Dem.; πῠθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; μαντόσῠνος, η, ον, Eur.

Predicted by an oracle, θέσφᾰτος, ον, Trag.; μαντευτός, ή, όν, Eur., Xen.; πῡθόχρηστος, ον, Æsch.

The art of oracular divination, ἡ μαντῐκή, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* DIVINATION, PROPHECY.

Banished by decree of an oracle, πῡθοχρήστης, ου, only masc., Æsch.; πῡθόχρηστος, ον, Eur.

To deliver an oracle, predict or *command by the voice of an oracle,* etc., θεοπροπέω, only act., Hom., Ap. Rh.; χράω (Ep. also χρείω), *dei* contr. in ῆ, no perf. act., in pass. of the oracle or answer delivered, sometimes of those who receive the answer, aor. 1 pass. ἐχρήσθην, Omn. poet., Hdt., Thuc., Lycurg.; μαντεύομαι, mid., perf. pass. both in act. and pass. sense, aor. 1 pass. only in pass. sense, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Æschin.; θεμιστεύω, only act., c. acc. of the answer, etc., h., Lycurg.; χρησμῳδέω, only act., sine cas., Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO PROPHESY.

To consult an oracle, χράομαι (and χρείομαι, Ap. Rh.), mid., usu. c. dat., Hom., h., Eur., Thuc., Isoc.; μαντεύομαι, mid., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; χρηστηριάζομαι, mid., c. dat. or sine cas., Hdt., Xen.

To consult an oracle on behalf of a person, ὑπερμαντεύομαι, mid., c. gen. pers., Eur.

The right of consulting the oracle first, προμαντεία, ἡ, Hdt.

A messenger sent to consult an oracle, θεόπροπος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt.; Θεωρός, ὁ, Soph.

The interpreter or deliverer of an oracle, χρησμολόγος, ὁ, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; χρησμῳδός, ὁ, Plat.

[*To speak like an oracle* (i. e., authoritatively), ὡς ἐκ τρίποδος λέγω, prov., Ath.]

[ORACULARLY, μαντικῶς, Ar.]

ORALLY, ἀπὸ στόματος, Xen., Plat. *Vid.* MOUTH.

ORATION, AN, λόγος, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; λογίδιον, τό, Ar., Isoc.; λογάριον, τό, Dem.; ῥητορεία, ἡ, Isoc.

One who writes orations for others to speak, λογοποιός, ὁ, Plat.; λογογράφος, ὁ, Plat., Dem.

The writing of orations for others to speak, λογογραφία, ἡ, Dem.

Skillful in dressing up an oration, λογοδαίδαλος, ον, Plat.

ORATOR, AN, ἀγορητής, οῦ, ὁ, Hom.; ῥήτωρ, ορος, ὁ, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; δημηγόρος, ὁ, Xen., Plat.; ῥητορικός, ὁ, Plat., Isoc.

[*The public orators* (at Athens), οἱ παριόντες, Andoc., etc.]

To be an orator, ῥητορεύω, only act., Plat., Isoc.

ORATORICAL (of or belonging to an orator), δημηγόρος, ον, Æsch., Eur.; δημηγορικός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.; ῥητορικός, ή, όν, Plat.

ORATORICALLY, ῥητορικῶς, Plat., Æschin.

ORATORY, ἀγορητύς, ύος, ἡ, Hom.; ῥητορεία, ἡ, Plat.; ἡ ῥητορική, Plat.

Forensic oratory, ἡ δικανική, Plat.

[ORATORY, AN (place for prayer), προσευκτήριον, τό, Philo; προσευχή, ἡ, Joseph., N. T.]

ORB, AN, κύκλος, ὁ, pl. κύκλοι and κύκλα, Trag., Plat.; ἄντυξ, ὕγος, ἡ (of the moon), Mosch.

With golden orb, χρυσεόκυκλος, ον, Eur.

[*The bright orb of the sun*, λαμπρὸς ἡλίου κύκλος, Soph.; *the orb of the full moon*, παυσέληνος κύκλος, Eur.]

ORBICULAR, κυκλοτερής, ές, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* ROUND.

ORBIT, AN, ὄγμος, ὁ, h.; περίοδος, ἡ, Xen.; φορά, ἡ, Plat.; πόλος, ὁ, Plat.

ORCHARD, AN, ὄρχος, ὁ, Hom., Hes., Ar., Xen.; ὄρχατος, ὁ, Hom. *Vid.* GARDEN.

ORCHESTRA, AN, ὀρχήστρα, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.

[ORCHIS, ὄρχις, ιος and εως, ὁ (a plant), Diosc.]

ORDAIN, TO, ἐπιτέλλω, no perf. act., Hom., Pind.; διατάσσω, Hes.; γράφω (as fate does), Pind.; παραγγέλλω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἄναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, Xen., Plat. *Vid.* TO APPOINT, TO ORDER.

As it was ordained for him . . ., ὥς οἱ διέκειτο, Hes.

ORDEAL, AN—*and we were ready even to go through the ordeal of taking up hot pieces of iron in our hands*, ἡμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χερσίν, Soph.

ORDER, τάξις, εως, ἡ, Omn. Att.

Order (i. e., good order), κόσμος, ὁ, Omn.; εὐνομία, ἡ, Hom., Hes., Pind., Xen., Plat., Dem.; εὐθημοσύνη, ἡ, Hes., Xen.; ῥῦθμός, ὁ, Æsch., Eur.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Æschin.; μοῖρα εὔνομος, Pind.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; εὐταξία (esp. of military discipline, also generally), ἡ, Thuc., Xen., Plat.; εὐρυθμία, ἡ, Plat.

Any regular order or arrangement of place, συστοιχία, ἡ, Arist.

Order of battle, διάκοσμος, ὁ, Thuc.

[*To change one's order of battle*, μετατάσσομαι, Xen.]

And what is disorderly must always cause trouble till it be reduced to order, ἃ δ' ἂν ἀσύντακτα ᾖ, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν ἕως ἂν χώραν λάβῃ (lit., till they take their proper place), Xen.; so, *follow in your appointed order*, ἕπεσθε ἐν τῇ ῥηθείσῃ χώρᾳ, Xen.

Want of order, κακοθημοσύνη, ἡ, Hes.; ἀταξία, ἡ (esp. among troops), Hdt., Thuc. *Vid.* DISORDER.

Difficult to reduce to order, δυσκατάστατος, ον, Xen.

ORDER, IN, ἐπιστάδόν, Hom., Ap. Rh.; ἐπισχερώ, Hom.; ἑξῆς, Ep. also ἐξείης, Hom., Æsch., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐφεξῆς, Eur., Hdt., Xen., Plat.; στοιχηδόν, Arist.; κατὰ τὸ στοιχοῦν, Arist.

In order, adj. (i. e., one before another), προμνηστῖνοι, -ναι, etc., Hom.

In order (to do so and so, to such and such an end, etc.), ἕνεκα, Ep. also εἵνεκα, ἕνεκεν, and εἵνεκεν, c. gen., often after its case in Hom., often c. τοῦ and infin., Omn. The Attic writers also very commonly omit the preposition, and put τοῦ and the infin. by itself.

A setting in order, διάκόσμησις, εως, ἡ, Plat.; κατάκόσμησις, ἡ, Plat.

To be in order, εὐνομέομαι, pass., Omn. Att. prose; εὐτακτέω, only act., Thuc., Xen.

That I may put the things in the house in order, ὡς ἐγὼ . . . τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ, Soph.

ORDER, AN (i. e., command, q. v.), ἐφετμή, ἡ, usu. pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; πρόσταγμα, ατος, τό, Plat., Isoc., Dem.; δήλωσις, εως, ἡ, Plat.; in pl. τὰ ἐπεσταλμένα (with reference to the person on whom the orders are laid), Æsch., Thuc., Dem.; τὰ ἐπιστάλεντα, Thuc.; [(military) orders, παραγγελλόμενα, τά, Thuc.; προσταχθέντα, τά, Hdt.]

A previous order, πρόῤῥησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

ORDER, TO (i. e., command), κελεύω, c. acc., sometimes c. dat. pers. and infin. when the thing to be done is expressed—that is, always in the acc. with all these words, perf. pass. κεκέλευσμαι, etc., Omn.; ἐπιστέλλω, rarely c. acc., more usu. c. dat. pers., often esp. of *sending* orders, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; προστάσσω, c. dat., Omn. Att., Hdt.; διαγγέλλω, Eur.; διἀκελεύομαι, mid., also pass. in pass. sense, c. dat., Hdt., Thuc., Plat.; παρακελεύομαι, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO COMMAND, TO BID.

To order beforehand, προεῖπον, προεῖπε, etc., c. dat. or c. acc. pers., no other tense, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προερέω, esp. in perf. pass. προείρημαι, pluperf. -ήμην, and aor. 1 προεῤῥήθην, Hdt., Xen.; προυξεφίεμαι, mid., imperf. -εφιέμην, c. dat. pers., Soph.; προαγορεύω, c. dat., Hdt.

To order things, to order different people to provide things, περιαγγέλλω, c. acc. of the things, c. κατά and acc. of the different people to whom the orders are sent, Thuc.

To order repeatedly, τευτάζω, only act., Pherecr.

One must order, προστακτέον, c. ὅπως, Plat.; διακελευστέον, Plat.; ἐπιστᾰτητέον, Plat.

To order (i. e., set in order, arrange), κοσμέω (esp. of ordering soldiers, etc., but also generally), Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; κατάκοσμέω, Hom.; διακοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; so τάσσω (used also in sense 1 of commanding), Omn.; εὐθετίζω, only act., Hes.; ἐξευτρεπίζω, Eur.; παρευτρεπίζω, Eur.; διαστᾰθμάομαι, mid. (esp. of what has been previously not in order), Eur.; πᾰρᾰκαττύω (like a cobbler), Ar.; εὐθημονέομαι, mid., no pass., Plat.; διασκευωρέω, Plat.

[*To order* (*one's*) *house*, οἰκονομέω οἰκίαν, Plat.]

ORDERED, πρόῤῥητος, ον (of the thing), Soph.

Well-ordered (i. e., arranged), κατηρτημένος, η, ον, Hdt.

ORDERLY, εὔνομος, ον, Pind., Æsch., Plat; κόσμιος, α, ον, Soph., Xen., Plat., Lys., Isoc., Dem.; εὐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; εὔτακτος, ον, Ar., Thuc., Xen.; εὔῤῥυθμος, ον, Plat.; εὐκρῖνής, ές, Hdt.; (of a man), κεκοσμημένος, η, ον, Plat.

Orderly, adv. (i. e., in an orderly manner), δικαίως, Hom.; εὐκόσμως, Hom., Hes., Xen.; εὐτάκτως, Æsch., Ar., Xen., Dem.; κοσμίως, Ar., Plat., Isoc.; εὐῤῥύθμως, Eur., Isoc.; κόσμῳ, Hom., Pind.; σὺν κόσμῳ, Thuc.; κατὰ κόσμον, Hom.; τεταγμένως, Xen., Plat., Isoc.; ἀταράκτως, Xen.

To be orderly, εὐτακτέω, Xen.

ORDINANCE, AN, πρόσταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Dem.; πρόσταξις, εως, ἡ, Plat., Lys.

A preliminary ordinance (of the senate, not become a law till it was formally passed), προβούλευμα, ᾰτος, τό, Dem.

ORDINARY, σύντροφος, ον, Thuc.; ἐπιπόλαιος, ον, Isoc., Dem.; ὁμᾰλός, ή, όν, Theoc. *Vid.* USUAL, CUSTOMARY.

ORDINARILY, εἰωθότως, Soph.

ORDURE, κόπρος, ἡ, Hom., Xen.; μίνθος, ὁ, Com.

ORE, μέταλλον, τό. *Vid.* METAL.

ORGAN, AN, ὄργᾰνον, τό (both as a musical instrument and organ of sense), Æsch., Plat.

ORGANIZATION, σύνταξις, εως, ἡ, Dem.

ORGANIZE, TO, συντάσσω, Dem.; [ὀργανόω, Sext. Emp.]

ORGIES, ὄργια, τά, Eur.

To celebrate orgies, ὀργιάζω, Eur., Plat.; also with τελετήν or ἱερά, Plat.

Used in orgies, ὀργιαστῐκός, ή, όν, Arist.

ORICHALC, ὀρείχαλκος, ὁ, Hes., h., Stesich., Plat., Ap. Rh.

Of orichalc, ὀρειχάλκῐνος, η, ον, Plat.

ORIENT, ORIENTAL, ἠοῖος, η, ον, Hom., Hdt.; ἑῷος, α, ον, Soph., Xen. *Vid.* EASTERN.

ORIFICE, πύλη, ἡ, Emped., Eur., Plat.

[ORIGAN, ὀρίγανον, τό, Theoph.; ὀρίγανος, ἡ, Ar.]

ORIGIN, γένεσις, εως, ἡ, Hom., Hdt.; πηγή, ἡ, Æsch., Plat.; βλάστη, ἡ, Soph.; ῥίζα, ἡ, Eur.; σπέρμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[*Having same origin*, ὁμόγονος, ον, Plat.; ὁμογενής, ές, Eur.]

ORIGINAL, πρώταρχος, ον, Æsch.;

πρωτόγονος, ον, Eur.; πρωτογενής, ές, Plat.

Originally, πρῶτον and πρῶτα, and poet. (including Trag.) τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα, Omn.; ἐξ ἀρχῆς and ἀπ' ἀρχῆς, Hom., Soph., Thuc.; ἀρχήν, Hdt.; ἀνέκαθεν, Hdt.

Do you not know that Pelops was originally of barbarian blood? οὐκ οἶσθα . . . Ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον; Soph.

Ornament, an, ἄνάθημα, ατος, τό, Hom.; κόσμος, ὁ, Omn.; ἄγαλμα, ατος, τό, Hom., Alcæ., Pind., Æsch.; ἀγλάϊσμα, ατος, τό, Trag.; σχῆμα, ατος, τό, Eur.; πρόσχημα, τό, Soph., Plat.; χρῶμα, ατος, τό (used also for ornaments in speaking, etc.), Plat.; κόσμημα, ατος, τό, Plat., Xen.; καλλώπισμα, ατος, τό, Plat.; καλλωπισμός, ὁ, Plat.

Some sort of ornaments for women, κάλυκες, αἱ, Hom.

Ornament, to, ἐπασκέω, Hom., Pind.; κοσμέω, Omn. post Hom. *Vid.* To adorn.

Ornamental, ἀγλαός, ή, όν, Hom., Pind.

Orphan, adj., ὀρφᾰνός, ή, όν, and ός, όν, sometimes c. gen. of the parents, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; ὀρφᾰνῐκός, ή, όν, Hom., Plat., Dem.; ἄπᾰτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.

I will entreat you to take care of my orphan children, σε . . . αἰτήσομαι τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμά, Eur.

Orphan, an, subst., ὀρφᾰνός, ὁ καὶ ἡ, Isoc., Dem.

To be an orphan, ὀρφᾰνεύομαι, pass., c. fut. mid., Eur.; ὀρφᾰνίζομαι, pass., Soph.

To make orphan, ἄπορφᾰνίζω, Æsch.

To take care of orphans, ὀρφᾰνεύω, Eur.

A guardian of orphans, ὀρφᾰνιστής, οῦ, ὁ, Soph.; ὀρφᾰνοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Xen.

An orphan family, πατροστερὴς γόνος, Æsch.

[Orphan-asylum, an, ὀρφανοτροφεῖον, τό, Pandect.]

Orphanhood, ὀρφάνευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ὀρφανία, ἡ, Plat.; [ὀρφανικὴ τύχη, Plat.; (poet.) ἦμαρ ὀρφανικόν, Hom.]

[Orthodox, ὀρθόδοξος, ον, Eccl.]

To be orthodox, ὀρθοδοξέω, only act., Arist.

[Orthodoxy, ὀρθοδοξία, ἡ, Eccl.]

[Orthoepy, ὀρθοέπεια, ἡ, Plat.]

[Orthography, ὀρθογραφία, ἡ, Gram.]

[Orthotone, ὀρθότονος, ον, Gram.]

Ortolan, an, κύγχρᾰμος, ὁ, Arist.

Oscillate, to, ταντᾰλίζω, Anac.; τᾰλαντεύω, Arist.

Osier, an (twig), λύγος, ἡ, Hom., Arist.; [οἶσος or οἰσός, ὁ, Theoph.] *Vid.* Willow.

[*Of osier,* οἰσύϊνος, η, ον, Hom., Thuc.]

Osprey, φήνη, ἡ, Hom., Ar., Arist.; ἀλιαίετος, ὁ, Eur., Ar.

Ostensibly (with reference to the agent), δῆθεν, Dem.

Ostensive, δεικτῐκός, ή, όν, Arist.

Ostentation, ὄγκος, ὁ, Soph.

Ostentatious, ὑβρισμένος, η, ον, Xen.; ἀλαζονῐκός, ή, όν, Xen.; βᾰναυσος, ον, Arist.

[Osteology, ὀστεολογία, ἡ, Galen.]

Ostracism, τὰ ὄστρᾰκα, Plat. (Com.); ὀστρᾰκισμός, ὁ, Arist.

To look ostracism at a person, ὀστρᾰκίνδα βλέπω, Ar.

Ostracize, to, ὀστρᾰκίζω, Thuc., Andoc.

Ostrich, an, στρουθός, ὁ, Ar., Xen.; στρουθὸς κατάγαιος, Hdt.; στρουθὸς μέγας, Xen.

Other, ἄλλος, η, ο, sometimes c. gen. (e. g., *nor is there any other land,* οὐδέ τις ἄλλη . . . γαιάων, etc., Hom.), Omn.; ἕτερος, α, ον, Hom., Ar.

The other, ἕτερος, α, ον, Omn.; often answered by ἕτερος, e. g., *the father granted one thing and refused the other,* ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε, Hom.; often answered by ἄλλος, e. g., *who cherishes one thing in his mind and says another,* ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει, Hom.; sometimes answering ἄλλος, e. g., τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος, Soph.

The other, answering *the one,* ὁ δέ, answering ὁ μέν, Omn. *Vid.* One.

From the other side, ἑτέρωθε or -θεν, Hom., Lys., Theoc.

Of another sort, ἀλλοῖος, α, ον, Hom., Eur., Hdt., Thuc.

Belonging to another, ἀλλότριος, α, ον, Omn.; ξυραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.

From any other place, ἄλλοθεν (often with some other word, e. g., *from some other place,* ἄλλοθέν ποθεν, *from whatever other place,* ἄλλοθεν ὁποθενοῦν, Plat.; *from no other place,* οὐδᾰμόθεν ἄλλοθεν, etc.), Omn.

One from one place, another from another, ἄλλοθεν ἄλλος, Hom., Eur., etc.

In another place, ἀλλοθι (also with other words, οὐδᾰμοῦ, etc.—see prec. word), Hom., Eur., Thuc., Plat.; so ἑτέρωθι, Hom., Plat., Antipho. *Vid.* Elsewhere.

To another place, ἄλλοσε, often with other words, e. g., *to many other places,* ἄλλοσε πολλᾰχόσε, Plat.; so ἄλλ. οὐδᾰμόσε, etc. (see prec.), Hom., Eur., Xen., Plat.; ἑτέρωσε, Hom., Plat.; ἀλλῦδις, always with ἄλλος, Hom.

At another time, ἄλλοτε, Omn.; often answering another word, as, *at one time . . . at another,* ἄλλοτε . . . ἄλλοτε; so ὅτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, or τότε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, or ποτὲ μέν . . . ἄλλοτε δέ; also ἄλλοτε μέν answered by τότε δέ; sometimes the first ἄλλοτε is omitted, e. g., *and I lie at one time on the shore, at another in the surf of the sea,* κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ, Eur.; *sometimes one and sometimes the other,* ἄλλοτε ἄλλος, Æsch., etc., etc.

Otherwise (in any other way, etc.), ἄλλως, Omn.; ἑτέρως (i. e., in the other of *two* ways), Hom., Plat., Isoc.; [ἄλλῃ, Hom., Hdt.; ἀλλοίως, Plat.]; ἑτέρηφι, Hes.; ἑτέρᾳ, ξυτέρᾳ, Soph., Ar.; *in some other way,* ἄλλως πως, Xen.

No otherwise, περισσότερον οὐδέν, c. gen. or c. ἢ εἰ, Plat.

[*Otherwise they would not have sent me,* οὐ γὰρ ἂν με ἔπεμπον, Xen.]

Otter, an, ἔνῦδρις, ιος or ἴδος, ἡ, Hdt.; σᾰθέριον, τό, Arist.

Ought, I, ὀφέλλω, only pres. and imperf. act., Hom.; ὀφείλω, esp. in aor. 2 ὤφελον, usu. expressing a wish that such and such a thing had been done, often with ὡς (e. g., how you ought to have perished there, i. e., how I wish you had . . ., ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, Hom.), sometimes in part. ὀφείλων (Eur., Thuc.), Hom., Eur., Thuc., Dinarch.; μέλλω, Soph., Xen.; χρῄζω, only pres. and imperf., Soph.

One ought, impers. δεῖ, imperf. ἔδει, part. δέον, no other tense in this sense, c. acc. pers., very rarely c. dat., c. infin. of what is to be done, sometimes c. ὅπως and indic., Omn.; χρή, subj. χρῇ, opt. χρείη, infin. χρῆναι, sometimes χρῆν (esp. in Att.), imperf. ἔχρην and χρῆν (the latter common in Trag.), (the imperf. usu. implies that the thing which ought to have happened or to have been done has *not*), c. acc. pers. and infin., Omn.; also, *you ought not to be silent,* οὐ χρῆσθα σιγᾶν, Ar. *Vid.* It becomes.

He who ought (not), (οὐδὲν) προσήκων, c. infin., Æsch.

[Ounce, an (Lat. *uncia*), ὀγκία, ἡ, Epich.; οὐγγία or οὐγκία, ἡ, only late, Poll.]

Our, ἡμέτερος, α, ον, Omn.; ἡμετέρειος, α, ον, Anac.; ἀμός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; σφέτερος, α, ον, Xen.; ἑός, ή, όν, Ap. Rh.

Of or belonging to us two, νωΐτερος, α, ον, Hom.

Ourselves, *vid.* Self.

Let us hide ourselves, κρύψωμεν δέμας, Eur.

Out of, ἐκ, before a vowel ἐξ, c. gen., Omn.; ἐκτός, c. gen., Hom., Trag., Plat.; ἔκτοσε, c. gen., Hom.; ἐκτοσθε or -θεν, c. gen., Hom.; πάρεκ or παρέξ, c. gen., Hom., Hes.; ξυρίζε, c. gen., Hom.; ἔξω, c. gen., Hom., Æsch., Xen., etc. *Vid.* Outside.

Out of, ἐξώπιος, ον, c. gen., Eur.

Out of doors, ξυραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.

Living out of doors, ἄγραυλος, ον, Hom., Hes.

Out of the way, ἐκποδών, abs., or c. gen., or c. dat., Omn. Att.

Outbid, to, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, sine cas. or c. acc., Hdt., Thuc., Lys., Andoc.

Outcast, an, ἐκβολή, ἡ, Eur.; κάθαρμα, ατος, τό, Ar., Dem.

Outcry, an, κᾰτᾰβοή, ἡ, c. gen. of the person against whom it is raised, Thuc.

To raise an outcry against, καταβοάω, c. gen., Thuc.

Outdo, to, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. acc., rarely c. gen., Omn.; ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἔβην, perf. -βέβηκα, 3d pl. sometimes -βεβᾶᾶσι and -βεβᾶσι, infin. -βεβάμεν, part. -βεβαώς, υῖα, and -βεβώς, -βεβῶσα (these forms not in prose), fut. and aor. 1 act. not used in this sense, no pass., Theogn., Plat.; ὑπερτείνω, c. gen. or c. acc., Dem., Arist.; ὑπερακοντίζω, Ar., Diphil.; ὑπεραίρω, Dem. *Vid.* To surpass.

To be outdone, ὑπερίχομαι, imperf. -ειχόμην, Plat.

Outermost, ἔσχατος, η, ον, often c. gen., Omn. *Vid.* Last.

Outfit (i. e., money given for an outfit), κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Lys., Eupol.

Outflank, to, περιέχω, imperf. -εἶχον, aor. 2 -ἔσχον, only act., Thuc.; ὑπερέχω, sine cas. or c. gen., Thuc., Xen.; ὑπερτείνω, Xen.; ὑπερφᾰλαγγέω, only act., c. gen., Xen.; [ἀντιπαραθέω, Xen.; περικεράω, Polyb.]

Outflanking the right wing of the Athenians with their own left, κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ εὐωνύμῳ, Thuc.

Outlandish, ὑπερόριος, α, ον, and ος, ον, Æschin. *Vid.* Foreign.

Outlaw, an, ἄπολις, gen. ῐδος, dat. ἄπόλι, acc. -λιν, Soph., Eur., Xen., Dem.; ἀτῖμος, ον, Plat.

[*Outlawed*, ἀγώγῖμος, ον, Xen.]

[Outlay, ἀνάλωσις, εως, ἡ, Theogn.]

Outlet, an, στόμα, ατος, τό, Hom., Hdt., Xen.; ἔξοδος, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; διέξοδος, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.; ἐκβολή, ἡ, Hdt.; (for water), ἀπόῤῥῠσις, εως, ἡ, Ath.

An outlet (for ships, etc.), ἔκπλοος, contr. ἔκπλους, ὁ, Thuc., Xen.

Having no outlet, ἀνέκβατος, ον, Thuc.

Outline, an, τύπωμα, ατος, τό, Eur.; τύπος, ὁ, Plat., Isoc.; περιήγησις, εως, ἡ, Hdt.; περῐγρᾰφή, ἡ, Plat.

A sort of outline of knowledge, τυπώδης μάθησις, εως, ἡ, Arist.

To draw an outline of, περῐγρᾰφω, Ar., Hdt., Arist.

To give an outline of (describing), περιηγέομαι, mid., Plat.

[*Outlined*, μονόγραμμος, ον, Epicur.]

Outlive, to, περιγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. γέγονα, 1st and 3d pl. sync. often -γέγᾰμεν, -γεγάᾶσι, part. -γεγονώς, also γεγαώς, νῖα and γεγώς, ῶσα, etc., also -γεγένημαι, c. gen., Hdt., Thuc.; περῐφεύγω (of men who have been attacked by a disease outliving it), Plat., Dem. *Vid.* To survive.

One who has outlived (beauty, etc.), ἔξωρος, ον, c. gen., Æschin.

Outnumber, to, περιέχω, imperf. -εῖχον, aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., sine cas., only act., Thuc.; περισσεύω, only act., c. gen., Xen.

Outpost, an, φυλακτήριον, τό, Thuc., Xen.; προφῠλᾰκή, ἡ, Xen.; οἱ προφύλακες, Xen.

Outrage, an, λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; ἀεικείη, ἡ, Hom., Hdt.; αἰκεία, ἡ, Æsch., Soph., Lys., Dem.; αἶκισμα, ατος, τό, Æsch., Eur.; αἰκισμός, ὁ, Dem. *Vid.* Insult.

Outrage, to, ἀεικίζω, Hom.; αἰκίζω, more commonly -ομαι, mid. (the act. is only found once), also in pass., often c. dupl. acc. both of pers. and of the manner of the outrage, Omn. Att.; λωβάομαι, mid., also pass., Hom., Hdt.; λῡμαίνομαι, mid, c. perf. pass. λελύμασμαι in act. sense, pass. also in pass. sense, c. acc., sometimes c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰνομέω, c. περί or εἰς and acc., Hdt., Thuc., Lys. *Vid.* To insult, and Syn. 275.

Outraged, λωβητός, ή, όν, Hom., Soph.

Outrageous, ἀεικής, ές, Hom.; λωβήεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

Outrider, an, ἀκόλουθος, ὁ (the attendants in ancient times, however, were on foot), Thuc., Xen.

[Outrigger, an (of a horse driven alongside of the regular pair), παρήορος, ὁ, Hom.; παράσειρος, ὁ, Themist.]

Outrun, to, φθάνω (ᾰ Hom., ᾰ̆ Att.), fut. φθήσομαι, aor. 1 ἔφθᾰσα, aor. 2 ἔφθην, subj. φθῶ, and in compounds φθαίω, infin. φθῆναι, part. φθάς, and aor. mid. part. φθᾰ́μενος, Dor. fut. and aor. 1 φθάξω, ἔφθαξα, often with some addition, as ποσί, τάχει, etc., Hom., Trag., Hdt., Xen.; παραφθάνω, Hom.; πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Hom., Xen.; προθέω, fut. -θεύσομαι, Xen.; ὑπεκπροθέω, Hom., Xen.; πᾰρᾰτρέχω, fut. -θρέξομαι and -δρᾰμοῦμαι, aor. 1 -έθρεξα (a very rare tense), aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα and -δεδρᾰμηκα, Hom., Ar.; πᾰρᾰμείβομαι, mid., Pind., Plat.; προτρέχω, c. gen., Xen., Isoc.; ὕπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Xen.; παραθέω, Xen.; ὑπερθέω, Plat.; ἀπολείπω (so as to leave behind), perf. -λέλοιπα, Xen.

Outsail, to, ἐκπλέω, c. acc. of the other ships, c. εἰς and acc. of the place whither, Thuc.

Outside, ἔξω, sine cas., also c. gen. in Att., with compar. ἐξωτέρω, and superl. -τᾰ́τω, Omn.; ἐκτός, sine cas. or c. gen., Omn.; ἔκτοθι, c. gen., Hom., Ap. Rh.; ὄῠρᾰθε and -θεν, Hom., Soph., Eur.; ὄῠρηφι, Hom.; ὄῠραζε, sometimes c. gen., Hom., Eur.

From outside, ἔκταθε or -θεν, also ἔκτοσθε or -θεν, Hom., Trag.; ἔξωθε or -θεν, Omn. Att.

To outspread, outstretch, etc., *vid.* To spread, To stretch, etc.

Outstretched, προβόλαιος, ον (of a spear), Theoc.

Outstrip, to, προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, c. acc. pers., often c. gen. of the road in which (τῆς φυγῆς, τῆς ὁδοῦ, etc.), Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To outrun.

Outward, ἔξω, Omn.

Outweigh, to, κᾰτᾰβρῐθω, in pres. act., Theoc.—*for* (he said) *that he by valiant service would outweigh the accusation* (against him), ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας στρατευσάμενος, Thuc.

Outwit, to, παρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, no pass., Hom., Hes.; παραλογίζομαι, Isoc. *Vid.* To deceive.

[*An outwitting*, παραλογισμός, ὁ, Menand.]

Outwork, an, προτείχισμα, ατος, τό, Thuc.; [προπολεμητήριον, τό, Diod.]

Oval, ὠοειδής, ές, Arist.; ὠώδης, ες, Arist.

Oven, an, κρῐβᾶνος, ὁ, Ar., Hdt.; κρῐβᾶνον, τό, Pherecr.; πνιγεύς, έως, ὁ, Ar.

Baked in an oven, κρῐβανωτός, ή, όν, Alcman, Ar.; κρῐβᾰνίτης, ου, only masc., Ar.

Over, ὕπέρ, and Ep. ὕπείρ, c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; ἐπί, c. gen. (esp. of being set over any business, etc.), of position, c. dat. or c. acc., Omn.

And they wear white woolen garments over these, ἐπὶ τούτοισι δὲ εἱρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι, Hdt.

Over (of moving, traveling over, etc.), διά, c. gen., Hom., Æsch.; κατά, c. gen., as, *darkness came over his eyes*, κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, Hom.; *dung was spread over the cave*, κόπρος κατὰ σπείους (gen. of σπέος) κέχυτο, Hom., or c. acc. (as, *coming over the sea*, ἐρχόμενος κατὰ πόντον, Hom.), Xen.

[*To cross over into Asia*, πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι (from διαβαίνω), Xen.] *Vid.* Across.

Over against, *vid.* Opposite.

To be set over, ἐφίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. act. part. ἐφεστηκώς, υῖα, ός, and contr. ἑφεστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, ώσης, etc., c. dat., sometimes c. gen., or c. ἐπί and gen., Omn. Att., Hdt.; ἔπειμι, infin. -εἶναι, etc., c. dat., Æsch., Hdt.; ἐπιστᾰτέω, only act., c. dat. or c. gen., Soph., Plat.; ἐπῐτάσσω, in pass., Thuc.

To remain over (as a surplus), περισσεύω, Xen.; περίειμι, Plat.

What is over (as a surplus, q. v.), τὸ περισσόν, Xen.

[*Over and above*, *left over*, περιλῐπής, ές, Plat.; περίλοιπος, ον, Thuc.]

Overawe, to, φοβέω, Omn. *Vid.* To frighten.

Overbearing, ὑπέρβιος, ον, Hom., Pind.

Overbearingly, ὑπέρβιον, Hom.

Overboard — *to throw overboard*, κατακρημνίζω, Xen.

To fall overboard, ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Xen.

Overburden, to, ὑπερπληρόω, Xen.

[Overcareful, περίεργος, ον, Lys.]

Overcome, to, δαμάω, fut. -ᾱσω, aor. 1 often ἐδάμασσα for -ᾱσα, aor. 2 ἔδαμον, perf. δέδμηκα, etc., also pres. and imperf. δαμνάω, poet. imperf. δάμνασκον (this form not used in mid. or pass.), and δάμνημι, mid. and pass. -ᾶμαι, also aor. 1 pass. ἐδᾰ́μάσθην, Hom., Pind., Trag.; νῑκάω, Omn.; ὑπερτρέχω, in aor. 2 -έδρᾰμον, Eur. *Vid.* To conquer, To subdue.

To overcome (of overcoming calumnies, etc.), πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Dem.

To be overcome, ὑπεργάζομαι, pass., augmented tenses -ειργ., Eur.; πίπτω ὑπό, c. gen., Hdt.

To be overcome (by a feeling, sleep, love, etc.), ἀλίσκομαι (ᾰ, except once in Hom.), fut. ἁλώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἑᾶλων, infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, perf. ἑᾶλωκα, all in pass. sense, Æsch., Soph., Xen.; [νικάομαι, c. dat. rei, e. g., ὕπνῳ, but c. gen. pers., or ὑπό c. gen., Trag.]

One must overcome, νῑκητέον, Eur.

[Overdo, to, περισσὰ μηχανάομαι, Hdt.]

Overflow, to, act., ἐπῐκλύζω, fut. ὕσω, h., Thuc., Æschin., Theoc.; κῠλίνδω, in pres., Æsch.; ἐπῐκᾰτᾰκλύζω, Hdt.; ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, no mid. or pass., Hdt.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt.; ἄνᾰβαίνω, c. ἐς and acc., Hdt.; ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt., Xen.

To overflow, intrans., πελᾰγίζω, Hdt.; ὑπεραίρω, Dem.; πλημμῠρέω, Hipp., Mel.; πλημμῠρω, Ap. Rh.; λιμνάζω, Arist.; ὑπερχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, etc., Arist.

To be overflowed, πελᾰγίζω, only act., Hdt.

Love overflowing my soul subdued it, Ἔρος . . . με . . . ψυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε, Hom.

Overflow, an, πλημμῠρίς, ῐδος, ἡ (ῐ̆ also in Hom.), Æsch., Eur.; ἐπῐχῠ́σις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Flood.

[Overflowing, an, παρέκχῠσις, εως, ἡ, Polyb.]

Overgrown, ὑπερφυής, ές, Æsch.

Overhang, to, ἐπῐκρέμαμαι, pass., aor. 1 -εκρεμάσθην, h.

OVERHANGING, ἐπηρεφής, ές, Hom., Theoc.; κατηρεφής, ές, Hom.

OVERHEAR, TO, παρᾰκούω, c. acc. rei, gen. pers., Plat.

OVERHUNG, κᾰτηρεφής, ές, Hom.; ἐπηρεφής, ές (in Ap. Rh. c. dat. of the thing by which), Hes., Ap. Rh.

OVERJOYED, περῐχᾰρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat.; περιγηθής, ές, Ap. Rh.

OVERLABOR, TO, ὑπερπονέω, Xen.

[OVERLAP, TO, παραλλάσσω, Hdt.]

OVERLAY, TO, καλύπτω, Omn. *Vid.* TO COVER.

OVERLEAP, TO, ὑπερτελέω, fut. -έσω, only act., Æsch.; παραπηδάω, Æschin.

OVERLEAPING, ὑπερτελής, ές, sine cas. or c. gen., Æsch.

OVERLOAD, TO, ὑπεργεμίζω, Xen.

OVERLOADED, ὑπεραχθής, ές, Theoc.

OVERLOOK, TO (i. e., watch over, etc.), ἐφοράω, augmented tenses ἐφεωρ., only pres. and imperf. in this sense, Hom., Sol., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐποπτεύω, only act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; ἐπιστᾰτέω, c. dat., Soph.

To overlook (i. e., neglect, disregard), (often also through neglect to permit), περιοράω, fut. περιόψομαι, aor. 2 περιεῖδον, imper. περῐ̈́δε, etc. (this aor. 2 only in act.), usu. c. acc. rei, much more rarely c. infin., often c. acc. of the doer and participle, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; παροράω, also c. perf. pass. παρεώρᾱμαι, also aor. 1 pass. παρώφθην, Xen., Antipho, Dem.; ὑπεροράω, Hdt., Thuc., Lys.; ἐπεῖδον, aor. 2 (see above), Isoc.; πᾰρᾰθεωρέω, Dem. *Vid.* TO DISREGARD.

One must overlook (i. e., disregard), πᾰροπτέον, Dem.; περιοπτέον, Xen.

OVERLOOKED (i. e., omitted, disregarded), ἐκλῐπής, ές, Thuc.

What may be overlooked, περιοπτέος, c. part. or c. infin., Hdt.

OVERLOOKING, ἐπόψιος, ον, epith. of the gods, Soph., Ap. Rh.

But if the one saw the eye (of the other) *overlooking the edge of the shield*, εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἄτερος μάθοι, Eur.

OVERMATCH, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Hes., Pind., Soph., Eur., Plat. *Vid.* TO EXCEL, TO CONQUER.

OVERMUCH, περῐ́πολλόν, Ap. Rh. *Vid.* TOO MUCH.

OVERPLUS, THE, τὸ περισσόν, Xen. *Vid.* SURPLUS.

OVERPOWER, TO, βιάω, and mid., no pass., Hom.; βιάζω, more usu. mid., also pass., Hom., Pind.; νῑκάω, Omn. *Vid.* TO SUBDUE.

To be overpowered by an opposite faction, καταστασιάζομαι, pass., Xen., Dem.

OVERREACH, TO, βιάομαι, mid., c. acc. pers. and acc. of the matter in which; also ψεύδεσσι βιάομαι, Hom.; ὑποσκελίζω, Plat., Dem.; [περιέρχομαι, Hom., etc.; περισοφίζομαι, Ar.] *Vid.* TO CHEAT.

[*To be overreached by*, πλεονεκτέομαι ὑπό, c. gen., Dem.]

OVERRULE, TO, περίειμι, c. gen., Dem.

OVERRUN, TO, κᾰτᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, no pass., c. acc., Thuc., c. gen., Theoc.; ἐπιτρέχω, Hdt.; καταθέω, fut. -θεύσομαι, no aor., no perf., no pass., Thuc., Xen.

OVERSEER, AN, ἐπίσκοπος, ὁ, Hom., Ar., Plat.; ἐπίστᾰθμος, ὁ, Isoc.

[*Overseer of public lands*, ἀγρονόμος, ὁ, Plat.; *overseer of slaves*, perh. μαστιγοφόρος, ὁ, Thuc., or μαστιγονόμος, ὁ, Plut.]

OVERSET, TO, τῐνάσσω, fut. -ξω, Hom.

OVERSHADOW, TO, σκιάω, Hom., Ap. Rh.; κατασκιάω, Hom.; σκιάζω, Hom., Soph., Eur., Xen.; κατασκιάζω, Hes., Soph., Plat.; ἐπισκιάζω, Hdt. *Vid.* TO SHADE.

To hold any thing out so as to overshadow something with it, κατασκιάζω, Eur.

OVERSHADOWED, κᾰτᾰ́σκιος, ον, Hes., Æsch., Soph., Hdt.; συσκιάζων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.

OVERSHOOT, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom.; ὑπεράκοντίζω, Ar.

OVERSIGHT, AN, πταῖσμα, ᾰτος, τό, Theogn., Plat.; πᾰρόρᾱμα, τό, Longin., Plut.

OVERSPREAD, TO, ἐπῐτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, no pass., Hom.

OVERSTEP, TO, προβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην (sometimes προύβην), perf. -βέβηκα, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, Pind.; ὑπερβαίνω, Eur.; [παρεκβαίνω, Arist.]

[OVERSTRAINED (of a speech), περισσός, ή, όν, Æschin.]

OVERTAKE, TO, μάρπτω, also aor. 2 μέμαρπον, ἔμαπον and μεμᾰ́πον (the redupl. continued through the moods), also perf. part. μεμαρπώς (none of these irreg. tenses in Att.), no mid. or pass. (sometimes c. ποσί), Hom., Hes., Archil., Trag.; λαμβᾰ́νω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, Hom., Soph., Xen.; κῑ́χᾱνω (Att. also κιγχᾰ́νω), pres. used only in indic., opt. κῑχείην, subj. κῑχείω, infin. κῑχῆναι, part. κῑχείς, imperf. ἐκῑ́χην, also ἐκίκειον and ἐκῑ́χον, fut. mid. κῑχήσομαι, aor. 1 ἐκῑχησάμην, no pass. (only pres. indic., fut., and aor. 2 ἔκῑχον, used in Trag.), c. acc., more rarely c. gen., Hom., Archil., Trag.; λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον, perf. λέλογχα (as punishment does), Pind.; περιερχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, no pass., Hdt.; ἐπῐκᾰτᾰλαμβᾰ́νω, Thuc., Xen., Plat.; μεταδιώκω, Hdt.; ἐπῐλαμβάνω, Thuc.; κᾰτᾰλαμβάνω, Hdt., Xen.; ᾰ́πτομαι, mid., no pass. in this sense, Xen.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Lys.; περῐκᾰτᾰλαμβάνω, Theoph.

We were unable to overtake him, ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα, Eur.

[OVERTAKEN, μεταδίωκτος, ον, Hdt.]

OVERTAKING, AN, περῐκᾰτᾰ́ληψις, εως, ή, Theoph.

OVERTHROW, AN, ᾎᾰτροπή, ή, Æsch.; καταστροφή, ή, Æsch.; ᾎνάστᾰσις, εως, ή, Æsch., Eur., Dem.

Easy to overthrow, εὐκᾰτᾰ́λῠτος, ον (of a government, etc.), Xen.

OVERTHROW, TO, ᾎλᾰπάζω (esp. of cities), fut. -ξω, only act., Hom., Æsch.; ἐξαλαπάζω (also of ships, and in Theoc. of people), Hom., Theoc.; κᾰτᾰβάλλω (also Ep. in some tenses καββ.), no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; ἐρείπω, perf. pass. ἐρήριμμαι, pluperf. 3d sing. (in Hom.) ἐρέριπτο, aor. 1 ἠρείφθην, etc., Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; ἐκστρέφω (as a storm does a tree, c. gen. of the place where it stood), Hom.; ἐξαναστρέφω, perf. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, etc., Æsch., Soph.; κᾰτᾰστρέφω, perf. pass. sometimes in act. sense, usu. in pass. sense, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾎνᾰτρέπω, perf. act. -τέτροφα and -τέτρᾰφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, etc., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; κᾰτᾰκλίνω (of overthrowing a tyrant), aor. 1 pass. poet. -εκλίνθην for -εκλῐ́θην, Theogn.; κᾰτᾰῤῥίπτω, no perf., only act., Soph.; κᾰτᾰῤῥίπτω, poet. (not Att.) imperf. also -ῥῐ́πτασκον, aor. 1 pass. -εῥρῐ́φθην, aor. 2 -εῥρῐ́φην (Pind. has perf. pass. -ῥέριμμαι), Æsch.; ἐκθαμνίζω, Æsch.; κατερείπω, Hdt.; καταστορέννῡμι, fut. -στορέσω (Att. -στορῶ), also -στρώσω, perf. pass. -έστρωμαι, aor. 1 -εστρώθην, and sometimes -εστορέσθην, Hdt.; ἐκτείνω, Eur.; ἀναχαιτίζω, Dem.; καταλῡ́ω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῡμαι, etc. (of overthrowing any form of government), Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* To CONQUER.

And the naval battle coming on, this overthrew the city, μετὰ δὲ ταῦτα, ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα, ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, Hdt.

To be overthrown, πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, c. ὑπό and gen., Hdt.

And the land of Asia is overthrown, Ἀσία δὲ χθὼν . . . ἐς γόνυ κέκλιται, Æsch.

[*Overthrowing*, ἀνατρεπτικός, ή, όν, Plat.]

To join in overthrowing, συγκαθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Thuc.

OVERTOP, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, aor. 2 poet. infin. ὑπερβαλέειν, perf. -βέβληκα, Hom.; ὑπερέχω, poet. (not Att.) also ὑπειρ., imperf. -εῖχον, aor. 2 -έσχον, part. -σχών, etc., also Ep. -έσχεθον, Hom., Hdt., Xen.

Menelaus overtopped them by (the height of) *his broad shoulders*, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, Hom.

OVERTURE, AN, λόγος, ὁ, Thuc., Dem.; [(in music), προοίμιον, τό, Pind.]

They made overtures to the generals, λόγους προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, Thuc.

He also made overtures to the Hellenes, παρέσχε δὲ λόγον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Thuc.

OVERTURN, TO, ᾎνᾰστρέφω, perf. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, etc. (either a carriage or a constitution, etc.), Hom., Isoc.; καταστρέφω, h., Ar.; τῐνάσσω, fut. -ξω, Hom.; τρέπω, Æsch.; ὑπτιόω, Æsch.; σφάλλω, Pind.; στρίφω, Eur.; εἰς ἀναστροφὴν δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass., δέδομαι, etc.), Eur.; ᾰ̓πόλλῡμι (of a constitution), fut. -ολοῦμαι, aor. 1 -ώλεσα, poet. often -εσσα in moods which have not the augment, perf. 2 -όλωλα, aor. 2 mid. -ωλόμην, both these always in pass. sense, Xen.; περιτρέπω, Plat.; ᾎνᾰτρέπω (sometimes of a ship), Archil., Soph., Plat., Dem.; καταλῡ́ω (of a government), fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῡμαι, etc., Omn. Att. prose, Hdt. *Vid.* To OVERTHROW.

One must overturn, ᾎναστρεπτέον, Isoc.

OVERTURNED, ὕπτιος, α, ον (of a ship or a person in a carriage), Soph.

To be overturned, ᾎνᾰκυμβᾰλιάζω, only pres. and imperf. act., Hom.

OVERTURNING, AN, κᾰτᾰ́λῠσις, εως,

ἡ (a form of government), Thuc., Plat., Andoc. *Vid.* To OVERTHROW.

To aid in overturning, συγκαταλύω, Thuc., Lys., Æschin.; συγκαθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Thuc.

OVERVALUE, TO, ὑπερτῑμάω, Soph.

[OVERWEENING, ἀγέρωχος, ον, Archil., Alcæ.] *Vid.* HAUGHTY.

OVERWHELM, TO (as grief does the mind), πῦκάζω, Hom.; so βιάω, Hom.; κᾰτᾰκλύζω, c. gen. or c. dat., Eur.; ἐπῐκλύζω, Eur., Theoc., Ap. Rh.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur.; κᾰτᾰχύνν῀υμι, Ar., Hdt., Plat.; βαπτίζω (metaph. with questions), Plat.

You overwhelm insolence, τιθεῖς (2d sing. pres. indic. of τίθημι) ὕβριν ἐν ἄντλῳ, Pind.

OVERWHELMED, ὑπέραντλος, ον, Eur.

[OVERWROUGHT, περισσός, ή, όν (of a speech, etc.), Eur., Æschin.; περίεργος, ον, Plut.]

OWE, TO, ὀφείλω, only pres. and imperf., no mid., but also pass. of the debt owed, Hom.; ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω (but rare in this sense except in pres. and imperf. act. and pass.), Omn.

To owe previously, προοφείλω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To continue to owe, ἐποφείλω, aor. 1 ἐπωφείλησα, Thuc.

To owe as a requital, ἀντοφείλω (of kindness, etc.), Thuc.

To owe besides, προσοφείλω, Thuc., Xen., Dem.

To be owed on security, ἐνοφείλομαι, Dem.

OWL, AN, γλαύξ, γλαυκός, ἡ, Soph., Ar.; ἐλεᾶς, ᾶντος, ὁ, Ar., Arist.

A screech owl, σκώψ, σκωπός, ὁ, Hom.

A horned owl, ὦτος, ὁ, Arist.

Of the owl species, γλαυκώδης, ες, Arist.

OWN—*one's own*, φῐ́λος, η, ον (only in positive), Hom.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ep. also οἰκῆ́ος, α, ον, Omn. post Hom.; ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att. *Vid.* MINE, YOURS, HIS.

With one's own hand (doing any thing, etc.), αὐτόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, Trag., Dem.

Himself with his own hand, αὐτὸς αὐτουργῷ χερί, Soph.

Killing with his or *her own hand*, αὐτοκτόνως, Æsch., Eur.

To add other things besides of my own, from my own property, ἐτ' οἰκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι, Hom.

Having it of our own, οἴκοθεν ἔχοντες, Lys.; so Eur., Ar.

And in the case of all men, it can excite no jealousy for them to provide for their own safety, πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι, Thuc.

Of one's own account, ἰδίᾳ, Ar.

Of one's own doing, by one's own means, ἔνδοθεν, Æsch., Soph.

To claim as one's own, to make one's own, οἰκειόομαι, mid., Hdt.; ἐξιδιόομαι, mid., Xen., Isoc.

[*One's own affairs, one's own property*, τὰ οἰκεῖα, Hdt., Xen.; τὰ οἰκεῖα τὰ ἑαυτοῦ, Lys.]

[*An attending to one's own affairs*, οἰκειοπρᾰγία, ἡ, Plat.]

OWN, TO (i. e., to have), ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, Omn.: σφετερίζω, act., oftener -ομαι, mid., Æsch., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To HAVE.

To own (i. e., to confess), ὁμολογέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To ACKNOWLEDGE, To CONFESS.

OWNER, AN, σημαντήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* POSSESSOR.

[*Without owner*, ἀδέσποτος, ον, Plat.]

OX, AN, βοῦς, ὁ, gen. βοός, and in Æsch. βοῦ, acc. βοῦν, βόα only in Anth., etc. (Hom. always adds an epith. to distinguish the male from the cow, e. g., βοῦς ἄρσην, βοῦς ταῦρος), Omn.; ταῦρος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; καρταίπους, ποδος, ὁ, Pind.; βοΐδιον, τό, Ar., Dem.; βοᾶριον, τό, Ar. *Vid.* BULL, CATTLE.

Of or *belonging to oxen*, βόειος and βόεος, α, ον, Hom., Eur., Hdt.; ταύρειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.

A slaughter of oxen, φόνος βούτης (gen. ου, only masc.), Eur.

Of young oxen, πωλῐκός, ή, όν, Alcæ. (Com.)

Drawn by oxen, βοεικός, ή, όν, Thuc., Xen.

Like an ox, with an ox's head, βούπρωρος, ον, Soph.; ταυρόκρᾶνος, ον, Eur.; ταυρόμορφος, ον, Eur.; ταυρόκερως, ων, Eur.

Born of an ox (of bees, according to the fable in Virgil), βοηγενής, ές, Mel.; βουγενής, ές, Call.

The head of an ox, βουκεφᾰλεῖον, τό, Lys.

[*Worth an ox*, ἀντίβοιος, ον, Soph.]

Worth four oxen, τεσσαράβοιος, ον, Hom.; τετραβόειος, ον, Call.

Worth nine oxen, ἐννεᾰ́βοιος, ον, Hom.

Worth a hundred oxen, ἑκατόμβοιος, ον, Hom., etc.

Producing fat oxen (as a pasture, etc.), ἀλφεσῖβοιος, ον, Æsch.

Rich in oxen, πολῠβούτης, ου, only masc., Hom., Hes.

To tend oxen, βουκολέω, only act. in this sense, Hom., Soph.

One who tends oxen, βουκόλος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Theoc.; ἐπῐβουκόλος, ὁ, Hom.; βουβότης, ου, ὁ, Pind.; βουφορβός, ὁ, Eur.; βούτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; βουπελᾰ́της, ου, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* HERDSMAN.

A driving of oxen, βοηλᾰσία, ἡ (in Hom. of driving them away, i. e., stealing them), Hom., Anth.

To drive oxen, βοηλᾰτέω, only act., Ar.

Tormenting oxen (of the gad-fly), βοηλᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; βουσόος, ον, Call.

Tormenting oxen (of hot weather), βουδόρος, ον, Hes.

To plow with oxen, βοωτέω, only act., Hes.

A man who plows with oxen, βουκαῖος, ὁ, Theoc.

A slaying or *sacrificing of oxen*, βουθῠσία, ἡ, Pind.; βοοκτᾰσία, ἡ, Ap. Rh.

A festival with sacrifice of oxen, βουφόνια, τά, Ar.

Belonging to the sacrifice of oxen, βούθῠτος, ον, Trag., Ar.

Slaying oxen, or *causing the death of oxen* (sometimes of a feast, etc.), βουφόνος, ον, h., Simon., Æsch.; ταυροφόντος, ον, Pind., Theoc.; ταυροκτόνος, ον, Soph.; ταυροσφάγος, ον, Soph.: βουτύπος, ον, Ap. Rh.

To slay oxen or *sacrifice them*, βουφονέω, only act., Hom.; βουθῠτέω, only act., Soph., Eur.; βουσφᾰγέω, only act., Eur.; ταυροκτονέω, only act., Æsch., Soph.; ταυροσφᾰγέω, Æsch.

Eating oxen, βουφάγος, ον, Simon.; ταυροφάγος, ον, Soph., Ar.; βουθοίνης, ου, ὁ, Anth.

A stealer of oxen, βοόκλεψ, επος, contr. βοῦκ., ο, Soph.

Carving oxen, βουπλάστης, ου, ὁ (epith. of a sculptor), Anth.

Large enough to pierce an ox (of a spit), βουπόρος, ον, Eur., Hdt.

OX-DRIVER, AN, βοηλᾰ́της, ου, ὁ, Plat., Lys.

OX-EYED, βοῶπις, ῐδος, only fem., Hom.

OX-GOAD, AN, βουπλήξ, ῆγος, ἡ, Hom.

OX-HIDE, AN, βοεία, ἡ, Hom.

An undressed hide, ὠμοβοείη, ἡ, Hdt.

A strap of ox-leather, βοεύς, ὁ, Hom.

Made of untanned ox-hide, ὠμοβόειος or -ειος, α, ον, Hdt., Xen.; ὠμοβοΐνος, η, ον, Hdt., Xen.

Made of five ox-hides, πεντεβόειος, ον, Sapph.; *of seven*, ἑπτᾰβόειος, ον, Hom.

Glue made out of bull's hides, ταυρόδετος κόλλα, Eur.

OX-PASTURE, AN, βουβόσιον, τό, Call.

Affording pasture for oxen, βούβοτος, ον, Hom.; βουβότης, ον, only masc., Pind.; βούχῐλος, ον, Æsch.

Affording pasture for oxen during the summer, βουθερής, ές, Soph.

OX-STALL, AN, βούστᾰσις, εως, ἡ, Æsch.; βούστᾰθμον, τό, Eur.; βουκολία, ἡ, Hdt.; βοόστᾰσις, εως, ἡ, Call.; βόαυλος, ὁ, Theoc.; βόαυλον, τό, Ap. Rh.; βοαύλιον, τό, Orph.

OX-STEALING, adj., βοοκλόπος, ον, Orph.

[OXYMEL, ὀξύμελι, ιτος, τό, Lys.]

[OXYMORON, ὀξύμωρον, τό, Gram.]

[OXYTONE, ὀξύτονος, ον, Gram.; *to mark as oxytone*, ὀξυτονίω, Id.]

OYSTER, AN, τῆθος, τό, Hom.; ὄστρεον, τό, Plat.

An oyster kept in a pond, λιμνόστρεον, τό, Arist.

Of the oyster species, ὀστρεώδης, ες, Arist.

OYSTER-SHELL, AN, ὄστρᾰκον, τό, h. *Vid.* SHELL.

P.

PACE, βῆμα, ᾰτος, τό, Xen.

To keep pace with, ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, ἑσποῦ, etc., c. dat., Hom.

PACIFIC, ἥσῠχος, ον, compar. -ώτερος, etc., but more usu. -αίτερος, -αίτατος, Hes., Trag., Xen., Plat. *Vid.* QUIET.

PACIFICATION, διαλλᾰγή, ή, Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.

PACIFY, TO, ᾽ἀνᾰπαύω, Xen. ᾽ἀπαλλάσσω, fut. -ξω, Andoc.

[*To be pacified*, ἄπειμι τῆς ὀργῆς, ὀργὴν χαλάω, Ar.]

PACK, A (of hounds), κύνηγέσιον, τό (applied by Arist. even to a pack of wolves hunting), Hdt., Xen., Arist.

PACK, TO (baggage, etc.), ἄρω, aor. 1 ἦρσα, aor. 2 ἤρᾰρον, used sometimes in pass. sense, Hom.; συσκευάζομαι, mid. and pass., Thuc., Xen., Plat.; ἀνασκευάζω, and mid. of packing up one's own baggage, Thuc.; ἐπισκευάζω, Xen.; ἀναζεύγνῡμι, aor. 2 pass. -εζύγην, Xen.

To pack (an audience, a jury, etc.), πᾰρασκευάζω (δικαστήριον), mid., Lys.; πᾰραγγέλλω, Dem.

PACK-ASS, A, καυθήλιος and καυθ. ὄνος, ὁ, Ar., Xen., Plat.; κάνθων, ωνος, ὁ, Ar.

PACKED (an audience, etc.), παρακελευστός, ή, όν, Thuc.

Easily packed in small compass, εὔθετος, ον, Æsch.

PACKING-UP, A, συσκευᾰσία, ἡ, Xen.

PAD, A (for carrying burdens on), τῡλεῖον, τό, Soph.; τῦλη, ἡ, Ar.

PADDING (to improve the figure), σωμᾰτιον, τό, Plat. (Com.)

PÆAN, A, Παιήων, ονος, ὁ, Hom.; ἰὴ παιήων, h.; παιάν, ᾶνος, ὁ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Lys., Dem.; παιών, ῶνος, ὁ, Æsch.; κέλᾰδος παιώνιος, Æsch.; the cry was, Ἰὼ Παιάν, Soph.; Ἰὴ Παίηον, Call.

Like a Pæan, παιᾶνις, ῐδος, ἡ, Pind.

To sing a pæan, παιᾰνίζω, only act., Æsch., Xen., Plat., Dem.; παιωνίζω, only act., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

A singing of the pæan, παιωνισμός, ὁ, Thuc.

[PÆON, A (in prosody), παιών, ῶνος, ὁ, Gram.; *composed of pæons*, παιωνικός, ή, όν, Gram.]

PAGE, A, δέλτος, ἡ, Ar.; [πλευρά, ἡ, Anth.]

PAGEANT, A, θέᾱμα, ᾰτος, τό, Omn. Att. *Vid.* SPECTACLE.

PAIL, A, κρωσσός, ὁ, Trag.; κάδος, ὁ, Anac., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem.

A milk pail, πέλλα, ἡ, Hom., Theoc.

PAIN, ὀδύνη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ἄχος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; ἄλγος, τό, Hom., Trag., Xen.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; πόνος, ὁ, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; λύπη, ἡ, Soph., Eur.; κόπος, ὁ, Soph.; ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.; τᾰλαιπωρία, ἡ, Thuc.; ἄλγημα, ᾰτος, τό, Dem.; ὀδύνημα, ᾰτος, τό, Hipp. *Vid.* SYN. 388.

Great pain, περιωδῡνία, ἡ, Plat., Hipp.

To be in pain, ἀλγέω, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; ἄχθομαι, only pres. and i nperf. in this sense, c. acc. of the injury, Hom.; πονέω, and -ομαι, pass., Anac., Pind., Soph., Ar., Xen., Antipho; ὀδῡνάομαι, pass., Soph., Ar., Plat. (*vid.* TO PAIN). *Vid.* TO SUFFER.

To be in great pain, ὑπερωδῡνέω, Hipp.; περιωδῡνέω, Hipp.; περιωδῡνάομαι, pass., Hipp.

To have a s'ight pain, ὑπαλγέω, Hipp.

Suffering pain, ὀδῡνοσπάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἔνθηρος, ον, Soph.

Suffering great pain, περιώδῡνος, ον, Dem., Hipp.

Free from pain, νώδῡνος, ον, Pind.; ἀνώδῡνος, ον, Soph.; ἄνοσος, ον, Eur.

Freedom from pain, νωδυνία, ἡ, Theoc.

Not causing pain, ἀνώδῡνος, ον, Soph.

[*Without the pains of old age*, ἄλυπος γήρως, Soph.]

To forbid on pain of death, θανάτου ζημίαν ἐπιτῑθεμαι or προτίθημι (aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην), θανάτου ζημίαν τάσσω, c. dat. of the action or crime, Thuc., Dem.

PAIN, TO, λῡπέω, Omn. post Hom.; ἀλγύνω, Trag., Xen.; ὀδῡνάω, Eur., Ar. *Vid.* TO HURT.

PAINFUL, ἀλεγεινός, ή, όν, Hom.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Soph., Ar., Xen.; ἀλγῐνόεις, εσσα, εν, Hes.; ἀλγεινός, ή, όν, Æsch., Eur., Thuc.; πονηρός, ά, όν, Theogn., Æsch.; διώδῡνος, ον, Soph.; ἐπίπονος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; μοχθηρός, ά, όν, Æsch.; μογερός, ά, όν, Soph., Eur., Ap. Rh.; ὀδῡνηρός, ά, όν, Pind., Eur., Ar., Plat., Dem.; ἐπώδῡνος, ον, Ar.

More painful, most painful, ἀλγίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), ἄλγιστος, Hom., Trag.

Very painful, περιώδῡνος, ον, Æsch., Plat.; πολῡπονος, ον, Soph.; πολυώδυνος, ον, Theoc.

PAINFULLY, ἀλγεινῶς, Soph.; ἐπῐπόνως, Thuc., Xen.

PAINS (i. e., diligence), σπουδή, ἡ, Omn.

To take pains, πονέω, often c. acc. of the thing done or made with pains, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; σπουδάζω, Eur., Plat.; σπουδὴν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), σπουδὴν ποιέομαι, σπ. τῑθημι (aor. 1 ἔθηκα), c. gen. of the object for which, or matter in which, or c. prep., Pind., Eur., Hdt., Lys., Isoc. *Vid.* TO LABOR.

[*To take pains to no purpose, to have one's labor for one's pains*, πλίνθους πλύνω, Parœm.]

PAINS-TAKING, φῐλόπονος, ον, Soph., Xen., Dem. *Vid.* DILIGENT.

PAINT, φῦκος, τό (esp. that laid on the face), Theoph.; (for the eyes), ὑπόγραμμα, ᾰτος, τό, Ar.; [(general term), χρωμάτιον, τό, Anth.]

PAINT, TO, γρᾰφω, Æsch., Eur., Ar., Hdt.; ἐγγράφω, Hdt.

To paint (esp. to paint living objects), ζωγρᾰφέω, also in pass., Xen., Plat.; ζῶα γράφομαι, mid., Hdt.

To paint under the eyes, ὑποχρίω, c. dat. of another person, -ομαι, mid. of one's self, Xen.

To paint on or *in*, ἐνζωγρᾰφέω, Plat.

[*To paint red*, μιλτόω, Hdt.]

[*To paint one's face with white-lead*, ψιμυθιόομαι τὸ πρόσωπον, Lys.]

PAINTED, γραπτός, ή, όν, Eur.

Painted (of women in dressing), ἐξηνθισμένος, η, ον, Ar.

Newly painted (a room, etc.), νεόγραπτος, ον, Theoc.; νεόγρᾰφος, ον, Mel.

PAINTER, A, γρᾰφεύς, ὁ, Eur., Andoc., Dem.

A painter (esp. from life), ζωγρᾰφος, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem., Anth.; ζωογρᾰφος, ὁ, Theoc.

A portrait painter, εἰκονογράφος, ὁ, Arist.

PAINTING, A, ζωγρᾰφημα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* PICTURE.

A painting (the act) *of the eyelids*, ὑπογρᾰφή, ἡ, Xen.

Skillful in painting, ζωγρᾰφῐκός, ή, όν, Plat.

Of or *belonging to painting*, γραφῐκός, ή, όν, Plat.

The art of painting, Ῥοδία τέχνη, Anac.; ζωγρᾰφία, ἡ, Plat.; ἡ γρᾰφική, Plat.

PAIR, A, ζεῦγος, τό, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; σύνωρίς, ῐδος, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Plat.; συζυγία, ἡ, Eur., Plat.

A miserably small pair, ζευγᾰριον, τό, Ar.

A pair of brothers, ἄπηνη ὁμόπτερος, Eur.

[*A pair of mules*, ὁρικὸν ζεῦγος, Plat.]

In pairs, σύνδυο, h., Xen.; κᾰτὰ ζυγά, Theoc.; [ἀδελφός, ή, όν, Xen.]

Harnessed in pairs, δίζυγες, οἱ καὶ αἱ, Hom.

Disposed to live in pairs, συνδυαστῐκός, ή, όν, Arist.

PAIR, TO, act. (dogs, in order to breed from them), σκῡλᾰκεύω, Xen.

PAIRING, A (of competitors by lot), σύλληξις, εως, ἡ, Plat.

PALACE, A, αὐλή, ἡ, Hom., Æsch.; οἰκίον, τό, Hom., Hdt.; μέλᾰθρον, τό, Æsch., Eur.; βασίλειον, τό, usu. in pl., Hdt., Xen., Isoc.; ἀρχεῖον, τό, Xen.

PALÆSTRA, THE, πᾰλαίστρα, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Xen., Lys., Æschin.

PALANQUIN, A, φορεῖον, τό, Dinarch.

A palanquin-bearer, διφροφόρος, ὁ, Ar., Strattis.

To be carried in a palanquin, διφροφορέομαι, pass., Hdt.

PALATE, THE, ὑπερῴα, ἡ, Hom.; οὐρᾱνός, ὁ, Arist.

PALE, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ὠχρός, ά, όν, Eur., Ar., Plat.; λευκός, ή, όν, Ar., Xen.; ὠχρόμμᾰτος, ον, Arist.; ἤνωχρος, ον, Arist.; ἐξωχρος, ον, Arist.; ὑδᾰτόχλωρος, ον, Hipp.; χλοιώδης, ες, Hipp.

Rather pale, ὑπολευκόχρως, gen. -ωτος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.; ὑπόχλωρος, ον, Hipp.; ὕπωχρος, ον, Hipp.; ὑπόχλοος, ον, Call.

One who is pale, ὠχρίας, ου, only masc., Ar.

To be or *to become pale*, ὠχράω, only act., Hom.; ὠχριάω, Sapph.; χλωραίνομαι, pass., Soph.; χλωριάω, Hipp.

PALE, A, σκόλοψ, οπος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen.; χᾰραξ, ᾰκος, ὁ, Ar., Dem.; χᾰρᾰκωμα, ᾰτος, τό, Xen., Dem. *Vid.* PALISADE.

PALENESS, ὠχρος, τό, Hom.; ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat.; χλόος, ὁ, Ap. Rh.

PALFREY, A, ἀστρᾰβη, ἡ (or rather a mule, or perhaps an ass so used), Lys. *Vid.* HORSE.

[PALIMPSEST, A, παλίμψηστον, τό, Plut.]

PALINODE, A, πᾰλῑνῳδία, ἡ, Plat. *Vid.* RECANTATION.

To sing a palinode, πᾰλῑνῳδέω, only act., Plat. *Vid.* TO RECANT.

PALISADE, A, σκόλοπες, οἱ, Hom., Eur., Xen.; σταυρός, ὁ, oftenest in pl., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; σταύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen.; σταύρωσις, εως, ἡ, Thuc.; φράγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.

A place fortified by a palisade, χᾰρᾰκωμα, ᾰτος, τό, Xen.

PALISADE, TO, or fortify with palisades, σταυρόω, Thuc.; διασταυρόω (esp. by drawing a palisade across), Thuc.; προσταυρόω (esp. by drawing a palisade in front of), Thuc.; προσταυρόω, Thuc.; χᾰρᾰκόω, Æschin.,

Antipho, Arist.; [περιχαρακόω, Æschin.; περισταυρόω, Thuc.]

PALISADING, A (i. e., an erecting of a palisade), χαράκισμός, ὁ, Pherecr.; [χαράκωσις, εως, ἡ, Lycurg.]

PALLADIUM, A, Παλλάδιον, τό, Ar., Hdt. *Vid.* MINERVA, in Appendix.

PALLET, A, ἀσκάντης, ου, ὁ, Ar.; χαμεύνη, ἡ, Trag.; χαμεύνιον, τό, Plat. *Vid.* BED.

PALLIATE, TO, μειόω, Xen.

PALM, A, φοίνιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur., Hdt., Xen.

The fruit of the palm, φοινικοβάλανος, ἡ, Polyb.

A palm grove, φοινῑκοῦς, οὔντος, ὁ, Diod.

Made from the palm-tree, φοινίκινος, η, ον, Antipho, Ephipp.; φοινικήϊος, η, ον, Hdt.

PALM, THE (of the hand), θέναρ, ἄρος, τό, Hom.; ἄγοστός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; [παλάμη, ἡ, Hom.]

[*Palm* (as measure), παλαιστή, ἡ, Cratin.]

[*Of a palm long*, etc., παλαιστιαῖος, α, ον, Hdt.]

PALMA CHRISTI, THE, σιλλίκυβριον, τό, Hdt.; κροτών, ῶνος, ὁ, Theoph., Hipp.; (berry), κίκι, τό, Hdt.

PALPABLE, ἑτοῖμος, η, ον, in Att. usu. ος, ον, Hom. *Vid.* EVIDENT.

PALPABLY, λαμπρῶς, Æsch. *Vid.* EVIDENTLY.

PALPITATE, TO, πᾰτάσσω, fut. -ξω, Hom.; ἀσπαίρω, rare except in pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Eur., Antipho; πάλλω (in Hom. only πάλλομαι), Hom., h., Soph.; ἀσπᾰρίζω, Arist.

PALPITATION, παλμός, ὁ, Hipp.; ἅλμα, ἄτος, τό, Hipp.

[PALSY, παράλυσις, εως, ἡ, Med.; *to be palsied*, παραλύομαι, Arist.]

PALTRY, δείλαιος, α, ον (αί in Ar.), Æsch., Soph.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Xen.

PAMPERED, TO BE, τρῠφάω, only act., Eur., Ar., Plat., Isoc.; χλῐδαίνομαι, pass., Xen.

PAN, A, κερᾶμιον, τό, Hdt., Xen.; ἄγγος, τό, Hom. *Vid.* POT.

PANACEA, A, πᾰνᾰκές, also π. φάρμᾰκον, τό, Call.; πᾰνᾰκεια, ἡ (in Ar. also personified as the goddess of healing), Ar., Call.

PANCAKE, A, τηγᾰνίτης ἄρτος, Hippon.

[PANCRATIAST, A, παγκρατιαστής, ὁ, Plat.; *the pancratiast's art*, ἡ παγκρατιαστικὴ τέχνη, Plat.]

PANCRATIUM, THE, παγκρᾰτιον, τό, Pind., Hdt., Xen., Æschin.

To contend in the pancratium, παγκρᾰτιάζω, Xen., Plat., Isoc., Æschin.

One who contends in the pancratium, παγκρᾰτιαστής, οῦ, ὁ, Plat., Xen.

Skilful in, suited to the pancratium, παγκρᾰτιαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

[PANDECTS, THE, Πανδέκται, οἱ, late.]

PANDER, A, μαστροπός, ὁ, Ar., Xen.; προᾰγωγός, ὁ, Ar., Xen., Æschin.; προμνήστρια, ἡ, Eur., Plat., Ar.

PANDER, TO, μαστροπεύω, only act., Xen.

PANDERING, μαστροπεία, ἡ, Xen.; προᾰγωγεία, ἡ, Xen., Plat.

PANEGYRIC, καύχη, ἡ, Pind.; ἔπαινος, ὁ, Thuc., Plat.; [πανηγυρικός (sc. λόγος), ὁ, Isoc.] *Vid.* PRAISE.

[*To deliver a panegyric*, πανηγυρίζω, Isoc.]

PANEGYRICAL, πᾰνηγῠρῐκός, ή, όν, Isoc.

PANEGYRIZE, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat. (rare in Att. prose); ἐπαινέω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO PRAISE.

PANIC, A, φόβος, ὁ, Omn.; [πᾰνικόν, τό (sc. δεῖμα), Polyb.; πανικὸς θόρυβος, Diod.; ταραχαί, αἱ, Plut.] *Vid.* FEAR.

PANNIERS, κανθήλια, τά, Ar.

Carrying panniers, κανθήλιος, ὁ, Ar.

PANOPLY, πᾶνοπλία, ἡ, Ar., Thuc., Plat., Isoc.; [in pl. ἀμφιβλήματα πάνυπλα, Eur.]

Armed with a panoply, πᾶνοπλος, ον, Æsch., Eur.

PANT, TO, φῡσιάω, Hom., Æsch., Soph.; ἀσπαίρω, rare except in pres. and imperf. act., Hom.; ἀσθμαίνω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch.; ἀπασπαίρω, Eur.; [(with eagerness), μαιμάω, Hom.]

To pant against, κᾰτασθμαίνω (as a horse against the bridle), c. gen., Æsch.

Panting excessively, ὑπέρασθμος, ον, Xen.

PANTHER, A, πανθήρ, ῆρος, ὁ, Hdt., Xen., Arist.; [πάρδαλις, εως, Ion. ιος, ἡ (also πόρδ., Hom., Att.]

PANTILE, A, κερᾰμίς, ἴδος, also ῖδος, ἡ, Ar., Thuc.

PANTING, A, ἄσθμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Æsch.

[PANTOMIME, A (actor), παντόμῑμος, ὁ, Suet.; προδείκτης, ὁ, Diod.]

[*Pantomimic dance*, ὄρχημα, ατος, τό, Xen.; ὄρχησις, εως, ἡ, Hdt., etc.]

[PANTRY, A, ὀψοθήκη, ἡ, late.]

PAPA, πάππας, ου, ὁ, voc. πάππᾰ, Hom., Ar.; παππίας, ου, ὁ, Ar.; παππίδιον, τό, Ar.; ἀπφάριον, τό, Xenarch.; ἀπφύς, ὁ, Theoc.; ἄππα, voc., Call. (Scarcely any of these words are used in gen. or dat.)

To call papa, παππάζω, only pres. and imperf. act. (in Ar. in the sense of coaxing, and so gaining one's point, implied), Hom., Ar.; [πάππαν καλέω, Ar.]

PAPER, βῐ́βλος, ἡ, Hdt., Plat.; [χάρτης, ου, ὁ (prop. a leaf), Diosc.; *superfine royal paper*, χάρται βασιλικοί, χάρτης λεπτότατος τῶν βασιλικῶν καλουμένων, Hero; πάπυρος, ὁ καὶ ἡ (prop. material *papyrus*), Theoph.]

[*A sheet of paper*, χάρτη, ἡ, Plut.; χαρτίον, τό, late; *thick, coarse paper*, χαρτίον δασύ, Plut.]

Paper armies (i. e., armies only formidable on paper), ἐπιστολιμαῖοι δυνάμεις, Dem.

PAPERS, γράμμᾰτα, τά, Ar., Plat., Dem.; χάρται, οἱ, Plat. (Com.)

[*A case for papers*, χαρτοφυλάκιον, τό, late.]

[PAPER-DEALER, A, χαρτοπράτης, ου, ὁ, and χαρτοπώλης, ὁ, late.]

PAPYRUS, βῐ́βλος, ἡ, Æsch., Hdt.; [πάπυρος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.]

Made of papyrus, βύβλῐνος, η, ον, Hom., Hdt.

PARABLE, A, λόγος, ὁ, Arist.

[PARABOLA, A, παραβολή, ἡ, Math.]

[PARADIGM, παράδειγμα, τό, Gram.]

[PARADISE, παράδεισος, ὁ, LXX.]

PARADOXICAL, πᾰράδοξος, ον, Xen., Plat., Dem.

PARADOXICALLY, πᾰρᾰδόξως, Æschin.

PARAGRAPH, A, κῶλον, τό, Arist.

With long paragraphs, μᾰκρόκωλος, ον, Arist.

[PARALLAX, παράλλαξις, εως, ἡ, Math.]

PARALLEL, πᾰράλληλος, ον, Arist.; [*to* or *with*, π. c. dat., Polyb.]

[*The parallel lives* (of Plutarch), οἱ παράλληλοι βίοι, Plut.]

Parallel lines, αἱ παράλληλοι (sc. γραμμαί understood), Arist.

[*Bounded by parallel lines*, παραλληλόγραμμος, ον, Strab.]

Parallel, adv., παραλλήλως, Arist.; [ἐκ παραλλήλου, Plut.]

To be parallel, σύνεπῑτείνω, intrans., Arist.

To make in parallel lines (of two armies), ἐπῑπάρειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν and -ήϊα, contr. -ῆα, no other tenses, Xen.; ἀντῑπάρειμι, Xen.

[PARALLELEPIPED, παραλληλεπίπεδον, τό, Eucl., Plut.]

[PARALLELISM, παραλληλία, ἡ, late; (in grammar), παραλληλότης, ἡ, Apollon.]

[PARALLELOGRAM, παραλληλόγραμμον, τό, Eucl.]

[PARALYSIS, παράλυσις, εως, ἡ, Med.]

[PARALYTIC, παραλυτικός, ή, όν, N. T.]

PARALYZED, TO BE, πᾰρᾰλύομαι, pass., perf. -λέλῠμαι, lit., Arist., metaph., Hdt., Lys.

[*Paralyzed in one side*, παραπληκτικός, ή, όν, Hipp.]

PARAMOUNT—*the king would think it a paramount object*, ὁ βασιλεὺς περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο, Xen.

PARAMOUR, A (of the man), ἀνήρ, gen. ἄνδρος, Att. ἀνδρός, dat. pl. ἀνδράσι (opp. to πόσις), Soph.; μοιχός, ὁ, Plat.

A paramour (of the woman), παλλᾰκίς, ίδος, ἡ, Hom.; παλλᾰκή, ἡ, Hdt., Plat. *Vid.* CONCUBINE.

PARAPET, A, ἀμβολάς, ἄδος, ἡ, Xen.

[PARAPHRASE (of an author), μεταβολή, ἡ, Gram.]

PARAPHRASE, TO, ἐντείνω, sometimes c. εἰς and acc., Plat.; [μεταφράζω, Plut.]

[PARAPHRASING, A, μετάφρασις, εως, ἡ, Plut.]

PARASANG, πᾰρᾰσάγγης, ου, ὁ, Hdt., Xen.

PARASITE, A, ἄεῑσῖτος, ὁ, Epich.; πᾰρᾰσῖτος, ὁ, Antiph.; ψωμοκόλαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; ψωμοκόλᾰφος, ὁ, Diphil.; βδελλολάρυγξ, υγγος, ὁ, Cratin.; συγκᾰτᾰνευσῐφᾰγος, ὁ, Crates; τᾰγηνοκῠσοθήρας, ου, ὁ, Eupol.; βωμολόχος, ὁ, Ar., Arist.; πτερνόκοπις, εως, ὁ, Menand.

A pompous parasite, σεμνοπᾰρᾰσῖτος, ὁ, Alex.

To be a parasite, ψωμοκολακεύω, only act., Philippid.

[*To play the parasite*, παρασῖτέω, Axion., Diphil.]

[PARASITIC, παράσῖτος, ον, Com.]

PARASOL, A, σκιᾰδειον, τό, Ar.; σκιᾰδιον, τό, Strattis; θολία, ἡ, Theoc.

PARCEL, A, ἀγκᾰλίς, ἴδος, ἡ, Nicostr.

PARCH, TO, φρύγω, Theoc.; [ξηραίνω, Hdt.]

PARCHED (of lips), ἀνειμένος, η, ον, Theoc.

[*Parched up*, ξηρός, ά, όν, Hdt.] *Vid.* DRY.

PARCHING (of thirst), πολυκαγχής, ές, Hom.

[PARCHING, A, ξήρανσις, ἡ, Plut.]

[PARCHMENT, μεμβράνα, ης, ἡ, N. T.]

PARDON, συγγνώμη, ἡ, Omn. Att.

Hdt.; *συγγνοία*, *ἡ*, Soph.; *συγγνωμοσύνη*, *ἡ*, Soph.; *αἴδεσις*, *εως*, *ἡ*, Dem.

To beg pardon, *παρίεμαι*, mid., c. gen. pers., Eur.

PARDON, TO, *συγγιγνώσκω*, fut. *-γνώσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έγνων*, perf. *-έγνωκα*, perf. pass. *-έγνωσμαι*, etc., also aor. 2 opt., 3d sing., *συγγνοῖτο*, Æsch. (3d sing. pres. pass. often used impers. c. dat. pers.), c. dat. pers., acc. of the fault, rarely also c. dat. pers. and dat. of the fault, Omn. Att.; *χάλάω*, fut. *-άσω*, c. dat. pers., Æsch., Eur.; *δίδωμι*, aor. 1 *ἔδωκα*, perf. pass. *δέδομαι*, etc., c. dat. pers., acc. of the fault, Eur., Dem.; *αἰδέομαι*, mid., esp. in aor. 1 *ἠδεσάμην*, not in pass., c. dat. pers., Plat., Dem.; *παρίεμαι* (*ἴ* Ep., *ῑ* Att.), mid., Ar. *Vid.* TO FORGIVE.

One must pardon, *συγγνωστέον*, c. dat., Plat.

Inclined to pardon, *συγγνώμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, c. gen., Eur., Xen., Plat.; *συγγνωμονῐκός*, *ἡ*, *όν*, Arist.

Not pardoning, *ἀσυγγνώμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Dem.

PARDONABLE, *συγγνωστός*, *ἡ*, *όν*, Soph., Eur.; *συγγνώμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Thuc.

PARE, TO, *περῐτέμνω*, no aor. 1 act., perf. *-τέτμηκα*, Hes., Hdt.

[*To pare one's nails*, *ὀνυχίζομαι*, Cratin.]

PARENT, A, *τοκεύς*, *ὁ*, rare in sing., pl. in Hom. *τοκῆες*, Att. *τοκεῖς*, Omn. (except the orators, in whom the word does not occur) *γονεύς*, *ὁ*, rare in sing., Hes., Omn. post Hom.; *ὁ τεκών*, *ἡ τεκοῦσα*, in pl. of both, *οἱ τεκόντες*, c. gen. (of course also c. acc.), Trag.; *τεκνογόνος*, *ὁ*, Æsch.; *οἱ γεινάμενοι*, Hdt., Xen.; *οἱ φύσαντες*, Eur.; *οἱ γεννήσαντες*, Xen. *Vid.* FATHER, MOTHER.

I who had no parents, *ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς οὐ μητρὸς εἶχον*, Soph.

My parents, *ὧν ἔφυν ἄπο*, Soph.

Parent of excellent children, *ἀριστογόνος*, *ὁ καὶ ἡ*, Pind.

To be a parent, or *to be parent of*, lit. and metaph., *τίκτω*, fut. *τέξομαι*, and Ep. *τεκοῦμαι*, no aor. 1 act., aor. 2 *ἔτεκον*, perf. *τέτοκα* (Hes. has aor. 1 mid. *ἐτεξάμην*, aor. 2 *ἐτεκόμην*, rare but in Æsch.), Omn.; *φῠτεύω*, Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys.; *προφυτεύω*, Soph.; *φύω*, Soph. *Vid.* TO BEGET, TO BRING FORTH.

One who has both parents alive, *ἀμφῐθᾰλής*, *ές*, Hom.

Born of noble parents, *ἀριστότοκος*, *ον*, Eur.

To cherish one's parents in their old age, *γηροβοσκέω*, no mid., but also pass. of the parents who are so cherished, Eur., Ar.; so *γηροτροφέω*, Plat., Lys., Isoc., Isæ.

One who cherishes his parents in their old age, *γηροβοσκός*, *ὁ καὶ ἡ*, Soph., Eur., Xen.; *γηροτρόφος*, *ὁ καὶ ἡ*, Eur., Dem.

PARENTAL, as *a parental curse*, *γενέθλιος �relax ἀρά*, Æsch.

PARENTHESIS, A, *παρένθεσις*, *εως*, *ἡ*, Gram.

In a parenthesis, *ἐν τῷ μέσῳ*, Gram.

A parenthesis (i. e., a parenthetical observation), *παρενθήκη*, *ἡ*, Hdt.

PARENTHETICAL, *παρένθετος*, *ον*, Gram.

[PARENTHETICALLY, *παρεμβατικῶς*, Gram.]

PARHELION, A, *παρήλιος*, *ὁ*, Arist.

PARING, A, *ἀπόκνισμα*, *ᾰτος*, *τό*, Ar.

[PARISYLLABIC, *ἀνεπέκτατος*, *ον*, Gram.]

PARK, A, *πάρᾰδεισος*, *ὁ*, Xen.

PARLEY WITH, TO, *λόγους προσφέρω* (fut. *-οίσω*, aor. 1 *-ήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον*), c. dat., Thuc.; [*λόγους ἀντιβάλλω*, Luc.]

PARLIAMENT, *βουλή*, *ἡ*, Omn. Att. prose.

A member of Parliament, *πρόβουλος* (i. e., a deputy appointed to deliberate on state affairs), Ar., Hdt., Lys.; so *συγγρᾰφεύς*, *ὁ*, Thuc.

[PARODIST, A, *παρῳδός*, *ὁ*, Ath.]

PARODY, A, *παρῳδία*, *ἡ*, Arist.

[*In the way of parody*, *παρῳδικός*, *ή*, *όν*, Dion.]

[PARODY, TO, *παρῳδέω*, Ath.]

[PARŒMIAC, A, *παροιμιακός*, *ὁ* (sc. *στίχος*), Gram.]

[PARONOMASIA, *παρονομασία*, *ἡ*, Cic.]

[PAROTID GLAND, THE, *παρωτίς*, *ίδος*, *ἡ*, Galen.]

[PAROXYTONE, *παροξύτονος*, *ον*, Gram.]

PARRICIDAL, *πᾰτροκτόνος*, *ον*, Æsch., Soph.; *πατροφόντης*, *ου*, *ὁ*, Soph.; *πᾰτροφόνος*, *ον*, Plat.

[PARRICIDE (act), *πατροκτονία*, *ἡ*, Plut.]

PARRICIDE, A, *πᾰτροφονεύς*, *ὁ*, Hom.; *πᾰτροφόνος*, *ὁ*, Eur.; *πατροφόντης*, *ου*, *ὁ*, Soph.; *πᾰτροκτόνος*, *ὁ*, Soph.; *πᾰτρᾰλοίας*, *ου*, *ὁ*, Ar., Plat., Lys., Dem.

To be a parricide, *πατροκτονέω*, only act., Æsch.

PARROT, A, *βίττᾰκος*, *ὁ*, Eubul.; *ψιττᾰκη*, *ἡ*, Arist.

PARRY, TO, *ἀποσείομαι*, mid., Ar.; [*παρακρούω*, c. acc. et dat., Plut.]

PARSIMONIOUS, *φειδωλός*, *ή*, *όν*, Hes., Ar., Plat.; *εὐτελής*, *ές*, Pind., Thuc., Xen.

PARSIMONIOUSLY, *εὐτελῶς*, Xen.

PARSIMONY, *φειδώ*, *ή*, Hom., Hes., Eur.; *φειδωλή*, *ἡ*, Hom., Sol.; *φειδωλία*, *ἡ*, Ar., Plat.

PARSLEY, *σέλῐνον*, *τό*, often in pl., Hom., Pind., Hdt., Mosch.; a coarser sort, *ἱπποσέλῐνον*, *τό*, Pherecr., Theoph.

[*Pot-parsley*, *ἀγγειοσέλῐνον*, *τό*, Anacr.]

[*Mountain-parsley*, *ὀρεοσέλῐνον*, *τό*, Diosc.; *rock-parsley*, *πετροσέλῐνον*, *τό*, Diosc.]

PARSNIP, A, *στᾰφῠλῖνος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hipp.; [*κερασκόμη*, *ἡ*, Diosc.]

PART, *μοῖρα*, *ἡ*, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; *μέρος*, *τό*, Omn. post Hom.; *μερίς*, *ίδος*, *ἡ*, Plat., Dem.; *μόριον*, *τό*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

Part (i. e., duty), *μέρος*, *τό* (e. g., it is my part, for my part, etc., *τοὐμὸν μέρος*, *τὸ σὸν μέρος*, etc.), Soph., Eur., Isoc.

I will not fail for my part (lit., my part shall not be weary), *οὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος*, Soph.; *τάξις*, *εως*, *ἡ*, Dem.

Part is often left out, as, *for Pylos is a part of what was formerly Messenia*, *ἔστι γὰρ ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης γῆς*, Thuc., esp. when *τι* is expressed and followed by a genitive, e. g., *you ought to take care . . . lest any part of what there ought to be be wanting to you*, *χρή σε σκοπεῖσθαι . . . μήποτε ἐπιλίπῃ τι ὑμᾶς ὧν δεῖ ὑπάρχειν*, Xen. (and so Omn. Att.); also esp. when the meaning is "it is the part of" (i. e., the duty of), which is rendered by *ἐστί* and gen., e. g., *it is not a woman's part*, *οὔτοι γυναικός ἐστι*, Æsch. (so Thuc. and Omn. Att.); also by *πρός* c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., e. g., *it is not the part of a skillful surgeon to lament . . .*, *οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν*, Soph.

The chief part, *πρεσβεῖον*, *τό*, Soph.

A very small part, *ever so small a part*, *πολλοστημόριον*, *τό*, Thuc.

Consisting of large parts, *μεγαλομερής*, *ές*, Plat.

Largeness of parts, *μεγᾰλομέρεια*, *ἡ*, Plat.

Consisting of small parts, *μῑκρομερής*, *ές*, Plat.

Smallness of parts, *μῑκρομέρεια*, *ἡ*, Arist.

Consisting of many parts, *πολῠμερής*, *ές*, Plat., Arist.

Consisting of like parts, *ὁμοιομερής*, *ές*, Arist.

To take another's part (be in another's interest), *φρονέω τά . . .*, c. gen. pers., or c. *πρός* and acc., Hdt., Xen.

As many as survived of the Plataeans who had taken their (the Lacedæmonians) *part*, *ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιέων περιῆσαν*, Thuc.

The good-will on the part of the allies, *εὔνοια ἡ παρὰ τῶν συμμάχων*, Isoc.

PART, TO, act. (i. e., to separate, q. v.), *ἀποκρίνω*, Hom., Hdt., Thuc.

To part (i. e., to divide, to distribute, q. v.), *διᾰμοιράω*, fut. *-άσω*, Hom., Ap. Rh.; *διαιρέω*, aor. 2 *διεῖλον*, Hom., Hes., Eur., Omn. prose.

To part, intrans., *δίστᾰμαι*, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., perf. part. *-εστηκώς*, *νῖα*, etc., and sync. *-εστώς*, *ῶσα*, gen. *ὤτος*, etc., Hom., Soph., Hdt.; [*περισχίζομαι* (*ἔνθεν καὶ ἔνθεν*), Plat.]

They parted (of two combatants after fighting), *διέτμαγεν* (3d pl. aor. 2 pass. from *διατμήσσω*), Hom.; *διέτμαγον*, Ap. Rh. *Vid.* TO SEPARATE.

PARTAKE, TO, *ἀντάω*, c. gen. or acc. rei, only act., Hom., Soph.; *κοινωνέω*, only act., c. gen. rei, dat. pers., either often understood, also c. *περί* and acc. rei, Trag., Plat., Dem.; *κοινόομαι*, mid., c. dat. pers., gen. rei, also often c. acc. rei, once in Eur. in aor. 1 pass., c. dat. rei (*τῷδ' ἐκοινώθην λέχει*), Eur., Thuc., Plat.: *ἀντιλαμβάνομαι*, Thuc.; *συμμετίσχω*, only pres., Soph., more usu. *συμμετέχω*, imperf. *-εἶχον*, fut. *συμμεθέξω* and *συμμετασχήσω*, no aor. 1, aor. 2 *-μετέσχον*, part. *-μετασχών*, etc., perf. *-μετέσχηκα*, no mid. or pass., c. dat. pers., gen. or acc. rei, Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO SHARE.

One must partake, *μεθεκτέον*, c. gen., Thuc., Plat.; *μεταληπτέον*, c. gen., Plat.

PARTAKER, A—*a partaker of* or *in*, *ξῦνήων*, *ονος*, *ὁ*, Hes., Pind.; *ξῦνᾶν*, *ᾶνος*, *ὁ*, Pind.; *μέτοχος*, *ὁ*, Eur., Thuc., Plat.; *σύμπλοος*, contr. *-πλους*, *ὁ*, Soph.; *μερίτης*, *ου*, *ὁ*, Dem.

PARTAKING OF, *ἔμμορος*, *ον*, c. gen., Hom.; *ἔγκληρος*, *ον*, c. gen., Soph.; *μέτοχος*, *ον*, c. gen., Eur., Hdt., Lys., Antipho, Dem.; *μετᾶκοινος*, *ον*, c. gen., Æsch.; *μεθεκτικός*, *ή*, *όν*, Arist.

Partaking of (in a deed), *μεταίτιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, c. gen., Æsch., Soph., Hdt.

Capable of partaking of, *μεταληπτῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

Not partaking of, ἄμέτοχος, ον, Thuc. *Vid.* WITHOUT.

[*A partaking of*, μετοχή, Hdt.] *Vid.* PARTICIPATION.

PARTIAL (toward a person), εὐμενής, ές, c. dat. or c. prep., Omn. post Hom.

Partial (of a judge, etc.), ἀδικος, ον, Hes., Omn. Att.

PARTIALITY, χάρις, ἡ, gen. -ῖτος, acc. -ῖτα and -ιν, Plat., Theoc.

[*Partiality for* one, προσπάθεια, πρός c. acc., Dicæarch.]

PARTIALLY (i. e., with partiality), ἑτεροζήλως, Hes.; ἀνίσως, Dem.

Partially (i. e., in part), μέρος τι, Thuc.; κατὰ μέρος, Plat.

PARTICIPATE IN, TO, μετέχω, imperf. -εἶχον, fut. μεθέξω and μετασχήσω, no aor. 1, aor. 2 μετέσχον, part. μετασχών, etc., perf. μετέσχηκα, c. dat. pers., c. gen. or c. acc. rei, Theogn., Hdt., Omn. Att. *Vid.* TO PARTAKE.

PARTICIPATION, κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Plat., Dem., Æschin.; ξυνωνία, ἡ, Archil.; μετουσία, ἡ, Ar., Xen., Dem., Æschin.; μετοχή, ἡ, Hdt., Plat.; μετάληψις, εως, ἡ, Plat.; μέθεξις, εως, ἡ, Plat.; μετάσχεσις, εως, ἡ, Plat.; συμμέθεξις, ἡ, Arist.

PARTICIPLE, Α, μετοχή, ἡ, and τὸ μετοχικόν, Gram.

[PARTICLE, ξύσμα, τό, in pl., Arist.; ψηγμάτιον, τό, Plut.]

Composed of small particles, λεπτομερής, ές, Arist.

[*Particle* (in grammar), παραθήκη, ἡ, Longin.]

PARTI-COLORED, ποικίλος, η, ον, Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen.; [ἀνθοφυής, ές, Anth.]

PARTICULAR, ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Plat.

[*Particular* (histories), ἐπὶ μέρους (συντάξεις), Polyb.] *Vid.* SPECIAL.

Particular (i. e., precise, etc., of a person), ἀκρῑβής, ές, Eur., Thuc., Plat.

In some particular way, ἰδίως, Plat.

PARTICULARITY, ἀκρίβεια, ἡ, Plat.

PARTICULARLY, μάλιστα, Omn.; ἔκκρῑτον, Eur.

PARTISAN, Α (i. e., one of a political party), μύθητής, οῦ, ὁ, Anac.; στᾰσιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

[*A partisan* (a broad-pointed spear), πλατύλογχον, τό, Strab.]

[PARTISANSHIP, προστασία, ἡ, Dem.]

PARTITION, Α, διᾰ́φραγμα, ᾰτος, τό, Thuc.; νύσσα, ἡ, Bion.

[*Partition-wall*, μεσότοιχος, ὁ, Eratosth.; μεσότοιχον, τό, N. T.]

PARTLY, μέρος τι, Thuc.; *partly . . . partly*, τὸ μέν and τὰ μέν, answered by τὸ δέ and τὰ δέ respectively, Omn. Att.; τοῦτο μέν, answered by τοῦτο δέ, or by ἔπειτα δέ, or by δέ only or τὸ δέ, and sometimes the answering words are understood, Soph., Hdt., Isoc.; πῇ μέν answered by πῇ δέ, Xen.; ἅμα μεν . . . ἅμα δέ, Plat.

PARTNER, Α, κοινών, ῶνος, ὁ, Pind., Xen.; [ξυνήων, ονος, ὁ, Hes.]; κοινωνός, ὁ, c. gen. or c. dat., pers., Æsch., Soph., Xen., Dem.; ὁμόκληρος, ὁ, Pind.; ὁμέστιος (lit., living in the same house), ο, Soph.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Antipho; σύννομος, ο καὶ ἡ, Pind., Æsch., Plat.

PARTNERSHIP, κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Plat., Dem., Æschin.; ξυνωνία, ἡ, Archil. *Vid.* PARTICIPATION.

PARTRIDGE, Α, πέρδιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Archil., Soph., Epich.; περδίκιον, τό, Eubul.; κακκᾰ́βιον, τό, Eubul.; κακκᾰβη, ἡ, Ath.

Of or *belonging to a partridge*, περδικῐκός, ή, όν, Ar.

To make a noise like a partridge, κακκαβίζω, Arist.

To escape like a partridge, ἐκπερδῐκίζω, Ar.

[*Keeping* or *rearing partridges*, περδικοτροφος, ον, Strab.]

[*A partridge-catcher*, περδικοθήρας, ὁ, Æl.]

PARTURITION, τόκος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt. *Vid.* TRAVAIL.

PARTY, Α (political), μερίς, ῖδος, ἡ, Plat.; προαίρεσις, εως, ἡ, Dem.; πᾰρᾰ́ταξις, εως, ἡ, Dem., Æschin. *Vid.* FACTION.

To form a party, παρασκευάζομαι, mid., sine cas., sometimes c. acc. of those brought to join it, Andoc., Dem.

To win over from a party, *make* (a person) *desert his party*, ἀφίστημι, in aor. 1 ἀπέστησα, c. acc. pers. gen. of the party, Thuc.

To be of a person's party, φρονέω τά, c. gen. pers., or c. πρός and acc. pers., or c. possessive adjective (e. g., *the cities are inclined to our party*, τὰ ἡμέτερα φρονοῦσιν αἱ πόλεις, Xen.), Hdt., Xen.

Those of the party of Androclides and Ismenias, οἱ ταὐτὰ γιγνώσκοντες Ἀνδροκλείδᾳ τε καὶ Ἰσμηνίᾳ, Xen

[*To attach one's self to one's party*, τῆς προαιρέσεώς τινος ἔχομαι, Dem.; προσπίπτω τινί, Xen.]

To act from party spirit, φῐλονεικέω, Thuc., Plat.

[*To be a party to a suit at law*, ἀντιδικέω, Lys., Plat.]

[*The parties in a lawsuit*, οἱ ἀνταγωνιζόμενοι, Xen.; οἱ ἀντίδικοι and οἱ ἀντιδικοῦντες, Plat.]

[*Party-wall*, *having* or *separated by a party-wall*, ὁμότοιχος, ον, Isæ.]

[PARVENU, Α, νεόπλουτος, ὁ (as adj. ος, ον), Dem., Arist.]

PASS, TO, or PASS BY, intrans., πᾰρᾰ́κιμι, only pres. and imperf., Hom.; πᾰ́ρειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν and ᾖα, contr. ᾖα, Hom., Eur., Thuc., Xen.; παρελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, from which fut. come all the remaining tenses (also pres. infin. often -ελάαν in Hom., imper. -έλα, Pind., Eur., imperf. -έλαον, -έλων, Hom., Ap. Rh., fut. also -ελῶ, Att., -ελῶω, Hom.), aor. 1 poet. often -ασσα for ᾰσα, perf. -ελήλᾰκα, pass. -ελήλαμαι, but in aor. 1 -ηλᾰ́θην, Hom., Hes., Xen.; παρὲξ ἐλαύνω, Hom., and in one word, Hdt.; πᾰρέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, no other tenses, no pass., Omn.; πᾰροίχομαι, fut. -οιχήσομαι, no aor., perf. -ᾠχημαι and -οίχωκα, no other tenses, c. gen. or, c. acc., often sine cas. (of persons or of events), Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; παραστείχω, only act., c. acc. or c. dat. h., Æsch., Soph.; πᾰρᾰνίσσομαι, h., Ap. Rh.; παρεξέρχομαι, c. acc., Hdt.; παρεκπεράω, fut. -άσω, Æsch.; παραμείβω, more usu. -ομαι, mid., Soph., Eur., Hdt., Xen.; παρίξειμι, Hdt.; πᾰρᾰφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 παρηνείχθην, Xen.; πᾰρεξᾰμείβω, in tmesis, Ap. Rh.; παραμετρέω, Ap. Rh.; πᾰροδεύω, only act., Theoc.

To pass stealthily by, παραδύω, only in aor. 2 πᾰρέδυν, or perf. -δέδῡκα, Hom.

To pass over, across, πράσσω, fut. -ξω, Hom.; διᾰπράσσω, c. gen., Hom.; παρεξέρχομαι, c. gen., Hom.; περαιόομαι, pass. in act. sense, c. fut. mid., no pass. in pass. sense (Thuc. has act. περαιόω also in this sense), Hom., Hdt., Thuc., Xen.; περάω, fut. -άσω, Ep. imperf. περάασκον, Omn. poet., Hdt., Xen.; ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι (no fut. act. nor aor. 1 in this sense), aor. 2 ὑπερέβην, perf. -βέβηκα, 3d pl. often -βεβᾶσι and βεβᾶσι, infin. Ep. also -βεβᾰ́μεν, part. also -βεβαώς, νῖα, and -βεβώς, -βεβῶσα, gen. -βεβῶτος, etc. (these irreg. forms, except -βεβᾶσι and -βεβώς, are not found in Trag., and not even these in Att. prose), c. acc., sometimes c. gen., Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἄμειβω and -ομαι, mid., but no pass. in this sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἔπειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν and ᾖα, contr. ᾖα, also Ep. fut. ἐπιείσομαι, and Ep. aor. ἐπιεισάμην (never in Att.), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μετρέω, Hom., Ap. Rh.; διᾰβαίνω, Hom., Thuc., Xen.; ἐκδιαβαίνω, Hom.; μετᾰβαίνω, Hom., Æsch., Hdt., Plat., Antipho; ἐκπεράω, Hom., Æsch., Eur., Xen.; διᾰπεράω, Æsch., Eur., Xen.; διᾰνύω, fut. -ῦσω, aor. 1 poet. also -υσσα, only act., Hes., Ap. Rh.; διαστείβω, rare except in pres., Pind.; διαστείχω, Eur.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. acc., sometimes c. gen., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; διᾰβάλλω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἐξᾰμείβω, also mid., but no pass., Æsch., Eur., Xen.; ὁρίζω, no pass. in this sense, Æsch., Eur.; μίτειμι (-ιέναι), Ar., Ap. Rh.; ὑπερέρχομαι, Xen.; διᾰβᾰδίζω, Thuc.; διᾰκομίζομαι, pass., Thuc., Plat., Andoc.; διᾰπεραιόομαι, pass., Thuc.; διελαύνω, Xen.; διεξελαύνω, Hdt.; παραλλάσσω, fut. -ξω, Hdt., Xen.; διέρπω, imperf. -εῖρπον, fut. -ερπύσω, aor. 1 -είρπῡσα, etc., Soph.; ἐξᾰνύτω, fut. -ῦσω, Eur.; πορθμεύω and -ομαι, pass., but no mid., Eur., Hdt., Plat.; διαμείβω, and mid., c. acc., sometimes c. gen., Æsch., Eur.; διεκπεράω, Æsch., Eur., Hdt.; διαπορεύομαι, pass., c. fut. mid., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διάλλασσω, Xen.; πείρω, Ap. Rh.

To pass over to, εἰσπεράω, c. acc., Hes.

To pass before others, προδιᾰβαίνω, Hdt., Xen.

To pass on, παραβαίνω, Hdt. *Vid.* TO PROCEED.

To pass in return or *in imitation of* (into Asia, in retaliation for Xerxes's invasion of Europe, etc.), ἀντῐδιᾰβαίνω, Xen.

To pass rapidly, πᾰρᾱ́ϊσσω (ᾰ rarely, Att. -ᾰ́σσω), fut. -ξω, Hom.

To pass over (i. e., omit), ἐάω, augmented tenses εἰ., fut. -ᾰ́σω, Soph., Thuc., Dem.; πᾰρᾰλείπω, Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; παραμείβομαι, mid., Hdt.; παρίξειμι (-ιέναι), Plat.; ὑπερβαίνω, c. acc., sometimes c. gen., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; ἀμνημονέω, Isoc.

To pass (time, life, etc.), διᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, only act. in this sense, h., Trag., Hdt., Xen., Dem.; διοιχνέω, only pres., Æsch.; ἐκπληρόω, Eur.; ἐξαίρω, Soph.; διαφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., also -ομαι, pass., aor. 1 -ηνείχθην, no other tenses except fut. mid., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀντλέω, Eur.; τρῑβω, Soph., Eur., Ar., Dem.; ἐκτρῑβω (esp. implying a sense of passing unhappily), Soph.; διατελέω, fut. -έσω, Xen.;

διατρίβω, Hdt. ; διἀγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, part. -γεγονώς and -γεγαώς, -υῖα (not Att.), contr. -γεγώς, ὦσα (common in Att.), also -γεγένημαι, Xen., Plat. ; διαπλέκω, Hdt., Plat. ; διαπλέω, fut. -πλεύσομαι, Plat. ; διεξέρχομαι, also of time itself and things done in past time, Hdt., Dem. ; so, too, διέρχομαι, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem. ; ποιέομαι (of a short time, e. g., νύκτα), Thuc.

Those who pass their time in the courts of justice, οἱ περὶ τὰ δικαστήρια καλινδούμενοι, Isoc. ; καλινδέομαι is also used c. ἐπί and gen. of the place where, Isoc., or c. ἐν and dat. of the occupation in which, as ἐν τῷ πειρᾶσθαι, Xen.

Those who pass their time in philosophical pursuits, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίψαντες, Isoc.

You will pass a miserable life, λυπρὸν ἀντλήσεις βίον, Eur.

Nor ought you to pass the time in childish amusements, οὐδέ τί σε χρὴ νηπιάας ὀχέειν, Hom.

To pass the time in quiet, etc., ἡσυχίαν ἔχω, ἡσ. ἄγω, Hdt., Lys., Isoc.

To pass sentence, *vid.* To pronounce.

One must pass over, let pass unnoticed, ἐατέον, Dem.

The existing time always passed to me in expectation of death, ὁ προστατῶν χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην, Soph.

A vote has been passed, ψῆφος ἐκράνθη, Eur.

Pass, το, intrans., as time itself does, or as things done are past, εἶμι, infin. ἰέναι, part. ἰών, imperf. ᾔειν, ᾔια, contr. ᾖα, no other tenses, pres. usu. in fut. sense, Hom. ; προτέτυγμαι, perf. of προτυγχάνω, Hom. ; πἀρήκω, Pind. ; προβαίνω, only in pres. aor. 2 προέβην, also προύβην, and perf. -βέβηκα, Theogn., Hdt., Xen. ; διοίχομαι, Hdt. ; ἐκγίγνομαι, Hdt. ; διέρχομαι (esp. of a truce which has expired, etc.), Hdt., Thuc., Dem. ; ἐπενήνοθεν, in pluperf. sense, Ap. Rh.

To pass on, act., or *make to pass*, πἀρἀπέμπω, Hom. ; διαπορεύω, Xen. ; περάω (of making one's own foot pass), so that περάω πόδα = βαίνω, Eur. ; so ὑπερτείνω, Eur.

To pass on (of passing any thing on which is given from one to another in succession), διἀδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Xen., Plat., Dem.

To pass on (esp. as a watchword or word of command, etc.), πἀραγγέλλω, Æschin., Xen. ; παρεγγυάω, Eur., Xen. ; ἀντἀποδίδωμι, Xen.

[*To pass around* (in drinking) *the cups*, περιελαύνω τὰς κύλικας, Xen.]

To pass (a thing through one's fingers), διαβὔνέομαι, mid., Hdt.

To let pass (an observation so as to admit it, or an opportunity so as to let it slip and lose it, or to allow a competitor in a race to pass), πἀρίημι (ῑ Ep., ῐ Att.), aor. 1 act. παρῆκα, perf. pass. παρεῖμαι, aor. 1 παρείθην, Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem. ; παρεξίημι, Hdt.

Let that pass, ἔα τοῦτο χαίρειν, Plat.

[*To pass from this part of the subject* (when enough has been said), ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Att.]

One must pass over (i. e., omit), παραλειπτέον, Xen., Plat., Isoc.

One must let pass, πἀρετέον, Plat.

A letting pass, πἀρεσις, εως, ἡ, Hipp.

Difficult to pass, δύσβἀτος, ον, Xen., Plat. *Vid.* Impassable.

Things are come to this pass, δεῦρο ἐξοκέλλεται, Æsch.

Matters will come to this pass, εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα, Dem.

[*It has come to that pass that . .*, εἰς τοῦτο προβέβηκε ὥστε . . ., c. indic., Plat.]

What must be passed (as a river), διἀβἀτέος, α, ον, Xen.

To be passed (through any thing, as the rudder through the keel of a ship), διαβύνομαι, pass., only pres. and imperf., Hdt.

But when the Greeks perceived that they were intending to depart, and passing the word to one another, ἐπεὶ δὲ ἐγίγνωσκον αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες βουλομένους ἀπιέναι, καὶ διαγγελλομένους, Xen.

Passing through, διαειμένος, η, ον, c. gen., Ap. Rh.

Pass, a (i. e., an entry into a country, etc.), στειγωπός, and Att. στενωπός, ἡ, Hom., Soph., Plat. ; στεῖνος, τό, Hom. ; στενά (τἀ), Hdt., Isoc. ; εἰσβολή, ἡ, Hdt., Thuc. ; ἐμβολή, ἡ, Xen. ; ἐκβολή, ἡ, Hdt. ; πύλαι, αἱ, Hdt., Xen. *Vid.* Passage.

Having narrow passes, στενόπορος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Passable, περᾱτός, ή, όν, Pind., Hdt. ; περἀσῐμος, ον, Eur. ; βἀτός, ή, όν, Soph., Xen. ; διἀβἀτός, ή, όν, and ός, ὸν (esp. of a river), Hdt., Thuc., Xen. ; βἀσῐμος, ον, Xen., Dem. ; πορεύσῐμος, η, ον, and ος, ον, Xen., Plat. ; ᾽ἀμευσῐμος, ον, Ap. Rh. ; [ὀδεύσιμος, ον, Strab.]

Easily passable, εὔπορος, ον, Æsch., Thuc., Xen., Plat. ; εὐβἀτος (ον) περᾶν, Æsch. ; εὐδιἀβἀτος, ον, Xen. ; εὐδίοδος, ον, Arist.

Passage, a (nearly all the following words express either the act of passing or the way by which), πόρος, ὁ, Omn. ; πορθμός (esp. by water), ὁ, Soph., Eur. ; πόρθμευμα, ἄτος, τό, Æsch. ; πέρᾶσις, εως, ἡ, Soph. ; δίοδος, ἡ, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Æschin. ; ἔξοδος, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen. ; πἀροδος, ἡ, Thuc., Xen., Lys., Isoc. ; διέξοδος, ἡ, Hdt., Thuc., Plat. ; διἀβἀσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. ; ὕπερβολή, ἡ, Xen. ; διἀδρομή, ἡ, Xen. ; ἐξήλῡσις, εως, ἡ, Hdt. ; διήλῡσις, ἡ, Ap. Rh. ; πλόος, contr. πλοῦς (only for ships), ὁ, Lys. ; so ἔκπλοος, -πλους, ὁ, Thuc., Xen. ; πἀρἀ᾽πλοος, -πλους, ὁ, Thuc., Xen.

A passage wide enough for two ships, δυοῖν νεοῖν διάπλους, Thuc.

A passage for waters to escape, ἔκροος, contr. -ρους, ὁ, Hdt. ; διέκροος, ο, Hdt. ; ἐκροή, ἡ, Plat.

A passage out, for ships, ἔκπλοος, ους, ὁ, Xen.

The difficult passage across the river, ἡ διὰ τὸν ποταμὸν δυσχωρία, Isoc.

But if the rivers, too, will not allow us a passage across, εἰ δὲ μήθ' οἱ ποταμοὶ διήσουσι, Xen.

An underground passage, διῶρυξ, ὕχος, ἡ, Hdt. ; [ὄρυγμα, ἄτος, το, Hdt.]

A passage (in a book, etc.), χωρίον, τό, Hdt., Lycurg. ; ῥῆσις, εως, ἡ, Ar. ; γράμμα, ἄτος, τό, Thuc.

[*Passage-money*, ναῦλον, τό, and ναῦλος, ὁ, Ar., Xen., Dem. ; ὁδοιπόριον, τό (to ship-master), Hom. ; πορθμεῖον, τό, Luc.]

To give a passage, διεξίημι, aor. 1 -ῆκα, Hdt.

To open or *force a passage for itself* (of a flood, a river, etc.), ὁδοποιέω, Dem.

The army effected a passage, στρατὸς ἤνυσεν περᾶν, Æsch.

Sacrifices before effecting a passage, τὰ διἀβἀτήρια, Thuc., Xen.

Passenger, a (i. e., on board ship), ἔμπορος, ὁ, Hom. ; ἐπεισβἀτης, ου, ὁ, Eur. ; περἰπνεως, ὁ, Thuc.

Passer-by, a, πἀροδῖτης, ου, ὁ, fem. πἀροδῖτις, ἰδος, ἡ, Anth.

Passing, a (of life, etc.), τρῖβή, ἡ, Æsch., Soph., Ar.

A passing over, πἀραλλἀγή, ἡ, Plat. ; μετἀβἀσις, εως, ἡ, Antipho.

A difficulty of passing, στενοχωρία, ἡ, Xen.

Passion (i. e., feeling), πἄθος, τό, Thuc., Plat., Dem., Arist.

Passion (i. e., anger), θῡμός, ὁ, Omn. *Vid.* Anger.

[*The passion of love*, etc., ἐρωτικὸν πάθος, τό, κ. τ. λ., Plat.]

[*In a violent passion*, περιοργής, ές, Thuc.]

[*To represent passion*, παθαίνομαι, Dion. H., Plut.]

Under the influence of passion, in a passion, ὀργῶν (from ὀργάω), Thuc. ; [ὀργῇ, Hdt., Att. ; δι᾽ ὀργῆς, κατ᾽ ὀργήν, μετ᾽ ὀργῆς, πρὸς ὀργήν, Att. ; ὀργίλως, Dem.]

Passionate, ὀξύς, εῖα, ύ, compar. -ὕτερος, etc., Hom., h., Soph., Plat. ; ὀξυκἀρδιος, ον, Æsch., Ar. ; ὀξὔχολος, ον, Soph. ; ὀξὔθῡμος, ον, Æsch., Eur. ; δὔσοργος, ον, Soph. ; ᾽ἀκρἀχολος, ον, Ar., Plat., Dem. ; διἀπῠρος, ον, Plat. ; ὀργίλος, ον, Xen., Dem. ; θῡμοειδής, ές, Xen., Plat. ; θῡμώδης, ες, Arist. ; θῡμῐκός, ή, όν, Arist. ; ὀργὴν ᾽ἄκρος.

To be passionate, ὀξὔθῡμέω, Eur. ; ᾽ἀκρἀχολέω, only act., Plat.

Passionately, ὀξέως, Thuc. ; ὀργίλως, Xen.

Passionateness, ὀξὔθῡμία, ἡ, Eur. ; ὀργῐλότης, ητος, ἡ, Arist.

Passive, παθητῐκός, ή, όν, Arist. ; [*the passive voice*, ὁ παθητικός, and *in the passive*, παθητικῶς, Gram.]

[Passover, the, πάσχα, τό, LXX., N. T. ; *to keep the Passover*, πασχάζω, Eccl.]

Passport, a, σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Ar.

Past (of time, generations, etc.), πἀροιχόμενος, η, ον, Pind., Hdt. ; πἀρελθών, οῦσα, όν, Soph., Plat.

Past tenses, *vid.* Preterite.

The past, τὸ πρίν, Soph. ; ὁ παρελθὼν χρόνος, Soph. ; τὸ παρελθόν, Xen. ; [τὰ παροιχόμενα, Hdt. ; τὰ προὐπἀρξαντα, Dem.]

[*In time past*, ἐν τῷ παρελθόντι, Xen.]

Past the age of youth, ἀτεμβόμενοι νεότητος, Hom.

Pastern, a, μεσοκὔνιον, τό, Hipp.

Pastime, διἄτρῑβή, ἡ, Ar., Æsch. ; δ. χρόνιυ, Soph. ; διἀγωγή, ἡ, Arist.

A public pastime, δήμωμα, ἄτος, τό, Stesich. *Vid.* Sport.

Pastoral, νομάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt. ; βουκολῐκός, ή, όν (esp. of poetry or music), Theoc. *Vid.* Shepherd.

Pastoral poetry, βουκολῐκὴ μοῦσα, Theoc.

To sing or *to write pastorals*, etc., βουκολιάζω, Theoc.

One who sings or *writes pastorals*, βουκολιαστής, οῦ, ὁ, Theoc.

Pastry, φὐρἀμα, ἄτος, τό, Mnesim., [πέμματα, τά, Hdt.]

[*Pastry-cook*, πεμματουργός, ὁ, Luc.]

Pasture, φορβή, ἡ, Hom. ; νέμος, τό, Hom., Soph. ; νομός, ὁ, Hom., h. ; βοτἄνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Plat.,

Theoc.; *νομή*, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen.

A joint pasture, *συννομή*, ἡ, Plat.

Pasture for oxen, *βουβόσιον*, τό, Call.

A coast affording pasture for oxen, *βούνομος ἀκτή*, Soph.

Headlands or *hills . . .*, *βουβόται* (from *βουβότης*) *πρῶνες*, Pind.

A meadow . . ., *βούχῖλος λειμών* (*ῶνος*, ὁ), Æsch.

A meadow affording pasture for oxen in the summer, *βουθερὴς λειμών*, Soph.

A land affording pasture to goats and oxen, *γῆ αἰγίβοτος καὶ βούβοτος*, Hom.

[*Woodland pasture*, *νομὸς ὕλης*, Hom.]

Pasture for horses, *ἱπποφόρβιον*, τό, Eur.

Rich pasture, *εὐφορβία*, ἡ, Soph.; *εὐβοσία*, ἡ, Arist.

Affording pasture, *φορβάς*, *ἄδος*, ἡ, Soph.; *φορβαῖος*, *α*, *ον*, Call.

Affording rich pasture, *εὔβοτος*, *ον*, Hom., Plat.; *εὔχορτος*, *ον*, Arist.

Affording pasture for sheep, *μηλόβοτος*, *ον*, Pind., Æsch., Lycurg.

A mutual right of pasture, *ἐπῖνομία*, ἡ, Xen.

At pasture (of herds), *βούνομος*, *ον*, Soph.

Enjoying rich pasture, *εὔχῖλος*, *ον*, Xen.; *εὔβοτος*, *ον*, Theoc.

To pasture or *drive to pasture*, *νέμω*, and in mid. of the cattle or flocks which are driven to pasture, and therefore feed or pasture themselves, pass. rare, Hom., Eur., Hdt., Plat.; *νομεύω*, only act., Hom., Plat.; *προσνέμω*, Eur.; *διανέμω*, Plat., Dem.; *χιλόω*, Xen.

To use land for pasture for their flocks, *νέμω*, Thuc.

PAT, TO, *κἄταψήχω*, Eur.; *καταψάω*, Ar., Hdt., Xen.; *ψηλἄφάω*, Xen.

PAT, A, or PATTING, *ψηλάφημα*, *ἄτος*, τό, Xen.

PATERNAL, *πᾰτρώιος*, *α*, *ον*, Hom., Hes., Hdt., contr. *πατρῷος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Theogn., Pind., Omn. Att.; *πᾰ̈τριος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Pind., Omn. Att.; *πᾰτρῐ́κός*, ἡ, *όν*, Eur., Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* FATHER, and SYN. 350.

PATH, A, *ἄταρπός*, ἡ, Hom.; *ἀταρπῑτός*, ἡ, Hom.; *ἀτρᾰπός*, ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἀτρᾰπῑτός*, ἡ, Hom.; *πάτος*, ὁ, Hom., Ap. Rh.; *πόρος*, ὁ, Hom., Pind., Soph.; *ὁδός*, ἡ (and in Hom., though very rarely, *οὐδός*), Omn.; *στῖβος*, ὁ, h., Soph., Eur., Hdt.; *τρῖβος*, *ο καὶ ἡ*, h., Eur., Hdt., Xen.; *δίοδος*, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* ROAD, WAY, and SYN. 337.

To make a path, *γεφῡρόω κέλευθον*, Hom.; [*for one's self*, *ὁδοποιέομαι*, Dem.]

Having seven (i. e., innumerable) *paths*, *ἑπτᾰ́πορος*, *ον* (of the stars), h.

PATHETIC, *πᾰθητῐ́κός*, ἡ, *όν*, Arist.

PATHETICALLY, *πᾰθητικῶς*, Arist.

PATHLESS, *ἄπορος*, *ον*, Eur., Thuc., Xen., Plat.; *ἀτρῖβής*, *ές*, Thuc.

Among pathless brambles, *ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις*, Theoc.

PATHOLOGY, ἡ *πᾰθολογῐκή*, Galen.

To write on pathology, *παθολογέω*, Galen.

PATIENCE, *τλημοσύνη*, ἡ, Archil.; *καρτέρησις*, *εως*, ἡ, Plat.; *καρτέρημα*, *ἄτος*, τό, Plat.; *καρτερία*, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; *ὑπομονή*, ἡ, Plat.

[*Want of patience* (or *endurance*), *μαλακία*, ἡ, Arist.]

PATIENT, *τᾰ̈λᾰπενθής*, *ές*, Hom.; *τλητός*, ἡ, *όν*, Hom.; *τολμήεις*, *εσσα*, *εν*, Hom.; *τᾰ̈λᾰσῐ́φρων*, *ονος*, ὁ *καὶ ἡ*, Hom., Hes.; *τᾰ̈λᾰ́φρων*, *ονος*, ὁ *καὶ ἡ*, Hom.; *τλήμων*, *ονος*, ὁ *καὶ ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; *τᾰλᾰκάρδιος*, *ον*, Hes.; *τλησῐκάρδιος*, *ον*, Æsch.; *τλήθῡμος*, *ον*, Pind., Anth.; *καρτερός*, *ά*, *όν*, Xen.; *καρτερῐκός*, ἡ, *όν*, Xen., Plat., Arist.; *μενετός*, ἡ, *όν*, Ar., Thuc.

To be patient, *bear patiently*, *τλάω* (but this word is never found in pres., *τέτληκα* being used in pres. sense), fut. *τλήσομαι*, aor. 1 *ἐτᾰ́λᾰσα* and *-ασσα*, aor. 2 *ἔτλην*, imper. *τλῆθι*, also *τέτλᾰθι*, opt. *τλαίην* and *τετλαίην*, infin. *τλῆναι*, *τετλᾰ́ναι*, *τετλᾰ́μεν*, and *τετλᾰ́μεναι*, part. *τλάς*, perf. *τέτληκα*, part. usu. *τετληώς* for *-ηκώς*, Hom.; *ἀνέχομαι*, mid., imperf. *ἀνειχόμην*, sometimes *ἠνειχόμην*, fut. *ἀνέξομαι* and *ἀνασχήσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἀνεσχόμην*, in Att. more usu. *ἠνεσχόμην*, also by sync. *ἠνσχ.*, c. acc. of the calamities endured, also c. dat., or c. gen., or sine cas., often c. part., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; *καρτερέω*, only act. (except in phrase found below), Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; *στέργω*, only act., c. acc. or c. dat., Trag., Hdt., Plat., Isoc., Lys., Dem.; *ὑπομένω*, only act., Omn. Att. prose.—"*But be patient.*"—HIPP. "*I have been patient long enough.*"—'Αλλὰ *καρτέρει.*—'ΙΠΠ. *Κεκαρτέρηται τᾰ́μά*, Eur.

PATIENT, A—*going with the physicians to some of their patients*, *μετὰ τῶν ἰατρῶν εἰσελθὼν παρά τινα τῶν καμνόντων*, Plat.

PATIENTLY, *τλημόνως*, Æsch., Eur.; *εὐλόγως*, Eur.; *καρτερούντως*, Plat.

One must bear patiently, *στερκτέον*, c. dat., Dinarch.

To be endured patiently, *ἀγᾰπητός*, ἡ, *όν*, Andoc.

[PATRIARCH, A, *πατρίαρχος*, ὁ, LXX.]

[PATRIARCHAL, *πατριαρχικός*, ἡ, *όν*, Eccl.]; *to be under a patriarchal form of government*, *πᾰτρονομέομαι*, pass., Plat.

[PATRICIAN, A (the Roman *patricius*), *πατρίκιος*, ὁ, Dion.]

[PATRIMONY (one's), *ἡ τοῦ πατρὸς μοῖρα*, Dem.; *τὰ πατρῷα*, Arist.]

PATRIOTIC, *φῐλόπολις*, and poet. *φῐλόπτολις*, *εως* and *ῐ̈δος*, ὁ *καὶ ἡ*, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Isoc.

PATROL, A, *περῐ́πολος*, ὁ, usu. pl., Ar., Thuc., Xen., Æschin.

An inspector of patrol, *περῐπόλαρχος*, ὁ, Thuc.

The patrol station or *guard-house*, *περιπόλιον*, τό, Thuc.

PATROL, TO, *περιπολέω*, only act., Xen.

PATRON, A, *ἀρχέπολις*, *εως*, ὁ *καὶ ἡ* (as a god or nymph is of a city), Pind.; *πρόξενος*, ὁ *καὶ ἡ*, Æsch., Eur.; *προστᾰ́της*, *ου*, ὁ (esp. in prose the patron of the *μέτοικοι*, etc., answering to the Roman *patronus*), Soph., Ar., Lys., Isoc., Dem.; [later (as Roman *patronus*), *πάτρων*, *ωνος*, and *πάτρωνος*, *ου*, ὁ, Plut.]

To choose a patron, *προστᾰ́την γράφομαι*, mid., Ar.; also pass. *προστάτου γράφομαι* in paulo-post fut., Soph.; *προστάτην ἔχω*, Ar.

To live under a patron's protection, *ἐπὶ προστάτου οἰκέω*, Lys. *Vid.* PROTECTOR.

To be a patron of, *προξενέω*, only act., c. gen., Eur., Ar., Xen., Dem. *προστᾰτέω*, no mid., but also pass., c. gen., Ar.

[PATRONAGE (Latin *patronatus*), *πατρωνία*, ἡ, Plut.; *προστασία*, ἡ, Plut.]

[PATRONIZE, TO, *προξενέω*, c. gen., Ar.]

[PATRONYMIC, A, *πατρωνῠμία*, ἡ, Eust.]

[*Patronymic*, *πατρωνῠμικός*, ἡ, *όν*, Sext. Emp.]

PATTERN, A, *ἐκδεῖγμα*, *ἄτος*, τό, Eur.; *δεῖγμα*, *ἄτος*, τό, Ar., Isoc.; *πᾰρᾰ́δειγμα*, *ἄτος*, τό, Plat., Isoc., Dem.; *τῠ́πος*, ὁ, Plat.

[*To hold up as a pattern*, *παραδείκνυμι*, Plat.]

PAUCITY, *ὀλῐγότης*, *ητος*, ἡ, Plat. *Vid.* FEWNESS.

PAUNCH, A, *γαστήρ*, ἡ, gen. *-έρος*, sync. *γαστρός*, etc., Omn.; *νηδύς*, ἡ, Hom.; of a dead animal (for food), *μήτρα*, ἡ, Ath. *Vid.* BELLY.

PAUSE, A, *ἄνᾰπαυσις*, *εως*, ἡ, poet. also *ἄμπαυσις*, Pind., Thuc., Xen. *Vid.* CESSATION.

PAUSE, TO, *παύω* (Soph. even has *παύεσκον*, poet. imperf.), Hom., Hes., Ar.; more usu. *παύομαι*, mid. and pass., c. gen. of the matter in which, Omn. *Vid.* TO CEASE.

PAVE, TO, *στορέννῡμι*, sync. *στόρνυμι*, metath. *στρώννυμι*, fut. *στορέσω*, Att. *στορῶ*, also *στρώσω*, etc., perf. pass. *ἔστρωμαι*, aor. 1 *ἐστρώθην* and *ἐστορέσθην*, Hdt.

To pave the way (metaph.), *προοδοποιέω*, c. dat. pers. for whom, Arist.

PAW, A, *πούς*, *ποδός*, ὁ, Omn. *Vid.* FOOT.

PAW, TO, *γλᾰ́φω ποσσί*, Hes.

PAWING, A, *σκαρθμός*, ὁ, Ap. Rh.

PAWN, A (or security given), *ἀποτῑ́μημα*, *ἄτος*, τό, Isæ., Dem. *Vid.* SECURITY, PLEDGE.

PAWN, TO, *ὑποτῑ́θημι*, aor. 1 act. *-έθηκα*, perf. pass. *-τέθειμαι*, aor. 1 *-ετέθην*, Isoc., Dem., Æschin.; *ἀποτῑμάω*, also pass. of the property pledged, Dem.

To receive in pawn, *ἀποτῑμάομαι*, mid., Dem.

PAWNING, A, *ἀποτῑμησις*, *εως*, ἡ, Dem.

PAY, *μισθός*, ὁ, Omn.; *μισθάριον*, τό, Ar.; *μίσθωμα*, *ἄτος*, τό, Hdt., Dem.; *μισθοφορά*, ἡ (strictly the receipt of pay), Ar., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* SYN. 327.

[*A month's pay*, *μηνὸς μισθός*, Thuc.]

Full pay, *μισθὸς ἐντελής*, Xen., Dem.

Additional pay (to make up a deficiency), *προσκᾰτᾰ́βλημα*, *ἄτος*, τό, Dem.

Double pay, *δῖμοιρία*, ἡ, Xen.

One must keep in pay, *μισθοφορητέον*, c. acc., Thuc.

To serve for pay, *to receive pay*, *μισθοφορέω*, only act., c. dat. of the employer, sometimes also c. acc. of the pay, Ar., Xen., Lys., Dem., Æschin.; *μισθαρνέω*, Soph., Plat., Isoc., Dem.

Receiving pay, *μισθοφόρος*, *ον*, Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Receiving full pay, *ἐντελόμισθος*, *ον*, Dem.

Without pay, *ἄμισθος*, *ον*, Æsch., Soph.

Without pay, adv., *ἄμισθί*, Eur., Dem.

[*To pay wages*, *μισθοδοτέω*, c. dat. pers., Xen.]

[*A paying of wages*, μισθοδοσία, ἡ, Thuc.]

A working for pay, μισθαρνία, ἡ, Dem.

The trade of one who works for pay, ἡ μισθαρνητική, Plat. ; μισθαρνικὴ ἐργασία, Arist.

Pay, to, ἄφίσταμαι, in aor. 1 mid., Hom. ; ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Hom., Pind., Xen., Dem. ; τελέω, fut. -σω, etc., Hom., Pind., Ar., Plat., Dem., Æschin. ; τίνω (ῑ Ep., ῐ̆ Att.), fut. τίσω, etc. (esp. of paying in return or recompense, or as a penalty), Omn. poet., Hdt., Xen., Plat. ; φέρω, fut. οἴσομαι (sometimes used in pass. sense, Hom. never has fut. act. indic., but he has imper. οἶσε, and he and Pind. have infin. οἴσειν, οἰσέμεν, οἰσέμεναι, in aor. sense), aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον (Hom. has also 3d sing. φέρησι), Hom., Thuc., Xen., Plat., Isæ. ; κατατίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem. ; ἐκτίνω, and Ep. ἐκτίω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. ; ἀποτίνω (esp. of paying a fine), Hdt., Xen., Lys., Dem. ; κατάβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur., Plat., Isoc., Dem. ; ἀποφέρω (esp. of taxes), Hdt., Thuc., Xen. ; so προσφέρω, Xen. ; ἐπιτελέω (esp. of taxes), Hdt., Xen. ; ἀποτελέω, Xen. ; ἀριθμέω, Xen., Dem. ; ἀπαριθμέω, Xen. ; ἐξαριθμέω, Dem. ; ἄπαγω, aor. 2 -ήγαγον (only of paying money, and esp. of tribute), Thuc., Xen. ; ἀπαγίνέω, only pres. and imperf., Hdt. ; λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, Xen. ; διαλύω (though the simple verb has always ῠ̆, except once or twice in arsis), sometimes c. acc. of him who receives the payment, Hdt., Dem. ; ὑποτελέω, Hdt., Thuc., Isoc., Dem. ; διαφέρω, Lycurg. ; ἀναλίσκω, fut. -λώσω, etc., Dem. ; τίθημι, Dem.

To pay (honor, etc.), νέμω, Æsch., Soph., Dem.

To pay tribute, τελεσφορέω, Xen.

To agree to pay, τάσσομαι, mid., absol. or c. infin. of verb, Hdt., Thuc.

To pay (a price) *for*, ἀντίδίδωμι, c. gen. of the thing bought, c. acc. of the price, Eur. ; so ἀντίτίθημι, Eur.

To pay beforehand, προδίδωμι, Xen. ; προτελέω, Xen. ; προεισφέρω (esp. of taxes and similar payments), Dem.

To pay besides, προσκατατίθημι, Ar., Plat. ; προσαποτίνω, Plat. ; προσεκτίνω, Plat. ; προσαποδίδωμι, Dem. ; προστελέω, Thuc., Xen.

To pay wages, μισθοδοτέω, Xen.

To take care that (such and such) *a sum is paid*, ἐφοδιάζομαι, mid., Xen.

[*To make* (one) *pay up*, πράττω (τινὰ) ἀργύριον, Xen.]

I entreat you, therefore, to aid me in making my debtors pay what my father left to me, δέομαι οὖν ὑμῶν συνεισπρᾶξαι μοι τοὺς ὀφείλοντας ἃ μοι ὁ πατὴρ κατέλιπεν, Dem. *Vid.* To exact.

To be paid (of the person receiving the money), κομίζομαι, mid. (esp. of a debt due to one), Plat., Isoc., Dem. ; τελέομαι, pass., Dem. ; ἀφίσταμαι in aor. 1 mid., Dem.

One must pay, ἀποδοτέον, Plat. ; ἀποτιστέον, Xen. ; οἰστέον, Isoc.

One must pay besides, προσαποδοτέον, Arist.

Paying — *a failure in paying on the proper day*, ὑπερημερία, ἡ, Dem.

To aid in paying, συνεκτίνω, Plat., Dem. ; συνεισφέρω (of a tax), Xen.

Paymaster, a, μισθοδότης, ου, ὁ, Xen., Plat., Æschin.

Payment, φορά, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Lys. ; ἄποφορά, ἡ, Hdt., Andoc. ; ἀπαγωγή, ἡ (esp. of tribute), Hdt. ; ἀπόδοσις, εως, ἡ, Plat., Isoc. ; ἔκτῐσις, εως, ἡ, Plat., Andoc., Dem. ; ἔκτισμα, ατος, τό, Plat. ; διάλυσις, εως, ἡ, Plat. ; κατάβολή, ἡ, Dem.

The day of payment on my part being about to expire, μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας, Dem.

To give (goods, a slave, etc.) *in payment* (not having money), ἐναποτίμάω, Dem.

I begged him to extend the day of payment, ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν, Dem.

They entered the vessel, having seized it in consequence of the expiration of the day of payment, ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ, Dem.

Pea, a, πίσος, ὁ, Ar.

Chick pea, ἐρέβινθος, ὁ, Hom., Ar., Plat.

Made of pease, πίσῐνος, η, ον, Ar., Antipho.

[*Pea-soup*, ἔτνος πίσινον, Comic.]

Peace, εἰρήνη, ἡ, Omn. ; ἡσῠχία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc. ; σῠναλλαγή, ἡ (after war), Thuc., Xen. ; so διάλῠσις, εως, ἡ, also δ. πολέμου, and (between litigants) δ. δίκης, Thuc., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* also Syn. 200.

To make peace, σπένδομαι, fut. σπείσομαι, perf. pass. ἔσπεισμαι, in both act. and pass. sense, c. dat. pers., or c. πρός and acc., also σπ. εἰρήνην, or σπ. νεῖκος, Eur., Hdt., Thuc., Isoc. ; σῠναλλάσσομαι, pass., c. πρός and acc. pers., Thuc. ; καταλῡ́ω, oftener -ομαι, mid., or κ. πόλεμον, etc., perf. pass. -λέλῠμαι, etc., Hdt., Thuc., Xen.

Peaceful, ἄθέρμαντος, ον, Æsch. ; εἰρηναῖος, α, ον, Hdt., Thuc. ; ἥμερος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Isoc., Dem. ; εἰρηνῐκός, ή, όν (also as conducive to peace), Plat., Isoc. ; μῖσοπόρπαξ, ᾱκος, ὁ (lit., hating shields), Ar.

To be peaceful, live peaceably, εἰρηνεύω, Plat.

To be peaceably disposed, ἄπολέμως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Plat.

Peacefully, εἰρηναίως, Hdt. ; εἰρηνῐκῶς, Xen., Isoc.

Peace-maker, a, εἰρηνοποιός, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

Peach, a, μῆλον Περσῐκόν, τό, Diosc.

Peach-tree, a, μηλέα Περσική, ἡ, Theoph.

Peacock, a, ταῶς, gen. ταῶ, etc., also ταών, ῶνος, ὁ, Ar., Æsop.

Peak, a, κᾰ́ρηνον, τό (not by itself, but with the name of the mountain, etc.), Hom. ; κορῡφή, ἡ, Hom., Eur., Thuc., Xen. ; ῥῖον, τό, Hom., h. ; ἄκρα, ἡ, Hom., Eur., Hdt. ; λόφος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat. ; ἀκρωτήριον ὄρεος, Hdt. *Vid.* Mountain, Hill.

With two peaks, δῐ́λοφος, ον, Soph. ; δῐκόρῡφος, ον, Eur.

Peaked, φοξός, ή, όν, Hom.

Pear, a, ὄγχνη, ἡ, Hom. ; ὄχνη, ἡ, Theoc. ; ἄπιον, τό, Theoc. ; φωκίς, ίδος, ἡ, Theoph.

A wild pear, ἄχερδος, ἡ, Soph. ; ἄχράς, άδος, ἡ, Ar.

Pearl, a, μαργᾰ́ρίτης, ου, ὁ, Theoph. ; [μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, Isid., also μαργαρῖτις λίθος, Androsth. ; μάργαρον, τό, Anacreont.]

[*Pearl-like*, μαργαρώδης, ες, Theodor.]

[*Pearl-oyster*, μάργαρος, ὁ καὶ ἡ, Æl.]

Pear-tree, a, ὄγχνη, ἡ, Hom. ; ἄπιος, ἡ, Ar., Theoph.

Peasant, a, ἄγροιώτης, ου, ὁ, Hom. ; ἄγρότης, ου, ὁ, Hom., Eur. ; ἀγρώστης, ου, ὁ, Soph., Eur.

A female peasant, ἀγροιῶτις, ῐ̆δος, ἡ, Sapph.

Pebble, a, ψηφίς, ῐ̆δος, ἡ, Hom., Ap. Rh. ; ψῆφος, ἡ, Pind., Omn. Att. (though mostly used in Att. with reference to the use it was put to of a ballot ball) ; τρόχμᾰλος, ὁ, Theoph. *Vid.* Stone, and Syn. 314.

Like a pebble, ψηφοειδής, ές, Theoph.

With dark pebbles, μελαμψηφίς, ῐ̆δος, ὁ καὶ ἡ, Call.

Pebbly (full of many pebbles), πολυψηφίς, ῐ̆δος, ὁ καὶ ἡ, Orac. ap. Hdt., Plat. ; πολύστῐος, ον, Call. ; ψηφοειδής, ές, Theoph. *Vid.* Stony.

[Peck, a, μόδιος, ὁ (the Roman *modius*), Dinarch. ; ἑκτεύς, ὁ, Ar.]

Peck, to, δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, pass. δέδηγμαι, etc., Hom., Ar., Xen., etc. ; πελεκάω, Ar. ; ἀποπελεκάω, Ar. *Vid.* To bite.

Pectoral, στηθῐκός, ή, όν, Arist.

Peculation, κλοπή, ἡ, Antiph., Lys. ; [νοσφισμός, ὁ, Plut.] *Vid.* To embezzle.

Peculiar, ἐξαίρετος, ον, Pind., Æsch., Thuc., Dem. ; ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Plat. ; οἰκεῖος, α, ον, Hdt.

Peculiar (of a peculiar sort), ἰδιογενής, ές, Plat.

Peculiarity, ἰδιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

Peculiarly, ἔκκρῖτον, Eur.

Pecuniary, χρηματῐκός, ή, όν, Plut.

They imposed a pecuniary fine on him, ἐζημίωσαν χρήμασιν, Thuc. *Vid.* Money.

Pedagogue, a, παιδᾰγωγός, ὁ, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* Tutor.

[Pedantic, ὀψιμαθής, ές, Polyb.]

Pedestal, a, βωμός, ὁ, Hom. ; βᾰ́θρον, τό, Æsch., Hdt., Xen. ; βᾶσις, εως, ἡ, Plat.

A pedestal (of a statue), στῡλοβάτης, ου, ὁ, Plat. (Com.)

Pedigree, a, πᾰτρία (on the father's side), Hdt. *Vid.* Family.

The making out a pedigree, γενεᾶλογία, Plat., Isoc. *Vid.* Genealogy, etc.

To trace a person's pedigree, γενεᾶλογέω, only act., c. acc. either of the pedigree or of the person, Hdt., Xen., Plat.

To trace a pedigree in opposition to another, ἀντῑγενεαλογέω, Hdt.

[*Without pedigree*, ἀγενεαλόγητος, ον, N. T.]

Peel, λόπος, ὁ, Hom. ; λέπῡρον, τό, h. ; λεπύριον, τό, Arist., Theoc., Hipp. ; λέμμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat. ; λοπίς, ίδος, ἡ, Ar. ; λεπίς, ίδος, ἡ, Ar.

Peel (of fruit), περῐκάρπιον, τό, Arist., Theoph.

Peel, to, λέπω, no perf., only act. in this sense, Hom. ; περῐλέπω, Theoph. ; λεπίζω, Antiph., Theoph. ; φλοΐζω, Theoph.

To peel gradually, ὑπολοπάω, Theoph.

Peeling, a, φλοϊσμός, ὁ, Theoph.

Peep, to, πᾰπᾰκύπτω, only act. (lit., to stoop down on one side for the

purpose of peeping; also metaph. to peep out, of hope, etc.), Ar.

To peep into or over, i. e., project over, ὑπερκύπτω (in this sense, c. gen.), h., Plat., Nicostr.

To peep out (i. e., to be visible), προκύπτω, only act., Ar.

[*To peep out of the corner of the eye*, παραβλέπω διὰτέρου, Ar.]

Peep-hole, a (in a shield, for the warrior to see his enemy, etc.), κέγχρωμα, ατος, τό, Eur.

Peerless, ἀσύγκριτος, ον, Anth.

Peers, the, οἱ ὁμότιμοι (the chief nobles among the Persians), Xen.; [οἱ ὅμοιοι, Xen.]

Peevish, δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; δύσαρεστος, ον, Eur., Isoc.; [ἀγανακτητικός, ή, όν, Plat.]

Peevish assertions, δυσχεράσματα, τά, Plat.

Peevishly, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

Peevishness, δυσκολία, ή, Ar., Xen., Plat.

Peg, a, πάσσαλος, ὁ (dat. also πασσαλόφι or -φιν, Hom., and even in Att. Com.), Hom., Pind., Eur., Hermipp.; ἁρμός, ὁ, Eur., Lycurg.; πάσσαξ, ακος, ὁ, Ar.

An oaken peg, ἔνδρυον, τό, Hes.

A peg to fasten nets, ἀποσχάλιδωμα, ατος, τό, Xen.

A peg to fasten a door, βάλανος, ή, Thuc., Ar.

A peg by which the strings of the lyre are fastened or turned, κόλλοψ, οπος, ὁ (metaph. also κ. ὀργῆς), Hom., Ar., Plat.

Peg, to, πασσάλευω, Æsch.

Pegged down, πασσάλευτός, ή, όν, Æsch.

Pelican, a, πελεκῖνος, ὁ, Ar.; πελεκᾶς, -ᾶντος, ὁ, Ar.; πελεκάν, ᾶνος, ὁ, Arist. (the bird, however, meant under these names was probably some European bird, and not the real Oriental pelican.)

[Pellitory (a plant), περδίκιον, τό, Theoph.]

Pell-mell, ἀγχιστῖνοι, αι, α, Hom.; [μιγάς, ὁ καὶ ή, Isoc.; (adv.), ἀναμίξ, Hdt.]

Pen, a, δόναξ, ακος, ὁ, Anth.

A pen or *pencil*, γραφίς, ἴδος, ή, Plat.

Making a pen, δονακογλύφος, ον, Anth.

Pen, to, ἐρχατάομαι, only mid., pres., and imperf., Hom. *Vid.* To coop.

To pen (i. e., to write, q. v.), γράφω, Omn.

Penal, ζημιώδης, ες, Plat.

Penalty, a, ζωή, ή, Hom.; ζωιή, ή, Archil.; ποινή, ή, Hom., Hes., Pind., Trag., Xen.; τιμή, ή, Hom.; ζημία, ή, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπίτιμια, τά, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; τίμημα, ατος, τό, Ar., Plat., Æschin.; ἔκτισμα, ατος, τό, Plat.; ἐπίβολή, ή, Lys., Dem., Æschin.; ὄφλημα, ατος, τό, Isæ., Dem.

To affix (such and such) *a penalty to*, ζημίαν ποιέω, Xen.; ζημίαν τάσσω, Thuc.; ζ. ἐπιτίθημι or ζ. προστίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην), c. dat. of the offence, Omn. Att.; ζ. προεῖπον, no other tense, augment in all moods, Isoc.; [προτίθημι (e. g., θάνατον) ζημίαν, Thuc.]

To be affixed (as a penalty), ἐπίκειμαι, Hdt., Isoc.; *death is affixed as a penalty*, θάνατος ζημία ἐπίκειται, Hdt.

To be liable to, to incur, to be convicted in a penalty, ζημίαν ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὤφλον, often c. gen. of the offence, Andoc., Dem.; ζημία περιπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Isæ.

To pay a penalty, ζημίαν ἀποτίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), fut. -τίσω, etc., Hdt.; ζ. ἐκτίνω, Isoc.; ζ. φέρω (fut. οἴσω, no perf., aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Dem.; ζ. λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλαβον, perf. εἴληφα, Dem.

A right of imposing penalties, ζημίωμα, ατος, τό, Plat.

One who estimates, apportions penalties, τιμητής, οῦ, ὁ, Plat.

[Pencil, a, γραφεῖον, τό, Hipp., Mach.]

[*Lead-pencil*, χρωστὴρ μόλυβος, ὁ, Anth.; *a round lead-pencil*, κυκλομόλιβδος, ὁ, Anth.]

Pendant, a—*with three pendants* (of an ear-ring, etc.), τρῐ́γληνος, ον, Hom.

Pendulous, κᾰτήορος, ον, Eur., Ap. Rh. *Vid.* Hanging.

Penetrable, διϊτῐκός, όν, Arist.

Penetrate, to, περαίνω, Æsch., Arist.; διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, no pass., c. acc., sometimes c. gen., Soph., Eur.; διαΐσσω (ᾰ Ep., ᾰ Att.), but more usu. in Att. -άσσω, c. acc. or c. gen., Soph.; ἐνέχω, imperf. ἐνεῖχον, fut. ἐνίξω or ἐνσχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐνέσχον, perf. ἐνέσχηκα, c. εἰς and acc. of the place into which, Xen.; διϊσχάνω, only pres. and imperf. (of penetrating darkness, etc.), Ap. Rh. *Vid.* To pierce.

Penetrating, διανταῖος, α, ον (of a blow or grief, etc.), Æsch., Eur. *Vid.* Piercing.

Penetration, ὀξῠ́της, ητος, ή, Plat.

Peninsula, a, χερσόνησος, ή, Hdt., Thuc., Xen.; χερόνησος, ή, Ap. Rh.

A dweller in a peninsula, χερσονησίτης, ου, ὁ, Xen.

Peninsular (like a peninsula), χερσονησοειδής, ές, Hdt.

[Penis, the, πέος, τό, Ar.; πόσθη, ή, Ar.]

Penitence, μετάγνοια, ή, Soph.; μετᾶνοια, ή, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* Repentance.

Penitent, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

[Penitentiary, a, σωφρονιστήριον, τό, Plat.]

Pennant, a, σημεῖον, τό, Hdt., Xen.

Penniless, ἄχρήμων, ονος, ὁ καὶ ή, Solon, Eur. *Vid.* Poor.

Penny, a, ὀβολός, ὁ (it was, however, rather more than three halfpence English), Xen., Dem.

A three-penny piece, τριώβολον, τό, Ar., Xen.

Pennyroyal, γλήχων, ωνος, ή, acc. γλήχωνα and γλήχω, h., Ar.

Pensive, σύννοος, ον, contr. -νους, νουν, Isoc.

[Pentagon, πεντάγωνον, τό, Plut.]

[Pentagonal, πενταγωνικός, ή, όν, and πεντάγωνος, ον, Plut.]

[Pentameter, πεντάμετρος, ὁ, Gram.]

[Pentateuch, the, πεντάτευχος, ὁ, Eccl.]

[Pentecost, πεντηκοστή, ή, LXX., N. T.]

[Penthemimeral, πενθημιμερής, ές, Gram.; *the p. pause*, τὸ πενθημιμερές, Id.]

[Penult, the, Penultima, ἡ παραλήγουσα (sc. συλλαβή), Apoll.; παράληξις, εως, ή, Hdn.: *to have the penult in . . .*, παραλήγω or -ομαι εἰς . . ., Hdn.]

[*With the penult long*, μακροπαράληκτος, ον, Gram.; *to have the penult long*, —— ληκτέω, Id.]

Penurious, γλίσχρος, α, ον, Dem.; [μικρολόγος, ον, Dem.]

Penuriously, γλίσχρως, Plat.

Penuriousness, γλισχρότης, ητος, ή, Arist.

Penury, πενία, ή, Omn.

Peony, a, παιωνία, ή, Theoph.

People, the, λαός, ὁ, Att. also λεώς (the only form in Att. prose), (of the whole nation, etc.), Omn. poet., Plat.; δῆμος, ὁ (of the whole people, but in Att. prose, etc., esp. of the people or commons, opp. to the nobles, used also by Homer in this sense of a single citizen), Omn.; στρᾰτός, ὁ, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* Syn. 169.

The people (in a ridiculous or coaxing expression), δημίδιον, τό, Ar.; δημᾰκίδιον, τό, Ar.

The people, τὸ πλῆθος, esp. = δῆμος, the commons, but also of the whole nation, opp. to δῆμος (in the sense of the mob), Soph., Eur., Thuc., Xen., Andoc.

The whole people, πρόπας στόλος, Soph.

The common people, οἱ φαῦλοι, Eur.; οἱ τῠχόντες (aor. 2 part. of τυγχᾰ́νω), Plat., Isoc.; ἀγελαῖοι ἄνθρωποι, Plat.

People, τις, in sing. and pl., Omn.; *thus the people will say*, ὧς ποτέ τις ἐρέει, Hom.; λέγει τις, Thuc.; *those who wish to praise people*, οἱ εὐλογεῖν τινας βουλόμενοι, Isoc.; *for people guard against those who are more powerful*, τὸν γὰρ προύχοντά τις ἀμύνεται, Thuc.

One of the people, δημότης, ου, ὁ (opp. to a noble), sometimes δημ. ἀνήρ, etc., Ar., Hdt., Xen., Dem.; δημοτῐκός, Xen., Dem.

Whoever of the people he saw, ὅν τινα ἰδοιτο δημότην, Ap. Rh.

The whole people, πανδημία, ή, Æsch., Plat.

At the expense of the people, δημόθεν, Hom.

Of or *belonging to the people*, δήμιος, ον, Hom., Æsch.; δημόσιος, α, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem., Æschin.; δημόθροος, ον, contr. -ους, ουν (prop. spoken by the people, but also generally), Æsch.; so δημορρῐφής, ές, Æsch.; δημόκραντος, ον (prop. effected by the people, but also generally), Æsch.; so δημόπρακτος, ον, Æsch.; δημοτελής, ές (esp. of festivals, etc., celebrated by the people), Hdt., Thuc., Dem.; δημώδης, ες, Plat.

Existing among the people, μεταδήμιος, ον, Hom.; ἐπῐδήμιος, ον, Ap. Rh.

Uttered by the people, δημόθροος, ους (of curses, reports, etc.), Æsch.

Good for the people, δημωφελής, ές, Plat.; δημοτῐκός, ή, όν, Xen.

Conveying the people (of a bridge or a road), λαοφόρος, ον, Hom., Theoc.; λαοπόρος, ον, Æsch.

Full of people (as a street), λεωφόρος, ον, Hdt., Plat.

Cherishing, supporting the people, λαοτρόφος, ον, Pind.

Belonging to the people in quantities, δημιοπληθής, ές, Æsch.

[*Of the same people*, ὁμοεθνής, ές,

Hdt. ; (more widely), ὁμόφῡλος, ον, Polyb.]

Friendly to the people, φῐλόδημος, ον, Ar.

A friend of the people, δημεραστής, οῦ, ὁ, Plat.

Pleasing the people, δημοτερπής, ές, Soph.

One who seeks to gratify the people, δημοχᾰριστής, οῦ, ὁ, Eur.

Exciting the people, λᾱοσσόος, ον, Hom.

Crowded by people, λᾰ́ὁσσοος, ον, Pind.

Protecting the people, δημοῦχος, ον, Soph.

Oppressing the people, δημοβόρος, ον, Hom. ; δημοφᾰ́γος, ον, Theogn.

Suffered by the people, λᾱοπᾰθής, ές, Æsch.

Worshiped by the people, λᾱοσεβής, ές, Pind.

Ruining the people, λᾱοφθόρος, ον, Theogn.

Slaying the people, λᾱοφόνος, ον, Theoc.

Of or *belonging to the whole people*, or *consisting of the whole people*, πανδήμιος, ον (of a common beggar), Hom. ; πάνδημος, ον, Soph., Eur., Plat., Arist.

With the whole people, πανδημία, Æsch. ; πανδημεί, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

A leader of the people, δημᾰγωγός, ὁ (usu. in a bad sense, of one who does so by evil acts, but not always so), Ar., Dmn. Att. prose.

To lead the people, δημαγωγέω, almost (but not quite) always in a bad sense, only act., sometimes c. acc., Ar., Xen., Isoc., Dem.

To cheat the people, δημίζω, only act., Ar. ; κρουσῐδημέω, only act., Ar.

A leading of the people, or *the conduct of those who seek* (by bad arts) *to lead the people*, δημαγωγία, ἡ, Ar., Arist. *Vid.* DEMAGOGUE.

To harangue the people, δημηγορέω, sometimes c. acc. of the speech, sometimes c. πρός and acc. of the people, Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO SPEAK, ORATOR, etc.

PEOPLE, TO, κτίζω, fut. κτίσω, aor. 1 Ep. often κτίσσα for ἔκτῐσα, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc. ; οἰκίζω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO COLONIZE.

To be thickly peopled, συνοικέομαι, pass., Xen. ; [πολυανδρέω, Thuc.]

[*Thickly peopled* or *full of people*, πολυάνθρωπος, ον, Thuc.]

[*Thinly peopled*, ὀλιγάνθρωπος, ον, Xen. : *to be thinly peopled*, ὀλιγανδρέω, Plut.]

[PEOPLING, A (act.), οἴκισις, εως, ἡ, Thuc.]

PEPPER, πέπερι, τό, gen. ιος or ῐ́δος, Antipho, Eubul.

[*To be* or *taste like pepper*, πεπερίζω, Diosc.]

[PEPPER-CORN, A, πεπέριον, τό, Ath.]

PERAMBULATE, TO, περιπατέω, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO WALK.

PERCEIVABLE, αἰσθητός, ή, όν, Plat. ; νοητός, ή, όν (only by the intellectual faculties), Plat.

PERCEIVE, TO, γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔγνων, perf. act. ἔγνωκα, pass. ἔγνωσμαι, c. acc., sometimes c. gen., often c. part., Omn. ; ἐπῐγιγνώσκω, Hom., Pind., Æsch., Andoc. ; ἀΐω (ᾱ Hom., ᾱ Trag., except in chor.), only pres. and imperf. act., augment ᾱ (prop. only of hearing, but also of seeing), usu. c. gen. rei, sometimes c. acc., always c. gen. pers. when expressed at all, Hom., Pind., Soph., Eur. ; κλύω (prop. of hearing, but also generally), only pres. and imperf., imper. κλῦθι, also κέκλῡθι, c. gen. or c. acc., Hom., Hes. ; σύνῐ̄μι, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, also (besides the reg. forms) pres. infin. συνιεῖν and συνιέμεν, pres. imper. 2d sing. συνίει, 3d pl. imperf. σύνιον (Hom. usu. writes the word ξυν. even when the metre does not require it ; Pind. also has aor. 2 infin. ξυνέμεν—none of these irreg. forms in Att.), c. gen. or c. acc., Omn. poet. ; φράζομαι, mid. and pass. in act. sense, Hom., Pind., Eur. ; ἐπῐφράζομαι, Hom. ; νοέω, Omn. poet., Xen., Plat. ; εἰσνοέω, Hom., Ap. Rh. ; συντῐθεμαι, mid., Hom., Pind. ; ἐπαΐω, c. acc., or c. gen., or c. part., Pind., Ar., Hdt. ; αἰσθᾰ́νομαι, mid., fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ᾐσθόμην, c. gen. or c. acc., often c. part., Omn. Att. ; μανθᾰ́νω, fut. μᾰθήσομαι, Dor. also μᾰ́θεῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμᾰθον, sometimes poet. (not Att.) ἔμμᾰθον, perf. μεμᾰθηκα, Omn. Att., Hdt. ; ἐννοέω, Eur., Hdt., Xen., Plat. ; ὁράω, only pres. in this sense, prop. of sight, but also generally, Soph., Eur. ; also κᾰθορᾰ́ω, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat. ; so δέρκομαι, in perf. δέδορκα, Æsch. ; κᾰταισθᾰ́νομαι, Soph. ; διαισθᾰ́νομαι, Plat. ; ἐπαισθᾰ́νομαι, Trag., Dem. ; πᾰραισθᾰ́νομαι, Xen., Theoc. ; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. gen., Soph., Plat. ; κᾰτᾰνοέω, Omn. Att. prose, Hdt. ; ἐπῐνοέω, Plat. ; κᾰτᾰμανθᾰ́νω, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem. ; ὀσμάομαι, mid. (prop. by smell, but also generally), c. gen., Soph. ; ὑποφράζομαι, Ap. Rh. *Vid.* TO HEAR, SEE, FEEL, etc.

[*Not to perceive*, ἀγνοέω (usu. c. neg.), Hom.]

To perceive beforehand or *before*, προνοέω, act., c. acc., also mid. c. gen., Hom., Eur., Plat. ; προαισθᾰ́νομαι, Thuc., Xen., Isoc., Dem. ; προσυνίημι, Hipp.

To perceive besides, προσνοέω, Xen. ; προσαισθᾰ́νομαι, Arist.

One must perceive, κᾰτᾰνοητέον, Plat.

PERCEPTION, νόημα, ατος, τό, Hom. ; αἴσθησις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat. ; αἴσθημα, ᾰτος, τό, Eur. ; νόησις, εως, ἡ, Plat. ; κᾰτᾰνόησις, ἡ, Plat. ; κατανόημα, ᾰτος, τό, Plat. ; σκέψις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 335.

[*Objects of perception*, τὰ νοούμενα, Plat.]

The power of perception in the mind, φαντᾰσία, ἡ, Ar., Plat.

A want of perception, a not perceiving, ἀγνωσία, ἡ, Eur., Thuc.

Having a quick perception, εὐαίσθητος, ον, Plat.

To have a quick perception of, εὐαισθήτως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. gen. or c. περί and gen., Plat.

PERCEPTIVE (having perception), αἰσθητῐκός, ή, όν, Plat., Arist. ; νοητικός, ή, όν, Arist.

PERCH, A (the fish), πέρκη or πέρκα, ἡ, Ath. ; [*a young* or *little perch*, περκίδιον, τό, Comic.]

A perch (for fowls to rest on), πέταυρον, τό, Ar. ; πέτευρον, τό, Theoc.

PERCHANCE, *vid.* PERHAPS.

If perchance, εἰ πολλᾰ́κις, c. indic., ἐάν or ἄν πολλάκις, c. subj., Plat.

Lest perchance, μὴ πολλάκις, c. subj., Thuc.

PERCUSSION, πληγή, ἡ, Omn. *Vid.* BLOW.

PEREGRINATION, ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* TRAVEL.

PEREMPTORY, δεσποτῐκός, ή, όν, Plat.

PEREMPTORILY, δεσποτῐκῶς, Isoc. *Vid.* POSITIVELY.

PERENNIAL, ἔᾱενος, ον, Simon., Pind., Xen., Plat. *Vid.* EVERLASTING.

PERFECT, τέλεος, α, ον, and ος, ον, also τέλειος (the former the most common, esp. in Att. prose), Omn. ; παντελής, ές, Æsch., Soph., Plat., Isoc. ; ἐκτελής, ές, Æsch., Eur. ; ἐντελής, ές, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem. ; κᾰτηρτῡκώς, υῖα, ός, etc., Æsch. ; τετρᾰ́γωνος, ον (lit., square), of a man, Simon. ; ὅλος, η, ον, Hdt. ; ἀποτετελεσμένος, η, ον, Xen. ; [(in its kind, ἄμεμπτος, ον, Xen.]

Perfect in itself, αὐτοτελής, ές, Arist.

[*The perfect tense*, ὁ παρακείμενος (sc. χρόνος), Gram.]

PERFECT, TO, τελέω, fut. -έσω, aor. 1 poet. (not Att.) often -εσσα, Omn. ; ἐξεργάζομαι, mid., c. perf. pass. ἐξείργασμαι in both act. and pass. sense, augment εἰρ., Eur., Thuc., Plat. ; ἀποπληρόω, Plat. ; ἐπιτελειόω, Arist. *Vid.* TO COMPLETE.

To be perfect, ἀκρῐβόομαι, pass., Ar. ; ἀπακριβόομαι, Plat., Isoc.

PERFECTION, τελειότης, ητος, ἡ, Plat.

To bring to perfection, ἐκπονέω, Eur., Thuc.

To be brought to perfection, τελεσιουργέομαι, pass., Arist. ; αὐξάνομαι, pass. perf. ηὔξημαι, etc., Dem.

PERFECTLY, παντελῶς, and Ion. παντελέως, Soph., Hdt., Plat. ; τελείως and τελέως, Hdt., Xen., Isoc. *Vid.* COMPLETELY.

PERFIDIOUS, ἄπιστος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt. ; δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Ar. ; δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur. ; δόλερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen., Plat. ; fem. δολῶπις, ῐδος, ἡ, Soph. ; δῐ́πλοος, contr. δῐ́πλοῦς, ῆ, οῦν, Pind., Xen. ; σᾰθρός (of words and deeds, not of men), ά, όν, Eur., Hdt. ; ἐπίβουλος, ον, Æsch., Plat., Xen., Lys.

PERFIDIOUSLY, λᾰ́θρᾳ, Hom. ; αὐτομόλως, Soph.

PERFIDY, δόλος, ὁ, Hom., Eur., Xen. ; ἐπῐβουλία, ἡ, Pind. ; ἀπιστία, ἡ, Soph., Xen., Isoc., Andoc. ; ἄπιστοσύνη, ἡ, Eur. ; προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem. ; ἐπίβουλή, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

PERFORATE, TO, πείρω, Hom., Hes., Archil. ; τρῡπάω, Hom., Soph., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* TO PIERCE.

PERFORATION, τρῦπημα, ᾰτος, τό, Ar., Eubul. *Vid.* HOLE.

PERFORM, TO, κραίνω, Ep. fut. mid. infin. κρᾰνέεσθαι in pass. sense (Hom. also generally uses the word in the lengthened form κραιαίνω, ἐκραίαινον, ἐκρήηνα, etc.—never so in Att.), Hom., Pind., Trag. ; τελέω, fut. -έσω, aor. 1 often poet. (not Att.) -εσσα, etc., Omn. ; ἐκτελέω (Ep. imperf. also ἐξετέλειον), Hom., Pind., Soph., Hdt. ; ποιέω, Omn. ; πράσσω, c. acc. (in Ep. also in *present tense*, when it implies completion, c. gen.), Omn. ; ῥέζω, also ἔρδω (used also esp. of performing sacrifices), fut. ῥέξω and ἕρξω, aor. 1 ἔρεξα and ἔῤῥῐξα, perf. ἔοργα, ἐόργειν, aor. 1 pass. the only pass. tense, no mid., Omn. poet., Plat. ; τέλλω, Pind. ; ἐργάζομαι, mid., augment εἰρ.

perf. pass. both in act. and pass. sense, Soph., Eur., Thuc., Xen.; *κατεργάζομαι*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *ἀπεργάζομαι*, Ar., Xen., Plat.; *περάω*, fut. *-άσω*, Æsch.; *κατατίθημι*, aor. 1 act. *-έθηκα*, perf. pass. *-τέθειμαι*, aor. 1 *-ετέθην*, etc. (esp. of performing a promise), Pind., Soph.; *λύω*, fut. *λύσω*, perf. pass. *λέλῡμαι* (of performing the commands of God, etc.), Soph.; *ἐκπονέω*, Eur.; *διαπονέομαι*, mid., Xen., Isoc.; *ἀποτελέω*, Hdt., Xen.; *χειρουργέω* (esp. of performing acts of violence), Thuc., Antipho, Æschin.; *ἀφοσιόομαι*, mid. (esp. an oath, or the command of an oracle), Hdt.; *ἐτίτελέω*, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; *συντελέω*, Plat.; *πορσύνω*, Ap. Rh. *Vid.* To do, To accomplish, etc.

One must perform, *ποιητέον*, Hdt., Thuc.

To aid in performing, *συμπράσσω*, absol., or c. dat. pers., c. acc. rei, or c. prep., Trag., Thuc., Xen., Lys., Isoc.; *συμπονέω* (same construction), Trag., Xen., Dem.; *σὺνεπῐτελέω*, Xen.; *συγχειρουργέω*, Isæ. *Vid.* To co-operate.

To be performed, *ποιητέος, α, ον*, Hdt., Xen., Isoc.; *ἄλώσιμος, ον*, Soph.

Performance, *δρησμοσὕνη*, *ἡ* (of sacrifices), h.; *πρᾶξις, εως, ἡ*, Pind., Æsch., Plat., Dem.; *ἔργον, τό*, Thuc.

Performer, A, *πρακτήρ, ῆρος, ὁ*, Hom.; *ῥικτήρ, ῆρος, ὁ*, Hes.; *πράκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ*, Soph., Antipho; *ἐργάτης, ου, ὁ*, Soph.

A performer (i. e., an actor. q. v.), *ὑποκρῐτής, οῦ, ὁ*, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

Perfume, *μὕρον, τό*, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

A perfume box, *ἀλάβαστρος* or *-τρον*, Call.

A perfume seller, *μὕροπώλης, ου, ὁ*, Xen., Lys.; [fem. *μυρόπωλις, ιδος*, Ar.]

To sell perfumes, *μὕροπωλέω*, only act., Ar.

A perfume shop, *μὕρον, τό*, Ar., Pherecr.; *μυροπωλεῖον, τό*, Lys., Dem.

Fond of perfumes, *φῐλόμυρος, ον*, Alex.

Perfumed, *μὕρόχριστος, ον*, Eur.; *μυρόῤῥαντος, ον*, Mel.; *μὕροφεγγής, ές*, Mel.

Perhaps, *ἴσως*, often *ἄν* and opt., Omn. Att., Hdt.; *τἄχ' ἄν*, c. opt., sometimes c. indic., often alone in answers (in Plat. often joined to *ἴσως* in any order, *τάχ' ἴσως ἄν, τάχ' ἂν ἴσως*, or *ἴσως τάχ' ἄν*), *ἄν* sometimes omitted, *but very rarely*, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *τὕχόν*, Xen., Isoc.

Perhaps they escape the notice . . ., κινδυνεύουσι λελῆθέναι . . ., Plat.

Peril, *κίνδῡνος, ὁ*, Omn. post Hom. and Hes.; *ἄρκυες, αἱ*, Eur. *Vid.* Risk, Danger.

Perilous, *σφἄλερός, ά, όν*, Eur., Xen.; *ἐπῐκίνδῡνος, ον*, Hdt., Thuc., Plat., Lys., Dem. *Vid.* Dangerous.

Perilously, *ἐπικινδύνως*, Thuc., Xen.

Period, A, *περίοδος, ἡ*, Pind., Plat., Isoc., Dem.; (a fixed, limited period), *ὥρα, ἡ*, Hom., etc. *Vid.* Time.

[Periodic (of style), *ἀγκύλος, η, ον*, Dion.]

Periodical, *ὥριος, ον*, Hes., Pind.; [*περιοδικός, ή, όν*, Plut.]

[Periodically, *περιοδικῶς*, Plut.]

The Peripatetic *philosophers*, *οἱ ἐκ* (or *ἀπὸ*) *τοῦ Περιπάτου*, Ath.; [*οἱ Περιπατητικοί*, only in Cic.]

Periphery, *vid.* Circumference.

Periphrasis, *περῐ́φρᾰσις, εως, ἡ*, Plut.

[Periphrastically — *to be expressed p.*, *περιφράζομαι*, Plut.]

Perish, to, *φθῐ́ω*, only pres. and imperf. act., Hom.; *φθίνω* (ῐ̄ Ep., ῐ̆ Att.), fut. and aor. 1 act. not used in this sense, fut. *φθίσομαι* (ῐ̄ Ep., ῐ̆ Att.), perf. pass. *ἔφθιμαι*, pluperf. *ἐφθίμην*, opt. *φθίμην, φθῖο, φθῖτο*, subj. *φθίωμαι* (these moods not found in Att.), Hom. also has subj. *φθίομαι, φθίεται, φθιόμεσθα*, infin. *σθαι*, part. *φθίμενος*, Omn. poet.; *φθῐ́νύθω*, only pres. and imperf. act., Hom.; *ἀποφθίνω*, Hom., Pind., Soph.; *ἀποφθινύθω*, Hom.; *ὄλλῡμαι*, mid., fut. *ὀλοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *ὠλόμην*, perf. *ὄλωλα* (also in Hom. *θυμὸν, ψυχὴν ὄλλῡμι*, usu. in aor. 1 *ὤλεσα*), Omn. poet.; *ἀπόλλυμαι*, Omn.; *ἐξαπόλλυμαι*, sometimes c. gen. of the place *out of which*, Hom., Æsch., Hdt.; *ἐξόλλυμαι*, Soph., Eur.; *κἄτόλλυμαι*, Æsch.; *διόλλυμαι*, Trag., Plat.; *ἔῤῥω*, fut. *ἐῤῥήσω*, aor. 1 *ἠῤῥησα*, only act., Hom., Trag., Plat.; *βίου μεθίσταμαι*, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Eur.; *διαπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έπεσον*, perf. *-πέπτωκα* (esp. of things), Plat. *Vid.* To die.

To perish besides, *προσαπόλλῡμαι*, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; *προσδιαφθείρομαι*, Isoc.

[*To perish in turn*, *ἀνταπόλλῡμαι*, Eur.]

To perish together or *with*, *σὺνόλλυμαι*, sine cas. or c. dat., or c. *σύν* and dat., Eur.; *σὺνἀπόλλυμαι*, Hdt., Thuc., Plat., Lys.; *συμπαρἀπόλλυμαι*, Dem.; *συνδιαφθείρομαι*, pass., Isoc.; *συμφθείρομαι*, Arist. *Vid.* To be killed, To be destroyed.

They perished, *γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνῷ Ἀχέροντος* (lit., they emptied out their dear life into the wide boat of hateful Acheron, i. e., into Charon's boat), Theoc.

To have perished, *οἴχομαι*, perf. *ᾠχημαι* and *ᾤχωκα*, but used esp. in pres. tense and past sense, Hom., Trag.; *διοίχομαι*, Trag., Plat.

Perishable, *σᾰθρός, ά, όν* (of fame), Pind.; *ἐπίκηρος, ον*, Plat., Arist.; *φθαρτός, ή, όν*, Arist. *Vid.* Mortal.

[Peristaltic, *περισταλτικός, ή, όν* (e. g., *δύναμις*), Galen.]

[Peritoneum, *περιτόναιον* or *περιτόνιος ὑμήν* or *χιτών*, Galen.]

Periwinkle, A (shell-fish), *νηρείτης, ὁ*, Arist.; *ἀναρίτης, ὁ*, Epich., Ibyc.

Breeding periwinkles, *νηριτοτρόφος, ον*, Æsch.

Perjure, to (one's self), *ἐπιορκέω*, only act., sine cas., sometimes c. acc. of the thing sworn by, Hom., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *ἐπίορκον ὄμνυμι* (fut. *ὀμόσω*, Att. *ὀμῶ*, mid. *ὀμοῦμαι*, etc., perf. *ὀμώμοκα*), Hom., Hes.; *ψεύδομαι*, mid., perf. and pluperf. pass. either in act. or pass. sense; also *ψεύδομαι ὅρκια*, Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen.; *ψευδορκέω*, only act., Ar.; *ψευδομαρτῠρέω*, Plat.

To perjure one's self (in a matter), *ἐνεπιορκέω*, sine cas., Æschin.

To gain by perjuring one's self, *κἄτεπιορκέομαι*, mid., Dem.

Perjured, *ἐπίορκος, ον*, Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Xen.; *ψεύδορκος, ον*, Eur.; *ψευδόρκιος, ον*, Hdt.

Perjury, *ἐπιορκία, ἡ*, Xen., Dem. *Perjury* (before a court of justice), *ψευδομαρτῠρία, ἡ*, Andoc., Lyc., Dem.

[*To convict one of perjury*, *ψευδομαρτυριῶν αἱρέω* (2d aor. *εἷλον*) *τινά*, Oratt.; *to be convicted of perjury*, *ψευδομαρτυριῶν ἁλίσκομαι* (2d aor. act. *ἑάλων*, infin. *ἁλῶναι*), Oratt.; *to bring charge of perjury against one*, *ψευδομαρτυριῶν ἐπισκήπτομαί τινι*, Dem.; *an action for perjury*, *ψευδομαρτυρίου δίκη*, Att. law.]

To commit perjury against (sometimes so as to procure conviction), *καταψευδομαρτυρέω*, c. gen.; sometimes in pass. of the person testified against, Xen., Plat., Isoc., Dem.

A prosecution for perjury, *τὰ ψευδομαρτῠρια*, Plat., Dem.

Permanence, *μονή, ἡ*, Plat.

Permanent, *μόνῐμος, ον*, Eur., Thuc., Plat.; *πἄρἄμόνῐμος, η, ον*, and *ος, ον*, also poet. *παρμόνιμος*, Pind., Plat.; *διᾰτελής, ές*, Plat. *Vid.* Lasting.

Permanently, *παρμόνῐμον*, Theogn.; *μονῐμως*, Arist.

Permission, *ἐλευθερία, ἡ*, Plat.; [*ἐξουσία, ἡ*, Plat.; *συγχώρησις, εως, ἡ*, Plat.; *συγχώρημα, ατος, τό*, Polyb.]

[*Without permission*, *μὴ πείσας*, Plat.]

Permit, to, *προθέω*, only pres. act., c. dat. pers. and infin., Hom.; *ἐάω*, augment *εἰ-* (Hom. also uses pres. *εἰάω, εἰᾶω*), fut. *ἐάσω*, fut. mid. sometimes in pass. sense, imper. *ἔα*, often used as monosyll., Omn.; *ἐφίημι* (*ἐᾶν* Ep., *ἔᾶν*, Att.), aor. 1 *-ῆκα*, poet. (not Att.) *-ἧκα* (Hom. also has 3d sing. imperf. *ἐφίει*, and aor. 2 subj. *ἐφείω*), also *ἐφίεμαι*, mid., aor. 2 *ἐφείμην*, etc., no pass. in this sense, c. dat. pers., acc. rei, or infin., Hom., Trag., Xen.; *προΐημι*, imperf. *προΐειν, εις, ει*, Att. and Hom. (Hom. also has *προΐει* as 3d pres. sing., and h. has opt. *προΐοι*), c. acc. pers., often c. acc. of part., Pind., Thuc., Xen.; *μεθίημι*, Soph., Eur., Hdt.; *ἀφίημι*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; *πᾰρίημι*, Soph., Eur., Plat.; *ἄνίημι*, c. dat., Xen.; *προσίεμαι*, mid., Xen.; *ἐπιτρέπω*, perf. *-τέτροφα*, pass. *-τέτραμμαι*, aor. 1 *-ετρέφθην*, c. dat., Hom., Ar., Thuc., Xen.; *περιοράω*, pres., and imperf. *-εώρων*, no aor. 1 act. or mid., fut. *περιόψομαι*, aor. 2 *περιεῖδον*, infin. *περιδεῖν*, etc., perf. *περιεώρακα*, c. acc., often c. part., also c. infin., etc., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; [*παραδίδωμι*, c. dat. et infin., Hdt.; *παρέχω*, c. dat. et infin., Hdt.]; *πᾰρείκω*, rare except in pres. and imperf. act. in this sense, Eur., Plat.; *πᾰρᾰχωρέω*, only act., c. dat. pers. and infin., Plat.

[*It is permitted*, *παρέχει*, Hdt.; *ἔξεστι*, Trag., Hdt., Thuc.]

One must permit, *ἐᾶτέον*, Plat.; *ἐπῐτρεπτέον*, Hdt., Xen.; *περιοπτέον*, Xen.

What must be permitted, *ἐᾶτέος, α, ον*, Eur., Hdt.; *περιοπτέος, α, ον*, c. infin., or c. part., Hdt.

Pernicious, *ἄταρτηρός, ά, όν*, and *ός, όν*, Hom., Theoc.; *λῡγρός, ά, όν* (very rarely of persons), Hom., Pind., Soph., Eur.; *δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, sine cas. or c. gen., Hom., Hdt.; [*οὔλιος, α, ον*, Hom., Hes., Pind.; *ἀνήκεστος, ον*, Soph.]; *λῡμαντήριος, α, ον*, sometimes c. gen., Æsch.; *ἄτηρός, ά, όν*, sometimes c. *πρός* and acc., Trag., Plat.; *ἄσωτος, ον*, Æsch.; *λωβητός, ή, όν*, Soph.; *φθαρτῐκός, ή, όν*, c. gen., Arist.

δυσπάλής, ές, Ap. Rh. *Vid.* INJURIOUS.

Pernicious to the citizens, πολῖτοφθόρος, ον, Plat.

Very pernicious, πολῦπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h., Pind., Ap. Rh.; πολῦσῖνής, ές, or πολῦσῖνος, ον, Æsch.

PERNICIOUSLY, λῦγρῶς, Hom.

PERORATION, ἐπῖλογος, ὁ, Arist.

[PERPENDICULARLY — *the rock rises perpendicularly*, ἀναδέδρομε πέτρη, Hom.]

PERPETRATE, TO, ποιέω, Omn.; κτίζω, Soph.; χειρουργέω (usu. in bad sense), Thuc., Antipho, Æschin. *Vid.* TO DO.

PERPETRATOR, A, αὐτόχειρ, ὁ, ἡ, Soph. *Vid.* DOER.

PERPETUAL, ἄλληκτος, ον, Hom., Soph.; ἄῖδῖος, ον, Hes., h., Thuc., Plat.; ἄπαυστος, ον, Soph., Thuc.; πάμμηνος, ον, Soph.; αἰώνῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.; δῖηνεκής, ές, Plat. *Vid.* EVERLASTING.

PERPETUALLY, ἀεί (also in Hom. αἰεί, and often αἰέν, also ἀέν, Pind., αἰές and ἀές, Dor.), Omn.; δῖηνεκῶς, Æsch. *Vid.* ALWAYS.

PERPETUATE, TO, PERPETUITY—*I will perpetuate the law—I will establish the law in perpetuity*, Ζεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ ζήσω χρόνον, Æsch.

PERPLEX, TO, πλάζω, fut. πλάγξω, Hom.; παρᾰπλάζω, Hom.; περῖτροπόω, only act., h.; ἀπαιολάω, only act., Eur.; σφάλλω, Hdt.; ἐς ἄπορῖαν κἀθῖστημι, perf., pluperf., and aor. 2 used in pass. sense, Thuc.; παρᾰποδίζω, Plat.

PERPLEXED, ἀμηχᾰνος, ον, often c. infin. of what is to be done (in prose only of circumstances), Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἄπορος, ον (both of people and circumstances), Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To be perplexed, ἀμηχᾰνέω, only act., sometimes c. acc. of the cause, or c. περί, etc., Trag., Thuc., Xen.; ἀπορέω, no mid., but also pass. in the matter about which a person is perplexed (the pass. only in prose), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀλάομαι, only pres. and imperf., Soph.; ἀμηχᾰνως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Æsch.; ἀλυκτάζω, only pres. and imperf. act., Hdt.; πλᾰνάομαι, pass., Hdt., Plat.; πεπλᾰνημένως ἔχω, Isoc.; ἀπειλέομαι (pass.) εἰς ἀπορῖαν, Hdt.; ἐν ἀπορία ἐμπίπτω (fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα), Plat.; ἐς ἄπορον ἥκω, Eur.; ἐν ἀπόροις εἰμί, Xen.; ἀπόρως ἔχει μοι, Antipho. *Vid.* TO DOUBT.

My heart is perplexed, δαίεται ἦτορ, Hom.; κᾰτᾰδάπτεται ἦτορ, Hom.

They were perplexed to know how to manage present circumstances, ἐν ἀπόρῳ εἶχον ζέσθαι τὸ παρόν, Thuc.

But their father Tyndarus was perplexed at the matter, τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεῳ πατρί, Eur.

PERPLEXEDLY, ἀμηχάνως, Æsch., Eur.; ἀπόρως, superl. -ώτατα, Plat., Lys., Antipho; πεπλᾰνημένως, Isoc.

PERPLEXING (see above), also δύσβᾰτος, ον, Pind.; δυσάγκρῖτος, ον, Æsch.; ἄφραστος, ον, Soph.; ἄσύμβλητος, ον, and ἀξύμ., Soph.

PERPLEXITY, ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; σᾰλος, ὁ, Alcman; δῖνη, ἡ, Æsch.; πλᾶνημα, ᾰτος, τό, Soph.; τὸ δυσμᾰθές, Eur. *Vid.* DOUBT, DIFFICULTY.

To be free from perplexity, εὐπορέω, only act., Antipho.

Freedom from perplexity, εὐπορία, ἡ, Xen.

PERSECUTE, TO, ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, Att. also ἐλῶ, perf. ἐλήλᾰκα, etc. (Hom. also uses pres. ἐλάω), Soph., Eur., Plat., Dem. *Vid.* TO OPPRESS, etc.

PERSECUTION, διωγμός, ὁ, Eur.; δίωγμα, ᾰτος, τό, Plat.; δωκτύς, ύος, ἡ, Call.

PERSEVERANCE, λῖπᾰρία, ἡ, Hdt.; σῦνέχεια, ἡ, Dem.

PERSEVERE, TO, λῖπᾰρέω, no mid., often c. part. (esp. in entreating, also pass. of the person perseveringly entreated), Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; καρτερέω, rare except in act. (once in pass., *I have persevered* or *been patient long enough*, κεκαρτέρημαι τᾰμά, Eur.), Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διᾰκαρτερέω, sometimes c. εἰς and acc. of the person in whose behalf, Hdt., Xen., Isoc., Lycurg.; ἐγκαρτερέω, sometimes c. dat. of the business, Thuc., Xen.; προσκαρτερέω, Xen.; διᾰμένω, c. part., or c. dat., or c. ἐν or ἐπί and dat., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰτείνομαι, pass., Thuc.; διᾰτελέω, fut. -έσω, c. part., Xen., Plat., Dem.; ἐπῖπονέω, Xen., Plat.; κᾰτέχω, imperf. -εῖχον, fut. κᾰθέξω and κατασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κατέσχον, perf. κατέσχηκα, Isoc.; προστᾰλαιπωρέω, c. dat., Ar., Thuc.; χρονίζω, Plat.

He persevered in his attempt on Potidæa, προσεῖχε τῇ Ποτιδαίᾳ, Hdt.

One must persevere, λῖπᾰρητέον, Xen.

PERSEVERING, λῖπᾰρής, ές, c. περί and gen., or πρός and acc., etc., Soph., Ar., Plat.; σῦνεχής, ές, Eur., Xen.

To join in persevering, συνδιαμένω, Xen.

PERSEVERINGLY, λῖπᾰρῶς, Plat.

PERSIST, TO, ἰσχῦρίζομαι, mid. (esp. in affirming), sometimes c. acc. of the statement, or c. ὡς or ὅτι, etc., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διῖσχυρίζομαι, Plat., Andoc., Lys.; ἵστημι, in aor. 2 act., Xen.; διᾰκαρτερέω, c. μή and infin., Arist. *Vid.* TO PERSEVERE.

I persist in my opinion, ἐγὼ ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ, Thuc.

And always persisting in his opinion, ἀεί τε τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐχόμενος, Thuc.

One must persist, ἰσχῦριστέον, Plat.

PERSON (i. e., appearance), φυή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Theoc.; εἶδος, τό, Hom., Soph.; δέμας, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Pind., Trag., Ap. Rh.; σῶμα, ᾰτος, τό, Xen., Plat., Dem.; δομή, ἡ, Ap. Rh.

Person (i. e., man or woman), κεφαλή, ἡ, as, *O Teucer, dear person*, Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Hom.; *Hercules, βίη* Ἡρακληείη, Hom.; so δέμας, Trag.; μητρῴον δέμας = μήτηρ, Æsch., Soph.; Ἠλέκτρας δέμας = Ἠλέκτρα, Eur.; also κάρα neut., only nom., acc., and voc., Trag., e. g., Ἰσμήνης κάρα = Ἰσμήνη, Soph.; so εἶδος Ἠλέκτρας = Ἠλέκτρα, Soph.; also parts of the person, ὄμμα νύμφης = νύμφη, Soph.; πους πατρός = πᾰτήρ, Eur.; ἥδε χείρ = ἐγώ, Soph., σῶμα τοὐμόν, Eur.; so κρέας, τό, Ar., and (in Satyric drama) Soph.

They are worse treated as to their persons, τοῖς σώμασι δεινότερα πάσχουσι, Isoc.

Do not abandon us who are exposing ourselves to individual danger in our own persons, μὴ πρόησθε ἡμᾶς ἴδιον μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους, Thuc.

[*Person* (in grammar), πρόσωπον, τό, Gram.]

[*To do* (a thing) *in the person of, to personate* (one) *in doing*, ἐν τῷ προσωπεῖῳ (τινὸς) ποιέω (τι), Plut.]

Personal property, ἄφᾰνὴς οὐσία, Lys.

PERSONATE, TO, μῖμέομαι, mid., Xen.

[PERSONIFICATION, προσωποποιΐα, ἡ, Vit. Hom.]

[PERSONIFY, TO, προσωποποιέω, Diod.]

PERSPICACIOUS, ὀξύς, εῖα, ύ, Plat.

PERSPICACITY, ὀξῦτης, ητος, ἡ, Plat.

PERSPICUITY, περιφᾰνεια, ἡ, Dem.

PERSPICUOUS, λαμπρός, ά, όν, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* CLEAR.

PERSPICUOUSLY, λαμπρῶς, Æsch., Thuc., Antipho; τορῶς, Æsch., Eur.

PERSPIRATION, ἱδρώς, -ῶτος, dat. -ῶτι, etc., but also dat. ἱδρῷ, acc. ἱδρῶ, rare in pl., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* SWEAT.

Promoting perspiration, ἱδᾰλῖμος, ον, Hes.; ἱδρωτῖκός, ή, όν, Hipp.

Subject to perspiration, εὐῖδρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

PERSPIRE, TO, ἱδρόω, Hom., Xen., Arist.

PERSUADABLE, στρεπτός, ή, όν, Hom.; εὐπῖθής, ές, Æsch.; εὐπειθής, ές, sometimes c. gen. of the persuader, Æsch., Eur., Xen., Plat.; μετᾰπειστος, ον, Plat.; εὔπειστος, ον, Arist.; εὐμετᾰπειστος, ον, Arist.

Not persuadable, δυσπᾰρᾰβουλος, ον, Æsch.

PERSUADE, TO, πᾰρᾰπᾰφίσκω, only in aor. 2 πᾰρήπᾰφον (with an idea of deceit or cunning used), Hom.; πᾰραυδάω, c. acc. rei, Hom.; παρεῖπον (ᾰ, but Ep. sometimes ᾱ, because of the digamma), only aor. 2, augment in all the moods (sometimes with an idea of deceit, but not always), Hom., Æsch.; πείθω, fut. πείσω, etc., 2d perf. πέποιθα used in pass. sense (Hom. also has πεποίθεα, and 1st pl. sync. ἐπέπιθμεν; Æsch. has imper. perf. pass. πέπεισθε; Hom. often has aor. 2 act. πέπῐθον in subj. and opt., *not* in indic., redupl. in all the moods, and so too aor. 2 mid.; also another fut. πιθήσω, aor. 1 ἐπῖθησα, in pass. sense in Hom., Pind., Æsch.; πεπῐθήσω in act. sense, Hom.), Omn.; πᾰρᾰπείθω, aor. 2 παρπέπῐθον and παραιπέπῐθον (not in Att.) (often with an idea of deceit implied), Hom., Eur.; ἐκπείθω, Soph., Eur.; ἀνᾰπείθω, Hdt., Thuc., Xen., Æschin. [*to persuade one of a thing*, c. dupl. acc., Ar.]; μετᾰπείθω (so as to change a person's previous intention), Ar., Xen., Plat., Lys., Dem.; τρέπω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, c. acc. pers., infin. of what is to be done, Hom., Pind.; προτρέπω, Thuc.; προάγω, aor. 2 -ήγαγον, Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προσᾰγομαι, mid., Eur.; προσβῐβάζω (esp. to bring over to another opinion), Ar., Plat.; ἐπαίρω, Soph., Ar., Xen., Isoc.; ἄνᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, aor. 1 act. only in Hdt., aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Hdt.; ἐπισπάω, fut. -σπάσω, Thuc., Xen., Plat.; πᾰρασκευάζω, Xen.; προμνάομαι, mid., c. dat. pers. and infin., Plat.; ψῦχᾰγωγέω, no perf. in any voice, Xen.,

Plat., Isoc.; παρᾰτροπέω (esp. to change a person's intention), Ap. Rh.

To join in persuading, συμπείθω, Thuc., Xen., Lycurg., Æschin.; σύν-ἀναπείθω, Thuc., Isoc.

One must persuade, πειστέον, Plat.

PERSUADING, A, πᾰρᾰγωγή, ἡ, Plat.

Persuading mortals, πεισῐ́βροτος, ον, Æsch.

Persuading all people, very persuasive, παμπειθής, ές, Pind.

PERSUASION, πάρφᾰσις, εως, ἡ, Hom.; πειθώ, ἡ (often used as the goddess of persuasion), Hes., Pind., Trag., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰμῡθία, ἡ, Plat.; ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.; [ἡ πειστική, Plat.]

Persuasion (i. e., belief), πίστις, εως, ἡ, Pind., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* TO BELIEVE.

[*Open to persuasion*, μετάπειστος, ον, Plat.] *Vid.* PERSUADABLE.

PERSUASIVE, εὐπειθής, ές, Æsch.; πειστήριος, α, ον, Eur.; ἀνᾰπειστήριος, α, ον, Ar.; πῐθᾰνός, ή, όν, sometimes c. infin. of what is to be done, Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προσᾰγωγός, όν, Thuc.; πειστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; πιστευτῐκός, ή, όν, Plat.; συμβουλευτῐκός, ή, όν, Plat.; ψῡχᾰγωγῐκος, ή, όν, Arist.

Not persuasive, ἄπειθής, ές, Theogn.

[*The persuasive art*, ἡ ψυχαγωγική (i. e., rhetoric), Plat.]

PERSUASIVELY, πῐθᾰνῶς, Ar., Plat.

PERSUASIVENESS, πῐθᾰνότης, ητος, ἡ, Plat.; πῐθᾰνουργῐκή, ἡ, Plat.

PERT, ἀμετροεπής, ές, Hom.; λᾰ́βρος, ον, also α, ον, Theogn., Pind., Soph.

To be pert, λᾰβροστομέω, only act. pres. and imperf., Æsch.

One who is pert, λαβρᾰγόρας, ου, ὁ, Hom.

PERTAIN, TO, ὑπᾰ́ρχω, only act., no mid. or pass., in 3d pers. often as impers., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TO BELONG.

PERTINACIOUS, δύστροπος, ον, Eur., Dem. *Vid.* OBSTINATE.

PERTINACIOUSLY, στερρῶς, Xen.

PERTINACITY, δυσᾰπαλλακτία or -ξία, ἡ, Plat.

PERTINENT, καίριος, α, ον, Trag., Xen., Plat. *Vid.* REASONABLE, SUITABLE.

PERTINENTLY, καιρίως, Æsch.

PERTLY, λᾰ́βρως (not used, however, exactly in this sense), Theogn., Æsch.

PERTNESS, στόμαργος γλωσσαλγία, ἡ, Eur.

PERTURBATION, ἀνᾰκίνησις, εως, ἡ, Soph. *Vid.* AGITATION.

PERUSE, TO, ἀνᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Pind., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* TO READ.

PERVADE, TO, διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν and -ήια, contr. -ᾶν, no fut., c. διά and gen., Thuc.; διέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, no pass., c. acc., sometimes c. gen., Thuc., Xen.; διεξέρχομαι, c. acc. or c. gen., Plat.

PERVERSE, ἁμαρτῖνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Hes.; πᾰρᾰ́τροπος, ον (of actions), Pind.; δύστροπος, ον, Eur.; διάστροφος, ον, Æsch., Soph.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; φῐλᾰ́βουλος, ον, Mel.

To be perverse, δυσκολαίνω, only act., Ar., Xen., Plat.

PERVERSELY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

PERVERSENESS, δυσκολία, ἡ, Ar., Plat.

PERVERSION, στροφή, ἡ, Ar.

PERVERT, TO, πᾰρᾰκλίνω, aor. 1 pass. poet. sometimes -εκλίνθην for -εκλῐ́θην, Hes., Arist.; πᾰρασπάω, fut. -σπᾰ́σω, Soph.; παρατρέπω, Hdt.; μεταστρέφω, Plat.; πᾰρᾰστρέφω, Arist.; διαστρέφω, Isæ., Arist.; πᾰρᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Plat., Isæ.; μετᾰφέρω, fut. μετοίσω, oftener μετοίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Æschin.

[PESSARY, A, πρόσθεμα, ατος τό, Hipp.; πρόσθετον, τό, Hipp.; πεσσός, ὁ, Cels.]

[*To apply a pessary*, προσθετέω, Hipp.]

PEST, PESTILENCE, λοιμός, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* PLAGUE.

PESTER, TO, *vid.* TO ANNOY.

PESTILENT, PESTILENTIAL, νοσώδης, ες, Eur., Plat., Isoc.; νοσηρός, ά, όν, Xen.; νοσημᾰτώδης, ες, Arist.; λοιμώδης, ες, Thuc.; λοιμῐκός, ή, όν, Hipp.

PESTLE, A, ὕπερος, ὁ, Hes., Hdt.; τριπτήρ, ῆρος, ὁ, Ar.; δοίδυξ, ῦκος, ὁ, Ar.; λάκτις, εως, ἡ, Call.; [ἀλετρίβανος, ὁ, Ar.]

Of the shape of a pestle, ὑπεροειδής, ές, Hipp.

PET, A, τηλῦγετος, ὁ (of a spoilt child), Hom.; κτίλος, ὁ, Pind.; τραπεζεύς, ὁ (of a dog, etc.), Hom.

Petted by the children, εὐφῐλόπαις, παιδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

PETAL, A, πέτᾰλον, τό, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; πέτηλον, τό, Hes. *Vid.* LEAF.

With dark petals, μελαμπέτᾰλος, ον, Mel.

With delicate petals, εὐπέτᾰλος, Ar., Mel.

With three petals, τρῐπέτηλος, ον, h.

[PETALISM (banishing by olive leaves, at Syracuse), πεταλισμός, ὁ, Diod.]

PETITION, A, αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho. *Vid.* REQUEST.

A petition (i. e., a document containing a petition), ἱκετεία, ἡ, Philo (used in a general sense by the purest Attic writers).

PETRIFIED, TO BE, λῐθόομαι, pass., Arist.

PETTICOAT, A, βρᾶκος, τό, Sapph., Theoc. *Vid.* GOWN.

PETTIFOGGER, A, γλισχραντῐλογεξεπῐ́τριπτος, ὁ, Ar.; πραγμᾰτοδίφης, ου, ὁ, Arist.

[*A knavish pettifogger*, περίτριμμα δικῶν or ἀγορᾶς, Ar., Dem.]

PETTINESS, μῐκρολογία, ὁ, Plat.

PETTY, στενός, ή, όν, Plat.; μῐκρολόγος, ον (only of persons), Plat., Isoc., Dem. *Vid.* SMALL.

PETULANCE, ἀσέλγεια, ἡ, Plat., Isæ.

PETULANT, ἄσελγής, ές, Isæ., Dem.

PETULANTLY, ἀσελγῶς, Dem.

To behave petulantly, ἀσελγαίνω, Plat., Dem.

[PEW (in church), τόπος, ὁ, Inscr. (in mosque of St. Sophia, τόπος Θεοδοσίας τῆς εὐδόξου πατρικίας).]

PHALANX, A, πύργος, ὁ, Hom.; φᾰ́λαγξ, αγγος, ἡ, Hom., Xen., Dem.

In phalanx, φᾰλαγγηδόν, Hom.

To fight in phalanx, φᾰλαγγομᾰχέω, only act., Xen.

Fighting in (or against) *a phalanx*, φαλαγγομᾰχης, ου, ὁ, Anth.

PHANTOM, A, εἴδωλον, τό, Hom., Soph.; φάσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Hdt.

PHARMACEUTICAL, φαρμᾰκευτῐκός, ή, όν, Plat. *Vid.* MEDICAL.

PHARMACY, φαρμᾰκεία, ἡ, Plat., Hipp.

PHEASANT, A, φᾶσιᾶνός, ὁ, Mnesim.; τᾶτῦρας or -ος, ὁ, Pamphil.

[PHENOMENA, τὰ μετέωρα, Plat.; φαινομενα, τά, Polyb.]

PHILANTHROPICAL, φῐλάνθρωπος, ον, Æsch., Xen., Isoc.

PHILANTHROPICALLY, φῐλανθρώπως, Dem.

[*To act philanthropically*, φιλανθρωπεύομαι, πρός c. dat., Dem.]

PHILANTHROPY, φῐλανθρωπία, ἡ, Xen., Plat., Dem., Æschin.

PHILOLOGICAL, φῐλόλογος, ον (often used in masc. as subst., but not quite in our sense of the word), Plat.

PHILOLOGY, φῐλολογία, ἡ (not quite in our sense), Plat.

PHILOMEL, Φῐλομήλα, ἡ, Luc. *Vid.* NIGHTINGALE.

PHILOSOPHER, A, σοφιστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; φροντιστής, οῦ, ὁ, Xen.; φῐλόσοφος, ο, Ar., Xen., Plat.; μεριμνοφροντιστής, ὁ, Ar.

PHILOSOPHICAL, φῐλόσοφος, ον, Plat.

A subject for philosophical investigation, φῐλοσόφημα, ᾰτος, τό, Arist.

PHILOSOPHICALLY, φῐλοσόφως, Isoc.

PHILOSOPHIZE, TO, φῐλοσοφέω, only act. in good authors, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To philosophize very much, ὑπερφῐλοσοφέω, Hipp.

To join in philosophizing or *in philosophical investigation*, συμφῐλοσοφέω, Arist.

One must philosophize, φῐλοσοφητέον, Plat., Isoc.

PHILOSOPHY, σοφία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; φῐλοσοφία, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.

PHILTER, A, φίλτρον, τό, Pind., Trag., Xen., Dem., Theoc. *Vid.* CHARM.

PHLEBOTOMIZE, TO, φλεβοτομέω and in pass. of the patient, Hipp.

PHLEBOTOMY, φλεβοτομία, ἡ, Hipp.

PHLEGM, φλέγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; λᾶπη, ἡ, Hipp., Diphil.

PHŒNIX, A, φοίνιξ, ῑκος, ὁ, Hes., Hdt.

PHRASE, A, λέξις, εως, ἡ, Plat., Arist.

PHRENSY, μᾰνία, ἡ, Pind., Omn. Att., Hdt. *Vid.* MADNESS.

PHYSIC, φάρμακον, τό (μᾰ almost always, but μᾰ Hippon.), Omn.; φαρμᾰκεύω, τό, Plat. *Vid.* MEDICINE.

Physic (i. e., the art of curing), ἰᾶτορία, ἡ, Soph. *Vid.* HEALING.

PHYSICAL, φῦσῐκός, ή, όν, Xen., Arist.

PHYSICIAN, A, ἰᾶτρός, ὁ (ῐ, but also ᾰ Att.), Omn.; ἰᾶτήρ, ῆρος, ο (ῐ, but ᾰ Anth.), Hom., Pind., Soph.; ἰατρόμαντις, εως, ὁ, Æsch., Ar.; παιάν, ᾶνος, ὁ, Æsch., Eur.; παιών, ῶνος, ὁ, Æsch., Soph.; ἀκέστωρ, ορος, ὁ, Eur. (also ἀκεστήρ, ῆρος, ὁ, and ἀκεστής, οῦ, ὁ, Soph., Xen., but these two forms are not actually found applied to physicians, but to menders of clothes, etc.); σάκτας, ου, ὁ (a Bœotian word), Strattis.

PHYSIOGNOMIST, A, φῠσιογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; φῠσιγνώμων, ὁ, Theoc.

To be a physiognomist, φῠσιογνωμονέω, c. acc. of the person so judged of, Dem.

PHYSIOGNOMY, φῠσιογνωμονία, ἡ, Arist.

PHYSIOLOGIST, A, φῠσιολόγος, ὁ, Arist.

[PIAZZA, παστάς, άδος, ἡ, Xen.]

PICK, TO, δρέπω (esp. of flowers, etc., but also generally), also mid., but no pass., Hom., h., Pind., Eur., Hdt., Plat. (*vid.* TO GATHER or TO PICK OUT); λέγω, perf. pass. also εἴλεγμαι, Hom., Pind., Eur., Dem.; προλέγω, Hom., Pind.; ἐκλέγω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπολέγω, Hdt., Thuc., Xen.; κἀτἀλέγω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; κρίνω (aor. 1 pass. only ἐκρίνθην for ἐκρίθην, Hom.), Omn. poet., Plat.; ἐκκρίνω, Soph., Theuc.; προκρίνω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isæ.; λωτίζομαι, mid., no pass., Æsch.; προσεξαιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Hdt. *Vid.* TO CHOOSE, TO SELECT.

To pick out the best, ἀκροθῑνιάζομαι, mid., no pass., Eur.

To pick out the delicate bits, προτενθεύω, only act., Ar.

To pick up, [ἀναλέγω (aor. inf. ἀλλέξαι, poet.), of arms, etc., Hom.]; *for one's self*, ἀναλέγομαι, mid., Hdt.; (shipwrecked men, etc.), ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Xen.

To pick at (a hole, so as to widen it), διαλέγω, c. acc., Ar.

One must pick out, ἐκκρῑτέον, Plat.; ἐξαιρετέον, Xen.

PICKED (i. e., picked out as the best), ἐξαίρετος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; κρῑτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; ἔκκρῑτος, ον, Trag., Plat.; λογάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur., Hdt., Thuc.; λεκτός, ή, όν, Hes., Æsch., Soph.; ἐπῐλεκτος, ον, Xen.; ἐκλεκτος, ον, Plat.; ἀπόλεκτος, ον, Thuc., Xen.

PICKING (things out as well as one can), λογἄδην, Thuc.

The pickings, λώτισμα, ἄτος, τό, in pl., Eur. *Vid.* THE FLOWER.

To have good pickings, ἐκκαρπόομαι, mid., c. perf. pass., sometimes even c. acc. of those out of whom., Thuc., Dem.

PICK-AXE, A, [μάκελλα, ἡ, Hom., Æsch., Luc.; μακέλη, ἡ, Hes., Theoc.; ὄρυξ, υγος, ὁ, Anth.]; ἄμη, ἡ, Ar., Xen.; σμῐνύη, ἡ, Ar., Plat.

PICKLE, γάρος, ὁ, Æsch., Soph.; ἅλμη, ἡ, Ar.; ὀξάλμη, ἡ, Ar.; τἄρῑχος, τό, Dem.

Of or *belonging to pickle*, τἀρῑχηρός, ά, όν, Arist.

PICKLE, TO, τἀρῑχεύω, Hdt., Xen., Plat.; ἁλμεύω, Diosc.

PICKLE-JAR, A, ὕρχα, ἡ, Ar.

PICKLED, ἁλμάς, άδος, only fem. (of olives), Ar.; ὀξωτός, ή, όν, Ar.

[PICKLING, A, ἅλμευσις, εως, ἡ, Diosc.]

PICKPOCKET, A, βἄλαντιητόμος, ὁ, Ar.; βἄλαντιοτόμος, ὁ, Plat., Æschin.

To be a pickpocket, βἄλαντιοτομέω, only act., Plat.

PICNIC, A, ἔρανος, ὁ, Hom., Ar., Call.; σύνδειπνον, τό, Ar., Plat.

Contributions to a picnic, συμβολή, ἡ, Xen., Eubul.

A contributor to a picnic, ἐρἀνιστής, οῦ, ὁ, Ar.

To join a picnic, συνδειπνέω, Xen.

PICTURE, A, γρᾰφή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; γράμμα, ἄτος, τό, Plat., Theoc.; πῖνᾰξ, ἄκος, ὁ, Theoph.; πῑνᾰκῐον, τό, Isoc., Theoph.

A picture of living animals or *men*, ζωγρᾰφημα, ἄτος, τό, Plat.

A picture on the ceiling, ἐγκουράς, ἄδος, ἡ, Æsch.

[PIDDLE, TO, οὐρέω, fut. -ήσομαι, Hes., Hdt., Ar.; *to piddle upon*, προσουρέω, c. dat., Dem.]

PIECE, A, τρῦφος, τό, Hom., Hdt.; κἄταγμα, ἄτος, τό, Soph.; (small), μόριον, τό, Hdt. *Vid.* PART, FRAGMENT.

A piece on a chess-board, λίθος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

(The word *piece* is often left out in Greek, e. g., *it is impossible, and a piece of great folly to think . . .*, ἀδύνατον, καὶ πολλῆς ἐυηθείας ὕστις οἴεται . . ., Thuc.)

(Such things) *fall to pieces of their own accord*, τὰ τοιαῦτα . . . περὶ αὐτὸ καταῤῥεῖ, Dem.

PIED, ποικίλος, η, ον, Hom., Hes., Eur.; στικτός, ή, όν, Soph., Eur. *Vid.* DAPPLED.

PIER, A, χηλή, ἡ, Thuc.; χῶμα, ἄτος, τό, Dem.

PIERCE, TO, τορέω, aor. 2 ἔτορον, and aor. 1 ἐτόρησα, no other tenses, only act., Hom., h.; ἀντῐτορέω, c. gen., Hom.; δῐείμι, in aor. 1 mid. δῐεισάμην, c. gen., Hom.; δηιόω and δηόω, only of piercing arms or enemies, Hom.; διασεύομαι, only in 3d sing. pluperf. pass. or aor. sync. δῐέσσῠτο, c. gen., rarely c. acc., Hom.; δαΐζω, fut. -ξω, etc., Hom., Pind.; νύσσω, fut. -ξω, only act., Hom., Ap. Rh.; περάω, fut. -ᾶσω, c. διά and gen., Hom.; ἐκπεράω, Hom.; περονάω, Hom.; πείρω, Hom., Hes., Archil.; ἀναπείρω, Hom.; τετραίνω, fut. τετρᾰνῶ and τρήσω, perf. pass. τέτρημαι (Call. also has imperf. pass. τετρηνόμην), Hom., Hdt., Xen., Call.; τρῡπάω, Hom., Soph., Xen., Plat., Æschin.; ἀμφῐκῦλίω, only in aor. 1 -ῖσα, Pind.; διαῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. διερῥᾰγην, Soph.; εἰσδύω and -ομαι, mid., aor. 2 εἰσέδυν, Soph., Xen.; διάσσω, fut. -ξω, only act. (as pain does), c. gen. or c. acc., Soph.; διέρχομαι, mid., no pass., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. gen., more usu. c. acc., Soph.; εἰσῐκνέομαι, fut. -ῐξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ῐκόμην, -ῐκοῦ, Æsch.; ἀκοντίζω, Eur.

To pierce at the side, παρακεντέω, Theoph.

PIERCED, εὔτρητος, ον, Hom., Hes.; ἀμφῐτρής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of a rock with a hole in each side), Soph., Eur.; διᾰτορος, ον, Soph.; [ἀμφίτρητος, ον, Anth.]

To be pierced, ἐρείκομαι, only pres. pass., c. περί and dat. of the instrument, Hom.

Having pierced it, and stuck it upon a great pole, ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας (of a criminal's head), Hdt.

PIERCING, πῐκρός, ά, όν (not only of weapons or wounds, but also of sounds and lamentations, etc.), Hom., Æsch., Soph.; ἐχεπευκής, ές (of weapons), Hom.; so περῐπευκής, ές, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; διαπρῦσιος (esp. of sounds), h., Soph., Eur.; διαυταΐος, α, ον (of wounds and grief), Æsch., Eur.; and so διαβόρος, ον, Soph.; τορός, ά, όν, Æsch.; διατόρος, ον, Æsch.; κἄτοξυς, Ar.

To drive out by piercing, ἐκτορέω, h.

PIERCINGLY, διαπρῦσιον, Hom., Ap. Rh.

PIETY, εὐσεβία, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Eur.; εὐσέβεια, ἡ, Omn. Att.; ὁσιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; θεοσέβεια, ἡ, Xen.; θεούδεια, ἡ, Ap. Rh.

PIG, A, χοῖρος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hippon., Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; ὗς, ὑός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Æschin., Theoc.; σῦς, συός, ὁ καὶ ἡ, Eur., Xen.; ὑΐδιον, τό, Xen.; χοίριον, τό, Ar.; χοιρῐδιον, τό, Ar., Plat.; δέλφαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ (esp. a young pig), Epich., Hdt., Arist.; δελφᾰκιον, τό, Ar.

Like a pig, fit for a pig, συϊκός, ή, όν, Xen.

To grow up to be a pig, δελφᾰκόομαι, pass., Ar.

A pig-dealer, χοιροπώλης, ου, ὁ, Ar.

A pig-sty, σῦφεός and συφειός, ὁ, Hom.; χοιροκομεῖον, τό, Ar.

A pig-skin, φορῖνη, ἡ, Hipp.

A herd of pigs, σῠβόσιον, τό, Hom.; συοφορβεῖον, τό, Arist.

Of or *belonging to pigs*, χοίρεος and χοίρειος, α, ον, Hom., Ar., Xen.; ὑειος, α, ον, Ar., Plat.; σύειος, α, ον, Xen.

A keeper of pigs, ὑφορβός, ὁ, Hom.; σῠβώτης, ου, ὁ, Hom., Hdt., Plat. *Vid.* SWINEHERD.

Slaying or *in any way relating to* or *proceeding from the slaughter of pigs*, χοιροκτόνος, ον, Æsch.; συοκτόνος, ον, Call.

A slaughter of pigs, συοκτᾰσία, ἡ, Mel.

PIGEON, A, περιστερά, ἡ, Soph., Ar., Hdt., Xen.; φάσσα, ἡ, Ar., Plat., Theoc.; οἰνάς, άδος, ἡ (of a dark wine-color), Ar. *Vid.* DOVE.

A pigeon-house, περιστερεών, ῶνος, ὁ, Plat.; περιστερών, ῶνος, ὁ, Æsop.

Feeding pigeons, πελειοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Killing pigeons, φασσοφόνος, ον, Hom.

[*Pigeon's-milk*, Prov., ὀρνίθων γάλα, Ar.]

PIGMY, A, πυγμαῖος ἀνήρ (ᾰ except in trisyll. cases, also ᾱ in arsis in Hom.), gen. ἀνέρος, sync. (as always in Att.) ἀνδρός, etc., Hom., Hdt.

PIKE, A, ἔγχος, τό, Omn. poet. *Vid.* SPEAR.

[PILASTERS, παραστάδες, αἱ, Cratin.] *Vid.* PILLAR.

PILE, A (i. e., a stake, q. v.), σταυρός, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; (i. e., a heap, q. v.), ὄγκος, ὁ, Hdt.

[(Cloth) *with raised pile*, ἱμάτιον ἀνάτριπτον, Diosc.]

PILE, TO, νάσσω, only actually found in aor. 1 ἔναξα, and perf. pass. νένασμαι, in pass., c. gen. of what the pile is composed, Hom., Ar.; νηέω, no perf., no pass., but also mid., sometimes c. gen. of the material with which a thing is piled up or loaded, Hom., Hdt., Ap. Rh.; νέω, fut. νήσω, perf. pass. νένημαι and νένησμαι, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἄμάω, Ap. Rh. *Vid.* TO HEAP.

To pile (arms), τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, aor. 2 more usu. ἐθέμην, Hdt., Thuc., Xen., Lys.

To pile on, ἐπινηνέω, c. gen. of the thing on which, Hom., Ar.

To pile near, παρανηνέω, Hom., Ap. Rh.: ἐπῐπαρανέω, Thuc.

[*To pile up around*, περινέω, c. acc. et dat., also acc. c. περί τι, Hdt.]

Piled up, νητός, ή, όν, Hom.

PILFER, TO, πᾰρᾰκλέπτω, Ar. *Vid.* TO STEAL.

Pilferer, ᾱ, λωποδύτης, ου, ὁ, Ar., Lys., Antipho, Dem.

Pillage, ἁρπᾰγή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.

Pillar, ᾱ, κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; στήλη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; στῦλος, ὁ, Æsch., Soph., Hdt.; ὀρθοστᾰτης, ου, ὁ, Eur.; i. e., a support, metaph. ἕρμα, ᾰτος, τό, Hom., Simon.; ἔρεισμα, ᾰτος, τό, Pind., Soph.; (pointed), ὀβελός, ὁ, Hdt.

With pillars around, ἀμφῐκῐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; περῐκῐων, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περίστῡλος, ον, Eur., Hdt.

With upright pillars, ὀρθόπτερος, ον, Soph.

With beautiful pillars, εὔστῡλος, ον, Eur.; εὐκῐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Pillory, ᾱ, ξύλον, τό, Ar., Hdt., Dem.; κλοιός, ὁ, Eur., Xen.; κύφων, ωνος, ὁ, Ar., Cratin.; [(with five holes, for head, arms, and legs), πεντέσυριγγον ξύλον, Ar.]

To put in the pillory, δέω (τινα) ἐν τῷ ξύλῳ or τοῖς ξύλοις, Andoc., Hdt.; δέω κλοιῷ, Eur.

One who has been in the pillory, κύφων, ωνος, ὁ, Archil.

Pillow, ᾱ, κώδιον, τό, Ar., Plat.; κωδᾰ́ριον, τό, Ar.; (for the head), προσκεφᾰ́λαιον, τό, Ar.; ὑποκεφᾰ́λαιον, τό, Hipp.; πρόσκρᾰνον, τό, Theoc.

Pilot, ᾱ, κῠβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind.; κῠβερνήτης, ου, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ναύκληρος, ὁ, Æsch., Eur., Dem.; οἰᾰκοστρόφος, ὁ, Pind., Æsch.; οἰᾰκονόμος, ὁ, Æsch.; πρυμνητής, οῦ, ὁ, Æsch.; νᾱοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Soph.; ἰθυντήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* To steer.

Skillful as a pilot, κῠβερνητῐκός, ή, όν, Plat.

The art or *business of a pilot*, ἡ κῠβερνητική, Plat.

[Pimp, προαγωγός, ὁ, Xen.] *Vid.* Pander.

[*Wages* or *hire of a pimp*, μαυλιστηρίων, τό, Hippon.]

Pimpernel, κόρχορος, ὁ, Ar.

Pimple, ᾱ, φλύκταινα, ἡ, Thuc.; φλυκτίς, ῐ́δος, ἡ, Hipp.; φλυκταινίς, ίδος, ἡ, Hipp.; φλυκταινίδιον, τό, Hipp.; χᾰ́λαζα, ἡ, Arist.; ὀλοφυγδώς, ῶνος, ἡ, Theoc.

To be covered with pimples, χᾰλαζάω, only act., Ar., Arist.; χᾰλαζόομαι, pass., Arist.; φλυκταινόομαι, pass., Hipp.

Pimply (covered with pimples), φλυκταινοειδής, ές, Hipp.; χᾰλαζώδης, ες, Arist.

Pin, ᾱ, ἐνετή, ἡ, Hom.

A pin (to fasten the ropes round a ship with), περόνη, ἡ, Ap. Rh.

Not a pin, οὐκ ἀκᾰρές, οὐδ' ἀκαρῆ, Ar.

But the villages in which they encamped belonged to Parysatis, having been given her for pin-money, Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, εἰς ζώνην δεδομέναι, Xen.

Pin, το, περονάω, and in mid. to pin (a garment) on one's self, Hom.

To pin on, ἐμπερονάω, Hermipp.

Pincers, Ϝερμαστρίς, ίδος, ἡ, Arist.; λᾰβίς, ίδος, ἡ, Hipp.

Pine, ᾱ, ἐλάτη, ἡ, Hom., Eur., Plat.; πίτυς, υος, ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; πεύκη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; πίειρα δρύς (δρυός), Soph.; δαΐς, ίδος, usu. contr. δᾷς, δᾴδος, ἡ (esp. of the wood after the tree is cut down), Thuc., Xen.

Of pine, ελᾰ́τῐνος, η, ον, Hom., Eur.; ἐλᾰ́τῐνος, η, ον, Eur.; πεύκῐνος, η, ον, Soph., Eur.; πευκήεις, εσσα, εν, Eur.; πῐτύῐνος, η, ον, Alex.

Pine, το, τήκομαι, pass., no perf. pass. nor aor. 1, aor. 2 ἐτᾰ́κην, perf. in use τέτηκα, also fut. mid. τήξομαι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; κατατήκομαι (in Theoc. even with acc. of the cause, sc. ἔρωτα), Hom., Ar., Xen., Theoc.; ἐκτήκομαι, Eur.; ἐντήκομαι, Soph.; συντήκομαι, Eur., Xen., Plat.; τρῦχομαι, pass., rare except in pres. and imperf., Hom., Theogn., Soph., Ar.; λείβομαι, pass., only pres. and imperf., Eur., Ar., Plat.; ὑποφθείρομαι, pass., Hipp.

Pining for love, τηξῐπόθος, ὁ καὶ ἡ, Crates.

A pining away, τηκεδών, όνος, ἡ, Hom.; σύντηξις, εως, ἡ, Hipp.

Pinion, ᾱ, πτέρον, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* Wing.

Pinion, το, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Hom., Æsch., Thuc., Dem., etc. *Vid.* To bind.

Pink, λευκέρυθρος, ον, Arist.

The Pinna Marina, πίννα and πίννη, ἡ, Cratin.

Pinnace, ᾱ, κέλης, ητος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

Pinnacle, ᾱ, ᾿ᾱετός, ὁ, Ar.

Kings are set on the highest pinnacle of fortune, τὸ ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι, Pind.

Pint, ᾱ, κοτύλη, ἡ (about half a pint), Ar., Thuc., Plat.; [(dry measure), ξέστης, ὁ (very nearly), Galen.]

[*A three-pint measure* (liquid), μάρις, εως, ὁ, Arist.]

Holding three cotylæ, τρῐκότῠλος, ον, Ar.

Pioneer, ᾱ, ὁδοποιός, ὁ, Xen.

Pioneer, το, ὁδοποιέω, Xen., Dem. *Vid.* Road.

Pious, Ϝευδής, ές (only of persons), Hom., Ap. Rh.; ὅσιος, ᾱ, ον, Omn. post Hom.; εὐσεβής, ές, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; Ϝεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Pind.; ὁπῐζόμενος, η, ον (only of persons), Pind.; Ϝεοσεβής, ές, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; Ϝεοσέπτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; εὔσεπτος, ον, Soph.; δεισῐδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; φῐλόθεος, ον, Arist.

To be pious, εὐσεβέω, sometimes c. acc. of him toward whom, also, though rarely, in pass. of the person reverenced, Theogn., Trag., Xen., Plat., Isoc., Antipho; ᾿ἁγιστεύω, only act., Eur., Plat.

Piously, εὐᾰγέως, h., Ap. Rh.; εὐσεβέως, Att. -βῶς, Pind., Soph., Xen., Dem.; ὁσίως, Eur., Thuc., Xen., Isoc.; Ϝεοσεβῶς, Xen.

Pipe, ᾱ (sort of flute), σῦριγξ, ιγγος, ἡ, Omn. poet., Plat.; κᾰλᾰμος, ὁ, Pind., Eur.; δόναξ, ακος, ὁ, Dor. also δῶναξ, Pind., Æsch., Theoc.; φῦσαλίς, ίδος, ἡ, Ar.; φυσητήριον, τό, Ar. *Vid.* Flute.

A pipe (for water), ὑπόνομος, ὁ, Xen., Arist.

A blow-pipe, φυσητήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

By pipes (for water, etc.), ὑπονομηδόν, Thuc.

The sound of a pipe, σῦριγμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; σῠριγμός, ὁ, Xen.

The gentle sound of a pipe, ὑπόροφος βοά, Eur.

Like the sound of a pipe, σῦριγμᾰτώδης, ες, Arist.

Played on the pipe, κᾰλᾰμόειις, εσσα, εν, Eur.; κᾰλᾰμόφθογγος, ον, Ar.

Pipe, το, συρίζω, fut. -ξω, more usu. -ξομαι, no other mid. tense, no pass., no perf., Æsch., Eur., Theoc.; αὐλέω, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ποππῡ́ζω, only act., no perf. (of unskillful playing), Theoc.

[*To pipe* (as young birds), πιππίζω, Ar.]

Pipe-clay, μόροχθος, ὁ, Diosc.

Piper, ᾱ, ἰυκτής (Dor. ἰυκτά), οῦ, ὁ, Theoc.; σῦριστής, οῦ, ὁ, Arist. *Vid.* Flute-player.

Piping, ᾱ, or playing on the pipe, ῥοῖζος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ῥοίβδησις, εως, ἡ, Eur.; αὔλησις, εως, ἡ, Plat.

[Piquant, ἁλμυρός, ᾱ, όν, Plut.]

Piracy, ληϊστύς, ύος, ἡ, Hdt.; ληστεία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; τὸ ληστῐκόν, Thuc. *Vid.* Plunder.

Got by piracy, ληϊστός, ή, όν, Hom.; λεϊστός, ή, όν, Hom.

Pirate, ᾱ, ληϊστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ληΐστωρ, ορος, ὁ, Hom.; ληϊστής, οῦ, ὁ, h., Hdt., Att. ληστής, οῦ, ὁ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; περῐδῖνος, ὁ, Plat.; [πειρατής, οῦ, ὁ, Polyb., Plut.; (land), ὁδοῦρος, ὁ, Eur.]

A band of pirates, ληστήριον, τό, Xen., Æschin.

[*A pirate's nest* or *rendezvous*, πειρατήριον, τό, Plut.]

To be a pirate, ληΐζομαι, mid., fut. ληΐσομαι, also λῃίσσομαι, aor. 1 ἐληΐσάμην, poet. (not Att.) λῃσσάμην, Att. also ἐλησάμην, act. doubtful, but pass., esp. in perf. λέλησμαι (Eur.), and aor. 1 ἐλῃίσθην (Ap. Rh.), to be carried off by pirates, often c. acc. of what is carried off, Hom., Hes., Simon., Eur., Hdt., Thuc., Lys.; ληστεύω, only act. till late times, Thuc., Dem.; [πειρατεύω, Strab.]

A pirate (i. e., piratical vessel), ληστρίς, ίδος, ἡ, Dem., pl. ληστρῐκά, Simon.

Chased by pirates, ληστοδίωκτος, ον, Xen.

Piratical, ληστῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.; λῃστρῐκός, ή, όν, Thuc., Dem.

Piratically, ληστικῶς, compar. -ώτερον, Thuc.

Pirouette, ᾱ, στρόβῐλος, ὁ, Ar.

Pish, βοῖ, Ar.; αἰβοῖ, Ar.

[Pistachio, the (tree), πιστάκη, ἡ, Alciph.; (the fruit), πιστάκια, τά, Nic.]

Pit, ᾱ, λάκκος, ὁ (esp. for making wine in), Hdt., Xen., Dem.; βᾰράθρον, τό (esp. for throwing criminals into), Ar., Xen., Plat., Dem.; ὄρυγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Lycurg., Dinarch.; φᾰραγξ, αγγος, ἡ, Thuc.; σῖρός, ὁ (esp. to keep corn in), Eur., Dem.

[*A salt-pit*, ἁλὸς μέταλλον, Hdt.]

Pit (of fruit), *vid.* Stone.

Pitch, πίσσα, ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Dem., Theoc.

A mixture of pitch and wax to pay ships with, μάλθα, ἡ, Hippon.

Of pitch (arising from pitch), πισσήρης, ες (of flame), Æsch.

Covered with pitch, πίσσϊνος, η, ον, Ar.; πισσωτός, ή, όν, Theoph.

To extract pitch from fir by burning, πισσοκαυτέω πεύκην, Theoph.

Smeared with pitch (in a sort of tunica molesta), πισσοκώνητος, ον (sc. μόρον, of the death of a person so treated), Æsch.

[*Flavored with pitch* (of wine), πισσίτης, ὁ, Diosc.]

Like pitch, πισσώδης, ες, Arist.

[*To be like pitch*, πισσίζω, Diosc.]

A pitch plaster, πισσήρης, εος, ὁ, Hipp.

To use a pitch plaster, πισσοκοπέω, Alex.

[*To make pitch*, πισσουργέω, Dion. H.]

To pitch, or *cover with pitch*, or *seal a bottle with pitch*, κἀπῐσσόω, Ar., Plat.; πισσοκοπέω, Theoph.

[*One who pitches ships*, ὁλκαδοπιττωτής, ὁ, ap. A. B.]

PITCH, A (i. e., height, extremity) —*to such a pitch*, ἐς τοσοῦτο, or ἐς τοσοῦτον, c. gen., Soph., Hdt., Dem.

They would not have arrived at such a pitch of insolence, οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβρισαν, Thuc.

To what a pitch of infamy are you bringing me, οἵ μ' ἀτιμίας ἄγεις, Soph.

PITCH, TO (a camp), πήγνῡμι, Plat., Andoc. *Vid.* To PLACE.

PITCHER, A, κάλπις, ῐδος, ἡ, acc. ῐδα and ιν, Hom., h., Pind., Eur., Ar.; ἀμφορεύς, ὁ, Hom., Simon.; ἀμφῐφορεύς, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀμφορείδιον, τό, Ar.; ἀμφορίσκος, ὁ, Dem. *Vid.* SYN. 357.

To carry a pitcher, ἀμφορεᾰφορέω, Ar.

[*Carrying pitchers*, ἀμφορεᾰφόρος, ον, Menand.]

PITCHFORK, A, δίκελλα, ἡ, Æsch.; σῠναξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

PITEOUS (i. e., pitiable), ἐλεεινός, ἡ, όν (the only Att. form), Hom., h., Soph., Eur., Xen., Plat.; οἰκτρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also in Hom. οἴκτιστος, Omn.; μεγᾰλόστονος, ον, Æsch.; ἔποικτος, ον, Æsch.; ἐποίκτιστος, ον, Æsch. *Vid.* MISERABLE.

Piteous (of a glance, etc., exciting pity), φίλοικτος, ον, Æsch.

Piteous (i. e., feeling pity), ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar., Lys., Isoc.; φίλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat. *Vid.* COMPASSIONATE.

PITEOUSLY, ἐλεεινά, Hom.; ἐλεόν, Hes.; ἐλεινῶς, Soph., Ar., Dem.; οἰκτρῶς, and superl. in Hom. οἰκτίστα, Hom., Soph., Eur., Lys.

[*Wailing piteously*, οἰκτρόγοος, ον, Plat.]

A speaking piteously, ἐλεεινολογία, ἡ, Plat.

PITFALL, A, ὀρκᾰνη, ἡ, Eur.

PITH, ἐγκέφᾰλος, ὁ, Xen.; μήτρα, ἡ, Theoph.

PITHY (of expressions), στρογγῦλος, η, ον, Ar., Plat.

PITIABLE, *vid.* PITEOUS.

PITILESS, νηλής, ές, Hom., Pind., Trag.; νηλεής, ές, Hom., Soph., Ap. Rh.; νηλειής, ές, Hes., h., Ap. Rh.; ἄκήλητος, ον, Hom.; ἄνήμερος, ον, Æsch.; ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀνάλγητος, ον, Soph.; ἄνοικτος, ον, Eur., Ar.; ἀνηλέητος, ον, Lycurg., Æschin. *Vid.* CRUEL.

PITILESSLY, ἀκηδέστως, Hom.; νηλεῶς, Æsch.; ἀναλγήτως, Soph.; ἀνηλεῶς, Andoc.; ἀνοικτίστως, Antipho; ἀνελεημόνως, Antipho.

Punishing pitilessly, νηλεόποινος, ον, Hes.

PITY, ἐλεητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.; οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; κατοίκτῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἐλεημοσύνη, ἡ, Call. *Vid.* COMPASSION, and SYN. 206.

An object of pity, ἔλεος, ὁ, Eur.

PITY, TO, ἐλεαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Ar.; ἐλεέω, no mid., but also pass., Hom., Soph., Xen., Plat., Dem.; ὀλοφύρομαι, mid., no pass., c. acc. or c. gen., Hom.; οἰκτείρω, no mid., but also pass., no fut., no perf., though there is aor. 1, Omn.; ἐποικτείρω, Soph.; κᾰτοικτείρω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; οἰκτίζω, Trag., Thuc., Xen., Dem.; ἐποικτίζω, Soph.; κᾰτοικτίζω, Trag.; οἰμώζω, fut. -ξω, only act., no perf., Soph., Eur.; κατελεέω, Plat., Lys.; ἐν οἴκτῳ προτίθεμαι, mid. (aor. 1 -εθηκάμην, aor. 2 sometimes προυθέμην for προεθ.), Æsch.; δι' οἴκτου λαμβᾰνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Eur.

Pitying you so much, σὲ τοσοῦτον οἶκτον περιβαλών, Eur.

To pity in return, ἀντοικτείρω, Eur.; ἀντοικτίζω, Thuc.

To pity together, σῠνοικτίζω, Xen.

To be moved to pity, ἐπικλάομαι, pass., perf. -κέκλασμαι, etc., also ἐπ. τῇ γνώμῃ, Thuc.

To pity my condition, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας, Eur.

PIVOT, A, στρόφιγξ, ιγγος, ὁ, Eur., Plat., Pherecr.

PLACABLE, ᾽ἄκεστός, ή, όν, Hom.; γναμπτός, ή, όν, Hom.; στρεπτός, ή, όν, and ός, όν, Hom.; πᾰράῤῥητος, ον, Hom.; πᾰραιτητός, όν, Plat.; εὐπᾰράμῠθητος, ον, Plat.; εὐκᾰτάλλακτος, ον, Arist.; κᾰταλλακτῐκός, ή, όν, Arist.

PLACARD, TO (any one as infamous), ἀναγράφω ἐν στήλαις, Andoc.

A person placarded, στηλίτης, ου, ὁ, Isoc., Dem.

PLACE, A, χῶρος, ὁ, Omn.; χώρα, ἡ, Omn.; χωρίον, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; τόπος, ὁ, Omn. Att.

A place (i. e., an office), ἀρχή, ἡ, Omn. Att. prose.

A convenient place (to do any thing), καιρός, ὁ, Thuc.

In its place, κατὰ χώραν, Ar., Hdt., Xen.

Out of its place, ἐξ ἕδρας, Eur.

If you had been in my place (to Alcmena), τὰς ἐμὰς τύχας λαβοῦσα, Eur.

Belonging to a place, ἔντοπος, ον, Soph., Plat.; ἐντόπιος, ον, Plat.

[*Chief* or *highest place*, προεδρία, ἡ, Hdt.; τὸ πρωτεῖον, Dem., etc.; τὰ πρωτεῖα, Plat.]

[*Occupying the chief place*, πρόεδρος, ον, usu. as subst., Thuc.]

[*To have* or *hold the chief place*, πρωτεύω, Xen.; ἐν, c. dat., *among*, παρά or ἐν c. dat., Xen.; also c. gen., Xen.]

[*To give place*, παραχωρέω, c. dat., Plat.] *Vid.* To YIELD.

A dweller in a place, χωρίτης, ου, ὁ, Æsch.

Love of a place, φῐλοχωρία, ἡ, Ar.

To love a place, χωροφῐλέω, only act., Antipho.

To do a thing in an improper place, τὸν τόπον (τινὸς) μεταφέρω (fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 μετήνεγκον, part. μετενεγκών), Æschin.

[*To have no place in one's esteem*, μηδαμοῦ παρά τινι εἶμι, Xen.]

At or *in as many places as*, ὁποσαχῆ, Xen.: ὁσαχοῦ, Dem.

In any place, που (enclit., never the first word in a sentence), Omn. *Vid.* WHERE, ANY WHERE, EVERY WHERE, NOWHERE, etc.

In one place . . . in another place, ἔνθα μέν . . . ἔνθα δέ, Xen.

From any place, ποθέν, Omn.

From the place from which, ὅθεν, Omn. *Vid.* WHENCE.

To which place, οἱ, sometimes c. gen., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* WHITHER.

PLACE, TO, ῖζω, only in aor. 1 εἶσα, infin. Ep. also ἔσσαι for ἕσαι, aor. mid., esp. of placing temples, etc., i. e., building them (in which sense Ap. Rh. has fut. mid.), Hom., Theogn., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; ἵστημι, aor. 2, perf., and pluperf. act. used always in pass. sense (*vid.* To STAND), Omn.; τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα (aor. 1 mid. never used except in indic. and part., and never in Attic), aor. 1 pass. ἐτέθην (Hom. has not the pass.), Hom. also has infin. pres. act. τιθήμεναι and τιθέμεν, imperf. ἐτίθεον, 2d sing. pres. and imperf. τίθησθα, also aor. 2 subj. θείω for θῶ, and 1st pl. θείομεν, infin. θέμεν and θέμεναι for θεῖναι, etc.; Pind. also has 2d pres. indic. τιθεῖς, and Mimn. 3d sing. τιθεῖ, Omn.; καθείσα and mid., Hom., Pind., Anac.; κᾰθίστημι, Hom., Soph., Eur., Thuc.; κᾰθίζω, fut. κᾰθίσω, Dor. καθίξω, aor. 1 ἐκᾰθίσα (in Ar. also -ῖσα, Ep. -ισσα), Hom., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; μεθίημι (ῑ Ep., ῐ Att.), aor. 1 -ῆκα, Soph.; καταχωρίζω (esp. of placing soldiers, etc.), Xen. *Vid.* To PUT.

To place (one thing) *against* (another), προσκλίνω, aor. 1 pass. Ep. -εκλίνθην for -εκλίθην, c. acc. and dat., Hom.

To place by or *near*, πᾰρᾰτῐθημι (often παρτ., poet.), Hom., Hes., Eur., Xen., Dem., Isoc.; πᾰρᾰκᾰτᾰβάλλω, also poet. -καββ., no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom.; προσίστημι, Eur.; πᾰρίσταμαι, mid., Xen., Dem.; πᾰρᾰκᾰθίστημι, Dem.; πᾰρᾰκᾰθίζω, Plat.

To place among, πᾰρεμβάλλω, Plat.; πᾰρᾰκᾰτᾰτίθεμαι, also poet. παρακάτθ., Ap. Rh.

To place around, περιΐστημι, c. acc. or c. dat., or c. περί and acc., Eur., Hdt., Xen., Plat.; περιστῐχίζω, Æsch.; περιστίζω, fut. -ξω, c. κατά and acc., Hdt.; [περιτίθημι, acc. and dat., or περί τι, Hdt., Plat.; esp. *to place around the head*, περιτίθημι περὶ τὴν κεφαλήν, Plat.]

To place before a person, ἐπῐπροϊάλλω, only pres., imperf., and aor. 1 act., c. acc. rei, dat. pers., Hom.

To place before (as a defence or a temptation), προτείνω, c. gen. of that before which, Æsch., Soph.

To place in front (of battle, etc.), προΐστημι, Hom.; προτάσσω, c. gen. of that in front of which, Xen., Andoc.

[*To place before* or *beside one* (a table, meal, etc.), προτίθημι (δαῖτά τινι), Hom., Hdt., Soph.; παρατίθημι, Hom., Hdt., Ar., Lys., Xen.; εἰς τὸ πρόσθεν τινὸς τίθημι (generally), Plat.]

To place over, *in authority*, ἐφίστημι, c. dat., or c. ἐπί and gen., dat. or acc., Æsch., Hdt., Xen., Dem.; προΐστημι, c. gen., Plat.

To place in or *on*, ἐπιβαίνω, only in fut. act. -βήσω, and aor. 1 -έβησα, c. gen., Hom.; ἐφεῖσα, infin. ἐφίσσαι, also mid., aor. 1 mid. in tmesis ἐπὶ . . . ἐεσσάμην, also fut. ἐφίσσομαι, c. dat., Hom.; ἐπῐτίθημι, c. gen., or c. dat., or c. ἐπί and gen., etc., Omn.; ἐγκατατίθημι, Hom.; ἐντίθημι, Omn.; ἐνίστημι, c. εἰς and acc., or ἐν and c. dat., or c. dat., Hdt., Xen., Ap. Rh.; ἐφίστημι, c. dat., or c. ἐπί and dat., or c. ἐπί and gen., etc., Thuc., Xen., Plat., Dem.; περικατατίθημι, Ap. Rh.; ἐγκᾰτᾰναίω, aor. 1 -ένασσα (only of persons), c. dat. of place, Ap. Rh.

To place near previously for one's own use, προπαραβάλλομαι, mid., Thuc.

To place under, ὑποτίθημι, c. dat. or c. ὑπό, Hom., Eur., Xen., Plat.

To place in different places, διαρμόζω, Eur.; διατίθημι (esp. things in their *proper* places), Hdt., Xen.; δίστημι, Plat.

[*To place differently*, ἀνατίθεμαι, Hdt.; μετατίθημι, Thuc.]

To place outside, ἐκτίθημι, Hom.

To place together, συντίθημι, Eur., Hdt., Xen., Plat.

To place on one side, παρατίθεμαι, mid., Xen.

To place in safety, κἀτἀτίθεμαι, mid., Thuc., Xen., Dem.

I place confidence in God, τῷ Θεῷ πίστιν φέρω, Soph.

To be placed, κεῖμαι, ἐκείμην, imper. κεῖσο, etc., fut. κείσομαι, no other tenses, Hom., Eur., Thuc.; κάθημαι, ἐκαθήμην, imper. κάθησο, etc., fut. καθήσομαι, no other tenses (esp. of a statue), Plat.

To give place, παραχωρέω, c. dat. pers., sometimes c. gen. of the place, Ar., Xen., Isoc. *Vid.* TO YIELD.

One must place, Ϝετέον, Plat.

One must place in front, προτακτέον, Xen.

PLACED, Ϝετός, ή, όν, Eur.

To be placed, Ϝετέος, α, ον, Plat.

PLACEMAN, Α, μισθαρχίδης, ου, ὁ, Ar.

PLACID, ᾽ἄγἄνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; μείλιχος, ον, Hom., Hes., Pind.; μαλθἄκός, ή, όν, Hes., Trag., Plat. *Vid.* MILD.

PLACIDITY, πρᾳότης, ητος, ή, Thuc., Xen., Plat.

PLACIDLY, ᾽ἄγἄνῶς, Eur., Ar.; μετρίως, Xen.

PLACING, Α, Ϝέσις, εως, ή, Pind., Plat.

PLAGUE, Α, λοιμός, ὁ (used also metaph. of persons), Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; λύμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; φθόρος, ὁ (even of a woman, ἡ φθόρος), Ar., Dem.; ὄλεθρος, ὁ (esp. of persons), Hdt., Dem.

[*Plague take you* or *plague on you*, οὐκ εἰς ὄλεθρον; Soph.; οἰμωζε, Ar.; ἀπόλοιο, Ar.]

PLAGUE, TO, λῡπέω, Omn. post Hom.

PLAICE, Α, ὑαινίς, ίδος, ή, Epich.; [ψῆσσα, Att. ψῆττα, Ar., Plat.]

PLAIN (i. e., level, of country, etc.), λεῖος, α, ον, Hom., Hes., Hdt., Xen.; πεδιάς, ἄδος, ή, Pind., Eur., Hdt., Plat.; πεδῑνός, ή, όν, Hdt., Xen.; ᾽ἄπεδος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἄφελής, ές (in every sense, of a field, a man, speech, etc.), Ar., Dem., Arist.

Plain (i. e., simple, artless), λῑτός, ή, όν, Xen., Arist., Call.; προσεσταλμένως, η, ον, Plat.

Plain (i. e., clear, of discourse, etc.), τορός, ά, όν, Æsch.; [περιφανής, ές, Oratt., Soph.] *Vid.* CLEAR.

Plain (of garments, i. e., not embroidered), λεῖος, α, ον, Thuc.

PLAIN, Α, πεδίον, τό, Omn.; πέδον, τό, no pl., Hom.; ῑ̓σόπεδον, τό, Hom.; γῡάλον, τό, Hes., Pind., Trag.; πλάξ, πλἄκός, ή (also of the sea), Pind., Trag.; ᾽ἄπεδον, τό, Hdt.; τὸ ἴσον (ῑ Ep., ῐ̆ Att.), Xen.; νῶτον γαίας, ν. χθονός (also of the plains of the sea, ν. Ϝαλάσσης), Hom., Pind., Eur.

To the plain, πεδίονδε, Hom.; πέδονδε, Hom.

Surrounded by a plain, ἀμφίπεδος, ον, Pind.

Having a large or *deep plain*, βᾰθῦπέδιος or βᾰθῦπεδος, ον, Pind.

Situated on a plain, ᾽ὑποπλἄκιος, α, ον, Hom.; πεδιάς, ἄδος, ή (of a wood or an army), Soph.

Dwelling on a plain, πεδιονόμος, ον, Æsch.; πεδιακός, ή, όν, only in pl., Arist.

A hare bred on the plain, πεδινὸς λᾰγώς, Xen.

[*The party of the plain* (a political division in Athens), οἱ πεδιακοί, Arist.; οἱ ἐκ τοῦ πεδίου, Hdt.; οἱ πεδιεῖς, Plut.]

[*The plain of ocean*, πόντιον ἄλσος, Æsch.]

PLAINLY (to speak, etc.), ἀπηλεγέως, Hom.; τορῶς, Æsch., Eur.; κἄθἄρῶς, Ar.; ᾽ἀρῑφρᾰδέως, Theoc.

Plainly (to see, etc.), ἐμφἄνῶς, Trag., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* CLEARLY.

PLAINNESS, ᾽ἀφέλεια, ή, Antipho.

PLAIN-SPOKEN, εὐθῦ̆γλωσσος, ον, Pind.

PLAINTIFF, THE, ὁ διώκων, οντος, Æsch., Hdt., Dem.; ἀντῐδῐκος, ὁ, Ar.; ὁ γραψάμενος, Ar.

PLAINTIVE, κἴνῡρός, ά, όν, Hom.; αἰλῐνος, ον, Eur. *Vid.* MELANCHOLY, TO LAMENT.

Very plaintive, πάνδυρτος, ον, Æsch., Soph.; πᾰνόδυρτος, ον, Eur., Mel.

PLAINTIVELY, αἰλῐνα, Call., Mosch.

PLAIT, TO, πλέκω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; διαπλέκω, h.; κἀτἀπλέκω, Hdt.; συμπλέκω, Eur., Thuc., Plat.; ἐμπλέκω, Arist.; χηλεύω, Eupol.

PLAITED, πλεκτός, ή, όν, Hom., Hes., Trag., Xen.; χηλῑνός, ή, όν, Anac.; χηλευτός, ή, όν, Hdt.; σύμπλεκτος, ον, Mel.

Well plaited, εὐπλεκής and ἐϋπ., ές, Hom.; εὔπλεκτος, ον, and ἐϋπλ., Hom., Eur.

Closely plaited, οὖλος, η, ον, Stesich.

Plaited work, πλόκᾰνον, τό, Plat.

PLAITING, πλέξις, εως, ή, Plat.

Fit for plaiting, πλόκῐμος, ον, Theoph.

Occupied in plaiting, πλεκτῐκός, ή, όν, Plat.

PLAN, Α, μῆτις, ή, gen. ιος, and Att. ῐδος (Hom. has dat. μήτῐ, acc. μῆτιν), Hom., Æsch., Soph.; μῦθος, ὁ, Hom.; μῆδος, τό, rare except in pl. (esp. of clever plans), Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; δήνεα, τά, no sing., Hom., Ap. Rh.; βουλή, ή, Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Dem.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; μηχᾰνή, ή (esp. in bad sense, of cunning, artful plans), Hes., Trag., Plat.; ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen.; ἐπῖνοια, ή, Ar., Xen.; ὑπόθεσις, εως, ή, Plat. *Vid.* CONTRIVANCE, INTENTION, and SYN. 131.

Plans laid down, ῥητά, τά, Thuc.

A plan (i. e., a drawing), διάγραμμα, ᾰτος, τό, Xen., Plat.

[*Plan* (i. e., model, q. v.), παράδειγμα, ατος, τό, Hdt.]

[*Plan* (of life, selected), προαίρεσις, εως, ή (i. e., τοῦ βίου), Dem.]

But on that plan, if that plan be adopted, ἐκείνως, Thuc.

[*Without plan*, ἀμέθοδος, ον, Longin.]

PLAN, TO, τῑτύσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; μητιάω, only pres. and imperf. act. and mid., usu. in lengthened form μητιόων, μητιάασθε, etc., Hom., Ap. Rh.; μητίομαι, fut. -ῐσομαι, only mid., Hom., Pind., Ap. Rh.; μήδομαι, mid., no pass., often c. acc. also of the person with reference to whom any thing is planned, or c. ἐπί and dat. in Att. Hom., Pind., Trag., Ap. Rh.; βυσσοδομεύω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; μέδομαι, mid., fut. μεδήσομαι, no tenses beyond, no pass., Hom.; βουλεύω, perf. pass. either in act. or pass. sense, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; μηχανάω, act. only in pres., and never in prose (perf. pass., however, used in pass. sense, and occasionally in act. sense, both in prose and poetry), more usu. μηχᾰνάομαι, mid. (esp. in bad sense, of planning mischief with cunning, etc.), Omn. [(constr., τί τινι, *against* one, Hom., τι ἐπί τινι, Hom., Hdt., τι εἴς τινα and πρός τινα, Hdt., ἐπί τινα, Xen.; *for* a thing, εἰς or πρός τι, Plat., Xen., ἐπί τινι, Hdt.; also followed by ὅπως c. fut. indic. or subj., Plat.)]; ᾽ἀνᾰφρουτίζω, Pind.; πράσσω, fut. -ξω, Soph., Xen., Andoc., Dem.; ἐπινοέω, aor. 1 pass. often in act. sense, Hdt., Thuc., Plat.; ἐννοέω, Xen., Plat.; ἐνθῡμέομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sense, Thuc., Plat., Antipho; δοξάζω, fut. -ᾰσω, Thuc. *Vid.* To CONTRIVE, TO DEVISE.

To plan together, συμβουλεύω, Thuc.; σὐναρτῡνομαι, mid., Ap. Rh.

To plan in opposition, *form plans to counteract*, ἀντεπῐβουλεύω, Thuc.

One must plan, μηχανητέον, Plat.

Full of plans, μητιόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.

Forming great plans, μεγᾰλόμητις, ιος or ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μεγᾰλοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

PLANE, Α (in geometry), ἐπίπεδον, τό, Plat.

A carpenter's plane, ξυήλη, ή, Xen.

[*The iron of the carpenter's plane*, ξίφαι, αἱ, late.]

PLANE, TO, ξέω, fut. ξέσω, and Ep. ξέσσω, only act., Hom., Ap. Rh.; ἀμφιξέω, Hom.; ξύω, fut. ξύσω, only act., Hom., h., Xen.

PLANE-TREE, Α, πλατᾶνιστος, ή, Hom., Hdt.; πλᾰτᾶνος, ή, Ar., Xen., Plat.

[*Like a plane-tree*, πλατανώδης, ες, Plut.]

A grove of plane-trees, πλατανιστοῦς, οὔντος, ὁ, Theogn.

PLANED, ξεστός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; ξυστός, ή, όν, Hdt.

Well planed, εὔξεστος, η, ον, and ος, ον, also poet. ἐΰξ., Hom.; εὔξοος, ον, and poet. ἐΰξ., Hom.

PLANET, Α, πλᾶνης, ητος, ὁ, and πλ. ἀστήρ (-έρος), Xen., Arist.

PLANK, Α, πῖνᾰξ, ᾰκος, ὁ, Hom.; ἐπηγκενίς, ῐδος, ή, only in pl. (of the planks of a ship), Hom.; δόρυ, τό, gen. δόρᾰτος, poet. (not Att.) δούρᾰτος, also δουρός, Att. δορός, dat. δόρᾰτι, etc. (δούρᾰτι occurs even in Soph. in chor.), also δόρει (Soph.), pl. δόρατα, poet. (not Att.) δούρατα, δοῦρα, also once δόρη (Eur.), Hom., Pind., Trag.

Of the thickness of a plank, πῖνᾰκιαῖος, α, ον, Hipp.

Like planks, πῖνᾰκηδόν, Ar.

Made of planks, δορῦπᾰγής, ές, Æsch.

PLANNED, βουλευτός, ή, όν, Æsch.

PLANT, Α, φῦτόν, τό, Omn. poet., Hdt., Xen., Dem.; πόα, ή, Pind.; φῦτευμα, ᾰτος, τό, Pind., Soph., Plat.; φῦτευτήριον, τό (esp. in a nursery), Xen., Dem.; φῦτᾰλιά, ή, Ap. Rh.

Rearing plants, φῦτοτρόφος, ον, Ap. Rh.

PLANT, TO, ῥιζόω (either the plants themselves, or of the ground planted with them), in prose also metaph. (of planting a tyranny, etc.), Hom., Hdt., Xen.; φῠτεύω (of the plants or the land), often metaph., Omn.; διαφῠτεύω, Ar.; ὀρύσσω, fut. -ξω, perf. ὀρώρυχα, Xen.; τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Xen.; metaph. (of planting a colony, a city, etc.) κτίζω, fut. κτίσω, aor. 1 poet. often κτίσσα (not Att.), Omn.; κατοικίζω (also of implanting hopes in the breast), Hdt., Omn. Att.

[*To plant* (the foot) *firmly*, ἀντερείδω (βάσιν), Soph.]

[*To plant* (ladders) *firmly against* (the wall), προσερείδω (κλίμακας τῷ τείχει), Polyb.]

To plant along with, συμφυτεύω, Pind.

To plant in, ἐμφυτεύω, c. dat., Plat.

To plant round, περῐφυτεύω, Plat.

To plant upon or *over*, ἐπῐφυτεύω, Ar.

To plant under, ὑποφυτεύω, Theoph.

PLANTED, φῠτευτός, ή, όν, Plat.

Planted round, περίστοιχος, ον, Dem.

Not planted, ἄφῠτευτος, ον (of a district), Xen.

PLANTATION, Α, φῠτᾰλιά, ή, Hom.

PLANTING, φῠτεία, ή, Xen., Plat.

Planting in, ἐμφῠτεία, ή, Arist.

PLASH, Α (plashing sound [of waves), πάταγος, ὁ, Hom., Pind.]; (prop. of oars, then of any thing falling, as tears, etc.), πῐτῠλος, ὁ, Æsch., Eur.

PLASH, TO, κᾰχλάζω, only act. (of waves, or wine poured into a cup, etc.), Pind., Æsch., Eur., Theoc.; [παταγέω, Theoc.]

PLASTER, Α, κατᾰπλασμα, ᾰτος, τό, Ar.; [μάλαγμα, τό, Theoph.; πιττάκιον, τό (prop. a pitch-plaster), Dinoloch.]

[*Like a plaster* (emollient), μαλαγματώδης, ες, Gal.]

PLASTER, TO, ἐξᾰλείφω, perf. pass. ἐξᾴλῐμμαι, Thuc.; σῠνᾰλείφω, Theoph., Arist.; κατᾰπλάσσω, fut. -άσω, Ar., Hdt.; ἐπῐπλάσσω, c. acc. of what is plastered on, c. ἐπί and acc. of that on which, Hdt., Arist.; περῐχρίω, Hipp.; περιπλάσσω, Plat.

To plaster (with any thing white), λευκόω, Plat.

PLASTERED (spread as a plaster), κατᾰπλαστος, ον, Ar.

Newly plastered, νεηλῐφής, ές (of a house), Arist.

[*Not plastered*, ἀνεπίχριστος, ον, Diog.]

[PLASTIC, πλαστῐκός, ή, όν, Plat.; *the plastic arts*, αἱ πλαστικαὶ τέχναι, Plat.]

PLATE, ῐ, πίναξ, ᾰκος, ὁ, Hom., Ar.; ἄβαξ, ακος, ὁ, Cratin. *Vid.* DISH.

A plate (i. e., a layer), πτύξ, πτῠχός, ή, Hom.

Gold and silver plate, χρῡσώματα καὶ ἀργῠρώματα, Lys.

[*A chest for plate*, χρῡσωμᾰτοθήκη, ή, Callix.]

PLATFORM, Α, σᾶνῐς, ίδος, ή, Hom.; ἴκρια, τά, Ar., Hdt.; βῆμα, ᾰτος, τό, Dem.

PLAUSIBILITY, εὐπρέπεια, ή, Thuc.; πῐθᾰνότης, ητος, ή, Plat.

PLAUSIBLE, πῐθᾰνός, ή, όν, Eur., Hdt., Plat., Dem.; εὐπρόσωπος, ον, Eur., Xen., Dem.; εὐπρεπής, ές, Eur., Thuc.; ἐπιεικής, ές, Hdt., Thuc.; εὐπροφᾰσιστος, ον (of a speech or excuse, not of a person), Thuc.

Plausible speeches, οἱ καλοὶ λίαν λόγοι, Eur.

To make plausible, ἐπῐλεαίνω, Hdt.; [πιθανολογέω, Arist.]

PLAUSIBLY, εὐπρεπῶς, Ion. also -πέως, compar. -έστερον, -έστατα, Eur., Thuc., Æschin., Hdt.; πῐθᾰνῶς, Ar., Plat.

PLAY, TO, νηπιᾰχεύω, only pres. and imperf. act. (as a child), Hom.; ᾄθῠρω, only pres. and imperf., sometimes c. acc. of the things done in play, also of playing on an instrument, c. κατά and gen., Hom., Pind., Anac.; παίζω, fut. παίξομαι, aor. 1 ἔπαισα, perf. pass. πέπαισμαι, aor. 1 ἐπαίχθην, sometimes c. dat. of what at (e. g., *at ball*, π. σφαίρῃ, Hom.), or c. πρός and acc., sometimes c. περί and gen. of the stake for which, sometimes (but rarely) of playing on an instrument, Omn.; διαπαίζω, Plat.; δημόομαι, mid., no pass., Pind., Plat.

To play on an instrument, see above; also μέλπομαι, only pres. and imperf. mid., often c. part. (i. e., κιθαρίζων, etc.) or c. acc. of the tune (μέλπω, act., c. dat. of the instrument, only in Anth.), Hom.; κρέκω, only pres. and imperf. act., c. dat. or c. acc. of the instrument, or c. acc. of the tune, Ar., Anth.; ψάλλω (only of playing on stringed instruments), sometimes in pass. of the instrument, no mid. (absol. and c. τὴν λύραν), Hdt., Plat., Arist.

Playing on an instrument, ψαλμός, ὁ, Pind., Æsch.; παῖγμα, ᾰτος, τό, Eur.

To play together or *to play with*, συμπαίζω, sometimes c. dat. or σύν and dat., or sine cas., Anac., Soph., Ar., Hdt., Theoc.; ἀντιπαίζω (of playmates), Xen.; προσπαίζω, c. dat., Xen.

[*To play a trick*, πανουργέω or πανουργίαν π., περί c. acc., about a thing, Dem.] *Vid.* TRICK.

PLAY (i. e., amusement, sport), παιγμοσῦνη, ή, Stesich.; παιδιά, ή, Æsch., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ᾄθυρμα, ᾰτος, τό, Eur.; παιγνία, ή, Hdt.; παίγνια, τά, Theoc.

A play (i. e., drama, q. v.), δρᾶμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Dem.

The play of the features, etc., ᾄμᾰρυγμα, ᾰτος, τό, Theoc., Ap. Rh.

One must play, παιστέον, Plat. (Com.).

PLAYER, Α, συμπαίστωρ, ορος, ὁ, Xen.; συμπαιστής, οῦ, ὁ, Plat.; συμπαικτής, οῦ, ὁ, Mel.; συμπαίστρια, ή, Ar.

[*Player* on the flute, μελικτής (Dor. -κτᾶς), ὁ, Theoc., Mosch.; ψάλτης, ὁ, Plut.; female, ψάλτρια, ή, Plat.]

PLAYFELLOW, Α, συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, Xen.

[*One's playfellows*, ὁμηλικία, ή, Hom.]

PLAYFUL, παιγνιήμων, ονος, ὁ καὶ ή, Hdt.; παιγνιώδης, ες, Xen.; παιδῐκός, ή, όν, Plat.; παιδιώδης, ες, Ion, Arist.

PLAYFULLY, παιδῐκῶς, Plat.

PLAYFULNESS, κουροσῦνη, ή, Theoc.; [παιγνιῶδες, τό, Xen.]

PLAYTHING, Α, ᾄθυρμα, ᾰτος, τό, Hom.; παίγνιον, τό, Plat., Ar.; μείλιον, τό, usu. in pl., Ap. Rh.

PLEA, Α, ἀπολογία, ή, Thuc., Xen., Dem.; (i. e., a pretence), πρόφᾰσις, εως, ή, Theogn., Hdt., Omn. Att. *Vid.* APOLOGY.

[*Plea* (defendant's reply in writing), ἀντιγραφή, ή, Lys.]

[*A special plea, to put in a special plea*, παραγραφὴν παραγράφομαι, Dem.]

PLEAD, TO, δῐκάζω, sometimes c. acc. of the crime defended, but more usu. in prose δῐκάζομαι, mid., c. perf. and pluperf. pass. in act. sense, sometimes c. dat. of the person against whom, Hom., Eur., Dem.; δῐκας λέγω, Isoc.; ἀπολογέομαι, c. ὑπέρ and gen., Plat.; δῐκολογέω, Arist.

To plead for, ὑπερδῐκέω, only act., c. gen., Æsch., Plat.; σῠνηγορέω, c. dat. or c. ὑπέρ and gen., Ar., Plat., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* TO ADVOCATE.

To plead in reply, ἀντῐγρᾰφομαι, mid., Isæ., Dem.; ἀντῐδῐκέω, Lys., Isæ., Dem.

[PLEADER, Α, ἀγωνιστής, ὁ, Plat.]

PLEADING, δῐκολογία, ή, Arist.

Pleading (i. e., the speech of a lawyer), ἄκρωσις, εως, ή, Æsch.

Pleading their kindred, ξυγγένειαν προϊσχόμενοι, Thuc.

Pleading against your father, διὰ δίκας ἰὼν πατρί, Soph.

[*Skilled in pleading*, δικανικός, ή, όν, Xen.; συνδικεῖν ἐπιστάμενος, Xen.]

Pleadings preparatory to trial, ἄνᾰκρῐσις, εως, ή, poet. also ἀγκρῐσις, Æsch., Plat., Isæ.

PLEASANT, ἐπιήρᾰνος, ον, Hom.; ᾠμάργης, ες, Hom.; πολῠγηθής, ές, Hom., Hes., Pind.; ᾠμηδής, ές, Hom., Æsch., Ap. Rh.; μενοεικής, ές, Hom., Ap. Rh.; κατᾰθῡμιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Theogn., Hdt., Antipho; ἐρανν-ός, ή, όν, Hom., Simon.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Omn. poet., Xen., Plat.; ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ (but Hom. has also ἠδύς as fem.; Theoc. uses ἡδέα as acc. sing., masc., and fem.), compar. ἡδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἥδιστος, Omn.; γλῠκύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος, superl. -ῠτᾰτος, also -ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), and -ιστος (Xen. also has γλύσσων), Omn. poet., Hdt., Xen.; φῐλος, η, ον, compar. φῐλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. φῐλιστος, also φῐλτερος and φῐλτατος, also φῐλαίτερος and φιλαίτατος (Xen., Call.), also φιλώτερος (Call.), Omn. poet.; ἀρᾰρώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., necessarily c. dat., Hes.; τερπνός, ή, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος (but in Call. also τέρπνιστος and τερπνίστατος), Omn. post Hom.; ἐπήρος, ον, Emped.; ἄρμενος, η, ον, Pind.; ἐπῐτερπής, ές, h., Plat., Arist.; εὐτερπής, ές, Pind.; ἄρεστός, ή, όν, Soph., Hdt., Xen., Lys.; προσφῐλής, ές, Trag., Xen., Plat., Isoc.; χαρτός, ή, όν, Archil., Soph., Eur., Plat.; ἐπῐχαρτος, ον, Æsch., Soph., Thuc., Plat.; ἐπῐτήδειος, ον, Eur.; εὔχαρις, ὁ καὶ ή, τό εὔχαρι, gen. -ῐτος, acc., masc. and fem. -ιτα and -ιν, Xen., Plat.; εὐχάριστος, ον, Hdt.; χαρῐτόεις, εσσα, εν, Anac.; ἡδύπνοος, ον, contr. -πνους, -πνουν, no compar., Soph., Eur.; πότῐμος, ον (of a discourse), Plat.

Faster than was pleasant, θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός, Soph.

To be pleasant, χαρίζομαι, esp. in perf. pass. part., c. dat. of him to whom, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.

Intended to be pleasant, χάρῐσιος, ον (of a gift), Call.

PLEASANTLY, PLEASINGLY, ᾠμῆρες, Hom.; ἡδύ, Hom.; ἡδέως, Soph., Eur., Xen.; τερπνῶς, Theogn., Soph.; φῐλως, Æsch., Eur.; ἀρεσκόντως, Eur., Xen., Plat.; παγκάλως, Eur.; κεχαρῐσμένως, Isoc.

[PLEASANTRY, χαριτία, ή, Xen.]

PLEASE, TO, *ἥρα φέρω* (fut. *οἴσομαι*, aor. 1 *ἤνεγκα*, aor. 2 *ἤνεγκον*), c. dat., Hom.; *ἥρα ἐπίφέρω*, Hom., *ἐπίηρα φέρω*, Hom., Soph., Ap. Rh.; *κῦδαίνω*, no perf., no mid. or pass., Hom.; *ὀνίνημι*, fut. *ὀνήσω*, no perf. act., no imperf. act., though there is imperf. mid. *ὠνινάμην*, aor. 2 mid. *ὠνήμην*, *ησο*, *ητο*, imper. *ὄνησο*, opt. *ὀναίμην*, infin. *ὀνασθαι*, but part. *ὠνήμενος* (Xen. has also aor. 1 pass. *ὠνήθην*), Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.; *ἄρω*, only in aor. 2 *ἤρᾰρον*, Hom., Soph.; *ἀνδᾰ́νω*, imperf. *ἤνδᾰνον* (also Hom. *ἐήνδ.*), aor. 2 *ἔᾰδον* (and Hom. *εὔᾰδον*), no other tenses, no pass., mid. only in Anth., c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat., *ἐφανδάνω*, also *ἐπιανδάνω*, Hom.; *εὐφραίνω*, Omn.; *τέρπω*, aor. 2 mid. in Hom. (esp. of pleasing one's self or being pleased) *τεταρπόμην*, redupl. in all its moods, aor. 2 pass. subj. also *τράπείω* (Hom.), metath. for *ταρπείω*, Ep. for *ταρτῶ*, also infin. *ταρπήμεναι* for *ταρπῆναι*, in pass. and mid. often c. gen. of that with which one is pleased, but also c. dat., very rarely c. acc., Omn.; *ἀρέσκω*, fut. *ἀρέσω*, mid. poet. often *ἀρέσσομαι* (not Att.), so aor. 1 mid., aor. 1 pass. *ἠρέσθην*, used sometimes in act. sense, c. dat., sometimes c. acc., Omn.; *σαίνω*, no perf., no mid., though Æsch. has pass., Soph., Eur.; *προσσαίνω*, Æsch.; *πρωΐσειμαι* (*ῑ* Att., *ῐ* elsewhere), Ar., Hdt.; *σῠνᾰρέσκω*, Xen., Dem.; *συναυδάνω*, only in aor. 2 *συνεύαδον*, Ap. Rh.; *ἠδέως ἔχω* (imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω* or *σχήσω*, no aor. 1, aor. 2 *ἔσχον*, perf. *ἔσχηκα*), Eur.; *ἀρεσκόντως ἔχω*, Eur. *Vid.* SYN. 90.

To please a person more, be more pleasing to a person, *εὐᾰρεστοτέρως διάκειμαι* (fut. *-κείσομαι*), c. dat., Xen.

To act so as to please all, *πᾶσι κατὰ νόον ποιέειν*, Hdt.

To be pleased, *γᾰνῦμαι*, only pres. imperf. and Ep. fut. *γᾰνύσσομαι* (also perf. pass. part. *γεγᾰνῦμένος*, d. l. Anac.), c. dat. of the cause, or c. gen., or c. *ἐπί* and dat., or *ὑπό* and gen., Hom., Eur., Ar., Plat.; *ἐπιτέρπομαι*, mid. and pass., Hom., h., Pind.; *ἠδομαι*, no fut. mid., aor. 1 *ἠσάμην*, only once in Hom., more usu. aor. 1 pass. *ἤσθην*, fut. *ἡσθήσομαι*, c. dat. of the cause, sometimes c. acc., rarely c. gen., Omn.; *Ϝῡμηδέω*, only act., Simon. Amorg.; *Ϝῡμᾰρέω*, Theoc.; *ἠδέως ἔχω*, Eur.; *ἐν ἡδονῇ ἔχω*, c. acc. of the cause, Thuc. *Vid.* TO REJOICE.

PLEASURE, *ἥδος*, *τό*, only nom. and acc. sing.; *τερπωλή*, *ἡ*, Hom., Theogn., Archil.; *χάρμα*, *ᾰτος*, *τό*, Omn. poet.; *τέρψις*, *εως*, *ἡ*, Hes., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; *χάρις*, *ῑτος*, *ἡ*, acc. *-ῑτα* and *-ιν*, poet. dat. also *χάρισσι* (not Att.), Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; *ὄνησις*, *εως*, *ἡ*, Sapph., Trag., Plat.; *ἡδονή*, *ἡ*, Omn. Att., Hdt.; *ἑορτή*, *ἡ*, Æsch., Thuc., Plat.; *φιληδία*, *ἡ*, Ar.; *ἡδῠπᾰθεια*, *ἡ*, Xen. *Vid.* SYN. 391.

They altered . . . at their pleasure, *ἀντήλλαξαν . . . τῇ δικαιώσει*, Thuc.

To do or say any thing with the mere object of giving pleasure (to another, or sometimes to one's self), *δράω* or *λέγω καθ' ἡδονήν*, or *πρὸς ἡδονήν*, sometimes c. gen. of the party to be pleased, Eur., Thuc., etc.; *ἐν ἡδονῇ*, Thuc.; so *πρὸς χάριν*, and often sine prep., *for my pleasure, for your pleasure*, *ἐμὴν χάριν*, also *τὴν ἐ. χ.*, etc., Soph., Eur.

And to say that they will do every thing which may be (lit., which are) *a pleasure to the Scythians*, *εἰπεῖν τε . . . ὡς πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθῃσί ἐστι ἐν ἡδονῇ*, Hdt.

An object of pleasure, *τρῦφημα*, *ᾰτος*, *τό*, Eur.

Fond of pleasure, *φῐλῃδής*, *ές*, Arist.

PLEASURE-GROUND, *vid.* PARK.

PLEBEIAN, adj., *ἀγοραῖος*, *ον*, Ar., Plat.

PLEBEIAN, A, *δημότης*, *ου*, *ὁ*, sometimes *δ. ἀνήρ*, etc., Soph., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* PEOPLE.

PLECTRUM, THE, *πλῆκτρον*, *τό*, h., Pind., Eur.

PLEDGE, A (i. e., promise, etc.), *τέκμωρ*, *τό*, indecl., Hom.; *πίστις*, *εως*, *ἡ*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *πίστευμα*, *ᾰτος*, *τό*, Æsch.; *πίστωμα*, *ᾰτος*, *τό*, in pl., Æsch.; *πιστά*, *τά*, Æsch., Eur., Xen.

A pledge (esp. of things deposited or held as security for the performance of a promise), *ἐγγύη*, *ἡ*, Hom., Æsch., Plat., Antipho, Dem.; *ῥῦσιον*, *τό*, Solon, Æsch., Soph.; *σύνθημα*, *ᾰτος*, *τό*, Soph.; *ἐνέχῠρον*, *τό*, Hdt., Xen., Plat., Antipho; *ὑποθήκη*, *ἡ*, Dem.; *ἀρραβών*, *ῶνος*, *ὁ*, Isæ.; *μεσεγγύημα*, *ᾰτος*, *τό*, Æschin.; *μεσεγγύωμα*, *ᾰτος*, *τό*, Isoc.; *παρακαταθήκη*, *ἡ*, Dem. *Vid.* PROMISE.

A certain pledge (or promise), *βεβαίστης*, *ητος*, *ἡ*, Thuc.

A pledge of friendship, *δεξίωμα*, *ᾰτος*, *τό*, Soph.; i. e., a die cut in two, one piece being kept by each party, *λίσπη*, *ἡ*, Plat.

Pledge me your hand, *ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν*, Soph.

But do what you promised me (or consented to), *giving me the pledge of taking my hand* (lit., touching my hand), *ἃ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς ἅψῃ, . . . ταῦτ' ἐμοὶ πράξον*, Soph.

[*In* or *as pledge*, *ὄμηρος*, *ον*, Hdt., Thuc.]

To seize as a pledge, *προσενεχῠράζω*, Dem.

The pledges we trusted (i. e., the promises confirmed by the giving of hands), *δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν*, Hom.; so *to give and receive a pledge*, *δεξιὰν δίδωμι καὶ λαμβάνω*, Xen.; [*δίδωμι καὶ λαμβάνω τὰ πιστά*, Xen.]

And some bringing them pledges from the king, *καὶ δεξιὰς ἔνιοι παρὰ βασιλέως φέροντες*, Xen.

Those who keep no pledges, οἷσιν οὔτε βωμός, οὔτε πίστις, οὐτ' ὅρκος μίνει, Ar.: "*βωμός* is the pledge of an oath taken over a sacrifice, *πίστις* the pledge of giving the hand, *ὅρκος* the pledge of a solemn promise" (PORSON).

PLEDGE, TO (i. e., pledge one's faith, promise solemnly), *πιστόομαι*, esp. in aor. 1 mid. and aor. 1 pass., but in pres. mid. and pres. act. to receive a pledge from a person, or to bind him to one's self by pledges, c. acc. pers., Hom., h., Soph., Thuc.; *ἐγγυάομαι*, mid., augm. *ἠγγ.*, more usu. *ἐνεγ.*, Lys., Antipho, Dem.

To pledge (i. e., deposit as a pledge), *ἐνεχῠράζομαι*, mid., Ar.; *μεσεγγυάω*, Plat., Lys.

To pledge (i. e., drink the health of), *δεικανόομαι*, only pres. and imperf. mid., Hom.; *δειδίσκομαι*, only pres. and imperf. mid., Hom.; *δείκνῡμαι*, mid., c. perf. and pluperf. pass., 3d pl. *δειδέχᾶται* and *δειδέχατο* in act. sense (some refer these forms to *δέχομαι*), Hom.

[*To pledge one's health in a goblet of wine*, *προπίνω τινὶ φιάλην*, Xen.] *Vid.* TO DRINK TO.

To take a pledge from, *ἐνεχῠράζω* c. gen. pers. (in pass. of the thing pledged, rare), Lys., Æschin., Dem., also in mid., c. gen. of what the pledge is security for, Ar.

[*To hold the land as pledge*, *τὴν γῆν ὅμηρον ἔχω*, Thuc.]

To be pledged, *ὑπόκειμαι*, imperf. *-κείμην*, fut. *-κείσομαι*, no other tenses, c. gen. of the sum for which, Isæ., Dem.

PLEDGING, A, *ἐνεχυρᾰ́σία*, *ἡ*, Plat., Dem.

Pledging them in many a deep draught, *πυκνὴν ἄμυστιν δεξιούμενοι*, Eur.

PLEIAD, A, *Πληϊάς*, *ἄδος*, *ἡ*, usu. pl., Hom., Hes.; *Πλειάς*, *ἄδος*, *ἡ*, usu. in pl., Æsch., Eur., Dem.; *Πελειάς*, *ἄδος*, *ἡ*, usu. pl., Pind., Eur.

PLENARY, *ἐντελής*, *ές*, Omn. Att. *Vid.* COMPLETE.

PLENIPOTENTIARY, *αὐτοκρᾰ́τωρ*, *ορος*, *ὁ καὶ ἡ* (e. g., *πρεσβεῖς*), Ar., Thuc., Xen., Lys., Æschin.; *κύριος*, *ὁ*, Xen.

And let those who come come with full powers as plenipotentiaries, *οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων*, Thuc.

PLENITUDE, *τελειότης*, *ητος*, *ἡ*, Plat. *Vid.* COMPLETENESS.

PLENTEOUS, PLENTIFUL, *ἀμφῐλᾰφής*, *ές*, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; *ἀδῖνός*, *ή*, *όν*, Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; *ἀθέσφᾰτος*, *ον*, and later *η*, *ον*, Hom., Ap. Rh.; *βᾰθύς*, *εῖα*, *ύ*, compar. *-ῠ́τερος*, also *-ίων* (*ῑ* Att., *ῐ* elsewhere, also *βάσσων*, Epich.), Hom., Epich., Eur., Xen.; *πολύς*, *πολλή*, *πολύ*, oblique cases, except nom. and acc. masc. and neut. sing., from *πολλός* (for other forms *vid.* MANY), compar. *πλέων* and *πλείων*, superl. *πλεῖστος*, Omn.; *ἄφθονος*, *ον*, Omn. post Hom.; *εὔπορος*, *ον*, Hdt., Thuc., Isoc.; *δαψῐλής*, *ές*, Hdt. *Vid.* ABUNDANT.

PLENTEOUSLY, PLENTIFULLY, *εὐπόρως*, Thuc., Xen., Dem.; *ἀφθόνως*, Plat.

PLENTEOUSNESS, PLENTY, *περιουσία*, *ἡ*, Ar., Omn. Att. prose; *εὐπετεια*, *ἡ*, Hdt., Xen.; *εὐπορία*, *ἡ*, Xen.

I have plenty to say, *εὐπορῶ ὅ,τι λέγω*, Plat. *Vid.* TO HAVE ABUNDANCE, TO BE ABUNDANT.

[*Horn of plenty*, *κέρας Ἀμαλθείας*, Anacr.]

To have plenty of, *εὐπορέω*, c. gen., Xen., Plat., Dem.; *περίεστι*, impers. c. dat. pers., Dem.

[PLETHORA, *πληθωρή*, *ἡ*, Med.]

[PLETHORIC, *πληθωρικός*, *ή*, *όν*, Galen.]

PLEURISY, *πλευρῖτις*, *ῐ̈δος*, *ἡ*, Ar., Hipp.

Suffering from pleurisy, *περῐπλευρῖτῐκός*, *ή*, *όν*, Hipp.

PLIABLE, *εὐστρεφής*, *ές* (Ep. *ἐϋστρ.*), Hom.; *εὔστροφος*, *ον* (Ep. *ἐΰσ.*), Hom.; *καμπύλος*, *η*, *ον*, Hom., Æsch., Plat.; *εὐκαμπής*, *ές*, Hom., h.; *εὔγναμπτος*, *ον* (Ep. *εὔγ.*), Hom. *Vid.* TO BEND.

PLIANCY, *ὑγρότης*, *ητος*, *ἡ*, Xen.

PLIANT, *γναμπτός*, *ή*, *όν*, Hom.; *στρεπτός*, *ή*, *όν*, and *ός*, *όν*, Hom., Eur.; *ὑγρός*, *ά*, *όν*, Pind., Eur., Xen., Plat., Theoc.; *ἕλιξ*, *ῐκος*, *ὁ καὶ ἡ καὶ τό*, Eur.; *λᾰγᾰρός*, *ά*, *όν*, Xen.

[PLIGHT—*to be in evil plight*, *κακῶς πάσχω*, Hom., etc.; *to be in sorry plight*, *πονηρῶς διατίθεμαι*, Dem.]

[PLINTH, *πλίνθος*, *ἡ*, Polyb.; *to make in form of a plinth*, *πλινθεύω*, Ar.]

PLOT, A, *ἐπῐβουλή*, *ἡ*, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *ἐπιβούλευμα*,

ἄτος, τό, Thuc.; ἐπῐβούλευσις, εως, ἡ, Thuc.; πἄρασκευή, ἡ, Antipho.

The plot of a play, μῦθος, ὁ, Arist.

Plot, to, μηχᾰνάομαι, Omn.; ἐπῐβουλεύω, c. dat. of that against which, sometimes c. dat. of the object to be gained by plotting (e.g., *to plot to gain the sovereignty*, ἐπ. τυραννίδι), Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To contrive.

To have plotted your death, ῥάψαι μόρον σοι, Eur.

To plot previously against, προεπῐβουλεύω, c. dat., Isæ.

To join in plots against, σῠνεπῐβουλεύω, c. dat., Isæ.

Freedom from plots or *from being plotted against*, τὸ ἀνεπῐβούλευτον, Thuc.

Plotter, a, ἐπῐβουλευτής, οῦ, ὁ, c. gen. of that against which, Soph.

Plotting, ἐπῐβουλος, ον, Æsch., Xen., Plat.

Plow, a, ἄροτρον, τό, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.

The plow tail or *handle*, ἐχέτλη, ἡ, Hes., Ap. Rh.

The pole of the plow, ἱστοβοεύς, ὁ, Hes.

The plow stock (in which the share is fixed), ἔλῡμα, ἄτος, τό, Hes.

The plow-share, ἐυλἄκα, ἡ, Thuc.; [ὕυνις, ἡ, Plut., Anth.; ὕνις, ἡ, Babr.]

The bent yoke of the plow, κῦφων, ωνος, ὁ, Theogn.

The plow-share beam, γύης, ου, ὁ, Hes.

Plow, to, ἀρόω, fut. -όσω, etc., also pres. infin. act. ἀρώμεναι (Hes.), Ep. perf. pass. part. ἀρηρόμενος (also in Hdt.), Omn. poet., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτἄρόω, Ar.; πολέω, rare except in pres. and imperf., and in this sense only act., Hes.; so πολεύω, Soph.; βωτέω, only pres. act., Hes.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. act. τέτμηκα, etc., Æsch.; ὕπεργάζομαι, mid., perf. pass. both in act. and pass. sense, Xen.; ἀλοκίζω, Ar.; εὐλἄζω, fut., no other tense, Orac. ap. Thuc.; κᾰταστρέφω, perf. act. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστράφθην, Xen.; λαιοτομέω, only act., sine cas., Theoc.; φἄράω, Call.; ἄροτριάω, Call.; ἀροτρεύω, Orph.

To plow fallow land, νεάω, c. acc. of the land, or absol. sine cas., Ar., Theoph.; ὑπονεάζω, Theoph.

[*To plow round*, περιαρόω, Plut.]

Hard to plow, δῦσήροτος, ον, Call.

Plowed, to be, νεάομαι, pass., only pres. and imperf., Hes.; αὐλᾰκίζομαι, pass., esp. in perf. part., Pratin.

Well plowed, εὐἄροτος, ον, Ap. Rh.

Thrice plowed, τρἴπολος, ον, Hom., Hes.

Four times plowed, τετρἄπολος, ον, Theoc.

Fit to be plowed, ἀρώσῐμος, ον, Soph.

Plowed land, ἄρουρα, ἡ, Hom., Pind., Soph., Hdt. *Vid.* Field.

[*A new-plowed land*, νεωμένη, ἡ, Hes.]

[*A fresh-plowed fallow*, μαλακὸς νειός, Il.]

Plowing, ἄροτος, ὁ, also used often for the proper season for plowing, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt.

The plowing of fallow land, νέᾶτος, ὁ, Xen.; [νέᾶσις, εως, ἡ, Theoph.]

Plowing, adj., γεωμόρος, ον (of an ox), Ap. Rh.; γεωτόμος, ον, Anth.

Plowman or Plower, a, ἄροτήρ, ῆρος, ὁ (used also of the cattle employed in plowing, and so are most of the subsequent words), Hom., Hes., Hdt.; ἄρότης, ου, ὁ, Pind., Hdt., Call., Anth.; ἀροτρεύς, ὁ, Dem., Theoc.; ἄροτρευτήρ, ῆρος, ὁ, Anth.; αὐλᾰκεργᾰ́της, ου, ὁ, Anth.

One who plows early, πρωτηρότης, ου, ὁ, Hes.

One who plows late, ὀψἄρότης, ου, ὁ, Hes.

One who plows with oxen, βουκαῖος, ὁ, Theoc.

Pluck, to, δρέπω, rarely if ever in pass., though mid. is common, Hom., h., Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀποδρέπω, Hes., Pind.; ἀμέργω, Sapph., Eur., Theoc.; ἀποτρῐβω, Theoc.

To pluck out, ἐκτῐλλω, Anac., Dem.; ἐκκοκκίζω, Ar.; πἄρᾰτῐλλω (esp. hair), Ar.; ὑποτῐλλω, Theoph.

[*To pluck off wool*, νακοτιλτέω, Archipp.]

To pluck off the outside from, περῐτῐλλω, c. acc. of the thing stripped, Ar., Hdt.

To pluck out besides, προσεκτῐλλω, Ar.

To pluck the flower of (misery), ἀνθεμίζομαι, mid., Æsch.

To be plucked or *fleeced*, πτερορ-ροέω, Ar.

[*Fresh-plucked*, νεότομος, ον, Eur.]

Plug, a, χείμἄρος, ὁ (in the bottom of a ship), Hes.

Plum, a, κοκκύμηλον, τό, Hippon.; [προῦμνον, τό, Galen.]

Plumage, πτερά, τά, Hom., etc.; πτίλον, τό, Soph.; πτέρωσις, εως, ἡ, Ar.

Of the same plumage, ὁμόπτερος, ον, Æsch., Ar.; ὁμοιόπτερος, ον, Arist.

Plumb-line, a, στᾶθμή, ἡ, Hom., Soph., Xen., Plat.; κᾰνών, όνος, ὁ, Eur.

Plume, a, λόφος, ὁ, Hom., Tyrt., Trag., Hdt., Xen.; χαίτωμα, ἄτος, τό (the plumes in the ancient helmets were usually of horse-hair), Æsch. *Vid.* Crest.

A triple plume, τρῐλοφία, ἡ, Ar.

Waving the plume in his helmet, κορῠθαιόλος, ον, Hom.; δοχμολόφος, ον, Æsch.

With high plumes, εὔπτερος, ον, Ar.; ἀερσῐλοφος, ον, Ap. Rh.

With three plumes, τρῐκορυς, ῠθος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; τρῐκόρῠθος, ον, Eur.

[*To strut in borrowed plumes*, ἀλλοτρίοις πτεροῖς ἀγάλλομαι, Luc.]

A plume case, λοφεῖον, τό, Ar.

To sell plumes, λοφοπωλέω, Ar.

A plume maker, λοφοποιός, ὁ, Ar.

To plume one's self on, ἀβρύνομαι, mid., c. dat., Eur. *Vid.* To exult, To pride one's self.

Plump, εὔσαρκος, ον, Amphis, Xen., Hipp.; κῠδώνιος, ον, Ar.; πολύτροφος, ον, Theoph.

Plumpness, εὐσαρκία, ἡ, Xen.; [πολυσαρκία, ἡ, Xen.]

[Plum-tree, a, προύνη, ἡ (esp. the wild), Theoph.; προῦμνος, ἡ, Galen.]

Plunder, subst., ληΐς, ῖδος, ἡ (esp. cattle, but also generally), Hom., Æsch., Xen., Ap. Rh.; λεία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἁρπᾰ́ξᾰγος, ἡ (only of the deed), Hes.; ἁρπᾰγή, ἡ (either of the deed or the booty acquired), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; διαρπᾰγή, ἡ, Hdt.; ἅρπαγμα, ἄτος, τό (only of the booty), Æschin.; ἅρπασμα, ἄτος, τό, Plat. *Vid.* Booty, and Syn. 311.

By plunder, ἁρπᾰγδην, Ap. Rh.

To live by plunder, ἁρπαγῇ χράομαι (contr. ἀει in ῃ), Hdt.

To carry off as plunder, ἀείρω, Hom.; ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον (esp. of living plunder, captives, cattle, etc.), Hom., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; φέρω, fut. οἴσομαι (also in Hom. and Pind. imper. οἶσε, infin. οἴσειν, οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεγκα, Ep. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Ep. ἤνεικον, aor. 1 pass. ἠνείχθην, aor. 1 and 2 mid. never in Att. prose (esp. of inanimate plunder), Omn.; ἄγω καὶ φέρω are very commonly used together for carrying off all sorts of plunder (usu. in that order, much more rarely φέρω καὶ ἄγω), sometimes even c. acc. of the country plundered—*Dercyllidas continued plundering Bithynia of every thing in* (perfect) *security*, ὁ Δερκυλλίδας ἀσφαλῶς φέρων καὶ ἄγων τὴν Βῑθῡνίδα . . . διετέλει, Xen.

Plunder, to, ἁλᾰπάζω, fut. -άξω, no perf., no mid. or pass., Hom., Æsch.; εἰσαλᾰπάζω, Hom.; ἐξᾰλᾰπάζω, Hom.; κεραΐζω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Pind., Hdt.; σῡλάω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ληΐζομαι, mid., fut. -ίσομαι, often poet. (not Att.) -ίσσομαι, so aor. 1 ἐληισάμην, Att. also ἐλησάμην, often (and usu. in Hom.) c. acc. of the plunder carried off, and sine cas. of the place plundered (Thuc. once has act. ληΐζω, and Eur. often has perf. pass. λῐ-λησμαι of the plunder carried off), Hom., Hes., Simon., Eur., Hdt., Xen.; ἐκπορθέω, Eur., Thuc., Lys., Æschin.; λεηλᾰτέω, only act., c. acc. either of the place or the booty, Eur., Hdt., Dem.; λᾰπάζω, fut. -ξω, only act., no perf., Æsch.; ἁρπάζω, fut. -άξω and -ᾶσω (the latter the only Att. form), perf. pass. ἡρπαγμαι and ἥρ-πασμαι, etc., either of the place plundered or of the booty obtained, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; διαρπάζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἁναρπάζω, Eur., Dinarch.; βλίττω, fut. βλῖσω, only act., Ar.; ληστεύω, only act., Thuc.; καρπόομαι, mid., no pass., Xen., Isoc., Dem.; ἐκκοκκίζω, Ar.; διαφορέω, Hdt., Dem.; ἀμπελουργέω, only act., Æschin.; ἐκκερατίζω, Call. *Vid.* To ravage, and Syn. 96.

And he plundered the country, καὶ τὴν χώραν λεΐαν ἐποιεῖτο, Thuc.

And the rest of the Barcæans she gave up to plunder to the Persians, τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ληΐην (Ion. for λεΐαν) ἐκέλευσε δόσθαι τοὺς Πέρσας, Hdt.

He plundered the temples of every thing, τὰ ἱερὰ . . . κενὰ πάντων ἀπέδειξε, Xen.

Plunderer, a, ληίστωρ, ορος, ὁ, Hom.; ληιστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ληιστής, οῦ, ὁ (Att. ληστής), h., Omn. Att., Hdt.; σῡλήτωρ, ορος, ὁ, Æsch., fem. σῡλήτειρα, Eur.

Plundering, adj., ἀργῠροστερής, ές, epith. of life (of robbers), Æsch.

Plunge, to, intrans., διαῤῥιπτέω, only act., Xen.

To plunge (a sword) *into*, etc., act., μεθίημι (ῑ Hom., ῐ Att.), aor. 1 μεθῆκα, Ep. also μεθέηκα (Hom. uses also pres. 2d and 3d sing. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also aor. 2 subj. act. μεθείω for μεθῶ), c. εἰς and acc. or ἔσω and gen., Eur.

To plunge (another) *into* (a line of conduct, etc.), ἐνσείω, c. acc. pers., dat. rei, Soph.

To plunge (a city into confusion), προκαθίημι, c. εἰς and acc., Dem.

PLURAL, πληθυντικός, ή, όν, Gram. [*The plural number*, ὁ πληθυντικὸς ἀριθμός, Gram.]

PLURALITY, πλῆθος, τό, Omn. *Vid.* MULTITUDE.

PLY, TO (an oar, etc.), νωμάω, Hom.; ἐλίσσω, fut. -ξω, augm. εἵλ., Soph.

PNEUMATIC, πνευμᾰτῐκός, ή, όν, Theoph.

POACHER, ᾱ, νυκτερευτής, οῦ, ὁ, Plat.

POACHING, νυκτερεία, ή, Plat.

Fit for poaching (of a dog), νυκτερευτῐκός, ή, όν, Plat. (N.B.—the verb νυκτερεύω also exists in Xen., but it is not used actually in this sense).

[POD, ᾱ, περικάρπιον, τό, Theoph.; περιοχή, ή, Theoph.]

POEM, ᾱ, ποίησις, εως, ή, Thuc., Plat., Isoc.; ποίημα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Æschin.

An epic poem, ἔπος, τό, Pind., Ar., Hdt.

A poem on sacred occasions (either in praise of gods or heroes, or an occasion of victories at the games, or marriages), ὕμνος, ὁ, Omn.

A lyric poem, ᾠδή, ή, Plat. (esp. that of the chorus in the Greek tragedy); μέλος, τό, Plat. *Vid.* POETRY, ODE, HYMN, etc.

POET, ᾱ, ἀοιδός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; Πιερίδων ἄροτήρ (ῆρος, ὁ), Pind.; μουσοπόλος, ὁ, Eur.; ποιητής, οῦ, ὁ, Omn. Att. prose, Hdt.; μουσοποιός, ὁ καὶ ή, Hdt.

An epic poet, ἐποποιός, ὁ, Hdt., Arist.

A dramatic poet, διδάσκᾰλος, ὁ, Ar.

A lyric poet, ὑμνοπόλος, ὁ, Simon., Emped.; ὑμνοποιός, ὁ, Eur.; ὑμνοθέτης, ου, ὁ, Mel.; μελοποιός, ὁ, Ar., Plat.; μελῳδός, ὁ, Plat.; μουσῐκός, ὁ, Plat.

The poet Orpheus, γῆρυς Ὀρφεία, ή, Eur.

A beggarly poet, πτωχόμουσος, ὁ, Arist.

To be a poet, write poetry, μουσοποιέω, only act., Soph.

To be a lyric poet, μελοποιέω, Ar.

Fond of poets, φιλοποιητής, οῦ, ὁ, Plat.

[POETESS, ᾱ, μουσοποιός, ή, Hdt.; ποιήτρια, ή, Ath., Luc.]

POETICAL, ῥαψῳδός, όν, Soph.; ποιητῐκός, ή, όν, Plat., Isoc.

[*The poetical faculty*, ποίησις, εως, ή, Hdt.]

POETICALLY, ποιητῐκῶς, Plat., Dem.

[*To represent poetically*, ποιέω, c. acc., Lycurg.]

POETRY, ποίησις, εως, ή, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.

Epic poetry, ἐποποιΐα, ή, Hdt.; ψῑλὴ ποίησις, Plat.; ψῑλομετρία, ή, Arist.

[*Lyric poetry*, μουσική, ή, Hdt.]

[*To write poetry*, μουσοποιέω, Soph.; *writing poetry*, μυσουργός, όν, Xen.]

Scraps of poetry, ἐπύλλια, τά, Ar.

[*The art of poetry*, ποίησις, εως, ή, Hdt.; ἡ ποιητικὴ (sc. τέχνη), Plat.]

POINT, ᾱ, αἰχμή, ή, Hom.; ἄκωκή, ή, Hom.; στόμα, ᾰτος, τό (of a spear), Hom.; ἄκμή, ή, Pind., Soph.; γλωχίν, ῖνος, ή, Soph., Anth.; γλώσσημα, ᾰτος, τό (of a dart), Æsch.; γνάθος, ή, Æsch.; πλῆκτρον, τό, Soph., Eur.; ἄρδις, εως, ή, Hdt.; στόμυξ, ῠχος, ή, Ap. Rh.

The turning or balancing point (of life and death, ruin and safety, etc.), ῥοπή, ή, Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc.

A point (in mathematics), στιγμή, ή, Arist.

[*A point* (in punctuation), παραγραφή, ή, Arist.]

I am on the point of seeing, ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ ἰδεῖν, Eur.

I am at the point of death, ῥοπὴ βίου μοι, Soph.

And he was on the point of being trampled down by the Persian cavalry. αὐτίκα δὲ μάλα ἤμελλε συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, Æschin.

To the point, πρὸς λόγον, Plat.

To keep (an adverse arguer) *to the point*, εἰσελαύνω (fut. εἰσελάσω, etc., perf. -ελήλᾰκα) . . . εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, also εἰς τὸν τοῦ πράγματος δρόμον, Æschin.

Up to this point, ἐνταῦθα, c. gen., Plat.

On many points, πλευρᾰχῆ, Plat.

With brazen point, χαλκογλώχιν, ῖνος, ὁ καὶ ή, Hom.

With a point at both ends, ἀμφήγυος, ον, Hom.

With a long point, τᾰνῠγλώχιν or -ις, gen. ῖνος, Hom., Simon.; τᾰνυήκης and τᾰναήκης, ες, Hom.

With a short point, βραχῠσῐδηρος, ον, Pind.

[*With a broad point*, πλατύλογχος, ον, Ar.]

[*Without point*, ἀνηκίδωτος, ον, Æsch.]

[*Brought to a point*, εἰς ὀξὺ ἀφιγμένον, Hdt.]

POINT, TO, ᾰ̓κονάω, Xen., Dem. *Vid.* TO SHARPEN.

To point at (in sign of contempt, etc.), δακτῠλοδεικτέω, only act., Dem.

POINTED, ᾰ̓καχμένος, η, ον, Hom.; ᾰ̓κρόπορος, ον, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom.; αἰχμητής, οῦ, ὁ (of the thunder-bolt), Pind.; λογχωτός, όν, Eur.

To be pointed, λογχόομαι, pass., Arist.

Pointed in front (of an oar), πρῳήκης, ες, Hom.

Pointed at (i. e., illustrious), δακτῠλόδεικτος, ον, Æsch.

[POINTEDNESS (of acute angles), ὀξύτης, ητος, ή, Plat.]

POINT OUT, TO, φράζω, only act. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; δεῐκνῡμι, also pres. and imperf. δεικνύω, ἐδείκνυον (not Att.), Ep. 3d sing. pres. also δείκνυ, Omn.; ἐνδεῐκνῡμι, Pind., Soph., Isoc., Plat.; δηλόω, Soph.; ᾰ̓ποφαίνω, Att. perf. pass. -πέφασμαι, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO SHOW.

To point out together, συνεμφαίνω, Theoph.

POISE, TO, πάλλω, no perf. act., Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; ᾰ̓νᾰπάλλω, aor. 2 act. part. ἀμπεπᾰλών, Hom.; διᾰτείνομαι, mid., Hdt., Xen. *Vid.* TO BRANDISH.

POISON, φάρμᾰκον (but ᾱ also in some old *Ionic* poets), τό, Hom., Eur., Thuc., Xen.; φαρμᾰκῐον, τό, Plat.; ἰός, ὁ, Pind., Trag., Ap. Rh.

The garment poisoned by the blood of the Lernæan hydra, βᾰφαὶ ῞Υδρας, Eur.

Containing poison, φαρμᾰκῖτής, οῦ, ὁ (of a ring), Eupol.

POISON, TO, κᾰτᾰφαρμάσσω, Hdt.

To suffer from poison, φαρμᾰκάω, only act., Dem.

POISONER, ᾱ, φαρμᾰκεύς, ὁ, Soph., Plat.

POISONOUS, σηψεδᾰκής, ές (of a serpent's bite), Plat.

POKE, TO (coals, etc.), σκᾰλεύω, Ar.

To poke about, go poking, pottering about, κυπτάζω, Ar., Plat.

POKER, ᾱ—*a man who looks as if he had swallowed a poker*, ὁ τὴν δοκὸν φέρων, Arist.

[POLAR STAR, THE, πόλος, ὁ, Eratosth.]

POLE, THE (of heaven, etc.), πόλος, ὁ, Eur., Plat., Ap. Rh.

POLE, ᾱ, κᾶμαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ή (either of a spear, etc., or to prop vines), Hom., Hes., Æsch., Eur.; ὄρυ (of a spear or standard), τό, gen. ὄρῠτος, poet. (not Att.) δούρᾰτος, also δουρός, Att. δορός, dat. δόρατι, etc. (δούρατι occurs even in Soph. in chor.), also δόρει (Soph.), pl. δόρᾰτα, poet. (not Att.) δούρατα and δοῦρα, also once δόρη (Eur.), Hom., Xen.

A pole of a carriage, ῥῡμός, ὁ, Hom., Hdt.

A peg at the end of the pole for fastening the harness, ἔστωρ or ἔκτωρ, ορος, ὁ, Hom.

A punt-pole, κοντός, ὁ, Hom., Eur.; πλῆκτρον, τό, Soph., Hdt.

A pole for vines, χᾶραξ, ακος, ὁ, Ar., Thuc.

Having three poles, τρίῤῥῡμος, ον, Æsch.

Having four poles, τετράῤῥῡμος, ον, Xen.

POLE-AXE, ᾱ, κίστρα, ή, Soph. *Vid.* AXE.

POLE-CAT, ᾱ, γᾰλέη, contr. γαλῆ, ή, Ar., Hdt.

POLE-STRAP, ᾱ, μέσᾰβον, τό, Hes.

POLICE, THE, οἱ περῐ́πολοι, Epich., Ar., Thuc.

The head or inspector of police, περῐπολάρχης, ου, ὁ, Thuc.; ἀστῠνόμος, ὁ, Plat., Isoc., Dem.

The being inspector of police, ἀστῠνομία, ή, Arist.

To be inspector of police, ἀστῠνομέω, only act., Dem.

The police station, περῐ́πολιον, τό, Thuc.

POLICY (general), πολῑτεία, ή, Ar., Xen., Dem.; [προαίρεσις, εως, ή, Dem.]

By advances of policy rather than of strength, γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος, Thuc.

POLISH, στιλβηδών, όνος, ὁ, Theoph.

POLISH, TO, λεαίνω, Ep. also λειαίνω, Ep. fut. λειᾰνέω, Hom.; ξέω, fut. ξέσω, Ep. also ξέσσω, etc., Hom., Ap. Rh.; λαμπρύνω and -ομαι, mid. (of polishing one's own armor), Xen.

To polish all round, ἀμφιξέω, Hom.; περιξέω, Theoc.

POLISHED, ξεστός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; λευρός, ά, όν, Pind.; λίσπος, η, ον (of a tongue), Ar.; [ξυστός, όν, Hdt., Ar.]

Well polished, εὔξεστος, and Ep. ἐΰξ., η, ον, and ος, ον, Hom.; εὔξοος, ον, and Ep. ἐΰξ., Hom.; πολύξεστος, ον, Soph.

Polished all round, περίξεστος, ον, Hom.

Not well polished, ἀνειπίξεστος, ον, Hes.

[*Act of polishing*, ξεστουργία, ή, Diod.]

POLITE, ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Plat., Isoc.

POLITELY, χαριέντως, Isoc.

POLITIC, φρόνῐμος, ον, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* PRUDENT.

POLITICAL, πολῑτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat.

Politics (the science), ἡ πολῑτῐκή, Plat.; [(state of affairs), τὰ πολιτικά, Thuc.]

To meddle with politics, πολῑτεύομαι, mid., Thuc., Plat., Æschin.

If we change our politics (as a state), ἢν μεταβάλωμεν τὴν πολιτείαν, Isoc.

My politics reduced Philip to this state, εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἡ ἐμὴ πολιτεία, Dem.

For it follows of necessity that similar events must continually result from the same politics, ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων καὶ τὰς πράξεις ομοίας ἀεὶ καὶ παραπλησίας ἀποβαίνειν, Isoc.

[Polity (civil), πολιτεία, ἡ, Plat.]

Poll-tax, ᴀ, ἐπῐκεφάλαιον, τό, Arist.

Pollute, to, μιαίνω, Omn.; κᾰτᾰμιαίνω, Pind., Plat.; χαίνω, Trag., Plat., λυμαίνομαι, mid., c. perf. pass. λελύμασμαι in act. sense, but pres. pass. also and aor. 1 pass. in pass. sense, Æsch., Eur., Xen., Dem., συμφθείρω, Eur.; κᾰθᾰγίζω, Soph.; χρώζω, Eur.

Polluted, μῐᾰρός, ά, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; μῠσᾰρός, ά, όν, Eur., Hdt.; προστρόπαιος, ον, Æsch., Eur., Antipho, ἐξᾰγῐστος, ον, Dem.

Pollution, μίασμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat., Antipho, Dem., μῦσος, τό, Trag.; μῦσαγμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἁγος, τό, rare except in sing., Soph., Hdt., Thuc.; μῐᾰρία, ἡ, Xen., Antipho, Isæ.

Things which it is pollution to speak of, ἃ ἐξᾱγῐστα, Soph.

One who is a pollution, μάστωρ, ορος, ὁ, Trag.

To expel as a pollution, ἐξᾰγίζω, Æsch.

[*Involuntary pollution* (at night), ὀνειρωγμός, ὁ, Arist.]

[Polygamy, πολυγαμία, ἡ, Eccles.]

[*To live in polygamy*, πολυγαμέω, Eccl.]

[Polygon, πολύγωνον, τό, Eucl.]

[Polyglot (*speaking many languages*), πολύγλωσσος, ον, Lyc., Luc.]

Polygonal (like a polygon), πολῠγωνος, ον, Arist.; πολῠγωνοειδής, ές, Arist.

[Polyhedral, πολυέδρος, ον, Plut.]

[Polyptote, ᴀ, πολύπτωτον, τό, Longin.]

Polypus, ᴀ, πολῡπους, -ποδος, acc. -πουν, ὁ καὶ ἡ, also poet. (not Att.) πουλῡπος, and in Att. Com. πολῡπος, Hom., Theogn., Ar., used also of the excrescence on the nose, Hipp.; ὀσμῡλη, ἡ, and ὄσμῡλος, ὁ, Arist.; ὀσμῡλιον, τό, Ar.; ὄζολις, ῐδος, ἡ, Arist., ὄζαινα, ἡ, Call.

Like a polypus, πολῡποδώδης, ες, Arist.

Polysyllabic, πολυσύλλᾰβος, ον, Luc.

Pomegranate, ᴀ, ῥοιά, ἡ (both of the tree and of the fruit), Hom., h., Ar., Hdt.; ῥοά, ἡ, Ar., Plat.; ῥοΐδιον, τό, Att. ῥοΐδ., Menand.; σίδη, ἡ, Emped., Hipp.; σίβδη, ἡ, Call.

Pomegranate peel, σΐδιον, τό, Ar.

Of the color of a pomegranate, σιδιοειδής, ές, Hipp.

Pomp, ἀγλαΐα, ἡ, Hom.; παρασκευή, ἡ, Xen.; πρότᾰσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Splendor.

Pompous, σοβᾰρός, ά, όν, Ar., Dem.; ὀγκώδης, ες, Dem.; [ὀγκηρός, ά, όν, Dem. Phal.]

To be pompous, ὑπερσεμνύνομαι, mid., Xen.

Pompously, σοβᾰρῶς, Ar.; ὀγκηρῶς, compar. ὀγκηρότερον, Xen.

Pond, ᴀ, λάκκος, ὁ, Hdt.; τῖφος, τό, Theoc.

Ponder, to, βυσσοδομεύω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; φρονέω, Omn.; ὁρμαίνω, Hom. *Vid.* To think, To meditate.

[*To ponder over*, ἀναπεμπάζομαι, Plat.]

[*To ponder well on a thing*, εὖ περισκοπέω, c. acc., Hdt.; *to ponder beforehand*, προεννοέω, Artem.]

One must ponder, φροντιστέον, Eur.

Ponderous, βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἐμβρῑθής, ές, Hes., Æsch., Plat. *Vid.* Heavy.

[Pondweed (a plant), ποταμογείτων, ονος, ὁ, Diosc.]

Poniard, ᴀ, ἐγχειρῐδιον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Dagger.

Pontiff, ᴀ, ἱερεύς, ὁ, and Ion. ἱρεύς (found in Hom., but not Att.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* Priest.

Pontificate, ἱερωσῡνη, ἡ, Hdt., Plat., Dem.

Pony, ᴀ, ἱππᾰριον, τό, Xen.; πώλιον, τό, Ar., Andoc.

Pool, ᴀ, λίμνη, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; τέλμα, ᾰτος, τό, Ar.

Of or *belonging to a pool*, λιμναῖος, α, ον, Hdt., Arist.; τελμᾰτιαῖος, α, ον, Arist.

Poop, the, πρύμνα, ἡ, Omn.; πρύμνη, ἡ, Soph., Ar. *Vid.* Stern.

Fastened to or *belonging to the poop*, πρυμνήσιος, α, ον, Eur.

Poor, ἀκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄκληρος, ον, Hom.; ἄλῑτος, ον (esp. as having no land), Hom.; κεχρημένος, η, ον, Hom., Hes.; χρηΐζων, Att. χρῄζων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom., Hes.; πτωχός, ή, όν, and ός, όν (of those so poor as to beg, etc.), Hom., Æsch., Soph., Xen.; πενῐχρός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Ar., Plat.; ἄβουτης, ου, only masc. (i. e., without oxen), Hes.; χερνήτης, ου, only masc., Simon.; οἰζῡρός, Att. οἰζ. (also οἰζῠρός, Ar.), ά, όν, compar. -ώτερος, Hes., Hdt.; ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (i. e., without money), Solon, Eur.; ἀχρήμᾰτος, ον, Æsch., Hdt.; πένης, ητος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (prop. *poor*, so as to be forced to labor, but also generally), rare in neut., no neut. pl., compar. πενέστερος, sometimes c. gen., Omn. Att., Hdt.; χρεῖος, ον, Æsch., Eur.; χερνής, ῆτος, only masc., Eur.; ἄδουλος, ον (i. e., without slaves), Eur.; ἄπλουτος, ον, Soph.; ἀσθενής, ές, Eur., Hdt., Xen., Lys.; βιοστερής, ές, Soph., λῐπερνής, ῆτος, sometimes έος, only masc., Archil., Cratin.; ἄχρῡσος, ον (i. e., without gold), Plat., ἀνάργῡρος, ον (i. e., without silver), Plat.; κᾰτᾰδεής, ές, c. gen., Plat.; ἄμῡκητος, ον (i. e., without cattle), Anth. *Vid.* Syn. 353.

Poor (i. e., not very good), φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Dem.

Poor fellow, ὦ δειλᾰκρίων, Ar.

Very poor, ὑπέρπτωχος, ον, Arist.

A poor man, πένης, ητος, ὁ, Omn. Att.; χερνήτης, ου, ὁ, Æsch.

The class of the poor, τὸ χερνητικόν, Arist.

To be poor, πένομαι, only pres. and imperf. mid. (prop. to be poor as a laborer, but also generally), Hom., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; πτωχεύω, only act., Plat.; καταδεεστέρως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Xen.; [πενητεύω (poet.), Pseudo-Phoc., c. gen., Emped.; ἐν πενίᾳ εἰμί, γίγνομαι, Plat.] *Vid.* To want.

To be poor (with another in a thing), συμπένομαι, c. dat. pers., gen. rei, Plat.

To be poorer than, μειονεκτέω, only act., c. gen., Xen.

[Poor-house, ᴀ, πτωχοδοχεῖον, τό, late.]

Poorly, πενῐχρῶς, Arist.; καταδεῶς, compar. καταδεεστέρως, Dem.

Poorly (i. e., not well done, etc.), φαύλως, Dem.

Poorness, ἄκληρία, ἡ, Soph. *Vid.* Poverty.

Poorness (i. e., want of goodness, in soil, etc.), φαυλότης, ητος, ἡ, Plat.

[Pop up, to, ἀνακύπτω, Ar., Plat.]

Poplar, ᴀ, αἴγειρος, ἡ, Hom.

[*A poplar-grove*, αἰγειρών, ῶνος, ὁ, Strab.]

The white poplar, ἄχερωΐς, ῐδος, ἡ, Hom.; λεύκη, ἡ, Ar., Dem.

Made of white poplar, λευκΐνος, η, ον, Arist.

Poppy, ᴀ, μήκων, ωνος, ἡ, Hom., Hdt.

Like a poppy, μηκωνίτης, ου, ὁ, Hipp.

Poppy juice, μηκώνιον, τό, Theoph.; ὄπιον, τό, Diosc.

Poppy seed, μήκων, ωνος, ἡ, Thuc.

Of or *belonging to a poppy*, μηκωνῐκός, ή, όν, Theoph.

Prepared with poppy, μηκωνίς, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Alcman.

Populace, the, πλῆθος, τό, Thuc.; ὄχλος, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* People, and Syn. 169.

Popular (i. e., belonging to, among the people), ἐπῐδήμιος, ον, Hom.; ἐπίδημος, ον, Soph.; ἔνδημος, ον, Æsch., Thuc.

Popular (i. e., beloved by the people), ἠδύπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph., δημοτερπής, ές, Plat.; εὔχᾰρις, ι, gen. ῐτος, Xen.

Popular (i. e., uttered by the people), δημόθροος, -οον, cont. ους, ουν, Æsch.

Anarchy supported by popular clamor, δημόθρους ἀναρχία, ἡ, Æsch.

Popularity, χάρις, ἡ, gen. ῐτος, acc. ῐτα and ιν, Thuc., Dem.

And in some other respects also the Athenians did not study popularity in their rule any longer as they had done, ἦσαν δέ πως καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδυῇ ἄρχοντες, Thuc.

[*A popularity hunter*, ὀχλοκόπος, ὁ, Polyb; *to be madly fond of popularity*, ὀχλομανέω, Plut.]

Popularly (i. e., kindly, as a popular man would do). δημοτικῶς, Dem.

Populous, εὐναιετάων, ουσα, ον, ουτος, etc., Hom.; εὐναιόμενος, η, ον, Hom.; πολύανδρος, ον, Æsch.; πολυάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; πολυάνθρωπος, ον, Thuc., Xen., Dem.; συχνός, ή, όν, Plat.; μυρίανδρος, ον, Isoc.

To be populous, πολυανδρέω, only act., Thuc.

Not populous, ὀλῐγάνθρωπος, ον, Xen.

Populousness, πολυανθρωπία, ἡ, Xen.

A not being populous, ὀλῐγανθρωπία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; ὀλιγανδρία, ἡ, Plut.

Porch, ᴀ, παστάς, άδος, ἡ, Hdt., Xen. *Vid.* Portico.

PORCUPINE, Α, ὕστριξ, ῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Arist.

PORE, Α, πόρος, ὁ, Plat.; σῆραγξ, αγγος, ἡ (of a sponge, etc.), Plat.

PORK, χοίρεα, τά, Hom.; κρέα χοίρεια, τά, Ar., Xen.

POROUS, πολύτρητος, ον, Hom.; σομφός, ή, όν, Arist., Hipp.; σομφώδης, ες, Theoph.; σηραγγώδης, ες, Hipp.

POROUSNESS, χαυνότης, ητος, ἡ, Xen.; σομφότης, ητος, ἡ, Arist.

PORRIDGE, κυρβαία μᾶζα, h.; πόλτος, ὁ, Alcman; ἄθἄρα, ἡ, Ar.; ἔτνος, τό, Ar.; φᾰκῆ, ἡ, Ar.; φᾰκέα, ἡ, Euphro; λέκῐθος, ὁ, Pherecr.; πολφός, ὁ, Ar.; ῥόφημα, ᾰτος, τό, Hipp.

[*Poor, mean porridge*, πολτάριον, τό, Diosc.]

A porridge seller, λεκῐθόπωλις, ῐδος, ἡ, Ar.

PORT, λῐμήν, ένος, ὁ, Omn.; ὁρμός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐδρομή, ἡ, Eur. *Vid.* HARBOR.

The port of a bridle-bit, ἐχῖνος, ὁ, Xen.

To put into port, κᾰταίρω, Thuc.; [προσβάλλω ἐς τὸν λιμένα, Thuc.]

To bring into port, κᾰτᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, also in pass. to be brought (i. e., to come) into port, either of the ships or the crews, Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* HARBOR.

Port dues, τὰ ἐλλῐμενῐκά, Plat.; τὸ ἐλλῐμένιον, Arist.

To collect or exact port dues, ἐλλῐμενίζω, Ar.

The collector of port dues, ἐλλῐμενιστής, ὁ, Dem.

PORTABLE, εὐβάστακτος, ον, Hdt.; ἄγώγῐμος, ον, Xen., Plat.; μεταφόρητος, ον, Arist.

PORTAL, πύλη, ἡ, Omn. *Vid.* GATE.

PORTEND, TO, ὄσσομαι, only pres. and imperf. mid., no augment, Hom.; προσημαίνω, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; προφαίνω, Soph.; προδεικνῡμι, Hdt.

PORTENT, Α, τέρας, τό, gen. -ᾰτος, Ep. αος, pl. τέρᾰτᾰ, also Ep. τέρᾰᾰ and τέρᾱ, Omn. poet., Hdt., Plat.; θαῦμα, ᾰτος, τό, Omn.

PORTENTOUS, θαυμᾰ́σιος, α, ον, h., Pind., Soph., Hdt., Plat., Xen., Dem.; τερᾰτώδης, ες, Ar., Xen., Plat.

One who observes portents, τερᾰτοσκόπος, ὁ, Plat.

PORTER, Α (i. e., doorkeeper), πῠλωρός, and Ep. πῠλαωρός, ὁ, sometimes also ἡ, Hom., Trag., Hdt., Ap. Rh.; πῠλάρτης, ου, ὁ, Hom.; θῠρωρός, ὁ, Sapph., Æsch., Hdt., Plat., Xen.; στροφαῖος, ὁ (epith. of Mercury), Ar.

A porter (i. e., a carrier of burdens), φορεύς, ὁ, Hom.

PORTICO, Α, αἴθουσα, ἡ, Hom.; πᾰραστάδες, αἱ, Eur., Xen.; στοά, ἡ, Ar., Omn. Att. prose; πρόστωον, τό, Plat.; παστάς, άδος, ἡ, Hdt., Xen.

PORTION, Α, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat., Dem.; ἀπορρώξ, -ῶγος, ἡ, Hom.; μοῖρα, ἡ, Hom.; μέρος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; μερίς, ίδος, ἡ, Dem.; λάχος, τό (esp. one obtained by lot), Pind., Æsch., Soph., Xen.; so λῆξις, εως, ἡ, Plat.; τμῆμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* SYN. 328.

A portion for a bride, ἔδνον, Ep. also ἐέδνον, τό, usu. in pl., Hom., Eur., Ap. Rh. *Vid.* DOWRY.

[*To get a portion of*, μερίζομαι, c. gen., Isæ.; *to have as one's portion*, νέμομαι, mid., Hom., Hes., Hdt., Thuc.]

PORTION, TO (i. e., to divide), δᾰτέομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Pind., Hdt.; διᾰδᾰτέομαι, Hom., Hes.; μερίζω, Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO DIVIDE.

To portion, i. e., endow (a daughter, etc.), ἐδνόω, and Ep. ἐεδνόομαι, mid., no pass., Hom., Theoc.; ἐδνάομαι, mid., no pass., Eur.

To aid in portioning, σῠνεκδῐδωμι, c. acc. of the daughters, c. dat. of the parent whose means are assisted, Lys., Dem.

PORTLY, σεμνός, ή, όν, Eur., Ar., Plat.

In a portly manner, σεμνῶς, Xen.

[PORTMANTEAU, Α, ἱματιοφορίς, ῐδος, ἡ, late.]

PORTRAIT, Α, ζωγρᾰ́φημα, ᾰτος, τό, Plat., [μῑμηλὴ εἰκών, ἡ, Plut.] *Vid.* PICTURE.

A portrait painter, ζωγράφος, ὁ, Hdt.; ζωογράφος, ὁ, Theoc.

To paint portraits, ζωγραφέω, Xen., Plat.

The art of portrait painting, ζωγραφία, ἡ, Xen., Plat.

PORTRAY, TO, διᾰκρῑβόω (with an idea of exactness implied), Simon.; εἰκάζω, Eur., Hdt., Xen.; ἐντῠπόομαι, mid., Arist.

The art of portraying, ἡ εἰκαστῐκή, Plat.

POSITION, θέσις, εως, ἡ, Plat., Arist.

Position in life, τάξις, εως, ἡ, Æsch., Plat., Isoc., Dem.

A proper position, χώρα, ἡ, Xen.

To change one's position (intrans., as soldiers do, etc.), μετατάσσομαι, mid. and pass., Xen.

Matters are in this position, τὰ πράγματα οὕτως ἔχει, Plat., so Omn. Att.

POSITIVE, αὐτοκρᾰ́τωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Thuc.; θετῐκός, ή, όν (of a law), Arist.

Positive slavery, ἄντικρυς δουλεία, Thuc.

Positive democracy, ἁπλῆ δημοκρατία, Plat.

To be positive (of one making an assertion), ἰσχῡρῐ́ζομαι, mid., Thuc.: βεβαιόομαι, mid., Plat.

POSITIVELY, διηνεκέως (to say, etc.), Hom.; ἀντῐκρύ, Hom.; ἄντῐκρυς, Æsch., Thuc., Dem.; ἁπλῶς, Æsch., Eur., Dem.; βεβαίως (to know, etc.), Dem.; ἐπιῤῥῐ́δην (to say, etc.), Ap. Rh.

POSSESS, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα (not used till post Hom.), aor. 1 pass. ἐσχέθην (also post Hom., and not in prose), Omn.; κᾰτέχω, Omn.; νέμω, more usually νέμομαι, mid. (esp. of possessing lands), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Thuc.; πάομαι, never in pres., but in perf. pass. in act. sense πέπᾱμαι, fut. mid. πᾰ́σομαι, and aor. 1 ἐπᾰσάμην, Theogn., Solon, Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Theoc.; κέκτημαι, ἐκεκτήμην (perf. and pluperf. of κτάομαι), also Ep. ἔκτημαι (also in Æsch. and Plat.), Omn.; δεσπόζω, only act., Eur. *Vid.* TO HAVE.

POSSESSED, κτητός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Plat.

Possessed of (i. e., possessing), ἐπαμμένος, η, ον, c. gen., Hdt.

Possessed by, ἐπήβολος, ον (by disease, etc.), c. gen., Æsch., Hdt.; κάτοχος, ον (by sleep, etc.), c. gen., Soph.

Capable of being possessed, κᾰτακώχῐμος, ον, c. ἐκ or ὑπό and gen. c. dat., Arist.

Possessed (by an evil spirit, etc.), κᾰκοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Antipho.

The being possessed (by an evil spirit), κᾰκοδαιμονία, ἡ, Ar., Xen., Dem.

The being possessed by a spirit (not evil, e. g., by the Muses), κατοκωχή, ἡ, c. ἀπό and gen., Plat.

To be possessed (by an evil spirit, etc.), κᾰκοδαιμονάω, only act., Ar., Xen.; κᾰκοδαιμονέω, only act., Isoc., Dem.

To be possessed (by any feeling, etc.), κατέχομαι, pass., Plut.

POSSESSION, κτέᾰτα, τά, almost always in dat. pl. poet. κτεᾰ́τεσσιν, Hom., Pind., Eur. (in chor.); κτέανον, τό, usu. in pl., Omn. poet.; κτῆμα, ᾰτος, τό, Omn.; κτῆσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat.; κτέρας, τό, only nom. and acc. sing., Hom.; κτῆνος, τό, Æsch.; ἕξις, εως, ἡ, Plat.; [μετουσία, ἡ, Xen.]

To take possession of, ἐμβᾰτεύω (by a sort of execution), c. εἰς and acc., Dem.

To get, to keep possession of, μάρπτω (Ep. aor. 2 ἔμᾰπον, μέμᾰπον and μέμαρπον), only act., Soph.; κρᾰτῠ́νω, only act. in this sense, c. gen., Soph.; κρᾰτέω (esp. of places taken in war, etc.), c. gen. or c. acc., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen. or c. acc., Thuc., Plat.; [περιλαμβάνω, Isæ.; περιποιέομαι, c. acc., Isoc.]

One who gives possession of, κτεᾰτειρα, ἡ, c. gen., Æsch.

The whole of one's possessions, παμπησία, ἡ, Æsch.

Of or belonging to possessions, protecting one's possessions, etc., κτήσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Antipho, Dem.

POSSESSOR, Α, δεσπότης, ου, ὁ, Pind., Æsch., Xen.; more usu. the participle of some verb, e. g., ὁ ἔχων, ὁ κεκτημένος. *Vid.* TO POSSESS.

POSSIBLE, δῠ́νᾰτός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; οἷός τε, with or without ἐστί, Omn. Att.

As (much) *as possible*, *as* (well) *as possible*, etc., ὅτι, Ep. ὅττι, c. superl., either adj. or adv., Hom., Xen., c. compar., e. g., *as quickly as possible*, ὅτι θᾶσσον, Theoc., so Hdt.; ὡς, c. superl., either adj. or adv., e. g., *as good as possible*, ὡς ἄριστος; *as well as possible*, ὡς κάλλιστα, etc., Omn. Att.; also c. superl. and verb, e. g., *as much as I possibly can*, ὡς δύναμαι μάλιστα, Plat., or without the adj., e. g., *as well as he possibly could*, ὡς ἐδύνατο, Xen.; ὅπως, c. superl., Theogn., Æsch.; ᾗ, c. superl., Xen.; ὡς ἄνυστόν, Xen.; *the most moderate possible*, ᾗ ἀνυστὸν μετριώτατος, Xen.

As well as possible, ἐνδεχομένως, Dem.

To be possible, usu. impers., *it is possible*, ἐστί, Omn.; ἐνεστι, often also ἔνι for ἔνεστι, part. ἐνόν, often in nom. abs., Hom., Eur., Xen., Isoc., Dem.; ἔξεστι, Omn. post Hom.; πάρεστι, Omn. Att., and πάρα for πάρεστι, Trag.; πᾰρείκει, Soph., Thuc., Plat.; ὑπάρχει, Soph., Eur., Thuc.; ἐγγίγνεται, fut. ἐγγενήσεται, aor. 2 ἐνεγένετο, no other tenses, Hdt., Thuc., Antipho, Isoc.; οἷόν τέ ἐστι (ἐστί also is often understood), also οἷά τε ἐστί and γίγνεται, Hdt., Soph., Plat.; ἐνδέχεται, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐγχωρεῖ, Antipho.

It is not possible, οὐκ ἐθέλει, Xen.; [*that*, οὐκ ἔσθ' ὅπως . . ., Att.; *it is*

not possible but that, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ . . ., Att.]

It will not be possible for him, οἱ οἷόν τε ἔσται, Hom.

By every possible means, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, Xen.

[*By what possible arguments? τίσι ποτὲ λόγοις*; Xen.]

Such punishments as it is possible to inflict, αἱ ἐνδεχόμεναι τιμωρίαι, Lycurg.

POSSIBLY, *ἴσως*, often c. *ἄν* and opt., Omn. Att., Hdt. *Vid.* PERHAPS.

Uti POSSIDETIS—*ye being allowed to treat on the basis of "uti possidetis," ἔχοντες ὧν κρατεῖτε*, Thuc.

It seemed advisable to the Lacedæmonians to adhere to the "uti possidetis," ἔδοξε Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τῆς αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχοντας ἅπερ νῦν ἔχομεν, Thuc.

POST, A, *στήλη, ἡ*, Hom., Soph., Lys.; *στᾶθμός, ὁ*, pl. *σταθμοί* and *σταθμά* (both as a post or pillar, also a post or stage in traveling), Hom., Eur., Ar., Hdt.

A post (on a race-course, as *στήλη* is used by Soph.), *the turning post, νύσσα, ἡ*, Hom., Plat.; *καμπτήρ, ῆρος, ὁ*, Arist.

A post (i. e., esp. a fortified post, position for soldiers, etc.), *χωρίον, τό*, Thuc., Xen., Isoc.

[*Post* (*near* one), *παράστασις, εως, ἡ*, Xen.]

POST (station), *vid.* STATION.

POST, TO (i. e., to put up as a public notice), *πἄραγρἄφω*, Plat., Dem.

To post (i. e., to placard a man's name as being infamous), *ἀνἄγρἄφω ἐν στήλαις*, Andoc.

To post (troops), *τάσσω*, Omn. Att., Hdt. *Vid.* To STATION.

[*To post one's self in front of, προτάσσω* (*ἑμαυτὸν*) *πρό* c. gen., Andoc.]

[*To post side by side* (in battle order), *παρατάσσω*, Hdt.]

POSTED (as infamous), *στηλίτης, ου, ὁ*, Isoc., Dem.

POSTERIOR, *ὕστερος, α, ον*, Omn. *Vid.* SUBSEQUENT.

POSTERITY, *οἱ ἐπίσποροι*, Æsch.; *οἱ μεθύστεροι*, Æsch.; *οἱ ἔπειτα*, Æsch.; *οἱ ἐπιγιγνόμενοι*, Hdt., Xen.; *οἱ ἐπόμενοι*, Plat.; *οἱ μετόπισθεν ἔσονται*, Hom.

To leave to posterity, ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν, Thuc.

[POSTERN, A, *πυλίς, ἴδος, ἡ*, Hdt., Thuc., Dem.]

POST-HORSE, A, *ἵππων, ωνος, ὁ*, Xen.

POSTHUMOUS (of a child), *ὀψίγονος, ὁ καὶ ἡ*, Hom.

[POSTING, *post-riding, ἀγγαρήιον* (Ion. for *-ειον*), *τό*, Hdt.]

POSTMAN, A, *δρομοκήρυξ, ῦκος, ὁ*, Æschin.; [*βιβλιοφόρος, ὁ*, Polyb.]

POSTPONE, TO, *μικύνω*, Pind.: *I postpone answering you for three days, ἀναβάλλομαί τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι*, Hdt.

POSTSCRIPT, A, *ἐπίλογος, ὁ*, Arist.

POSTULATE, A, *ὁμολόγημα, ἄτος, τό*, Plat.; *αἴτημα, ἄτος, τό*, Arist.

POSTURE, A, *σχῆμα, ἄτος, τό*, Plat.

[*Upright posture, ὀρθότης, ητος, ἡ*, Xen.; *in an upright posture, ὀρθοστάδην*, Æsch., Luc.]

To put one's self into a posture, σχημἄτοποιέομαι, mid., Xen.

A putting one's self into a posture, σχημἄτισμός, ὁ, Plat.

POT, A, *κέρἄμος, ὁ*, Hom., Hdt.; *χῦ́τρα, ἡ*, Ar., Xen., Plat.; *χῠ́τρίδιον, τό*, Ar.; *χῦτρίς, ἴδος, ἡ*, Hdt.; *κερἄμιον, τό*, Hdt., Xen.; [(prop. of copper), *χαλκεῖον, τό*, Hdt., Plat.]

A pot to catch fish, like an eel-pot, etc., *κύρτη, ἡ*, Hdt., Plat.; *πλεκτή, ἡ*, Plat.; *γυργἄθός, ὁ*, Arist.

A pot with feet, χυτρόπους, ποδος, ὁ, Hes.; *χυτροπόδιον, τό*, Hippon.

Of or *belonging to pots, χῦ́τρειος, α, ον*, Ar.; *χυτρεοῦς, οῦν*, Ar.

Made of four pots, τετρἄχῦ́τρος, ον, h.

To expose in a pot, χῦτρίζω, Soph., Ar.

POTASH, *λῖ́τρον, τό*, Hdt., Plat.

Of potash, λῑτρώδης, ες, Plat.; *νῑτρώδης, ες*, Arist.

POTATION, A, *πόμα, ἄτος, τό*, Pind., Hdt.

POT-BELLIED, *γάστρων, ωνος, ὁ*, Alcæ., Ar.; *γαστρώδης, ες*, Ar.; *προγάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ*, Antipho: *πῖθόγαστρος, ον*, Euthyd.

POTENT, *ἰσχῡρός, ά, όν*, Alcæ., Hdt., Omn. Att. *Vid.* STRONG.

[POTSHERD, *ὄστρακον, τό*, Lys.]

POTTER, A, *κερἄμεύς, ὁ*, Hom., Hes., Plat.; *χῦτρεύς, ὁ*, Plat.; *ἰπνοπλἄθος, ὁ*, Plat.

The trade of a potter, κερἄμεία, ἡ, Plat.

To make like a potter, to be a potter, κερἄμεύω, only act., Ar., Plat.

A potter's shop, κερἄμεῖον, τό, Æschin.

Potters' earth, κέρἄμος, ὁ, Plat.; *γῆ κερἄμῖτις, ἴδος*, Plat.; *κέρἄμίς, ίδος*, or *ἴδος* more usu., or *κ. γῆ*, or in Com. *κ. γαῖα*, Plat., Eubul.

[POUCH, A (of leather, for food, etc.), *πήρα, ἡ*, Hom., Ar.; *μάρσιπος, ὁ*, Xen.; *a little pouch, μαρσίπιον, τό*, Hipp.]

POULTERER, A, *ὀρνῑθοκἄπηλος, ὁ*, Critias; *πῖνἄκοπώλης, ου, ὁ* (lit., one who has a board of little birds for sale), Ar.

POULTICE, A, *μἄλαγμα, ἄτος, τό*, Theoph.

[POULTRY, *ἀγέλη ὠοτόκος*, Anth.]

[*Poultry house* or *yard, ὀρνιθοβοσκεῖον, τό*, only in Varro.]

[*Poultry-market, ἀλεκτρῠοπωλητήριον, τό*, Phryn. (Com.)]

POUNCE UPON, TO—*as the dark eagle pounces on a flock of winged birds, ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθων Ἔθνος ἐφορμᾶται*, Hom.; [*οἰμάω*, fut. *-ήσω*, Hom.]

Like an eagle which pounces down on the plain, ὥστ' αἰετὸς . . . ὅστ' εἶσιν πεδίονδε, Hom.

POUND, A, *μνᾶ*, gen. *μνᾶς, ἡ* (the *μνᾶ* was very nearly = our pound; it was more than 15 oz.), Hdt., Xen.

Weighing a pound, μνᾶαῖος and *μνᾶῖαῖος, α, ον*, Xen., Arist.; *μναῖος, α, ον*, Arist.

POUND, TO, *τρίβω*, Hom., Ar.; *ἄλοάω*, Ep. also *ἀλοιάω*, Hom., Ar., Xen., Plat.; *λεαίνω*, Ep. also *λειαίνω*, Hdt.; *κἄτἄσώχω*, only act., Hdt.; *ἐρείκω*, Ar., Arist.

POUNDED, *κἄτέρεικτος, ον*, Ar.; *κοπτός, ή, όν*, Cratin.

POUR or POUR FORTH, TO, act., *προΐημι* (*ῐ̄* Hom., *ῐ* Att.), aor. 1 *προῆκα*, Ep. *προέηκα* (Hom. and h. also use 3d sing. pres. indic. *προΐει*, opt. *προΐοι*, imperf. *προΐειν, εις, ει*), esp. as a river pours its waters into the sea, Hom., Hes., Eur.; *λείβω* (esp. of pouring libations, or shedding tears), no perf., nor any tense derived from it, Hom., Pind., Trag., Xen.; *εἴβω* (only of tears), only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Soph.; *σπένδω*, fut. *σπείσω*, aor. 1 *ἔσπεισα*, and Ep. *σπείσασκον* (prop. only of pouring libations, but after Hom. generally, even of pouring forth song), c. acc., sometimes also c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.: *χέω* (also in Hes. *χείω*), fut. *χεύσω*, aor. 1 *ἔχευα*, also more usu. (esp. in Att.) *ἔχεα*, perf. act. rare, perf. pass. *κέχῠμαι*, etc. (Hom. also has fut. *χεύω*, and 3d sing. and pl. aor sync. in pass. sense *χῦτο, χύντο*, if this is not rather pluperf. pass.; Hom. also has aor. 1 mid. in pass. sense), Omn.: *προχέω*, Hom., Hes., h., Pind., Eur., Hdt., Ap. Rh., *κἄτἄχέω*, often metaph. of song, reproaches, etc., sometimes c. dat. of the thing over which, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat., Dem.: *ὑπολείβω*, Æsch.; *ὑποκἄτἄχέω*, sync. *ὑποκακχέω*, Sapph.; *ἐξαντλέω* (lamentations), Eur.; *ὕδραίνω*, Eur.; *ἀνἄφέρω*, fut. *ἀνοίσω*, aor. 1 *ἀνήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον* (of tears), Æsch.; *ἐκφῡσάω* (as a river does), Æsch.; *ἀποχεύομαι*, only pres. mid., Eur.; *ἐκπροΐημι*, Eur.; *κἄτασπένδω*, Eur., Ar., Hdt.; *στάζω*, fut. *-ξω*, Hom., Pind., Æsch., Eur.; *κἄτἄστάζω*, Eur.; *ῥέω*, in imperf., Eur.; *ἐξεράω*, Dem.; *ἀναῤῥαίνω* (as a fountain does water), Arist.; *καταπροχέω*, Ap. Rh.

To pour down (as wine down one's throat), *καθίημι*, c. acc. and gen., Hom.

To pour around, ἀμφιχέω, c. acc., sometimes c. dat., Hom.; *περιχέω*, also in pres. mid. *περιχεύομαι*, c. dat. (in pass. when spoken metaph. of a crowd around a person), c. dat. or acc. (see below), Hom., Hdt.

To pour in or *into, ἐγχέω*, Hom., Eur., Hdt., Xen.; *εἰσχέω*, Hom., Eur.; *ἐπικερἄνῦμι*, fut. *-κερἄσω*, aor. 1 also *-έκρησα*, perf. pass. *ἐπικέκρᾶμαι*, 3d pl. *ἐπικεκράανται* (of that which has any thing poured on it), Hom.; *ἐπεγχέω*, Æsch., Eur.; *εἰσίημι* (esp. of a river), Hdt.; *ἐγκἄνάσσω*, fut. *-ξω*, no perf., no mid. or pass. (esp. of pouring wine in), Ar.

To pour in besides, παραχέω, Hdt.; *παρεγχέω*, Arist.; *προσεγχέω*, Arist.

To pour over, ἐπιχέω, c. dat., Hom., Theogn., Pind., Xen.; *ἐπιπροχέω*, metaph. of lamentations, h.; *καταντλέω*, c. gen., Ar., Plat.

To pour on one's self, προσχέομαι, mid., Arist., Hipp.

To pour in besides, ἐπἄφύσσω, fut. *-ὕσω*, Hom.

To pour wine, οἰνοχοέω, imperf. *ὠνοχ.* and *ἐωνοχ.*, no perf., no mid. or pass., Hom., Xen.

To pour wine in, ἐνοινοχοέω, Hom.

To pour out, ἐκχέω, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; *ἐκπροχέω*, Anth.

To pour out gently, ὑπεκχέω, Ap. Rh.

To pour out besides, προσκαταχέω, Hipp.

To pour over at the same time, συγκἄτασκεδάνῦμι, fut. *-σκεδᾶσω*, c. dat., Xen.

To pour together, συγχέω, Hom., Plat.; *συλλείβω*, Arist.

POUR, TO, intrans. (as a crowd, as darts, etc.), *ῥέω*, fut. *ῥεύσομαι*, also Att. *ῥυήσομαι*, aor. 2 pass. *ἐῤῥύην*, perf. *ἐῤῥύηκα*, Hom., Æsch., Eur.; *χέομαι*, pass., c. aor. mid. sync. 3d pl. *ἔχυντο* (if it is not rather pluperf. pass. for *ἐκέχυντο*), Hom., and the passive voice of most of the compounds of *χέω* in their respective senses (see above), e. g., *they gladly*

poured into the city, ἀσπασίως ἐσέχυντο ἐς πολιν, Hom.

POURING, A (or the thing poured), χύσις, εως, ἡ, Æsch.

A pouring forth, διἀχύσις, εως, ἡ, Plat.; ἔκχυσις, ἡ, Arist.

What is poured over, κἀτάχυσμα, ἄτος, τό, Ar., Dem.

Poured three times (of libations), τρίσπονδος, ον, Soph.

POURINGLY, κἀτἄχὕδην, Anac.

POUT, TO, μυχθίζω, only act., Theoc., Mel.; προμυλλαίνω, only act., Hipp.

POVERTY, ἄχρημοσὕνη, ἡ, Hom., Theogn., Soph.; βούβρωστις, εως, ἡ, Hom.; πενία, ἡ, Omn.; χρησμοσὕνη, ἡ, Tyrt.; χρεία, ἡ, Soph., Ar.; ἀμηχἄνία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἄκληρία, ἡ, Soph.; ἄχρημᾰτία, ἡ, Thuc.; βίου ἀσθένεια, ἡ, Hdt., Dem. *Vid.* WANT.

POWDER, κόνις, εως, ἡ, Omn. poet. *Vid.* DUST.

To beat or *dash to powder*, σποδέω, Æsch., Eur., Ar.

POWER, κάρτος, τό (this form not in pl.), Hom., more usu. κρᾶτος, τό, Omn.; δὕνᾰμις, εως, ἡ, Omn.; γέρας, αος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; δὕνᾰσις, εως, ἡ, Pind., Soph., Eur.; ἀρχή, ἡ (esp. of the power of rulers), Pind., Hdt., Omn. Att.; κορὕφή, ἡ (i. e., supreme power), Pind., Æsch.; δυναστεία, ἡ (esp. of rulers), Soph., Omn. Att. prose; ἐξουσία, ἡ (authority or license), Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἰσχύς, ὕος, ἡ (prop. of bodily strength, but also generally), Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; so ῥώμη, ἡ, Eur., Xen.; κῦρος, τό, Æsch., Hdt., Plat.; κύρια, τά (esp. of lawful power), Æsch.; σθένος, τό, Soph.; μέγεθος, τό, Eur.; ἀπἴκρᾰτεια, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 191.

And let those who come come with full powers (as plenipotentiaries), οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων, Thuc.

Absolute power (not necessarily of a sovereign), μοναρχία, ἡ, Eur., Xen.; [οὐσία ἀνεπίληπτος, Dion.]

Men in power, οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν, Thuc., Dem.; τὰ κύρια, Dem. *Vid.* MAGISTRATES.

To be in power, ἔχω τὰ πράγματα, Thuc.

[*To seize the power* (in the state), καταλαμβάνω τὰ πράγματα, Thuc.]

In the power of, πρός, c. gen., Hom.; ὑπό, c. dat., Hom., Hdt., Plat., Soph., etc.; ἐν χειρί or χερσί τινος, Hom.; ἐν, c. dat., Soph.; ἔνερθε or -θεν, c. gen., Soph.; ἐπί, c. dat., Soph., Hdt., Thuc.; παρά, c. dat., Soph., Hdt., Plat.

These things are in the power of the gods, ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, Hom.

To have in his own power, δι' ἑαυτοῦ ἔχειν, Dem.

He thought that the attempt was in his own power, τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι, Thuc.

To be in the power of, εἰμί, fut. ἔσομαι, poet. ἔσσομαι (not Att.), also 3d sing. Hom. ἐσσεῖται, c. gen., Æsch., Soph., Plat.; ἀκολουθέω, c. dat., Dem.; εἰς χεῖρας (τινί or τινος) ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλὕθον, sync. in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλυθα), Xen.; εἰς χ. ἵκνέομαι (aor. 2 ἱκόμην), Xen.

Those in one's power, οἱ ὑπὸ χεῖρα, Dem.; [*to get in one's power*, ὑποχείριόν τινα λαμβάνω (aor. ἔλαβον), Eur., Lys.; *to have in one's power*, ὑποχ. τινα ἔχω, Thuc., Xen.]

[*To fall into the power of . . .*, εἰς χεῖρας ἔρχομαι (aor. 2 ἦλθον), ἱκνέομαι (aor. 2 ἱκόμην), c. dat., Xen.]

It is in the power of, ἔξεστι, part. ἐξόν, often acc. abs., c. dat., Omn. post Hom.; so πάρεστι, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

It being in the power of, παρεστηκός, c. dat., Thuc.; πἄρᾰτὕχόν, c. dat., Thuc.; ὑπάρχον, Thuc.

While the adoption of a wise decision is still in the power of both parties, ἔως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία, Thuc.

To put in the power of, ἐγχειρίζω, c. dat., Isæ., Dem.

To put the city in the power of the enemy, τὴν πόλιν ἐς τοὺς πολεμίους ἀνῶσαι (aor. 1 infin. of ἀνωθέω), Thuc.

In another's power, χείριος, α, ον, Soph., Eur.; [ὑποχείριος, ον, also α, ον (c. dat.), Hdt., Æsch., Xen., etc.]

Having power over or *to do*, κύριος, α, ον, sometimes ος, ον, c. gen., sometimes c. infin., Pind., Omn. Att.; αὐτοκρᾰτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., or c. infin., Dem.

Having equal power, ὅτκρᾰτής, ές (of the Atridæ, etc.), Soph.; so δίσκηπτρος, ον, Æsch.; δἰ' θρονος, ον, Æsch.; δισσάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Fond of power, φἴλαρχος, ον, Plat.

Belonging to the chief power, ἡγεμονικός, ή, όν, Plat.

Belonging to the chief power, adv., ἡγεμονικῶς, Isoc.

To the best of one's power, κατὰ τὸ δυνατόν, Thuc.; εἰς δὕναμιν, Xen.; κατὰ κράτος, Plat., Xen.

Of extended power, εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.; εὐρὔκρείων, οντος, only masc., Hom.; εὐρὔμέδων, οντος, only masc., Pind.

POWERFUL, δεινός, ή, όν, Hom., Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δὕνᾰτός, ή, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐσθλός, ή, όν, Hes.; ἰσχῦρός, ά, όν, Alcæ., Eur., Hdt., Xen.; μέγας, μεγἄλη, μέγα, all cases except nom., and acc., and voc. masc. and neut. from μεγάλος (Æsch. has also voc. masc. μεγάλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; μεγασθενής, ές, Pind., Æsch.; μεγἄλοσθενής, ές, Pind.; ἐγκρᾰτής, ές, sine cas., or c. gen., Soph., Thuc.; ὀχῦρός, ά, όν, Æsch.; πολυκρᾰτής, ές, Æsch. *Vid.* MIGHTY.

All powerful, παγκρᾰτής, ές, Pind., Trag.; πἄναλκής, ες, Æsch.

More powerful, κρείσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ὕπέρτερος, α, ον, Eur.

Those who are more powerful, οἱ ὕπερσχόντες, Æsch.

To be powerful, δὕνᾶμαι, 2d sing. δὕνᾶσαι (even in Soph. in anapæst, and in Dem.), more usu. Att. δύνα, imperf. ἐδὕνᾱμην, Att. also ἠδυνάμην, fut. δὕνήσομαι, aor. 1 ἐδυνησάμην, also aor. 1 pass. ἐδὕνάσθην, ἐδυνήθην, and in Att. often ἠδὕνήθην, Omn.; κρᾰτέω, often c. gen. of those among whom, sometimes c. dat., Omn.; βρῖθω, only act. in this sense, Pind., Soph., Eur.; ἰσχύω (ῡ except in Anth., where it is sometimes ῠ), only act., Pind., Omn. Att.; σθένω, only pres. and imperf. act., Eur.; κἄτἄκρᾰτέω, Hdt., Plat.; δὕναστεύω, only act., Hdt., Thuc., Isoc.; ἐπἴπολάζω, rare except in pres. and imperf. act., Isoc., Dem.

To be powerful among, ἐνδὕνᾰστεύω, c. dat., Æsch., Plat.

POWERFULLY, δὕνᾰτῶς, Hdt., Æschin.; ἐγκρᾰτῶς, Thuc., Arist.

POWERLESS, ἄκικυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ἀσθενής, ές, Æsch., Soph.; ἄκρᾰτής, ές (rarely used, however, in this sense), Soph.; ἄκρᾰ̆τωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀδὕνᾰτος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; ἄκυρος, ον (esp. of laws or tribunals), Thuc., Plat., Dem. *Vid.* WEAK.

[POZZUOLANA, ἀμμοκονία, ἡ, Strab.]

PRACTICABLE, ἔμπρακτος, ον, Pind.; πόρἴμος, ον, Ar.; δὕνᾰτός, ή, όν, Isoc.

[*It is practicable*, παρείκει, c. dat., Thuc.; *so far as practicable*, καθ' ὅσον παρείκοι, Plat.; *by such means as were found practicable*, κατὰ τὸ ἀεὶ παρεῖκον, Thuc.]

PRACTICAL, πρακτἴκός, ή, όν, Xen., Plat.

[*Practical science*, ἡ πρακτική, Plat.]

PRACTICE, ἐπἴτήδευσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., ἄσκησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μελέτη, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; μελέτημα, ἄτος, τό, Eur., Xen.; παρασκευή, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; πἄρασκεύασμα, ἄτος, τό, Xen.; τρῖβή, ἡ, Xen., Plat.; γυμνᾰσία, ἡ, Plat., Arist.; κὕλίνδησις, εως, ἡ, Plat.; παιδεία, ἡ, Plat.; χειρουργία, ἡ (as opp. to theory), Plat. *Vid.* SYN. 103.

Diligent practice in any thing, φἴλοπονία, ἡ, c. gen., Dem.

To be acquired by practice, *vid.* PRACTICED.

[*By want of practice*, ἐν τῷ μὴ μελετῶντι, Thuc.]

[*Want of practice*, ἀμελετησία, ἡ, Plat.]

PRACTICE, TO, μελετάω, c. acc. or c. infin., rarely c. dat., h., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; τρῖβομαι, pass., c. ἀμφί and dat., Theogn.; νομίζω, c. infin., or c. acc., or c. dat. (not, however, of practicing with a view to attain proficiency, but only in the sense of doing habitually, etc.), Pind., Hdt., Thuc.; ἀσκέω, Pind., Trag., Hdt.; ἐπασκέω, Ar., Hdt., Æschin.; ἐπἴτηδεύω (in pass. also of the persons who are practiced in such and such a pursuit, c. πρός and acc.), Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀνἄπειράομαι, mid., Thuc.; χορεύω, c. ἐν and dat., Plat.; γυμνάζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. of the person who practices or is practiced, c. πρός or περί and acc., or c. ἐν and dat., Thuc., Xen., Plat.; διαμελετάω, Plat.; ἐκμελετάομαι, Antipho; ἐμπορεύομαι, mid. (of practicing a manner of life), Eur.; ἐκπονέω, Xen.; διοικέομαι, mid., Dem.; ἐνεργάζομαι, mid., augment ειρ., perf. pass. -εἴργασμαι, in act. sense, c. acc., or c. πρός and acc., Isoc.; γεωργέω, only act. in this sense, Dem.

Practicing a life of plunder, ἀργυροστερῆ βίον νομίζων, Æsch.

To practice previously, προμελετάω, Ar., Xen., Plat.; προενεργέω, Arist.

To practice an art, φἴλοτεχνέω, only act., Plat.; [μεταχειρίζομαι c. acc., e. g., μουσικήν, ἰατρικήν, Plat.]

To practice with, συνασκέω, Isoc., Dem.

[*To practice upon* one, πράττω πρός or εἰς τινα, Thuc.]

One must practice, ἀσκητέον, Xen., Plat.; γυμναστέον, Xen., Plat.; ἐπἴτηδευτέον, Plat.; μελετητέον, Plat.

Practiced, or that may be learned by practice, ἀσκητός, ή, όν, Simon., Xen., Plat.; μελετητός, ή, όν, Plat.

To be practiced, ἀσκητέος, ά, ον, Xen.

He had most especially practiced horsemanship, πολὺ μάλιστα αὐτῷ ἐμεμελήκει ἱππικῆς, Xen.

Practicer, ᾱ, ἀσκητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.

A diligent practicer, ἀθλητής, οῦ, ὁ, Dem.

Practices (i. e., habits), ἐπιτήδευμα, ατος, τό, Omn. Att. prose.

[Practicing (diligently), μελετηρός, ά, όν, Xen.]

[Prairie, πεδίον μέγα καὶ ψιλόν, Hdt.; τὰ ψιλά (sc. χωρία), Xen.]

Praise, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Hdt., Omn. Att.; κόμπος, ὁ, Pind.; εὐλογία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Lycurg.; εὐφημία, ἡ, Pind., Dinarch.; ἐπῐκώμιον, τό, Pind.; ἐγκώμιον, τό, Ar., Plat., Dem., Æschin., Arist.; αἴνη, ἡ, Hdt.; ἐπαίνεσις, εως, ἡ, Eur.; εὐηγορία, ἡ, Call.

Subordinate or *secondary praise*, πᾰρέπαινος, ὁ, Plat.

Praise is offered to the victors at Olympia, αἶνος ἄγκειται Ὀλυμπιονίκαις, Pind.

Of or *belonging to praise*, ἐπικώμιος, ον (of songs, etc.), Pind.; ἐγκώμιος, ον, Pind.

Praise, to, αἰνίζομαι, only pres. mid. (Anth. also has pres. act.), Hom.; αἰνέω, fut. -ήσω and -έσω, so aor. 1, perf. pass. only ᾔνημαι, but aor. 1 ἠνέθην (Pind. also has pres. αἰνείω, and Hes. αἴνημι), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Plat.; ἐπαινέω, Pind., Omn. Att.; ἐπαίνημι, Simon.; αὐξάνω, also αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., Pind., Soph.; αἴρω, Eur.; εὐλογέω, Trag., Isoc.; ζηλόω, Soph., Eur.; εὐηγορέω, Pind.; εὐφημέω, Xen.; ἐγκωμιάζω, Hdt., Plat., Dem., Æschin.; εὖ λέγω, Æsch.; δείκνῡμι ἐγκώμιον, c. κατά and gen., Dem.; ὑμνέω, Thuc.; κᾰτᾰρδω, only pres. act., Ar.

To join in praising, σῠναινέω, Æsch., Xen., Plat.; σῠνεπαινέω, Xen.

To praise besides, προσεπαινέω, Æschin.

To praise too much, ὑπερεπαινέω, Ar., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.

To praise in return, ἀντεπαινέω, Xen.

To praise beforehand or *previously*, προεπαινέω, Thuc.

One must praise, ἐπαινετέον, Plat.; ὑμνητέον, Plat.

Praised, ὑμνητός, ή, όν, Pind.; αἰνετός, ή, όν, Anth.

Much praised, πολύαινος, ον, Hom.; εὐαίνητος, ον, Pind.; πολυαίνητος, ον, Eur.; πολυέπαινος, ον, Xen.

Not praised, ᾰ̓νεγκωμίαστος, ον, Isoc.

Praiser, ᾱ, ἐπαινέτης, ου, ὁ, Thuc.

Fond of praising, ἐπαινετῐκός, ή, όν, Arist.

Praiseworthy, ᾰ̓μεμφής, ές, Hom.; ἀξιέπαινος, ον, Xen.; ἐπαινετός, ή, όν, Plat.

Prance, to, φρῐμάσσομαι, mid., Hdt., Theoc.; γαυριάομαι, pass., Xen.; μετεωρίζω τὰ σκέλη, Xen.

Prancing, ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Pind.; μετέωρος, ον, Xen.; σοβᾰρός, ά, όν, Xen.

Prate, to, To Prattle, κωτίλλω, only pres. and imperf. act., sometimes even c. acc. of a person who is wearied by another's prating, Hes., Theogn., Soph., Theoc. *Vid.* To chatter.

[*To prate at random*, παραλαλέω, Menand.]

[Prater, ᾱ—*a tedious, long-winded prater*, μακροφλυᾱρήτης, ὁ, Anth.]

Prating, κωτίλος, η, ον, Theogn., Soph.

Prating, subst., στωμῠλία, ἡ, Ar.

Prawn, ᾱ, κᾰρίς, ῖδος, ἡ, Ar., Cratin., Alex.

Pray, to, εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., c. dat. of the deity to whom, Hom.; εὔχομαι, mid., c. pluperf. pass. ηὔγμην in act. sense (3d sing. perf. pass., however, in pass. sense, e. g., *I have prayed with moderation*, ἐμοὶ μετρίως εὔκται, Plat.: Hom. never uses the augment; the Attics usually do, but not always), c. dat. of the deity, or c. acc., or c. πρός and acc., c. acc. of the object, or c. infin., c. dat. of any one on whose behalf prayer is offered, or c. ὑπέρ and gen., Hom.; λῐτᾰνεύω, in augmented tenses usu. ἐλλιτ., only act., c. acc. of the deity, etc., Hom., Pind., Xen., Plat.; λίσσομαι, and Ep. pres. also λῑτομαι (also in Ar.), fut. λῑσομαι, aor. 1 Ep. often ἐλλῐσᾰμην for ἐλισ., aor. 2 ἐλῐτόμην, also Ep. imperf. λισσεσκόμην, c. acc. pers. (when a person prays *by a thing*, i. e., in the name of a thing or person, or invoking the thing or person, the thing by which is put in the gen., or with ὑπέρ and gen., or, esp. in Trag., with πρός and gen., e. g., *I entreat ye by Olympian Jupiter*, etc., Λίσσομαι . . . Ζηνὸς Ὀλυμπίου . . ., Hom.), Omn. poet., Hdt., Plat.; ἐπεύχομαι, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀράομαι (ᾱρ. Hom., ᾰρ. Att.), c. acc. or c. dat., Hom., Trag., Hdt.; ἐθεσσάμην, aor. 1 mid., no other tense, Hes., Pind., Ap. Rh.; ἐξεύχομαι, Æsch., Eur.; κᾰτεύχομαι, Trag., Hdt.; προσεύχομαι, c. dat., rarely c. acc., Omn. Att., Hdt., also c. dat. et infin., Plat.; προστρέπω, only act. in this sense, Soph., Eur.; λῑταίνω, only pres. and imperf. act., Eur.; ἀντιάζω, only act., Soph., Eur. (When a person prays another in the name of, invoking any thing, the verb *to pray* is often understood, e. g., *do not, I pray you by the gods, bring yourself to abandon me*, μή, πρός σε Θεῶν, τλῆς με προδοῦναι, Eur.)

To pray at the same time for, *to pray in concert with another*, συγκᾰτεύχομαι, c. dat. of one's companion, Soph.; σῠνεπεύχομαι, Thuc.; σῠνεύχομαι, c. dat. of one's companion, or c. μετά and gen., also c. dat. of him on whose behalf one prays, Eur., Xen., Plat., Dem.

To pray again, ᾰ̓νεύχομαι, Plat.

Prayed for (of objects), εὐκτός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Isoc.; εὐκταῖος, ᾱ, ον, Plat.

Much prayed for, τρῐλλιστος, ον, Hom.; πολυεύχετος, ον, h.; πολύευκτος, ον, Æsch., Xen.

A thing prayed for, εὖχος, τό, Hom., Pind.

Prayed to, εὐκταῖος, ᾱ, ον, Soph.; ᾰ̓ραῖος, ᾱ, ον, and ος, ον, Soph.; ἀνταῖος, ᾱ, ον, Ap. Rh.

Much prayed to, πολύλλιστος, ον, sometimes even of the temple, Hom., Ap. Rh.; πολύλλῑτος, ον, Call.

Prayer, ἀρά (ᾰρ. Hom., ᾰρ, Att.), Hom., Hdt.; εὐχωλή, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; λῑτή, ή, Hom., Pind., Trag., Hdt.; εὐχή, ἡ, Omn.; ἐφετμή, ἡ, in pl., Pind.; εὔγμα, ατος, τό, Æsch., Soph.; κᾰτευγμα, τό, Æsch., Soph.; κᾰτευχή, ἡ, Æsch.; προστροπή, ἡ, Trag., Æschin.; εὐκταῖα, τά, Æsch., Soph.; ἐπευχή, ἡ, Plat.; [ἀντιβολία, ἡ, Thuc.; ἀντιβόλησις, εως, ἡ, Plat.] *Vid.* Syn. 237.

* *Of* or *belonging to prayer*, εὐκταῖος, α, ον, Æsch., Ar., Plat.

To recall a prayer (to pray that what one has prayed for may not be granted or may be taken away), ἀπεύχομαι, Eur.; ἀνεύχομαι, Plat.

Prayers to the gods, ἀντῖαι θεῶν, Æsch.

To offer prayers, εὐχὰς ᾰ̓νέχω, imperf. ἀνεῖχον, aor. 2 ἀνέσχον, ἀνασχών, c. dat., Soph.

Praying, λῑτός, ή, όν (of sacrifices, songs, etc.), Pind.; λῑτᾰνος, η, ον, Æsch. *Vid.* Suppliant.

Not praying, ᾰ̓νευκτος, ον, poet. ap. Plat.

Preamble, ᾱ, προοίμιον, contr. also poet. φροίμιον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.

[*To make a preamble*, προοιμιάζομαι, c. redupl. πεπρο., Xen., Plat., Arist.]

Precarious, ᾰ̓κροσφᾰλής, ές, Plat.; ἐπισφᾰλής, ές, Plat., Dem.

Precaution, φροντίς, ῖδος, ἡ, Omn. post Hom.; μέριμνα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Plat.; ἐπῐμέλεια, ἡ, usu. in sing., Omn. Att. prose. *Vid.* Care.

To take precautionary measures, προκαταλαμβάνω, c. μή, Thuc.; [παραφυλάσσω, c. περί et acc., Plat.; *to take* or *exercise precaution*, προνοέω, absol., Thuc.]

Precede, to, προέχω, often contr. προύχω, fut. only προέξω, no aor. 1, imperf. προεῖχον, aor. 2 προέσχον, infin. προσχεῖν, etc., c. gen., Hom., Hdt., Xen., Plat.; προοίχομαι, fut. -οιχήσομαι, perf. -οίχημαι and -οίχωκα, sine cas., Xen.; ὀγμεύω, only act., c. dat. (of preceding a person in a straight line, metaph. from mowers who mow in a line one before the other), Xen.; προκᾰτᾰθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. (with an idea of haste), Xen.; προᾰνᾰφέρομαι, pass., c. gen., Arist.

To precede in crossing a place, etc., προδιᾰβαίνω, fut. -βήσομαι (fut. act. and aor. 1 not used in this sense), aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, Xen.

To precede (i. e., have the start of a person), ὑπεκφέρω, aor. 1 ὑπεξήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, fut. ὑπεξοίσω, Hdt.

To precede (i. e., have precedence of), πρεσβεύω, and mid. c. gen., pass. not used in this sense, Plat.

To precede (i. e., happen previously, etc.), προγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι (used esp. in participles), Thuc., Xen., Dem.

[Precedence, προεδρία, ἡ (prop. of seat at theatre), Ar.; (of speaking first in a lawsuit), πρωτολογία, ἡ, Demad.]

[*To take precedence of*, πρεσβεύω, c. gen., Plat.; (at table), προκατάκειμαι and προκατακλίνομαι, Luc.]

[Precedent, παράδειγμα, ατος, τό, Plat.]

[Preceding, πρότερος, α, ον, Omn.; πρόσθεν, ὁ, ἡ, τό, Xen.] *Vid.* Before.

Precept, ᾱ, ᾰ̓κουσμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc.; δίδαγμα, ᾰτος, τό, Xen.; πᾰράγγελμα, ᾰτος, τό, Xen.; ὑποθήκη, ἡ, Isoc.

Preceptor, ᾱ, δῐδᾰσκᾰλος, ὁ, h., Plat.; παιδευτής, οῦ, ὁ, Plat.

PRECINCT, A (sacred), ἄλσος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph.; τέμενος, τό, Omn.; [περίβολος, ὁ, Plut.]

Belonging to a sacred precinct, τεμένιος, α, ον, Soph.

Containing a sacred precinct, τεμενοῦχος, ον, Pind.

To consecrate as a sacred precinct, τεμενίζω, Plat.

PRECIOUS, ἐρῑτῑμος, ον (only of *things*), Hom., Ar.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag., Xen., Æschin.

Very precious, πρότῑμος, ον, Plat. *Vid.* VALUABLE.

PRECIPICE, A, κρημνός, ὁ (in Hom. only of steep banks), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Æschin.; ἀγμός, ὁ, Eur.

From a precipice, κρημνόθεν, Orph.

To throw or *drive over a precipice*, κρημνίζω, Eur.; κἀτἀκρημνίζω, Xen.

Haunting precipices, κρημνοβᾰ́της, ου, ὁ, Anth.

Speaking precipices (i. e., big words), κρημνοποιός, ὁ καὶ ἡ, Ar.

PRECIPITATE, Ἑρμόβουλος, ον (chiefly of persons), Eur., Ar.; ἐξαίσιος, ον (of flight, etc.), Xen. *Vid.* RASH, HASTY.

PRECIPITATE, TO, τᾰχύνω, Soph., Eur. *Vid.* TO HASTEN.

PRECIPITATELY, προπετῶς, Xen., Isoc.

PRECIPITATION, προπέτεια, ἡ, Dem. *Vid.* RASHNESS.

PRECIPITOUS, αἰγίλιψ, ῐπος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; προᾰλής, ές (sometimes even of water falling down a precipice), Hom., Ap. Rh.; βᾰθύ-κρημνος, ον, Pind.; ἀπόκρημνος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; κρημνώδης, ες, Thuc.

To be precipitous, ᾎᾰτρέχω, in perf. ᾎᾰδέδρομα (also fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδραμον), Hom.

PRECISE, ᾎτρεκής, ές, Pind., Eur., Hdt.; ᾎκρῐβής, ές, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc. *Vid.* EXACT.

PRECISELY, ᾎκρῐβῶς, Æsch., Isoc., Dem.

PRECISION, ᾎκρίβεια, ἡ, Isoc., Antipho.

To speak with precision, ψήφοις or ἐν ψήφῳ λέγω, Æsch.; ᾎκριβολογέομαι, mid., Plat.

PRECLUDE, TO, ἀποκωλῡ́ω, fut. -ῡ́σω, c. gen. or c. infin., or c. μή and infin., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TO HINDER.

PRECOCIOUS, προθᾰλής, ές, h.; προφερής, ές, Plat., Æschin.

[PRECONCEPTION, πρόληψις, εως, ἡ, Polyb.; *to form a preconception of*, πρόληψιν ἔχω, c. gen., Polyb.]

PRECONDEMN, TO, προκαταγιγνώσκω (for tenses, see TO KNOW); *not precondemning me as having done wrong*, μηδὲν προκατεγνωκότες ὡς ἀδικῶ, Æschin.

PRECONSIDER, TO, προσκοπέω, all tenses except pres. and imperf. borrowed from προσκέπτομαι, perf. pass. -έσκεμμαι sometimes in act. sense, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προνοέω, aor. 1 pass. sometimes in act. sense, Eur., Plat., Lys., Dem.; προβουλεύω, Hdt., Thuc., Xen.

PRECONSIDERED, προπεφρασμένος, η, ον, Hes., Ap. Rh.

PRECURSOR, A, πρόδρομος, ὁ, Xen., Plat.

PREDATORY, ληστῐκός, ή, όν, Thuc.

PREDECESSOR, A, ὁ προγεγονώς, Hdt.; in pl. οἱ προγεγενημένοι, Isoc. *Vid.* TO PRECEDE.

PREDESTINATE, TO, ἐπῐκλώθω, and mid. (of predestinating a lot to a person, in pass. of the fate predestined to him), Hom., Æsch., Plat.

PREDETERMINED, TO BE, προδοκέομαι, pass., esp. in perf. προδέδογμαι, and pluperf., c. dat. pers., Thuc., Plat.

PREDICAMENT, A, κατηγορία, ἡ, Arist.

A predicament (i. e., condition, q. v.), συντῠχία, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

[*To be in a sad predicament*, κακῶς πάσχω, Hom., etc.]

PREDICATE, TO, κατηγορέω, c. gen. of the subject, Arist.

To predicate besides, προσκᾰτηγορέω, c. dat. of the subject, Arist.

[*To predicate conversely*, ἀντικατηγορέω, Arist.]

PREDICATE, THE, τὸ κᾰτηγορούμενον, Arist.; κᾰτηγόρημα, ᾰτος, τό, Arist.

PREDICT, TO, προθεσπίζω, only act., Æsch.; προλέγω, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; προυννέπω, Trag. for προενέπω, only pres. act., Æsch. *Vid.* TO PROPHESY.

One must predict, μαντευτέον, Eur., Plat.

PREDICTION, μαντῆϊον, Hom. for μαντεῖον, τό, Omn. Att., Hdt., πρόρρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* PROPHECY.

PREDISPOSE, TO, προβῐβάζω, fut. -ᾰσω, Att. προβιβῶ, Xen.

[PREDISPOSITION, προδιάθεσις, εως, ἡ, Sext. Emp.]

PREDOMINANCE, ῾ῠπεροχή, ἡ, Plat.; ῾ῠπερβολή, ἡ, Plat.

PREDOMINATE, TO, ῾ῠπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; ῾ῠπερέχω (Ep. also ὑπειρέχω), imperf. -εἶχον, aor. 2 ὑπερέσχον (part. ὑπερσχών), and Ep. -έσχεθον, c. gen. of any thing over which, or c. acc., Theogn., Æsch., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO PREVAIL.

PRE-EMINENCE, ᾎριστεία, ἡ, Soph., Plat.; ῾ῠπεροχή, ἡ, Isoc.; τὰ πρωτεῖα, Dem. *Vid.* EXCELLENCE.

PRE-EMINENT, ἔξοχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ῾ῠπέραλλος, ον, Pind.; περισσός, ή, όν, Eur.; ῾ῠπερβεβλημένος, η, ον, Eur., Plat. *Vid.* EXCELLENT.

PRE-EMINENTLY, ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἐκπρεπῶς, superl. ἐκπρεπέστατα, Xen.

To be pre-eminent, ᾎνήκω ἐς τὰ μέγιστα (ἀρετῆς, etc.), Hdt.; ἀνήκω πρόσω (ἀρετῆς, etc.), Hdt. *Vid.* TO EXCEL.

PRE-EXIST, TO, προϋπάρχω, no aor. 1 nor perf., no mid. or pass., Thuc., Dem.; προγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Hdt., Thuc., Plat.

PREFACE, A, προοίμιον, and contr. φροίμιον (not contr. in prose), τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; [προέκθεσις, εως, ἡ, Polyb.]

To make a preface, to say by way of preface, προοιμιάζομαι, and Trag. φροιμιάζομαι, mid., also pass. of what is said, Æsch., Eur., Xen., Plat., Arist.; προεκτίθεμαι, mid., Arist.; [*prefix a preface to*, προτίθημι προοίμιον, c. gen., Plat.]

To be spoken as preface, προερέομαι, pass., only in perf. προείρημαι, and aor. 1 προερρήθην, part. προρρηθείς, etc., Æschin.

PREFER, TO, βούλομαι, fut. βουλήσομαι, perf. pass. βεβούλημαι (in act. sense), also aor. 1 ἐβουλήθην, Att. also ἠβουλήθην, usu. c. infin. and ἤ, followed by the rejected alternative also in infin., sometimes merely c. infin., sometimes c. acc. rei (in Att. also c. μᾶλλον or πρότερον and gen.), Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat.; προβούλομαι, in perf. προβέβουλα, c. acc. and gen., Hom.; ἐθέλω, sine cas., Hom.; αἱρέομαι, mid., aor. 2 εἱλόμην, ἑλοῦ, etc., c. acc. and gen., or c. acc. and πρό, or ἀντί and gen., or c. μᾶλλον and gen., sometimes c. infin. or c. infin. and ἤ, Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; προαιρέομαι, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; προτίω, f. -τῑσω, Æsch., Soph.; προτῑμάω, Æsch., Soph., Hdt., Omn. Att. prose: (προτ. εἶναι . . . ἤ . . ., Hdt.); προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Soph., Eur., Hdt.; προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -εἴληφα, Soph.; κρίνω, c. acc. or c. infin., sine cas. of the rejected alternative, Æsch., Xen., Plat.; πρεσβεύω, sine cas. of the thing to which, Æsch., Plat.; προκρίνω, c. acc. and gen., etc., etc., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; ἀυθαιρέομαι, c. acc. and gen., Eur., c. acc., Plat.; ἀσπάζομαι μάλιστα, c. gen., Eur.; θέλω, fut. θελήσω, sine cas., Eur.; δέχομαι, mid., perf. pass. δέδεγμαι in act. sense, c. infin., or infin. and ἤ, or μᾶλλον and gen., or μᾶλλον and infin. and ἤ, Thuc., Xen., Plat., Lys.; ἀρνῠ́ομαι (only pres. and imperf. mid.), μᾶλλον, Plat.; ἀξιόω μᾶλλον, Lys.

Do not prefer your opinion (lit., what you say) *to mine*, μὴ ᾽πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους θῆς, Eur.

He would prefer to every thing, περὶ πάντος ἂν ποιήσαιτο, Xen.

Inclined to prefer, προαιρετῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

One must prefer, προαιρετέον, Xen., Plat.; προτῑμητέον, Plat.; προτακτέον, Æschin.

Being preferred, πρόκρῐτος, ον, Plat; [προαιρετός, ή, όν, Arist.]

[*To be preferred to public honors*, προτιμάομαι ἐς τὰ κοινά, Thuc.]

PREFERABLE, αἱρετός, ή, όν, usu. in compar. or superl., Hdt.; προαιρετός, ή, όν, Arist.

To be preferable, πρεσβεύω, sometimes c. gen., Trag., Plat.

PREFERENCE, προτίμησις, εως, ἡ, Thuc.; αἵρεσις, εως, ἡ, Plat.; προαίρεσις, ἡ, Isoc., Arist.; πρόκρῐσις, εως, ἡ, Plat.

[*In preference to* (προαιρέομαι), πρό c. gen., Hdt., Att.] *Vid.* BEFORE.

[PREFERRING, προαιρετικός, ή, όν, c. gen., Plat.]

PREFIX, TO, προτίθημι, aor. 1 act. προέθηκα, aor. 1 pass. προετέθην, often contr. προυτέθην, Plat.

PREGNANCY, κύησις, εως, ἡ, Plat.; σύλληψις, εως, ἡ, Arist.

PREGNANT, ῾ῠποκῡσᾰμένη, Hom., Hes.; ἔρμα λᾰβοῦσα, Æsch.; ἐρῐκύμων, ονος, ἡ, Æsch.; ἐγκύμων, ή, sometimes c. gen., Eur., Xen., Plat., Arist.; ἔγκυος, ον, Hdt.; ἐπίτεξ, -τεκος, ή, Hdt.

To be pregnant, κυέω, no mid., sometimes c. acc. of the offspring conceived, also pass. of the offspring, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; κύω, aor. 1 act. not used in this sense, though aor. 1 mid. is, Hes., Theogn., Xen., Lys.; κυίσκομαι, pass., only pres. and imperf., Hdt., Plat.; κυοφορέω, Hipp. ῾ῠπὸ ζώνῃ τίθεμαι, mid., h.; ῾ῠπὸ ζώνην φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, aor. 1 pass. ἠνείχθην), Æsch.; ἐντὸς ζώνης τρέφω (fut. θρέψω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέθραμμαι, etc.), Æsch., ῾ῠπὸ ζώνης

φέρω, Eur.; ὑφ' ἥπατος φέρω, Eur.; ἐν γαστρὶ φέρω, Plat.

To make pregnant, ὑπεμβρύω, only act., Soph.

Apt to become pregnant, συλληπτικός, ή, όν, Arist.

PREJUDGE, TO, προκἄτἄγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι (esp. of forming a previous *unfavorable* judgment), Thuc.; προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, Dem.; [προδοξάζω, Plat.]

[*To prejudge one* (guilty) *of murder*, προκαταγιγνώσκω φόνου τινός, Oratt.]

PREJUDICE (i. e., injury, q. v.), βλἄβή, ή, Omn. Att., Hdt.

Thinking that he will create a prejudice against me in the minds of all who hear him, ἡγούμενος . . . φθόνον ἄπασι τοῖς ἀκούουσιν ἐμποιήσειν, Isoc.

PREJUDICE, TO, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλάβην, Omn. post Hom., who, however, uses the word, though not quite in this sense. *Vid.* TO INJURE.

PREJUDICIAL, ἀλῠσῐτελής, ές, Xen., Plat., Dem.; ἀπεπιτήδειος, ον, Hdt. *Vid.* INJURIOUS.

[PRELIMINARY CONTEST, A, προαγών, ῶνος, ὁ, Ar., Plat., Dem.; *a preliminary investigation* (in a prosecution for murder), προδικασία, ή, Antipho.]

PRELUDE, A, ᾠδἄβολή, also poet. ἀμβολή, ή, Pind., Ar.; προοίμιον, contr. φροίμιον (not in prose), τό, Pind., Æsch., Eur., Plat., Isoc.; προκώμιον, τό, Pind.; προἄγών, ῶνος, ὁ, Plat., Dem., Æschin.; τὸ ἐνδόσῐμον, Arist.

[*A prelude on the flute*, προαύλιον, τό, Plat.; *to play a prelude on the flute*, προαυλέω, Arist.]

In a prelude, by way of prelude, ἀμβλἄδήν, h., Pind.

To say by way of prelude, προαναβάλλομαι, Ar., Isoc. *Vid.* PREFACE.

PRELUDE, TO, ᾠδἄβάλλομαι, mid., no aor. 1, Hom., Pind., Ar., Theoc.; ᾠδἄκρούομαι, mid., contr. ἀγκρούομαι, Theoc.

One must prelude, φροιμιαστέον, Arist.; προἄγωνιστέον, Plat.

PREMATURE (born prematurely), ἡλῐτόμηνος, ον, Hom.; [(of fruits), πρόδρομος, ον, Theoph.]

To be premature, προἄκμάζω, Hipp.

PREMEDITATE, TO, προνοέω, more usu. in Att. -ομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hom., Eur., Xen., Plat., Hdt.; προβουλεύω, Hdt., Thuc., Xen.

One must premeditate, προνοητέον, Xen.

PREMEDITATION, πρόνοια, ή, Soph., Hdt., Plat., Dem.; προβουλή, ή (esp. of ill deeds done by premeditation), Antipho; βούλευσις, εως, ή, Dem.

PREMISE, A, πρότἄσις, εως, ή, Arist.; [*the premises*, τὰ προηγούμενα, Polyb.]

Belonging to a premise, προτἄτῐκός, ή, όν, Arist.

Belonging to a premise, adv., προτἄτῐκῶς, Arist.

PREMISE, TO, ὑποτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Plat., Æschin.; προοιμιάζομαι, mid., Plat.; ὑπεῖπον, only aor. 2 act., augment in all the moods, Dem.; [προδιηγέομαι, Hdt., Dem.; προεῖπον, Æschin.]

To be premised, προείρημαι (perf. pass. of προερέω), Æschin.

PREMIUM, A, μισθός, ὁ, Omn. *Vid.* REWARD.

PREOCCUPY, TO, προκἄτἄλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, Thuc., Xen., Isoc., Æschin.; προκἄτέχω, fut. -καθέξω or -κατασχήσω, imperf. -κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, infin. -κατασχεῖν, etc., Thuc., Xen.

To ascend so as to preoccupy, προαναβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, Thuc.

PREORDAIN, TO, προερέω, used mostly in fut. sense, aor. 2 προεῖπον, perf. προείρηκα, pass. προείρημαι, aor. 1 προερρήθην, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; προτάσσω, Soph. *Vid.* TO ORDER.

PREPARATION, παρασκευή, ή, Eur., Omn. Att. prose; κατασκευή, ή, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [(opening the way), ὁδοποίησις, εως, ή, Arist.; ἀνακῐνήσεις, αι, Plat.]

Counter or *mutual preparation*, ἀντῐπἄρασκευή, ή, Thuc.

PREPARE, TO, ἄλεγῦνω (esp. of preparing a feast), only act., Hom.; ἀμφιέπω, Att. ἀμφέπω, no augment in Hom., only pres. and imperf., Hom.; ἀμφιπονέομαι, mid., Hom.; πίνομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Hes.; πορσύνω, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ὅπλομαι, only pres. mid., Hom.; ὁπλίζω, more usu. -ομαι, mid., fut. -ἴσω, aor. 1 poet. often -ισσα, also in pass. of a person who is prepared for . . ., Hom., Æsch., Eur.; ἐφοπλίζω, Hom.; ὁπλέω, only pres. and imperf. act., Hom.; ᾄρω, aor. 1 ἦρσα, aor. 2 ἤρᾰρον, redupl. in all the moods, used sometimes in pass. sense by Hom., perf. ᾄρηρα, part. ᾠρᾱρώς, ᾠρᾱρυῖα, in pass. sense, but used once or twice by Hom. and Pind. in act., Hom., Pind., Eur.; ἀρτύνω, imperf. ἤρτυνον and ἤρτυον, aor. 1 ἤρτυνα, in Hdt. also ἤρτῦσα (Soph. also has fut. ἀρτύσω of preparing meat), Hom., Hdt.; ἐντύνω and ἐντύω, imperf. ἤντυνον and -υον, all other tenses from -ύνω, used also of preparing a person or urging him to do a thing, c. acc. pers. and infin. (but none of the preceding words are ever followed by an infin. of any action which the doer *prepares to perform*, only c. acc. of the thing which he prepares), Hom., Hes., Theogn., Pind., Eur.; ἐπεντύνω, Hom., Soph., Ap. Rh.; μέδομαι, only pres. and imperf. mid. and fut. μεδήσομαι, c. gen., Hom.; κοσμέω, Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; λεαίνω, Ep. also λειαίνω, and Ep. fut. λειανέω (only of preparing a road, lit., leveling or smoothing it), Hom.; στέλλω, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ὁρμάω, c. infin. more usually than c. acc. (often of preparing a person to do so and so), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; μηχανάω, rare in act., and only in pres., oftener -ομαι, mid., perf. pass. in pass. sense, sometimes also in act., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; τιτύσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Ap. Rh.; ἑτοιμάζω, aor. 1 Ep. also -ασσα for -ᾶσα, in mid. sometimes c. infin., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπαρτύνω and -ύω, h.; ἐξαρτύνω and -ύω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; σκευάζω, h., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; παρασκευάζω (perf. pass. sometimes in act. sense), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπισκευάζω, Ar., Thuc.; κἄτασκευάζω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πυκάζομαι, mid., Æsch.; εὐτρεπίζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐκπονέω, Xen., Plat.; προπονέω, Theoph.; σκευοποιέω, only act., Alex.; προχειρίζομαι, mid. and pass., Ar., Dem.; ἀρτίζομαι, mid., Theoc.

To prepare for one's self, ἐπῐπἄρασκευάζομαι, mid., Xen.

To prepare at the same time, συσκευάζω, Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To prepare before, previously, προκόπτω, Eur.; προπἄρασκευάζω, Thuc., Plat., Isæ.; προκατασκευάζω, Xen.; προθεραπεύω, Plat.

To prepare for one's self beforehand, προετοιμάζομαι, mid., Hdt.

To prepare besides, προσκἄτασκευάζω, Dem., Arist.; προσπαρασκευάζω, Dem.

To prepare in, ἐνσκευάζω, Ar.

To prepare (with some alteration of what has been), μετασκευάζω, Xen.

To make counter-preparations against, ἀντιπαρασκευάζομαι, mid., c. perf. pass., c. dat., Thuc.

One must prepare, σκευαστέον, Ar.; παρασκευαστέον, Xen., Plat.; κατασκευαστέον, Xen., Plat.

PREPARED, TO BE (of a person about to do a thing), στεῦται, 3d pl. στεῦνται, imperf. στεῦτο, no other persons, or tenses, or moods, Hom., Æsch.; διασκευάζομαι, mid. and pass., Thuc., Xen., Dem.; παρασκευάζομαι, pass., c. fut. part., Plat.; ἀρτάομαι, pass., c. infin. or c. ἐς and acc., Hdt.; παρατάσσομαι, pass., Plat.

To be well prepared, εὐσκευέω, only act., Soph.

To be prepared beforehand (of a thing), προφῠράομαι, pass., Ar.

Any thing prepared, πἄρασκεύασμα, ἄτος, τό, Xen.

What can be prepared, σκευαστός, ή, όν, Plat.; παρασκευαστός, όν, Plat.

Without being prepared, without any preparation, ἄσκευος, ον, c. gen., Soph.

I am prepared for every thing, πάντα προσδόκητά μοι, Æsch.

PREPARING, A (the act), σκευἄσία, ή (esp. of food), Plat.; [(for battle), ὅπλῐσις, εως, ή, Thuc.]

Preparing, adj., παρασκευαστῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.

To aid in preparing, συμπαρασκευάζω, Xen., Isoc., Dem.

PREPAY, TO, *vid.* TO PAY BEFOREHAND.

[PREPENSE—*with malice prepense*, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg.]

PREPONDERANCE, ῥοπή, ή, Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.

PREPONDERATE, TO, βρῐθω, only act., Hom., Pind., Soph.; νῑκάω, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ῥέπω, only pres., imperf., and fut. act., Hom., Ar., Hdt., Plat.; κρᾰτέω, c. gen. or sine cas., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO PREVAIL.

PREPOSITION, A, πρόθεσις, εως, ή, Gram.; [προθετικὸν μόριον, Id.]

[PREPOSITIVE, προτακτικός, ή, όν; *prepositive article*, τὸ ἄρθρον προτακτικόν, Gram.]

PREPOSSESS, TO, προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, Dem.

PREPOSTEROUS, ἄτοπος, ον, Thuc., Xen., Plat., Dem.

PREPOSTEROUSLY, ἀτόπως, Thuc.

PREPOSTEROUSNESS, ἀτοπία, ή, Ar.

PREROGATIVE, θέμῐστες, αι, only pl., Hom.; γέρας, ως, τό, pl. γέρατα and γέρᾰ, Hom., Thuc.; [πρεσβεῖα, τά, Plat.]

But before that there were hereditary

ary monarchies with settled prerogatives, πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι, Thuc.

PRESAGE, A, [*οἰωνός, ὁ*, Hom., Hes., Hdt., Att.]; *θέσπισμα, ατος, τό*, Trag., Hdt.

PRESAGE, TO, *ὄσσομαι*, only pres. and imperf. mid., Hom.; *προτιόσσομαι*, Hom.; *μαντεύομαι*, mid., Plat.; *ἀπομαντεύομαι*, Plat. *Vid.* TO FOREBODE.

PRESCRIBE, TO, *ἐξηγέομαι*, mid., no pass., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; *ὑπογράφω*, Plat.; [*παρακελεύομαι*, c. acc. et dat., Hdt.]

PRESCRIBED — *a prescribed time, προθεσμία, ἡ*, Plat., Dem., Æschin.

PRESCRIPTION, A, *σύγγραμμα, ατος, τό*, Xen.

[PRESCRIPTIVE, *νόμἴμος, η, ον*, also *ος, ον*, Eur., Plat.]

PRESENCE, *πάρουσία, ἡ*, Trag., Thuc., Dem.

In any one's presence, ἀντίος, α, ον, c. gen., Hom.; (to be), *ἐν ὀφθαλμοῖς* — *into any one's presence* (to come), *ἐς ὀφθαλμούς* — *out of any one's presence* (to go or to be), *ἐξ ὀφθαλμῶν*, Hom., Hdt., Xen.

[*To summon one into one's presence, καλέω τινὰ εἰς ὄψιν*, Hdt.]

Presence of mind, σύλλογος ψυχῆς, Eur.; *τὸ φρόνἴμον*, Xen.; *ἀγχίνοια, ἡ*, Plat.

Having presence of mind, ἀγχίνοος, ον, contr. *-νους, -νουν*, Hom., Plat.

PRESENT (here present), *ὅδε, ἥδε, τόδε*, Hom., Trag.; also *ὅ . . . ὅδε*, this person present (i. e., I myself), Trag.; *κἄθεστηκώς, νῖα, ός*, contr. *καθεστώς, ῶσα, ός*, gen. *ῶτος*, etc. (of circumstances, not of persons), Soph., Hdt., Xen., Isoc.; so *ἑνεστηκώς*, contr. *ἑνεστώς*, Xen., Isoc., Æschin.; so *παρπόδιος, ον*, for *πἄρἄπόδιος*, Pind.; *παρακείμενος, η, ον*, Pind., Plat. *Vid.* TO BE PRESENT.

The present time, ὁ ζῶν καὶ πἄρὼν χρόνος, Soph.; *τὸ πἄρόν*, Thuc.; [*ὁ νῦν χρόνος, ἡ νῦν ἡμέρα*, and *τὸ νῦν*, Att.]

Up to the present time, εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου, Plat.

Not understanding either the present or the future, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω, Soph.

For the present, τὸ παραυτίκα, Hdt.

Present circumstances, παρουσία, ἡ, Soph.; *τὰ νῦν ἑστῶτα*, Soph.; *τὰ ὑπάρχοντα*, Xen., Dem.; *τὰ ἑνεστηκότα πράγματα*, Xen.; *τὰ καθήκοντα*, Hdt.; *τὰ πἄρἄχρῆμα* (opp. to *τὰ μέλλοντα*), Thuc.; *τὰ πἄρἄτυγχάνοντα*, Thuc., Xen.

[*Present pleasures, αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναί*, Xen.]

She advises you what is best in your present circumstances, τὰ λῴστα τῶν παρεστώτων λέγει, Æsch.

The present danger, τὸ αὐτίκα δεινόν, Thuc.

The present glory, ἡ παραυτίκα λαμπρότης, Thuc.

[*Men of the present, οἱ νῦν ἄνθρωποι*, Att.]

To be present, ἀντἴβολέω, only act., c. gen. or c. dat. of the thing at which, Hom.; *πἄρειμι*, infin. *-εἶναι*, sine cas. or c. dat., Omn.; *πάρα*, often used for *πάρειμι, πάρεστι, παρῆν*, etc., Hom., Hes., Æsch., Soph.; *παραγίγνομαι*, fut. *-γενήσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-εγενόμην*, perf. *-γέγονα* and *-γεγένημαι*, sine cas. or c. dat. (and this is the general construction of words in this sense), Hom., Æsch., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *πἄρἄτυγχάνω*, fut. *-τεύξομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐτύχον*, perf. *-τετύχηκα*, Hom., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *πἄρίσταμαι*, pass., c. aor. 2, and perf. and pluperf. act., Æsch., Soph., Ar., Xen., Dem.; *μίγνῦμαι*, pass., aor. 2 *ἐμίγην*, c. *ἐν* and dat., Pind.; *ὕπάρχω*, only act. (oftener of circumstances than of persons), Pind., Soph., Thuc., Xen.; *συμβαίνω*, fut. *-βήσομαι*, aor. 2 *-ἔβην*, perf. *-βέβηκα*, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, c. dat., Soph., Eur.; *πρόσειμι* (*-εἶναι*), Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.; *πλησιάζω*, only act. (of persons), Soph.; *πἄραστατέω*, only pres. and imperf. act. (only of persons, esp. as an assistant), Æsch., Soph.; *συμπαραστατέω*, Æsch., Ar.; so *συμπαρίσταμαι*, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph.; *προστἄτέω*, Xen.; *πρόκειμαι*, imperf. *-εκείμην*, fut. *-κείσομαι*, no other tenses (of circumstances only), Eur., Hdt., Thuc., Plat.; *ὑπόκειμαι*, Isoc., Dem.; *ἐπἰπἄρειμι*, Thuc., Xen.; *ἄπαντάω*, only act., c. *πρός* and acc., Plat.; *ἐπιδημέω*, only act. (only of persons), c. dat., or c. *εἰς* and acc., Dem.; *ἐντυγχάνω*, Xen.; *περἰτυγχάνω*, Andoc.

To be present at the same time, συμπάρειμι, Xen., Dem.

To cause to be present, συμπαρίστημι, in pres., fut., and aor. 1 act. only, Pind.

PRESENT, A, *δῶρον, τό*, Omn. *Vid.* GIFT.

[*Making great presents, μεγαλόδωρος, ον*, Ar.]

PRESENT, TO, *δἴδωμι*, aor. 1 act. *ἔδωκα*, perf. pass. *δέδομαι*, etc., c. acc. rei, dat. pers., Omn.; *δωρέω*, c. acc. of the gift, dat. pers., or c. dat. of the gift, acc. pers. (as we say "to present one with"), Hes., Pind., more usu. *δωρέομαι*, mid. with the same construction, pass. (esp. in perf. and aor. 1) either of the gift or of the person presented with the gift, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *παρίστημι*, Dem. *Vid.* SYN. 175.

To present, i. e., to hold out (one's hand, one's ear to a speaker, etc.), *ἐπέχω*, imperf. *ἐπεῖχον*, fut. *ἐφέξω*, aor. 2 *ἐπέσχον*, infin. *ἐπισχεῖν*, etc., Hom., Eur., Plat.; *προνέμω*, Æsch.

To present (a view of a subject, etc.), *παρίστημι*, aor. 2 (perfect in pass. sense), Dem.

To present (arms), *προβάλλομαι*, mid., no aor. 1, Xen.

To present (a person to a deity as a votary, etc.), *προτελίζω*, Eur., Cratin.

[*To present itself* (be near at hand), *παρατυγχάνω*, Thuc.; (occur), *παραπίπτω*, Thuc., etc.] *Vid.* To OCCUR.

One who presents (people to a king, as a master of the ceremonies), *ἐσαγγελεύς, ὁ*, Xen.

PRESENTED (i. e., held out, as a weapon, etc.), *ὀρεκτός, ἡ, όν*, Hom.

PRESENTIMENT, A, *προαίσθησις, εως, ἡ*, Plut.

To have a presentiment, προαισθάνομαι, mid., fut. *-αισθήσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ησθόμην*, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

One who has a correct presentiment, μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph.

PRESERVATION (i. e., safety), *σωτηρία, ἡ*, Omn. Att., Hdt.

Preservation (i. e., a keeping safe), *περἰποίησις, εως, ἡ*, Plat.

PRESERVATIVE (i. e., calculated to preserve), *φὔλακτήριος, α, ον*, Plat.; *φὔλακτἰκός, ἡ, όν*, c. gen., Arist.

PRESERVATIVE, A, *φὔλακτήριον, τό*, Dem.

PRESERVE, TO, *φὔλάσσω*, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; *σόω*, only pres. act., Hom.; *σώω*, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; *σαόω*, never in 1st sing. pres., only in 3d sing. and pl. pres. and 2d sing. imper., fut. *σαώσω*, also aor. 1 act., and pass. and fut. mid. (*σάω* also occurs as 2d sing. pres. imper. and 3d sing. imperf.), Hom., h., Tyrt., Theogn., Call.; *σώζω*, perf. pass. *σέσωσμαι* and *σέσωμαι* (the latter only in Att. prose), aor. 1 *ἐσώθην*, etc., Omn.; *ἄποσώζω*, sometimes c. gen. of the evil from which, Soph., Hdt., Xen., Dem.; *διασώζω*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *διἄφὔλάσσω*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *ἐπιῤῥύομαι*, mid., Æsch.; *περιποιέω*, Hdt.; *ὀρθόω*, Soph.; *κἄτέχω*, fut. *κἄθέξω*, no aor. 1, imperf. *κατεῖχον*, aor. 2 *κατέσχον*, infin. *κατασχεῖν*, perf. *κατέσχηκα* (only of preserving what one has), Xen. *Vid.* TO SAVE, TO PROTECT, TO KEEP.

To preserve (meat, etc.), *πἄρἰχεύω*, Hdt., Xen., Plat.; *προταριχεύω*, Hdt.

To preserve at the same time, together with, etc., *συνδιασώζω*, Thuc., Plat., Dem.

PRESERVED, TO BE, *διἄφὔλακτέος, α, ον*, Xen.

PRESERVER, A, *σωτήρ, ῆρος, ὁ*, sometimes c. gen. of the evil from which, Omn. post Hom., fem. *σώτειρα*, Pind., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lycurg.

PRESIDE OVER, TO, *ἐπιστἄτέω*, only act., c. gen. or c. dat., Pind., Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem.; *προστἄτέω*, c. gen., Eur., Xen.; *ἀνάσσω*, c. gen., sometimes c. dat., but not exactly in this sense, and only of places wherein, Eur.; *προΐσταμαι*, pass., c. aor. 2 act. *προέστην* (often also *προὔστην*), and perf. act., c. gen., Hdt., Thuc., Xen.; *προκάθημαι*, imperf. *-εκαθήμην*, fut. *-καθἥσομαι*, c. gen., Plat.; [(in the assembly), *προεδρεύω*, Æschin.]

One must preside over, ἐπιστἄτητέον, c. gen., Xen.

PRESIDENCY, *προεδρία, ἡ*, Ar., Hdt.; *πρὔτἄνεία, ἡ*, Lys., Dem.

PRESIDENT, *ἐπιστἄτης, ου, ὁ*, Eur., Xen., Dem.; *πρὔτἄνις, εως, ὁ*, Pind., Æsch., Eur., Xen., Dem.; *πρόεδρος, ὁ* (esp. in public assemblies), Thuc., Dem.

To be president, πρὔτἄνεύω, only act. in this sense, sine cas. or c. dat., h., Plat., Isoc., Dem.; *προεδρεύω*, only act., Æschin.

[*To appoint* or *name one president of the senate* (*princeps senatus* in Rome), *προγράφω τινὰ τῆς βούλης*, Plut.]

[PRESIGNIFY, TO, *προσημαίνω*, Hdt.]

PRESS, A, *ἵπος, ὁ καὶ ἡ*, Archil., Pind.; *τροπῆϊον, τό*, Hippon.; [*πιεστήριον, τό*, Diosc.]

The top of a wine-press, ὄρος, ὁ, Æsch.

PRESS, TO, *πιέζω*, in every sense, Omn.; *ἐπείγω*, Hom., Pind., Soph., Thuc.; *ἵπτομαι*, mid., no aor. 1, no pass. (of pressing enemies hard), Hom.; *ἐρείδω*, both act. and intrans., perf. pass. *ἐρήρεισμαι*, pluperf. *ἠρηρείσμην*, Hom., Pind.; *νάσσω*, aor. 1 *ἔναξα*, perf. pass. *νένασμαι* (of any

thing pressed close together), Hom., Ar.; ἐπῐ́βρῐθω, perf. -βέβρῐθα in pass. sense, Hom., Pind.; ἐπιπιέζω, Hom., Ap. Rh.; προσπιέζω, Æsch., Ar.; σῠνέχω, imperf. συνεῖχον, aor. 2 συνέσχον, Pind.; σάττω, fut. -ξω, Xen.; προσάττω, Eur.; πῐλόω, Ar.; ἐμπῐλέω, Plat.; πῐλέω, Ap. Rh.; ἐξῐπόω, Arist.

To press (cheese), ἐξᾰμέλγω, Eur.

To press (soldiers or sailors into the service), ᾽ἀνᾰβῐβάζω, Xen.

[*To press back*, ἀναπιέζω, Hipp.]

[*To press against* or *upon*, προσπιέζω, c. acc. et πρός c. acc., Arist.; *to press forcibly against*, προσαπερείδομαι, πρός c. acc., Arist.]

To press together, συμφράσσω, fut. -ξω, Hdt., Xen.; σῠνωθέω, imperf. σῠνεώθεον, fut. συνωθήσω and συνώσω, perf. pass. -έωσμαι, aor. 1 -εώσθην, etc., Xen., Plat.; συνθλίβω, Plat.; συμπιέζω, Xen., Plat.; συμπῐλέω, Plat.

To press into, εἰσμάσσομαι, fut. -ξομαι, mid., c. εἰς and acc., Theoc.

To press all round (so as to press close), ἀμφῐπιέζω, Theoc.

To press out, ἐκπιέζω, Hipp.

To press or *press on* (intrans., as men in a crowd or in battle), ἐπῐβρίθω, Hom.; ἐγχρίμτομαι, pass., Hom.; πρόσκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses (also of pressing with argument or entreaty, or as a calamity presses), c. dat., rarely c. acc., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἔγκειμαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπίκειμαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

One must press (soldiers into the service), ᾽ἀνᾰβῐβαστέον, Xen.

Pressed, πιεστός, ή, όν, Arist.

Pressed (of soldiers, etc.), ᾽ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ᾽ἀναγκαστός, ή, όν, Thuc.

Any thing which is pressed, πίεσμα, ατος, τό, Hipp.

To be pressed in a narrow place, στείνομαι, only pres. and imperf., Hom.

To be pressed hard (in battle), προσβιάζομαι, pass., Thuc.

But he went to that part of his army which was hard pressed, ἀλλ᾽ ὥχετ᾽ ἐς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ, Eur.

But the young men being pressed for time, ἐκκλῑόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεανίαι, Hdt.

Pressing, a, Pressure, πίεσις, εως, ή, Arist.; συμπίεσις, ή, Plat.; πίλησις, εως, ή, Plat.: πίλωσις, ή, Theoph.; πιεσμός, ὁ, Hipp.

Presume, to, πλεονάζω, sometimes c. dat. of what gives rise to presumption, only act., Thuc., Dem., Isoc.; ᾽ἀλαζονεύομαι, mid., Xen., Isoc.

To presume (i. e., to suppose, q. v.), οἶμαι, only in 1st sing. pres. also οἴομαι (rare in Trag.), fut. οἰήσομαι, aor. 1 pass. in act. sense ᾠήθην (Hom., who never uses the Att. forms, also uses οἴω, more usu. οἴω, and mid. οἰόμαι, aor. 1 ᾠῐσάμην or οἴσ., also aor. 1 pass. ᾤσθην or οἰσθ. in act. sense), Hom., Trag., Xen., Plat.

Presumption, ᾽ὑπερηφᾰνία, ή, Xen., Plat., Dem., Æschin.

Presumption (i. e., supposition), ᾽ὑπόθεσις, εως, ή, Plat.

To act with presumption, καταφρονέω, Thuc. *Vid.* To be proud.

Presumptuous, ᾽ἀτάσθᾰλος, ον, Hom., Hes., Hdt., Æschin.; ᾽ὑπερηνορέων, ουσα, ον, Hom., Ap. Rh.; ᾽ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον (superl. ὑπεροπλέστατος, Ap. Rh.), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ᾽ὑπέρκοπος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἄλᾰζων, Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Arrogant.

Presumptuously, ὑπερφιᾰλως, Hom.; ᾽ὑπερκόπως, Æschin.; μεγᾰλοφρόνως, Xen., Plat.

Pretence, πρόφᾰσις, εως, ή, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; λόγος, ὁ, Theogn., Hdt.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem.; ὄνομα, ᾰτος, τό, Thuc.; εἰρωνεία, ή, Dem.; προσποίημα, ᾰτος, τό, Arist.

But since you can make no pretence to a character for justice, ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, Xen.

Pretend, to, σκήπτω, more usu. σκήπτομαι, mid., c. acc., or c. infin., or c. ὅτι, no pass., Eur., Plat., Dem., Lys.; προσποιέομαι, mid., no pass., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προφᾰσίζομαι, mid. and pass., Thuc., Plat.; σχηματίζομαι, mid. and pass. in act. sense, Plat.; ᾽ὑποκρῑνομαι, mid., c. infin., Dem.

He pretended to go to Lemnos, εἶσατ᾽ ἴμεν ἐς Λῆμνον, Hom.

I pretend to be, τάσσω ἐμαυτὸν εἶναι, Dem.

To pretend to a thing, i. e., claim it, προσποιέομαι, mid., no pass., c. acc. or c. gen., Ar., Thuc., Isæ.; μετᾰποιέομαι, c. gen., Thuc.; ἀντῐποιέομαι (esp. to excellence, glory, etc.), c. gen. or c. infin., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To pretend falsely, κλοτοπεύω, only pres. act., sine cas., Hom.; ζηλοτῠπέω, c. acc., only act., Æschin.

To pretend not *to be*, etc., οὐ or μὴ δοκέω, fut. δόξω, ἔδοξα, also δοκήσω, ἐδόκησα, etc. (these latter forms not in prose), no perf. act., Eur., Ar., Hdt., Xen.

Pretended, ἐπακτός, όν, Eur.; προσποίητος, ον, Plat., Dem.

Pretendedly, πρόφᾰσιν, Hom., Ar., Hdt., Thuc.; προσποιήτως (opp. to "in reality," τῷ ὄντι), Plat.; [πλαστῶς, Plat.]

Pretender, a, ᾽ἄλαζών, όνος, ὁ, Xen., Isoc., Æschin.

Pretending to, προσποιητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Pretension, προσποίησις, εως, ή, Thuc.

Pretension (i. e., a vain manner), σχημᾰτισμός, ὁ, Plat.

[*The* Preterite *tense*, ὁ παρακείμενος χρόνος, Gram.; ὁ παρωχημένος (sc. χρόνος), Id.]

Pretermit, to, ἐλλείπω, Eur., Xen., Plat. *Vid.* To omit.

Preternatural, ᾽ὑπερφυής, ές, Æsch., Ar., Hdt., Plat., Dem.

Preternaturally, ᾽ὑπερφυῶς, Ar., Plat.

Pretext, a, ἐπισχεσία, ή, Hom.; πρόφᾰσις, εως, ή, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρόσχημα, ᾰτος, τό, Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; [προσποίημα, ατος, τό, Arist.]; σκῆψις, εως, ή, Trag., Hdt., Dem.; ἔφεξις, ή, Ar.; ᾽ἄφορμή, ή, Eur.; ἐφόδιον, τό, Dem.; προχάνη, ή, Call.

To find a pretext for attacking you, ἓς σε προφάσιος ἐπιλᾰβέσθαι, Hdt.

[*Under the pretext*, ὀνόματι or ἐπ᾽ ὀνόματι, Thuc.]

[*To use* or *put forward as a pretext*, προβάλλω, Thuc.; προέχω (with or without πρόφασιν), Hdt.] *Vid.* To pretend.

Prettily, καλῶς (ᾱ Ep., but also ᾰ Hes., ᾰ Att., ᾱ elsewhere), Omn.

Pretty, καλός, ή, όν (ᾱ Ep., but also ᾰ Hes., ᾰ Att., ᾱ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; [χαρίεις, εσσα, εν, Att.]

[*It would be a pretty thing!* χάριεν γάρ (ironically), Xen.]

Prevail, to, βρίθω, only act. in this sense, Hom., Pind., Soph., Eur.; κρᾰτέω, c. gen. or c. dat. of that over or among which, often sine cas. (of an argument, an opinion, a report, etc.), Omn.; ἐπῐκρᾰτέω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰκρᾰτέω, Hdt.; ῥέπω, only act., Hom., Ar., Hdt., Plat.; νῑκάω (and in Theog. νίκημι), Omn.; ἐκνῑκάω, Thuc.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, only act., Soph.; κᾰτέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κατέσχον, infin. κατασχεῖν, perf. κατέσχηκα, Theogn., Thuc., Andoc.; ἐπέχω (esp. as weather does, etc.), Hdt., Thuc., Dem.; πληθύω, and mid., only pres. and imperf. (as a report does, or a majority, etc.), Æsch., Soph.; ᾽άριστεύω, only act., Hdt.; ἐνδῦναστεύω, c. ὥστε, Xen.; ἐπιπολάζω, only act., Arist.

To prevail on (by entreaty, etc.), ἐκπονέω, Eur.

To prevail over, περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι, c. gen., Hom., Hdt., Omn. Att. prose; περίειμι (-εἶναι), Thuc., Xen., Dem.

He who does not prevail (in argument), ὁ μὴ τυχὼν γνώμης, Thuc.

But tell us how the end is determined, which way the majority of the people prevail, ἔνισπε δ᾽ ἡμῖν ποι κεκύρωται τέλος, Δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται, Æsch.

And the custom prevails extensively, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει, Æschin.

To be prevailed upon (by entreaty), δαμάομαι, aor. 1 pass. ἐδμήθην, Hom.; πείθω, c. acc., Hom., etc.

What measures those men prevailed to carry, ἃ οὗτοι ἐνίκων, Thuc.

[*The prevailing opinion*, ἡ νικῶσα γνώμη, Thuc.]

Prevent, to, τρέπω, perf. act. τέτροφα and τέτραφα (Dinarch.), perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Hom., Hes.; παύω, no perf. act., Hom., Thuc.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, c. τοῦ μή and infin., Hom., Pind., Eur., Xen.; εἴργω (in Hom. usu. ἔργω), aor. 2 εἴργᾰθον, Trag., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. or c. infin., or c. μή and infin., or c. τοῦ μή and infin., or c. ὥστε μή and infin., Omn.; ἀπείργω, Eur., Xen., Dem.; κωλύω (ῡ, but sometimes ῠ before a vowel), fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen., or c. ἀπό and gen., or c. infin., or c. τό or τοῦ μή and infin., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐξῐάομαι, mid., no pass., Eur. *Vid.* To hinder, and Syn. 304.

To prevent their being so much injured by evil-doers, εἴ πως ἧσσον ἀδικοῖντο ὑπὸ κακούργων, Thuc.

One must prevent, εἰρκτέον, Soph.; κωλῡτέον, Xen.

To be prevented, ἀποστερίομαι, pass., c. μή and infin., Antipho.

Preventer, a, κωλῡτής, οῦ, ὁ, Thuc. *Vid.* Hinderer.

Prevention, κώλῡσις, εως, ή, Plat. *Vid.* Hinderance.

Preventive, κωλῡτῐκός, ή, όν,

c. gen., Xen.; διἄκωλῡτῐκός, ή, όν, Plat.

Preventive of evil, ’ἀλεξῐκᾰκος, ον, Hom.

Preventive, ᾱ, κώλῡμα, ᾰτος, τό, Thuc.; ’ἀλεξητήριον, τό, Xen.

Previous, πρότερος, ᾱ, ον, Omn. *Vid.* Before.

If, then, he varies at all from his previous story, εἰ δ’ οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου, Soph.

Previously, πρότερον, Omn.; τέως, Hdt., Xen., Dem.; [πρόσθεν, τὸ πρόσθεν, or in one word τοπρόσθεν, Hom., Att.; προτοῦ, Hdt.]

Prey, κύρμα, τό, only nom. and acc. sing., Hom.; ἕλωρ, τό, in this sense only nom. and acc. sing., in Hom. also pl. ἕλωρα, Æsch. (N.B.—this and the prec. word are often used together, ἕλωρ καὶ κύρμα, Hom.), Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἑλώριον, τό, sing., Ap. Rh., pl., Hom.; ’ἄγρα, ἡ, Hom., Hdt., Xen.; θήρα, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ’ἄγρευμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen.; ἕλκημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἁρπᾰγή, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; βόσκημα, ᾰτος, τό, Æsch.; διαφθορά, ἡ, c. dat. of the destroyer, Soph.; θήρευμα, ᾰτος, τό, Eur.

To prey upon, δάπτω, Hom., Pind., Æsch., Soph.; δαρδάπτω, only pres. and imperf., Hom. *Vid.* To devour.

Price, ὦνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; τῑμή, ἡ, h., Hdt., Plat., Lys., Dem.; τῖμος, ὁ, Æsch.; μισθός, ὁ, Eur., Hdt.

A fair price, ἰσωνία, ἡ, Ar.; ἀξία, ἡ, Hdt., Xen., Dem.

At what price? how much? πόσου; Xen., Plat. *Vid.* How much?

I would not buy . . . at any price, οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου, Soph.

To raise the price, ’ἀνᾰτῑμάω, Hdt.; πλειστηριάζω, no pass., Plat. (Com.), Lys.

To state as of such and such a price, to fix a price on, ποσόω, Theoph.

That on this account the Thebans had set a price upon his head, διὰ τοῦτ’ αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικεκηρυχέναι, Dem.; so in pass., *a price was set upon his head, ἐπικεκήρυκται χρήματ’ αὐτῷ*, Dem.

[*To bring a good price*, ἀλφηστεύω, Hippon.]

[Prick, ᾰ, νύγμα, ᾰτος, τό (also νύχμα), Aretæ., Epicur.; νυγμός, ὁ, Diod.]

Prick, to, νύσσω, fut. -ξω, Hom., Ar.; στῐ́ζω, fut. -ξω (esp. for the purpose of marking), Ar., Hdt., Æschin.

To prick the ears, οὖς (gen. ὠτός, etc., also Ep. οὔᾰτος, etc.) ὀρθὸν ἵστημι (only in pres., fut. and aor. 1 act.), Soph.; σῦνάγω (aor. 2 -ήγᾰγον) ὦτα, Xen.; so ἐπῐκλῑ́νω, Xen.

To prick (as any feeling pricks the mind), κνίζω, fut. -ῐσω, Pind., Soph., Eur., Hdt.

[Pricket, ᾰ (a stag in his second year), πατταλίας, ὁ, Arist.]

[Pricking, νυγματώδης, ες, Arist.]

Pricking, ᾰ, στιγμός, ὁ, Æsch.

Prickle, ᾰ, ’ἄκανθα, ἡ, Hom., Hdt., Theoc.

[*Covered with prickles*, ἀμφάκανθος, ον, Ion.]

Prickly, ’ἀκανθώδης, ες, Hdt., Arist.

To be prickly, πᾰπᾰκανθίζω, Theoph.

Pride, φρόνημα, ᾰτος, το, Trag., Thuc., Xen., Isoc.; φρόνησις, εως, ἡ, Eur.; μεγᾰλη̃νορία, ἡ, Eur.; αὐθᾰδία, ἡ, Trag.; αὐθάδεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; τὸ γαῦρον, Eur.; ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Isoc.; ’ἄβροσῦνη, ἡ, Hdt.; μεγᾰλοφροσῦνη, ἡ, sometimes c. gen. of the cause, Hdt., Antipho.

Pride (in any thing), φῐλοτῑμία, ἡ, c. ἐπί and dat., Plat.

[*Pride of family*, μεγαλοφροσύνη γένους, Antipho.]

A cause of pride, γαύρωμα, ᾰτος, τό, Eur.

One must pride one’s self on, φρονητέον, c. dat., or c. ἐπί and dat., Xen.

To give way to pride, αἴρω ὄγκον, Soph.

To puff up with pride, ὀγκόω, Soph., Eur., Ar., Xen.

To pride one’s self on, ἐπᾰγάλλομαι, only pres. and imperf., c. dat., or c. ἐπί and dat., Hom., Xen.; χλῐδάω, only act., c. ἐπί and dat., Soph.; ’ἄβρῡνομαι, pass., c. dat., Æsch., Eur.; τρῡφάω, only act., Eur., Ar., Dem.; γαυρόομαι, pass., c. dat., or c. ἐπί and dat., Eur., Xen.; γαυριάω, only act., c. dat., Dem., Theoc.; καλλωπῐ́ζομαι, pass., Plat., Arist.; καλλῡ́νομαι, pass., c. εἰ, Plat.; φιλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. ἐπί and dat., Xen., Plat., Lys., Isoc.; μέγα φρονέω ἐπί, c. dat., Xen. *Vid.* To exult.

Priest, ᾱ, ’ἀρητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἱερεύς, also Ep. and Ion. ’ἰρεύς, ὁ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; νηοπόλος, ὁ, Hes.; ὀργειών, ῶνος, ὁ, Antim., poet. acc. όνας, h.; ὀργεών, ῶνος, ὁ, Æsch., Isæ.; γερᾰροί, only pl., Æsch.; μηλοθῦτης, ου, ὁ, Eur.; πρόπολος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Hdt.; πρόσπολος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ἱεροφάντης, ου, ὁ, Hdt., Isæ.

The priest who slew the victim, θυοσκόος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur.; ἄοζος, ὁ, Æsch.

The priest (at Lacedæmon) *who kept the sacrificial fire*, πυρφόρος, ὁ, Xen.

The priest who declares the oracle, ’ὑποφήτης, ου, ὁ, Hom., Ap. Rh., Theoc.

The chief priest, ἀρχιερεύς, ὁ, Hdt.

An under priest, ’ὑποζάκορος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

[*A begging priest*, ἀγερσικύβηλις, ὁ, Cratin.]

Priestess, ᾱ, ’ἱέρεια, ἡ, Pind.; ἱέρεια, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἱερία, ἡ, Soph., Eur.; κλειδοῦχος, ἡ, Æsch.; ’ἀρήτειρα, Ap. Rh., Call.; λήτειρα, Call.; μελισσονόμος, ἡ, in pl., Ar.; γερᾰραί, αἱ, only pl., Dem.

[*One who has been priestess, ex-priestess*, παρίερη, ἡ, Plut.]

[*A probationary priestess*, μελλιέρη, ἡ, Plut.]

To be a priest or *priestess, to act as a priest*, κλειδουχέω, only act., c. gen. of the god, Eur.; ἱερόομαι, mid., c. perf. pass., Thuc.; ἱεράομαι, mid. and pass., sometimes c. gen. of the god, sometimes c. acc. cognat. (i. e., of the office), Hdt., Thuc., Æschin.; θεοπολέω, only act., Plat.

Priesthood, the, ἱερωσῦνη, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; ἱερᾰτεία, ἡ, Arist.

Belonging to the priesthood, ἱερᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

Primarily, πρῶτον, Omn. *Vid.* First.

Primary, πρῶτος, η, ον, Omn.; [(of first causes), πρωτουργός, όν, Plat.] *Vid.* First.

Prime, the, μέτρον, τό, Hom., Solon; ἄωτος, ὁ, and later ἄωτον, τό, not in pl., Hom., Pind., Æsch.; ’ἄκμή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.

The prime of life, ἡλικία, ἡ, Pind., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; πρώτη ἡλικία, ἡ, Pind.; ὥρα, ἡ, Æsch., Ar., Plat. *Vid.* Flower.

The prime of my intellect, φρενῶν τὰ πρῶτα, Hdt.

In the prime (esp. of life), ὡραῖος, ᾱ, ον, Hes., Pind., Ar., Xen., Plat., Lys.; ’ἀκμαῖος, ᾱ, ον, Æsch.; ὡρῑκός, ή, όν, Ar.

To be in the prime, ’ἀκμάζω, only act., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; [ὥραν ἔχω, Trag.]

[*Past one’s prime*, παρῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, Plut.]

[*To be past one’s prime*, παρηβάω, Hdt., Thuc.; παρακμάζω, Xen.]

Primeval, ὠγύγιος, ᾱ, ον, and ος, ον, Hes., Emped., Pind., Trag.; παμπᾰ́λαιος, ον, Plat. *Vid.* Ancient.

Primitive, ἀρχαῖος, ᾱ, ον, Pind., Hdt., Omn. Att.

[Primitive, ᾱ (opp. to derivative), πρωτόθετον, τό, and πρωτότυπον, τό, Gram.]

[Primogeniture (the right of), πρωτοτοκεῖα, τά, LXX.; *to give the rights of primogeniture*, πρωτοτοκεύω, c. acc., LXX.]

Prince, ᾱ, κρείων and κρέων (the only Att. form), οντος, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; πρόμος, ὁ, Hom., Trag.; ’ἀριστεύς, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; βᾰσίλεύς, ὁ, Hom., Hes., Pind.; πολίαρχος, ὁ, Pind., Eur.; ἀρχέλᾱος, ὁ, Æsch.; also ἀρχέλας, ὁ, only in nom., Ar.; ἀρχή, ἡ, Æsch.; κοιρᾰνίδης, ου, ὁ, Soph.; ἄκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch., Eur.; ὁ τῑμώμενος, Eur.; ὁ τετῑμημένος, Xen.; ’ἄναξ, ακτος, ὁ (used as the title of the younger son of a king), Isoc.

Princely, αἰσῡητήρ, ῆρος, ὁ (of a youth), Hom.; ἀρχέτης, ου, ὁ (of a throne), Eur. *Vid.* Royal.

Princess, ᾱ, βᾰσίλεια, ἡ, Hom., Trag.; βᾰσίλη, ἡ, Pind., Soph.; βᾰσῐλίς, ίδος, ἡ, Soph., Eur.; δέσποινα, ἡ, Pind.; τύραννος, ἡ, Eur.; βᾰσίλιννα, ἡ, Menand.; βασίλισσα, ἡ, Arist., Theoc.

Principal, πρῶτος, η, ον, Omn.; μέγιστος, η, ον, Omn. *Vid.* Chief.

The principal (of money), τὸ ἀρχαῖον, Ar., Dem.; τὸ κεφᾰ́λαιον, Plat., Dem.

Principally, μᾰ́λιστα, Omn.; τὸ μέγιστον, Thuc.; προηγουμένως, Theoph.

Principle, ᾱ, ὅρος, ὁ, Plat.; ὑπόθεσις, εως, ἡ (esp. of conduct, etc.), Isoc., Dem.

On this principle, ταύτῃ, Plat.

On what principle? κατὰ τί; Plat.

It being an invariable principle that the weaker people should be governed by the more powerful, ἀεὶ καθεστῶτος τὸν ἧσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι, Thuc.

First principles, ἀρχαί, αἱ, Plat.

I acting on such principles as these, τοιοῖσδ’ ἐγὼ νόμοισι, Soph.

Print, ᾱ (i. e., impression, q. v.), ὑπογρᾰφή, ἡ, Æsch.; χᾰρακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Isoc.

Prior, πρότερος, ᾱ, ον, c. gen., sometimes c. ἤ (than), Omn.

[Prism, ᾱ (in geometry), πρίσμα, ατος, τό, Eucl.]

Prison, ᾱ, κεῤᾰμος, ὁ, Hom.; εἰρκτή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εἰργμός, ὁ, Plat.; δεσμωτήριον, τό, Hdt., Thuc., Dem.; δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί and δεσμά, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; δῐκαιωτήριον, τό, Plat.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Dem.; οἰκίσκος, ὁ, Dem.; ’ἀνᾰκεῖον (as a house of correction), τό, Lys., Dem.; τὸ ἀναγκαῖον, Xen. *Vid.* Syn. 165.

The public prison, τὸ δημόσιον, Thuc.

To lead away (to prison), ᾽ἄπάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, c. εἰς and acc., Dem.

To be thrown into (prison), ἐμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, c. εἰς and acc., Dinarch.

[*A prison-bird*, πεδότριψ, ὁ (good for nothing but to wear out fetters), Luc.]

·Prisoner, ᾱ, δέσμιος, ὁ, Soph., Eur.; δεσμώτης, ου, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem., fem. δεσμώτις, ῐδος, ἡ, Soph.

A fellow-prisoner, συνδεσμώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

A reward for taking prisoner (i. e., for not killing), ζωάγρια, τά, Hom.

To take prisoner, ζωγρέω (of captives in war, opp. to slaying them), only act., Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; so ζωγρίᾳ αἱρέω (aor. 2 εἷλον, infin. ἑλεῖν) and ζωγρίᾳ λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Hdt.; ζωὸν ᾽ἄνᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hom.

To keep as prisoners (without any idea of ill usage), δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, δέδεμαι, etc., Thuc.

Pristine, ἀρχαῖος, ᾱ, ον, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* Ancient.

Privacy, ἐρημία, ἡ, Eur.

Private, ἴδιος, ᾱ, ον, and ος, ον, Omn.; οἰκεῖος, ᾱ, ον, Theogn., Hdt.

Private life, a private condition, ᾽ἰδιωτεία, ἡ, Xen., Plat.; ὁμῑλία, ἡ (opp. to public life, πολιτεία), Thuc.

For a man who is thriving in his private circumstances, καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ᾽ ἑαυτόν, Thuc.

To pass a private life, be a private person, ᾽ἰδιωτεύω, only act., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

A private person, ᾽ἰδιώτης, ου, ὁ (used by Xen. even of a *private* soldier), Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Belonging to a private person, ᾽ἰδιωτικός, ἡ, όν, Hdt., Xen., Plat., Æschin.

Privateer, ᾱ, ληστρῐκὴ τριᾱκοντόρος (i. e., with thirty oars), Thuc.: ληστρὶς (ῐδος) ναῦς, Dem.; in pl. τὰ ληστρικά, Simon.

The sending out privateers, ληστῶν ἐκπομπαί, Thuc.

Privately, ᾽ἰδίᾳ, Eur., Xen.; ᾽ἰδίως, Plat.

Privation, στέρησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἀποστέρησις, ἡ, Thuc., Plat.

Privative, στερητῐκός, ἡ, όν, sine cas. or c. gen., Arist.; ἀποστερητῐκός, ἡ, όν, Ar.

Privilege, γέρας, ᾱος, τό, pl. γέρᾰτα and γέρα, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; Θέμιστες, αἱ, Hom.

An especial privilege, ἐξαιρετόν, c. dat., Lys.

[*This one alone has the special privilege of doing what he will*, τούτῳ μόνῳ ἐξαίρετόν ἐστι ποιεῖν ὅ,τι ἂν βούληται, Lys.]

Though it was not an ancient privilege of the Eleans, καίπερ οὐκ ἀρχαίου ᾽Ηλείοις ὄντος, Xen.

[*To give one as a privilege*, πρεσβεῖα δίδωμί τινί τι, Plat.]

Privily, κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Dem., Æschin.; κρῠφῇ, Pind., Soph., Xen.; λᾶθρη, Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λάθρᾰ, h.; λάθρᾳ, Soph., Eur., Plat. *Vid.* Secretly.

Privy, ᾱ, ᾽ὑπνός, ὁ, Ar.; κοπρών, ῶνος, ὁ, Ar., Dem.; ᾽ἀφοδος, ἡ, Ar.

Privy to, ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, Eur.; σύνῐστωρ, ὁ, ἡ, Æsch.

To be privy to, σύνοιδα, perf., no pres. in this sense, infin. συνειδέναι, etc., pluperf. συνῄδειν, fut. συνείσομαι and συνειδήσω (rare), no other tenses, sometimes c. dat. of the person to whose plans one is privy, c. acc. of the plans, etc., Soph., Eur., Hdt., Xen.; σύνῐστημι, only pres. act., 1st pl. sync. σύνιστμεν, imper. σύνισθι, Eur., Xen., Isoc.; συνεπίστᾰμαι, Xen.

Prize, ᾱ, γέρας, ᾱος, τό, pl. γέρᾰτα, also γέρᾰ, Hom., Pind.; ἆέθλιον, τό, Hom.; ἄεθλον, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἄθλον, τό, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; ἀεθλονῑκία, ἡ, Pind.; ἔπᾶθλον, τό, Eur.; ἐπῑνίκιον, τό, only in pl., Soph.; νῑκητήριον, τό, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; στέφᾰνος, ὁ, Pind., Soph., Thuc.; στεφᾰνωμα, ᾰτος, τό, Eur.; πῦρᾰμοῦς, οῦντος, ὁ (lit., a sort of cake), Ar.; ᾽ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Ar., Thuc.; in pl. τὰ ἠγωνισμένα, Eur.

The prize of valor, ᾽ἀριστεῖα, τά (sing. only once in Hdt.), Soph., Hdt., Xen., Plat.; καλλιστεῖα, τά, Soph.

Of or *belonging to, contending for*, or *being the prize*, ἀέθλιος, ᾱ, ον, and ος, ον, Theogn., Anth.

Gaining the prize, ἀεθλοφόρος, ον, and contr. ᾽ἀεθλ., Hom., Pind., Hdt.

Contended for, worthy of being contended for as the prize, ἀμφῑνεικής, ές, Æsch., Soph.; ἀμφῑνείκητος, ον, Soph.

To give as a prize, κᾰτᾰτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, c. acc. of the prize, Hom.

[*A prize-essay*, ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Thuc.]

Probability, εἰκός, ότος, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

In all human probability, ἀνθρωπείως, Thuc.

Probable, πῐθᾰνός, ἡ, όν, Eur., Hdt., Plat.

It is probable, ἔοικε, part. εἰκός (the part. often used without ἐστί, e. g., *as it is probable*, ὡς εἰκός, etc.), Hdt., Omn. Att.

To make probable, πῐθᾰνόω, only act., Arist.

To use probable arguments, πῐθᾰνολογέω, only act., Arist.

A using of probable arguments, πῐθᾰνολογία, ἡ, Arist.

Probably (with probability), εὐλόγως, Æsch.; ἐοικότως, Æsch., Hdt.; εἰκότως, Æsch., Eur., Thuc., Isoc.; οἰκότως (Ion.), Hdt.

Probe, ᾱ, μήλη, ἡ, Hipp.

To put in as a probe, καταμηλόω, Ar.

Probe, το, μηλόω, Hipp.

Probing, ᾱ, μήλωσις, εως, ἡ, Hipp.

Probity, δῖκη, ἡ, Omn.; δικαιοσύνη, ἡ, Theogn., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; χρηστότης, ητος, ἡ, Eur. *Vid.* Justice.

Problem, ᾱ, πρόβλημα, ᾰτος, τό, Plat.

Belonging to a problem, προβλημᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

Problematical, ᾽ἀφᾰνής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* Uncertain.

Proboscis, ᾱ, προβοσκίς, ῐδος, ἡ, Polyb.

Proceed, το, ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, Att. ἐλῶ, ἐλᾷς, etc., also ἐλόω (Hom.), etc., perf. ἐλήλᾰκα, etc., also pres. imper. 2d sing. ἔλα (Pind., Eur.), infin. ἔλᾰαν (Hom.), imperf. ἔλων, 3d sing. ἔλαεν (Hom., Ap. Rh.), Hom.; ὄρνῡμαι (of matters rather than of persons), chiefly in pres., imperf., aor. 2, 3d sing. sync. ὤρτο, and part. sync. ὄρμενος, Hom., Pind., Æsch., Soph.; προβαίνω, fut. προβήσομαι, aor. 2 προέβην, often προύβην, perf. προβέβηκα, part. -βεβηκώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., and sync. -βεβώς, ῶσα, etc., fut. act. and aor. 1 act. not used intrans., Omn.; στείχω, only act., no perf., Omn. poet., Hdt.; προέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, contr. sometimes προυλ., Omn. Att. prose, Hdt.; διεξέρχομαι, Thuc., Plat.; περαίνω, only act., Eur.; ᾽ὑπάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Ar., Xen.; χωρέω (esp. as matters do), Thuc.; βᾰδίζω, only act. in any sense (as the matter, the argument proceeds, the plaintiff proceeds against the defendant, etc.), Dem. *Vid.* To go, To advance, and Syn. 113.

To proceed (as a song proceeds), βῑβάω, only pres. act., Pind.

To proceed (with a speech), ἐπιλέγω, Lys.

[*To proceed to* (a topic), ἀναβαίνω, πρὸς c. acc., Xen.]

To proceed (to a pitch of . . .), ἐπεξέρχομαι, c. ἐς or c. adv. (as, *to this pitch*, ὧδ᾽ ἐπεξ.), Soph., Hdt.

To proceed on the way, πρὸ ὁδοῦ γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, etc.), Hom.; ὁδοποιέομαι, mid., Plat.

To proceed from, ἐκποτέομαι, mid., c. gen., Hom.

Well, to proceed (colloquially), εἶεν, Æsch., Eur., Xen., Antipho, Dem.

One must proceed, βᾰδιστέον, Soph.

Proceeding, ᾱ, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* Affair.

[Proceleusmatic, ᾱ (in prosody), προκελευσματικός, ὁ, Dion. H.]

[Process—*in process of time*, χρόνου προβαίνοντος, Hdt.; προϊόντος τοῦ χρόνου, Hdt.; χρόνου προελθόντος, Plat.]

Procession, ᾱ, πομπή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πόμπευσις, εως, ἡ, Plat.; ἔξοδος, ἡ, Ar., Hdt., Lys.; πρόσοδος, ἡ, Ar., Xen., Dem.; ἔλᾰσις, εως, ἡ, Xen.

A procession of thanksgiving to the gods, προσόδιον, τό, Soph., Ar.

Fit for (*belonging to*) *a procession*, πομπῐκός, ή, όν, Xen.

To go in procession, πέμπομαι, pass., Hdt.

To go in festive procession, κωμάζω, only act., Plat.

To lead a procession, πομπεύω, only act., c. acc. πομπήν, Dem.

To accompany in a procession, συμπομπεύω, c. dat. of the companion, Æschin.

One who marches in procession, πομπεύς, ὁ, Thuc.

A vessel employed in processions, πομπεῖον, τό, used also of the place where such vessels are kept, Andoc., Dem.

Proclaim, το, ἀγγέλλω, Omn.; ἐπαγγέλλω, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀπαγγέλλω (Simon. has fut. ἀπαγγελέω), Omn.; κηρύσσω, fut. -ξω, Omn.; ἐκκηρύσσω, Soph., Eur.; ᾽ἀνᾰκηρύσσω, Soph., Hdt., Thuc.; ἐπῐκηρύσσω (also of proclaiming a person as king), Æsch., Hdt., Xen., Lys., Dem.; εἰσκηρύσσω, Soph.; ἐνίπτω, only act. (Hom. has aor. 2 ἠνίπᾰπον and ἐνένῐπτον, but not in this sense, no other aor. 2), no aor. 1 or perf., Pind.; ᾽ἀνέπω, only used in aor. 2 ἀνεῖπον, augment through all the moods, Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen.; προεῖπον, in the

case of proclaiming war against any one, c. dat. pers., acc. rei, in the case of proclaiming any one as guilty of murder, etc., c. dat. pers., gen. of the crime, or c. dat. pers. and ὅτι or ὡς, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐξενέπω, only pres. and aor. 2 act., Pind.; διἀβοάω, Æsch., Thuc.; κηρῦκεύω, Æsch., Eur., Plat.; πἀραγγέλλω, Xen., Æschin.; προἄγορεύω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀνἄγορεύω, Plat., Dem.; ἐπἀνἄγορεύω, Ar.; ἐπῐκηρῦκεύομαι, mid., Ar.; κἀτἀκηρύσσω, Xen. *Vid.* SYN. 287.

To proclaim loudly, λιγαίνω, only pres. and imperf. act., Hom.; *γέγωνα*, perf. in pres. sense, also infin. *γεγωνεῖν*, imperf. *ἐγεγώνευον*, imper. *γέγωνε*, 3d sing. *γεγωνείτω*, also aor. 1 infin. *γεγωνῆσαι*, Hom., Pind., Æsch., Eur.

To proclaim in answer, ἀντῐκηρύσσω, Eur.

To proclaim beforehand, προκηρύσσω, Soph., Xen., Æschin., Isæ.; προσημαίνω, Eur., Hdt.; προαγγέλλω, Xen.

PROCLAIMED, TO BE, ᾽ἀναῤῥέομαι, only in aor. 1 *ἀνερρήθην*, Xen., Æschin.

To cause to be proclaimed, προκηρῦκεύομαι, mid., Andoc., Æschin.; [προαγορεύω, Hdt.]

PROCLAMATION, ἀγγελία, ἡ, Pind.; κηρύκευμα, ἄτος, τό, Æsch.; κήρυγμα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀνἀῤῥησις, εως, ἡ, Dem., Æschin.; προῤῥησις, ἡ, Dem.; ᾽ἀνἀγόρευσις, εως, ἡ, Dem.

To forbid by proclamation, ᾽ἀποκηρύσσω, c. μή and infin., Xen.

[*To make proclamation of murder against one*, προεῖπον φόνου τινί, Dem.]

[*War begun without proclamation*, πόλεμος ἀκήρυκτος, Hdt.; π. ἀνεπἀγγελτος, Polyb.]

PROCONSUL, A, ἔπαρχος, ὁ, Diod.; ἀνθὕπᾰτος, ὁ, Polyb.

[*To be proconsul*, ἀνθυπατεύω, Plut.]

PROCONSULAR, ἀνθὕπᾰτος, ον, Dion. H.; [ἀνθυπατικός, ή, όν, Plut.]

[PROCONSULATE, ἀνθυπατεία, ἡ, Dio C.]

PROCRASTINATE, TO, ἀναβάλλομαι, mid., no aor. 1, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Dem.

PROCRASTINATING, ἀμβολιεργός, όν (of a person), Hes.

PROCRASTINATION, ᾽ἀνἄβολή, poet. ἀμβολή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; [μελλησμός, ὁ, Epicur.]; διατρῖβή, ἡ, Thuc.; ἀμβολία, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* DELAY.

PROCREATION (of children), παιδοποιΐα, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.; παιδουργία, ἡ, Plat.; παιδογονία, ἡ, Plat.; [παιδοποίησις, εως, ἡ, Plat.]

PROCURABLE, κτητός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Isoc.

Easily procurable, εὔπορος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat.

PROCURE, TO, κτάομαι, mid., perf. pass. *κέκτημαι* and ἔκτημαι in act. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Omn.; *εὑρίσκω*, fut. *εὑρήσω*, no aor. 1 act. in good authors, perf. *εὕρηκα*, aor. 2 *ἐὗρον*, perf. pass. *εὕρημαι*, aor. 1 *εὑρέθην*, and Att. *ηὑρ.*, fut. mid. sometimes in pass. sense (also an aor. 1 mid. *ηὑράμην*, Anth.), Omn.; ἐξευρίσκω, Soph.: ᾽ἄνὕω and ᾽ἀνὕτω, fut. -ὕσω, etc., Æsch., Soph., Plat.; μηχἀνάομαι, mid., perf. pass. in both act. and pass. sense, Soph.; πορίζω, Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐπἄγομαι, mid., aor. 2 -ηγἀγόμην (esp. for one's self), Thuc.; παρασκευάζω, more usu. in mid. and pass., Isæ., Dem.; κατασκευάζω (usu. by unfair means), Dem.; προφέρω, fut. *προοίσω*, oftener *προοίσομαι*, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, act. and mid., no pass., Xen., Plat. *Vid.* TO OBTAIN, TO GET.

To procure for one's self, προσφέρω, Soph.

To procure besides, προσδιαπράσσομαι, mid., Xen.

[*Able to procure*, πορῐστικός, ή, όν, Arist.]

One must procure, κτητέον, Plat.

PROCURED—*difficult to be procured*, δυσεύρετος, ον, Xen.; ᾽ἄπορος, ον, Plat.

PROCURER, A (in a bad sense), προσἄγωγεύς, ὁ, Dem.; [προαγωγός, ὁ, Ar., Æschin.;—(in a good sense), παρασκευαστής, οῦ, ὁ, Plat.; πορῐστής, ὁ, Thuc.]

PROCURING, A, ἐπίκτησις, εως, ἡ, Soph., Arist.; λῆψις, εως, ἡ, Soph., Plat.; πἄρεξις, εως, ἡ, Hipp. *Vid.* ACQUISITION.

To aid in procuring, συμπορίζω, Thuc., Isoc.

Skilful in procuring, κτητῐκός, ή, όν, c. gen., Isoc.

Skill in procuring, ἡ κτητῐκή, Plat.

PRODIGAL, ᾽ἄφειδής, ές, Æsch.; προετικός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

PRODIGAL, A, φῐλἄνἀλώτης, ου, ὁ, Plat.; [οἰκοφθόρος, ὁ, Eur., Plat.]

PRODIGALITY, ᾽ἄσωτία, ἡ, Arist.

PRODIGALLY, ἀτἄμῐεύτως, Plat.

PRODIGIOUS, πέλωρος, ον, Hom., Hes., h.; πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; τερᾰτώδης, ες, Ar., Xen., Plat.; [οὐρανομήκης, ες, Ar.] *Vid.* WONDERFUL.

PRODIGY, A, πέλωρον, τό, Hom., Hes.; πέλωρ, τό, only nom. and acc. (only of living monsters, which is also the use of the preceding word except in one instance), Hom., h.; τέρας, τό, gen. ἄτος and αος, pl. nom. τέρᾰτᾰ, also τεράᾶ and τέρᾱ, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; φάσμα, ἄτος, τό, Pind., Eur., Hdt. *Vid.* WONDER.

To interpret prodigies, τεράζω, only pres. act., Æsch.

To talk prodigies, τερᾰτεύομαι, mid., Ar.; τερᾰτολογέω, Arist.

A telling or *talking of prodigies*, τερᾰτολογία, ἡ, Isoc.

Of which prodigies are told, τερᾰτόλογος, ον, Plat.

PRODUCE, subst., καρπός, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Xen.; γέννημα, ἄτος, τό, Soph., Plat.; φέρμα, ἄτος, τό, Æsch.; τέκνωμα, ἄτος, τό, Æsch.; σπόρος, ὁ, Soph.; ἐκφόρια, τά Hdt.

PRODUCE, TO, ἀλφἄνω, aor. 2 ἦλφον, no other tenses (as a thing sold produces its price, etc.), Hom.; φαίνω, Hom., Eur.; ᾽ἀνἀτέλλω, poet. also ἀντ., no mid., though there is pass., Hom., Pind., Soph.; φύω, fut. φῦσω, aor. 1 ἔφῦσα in act. sense, aor. 2 ἔφυν, and perf. πέφῦκα, and pluperf. in pass. sense, Omn.; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, Hom. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Hom. ἤνεικον, aor. 1 pass. ἠνείχθην, fut. mid. sometimes in pass. sense (Hom. also has 3d sing. pres. act. φέρησι, as if from φέρημι, 2d pl. imper. φέρτε, also fut. imper. οἶσε, and infin. οἴσειν, οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), Omn.; τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Hom., Pind., Æsch., Xen.; φῦτεύω, Hom., Pind., Soph.; τίκτω, fut. τέξω, more usu. τέξομαι, also poet. (not Att.) τεκοῦμαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, pres. mid. and aor. 1 mid. ἐτεξάμην, only poet. (Hes., Æsch.), perf. pass. and aor. 1 τέτεγμαι and ἐτέχθην, only late, Trag., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἐντίκτω, Eur., Ar., Plat.; βλαστέω, in pres. act., Æsch.; ᾽ἀνἄπέμπω, no perf., Pind.; ᾽ἀνίημι (νῖ Ep., νῑ Att.), fut. ἀνήσω, aor. 1 ἀνῆκα, and poet. (not Att.) ἀνέηκα (Hom. has also fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), sometimes c. gen. of that from which one produces a thing (e. g., ἀν. γῆς καρπόν), h., Æsch., Soph.; ἐξἄγω, aor. 2 -ήγἄγον, Soph.; προφῦτεύω, Soph.; προσφέρω, Hdt., Xen., Dem.; κἀτἀβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα (of any thing producing income), Hdt.; ᾽ἀνἀδῐδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc. (esp. as the earth produces fruit), Hdt., Thuc., Xen.; so ᾽ἀποδῐδωμι, Hdt.; so ἐκφέρω, Hdt.; ᾽ἀποδείκνῡμι, Hdt.; ἐκφύω, Dem., Arist.; ἐναπεργάζομαι, mid., augment. -ειργ., perf. pass. -είργασμαι, in both act. and pass. sense, Plat.; γεννάω, Plat., Arist.

To produce (esp. of producing witnesses, proof, etc.), πἄρἄγω, Hdt., Plat., Lys., Dem.; ᾽ἀναβιβάζω, Isæ., Dem.; πἄρἀλαμβἀνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, Dem.

To produce abundantly, πολυχοέω, only act., Arist.

To produce together, at the same time, συναποτίκτω, Plat.; συγγενάω, Plat.

To produce besides, προσεπῐγεννάω, Theoph.

[*To produce in a straight line*, παρατείνω, Plat.]

PRODUCING, A, γέννησις, εως, ἡ, Eur., Plat.; γέννημα, ἄτος, τό, Plat.

A producing abundantly, πολυχοΐα, ἡ, Theoph.

A means of producing, φάρμᾰκον, τό, c. gen., Eur., Plat.

Producing but little, ὀλῐγόχοος, ον, contr. -χους, -χουν, Arist., Theoph.

Producing quickly, τᾰχῦγόνος, ον, Theoph.

[PRODUCT—*which is the product of two numbers*, ὁ ὑπὸ δύο ἀριθμῶν περιεχόμενος, Eucl.]

PRODUCTION, γένεσις, εως, ἡ, Plat.; φορά, ἡ, Plat. *Vid.* PRODUCING.

Quick production, τᾰχῦγονία, ἡ, Arist.

PRODUCTIVE, ἐνεργός, όν, Xen., Dem.; πορῐστικός, ή, όν, c. gen., Xen., Plat.; ποιητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.

[*Productive* (yielding revenue), προσοδικός, ή, όν, Strab.]

Very productive, παμφόρος, ον, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; πολυφόρος, ον, Plat.; παντοφόρος, ον, Arist.; εὔφορος, ον, Arist.; πολὔοστος, ον, Theoph. *Vid.* FRUITFUL.

To be productive, πολὔκαρπέω, Arist.; [πολυφορέω, Theoph.]

[*Not productive*, ἀγέννητος, ον, Theoph.; *not productive of*, ἄγονος, ον, c. gen., Plat.]

PRODUCTIVENESS, πολὔκαρπία, ἡ, Xen.; [πολυφορία, ἡ, Xen.]

PROEM, A, προοίμιον, poet. also φροίμιον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.

PROFANATION, μίασμα, ἄτος, τό, Trag., Plat., Antipho, Dem.; ᾽ἄγος, τό, Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* POLLUTION.

PROFANE, ᾰ̓θέμιστος, ον (usu. of people), Hom., Hdt.; ᾰ̓θεμις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.; ᾰ̓θεμῐ́τος, ον, Hdt., Antipho; [ἀνόσιος, ον, Hdt., Æsch., Eur.; ἀμύητος, ον, Andoc., Lys., Plat.]; βέβηλος, ον (prop. of places, but also of people), Trag., Plat.; ὅσιος, α, ον (i. e., not consecrated), opp. to ἱερός, ά, όν (things sacred and profane, ἱερὰ καὶ ὅσια), Ar., Thuc., Plat. *Vid.* IMPIOUS, and SYN. 268.

PROFANE, TO, κᾰθᾰγίζω, Soph. *Vid.* TO POLLUTE.

PROFANELY, ᾰ̓νοσίως, Eur., Dem.; [*to act profanely*, ἀνοσιουργέω, Plat.; *acting profanely*, ἀνοσιουργός, όν, Plat.]

[PROFANENESS, ἀνοσιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀνοσιουργία, ἡ, Plat.]

PROFESS, TO, ἐπαγγέλλω, and more usu. -ομαι, mid., c. acc. or c. infin., Ar., Xen., Plat., Dem.; ὑπῐσχνέομαι, also ὑπίσχομαι, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2 ὑπεσχόμην, no aor. 1, no pass., c. acc. or c. infin., in Plat. esp. of professing (i. e., professing to teach) a branch of knowledge, Hdt., Xen., Plat.; κᾰτεπαγγέλλομαι, mid., Dem., Æschin.

To profess (to do so and so), προσποιέομαι, Plat.

To profess one's self an ally, ἀποδεικνύναι αὑτὸν σύμμαχον, Dem.

PROFESSED — *a professed enemy*, ἀποδειχθεὶς ἐχθρός, Dem.

PROFESSION, Α, ἐπάγγελμα, ᾰτος, τό, Plat.

A profession (i. e., regular employment, etc.), διᾰτρῐβή, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem.

Of the same profession, ὁμότεχνος, ον, Plat.

To be of no profession, ἰδιωτεύω, only act., Plat.

A person of no profession, ἰδιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

Making or *apt to make rash professions*, ἐπαγγελτῐκός, ή, όν, Arist.

PROFFER, TO, προτείνω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Antipho. *Vid.* TO OFFER.

PROFICIENCY, ἐπιστήμη, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Lys. *Vid.* SKILL.

PROFICIENT, Α, σοφιστής, ὁ, Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.

You are a great proficient in pastoral poetry, τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἷκεο μοίσας, Theoc.

PROFILE, IN, κατὰ γρᾰφήν, Plat.

PROFIT, κέρδος, τό, Omn.; ἐπικέρδια, τά, Hdt.; ὠφέλεια and ὠφελία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; πρόσοδος, ἡ (arising from any business), Omn. Att. prose; κάρπωσις, εως, ἡ (or the deriving of profit), Xen.; ἔργον, τό, Isæ., Dem.; ἐπῐκαρπία, ἡ, Isoc., Andoc. *Vid.* GAIN, ADVANTAGE.

[*To remain over as profit*, προσπεριγίγνομαι, Dem.]

PROFIT, TO, act., ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Hdt., Omn. Att.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO ADVANTAGE.

To profit by, ᾰ̓πολαύω, c. gen., sometimes c. part., Ar., Dem., Æschin.

PROFITABLE, κερδίων, ον (ῑ Att., ῐ elsewhere), κέρδιστος, not always in compar. or superl. sense, Hom., Pind., Æsch., Soph.; κερδᾰλέος, α, ον, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ὠφελῐμος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Plat.; λυσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* ADVANTAGEOUS.

To be profitable, συμφέρω, fut. σὔνοἰσω, aor. 1 σὔνήνεγκα, aor. 2 συνήνεγκον, c. dat., often c. prep. (e. g., εἰς or ἐπί) and acc. of the object for which, Omn. Att.

PROFITABLY, κερδᾰλέως, Thuc.

PROFLIGACY, ᾰ̓σωτία, ἡ, Plat., Isoc.

PROFLIGATE, ᾰ̓σωτος, ον, Soph., Dem.; φῐλᾰ́σωτος, ον, Mel.

To be profligate, ᾰ̓σωτεύομαι, mid., Arist.

PROFLIGATELY, ᾰ̓σώτως, Isoc., Dem.

PROFOUND, βᾰθύς, εῖα, ύ, Omn.

Profound (of man, or the mind of man), αἰτύς, εῖα, ύ, Hes., h.; βᾰθῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; βυσσόφρων, ον, Æsch.; βᾰθῠ́βουλος, ον, Æsch.; δαυλός, όν, Æsch.; δάσκιος, ον (of a contrivance), Æsch.

Profound (of sleep), ᾰ̓δῖνός, ή, όν, Ap. Rh. *Vid.* DEEP.

PROFOUNDLY, ᾰ̓δῑνά, Hom.; ἀδινῶς, Hom.

PROFUSE, προετικός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

PROFUSELY, ᾰ̓φειδῶς, Hdt.

PROFUSION, PROFUSENESS, ᾰ̓φειδία, ἡ, Plat.

PROGENITOR, Α, πρόγονος, ὁ, more often in pl., Pind., Omn. Att.; προπᾰ́τωρ, ορος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.

PROGENY, γένος, τό, Hom., Tyrt., Eur., Hdt., Xen.; σπέρμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Plat. *Vid.* OFFSPRING.

PROGNOSTIC, Α, προγνωστῐκόν, τό, Hipp.

PROGNOSTICATE, TO, προθεσπίζω, only act., Æsch. *Vid.* TO FORETELL.

PROGNOSTICATION, μάντευμα, ᾰτος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur.; [προδήλωσις, εως, ἡ, Plut.] *Vid.* PROPHECY.

[PROGRAMME (public notice in writing), πρόγραμμα, ατος, τό (Dem., Plut.), Luc.]

PROGRESS, πρόοδος, ἡ, Xen.; προχώρησις, εως, ἡ, Plat.

Successful progress (of affairs, etc.), εὔροια, ἡ, Plat.

To make progress in a furrow, ἀποτρώγω (aor. 2 ἀπέτρᾰγον) τᾶς αὔλακος, Theoc.

If you think that you will make more progress with me, εἴ τι μᾶλλον οἴεσθε μετ' ἐμοῦ εὐπορήσειν, Plat.

They made no progress in ruining you, οὐδὲν προύκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, Xen.

He made no progress in subduing them, οὐδὲν προὔργου ἐποίησε πρὸς τὸ τούτους καταπολεμῆσαι, Xen.

[*Progress in the opposite direction*, προκοπὴ παλίντροπος, Polyb.]

PROGRESS, TO, προβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 προέβην, and Att. often προὔβην, fut. act. and aor. 1 never used intrans. (Hom. also has redupl. part. προβῐβάς, also προβιβῶν, ῶντος), Omn.: προκύπτω, Eur., Xen. *Vid.* TO ADVANCE.

PROGRESSION, *vid.* GEOMETRICAL.

PROHIBIT, TO, κωλύω (ῦ, but most usu. ῡ), fut. -ὕσω, etc., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., or c. μή and infin., or c. τό and infin., or c. infin. by itself, sometimes c. dupl. acc., Pind., Hdt., Omn. Att.; ᾰ̓πενείπω and ᾰ̓πεννέπω, only pres. act., c. acc. pers., c. acc. rei, or c. μή and infin., Trag. *Vid.* TO FORBID.

One must prohibit, κωλυτέον, Xen.

PROHIBITED, ᾰ̓πόῤῥητος, ον, Soph.

PROHIBITION, ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ἀπόῤῥημα, ᾰτος, τό, Plat.

PROJECT, TO, ἔχω, only in pres. and aor. 2 ἔσχον, Hom.; [προέχω (contr. προὔχω, Hom.), Hom., Hdt., Thuc.]; ἐξέχω, Ar., Plat.; ἐξίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Arist.; ἐπιπροέχομαι, mid., imperf. -ειχόμην, Ap. Rh.; εἰσᾰνέχω, Ap. Rh.

To project out of, ᾰ̓πογεισόω, c. gen. or c. prep., Xen., Arist.

To project up out of, ὑπερέχω (poet. also ὑπειρ.), c. gen., Hdt., Thuc., Xen.

To project over, ὑπεραιωρέομαι, pass., c. gen., Hdt.; ὑπεράκρῐζω, only act., c. gen., Eur.; ὑπερτείνω, c. gen., Thuc., Xen.; ὑπερκύπτω, Nicost.

To project (i. e., to plan, q. v.), ἐννοέω, Xen., Plat.

PROJECTING, ὑπέροχος, ον, poet. ὑπειρ., Ap. Rh.; [ὀκριοειδής, ές, Hipp.]

Projecting (of tusks), χαυλιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ (also of the animal who has projecting tusks), Hes., Hdt.

A projecting over, ὑπεραιώρησις, εως, ἡ, Hipp.

PROJECTION, Α, πρόβλημα, ᾰτος, τό, Soph.; πρόβολος, ὁ, Dem.; [τὸ προέχον (τινός), Thuc.]

PROJECTOR, Α, μηχανορῥᾰ́φος, ὁ, Soph., Eur.; ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Dem.

PROLIFIC, πολυκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Emped.; πολῦγονος, ον, Æsch., Hdt.; πολῦτόκος, ον, Hipp., Arist.; πολῦχοος, ον, contr. -χους, -χουν, Arist., Theoph.

To be prolific, πολῦτοκέω, Arist.

A being prolific, πολῦγονία, ἡ, Plat.

PROLIX, μᾰκρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότᾰτος, also poet. μάσσων, μήκιστος, Omn.; πρόλεσχος, ον (of a person), Æsch.; ἕφολκος ἐν λόγῳ, Æsch.; μᾰκιστήρ, ῆρος, ὁ (of a discourse), Æsch.; πολῦλογος, ον, Xen., Plat. *Vid.* LONG.

To be prolix, μᾰκρηγορέω, only act., Æsch., Eur., Thuc.; μηκύνω, sometimes c. acc. of the subject on which, also μ. λόγον, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; μᾰκρολογέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾰ̓πομηκύνω λόγον, Plat.; ἀποτείνω λόγον, Plat.

PROLIXITY, μᾰκρηγορία, ἡ, Pind.; μακρολογία, ἡ, Plat.; πολῦλογία, ἡ, Plat.

PROLOGUE, Α, πρόλογος, ὁ, Ar., Arist.

PROLONG, TO, ἐντᾰ́νύω, fut. -ὔσω (poet. also -ύσσω), Pind.; ἐκτείνω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; μηκύνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾰ̓πομηκύνω, Plat.; [(a line, trench, etc.), παρατείνω, Plat.; προσεκβάλλω, Strab.] *Vid.* TO LENGTHEN.

[PROLONGED, παμμήκης, ες, Plat. (e. g., λόγος).] *Vid.* VERY LONG.

PROMENADE, Α (place to walk in), περῐπᾰτος, ὁ, Xen.

PROMINENT, ἐπῐπόλαιος, ον, Xen. *Vid.* PROJECTING.

[*Prominent* (of eyes), μετέωρος, ον, Xen.; προπαγής, ές, Luc.]

PROMISCUOUS, σύμμῐκτος, ον, Hes., Soph., Hdt., Thuc.; πάμμικτος, ον, Æsch.; συμμῐγής, ές, Soph., Plat., Ap. Rh.; παμμῐγής, ές, Æsch.; μῐγάς, ᾶδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; συγκλύς, ύδος, ὁ καὶ ἡ (of men only), Thuc., Plat.; ἐπῐκοινος, ον (of intercourse, etc.), Hdt.

PROMISCUOUSLY, ἐπῐμῐξ, Hom.;

μίγδα, Hom., h.; μῖγα, Pind.; ’ἄνᾰμιγδα, Soph.; ἄμμῖγα, Soph., Ap. Rh.; ’ἀνᾰμίξ, Hdt., Thuc., Xen.; σύμμῖγα, Hdt.; φύρδην, Æsch., Xen.; χῦδην, Plat., Isoc.; ἐπῖκοινα, Hdt.

Promiscuousness, σύμμιξις, εως, ἡ, Plat.

Promise, ᾰ, ἔπος, τό, Hom.; μῦθος, ὁ, Hom.; σὐνημοσὐνη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἐγγύη, ἡ, Hom., Æsch., Antipho, Dem.; ’ὑποσχεσία, ἡ, Hom., Ap. Rh., Call.; ὑπόσχεσις, εως, ἡ, Hom., Æsch., Omn. Att. prose: πιστόν, τό, in pl., Trag., Hdt., Xen.; χρέος, τό (a promise made being a debt), Pind.; πίστις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπάγγελμα, ᾰτος, τό, Isoc., Dem.

To perform a promise, ὑπόσχεσιν ἀποδίδωμι, Thuc.

Your broken promise, ἡ ψευσθεῖσα ὑπόσχεσις, Thuc.

Promise, to, ὀνομαίνω, only act., no perf., c. fut. infin. (and this is a common construction of most of the following verbs), Hom.; ὀνομάζω, Hom.; ’ὔφῐστᾰμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Lys., Dem.; ἐγγυάομαι, mid. (pass. not used in this sense, except of a maiden who is promised, i. e., betrothed), Hom., Pind., Ar., Xen., Dem.; ’ὑποδέχομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sense, c. fut. infin., rarely c. pres. infin., also c. ἡ μήν, and fut. indic., Hom., h., Hdt., Thuc.; ’ὑπισχνέομαι, also pres. poet. and Hdt. ὑπίσχομαι (not in Att. prose), fut. ὑποσχήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ὑπεσχόμην, perf. pass. ὑπέσχημαι, and plu perf. ὑπεσχήμην, in act. sense, sometimes c. aor. infin., also c. ἡ μήν and fut. infin., sometimes c. infin. pres., Omn.; κᾰτᾰνεύω, only act., Hom., Pind., Ar., Hdt., Plat., Bion; νεύω, h., Soph., Eur.; ἐπῖνεύω, Eur.; ἐπαγγέλλω, oftener -ομαι, mid. (as always in prose), Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; φημίζω, only act., Eur.; ἐπῖφημίζω, Eur.; κᾰταινέω, fut. -έσω and -ήσω, Soph., Eur.; ἐξαγγέλλομαι, mid., c. pres. infin., Eur.; πᾰρεγγυάω, Soph.; ’ἀνᾰδέχομαι, Hdt., Xen.; ὑποτείνω, Ar., Hdt., Thuc.; προσομολογέω, Dem.

They immediately put Salæthus to death, though he made considerable promises (or offers, to induce them to spare him), τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν ἔστιν ἃ παρεχόμενον, Thuc.

To promise beforehand, προϋπισχνέομαι, Xen.

To promise solemnly, πιστόομαι, pass. and mid., Hom., h., Eur.—PHIL. "*Promise me solemnly*" (i. e., give me your hand).—NE. "*I do promise you to remain.*"—ΦΙΛ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.—NE. ἐμβάλλω μένειν, Soph.

To bind with promises, πιστόομαι, mid., c. ὑπό and gen. of the promise or oath, Soph.

[Promissory note, ᾰ, ἀνομολόγημα, ᾰτος, τό, Inscr.]

Promontory, ᾰ, ῥῖον, τό, Hom., Ap. Rh.; πρών, πρωνός, ὁ (Hom. has also nom. pl. πρώονες), Hom., Pind., Trag.; πρηών, -ῶνος and -όνος, ὁ, Hes., Call.; ’ἄκρα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ’ἄκρον, τό, Hom., Hdt.; ’ἀκρωτήριον, τό, Pind., Thuc.; ἀγκών, ῶνος, ὁ, Ap. Rh.

With three promontories, τρῐγλωχῖς, ῖνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (epith. of Sicily), Pind.

Promote, to (an object, etc.), σπεύδω, Eur., Thuc., Xen., Lycurg.

To promote (a person, etc.), αὐξάνω, and poet. pres. αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., no perf. act., but perf. pass., etc., aor. 2 act. ηὔξον (not, however, used exactly in our sense), Pind., Trag., Plat.; so αἴρω, Soph., Eur., Thuc.

To join in promoting, συμπροθῦμέομαι, mid., Thuc., Xen.; συμπορσὔνω, Hipp., Ap. Rh.

Promoter, ᾰ (of a plan, etc.), κῑνητής, οῦ, ὁ, Ar.

Promotion, αὔξησις, εως, ἡ (not, however, quite in our sense), Hdt., Thuc.

Prompt, ὀτρηρός, ᾰ́, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.; ἕτοῖμος, η, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἄοκνος, ον, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πρόθῡμος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἀπροφᾰ́αστος, ον, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Eager.

To be prompt, ὀρμαίνω, only act., no perf., no aor. 2, Pind.; προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass., Omn. Att., Hdt.

One must be prompt, προθῡμητέον, Plat.

Prompt, to (i. e., suggest what is to be said), ’ὑποβάλλω, poet. also ὑββ., Xen., Plat.

Prompted, ’ὑπόβλητος, ον (of what is said), Soph.; ἐγκέλευστος, ον (of the person prompted to do so and so), Xen.

Prompting, ᾰ, ’ὑποβολή, ἡ, Xen. *Vid.* Suggestion.

Promptly, ὀτρᾰλέως, Hom., Ap. Rh.; προθύμως, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἀόκνως, Plat. *Vid.* Eagerly.

Promptness, Promptitude, προθῡμία, ἡ (ῐ of course, but also ῑ Hom.), Omn.; ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat.; τᾰ́χος, τό, Xen.; ἑτοιμότης, ητος, ἡ, Dem.; ἀοκνία, ἡ, Hipp.

Promulgate, to, ’ἀνᾰκηρύσσω, Soph., Hdt., Xen., Antipho. *Vid.* To publish.

Promulgated, βέβηλος, ον, Eur.

Prone, [πρηνής, ές (Dor. and Att. πρανής), Hom., Hes.]; προνωπής, ές, c. εἰς and acc., Eur.; προπετής, ές, c. prep., Xen., Plat.; εὐκᾰτᾰφορος, ον, Arist.; εὐκίνητος, ον, Arist.

To be prone, φύω, only in perf. or aor. 2 ἔφυν, c. infin., c. ἐπί and dat., or c. πρός and acc. (the latter rare), Omn. Att.; ἀποκλίνω, c. εἰς or πρός and acc., Plat., Dem.; [προπετῶς ἔχω, Xen.]

Proneness, εὐχέρεια, ἡ, c. gen. of the thing to which, Plat. *Vid.* Inclination.

[Prong (of a pitchfork, etc.), ὀδούς, όντος, ὁ, late; *a two-pronged mattock*, δίκελλα, ἡ, Trag.; *a five-pronged fork*, πεμπώβολον, τό, Hom.]

Pronoun, ᾰ, ἀντωνῠμία, ἡ, Gram.

[*Reflexive pronoun*, ἀντανακλαστικὴ ἀντωνυμία, Gram.]

Pronounce, to, ἐκβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; φθέγγομαι, mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀποκλάζω, fut. -κλάγξω, etc., Æsch. *Vid.* To utter.

To pronounce (i. e., to say that a thing is so and so), ἀποκᾰλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα, Eur. *Vid.* To call.

To pronounce (sentence as a judge), δῐκάζω (δίκην), Plat. *Vid.* To judge, To condemn.

Sentence of death will be pronounced against them, ψῆφος κατ’ αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται, Æsch.

You now are pronouncing sentence of banishment from the city upon me, νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί, Æsch.

Pronunciation, γλῶσσα, ἡ, Hdt.

Correct pronunciation, ὀρθοέπεια, ἡ, Plat.

[*Imperfect pronunciation* (of a child), ψελλότης, ητος, ἡ, Arist.]

Proof, ἔλεγχος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Lys., Dem.; τεκμήριον, τό, Omn. Att., Hdt.; σημεῖον, τό, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; βᾰ́σᾰνος, ἡ, Soph., Xen., Plat., Dem.; δεῖγμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Isoc., Dem.; πᾰράδειγμα, τό, Thuc.; μαρτῠ́ριον, τό, Hdt., Thuc., Xen.; ’ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Antipho.

Proof (i. e., trial, as we say "to put to the proof," etc.), πεῖρα, ἡ, Hom., Omn. Att.

[*Proof against all argument*, ’ἀνάλωτος, ον, Plat.]

Like a proof, τεκμηριώδης, ες, Arist.

To make proof of, εἰς πεῖραν (c. gen.) ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλῠθον, sync. as always in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλυθα), Eur.; πεῖραν (c. gen.) λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Eur., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* To prove.

To be brought to the proof (of boasted excellence, etc.), εἰς πεῖραν ἔρχομαι, Thuc.

Prop, ᾰ, ἔχμα, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ἀντηρίς, ίδος, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; βάκτρευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἔρεισμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Plat., Theoc.; ’ὔπέρεισμα, τό, Arist.; ὄχμα, τό, Call.

[*A prop* (for vines), κάμαξ, ακος, ὁ, Hom., Hes.; χάραξ, ακος, ὁ, also ἡ, Ar., Thuc.]

Prop, to, ἀντερείδω, perf. pass. -ερήρεισμαι, Xen. *Vid.* To support.

[*To prop up all around*, περιστηρίζω, Hipp.]

Propagate, to, σπείρω, Soph., Ar., Hdt., Xen.; διασπείρω, Xen.

Propagation, σπόρος, ὁ, Hdt., Plat.; [(of doctrines, etc.), παράδοσις, εως, ἡ, Plat.]

Propagator, ᾰ, σπορεύς, ὁ, Xen.

Propel, to, προωθίω, imperf. προεώθεον, fut. -ωθήσω and -ώσω, aor. 1 προέωσα, etc., Xen., Plat.; προβιβάζω, Xen., Plat.

Propensity, λῆμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Eur. *Vid.* Inclination.

Proper, ἄξιος, ᾰ, ον, Omn.; δῐκαιος, ᾰ, ον, and ος, ον, Omn.; κᾰθήκων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Soph., Xen., Dem., Æschin.; προσήκων, ουσα, ον, Omn. Att.; ’ἰκνούμενος, η, ον, Hdt., Lex ap. Dem., Arist.; οἰκεῖος, ᾰ, ον, and ος, ον, Hdt., Plat., Dem. *Vid.* Right, Seasonable.

[*Proper* (of words, in proper sense), οἰκεῖος, ᾰ, ον (e. g., ὄνομα), Arist.]

[Properispome (in accentuation), προπερισπώμενος, η, ον, Gram.]

Properly, εὖ, Omn.; κατ’ αἶσαν, Hom.; κατὰ μοῖραν, Hom.; ἐν μοίρᾳ, Hom.; κατὰ κόσμον, Hom.; κόσμῳ, Pind.; κατὰ χρέος, h.; κῡρίως, Soph., Dem.; οἰκείως, Thuc., Xen.; ’ἰκνουμένως, Hdt.; ἀξιολόγως, Xen.; δεόντως, Plat.; κατὰ τρόπον, Plat., Isoc.

Property, οἶκος, ὁ, Hom., Hdt., Xen., Dem.; οὐσία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Oratt.; πᾰρουσία, ἡ, Menand.; τὰ ’ὑπᾰ́ρχοντα, Thuc., Xen., τὰ ἐνὔπᾰ́ρχοντα, Plat.; κτῆμα, ᾰτος, τό (of *personal* property, opp. to ἀγρός, *real* property; also of property in kind, stock, etc., opp. to χρή-

ματα, *money*), Plat., Isæ. ; πᾶμα, ἄτος, τό, Theoc.

Property (in logic), ἴδιον, τό, Arist.

Foreign property, ἔγκτημα, ἄτος, τό, Dem.

A little property, οὐσῐδιον, τό, Nicom.

Of one's own property (to give or to have, etc.), οἴκοθεν (δίδωμι, ἔχω, etc.), Hom., Ar., Lys.

Belonging to, being one's own property, κτητός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Plat. ; κτήσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.

The right of holding property in a foreign country, ἔγκτησις, εως, ή, Xen., Dem.

To possess property in a foreign country, ἐγκτάομαι, perf. pass. in act. sense ἐγκέκτημαι, Hdt., Dem.

A government on the basis of property, τῑμοκρᾰτία, ή, Plat., Arist. ; τῑμαρχία, ή, Plat.

Of or *belonging to a government on the basis of property*, τῑμοκρᾰτῐκός, ή, όν, Plat.

Prophecy, Θεοπροπία, ή, Hom., Ap. Rh. ; Θεοπρόπιον, τό, Hom., Hdt., Ap. Rh. ; ὀμφή, ή, Hom., Soph., Eur. ; μαντοσύνη, ή (the art rather than the prediction itself), Hom., Pind., Eur., Ap. Rh. ; μαντεῖον, Ep. also μαντῆϊον, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Plat., Isoc. ; μαντεία, ή, h., Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem. ; μάντευμα, ἄτος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur. ; Θέσπισμα, ἄτος, τό, Trag., Hdt. ; φᾶτις, εως, ή, Soph. ; ὑμνωδία, ή, Eur. *Vid.* Oracle.

True prophecy, ὀρθομαντεία, ή, Æsch.

The art of prophecy, ἡ μαντῐκή, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

Author of prophecy, πᾶνομφαῖος, only masc., Hom., Simon.

Prophesy, to, Θεοπροπέω, only pres. act., Hom., Ap. Rh. ; μαντεύομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 in pass. sense (Xen. once has μαντεύω, act.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Æschin. ; χράω, contr. ᾱ́ει in ῇ, also Ep. pres. χρείω, fut. χρήσω, etc., mid. not in this sense, but pass. of the prophecy given, perf. κέχρημαι, aor. 1 ἐχρήσθην, Omn. poet., Hdt., Thuc., Lycurg. (rare in Att. prose) ; χρῄζω, Eur. ; περάζω, only pres. act., Æsch. ; Θεσπίζω, Trag., Hdt. ; Θεσπῳδέω, only act., Æsch., Eur., Ar., Plat. ; μαντῐπολέω, only act., Æsch. ; ὑμνῳδέω, only act., Eur. ; χρησμολογέω, only act., Ar. ; βᾰκίζω (like Bacis, an ancient soothsayer), only act., Ar. ; προφητεύω, only act., Eur. ; [προαγορεύω, Xen. ; προμαντεύομαι, Hdt.]

To prophesy on (i. e., as a priestess sitting on a tripod), ἐπῑθεσπίζω, c. dat., Hdt.

One must prophesy, μαντευτέον, Eur., Plat.

Prophet, ᾱ, Θεοπρόπος, ὁ, Hom. ; μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Omn. ; προφήτης, ου, ὁ, Pind., Æsch., Eur., Hdt. ; πρόμαντις, ὁ καὶ ἡ (esp. of the priestess at Delphi), Trag., Hdt., Thuc. ; τερᾰτασκόπος, ὁ, Plat. *Vid.* Soothsayer.

An uninspired prophet, one who prophesies from his own mind or judgment, Ψῡμόμαντις, ὁ, Æsch.

A true prophet, ὀρθόμαντις, ὁ, Pind.

A false prophet, ψευδόμαντις, ὁ, Æsch., Soph., Hdt.

A venerable prophet, σεμνόμαντις, ὁ, Soph.

An excellent prophet, ᾽ἀριστόμαντις, ὁ, Soph.

A famous prophet, κλυτόμαντις, ὁ, Pind.

A prophet of ill, κᾰκόμαντις, ὁ, Æsch.

A prophet to the army, στρᾰτόμαντις, ὁ, Æsch.

The first prophet, πρωτόμαντις, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

To be a prophet, προφητεύω, augm. προεφ., only act., sometimes c. gen. of the god whose prophet the person is, Pind., Eur., Hdt., Plat.

To be a prophet of God, προφητεύω Θεοῦ, Eur.

Prophetess, ᾱς, προφῆτις, ῐδος, ἡ, Eur., Plat. ; [πρόμαντις, ιος, ἡ, Hdt.]

Prophetic (belonging to a prophet or to prophecy), Θεοπρόπος, ον, Hom., Soph. ; μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph. ; μαντεῖος, α, ον, and ος, ον (in Pind. μαντῆϊος), Pind., Trag. ; μαντῐκός, ή, όν, Trag., Hdt., Xen., Plat. ; μαντῐπολος, ὁ καὶ ἡ (esp. of persons), Eur. ; μαντόσῠνος, η, ον, Eur. ; Θεσπέσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch. ; Θεσπιῳδός, όν, Trag. ; τερασκόπος, ον, Trag. ; ἔνολμος (i. e., sitting on a tripod), Soph. ; fem. Θεσπιέπεια (of the rock at Delphi), Soph. ; χρηστήριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.

Falsely prophetic, ψευδόφημος, ον, Soph.

Uttering prophetic song, μουσόμαντις, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Prophetically, μαντῐκῶς, Ar. ; [προφητικῶς, Luc.]

Propinquity (esp. of kin), ἀγχιστεία, ή, Plat.

Propitiate, to, μειλίσσω, fut. -ξω, Hom., Ap. Rh. ; ᾽ιλάσκομαι (also ῐ, Hom.), fut. ἱλᾰ́σομαι, poet. also ἱλάσσομαι, mid., no pass., Hom., Hes., Pind., Xen., Plat., Ap. Rh. ; ᾽ιλάομαι, mid., no pass., Hom., Ap. Rh. ; ᾽ιλέομαι, mid., no pass., Æsch. ; ἐξιλάσκομαι, Hdt., Xen. ; ἐκθύομαι, mid., Eur. ; εὐμενίζομαι, Xen.

Propitiate now these deities with purification, Σοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, Soph.

[Propitiation, μείλιγμα, ἄτος, τό, in pl., Æsch. ; μειλικτήριον, τό, in pl., Æsch.]

Propitiatory, ᾽ἀγᾰνός, ή, όν, Hom. ; μειλῐχιος, α, ον, Hom., Hes., Soph. ; μειλικτήριος, ον, Æsch. ; κηλητήριος, ον, Eur.

A propitiatory sacrifice, μείλιγμα, ἄτος, τό, Æsch. ; μείλικτρον, τό, Ap. Rh.

A propitiatory gift, μείλιον, τό, usu. in pl., Ap. Rh., Anth.

Propitious, δεξιός, ά, όν (prop. of omens, etc.), Hom., Æsch. ; ἐπῐδέξιος, ον, Hom., Pind., Æsch., Plat. ; αἴσιος, α, ον, and ος, ον (of things, omens, etc.), Hom., Pind., Soph., Eur. ; ᾽ίλᾱος, ον, Att. also ᾽ίλεως, ων, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem. ; ᾽ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch. ; ᾽ἀπήμαντος, ον, Æsch. ; εὔπομπος, ον, Æsch., Soph. ; εὐήμερος, ον, Soph. ; εὔανδρος, ον (of events), Æsch. ; λευκόπεπλος, ον (of events or days), Hippon. ; so λευκός, ή, όν, Æsch., Soph. ; εὐαντής, ές, Ap. Rh.

To be propitious, ᾽ίλήκω, only pres. act., Hom., Anth.

Be thou propitious, ᾽ίληθι, Hom. ; ᾽ίλᾰθι, Theoc.

[Propolis (of bees), πρόπολις, εως, ή, Diosc.]

Proportion, λόγος, ὁ, Hdt., Xen., Plat. ; ᾽ἀνᾰλογία, ή, Plat., Dem., Arist. ; ᾽ἀνᾰλογισμός, ὁ, Dem.

Good proportion, καιρός, ὁ, Hes., Theogn., Pind. ; μέτρον, τό, Pind., Æsch. ; συμμετρία, ή, Plat., Isoc. ; εὐρῡθμία, ή, Plat., Isoc.

In proportion to, ἀντί, c. gen., Xen. ; κατὰ τὴν ἀξίαν, Dem. ; κατὰ λόγον, Hdt.

In proportion as, ὅσῳ, answered by τόσῳ or τοσούτῳ, Hes., Hdt., Xen. ; ὅσῳ περ, Soph.

Proportionate, Proportional, σύμμετρος, ον, Eur., Plat., Isoc. ; μέτριος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. dat., Eur., Plat. ; ἔμμετρος, ον, Xen., Plat. ; ἀνᾰ́λογος, ον, Plat., Arist. ; ἄξιος, α, ον, sometimes c. gen., Thuc., Dem. ; ᾽ἀκόλουθος, ον, c. gen. or c. dat., Plat., Lys.

[*A mean proportional*, μεσόγραφον, τό, Anth.]

Well-proportioned, εὔμετρος, ον, Æsch., Theoc. ; εὐρῡθμος, ον, Ar., Xen., Plat.

Proportionately, συμμέτρως, Eur., Xen., Plat. ; ἀξίως, Thuc., Xen. ; ᾽ἀνᾰλόγως, Luc.

In good proportions, εὐρῡθμως, Eur.

Proposal, ᾱ, λόγος, ὁ, Omn. ; [πρόκλησις, εως, ή, Thuc.]

And I make the fairest possible proposal among friends, καὶ τὴν ἐν φίλοις δικαιοτάτην ὑπόθεσιν ἐγὼ ὑποτίθεμαι, Xen.

Propose, to, τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην (esp. of proposing as a prize, sometimes τ. ἐς μέσον), Hom., Hdt., Dem. ; ὑποτείνω (as a prize), Pind. ; προτίθημι, augmented tenses sometimes also προυτ., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. ; ἐκτίθημι, Soph., Dem. ; ὑφίστημι, aor. 2 and perf. act. only used in pass. sense, Soph. ; προΐσχω, Hdt. ; προβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, also perf. pass., sometimes in act. sense in mid. and pass. (esp. of proposing a person to fill an office, and of being so proposed), Ar., Hdt., Thuc., Plat. ; εἰσηγέομαι, usu. c. acc., sometimes c. infin., sometimes c. περί and gen. (to make a proposition concerning), Thuc., Plat., Isoc. ; ἐνᾰ́γω, aor. 2 -ήγαγον, Thuc. ; ἐπᾰ́γω (esp. of proposing measures to be adopted, etc.), Thuc., Xen., Dem. ; προκᾰλέομαι, mid., fut. -έσομαι, poet. also -έσσομαι, Thuc. ; προσφέρω, fut. προσοίσω, aor. 1 προσήνεγκα, aor. 2 προσήνεγκον, aor. 1 pass. προσηνείχθην, sometimes c. dat. pers. to whom the proposal is made, Hdt., Thuc., Xen., Dem. ; προφαίνω (esp. of a prize), Xen. ; προτείνω, Eur. ; ὑποτείνομαι, mid. (esp. as a question), Plat. ; ᾽ὑποτῐθεμαι, mid., Xen., Plat., Æschin.

To propose (esp. of proposing a law, decree, etc.), εἰσφέρω, Hdt., Thuc., Plat., Dem. ; πᾰρᾰφέρω, Antipho ; γρᾰ́φω, Xen., Dinarch., Dem.

To propose instead, ἀντῐπροβάλλομαι, mid., Plat. ; esp. a new law in abrogation of an old one, παρεισφέρω, Dem.

You propose to me a bitter choice, πικρὰν αἵρεσίν μοι καθίστης, Eur.

One must propose, εἰσηγητέον, Thuc.

To be proposed (as a prize or a contest, etc.), κεῖμαι, ἐκείμην, fut. κείσομαι, no other tenses, Hom., Soph. ; πρόκειμαι, Hes., Hdt., Xen., Plat., Isoc. ; ὑπόκειμαι, Pind., Isoc., Dem.

Proposer, ᾱ, εἰσηγητής, οῦ, ὁ, Thuc.

Proposing, ᾱ (of a candidate for election), προβολή, ή, Plat.

Proposition, ᾱ, λόγος, ὁ, Plat. ; εἰσήγησις, εως, ή, Thuc. ; εἰσήγημα, ἄτος, τό, Isoc., Æschin.

A proposition (in logic), πρότᾰσις, εως, ἡ, Arist.

A proposition instead (in opposition), ἀντῐπροβολή, ἡ, Plat.

Belonging to a (logical) *proposition*, προτᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

Belonging to a (logical) *proposition*, adv., προτᾰτῐκῶς, Arist.

PROPOUND, TO (as a question), ὑποτείνομαι, mid., Plat. *Vid.* TO PROPOSE.

PROPRÆTOR, Α, ἔπαρχος, ὁ, Plut.

PROPRIETOR, Α, ὁ κεκτημένος, ἡ κεκτημένη, Soph., Ar.

PROPRIETY, κόσμος, ὁ, Omn.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; τὸ κοσμεῖον, Soph.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; ἁρμονία, ἡ, Pind.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat.

Want of propriety, ἀκοσμία, ἡ, Soph., Plat.

PROROGUE, TO, ᾽ἀνᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., Thuc. *Vid.* TO ADJOURN.

[PROSAIC, πεζός, ή, όν, Plat.; ἄμετρος, ον, Dion.]

PROSCRIBE, TO, ἀποσημαίνω, Xen.; στηλίτην τινὰ ᾽ἀνᾰγρᾰ́ρω, Isoc., Dem.; [προγρᾰ́ρω (τινὰ φυγάδα), Polyb.]

[PROSCRIBED, THE, οἱ προγεγραμμένοι, Polyb.]

PROSE, ἴδιοι λόγοι, οἱ, Plat.; λόγοι, οἱ, Arist.; λόγος ψιλός, Plat.

Writing in prose, λογογρᾰφία, ἡ, Plat.

In prose, πεζῇ, Plat.; χύδην, Plat.; ἰδίᾳ, Plat.; κᾰτᾰλογᾰδην, Plat., Lys., Isoc.

Writing prose, λογογρᾰφος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; [πεζογράφος, ὁ, Diog. L.]

Rules for prose composition, ᾽ἀνάγκη λογογρᾰφῐκή, Plat.

PROSECUTE, TO, διώκω, c. acc. pers., c. gen. of the crime, or c. prep. (e. g., ἕνεκα or περί) and gen., also c. acc. cogn. (e. g., δίκην διώκω), Æsch., Hdt., Antipho, Dem.; ἐπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ἦλθον (as always in Att.), perf. -ελήλυθα, c. dat. pers., sometimes c. acc. of the crime (also ἐπ. δίκην), Thuc., Plat., Antipho, Dem., Æschin.; ἐπέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, c. dat. pers., gen. of crime, or c. ὑπέρ and gen., also c. acc. pers., sometimes c. dat. of the crime, and no case of the person, Eur., Plat., Antipho, Dem., Æschin.; ἐγκᾰλέω, fut. -κᾰλέσω, perf. ἐγκέκληκα, c. dat. pers., acc. of the crime, or c. dat. pers. and infin., or c. dat. pers. and ὅτι, Soph., Thuc., Plat., Dem.; δικάζομαι, mid. (no pass. in this sense), c. dat. pers., gen. of the crime (also δικ. δίκην τινί or πρός τινα), Thuc., Lys., Dem.; εἰσᾰ́γω, aor. 2 -ήγαγον, Plat., Isoc., Dem.; εἰσαγγέλλω, Lys., Antipho, Dem.; ἐπισκήπτομαι, mid., c. dat. pers., or c. εἰς and acc., c. gen. of the crime (no pass. in this sense), Plat., Isæ., Lys., Æschin.; γρᾰ́φομαι, mid., c. acc. pers., gen. of the crime, often c. infin. of the crime, often also γρ. τινὰ γραφήν (Ar. also has γράφω), Ar., Plat., Dem., Æschin.; μετέρχομαι (of prosecuting a business, prosecuting an accusation, etc., but also of prosecuting a criminal, in which sense it sometimes governs dupl. acc.), Æsch., Eur., Plat., Lycurg., Antipho. *Vid.* TO ACCUSE.

To prosecute again, ἐπιδιώκω, Isæ.

Prosecuting him on many counts, πολλὰς γραφὰς διώξας, Antipho.

To aid or join in prosecuting, συνδιώκω, Lex ap. Dem.

PROSECUTION, γρᾰφή, ἡ, c. gen. of the crime, sometimes c. πρός and acc. of the judges before whom, Lys., Antipho, Dem., etc.; προβολή, ἡ (or rather a vote of the assembly directing a prosecution to be commenced), usu. in pl., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ἐπίσκηψις, εως, ἡ, Plat., Isæ., Dem.; δίωξις, εως, ἡ, Dem.

To undergo a prosecution, εἰσέρχομαι γραφήν, Dem.; γραφὴν φεύγω, Dem.

To succeed in a prosecution, γραφὴν αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Dem.

A prosecution will lie for ..., γραφή ἐστι, c. gen. of the crime, Dem. *Vid.* INDICTMENT, etc.

PROSECUTOR, THE, ὁ γραψάμενος, Ar.; ὁ διώκων, οντος, Æsch., Hdt., Dem.

[PROSELYTE, Α (prop. to Judaism), προσήλυτος, ὁ καὶ ἡ, N. T.]

[PROSODY, ἡ μετρική (sc. τέχνη), Arist.]

PROSOPOPŒIA, προσωποποιία, ἡ, Vit. Hom.

PROSPECT, Α, ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* VIEW.

PROSPECTIVE, προνοητῐκός, ή, όν, Xen.

PROSPER, TO, intrans., ᾽ἄρετάω, only pres. act., Hom.; τυγχάνω (esp. in a request, or an object aimed at, usu. of persons, but also once in Hom. of things), fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτῠ́χησα (not Att.), aor. 2 ἔτῠχον, Hom., Pind., Plat.; ᾽Ἄλλω, fut. rare, no aor. 1, aor. 2 ἔθᾰλον (doubtful), perf. τέθηλα, part. τεθηλώς, fem. τεθᾰλυῖα, etc., Hes., Pind., Soph., Xen., Plat.; εὐτῠχέω, only act., Pind., Hdt., Omn. Att.; εὐροέω, only act., Æsch.; εὐθηνέω, no mid., but pass. once in Dem., Æsch., Hdt., Xen., Dem.; εὐημερέω, only act., Soph., Æschin., Arist.; εὐδαιμονέω, only act., Omn. Att.; κᾰτουρίζω (esp. in the end of any thing), only act., Soph.; εἰμὶ εὐβόλως ἔχων, Æsch.; ἠδέως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Eur.; προχωρέω and εὖ προχωρέω (of affairs only), Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτορθόω, and pass., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; ὀρθόομαι, Hdt.; εὖ πράσσω, κᾰλῶς πράσσω, Omn. Att.; εὐπορέω, sometimes c. gen. of the matter in which one is prosperous, rarely in pass., no mid., Thuc., Xen., Plat., Arist.; εὐπρᾱγέω, only act., Thuc., Xen.; εὖ ἥκω and εὖ ἥκω τοῦ βίου, Hdt. *Vid.* TO SUCCEED, TO BE FORTUNATE.

Orestes, for he was prospering, ᾽Ορέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων, Æsch.

To continue to prosper (through one's life, etc.), intrans., διευτυχέω, Dem.

To prosper together, intrans., σῠνευτῠχέω, Eur.

To prosper, act. (i. e., to make to prosper), ἀέξω, only pres. and imperf. (except in Anth., where occur fut. ἀεξήσω, and aor. 1), Hom., Pind., Soph., Hdt.; ἐπαέξω, Hom.; ὀφέλλω, rare except in pres. and imperf., Hom., Æsch.; ὀρθόω (also pass. as in the other words, to be made to prosper, i. e., to prosper, intrans.), Trag., Hdt., Thuc., Plat., Antipho; οὐρίζω, only act., Æsch., Soph.; εὐοδόω, Soph.

One who makes to prosper, ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

Making to prosper, οὐριοστᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.

Making a house or *family to prosper*, οἰκωφελής, ές, Theoc.

PROSPERITY, θαλία, ἡ, Hom.; ὄλβος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Xen.; εὐδαιμονία, ἡ, h., Pind., Hdt., Omn. Att. prose; οὖρος, ὁ (lit., a fair wind), Pind., Æsch., Soph.; εὐτῠχία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐτῠ́χεια, ἡ, Soph.; εὐπραγία, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat.; εὐπραξία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὔσοια, ἡ, Soph.; εὔπραξις, εως, ἡ, Æsch.; εὐεστώ, ἡ, Æsch., Hdt.; εὐημερία, ἡ, Pind., Eur.; ζῆλος, ὁ, Soph.; ζήλωμα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.; τὰ ἐξογκωμένα, Eur.; ᾽ἀγᾰθὰ πράγματα, τά, Thuc.; εὔροια, ἡ, Plat. *Vid.* HAPPINESS.

And they have arrived at great prosperity, ἐπί τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας, Eur.

PROSPEROUS, ὄλβιος, α, ον, and ος, ον (compar. ώτερος, etc., but Call. has also irreg. superl. ὄλβιστος), Omn. poet., Hdt., Plat.; εὐτῠχής, ές, Omn. post Hom.; εὐδαίμων, ον, Hes. and Omn. post Hom.; εὐθᾰλής, Dor. for εὐθηλής, ές, Pind., Eur., Ar.; εὐήμερος, ον (sometimes even of a day, not of persons), Soph., Ar., Plat.; δακτῠλοδείκτος, ον, Æsch.; οὔριος, α, ον, and ος, ον (of events, etc., not of persons), Trag., Thuc., Xen., Plat.; ὀρθός, ή, όν (not of persons), Eur.; εὔροος, ον, contr. -ρους, -ρουν (not of persons), Plat. *Vid.* HAPPY, FORTUNATE, and SYN. 232.

A man who is prosperous in his private circumstances, καλῶς μὲν φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτόν, Thuc.

Think thou that this city, though it has been prosperous (lit., has run with a fair wind), *will hereafter in time fall to the bottom*, Ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ, ποτὲ 'Εξ οὐρίων δραμοῦσαν (acc. fem. sing. aor. 2 part. of τρέχω, fut. δράμοῦμαι) ἐς βύθον πεσεῖν, Soph.

PROSPEROUSLY, εὖ, Omn.; εὐτῠχῶς, Æsch., Soph., Xen.; εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Plat.; ὀλβίως, Soph.; δι' ὀρθῆς, Soph.; κατ' ὀρθόν, Soph.; τυχηρῶς, Ar.; κᾰλῶς, compar. κάλλιον (ῐ Att., ῑ elsewhere), superl. κάλλιστα, Omn. Att. *Vid.* FORTUNATELY.

PROSTITUTE, Α, μῦσᾰ́χνη, ἡ, Archil.; [μισήτη, ἡ, Archil.]; πόρνη, ἡ, Ar., Xen., Dem.; πορνίδιον, τό, Ar.; ἑταίρᾱ, ἡ, Ar., Hdt., Xen.; [παιδίσκη, ἡ, Hdt.; πορνεύτρια, ἡ, Ar.]

[*A common prostitute*, χαμαιτύπη, ἡ, Menand.]

[*To keep prostitutes*, πορνοβοσκέω, Ar.]

To be a prostitute, πορνεύομαι, pass., Hdt., Dem., Æschin.; ἑταιρέω, only act., Andoc., Æschin.

PROSTITUTE, TO, κᾰτᾰπορνεύω, Hdt.; προᾰγωγεύω, Ar., Xen., Æschin.

PROSTITUTION, ἑταιρεία, ἡ, Andoc.; ἑταίρησις, εως, ἡ, Dem., Æschin.

[*A house of prostitution*, πορνεῖον, τό, Ar., Antipho.]

PROSTRATE, TO, προπετής, ές, sometimes c. gen. of the thing on which, Soph., Eur. *Vid.* TO FALL.

To prostrate one's self before, προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no mid. or pass., c. dat. of the person or thing before which, or c. πρός and acc., or even c. acc., Soph., Eur., Hdt.; προσκυνέω, fut. -ήσομαι, aor. 1 προσ-

ἑκῦσα, no mid. or pass., c. acc. of him before whom, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; [προκαλινδέομαι, Isoc.; or προκυλινδέομαι, Dem.]

PROSTRATED, TO BE (by disease, etc.), πἄρἄτείνομαι, pass., Plat.

PROSTRATION (as a mark of homage), προσκύνησις, εως, ἡ, Plat.; [προκύλισις, εως, ἡ, Plat.]

PROSYLLOGISM, Α, προσυλλογισμός, ὁ, Arist.

To use a prosyllogism, προσυλλογίζομαι, mid., Arist.

One must use a prosyllogism, προσυλλογιστέον, Arist.

[PROTASIS (of a sentence, etc.), πρότἄσις, εως, ἡ, Gram.]

PROTECT, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, aor. 2 ἔσχον, Hom.; περῐβαίνω, fut. -βήσομαι, no aor. 1 in this sense, perf. -βέβηκα, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, no mid. or pass., c. gen. or c. dat., Hom.; [ἀμφιβαίνω, Hom.]; ἐρύομαι (ῠ, but sometimes ῡ, augmented tenses εἰρ.), fut. ἐρῦσσομαι, poet. also ἐρύσσομαι and εἰρύσ., etc., also aor. 2 mid. sync., not in first person, but 2d sing. ἔρῡσο, 3d sing. ἔρῡτο or εἴρῡτο, also perf. pass. εἰρῡμαι, infin. ἔρυσθαι in act. sense, Hom.; ῥύομαι (ῠ, but also ῡ in arsis), pres. opt. 3d sing. ῥύοιτο (ῡ even in thesis, ῡ fut. and aor. 1, though Hom. has once ῥῦσάμην), aor. 2 infin. sync. ῥῦσθαι, c. gen. of the danger, or c. prep., or c. infin. (e. g., ῥ. Ξανεῖν), Hom., Pind., Trag., Hdt.; λαγχἄνω (esp. in aor. 2 ἔλᾰχον, poet. also ἔλλαχον, and perf. λέλογχα in pres. sense) (esp. of a deity, who has received such and such a place as his portion to protect it), only act., h., Pind., Eur., Plat.; ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. act., Pind.; ὑπερστᾰτέω, only act., c. gen., Æsch.; ἐπισκοπέω, Soph., Eur.; προΐστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., augmented tenses often προυστ. for προεστ., c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; στέγω, sometimes c. gen. of the danger from which, Soph., Plat.; ἐπιστᾰτέω, c. gen., only act., Plat. *Vid.* TO DEFEND.

To be protected by, to have before one as a protection, προβάλλομαι, pass. (esp. in perf.) προβέβλημαι, c. acc., Xen., Dem.

PROTECTING, προστᾰτήριος, α, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἄλεξητήριος, α, ον, Æsch., Eur.

Protecting from ruin, ᾽ἀλεξῐκᾰκος, ον, Hom.; ᾽ἀλεξῐᾰρη, only fem., Hes.

Protecting men, ᾽ἀλεξῐμβροτος, ον, Pind.; ᾽ἀλέξανδρος, ον, Simon.

Protecting cities, ἐρῦσίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hom., h.; ῥῦσῐπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀστῠνόμος, ον, Æsch.; ἀστύοχος, ον, Anth.

Protecting a country, γαιήοχος, ον, Æsch., Soph.

Protecting altars, ῥῡσῐβωμος, ον, Pind.

Protecting a chariot, ῥῡσῐδῐφρος, ον, Pind.

PROTECTION, Α, ἀρωγή, ἡ, Hom., Trag.; ἔρκος, τό, with gen. either of the person protected or of the danger warded off, Hom., Eur., Hdt.; [ἀμφῐβᾶσις, εως (Ep. and Ion. ιος), ἡ, Hom.]; ἐρυσμός, ὁ, h.; ῥῦμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; μοχλός, ὁ, c. gen. of the evil, Soph.; ἔπαλξις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; ἐπῐκούρησις, εως, ἡ, c. gen. of the evil, Eur., Plat.; ἐπῐκούρημα, ᾰτος, τό, Xen.

Being a good protection, εὐσκέπαστος, ον, Thuc.

Under the protection of, ὑπό, c. acc., Hdt.

PROTECTIVE, *vid.* PROTECTING.

PROTECTOR, Α, ἐπῐτῑμήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; σωτήρ, ῆρος, ὁ, Omn. post Hom.; φύλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Eur.; προστᾰτης, ου, ὁ, Æsch., Soph.; ῥύσιος, ον, Æsch.; ἐπίκουρος, ον, sometimes c. gen. of the evil from which, Soph., Xen.; ἐπιστᾰτης, ου, ὁ, Soph., Plat.; πρόξενος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; βοηθόος, ὁ καὶ ἡ, Call.

A protector of the people, δημοῦχος, ὁ, Soph.

A protector of suppliants, ᾽ἀφίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; προσίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

A protector of a house, προσθόδομος, ὁ, Æsch.

PROTECTRESS, σώτειρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.

PROTEST, TO, μαρτὑρομαι, mid., no pass., sometimes c. acc. of that against which, Ar., Thuc., Plat.; διᾰμαρτύρομαι, Xen., Plat., Dem.

To protest against Philip's doing this, διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, Æschin.

PROTESTATION, μαρτὑρία, ἡ, Xen.

[PROTOTYPE, πρωτότῠπον, τό, only late.]

PROTRACT, TO, ὀφέλλω, only pres. and imperf., and aor. Æol. 3d sing. ὀφέλλειεν, Hom.; πᾰρέλκω, imperf. παρεῖλκον, fut. πᾰρελκῡσω, etc., Hom.; ἕλκω, Hdt.; μηκῠνω, Soph., Hdt., Thuc., Plat.; πᾰρᾰτείνω, Thuc., Xen.; διακρούομαι, mid., perf. pass. -κέκρουσμαι, Dem.

PROTRACTED, TO BE, χρονίζομαι, pass., Æsch., Andoc.; ἀνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔπεσον, perf. -πέπτωκα, Dem.

We bear witness that that cause has been already protracted eight years, μαρτυροῦμεν . . . ἤδη τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα ἔτη ὀκτώ, Dem.

PROTRUDE, TO, ἐξίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Arist.

PROTUBERANCE, ᾽ἀνοίδησις, εως, ἡ, Arist.

PROUD, ᾽ὑπερηνορέων, οντος, ὁ, etc., Hom., Ar.; ᾽ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ᾽ὑπέροπλος, ον (superl. in Theoc. ὑπεροπλήστᾰτος), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Eur.; ᾽ἄγαυρός, ᾰ, όν, Hes.; μεγᾰλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Pind.; περῐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ὑψῐφρων, ον, Pind.; ᾽ὑπέρφρων, ον, Trag.; ὑψηλόφρων, ον, Eur.; αἰπεινός, ή, όν (of language), Pind.; σεμνός, ή, όν, Soph., Eur.; μεγᾰλεῖος, ᾰ, ον, Xen.

Over proud, ᾽ὑπέραυχος, ον, Æsch., Xen.

Proud of, ἐξωγκωμένος, η, ον, c. dat., Hdt.

A proud man, φρονημᾰτίας, ου, ὁ, Ar.

Proud men, οἱ πνέοντες μεγάλα, Eur.

To be proud, μεγᾰλίζομαι, pass., Hom.; ἀγλαΐζομαι, Hom.; σφρῑγάω, only act., Æsch., Eur.; πυργόομαι, pass., Æsch., Eur.; ὑψαυχέω, only act., Soph.; μέγα φρονέω, only act., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ὀγκόομαι, pass., Soph., Eur., Xen.; σεμνύομαι, mid., sometimes c. dat. of the cause, or c. ἐπί and dat., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ϑρύπτομαι, pass., c. fut. mid., aor. 2 pass. ἐτρύφην, Ar., Xen., Plat.; κομάω, Ar.; μέγα φῦσάω, Eur.; φῡσάομαι, pass., sometimes c. ἐπί and dat. of the cause, Xen., Dem.; μεγᾰλοφρονέω, Plat.; χαυνόομαι, Arist.; σεμνόομαι, pass., Callias.

To be proud of, ᾽ἀγάλλομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat., sometimes c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; κυδιάω, only pres. act., c. dat., Hes.; αὐχέω, only act., c. ἐπί and dat., h.

To be over proud, ᾽ὑπερφρονέω, only act., sometimes c. dat. of the cause, Æsch., Hdt.; ᾽ὑπεραυχέω, Thuc.

They are prouder than the people, φρονοῦσι δήμου μεῖζον, Eur.

To make proud, φῡσάω, Dem.; [χαυνόω, Plat.]

PROUDLY, ᾽ὑπερφιᾰλως, Hom.; ᾽ὑπέρφρονα, Soph.; μεγαλοφρόνως, Xen., Plat.

PROVE, TO (i. e., demonstrate), προσφύω, not in perf. or aor. 2, only act., Æsch., Ar.; ᾽ὑφηγέομαι, mid., Æsch.; κᾰτηγορέω, c. acc. or c. gen., only act. in this sense, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; μαρτῠρέω, Æsch., Soph., Xen. Plat.; δείκνῡμι, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δηλόω, Omn. Att., Hdt.; ἐλέγχω, Eur., Thuc., Isoc., Antipho; ἐνδείκνῡμι, Eur., Xen., Plat.; ἐπῐδείκνυμι, Ar., Plat.; ἐξετάζω, Eur., Dem.; μηνύω, Eur., Xen., Antipho; φαίνω, Plat.; ᾽ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀποσημαίνομαι, mid., Hdt.; ἐξελέγχω, Thuc.; κᾰτᾰδείκνυμι, Hdt.; τεκμηριόω, Thuc.; πᾰρίστημι, only in fut. or aor. 1 act., Xen., Lys.; ᾽ἀναγκάζω, Plat.; διδάσκω, fut. -ξω (poet. also διδασκήσω), Xen., Æschin.; συμβῐβάζω, Arist.

To prove clearly, διᾰσᾰφέω, Eur., Thuc., Plat.; ἐμφᾰνίζω, Dem.

To prove besides, προσᾰποφαίνω, Plat.; προσᾰναγκάζω, Plat.; προσεπῐδείκνῡμι, Plat.

To prove on the other hand, ἀντᾰποφαίνω, Thuc.

[*To prove in answer*, ἀνταποδείκνυμι, Xen.]

To endeavor to prove on the other hand, ἀντεπιχειρέω, Arist.

To prove beforehand, προᾰποδείκνῡμι, Isoc.

To produce evidence or *arguments in order to prove*, τεκμηριόω, c. acc. of the argument, etc., Thuc.

This proves nothing, τοῦτο εἰς οὐδὲν ἀνήκει, Hdt.

To prove (i. e., to try, test), πειράζω, c. gen., Hom.; πειρητίζω, only act., c. gen., Hom.; πειράω and mid., c. gen., Hom., Æsch., Hdt.; εἰς πεῖραν (τινὸς) ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλϑον, sync. as always in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλῡθα), Eur.; διαπειράομαι, Hdt., Plat., Dinarch., Dem.; διᾰκωδωνίζω, Lys., Dem. *Vid.* TO TRY.

One must prove, δεικτέον, Xen.; κᾰτηγορητέον, Plat.

One must prove besides, προσδεικτέον, Arist.

The art of proving (i. e., of trying), ἡ πειραστῐκή, Arist.

PROVED, TO BE (to be so and so), ὁράομαι, esp. in aor. 1 and fut. 1 pass. ὤφθην, ὀφθήσομαι, Eur., Plat.

Capable of being proved, δεικτός, ή, όν, Arist.; εὐέλεγκτος, ον, Plat.

Difficult to be proved, δῠσᾰπόδεικτος, ον, Xen.

[*Not proved*, ἀναπόδεικτος, ον, Lycurg.]

PROVERB, Α, λόγος, ὁ, Pind., Soph., Plat.; μῦθος, ὁ, Æsch.; παροιμία, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Plat.; ἔπος, τό, Ar., Hdt.; pl. τὰ δημοσιούμενα, Arist.

To be a proverb, παροιμιάζομαι, pass., Plat., Arist.

To render proverbial, make a proverb of, pass into a proverb, παροιμιάζομαι, mid., Plat.

A speaking in proverbs, γνωμολογία, ἡ, Arist.

If, as the proverb is, they neither know, etc. . . ., ἂν καί, τὸ λεγόμενον, μήτε . . . ἐπίστανται, Plat.

One must speak in proverbs, γνωμολογητέον, Arist.

A proverb hunter, γνωμιδιώτης (or -διώκτης), ου, ὁ, Cratin.

PROVERBIAL, παροιμιώδης, ες, Plut.; παροιμιακός, ή, όν, Plut.

[*To become proverbial*, παροιμιάζομαι, Plat., Arist.]

To use a proverbial expression, παροιμιάζομαι, mid., Plat.; γνωμολογέω, Ar.

PROVIDE, TO, παρέχω (Hom. has also πάρέχω once), imperf. παρεῖχον, fut. παρέξω and παρασχήσω, perf. πάρέσχηκα, no aor. 1, aor. 2 παρέσχον, Ep. also παρέσχεθον, aor. 2 mid. Ep. παρεχεσκόμην, no pass., Omn.; πορσύνω, Ep. fut. also ποροσσύνέω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. acc. rei (also c. gen. once in Eur.), c. dat. rei (the acc. pers. being understood), Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; πορίζω, Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐκπορίζω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Andoc.; πορεύω, only act. in this sense, Eur.; κατασκευάζω, Hdt., Xen.; διοικέω, Dem. *Vid.* TO SUPPLY, and SYN. 175.

To provide in addition, προσπάρέχω, Thuc., Plat.; προσπορίζω, Xen., Dem.; προσευπορέω, Dem.

To provide beforehand, προπαρέχω, Xen.; [προπαρασκευάζομαι, Thuc., Xen.]

To provide in turn, ἀντιπάρέχω, Thuc.

To provide for or *to provide against* (events, etc.), [μέδομαι, c. gen., Hom.; ἀμφιπονέομαι, Hom.; προμηθέομαι, c. gen., Hdt.; ὑπέρ or περί, Plat.]; προσκοπέω, fut. προσκέψομαι, aor. 1 προσεσκεψάμην, also perf. pass. προέσκεμμαι, and pluperf. in act. or in pass. sense, sometimes c. μή and infin. (of providing against), Soph., Eur., Theoc.; προοράω, oftener -ομαι, mid., fut. προόψομαι, aor. 2 προεῖδον, infin. προϊδεῖν, etc., perf. pass. προεώρᾶμαι, c. acc., or c. gen., or c. μή or ὅπως μή, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; θεραπεύω, Soph., Thuc.; προνοέω, oftener -ομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. gen., or c. prep. περί, ὑπέρ, etc., c. gen., or c. ὅπως, etc., Thuc., Xen., Lys. *Vid.* TO TAKE CARE.

One must provide, πάρεκτέον, Xen.

One must provide for or *against*, προοπτέον, c. gen., Hdt.; προνοητέον, Xen.

Able to provide, πόρῖμος, ον, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Æsch., Ar., Plat.; πορισττκός, ή, όν, c. gen., Xen., Plat.

To be provided with, κατασκευάζομαι, pass., c. dat., Thuc.; [παρασκευάζομαι, in perf. pass., c. acc., Plat.]

To be abundantly provided with, προευπορέομαι, pass., Dem.

What must be provided for or *against*, περιοπτέος, α, ον, Thuc.

Reveal them, provided only that you do not speak for bribes, κίνει, μόνον δὲ μὴ κέρδεσιν λέγων, Soph.

Easily provided, εὔπορος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat.

Well provided (i. e., having plenty), πόρῖμος, ον, Thuc.

To aid in providing, συμπαρασκευάζω, Xen., Isoc., Dem.; συμμηχανάομαι, mid., Xen.; σῦνᾶναλίσκω, fut. -λώσω (esp. of money), Xen.

To aid in providing means, συμπροξενέω, c. ὡς, only act., Eur.; σῦνεπιμελέομαι, mid., c. ὅπως, Xen.

PROVIDED THAT, εἰ. *Vid.* IF.

PROVIDENCE, πρόνοια, ἡ (of Divine Providence, θεοῦ πρ., θεία πρ.), Eur., Plat.

Divine Providence, θεία τύχη, Soph., Hdt.; θεία μοῖρα, Plat.

By Divine Providence, θείως, Hdt.

PROVIDENT, προνοητικός, ή, όν, Xen.; προορατικός, ή, όν, Arist. *Vid.* PRUDENT.

[*To be provident*, προοράω, Hdt.]

PROVIDER, Α, ποριστής, οῦ, ὁ, Ar., Thuc., Dem.; παρασκευαστής, οῦ, ὁ, Plat.

One who provides for the expense of any thing, χορηγός, ὁ, Dem., Æschin.

PROVINCE, Α, νομός, ὁ (esp. in Egypt), Pind., Hdt.

Commander of a province, νομάρχης, ου, ὁ, Hdt.; νόμαρχος, ὁ, Arist.; [μεριδάρχης, ου, ὁ, LXX., Joseph.]

PROVISION, ἐπῖμέλεια, ἡ, Omn. Att. prose. *Vid.* CARE.

Provision for any thing (in a general way), διοίκησις, εως, ἡ, Lex ap. Dem.

Provisions, σῖτος, ὁ, pl. τὰ σῖτα (always for men), Omn.; so σῖτίον, usu. in pl., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σίτησις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπῖσῖτισμός, ὁ, Xen., Dem.; [τὰ ἀναγκαῖα, Xen.; παραπομπή, ἡ, Xen.; (of an army), ὀψωνιασμός, ὁ, Menand.] *Vid.* FOOD.

Money for provisions (given to the soldiers), σῖτηρέσιον, τό, Xen., Dem.

Sufficiency of provisions, σῖταρκία, ἡ, c. gen. of the time they were to last, Arist.

Carrying provisions, σῖτᾰγωγός, όν, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

To cheat in buying provisions, ὑποψωνέω, Ar.

PROVISION, TO (men, etc.), σῖτοποιέω, c. dat., mid. to obtain provisions, Xen.; [ὀψωνιάζω, Diod.]

To be provisioned (a garrison, etc.), σῖτοδοτέομαι, pass., Thuc.

PROVOCATION, ἐρέθισμα, ᾶτος, τό (esp. to pleasant things), Ar., Critias; πάροξυσμός, ὁ, Dem.

[PROVOCATIVE (of certain medicines), ἀμυκτικός, ή, όν, Med.]

PROVOCATIVE, Α, ἐπῐθύμημα, ᾶτος, τό, Xen.

PROVOKE, TO, ἐρίθω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch.; ἐρεθίζω (only act., Hom.), Hom., Ar., Hdt., Xen.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; χολόω, Hom., Soph.; ἐριδμαίνω, only pres. act., Hom.; ἐξερεθίζω, Pind.; κνίζω, fut. -ίσω, Pind., Hdt.; θήγω, Æsch., Xen.; κῑνέω (any sort of feeling), Trag., Xen., Dem.; ὀξύνω, Soph., Hdt.; ὀργαίνω, no perf., no mid. or pass., act. sometimes used in pass. sense, Soph., Eur.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Xen., Plat.; πάροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; [ἀγριόω, acc. et dat., *against one*, Eur.]; ἄκονάω, Xen. *Vid.* TO EXCITE.

One must provoke, ἐρεθιστέον, Plat.

To be provoked, συνθήγομαι, pass., Eur.; [ἀγριαίνω, c. dat., Plat.; ὀξυθυμέομαι, c. dat., Ar.]

PROW, THE, πρῴρα, ἡ, Omn.; πρῴρη, ἡ, Hom.; also νηὸς πρῴρη, Hom.; στόλος, ὁ, Æsch.

From the prow, πρῴραθεν or -θε, Pind., Thuc., Theoc.

With dark prow, κυᾰνόπρωρος, ον, Hom.; κυανοπρώριος, ον, Hom.; κυανέμβολος, ον, Eur.

With handsome prow, εὔπρωρος, ον, Eur.; καλλῐ́πρωρος, ον, Eur.; ποικῐλόστολος, ον, Soph.

With the prow turned toward the enemy, ἀντῐ́πρωρος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

[*With prows joined* (side by side), μετωπηδόν, Hdt.]

[*With high prow*, ἀνάστειρος, ον, Polyb.]

A man who stands on the prow to look out, πρωρᾶτης, ου, ὁ, Xen.; πρωρεύς, ὁ, Xen.

To stand on the prow to look out, πρωρᾰτεύω, Ar.

PROWESS, ῥηξηνορία, ἡ, Hom.; ἀρετή, ἡ, Omn. *Vid.* STRENGTH, BRAVERY.

PROXIMATE, *vid.* NEAR.

PROXIMITY, ἀγχιστεία, ἡ (esp. of kin), Ar.

PRUDENCE, φρόνις, εως, ἡ, Hom.; σωφροσύνη, Ep. also σαοφροσύνη, ἡ, Hom., Theogn., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐφροσύνη, ἡ, Hom.; φραδμοσύνη, ἡ, Hes., h.; εὐλᾰβεια, ἡ, poet. (not Att.) also εὐλᾰβίη, ἡ, Theogn., Soph., Eur., Plat., Dem.; εὐβουλία, ἡ, Trag., Plat., Dem.; γνώμη, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; προμήθεια, and poet. προμηθία, ἡ, Trag., Hdt., Plat.; πρόνοια, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; φρόνησις, εως, ἡ, Xen., Isoc.; εὐλογιστία, ἡ, Plat. *Vid.* WISDOM.

PRUDENT, ἐπιφρονέων, ουσα, gen. οντος, etc. (only of persons), Hom.; ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom.; περῐ́φρων, ονος, ο καὶ ἡ (only of persons), Hom., Hes.; so ἀρτῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur.; so δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; so ἐπῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; so πολῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; so φρᾰδής, ές, Hom.; so νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; so πῖνυτός, ή, όν, Hom., Solon, Pind.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, also βαθίων (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere), Hom., Pind., Æsch., Hdt.; πευκᾰλῖμος, η, ον (esp. of the mind), Hom., Hes.; πῡκῐνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Soph.; πῡκνός, Hom., Pind., Eur., Plat.; πῡκῐμήδης, ες, Hom., h.; πῡκῐνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hes., h.; ὑγιής, ές (esp. of advice, etc.), Hom., Soph., Eur., Simon., Thuc., Plat.; σώφρων, Ep. also σαόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, etc., Omn.; πολῠφρᾰδής, ές, Hes.; εὔβουλος, ον, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Andoc., Isoc.; πρόνοος, contr. πρόνους, ὁ καὶ ἡ (of persons only), Æsch., Soph., Hdt.; προσκόπος, ον, Pind.; σῦνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; φρόνῐμος, ον (also η, ον, Plut.), Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; προμηθεύς, fem., Æsch.; φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Orac. ap. Hdt.; προμηθής, ές, Thuc.; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem.; προνοητικός, ή, όν (either of persons or actions), Xen.; σύννοος, contr. σύνους, Arist.; εὐλόγιστος, ον, Arist.; πολῠφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh. *Vid.* WISE.

Prudent and kind, εὐφρονέων, ουσα, Hom.

One must be prudent, εὐλᾰβητέον, Plat.

To be prudent, φρονέω, only act., Omn.; σωφρονέω, only act., Trag., Xen., Plat., Dem.; εὐλᾰβέομαι, mid., Trag., Xen., Plat., Dem.; προμηθέομαι, mid., Æsch., Hdt., Plat.; ὑγιαίνω, only act., Theogn., Ar., Hdt., Plat.

Prudently, πῦκα, Hom.; φρονοῦντως, Æsch., Soph.; φρονίμως, Eur., Xen., Plat.; εὐλαβῶς, Eur., Plat.; σωφρόνως, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; εὐγνωμόνως, Eur., Xen.; διεσκεμμένως, Xen.; ἐχόντως, Plat.; νοῦν ἐχόντως, Plat.; λόγον ἐχόντως, Isoc.; προμηθῑκῶς, Ar. *Vid.* Wisely.

Prune, to, ἀποτέμνω, no aor. 1, perf. -τέτμηκα, c. gen. of the thing pruned, c. acc. of the part cut away (not used exactly in our sense), Plat.

Pry into, to, ὑπερκύπτω, only act., h., Plat. *Vid.* To peep.

[Psalm, a, ψάλμα, ᾰτος, τό, and ψαλμός, ὁ, Eccl.]

[*Singing psalms*, ψαλμῳδός, όν, and ψαλμολόγος, ον, Eccl.]

[*A singing of psalms*, ψαλμῳδία, ἡ, Eccl.]

[*To sing psalms*, ψαλμῳδέω and ψαλμολογέω, Eccl.]

[Psalmody, ψαλμῳδία, ἡ, Eccl.]

Psaltery, a, ψαλτήριον, τό, Arist.; [νάβλα, ἡ, Soph. (LXX.); also νάβλας, c. gen. νάβλα, Philem.; *player on the psaltery*, ναβλιστής, ὁ, Euphor.]

[Pshaw, ψό, Soph.]

Ptisan, πτῐσάνη, ἡ, Ar., Hipp.

Puberty, ἡλῐκία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Plat.

One of the age of puperty, ἔφηβος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Lycurg., Dem.; πρόσηβος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; μειρᾰκιον, τό, Ar., Plat.

To arrive at the age of puberty, μειρᾰκιόομαι, mid., Xen.; ἀνηβάω, Call.

Public, ἀμφάδιος, α, ον (i. e., publicly known), Hom.; δήμιος, ον, Hom.; πανδήμιος, ον, Hom.; πάνδημος, ον, Soph., Eur., Plat.; δημόσιος, α, ον, Ar., Hdt., Omn. Att. prose; δημοτῐκός, ή, όν, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δημοτελής, ές, Hdt., Thuc., Dem.; ἐπίσκηνος, ον (i. e., before the tent), Soph.; πολῑτῐκός, ή, όν (of honors, etc.), Xen., Isoc.

Public property, ξυνῆῐα, τά, Hom.

Any thing belonging to the public (esp. any public building, as a prison, a treasury, etc.), δημόσιον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Dinarch.; τὸ κοινόν, τὰ κοινά (of the public treasury, the public money, in pl. even of the public officers), Ar., Hdt., Thuc., Dem.

Any public servant, crier, clerk, executioner, etc., δημόσιος, ὁ, Ar., Hdt., Dem.

A public service or *duty*, λειτουργία, ἡ, Lys., Antipho.

To perform public duties, discharge public offices, λειτουργέω, only act., Xen., Andoc., Dem.

To be a public man, or *to receive any salary as a public officer*, etc., δημοσιεύω (only act. in this sense), Ar., Plat.

To appear in public, ἀναστρέφομαι (pass.) ἐν μέσῳ, Plat.; so, *to bring forward in public*, ἐς τὸ μέσον φέρω, Hdt.; *to speak in public*, ἐς τὸ μέσον λέγω, Hdt.

[*To sit in public*, προκαθίζω (ἐς θρόνου), Hdt.]

To spend all one's substance in discharging public offices, κᾰτᾰλειτουργέω, Dem.

They have benefited it by their public virtues rather than injured it by their private vices, κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν, Thuc.

Publican, a, τελώνης, ου, ὁ, Ar., Æschin.

Publicity, περῐφᾰνεια, ἡ, Dem.

Publicly, ἀμφᾰδόν, Hom.; ἀμφᾰδά, Hom.; ἀμφᾰδίην, Hom.; ἀμφᾰδήν, Archil.; φᾰνερῶς, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Dem.; ἐμφᾰνέως, contr. ἐμφᾰνῶς (as always in Att.), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Openly.

Publicly alleged, δηλᾰδή, Hdt.

Publish, to (i. e., to make known), ἀνᾰκηρύσσω, Soph., Hdt., Xen., Antipho; προαγορεύω, Hdt.; ἐκμαρτῡρέω, Eur.; περῐφέρω, fut. περιοίσω, aor. 1 περιήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Plat.; δημεύω, Plat.; διαδῐδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Isoc.

To publish (of publishing a book), ἐκδῐδωμι, Isoc.; ἐκφέρω, Plat.

Published (i. e., universally known), βέβηλος, ον, Eur.

To be published, διᾰδοτέος, α, ον, Isoc.

Puerile, παιδᾰριώδης, ες, Plat. *Vid.* Childish.

Puerility, νηπιάα, ἡ, Hom.

Puff, to (in any sense), φῡσάω, Hom., Eur., Ar., Hdt., Dem. *Vid.* To blow.

To puff up (with pride), ἐπῐκουφίζω, Theogn.; χαυνόω, Eur., Plat.; ἐκχαυνόω, Eur.; τῡφόω, Hdt.; [ὀγκόω, Ar.]

To be puffed up, ᾽ἀνᾰφῡσάομαι, pass., Xen.; [ὀγκόομαι, Trag.]

To puff off (i. e., extol), πυργόω, Menand.; ᾽ἀνᾰπλάσσω, fut. -πλάσω, Demad.

[Puffed up, ὀγκηρός, ά, όν, Xen.; ὠγκωμένος, η, ον, ἐπί c. dat., *on account of*, Xen.]

Puffing, φῡσασμός, ὁ, Arist.

Puffing, a (from hard toil), ποίφυγμα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* Blowing, Panting.

Puffy, πεφῡσημένος, η, ον, Xen.

[Pugilist, πυγμάχος, ὁ, Hom.; but usu. πύκτης, ὁ, Xen., Plat., etc.] *Vid.* Boxer.

Pugnacious, μᾰχητῐκός, ή, όν, Plat.; ὀξύχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ, Lys., Theoc.

[*To be pugnacious*, ἀγωνιστικῶς ἔχω, Plut.]

Pugnaciously, μαχητῐκῶς, Plat.

Puissant, μεγασθενής, ές, Pind., Æsch. *Vid.* Powerful.

Pull, to, ἑρύω, fut. ἐρῦσω (Ep. also ἐρύσσω), aor. 1 εἵρυσα, also mid., aor. 2 sync. 3d sing. εἵρῡτο, no pass. in this sense, Hom.; ἑλκέω, imperf. εἵλκεον, Hom.; ἕλκω, imperf. εἵλκον, fut. ἑλκῡσω, aor. 1 εἵλκῡσα, etc., Omn.; σπάω, fut. σπᾰσω, etc., Hom., Trag., Xen., Plat.; ψάλλω (of pulling hair, or of pulling a bowstring), Æsch., Eur.; ἐπισπάω, Eur., Hdt., Xen., Dem.

To pull (an oar), ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., Hom., Pind.; ἕλκω (see above), Hdt.

To pull down, κᾰτᾰβάλλω (Ep. also καββ.), Hom., Hdt., Thuc.; κατασπάω, Soph., Thuc., Xen.; κᾰτᾰσπᾰράσσω, Ar.; ἀποσύρω, Thuc.; καθαιρέω, aor. 2 -εἷλον, lit. or metaph. (of power, etc.), Thuc.

To pull down (esp. houses, walls, etc.), διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Thuc., Xen., Dem.; ἀποσκευάζω, Lycurg.

To pull up, ἀναspάω, Hdt., Xen. ἀνακλάω, fut. -κλᾰσω, Thuc.

To pull against, ἀνθέλκω, sometimes c. dat., Thuc., Plat.

To pull out, ἐξείρω, esp. in aor. 1 act., Ar.; ἐκκᾰλᾰμόομαι, mid., Ar.

To pull off (esp. hair), τίλλω, Hom., Æsch., Ar., Hdt.; ᾽ἀποτίλλω, Ar., Hdt.; παρατίλλω, Ar.; ἀπολωτίζω, Eur.; ὀλόπτω, and mid., but no pass., Call., Anth.

To pull to pieces, διᾰσύρω (lit., also metaph. of pulling a person's character to pieces, etc.), Isoc., Dem., Æschin.; κᾰτᾰκνίζω, Isoc.

To pull (a door) *to, so as to shut it*, ἐπερύω, Hom.; ἐπισπάω, Xen.

To join in pulling down, συγκαθαιρέω, Thuc.

He had been pulled down by the journey, ἐκεκάκωτο ὑπὸ τῆς πορείας, Xen.

Pulling, a, or being pulled, ἑλκηθμός, ὁ, Hom.; [(with the fingers, as a bowstring), ψαλμός, ὁ, Eur.]

Pulling, adv., ἑλκηδόν, Hes.

Pulley, a, τροχῖλέα or τροχῖλία, ἡ or τά, Ar., Plat., Arist.

Pulmonary, πνευμονῐκός, ή, όν, Arist.

[*Pulmonary disease*, πύησις, εως, ἡ, Med.] *Vid.* Consumption.

Pulpit, a, βῆμα, ᾰτος, τό, Xen., Orat.; λῐθος, ὁ, Ar.; [ἄμβων, ὁ, Paul. Sil.]

A pulpit (on the stage), ὀκρῖβας, αντος, ὁ, Plat.

[Pulsation, ἄλμα, ατος, τό, Hipp.; πηδηθμός, ὁ, Hipp.]

Pulse, ὄσπριον, τό, Hdt., Xen.; χέδροπες, οἱ, Ar.; χέδροπα, τά, Theoph.; ὄροβος, ὁ, Theoph.

Like pulse, ὀροβιαῖος, α, ον, Theoph.; χεδροπώδης, ες, Phanias.

To eat pulse, ὀσπριοφᾰγέω, only act., Hipp.; ὀροβοφᾰγέω, Hipp.

Pulse, the, τὰ σφύζοντα, Plat.; φλεβοπᾰλία, ἡ, Democ.; οἱ παλμοί, Philo.

[Pulse-like, παλμώδης, ες, Hipp.]

Pulverize, to, ᾽ἀμᾰθύνω (only, however, applied to destroying cities or men), only act., Hom., Æsch., Theoc.

Pumice-stone, κῐσηρις, εως, ἡ, Ar., Alex.

Like pumice-stone, κισηροειδής, ές, Theoph.

Pump, a, κηλώνειον, τό, Ar., Hdt.

Pun, to—*punning on his name*, παραγραμματίζων αὐτόν, Diog. L.

Punch, αὐτοκάβδᾰλοι, οἱ (a sort of buffoons who spoke extempore), Semus ap. Ath.

Punch, a, τέρετρον, τό, Hom.

[*To punch* in the side (of boxers), παρορύσσω, Diog. L.]

Punctual, ᾽ἀκρῐβής, ές, Omn. Att. *Vid.* Exact.

Punctuate, to, διαστίζω, fut. -ξω, Arist.

Puncture, a, τρύπημα, ᾰτος, τό, Ar., Eupol.

Pungency, δρῑμύτης, ητος, ἡ, Theoph.

Pungent, πῐκρός, ά, όν, Hom.; δρῑμύς, εῖα, ύ, Xen.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hipp., Plat.

[*Not pungent*, ἄδηκτος, ον, Diosc.]

Punish, to, τίνῡμαι (ῑ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf. mid., Hom., Eur.; τίνομαι (ῑ Ep., ῐ Att. and Pind.), mid., fut. τίσομαι, c. acc. pers., gen. of the crime when expressed, sometimes c. dupl. acc., sometimes also c. dat. of the punishment, or even c. acc.

(rarely), Hom., Theogn., Pind., Trag.; ἀποτίνομαι, Hom., Eur., Xen.; ἀντίτινομαι, smts. c. gen. of the crime, acc. of the punishment, Æsch., Eur.; ἐκτίνομαι, Eur.; ἄποινάομαι, mid., Eur.; κολάζω, fut. -άσω, Omn. Att.; ἐπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, c. dat. or c. acc., Eur.; μετέρχομαι, smts. c. dupl. acc., Æsch., Eur.; μέτειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, pres. indic. usu. in fut. sense, smts. c. acc. of the punishment, Æsch., Soph., Thuc.; ἄπευθύνω, Eur.; τῑμωρέω, pass. only in Hdt., and then not of the person punished, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ζημιόω, fut. mid. often in pass. sense, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐποπτεύω, only act., Æsch.; εἰσοράω, in pres. act. (of a deity only, who of course punishes what he sees wrong), Soph.; ἀντίτῑμωρέομαι, mid., Eur., Thuc.; ἄμῡνω, more usu. -ομαι, mid., sometimes (but rarely) in pass., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Antipho; δίκαιόω, Hdt.; ἐπῐτίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην) δίκην, c. dat., Hdt.; ἴθῡνω, Hdt.; ἐπιζημιόω, Xen.; προσζημιόω, Plat., Isoc.; δίκην or δίκας λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Lys.

One must punish, κολαστέον, Xen.; τῑμωρητέον, Isoc.

To punish beforehand, προτῑμωρέομαι, mid., Thuc.

Punished, πᾰλίντῑτος, ον, Hom.

To be punished, suffer punishment, τίνω (ῑ Ep., ῐ Att., fut. τίσω, etc.), δῖκην, ποινάς, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀποτίνω, c. acc. of the punishment or c. acc. of the crime, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Lys., Dem.; so ἀντῑτίνω, Theogn., Soph.; ἐκτίνω δίκην, Eur., Hdt.; ἀποδίδωμι δίκην, c. gen. of the crime, Hom.; δίκας λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), (not nearly so common a use of the phrase as to exact punishment), Eur., Dem.; δίκας δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι), sometimes c. ὑπό and gen. of him who punishes, Soph., Hdt., Plat., Orat.; δίκην ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Antipho; δίκην ὑπέχω, Soph.

What must be punished, κολαστέος, α, ον, Plat.

Punisher, ᾱ, κολαστής, οῦ, ὁ, Trag., Plat.; ἐπῐτῑμητής, οῦ, ὁ, Soph., Eur. *Vid.* Avenger.

Punishing, ποίνῐμος, ον, Soph.; τελεσφόρος, ον, Soph.

Punishing severely, βᾰρῠδῐκος, ον, Æsch.

Punishing pitilessly, νηλεόποινος, ον, Hes.

Fit for punishing, κολαστῐκός, ή, όν, Plat.

To join in punishing, συγκολάζω, Plat.

Punishment, δίκη, ἡ, Omn.; τῐσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; θέμις, ἡ, in acc., Æsch.; μισθός, ὁ, Soph.; τῑμωρία, ἡ, Eur., Ar., Xen., Isoc., Dem.; ποινή, ἡ, seldom absolutely, usu. with some word of inflicting or suffering, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ζημία, ἡ, Omn. Att.; κόλασμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen.; κόλᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; κᾰκωσις, εως, ἡ, Xen.; κολαστήριον, τό, Xen.; τῑμημᾰ, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; τῑμώρημα, ᾰτος, τό, Plat.; τιμώρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Penalty.

Legal punishment, τὰ ἐπαίτια, Dem.

A punishment not to be paid in money, ζημία ἄποχρήμᾰτος, Æsch.

Sharing in the punishment, συντελής, ές, Æsch.

Liable to punishment, ὕπέγγυος, ον, sometimes c. dat., Eur., Hdt.; ἐπιζήμιος, ον, Plat.

[*Without punishment*, νηποινεί or -νί, Plat.]

To inflict an additional punishment, προστῑμάω (in pass. also of that which is awarded as an additional punishment), Plat., Dem.; προζημιόω, Plat.

To estimate a punishment at (as an accuser does, who charges the defendant with having incurred such and such a penalty, or as the judge does who awards it), τῑμάομαι, mid., c. acc. of the sentence, dat. of the criminal, Ar., Plat., Lys., Dem.

To estimate the punishment at less (as the defendant does, who pleads that even if guilty the penalty is less severe than that claimed by the accuser), ὑποτῑμάομαι, Xen.; ἀντῑτῑμάομαι, Plat., Dem.

You are suffering calamity as a punishment for having slain your mother, ἀντῖποίνους τίνεις μητροφόνους δύας, Æsch.

[Punning, παρονομασία, ἡ, Quintil.]

Punt, ᾱ, πλοῖον κοντωτόν, Diod.

Punt-pole, ᾱ, κοντός, ὁ, Hom., Luc.; [πλῆκτρον, τό, Hdt., Soph.]

Puny, μῑκρός, ά, όν, Omn. *Vid.* Little.

Pup, το, τίκτω, fut. τέξω, more usu. τέξομαι, also poet. (not Att.) τεκοῦμαι, no aor. 1, perf. τέτοκα, aor. 2 ἔτεκον, Omn. *Vid.* To bring forth.

Pupil, ᾱ, παίδευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; μᾰθητής, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὁμῐλητής, οῦ, ὁ, Xen.; σύνουσιαστής, οῦ, ὁ, Xen.; ὁ συνών, Xen.; φοιτητής, οῦ, ὁ, Plat.; φοιτάων, οντος, contr. -τῶν, τῶντος, ὁ, Isoc.

At all events, you charge none of your pupils any money for attendance, οὐδένα γ' οὖν τῆς συνουσίας ἀργύριον πράττει, Xen.

A fellow-pupil, συμμαθητής, ὁ, Plat.

To be a pupil of, ὁμῐλέω, only act., c. dat., Xen.; φοιτάω, c. εἰς and acc., Xen.; συνδιᾰτρῑβω, c. dat., or c. μετά and gen., Xen., Plat.; σύνειμι (-εἶναι), c. dat., Xen., Plat.

To wish to be a pupil, μᾰθητιάω, Ar.

Pupil, the (of the eye), κόρη, ἡ, Soph., Eur.

Puppet, ᾱ, [νευρόσπαστα ἀγάλματα, pl., Hdt.]; νευρόσπαστα, τά, Xen.; (of a man, sneeringly), ἀνδριάς, άντος, ὁ, Dem.; θαῦμα, ᾰτος, τό, Philo; [ἀνδριαντίσκος, ὁ, Plut.]

[*A wax puppet*, πλαγγών, όνος, ὁ, Call.]

A puppet showman, νευροσπάστης, ου, ὁ, Arist.; θαυμᾰτοποιός, ὁ, Philo.

Puppy, ᾱ, σκῦλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, most usu. ἡ, Omn.; σκῠλᾰκιον, τό, Xen., Plat.; κῠνίσκη, ἡ, Ar.

Of a puppy, σκῠλᾰκειος, α, ον, Hipp.

The nature of a puppy, τὸ σκῠλακῶδες, Xen.

[Purchasable, ὠνητός, ή, όν, *for money*, χρήμασιν, Thuc.]

Purchase, ᾱ, ὠνή, ἡ, Eur.; [ἀγοράσία, ἡ, Teleclid.; ἀγόρᾰσις, εως, ἡ, Plat.]

Purchase, το, πρίᾰμαι, only in aor. ἐπριᾰμην, c. gen. of the price (in Hom. also c. dat.), c. dat. of the person from whom, or c. prep. ἐκ or παρά and gen., Hom., Pind., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ὠνέομαι, mid., imperf. ἐωνούμην, other mid. tenses rare, perf., and pluperf., and aor. 1 pass. in pass. sense, c. gen. of the price, c. acc. of the person from whom, or c. prep., Hes., Hdt., Omn. Att. *Vid.* To buy.

Purchaser, ᾱ, ὠνητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.

Pure, ἁγνός, ή, όν, often c. gen. of that from which one is pure, Omn.; ἀκηρᾰσιος, ον, Hom.; ἀκήρᾰτος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen.; κᾰθᾰρός, ά, όν, sometimes c. gen., Omn.; ἄκρᾱτος, ον, Hom., Trag., Xen.; εὐκρῑνής, ές (of air), Hes.; ἀμίαντος, ον, sometimes c. gen., Theogn., Pind., Æsch., Plat.; ἄδολος, ον, Æsch., Eur.; ἄκέραιος, ον, Eur., Thuc., Dem.; ἀκραιφνής, ές, Eur., Thuc.; ὅσιος, α, ον, Soph., Eur.; παρθένος, only fem. (epith. of a soul or a fountain, etc.), Æsch., Eur.; εὔζωρος, ον, Eur.; διῠπετής, ές (of air), Eur.; ἄμῐκτος, ον, Plat.; ἀμῖγής, ές, Plat., Arist.; ἀσκηθής, ές, Antim.; ἄβᾰτος, ον (of a soul), Plat.; εἰλῑκρῑνής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* Syn. 11 and 18.

To be pure, κᾰθᾰρεύω, only act., Xen., Plat.; [ἁγνιεύω, absol., Æsch.; *from*, c. gen., Dem.]

I keep my mouth pure, ὁσιόομαι στόμα, Eur.

Purely, κᾰθᾰρῶς, Hes., h., Hdt., Xen.; ἁγνῶς, Hes., h.; ἀμίκτως, Plat.

Purely flowing, ἀγνόρῠτος, ον, Æsch.

Purgation, ἄποκάθαρσις, εως, ἡ, Xen.

Purgative, κᾰθαρτῐκός, ή, όν, Hipp.

Purge, το, ἐξομόργνῡμαι, mid., Eur.; κᾰθαίρω, Hipp.; ὔποκενόω, Hipp. *Vid.* To purify.

Purged violently, ὑπέρῑνος, ον, Hipp.

Purging, adj., ὑπήλᾰτος, ον (of medicines), Hipp.

Purging, subst., κάθαρσις, εως, ἡ, Hipp.; ἄποκάθαρσις, εως, ἡ, Thuc.; ὑπερῐνησις, εως, ἡ, Hipp.

Excessive purging, ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, Hipp.

Purification, ἄγνισμα, ᾰτος, τό, Æsch.; κάθαρμός, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; κάθαρσις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; περῖκαθαρμός, ὁ, Plat.; [in pl. ἁγνεῖαι, Isoc.]

Purification by means of holy water, χέρνιψ, ῐβος, ἡ, usu. in pl., Eur.; [(fumigation with sulphur), περιθείωσις, εως, ἡ, Plat.]

One needing purification, ἱερῖτις, ῐδος, only fem., Æsch.

Purified (of metal), πᾶνεφθος, ον, Hes.

Purified ground, κάθαρμα, ᾰτος, τό, Ar.

What one can be purified from, κᾰθάρσιος, ον, Æsch.

I have been purified in this way, ταῦτ' ἀφιερώμεθα, Æsch.

Purifier, ᾱ, κάθαρτής, οῦ, ὁ, Soph., Ar., Plat.; [ἁγνίτης, ὁ, Paus.]

Purify, το, κᾰθαίρω, sometimes c. gen. of the impurity or crime from which, in pass. sometimes c. acc. of that from which one is purified, Omn.; ἐκκᾰθαίρω, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; ἀποκαθαίρω, Ar., Xen., Plat.; ἀνᾰκᾰθαίρω (esp. in mid. of one's self),

Plat.; ἀπολῡμαίνομαι, mid. (esp. one's self), Hom.; νίζω, fut. -ψω, etc. (esp. by washing), Soph.; ὁσιόω, Eur., Dem.; ᾽ἀφοσιόω, Hdt., Plat., Dem.; ᾽ἀγνίζω, fut. -ἰσω, Soph.; ᾽ἀφαγνίζω (esp. in mid. to purify one's self), Eur.; κἀθἀγνίζω (esp. by burning), sometimes c. acc. of what is offered as a purifying sacrifice, Eur.; ἁγνεύω, Antipho; ἐξοργιάζω (the soul from passion, etc.), Arist.; εἰλικρῑνέω, Arist. *Vid.* Syn. 16.

To purify by magic, περιμάσσω, fut. -ξω, Menand.

Purifying, κἀθάρσιος, ον, Trag., Hdt.; κἀθαρτικός, ή, όν, Plat.

To sprinkle purifying water, χερνίπτομαι, only mid., Eur.

Purity, ᾽ἁγνεία, ή, Soph.; ἁγνευμα, ἄτος, τό, Eur.; κἀθἀρότης, ητος, ή, Plat.; [(freedom from mixture), ἀμῑξία, ή, Theoph.] *Vid.* Syn. 15.

Purl, to (of a brook), λἀλάζω, Anac.

Purloin, to, ᾽ὑπεξαιρέω, aor. 2 -εἷλον, Dem. *Vid.* To steal.

Purple, φοίνιξ, ῑκος, ὁ, Hom.; πορφύρα, ή, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc.; πορφύριον, τό, Arist., Theoph.; ὅστρεον, τό, Plat.; ὄστρειον, τό, Plat.

Purple, adj., κυάνεος, α, ον (ῠ, but usu. ῡ poet.), Hom., Hes., Simon., Pind., Arist.; ᾽ἀλῐπόρφῡρος, ον, Hom.; πορφύρεος, Att. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, Omn. poet., Hdt., Xen.; φοίνιξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. φοίνῑκος, also fem. poet. φοίνισσᾰ, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.; φοινικόεις, εσσα, εν (ῐ, but poet. ῑ), Hom., Hes.; φοινῑκέος, α, ον, and contr. οῦς, ῆ, οῦν, Pind., Hdt., Xen.; φοινῑκάνθεμος, ον (epith. of spring), Pind.; ᾽ἁλουργής, ές, Æsch., Plat.; ᾽ἁλουργός, όν, Plat.; (dyed in purple), πορφῡρόβαπτος, ον, Plat. (Com.). *Vid.* Red.

Rather purple, ᾽ὑποπόρφῡρος, ον, Arist.

All purple, παμπόρφῡρος, ον, Pind.; ὁλοπόρφῡρος, ον, Xen.

[*Mixed* or *shot with purple*, μεσοπόρφῡρος, ον, Plut.]

A purple garment, ᾽ἁλουργίς, ἴδος, ή, Ar., Anth.; πορφῡρίς, ἴδος, ή, Xen.

A garment with a purple border, περῐνησον, τό, Antipho; [περιπόρφυρος, ή, Polyb.]

[*Edged with purple*, περιπόρφῡρος, ον, Crates, Polyb.]

[*The purple border* (of the Roman toga), ή πορφύρα, Polyb.]

A wearer of purple, φοινῑκιστής, οῦ, ὁ, Xen.

[*To dye purple*, πορφῡρεύω, Philost.]

A purple dyer, πορφυρεύς, έως, ὁ, Hdt.; [πορφυροβᾰφος, ὁ, Ath.]

Belonging to a dyer of or *usher for purple*, πορφῡρευτικός, ή, όν, Eur.

A seller of purple, ᾽ἄλουργοπώλης, ου, ὁ, Arist.; [πορφυρόπωλις, ή, N. T.]

The trade of a seller of purple, ᾽ἁλουργοπωλῐκή, ή, Isæ.

[*A dye-house for purple*, πορφύρειον, τό, and πορφυροβαφεῖον, τό, Strab.]

Spread with purple, πορφῡρόστρωτος, ον, Æsch.

To grow purple, πορφύρω, only act., Theoc.

[Purplish, ὑποπόρφῡρος, ον, Arist., Anth.]

[*To be purplish*, πορφῡρίζω, Diosc.]

Purport, the, δῦνᾰμις, εως, ή, Plat., Lys.

Purpose, a, προαίρεσις, εως, ή, Isoc., Dem., Lys., Arist.; προβουλή, ή, Antipho. *Vid.* Intention.

Deliberate purpose, γνώμη, ή, esp. in such phrases as *with deliberate purpose*, ἀπὸ γνώμης, *without deliberate purpose*, οὐ γνώμῃ τινί, Trag.

On purpose, of set purpose, κᾰτὰ πρᾶξιν, Hom.; ἐπῑτηδές, Ar., Hdt., Thuc., Lys.; ἐξεπῑτηδές, Ar., Dinarch.; ἐκ προνοίας, Eur., Hdt., Plat., Antipho, Dem.; ἐκ προαιρέσεως, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg., Dem.; [ἐκ or ἀπὸ παρασκευῆς, Lys., Thuc.]

For the purpose of . . ., ἐπὶ τῷ . . ., c. infin., Thuc.

To speak to the purpose, προσφυέως λέγω, Hdt.

What he says is nothing to the purpose, οὐδὲν λέγει, Hdt., Plat.

[*It's nothing to the purpose*, οὐδὲν προῦργου ἐστίν, Andoc.]

[*To do something to the purpose*, προῦργου τι δράω or ποιέω, Ar., Xen.]

Purpose, to, *vid.* To intend.

Purse, a, ᾽ἀρῠβαλλος, ὁ, Stesich.; βᾰλάντιον, and poet. βαλλάντιον, τό, Simon., Ar., Plat.

To have a common purse, κοινοθῡλᾰκέω, only act., Ar.

[Purslane, ἀνδράχλη or -άχνη, ή, Theoph., Diosc.]

Pursue, to, ὁμαρτέω, only act. and mid., Hom., Æsch.; ὀπάζω, only act. in this sense, Hom., Eur.; μεθορμάομαι, in aor. 1 pass., Hom.; δίομαι, only pres. and imperf. mid., c. acc., or c. ἐπί or μετά and acc., Hom., Æsch.; μετοίχομαι, only pres. and imperf., Hom.; μετέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ἦλθον, perf. -ελήλυθα, Hom., Eur., Hdt., Plat., Æschin.; μέτειμι, infin. -ίναι, part. -ιών, imperf. -ῆειν, aor. 1 -ήια (esp. in the sense of pursuing to punish or to revenge, or in Plat. as one pursues a profession or a subject in conversation), Hom., Trag., Thuc., Plat.; μετακιάθω (ῐ poet.), only pres. and imperf. act., Hom.; μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 only poet. μετέσπον, part. μετασπών, no aor. 1, no perf., no pass., c. dat., Hom., Pind., Soph.; ἐφέπω, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen.; ἐνδίημι, only in 3d pl. imperf. act. ἐνδίεσαν, Hom.; διώκω, Att. aor. 2, also διώκᾰθον not in indic., sometimes c. gen. of the ground across which, Omn.; μετᾶμαίομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; πρόσκειμαι, c. dat., Hdt.; κῡνηγετέω, only act., Trag.; μετᾰδίομαι, Æsch.; ϑηρεύω, Pind., Æsch., Eur., Plat., Isoc., Æschin.; ϑηράω, Trag., Xen., Plat.; ἐκκῡνηγετέω, Eur.; ἐγχρίμπτομαι, pass., c. dat., Eur.; μετανίσσομαι, only pres. and imperf. mid., Eur., Ap. Rh.; ὀριγνάομαι, mid., c. gen., Eur.; καταδιώκω, Thuc., Xen.; μεταδιώκω, Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀποδιώκω, Thuc., Xen.; ἐπῐδιώκω, Hdt., Lys.; ἐπακολουθέω, c. dat., Thuc., Xen.; μετᾰθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. 1, no pass., Plat.; προπέμπω, Xen. *Vid.* To follow, and Syn. 204.

To pursue (as one pursues a profession, etc.), μεταχειρίζομαι, mid., Xen., Plat.; [μέτειμι, Plat.; ὁμιλέω, c. dat., Thuc.; πράσσω, Att.]

To pursue as an avenger, ἐλαστρέω, Eur.

One must pursue, διωκτέον, Plat.

To pursue far, to advance to a distance in pursuit, προδιώκω, Thuc., Xen.

[Pursued, μεταδίωκτος, ον, Hdt.]

To be pursued together with, συγκαταδιώκομαι, Thuc.

What must be pursued, διωκτέος, α, ον, Ar., Hdt., Xen.; διωκτός, ή, όν, Soph., Arist.

Pursuer, a, *one who pursues*, κυνηγέτης, ου, ὁ, c. ἀμφί and dat. of the object, Pind.; ὀπαδός, ὁ, used sometimes as adj., ός, όν, Soph.

A troop of pursuers, διωγμός, ὁ, Eur.

Pursuing, μετᾰδρόμος, ον, c. gen., Soph.

Pursuing terribly, δεινόπους, οδος, ὁ καὶ ή, Soph.

To join in pursuing, συνδιώκω, Thuc.

Pursuit, ἰωκή, ή, Hom.; also acc. sing. fem. ἰῶκα, Hom.; ἰωχμός, ὁ, Hom., Hes.; διωγμός, ὁ, Æsch., Eur., Xen.; δίωγμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur., Plat.; δίωξις, εως, ή, Thuc., Xen., Plat., Arist.; μεταδρομή, ή, Eur., Xen.

Pursuit, a (i. e., occupation), τρῐβή, ή, Æsch.; διᾶτριβή, ή, Ar., Plat., Æschin.; ἐπῐτήδευμα, ἄτος, τό, Thuc., Plat.; ἐπῐμέλεια, ή, Xen.; ἐπῐμέλημα, ἄτος, τό, Xen.; πραγματεία, ή, Plat.

[Purulent, πυοειδής, ές, Med.]

Purvey, to, ὀψωνέω, Xen. *Vid.* To provide.

Purveying, a, ὀψωνία, ή, Cratin.

Purveyor, a, ὀψώνης, ου, ὁ, Ar.; ᾽ἀγοραστής, οῦ, ὁ, Xen.

[*The business of a purveyor*, ὀψωνητική, ή (τέχνη), Ath.]

[Pus, πῦον, τό, Hipp.] *Vid.* Matter.

Push, to, ὠθέω, imperf. ἐώθεον, also Ep. ὤθεσκον, fut. ὠθήσω, more usu. ὦσω, all other tenses from this latter, all augmented tenses Att. ἐω., Hom. ἐω. or ὠ., also Ep. aor. ὤσασκον, Omn.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, Hom.; σκηρίπτομαι, only pres. mid., sine cas., Hom.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, also Att. ἐλῶ, ἐλᾶς, etc., perf. ἐλήλακα, Tyrt.; συνωθέω, Xen., Plat.; ῥάσσω, fut. -ξω, Dem.

To push against, intrans., ἐρείδω, c. dat., Hom.

[*To push aside*, παρωθέω, Eur., Xen.]

To push away, ὑπωθέω, Hom.; ἀπωθέω, c. gen. of that from which, or c. ἐκ or ἀπό and gen., Hom., h., Soph., Thuc., Plat.; περιωθέω, Thuc., Plat., Dem.

To push away by degrees, ὑποπαρωθέω, Isæ.

To push about (wine, etc.), περιελαύνω, Xen.; περισοβέω, Menand.; [(persons), περιωθέω, Dem.]

To push back, ἀνακόπτω, Hom.; μετοχλίζω, Hom.; ᾽ἀνᾰκλίνω, Hom., Hdt.

To push down, κᾰτωθέω, Hom.; διωθέω, Hdt.; ᾽ὑποτύπτω, Ar., Hdt.

To push forward, προωθέω, Plat.

To push in, intrans., σὺνωθέω, Arist.

To push off (from shore), ᾽ἀνωθέω, Hom.; ὠθέω παρέξ, Hom.

To push out (as a wasp pushes out a sting), ἐξείρω, esp. in aor. 1, Ar.

[*To be pushed out*, περιωθέομαι, ἐκ c. gen., Thuc.]

To push off or *out at the side*, παρεξωθέω, Arist.

To push toward, προσωθέω, Theoph.

Pushing, ᾱ, ὠθισμός, ὁ, Thuc., Xen.; σῦνωσις, εως, ἡ, Plat.

A pushing forward, πρόωσις, εως, ἡ, Arist.

[*A pushing back*, ἀνάκρουσις, εως, ἡ, Thuc.]

Pusillanimity, μᾰλᾰκία, ἡ, Thuc.; δειλία, ἡ, Thuc.; μῐκροψῡχία, ἡ, Isoc., Dem.

Pusillanimous, μῐκρόψῡχος, ον, Isoc., Dem., Arist.

Pustule, ᾱ, φλύκταινα, ης, ἡ, Thuc.

Full of pustules, φλυκταινοειδής, ές, pass., Hipp.

To be covered with pustules, φλυκταινόομαι, pass., Hipp.

Put, το, ἰάλλω, no perf., only act., Hom.; ἔω, only in aor. 1 εἶσα, infin. Ep. also ἔσσαι for ἔσαι, Hom., Theogn., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; ἵστημι, aor. 2, perf. and pluperf. act. used always in pass. or intrans. sense, Omn.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, ep. (very rare), aor. 1 pass. ἐτέθην (Hom. has not pass.) (Hom. has also infin. pres. act. τιθέμεναι and τιθέμεν, also imperf. ἐτίθεον, etc., 2d sing. pres. and imperf. τίθησθα, also aor. 2 subj. θείω for θῶ, and θείομεν for θῶμεν, infin. θέμεν and θέμεναι, etc.; Pind. and Mimnerm. also have 2d and 3d sing. τιθεῖς, τιθεῖ), Omn. *Vid.* To place.

To put down, κᾰτᾰτίθημι, Omn.; κᾰθίημι (ἵη Ep., ἶη Att.), aor. 1 -ἧκα, poet. (not Att.) also -έηκα, perf. pass. καθεῖμαι, Soph., Eur., Thuc., Isoc.

To put down (in an account), ἐγγρᾰ́φω, Ar., Isæ., Dem.; ἐπᾰνᾰφέρω, fut. ἐπανοίσω, aor. 1 ἐπανήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Dem.

To put down (a form of government or a ruler), κᾰτᾰλῡ́ω, fut. -λῡσω, perf. pass. -λέλῡμαι, etc., in the case of a ruler c. acc. pers. and c. gen. of his power, Hdt., Thuc., Lys.

To put down into, εἰσκᾰτατίθημι, poet. aor. ἐσκάτθετο, Hes.

That we may put down the arrogance of the Peloponnesians, ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα, Thuc.

To put away, μεθίημι (ἵη Ep., ἶη Att.) (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, 2d and 3d sing. imperf. μεθίεις, μεθίει, infin. μεθιέμεν, μεθιέμεναι, aor. 2 subj. μεθείω, infin. μεθέμεν; Hdt. uses fut. mid. in pass. sense; Ap. Rh. has imperf. μεθίεσκον), c. acc., mid. (which never occurs in Hom.), c. gen., Hom., Soph., Eur.

To put away (one's wife), *vid.* To divorce.

To put by a person or *thing as a guard*, παραζεύγνῡμι, c. acc. and dat., Eur.

To put forth (as a tree does leaves, etc.), φύω, only pres., fut. and aor. 1 (aor. 2, perf., and pluperf. always in pass. sense, no perf. pass.), Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ᾰνέχω and ᾽ᾰνίσχω, imperf. -εἶχον, no aor. 1, aor. 2 -έσχον (part. -σχών) and -έσχεθον, perf. ἀνέσχηκα, Eur.

To put forth (strength), ἐπερείδω, Hom. *Vid.* To exert.

To put forth or *forward*, προτίθημι, sometimes c. gen. of that in front of which, Soph., Eur.; ἐξείρω, esp. in aor. 1 (as a wasp does its sting, etc.), Ar., Hdt.; προβάλλομαι, mid., no aor. 1, also perf. pass. προβέβλημαι in act. sense (esp. as a defence, as one puts forward a shield, etc.), Ar., Xen., Dem.; ἐμπᾰρέχω, Thuc.; προΐσταμαι, mid., aor. 2 act. and perf. and pluperf. act. in pass. sense (esp. of persons who are put forward as leaders, etc.), perf. part. προεστηκώς, υῖα, ός, also contr. προεστώς, ῶσα, gen. -ῶτος, -ώσης, etc., Thuc., Xen., Plat., Antipho, Dem.; προτάσσω (as a spokesman), Thuc.; προκᾰθίημι (esp. of putting forth some one to say . . . or do . . .), Dem.; προτείνω (esp. as a pretext), Arist.; (as an argument or pretext), προέχομαι, mid., Thuc., and προΐσχομαι, Hdt.

To put in, εἰσβαίνω, only in fut. act. εἰσβήσω, and aor. 1 εἰσέβησα or ἐσέβ., Hom.; so ἐμβαίνω, Hom., Eur., Hdt.; ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., Hom., Pind., Xen., Dem.; παρεμβάλλω, Dem.; ἐντίθημι, often c. dat., Hom., Theogn., Eur., Xen., Dem.; εἰστίθημι, sometimes c. dupl. acc., Eur., Hdt., Xen.; εἰσβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβῐβάζω, Att. fut. also ἐμβῐβῶ, -βᾶς, Thuc., Xen., Æschin.

To put in privily, ὑπενδύω, not in aor. 2 nor perf., Alex.

To put in besides, πᾰρεμβάλλω, Ar.; προσεμβάλλω, Plat.

To aid in putting in, σῠνεμβάλλω, Ar.

To put in, intrans. (as ships do into port, etc.), εἰσελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, pres. infin. Ep. also -ελάαν, c. acc., sometimes c. adv. of place, Hom., Ap. Rh.; προσέχω, and pres. προσίσχω, imperf. προσεῖχον, no aor. 1, aor. 2 προσέσχον, part. προσσχών, often also π. ναῦν, c. acc., or c. dat., or c. ἐς and acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ὁρμίζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσβάλλω, c. ἐς and acc., Thuc.; ἔχω, c. κατά and acc., Thuc.; κᾰταίρω, c. εἰς and acc., Thuc.; εἰσκέλλω, c. dat. (of the ship), Ar.; προσφέρομαι, pass., aor. 1 προσηνείχθην, c. εἰς and acc., Xen.; πᾰρᾰπλέω, fut. -πλεύσομαι, and Att. often πλευσοῦμαι, aor. 1 -έπλευσα, etc., Xen.

To be put in (esp. into a ship), εἴσκειμαι, fut. -κείσομαι, no aor., Thuc., Hdt.

To put before a person, πᾰρᾰβάλλω, c. dat., Hom., Xen., Æschin.; παρατίθημι (Ep. 3d sing. pres. παρτιθεῖ, etc., and in tmesis 3d sing. imperf. πὰρ δ᾽ ἐτίθει, etc.) (esp. of putting food before a person, or, in prose, of putting a statement before one), c. dat. pers., Hom., Xen.

To put on (generally), ἐπελαύνω, Hom.; ἐπερύω, fut. -ὕσω, aor. 1 -εἵρυσα, poet. also -υσσ., Hom.; βάλλω, c. dat., Hom., Soph., Eur.; πᾰρᾰκᾰτᾰβάλλω, Ep. sync. also παρκα. or παρακαββ., Hom.; ἐπεμβάλλω, Hes., Soph.; ἐμβάλλω, Eur., Xen.; ἀμφῐτίθημι (esp. of putting an article of dress on another, or on a part of the person), c. dat. of that on which, in pass. of the garment put on, Hom., Eur.; περῐτίθημι, more usu., mid. of putting on one's own clothes, Hom., Pind., Eur., Xen., Hdt.; ἐπῐτίθημι, often also mid. of clothes, Hom., Eur., Thuc., Plat.; προστίθημι, Hom., Eur., Thuc.; περιχέω, Ep. also -χεύω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευσα, more usu. -έχευα and -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc. (esp. of putting melted metal on any thing), c. dat., Hom.

To put on (clothes), δύω and δύνω, imperf. ἔδῦνον, fut. δύσομαι, aor. 2 act. ἔδυν, imper. δῦθι, subj. δύω, etc., aor. 1 mid. ἐδυσάμην, also 2d and 3d sing. ἔδῡσεο, or δύσεο, ἐδύσετο, etc. (Hom. also has part. δυσόμενος in pres. sense), no other tenses in the simple verb in this sense, in the compound verbs also perf. -δέδῡκα (-δῦω, but mid. δύομαι, Ap. Rh.), Trag. only use aor. 2 act. in this sense, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; καταδύω and -δύνω, Hom.; ἐνδύω and ἐνδύνω (in aor. 1 act. also to put clothes on another, c. dupl. acc.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen., Theoc.; ἀμφιδύομαι, mid., c. dat. of one's limbs, Soph.; ἀμφῐβάλλω, act., of putting clothes on another, c. ἀμφί and acc., or c. dat., mid. of putting clothes on one's self, act. also of putting clothes on one's self, but *rare*, Hom., Pind., Trag.; ἐπῐβάλλομαι, mid., c. dat. of one's limbs, Hom., Eur.; περῐβάλλομαι, mid., c. perf. pass., Hom., Eur., Hdt., Plat.; ᾽ᾰνᾰβάλλομαι, mid., Ar., Plat.; ἐπαναβάλλομαι, Ar.; δέομαι, pass., perf. δέδεμαι, etc. (esp. of gloves, gaiters, shoes, or any thing which is tied on), Hom.; ὑποπᾰλίζω, fut. -ίξω, only act., Hom.; ἔννῡμι, fut. ἕσω, and poet. ἕσσω, aor. 1 ἔσσα, infin. ἔσαι (of putting clothes on another), c. dupl. acc., more usu. mid., c. perf. pass. εἶμαι, imper. ἕσσο, in act. sense of putting on one's own clothes (Ep. also 3d sing. pluperf. ἕεστο, aor. 1 ἐέσσατο, esp. used in aor. 1 mid., and in compounds in aor. 1 and perf.), Hom., Pind., Soph.; ἀμφιέννῡμι, in act. c. dupl. acc., or c. acc. of the garment and dat. pers., more usu. mid., c. perf. pass., augm. usu. ἠμφ. (no augm. in Hom.), perf. pass. ἠμφίεσμαι, Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἐπιέννῡμι, more usu. mid., etc., Hom., Pind., Hdt., Xen., Ap. Rh.; περιέννῡμι, etc., Hom., Hes., Sapph.; ἐφαρμόζω, c. dat. of one's body, Hes.; στέλλομαι, mid., Eur.; ἀμφιστέλλομαι, Theoc.; περιαμπέχω and -ίσχω, aor. 2 περιημπέσχον, c. gen. acc., also mid. of putting on one's self, Ar., Plat.; προσάπτω (on another), c. dat. pers., Eur.; ἐξάπτω, in act. c. dat. of the person or limb on which, or c. ἀμφί and dat., in mid. c. gen. of the limbs, Eur.; περιάπτομαι, mid., Plat.; προσαμφιέννῡμι, c. dupl. acc., Ar.; περῐδέομαι, mid. and pass., Ar., Hdt., Plat.; ἐπερύομαι, augm. ἐπειρ., Hdt.

To put on (of shoes), ὑποδέομαι, mid. and pass., c. acc., sometimes sine cas., Ar., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* To wear, To clothe.

He put on (lit., he got into) *his saffron-colored swaddling clothes*, κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα, Pind.

[*To put* (a hat or cap) *on* one, περιτίθημί τινι (κυνέην), Hdt.; π. πῐλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν, Plat.]

[*To put on* as an apron, προζώννῡμαι, Pherecr.]

[*To put dishonor upon* one, περιτίθημι ἀτιμίαν τινί, Thuc.]

To be put on or *over*, πρόσκειμαι, c. dat., Plat.

To put on under, ᾽ὑποδύνω, c. acc. and dat., Ar., Hdt.

To put on besides, ἐπενδύω, Hdt.

To put on an appearance, τίθεμαι (mid.) πρόσοψιν, Pind.

To put on one side, παρᾰτίθημι, Xen.

To put off (i. e., delay, defer, q. v.), διᾰτρῖβω, Hom., Ar., Plat.; διᾰ́γω, aor. 2 -ήγαγον, sometimes c. acc. of persons who (i. e., whose requests or affairs) are put off, Thuc., Xen.; παρωθέομαι, mid., imperf. παρεωθεόμην, fut. -ωθήσομαι and -ώσομαι, aor. 1 παρεωσάμην, Plat.; ἐκκρούω, Dem. [ἀναμένω, Xen., Dem.]

To put off (a garment), ἀπορρίπτω (Ep. aor. act. also -ρίπτασκον, aor. 2 pass. -ερρίφην), Hom., Pind.; ἀφοπλίζομαι, mid. (only of arms), Hom.; ἀποδύομαι and -δύνομαι, mid., c. aor. 2 act. -έδυν, c. acc., sometimes c. gen. (Ar.), Hom., Ar., Hdt.; ἐκδύομαι and -δύνομαι, mid., pass. also of the clothes put off, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἐξαποδύνω, Hom.; ἀποτίθεμαι, mid. (of putting off clothes or any thing else), Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.

To put off at the same time, συνεκδύομαι, Hdt.

To put out (eyes, etc.), ἐξορύσσω, fut. -ξω, Hdt.; ἐκκεντέω, Arist.

To put out (fire), σβέννῡμι, fut. σβέσω and (more rarely) σβήσομαι, perf. act. ἔσβηκα, and aor. 2 ἔσβην in pass. sense, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat. *Vid.* To EXTINGUISH.

[*To put out* (to sea), ἀνάγω, absol., also c. ναῦν, Hdt.; αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1 ἦρα, etc. (also in aor. pass., Hdt.), acc. or c. ναυσίν, Æsch., Thuc.; ἀπαίρω (intrans.), Hdt., Thuc., Xen.; *from . . . to . . .*, μεθορμίζομαι ἐκ or ἀπό . . ., εἰς . . ., Hdt.] *Vid.* To SAIL.

To put over, ὑπερτίθημι (esp. as one appoints a person to take care of, etc.), c. dat. rei, Pind.; ἐφίστημι, only in pres., fut. and aor. 1 act., aor. 2 and perf. (part. -εστηκώς, υῖα, ός, contr. also -εστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, etc.) in pass. sense, c. dat. or c. ἐπί and acc., sometimes c. gen., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To SET OVER.

To put over (so as to conceal), περιπλάσσω, fut. -πλάσω, c. dat., Menand.

To put (one's leg) *over a horse's side*, ὑπερβαίνω, only in aor. 1 ὑπερέβησα, c. ἐπί and acc., Xen.

To put (horses) *to* (a chariot), τῐτύσκομαι, mid., only pres. and imperf., c. ὑπό and dat., Hom.

[*To put to*, προσάγω, c. acc. et dat., Hdt.; προσβάλλω, c. acc. et dat., or acc. et πρός τι, Trag., Plat.]

[*To put to the door*, προστιθημι θύρας, Hdt.; θύραν, Lys.]

[*To put the horse to the mare*, ὀχεύω τὴν ἵππον, Hdt., Plat., Arist.]

To put round, περιβάλλω, c. gen., or c. dat., or c. acc. of that round which, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προσπεριβάλλω (esp. walls round a city), Thuc., Plat., Isoc.; περιτίθημι, c. dat., or c. περί and acc. of that round which, Hdt., Thuc., Plat.; φράσσω, fut. -ξω, c. dat., Æschin.

To put together, to put with, συντίθημι, Omn. Att., Hdt.; σῠναρμόζω, Eur., Plat.; σῠνάπτω, Trag., Hdt., Plat. *Vid.* To JOIN.

[*To put together* (a speech, etc.), πλέκω (λόγους, κ. τ. λ.), Plat.]

To put together beforehand, προσυμβάλλω, Hipp.

To be well put together, σῠνᾰρηρα, part. -αρηρώς, fem. -ᾰρᾰρυῖα, h.

To put under, ὑφίημι, c. dat., Hom., Xen., Theoc.; ὑποβάλλω, Ep. sync. also ὑββάλλω, Hom., Eur., Xen., Isoc.; ὑφίστημι, only pres., fut. and aor. 1 active are used in the active sense, while the aor. 2, perfect and pluperfect active in passive sense, Pind., Hdt., Xen.

To put up (people into a carriage, etc.), ἀνᾰβῐβάζω, Xen.

To put up (to sale, as an auctioneer does), ἀνίστημι, only in pres., fut., and aor. 1, Hdt.; ἀνακηρύσσω, Hdt.

To put up with (i. e., submit to, q. v.), τλάω (see tenses under To ENDURE), Omn. poet., Xen.; εἴκω, Hom., Thuc.

I think it more advantageous for us to put up with being injured, ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἔκοντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, Thuc.

To put into a person's mind, ἐνὶ φρεσὶ νόημα ποιέω, Hom.

But may some god put in your minds (to do) *thus*, Σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, Hom.

What necessity, my son, made you put in here? τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεία; Soph.

One must put, θετέον, Plat.

One must put in, ἐμβλητέον, Plat.; καταβλητέον (seeds), Arist.

One must put round, περιβλητέον, Arist.

Put on (as a garment), ἔνδῠτος, ον, Æsch.; ἐνδῠτήριος, α, ον, Soph.; ἔνδῠτήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἀμφῐβολος, ον, Eur.

Put on (as any thing), περῐθετος, η, ον, and ος, ον, Ar.; πρόσθετος, ον (of false hair), Xen.; περῐβλητος, ον, Mel.

To be put under, ὑποβλητέος, α, ον, Xen.

PUTTING, A, θέσις, εως, ἡ, Pind., Plat.

A putting on, ἐπιβολή, ἡ, Thuc.

A putting off, *vid.* DELAY.

A putting down (of governments, etc.), κατάλῡσις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Andoc.

[*A putting out* (to sea), ἀναγωγή, ἡ, Thuc.; ἀνάπλοος, ὁ, Polyb.]

[*A putting to* a thing, πρόσθεσις, c. gen. πρός c. acc., Plat.]

For, putting all these things together, I have hopes of my return, ἅπαντα γὰρ Συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν, Eur.

PUTREFACTION, σῆψις, εως, ἡ, Arist.

Causing putrefaction by its bite, σηπεδᾶκής, ές, Plat.

PUTREFY, TO, neut., σήπομαι, perf. σέσηπα, aor. 2 ἐσάπην, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To ROT.

Inclined to putrefy, εὐσηπτος, ον, Arist.

A putrefying sore, σήψ, σηπός, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

PUTRID, σᾶπρός, ά, όν, Theogn., Hippon., Ar., Dem., Theoph.

PUZZLE, TO, ἐς ἀπορίαν κᾰθίστημι, only pres., fut. and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Thuc. *Vid.* To PERPLEX.

PYGMY, πυγμαῖος, α, ον, Hom.; *the pygmies*, οἱ πυγμαῖοι, Hom., Arist.

Like pygmies, πυγμαῖος, α, ον, Arist.

[PYLORUS (lower orifice of the stomach), πυλωρός, ὁ, Galen.]

PYRAMID, A, πῡρᾰμίς, ίδος, ἡ, Hdt., Xen., Anth.

PYRAMIDAL, πῡρᾰμοειδής, ές, Arist.

[*To assume a pyramidal form*, πυραμιδόομαι, Arist.]

[PYRE (funereal), πυρκαϊά, ἡ (also πυρκαιά, Eur.), Hom., Eur., Arist.; πυρά, ἡ, Hom., Soph., Hdt.]

[*To raise* or *construct a funereal pyre*, πυρὰν συννέω (Ion. -νήω and -νηέω), fut. -νήσω, Hdt.]

[*To light, set fire to the funereal pyre*, πυρὰν ἅπτω, Hdt.]

[PYRRHIC, A (foot in verse), πυρρίχιος (πούς), Gram.; *in the P. measure*, πυρριχιακός, ή, όν, and adv. -ῶς, Id.]

Q.

QUACK, A, ᾰ̓γύρτης, ου, ὁ, Soph., Plat.; fem. ᾰ̓γύρτρια, Æsch.; [μάγος, ὁ, Soph.; ἀνίατρος, ὁ, Hipp.]

Of or *belonging to*, or *like a quack*, ᾰ̓γυρτῐκός, ή, όν, Plut.

[QUADRAGESIMA (Sunday), τεσσαρακοστή, ἡ, Eccl.]

QUADRANGULAR, τετρᾰγωνος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

QUADRATURE, τετρᾰγωνισμός, ὁ, Arist.

[QUADRIENNIAL FESTIVAL, A, τετραετηρίς, ίδος, ἡ, Horap.]

QUADRILATERAL, τετρᾰ́πλευρος, ον, Anth.

QUADRUPED, adj., τετρασκελής, ές, Trag.; τετρᾶορος, ον, also contr. τέτρωρος, ον, Soph.; τετρᾰβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; τετρᾰ́πους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To be a quadruped, τετρᾰποδίζω, only act., Arist.

QUADRUPLE, τετρᾰ́πλᾶσιος, α, ον, Plat.

QUADRUPLY, τετρᾰπλῇ, Hom.

QUÆSTOR, A (at Rome), τᾰμίας, ου, ὁ, Dion. H.

To be quæstor, τᾰμιεύω, only act., Plut.

Belonging to a quæstor or *to the quæstorship*, ταμιευτικός, ή, όν, Plut.

QUÆSTORSHIP, THE, τᾰμιεία, ἡ, Plut.

QUAFF, TO, πίνω, fut. πίομαι, Att. also πιοῦμαι (neither in Trag.), aor. ἔπιον, imper. πίε, etc. (in Att. Com. also πῖθι), perf. πέπωκα, pass. πέπομαι, etc., Omn. *Vid.* To DRINK.

QUAIL, A, ὄρτυξ, ῦγος, ὁ, Epich., Ar., Hdt., Xen.; ὀρτῦγιον, τό, Eupol., Antiph.

A quail coop, ὀρτῦγοτροφεῖον, τό, Plat. (Com.)

Fond of quails, φῐλόρτυξ, ῦγος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Keeping quails, ὀρτῦγοκόμος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; ὀρτυγοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

[*To keep* or *rear quails*, ὀρτυγοτροφέω, M. Anton.]

A catcher of quails, ὀρτῦγοθήρας, ου, ὁ, Plat.

[*Quail mania, madness for quails*, ὀρτῦγομανία, ἡ, Chrysipp.]

QUAIL, TO, πτήσσω, fut. -ξω, perf. ἔπτηχα, part. sync. πεπτηώς, gen. ῶτος, etc., Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; κᾰταπτήσσω (also aor. 2 κατέπτην, and aor. 2 part. καταπτᾰκών), Hom., Hes., Æsch., Dem.; ὑποπτήσσω, sometimes c. dat. of that before which, or c. acc., Hom., Æsch., Eur., Xen.

QUAKE, TO, τῑνάσσομαι, pass., Hes., Ap. Rh.

To quake (as the ground does under the tramp of soldiers), καρκαίρω, only pres. and imperf. act., Hom. *Vid.* To TREMBLE.

And the earth seemed to quake, χθονὸς δὲ νῶτ' ἔδοξε σειsθῆναι σάλῳ, Eur.

QUALIFICATION, τίμημα, ἄτος, τό, Plat.

Because he had not the requisite qualification to entitle him to contend in the games, κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, Thuc.

The qualification (of an assertion by saying so and so), πάραφθεγμα, ἄτος, τό, Plat.

To qualify an assertion (add or say besides as a qualification of an assertion), παραφθέγγομαι, mid., Plat.

QUALITY, ποιότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.

The category of quality, τὸ ποῖον, Arist.

[QUALMISH, TO BE, ναυσιάω, Att. -τιάω, Plat.]

[QUALMISHNESS, ναυσία, Att. -τία, ἡ, Hipp.]

QUANTITY, ἀριθμός, ὁ, Omn.; δύναμις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; [χείρ, ἡ (like Lat. *manus*), Hdt., Æsch., Eur.; ποσότης, ητος, ἡ, Polyb.]

The category of quantity, τὸ πόσον, Plat.

[*A great quantity,* πολυπλήθεια, ἡ, Arist.]

[*Quantity* (of syllables), χρόνος, ὁ, Gram.]

[*Of unequal quantity,* ἀνομοιόχρονος, ον, Gram.]

QUARREL, A, ἔρις, ἡ, gen. ἴδος, acc. ἴδα and ιν, Omn.; νεῖκος, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; μάχη, ἡ, Hom., Plat.; τἄράχή, ἡ, Eur.; κρίσις, εως, ἡ, Hdt., Plat. *Vid.* ENMITY, and SYN. 223.

My quarrel with you, νεῖκος τὸ σόν, Eur.

A cause of quarrel, ἔρισμα, ἄτος, τό, Hom.; νεῖκος, τό, Soph.

Ending quarrels, λυσῑμάχος, η, ον, Ar.

QUARREL, TO, μάρνᾰμαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; μάχομαι, pres. part. Ep. also μαχειόμενος and μαχεύμενος, fut. μαχέσομαι (Ep. also μαχέσσ., Att. μαχοῦμαι), Hom.; κρίνομαι, mid. and pass., Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; νεικέω, Ep. also νεικείω, fut. -έσω, poet. -έσσω, etc., only act., c. dat., Hom., Hdt.; ἐχθοδοπέω, c. dat., only act., Hom.; ἐρῐδαίνω, no perf., only act., Hom., Call., Ap. Rh.; ἐρίζω, Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; δηριάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; διίσταμαι, esp. in aor. 2 act. and imperf. act., Hom., Thuc., Dem.; κοτέω, and mid., fut. -έσω, poet. -έσσω, etc., c. dat., Hes.; δίχοστᾰτέω, only act., c. πρός and acc., Eur.; ἑριστὰ πλάθω, only pres., c. dat., Soph.; νεῖκος τίθεμαι, mid., c. dat., Eur.; νεῖκος ἔχω (imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. πρός and acc., Eur.; ἔριν or ἐχθος ἐχθος συμβάλλω, no aor. 1, perf. συμβέβληκα, Eur.; ἔχθραν σῦνάπτω, c. dat., Eur.; διᾰφέρομαι, pass., Hdt., Thuc., Antipho, Plat.; προσκρούω, c. dat., Plat., Dem.

To quarrel with a friend, ζὔγομᾰχέω, c. dat., Dem.

[*To quarrel for,* ἀμφιλέκτως εἶμι, c. dat., Æsch.]

But why have you quarreled with this man? σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι; Eur.

When they have quarreled, ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν, Eur.

To join in quarreling with, συμφιλονεικέω, c. dat., Plat.

To cause to quarrel, συμβάλλω, Xen.; συμβάλλω ἔχθραν, c. dat. of the two parties, Eur.; διΐστημι, in pres., fut. or aor. 1 act., Ar., Hdt.

Making Agatho and me quarrel, διαβάλλων ἐμὲ καὶ Ἀγαθῶνα, Plat.

Of a quarrel, in a quarrel, ἐριστός, ή, όν, Soph.

Blood shed in an unholy quarrel, δυσέριστον αἷμα, Soph.

QUARRELER, A, νεικεστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the adversary, Hes.

QUARRELING, δι' ἔχθρας μολών, c. dat., or δι' ἔχθρας ἀφιγμένος, c. dat., Eur.

QUARRELSOME, δύσηρις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., for δύσερις, Plat., Isoc.; φῐλόνεικος, ον, Pind., Xen., Plat., Lys.; πολυνεικής, ές, Æsch.; βουλομᾰχος, ον, Ar.; φῐλᾰπεχθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Lys., Isoc., Dem.; μαχητῐκός, ή, όν, Arist.; φίλερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; φῐλεχθής, ές, Theoc.; [ὀξύχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ, Lys.; πληκτικός, ή, όν, Arist.]

Quarrelsome speeches, λόγοι κατατευόμενοι, Eur.

A quarrelsome person, φῐλεριστής, οῦ, ὁ, Alex.

In a quarrelsome manner, φῐλᾰπεχθημόνως, Plat.

To make quarrelsome speeches (of two persons), συμβάλλω ἔπη κακά, Soph.

To be quarrelsome, φῐλονεικέω, only act., Omn. Att. prose.

QUARRELSOMENESS, φῐλονεικία, ἡ, Omn. Att. prose; φῐλᾰπεχθημοσῦνη, ἡ, Isoc., Dem.

[QUARRIED, ὀρυκτός, ή, όν, Arist.]

QUARRY, A (of stone), λῐθοτομία, ἡ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[*Marble quarries,* λευκοῦ λίθου μέταλλα, Strab.]

[QUARRY, TO, ὀρύσσω or -ττω, fut. -ξω, Hdt.]

Quarrying stone in the mountains, ὀρειτῡπία, ἡ, Hipp.

One employed in quarrying stone in the mountains, ὀρειτῡπος, ὁ, Anth.; ὀροστῡπος, ὁ, Theoph.

QUART, A, χοῖνιξ, ῐκος, ἡ (in dry measure), Hdt., Thuc., Xen.

QUARTER, A, τεταρτημόριον, τό, Hdt.

A quarter of a city, φάρσος, τό, Hdt.

The different quarters of heaven, αἱ ὧραι (τοῦ οὐρανοῦ), Hdt.

A soldier's quarters, σκήνωμα, ἄτος, τό, usu. in pl., Xen.; στᾶθμός, ὁ, Xen.; [*the quarters of the heavy-armed* (in a camp). ὅπλα, τά, Xen.]

Miserable quarters, δυσαυλία, ἡ, Æsch.

To take up one's quarters, καταστρατοπεδεύομαι, mid., Xen.; ἐπαυλιν ποιέομαι (mid.), Plat.

To move one's quarters, ἐξαυλίζομαι, pass., c. εἰς and acc., Xen.

To dispose (troops) *in quarters,* εὐνάζω, Eur.; κατευνάζω, Eur.

To give no quarter, οὐδένα ζωγρέω—μηδᾰμῆ, μηδαμῶς ζωγρέω, Plat.; [*to ask no quarter,* οὐδέν τινος παρίεμαι, Plat.]

[*To come to close quarters,* ἀφικνέομαι (aor. ἀφικόμην) εἰς ὠθισμόν, Hdt.]

From all quarters, adj., παντοδᾰπός, ή, όν, Hdt., Xen., Isoc.

From all quarters, adv., πάντοθεν, Hom., Pind., Soph., Dem., Theoc. *Vid.* EVERY WHERE.

From many quarters, πλειστᾰχόθεν, Ar.

The hind quarter (of an animal), κωλήν, ῆνος, ὁ, Eur.; κωλῆ, ἡ, Ar., Xen.

QUARTERED, TO BE, σκηνέω, no pass., once in mid., c. acc. of the habitation erected for quarters, Thuc., Xen.

QUARTER-MASTER, A, ἐπίσταθμος, ὁ, Isoc.

QUASH, TO, ἀναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, Dem.

QUAY, A, κρηπίς, ῖδος, ἡ, Hdt.

QUEEN, A, Ἄνασσα, ἡ, Omn. poet.; Ἄναξ, ακτος, ἡ, Pind.; βᾰσῐλεια, ἡ, Hom., Trag.; βᾰσῐλίς, ῖδος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; βᾰσῐλισσα, ἡ, Xen., Isoc., Theoc.; βᾰσῐλιννα, ἡ, Menand.; πότνια, ἡ, almost always c. gen. of some art, etc., over which (e. g., π. βελέων, π. θηρῶν), Hom., Pind., Eur.; μεδέουσα, ἡ, c. gen. of some place presided over, only applied to deities, Hes., h., Eur., Ap. Rh.; ἡγεμών, όνος, ἡ, Pind.; τύραννος, ἡ, Eur.; παμβᾰσίλεια, ἡ, Ar., Ap. Rh.; ἡγεμόνη, ἡ, Call.

QUEEN BEE, THE, μήτρᾱ, ἡ, Arist.

QUEER, Ἄτοπος, ον, Eur., Ar., Plat.

QUELL, TO, χειρόω, more usu. mid. and pass. than act., Omn. Att., Hdt.; κᾰτᾰπολεμέω, Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO SUBDUE.

QUENCH, TO, σβέννῡμι, fut. σβέσω, more rarely σβήσομαι, aor. 1 Ep. ἔσβεσσα for ἔσβεσα, aor. 2 ἔσβην, and perf. ἔσβηκα in pass. sense, no perf. pass., aor. 1 ἐσβέσθην (only Anth.), no mid. except fut. as above, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; κατασβέννῡμι, Hom., Trag., Hdt., Xen.; Plat.; ἀποσβέννῡμι, fut. mid. sometimes in pass. sense, Eur., Xen., Plat.; Ἀκέομαι, pres. part. Ep. ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, Att. ἀκοῦμαι (of quenching thirst), Hom., Pind.; μᾰραίνω, Hom., h., Soph. *Vid.* To EXTINGUISH.

QUERULOUS, φῐλαίακτος, ον, Æsch.; μῐνῡρός, ά, όν, Æsch.; ὀδυρτικός, ή, όν, Arist.; [μεμψίμοιρος, ον, Isoc.] *Vid.* TO COMPLAIN, TO LAMENT.

QUERULOUSLY, φῐλοστόνως, Æsch.

[QUERULOUSNESS, μεμψιμοιρία, ἡ, Arist.]

QUEST, ζήτησις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* SEARCH.

[*In quest of,* μετά, c. acc., Hom., etc.]

QUESTION, A, Ἄνᾰκρισις, εως, ἡ (poet. also ἄγκρισις), Hdt., Isoc.; ἐρώτησις, εως, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; ἐρώτημα, ἄτος, τό, Thuc., Plat.; πύστις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

A question (i. e., a questionable or doubtful point), σκέμμα, ἄτος, τό, Plat.; ἀμφισβήτημα, ἄτος, τό, Plat.; Ἀπόρημα, ἄτος, τό, Plat.; ἀπορία, ἡ, Arist.

[*It admits of question,* ἀμφισβήτησιν ἔχει, Arist.]

To repeat a question, ἐπᾰνᾰδῐπλάζω, Æsch.

To be always asking questions, τίζω, only pres. and imperf. act., Ar.

To put the question (as the president of an assembly does), ἐπιψηφίζω, sometimes c. acc. of the question put, sometimes c. εἰς and acc. of the assembly, sometimes c. dat. of the author of the question, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπᾶγω (aor. 2 ἐπήγαγον) τὴν ψῆφον, Thuc.; προτίθημι (aor. 1 act. προέθηκα, pass. προετέθην), Dem. *Vid.* VOTE.

To put the question again, ἀναψηφίζω, Thuc.

A question is raised, ἀπορεῖται, Arist.; ἐπιζητεῖται, Arist.

(In questions the Greeks use ἄρα

when the answer is doubtful, but the fear of a negative preponderates; when an affirmative answer is expected, ἆρ' οὐ; when a negative answer is expected, ἆρα μή; ἀρ' οὖν was originally a negative question implying an affirmative, but afterward was used both neg. and affirm.; ἀρά γε makes the question more definite, Omn. Att.; ἦ, Hom., Soph., Xen.; ἦ ῥα, properly marking the *first* of a series of questions (not always), Pind., Soph.; ἦ γάρ, implying an affirm. answer, Soph., Plat.; so ἦ γάρ οὐ, Plat.; ἦ καί, Soph.; ἦ οὖν, Soph., Xen.; ἦ που, Soph., Eur., Plat.; ἦ μήν, Soph., Dem.; ἦ μήπου, expecting a neg. answer, Hom.; μῶν, usu. expecting a neg. answer, but sometimes only doubtingly, and with an affirm. answer, Soph., Eur., Plat.; μῶν οὐ requires an affirm. answer, Æsch., Soph.; μή, expecting an affirm. answer, Æsch.; so οὐ, esp. with fut. (e. g., *will you not be silent?* οὐ σῖγ' ἀνέξει;), Soph.; [οὔκουν (used when the question is inferential, and an affirmative answer expected), Trag., Plat., etc.]; πότερον and πότερα, used both in direct and indirect questions, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ὁπότερον, implying an affirm. answer, Soph.; οὐ ὁπότερον, implying a neg. answer, Ar.)

QUESTION, TO, μεταλλάω (only of questioning people), Hom.; ἔρομαι (also Ep. εἴρομαι), fut. ἐρήσομαι (Ep. also εἴρ.), aor. 2 ἠρόμην, no other tenses (pres. not in Att., nor in Hom. except in form εἴρ.), (only of questioning people), Hom., Sapph., Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; so ἐρέω, only pres. act. in this sense, Hom.; ἐξέρομαι, c. gen. or c. acc., Hom., Soph.; διεξερέομαι, only pres. mid., Hom.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἐξερεείνω, Hom., Ap. Rh.; [ἐρωτάω, Hom., Antipho, Eur., Xen.]; κρίνω, Soph.; ἱστορέω, Eur., Hdt., Xen.; ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι (of questioning statements as well as people), Trag., Xen.; ἐξετάζω (even by torture), Soph., Plat., Dem.; ἐξερωτάω, Eur.; ἀνακρίνω, Hdt., Isoc. *Vid.* TO ASK, and SYN. 226.

To question again, ἐπανέρομαι (Ion. εἴρ.), Att. only in aor. 2, Æsch., Hdt., Plat., Æschin.; ἐπανερωτάω, Xen., Plat.

To question closely, διερωτάω, Xen., Plat., Dem.

One must question, ἐρωτητέον, Arist.

QUESTIONABLE, ἀμφισβήτητος, ον, Thuc.; ἀμφισβητήσιμος, ον, Isoc., Dem.; [ἀντίλεκτος, ον, Thuc.] *Vid.* DOUBTFUL.

QUESTIONER, Α, ἐξεταστής, οῦ, ὁ, Æschin.

QUIBBLE, Α, σόφισμα, ατος, τό, Ar., Dem.; σκινδᾰλᾰμος, usu. in pl., Ar.; σκᾰρῐφισμός, ὁ, Ar.; σκᾰλᾰθυρμάτιον, τό, Ar.; πᾰρᾰγωγή, ἡ, Dem.; [παραλογισμός, ὁ, Lycurg.]

QUIBBLE, TO, σοφίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, aor. 1 pass. (though not actually used in *this* sense) in pass. sense, Eur., Plat., Dem.; διᾰσοφίζομαι, Ar.; λεπτουργέω, Eur.; γλωσσοστροφέω, only act., Ar.; λεπτολογέω, only act., Ar.; στενολεσχέω, only act., Ar.

To quibble on words, ὀνόματα θηρεύω, Plat.

QUIBBLING, subst., λεπτολογία, ἡ, Hermipp.

Quibbling, adj., λεπτολόγος, ον, Ar.

QUICK, αἰψηρός, ά, όν, Hom.; θοός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; τᾰχύς, compar. τᾰχῠ́τερος, also θάσσων (in late Att. also τᾰχίων), superl. τάχιστος, Omn.; εὔστροφος, ον, Eur., Plat. *Vid.* SWIFT.

[*Quick* (of perception), ὀξύς, εῖα, ύ (also of passion), Hom., c. infin., or εἰς c. acc., Att.; ὀξυήκοος, ον, Plat.] *Vid.* ACUTE, PASSIONATE.

Quick with the hand, τᾰχῠ́χειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Critias; [ὀξύχειρ, ὁ καὶ ἡ (i. e., quarrelsome), Lys., Theoc.]

[*To be quick of hearing*, ὀξὺ ἀκούω, Hom.]

You can not be too quick in clothing yourself with this, φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας, Eur.; so Plat., Hdt.

QUICK, THE—*for this cuts one to the quick*, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, Soph.; so Xen.; [*the pang thrills to the quick*, ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα, Anth.]

QUICKEN, TO, ὀτρῠ́νω, Hom. *Vid.* TO HASTEN.

QUICKLY, θοῶς, Hom., Æsch.; τᾰχέως, Hom., Hes., Xen., etc.; τᾰχύ, compar. θᾶσσον, superl. τάχιστα and ταχύτατα, Omn.; τάχα, Omn.; ὀξύ, Hom.; ὀξέα, Hom.; ὀξεῖα, Hes.; αἶψα, Hom., Pind., Sapph., Æsch.; ὀτρᾰλέως, Hom., Ap. Rh.; ὦκα, Hom., Ap. Rh.; τᾰ́χος, Æsch.; ἀπὸ τάχους, διὰ τάχους, [διὰ ταχέων], ἐν τάχει, σὺν τάχει, κατὰ τάχος, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.

As quickly as possible, ὅ,τῐ τάχιστα, Hom.; ὡς τάχιστα, Omn. Att.; ὅπως τάχιστα, ὅσον τάχιστα, Æsch., Soph.; ἡ τᾰ́χος, Pind.; ὅσον τάχος, Soph., Ar.; ὡς τάχος, Soph.

As quickly as they could, ὡς εἶχον τάχους, Thuc., Dem.

Equally quickly, ὁμοιοτᾰχῶς, Arist.; ὁμοταχῶς, Arist.

Moving quickly, αἰόλος, ον, Hom.

QUICKNESS, τᾰ́χος, τό, Omn.; τᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat.; τὸ ὠκύ, Eur. *Vid.* SWIFTNESS.

Quickness in working, ταχυεργία, ἡ, Xen.

QUICKSET, ἄχερδος, ἡ, more rarely ὁ (a prickly shrub used for a hedge, like our quickset), Hom.

[QUID, Α, μάσημα, ᾰτος, τό, Antipho, Theoph.]

QUIET, ἡσῠχία, ἡ, Omn.; γᾰλήνη, ἡ, Æsch., Soph.; ἠρεμία, ἡ, Xen., Dem.; ἡσῠχιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀκῑνησία, ἡ, Arist.

A being or *becoming quiet*, ἠρέμησις, εως, ἡ, Plat.

Quiet, εὐκηλος, η, ον, more usu. ος, ον, Hom., Hes., h., Soph. (in the foregoing writers always of persons—of things, times, etc., in), Theoc., Ap. Rh.; ἔκηλος, ον, usu. of persons (not always), Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; ἡσῦχιος, α, ον, more usu. ος, ον, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Antipho; ἤσῠχος, ον, compar. ἡσυχαίτερος, etc., also -ώτερος, Hes., Omn. Att.; ἡσῦχίμος, ον, Pind.; ἡσυχαῖος, α, ον, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἄψοφος, ον, Soph.; ἀψόφητος, ον, sometimes c. gen. of any noise, etc., Soph.; κᾰτᾰστᾶς, ᾶσα, ᾶν, άντος, etc., Æsch.; νήνεμος, ον, Eur.; κωφός, ή, όν, Xen.; ἀθόρῠβος, ον, Plat.; ἠρεμαῖος, α, ον, compar. ἠρεμαίτερος and ἠρεμέστερος, Xen., Plat., Arist.

Very quiet, πᾰνεύκηλος, ον, Ap. Rh.

To be quiet, ἀτρεμέω, only act., Hes., Hdt., Xen.; ἀτρεμίζω, only act., Theogn., Hdt., Antipho; ἡσυχάζω, only act., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Isoc.; ἀνᾰκωχεύω, Soph., Hdt.; ἠρεμέω, only act., Xen., Plat.; ἠρεμίζω, Xen., Plat.; ἡσυχίαν ἔχω (imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα) and ἡσ. ἄγω (aor. 2 ἤγαγον), Hdt., Thuc., Xen., Lys.; δι' ἡσυχίης εἰμί, Hdt.; ἀτρεμίαν ἔχω, Xen.

To be quieted, to become quiet, καθίσταμαι (esp. in aor. 2 and perf. act.), Ar., Hdt., Xen., Lys.

Will you not be quiet? οὐ σῖγ' ἀνέξει; Soph.

QUIET, TO, διᾰπαύω, Xen.; κᾰτευκηλέω, only act., Ap. Rh.; ἡσυχάζω, Plat. *Vid.* TO CALM.

QUIETER, Α, παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

QUIETLY, ἠκα, Hom., Hes.; σιωπῇ (only of persons), Hom., Pind., Eur., Xen.; ἀτρέμα, and before a vowel ἀτρέμᾰς (only of persons), Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἡσῠχίως, h.; ἡσῠχῇ, Pind., Eur., Plat.; ἡσῦχως, compar. -αίτερον, superl. -αίτατα, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἠρέμα, and before a vowel ἠρέμας, Ar., Xen., Plat.; ἠρεμαίως, also compar. ἠρεμεστέρως, Xen.; ἠρεμαῖα, Plat.; ἐν ἡσῠχῷ, Soph.; ἀθορῠβως, Eur.; ἔκηλα, Soph.; σῖγα (only of persons), Æsch., Soph., Ar.; ἀψοφητί, Plat., Dem.; εὐκήλως, Ap. Rh.

QUILL, Α, πτίλον, τό, Ar.; καυλός (πτεροῦ), ὁ, Plat.

[*A quill* (for striking the lyre), πλῆκτρον, τό, h., Pind., Eur., Plat.]

QUINCE, Α, στρουθίον, τό, Theoph.; μῆλον Κῠδώνιον, Diosc.

[*Made of quince*, μήλινος, η, ον, Theoph.]

[*Of the color of quince*, μηλινοειδής, ές, Theoph.]

[*To be of a quince color*, μηλίζω, Diosc.]

[*A quince-cake*, μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, Galen.]

QUINCE-TREE, THE, μηλέα Κυδωνία, ἡ, Diosc.

QUINQUENNIAL, πενταετηρίς, ίδος, ἡ, Pind.; πεντέτης, ες, Ar.; [πενταετηρικός, ή, όν, Plut.]

[*A quinquennial festival*, πεντετηρίς, ίδος, ἡ, Pind., Hdt.]

QUINQUENNIALLY, πενταέτες, Hom. (used, however, as lasting five years).

QUINTAIN, THE. The κώρῠκος (ὁ) was a bag of sand to be struck by the athletes, and the game was called κωρῠκομᾰχία (ἡ), very like the English quintain, Poet. ap. Arist., Hipp.

[QUINTUPLE, πενταπλάσιος, α, ον, Hdt., Arist.]

QUIT, TO, κᾰτᾰλείπω, Ep. sync. also καλλείπω, Omn. *Vid.* TO LEAVE.

[QUITE, ἀντῐκρύ, Hom.; ἀντῐκρῠς, Att.] *Vid.* COMPLETELY.

[*Quite a simpleton*, παντάπασι βλάξ, ὁ, Xen.]

[QUITTANCE, ἄφεσις, ἡ, Dem.; ἀνταποχή, ἡ, only late.]

QUIVER, Α, φᾰ́ρετρα, ἡ, Hom., Anac., Pind., Eur., Xen., Plat.; φᾰρετρεών, ῶνος, ὁ, Hdt.; φαρέτριον, τό, Mosch.; ἔλῠτρον, τό, Soph., Ar.; ἰοδόκη, ἡ, Ap. Rh.; ὀϊστοδόκη, ἡ, Ap. Rh.; βελέμνων κᾰτᾰκλείς, ίδος, ἡ, Call.

Quiver-bearing, φαρετροφόρος, ον, Mel.

With beautiful quiver, εὐφᾰ́ρέτρης, ου, ὁ, Soph.

With wide quiver, εὐρυφαρέτρης, ου, ὁ, Pind.

QUIVER, TO, κραδαίνομαι, only pres. pass. (of a dart when it sticks in the ground), Hom.; πάλλομαι (of a person, or a heart, with fear, etc.), chiefly in pres. and imperf., Hom., h., Orac. ap. Hdt.; πάλλω, act., only pres. and imperf. in this sense, Soph., Eur.; [μαιμάω (with eagerness), Hom., Orac. ap. Hdt., rare in Trag.]; ἐμπάλλομαι (of light), Ap. Rh.

To make to quiver, ἐλελίζω, fut. -ξω, Hom., Pind.

QUIVERING (of an eye, lip, etc.), ἄμαρυγμα, ατος, τό, Theoc., Ap. Rh.; [ἀμαρυγή (χείλεος), Theoc.]

To sing with a quivering voice, ἐλελίζομαι, mid., Eur., Ar.

[QUIXOTIC, μεγαλόψυχος, ον, in Plat.]

QUOIT, Α, δίσκος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; σόλος, ὁ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 182.

A throwing of a quoit, δίσκημα, ατος, τό, Soph.

The distance to which one can throw a quoit, δίσκουρα, τά, Hom.; δίσκου οὖρα, τά, Hom.

To throw a quoit, δισκέω, only act., Hom., Pind.; δισκεύω in pass. (metaph. of one hurled down), Eur.

Like a quoit, δισκοειδής, ές, Dioscor. L.

QUOIT-THROWER, Α, δισκοβόλος, ὁ, Luc.

QUOTE, TO, προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 προήνεγκα, aor. 2 προήνεγκον, aor. 1 pass. προηνείχθην, Thuc.; προσφέρω, Dem.; προβάλλομαι, mid., no aor. 1, Plat., Dem.; ἐπάγομαι, mid., aor. 2 ἐπηγάγόμην, Plat.; παρατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat.; ἐκφέρω, Xen.

[(Words) *quoted above* or *previously*, τὰ προεκκείμενα, Ath., Longin.]

[QUOTIDIAN, ἀμφημερινός, ή, όν, Hipp., and ἀμφήμερος, ον, Soph., both used of fever.] *Vid.* FEVER.

R.

RABBLE, Α, κολασυρτός, ὁ, Ar.; συρφετός, ὁ, Plat.; ὄχλος, ὁ, Xen., Plat.

[*Of the rabble*, ἀγελαῖος, α, ον, Plat.; ὀχλικός, ή, όν, Plut.] *Vid.* MOB.

RABID, λυσσώδης, ες, Hom.; λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; λυσσάς, ἄδος, ή, Eur.; λυσσᾶλέος, α, ον, Ap. Rh. *Vid.* MAD.

RACE (i. e., family, body of people, etc.), φῦλον, τό, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; γενέθλη, ή, Hom.; φύτλη, ή, Pind.; ἔθνος, τό, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.

Race (i. e., stock of which one is descended), αἷμα, ατος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ῥίζα, ης, ή, Æsch., Eur.; ῥίζωμα, ατος, τό, Æsch.; σπορά, ή, Eur.; γένεσις, εως, ή, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἶκος, ὁ, Hdt. *Vid.* SYN. 146.

Race (in either of the above senses), γένος, τό, Omn.; γόνος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt.; γενεά, ή, Omn. poet., Xen., Plat.; γένεθλον, τό, Æsch., Eur.; γονή, ή, Trag.; γέννα, ή, Pind., Æsch., Eur., Plat., Isæ.

Race (i. e., contest of speed), ἀγών, ῶνος, ὁ, Omn.; δρόμος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Ar., Xen.; τρόχος, ὁ, Eur.; δίωγμα, ατος, τό, Eur.

Of the same race, ὁμόφῡλος, ον, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὁμοεθνής, ές, Hdt.

Friendship with those of the same race, φιλία ὁμόφῡλος, ή, Eur.

Protecting those of the same race, worshiped by those of the same race, ὁμόφυλος, ὁ καὶ ἡ (of the gods), Plat.

To make distinctions of race, φῡλοκρῑνέω, only act., Thuc.

A horse-race, ἱπποδρομία, ή, Pind., Ar., Thuc., Xen., Æschin.

A chariot-race, ἁρματροχιά, ή, Call.; [ἁρματοδρομία, ή, Strab.]

They made a race to Ægina, ἅμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο, Thuc.

To drive a race, διᾄττω, Eur.

A runner in a race, σταδιοδρόμος, ὁ, Simon.; σταδιοδρόμης, ου, ὁ, Ar.

Victorious in the horse-race, κρᾰτήσιππος, ον, Pind.

Victorious in the foot-race, κρᾰτησίπους, -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

[*To conquer in the foot-race*, ποσὶ νικάω, Hom.]

The prize for being first in the chariot-race, ἄρισθάρμᾰτον γέρας (gen. αος, nom. pl. γέρᾰτα, also γέρᾱ), Pind.

A song in celebration of victory in a horse-race, τὸ Καστόρειον, Pind.; ἱππικὸς νόμος, Pind.

RACE, TO, ἀντῐθέομαι, fut. -θεύσομαι, Hdt.; ἀνθᾰμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass. in the same sense (used also of ships striving to get to land), Plat., Xen.; σταδιοδρομέω (of running in the public races), Dem.

RACE-COURSE, Α, δρόμος, ὁ, Hom., Hdt.; ἱππόδρομος, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; στᾰδιον, τό, Pind., Hdt., Xen., Plat.; τρόχος, ὁ, Eur.; ἄμμος, ή, Xen.

Having a beautiful race-course, καλλιστᾰδιος, ον, Eur.

RACE-HORSE, Α, κέλης, ητος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ἀέθλιος ἵππος, Theogn.; μοναμπῠκία, ή, Pind.; μονάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, also μονάμπυξ πῶλος, Eur.; [ἀγωνιστὴς ἵππος, Plut.; ἀμιλλητήριος ἵππος, Aristid.]

RACK, Α, τροχός, ὁ, Ar., Lys., Andoc., Antipho, Dem.

RACK, TO, στρεβλόω, fut. mid. sometimes in pass. sense (lit. and metaph.), Ar., Plat., Lys., Antipho. *Vid.* TO TORTURE.

[RACKING (of pain), ὀστεοκόπος, ον, Theoph.]

RADIANCE, αἴγλη, ή, Hom., Pind., Soph. *Vid.* BRIGHTNESS.

RADIANT, λαμπρός, ά, όν, Omn.; παμφαής, ές, Trag.; παμφεγγής, ές, Soph. *Vid.* TO SHINE.

RADIATE, TO, λάμπω, perf. λέλαμπα, no perf. pass., Omn. poet., Xen., Plat.

RADICAL, *vid.* ROOT.

RADISH, Α, ῥᾰφᾶνη, ή, h.; ῥᾰφᾰνίς, ίδος, ή, Ar.; ῥᾰφᾰνίδιον, τό, Plat. (Com.)

Like a radish, ῥᾰφᾰνώδης, ες, Theoph.; ῥᾰφᾰνῐδώδης, ες, Theoph.

RAFT, Α, σχεδία, ή, Æsch., Xen.; θῦρα, ή, Hdt.

RAFTER, Α, in pl. ἀμείβοντες, οἱ, Hom.; στρωτήρ, ῆρος, ὁ, Ar. *Vid.* BEAM.

RAG, ῥᾶκος, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Isoc.; τρῦχος, τό, Soph., Eur., Ar.; λακίσμᾰτα, τά (πέπλων), Eur.; λακίδες, αἱ (πέπλων), Ar.; ῥᾰκίον, τό, most usu. in pl., Ar.; ῥᾰκώματα, τά, Ar.; τρυχίον, τό, Hipp.

A sewer together of rags, ῥᾰκιοσυράπτᾰδης, ου, ὁ, Ar.

RAGE, μένος, τό (esp. warlike rage), Hom., Pind., Trag.; λύσσα, ή (in Hom. esp. of warlike rage, in Trag. esp. of that caused by the gods), Hom., Trag., Ar., Plat.; θῡμός, ὁ (esp. of passionate rage), Omn.; μαργότης, ητος, ή, Soph. *Vid.* ANGER.

RAGE, TO, μενεαίνω, only pres., imperf., and aor. 1 act., sometimes c. dat. of the enemy against whom, Hom., Eur.; μαργαίνω, only pres. act., ἐπί c. dat., Hom.; ἄλύσσω, only pres. act., Hom.; μαιμάω, Ep. 3d pl. μαιμώωσι, Ep. part. μαιμώων, only act., no perf., sometimes c. gen. of the object to be attained, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ἄνᾰμαιμάω (of fire), Hom.; κορύσσομαι, pass. (of fire, the sea, etc.), Hom., Theoc., Ap. Rh.; μαίνομαι, fut. μᾰνήσομαι and μανοῦμαι, perf. μέμηνα and μεμᾶνημαι (only in Theoc.), aor. 2 ἐμάνην, no other tenses except aor. 1 act. ἔμηνα and mid. ἐμηνάμην, Theoc. (and in comp. Hom.), c. dat. or c. ἐπί and dat. of the object for or against which, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μάω, only in perf. 3d sing. μέμαε, 2d dual μέμᾶτον, pl. μέμᾶμεν, μέματε, μεμάασι, 3d sing. imper. μεμάτω, 3d pl. pluperf. μέμᾶσαν, part. μεμᾰώς (usu. ἄ μεμαῶτος, sometimes μεμᾰότος, etc.), Hom., Theoc.; ἐπίμαίνομαι, Æsch.; μαργόομαι, pass., Pind.; μαργάω, only act., Æsch., Eur.; οἰστράω or -έω, also in aor. 1 pass., no mid., Trag., Plat.; ἠβάω, only act., Eur.

To rage against, ἐπιῤῥοθέω, only act., Soph.

The war raged, πόλεμος δέδηε, Hom.

To rage up and down, go up and down raging, περιμαίνομαι, Hes.

To make to rage, μαίνω, only in aor. 1 ἔμηνα, Eur., Ar.; οἰστρέω, Eur.

RAGING, μαινόλης, ου, ὁ, Sapph.; μαινόλις, ή, Æsch.; μαινάς, ἄδος, ή, Soph.; οἰστροπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποτνιάς, ἄδος, only fem. pl., Eur. *Vid.* MAD, FURIOUS.

[*Raging* (of a torrent), χειμαῤῥώδης, ες, Strab.; (of disease), ἄγριος, α, ον, Soph.]

RAGGED, τρῦχηρός, ά, όν, Eur.; ῥᾰκόδῦτος, ον, Eur.; [ῥακόεις, εσσα, εν, Anth.]

A ragged garment, λαῖφος, τό, Hom.: ῥάκος, τό, Hom.

[RAIL, Α, or RAILING, δρύφακτον, τό, or -τος, ὁ, usu. pl. (of the railing inclosing court of justice), Ar., Xen., in genl., Polyb.]

RAIL, Α (a landrail), κρίξ, κρεκός, ή, Ar.; ὀρτῠγομήτρα, ή, Cratin.

RAIL, TO, νεικέω, Ep. pres. also νεικείω, fut. -έσω, no perf., poet. imperf. νείκειον, νείκεσκον, and νεικείεσκον, aor. 1 Ep. νείκεσσα, for ἐνείκεσα, Hom., Hes. *Vid.* TO REVILE.

RAILING, A, νεῖκος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat.

RAIN, νοτία, ἡ, in pl., Hom.; ὄμβρος, ὁ, Omn. (and ὄμβρος Διός, Hom., Hes.); ὕδωρ, τό (ῠ, but Ep. also ῡ̆ in arsis), gen. ὕδᾰτος (Ep. dat. also ὕδει), Hom., Pind., Hdt., Thuc., Plat.; also ὕδατα οὐράνια, Pind.; ὑετός, ὁ, Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Plat., Antipho; διόσδοτον γᾶνος, Æsch.; ψᾰκάς, ἄδος, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen. ("ψακάς is properly a drizzling shower, ὑετός a heavy shower, ὄμβρος lasting rain," LID. and Sc.); ὕσματα, τά, Hipp.

Small rain, ὑδᾰτίον, τό, Theoph.

A violent shower of rain, ὑπερομβρία, ἡ, Arist.; [ὄμβρος λάβρος, Hdt.]

And there was heavy rain, καὶ ὕδωρ πολὺ ἦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Xen.

Whenever it was rainy weather, ὁπότε χειμὼν εἴη νοτερός, Thuc.

Want of rain, ἄνομβρία, ἡ, Arist.

Wanting rain, ἄβροχος, ον, Eur.; ἄνυμβρος, ον, Hdt.

Fond of rain, φῐλόμβριος, ον, Plat.; φίλομβος, ον, Mel.

Nourished by rain, διῑπετής, ές (of rivers, etc.), Hom., Hes.

Bringing rain, ὀμβροφόρος, ον, Æsch.; ὑέτιος, α, ον, Arist., Theoph.; ἵκμαῖος, ὁ (epith. of Jupiter), Ap. Rh.

Sounding with rain, ὀμβροκτῠ́πος, ον, Æsch.

RAIN, TO, ὔω(ῡ), fut. ὕσω, no perf., though there is aor. 1 pass. ὕσθην of the place which is rained upon, no other pass. tense except pres., no mid., Hom., Hes., Hdt., Xen.; ὀμβρίω, only act., Hes.; ψᾰκάζω, only act., Ar., Nicoph.

To rain upon, ἐπομβρέω, Soph.; ἐπιψᾰκάζω or ἐπιψεκ., c. dat. or c. prep., Ar., Theoph.; ἐφύω, c. dat., also pass. of the place rained on, Xen., Theoph.

[*It rains loaves of bread,* ψακάζει ἄρτοισι, Nicoph.]

RAINBOW, A, ἶρις, ῐ̆δος, ἡ, acc. ῐ̆δα and ῐν, Hom.

[RAIN-CLOUD, A, ὄμβριον νέφος, τό, Ar.; *rain-water,* ὕδωρ ὄμβριον, Hdt.]

[*A tank of rain-water,* ὄμβρημα, τό, LXX.]

RAINY or RAIN- (as adj.), ἔφῠδρος, ον, Hom.; ὑγρός, ά, όν (esp. of winds bringing rain), Hom., Hes.; ὀμβρηρός, ά, όν, Hes.; ὄμβριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; νότιος, α, ον, Att. freq. ος, ον, Pind.; δῠ́σομβρος, ον, Soph.; νοτερός, ά, όν, Thuc.

RAISE, TO, κορύσσω (esp. as wind, etc., raises the sea), Hom.; κορθύνω and κορθώω, only pres. and imperf. act. and pass., and aor. 1 act. ἐκόρθῡνα, like prec., also of Jupiter raising his anger, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὀφέλλω, no perf., no mid., pass. only in pres. (only of raising so as to increase the strength or prosperity of any person or state), Hom., Hes., Pind., Æsch.; ὀρθόω (also metaph. of raising a song), Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dinarch.; ἀείρω (often metaph. of raising a shout or song), no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass. ἠέρθην, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἀναείρω, Hom.; αἴρω, Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen.; ἐπαείρω, Hom.; ἐπαίρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐγείρω, perf. ἐγήγερκα (esp. the sleeping, often metaph. of song, etc., in Call. also of raising, i. e., erecting a house), Hom., Pind., Trag., Cratin., Call.; ἀνεγείρω, Hom., Pind., Ar.; ἵστημι, only pres., fut. and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sense, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; ἀνίστημι, Omn.; αἰωρέω, never metaph., Pind.; ἐξαίρω, Soph., Thuc., Xen.; ἄνᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Soph., Eur.; ἐξεγείρω (esp. the dead), Æsch., Eur.; ἀνακουφίζω, Soph.; ἐξᾱνίστημι, Soph., Eur., Dem.; δονέω (only metaph. of song, etc.), only act., Pind.; so πᾰραιθύσσω, only act., Pind.; ἀνιμάω, Theoph., Xen.; ὀρθεύω, Eur.; ἐπᾰνᾰτέλλω, only act., also sync. ἐπαντ., Eur.; συναίρομαι, mid. (esp. of raising one's weapon), Eur.; πυργόω, esp. metaph., Eur., Ar.; μετεωρίζω, Ar., Thuc., Xen., Plat.; μεταρσιόω, Hdt.; ἐρέθω, only pres. and imperf. act., only metaph., Theoc. *Vid.* TO LIFT.

To raise the head, ἄνᾰκύπτω, perf. -κέκῡφα, only act., Ar., Hdt., Xen., Plat.

[*To raise in prayer to the gods,* θεοῖσι (χεῖρας) ἀνέχω, Hom.]

To raise (a road), ἀνᾰχώννῡμι, Dem.

To raise (a wall, etc.) *higher than it was before,* ἐξαίρομαι, mid., Hdt.

[*To raise* (troops), ἀνίστημι, Thuc.] *Vid.* TO LEVY.

[*To raise by a lever,* ἀναμοχλεύω, Eur.]

To raise with, to raise at the same time, συνεπαίρω, Xen.; συμμετεωρίζω, Hipp.

I raised a tomb over my mother, μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ, Eur.

To be raised at the same time, σῦναιωρέομαι, pass., Plat.

One must raise, ἐγερτέον, Eur.

[*Raised on high,* μετέωρος, ον, Hdt.]

RAISIN, A, ἄστᾰφίς, ῐ̆δος, ἡ, Hdt., Plat.; στᾰφίς, ῐ̆δος, ἡ, Theoc.

[*Raisin-wine,* πάσσος οἶνος, Polyb.]

Made of raisins, σταφιδευταῖος, α, ον, Hipp.; στᾰφῐδῐ́ος, ον, Hipp.

RAISING, A, ἄρσις, εως, ἡ, Arist.

RAKE, A, ἁρπᾰ́γη, ἡ, Eur.; [ἀγρίφη, ἡ, Anth.]

RALLY, TO, ἀναστρέφω, both in act. sense of the general, and intrans. sense of the troops, Thuc., Xen.; συλλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. συνείληφα, Hdt., Plat.

To rally (intrans.), σῦνᾰγείρομαι, pass. (even of a single person), Plat.; ἀναστρέφομαι, pass., Xen.

To rally (i. e., banter, joke), ἀποσκώπτω, only act., Plat.

Time to rally, ἀναστροφή, ἡ, Xen.

Having a rallying point, ἔχοντες πρὸς ὅ,τι χρὴ στῆναι, Thuc.

RAM, A, κτίλος, ὁ, Hom.; ἀρνειός, ὁ, Hom.; κρῖός, ὁ (also of a battering ram, and of the sign of the zodiac Aries), Hom., Soph., Hdt., Xen. *Vid.* SHEEP.

A battering ram, ἐμβολή, ἡ, Thuc.

Like a ram, κριηδόν, Ar.

Using battering rams, κρῖοφόρος, ον, Diod.

RAM, TO, ὠθέω, augment ἐωθ., fut. ὠθήσω and ὤσω (all subsequent tenses from the latter), imperf. Ep. also ὤθεσκον, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO PUSH.

RAMBLE, A, πλᾰ́νη, ἡ, Æsch.; πλᾰ́νος, ὁ (esp. of rambling of the mind, in which case φρενῶν or φροντίδος is sometimes added), Soph., Eur.

RAMBLE, TO, περῐπλᾰ́νάομαι, pass., Hdt., Xen. *Vid.* TO WANDER.

[*To ramble in speaking,* πλανάομα ἐν λόγῳ, Hdt.]

RAMIFICATION, τμῆσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* BRANCH.

[RAMPANT (of animals), ὄρθιος, α, ον, Pind.]

RAMPART, A, προμᾰχών, Ion. also προμᾰχεών, ῶνος, ὁ, Hdt., Xen. *Vid.* BATTLEMENT.

[*The rampart* (in a Roman camp, Lat. *vallum*), χαράκωμα, ατος, τό, Polyb.; χάραξ, ακος, ὁ, Id.]

[*To make a rampart* (for the camp), χαρᾰκοποιέομαι, App.; *the making a rampart,* χαρακοποιΐα, ἡ, Polyb.]

RANCID, σᾰπρός, ά, όν, Ar., Dem.

RANCOR, κᾰκουργία, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* MALICE.

RANCOROUS, κᾰκόχαρτος, ον, Hes. *Vid.* MALICIOUS.

RANDOM, AT, μάψ, Hom.; μαψῑδίως, Hom.; ἄλλως, Hom.; μᾶτην, Soph., Eur., Hdt., Xen.; εἰκῇ, Trag., Xen., Plat., Dem.; ἀᾰφῶς, Thuc., Xen.; αὐτοκαβδάλως, Ar.; ἠλεμᾰ́τως, Ap. Rh., Call.

At random, adj., προπετής, ές, Pind.; μαψίδιος, ον, Eur., Thuc.

To act or *speak at random,* εἰκοβολέω, only act., Eur., Ar.

[*Speaking at random,* ἁμαρτοεπής, ές, Hom.; ματαιολόγος, ον, Telest.]

RANGE (i. e., space in which to range), νομός, ὁ, Hom., Hes.

The range of shot, φορά, ἡ, Antipho.

The range of a quoit, οὖρα (τά) δίσκου, Hom.

RANGE, TO, φοιτάω, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; [μεταθέω (e. g., τὰ ὄρη), Xen.]

RANK, σᾰπρός, ά, όν, Ar., Dem.

Rank (i. e., row, etc.), στίχες, αἱ, also in gen. sing. στιχός, τῆς, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar.; στίχος, ὁ, Æsch., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ζῠγόν, τό, Thuc.

Rank (in life), ἀξίωμα, ᾶτος, τό, Eur., Thuc.; μέρος, τό, Thuc.; τάξις, εως, ἡ, Isoc., Dem.; [*the first, chief rank,* τὰ πρωτεῖα, and also sing., Dem.]

Rank (i. e., high rank), ἐντῑμότης, ητος, ἡ, Arist.

The highest rank in the city, τὸ πρῶτον πόλεως ζῠγόν, Eur.

Of rank (i. e., of high rank), ἔντῑμος, ον, Xen., Plat.

To rank (among), συντελέω, fut. -έσω, c. εἰς and acc., Isoc., Dem.; [*to rank before,* πρεσβεύω, c. gen., Plat.] *Vid.* PRECEDENCE, and TO PRECEDE.

To rank as a slave, ἐν ἀνδρᾰπόδων χώρᾳ εἰμί, Xen.

RANKLE, TO, φλεγμαίνω, only act., Ar., Plat.

RANSACK, TO, διερευνάω, Plat. *Vid.* TO SEARCH.

RANSOM, ἅποινα, τά, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ποινή, ἡ, Hom.; λῦ́τρον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

A fixed ransom, ῥητὸν ἀργῦριον, Thuc.

Without ransom, ἀπρῐ́ατος, ον, Hom.; ἄνᾰποινος, ον, Hom.

RANSOM, TO (i. e., release for ransom), ἐρύομαι, mid., fut. -ῦσομαι, aor. 1 εἰρῦσάμην, Hom.; λῡτρόω, c. gen. of the price given, Plat., Dem., Arist.; ἀπολῡτρόω, Plat., Dem.; ἀντίλῡτρόω, Arist.

To ransom (i. e., to redeem with ransom), λύομαι, mid., sometimes also λύω, act. to release from ransom (λύω, but sometimes ῡ̆ in arsis, in compounds ῡ̆), fut. λύσω, perf. pass. λέλῡμαι, aor. 1 ἐλῡ́θην, etc., and pass. of the person released, Hom., Xen., Dem.; so ἀπο-

λύομαι, mid., and act. ἀπολύω, Hom., Thuc., Xen.; ᾽ἀποινάομαι, mid., no pass., Eur.; ἀμείβω, Eur.

To exact ransom, ᾽ἀποινάω, Dem.

One must ransom, λῦτρωτέον, Arist.

RAPACIOUS, ἅρπαξ, ἄγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, superl. ἁρπᾰγίστᾰτος, Ar., Xen., Plat. (Com.) *Vid.* COVETOUS.

RAPACITY, ἁρπᾰγή, ἡ, Xen.

RAPE, A, ἁρπᾰγή, ἡ, Solon, Æsch., Eur., Æschin.; ᾽ἁναρπᾰγή, ἡ (esp. of Helen), Eur.

A rape (in legal language), ᾽ὕβρις, εως, ἡ, Isoc., Lys., Dem.

RAPID, λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; ποδήνεμος, ον, Hom.; ὠκύς, εῖα, ύ, Ep. fem. also ὠκέᾶ, compar. -ὕτερος, superl. -ὕτατος, also ὠκίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), ὥκιστος, Omn. poet.

Rapid (of a river), ᾽ἀγᾰῤῥοος, ον, Hom.

Rapid (of wind), ἀργεστής, οῦ, ὁ, Hom.

RAPIDITY, τᾰχῠτής, ῆτος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ὠκῠτης, ητος, ἡ, Pind., Plat. *Vid.* SWIFTNESS.

RAPIDLY, ῥίμφα, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; κραιπνῶς, Hom.; κραιπνά, Hom. *Vid.* SWIFTLY.

RAPINE, ἅρπαξ, ἄγος, ἡ, Hes.; ἁρπᾰγή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* PLUNDER.

RAPTURE, περῐχᾰρεια, ἡ, Plat. *Vid.* JOY.

RAPTUROUS, περῐχᾰρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat.

RAPTUROUSLY, ἀσπᾰσίως, Hom. *Vid.* GLADLY.

RARE, σπαρνός, ή, όν, Æsch., Call.; σπάνιος, α, ον, Eur., Hdt., Omn. Att. prose.

RARELY, σπᾰνίως, Xen. *Vid.* SELDOM.

RARITY, σπᾰνις, εως, ἡ, Soph., Eur., Lys., Dem.

RASCALLY, περῐπόνηρος, ον, Ar. *Vid.* WICKED.

RASH, ἄσκοπος, ον, Hom.; σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur., Dem.; ῥᾳσύς, εῖα, ύ, Omn.; τολμήεις, εσσα, εν, superl. also τολμήστατος, Hom., Pind., Soph.; θερμός, ή, όν, Æsch., Soph., Ar., Antipho; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Lys., Antipho, Bion; μᾶταιος, α, ον, and ος, ον, Trag.; θερμοεργός, όν, and contr. θερμουργός, όν, Æsch., Xen.; θερμόβουλος, ον, Eur., Ar.; ᾽ἄβουλος, ον, Soph.; ᾽ἴτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Ar., Plat.; ᾽ἰτᾰμός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; ᾽ἀλόγιστος, ον, Thuc., Plat.; ἀνόητος, ον, Thuc., Xen.; ἀπρονόητος, ον, Xen.; ἄσκεπτος, ον, Plat.; ἔμπληκτος, ον, Plat.; προπετής, ές, Anth.

Rash in speaking, ῥᾳσύστομος, ον, Æsch.

Rash in action, ῥᾳσῦχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Anth.

RASHLY, μάψ, Hom.; μαψῑδίως, Hom.; ἐμπλήγδην, Hom.; μᾶτην, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἀπροβούλως, Æsch.; ῥᾳσέως, compar. ῥᾳσῦτερον, Thuc.; ἀσκέπτως, Thuc., Dem.; ἀπερισκέπτως, compar. -ότερον, Thuc., Isoc.; ᾽ἀβούλως, Hdt.; ἐμπλήκτως, Thuc., Isoc.; ἀπρονοήτως, Xen.; ᾽ἰτᾰμῶς, Dem.; προπετῶς, Xen., Isoc.

RASHNESS, ῥᾶσος and ῥᾶρσος, τό, Omn.; ῥᾳσῦτης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἄνοια, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ᾽ἄβουλία, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Antipho, Æschin.

[RASPBERRY-BUSH, βάτος Ἰδαία, ἡ, Diosc.]

[RASP, A, ξυήλη, ἡ, Xen.]

RASPED — *a rasped roll,* κνηστὸς ἄρτος, Ath.

[RAT, TO (of changing sides), ἀναπαριάζω (lit., *to change sides like the Parians*), Ephor.]

RATE, A, τέλος, τό, Ar., Plat., Dem. *Vid.* TAX.

RATE, TO, τῑμάω, Plat., Lys., Dem.; τελέω, fut. -έσω, c. εἰς and acc. of the class among which, or c. acc. of the sum at which, Ar., Xen., Plat., Isæ. *Vid.* TO ASSESS.

To rate, νεικέω, Ep. pres. also νεικείω, Ep. imperf. νείκειον, νείκεσκον, and νεικείεσκον, fut. νεικέσω, poet. also -έσσω, etc., only act., Hom., Hdt. *Vid.* TO REPROACH.

RATHER, μᾶλλον, superl. μᾶλιστα (μᾶλιστα used also for μᾶλλον, c. ἤ or c. gen., Eur., Ap. Rh.), Omn.; πλέον, poet. also πλεῖον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πρό, c. gen., Pind., Soph., Hdt.; πρόσθεν, c. gen. or c. ἤ, Eur., Xen., Plat.; πᾶρος, c. gen., Eur.; πᾰροιθε or -θεν, Eur.; [also by πρό in compos., followed by ἤ, e. g., προτιμάω καθαρὸς εἶναι ἢ εὐπρεπέστερος, Hdt.]

Nay rather, μὲν οὖν, Æsch., Ar.

All would I pray rather to be swift as to their feet than rich in gold and raiment, Πάντες κ᾽ ἀρησαίατ᾽ ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι ᾽Η ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε, Hom.; so, *hasty rather than wise,* ταχύτερος ἢ σοφώτερος, Hdt.; *willing to serve you rather than wise,* πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα, Eur. (Medea).

RATIFICATION, κύρωσις, εως, ἡ, Thuc.

RATIFIED, κύριος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat., Dem.

RATIFY, TO, κῡρόω, Ar., Hdt.; ἐπῑκῡρόω, Soph., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰκῡρόω, in pass., Soph.; ἐμπεδόω, Eur., Xen., Plat.; ἐχέγγυον ποιέω, Eur.; βεβαιόω, Thuc., Plat., Dem.; ἐπῑχειροτονέω (as the people in public assembly), Dem.

To refuse to ratify, καταψηφίζομαι, Dem.

RATIO, A (in mathematics), λόγος, ὁ, Plat.

[*Equality of ratios,* ἀναλογία, ἡ, Plat.]

RATIONAL, εὔλογος, ον (of a device, etc., not of a person), Æsch., Thuc., Plat.; εὐλόγιστος, ον (of a person), Arist.

RATIONALLY, νουνεχῶς (of a person), Arist.; νουνεχόντως, Isoc.

RATIONS (of soldiers), σῖτάρχημα, ᾰτος, τό, Antipho; [μέτρημα, τό, Polyb.] *Vid.* FOOD.

RATTLE, A, or rattling noise, κτύπος, ὁ, Hom., Æsch., Xen.; ᾽ἄρᾰβος, ὁ, Hom.; δοῦπος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; πᾰτᾰγος, ὁ, Omn. poet.; κροτησμός, ὁ, Æsch.; κρότος, ὁ, Eur.; ᾽ἄραγμός, ὁ, Æsch., Eur.; ᾽ἄραγμα, ᾰτος, τό, Eur.

A rattle (instrument to rattle), κρόταλον, τό (used also of a noisy fellow), h., Pind., Eur., Ar., Hdt.; [πλαταγή, ἡ, Arist.]

A rattle (i. e., a noisy fellow), κρότημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

RATTLE, TO, ᾽ἄρᾰβέω, only act., Hom.; δουπέω, perf. δέδουπα (in aor. 1 also to make a rattling noise with, c. dat. of the instrument), only act., Hom., Xen.; ἔβρᾰχον, only aor. 2 act., Hom.; ᾽ἀνέβραχον, Hom.; ἀῡτέω, only pres. and imperf. act., Hom.; κλάζω, fut. κλάγξω, only act., Hom., Æsch., Xen.; κονᾰβέω, only in aor. 1 act., Hom.; κονᾰβίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; λάσκω, aor. 2 ἔλᾰκον (the only tense used in this sense), Hom., Æsch.; κτυπέω, only act. (except in Ar., who has mid.), no perf., aor. 2 ἔκτῠπον, Hom., Soph., Eur.; ἐπῐκροτέω, only act., Hes.; πᾰτᾰγέω, only act., Ar., Theoc.; ἀσφᾰράγέω, only act., Theoc.; ψοφέω, Eur., Ar.; ἐπιψοφέω, Call.; κροτέομαι, pass., Ap. Rh.

To rattle, to cause to rattle, κροτᾰλίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; κροτέω, Hom.; κᾰτᾰκρούω, Plat.; κατακροταλίζω, Call.

They rattled their shields against their spears, ἐδούπησαν ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δοράτια, Xen.

To be overturned with a rattle, ᾽ἀνᾰκυμβᾰλιάζω, only pres. and imperf. act., Hom.

RATTLING, κροτητός, ή, όν, Soph.

RAVAGE, TO, δηλέομαι, mid., no pass. except perf., Hom., Hdt.; πέρθω, aor. 2 ἔπρᾰθον, no perf., fut. mid. usu. in pass. sense, also in Hom. infin. aor. mid. sync. πέρθαι in pass. sense, Omn. poet., Thuc.; πορθέω, Omn.; σίνομαι, only pres. and imperf. mid. (Orph. also uses it as pass.), Hom., Hdt., Xen.; σῑνέομαι, only pres. and imperf. mid., Hdt.; ᾄω, Trag., Ar., Thuc., Lys.; τρίβω, Eur.; ἁρπάζω, fut. ἁρπάξω, and (as always in Att.) ἁρπᾰσω or ἁρπᾰσομαι, Xen., Dem.; ἀναρπάζω, Eur.; σῦναρπάζω, Eur.; φθείρω, Hdt., Thuc., Xen.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, etc., Thuc., Xen., Lys., Andoc.; διᾰπορθέω, Thuc.; κᾰκουργέω, Thuc.; κᾰτᾰσύρω, Hdt.; κείρω, Hdt., Thuc.; λῃΐζω, much more usu. λῃΐζομαι, mid., fut. -ίσομαι, etc., also aor. 1 Ep. λῃϊσσάμην, Att. also ἐλησάμην (in aor. 1 esp. c. acc. of what is carried off, no pass. except perf. λέλησμαι, of what is carried off), Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; διᾰσύρω, Dem.; περικόπτω, no perf. act., Dem.; σῑνᾰμωρέω, Hdt. *Vid.* TO WASTE, TO PLUNDER, and SYN. 96.

RAVAGER, A, πορθήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; πορθητής, οῦ, ὁ, Eur.

RAVAGING, A, κᾰκουχία, ἡ, Æsch.; τμῆσις, εως, ἡ, Plat.

RAVE, TO, λυσσάω, only act., Soph., Plat.; λυσσαίνω, only pres. and imperf. act., c. dat. of the object at which, Soph. *Vid.* TO RAGE.

To rave in one's talk, πᾰρᾰλέγω, Hipp.

Causing to rave, μαινάς, ᾰδος, ἡ, Pind. *Vid.* MADDENING.

RAVEN, A, κορώνη, ἡ, Hom., Hes., Ap. Rh.; κόραξ, ᾰκος, ὁ, Theogn., Pind., Hdt., Lys.; κορᾰκῖνος, ὁ, Ar.; κορᾰκῑνῐδιον, τό, Pherecr.; κορακίας, ου, ὁ, Arist.

Like a raven, κορακοειδής, ές, Arist.; κορακώδης, ες, Arist.

RAVENOUS, κοιλογάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; [ὀξύπεινος, ον, Arist.]

RAVINE, A, χᾰρᾰδρα, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; φάραγξ, αγγος, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; διασφάξ, ᾰγος, ἡ, Hdt.

Full of ravines, φᾰραγγώδης, ες, Arist.

To be full of ravines, χαραδρόομαι, pass., Hdt.

[*A country broken by ravines,* χώρα κεχαραδρωμένη, Hdt.]

RAVING, subst., λύσσα, ης, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; λύσσημα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* MADNESS.

Raving, adj., μαινόλης, ου, ὁ,

Sapph., fem. μαινόλις, Æsch.; μαίνας, ἄδος, ἡ, Soph., Eur.; πἄρἄκοπος, ον, and π. φρενῶν, Æsch., Eur. *Vid.* MAD.

RAVISH, TO, ἁρπάζω, fut. -άξω and (as always in Att.) -ἄσω, Eur.; πορθέω, Eur.; κἀτἀισχὕνω, Lys., Dem.; ὑβρίζω, c. acc., more usu. c. εἰς and acc., Lys., Dem.

To ravish (i. e., to please exceedingly), εὐφραίνω, Omn.; τέρπω, aor. 2 mid. Ep. τεταρπόμην (redupl. through all the moods) in pass. sense, Omn. *Vid.* TO PLEASE.

RAVISHER, Α, ὑβριστής, οῦ, ὁ, c. gen. or c. εἰς and acc., Lys.

RAVISHMENT, τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Plat.; περἰχἄρεια, ἡ, Plat. *Vid.* JOY.

RAW, ὠμός, ἡ, όν, Hom., Xen.

Raw (of hides), ἀδέψητος, ον, Hom.

Eating raw flesh, ὠμηστής, οῦ, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Æsch., Plat.; ὠμοφἄγος, ον, Hom., h., Thuc.; ὠμόσῖτος, ον, Æsch., Eur.; ὠμοβρώς, -βρῶτος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ὠμοβόρος, ον, Ap. Rh.

Eaten raw, ὠμόφἄγος, ον, Eur.

[*To eat, devour* (one) *raw* (of savage cruelty), ὠμὸν κατέφαγόν (τινα), ὠμὸν βέβρωθά (τινα), Hom.; ὠμοῦ ἐσθίω (τινός), Xen.]

Torn to pieces raw, ὠμοσπάρακτος, ον, Ar.

To place raw pieces (of victims, in order on the altar, etc.), ὠμοθετέω, and mid., no pass., Hom.

[RAW-HEAD (bugbear, q. v.), μορμώ, ἡ, Ar.]

RAWNESS, ὠμότης, ητος, ἡ, Arist.

RAY, Α, ἀκτίς, ῖνος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Plat.; λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

The rays of the sun, τόξα ἡλίου, ἡλ. τοξεύματα, Eur. *Vid.* BEAM.

[RAYLESS, ἀναύγητος, ον, Æsch.]

RAZE, TO, ἄμἄθὕνω, only act., Hom., Æsch.; κἀτασκάπτω, aor. 2 pass. κατεσκἄφην, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; κἄθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀπορρήγνῡμι, aor. 2 pass. -ερρἄγην, Thuc.; διασκάπτω, Lys.; πρηνίζω, fut. -ῐσω and -ῐξω, Euphorion.

Having razed the city, κατασκἀψἀντες πόλει Ἕπτα (the seven chiefs against Thebes), Æsch.

To join in razing or to raze at the same time, συγκατασκάπτω, Eur., Andoc.

RAZING, Α, κἄτασκἄφή, ἡ, Æsch.; κἀθαίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

RAZOR, Α, ξῠρόν, τό, Hom., Theogn., Trag., Hdt.; μἄχαιρα, ἡ, Ar.; μἀχαιρίς, ίδος, ἡ, Ar.; ψαλίς, ίδος, ἡ, Anth.

To carry a razor, ξῠροφορέω, Ar.

[*Death or life stands on a razor's edge* (i. e., hangs on a thread), ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς ὁλέθρος ἠὲ βιῶναι, Hom.; so ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς, prov. of critical position, in Simon., Hdt.; ἐπὶ ξυροῦ, Æsch., Soph., Theoc.]

RAZOR-CASE, Α, ξῠροδόκη, ἡ, Ar.

REACH, TO, μίσγομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat., Hom.; μίγνῡμαι, pass., c. dat., Hom.; ἐφάπτομαι, only mid. in this sense, c. gen., Hom., Pind.; ἐπαυρίσκω, fut. ἐπαυρήσομαι, aor. 2 ἐπηῦρον (as a person reaches his enemy with a weapon), Hom.; ἐξῐκνέομαι, fut. ἐξῐξομαι, aor. 2 ἐξῐκόμην (ι being lengthened by the augm.), imper. ἐξῐκοῦ, etc., no other tenses, c. acc., or c. πρός or ἐς and acc., sometimes c. dat. (Ar. of news reaching a person), Hom., Pind., Trag., Ar., Hdt., Xen.; ἐφῐκνέομαι, c. gen., or c. acc., or c. ἐς and acc., Hom., Hdt., Xen., Isoc.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἐπἐσχον, c. acc. or sine cas. of any thing reaching, extending, or being extended over any space, Hom., Hdt., Thuc.; κῖχάνω (Att. pres. also κιγχἄνω), pres. used only in indic., Ep. opt. κῐχείην, subj. κιχείω, infin. κιχῆναι, part. κιχείς, imperf. ἐκῐχευν and ἐκίχην, aor. 2 ἔκῐχον, fut. κῐχήσομαι, aor. 1 ἐκιχησάμην, no pass. (pres. mid. part. κιχήμενος (esp. of an arrow reaching its mark, etc.), only pres. indic., fut. and aor. 2 used in Trag.), c. acc., rarely c. gen., Hom., Pind., Trag.; μἀρπτω, no perf., no mid., no pass., aor. 2 (Ep.) μέμαρπον, ἔμἄπον, and μεμἄπον, the redupl. through all the moods, also part. μεμαρπώς (none of these irreg. tenses in Att.), Hom., Hes., Archil., Trag.; κῦρέω, imperf. ἐκύρουν and ἔκῦρον, fut. κῦρήσω and κύρσω, so aor. 1, c. dat., or c. ἐπί and dat., or c. gen., Hom., h., Soph.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. gen., sometimes c. dat., Pind., Soph., Eur., Xen.; ψαύω, no perf. act., c. gen., Pind., Eur., Mel.; ὁμῐλέω, only act., c. dat., Pind., Hdt.; προσπίτνομαι, only in aor. προσεπτἄμην, also aor. προσέπτην (of sound or of misfortune, etc.), Trag.; προσῐκνέομαι, c. acc., or c. ἐπί and acc., or c. gen., Æsch., Ar.; περιβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἐβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, part. sync. also -βεβώς, -βεβῶσα, etc., fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense (as sound reaches), c. dat., Soph.; λαμβἄνομαι, mid., fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐλἄβόμην, c. gen., Thuc.; ἀντῐλαμβάνομαι, c. gen., Thuc.; δῐῐκνέομαι, Thuc., Ap. Rh.; τείνω, Hdt., Plat.; κατατείνω, Hdt.; δικνέω, no aor., no perf., Hdt., Thuc., Xen.; κἄθήκω, c. ἐς or ἐπί and acc., Hdt., Thuc.; παρήκω, Thuc., Xen.; προσήκω, c. ἐπί and acc., Xen.; ἀνήκω, Hdt.; παρἰρχομαι, c. εἰς c. acc., Hdt., Dem.; τείνω (as a district reaches), Plat.; ἀνατείνω, Hdt.; διἰχω (of a district, etc.), Hdt., so εἰσἰχω, c. εἰς and acc., Hdt.; καθίεμαι, pass., perf. καθεῖμαι, pluperf. ἐκαθείμην (esp. of any thing, mountains or walls, etc., reaching *down* to the sea), c. prep. and acc., Thuc., Plat.; ἄνἄπετάννῡμαι, pass., perf. ἀνἀπέπταμαι (of a district), Ap. Rh.

To reach (intrans.) *up to*, ἀνατείνω, c. εἰς and acc., Hdt.; ἀνήκω, Hdt.

To reach (as a person does with his hand), ὀρίγνῡμι and ὀρίγω (esp. in mid.), also aor. 1 pass. in the same sense, c. gen. of the object which one reaches at, sometimes c. infin., no pass. in pass. sense, Hom., Hes., Eur., Thuc., Plat.; ἐπορίγομαι, Hom., Ap. Rh.

The javelin men were not able by darting to reach the slingers, οἱ ἀκοντισταὶ βραχὑτερα ἠκόντιζον ἢ ὡς ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν, Xen.

Then they reached the wall, ἔπειτα προσέμῐξαν τῷ τείχει, Thuc.

It reaches a point beyond my strength, μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν, Soph.

Punishments (get more severe, and) *for the most part reach the point of becoming capital*, (ζημίαι) ἐς τὸν Θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι, Thuc.

Out of reach of your voice, λελειμμένος λόγου, Soph.

[*Out of reach*, ἀνέφῐκτος, ον, Luc.]

Within reach, κἄτἄλῆπτος, ον, Thuc.

To be within reach, ἐν καταλήψει εἰμί, Thuc.

While a wise decision is within the reach of both, ἕως ἀὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία, Thuc.

REACHING, ἐπίσκοπος, ον, c. gen., Soph.

READ, TO, ἀνἄγῑγνώσκω, fut. -γνώσομαι, in act. and pass. sense, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Pind., Ar., Thuc., Xen.; διαναγιγνώσκω, Isoc.; ἐπἴλέγω, Hdt.; ἀνέμω for ἀνἄνέμω, Theoc.

To read over or *out loud*, ἐπἀνἄγῑγνώσκω, Lys.; [ἀναλέγω, Call.]

To read in public (esp. an accusation or defence), πἄρἀνἄγῑγνώσκω, Dem.

[*To read and explain*, ἀνελίσσω, Xen., Plat.; προαναγιγνώσκω, Plut.]

To read side by side with another paper, so as to compare them, πἄρἀνἄγιγνώσκω, Plat., Isoc., Dem.

To read one thing after another, ὑπἀνἄγιγνώσκω, Isæ., Æschin.

[*To unfold* or *unroll for reading*, ἀναπτύσσω, Hdt.]

Easy to be read, ἐὐἀνάγνωστος, ον, Arist.

Any thing read aloud, ἀνάγνωσμα, ἄτος, τό, Dion. H., Luc.

[*Unable to read* or *write*, ἀγράμματος, ον, Plat.]

[READER, Α, ἀναγνώστης, ου, ὁ, Plut.]

READILY, προθύμως, Hdt.; ἑτοίμως, Thuc., Xen., Plat.; προχείρως, Plat.; ἐξ ἑτοίμου, ἐξ ἑτοιμοτάτου, Xen., Plat., Isoc.

READINESS, ἑτοιμότης, ητος, ἡ, Dem.; [προθυμία, ἡ, Hom., etc.; *to do*, c. infin., Hdt.]

Readiness of comprehension, etc., ὀξὕτης, ητος, ἡ, Plat.; ἀγχίνοια, ἡ, Plat.

READING, Α, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, Plat.

[*Fond of reading*, ἀναγνωστικός, ή, όν, Plut.]

[*Much* or *extensive reading*, πολυαναγνωσία, ἡ, Ath.]

READING-DESK, *vid.* LECTERN.

READY, ἑτοῖμος, η, ον, and ος, ον, in Att. prose, c. dat. or c. πρός or εἰς and acc., or c. infin., Omn.; ὑποχείριος, ον, in Hdt. also α, ον, ἐπαρτής, ές, Hom.; ἄρμενος, η, ον, Hes., Theogn.; εὔτὕκος, ον (esp. of persons), Æsch., Theoc.; εὐτρεπής, ές, Eur., Xen.; ἄρτιος, α, ον (esp. of persons), Hom.; ὑπόγυιος or ὑπόγυος, ον, Isoc., Dem.; [πρόχειρος, ον, Trag., Thuc.; ῥάδιος, α, ον, Dem.]; εὔτυκτος, ον (only of things), Hdt. *Vid.* WILLING.

And Gnathæna was very ready with her repartees, σφόδρα δ' ἦν εὔθικτος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἡ Γνάθαινα, Ath.

It is ready, ἐν ἑτοίμῳ ἐστί — ἐξ ἑτοίμου ἐστί, Xen., Theoc.

To be or *lie ready*, πἄρἄκειμαι, also Ep. πάρκ., imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Hom., Æschin.; πρόκειμαι, Hom., Hdt.; κατασκευάζομαι, Xen.; ἀναρτάομαι, pass., Hdt.; [παρασκευάζομαι in perf. pass., εἰς, ἐπί or πρός τι, Hdt., Xen.; *to be ready to*, παρεσκ., ὡς c. fut. part., Hdt., Thuc., also without ὡς, Hdt., also by ὥστε c. infin., and by ὅπως c. fut. indic., Hdt., Xen., Plat.]

To get ready, κατασκευάζω, Xen.; πᾰραρτάομαι, mid. (both of getting ready, i. e., equipping another, and of getting one's self ready), Hdt. *Vid.* To prepare.

[*To have* or *hold ready*, παρασκευάζω, Lys.; πρόχειρον ἔχω τι, Thuc.]

Real, ἔτῠμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἐτήτῠμος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; γνήσιος, α, ον, Pind., Dem.; ἄληθής, ές, Omn. Att.; βλέπων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Æsch.; ἄδολος, ον, Ar.; ἀκατάψευστος, ον, Hdt.; γόνῐμος, η, ον, and ος, ον, Plat.; εἰλῐκρῐνής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* Syn. 53.

Real property, φᾰ́νερὰ οὐσία, ἡ, Lys.; φανερόν, τό, Dinarch.

Realgar, σανδᾰράκη, ἡ, Arist., Theoph.

Reality, ὕπαρ, indecl. (lit., a waking dream), Hom., Pind., Æsch., Plat.; τὰ ὄντα, Xen., Plat.; ὑπόστᾰσις, εως, ἡ (opp. to mere appearance), Arist.

In reality, ἐν ταῖς πράξεσι, Plat.

Really, ἐτεόν (in Att. esp. in ironical questions), Hom., Ar., Plat.; ἐτητύμως, Soph., Eur.; γνησίως, Eur., Plat., Isoc., Dem.; ὄντως, Eur., Ar., Xen., Plat.; δἰκαίως, Soph., Plat.; αὐτόχρημα, Ar.; ἀκῐβδήλως, Isoc.; ὕπαρ, Plat.; τῷ ὄντι, Xen., Plat.; ἀληθῶς, Thuc., Plat.; ἀληθές (esp. in ironical questions), Soph., Ar.; ὀρθῶς, Plat.

Reanimate, το, ἀναζωπῠρέω, Xen., Plat.

Reanimated, to be, ἀναφέρομαι, pass., aor. 1 ἀνηνείχθην, Pind.; ἀναῤῥώννῡμαι, Thuc.

Reap, το, ἀμάω (ᾱ, but usu. ᾰ Hom., ᾰ Att.), Omn. poet., Hdt.; ἐξαμάω, Trag.; τρῠγάω, Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen.; θερίζω, fut. -ῐσω, aor. 1 act. sync. ἔθρῐσα, very rare in pass., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Plat.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, etc., Xen.

To reap (consequences), καρπόομαι, mid., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.

To reap advantage from, ἐκκαρπόομαι, mid., c. perf. pass., Thuc., Dem.

But you seem to me to have reaped the opposite fruit from your wisdom, σὺ δέ μοι δοκεῖς τἀναντία τῆς σοφίας ἀπολελαυκέναι, Xen.

Such advantage have you reaped from your benevolent disposition, τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου, Æsch.

[*They have reaped a good harvest*, καλῶς ἤμησαν, Æsch.]

Reaper, ᾰ, ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἐρῖθος, ὁ, Hom.; θεριστής, οῦ, ὁ, Xen., Dem., Arist.; κᾰλᾰμευτής, οῦ, ὁ, Theoc.

Reaping, adj., καλαμητόμος, ον (of a sickle), Ap. Rh.; στᾰχυητόμος, ον, Anth.

Reaping (subst.) or *reaping time*, ἀμητός, ὁ, Hom., Hdt.

[*A reaping-hook*, ἀμητικὸν δρέπανον, τό, Æl.]

[Reappear, το, ἀναφαίνομαι, Hdt.]

Rear, ᾰ, σφᾰδασμός, ὁ (not, however, actually used of a horse), Plat.

Rear, the, νῶτον, τό, Thuc.; οὐρά, ἡ, Xen.; τὸ ὄπισθε or -θεν, Xen.

Those who are in the rear, οἱ ὄπισθε or -θεν, Xen.

The rear-guard, οἱ ὀπισθοφῠλᾰκες, Xen.

To be in the rear, be the rear-guard, ὀπισθοφῠλᾰκέω, Xen.

A commander of the rear-guard, οὐρᾱγός, ὁ, Xen.

The command of the rear-guard, ὀπισθοφῠλᾰκία, ἡ, Xen.

And he himself planned to cover the rear on the retreat with three hundred picked men, so as to resist and repel the first ranks of the enemy if they pressed upon him, καὶ αὐτὸς λογάδας ἔχων τριακοσίους τελευταῖος γνώμην εἶχεν ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκεισομένοις ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι, Thuc.

To get the river in one's rear, ὄπισθεν ποιήσασθαι τὸν ποταμόν, Xen.

[*To the rear*, ἐπὶ or κατ' οὐράν, Xen.; *in rear*, ἐπ' οὐρᾷ, Xen.]

[*To get round* or *take one in the rear*, περίειμι κατὰ νώτου τινί, Thuc.]

[*To follow in one's rear*, κατ' οὐράν τινος ἕπομαι, Xen.]

One's rear-rank man, ἐπιστᾰ́της, ου, ο, Xen.; [ὁ κατ' οὐράν, Xen.]

Rear, το (as a horse), ἀνεπάλλομαι, mid. (see tenses under To leap), Hom.; σφᾰδάζω, only act., Trag., Xen.; ἀνᾰχαιτίζω (and throw the rider), Eur.; ἐξάλλομαι, mid., Xen.; ὀρθὸς ἵσταμαι, c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Hdt.

Rear, το (i. e., to bring up), ἀτῐτάλλω, only act., no perf., Hom., Hippon., Theoc.; ἀλδαίνω, only act., no aor. 1 nor perf., Hom., Æsch.; τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, used both in act. and pass. sense, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, but more usu. aor. 2 ἐτράφην, Omn.; κουρίζω, only act., Hes.; ἐκτρέφω, Hes., h., Soph., Eur., Xen.; ἀνατρέφω, Æsch.; προστρέφω, Æsch.; παιδεύω, Soph.; παιδοτροφέω, Ar.

To rear among, μετᾰτρέφω, c. dat., Ap. Rh.

To rear with, συντρέφω, esp. in pass., c. dat., Eur., Xen., Plat.; συνεκτρέφω, Eur., Plat., Andoc.

To rear in, ἐντρέφω, c. dat., Hes., Eur., Xen., Plat.

Calculated to rear, θρεπτήριος, ον, Æsch.; θρεπτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Any thing reared, θρέμμα, ᾰτος, τό, Soph., Xen., Plat.; βόσκημα, ᾰτος, τό, c. gen. of the hand which has reared it, Eur.; τροφή, ἡ, Soph., Eur., Plat.

Reared together, ὁμότροφος, ον, h., Hdt., Plat.

Reared with, σύντροφος, ον, sine cas. or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen.

Reared in, ἔντροφος, ον, c. dat., Soph., Eur.

Rearer, ᾰ, τροφός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; τροφεύς, ὁ, sometimes ἡ, Trag., Antipho; θρέπτειρα, only fem., Eur.; θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, Mel.

Rearing, adj., παιδοτρόφος, ον, Simon., Soph., Eur.

Rearing (of a horse), ὀρθοπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Not rearing, ἀσφάδαστος, ον (used, however, metaph., and not of horses, ll. cc.), Æsch., Soph.

Rearing, ᾰ, τροφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐκτροφή, ἡ, Eur., Arist.; παιδεία, ἡ, Æsch.; παιδοτροφία, ἡ, Plat.; θρεπτήρια, τά, Soph.; [ἀναγωγή, ἡ, Theoph.]

A rearing singly, μονοτροφία, ἡ, Plat.

Rewards for rearing, θρέπτρα, τά, Hom.; θρεπτήρια, τά, Hes., h.; τροφεῖα, τά, Æsch., Eur., Plat., Lys., Isoc.

Offered as a reward for rearing, θρεπτήριος, ον, Æsch.

Rearguе, το, ἀνᾰμᾰχομαι, fut. -μαχέσομαι or -μαχήσομαι, Att. more usu. -μαχοῦμαι, Plat.

Rearrange, το, μετᾰκοσμέω, Arist.

Rearranging, ᾰ, μετακόσμησις, εως, ἡ, Plat.

Reason (the faculty), νόος, contr. νοῦς, ὁ, Omn.; νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Theogn., Xen., Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; διᾰ́νοια, ἡ, Æsch., Eur., Omn. Att. prose; φροντίς, ῐδος, ἡ, Soph., Eur.; γνώμη, ἡ, Theogn., Omn. Att.; νοΐδιον, Att. νοίδιον, τό, Ar.; τὸ λογιστῐκόν, Plat. *Vid.* Syn. 335.

Reason (either the faculty of reason or a reason alleged), λόγος, ὁ, Omn. Att.; λογισμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.

For any good reason, ἐπὶ βελτίονι λόγῳ, Thuc.

So that you may appear to pride yourself on them with reason, ἵνα δοκῇς δικαίως ἐπ' αὐτοῖς μέγα φρονεῖν, Xen.

Our ancestors then had many reasons to . . ., πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις, c. infin., Lys.

Reason (i. e., cause), αἰτία, ἡ, Pind., Omn. Att. *Vid.* Cause.

It stands to reason, ὁ λόγος αἱρεῖ, Hdt.

Endowed with reason, ἔλλογος, ον, Arist.

[*Want of reason*, ἀλογία, ἡ, Thuc.]

Without reason, *vid.* Unreasonable.

Reason, το, λογῐ́ζομαι, mid., c. perf. pass. in mid. sense, Hdt., Plat., Isoc.

Reasonable (of a man, i. e., endowed with reason), λογιστῐκός, ή, όν, Xen.

Reasonable (of a word or deed, i. e., founded on, accordant with reason), εὔλογος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Dem.

Reasonable (of a man, i. e., who will yield to reason, or of a pretext, argument, etc.), ἐπιεικής, ές, Hom. (only in neut.), Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.

What is reasonable, τὸ εἰκός, gen. -ότος, Soph., Eur., Thuc., Dem., Æschin.

Reasonably, εἰκότως, Æsch., Eur., Thuc., Dem.; ἐοικότως or οἰκότως, Hdt.; εὐλόγως, Æsch., Ar., Plat.; ἐπιεικῶς, Plat., Isoc.; δἰκαίως, Thuc., Dem.

They may reasonably be most distrustful of . . ., δἰκαιοί εἰσι ἀπιστότατοι εἶναι, Thuc.

Reasoning, λογισμός, ὁ, Xen., Plat.; ἀνᾰλογισμός, ὁ, Thuc., Xen.

Reassure, το — *and when, on the other hand, they were alarmed without reason, he reassured them*, καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν, Thuc.

[Rebaptize, το, ἀναβαπτίζω, Eccl.]

[Rebaptism, ἀναβάπτισις, ἡ, and ἀναβάπτισμα, τό, Eccl.]

Rebel, ᾰ (against the throne), θρόνων ἐπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ (res pro pers.), Soph.

Rebel, το, στᾰσιάζω, only act., c. dat., or c. ἐπί and dat., Hdt., Xen.; ἐπᾰνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Hdt., Thuc.; ἀνίσταμαι, c. dat., Æsch.

Rebellion, ἐπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ,

sometimes c. dat. of the power against which, or c. ἐπί and dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To excite to rebellion, ἀνίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act. (other act. tenses only in pass. sense), Hom.

REBOUND, TO, ἀποπλάζομαι, pass., esp. in aor. 1 ἀπεπλάγχθην (as an arrow from armor), Hom.

REBOUNDING, adv., πάλιντῠπές, Ap. Rh.

REBUILD, TO, ὀρθόω, Eur.; ἄνορθόω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπανίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, the other act. tenses in pass. sense, Ar., Plat.; ἀνᾰπλάσσω, fut. -πλᾰ́σω, Hdt.; ἀνοικοδομέω, Thuc., Xen., Lycurg.; ἐποικοδομέω, Xen., Dem.

Pulled down and rebuilt, πάλϊναίρετος, ον, Pind.

REBUILDING, A, ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Dem.

REBUKE, A, ἐνῐπή, ἡ, Hom., Pind.; ἐπίληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* BLAME.

REBUKE, TO, ἐπῑτῑμάω, Isoc.; ἐπιπλήσσω, c. dat., Isoc. *Vid.* TO BLAME.

RECALL, TO, ἀνᾰκᾰλέω, poet. also ἀγκ., fut. -καλέσω, Att. also -καλῶ, perf. -κέκληκα, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀποκαλέω, Hdt., Xen.; μετᾰκαλέω, Thuc., Æschin.; κᾰτᾰγω, aor. 2 κατήγαγον (esp. from banishment), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἄπαγω, Eur., Thuc.; ἀναστρέφω, perf. act. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην (in the simple verb Hom. has also aor. στρέψασκον), Soph.; ἀποστρέφω, Xen.; κᾰτᾰδέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Xen., Andoc., Dem., Æschin.

To recall (a general), ἀποστρᾰτηγον ποιέω, Dem.

The greater part of the captains of the triremes having taken an oath to procure their recall, τῶν τριηράρχων ὀμόσαντες οἱ πλεῖστοι κατάξειν αὐτούς, Xen.

To recall to recollection (a prophecy by bringing it to pass), ἀνᾰκομίζομαι, mid., Pind.

RECALLED, TO BE, παρακαλέομαι, pass., Thuc.

That can be recalled, πάλϊνάγρετος, ον, Hom., Hes.

Easy to be recalled, εὐᾰνᾰ́κλητος, ον (of dogs), Xen.

RECANT, TO, πᾰλϊνῳδέω, only act., Plat.; [μετατίθεμαι, Plat.]

RECANTATION, A, πᾰλϊνῳδία, ἡ, Plat., Isoc.

RECAPITULATE, TO, ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, poet. also ἀμμνήσω, etc., only act. in this sense, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πάλιλλογέω, only act., Hdt.; ἀνομολογέομαι, Plat. *Vid.* TO REPEAT.

RECAPITULATION, πάλιλλογία, ἡ, Arist., Theoph.

RECEDE, TO, εἶκω, only pres., imperf., and fut. act. in this sense, often c. gen. of the place whence, sometimes c. dat. of the person before whom, Hom., Soph., Eur., Hdt., Dem. *Vid.* TO RETREAT.

RECEIPT, A (i. e., prescription), σκευᾰσίαι, αἱ, Alex.

A receipt (i. e., an acknowledgment of money paid), ἄφεσις, εως, ἡ, Dem.

To give a receipt (to expunge a creditor's name from one's books), ἀπογρᾰφω, c. acc. of the debt, Dem.; ἐν ἀπογρᾰφῇ ποιέω, Dem.

RECEIVE, TO, αἴρομαι, mid. (esp. of a wound), Hom.; ἀνᾰκομίζω, Hom.; ἄρνῡμαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Soph.; μείρομαι, only in perf. ἔμμορα, aor. 2 ἔμμορον (usu. with a notion of receiving one's due), c. acc. or c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.; δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, pluperf. ἐδεδέγμην, Hom. (sometimes in Hom. in the 3d sing. δέκτο, 2d sing. imper. δέξο, infin. δέχθαι, part. δέγμενος, without redupl.), also paulo-post fut. δεδέξομαι, all in act. sense, c. dat. of the person from whom, or sometimes c. gen., or c. prep. ἐκ or παρά, etc., c. gen., Omn.; ἀποδέχομαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐκδέχομαι, Hom., Hes., Æsch., Dem.; πᾰρᾰδέχομαι, Hom., Pind., Eur., Xen., Dem.; ἀνᾰδέχομαι, Hom., Eur.; ὑποδέχομαι, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσδέχομαι, Hdt., Omn. Att.; κᾰτᾰδέχομαι, Plat.; λαμβᾰ́νω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. also ἔλλαβον (not Att.), perf. εἴληφα, etc., Omn.; ἐκλαμβάνω, Soph., Eur., Isoc., Lys.; ὑπολαμβάνω, Hdt., Xen.; φέρω, fut. οἴσω, more usu. οἰσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Omn.; κομίζω, oftener -ομαι, mid., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; λαγχάνω (esp. by lot or fate, then generally), fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλαχον, Ep. ἔλλᾰχον, perf. λέλογχα (also λέλᾱχα, Emped.), perf. pass. εἴληγμαι, c. acc. or c. gen., Omn., κῡρέω, fut. κῡρήσω and κύρσω, etc., no perf., no mid. or pass., c. gen., more rarely c. acc., Trag., Hdt.; τυγχάνω, c. acc., more usu. c. gen., fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτύχησα, aor. 2 ἔτῠχον, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀπολαμβάνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀπολάζῡμαι, Eur.; ἁρπᾰλίζω, only act., of receiving people, Æsch.; πᾰρεισδέχομαι, Soph.; μεταχειρίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Plat. *Vid.* SYN. 308.

To receive in one's house, ἑστιάω, augm. εἱστ., Eur., Lys.; κομίζω, Eur.; πανδοκεύω, only act., Hdt., Plat.

To receive back (esp. from exile), κᾰτᾰδέχομαι, Xen., Andoc., Dem.

To receive one's share, διαμετρέομαι, Hdt., Xen., Dem.; διᾰλαμβάνω, Lys., Dem., Æschin.

To receive in return, ἀντῐδέχομαι, Æsch., Eur.; ἀντίλαμβάνω, Eur., Thuc., Xen.; ἀπολαμβάνω, Isoc.; ἀντᾰπολαμβάνω, Plat., Dem.; ἀντῐλάζῡμαι, Eur.; (benefits or injuries), ἀντῐπάσχω, fut. -πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έπᾰθον, perf. -πέπονθα, no pass., Soph.

To receive from some one else (esp. as a successor), πᾰρᾰλαμβάνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διᾰδέχομαι, Hdt., Lys., Antipho, Dem.

[*To receive* (guests) *hospitably*, ξενίζω, Hom., etc.] *Vid.* TO ENTERTAIN.

To receive besides, προσλαμβάνω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

To receive with, together, at the same time, etc., συνᾰπολαμβάνω, Xen.

I have received your letter, ἐκομῐσάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν, Phil. ap. Dem.

And all the ships received the same pay, νῆές τε αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον, Thuc.

One must receive, ληπτέον, Xen.; παραδεκτέον, Plat.; ὑποδεκτέον, Plat.

To be received, προσδεκτέος, α, ον, Plat.; παραδεκτέος, α, ον, Plat.

A thing received in the hand, δεξίωμα, ᾰτος, τό, Eur.

RECEIVER, A (esp. of taxes), ἀποδέκτης, ου, ὁ, Dem.

RECEIVING, A, λῆψις, εως, ἡ, Plat.; κᾰτᾰδοχή, ἡ, Plat. *Vid.* RECEPTION.

A receiving back, ἀντίληψις, εως, ἡ, Thuc.

Receiving all, or *many people* or *things*, πολῠδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (epith. of Pluto), h.; so πολῠδέκτης, ου, ὁ, h.; πανδόκος, ον, Pind., Æsch., Soph.

RECENT, νεᾰρός, ά, όν, Soph., Eur.; ὑπόγυιος and ὑπόγυος, ον, Isoc., Dem. *Vid.* NEW.

[*Most recent*, νέατος, η, ον, Soph., Eur.]

RECENTLY, ὑπογυίως, superl. -όταται, Dem. *Vid.* LATELY.

RECEPTACLE, A, δοχή, ἡ, Eur., Plat.; ἀγγεῖον, τό, Xen.; στέγαστρον, τό, Antipho; [(for vessels), ἀγγοθήκη, ἡ, Ath.]

RECEPTION, δέξις, εως, ἡ, Eur.; πρόσδεγμα, ᾰτος, τό, Soph.; ὑποδοχή, ἡ (either of friends in hospitality or of enemies in a warlike sense), Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπῑδοχή, ἡ, Thuc.

[*To grant a reception to* (an embassy, etc.), προσδέχομαι, c. acc., Hdt.]

Our reception by Philip, ἐντευξις ἡ Φιλίππου, Æschin.

RECESS, A, κευθμών, ῶνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; κευθμός, ὁ, Hom.; κεῦθος, τό, Hom., Hes., Pind., Trag.; κεύθμα, ᾰτος, τό, Theogn.; μῦχός, ὁ, Omn.; λιμήν, ένος, ὁ, Trag.; δοχή, ἡ, Eur., Plat.; ὑποδοχή, ἡ, Arist.

From a recess, μῡχόθεν, Æsch.

To a recess, μῡχόνδε, Hom.

The recesses of the earth, γῆς πτῦχαί, Plat.

The inmost recesses of the soul, ἄκρος μυελὸς ψῡχῆς, Eur.

With seven (i. e., many) *recesses*, ἑπτᾰμῦχος, ον, Call.

RECIPROCAL, [ἀμοιβαῖος, α, ον, Emped., Hdt., Ap. Rh.]; *reciprocal fear*, ἀντῐπᾰλον δέος, Thuc. *Vid.* MUTUAL.

RECIPROCATE, TO, *vid.* LIKE (to return for like), TO ALTERNATE.

[RECIPROCITY, ἀντιπεπονθός, τό, Arist.]

RECITAL, A, ἀκρόᾱμα, ᾰτος, τό, Æschin.

RECITE, TO, κᾰτᾰλέγω, Xen.; ὑμνέω, Plat.; διᾰτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Plat.; ῥαψῳδέω, Plat., Isoc., Lycurg.; ἐπαινέω, fut. -έσω and -ήσω, but most usu. -έσομαι, aor. 1 -ήνησα, Plat.

Recited poems, ῥαπτὰ ἔπεα, Pind.

RECITER, A, ῥαψῳδός, ὁ, Hdt., Xen., Plat.

Of or *belonging to a reciter*, or *to recitation*, ῥαψῳδῐκός, ή, όν, Plat.

RECITING, A, or RECITATION, ῥαψῳδία, ἡ, Pind.

[RECK, TO—*naught of*, οὐδὲν προτῑμάω, c. gen., Trag.] *Vid.* TO REGARD.

RECKLESS, [ἀναιδής, ές, Hom., Pind., Soph.]; πᾰρᾰβολος, ον, Ar.; ῥᾳδιουργός, όν, Arist.; παντοποιός, όν, Theoph.

RECKLESSLY, ῥᾳδίως, Eur., Plat.; εὐχερῶς, Dem.; [μαψιδίως, Hom.; παραβόλως, Menand.; ἀναιδῶς, Att.]

The landing was made recklessly, ἀφειδῶς καθειστήκει ὁ κατάπλους, Thuc.

[*To act recklessly*, ῥᾳδιουργέω, Xen.]

RECKLESSNESS, εὐχέρεια, ἡ, Æsch.

RECKON, TO, λέγω, Hom., Pind.; ἀρῐθμέω, Hom., Hdt., Xen., Dem.

λογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, and sometimes in pass., also pres. and aor. 1 pass. in pass. sense (in every meaning of the English word; when used for "to reckon on doing," etc., it is followed by fut. infin.), Eur., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; [ἀναριθμέομαι, Dem.]; διαριθμέω, Eur.; κατᾰλογίζομαι, Xen. *Vid.* To count, To calculate.

To reckon (i. e., consider, q. v.), ἐναριθμέω, Soph.

To reckon besides, προσλογίζομαι, Hdt., Lys.

To reckon among, ἐγκρίνω, c. εἰς and acc., Plat., Dem.; ἐγκαταλογίζομαι, c. εἰς and acc., Isæ.

One must reckon, λογιστέον, Plat.

One must reckon besides, προσλογιστέα, Hdt.

To be reckoned among, κοσμέομαι, pass., c. εἰς, Hdt.; ἐξετάζομαι εἰς τῶν . . ., Dem.

Reckoner, ᴀ, λογιστής, οῦ, ὁ, Ar., Plat., Dem.

Reckoning, λογισμός, ὁ, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* Calculation.

Reclaim, to, ᾽ἄπαιτίζω, only act., Hom.; ᾽ἀπαιτέω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Andoc.

To reclaim (i. e., to reform, q. v.), ᾽ἀνορθόω, Plat.; ἐπᾰνορθόω, Ar., Isoc.

To reclaim (land), ἐξημερόω, Hdt.

One must reclaim, ἀπαιτητέον, Arist.

Reclaimed, to be (i. e., corrected), ἐπᾰνορθωτέος, ᾱ, ον, Plat.

Recline, to, ἀνᾰκλίνομαι, pass., aor. 1 poet. (not Att.) ἀνεκλίνθην for -εκλίθην, Hom.; κατᾰκλίνομαι, Ar., Xen., Plat., Andoc., Dem. *Vid.* To lie.

[*To recline by the side of* (at meals), παρακατάκειμαι, Xen.]

Recognizance, ἐγγύη, ἡ, Plat., Orat. *Vid.* Bail.

Recognize, to, ᾽ἀνᾰφράζομαι, poet. ἀμφρ., Hom.; ἐπιφράζομαι, c. aor. 1 pass. in act. sense, no pass. in pass. sense in this or prec., Hom.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔγνων, γνῶθι, etc., perf. ἔγνωκα, perf. pass. ἔγνωσμαι, etc., Hom.; ἐπῐγιγνώσκω, Hom., Soph., Plat.; ᾽ἀνᾰγιγνώσκω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; γνωρίζω, perf. ἐγνωρ., Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem.; ἀναγνωρίζω, Plat.

[*To recognize before*, προγνωρίζω, c. acc. et gen., Arist.]

Through fear I did not recognize your face, but now I know you, ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν εἶχον προσώπου, νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή, Eur.

One must recognize, γνωστέον, Plat.; γνωριστέον, Arist.

Easily recognized, ἀρῐφρᾰδής, ές, Hom.; ἀρίγνωτος, η, ον, and ος, ον, Hom.; εὐμᾰθής, ές, Soph.; γνώρῐμος, η, ον, and ος, ον, Xen.

Not to be recognized, ἀεικέλιος, ᾱ, ον, and ος, ον, Hom.; ᾽ἄσημος, ον, Æsch.

Recognition, ᾽ἀνάγνωσις, εως, ἡ, Hdt.; γνῶσις, ἡ, Thuc.; ἀναγνώρῐσις, εως, ἡ, Plat.

[Recoil, ᴀ (of the waves), ἀνακοπή, ἡ, Plut.]

Recoil, to, χάζομαι, mid., fut. χᾰ́σομαι, poet. also χάσσ., so aor. 1, sometimes c. gen. of that from which, Hom.; ἀναχάζομαι, Hom., Xen.; ᾽ἄνᾰχάζω, in pres. act., Xen.; ἀφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., often c. gen., Hom., Pind., Eur.

Recoiling (on one's head), of fate, justice, etc., πᾰλίῤῥοος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.

[Recoiling, ᴀ, ἀνταν̆ακοπή, ἡ, Arist.]

Recollect, to, μιμνήσκομαι (also in pres. μνάομαι, Hom., fut. μνήσομαι, so aor. 1, also perf. pass. in act. sense μέμνημαι, also paulo-post fut., aor. 1 ἐμνήσθην, and 1st fut. pass., no pass. tense in pass. sense, perf. pass. has usu. pres. sense (also 2d sing. μέμνῃ, Hom., opt. μεμνῴμην, ῷο, ῷτο, Hom., Soph.; Hdt. has imper. μέμνεο), usu. c. gen., sometimes c. acc., or c. prep. ἀμφί and dat., περί and gen., Omn.; νοέω, Soph. *Vid.* To remember.

One must recollect, μνημονευτέον, Plat.

Recollection, μνήμη, ἡ, Theogn., Omn. Att.; ᾽ἀνάμνησις, εως, ἡ, Plat., Lys., Æschin.; ὑπόμνησις, ἡ, Xen.

Recommend, to, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. usu. ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην, c. acc. or c. infin. of what is to be done, Hom., Æsch., Plat.; ἐπαινέω, fut. Att. most usu. -έσομαι, only c. acc., not c. infin., Omn.; πᾰραινέω, c. acc. or c. infin., c. dat. pers. to whom the advice is offered, Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Isoc.; συμπᾰραινέω, Soph., Ar.; πᾰρεγγυάω (esp. of recommending a friend to another's notice), only act., Hdt.; παραγγέλλω, Hdt.; συμβουλεύω, Isoc.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Dem.; σύνῐστημι, only pres., imperf., fut. and aor. 1 in act. sense, Isoc., Dem.; προσσυνίστημι, Dem. *Vid.* To praise, To advise.

To join in recommending, συνᾰγορεύω, c. acc., or c. infin., or c. ὡς, Thuc., Xen.

[*To recommend one as teacher*, προξενέω τινὰ διδάσκαλον, Plat.]

Recommendation (i. e., praise, q. v.), ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Hdt., Omn. Att.

Recommendation (i. e., advice, q. v.), πᾰραίνεσις, ἡ, c. gen. either of the person or of the thing advised, Æsch., Hdt., Thuc.

Recompense, ποινή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; ᾽ἀμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; μισθός, ὁ, Omn.; [ἀντιδωρέα, ἡ, Arist.] *Vid.* To reward.

[*Without recompense*, προῖκα, Ar., Plat.]

Recompense, to, ᾽ἀμείβομαι, mid., no pass. in this sense, c. acc. pers. (very rarely c. dat.), c. dat. of the reward, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀντῐδωρέομαι, mid., no pass., c. acc. pers., dat. of the reward, Eur., Hdt., Plat.

Reconcile, to, διαλλάσσω, c. acc. of the one, dat. of the other, or c. acc. of the one, πρός and acc. of the other, or simply c. acc. (esp. in pl., e. g., διαλ. ἐχθρούς), sometimes c. gen. of the previous enmity, fut. mid. in pass. sense (so too aor. 1 act., Theoc.), Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; καταλλάσσω, esp. in pass., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰδιαλλάσσω, Ar.; σύναλλάσσω, Thuc., Xen.; συλλῡ́ω, only act., Soph.; διᾰλῡ́ω, constr. like διαλλάσσω, fut. -λῡ́σω, perf. pass. -λέλῡμαι, etc., Eur., Xen., Lys., Dem.; συμβῐβάζω, fut. -άσω, Att. also -βῶ, -βᾶς, etc., Hdt., Thuc.; σύνῐστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2 act., and perf. and pluperf. act. in pass. sense, Thuc., Xen., Isoc.; σῦνᾰγω, aor. 2 συνήγᾰγον, Plat., Dem.; σῦναιρέω, aor. 2 συνεῖλον, c. acc. of the one, dat. of the other, only act., Thuc.

Reconciled, to be, σπένδομαι, pass. (of being reconciled to calamities, etc.), c. dat., Eur.; ἀπαλλάσσομαι, pass., Plat., Dem.

Immediately there was a report reiterated in our ears that you and your husband were reconciled from your previous quarrel, δι᾽ ὧτων εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος, Σὲ καὶ πόσιν σὸν νείκος ἐσπεῖσθαι (perf. pass. of σπένδομαι) τὸ πρίν, Eur.

If they are not reconciled, ἐὰν μὴ . . . ἀπαλλάττωνται πρὸς ἀλλήλους (c. gen. of the previous quarrel), Plat.

Being reconciled, ᾑδεσμένος, η, ον, Dem.

Reconciler, ᴀ, διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Hdt.; διαλλακτής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Dem.

Reconciliation, διαλλᾰγή, ἡ, sometimes c. πρός and acc., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; σῦναλλᾰγή, ἡ, Thuc., Xen.; κᾰταλλᾰγή, ἡ, sometimes c. gen. of the previous quarrel, Æsch., Ar., Dem.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur.; διᾰλῡ́σις, εως, ἡ, Dem.

With words of reconciliation, likely to promote reconciliation, λόγου συναλλᾰγή, Soph.

Inclined to reconciliation, κᾰταλλακτῐκός, ή, όν, Arist.

Reconciling—*to aid in*, συνδιαλλάσσω, Dem.; συνδιαλύω, Dem.

Reconnoitre, to, ἐπῐπωλέομαι, Ep. imperf. also -πωλεσκόμην, only pres. and imperf. mid., Hom.; σκοπιάζω, only pres. and imperf. act., Hom., also mid., Theoc.; προεξερευνάω, contr. προυζ, Eur.; διερευνάω, Xen.; προερευνάομαι, mid., Xen.; προκᾰθοράω, in fut. προκᾰτόψομαι, Hdt.; σκοπεύω, only act., Xen.; κατασκοπέω, all tenses (except pres. and imperf.) from -σκέπτομαι, e. g., fut. κατασκέψομαι, Eur., Thuc., Xen.; προσκέπτομαι, Theoph.

Reconnoitrer, ᴀ, σκοπός, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; πρόσκοπος, ὁ, Xen.; κᾰτάσκοπος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προεξερευνητής, οῦ, ὁ, contr. προυζ., Eur.; διερευνητής, ὁ, Xen.; πρόδρομος, ὁ, Hdt.; μαστήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* Scout.

Reconnoitring, ᴀ, or Reconnaissance, κᾰτασκοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; πρυσκοπή, ἡ, Thuc.

A leader of a reconnoitring party, σκοπάρχης, ου, ὁ, Xen.

Reconsider, to, ᾽ἀνᾰλογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Thuc.; ἐπιδιαγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. act. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Hdt.; ᾽ἀνᾰπολέω, poet. also ἀμπ., Pind., Plat.; ἀναπεμπάζομαι, mid., no pass., Plat.; ἐπανασκοπέω, all tenses (except pres. and imperf.) borrowed from -σκέπτομαι, Plat.; ἀναριθμέομαι, Plat.

To reconsider so as to change one's mind, γνωσῑμᾰχέω, only pres. act., Eur., Ar.

Reconsideration, ᾽ἀνᾰλογισμός, ὁ, Thuc., Xen.

Record, ᴀ, ᾽ἀνᾰγρᾰφή, ἡ, Xen., Plat.; [*the public records*, αἱ ἀναγραφαί, Plut.]

The record office, τὸ δημόσιον, Dem.; [*record office*, γραμματοφυλάκιον, τό, Plut., and -κεῖον, τό, Id., Sext. Emp.]

[*A record* (a sort of calendar), παράπηγμα, τό, Cic.; *a chronological record*, παράπηγμα ἱστορικόν, Diod.]

[*A keeper of records*, χαρτοφύλαξ, ᾰκος, ὁ (late), Suid.]

They have traveled out of the record to make a long defense, ἔξω τῶν προκειμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσαντο, Thuc.

RECORD, TO, δελτόομαι, mid., Æsch.; ᾽ἀνᾰγρᾰ́φω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; μνημονεύω, Thuc.; διαμνημονεύω, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* TO RELATE.

[RECORDED, ἀνάγραπτος, ον, Thuc.]

To have one's name recorded besides, προσαναγρᾰ́φομαι, pass., Lycurg.

RECOUNT, TO, διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν and ᾖα, no other tenses, no mid. or pass., Hdt., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO RELATE.

RECOURSE—*to have recourse to*, ᾽ἄπαντάω, c. ἐπί and acc., Dem.; ᾽ἀποχωρέω, c. εἰς and acc., Dem.

RECOVER, TO (i. e., get back), κομίζομαι, mid. (in Att. prose esp. of recovering a debt), fut. -ἴσομαι, also Dor. -ίξομαι, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem.; ᾽ἀνᾰκομίζομαι, Eur., Xen., Dem.; ἀνακτάομαι, mid., c. perf. pass. -κέκτημαι (more rarely -ἔκτημαι) in act. sense, Æsch., Hdt., Thuc.; ᾽ἀνᾰσῴζω, Hdt., Xen.; ᾽ἀπολαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, perf. -εἴληφα, Eur., Hdt., Xen., Dem.; ᾽ἀνᾰλαμβᾰ́νω, Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀποδέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hdt.

To recover (i. e., cause to recover, the sick, etc.), ἀνίστημι, only pres., imperf., fut. and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Xen., Plat.

To recover, intrans. (as a sick or wounded person, etc.), ᾽ἀναπνέω, Ep. also -πνείω, also contr. ἀμπν., fut. -πνεύσω, etc., only act., Hom., Soph., Hdt., Xen.; ᾽ἀνᾰφέρω (see below), fut. -οίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, aor. 2 ἀνήνεγκον, Hdt., Dem.; ᾽ἀναζωπῠρέομαι, pass., Xen.; ῥᾴω, fut. -ῶσω, only act., Xen., Plat., Dem.

To recover from a disease, ἐκ νόσου ἰσχύω (ῡ except in Anth.), Xen.; νόσον ἀποφεύγομαι (2d perf. -πέφευγα and πέφυγμαι, in act. sense), Dem.; [ἀνίσταμαι ἐκ νόσου, Plat.]

To recover (in mind), *come to one's self*, ἐντὸς ἐμαυτοῦ, ἐν ἐμαυτῷ, etc., ἐν σαυτῷ, etc., γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. γεγονώς, υῖα, ός, more usu. in Trag. γεγώς, γεγῶσα, gen. γεγῶτος, etc.), Soph., Hdt., Xen.; and without prep., e. g., *when the mind recovers*, ὁ νοῦς ὅταν αὑτοῦ γένηται, Soph.; ἐμαυτὸν ἀναλαμβάνω, Isoc., Æschin.

And not to give them time to recover themselves, καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφήν, Xen.

This first recovered the city after its disasters, ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν, Thuc.

The city had just recovered from the plague, ἡ πόλις ἄρτι ἀνειλήφει ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου, Thuc.

They recovered from the disaster, ἀνέλᾰβον τὸ τραῦμα, Hdt.

Their ancient excellence recovers its strength, ἀρχαῖαι ἀρεταὶ ἀμφίεροντ' (ἀλλασσόμεναι) σθένος (where it is doubted whether ἀμφίεροντ' is for ἀναφίεροντι (Dor. for ἀναφέρουσι), or for ἀναφέρονται or -το), Pind.

[RECOVERABLE (of money), πρᾰ́ξιμος, ον, Polyb.]

RECOVERING, ᾽Ομηγερέων, ουσα, gen. οντος, etc., Hom.

RECOVERY OF, A (means of recovering, etc.), ᾽ἀποδοχή, ἡ, Thuc.; ᾽ἀνᾴλημψις, εως, ἡ, Plat.; κομιδή, ἡ, Dem.; ᾽ἀνᾰκομῐδή, ἡ, Dem.

A recovery (from fatigue, etc.), ᾽ἀνάπνευσις, εως, ἡ, Hom.; [ἀναψυχή, ἡ, c. gen., Eur.]

[*Recovery of breath*, ἀναπνοή, ἡ, Pind., Plat.; *they recovered breath*, ἀμπνοὰν ἔστᾶσαν, Pind.]

[*To be beyond hopes of recovery*, ἀβιώτως ἔχω, Plut.]

RECREATION, διᾰτρῐβή, ἡ, Dem., Æschin.; [ἄνεσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Plat., Xen.]

RECRIMINATE, TO, ἀντεγκαλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα, Isoc., Dem. *Vid.* TO ACCUSE.

[RECRUIT (a new), νεοκατάγραφος, ὁ, App.; νεοστράτευτος, ὁ, App.]

[*To recruit one's strength*, προσαναλαμβάνω, Polyb.]

[RECTANGLE, Α, ἑτερόμηκες, τό, Eucl.]

RECTANGULAR, ὀρθογώνιος, ον, Tim. Locr.; προμήκης, ες, Plat.; [ἑτερομήκης, ες, Xen.]

[RECTANGULARITY, ὀρθογωνία, ἡ, Archyt.]

RECTIFY, TO, κᾰτευθύνω, Plat. *Vid.* TO RIGHT, TO CORRECT.

RECTILINEAR, εὐθῠ́γραμμος, ον, Arist.

RECTITUDE, ὀρθότης, ητος, ἡ, Ar., Plat.

RECUMBENT, *vid.* TO LIE.

RECUR, TO (as a disease), πᾰλινδρομέω, only act., Hipp. *Vid.* TO RETURN.

RECURRENCE (of a disease), πᾰλινδρομή, ἡ, Hipp.; πᾰλινδρομία, ἡ, Hipp.

RECURRENT, ᾽ὑποτροπῐκός, ή, όν, Hipp.; [(of the tide), παλινδρομικός, ή, όν, Strab.]

RED, φοίνιξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. φοίνῐκος, also fem. poet. φοίνισσα, ης, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.; φοινῐκόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; φοινός, ή, όν, Hom.; φοίνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; φοινήεις, εσσα, εν, Hom.; αἴθων, ωνος, only masc. (of fire, metal, etc.), Hom., Pind., Soph.; δαφοινός, όν, Hom., h., Æsch., Eur.; δαφοινεός, όν, Hom., Hes.; ἐρῠθρός, ά, όν, Hom., Æsch., Hdt., Xen.; φοινίκεος, contr. also -κοῦς, Pind., Hdt., Xen., Ap. Rh.; μιλτόπρεπτος, ον, Æsch.; μιλτώδης, ες, Eubul.; πυρσός, ή, όν, afterward πυρρός, ά, όν, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; φοινικοῦς, οῦσσα, οῦν, Ar., Arist.; φοινῐκοφαής, ές, Eur.; κᾰρῠκῖνος, η, ον, Xen.; σανδᾰράκινος, η, ον, Hdt.; πύρρῐχος, η, ον, Theoc.; ἐρευθήεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

Red (of the Red Sea), φοινῐκόπεδος, ον, Æsch.; ἐρῠθρός, ά, όν, Pind., Dem.

Painted red, μιλτοπᾰρῃος, ον (of ships), Hom.; so φοινῐκοπᾰρῃος, ον, Hom.; φοινῐκόβαπτος, ον, Æsch.; μιλτηλῐφής, ές, Hdt.

Woven in red wool, φοινῐκόκροκος, ον, Pind.

With red hair, πυρρόθριξ, gen. -τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πυρρότριχος, ον, Theoc.

Red-crested, φοινῐκόλοφος, ον, Eur., Theoc.

Red-legged, φοινῐκοσκελής, ές, Eur.

Red-beaked, φοινῐκόρυγχος, ον, Arist.

To make red, ἐρεύθω, chiefly in pres., act., or pass., Hom., Theoc., Ap. Rh.; ἐρῠθαίνω, Hom., Ap. Rh.; φοινίσσω, fut. -ίξω, act. sometimes in pass. sense, also pass., no mid., Soph., Eur., Orac. ap. Hdt., Theoc.; πυρσαίνω (esp. with some dye), only act., Eur.; μιλτόω (esp. with paint, etc.), Ar., Hdt.

To grow red, πυῤῥόομαι, pass., Arist.; πορφύρω, only act., Theoc.

RED, subst., φοίνιξ, ῐκος, ὁ, Hom., Eur. *Vid.* PURPLE.

A red dye, σανδᾰράκη, ἡ, Arist.

A red cloth, cloak, curtain, flag, etc., φοινῐκίς, ῐδος, ἡ, Ar., Xen., Lys., Æschin.

Clothed in red, φοινῐκείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

A weaver of red, φοινῐκιστής, οῦ, ὁ, Xen.

[RED-BIRD, Α, πορφυρίς, ῐδος, ἡ, Ar.; πυῤῥαλίς, ίδος, ἡ, Arist.]

RED-CAP, Α (a bird), κεβλήπῡρις, εως, ἡ, Ar.

REDDISH, ὑπέρῠθρος, ον, Thuc., Plat.; ὑπόπυῤῥος, ον, Arist.

REDEEM, TO, λύομαι (ῡ, but ῠ̄ also in arsis), mid., perf. pass. λέλῠμαι (of redeeming prisoners, a mortgaged estate, etc.), Hom., Æsch., Xen., Lys., Dem.; (prisoners only), ἀνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Æschin.

To redeem (a tax, etc.), πρίαμαι, only in aor. 1 ἐπριᾰμην, Æschin. *Vid.* TO RANSOM.

One must redeem, λῡτρωτέον, Arist.

Which may be redeemed, λῠ́σῐμος, ον, Plat.

REDEEMER, Α, λῠτήρ, ῆρος, ὁ, Eur. *Vid.* DELIVERER.

REDEMPTION, λύσις, εως, ἡ, Hom., Theogn., Pind., Soph., Plat. *Vid.* DELIVERANCE.

[REDISTRIBUTE, TO, ἀναδαίω, Thuc.]

[REDISTRIBUTED, ἀνάδαστος, ον, Plat.]

[REDISTRIBUTION, ἀνανομή, ἡ, Eur.; ἀναδασμός, ὁ, Dem.]

REDNESS, ἐρῠθημα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen.; πυῤῥότης, ητος, ἡ, Arist.; ἔρευθος, τό, Ap. Rh.

REDOLENT, εὐόδμος, ον, Pind., Theoc.

REDOUBLE, TO, ᾽ἀνᾰδῐπλόω, Xen. *Vid.* TO DOUBLE, TO REPEAT.

REDRESS, ἄκος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt. *Vid.* REMEDY.

REDRESS, TO, ἀκέομαι, mid., no pass., Ep. pres. part. also ᾽ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, and Att. ἀκοῦμαι, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.

REDSTART, Α (a bird), φοινίκουρος, ὁ, Arist.

REDUCE, TO, ᾽ὕπᾰγω, aor. 2 ὑπήγᾰγον, Hdt., Thuc.; ὑποζεύγνῡμι, aor. 2 pass. -εζύγην, Plat.; προσβῐβάζω, fut. -ᾰσω, Att. -ῶ, Plat. *Vid.* TO SUBDUE.

To reduce (an enemy's power, etc.), κᾰθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, Hdt., Thuc.

To reduce (from a high condition, from high spirits, etc.), ἰσχναίνω, aor. 1 ἴσχνανα, no perf., only act., Æsch., Eur., Ar., Hdt.

[*To reduce under one's sway*, ποιέομαι ὑφ' ἑαυτῷ, Hdt.]

[*To reduce into syllables*, προσβῐβάζω ἐς συλλαβάς, Plat.]

One must reduce, καθαιρετέον, Thuc.

REDUCED, TO BE, καθαιρετέος, α, ον, Thuc.

Capable of being reduced, καταληπτός, ή, όν, Thuc.

Reduction (of a city), καταστροφή, ή, Hdt., Thuc. *Vid.* Capture.

Redundancy, περισσότης, ητος, ή, Isoc.

Redundant, περισσός, ή, όν, Æsch., Soph., Xen. *Vid.* Superfluous.

Re-echo, το, ἀντηχέω, only act., Eur.; ἀντιφθέγγομαι, mid., Eur.

Re-echoing, ἀντίδουπος, ον, Æsch.; [ἀμφίπαλτος, ον, Anth.]

[Re-echoing, ᾱ, ἀντήχησις, εως, ή, Plut.]

Reed, ᾱ, δόναξ, ᾰκος, ὁ, Omn. poet.; κάννα, ης, ἡ, Ar., Pherecr.; κάλαμος, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Rush.

A bed of reeds, δονᾰκεύς, ὁ, Hom.

Full of reeds, πολυηλᾰκᾰτος, ον, Æsch.; κᾰλᾰμώδης, ες, Arist.

Made of reeds, κᾰλᾰμινος, η, ον, Hdt.

Produced by a reed, κᾰλᾰμόειις, εσσα, εν (of a sound), Eur.

Covered with reeds, κᾰλᾰμοστεφής, ές, h.

With beautiful reeds, καλλίδοναξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Reef, ᾰ (of rock), ἔρμα, ᾰτος, τό, Anac., Æsch., Eur., Hdt., Thuc. (*vid.* Rock); (of a sail), ῥῖος, ὁ, Ar.

To proceed letting out every reef, ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν, κ. τ. λ., Eur.; so ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱστίοισι, Ar.

To let out every reef, ἐξίημι (Att. 3d pl. ἐξῖᾶσι) πάντα κάλων, Eur., Ar.

Reeking (of a bloody weapon), νιόῤῥαντος, ον, Soph.

Reel, το, δινέομαι, Plat.; [(from drink), μεθυσφαλέω, Opp.]

[*To reel off* (thread), ἀναπηνίζομαι, Arist.]

[Re-elected, παλιναίρετος, ον, Eupol.]

[Reeling (from wine), μεθυσφαλής, ές, Anth.; παράφορος, ον, Plat.]

Re-establish, το, ὀρθόω, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἐξορθόω, Soph., Plat.; ᾽ἀνορθόω (usually with dupl. augm., e. g., ἠνώρθουν), Soph., Hdt., Plat.; ἐξᾰνορθόω, Eur.; ἐπᾰνορθόω, Thuc.; ᾽ἀποκᾰτορθόω, Arist.; ἀντικᾰθίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Thuc.

To unite or *aid in re-establishing*, σὺνεπᾰνορθόω, Xen., Dem.; συγκᾰτορθόω, Isoc.

Re-establishment, διόρθωσις, εως, ή, Arist.; πᾰλῑνίδρῡσις, εως, ή, Hipp.

[Refectory, ὀψοπώλιον, τό, Jo. Lyd.]

Refer, το, act., ᾽ἀναρτάω, c. dat., or c. εἰς and acc. of that to which, Eur.; ᾽ἀνᾰφέρω, fut. ἀνοίσω, aor. 1 ᾽ἀνήνεγκα, aor. 2 ἀνήνεγκον, no perf., aor. 1 pass. ἀνηνείχθην (no other pass. tense, except pres. and imperf., same construction), Eur., Hdt., Dem. (construc., τι εἴς τινα, Hdt.; τι ἐπί τινα, Æschin.; τί τινι, Eur.; ἔς τινα περί τινος, Hdt.); ἐπᾰνᾰφέρω, Ar., Plat., Dem.; καταφέρω, Dem.; ἐπιτρέπω (esp. for decision, etc.), c. dat. of the referee, Thuc., Dem.; so ᾽ἀποδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. εἰς and acc. of the referee, c. περί and gen. of the matter, Isoc.; so ἐφίημι, aor. 1 act. ἐφῆκα, Dem.; ᾽ἀνάγω, aor. 2 ᾽ἀνήγᾰγον (esp. of referring any thing to a cause, etc.), Plat., εἰς ἄρχοντας, Dem.; ἐπᾰνάγω, c. εἰς and acc., Plat., Arist.

To refer a matter to mutual friends, ἐν τοῖς φίλοις διαδῐκάζομαι, mid., Dem.

To refer, intrans. (i. e., to have reference to), φέρω, c. ἐς and acc., Hdt. *Vid.* To relate.

To whom the law refers, ὁ νόμος πρὸς οὓς διωρίσθη, Dem.

One must refer, ἐπῑτρεπτέον, Hdt.

Reference, ἐπίτροπή, ἡ (for decision, etc.), Thuc., Dem.; ᾽ἄνᾰφορά, ἡ, Dem., Æschin.; ἐπαναφορά, ἡ, Andoc.

To make reference, *vid.* To refer.

With reference to, περί, c. gen., Omn.; πρός, c. acc., Eur., Thuc., Plat.

[Referred to, ἀνοιστός, όν (for decision), εἴς τινα, Hdt.; ἀνηρτημένος, η, ον (εἰς Ζεύν), Plat.]

Refine, το (metals), ἕψω, fut. ἑψήσω, also imperf. ἕψεον, Pind.

To refine (i. e., to dispute too accurately), κομψεύω, only act., Soph., Ar., Plat.; λεπτουργέω, only act., Eur., Plat.; λεπτολογέω, only act., Ar.; καταλεπτολογέω, Ar.; διᾰκρῑβόω, Plat., Isoc.

Refined (metals), πᾰνεφθος, ον, Hes.; ᾽ἄπεφθος, ον, Theogn., Hdt.

Refined (language, arguments, etc.), κομψός, ή, όν, Eur., Ar., Plat.; κᾰτερρῑνημένος, η, ον, Ar.

Refined (of persons), φῐλόκαλος, ον, Xen., Plat., Isoc.; [χαρίεις, εσσα, εν (esp. οἱ χαρίεντες, opp. to coarse, vulgar), Isoc.]

Refinement, εὐμουσία, ή, Eur., Plat.; κομψότης, ητος, ή, Plat.

To cultivate refinement, φῐλοκᾰλέω, only act., Thuc.

[*Want of refinement*, ἀμουσία, ή, Eur., Plat.]

[*Without refinement*, ἄμουσος, ον, Plat.]

Refit, το, act., ἐπισκενάζω, Thuc., Andoc. *Vid.* To repair.

Refitting, ᾱ, also *materials for refitting*, ἐπισκευή, ἡ, Thuc., Dem.

Reflect, το (i. e., consider, q. v.), ἐνθῡμέομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in mid. sense, Omn. Att. prose.

To reflect (i. e., to reflect light), ἀναυγέω, only act., Eur., Chærem.; [ἀντιλάμπω, Æsch.]

One must reflect, ἐνθῡμητέον, Dem. *Vid.* To consider.

Reflected, to be (of light), ᾽ἀνᾰκλάομαι, pass., perf. -κέκλασμαι, Arist.

Water in which objects are reflected, ὕδωρ παρεμφαινόμενον, Arist.

Reflection, λογισμός, ὁ, Eur., Thuc., Xen., Plat.; σκέμμα, ᾰτος, τό, Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.

Reflection (of light), ἀναύγεια, ἡ, Xen.; ἀνᾰ᾽κλᾰσις, εως, ἡ, Arist.; ἔμφᾰσις, εως, ἡ (esp. in water), Arist.; [ἀντίλαμψις, εως, ἡ, Plat.; ἀνανάκλασις, εως, ἡ, Plut., also of sound, Id.]

Reflecting (i. e., apt to consider, etc.), προνοητῐκός, ή, όν, Xen.

Reflecting (i. e., reflecting light), ἀναυγής, ές, Ar.; ἐμφᾰνής, ές, Plat.

[Reflector (copper), concave, χαλκεῖον, τό, Xen.]

Reflex, πᾰλίντροπος, ον, Æsch., Soph.

[Reflexive (in grammar), αὐτοπαθής, ές, Gram.; ἀνανακλώμενος, η, ον, Apoll.; *a reflective pronoun*, ἡ ἀνανακλαστικὴ ἀντωνυμία, Gram.]

Refluent, ἀψόῤῥοος, ον, Hom.

Reflux, ᾽ἀνάῤῥοια, ἡ, Arist.

Reflux (of a flood), ᾽ἄνᾰπωτις, εως, ἡ, poet. also ἄμπ., Pind.

Reform, το, μεταῤῥῠθμίζω, Hdt., Xen., Plat.; (in a bad sense), μεθίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Thuc.; ἀντῐμεθίστημι, Ar., Thuc.; νεωτερίζω, only act., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπᾰνορθόω, Isoc. *Vid.* To correct, To innovate.

Not by means of those who abide by existing institutions, but of those who reform them and are ever bold to change what is not well, οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστῶσιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ τολμῶντας ἀεί τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων, Isoc.

Reform, Reformation, ἐπᾰνόρθωσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Dem.; (esp. political), νεωτερισμός, ὁ, Plat.

Reformer, ᾱ, νεωτεριστής, οῦ, ὁ, Plat.

Refractory, ἀντῐτῠπος, ον, Plat. *Vid.* Obstinate.

Refrain, το, ᾽ἀπέχω, imperf. ἀπεῖχον, fut. ἀφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἀπέσχον, part. ἀποσχών, etc., more often -ομαι, mid. (as always in Hom.), c. gen. (only poet.), or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., or c. τοῦ and infin., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Æschin. *Vid.* To abstain.

One must refrain, ᾽ἀφεκτέον, Xen., Isoc.; ἐπισχετέον, Plat.

Refresh, το, ψῦχω, aor. 2 pass. ἐψῡ́γην, Soph., Alex., Ap. Rh.; ᾽ἀναψῦχω, sometimes c. gen. of the toil after which, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἱδρῶτα or ᾽ἱδρῶ ἀποψῦχομαι, pass., Hom.

[Refresher, ᾱ, ἀναψυκτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.]

[Refreshing, ᾱ, ἀνάψυξις, εως, ἡ, Strab.; ἀνάληψις, εως, ἡ, Polyb.]

Refreshment, ὄνειαρ, ᾰτος, τό, Hes.

[Refrigerator, ᾱ, ψυχεῖον, τό, Semus.]

Reft, *vid.* Bereaved.

Refuge, φύξιμον, τό, Hom.; λῑμήν, ένος, ὁ, Æsch.; ᾽ἀποστροφή, ἡ, often c. gen. of the evil from which, Trag., Thuc., Xen.; ᾽ἀφορμή, ἡ, Eur.; κᾰτᾰφῡγή, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀποφῡγή, ἡ, Thuc., Plat.; κρησφύγετον, τό, Hdt.; ᾽ὑποδοχή, ἡ, Xen., Plat.; [ἀναχώρησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.]

To take refuge, φεύγω, perf. πέφευγα, etc., fut. mid. (more usu. than act.) φεύξομαι, Att. also φευξοῦμαι, Omn. *Vid.* To flee.

To flee to as a refuge, μεθορμίζομαι, mid., Eur.

Refugee, ᾱ, φῦγάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Omn. Att.

A body of refugees, φῦγή, ἡ, Thuc., Xen., Æschin.

Of, or *belonging to*, or *suited to a refugee*, φῡγᾰδῐκός, ή, όν, Thuc., Isoc.

Refulgence, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph. *Vid.* Brightness.

Refulgent, φαεινός, ή, όν, or φαενός (not Ep.), Omn. poet.

Refusal, ἀπόφᾶσις, εως, ἡ, Thuc.

To give a positive refusal, ἀπισχῡρίζομαι, only mid., Thuc.

Refuse, συρφετός, ὁ, Hes.; φορῡτός, ὁ, Ar.; ἀργέλοφοι, οἱ, Ar.; κάθαρμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Ar., Dem.; ἀποκάθαρμα, τό, Arist.; σάρος, ὁ, Call.; πίτῡρα, τά, Hipp.; παρίσσωμα, τό, Plut.

REFUSE, TO, μεγαίρω (to refuse to do or to give), no perf., only act., except in Anth., c. acc., sometimes c. gen. of the thing refused, or c. infin., c. dat. pers., Hom.; so φθονέω, c. dat. pers., c. acc. or infin. of the thing, or c. part., only act. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Xen.; ᾽αναίνομαι, mid., no fut., aor. 1 ἠνηνάμην, no pass., c. infin. rei or c. acc. (in which construction it is used of refusing with an idea of rejecting a gift, etc.), Hom., Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ᾽απαναίνομαι, Hom., Pind., Æsch.; ᾽ανανεύω (to do or to grant), c. acc. or c. infin., only act., Hom., Hdt., Xen.; ἀπεῖπον, and Ep. sometimes ἀποείπον (in Hom. even ἀπόειπον), no other tense in this sense (except fut. act. ἀπερέω, and aor. 1 mid. ἀπειπάμην, Hdt.), Hom., Hdt., Thuc., Plat.; ἀρνέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in mid. sense, c. infin., or c. τό and infin., or c. acc., Oмn.; μελεδαίνω (to do), only pres. act., Theogn.; ἀπόφημι, no perf., aor. 1 rare, only act. in this sense, Soph., Xen., Plat., Arist.; οὔ φημι, aor. 1 ἔφησα, no perf., only act., Æsch., Hdt., Æschin.; ἐναντιόομαι, pass., c. fut. mid., c. τὸ μὴ οὐ and infin., Æsch.; ᾽απαυδάω, only act., c. dat. pers., Eur.; ᾽απομάχομαι, fut. -μαχέσομαι, contr. -μαχοῦμαι, c. acc. of what is to be done, Hdt.; ἀπωθέομαι, mid., imperf. ἀπεωθεόμην, fut. ἀπωθήσομαι and ἀπώσομαι, aor. 1 ἀπεωσάμην (esp. of refusing gifts, alliance, etc.), Thuc., Hdt., Plat.; διωθέομαι, Hdt., Plat. *Vid.* Syn. 95.

I will not refuse (to trust) *my body to the ground*, τὸ σῶμα . . . οὐκ ἀπιστήσω χθονί, Eur.

REFUSED, TO BE, ἀπαρνέομαι (of a thing), Soph.

To whom nothing is refused, ᾧ οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει, Æsch.

REFUTATION, ἔλεγχος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.; λῦσις, εως, ἡ, Arist.

[*By way of refutation*, ἀνασκευαστικῶς, Arist.]

[REFUTATIVE, ἀναιρετικός, ἡ, όν, Arist.]

REFUTE, TO, ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι, no perf. act., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; διελέγχω, Plat.; ἀπελέγχω, Arist.; ᾽ανατρέπω, perf. -τέτροφα, perf. pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -στρέφθην, Ar.; ᾽αμύνομαι, mid., Isoc.; ἀποτρίβω, Æschin.; λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, Arist.; διωθέω, imperf. διεώθεον, fut. -ωθήσω and -ώσω (other tenses from the latter), Dem.; ᾽αναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, aor. 1 pass. ἀνῃρέθην, Plat., Arist., Dem.

One must refute, ἐλεγκτέον, Plat.; ἐξελεγκτέον, Plat.

Calculated to refute, refutatory, ἐλεγχοειδής, ές, Arist.; ᾽αναιρετικός, ή, όν, c. gen., Arist.

Easy to be refuted, εὐεξέλεγκτος, ον, Plat.; εὐέλεγκτος, ον, Arist.

What can not be refuted, ἀνεξέλεγτος, ον, Thuc., Antipho.

So as not to be refuted, ἀνεξελέγκτως, Xen.

REGAIN, TO, ᾽ανάλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, etc., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνακτάομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Æsch.; ἀνακομίζομαι, Eur. *Vid.* To recover.

[*To regain courage*, ἀνατολμάω, Plut.]

[*Means of regaining*, ἀνάληψις, εως, ἡ, Plat.]

REGAL, βᾰσῐλειος, α, ον, and ος, ον (Ep. also βᾰσῐλήϊος), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Royal.

REGALE, TO, act., ἑστιάω, augm. εἱστ., fut. mid. in pass. sense, Eur., Ar., Plat., Antipho. *Vid.* To feast.

REGARD, ὦρα, ἡ, Hes., Soph., Hdt., Theoc.; χώρα, ἡ, Theogn.; ἐπιστροφή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; σπουδή, ἡ, Xen., Ar., Antipho. *Vid.* Respect, Love.

For whom he has no regard, Οὗ μέλει χώραν μηδεμίαν ἔχέμεναι, Theogn.

Ye have shown this regard for the dead, πρὸ τοῦ ζανόντος τήνδ᾽ ἔθεσθ᾽ ἐπιστροφήν, Soph.

They slew the men without regard to age, ἐφόνευον τοὺς ἀνθρώπους, φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας, Thuc.

REGARD, TO, ἐμπάζομαι, only pres. and imperf. mid., c. gen., rarely c. acc., Hom.; ᾽αλέγω, only pres. act., usu. c. neg., c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; ᾽αλεγίζω, only pres. act., always c. neg., c. gen., Hom.; ὄθομαι, only pres. and imperf. mid., always c. neg., c. gen., Hom., Ap. Rh.; μετᾶτρέπομαι, mid., c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἐντρέπομαι, c. gen., Soph., Plat.; ἀμφέπω (also in Hom. ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augment, Hom., only pres., Att.), Hom., Pind., Soph., Eur.; φρονέω (only of having regard in one's mind, not of showing it by one's conduct), Hom.; ὠρεύω, only act., Hes.; ἐποπτεύω, only act., Pind.; βλέπω, only act., no perf., Ar.; περιβλέπω, Soph.; μεταστρέφω, Eur.; προτῑμάω (of regarding so as to honor greatly), Æsch., Eur., Ar., Dem.; φροντίζω, c. gen. or c. prep., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; εἰσεῖδον, aor. 2, part. εἰσῐδών, Eur.; περιοράομαι, c. gen. (a rare use, for generally it means to disregard), Thuc.; στᾰθμάομαι, mid., no pass., Plat.; φύλάσσω, Call. *Vid.* To respect, To love, To consider.

And I indeed do not regard it, κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, Eur.

One who regards, ἐποπτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.

REGARDLESS, ἄσκοπος, ον, Æsch.; ᾽απερίσπτος, ον, Thuc.

REGARDLESSLY, ᾽απεριόπτως, Thuc.

REGENCY, ἐπιτροπαία ἀρχή, ἐπιτ. βᾰσῐλείᾱ, Hdt.

[REGENERATE, TO, ἀναγεννάω, N. T.]

[REGENERATION, ἀναγέννησις, εως, ἡ, Eccl.; παλιγγενεσία, ἡ, N. T.]

[REGENERATIVE, ἀναγεννητικός, ή, όν, Iambl.]

REGENT, A, ἐπίτροπος, ὁ, Hdt.

To be regent, ἐπιτροπεύω, c. acc. of the country governed or of the prince in whose stead one is regent, only act., Hdt., Thuc.

REGICIDE, adj., τῠραννοφόνος, ον, Anth.; τῠραννοκτόνος, ον, Luc.

REGIMENT, A, τάγμα, ᾰτος, τό, Xen.; τάξις, εως, ἡ, Xen.

REGION, A, χῶρος, ὁ, Omn.; χώρα, ἡ, Omn.; χωρίον, τό, Hdt., Xen.; αἰθήρ, -έρος (in Hom. always ἡ, in Att. prose ὁ, in Trag., etc., ὁ καὶ ἡ), Eur. *Vid.* Country.

Belonging to the region, ἐγχώριος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐχώριος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

REGISTER, A, ἀπογρᾰφή, ἡ, Plat., Dem.; γραμμᾰτεῖον, τό, Isoc.; ἀναγρᾰφή, ἡ, Dem.; διάγραμμα, τό, Dem.; πῖναξ, ᾰκος, ὁ, Dem.

The register on which citizens were entered when they came of age, τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, Dem., Æschin.

REGISTER, TO, ᾽απογρᾰφω, Hdt., Xen., Dem.; πᾰρᾰγρᾰφω, Plat., Dem.; ἐγγρᾰφω, often c. εἰς and acc. of the register, Plat., Isæ., Dem., Æschin.; ἐπῐγρᾰφω, esp. in mid., to register one's self, or procure one's self to be registered, Andoc., Isoc., Dem.

To register besides, προσᾰπογρᾰφω, Lys.

To register unfairly, πᾰρεγγρᾰφω, Æschin.; [*to register one's self falsely*, παραγράφω ἑαυτόν, Dem.]

To register again, μετεγγρᾰφω, Ar.

REGISTERED, ἀνάγραπτος, ον, Thuc.

I am registered among the citizens, εἰς ἀστοὺς τελῶ, Dem.

Not registered, ᾽αγρᾰφος, ον, Thuc.

Unfairly registered, πᾰρέγγραπτος, ον, Æschin.

REGISTRAR, A, κᾰτᾰλογεύς, ὁ, Lys.; ᾽αναγραφεύς, ὁ, Lys.

REGISTRATION, A, ἐπιγρᾰφή, ἡ, Isoc.; ἐγγραφή, ἡ, Dem.

[*An illegal* (secret) *registration*, παρεγγραφή, ἡ, Plut.]

REGRESS, κᾰθοδος, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Return.

REGRET, πυθή, ἡ, Hom.; πόθος, ὁ, Omn.

[*Full of regrets*, μεταμελείας μεστός, Plat.; μεταμελητικός, ή, όν, Arist.]

Of or proceeding from regret (of tears), ποθεινός, ή, όν, Eur.

REGRET, TO, ποθέω, pres. infin. Ep. also ποθήμεναι, fut. ποθήσω and ποθέσομαι, aor. 1 act. ἐπόθησα and -εσα, perf. πεπόθηκα, etc., but aor. 1 pass. ἐποθέσθην, rare in mid., Hom., Trag., Ar., Xen., Isoc.

REGRETTED, ποθεινός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Eur., Plat.; ποθητός, ή, όν, Anth.

Much regretted, τρῐπόθητος, ον, Bion.

REGULAR, κύριος, α, ον, and ος, ον (esp. of appointed times, assemblies, etc.), Pind., Ar., Hdt., Dem.; so τέθμιος, α, ον, Pind.; κᾰθήκων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Soph., Dem., Æschin.; τεταγμένος, η, ον, Isoc.; ἐγκῠ́κλιος, ον, i. e., regularly occurring (duties, occurrences, etc.), or happening to each in turn, Isoc., Dem., Arist.; [(of the pulse), εὔρυθμος, ον, Galen.]

The regular garrison, ἡ ἴση φρουρά, Thuc.

[*The regular physicians* (opp. to quacks), οἱ μεθοδικοί, Galen.]

REGULARLY, τεταγμένως, Xen., Plat., Isoc.

REGULATE, TO, διᾰκοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; διοικέω, Omn. Att. proses νέμω, Thuc.; τίθεμαι, mid., Thuc.; συντάσσω, Plat.; κᾰνονίζω, Arist. *Vid.* To govern, To arrange.

One must regulate, συντακτέον, Luc.

REGULATING, A, διακόσμησις, εως, ἡ, Plat.

REGULATION, A, νόμος, ὁ, Omn. *Vid.* Law.

REGULATOR, A, κοσμητής, οῦ, ὁ, Epigr. ap. Æschin.

REHEARSAL, A, διδασκᾰλία, ἡ, Xen., Plat.

REHEARSE, TO (before another), ὑπεῖπον, only aor. 2, augment in all

the moods, Eur., Ar.; [μελετάω, Aristt.]

REIGN, TO, κραίνω, sometimes c. gen. of the dominions over which, only act. in this sense, also κ. σκῆπτρα (Soph.), Hom., Soph.; ᾽ἀνάσσω, c. dat., c. gen., or c. prep. μετά and dat., or ἐν and dat., mid. rare, pass. of the dominions ruled, or sometimes of the power exerted (e. g., σκῆπτρον ἀνάσσεται, Soph.), no aor. or perf. in any voice, Omn. poet.; βᾰσῐλεύω, no mid. (pass. of the dominions), c. dat., or more usu. c. gen., Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβασιλεύω, sometimes c. gen., Hom., Hes., Theoc.; τῠραννέω and τῠραννεύω, fut. τῠρανν-ήσομαι in pass. sense, Solon, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; σκηπτοφορέω, only act., Mel. *Vid.* TO RULE.

Reigning right fully, ἔμῐσκρέων, οντος, ὁ, Pind.

REIN, Α, εὖληρα, τά, Hom.; ἧνια, τά, Hom., Pind.; ἡνία, ἡ, usu. in pl., Pind., Trag., Xen., Plat.; ῑ̔μάς, άντος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Xen.; ῥῦτά, τά, Hes.; ῥῦτῆρ, ῆρος, ὁ, Soph., Ap. Rh.; ἱπποδέτης, ου, ὁ, Soph.; ἱππόδεσμα, τά, Eur.; ἱππῐκὰ πηδάλια, τά, Æsch.; ῥῦτᾰγωγεύς, ὁ, or rather the rope of a horse's halter, Xen. *Vid.* BRIDLE.

A long rein, παρηορία, ἡ (properly for the παρήορος), Hom.

To give rein to, χᾰλάω, fut. -ᾰσω, c. dat., Eur.

Giving the rein to the horses, πώλοις ἐμβαλ ντες ἡνίας, Eur.

And to give him the rein, εἶξαί τέ οἱ ἡνια χερσίν, Hom.; [χαλινοὺς δίδωμι, Xen.]

With loose rein (to gallop, etc.), ἀπὸ ῥῦτῆρος, Soph.

Obeying the rein, πειστ̔ᾰλῖνος, ον, Pind.; φῐλήνιος, ον, Æsch.; [πειθήνιος, ον, Plut.]

With golden reins, χρῡσήνιος, ον, Hom., Pind., Soph.

With embroidered reins, ποικῐλήνιος, ον, Pind.

REIN IN, TO, act., κᾰτέχω, and Ep. pres. κᾰτίσχω, imperf. κατεῖχον, fut. κᾰθέξω, no aor. 1, perf. rare, aor. 2 κᾰτέσχον (part. κατασχών), also poet. κατέσχεθον, aor. 2 mid. sometimes used in pass. sense, Hom., Soph., Eur. *Vid.* TO RESTRAIN.

REINFORCE, TO, βοηθέω, c. dat., Thuc., Xen.

REINFORCEMENT, Α, βοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.

The troops composing a reinforcement, οἱ βοηθοί, Thuc., Xen.

He waited for the reinforcements, τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμενεν, Thuc.

As the Athenians also were sending for reinforcements, ὡς καὶ τῶν ᾽Αθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων, Thuc.

REINSTATE, TO, *vid.* TO RESTORE.

[*To reinstate a citizen* (in his rights) *on his return from exile*, ὁσιόω τινὰ κατιόντα, Dem.]

REITERATE, TO, ᾽ἄνᾰπολέω, poet. also ἀμπ., Pind., Soph., Plat. *Vid.* TO REPEAT.

REJECT, TO, ἀναίνομαι, mid., Hom., Eur., Dem.; ᾽ἀπᾰναίνομαι, mid., aor. 1 pass. ἀπανηνάσθην, Hom., h., Pind., Æsch.; ἀποπτύω (ῠ̆, but also ῡ̄ Hes.), fut. -πτῦσω, etc., Hes., Trag.; πτύω, Soph.; ᾽ἄπωθέω, imperf. ἀπεώθεον, fut. -ωθήσω and -ώσω, all other tenses from this last, augmented tenses all -εωθ. (Hom. has also imperf. ὤθεσκον of the simple verb), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρωθέω, Eur., Xen.; περιωθέω, Thuc., Arist.; διωθέω, usu. in mid., Hdt., Thuc., Isoc.; ἀπορῥίπτω, also poet. (not Att.) ἀπορίπτω, aor. 2 pass. -εῥῥΐφην, Pind., Soph., Xen.; ἀπορῥιπτέω, Xen., Dem.; ἐκβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., Soph., Eur., Plat., Antipho, Dem.; ἀποστρέφομαι, pass. in act. sense, esp. in aor. 2, c. fut. mid. (esp. of rejecting persons), Soph., Eur., Xen.; so, too, ἀποστρέφω, Xen.; ἀπολακτίζω, Æsch.; ᾽ἀποτῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Eur.; ἀποτρέπομαι, mid., Eur.; ἀπερέω, more usu. ἀπερῶ in fut. sense, perf. ἀπείρηκα, mid., fut. ἀπεροῦμαι, perf. pass. ἀπείρημαι, no other tense, Hdt.; ἀπαρνέομαι, mid., aor. 1 pass. in act. sense, 1st fut. pass. in pass. sense, Thuc.; ἀποδοκῐμάζω, Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἀποκρῖνω (esp. as not genuine), Plat. *Vid.* SYN. 95.

To reject with scorn, λακτίζω, Eur.

To reject by vote, ἀποχειροτονέω, Ar., Dem.; ἀποψηφίζομαι, mid., also pass. in pass. sense, Xen., Plat., Dem., Æschin.; καταψηφίζομαι, Dem.

One must reject, ἀπωστέον, Eur.; ἀποδοκιμαστέον, Xen.; ἐξαιρετέον, Plat.

REJECTION, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thuc.

REJOICE, TO, ἀγλαΐζομαι, mid., Hom., Pind.; γᾶθῦμαι, c. dat. or c. gen., or c. prep. ὑπό and gen., or ἐπί and dat. of the cause, etc., only pres., and imperf. and fut. (not Att.) γανύσομαι, Hom., Æsch., Eur., Plat.; γελάω, fut. -ασω, Hom., Hes., h., Soph.; γηθέω, perf. γέγηθα (the only tense used in Att. except once pres. part. act.), no pass., though there is mid., often c. acc. of the cause, Hom., Pind., Trag., Dem.; εὐφραίνομαι, pass., c. fut. mid., Hom., Pind., Soph., Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀγάλλομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat., or c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc.; χαίρω, fut. χαιρήσω (also Ep. infin. κεχᾰρησέμεν), no aor. 1 nor aor. 2 act., perf. κεχᾰρηκα, Ep. part. also κεχαρηώς, also perf. pass. κεχᾰρημαι, pluperf. 3d pl. κεχάρηντο, paulo-post fut. κεχᾰρήσομαι, aor. 2 pass. ἐχᾰρην, also Ep. aor. 1 mid. ἐχηράμην, and Ep. aor. 2 κεχᾰρόμην, redupl. in all the moods, Att. perf. pass. κέχαρμαι only in part. (also c. Συμῷ, ἐν Συμῷ, φρένα or φρεσίν, Hom.), Omn.; ᾐδομαι, no fut. mid., aor. 1 ᾐσάμην (very rare), more usu. aor. 1 pass. ᾐσθην, fut. ᾐσθήσομαι, c. dat. of the cause, sometimes c. acc., rarely c. gen., Omn.; γᾶνόομαι, pass., Anac., Ar., Plat. *Vid.* TO PLEASE, TO BE PLEASED.

To rejoice excessively, ὑπερχαίρω, Eur., Xen.; ἐκχέομαι, pass., perf. ἐκκέχῠμαι, Ar.; ὑπερήδομαι, Hdt., Xen.

To rejoice at, ἀμφῐγηθέω, h.; ἐπῐγηθέω, Æsch.; [χαίρω, c. dat., Hom., etc.; in Att. also ἐπί τινι, and in Trag. ἔν τινι, also c. part., as, *I rejoice at having heard*, χαίρω ἀκούσας, Hom., etc.]; ἐπῐχαίρω, sometimes c. acc. of the cause, Soph., Ar., Dem., Ap. Rh.; σῠνήδομαι, c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen., Antipho, Isoc.

To rejoice with, συγχαίρω, c. dat., Anac., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἀντῐχαίρω, c. dat., Soph.; συγγηθέω, Eur.

To rejoice beforehand, προχαίρω, Plat.

REJOICINGS, χαρμόσῦνα, τά, Hdt. *Vid.* JOY.

Being a subject for rejoicing, ἐπῐχαρτος, ον, Æsch., Thuc., Dem.; εὐγήθητος, ον, Eur. *Vid.* PLEASANT.

REJOIN, TO, ἀντῐλέγω, Thuc. *Vid.* TO ANSWER.

REJOINDER, Α, ῾ὑπόληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* ANSWER.

REKINDLE, TO, ἐκζωπῠρέω, Arist.; [ἀναφλέγω, Eur.; ἀναῤῥῐπίζω, Antipho.]

RELAPSE, Α, ῾ὑποτροπιασμός, ὁ, Hipp.

Causing a relapse, ῾ὑποστροφώδης, ες, Hipp.

RELAPSE, TO, ῾ὑποτροπιάζω, only act., Hipp.

RELATE, TO, μῡθολογεύω, only act., no perf., Hom.; μῦθέομαι, Ep. 2d sing. μυθεῖαι and μύθεαι, also imperf. μυθεσκόμην (not in Att.), Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἐνέπω, and poet. ἐννέπω (the only form in Trag., the pres. only of this form is in use), aor. 2 ἔνισπον, no other tenses in this sense, Omn. poet.; πῐφάσκω, only pres. and imperf., act. and mid., Hom., h., Æsch.; so πῐφάσκομαι, mid., Hes.; λέγω, Omn.; κᾰτᾰλέγω, Hom., Xen.; ἀγγέλλω, Omn.; ᾽ἀναγγέλλω, Æsch., Thuc., Xen.; ἐπέρχομαι, mid., no pass., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Hes., Eur., Hdt., Thuc.; γηρύομαι, mid., Hes.; γεγωνίσκω, only pres. and imperf. act., Æsch.; γέγωνα, perf., with pres. sense, impèr. γέγωνε, 3d sing. γεγωνείτω, also infin. aor. 1 γεγωνήσαι, also fut. γεγωνήσω, also infin. as if of pres. γεγωνεῖν, also Ep. imperf. ἐγεγώνεον, Æsch., Eur.; δηλόω, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; μηνύω (ῠ̆ except before a long syll.), fut. -ῡ̆σω, etc., Soph., Eur.; ᾽ἀνηγέομαι, mid., no pass., Pind., Hdt.; ἀφηγέομαι (with perf. pass. in pass. sense, Hdt.), Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐξηγέομαι, Soph., Hdt., Xen., Plat.; μυθεύω, Eur.; ἀνέρχομαι, Eur.; ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Dem.; μῡθολογέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀπομνημονεύω, Plat.; ῾ὑδείω and ῾υδέω, only pres. and imperf., Call., Ap. Rh.

To relate fully, διαφράζω, fut. -ᾰσω, Ep. aor. 2 also διαπῐφρᾰδον, Hom., Ap. Rh.; διεῖπον, also Ep. διαεῖπον, aor. 2 act., augment in all moods, no other tenses, Hom., Soph.; διῑκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ῑκόμην, -ῖκοῦ, etc., Hom.; περαίνω, aor. 1 ἐπέρᾱνα, Æsch., Eur.; διέρχομαι, Pind., Æsch., Thuc., Plat.; διεξέρχομαι, Hdt., Plat.; διηγέομαι, Ar., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διαγγέλλω, Eur., Thuc., Xen.; διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν and -ᾖα, Hdt., Xen., Isoc., Dem., Æschin.

To relate previously, προᾰφηγέομαι, Ion. προαπ., Hdt.; προδιηγέομαι, Hdt., Dem.

To relate in regular order, or *without stopping*, στοιχηγορέω, only act., Æsch.

To relate incidentally, πᾰρᾰδιηγέομαι, Arist.

One must relate, ἀνοιστέον, Soph., Eur.; δηλωτέον, Isoc.; μῡθολογητέον, Plat.

Easy to be related, εὐμνημόνευτος, ον, Plat., Dem.

RELATE, TO (e. g., to have relation or reference to), φέρω, fut. οἴσω, more usu. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, c. ἐς and acc., Hdt.; [(οὗτω) περί τινα or τι ἔχω, Hdt.]

RELATION, Α, or RELATING, ἔκλογος, ὁ, Æsch.; ᾽ἀφήγημα, ᾰτος, τό,

Hdt.; ἀφήγησις, εως, ἡ, Hdt.; ἐξήγησις, ἡ, Thuc.; διήγησις, ἡ, Plat., Dem., Arist.; διέξοδος, ἡ, Plat.

Relation to (as having relation to, etc.), ἀναφορά, ἡ, Arist.

A relation (kinsman), subst. and adj., συγγένης, ές, Omn. post Hom.; σύγγονος, ον, c. gen. or c. dat., Pind., Eur.; ὁμόγονος, ον, c. gen. or c. dat., Pind., Plat.; ὁμογενής, ές, Eur.; οἱ προσήκοντες, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; also (more rarely) ὁ προσήκων, c. dat., Hdt., Isoc.; ὁ ὁμόθεν, Eur.; ὅμαιμος, ον, Eur., Hdt.; ὁμαίμων, ον, Hdt., Eur.; ἀγχίσπορος, c. gen., Æsch.; ἀγχιστεύς, ὁ, Hdt.; οἱ ἄναγκαῖοι, Xen., Plat., Orat.; οἱ ἐν γένει, Soph. *Vid.* SYN. 339.

A relation by marriage, κηδεμών, όνος, ὁ, Eur., Ar.; κηδιστής, οῦ, ὁ, Ar., Plat., Lys., Dem.; κήδευμα, ατος, τό, Soph., Eur.; κηδευτής, οῦ, ὁ, Arist.

One's nearest relation by marriage, κήδιστος, ὁ, Hom.

To be a relation of, or *to be related to*, ἀγχιστεύω, only act., c. dat., Eur., Isæ.; προσήκω or γένει προσήκω, c. dat. pers., Eur., Xen.; προσέχομαι, imperf. -ειχόμην, no other tense, Thuc.; ὁμολογέω κατ' οἰκειότητα, c. dat. pers., Hdt.

Because Polybus was no relation to you, ὀθοὔνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει, Soph.

He was no relation to Tereus, προσῆκεν οὐδὲν Τηρεῖ, Hdt.; so Isoc.

A body of relations, συγγένεια, ἡ, Eur., Plat.; ὁμόσπορον ἔθνος, Pind.

Collateral relations (of a person who has no descendants to be his heirs), χηρωσταί, οἱ, Hom., Hes. *Vid.* KINDRED.

Like relations, συγγενῶς, Eur.; συγγενίκῶς, Dem.

Attached to one's relations, φίλοκηδεμών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

RELATIONSHIP, συγγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀγχιστεῖα, τά, Soph.; ἀγχιστεία, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; οἰκειότης, ητος, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; τὸ οἰκεῖον, Thuc.; τὸ συγγενές, Æsch., Soph., Thuc.; ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, Lys.; [ἀνάγκη, ἡ, Andoc., Lys.]

Relationship by marriage, κῆδος, τό, Trag., Hdt., Thuc.; κήδευμα, ατος, τό, Eur., Plat.; πησύνη, ἡ, Ap. Rh.

According to nearness of relationship, ἀγχιστίνδην, Solon.

[RELATIVE, ἀναφορικός, ή, όν, in grammar, Gram.]

Relative to, περί, c. gen., or c. dat., or c. acc., but most usu. c. gen., Omn. *Vid.* CONCERNING.

RELAX, τό, μεθίημι (ῑ Hom., but often also ῐ before ε, ῑ Att.), aor. 1 μεθῆκα, poet. also (not Att.) μεθέηκα, perf. pass. μεθεῖμαι (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also infin. aor. 2 μεθέμεν, and subj. μεθείω), c. acc., or sometimes c. gen., Hom., Æsch., Eur.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; πἄρίημι, Soph., Eur., Arist.; ὑφίημι, Eur., Hdt., Xen.; ἐξἄνίημι, trans. and intrans., Soph., Eur.; ἐπἄνίημι, intrans., Xen., Plat.; λύω (ῠ, but also Ep. ῡ in arsis, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῦμαι, etc., Hom.; διἄλύω, Ar., Theoc.; ἐκλύω, Xen., Isoc., Dem.; χἄλάω, fut. -ἄσω, also in pass., but rarely if ever in mid. (also intr. in act., to be or become relaxed, Hipp.), h., Trag., Xen., Plat.; ἀναχαλάω, ap. Stob.; πἄρἄχαλάω, trans. and intrans., Hipp.; μαλθακίζομαι, Plat.

To relax at the same time, συγχἄλάω, Archyt.

[*To relax the bowels*, κοιλίην μαλθάσσω, Hipp.; κοιλίαν παρατείνω, Att.]

One must relax, ᾽ἀνετέον, Plat.

RELAXATION, ᾽ἄνεσις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; [ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Plat., Xen.; (of the pores), χάλἄσις, ἡ, Dioscc.]

[RELAXED, ἀνετός, όν, Arist.; πάρετος, ον, Anth.]

RELAXING (the limbs), λῡσῐμελής, ές (as sleep, death, etc.), Hom., Hes., Sapph.

RELAYS, BY (of horses), ἀναδεχόμενοι τοῖς ἵπποις, Xen.

RELEASE, τό, μεθίημι (ῑ Hom., but often also ῐ before ε, ῑ Att.), aor. 1 μεθῆκα, poet. also (not Att.) μεθέηκα, perf. pass. μεθεῖμαι (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also infin. aor. 2 μεθέμεν, and subj. μεθείω), c. acc., in Trag., also c. gen., Hom.; ἀφίημι (the Orators have irreg. imperf. ἠφίουν, ἠφίεις, etc., 3d pl. also ἠφίεσαν), c. acc., mid. in Trag., c. gen., sometimes also c. gen. of that from which, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐξίημι, Eur.; λύω (ῠ, but also Ep. ῡ in arsis, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῦμαι, etc., Omn.; ᾽ἀπἄλύω, Hom., Eur.; ᾽ἀπολύω, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ἐκλύω, fut. most usu. -σομαι, mid., c. gen. of that from which, but sometimes also c. dat., Hom., Theogn., Trag., Xen.; ἐπιλύω, Xen., Plat.; παραλύω, c. acc. et gen., Hdt.; χἄλάω, fut. -ἄσω, and pass., but rarely if ever in mid., Æsch.; λωφάω, Æsch., Emped.; ἐλευθερόω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπἄνίημι, Xen.

To release (esp. to release for ransom), λῡτρόω, c. gen. of the ransom, Plat., Dem.; ἀπολυτρόω, Plat., Dem.

To release a person from an oath, ἀφίημι ὅρκον τινί, Andoc.

One must release, ᾽ἀφετέον, Plat.

RELEASING, ἡ, λῦσις, εως, ἡ, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἐπίλῡσις, ἡ, Æsch.; ᾽ἄφεσις, εως, ἡ, Plat., Phil. ap. Dem.; ἀνάλῡσις, ἡ, Soph. *Vid.* RELIEF.

RELENT, τό, κάμπτομαι, pass., Æsch., Thuc., Plat.; μαλθἄκίζομαι, pass., Æsch., Eur.; μἄλἄκίζομαι, pass., Thuc.; γνάμπτομαι, pass., Thuc.; ἐπῐκλάομαι, pass., perf. -κέκλασμαι, Thuc.

RELENTLESS, ἀμείλιχος, ον, Hom., Pind.; ᾽ἀτεγκτος, ον, Trag., Ar.; ᾽ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dem. *Vid.* IMPLACABLE.

RELENTLESSLY, ᾽ἀπαραιτήτως, Thuc.

RELIANCE, πίστις, εως, ἡ, Eur.

RELICS, κἄλἄμη, ἡ (lit., the stubble), Hom.

RELIEF (from evil, pain, etc.), τροπαία, ἡ, Æsch.; ᾽ἀνἄλῡσις, εως, ἡ, Soph.; ᾽ἀναψῡχή, ἡ, Eur., Plat.; σχετήριον, τό, Eur.; ἔρεισμα, ατος, τό, Æsch.; ᾽ἀνἄκούφῐσις, εως, ἡ, Soph.; κουφότης, ητος, ἡ, Eur.; κούφισμα, ατος, τό, Eur.; κούφῐσις, εως, ἡ, Thuc.; ᾽ἄνεσις, εως, ἡ, Hdt.; λώφησις, εως, ἡ, Thuc.; ῥαστώνη, ἡ, Plat.

For this would be a relief from calamity, αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή, Æsch.

Relief from pain, ὠδῠνία, ἡ, Pind. Theoc. *Vid.* REST, REMEDY.

To procure relief (sacrifice, etc.), λωφήτιος, α, ον, Ap. Rh.

A relief of soldiers, διαδοχή, ἡ, Xen., Dem.

The soldiers forming the relief, ᾽ἀμοιβοί, οἱ, Hom.; διἄδοχοι, οἱ, Hdt., Thuc.

They kept watch by reliefs, relieving one another, οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, Hom.

Being divided into reliefs, κατ' ἀναπαύλας διηρημένοι, Thuc.

[*Executed* or *worked in high relief*, ἔκτυπος, ον, Ion.; *worked in low relief*, πρόστυπος, ον, Plat.; ἀνάγλυφος, ον, late.]

[*To work in high relief*, ἐκτυπόω, Xen., Plat.; *in low relief*, προστυπόω, late.]

[*A figure in relief*, ἐκτύπωμα, ατος, τό, Plat.]

[*A modeling in relief*, ἐκτύπωσις, εως, ἡ, Aresas.]

RELIEVE, τό, παύω, no perf. act., but pass. πέπαυμαι, aor. 1 ἐπαύθην, Att. more usu. ἐπαύσθην (Soph. has imperf. παύεσκον) (fut. mid. sometimes in pass. sense), c. gen. of the evils from which, Hom., Trag.; ᾽ἀπἄπαύω, Hom., Thuc., Xen., Dem.; μεθίημι (ῑ Hom., but often also ῐ, esp. before ε, ῑ Att.), aor. 1 μεθῆκα, Ep. μεθέηκα (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also aor. 2 subj. μεθείω, and infin. μεθέμεν), c. gen. of the evil from which, Hom.; κουφίζω, Eur., Xen.; ᾽ἀνἄκουφίζω, Soph., Eur., Xen.; ἐπικουφίζω, Eur.; μἄλἄσσω, Soph., Eur.; ᾽ἀναψύχω, Eur.; λωφάω, Æsch.; μεθίστημι, only in pres., imperf., fut. and aor. 1 act., aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sense, Soph.; ἐπίλύομαι, mid., c. acc. pers., c. τὸ μή and infin. of suffering, etc., Plat.; ᾽ἰάομαι (but ῑ, Anth.), Plat.; λωφέω, Ap. Rh. *Vid.* To HELP, and (of relieving pain) To ASSUAGE.

To relieve (as a guard), ἀμείβομαι, mid., sine cas., Hom.; διἄδέχομαι, perf. pass. in act. sense, c. dat., Xen.

One who relieves, παυστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the evil, Soph.; ἀναψυκτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

RELIEVING (calculated to relieve), λῡτήριος, α, ον, more usu. ος, ον, c. gen., sometimes even c. acc., Æsch., Soph.; λῦσῖμος, ον, Æsch.; πρόξενος, ον, c. gen., Æsch.; παυστήριος, ον, c. gen., Soph.; κουφιστῐκός, ή, όν, Arist.

To aid in relieving, σὔνεπῐκουρέω, c. dat., Xen.

The cities relieving one another in their occupation of the country, τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιουσῶν τῇ χώρᾳ, Thuc.; so ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις, Dem.

Relieving from pain, ὀδῠνήφᾰτος, ον, Hom.; λῡσῖπονος, ον, Pind.; παυσῖπονος, ον, Eur., Ar.; or from sorrow, παυσῖλῦπος, ον, Eur.; παυσᾰνίας, ου, ὁ, Soph.

RELIGION, εὐσέβεια, ἡ (also poet. εὐσεβία), Omn. post Hom. *Vid.* PIETY.

RELIGIOUS, ὅσιος, α, ον (both of things and persons), Omn. post Hom.; εὐσεβής, ές (only of persons), Omn. post Hom. *Vid.* PIOUS.

Religious observance, θρησκεία, ἡ, Hdt.

To be religious, σέβω, rare except in pres., Thuc.

RELIGIOUSLY, εὐσεβέως, Att. -βῶς, Pind., Soph., Xen., Dem.

RELINQUISH, TO, λείπω, perf. λέλοιπα, perf. pass. λέλειμμαι, etc., Omn. *Vid.* TO LEAVE.

One must relinquish, λειπτέον, Eur., Plat.

RELINQUISHMENT, ἀπόλειψις, εως, ἡ, Xen.

RELISH, A (any thing eaten to add a relish), ὄψον, τό, Hom., Plat.; φάρμακον, τό, Pind.

[*To eat as relish with bread*, ὀψοποιέομαι, Xen.]

RELISH, TO, εὐωχέομαι, mid., c. gen. or c. acc., no pass. in this sense, Xen., Plat.

RELUCTANCE, ἐπίσχεσις, εως, ἡ, Hom.; [ὄκνος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Plat., also followed by infin., Xen.]

Without reluctance, ῥᾳδίως, Thuc.; οὐ χαλεπῶς, Thuc. *Vid.* WILLINGLY.

RELUCTANT, ἀέκων, ουσα, ον, and contr. (as always in Att.) ἄκων, Omn.; [ὀκνηρός, ά, όν, Antipho, Thuc.] *Vid.* UNWILLING.

[*To be reluctant*, ὀκνέω, Hom., Att.]

RELUCTANTLY, ἄκουσίως, Eur., Thuc., Antipho; [ὀκνηρῶς, Xen.]

RELY, TO, or TO RELY ON, πιστόομαι, pass., Hom., Soph.; πέποιθα, c. dat., Hom.; πιστεύω, c. dat., also pass. of him who is relied on, Hdt., Omn. Att.; σφοδρύνομαι, pass., c. dat., Æsch.; θῤῥσύνομαι, mid. and pass., c. dat., or c. ἐπί and dat., Soph., Isoc.; θαρσέω, only act., c. dat., sometimes even c. acc., Eur., Hdt., Plat.; σκήπτομαι, mid. and pass., c. dat., Dem.; ἐπισκήπτομαι, Dem.; ἄπερείδομαι, mid. and pass., perf. pass. -ερήρεισμαι, c. ἐς and acc., Plat.; ἰσχυρίζομαι, mid., c. dat., Plat., Dem., Isoc.; ἐνισχυρίζομαι, c. dat., Dem.; διισχυρίζομαι, Antipho, Æschin.; ἐπανέχω, imperf. -εἶχον, fut. -ἕξω, aor. 2 -ἔσχον, infin. -σχεῖν, etc., c. ἐπί and dat., Dem.; πιστευτικῶς ἔχω, c. dat., Plat. *Vid.* To TRUST.

One must rely, πιστευτέον, Plat.

What may be relied on, ἐχέγγυος, ον, Eur., Thuc.

Relying on, θάρσυνος, ον, c. dat., Hom.; πίσυνος, η, ον, c. dat., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; πιστός, ή, όν, Æsch., Soph.

REMAIN, TO, κάθημαι, imperf. ἐκαθήμην (being really perf. and pluperf.), fut. καθήσομαι, no other tenses (only of persons), Hom.; μίμνω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes., Æsch., Eur.; μένω, Ep. fut. also μενέω, only act., Omn.; ἐπιμίμνω, Hom.; ἐπιμένω, Hom., Xen., Plat.; ἐπαναμένω, poet. ἐπαμμένω, Æsch.; καταμένω, Ar., Hdt., Xen., Dem.; διαμένω, Xen., Dem.; διατρίβω, Thuc., Xen., Antipho.

To remain (i. e., to be left after something else, or out of a greater quantity), λείπομαι, pass. (3d sing. in Plat. often impers.), Hom., Hes., Hdt., Plat.; ὑπολείπομαι, and in a general sense, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; περιλείπομαι, Eur., Hdt., Plat.; περισσεύω, only act., Hes., Thuc., Xen., Plat.; ὑπόκειμαι, imperf. -εκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Thuc., Dem.; περίειμι (-εἶναι), Thuc., Plat., Isæ., Dem.; περίγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Xen., Isoc.; προσπεριγίγνομαι, Dem.; ὑπερβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Xen.

To remain in, ἀντέχομαι, imperf. ἀντειχόμην, fut. ἀνθέξομαι, aor. 2 ἀντεσχόμην, no aor. 1, c. gen., Eur.; ἐμμένω, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To remain near, πάραμίμνω, Hom.; πάραμένω, and poet. sync. παρμένω, c. dat., Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To remain behind, ὑπομένω, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.

To remain with, συνδιατελέω, fut. -έσω, Plat., Dem.

One must remain, μενετέον, Xen., Plat.

It remains for me to say, λοιπόν μοι εἰπεῖν, Plat.

REMAINDER, A, περίλειμμα, ατος, τό, Plat.

They retreat to Athens with the remainder of the army, ἐς τὰς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ, Thuc.

REMAINING, λοιπός, ή, όν, Omn. post Hom.; ἐπίλοιπος, ον, usu. pl., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ὑπόλοιπος, ον, Omn. Att. prose; περίλοιπος, ον, Ar., Thuc.; κατάλοιπος, ον, Plat., Arist.; πάράλοιπος, ον, Arist.; ἔφεδρος, ον (only of a person), Soph.; περιλίπής, ές, Plat.

REMAINING, A, μονή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat.

A remaining with, or *steadfast to*, ἐμμονή, ἡ, c. gen., Plat.

REMARK, TO, κατάγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Ar.; σημειόομαι, mid., Theoph.; παροράω (by the way), Xen.; something in one, c. acc. et dat., Hdt.

REMARKABLE, δόκιμος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἐπίφανής, ές, Hdt., Thuc.; ἐπίδηλος, ον, Xen. *Vid.* ILLUSTRIOUS.

A being remarked or *remarkable*, ἐπιφάνεια, ἡ, Plat., Isæ.

REMARKABLY, δοκίμως, Æsch., Xen.; ἐπιφανῶς, Isoc.

REMARKING, A, σημείωσις, εως, ἡ, Hipp.

REMEASURE, TO, ἀναμετρέω, Hom., Hdt.

REMEDIABLE, ἰάσιμος, ον, Æsch., Pind.; ἰατός, ή, όν, Pind., Plat.; ἀκεστός, ή, όν, Antipho.

REMEDY, A, ἄκος, τό, often c. gen. of the disease or evil, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; μῆχος, τό (*for* any thing, c. gen.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Ap. Rh.; φάρμακον, τό (also μᾶ in some old Ion. poets, e. g., Hippon.), Omn.; ἄκεσμα, ατος, τό, Pind., Æsch.; ἀντίτομον, τό, prop. by cutting, h., Pind.; μῆχαρ, indecl., Æsch.; ἔμμοτον, τό, Æsch.; ἄκεστρον, τό, Soph.; ἄλεξημα, ατος, τό, Æsch.; ἀνάφορά, ἡ, Eur., Dem.; ἴασις, εως, ἡ, Soph., Plat., Antipho; ἴαμα, ατος, τό, Æsch., Hdt., Plat.; [ἀλεξητήριον, τό, Hipp.; ἀλεξιφάρμακον, τό, Plat., *against*, c. gen., Id.; ἀντίδοτον, τό, c. gen. of that *for* which, Anth.]

I have found a remedy for this calamity, εὕρημα δή τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω, Eur.

Desperate remedies, διακεκινδυνευμένα φάρμακα, Isoc.

A remedy for pain, νοδῦνία, ἡ, or ἄνωδ., Pind.

REMEDY, TO, ἀκέομαι (Ep. pres. part. also ἀκειόμενος), fut. ἀκέσομαι (Att. ἀκοῦμαι), only mid. in good authors, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐξακέομαι, Xen.; ἰάομαι (also ᾱ Anth.), only mid., except aor. 1 pass., Hom., Trag., Thuc., Plat., etc. *Vid.* To CURE.

To apply remedies to (a wound, etc.), ἄναψύχω, Hom.

To provide remedies for, ἀντιτίμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Eur.

One who can remedy, ἰατήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἰατρός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Antipho.

REMEDYING, νώδυνος, ον, Soph.; ὀνήσιμος, ον, Soph.

REMEMBER, TO, μνάομαι, mid., Ep. pres. part. also μνωόμενος, and imperf. ἐμνωόμην, also perf. pass. μέμνημαι in pres. sense, opt. μεμνήμην, more usu. Att. μεμνώμην, subj. μέμνωμαι, and aor. 1 ἐμνήσθην, fut. μνησθήσομαι, all in act. sense (perf. both in act. and pass. sense), c. gen., more rarely c. acc., also c. infin., often c. part., Hom.; μιμνήσκομαι, mid., with the tenses of μνάομαι, except imperf., Omn.; ἐπιμιμνήσκομαι, c. gen., Hom., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; ἀναμιμνήσκομαι, Eur., Thuc., Xen., Dem.; μνήσκομαι, Anac.; ὑπομιμνήσκομαι, c. gen. or c. acc., Xen., Plat.; μνημονεύω, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. acc. or c. infin., or c. conj. εἰ, ὅτι, etc., Omn. Att.; φυλάσσομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hes.; σώζω, Soph., Eur., Plat.; ἀποσώζω, Eur.; διασώζω, Xen.; ἐννοέομαι, mid., aor. 1 pass. in act. sense, Soph.; μνήμην τίθεμαι, mid., c. gen., Eur.; μνήμην ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), c. gen., Eur.; διαμιμνήσκομαι, Xen.; διαμνημονεύω, Hdt., Xen., Dem., Æschin.; ἀναλογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Dem.

To remember also, *at the same time*, etc., συνδιαμνημονεύω, Dem., Æschin.; σύνανάμιμνήσκομαι, Plat.; συμμιμνήσκομαι, Dem.

To remember a thing against a person, ἀπομνημονεύω, c. acc. rei, dat. pers., Æschin.

One must remember, μνημονευτέον, Plat.

One who remembers, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, Pind.; μνήστωρ, ορος, ὁ, Æsch.

REMEMBERED, TO BE, *what can be remembered*, ἀναμνηστός, ύν, Plat.; μνημονευτός, ή, όν, Arist.

Long to be remembered, πολύμνηστος, ον, Æsch.

Ever to be remembered, ἀείμνηστος, ον, and sometimes ος, η, ον, Theogn., Soph., Thuc., Isoc.

So as to be remembered, μνημονίκως, Plat., Dem.

So as to be ever remembered, ἀειμνήστως, Æschin.

Easy to be remembered, εὐμνήμων, ονος, ο καὶ ἡ, Xen.; εὐμνημόνευτος, ον, Arist.

Hard to be remembered, δυσμνημόνευτος, ον, Arist.

[REMEMBERING (adj.), μνήμων, ον, c. gen., Hom., etc.] *Vid.* MINDFUL.

REMEMBERING, A, REMEMBRANCE, μνήμη, ἡ, Omn. post Hom.; ἄναμνησις, εως, ἡ, Plat., Lys., Dem.; μνημόνευμα, ατος, τό, Arist. *Vid.* MEMORY.

Remembering miseries, μνησίπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

REMIND, TO, μιμνήσκω, fut. μνήσω, aor. 1 ἔμνησα, no perf., no mid. (for pass., *vid.* To REMEMBER), c. acc.

pers., gen. rei, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἀνάμιμνήσκω (aor. Æol. poet. 3d sing. ἀμμνᾶσειεν, Pind.), sometimes c. dupl. acc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Æschin.; ὑπομιμνήσκω, often c. dupl. acc., Hom., Omn. Att.; ἐπανάμιμνήσκω, Plat., Dem.; διαμνημονεύω, c. dat. pers., acc. rei, Plat.; [νουθετέω, c. acc., Hdt., Trag.]

REMINDER, A (i. e., thing calculated to remind), ὑπόμνημα, ἄτος, τό, Thuc.; μνημόσυνον, τό, Ar.

REMINDING, A, ὕπόμνησις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat.; [νουθέτησις, εως, ἡ, Eur., Eupol., Plat.] *Vid.* ADMONITION.

REMINISCENCE, ἀνάμνησις, εως, ἡ, Plat., Lys., Æschin. *Vid.* RECOLLECTION.

REMISS, ἐνδεής, ές, Soph., Thuc., Isoc.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc., Xen.; ἄῤῥωστος, ον, Thuc.; ἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc.; ἀνατεπτωκώς, υῖα, ός, Dem.; [μεθήμων, ον, Hom., Anacreont.; μαλακός, ή, όν, περί c. gen., Thuc.]

[*To be remiss*, ἀνίημι, Hom., Hdt., Att.] *Vid.* To RELAX.

REMISSLY, ἀπροθύμως, Plat.; [μαλακῶς, Thuc.]

Remissly (i. e., not at all), ἀνέδην, Soph.

REMISSNESS, τὸ ἀνειμένον, Thuc.; ἀῤῥωστία, ἡ, Dem.; [μεθημοσύνη, ἡ, Hom.]

REMIT, TO (punishment, etc.), ἀνίημι (ῐ Hom., but often ῑ in arsis, ῑ Att.), aor. 1 ἀνῆκα, Ep. also ἀνέηκα (not Att.), perf. pass. ἀνεῖμαι (Hom. also has 2d sing. pres. ἀνιεῖς, also imperf. 2d and 3d sing. ἀνίεις, ἀνίει, also ἀνίεσκον, also fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), c. acc. of the punishment, dat. pers. [(e. g., *to remit the penalty of death to one*, ἀνίημι θανάτου τινί)], Eur.; ἀφίημι, Ar., Xen., Dem.; πᾰρίημι, Lycurg.; ἀφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, c. dat. pers., or c. gen., Andoc., Dem.

REMNANT, A, λείψᾶνον, τό, Soph., Eur., Plat.; λεῖμμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; ὕπόλειμμα, τό, Theoph.

REMODEL, TO, μεταποιέω, Solon, Dem.; μεταῤῥυθμίζω, Æsch., Hdt., Plat.; καινόω, Thuc.; [ἀναπλάσσω, Ar.]

REMONSTRANCE, αἰτία, ἡ (from a friend, opp. to κατηγορία, ἡ, from an enemy), Thuc.

REMORSE, οἶκτος, ὁ, Omn.; [μετάγνοια, ἡ, Soph.] *Vid.* PITY.

REMORSELESS, ἄνοικτος, ον, Eur., Ar. *Vid.* PITILESS.

REMORSELESSLY, ἀκηδέστως, Hom. *Vid.* PITILESSLY.

REMOTE, τηλεδᾰπός, ή, όν, Hom.; μᾰκρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also μάσσων, μήκιστος, Omn.; τηλουρός, όν, Æsch., Eur.; τηλορός, όν, Eur. *Vid.* DISTANT.

A remote place, ἐσχᾰτία, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Dem.

REMOTELY, *more remotely*, ἄπωτέρω, Soph.

REMOTENESS, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Xen., Plat.

REMOVABLE, περιαιρετός, ή, όν, Thuc.

REMOVAL (intrans.), μετάστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Plat.; ἄνάστᾰσις, ἡ, Hdt., Thuc.; ἄπαλλαγή, ἡ, Plat.; περιαίρεσις, εως, ἡ, Thuc.; [μετοικία, ἡ, Thuc.; μετοίκησις, εως, ἡ, Plat.]

Removal, act., κίνησις, εως, ἡ, Plat.; μετακινησις, ἡ, Thuc.

A removal, intrans. (from one house to another), διοίκῐσις, ἡ, Lys.

REMOVE, TO, act., ἀποκινέω, Hom.; μετοχλίζω, fut. -ῐσω, poet. also -ίσσω, only act., Hom.; λύω (ῠ, but sometimes in Hom. ῡ in arsis, ῠ in compounds), fut. λύσω, perf. pass. λέλῡμαι, Hom., Soph.; ἄποφέρω, fut. ἀποίσω, aor. 1 ἀπήνεγκα, Ep. ἀπήνεικα, aor. 2 ἀπήνεγκον, Ep. -ήνεικον, Hom., Hdt.; ἐκφέρω, Omn.; ἄνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. act., fut., and aor. 1 mid. in pass. sense (esp. of removing people), Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἀφίστημι, Æsch., Eur.; μεθίστημι, Eur., Hdt., Thuc.; ἐξανίστημι, Soph., Hdt.; μεταμείβω, c. gen. of the place whence, Pind.; μεταίρω, Eur.; ἐξαίρω, Soph.; ἄπαλλάσσω, Eur., Plat., Xen., Dem.; ἐξοικίζω, c. gen. or c. prep. of the place, Eur., Thuc., Plat.; μεθίημι (ῑη Ep., ῐη Att.), aor. 1 μεθῆκα, Ep. also μεθέηκα (Hom. also has 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, etc.), c. gen. of the place, Eur., Thuc.; ἀφῐδρῡ́ω, fut. -ύσω, Eur.; ἀφᾰνίζω, Soph., Eur.; διορίζω, Eur., Isoc.; ἀνατίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, pass. -ετέθην, Soph.; ἀναιρέω, aor. 2 act. ἀνεῖλον, aor. 1 pass. ἀνῃρέθην, Thuc., Xen., Dem.; ἀναζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ἀνεζύγην (esp. of removing an army or a fleet), sometimes as if it were intrans. (στρᾰτόν, etc., being understood), Hdt., Thuc., Xen.; κινέω, Thuc.; μετᾰκινέω, Hdt., Xen.; μετᾰφέρω, fut. μετοίσω, more usu. -σομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc.; περιαιρέω, Hdt., Thuc., Plat.

To remove (esp. as a false impression from another's mind), ἐξαιρέω (for tenses see under TO TAKE), c. gen. pers., Plat.

To remove (people from a habitation), ἀνάστατόν τινα ποιέω, Hdt., Thuc.; ἀνάσπαστον ποιέω, Hdt.

To remove ships, μεθορμίζω, Xen.

To remove an officer by a vote, ἀποχειροτονέω, Dem.

To aid in removing, συνεξαιρέω, Eur., Hdt.

To remove out of the way, ἐκδῐδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur.

To remove out of the way (i. e., put an end to, kill, q. v.), ἐμποδὼν ποιέομαι, Xen.

To remove privily, ὑπεκφέρω, Hom.; ὑπεξάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hom., Hdt.; ὑπεξαιρέω, Soph., Thuc., Plat.; ὑπεκτῐθημι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lys.; ὑπεκκομίζω, Hdt., Thuc., Xen.

To remove, intrans. (i. e., to remove one's self), μετᾰνίστᾰμαι, mid. and pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph., Hdt., Thuc.; μετακῠκλέομαι, mid., Plat.; and the mid. or pass. of most of the verbs given above in act. sense; [νοσφίζομαι, c. gen., Hom.; μετοικέω, ἐκ, *from*, εἰς, *to*, Lycurg., Thuc.] *Vid.* To MIGRATE.

To remove (intrans.) *from one house to another*, διοικίζομαι, mid., c. εἰς, Lys.

Ye have removed to a distance the flame of calamity, ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, Soph.

They did not remove them from the office of protecting the temple of Olympian Jupiter, τοῦ μέντοι προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ οὐκ ἀπήλασαν αὐτούς, Xen.

I am greatly, and, indeed, wholly removed (from such a feeling), πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλείπω.

Removed to a distance, ἔκθετος, ον, Eur.

REMUNERATE, TO, ἀμείβομαι, mid., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* To REQUITE.

REMUNERATION, ἀμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur. *Vid.* REWARD.

RENCONTRE, A, συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σῦνοδος, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.

REND, TO (esp. one's garments), κᾰτερείκομαι, mid., rare except in pres. and imperf., Sapph., Æsch., Hdt.; ῥήγνῡμι (of any thing), aor. 2 pass. ἐῤῥάγην, Æsch., Eur., Xen.; περιῤῥήγνυμι, Æsch., Dem.; περικᾰτᾰῤῥήγνυμι, Xen. *Vid.* To TEAR.

To be rent, φλάζω, only in aor. 2 ἔφλᾰδον, Æsch.

Rent asunder, διαῤῥώξ, ῶγας, ὁ καὶ ἡ, Eur.

RENDER, TO, ἐκπράσσω, Eur.; πᾰρέχομαι, mid., imperf. παρειχόμην, no aor. 1, aor. 2 παρεσχόμην, παρασχοῦ, etc. (Hom. also has παρεχεσκόμην), Thuc. *Vid.* To MAKE.

[*To render one so and so affected*, παρασκευάζω τινά c. adj. or part.; e. g., *to render one well disposed*, π. τινὰ εὖ ἔχοντα, Xen.]

RENDEZVOUS, TO, συλλέγομαι, pass., c. εἰς and acc. of the place where, Thuc.

RENEW, TO, νεόω, Æsch.; ἀνᾰνεόομαι, mid., Soph., Eur., Thuc., Isoc., Dem.; ἐπανανεόομαι, Plat.; ἀνανεάζω, Ar.; ἀνᾰκαινίζω, Isoc.; νεοχμόω, Arist.

To renew a battle or *an argument*, ἀνᾰμᾰχόμαι, fut. -μαχέσομαι or -μαχήσομαι, Att. -μαχοῦμαι, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

RENEWAL, ἀνᾰνέωσις, εως, ἡ, Thuc.; [νεόχμωσις, εως, ἡ, Aretæ.]

RENNET, ὀπός, ὁ (being fig-tree juice used to make cheese, by causing the milk to curdle), Hom.; τᾰμῖσος, ἡ, Theoc.; [πυετία, ἡ, Arist.; πῦαρ, ατος, τό, Nic.]

Cheese made with ὀπός, τῦρὸς ὀπίας, ου, Eur.

RENOUNCE, TO, ἀπείπον, also Ep. ἀποείπον, aor. 2, augment in all moods, also aor. 1 ἀπεῖπα, more usu. mid. ἀπειπάμην, Hom., Theogn., Hdt., Thuc., Plat.; ἀπερίω, Att. ἀπερῶ, used as fut. of prec., Hdt.; ἀπορρίπτω, also poet. (not Att.) ἀπορῖπτω, aor. 2 pass. ἀπερῥίφην, Pind., Soph.; [ἀναίνομαι, Æsch., Eur., Dem.]; ὑπεξίσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. gen., Hdt.; χαίρειν λέγω, χ. κελεύω, χ. προεῖπον, χ. ἐάω (augm. εἰα.), Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἀφίσταμαι, pass., c. aor. 2, and perf. act., c. gen., Plat.

Do you renounce your friends in misfortune? ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς; Eur. (where, however, the Schol. says, βοηθεῖν is understood).

RENOVATION, νεόχμωσις, εως, ἡ, Aretæ.

RENOWN, κλέος, τό, only nom. and acc., Omn. *Vid.* GLORY.

RENOWNED, κλῠτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; εὔδοξος, ον, Pind., Omn. Att. *Vid.* FAMOUS.

RENT, λᾶ'τρον, τό, in pl., Æsch.; φορά, ἡ, Thuc.; ἀποφορά, ἡ, Xen., Arist.; μίσθωμα, ᾰτος, τό, Isoc.; μίσθωσις, εως, ἡ, Isæ., Dem.; πρόσοδος, ἡ, Dem.

Rent for a house, ἐνοίκιον, τό, Isæ., Dem.; [στεγανόμιον, τό, Ath.]

To produce, bring in rent, μισθοφορέω, only act., Isæ.; [μίσθωσιν φέρω, Isæ.; *to pay rent*, μίσθωσιν ἀποδίδωμι, Dem.]

RENT, A, λᾶκίς, ἴδος, ἡ, Alcæ., Æsch.; λᾶκισμα, ἄτος, τό, Eur. *Vid.* TEARING.

REPAIR, TO, ἄκέομαι, mid., Ep. pres. part. ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, Att. ἀκοῦμαι, no pass., Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐπισκευάζω, Thuc., Xen., Isoc., Andoc., Dem.; ἄνῐάομαι, mid., Hdt.

To repair (esp. to repair evils or faults), ἀνᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -εἴληφα, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἀνατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, sine cas., Thuc.; ἄνορθώω, Plat.

To repair beforehand, προκᾰταρτίζω, Hipp.

The art of repairing, ἡ ἀκεστική, Plat.

REPAIR, or REPAIRS, or materials for repairs, ἐπισκευή, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.

REPAIRER, A, ἐπισκευαστής, οῦ, ὁ, Dem.

REPARABLE, ἰᾱσῐμος, ον, Plat.

REPARATION, ἀνᾰ́ληψις, εως, ἡ, Thuc.

REPARTEE, A, ἀπόκρῐσις, εως, ἡ, Ath. (used by the poorest writers for "an answer"); [ἀστεῖόν τι, Ar.]

REPASS, TO, ἀνᾰμετρέω, Hom.

REPAY, TO, ἀμείβομαι, mid. (and in Trag., but very rarely, ἀμείβω), c. acc. pers., dat. rei, rarely c. dat. pers. or c. acc. rei, no pass. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀποτίνω (ῑ̆ Ep., ῐ̄ Att.), fut. -τῐ́σω, no pass. (but mid. in a sort of pass. sense, to exact or receive repayment, therefore to be repaid), Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀποδίδωμι, aor. 1 -ἔδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. acc. of what is paid, dat. pers., pass. not of the person, but of the sum, etc., repaid, Hom., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀντᾰποδίδωμι, h., Isæ., Hdt., Thuc., Lys.; ἀντῐδίδωμι, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* TO REQUITE, TO PAY.

One must repay, ἀντᾰποδοτέον, Arist.

REPAYMENT, ἀμοιβή, ἡ, Hom.; ἀντᾰπόδοσις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* PAYMENT.

[*To obtain repayment*, ἀμοιβῆς κυρέω, and ἀμοιβὴν καρπόομαι, Eur.]

REPEAL, subst., ἄκῡρωσις, εως, ἡ, Dion. H.

REPEAL, TO, λύω (ῠ̆, but also ῡ̄, Ep. in arsis, in compounds ῠ̆), fut. -ὑσω, perf. pass. -λέλῠμαι, Hdt., Thuc., Isæ., Dem.; κᾰτᾰλύω, Hdt., Thuc., Dem.; κᾰθαιρέω, aor. 2 -καθεῖλον, aor. 1 pass. καθηρέθην, Thuc., Lys.; ἀναιρέω, Dem., Æschin.; ἀποδοκῑμάζω, Xen.; ἀποχειροτονέω, Dem.; μεταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Thuc.; ἄκῡρον ποιέω, ἄκ. τίθεμαι, mid. (aor. 1 ἐθηκάμην), Plat., Æschin.; ἀφαιρέομαι, mid., Andoc.; ἀπᾰλείφω, Æschin.; μεταίρω, Dem.

REPEAT, TO, ἀνᾰπολέω, poet. also ἀμπ., Pind., Æsch.; ἐπᾰνᾰπολέω, Plat.; ἀναστρέφω (c. πάλιν), Æsch., Plat.; ἀνᾰμετρέω, Eur.; ὑμνέω, Soph., Plat.; ὔπεῖπον, aor. 2, augment in all the moods, Eur., Ar.; ἐπᾰνᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -εἴληφα, Xen., Plat.; δῐλογέω, only act., Xen.; ἐπᾰνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἦλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, Plat.; ἐπᾰνακῠκλέω, Plat.; ἐπᾰνᾰδῐπλόω, Arist.; i. e., to keep on saying, urging, etc., ῥαψῳδέω, Dem.; [παλιλλογέω, Hdt.]

To do, or *say*, or *order repeatedly*, τευτάζω, c. acc. or infin., or c. prep., e. g., περί and acc., only act., Plat., Pherecr.

To repeat from beginning to end, περαίνω, Dem.

To repeat old stories, old arguments, ἀρχαιολογέω, Thuc.

[*To repeat aloud*, ἀνακαλέω, Plat.]

Repeating a thing over and over again, μαψῠλᾰκᾶς, ου, ὁ, Sapph., Pind.

Often repeated, μῠριόλεκτος, ον, Xen.; πολῠθρῠ́λητος, ον, Plat.

REPEL, TO, ἄλαλκον, aor. 2, no other tense, indic. only found in 3d sing., c. dat. of the person or thing defended, more rarely c. gen., Hom.; ἀπᾰ́λαλκον, Hom.; ἄμῦνω, no perf., aor. 2 mid. ἠμῡνᾰ́θόμην, c. gen. of the person or thing defended, or c. dat., Hom., Pind., Trag.; ἀπᾰμῦ́νω, Hom., Hdt.; ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, etc., no perf., also fut. mid. ἀλέξομαι, and aor. 1 ἠλεξάμην, no pass., Hom., Soph., Xen.; ἐρῠ́κω, aor. 2 Ep. ἠρῠ́κᾰκον, no perf., c. dat. of that from which, or c. ἀπό and gen., Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἀπερῠ́κω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; εἴργω, Ep. also usu. ἔ́εργω, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. of that from which, sometimes c. dat., Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἀνείργω, Hom.; ἄπωθέω, imperf. ἀπεώθεον, and all augmented tenses, -εωθ., fut. -ωθήσω and -ώσω, the other tenses derived from this last, -έωσα, -έωσμαι, etc., c. gen. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; διωθέω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀνωθέομαι, mid., Hdt.; ἀνασχάζω, only act., Pind.; ἀνᾰκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Thuc.

To join in repelling, σῠνεπᾰμῦ́νω, Thuc.

[*To repel mutually*, ἀνταπωθέω, Arist.]

To be beforehand in repelling, προᾰμῦ́νομαι, mid., Thuc.

One must repel, ἀμυντέον, also ἀμυντέα, Ar.; ἀπωστέον, Eur.

REPENT, TO, μεταλγέω, only act., c. infin., Æsch.; μετᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., sometimes c. acc. (to repent and do, μ. c. infin.; to repent and not do, μ. c. μή and infin.), also μ. πάλιν, Soph., Eur., Plat.; μεταμέλομαι, mid., c. aor. 1 pass. μετεμελήθην in mid. sense, c. part., Thuc.; μετανοέω, Antipho; ἐπιστρέφομαι, pass., Dem.; also impers. μεταμέλει, fut. -μελήσει, no perf., c. dat. pers. et gen. rei, c. part., c. ὅτι, sometimes even c. nom. rei, part. pres. often abs., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.

You shall repent, he shall repent, κλαύσει, κλαύσεται, Eur., Ar., Dem.

I think you will repent of this, οἶμαί σοι ταῦτα μεταμελήσειν, Ar.

To proceed to lengths which one is likely to repent of, εἰς τὸ μεταμελησόμενον προϊέναι, Xen.

Apt to repent, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

I have repented, and am disposed to act in this manner, δόξα τῇδ' ἐπεστράφη, Soph.

Not to be repented of, ἄμετᾰμέλητος, ον, Plat.

REPENTANCE, μετᾰμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; μετάγνοια, ἡ, Soph.; μετᾰτροπή, ἡ, Eur.; μετᾰνοια, ἡ, Thuc., Xen., Antipho; μετᾰμελος, ὁ, Thuc.

Bringing repentance, μετᾰ́τροπος, ον, Hes.

[REPERCUSSION, ἀντιτυπία, ἡ, Hermes.]

REPETITION, δῐλογία, ἡ, Xen.; δῐπλᾰσιολογία, ἡ, Plat.; πῦ́κνωμα, ἄτος, τό, Plat.; ἐπᾰνᾰδῐπλωσις, εως, ἡ, Arist.; (of a story), ἐπῐδιήγησις, εως, ἡ, Arist.; παλιλλογία, ἡ, Arist.

[REPINING (at one's lot), μεμψῐμοιρος, ον, Isoc.]

REPLACE, TO, ἀντῐπᾰρέχω, imperf. -εἶχον, perf. -έσχηκα, no aor. 1, aor. 2 -έσχον, Xen.; ἀντικαθίστημι, Thuc.

It is just, if we fail to convince you that you should replace us in the same condition in which we were before, and permit us . . ., δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν ὑμᾶς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας . . . ἐᾶσαι ἡμᾶς . . ., Thuc.

REPLENISH, TO, ἀνᾰπληρόω, Eur., Plat.

REPLETE, μεστός, ή, όν, c. gen., Omn. Att., Hdt.

REPLETION, πληθώρη, ἡ, Hdt.; πλησμονή, ἡ, Hipp. *Vid.* SATIETY, FULLNESS.

[REPLICATION, ἀντιγραφή, ἡ, Lys., Hyperid.]

[*To put in a replication*, ἀντιγράφω, Isoc., Dem.]

REPLY, A, ἀπόκρῐσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Isæ.; [(to a written work), ἀντιγραφή, ἡ, Plut.] *Vid.* ANSWER.

In reply, πάλιν, Xen.; ἀμειβόμενος, η, ον, Hom., etc.

REPLY, TO, ἀπᾰμείβομαι, mid., Hom., Xen, *Vid.* TO ANSWER.

Do you desire to speak, and, having spoken, to escape any reply? βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν; Soph.

To allege in reply, ἀντῐλέγω, Thuc.

REPORT, A, κληδών, όνος, ἡ (also Ep. κλεηδών and κληηδών), Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; κλέος, τό, only nom. and acc., Hom., Pind., Æsch.; φῆμις, ιος, ἡ, Hom.; φᾶτις, εως, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Ap. Rh.; φήμη, ἡ, Hes., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Æschin.; λόγος, ὁ, Omn. post Hom.; ἀκοή, ἡ, Pind., Eur.; ἄκουσμα, ἄτος, τό, Soph.; βάξις, εως, ἡ, Trag.; αὐδή, ἡ, Soph., Eur.; ἀπαγγελία, ἡ (as a report of an ambassador, etc.), Thuc., Dem.

A false report, ψευδαγγελία, ἡ, Xen.

[*To spread false reports*, ψευδολογέω, Isoc., Æschin.]

[*Bringing a false report*, ψευδάγγελος, ον, Hom., Arist.]

As the report is about him, ὡς ἡ φάτις μιν ἔχει, Hdt.

To invent or *fabricate reports*, λογοποιέω, Thuc., Xen., Andoc., Lys.

The fabrication of reports, λογοποιία, ἡ, Theoph.

REPORT, TO, ἄπόφημι, Hom.; ἀγγέλλω, Omn.; ἀπαγγέλλω, sometimes c. acc. of that of which report is made (e. g., ἀπ. τὴν πρεσβείαν, to make a report of an embassy), Omn.; διαγγέλλω, Thuc.; ἐξαγγέλλω, Dem.; ἀναγγέλλω, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; εἰσαγγέλλω, Thuc., Xen.; κᾰταγγέλλω (esp. of reporting any thing wrong, as accusing it), Xen.; προσαγγέλλω, Dem.; ἀνᾰφέρω, aut.

-οίσω, no perf., aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hdt.; ᾽ἀφερμηνεύω, Plat. *Vid.* To relate.

To report (as a committee reports after investigation), εἰσφέρω (for tenses, see verb under To bear), Xen.

One must report, ᾽ἀνοιστέον, Soph., Eur.

Reported, to be, ἀποφέρομαι, pass., aor. 1 ἀπηνείχθην, Hdt.; κλήζομαι, pass., Eur.; διᾶθρῠλέομαι, pass., Xen.; φᾰτίζομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

Reporter, ᾱ, ἄγγελος, ὁ, Omn.

Repose, *vid.* Rest.

Repose, to, act., τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Omn. *Vid.* To place.

To repose, intrans., ᾽ἄνᾰπαύομαι, mid. and pass., Hom., Thuc., Xen. *Vid.* To rest.

Repository, ᾱ, ᾽ἀποθήκη, ἡ, Thuc.

Repossess, to, ἀνακτάομαι, mid., perf. pass. -κέκτημαι in act. sense, Hdt. *Vid.* To regain.

Reprehend, to, αἰτιάομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in pass. sense, Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* To blame.

Reprehension, κᾰτᾰμεμψις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* Blame.

Represent, to (i. e., make out to be, state to be), ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Dem.; ᾽ἀποδείκνῡμι, Eur., Lys.; κᾰτασκευάζω, Dem.; ποιέω (esp. in a set composition), Xen., Plat., one as being, c. acc. partic., Id.

To represent (by imitation or by painting, etc.), εἰκάζω, Eur., Hdt., Xen.; μῑμέομαι, mid., Xen., Plat., Arist.; πᾰρᾰδείκνῡμι, Plat.

To represent (i. e., be representative of, as an ambassador of a state, etc.), πᾰρέχομαι, mid., imperf. παρειχόμην, no aor. 1, aor. 2 παρεσχόμην, infin. παρασχέσθαι, etc., Hdt., Thuc.

The art of representing, ἡ εἰκαστῐκή, Plat.

Representation (i. e., imitation, portraiture, etc.), δείκηλον, τό, Hdt.; μίμησις, εως, ἡ, Plat., Arist.; ᾽ἀπεικᾰσία, ἡ, Plat.; ἀπείκασμα, ᾰτος, τό, Plat.; παράδειγμα, τό, Hdt.

Repress, to, πιέζω, Pind.; σχάζω, only act., Pind., Eur.

Reprimand, ᾱ, αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* Blame.

Reprimand, to, νουθετέω, Ar., Plat.

Reprisal, ᾱ, ῥῦσιον, τό, Soph.

Right of reprisal, σῦλαι, αἱ, Dem.

Reproach, ἐλεγχεία, ἡ, Hom.; νέμεσις, ἡ, only nom. and acc. sing., Hom.; ἔλεγχος, τό, Hom., Hes., Pind.; ἐνῑπή, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; νεῖκος, τό, Hom., Pind.; ὄνειδος, τό, Omn.; ὁμοκλή, ἡ, Hom., h.; ὀνείδισμα, ᾰτος, τό, Hdt.; δέννος, ὁ, Hdt.; ἐπῐ́πληξις, εως, ἡ, Æschin.; λοιδορία, ἡ, Thuc., Antipho; λοιδόρησις, εως, ἡ, Plat.; μέμψις, εως, ἡ, Ar., Eur.

Worthy of reproach, ἐλεγχής, ές, superl. ἐλέγχιστος, Hom.

Without reproach, ᾽ἄλοίδορος, ον (doubtful whether in act. or pass. sense), Æsch.; in pass. sense, ᾽ἄλοιδόρητος, ον, Soph.; [ἀνέγκλητος, ον, Plat.; ἄμεμπτος, ον, Æsch.]

It is made a subject of reproach, ὀνειδίζεται, impers., Plat.

[᾽Tis no reproach to any one, ἀνεπίφθονόν ἐστιν πᾶσιν, Thuc.]

To fix a reproach on, ἐλεγχείην ᾽ἀνᾰτίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην), c. dat., Hom.; ὄνειδος ἄγω, c. dat., Soph.

To bear a reproach, ὄνειδος ἀναιρέομαι, aor. 2 ἀνειλόμην, Soph.

I heaped all kinds of reproaches on them, ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, Soph.; so ὀνείδεσιν ᾽Ηρασσον ἔνθεν κᾶνθεν, Soph.

[*To heap reproaches in turn on one*, ἀντειπεῖν κακῶς τινα, Soph.]

To utter reproaches against a person (esp. in his absence), βλασφημέω, c. εἰς and acc., or κατά or περί c. gen., Plat., Isoc., Dem.

Reproach, to, προσβάλλομαι, poet. προτῐβ., mid., no aor. 1, Hom.; νεικέω, Ep. also νεικείω, fut. -έσω, Ep. also -έσσω, no perf., no mid. or pass., Hom., Ap. Rh.; ὁμοκλέω, only act., Ep. aor. 1 also ὁμοκλήσασκον, Hom.; ἐνίσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐνίπτω, in this sense only in pres. and 3d sing. aor. 2 ἐνένιπτε and ἠνίπᾰπε, Hom.; κᾰθάπτομαι, mid. (no pass.), c. acc., Att., also c. gen., Hom., Hes., Thuc., Plat.; ὀνειδίζω, c. acc. pers. or c. dat., often c. acc. of the fault, dat. pers., or sometimes c. εἰς and acc. pers., fut. mid. in pass. sense, Omn.; ἐπῐπλήσσω, only act. in this sense, c. acc. or c. dat. pers., also c. acc. rei, dat. pers., sometimes c. dat. rei, and no case of the person, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; ὀνοτάζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hes., h., Æsch.; δεννάζω, only act., Theogn., Soph., Eur.; ἐξονειδίζω, Soph., Eur.; ἐλέγχω, only act. in this sense, Æsch., Soph., Xen.; ἐμφέρω, fut. ἐνοίσω, aor. 1 ἐνήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. acc. rei, dat. pers., Soph.; δυστομέω, only act., c. dupl. acc., Soph.; ὑμνέω, Æsch., Plat.; κᾰκίζω, Hdt., Thuc., Plat., Dem.; προπηλᾰκίζω, c. acc. of person or of fault, not both, Soph., Ar., Dem.

To reproach a man with his age, μησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, Ar.

One must reproach, ὀνειδιστέον, Plat.

[*Not to be reproached*, ἀνεπιτίμητος, ον, Arist., c. gen., *for*, Dem.]

Reproachful, ᾽ἀταρτηρός, ᾱ, όν, also ός, όν (esp. of words), Hom.; so κερτόμιος, ον, Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes.; so ὀνείδειος, ον, Hom.; ὀνειδιστήρ, ῆρος, ὁ, only masc., Eur.; λοίδορος, ον, Eur.

Reprobate, πᾰνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem.

Reprobate, to, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. acc. pers. or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. acc. rei, gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom. *Vid.* To blame.

Reprobation, ψόγος, ὁ, Simon., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat. *Vid.* Blame.

Reproof, ἐνῑπή, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὁμοκλή, ἡ, Hom., h., Ap. Rh.; ἐπίληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* Blame.

Reprove, to, ἐνίπτω, in this sense only in pres. and 3d sing. aor. 2 ἐνένιπτε and ἐνίπᾰπε, Hom.; ἐπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Eur.; λοιδορέω (even amicably), Isoc. *Vid.* To blame.

Reptile, ᾱ, ὄρπετον, τό (Æol.), Sapph., Theoc.; ἑρπετόν, τό, Eur., Ar., Theoc.

Republic, ᾱ, πολῑτεία, ἡ, Xen., Isoc., Plat.

A republic (i. e., a republican form of government), δημοκρᾰτία, ἡ, Thuc., Arist.

Republican, δημοκρᾰτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

Repudiate, to, ᾽ἄφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act. (perf. pl. sync. often ἀφέσταμεν, etc., and part. ἀφεστώς, ῶσα, etc.), and c. fut. mid., c. gen., Dem.

Repugnant, ἐναντίος, ᾱ, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

Repulse, ᾱ, πᾰλίωξις (ῑ, but ῐ̄ poet.), εως, ἡ (including a pursuit of the attacking party), Hom., Hes.

Repulse, to, ᾽ἀποστυφελίζω, fut. -ίξω, Hom.; ἐρωέω, only act., no perf., Hom.; ὠθέω, imperf. ἐώθεον (all augmented tenses ἐωθ.), fut. ὠθήσω and ὦσω, the remaining tenses from the latter fut. (Hom. has also aor. poet. ὤσασκον, and imperf. ὤθεσκον), Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἀπωθέω, esp. in mid., Hom., Hdt.; ἀλίξομαι, only pres. (or rather fut. in pres. sense) and aor. 1 ἠλεξάμην, Hom., Soph., Xen.; ἀφίστημι, esp. in aor. 1, act. and mid., Æsch., Eur.; ᾽ἄπελαύνω, fut. ἀπελάσω, etc., aor. 1 poet. ἀπέλασσα (not Att.) for ἀπήλασα, perf. -ελήλᾰκα, etc., Hdt., Xen.; ἀποκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἐκκρούω, Thuc., Xen.; ἀποκόπτω, no perf. act., Xen.; ἐκκόπτω, Xen.; ἀπομᾰ́χομαι, fut. -μαχέσομαι and μαχήσομαι, Att. -μαχοῦμαι, Xen.

One must repulse, ἀπωστέον, Eur.

Repulsed, to be, ἀποβιάζομαι, pass., Xen.

[Repulsion, ἀντέρεισις, εως, ἡ, Plut.; *mutual repulsion*, ἀντάπωσις, εως, ἡ, Plut.]

[Repulsive (disagreeable), ἀνήδυντος, ον, Arist.]

Reputable, καλός, ή, όν (ᾰ̄ Hom., ᾰ sometimes Hes., ᾰ̆ Att., ᾰ̄ elsewhere), comp. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.

Reputation, φῆμις, εως, poet. ιος, ἡ, Hom.; φᾶτις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur.; φήμη, ἡ, Pind., Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; ἀκοά, ἡ, Pind.; δόξα, ης, ἡ (very seldom of *bad* reputation), Solon, Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ὄνειδος, τό (even in a good sense), l. c., Soph.; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ὄνομα, poet. οὔνομα (rarely, if ever, in Att.), ᾰτος, τό, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.

They have the reputation of being . . ., δόξαν ἔχουσιν εἶναι, Plat., or ὃ. ἔ. ὡς εἰσιν . . ., Dem.

The reputation of virtue, ἡ ἀξίωσις τῆς ᾽ἀρετῆς, Thuc.

To have the reputation (of being . . .), δοξόομαι, pass. (εἶναι . . .), Hdt.

A good reputation, εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; εὐδοκῑμία, ἡ, Plat.; εὐδοκίμησις, εως, ἡ, Plat.

To have a good reputation, εὐδοκῐμέω, only act., Theogn., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; εὐδοξέω, only act., Eur., Xen., Dem.; ἀκοὰν ἡδεῖαν κλύω, Pind.

Being in high reputation among the citizens, ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, Thuc.

Being of great reputation among, ἐν αἴνῃ μεγίστῃ ἐὼν ἐν . . ., Hdt.

A person has a good reputation, φήμη ἀγαθὴ κατέχει τινά, Pind.

A person has a bad reputation, ἐχθρὰ φάτις κατέχει τινά, Pind.

Bad reputation, δύσκλεια, ἡ, Soph., Eur., Plat.

Reputed, to be, δοκέω, Xen. *Vid.* To seem.

Request, ᾱ, χρεία, Æsch., Thuc.;

χρησμοσύνη, ἡ, Hdt.; αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho, etc.; αἴτημα, ατος, τό, Plat.; παραίτησις, εως, ἡ, Plat.

REQUEST, TO, αἰτέω, often c. dupl. acc., always c. acc. rei, sometimes c. prep. πρός or παρά and gen. pers., or c. acc. pers. and infin. rei, Omn. *Vid.* TO ASK.

REQUIRE, TO, πᾰρᾰκᾰλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα (esp. as a thing requires so-and-so), Xen.

To require (i. e., to want, q. v.), δέομαι (see tenses under TO WANT), c. gen., Omn. Att.; προσδέομαι, c. gen., Plat.

It would require a long discourse to relate all these things clearly, μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς, Æsch.

To require still more, προσεπῐλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -εἴληφα, Theoph.

When he required you, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ, Hom.

That which one is required to do, παρακαλούμενον, Phil. ap. Dem.

REQUISITE, ᾰ́ναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Omn. *Vid.* NECESSARY.

REQUITAL, ᾰ́μοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; ἀντῐποινα, τά, Eur.; ῥῦσιον, τό (esp. of an injury), Soph.; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, Arist.

But they, expecting to receive a requital for the benefits which they had previously conferred, οἱ δὲ κομεῖσθαι προσδοκῶντες ὧν ἀν προὐπάρξωσιν, Isoc.

He has requited me with this cruel requital, κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδε μ' ἐξημείψατο, Æsch.

REQUITE, TO, ἀμείβομαι, mid., no pass., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; τίνω (ῑ Hom., ῐ post Hom.), fut. τίσω, etc., esp. c. acc. of the good or evil done in requital, c. dat. pers., in mid. sometimes c. acc. pers., dat. of what is done, no pass., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἀντᾰμείβομαι, Æsch., Ar.; ἐξᾰμείβομαι, Æsch.; ᾰ́μῦνω, and more usu. -ομαι, mid., pass. very rare, Soph., Thuc., Plat., Antipho, Dem.; ἐκτίνω, c. acc. of the benefit requited, Æsch., Plat.; ἀνταποδίδωμι, h., Hdt., Thuc., Isæ.; ἀντᾰμύνομαι, Soph.; ἀνθῠπουργέω, c. acc. of what is done in requital, c. dat. pers., Soph., Hdt.; ἀντῐδράω, often c. dupl. acc., Soph., Eur., Plat., Antipho, Dem.; ἀντιτείνω, c. acc. of what is done in requital, c. ἀντί and gen. of the deed requited, Eur.; ἀντῐποιέω, c. dupl. acc., sometimes c. adv., Xen., Plat.; ἀλέξομαι, only pres. (or rather fut. in pres. sense), and aor. 1 ἠλεξᾰ́μην, Xen.

To requite a benefit, ἀντευεργετέω, Xen.; ἀντευποιέω, Plat., Isæ., Dem.

To receive in requital, ἀντῐλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -εἴληφα, Eur.

To receive a benefit in requital, ἀντευπάσχω, fut. -πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έπᾰθον, perf. -πέπονθα, Plat.

RESCIND, TO, μετᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Thuc.; καθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, aor. 1 pass. καθῃρέθην, Thuc., Lys.; ἀναιρέω, Orat.; ἐξαλείφω, Andoc.

RESCUE, TO, σώζω, aor. 1 pass. ἐσώθην (for other forms *vid.* TO SAVE), c. gen. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Xen.; ὑπεκσώζω, Hom., Æsch.; κωλῡ́ω, Pind.; ὑπεξερῠ́ομαι, mid., aor. sync. 3d sing. ὑπεξείρῠτο, Ap. Rh. *Vid.* TO SAVE.

To aid in rescuing, σῠνᾰφαιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Thuc.

To come to the rescue, βοηθέω, Omn. Att.; [παραβοηθέω, Thuc.]

To join in coming to the rescue, συμβοηθέω, Thuc.

RESEMBLANCE, ὁμοιότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; [ὁμορρῠθμία, Ion. -ῥῠσμίη, ἡ, Hipp.; προσεμφέρεια, ἡ, Epicur.] *Vid.* LIKENESS.

What resemblance has this to independence? τί τοῦτο προσήκει τῇ αὐτονομίᾳ; Xen.

RESEMBLE, TO, εἴδομαι, mid., Ep. also ἐείδ., only in pres. and aor. 1 mid. εἰσάμην, Ep. also ἐεισ., c. dat., Hom., Pind., Æsch., Hdt.; εἰκάζομαι, pass., c. dat. or c. πρός and acc., Eur., Ar. *Vid.* TO BE LIKE.

To make to resemble, ἄπεικάζω, Xen., Isoc.

RESEMBLING, *vid.* LIKE.

RESENT, TO, δυσφορέω, c. acc., or c. dat., or c. prep. (e. g., ἐπί), and dat., rare in mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; δυσφόρως ἄγω (aor. 2 -ήγᾰγον), ὁ. ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), Soph.

To cherish resentment, μνησῑκᾰκέω, only c. neg., sometimes c. dat. of the person against whom, c. gen. of the cause, Xen.

RESENTFUL, ἐπῐκοτος, ον, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* ANGRY.

RESENTFULLY, ὑπερκότως, Eur.

RESENTMENT, ὀργή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* ANGER.

RESERVATION, κρύψις, εως, ἡ, Eur., Plat., Arist.

RESERVE (troops), ἔφεδρος, ον, Eur.

The reserve, οἱ ἐπῖτακτοι, Thuc.

The reserve cavalry, οἱ περισσοὶ ἱππεῖς, Xen.

RESERVE, TO, καταλείπομαι, mid., Xen.; [περιποιέω, c. acc. et dat., Isoc.]

To place (troops) *in reserve,* ἐπῐτάσσομαι, mid., Thuc., Xen.

To be kept as a reserve, ἀπόκειμαι, -κείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Xen., Plat., Isoc., Dem.

RESERVED (of a person), πεπῐκασμένος, η, ον, Hes.; κρυψίνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Xen.; στεγᾰνός, ή, όν, Plat.

RESERVOIR, A (for water), δεξᾰμενή, ἡ, Hdt.; ἔλυτρον, τό, Hdt.; λίμνη, ἡ, Hdt.; [ἀγγεῖον, τό, Xen.]

RESIDE, TO, οἰκέω, act. and mid., also perf. and aor. 1 pass., usu. c. acc. of place, but also c. prep., Omn. *Vid.* TO DWELL.

[*To reside abroad,* παρεπιδημέω, Polyb.] *Vid.* ABROAD.

RESIDENCE, οἴκησις, εως, ἡ (both of the place and of the act), Omn. Att.

[*Foreign residence,* ἀλλοδημία, ἡ, Hipp.; παρεπιδημία, ἡ, Plat.]

RESIDENT, A, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; οἰκητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; οἰκητής, οῦ, ὁ, Soph., Plat. *Vid.* INHABITANT.

RESIDUE, περῐλειμμα, ᾰτος, τό, Plat.; [τὰ περιττεύοντα, Xen.; τὸ περιττόν, Xen.]

RESIGN, TO, μεθίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 μεθῆκα, Ep. also μεθέηκα (Hom. also has 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, aor. 2 subj. μεθείω, etc.), c. acc., in mid. c. gen., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀφίημι, Thuc. *Vid.* TO GIVE UP.

Empire which it is no longer in your power to resign, ἀρχὴ ἧς οὐδ' ἐκστῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν, Thuc.

RESIN, ῥητίνη, ἡ, Theoph.

RESINOUS, ῥητινώδης, ες, Hipp.

RESIST, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, also poet. ἔσχεθον, c. acc., once c. dat., Hom.; ἀνθίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., and fut. and aor. 1 mid., c. dat., or c. πρός or εἰς and acc., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντικαθίσταμαι, Thuc., Xen.; ἀντῐτείνω, c. dat., Pind., Eur., Hdt., Xen.; ἀντέχω, and pres. ἀντίσχω, fut. ἀνθέξω, etc., c. dat., or c. acc., or c. πρός and acc., or c. infin., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; βιάζομαι, pass., sine cas., Eur.; ἀντῐβαίνω, fut. mid. -βήσομαι, not in fut. or aor. 1 act., aor. 2 -έβην, part. -βάς, c. dat., or c. πρός and acc., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Dem.; διᾰμᾰ́χομαι, fut. -μαχέσομαι and -μαχήσομαι, Att. -μαχοῦμαι, c. πρός and acc., or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., Eur., Thuc., Xen.; ἀντᾰγωνίζομαι, mid., no pass. in this sense, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀντᾰμῦνομαι, no pass., Thuc.; ἀντιόομαι, pass., c. fut. mid., c. dat., Hdt.; ἀσπαίρω, only pres. and imperf. act., Hdt.; ἀνταίρω, c. dat., or c. πρός and acc., also in mid. ἀνταίρομαι χεῖρας, ὅπλα, etc., no pass., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [ἀντικόπτω, Xen.]

To resist on terms of equality, ἀνταρκέω, fut. -έσω, only act., c. dat. or c. prep., Ar., Plat., Isoc.

Able to resist, ἀνταρκής, ές, c. πρός and acc., Thuc.

RESISTANCE, ἐναντιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀντίστᾰσις, εως, ἡ, Plut.; [ἀλέξησις, ἡ, Hdt.; ἀντίκοψις, εως, Theoph.; ἀντίβασις, εως, ἡ, Plut.]

[*Without resistance,* ἀμαχεί, Thuc.]

RESISTIBLE, μᾰχητός, ή, όν, Hom.; ὑποστᾰτός, ον, Eur.

RESISTING, ἀντίτονος, ον, Plat.; [ἀντιβατικός, ή, όν, Plut., Gal.]

RESISTINGLY, ἀντῐβίην, c. dat., Hom.

RESOLUTELY, ἰθύς, εῖα, ύ (to determine, etc.), Hom.; ἀντικρύ, Hom.

RESOLUTION, βουλή, ἡ, Hom., Trag., Xen., Dem. *Vid.* DETERMINATION.

A resolution (i. e., vote, decree passed by an assembly, etc.), δόγμα, ᾰτος, τό, Xen., Plat., Dem., Æschin.

And the Peloponnesian ships contributed in no slight degree to this violent resolution, καὶ προσξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες, Thuc.

RESOLVE, TO, μητιάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Ap. Rh.; ψηφίζομαι, mid., Æsch., Hdt.; βούλομαι, fut. βουλήσομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, Soph., Xen.; διανοέομαι, mid., aor. 1 pass. both in act. and pass. sense, Ar., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TO INTEND.

To resolve on a matter by one's self, and to take it on one's self, ἐπ' ἐμαυτοῦ βάλλομαι (mid.)—ἐπὶ σφῶν αὐτῶν βάλλονται, etc., Hdt.

[*To resolve* (a syllogism), ἀναλύω, Arist.]

[*It was resolved,* ἔδοξεν, c. dat., Hdt., Thuc., Plat., Eur., Xen., etc.; ἐνίκησε (ἡ γνώμη), c. infin., Hdt.]

One must resolve, βουλευτέον and βουλευτέα, Soph., Thuc.

RESORT, A, ἐπιστροφή, ἡ, Æsch. *Vid.* HAUNT.

[*To make* (it) *a place of resort,*

προσφοιτάω, c. acc., Lys., c. πρός, Dem.]

RESORT, TO, φοιτάω, only act. (to a tutor), c. prep., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [προσέρχομαι and πρόσειμι, c. dat., Xen.]

One must resort, φοιτητέον, Plat.

They who form the court of last resort, οἱ τὸ πέρας ἔχοντες, Dinarch.

RESOUND, TO, ἐβράχον, only aor. 2 act., Hom.; περιστονάχίζομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἰάχω (ᾰ, but also ᾱ Trag.), fut. ἰαχήσω, no perf., only act., Hom.; ἀμφῐμῡκάω, perf. -μέμῡκα, only act., Hom.; κτῡπέω, aor. 2 ἔκτῡπον, no perf., only act. (except in Ar., who has pass. in the same sense), Hom., Hes., Soph., Eur., Ar., Plat.; περιστοναχίζω, Hes.; ἐπιῤῥοθέω, only act., Æsch.; ἐπηχέω, Eur., Plat.; ἀντῐκλάζω, fut. -κλάγξω, perf. -κέκλαγγα, Eur.; ἀντιφθέγγομαι, mid., Pind., Eur.; ἐπικτῡπέω, Ar., Ap. Rh.; ἐπέβραχον, Ap. Rh. *Vid.* TO SOUND.

To resound around, περιστένω, only pres. and imperf. act., c. acc., h.; [περιψοφέω, Plut.]

RESOUNDING, ἀντίτῡπος, ον, Soph.

RESOURCE, ἀποστροφή, ἡ, c. gen. of that which it is a resource against, or of that which can be provided, Trag., Hdt., Xen., Dem.; πᾰρασκευή, ἡ, Thuc.; ἀναφορά, ἡ, Dem.

[*The resources* (of a state), πόροι, οἱ, Xen.] *Vid.* REVENUE.

RESPECT, ἄγη, ἡ, Hom.; αἰδώς, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Dem.; ἐντροπή, ἡ, Soph.; προμηθία, ἡ, and προμήθεια, ἡ, Eur., Hdt.

To feel respect for, show respect to, ἔχω προμηθίαν, c. gen., ἔχω ἐν προμηθίᾳ . . ., c. acc. (ἔχω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), Eur., Hdt.; μοῖραν νέμω, c. dat., Soph.

To have more respect for, μοῖραν μείζονα νέμω, c. dat., Æsch.; μοίραν ποιέομαι, c. acc., Soph.; ἐν μοίρᾳ ἄγω, c. acc., Hdt.

To have proper respect shown one, τὰ εἰκότα θαυμάζομαι, Thuc.

In respect of, περί, c. gen. or c. acc., Omn.; πρός, c. acc., very rarely c. gen., Hom., Eur., Thuc., Dem.; πρὸς λόγον or εἰς λόγον, Æsch., Dem.; εἰς, c. acc., Xen.

In every respect, πάντη, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; παντᾷ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; παντᾶῃ, Soph., Isoc.; παντᾷῶς, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* ALTOGETHER.

[*In no respect*, οὐδέν, Hom., Att.] *Vid.* NOT AT ALL.

RESPECT, TO, ἄλέγω, only pres. act. and pass., c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; αἴδομαι, only pres. and imperf. mid., and αἰδέομαι, fut. -έσομαι, etc., also aor. 1 pass. in act. sense, ᾐδέσθην, Hom., Pind., Trag.; καταιδέομαι, Eur., Hdt., Xen.; πορσύνω, Pind.; ταρβέω, Æsch., Eur.; προμηθέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, no pass. in pass. sense, c. gen., or c. acc., or c. prep. (e. g., ὑπέρ and gen., περί and acc.), Hdt.; ὑπαιδέομαι, Xen.; αἰσχύνομαι, mid. and pass., Xen., Æschin.; δῐευλᾰβέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Plat.; ἐν τῑμῇ ἄγομαι (mid., aor. 2 ἠγαγόμην), Hdt. See next word; see also TO REVERENCE.

To respect in turn, ἀνταιδέομαι, Xen.; ἀνταπᾰζομαι, Xen.

To abstain from out of respect, σεβάζομαι, mid., aor. 1 poet. σεβασσάμην for ἐσεβᾰσάμην, c. acc., Hom.; σέβομαι, only pres. mid., c. infin. or c. acc., Æsch., Plat., Antipho.

RESPECTABLE, ἔντῑμος, ον, Soph., Eur., Plat., Xen., Isoc. *Vid.* HONORABLE.

Saying what any respectable man would never have ventured to say, εἰρηκὼς ἅ τις οὐκ ἂν ὤκνησε τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγξασθαι, Dem.

RESPECTABLY, εὐσχημόνως, Xen.

RESPECTED, TO BE, νεμεσητός, ή, όν, poet. also νεμεσσητός, Hom.

RESPECTFUL, αἰδοῖος, α, ον (ος, ον, only in Plat.), compar. αἰδοιότερος, etc., also αἰδοιέστερος, etc., Hom., Æsch.; αἰδώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

RESPECTFULLY, αἰδοίως, Hom.

RESPIRATION, ἀνάπνευσις, εως, ἡ, Plat.; ἀναψυχή, ἡ, Plat. *Vid.* BREATHING.

[*Of* or *for respiration*, ἀναπνευστικός, ή, όν, Theoph.]

RESPITE, A (from evils, etc.), διᾰκωχή, ἡ, Thuc.; ἄνεσις, εως, ἡ, Hdt.; [ἀνάπνευσις, ἡ, Hom.; ἀναψυχή, ἡ, Plat.; ἀναφορά, ἡ, Eur.]

Respite from misfortune, σχολὴ κακοῦ, Soph.

RESPLENDENT, λῐπᾰρός, ά, όν, Omn. poet., Xen., Plat. *Vid.* BRIGHT.

RESPOND, TO, ἀπᾰμείβομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hom., Xen. *Vid.* TO ANSWER.

[RESPONDENT, THE (in a discussion), ὁ προσδιαλεγόμενος, Plat.]

RESPONSE, ἀπόκρῐσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* ANSWER.

RESPONSIBILITY—*but we who shall have the greater share of the responsibility for what happens either way*, οἵπερ δὲ καὶ τῶν ἀποβαινόντων τὸ πλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν . . ., Thuc.

RESPONSIBLE, ὕπέγγυος, ον, Æsch.; ὑπεύθῡνος, ον, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Antipho, Dem.; ὑπαίτιος, ον, Xen.; ὑπόλογος, ον, Plat.

To be responsible for fortune, προσῠπέχω (in aor. 2 προσυπέσχον) τῆς τύχης, Dem.

RESPONSIVE, σῠνῳδός, όν, c. dat., Eur.; ἀντίψαλμος, ον, Eur.; ἀντίφωνος, ον, Eur.

REST, ἀνάπνευσις, εως, ἡ, Hom.; παυσωλή, ἡ, Hom.; μετᾰπαυσωλή, ἡ (esp. for a short time), Hom.; ἐρωή, ἡ, Hom., Theoc., Mosch.; ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἄναπνοή, also poet. ἀμπνοή, ἡ, Pind.; παῦλα, ἡ, Soph., Thuc., Plat.; ἄνᾰπαυλα, ἡ, Soph., Eur., Thuc.; ἀναψυχή, ἡ, often c. gen. of evils from which, Eur., Plat.; ῥαστώνη, ἡ, Xen., Lys.; διάπαυμα, ἄτος, τό, Plat.; ἄμπαυμα, τό, Anth.

Rest (from evils, etc.), κᾰτάπαυμα, τό, c. gen., Hom.; σχολή, ἡ, c. gen., or c. ἀπό and gen., Xen., Plat.

Rest at intervals, διᾰνάπαυσις, εως, ἡ, Arist.

Suited for rest, ἀνάπαυστήριος, ον (of a chair, etc.), Hdt.

REST, A (for a spear), προβολή, ἡ, Xen.

REST, THE, ὁ ἄλλος (when taken by itself usu. in pl.), Omn.; ὁ λοιπός, Omn. post Hom.; ὁ ἐπίλοιπος, Pind., Trag., Hdt., Plat.

REST, TO (act., i. e., cause to rest, give rest to), παύω, imperf. παύεσκον, even in Soph., no perf. act., often c. gen. of the toil from which, Omn.; ἀνᾰπαύω, Hom., Soph., Eur., Dem.; ἀναψύχω, Hom., Hdt., Xen.; ἰαύω, only pres. of resting a limb, Eur.; κάμπτω (of limbs), κ. γόνυ, γούνατα, χεῖρας, κῶλα, etc., Hom., Trag.; ἡσῠχάζω, Plat.; κᾰτᾰλωφέω, c. ἐκ and gen., Ap. Rh.

Resting his head upon the table, τὴν κεφαλὴν ἐρείσας ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Hdt.

To rest, intrans., ἀναπνέω, Hom., Hdt.; παύομαι, mid. and pass., often c. gen. of the toil from which, etc., Omn.; ἀνᾰπαύομαι, Hom., Thuc., Xen.; ἐκπαύομαι, Thuc.; διᾰπαύομαι (esp. for a while), Xen., Plat.; so διανᾰπαύομαι, Plat.; λωφάω, often c. gen. of the toil, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; κᾰτᾰλωφάω, c. gen., Ap. Rh.; ἐλίνῡω, often c. part., Pind., Æsch., Hdt., Theoc.; μετᾰκοιμίζομαι, pass., Æsch.; ἡσῠχάζω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc.; κάμπτω, Soph.; ὕπνώσσω, only pres. act., Æsch.; ἀνᾰκωχεύω, only act., Hdt.; ῥᾴζω, Xen.; λωφέω, Ap. Rh.

And he will be glad to rest in his own stable, ἄσμενος δέ τ' ἂν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ, Æsch.

To rest from (labor), ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, c. gen., Soph.; σχολάζω, only act., c. ἀπό and gen., Xen.

To rest for a while, μετᾰπαύομαι, Hom.

To rest on, ἐγκλίνομαι, pass., aor. 1 poet. sometimes -εκλίνθην for -εκλίθην, c. dat., Hom., Xen.; ἐπῐκλίνομαι, Thuc.

To rest a day after a journey, ἡμερεύω κέλευθον, Æsch.

To rest one's oars, καθίημι τὰς κώπας, Thuc.

RESTING-PLACE, A, ἐκτροπή, ἡ, Ar., Xen.; κᾰτᾰλὺσις, εως, ἡ, Eur., Plat.; κᾰτᾰγωγή, ἡ, Hdt., Plat.; κᾰτᾰγώγιον, Thuc., Xen., Plat.; [ἀνάπνευμα (poet. ἄμπν.), ᾰτος, τό, Pind.; ἀνάπαυλα, ης, ἡ, Eur., Ar., Plat.; ἀνάπαυμα, τό, Anth.]

A resting-place or *resting time*, ἀνᾰπαυτήριον, τό, Xen.

A resting-place for strangers, ξενόστᾰσις, εως, ἡ, Xen.

RESTITUTION, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [ἀναγωγή, ἡ, Plat.]

[*To make restitution*, ἀνάγω (legal), Plat.; ἀναγωγὴν ποιέομαι, Plat.]

RESTIVE, μᾰχητῐκός, ή, όν, Plat.

To be restive, γοργόομαι, pass., Xen.

RESTIVENESS, ὕβρις, εως, ἡ, Pind., Hdt.

RESTLESS, ἀκοίμητος, ον, Æsch.; δυσκᾰτᾰπαυστος, ον, Eur.; ἀντῐδρῡτος, ον, Eur.; ἀῐδρῡτος, ον, Ar.; ἀκᾰτάστᾰτος, ον, Dem.

To be restless (from grief, etc.), ὀρθρεύω, and mid., Eur.

RESTLESSLY, ἄμοτον, Hom.; ἀκᾰταστᾰτως, Isoc.

RESTORATION, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ἀνᾰγωγή, ἡ, Plat.

RESTORATIVE, περιεστῐκός, ή, όν (of medicine), Hipp.; [ἀναληπτικός, ή, όν, Galen.]

RESTORE, TO, ἀποδῐδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc. (Hom. also has 2d sing pres. -διδοῖς, -διδοῖσθα, 3d sing. -διδοῖ, also imper. 2d sing. -δίδωθι, infin. -διδοῦναι, and fut. -δώσω, so Pind., who also has 2d sing. imper. -δίδοι, Theoc. has part. -διδῶν—at least all these forms occur in the simple verb), Omn.; ἀνᾰδίδωμι, and poet. ἀνδίδωμι, Pind.; ἀποφέρω, fut. ἀποίσω, aor. 1 ἀπήνεγκα, aor. 2 ἀπήνεγκον, Eur., Dem.

To restore what has fallen, etc., lit.

or metaph., ὀρθόω, Æsch., Soph., Hdt.; ᾿ἀνορθόω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἀνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, Dem.; ἵστημι ὀρθόν, Pind.; ἀναφέρω, Thuc.

To aid in so restoring, συνανίστημι, Xen.; συγκατάγω, Ar., Æschin.

To restore (people to their country, etc.), ἀπουαίω, only in aor. 1 ἀπένασσα, Hom.; ᾿ἄναγω, aor. 2 -ήγαγον (esp. of the dead to life), Hes., Eur.; κατάγω (esp. of exiles), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κατοικίζω, Æsch.

One must restore, ᾿ἀποδοτέον, Plat.

RESTORED, ᾿ἀνάδοτος, ον, Thuc.

[*Restored* (to office, after being removed), παλιναίρετος, ον, Eupol.]

Not to be restored, δύσαγκόμιστος, ον, Æsch.

To be restored (to one's former strength, etc.), ᾿ἀνάφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 -ηνείχθην, Hdt., Dem.

The exiles who had been restored, οἱ κατελθόντες, Xen.

RESTORER, Α, ᾿ἀποδοτήρ, ῆρος, ὁ, Epich.

A restorer (of what is fallen), ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

RESTRAIN, ΤΟ, ἰσχάνάω, only pres. and imperf. in any voice, Hom.; ἰσχάνω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ἴσχω, only pres. and imperf., Hom., Trag., Thuc., Xen.; being another form of ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, also σχήσω (the more usual fut. in this sense), no aor. 1, aor. 2 ἔσχον (which is never found without the augment), and poet. (including Trag.) ἔσχεθον (this latter aor. has no part.), perf. ἔσχηκα, very rare, no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, often c. gen. of the thing from which, or c. τοῦ μή and infin., sometimes c. infin. alone, Omn. poet., Xen.; ᾿ἀνέχω, Hom., Dem.; κᾶτισχάνω, Hom.; κατέχω and κατίσχω, Omn.; ἐπέχω and ἐπίσχω, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; λήγω, sometimes c. gen. of that from which, Hom.; ἐρητύω, Ep. aor. also ἐρητύσασκον, sometimes c. gen., etc., Hom., Soph., Eur.; ἐρύκω, Ep. aor. 2 ἠρύκακον, Ep. infin. ἐρυκακέειν, Hom.; ἐρύκάνω, only pres. and imperf., Hom.; ἐρῦκάνάω, only pres. and imperf., Hom.; κατερύκω, Hom., Ar.; κατερυκάνω, Hom.; ῥύομαι, mid., esp. in aor. 1 ἐῤῥύσάμην, Hom., Pind.; εἴργω, Ep. usu. ἔέργω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Ep. perf. pass. ἔεργμαι, 3d pl. ἔρχᾶται, etc., aor. 2 poet. εἴργάθον, Ep. ἐέργ., c. gen. of that from which, or c. prep., very rarely c. dat., sometimes c. infin., more usu. c. μή and infin., sometimes c. ὥστε μή and infin., or c. τὸ μὴ οὐ and infin., Hom., Omn. Att.; ἀνείργω, Hom., Xen., Dem.; ἀντισπάω, fut. -σπάσω, Æsch.; κράτέω, c. gen. of the thing or person restrained, esp. passion, etc., more rarely c. acc., Eur., Plat., Xen., Isoc.; ἀντίλαμβάνομαι, mid., fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Xen.; πᾰρᾰκάτέχω, Thuc.; ᾿ἀναστέλλω, Thuc., Xen. *Vid.* SYN. 304.

The eyes can not restrain their tears, ὄμματ᾽ οὐ στέγει δᾰ᾽κρυον, Eur.

One must restrain, εἰρκτέον, Soph.; ἀντιληπτέον, Xen.

Able to restrain, ἐγκρᾰτής, ές, c. gen., Xen., Plat.; κᾰτᾰληπτικός, ή, όν, c. gen., Arist.

Unable to restrain, ᾿ἄκρᾰτής, ές, c. gen., Æsch., Thuc., Xen.; ᾿ἄκρᾰτωρ, ορος, ὁ, Soph.

RESTRAINED, TO BE, καταζεύγνῦμαι, pass., Hdt.

Easy to be restrained, κᾰθεκτός, ή, όν, Dem.; εὐκᾰθεκτος, ον, Xen.

Difficult to be restrained, δυσκάθεκτος, ον, Xen.

To be (i. e., *who must be*) *restrained*, καταλαμπτέος, Ion. for -ληπτέος, α, ον, Hdt.

RESTRAINT, κώλῡσις, εως, ή, Plat.; [*self-restraint*, μετριοπάθεια, ή, Plut.]

Without restraint, ᾿ἀνειμένως, Thuc., Isoc.; [ἀνέδην, Plat.]

Without restraint (adj.), ᾿ἀνειμένος, η, ον (perf. pass. part. of ἀνίημι), Soph.

RESTRICT, ΤΟ, κᾰτᾰκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Andoc., Dem.

RESTRICTION, ὅρος, ὁ, Plat.

RESULT, ΤΟ, ῥέπω, only act. in this sense, no perf., c. εἰς and acc. of the end in which, or c. dat., Trag.; ᾿ἀποβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, etc., perf. -βέβηκα, pluperf. -εβεβήκειν, no other tenses in this sense, often c. adv. of motion to (e. g., οἴ, ὅποι, etc.), Hdt., Thuc., Isoc.; συμβαίνω, Omn. Att., Hdt.; προβαίνω, Eur.; ᾿ἀνᾰβαίνω, Hdt., Xen.; περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι, Xen., Dem.; ἐπιγίγνομαι, c. dat. of the matter from which, Hdt.; περίειμι (-εἶναι), Dem.; [*so that there resulted nothing to him except disgrace*, ὥστε μηδὲν ἄλλ᾽ ἢ τὰς αἰσχύνας αὐτῷ περιεῖναι, Æschin.] *Vid.* TO TURN OUT.

To result unexpectedly by a change of circumstances (usu. for the worse), περιίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc., Isoc., Dem.

RESULT, THE, πρᾶξις, εως, ή, Pind., Æsch.; διέξοδος, ή, Hdt.; τὰ ἀποβαίνοντα, τὸ ἀποβάν, Thuc.; τὸ ἐκβάν, Dem. *Vid.* END.

[RESULTS, πεπραγμένα, τά, Dem.]

The results of counsels, αἱ συμφοραὶ τῶν βουλευμάτων, Soph.

RESUME, ΤΟ, ᾿ἀνᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt.

One must resume, ᾿ἀνᾰλητέον, Plat.

RESURRECTION, ᾿ἀνάστᾰσις, εως, ή, Æsch., N.T.

[RESURRECTIONIST (one who disinters bodies for sale), νεκρορύκτης, ὁ, Phlegon.]

RETAIL, ΤΟ, κᾰπηλεύω, Hdt., Plat.; πᾰλιγκαπηλεύω, Dem.; [πάλιν πωλέω, Plat.]

RETAILER, Α, πᾰλιγκᾰπηλος, ὁ, Ar., Dem.; προπώλης, ου, ὁ, Ar.; παντοπώλης, ὁ, Anaxipp.; προπρᾰτήρ, ῆρος, ὁ, Lys.; προπρᾰτωρ, ορος, ὁ, Isæ.; [ἀγοραῖος, ὁ, Hdt., Xen.] *Vid.* SYN. 280.

The trade of a retail dealer, παντοπωλία, ή, Archipp.; πᾰράστᾰσις, εως, ή, Arist.

A retail shop, παντοπώλιον, τό, Plat.

RETAIN, ΤΟ, φῠλάσσω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO KEEP.

RETAKE, ΤΟ, ᾿ἀνᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt., Thuc., Xen.

RETALIATE, ΤΟ, ἀντῐδράω, often c. dupl. acc., Soph., Eur., Plat., Antipho, Dem.; ὁμοιόομαι, mid., Hdt.; ἀντιποιέω, Xen.; [*to retaliate on*, ἀνταδικέω, c. acc., Plat.] *Vid.* TO REQUITE, LIKE.

RETALIATED ON, TO BE, ἀντῐπάσχω, fut. -πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έπᾰθον, perf. πέπονθα, Thuc.

RETALIATION, ᾿ἀμοιβή, ή, Hom., Hes., Pind., Eur.; [τὸ ἀντιπεπονθός, Arist.]

RETALIATORY, ἀντίποινος, ον, Æsch.

RETARD, ΤΟ, βρᾰδύνω, Æsch., Soph. *Vid.* TO DELAY.

RETCH, TO, *vid.* TO BE QUALMISH.

RETENTION, κάθεξις, εως, ή, Thuc.; σχέσις, εως, ή, Hipp.

RETINUE, Α, ὀπᾰδοί, οἱ, Æsch.; πομποί, οἱ (esp. on a journey), Soph.; [οἱ περί τινα, Att.]

RETIRE, ΤΟ, ἐρωίω, only act., no perf., often c. gen. of that from which (which construction is common to most words in this sense), Hom.; ᾿ὑπερωέω, Hom.; λιάζομαι, pass., Hom., χωρέω, sometimes even c. dat. of a person or enemy before whom one retires, Hom., Eur., Thuc.; ἀναχωρέω, Hom., Omn. prose; χάζομαι, mid., fut. χάσομαι, poet. χάσσ., etc., aor. 2 κεκᾰδόμην, Hom.; ἀναχάζομαι, Hom.; ᾿ἀποχάζομαι, Hom.; ὑποχάζομαι, Hom.; ἀναδύομαι, Hom.; εἴκω, only act., no perf., often c. dat. (esp. of a person), Omn.; μεθίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Trag., Xen., Dem.; μετᾰχωρέω, Æsch., Xen.; πᾰρᾰχωρέω, Xen., Isoc., Dem.; ὑπεξάγω and ὑπ. πόδα, Eur., Hdt., Xen.; ᾿ὑπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, sometimes c. acc. of the person before whom, Eur., Thuc.; ᾿ὑπᾰγω, aor. 2 -ήγαγον, Ar., Hdt., Thuc.; ᾿ἀναστέλλω, also pass., Eur., Thuc.; ἐπᾰνᾰκρούομαι, mid. and pass., perf. pass. -κέκρουσμαι, Ar.; ᾿ὑπᾰνᾰκινέω, Ar.; ᾿ὑπεξέχω, Hdt.; ἀναῤῥώμαι, mid., Orph.

To retire for the purpose of deliberating, μεθίσταμαι, pass., c. aor. 2 act. μετέστην, Xen.

Will you not retire, οὐκ ἀψορῥον ἐκνεμεῖ πόδα, Soph.

To retire (as waters after a flood), ὑπονοστέω, Hdt., Thuc.

To retire with a roar (of waves), ᾿ἀνᾰροχθέω, Orph.

To retire slowly, ᾿ὑπεκχωρέω, sometimes c. dat. of him to whom place is given, Hdt., Plat.

To make to retire, ᾿ἀνᾰχωρίζω, Xen.

[*One must retire*, ἀναχωρητέον, Plat.]

[*Disposed to retire*, ἀναχωρητικός, ή, όν, Epict.]

[*A retired spot*, τόπος ἀνακεχωρηκώς, Theoph.]

RETIREMENT, RETIRING, ᾿ἀνᾰχώρησις, εως, ή, Hdt., Thuc.; [ἀναχώρημα, τό, Arist.]

RETORT, Α, ὑπόλημψις, εως, ή, Isoc.

RETORT, ΤΟ, ᾿ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, Thuc.; μεταστρέφω, Dem.; [ἀντιμέμφομαι (ὅτι), Hdt.]

One must retort, μεταστρεπτέον, Arist.

RETRACE, ΤΟ (the glories of a family, etc.), ᾿ἀνατρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδραμον, Pind.

To retrace one's steps, βαίνω (only pres., imperf., fut. mid. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, part. βάς, perf. βέβηκα, part. sync. also βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc.) διαύλους, Eur.; ὁ. ἔμολον (only aor. 2), Eur.; κάμπτω διαύλου ᾿ἅτερον κῶλον πάλιν, Eur.

[*Not to be retraced*, ἀνόστιμος, ον, Eur.]

RETRACT, TO, *ἐκνεύω*, sine cas., Eur.; *μετἄτίθεμαι*, mid., aor. 1 *-εθηκάμην* (*to r. and say it is, μ. εἶναι*; *to r. and say it is not, μ. μὴ οὐκ εἶναι*), Xen., Plat.; *ἄνἄτίθεμαι*, Xen., Plat.; *ἀνἄδὔομαι*, mid., c. aor. 2 *ἀνέδυν*, and perf. act., Plat.; [*παλινῳδέω*, Plat.]

He can not, at least, retract this assertion, *οὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐμβαλεῖν πάλιν*, Soph.

And he retracted his words, *πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον*, Hom.

[RETRACTATION, *παλινῳδία*, *ἡ*, Plat., Isoc.]

RETREAT, A, *ἄπαλλἄγή*, *ἡ*, also a way by which to retreat, Hdt.; *ἄπάλλαξις*, *εως*, *ἡ*, Hdt.; *ἀνἄχώρησις*, *εως*, *ἡ*, also a place of retreat, Hdt., Thuc., Dem., Æschin.; *ἄποχώρησις*, *ἡ*, Thuc., Xen., Lys.; *ἄνάκρουσις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.; *διἄλῦσις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.; *ὕπἄγωγή*, *ἡ*, Thuc.; *ἀπἄγωγή*, *ἡ*, Xen.; *κἄτἄφευξις*, *εως*, *ἡ*, also of the place to which one can retreat, Thuc.; *ἀνἄδὔσις*, *εως*, *ἡ*, Plat.

RETREAT, TO, *χάζομαι*, mid., fut. *χἄσομαι*, poet. *χασσ-*, etc., aor. 2 *κἄκἄδόμην*, sometimes c. gen. of that from which, Hom.; *ἀποχάζομαι*, Hom.; *ἄνἄχάζομαι*, Hom., Xen.; also *ἀναχάζω*, Xen.; *ὑποχάζομαι*, c. dat. of him before whom, Hom., Ap. Rh.; *ἄνἄτρέχω*, fut. *-δραμοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐδράμον*, perf. *-δέδρομα*, Hom.; *ἀνἄδὔομαι*, 3d sing. sync. *ἀνδὔεται*, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom.; *ὑποείκω*, only act., no perf., c. gen. of that from which, Hom., Ap. Rh.; *ὑποτρέω*, fut. *-τρέσω*, poet. *-τρέσσω*, etc., no perf., sometimes c. acc. of that from which, Hom., Pind., Ap. Rh.; *ὑπερωέω*, c. gen., Hom.; *ἀπέσσῦμαι*, only perf. and pluperf., Hom.; *ἀνἄχωρέω*, Hom., Xen., Dem.; *ἀποχωρέω*, sometimes c. gen. or c. acc., Hom., Omn. Att. prose; *ἐπἄνἄχωρέω*, Hdt., Thuc., Xen.; *ἐξαναχωρέω*, Hdt.; *νίσσομαι*, future *νίσομαι*, Eur.; *ἀνἄκωχεύω*, only act., Soph., Hdt.; *ἀναστέλλομαι* (especially or properly of ships), mid. and pass., Thuc.; so *ἀνἄκρούομαι*, mid. and pass., perf. pass. *-κέκρουσμαι*, also *πρύμναν ἀνακ.*, or *ἐπὶ πρύμναν ἀνακ.*, Ar., Hdt., Thuc., Plat.; *ἐξανακρούομαι*, Hdt.; so *πρύμναν κρούομαι*, Thuc.; *ἄνἄπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἔπεσον*, perf. *-πέπτωκα*, only act., Thuc.; *ἄνἄπηδάω*, Xen.; *ἀνἄγω*, aor. 2 *-ήγἄγον* (esp. of a general, etc., *στρατόν*, etc., being understood), Xen.; *ἀπάγω*, Xen.; *ἐπἄνἄγω*, Xen.; *ἐκκλίνω*, Xen.; *ἄπειμι* (*-ιέναι*), Xen.; *ὑποφεύγω*, Hdt., Thuc.

To retreat (slowly) *facing the foe*, *ἀνἄχάζομαι ἐπὶ πόδα*, Xen.; so *ἐπὶ σκέλος ἀνάγω*, *ἐπὶ σκ. χωρέω*, Eur., Ar.; *ἐπὶ πόδα ἀνάγω*, Xen.

To cause to retreat (as a general withdrawing his men), *to order a retreat*, *ἀνἄχωρίζω*, Xen.

To sound a retreat, *ἀνἄκἄλέομαι* (mid.) *τῇ σάλπιγγι*, Xen.; [*σημαίνω τῇ σάλπιγγι ἀνάκλησιν*, Plut.]

RETRENCH, TO (one's expenses), *εἰς εὐτέλειαν συστέλλομαι* (mid. and pass.), Thuc.

RETRIBUTION, *τἴσις*, *εως*, *ἡ*, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *ὄπις*, *ἴδος*, *ἡ*, acc. *-ἴδα* and *-ιν*, Hom., Hes., Theoc.; *πἄλίμποινον*, *τό*, Æsch.; *ποινή*, *ἡ*, Eur.; *νέμεσις*, *εως*, *ἡ*, Soph., Eur., Hdt.; *ἄμοιβή*, *ἡ*, Hdt.

RETRIBUTIVE, *ἀμοιβαῖος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Pind., Anth.

RETRIEVE, TO, *ἀνἄλαμβάνω*, fut. *-λήψομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐλἄβον*, perf. *-εἴληφα*, only act. except pres., imperf., and aor. 1 pass. and aor. 2 mid., Soph., Eur., Hdt.; [*ἀνακτάομαι*, Polyb.]

Having committed a base error, I will endeavor to retrieve it, *ἁμαρτίαν Αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι*, Soph.; so Dem.

RETRIEVING, A, *ἄνἄλῆψις*, *εως*, *ἡ*, Thuc.

RETROGRADE, *πἄλἵνορσος*, *ον*, Hom., Ap. Rh.; *ἄψορρος*, *ον*, Hom., Soph.; *πἄλίσσῦτος*, *ον*, Soph., Eur.

[RETROGRESSION, *ἀνἄλῦσις*, *εως*, *ἡ*, Plut.]

[RETROMINGENT, *ὀπισθουρητικός*, *ή*, *όν*, Arist.]

[RETROSPECT—*to take a retrospect* (*of past history*), *προλαμβάνω*, Isoc.]

RETURN, *νόστος*, *ὁ*, sometimes c. gen. of the place to which, Omn. poet.; *κομιδή*, *ἡ* (sometimes also "means of return"), Pind., Hdt., Ap. Rh.; *ἀναστροφή*, *ἡ*, Soph.; *κάθοδος*, *ἡ*, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἄφοδος*, *ἡ*, Hdt., Xen.; *ἀποκομιδή*, *ἡ*, Thuc.; *ἀνἄχώρησις*, *εως*, *ἡ*, Hdt., Thuc.; *ἐπἄνἄχώρησις*, *ἡ*, Thuc.; *ἄφιξις*, *εως*, *ἡ*, Plat., Dem.; *ἐπἄνἄγωγή*, *ἡ*, Plat.; *ἐπἄνοδος*, *ἡ*, Plat.; *ὕποτροπία*, *ἡ*, Ap. Rh.; *ἀνάκαμψις*, *εως*, *ἡ*, Arist.

A safe return, *σωτηρία*, *ἡ*, Dem.; *νόστῖμος σωτηρία*, Æsch.

An unhappy return, *νόστος δύνοστος*, Eur.

Of or *belonging to a return*, *νόστῖμος*, *ον*, Hom., Æsch., Eur.

[*A return love*, *ἀντέρως*, *ωτος*, *ὁ*, Plat.]

[*Without return*, *ἄνοστος*, *ον*, Hom.; *ἀνέξοδος*, *ον*, Theoc.]

RETURN, A (i. e., restoration), *ἀπόδοσις*, *εως*, *ἡ*, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.

A return or *account*, *ἔλεγχος*, *ὁ*, Thuc., Plat., Antipho. *Vid.* ACCOUNT.

[*In return*, *ἀντι-* in comp., Omn.; *in return for*, *ἀντί*, c. gen., Trag., etc.]

[*To receive a like return from*, *τὴν ὁμοίαν φέρομαι παρά*, c. gen., Hdt.; *to owe a return of good* or *evil*, *ἀγαθὸν* or *κακὸν ὀφείλω*, c. dat., Plat.]

RETURN, TO (i. e., come back, go back, or to return to), *νέομαι*, contr. *νεῦμαι*, also c. *πάλιν*, only pres., Hom.; *ἀπονέομαι* (*ᾶ* poet.), Hom.; *νοστέω*, Omn. poet., Plat.; *ἀνἄπερῶ*, only act., c. acc. of the place to which, Hom.; *ἀνέρχομαι*, fut. *-ελεύσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ήλῦθον*, sync. (as always in Att.) *-ἦλθον*, perf. *-ελήλῦθα*, Hom., Soph., Eur.; *λἴλαίομαι*, only pres., c. particle of motion to (e. g., *φόωσδε*), Hom.; *τρέπομαι* (mid. and pass.), *πάλιν*, *τ. ὀπίσω*, Hom.; *κἄτειμι*, infin. *-ιέναι*, part. *-ιών*, imperf. *κατῆειν* and *κατῆϊα*, no other tenses, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Lys., Isoc.; *ἄνειμι*, Hom., Hdt., Xen.; *μεταστρέφομαι*, pass., Hom., Hdt., Ap. Rh.; *ὑποστρέφω*, c. fut. mid., Hom., Hdt., Xen., Ap. Rh.; *ἀναστρέφω*, Xen.; *κἄτέρχομαι*, Omn. Att., Hdt.; *ἐπἄνέρχομαι*, Anac., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Isæ.; *ἀφἵκνέομαι*, fut. *ἀφίξομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἀφικόμην* (*ῖ* indic., *ἴ* the other moods), c. perf. pass. *ἀφῖγμαι*, Eur.; *ἀνήκω*, Plat.; *ἐπἄνήκω*, only act., no aor. or perf., Eur., Dem., Æschin.; *ἀνἄχωρέω*, Thuc., Theoc.; *ἐπἄνἄχωρέω*, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἐπάνειμι*, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *κομίζομαι*, pass., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἀνἄκομίζομαι*, Hdt., Thuc.; *ἀνατρέχω*, fut. *-δραμοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἐδράμον*, perf. *-δέδρομα* (rare in prose), Hom.; *ἀνἄκάμπτω*, Hdt., Plat.; *ἐπἄνἄκάμπτω*, Arist.; *ἄπειμι*, Thuc., Xen.

Return! *παλίσσυτος στεῖχε*, Eur.

To return from, *ἐξαπονέομαι* (*ᾶ* poet.), Hom.; *ἀπονοστέω*, c. gen., or c. prep., or c. particle of motion from, Hom., Eur., Thuc., Xen.; *ἐξάνειμι*, c. gen., h.; *ἀποχωρέω*, Eur., Thuc., Xen.; *ἀποτρέπομαι*, mid. and pass., Thuc., Xen.; *ἀποστρέφομαι*, mid. and pass., Xen.; *ἀποφέρομαι*, pass., no perf., aor. 1 *-ηνέχθην*, Hdt.; *ἄπἄγομαι*, pass. (esp. from prison), Antipho; *ἀποκομίζομαι*, pass., Thuc., Xen., Andoc.

To return with or *at the same time*, etc., *συγκατέρχομαι*, Lys.; *σὔνἄνἄχωρέω*, Plat.

To return safe, *ἀνασώζομαι*, pass., aor. 1 *-εσώθην*, c. *εἰς* and acc., Xen., Lys.

To go and return the same day, *ἀπαυθημερίζω*, Xen.

[*To return the same road one came*, *ἀναμετρέω*, Hom., Hdt.]

I return to the subject of . . ., *ἀπανἄγω ἐμαυτὸν ἐπὶ . . .*, c. acc., Æschin.

To return (i. e., to give back), *ἄποδίδωμι*, aor. 1 act. *-ἔδωκα*, perf. pass. *-δέδομαι*, etc., Omn.; [(i. e., yield), *ἀναφέρω*, Xen.]

[*To return a kindness*, *ἀντευεργετέω*, Xen.]

To return like for like, *vid.* LIKE.

[*I return blow for blow*, *παισθεὶς παίω*, Æsch.]

To return (i. e., to requite), *ἀμείβομαι*, mid., c. acc. pers., more rarely c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.

To return (i. e., give in a statement of), *ὕποτῖμάομαι*, mid. (esp. of one's property), Arist.

Deprived of return, *ἄνοστος*, *ον*, Hom.; *ἀνόστῖμος*, *ον* (also of a road from which there is no return), Hom., Eur.; *ἀνέξοδος*, *ον* (of Acheron, whence there is no return), Theoc.

Apt to return (of diseases), *φἴλὔπόστροφος*, *ον*, Hipp.; *φιλυποστροφώδης*, *ες*, Hipp.

In return (i. e., giving, etc.), *ἔμπἄλιν*, Soph.

In return for, *ἀντί*, c. gen., Omn.

One must return, *ἐπἄνῖτέον*, Plat.

RETURNED, TO BE—*to have one's name returned as . . .*, *προσαποφέρομαι*, pass., no perf., aor. 1 *προσαπηνέχθην*, Dem.

RETURNING, or RETURNED, *ὕπόστροπος*, *ον*, Hom., h., Ap. Rh.; *ἀψορρος*, *ον*, Hom., Soph.; *πἄλιμπλαγχθείς*, *εἴσα*, *έν*, Hom.; *νόστῖμος*, *ον*, Hom., Æsch., Eur.; *πἄλίμπλαγκτος*, *ον* (of a journey, etc.), Æsch.; *πἄλίντροπος*, *ον*, Soph.; *πἄλίσσῦτος*, *ον* (of a journey), Soph., Eur. (of a person, Eurydice), Mosch.; *πἄλἵνορσος*, *ον*, Ap. Rh.; *πἄλίμπους*, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *-πουν*, gen. *-ποδος*, Mel.

Returning on one's self (fate, punishment, etc.), *πἄλίρρους*, *ον*, contr. *-ους*, *ουν*, Eur.

The sea returning violently, *ἐπισπωμένη βιαιότερον ἢ ἔἁλασσα*, Thuc.

Not returning, *ἀπερῖτροπος*, *ον*, Soph.

RETURNING, adv., *ἄψορρον*, Hom., Æsch., Soph.

[RETURNS (profits), *πρόσοδοι*, *αἱ*, Plat.] *Vid.* PROFIT.

REVEAL, TO, *ἀνἄφαίνω*, Hom.; *ἐκφαίνω*, Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; *μηνύω* (*ῦ*, but *ῦ* before a long syllable, *ῦ* Att. always), h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *ἀνοίγω* (also *ἀναοίγω*, Hom.), Trag.; *ἀναπτύσσω*.

fut. -ξω, Trag.; ἐκκᾰλύπτω, Æsch., Eur.; διακαλύπτω, Dem. *Vid.* To DECLARE.

REVEL, A, κῶμος, ὁ, h., Pind., Theogn., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; Ϝῐᾶσος, ὁ, Eur.; βάκχευσις, εως, ἡ, Eur.

REVEL, TO, κωμάζω, Omn. poet. post Hom., Xen., Plat., Dem.; Ϝῐᾰσεύω, only act. in this sense, Eur.

To revel in, χλῐ́ω, only pres. act., Æsch.; χλῐδάω, only act., no perf., rare except in pres., Æsch.

REVELER, A, Ϝῐᾰσώτης, ου, ὁ, Eur., Xen., Isæ.; βᾰβάκτης, ου, ὁ (epith. of Pan), Cratin.; κωμαστής, οῦ, ὁ, Ar., Xen., Plat.

A troop of revelers, κῶμος, ὁ, Æsch., Eur.; Ϝῐᾶσος, ὁ, Eur., Plat., Dem.

A fellow-reveler, σύγκωμος, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; συνθιασώτης, ὁ, Ar.

To rush in like revelers, ἐπεισκωμάζω, Plat.

REVENGE, τῑμωρία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* VENGEANCE.

Deeds of revenge, ἄντῐτα ἔργα, c. gen. of the cause, Hom.

REVENGE, TO, τῑ́νομαι, mid. (ῑ̄ Ep., ῐ̆ elsewhere), fut. τῑ́σομαι, etc., no pass. in this sense, c. acc., often c. dupl. acc., Hom., Soph., Eur.

To revenge one's self on, ἀμῡ́νομαι, mid., Thuc.; ἀντῐτῑμωρέομαι, mid., Eur., Thuc., Xen.; προτῑμωρέομαι, Plat. *Vid.* To PUNISH.

If you wish to revenge your friends, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν θέλεις, Eur.

REVENGEFUL, ἔγκοτος, ον, Æsch.; μνησῐκάκος, ον, Arist.

REVENGER, A, ἀμῡντωρ, ορος, ὁ, Eur. *Vid.* AVENGER.

REVENUE, πρόσοδος, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose (also c. φόρων, Hdt.); λῆμμα, ᾰτος, τό, Antipho, Plat., Isoc., Dem.; λῆψις, εως, ἡ, Plat.; πόρος, ὁ, Xen.; χρημᾰτων σῠνοδοι, αἱ, Hdt.; τὰ προσιόντα, Ar., Lys.; τὰ πρόσιόντα χρήματα, τὰ πρ. λήμματα, Ar., Lys.; ἀφορμή, ἡ, Xen.; [ἀνακωμιδή, ἡ, Arist.]

[*Revenue from the mines*, πρόσοδος ἀπὸ τῶν μετάλλων, Hdt.]

REVERE, TO, σέβω and -ομαι, mid. (the more usu. form in Attic prose, and the only one in Hom.), σέβομαι in pass. sense rare, but found in Soph., who also with Plat. has aor. 1 pass. ἐσέφθην in act. sense; with this exception it is only found in pres. and imperf., Omn.; ὀπῐ́ζομαι, only pres. and imperf. mid., c. acc., sometimes c. gen., Hom., h., Theogn., Pind.; ἐποπῐ́ζομαι, Hom., h.; ἄζομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Soph.; αἴδομαι, only pres. and imperf. mid., also αἰδέομαι, fut. -έσομαι, also aor. 1 pass. ᾐδέσθην in act. sense, Hom., Pind., Trag.; ἐπαιδέομαι, Æsch., Plat.; κᾰταιδέομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀγάζομαι, in part., Pind.; Ϝεῤᾰπεύω, Hes., h., Hdt., Xen., Plat.; ταρβέω, Æsch.; αἰσχῡ́νομαι, pass., Æschin.; ὄπιν ἔχω, c. gen., Hdt. *Vid.* To RESPECT, To HONOR.

REVERENCE, σέβας, τό, only nom. and acc., Hom., h., Trag.; αἰδώς, ἡ, Hom., Pind., Trag., Plat., Antipho, Dem.; ὄπις, ῐ̆δος, ἡ, acc. ῐ̆δα and ιν, Pind., Mosch.; Ϝεῤᾰπεία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; [(for the gods), ὁσιότης, ητος, ἡ, Plat.]

An object of reverence, σέβας, τό, also pl. σέβη, τά, only nom. and acc., Æsch., Eur.; πρέσβος, τό, Æsch.

Reverencing his hoary head, αἰδεσθεὶς ὄπιδα . . . . πολιοῖο γενείου, Mosch.

REVERENCER, A, Ϝεῤᾰπευτής, οῦ, ὁ, Plat.

REVEREND, γερᾰρός, ά, όν, Hom.; αἰδοῖος, α, ον, only in Plat., ος, ον, compar. -ότερος, etc., also -έστερος, etc., Hom., Pind., Æsch., Plat.; σεμνός, ή, όν, Omn. post Hom.; ἱεροπρεπής, ές, Xen., Plat.

REVERENTIAL, αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

REVERENTIALLY, αἰδημόνως, Xen.

REVERSE, A (of fortune), μετᾰτρόπια, τά, Pind.; περιπέτεια, ἡ, Arist.; (i. e., disaster, q. v.), σφάλμα, ᾰτος, τό, Thuc.

There was a reverse of fortune, περίεστη or περιέστηκεν ἡ τύχη or τὰ πράγματα, Thuc., Plat., Isoc., Dem.

Meeting or having met with no reverse, ἀπαθής, ές, Thuc.

[REVERSE, THE, τὰ ἀντία, Soph.; τὰ ἐναντία, Hdt., Plat., Thuc., etc.]

REVERSE, TO, περιτρέπω, Plat.

To reverse the previous decree, μεταγνῶναι τὰ προδεδογμένα, Thuc.

REVERSED, REVERSE (fortune, etc.), περιπετής, ές, Eur., Hdt.; [ἀντίλογος, ον (of fortunes), Eur.]; (arms, etc., i. e., upside down), ὕπτιος, α, ον, Æsch., Ar., Thuc., Xen., Lys.

[REVERSELY, ἀνάπᾰλιν, Hipp., Plat.; ἀντεστραμμένως, Arist.; ἀναστροφάδην, Strab.]

REVERT, TO, ἐπᾰνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Xen., Dem.; [ἀναχωρέω, c. ἐς c. acc., Hdt.]

REVIEW, A, ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

A fresh review, ἐπεξέτᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

REVIEW, TO, ἐπισκοπέω, fut. -σκέψομαι, other tenses from this fut., Æsch., Hdt., Xen.; ἐξετάζω, Eur., Thuc., Xen.; Ϝεωρέω, Xen.; πεμπάζομαι (of Proteus counting his seals), Hom.

REVIEWER, A (of troops), πεμπαστής, οῦ, ὁ, c. acc. of the troops or numbers reviewed, Æsch.

REVILE, TO, κερτομέω, only act., Hom., Soph.; [νεικέω (μύθῳ, ὀνειδείοις, etc.), Hom.]; λοιδορέω, act., c. acc., but mid. also c. dat., and so aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Hdt., Omn. Att.; δεινᾰ́ζω, only act., no perf., Theogn., Soph., Eur.; δυσφημέω, only act., Trag.; ἐπῐγλωσσάομαι, mid., c. gen. pers., c. acc. of what is said, no pass., Æsch., Ar.; ἐπιῤῥοθέω, only act., Soph.; κᾰκορρόθέω, Eur., Ar.; κῠδᾰ́ζω, most usu. in pass., Æsch., Soph., Epich., Ap. Rh.; κᾰκὰ λέγω, κᾰκῶς λέγω, c. acc. pers., Æsch., Soph., Hdt.; κᾰσαλβάζω, only act., Ar.; προπηλᾰκίζω, Soph., Ar., Thuc., Andoc., Dem.; σκερβόλλω, only pres. act., Ar.; ῥᾱπαίνω, Phereer.; πλῡ́νω, Ar., Dem.; πλυνὸν ποίεω τινά, Ar.; πολῑτοκοπέω, Plat. (Com.); διᾰλοιδορέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hdt., Dem.; διᾰσῡ́ω, Dem.; κᾰτᾰκερτομέω, Hdt. *Vid.* To REPROACH.

They reviled him with all sorts of abuse, ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, Soph.; so ἄρᾶσσω ὀνείδεσιν, Soph.

Not reviled, ἄλοιδόρητος, ον, Soph.

REVILING, λοίδορος, ον, Eur. *Vid.* REPROACHFUL.

Reviling, subst., λοιδορία, ἡ, Thuc., Antipho; λοιδόρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* REPROACH, ABUSE.

REVISAL, A, ἐπᾰνόρθωσις, εως, ἡ, Dem.

REVISE, TO, ἐπανορθόω, Plat., Isæ.

REVISIT, TO, ἐπᾰνᾰθεάομαι, mid., Xen.

[REVIVAL, A, ἀναπνοή (poet. ἀμπν.), ἡ, Pind., Plat.]

REVIVE, TO, act., ζωγρέω, only act., no perf., Hom.; ζωπῡρέω, Æsch.; ἀναβιώσκομαι, mid., aor. 1 ἀνεβιωσάμην, Plat.

To revive, intrans., Ϝᾰνᾰθηλέω, only act., Hom.; Ϝᾰνᾰπνέω, fut. -πνεύσομαι, Att. also -πνευσοῦμαι, etc., Xen.; ἐξαναπνέω, Plat.; Ϝᾰνᾰβιόω, fut. -βιώσομαι, aor. 2 -εβίων, Plat.; ἀναβιώσκομαι, mid., Plat.; [ἀναψῡ́χομαι, Plat.; ἀναῤῥώννυμαι, Thuc.; ἀναλαμβάνω, Thuc., Plat., Dem.]

They revived the accusation, πάλιν ἤγειρον τὸ πρᾶγμα, Isoc.

REVOKE, TO, Ϝᾰνᾰκαλέω, also poet. ἀγκ., fut. -έσω, perf. -κέκληκα, etc., more usu. in mid., Æsch., Thuc., Plat. *Vid.* To RECALL.

REVOLT, A, Ϝἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho; ἐπᾰνάστασις, ἡ, Thuc.

REVOLT, TO, Ϝἄφίσταμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2, perf. and pluperf. act., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μεθίσταμαι, Thuc., Xen.

Those who revolt, and those from whom they revolt, οἵτε ἀφιστάμενοι καὶ ἀφ' ὧν διακρίνοιντο, Thuc.

To revolt against, ἐπᾰνίσταμαι, c. dat., Thuc.

To join in revolting, σῠνᾰφίσταμαι, c. dat., Hdt., Thuc.; συνεπᾰνίσταμαι, Hdt., Thuc.

To revolt beforehand, προαφίσταμαι, Thuc.

To cause to revolt, ἀφίστημι, only pres., fut., aor. 1 act., and mid., Omn. Att. prose; μεθίστημι, Xen.

To cause to revolt besides, προσαφίστημι, Thuc.

To cause to revolt at the same time, σῠνᾰφίστημι, Thuc.

One must revolt, ἀποστατέον (not, however, used actually in this sense), Plat.

[REVOLTING, ἀναίσχυντος, ον, Eur.] *Vid.* HORRIBLE.

REVOLUTION (of years, of the stars, etc.), περίοδος, ἡ, Pind., Xen., Plat.; στροφή, ἡ, Soph., Plat.; περιστροφή, ἡ, Soph.; περῐ́δρομή, ἡ, Eur.; κῠ́κλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Eur., Hdt., Plat.; τρόχος, ὁ, Soph.; περιφορά, ἡ, Ar., Xen., Plat.; διῐ́ξοδος, ἡ, Soph., Hdt., Arist.; περιήλυσις, εως, ἡ, Hdt.; περῐχώρησις, εως, ἡ, Anaxag.; ἀποκᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Plat.; περιᾳγωγή, ἡ, Plat.; ἐπανᾰκῠ́κλησις, εως, ἡ, Plat.

Revolution (in a state), μετάστᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Lys.; μετᾰβολή, ἡ, Thuc., Isoc.; μετᾰβᾰσις, εως, ἡ, Plat.; νεώτερα πράγματα, Hdt., Isoc., Lys.; [and so emphat., *the Revolution*, ἡ Μετάστᾰσις, Lys.]

The causing or attempting to cause a revolution, νεωτεροποιία, ἡ, Thuc.; νεωτερισμός, ὁ, Plat., Dem.

A conspiracy to effect a revolution, συνωμοσία νεωτέρων πραγμάτων, Thuc.

One who aims at revolution, νεωτεροποιός, ὁ, Thuc.

[REVOLUTIONARY, νεωτεροποιός, όν, Thuc.; *a revolutionary movement*, νεωτερισμός, ὁ, Plat.; in pl. τὰ νεώτερα, Hdt.]

REVOLUTIONIZE, TO, *to aim at revolution* or *at revolutionizing* . . ., νεωτερίζω, only act., Omn. Att. prose;

νεώτερα πράγματα πράσσω, Hdt.; νεώτερόν τι ποιέω, Xen.; νεωτέρων πραγμάτων ἐπιθυμέω, Isoc.; νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γενέσθαι βούλομαι, Lys.; [ἀντιμεθίστημι, Ar.]

REVOLVE, TO, act. (in one's mind), βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, more usu. βάλλομαι, mid., Hom.; ἐπιδῑνέομαι, mid. (of the mind itself revolving considerations), Hom.; νωμάω, Hom.; στρέφω, Eur.; ἐρέσσω, fut. -έσω, Soph.; ἐλίσσω, also poet. εἰλίσσω, all augmented tenses εἰλ., fut. -ξω, Soph., Plat.; μεταστρέφω, Plat.; στρωφάω, Ap. Rh.; πορφύρω, only pres. and imperf., Ap. Rh. and (according to some) Hom. *Vid.* To CONSIDER.

[*To revolve* (mentally), ὁρμαίνω (κατὰ φρένα or κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἐνὶ φρεσί, ἀνὰ θυμόν), all in Hom.; περιφρονέω, Ar.] *Vid.* To CONSIDER.

To revolve, intrans. (esp. of the stars, etc.), στρέφω, Eur.; more usu. στρέφομαι, mid. and pass., Hom., Anac., Plat.; κυκλέω and -ομαι, pass., Soph.; ἀνακυκλέω, Plat.; ἐπικυκλέω, Soph.; περῐχωρέω, Anaxag.; περίειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν (of time), Hdt.; περιάγομαι, pass., Plat.; [περιφέρομαι (of the year), Hdt., also ἐν τῷ αὐτῷ κύκλῳ, Plat.; ἀναστρέφομαι, Xen.; ἀνακυκλέομαι, Plat., Arist.]

To revolve with, at the same time, σῠνᾰνᾰκυκλέομαι, pass., Plat.; συμπεριστρέφομαι, pass., Arist.

REVOLVING (as years, etc.), περιτροπέων, ουσα, ον, etc., Hom.; περιπλόμενος, η, ον, Hom., Hes.; περῐτελλόμενος, η, ον, Hom., Soph., Ap. Rh.; κῠλινδόμενος, η, ον, Pind.; ἰλλόμενος, η, ον, Soph.; κύκλας, ᾰδος, ἡ, Eur.; περῐφερόμενος, η, ον, Hdt.; (of the constellations, the earth on its axis, etc.), στροφάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; εἰλλόμενος, η, ον, Plat.

[*A revolving body*, περιφορά, ἡ, Plat.]

REWARD, A, μισθός, ὁ, Omn.; τῑ́σις, εως, ἡ, Theogn.; ἆθλον, and poet. (including Trag.) ἄεθλον, τό (the only form in Hom. and Pind.), Pind., Trag., Thuc.; ποινή, ἡ, Pind., Æsch.; ᾽ἄποινα, τά, Pind.; λῦ́τρον, τό, Pind.; λῠτήριον, τό, Pind.; στεφάνωμα, ᾰτος, τό, Eur.; τῑμή, ἡ, Soph., Plat.; μισθάριον, τό, Ar.

A reward for saving life or *for bringing up*, ζωάγρια, τά, Hom., Hdt.; κόμιστρα, τά, Æsch.

A reward for bringing the dog, κῠνὸς κόμιστρα (τά), Eur.

A reward for a runaway slave, δούλου σῶστρα (τά), Xen.

A reward for giving information, μήνῡτρον, τό, in pl., Thuc.

[*To offer a reward* (for information), μήνυτρα κηρύσσω, Andoc.]

As a reward, equivalent to a reward, ἀντῖμισθος, ον, Æsch.

They offered a reward to any one who should kill them, ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι, Thuc.

To receive a reward, ἐπίηρα (τά) φέρομαι, mid., fut. οἴσομαι, aor. 1 ἠνεγκάμην, Ep. ἠνεικάμην, aor. 2 ἠνεγκόμην, Ap. Rh.

Bringing a reward, ποινῡ́μος, ον, Pind.; [*as a reward*, ἀντίμισθος, ον, Æsch.]

REWARD, TO, ᾽ἀμείβομαι, mid., no pass., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; τῑμάω, Hdt., Xen. *Vid.* To REQUITE.

RHAPSODY, ῥαψῳδία, ἡ, Plat., but in our sense of the word only in Plut.

RHETORIC, ῥητορεία, ἡ, Plat.; ἡ ῥητορῐ́κή, Plat.; τὸ ῥητορῐκόν, Plat.

RHETORICAL, ῥητορῐκός, ή, όν, Plat., Isoc.

RHETORICALLY, ῥητορῐκῶς, Plat., Æschin.

RHETORICIAN, A, ῥήτωρ, ορος, ὁ, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ORATOR.

To be a rhetorician, ῥητορεύω, only act. of the person, Plat., Isoc.

RHEUM, κᾰτάῤῥοος, -ῥους, ὁ, Plat.

RHEUMATIC, ῥευμᾰτώδης, ες, Hipp.

RHOMB, A, ῥόμβος, ὁ, Euclid.

RHYTHM, ῥῠθμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc.

Good rhythm, εὐρῠθμία, ἡ, Plat., Isoc.

Bad rhythm, ἀῤῥῠθμία, ἡ, Plat.

RHYTHMICAL, εὔρυθμος, ον, Ar., Plat.; ῥυθμῐ́κός, ή, όν, Plat.

Not rhythmical, ἀῤῥῠθμος, ον, Plat.; ἀῤῥῠ́θμιστος, ον, Arist.

To be not rhythmical, ἀῤῥῠθμέω, only act.

RHYTHMICALLY, εὐρῠ́θμως, Isoc.

Not rhythmically, ἀῤῥῠ́θμως, Plat.

RIB, A, πλεῦρον, τό, usu. in pl., Hom., Trag., Hdt.; πλευρά, ἡ, usu. in pl., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.

The ribs of a ship, στᾰμῖ́νες, οἱ, Hom.; [οἱ νομεῖς (Ion. -έες), Hdt.]

A rib of beef, σχελίς, ῐ́δος, ἡ, Æsch., Ar., Pherecr.

Having seven ribs, ἑπτᾰ́πλευρος, ον, Pherecr., Arist.

[*Between the ribs*, μεσοπλεύριος, ον, Galen.]

RIBALD, εὐτρᾰπελος, ον, Isoc.

RIBALDRY, βωμολοχεύματα, τά, Ar.; εὐτρᾰπελία, ἡ, Plat., Isoc.; πομπεία, ἡ, Dem.; [ματαϊσμός, ὁ, Seleuc.]

To attack with ribaldry, πομπεύω, c. gen., Dem.

RICE, ὄρυζα [ης, ἡ, Diosc., Strab., and ὄρυζον, τό], Theoph.

Made of rice, ὀρῐνδης, ου, ὁ, Soph.

[*To raise* or *grow rice*, ὀρυζοτροφέω, Strab.]

[*Rice cake* or *bread*, ὀρυζίτης πλακοῦς, ὁ, Chrysipp.]

RICH, μᾶκαρ, ᾶρος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; πίων, ον (esp. of land, then generally of places, houses, temples, etc., rarely of persons), also fem. πῖειρα (only of places or soil, or a feast), no reg. compar., Ep. compar. πῑότερος, etc., Hom., Æsch., Plat.; ᾽ἄφνειός, ά, όν, and ός, όν, compar. -ότερος and -έστερος, often c. gen. of the things in which, Hom., Hes., Thuc.; ᾽ἄφνεός, ά, όν, Theogn., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ὄλβιος, α, ον, and ος, ον (superl. ὄλβιστος, Call.), Omn. poet., Hdt., Plat.; πολῠ́κληρος, ον, Hom., Theoc.; πολῠπᾶμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom.; πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons only), Hom., Soph., Eur.; πολῠ́χρῡσος, ον, Omn. poet., Xen.; λῐπᾰ́ρός, ά, όν (esp. in appearance), Hom., Hes., Pind., Eur., Xen., Plat.; πλούσιος, α, ον, often c. gen., Hes. and Omn. post Hom.; πολυκτέᾰνος, ον, Pind.; βᾰθύς, εῖα, ύ, comparr. -ῡ́τερος, also βᾰθῑ́ων (ῑ Att., ῐ elsewhere), and Dor. βάσσων, superl. -ῡ́τᾰτος and -ιστος, Tyrt., Pind., Xen., Call.; εὐκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὐκτέᾰνος, ον, Æsch.; δακτῠλόδεικτος, ον, Æsch.; βᾰθῠ́πλουτος, ον, Æsch., Eur.; πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. πάσσων (Hom.), superl. πᾴχιστος (Hom.), also reg. -ῡ́τερος, etc. (of people), esp. in pl. (the rich, οἱ παχεῖς), Ar., Hdt.; πολύολβος, ον, Eur.; πολύκτητος, ον, Eur.; ἀφθονος, ον (of life, or one's circumstances), compar. -έστερος, Æsch., Xen.; πόρῑμος, ον, Thuc.; εὔπορος, ον, Dem.; πολυάργῡρος, ον, Hdt.; μᾰκᾰ́ριος, α, ον, Plat.; βᾰθυκτέᾰνος, ον, Anth. *Vid.* SYN. 359.

Rich in, μεστός, ή, όν, c. gen., Xen.; πλούσιος, α, ον, c. gen., Eur., Plat.

Rich in crops or *corn-fields*, πολῠλήῐος, ον, Hom.

Rich in flocks, πολύμηλος, ον, Hom., Hes.

Very rich, καλλῐ́πλουτος, ον, Pind.; ζᾰ́πλουτος, ον, Eur., Hdt.; ζᾰ́ χρῦσος, ον, Eur.; εὔολβος, ον, Eur.; ᾽ὑπέρπλουτος, ον, Æsch., Plat.; χρήμασι ᾽ἀνήκων ἐς τὰ πρῶτα, Hdt.; χρημάτων εὖ ἥκων, Hdt.; ᾽ὑπερπλούσιος, ον, Arist.; [μεγαλόπλουτος, ον, Eubul.; παμπλούσιος, ον, Plat.]

The richest, οἱ τὰ πρῶτ᾽ ὠλβισμένοι, Eur.

Rich in the treasures of the earth, πλουτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Rich for many generations, ἀ, χαιόπλουτος, ον, Æsch., Soph., Lys.; πᾰλαιόπλουτος, ον, Thuc.

Newly rich, νεόπλουτος, ον, Ar., Dem.

A rich man, ἐχέτης, ου, ὁ, Pind.

A rich churl, πλούταξ, ᾶκος, ὁ, Eupol.

To be rich, πλουτέω, only act., c. gen. or c. dat., Omn. post Hom.

To be very rich, ᾽ὑπερπλουτέω, Ar.

[*To be* or *grow rich from the public purse*, πλουτέω ἀπὸ τῶν κοινῶν, Ar.]

RICHES, ᾽ἄφενος, τό, also in acc. ἄφενον, rare except in nom. and acc., no pl., Hom., Hes.; Call., Anth.; ᾽ἄφνος, τό, Pind.; ὄλβος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Xen.; πλοῦτος, ὁ, Omn.; χρήματα, τά, Omn.; νόμισμα, ᾶτος, τό, Eur.; ῥυηφενία, ἡ, Call.

Nursed in riches, ὀλβοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Newly acquired riches, ἀρτῐ́πλουτα χρήμᾰτα, Eur.

Riches and health, πλουθῡγίεια, ἡ, Ar.

According to one's riches, πλουτίνδην, Arist.

Eager pursuit of riches, φῐλόπλουτος ᾰ̓μιλλα, ἡ, Eur. *Vid.* COVETOUSNESS.

Delighting in riches, πλουτογηθής, ές, Æsch.

A government of riches, πλουτοκρᾰτία, ἡ, Xen.

Giving riches, πλουτοδότης, ου, ὁ, Hes.; ὀλβοδότης, ου, ὁ, and fem. ὀλβοδότειρα, Eur.; ὀλβοδώρος, ον, Eur.; ὀλβοφόρος, ον, Eur. *Vid.* To ENRICH.

Founder of the riches of a family, ἀρχέπλουτος καὶ κατασταθτης δόμων, Soph.

A divider of riches, χρημᾰτοδαίτης, ου, ὁ, Soph.

With the golden riches of my dowry, ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ, Eur.

RICHLY, εὖ, Omn.; πλουσίως, Eur., Hdt.; ἀφθόνως, Plat.

Richly (in appearance), λῐπᾰρῶς, Hom.

RICHNESS (esp. of soil), πῖαρ, τό, indecl., Hom., Ap. Rh.

RID, TO, ἐκκᾰθαίρω, c. gen. of the thing removed, Æsch., sometimes c. acc. when it is to get rid of, Æsch., Plat., Dem.; ᾽ἀνημερόω (a road of monsters, so as to make it safe), c. gen., Soph.

To get rid of, ἐξῐ́εμαι, mid., esp. in

aor. 1 (e. g., *they got rid of their desire*, ἐξ ἔρον ἔντο), Hom., Theogn.; ἀφίημι (ἰη Ep., ῑ Att.), aor. 1 ἀφῆκα, Ep. also ἀφέηκα, Att. imperf. ἠφίην and ἠφίουν, no pass. in this sense, Hom.; μεθίημι, c. acc. or c. gen., Hom., Eur.; ἐκκοκκίζω, Ar.; ἀφᾱνίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἀποπέμπομαι, mid., Hdt.; κἀτἀπἴθεμαι, mid., aor. 1 κατεθηκάμην, Thuc., Plat.; ἐξορίζω, Plat., Dem.; ἀναλύω and -ομαι, Xen.; ἄπαλλάσσω (esp. of a person, as an accuser, or an adverse speaker, by frightening or corrupting him, or a creditor, etc.), Lys., Dem., also -ομαι, pass., c. fut. mid., c. gen., Omn. Att.

To wish to get rid of, ἄπαλλαξείω, only pres. act., c. gen., Thuc.

A getting rid of, ἄφᾰνῐσις, εως, ἡ, Ar.; δίωσις, εως, ἡ, Arist.

Easy to get rid of, εὐᾰπάλλακτος, ον, Xen., Arist.

Difficult to get rid of, δύσπεμπτος (ον) ἔξω, Æsch.

RIDDLE, Α, γρῖφος, ὁ, Ar. *Vid.* ENIGMA.

To speak in riddles, αἰνίσσομαι, fut. -ἰξομαι, pass., only in perf. and aor. 1, Theogn., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat.

One who speaks riddles, αἰνικτήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

[RIDDLE, Α (miner's sieve), σάλαξ, ακος, ὁ, Theoph.]

RIDE, ΤΟ, κελητίζω, only act., c. dat. of the horse, Hom.; ἱππεύω, sine cas., or c. ἐπί and gen., sometimes c. dat., no pass., but act. used (by Xen.) in pass. sense of the horse, Eur., Hdt., Xen., Lys.; ἱππάζομαι, mid., also pass., Hdt., Xen., Plat.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, Att. sometimes ἐλῶ, ἐλᾶς, aor. 1 ἤλᾰσα, perf. ἐλήλᾰκα, pres. infin. Ep. ἐλάαν, Xen.; ἐξελαύνω, Thuc., Xen.; ὀχέομαι ἐφ' ἵπποιν, Xen.; ἱππηλᾰτέω, only act., Ar.; τὴν ἱππᾰσίαν ποιέομαι, mid., Xen.

To ride on, ἐποχέομαι, pass., c. dat., Hom., Xen.

To ride against one another, ἀνθιππεύω, Xen.

To ride by, πᾰριππεύω, Thuc.; πᾰρελαύνω (ἐφ' ἅρματος and ἐφ' ἵππου), sometimes c. acc. of the horse, Xen.; πᾰρᾰκελητίζω, Ar.

To ride away, ἀφιππεύω, Xen.; ἀπελαύνω, Xen.

To ride down (i. e., trample on), κἀθιππεύω, Eur.

To ride up, ὑπελαύνω, Xen.

To ride in, ἐνιππεύω, Hdt.

To ride through, διελαύνω, Xen.

To ride toward or *forward*, προσελαύνω, sine cas. or c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσιππεύω, Thuc.; προελαύνω, Xen.; [*to the van*, παρελαύνω εἰς τὸ πρόσθεν, Xen.]

To ride round, περιελαύνω, Hdt., Thuc., Xen.

To ride over, πᾰριππεύω, c. acc., Eur.

Lest he should ride after me, μὴ ... με ... μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασι, Eur.

To be ridden on (as ground, etc.), κἀθιππεύομαι, pass., Hdt.

To make a person ride, ὀχέω, Ar., Xen.

One must ride, ἐλᾰ́τέον, Xen.

[*To ride at anchor*, ἐπ' ἀγκυρῶν ὁρμ[illegible]ομαι, Thuc.] *Vid.* TO ANCHOR.

RIDE, Α, RIDING, ἵππευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἱππεία, ἡ, Eur., Xen.; ἱππᾰσία, ἡ, Ar., Xen.; ὄχησις (εως, ἡ) ἵππων, Plat.; ἐλᾰσία, ἡ, Xen.; ἔλᾰσις, εως, ἡ, Xen.

[*To take a ride* or *go a riding*, ὄχησιν ποιέομαι, Plat.]

Something to be ridden, ὄχημα, τό (καυθάρου, a riding beetle), Ar.

Of or *belonging to riding*, ἱππᾰ́ς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ (of dress), Hdt.

Riding on, ἐφέδρος, ον, c. gen., Soph., Eur.

Skillful in riding, ἱππῐκός, ή, όν, Plat.

Very skillful in riding, πᾶνυ ἔποχος (ον), Xen.

Riding skillfully, ἱππῐκῶς, Xen.

Awkward in riding, ἄφιππος, ον, Plat.

Awkwardness in riding, ἄφιππία, ἡ, Xen.

Fit for riding (a horse), ἱππαστής, οῦ, ὁ, Xen.; ἱππαστός, ή, όν, Arist.

Fit for riding on (ground, a district, etc.), ἱππηλᾰ́σιος, α, ον, Hom.; ἱππήλᾰτος, ον, Hom.; ἱππᾰ́σιμος, η, ον, Hdt., Xen.; εὐήλᾰτος, ον, Xen.

Unsuited for riding in, ἄφιππος, ον, Xen.; [ἄνιππος, ον, Hdt.]

RIDER, Α (most of the following words, however, mean only a driver of horses in Homer, in whose time riding was very rare), ἱππηλᾰ́της, ου, ὁ, Ep. nom. ἱππηλᾰ́τᾱ, Hom.; ἱππότης, ου, ὁ, Ep. nom. ἱππότᾰ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐπιβάτωρ (ορος, ὁ) ἵππων, Hom.; ἱπποπόλος, ὁ, Hom.; ἱπποκέλευθος, ὁ, Hom.; ἱπποκορύστης, ου, ὁ, Hom.; ἱππεύς, ὁ, Omn.; ἡνίοχος, ὁ, Theogn.; ἱπποσόας, ου, ὁ, and fem. ἱπποσόα, Pind.; ἱππευτής, οῦ, ὁ, Pind., Eur.; ἱπποβᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; ἐπεμβᾰ́της, and ἐπ. ἵππων, Anac., Eur.; ἱπποδρόμος, ὁ, Hdt.; ἄνᾰβᾰ́της, ου, ὁ, poet. ἀμβ., Xen.; ἱππᾰλῐ́δης, ου, ὁ, Theoc.; ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, Theoc.; ἐπῐβᾰ́της, ου, ὁ, Arist.

A fast rider, αἰολόπωλος, ὁ, Hom., Theoc.

A nation of riders, ἐλάσιππον ἔθνος, Pind.

[RIDER, Α (an additional clause in an act), παράγραμμα, ατος, τό, Dem.]

RIDGE, Α, λόφος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; δειράς, ᾰ́δος, ἡ, h., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; δειραί, αἱ, Pind.; ῥᾰχία, ἡ, Soph.; ῥᾰ́χις, εως, ἡ, Hdt.; κέρας, τό, gen. κέρᾰτος, Att. κέρως, Xen.

Like a ridge, λοφώδης, ες, Arist.

RIDICULE, κἀτᾰ́γελως, ωτος, ὁ, Æsch., Ar., Plat.

RIDICULE, ΤΟ, γελάω, fut. -ᾰ́σω, Ep. also -άσσω, Dor. -ᾰ́ξω, often c. gen., or c. ἐπί and dat., or c. acc., Omn.; ἐγγελάω, c. acc. or c. dat., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; κᾰτᾰγελάω, c. acc., or c. gen., or c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐγκᾰτιλλώπτω, c. dat., only act., Æsch. *Vid.* TO LAUGH.

To ridicule besides, προσεκχλευάζω, Dem.; προσχλευάζω, Polyb.

To ridicule previously, προδιᾰσύρω, Arist.

RIDICULER, Α, γελαστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.

RIDICULOUS, γελαστός, ή, όν, Hom.; γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; γελωτοποιός, όν, Æsch.; καταγέλαστος, ον, Ar., Hdt., Plat., Isoc.

Very ridiculous, παγγέλοιος, ον, Plat.; ὑπεργέλοιος, ον, Dem.; ὑπερκᾰτᾰγέλαστος, ον, Æschin.

[*To make one's self ridiculous*, ὀφλισκάνω γέλωτα, Plat.]

RIDICULOUSLY, γελοίως, Plat. κᾰτᾰγελάστως, Xen., Plat., Æschin.

RIDING, *vid.* RIDE.

RIDING-SCHOOL, Α, γυμνᾰ́σιον ἱππόκροτον, τό, Eur.

RIFLE, ΤΟ, διαρπάζω, fut. -άξω and (as always in Att.) -ᾰ́σω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO PLUNDER.

RIFT, Α, ἀγμός, ὁ, Eur. *Vid.* CLEFT.

RIFTED, διαῤῥώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.

RIGGING, τεύχεα, τά, Hom.; ὅπλα, τά, Hom., Hes., Hdt., Ap. Rh.; ἄρμενα, τά, Hes., Theoc.; ἔντεα νηός, Pind.

RIGHT, subst., Θέμις, ή, Ep. gen. Θέμιστος, etc., Att. Θέμῐδος, acc. Θέμιν, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; often used indecl., as, *they say that it is right*, φασὶ Θέμις εἶναι, Plat.; *what is not right*, τὸ μὴ Θέμις, Æsch.: τὸ δέον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; αἶσα, ἡ, Hom.; δίκη, ἡ, Omn. *Vid.* JUSTICE.

Right, adj. (i. e., right, suitable, etc.), αἴσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ἄρτιος, α, ον, Hom., Pind., Eur., Hdt., Dem.; δίκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ἄξιος, α, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὡραῖος, α, ον, Eur.; προσήκων, esp. in neut. τὸ προσῆκον, τὰ προσήκοντα, Eur., Xen., Plat.; so δέων, ουσα, ον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Thuc. *Vid.* BECOMING.

Right (i. e., correct), ὀρθός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; βλέπων, of a soothsayer, he being Tiresias who was blind, Œdipus fears μὴ βλέπων ὀ μάντις ᾖ, Soph.

To be right (guess rightly, say rightly, etc.), τυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 ἔτῠχον, more rarely (and only poet.) aor. 1 ἐτύχησα, only act., Æsch., Soph.; κῡρέω, imperf. ἐκῦρουν and ἐκῦρον, fut. κῦρήσω and κύρσω, so aor. 1, no perf., only act., Æsch., Soph.; ὀρθόομαι, pass., Eur., Hdt.; κρᾰτέω, Plat.

Giving what name, O lady, to your grievous fate, shall I be right, τίνα τύχαν σέθεν βαρύστομον, γύναι, προσαυδῶν τύχω; Eur.; so τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν; Æsch.

Right (of the hand, or any part of the body on that side), δεξιός, ᾱ, όν, Omn.; δεξίτερος, α, ον, Hom., Pind.; δεξιώνῠμος, ον, Æsch.

On the right, *to the right*, adj., δεξιός, ᾱ, όν, Omn.; ἐνδέξιος, ον, Hom., Eur.; ἐπιδέξιος, ον, Hom., Plat.

Lying above one on the right, ὑπερδέξιος, ον, Xen.

The right hand, δεξιά, with and without χείρ, ή, Omn. *Vid.* HAND.

On the right, *to the right*, etc., adv., ἐπῐδέξια, Hom.; ἐπιδέξια χειρός, Pind., Theoc.; ἐνδέξια, Hom., Eur.; ἐπὶ δεξιόφιν, Hom.; χειρὸς εἰς τὰ δεξιά, Soph.; ἐπὶ δεξιᾶ χειρός, Theoc.; ἐν δεξιᾷ, Hdt., Xen.; ἐπὶ or παρὰ or εἰς δόρυ, Xen.

I have a right to . . ., δίκαιός εἰμι, c. infin., Soph., Ar., Thuc., Plat.; ἄξιός εἰμι, c. infin., Thuc.; δικαίως ἄν, c. opt., Plat.

I think that I also have a right to obtain the same credit as they, ἡγοῦμαι κἀμοὶ προσήκειν τῆς αὐτῆς δόξης ἐκείνοις τυγχάνειν, Isoc.

The cities think that they have a right to treat their rulers as I might treat my servants, ἀξιοῦσιν αἱ πόλεις τοῖς ἄρχουσιν ὥσπερ ἐγὼ τοῖς οἰκέταις χρῆσθαι, Xen.

Who has a better right? τίς μᾶλλον ἐνδίκώτερος; Æsch.

Having no right, ᾽ἄκῡρος, ον, c. infin. of doing any thing, or c. gen. of any thing over which, Xen., Plat.

To be right (in opinion), ὀρθοδοξέω, Arist.

To do right or *make right,* κατορθόω, and mid. and pass., Æsch., Dem.

To think right, ἀξιόω, Trag., Hdt., Thuc.; ἐπαξιόω, Soph.; δἴκαιόω, Soph., Eur., Hdt., Thuc.

It is right, χρή, opt. χρείη, subj. χρῇ, infin. χρῆναι, also χρῆν, imperf. ἐχρῆν and χρῆν (both Att.), c. acc. pers., rarely c. dat., Omn.; ἀρήγει, Pind.; ὀφείλει, Pind. *Vid.* IT BECOMES.

It being right, χρεών, Hdt.

RIGHT, TO (i. e., to set right, etc.), ὀρθόω, Æsch., Soph.; κᾰτορθόω, Trag., Dem.; ἀνορθόω, Eur., Plat.; ἐπᾰνορθόω, Isoc.; εὐθύνω, Solon, Plat.; ᾽ἄπευθύνω, Eur.; κᾰτευθύνω, Plat.; μεθαρμόζω, Soph.; κατευτρεπίζω, Xen.

We have got into the right way, εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν, Eur.

RIGHTEOUS, δἴκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ὀρθός, ή, όν, Hdt. *Vid.* GOOD, JUST.

[*To judge righteous judgment,* κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζω, Hdt.]

RIGHTEOUSLY, δικαίως, Omn. Att.; ἐνδίκως, Æsch., Plat.; [κατὰ τὸ ὀρθόν, Hdt.]

RIGHTEOUSNESS, δἴκαιοσύνη, ή, Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[RIGHTFUL, νόμῐμος, η, ον, Pind., Xen.] *Vid.* LAWFUL.

RIGHTLY, εὖ, Omn.; κᾰ᾽ αἶσαν, Hom., Pind.; κᾰτὰ μοῖραν, Hom., Hes.; ἐν μοίρῃ, Hom.; πᾰρὰ στᾰθμην, Theogn.; κατὰ στάθμην, Theoc.; ὀρθῶς, Omn. Att.; ὀρθά, Soph.; πανδίκως, Soph.; δἴκαίως, Omn. Att.; ἀξίως, Eur., Thuc., Xen.; χρεών, Thuc. *Vid.* WELL.

RIGHTNESS, ὀρθότης, ητος, ή, Ar., Plat.

RIGHTS (a person's rights), Θέμιστες, αἱ, Hom.; γέρας, αος, τό, pl. γέρατα and γέρα (ᾰ̆ Ep., ᾱ̆ Att.), Ion. also γέρεα, Hom., Eur., Thuc.; δἴκαιον, τό, Eur.; πρεσβεῖον, τό, Dem.

In possession of one's rights, ἐπῐτῑμος, ον, Thuc., Xen., Dem.

A being in possession of one's rights, ἐπῐτῑμία, ή, Dem.

RIGID, στερεός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Soph.; στερρός, ά, όν (esp. of necessity, etc.), Æsch., Eur.; ᾽ἄκαμπτος, ον, Pind., Æsch., Plat.; περισκελής, ές, Soph.

RIGIDITY, στερεότης, ητος, ή, Plat.; ᾽ἀκαμψία, ή, Arist.; (of manner, etc.), πῖκρία, ή, Dem.

RIGIDLY, στερρῶς, Xen.

RIGOR, πῖκρότης, ητος, ή, Eur., Hdt., Isoc.; χαλεπότης, ητος, ή, Thuc. *Vid.* SEVERITY.

RIGOROUS, χᾰλεπός, ή, όν, Hom., Xen., Plat., Dem.; πῖκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Xen., Antipho.

RIGOROUSLY, ᾽ἀκρῐβῶς, Thuc.; πῖκρῶς, Dem., Æschin.

RILL, Α, λῖβάς, ἄδος, ή, also irreg. acc. λῖβα, Trag.

RIM, Α (of a shield or a wheel), ᾽ἴτυς, υος, ή, Hom., Hes.; ἄντυξ, ῠγος, ή (or of the front of a chariot), Hom.

A rim (of any thing), χεῖλος, τό, Hom., Hes., Thuc.; περῐ́δρομος, ὁ, Eur.

To be a rim to, surround as a rim does, στεφᾰνόομαι, pass., c. περί or ἀμφί and acc., or c. ἐπί and dat., sometimes c. acc., but rarely, Hom., Hes., h.

[*An iron-rimmed shield,* σάκος μελάνδετον, Æsch.]

[RIME, πάχνη, ή, Hom., Plat.] *Vid.* FROST.

RIND, Α, λοπός, ὁ, Hom.; λεπίς, ίδος, ή, Ar.; λέπισμα, ᾰτος, τό, Diosc.

With many rinds, πολύλοπος, ον, Theoph.

RING, Α, κρίκος, ὁ, Hom., Hdt.

A ring (for a finger), δακτύλιος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σφρᾱγίς, ῖδος, ή, Hdt.

A ring round the end of the spear where the head is joined to the shaft, πόρκης, ου, ὁ, Hom.

A ring on the scabbard of the sword to hang it by, ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, usu. in pl., Hom.

[*Ring in a horse's head-stall* (to which the rein was fastened), ψάλιον, τό, Xen.]

That part of the ring (for the finger) *which holds the stone,* μάνδρα, ή, Plat.

A ring of people, κύκλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Eur.

A ring (natural, i. e., in a shell, in a cow's horn, in a tree, etc.), ἕλιξ, ῐκος, ή, Ath.

The art or trade of a ring engraver, δακτῠλιογλῠφία, ή, Plat.

Rings for the reins to pass through, οἴᾶκες, οἱ, Hom.

To secure with rings, κιρκόω, Æsch.

A cutter of devices on rings, δακτῠλιογλύφος, ὁ, Critias.

A man covered with rings (lit., wearing rings to the whites of his finger-nails *and long hair*), σφρᾱγῖδονῦχαργοκομήτης, ου, ὁ, Ar.

RING, TO (as metal, etc., rings), ᾽ἀρᾰβέω, only act., Hom.; κομπέω, only act., Hom.; κονᾰβέω, only act., Hom.; κονᾰβίζω, only act., Hom.; κλάζω, fut. κλάγξω, only act., Hom.; κᾰνᾰχέω, only act., Hom.; κᾰνᾰχίζω, only act., Hom., Hes.; ἴᾰχω, Hes.

To ring, cause to ring (as a person rings a coin to try it), κωδωνίζω, Ar.; ᾽ἀνᾰκωδωνίζω, Ar.; κρούω, perf. pass. κέκρουσμαι, etc., Plat.

To ring (as one's ears do with a sound), ἐμβρομέομαι, only pres. and imperf. pass., Ap. Rh.

Failing to ring properly, κωφός, ή, όν, Hdt.

A ringing sound, κόμπος, ὁ, Hom., Eur.; κᾰνᾰχή, ή, Hom., Pind., Soph.

With a ringing sound, κᾰνᾰχηδά, Pind.

A voice ringing in one's ears, ἔναυλος φώνη, Plat.

RING-DOVE, *vid.* DOVE.

RINGLEADER, Α, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Dem.; [στασίαρχος, ὁ, App.]

[RINGLET, Α, βόστρυχος, ὁ (pl. in late poets also βόστρυχα, Anth.), Archil., Æsch.; ἀνέλιγμα χαίτης, Anth.] *Vid.* CURL, and SYN. 294.

[RINSE, TO, κλύζω, Xen.] *Vid.* TO WASH.

[*To rinse the throat,* ἀναγαργαρίζω, Hipp.]

RIOT, Α, ῾ρόῠβος, ὁ, Pind., Omn. Att. *Vid.* TUMULT.

Riot (i. e., licentiousness, q. v.), μαργότης, ητος, ή, Soph., Eur.

RIOTOUS (i. e., tumultuous, q. v.), πᾰρᾰχώδης, ες, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; [ὀχληρός, ά, όν, Plat.]

Riotous (i. e., licentious), μάργος, η, ον, and ος, ον, Theogn.

RIOTOUSLY, τεθορῠβημένως, Xen.

RIP, TO, διαφύσσω, fut. -ῠ́σω, poet. also -ύσσω (as a spear or a tusk rips a person up), Hom.; πᾰρασχίζω (prop. lengthwise), Hdt.; ἀνασχίζω, Hdt. *Vid.* TO TEAR, TO CUT.

To rip up old sores, πᾰλαιὰ ἀναδέρομαι (mid.), Ar.

RIPE, ἐκτελής, ές, Hes.; ῞ωριος, ον, Hes.; ὡραῖος, α, ον, sometimes c. gen. of that for which a person or thing is ready, or c. infin., Hes., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys.; [e. g., *a maiden ripe for marriage,* παρθένος γάμου ὡραία, Hdt.]; ᾽ἄκμαῖος, α, ον, Æsch.; πέπων, ὁ καὶ ή, gen. -ονος, compar. πεπαίτερος, etc., Soph., Ar., Hdt., Xen.; πέπειρος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. dat. of that for which a person or thing is ripe, Soph., Ar., Anth.; ᾽ἄδρός, ά, όν, Hdt., Xen.; νόστῐμος, ον, Call.; πυρναῖος, α, ον, Theoc.

Over ripe, δρῦπεπής, ές, Ar.; φθῐνωπωρίς, ῖδος, only fem., Call.

RIPE, TO BE, μελαίνομαι (of grapes or any fruit which turns dark), pass., Hes.; γηράσκω, fut. -άσομαι, aor. 1 ἐγήρᾱσα, and Att. ἐγήρᾱνα (Hom. also has 3d sing. imperf. ἐγήρα, and aor. 1 part. γήρας), Hom.; ᾽ἀκμάζω, only act., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀδρόομαι, pass., Plat.; πεπαίνω, Ar., but more usu. -ομαι, pass., Hdt.; ὀργάω, Hdt., Xen.; παραγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Hdt.

To begin to be ripe, ᾽ὑποπερκάζω, only act., Hom.

RIPEN, TO (e. g., to make ripe), πέσσω, fut. πέψω (but only pres. act. used in Hom.), Hom.; πεπαίνω, aor. 1 -ᾶνα, Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἀδρύνω, Hdt., Xen.; ἐκπέσσω, Theoph.

RIPENESS, ᾽ἀδρότης, ητος, ή, Hom.; ἀδροσύνη, ή, Hes.; ᾽ἀκμή, ή, Soph., Eur., Xen.; ὡραιότης, ητος, ή, Arist.

RIPENING (i. e., calculated to ripen), πεπαντικός, ή, όν, c. gen., Hipp.

RIPENING, Α, ἔκπεψις, εως, ή, Arist.; πέπανσις, εως, ή, Arist.

RIPPLE, Α, φρίξ, ῑκός, ή, Hom.; φρίκη, ή, Eur.; γέλασμα, ᾰτος, τό, Æsch.

RISE, TO, ῾ίστᾰμαι, pres. and imperf. pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom.; ᾽ἀνίσταμαι (very often as a mark of respect or courtesy), Omn.; so ἐπᾰνίσταμαι, Hom., Ar., Dem.; so ἐξανίσταμαι, sometimes c. gen. of the place from which, sometimes c. dat. pers. in respect to whom, Pind., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; ῾ὑπᾰνίσταμαι, Theogn., Ar., Hdt., Xen.; ὄρνῡμαι, mid., fut. ὀροῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. ὤρετο, more usu. sync. ὦρτο, 3d pl. ὄρουτο, also Ep. ὀρίοντο, imper. Ep. ὄρσο and ὄρσεο, also ὄρσευ, infin. Ep. ὄρθαι, part. ὄρμενος (both Ep. and Trag.), perf. ὄρωρα, also Ep. ὤρορα, pluperf. ὀρώρειν, and Ep. ὠρώρειν (generally, also esp. of rising from sleep, etc., also as noises, storms, etc., rise), Hom., Hes., Soph., Eur.; ᾽ἀνόρνυμαι, Hom.; ᾽ἄνήνοθε, only 3d sing. aor., Hom.; ὀρθόομαι, pass., Hom., Æsch.; ᾽ἀνορούω, only act., Hom., Xen.; ᾽ἀνᾰδύομαι (usu. ῡ̆, but in sync. ἀνδύομαι ῡ̔), mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., sometimes c. gen. of the place from which, or c. acc., Hom.; ἐξᾰνᾰδύομαι, Hom., Theogn.; ᾽ἀνᾰδύνω, only pres. and imperf. act., h.; ᾽ἀποθρῴσκω, fut. -θοροῦμαι, aor. 2 -έθορον, no other tenses (as smoke, or as rocks, etc.), Hom., Hes.; ἀννέομαι, sync. for ὀναν., only pres. (of the sun), Hom.; ἄνειμι,

infin. -ίναι, part. -ιών, imperf. -ήειν and -ῆϊα, and Ep. -ήϊον (esp. of the sun), Hom., Hdt.; so ἀνέχω (also pres. and imperf. of poet. ἀνίσχω), imperf. ἀνεῖχον, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, only act., Hom., Æsch., Hdt., Thuc.; τέλλω, only act. (of the sun or morning), also in Ap. Rh.; -ομαι, pass., Soph.; ᾽ἀνᾰτέλλω, also sync. ἀντ., and pres. pass. or mid. (as the sun, or as fire, or a river, or the hair on a young face, etc.), Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἐπανιτέλλω, sometimes c. gen. of the place whence, Æsch., Hdt.; ἐπῐτέλλομαι, mid., Hes., Theogn.; ᾽ὑπερτέλλω, Eur.; ᾽ἄνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Æsch.; αἴρω (of the sun), Soph.; ἐπαίρω, Ar., Hdt.; στηρίζω, fut. -ίξω, Eur.

To rise (as the wind), αὐξᾶνομαι, pass., aor. 1 ηὐξήθην, etc., Hdt.

To rise (as a river at its source, or the springs of a river), ἀναδῐδωμι, in pres. act., Hdt.; [(as a river, in becoming full), πληθύω, Hdt.]

To rise (as a flood), ᾽ἄνᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, etc., fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense, Hdt.

To rise (as an island out of the sea, which has not previously existed, e. g., Delos), βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 1 not in good authors, aor. 2 ἔβλαστον, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. ἐβεβλαστήκειν, Pind.

[*To rise in smoke* or *vapor*, ἀναθυμιάομαι, pass., Arist.]

To rise (as prices), ἐπῐτείνομαι, pass., Dem.

To rise (as an article rises in price), ἐπῐτῑμάομαι, pass., Dem.; συντῑμάομαι, Dem.

To rise (as a bruise), ᾽ἄνᾰτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Hom.

[*To rise in spirits*, ἀνακουφίζομαι, Xen.]

To rise against (esp. in revolt), ἐπᾰνίστᾰμαι, c. dat., Hdt., Thuc., Andoc.

To rise up against (resisting), ἀντᾰνίστᾰμαι, c. dat., Soph.; ἀνταίρω, Plat.

To rise up before, προανίστᾰμαι, Strattis.

To be the first to rise up against, προεξανίστᾰμαι, c. εἰς and acc., Hdt., Dem.

To rise in opposition (as a wall, etc.), ἀντάνειμι, Thuc.

To rise at (as a fish at a fly), ὀρέγομαι, mid., c. gen., Theoc.

To rise above, out of, etc., ὑπερέχω, Ep. also ὑπειρ., sometimes c. gen. (in Hom. also simply to rise, of a sta.), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

To rise out of, ἐξανίημι, in pres., Ap. Rh.; ᾽ὑπεξᾰνᾰβαίνω, Theoc.

To rise over (as a star over a place), ὑπεραντέλλω for ὑπερᾰνᾰτέλλω, c. gen., Ap. Rh.

To rise unbidden, ἐξυπανίσταμαι, Hom.

To rise toward, προσαντέλλω for προσανατ., Eur.

To rise up to (as the sun, etc., up to heaven), εἰσάνειμι, Hom.

To rise at the same time, συνανίστᾰμαι, Xen.

To make to rise, ἀνίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Omn. *Vid.* TO RAISE.

To make to rise at the same time, σῠνᾰνίστημι, Xen.

[*To make to rise in vapor*, ἀναθυμιάω, Theoph.]

Apt to rise (as undigested food), ἐπῐπολαστῐκός, η, όν, Arist., Hipp.

One must rise, ὑπᾰναστᾰτέον, Xen.

RISING, A, ᾽ἄνᾰτολή, sync. ἀντολή, ἡ (of the sun, a river, etc.), Hom., Trag., Hdt.; ἐπῐτολή, ἡ, Eur., Thuc., Alex.; ᾽ὕπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ (esp. from one's seat to show respect), Plat.; ἐπᾶνοδος, ἡ, Plat.; ᾽ἀνάσχεσις, εως, ἡ (of the sun), Arist.

A rising (of waters), πλήσμη, ἡ, Hes.

A rising (of undigested food on the stomach), ἐπῐπολασμός, ὁ, Arist., Hipp.

Rising ground, τὸ ὄρθιον, Xen.

Rising above, ὑπερτελής, ές, c. gen., Eur.

RISK, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom.

An action or *enterprise full of risk*, κινδύνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

At one's own risk, ἐπῐκινδύνως, Thuc.; ὑποθεὶς τὸν ἴδιον κίνδῡνον, Dem.

[*To run a fresh risk*, ἀνακινδυνεύω, Hdt.]

RISK, TO (or run a risk), [παραβάλλομαι (ἐμὴν ψυχήν), Hom., also c. κίνδυνον, Thuc.;] κινδῡνεύω, c. acc. or c. infin., no mid., but pass., Pind., Eur., Thuc., Plat., Dem., Æschin.; ἐπῐκινδῡνεύω, Dem.; κῠβεύω, Eur., Xen., Plat.; ᾽ἀποκινδῡνεύω, Omn. Att. prose, Hdt.; διακινδῡνεύω, Omn. Att. prose; also ῥίπτω κίνδῡνον (metaph. from throwing dice), Eur.; πᾰραῤῥίπτω (κίνδῡνον being understood), sine cas. or c. acc. of the thing risked, Soph.; ἀναῤῥίπτω (with and without κίνδ.), Hdt., Thuc.; κίνδῡνον ἀναβάλλω (no aor. 1 act., perf. -βέβληκα), Æsch.; παρακινδῡνευσιν ποιέομαι, mid., Thuc.; [παρακινδυνεύω, Andoc., Plat.]

To risk first, προτολμάω, c. infin., Thuc.

To risk every thing, τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχω (fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον), Ar.

One must risk, or *must run a risk*, κινδῡνευτέον, Eur.; διακινδῡνευτέον, Plat.

There is a risk, κινδῡνεύει, impers., c. infin., Xen., Plat.

RISKING, A, ᾽ἀποκινδύνευσις, εως, ἡ, Thuc.; παρακινδύνευσις, ἡ, Thuc.

RITE, A, Θεσμός, ὁ, Hom., Hdt.

A sacred rite, ὁσία, h., Eur.; ὄργια, τά (esp. the secret rites of Ceres, Bacchus, etc.), h., Trag., Hdt.; τελετή, ἡ, usu. in pl., Pind., Eur., Ar., Plat., Dem.; τέλος, τό, Trag.

To celebrate sacred rites, ὀργιάζω, sine cas. or c. acc. of the rites, only act., Eur., Plat.

Belonging to, used in sacred rites, ὀργιαστῐκός, ή, όν, Arist.

RIVAL, A, ἀντῐπᾰλος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or c. dat., Pind., Soph., Eur., Hdt.; παλαιστής, οῦ, ὁ, Æsch., Eur.; ἑστᾰτης, ου, ὁ, Soph.; ᾽ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Hdt.; ἀνταγωνιστής, ὁ, Eur., Xen., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* SYN. 75.

A rival in love, ἀντεραστής, ὁ, Ar., Plat.; [ἀνταγωνιστὴς ἔρωτος, Eur.]

A rival author, or *rivals in any art*, ἀντῐτεχνος, ὁ, Ar., Plat.

The rival party, τὸ ἀντῐπᾰλον, Thuc.

[*Without a rival*, ἀνανταγώνιστος, ον, Thuc.]

To act as a rival, φῐλονεικέω, only act., Thuc., Xen., Plat.

RIVAL, TO, ἀντᾰγωνίζομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; ἐξῐσόομαι, pass., c. dat., Thuc.; ἐπὶ τὸ ἀντῐπᾰλον ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλυθον, sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, Eur.

To rival one another, to be rivals, ἀνθᾰμιλλάομαι, mid., Plat.

To rival in love, ἀντεράω, fut. -άσω, c. dat. of the person rivaled, c. gen. of the object, Eur.

RIVALING (inclined to rival, etc.), φῐλότῑμος, ον, c. προς and acc. pers., c. ἐπί and dat. of the pursuit in which, or c. περί and gen., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; φῐλόνεικος, ον, Xen.; ἐνᾰμιλλος, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; ἐφάμιλλος, ον, Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀμιλλητῐκός, ή, όν, Plat.; [ἀνθάμιλλος, ον, Eur.]

Rivaling, adv., ἐνᾰμίλλως, Isoc.

All rivaling one another in goodwill, εὐνοίας ἐφαμίλλου πᾶσι κειμένης, Dem.

RIVALRY, ἔρις, ῐδος, acc. ῐδα and ιν, ἡ, Omn.; σπουδή, ἡ, Eur., Hdt.; ᾽ἀγωνισμός, ὁ, Thuc.; φῐλονεικία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; φῐλοτῑμία, ἡ, Xen., Æschin.; [ἄμιλλα, ἡ, Hdt., Att.] *Vid.* SYN. 223.

An object of rivalry, adj., ἐφᾰμιλλος, ον, Dem.

In a spirit of rivalry, φῐλονείκως, sometimes c. πρός and acc., Xen., Plat.; φῐλοτίμως, Isoc.

To desire in rivalry, ἀντεπῐθῡμέω, c. gen. of the thing desired, Xen., Andoc.

To serve (as choregus) *in rivalry of another who is also serving*, ἀνθυφίστᾰμαι (χορηγός), Dem.

That he might excite them to rivalry in doing good to one another, ἵνα ... ἐφάμιλλον ποιήσῃ τὸ ποιεῖν ἀλλήλους εὖ, Dem.

RIVER, A, ῥέεθρον, τό, Omn. poet., Hdt.; ῥῑθρον, τό (far the more usual form in Trag., except in chor., though ῥέεθρον does occur in iambics), h., Trag., Thuc., Xen.; ῥόος, Att. also ῥοῦς, ὁ (but the uncontracted form the most common), Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ποτᾰμός, ὁ, Omn.; ῥέος, τό, only sing. nom. and acc., Æsch.; πόρος, ὁ, sometimes with the name of the river in gen., Pind., Æsch., Soph.; ῥεῦμα, ᾰτος, τό, Omn. Att., Hdt.

The river Simois, ὀχετοὶ Σῐμούντιοι, οἱ, Eur.

To the river, ποτᾰμόνδε, Hom.

Of a river, on a river, etc., ποτᾰμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag.; ποτᾰμηΐς, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.

Near, in a river, etc., πᾰρᾰποτᾰμιος, ον, Eur., Hdt., Ar.

Built by a river, ἀχελωΐς, ῐδος, ἡ (ep. of a city), Æsch.

Proceeding from a beautiful river, καλλῐπότᾰμος, ον, Eur.

[*Washed by a river*, ποταμόκλυστος, ον, Strab.; *deposited by a river*, ποταμόχωστος, ον, Diod.]

Lying between two rivers, δῐπότᾰμος, ον, Eur. (μεσοποτάμιος only used of country between Euphrates and Tigris in this sense).

[*In the middle of a river*, μεσοποτάμιος, α, ον, Plut.]

RIVULET, A, ᾽υδᾰτῐον, τό, Plat.; [ποτάμιον, τό, and ποταμίσκος, ὁ, Strab.]

ROACH, A, βᾰτις, ῐδος, ἡ, Ar.

Looking for roaches, βᾰτῐδοσκόπος, ον, Ar.

ROAD, A, κέλευθος, ἡ, pl. αἱ and τά, Omn. poet.; ὁδός, ἡ, Ep. and Ion.

also, though rarely, *οὐδός*, Omn.; *οἶμος*, *ὁ*, Hes., Pind., Æsch., Eur., Plat.; *ἀγυιά* (Hom. also once has *ἀγυιᾶ*), *ἡ*, Pind.; *ὄδισμα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch.; *πόρος*, *ὁ*, Eur., Hdt.; *δίοδος*, *ἡ*, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; *τριμμός*, *ὁ*, Xen. *Vid.* PATH, and SYN. 337.

A carriage road, *ἁμαξῖτός*, *ἡ*, Hom., Theogn., Pind., Soph., Hdt., Xen.; also *ἁμ. ὁδός*, Pind.; [*ἁμαξήρης τρίβος*, Eur.]

A road by (a place), *πάροδος*, *ἡ*, Thuc., Lys., Isoc.

A road to, *εἴσοδος*, poet. also *ἔσοδος*, *ἡ*, Hom., Xen., etc. *Vid.* APPROACH.

Of, or *belonging to*, or *on the road, seen on the road*, etc., *ὅδιος*, *ον*, Æsch.; *ἐνόδιος*, poet. *εἰνόδ.*, *ον*, Hom., Trag., Xen., Theoc.

A meeting of three roads, *τρίοδος*, *ἡ*, Theogn., Pind., Trag., Plat.

A watcher or *guard of the roads*, *ὁδοφύλαξ*, *ἄκος*, *ὁ*, Hdt.

To make a road, *ὁδοποιέω*, only act., sometimes c. acc. cognat., Xen., Dem.

The making a road, *ὁδοποιία*, *ἡ*, Xen.

A road maker, *ὁδοποιός*, *ὁ*, Xen.

A road surveyor, *ὁδοποιός*, *ὁ*, Æschin.

To raise a road, *ἀναχώννυμι τὴν ὁδόν*, Dem.

To forward any one on his road, *προοδοποιέω*, c. dat., Arist.

A good road, *ἡμέρα ὁδός*, Plat.

ROADSTEAD, A, *ἐπίωγαί*, *αἱ*, Hom.; [*ναύσταθμον*, *τό*, Thuc.] *Vid.* HARBOR.

ROAM, TO, *ἠλάσκω*, only pres. and imperf. act., Hom.; so *ἠλασκάζω*, Hom., h.; *δῑνέομαι*, pass., Hom., Pind.; *διαφοιτάω*, Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO WANDER.

To roam through, *δίειμι*, infin. *διέναι*, part. *διών*, imperf. *διῆειν* and *διῄϊα*, fut. *διείσομαι*, no aor. 1, c. acc., Ar.

[*To cause to roam*, *πλάζω*, Hom.] *Vid.* TO WANDER.

A roaming about, *ῥεμβίη*, *ἡ*, Hipp.; *ῥέμβος*, *ὁ*, Hipp.; [*πλάνη*, *ἡ*, Hdt.]

ROAMER — *a fellow-roamer*, *σύμπλανος*, *ὁ*, Mel.

ROAR, A, *βοή*, *ἡ*, Hom.; *δοῦπος*, *ὁ* (esp. of the sea), Hom., Ap. Rh.; *ὀρύμαγδός* (of mountain torrent, etc.), *ὁ*, Hom., Simon.; *πάταγος*, *ὁ* (esp. of the sea), Pind.; so *φλοῖσβος*, *ὁ*, Æsch., Soph.; *στόνος*, *ὁ*, Æsch., Soph.; *μύκημα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch.; *βρόμος*, *ὁ*, Pind., Æsch., Eur.; *βρύχημα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch.; *φύσημα*, *ἄτος*, *τό* (of the wind or sea), Eur.; *βρυχή*, *ἡ*, Ap. Rh.; *ὠρυθμός*, *ὁ*, Theoc.; *κυνζηθμός*, *ὁ* (of a lion), Ap. Rh.; [*ψόφος* (*ἀνέμων*, of winds), Plat.] *Vid.* SYN. 248.

ROAR, TO, *βρύχω*, only act., esp. in perf. and pluperf., Hom.; *βρύχομαι*, mid., Hom., Soph., Plat., Theoc.; *ἐκβρύχομαι*, Eur.; *ἰάχω*, fut. *ἰάχησω* (in Trag. *ᾱ* sometimes) (as the sea does), Hom.; *ἔβραχον*, only aor. 2 (as a river, or a wounded man), Hom.; *βοάω*, Hom., Æsch.; *μῡκάομαι*, mid., c. aor. 2 act. *ἔμῡκον*, and perf. *μέμῡκα* (as trees in a storm, or as thunder, etc.), Hom., Hes., Ar.; *μορμύρω*, only pres. and imperf. act. (as the sea), Hom., Ap. Rh.; *ἀνάμορμύρω*, Hom.; *ἠπύω* (*ῠ*, but *ῡ* Mosch.) (of the wind), Hom.; *ἐρεύγω*, only in aor. 2 *ἤρῠγον*, Hom., Theoc.; *στένω* (esp. of the sea), only in pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Soph.; *ῥοχθέω*, only act., Hom., Ap. Rh.; *ἐπιστονάχέω*, Hom.; *ἐπιστονάχίζω*, and mid., Hes.; *βρέμω*, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Trag.; *ὠρύομαι*, mid., Pind., Hdt., Theoc., Call.; *ἀναβρῡχάομαι*, Plat.; *ἐπιβρέμω*, Hom., Eur., Ar.; *ἐπῑβρομέω*, Ap. Rh.; *αὔω*, fut. *αὐσω* (of the sea), Ap. Rh.; *πατάγέω*, only act. (of the sea), Theoc.; *ἐπίμῠρομαι*, mid., no fut., Ap. Rh.; [(of rivers), *ψοφέω*, Plat.]

To roar against, *προσερεύγομαι*, mid. (as the sea against a rock), Hom.

To roar against (i. e., demand with a roar that a punishment be inflicted on a person), *ἐπιῤῥοιζέομαι*, mid., c. dat. pers., Æsch.

To roar beneath, *ὑποβρέμω*, Æsch.

To roar near, *παραμῡκάομαι*, Æsch.

To roar round, *περῑβρέμω*, Ap. Rh.; *περιβρομέω*, Ap. Rh.

To roar in, *ἐμβρέμομαι*, mid., Hom.

To make to roar, *ἐπιβρέμω* (as wind makes fire roar), Hom.; *κλάζω*, fut. *κλάγξω* (as Jupiter makes thunder roar), so used in aor. 1, Pind.

ROARING, ROARING LOUDLY, *ἀγάστονος*, *ον*, Hom.; *πολύφλοισβος*, *ον* (of the sea), Hom., Hes., Archil.; *ῥόθιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον* (of the sea), Hom., Eur.; *βαρύκτῠπος*, *ον*, Hes., h., Pind.; *βαρύφθογγος*, *ον*, Pind.; *βαρυφθέγκτης*, *ου*, only masc., Pind.; *βαρύκομπος*, *ον*, Pind.; *ἐριβρύχης*, *ου*, *ὁ*, Hes.; *ἐριβρύχος*, *ον*, h.; *ἐρίβρομος*, *ον*, h., Pind.; *ἐριβρεμέτης*, *ου*, *ὁ*, Pind.; *ἀλιῤῥοθος*, *ον* (of a sea-beaten shore), Æsch., Eur.; *ἀλιῤῥόθιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον*, Anth. *Vid.* LOUD.

Roaring by night, *νυκτίβρομος*, *ον*, Eur.

Roaring, adv., *βρῡχηδόν*, Ap. Rh.

Attended with roaring, *μυκητίας*, *ου*, *ὁ* (of an earthquake), Arist.

ROAST, TO, *ὀπτάω*, sometimes c. gen. of what is roasted (used also by Ar. metaph., as we say, "*to roast a man*"), Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat.; *φρύγω*, h., Thuc.; *ἀνθρᾰκίζω*, sometimes c. gen., Ar.; *στᾰθεύω*, only act., Ar.; *φώγω* and *φώζω*, Epich., Pherecr.; *σποδίζω* (in ashes), Plat.; *σποδόω*, Hipp. *Vid.* TO BAKE.

To roast besides, *ἐποπτάω*, Hom.

To roast a little, *ὑποπτάω*, Theoph.

ROAST, ROASTED, *ὀπτᾰλέος*, *α*, *ον*, Hom.; *ὀπτός*, *ή*, *όν*, Hom., Æsch., Eur., Ar., Plat.; *στᾰθευτός*, *ή*, *όν*, Æsch.; *φρυκτός*, *ή*, *ον*, Ar.

[*Roast-meat*, *κρέα ὀπταλέα*, Hom. (i. e., roasted); *κρέα ὀπτανά* (i. e., meat for roasting), Arist.]

ROASTING, subst., *ὄπτησις*, *εως*, *ἡ*, Arist.

Fit for roasting, *ὀπτᾰνός*, *ή*, *όν*, Arist.; *ὀπτήσῐμος*, *ον*, Eubul.

A vessel for roasting things, *φρῡγετρον*, *τό*, Polyzel.

ROB, TO, *ἀπονοσφίζω*, act., c. gen., pass. in pass. sense, c. acc., h., Soph.; *λωποδῡτέω*, only act., Ar., Plat. *Vid.* TO STEAL, TO PLUNDER.

ROBBER, A, *ἅρπαξ*, *ἄγος*, *ὁ καὶ ἡ*, Ar., Xen.; fem. *σῡλήτειρα*, Eur. *Vid.* THIEF.

A robber on the road, *ὁδοῦρος*, *ὁ*, Soph., Eur.

[*A fellow-robber*, *συλλῃστής*, *οῦ*, *ὁ*, Xen.]

ROBBERY, *ἁρπαξ*, *ἄγος*, *ἡ*, Hes.; *κλοπή*, *ἡ*, Æsch., Eur., Plat.; *κλωπεία*, *ἡ*, Plat., Isoc.; *λῃστεία*, *ἡ*, Thuc., Xen., Plat.

Robbery of the dead, *νεκροσῡλία*, *ἡ*, Plat.

ROBE, A, *ἑᾶνόν*, also poet. *εἰανόν*, *τό* (esp. for goddesses or ladies), Hom., h., Ap. Rh.; *ἑᾶνός*, *ὁ*, Hom., Ap. Rh.; *πέπλος*, *ὁ*, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; *πέπλωμα*, *ἄτος*, *τό*, Trag.; *στολή*, *ἡ*, Soph., Eur.; *στολίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Eur.; *ξυστίς*, *ἴδος*, *ἡ* (esp. a robe with a train, a robe of state), Ar., Plat.; *κόλπος*, *ὁ*, Theoc. *Vid.* GARMENT, and SYN. 394.

A long robe, *ὀρθοστάδιον*, *τό*, Ar.

A Persian robe, *κάνδυς*, *υος*, *ὁ*, Xen.

[*A robe with purple border* (toga prætexta), *ἡ περιπορφυρος* (*ἐσθής* or *τήβεννα*), Polyb., Diod., Plut.]

With long, flowing robe, *τᾰνῡπεπλος*, *ον*, Hom.

[*With loose robe*, *χαλειμάς*, *άδος*, *ἡ*, Æsch.]

With golden robe, *χρῡσόπεπλος*, *ον*, Anac., Pind.; *χρῡσοχίτων*, *ωνος*, *ὁ καὶ ἡ*, Pind.

With saffron robe, *κροκόπεπλος*, *ον*, Hom.

With spangled robe, *ποικῑλείμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, epith. of night, Æsch.

With white robe, *λευκόπεπλος*, *ον*, Corinn., Hippon.

With black robe, *κυᾰνόπεπλος*, *ον*, h.; *μελάμπεπλος*, *ον*, Eur.; *μελαγχίτων*, *ωνος*, *ὁ καὶ ἡ* (used metaph. of the mind), Æsch. *Vid.* BLACK.

ROBUST, *κρᾰτύς*, only in masc. sing., compar. *κρείσσων*, superl. *κρᾰτιστος*, and Ep. *κάρτιστος*, the positive only Hom., compar. and superl., Omn.; *κρᾰτερός* and *καρτερός*, *ά*, *όν*, Omn. *Vid.* STRONG.

ROBUSTNESS, *σθένος*, *τό*, Omn. *Vid.* STRENGTH.

ROCK, A, *λᾶας*, *ὁ*, gen. *λᾶος* (also *λάου*, Soph.), dat. *λᾶι*, acc. *λᾶαν* (and *λᾶα*, Call.), gen. pl. *λάων*, dat. *λάεσι* and *λάεσσι*, Hom.; *σκόπελος*, *ὁ*, Hom., Pind., Æsch., Eur.; *σπῖλάς*, *άδος*, *ἡ*, Hom., Soph., Ap. Rh.; *πέτρα*, *ἡ*, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; *μάρμαρος*, *ὁ*, also c. *πέτρος*, Hom.; *λέπας*, *τό*, only nom. and acc. sing., Simon., Æsch., Eur.; *ὀειράς*, *άδος*, *ἡ*, h., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; *πέτρος*, *ὁ*, Soph.; *ἐρῑπνη*, *ἡ*, Eur., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 314.

A sunken rock, *χοιράς*, *άδος*, *ἡ* (sometimes merely a rock), Archil., Pind., Æsch., Eur., Theoc.; *ἔρμα*, *ἄτος*, *τό*, Anac., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; *ἐρεισμα*, *ἄτος*, *τό*, Theoc.

A hollow rock, *σήραγξ*, *αγγος*, *ἡ*, Plat.

A rock full of clefts, *φᾶραγξ*, *αγγος*, *ἡ*, Æsch.

Of or *belonging to a rock, frequenting rocks*, *πετρῶιος*, *α*, *ον* (used also by Pind. as an epith. of Neptune, who clave the rocks of Tempe), Omn. poet.

On a great rock, *μεγᾰλόπετρος*, *ον*, Ar.

Thrown from a rock (a criminal), *πετροῤῥῐφής*, *ές*, Eur.

Roofed with rock, *πετρηρεφής*, *ές*, Æsch., Eur.

Made (as a chasm) *by tearing away a piece of rock*, *λῐθοσπᾰδής*, *ές*, Soph.

ROCK, TO, act., *κῑνέω*, Omn. *Vid.* TO MOVE.

[ROCK-ALUM, *χαλκῖτις*, *ιδος*, *ἡ*, Diosc.]

[ROCKET, A, perh. *οἰστὸς πυρφόρος*, *ὁ*, Thuc.]

ROCKY, *κλωμᾰκόεις*, *εσσα*, *εν*, Hom.; *λῐθαξ*, *ᾰκος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *πετρήεις*, *εσσα*, *εν*, Hom., Pind.;

κρᾰναός, ή, όν (only of a district), Hom., Pind., Eur.; κρᾰταίλεως, ων, Æsch., Eur.; πετρήρης, ες, Soph.; πέτρινος, η, ον (used also of water dropping from a rock), Soph., Eur., Hdt.; πετρώδης, ες, Soph., Plat.; λεπαῖος, α, ον, Eur.; ἀντίπετρος, ον, Soph.

Rather rocky, ὕπόπετρος, ον, Hdt.

Rocky ground, φέλλια, τά, Xen.

ROD, A, or WAND, κάνών, ονος, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; ῥάβδος, ἡ (in Hom. for fishing), Hom., Xen., Plat.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Xen., Arist.; [*a little rod,* ῥαβδίον, τό, Arist.]

A rod of office, βακτηρία, ἡ, Lys., Dem.

A rod to punish with, μάστιξ, ῖγος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ῥάβδος, ἡ, Xen., Plat.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Xen.

[*A measuring rod,* ὄργυια, ἡ, Hero.]

To beat with a rod, ῥαβδίζω, Ar., Pherecr.

Bearing a rod, ναρθηκοφόρος, ον, Xen.; ῥαβδοῦχος, ον, Ar., and of the Roman lictors, Polyb.; so ῥαβδονόμος, ον, Plut.

ROE, A, πρόξ, προκός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Arist.; προκάς, άδος, ἡ, h.

Roe (of a fish), κέγχροι, οἱ, Hdt.

Having roe, ὠοφόρος, ον, Arist.

ROGUE, A, κύφων, ωνος, ὁ (lit., one who has been in the pillory), Archil.; μαστιγίας, ου, ὁ (lit., one who has been whipped), Soph., Ar., Plat.; τρίμμα, ᾰτος, τό, Ar.; τρῖβων, ωνος, ὁ, Ar.; ἐπίτριπτος, ὁ, Ar.; μάσθλης, ητος, ὁ, Ar.; τρῖπᾰνουργος, ὁ, Mel. *Vid.* VILLAIN.

An impudent rogue, βαυκόπᾰνοῦργος, ὁ, Ar.

ROGUERY, πονηρία, ἡ (in pl. roguish tricks), Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μοχθηρία, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* VILLAINY.

ROGUISH, μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπίτριπτος, ον, Soph.; [πανοῦργος, ον, Trag.]

A roguish trick, πονήρευμα, ᾰτος, τό, Dem.

ROGUISHLY, μοχθηρῶς, Plat.

To behave roguishly, πονηρεύομαι, mid., Arist.

ROLL, A (of bread), κόλλιξ, ῖκος, ὁ, Hippon., Ephipp.; κόλλᾰβος, ὁ, Ar.; κολλύρα, ἡ, Ar.

Eating rolls, κολλῖκοφάγος, ον, Ar.

A roll (i. e., muster-roll), λόγος, ὁ, Thuc.; κᾰτᾰλογος, ὁ, Thuc., Xen., Dem.

ROLL, TO, act., κύλινδω, in Ar. and Att. prose also κυλινδέω, rare except in pres. and imperf. act. and pass., and aor. 1 pass. ἐκυλίσθην, often c. dat. of that toward which a thing is rolled, Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; εἰλῠφάζω, only pres. act. (preceded by an open vowel in Hom. as having the ϝ), Hom.; so εἰλῠφάω, Hom., Hes.; ὀῖνέω (esp. of rolling one's eyes), sometimes c. dat., Hom., Eur.; so τροχοδῑνέω, Æsch.; ἐλίσσω and εἰλ., all augm. tenses εἱ., fut. -ίξω, Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ἀνᾰκυκλέω, Eur.; μετᾰκῠλινδέω, Ar.; διακυλινδέω, Arist.; ὀρεχθέω (of the sea), Theoc.; κυβιστέω (of a fish), Mosch.

To roll up, ἐντύλίσσω, fut. -ίξω, Ar. *Vid.* TO FOLD.

[*To roll about,* ἀμφικυλινδέω, fut. -ῖσω, Pind.]

To roll away, ὀχλίζω, esp. in aor. Æol. or Ep. opt. 3d pl. ὀχλίσσειαν, Hom., Ap. Rh.; ἄνᾰκῠλίω, Alex.; μετακυλινδέω, Ar.

To roll out, ἐξᾰλίνδω, aor. 1 ἐξήλῐσα, perf. ἐξήλῐκα (only these two tenses), Ar.

To roll toward, προσκῠλίω, Ar.; ἐπῐκυλινδέω, Xen.

To roll into, εἰσκυλίω, c. dat., Call.

To roll round, περιελίσσω, Hdt., Plat.; περικυλίνδω, aor. 1 -λῖσα, Ar.

To roll together, σῦνελίσσω and συνειλ., Eur., Arist.; συγκῠκλέω, Plat.

To roll, intrans., κῠλίνδομαι, pass. (see above), Hom., etc.; ἑλύομαι, only in aor. 1 pass. ἐλύσθην, Hom.; εἰλῠφάζω, Hes.; καλινδέομαι, Hdt., Thuc., Dem.

To roll round, ἀμφῐδῑνέομαι, pass., Hom.; περικυλινδέομαι, Plat.

To roll down, κᾰτᾰκῠλίνδομαι, also perf. pass. κατακεκύλισμαι, Hdt., Xen.

To roll on (of waves), προκυλίνδομαι, Hom., Ap. Rh.

To roll out, ἐκκῠλίνδομαι, pass., Hom., Soph.; ἐξᾰπλόομαι, h.

To roll along together, συγκῠλινδέομαι, Xen.

The Nile rolling over the land, Νεῖλος κυλίνδων γαῖαν, Æsch.

ROLLER, A, κύλινδρος, ὁ, Ap. Rh.

ROLLING, A, κύλῐσις, εως, ἡ, Arist.

Long rolling words, ἀλινδῆθραι ἐπῶν, Ar.

ROMANCE WRITER, A, μῦθολόγος, ὁ, Plat.

Weaving romances, μῦθοπλόκος, ον, Sapph.

ROMANTIC (i. e., Quixotic), μεγᾰλόψῡχος, ον, Plat.

ROME, Ῥώμα, ἡ, Theoph., Erinna.

ROMAN, Ῥωμαῖος, α, ον, Plut.; Ῥωμαϊκός, ή, όν, Plut.

[ROOD (measure), πλέθρον, τό (very nearly), Plat.]

ROOF, A, μέλᾰθρον, τό, Hom.; τέγος, τό, Hom., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ὀροφή, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Plat., Lycurg.; ὄροφος, ὁ, Orac. ap. Hdt., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; στέγος, τό, Trag.; στέγη, ἡ, Æsch., Hdt.; στέγασμα, ᾰτος, τό, Plat.

[*A vaulted roof,* οὐρανός, ὁ, Matro.]

[*The roof* (of the mouth), οὐρανός, ὁ, Arist.; οὐρανίσκος, ὁ, Ath.]

[*The wood-work of the roof,* ὀροφαί, αἱ, Theoph.]

Fit for a roof, στεγᾰνός, ή, όν, Eur.; ἐρέψῐμος, ον, Plat.

With high roof, ὑψηρεφής, ές, Hom.; ὑψερεφής, ές, Hom., Ar.; ὑψόροφος, ον, Hom., Ap. Rh.

Near the roof, τέγεος, ον, Hom.

Living under the same roof, ὑπωρόφιος, ον, c. dat. of the companion, Antipho, Dem.

ROOFED, ὑπόστεγος, ον, Emped.; στεγνός, ή, όν, Eur., Xen.; στεγᾰνός, ή, όν, Thuc., Call.

ROOFLESS, ἀνόροφος, ον, Eur.

ROOM, χώρα, ἡ, Hom., Arist.

Plenty of room, εὐρῠχωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

There is room (to do or say so and so), παρέχει (ᾰ, Hom. has ᾱ once), Pind.

To make room for, ὑπείκω and ὑποείκω, no perf., c. dat., Hom.; πᾰρᾰχωρέω, c. dat., Isoc., Plat.

ROOM, A, τέγος, τό, Hom., Pind.; μέγᾰρον, τό, Hom., Pind., Ap. Rh.; δόμος, ὁ, Hom., Eur., Theoc.; οἶκος, ὁ, Omn.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Hdt. (esp. store-room), Dem.; τέρεμνον, τό, Eur.; διαιτητήριον, τό, Xen.; στέγη, ἡ, Hdt. *Vid.* SYN. 340.

An upper room, ὑπερῷον, τό, Hom.; ὑπερῷον, τό, Hom., Pind., Ar., Lys., Antipho.

A man's room, ἀνδρών, ῶνος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt.; ἀνδρωνῖτις, ῖδος, ἡ, Xen., Lys.

A woman's room, γῠναικών, ῶνος, ὁ, Xen.; γυναικωνῖτις, ῖδος, ἡ, Lys.

A room for guests, ξενών, ῶνος, ὁ, Eur., Plat.

An inner room, μῦχός, ὁ, Hom.

To one's room, μεγᾰρόνδε, Hom.

To an inner room, μῦχόνδε, Hom.

From an inner room, μῦχόθεν, Æsch.

From an upper room, ὑπερωϊόθεν, Hom.

With but one room, μονόκωλος, ον, Hdt.

With high rooms, ὑψῐμέλᾰθρος, ον, h.

ROOMY, εὐρῠχωρος, ον, Arist.

ROOST, A, or ROOSTING-PLACE, αὐλις, ῖδος, ἡ, acc. ιν, Hom.; εὐνή, ἡ, Soph.

ROOST, TO, εὐνάζομαι, pass., Hom.; αὖλιν εἶσειμι (infin. -ίεναι, part. -ιών, imperf. -ήειν and -ήῐα), Hom.

ROOT, A, πῦθμήν, ένος, ὁ, Hom.; and in arithmetic as the square or cube root, Plat.; ῥίζα, ἡ, Omn.; ῥίζιον, τό, At.; ῥίζωμα, ᾰτος, τό, Emped.

A root (of a mountain), πούς, ποδός, ὁ, Hom.; στέμεθλα, τά, Pind.

The square root, δύνᾰμις, εως, ἡ, Plat.

Two is the square root of four, δύο δύναται τέσσαρα, Plat.

Length of root, μᾰκρορῥιζία, ἡ, Theoph.

By the roots, πρυμνόθεν, Æsch., Ap. Rh.; ῥίζηθεν, Ap. Rh.

With deep roots, βᾰθύῤῥιζος, ον, Soph.; *with large roots,* μεγᾰλόῤῥιζος, ον, Theoph.

With long roots, τᾰνύῤῥιζος, ον, Hes.; μᾰκρόῤῥιζος, ον, Theoph.

With fleshy roots, σαρκόῤῥιζος, ον, Theoph.

With roots on the surface, μετεωρόῤῥιζος, ον, Theoph.

With thick roots or *many roots,* πῠκνόῤῥιζος, ον, Theoph.

With many roots, πολύῤῥιζος, ον, Theoph.

With but one root, μονόῤῥιζος, ον, Theoph.

With few roots, ὀλῐγόῤῥιζος, ον, Theoph.

Without roots, ἄῤῥιζος, ον, Arist.; ἀῤῥίζωτος, ον, Arist.

Under the roots, ὑπόῤῥιζος, ον, Arist.

Rooted at bottom, ὑπόῤῥιζος, ον, Theoph.

Growing straight from the root (of a flower), ῥιζοκέφᾰλος, ον, Theoph.

With matted roots, σύνταῤῥος, ον, Theoph.

Eating roots, ῥιζοφᾰγος, ον, Arist.

Torn up by the roots, προθέλυμνος, ον, Hom., Ar.; πρόῤῥιζος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Andoc.; αὐτόπρεμνος, ον, Soph., Ar.

Torn up by the roots, adv., πρόῤῥιζον, πρόῤῥιζα, Æsch., Ar.

With leaves from the root, ῥιζόφυλλος, ον, Theoph.

The earth round the roots, ἔχματα γαίης, Ap. Rh.

[*To take root* (of plants), ἀντιλαμβάνομαι, Theoph.]

[*A taking root,* ἀντίληψις, εως, ἡ, Theoph.]

ROOT, TO, act. (i. e., cause to take root), ῥιζόω; also -ομαι, pass. (to root, or to be rooted), no mid., Hom., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰῥιζόω, Plat.

To have matted roots, συνταρρόομαι, pass., Theoph.

To entwine its roots, συγκαρκῑνόομαι, pass., Pherecr.

To root up, ἐκπρεμνίζω, Dem.

To gather roots, ῥιζοτομέω, only act., Theoph.

Gathering roots, adj., ῥιζοτόμος, ον, Soph.

A gathering of roots, ῥιζοτομία, ἡ, Theoph.

A having many roots, πολυῤῥιζία, ἡ, Theoph.

ROOTING, Α, ῥίζωσις, εως, ἡ, Theoph.

ROPE, Α, μέρμις, ῖθος, ἡ, Hom.; μήρινθος, ἡ, Hom., Ar., Theoc.; ἰλλάς, ἄδος, ἡ, in pl., Hom.; πεῖραρ, ἄτος, τό, in pl., Hom., h.; σειρά, ἡ, Hom., Hdt.; κᾶλως, ὁ, also Ep. κᾶλος, ὁ (Ap. Rh. has nom. pl. κάλωες, and Orph. dat. pl. κάλωσι), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Ap. Rh.; σπάρτον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; τόνος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; χήλευμα, ἄτος, τό, Soph.; πλεκτή, ἡ, Eur.; σπάρτη, ἡ, Ar.; σπάρτιον, τό, Ar.; κᾰλώδιον, τό, Ar.; τοπεῖον, Ep. also τοπῆϊον, τό, Strattis, Archipp., Call.; σχοινίον, τό, Ar., Hdt., Dem.; σχοῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; περίστροφος, ὁ, Xen.; πλόκᾰμος, ὁ, Xen.; σχοινίς, ῖδος, ἡ, Theoc.; pl. σκεύη πλεκτά, Xen.

The ropes of a ship, πρότονοι, οἱ, Hom., Eur., Ap. Rh.; ὅπλον, τό, usu. in pl., Hom., Hes., Hdt., Theoc., Ap. Rh.; πούς, ποδός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; τέρθριος, ὁ, Ar.

An upper rope, ὑπέρα, ἡ, Hom.

The rope of a draw-well, ἵμονιά, ἡ, Ar., Alex.

A twisted rope, στροφεῖον, τό, Xen.

Tied by a rope, σειραῖος, α, ον, Soph., Eur.

Led by a rope, σειρᾰφόρος, ον, Æsch., Eur., Hdt.; σειροφόρος, ον, Eur.

[*A rope-dancer*, σχοινοβάτης, ου, ὁ, Maneth. (Juv. *schoenobates*): πεταυριστής, οῦ, or -τήρ, ῆρος, ὁ, Maneth.]

A dance on a rope, σχοινοβᾰτία, ἡ, Hipp.

ROPE-SELLER, Α, στῠπαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; στυπειοπώλης, ου, ὁ, Ar.

ROPE-SHOP, Α, σπαρτοπώλιον, τό, Menand.

ROSE, Α, ῥόδον, τό (Ap. Rh. has dat. pl. ῥοδέεσσι), h., Anac., Ar., Hdt., Dem.

Full of roses, φοινῑκόροδος, ον, Pind.; πολυῤῥόδος, ον, Ar.

A dog-rose, κυνόσβατος, ἡ, Theoph.; κῠνᾰκανθα, ἡ, Arist.

ROSE-BUSH, Α, ῥοδέα, contr. ῥοδῆ, ἡ, Archil.

ROSE-COLORED, πορφῠρεος, α, ον, Simon., Anac.; ῥοδόχροος, ον, contr. -χρους, ουν, Anac.; ῥοδόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

To tinge with rose color, ῥοδίζω, Theoph.

ROSE-GARDEN, Α, ῥοδωνία, ἡ, Dem.; ῥοδών, ῶνος, ὁ, Anth.

ROSY (of or belonging to, or abounding in roses, etc.), ῥοδόεις, εσσα, εν, Hom., Eur.; ῥόδῐνος, η, ον, Anac.; ῥόδεος, α, ον, Eur.; [(of lips, cheeks, etc.), πορφύρεος, α, ον, cont. -ροῦς, -ρᾶ, -ροῦν, Anacr., Simon., Phryn.]

With rosy arms, ῥοδόπηχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hes., h., Sapph., Theoc.

A rosy cheek, ῥοδόμηλον, τό, Theoc.

With rosy cheeks, κᾰλύκωπις, ῖδος, ἡ, h.

Rosy-fingered, ῥοδοδάκτῠλος, Hom., Hes.

ROSTRA, THE, λίθος, ὁ, Ar.; βῆμα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem.

ROT, TO, act. (i. e., to make to rot), πῡθω, no perf., and in pass. to be made to rot, i. e., to rot, intrans., Hom., Hes.; κᾰτᾰπῡθω, Hom., h.; σήπω, and more usu. -ομαι pass. in pass. sense, aor. 2 pass. ἐσᾰπην, the most usu. tense, no perf. pass., perf. 2d σέσηπα in pass. sense, no mid., Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.; κατασήπω, and more usu. -ομαι, pass., Hom., Ar., Xen., Plat.

To rot (intrans.) *besides*, προσκᾰτᾰσήπομαι, Hipp.

ROTATION—*coming in rotation* (offices, etc.), ἐγκῠ́κλιος, ον, Isoc., Dem.; [*in rotation*, ἐκ περιόδου, Polyb.]

[ROTE—*to learn by rote*, ἀναλαμβάνω, Plut.]

ROTTEN, σᾰπρός, ά, όν, Theogn., Ar., Dem., Hipp.; σᾰθρός, ά, όν, Pind., Eur., Plat., Dem.

Rotten (of ships), διᾰ́βροχος, ον, Thuc.

Rather rotten, ὑπόσαπρος, ον, Hipp.

ROTTENLY, σᾰθρῶς, Arist.

ROTTENNESS, ἄζη, ἡ, Hdt.; σηπεδών, όνος, ἡ, Plat., Hipp.; σᾰπρότης, ητος, ἡ, Plat., Hipp.; σᾰπρία, ἡ, Hipp.

ROTUNDA, Α, ῾Ρῶλος, ἡ, Hom., Plat., Dem.

[ROUGE, παιδέρως, ωτος, ὁ, Alex.; φῦκος, εος, τό, Ar., Theoc.]

ROUGH, δᾰσύς, εῖα, ύ, Hom., Simon., Hdt., Thuc., Xen.; τρᾰχύς, εῖα, ύ, Omn.; στῠφλός, όν, Trag.; στῠφελός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Ap. Rh.; ἄστρωτος, ον (of ground), Eur.; καρχᾰλέος, α, ον, Ap. Rh.; [χαλεπός, ή, όν (of ground), Thuc.; (i. e., scabby), ψωρός, ά, ον, Diosc.]

Rough to the taste, στρῠφνός, όν, Xen., Plat.

With rough skin, τρᾰχῠδέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

With rough shell, τρᾰχυόστρᾰκος, ον, Arist.

[*A rough customer* (in the games), τραχὺς ἔφεδρος, Pind.]

To make a rough computation, ἀπὸ χερὸς λογίζομαι, Ar.

To make rough, τρᾰχύνω, Plat., Arist., Ap. Rh.

Call me rough (if you like), *but . . .*, τράχῠνε . . . ὅ', Æsch.

To walk on rough ground, τρᾰχῠβᾰτέω, only act., Hipp.

ROUGHLY, τρᾰχέως, Hdt., Isoc.; στρηνές (of sounds), Ap. Rh.

Roughly (i. e., not accurately, as we say, to guess roughly), φαύλως, Ar., Plat.; πᾰχῠλῶς, Arist.

ROUGHNESS, τρᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Æsch., Xen., Plat.; τραχυσμός, ὁ, Hipp.; τράχυσμα, ᾰτος, τό, Hipp.; χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat.

ROUND, γῡρός, ά, όν (esp. of a man with round shoulders), Hom.; τροχόεις, εσσα, εν, Hom.; εὐτρόχᾰλος, ον, Hom., Hes.; δῖνωτός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; εὔτροχος, ον, Ep. also ἐύτ., Hom., Eur.; περῐ́τροχος, ον, Hom., Ap. Rh.; εὔκῠκλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; κυκλοτερής, ές, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; περῐ́δρομος, ον (either of any thing round in itself, or going round something else), Hom., Æsch., Eur.; τροχοειδής, ές, Theogn., Hdt.; κῠκλωτός, ή, όν, Æsch.; κυκλόεις, εσσα, εν, Soph.; κύκλιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.; ἐγκύκλιος, ον, Eur., Æschin.; γογγῠλος, η, ον, Æsch., Soph.; εὔτορνος, ον, Eur.; ἀμφῐτορνος, ον, Eur.; περιηγής, ές (also of any thing lying around), Emped., Ap. Rh., Call.; στρογγῠλος, η, ον (sometimes even of well-rounded phrases), Ar., Hdt., Xen., Plat.; σφαιροειδής, ές, Xen.; παυσέληνος, ον, Hermipp.; περῐφερής, ές, Plat., Arist.; ἐπιστρόγγυλος, ον, Arist.

Small and round, μῑκρογλᾰφῠρος, ον, Arist.

Round about steps, ἴχνη περιφερῆ, Xen.

In round numbers, μᾶλιστα, Thuc.

To go the rounds, ἐφοδεύω, also in pass. of the posts visited in so doing, Ar., Xen.

One who goes the rounds, ἔφοδος, ὁ, Xen.; [περίοδος, ὁ, Æn. Pol.]

ROUND, Α, κῠ́κλος, pl. οἱ and τά, Omn. *Vid.* CIRCLE.

A round spot, τροχός (γῆς), Plat.

Round, prep., περί, c. gen. only poet., c. dat. usu. of things very near, as of clothes, etc., round the body, but also more generally, and c. acc. of things at any distance, Omn.; ἀμφί, c. gen., Hdt., c. dat. (but more usu. c. acc.), Omn., but not very common in Att. prose; ἀμφίς, c. gen. or c. acc., very rarely c. dat., Hom.

Round, adv., ἀμφίς, Hom., Hes.; κυκλόσε (esp. after verbs of motion to), Hom.; κῠ́κλῳ (in Hdt. even c. acc., as if it were prep., and in Xen. c. gen.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κυκλόθεν, Lys.; πέριξ, Trag., Thuc., Plat., Xen.

Standing round, περιστᾰδόν, Hom., Eur., Hdt., Thuc.

Turning round in every direction, ἐπιστροφᾰδόν, Hom.

Any thing going round another, περιβολή, ἡ, as a scabbard round a sword, Eur.—*π. σκηνωμάτων = σκηνή, a tent*, Eur.—*π. ἑπτάπυργος*, a wall with seven towers surrounding a city, Eur.; so περιπτῡχὴ δόμων = δόμος—*π. τειχέων = τεῖχος*, Eur., Ar.

In all the sun goes round, ἐν ἡλίου περιπτυχαῖς, Eur.

ROUND, TO, τορνόω, Hom.; τορνεύω (lit., and metaph. of verses, etc.), Ar., Plat.; γογγύλλω, pres. act., Ar.; γογγῠλίζω, Ar.; [(as in a lathe), περιτορνεύω, Plat.]

To be round (placed round, etc.), περίκειμαι, -εκείμην, fut. κείσομαι, no other tense, c. dat. (as a wall, a case on any thing, a garland, etc.), Hom., Hes., Pind.; περιπέλομαι, and part. sync. περιπλόμενος, only pres. mid., c. acc., Hom. *Vid.* TO SURROUND.

To go round, move round, etc., κῠκλέω, c. acc. of the thing surrounded (as the sea goes round the earth, Ὠκεανὸς κυκλεῖ χθόνα, Eur.), and in pass. c. acc., Soph., Hdt.; also c. acc. of the limbs one moves (or of any burden which is moved, in which way only it is used in Hom.), e. g., *κυκλέω πόδα —κ. βᾶσιν—κ. ἑμαυτόν*, Soph., Eur.; or (to look round) *κυκλέω πρόσωπον—κ. ὄμμα*, Eur., Ar.

[*To go round* (to visit) *the guards*, περίειμι τὰς φυλακάς, Hdt.]

[*To come round to one* (in turn), περίειμι εἴς τινα, Hdt.; περιέρχομαι εἴς τινα, Hdt.; (of time) *to come round*, περιέρχομαι, Xen.; περιτέλλομαι, Hom., etc.]

[*To ride round*, περιελαύνω (intr.), Hdt., Xen.; also c. ἵππῳ, Hdt.; περιππεύω, Luc.]

To move or *whirl round*, act., κῠκλόω, Pind., Eur.

ROUND, TO BE (i. e., circular), κῠκλόομαι, pass., Eur., Hdt., Plat.; σφαιρόομαι, pass., Theoc.

[ROUNDED, *ὀγκώδης, ες*, Xen.; *ἀμφίτορνος, ον*, Eur.]

ROUNDING, A, or *making round*, *στρογγύλωσις, εως, ἡ*, Hipp.

ROUNDISH, *ὑποστρόγγυλος, ον*, Theoph.

ROUNDNESS, *στρογγυλότης, ητος, ἡ*, Plat.; *περιφερές, τό*, Arist.

ROUSE, TO, *ὄρνῡμι*, and pres. and imperf. indic. *ὀρνύω, ὤρνυον*, fut. *ὄρσω*, aor. 1 *ὦρσα*, and Ep. *ὤρσασκον*, perf. *ὄρωρα*, also *ὤορα*, pluperf. *ὀρώρειν*, and Ep. *ὠρώρειν*, and aor. 2 mid. *ὠρόμην*, 3d sing. often sync. *ὦρτο*, and part. often sync. *ὄρμενος*, in pass. sense, *ὦρορε* also in act. sense, pres. act. not used in Att., Hom., Æsch., Soph.; *ἐρέθω* (esp. of provoking to anger), only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh., Theoc.; *ἐρεθίζω*, Hom., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; *ἐγείρω*, pass. in this sense only in pres., Omn.; *ἀνεγείρω*, Hom., Pind., Xen. (in pass.); *ὀρίνω*, only pres., imperf., and aor. 1 act. and pass., Hom., Pind., Ap. Rh.; *ἀνίστημι*, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. in pass. sense, Hom., Hdt., Thuc.; *ὁρμάω*, Omn.; *ἄγω*, Pind., Trag., Xen.; *κῑνέω*, Æsch., Soph., Xen.; *ἐκκῑνέω*, Soph., Xen.; *ἀνασοβέω*, Plat. *Vid.* TO EXCITE.

To rouse (beasts) *out of* (lurking places), *ἐξανίστημι*, c. gen. of the place whence, or c. prep., Xen.

To rouse beforehand, *προεγείρω*, Arist.

[*To rouse up*, *ἀνεγείρω*, Hom.] *Vid.* TO CHEER.

[*To rouse to fury*, *ἀναβακχεύω*, Eur.]

One must rouse, *κῑνητέον*, Plat.

Easily roused, *εὐπάρόρμητος, ον*, Arist.

ROUSING, A, *παρόρμησις, εως, ἡ*, Xen.

ROUT, A, *φῦγή, ἡ*, Omn.; *τροπή, ἡ*, Xen., and *τ. μάχης, τ. ὄμρός*, Trag., Hdt. *Vid.* FLIGHT.

ROUT, TO, *κλίνω*, Hom., Eur.; *σκεδάννῡμι*, fut. *σκεδάσω*, Att. *σκεδῶ*, esp. in pass., Thuc. *Vid.* TO SCATTER.

Putting to the rout, adv., *περῖτροπᾶδην*, Ap. Rh.

ROUTED (of an army), *διεσπασμένος, η, ον*, Thuc.

Utterly routed, *τεταραμμένος παντρό τῳ φυγῇ*, Æsch.

ROVE, TO, *πλάνάομαι*, pass., c. fut. mid., Omn.; *ἀλάομαι*, pass., perf. *ἀλάλημαι*, Hom. *Vid.* TO WANDER.

ROVER, A, *ἀλήτης, ου, ὁ*, Hom., Trag., Hdt., Isoc.

ROW, A, *στοῖχος, ὁ*, Ar., Hdt., Thuc.; *στίχος, ὁ*, Xen., Plat.; *χορός, ὁ*, Xen.

[*A row of trees* (set out), *ὄρχος, ὁ*, Hom., Theoph.]

[*A front row of seats* (in assembly), *προεδρίαι, αἱ*, pl., Hdt.]

In a row, a lj., *στοιχώδης, ες*, Theoph.

In a row, adv., *μεταστοιχί*, Hom.; *ἐνσχερῳ*, Pind., Ap. Rh.

In three rows, *τρίστοιχος, ον*, Hom.

In three rows, adv., *τριστοιχί*, Hom., Hes.

[*Set round in rows*, *περίστοιχος, ον*, Dem.]

ROW, TO, *ἀναῤῥίπτω* (subaud. *ἄλα*), only act. in this sense, Ep. aor. also *-ῥίπτασκον*, Hom.; *ἐρέσσω*, fut. *-έσω*, and poet. (not Att.) *-έσσω*, no perf. in any voice, Hom., Æsch., Soph.; *ἐλαύνω* (also Ep. *ἐλ. πόντον*), fut. *ἐλάσω*, etc., perf. *ἐλήλακα*, Hom., Thuc.; *ἐλαστρέω*, Hdt.; *ῥοθιάζω*, only act. (esp. referring to the sound of the oar), Cratin., Hermipp.

To row forward, *προερέσσω*, Hom.; *πρυερύω*, fut. *-ὓσω*, aor. 1 *-είρῦσα*, and poet. *-είρυσσα*, sometimes *π. ἐρετμοῖς*, c. acc. of the ship, Hom.

To make to row, *ἐρετμόω*, Eur.

Rowed on both sides, *ἀμφιέλισσα* (ep. of *ναῦς*), Hom.

Well rowed, *εὔζυγος, ον*, and Ep. *ἐΰζ.*, Hom., *εὐσελμος, ον*, and Ep. *ἐὐσσ.*, Hom., Eur.; *εὐήρης, ες*, Hom., Eur.; *εὐήρετμος, ον*, Soph., Eur.; *εὔεδρος, ον*, Theoc.

ROWER, A, *ἐρέτης, ου, ὁ*, Hom., Æsch., Thuc., Dem.; *πρόπολος, ὁ* (being mentioned in the same sentence with *ναῦς, ν. καὶ π.*), Pind.; *κώπης ἄναξ, ακτος, ὁ*, Æsch.; *ἐρετμῶν ἐπιστάτης, ου, ὁ*, Eur.; *πρόσκωπος, ὁ*, Thuc.; *ὑπηρέτης, ου, ὁ*, Dem.; in pl. *οἱ ἐπὶ ζυγῷ*, Æsch.

(There were three ranks of rowers in the Greek triremes: a rower of the uppermost rank, *θρᾱνίτης, ου, ὁ*, Ar., Thuc.; of the second, *ζυγίτης, ου, ὁ*, Dem.; of the lowest, *θαλαμίτης* and *θαλάμιος, ὁ*, Thuc.; *θαλάμαξ, ᾱκος, ὁ*, Ar.)

[*The rowers amidships*, *μεσόνεοι*, Arist.]

Belonging to rowers or *to rowing*, *ἐρετικός, ἡ, όν*, Plat.

With three benches of rowers, *τριήρης, ες*, Thuc., Xen., etc.

With thirty benches of rowers, *τριᾱκόντορος, ον*, Hdt., Thuc.; *τριακοντάζυγος, ον*, Theoc. *Vid.* OAR.

ROWING, *εἰρεσία, ἡ*, Hom., Soph., Hdt., Thuc.

Fit for rowing, *εὐήρετμος, ον*, Æsch.

Rowing one's self, *αὐτερέτης, ου, ὁ*, Thuc.

ROWLOCK, A, *ἄσκωμα, ἄτος, τό*, Ar.

ROYAL, *βᾰσῐλήϊος*, Hom., Ep. for *βᾰσίλειος, α, ον*, and *ος, ον*, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; also compar. *βασιλεύτερος*, superl. *βασιλεύτᾰτος*, Hom.; fem. *βᾰσῐλήϊς, ῐ̈δος, ἡ*, Hom., Hes., Eur., and *βᾰσῐλίς, ῐ̈δος, ἡ*, Eur.; *βᾰσῐλῐκός, ἡ, όν*, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; *τῠραννος, ον*, Trag., Thuc.; *τῠραννῐκός, ἡ, όν*, Æsch., Eur., Xen., Dem.; *ἀρχῐκός, ἡ, όν*, Æsch., Eur., Thuc., Xen.

ROYALTY, *τυραννίς, ῐ̈δος, ἡ*, Archil., Pind., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem. *Vid.* MONARCHY.

RUB, TO, *τρίβω*, fut. mid. sometimes in pass. sense, sometimes c. dat. of that on which, Hom., Theogn., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; *διᾰτρίβω*, Hom.; *ἐκτρίβω*, Soph., Eur., Xen.; *πᾰρεκτρίβω*, Arist.

To rub one's self, *one's own limbs*, *θλίβομαι*, mid., c. acc. of the limb, Hom.

[*To rub against* or *by the side of*, *παρατρίβω* (e. g., *χρυσὸν χρυσῷ*), Hdt.]

To rub against, intrans., *προσκνάομαι*, mid., c. dat., Xen.; *προσᾰνᾰτρίβομαι*, mid., c. dat. (esp. so as to sharpen, metaph. one's wits, etc.), Plat.

To rub clean, *διασμήχω*, Ar.; [*ἀνατρίβω*, Xen.]

To rub down (a horse or any animal in the same way), *ἀποτρίβω*, Hom., Xen.; *ψήχω*, Ar., Xen., Call.

[*To rub one down* (i. e., give one a flogging), *προστρίβομαι πληγάς τινι*, Ar.]

To rub on or *in*, *προσᾰλείφω*, c. dat. of that on which, Hom.; *ἐντρίβω*, c. dat., Ar., Xen., Dem.; *ἐγχρώννῡμι*, c. dat., Arist.; *κᾰτᾰχρίω*, Arist.

To rub gently, *ὑποτρίβω*, Hipp.

[*To rub well* (chafe), *ἀνατρίβω*, Hipp.]

To rub off (so as to destroy), *ἀποτρίβω*, Theoc.

To rub out (so as to efface, q. v.), *ἐξαλείφω*, perf. pass. *-ᾰλῆλιμμαι*, Eur., Ar., Thuc., Plat.

To rub together, *συντρίβω*, Plat.

RUBBED (newly rubbed), *νεόσμηκτος, ον* (of a breast-plate just cleaned), Hom.

Rubbed in, *ἔγχριστος, ον* (of ointment, etc.), Theoc.

Not rubbed off, *ἄσμηκτος, ον*, Pherecr.

RUBBING, A, *τρῖβος, ἡ*, Æsch.; *τρῖψις, εως, ἡ*, Plat.

A rubbing in, *ἔντριψις, εως, ἡ*, Xen.

Rubbing down (a horse), *ψῆξις, εως, ἡ*, Xen.

Dry rubbing, *ξηροτρῖβία, ἡ*, Arist.

RUBBISH, *ἀφυσγετός, ὁ*, Hom.; *χλῆδος, ὁ*, Æsch., Dem.; *φορῡτός, ὁ*, Ar.

RUBBLE (i. e., small stone to fill up walls with, etc.), *χᾰλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ*, Ar., Thuc.

RUBBLY, *χᾰλῐκώδης, ες*, Theoph.

[RUBRICATE, TO, *μιλτόω*, Hdt.]

RUDDER, A, *ἐφόλκαιον, τό*, Hom.; *οἰήϊον, τό*, Hom., Simon., Ap. Rh.; *πηδάλιον, τό*, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *οἴαξ, ᾶκος, ὁ*, Trag., Plat.; *πτέρυξ, ῦγος, ἡ*, Soph.

Having a rudder, *πηδᾰλιωτός, ἡ, όν*, Arist.

Shaped like a rudder, *πηδαλιώδης, ες*, Arist.

RUDDLE, *μίλτος, ἡ*, Ar., Hdt., Xen.; *μίλθος, ἡ*, Arist.

A quarry of ruddle, *μιλτωρῦχία, ἡ*, Amips.

RUDDY, *φοινῐκόπεζα*, only fem., Pind.; *κροκοβᾰφής, ές* (epith. of blood), Æsch.; *ἐπίπυῤῥος, ον*, Arist. *Vid.* RED.

A ruddy person, *ἐρῡθρίας, ου, ὁ*, Arist.

RUDE, *δυσπέμφελος, ον*, Hes.; *σκαιός, ά, όν*, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; *ἀπαίδευτος, ον*, Soph., Eur., Æschin.; *ἄμουσος, ον*, Eur., Xen., Plat., Æschin.; *ἄγρυικος, ον*, Ar., Plat.; *ἀγρεῖος, α, ον*, Ar.; *ἄγριος, α, ον*, and *ος, ον*, Plat.; *βάρβᾰρος, ον*, Ar., Dem.; *ἄφελής, ές*, Dem.

To be rude, *ἀγροικίζομαι*, mid., Plat.

To do rude things, *σκαιουργέω*, Ar.

RUDELY, *ἀφελῶς*, Theogn.; *ἄμούσως*, Plat.; *ἀγροίκως*, compar. *-οτέρως*, Plat.

RUDENESS, *σκαιότης, ητος, ἡ*, Soph., Hdt., Plat., Dem.; *ἄμουσία, ἡ*, Eur., Xen., Plat.; *συνήια, ἡ*, Pherecr.; *ἀγροικία, ἡ*, Plat.; *ἀπαιδευσία, ἡ*, Æschin.

RUDIMENT, *παίδευμα, ἄτος, τό*, Soph., Xen., Plat.

RUE, *πήγανον, τό*, Ar.

[*Made of rue*, *πηγάνῐνος, η, ον*, Galen; *to be like rue*, *πηγανίζω*, Dioscor.]

[*Garden rue*, *πήγανον κηπευτόν*, and *wild* or *mountain rue*, *π. ὀρεινόν*, Dioscor.]

RUE, TO, *μεταγιγνώσκω*, fut. *-γνώσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έγνων*, *-γνωθι*, etc., perf. *-έγνωκα*, Eur. *Vid.* TO REPENT.

RUFFIAN, A, *πάνοῦργος, ὁ*, Eur.

To be a ruffian (to do in a ruffianly

way), πάνουργέω, Soph., Eur., Ar., Isoc., Dem.

RUFFIANLY, πάνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

RUFFLE, TO, πάρασσω, fut. -ξω, Omn.

RUG, A, ῥῆγος, τό, Hom.; ῥέγος, τό, Anac.; στρωμάτεύς, ὁ, Antipho.

RUGGED, ὀκριόεις, εσσα, εν, Hom., Æsch.; τραχύς, εῖα, ύ, Hom., Eur., Hlt., Thuc., Xen., Plat.; παιπάλόεις, εσσα, εν, Hom., h., Ap. Rh.; στῦφελός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; κάταστύφελος, ον, Hes., h.; ὄκρις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κἀκόστροτος, ον, Æsch.; χάλεπός, ή, όν, Thuc., Xen.; λεπράς, ἄδος, ἡ (of a rock), Theoc.

Not rugged, ἀστῦφελος, η, ον, and ος, ον, Theogn.; κἀταῤῥώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

RUGGEDNESS, χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc.

RUIN, ᾽άτη, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ὄλεθρος, ὁ (often of persons who), Omn.; λῦμα, ατος, τό, Æsch., Eur.; φθορά, ἡ, Omn. Att., Hdt.; διαφθορά, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* DESTRUCTION.

Utter ruin, πανωλεθρία, ἡ, Hdt., Thuc.

RUIN, THE (used of a person, i. e., the ruiner), λῦμεών, ῶνος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Isoc.; λῦμαντής, οῦ, ὁ, Soph.; λῦμαντήριος, ὁ, Æsch.; λῦμαντήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

The ruin or *ruiner of his family*, οἰκοφθόρος, ὁ, Plat.; οἰκότριψ, -τρῖβος, ὁ καὶ ἡ, Dem.

RUIN, TO, ὄλλῦμι, fut. ὀλέσω, Att. ὀλῶ, etc., aor. 1 ὤλεσα, poet. (not Att.) also ὄλεσσα, perf. ὀλώλεκα (aor. 2 ὠλόμην, mid., fut. ὀλοῦμαι, no aor. 1, perf. 2d act. ὄλωλα, all in pass. sense, no pass.), Omn. poet. except Ar.; ἀπόλλυμι, Omn.; διόλλυμι, Trag., Thuc., Plat., Isæ.; φθείρω, perf. ἔφθαρκα, 2d perf. ἔφθορα, in both act. and pass. sense, Omn.; διαφθείρω, Hom., Hdt., Thuc., Dem., Isoc.; ἐκφθείρω, Eur.; σφάλλω, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; λῦμαίνομαι, mid. and pass., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Antipho; διεργάζομαι, mid., all augm. tenses -ειργ., perf. pass. in act. and pass. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Soph., Eur., Hdt.; ἐξεργάζομαι, Æsch., Eur., Hdt.: ᾽άποκἀταῤῥήγνυμι, aor. 2 pass. -ερῥᾰγην, Eur.; διαπορθέω, Æsch., Soph.; ἐξᾰνᾰλίσκω, fut. -ᾰλώσω, etc., perf. act. -ήλωκα and -εᾰλωκα, and aor. 2 -εᾰλων, part. -αλούς in pass. sense, perf. pass. -ήλωμαι, fut. mid. in pass. sense, Æsch., Plat., Dem., Æschin.; ἀνατρέπω, Hdt.

To ruin at the same time (to involve in the ruin), συνδιόλλῦμι, Eur.; συγκἀτασκάπτω, aor. 2 pass. -εσκᾰφην, Eur.; προσδιαφθείρω, Soph.; προσδηλέομαι, mid., Hdt.

To ruin a family, οἰκοφθορέω, and pass., no mid., Hdt., Plat.

To plunge of one's own accord into ruin, ἐκτρᾰχηλίζομαι, pass., Dem.

To go to ruin (as houses, etc.), περικἀταῤῥέω, fut. -ῥεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ερῥύην, perf. -ερῥύηκα, Lys.

[*To ruin utterly*, ἀνήκεστα ποιέω, c. acc. pers., Xen.; in pass. ἀνήκεστα πάσχω, Thuc.]

RUINED, ᾽άτηρός, ά, όν, Theogn.; οὐλόμενος, η, ον, Eur.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, Soph.; [ἀνάστατος, ον, Hdt.]

Utterly ruined, πᾰνώλεθρος, ον, Trag., Hdt.; πᾰνώλης, ες, Æsch.; ἐξώλης, ες, Ar., Hdt., Dem.

Ruined beforehand, προώλης, ες, Dem.

To be ruined, ἐρῶ, esp. in imper., expressing a wish (in Ar. also in fut. ἐῤῥήσω, with imper. sense), Hom., Trag., Xen., Plat.; ἐπῖτρῖβομαι, Solon, Ar.; πορθέομαι, pass., Æsch.; ἐκπορθέομαι, Soph.; πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, Soph.; διαπράσσομαι, pass., Æsch., Eur.; διορύσσομαι, pass., Dem.

To be ruined besides, παραπόλλῦμαι, Ar., Dem.

All these things are totally ruined and destroyed, πάντα τἀδ᾽ ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθορᾷ, Theogn.

RUINOUS (i. e., causing ruin), ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. gen. of what to, Omn. poet., Hdt., Plat.; ᾽ᾱτηρός, ά, όν, Trag.; πᾰνώλεθρος, ον, Æsch., Hdt.; πᾰνώλης, ες, Soph.; ἐξώλης, ες, Ar., Dem.; [ἀνατρεπτικός, ή, όν, Plat.] *Vid.* PERNICIOUS.

Ruinous to the people, to men, λᾱοφθόρος, ον, Theogn.; ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Theogn.

Greatly ruinous, μεγἄλᾱτος, ον, Æsch.

Almost ruinous, ῾ὑπολέθριος, ον, Hipp.

RUINOUSLY, λῦγρῶς, Omn.

RUINS, ἐρείπια, τά, Eur., Hdt.

Falling down in ruins, ἐρείψῖμος, ον, Eur.

RULE (i. e., government), ἀρχή, ἡ, Pind., Omn. Att.; κρᾶτος, τό, Ep. also κάρτος, Omn.; ὄυναστεία, ἡ, Soph., Omn. Att. prose; ἡγεμονία, ἡ, Omn. prose. *Vid.* SYN. 101.

Rule shared by many, πολὔκοιρᾰνίη, ἡ, Hom.

[*Rule of one, absolute rule*, μοναρχία, ἡ, Hdt.]

RULE, A (i. e., law), θεσμός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.

A rule (i. e., measuring instrument), στἄθμη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat.; κᾰνών, όνος, ὁ, Trag., Xen., Plat., Dem.; πῆχυς, εως, ὁ, Ar.

A rule of life, γνώμων, ονος, ὁ, Theogn.

He laid it down as a rule that a judge ought . . ., ἐκίλευε δεῖν τὸν δικαστήν, Xen.

By rule, according to certain rules of art, τεχνῐκῶς, Plat., Isoc.

RULE, TO, κραίνω, Ep. also κραιαίνω, and aor. 1 Ep. ἐκρήηνα, etc., but only pres. is found in this sense, only act., c. gen. once in Soph., c. acc., Hom., Soph.; κοιρᾰνέω, only pres. and imperf. act., sine cas. or c. gen., sometimes c. dat. or c. acc., often c. prep. ἀνά or κατά and acc. of the place where, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; κρᾰτέω, c. gen., sometimes c. dat. or c. prep., very rarely c. acc., Omn.; ἐπῖκρατέω, Hom., Æschin.; ἡγεμονεύω, c. gen., more rarely c. dat., only act. and pass., Hom., Thuc., Plat., Dem.; ἡγεμονέω, Plat.; ἡγέομαι, mid., c. perf. pass. (but not in this sense), no other pass. tense, c. gen. or c. dat., Omn.; ᾽ἀνάσσω, fut. -ξω, no aor. or perf., c. gen. or c. dat., Omn. poet.; ἄρχω, in this sense only act., c. fut. mid. (used also in pass. sense, I shall be ruled), c. gen. or c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπάρχω, sine cas., Pind.; βᾰσῐλεύω, c. gen. or c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πρῠτᾰνεύω, c. dat., h.; δεσπόζω, c. gen. or (more rarely) c. acc., h., Trag., Hdt., Plat., Isoc.; ζημίζομαι, mid., c. acc., Pind.; νέμω, Pind.; κρᾰτύνω, c. gen. or c. acc., Trag.; πρεσβεύω, c. gen., Soph.; αἰσυμνάω, c. gen., Eur.; δύναμαι, fut. δυνήσομαι, perf. δεδύνημαι, c. gen., Eur.; μέδω, only in pres. act. (only of place), c. gen., Alcæ., Soph.; δεσποτέω, c. gen., Æsch., Eur., Plat.; τᾱγέω, c. gen., Æsch.; ᾽ἀπευθύνω, Soph., Æschin.; προστᾰτέω, c. gen., no mid., though there is pass., Eur., Xen., Plat.; προστᾰτεύω, c. gen., Plat.; ἀρχηγετεύω, c. gen., Hdt.; ὄυναστεύω, Hdt., Thuc., Isoc.; ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, Thuc., Dem. *Vid.* To GOVERN.

To rule together with, πᾰρᾰδὔναστεύω, Thuc.

[*To rule the hour* (in astrology, of a planet), ὡρονομέω, c. acc., Anth.]

To be ruled, ταμιεύομαι (of a country), Pind.; τᾱγεύομαι (esp. of being ruled or united under one ruler), Xen.

Ruling on high, ὑψῐμέδων, οντος, ὁ, Hom.

Ruling widely, εὐρῠκρείων, οντος, ὁ, Hom.; εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.; εὐρῠμέδων, οντος, ὁ, Pind.; fem. εὐρυᾶνασσα, Call.

Ruling a place, τύπαρχος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Skillful in ruling, fit to rule, ἀρχῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

RULER, A, κρείων, οντος, ὁ, Hom.; μέδων, οντος, ὁ, Hom., more usu. μεδέων, and fem. μεδέουσα (only of places), once c. dat., Hom., Hes., Pind., Eur., Ar.; κοίρᾰνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Omn.; τᾰμίας, ου, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Lys., Isoc.; ταγός, ὁ (ᾱ Trag., and usu., but also ᾰ Hom.), Hom., Æsch., Soph., Xen.; τᾰγοῦχος, ὁ, Æsch.; τᾰγή, ἡ (res pro personâ), Æsch.; πρῠτᾰνις, εως, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Trag.; ἀρχέτης, ου, ὁ, Eur.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch., Eur.; στρᾰτηγός, ὁ, Soph.; ἄρχων, οντος, ὁ, Æsch., Soph., Lys.; δῦναστής, οῦ, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; δῠνάστωρ, ορος, ὁ, Eur.; δυνᾰτής, ου, ὁ, Æsch.; ἔφορος, ὁ, Trag.; κράντωρ, ορος, ὁ, Eur.; δίοπος, ο, Æsch., Eur.; πρόβουλος, ὁ, Æsch.; αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Arist.; ἡγεμόνη, only fem., Call. *Vid.* SYN. 117.

Rulers, οἱ ἐφεστῶτες, Soph.; οἱ κρᾰτοῦντες (once in Eur. without the article), Trag. *Vid.* KING, GOVERNOR.

The rulers, τὸ τέλος, Æsch.; τὰ τέλη, Thuc., Xen.; οἱ ἐν τέλει, Soph., Thuc.; οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, Thuc.

Ruler of a city, ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Ruler of a people, ἀρχέλᾱος, nom. contr. also ἀρχελᾶς, ὁ, Æsch., Ar.

Ruler of many, πολὔσημάντωρ, ορος, ὁ, h.; πολὔκοίρᾰνος, ο, Æsch.

Ruler of all, πάνταρχος, ον, Soph.; παντάρχης, ου, ὁ, Ar.

A joint ruler, σύνθρονος, ὁ, Mel.

RUMBLE, TO (in the stomach), τὴν γαστέρα διακορκορῦγέω, Ar.; [μύζω (ἐν τῇ γαστρί), Hipp.]

RUMBLING, A, κορκορῦγή, ἡ, Æsch., Ar.

A subterraneous rumbling, βούμῦκοι, οἱ, Arist.

RUMINATE, TO, ᾽ἀνᾰμάσάομαι, mid. (used also metaph., "to consider"), Ar.; μηρῦκάζω, only act., Arist.; [(later), μηρυκάομαι, Plut.; μηρυκίζω, Æl., Galen.]

Rumor, κληδών (Ep. also κλεηδών and κληηδ.), όνος, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; λόγος, ὁ, Omn. post Hom.; [(as sent from the gods), ὄσσα, ἡ, Hom.] *Vid.* Report.

Rump, γλουτός, ὁ, Hom., Hdt., Xen.; πυγή, ἡ, Archil., Ar.; πυγίδιον, τό, Ar.; πρωκτός, ὁ, Ar.; ὀρρός, ὁ, Ar.

Of the rump, πυγαῖος, α, ον, Hdt.

With white rump, πύγαργος, ον, Hdt., Arist.

Run, a, or Running, δρόμος, ὁ, Omn.; δρᾶμημα, τό, Trag., Hdt.

The distance one can run in a day, ἡμέρας δρόμος (of a vessel), Hdt.

The distance a horse can run in a day, ἵππου δρόμος ἡμέρας, Dem.

A running about, διᾰδρομή, ἡ, Æsch., Antipho.

A running away, δρασμός, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Æschin.; (of a horse with his rider), ἐκφορά, ἡ, Xen.

Run, to, ῥώομαι, mid., Hom.; τρωχάω, only act., Hom., Ap. Rh.; ϑέω, Ep. pres. also ϑείω, fut. ϑεύσομαι, Dor. also ϑευσοῦμαι, no aor., often (esp. in Ep.) c. gen. of the ground over which, Hom., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; τρέχω, fut. δρᾰμοῦμαι (in compounds also δραμῶ), aor. 2 ἔδρᾰμον, perf. δεδρᾰμηκα, and poet. δέδρομα (Hom. has also aor. ϑρέξασκον, fut. ϑρέξομαι and aor. 1 ἔθρεξα are hardly found in the simple verb, but they occur in the compounds; see below, s. v. ἀποτρέχω), Omn.; τροχάζω, only act., Eur., Hdt., Xen.; τροχίζω, only act., Arist. *Vid.* Syn. 384.

To whom I will run, ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα, Ar.

To run (as a sore does), κᾰταστάζω, fut. -ξω, Soph., Eur.; ὑποστάζω, Hipp.

To run after (in order to get), μετᾰτρέχω, c. fut. μεταθρέξομαι (c. παρά τινος), Ar., Plat. (Com.); (in chase), μεταθέω, Xen.

To run after and catch, ὑποτρέχω, Xen.

To run against, so as to attack, ὑποθέω, Pind.

To run away, off, out, etc., ἐκτρέχω, Hom., Ar., Thuc., Xen.; ἀποτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, also -θρέξω and -ομαι, Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἀποδιδράσκω, fut. -δρᾶσομαι, no aor. 1, perf. -δέδρᾱκα, aor. 2 -έδρην, part. -δρᾶς, sometimes c. acc., Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἀποθέω, Hdt., Xen.; ἐκθέω (esp. of defenders running out of a town to make a sally), like ἐκτρέχω, Ar., Xen.; δραπετεύω, sometimes c. acc. of the person from whom, Xen., Plat., Isoc., Dem.; διᾰδιδράσκω, Thuc. *Vid.* To flee.

To run away with, συναποδιδράσκω, c. dat., Ar.

To attempt to run away, δρασκάζω, Lex ap. Lys.

To run back, ἀνατρέχω, Hom.; [(of a ship), παλινδρομέω, Vit. Hom.]

To run by, past, near, beside, etc., πᾰρᾰτρέχω, c. dat., Hom., Xen.; παραθέω, Xen., Plat.; παρεκθέω, Ap. Rh.; πᾰρᾰπάλλομαι, mid., c. dat., Eur.

To run before, forward, etc., προθέω, Ep. imperf. προθέεσκον, Hom., Hes., Xen., Plat.; ὑπεκπροθέω, Hom., Ap. Rh.; προτρέχω, Xen., Antipho; προκαταθέω, Xen.; προεκτρέχω, Theoph.

To run to, toward, etc., ἐπῐτρέχω, Hom., Xen.; ὑποτρέχω, Hom., Eur., Antipho, Æschin.; ἐπιθέω, Hdt., Xen.; εἰσθέω, Ar.; προσθέω, sometimes c. dat., Thuc., Xen.; προστρέχω, c. dat. or c. acc., Xen., Plat.; εἰστρέχω (sometimes of a ship), Thuc., Xen., Theoc.; προσπίπτω, c. dat., Xen.

To run down, κᾰτᾰτρέχω (sometimes as ships into harbor), Pind., Hdt., Xen.; so καταθέω (also of running a person or an argument down), Thuc., Xen., Plat.; [(also lit.), κ. ἀπὸ λόφων, Thuc.]

To run round, περῐδῑνέομαι, pass., Hom.; περῐθέω, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἀμφῐθέω, Hom.; ἀμφιτρέχω, Hom., Archil.; περῐτρέχω (often as things run round or seem to run round before the eyes of a drunken man), Theogn., Ar., Hdt., Xen., Plat., Lys.

To run through, run over, διατρέχω, c. fut. -θρέξομαι, and aor. 1 -έθρεξα, Hom., Ar., Xen., Plat., Call.; ἐπιτροχάω, c. dat., Ap. Rh.

To run over (in discourse), ἐπιτρέχω, Xen., Dem.; [(in a cursory way), παρατρέχω, Isoc.]

To run to and fro, run about, etc., διασπείρομαι, pass., Soph.; προφορέομαι, mid., Ar., Xen.; διᾰτρέχω, Ar., Theoc.; διαθέω, Thuc., Xen.

[*To start up and run*, ἀνατρέχω, Hdt.]

[*To run up*, ἄνᾰτρέχω (of plants, rocks, etc.), Hom., Hdt.; προστρέχω, Xen.]

To run under, ὕποτρέχω, h.; ὑποτροχίω, Mosch.

To run in (in a boat), *to run on board of*, ὑποπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. εἰς and acc., Thuc.

[*To run* (a boat) *ashore* or *aground*, ὀκέλλω (ναῦν), Hdt., Eur., Thuc.; intrans., *to run aground* (of a ship), ὀκέλλω, Thuc., Xen.]

To run into the fabulous, ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνῑκάω, Thuc.

To run together, run with, etc., ἀμῐτροχάω, only in pres. act. part., Hom.; συντρέχω (esp. of things running together so as to meet, as enemies in battle), when meaning in company with, c. dat., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; συνθέω, Xen.; συμπᾰρᾰθέω, Dem.; συνδιαθέω, Plat.; συντροχάζω, Mel.

To run on to the end with, σὺνεκπεράω, Xen.

To run a race, διαθέω, Plat.; στᾰδιοδρομέω, Dem.; ἀντῐθέομαι (with reference to one's competitors), Hdt.

[*To run for one's neck* or *life*, περὶ τοῦ παντὸς δρόμου ϑέω, Hdt.; τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχω (aor. ἔδραμον), Ar.]

To run a dead heat with, to come in first together with, συνεκπίπτω τῷ πρώτῳ, Hdt.

To run straight forward, ὀρθοδρομέω, Xen.

[*To run smoothly* (of the tongue in pronouncing liquids), ὀλισθάνω, Plat.]

To run fast, εὐδρομέω, Menand.

To run farther on, ἐπιπροθέω, Ap. Rh.

One must run about, περιθρεκτέον, Plat.

That can be run round, περίδρομος, ον, Hom.

Able to run far, μᾰκρόδρομος, ον, Xen.

Not inclined to run away, ἄδραστος, ον, Hdt.

Runaway, a, δρᾰπέτης, ου, ὁ, often as adj., ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem.; fem. δραπέτις, ῐδος, ἡ, Isoc., Mel.; δρῆστις, ῐδος, ἡ, Call.; δρᾰπετῐδης, ου, ὁ, Mosch.

A runaway slave, δοῦλος ἀφεστώς, ῶτος, Lys.

Runner, a, τρόχις, εως, ὁ, Æsch.; δρομεύς, ὁ, Eur., Xen., Plat., Isoc.

A runner (i. e., a running footman), ἀκόλουθος, ὁ, Dem.

A runner of races, στᾰδιόδρομος, ὁ, Simon.; σταδιοδρόμης, ου, ὁ, Ar.

Running, δρομάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; δρομαῖος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Ar., Xen.

Running (of water), ὑᾰτιαῖος, α, ον, Æschin., Theoph.

Running round, περῐ'δρομος, ον, Theogn., Æsch., Eur.

Running to and fro, διᾰ'δρομος, ον, Æsch.

Good at running, relating to running, etc., δρομῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.

Running well, adv., δρομῐκῶς, Plat.

Running well (of a song), εὐτρόχᾰλος, ον, poet. also εὔτρ., Ap. Rh.

To keep up with a person running, σύνδρομά τινι πορεύομαι, Plat.

Rupture, a, ῥῆξις, εως, ἡ, Eur. *Vid.* To break.

Rupture, to, ῥήγνυμι, aor. 2 pass. ἐῤῥᾰγην (Hom. has also imperf. ῥήγνυσκον), Omn. poet., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To break.

Rural, ἄγρεῖος, α, ον, Leon. Tar. *Vid* Country.

[*The rural deities*, πεδιονόμοι (ϑεοί), Æsch.]

Rush, a, ϑρύον, τό, Hom.; δόναξ, ᾰκος, ὁ, Hom., h., Pind., Eur.; σχοῖνος (in Hom. rather of a bed of rushes; used, also, for any thing made of rushes), ὁ (in later authors also ἡ), Hom., Pind., Ar., Hdt., Theoph.; βούτομον, τό, or βούτομος, ὁ, Ar., Theoc.; ὀλόσχοινος, ὁ, Æschin., Theoph.

A sharp-pointed rush, ὀξύσχοινος, ὁ, Theoph.

A bundle of rushes, σχοινία, ἡ, Theoph.

Any thing made of rushes, basket, etc., or *a bundle of rushes with the help of which boys used to learn to swim*, ῥῖψ, ῥῖπός, ἡ, Hom., Ar., Hdt.

A bed of rushes, δονᾰκεύς, ὁ, Hom.

Made of rushes, σχοίνῐνος, η, ον, Eur.; σχοινότονος, ον, Hipp.

Abounding with rushes, βᾰθύσχοινος, ον, Hom.; δονᾰκοτρόφος, ον, Theogn., Eur.; δονᾰκόεις, εσσα, εν, Eur.; δονᾰκώδης, ες, Bacchyl.; δονᾰκόχλοος, ον, contr. -χλους, -χλουν, Eur.

A plaiter of rushes, σχοινοπλόκος, ὁ, Hipp.

[*Of plaited rushes*, μελαγκράνιος, ον, Philet.]

Rush, a, ῥῖπή, ἡ, often with esp. reference to the sound, Hom., Pind., Trag.; φορά, ἡ, Plat.

Rush, to, ϑύνω, only pres. and imperf. act., Hom.; ϑῡνέω, only pres. and imperf. act., Hes.; οἰμάω, only act., Hom., Orac. ap. Hdt.; ῥώομαι, mid., Hom., Hes.; ϑύω, only act., Hom., Hes., Pind.; ὀρούω, only act. (Hes. and h. have pres. part. fem. sync. ὀροῦσα), Omn. poet.; σεύομαι, mid., no fut., aor. 1 ἐσσευάμην, aor. 2 sync. ἐσσύμην, ἔσσυο, etc., also perf. pass. in pres. mid. sense ἔσσῠμαι, aor. 1 ἐσύθην and ἐσσύθην (Soph. has also 3d sing. pres. σεῦται, Æsch. σοῦμαι, σοῦνται, etc.; also imper. σοῦ, σούσθω, σοῦσθε, Æsch., Soph., Ar.), Hom., Pind., Trag.; ὁρμάω, and -ομαι pass., c. fut. mid., sometimes c. gen. of that against which, Omn.; φέρομαι, pass.,

no perf., aor. 1 *ἠνείχθην* (not in Hom.), fut. mid. *οἴσομαι* sometimes in pass. sense, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; *ἀΐσσω* (*ᾱ* Hom., *ă* Trag., but in Trag. nearly always *ἄσσω*), fut. *-ξω*, also aor. 1 mid. *ἀϊξάμην*, and pass. *ἠΐχθην*, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; *παιφάσσω*, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; *φοιτάω*, only act. (esp. as a mad person), Soph., Ap. Rh.; *ἐμαυτὸν προωθέω*, fut. *-ωθήσω* and *-ώσω*, aor. 1 *-έωσα*, and other tenses from *-ώσω*, augmented tenses *-έω*, Xen.

To rush forward, toward, etc., *προσαΐσσω*, c. acc., Hom.; *ἐπισεύομαι*, sometimes c. gen. of the ground across which, c. acc. of that toward which, or c. dat. when the object is attacked, Hom., Æsch., Eur.; *ἐφορμάω*, more usu. *-ομαι*, Hom., Pind., Eur.; *προσφέρομαι*, pass., Hdt., Xen.; *εἰσορμάομαι*, pass., Soph.; *προσορμάω* and *-ομαι*, pass., Xen.

To rush on, *μετασεύομαι*, Hom., Ap. Rh.; *ἐπαιγίζω*, only act. (of the wind), Hom.; *ἐπόρνῡμαι*, mid. and pass., aor. mid. sync. 3d sing. *ἐπῶρτο*, and part. sync. *-όρμενος*, c. dat., Hom.; *ἐπορούω*, c. dat., Hom.; *ἐπιθύω* (*ῐ*, but *ῑ* poet.), Hom.; *ἐπιχράω*, only pres. and imperf., c. dat., Hom.; *ἐπαΐσσω*, sometimes c. dat., Hom., Soph., Eur., Plat.; *ἐπεισπίπτω*, fut. *-πεσοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έπεσον*, perf. *-πέπτωκα*, c. dat., Soph., Eur., Xen.; *ἐφορμαίνω*, only act., no perf., Æsch.; *ἐνάλλομαι*, mid., Soph., Xen.; *ἐσάσσω*, Ar.; *ἐπικλονέομαι*, mid., Ap. Rh.; [*ἀντέπειμι*, c. dat., Thuc.]

To rush on in a race, *ἐκφέρω*, only pres. and imperf. in this sense, Hom.

To rush after, *μετᾱΐσσω*, always either itself in part. or with another verb in part., Hom.

To rush in, *εἰσπαίω*, Soph., Eur.; *εἰσπίπτω*, c. prep., sometimes c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπεισπηδάω*, Xen., Dem.; *ἐπεισκωμάζω* (like revelers), Plat.; *ἐνίημι* (*ῑ̔η* Trag., *ῐ̔η* elsewhere), aor. 1 *-ἧκα*, Ep. *-έηκα*, Xen.; *ἐμβάλλω*, no aor. 1 act., perf. *-βέβληκα*, c. *εἰς* and acc., Lys.

To rush in with, *συνεισπίπτω*, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To rush forth into (battle), *ἐκπαιφάσσω*, Hom.

To rush out, *ἐκσεύομαι*, Hom., Ap. Rh.; *ἐξᾱΐσσω* (Att. usu. *-ᾰ́σσω*), Hom., Ar.

To rush through, *διασεύομαι*, c. acc. or c. gen., Hom.; *διαθύσσω*, fut. *-ξω*, Bacchyl., Pind.; *διᾰ́σσω*, rarely *διαΐσσω*, c. acc. or c. gen., Trag., Hdt.

To rush back into, *κᾰτᾰσεύομαι*, Hom.

To rush down, *κᾰθάλλομαι*, mid., Hom.; *κατορούω*, h.; *κᾰταιγίζω* (of a storm), Æsch.; *κᾰτᾱΐσσω*, Ap. Rh.

To rush by, *πᾰραΐσσω*, Hom., Ap. Rh.

To rush on next to, *μετεκφέρω*, c. acc. of those preceding, Hom.

To rush on with, *συμπαραφέρομαι*, pass., Xen.; *συνορούω*, Ap. Rh.

To rush under or *from under*, *ὑπᾱΐσσω*, but also fut. *ὑπᾰ́ξω*, Hom., Att. *-ᾰ́σσω*, sometimes c. gen. of that from under which, Hom., Soph.

RUSHING, *ὄρμενος, η, ον*, Hom., Æsch., Soph.; *ἐπίσσῡτος, ον*, sometimes c. acc. of the thing against which, Æsch., Eur.

Rushing back, *πᾰλίνορμενος, ον*, Hom.; *πᾰλίνορσος, ον*, Hom., Ap. Rh.

Rushing, adv., *ἐσσῡμένως*, Hom.; *φορᾰδήν*, Soph., Eur.

Rushing back, *μετᾱΐγδην*, Ap. Rh.

A rushing sound (of wings), *ῥῦμη, ἡ*, Ar.

Rushing together, *σῠνᾱΐγδην*, Hes.

RUST, *ἄζα, ἡ*, Hom.; *εὐρώς, ῶτος, ὁ*, Theogn., Simon., Eur., Plat.; *ἰός, ὁ*, Theogn., Plat.

Free from rust, *ἄνιωτος, ον*, Arist.

RUSTY, *εὐρώεις, εσσα, εν*, usu., however, metaph. of hell and other damp, dark places, Hom., Hes., Soph.

RUSTIC, *ἄρουραῖος, α, ον*, Æsch., Hdt., Thuc.; *ἄγραυλος, ον*, Eur.; *ἄγροικος, ον*, Ar., Plat.; *βουκολῐ́κος, ή, όν*, Theoc.

RUSTIC, A, *ἀγρότης, ου, ὁ*, Hom., Eur.; *ἀγροιώτης, ου, ὁ*, Hom.; fem. *ἀγροιῶτις, ῐ̔δος*, Sapph.; *ἀγροβότης, ου, ὁ*, Soph., Eur.; *ἀγρώστης, ου, ὁ*, Soph., Eur.; *ἀγροτήρ, ῆρος, ὁ*, Eur.; fem. *ἀγρότειρα*, Eur.; *χωρίτης, ου, ὁ*, Xen.; *ἀγρώτης, ου, ὁ*, Theoc.; *ἄγριος, ὁ*, Mosch.; *ἀγρότις, ῐ̔δος, ἡ*, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 22.

RUSTICALLY, *χωρῐτῐκῶς*, Xen.

RUSTLE, A, or *rustling motion*, *κῐνᾰ́θισμα, ᾰτος, τό*, Æsch.; *ῥοίζημα, ᾰτος, τό*, Ar.

A rustle, or *rustling noise*, *ῥοῖβδος, ὁ*, Soph., Ar.; *ῥοῖζος, ὁ καὶ ἡ*, Ap. Rh.; *ψῑθῠρισμα, ᾰτος, τό*, Theoc.

RUSTLE, TO, *κλάζω*, fut. *κλάγξω*, perf. *κέκλαγγα*, only act. (esp. of the wind), Hom.; *ὑποσῠρίζω*, fut. *-ίξω* (of the air), Æsch.; *ψῑθῠρίζω*, only pres. and imperf. act. (as the trees do in a gentle wind), Ar.; [also *ψαίρω*, Luc.]

To make to rustle, *ῥοιβδέω*, only act., Æsch.

RUT, *vid.* TRACK.

[RUT, TO, *ὀργάω*, Arist.]

RUTHLESS, *ἀνοίκτος, ον*, Eur., Ar. *Vid.* PITILESS.

[RUTHLESSLY, *νηλεῶς* and *-ειῶς*, Æsch.] *Vid.* PITILESSLY.

RYE, *ζειά, ἡ*, in pl., Hom.; *ὄλῡρα, ἡ*, usu. in pl., Hom., Hdt., Dem.

S.

SABBATH, THE, *Σάββᾰτον, τό*, with dat. pl. *Σάββασι*, Mel.

[*Before the Sabbath*, *προσάββατος, ον*, Nonn.; *the eve of the Sabbath*, *προσάββατον, τό*, N. T.]

SABBATICAL, *Σαββᾰτῐ́κός, ή, όν*, Mel.

SABRE, A, *ἄκῐνᾰκης, ου, ὁ*, but in Hdt. gen. *-εος*, Hdt.; *μάχαιρα, ἡ*, Xen. *Vid.* SWORD.

[*Wearing a sabre*, *μαχαιροφόρος, ον*, Hdt., Thuc.]

[*To fight with a sabre*, *μαχαιρομαχέω*, Polyb.]

[*Sabre-shaped*, *μαχαιρωτός, ή, όν*, Galen.]

SACERDOTAL, *ἱερᾱτῐ́κός, ή, όν*, Arist.

SACK, A, *σῦλάκος, ὁ*, Ar., Hdt., Xen., Plat.

SACK, TO (a city, etc.), *ἄλᾰπάζω*, fut. *-άξω*, only act., Hom., Æsch.; *ἐξαλαπάζω*, Hom.; *πέρθω*, Hom., Corinn., Pind., Æsch.; *διᾰ́περθω*, aor. 2 mid. *διεπρᾰθόμην* in pass. sense, Hom.; *ἐκπέρθω*, aor. 2 act. of getting plunder at the sack of a city, c. gen. of the city out of which, Hom., Æsch.; *πορθέω*, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.: *διαπορθέω*, Hom., Trag. *Vid.* SYN. 291.

SACK, THE (of a town), *ἅλωσις, εως, ἡ*, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

SACKCLOTH (or a garment of sackcloth), *τρῐμῖτον, τό*, Cratin. Min.

SACRED, *ἱερός, ά, όν*, very rarely *ός, όν* (*ῐ*, but very often *ῑ* in arsis, also poet. *ῑ̔ρός, ά, όν*, Omn.; *ἁγνός, ή, όν*, Hom., Hes., Pind., Trag.; *ἅγιος, α, ον*, Hdt., Xen., Plat.; *ἄβᾰτος, η, ον*, and *ος, ον*, Soph.; *θεσπέσιος, α, ον*, also *ος, ον*, Eur.; *ἀπόῤῥητος, ον*, Eur., Dem. *Vid.* HOLY, and SYN. 268.

Sacred offices, *ἔργα, τά*, Hdt.

Sacred rites, *θύεα, τά*, Hom.; *ἱερουργία, ή*, Hdt., Plat.; *ἁγιστεῖαι, αἱ*, Plat., Isoc.

To perform sacred rites, *ἁγιστεύω*, only act., Plat.

You send round to all the shrines to have sacred rites performed, *περίπεμπτα θυοσκίνεις* or *θυοσκεῖς*, Æsch.

SACREDLY, *ἱερωστί* or *ῑ̔ρωστί*, Anac.; *ὁσίως*, Plat.

SACREDNESS, *ὁσιότης, ητος, ἡ*, Plat. *Vid.* HOLINESS.

SACRIFICE, A, *ἑκᾰτόμβη, ἡ* (prop. of a hundred oxen), Hom., Hdt.; *ἱερά, τά* (*ῐ*, but often *ῑ* in arsis), Omn.; *θῠσία, ἡ*, h., Pind., Hdt., Omn. Att.; *θῦμα, ᾰτος, τό*, Omn. Att.; *χρηστήριον, τό*, Pind., Soph.; *θῡτήριον, τό*, Eur.; *σφᾰγή, ή*, Æsch., Eur.; *πρόσφαγμα, ᾰτος, τό* (esp. the action), Æsch.; *τὰ ἱερόθῡτα*, Theopomp., Arist.; *ἐπῑβώμιον, τό*, Theoc. *Vid.* SYN. 266.

Burnt sacrifice, *ἔμπῡρα, τά*, Pind., Soph.

Preparatory sacrifice, *προτέλεια, τά* (esp. before marriage, also on other occasions), sometimes c. gen. of the object on behalf of which it is offered, Sapph., Æsch., Eur., Plat.; *πρόθῡμα, ᾰτος, τό*, Eur., Ar.

Sacrifices at embarkation, *ἐπίβαθρα, τά*, Ap. Rh.

Sacrifices for a safe journey, *ἡγεμόσῠνα, τά*, Xen.; [*for a safe voyage*, *ἀναβατήριον* (sc. *ἱερόν*), Plut.]

[*Sacrifices* (on ratifying a solemn treaty), *ὁρκωμόσια, τά*, Plat.]

The beginning of a sacrifice, *κᾰτάρχματα, τά*, Eur.

Sacrifices of sheep, *ἔντομα (τά) μῆλων*, Ap. Rh.

Fit for sacrifice, *θῡ́σῐμος, ον*, Ar.

Of or *belonging to sacrifice*, *βούθῡτος, ον*, Trag., Ar.; *θυστάς, ᾰ̈δος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch., Soph.

Arising from sacrifice, *ἱερόθῡτος, ον* (of smoke), Ar.

Receiving sacrifices, *ἱεροδόκος, ον*, Æsch.; *δεξῐμηλος, ον*, Eur.; *δεξῐπῦρος, ον*, Eur.

Abounding in sacrifices (whether causing them or receiving them), *πολῠθῡτος, ον*, Pind., Soph., Eur.

Consuming sacrifices, *θυηφᾰγος, ον* (of flame), Æsch.

Fond of sacrifice, *φῐλόθῡτος, ον*, Æsch.; *φῐλοθύτης, ου, ὁ*, Ar., Antipho.

[*An altar for burnt sacrifices*, *πυρά, ἡ*, Hdt.] *Vid.* ALTAR.

To distribute the meat of a sacrifice, κρεᾶν νέμω, only act., Isæ.

The city is full of sacrifices, θυηπολεῖται ἴστυ, Eur.

That ought not to be offered in sacrifice, ἀθῦτος, ον, Ly.

Not smelling of sacrifice, ἄκνιστος, ον, Æsch.

Sacrifices which have not been offered, ἄπυρα ἱερά, Æsch.

Not having been used in sacrifice, ἀνεπίῤῥεκτος, ον (of new vessels), Hes.

SACRIFICE, TO, ἱερεύω and ἴρευω, and mid., no pass., Hom.; ῥέζω, fut. -ξω, aor. 1 poet. also (not Att.) ἔῤῥεξα, no perf., Ep. imperf. ῥέζεσκον, no mid. nor pass. except aor. 1 ἐρέχθην, with or without acc. of the sacrifice, c. dat. of the god to whom (which case all other words in this sense govern), Hom., Pind., Soph.; ἔρδω (said to be only metath. for ῥέζω), fut. ἔρξω, aor. 1 ἔρξα, no other tenses in this sense, with or without acc. of the sacrifice, Hom., Hes., Hdt., Xen.; ἐπιῤῥέζω, Hom., Theoc.; θύω (generally ῠ, except in trisyll. cases of pres. part., but sometimes ῐ, e. g., θῦων, ἔθῦε, Pind., θῦειν, Eur.), fut. θύσω, perf. τέθυκα, aor. 1 pass. ἐτύθην, Omn.; αὐερύω, fut. -ὕσω, aor. 1 -ὕσα, no other tenses (only of sacrificing animals), Hom., Pind.; σφάζω, fut. -ξω, Hom., Pind., Trag., Xen.; ἐκθύω, Soph., Eur.; θυηπολέω, and pass., no mid., Trag.; κἀθοσιόω, Eur., Ar.; ἀγνίζω, Eur.; κἀτἀθύω, Hdt., Xen.; ἀποθύω, Xen.; ἱεροποιέω, only act., Plat., Antipho, Dem.; καθἀγίζω, Ar., Hdt., Plat.; ἐνἀγίζω (esp. to the dead), Hdt., Isæ.; ἐντέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα (only of sacrificing animals), Ar., Thuc.; so ἔντομα ποιέω, Hdt.; κνίσάω, only act., Orac. ap. Dem.; κἀθιερεύω, Ionic, Hdt.; ὠμοθετέω (only of animals), Ap. Rh.; διαιτρεύω, only act., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 260.

To sacrifice (the interests of a country, etc.), προτίνω, fut. -τίσω, and sometimes Att. -τιοῦμαι, aor. 2 προέπιον, contr. προύπιον, perf. pass. προπέπομαι, Æsch., Eur., Dem.

To sacrifice men, ἀνθρωποσφἀγέω, Eur.

To sacrifice sheep, μηλοσφἀγέω, only act., Soph., Eur., Ar.

To sacrifice oxen (or sometimes any other animal), βουθῦτέω, only act., Soph., Eur., Ar.

To begin a sacrifice, κἀτάρχομαι, (sometimes simply to sacrifice), mid., c. perf. pass. in pass. sense, c. acc., also after Hom., c. gen., Hom., Eur., Hdt.

To sacrifice for, προθύω, c. gen. or c. ὑπέρ and gen. of him on behalf of whom, Eur., Ar.

To sacrifice beforehand, προσφάζω, Eur., Plat.; προθύω, Plat.

To sacrifice besides, ἐπιθύω, Æsch., Ar.

To sacrifice with, together, etc., συνθύω, Eur.; σὺνιεροποιέω, c. dat. of the co ipanion, Isæ.

To sacrifice or *perform sacred rites over*, ἐφἀγιστεύω, only act., Soph.; ἐφαγνίζω, only act., Soph.; ἐπισφάζω, c. dat. of that over which, Eur., Xen.

One must sacrifice, θῦτέον, Ar., Plat.

Sacrificed to a god, θεόθῦτος, ον, Cratin.

Not sacrificed, or *improperly sacrificed*, ἄθῦτος, ον, Eur., Dem.

Not sacrificing, ἀθῦτος, ον, Xen.

SACRIFICER, Α, θῦτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Soph.; θυηπόλος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur., Ar.; ἱερουργός, ὁ, Call.; μηλοθύτης, ὁ, Eur. *Vid.* SYN. 267.

[SACRIFICIAL (for sacrifice), βούθυτος, ον (e. g., ἑστία), Soph., Ar.; μηλοθύτης, ου, ὁ (e. g., βωμός), Eur.] *Vid.* under SACRIFICE.

Sacrificial fires, σφἀγαὶ πυρός, Æsch.

SACRIFICING, Α, θυηπολία, ἡ, Ap. Rh.

An attendant at sacrifices, ἱεροκήρυξ, ῦκος, ὁ, Dem.

SACRILEGE, ἱεροσῡλία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.

To commit sacrilege, ἱεροσῡλέω, sometimes c. acc. of the plunder sacrilegiously stolen, Ar., Plat, Antipho, Dem.

SACRILEGIOUS, ἱερόσῡλος, ον, Ar., Xen., Plat., Lys., Isoc.

SAD, λευγἄλέος, α, ον, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; λύγρός, ά, όν (only of things), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἀλγἰνόεις, εσσα, εν (of things), Hes.; ἀλγεινός, ή, όν, compar. -ότερος, but also ἀλγίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), used in neut. sing. by Hom., superl. ἄλγιστος, used also in Hom. (of persons and things, but compar. and sūperl. only of things), Omn. Att.; δύσφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Pind., Trag.; ἰήϊος, α, ον, and ος, ον (of things only), Soph., Eur.; γοερός, ή, όν, Æsch.; γοερός, ά, όν, Æsch., Eur., Call., Ap. Rh.; ὀλόμενος, η, ον (only of things), Æsch.; ἄναυλος, ον (of a procession, etc.), Eur.; ἀκροπενθής, ές (of a person), Æsch.: μελαγχἰτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ (of the mind), Æsch. *Vid.* GRIEVOUS, MOURNFUL.

[*Very sad*, περίλῡπος, ον, Isoc.]

To be sad, τετίημαι, except 2d dual τετίησθον, only in part. τετιημένος and τετιηώς, Hom. *Vid.* To GRIEVE.

To look sad, συννεφέω, only pres. act., Eur.; σκῡθράζω, only act., Eur.; σκῡθρωπάζω, Ar., Plat., Dem., Æschin.

To look sad with, συσκυθρωπάζω, Eur., Xen.

Sad-looking, σκῡθρωπός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem.; συννεφής, ές, Eur., Mel.

SADLY, λευγἄλέως, Hom.; λῡγρῶς, Hom.; ἀλγεινῶς, Soph.; ἀνἰαρῶς, Soph.

Sadly looking, σκῡθρωπῶς, Xen.

SADNESS, ἄλγος, τό, Omn.; πένθος, τό, Omn.; ἄχος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; λύπη, ή, Omn. post Hom.: δυσφροσὕνη, ή, Hes.; ἄχθος, τό, Trag., Xen.; τὸ σὺνεστὼς (ὥτος) φρενῶν, Eur. *Vid.* GRIEF, and SYN. 338.

SADDLE, Α, ἐφἰππιον, τό, Xen.

A pack-saddle, ἀστρἄβη, ή, Lys.; [στρωματοθήκη, ή, Nicet.]

A saddle-cloth, κάσας, ου, ὁ, Xen.

SADDLER'S SHOP, Α, ἠνιοποιεῖον, τό, Xen.

SAFE, ἀσκηθής, ές, Hom., Ap. Rh.; ἀρτεμής, ές, Hom.; ἀσἴνής, ές, Hom., Æsch., Hdt.; εὐερκής, ές, Hom., Pind., Æsch., Plat.; ἄπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the danger from which, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; σῶς, only in nom. and acc. σῶν, nom. and acc. pl. masc. σῶς, and neut. σᾶ, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem., more usu. σοός, only in nom. and acc. sing. and pl., compar. σαώτερος, Hom., Hdt., and σῶος, only nom. sing. and pl., no compar., Thuc., Xen., Lys.; ἄπόρθητος, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἀσφἀλής, ές, Omn.; ἄβλἀβής, ές, Pind., Æsch.; ἀκίνδῡνος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἀκραιφνής, ές, Soph.; ἀδῆος, ον (esp. from enemies), Soph.; ἄσῦλος, ον, Eur., Plat.; ἀσόλητος, ον, Eur.; δύσάλωτος, ον, c. gen. of the danger or enemy, Soph.; σωτήριος, ον, Soph.; ἐχέγγυος, ον (of a person or a place), Soph., Eur.; ὀρθός, ή, όν (of a country or tower, etc., metaph. from a ship), Soph., Thuc.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Thuc.; ἐχῦρός, ά, όν (prop. of fortified places), Thuc., Xen.; ἀπἄθής, ές, Thuc.; ἀνέπἄφος, ον (of a deposit), Dem.; εὔσσος, ον, Theoc.

Not thinking it safe to say . . ., ἐν ἀδείῃ οὐ ποιεύμενοι τὸ λέγειν, Hdt.

Safe and sound, σῶς καὶ ὑγιής, Thuc.

A safe return home, σωτηρία οἴκαδε, Dem.

To bring safe to, σώζω, c. word of motion to (e. g., εἰς, δεῦρο, οἴκαδε, etc.), Eur., Plat.; ἀποσώζω, Xen.

To get safe to, ἀποσώζομαι, pass., perf. -σέσωσμαι, but aor. 1 -εσώθην, c. εἰς and acc., Hdt., Xen.; διασώζομαι, c. εἰς and acc., Thuc.

To make safe, ἠμερόω (as one makes a country or a road safe by destroying wild beasts or robbers), Pind., Æsch.; ἀνημερόω, c. gen. of the monsters destroyed, Soph.

SAFE, TO BE, ῥᾴσύνομαι, pass., Æsch.; [(of places), ὀρθύομαι, Thuc.]

SAFE-CONDUCT, Α, ἀσφἄλεια, ἡ, Eur., Hdt.

Under the protection of a safe-conduct, ἔνσπονδος, ον, Eur.

SAFELY, ἀσφἀλές, Hom.; ἀσφἄλέως, Att. ἀσφαλῶς, Hom., Omn. Att.; ἀκινδὕνως, Thuc.; [ἀνεπιλήπτως, Xen.; πεφυλαγμένως, Xen.]

For it seemed that they could safely do so, καὶ γὰρ ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς, Thuc.

[*He gets off safely*, χαίρων ἀπαλλάττει, Hdt.]

SAFETY, ἄπημοσὕνη, ἡ, Theogn.; σωτηρία, ή, Omn. Att.; ἀσφἄλεια, ἡ, Omn. Att.; ἄσῦλία, ἡ, c. gen. of the dangers from which, Æsch.; ἄβλἀβεια, ἡ, Æsch.; βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc.; εὑρκεια, ἡ, Plat.; ἀπημονία, ἡ, Call.; ἄδεια, ἡ, Hdt.

Thanksgiving or *thanksgivings for safety*, σώστρα, τά, c. gen. of the object, Hdt.; σωτήρια, τά, Xen. *Vid.* To SAVE.

In safety, ἐς ὀρθόν and κἀτ' ὀρθόν, Soph.; ἐκ τοῦ ἀκινδὕνου, Thuc. *Vid.* SAFELY.

SAFFRON, κρόκος, ὁ, Ar. (also in Hom. and Soph. for the crocus).

Saffron, adj., κρόκεος, ον, Pind., Eur.; κροκήϊος, η, ον, h.; κροκωτός, ή, όν, Pind.; κροκόβαπτος, ον, Æsch.; κροκόεις, εσσα, εν, Eur., Theoc.

A saffron robe, κροκωτός, ὁ, Ar.; κροκωτίδιον, τό, Ar.

To wear a saffron robe, κροκωτοφορέω, only act., Ar.

Wearing a saffron robe, κροκόπεπλος, ον, Hom., Hes.

SAGACIOUS, φρόνἵμος, ον, Soph. Eur., Xen., Plat., Isoc.; ὀξὺφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ὀξύς, εῖα, ύ, Thuc., Plat.; στοχαστικός, ή, όν, Plat.; πολυγνώμων, ὁ καὶ ἡ, Plat. *Vid.* WISE, CLEVER.

Sagaciously, *φρονίμως*, Eur., Xen., Plat.; *στοχαστικῶς*, Arist.

Sagacity, *ὀξῠτης, ητος, ἡ*, Plat.; *πολῠνοια, ἡ*, Plat.

Sage (the plant), *σφάκος, ὁ*, Ar.; *ὄρμῑνον, τό*, Theoph.

Sage, *σοφός, ή, όν*, Omn. post Hom. *Vid.* Wise.

Sagely, *σοφῶς*, Soph. *Vid.* Wisely.

Sail, A, *ἱστίον, τό*, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *σπεῖρον, τό*, Hom.; *πτερόν, τό*, in pl., Hes., Eur.; *λαῖφος, τό*, Alcæ., Trag.; *ὀθόνη, ἡ*, in pl., Mel.

To set, bend, spread sails, *ἱστία τείνω*, *ἱστ.* *ἔλκω* (imperf. *εἵλκον*, fut. *ἑλκῡσω*, etc.), *ἱστ.* *ἀνἄπετἀνῡμι*, poet. also *ἀμπ.* (fut. *-ἄσω*), *ἱστ.* *ἀνερύω* (fut. *-ῡσω*, aor. 1 *-εἰρυσα*), *ἱστ.* *ἐντίθεμαι* (mid., aor. 1 *-εθηκάμην*), all in Hom.; *ἱστ.* *ἀείρομαι* (mid.), Hdt., Ap. Rh.

To furl sails, *ἱστ.* *μηρύομαι* (mid., fut. *-ῡσομαι*), *ἱστ.* *στέλλομαι* (mid.), *ἱστ.* *κἄθαιρέω* (in aor. 2 *κἄθεἷλον*, infin. *καθελεῖν*, *ἱστίον* rarely in sing. in these phrases), all in Hom.

Reefed sails, *ἄκρα ἱστία*, Ar.

[*To run with lowered sails*, *πλέω ὑφειμένη* (fig. of lowering one's tone), Soph.]

With sails, *πτεροβήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Euped.; *λῑνόπτερος, ον*, Æsch.; *λῑνορρᾰφής, ές*, Æsch.

Under sail, *ὑπόπτερος, ον*, Pind.

With white sails, *λευκόπτερος, ον*, Eur.

With black sails, *μελάγκροκος, ον*, Æsch.

Wasting the sails, *λῑνοπόρος, ον*, Eur.

Filling or *swelling the sails*, *πλησίστιος, ον*, Hom., Eur.

[*Sail of a wind-mill*, *ἀνεμούριον, τό*, Hero.]

Sail, to, *ποντοπορεύω*, only act., Hom.; *ποντοπορέω*, only act., Hom.; *ναυτίλλομαι*, only pres. and imperf. mid., Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *πλώω*, only pres., imperf., aor. 1 *ἔπλωσα*, and aor. 2 *ἔπλων*, part. *πλώς* (these aor. more in compounds than in the simple verb), Hom., Hdt.; *πλέω* (also pres. Ep. *πλείω*), fut. *πλεύσομαι*, oftener *πλευσοῦμαι*, aor. 1 *ἔπλευσα*, etc., no mid. except fut., no pass., Omn.; *ἐλαύνω*, fut. *ἐλἄσω*, Att. *ἐλῶ*, etc., perf. *ἐλήλἄκα* (Hom. has also pres. infin. *ἐλάαν*, Pind. and Eur. have imper. *ἔλα*, Hom. imperf. *ἔλων*, 3d sing. *ἔλαεν*, Ap. Rh.), Hom., Eur.; *πλωΐζω*, only pres. and imperf. act., Hes., Thuc., Plat.; *ναυστολέω*, Soph., Eur.; *ναυσθόομαι*, mid. and pass., Eur., Ar.; *πλοΐζω ἀφίημι* (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 *ἀφῆκα*, Hdt.

To set sail, *ἄνἄγω*, aor. 2 *ἀνήγαγον*, Hom., Thuc., Xen.; *ἐξἄνἄγομαι*, mid., Soph., Hdt., Thuc.; *αἴρω*, also *αἴρω τὰς ναῦς*, and *αἴρω ταῖς ναυσίν*, Thuc.; *αἴρω στόλον*, Æsch.

To sail away, *ἄποπλέω*, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; *ἄπαίρω*, Hdt., Thuc., Xen.; *μεθορμίζομαι*, mid. and pass., Hdt., Xen., and metaph., Eur.; [*νηῒ οἴχομαι* (in signif. of perf.), Hom.; *οἴχομαι πλέων*, Hdt.]

To sail away secretly, *ὑπεξἄνἄγομαι*, pass., c. aor. 2, mid., Thuc.

You shall not sail away from the country, *οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσει χθονός*, Eur.

To sail against, *ἀντἄνἄγω*, more usu. *-ομαι*, sine cas., or *ἀντ.* *ναυσί*, Hdt., Thuc., Xen.; *ἀντεκπλέω*, Thuc.; [*ἀντεπανάγομαι, πρός* c. acc., Thuc.; *προσπλέω*, c. dat., Thuc.]

To sail back, *ἀνἄπλέω* (often simply to sail), Hom., Hdt., Xen., Dem.; *ἀποπλέω*, Thuc., Xen.; *ἐπαναπλέω*, Hdt., Xen., Dem.; *κἀτἄπλέω*, Hdt., Andoc.

To sail before, *προπλέω*, and Ion. *προπλώω*, Hdt., Thuc.; *προἄνἄγομαι*, pass., Thuc.

To sail along, by, near, beyond, etc., *πἀρἄπλώω*, Hom.; *πἀρἄπλέω*, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; *παρανέομαι*, pres. in fut. sense, only pres. and imperf., Ap. Rh.; *πἀρεκνέομαι*, Ap. Rh.; [*παρακομίζομαι* (e. g., *τὴν Ἰταλίαν*), Thuc.; *to a place*, *ἐς τόπον*, *toward a place*, *ἐπὶ τόπου*, Id.; *close by*, *ἐν χρῷ παραπλέω*, Thuc.]

To sail out, out of, *ἐκπλέω*, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.

To sail out with, *σῠνεκπλέω*, Hdt., Thuc., Lys., Dem.

To sail along on the other side, *ἀντἴπἀρἄπλέω*, Thuc.

To sail round, *περῐπλέω*, c. acc. (also c. *κύκλῳ*), Hdt., Thuc.

To sail to, toward, into, etc., *κατἀπλέω* (esp. toward land), Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *εἰσπλέω*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *προσπλέω*, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ἐμπλέω*, Hdt., Thuc., Xen.; *ἐπεισπλέω*, Thuc., Xen.; *ἐπῐπλέω*, and Ep. pres. *ἐπιπλώω*, c. acc., or c. dat., or c. prep., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ἐπελαύνω*, Hdt.

To sail over, *ἐπιπλέω*, Ep. pres. also *ἐπιπλώω*, Hom., Hdt.

To sail through, across, etc., *διαπλέω*, and Ep. *διαπλώω*, Plat., Lys., Ap. Rh.; *διεκπλέω*, and Ep. pres. *διεκπλώω*, Hdt., Thuc.

To sail with, (i. e., put to sea together), *συμπλέω*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To sail with (i. e., put to sea together), *σύνἄνἄγομαι*, pass., Dem.

To sail in with, *συνεισπλέω*, Xen.

To sail with against, *συνεπῐπλέω*, Dem.

To sail with a fair wind, *ἐπουρίζω*, Ar.

To sail fast, *τἄχῠναυτέω*, Thuc.

[*To sail up stream*, *ἀναπλέω*, Hom., Hdt.]

To sail down a stream, *καταπλέω*, Hdt.

One must sail, *πλευστέον*, Ar.

One must sail away, *ἀποπλευστέον*, Ar.

Room to sail, *διἀπλοος, ους, ὁ*, Thuc.

They made all the naval people sail across (i. e., conveyed them across in boats), *διάπλοον καθίστᾰσαν πάντα ναυτικὸν λεών*, Æsch.

It became easier (or safer) *to sail to one another*, *πλωϊμώτερα ἐγένετο πἀ' ἀλλήλους*, Thuc.

Not yet sailed to (of a place), *ἄπλευστος, ον*, Xen.

Sail-cloth, *λῖνον, τό*, in pl., Ar.; *ὀθόνια, τά*, Dem., in sing., Polyb.

Sailing, adj., *ναύστολος, ον*, Æsch.; [*πλωτος, ή, όν*, Hom., Hdt.; *πλωάς* (also *πλοάς*), *ἄδος, ἡ*, Ap. Rh., Theoph.] *Vid.* Sailor.

Sailing from, *ἔξορμος, ον*, c. gen., Eur.

Sailing for the first time or *in the first rank*, *πρωτόπλοος, ον*, contr. *-πλους, ουν*, Hom., Eur., Xen., Plat.

Skillful in sailing, *πλωτῐκός, ή, όν*, Plat.

Men now becoming more skillful in sailing, *ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων*, Thuc.

Accessible by sailing, *προσπλωτός, ή, όν*, Hdt.

Fit for sailing, *πλοΐμος* or *πλώῐμος, ον* (of a ship), Thuc., Æschin.

Fit for sailing on, *πλώσῐμος, ον* (of the sea), Soph.

Not fit for sailing on or *in* (both of ship and sea), *ἄπλοος, ον*, contr. *-ους, -ουν*, Thuc., Xen., Dem., Andoc.

Favorable for sailing (as a gale), *πλευστῐκός, ή, όν*, Thuc.

Favorably for sailing, *πλευστῐκῶς*, Arist.

Sailing, A, *πλόος, πλοῦς, ὁ*, Omn.; *ναυτῐλία, ἡ*, Hom., Hes., Pind., Hdt., Plat., *ναυστολία, ἡ* (esp. a naval expedition), Eur.; so *ναυστόλημα, ἄτος, τό*, in pl., Eur.

A place to sail in, or *room to sail through*, *a fair wind for sailing, proper time for sailing*, etc., *πλόος, πλοῦς, ὁ*, Eur., Thuc., Antipho; [also *ὁ πλωτός* (the season for sailing), Heraclid.]

A sailing across, *διάπλοος, ους, ὁ*, Thuc.

[*A sailing along shore*, *παρακομιδή, ἡ*, Thuc.]

A sailing back, *κἀτἄπλοος, ους, ὁ*, Xen., Dem.; [*ἀνάπλοος, ους, ὁ*, Theoph.]

A sailing out, also *room to sail out*, *ἔκπλοος, ους, ὁ*, Æsch., Thuc., Xen.; *ἐπέκπλοος, ους, ὁ*, Thuc.

A sailing before, *πρόπλοος, ους, ὁ*, Thuc., Isoc.

A sailing round, *περῐπλοος, ους, ὁ*, Hdt., Thuc., Xen.

A sailing into, *εἴσπλοος, ους, ὁ*, Thuc., Xen.

A sailing away, *ἀπόπλοος, ους, ὁ*, Hdt.

A sailing under, *ὑπόπλοος, ους, ὁ*, Plat.

A sailing against (so as to attack), *ἐπῐπλοος, ους, ὁ*, Thuc., Xen.; *ἐπίπλευσις, εως, ἡ*, Thuc.; *ἀντεξόρμησις, εως, ἡ*, Thuc.

A sailing to land, *κἀτἄπλοος, ους, ὁ*, Thuc.

A sailing through, *διέκπλοος, ους, ὁ* (esp. in a naval battle, so as to break the enemy's line), Hdt., Thuc., Xen.

A favorable sail, *εὔπλοια, ἡ*, Hom., Æsch., Soph.

[*A sailing up stream*, *ἀνάπλοος, ὁ*, Hdt.]

A difficulty in sailing, *ἄπλοια, ἡ*, Æsch., Eur., Thuc.

A setting sail, *ἀνἄγωγή, ἡ*, Dem.

Sail-maker, A, *σακχῠφάντης, ου, ὁ*, Dem.

Sailor, A, *ἅλιεύς, ὁ*, Hom.; *ναύτης, ου, ὁ*, Hom.; *ναυτίλος, ὁ*, Æsch., Eur., Hdt.; *ναυβάτης, ου, ὁ*, sometimes used as adj. (with *ἀνήρ, λεώς*, etc.), Trag., Hdt., Thuc.; *ναύκληρος, ὁ*, Soph., Eur.; *ἁλῐτῠπος, ὁ*, Eur.; *βαρῐβας, αντος, ὁ*, Soph.; *πλωτήρ, ῆρος, ὁ*, Ar.; *ναύτρια*, fem., Ar.; *ναυτίς, ῐδος, ἡ*, Theopomp. (Com.); *οἱ πλωτῐκοί*, only in pl. in this sense, Plat.; *πορθμεύς, ὁ*, Theoc.; [*ἁλιάδαι, ῶν, οἱ*, only in pl., Soph.]

The whole crew of sailors, *νεὼς κοινόπλους ὁμιλία*, Soph.

A sailor boy, *ναυτοπαίδιον, τό*, Hipp.

A fellow-sailor, *συνναύτης, ου, ὁ*, Soph., Eur., Plat.

Being a sailor, adj., *ναυσῐφόρητος, ον*, Pind.; *ναυσίπορος, ον*, Eur.

[*Of* or *belonging to sailors*, *ναυτικός, ή, όν*, Hdt., etc.]

Sail-patcher, A, *ἱστιορρᾰφος, ὁ*, Ar.

[SAINFOIN, πόα (ποία) Μηδική, ἡ, Ar.]

SAKE—*for the sake of*, ὑπέρ, c. gen., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἕνεκα, c. gen., Omn.; εἵνεκα, c. gen., Omn. poet.; ἕνεκεν, c. gen., Hom., Hdt., Eur.; εἵνεκεν, c. gen., Hom., Hdt.; χᾶριν, c. gen. (sometimes c. pron. poss., e. g., ἐμὴν χάριν, Eur.; σὴν χάριν, Xen.), Omn.; πρὸς χάριν, Soph.; πρός, c. gen., Soph.; αἰτία, Thuc.; ἦρα, c. gen., Call.

SALABLE, πρᾱσίμος, ον, Xen., Plat.; πρᾱτέος, α, ον, Plat.

[SALACIOUS, ὀχευτικός, ή, όν, Arist.]

SALAD, φυλλάς, άδος, ἡ, Diphil.; ἄβυρτᾰκη, ἡ, Menand.; ἀστῦτις, ἴδος, ἡ, Ath.

SALAD, A, or SALAD-SAUCE MAKER, ἀβυρτᾰκοπωλής, ὁ, Demetr.

SALAMANDER, A, σαλᾰμάνδρα, ἡ, Arist., Theoph.

[SAL AMMONIAC, ἀμμωνιακόν, τό, Diosc.]

SALARY, μισθός, ὁ, Plat., Orat.

SALE, A, πρᾶσις, εως, ἡ, Soph., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; πώλησις, εως, ἡ, Xen. *Vid.* TO SELL.

A want of sale for, ἀπρᾱσία, ἡ, Dem.

A setting out for sale, διάθεσις, εως, ἡ, Isoc.

To put up to sale, ὑποκηρύσσομαι, mid., Plat., Æschin. *Vid.* TO SELL.

[*For sale*, ὤνιος, α, ον, Epich., Oratt., Plat., Xen.; πρᾱσιμος, ον, Plat., Xen.]

Put up for public sale, ὑπὸ τοῦ δημοσίου κηρυσσόμενος, Hdt.

SALESMAN, A, πρᾱτήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ.

SALLOW, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur.; [πάρωχρος, ον, Plut.] *Vid.* PALE.

[SALLOWNESS, ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat.] *Vid.* PALENESS.

SALLY, A, ἐκβοήθεια, ἡ, Thuc.; ἔξοδος, ἡ, Thuc.; ἐπεκδρομή, ἡ, Thuc.; ἐκδρομή, ἡ, Xen.; προδρομή, ἡ, Xen. (in words προδρομαὶ λόγου), Plat.

The men to make a sally, οἱ πρόδρομοι, Hdt., Thuc.

SALLY, TO, ἐκθέω, fut. -θεύσομαι, no aor., Ar., Xen.; ἐκτρέχω, fut. ἐκδρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔδρᾰμον, perf. -δεδρᾰμηκα, Thuc., Xen.; ἐκβοηθέω, Thuc., Xen.; ἐκπηδάω, Xen.

To sally out against, ἀντίπειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν and -ᾖα, no other tenses, c. dat., Thuc.; ἀντεπέξειμι, Thuc.; ἐπέξειμι, Thuc., Xen.; ἐπεκβοηθέω, Thuc.; ἐπεκθέω, Thuc.; ἐπεκτρέχω, Xen.; [ἀντεκτρέχω, Xen.]

To sally forth out of the line, προεκθέω, Thuc.

To sally out with or at the same time, etc., σύνεκτρέχω, Xen.; σύνεξορμάω, Xen.

SALT, ἅλς, ἁλός, ὁ, in sing. usu. for a grain of salt, or in Hdt. for rock-salt; in pl., salt as prepared for use, Hom., Ar., Hdt., Dem.

Rock-salt, ἀμμωνιᾰκόν, τό, Diosc.

Made of salt, ἅλινος, η, ον, Hdt.

Salt, adj., ἁλμῠρός, ά, όν, Hom., Eur.; ἁλμήεις, εσσα, εν, Æsch.; ἁλῠκός, ή, όν, Ar., Plat.; ἁλμώδης, ες, Xen.; ἁλμῠρώδης, ες, Hipp.; ἁλῠκώδης, ες, Hipp.

[*Salt works, a salt-pit*, ἁλοπήγιον, τό, Strab.; ἅλες, οἱ, Dion.]

[*Salt soil* or *land*, ἁλμυρίς, ἴδος, ἡ, Theoph.]

To be salt, ἁλμῠρίζω, Arist.

Salt meat, ἅλμια, τά, Menand. *Vid.* BRINE.

Any thing salt, salt-pickle, ἁλμῠρίς, ἴδος, ἡ, Theoph., Hipp.

[*To become salt*, ἁλμαίνομαι, Theoph.]

SALT, TO, ἁλίζω, Arist.; ἁλμεύω, Diosc.

SALT-CELLAR, A, ἅλιά, ἡ, Archipp., Call.

[*To scrape out the salt-cellar*, ἁλιὰν τρυπάω, Call.]

SALTED, ἁλμάς, άδος, ἡ, Ar.

Not salted, ἄναλμος, ον, Xen.

SALTISH, ὑφᾰλίκός, ή, όν, Hipp.; [ἁλμυρώδης, ες, and ἁλμώδης, ες, Hipp.]

SALTNESS, ἁλμῠρότης, ητος, ἡ, Hipp.; (of soil), ἁλμυρίς, ἴδος, ἡ, Xen.; ἁλυκότης, ητος, ἡ, Theoph.

SALUTARY, εὐεκτικός, ή, όν, Arist.

SALUTATION, ἀσπασμός, ὁ, Theogn., Plat.; ἄσπασμα, ᾰτος, τό, Eur.; πρόσφθεγμα, ᾰτος, τό, Soph.; πρόσρησις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat.; πρόσρημα, ᾰτος, τό, Plat.

An object of salutation, πρόσρησις, εως, ἡ, Plat. (Com.)

SALUTE, TO, ἀσπάζομαι, mid., no aor. 2, no pass., Hom., Trag., Xen., Lys., Isoc.; προσκυνέω, fut. -ήσω, more usu. -ήσομαι, aor. 1 -ησα, also more usu. (esp. in poet.) προσέκῠσα, and pass., no mid., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; προσφθέγγομαι, mid., no pass., Eur.; προσεῖπον, only aor. 2 and aor. 1 πρόσειπα, augment in all the moods, Xen.; also πρ. χαίρειν, c. dat. pers., Xen.; προσᾰγορεύω χαίρειν, c. acc. pers., Ar., Plat.

To salute in turn, ἀντῖπροσεῖπον, Xen.; [ἀντιδεξιόομαι, Xen.]

One must salute, ἀσπαστέον, Plat.

SALUTING, adj., πρόσφθογγος, ον (of words), Æsch.

SALVAGE, σωτήρια, τά, Xen.; σώστρα, τά, Hdt.

SALVATION, σωτηρία, ἡ, Omn. Att. *Vid.* TO SAVE.

SALVE, A, κηρωτή, ἡ, Ar.

SAME, THE, ὁμός, ή, όν, Hom., Hes.; ὅμοιος, α, ον, also (esp. in Att.) ος, ον, c. dat., or ὅμ. ὅς, ὅμ. καί, ὅμ. ὡς, ὥσπερ, etc., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό (without the article only in Ion. poet.), often by crasis αὐτός, αὐτή, ταὐτό, and sometimes ταὐτόν, c. dat., in prose sometimes c. καί or ὥσπερ, Omn.; [often expressed by ὁμο- in compos., as, *to be of the same opinion*, ὁμοδοξέω, Plat., etc.]

It is the same as if he had not . . ., ἐν ἴσῳ εἰ καὶ μὴ (ἐνεθυμήθη), Thuc.

[*It is all the same to us*, ὁμοῖον ἡμῖν ἐστι, Hdt.]

Thinking that it was the same thing whether they respected them or not, κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μή, Thuc.

It was all the same whether they drank much or little, ἐν ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν, Thuc.

But whether you choose to praise or to blame me, it is all the same, σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις Ὅμοιον, Æsch.

And I am still of the same opinion as before, καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι, Soph.

And my blood is from the same source as yours, γένος δέ μοι ἔνθεν ὄθεν σοι, Hom.

[*Of the same family* or *kind*, ὁμογενής, ές, Eur., Arist.; *of the same nature*, ὁμοφυής, ές, Plat.]

From the same place, the same origin, etc., ὁμόθε or -θεν, Hom., Hes., h., Xen.

To the same place, ὁμόσε, Hom.

In the same way, αὖτως, Hom., Ap. Rh.; ὡσαύτως, c. dat. or c. καί, sometimes in tmesis, "*and in the same way*," ὡς δ' αὖτως (the only form in which it occurs in Hom.), Hom., Soph., Hdt., Plat.

It comes to the same thing, τὸ αὐτὸ δύναται, ἴσον δύναται, Hdt.

SAMENESS, ταυτότης, ητος, ἡ, Arist.; [(of form), ὁμοειδία, ἡ, Dion. H.]

SAMPLE, A, ἐκδεῖγμα, ᾰτος, τό, Eur.

[SANCTIFICATION, ἁγιασμός, ὁ, N. T.]

SANCTIFY, TO, ὁσιόω, Eur., Dem.; [ἁγίζω, Soph.; ἁγιάζω, LXX., N. T.]

SANCTION, ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Omn. Att.

SANCTION, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, no perf. act., perf. pass. ᾔνημαι, aor. 1 pass. ᾐνέθην, etc., Pind., Æsch.; σὺναινέω, Æsch., Soph.; ἐπαινέω, Thuc., Xen.

SANCTITY, ὁσιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* HOLINESS.

[SANCTUARY, μέγαρον, τό, Hdt.; ἄδῦτον, τό, Hom., Hdt., Eur., Plat.; in LXX. and N. T. ἅγια, τά, and ἁγιαστήριον, τό, LXX.] *Vid.* SHRINE.

SAND, ἄμᾰθος, ἡ, Hom., Hdt.; ψάμᾰθος, ἡ, in pl. sometimes "grains of sand," Hom., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; Ξίς, Ξῖνός, ὁ, Hom., ἡ, Trag. (esp. the sand of the sea), Hom., Soph., Ap. Rh.; ψάμμος, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ψάμμη, ἡ, Ar., Hdt.; ἄμμος, ἡ (not sea sand), Xen., Plat.; χεράς, άδος, ἡ (esp. that brought down by rivers), Pind., Ap. Rh.; πάλη, ἡ (esp. such as wrestlers sprinkle on their bodies), Pherecr.

[*Like the sand of the sea-shore for multitude*, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, Hom.]

[*To twist a rope of sand*, ἐκ ψάμμου σχοινίον πλέκω, Aristid.]

SAND, TO (i. e., strew with sand), κᾰθαμμίζω, Arist.

To sprinkle one's self with sand, ἐγκονέομαι, mid., Xen.

[*Sand* (as adj.), ἀμαθῖτις, ἴδος, fem., Epich.]

SANDAL, A, πέδῐλον, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt.; σάνδᾰλον, τό, h.; σανδάλιον, τό, Hdt.; σανδᾰλίσκος, ὁ, Ar.; εὐμάρίς, ἴδος (ᾰ, Anth.), acc. ίδα and ίν, ή, Æsch., Eur. *Vid.* SHOE.

With one sandal, μονοκρηπίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; οἰοπέδῐλος, ον, Ap. Rh.; [μονοσάνδαλος, ον, Apollod.]

With new sandals, νεοκάττῡτος, ον, Strattis.

With golden sandals, χρῡσοπέδῐλος, ον, Hom., Hes., Sapph.; χρῡσεοσάνδᾰλος, ον, Eur.

With beautiful sandals, καλλῐπέδῐλος, ον, h.

Without sandals, ἀπέδῐλος, ον, Æsch.

[*Soft-sandaled*, ἁβροπέδῐλος, ον, Mel.]

Fig-sandaled, σῦκοπέδῐλος, ον, Ar.

SAND-MARTEN, A, κύψελος, ὁ, Arist.

SANDY, ἠμᾰθόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; ψᾰμᾰθώδης, ες, h., Ap. Rh.; πολυψᾰμάθος, ον, Æsch.; ψάμμιος, α, ον, Æsch.; ψαμμώδης, ες, Hdt.; ὑπόψαμμος, ον, Hdt., Xen.; ὐφαμμος, ον, Theoph.; [ψαμμῖνος, η, ον, Hdt.]

SANE, ἀρτί-φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ὑγιής, ές (esp. of the mind itself), Simon., Eur., Plat.; φρόνιμος, ον, Soph.; φρενήρης, ες, Eur., Hdt.; φρενῶν ἐπήβολος (ὁ καὶ ἡ), Æsch.; νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

To be sane, ὑγιαίνω, aor. 1 ὑγίᾶνα, only act., Theogn., Ar., Hdt.

SANGUINARY, φοίνιος, α, ον (and ως, ον, Att.), Hom., Pind., Trag.; φόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag. *Vid.* BLOODY, BLOODTHIRSTY.

SANGUINE, εὔελπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

SANITY, ὑγίεια φρενῶν, ἡ, Æsch.

[SANS-SOUCI, *palace of,* Ἀπρᾱγόπολις, εως, ἡ, Sueton.]

SAP, ὀπός, ὁ (esp. of the fig-tree, but also of any tree when cut), Hom., Soph.

Full of sap, πίειρα, fem., Hom.; πολύοπος, ον, Theoph.; [πολύχῡλος, ον, and -χῡμος, ον, Xenoc.]

[SAPLING, Α, ὄρπηξ, ηκος, ὁ, Hom., Theoc.]

SAPPER, Α, τἄφρώρῡχος, ὁ, Diog. L.

SAPPHIRE, Α, σάπφειρος, ἡ, Theoph.

Of sapphire, σαπφείρῐνος, η, ον, Philostrat.

SARCASM, κερτομία, ἡ, Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.

SARCASTIC, κερτόμιος, ον (in Hom. only of speeches, and in neut. pl.), Hom., Soph.; κέρτομος, ον (in this sense only in neut. pl. of speeches, but found in other senses in sing., etc.), Hes., Eur.

SARDINE, Α (fish), σαργῖνος, ὁ, Epich., Arist.

SARDINE STONE, Α, σάρδιον, τό, Ar., Plat.

SARDONIC—*to laugh with a sardonic laugh,* σαρδᾶνιον μειδάω (fut. -ήσω), σ. γελάω (fut. -ἄσω), etc., Hom., Plat., Mel.

[SARDONYX, Σαρδῶος ὄνυξ, ὁ, Luc.]

SASH, Α, ζώνη, ἡ, Omn. *Vid.* BELT.

SATE, TO, or SATIATE, ἄω, only found in pres. infin. ἀμέναι, aor. 1 infin. ἆσαι, and mid. ἄσασθαι, also fut. mid. ἄσομαι, in pass. sense (or rather in mid. sense of satiating one's self, c. gen. of that with which one is satiated, which is the usual construction of these verbs), Hom.; ἄδην ἐλαύνω, fut. -ἄσω, etc., c. acc. pers., gen. rei (only of a *bad* thing), Hom.; κορέννῡμι, fut. κορέσω, etc., perf. pass. κεκόρεσμαι and κεκόρημαι, aor. 1 only ἐκορέσθην, also perf. part. κεκορηώς, υῖα, ός, ότος, in pass. sense, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ὑπερκορέω, Theogn.; ἐκπίμπλημι, Soph., Thuc. *Vid.* TO SATISFY.

SATED, TO BE, τέρπομαι, mid. and pass., esp. in aor. 2 pass. ἐτάρπην, subj. metath. τράπείω for ταρπῶ, infin. ταρπῆναι and ταρπήμεναι, and aor. 2 mid. τεταρπόμην, redupl. through all the moods, c. gen., Hom.; ἄδέω, only in aor. opt. Æol. ἀδδήσειε, and perf. part. ἀδδηκώς, c. dat., Hom.; σάττομαι, pass., Xen.; πίμπλαμαι, Trag., Plat.

When we are sated with war, ἐπεί κ' ἐῶμεν (or χ' ἐῶμεν) πολέμοιο, Hom.

SATED, SATIATED, μεστός, ή, όν, c. gen., sometimes c. part., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πλήρης, ες, c. gen., Soph., Hdt., Xen.; διάκορος, ον, Hdt., Xen.; διακορής, ές, Plat.; διαπεπλησμένος, η, ον, c. gen., Andoc.

SATIETY, ἄδος, τό (prob. ᾰ, but the quantity is disputed; the word only occurs once in nom. sing.), Hom.; κόρος, ὁ, Omn.; πλησμονή, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat.; πλήρωμα, ἄτος, τό, Eur.; πληθώρη, ἡ, Hdt.

To satiety, ἄδην, Ep. also ἄδδην, c. gen., sometimes c. part., Hom., Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* ENOUGH.

SATIRE, ἴαμβοι, οἱ, Plat., Mel.

SATIRIZE, TO, κωμῳδέω, Ar., Plat., Lys.; διακωμῳδέω, Plat., Arist.

SATISFACTION, ποινή, ἡ, Hom.; δῖκη, ἡ, Hdt.

To make satisfaction for, ποινὴν ἀποτίνομαι (mid., fut. -τίσομαι), c. gen. of the injury or the loss, Hom.; ποινὴν τίνω (fut. τίσω), c. gen. of the injury, c. dat. of the person to whom satisfaction is made, Hdt.

To demand satisfaction, αἰτέω δῖκην or δίκᾱς, Hdt.

To receive satisfaction, δῖκην or δίκᾱς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον), Hdt.

To give and receive satisfaction, δίκᾱς δοῦναι καὶ δέξασθαι, Thuc.

To exact satisfaction, δῖκην or ποινὴν λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Eur., Lys., etc.; [ἀναιρέομαι (aor. 2 ἀνειλόμην) ποινήν, c. gen. *for* a thing, Hdt.]

Satisfaction (i. e. the act of satisfying), πλήρωσις, εως, ἡ, Plat.

SATISFY, TO, ἄρω, only in aor. 2 ἤρᾰρον, c. dat. of the means with which, Hom., Soph.; πίμπλημι, fut. πλήσω, etc., perf. pass. πέπλησμαι, etc., c. gen., Hom., Soph., Eur., Plat.; ἐμπίπλημι (μ being omitted because of the preceding μ; μ returns when the augment changes ἐμ. into ἐν., e. g., ἐνεπίμπλασαν), irreg. aor. 2 mid. opt. ἐμπλείμην in pass. sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, etc., fut. and aor. 1 more usu. mid. than act., no perf. act., but perf. pass. ἤρεσμαι, aor. 1 ἠρέσθην (the latter used both in act. and pass. sense), aor. 1 mid. ἠρεσάμην (*to satisfy one's self with*), c. acc. pers., Att. more usu. c. dat., c. gen. rei, sometimes even c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hes., Theogn., Æsch., Soph., Thuc.; πληρόω, Soph., Eur., Plat.; ἀποπίμπλημι, Hdt.; ἀποπληρόω, Plat. *Vid.* TO SATE.

No one is satisfied with prosperity, τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βρότοισιν, Æsch.

SATISFYING, πάγχορτος, ον (of food), Soph.

SATRAP, Α, σατρᾰ́πης, ου, ὁ, Xen.

To be a satrap, σατραπεύω, only act., c. acc. or c. gen. of the country over which, Xen.

SATRAPY, Α, σατρᾰπεία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.

SATYR, Α, Σᾰ́τῠρος, ὁ, Ar., Lys.; Σατυρίδιον, τό, Strattis; Σᾰτῠρίσκος, ὁ, Theoc.

SATYRIC, Σᾰτῠρῐκός, ή, όν, Xen.

A chorus in a satyric drama, χόρος Σατυριστής, ὁ, Dion. H.

SATYRS, THE, Σειληνοί, οἱ, h.

A dance of satyrs, σῐκιννις, ῐδος, ἡ, Eur.

SAUCE, ὄψον, τό, Hom., Pind., Xen., Plat.; ζωμός, ὁ, Ar.; ζωμίδιον, τό, Ar.; κᾰτᾰχυσμα, ᾰτος, τό, Ar.; κᾰτᾰχυσμᾰτιον, τό, Pherecr.; ἔμβαμμα, ᾰτος, τό, in pl., Xen.; κᾰρύκη, ἡ, Ath.

A sour sauce, ἄβυρτᾰκος, ἡ, or ἀβυρτάκη, ἡ, Menand.; [ὀξυλίπαρον, τό, Sotad., Timocl.]

To make sauce, κᾰρῡκοποιέω, Ar.

To cook with sauce, κᾰρῡκεύω, Menand.

[*Hunger is the best sauce,* λιμῷ ὅσαπερ ὄψῳ διαχρῆσθε, Xen.; ἡ ἐπιθυμία τοῦ σίτου ὄψον, Xen.]

Without sauce, χῆρος, α, ον, and ος, ον, Sotad.

SAUCE-MAKER, Α, κᾰρῡκοποιός, ὁ, Achæ. ap. Ath.; ἄβυρτᾰκοποιός, ὁ, Demetr.

SAUCER, Α, ὀξῠβᾰ́φον, τό, Ar.; ὀξῠβάφιον, τό, Antipho.

SAUCILY, ὑβριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem.

SAUCINESS, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.

SAUCY, ὑβριστικός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.

SAUSAGE, Α, γαστήρ, έρος, sync. γαστρός, ἡ, Hom., Ar.; χορδή, ἡ, Ar.; χόρδευμα, ᾰτος, τό, Ar.; ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, Ar.; φύσκη, ἡ, Ar.

To sell sausages, ἀλλαντοπωλέω, only act., Ar.

To make into sausages, χορδεύω, metaph., Ar.

SAUSAGE-MAKER, Α, ἀλλαντοποιός, ὁ, Diog. L.

SAUSAGE-SELLER, Α, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, Ar.

SAVAGE, ὠμηστής, οῦ, ὁ καὶ ἡ, Hom.; σχέτλιος, α, ον, rarely ος, ον, Hom., Eur., Hdt.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον (ῐ, but when the ult. is also long Hom. uses ῑ sometimes), Hom., Soph., Hdt., Plat.; τρᾱχύς, εῖα, ύ, Pind., Æsch., Eur., Plat.; ἀνήμερος, ον, Æsch., Eur.; ἄμικτος, ον, Soph., Eur.; ἄσαντος, ον, Æsch.; οὐχ ὁμῑλητός, ή, όν, Æsch.; ἀπροσήγορος, ον, Soph.; ἀρρηνής, ές, Theoc.; ἄμοτος, ον, Theoc. *Vid.* CRUEL.

Savage-looking, γοργωπός, όν, Æsch., Eur.; γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; κυνῶπις, ῐδος, ἡ, Eur.

[*Half-savage,* μεσάγριος, ον, or -άγροικος, ον, Strab.]

To be savage, ἀγριόομαι, pass., Soph.; ἐξαγριόομαι, Plat., Isoc., Æschin.; ἐκθηριόομαι, pass., Eur.

To look savage, ἐπισκῠθρωπάζω, only act., Xen.

To make savage, ἐξαγριαίνω, Plat.

SAVAGELY, ἄγρια, Hom.; ὠμῶς, Thuc., Xen. *Vid.* CRUELLY.

SAVAGENESS, ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; ἄμιξία, ἡ, Isoc.

[SAVE (conj. and adv.), πλήν, Hdt., Att.; πλὴν ὅτι, Ar., etc.] *Vid.* EXCEPT, BUT.

SAVE, TO, σώζω, aor. 1 pass. ἐσώθην for ἐσώσθην (Hom. and poets (not Att.) have also from σαόω (unused) pres. 3d sing. and pl. σαοῖ and σαοῦσι, imper. σάον, fut. σαώσω, aor. 1 ἐσάωσα, fut. mid. σαώσομαι, also aor. 1 pass. ἐσαώθην (which last tense occurs also in Att.); and from σώω, σώετε, σώοντες, imperf. σώεσκον, and infin. mid. σώεσθαι, also pres. subj. σόω, σόῃς, σόῃ), often c. ἐς and acc. of any place to which a thing is brought safe, etc., Omn.; ῥύομαι, mid., poet. imperf. ῥυσκόμην, aor. 1 ἐῤῥυσάμην, aor. 2 sync. 3d sing. ἐῤῦτο and ἐῤῥυτο, pl. ῥῦατο, infin. ῥῦσθαι (ῠ usually in pres., but also ῡ in arsis, opt. 3d sing. ῥῦοιτο, ῡ fut. and aor. 1, though Hom. has also ῥῦσάμην), Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἐκρῦομαι, Eur.; κομίζω, Pind.; ἀνᾰσώζω, Soph., Antipho; διασώζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; περῐσώζω, Xen. *Vid.* TO DELIVER, TO PRESERVE.

To save (money, etc., i. e., to keep safe, hoard, also generally to save), περιποιέω, Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; ἐκ κινδύνων, Lys.

[*To save in addition*, προσπεριποιέω, Dem.]

To save from, ἐκσώζω, also in pass. c. acc. of the place to which one gets safe, c. gen. of the danger, Hom., Hes., Trag., Plat., Dem.; ὑπεκσώζω, Hom., Æsch.; ἀποσώζω, c. gen., Soph., Hdt., Xen., Dem.; ὑπεξερύομαι, in aor. 2 mid. sync. ὑπεξείρυτο, Ap. Rh.; [περιποιέω, c. acc., ἐκ κακῶν, ἐκ κινδύνων, Hdt., Thuc., Lys.]

To save at the same time, to aid in saving, συσσώζω, Eur., Ar., Thuc., Plat., Isæ.; συνεκσώζω, c. gen. of the danger from which, Soph., Antipho; συνδιαφυλάσσω, Lycurg.

To try to save, ἀρύομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.

I wish that by such means I could save him from evil-sounding death, Αἰ γάρ μιν ἀπὸ τοῖον ἐόντα δυσηχέος ὤδε δυναίμην νύσσῃσιν ἀποκρύψαι, Hom.

One must save, σωστέον, Eur.; διασωστέον, Plat.

SAVING, σωτηρία, ἡ, Omn. Att., Hdt. *Vid.* SAFETY.

SAVING, A, keeping safe, περίποίησις, εως, ἡ, Plat.

A reward for saving, i. e., delivering, κόμιστρον, τό, Æsch., Eur.; σῶστρα, τά (or a thanksgiving), Hdt.; σωτήρια, τά, Xen.

Saving, adj., σωτήριος, ον, c. gen., sometimes c. dat., Trag., Thuc., Xen.; σωστικός, ή, όν, c. gen., Arist.

Saving the city, σωσίπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Saving sailors, σωναύτης, ου, ὁ (a name for harbors), Ap. Rh.

SAVIOR, A, σωτήρ, ῆρος, ὁ, often c. gen. of the dangers from which, Omn. post Hom.; fem. σώτειρα, Pind., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lycurg.

SAVOR, κνῖσα, Ep. also κνίση, ἡ, Hom., Pind., Ar.

To fill with savor, κνῖσάω, Eur., Ar., Dem.

SAVORY, θύμβρα, ἡ, Theoph.

Eating savory, i. e., making a bad dinner, θυμβρεπίδειπνος, ον, Ar.

To look as if you were eating savory, i. e., to make a wry face, θυμβροφᾶγον βλέπω, Ar.

SAVORY, κνῖσήεις, εσσα, εν, dat. sing. masc. contr. κνισῶντι, Hom., Pind.; κνῖσωτός, ή, όν, Æsch.; πολύκνῖσος, ον, Ap. Rh.

SAW, A, πρίων, ονος, ὁ (Anth. also ῐ), Soph., Ar., Hipp.; [πριστήρ, ῆρος, ὁ, Aretæ.; dim. πρῐόνιον, τό, Math. Vet.]

[*Like a saw*, πρῐονοειδής, ές, Gal. (in adv. ῶς, Diosc.); πρῐονώδης, ες, Theoph. (ῐ Anth.); (jagged), πριονωτός, ή, όν, Ar.]

[SAW, A (i. e., saying), παροιμία, ἡ, Trag., Plat.] *Vid.* PROVERB.

[*Old saws*, ἔπεα πρόκλυτα, Hom.]

SAW, TO, πρίω, aor. 1 pass. ἐπρίσθην, Eur., Ar., c. δίχα, Thuc.; πρίζω, Plat.

To saw off, ἀποπρίω, Hdt.

To saw through, κατάπρίω, Hdt.; διαπρίω, Ar.

To saw out, ἐκπρίω, Thuc.

SAWDUST, [πρίσμα, ατος, τό, Theoph., Anth.; λεπὶς πρίονος, Heliod.; παράπρισμα, τό (only metaph.), Ar.]; *as you may see sawdust when wood is cut*, ὥστε πρίονος Ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου, Soph.

SAWN, πριστός, ή, όν, Hom., Eur.

Newly sawn, νεόπριστος, ον, Hom.

What is sawn out, ἔκπρισμα, ἄτος, τό, Arist.

SAWYER, A, πρίων, ονος, ὁ, Ar.

SAY, TO, ἦμι, 1st sing. pres. only in Ar., 3d sing. ἠσί, imperf. 1st pers. ἦν, 3d ἦ, and in Plat. ἦν (in Plat. always separated from its nominative case, which follows it, by δ', e. g., *I said*, ἦν δ' ἐγώ—*he said*, ἦ δ' ὅς), Hom., Ar., Plat.; βάζω, rare except in pres. and imperf. act., except that Hom. once has 3d sing. perf. pass. indic. βέβακται, c. acc., but sometimes also c. dat. of what is said, Hom., Hes., Æsch., Eur.; μῦθέομαι, mid., no pass., 2d sing. pres. Ep. μῦθεῖαι and μύθεαι, Ep. imperf. μυθεσκόμην, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ap. Rh.; πῐφαύσκω (but in act. sometimes ῐ in Ep.), only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes., h., Æsch.; αὐδάω, no perf. in any voice, usu. c. acc. of what is said, sometimes c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag.; φημί, part. φάς, fut. φήσω, no perf. act., mid. only pres., imperf., and fut., pass. only in perf. πέφασμαι (not Att.), 3d sing. also πέφᾶται (Ap. Rh.) (Hom. also has 1st pl. pres. opt. sync. φαῖμεν for φαίημεν, subj. 3d sing. φῄῃ for φῇ, 3d pl. imperf. ἔφᾶν for ἔ φᾶσαν), Omn.; ἔκφημι, Hom.; ἀπόφημι, Hom.; φάσκω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; εἴρω, in this sense only 1st sing. pres. act. and imperf. mid., 3d sing. and pl., Hom., who sometimes has Ep. pres. ἐρέω, fut. ἐρέω, Att. ἐρῶ, perf. εἴρηκα, perf. pass. εἴρημαι, and pluperf. εἰρήμην, aor. 1 ἐρρήθην, sometimes (not so well) ἐρρέθην, part. ῥηθείς, fut. pass. εἰρήσομαι, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ἐξερέω, Hom., Soph., Eur.; φράζω, fut. φρᾰσω, aor. 2 Ep. πέφρᾰδον, augment in all the moods, infin. also πεφραδέειν and πεφραδέμεν, also in indic. ἐπέφρᾰδον, mid. and pass. not used in this sense, Omn.; εἶπον, aor. 2, and aor. 1 εἶπα, augment in all the moods, no other tense, Omn.; ἐνίσπω, only pres., imperf., and Ep. fut. ἐνισπήσω (this fut. not in Att.), Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἐνέπω and ἐννέπω (the latter the only form used by Trag. except in chor.), only pres., sometimes c. πρός and acc. pers., Hom., Pind., Trag.; πῐφάσκομαι, mid., only pres. and imperf., Hes.; λέγω, Omn.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act., h.; φημίζω, fut. -ῐσω, and poet. (not Att.) -ίζω, etc., also mid., no pass., Hes., Æsch.; ἐκφράζω, Æsch., Eur.; φθέγγομαι, mid., no pass., Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; λάσκω, only pres. and imperf. act., c. dupl. acc., Eur.; ἀποκλάζω, fut. -κλάγξω, only act., Æsch.; βαύζω, only pres. (esp. sadly or reproachfully), Æsch., Ar.; γεγωνέω, pres. only imper. and infin., fut. γεγωνήσω, also aor. 1 infin. γεγωνῆσαι, and perf. γέγωνα, Æsch., Eur., Plat.; γηρύω (ῠ, but also ῡ Æsch.), Pind., Æsch., Eur.; ῥοιέω, and mid., no pass., Trag.; ῥῡλέω (esp. to say repeatedly), Eur., Plat., Isoc., Dem.; κατερέω, Eur., Hdt., Ar., Plat.; λᾰλέω, only act., Soph.; μῦθεύω, Eur.; σημαίνω, Soph., Eur., Xen.; φᾰτίζω, no perf. in any voice, Soph., Ap. Rh.; ἐξᾰκουτίζω, Eur.; μῦθίζω, Theoc. *Vid.* To SPEAK, and SYN. 310.

To say against, ἐπηγορεύω, c. dat., Hdt.

[*To say aloud*, ἀνεῖπον, Pind., Att.] *Vid.* To SPEAK OUT.

To say by the way, πᾰραφθέγγομαι, Isæ.

To say by way of addition, προστίθημι, Dem.

To say besides, ἐπιλέγω (aor. 1 pass. in act. sense, Æsch.), Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεῖπον, Æsch., Hdt., Thuc.; ὑπεῖπον, Ar., Thuc.; προσεῖπον, Plat.; πᾰραφθέγγομαι, Plat.; ἐπιφθέγγομαι, Plat.; προσεπιλέγω, Theoph.

To say in reply, *vid.* To ANSWER.

So to say, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Plat.

What will you say next? ποῖ προβήσεται λόγος; Eur.

One must say, λεκτέον, Plat.; ῥητέον, Plat.; φᾰτέον, Plat.

Easy to say, εὔφραστος, ον, Arist.

I will report to you what he says, ἀπαγγελῶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ' ἐκείνου, Xen.

Said, what may be said, etc., λεκτός, ή, όν, Soph., Eur.

[*No sooner said than done*, αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστο δὲ ἔργον, Hom.]

As he, they said, ὀῆθεν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Having such things said to one about one's self, ἀκούσαντες περὶ σφῶν αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, Plat.

He said all sorts of things, πάσας ἀφῆκε φωνάς, Dem.

What must be said, λεκτέος, α, ον, Xen., Plat.; ῥητέος, α, ον, Plat.

To be said (as a person is said to be), κλῄζομαι, pass., rare except in pres. and imperf., Soph., Eur.; κομπάζομαι, pass., Eur.

To be said (as a thing is said in a speech), διᾰδίδομαι, pass., perf. -δέδομαι, Isoc.

To be said (as a prevalent report or a common opinion), διᾰθρῠλέομαι, Xen., Isoc.

SAYING, A, μῦθος, ὁ, Omn.; λόγος, ὁ, Omn.; φᾶτις, εως, ἡ, Omn. poet., Hdt.; ῥῆμα, ᾰτος, τό, Theogn., Soph., Hdt., Xen.; ῥῆσις, εως, ἡ, Pind., Hdt.; βάξις, εως, ἡ, Trag.; φήμη, ἡ, Trag., Plat.; φθέγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Plat.; ἀπόφθεγμα, ᾰτος, τό, Xen.; ῥημᾰτίον, τό, Ar.; ῥημᾰτίσκιον, τό, Ar.; λέξις, εως, ἡ, Isæ. *Vid.* SYN. 315.

The saying of Solon, τὸ τοῦ Σόλωνος, Hdt.

[*As the saying goes*, κατὰ τὴν παροιμίαν, Plat.]

[SCAB (over a wound), ἐσχάρα, ἡ, Hipp., Plat. (Com.), Arist.; ἐσχάρωμα, ατος, τό, Med.; *fit for forming a scab*, ἐσχαρωτικός, ή, όν, Galen.]

[*The formation of a scab*, ἐσχάρωσις, ἡ, Arist.]

[*To come to a scab*, ἐσχαρόομαι, Diosc.]

[SCAB, THE (disease), ψώρα, ἡ, Hdt., Plat., Comic.]

SCABBARD, A, κολεόν, τό, or κολεός, ὁ (always neut. in Hom.), Ep. also κουλεόν, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Theoc.; περιβολή, ἡ, Eur.

The rings on the scabbard, ἀορτῆρες, οἱ, Hom.

The ferule at the bottom of the scabbard, μύκης, ητος and ου, ο, Hdt.

SCABBY, λεπρός, ά, όν, Ar., Theoph., Hipp.; ψωραλέος, α, ον, Xen.

Rather scabby, ὑπόλεπρος, ον, Hipp.

SCAFFOLD, A, ἰκρία, τά, Hdt.; βάθρα, τά, Hdt.

SCALD, TO, κατακαίω, Ar.

SCALE, A (on fish, etc.), λεπίς, ίδος, ἡ, Ar., Hdt.

A scale (on reptiles, *not* on fishes), φολίς, ίδος, ἡ, Arist.

[*Without scales*, ἀλέπιστος, ον, Archestr.]

[*To be covered with scales*, λεπιδόομαι, Sext. Emp.]

[*Covered with scales*, λεπιδωτός, ή,

-όν (of the crocodile, etc.), Hdt., Arist.]

A scale or *scales* (to weigh with), *τάλαντον, τό*, usu. in pl., Hom., Æsch.; *πλάστιγξ, ιγγος, ἡ*, Soph., Ar., Plat.; *στᾰθμός*, pl., *οἱ καὶ τά*, Ar.; *τρῠτάνη, ἡ*, Ar., Dem.; *ζῠγόν, τό*, Dem. *Vid.* SYN. 240.

A butcher's scales, κρεοστᾰ́θμη, ἡ, Ar.

The fall or *turn of the scales, ῥοπή, ἡ*, Æsch., Soph., Plat.

To balance the scales, βρῑθω (*τάλαντα*), Æsch.

To incline as a scale, or *any thing weighed in a scale, ῥέπω*, no perf. (pass. only once in Æsch.), no mid., Hom., Trag., Ar., Plat., Dem.

That he might not make either party stronger by throwing himself into the scale, ὅπως μηδετέρους προσθέμενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ, Thuc.

Holding the scales, τᾰλαντοῦχος, ον, Æsch.

SCALE, TO (i. e., climb, q. v.), *ὑπερβαίνω*, only in pres., imperf., aor. 2 *-έβην*, part. *-βάς*, perf. *-βέβηκα*, part. *-βεβηκώς, υῖα, ός*, and contr. *-βεβώς, ῶσα, ῶτος*, etc., and fut. mid. *-βήσομαι*, c. acc., rarely c. gen., Hom., Eur., Hdt., Xen.; *ὑπεραίρω*, Xen.; *ὑπερᾰκρίζω*, Xen.

That may be scaled, ἐπῐ́δρομος, ον, Hom.; *ὑπερβᾰτός, ή, όν*, later *ός, όν*, Thuc.; [*ἀναβατός* (Ep. *ἀμβ.*), *όν*, Hom., Pind.]

[*To scale of* (as bones), *λεπιδόομαι*, Hipp.]

SCALENE, *σκᾰληνός, ή, όν*, Arist.

SCALLOP-SHELL, A, *χηρᾰμίς, ῐδος, ἡ*, Xen., Anth.; *χηρᾰμύς, ῠ́δος, ἡ*, Hipp.

SCALY, *φολῐδωτός, ή, όν*, or *ός, όν* (only of reptiles), Arist.; [*λεπιδωτός, ή, όν*, Hdt., Arist.]

With scaly surface, φολῐδώδης, ες, Hipp.

SCAMMONY, *σκᾰμωνία, ἡ*, Theoph.

[SCAN, TO (i. e., measure by feet), *ποδίζω*, Gram.; *βαίνω μέτρον*, Dion.]

SCANDAL, *vid.* SLANDER.

SCANDALOUS, *αἰσχρός, ά, όν* (*ός, όν* only in Ath.), compar. *αἰσχίων* (*ῐ* Att., *ῐ̆* elsewhere), superl. *αἴσχιστος*, Omn. *Vid.* DISGRACEFUL.

[SCANNING, *ποδισμός, ὁ*, Gram.]

SCANTILY, *φαύλως*, Eur., Ar., Plat.; *ἠμῐκᾰ́κως*, Ar.

SCANTINESS, *φαυλότης, ητος, ἡ*, Eur., Xen., Plat.; [*μανότης, ητος, ἡ*, Plat., Theoph.] *Vid.* DEFICIENCY.

SCANTY, *φαῦλος, η, ον*, and *ος, ον*, Eur., Ar., Plat.; *σπᾰνιστός, ή, όν*, Soph.; *ἀναγκαῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Thuc.; *ἄπορος, ον*, Plat.; [*μᾰνός, ή, όν*, Xen.; (of hair), *ψεδνός, ή, όν*, Hom., Anth.] *Vid.* DEFICIENT.

SCAPE-GOAT, A, *φαρμᾰκός, ὁ καὶ ἡ*, Ar., Lys.

SCAR, A, *οὐλή, ἡ*, Hom., Eur., Xen., Plat.

Scarred over, ὕπουλος, ον, Plat.

[*To be scarred over, οὐλόομαι*, Arist.]

A scarring over, σῦνεπούλωσις, εως, ἡ, Arist.

SCARCE, *ψεδνός, ή, όν*, Hom.; *σπᾰ́νιος, α, ον*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.

SCARCE, TO BE, *σπᾰνίζω*, Pind., Ar.; *δι' ἄκρῐβείας εἰμί*, Plat.

SCARCELY, *σπουδῇ*, Hom.; *σὺν πολλῇ σπουδῇ*, Xen.; *τυτθόν*, Hom.; *τυτθά*, Æsch.; *μόγις*, Hom., Hdt., Omn. Att.; *μόλις*, Omn. Att.; *σχολῇ*, Soph., Eur., Xen., Plat., Andoc.; *χᾰ́λεπῶς*, Eur., Hdt., Xen., Lys.; *παρ' ὀλῐ́γον*, Eur.; *ἄγᾰπητῶς*, Lys. *Vid.* HARDLY.

SCARCITY, *σπᾰ́νις, εως, ἡ*, Soph., Eur., Hdt., Lys., Dem.; *σπανιότης, ητος, ἡ*, Isoc.

Scarcity (i. e., scarcity of food), *σῑτοδεία, ἡ*, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; *σπᾰνοσῑτία, ἡ*, Xen. *Vid.* WANT.

To have a scarcity of, σπᾰνίζω, also pass. in act. sense, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

SCARE, TO, *δειδίσσομαι*, mid., no pass., c. *ἀπό* and gen. of that from which, sometimes c. infin. (e. g., to scare so as to cause to flee, *δειδ. φεύγειν*, Theoc.), in Att. prose *δεδίσσομαι*, fut. *-ίξομαι*, Hom., Plat., Dem., Theoc.; *πτοέω*, Ep. also *πτοίω*, Hom., Æsch., Eur., Call.; *διαπτοέω*, Hom., Eur., Plat.; [*μορμολύττομαι*, Ar., Plat., Xen.]; *σοβέω* (esp. to scare birds), Ar., Menand. *Vid.* TO FRIGHTEN.

SCARECROW, A, *φόβητρον, τό*, Plat.; [*πρίαπος, ὁ* (as in Hor., Sat. i., 8, deus inde ego, furum aviumque Maxima formido).]

A scarecrow blown about by the air, αἰθέριον κίνυγμα, Æsch.

SCARF, A, *χλᾰμύς, ῠ́δος, ἡ*, Sappho, Xen.; *χλᾰμύδιον, τό*, Menand.

[SCARIFICATION, *ἄμυξις, εως, ἡ*, Antyll.; *περιχάραξις, εως, ἡ*, Med.]

[SCARIFY, TO, *ἀμύσσω*, Med.; *περιχαράσσω*, Med.]

SCARLET, *ὑσγινοβᾰφής, ές*, Xen. *Vid.* PURPLE.

SCARPANTO, *Κάρπᾰθος, ἡ*, also *Κρᾰπᾰ́θος*, Hom., h.

SCATTER, TO, *πᾰλύνω*, Hom., Soph.; *πᾰλάσσω*, fut. *-ξω*, Hom. *χέω*, Ep. pres. sometimes also *χείω* (Hes.), and in compounds *χεύω* (Hom.), fut. *χεύσω*, aor. 1 *ἔχευα*, Hom.; *ἔχεα*, Att. (also Hom.), perf. act. *κέχῠκα* (rarely, if ever, used), perf. pass. *κέχῠμαι*, aor. 1 *ἐχῠ́θην*, etc. (Hom. also uses aor. 1 mid. in pass. sense, and aor. 2 3d sing. and pl. *χῦτο, χύντο*, part. *χῠ́μενος*, also in pass. sense, if these are not rather from pluperf. pass. with the reduplication omitted), Hom.; *ἀτοχέω*, Hom.; *κεδάζω* (esp. of scattering men or troops), only in aor. 1 act. poet. *ἐκέδασσα*, and pass. *ἐκεδάσθην*, Hom., Ap. Rh.; *σκεδάννῡμι*, fut. *σκεδάσω*, Att. *σκεδῶ, -δᾷς, -δᾷ*, etc., Omn.; *ἀποσκεδάννῡμι*, Hom., Soph.; *διασκεδάννῡμι*, Ep. pres. also *διασκίδνημι*, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *κᾰτασκεδάννῡμι*, Ar., Xen., Dem.; *ἐκσκεδάννῡμι*, Ar.; *συσκεδάννῡμι* and *-νύω*, Ar.; *σπείρω*, Soph., Ar., Hdt., Xen.; *διασπείρω*, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; *μεθίημι* (*ῑ̃η* Ep., *ῑ̃η* Att.), aor. 1 *μεθῆκα* (Hom. also uses 2d and 3d sing. pres. *μεθιεῖς, μεθιεῖ*, imperf. *μεθίεις, μεθίει*, etc.) (esp. of scattering to the winds), Eur.; *ἐκπετάννῡμι*, fut. *-πετάσω*, Bion. *Vid.* TO SPRINKLE.

To scatter with fear, διαπτοέω, Ep. also *-πτοίω*, Hom., Eur., Plat.

To scatter (a population), *make it live in scattered villages, διοικίζω*, Xen., Plat., Isoc., Dem.

To scatter about, περιχέω, Hdt.

To scatter beside, πᾰρασπείρω, Plat.

To throw down and scatter, διαῤῥῑ́πτω, aor. 2 pass. *-ερῥῐ́φην*, also *διᾰῤῥῑ́πτω*, also in pres. and imperf. *διαῤῥῑπτέω*, Ar., Xen.

To scatter out of, ἐκραίνω, aor. 1 *ἐξέρρᾶνα*, Eur.

SCATTERED, *σπορᾶς, ᾶδος, ὁ καὶ ἡ*, Hdt., Thuc.; *σκεδαστός, ή, όν*, Plat.

Or does he live in the islands scattered about? ἢ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; (lit., has he a scattered insular life?), Eur.

SCATTERED, TO BE, *σκίδνᾰμαι*, pass., only pres. and imperf., Hom., Hes., h., Hdt.; *ἀποσκίδνᾰμαι*, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; *διασπάομαι*, pass., perf. *-έσπασμαι* (esp. of beaten troops), Thuc.; *ἀποσπάομαι*, Thuc.; *κεδαίομαι*, pass., Ap. Rh.

They were scattered, διέτμᾰγεν, 3d pl. aor. 2 pass. for *διετμάγησαν* from *διατμήγω*, Hom.

To be scattered under, ὑποχίομαι, pass., c. *ὑπό* and dat., Hdt.

To live scattered about in villages, διοικέω, Xen.

SCATTEREDLY, *σποράδην*, Thuc., Plat., Isoc.

SCATTERING, A, *σκίδᾰσις, εως, ἡ*, Hom.; *διάῤῥῑψις, εως, ἡ*, Xen.

A scattering of population, διοίκῑσις, εως, ἡ, Lys.

Scattering widely, πολυσπερής, ές, Emped.

SCENE, A, *σκηνή, ἡ* (though rather used of the whole stage than of "scenes" in our sense of the word), Plat., Dem.

The side scenes, πᾰρασκήνια, τά, Dem.

SCENIC, *θεᾰτρῐκός, ή, όν*, Arist.; *σκηνῐκός, ή, όν*, Plut.

SCENT, A, *ἄϋτμή, ἡ*, Hom.; *ὀδμή, ἡ*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; *ὀσμή, ἡ*, Omn. Att. *Vid.* SMELL.

With a good scent, εὖρις, ὁ καὶ ἡ, gen. *εὔρῐνος*, Æsch., Soph., Xen.; *ὔποσμος, ον*, Arist.

Without scent, ἄρις, ἄρῐνος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; *ἄρῐνος, ον*, Xen.

Carrying a bad scent (of ground), *δύσοσμος, ον*, Xen.

SCENT, TO, *ῥῑνηλᾰτέω*, only act., Æsch.; *μαντεύομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense, Theoc.; [*ὀσφραίνομαι*, fut. *ὀσφρήσομαι* (metaph.), Ar.] *Vid.* TO SMELL.

SCEPTRE, A, *σκηπᾰ́νιον, τό*, Hom.; *σκῆπτρον, τό*, Omn.; *ῥάβδος, ἡ*, Pind., Plat.; *αἰχμή, ἡ*, Æs h.

Swaying the sceptre, σκηπτοῦχος, ον, Hom., Eur.

Having two sceptres, δίσκηπτρος, ον (of the two Atridæ), Æsch.

Sitting on a sceptre (as the eagle on the sceptre of Jupiter), *σκηπτοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.

The power of the sceptre, σκηπτουχία, ἡ, Æsch.

SCHEDULE, A, *γράμμα, ᾰτος, τό*, Dem.; *γραμμᾰτεῖον, τό*, Isoc., Lys., Dem.; *σύνταγμα, ᾰτος, τό*, Æschin.

SCHEME, A, *βουλή, ἡ*, Omn. *Vid.* PLAN.

A second scheme (when the first has failed), *δεύτερος πλοῦς*, Plat.

SCHEMER, A, *ἐπιβουλευτής, οῦ, ὁ*, Soph.

SCHOLAR, A, *μᾰθητής, οῦ, ὁ*, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* PUPIL.

SCHOLARSHIP, *πολῠμᾰθία, ἡ*, Plat. *Vid.* LEARNING.

SCHOOL, A, *διδᾰσκᾰλεῖον, τό*, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; *γυμνᾰ́σιον, τό*, Ar., Xen., Plat.; *παίδευσις, εως, ἡ* (as Athens "the school" of Greece), Thuc.; *παιδαγωγεῖον, τό*, Dem.; *σχολή, ἡ*, Plut. *Vid.* SYN. 172.

[*A school for gymnastic training, παλαίστρα, ἡ*, Hdt.; *γυμνάσιον, τό*, Xen.] *Vid.* GYMNASIUM, and SYN. 155.

To go to school, φοιτάω, Ar., Dem.; also *φ. εἰς διδάσκαλον*, Xen., Plat.

To go to school with, to go to the

same school as, συμφοιτάω, sine cas. or c. dat., Ar., Xen., Plat., Dem.

To leave school, διδασκάλου ᾽άπαλλάσσομαι (esp. in aor. 2 pass. ἀπηλλάγην), Plat.

A going to school with, συμφοίτησις, εως, ἡ, Æschin.

[*A superintendent of schools*, παιδονόμος, ὁ (esp. in Doric states), Xen., Arist.]

[*To be superintendent of schools*, παιδονομέω, and *the office of superintendent of schools*, παιδονομία, ἡ, Arist.]

SCHOOL-FELLOW, Α, συμφοιτητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; συμμάθητής, οῦ, ὁ, Plat.

[SCHOOL-HOUSE, παιδαγωγεῖον, τό, Dem.]

SCHOOLMASTER, Α, γραμμάτιστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* TEACHER.

SCIATICA, ὀσφυαλγία, ἡ, Hipp.

To have sciatica, ὀσφυαλγέω, only act., Hipp.

Afflicted with sciatica, ὀσφυαλγής, ές, Æsch.

SCIENCE, μοῦσα, ἡ, Eur., Ar., Plat.; μουσική, ἡ, Eur., Plat., Isoc.; μάθημα, ᾰτος, τό, Plat., Arist.; μάθησις, εως, ἡ, Plat.

Making a trade of science, μαθηματοπωλικός, ή, όν, Plat.

SCIENCES, THE, ἐπιστῆμαι, αἱ, Plat.

Mother of all sciences, μουσομήτωρ, ορος, ἡ, Æsch.

[*The circle of the sciences* (as a course of general knowledge), ἐγκύκλιος παιδεία, ἡ, Plut., Ath., Quintil.]

SCIENTIFIC, μουσικός, ή, όν, Plat.

SCIENTIFICALLY, μουσικῶς, Plat.

That which is capable of being known scientifically, τὸ ἐπιστητόν, Plat.

SCIMITAR, Α, μάχαιρα, ἡ, Pind., Hdt., Xen.; κοπίς, ἴδος, ἡ, Eur., Xen.; ἅρπη, ἡ, Eur.; δρέπανον, τό, Hdt.; ᾽ἀκινάκης, ου, ὁ, Hdt. *Vid.* SWORD.

Wearing a scimitar, μαχαιροφόρος, ον, Æsch., Hdt., Thuc.

SCION, Α (of a person), ὄζος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.

[SCISSORS, διπλῆ μάχαιρα (late), Poll.: ψαλίς, ἴδος, ἡ, Galen.]

SCOFF, TO, ἐπίλωβεύω, only act., Hom.; κερτομέω, only act., Hom., h., Soph., Eur.; χλευάζω, sometimes c. acc., Ar., Dem. *Vid.* TO MOCK.

Scoffed at, ἐπίμυκτος, ον, Theogn.

SCOFFER, Α, χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.

SCOFFING, χλευᾰσία, ἡ, Dem.; χλευασμός, ὁ, Dem.

SCOLD, TO, νεικέω, Ep. also νεικείω, Ep. imperf. νεικείεσκον, fut. -έσω, poet. -έσσω, no perf., only act., Hom., Ap. Rh. *Vid.* TO REPROVE.

SCOPE (i. e., aim, object), σκοπός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; προαίρεσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* AIM.

SCORBUTIC, ψωρᾰλέος, α, ον, Xen. *Vid.* SCURVY.

SCORCH, TO, περικαίω, fut. -καύσω, aor. 2 pass. -εκάην, Hdt.; περιφλύω, fut. -ύσω, Ar.

SCORCHED, στᾰθευτός, ή, όν, Æsch.

To be scorched, περιφλεύομαι, pass., Hdt.; [περικαίομαι, Hdt.]

SCORCHING, ἀζᾰλέος, α, ον, Hes.; σείριος, α, ον, Hes.

SCORCHING, Α, σύγκαυσις, εως, ἡ, Plat.

SCORE, Α, εἴκοσι, also before a vowel -σιν (not Att.), Ep. also ἐείκοσι, Hom., Hdt., etc.

SCORN, κᾰτᾰφρόνησις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* CONTEMPT.

SCORN, TO, κᾰτᾰπᾰτέω, Hom. *Vid.* TO DESPISE.

SCORNFUL, ὀλῐγωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.

SCORNFULLY, ὑπέροπτα, Soph.; ὀλῐγώρως, Xen.

SCORPION, Α, σκορπίος, ὁ, Æsch., Soph., Plat. (Com.), Dem.

Fighting with scorpions, σκορπιομᾰχος, ον, Arist.

Like a scorpion, σκορπιώδης, ες, Arist.

SCOUNDREL, Α, πᾰνοῦργος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

SCOUR, TO, ἀποκᾰθαίρω, Ar.; περιπλύνω, Dem. *Vid.* TO WIPE, TO CLEAN.

SCOURGE, Α, μάστιξ, ῑγος, ἡ, Omn. *Vid.* WHIP.

SCOURGE, TO, Ϝομίζω, fut. -ξω, Anac.; μαστῐγόω, Hdt., Plat., Lys.; ᾽απομαστῐγόω, Hdt.; μαστῐγέω, Hdt. *Vid.* TO WHIP, TO FLOG.

SCOURGED, TO BE, *who ought to be scourged*, etc., μαστῐγωτέος, α, ον, Ar.

To deserve to be scourged, μαστῐγιάω, only act., Eupol.

One who has been scourged, μαστῐγίας, ου, ὁ, Soph., Ar., Plat.; νωτοπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Phereer.

SCOURGER, Α, μαστίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

SCOUT, Α, σκοπός, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; πρόσκοπος, ὁ, Xen.; κατάσκοπος, ὁ, Xen.; προεξερευνητής, οῦ, ὁ, contr. προυξ., Eur.; διερευνητής, ὁ, Xen.; προδιερευνητής, ὁ, Xen. *Vid.* TO RECONNOITRE, SPY.

To act as scout, προερευνάομαι, mid., Xen.

[SCRAMBLE UP, TO, ἀναῤῥιχάομαι, Hellan., Hipp.]

SCRAP, Α [(of food, flesh, etc.), ψωμός, ὁ, Hom., Xen.]; ᾽απότιλμα, ᾰτος, τό, Theoc.

SCRAPE, Α—*we are in a scrape*, νῦν, ὡς μῦς, γεύμεθα πίσσας, Theoc.; so *he finds out he is in a scrape*, ἄρτι μῦς γεύεται πίσσης, Dem. (lit., the mouse finds out that it is pitch which he is eating).

[*To be out of the scrape*, ἔξω (c. gen.) πόδα ἔχω, Prov.]

SCRAPE, TO, κνάω, aor. 2 ἔκνην, Hom., Hdt.; ξύω, only act., Hom., h.; ἐπιξύω, Plat.; ξέω, fut. ξέσω, and poet. ξέσσω, only act., Hom.; ἐγξέω, Eur.

[*To scrape together*, ἀμάω, Ap. Rh.]

To scrape one's self clean, ἀποστλεγγίζομαι, mid. and pass., Xen.

To scrape off, ἀποξύω, in tmesis as ξύω ἄπο, h.; ἀποκνάω, Antipho.

SCRAPER, Α (or knife for scraping), κνῆστις, εως, ἡ, Hom.

A scraper (or comb for scraping after bathing), ψήκτρα, ἡ, Soph., Eur.; στλεγγίς, ἴδος, ἡ, Ar., Xen., Plat.

SCRAPING, Α (or thing scraped off), κνῆσμα, ᾰτος, τό, Xen.; κνίσμα, ᾰτος, τό, Plat.

SCRATCH, Α, γραπτύς, ύος, ἡ, Hom.; ᾽ἀμῦχή, ἡ, Hipp.

SCRATCH, TO, γρᾰφω, Hom.; ᾽ἀμύσσω, fut. -ξω, Hom., Æsch., Hdt., Theoc.; κᾰτᾰμύσσω, in mid., Hom., Hdt.; ᾽ἀπονῠχίζω (with one's nails), Ar.; ψᾰθάλλω, only act., no perf., Plat. (Com.); τρίβω (esp. one's head), Æsch.; so κνάομαι, mid., sine cas., Theoc.

To scratch slightly, ὑπογλῠφω, Hipp.

To scratch up (as fowls scratch up the ground), διασκᾰρῐφάομαι, mid., Isoc.

To wish to scratch, κνησιάω, only act., Ar., Plat.

Scratched lately, νεότομος, ον, Æsch.

SCRATCHING, Α, κνῆσις, εως, ἡ, Plat.

SCREAM, Α, κλαγγή, ἡ, Hom., Eur.

SCREAM, TO, κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα, also κέκληγα (both in pres. sense), aor. 2 ἔκλᾰγον, only poet. (Hom. has also part. κεκλήγων), Hom., Hes., Soph.; μηκάομαι, mid., with perf. μέμηκα, in pres. sense, part. μεμηκώς, fem. μεμᾰκυῖα, imperf. ἐμέμηκον, aor. 2 ἐμᾰκον, no other tenses, Hom.; λάσκω, fut. λᾱκήσω, oftener λᾰκήσομαι, aor. 1 ἐλᾰ́κησα, aor. 2 ἔλᾰκον, perf. λέλᾰκα, part. λελᾰκώς, fem. λελᾰκυῖα, Hom., Æsch.; κλαγγάνω, only pres. and imperf., Soph.; διακράζω, fut. -ξω, only act., Ar.; φθέγγομαι, mid., Xen., Theoc.

To match in screaming, διακράζω, c. dat., Ar.

SCREAMING, adj., λᾰκέρυζα, also κελᾰρυζα, only fem., Hes., Ar., Ap. Rh.

SCREECH, TO, κικκᾰβίζω, only act. (like a screech-owl), Ar. *Vid.* TO SCREAM.

SCREECH-OWL, Α, κῐκῠμίς, ῖδος, ἡ, Call.

SCREEN, Α, ἐπῆλυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πρόβλημα, ᾰτος, τό, c. gen. of that before which (metaph. of a person), Soph.; [παραπέτασμα, ατος, τό, Plat.; προκάλυμμα, ατος, τό (lit. and metaph.), Thuc.; πρόσχημα, ατος, τό (metaph.), Thuc.; *a low screen*, παράφραγμα, ατος, τό, Plat.]

[*A screen* (for sides of ships), παράβλημα, ατος, τό, Xen.; παράῤῥυμα, ατος, τό, Xen.]

To put before one as a screen, κᾰτασκιάζω, Eur.; ἐπηλῠγάζω, c. dupl. acc., Plat.; προϊσταμαι, mid. (esp. metaph. of persons), Antipho, Dem.; [προκαλύπτομαι, Plat.; προβάλλομαι (metaph.), Thuc., Dem.]

[SCREW, κοχλίας, ου, ὁ, Geop.; ἕλιξ, ικος, ἡ, Math.; *the female screw*, περικόχλιον, τό, Schneid. Ecl. Phys.]

[*The screw of Archimedes*, κοχλίας, ὁ, Strab., Diod.]

SCREW UP, TO (the strings of an instrument), στρεβλόω, Plat.

Before their courage is screwed up, πρὶν συνταχθῆναι τὴν δόξαν, Thuc.

SCRIBBLE, TO, γρᾰφω, Omn. *Vid.* TO WRITE.

SCRIBE, Α, γραμμᾰτεύς, ὁ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ᾽ἀνᾰγρᾰφεύς, ὁ, Lys.

To be a scribe, γραμμᾰτεύω, Thuc., Dem.

SCRIP, *vid.* BAG.

SCROFULA, *vid.* SCURVY.

SCROLL, Α, δέλτος, ἡ, Soph., Eur., Ar., Plat.

[SCROTUM, ὄσχη, ἡ, Hipp.; πηρίν, ῖνος, ὁ, Nic.]

SCRUPLE, TO, ὀκνέω, Omn. *Vid.* TO HESITATE.

To have scruples, ἐνθυμιστὸν ποιέομαι, mid., Hdt.: ἐνθῠμιον ποιέομαι, Thuc.

To give a person scruples about any thing, ἐνθῠμίόν τι τῐθημι (aor. 1 ἔθηκα), c. dat. pers., Eur.

SCRUPULOUS, ὀκνηρός, ά, όν, Dem.

SCRUTINIZE, TO, ᾽ᾰκρῐβόω, Eur., Xen., Isoc., Arist.; διακριβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; ᾽ανᾰκρίνω, Hdt.,

Thuc., Isoc., Dem.; δοκιμάζω, Hdt., Omn. Att. *Vid.* To examine.

Scrutiny, ᾱ, δοκιμᾰσία, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀνᾰκρῐσις, εως, ἡ, poet. also ᾰ̓γκρισις, Xen., Plat., Dem.; εὐθῦνη, ἡ, Dem., Oratt.

To submit to, to be bound to submit to a scrutiny, εὐθύνην δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα), εὐθύνην ὀφλισκᾰ́νω, fut. ὀφλήσομαι, perf. ὤφληκα, no aor. 1, aor. 2 ὤφλον, Oratt.

To acquit any one after a scrutiny, εὐθύνης ἀπολύω, c. acc. pers., Ar.

To be acquitted after a scrutiny, εὐθύνην ἀποφυγεῖν or διαφ., Plat.; (εὐθύνη is, however, used most frequently in pl.)

[*To stand the test of close scrutiny*, ἀφικνεῖσθαι εἰς ὄνυχα, Plut.]

Scuffle, ᾱ, πᾰ̓χή, ἡ, Eur.

Scull, ᾱ, κρᾰνίον, τό, Hom., Pind., Eur., Plat., Arist.

Moved by two sculls (a boat), δίκωπος, ον, Eur.

Scull-cap, ᾱ, κᾰτᾰ̓ῖτυξ, ῠγος, ἡ, Hom.

Sculptor, ᾱ, ᾰ̓γαλμᾰτοποιός, ὁ, Hdt.; λῐθουργός, ὁ, Arist.; ζωογλῠ́φος, ὁ, Mel.

A sculptor's shop, ἑρμογλῠφεῖον, τό, Plat.

Scum, γραῦς, γρᾱός, ἡ, Ar.; ἐπᾰ́νθισμα, ᾰ̆τος, τό, Hipp.

Scum (of persons), κᾰ́θαρμα, ᾰ̆τος, τό, Æsch., Eur., Ar., Dem.; περῐ́τριμμα, ᾰ̆τος, τό, Ar., Dem.; περίτηγμα, ατος, τό, Plut.

[Scurf, λέπιον, τό, Hipp.; (on the head), πίτυρα, τά, Hipp.; πῐτυρίασις, ἡ, Hipp.]

[*Scurf-like*, πῐτυρώδης, ες, Hipp.]

Scurrility, κᾰκολογία, ἡ, Hdt., Xen., Plat.

Scurrilous, κᾰκολόγος, ον, Pind., Arist.

Scurvy, λειχήν, ῆνος, ὁ, Æsch.; ψώρα, ἡ, Hdt., Plat.; ψῶζα, ἡ, Eupol.

To have the scurvy, ψωράω, only act., Plat.

Afflicted with scurvy, ψωρᾰλέος, ᾱ, ον, Xen.

Scythe, ᾱ, δρέπᾰνον, τό, Xen.

Armed with scythes, δρεπᾰνηφόρος, ον (of chariots), Xen.

Sea, ᾰ̓γρά, ἡ, Hom., Ar.; λαῖτμα, τό, only in nom. and acc. sing., often λ. ἁλός, λ. θαλάσσης, Hom.; ἅλς, ἁλός, ἡ, rarely, if ever, pl. in this sense, Hom., Pind., Trag.; θᾰ́λασσα, ἡ, Omn.; λίμνη, ἡ, Hom., Trag.; πόντος, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat. (used also as pr. n., ὁ Πόντος, *the Euxine*); πέλᾰγος, τό (strictly being to θάλασσα as a part to the whole), sometimes π. ἁλός, π. θαλάσσης, π. πόντιον, etc. (also often metaph., as π. κακῶν, π. ᾰ̓της, Trag.), Omn.; γλαυκή, ἡ, Hes.; πορθμός, ὁ, Pind.; οἶδμα, τό, also οἰδ. θαλάσσης, ἅλιον οἰδ., etc., h., Pind., Soph., Eur.; ἄντλος, ὁ, Eur.; ποντία νοτίς (ἴδος, ἡ), Eur.: ἀλίῤῥῠτον ἅλσος, πόντιον ἅλσος, Æsch.; δίνη, ἡ, Plat. *Vid.* Syn. 250.

Sea (metaph.)—*a sea of troubles*, κᾰκῶν κλῠ́δων (ωνος, ὁ), Æsch.; κλύδων συμφορᾶς, Soph.; κακῶν ἐπιῤῥοή, ἡ, Eur.; [πέλαγος κακῶν, Æsch.]

At sea, ὖψι, Hom., Hes.

In the open sea, ἐν νοτίῳ, Hom.

Wishing to attack in the open sea, βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι, Thuc.

From the sea, ποντόθεν or -θε, Hom.; ἐξ ἁλόθεν, Hom.

To the sea, ἅλᾰδε, Hom.; πέλᾰγόσδε, Ap. Rh.

To be at peace on the side of the sea, ἐν εἰρήνῃ ἐκ θαλάσσης εἶναι, Dem.

Of or *belonging to the sea, sea-* as adj., etc., ἅλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.; ἐνᾰ́λιος, Ep. also εἰνᾰ́λιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Trag., Ar.; ἔνᾰλος, ον, h., Eur.; θᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐνθαλάσσιος, ον (of a ship), Soph.; θᾰλασσαῖος, α, ον, Pind.; πόντιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Trag.; fem. ποντιάς, άδος, ἡ, Pind., Eur.; πελᾰ́γιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc., Xen.; fem. πελᾰγῖτις, ῐ́δος, ἡ, Mel.

Throw him into the sea, θᾰλάσσιον ἐκρίψατε, Soph.

Beyond the sea, ὑπερπόντιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.

Brought across the sea, πόντιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.

Blowing from the sea, ἅλιᾱής, ές, Hom.

Under the sea, ὑφᾰ́λιος, ον, Soph.

By the sea, near the sea, on the sea-coast, etc., ἀγχίᾰλος, ον, Hom., h., Æsch., Soph.; πᾰρᾰ́λιος, Ep. also παρᾰ́λ., α, ον, and ος, ον, Trag., Thuc., Æschin., Ap. Rh.; πᾰ́ρᾰλος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; πᾰ́ρᾰκτιος, α, ον, Trag.; πᾰρᾰθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρᾰθᾰλασσῐ́διος, ον, Thuc.; ἐπῐθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπιθαλασσῐ́διος, ον, Thuc., Xen.

Sea-beat, sea-girt, sounding with the noise of the sea (of shores, islands, etc.), ἄλῠ́πλοος, ον, Hom.; ἀμφῐῤῥῠ́τος, also ἀμφῐ́ῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Hdt.; ἀμφῐᾶλος, ον (ᾰμπᾰλος also Theoc.), Hom., Pind., Soph., Xen.; περῐῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; περῐ́κλυστος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.; πολῠ́κλυστος, ον, Hes., Ap. Rh.; ποντοτῐνακτος, ον, h.; ἅλιερκής, ές, Pind.; ἀμφῐθᾰλασσος, ον, Pind., Xen.; ἀλῐ́πληκτος, ον, Pind., Soph.; θᾰλασσόπληκτος, ον, Æsch.; ἀλίτυπος, ον, Æsch.; ἀλίκτῠπος, ον, Eur., Soph.; ἀλίῤῥοθος, ον, Æsch., Eur.; ἄλῐ́κλυστος, ον, Soph. (of a body), Ap. Rh.; ἀμφῐ́κλυστος, ον, Soph.; ἄλίστονος, ον, Æsch.; ἀντῐπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; περῐκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ναύπορος, ον, Æsch.; περῐῤῥοος, ον, contr. -ῥους, -ῥουν, Hdt.; ἁλίζωνος, ον, Anth.; ἄλῐ́βροχος, ον, Ap. Rh.; ἄλῐπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Call.; ἄλῐ́βρεκτος, ον, Anth.; ἅλιηχής, ές, Musæ.

[*To be sea-girt*, περικλύζομαι, Thuc.]

Having the sea on both sides, δίπορος, ον (of the Isthmus), Eur.; [ἀμφῐᾶλος, ον (like Horace's *bimaris*, of Corinth), Xen.]

Sea tossed, traversing the sea (of a ship, etc.), ποντοπόρος, ον, Hom., Soph., Eur.; fem. also ποντοπόρεια (name of a Nereid), Hes.; ναυσῐπόρος, ον (of men), Eur.; so ναυσῐφόρητος, ον, Pind., and ναυβᾰ́της, ου, ὁ, Æsch., Eur.; ἄλῐ́πλαγκτος, ον (of a floating island), Soph.; ἁλιήρης, ες (of an oar), Eur.; ἄλῐδονος, ον, Æsch.; χᾰραξῐπόντιος, ον, Simon.; θᾰλασσόπλαγκτος, ον, Æsch.; μιξοθᾰλασσος, ον, Orac. ap. Xen.; ἄλῐ́τρῠτος, ον, Theoc.; ἁλίστρεπτος, ον, Anth.; θᾰλασσοπόρος, ον, Anth.

At sea (a ship), μετάρσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt.; μετέωρος, ον, Thuc., Dem.; πελάγιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc., Xen.

Used to the sea, θᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Thuc.

Unused to the sea, ᾰ̓θᾰλάσσωτος, ον, Ar.

The parts beyond the sea, τὰ ἀντῐπέραια, Hom.; τὸ ἀντῐπέρας (also ἡ ἀντ. Θρᾴκη, etc.), Thuc.

Plundering the sea, κυμᾰτοφθόρος, ον (of an osprey, etc.), Eur.

Flowing into the sea, ᾰ̓λῐμῡρήεις, εσσα, εν, Hom.

Roaring like the sea, ᾰ̓λῐδυπος, ον, Orph.

Ruling the sea, ποντομέδων, οντος, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; fem. θαλασσομέδουσα, Alcman.

Being master of the sea, θᾰλασσοκρᾰ́τωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; ναυκρᾰ́τωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc.; ναυκρᾰ́της, εος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. (e. g., ν. τῆς θαλάσσης), Hdt.

To be masters at sea, ναυκρᾰτέω, no mid., but pass. also to be mastered at sea, Thuc., Xen.; θαλασσοκρᾰτέω, Hdt., Thuc., -ομαι, pass., Demetr. (Com.)

If they were superior at sea, ὄντες ναυκρᾰτορες, Hdt.

Living on the sea, θᾰλασσουργός, όν (as a fisherman), Xen.

To put to sea, ᾰ̓νᾰβαίνω, fut. ᾰ̓νᾰβήσομαι, aor. 2 ἀνέβην, and aor. 1 mid. ἀνεβησάμην, no fut. or aor. 1 act. in this sense, c. ἐς and acc. of the country which is the object of the voyage (more strictly to embark), Hom.; ᾰ̓νωθέω, fut. -ωθήσω and -ώσω, aor. 1 -ωσα, Att. -έωσα (lit., to push the ship off from the shore), Hom.; ἀναπλέω, Hom.; ᾰ̓νᾰ́γω, aor. 2 -ήγαγον, also -ομαι, mid., and aor. 1 pass. (the active form usually has acc. after it, e. g., ναῦν), Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπᾰνᾰ́γω, and -ομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen.; ἄῖρω στόλον, Æsch.; ἄῖρω, sine cas., or more usu. c. dat. (e. g., ταῖς ναυσί), or c. acc. (e. g., τὰς ναῦς), (also in aor. 1 pass. ἠέρθην, Hdt.), Thuc.; ᾰ̓παίρω, Thuc.; ἀναζεύγνῡμι τὰς ναῦς, Hdt.; ἐξορμέω, sine cas., Lycurg., Isæ.; ἐξορμίζω τὴν ναῦν, Dem. *Vid.* To sail.

To cross the sea, πῐνοτοπορέω, only act., no perf., Hom.; ναυσθλόομαι, pass., Eur.; θαλασσοπορέω, only act., Call.

To get into the open sea, ἀνοίγω, aor. 1 ᾔνοιξα, also ἀνέῳξα, Xen.

To be at sea, to remain at sea, μετεωρίζομαι, pass., Thuc.; θᾰλασσεύω (opp. to being in dock), Thuc.; πελᾰγίζω, and -ομαι, Xen.

To be, or to anchor in the open sea, ἀποσᾰλεύω, only act., Thuc.; ἀποσαλεύω ἐπ' ἀγκύρας μετέωρος, Dem.

To carry by sea, ναυστολέω, Eur.

To go by sea, ναυστολέομαι, Eur.; ναυσθλόομαι, Eur.

To throw into the sea, ποντίζω, Æsch., Soph.; καταποντίζω, Lys., Dem.

To make into sea (what was land), θαλασσόω, Arist.; [*to make* or *form a sea* (of waters collected), πελαγίζω, Hdt.]

A putting to sea, ᾰ̓νᾰγωγή, ἡ, Thuc., Xen., Dem.

[*Sea-faring*, ναυσιφόρητος, ον, Pind.; ναυσιπόρος, ον, Eur.; ναυτικός, ή, όν, Æsch., Hdt.]

A sea-faring life, ναυκληρία, ἡ, Plat., Lys. *Vid.* Sailor.

A throwing into the sea, κᾰτᾰποντισμός, ὁ, Isoc., Dem.

One who throws into the sea, κἄτἄποντιστής, ὁ, Isoc.

That which is thrown into the sea, πόντισμα, ἄτος, τό, Eur.

SEA-BORN, ἁλιοτρεφής, ές, Hom.; ἄλοσύδνη, only fem., Hom.; ἀφρογένεια, only fem., Hes.; ἀφρογενής, ές, Orph.

[SEA-COAST, παραλία, ἡ, Hdt.; πάραλος, ἡ, Thuc.; παραθαλαττία, ἡ (sc. γῆ), Xen.; παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, Polyb.]

[SEA-EAGLE, Α, ἁλιάετος, poet. -αίετος, ὁ, Eur., Ar., Arist.]

SEA-FIGHT, Α, ναυμᾰχία, ἡ, Omn. Att. prose, Hdt.

Of or *belonging to a sea-fight*, ναύμᾰχος, ον, Hom., Hdt.

To engage in a sea-fight, ναυμᾰχέω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To maintain a sea-fight, διαναυμᾰχέω, Hdt., Thuc. *Vid.* TO FIGHT.

To wish to fight by sea, ναυμαχησείω, only pres. act., Thuc.

To fight by sea for, προναυμᾰχέω, c. gen., Hdt.

To fight by sea with, συνναυμᾰχέω, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

The loss of one's ship, the being taken in a sea-fight without a battle, ἀναυμάχητος ὄλεθρος, ὁ, Lys.

SEAL, Α (animal), κῆτος, τό, Hom.; φώκη, ἡ, Hom., Ar., Hdt.; in pl., νῠπόδες, οἱ, Hom.

A seal (to seal with), σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Theogn., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

A seal (i. e., the impression made), σημαντήρι ν, τό, Æsch.; σήμαντρον, τό, Eur., Hdt., Xen.; σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Soph., Eur.; σφρᾰγισμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen.; σφρᾱγῖδιον, τό, Ar.; σημεῖον, τό, Xen.

Breaking the seal, ἐξελίξας περιβολὰς σφρᾱγισμάτων, Eur.; σήμαντρ' ἀνείς, Eur.

The case round the seal affixed to public documents, κόγχη, ἡ, Ar.

A counterfeit seal, παρασημεῖον, τό, Plat. (Com.)

Having opened the seal, ἐξελίξας περιβολὰς σφρᾱγισμάτων, Eur.

You saw me opening and sealing (a letter), λύοντα καὶ ξυνδοῦντα μ' εἰσεῖδες (δέλτον), Eur.

SEAL, TO, σφρᾱγίζω, Æsch., Soph.; ἀποσφρᾱγίζω, Eur.; κἄτασφρᾱγίζω, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; σημαίνομαι, mid. and pass. in pass. sense, Xen., Plat., Dem.; κἄτασημαίνω, sometimes with an idea of attestation to the sealed document, Ar., Xen., Plat.; παρασημαίνομαι, mid., sometimes of sealing up (an empty house, etc.), Dem.

To seal bottles, κἄτᾰπισσόω, Ar.

Clay for sealing with, γῆ σημαντρίς (ἴδος), Hdt.

SEAM, Α, ῥᾰφή, ἡ, Hom., Eur., Hdt.; ῥάμμα, ᾰτος, τό, Pind.

SEAMAN, *vid.* SAILOR.

[*Of* or *belonging to a seaman*, ναυτικός, ή, όν, Hdt.]

[SEAMANSHIP, ναυτιλία, ἡ, Hom., Hes., Plat.; νηῒη τέχνη, ἡ, Soph.; τὰ ναυτικά, Plat.; ναυτική, ἡ, Arist.]

[*Skilled in seamanship*, πλωτικός, ή, όν, Plat.]

SEA-MONSTER, Α, μόραινα, ἡ, Æsch., Ar.

SEAR, TO, καίω, fut. καύσω, aor. 1 ἔκεα, Ep. also ἔκηα, Æsch., Hipp.

SEARCH, Α, ἔρευνα, ἡ, Soph., Eur., Arist.; ζήτησις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ϑήρα, ἡ, Plat.

A search for stolen goods, etc., φωρά, ἡ, h.

[*Good at search*, μαστήριος, α, ον, Æsch.]

SEARCH, TO, ἐρευνάω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Dem.; στῐβέω (esp. of searching ground, etc., by going all over at it), Soph.; ἀναζητέω, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO EXAMINE, TO SEEK, and SYN. 239.

[*To search out*, ἀναπυνθάνομαι, Hdt.; ἀνερευνάω, Plat.; ἀναζητέω, Dem.]

To search for a thief or *for stolen goods*, φωράω, Ar., Plat.

Difficult to search through, δυσδιερεύνητος, ον, Plat.

One must search, ἐρευνητέον, Xen.

SEARCHER, Α, ζητητής, οῦ, ὁ, Plat.; [μαστήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur.; fem. μάστειρα, Æsch.]

SEARCHING (as an investigation, etc.), ἀκρῐβής, ές, Dem.

[SEA-SICK, περιναύτιος or -σιος, ον, Diod.]

SEA-SICK, TO BE, ναυσιάω, only act., Ar., Plat.

SEA-SICKNESS, ναυσία, ἡ, Hipp.

SEASON, Α, ὥρα, ἡ, Omn., *for a thing*, c. gen., Hom., etc.; ἦμαρ, ᾰτος, τό, with an adjective, as, *the winter season*, ἡ. χειμέριον; *the season of s'avery*, δούλιον ἦμ., etc.; καιρός, ὁ (i. e., a season for doing any thing), Pind., Omn. Att.; so ἀκμή, ἡ, Trag. *Vid.* TIME.

A fine season, εὐετηρία, ἡ, Xen., Plat.

The favorable season for doing any thing, ὡραία, ἡ, Dem.

[*The fruits of the season*, καρποὶ ὡραῖοι, Hdt.; τὰ ὡραῖα, Thuc.]

At every season, πάνωρος, ον, Æsch.

Bringing in the seasons, ὡρηφόρος, ον, Æsch.

Of or *belonging to the seasons, happening at certain seasons*, etc., ὥριος, ον, Hom., Hes., Pind.

SEASON, TO, ἀρτύω, Soph., Pherecr.; χῠμίζω, lit. and metaph., Ar.; ἡδύνω, Xen., Plat., Arist.

SEASONABLE, ὥριος, ον (of fruits), Hom.; ὡραῖος, α, ον, Omn.; ἐναίσῐμος, ον, Hom.; καίριος, α, ον, only in Luc. ος, ον, Trag., Xen., Plat.; εὔκαιρος, ον, Soph., Plat.; ἐπίκαιρος, ον, Pind., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἄκμαῖος, α, ον (of a person doing any thing), Soph.; ἐπῐκάριος, ον, Xen.; ἔγκαιρος, ον, Plat. *Vid.* TIMELY.

Having a judgment always seasonable, τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντες, Isoc.

SEASONABLE, TO BE, καιρὸν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Thuc.

SEASONABLENESS, ἐγκαιρία, ἡ, Plat.

SEASONABLY, ἀρτῐκολλα and εἰς ἀρτίκολλον, Æsch.; καιρίως, Æsch.; εἰς καιρόν, πρὸς καιρόν, καιρῷ, ἐν καιρῷ, σὺν καιρῷ, μετὰ καιροῦ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; εἰς δέον or εἰς τὸ δ., ἐν δέοντι or ἐν τῷ δ., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὡρῐκῶς, Ar.; εὐκαίρως, Xen., Dem.; ἐπικαίρως, Xen.

SEASONING, ἄρτῦμα, ᾰτος, τό, Soph.; ἡδυσμα, ᾰτος, τό, Ar., Arist.; ὄψον, τό, Plat., Xen.

The art of seasoning, ἡ ἡδυντῐκή, ἡ, Plat.

SEAT, Α, ϑῶκος, also Ep. ϑόωκος, ὁ, Hom., Hdt.; ἕρανος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; δῐ́φρος, ὁ, later ἡ, pl. in Call. also τά, Hom., Xen., Dem.; ἕδρα, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ϑᾶκος, ὁ, Trag., Ar., Xen., Plat.; ϑάκημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐδώλιον, τό, usu. in pl., Trag., Hdt.; ἕδρᾰνον, τό, in pl., Soph.; ἕδρασμα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.; δίφρᾰξ, ᾰκος, ἡ, h., Theoc.; βᾶθρον, τό, Soph., Eur.; κᾰθέδρα, ἡ, Xen.

A seat in the sun, ἐνϑάκησις [ἡ] ἡλίου, Soph.

[*A seat to rest in*, ϑῶκος ἀναπαυστήριος, Hdt.]

A seat for rowers in a ship, ζῠγόν, τό, Hom., Æsch., Hdt.; σέλμα, ᾰτος, τό, Trag.

The first or *front seats at the theatre*, πρῶτον ξύλον, Ar.

Having the first seat, πρωτόϑρονος, ον, Call.

The front seat, or *seat of honor*, προεδρία, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Dem.

A raised seat, or *seat of honor*, προεξέδρα, ἡ, Hdt.

[*Seat of learning*, παίδευσις, εως, ἡ, Thuc.] *Vid.* SCHOOL.

[*Chariot* or *carriage seat*, ἁμαξήρης ϑρόνος, Æsch.]

The seat (of a hare), στεγή, ἡ, Soph.; εὐνή, ἡ, Xen.

Having good seats (for rowers), εὔζῠγος, ον, Ep. also ἐΰζ., Hom.; εὔσελμος, Ep. also ἐύσσελμος, ον, Hom.; εὔεδρος, ον, Xen.

Having a good seat (of a horseman), πᾶνυ ἔποχος, ον, Xen.

To fit with seats (ζυγά, for rowers), ζεύγνῡμι, Hes.

SEAT, TO, εἶσα, only in aor. 1, imper. εἶσον, infin. ἔσσαι, part. ἔτας, Hom.; καϑεῖσα (in Anac. also -ᾶμην, mid.), Hom.; ἵζω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; ἰζάνω, only pres. and imperf. act., sometimes used in pass. or intrans. sense, Hom.; καθίζω, also fut. -ἴσω, Dor. -ἰξω, and aor. 1 ἐκᾰ́ϑῐσα, also καθῖσα, Ar.; ἐκάθισσα, Hom., often c. εἰς and acc. of the seat on which, Hom., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen.; ἵδρύω (ῡ Att., ῐ Hom.), fut. -ὑσω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; κᾰϑιδρύω, Hom. For TO BE SEATED, *vid.* SIT.

[*To seat* (one) *beside one's self*, παρίζω, c. acc. et dat., Hdt.]

[*To seat one's self beside* another person, παρακαθίζομαι, c. dat. pers., Plat.; παρίζομαι, c. dat. pers., Hom., Hdt., Bion.]

To be seated on (as troops on a hill, etc.), ὑπερκᾰ́ϑημαι, imperf. -μην, fut. -ϑήσομαι, c. gen., Xen.

Seated on, ἔφεδρος, ον, c. gen., more rarely c. dat., Soph., Eur.

SEA-URCHIN, Α, σπᾰτάγγη, ἡ, Ar.; σπᾰτάγγος, ὁ, Arist.

SEA-WEED, φῦκος, τό, Hom., Alcman, Theoph., Arist.; φύκιον, τό, usu. in pl., Plat., Arist., Theoc.; βρύον, τό, Hipp.

Full of sea-weed, φῡκιόεις, εσσα, εν, Hom.; φυκιώδης, ες, Arist.; βρυώδης, ες, Arist.

Eating sea-weed, φῡκιοφᾰ́γος, ον, Arist.

SEA-WOLF, Α, λᾰ́βραξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

SEA-WORTHY, πλώϊμος or πλοΐμος, ον, Thuc., Æschin.

Not sea-worthy, ἄπλοος, ον, Thuc., Xen., Dem.

SECEDE, TO, ἀφίσταμαι, c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Xen., Isoc.; ὑπᾰφίστᾰμαι, Andoc.

SECESSION, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thuc.

SECLUDE, TO, ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* TO SHUT OUT.

SECLUSION, μόνωσις, εως, ἡ, Plat.

Second, δεύτερος, α, ον, Omn.

Second, adv., δευτέρως, Plat.

The second place or *rank*, τὰ δεύτερα, Hom., Hdt.; τὰ δευτερεῖα, Hdt., Plat.

In the second place (secondly), δεύτερον and τὸ δ., Soph., Eur., Xen.: ἔπειτα (answering to πρῶτον), Dem.

A second time, δεύτερα, Hom., Xen., and τὰ δ., Thuc.; τὸ δεύτερον, Eur., Hdt.

Second to, ὄπισθε or -θεν, c. gen., Soph. *Vid.* Inferior.

On the second day, δευτεραῖος, α, ον (used also simply as second when joined to ἡμέρα), Hdt., Xen., Isæ.

To play the second part, δευτεριάζω, onl. act., Ar.

[*To come off second best* (i. e., to be worsted), οὐ χαίρων ἀπαλλάσσω, Hdt., Xen.]

Second, to (a speaker, etc.), σὺνηγορέω, only act., c. dat., Soph.; σὺνειμι, only aor. 2, augment in all the moods, c. dat., Xen., Isoc.; συνερέω, as fut. of συνεῖπον, perf. συνείρηκα, c. dat., Xen.

Secondary, ἕτερος, α, ον, Hom., Xen. *Vid.* Subordinate.

To think secondary, δεύτερ' ἡγοῦμαι τὰ . . ., Soph.

To treat as secondary, πάρεργον ποιέομαι, or ἐκ παρέργου π., Thuc., Isoc., Dem.; πάρεργον νομίζω, Dem.

Thinking every thing else secondary to providing so many ships, νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τοσαύτας συμπαρακομίσαι, Thuc.

That every thing is secondary to (obeying) *your father's will*, γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι, Soph.

Thinking every thing secondary to . . ., ἅπαντ' ἐλάσσω νομίσαντες εἶναι τοῦ . . ., Dem.

[*A secondary matter*, πάρεργον, τό, Plat.]

Second-rate (of a person), δευτερουργός, όν, Plat.

Secret, κρυπτᾰ́διος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρῡ́φιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc.; κρυφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἐπίκρυφος, ον, Pind.; σκότιος, α, ον, and ος, ον (esp. of love, children, etc.), Hom., Eur.; ἄδηλος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.; ἄνανδος, ον (of a deed), Soph.; ἀπόῤῥητος, ον, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἄῤῥητος, ον, Eur., Hdt.; ἄφανής, ές, Eur., Thuc., Xen.; ἄφραστος, ον, Hdt.; λᾰθραῖος, ον, Menand., Call.; φώριος, ον, Theoc.

To enjoin a person to keep secret, to tell under the seal of secrecy, ἐν ἀπῤῥήτοις ποιησάμενος λέγειν, Plat.

To keep secret, στέγω, Soph., Eur., Thuc., Plat.; σιγῇ στέγω, σ. καλύπτω, σ. ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, sometimes σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα, aor. 1 pass. ἐσχέθην), σ. ὑφαιρέομαι (mid. aor. 2 ὑφειλόμην), Pind., Soph., Eur., Hdt.; σιωπάω, Eur., Isoc. *Vid.* To conceal.

[Secret, a, ἀπόῤῥητον τό, Hdt., Xen., Ar.; μυστήριον, τό, Menand.; pl., Soph., Plat.]

To keep a secret, ἀπόῤῥητόν τι ποιέομαι, Hdt.

[*To confide* (to one) *as a secret*, ἐν ἀπορρήτῳ ποιέομαι, Xen.]

To be in the secret, μετέχω τοῦ λόγου, Hdt.

Secretary, ᾱ, γραμματιστής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat.; γραμμᾰτεύς, ὁ, Ar., Thuc.; ἐπιστολεύς, ὁ (as a private secretary), Xen.; [(of a magistrate), ἀναγραφεύς, ὁ, Lys.; ἐπιστολογράφος, ὁ, Polyb.]

[*Secretary of war* (as state officer), perh. πολέμαρχος, ὁ, Hdt., Att.; *to be s. of war*, πολεμαρχέω, Hdt.; *the office* or *residence of s. of war*, πολεμάρχειον, τό, Xen.]

Secrete, to, κρυπτω, Ep. aor. act. κρύπτασκον, aor. 2 pass. ἐκρῠ́φην, more usu. ἐκρύβην, etc., Omn. *Vid.* To conceal.

To help to secrete, συνεκκρίνω, Arist.

To be secreted together, σὺνἀποκρίνομαι, pass., Arist.

Secretion, σὔναγμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Secretly, κρυπτᾰ́δια, Hom.; κρῠφηδόν, Hom.; κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Xen., Æschin.; λᾰ́θρη, also λάθρᾳ, h., and λάθρᾱ, Att., Omn.; κρύβδα, Pind.; κρῠφῇ, Pind., Soph., Xen.; κρῠφίως, Eur.; λᾰθραίως, Æsch., Eur., Plat., Antipho; κρῠ́φα, Thuc.; ἐξ ἀφᾰνοῦς, Æsch.; ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, Thuc.; ἀφανῶς, Thuc., Xen., Isoc.; ἐν ἀποκρύφῳ, Hdt.; δι' ἀπορῥήτων, ἐν ἀπορῥήτῳ, Plat., Lycurg., Dem.; λελῃθότως, Plat.; ἀδήλως, Thuc.

To do secretly, to go secretly, etc., κλέπτω—*they detected me letting myself down secretly to the ground with ropes*, μ' ἐφεῦρον . . . πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε, Eur.

[*To arrest secretly*, ἐν ἀπορῥήτῳ ξυλλαμβάνω, Andoc.]

[Sect, προαίρεσις, εως, ἡ, Plut., Luc.; αἵρεσις, εως, ἡ, Sext. Emp., Dion., N. T.]

Section, λ, τμῆμα, ᾰτος, τό, Plat.; [(of a book, etc.), περιοχή, ἡ, Dion.]

Secure, ἀῤῥῶσίαστος, ον, i. e., not liable to be carried off, Æsch.; ἄδεής, ές, Thuc., Plat., Dem. *Vid.* Safe.

Secure, to, σὔνέχω, imperf. συνεῖχον, fut. σὔνεξω, perf. συνέσχηκα, no aor. 1 act., aor. 2 συνέσχον, infin. συσχεῖν, fut. mid. sometimes in pass. sense, as also aor. 2 mid. part., though rarely (as bands secure any thing), Hom.; συμπεραίνω, Eur.

To be secured (as a debt is) *on property*, ἐνοφείλομαι, Dem. *Vid.* To owe.

Securely, *vid.* Safely.

Security, ᾱ, ἄδεια, ἡ, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; τὸ ἀδεές, Thuc.

Security, i. e., a certain assurance, βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc.

Security, i. e., any thing given as pledge for payment, ὑμηρεία, ἡ, Thuc., Plat.; πᾰρᾰκᾰτᾰθήκη, ἡ, Dem. *Vid.* Pledge, Bail.

Being a security, ὔμηρος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Isoc.

To be a security, poet. also *to give as security*, ὁμηρεύω, only act., Eur., Æschin., Isæ.

[*To hold as security*, ὔμηρον ἔχω, Thuc.]

To seize as security, κατεγγυάω, Dem.

Sedate, εὔκηλος, ον, later ος, η, ον, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem. *Vid.* Quiet.

Sedately, ἡσύχως, superl. ἡσυχαίτατα, Æsch., Eur., Xen., Plat.

Sedentary, ἑδραῖος, α, ον, and ος, ον, Xen., Hipp., Anth.

[*Sedentary employment, trade*, τέχνη ἐπιδίφριος, Dion.]

Sediment, παχῦτης, ητος, ἡ, Hdt., ὑπόστᾰσις, εως, ἡ, Hipp.; ὑπόστημα, ᾰτος, τό, Hipp.; (urinary), ψαμμώδεα, τά, Hipp.

Full of sediment, ὑπότρῠγος, ον, Ar.

Sedition, στᾰ́σις, εως, ἡ, Pind., Omn. Att.

A state of sedition, στασιωτεία, ἡ, Plat., Andoc.

A raising of sedition, στασιασμός, ὁ, Thuc.

To be torn by sedition, to join in sedition, στᾰσιάζω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To join in sedition, συστᾰσιάζω, Thuc., Lys.

To excite to sedition, διαστᾰσιάζω, Arist.

Seditious, στᾰσιωτῐκός, ή, όν, Thuc.; στασιαστῐκός, ή, όν, Plat., Æschin.; στασιώδης, ες, Xen.

A seditious person, an exciter of sedition, στασιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

Seditiously, στασιαστικῶς, Dem.; στασιωτικῶς, Arist.

Seduce, to (by argument, etc.), πᾰρᾰπείθω, aor. 2 Ep. πᾰραιπέπῐθον and παρπέπῐθον, redupl. in all moods, Hom.; σπάω, fut. σπᾰ́σω, Soph.; ὑφαιρίω, aor. 2 ὑφεῖλον (of seducing allies, soldiers, etc.), Eur., Thuc.; so ὑπολαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act. or mid., perf. act. -εἴληφα, aor. 2 -ἔλᾰβον, Thuc.; κηλέω (esp. by bribes), Plat.; [παρατρίπω, Plat.; παραιρέομαι (to one's own side), Xen.]

To seduce (a woman), λωβάομαι, mid., Eur.; μοιχεύω, Ar., Plat., Lys.; μαστροπεύω, sometimes metaph. in a good sense, Xen.; ἐξᾰπᾰτάω, Hdt.; διαφθείρω, Lys.

[*To try to seduce* (a woman), πειράω, c. acc., Xen.]

These men were seduced to trust him, οὗτοι πιστεύειν ὑπήχθησαν, Dem.

Seducer, ᾱ, φθορεύς, ὁ, Soph.; οἰκοφθόρος, ὁ, Eur.

Seduction (of a woman), φθορά, ἡ, Lex ap. Æschin.

Seductive, ἐπᾰγωγός, όν, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

See, to, ᾰ̓́θρέω (ᾱ Hom., ᾰ Trag.), no perf., only act., Hom., Soph., Eur. (more fully ὀφθαλμοῖς or ἐν ὀφθαλμοῖς, Hom.); εἰσαθρέω or ἐσαθ., Hom.; ὄσσομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἐπιόσσομαι, Hom.; προσόσσομαι, poet. προτιόσ., Ap. Rh.; νοέω, Hom., Hes., Xen.; εἶδον, aor. 2 from an unused pres., opt. ἴδοιμι, subj. ἴδω (Ep. also ἴδωμι), etc., also mid., mid. once in pass. sense (Ap. Rh.), no other tenses in this sense, Omn.; εἰσεῖδον, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἐξεῖδον, Hom., Soph.; ἐπεῖδον, Hom., Eur., Hdt., Xen.; κατεῖδον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; προσεῖδον, Hom., Pind., Trag., Xen.; προεῖδον, Hom., Hes., Eur.; παρεισεῖδον, Ar.; συνεῖδον, Xen., Plat., Isoc.; ὑπειδόμην, only in mid., Eur.; δέρκομαι, mid., aor. 2 ἔδρᾰκον, perf. δέδορκα, also aor. 2 pass. ἐδρᾰ́κην and aor. 1 pass. ἐδέρχθην in act. sense, Ep. imperf. mid. δερκεσκόμην, no fut. in either voice, Omn. poet.; κᾰτᾰδέρκομαι, Hom., Soph.; προσδέρκομαι (also ποτῖδ., Hom.), Hom., Hes., Eur.; ἐπῐδέρκομαι, Hes.; ἀντῐδέρκομαι, Eur.; λεύσσω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; ἐπῐλεύσσω, Hom.; εἰσλεύσσω, Soph.; προσλεύσσω, Soph.; ὁράω, imperf. ἑώραον, perf. ἑώρακα (also ἑόρακα, the more probable Attic, or at least Comic form

LEDD. and Sc.), fut. (borrowed from ὄπτομαι) ὄψομαι, perf. pass. ἑώρᾱμαι and ὤμμαι, aor. 1 and fut. 1 pass. from this last perf., 2d perf. ὄπωπα in act. sense (this perf. not used in prose) (Sappho has 1st sing. pres. act. ὄρημι, and Hom. has 2d sing. pres. mid. ὄρηαι), Omn. (more fully ὀφθαλμοῖς or ἐν ὀφθαλμοῖς, Hom.); εἰσορᾰ́ω, Hom., Pind., Trag., Xen.; καθορᾰ́ω, Omn.; προσορᾰ́ω, Omn.; ἐφορᾰ́ω, also with aor. 1 mid. ἐποψᾰ́μην, Pind. (esp. as a superior or a protector, etc.), Omn.; ἀνορᾰ́ω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀφορᾰ́ω, Ar., Hdt., Plat.; περιορᾰ́ω, Xen.; διορᾰ́ω, Xen., Plat., Isoc.; αὐγᾰ́ζω, and mid., no pass., Hom., Hes., Soph., Eur.; θηέομαι, mid., no pass. (esp. of seeing so as to admire), Hom., Hdt.; λᾰ́ω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; βλέπω, no perf., only act., Omn. post Hom.; ἀποβλέπω, Omn. Att.; προσβλέπω, Omn. Att.; εἰσβλέπω, Eur., Hdt., Xen.; ἀνᾰβλέπω, Hdt., Plat.; θεάομαι (also pres. θαέομαι, Pind., Theoc., and θάομαι, Theoc., Call.), mid., c. perf. pass. in act. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐκθεάομαι, Soph.; καταθεάομαι (esp. from above), Xen.; ἐφορεύω (esp. as a superior or a protector), c. acc. or c. gen., only act., Æsch.; ὀπτεύω, only act., Ar.; διοπτεύω, Soph.; ἐπῐπαμφᾰλάω, only act., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 343.

To see again, ἀναδέρκομαι, Hom.; ᾰ̓ναβλέπω, Hdt., Plat.

To see before one, προλεύσσω, Soph.; προορᾰ́ω (esp. to any distance), Thuc., Xen.

To see besides, προσκαθορᾰ́ω, Plat.

To see from a distance, ἐξαπεῖδον, Soph.; ἐξορᾰ́ω, Eur.

To see amiss, incorrectly, παρορᾰ́ω, Plat.

To see at the same time, συνθεάομαι, Xen.

To see in, ἐνεῖδον, c. dat. of that in which, Thuc., Xen., Plat.

To see at a glance, συνορᾰ́ω, Xen., Plat., Dem.

To see through, διαδέρκομαι, Hom.

I wish to see, ὀψείω, only act., c. gen., Hom.

Entreating them not to see them destroyed, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους, Thuc.

Going to the king to see if they could persuade him, πορευόμενοι ὡς βασιλέα εἴπως πείσειαν αὐτόν, Thuc.

One must see, θεᾱτέον, Plat.

Able to see, ὁρᾱτῐκός, ή, όν, Arist.

Terrible to see, δυσπρόσοπτος, ον, Soph.

Difficult to see (of fine nets), δῠσόρᾱτος, ον, Xen.

One who sees, κᾰτόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, Antipho.

SEED, σπέρμα, ᾰτος, τό, Omn.

Bearing seed, σπερμοφόρος, ον, Theoph.

With but little seed, ὀλῐγόσπερμος, ον, Arist.

With small seeds, μικρόσπερμος, ον, Theoph.

With much seed, πολύσπερμος, ον, Arist.

With hard seed, σκληρόκοκκος, ον, Antipho.

Producing seed quickly, τᾰχύσπερμος, ον, Antipho.

Of or from seed, σπερμᾰ̓τῐκός, ή, όν, Theoph.

Left for seed, σπερματίας, ου, ὁ, Cratin.

To bear seed, σπερμοφορέω, only act., Theoph.; σπερμοφυέω, only act., Theoph.; σπερμογονέω, only act., Theoph.

To pick up seeds, σπερμολογέω, only act., Hipp.

Picking up seeds (as a bird), σπερμολόγος, ον, Ar.

SEEDLING, A, σπερμᾰ̓τισμός, ὁ, Theoph.

SEEDSMAN, A, σπερματοπώλης, ου, ὁ, Nicoph.

SEED-TIME, ᾰ̓ροτος, ὁ, Hes., Soph.; σπορά, ή, Eur., Plat.; σπόρος, ὁ, Xen.

SEEING, A (act of), ὅρασις, εως, ή, Demad.; (capability or possibility of seeing), πρόοψις or πρόσοψις, ή, Thuc. *Vid.* SIGHT.

Gifts for seeing, ὀπτήρια, τά, Eur., Call.

Solon having set out on his travels for the sake of seeing the world, τῆς θεωρίης (Att. -ρίας) ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, Hdt.

Worth seeing, ἀξιοθέᾱτος, ον, Hdt., Xen.; περίσκεπτος, ον, Call.

Seeing much, πολῠ́δερκής, ές, Hes.

Seeing all things, πᾰνόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; παντόπτης, ου, ὁ, Æsch., Soph.; πανδερκέτης, ου, ὁ, Eur.; πανδερκής, έος, ὁ καὶ ἡ, etc., Anth.

Seeing acutely, εὐδρᾰκής, ές, Soph.; ὀξῠδερκής, ές, Hdt.

Far-seeing, πολυσκόπος, ον, Pind.; τηλεσκόπος, ον, Ar.

Seeing at a glance, συνοπτῐκός, ή, όν, Plat.

Not seeing, ᾰ̓θέᾱτος, ον, c. gen., Xen.

SEEK, TO, ἐρέω (a very rare use), only pres. in this sense, Hom.; μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 μετέσπον, fut. μεθέψομαι, no other tenses, c. acc., sometimes c. dat. (though not in this sense), Hom.; μᾰ́τεύω, only act., Hom., Pind., Trag.; μαίομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; μετέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, no pass., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐρευνάω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Dem.; δῐ́ζημαι, mid., only pres. and imperf. mid. (only once in Trag.), Hom., Æsch., Hdt., Ap. Rh.; ζητέω, Omn.; μαστεύω, only act., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; μάομαι, only pres. mid., Theogn., Soph.; θηράω (esp. with eagerness), Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; θηρεύω, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; προσπεύθομαι, mid., Soph.; ἐκπονέω, Eur.; δῐ́ζομαι, only pres. and imperf. mid., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 239.

To go to seek (see μετέρχομαι above), μεθῐ́κω, rare except in pres. and imperf. act., Eur.; μέτειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. μετῆειν and -ᾔᾱ, no other tenses, Ar., Hdt., Xen.; μετᾰκῑ́ᾰθω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

To seek on the other hand, ἀντιζητέω, Xen.; e. g., to seek one who is seeking one's self, ζητῶ τὸν ἀντιζητοῦντα, Xen.

To seek before, προζητέω, Arist.

[*To seek in marriage*, μνηστεύω, Hom., Hes., Eur., Xen.] *Vid.* To COURT.

One must seek, ζητητέον, Ar., Xen., Isoc.; θηᾰτέον, Xen.

One must go and seek, μετιτέον, Ar.

Difficult to seek, δυσζήτητος, ον, Xen.

Sought, ζητητός, ή, όν, Soph.

To be sought, ζητητέος, α, ον, Soph., Ar., Plat.

To be sought anxiously, σπουδαστέος, α, ον, Xen.

A thing sought for, ζήτημα, ᾰτος, τό, Soph.

SEEKER, A, μαστήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur., Ap. Rh.; μαστευτής, οῦ, ὁ, Xen.; fem. μάστειρα, Æsch.

SEEKING, A, ζήτησις, εως, ή, Hdt., Thuc., Xen.; ᾰ̓ναζήτησις, ή, Plat.; μαστύς, ύος, ή, Call.

Good at seeking, μαστήριος, α, ον, Æsch.

SEEM, TO, δοάσσομαι, only once in pres., usu. in 3d sing. aor. δυάσσατο, as impers., Hom.; δοκέω, fut. δόξω, aor. 1 ἔδοξα, also δοκήσω, from which are formed regularly aor. 1 act., perf., perf. pass., aor. 1 pass. (these latter forms not in prose) (3d sing. pres. and aor. 1 ἔδοξε often impers.), Omn.; φαίνομαι, pass., c. infin. or c. part. (the latter only when what seems is really the case), Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἐνδάλλομαι, only pres. and imperf., Hom., h., Plat.; ἔοικα (perf. of εἴκω), esp. in 3d sing. indic. as impers., Trag., Xen., Plat., Dem.; φαντάζομαι, pass., Plat.; κινδῡνεύω, only act., rare except in pres. in this sense, Xen., Plat. *Vid.* SYN. 183.

It seems to me, δοκεῖ ἐμοί, Soph.

For she is young as she seems by her garment and ornaments, νέα γὰρ ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει, Eur., so h.

It seems, then, that folly and madness are the same thing, ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδῡνεύει τ' αὐτὸν εἶναι, Plat.

To seem also, to seem so to another, συνδοκέω, esp. in 3d sing. as impers., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.

To seem besides, προσδοκίω, Dem.

As it seems, ὡς ἔοικε, sometimes c. infin., as if ὡς were omitted, Soph.

SEEMING, φαινόμενος, η, ον (opp. to ὤν, really being), Plat., Arist.

SEEMINGLY, ἐοικότως, Æsch., Hdt.

[SEEMLY, προσήκων, ουσα, ον—*seemly conduct*, τὰ προσήκοντα, Xen.] *Vid.* BECOMING.

SEEN (what can be seen, etc.), θεᾱτός, ή, όν, Soph., Plat.; ἐπόψῐμος, ον, Soph.; ὁρᾱτός, ή, όν, Plat.

To be seen, διαείδομαι (α not cut off, because εἶδον in Hom. has ϝ), sometimes c. gen. of the intervening space across which a thing is seen, Hom., Ap. Rh.

Having seen much, πολῠθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Plat.

What must or should be seen, θεᾱτέος, α, ον, Plat.

What can be seen at a glance, σῠνοπτος, ον, Arist.

Easily seen, εὐθεώρητος, ον, Arist.

Easily seen at once, εὐσῠνοπτος, ον, Isoc., Æschin.

Easily seen through, εὐδῐόπτος, ον, Arist.

Seen afar, ἐπόψιος, α, ον, and ος, ον, Soph. *Vid.* CONSPICUOUS.

SEER, A, μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Omn. *Vid.* PROPHET.

[SEETHE, TO, ἀναβράσσω, Att. -ττω, Ar.; (in a close vessel), πνίγω, Hdt., Ar.] *Vid.* To BOIL.

[SEETHING, A, πνιγμός, ὁ, Theoph.]

SEGMENT, A, τμῆμα, ᾰτος, τό, Plat.

SEIZE, TO, αἴνῡμαι, only pres. and imperf. mid., c. acc. or c. gen., Hom., Hes.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, aor. 1 pass.

ῥρέθην, etc., Hom., Soph.; σῦναιρέω, Hom., Thuc.; ἀμφῐέχέομαι, pass., perf. -κέχῡμαι, aor. 1 -ἐχύθην, Hom.; μάρπτω, no perf., Ep. aor. 2 μέμαρπον, reduplication in all the moods, also ἔμᾰπον and μέμᾰπον, also irreg. perf. part. μεμαρπώς (none of these forms in Att.), Hom., Hes., Pind., Trag.; συμμάρπτω, Hom., Eur.; ἁρπάζω, fut. -άξω, also -ἄσω (the only fut. in Att.), Omn.; ᾽ἄναρπάζω, Hom., Pind., Trag.; ᾽ἀφαρπάζω, Hom., Soph., Eur., Xen.; σῦναρπάζω, Soph., Eur., Xen.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. also ἐλλάβον (not Att.), perf. εἴληφα, perf. pass. εἴλημμαι, sometimes in Att. also λέλημμαι, aor. 1 ἐλήφθην, sometimes c. gen. of that by which a person is seized (e. g., by the knees, γούνων), Omn.; κᾰτᾰλαμβάνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἐπῐλαμβάνω (in the Orators also to seize goods by distress), Soph., Hdt., Thuc., Dem.; συλλαμβάνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρᾰλαμβάνω, Hdt., Xen.; διαλαμβάνω, Hdt.; λάζῠμαι and λάζομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., h., Eur.; ἐπιλάζυμαι, Eur.; προλάζυμαι, Eur.; προσλάζυμαι, Eur.; ἀντῐλάζυμαι, c. gen., Eur.; ἐξαναρπάζω, Eur.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense (esp. as pain, etc., seizes one), c. gen., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; ἐφάπτομαι, Æsch., Soph., Plat.; ἀνθάπτομαι, c. gen., Soph., Eur.; κᾰθάπτομαι, Solon.; κρᾰτέω, c. acc. or c. gen., Soph. *Vid.* Syn. 308.

Seizing the opportunity, ἐπεμβαίνων τῷ καιρῷ, Dem.

To seize with the hand, δράσσομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense (used also metaph., e. g., of seizing hope, etc.), c. gen., rarely c. acc. (only in Hdt.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Theoc.

But seizing your garments with my hand (Electra loquitur), χεῖρα δ᾽ ἐμπλέξασ᾽ ἐμὴν (σχήσω σε, κ.τ.λ.), Eur.

To seize as one's own property, as one's slave, etc., ῥῡσιάζω, Eur.

To seize as a pledge, προσενεχυράζω, Dem.

To seize beforehand, προαρπάζω, Plat.

To seize (a town) *secretly*, ὑπολαμβάνω, Thuc.

To have one's goods seized for debt, ἐνεχῠράζομαι (pass.) τὰ χρήματα, Ar.

One must seize, ληπτέον, Ar.

Quick at seizing, ὀξῠλᾰβής, ές, Arist.

A grief seizing me by the infliction of the gods, πένθος θεόθεν κατᾰληπτόν, Eur.

What may be seized, κᾰταληπτός, όν, Thuc.

One who seizes, ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Seizing, a (of property), λῆψις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπίληψις, ἡ, Plat.; κᾰτάληψις, ἡ, Plat.

Seizure, a (of disease), ἀντίληψις, εως, ἡ, Thuc.

Right of seizure, σύλη, ἡ, and σῦλον, τό, usu. in pl., Lys., Dem., Arist.

To exercise the right of seizure against the Bœotians, σῦλα ποιεῖσθαι τοὺς Βοιωτούς, Lys.

Seldom, παῦρα, Hes.; παυρᾰκι, Theogn.; ὀλῐγᾰκις, Eur., Thuc., Xen., Plat.; σπᾰνίον, Eur.; σπᾰνίως, Xen.; σπανίᾳ, Plat.; μᾰνᾰκις, c. gen. (e. g., μ. τῆς ἡμέρας), Plat. (Com.)

Seldom, adj., σπᾰνιος, α, ον, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Rare.

Select, to, ἐπιόψομαι, fut. mid., no other tense, Hom.; ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, perf. pass. -ῄρημαι, aor. 1 -ῠρέθην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρίνω, also -ομαι, mid. for one's self, aor. 1 pass. Ep. ἐκρίνθην for ἐκρῐθην, Omn. poet., Plat.; ἐκκρίνω, Soph., Thuc.; προκρίνω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isæ.; ἐκπροκρίνω, Eur.; λέγω, perf. pass. in this sense εἴλεγμαι, aor. 2 mid. sync. in pass. sense ἐλέγμην (Hom.), Hom., Pind., Eur., Dem.; προλέγω, Hom., Pind.; ἐκλέγω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀπολέγω, Hdt., Thuc., Xen.; διαλέγω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλέγω, Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰλέγω, Hdt., Xen.; ἀπομερίζω, Plat.; ἀποχωρίζω, Lys. *Vid.* To choose.

To select beforehand, προεκκρίνω, Hipp.

One must select, ἐξαιρετέον, Xen.; ἐκλεκτέον, Plat.

Selected, *fit to be selected, select*, ἐξαίρετος, ον, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; κρῑτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; ἐκκρῑτος, ον, Trag., Plat.; λεκτός, ή, όν, Hes., Æsch., Soph.; ἐπίλεκτος, ον, Xen.; ἔκλεκτος, ον, Plat.

Selection, ἔκλεξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Choice.

[*Selection* (of Scripture for reading on Sunday), περικοπή, ἡ, Eccl.]

Self, myself, yourself, etc., αὐτός, αὐτή, αὐτό, with or without ἐγώ, σύ, etc., Omn.

By himself, by one's self, etc., αὐτός, ή, ό, Hom., Ar., Hdt., etc.

One's very self, αὐτότᾰτος, η, ον, Ar.; also compar. αὐτότερος, α, ον, Epich.

(For *self* the Tragedians often use δέμας, indecl., usu. with possess. pronoun, as, *I* or *myself*, τοὐμὸν δέμας; *you* or *yourself*, τὸ σὸν δέμας, etc.; sometimes by itself, as, *let us hide ourselves in caves*, κρύψωμεν δέμας κατ᾽ ἄντρα, Eur.; so also σῶμα τοὐμόν, Eur.; σῶμα τόδε, Eur.; σὸν κάρα, Eur.; Ἕκτορος κάρα, Eur.) *Vid.* Person.

Himself, ἐὰ κεφαλή, Pind.

Self-accomplishing, αὐτόκρᾱνος, ον, Æsch., Soph.

Self-acting, αὐτόμᾰτος, η, ον, Att. also ος, ον, Hom.

An acting of itself, αὐτοματισμός, ὁ, Hipp.

Self-called, *self-invited*, αὐτόκλητος, ον, Æsch., Soph.

Self-confidence, [μεγαληνορία, ή, Pind.]; *because they had no self-confidence, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι*, Thuc.

[Self-confident, μεγαλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.]

Self-evident, αὐτόδηλος, ον, Æsch.

Self-existent, *self-growing*, αὐτοφυής, ές, Hes., Critias.

Self-founded, αὐτόῤῥιζος, ον, Eur.

Self-incurred (i. e., brought on one's self), αὐθαίρετος, ον, Soph., Eur.

Selfish, φίλαυτος, ον, Arist.

Selfishness, ᾽ἰδιοπρᾱγία, ή, Plat.

Self-possessed, ἔνδον ὤν, Antipho.

Self-possessed, to be, ἐμαυτοῦ γίγνομαι, σεαυτοῦ γίγνει, ἑαυτοῦ γίγνεται (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γεγένημαι and γέγονα, part. γεγονώς, υῖα, ός, also sync. γεγώς, fem. γεγῶσα, gen. γεγῶτος, etc.), Æsch.; φρενῶν ἔνδον εἰμί, Eur.

Self-produced, αὐτόκτῐτος, ον, Æsch.; αὐτόκτιστος, ον, Soph.; αὐτόμορφος, ον, Eur.; αὐτοποιός, όν (of the Athenian olive), Soph.

Self-satisfied, αὐθάδης, ες, Xen.

Self-satisfied, to be, ᾽ἀγᾰπάω, Isoc.

Self-slain, or *self-slaying*, αὐτοδάϊκτος, ον, Æsch.; αὐτοφόνος, ον, Æsch.; αὐτοκτόνος, ον, Eur. *Vid.* Suicidal.

Self-taught, αὐτοδίδακτος, ον, Æsch.

One self-taught in philosophy, αὐτουργὸς τῆς φιλοσοφίας, Xen.

Self-tormentor, a, αὐτοκάκος, ὁ, Theopomp. (Com.)

Self-will, αὐθάδεια, poet. αὐθαδία, ή, Trag., Plat., Arist.; αὐθάδισμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Self-willed, αὐτόβουλος, ον, Æsch.; αὐτόγνωτος, ον, Soph.; αὐτᾶγητος, ον, Anac.; αὐθάδης, ες, sometimes c. gen. (e. g., αὐθ. φρενῶν), Æsch., Hdt., Eur., Thuc., Xen., Dem.; αὐθαδικός, ή, όν, Ar.; αὐθαδόστομος, ον, Ar.; ἰδιογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

In a self-willed manner, αὐθαδῶς, Ar.

To be self-willed, αὐθαδίζομαι, mid., Plat.; ᾽ἰδιοβουλεύω, Hdt.

Sell, to, περάω, fut. -άσω, aor. 1 Ep. ἐπέρασσα, perf. pass. πεπέρημαι, no other tenses (properly to transport for the purpose of sale, rarely used of selling any thing but slaves or captives), sometimes c. acc. of the place to which, as, *and then he sold him to be taken to the well-built Lemnos*, καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε, but this acc. is more usually preceded by a prep., ές, or κατά, or πρός, or ἐπί, Hom.; so πέρνημι, Ep. imperf. πέρνασκον, only pres. and imperf. act. and pass. (but this verb is also used of selling other things), Hom., Pind., Eur., Ar.; πῐπράσκω, no fut. or aor. act., perf. act. πέπρᾶκα (the only act. tense except pres., and that rare), perf. pass. πέπρᾶμαι, aor. 1 ἐπράθην (the tenses most commonly used, and the only ones in Trag.), and paulo-post fut. πεπρᾶσομαι, all in pass. sense, c. gen. of the price (which is the construction of all verbs in this sense), Omn. Att., Hdt.; ἐμπολάω, ἠμπόλαον, etc., very rare in mid. (and then not in this sense, but in that of making money by traffic, in which sense Hom. once used it), also in pass., Soph., Ar., Isæ.; διεμπολάω, Soph., Eur., Ar.; ἐξεμπολάω, Soph., Hdt.; ᾽ἀπεμπολάω, Eur., Xen.; ὀδάω, Eur.; ἐξοδάω, Eur.; πωλέω, sometimes c. πρός and acc. of the person to whom, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα (but more usu. in mid. than in act.), perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ᾽ἀγοράζω, only act. in this sense, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξαργῠρόω, Hdt.; ἐξαργῠρίζω, and mid., no pass., Thuc., Isæ., Dem.; διαπολέω, Xen.; ἐκπιπράσκω, Dem.; ἀπολύω, fut. -ὑσω, perf. pass. -λέλῡμαι, Antipho, Isæ.

To sell publicly, put up for sale, διατίθεμαι, mid., Hdt., Xen., Dem.; ἀποκηρύσσω, fut. -ξω, Hdt., Lys., Dem.

[*To sell by retail*, παλιγκαπηλεύω, Dem.] *Vid.* To retail.

To sell real property, ᾽ἀφᾰνίζω (τὴν

οὐσίαν), Dem., Æschin.; ἀφανῆ (τὴν οὐσίαν) καθίστημι, only in pres., impf., fut., and aor. 1 act., Lys.

[*To sell* (intr.), as, *how is corn selling?* πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; Ar.]

Willing to sell, πωλητικός, ή, όν, c. gen., Plat.

SELLER, Α, πώλης, ου, ὁ, Ar.; πρᾶτήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ.

A seller of every thing, παντοπώλης, ου, ὁ, Anaxipp.

A seller of goods of his own manufacture, αὐτοπώλης, ου, ὁ, Plat.

Of or *belonging to a seller of goods of his own manufacture*, αὐτοπωλικός, ή, όν, Plat.

A seller by retail, παλιγκάπηλος, ου, Ar.] *Vid.* RETAILER.

SELLING, Α, πρᾶσις, εως, ή, Soph., Ar., Hdt., Plat., Æschin. *Vid.* SALE.

A selling of every thing, παντοπωλία, ή, Archipp.

Sold, πρᾶτός, ή, όν, Soph.

What may be sold, is to be sold, πρᾱσῖμος, ου, Xen.

What must be sold, πρᾱτέος, α, ον, Plat.

A thing sold, πώλημα, ατος, τό, Xen.

A place where things are sold, πωλητήριον, τό, Xen. *Vid.* SHOP.

[SELVAGE (of cloth), παραίρημα, ατος, τό (only late), Poll.]

SEMBLANCE, μορφή, ή, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* LIKENESS.

SEMICIRCLE, Α, ἡμῐκῠ́κλιον, τό, Arist.

SEMINAL, σπερματῐκός, ή, όν, Theoph. *Vid.* SEED.

SENATE, βουλή, ή, Omn. *Vid.* COUNCIL.

[*To be a member of the senate*, βουλῆς εἶμι, Thuc.]

SENATOR, *vid.* COUNSELLOR.

SEND, TO, or SEND FORTH, ἵᾱπτω, only act. in this sense, Hom., Æsch.; προΐᾱπτω, only of sending people to death, to the shades below, c. dat. of the place whither, only act., Hom.; ἰάλλω, no perf., no mid. or pass., Hom., Æsch.; προϊάλλω, Hom.; ἵημι (ἰη Att., ῖη Ep., but often also ῑ, esp. before ε), aor. 1 ἧκα, Ep. ἔηκα (Hom. has also fut. ἀνέσω, aor. 1 ἄνεσα), impf. ἵην and ἵουν, no perf., only act. in this sense, Hom., Æsch., Eur.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Thuc.; ἀφίημι, Att. prose impf. ἠφίουν, Omn.; ἐξίημι, Hom., Eur., Hdt.; ἐξανίημι, Hom., Pind., Soph., Eur.; προΐημι, Ep. 3d sing. pres. indic. προΐει, opt. προΐοι, Hom., Eur., Xen.; πέμπω, perf. act. πέπομφα, perf. pass. πέπεμμαι, 3d sing. πέπεμπται (only in Æsch.), Omn.; προπέμπω, Omn.; προσπέμπω, Soph., Hdt., Thuc.; τοξεύω (of an arrow, or metaph. of a song), Pind.; μεθίημι, Soph., Eur.; στέλλω, Pind., Trag., Thuc., Xen.; προστέλλομαι, mid. and pass., Æsch., Soph.; ἐξορμάω, Æsch., Eur., Thuc.; σκῆπτω, Æsch., Eur.

To send away, from, out of, etc. (see also above, the words compounded with ἐκ or ἀπό), ἐκπέμπω, c. gen., Omn.; ἀποστέμπω, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀποπροΐημι, Hom.; ἀποικίζω (only of sending people away, and making them live at a distance), Hom., Soph., Eur.; so ἀπονάω, only in aor. 1 act. ἀπένασσα, mid. -ᾶμην, and aor. 1 pass. ἀπενάσθην, Hom., Eur.; ἀποστέλλω, c. gen., but in prose usu. simply to send, sine cas. of the place whence, Omn. Att.; ἐξαποστέλλω, Dem.; ἐκπορεύω, c. gen., Eur.

To send away privily, ὑπεκπέμπω, sometimes c. gen. of place, Eur., Thuc.

[*To send away in return*, ἀντεκπέμπω, Xen.]

To send against, ἐπισσεύω for ἐπισεύω, in this sense only in pres. and imperf. act., c. dat., Hom.; ἐφίημι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιπροΐημι, Hom., Ap. Rh.; ἐπιάλλω, Hom., and Treaty in Thuc.; ἐπιπροϊάλλω, h.; ἐπῐπέμπω, c. dat., Eur., Plat.; ἐπεξελαύνω, fut. -ελᾶσω, etc., perf. -ελήλᾰκα, Xen.

To send about, in different directions, διαπέμπω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; περῐπέμπω, Hdt., Thuc.

To send down, κᾰθίημι, Hom., Eur., Thuc., Isoc.; κᾰτᾰπέμπω, Hes., Xen., Dem.

To send back, ἀνᾰπέμπω, Pind.; ἀποστέλλω, Soph., Eur., Dem.; ἀποπέμπω, Dem. (as answer to a message, etc.), ἀντῐπέμπω, Hdt.

To send into or *among*, ἐνίημι, c. dat. of those among whom, Hom., Æsch.

To send to, into, etc., εἰσπέμπω, c. acc. of the place or person to which, or c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εἰσίημι, Hdt.; ἐπεισφρέω, irreg. pres. part. also ἐπεισφρεύς, as if from -φρημι, only act., c. dat., Eur.; ὑποπέμπω, in prose usu. with an idea of secrecy, Eur., Thuc., Xen.

To send on (esp. as the gods send punishments), ἐπῐπέμπω, c. dat. of those on whom, Eur., Xen., Plat., Lys., Dem.

To send on before, προαποστέλλω, Thuc.; προαποπέμπομαι, mid., Xen.; προεισπέμπω, Xen.; προμεθίημι, Ap. Rh.

To send besides, ἐπιπέμπω, Hdt., Thuc., Xen.; προσαποπέμπω, Ar.; προσαποστέλλω, Thuc.; προσεκπέμπω, Xen.; προσίημι, Xen.

To send by, through, etc., πᾰρᾰπέμπω, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.; διίημι, sometimes c. gen. of that through which, Hom., Soph., Xen.

To send round (orders, a message, etc.), περιαγγέλλω, Hdt., Thuc.

To send word, ἐπιτίθημι, aor. 1 -έθηκα, c. ἐς and acc. of the place to which, Hdt.; ἐπιστέλλω, Eur., Thuc.

To send with, ὀπάζω (of sending an attendant with a person), aor. 1 mid. part. Ep. ὀπασσάμενος, Hom., Pind.; συμπέμπω, c. dat. of him with whom, Pind., Æsch., Eur., Xen.

To send together, at the same time, etc., σῠνίημι, Hom.; σῠνᾰποστέλλω, Thuc., Xen., Isæ.; σῠνᾰποπέμπω, Xen.; συνεκπέμπω, Xen., Plat., Isoc.

To send in turn, ἀντιπέμπω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.

To send up, ἀνίημι, Æsch.; ἀνᾰπέμπω, Pind., Xen.; ἄνᾰβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen.

To send up in turn, ἀντᾰνᾰβῐβάζω, Xen.

To send for, μεταπέμπω, Eur., Ar., Thuc.; in prose more usually -ομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πέμπομαι, mid., Soph.; στέλλομαι, mid., Soph.; προσμεταπέμπομαι, mid., Thuc.; συγκομίζομαι, mid., Xen.; ἀνᾰκᾰλέω, fut. -κᾰλέσω, Att. -καλῶ, perf. -κέκληκα, Hdt., Xen.

To send for back, to send for besides, ἐπιμεταπέμπομαι, Thuc.

To send for out of, ἐκπέμπω, act. and mid., c. gen. of the place whence, Soph.

One must send, πεμπτέον, Xen.

SENDER, Α, πομπός, ὁ, Æsch.

A sender up, ἀνᾰπομπός, ὁ, Æsch.

SENDING, Α, πομπή, ή, Hom., Pind., Eur., Plat.; πέμψις, εως, ή, Hdt., Thuc.; ἐπῐπεμψις, ή, Thuc.

A sending out, away, etc., ἀποστολή, ή, Eur., Thuc.; ἐκπομπή, ή, Thuc., Plat.; ἐκπεμψις, εως, ή, Thuc.

A sending round (to different cities), διατομπή, ή, Thuc.

A sending for, μετᾰπεμψις, εως, ή, Plat.

SENT, ἰαλτός, ή, όν, Æsch.; πόμπῐμος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πεμπτός, ή, όν, Thuc.

Sent for, μετᾰπεμπτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Sent round, περῐπεμπτος, ον, Æsch.

Sent from afar, τηλέπομπος, ον, Æsch.

Sent secretly, ὑπόπεμπτος, ον, Xen.

What must be sent for, μεταπεμπτέος, α, ον, Thuc.

SENIOR, πρεσβύτερος, α, ον, Hom., Ar., Andoc., etc. *Vid.* OLD.

SENIORITY, πρεσβῠγένεια, ή, Hdt.

SENSATION, αἴσθησις, εως, ή, Eur.; πάθος, τό, Plat.

SENSE (i. e., faculty of perception), ψῡχή, ή, Hdt.; αἴσθησις, εως, ή, Plat.; φρόνησις, εως, ή, Xen., Plat., Isoc., Arist.

Sense (i. e., the act of perceiving, etc.), αἴσθημα, ᾰτος, τό, Eur.

Sense (i. e., good sense), νόος, νοῦς, ὁ, Omn.

(To give an account of a speech, not "totidem verbis," but) *adhering as closely as possible to the general sense of what was really said*, ἐχόμενος ὅτι ἐγγύτατα τῆς συμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, Thuc.

[*An organ of sense*, αἰσθητήριον, τό, Arist.]

Gifted with vigor or *acuteness of sense*, εὐαίσθητος, ον, Plat.

[*Want of sense*, ἀνοητία, ή, Ar.]

[*Without common sense*, ἀναίσθητος, ον, Thuc., Dem.]

SENSELESS, [ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀνόητος, ον, Hdt., Soph., Att. prose]; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Plat.; ἑξέδρος φρενῶν (of a speech), Soph. *Vid.* FOOLISH.

SENSELESS, TO BE, ἀγνωμονέω, only act., Xen.; [ἀνοηταίνω, Plat.]

SENSELESSLY, ἀγνωμόνως, Xen.; [ἀνοήτως, Ar., Plat.]

SENSELESSNESS, ἀγνωμοσύνη, ή, Theogn., Soph., Hdt. *Vid.* FOLLY.

SENSES—*in one's senses*, φρενόθεν, Soph.

In his senses, ἔμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (esp. of a wounded or dying man), Soph., Antipho; ἀρτίφρων, ὁ καὶ ἡ (opp. to insane), Eur.

Being thoroughly in their senses, κάρτ' ἔχοντες εὖ φρενῶν, Eur.

I should then have been wholly out of my senses, μάταιος ἦν ἄρ' οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρενῶν, Eur.

To be in one's senses (not mad or not dead), φρονέω, sometimes εὖ φρονέω, only act., Hom., Pind., Trag., Ar.; (not dead), σωφρονέω, only act., Æsch., Hdt.

To come to one's senses, ἀνᾰφρονέω, Xen.; ἔμφρων καθίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph.

Vigor of the senses, εὐαισθησία, ή, Plat.

SENSIBLE, ἔννους, ουν, Æsch., Soph., Plat., Lys., Dem.; σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt., Xen.

I think that he was sensible that things are the same . . ., οἶομαι αὐτὸν ἔν-

νουν γεγονέναι ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταὐτά ἐστι . . ., Lys.

SENSIBLY, νύμ, Hom.; νουνεχόντως, Isoc., Menand.; λόγον ἐχόντως, Isoc.; [νουνεχῶς, Arist.]

SENSITIVE (to external impressions), εὐπαθής, ές, c. ὑπό and gen., or c. εἰς and acc., Arist., Theoph.

[SENSUAL, ἀνδραποδώδης, ες, Plat., Xen.; ἀκόλαστος, ον, Plat., Arist.] *Vid.* LICENTIOUS.

[*Sensual pleasures*, αἱ διὰ τοῦ σώματος, or περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί, Xen.; αἱ σωματικαὶ ἡδοναί, Arist.]

SENTENCE, Α, λόγος, ὁ, Plat., Arist.; ῥῆμα, ατος, τό, Plat., Arist.

A sentence (i. e., decision, vote), ψῆφος, ἡ, Omn. Att.

Sentence of banishment, φυγή, ἡ, Æsch., Oratt.

Sentence of death, θάνατος, ὁ, Thuc.; to pass sentence of death, etc., *vid.* To CONDEMN.

A sentence on a prisoner, δίκη, ἡ, Oratt. *Vid.* PUNISHMENT.

To give sentence, δίκην δικάζω, Plat.

Sentence of death shall be pronounced against them, ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται, Æsch.

A passing sentence, or *estimating the sentence*, τίμησις, εως, ἡ, Dem.

One who passes or *fixes the sentence*, τιμητής, οῦ, ὁ, Plat.

SENTENCE, TO, τιμάω, c. dat. pers. acc. of the punishment, or more usu. gen. (e. g., τιμάω τινὶ θανάτου, δίκην being understood), Ar., Plat., Dem.

SENTENTIOUS, γνωμοτύπος, ον, Ar.; [ἀποφθεγματικός, ή, όν, Plut.]

SENTIMENT, Α, γνώμη, ἡ, Omn. Att.

[*Loftiness of sentiment*, μεγαλογνωμοσύνη, ἡ, Xen.; τὸ μεγαλογνῶμον, Xen.]

[*Of lofty sentiments*, μεγαλογνώμων, ον, Xen.]

SENTINEL, Α, φύλαξ, ἄκος, ὁ, Hom., Eur., Ar., Xen., φρουρός, ὁ, Eur.; τειχοφύλαξ, ὁ (to protect a town or fortress), Hdt.; σκηνοφύλαξ, ὁ (to protect a camp), Xen.; ναυφύλαξ, ὁ (on board ship), Ar.; σκοπός, ὁ, Xen.

To visit the sentinels, κωδωνοφορέω, only act., Ar.; τὸν κώδωνα παραφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc.

SEPARABLE, εὐαπόλυτος, ον, Arist.

SEPARATE, TO, ἐρύκω, aor. 2 Ep. ἐρῦκάκον, no perf., only act., Hom.; διείργω, Ep. also διέργω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρίνω, aor. 1 pass. Ep. ἐκρίνθην for ἐκρίθην, Hom.; διακρίνω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λύω, Omn.; διαλύω, Plat.; σχίζω, h., Æsch., Hdt., Plat.; ὁρίζω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χωρίζω, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐρητύω, Soph.; παραλύω, c. gen. of that from which (which is the construction also of many other verbs in this sense), Eur., Hdt.; διαζεύγνῡμι, aor. 2 pass. -ἐζύγην, Eur., Xen., Dem., Æschin.; διαχωρίζω, Ar., Xen., Plat.; διέχω, imperf. διεῖχον, fut. διέξω and διασχήσω, no aor. 1, perf. διέσχηκα, aor. 2 διέσχον, Hdt.; ἐκκρίνω, Xen.; διασπάω, fut. -σπάσω, Thuc., Xen.; διχάζω, Xen., Plat.; διασπείρω, Hdt., Plat.; δίσταμαι, in aor. 1 mid., Plat.; δίχα ποιέω, Xen.

To separate from, ἀπείργω, Ep. also ἀπέργω, c. gen. of that from which, or c. prep. (the same is the construction of all other verbs in this sense), Hom., Hdt.: ἀποκρίνω, Hom., Hdt., Thuc.; ἀπολύω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλυμαι, etc., Hom., Thuc.; ἀπονοσφίζω, h.; ἀποσχίζω, Hdt., Xen., Plat.; ἀποχωρίζω, Plat.; ἄφαιρέω, aor. 2 act. ἀφεῖλον, aor. 1 pass. ἀφῃρέθην, Xen.; ἀπαρτάω, Dem.

To separate, intrans., *they separated*, διέτμαγεν for -γησαν, Hom.; διέτμαγον, Ap. Rh.

To separate (intrans.) or *to be separated*, διέχω (see above), Theogn., Thuc., Xen.; δίχάζω, Xen.

To be separated from, ἀπομείρομαι, in pres. and imperf., c. gen. of that from which, Hes.; ἀποζεύγνυμαι, pass., aor. 2 -ἐζύγην, Eur.; ἀποσπάομαι, pass., perf. ἀπέσπασμαι, Eur., Hdt., Xen.; ἀπορρήγνυμαι, pass., aor. 2 -ἐρράγην, Hdt.

To be separated at once, συνδιακρίνομαι, Arist.

SEPARATE, SEPARATED, ἀποδάσμιος, ον, Hdt.; ἀπομερισθείς, εῖσα, έν, Plat.; διάστατος, ον, Menand.

My property is separate from that of Agamemnon, χωρὶς τἀμὰ κ' Ἀγαμέμνονος, Eur.

SEPARATELY, μονάξ, Hom.; ἀμφίς, Hom.; δίχα, Pind., Trag., Thuc., Xen.; χωρίς, Lys., Æschin.; διακεκριμένως, Arist.

Consider separately, ἀπολαβὼν σκόπει, Plat.

Consider every particular by itself separately, ἕκαστον ἐφ' ἑκάστου σκοπεῖτε, Dem.

SEPARATION, διάστασις, εως, ἡ, Hdt.; διακρῖσις, εως, ἡ, Plat.; διαλῦσις, εως, ἡ, Plat.; χωρισμός, ὁ, Plat., Isoc.; διάζευξις, εως, ἡ, Plat.; διαχώρῑσις, εως, ἡ, Arist.

Separation from the body, διάζευξις τοῦ σώματος, Plat.

So the separation (of contending armies) *from one another took place*, οὕτω ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων, Thuc.

SEPTEMBER, βοηδρομιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of our September).

SEPULCHRAL, ἐπῐτύμβιος, ον, Æsch., Soph.; τυμβήρης, ες, Soph., Ar. *Vid.* TOMB.

SEPULCHRE, τάφος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* TOMB.

SEPULTURE, τάφος, ὁ, Omn. *Vid.* BURIAL.

SEQUEL, τέλος, τό, Omn.

SEQUENCE, διάδοχή, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.

SERAPIS, Σάραπις, ῐδος, ὁ, Call.

[SERE—*to be in the sere and yellow leaf*, παρακμάζω, Xen., Alex. (πρεσβύτερος καὶ παρηκμακώς), Arist.]

[SERENADE, Α, νυκτερινὸν ἄεισμα, τό, ap. Ath.; παρακλαυσίθῡρον, τό (a lover's complaint sung at his mistress's door, as in Ar., Theoc.), Plut.]

SERENADE, TO, κωμάζω, c. acc. or c. ποτί (Æol. for πρός) and acc., Alcæ., Theoc.; ὑποκουρίζομαι, mid., sine cas., Pind.

SERENE, εὔκηλος, ον, Omn. poet.; γάληνός, όν, Eur.; εὔδιος, ον, compar. εὐδιαίτερος, Xen., Pind., Theoc.

SERENITY, εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen., Plat.

SERF, Α, δής, δητός, ὁ, Hom.; pl. πενέσται, οἱ, Eur., Ar., Xen., Dem.

SERIES, στίχες, αἱ, Pind.; συστοιχία, ἡ, Arist.

SERIOUS, ἐμβρῑθής, ές (only of circumstances), Æsch., Plat.; σπουδαῖος, α, ον (of men or things), Pind., Ar., Xen., Dem.; so ἀγέλαστος, ον, h., Æsch.; ἐσπουδασμένος, η, ον (only of persons), Hdt.; σπουδαστῐκός, ή, όν (only of persons), Plat.

To be serious, σπουδάζω, act. only of persons, pass. both of persons who are serious or earnest, and of the object which is seriously pursued, etc., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

You asked me whether I was serious when I said . . ., ἦρου με εἰ σπουδάζων λέγοιμι . . ., Plat.

SERIOUSLY, σπουδαίως, Xen.; ἀγελαστί, Plat.

To speak seriously, σπουδαιολογέω, also pass. of the matter seriously discussed, Xen.

SERIOUSNESS, σπουδή, ἡ, Xen.; σπουδαιότης, ητος, ἡ, Plat.

SEROUS, ἰχωρώδης, ες, Hipp.

SERPENT, κνώδᾰλον, τό, Pind., Theoc.; ἀμφίσβαινα, ἡ, Æsch.; δράκων, οντος, ὁ, Trag.; ἔχιδνα, ἡ, Trag., Hdt.: κίνωπετον, τό (esp. a venomous one), Call. *Vid.* SNAKE.

A water serpent, ὕδρος, ὁ, Hom.; μύραινα, ἡ, Æsch., Ar.; σμύραινα, ἡ, Plat. (Com.)

A poisonous serpent whose bite causes putrefaction, σήψ, σηπός, ὁ καὶ ἡ, Arist.

To become a serpent, metaph., ἐκδρᾰκοντόομαι, pass., Æsch.

[SERPENTINE, ὀφίτης λίθος, ὁ, Orph., Diosc.; fem. ὀφιῖτις πέτρα, Orph., Dion. P.]

SERRATED, πρῑονωτός, όν, Ar., Arist.

SERUM, ὀρός, ὁ, Plat.

SERVANT, Α, δρηστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θεράπων, οντος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κόρος, Ep. κοῦρος, ὁ (esp. the servants at feasts or sacrifices), Hom.; δμώς, δμωός, ὁ, but rare in sing., Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh.; ἀμφίπολος, ὁ καὶ ἡ, but more usu. ἡ, Hom., Pind., Eur., Hdt.; οἰκεύς, ὁ (of course a house-servant), Hom., Soph., Lys.; πρόπολις, ὁ καὶ ἡ (esp. in a temple), h., Æsch., Eur.; πρόσπολος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; ἐπίπολος, ὁ, Soph.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, Omn. Att.; λᾶτρις, εως, ὁ, more rarely ἡ, Theogn., Soph., Eur.; διάκονος, ὁ, Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὀπάων, ονος, ὁ, Trag., Hdt.; οἰκέτης, ου, ὁ, Eur. (a house-servant), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πενιστης, ου, ὁ, Eur.; λᾶτρευμα, ατος, τό, Eur.; θέραψ, απος, ὁ, in pl., Eur.; θεράπευτής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; θεράπευτήρ, ῆρος, ὁ, Xen. *Vid.* SYN. 189.

A maid-servant (see above), δμωή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; δρήστειρα, ἡ, Hom.; θεράπαινα, ἡ, Hom., Xen., Andoc., Dem.; θεράπνη, ἡ, h., Eur.; δμωίς, ῐδος, ἡ, Æsch., Eur., Ap. Rh.; ὑπηρέτις, ῐδος, ἡ, Eur., Plat.; οἰκέτις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur.; θεράπαινίς, ῐδος, ἡ, Plat. *Vid.* SLAVE, and SYN. 256.

An under-servant, ὑποδμώς, ὁ, Hom.; ὑποδρηστήρ, ὁ, Hom, ὑποδιάκονος, ὁ, Posid.; ὑπόδουλος, ὁ, Theoph.

A fellow-servant, σύνδουλος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt.

Belonging to a servant, λᾶτριος, α, ον, Pind.; λάτρειος, α, ον, Pind.; θεραπευτίς, ῐδος, ἡ, Æsch.; οἰκετῐκός, ή, όν, Plat. *Vid.* SERVILE.

SERVE, TO, or *to be a servant*, ὑποδράω, only act., Ep. 3d pl. ὑποδρώωσι, c. dat., Hom.; παραδράω, only act.,

c. dat., Hom.; ἄμφῐπολεύω, only act., c. dat. pers., c. acc. of the employment in which, Hom., Hdt.; ϑητεύω, sine cas. pers., only act., Hom., Eur., Hdt., Plat.; ϑεράπεύω, also, though rarely, -ομαι, mid., no pass., Omn.; λᾶτρεύω, c. dat., more rarely c. acc., Solon, Trag., Xen., Isoc.; δουλεύω, c. dat., only act., Omn. Att., Hdt.; διᾰκονέω, imperf. ἐδιηκόνουν, etc., c. dat. pers., sometimes c. acc. of the matter in which, Eur., Xen., Antipho, Lys., Dem.; ὑπηρετέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Omn. Att.; προσπολέω, only act., c. dat., Eur.; βᾰλᾰνεύω, only act., Ar.; ὑποδρήσσω, only pres. act., c. dat., Ap. Rh.

To serve (i. e., be of service to), ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Omn. Att., Hdt.; ὑπουργέω χᾰριν, c. dat., Æsch.; χᾰριν τίθεμαι, mid., c. dat., Hdt. *Vid.* SERVICE.

To serve in the army, στρᾰτεύω, and mid., and perf., and aor. 1 pass., Pind., Hdt., Omn. Att.; στρᾰτόομαι, in aor. 1 pass., Æsch.

To be a fellow-servant with, συνδουλεύω, c. dat., Eur.

To serve in the army with, συστρᾰτεύω, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Isoc., Dem.

To live with and serve, πᾰρᾰδιᾰκονέω, c. dat., Ar.

To serve in turn, in requital, etc., ἀντῖδουλεύω, c. dat., Eur.; ἀντῖϑερᾰπεύω, c. acc., Xen.; ἀνϑὑπηρετέω, c. dat., Arist.

One must serve, ὑπηρετητέον, c. dat., Arist.

SERVICE (i. e., the condition of a servant, the doing a service, etc.), λᾶτρεία, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; ϑητεία, ἡ, Soph., Isoc.; ϑεράπεία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; ὑπουργία, ἡ, Soph.; ὑπηρεσία, ἡ, Ar., Plat., Xen.; διᾰκονία, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰκόνησις, εως, ἡ, Plat.

Service (i. e., a kindness done, etc.), εὐεργεσία, ἡ, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Plat.; ἔρᾰνος, ὁ, Eur., Isoc. (the remaining words, however, often have sense 1 also); δούλευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ϑεράπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.; λᾶτρευμα, ᾰτος, τό, Soph. Eur.; ὠφέλημα, ᾰτος, τό, Trag., Xen.; ὑπούργημα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., Andoc.; ὑπηρέτημα, ᾰτος, τό, Soph., Plat., Antipho; προπόλευμα, ᾰτος, τό (metaph.), Eur.; εὐεργέτημα, ᾰτος, τό, Xen., Isoc.; διᾰκόνημα, ᾰτος, τό, Plat.

To be at a person's service, ὕπᾰρχω, c. dat., only act., Dem.

The performing of service, δρησμοσύνη, ἡ, Hom.; δρησμοσύνη, ἡ, h.

A previous service, προϋπαρχή, ἡ, Arist.; τὸ προϋπηργμένον, Dem.

Fit for service (of an army, a soldier, a ship, etc.), κᾰθῐᾰρός, ά, όν, Hdt.; ἐνεργός, όν, Thuc.

Belonging to service, διᾰκονῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

To do a service, be of service to, εὐεργετέω, c. acc. pers., sometimes c. dupl. acc., Omn. Att. *Vid.* To SERVE.

All my money is at your service, σοὶ δὲ ὑπᾰρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, Plat.

[*For one's service*, ἐπ' ὠφελείᾳ τινός, Plat.]

[*Called back to service* (Lat. *evocatus*), ἀνᾰκλητος, ὁ, Dio C.]

[*The temple service*, ἁγιστεία, ἡ, Isoc., Plat.; later, λειτουργία, ἡ, in LXX., and *public service* in Eccl.]

SERVICEABLE, ὕπουργός, όν, Xen.; ὑπηρετικός, ή, όν, Plat. *Vid.* USEFUL.

[*The serviceable part of an army*, ὅτι ὄφελος στρατεύματος, Xen.]

[SERVICEABLY, ὠφελίμως, Xen.] *Vid.* USEFULLY.

[SERVICE-TREE, THE, ὄα, ὄη, or οὖα, ἡ, Theoph.; *the service-berry* (sorb-apple), ὄον, τό, Plat.]

SERVILE, δούλιος, α, ον, Hom., Trag., Hdt.; δούλειος, α, ον, rarely ος, ον (Ep. also δουλήϊος), Hom., Pind., Trag., Hdt.; δουλικός, ή, όν, Xen., Dem.; πρόδουλος, ον, Æsch.; ϑῆσσα, only fem., Eur.; δουλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.; πενεστῐκός, ή, όν, Plat.; ϑητῐκός, ή, όν, Dem., Arist. *Vid.* SLAVISH.

A servile existence, οἰκέτης βίος, Eur.

[*The servile caste*, τὸ πενεστικὸν ἔϑνος, Plat.]

SERVILELY, δουλικῶς, Xen.; ἀνελευϑέρως, Xen.; ἀνδρᾰποδώδως, Xen.

SERVILITY, δουλοπρέπεια, ἡ, Plat.; ἀνελευϑερία, ἡ, Plat., Lys.

SESAME, σήσᾰμον, τό, Hippon., Solon, Ar., Hipp.

Made of sesame, σησᾰμῖνος, η, ον, Xen.

A sesame cake, σησᾰμῆ, ἡ, Ar.; σησᾰμοῦς, οῦντος, ὁ, Ar.; σησᾰμίς, gen. ῖδος and ῖδος, ἡ, Eupol., Antipho.

Sesame cheese, σησᾰμότῡρον, τό, h.

Like sesame, σησᾰμώδης, ες, Theoph.

Made of sesame and rue, σησᾰμορῡτοπαγής, ές, Philox.

SET, TO (i. e., make to sit), ἵζω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; κᾰθίζω, fut. -ἴσω, Dor. -ίξω, aor. 1 ἐκᾰθῖσα, also καθῖσα Att., ἐκᾰθισσα Ep., no perf. in any voice, c. εἰς and acc., or c. ἐπί and dat. of the seat on which, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen.; κλίνω, Hdt. *Vid.* To SIT.

To set (i. e., to place), κᾰθῐστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. in pass. sense, Omn.; τίϑημι, aor. 1 act. ἔϑηκα, perf. pass. τέϑειμαι (rare), aor. 1 pass. ἐτέϑην (Hom. has also 2d sing. pres. and imperf. τίϑησϑα, pres. infin. τιϑήμεναι and τιϑέμεν, also imperf. ἐτίϑεον and τίϑεσκον, aor. 2 subj. ϑείω for ϑῶ, also aor. 2 mid. opt. 3d sing. ϑεῖτο), Omn. *Vid.* To PLACE.

To set (trinkets), εἴρω, perf. pass. ἔρμαι, Hom.

To set (as the sun), δύω (and in Æsch. pres. δῦνω), aor. 2 act. ἔδῦν, fut. δύσομαι, aor. 1 mid. ἐδυσάμην, also Ep. aor. δυσόμην, Hom., Trag., Xen.; ἐπιδύω, Hom.; κᾰτᾰδύω, Hom., h.; φθίνω (ῐ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf., also φθίμενος, perf. pass. used of the past night, Æsch., Soph.; κᾰτᾰφέρομαι, pass., aor. 1 -ηνέχθην, Arist.

To make to set, καταδύω, in aor. 1 act., Anth.

To set bones, ἐξευκρῐνέω, Hipp.; συνδιορθόω, Hipp.

[*To set* (teeth of a saw), χαράσσω, Hes., Arist.]

To set down (in a place), ἐξῐδρύω, Soph., Eur.

To set against one another (so as to make to fight), συμβάλλω, ro aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. acc. of the two parties, Hom., Xen., Æschin.; σῦνελαύνω, fut. -ελᾰσω, etc., Hom.; σῦνίημι, aor. 1 συνῆκα, Ep. συνέηκα, c. infin. (e. g., σ. μάχεσϑαι), Hom.; ἀνϑίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., c. acc. of the one party, dat. of the other, Ar., Plat.; προσβάλλω, c. acc. of the one party, dat. of the other, Dem.; [ἀντικαϑίστημι c. acc., πρός c. acc., Thuc.]

To set (one) *against* (the other) (in the way of counterbalancing or comparing), ἀντῖτίϑημι, c. acc. of the one, dat. of the other, Hdt., Thuc.; παρατίϑημι, mid., Plat., Dem.

[*To set firmly against*, ἀντερείδω, c. acc. et dat., Pind., Eur., Xen.]

Setting speech against speech, ἀντικατατείνᾰντες λόγον παρὰ λόγον, Plat.

To set at (as a dog at a thing, etc.), σεύω, only pres. and aor. 1 ἔσευα, poet. ἔσσευα, c. ἐπί and dat., Hom.; ὄρνῡμι, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, also Ep. aor. ὄρσασκον, c. ἐπί and dat., Hes.; ἐπιῤῥώω, fut. -ξω, only act., c. ἐπί and acc., Ar.; ἐπῐσείω, fut. -σῐσω and -σίξω, Ar.; [ἀνίημι, c. acc. et dat., Xen.; also gen., c. infin., Hom.]

[*To set beside* or *near*, παρακαϑίζω, Plat.]

To set before (as meat before a person, etc.), προτῐϑημι, c. dat. pers. before whom (in the case of meals), but c. gen. of any thing before which a thing is set as a veil or as a defence, Hom., Hes., Soph., Eur. (also as mark or prize), Hdt.; πᾰρᾰτῐϑημι, Ep. imperf. in tmesis 3d sing. often πᾰρ' ἐτίϑει, c. dat. pers. (in mid. sometimes *to have set before one*), Hom., Eur., Thuc., Lys., Dem.; [προεκτίϑημι, c. acc. et dat., Arist.]; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχϑην, c. dat. (in mid. to have set before one so as to eat), Soph., Xen., Plat., Æschin.; παραφέρω, Hdt., Xen.; παραφορέω, c. dat., Ar.

To set (a guard) *before*, προκαϑίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, Thuc., Xen.

[*To set before* (as example), παραδείκνυμι, Hdt.]

To set on or *place* (one thing on another), ἐφεῖσα, only aor. 1 act., aor. 1 mid. and fut. mid. ἐφέσσομαι, c. dat. or c. gen., Hom.; ἐπῐτῐϑημι, c. dat. of that on which, sometimes c. gen., Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.

They set a price on Epialtes's head, ἐπεκήρυξαν ἀργύριον ἐπὶ Ἐπιάλτῃ, Hdt.; so ἐπικηρύσσω χρήματά τινι, Dem.

To set over (esp. as ruler, etc.), ἐφῐστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, perf. part. -εστηκώς, υῖα, etc., also (more usually) -εστώς, ῶσα, gen. ῶτος, etc., c. dat., or c. ἐπί and acc., more rarely c. gen., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; προΐστημι, c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπικαϑίστημι, c. dat., Plat.

To be set over, ἐπιστατέω, c. gen. or c. dat., Soph., Plat., Isoc., Dem.

To set out (to go any where), intrans., ἐξορμάομαι, mid. and pass., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἄπαίρω, also Ep. ἀπαείρω, act. and mid., no pass., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To DEPART.

To set out beforehand, προεξορμάω, Xen.

[*To set up*, ὀρϑόω, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἀνίστημι (a statue,

etc.), Hdt., Xen., Plat.; *to set up again*, ἀνορθόω, Hdt.; — *to be set up* (as a statue), ἀνάκειμαι, Dem.]

[*To set up as limits or boundaries for one's self*, ὁρίζομαι (στήλας, etc.), Xen.]

To set up in, ἀνίζω, only in aor. 1 part. ἀνίσας, c. ἐς and acc. (ἐς δίφρον, etc.), Hom.

To set up (as a man sets up a business), κατασκευάζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Lys., Isæ.

To set upon (i. e., attack, q. v.), ἐπίτίθεμαι, mid., c. dat., Xen.

To set to work at, ἐπαποδύομαι, mid., c. aor. 2 act. -ἐδῦν (lit., to strip and set to work at), c. dat., Ar.

[*To set on fire*, ἀναπυρόω, Arist.] *Vid.* To FIRE.

[*To set* (*poems*) *to music*, μελοποιέω, Ar.] *Vid.* MUSIC.

Set to (i. e., exert yourself), ἔρειδε, Ar.

To set at the same time with (intrans. of stars, etc.), συγκαταδύω, esp. in aor. 2 -ἐδῦν, Theoc.

Set apart, ἀπόθετος, ον, Dem.

[*Set against*, ἀντίπαλος, ον, c. dat. or gen., Eur.]

Well set on (as a person's head, etc.), ἀρθρώδης, ες, Xen.

[*Set in silver*, περιάργυρος, ον, Chares.]

In set terms, συντεταγμένως, Plat.

SETTING, A, i. e., placing, θέσις, εως, ἡ, Plat., Plat.

Setting out, σύνορμενος, η, ον, Æsch.

Setting (of sun, stars, etc.), δῦσις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Ap. Rh.; δυσμή, ἡ (only of the sun), Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

[*A setting out* (of a dinner, etc.), παράθεσις, εως, ἡ, Polyb.]

The setting of a ring, πυελίς, ίδος, ἡ, Ar., Lys.

Near setting (of the sun), καταφερής, ές, Hdt.

SETTLE, TO, act. (i. e., to place in a habitation or country), εἶσα, only aor. 1 act. in this sense, Hom.; ναίω, only in aor. 1 ἔνασσα or νάσσα, also aor. 1 pass. in pass. sense ἐνάσθην (also in Soph.), Hom., Pind.; καταναίω, in aor. 1 act. and mid., also aor. 1 pass. (and aor. 1 mid. in pass. sense in Ap. Rh.), Hes., Æsch., Eur., Ar., Ap. Rh.; οἰκίζω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; κάτοικίζω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; εἰσοικίζω, sometimes even c. acc. of the habitation in which, Eur., Hdt., Plat.; ἱδρύω (but also ὕ Hom., esp. in pass.), sometimes c. εἰς and acc. of the place in which, once (in Eur.) c. acc., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; κἀθιδρύω, Eur., Ar., Plat. *Vid.* To FOUND.

To settle in, act., ἐνοικίζω, c. dat., Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; [(intrans.), μετοικέω ἐν c. dat., Lys.]

To settle near, act., παρακατοικίζω, Isoc.

To aid in settling, σύνίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, Plat., Dem.; συγκάθίστημι, Thuc.

To settle, intrans. (i. e., to fix one's own habitation in), the mid. and pass. of most of the verbs given above, also ναίω, only pres., imperf., and aor. 1 pass. ἐνάσθην, c. acc. of the place where, or c. prep., sometimes (esp. in aor. 1 pass.) c. dat., Hom., Pind., Trag.; οἰκέω, Ep. pres. also sometimes οἰκείω, c. acc., but sometimes (and in Hom. always) c. dat., or c. prep. ἐν and dat., κατά and acc., etc., Omn.; μετοικέω, c. dat., or c. gen., or c. prep., Pind., Æsch., Eur., Lys., Æschin.; ἐποικέω, Eur., Xen., Plat.; κἄτοικέω, pass., also in the same sense as the act., but sometimes also both act. and pass. in pass. sense of the place settled or inhabited, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ἀποικίζομαι, pass., Plat.; καθίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., Hdt., Thuc. *Vid.* To DWELL, To INHABIT.

For I settled far from the habitations of men, τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην, Eur.

To settle in, ἐνιδρύομαι, c. dat., Theoc.

[*To settle with* one *in*, προσσυνοικέω, Thuc.]

To settle near, παροικίζομαι, mid. and pass., Hdt., Call.

SETTLE, TO, intrans. (as undermined ground does), ἵζω, only pres. and imperf. act. and pass., Pind., Plat.; ἰζάνω, only pres. and imperf. act., Thuc.; ὑπονοστέω (of a stack of wood, or a river which has overflowed), Hdt., Thuc.

[*To settle on* (as dust, etc.), ἀμφιζάνω, Hom.]

To settle, act. (i. e., compose quarrels, etc.), διατίθεμαι, mid., Ar., Xen.

Settling doubtful points by judicial decision, δίκῃ διαλύοντες τὰ ἀμφίλογα, Thuc.

To settle their mutual differences by fair discussion, μετὰ λόγου διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους, Isoc.

Having settled your affairs to your satisfaction, τὰ σαυτοῦ θέμενος εὖ, Eur. *Vid.* To ARRANGE.

That his differences with Hegesander should be settled, διαλυθῆναι τὰ πρὸς Ἡγήσανδρον, Æschin.

To settle (as a disease settles on some particular part), στηρίζω, fut. -ξω, c. εἰς and acc., Thuc.

SETTLED (i. e., agreed upon), ῥητός, ή, όν, Hom., Hdt., Thuc.; τακτός, ή, όν, Thuc., Plat.

Settled (i. e., firmly established), ἑδραῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat.

SETTLEDNESS (a being settled), ἀκῖνησία, ἡ, Arist.

SETTLER, A, ἔποικος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph., Thuc., Isoc.; μέτοικος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the country in which, Omn. Att.; κληροῦχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc.; ἔπηλυς, ὕδος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; ἐπινάστιος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh. *Vid.* COLONIST, and Syn. 83.

A body of settlers, κληρουχία, ἡ, Thuc.

To be or *to hold lands as a settler*, κληρουχέω, only act., Hdt. *Vid.* To SETTLE.

The rights of settlers, μετοικία, ἡ, Xen., Lys.

A tax on settlers, μετοίκιον, τό, Plat., Lys., Dem.

SETTLING, A (in a place), μετοικία, ἡ, Æsch.; μετοίκησις, εως, ἡ, Plat.

SEVEN, ἑπτά, οἱ, αἱ, τά, Hom., etc.

The number seven, ἑπτάς, άδος, ἡ, Arist.

Seven times, ἑπτάκις and ἑπτάκι, Simon., Pind., Ar.; ἑβδομάκις, Call.

In seven parts, ἑπτάχα, Hom.

Lasting seven years, seven years old, etc., ἑπταέτης, ες, Hom., Plat.; ἑπτέτης, ες, Ar., Plat.; fem. ἑπτέτις, ίδος, Arist.

A period of seven years, ἑπταετία, ἡ, Plat.

A period of seven days, ἑβδομάς, άδος, ἡ, Arist.

After seven months, born in the seventh month, etc., ἑπτάμηνος, ον, Hdt.

Having seven streams (of the Nile), ἑπτάῤῥοος, ον, also ἑπτάους, ουν, Æsch.

Having seven sounds (of a lyre), ἑπτάγλωσσος, ον, Pind.; ἑπτάφθογγος, ον, Eur.

Made of seven bulls' hides, ἑπτάβόειος, ον, Hom., Ar.; ἑπτάβοιος, ον, Soph.

Seven feet long, ἑπτάπόδης, ους, ὁ, Hom., Hes.; ἑπτάπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Ar.

With seven gates, ἑπτάπύλος, ον, Hom., Pind., Soph.; ἑπτάστομος, ον, sometimes used as epith. of the gates themselves, Soph., Eur.

The seven outlets in the walls, ἑπτατειχεῖς ἔξοδοι, Æsch.

With seven paths, ἑπτάπορος, ον (used of the Pleiads, with seven paths, i. e., being seven in number, etc.), h., Eur.

With seven ribs, ἑπτάπλευρος, ον, Arist.

The expedition of the seven chiefs (against Thebes), ἑπτάλογχος στόλος, Soph.

SEVENFOLD, ἑπταπλάσιος, α, ον, Plat.

SEVEN HUNDRED, ἑπτακόσιοι, αι, α, Hdt., etc.

SEVENTEEN, ἑπτακαίδεκα (indecl.), Hdt., etc.

SEVENTEENTH, ἑπτακαιδέκατος, η, ον, Hipp.

On the seventeenth day, ἑπτακαιδεκαταῖος, α, ον, Hipp.

SEVENTH, ἑβδόματος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἕβδομος, η, ον, Omn.

On the seventh day, ἑβδομαῖος, α, ον, Thuc., Xen.

SEVEN THOUSAND, ἑπτακισχίλιοι, αι, α, Hdt.

SEVENTIETH, ἑβδομηκοστός, ή, όν, Hipp.

SEVENTY, ἑβδομήκοντα, Hdt.

[SEVENTY-SIXER, A (a soldier of '76), Μαραθωνομάχης, ου, ὁ, Ar.]

SEVENTY THOUSAND, ἑπτακισμύριοι, αι, α, Hdt.

SEVER, TO, ἀποσχίζω, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To SEPARATE.

SEVERAL, πολύς, πολλή, πολύ, gen. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ, etc., pl. nom. πολλοί, πολλαί, πολλά, etc., Ep. nom. pl. masc. πολέες, πολεῖς, etc. (*vid.* πολύς, sub v. MANY), Omn.

[SEVERALLY, κατὰ μέρος and κατὰ μέρη, Plat.]

SEVERE, χαλεπός, ή, όν, Hom., Xen., Plat., Dem.; ὀξύς, εῖα, ύ (of pain, anger, etc., rarely of persons in this sense), Hom., Pind., Soph., Plat.; δρῑμύς, εῖα, ύ, Hes., Æsch., Eur., Ar., Plat.; πῐκρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Æsch., Soph., Antipho; στῠφελός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.

Severe (of measures), νεώτερος, α, ον, usu. in positive sense, Pind., Thuc. *Vid.* HARSH.

To decide on severe measures respecting him, βουλεῦσαί τι ἀνήκεστον περὶ αὐτόν, Thuc.

SEVERELY, στυγερῶς, Hom.; χαλεπῶς, Hdt., Thuc.; πῐκρῶς, Dem.

SEVERITY, πικρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; πικρία, ἡ, Dem.; χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.; δεινότης, ητος, ἡ, Thuc.

To act with severity toward him, νεώτερόν τι ποιεῖν ἐς αὐτόν, Thuc.; [χαλεπός εἰμι πρός, c. acc., Arist.]

To punish with severity those who revolt, ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, Thuc.

[*The severity of the wind*, τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος, Xen.]

Sew, to, ῥάπτω, aor. 2 pass. ἐρράφην, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; συρράπτω, Hes., Hdt., Plat.; κατᾰρράπτω, Æsch.

To sew into or *in*, ἐνράπτω, Eur., Hdt.; ἐγκατᾰράπτω, Xen.

To sew up, or *up again*, ἀπορράπτω, Hdt., Æschin.

Sewed, ῥαπτός, ή, όν, Hom., Xen.

Well sewed, εὐῤῥᾰφής, ές, Hom.

To be sewed over with, to have something sewed over as a covering, καταῤῥάπτομαι, pass., c. dat. of the covering, Hdt.

Sewer, a, λαῦρα, ἡ, Ar.

Sewing, a, ῥᾰφή, ἡ, Plat.

Sex, γένος, τό, Eur., Ar., Hdt.; φῦλον, τό, Ar., Xen.

[Sexagenarian, ἑξηκονταέτης, ες, Mimnerm., Hipp.]

[Sexton (as having care of a temple), ναοπόλος, ὁ, Hes.; ναοφύλαξ, ακος, ὁ, Eur., Arist.; νεωκόρος, ὁ, Plat., Xen.]

Shabbiness (i.e., meanness, q. v.), μῑκρολογία, ἡ, Plat.; [μικροπρέπεια, ἡ, Arist.]

Shabby (esp. of people, i.e., mean), φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Thuc., Xen.; μῑκρολόγος, ον, Plat., Isoc., Dem.; μῑκροπρεπής, ές, Arist. *Vid.* Mean.

Shackle, a, πέδη, ἡ, Omn. *Vid.* Chain, Fetter.

Shackle, to, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; [ἐν πέδαις δέω (fut. δήσω), Hdt., Plat.; (the feet of horses), ποδίζω, Xen.]

Shade, Shadow, σκιά, ἡ, Omn.

The shades below, ἔρεβος, τό, no pl., Ep. gen. ἐρέβευσφι, Hom., Hes. *Vid.* Hell.

To the shades below, ἔρεβόσδε, Hom.

From the shades below, ἐρεβόθεν, Eur.; γῆθεν, Soph.

Those in the shades below, νέρτεροι, οἱ, Æsch.; ὑποχθόνιοι, οἱ, Hes., Eur., Plat.

Fond of shade, φιλόσκιος, ον, Theoph.

Giving shade, σκιερός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; κᾰτάσκιος, ον, Æsch., Ar.; ἡλιοστερής, ές, Soph.; ἐπίσκιος, ον, Soph.; ὑπόσκοπος, ον, Æsch.; ψυκτήριος, α, ον, Eur.

[*Cool shady places*, ψυκτήρια, τά, Hes.; ψ. ὑπόσκια, Æsch.; ψυκτῆρες, οἱ, Nic.]

To keep in the shade, σκιατροφέομαι, pass., Hdt., Xen.

But at present, I imagine, his success keeps all these practices of his in the shade, ἀλλ', οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν, Dem.

Shade, to, σκιάζω, Hom., Soph., Eur., Xen.; κᾰτασκιάζω, Hes., Soph., Plat.; σκιάω (only pass. in Hom.), Hom., Ap. Rh.; κατασκιάω, act., Hom.; συσκιάζω, no pass., but pres. act. used sometimes in pass. sense, Hes., Eur., Dem.; ἐπισκιάζω, Hdt.; σῠνηρεφέω, only pres. act., Eur.; ἐπισκοτέω, c. dat., only act., Isoc., Dem.; ὑποσκιάω, Ap. Rh.

To shade (in painting), ἀποχραίνω, aor. 1 act. -έχρᾶνα, Plat.

Holding one's hands so as to shade one's eyes, ὀμμᾰτων ἐπίσκιον (sc. ἄνακτα) χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, Soph.

To hold before one as a shade, κατασκιάζω, Eur.

He shaded Ctesippus so that he could not see, ἐπεσκότει Κτησίππῳ τῆς Ἥρας, Plat.

[*To have the bright parts shaded with* or *off into*, περιμελαίνομαι τὰ λαμπρά, c. dat., Plut.]

Shaded, Shady, κᾰτηρεφής, ές, Hom.; δάσκιος, ον, Hom., Æsch., Eur.; σκιόεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; σκιερός, ά, όν, Hes., Xen., Plat.; ὑπόσκιος, ον, Æsch., Theoph.; κᾰτάσκιος, ον, Hes., Trag., Hdt.; βᾰθύσκιος, ον, h.; εὔσκιος, ον, Pind., Theoc., Xen.; εὐσκίαστος, ον, Soph.; πᾰλίσκιος, ον, h.; πᾰλίνσκιος, ον, Archil., Soph.; ᾽ἀνήλιος, ον, Trag.; ἄειλος, ον, Æsch.; σκιώδης, ες, Eur.; σύσκιος, ον, Xen., Plat.; συνηρεφής, ές, Hdt.; ἐπίσκιος, ον, Plat.; πολύσκιος, ον, Xen., Ap. Rh.

With shady leaves, σκῐᾰρόκομος, ον, Eur.

Shadeless, ἄσκιος, ον, Pind.

Shading, a, ὑποσκίᾰσις, εως, ἡ, Hipp.

Shadow, *vid.* Shade.

To fight with a shadow, σκιᾰμᾰχέω, only act., Plat.

Shadowy, σκιοειδής, ές, Ar., Plat.

Shaft, a (of a spear, of an arrow, etc.), ξυστόν, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen.; καυλός, ὁ, Hom., Xen.; κῆλον, τό, Hom., Hes.; ῥάβδος, ἡ, Xen.

[*An upright shaft*, ὀρθοστάτης, ου, ὁ, Eur.]

Shaggy, ἰονθάς, άδος, ἡ, only fem., Hom.; δᾰσύς, εῖα, ύ, Hom., Hdt., Xen.; λᾰχνήεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; λάσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Xen., Plat., Theoc.; τᾰνῠ́θριξ, gen. -τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ψᾰφᾰρότρῐχος, ον, h.; δαυλός, όν, Æsch.; δάσκιος, ον (of a beard), Æsch., Soph.; αὐτόκομος, ον, Ar.

[*Shaggy all round*, ἀμφίδᾰσυς, εια, υ, Hom.]

To grow shaggy, λᾰχνόομαι, pass., Solon.

Shake, to, ἐλελίζω, fut. -ξω (in mid. of singers, i. e., of the nightingale, Eur.), Hom., h., Pind., Eur.; πελεμίζω, fut. -ξω, Hom., Hes., Pind.; κρᾰδάω, esp. as one who brandishes (q. v.) a weapon, only act., Hom.; κραδαίνω, only pres. act. and pass., Hom., Æsch., Eur.; δονέω, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; τῑνάσσω, fut. -ξω, etc., Omn. poet.; διᾰτῑνάσσω, Hom., Eur.; ἀποτινάσσω, Eur.; ᾽ἀνᾰτῑνάσσω, Eur.; σείω, perf. pass. σέσεισμαι, Omn.; συσσείω, h.; προσείω, Eur., Plat.; κᾰτᾰσείω, Thuc.; διασείω, Hdt., Xen., Plat.; ὀρχέω, Plat.; συντῑνάσσω, Arist.; συγκραδαίνω, Arist.

To shake against (usu. so as to frighten), ἐπῐσείω, Ep. also ἐπισσείω, c. dat., Hom., Eur.

To shake out, ἐκσείω, Hdt.

To shake off, ᾽ἀπολακτίζω, Æsch.

To shake the head (as refusing), ᾽ἀνᾰνεύω, only act., Hom.

To shake hands with, δεξιόομαι, mid., smts. c. acc. pers., smts. also c. dat. pers., but then not quite in this sense, smts. c. dat. of the hands, Trag., Ar., Xen.; ἀντιδεξιόομαι, mid., Xen.

A vessel to shake things in, σείσων, ονος, ὁ, Alex.

Shaken, σειστός, ή, όν, Ar.; διᾰσειστος, ον, Æschin.

To be shaken, καρκαίρω, only pres. and imperf. act., Hom.; κῑνῦμαι, pass., only pres. and imperf., Hom.; κῑνέομαι, pass. (esp. by an earthquake), Hdt.; σᾰλεύομαι, pass., but more usu. σᾰλεύω, intrans., Trag., Xen., Isoc.

Shaker, a (one who shakes), κῑνητήρ, ῆρος, ὁ, h., Pind.; τῑνάκτωρ, ορος, ὁ, Soph.; fem. τῑνάκτειρα, Æsch.

Shaker of the earth, Ἐννοσίγαιος, ὁ, epith. of Neptune, Hom.; Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, Hom.; Ἐννοσίδας, ου, ὁ, Pind.; σεισίχθων, ονος, ὁ, Pind.; ἐλελίχθων, ον, sometimes c. gen. of the place where, Pind., Soph.

Shaking, intrans. (i. e., being shaken), ταυθᾰρυστός, ὁ, Theopomp. (Com.)

Shaking, a, ἔνοσις, εως, ἡ, Hes., Eur.; σεισμός, ὁ (esp. of the earth), Soph., Eur., Hdt., Plat.

Shallow, λεπτοβᾰθής, ές, Æsch.; [ἀβαθής, ές, Sext. Emp.]; (of soil), λεπτόγεως, ων, Thuc.

Shallows (in the sea, etc.), βραχέα, τά, Hdt., Thuc. *Vid.* Shoal.

Frequenting the shallows, πᾰρᾰγειος, ον, Arist.

Sham, προσποίητος, ον, Plat., Dem. *Vid.* Pretended.

[*Sham*, as adj., is often rendered by compounds with ψευδ- or ψευδο-, as, *a sham deserter*, ψευδαντόμολος, ὁ, Xen., etc.]

[*A sham fight*, perh. σκιᾰμαχία, ἡ, Paus.; *a sham cavalry fight*, ἀνθιππασία, ἡ, Xen.]

Sham, to, ὑποκρίνομαι, mid., Dem. *Vid.* To pretend.

Shame, κᾰτήφεια, ἡ, Hom.; αἰδώς, ή, in a good sense (once in Hom. in bad sense = disgrace), Hom., Pind., Æsch., Plat.; αἰσχύνη, ἡ, in a bad sense, Soph., Eur., Plat., Dem. *Vid.* Disgrace.

It is no shame (to do so and so), οὐ νέμεσις, οὔτις νέμεσις, Hom.

One who causes shame, κᾰτήφων, ονος, ὁ καὶ ἡ, in pl., Hom.

To feel shame, αἰδέομαι, mid., fut. αἰδέσομαι, etc., also aor. 1 pass. ᾐδέσθην in the same sense, often c. acc. pers. before whom, c. infin. at doing any thing, more rarely c. part., Hom., Pind., Soph., Plat., Dem.; αἰσχύνομαι, pass., c. fut. mid., c. acc. of the cause, or c. dat., or c. prep. ἐπί and dat., ἐν and dat., etc., sometimes c. acc. pers. before whom, sometimes c. part. (at doing a thing which, however, one does), or c. infin. (at doing a thing which therefore one does not do), Omn. *Vid.* Ashamed.

Shame, to, αἰσχύνω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen. *Vid.* To disgrace.

Shameful, αἰσχρός, ά, όν (ός, όν only in Anth.), compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn. *Vid.* Disgraceful.

Is not it shameful that . . .? πῶς οὐ δεινόν . . .; Xen., Dem.

Shamefully, αἰσχρῶς, Soph., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* Disgracefully.

Shameless, ᾽ἀδεής, ές, Ep. also ἀδδεής, Hom.; ἀναιδής, ές, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ᾽ἀναίσχυντος, ον, Xen.; βδελῠρός, ά, όν, Ar., Dem., Æschin. *Vid.* Impudent.

To be shameless, ᾽ἀναισχυντέω, only act., Xen.; ᾽ἀπᾰναισχυντέω, Dem.; βδελυρεύομαι, pass., Dem. *Vid.* Impudent.

Shamelessly, ᾽ἀναιδῶς, Soph., Eur., Xen., Dem.

Shamelessness, ᾽ἀναίδεια, ἡ, Ep. also ἀναιδείη, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ᾽ἀναισχυντία, ἡ, Xen.; βδελῠρία, ἡ, Andoc., Isæ., Dem.

Sham-fight, a (of cavalry), ἀνθιππᾰσία, ἡ, Xen.

Shape, μορφή, ἡ, Pind., Trag.,

Hdt., Xen., Plat.; μόρφωμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; ῥῦθμός, ὁ, Eur., Alex., Hdt.

Of the same or similar shape, ὁμοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.; ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

Assuming countless shapes, μῡριόμορφος, ον, Anth.

SHAPE, TO, σχημᾰτοποιέω, Theoph.; ἀναπλάσσω, Plat. *Vid.* To FORM.

SHAPELESS, ἄμορφος, ον, Eur., Hdt., Plat.; δύσμορφος, ον, Eur.; δύσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat.

[SHAPELESSNESS, ἀμορφία, ἡ, Hermes.]

SHAPELY, εὐειδής, ές, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; εὔμορφος, ον, Sapph., Æsch., Eur., Hdt.; μορφήεις, εσσα, εν, Pind.; πλαστικός, ή, όν, Plat.

SHARE, Α, αἶσα, ἡ, no pl., Hom., Pind.; μοῖρα, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat., Dem.; μέρος, τό, Omn. post Hom.; λᾶχος, τό, Pind., Æsch., Soph., Xen.; μερίς, ἴδος, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* SYN. 328.

An equal share, ἰσομοιρία, ἡ, Thuc.

A double share, δῐμοιρία, ἡ, Xen.

Having no share in, ἀπόκληρος, ον, c. gen., Pind.; ἄκλήρωτος, ον, Pind.; ἄκληρος, ον, c. gen., Æsch., Isæ.; ἄμοιρος, also poet. ἄμορος and ἄμμορος, ον, c. gen., Pind., Trag., Xen.; ἀμέτοχος, ον, c. gen., Thuc. *Vid.* WITHOUT, WANTING.

Many things fell to my share, μοὶ τύχε πολλά, Hom.

To have an equal share, ἰσομοιρέω, only act., c. gen. rei, c. dat. pers. or c. πρός and acc., Thuc., Xen., Isoc.

To have an equal share with the demigods, τοῖς ἰσοθέοις ἐγκληρα λαχεῖν, Soph.

To give a share of, λέλᾰχον, no other tense in this sense, and this only in subj., c. acc. pers., gen. rei, Hom.; προσκοινόω (some read προσκοινωνέω), c. dat. pers., c. ἀπό and gen. rei, Dem.

To demand a share, μεταιτέω, c. acc. or c. gen., Ar., Hdt., Dem.

One must give a share, μετᾰδοτέον, c. gen. rei, dat. pers., Xen., Plat.

Having a share, ἔγκληρος, ον, c. gen., Soph.; μέτοχος, ον, c. gen., Eur., Hdt., Plat.; ἐπίκοινος, ον, c. gen., Eur.

[*Having a share in common with*, μετάκοινος, ον, c. dat., Æsch.]

Having an equal share, ἰσόμοιρος, ον, c. gen. or c. dat. of the other sharer, Soph., Xen.

What share of the murder shall he have? ποῦ τετάξεται φόνου; Eur.

Belonging to one's share, μοίριος, α, ον, Pind.

SHARE, TO, μείρομαι, only in pres., or in 3d sing. perf. ἔμμορε, c. gen. or c. acc., Hom.; ἀντιάω, only pres. act. and mid., c. gen. or c. acc., Hom.; ἀντῐβολέω, only act., c. gen., Hom., Hes.; πορσύνω, only act. (esp. as a captive shares the bed of her master which she has previously arranged), Hom.; λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλᾰχον (Ep. also ἔλλᾰχον), perf. εἴληχα, and poet. λέλογχα (Emped. has 3d pl. λελάχασι), perf. pass. in pass. sense εἴλημαι (the only pass. tense), also imperf. act. once used in pass. sense by Hom., no mid., c. acc. or c. gen., Omn.; μετέχω, also poet. pres. μετίσχω, imperf. μετεῖχον, fut. μεθέξω and μετασχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 μετέσχον, perf. μετέσχηκα, c. gen., very rarely c. acc., sometimes c. dat. pers. with whom, Theogn., Hdt., Omn. Att.; σύναλλάσσομαι, pass., c. gen. rei, dat. pers., Soph.; μετᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, poet. (not Att.) -ἐλλᾰβον, perf. -εἴληφα, etc., c. gen. or c. acc., Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem.; μοιράομαι, mid., Æsch.; κοινωνέω, only act., c. gen. rei, dat. pers., Trag., Plat., Dem.; κοινόομαι, mid., c. gen. rei, sometimes c. acc., c. dat. pers., Eur., Thuc., Plat.; συμμετέχω and -μετίσχω, Soph., Eur., Xen., Plat.; μετᾰλαγχάνω, Eur., Plat.; ἀντῐλάζῡμαι, only pres. and imperf. mid., c. gen., Eur.; συμφέρω, fut. σῠνοίσω, aor. 1 συνήνεγκα, aor. 2 σῠνήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην (esp. of sharing toil, misfortune, etc.), c. gen. or c. acc., Eur., Xen.; so σῠναίρομαι, mid., c. gen. or c. acc., Eur., Thuc., Dem.; so σῠναντλέω, c. acc., Eur.; so συνδιαφέρω, Ar., Hdt.; so προσσυλλαμβάνομαι, mid., c. gen., Thuc.; προσκοινωνέω, c. gen., Plat.; συγκοινωνέω, c. gen., Isæ., Dem.; ἐπῐκοινωνέω, Plat.; κατακοινωνέω, Dem.; κατανέμομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, Thuc., Plat., Isoc.; μερίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, sometimes c. πρός and acc. of the companion with whom, c. acc. or c. gen. rei, Isæ., Dem.; συνεπῐλαμβάνομαι, mid., c. gen., Hdt., Thuc.; ἐπῐδιαιρέομαι, mid., aor. 2 -διειλόμην, Hdt.; ἐπιξῡνόομαι, mid., Ap. Rh.; πορσαίνω (like πορσύνω above), only act., Ap. Rh.; μέτεστι, impers., c. dat. pers., gen. rei, also (esp. in Trag.) μέτα for μέτεστι, Omn. Att., Hdt.

To share the fortunes of a person, σῠνᾰγωνίζομαι, mid., c. dat. pers., Ar., Thuc.

To share in profit or loss, σῠνᾰπολαύω, c. gen., Arist.

One must share, μεθεκτέον, c. gen., Thuc., Plat.; μετᾰληπτέον, Plat.

Willing to share, μετᾰδοτῐκός, ή, όν, c. gen. rei, Arist.

What can be shared, μεθεκτός, ή, όν, Arist.

A giving a share, μετᾰδοσις, εως, ἡ, Xen.

Not shared with others, ἄκοινώνητος, ον, Eur.

SHARER, Α, μέτοχος, ὁ, Eur., Thuc. *Vid.* PARTNER.

SHARING, adj., *vid.* HAVING A SHARE.

SHARING, Α, μέθεξις, εως, ἡ, Plat.

SHARK, Α, ζῡγαινα, ἡ, Epich., Arist.; λᾶμία, ἡ, Arist.; γᾰλεός, ὁ, Arist.

Like a shark, γᾰλεοειδής, ές, Arist.; γᾰλεώδης, ες, Arist.

SHARP, ἄκαχμένος, η, ον (only of weapons), Hom.; ὀξύς, ή, ύν, Hom., Ap. Rh.; εὐήκης, ες, Hom., Ap. Rh.; ἐχεπευκής, ές, Hom.; ὀξυόεις, εσσα, εν, Hom.; ὀξῠβελής, ές, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ (of any thing, weapon, person, pain, etc.), Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; δρῑμύς, εῖα, υ (esp. of persons), Hom., Ar., Xen.; κερτόμιος, ον (only of words or anger), Hom., Soph.; so κέρτομος, ον, Hes.; ὀξῠτομος, ον, Pind.; τομός, ή, όν, Soph., Plat., Dem., Call.; ῥηκτός, ή, όν, Æsch., Eur.; τεθηγμένος, η, ον (esp. of words, a tongue, etc.), Æsch., Soph.; αὐτόθηκτος, ον, Æsch.; ὀξῠπευκής, ές, Æsch.; ὀξῠθηκτος, ον, Eur.; ὀξύστομος, ον, Eur.; ὀξῠπρωρος, ον, Æsch.; ἀντῐκεντρος, ον (of grief, reproaches, etc.), Æsch.; κεντροδήλητος, ον (of grief), Æsch.; κούρῐμος, ον, Eur.; ξῡρήκης, ες, Eur., Xen.; κρᾰναός, ή, όν (of a nettle), Ar.; τρᾰχύς, εῖα, ύ (of a bridle-bit), Xen.; σῦνοξυς, υ, Theoph.

With sharp spines, ὀξῠτόρος, ον, Mel.

SHARPEN, TO, ῥοάω, Hom.; ῥήγνυ, Hom., Æsch., Eur.; ἀποξῡνω, Hom.; χᾰράσσω, Hes.; ῥηγνῡμι, only pres. and imperf. act., Æsch.; ἐξᾰποξῡνω, Eur.; ἀκονάω, Xen., Dem.; πᾰρᾰκονάω, Ar., Xen.

SHARPENED—*newly sharpened*, νεηκής, ές, Hom.; νεηκονής, ές, Soph.; νεοθήξ, -θῆγος, ὁ καὶ ἡ, Sapph., Anth.; νεοθηγής, ές, Ap. Rh.; νεόθηκτος, ον, Ap. Rh.

[SHARPENING (of appetite), ἀναστομωτικός, ή, όν, Diosc.]

[*A sharpening of the appetite*, ἀναστόμωσις, εως, ἡ, Ath.]

Sharpening steel, χαλκοδάμας, -αντος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; σῐδηροβρώς, -ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

[SHARPER, Α (in the law courts, etc.), περίτριμμα δικῶν or ἀγορᾶς, Ar., Dem.]

SHARPLY, ὀξύ and ὀξέα, Hom.; ὀξεῖα, Hes.; ὀξέως, Thuc.; ῥίμφα, (to shoot, etc.), Pind.

SHARPNESS, ὀξῠτης, ητος, ἡ, Plat., Dem.

Sharpness (of a bridle-bit), τρᾰχῠτης, ητος, ἡ, Xen.

[*Sharpness of the voice*, ὀξυφωνία, ἡ, Arist.]

SHARP-SIGHTED, εὔσκοπος, ον (Ep. also ἐΰσ.), Hom., Theoc.; εὐδρᾰκής, ές, Soph.; ὀξῠδερκής, ές, Hdt.; ὀξυωπής, ές, Arist.; ὀξυωπός, όν, Arist.; εὐωπός, όν, Arist.

To be sharp-sighted, ὀξῠδερκέω, only act., Arist.; ὀξὺ βλέπω, no perf., Plat.

SHARP-SIGHTEDNESS, ὀξυωπία, ἡ, Arist.; διεντέρευμα, ᾰτος, τό, Arist.; [ὀξυδερκία, ἡ, Galen; and -δορκία, ἡ, Diosc.]

SHATTER, TO, διᾰπᾰλύνω, Eur.; συντριαινύω, prop. with a trident, but also generally, Eur., Plat. (Com.); συντρῑβω, Thuc., Plat., Æschin.

SHATTERED, TO BE (as a ship in a storm), ἐρέχθομαι, only pres. and imperf. pass., Hom.

SHAVE, TO, κείρω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Theoc.; ξυράω, or better ξῠρέω, Soph., Ar., Hdt., Plat.; ὑποξυρέω, Archil.; ἀποσκῠθίζω, Eur., Ar.

To shave all round, περιξυρέω, Hdt.

To shave close, clean, ἀποξῠρω, Ar.; ἀποξῠρόω, Hdt.

[*To shave one's head*, ξυρέομαι τὴν κεφαλήν, Hdt.; *to get shaved*, ξύρομαι, Plut.; Prov., *it shaves close*, ξυρεῖ ἐν χρῷ, Soph.]

SHAVED (as a person's head or hair), κούριμος, ον, Æsch., Eur.; ἐγκεκαρμένος, η, ον, Eur.; (as a person), ἐκκεκαρμένος, η, ον, Soph.

Shaved all round, τροχοκουράς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Chœril.

Close-shaven, ξῠρήκης, ες, Eur.

SHAVED, TO BE, σκῠθίζομαι, pass., Eur.

SHAVING, κουρά, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; also (that which is shaved off), κουρά, ἡ, Æsch.; [περίτμημα, ατος, τό, Plat.]

SHAWL, Α. πέπλος, ὁ, Hom., Eur., Xen.

A small shawl, ἡμῐδῐπλοίδιον, τό, Ar.

SHEAF, Α, δράγμα, ᾰτος, τό, Hom., Xen.; ἄμαλλα, ἡ, Soph.; κώμυς, ῦθος, ἡ (esp. of hay), Theoc.

To collect into sheaves, δραγμεύω, Hom.; ποιολογίω, Theoc.

One who binds in sheaves, ἀμαλλοδετήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἀμαλλοδίτης, ου, ὁ, Theoc.

Bands for binding into sheaves (often used for the sheaves themselves), ἐλλεδᾶνοί, οἱ, Hom., Hes., h.

The sheaf of a pulley, τροχᾰλία, ἡ, Arist.

Like the sheaf of a pulley, τροχᾰλώδης, ες, Orib.

SHEAR, Α, or SHEARS, ψᾰλίς, ίδος, ἡ, Anth.

With a mouth like a pair of shears, ψᾰλίδόστομος, ον, h.

SHEAR, ΤΟ, πέκω, and poet. pres. πείκω, Hes., Simon., Theoc.; πεκτέω, Ar.; ἀποκείρω, Eur., Xen.; ποκίζομαι, mid., Theoc.; νᾰκοτιλτέω, Archipp.

SHEARED, νᾰκότιλτος, ον, Cratin.

Newly shorn, νεόποκος, ον, Soph.

SHEARER, Α, νᾰκοτίλτης, ου, ὁ, Philem.

SHEARING, Α, πόκος, irreg. acc. pl. also πόκας, ο, Ar.

SHEATH, Α, περίβολή, ἡ, Eur. *Vid.* SCABBARD.

A sword sheathed (in a person's body), ἔγχος περῐπετές, Soph.

[*A sheath* (of a beetle's wings), ἔλῠτρον, τό, Arist.]

[*Without sheath* (of wings), ἀνέλυτρος, ον, Arist.]

SHEATHING (for a ship's bottom), χέλυσμα, ᾰτος, τό, Theoc.

SHED (as blood), χῠτός, ή, όν, Æsch.

Newly shed, νεοκόνητος, ον, Soph.; [νεόσφακτος, ον, e. g., αἷμα, Arist.]

SHED, TO (esp. tears), εἴβω, only pres. and imperf. act., mid., and pass., Hom., Hes., Soph.; κᾰτείβω, Hom.; βίλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, Hom., Eur.; ἐκβάλλω, Hom.; λείβω (esp. tears), chiefly in pres. and imperf. act., pass. and mid., in mid. sometimes c. dat. of the tears, Hom., Trag., Xen.; χέω (Ep. pres. sometimes χείω), fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, Att. ἔχεα, perf. act. rare, perf. pass. κέχῠμαι, etc., Omn.; κᾰτᾰχέω, Omn.; στάζω, fut. -ξω, no pass., but act. sometimes in intrans. or pass. sense, Omn. poet.; τέγγω, Pind., Soph.; ἀνᾰπετάννῡμι, fut. -πετᾰσω, etc., perf. pass. -πέπτᾰμαι (of shedding light over . . .), Sapph.; μεθίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 μεθῆκα, Ep. μεθέηκα (Hom. also has 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, imperf. μεθίεις, μεθίει, etc.), Eur., Hdt.; σκεδάννῡμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, etc. (of shedding light), Æsch.; δεύω, only act. (of shedding blood), Soph.; δρέπομαι, mid. (of shedding blood), Æsch.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, Att. sometimes ἐλῶ, perf. ἐλήλακα, etc. (ἐς γαῖαν δάκρυ), Eur.; στᾰλάσσω, Eur.; προᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Eur.; στᾰλάω, only act., Anth. *Vid.* TO POUR.

To shed (tears) *in sympathy*, ἀντᾰφίημι (for tenses, see under TO SEND). Eur.

It is a fearful thing for the blood of the gods to be shed by man, δεῶν αἷμα πίτνειν φόβος ὑτ' ἀνέρων, Eur.

To shed upon (esp. metaph., as to shed beauty, grace, etc., on), κᾰτᾰχέω c. dat. of that on which, or c. prep. (e. g., ἐπί and dat.), Hom.; ἄνᾰπτάσσω, fut. -ᾰστω, only act., c. dat., Pind.; προστάζω, c. dat., Pind.; ἐπιστάζω, c. dat., Pind.; ἐμβάλλω, c. dat., Eur.

SHEDDING, Α, ἐκβολή, ἡ, Eur.

SHEEP, Α, ἀρνειός, ὁ, sometimes ἀρν. ὄϊς, Hom.; ἀρνός, τοῦ καὶ τῆς, dat. ἀρνί, etc., only the oblique cases sing., without nom., all dual and pl. cases, Hom., Eur., Hdt.; μῆλον, τό, Omn. poet.; ὄϊς, ὄϊος, dat. rare, acc. ὄϊν, etc., dat. pl. οἴεσι, and Ep. ὀΐεσσι, sometimes ὄεσσι, Att. usu. οἷς, οἰός, nom. pl. οἷες, and contr. οἶς, dat. οἰσί, etc., ὁ καὶ ἡ (Hom. sometimes uses Att. gen.), Omn.; πρόβᾰτον, τό only in pl., Hom., Hes., h., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; βοτόν, τό, Æsch., Soph.; ποίμνη, ἡ, Eur.; προβᾰτιον, τό, Ar., Xen., Plat.; οἶις, ῖδος, ἡ, Theoc. *Vid.* SYN. 10.

Of or *belonging to sheep*, ἄρνειος, α, ον, Orac. ap. Hdt., Soph., Xen.; μήλειος, α, ον, and ος, ον, Eur., Hdt.; οἴειος, α, ον, Hdt.; ὄϊος, α, ον, Hipp.; μηλογενής, ές, Philox.

Fit for feeding sheep (land), μηλόβοτος, ον, Pind., Æsch., Isoc., Lycurg.

To turn the country into a sheep-walk (i. e., to lay it waste), τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον, Isoc.

Rich in sheep, πολύαρνος, ον, irreg. dat. πολύαρνι, Hom.; εὔμηλος, ον, Hom., Pind., h.; πολλῠμηλος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, not found in nom. sing., Hom., Ap. Rh.; πολλῠπρόβᾰτος, ον, Hdt., Xen.; εὔῤῥην, Ap. Rh.; εὐῤῥηνος, ον, Ap. Rh.

Rearing, breeding sheep, μηλοτρόφος, ον, Archil., Æsch.

Receiving sacrifices of sheep, μηλοδόκος, ον, Pind.; πολλῠμηλος, ον (of the altar), Eur.

Sacrificing sheep (of an altar, etc.), μηλοθῦτης, ου, ὁ, Eur.

To sacrifice sheep, μηλοσφᾰγέω, only act., Soph., Eur., Ar.

From whence one can watch sheep (of a hill), μηλόσκοπος, ον, h.

A judge of sheep, προβᾰτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

A dealer in sheep, προβᾰτοπώλης, ου, ὁ, Ar.

[*The art of breeding sheep*, ἡ προβατευτική, Xen.]

SHEEPSKIN, Α, ἀρνᾰκίς, ίδος, ἡ, Ar., Plat.; μηλωτή, ἡ, Philem.; ῥηνική, ἡ, Hipp.

Any thing made of sheepskin, ᾠα, ἡ, Pherecr., Hipp.

SHEER, εἰλῐκρῑνής, ές, Xen., Plat. *Vid.* PURE.

SHEET, Α, φᾶρος, τό (ᾱ always Hom., but φᾰ́ρος, Trag.), Hom., Soph.

[*Sheet* (of paper, etc.), χάρτης, ου, ὁ, Diosc.; χαρτίον, τό, and χάρτη, ἡ, Plut.]

A sheet (i. e., of a sail in a ship), πούς, ποδός, ὁ, chiefly in pl., Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; [ποδεών, ῶνος, ὁ, Luc.]

[*To slack away, let go the sheets*, παρίεναι τοὺς ποδός, Ar.; χαλᾶν πόδα, Eur.; *to haul close the sheets*, τείνειν πόδα, Trag.]

In a sheet of fire, πῦρὶ κᾰτᾰ'δρομος, Eur.

SHELL, Α, ὄστρᾰκον, τό, h., Æsch.

A shell (of an egg), λεπίς, ίδος, ἡ (ᾠοῦ), Ar.

[*Shell* (of fruit), περικάρπιον, τό, Arist.; περιοχή, ἡ, Theoph.]

With a hard shell, κρᾰτᾰιπέρῐνος, ον, Orac. ap. Hdt.; σκληρόστρᾰκος, ον, Arist.

With rough shell, τρᾰχυόστρᾰκος, ον, Arist.

With smooth shell, λειόστρᾰκος, ον, Arist.

SHELTER, Α, εἶλαρ, τό, only nom. and acc., c. gen. of what is protected, or c. gen. of the evil from which, Hom.; ἰωγή, ἡ, Hom.; σκέπας, αος, τό, only nom. and acc. pl. σκέπᾰ, Hom., Hes., h.; σκέπη, c. gen. of the evil from which, Hdt., Xen., Plat.; σκέπασμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀλέα, Hes.

[*Shelter from rain*, ἀλία ὑετοῦ, Hes.; *shelter from wind*, ἀλεξανεμία, ἡ, Polyb.]

The want of shelter, τὸ ἀστέγαστον, Thuc.

Fond of shelter, φῐλόσκεπος, ον, Theoph.

SHELTER, ΤΟ, σκεπάω, only pres. act., c. gen. of the evil from which, Hom., Theoc.; στέγω, and mid., no pass. in this sense, act. c. acc. pers., c. gen. of the evil, mid., c. acc. of the evil and no case of the person, Pind., Soph., Plat.; σκεπάζω, Xen.; προστέλλω, Thuc. *Vid.* TO DEFEND, and SYN. 301.

Giving shelter (from the wind), ἀλεξᾶνεμος, ον, Hom.: (from the cold), ἀλεξαίθμιος, ον, Soph.; (from death), ἀλεξίμορος, ον, Soph.

[*To shelter one's self under* or *behind* (lit. and metaph.), προβάλλομαι, Xen., Dem.]

SHELTERED (of a place), εὐήνεμος, ον (from the wind), S ph., Eur.; ὑπήνεμος, ον, Soph., Theoc.; εὐδιεινός, όν, Xen.; ἄκλυστος, η, ον, and ος, ον (prop. from the waves), Eur.

SHELTERING — *sheltering mortals*, ἀλεξίμβροτος, ον, Pind.

Like a bird sheltering yourself under my wings, Νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμάς, Eur.

The art of sheltering, ἡ στεκτική, Plat.

SHELVING (of a coast, etc.), πᾰρᾰπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

SHEPHERD, Α, βώτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἐπῐβώτωρ, ὁ, Hom.; βοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Trag.; μηλοβοτήρ, ὁ, Hom., Ap. Rh.; νομεύς, ὁ, Hom., Soph., Xen., Plat.; σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ποιμήν, ένος, ὁ, Omn.; ἐπῐποιμήν, ὁ καὶ ἡ, Hom.; οἰοπόλος, ὁ, h.; μηλοβότης, ου, ὁ, Pind., Eur.; ποιμάνωρ, ορος, ὁ, metaph., Æsch.; ἐβρηνοβοσκός, ὁ καὶ ἡ, Soph.; νομάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; μηλονόμης, ου, ὁ, Eur.; μηλονόμος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀμορβός, ὁ, Opp.; μήλων ὀπάων (ονος, ὁ), Pind.; σημαντήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh.

Without a shepherd, ἀσήμαντος, ον, Hom.

Of or *belonging to a shepherd*, νόμιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Ap. Rh.; ποιμένιος, α, ον, Eur.; ποιμενῐκός, ή, όν, Plat., Call.; ποιμνίτης, ου, ὁ, Eur.; νομευτῐκός, ή, όν, Plat.

The shepherd's art, ἡ νομευτῐκή, Plat.; [ἡ ποιμενική, Plat.; προβατεία, ἡ, Plut.]

To be a shepherd, to tend as a shepherd, ποιμαίνω, only act. in this sense, c. acc. of the flocks, or c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Eur., Plat., Theoc.; νομεύω, only act., Theoc.

SHIELD, Α, αἰγίς, ίδος, ἡ, Hom.; βοάγριον, τό, Hom.; βοεία, ἡ, Hom.; βοῦς, βοός, ἡ, acc. βοῦν, Hom.; ῥῑνόν, τό, Hom.; ῥῖνός, ὁ, Hom. (all the above six words refer to the fact that the ancient shields were made of bull's hide); λαισήϊον, τό (of a lighter sort), Hom., Hdt.; σᾶκος, τό, Omn. poet.; ἀσπίς, ίδος, ἡ, Omn.; ἀσπίδος γαστήρ, gen. γαστέρος, sync. γαστρός, ἡ, Tyrt.; ἴτυς, υος, ἡ (prop. the edge of the shield), Hes., Eur., Hdt., Xen.; πρόβλημα, ᾰτος,

τό, Hdt.; προβ. σώμᾰτος, Æsch.; τὰ ὅπλα, Xen. *Vid.* Syn. 104.

A small, light shield, πέλτη, ἡ, Eur., Xen., Plat.

A wicker shield, ἴτέα, ἡ, Eur.; γέρρον, τό, Hdt., Xen.

The handle of a shield, πόρπαξ, ᾰκος, ὁ, Soph., Eur.

Armed with shield, τᾰλαύρῑνος, ον (of stiff bull's hide), Hom., Ar.; ἀσπῐδιώτης, ου, ὁ, Hom., Anac., Theoc.; ἀσπιστής, οῦ, ὁ, Ep. gen. pl. ἀσπιστάων, Hom., Eur.; σᾰκέσπαλος, ον, Hom., Æsch.; φερεσσᾰκής, ές, Hes.; ἀσπίστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἀσπῐδηφόρος, ον, Æsch., Eur.; ἀσπῐδῖτης, ου, ὁ, Soph.; ἀσπῐδοῦχος, ον, Soph., Eur.; ἀσπιδοφέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀσπιστήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur.; φέρασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σᾰκεσφόρος, ον, Soph., Eur.; ὑπασπιστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ὑπασπιστής, οῦ, ὁ, Eur.; (many of the above words may be used as substantives.)

Under a shield, ὑπασπῐδιος, ον (of other armor, or of duty, etc.), Soph., Eur.

Armed with a light wicker shield, γερροφόρος, ον, Xen.

A man armed with the light shield called πέλτη, πελταστής, οῦ, ὁ, Eur., Omn. Att. prose; πελτοφόρος, ου, ὁ, Xen.

The force of πελτασταί, ἡ πέλτη, Eur.; τὸ πελταστῐκόν, Xen.

Skillful in the use of the πέλτη, πελταστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

With golden shield, χρῡσαγίς, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Bacchyl.; χρύσασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

With brazen shield, χάλκασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph., Eur.

With white shields, λεύκασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Xen.

With black shields, κνᾰναγίς, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μελᾰναγίς, ῐδος ὁ καὶ ἡ, Æsch.

With small shield, μῐκρασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Eight thousand men bearing shields, ἀσπῐς ὀκτᾰκισχῐλίη, Hdt., Xen.

Sounding with the shield, ἀσπῐδόδουπος, ον, Pind.

To wear a shield, ἐνασπῐδόομαι, pass., Ar.

Wearing a shield, adv., ὑπασπῐδια, Hom.

To wear a πέλτη, πελτάζω, only act., Xen.

To take up one's shield, πορπᾰκίζομαι, mid., Ar.

To keep shields close together, συνασπῐδόω, Xen.

Hating the (handle of the) *shield*, μῐσοπόρπαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

Throwing away one's shield, ῥῖψασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Plat.; ἀσπῐδᾰποβλής, ῆτος, ὁ, Ar.

To throw away one's shield, φυλλορρο-έω (only act.) ἀσπίδα, Ar.

A shop for shields, ἀσπῐδοπηγεῖον, τό, Dem.

Piercing shields, ῥῑνοτόρος, ον, Hom., Hes.

Shield-bearer, ὁ, ὑπασπιστής, οῦ, ὁ, Eur., Hdt., Xen.

To be another's shield-bearer, ὑπασπίζω, only act., c. dat. of the master, Pind., Eur.

Shift, ὁ, ἐντροπία, ἡ, h. *Vid.* Contrivance.

Shift, to (i. e., cause to move), αἰόλλω, only pres., Hom.; μετᾰβῐβάζω, Ar., Xen.; [*to* another, περῐ-ῐστημί τι εἴς τινα, Dem.] *Vid.* To move.

[*To shift a ship's cargo*, μετεντίθημι and μετεξαιρέομαι γόμον, Dem.]

To shift, intrans., ῥέπω, only act., Pind.

[*To shift to the other side*, μετακλίνομαι, Hom.]

[Shifting, ὁ, μετάβᾰσις, εως, ἡ, c. εἰς, Antipho.]

Shifty (of a man), πολλαπλόος, contr. -οῦς, ῆ, οῦν, Plat.

Shin, the, ἀντῐκνήμιον, τό, Ar., Xen., Arist.; κερκίς, ῖδος, ἡ, Ap. Rh.

Shine, to, φάω, only in 3d sing. imperf. φάε, Hom., Hes.; γᾰνάω, only act., pres. and imperf., Hom., h.; στίλβω, only pres. and imperf. act., Hom., h., Eur., Ar.; μαρμαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes., Alcæ., Æsch., Eur.; φαίθω, only in pres. act. part., Hom., Soph., Eur.; φαείνω, only pres. act., Hom., Hes.; poet. for φαίνω, Hom., Æsch., Eur., Plat., Theoc.; λαμπετάω, only pres. act., Hom., Hes., Ap. Rh.; λάμπω, also sometimes pres. and imperf. pass. and mid. and fut. mid., perf. λέλαμπα, Omn. poet., Xen.; ἀπολάμπω, Hom.; ἐπῐλάμπω, sometimes c. acc. of the place on which, Hom., h., Hdt., Xen.; παμφαίνω, Ep. 3d sing. παμφαίνῃσι, part. παμφαίνων, and poet. παμφᾰώνων, only pres. act., Hom., Hes., Ap. Rh.; κᾰτᾰστίλβω, h.; δέρκομαι, only in perf. δέδορκα, Pind.; ἀστράπτω, act., no pass. or mid. except pluperf. pass. 3d sing. ἤστραπτο, Trag., Xen.; ἐκλάμπω, Trag., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰλάμπω, sometimes c. gen. of the place on which, also pass. of the place which is shined on, Eur., Xen., Plat.; μαρμᾰρίζω, only act., Pind.; σελᾰγέω, and more usu. -ομαι, pass., only pres. and imperf., Eur., Ar.; φέγγω, and -ομαι, pass., only pres. and imperf., Ar., Ap. Rh.; προσλάμπω, Plat.; διᾰλάμπω, Ar., Xen., Isoc.; ὑπολάμπω, Hdt., Xen., Ap. Rh.; ἀνᾰλάμπω, Xen.; ἀντῐλάμπω, Xen.; φωτίζω, only act., Theoph.; ἀπαυγάζω, only act., Call.; ἐπῐφαύσκω, only pres. act., Arist.; διαγλαύσσω, only pres. act., Ap. Rh.

To shine forth (as the sun), ἐξέχω, imperf. -εἶχον, etc., but rare except in pres. act., Ar., Dem.

To shine with, ἀποστίλβω, c. gen., Hom.

To shine through, διαστίλβω, Ar., Anth.; διῐσχᾰίνω, only pres. and imperf. act., sine cas., Ap. Rh.

To shine on at the same time, σῠνεπῐλάμπω, Thuc.

To shine on or *around*, κᾰταιθύσσω, fut. -ξω, only act., Pind.

To make to shine, λάμπω, Eur.; λευκαίνω, Eur.; στίλβω, Eur.

To make to shine on, ἐπῐλάμπω, c. dat. of that on which, Pind.

Shingle, ὁ, ᾱ́ξ, ᾱ́ξινος, ἡ, Soph.; κᾰ́χληξ, ηκος, ὁ, Thuc.; ῥᾰχία, ἡ, Thuc.

Shining, λαμπρός, ά, όν, Omn.; λαμπάς, ᾰδος, ἡ, as fem. adj., Soph.; φαεσίμβροτος, ον, Hom., Hes., Eur.; φαιδιμόεις, εσσα, εν, Hom.; φαίδῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph.; καλλῐλαμπέτης, ου, ὁ, Anac.; καλλῐφεγγής, ές, Eur.; φωτεινός, ή, όν, Xen.; ἠδυφαής, ές, Anth. *Vid.* Bright.

Shiningly, λαμπρῶς, Isoc.

Ship, ὁ, ναῦς, gen. νεώς, Ep. νηός, also in Trag. νᾱός, dat. νηΐ, and Trag. νᾱΐ, acc. ναῦν, Ep. νῆα, and once in Hom. νέα as a monosyllable, pl. ναῦς, Ep. and Att. prose νῆες, Trag. νᾶες, gen. νεῶν, Ep. νηῶν, Trag. also νᾱῶν, dat. ναυσί, Ep. also νήεσσι and νέεσσι (also Ep. gen. and dat. ναῦφι and ναῦφιν), acc. ναῦς, Ep. νῆας and (more rarely) νέας, nom. and acc. dual never used, Omn.; ᾰ̓κᾰτος, ἡ, more rarely ὁ (only in Hdt.), Theogn., Pind., Eur., Hdt.; δόρυ, τό, gen. δούρᾰτος, contr. δορός (the only form in Trag.), also Ep. δούρᾰτος and δουρός, so dat. δόρᾰτι, etc. (δούρᾰτι occurs once in Soph. in chor.), Trag. also δόρει, pl. nom. δόρατα, Ep. δούρατα, Trag. also δόρη, etc., Pind., Trag.; ὄχημα, ᾰτος, τό, c. epith. (e. g., ὀχ. ναός, ὀχ. λῐνόπτερον, etc.), Trag.; ὄχος, ὁ, Æsch.; τρόπις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur.; πλοῖον, τό, Æsch., Hdt., Omn. Att. prose; πρύμνα, ἡ, Eur.; πρώρα, ἡ, Eur.; σκᾰ́φος, τό, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; ἐλᾰτη, ἡ, Eur.; ναυκληρία, ἡ, Eur.; δῐ́πλαξ, ᾰκος, ἡ, Æsch.; βᾶρις, ῐδος, ἡ, Eur.; νᾶῦς ἀπήνη, Eur.; νεὼς πῖτύλος, Eur.; ᾰ̓κᾰτιον, τό, Thuc.; ναυκλήριον, τό, Dem.; πλᾰτη, ἡ, Eur. *Vid.* Syn. 331.

I have never yet embarked on board a ship, αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος, Eur.

A small swift ship, κέλης, ητος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

A ship of war, μᾰκρὸν πλοῖον, Isoc., Lycurg.; μακρὰ ναῦς, Hdt.

A guard-ship, ναῦς προφῠλᾰκίς (ῖδος), Thuc.

A merchant-ship, ὁλκάς, ᾰδος, ἡ, Simon., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; στρογγύλη ναῦς, Hdt., Thuc.; [πλοῖον στρογγύλον, Xen.]

And, indeed, my well-rowed ship is at hand, καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα, Eur. (πίτυλος being literally *the plash made by the oars*).

Of or *belonging to a ship*, νήϊος, η, ον, later ος, ον (Trag. νᾱΐος, α, ον, more usually), Hom., Trag.; νηΐτης, ου, ὁ (of an expedition consisting of ships), Thuc.; ναύκληρος, ον, Soph.; ναύπορος, ον (of an oar, like prec.), Eur.

Belonging to a merchant-ship, ὁλκᾰδῐκός, ή, όν, Arist.

Destroyed as a ship, ᾰ̓ναυς, gen. ᾰ̓ναος, ὁ καὶ ἡ, i. e., ships which are no longer ships, νᾶες ᾰ̓νᾶες, Æsch.

Conducting a ship, ναυσῖπομπος, ον (as a breeze), Eur.; ναυσῖπόρος, ον (as an oar), Eur.

To be approached by ships, ναύπορος, ον, Æsch.

Powerful in ships, πολῦναύτης, ου, ὁ, Æsch.; ναυκρᾰτωρ, ορος, ὁ, Hdt., Thuc.

Guarded by ships, ναύφρακτος, ον, Æsch., Eur., Ar.

Famous for ships, ναυσικλειτός, ή όν, Hom., h.; ναυσῖκλυτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind.

Saving ships, νησσόος, ον, Ap. Rh.

Detaining ships, πρυμνοῦχος, ον, Eur.; fem. ἐχενηΐς, gen. νηΐδος, contr. νηῦς (of a gale), Æsch.

A captain of a ship, ναύκληρος, ὁ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ναυκρᾰτωρ, ορος, ὁ, Soph.

A sentry on board ship, ναυφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

Deserting one's ship, λῐπόναυς, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; λῐπόνεως, ων, Dem.; λῐπουναύτης, ου, ὁ, Theoc.

To put on board ship, to carry in a ship, φορτίζομαι, mid., Hes.; ναυστολέω, also in pass. (c. fut. mid.) "to be carried," i. e., to go (*vid.* To sail), Soph., Eur.

Ship-builder, ᾱ, ναυπηγός, ὁ, Thuc., Xen.

To build ships, ναυπηγέω, also more usu. in mid. "for one's self," in aor. 1 pass. of the ships built, Ar., Omn. Att. prose, Hdt.; ναῦς γλύφω, Ar. *Vid.* To build.

To build ships besides, προσναυπηγέω, Hdt.

To build ships in, ἐνναυπηγέω, c. dat., Thuc.

To build ships in opposition, ἀντϊναυπηγέω, Thuc.

Ship-building, ναυπηγία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; ἡ ναυπηγικἡ, Arist.

Belonging to ship-building, fit for ship-building, ναυπηγήσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Shipmate, ᾱ, συνναυβάτης, ου, ὁ, Soph.; συνναύτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat.; σύμπλοος, contr. -ους, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Antipho.

Of or *belonging to shipmates*, συμπλοϊκός, ή, όν, Arist.

Ship-owner, ᾱ, ναύκληρος, ὁ, Hdt., Xen.

To be a ship-owner, ναυκληρέω, only act., sometimes c. acc. of the ship, Xen., Dem.

Ship-owning, ᾱ, ναυκληρία, ἡ, Plat., Andoc.

Belonging to the trade of ship-owning, ναυκληρῐκός, ή, όν, Plat.

[Ship-timber, νήϊον δόρυ, τό, Hom.; νήϊα ξύλα, Hes.] *Vid.* Timber.

Shipwreck, ᾱ, ναυᾱγία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Hdt., Dem.; ναυφθορία, ἡ, Anth. *Vid.* Wreck.

The lamentable shipwreck, ναυσίστονος ῞ὕβρις (εως, ἡ), Pind.

Shipwrecked, ναυᾱγός, όν, oftenest as subst., Simon., Eur., Hdt., Xen.

Belonging to shipwreck or *to shipwrecked people*, ναύφθορος, ον, Eur.

To be shipwrecked, ναυᾱγέω, only act., Æsch., Hdt., Dem.

Shirk, το, ἀποκάμνω, fut. -κἄμοῦμαι, no aor. 1, perf. -κέκμηκα, c. acc. or c. infin., only act., Soph., Xen.; ἀποκάμπτω, only act., c. infin., Eur.; ἀποτρέπομαι, mid. and pass., perf. pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, c. ἐκ and gen., Thuc.; διαδύω, and pres. mid., fut. -δῦσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔδῡν, perf. δέδῡκα, no pass., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; ἀναδῡ́ομαι, mid., sometimes sync. ἀνδ., Xen., Dem.; ἀποδειλιάω, only act., c. gen. or c. infin., Xen., Plat.; ᾽ἀπολείπομαι, pass., c. gen., Isoc. *Vid.* To avoid.

Not shirking any thing, οὐκ ἀποστερῶν ἑμαυτὸν οὐδενός, Antipho.

One who shirks the business of the state, διῶδρᾱσῖπολίτης, ου, ὁ, Ar.

Shirking, ᾱ, ᾽ἀποτροπή, ἡ, Thuc.; ᾽ἀπόκνησις, εως, ἡ, Thuc.

Shirt, ᾱ, χῑτών, ῶνος, ὁ, Hom., Hdt.; [ὑπένδυμα, ατος, τό, Anth.; ὑπενδύτης, ὁ, Strab.]

Shiver, το (with cold), ῥῑγόω, often contracted into ω and ῳ for ου and οι, only act., Hom., Ar., Hdt., Plat.; φρίσσω, fut. -ξω, perf. πέφρῑκα, with irreg. part. πεφρίκων, only act., Hes.; ἐνῥῑγόω, Ar.

To shiver a little, ῾ὑποπεριψύχω, only act., Hipp.

To cause to shiver, φρίσσω (as cold rain does), Pind.

Shiver, το, act., i. e., to shatter, κεάζω, fut. -ἄσω, aor. 1 ἐκέᾱσα and -ασσα, chiefly used in aor. 1 act. and pass., Hom.; ἐρείκω, perf. pass. ἐρήρῑγμαι (not poet.), aor. 2 act. ἤρῐκον in pass. sense, Hom., Hes., Æsch.; σκεδάννῡμι, fut. σκεδᾰ́σω, Att. σκεδῶ, Æsch. *Vid.* To break.

Shivered, to be, διακναίομαι (pass. of a spear), Æsch.

[*To be shivered against*, προσκλάομαι, Xen.]

Shivering, ᾱ (from cold), φρῖκη, ἡ, Plat., Hipp.; φρῖκος, τό, Hipp.

Shoal, ᾱ, τένᾰγος, τό, Pind., Hdt., Thuc., Xen., Ap. Rh.; in pl. βρᾰχέα, τά, Hdt., Thuc.

Of shoals, τενᾰγώδης, ες, Ap. Rh.

Shock, ᾱ, ὁρμή, ἡ, Hom., Pind.

With violent shocks, ὥστης, ου, ὁ (of an earthquake), Arist.; so παλμᾰτίας, ου, ὁ, Arist.

With many shocks, πολνάϊξ, ᾱ῏ικος, ὁ καὶ ἡ (of battle), Hom.

Shoe, ᾱ, ὑπόδημα, ᾰτος, τό, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ῾ὑποδημᾰτῐον, τό, Hipp.; ἀρβῦλη, ἡ, Æsch., Eur.; ἐμβάς, ᾰδος, ἡ, Ar., Hdt., Isæ.; ἐμβᾰδῐον, τό, Ar.; κάσῡμα, ᾰτος, τό, Ar.; ἐμβᾰσις (εως, ἡ) ποδός, Æsch.; ἐμβᾰ́της, ου, ὁ, Xen.; ῾ὑπόδεσις, εως, ἡ, Xen., Plat.; ἀρβῦλίς, ῐδος, ἡ, Theoc. *Vid.* Syn. 387.

A fur shoe, ἀσκέρα, ἡ, Hippon.

A felt shoe, ἀρτῠ́ρ, ῆρος, ὁ, Pherecr.

A light thin shoe, βλαύτη, ἡ, Hermipp., Anaxil., Plat.; βλαύτιον, τό, Ar.

A woman's thin shoe, in pl. περῐβᾱρῐ́δες, αἱ, Ar.; σχισταί, αἱ, Eupol.; ᾽ἄπλαί, αἱ, Dem.

A sort of slit or *slashed shoe*, πρόσχισμα, ᾰτος, τό, Ar.

An Asiatic shoe, εὐμᾱρίς, ῐδος, ἡ, acc. ῐδα and ῖν, Æsch., Eur.

Wooden shoes, κρούπᾰλα, τά, Soph.; κρούπεζαι, αἱ, Com. frag.

Wearing wooden shoes, κρουπεζοφόρος, ον, Cratin.

Shoes of undressed leather, καρβᾰτῖναι, αἱ, Xen.

To put on shoes, ὑποδέομαι, mid. and pass., fut. -δήσομαι, perf. pass. -δέδεμαι, etc., c. acc. or sine cas., sometimes c. dat. of the feet, Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ὑποδύω, in aor. 2 ὑπέδῡν, imper. ὑπόδῡθι, c. acc. of the shoes, Ar.

[*To put on another's shoes*, μεθυποδέομαι, Ar.]

To take off shoes, ἀπολῡ́ω (act. the shoes of another, mid. one's own), Ar., Plat.

To mend shoes, νευροῤῥᾰφέω, only act., Xen., Plat.

A mender of shoes, νευροῤῥᾰ́φος, ὁ, Ar., Plat.

Shoeless, ᾽ἀπέδῑλος, ον, Æsch.; ᾽ἀνάρβῦλος, ον, Eur.; ἀνῠπόδητος, ον, Xen.; ἀπεδῑ́λωτος, ον, Call.; ᾽ἀνάλῖπος, ον, Theoc.

Shoemaker, ᾱ, πίσυγγος, ὁ, Sapph., Alex.; σκῡτεύς, ὁ, Ar., Plat.; σκῡτοτόμος, ὁ, Ar., Plat., Xen.

To be a shoemaker, σκῡτοτομέω, only act., Ar., Plat.; σκῡτεύω, only act., Xen.

To sew like a shoemaker, κασσύω, only pres. in any voice, Ar., Pherecr., Plat.

Of or *belonging to a shoemaker* or *to shoe-making*, σκῡτοτομῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Æschin.; σκῡτῐκός, ή, όν, Plat.

A shoemaker's shop, σκῡτοτομεῖον, τό, Lys.; [σκυτεῖον, τό, Teles.]

Shoe-making, ἡ σκῡτῐκή, Plat.; σκύτευσις, εως, ἡ, Arist.; [σκυτεία, ἡ, Hipp.]

Shoe-string, ᾱ, ἰνία, ἡ, Ar.; [ἀναγωγεύς, έως, ὁ, Æl.]

Shoot, ᾱ (of a tree, etc.), πτόρθος, ὁ, Hom., Eur.; ἔρνος, τό, Hom., Eur.; Ϝαλλός, ὁ, Hom., Trag., Plat., Æschin.; ὄρπηξ, ηκος, ὁ, Hom., Theoc., Ap. Rh.; Ϝᾶλος, τό (usu. metaph. of men), Hom., Pind., Eur.; μόσχος, ὁ, Hom.; ὄζος, ὁ, Hom., etc.; ἕλιξ, ῐκος, ὁ, Eur.; βλαστός, ὁ (often metaph.), Soph., Hdt., Xen.; βλάστη, ἡ (metaph.), Soph.; βλάστημα, ᾰτος, τό (often metaph.), Æsch., Eur.; βλάστημος, ὁ, Æsch.; φῖτυμα, ᾰτος, τό (metaph.), Æsch.; φῖτυ, τό, Ar.; μασχάλη, ἡ, Theoph.; μασχαλίς (or the hollow under a shoot), ῐδος, ἡ, Theoph.; πᾰρᾰφυάς, ᾰδος, ἡ (esp. from the root) (*vid.* Sucker), Arist.

A young green shoot, χλόη, ἡ, Hes., Eur., Xen.

A previous shoot, προβλάστημα, ᾰτος, τό, Theoph.

Vigor of shoots, πολῠβλαστία, ἡ, Theoph.

Shoot, το (as branches, flowers, etc.), βρύω, only pres. and imperf. act., Hom., Soph., Xen.; βλαστᾰ́νω, fut. βλαστήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐβλαστον, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. ἐβεβλαστήκειν, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπιβρύω, Theoc.

To shoot out from, ἐκβλαστάνω, c. gen. or sine cas., Eur., Plat.

To shoot up, ἀΐσσω (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but in Trag. nearly always ᾰ̓σσω), fut. -ξω, c. aor. 1, mid., and pass., Hom., Pind.; ᾽ἀνᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἀνέδρᾰμον, perf. ἀναδέδρομα, Hom.; [(of growth), ἀναβαίνω, Hdt.; ἀναβλαστάνω, Theoph.]

To shoot up along with, σϋνεξορμάω, c. dat., Xen.; ὁμοβλαστέω, only act., Theoph.; σϋνάνᾰβλαστάνω, Theoph.

To shoot out before, προβλαστάνω, Theoph.

Shooting afresh, νεοθηλής, ές, Hom.

Shooting at the same time, ὁμοβλαστής, ές, Theoph.

Shoot, το (missile weapons), ἰάλλω, only pres., imperf., and aor. 1 act., Hom., Anac.; ὀϊστεύω (with an arrow), only act., c. acc., sometimes c. gen. of the object at which, Hom.; ἵημι (ῑη Att., ἴη Hom., but also often in Hom. ῑ, esp. before ε, in mid. and pass. always ῑ), aor. 1 ἧκα, Ep. ἔηκα, aor. 2 not used in sing. (and indeed in the simple verb but very rarely in pl.), also Ep. pres. infin. ἰέμεν and ἰέμεναι, imperf. ἵην, but more usu. ἴουν, esp. in 3d sing., Hom., Soph., Xen., Plat.; προΐημι, Hom., Xen.; ᾽ἀφίημι, Hom., Anac., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀποπροΐημι, Hom.; ἐπϊπροΐημι, c. dat. of the object at which, Hom.; ἐφίημι, c. dat. of the object, Hom., Eur.; μεθίημι, Soph., Xen.; ἐπᾰφίημι, Xen.; τοξάζομαι, mid., no pass., c. gen. of the object, Hom.; ἐπιτοξάζομαι, c. dat. of the object, Hom.; ᾽ἀκοντίζω, c. gen. of the object, in pass. of the object shot at or shot, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἐξακοντίζω, Eur., Xen.; εἰσακοντίζω, c. acc. of the object, or c. εἰς and acc., Hdt., Thuc.; τοξεύω, c. gen. of the object, in pass. of the object shot or shot at, etc., Omn.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, perf. pass. Ep. βλήμενος, η, ον, sometimes, aor. 2d sing. opt. pass. Ep. βλεῖο, Omn.; πέμπω, rare in perf., Hes.; ἰάπτω, Æsch.; κᾰτᾰτοξεύω, Ar., Hdt., Thuc.; ᾽ἀποτοξεύω, metaph. of words, Plat.; προϊάλλω, Theoc.; ῑ̓οβολέω, only act., Ap. Rh. *Vid.* Syn. 114.

To shoot through, διᾱ́ημι, c. gen. of

the object, Hom.; διοϊστεύω, c. gen., Hom.; διαρρίπτω, Ep. imperf. -ρίπτασκον, Hom.

To shoot away (all one's arrows), ἐκτοξεύω, Hdt., and simply to shoot, Xen.

To shoot in matches, διατοξεύομαι, mid., Xen.

To shoot in return, ἀντῐβάλλω, Thuc.; ἀντοϊστεύω, Xen.

To excel (a competitor) *in shooting*, περῐτοξεύω, c. acc. pers., Ar.; ὑπερᾰκοντίζω, Ar.

To shoot together, σύνᾰκοντίζω, Antipho.

To be able to shoot as far as, to be within shot, διοϊστεύω—*near one another, and indeed you could shoot as far*, πλησίον ἀλλήλων, καί κεν διοϊστεύσειας, Hom.

To shoot (as pain), ἀΐσσω, nearly always ᾄσσω in Trag., fut. -ξω, Eur.

SHOOTER, A, τοξευτής, οῦ, ὁ, Hom.; ᾿ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Thuc.; ᾿ἀκοντιστήρ, ῆρος, ὁ, Eur. *Vid.* ARCHER.

SHOOTING, A, βολή, ἡ, Hom., Eur., Xen.; ῥῐπή, ἡ, Ap. Rh.

A shooting far, ἑκηβολία, ἡ, Hom.

Skill in shooting, χερὸς εὐστοχία, ἡ, Eur.

Shooting far, ἑκάεργος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Call.; ἑκᾰτηβόλος, ον, Hom.; ἑκᾰτηβελέτης, ου, ὁ, Hom., Hes.; ἑκᾶτος, fem. also ἑκᾰ̑τη, Hom., h., Æsch.; ἑκηβόλος, ον, Hom., Trag.

Shooting a dart, ᾿ἀκοντοβόλος, ον, Ap. Rh.

Skilled in shooting, ᾿ἀκοντιστῐκός, ή, όν, Xen.

SHOOTING STARS, ἀστέρες διάσσοντες, Arist.; ἀστ. διαθέοντες, Arist.

SHOP, A, πωλητήριον, τό, Xen.; κᾰπηλεῖον, τό, Ar., Lys., Isoc.; ἐργαστήριον, τό, Dem.

A shop (for all kinds of things), παντοπώλιον, τό, Plat.

SHORE, ῥηγμίς, ῖνος, ἡ, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.; ῾Ιής, Ἰνός, ἡ, Hom., Trag., Ap. Rh.; ἠϊών, όνος, ἡ, Att. sometimes ᾐών, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἀκτή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Lycurg.; αἰγιᾰλός, ὁ, Hom., Hdt., Thuc.; κρόκᾰλαι, αἱ, Eur. *Vid.* SYN. 51.

A steep or *rough shore*, ῥᾱχία, ἡ, Æsch., Thuc.

Of or *on the shore*, ἄκτιος, ον, Pind., Theoc.; ἐπάκτιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πᾰράκτιος, α, ον, Trag.; αἰγιᾰλώδης, ες, Arist.

To put on shore, ᾿ἀποβῐβάζω, Plat. *Vid.* TO LAND.

To cast ashore, ἐκφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Eur.; ἐκφορέω, Hdt.

To be driven ashore (in a storm), ἐκβράσσομαι, only pres. and imperf. pass., Hdt.

SHORN, *vid.* TO SHEAR.

SHORT, ὀλῐγος, η, ον (of time or distance), no compar. or superl. in this sense), Hom., Xen., Isoc.; μῐκρός, Att. also σμῐκρός, ά, όν, compar. ἐλάσσων, μείων, and ἧσσων, superl. ἐλᾰ́χιστος and μεῖστος (the latter only in Bion), Omn.; παῦρος, α, ον (of time), Hes.; so παυρῐ́διος, α, ον, Hes.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος and -ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. -ῠ́τατος and -ιστος, Pind., Omn. Att., Hdt.; δᾰκτῠ́λιος, ον (of a day, lit., only a finger's length), Alcæ.; βαιός, ά, όν (of time), Soph.; σύντομος, ον, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; πήχυιος, α, ον, Mimnerm.; ᾿ἀκᾰ́ριαῖος, ον, Dem.; εὐᾰνάπνευστος, ον (of a sentence which does not put you out of breath), Arist. *Vid.* SYN. 326.

Short of, ἐνδεής, ές, c. gen., Eur., Thuc.; ἐλλῐπής, ές, c. gen., Thuc.

The short cuts (in a road), τὰ σύντομα, Hdt., Xen.

Lasting a short time, ὀλῐγοχρόνιος, ον, Theogn., Hdt., Xen., Plat.; βρᾰχῠχρόνιος, ον, Plat. *Vid.* SHORT-LIVED.

For a short time, τυτθόν, Bion.

In a short time, συλλήβδην, Theogn., Æsch., Isoc.; ἐν μῑκρῷ, Xen.

For a short time will exhibit lamentations, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ . . . κωκύματα, Soph.

In short (to speak, etc.), ἐν βραχεῖ, Soph.; ἐν βραχυτάτῳ, Xen.; ἐμβρᾰχυ, Ar., Plat.; ὡς εἰπεῖν λόγῳ, Hdt.; οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, Hdt.; ἐν ὀλίγῳ, Plat., Dem.; δι' ὀλίγων, Plat.; ὅλως, Dem.; ᾿ἁπλῶς and ἁπλῶς εἰπεῖν, Eur., Thuc., Isoc. *Vid.* To SHORTEN.

And I say in short, συνελών τε λέγω, Thuc.

For a short time, μῐννυθα, Hom., Ap. Rh.; ᾿ἰμονιάν (lit., as long as a bucket takes to go down a well and come up again), Ar.

A short distance, ἠβαιόν, Hom.

At a short distance, δι' ὀλίγου, Æsch.

With a short passage, βρᾰχύπορος, ον, Plat.

To fall short of, ἐλλείπω, c. gen., Æsch., Thuc., Plat.; ὑποκάμπτω, no perf., only act., c. acc., Æsch.; ἀπεῖπον, aor. 2 augment in all moods, c. perf. ἀπείρηκα, c. dat. of the particular in which, Dem.; ἐλασσόομαι, pass. (of one's professions), Isoc.; [μειονεκτέω, c. gen., Xen.; *in a thing*, τινί and ἔν τινι, Xen.; μειόομαι, c. gen., Xen.]

Three hundred short of ten thousand, τριᾶκοσίων ἀπὸ δέοντα μύρια, Thuc.

To be short (of time), συντέμνω, Hdt.

SHORTEN, TO (sail), συστέλλω, Ar. *Vid.* TO FURL.

To shorten one's discourse, speak shortly, συντέμνω, no aor. 1 act., Eur.; also συντεμὼν φράζω, Eur.; συντέμνω λόγους ἐν βραχεῖ, Eur.

SHORT-LIVED, μῐννυθᾰ́διος, α, ον, Hom.; ὠκύμορος, ον, Hom.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Æsch., Ar.; ἐφήμερος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἐφημερῖνός, ή, όν, Alex.; τᾰχῠ́ποτμος, ον, Pind.; τᾰχῠ́μορος, ον, Æsch.

SHORTLY, συντόμως, in every sense, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.

To answer shortly, συντέμνω τὰς ᾿ἀποκρῐ́σεις, Plat.

SHORTNESS, βρᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Thuc., Xen.; ὀλῐγότης, ητος, ἡ (of time), Plat.

SHORT-SIGHTED, μυωπός, όν, Xen.; μυώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

[*To be short-sighted*, μυωπάζω, N. T.]

SHORT-SIGHTEDNESS, μυωπία, ἡ, Arist.

SHORT-WINDED, βρᾰχῠ́δρομος, ον, Xen.

SHOT (of a man), τοξευτός, ή, όν, Soph.

Not shot (of an arrow), ᾿ἄβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

To be shot from (as an arrow), ἐκφεύγω, c. gen. of whence (the hand, the bowstring, etc.), Hom.

SHOT, A, βολή, ἡ, Hom., Æsch., Thuc., etc.; βλῆμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Within shot, μεχρὶ ᾿ἀκοντίου βολῆς, Thuc.; ἐκ τόξου ῥύματος, Xen.; ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται, Hdt.

Out of shot, ὑπὲκ βελέων, Hom.; ἔξω βελῶν, Soph., Xen.

They went as far as a javelin's shot, "Οσση δ' αἰγανέης ῥῖπὴ ταναοῖο τέτυκται . . . τόσσον ἐχώρησαν, Hom.

SHOULD, *vid.* WOULD.

SHOULDER, A, ὦμος, ὁ, Omn.; ἐπωμίς, ῖδος, ἡ (strictly, the point of the shoulder), Eur., Xen., Arist.

The shoulder of a horse, ᾿ἄκρωμία, ἡ, Xen.

The shoulder blade, ὠμοπλᾰ́τη, ἡ, Xen., Theoc.

[*A shoulder-strap*, ἀναμασχαλιστήρ, ῆρος, ὁ, Philippid.]

On or *in any way concerning the shoulder*, even *thrown from the shoulder* (as a quoit), κατωμᾰδιος, ον, Hom., Call.; ἐπωμᾰ́διος, ον, Theoc.

On, from, by moving the shoulder, etc., adv., κᾰ̀τωμᾰδόν, Hom., Ap. Rh.; ἐπωμαδόν, Ap. Rh.

To bare an arm to the shoulder, ἐξωμίζω, c. acc. of the arm, only act., Ar.

A garment which leaves the shoulder bare, ἐξωμίς, ῖδος, ἡ, Ar., Xen.

Broad-shouldered, εὐρύνωτος, ον, Soph.

Strong-shouldered, ὠμοκρᾰτής, ές, Soph.

The making ἐξωμίδες, ἐξωμιδοποιία, ἡ, Xen.

SHOUT, A, ἰυγμός, ὁ (ῑ Ep., ῐ Att.), Hom., Æsch., Eur.; ᾿ἀλᾰλητός, ὁ, Hom., Pind.; κέλᾰδος, ὁ, Hom., Soph.; εὐχωλή, ἡ (of triumph, etc.), Hom.; ἰαχή, ἡ (ᾰ, but in Trag. sometimes ᾱ), Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; ἀϋτή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὀλολῠγή, ἡ (esp. of women invoking a god, usu. a cheerful shout), Hom., Eur., Hdt., Thuc.; βοή, ἡ, Omn.; ὁμοκλή, ἡ, h., Pind.; ᾿ἀλᾰλή, ή, Pind., Soph., Eur.; ἀμβόαμα, ᾰτος, τό, for ἀναβ., Æsch.; ὀλολυγμός, ὁ, Æsch., Eur.; ὀλόλυγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥόθιον, τό, Ar.; ἐπῐβόημα, ᾰτος, τό, Thuc.; ἀνακέλαδος, ὁ, Eur.; ᾿ἄχημα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* SYN. 299.

With a shout, αὐτοβοεί, Thuc.

SHOUT, TO, ἰάχω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ὁμοκλέω, only act., Ep. aor. ὁμοκλήσασκον, no perf., Hom., Soph.; ἀῦτέω, only pres. and imperf. act., sometimes c. acc. pers. to whom, Hom., Æsch., Eur.; αὔω, fut. ἀύσω, aor. 1 ἤῡσα, only act., no perf., sometimes c. acc. pers., Hom., Æsch., Eur., Theoc.; ἠπύω, Att. more usu. ἀπύω, only act., no perf., usu. c. acc. pers., Hom., Pind., Eur.; ἐπηπύω, Hom.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα and κέκληγα (besides part. κεκληγώς, Hom. has also κεκλήγων), aor. 2 ἔκλᾰγον (Pind. has also part. κεχλᾰδών, said to be from χλάζω), Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὀλολύζω, fut. -ξω, only act., except fut. mid., Hom., h., Æsch., Eur., Dem., Theoc.; βοάω, Ep. aor. 1 also ἔβωσα, aor. 1 pass. Ion. in pass. sense ἐβώσθην, Omn.; προβοάω, Hom., Soph.; φθέγγομαι, mid., no pass., Hom., Eur., Xen., Dem.; ἰαχέω (ᾰ, but Trag. sometimes ᾱ), only act., no perf., h., Trag., Ar.; ᾿ἀλᾰλάζω, fut. -άξω and -άξομαι, no other mid. tense, no pass. (prop. of a war-cry), Pind., Trag., Xen.; ἐπολολύζω, Æsch., Ar.; ᾿ἀνολολύζω, Trag.; ἐπορθιάζω, only pres. act., sometimes c. dat. of the cause, Æsch.; ἐπορθοβοάω, only act., Eur.

εὐφημέω, only act. (in triumph, etc.), Æsch., Ar.; λάσκω, fut. λᾱκήσομαι, aor. 1 ἐλᾰ̓́κησα, aor. 2 ἔλᾰκον, Ep. aor. 2 mid. λελᾰκόμην, perf. λέλᾰκα, part. λελᾰκώς, fem. λελᾰκυῖα, Trag., Ar.; ᾽ανᾰβοάω, Xen.; ἐμβοάω, Thuc., Xen.; ἐκβοάω, Xen.; ᾽απολολύζω, Æsch.; ἀνορθιάζω, Andoc.; λᾰρυγγιάζω, only act., Dem.; λᾰρυγγιάω, only act., Anth.; ἀνιάχω, Ap. Rh.; ἀναΰω, Ap. Rh.

To shout in one's ears, κέλᾰδον δι᾽ ὤτων ἐνσείω, Soph.

To shout at (esp. in applause, etc.), ἐπικελᾰδέω, only act., Hom.; ἐπιάχω, Hom., Ap. Rh.; ἐπευφημέω, Hom., Ap. Rh.; ἐπιῤῥοθέω, only act., Soph., Eur.; ἐπαῦτέω, Theoc., Call.; ἐπῐθορῦβέω (sometimes also in disapproval), Xen.

[*To shout aloud,* μακροφωνέω, Hipp.; as separately, μακρὸν ἀϋτέω, βοάω, in Hom.; ἀνορθιάζω, Andoc.; ἀναβοάω, Hdt.; ἀναβρυάζω (for joy), Ar.; (the battle shout), ἀναλαλάζω, Eur., Xen.]

To shout over (in triumph, etc.), ἐπεξιακχάζω, Æsch.; ἐπαύω, c. dat. (Theoc. has aor. 1 imper. ἐπᾰΰσον), Æsch., Theoc.

[*To shout in return, return a shout,* ἀνταλαλάζω, Æsch.]

To shout in unison, ἐπηχέω, only act., Eur.

To shout together, etc., συμβοάω, c. dat. of those who join in the shout, sometimes c. acc. of those shouted to, Xen.; σὺνᾰνᾰβοάω, Xen.; σὺνεκβοάω, Hipp.

To shout so as to cause fear to, διαῤῥοθέω, only act., c. dat. pers., Æsch.

To shout in honor of Bacchus, εὐάζω, only pres. and imperf., in mid. c. acc. of the god, no pass., Soph., Eur.

Loud shouting, βριήπυος, ον, Hom.; αὐῐ́ᾱχος, ον, Hom.; ἄβρομος, ον, Hom.

SHOVE, TO, ὠθέω, all augmented tenses, ἐώθ., fut. ὠθήσω and ὤσω, most of the remaining tenses from the fut., perf. pass. ἔωσμαι, etc., also Ep. imperf. act. ὤθεσκον, Omn. *Vid.* TO PUSH.

SHOVEL, A, ᾽ἄμη, ἡ, Æsch., Ar., Xen. *Vid.* SPADE.

SHOW, A, δείᾱμα, ᾰ̓τος, τό, Trag., Plat.; φάσμα, ᾰ̓τος, τό, Plat.

Which made a much greater show, ᾧ πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν παρείχετο, Thuc.

[*He makes a show of marching against Athens,* πρόσχημα μὲν ποιεύμενος ὡς ἐπ᾽ Ἀθήνας ἐλαύνει, Hdt.]

SHOW, TO, φαίνω (besides the reg. tenses, Hom. has aor. 2 act. φᾰ́νεσκον, aor. 1 pass. ἐφαάνθην, and fut. pass. πεφήσομαι), aor. 2 act. not used, 2d perf. πέφηνα, in pass. sense, Omn.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; προφαίνω, Omn.; πᾰρᾰφαίνω, Hes., Ar.; διᾰφαίνω, Pind., Theoc.; κᾰτᾰφαίνω, h., Pind., Hdt., Plat.; ᾽ανᾰφαίνω, poet. also ἀμφ., Omn.; ἐμφαίνω, Eur., Plat.; ῠ̔ποφαίνω, Dem.; πῐφαύσκω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Æsch.; δείκνῡμι, 3d sing. pres. δείκνῠ sometimes (perf. act. only in Dem.), Omn.; ἀποδείκνῡμι, Omn. post Hom.; ἐνδείκνῡμι, Omn. post Hom.; ᾽ανᾰδείκνῡμι, Soph., Ar., Hdt., Xen.; ἐπῐδείκνῡμι, Omn. post Hom.; κᾰτᾰδείκνῡμι, Ar., Hdt., Plat.; πᾰρᾰδείκνῡμι, Isoc., Dem.; ἐκδείκνῡμι, Soph., Eur.; σημαίνω, Omn.; ἐνσημαίνω, Isoc.; δειδίσκομαι, only pres. and imperf. mid., h., Ap. Rh.; τεκμαίρω (esp. by a sign or token), only act. in this sense, Pind., Æsch.; δηλόω, Omn. Att., Æsop, Hdt.; ἐμφᾰνίζω, Eur., Xen., Dem.; διᾰσᾰφέω, Eur., Plat.; σᾰφηνίζω, Xen.; ῠ̔ποδηλόω, Ar.; ὑπόδᾰσκω, fut. -ξω, Xen.; δεικνάω, only pres. and imperf. act. δεικνάασκον, Theoc.; ἐκπροφαίνω, Orph. *Vid.* TO DISPLAY, and SYN. 161.

To show (the qualities one has—virtue, weakness, etc.), ἐνδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Eur., Ar., Hdt.

He will show his valor, ἣν ἀρετὴν διαείσεται, Hom.

How can I show you by my deeds how you have attached me to you? πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς Ἔργῳ γενοίμην ὥς μ᾽ ἔθεσθε προσφιλῆ; Soph.

And do not show that you are weighed down by your present distresses, μήτε ἐνδηλοι ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι, Thuc.

To show one's self to be, ἐμαυτὸν παρέχω (e. g., εὐπειθῆ, *obedient*), σαυτὸν παρέχεις, etc. (imperf. πᾰρεῖχον, fut. πᾰρέξω, no aor. 1, aor. 2 παρέσχον, perf. παρέσχηκα), sometimes c. acc. of the quality exhibited instead of the personal pronoun and epithet, Pind., Eur., Xen., Plat., Lys., Æschin.; ἐξετάζομαι, pass. c. adj. or c. part., Eur., Dem.

To show clearly, διαδείκνῡμι, Hdt.

To show beforehand, προδείκνῡμι, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; προσημαίνω, Eur., Hdt., Xen.; προδηλόω, Thuc.

To show besides, πᾰρεμφαίνω, Plat.; προσσημαίνω, Arist.; προσδείκνῡμι, Arist.

To show off, ἐνδείκνῡμαι, mid., Plat.; καλλωπίζομαι, mid. and pass., Plat., Xen.

To show one's self off to, προσενδείκνῡμαι, mid., c. dat., Æschin.

To make a great show, ῠ̔περλαμπρύνομαι, mid., Xen.

To show by example, ῠ̔ποδείκνῡμι and (in pres. infin. and part.) -νύω, Xen., Isoc.

[*To show the way how . . .,* προστατέω, ὅπως . . ., Xen.]

To show in turn, in opposition, on the contrary, ἀντεπιδείκνῡμι, Xen., Plat.; [ἀνταποφαίνω, Thuc.]

Calculated to show beforehand, προδηλωτῐ́κός, ή, όν, c. gen., Plat.

SHOWER, A, ψᾰκάς, ἄδος, ἡ, Simon., Æsch., Eur., Xen.; χάλαζα, ης, ἡ (prop. of hail, often metaph.), Pind., Soph.; νιφάς, ἄδος (prop. of snow, often metaph. of stones, etc.), Æsch., Eur. *Vid.* RAIN.

[*Spring showers,* νοτίαι ἐαριναί, Hom.]

SHOWING OFF, A, καλλωπισμός, ὁ, Xen.

A half-showing (as of the half-closed eyes of one dozing), ὑπόφᾰσις, εως, ἡ, Hipp.

SHOWN, TO BE, δεικτέος, α, ον, Xen.

SHOWY, λαμπρός, ά, όν, Pind., Soph., Eur., Xen., Isoc. *Vid.* SPLENDID.

SHRED, A, περῐ̓́τμημα, ᾰ̓τος, τό, Plat.; pl. κοσκυλμᾰ́τια, τά, Ar.

SHREWD, πῑνῡ́τός, ή, όν, Hom., Pind., Sol.; πεπνυμένος, η, ον, Hom., Hes.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom. *Vid.* WISE, CLEVER.

SHREWDLY, σοφῶς, Soph.

SHREWDNESS, πῡκνότης, ητος, ἡ, Ar.: [ἀγχίνοια, ἡ, Plat.; πολύνοια, ἡ, Plat.]

[*Of much shrewdness,* πολυγνώμων, ον, Plat.] *Vid.* SHREWD.

SHRIEK, A, κωκῡτός, ὁ, Omn. poet.; κρῖγή, ἡ, Hippon.; ἰυγή, ἡ (ῑ Ep., ῐ̆ Att.), Soph., Hdt.; ἰυγμός, ο (ῑ Ep., ῐ̆ Att.), Æsch., Eur.; κώκῡμα, ᾰ̓τος, τό, Trag.

SHRIEK, TO, κωκύω (ῠ̔, but in Bion ῡ̔), only act., Hom., Ar.; ἰύζω (ῑ Ep., ῐ̆ Att.), fut. -ξω, only act., Æsch., Soph.; λῑγαίνω, Æsch. *Vid.* TO SCREAM.

To shriek (as a wounded animal), ἔβρᾰχον, only aor. 2, Hom.

To shriek around, ἀμφιᾴχω, in perf. part. ἀμφιᾴχώς, Hom.

To shriek over, κατολολύζω, fut. -ξω, only act., except fut. mid., c. gen., Æsch.

SHRILL, λῑγύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Plat.; λῑγῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat., Arist.; λιγύφθογγος, ον, Hom., Theogn., Ar.; λιγυπνείων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom.; λῑγῠ́φωνος, ον, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Æsch., Plat.; λιγύπνοιος, ον, h.; ὀξῠβόας, ου, only masc., Æsch.; ὀξῠ́μολπος, ον, Æsch.; ὀξῠ́τονος, ον, Soph.; ὀξύφωνος, ον, Soph.; ὄρθιος, α, ον, Lyr., Trag.

SHRILLNESS, ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat.; ὀξῠφωνία, ἡ, Arist.

SHRILLY, ὀξύ and ὀξέα, Hom.; ὀξεῖα, Hes.; ὀξέως, Thuc.; λῑγέως, Hom.; λῑγα, Hom.; λῑγῠρῶς, Theoc.; τορῶς, Eur.

Lamenting shrilly, ὀξῠ́γοος, ον, Æsch.

To cry or *to utter shrilly,* λῑγαίνω, only act. in good authors, Hom., Æsch., Bion; τορέω, fut. τετορήσω, no other tense in this sense, Ar.; τορεύω, c. acc., Ar.

SHRIMP, A, κᾰρίς, ίδος, and ῐ̓δος, ἡ, Ar., Cratin., Alex., etc.; ὀξίς, ίδος, ἡ, Ar.; κραγγών, όνος, ἡ, Arist.

SHRINE, A, νᾱός, Att. also sometimes νεώς, ὁ, Omn.; ᾽αδῠτον, τό, Hom., Eur., Hdt., Plat.; ᾽ᾰδῠτος, ὁ, h.; σηκός, ὁ, Soph., Eur.; σήκωμα, ᾰ̓τος, τό, Eur.; μέγαρον, τό, only sing. in this sense, Hdt.

SHRINK, TO, i. e., become contracted, σὺνίζω, fut. συνιζήσω, no aor. or perf., only act., Plat., Arist.; σὺνιζᾰ́νω, only pres. and imperf. act., Theoc., Arist.

To shrink, or *to shrink from,* ἀποῤῥῑγέω, only in perf. ἀπέῤῥῑγα, c. infin., Hom.; ὀκνέω, Ep. pres. also ὀκνείω, only act., c. infin., sometimes c. acc., Omn.; κᾰτοκνέω, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀποκνέω, Thuc., Plat., Dem.; φεύγω, c. infin., Eur.; ὀῤῥωδέω (through fear), Hdt.; πᾰροίχομαι, rare except in pres. and imperf. mid., c. gen., Æsch.; ὑποστέλλομαι, mid., Eur., Isoc., Dem.; χάζομαι, chiefly in pres. and imperf. mid., c. infin., Eur., Ap. Rh.; μεταχάζομαι, c. gen., Ap. Rh.; ἀφίσταμαι, mid., c. aor. 2 and perf. act., c. gen., Isoc. *Vid.* To HESITATE, To FEAR, and SYN. 390.

To shrink (from a blow), ῠ̔ποκῑνέω, sine cas., Ar.

I do not think that I ought to shrink from expressing my opinion as to what I think for your advantage, οὐ μὴν οἶμαι δεῖν . . . ὑποστείλασθαι περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἡγοῦμαι, Dem.

One must shrink, ὀκνητέον, usu. c. neg., Plat.; ἀποκνητέον, c. neg., c. infin., Isoc.

SHRINKING, A, ᾽ἀπόκνησις, εως, ἡ, Thuc.

"*Shrunk shanks,*" ἐπῐῤῥικνα σκέλη, Xen.

SHRIVEL, TO, neut., συντρέχω, fut.

-δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐδρᾰμον, perf. -δεδρᾰμηκα and -δέδρομα, Xen.; συσπειρᾰόμαι, pass., Plat.

SHRIVELED, ῥῑκνός, ή, όν, h., Call., Ap. Rh.; ἐπῐῤῥῑκνος, ον, Xen.

SHRIVELED, TO BE, ῥῑκνόομαι, Arist.

SHRIVELING, Α, ῥῑκνωσις, εως, ἡ, Hipp.

SHROUD, Α, σπειρυν, το, Hom.; φᾶρος, τό (φᾶρος, most usu. ᾰ, Trag.), Hom.

[SHROUD, TO, ἀμφικαλύπτω, Hom., Eur.; περιπτύσσω, Soph., Eur.] *Vid.* TO COVER.

To shroud one's self in, ἐπιέννυμαι, fut. -έσομαι, poet. -έσσομαι, so aor. 1 -εσάμην, poet. -εσσάμην, c. acc., Hom., Pind., Xen.

SHROUDED, TO BE, *enveloped in a shroud*, συστέλλομαι, pass., Eur.

SHRUB, Α, θάμνος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; ὕλημα, ᾰτος, τό, Theoph.

SHRUBBERY, Α, ᾽ἀνᾰδενδρᾰς, ᾰδος, ἡ, Dem.

SHRUBBY (of the class of shrubs), ὑλημᾰτῐκός, ή, όν, Theoph.; φρῡγᾰνώδης, ες, Theoph.

SHUDDER, Α, φρῖκη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen.

SHUDDER, TO, ῥῑγέω, perf. ἐρρῖγα, also irreg. part. Ep. ἐρρῖγων, only act., sometimes c. acc. of that at which, sometimes c. infin. of that which one shudders to do, etc., Hom., Pind., Soph.; κᾰταῤῥῑγέω, Ap. Rh.; φρίσσω, fut. -ξω, perf. πέφρῑκα, irreg. part. (in Pind.) also πεφρῑκων, only act., h., Æsch., Soph., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 390.

To shudder at, καταστυγέω, aor. 2 -έστῠγον, fut. mid. in pass. sense, Hom. *Vid.* TO HATE.

Causing to shudder, ῥῑγεδᾰνός, ή, όν, Hom.

Without shuddering, ᾽ἄφρικτί, Call.

SHUFFLE, *vid.* PRETEXT.

[*No shuffling, μή μοι πρόφασιν*, Ar.]

SHUN, TO, [ἀλεείνω, c. acc., also c. infin., Hom.; ἀλύσκω, Hom., poet.]; ἀφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. gen., but sometimes c. dat. (of a person), Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἐξίσταμαι, c. dat. or c. acc., Soph., Dem.; φείδομαι, mid., no pass. (of danger, etc.), c. gen., Xen.; ἐκκλίνω, only act. in this sense, c. acc., Plat.; πᾰρεκκλίνω, Arist.; ἐκτρέπομαι, mid., c. acc., Dem.

One who must be shunned, ᾽ἄμῐκτος, ον, Dem.

SHUT, κλειστός, Ep. also κλῃϊστός, ή, όν, Hom., Eur.

Shut up, κᾰτᾰ᾽φρακτος, ον (of a person, etc.), Soph.; ἐγκᾰτᾰ᾽κλειστος, ον, Eur.; κατάκλειστος, ον, Call.

SHUT, TO (a door, etc.), ἐπερύω, fut. -ῡσω, aor. 1 poet. -υσσα, augment ει, no perf., only act., Hom.; ἐπῐτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, only act. in this sense, Hom.; συμπεραίνω, Eur.; βᾰλᾰνόω, Ar.; ἐπισπάω, fut. -ᾰσω, Xen.; προστίθημι (θύρας), Hdt. (θύραν), Lys.

[*To shut to the door in one's face with violence*, προσαράσσω τινὶ τὰς θύρας, Luc.]

To shut (any thing), σῠνείργω, Ep. συνέργω, Ep. aor. 2 συνέρᾰθον, Hom.; σῠνερείδω, perf. pass. -ερήρισμαι, Hom., Eur.; κλείω, fut. κλείσω, etc., perf. pass. κέκλεισμαι, but sometimes in Att. κέκλειμαι, Ep. fut. and aor. 1 κλῆσω, ἐκλῆσα, etc., Omn.; ἐγκλείω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh.; ἐπῐκλείω, Ar., Xen.; κᾰτᾰκλείω, Hdt., Thuc., Xen.; συγκλείω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐπιλᾰζῦμαι, only pres. and imperf. mid. (of shutting one's mouth), Eur.; θῡρόω (as if with doors), Ar., Xen.

To shut (the eyes), μῡ́ω, fut. μῡ́σω, c. acc. or sine cas., aor. 1 sometimes used intrans., no mid. or pass., Hom., Soph., Ar., Xen., Plat.; κᾰτᾰμύω, Xen.; σῠνάπτω, only act., Eur.

[*To shut off* (e. g., water by a wall, etc.), παροικοδομέω (ὕδωρ), Dem.]

To shut up (a house, etc.), εἴργω, Ep. ἔέργω, also Ep. imperf. ἔέργυυν, as if fro n -ῡμι, Hom.: πακτόω, Archil., Soph., Ar.; πῡκάζω, Soph.

To shut up (roads, etc.), καταδέω, fut. -δήσω, perf. -δέδεκα, etc., Hom.

To shut (people, etc.) *up* (in any place), πῡκάζω, Hom.: σῠνέργω, Ep. συνείργω, Ep. aor. 2 συνεέρᾰθον, Hom.: ἐπικᾰτᾰκλείω, c. εἰς and acc. of the place where, Xen.

To shut up with, συγκαθείργω, Xen., Æschin.

To shut out from, εἴργω, Ep. also ἔέργω, Ep. imperf. ἐέργυνῡμι, Att. pres. sometimes εἰργνύω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Ep. perf. pass. 3d pl. ἔρχᾰται, pluperf. ἔρχατο and ἐέρχατο, c. gen., Omn.; ἀποκλείω, c. gen., Hdt., Thuc., Xen., Theoc. *Vid.* TO EXCLUDE.

To shut violently, ἐπᾰράσσω, fut. -ξω, Plat.

Two projecting abrupt coasts in it (the harbor) *shutting in the harbor*, δύο προβλῆτες ἐν αὐτῷ ᾽Ακταὶ ἀποῤῥῶγες λιμένος ποτὶπεπτηυῖαι (said to be from προσπτήσσω), Hom.

SHUT, TO BE (as doors), ζεύγνῡμαι, pass., Hom.; ἐπικλίνομαι, pass. (this and prec. in perf. pass.), Hom.

To be shut up, ἐρχᾰτάομαι, only pres. and imperf. pass., Hom.

SHUTTING, Α, κλῆσις, εως, ἡ, Thuc.

Shutting fast, ἐϋκλῆς, ῆδος, ἡ (of a door), Hom.; εὐερκής, ές, Hom.

The shutting of the gates against me, ἡ ἀπόκλεισις τῶν πυλῶν μου, Thuc.

SHUTTLE, Α, κᾶνών, όνος, ὁ, Hom., Ar.; κερκίς, ίδος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.

SHY, πτωκάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, h., Soph.; [(of men and animals), ψοφοδεής, ές, Plat.]

[SHY, TO (of horses), πτύρομαι, c. dat. of that *at* which, Diod., Plut.]

Apt to shy (of a horse), ᾽ὑπόπτης, ου, ὁ, Xen.

SHY, TO BE, δῦσωπέομαι, pass., c. acc., or c. πρός and acc. of the person toward whom, Xen., Plat.

SIBYL, Α, Σῐβυλλα, ης, ἡ, Ar.

To be like an old Sibyl, Σῐβυλλιάω, only act., Ar.

SICK, νοσερός, ά, όν, Eur.

To be sick, ἀλγέω, c. acc. of the part diseased, only act., Hom., Æsch., Ar., Hdt.; νοσέω, often c. acc. of the disease, sometimes c. dat., only act., Omn. Att., Hdt.; κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, perf. κέκμηκα, aor. 2 ἔκᾰμον, c. gen. or c. dat., or c. acc. of the sickness, c. acc. of the part afflicted, only act., except fut. mid., Pind., Trag., Hdt., Plat.; σῦνειμι (-εἶναι) νόσῳ, Soph.; ἀσθενέω, only act., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀῤῥωστέω, only act., Xen., Dem.; ἐκνοσέω, Arist.; νοσάζομαι, pass., Arist.; νοσεύω, Hipp.; νοσηλεύω, Hipp.; ἀλυσθαίνω, Hipp.

To be sick at the stomach, ἐμέω, fut. ἐμέσω, also ἐμοῦμαι, except this fut. only act., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO VOMIT.

To wish to be sick, ἐμετιάω, only act., Arist.

To make one's self sick, ἐμετοποιέομαι, Hipp.

To be sick before, προκάμνω, Thuc.

To be sick with, συννοσέω, c. dat., Eur.

To be rather sick, ὑπονοσέω, Hipp.

To make sick, νοσίζω, only act., Arist.; νοσηλεύω, Anaxil.

To nurse when sick, νοσηλεύω, only act. in this sense, Isoc.

A nursing another when sick, νοσοτροφία, ή, Plat.

A falling sick, νόσανσις, εως, ἡ, Arist.

SICKENED AT, TO BE (people's manners, etc.), βδελύττομαι, only pres. and imperf., c. acc., Arist.

[SICKENING, ναυσιώδης, ες, Plut.]

SICKLE, Α, δρεπάνη, ἡ, Hom., Hes.; δρέπᾰνον, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἅρπη, ἡ, Hes., Soph., Ap. Rh.; αἰχμή, ἡ, Hes.

Like a sickle, δρεπανοειδής, ές, Thuc.

SICKLY, ἀσθενής, ές, Pind.; νοσώδης, ες, Plat.; ἄῤῥωστος, ον, Xen.; πονηρός, ά, όν (of a constitution), Plat.; νοσημᾰτώδης, ες, Arist.; νοσᾰκερός, ά, όν, Arist.

SICKNESS, νόσος, ἡ, Ep. also νοῦσος, Omn.; νόσημα, ᾰτος, τό, Trag., Thuc., Xen., Plat., Dem.; νόσευμα, ατος, τό, Hipp.; πᾰ́θη, ἡ, Hdt.; πόνος, ὁ, Thuc.; ἀσθένεια, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; ἀῤῥωστία, ἡ, Xen.; ἀῤῥώστημα, ᾰτος, τό, Dem.

Sickness making a man keep his bed, μοῖρα δεμνιοτήρης, Æsch.

[*A lingering sickness*, μακρονοσία, ἡ, Diosc.; *to have a lingering sickness*, μακρονοσέω, Arr.]

[*Without sickness*, ἄνοσος, ον, Hom., Pind., Hdt., etc.; *a year free from sickness*, ἔτος ἄνοσον, Thuc.]

A bed of sickness, νοσερὰ κοίτη, Eur.

Sickness (i. e., vomiting), ἔμετος, ὁ, Hdt.; ἔμεσις, ἡ, Hipp.

To cause sickness, νοσοποιέω, Arist.

SIDE, Α, πλευρά, ἡ, most usu. in pl., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πλευρόν, τό, most usu. in pl., Hom., Trag., Hdt., Xen.; πλεύρωμα, ᾰτος, τό, Æsch.

The side of a ship, τοῖχος, ὁ, Hom., Ar., Thuc., Theoc.; πᾰρηορία, ἡ, Ap. Rh.

The side of any thing (not of a man), *of a race-course*, etc., κῶλον, τό, Æsch., Hdt., Plat.

There are two sides to every question, πᾶσίν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις προσθῆκαι δύο, Dem.

From the side, on the side, πλευρόθεν, Soph.

On each side, ἀμφίς, Hom.; ἀμφοτέρωσε (esp. to each side), Hom.; ἀμφοτέρωθεν or -θε, Hom., Hdt.; ἀμφοτέρωθι, Xen.

On one side, ἑτέρωσε, Hom.

On one side and on the other, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, or ἔνθεν μέν . . . ἔνθεν δέ . . ., Soph., Hdt., Thuc., Xen.

On both sides of the wheels, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν, Xen.

On the side of (i. e., espousing the cause of, etc.), πρός, c. gen., Hom., Soph., Thuc., Hdt., Xen., etc.; μετά, c. gen., Soph., Thuc., Xen., etc.

[*To fight on the side of*, μάχομαι πρό τινος, Hom.; *to take our side, be on our side*, μεθ᾽ ἡμῶν πράττω, Isæ.; μεθ᾽ ἡμῶν εἰμι, etc.]

You chose the side of the Athenians, εἵλεσθε τὰ τῶν Ἀθηναίων, Thuc.

By the side (i. e., neither before nor behind), παρά, with verbs implying motion c. acc., with verbs implying rest c. dat., Omn.; παρβολἄδην, Ap. Rh.

Descended from Jupiter, not only on the father's, but also on the mother's side, οὐ μόνον πρὸς πατρὸς ἀλλὰ καὶ πρὸς μητρὸς ἀπὸ Διὸς γεγονότες, Isoc.

Standing by the side, πἄραστἄδόν, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

Under a person's side (so as to support him, or as escaping from under), ὑπαιθα, sine cas. or c. gen., Hom.

[*Inclined to one side,* ἑτερόῤῥοπος, ον, Hipp.]

[*Inclining first to one side, then to another,* ἀλλοπρόσαλλος, ὁ, Hom., Anth.]

Side by side, adj. (of ships), πρόκροσσαι, only fem., Hom., Hdt.

For they fought against them side by side, πρὸς μὲν γὰρ ἐκείνους μετ' ἀλλήλων ἐμαχέσαντο, Isoc.

Examine, then, your life and mine side by side, ἐξέτασον τοίνυν παρ' ἄλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα, Dem.

On both sides, ἀμφἴλεκτος, ον, Æsch.; ἀμφίστομος, ον (as handles on a cup), Soph.

On all sides, ἀμφἴλἄφής, ές, Æsch.

Coming from all sides, πολὔπλἄγτος, ον (of blows), Æsch.

[*On the opposite* or *farther side of,* πέραν, c. gen. (usu. of intervening water), Hom., etc.]

[*The opposite side* (of a river), τὸ πέραν, Xen.]

Surrounding the sides, περἴ'πλευρος, ον, Eur.

A placing side by side, πἄρἄβολή, ἡ, Plat.

Having stalks at the side, πλἄγιόκαυλος, ον, Theoph.

Having fruit at the side, πλἄγιόκαρπος, ον, Theoph.

Armor for the side, πἄρἄπλευρἴδια, τά, Xen.

[*Coverings for the side* (of ships), παράῤῥυμα, τό, Xen.]

To smite the side, πλευροκοπέω, only act., Soph.

Striking the side, πλευροτὔπής, ές, Mel.

Sideboard, a, κὔλἴκεῖον, τό, Ar.

[Sidelong—*to give a sidelong glance at,* παρασκοπέω, c. acc., Plat.]

Sideways, λικρἴφίς, Hom.; πἄραντα, Hom.

[*To turn sideways* (of a sail), παραστέλλω, Heliod.]

Sideways, adj., πλἄγιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Xen., Plat.

Going sideways, λοξοβάτης, ου, ὁ, h.

Turning himself sideways, δυσχωθείς, εἶσα, έν, Hes.

[*To look sideways at,* παροράω εἴς τινα, πρός τι, Xen.; in full, παροράω εἰς τὸ πλάγιον, Arist.]

To move (a fleet or army) *sideways,* ἀποσῑμόω, Thuc., Xen.

Siege, a, πολιορκία, ἡ, Omn. prose; ἐφἵδρα, ἡ, Hdt.

To lay siege to, πολιορκέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Ar., Hdt., Thuc., Xen., etc. *Vid.* To besiege.

To take by siege, ἑκπολιορκέω, Thuc., Xen., Isoc.

To raise a siege, ἀπἄνἵσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., Thuc.; ἀπἄνἵστασθαι τὴν στρατιήν, Hdt.; ἀπαναστῆναι πολιορκέοντας, Hdt.

To make to raise a siege, ἀπἄνἵστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Thuc.

Sieve, a, τηλία, ἡ, Ar.; κόσκῑνον, τό, Ar., Plat.; κἰνἄχὔρα, ἡ, Ar.

[*A miner's sieve,* σάλαξ, ακος, ὁ, Theoph.]

Sift, to, λἵκμάω, Hom., Bacchyl., Xen.

Well sifted, σητἄνειος and σητἄνιος, α, ον, Hipp.

Sigh, to, ἀναφέρω, only in aor. 1 mid. ἄνενεικάμην, Hom., Hdt.

Sight, ὀπωπή, ἡ (both the power of seeing and the thing seen), Hom.; so ὄψις, εως, ἡ, Omn.; so θέα, ἡ, Omn. Att., Hdt.; so πρόσοψις, εως, ἡ, Eur., Thuc.; so ὄμμα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Plat.; ὠπή, ἡ, Ap. Rh.

A sight or *thing seen,* ὄψἄνον, τό, Æsch.; θἔἄμα, ἄτος, τό, Omn. Att.; ὄρᾶμα, ἄτος, τό, Xen., Dem., Arist.; ὄμμα, τό, Soph., Plat.

Sight (i. e., the faculty of sight), ὄρᾶσις, εως, ἡ, Dem., Arist.

In one's sight, ἐν ὀφθαλμοῖς, Xen.; ἐς ὀφθαλμούς, after a verb of motion, Hom.

To come in sight, εἰς ὠπὴν ἵκέσθαι, Ap. Rh.; [εἰς ὄψιν τινὶ ἀφικέσθαι, Hdt.]

At first sight, ἀπ' ὄψεως (φιλέω), etc., Lys.

Glory in the sight of the Trojans, κλέος πρὸς Τρώων, Hom.

Unjust in the sight of the gods, ἄδικος πρὸς θεῶν, Thuc.

To keep an enemy in sight with one's own troops, ἀντἵπαρεξάγω, aor. 2 -ήγαγον, Phil. ap. Dem.

Out of sight, ἐξ ὀμμάτων, Eur.; ἐξ ὀφθαλμῶν, Hdt.

Putting or *leaving these things out of sight,* ταῦτα ἀφείς, Dem.

Out of sight of, ἐξώπιος, ον, c. gen., Eur.

To lose sight of land, γῆν ἀποκρύπτω, Plat.; so too Thuc.

To be restored to sight, ἐξομμἄτόομαι, pass., Ar.

[*To recover one's sight,* ἀναβλέπω, Hdt., Plat.]

Weakness of sight, ἀμβλυωπία, ἡ, Plat., Hipp.; ἀμβλυωσμός, ὁ, Hipp.; ἀμβλυωγμός, ὁ, Hipp.

[*Loss of sight,* μαραυγία, ἡ, Archyt.]

Causing weak sight, ἀμβλωπός, όν (of tears), Æsch.

To have dim sight, ἀμβλυωπέω, only act., Xen., Hipp.; ἀμβλυώσσω, fut. -ξω, Plat., Hipp.

Far-sighted, πἄνἄῶπις, ῖδος, ἡ, Emped.

Sharp-sighted, ὀξὔδερκής, ές, Hdt.

To be sharp-sighted, ὀξὔδερκέω, only act., Arist.

Weak-sighted, ἀμβλυωπής, ές, Theoph.; ἀμβλυωπός, όν, Hipp.; ἀμβλωπής, ές, Theoph.

[*To be short-sighted,* ὁράω βραχύ τι, Plat.]

To go sight-seeing, ξενᾶγέομαι, mid. and pass., Plat.

Sightless, ἄδερκτος, ον, Soph. *Vid.* Blind.

Sign, a, σῆμα, ἄτος, τό, Omn. poet., Hdt.; τέρας, ατος, τό, pl. τέρἄτα, also Ep. τερἄᾶ and τέρᾱ, gen. τερέων, τερῶν, etc. (esp. of signs sent from heaven, whether as portents or not), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt.; τέκμωρ, τό, indecl., Hom.; τέκμαρ, τό, indecl., Hes., Pind., Æsch.; σύμβολον, τό, Theogn., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; συμβόλαιον, τό, Soph., Eur., Hdt.; σημεῖον, τό, Omn.

To make a sign (to a person), νεύω, only act., Hom., Eur.; ἐκνεύω, Eur.; πἴφαύσκω, only pres. and imperf., Hom.

Sign, to, σημαίνομαι, mid., c. pass. in pass. sense, Xen., Plat., Dem.

To sign with, together, etc., συσσημαίνομαι, Dem.

[*To sign and seal,* παρασημαίνω (e. g., διαθήκας), Dem.]

Signal, a, σημεῖον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

A signal agreed upon, ξύνθημα, ἄτος, τό, Thuc.

A signal-fire, φρυκτός, ὁ, Æsch., Thuc.; πομπὸν πὔρ (gen. πὔρός), τό, Æsch.; [πυρσός, ὁ (pl. τὰ πυρσά, poet.), Hdt.]

A giving of signals (by fire), φρυκτωρία, ἡ, Æsch., Soph.

To give a signal, make signal, σημαίνω, sometimes c. acc. of what, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ὑποσημαίνω, Thuc.; διασημαίνω, Arist.; φαίνω (as a trumpet), c. acc. of the sound, Æsch.; αἴρω σημεῖον, Thuc., Xen.; 'ἀνἀδείκνῡμι σημεῖον, Hdt.; πυρσεύω (by torches or fire), only act., Eur., Xen.

The signal was given, ἐσήμηνε, Hdt.

The approach of ships was signaled (by fires), ἐφρυκτωρήθησαν νῆες προσπλέουσαι, Thuc.

[*To make* or *give a signal for putting to sea,* ἀναδείκνυμι σημεῖόν (Ion. σημήϊον) τινι ἀνάγεσθαι, Hdt.]

[*To give the signal for battle,* τὸ πολεμικὸν σημαίνω, Xen.]

To make signals underhand to the enemy, πἄρἄφρυκτωρεύομαι, mid., Lys.

Signalize, to—*but above all, Brasidas signalized himself,* πάντων δὲ φανερώτατος ὁ Βρασίδας ἐγένετο, Thuc.

Signal-man, a, φρυκτωρός, ὁ, Æsch.

The body of signal men, φρυκτωρία, ἡ, Ar.

Signet, a, σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Theogn., Hdt., Omn. Att. *Vid.* Seal.

Significance, ῥοπή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

Significant, σημαντἵκός, ή, όν, Arist.; σημειώδης, ες, Theoph., Arist.

Signification, ὄὔνἄμις, εως, ἡ, Plat., Lys. *Vid.* Meaning.

Signify, to, σημαίνω, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐπισημαίνω, Xen., Plat.; ἐπιγνωρίζω, only act., Xen.

But what does it signify to you? τί δ' ὑμῖν διαφέρει; Dem.

Silence, σῖγή, ἡ, Omn.; σιωπή, ἡ (in Hom. only used in dat. sing.), Omn.; εὐφημία, ἡ, Soph., Ar.; εὔφημος βοή, Soph.; ἡσὔχία, ἡ, Hdt., Xen.; 'ἄφωνία, ἡ, Plat.; (deep, dead), ἀγρυξία, ἡ, Pind. *Vid.* Syn. 371.

Buried in silence, not spoken of, σιωπώμενος, Antipho.

[*To pass over in silence,* ὰμνημονέω, c. gen., Eur., Thuc., Lys.]

[*To take silence for consent,* τὴν σιγὴν συγχώρησιν τίθημι, Plat.]

Silence, to, κατασιωπάω, Xen.; ἄγχω, Dem. (an adversary or accuser, by fear, bribes, etc.); 'ἀπαλλάσσω, fut. -ξω, Lys., Andoc., Dem.

Causing silence, ἄνανδος, ον, Æsch.

SILENT, ἄκέων, ὁ καὶ ἡ, also fem. ἀκεουσα, dual nom., masc., and fem. ἀκέοντε, no other cases, no pl., ἀκέων used even with a pl. verb (ἀκέων δαίνυσθε), Hom.; ἄνεως, only in nom. pl. ἄνεω, and once ἄνεω as nom. sing. fem., Hom.; ἄφωνος, ον, Theogn., Trag., Dem.; ἄφθογγος, ον, h., Trag., Hdt., Plat.; ἄφθεγκτος, ον, Æsch., Plat.; ἀπόφθεγκτος, ον, Eur.; σῑγηλός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Eur.; σιωπηλός, ή, όν, Eur.; ἄβᾰκής, ές, metaph., Sapph.; εὔφημος, ον, Æsch., Soph., Ar.; ἡσῠχος, ον, Soph., Eur., Hdt.; σιωπηρός, ά, όν, Xen.; πᾰνεύκηλος, ον, Ap. Rh.

A grove where every one must be silent, ἄφθεγκτον νᾰ́πος, Soph.

Going silently, σῑγέρτης, ὁ, Call.

SILENT, TO BE, ἀβᾰκέω, only in aor. 1 act., Hom.; σῑγάω (often c. acc. of the matter passed over in silence), pass. to be passed over in silence, but perf. pass. usu. in act. sense, Omn.; so σιωπάω, Omn.; σωπάω, Pind.; ἀβᾰκίζομαι, mid., Anac.; διασιωπάω, Pind., Eur., Xen.; ἀποσιωπάω, Ar.; κᾰτᾰσιωπάω, Isoc., Dem.; κᾰτᾰσῑγάω, Plat.; ὑποσῑγάω, Æschin.; ὑποσιωπάω, Æschin.; στόμα κοιμάω, στ. κλείω, στ. ἐπέχω (imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον), στ. δᾰ́κνω (fut. δήξομαι, perf. δέδηχα, aor. 2 ἔδᾰκον), Trag.; σιγᾷ βρέχομαι, Pind.; σιγὴν φῠλάτσω, Eur.

To be silent instead of boasting, σιγᾷ καύχημα καταβρέχω (lit., to steep boasting in silence), Pind.

To be silent about, ἐάω, augment εἰ, in pass. to be passed over in silence, Soph., Thuc., Dem.; ἀφᾱνίζω, Dem.

To be silent before, στόμα ὑπίλλω, c. dat. pers., Soph.

To be silent in turn, ἀντῑσιωπάω, Ar.

I must be silent about these things, περὶ τούτων εὔστομά μοι κείσθω, Hdt.

Be silent, σῑγῆ νῦν, Hom.; εὔστομ' ἔχε, Soph.; εὔφημα φώνει, Soph.; κοίμησον στόμα, Æsch.

Will you not be silent? οὐ σῖγ' ἀνέξει; Soph.

Thus he spoke, but they were all silent, Ὣς ἔφατ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, Hom.

Then all the rest were silent, ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, Hom.

One must be silent, σιγητέον, Eur.; κᾰτᾰσιωπητέον, Isoc.

SILENTLY, ἀκήν, Hom.; ἀκᾶ, Pind.; σῑγῇ, Hom., Pind., Soph., Hdt.; σῖγα, Æsch., Soph., Ar., Ap. Rh.; ἀλόγως, Soph.; ἀφώνως, Soph.; εὔστομα, Soph.

[SILK, βόμβυξ, υκος, ὁ, Alciphr.; (raw), μέταξα, ης, ἡ, late, Procop.]

SILK-WORM, Α, βόμβυξ, ῠκος, ὁ, Arist.; βομβῡ́λιος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; βομβύκια, τά, Arist.

The larva of the silk-worm, νεκῠδᾰ́λος, ὁ, Arist.

The cocoons of the silk-worm, τὰ βομβῠ́κια, Arist.

SILL, *vid.* THRESHOLD.

SILLILY, εὐηθῶς, superl. -έστατα, Eur., Plat.; εὐηθικῶς, Plat.

SILLINESS, εὐηθία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; εὐήθεια, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; χαυνότης, ητος, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* FOLLY.

SILLY, χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Solon, Pind., Plat.; εὐήθης, ες, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κέπφος, ον, Ar.; φαῦλος, η, ον, Isoc.; ἀρχαῖος, α, ον (only of persons), Plat.; παιδαριώδης, ες, Plat.; εὐηθικός, ή, όν, Arist. *Vid.* FOOLISH, and SYN. 111.

Very silly, ὑπεραβέλτερος, ον, Dem.

[*A silly fellow*, ἀβελτεροκόκκυξ, υγος, ὁ, Plat. (Com.)]

To be silly, to behave sillily, ληρέω, only act., Soph., Ar., Plat.; σῖβυλλιάω (i. e., like an old woman), only act., Ar.; εὐηθίζομαι, pass., Plat.; μωραίνω, Xen.

To be rather silly, ὕποπᾰ́ληρέω, Theoph.

To make silly, χαυνόω, Eur., Plat.

[SILT—*to silt up* (by deposits of mud, etc.), προσχώννυμι, Hdt.; προχώννυμι, Arist.]

SILVER, ἄργῠρος, ὁ, Omn.

Silver coin, ἀργῠρῐ́διον, τό, Ar., Hdt., Xen., Theoc.; ἀργῠρῖ́διον, τό, Ar., Isoc.

Silver ore, ἀργῠρῖτις, ῐ́δος, ἡ, Xen., Dem.

Silver plate, ἀργυρώματα, τά, Lys.

A silver cup, ἀργῠρίς, ῐ́δος, ἡ, Pind.

A silver mine, ἀργῠρεῖον, τό, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Silver, adj. (i. e., made of silver), ἀργῠρεος, α, ον, contr. -οῦς, ᾶ, οῦν, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Dem.; ἀργῠρεῖος, ον, Thuc., Xen.; ἀργῠρήλᾰτος, ον, Æsch., Eur.

Wholly of silver, πᾰνάργυρος, ον, Hom., Soph.

Studded with silver nails, etc., ἀργῠρόηλος, ον, Hom.

With silver sides, ἀργῠρότοιχος, ον, Æsch.

With silver legs, ἀργυρόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Xen.

Containing silver, ὑπάργῠρος, ον, Eur., Xen., Plat.

Rich in silver, πολυάργυρος, ον, Hdt.

Silvered over, ἐπάργυρος, ον, Hdt.

[*Cased* or *set in silver*, περιάργυρος, ον, Chares.]

Hired or *bought with silver*, ὑπάργῠρος, ον, Pind.; ἀργῠρώνητος, ον, Æsch.

Producing silver, ἀργῠρώδης, ες, Xen.

As valuable as silver, ἰσάργῠρος, ον (ῐ̆ Att., ῑ̄ Ep., ῐ̆ elsewhere), Æsch.

Stealing silver, ἀργῠροστερής, ές, Æsch.

Shining like silver, ἀργῠροφεγγής, ές, Anth.

Rewarded or *aiming at being rewarded with silver*, ἀργυρωθείς, εῖσα, έν (of songs, etc.), Pind.

To bribe with silver, or *cover with silver*, κᾰταργῠρόω, Soph., Hdt.

SILVERSMITH, Α, ἀργυροποιός, ὁ, Anth.

SILVERY (of rivers), ἀργυροδίνης, ου, ὁ, Hom.; ἀργυρόριζος, ον, Stesich.; ἀργυροειδής, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀργῠρορῥῠ́της, ου, ὁ, Eur.

SIMILAR, ἀντίπλαστος, ον, Soph.; πᾰρᾶπλήσιος, α, ον, and ος, ον, compar. -αίτερος, etc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὁμοειδής, ές, Isoc.; ὁμοειδής, ές, Arist.; ὁμοεθνής, ές, c. πρός and acc., Arist. *Vid.* LIKE.

SIMILARITY, SIMILITUDE, εἰκών, όνος, ἡ, Ar., Plat., Arist. *Vid.* LIKENESS.

SIMILARLY, πᾰ́ραυτα, Æsch.; εἰκότως, Æsch.; ὡσαύτως, sometimes c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ὁμοίτροπα, Thuc.; πᾰρᾰπλήσια, Hdt.; παραπλησίως, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὁμοιοσχημόνως, Arist. *Vid.* LIKE.

SIMPLE, ἄβᾰκής, ές, Sapph.; ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Trag., Thuc., Xen., Dem.; ἀμήχᾰνος, ον, Eur.; ἀκέραιος, ον, Eur.; λῑτός, ή, όν (of manner of life, or of the style of an author), Xen., Arist., Call.; (without admixture of others), ψιλός, ή, όν, Plat.

Simple (in a disparaging sense, as we say "simpleton"), κέπφος, ὁ, Ar.; εὐήθης, ες, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἡδύς, εῖα, ύ, Plat.; χρηστός, ή, όν, Plat. *Vid.* SYN. 244.

SIMPLETON, Α, κοάλεμος, ὁ, Ar.; ἀμνοκῶν, οῦντος, ὁ, Ar.; ἄβελτεροκόκκυξ, ῦγος, ὁ, Plat. (Com.)

SIMPLICITY, ἁπλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; εὐήθεια, poet. εὐηθία, ἡ, both in good and bad sense, Omn. Att.

Simplicity (i. e., in a disparaging sense), πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Eur., Æschin.; χρηστότης, ητος, ἡ, Menand.; φαυλότης, ητος, ἡ, Xen. *Vid.* SILLINESS.

SIMPLY, ἁπλῶς, Thuc., Isoc.; [ἀνέδην, Plat.]

SIMULTANEOUS—*a simultaneous arrival*, κοινόπους παρουσία, Soph.

SIN, ἁμαρτωλή, ἡ, Theogn., Ar.; ἁμπλᾰ́κιον, τό, Pind.; ἀμπλᾰκία, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; ἀμπλᾰ́κημα, ᾰτος, τό, Trag., Lycurg.; ἅμαρτία, ἡ, Omn. Att.; ἅμάρτιον, τό, Æsch.; ἁμάρτημα, ᾰτος, τό, Soph., Omn. Att. prose; ἐξᾰμαρτία, ἡ, Soph.; ἁμαρτωλία, ἡ, Eupol.; ἁλιτρία, ἡ, Soph., Ar.; ἁμαρτάς, άδος, ἡ, Hdt.; ἄσέβημα, ᾰτος, τό, Thuc., Antipho; ἁλιτροσύνη, ἡ, Ap. Rh.; ἁλίτημα, ᾰτος, τό, Anth.

SIN, TO, ἁλῑταίνομαι, pres. mid., c. aor. 2 act. ἥλῑτον, and mid. ἡλιτόμην, also part. pres. ἀλιτήμενος, as if from ἀλίτημι, sometimes c. dat. or acc. pers. against whom, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; ἀάομαι, only in aor. 1 mid. ἄᾱσάμην, and pass. ἄᾱσθην in act. sense, Hom., h.; ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, Ep. also ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, no mid. except fut. above, but pass. (esp. perf. and aor. 1) of what is wrongly done, Omn.; ἀδῑκέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, pass. usu. of the person sinned against, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; παραπλάζομαι, pass., aor. 1 -επλάγχθην, Pind.; ἁπλακέω, not used in pres., fut. ἁπλακήσω, aor. 2 ἥπλᾰκον, perf. pass. ἡπλάκημαι of the sin committed, no other tenses (some write it ἡμπλᾰκον, etc., when the first syllable is long), Pind., Trag.; ἀσεβέω, no mid., but also pass., Omn. Att., Hdt.; ἀσεπτέω, only act., Soph.; ἐξαμαρτάνω, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀσεβλᾰβέω, only act., Æsch. *Vid.* SYN. 62.

Sinning against a friend, ἀλῑτόξενος, ον, Pind.

SINCE, ἐπεί (both in point of time and causally), Omn.; so ἐπειδή, Omn.; ἐπείπερ (in Hom. always divided), Hom., Soph., Eur.; ἐπειδήπερ, Ar.; ἐξ οὗ (only of time), Hom., Soph., Xen.; so ἀφ' οὗ, Soph.; ὡς (not of time), Omn.; ὅτε (only of time), Soph., Xen.; ὅτεγε, Hdt.; ἐξότε, Call., Ap. Rh.; ὁπότε γε, Xen.; ὅπου (not of time), Hdt., Xen., Antipho; so ὁπηνίκα, Dem.; so εἰ ἄρα, c. opt., Plat.; ὥστε, ὡς, or ἅτε joined c. part. and subst., Hdt., Att.

Neither before nor since, οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον, Dem.

Since the time of, ἐξέτι, c. gen., Hom., Call.

SINCERE, ἀκίβδηλος, ον, Hdt.; ἀληθευόμενος, η, ον, Xen.; ἀληθευ-

τῐκός, ή, όν, Arist.; ἀδιάφθορος, ον, Dem.

Sincerely, ἀκιβδήλως, Isoc.

Sincerity, ἀλήθεια, ή, Omn. Att., Hdt.

Sinew, ᾱ, τένων, οντος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Call.; νεῦρον, τό, oftenest in pl. (often metaph.), Hom., Ar., Plat., Dem., Arist.; ἐπίτονος, ὁ, Plat., Arist.; τόνος, ὁ, Hipp. *Vid.* Muscle.

Of sinews, νεύρῐνος, η, ον, Plat., Arist.

Sinewy, ἰνώδης, ες, Xen., Arist.; νευρώδης, ες, Arist.; νευροπάχης, ές, Arist.

Sinful, ἄλῐτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀλῐτρός, όν, often in masc. as subst., sometimes c. dat. of the gods against whom, Hom., Theogn., Solon, Pind.; ἄλῐτήριος, ον, sometimes c. gen. of those against whom, Soph., Ar., Thuc., Dem.; ἁμπλᾰκητος, ον, c. dat. pers., Æsch.

Sing, το, μέλπω, and mid., no pass., no perf. (esp. of singing to music or singing in chorus), Omn. poet.; ἀείδω (ᾰ̄ sometimes in arsis, Hom.), contr. ᾴδω (the uncontracted form very rare in iambics, though common in chorus of the Tragedians), Omn.; ὑμνέω, Ep. pres. also ὑμνείω, Hes. and Omn. post Hom.; ὑμνῳδέω, only act., Æsch., Plat.; μελίζω, only act., Pind., Æsch., Theoc.; κλάζω, fut. κλάγξω, aor. 2 ἔκλᾰγον, perf. κέκλαγγα and κέκληγα, only act., h., Æsch.; ἐπῳμέλπω, Æsch.; ἐπευφημέω (esp. in concert with another), only act., sometimes c. dupl. acc. both of what is sung and of the person in whose honor, Æsch., Eur.; εὐστομέω, only act., Soph.; λάσκω, in aor. 2 ἔλᾰκον, Eur.; ἐλελίζομαι, mid., Eur., Ar.; μῐνῠρίζω, only act., Ar., Plat.; μῐνῠρομαι, only pres. and imperf. mid., Æsch., Soph., Ar.; μελοτῠπέω, only act., Æsch.; μελῳδέω, also pass., no mid., Ar., Plat.; μουσίζομαι, mid., Eur.; μολπάζω, Ar.; φωνέω, Theoc.; ἀνᾰμέλπω, Theoc. *Vid.* Syn. 28.

To sing of, celebrating, αὐδάω, Pind.; γηρύω (ῡ̆, but also ῡ̄, Æsch., Theoc.), aor. 1 pass. in act. sense, though not actually in this sense, Pind., Theoc.; ἐξᾴδω, Eur.; μολπάζω, only act., Ar.; μουσοποιέω, only act., Ar.

To sing among, μεταμέλπομαι, c. dat., h.

To sing in a person's honor, κωμάζω, c. dat., Pind.; προσπαίζω, c. acc. or c. dupl. acc., Plat.

To sing to, πᾰραείδω, c. dat., Hom.; κᾰταείδω, Att. κᾰτᾴδω (esp. by way of incantation), Eur., Hdt.; so ἐπαείδω, Att. ἐπᾴδω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; προσαείδω, Ar., Theoc.

[*To sing to the accompaniment of the lyre*, μέλπομαι φορμίζων, Hom.]

[*To sing languishingly*, ἀναμινυρίζω, Prot.]

To sing before, προᾴδω, Æschin.

To sing with, σῠναείδω, Att. -ᾴδω, Æschin., Theoc.; συνεπαείδω, Att. -ᾴδω, Eur.; σῠνεπηχέω, Xen.; ὑπαείδω, Att. -ᾴδω (esp. as an accompaniment), c. dat., Ar., Call.

To sing in answer, ἀντικλάζω, c. acc. of what is sung, dat. of the previous singer, Eur.; ὑποφωνέω, Mosch.; ἀντᾴδω, Arist.

To sing between the acts, διᾴδω, Arist.

To sing for a prize, διαείδω, Theoc.

To sing in a plaintive manner, διᾰμινύρομαι, Ar.

To sing a solo, μονῳδέω, only act., Ar.

[*To begin to sing*, ἀναμέλπω, Theoc.]

To sing well, εὐμολπέω, only act., h.

[*To sing the battle song* or *pæan of victory*, παιανίζω and παιωνίζω, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.]

To learn to sing, to practice singing, φωνασκέω, Dem.

Each sacred place resounded with song, ἀείδετο πᾶν τέμενος, Pind.

One must sing, ἀστέον, Ar., Plat.

Singer, ᾱ, ἀοιδός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ᾠδός, ὁ, Eur.; μελικτής, οῦ, ὁ, Theoc., Mosch.; μουσοεργός, Att. μουσουργός, ἡ, Xen., Hipp.

Singing — *fond of singing*, πολῠκώτῐλος, ον, Simon.; ἀοιδός, ὁ, esp. in superl. ἀοιδότατος, Eur., Theoc.; ᾠδικός, ή, όν, Arist.; φῐλάοιδος, ον, Theoc.; μελῳδός, όν, Eur.

Singing together, συνάοιδος, ον, Eur.

Singing many things, πολύφημος, ον, Hom.

To end (one's life) *in singing*, ἐξᾴδω (βίον), as the swan, Plat.

Singing, ᾱ, μέλος, τό, Omn.; μελῳδία, ή, Eur.; μῐνῠρισμα, ᾰτος, τό, Theoc. *Vid.* Song.

In a singing manner, ᾠδῐκῶς, Ar.

Singing girl, ᾱ, *vid.* Singer.

Singe, το, εὔω, Hom., Hes.; ἄφεύω, Ar.; περιφλεύω, Hdt.

A place for singeing pigs, εὐστρα, ή, Ar.

Single, μόνος, Ep. μοῦνος (used also in Trag.), η, ον, Omn.; μονόστολος, ον, Eur.; ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Æsch., Thuc.; μονοφυής, ές, Hdt., Arist.; μονᾰδῐκός, ή, όν, Arist.; μονᾰχός, ή, όν, Arist.; μονήρης, ες, Hipp.

Singly, μουνάξ, Hom.

Harnessed singly, μονάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Singular, ἀήθης, ες, Æsch., Soph. *Vid.* Unusual.

Singular (of numbers in grammar), ἑνῐκός, ή, όν, Gram.

Sinister, σκαιός, ᾱ́, όν, Hom., Hes., Æsch., Soph., Plat. *Vid.* Left, Unlucky.

Sink, το, act., βάπτω, aor. 2 pass. ἐβάφην, Hom., Eur., Plat.; ποντίζω, Æsch.; κᾰτᾰδύω (ῠ̆, but sometimes ῡ̄), fut. -δύσω, aor. 1 pass. -εδύθην, only pres., fut. and aor. 1 act. in act. sense, Hdt., Thuc., Xen., Anth.; δύπτω, only pres. act., Ap. Rh.

To sink (intrans., as a scale), ἔζομαι, fut. ἑδοῦμαι, no aor., Hom.; (as a scale, or any thing in it), ῥέπω, only act., no perf., Hom., Ar., Plat.; (as any thing), κᾰτᾰδύω or -δῦνω, only in pres. act. and mid., imperf. act., fut. mid. -δύσομαι, aor. 2 -έδῡν, perf. -δέδῡκα, also irreg. aor. mid. κατεδῡσόμην (only Ep.), Hom., h., Thuc., Xen., Plat.; (as ground, etc.), ἵζω, only pres. and imperf. act. and mid., Pind., Plat.; καθίζομαι, Plat.; ἰζάνω, only pres. and imperf. act., Thuc.; (as a river), ἀπολείπω, perf. -λέλοιπα, Hdt.

[*To sink back*, ἀνακλίνομαι, Hom.]

I faint, and my limbs sink under me, προλείπω, λύεται δέ μοι μέλη, Eur.

To sink under fatigue, calamity, etc., ἀπείπον, aor. 2, augment in all the moods, perf. ἀπείρηκα, no other tenses in this sense, c. dat. or c. ὑπό and gen., Eur., Plat., Xen.

To sink into (as a feeling into one's heart), ἐντῐκομαι, perf. ἐντέτηκα, etc., c. dat. pers., Soph.

Sinking backward, πᾰλίρροπος, ον, Eur.

Sunk, ῠ̔ποβρῠ́χιος, α, ον, and ος, ον, h., Plat., Hdt.

Sunk, adv., ῠ̔πόβρῠχα, Hom., Hdt.

[*The army sank under its own mass*, ὁ στρατὸς αὐτὸς ὑπ' ἑαυτοῦ ἔπεσε, Hdt.]

Of a sunken, hollow appearance (as a man from hunger, or a road), λᾰγᾰρός, ά, όν, Ar., Xen.

To be of a sunken appearance, λᾰγᾰρίζομαι, mid., Ar.

Sinner, ᾱ, ἁλείτης, ου, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἄλῐτρός, ὁ, c. dat. of the gods against whom, Hom.

Sinuous, πολύγναμπτος, ον, Pind., Theoc.

Siphon, ᾱ, σῖφων, ωνος, ὁ, Hippon.

To draw wine with a siphon, σιφωνίζω, Ar.

[Sir, Sirrah (contemptuously), δαιμόνιε, Hom.; ὠνθρωπε, Plat., Ar.]

Siren, ᾱ, Σειρήν, ῆνος, ή, usu. in pl., Hom., Eur., Xen., Plat.

Sirius, Σείριος, ὁ, Hes.; Σ. κύων, gen. κῠνός, Æsch.

Sister, ᾱ, γνωτή, ή, Hom.; κᾰσιγνήτη, ή, Hom., Trag.; κᾱσις, εως, ή, Trag.; αὐτοκασιγνήτη, ή, Hom., Eur.; σύγκασις, ή, Eur.; συγκασιγνήτη, ή, Eur.; ἀδελφεά, contr. ἀδελφή, ή (the latter the more usu. form in iambics), Pind., Soph., Eur.; ὅμαιμος, ή, Soph., Eur.; ὁμαίμων, ονος, ή, Soph.; ὁμόσπορος, ή, Trag.; σύγγονος, ή, Eur.; σύναιμος, ή, Soph.

[*Sisters by different mothers, but the same father*, ἀμφιμήτορες, αἱ, Æsch.]

To treat as a sister, call sister, etc., ἀδελφίζω, Isoc.

[*A sister's son*, ἀδελφιδεός, ὁ, Hdt.; *a sister's daughter*, ἀδελφιδῆ, ή, Lys.]

[*Murderer of a sister*, ἀδελφεοκτόνος, ὁ, ἡ (Ion.), Hdt.; ἀδελφοκτ., Plut.]

Sister-in-law, ᾱ, γᾶλόως, ή, Hom.; pl. εἰνατέρες, αἱ, Hom.

Sisterly (of or belonging to a sister), ἀδελφός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur.; αὐτᾰδελφος, ον, Soph.; φῐλᾰδελφος, ον, Soph.; αὔθαιμος, ον, Soph.; ἀδελφῐκός, ή, όν, Arist.

Sit, το, ἧσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἑδριάομαι, mid., Hom., and ἑδριάω, act. (neither beyond the pres. and imperf.), Ap. Rh., Theoc.; ἵζάνω, only pres. and imperf. act., Hom.; κᾰθιζάνω, Hom., Æsch., Isoc.; ἵζω, only pres. and imperf., sometimes c. acc. of the seat, more usu. c. prep. ἐς and acc., ἐπί and gen., etc., also ἵζομαι, pass., Hom., Trag., Hdt., Plat.; κᾰθίζω, imperf. ἐκάθιζον, also aor. 1 ἐκάθῐσα and -ῑσα (Ar.), Ep. -ισσα when the penultima is long, also fut. mid. καθιζήσομαι, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Lys.; ἵδρύομαι (ῡ̆ Eur., and so probably by nature, also ῠ̆ Hom.), pass., Hom., Eur., Hdt.; κλίνομαι, pass., aor. 1 Ep. ἐκλίνθην for ἐκλίθην; ἔζομαι, mid., only pres., imperf., and fut. ἑδοῦμαι, sometimes c. acc. of the place where, more usu. c. prep., Hom., Trag., Mimnerm.; κᾰθέζομαι, Omn.; ἧμαι, imper. ἧσο, etc., imperf. ἧμην (being in reality a perf. and pluperf.), Ep. 3d pl. εἵᾶται, εἵᾶτο, and ἕαται, ἕατο, Hom., Trag.; κᾰθῆμαι, opt. καθήμην, imperf. ἐκαθήμην, Omn.; ἧσσω, only pres. and imperf. act., Soph., Eur.; ἧσάζω, only pres. and imperf. act., Æsch., Soph.; ἧᾱκέω, only act., sometimes c. acc. of the seat, Trag.; ὀκλάζω, only act., Soph.; ῠ̔φιζάνω, Eur.

To sit at meals, κᾰτᾶκειμαι, imper. -κεισο, imperf. -εκείμην (being in

reality perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Xen., Plat.; κἀτἄκλίνομαι, pass., Ar., Xen., Plat.

[*To sit at table*, περικάθημαι τραπέζῃ, Hdt.]

To sit at (meals), ἐφιζάνω, c. dat., Hom.

Whether he is standing or sitting, εἴτε . . . τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα, Æsch.

To sit among, μίθημαι, c. dat., Hom.; μεταΐζω, c. gen., Hom.

To sit apart, ἄποκάθημαι, Hdt.

To sit in or *on*, ἕνημαι, Hom., Eur., Theoc.; ἐγκάθημαι, Ar., Xen.; ἐνθᾰκέω, c. dat., Soph.; ἐγκαθίζω, act., c. dat., mid., c. εἰς and acc., Pind., Hdt.; ἐνίζω, c. acc. or c. dat., Eur., Plat.; ἐγκαθέζομαι, c. dat. or c. εἰς and acc., Ar.

To sit on (as a hen), ἐπώζω, sine cas., Ar.; ἐπωάζω, sine cas., Arist.; ἐπῐκᾰθεύδω, only pres. and imperf., Arist.; ἐφεδρεύω, Arist.; ἐπικάθημαι, Arist.

To sit beside, by, near, πᾰρέζομαι, c. dat., Hom.; πᾰρημαι, c. dat., Hom., Eur.; πᾰρίζω and -ομαι, Hom., Hdt.; πρόσημαι, c. dat. or c. acc., Æsch., Soph.; προσίζω, c. acc. or c. περί and acc., Æsch., Eur., Plat.; προσθᾰκέω, c. acc., Soph.; προσκᾰθίζω, Plat.; προσεδρεύω, c. dat., Eur., Dem.; πᾰρεδρεύω, c. dat., Eur., Isoc.; πᾰρᾰκᾰθίζομαι, c. dat., Ar., Xen.; παρακάθημαι, c. dat., Ar., Thuc., Plat., Dem.; πᾰρᾰκᾰθίζομαι, Xen., Plat.; συμπαρακαθίζομαι, mid., c. μετά c. gen., Plat.; συμπᾰρᾰκᾰθίζομαι, Dem.; πᾰρᾰκᾰτᾰκειμαι (esp. at meals), Xen.; πᾰρᾰκλίνομαι, pass., Theoc.; παρεδρεύω, Eur.; παρεδριάω, Ap. Rh.

To sit by in a chariot, πᾰροχέομαι, pass., Xen.

To sit upon, ἔφημαι, c. gen., or c. dat., or c. acc., Hom., Trag.; ἐφιζάνω, c. dat., Hom.; ἐφίζω, c. dat., Hom., Pind., Æsch.; ἐφέζομαι, c. gen., c. dat., or c. acc., Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἐπικάθημαι, c. dat., Ar., Hdt.; ἐπῐκάθῐζω Lupol.; προκαθίζω, c. acc., Eur.

To sit upon to ether with (as a hen), συνεπωάζω, Ar. ast.

To sit before, προκαθίζω, and mid., Hom., Hdt.; προΐζομαι, mid., Hdt.

To sit before a town, besieging it, ἐπικάθημαι c. dat., Thuc.; [προκαθέζομαι (ἀ ὅλιν), Thuc.; προσκάθημαι (πόλε), Hdt.]

To sit round, περικάθημαι, c. dat. or c. acc., Hdt.; περιίζομαι, Hdt.; ἀμφιζάνω (metaph.), c. dat., Hom.

To sit up, ἀνᾰκᾰθίζομαι, Xen., Plat.

[*To sit up at night over*, προσαγρυπνέω, c. dat., Plut.]

To sit with, together, etc., συνθᾰκέω, Eur.; συγκάθημαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; συγκαθέζομαι, Plat., Isoc., Dem.; συγκᾰτᾰκλίνομαι, pass., Ar.

To sit still (lead a sedentary life), ἡρεμίζω, only act. in this sense, Xen.

To make to sit, ἵζω, only pres. and imperf. act., Hom.; κᾰθίζω, fut. -ἴσω, Dor. -ίξω, aor. 1 ἐκᾰθΐσα, Ep. -ισσα, also Att. καθισα, Hom., Soph., Ar., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰκλίνω, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO SEAT.

To make to sit apart, διᾰκᾰθίζω, Xen.

To make to sit by, πᾰρίζω, c. dat. of him by whom, Hdt.

One must sit, ἑδρῦτέον, Soph.

It is no time for sitting still, οὐχ ἕδος, Hom.; οὐχ ἕδρας ἄγών, Eur.; οὐχ ἕδρας ἀκμή, Soph.

SITE, *vid.* SITUATION.

SITTER, A (next to), πᾰρᾰκλῑ́της, ου, ὁ, Xen.

SITTING, adj., ἕφεδρος, ον, c. gen. or c. dat. of that on which, Soph., Eur.

Sitting beside, πᾰρεδρος, ον, sometimes also as subst., c. dat., Pind., Soph., Eur., Hdt.

Sitting with, σύνθᾰκος, ον, c. dat. of one's companion, c. gen. of the seat on which, Soph., Eur.

Sitting together, ὁμόκλῑνος, ον, Hdt.

Sitting (as a hen), ἐπωαστῐκός, ή, όν, Arist.

Like a hen sitting on her nest, ὄρνις ὡς ὑφειμένη, Eur.

Sitting fast, ἑδραῖος, α, ον, Eur.

The sitting part (of a man), τὰ ἐφέδρᾰνα, Arist.

The back (of a horse) *on which one sits*, ἑδραία ῥᾶχις, Eur.

Easy to sit (of a horse), εὔεδρος, ον, Xen.

SITTING, A, ϑᾶκημα, ᾰτος, τό, Soph.; ἕδρα, ἡ (esp. a sitting still, i. e., loitering), Soph., Eur., Hdt., Thuc.; so κᾰθέδρα, ἡ (of an army), Thuc.

A sitting (as a hen), ἐπώᾰσις, εως, ἡ, Arist.

A sitting at table, κᾰτᾰ'κλῐσῐς, εως, ἡ, Plat.

A sitting (of an assembly), ϑῶκος, ὁ, Hom.

To the sitting, ϑᾠκόνδε, Hom.

To hold a sitting, ἕδραν ποιέω, Andoc.

A sitting on any thing, or *before a place, by way of siege*, ἐφέδρα, ἡ, Hdt., Plat.; ἐφεδρεία, ἡ, Arist.

A sitting by, προεδρία, ἡ, Eur.

SITUATED, TO BE (of a city, etc.), ναίω, only pres. and imperf. act. in this sense, Hom., Soph.; ναιετάω, only pres. and imperf. act., Hom.; κᾰθημαι, imper. -ησο, etc., opt. καθήμην, imperf. ἐκαθήμην (being in reality perf. and pluperf.), no other tenses, Eur.; so κεῖμαι, κεῖσο, ἐκείμην, also fut. κείσομαι, Eur., Hdt., Thuc.; ἵδρῡμαι, pass., esp. in perf. ἵδρῡμαι, Hdt., Thuc.; ἵσταμαι, pres. pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc.; οἰκέω, Xen.

SITUATION, A, or SITE (of a place), ϑέσις, εως, ἡ, Thuc.; οἰκόπεδον, τό (of a house), Xen., Æschin.

In a beautiful situation ὑέστιος, ον, Call.

SIX, ἕξ, Omn.

In six parts or *ways*, ἑξᾱχῆ, Plat.; ἑξαχῶς, Arist.

Six feet long, ἑξᾰπεδος, ον, Hdt.

Six cubits long, ἑξᾰπηχυς, εως, ὁ καὶ ἡ, etc., Hdt., Xen.

Six days, ἑξῆμαρ, Hom.

Six months old, lasting six months, etc., ἑξᾰμηνος, ον, Hdt., Xen.

For six years, six years old, lasting six years, etc., ἑξαέτης, ες, Hom.; fem. ἑξαέτις, ῐδος, Theoc.; ἑξέτης, ες, Hom., Plat.; fem. ἑξέτις, ῐδος, acc. -ῐδα and -ιν, Plat.

Six times, ἑξᾰκις and -κι, Pind., Plat.

SIXFOLD, ἑξᾰπλᾶσιος, α, ον, Hdt.

SIX HUNDRED, ἑξᾰκόσιοι, αι, α, Hdt.

SIXTEEN, ἑκκαίδεκα, Hdt.

By sixteens, σῦνεκκαίδεκα, Dem.

SIXTEENTH, ἑκκαιδέκᾰτος, η, ον, Hdt.

SIXTH, ἕκτος, η, ον, Omn.

On the sixth day, ἑκταῖος, α, ον, Xen.

SIX THOUSAND, ἑξᾰκισχίλιοι, αι, α, Hdt.

SIXTIETH, ἑξηκοστός, ή, όν, Hdt.

SIXTY, ἑξήκοντα, Hom., etc.

Sixty times, ἑξηκοντᾰκις and -κι, Dem.

Sixty years old, lasting sixty years, etc., ἑξηκονταέτης, contr. ἑξηκοντούτης, ες, Solon, Plat.

More than sixty years old, ὑπερεξηκοντέτης, ες, Ar.

SIXTY THOUSAND, ἑξᾰκισμύριοι, αι, α, Hdt.

SIZE, μέτρον, τό, Hom., Hdt.; μέγεϑος, τό, whether large or small, though sometimes by itself of large size, Hdt., Xen., Plat.; ὄγκος, ὁ (of mass), Plat.; πλατύτης, ητος, ἡ, Xen.

[*In size*, μέγαϑος and τὸ μέγαϑος, Hdt.; τὸ μέγεϑος, Plat.]

SKELETON, A, σκελετός, ὁ, Phryn. (Com.)

A skeleton figure (anatomical), κᾰνᾰβος, ὁ, Arist.

To become a skeleton, κᾰτασκελετεύομαι, pass., Isoc.

SKEPTICAL, ἀπορητῐκός, ή, όν, Diog. L.; σκεπτῐκός, ή, όν, Diog. L.; ἐφεκτικός, ή, όν, Ar.

SKETCH, A, περῐγρᾰφή, ή, Plat.; σκιᾱγρᾰφημα, ᾰτος, τό, Plat.; σκιᾱγρᾰφία, ή, Plat., Arist.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Plat.; τῠ́πος, ὁ, Plat., Isoc., Arist.; ὑπογρᾰφή, ή, Plat.

SKETCH, TO, σκιᾱγρᾰφέω, usu. in pass., Plat.; περῐγρᾰφω, Ar., Arist.; ὑπογρᾰφω, Plat., Isocrat.; ὑποτῠπόω, Arist.; metaph. (i. e., to give a general description of), περιηγέομαι, mid., Plat.

One must sketch out, περῐγραπτέον, Plat.

SKIFF, A, σκᾰ́φος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; πλοάριον, τό, Ar. *Vid.* BOAT.

SKILL, ἰδρεία, ή, Hom., Ap. Rh.; ἰδρία, ή, Theoc.; σοφία, ή, Omn.; τέχνη, ή, Omn.; ἰδμοσύνη, ή (esp. in pl.), Hes.; ἐπιστήμη, ή, Soph., Thuc., Plat., Lys.; ἐμπειρία, ή, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; εὐχείρεια, ή, Plat.; δαημοσύνη, ή, Ap. Rh.

SKILLFUL (most of the following words govern a gen. of the art in which), αἵμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; δῐδᾰσκόμενος, η, ον, Hom.; δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; εἰδώς, fem. Ep. also ἰδυῖα, Hom.; κλῠτοτέχνης, ου, ὁ, Hom.; ἐπῐ'κλοπος, ον, Hom.; ἵστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἐπίστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἐπιστάμενος, η, ον, c. gen. or c. dat., Hom.; ἴδρις, ο καὶ ἡ, neut. ι, gen. εως, c. gen. or c. infin., Omn. poet.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom.; πολύμητις, ὁ καὶ ἡ, gen. εως, h.; εὔχειρ, ὁ καὶ ἡ, gen. -χειρος (esp. in any manual art), Pind., Soph.; so χειράρας, ου, ὁ, Pind.; ἔμπειρος, ον, c. gen., sometimes c. prep., e. g., περί c. acc. or c. gen., Omn. Att., Hdt.; ὀρθοδαής, ές, c. infin., Æsch.; ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἄκρος, α, ον, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Dem.; μουσῐκός, ή, όν, Eur., Plat.; τρῐβων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt.; ἐντρεχής, ές, Plat.; ἀπηκρῐβωμένος, η, ον, c. ἐπί and dat., Isoc.; δεδαιμένος, η, ον, Ap. Rh.; ἴδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Anth.; εὔτεχνος, ον, Hipp.

Skillful (as a workman), πᾰλῠδαίδᾰλος, ον, Hom.; χειροτεχνῐκός, ή, όν, Ar.

Skillful (as a work), τεχνήεις, εσσα, εν, Hom.

A skillful man, δημιοεργός, ὁ, c. gen. of the art in which, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, c. gen., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen.; ἐπιστάτης, ου, ὁ, Plat.

To be skillful, ἐπίστασθαι (esp. in pl.), Hom., Xen.; πειράομαι, esp. in perf. pass. πεπείρημαι (Ep.), Hom., Att.; σοφίζομαι, mid. and pass., c. gen., or c. ἐν and dat. of the art in which, Hes., Xen., Plat.; ἐπιφρονέω, only act., Plat.

Skillfully, εὖ, Omn.; ἐπιστάμενος, Hom., h., Xen.; τεχνηέντως, Hom.; σοφῶς, Soph.; ἐμπείρως, Xen., Plat.; ἐπιστημόνως, Xen., Plat.; τεχνικῶς, Xen., Plat., Isoc.

Skim, to (i. e., to pass lightly over or through the air, the sea, etc.), νωτίζω, only act., Æsch.; ψαίρω, only act., Æsch.; διασκαίρω, only act., Ap. Rh.

To skim (cream off milk), ἀπαρύω, Hdt.

Skin, the, χροιά, ἡ (esp. of the *human* body), no pl., Hom., Theogn., Æsch., Eur., Ar., Plat.; χρώς, χρωτός, ὁ (Ep. also χρώς, χροός, etc., dat. and acc. sometimes χρῷ, χρῶ), no pl., Omn.; χρωτίδιον, τό, Cratin.; χρῶμα, ατος, τό, Hipp.; ῥῖνός, ὁ, also ἡ in Ap. Rh., pl. τὰ ῥ., Anth. (rarely the skin of a *dead* person), Hom., Hes., Soph., Eur., Ar.; δέρμα, ατος, τό (rarely of men, and usu. of the skin after it is stripped off the dead animal), Omn.; δορά, ἡ (only when stripped off), Theogn., Eur., Hdt.; so δέρος, τό, Soph.; δέρας, τό, only nom. and acc., Eur.; ἀπόδερμα, Hdt.; δέῤῥις, εως, ἡ, Thuc. (being a dressed skin, as opp. to διφθέρα, an undressed skin, though this latter is sometimes used too for dressed hides in Hdt., Thuc.); βύρσα, ἡ (only when stripped off), Eur., Ar., Hdt., Xen., Theoc.; ὁμοχροΐα, ἡ, Hdt.; ἀσκός, ὁ, Ar., Hdt., Plat.; περίβολος, ὁ, in pl., Eur.; στέρφος, τό, Ap. Rh. *Vid.* Syn. 164.

A goat-skin, νᾶκη, ἡ, Hom.

A ram-skin, νᾶκος, τό, Pind., Hdt.

(For *Sheep-skin*, *Lion-skin*, etc., *vid.* Sheep, Lion, etc.)

A man's skin, ἀνθρωπηΐη, ἡ, Hdt.

Old wrinkled skin, σῦφαρ, τό, only nom. and acc., Call.

Thickness of skin, πάχυδερμία, ἡ, Hipp.

Made of skin, δερμάτινος, η, ον, Hom., Hdt., Xen.

Like skin, δερματώδης, ες, Ar.

With bright skin, λιπαρόχροος, ον, Theoc.; λιπαρόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

With hard skin, ὀστρακόδερμος, ον, h.; λιθῤῥίνος, ον, h.; σκληρόδερμος, ον, Arist.

With rough skin, τραχύδερμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

With dark skin, κυάνόχροος, ον (ῠ, but also ῡ poet.), Eur.; κυανόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; μελανόστερφος, ον, Æsch.

With various colored skin, ποικίλοδέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποικιλόθριξ, ὁ καὶ ἡ, gen. ποικιλότρῐχος, Eur. *Vid.* Dappled.

With thick skin, πάχυδερμος, ον, Arist.

A garment made of skin, σίσυρνα, ἡ, Æsch., Hdt.; σίσῦρα, ἡ, Ar.

Wearing a garment made of skin, σισυρνοφόρος, ον, Hdt.

To make the skin hard, ὀστρακόω τὸ δέρμα, Arist.

Skin, to, δέρω, Hom., Ar.; ἐκδέρω, sometimes c. acc. of the skin stripped off, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀποδέρω, Ar., Hdt., Xen.; παραδέρω, Hipp.; ἀπολέπω (with a whip), Eur.

[Skinflint, a, κυμινοπρίστης, ὁ, Alex.]

Skinned, δρᾰτός, ή, όν, Hom.

Skip, to, σκαίρω, only pres. and imperf. act., Hom. *Vid.* To leap.

Skirmish, a, ἄκροβολισμός, ὁ, Thuc., Xen.; ἀκροβολίσις, εως, ἡ, Xen.; ἀψῑμαχία, ἡ, Æschin.

Skirmish, to, ἀκροβολίζομαι, mid. (act. only in Anth.), Hdt., Thuc., Xen.

Skirmisher, a, ἀκροβολιστής, οῦ, ὁ, Xen.; in pl. ἔκδρομοι, οἱ, Thuc., Xen.

A skirmishing party, ἐκδρομή, ἡ, Thuc.

Skirt, ἐσχᾰτιά, ἡ (not of a garment), Hom., Hdt.; κράσπεδον, τό (of a garment, and metaph. of any thing, of an army, a country, etc.), Soph., Eur., Ar., Xen.; [(at bottom of a coat of armor), πτέρυγες, αἱ, Xen.]

Skirting (either of one place skirting or lying on the borders of another district, or of a person moving along a border), ἐσχᾰτόων, ωσα, etc., Hom.

[Skittish, δυσγάργαλις, ι (of a horse), Xen., Ar.]

Sky, the, αἰθήρ (ἡ in Hom., ὁ in Att. prose, elsewhere ὁ καὶ ἡ) (the upper sky), Omn.; ἀήρ (ᾱ, but also ᾰ Soph., ἡ Hom., Hes., ὁ post Hom.) (the lower sky), Omn. *Vid.* Air.

To extol to the skies, *exalt to the skies*, πρὸς οὐρᾰνὸν βιβάζω, Soph.; οὐρανόμηκες ποιέω, Isoc.

Belonging to the sky, αἰθέριος, α, ον, and ος, ον, Trag. *Vid.* Air.

She has flown up to the sky, αἰθερία ἀνέπτα, Eur.

[*To kick up sky-high*, σκέλος οὐράνιον ῥίπτω or ἐκλακτίζω, Ar.]

[Sky-blue, οὐρανοχρώματος, ον, Diph. Siph.]

[Sky-light, a, ἀναφωτίς, ίδος, ἡ, Nicet.]

Slab, a, στήλη, ἡ (esp. one set up as a memorial in a public place with an inscription on it), Ar., Hdt., Thuc., Andoc.

Slack, χᾰλᾰρός, ά, όν, Ar., Thuc., Xen.; ἀνετός, ή, όν, Arist.; (opp. to elastic), πιλητός, ή, όν, Arist.

Rather slack, ὑποχᾰλᾰρός, ά, όν, Hipp.

[*To be* or *become slack*, χαλάω, Eur.] *Vid.* sq.

Slacken, to, act., χᾰλαίνω, only pres. and imperf. act., Hes.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, sometimes act. used in pass. or intrans. sense, h., Trag., Xen., Plat.; ἀποχᾰλάω, Ar.; λῦω (but sometimes ῠ̄ in arsis in Ep.), fut. λύσω, perf. pass. λέλῡμαι, etc. (Hom. often uses pluperf. pass. without the redupl., e. g., λύτο, λύντο, etc.; Pind. has imper. pres. act. λῦθι), Soph.; ἄνῐημι (νῐ̄ Ep., νῑ̆ Att., though νῐ̄ sometimes in Ar.), imperf. ἀνίην and ἀνίειν (the more usu. Att. form), also Ep. ἀνίεσκον, fut. ἀνήσω, aor. 1 ἀνῆκα, Ep. ἀνέηκα, but also Ep. fut. ἀνέσω, and Ep. aor. 1 opt. ἀνέσαιμι (Hom. has 2d sing. pres. act. ἀνιεῖς) (esp. of slackening reins, etc.), Soph.; μεθίημι, Soph., Eur. *Vid.* To loosen.

[Slackening, a, χάλασις, εως, ἡ, Plat.]

Slackness, χᾰλᾰρότης, ητος, ἡ, Xen.

[Slag (on surface of melted ore), πομφόλυξ, υγος, ἡ, Diosc.]

Slain, *vid.* sub To slaughter or To slay.

Slake, to, σβέννῡμι, fut. σβέσω, more rarely σβήσομαι, aor. 2 ἔσβην in pass. sense, Hom., Eur., Plat. *Vid.* To quench.

[Slam, to — *to slam the door in one's face*, προσαράσσω τινὶ τὰς θύρας, or εἰς τὸ μέτωπον τὴν θύραν προσαρ., Luc.]

Slander, διαβολία, ἡ (ᾰβ, but poet. ᾱβ), Theogn., Pind.; διᾰβολή, ἡ (δ. ἐμή, uttered *by* me, Eur., uttered *against* me, Plat.), Eur., Omn. Att. prose; κᾰκὴ γλῶσσα, Pind.; βλασφημία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; σῡκοφαντία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; συκοφάντημα, ατος, τό, Æschin.; βασκᾰνία, ἡ, Dem.

Men living by slander, συκοφαντικῶς βεβιωκότες, Isoc.

Slander, to, διᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; σῡκοφαντέω, Ar., Xen., Lys., Dem.; βλασφημέω, c. εἰς and acc., or κατά or περί and gen., Plat., Isoc., Æschin.; βασκαίνω, Isoc., Dem.

Slandered, to be, διαβολὴν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Xen.

Slanderous (slanderer), διᾰβολος, ον, Pind., Ar., Andoc.; ψῑθῠρός, όν (of words, etc., also as subst.), Pind., Soph.; κᾰκόθροος, ον, contr. -ους, -ουν, Soph.; βλάσφημος, ον, Dem.; βάσκᾰνος, ον, Ar., Dem.; σῡκοφαντῐκός, ή, όν, Dem.; ψιθυριστής, ὁ, N. T.

Slanderously, διαβόλως, Thuc.; σῡκοφαντῐκῶς, Isoc.

Slanting, Slantwise, δοχμός, ή, όν, Hom.; δόχμιος, α, ον, Hom., Eur.; λέχριος, α, ον, Hom., Eur.; πλᾰγιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; παραπλάγιος, ον, Theoph. *Vid.* Oblique.

Slanting, adv., λεχρίς, Ap. Rh.

Slap, a, ῥᾰπισμα, ᾰτος, τό, Luc.

Slap, to, ῥᾰπίζω, Plat., Dem.; ῥᾰθᾰπῦγίζω, Ar.

Slate, a (to reckon on), ἀβᾰκιον, τό, Lys.

Slaughter, φονή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; φόνος, ὁ, Omn.; αἷμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; σφᾰγή, ἡ, Trag., Xen., Isoc., Dem.; σφάγιον, τό, Eur.; Ἄρης, εος and εως, ὁ (ᾰ, but sometimes ᾱ, though rarely in Att.), Soph.; διᾰτομή, ἡ, Æsch.

Death by being slaughtered, σφάγιος μόρος, Soph.

Give the rein to slaughter, φόνιον ἐξίει (imper. poet. of ἐξίημι) κάλων (lit., let out the rope of slaughter), Eur.

Mutual slaughter, ἀλληλοφονία, ἡ, Pind.; ἀλληλοφθορία, ἡ, Plat.

[*Causing mutual slaughter*, ἀλληλοκτόνος, ον, Mosch.]

[*Engaged in mutual slaughter*, ἀλληλοφόνος, ον, Æsch., Xen.; αὐτοκτόνος, ον, Æsch., Eur.]

To wish for slaughter, φονάω, only act., Soph.

A victim destined for slaughter, φόνευμα, ᾰτος, τό, Eur.

Polluted with much slaughter, πολύφθορος, ον, Æsch.; αἱματοστᾰγής, ές, Æsch.

In revenge for slaughter, ἀντίφονος, ον (of calamity, etc.), Æsch., Soph.

Of slaughter by kindred hands, αὐτοχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ (of slaughter it-

self, or of the pollution arising from it), Soph., Eur.

SLAUGHTER, TO, *vid.* TO SLAY.

SLAVE, A, ἀνδράποδον, τό, Hom., Thuc., Xen., Dem.; δοῦλος, ὁ, fem. δούλη (only fem. used in Hom.), Omn.; δούλευμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; δουλόσυνος, ὁ, Eur.; δουλᾶριον, τό, Ar.; παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Ar., Xen., Isoc.; παιδίον, τό, Ar.; παιδᾶριον, τό, Xen.; κτῆμα, ἄτος, τό, Eur.; [οἰκέτης, ου, ὁ, Hdt., fem. οἰκέτις, ιδος, and οἰκέτις γυνή, Soph., Eur.] *Vid.* SYN. 189.

A female slave, κτητὴ γύνη (gen. γυναικός, voc. γύναι, etc.), Hes.; παιδίσκη, ἡ, Lys., Isæ.; *a favorite female slave*, ἄβρα, ἡ, Menand.

A slave bred in the house, θρεπτός, ὁ, fem. θρεπτή, Pherecr., Lys.; [οἰκότριψ, ῖβος, ὁ καὶ ἡ, Dem., Ar.; μόθαξ, ακος, and μόθων, ωνος, ὁ (Laconian), Phylarch., Xen.]

A willing slave, ἐθελόδουλος, ὁ, Plat.

Thrice a slave, τρὶδουλος, ὁ, Soph.

A fellow-slave, ὁμόδουλος, sine cas. or c. gen., Eur., Xen., Plat.; σύνδουλος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt.

A bad slave, κἀκόδουλος, ὁ, Cratin.; μαστιγίας, ὁ, Plat.

A runaway slave, θησειότριψ, -τρῖβος, ὁ, Ar.

A half slave, ἡμίδουλος, ὁ, Eur.

The body of slaves, τὸ δοῦλον, Eur.

As a slave, equal to a slave, instead of a slave, etc., ἀντίδουλος, ον, Æsch.

An enticing away of slaves, δουλαπάτια, ἡ, Arist.

To be a slave, δουλεύω, often c. dat. of the master to whom, only act., Omn. Att., Hdt.; λᾶτρεύω, c. dat. of the master, or sometimes c. acc., only act., Solon, Trag., Xen., Isoc.; θεράπεύω (esp. of being a slave to passions, appetites, etc.), c. acc., Thuc., Xen.

To be a slave to one's parents in return for the benefits received from them, ἀντίδουλεύω τοῖς τεκοῦσιν, Eur.

SLAVE-DEALER, A, ἀνδραποδώνης, ου, ὁ, Ar.; ἀνδραποδιστής, οῦ, ὁ, Xen., Lys., Isoc.; ἀνδραποδοκάπηλος, ὁ, Luc.

SLAVER, σίαλον, τό, Xen., Hipp.

SLAVER, TO, σιαλίζω, Hipp.; σιάλοχοέω, Hipp.

SLAVERY, εἴρερος, ὁ, Hom.; δουλοσύνη, ἡ, Hom., Pind., Solon, Eur., Hdt.; δουλεία, and poet. δουλία, ἡ, Omn. Att.; δούλευμα, ἄτος, τό, Eur.; ἀνδραποδισμός, ὁ, Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* SYN. 188.

The fate of slavery, δούλιον ἦμαρ (ἄτος, τό), Hom.; ἀναγκαῖον ἦμαρ, Hom.; ἀναγκαία τύχη, Soph.

The yoke of slavery, ἀνάγκης ζυγόν, Eur.; so ζ. δουλείας, Soph.

He lives in slavery, δουλίῳ χρῆται ζυγῷ, Æsch.

They live in slavery, δοῦλον ἴσχουσιν βίον, Soph.

[*To sell* (freemen) *into slavery, to reduce to slavery*, ἀνδραποδίζω, Hdt., Att.]

[*A selling into slavery* or *reducing to slavery*, ἀνδραποδισμός, ὁ, Thuc.]

Willing slavery, ἐθελοδουλεία, ἡ, Plat.

SLAVISH (of or belonging to slaves or to slavery), δούλιος, α, ον, Hom., Trag., Hdt.; δούλειος, α, ον, and ος, ον, Ep. also δουλήϊος, α, ον, Hom., Pind., Eur., Hdt.; δοῦλος, η, ον, Trag.; δουλικός, ή, όν, Xen., Dem.; πρόδουλος, ον, Æsch.; δουλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.; ἀνελεύθερος, ον, Æsch., Xen., Plat.; ἀνδραποδώδης, ες, Xen., Plat. *Vid.* SERVILE.

A slavish spirit, δουλοπρέπεια, ἡ, Plat.

Having slavish dispositions (lit., having the hair of slaves in their soul, i. e., coarse hair like that of slaves), ἀνδραποδώδη τρίχα ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντες, Plat.

SLAVISHLY, δουλικῶς, Xen.; ἀνελευθέρως, Xen.; ἀνδραποδωδῶς, Plat.

SLAY, TO, λύω γυῖα, λύω γούνατα, c. gen. pers., fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, etc. (Hom. often has pluperf. pass. without redupl., e. g., λῦτο, λύντο, etc.), Hom.; φένω, only in aor. 2 ἔπεφνον (the only tense used in Att.), perf. pass. πέφᾶμαι (only in 3d sing. and pl.), and fut. pass. πεφήσομαι, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κἀτἄφένω, only in aor. 2, Hom., Pind., Soph.; κεραΐζω, only act., Hom., Pind., Hdt.; ἐναίρω (and ἐνναίρω, h.), only pres., fut. and aor. 2 act., pres. and aor. 1 mid. (mostly of killing in battle), Hom., Pind., Soph., Eur.; κατεναίρομαι, mid. (Soph. has also aor. 2 act. κατήνἄρον), no pass., Hom.; αἰρέω, esp. in aor. 2 εἷλον, Ep. also ἕλον, Hom.; κἀθαιρέω, Hom., Soph., Eur., Xen.; ὀλέκω, only pres. and imperf. act. and pass. (Trag. only in chor.), Hom., Æsch., Soph.; ὄλλῡμι, fut. ὀλέσω, Ep. -έσσω, Att. ὀλῶ, aor. 1 ὤλεσα, Ep. also ὄλεσσα, no aor. 2 act., perf. ὀλώλεκα (rare in the simple verb), (Hom. has also Ep. imperf. ὀλέεσκον, and Archil. pres. ὀλλύω), no pass., but mid. in pass. sense in pres., imperf., fut. ὀλοῦμαι, aor. 2 ὠλόμην, 2d perf. ὄλωλα, Hom., Hes., Pind., Trag.; ἀπόλλυμι, Omn.; κτείνω, fut. κτενῶ (but in Hom. always κτενέω), aor. 2 ἔκτἄνον, Ep. part. also κτἀνέων, also aor. 2 3d sing. and pl. ἔκτα and ἔκταν (Hom. and Trag.), infin. κτᾶμεν and κτάμεναι (not Att.), part. κτάς (also in Att., but chiefly in compound words), 1st pl. subj. κτέωμεν (Hom.), aor. mid. in pass. sense (if it be not rather perf. pass. with the augment omitted), infin. κτάσθαι, part. κτᾶμενος (Hom. and Att.), aor. 1 pass. ἐκτάθην, 3d pl. -θεν (only in Hom.), Omn.; κἀτακτείνω, also poet. (not Att.) κακτείνω, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ἀποκτείνω, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; δᾰμάω, fut. -ἄσω, Ep. often -άσσω, perf. pass. δέδμημαι, pluperf. ἐδεδμήμην, aor. 1 ἐδμήθην and ἐδᾰμάσθην, aor. 2 pass. ἐδᾰμην, Ep. subj. often δαμείω, and infin. δαμήμεναι, Hom., Æsch., Eur.; δαΐζω, fut. -ΐξω, Hom., Eur., Ap. Rh.; δηϊόω, and contr. δηόω (Ap. Rh. has aor. 2 ἐδήϊον), Hom., Ap. Rh.; σφάζω, fut. -ξω (only of slaying with a weapon), Omn.; ἐνἀρίζω, fut. -ΐξω (but also aor. 1 ἠνἄρῖσα, Anth.), Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐξεναρίζω, Hom.; κατεναρίζω, Æsch., Soph.; κόπτω ("in Hom. only of cattle when not stabbed with a knife, but knocked down with a mallet," LIDD. and Sc.), Hom., Xen.; φονεύω, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐν φοναῖς τίθημι (aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην), Pind.; σφάλλω, Pind.; μίγνῡμι πότμον, c. dat. pers., Pind.; πέρθω, no perf., aor. 2 ἔπρᾰθον, only pres. and imperf. pass., but fut. mid. also in pass. sense, and so sync., aor. mid. infin. πέρθαι, Pind., Soph., Eur.; καίνω, only in pres., imperf., and aor. 2 act., pres. and imperf. pass., and 2d perf. act. κέκονα (once only in Soph.), Trag., Xen.; κἀτεργάζομαι, mid., augment ειργ., perf. pass. κατείργασμαι, both in act. and pass. sense, sometimes c. acc. cogn. (e. g., φόνον, αἷμα, etc.), Soph., Eur., Hdt.; θερίζω, aor. 1 sync. ἐθέρῐσα, Æsch.; κἀτευνάζω, Soph., Eur.; κοιμίζω, Soph., Eur.; κοιμάω, in pass., Soph.; κείρω, aor. 1 act. ἔκερσα and ἐκειρα, mid. ἐκερσάμην and ἐκειράμην, no perf. act., Æsch., Soph.; κἀτἄκαίνω, Soph., Xen.; καταφονεύω, Eur., Hdt.; κατασφάζω, Trag., Hdt.; ἀνἀλίσκω, sometimes ἀνᾰλόω, Æsch., Eur., Thuc.; καταστορέννῡμι, fut. -στορέσω, also -στρώσω, aor. 1 usu. -εστόρεσα, but perf. pass. -έστρωμαι, Eur., Hdt., Xen.; νοσφίζω, c. acc. pers., also ν. βίου, c. acc. pers., Æsch., Soph.; φθείρω, Soph., Eur.; πράσσω (a rare usage), c. acc. pers., also π. φόνον, c. dat. pers., Pind., Æsch.; πορθέω, Eur.; πνεῦμα ἀπορρήγνῡμι, c. gen. or c. dat. pers., Eur.; προΐσταμαι, in aor. 2 προύστην φόνου, c. dat. pers., Soph.; σῦνάπτω γῇ, c. acc. pers. (i. e., to cause to be buried), Eur.; κἀτᾰχράομαι, mid., c. aor. 1 pass. -εχρήσθην in pass. sense, Hdt.; κἀτᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Hdt., Xen.; ῥαίω, Ap. Rh. *Vid.* To KILL, and SYN. 302.

To slay besides, προσἀποκτείνω, Xen.; προσἀπόλλῡμι, Hdt., Plat.

What valor is there in slaying the dead over again? τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; Soph.

To slay on or over, ἐπισφάζω, c. dat. of that on which, Eur., Xen.; ἐπικἀτασφάζω, c. dat., Hdt.

To slay with, together, etc., συνόλλῡμι, Eur.; σῦνἀπόλλυμι, Hdt., Thuc., Plat., Lys.; συγκἀτακτείνω, Soph., Eur.; συγκἀτεργάζομαι, Eur.; συμφονεύω, Eur.; συνδαΐζω, Soph.; συσφάζω, Eur.; σῦνἀποκτείνω, Antipho, Æschin.

To slay one another, αὐτοκτονέω, only act., Soph.; ἀλληλοκτονέω, Hipp.

To be slain, ἁλίσκομαι (ᾰ, but sometimes ᾱ), esp. in aor. 2 ἑάλων, Ep. subj. ἅλῶω, part. ἁλούς, etc., Hom.; πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* To DIE.

And he was slain and many of the Chians, καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει καὶ τῶν Χίων πολλοί, Thuc.

To be slain beforehand, προἀνᾰλίσκομαι, pass., perf. -ανάλωμαι, aor. 1 -ανᾰλώθην, Thuc.

Slain, πτώσῐμος, ον, Æsch.; σφακτός, ή, όν, Eur.; ἐρῖπείς, εἶσα, ἐν, Pind.

Slain in numbers, πολύφθορος, ον, Æsch.

Slain by the hand, χειροδᾰίκτος, ον, Soph.

Slain by the sword, δορῐκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σἰδηροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; δορῐπετής, ές, Eur.

Newly slain, πρόσφᾰτος, ον, Hom.; νεόκτονος, ον, Pind.; νεοσφᾰγής, ές, Soph., Eur.; νεόφονος, ον, Eur.; νεόκμητος, ον, Eur.; νεόσφακτος, ον, Arist.

Mutually slain, slain by a kindred hand, by one's own hand, etc., αὐτόκτονος, ον (sometimes epith. of the slaughter itself), Æsch.; αὐτοσφᾰγής, ές, Soph.; αὐτοδᾰίκτος, οϋ, Æsch.

Of or *belonging to the slain*, βροτόφθορος, ον (of spoils), Ar.

Slaying men, ἀνδροφόνος, ον, Hom., Pind., Eur.; ἀνδροκτόνος, ον, Trag., Hdt.; ἀνδροδᾰίκτος, ον, Æsch.; ἀνδροφθόρος, ον, Pind., Soph.; ἀνδρορμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (of a weapon), Æsch.; ἀνδροδᾰμας, αντος, ὁ καὶ ἡ,

Pind.; *ἀνθρωποκτόνος, ον*, Eur.; *λᾱοφόνος, ον*, Theoc.

Slaying many, *πολύκᾱνής, ές*, c. gen., Æsch.; *πολυκτόνος, ον* (of Helen, Venus, etc.), Æsch.

Slaying in return, *ἀντικτόνος, ον*, Æsch.

Slaying (men) *early in their youth*, *ὠκύμορος, ον*, Hom.

Slaying one another, or *slaying one's own kindred*, *αὐτοκτόνος, ον*, Æsch., Eur.

Slaying one another or *one's own kindred*, adv., *αὐτοκτόνως*, Æsch.

Slayer, a, *ὀλετήρ, ῆρος, ὁ*, Hom., Aleman, fem. *ὀλέτειρα, ἡ*.; *φονεύς, ὁ*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; *σφάγεύς, ο* (used even of a weapon sometimes), Soph., Eur., Xen., Dem.; *αὐθέντης, ου, ὁ*, Eur., Hdt., Thuc., Antipho.

A slayer of people, *λᾱοδάμας, αντος, ὁ*, Æsch.

Sleek, *λίπᾰρός, ά, όν*, Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen.; *φιᾰρός, ά, όν*, Theoc., Call.; [*πολύτροφος, ον*, Theoph.; *πίων, πῖον* (of animals), Hom., etc.]

To be sleek, *λίπᾰ́ω*, only in Ep. pres. *λίπόων*, Call.: *στίλβω*, only pres. and imperf. act., Eur.

Sleep, *ὕπνος, ὁ*, Omn.; *κοῖτος, ὁ*, Hom., Eur., Hdt.; *κῶμα, ᾰτος, τό*, Omn. poet. except Trag.; *ἄωρος*, contr. *ὦρος, ὁ*, Sapph., Call.: *κοίμημα, ᾰτος, τό*, Soph.; *κοίμησις, εως, ἡ*, Plat.; *καθύπνωσις, εως, ἡ*, Arist.

A light sleep, *ἐγέρσῑμος ὕπνος*, Simon., Theoc.

[*Calm, quiet sleep*, *ὕπνος ἄνανδος*, Hipp.]

[*Sleep that knows no waking*, *ἀνέγερτος ὕπνος*, Arist.]

In one's sleep, adj., *ἐνύπνιος, ον*, Æsch., Anth.

In one's sleep, adv., *ἐνύπνιον*, Hom.; *ὄναρ*, Trag., Plat.

[*In sleep and awake* (i. e., always), *ὄναρ καὶ ὕπαρ*, Democr.]

Fond of sleep, *φίλῠπνος, ον*, Theoc.

Causing sleep, *ὕπνωτῐκός, ή, όν*, Theoph.

A giver of sleep, *ὑπνοδότης, ου, ὁ*, Æsch., fem. *ὑπνοδότειρα*, Eur.

To have swollen eyes from being kept without sleep, *κῠλοιδιάω*, only act. (*ὑπ' ἔρωτι*), Theoc.

To resist sleep, *ὑπνομᾰχέω*, only act., Xen.

Causing all to sleep, *παγκοίτης, ου, ὁ* (of the grave), Soph.

Causing long sleep, *τᾰνηλεγής, ές*, Hom.

Causing eternal sleep, *αἰίνυπνος, ον*, Soph.

Causing miserable sleep, *δύσηλεγής, ές*, Hom.

[*Banishing sleep*, *ἄγρυπνος, ον*, Arist.]

Fit to sleep on (bed, etc.), *ἐνεύναιος, ον*, Hom.; *εὐνᾰ́σῐμος, ον*, Xen.

[*An awakening from sleep*, *ἀνάστασις ἐξ ὕπνου*, Soph.]

Sleep, to, *ἄω*, only in aor. 1 *ἄεσα* (*ᾰ́*, but *ᾰ* when the augment is used), and sync. *ἄσα*, Hom.; *ὕπνόω*, only p es. act., Hom.: *δαρθάνω*, only in aor. 2 act. *ἔδρᾰθον*, Hom.; *καταδαρθάνω*, aor. 2 sync. also *κάδρᾰθον*, also *κατέδαρθον*, also aor. 2 pass. *κατεδάρθην* and *κατεδρᾰθην*, and (in Plat.) perf. *καταδεδάρθηκα*, Hom., Pind., Ar., Plat., Lys., Ap. Rh.; *ἀωτέω*, only pres. act., Hom., Simon.; *κνώσσω*, only pres. and imperf. act., Hom., Pind., Anth.; *λέγομαι*, mid., with some forms called by some syncop. aor., if they are not rather perf. and pluperf. pass., e. g., 3d sing. indic. *ἔλεκτο*, imper. 2d sing. *λέξο* and *λέξεο*, Hom.; *κατᾰλέγομαι*, mid., also with infin. *καταλέχθαι*, and part. *κᾰτᾰλέγμενος*, Hom., Hes.; *ἰαύω*, only pres. act., Hom., Soph., Eur.; *εὐνάομαι*, pass., Hom., Hes., Soph.; *κατευνάομαι*, Hom.; *εὐνάζομαι*, pass. (also in Soph. act. used intrans.), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; *κατευνάζομαι*, Hom., Ap. Rh.; *βρῑ́ζω*, fut. *-ξω*, no perf., only act., Hom., Æsch.; *ἀποβρῑ́ζω*, Hom., Call.; *κεῖμαι*, imper. *κεῖσο*, imperf. *ἐκείμην* (being in reality perf. and pluperf.), fut. *κείσομαι*, no other tenses, Omn. poet.; *εὕδω*, fut. *εὑδήσω*, no aor. or perf., Omn. poet., Xen., Plat.; *κᾰθεύδω*, imperf. *καθηῦδον*, more usu. *ἐκάθευδον*, Omn.; *κοιμάομαι*, pass., Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.; *κᾰτᾰκοιμάομαι* (also act. used intrans. in Hdt.), Hom., Ar., Hdt.; *κοιτάζομαι*, mid., Dor. aor. 1 *ἐκοιταξάμην* for *-ᾰσάμην*, Pind.; *βαυβάω*, only act., Soph., Eur.; *ἐννῠχεύω*, only act., Soph.; *ὑπνώσσω*, only pres. act., Æsch., Eur.; *ὕπνόω*, act. and pass., Eur., Hdt.; *κᾰθυπνόω*, Hdt., Xen.; *ἀνᾰκοιμάομαι*, Xen.; *ἀποκοιμάομαι*, esp. of getting a little sleep, Ar., Hdt., Xen.; *κᾰτᾰκοιμίζω*, Xen.; *ἀνάπαύομαι*, mid., Hdt., Xen.; *νυστάζω*, fut. *-ᾰσω* and *-ᾰξω*, only act., Ar., Xen., Plat.; *κοιταῖος γίγνομαι* (fut. *γενήσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἐγενόμην*, perf. *γέγονα*, part. usu. in Att. *γεγώς, ῶσα*, gen. *ῶτος*, etc.), Dem.

To sleep alone, *μονοκοιτέω*, only act., Ar.

[*To sleep softly*, *μαλακευνέω*, Hipp.]

[*To sleep the sleep of death*, *νήγρετον ὑπνόω*, Anth.]

To sleep away from a place (away from one's quarters), *ἐκκαθεύδω*, Xen.; *ἀποκοιτέω*, Dem.; *ἀποκοιμάομαι*, pass., Plat.

To sleep among, *in*, *on*, etc., *ἐνιαύω*, c. dat., Hom.; *ἐνεύδω*, Hom.; *ἐγκᾰθεύδω*, Ar., Arist.; *ἐγκᾰτᾰκοιμάομαι*, pass., Hdt.

To sleep on, *ἐπῐκᾰτᾰκοιμάομαι*, c. dat., Hdt.; *ἐπῐκᾰτᾰδαρθάνω*, Thuc., Plat.

To sleep ill, *δῠσῠπνέω*, only act., Plat.

To go to sleep over, *ἐπῐκοιμάομαι*, pass., c. dat., Plat.

To sleep off care, *ἀπομερμηρίζω*, fut. *-ίσω* and *-ίξω*, only act., Ar.

To sleep first, *προκαθεύδω*, Ar.

To sleep in the open air, *αἰθριοκοιτέω*, only act., Theoc.

To sleep by (by the side of), *πᾰρᾰδαρθάνω*, c. dat., Hom.; *πᾰρᾰκᾰτᾰλέγομαι*, sync. *παρκατ.*, c. dat., Hom.; *πᾰρευνάζομαι*, pass., c. dat., Hom.; *παριαύω*, Hom., Ap. Rh.; *προσλέγομαι*, c. dat., Hom.; *προσκοιμίζομαι*, pass., c. dat., Xen.

To sleep with or *together*, *σύνευνάζομαι*, pass., c. dat., Pind., Soph., Hdt.; *συγκοιμάομαι*, pass., Trag., Hdt., Lys.; *συγκλίνομαι*, pass., Eur., Hdt.; *συνεύδω*, c. dat., Soph., Eur.; *συγκᾰθεύδω*, Æsch., Plat.; *συγκᾰτᾰδαρθάνω*, Ar.

One must sleep, *καθευδητέον*, Plat.

To cause to sleep, *send to sleep*, etc., *λέγω* (esp. in aor. 1), Hom., Hes.; *κοιμάω*, Hom., Æsch.; *κοιμίζω*, So. h., Eur., Xen.; *κᾰτᾰκοιμάω*, Soph., Hdt., Plat.; *κατακοιμίζω*, Plat.; *εὐνάζω*, and metaph. in the sleep of death, Soph., Ap. Rh.; *κατευνάζω*, Soph.; *εὐνάω*, Ap. Rh.

One who sleeps away from a place, *ἀποκοιτος, ὁ*, Æschin.

Sleeping, *ἐπὶ βλεφᾰ́ροις ὕπνον ἀνᾰλίσκων*, Pind.

Sleeping by day, *ἡμερόκοιτος, ον*, Hes., Eur.

A sleeping together, *συγκοίμησις, ή*, Plat.

Sleepless, *ἄῦπνος, ον*, Hom., Trag., Xen., Plat.; *ἄγρυπνος, ον*, Æsch., Plat.; *ἄκοίμητος, ον*, Æsch.: *εὐνοῦχος, ον* (epith. of *ὄμμα*), Soph.; *πᾰννύ́γρυπνος, ον* (of care), Mel.

To be sleepless, *ἀγρυπνέω*, only act., Xen.

Sleeplessly, *ἀβρῑ́ξ*, Eur.

Sleeplessness, *ἀγρῦπνία, ἡ*, Hdt., Plat.: *ἀϋπνία, ἡ*, Plat.

Sleepy, *ὑπνώδης, ες*, Eur., Plat.; *ὑπνωτῐκός, ή, όν*, Arist.

[*To be sleepy*, *ὑπνώσσω*, Æsch., Plat.; *νυστάζω*, Plat., Ar.]

Sleet, *vid.* Snow.

Sleeve, a, *χειρίς, ίδος, ἡ*, Hdt., Xen.; *κόρη, ἡ* (esp. a long sleeve), Xen.

With sleeves, *χειρῐδωτός, όν*, Hdt.

With two sleeves, *ἀμφιμάσχᾰλος, ον*, Ar.

[Sleight—*sleight of hand*, *μαγγανεία, ἡ*, Plat.; *ψηφοπαιξία, ἡ*, late.]

[*One who uses sleight of hand*, *ψηφοπαίκτης, ο*, Eudox.]

Slender, *ἄραιός, ά, όν* (sometimes in Att. *ός, όν*, with F in Hom.), Hom., Hes., Soph.; *ῥᾰδῑνός, ή, όν*, Hom., Hes., Theogn., Anac., Xen., Theoc. (also in Æsch., though not given in this sense); *βρᾰδῑνός, ή, όν*, Sapph.

Slice, a, *τόμος, ὁ*, Ar.; *χναυμᾰτιον, τό*, Telecl.

Slide, to, *ὀλισθάνω*, fut. *ὀλισθήσω*, aor. 2 *ὤλισθον*, other tenses rare, only act., Hom., Soph., Plat.

Slight, *ἄραιός, ά, όν*, sometimes in Att. *ός, όν*, Hom., Hes., Soph.; *λεπτός, ή, όν*, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *μῑκρός, ά, όν*, Omn.; *λεπτόδομος, ον*, Æsch.; *μανός, ή, όν* (*ᾱ*, but also in compounds *ᾰ*), Plat., Arist.; of a wound, an affliction, etc. (i. e., insignificant), *εὐχερής, ές*, Soph., Plat.; *φαῦλος, η, όν*, and *ος, ον*, Eur. *Vid.* Small.

In no slight degree, *οὐκ ἐλάχιστον*, Thuc.

Slight, a, or Slighting, *ὀλῑγωρία, ἡ*, Hdt., Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* Contempt.

Slight, to, *ἀθερίζω*, fut. *-ίσω*, in Ap. Rh. also *-ίξω*, only act., c. acc., Hom., c. gen., Ap. Rh.; *ἀγάζω*, only act. in this sense, Æsch.; *πᾰρωθέω*, imperf. *παρεώθουν*, augmented tenses all *-εω* in Att., fut. *-ωθήσω* and *-ώσω*, the remaining tenses mostly from the latter, Eur.; *ὑπερῖδον*, only aor. 2, part. *-ιδών*, etc., Hdt., Thuc., Xen.; *ὑπεροράω*, imperf. *-εώρων*, fut. *ὑπερόψομαι*, aor. 1 pass. *ὑπερώφθην*, other tenses rare, c. acc., more rarely c. gen., Hdt., Thuc., Antipho; *ὀλῑγωρέω*, only act., c. gen., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *παραθεωρέω*, Dem.; *πᾰρᾰχράομαι*, mid., c. acc. or c. gen., Hdt.; *ἐν εὐχερεῖ τίθημι*, Soph.; *φαύλως φέρω, φαύλως κρίνω*, Trag.; *ἐν ὀλῑγωρίᾳ ποιέομαι*, c. acc., Thuc.; *εἰς ὀλῑγωρίαν τραπέσθαι*, c. gen., Thuc.; *παρ' ὀλίγον ποιέομαι*, c. acc., Xen.; *πᾰρᾰτρέχω*, fut. *-δρομοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έδρᾰμον*, perf. *-δέδρομα*, Theoc. *Vid.* To despise.

To slight a little, *ὑποκᾰτᾰφρονέω*, Hipp.

One must slight, *ὀλῑγωρητέον*, c. gen., Isoc.

[SLIGHTING, ὀλίγωρος, ον, Hdt.] [SLIGHTINGLY, ὀλιγώρως, Plat.]

SLIGHT-LOOKING, μανώδης, ες, Aristophanes.

SLIGHTLY, σμικρῶς, Plat.; φαύλως, Ar.; of wounds, afflictions, etc., εὐχερῶς, Plat.

[*Slightly*, ὀλίγον, Hom., Xen., etc., more usu. in Att. prose ὀλίγῳ, Plat., etc.] *Vid.* LITTLE.

SLIGHTNESS, μανότης, ητος, ἡ, Plat.

[SLIM, ῥαδῑνός, ή, όν, Hom., Hes., Xen., etc.] *Vid.* SLENDER.

SLIME, ἄσις, εως, ἡ, Hom. *Vid.* MUD.

SLIMY, ἀσώδης, ες, Æsch.; μυξώδης, ες, Arist.

SLING, ᾱ, σφενδόνη, ἡ, Hom., Archil., Æsch., Eur., Thuc., Xen.

The bullet thrown by a sling, σφενδόνη, ἡ, Xen.

SLINGER, ᾱ, σφενδονήτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To be a slinger, σφενδονάω, also in pass. to be thrown (as) from a sling (metaph.), Eur., Xen.; ἀκροβολέω, Anth.

SLINGING, σφενδόνησις, εως, ἡ, Plat.

Of or *belonging to slinging*, σφενδονητῐκός, ή, όν, Plat.

SLIP, ᾱ, ὀλίσθημα, ατος, τό, Plat.; [(euphem. for failure, etc.), πταῖσμα, τό, Hdt.]

[*To make a slip*, πταίω, Thuc., Xen., Plat.] *Vid.* TO STUMBLE.

[SLIP, ᾱ (cutting of olive), χάραξ, ακος, ὁ, Theoph.]

SLIP, TO, ὀλισθάνω, fut. ὀλισθήσω, aor. 2 ὤλισθον, other tenses rare, Hom., Soph., Xen., Plat.; κατολισθάνω, Ap. Rh. *Vid.* TO STUMBLE.

To slip away, ὑποδύομαι, mid. (ῠ Hom., but ῡ afterward), esp. in fut. and irreg. aor. ὑπεδυσόμην, c. gen., Hom., and in pres., Dem. (see below); ὑπεκδύομαι, c. aor. 2 act. ὑπεξέδυν, and perf. -δέδῡκα, c. acc., Eur., Hdt.; ὑπεκθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. or perf., Emped.; ὑποκῑνέω, sine cas., Ar.; ὕπειμι (ἰέναι), Hdt.; ὑπορῥέω, fut. -ῥυήσομαι, perf. -ερῥύηκα, aor. 2 pass. -ερῥύην, other tenses rare, Ar., Plat.; ὑπαποτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδραμον, perf. -δεδράμηκα, Ar.

To slip away one by one (as deserters), διαπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῡθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῡθα, Dem.

To slip off (as one's hand from its hold, or as escaping, etc.), ἐξολισθάνω, c. gen., Eur., Arist.; ἀπολισθάνω, Ar., Thuc.

[*To slip off* (as snow, etc.), παραῤῥέω, Xen.]

To slip into, ὑποδύνω, only pres. and imperf., c. acc., or c. ὑπό and acc., Hdt., more usu. ὑποδύομαι (ὐ Hom., but ῡ afterward), c. fut. mid., aor. 1 mid., aor. irreg. ὑπεδυσόμην, aor. 2 act. ὑπέδυν, and perf. act. -δέδῡκα, c. acc., or c. ὑπό and acc., or (whence to slip under) c. ὑπό and gen., Hom., Hes., Ar., Plat.; ὑπειδύομαι, Hdt.; παρεισδύομαι, Hipp.; παρᾰῤῥέω, fut. -ρυήσομαι, perf. -ερῥύηκα, Dem.; παρεισρέω, Arist.

To slip from under (as a horse from under his rider), ὑποδύνω, c. acc., Xen.

To slip out (lit., through a hole), ἐκτρῡπάω, Ar.

[*To slip about* (of a foot in a shoe), νέω, fut. νεύσομαι, Ar.]

[*To slip aside* (e. g., in plowing), παραπαίω, Theoph.]

To slip by (so as to pass stealthily), πᾰρᾰδύομαι, Hom.

To slip through a person's fingers, give the slip to, διολισθάνω, Ar., Plat.; διαφεύγω, perf. -πέφευγα, Dem., Æschin.

He was afraid the matter would slip through his fingers, ἐν φόβῳ ἦν μὴ . . . ἐκφύγοι τὰ πράγματ' αὐτόν, Dem.

One must slip away, ὑπᾰποκῑνητέον, Ar.

SLIP, TO, act. (dogs on their prey, and metaph. men on their enemies, etc.), ἄνῐημι (νῑ Att., νῐ Hom., νῐ Ar.), Ep. 2d sing. pres. also ἀνιεῖς, imperf. ἀνίην and ἀνίειν (Att.), Ep. also ἀνίεσκον, fut. ἀνήσω, aor. 1 ἀνῆκα, Ep. ἀνέηκα (but Ep. also fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), c. dat. of the prey on which, perf. pass. part. ἀνειμένος, but sine cas., Hom., Soph., Xen.; ἐπιλῡ́ω, fut. -λῡσω, perf. pass. -λέλῡμαι, Xen.

To let slip (an opportunity), πᾰρῐ́ημι, Eur., Hdt., Thuc.; ἀφῐ́ημι, Hdt., Thuc., Dem., Dinarch.; προΐεμαι, mid., Lycurg., Dem.

To let a thing slip or *fall from one's hand*, προΐημι (see above) (opt. pres. προΐοι, h.), Hom.

Easy to let slip, εὔλῡτος, ον (of dogs), Xen.

A slipping off, παράπτωσις, εως, ἡ, Arist.

SLIPPER, ᾱ, βλαύτιον, τό, Ar.; Περσῐκή, ἡ, in pl., Ar.; ῥᾴδια, τά, Pherecr.

SLIPPERY (of a road, etc.), ἀρῐσφαλής, ές, Hom.; σφάλερός, ά, όν (of things or of people), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; so ὀλισθηρός, ά, όν, Pind., Xen., Plat.

Slippery (i. e., tricky, knavish, of a person only), γλοιός, ά, όν, Ar.; [ὀλισθηρός, ά, όν, Plat., Anth.]

Making slippery, ὀλισθητῐκός, ή, όν, Hipp.

In a slippery manner, σφᾰλερῶς, Eur., Isoc.

[SLIT, ᾱ—*with wide slit*, πλατύσχιστος, ον, Theoph.]

SLIT, TO, τέμνω, no aor. 1 act. (perf. part. τετμηώς in Ap. Rh., in pass. sense), Omn. *Vid.* TO CUT.

SLOBBER OUT, TO (like a baby), ἀποβλύζω, only act., Hom.

SLOE, ᾱ, βράβῡλον, τό, Theoc.

[SLOPE, ᾱ (upward), ἀνάκλῐμα, ατος, τό, Apoll.]

SLOPE, TO, κᾰτᾰκειμαι, imperf. -εκείμην (being in reality a perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι (as ground), Pind.; κᾰτᾰκλίνομαι, pass., Ap. Rh. *Vid.* TO INCLINE.

SLOPING, ὕπτιος, ᾱ, ον (of Egypt), Hdt.; ἐπῐκλῐνής, ές, Thuc.; ἑτεροκλῐνής, ές, Xen.; κᾰτᾰφερής, ές, Xen.; παραπλάγιος, ον, Theoph.

Sloping toward the sea, ἄλι κεκλιμένος, Hom.

SLOPPY, ὑδᾰτώδης, ες, Thuc.

SLOTH, ῥᾳθῡμία, ἡ, Eur., Xen., Lys. *Vid.* LAZINESS.

SLOTHFUL, ἄμοχθος, ον, Pind.; νωθρός, ά, όν, Hipp., Plat.; ῥᾳθῡμος, ον, Soph., Eur., Plat., Isoc.; ἄνᾰρῐετος, ον, Soph.; ἀκίνητος, ον, Ar. *Vid.* LAZY.

To be slothful, μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.

SLOUGH (of a serpent), λεβηρίς, ίδος, ἡ, Ar.

SLOW, βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, Ep. also βράσσων and βραδίων, superl. -ύτατος, Ep. also βρᾰδίστος and βάρδιστος, Omn.; νωθής, ές, Hom., Eur., Plat.; νωθρός, ά, όν, Hipp., Plat.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Soph.; ὀκνηρός, ά, όν (only of persons), Pind., Thuc., Antipho; βρᾰδύπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Eur., Anth.; νωλεχής, ές, Eur., Hipp.; δύσφορος, ον, Xen., Plat.

[*Slow at learning*, δυσμαθής, ές, Plat.]

Slow to be accomplished, ὄψῐμος, ον, Hom.; ὀψῐτέλεστος, ον, Hom.

To make slow, βρᾰδύνω, also mid. and pass. *to be slow*, and sometimes act. is used intrans., Trag., Plat.

[*To be slow*, νωθρεύομαι, Hipp., Hyperid.; νωθρῐάω, Diosc.]

I should have been slow to send for you to my house, σχολή σ' ἂν οἴκους εἰς ἐμοὺς ἐστειλάμην, Soph.

SLOWEST, THE, ἥκιστος, η, ον, Hom.

SLOWLY, βρᾰδέως, Thuc., Xen., Isoc.; διὰ χρόνου, Soph.; ἐμποδίζομένως, Plat.; ἀνῐδρωτι, Xen.

Going slowly, βᾶδην, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen.

SLOWNESS, νωλεχία, ἡ, Hom.; βρᾰδῠτης, ητος, ἡ, Hom., Soph., Thuc., Xen., Isoc.; βράδος, τό, Xen.; σχολαιότης, ητος, ἡ, Thuc.

SLUGGISH, βληχρός, ά, όν, Pind. *Vid.* LAZY.

SLUGGISHNESS, βλᾶκεία, ἡ, Xen.; νώθεια, ἡ, Plat. *Vid.* LAZINESS.

SLUMBER, ὕπνος, ὁ, Omn. *Vid.* SLEEP.

SLUMBER, TO, εὕδω, fut. εὑδήσω, no aor. or perf., Omn. poet., Xen., Plat.; νυστάζω, Xen. *Vid.* TO SLEEP.

SLUR, TO, ἐπῐσύρω, only act. in this sense, Lys., Dem.

To do a thing for form's sake, and therefore to slur it, ἀφοσιόομαι, mid., Plat., Isoc., Isæ.

SLY, ἄλωπός, όν, Soph. *Vid.* CUNNING.

[SMACK, ᾱ, ψόφος φιλημάτων, Soph.]

[SMACK, TO (of loud kisses), ποππύζω, Anth.]

SMALL, μῐκρός, Att. often σμῑκρός, ά, όν, compar. μῐκρότερος, etc., more usu. ἧσσων, ἐλάσσων, or μείων, superl. ἐλᾰχῐστος (*vid.* LESS, LEAST), Omn.; λεπτός, ή, όν, Hom., Hdt.; τυτθός, ή, όν, and ός, όν, only positive, Hom., Æsch., Theoc., Ap. Rh.; βαιός, ά, όν, no compar., Pind., Trag. *Vid.* LITTLE.

Very small, πάνσμικρος and πάμμικρος, ον, Plat., Arist.; πολλοστός, ή, όν, Plat.

Small (of a house), ϑλῑβόμενος, η, ον, Theoc.

Small (of flutes, i. e., with few holes), ἠμίοπος, ον, Anac., Æsch.

[*In small numbers*, κατ' ὀλίγους, Hdt., etc.]

SMALLER, ὑπολίζων, ον, Hom.

[*To make smaller*, μειόω, Xen.; *to become smaller*, μειόομαι, Plat.] *Vid.* TO DIMINISH.

In smaller masses, χᾰλῐκώδης, ες, Theoph.

[SMALLNESS, ὀλιγότης, ητος, ἡ, Plat.; μικρότης, ἡ (Att. σμικρ.), Plat., etc.]

SMART, TO—*to cause to smart*, δᾰκνω, fut. δᾰ́ξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, no mid., but pass. in pass. sense (lit. and metaph.), Hom., Eur., Ar., Xen.; ἐπῐδάκνω, Arist.

SMEAR, TO, χρίω, c. acc. of the thing smeared, dat. of the unguent

applied, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπιχρίω, Hom.; ὑποχρίω, Hdt.; προσχρίω, Hipp.; ᾽ἀλείφω, perf. pass. ᾽ἀλήλιμμαι, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἐξᾰλείφω, Hdt., Plat.; κᾰτᾰλείφω, Arist.; ἐπιπλάσσω, fut. -πλᾰ́σω, Hdt.; ἐμπλάσσω, Hdt.; χραίνω, Plat.; ὑπομάσσω, fut. -ξω, Theoc. *Vid.* To ANOINT.

To smear all round or *all over*, περῐπλάσσω, Plat.; περιχρίω, Hipp.

SMEARED, κεκλυσμένος, η, ον, Theoc.

SMELL (i. e., which can be smelt, whether good or bad), ὀδμή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ὀσμή, ἡ, Omn. Att.

[*An intolerable smell*, ὀσμαὶ οὐκ ἀνεκτοί, Thuc.]

Smell (i. e., sense of smell), ὄσφρησις, εως, ἡ, Plat.

Strength of smell, πολυοσμία, ἡ, Theoph.

Having no smell, ᾽ἀνώδης, ες, Plat.; ἄνοσμος, ον, Hipp.; [ἄνοδμος, ον, Hipp.; ἄβρωμος, ον, Diph. Siph.]

Producing a strong smell, πολύοσμος, ον, Theoph.

SMELL, TO, neut., πνέω, and Ep. pres. and imperf. πνείω, ἔπνειον, fut. πνεύσω, more usu. in Att. πνεύσομαι and πνευσοῦμαι, Hom., Soph.; ὄζω, fut. ὀζήσω, perf. ὄδωδα in pres. sense, c. gen. of that which causes the smell, Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat., Lys., Theoc.; προσόζω, Ar.; ἐξόζω, Theoc.; ὀδ ὀσμαι, Democr.

To smell at the same time, σῠνόζω, Arist.; συνεξοζω, Theoph.

A smell comes from Arabia, ἀπόζει τῆς Ἀραβίας, Hdt.

To smell, act., ὀσφραίνομαι, mid., fut. ὀσφρήσομαι, aor. 2 ὠσφρόμην (aor. 1 ὠσφράμην, only in Hdt.), no pass., c. gen., sometimes c. acc. cogn., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.

[*To smell a smell, a perfume*, ὀσφραίνομαι ὀδμήν, Hdt.]

I smell meat, προσπνεῖ μοι κρεῶν, Ar.

SMELLING (i. e., what can be smelt), ὀσφραντός, ή, όν, Arist.; ὀσμητός, ή, όν, Theoph.

Sweet-smelling, εὐώδης, ες, Hom., Pind., Trag.; εὔοδμος, ον, Pind., Theoc.; [ὀσμώδης, ες, Arist., Theoph.]

Smelling acutely, good at smelling, act., ὀσφραντήριος, α, ον, Ar.; ὀσφραντῐκός, ή, όν, Arist.

[*That can not be smelt*, ἀνόσφραντος, ον, Arist.]

SMELT, TO, ἕψω, fut. ἑψήσω, no perf., no mid., but pass. also, Pind., Plat.; [περιτήκω, Hipp., Plat.]

[*To smelt ore*, μεταλλουργέω, Diosc.]

To smelt with, σῠνέψω, c. dat., Arist.

SMILE, Α, μείδημα, ᾰτος, τό, Hes.

Smiles mingled with tears, κλαυσῐγέλως (gen. -ωτος and -ω), ὁ, Xen.

SMILE, TO, μειδάω, esp. in aor. 1 act., no mid. or pass., Hom., h., Ap. Rh.; μειδιάω, fut. -άσω, only act., Hom., h., Sapph., Ar., Plat., Ap. Rh.; ἐπῐμειδάω, Hom.; ἐπιμειδιάω, Xen., Ap. Rh.; γελάω, fut. -άσω, Dor. also -άξω, aor. 1 poet. often ἐγέλασσα (not Att.) for ἐγέλᾰσα, sometimes c. acc. of the object at which, or c. dat., more rarely c. gen., sometimes c. ἐπί and dat., often c. εἰ, etc., Omn.; ὑπογελάω, Plat. *Vid.* To LAUGH.

To smile at, προσγελάω, c. acc., Eur., Ar., Hdt., Æschin.; ἐπῐγελάω, c. dat., Ar.; ἐμμειδιάω, Xen.

SMILING, φῐλομμειδής, ές, Hom., Hes.; φαιδρός, ά, όν, Trag., Ar., Xen.; φαιδρωπός, όν, Æsch., Eur.; μειλῐχόμειδος, ον, Alcæ.; εὐμειδής, ές, Ap. Rh., Call.

SMITE, TO, κόπτω, Hom., Æsch. *Vid.* To STRIKE.

To smite so as to slay, πᾰτάσσω, Thuc.

SMITH, Α, χαλκεύς, ὁ (used even of a goldsmith), Hom., Hdt., Xen., Plat.; χαλκοτῠ́πος, ὁ, Xen., Dem.; σῐδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; σῐδηρεύς, ὁ, Xen.; σῐδηρουργός, ὁ, Theoph.

To be a smith, to make as a smith, χαλκεύω, sometimes c. acc. of the work done or metal wrought, also in pass. of the metal worked, etc., also in mid., Hom., Theogn., Soph., Ar., Xen., Plat.

The trade of a smith, χαλκεία, ἡ, Plat.; ἡ χαλκοτῠπῐκή, Plat.; ἡ χαλκουργῐκή, Arist.; σῐδηρεία, ἡ, Xen.

Belonging to a smith, or *to a smith's trade*, or *skilful as a smith*, χαλκευτῐκός, ή, όν, Xen.

SMITHY, Α, χαλκεών, ῶνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χαλκεῖον, τό, Hdt., Plat.; σῐδηρεῖον, τό, Arist.

SMOCK-FROCK, Α, κᾰτωνᾰκη, ἡ, Ar.

SMOKE, κᾰπνός, ὁ, Omn.; ψόλος, ὁ, Æsch.; λῐγνύς, ύος, ἡ (properly ῠ̆, but also ῡ̆) (esp. when mingled with flame), Æsch., Soph., Ar., Ap. Rh.; ᾽ἄχνη, ἡ, Æsch.; αἰθᾰλος, ὁ, Eur.

SMOKE, TO, intrans., ᾽ἀτμίζω, only act., Soph., Pherecr., Xen.; κᾰπνόομαι, pass. (esp. of a thing burning, and therefore smoking), Pind., Eur.; τύφομαι, pass., perf. τέθυμμαι, aor. 2 ἐτύφην, Eur., Ap. Rh.

To smoke, act. (i. e., make to smoke), κᾰπνίζω, Hom., Dem.; τύφω, fut. θύψω (of smoking bees, Ar.), Soph., Ar., Hdt.; ἐντύφω (of smoking bees), Ar.; καπνιάω (of smoking bees), Ap. Rh.

SMOKELESS, ᾽ἀκᾰ́πνωτος, ον, Eur.

SMOKY, ψολόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Pind.; αἰθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; δύσκᾰπνος, ον, Æsch.; αἰθᾰλεος, α, ον, Ap. Rh.; λιγυυόεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

SMOOTH, λισσός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; fem. λισσάς, ᾰδος, ἡ, Æsch., Eur., Theoc., also λίς, only nom. (epith. of a rock), Hom.; λευρός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Eur.; λεῖος, α, ον, and ος, ον (sometimes of words), Hom., Hes., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ψῑλός, ή, όν (esp. of any thing shaved, hairless, etc.), Hom., Ar., Xen.; ὁμαλός, ή, όν, Hom., Att.; ἀστῠφελος, ον (of a road), Theogn.; λίσπος, η, ον (of a tongue), Ar.

[*Smooth* (of breathings, letters, etc.), ψῑλός, ή, όν, Gram.; *the smooth* (letters, mutes), τὰ ψιλά; *to write* or *mark with a smooth breathing*, ψιλόω, Gram.] *Vid.* BREATHING.

Rather smooth, ὑπόλισπος, ον, Ar.

With smooth bark, λειόφλοιος, ον, Theoph.

A smooth surface, λειμών, ῶνος, ὁ, Soph.

SMOOTH, TO, λεαίνω, poet. also λειαίνω, Ep. fut. λειᾰνέω, only act., Hom., Solon, Xen., Plat.; ἐπιλεαίνω, Hdt.; ξέω, ξέσω, Ep. also ξέσσω, no perf., only act. (of smoothing by polishing, scraping, etc.), Hom., Ap. Rh.

[*To smooth all around*, ἀμφιξέω, Hom.]

To smooth previously, προομᾰλύνω, Plat.

[SMOOTHED (with a plane), ξυστός, ή, όν, Hdt.]

SMOOTHLY, λειως, Plat.

SMOOTHNESS, λειότης, ητος, ἡ, Æsch., Xen., Plat.

SMOTHER, TO, πνίγω, fut. πνίξομαι, aor. 1 ἔπνιξα, no perf. in any voice, aor. 2 pass. and fut. 2 pass. the only pass. tenses, Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἀποπνίγω, Ar., Hdt., Xen.; κᾰτᾰπνίγω, Arist., Theoph.

SMOTHERING, πνῖγος, τό, Ar., Plat.; πνῖξις, εως, ἡ, Theoph.; κᾰτᾰ́πνιξις, η, Arist.

SMOULDER, TO, σμύχομαι, pass., no perf., aor. ἐσμύχην, Hom.; τύφομαι, Eur., Mosch.; ᾽ὑποσμύχομαι, Ap. Rh.

To cause to smoulder (i. e., to burn), σμύχω, in aor. 1, Hom.

SMOULDERING, ψολόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Pind.

SMUGGLE, TO, πᾰρεμπολάω, metaph., Eur.

SMUGGLER, Α, φώρ, φωρός, ὁ, Dem.

SMUT, αἰθᾰλη, ἡ, Luc.

SMUTTY, αἰθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom.

SNAIL, Α, κόχλιον, τό, h.; φερέοικος, ὁ, Hes.; στρᾰβηλος, ὁ, Soph.; κοκκᾰλία, ἡ, Arist.; στρόμβος, ὁ, Arist.

A snail-shell, στρόμβος, ὁ, Arist., Theoc.

Like a snail, στρομβώδης, ες, Arist.

SNAKE, Α, ὄφις, εως, ὁ, Omn.; ἑρπετόν, τό, Eur., Theoc. *Vid.* SERPENT.

Like a snake, ὀφεώδης, ες, Plat.

Abounding in snakes, ὀφιόεις, εσσα, εν (ὄφ. poet.), Antim.

With snake-like neck, ὀφιόδειρος, ον, Orac. ap. Arist.

SNAKY, ὀφιώδης, ες (of the Gorgon), Pind.

SNAP, Α (for a necklace, etc.), βᾰλᾶνος, ἡ, Ar.

SNARE, Α, ἕρκος, τό, Hom., Pind., Eur., Ar., Hdt.; πᾶγίς, ίδος, ἡ, h., Ar., Amphis; πᾶγη, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἄγρευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; θήρᾱμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀμπεδόνη, ἡ, Xen.; πλέγμα, ᾰτος, τό, Xen.; [θήρᾱτρον, το, Xen.; (for birds), ορνιθοπέδη, ἡ, Anth.]

To fall into a snare, εἰς βόλον κᾰθίσταμαι (pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act.), Eur.

To be about to fall into a snare, εἰς βόλον ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλῠθον, sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλῡθα), Eur.

To lay snares for, ἐφεδρεύω, c. dat. pers., only act., Eur., Thuc. *Vid.* To LIE IN WAIT.

To have snares laid for one, κρυπτεύομαι, pass., no perf., etc., Eur.

SNARL, TO, ῥύζω, chiefly pres. and imperf. act., Ar., Hermipp.; so ῥάζω, Cratin.

To snarl at, metaph., ᾽ὑλακτέω, only act., Ar., Isoc.

Snarling words, ᾽ὔλᾰγμᾰτα, τά, Æsch.

SNATCH, TO, ᾽ἁνερείπομαι, mid., only in aor. 1, Hom., Hes.; ἁρπάζω, fut. -άξω and -άσω (the only Att. form), Omn.; ᾽ἀναρπάζω, Hom., Pind., Xen.; κᾰθαρπάζω, sometimes c. gen. of that from which, Eur.

To snatch away or *away from*, ἐξερύω, fut. -ῡσω, augmented tenses -ειρ., c. gen. of that from which, Hom.; ᾽ἀφαρπάζω, c. gen., Soph.; ῥῡσιάζω, c. gen., Æsch.

To snatch away in an underhand manner, ὑφαρπάζω, Ar., Xen., Plat.

Sneeze, a, πταρμός, ὁ, Ar., Thuc., Hipp.

Sneeze, to, πταίρω, esp. in aor. 2, no perf., only act., Hom., Ar., Plat.; ἐπιπταίρω, Hom., Theoc.; πτάρνυμαι, mid., Xen.

[*He made himself sneeze by tickling his nose*, τὴν ῥῖνα κνήσας ἔπτᾰρε, Plat.]

Going to sneeze, μελλέπταρμος, ον, Arist.

Causing to sneeze, πταρμικός, ή, όν, Hipp.

[Snivel, μύξα, ἡ, Hes.]

[Sniveling, μυξοποιός, όν, Hipp.]

Snore, a, φυσίᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ῥέγξις, εως, ἡ, Hipp.

Snore, to, ῥέγκω, and mid., no pass., no perf., Æsch., Ar.; ῥυγκιάω, Epich.

To snore a little, ὑπορέγχω, Hipp.

Snort, a, φρύαγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Xen.; φύσημα, ᾰτος, τό, Xen.

Snort, to, μυχθίζω, only act., Æsch.; βρῑμάομαι, mid., Ar.; ἐμβριμάομαι, Æsch.; φῡσάω, Eur.; ῥέγχω, only act., Eur.

Snout, a, ῥύγχος, τό, Ar., Pherecr., Theoc.; ῥύγχιον, τό, Ar.

[*With broad snout*, πλατύῤῥυγχος, ον, Timocl.; *having sharp snout*, ὀξύῤῥυγχος, ον, Ath.]

Snow, χιών, όνος, ἡ (ῐ, but Ep. also ῑ in arsis), Omn.; νῐφάς, ᾰδος, ἡ, acc. sing. also νῖφα, Hom., Hes., Æsch., Hdt.; νῐφετός, ὁ, Hom., Pind., Hdt.

Snow, to, νίφω, also more rarely mid., no perf., pass. of places snowed on, covered with snow, Hom., Æsch., Ar., Xen.; κᾰτᾰνίφω, sometimes c. acc. of the place on which, Ar.; ἐπῐνίφω, Xen.

It snows, χιονίζει, and imperf., smts. c. acc. of the country where, Hdt.

It snowed a little, ὕπενειφε, Thuc.

[*To be snowed on*, νίφομαι, Hdt., Xen.]

Snow-beaten, Snow-capped, *vid.* Snowy.

[Snow-flakes, λεπίδες (sc. χιόνος), Theoph.; πηγυλίδες, αἱ, Orph.] *Vid.* Flake.

[Snow-storm, a, νιφάς, ᾰδος, ἡ, Hom.; νιφετός, ὁ, Hom., Pind., Hdt.]

A snow-storm, χιόνος βολή, Eur.

Snow-white, χιόνεος, α, ον (ῐ, but ῑ poet.), Asius; χιονόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* White.

Snowy, νῐφόεις, εσσα, εν (of places covered with snow), Hom., Hes., Pind., Soph.; so ἀγάννῐφος, ον, Hom.; νῐφάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; νῐφόβολος, ον, Eur., Ar.; νιφοστῐβής, ές (of winter), Soph.; πολύνῐφής, ές, Eur.; χιονοβοσκός, όν (of places), Æsch.; so χιονοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; so χιονόκτυπος, ον (lit., resounding with the noise of the fall of snow), Soph.; so χιονότροφος, ον, Eur.; so χιονώδης, ες, Eur.; so χιονόβλητος, ον, Ar.; νιφετώδης, ες, Arist.; χιόνεος, α, ον (ῐ poet.), Anth.; νιφοβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (of places), Anth.

Snubness, σῐμότης, ητος, ἡ, Plat.

Snub-nosed, σῐμός, ή, όν (sometimes also epith. of the nose), Hdt., Xen., Plat., Theoc.; σῐμοπρόσωπος, ον, Plat.; ἄνᾰσῐμος, ον, Ar.

Snuff (of a candle), μύκης, ητος, ὁ (esp. mushroom-shaped), Ar.

[Snuff, to (a candle), προμύσσω (τὸν λύχνον), Plut.]

So, τῶς, Hom., Hes., Æsch., Soph.; τοῖον, Hom.; ὦδε, Omn.; οὕτω and οὕτως [(used also in protestations, οὕτω, c. opt., Att., also in wishes, etc., with condition, *so may I prove victorious, as ...*, οὕτω νικήσαιμι, ὡς ..., Ar., etc.; in signf. *to such a degree*, and then apodosis often introduced by relative pronoun ὅς instead of ὥστε or ὡς, sometimes even without connecting particle, as, *their heads are so hard, you could scarcely break them with a stone*, κεφαλαί εἰσι οὕτω δή τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥῆξειας, Hdt.)], Omn., strengthened οὑτωσί in Att.; ὥς, Omn. (but rare in Att. prose); ταύτη, Soph., Eur., Ar., Xen.; ὠδί, Ar., Plat.; τοιούτως, Antipho; τοίως, Ap. Rh.; ὅπως, only once, Eur. *Vid.* Thus.

So (i. e., in the same manner), αὖτως (often implying some contempt), Hom., Soph.; ὡσαύτως (in Hom. usu. in tmesis, ὡς δ' αὕτως), Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.

[*Even so* (in reply), ταῦτα δή, or ἦν ταῦτα, Ar., etc.]

[*So much on this head* or *for this* (in passing from one part of a subject), καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Att.]

So (i. e., in that case, in that manner), ἐκείνως, Thuc.; κείνως, Hdt.

So as to, ὥστε, c. infin., sometimes c. indic. (the indic. is used when a result is represented as a fact, the infin. when the result is supposed to follow from the principal clause directly), or c. opt., or c. ἄν and opt. (to express a supposed consequence), Hom., Soph., Eur., Dem.

[*So-and-so* (i. e., such and such a person), ὅς καὶ ὅς (oblique cases from the article), Hdt.]

Soak, to, act., βρέχω, Eur., Plat.

To soak beforehand, προβρέχω, Arist., Hipp.

To soak through, intrans., διηθέω, only act., Hdt.

[*To be soaked with*, μεθύω, c. dat., Hom., Babr., Anth.]

Soap, κῐμωλία γῆ, or κιμωλία, ἡ (used for soap in the baths), Ar.; ῥύμμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; κονῖ᾽α, ἡ (powder used instead of soap), Ar., Plat.; σμῆμα, ᾰτος, τό, Antipho.

Soap-wort, στρουθίον, τό, Theoph.

Soar, to, ἠερίθομαι, only pres. and imperf. pass., Hom. *Vid.* To fly.

Soaring, ποτᾱνός, ή, όν, Pind., Æsch.; πτηνός, ή, όν, Pind.; ὑπόπτερος, ον (metaph. of the mind), Pind.

Sob, a, λύγξ, λυγγός, ἡ, Thuc., Hipp.

A sob (produced by violent exertion), ποίφυγμα, ᾰτος, τό, Æsch.

With sobs, λύγδην, Soph.

Sob, to, λύζω, fut. -ξω, only act., no perf., Ar.

Sober, νήφων, ουσα, ον, dat. pl. poet. also νήφοσι (used metaph. also of the mind), Theogn., Soph., Hdt., Xen.; ξηρός, ά, όν (esp. of a way of life), Ar.

A sober man, μετριοπότης, ου, ὁ, Xen.

To be sober, to live soberly, νήφω, only act., rarely beyond pres., Theogn., Archil., Soph., Hdt., Plat.

Sobering, νηφαντῐκός, ή, όν, Plat.

Soberness, νῆψις, εως, ἡ, Polyb. *Vid.* Temperance.

[So called, οὕτω λεγόμενος, καλούμενος, ὀνομαζόμενος, or sometimes simply the participle in agreement, e. g., *to the so-called Erythræan Sea*, ἐς τὴν καλουμένην Ἐρυθρὴν θάλασσαν, Hdt.]

Sociable, ὁμῐλητός, ή, όν, Æsch.; ὁμῐλητῐκός, ή, όν, Isoc.

Social, κοινωνῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; ὁμιλητικός, ή, όν, Isoc.

The manners of social life, ἀστῠνόμοι ὀργαί, Soph.

Not bound by social ties, ἄφρήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Society, ὁμῐλία, ἡ, c. dat., or c. gen., or c. πρός and acc. of those with whom, Omn. Att., Hdt.; σῠνουσία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Isæ.; μετοικία, ἡ, Soph.

Sock, a, ποδεῖον, τό, Critias.

Socket, a (of a limb), κοτῠλη, ἡ, Hom.; αὐλός, ὁ (of any thing), Hom., Xen.; ἄρθρον, τό, Soph., Hdt.; κοτῠληδών, όνος, ἡ, Ar.; στροφεύς, ὁ, Ar.; τόρμος, ὁ, Hdt.; [(of a ring), πυελίς, ίδος, ἡ, Ar., Lys.; (in which a pivot works), ἐμπυελίδιον, τό, Hero.]

With a long socket, δολῐχαυλος, ον (of a spear), Hom.

Soda, λῖτρον, τό, Hdt., Plat.; νίτρον, τό, Hdt.

Of soda, λῑτρώδης, ες, Plat.; νιτρώδης, ες, Arist.

Made of bad soda, ψευδόλῖτρος, ον, Ar.

Sodden, τετηκώς, υῖα, ός, Eur.; πνικτός, ή, όν, Antipho.

Soft, ἁπᾰλός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; μαλθᾰκός, ή, όν, Omn. poet.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Omn.; πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Theoc.; χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Plat.; [(of speech, manner, etc.), προσηνής, ές, Pind., Thuc.; (of flesh), πλαδαρός, ά, όν, Hipp.] *Vid.* Gentle, and Syn. 321.

Soft (as hands not worn by toil), ἄτριπτος, ον, Hom.

Soft (as ground not much trodden), ἄσακτος, ον, Xen.

Soft (of beds), βᾰθύστρωτος, ον, Musæ.

Soft (being made so by boiling), τερᾰμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.

[*Soft* (of sound, etc.), πρᾶος, εῖα, ον, Hom., Xen.] *Vid.* Light.

Rather soft, μαλθᾰκώδης, ες, Hipp.; ὑποπέπων, ον, Hipp.

To be soft, μᾰλᾰκιάω, only act., Xen.; μαλακύνομαι, Xen.

To become soft (as the ground in spring), χέομαι, pass., perf. κέχῠμαι, etc., Xen.

Soft-skinned, ἁπαλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, with also irreg. gen. ἀπαλόχροος, dat. ἀπαλόχροϊ, Hes., h., Eur.

[*Soft-shelled*, μᾰλᾰκόστρακος, ον, Arist.]

Soften, to, τέγγω (esp. of softening persons, as warm water softens their limbs, music their heart, etc.), Pind., Eur.; μαλθάσσω, fut. -ξω (esp. as prayers do), Trag.; μαλάσσω, fut. -ξω (of persons and things), Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; κᾰτᾰτήκω, perf. -τέτηκα in pass. sense, Ar., Hdt., Xen.; θηλύνω (prop. of men, but also of things), Soph., Anth.; ἁπᾰλύνω, Xen.; κᾰθέψω, fut. -εψήσω, no aor. or perf., Xen.; μᾰλᾰκύνω, Hipp.; πραΰνω, Xen.

To soften by working in the hand, διψέω, only act., Hom., Hdt.

To soften beforehand, προμᾰλάσσω, Arist.

Softened, to be (by prayers), μαλθᾰκίζομαι, pass., Eur.

That can be softened, μᾰλακτός, ή, όν, Arist.

Softening (calculated to soften), μᾰλακτῐκός, ή, όν, c. gen., Hipp.; μαλθακτήριος, ον, Hipp.

Softening, subst., μώλῡσις, εως, ή, Arist.; μάλθαξις, εως, ή, Hipp.

[Softish, μαλθακώδης, ες, Hipp.]

Softly, τυτθόν (to speak), Hom.; μαλθᾰκῶς, Æsch., Soph.; μᾰλᾰκῶς, Thuc.

Treading softly, μᾰλᾰκαίπους, ὁ καὶ ἡ, gen. -ποδος, Theoc.

Softness, μᾰλᾰκία, ή, Omn. Att. prose; μαλθᾰκία, ή, Plat.; ἁπᾰλότης, ητος, ή, Xen., Plat.; μᾰλᾰκότης, ητος, ή, Plat.; μαλθᾰκότης, ητος, ή, Hipp.; τερᾰμότης, ητος, ή (esp. that produced by boiling), Theoph.

Soil, το, μιαίνω, Omn.; καταμιαίνω, Pind., Plat.; χραίνω, Trag., Plat.; καταχρώννῡμι, esp. in perf. pass. -κέχρωσμαι, Eur.

Soil, the, οὖδας, οὔδεος, τό, no pl., Hom., Theoc.; πέδον, τό, no pl., Omn. poet.; γαῖα, ή, Omn. poet.; γῆ, ή, Omn. *Vid.* Earth.

Attached to the soil (as a serf), ἐπᾰρουρος, ον, Hom.

With black soil, μελάγγαιος, ον, Att. μελάγγεως, ων, Theoph.

Sojourn, το, μετοικέω, only act., c. gen. of the place where, or c. ἐν and dat., Æsch., Eur., Lys., Dem.; ἐπῐδημέω, only act., c. ἐν and dat., Xen., Plat.

Sojourner, ᾱ, μέτοικος, ὁ, Omn. Att.

Sojourning, ᾱ, μετοικία, ή, Æsch., Soph., Xen., Lys.; ἐπῐδημία, ή, Xen., Plat.; ἐπῐδήμησις, εως, ή, Plat.

A sojourning in a strange place, πᾰρεπῐδημία, ή, Plat.

Solace, ᾱ, πᾰρᾰμῡθιον, τό, Soph., Thuc., Plat., Theoc. *Vid.* Comfort.

Solace, το, παραμῡθέομαι, mid., no pass., c. acc. or c. dat., Hom., Hdt., Omn. Att. *Vid.* To comfort.

Solar, *vid.* Sun.

Solder, κόλλα, Ion. κόλλη, ης, ή, Hdt.

Solder for gold, χρῡσόκολλα, ή, Theoph.

Soldier, ᾱ, αἰχμητής, οῦ, ὁ, Ep. nom. also αἰχμητά, Hom.; μᾰχητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; πολεμιστής and πτολεμιστής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; ὁπλίτης, ὁ (in prose limited to the heavy-armed troops, in contradistinction to the light troops), Pind., Omn. Att.; ὁπλῑτοπάλης, ου, ὁ, Æsch.; ὁπλοφόρος, ὁ, Eur., Xen.; ὁπλομᾰχος, ὁ, Xen.; ὁπλομᾰχης, ου, ὁ, Plat.; στρᾰτιώτης, ου, ὁ, Omn. Att. prose.

The soldiers, τὰ ὅπλα, Soph., Xen.; [(opposed to camp followers), οἱ μάχιμοι, Hdt.]

The common soldiers (opp. to the leaders), λᾶος, ὁ, usu. in pl., Hom.

A light-armed soldier, ψῑλός, ὁ, usu. in pl., Omn. Att. prose; γυμνής, ητος, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; πελταστής, οῦ, ὁ (i. e., one a med with a light shield), Eur., Thuc., Xen.

The body of light-armed soldiers, ἡ γυμνητία, Thuc.; τὸ πελταστῐκόν, Xen.

A fellow-soldier, συστρᾰτιώτης, ου, ὁ, Xen., Plat.; συνάγωνιστής, οῦ, ὁ, Plat., Lyc.; σύμμᾰχος, ὁ, Xen.

Of or *belonging to a soldier*, στρᾰτιωτῐκός, ή, όν, Omn. Att. prose.

Belonging to a heavy-armed soldier, ὁπλῑτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat.

Belonging to a light-armed soldier, πελταστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; γυμνητικός, ή, όν, Xen.

Belonging to a common soldier, ὑπηρετικός, ή, όν, Xen.

Belonging to a soldier, adv., *in a way suited to a good soldier*, etc., στρατιωτῐκῶς, Isoc.; πελταστῐκῶς, superl. -ώτατα, Xen.

Never having served as a soldier, ἀστρᾰτευτος, ον, Ar., Æschin.

An avoidance of being a soldier, ἀστρᾰτία, ή, Lys.

To be a soldier, στρᾰτεύομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Pind., Ar., Hdt., Xen.; ὁπλομᾰχέω, only act., Isoc.; τετρωβολίζω, only act., Theopomp. (Com.)

Fond of soldiers, φῐλοστρᾰτιώτης, ου, ὁ, Xen.

And consider that willingness, and modesty, and obedience to your officers are the part of a good soldier, καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, Thuc.

Sole, μόνος, Ep. and Trag. also μοῦνος, η, ον, Omn.

[Sole (a fish), ψῆσσα, Att. ψῆττα, ή, Ar., Plat.; dim. ψηττάριον, τό, Com.]

[*Like* or *resembling a sole*, ψηττοειδής, ές, Arist.]

Sole, the (of the foot), ταρσός, ὁ, Hom., Hdt.; [πέλμα, ατος, τό, Polyb., Æl.; (also *sole* of a shoe), Hipp.]

[*Leather for soles*, παλινδορία, ή, Com.]

Solecisms (to make), σολοικίζω, only act., Hdt., Dem.

Solely, μόνον, poet., also μοῦνον, Omn. *Vid.* Only.

Solemn, σεμνός, ή, όν, Omn.

Very solemn, περῐσεμνος, η, ον, Ar.

Solemnly, σεμνῶς, Eur., Xen.

Solemnly spoken, σεμνόστομος, ον, Æsch.

Solemnness, σεμνότης, ητος, ή, Eur., Xen., Plat., Isoc.

Solemnize, το (a festival, etc.), ἄγω, aor. 2 ἤγαγον, only act. in this sense, Hdt., Thuc. *Vid.* To celebrate.

Solicit, το, αἰτέω, c. acc. rei, παρά or πρός and gen. pers., sometimes c. dupl. acc., Omn.; μνάομαι, c. acc., Hdt.; προμνάομαι, mid., c. acc. pers., Xen. *Vid.* To ask.

Solicitation, αἴτησις, εως, ή, Hdt. *Vid.* Asking.

Soliciting—*fond of soliciting*, αἰτητῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Solicitous, πολύ̓φροντις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Anac.; κηδόσῠνος, ον, Eur. *Vid.* Anxious.

Solicitude, φροντίς, ῐδος, ή, Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Anxiety, Care.

Solid, στερεός, ά, όν, Hom., Eur., Hdt., Plat.; στερεοειδής, ές, Plat.

Solid (of an argument), ἀπτώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

The measurement of solids, στερεομετρία, ή, Arist.

[*To make solid*, πήγνυμι, Æsch., Ar., Xen.; πυκνόω, Arist.]

Solidity, στερεότης, ητος, ή, Plat.

Solitary, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Omn.; μόνος, η, ον, poet. and Trag. also μοῦνος (only of persons), Omn.; μονόζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Æsch.; μονάς, ᾰδος, ὁ, καὶ ἡ (of persons and places), Æsch., Eur.; ἄγελτος, ονος, ὁ καὶ ἡ (i. e., without neighbors), Æsch., Eur.; μονότροπος, ον (only of persons), Eur.; so μονόστολος, ον, Eur.; μονώτης, ου, ο, and fem. μονῶτις, ῐδος, ἡ, Arist.; μονᾰδῐκός, ή, όν (of animals), Arist.; μονᾰχός, ή, όν, Arist.; μονῐός, όν, and μούνιος, ον, Call., Anth.

Solitary (of a meal), μονοτρᾰπέζος, ον, Eur.

To make solitary, μουνόω (μ. γενεήν, i. e., to keep a family several generations with only one child), Hom.

To be solitary, live a solitary life, χηρεύω, only act., Soph.; μονόομαι, pass. (both these words sometimes c. gen. of one's absent companions), Eur.

Solitude, ἐρημία, ή, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; μόνωσις, εως, ή, Plat.; ἡσῠχία, ή, Xen.

Solo, ᾱ, μονῳδία, ή, Ar., Plat.

[*Solo on the flute*, μουαυλία, ή, Poll.; *to play a solo on the flute*, μουαυλέω, Plut.; *playing a solo on the flute*, μόναυλος, ον, Hedyl.]

To sing a solo, μονῳδέω, only act., Ar.

Solstice, the, ἡλίου τροπαί, αἱ, Hom., Hes., Thuc.

Soluble (what can be solved), λῡτός, ή, όν, Plat., Arist.

Solution, λῦσις, εως, ή, Arist. *Vid.* Explanation.

[*Solution of a problem*, ἀνάλυσις, εως, ή, Plat.]

Solve, το, λύω (ῠ, but also ῡ in arsis), perf. pass. λέλυμαι, etc., Plat. *Vid.* To explain.

He who could solve the famous riddles, ὃς τὰ κλεὶν' αἰνίγματ' ᾔδη (pluperf. of οἶδα), Soph.

One must solve, λῡτέον, Plat.

Calculated to solve, λῡτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

So as to be solved, λῡτῶς, Arist.

Sombre-looking, αἰανός, ή, όν, Soph.

Some, τις, enclit., ὁ καὶ ἡ, neut. τι, gen. τινός, Ep. also τευ, Att. often του, dat. τινί, Ep. and Att. often τῳ (Hom. sometimes uses τῖς in arsis), often c. gen., as, *some god*, θεῶν τις, etc., Omn.; ἐστὶν ὅς, neut. ἐστὶν ὅ, pl. εἰσὶν οἵ, but also often ἐστὶν οἳ, neut. ἐστὶν ἅ, etc., Hom., Omn. Att., Hdt.; ἔνιοι, αι, α, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.

Some (answered by *others*), οἱ . . . οἱ . . ., Hom., more usu. οἱ μέν . . ., αἱ μέν . . ., τὰ μέν . . ., answered by οἱ δέ, αἱ δέ, τὰ δέ, etc., Omn.; οἱ μέν answered by τινὲς δέ, Dem.

Not some and others not, but all, οὐχ ὁ μὲν, ὅδ' οὐ, ἀλλὰ πάντες, Hdt.

It is not some of them (i. e., of oracles) *only that are accomplished* (but all), συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν τὰ δ' οὔ, Æsch.

Some others, μετεξέτεροι, αι, α, Hdt.

Some one or other, ὅς καί ὅς, Hdt.

From some source or other, ἄμόθεν, Hom.; ἀμόθεν γε πόθεν, Plat.; ἔκποθεν, Ap. Rh.

[*From some place* or *other*, ποθέν, Hom.; *from some other place*, ἀλλοθέν πιθεν, Plat.]

In some particulars, ἐστὶν ἅ, Thuc.

Somehow, πως, enclit. only when joined with some other word, e. g., *if somehow*, εἴ πως, *somehow so*, ὣδέ πως, τῇδε πη, *some other way*, ἄλλως πως, etc., Omn.; *somehow or other*, ἄμωσγέπως, Ar., Plat., Lys.; ἀμηγέπη, Plat.; ἐστὶν ὅπως, Plat.; ἐστὶν ὅπη, Pind., Plat.

Somehow or other, ὁπωσοῦν, Xen.; ὁπωστιοῦν, Plat.

They would be willing to assist secretly, or openly, or, at all events, somehow or other, ἐθελήσειαν ἡμῖν κρύφα γε, ἢ φανερῶς, ἢ ἐξ ἑνός γε τοῦ τρόπου ἀμῦναι, Thuc.

Sometimes, ἄλλοτε, often ἄλλοτε μέν . . ., answered by ἄλλοτε δέ, sometimes by τότε δέ, Omn.; τότε μέν . . ., answered by τότε δέ, Omn.; ὅτε μέν . . ., answered by ὅτε δέ, sometimes in Ep. by ἄλλοτε δέ, Omn.; ὅτε μέν . . ., answered by ἐνίοτε δέ, Plat.; [ποτὲ μέν . . ., ποτὲ δέ . . ., also foll. by ἐνίοτε δέ . . . or αὖθις δέ . . ., Plat.; ἦν ὁπότε (foll. by indic.), Xen.] ; ἐστὶν ὅτε or ἔσθ' ὅτε, Pind., Soph., Xen.; ἐνίοτε, Ar., Xen., Plat., Dem.

Some time or other, ποτε, enclit. after some other word, εἰ, etc., Omn.; ποθι, enclit. after some other word, as αἱ for εἰ, Hom.; πώποτε after εἰ, etc., Ar., Xen., Plat., Æschin.

But time reveals the wicked some time or other, κακοὺς δὲ ξυητῶν ἐξέφηνʼ ὅταν τύχῃ χρόνος, Eur.

Somewhere, που, enclit., Omn.; ἔσθ' ὅτου or ἐστὶν ὅπου, Soph.; ἐνιᾶχῆ, c. gen. of place, Hdt.; ἐνιάχοῦ, Plat.; ἀιόθι (from a Lacedæmonian state paper), Thuc.; ἔστιν οὗ, Att.

Somewhither, ἐστὶν οἷ, ἐστὶν ὅποι, or ἔσθ' οἷ, etc., Att.

Son, ʌ, κόρος, and poet. κοῦρος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; παῖς, ὁ, Ep. also πάϊς, gen. παιδός, etc., Ep. acc. also πάϊν (Ap. Rh.) and voc. πάϊ (Hom.); τόκος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; υἱός, οῦ, ὁ, etc., also gen. υἱέος, dat. υἱέϊ (Att. υἱεῖ), acc. υἱέα, dual υἱέε, pl. υἱεῖς, etc. (of this form gen. and acc. sing., no n. and acc. pl., rarely, if ever, in Att.), Hom. also has gen. sing. υἷος, dat. υἷι, acc. υἷα, dual υἷε, etc. (Hom. also uses ὑιός), Omn.; γόνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; γένεθλον, τό, Soph.; γενέτης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ἴνις, ὁ, only nom. and acc. ἶνιν, Æsch., Eur.; πῶλος, ο, Æsch.; σκύμνος, ὁ, Eur.; κέλωρ, ὁ, only nom., Eur.; νίδιον, τό, Ar. (besides these words, each proper name has a patronymic derived from it ending in ἴδης, ιάδης, ίων, είων, etc., as, *son of Peleus*, from gen. Πηλέως, Πηλείδης, Att. Πηλείδης, ου, ὁ, from Ion. gen. Πηληϊάδης, also Πηλείων, ωνος, all in Hom.; *son of Cronus*, Κρονίων and Κρονίδης, both in Hom.; also the word *son* is often left out, usu. after ὁ, as, *great glory to the son of Laertes*, τῷ Λαερτίου σέβας ὑπέρτατον, Soph.; but sometimes without ὁ, as, *Phalius, the son of Eratoclides*, Φάλιος Ἐρατοκλείδου, Thuc.) *Vid.* Offspring, Child, and Syn. 386.

To be the son of, ἐκγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. ἐκγέγονα, more usu. ἐκγέγαα, part. ἐκγεγαώς, υῖα, gen. ὤτος, etc., c. gen., rarely c. dat., Hom., Hdt.; εἰμί, c. gen., Omn.

The slayer of one's son, παιδοκτόνος, ου, Soph.

Son-in-law, γαμβρός, ὁ, Hom., Xen.

Sonless, ἄκουρος, ου, Hom.; ἄπαις, sometimes c. gen. (e. g., ἄπαις ἀρσένων παίδων), Trag., Hdt., Xen. *Vid.* Childless.

Song, ʌ, Song, οἴμη, ἡ, Hom.; μολπή, ἡ (esp. when accompanied by dancing), Omn. poet.; ἀοιδή, ἡ, Hom., Pind., Soph., contr. ᾠδή, h., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἔπος, τό (esp. accompanied by music, when the words are more important than the music), Hom.; μέλος, τό, Omn. post Hom.; αὐδή, ἡ, Pind.; ὕμνων δρόσος, ἡ, Pind.; ἐπέων οἶμος, Pind.; ἀοιδῆς οἶμος, h.; νόμος, ὁ, h., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ὕμνων πτύχαί, αἱ, Pind.; μοῦσα, ης, ἡ, Pind., Soph., Eur.; φήμη, ἡ, Pind., Æsch.; ὄαρος, ὁ, most usu. in pl., Pind.; ϑεσμός, ὁ, Æsch., Plat.; κλαγγή, ἡ, Æsch., Soph.; μελῴδιον, τό, Ar.; ἄεισμα, contr. (as always in Att.) ᾆσμα, ἄτος, τό, Hdt., Xen., Plat.; μελῳδία, ἡ (esp. a lyric song), Plat.; μελίσκιον, τό, Antipho; ᾀσμός, ὁ, Plat. (Com.); μέλιγμα, ἄτος, τό, Mosch.; μέλισμα, ἄτος, τό, Theoc., Mel.

A song sung at banquets, σκόλιον, τό, Pind., Ar., Plat.

A song in praise of any thing, ἄωτος, ὁ, c. gen. (e. g., ἵππων, ἀρετῶν, etc.), Pind.

A song sung to an accompaniment, προσῳδία, ἡ, Critias.

A choral song, χορῳδία, ἡ, Plat.

Songs sung publicly, δᾶμώματα, τά, Ar. from Stesich.

A continued song (of a chorus), στάσις (εως, ἡ) μελῶν, Ar.; στᾶσίμον, τό, Arist.

Raising a song to keep myself from sleep (lit., cutting out this remedy for sleep consisting of song), ὕπνου τόδʼ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος, Æsch.

A subject of song, ἀοιδή, ἡ, Hom., Pind.

With song, μολπηδόν, Æsch.

Of song, μουσεῖος, Dor. μοισαῖος, α, ον, Pind.

Beginning the song, ἀρχεσίμολπος, ον, Stesich.

Loving song, fond of uttering song, etc., φίλομολπος, ον, Pind., Call.; φίλησίμολπος, ον, Pind.; ἐρᾶσίμολπος, ον, Pind.; φίλυμνος, ον, Anac.; φίλῳδός, όν, Ar.

Famous in song, ἀοίδιμος, ον, Hes., Pind., Eur.; πολύμνιος, ον, h., Eur.; πολυύμνητος, ον, Pind.

Songster, ʌ, or Singer, μελοποιός, ὁ, Eur.; μελῳδός, ὁ, Eur.

Song-writer, ʌ, ᾠδοποιός, ὁ, Theoc.; in a contemptuous sense, ᾀσματοκάμπτης, ου, ὁ, Ar.

[Song-writing, μελογραφία, ἡ, Anth.; *writing songs*, μελογράφος, ὁ, Anth.]

Soon, αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; ϑοῶς, Hom.; τᾶχέως, Hom., Hes., Xen.; τᾶχύ, compar. ϑᾶσσον, superl. ταχὔτατα and τάχιστα, Omn.; τάχα, Omn.; ὀξύ and ὀξέα, Hom., Hdt.; ὀξέως, Att.; τᾶχος, Æsch.; οὐκ ἐκὰς χρόνου, Hdt. *Vid.* Quickly.

As soon as, ὅπως πρῶτα, c. opt., Hes.; ἅμα, c. dat., sometimes c. gen. abs. (e. g., *as soon as the news was told*, ἀγγελίας ἅμα ῥηθείσης), Thuc., Xen.; ἐπειδὰν τάχιστα, c. opt. or subj., Xen., Dem.; αὐτίκα τε . . . καί, Hdt.; so also, *and as soon as they determined on it they did it*, ὡς δέ σφι ἔδοξε καὶ ἐποίουν ταῦτα, Hdt. *Vid.* When.

As soon as possible, ὅττι τάχιστα, Hom.; ὡς τάχιστα, Omn. Att.; ὅπως τᾶχιστα, ὅσον τᾶχιστα, Æsch., Soph.; ἢ τᾶχος, Pind.; ὅσον τᾶχος, Soph., Ar.

As soon as they could, ὡς εἶχον τάχους, Thuc.

Too soon, πᾶρος, Hom.

You can not too soon (do so and so), οὐκ ἂν ϕθάνοις, c. part., Eur., Plat., Hdt.

Soon, adj., αἰψηρός, ά, όν, Hom. *Vid.* Quick.

Sooner, adv., πάρος, Hom.; πρότερον, Soph., Hdt., Xen.; πρίν, Omn. *Vid.* Before.

Sooner, adj., πρότερος, α, ον, Omn.; προτεραίτερος, α, ον, Ar.

No sooner is he brought out than he becomes . . ., οὐ ϕθάνει (for tenses, see the word under To anticipate) ἐξαγόμενος καὶ εὐθὺς ἐστι . . ., Xen.; so Dem.

But they no sooner heard of the war in Attica than they put aside every thing else and came to our assistance, οἱ δʼ οὐκ ἔϕϑησαν πυϑόμενοι τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ἦκον ἡμῖν ἀμυνοῦντες, Isoc.

Soot, ψόλος, ὁ, Æsch.; ψόϑιος, ὁ, Æsch.; αἰϑᾶλος, ὁ, Eur.; ἀσβολος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hipp.

To cover with soot, ἀσβολάω, Plut.; ἀσβολόω, Anth.

A covering with soot, ἀσβόλησις, εως, ἡ, Æsop.

Soothe, το, εὐνάω, Hom.; ϑλάσκομαι, mid., fut. ιλάσομαι (Ep. also ἱλάσσομαι, when ι is used ῐ), Hom., Hes., Pind., Plat.; μειλίσσω, in mid. esp. by speaking soothing words (only mid. in Hom.), Hom., h., Eur., Theoc., Ap. Rh.; ϑέλγω, also pass., but no mid., Hom., Pind., Trag., Plat.; πρᾳύνω, Hes., Trag., Xen., Plat., Isoc.; πᾰρᾰϑέλγω, Æsch.; εὐνάζω, Soph.; μαλϑάσσω, Soph.; συνϑάλπω, no perf. in any voice, Æsch.; [παραμῠϑέομαι (with words), Hdt., Ar.;] καταψήχω, Eur.; πᾰρευκηλέω, Eur.; σαίνω, Æsch.; ὑποσαίνω, poet. ὑποσσαίνω, Ap. Rh., Eur.

Any thing given to soothe, μείλιγμα, ἄτος, τό, Hom., Æsch.

Soothed, to be (of pain), μῦ́ω, fut. μῦ́σω, only act., Soph.

Not to be soothed, ʼἄσαντος, ον, Æsch.

Soother, ʌ, ϑελκτήρ, ῆρος, ὁ, h.; ϑέλκτωρ, ορος, ὁ, Æsch., fem. εὐκηλήτειρα, Hes.

Soothing, ἥπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Soph., Hdt.; ϑελκτήριος, ον, in neut. often as subst., Hom., Æsch., Eur.; προσηνής, ές, Pind., Thuc.; κηλητήριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; πρᾰϋντῐκός, ή, όν, Arist.

Soothsayer, ʌ, οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοπόλος, ὁ, Hom., Æsch.; μάντις, εως, ἡ, Omn.; οἰωνῶν βοτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; οἰωνοθέτης, ου, υ, Soph.; οἰωνόμαντις, ὁ, Eur.; οἰωνοσκόπος, ὁ, Eur.; ϑυοσκόπος, ὁ, Eur.; χρησμολόγος, ὁ, Soph., Hdt.; χρησμῶν ᾠδός, ὁ, Eur.; χρησμῳδός, ὁ, Plat.; ϑουριόμαντις, ὁ, Ar. *Vid.* Prophet.

Sooty, αἰϑᾶλόεις, εσσα, εν, Hom.; αἰϑαλώδης, ες, Arist.; αἰϑᾶλεος, α, ον, Ap. Rh.

Sop up, to, and eat, μυστῐλάομαι, c. gen., Ar.

Sopped, ἔνϑρυπτος, ον, Dem.

Sophism, ʌ, σόφισμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem.

Sophist, ʌ, σοφιστής, οῦ, ὁ, Thuc., Plat., fem. σοφίστρια, Plat.

A great sophist, ʼὑπερσοφιστής, ὁ, Phryn. (Com.)

Of or *belonging to a sophist*, σοφιστῑκός, ή, όν, Xen., Plat.

Sophistical, ἐριστῐκός, ή, όν, Plat., Isoc., Arist.

[Sophistry, ἀντιλογική, ἡ, Plat.; ἀντιλογικόν, τό, Plat.]

To use sophistry, σοφίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Ar., Hdt., Plat.

Soporific, ʼὑπνῐκός, ή, όν, Hipp.

Sorbs, ὅον, τό, Plat.

Sorcerer, ʌ, ἐπῳδός, ὁ, Eur.; ϕαρμακεύς, ὁ, Soph., Plat.; ϕάρμακος (ᾰ, but also poet. ᾱ), ὁ, Hippon., Dem., fem. ϕαρμᾰκίς, ίδος, ἡ, Ar., Dem.

A nation of sorcerers, φαρμᾰκοποιὸν ἔθνος, Æsch.

SORCERY, φαρμακεία, ἡ, Dem.

SORDID, ῥῠπᾰρός, ά, όν, Philetær.

SORDIDNESS, ῥῠπᾰρία, ἡ, Critias.

SORE, adj., ἑλκώδης, ες, Eur.

To rip up old sores, ἑλκοποιέω, Æschin.

SORE, A, ἕλκος, τό, Hom., Soph., Thuc., Xen.

SORREL, λᾰ́πᾰθον, τό, Theoph.; [ὀξαλίς, ίδος, ἡ, Diosc.]

[*Horse-sorrel* (a large kind), ἱππολᾰ́παθον, τό, Diosc.]

SORROW, κῆδος, τό, Hom.; ᾰ̓χος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* GRIEF.

Causing sorrow, ἐχέστονος, ον, Theoc.

Removing sorrow, νηπενθής, ές, Hom.

Not causing sorrow, adv., ᾰ̓λῡπήτως, Plat.

SORROW, TO, ᾰ̓χθομαι, mid., fut. ἀχθέσομαι, no aor., c. dat. of the cause, or c. prep. ὑπέρ and gen., ἐπί and dat., etc., rarely c. acc., Omn. *Vid.* To GRIEVE.

SORROWFUL, SORRY, πολῠπενθής, ές (of persons and things), Hom., Æsch.; πολύστονος, ον, Hom., Trag.; πῐκρός, ά, όν (only of events), Hom., Soph.; πενθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons only), Æsch.; πένθῐμος, ον (of persons and things), Æsch., Eur.; πενθήρης, ες, Eur.; στῡγνός, ή, όν, Æsch., Soph., Xen., Dem. *Vid.* GRIEVOUS, SAD.

SORROWFULLY, πῐκρῶς, Eur.; ἀχθεινῶς, Xen.

Approached sorrowfully, δύσβᾰτος, ον, Æsch.

SORROWLESS, λᾰθῐπονος, ον, Soph.; ᾰ̓λῡπος, ον, often c. gen., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ᾰ̓λύπητος, ον, Soph.

In a sorrowless way, without sorrow, ᾰ̓λύπως, Soph., Xen., Plat., Lys.

SORT, φῦσις, εως, ἡ, Soph.; εἶδος, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

Of the same or similar sort, ὁμοεθνής, ές, Arist.; ὁμοειδής, ές, Arist.; ὁμοιογενής, ές, Arist.; [ὁμογενής, ές, Tim. Locr.; ὁμόφῡλος, ον, Xen.]

Of what sort? interrog., ποῖος; Omn.

Of what sort, indef., οἷος, Omn.; ποῖος, often ποῖός τις, Æsch., Xen.

[*Of many sorts*, πολυφυής, ές, Theoph.]

Of all sorts, παντοῖος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Soph., Thuc., Xen., Plat.; παντοδᾰπός, ή, όν, h., Pind., Omn. Att.

[*Of a different sort*, ἀνομοιογενής, ές, Epicur.]

[*Out of sorts* (vulg.), πλημμελής, ές, Plat.]

SORT, TO, διᾰτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hdt., Xen.; διᾰτάσσω, Plat.

SOUL, THE, ψῡμός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; ψῡχή, ἡ, Omn.; ψῡχᾰ́ριον, τό, Plat.

[*Soul* (in sgnf. of person), ψυχή, ἡ, as, *many souls perished*, πολλαὶ ψυχαὶ ἔθανον, Ar.]

Of or *belonging to the soul*, ψῡχῐκός, ή, όν, Polyb.

Having a soul, ἔμψῡχος, ον, Plat.

High-souled, μεγᾰλόψῡχος, ον, Isoc., Arist.

High-souledness, μεγαλοψῡχία, ἡ, Isoc., Arist.

Overpowering the soul, ὑπέρψυχος, ον, Plat.

Destroyer of the soul, ψῡχοδαϊκτής, οῦ, ὁ, Anth.

Conductor of souls, ψῡχοπομπός, ὁ, Eur.

He reigns over all souls, πάμψῡχος ἀνάσσει, Soph.

[*With the whole soul*, ἐκ τῆς ψυχῆς, Xen.; *a whole-souled friend*, ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος, Xen.]

[*To lead* or *conduct souls to the lower world*, ψυχαγωγέω, Luc.]

[*A conductor of souls* (to the lower world), ψυχοπομπός, ὁ, Eur., Luc.]

SOUND (of sleep), νηδύμος, ον, Hom.; νήγρετος, ον, Hom.

Sound (of any thing, even advice), ὑγιής, ές, Hom., Simon., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐχέγγυος, ον, Eur.; ἐχῠρός, ά, όν, (esp. of reasons), Thuc.

Sound (i. e., whole, unimpaired), ἐξάντης, ες, Plat.; ὁλόκληρος, ον, Plat.

[*Safe and sound*, ὁλόκληρος καὶ ἀπαθής, Plat.]

[*Sound* (of limb), οὐλομελής, ές, Parmen.]

SOUND, A, ᾰ̓κουή, ἡ, Hom.; ᾰ̓κοή, ἡ, Hom.; ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; αὐδή, ἡ, Hom., Eur.; ἰωή, ἡ, Hom., Hes., Soph.; κᾰνᾰχή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Soph.; κόνᾰβος, ὁ, Hom., Æsch.; ἰαχή, ἡ (ᾰ̆, but Att. sometimes ᾱ̆), Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἠχή, ἡ, Hom., Eur., Plat.; κέλᾰδος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; κλαγγή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; κτῦπος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; δοῦπος, ὁ, Hom., Trag., Xen.; βρόμος, ὁ, Omn. poet.; ὄμᾰδος, ὁ (esp. that made by men, or a crowd of men, or of battle, though also of other things, as of a tempest), Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; βοή, ἡ, Omn.; ψόφος, ὁ, h., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ὄσσα, ἡ, Hes., h., Pind., Ap. Rh.; ὄτοβος, ὁ, Hes., Æsch., Soph.; ὁμοκλή, ἡ (prop. of the voice, also of music), Pind., Æsch.; so ὀμφή, ἡ, Pind.; so φθέγμα, ᾰτος, τό, Pind., Ar., Plat.; so φωνή, ἡ (of any thing, though rarely except of the voice), Soph., Eur.; so αὐτή, ἡ, Æsch., Eur.; so φθόγγος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἠχώ, ἡ, Æsch., Soph.; ἤχημα, ᾰτος, τό, Eur.; γήρῡμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ᾰ̓λᾰλαγμός, ὁ (of music), Eur.

A regular sound (of oars, beating hands, etc.), πίτῠλος, ὁ, Æsch., Eur., Theoc.

A quivering sound (as of a lyre, the wind, etc.), ῥῖπή, ἡ, Pind., Trag.

Producing sounds, γηρῠγόνος, ον (of echo), Theoc.

Of mingled sound, μιξοβόας, ου, ὁ, Æsch.; μιξόθροος, ον, contr. -ους, -ουν, Æsch.

Of novel sound, νεήφᾰτος, ον, h.

SOUND, TO, ἠπύω, also ἀπύω (the more common form in Trag.), (prop. of the voice, but also of other things, wind, music, etc.), only act., Hom.; σμᾰρᾰγέω (esp. loudly), only act., Hom., Hes.; ἔβρᾰχον, aor. 2, no other tense, Hom.; κονᾰβίω, only act., Hom.; κονᾰβίζω, only act., Hom.; κελᾰδέω, only act., Hom., Pind., Eur.; δουπέω, perf. δέδουπα, aor. 1 Ep. also ἐγδούπησα, only act. in this sense, Hom., Eur.; λάσκω, fut. λᾰκήσω, and -ομαι, aor. 1 ἐλᾰ́᾽κησα, aor. 2 ἔλᾰκον, and Ep. mid. λελᾰκόμην, perf. λέλᾰκα, part. λελᾰκώς, fem. λελᾰκυῖα (of any sound, and esp. of the voices of animals), Hom., Hes., h., Æsch.; κτῠπέω, c. aor. 2 ἔκτῠπον, also pass. in the same sense, Hom., Hes., Soph., Eur., Ar.; μῦκάομαι, mid., c. aor. 2 act. ἔμῠκον, perf. μέμῡκα, Hom., Hes., Ar., Theoc.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα or κέκλαγχα, and Ep. κέκληγα (Hom. has also irreg. part. κεκλήγων, aor. 2 ἔκλᾰγον only in h.), Hom., Hes., h., Pind., Æsch., Xen.; ἰᾶχω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ἰαχέω, and Trag. often ἰακχέω, only act., no perf., h., Trag., Ar.; βρέμω, only pres. and imperf. act., Simon., Pind., Æsch., Soph.; ἠχέω, and mid. and pass., no perf. in any voice (Ep. imperf. also ἤχεσκον), Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat.; σμᾰρᾰγίζω, only pres. and imperf. act., Hes.; στοβέω, only act., Æsch.; ψοφέω, only act., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; χλάζω, only in perf. part. κεχλᾰδώς, νῖα, ός, Pind.; ἐπᾴνειμι (-ι᾽ναι), (of the sound of music arising), Soph.; φθέγγομαι, mid., no pass., Eur., Xen., Plat.; φωνέω, only act., no perf., Eur.; κᾰνᾰχέω, only act., Ap. Rh.; ληκέω, only act., Theoc. *Vid.* To RATTLE.

The flutes and lyres sounded, αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον, Hom.

To sound heavily, βομβέω, only act., no perf., Hom.

To sound clearly, loudly, λάμπω, only act., Soph.; πρέπω, only act., and rare except in pres. and imperf., Pind., Æsch.; ῥοθέω, only act., Æsch., Soph.

To sound around, περιηχέω, Hom.; περιᾴχω, and in Hes. περιᾰ́χω, Hom., Hes.; ἀμφᾰρᾰβέω, only act., Hom.; ἀμφῑμῦκάομαι, Hom.; ἀμφαϋτέω, Hom.; περιάγνῡμαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἀμφικτυπέω, Soph.

To sound in addition, ἐπαϋτέω, Hes.

[*To sound together, in unison*, ὁμοφωνέω, Arist.]

To sound under, ὑπηχέω, Eur.

[*To sound in turn, in reply*, ἀνταύω, fut. -αὔσω, Pind.]

To cause to sound, ἠχέω, Pind., Æsch., Soph., Theoc.; κρέκω, only pres. and imperf. act., Ar.; δουπέω, in aor. 1 act., Xen.

To utter sounds (as birds, animals, or sometimes a musician), λᾰλέω, only act., Theoc., Mosch.

To cause to sound in tune, ὑποτοβέω, Æsch.

To cause to sound in answer, ἐπῐκλάζω, c. dat. of that in answer to which, Pind.; ἀντηχέω, Eur.

He made a sound on a conch, ἐγκαναχήσατο κόγχῳ, Theoc.

SOUND, TO (i. e., try a depth), κᾰθίημι (ῑ̆ Att., ῐ̆ elsewhere), Plat.; καθίημι κάλων, or καθ. καταπειρητηρίην, Hdt.

A sounding line, κᾰτᾰπειρητηρία, ἡ, Hdt.; κᾰ́λως, ὁ, Hdt.

SOUNDING, κελᾰδων, ουσα, ον, gen. -οντος, etc., Hom.; ἠχήεις, εσσα, εν, Hom.; βρόμιος, α, ον, Pind.; φωνήεις, εσσα, εν, gen. contr. sometimes φωνᾶντος, etc., Pind.; κᾰτηχής, ές, Theoc.

Sounding well, εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; εὐήχητος, ον, Eur.

Sounding ill, with evil omen, etc., δύσηχής, ές, Hom., Anac., Ap. Rh.; δύσκελᾰδος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; δύσθροος, ον, contr. sometimes -ους, -ουν, Pind., Æsch.; δύσφᾰτος, ον, Æsch.

Sounding together or *with*, σύμφωνος, ον, sometimes c. gen. of that with which, more usu. c. dat., more rarely c. πρός and acc., h., Pind., Soph., Ar., Plat.; σύμφθογγος, ον, Æsch.

Sounding loudly, ὑψηχής, ές, Hom.; ἐρίγδουπος, ον, Hom.; βᾰρύγδουπος, ον, Pind.; βᾰρῠδοῦπος, ον, Mosch.; βᾰρύκτῠπος, ον, Hes., h., Pind.; βᾰρῠβρομος, ον, Eur. *Vid.* LOUD.

[*High-sounding words*, ψόφοι ῥημάτων, Ar.]

[SOUNDING, A, ψόφησις, εως, ἡ, Arist.]

SOUNDLY, ὑγιῶς, compar. -έστερον, etc., Plat., Dem.; καρτερῶς (of sleeping soundly), Hdt.; [so νήγρετον (εὕδειν), Hom.]

SOUNDNESS, ὕγίεια, ἡ (ᾰ, but also ᾱ, Ar.), prop. of bodily health, but also of the mind, etc., Pind., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.

Soundness (of ships), ξηρότης, ητος, ἡ, Thuc.

SOUP, ζωμός, ὁ, Ar., Plat.; ζώμευμα, ᾰτος, τό, Ar.

SOUP-LADLE, A, ζωμήρῠσις, εως, ἡ, Philem. Jun.

SOUR, στρυφνός, όν (both of eatables and of temper), Ar., Xen., Plat.; αὐστηρός, ά, όν, Plat., Arist.; ὀξύς, εῖα, ύ, Plat., Hipp.; στῠφελός, ή, όν, and ός, όν, Mel.; τροπίας, ου, ὁ (of wine which has turned), Ar.; ὀμφᾰκίας, ου, ὁ, only masc. (only metaph. of a bad-tempered man), Ar.; so ὀξίνης, ου, ὁ, Ar., Plat.

To be sour, ὀξύνομαι, pass., Arist.

To look sour, ὑπότριμμα βλέπω, Ar.; [ὄμφακας βλέπω, Prov.]

[*To taste sour*, ὀξίζω, Diosc.]

SOURCE, A, πηγή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; [κρουνός, ὁ (the fountain-head), Hom.; κρήνη, ἡ, Hom., Thuc., etc.; πίδαξ, ακος, ἡ, Hom.] *Vid.* SYN. 354.

SOURNESS, αὐστηρότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; στρῠφνότης, ητος, ἡ, Arist.

SOUTH, or SOUTHERN, adj., μεσημβρῐνός, ή, όν (Call., however, has ῑ), Æsch., Thuc.; νότιος, α, ον, and ος, ον, Hdt.

To look south (of a house, etc.), ἱδρύομαι (but sometimes ῠ in Hom.) πρὸς μέσας βολὰς (ἡλίου understood), Eur.; also πρὸς ἡλίου βολάς, Eur.; πρὸς μεσημβρίαν βλέπω, Xen.

To lie south of, κεῖμαι πρὸς νότον, c. gen., Hdt.

Looking south, κᾰτᾰβορρος, ον, Plat., Arist.

At the extreme south, ὕπερνότιος, ον, Hdt.

The south wind, νότος, ὁ, Omn.

The southwest wind, Λίψ, Λῐβός, ὁ, Hdt., Theoc.

The south-southwest wind, Λῐβόνοτος, ὁ, Arist.; Λιβοφοίνιξ, ῐκος, ὁ, Arist.

The southeast wind, Εὖρος, ὁ, Hom., Arist.; Εὐρόνοτος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

A summer with a south wind, Ζέφυρος νοτίζων, Arist.

[*A house with a southern exposure*, οἰκία πρὸς μεσημβρίαν ἀναπεπταμένη, Xen.]

SOUTH, THE, μεσημβρία, ἡ, Hdt., Xen.; νότος, ὁ, Hdt.

[SOUTHERNWOOD, ἀβρότονον, τό, Diosc.]

SOVEREIGN, A, βᾰσῐλεύς, ὁ, Omn.; τύραννος, ὁ, Omn. post Hom.; πᾰνάρχος, ὁ καὶ ἡ, Soph. *Vid.* KING.

SOVEREIGNTY, τῠραννίς, ῐδος, ἡ, Pind., Archil., Hdt., Omn. Att.; τέρμα, τό, c. gen. of the country over which, Simon., Eur.; μοναρχία, ἡ, Trag., Xen., Plat., Isoc.; ἡγεμονία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; βᾰσῐλεία, ἡ (hereditary sovereignty, opp. to τυραννίς), Thuc.

SOW, A, ῦς, ὑός, ἡ, Hom., Æsch., Xen., Theoc., etc. *Vid.* PIG.

SOW, TO, σπείρω, Hes. and Omn. post Hom.; κατασπείρω, Soph., Plat.; ἐπισπείρω, Hdt.; ἐνσπειρόω, Ap. Rh.; σπερμᾰτόω, Theoph.

To sow in winter, χειμοσπορέω, Theoph.

To sow thinly, μᾰνοσπορέω, Theoph.

To sow late, ὀψισπορέω, Theoph.

SOWER, A, σπορεύς, ὁ, Xen.

SOWING, A, σπόρος, ὁ, Hdt., Plat.; σπορά, ἡ, Plat.; σπορητός, ὁ, Xen.

Sowing time, σπορά, ἡ, Eur. *Vid.* SEED-TIME.

A sowing after, or *second sowing*, ἐπισπορία, ἡ, Hes.

SOWN, σπαρτός, ή, όν (actually used, however, only with reference to the men born of the teeth of the dragon sowed by Cadmus), Pind., Æsch., Eur.; σπορητός, ή, όν (of land), Æsch.; σπορευτός, ή, όν, Theoph.

Self-sown, αὐτόσπορος, ον, Æsch.; αὐτοποιός, όν, Soph.; αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hdt.

Fit to be sown, σπόρῐμος, ον (of land), Xen., Theoc.

Sown in winter, χειμόσπορος, ον, Theoph.

Well-sown, εὔσπορος, ον, Ar.

Newly sown, νεόσπορος, ον, Æsch.

Thinly sown, μᾰνόσπορος, ον, Theoph.

Sown late, ὀψίσπορος, ον, Theoph.

SOW-THISTLE, σόγχος and σόγκος, ὁ, Antipho, Theoph.

Like sow-thistle, σογκώδης, ες, Theoph.

[SPACE (capable of being measured in any direction), μέτρον, τό, Hom.; (a small part), μόριον, τό, Thuc.]

Space (i. e., plenty of space), εὐρῠχωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.

Space (i. e., a vacant space), διᾰκενον, τό, Thuc., Plat.; διᾰλειμμα, ᾰτος, τό, Plat.

[*Infinite space*, χάος, τό, Hes., Ar.; (that which is around us), τὸ περιέχον, Anaxag.]

A space between rows, μετόρχιον, τό, Ar.

They marched, leaving a space between each man, διέχοντες ἤεσαν, Thuc.

There was a space left, διελέλειπτο, Hdt.

SPACIOUS, εὐρύς, εῖα, ύ, Omn.; μεγᾰλοκευθής, ές, Pind. *Vid.* LARGE, WIDE.

SPADE, A, λίστρον, τό, Hom., Mosch.; μᾰκελλα, ἡ, Hom., Æsch., Ar.; μᾰκέλη, ἡ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; δῐκελλα, ἡ, Trag., Æschin.; γενηΐς, ῐδος, ἡ, contr. γενῆς, ῆδος, Soph.; ᾰ̓μη, ἡ, Ar., Xen.; σμῐνύη, ἡ, Ar., Xen., Plat.; σκᾰπᾶνη, ἡ, Theoc.; σκᾰφεῖον, τό, Hipp.

SPAN, A, δοχμή, ἡ, Ar.; σπῐθᾰμή, ἡ, Hdt., Plat.

Of a span, a span long, σπῐθᾰμιαῖος, α, ον, Arist.

For a time a span long, πήχυιον ἐπὶ χρόνον, Mimnerm.

Three spans long, τρισπίθᾰμος, ον, Hes., Xen.

SPANGLE, A, ποίκιλμα, ᾰτος, τό (in pl. of the stars), Plat.

SPANGLED — *spangled night*, ποικιλείμων νύξ, Æsch.

The spangling stars, the spangled heaven, ἡ περὶ τὸν οὐρανὸν ποικιλία, Plat.

[*Star-spangled*, ἄστροισι μαρμαίρων, ουσα, ον, Æsch.]

SPAR, A (to make oars of), κωπεύς, ὁ, Ar., Hdt., Andoc.

SPAR, TO, σκιᾰμᾰχέω, only act., Cratin.; χειρονομέω, only act., Plat.; προεξαγκωνίζω (or to square one's arms as if sparring), Arist.

[SPARE, περισσός, ή, όν (Att. -ττός), Trag., Xen.] *Vid.* SUPERFLUOUS.

SPARE, TO, ᾰ̓πέχομαι, mid., imperf. ἀπειχόμην, fut. ἀφέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀπεσχόμην, c. gen., when followed by a verb, c. μή and infin., more usu. c. τοῦ μή and infin., sometimes c. τὸ μή and infin., Hom., Thuc., Xen., Plat.; φείδομαι, mid., no pass. (both of sparing people and one's money), Ep. fut. also πεφῐδήσομαι, and Ep. aor. 2 (there is no aor. 2 in Att.) πεφῐδόμην, c. gen., sometimes c. infin. or c. μή and infin., Omn.; περιφείδομαι, c. gen., Ap. Rh.; ἀφειδέω, only act., c. gen. (of sparing trouble — a rare usage, as it generally means exactly the contrary), Soph.; so ἀνίημι (ῑη Att., ζη elsewhere), aor. 1 ἀνῆκα, Ep. ἀνέηκα, perf. ἀνεῖκα (also imperf. ᾰ̓́νειεν, both Hom. and Att., Ep. imperf. also ἀνίεσκον; Hom. also has fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνείσαιμι), c. acc., Xen.

To spare (i. e., forbear to use), ἀποτῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat.

To spare rather, a little, ὑποφείδομαι, c. gen., Xen.

Not to spare, ᾰ̓φειδέω, c. gen., Soph., Eur., Thuc., Lys.

One must spare, φειστέον, c. gen., Isoc.

SPARING (i. e., parsimonious), φειδωλός, ή, όν, sine cas. or c. gen. of money, etc., Hes., Ar., Plat.; φειδός, ή, όν, Call.

SPARING, A, φειδώ, οῦς, ἡ (of people or money), Hom.; φειδωλή, ἡ, Hom., Solon.

SPARINGLY, φειδωλῶς, Plat.; μετρίως, Hdt., Lys., Dem., Æschin.

To live sparingly, φείδομαι, mid., Lys., Dem.

SPARK, A, σπινθήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ar.; σπινθᾰρίς, ῐδος, ἡ, h.; σπινθᾰρυξ, ῦγος, ἡ, Ap. Rh.; φεψᾰλυξ, ῦγος, ὁ, Archil., Ar.; φέψᾰλος, ὁ, Ar.

SPARKLE, TO, μαρμαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Alcæ., Æsch., Eur.; ᾰ̓μᾰρύσσω, fut. -ξω, also pass. in the same sense, Hes., h., Ap. Rh.

His eyes sparkled, ὄσσε δεδήει, Hom.

SPARKLING, αἴθοψ, οπος, ὁ (of any wine), Hom.; μαρμᾰρεος, α, ον (of any thing), Hom., Hes., Ar.; [μαρμαρυγώδης, ες, Hipp.; ἀνταυγής, ές, Ar.]

With sparkling eyes, μαρμᾰρωπός, όν, Eur.

SPARKLING, A, μαρμᾰρυγή, ἡ, Hom., Plat.; ᾰ̓μᾰρῠγή, ἡ (but ῠ poet.), h., Ap. Rh.; ᾰ̓μᾰρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh.

SPARRING, ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς, Theoc.

SPARROW, A, στρουθός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Sapph., Hdt.; στρουθίον, τό, Anaxand.; στρουθᾰριον, τό, Eubul.; αἰγῖθος, ὁ, Arist.; ὑπολαΐς, ῐδος, ἡ, Arist.

[*A house-sparrow*, στρουθὸς πυργίτης, ὁ, Galen.]

SPASM, A, σπᾰραγμός, ὁ, Æsch., Soph.; σφᾰκελος, ὁ, Æsch.; σπασμός, ὁ, Soph., Hdt.; σπάσμα, ᾰτος, τό, Plat.; σπᾰδών, όνος, ἡ, Hipp.

SPASMODIC, σπασμᾰτώδης, ες, Arist.

Spatula, ᾱ, *σπᾰθίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Ar.; *ὑπᾰλειπτρις*, *ἴδος*, *ἡ*, Hipp.; *ὑπᾰλειπτρον*, *τό*, Hipp.

Speak, to, *πιφαύσκω*, and mid. (*ῐ̆*, but sometimes Ep. *ῑ̄* in act.), only pres. and imperf., Hom., Æsch.; *ἐνδείκνυμαι*, mid., Hom.; *ἀγοράομαι*, mid. (also *ᾱ̆* in arsis) (only once so in Hom.), no pass. (esp. of speaking in a public assembly), Hom., Hdt., Xen.; *ἀγορεύω*, rarely in mid., no pass., c. dat., or c. *πρός* and acc., sometimes c. dupl. acc. (e.g., *to speak ill of one*, *κακόν τι ἀγ. τινά*, Hom.; so too c. acc. pers., *κακῶς ἀγ. τινά*, Att.), Hom., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; *βάζω*, only pres., imperf. act. and perf. pass. 3d sing. *βέβακται* (but in comp. the fut. is found), sometimes c. dupl. acc. of the thing spoken, and of the person to whom, Hom., Hes., Æsch., Eur.; *μῦθον λάζομαι*, only pres. and imperf., Hom.; *αὐδάω*, Hom., Pind., Trag.; *φθέγγομαι*, mid., no pass., Omn.; *φημί*, no perf. act., mid. only pres., imperf., and fut., pass. only perf. *πέφασμαι*, 3d sing. *πέφᾰται*, Ap. Rh. (only pres. and imperf. act. common in Att. prose; Hom. has also 1st pl. pres. opt. *φαΐμεν* for *φαίημεν*, 3d sing. subj. *φήῃ* for *φῇ*, 3d pl. imperf. *ἔφᾰν* for *ἔφᾰσαν*), Omn.; *εἶπον*, aor. 2, and aor. 1 *εἶπα*, augment in all the moods, Ep. often *ἔειπον*, *ἔειπα*, Omn., *εἴρω*, very rare in pres., and only in 1st pers. sing., and only in Hom., fut. *ἐρῶ*, Ep. usu. *ἐρέω*, no aor. 1 act., perf. *εἴρηκα*, perf. pass. *εἴρημαι*, aor. 1 *ἐρρήθην*, and sometimes *ἐρρέθην* (the latter only in Arist.), paulopost fut. *εἰρήσομαι*, no mid. in this sense, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *φωνέω*, no mid., very rare in pass., Omn. poet., Xen., Plat.; *μῡθέομαι*, mid., Ep. 2d sing. *μῡθεῖαι* and *μύθεαι*, Ep. imperf. *μῡθεσκόμην*, no pass., Hom., Pind., Trag.; *φράζω*, Ep. aor. 2 *πέφρᾰδον* and *ἐπέφραδον*, no mid. or pass. in this sense, Omn.; *ἄπειπον*, Ep. also *ἀποείπον* (even *ᾰ̄* in arsis); *ἐξεῖπον*, Hom., Pind., Soph., Thuc., Dem.; *ἐνίπω*, often *ἐννέπω* (the only form in Trag.), only pres. act. and aor. 2 *ἔνισπον*, Hom., Hes., Pind., Trag.; *λέγω*, no perf. act. in this sense, perf. pass. *λέλεγμαι*, etc., fut. mid. often in pass. sense, Omn. post Hom.; *φημίζω*, no pass., but also mid., Hes., Æsch.; *πῐφάσκομαι*, only pres. and imperf. mid., Hes.; *κᾰταυδάω*, Soph.; *ᾠδέω*, and mid., but no pass., Trag.; *λᾰλέω*, only act., Soph., Ar., Eupol., Theoc.; *αἰνέω*, fut. *-έσω* and *-ήσω*, perf. pass. *ᾔνημαι*, but aor. 1 *ᾐνέθην*, Æsch., Soph.; *ἠπύω*, no mid. or pass., Æsch.; *μῡθόομαι*, mid., Æsch.; *μῡθεύω*, no mid., but also pass. to be spoken of, Eur.; *διᾰμῡθολογέω*, only act., Æsch.; *διαλέγομαι*, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass. (esp. in conversation), Hdt., Xen., Dem., Æschin.; *φέρω*, fut. *οἴσω*, more usu. *οἴσομαι*, aor. 1 *ἤνεγκα*, aor. 2 *ἤνεγκον*, Æsch., Xen.; *αὐδάζομαι*, mid., Hdt.; *ἴσκω*, only in imperf. act., Theoc., Ap. Rh. *Vid.* Syn. 310.

And the disease did not go into Peloponnesus, at least not so as to be worth speaking of, καὶ (*ἡ νόσος*) *ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅτι καὶ ἄξιον εἰπεῖν*, Thuc.

To speak again, *παλινστομέω*, only pres. act., Æsch.

To speak among, *μετᾰφωνέω*, c. dat., not so well c. acc., Hom., Ap. Rh.; *μετεῖπον*, Ep. also *μετέειπον*, c. dat., Hom.; *μετᾰφημι*, c. dat., Hom.; *μεταυδάω*, c. dat., not so well c. acc., Hom., Ap. Rh.; *μετεννέπω*, c. dat., Ap. Rh., Mosch.; *πᾰρεννέπω*, Ap. Rh.

To speak against, *καταγλωττίζομαι*, mid., c. acc. of what is said, c. gen. pers., Ar.; [*ἀντιλέγω*, c. dat., or *πρός* c. acc., or *μή* c. infin., Thuc., Xen.; *ἀνταγορεύω*, Pind.; *ἀντεῖπον*, c. dat., Æsch., or *πρός* c. acc., Xen.]

To speak besides, *ἐπιφθέγγομαι*, Æsch., Plat.

To speak afterward, *μετεῖπον*, Ep. also *μετέειπον*, Hom.

To speak before, previously, *προδιαλέγομαι*, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Isoc.; *προκᾰτᾰΐθεμαι* (mid.) *λόγον* (before doing any thing), Hdt.

To speak briefly, *ἀποκορῠφόω*, Hdt.

And to speak briefly, *ὡς εἰπεῖν ἔπος* (as telling bad news), Æsch.

To speak deceitfully, *πᾰρᾰφημι*, and sync. *πάρφ.*, c. acc. of what is said, Pind.

[*To speak boldly* or *openly*, *παῤῥησιάζομαι*, c. acc. et dat., or *πρός τινα*, Plat.; *to speak boldly in turn*, *ἀντιπαῤῥησιάζομαι*, Plut.]

[*To speak correctly* (in pronunciation and language), *ὀρθοεπέω*, Dion. H.]

To speak a language, *vid.* Language.

To speak for others, to be the spokesman, *προηγορέω*, c. gen. of the party for whom, only act., Xen.

To speak of, *γηρύω* (*ῠ̆*, but also *ῡ̆*, Æsch. and Theoc.), also mid., pass. very rare, Hes., h., Pind., Æsch., Eur., Theoc.; *ψαύω*, c. gen., no perf., only act., Soph.; *ἐνδᾰτέομαι*, mid., Soph.; *ἐξᾰκοντίζω*, only act. in this sense, Eur.; *προσφωνέω*, Æsch., Soph.; *ἐπιλέγω*, Æsch., Hdt.

Speaking, as it seems to me, of the greatest and the least, *δηλῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας*, Thuc.

To speak out plainly, loudly, etc., *γέγωνα*, perf. in pres. sense, also infin. *γεγωνεῖν*, imperf. *ἐγεγώνευν*, Ep. *-νευν*, also imper. *γέγωνε* (Eur.), aor. 1 infin. *γεγωνῆσαι* (Æsch.), and fut. *γεγωνήσω* (Eur.), Hom., Pind., Trag.; *γεγωνίσκω*, only pres. and imperf. act., Thuc.; *ἐξαυδάω*, Hom., Pind., Soph.; *ἐξονομαίνω*, only pres. and imperf. act., Hom., h.; *ἐξονομάζω*, only act., Hom., Eur.; *ἀπερῶ*, Ion. *ἀπερέω*, perf. not used in this sense, Hdt.; *λάσκω*, fut. *λᾰκήσω*, more usu. *λακήσομαι*, aor. 1 *ἐλᾰ́κησα*, aor. 2 *ἔλᾰκον*, perf. *λέλᾱκα*, part. *λελᾰκώς*, fem. *λελᾰκυῖα*, Trag., Ar.

To speak low, *ὑποφθέγγομαι*, mid., Plat.

To speak in public, to the people, etc., *δημηγορέω*, sometimes c. acc. of the speech, c. *πρός* and acc. pers., Ar., Plat., Dem.; [*ἐς τὸ μέσον λέγω*, Hdt.]

[*To rise to speak*, *ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα*, Dem.]

To speak freely, without restraint, *ἐλευθεροστομέω*, only act., Æsch.; *ἐξελευθεροστομέω*, Soph.; *πᾶσαν γλῶσσαν ἵημι* (*ἰη* Att., *ἴη* Hom., who, however, often has *ῑ̆* metri gratiâ), imperf. *ἵην* and *ἴουν*, aor. 1 *ἧκα*, Ep. also *ἔηκα*, Soph.

To speak at great length, *μᾰκρηγορέω*, pres. opt. often *μακρηγορόιην*, only act., Æsch., Eur., Thuc.; *μᾰκρολογέω*, only act., sometimes c. acc. of the subject on which, Xen., Plat., Isoc., Dem.; *μηκύνω* (abs.), or *μηκ. λόγον* or *λόγους*, Soph., Ar., Hdt., Plat.

To speak much, *πολυστομέω*, only act., Æsch.

To speak to, *πᾰρᾰφημι*, and sync. *πάρφ.*, c. dat., Hom., Hes.

To speak all together, *ὁμᾰδέω*, only act., Hom., Ap. Rh.

To speak ill of, *δυσφημέω*, Trag.; *ἐπίδυσφημίω*, Arist.

He had spoken ill of him, *αὐτοῦ διαβολως ἐμνήσθη*, Thuc.

To speak words of good omen, *εὐφημέω*, only act., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *εὐστομέω*, only act., Æsch., Ar.

To speak speciously, make specious speeches, *ἐκκομψεύομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense, Eur.; *καλλιεπέομαι*, mid., also in perf. pass. of the speeches plausibly made, Thuc., Plat.

But I am not eloquent to speak to the people, *ἐγὼ δ' ἀκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον*, Eur.

To speak what is pleasant to the people, not what is best, *πρὸς ἡδονὴν δημηγορέω*, Isoc.; *κᾰτᾰχᾰρίζομαι*, c. dat. expressed or understood, Isoc.

One must speak, *λεκτέον*, Xen., Plat.; *ῥητέον*, Plat.

Spoken, *ῥητός*, *ή*, *όν*, Trag., Plat.; *πᾰρᾰῤῥητός*, *ή*, *όν*, Hom.; *λεκτός*, *ή*, *όν*, Soph., Eur.

To be spoken, *ῥητορεύομαι* (of a speech), Isoc.

What may be spoken, *ὀνομαστός*, *ή*, *όν*, Hom., Hes., Eur., Hdt., Ap. Rh.; *φᾰτός*, *ή*, *όν*, Hes., Pind., Ar.; *φᾰτειός*, *ά*, *όν*, Hes.

What must be spoken, *ῥητέος*, *α*, *ον*, Plat.; *λεκτέος*, *α*, *ον*, Plat.

What may not be spoken, *ἄσπετος*, *ον*, Hom., Soph., Eur.; *ἀκίνητος*, *ον*, Soph. *Vid.* Unspeakable.

To be spoken to, to be comforted by being spoken to, *εὐπροσήγορος*, *ον*, Eur.

To be spoken to (i. e., affable, q. v.), or *actually spoken to, addressed*, *προσήγορος*, *ον*, c. dat. or c. gen., Soph., Plat.

Not to be spoken to, *ἀπροσήγορος*, *ον*, Soph.

A thing or *person to be spoken of*, *φᾶτις*, *εως*, *ἡ*, Pind., Soph.

Speaker, ᾱ, *ἀγορητής*, *οῦ*, *ὁ*, Hom.; *ῥητήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, Hom.; *ῥήτωρ*, *ορος*, *ὁ*, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

A public speaker, *δημηγόρος*, *ὁ*, Xen., Plat. *Vid.* Orator.

[*A free, bold speaker*, *παῤῥησιαστής*, *ὁ*, Arist.]

Speaking (i. e., able to speak articulately), *μέροψ*, *οπος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *φωνήεις*, gen. contr. *φωνᾶντος*, etc., Hes., Sapph., Pind., Xen., Plat.; *προσήγορος*, *ον* (of the prophetic oaks), Æsch.; so *πολύ'γλωσσος*, *ον*, Soph.

To be prevented from speaking, *ἀναρπάζομαι*, pass., Lycurg.

Speaking with human voice, *ἀνθρωπόγλωσσος*, *ον*, Arist.

Speaking cunningly, trickily, *ἀρτιεπής*, *ές*, Hom.

Speaking hastily, forward to speak, *πρόλεσχος*, *ον*, Æsch.

Speaking sweetly, *γλῠκῠμῦθος*, *ον*, Mel.

Clever at speaking, *λεκτῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.; *ῥητορῐκός*, *ή*, *όν*, Plat., Isoc.

Speaking cleverly, *ῥητορῐκῶς*, Plat., Æschin.

Leave to speak, the right of speaking,

λόγος, ὁ, Dem.; ῥήτρα, ἡ, Decret. Byz. ap. Dem.

The right of speaking first, πρωτολογία, ἡ, Dem.

Speaking, λέξις, εως, ἡ, Plat., Isoc., Isæ., λόγος, ὁ, Xen., Isoc.

[*Speaking at length*, μακρολόγος, ον, Plat.]

Speaking long, μᾶκρηγορία, ἡ, Pind.; μακρολογια, ἡ, Plat.

The art of speaking, ἡ λεκτικἡ, Plat.; ἡ ῥητορικἡ, Plat.

[*The gift* or *faculty of* (public) *speaking*, ἀγορητύς, ῆ, Hom.]

SPEAKING-TRUMPET, A, ᾽ἀνάδειγμα, ἄτος, τό, Anth.

SPEAR, A, μελία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἐγχεία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἔγχος, τό, Hom., Tyrt., Pind., Trag.; αἰχμή, ἡ, Hom., Trag., Hdt.; δόρυ, gen. δόρατος (rare in Att.), Ep. δούρατος, once in dat. δούρατι in Soph., also δουρός and δορός (the most common form in Trag.), dat. δόρατι, δούρατι, δουρί, and δορί (Trag. also δόρει), dual only Ep., pl. δόρατα (found in Trag.), Ep. δούρατα and δοῦρα (Att. also δόρη), Omn.; λόγχη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κἄμαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; ὀξύα, ῆ, Archil., Eur.; ὕρπαξ, ᾶκος, ὁ, Eur.; ξυστόν, τό, Eur., Xen.: κράνεία, ἡ, Eur.; αὐλῶπις, ῖδος, ἡ, Soph.; δορἄτιον, τό, Hdt., Thuc., Xen.; πρόβολος, ὁ (esp. a hunting spear), Hdt.; so προβόλιον, τό, Xen.; προβόλαιος, ὁ, Orac. ap. Hdt. (προβόλαιον ὄρυ, Theoc.); so σἴγῦνος, ὁ, Ap. Rh.; σῖβύνη, ἡ, Mel.; σἴβύνης, ου, ὁ, Mel. *Vid.* SYN. 186.

A fishing spear, τριόδους, οντος, ὁ, Plat.

To come within a spear's throw, εἰς δόρυ or εἰς δόρατος πληγὴν ᾽ἀφῖκνέομαι (fut. ἀφῖξομαι, aor. 2 ἀφῖκόμην, perf. pass. ἀφῖγμαι), Xen.

When they were a spear's throw off, ὅτε δὴ ῥ᾽ ἄπεσαν δυρηηκές, Hom.

Of or belonging to a spear, λόγχῖμος, ον, Æsch.

To fight with the spear, αἰχμάζω, only act., Hom., Æsch., Soph.

Armed with a spear, ἐγχέσπἄλος, ον, Hom.: ἐγχεσἴμωρος, ον, Hom.; ἐγχεσφόρος, ον, Pind.; ἐγχειβρόμος, ον, Pind.; εὐρυαίχμης, ου, ὁ, Pind.; δορυσσόος, ον, contr. also -σοῦς, οῦν, and in Æsch. once δορῦσόος, ον, Hes., Æsch., Soph., Thuc.; δορυσθενής, ές, h., Æsch.; κρἄτεραίχμης and καρτερ., ου, ὁ, Pind.; δορῖμαργος, ον, Æsch.; δορῖμἄνής, ές, Æsch., Eur.; δορῖπαλτος, ον, Æsch.; λογχήρης, ες, Eur.; λογχοφόρος, ου, Eur., Ar., Xen.; αἰχμήεις, εσσα, εν, Æsch.; φερεμμελίης, ου, ὁ, Mimnerm.

Laboring with the spear, δορἴπονος, ον, Eur.

Illustrious with the spear, δουρικλειτός, όν, Hom.; δουρἴκλύτός, όν, Hom.

Skillful with the spear, δορῖμήστωρ, ορος, ὁ, Eur.

With trusty spear, εὐμελίης, Ep. ἐϋμελ., ου, ὁ, Hom.

With golden spear, χρυσόλογχος, ον, Eur., Ar.

With brazen spear, χαλκεγχής, ές, Eur.

With bloody spear, κελαινεγχής, ές, Pind.

Accompanied with noise of spear, δορίκτυπος, ον, Pind.

Shaken by the spear, δορῖτίνακτος, ον, Æsch.

Taken by the spear, δορίκτητος, ον, Hom., Eur., Ap. Rh.; δοριἄλωτος, ον, and in Soph. δουριἄλ., Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; δορίλητπτος, ον, Trag.; δουριθήρᾱτος, ον, Eur.; αἰχμἄλωτος, ον (rarely of any thing except prisoners), Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Destroyed by the spear, δορἴλὕμαντος, ον, Æsch.

Pierced by the spear, δουρἴπληκτος, ον, Æsch.

Slain by the spear, δορἴκἄνής, ές, Æsch.; δορικμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (esp. of the death of one so slain), Æsch.; so δορἴπετής, ές, Eur.

Wooed by the spear, δορίγαμβρος, ον, Æsch.

As thick as a spear, δορἄτοπἄχής, ές, Xen.

Making spears, λογχοποιος, ὁν, Æsch.

SPEAR-CASE, A, δουροδόκη, ἡ, Hom.; σῦριγξ, ιγγος, ἡ, Hom.

SPEAR-HEAD, A, κἄμἄκος γλώσσημα (ἄτος, τό), Æsch.

SPEAR-HEADED, δορἴκρανος, ον, Æsch.; λογχωτός, όν, Eur.

SPEARING — *fishing by means of spearing*, ἡ πληκτἴκή, Plat.

SPEAR-MAKER, A, δορυξόος, ὁ, Ar.

SPEARMAN, A, αἰχμητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; αἰχμοφόρος, ὁ, Hdt.; ξυστοφόρος, ὁ, Xen.

[SPEAR-STAFF or SPEAR-SHAFT, ῥάβδος, ἡ, Xen.; ξυστόν, τό, Eur., Xen.]

SPECIAL, ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Plat.

A special meeting, one convened for a special purpose, σύγκλητος ἐκκλησία, Dem.

Set apart for special service, ἐξαίρετος, ον, Thuc., Andoc.

SPECIES, εἶδος, τό, Plat., Arist.; ᾽ἰδέα, ἡ, Plat., Arist.; [in logic, ὅρος, ὁ, Arist.]

SPECIFIC, ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Plat., Arist.; εἰδοποιός, όν, Arist.

SPECIFY, TO, διορίζω, Hdt., Plat.

To specify besides, προσδιορίζω, Dem., Arist.

SPECIMEN, A, δεῖγμα, ἄτος, τό, Ar., Xen., Isoc., Dem.; ἐπίδειγμα, τό, Xen., Plat.; πεῖρα, ἡ, Xen., Isoc.

[*To give a specimen of*, πεῖραν δἰδωμι, c. gen., Xen.] *Vid.* TO DISPLAY, SHOW OFF.

SPECIOUS, εὐπρόσωπος, ον, Eur., Hdt., Dem.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; εὐόφθαλμος, ον (even of things specious to hear), Arist.

SPECIOUSLY, εὐσχημόνως, Ar.

[SPECIOUSNESS, πιθανότης, ητος, ἡ, Plat.]

SPECK, A, στίγμα, ἄτος, τό, Hes.

SPECTACLE, A, θέᾶμα, ἄτος, τό, Omn. Att.; θέα, ἡ, Omn. Att.; ὄμμα, ἄτος, τό, Soph., Plat.; ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; θεωρία, ἡ, Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; ὅρᾶμα, ἄτος, τό, Xen., Arist.

It is a spectacle (i. e., a warning), εἴσοψιν ἔχει, Eur.

Fond of spectacles, φἴλοθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Plat.; φἴλοθέωρος, ον, Alex., Arist.

SPECTATOR, A, κἄτόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; ἐποπτης, ὁ, Æsch.; θεᾶτής, οῦ, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Æschin.; θεωρός, ὁ, Æsch., Eur., Dem.

The spectators, οἱ θεώμενοι, Ar.

The spectators (at a theatre), τὸ θέᾶτρον, Ar., Hdt.

A fellow-spectator, συνθεατής, οῦ, ὁ, Plat., fem. συνθεᾶτρια, Ar.

The then spectators, οἱ συνθεώμενοι, Antipho.

To be a spectator, θεάομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Ar., Plat.

To go as a spectator, θεωρέω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

A going as a spectator, θεωρία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

SPECTRE, A, φάσμα, ἄτος, τό, Æsch.

SPECULATION, A (philosophical), σκέμμα, ἄτος, τό, Plat.; σκέψις, εως, ἡ, Plat.

To waste time in idle speculations, ᾽ἀερομετρέω, only act., Xen.; χρῦσοχοέω, only act., Plat.

SPEECH (i. e., the power of speech), φωνή, ἡ, Omn.; φθέγμα, ἄτος, τό, Soph.; ἑρμηνεία, η, Xen.; φθέγξις, εως, ἡ, Hipp.

SPEECH, A, ἔπος, τό, Hom., Soph.; μῦθος, ὁ, Omn. poet.; ῥῆσις, εως, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; λόγος, ο, Hom., Theogn., Pind., Thuc., Plat.; φθέγμα, ἄτος, τό, Pind., Soph., Eur., Plat.; βάγμα, ἄτος, τό, Æsch.; φώνημα, ἄτος, τό, Soph.; πρόσοδος, ἡ (i. e., a coming forth and speaking to the people), Isoc.

A speech in public, δημηγορία, ἡ, Plat.

A written speech, σύγγραμμα, ἄτος, τό, Plat., Isoc.

Kind, well-omened speech, εὐἐπεια, ἡ, Soph.

Liberty, freedom of speech, ᾽ἰσηγορία, ἡ, Hdt., Xen., Dem., Æschin.

The composing of speeches, δἰκογρᾰφία, ἡ, Isoc.

Frankness of speech, παῤῥησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc.

To end a speech (lit., to descend from the rostra), κἄτἄβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἐβην, part. -βάς, no aor. 1 or fut. act. in this sense, Dem.

To polish up a speech, ᾽ἀνἀκἄθαίρομαι λόγον, Plat.

Endowed with speech, φωνήεις, εσσα, εν, sometimes in oblique cases contr. φωνἄντος for φωνηεντος, etc., Hes., Sapph., Pind., Xen., Plat. *Vid.* SPEAKING.

SPEECHLESS, ᾽ἄναυδος, ον, Hom., Trag.; ᾽ἀναὐδητος, ον, Soph.; ἄφθογγος, ον, h., Theogn., Eur., Hdt.; ᾽ἄφωνος, ον, Theogn., Trag., Dem., Æschin.; ἄστομος, ον, Soph.; ἄλογος, ον, Plat. *Vid.* DUMB.

Making speechless, ᾽ἀναυδος, ον, Æsch.

SPEECHLESSNESS, ἀμφᾰσία ἐπέων, Hom.; ᾽ἀφᾰσία, ἡ, Eur., Ar., Plat.; [ἀναυδία, ἡ, Hipp.]

SPEED, ταχὕτης, ητος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ὠκὕτης, ητος, ἡ, Pind., Plat.; ὁρμὴ ποδός, Eur.; δρόμος, ὁ, Hdt., Thuc. *Vid.* SWIFTNESS.

With all speed, πανσὕδία, Hom., Eur., Ap. Rh.; πανσὕδεί, Theoc., Xen.; πανσὕδίην, Ap. Rh.

Of equal speed with, ᾽ἰσόδρομος, ον, c. dat., sometimes c. gen., Plat., Arist.

The Athenians, sailing with all speed, οἱ ᾽Αθηναῖοι κατὰ πόδας ἐπιπλεύσαντες, Thuc.; so κατὰ κράτος, Xen.

Every one of us should flee from intemperance with h s utmost speed, ἀκολασίαν φευκτέον ως ἔχει ποδῶν ἕκαστ ς ημῶν, Plat.

To have equal speed with, ᾽ἰσοδρομέω, only act., c. dat., or c. παρά and gen., or πρός and acc., Arist.

SPEED, TO, intrans., σκιρτάω, Hom., Eur., Plat. *Vid.* To HASTEN.

SPEEDILY, αἶψα, Hom., Sapph., Pind., Æsch.; τἄχα, Omn. poet., Xen.,

Plat.; ὀξίως (in Hom. ὀξύ, ὀξέα), Att. *Vid.* SOON, SWIFTLY.

As speedily as possible, ὡς ἔχει ποδῶν, εἶχον ποδῶν, etc., Hdt.

SPEEDY, λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; θοός, ή, όν, Omn. poet.; τᾰχύς, εῖα, ύ, compar. τᾰχύτερος, superl. -ύτατος (not Att.), also τᾰχίων (rare in Att.), more usu. θάσσων, superl. τάχιστος, Omn. *Vid.* SWIFT, QUICK.

SPELL, Α, φίλτρον, τό, Pind., Trag., Xen., Dem., Theoc. *Vid.* CHARM.

SPEND, TO, ᾽ανᾰλίσκω, also pres. and imperf. ᾽ανᾰλόω, act. and pass., fut. ἀναλώσω, etc., Omn. Att.; τελέω, Ep. pres. also τελείω, fut. τελέσω, Ep. also τελέσσω, etc., Ar., Hdt., Xen.; δᾰπᾰνάω, Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; κᾰτᾰδαπανάω, Hdt., Xen.; ᾽ανᾰισιμόω, Hdt.; ᾽απαναλίσκω, Thuc., Isoc.; κᾰταναλίσκω, Xen., Plat., Lycurg., Isæ.

To spend (time), τρίβω, Soph., Eur., Ar., Dem.; ποιέομαι, mid., Thuc. *Vid.* TO PASS.

To spend besides, προσᾰναισιμόω, Hdt.; προσᾰνᾰλίσκω, Plat., Dem.; προστελέω, Thuc.; ἐπαναλίσκω, Dem.

To spend first, προαναλίσκω, Thuc., Xen., Lys., Dem.

To spend gradually, ῠ̔παναλίσκω, Thuc.

To spend in vain, amiss, πᾰραναλίσκω, Dem.

To spend at the same time, σῠναναλίσκω, Dem.

To spend in (any place), ἐναποτίω, fut. -τίσω, Ar.

To spend (time) *in* or *on* (an occupation), ἐνδιᾰτρίβω, c. dat., or c. ἐν and dat., or c. περί and acc., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐδιατρίβω, Arist.; ἐνσχολάζω, only act. (in a place), Arist.

[SPENDER, Α, ἀνᾰλωτής, οῦ, ὁ, Plat.]

SPENDING, Α, ᾽ἄνᾰλωσις, εως, ή, Plat.

A spending of time, τρῐβή, ή, Æsch., Soph., Ar.; διᾰτριβή, ή, Soph., Eur., Thuc.

To afford means of spending, δᾰπᾰ́νην πᾰρέχω (imperf. πᾰρεῖχον, fut. πᾰρέξω, no aor. 1, aor. 2 πᾰ́ρεσχον, perf. πᾰρέσχηκα), c. dat. pers., Hdt.

SPENDTHRIFT, Α, χρημᾰτοφθορῐκός, ὁ, Plat.

SPENT, TO BE, ᾽ἄνᾰλωτέος, α, ον, Plat.

He spent seven months in Babylon, διῆγεν ἐν Βαβυλῶνι ἑπτὰ μῆνας, Xen.

What is spent, δᾰπᾰ́νη, ή, c. gen. of the object on which, Pind.; ᾽ἀνάλωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Thuc., Plat.; ᾽ἀναῖσῐμωμα, ᾰτος, τό, Hdt.

SPHERE, Α, σφαῖρα, ή, Plat.

SPHERICAL, σφαιροειδής, ές, Plat.

SPHINX, Α, Σφίγξ, ιγγός, ή, Hes., Soph., Eur.; ἀνδροσφίγξ, ὁ, Hdt.

SPICE, Ζυώματα, τά, Hdt.; ᾽ἄρωμα, ᾰτος, τό, Xen.

A spiced drink, τρίμμα, ᾰτος, τό, Sotad.; τριμμᾰτίον, τό, Sotad., Diphil.

SPIDER, Α, ᾽ᾰρᾰ́χνης, ου, ὁ, Hes., Pind., Eur.; ἀράχνη, ή, Æsch., Anth.; ἀραχναίη, ή, Anth.; φᾰ́λαγξ, αγγος, ή (esp. a venomous one), Ar., Arist.; φαλάγγιον, τό, Xen., Plat., Dem.

Of or *belonging to a spider*, ἀραχναῖος, α, ον, Anth.

SPIKE, Α, σαυρωτήρ, ῆρος, ὁ (esp. at the end of a spear), Hom., Hdt.; στῦρᾰξ, ᾰκος, ὁ, Xen., Plat.; στῠ́ρᾰκιον, τό, Thuc.

SPIKENARD, νάρδος, ή, Anth.

The oil of spikenard, τὰ νάρδῐνα, Antipho; [τὸ μύρον νάρδινον, Polyb.]

Anointed with spikenard, ναρδολῐπής, ές, Anth.

[*Producing spikenard*, ναρδοφόρος, ον, Diosc.]

SPILL, TO, ἐκχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχεα, perf. pass. -κέχυμαι, Æsch., Eur., Plat.

SPIN, TO, νέω, fut. νήσω, etc., Hom. (only 3d pl. aor. mid.), Hes., Soph., Ar., Plat.; ἐπινέω, Hom.; κλώθω, Hdt.; ἐπῐκλώθω (esp. of the Fates spinning destinies for men), Hom., Æsch., Plat.; νήθω, Cratin., Plat.; τᾰλᾰσιουργέω, only act., Xen.

[*Unable to spin*, ἀνηλάκατος (γυνή), Matro.]

To spin out (an argument), κατάγω, aor. 2 -ήγαγον, Plat.; [μηκύνω (λόγον), Hdt.]

To spin round, act., στροβέω, fut. mid. in pass. sense, also act. sometimes in pass. or intrans. sense, Æsch., Ar.; βεμβῐκίζω (ἑμαυτόν), Ar.; so περῐδῐνέω (ἑμαυτόν), Æschin.

To spin round and round, intrans., βεμβῐκιάω, Ar.; περιδῐνέομαι, pass., Xen.; περιῤῥομβέω, Plut.

SPINAL, ῥᾰχίτης, ου, ὁ, Arist.

[*Spinal marrow*, μυελὸς νωτιαῖος, Plat.]

SPINDLE, Α, ᾽ἄτρακτος, ὁ καὶ ή, Hdt., Plat.; κλωστήρ, ῆρος, ὁ, Theoc., Ap. Rh.

SPINDLE-TREE, ἀτρακτυλλίς, ῖδος, ή, Theoc.

SPINE, THE, ᾰ̓κνηστις, εως, ή, Hom.; ῥᾰχις, εως, ή, Hom., Trag., Xen., Plat.; ᾽ᾰκανθα, ή, Eur., Hdt., Theoc.

Without a spine, ᾽ανᾰ́κανθος, ον, Hdt.

SPINNER, Α, ἔρῐθος, ὁ καὶ ή, Hes., Dem., Theoc.; ταλασιουργός, ὁ καὶ ή, Plat.

SPINNING, Α, νῆσις, εως, ή, Plat.; τᾰλᾰσία, ή, Xen., Plat.; τᾰλᾰσιουργία, ή, Plat.

The art of spinning, ἡ νηστῐκή, Plat.

A spinning round (like a top), περιστροφή, ή, Plat.

Spinning, adj., εἱροκόμος, ον, Hom.

Skillful in spinning, εὐηλᾰκάτος, ον, Theoc.

Fond of spinning, φῐλῐ́ρῐθος, ον, Theoc.

Of or *belonging to spinning*, στημονητικός, ή, όν, Plat.; νηστῐκός, ή, όν, Plat.; ταλασιουργικός, ή, όν, Xen., Plat.; τᾰλᾰσηΐος, ον, Ap. Rh.

Spun, κλωστός, ή, όν, Eur.

Newly spun, νεόκλωστος, ον, Theoc.

Well spun, εὔνητος, Ep. ἐΰννητος, ον, Hom.; εὔκλωστος, ον, h.

SPIRACLE, Α, φῦσητήρ, ῆρος, ὁ, Arist.; [ἀναφύσησις, εως, ή, Arist.]

[SPIRAL, κοχλιώδης, ες, Palaeph., Plut.; ἑλικοειδής, ές, Plut., Med.]

SPIRIT, πνεῦμα, ᾰτος, τό (used also as = disposition), Æsch., Soph., Plat., etc.; [ψυχή, ή, Omn.; also *the spirit* of an author, Dion. H.]

Spirit (i. e., courage, q. v.), μένος, τό, Hom., Æsch., Xen.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Trag., Thuc., Xen.; φρόνησις, εως, ή, Eur.

A noble spirit, μεγαληνορία, ή, Pind.; μεγᾰλοφροσύνη, ή, Plat.; μεγαλογνωμοσύνη, ή, Xen.

Since you ought not, oh Athenians, to decide private actions and public causes in the same spirit, ἐπεὶ οὐδ᾽ ὑμᾶς, ἄνδρες ᾽Αθηναῖοι, ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τᾰ́ς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν, Dem.

For they did not attend to the letter, but to the spirit of what he wrote, οὐ γὰρ οἷς ἐπέστελλε προσεῖχον τὸν νοῦν ἀλλ᾽ ἃ φρονῶν ταῦτ᾽ ἔγραφε συνήδεσαν, Dem.

A man of high spirit, φρονημᾰτίας, ου, ὁ, Xen.

In good spirits, εὔθῡμος, ον, Pind., Xen. *Vid.* CHEERFUL.

In good spirits, adv., εὐθύμως, h., Æsch., Xen.

To be in good spirits, εὐθῡμέω, no mid., Eur.

A being in good spirits, εὐθυμία, ή, Xen.

Out of spirits, ᾰ̓θῡμος, ον, Omn.; δύσθῡμος, ον, Soph., Plat.

Out of spirits, adv., δυσθύμως, Polyb.

To be out of spirits, ᾽ᾰθῡμέω, Omn. Att.; δυσθῡμέω, Eur., Hdt.

A being out of spirits, δυσθῡμία, ή, Trag.; ᾽ᾰθῡμία, ή, Æsch., Thuc., Xen.

Full of spirit (of men alive and in their prime), ζαφλεγής, ές (also of horses, h.), Hom., h.

With more spirit, νεᾰρωτέρως (to speak, etc.), Isoc.

To be of such and such a spirit, πνέω, Ep. pres. also πνείω, fut. πνεύσω, more usu. πνεύσομαι, or Att. πνευσοῦμαι, no perf. act., used esp. in this sense in pres. part. act. c. acc., e. g., *the Greeks of warlike spirit*, μένεα πνείοντες ᾽Αχαιοί, Hom.; so ᾽Αρη πνέοντες, Æsch.; so Pind., Eur.; *he behaved like one of great spirit*, πολὺς ἔπνει, Dem.

SPIRITED, εὐγενής, ές, Theogn., Trag.; νεᾱνῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Lys., Dem.; μεγᾰλόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Ar., Xen., Isoc.; μεγᾰλογνώμων, ονος, ὁ καὶ ή, Xen.; θυμοειδής, ές, Xen., Plat.; εὔθῡμος, ον (of a horse), Xen.; so εὐκάρδιος, ον, Xen.

Too spirited, ῠ̔περθῡμος, ον, Xen.

To be spirited, εὐλημᾰτέω, only act., Æsch.; μεγᾰλοφρονέω, only act., Xen., Isoc.

SPIRITEDLY, μεγαλοφρόνως, Xen., Plat.

SPIRITLESS, ᾽ἀκήριος, ον, Hom.; ᾽ᾰθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc.

To be spiritless, ᾽ᾰθῡμέω, only act., Æsch., Soph., Thuc., Isoc.

One must (not) *be spiritless*, (οὐκ) ᾽ᾰθῡμητέον, Xen.

SPIRITLESSLY, ἀθύμως, Xen., Isoc.

SPIRITLESSNESS, ᾽ᾰθῡμία, ή, Thuc.

[SPIRITUAL, πνευματικός, ή, όν, Anth., Plut.]

SPIT, Α, ὀβελός, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; ὀβελίσκος, ὁ, Ar., Xen.; σφᾰγεύς, ὁ, Eur.; ὀβελισκολῦχνιον, τό, Theopomp. (Com.)

A very large spit (big enough to roast an ox), ὀβελὸς or σφαγεὺς βούπορος, Eur., Hdt., Xen.

SPIT, TO (meat), πείρω (in full ὀβελοῖς), Hom.; ᾽ἀνᾰπείρω, Hom., Ar.

To spit, ἐρεύγομαι, mid., no aor. in this sense, Hom.; πτύω, fut. πτύσω, Hom., Soph., Hdt., Xen., Theoc.

To spit up or *out*, ᾽ἀπεμέω, fut. -έσω and -εμοῦμαι, no pass., Hom.; ἐκπτύω, Hom., Ar.; ἀνεμέω, Hipp.

To spit on, κᾰτᾰχρέμπτομαι, mid., c. gen., Ar.; κᾰταπτύω, c. gen., Ar., Dem.; ἐπιπτύω, c. dat., Call.

[*To spit much*, πτυαλίζω, Hipp.]

To spit (to avert an omen), ἐπιφθύζω, fut. -ῦσω, only act., Theoc.

SPITE, ἐπῐχαιρεκᾰκία, ή, Arist.

In spite of, παρὲκ νόον, c. gen., Hom.; ἀέκητι, c. gen., Hom.; βίᾳ, c.

gen., Trag., Hdt., Dem.; *πρὸς βίαν*, c. gen., Eur.

In spite of the king, *βασιλέως ἄκοντος*, Xen.

SPITEFUL, *κἀκομήχἄνος*, *ον*, Hom. *Vid.* MALICIOUS.

SPITTING, Α, *πτῦσις*, *εως*, *ἡ*, Hipp.; *πτυσμός*, *ὁ*, Hipp.; *πτυελισμός* and *πτυἄλισμός*, *ὁ*, Hipp.

SPITTLE, *πτύσμα*, *ἄτος*, *τό*, Hipp.; *πτύελον* and *πτύἄλον*, *τό*, Hipp.

[*To have the mouth full of spittle*, *πτυαλίζω* (Ion. *πτυελ.*), Hipp.]

SPLASH, Α, *λἄταξ*, *ἄγος*, *ἡ* (esp. the splash made by the drops of wine at the bottom of the cup when thrown into the basin in the *κόττἄβος*), Alcæ., Call.

[*To make a splash*, metaph. (of a swell), *πλατυγίζω*, Ar.]

SPLASH, TO (about in the water, as a goose does), *πλἄτὔγίζω*, also metaph., Ar., Eubul.

To splash (as any thing thrown up splashes a person), *εἰσβάλλω*, no aor. 1, perf. *-βέβληκα*, Soph.

SPLEEN, THE, *σπλήν*, *σπληνός*, *ὁ*, Ar., Hipp., Arist.

Of the spleen, *σπληνίτης*, *ου*, *ὁ*, Arist.

Suffering in the spleen, *ὑπόσπληνος*, *ον*, Hipp.

SPLENDID, *ἀγλαός*, *ή*, *όν*, and *ός*, *όν*, Hom., Theogn., Pind., Eur.; *σῖγἄλόεις*, *εσσα*, *εν* (of things only, not of persons or deeds), Hom., Ap. Rh.; *φαεινός*, *ή*, *όν*, sometimes in Pind. and Trag. *φαεννός*, *ή*, *όν*, Hom., Pind., Trag.; *λαμπρός*, *ά*, *όν*, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; *αἰγλήεις*, *εσσα*, *εν*, Hom., Pind.; *ἄβρός*, *ά*, *όν*, (of things chiefly), Pind.; *ἐναργής*, *ές*, Pind.; *πάμπρεπτος*, *ον*, Æsch.; *μεγαλοσχήμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Æsch.; *εὐπρεπής*, *ές*, Omn. Att.; *μεγαλοπρεπής*, *ές*, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; *κἄπᾶνῖκός*, *ή*, *όν*, Ar. *Vid.* HANDSOME, MAGNIFICENT.

A splendid thing, *γλῆνος*, *τό*, Hom.

To make splendid, *λαμπρύνω*, no mid., in pass. also to be splendid, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* TO SHINE.

SPLENDIDLY, *εὐπρεπῶς*, Ion. *εὐπρεπέως*, compar. *-έστερον*, superl. *-έστατα*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; *μεγαλοπρεπῶς*, Ion. *-έως*, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; *μεγαλείως*, Xen.

SPLENDOR, *αἴγλη*, *ἡ*, Hom., Pind., Soph.; *ἀγλαΐα*, *ἡ*, Hom., Pind.; *ἀκτίς*, *ῖνος*, *ἡ* (not by itself, but the splendor of something), Pind.; so *φέγγος*, *τό* (also esp. of fortune), Pind., Ar.; *εὐπρέπεια*, *ἡ*, Thuc., Plat., Dem.; *λαμπρότης*, *ητος*, *ἡ*, Hdt., Xen.; [*μεγαλοπρέπεια*, *ἡ*, Hdt.]

Loving splendor, *φῖλάγλαος*, *ον*, Pind.

SPLENETIC, TO BE, *σπληνιάω*, only act., Arist.

SPLINT, A (for broken limbs), *πλάστιγξ*, *ιγγος*, *ἡ*, Hipp.; *νάρθηξ*, *ηκος*, *ὁ*, Galen.

To bind with splints, *νἄρθηκίζω*, Galen.

A binding with splints, *νἄρθηκισμός*, *ὁ*, Galen.

SPLINTER, Α, *σχίζα*, *ἡ*, Hom.; *ἄγή*, *ἡ*, Æsch., Eur.; *σκινδἄλἄμος*, *ὁ*, Ar.

To splinter, *cause to splinter*, *θραύω*, Pind., Trag., Xen.

To splinter off, act., *ἀποσχίζω*, Hom.

SPLIT, *σχιστός*, *ή*, *όν*, Soph., Plat.; *ὁλόσχιστος*, *ον* (all the way up), Plat.: [*split in two*, *μεσοσχιδής*, *ές*, Theoph.]

SPLIT, TO, act., *σχίζω*, fut. *-ἴσω*, Ep. also *-ίσσω*, Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt., Xen.; *διασχίζω*, Hom., Plat., Xen.; *διατέμνω*, no aor. 1 act., perf. *-τέτμηκα*, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; [*ἀνασχίζω*, Hdt.] *Vid.* TO CLEAVE, TO CUT.

[SPLUTTER, TO, *παφλάζω*, Ar.]

[SPLUTTERING, Α, *παφλάσματα*, *τά*, Ar.]

SPOIL, TO (an enemy), *ἐνἄρίζω*, fut. *-ίξω* (but aor. 1 *ἠνάρῖσα*, Anth.), Hom., Hes., Pind., Æsch.; *ἐξεναρίζω*, c. acc. of the man, or c. acc. of the spoils, Hom.; *σῦλεύω*, only act., Hom.; *συλάω*, c. acc. pers. or c. acc. of the spoils, or c. dupl. acc. or c. acc. of the spoils, *ἀπό* and gen. pers., Omn.; *σκῦλεύω*, c. acc. or c. dupl. acc., or c. acc. rei, gen. pers., only act., Hes., Eur., Hdt., Xen., Lys.; *ἄφαιρέομαι*, mid., no aor. 1, aor. 2 *ἀφειλόμην*, c. dupl. acc., or c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. rei, *πρός* and gen. pers., Xen.; *ἀποσκυλεύω*, Theoc. *Vid.* TO PLUNDER.

To spoil (i. e., impair), *ἄμενηνόω*, only act., Hom.; *φθείρω* (3d pl. perf. pass. *ἐφθἄρἄται* even in Thuc.), Omn.

To spoil (a plan), *ἐκχέω*, fut. *-χεύσω*, aor. 1 *-έχεα*, perf. pass. *-κέχῦμαι*, Soph.

Like a spoiled child, *τηλὔγετος ὥς*, Hom.

SPOILS, *ἔνἄρα*, *τά*, Hom., Soph.; *λἄ́φυρα*, *τά*, Trag., Xen.; *σκῦλον*, *τό*, more usu. in pl., Soph., Eur., Thuc.; *σκύλευμα*, *ἄτος*, *τό*, usu. in pl., Eur., Thuc.; *ἄγρευμα*, *ἄτος*, *τό*, Eur. *Vid.* BOOTY, PLUNDER.

Spoils taken from men, *ἀνδράγρια*, *τά*, Hom.—ΙΟΝ. "*Did he, then, marry you?*"—CRE. "*Yes, taking me as the spoils of war and the reward of his spear.*"—ΙΩΝ. *Κἄτα σὸν γαμεῖ λέχος;*—ΚΡΕ. *Φερνάς γε πολέμου, καὶ δορὸς λαβὼν ἔγερας* (*φερνή* being properly any thing brought as dowry by the wife), Eur.

Spoiling or wearing the spoils of the enemy, *ἐναρφόρος*, *ον*, Hes.

SPOILER, Α, *σῦλήτωρ*, *ορος*, *ὁ*, Æsch.

SPOKE, Α, *κνημίς*, *ῖδος*, *ἡ*, Lys.

With four spokes, *τετρἄ́κνημος*, *ον*, Pind.

With eight spokes, *ὀκτἄ́κνημος*, *ον*, Hom.

SPOKESMAN, Α, *κορῦφαῖος*, *ὁ*, Dem., Arist.

To be spokesman, *προηγορέω*, Xen.; *προηγέομαι*, Xen.

They replied, and their spokesman was Clearchus, *ἀπεκρίναντο*, Κλέαρχος *δ' ἔλεγεν*, Xen.

SPOLIATION, *ἁρπᾰγή*, *ἡ*, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* RAPINE, PLUNDER.

SPONGE, Α, *σπόγγος*, *ὁ*, Hom., Æsch., Ar.; *σπογγία*, *ἡ*, Ar., Æschin., Arist.; *σπόγγιον*, *τό*, Ar.

SPONGE, TO, *σπογγίζω*, Ar., Dem.; *περισπογγίζω* (esp. all round), Hipp.

To sponge slightly, *ὑποσπογγίζω*, Hipp.

A diver for sponge, *σπογγοκολυμβητής*, *οῦ*, *ὁ*, Lycurg.; *σπογγεύς*, *ὁ*, Arist.; *σπογγιεύς*, *ὁ*, Theoph.

SPONGINESS, *σομφότης*, *ητος*, *ἡ*, Arist.

SPONGING — *belonging to sponging*, *σπογγιστῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

SPONGY, *σπογγοειδής*, *ές*, Hipp.; *σπογγώδης*, *ες*, Hipp.; *σομφός*, *ή*, *όν*, Arist., Hipp.; *σομφώδης*, *ες*, Theoph.

SPONSION, Α, *διεγγύησις*, *εως*, *ἡ*, Dem. *Vid.* SURETY.

SPONSOR, Α, *ἐγγυητής*, *οῦ*, *ὁ*, Hdt., Plat., Antipho.

SPONTANEOUS, *αὐτόμᾰτος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον* (of the person or the action), Hom., Plat., Dem.; *αὐτός*, *ή*, *ό* (of persons only), Hom., Soph.; *αὐτόρῦτος*, *ον* (not of persons), Pind.; *ἑκούσιος*, *α*, *ον*, and *ος*, *ον* (of persons or actions), Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* WILLING.

SPONTANEOUSLY, *ἑκουσίως*, Eur.; *ἐξ ἑκουσίας*, Soph.; *ἑκουσίᾳ*, *καθ' ἑκουσίαν* (*γνώμῃ* sc. vel *γνώμην* understood), Thuc., Dem.; *αὐτομᾰ́τως*, Hdt.; *ἐκ* or *ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου*, Xen.

SPOON, Α, *τἄ́ρακτρον*, *τό* (i. e., an instrument for stirring), Ar.; *κῦκηθρον*, *τό*, Ar.; *τορύνη*, *ἡ*, Ar.; [*κοχλιάριον*, *τό*, Diosc.; *μύστρον*, *τό*, ap. Ath.; in earlier times *μυστίλη*, *ἡ* (prop. a piece of bread hollowed out), Ar., Pherecr.]

[*A dealer in* (*small*) *spoons*, *μυστριοπώλης*, *ὁ*, Nicoph.]

A piece of bread shaped like a spoon, *μυστίλη*, *ἡ*, Ar.

SPORT, *ἄθυρμα*, *ἄτος*, *τό*, Eur. *Vid.* PLAY.

A sport for, object of mockery to, *μέλπηθρον*, *τό* (of an unburied corpse a sport for the dogs), c. gen. or c. dat., Hom.; *γέλως*, gen. *ωτος*, and Att. sometimes *ω*, *ὁ*, so acc. *γέλωτα*, Ep. *γέλω*, Att. also *γέλων*, Eur., Dem.

[*In sport*, *μετὰ παιδιᾶς*, Thuc.; *ἐν παιδιᾷ*, Plat.]

[*To make sport of*, *παίζω πρός*, c. acc., Plat., Eur.] *Vid.* TO DERIDE.

SPORT, TO, *ἀτἄλλω*, only pres. and imperf. act., Hom., Mosch.; *παίζω*, fut. *παίξομαι*, Att. sometimes *παιζοῦμαι*, aor. 1 *ἔπαισα*, perf. pass. *πέπαισμαι*, but aor. 1 *ἐπαίχθην*, Omn.; *ἐμπαίζω*, Soph., Eur.; *ψιάζω*, only act., Ar.; *κουρίζομαι*, mid., Ap. Rh. *Vid.* TO PLAY.

SPORTIVE, *φῖλοπαίγμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom., Hes., Ar., Plat.; [*παιδικός*, *ή*, *όν*, Plat., Xen.; *παιγνιώδης*, *ες*, Xen., Plut.]

[SPORTIVELY, *παιδικῶς*, Plat.]

[SPORTIVENESS, *παιγνιῶδες*, *τό*, Xen.]

SPOT, Α, *στίγμα*, *ἄτος*, *τό*, Hes.; *κηλίς*, *ῖδος*, *ἡ*, Æsch., Soph., Xen., Antipho; *φολίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Ap. Rh.

SPOT, TO, *στίζω*, sometimes c. *εἰς* and acc., Simon., Xen. *Vid.* TO STAIN.

With black spots, *μελἄνόστικτος*, *ον*, Arist.

SPOTLESS, *ἄσπῖλος*, *ον*, Anth.

SPOTTED, *αἰόλος*, *η*, *ον*, Soph., Call.; *στικτός*, *ή*, *όν*, Trag.; *κἄτάστικτος*, *ον*, Soph., Eur.; *βἄλιός*, *ά*, *όν*, Eur. *Vid.* DAPPLED.

[*Spotted* (as the leopard), *παρδαλωτός*, *ή*, *όν*, Luc.]

SPOUSALS, *vid.* ESPOUSALS.

SPOUSE, Α, *ἄλοχος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom., Trag.; *σύνευνος*, *ὁ καὶ ἡ*, Pind., Trag.; *σύζυξ*, *ὕγος*, *ὁ καὶ ἡ*, Eur.; *ὄμηρος*, *ὁ καὶ ἡ*, Eur. *Vid.* HUSBAND, WIFE.

SPOUT UP, TO, *ἀνἄτρέχω*, fut. *-δρᾰμοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έδρᾰμον*, perf. *-δέδρομα*, Hom.; *ἀνᾰσεύομαι*, esp. in *ἀνεσσύμην* pluperf. pass., or, according to some, sync. aor. mid., Hom.; [*ἀνακηκίω*, only intr. in Hom.] *Vid.* TO GUSH.

[*To spout up* (trans.), *ἀναβλύζω* (e. g., *ἔλαιον*), Arist.; *ἀνακηκίω*, c. acc. in late Ep., Ap. Rh.]

[SPOUTING UP, Α, *ἀνάβλῦσις*, *εως*, *ἡ*, Arist.]

SPRAIN, Α, *στρέμμα*, *ἄτος*, *τό*, Dem.

Sprain, to, προσπταίω, Hdt.

Sprained, to be, σπάομαι, pass., perf. ἔσπασμαι, Hdt.; στρέφομαι, pass., perf. ἔστραμμαι, aor. 1 ἐστρέφθην, Hdt., Plat.

Sprat, ὁ, μαινίς, ἴδος, ἡ, Ar.; μαινίδιον, τό, Ar.; μαίνη, ἡ, Anth.

Spray, ἄλμη, ἡ, Hom.; ἄχνη, ἡ, Hom.

Spread, στρωτός, ή, όν (esp. as a bed), Hes., Soph., Eur.

Spread on (as a plaster), ἐπίπαστος, ον, Ar., Theoc.

Well spread, εὔστρωτος, ον, Ep. also ἐΰσ., h.

Any thing spread out, περίπέτασμα, ατος, τό, Menand.

Spread, to, τίταίνω, no perf. in any voice, Hom.; πετάννῡμι, fut. πετάσω, aor. 1 poet. often -ασσα (not Att.), no perf. act., perf. pass. πέπτᾰμαι, rarely πεπέτασμαι, but aor. 1 ἐπετάσθην, Hom., Ap. Rh.; another form is πί̓τνημι, only pres. and imperf., Hom., Pind., Eur.; ἀνάπετάννυμι, sync. also ἀμπετ., also ἀναπίτνημι, Hom., Sapph., Pind., Hdt., Xen., Plat.; κατάπετάννυμι, Hom., Eur.; ἐκπετάννυμι, Eur., Ar., Hdt.; διαπετάννυμι, Ar., Arist.; ἐμπετάννυμι, Xen.; στορέννῡμι, sync. στόρνυμι, also στρώννυμι, fut. στορέσω, Att. also στρώσω, and (though more in compounds than in the simple verb) στορῶ, etc., perf. pass. ἔστρωμαι, aor. 1 ἐστρώθην,, sometimes also ἐστορέσθην, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; καταστορέννυμι, sync. also καστόρνυμι, Hom.; τείνω (esp. of sails, etc., often also intrans. of a district, etc.), Omn.: σπείρω (esp. of spreading reports, etc.), Soph.; so διασπείρω, Xen., Isoc.; σκεδάννῡμι, esp. in pass. (of reports, etc.), Hdt.; κατασκεδάννυμι, Plat.; so διᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Xen.; so διαθροέω, Thuc., Xen.

To spread (a person's reputation), διᾰφορέω, Hom.; διᾰφέρω, fut. -οίσω and -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα and -ήνεγκον, Pind., Isoc.

To spread around, ἀμφῐχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 Ep. -έχευα, Att. -έχεα, perf. pass. -κέχυμαι, pluperf. Ep. also ἀμφεχύμην, c. acc., Hom.; περῐπετάννυμι (of a cloak, etc.), c. dat. of that around which, Eur., Æschin.; περῐτείνω, c. dat., or c. περί and acc., Hdt., Plat.; ἀμφῐπετάννυμι, Orph.; [περιχέω (of a crowd), Xen., Plat.]

To spread (a report) *among*, ἐνσπείρω, c. dat., Xen.

To spread before, προπετάννυμι, c. acc., and gen. of that before which, Xen.

To spread over, ἐπῐ́ννῡμι, only in aor. 1 ἐπίεσσα, c. dat. of that over which, Hom.; ἐπιπετάννυμι, Xen.; ἐπικίδνημι, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Orac. ap. Hdt.; ὑπερτείνω, c. dat. of that over which, or c. gen., sometimes act. used intrans., Æsch., Eur., Thuc., Xen.

To spread on, ἐπῐπάσσω, c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Hdt., Plat.; ὑπῐλείφω, Plat., Arist.

To spread under, ὑποχέω, Ep. aor. 1 -έχευα, etc., c. dat., or c. ὑπό and dat., Hom.; ὑποστορέννῡμι, -στόρνυμι, or -στρώννυμι, c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen.; ὑποπετάννυμι, Hipp.; ὑποβάλλω, poet. sync. also ὑββ., no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Xen.

To spread, intrans., πρόσω νέμομαι, mid., Hdt.

To spread as a report, as renown, etc., ἐφάλλομαι, in aor. sync. 3d sing. ἐπᾶλτο, c. ἐς and acc.; πλᾰνάομαι, pass., Soph.; ἔρπω, augmented tenses εἰρπ., fut. ἐρπύσω, etc., Pind.; ὑφέρπω, Soph.; σκεδάννῡμαι, pass., Hdt.; χωρέω, Hdt., Xen.

The report spread, ὅσσα δεδήει, Hom.

To spread over or *among* (intrans., as a fire or an infection), ἐπινέμομαι, mid., c. acc., Hdt., Thuc.

[*To spread* (as a cancer or sore), νέμομαι, Hdt.; νομὴν ποιέομαι, Polyb.; πολυγονέομαι, Luc.]

To spread (esp. as a report) *among*, intrans., διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, c. acc., Soph., Eur., Thuc., Xen.; διῐκνέω, rare except in pres. and imperf. act., c. acc. or sine cas., Trag.; διαθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. 1 (also as a feeling, fear, etc.), Xen.; ἐπιχέομαι, pass., Plat.

Spreading (widely spreading), εὐρῠφυής, ές, Hom.; ἀμφῐλᾰφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.

[Spreading, a (of fire, sore, etc.), νομή, ἡ, Polyb.]

Sprig, ὁ, ῥάχος, ἡ, Soph.

Sprightliness, φαιδρότης, ητος, ἡ, Isoc.

Sprightly, φαιδρόνους, ὁ καὶ ἡ, Æsch. *Vid.* Cheerful.

Spring, ἔαρ, gen. ἔαρος, contr. ἦρος, etc. (only the contr. forms of oblique cases are found in Att. except once ἔαρος, Xen.; the nom. ἦρ is very rare, only in Alcman and Hipp.; Theoc. has also εἴαρ, εἴᾰρος), Omn.; ὥρα, ἡ, Hom., Ar., Xen., also εἴαρος ὥρη or ὥρη εἰαρινή.

Of or *belonging to spring*, ἐᾰρῐνός, ή, όν, sometimes ός, όν, sometimes contr. ἠρῖνός, Ep. also εἰαρινός, Omn.

[*The spring* or *spring-time* of life, ὥρα, ἡ, Att.]

To pass the spring, ἐᾰρίζω, Xen.

Meadows full of flowers in spring, λειμῶνες ἄνθεσιν ἐαριζόμενοι, Plat.

Flourishing in spring, ἐᾰροτρεφής, ές, Mosch.

Spring, a (i. e., leap), οἶμα, ᾶτος, τό (of a beast on his prey), Hom.; ἅλμα, ᾶτος, τό, Hom., Soph., Eur.; πήδημα, τό, Trag.

Collecting himself for a spring, ἀθρόος, α, ον, Xen.

Spring, a, or Fountain (q. v.), κρουνός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Ar.; πηγή, ἡ (in Hom. usu. pl.), Hom., etc.; νᾶμα, ᾶτος, τό, Trag., Xen., Plat.; λῐβάς, ἄδος, ἡ, Soph., Eur.; νασμός, ὁ, Eur. *Vid.* Syn. 354, and Fountain.

Spring water, κρηναῖον ὕδωρ, Hdt.

With many springs, πολῠ́κρουνος, ον, Anth.

A kind gift of a salt spring, δῶρον εὐθᾰλασσον, Soph.

[*Growing at* or *about a spring*, πῐδακῖτις, ῐδος, ἡ (e. g., βοτάναι), Hipp.]

[*Springy, abounding in springs*, πῐδακώδης, ες, Plut.]

Spring, to (i. e., leap), οἰμάω, only act., Hom., Orac. ap. Hdt.; ῥώσκω, fut. ῥοῠμαι, aor. 2 ἔθορον, no other tenses, Hom., Æsch., Soph.; ἀΐσσω (ᾰ̄ Hom., though occasionally in compounds ᾰ̆, ᾰ̄ Trag., but in Trag. more usu. ᾰ̆σσω), also aor. 1 mid. and aor. 1 pass. in the same sense, Omn. poet., Plat. *Vid.* To leap, and Syn. 356.

To spring up, ἀνᾰθρώσκω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἀνορούω, only act., no perf., Hom., Xen.; ἀνᾰπηδάω, only act., Hom., Ar., Hdt., Æschin.; ἀναΐσσω, Att. also ἀνάσσω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἄνᾰβέβρυχα, no other tense (of water), Hom.; βλαστᾰ́νω, fut. βλαστήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔβλαστον, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. also ἐβεβλαστήκειν, only act. (of plants, metaph. of Delos out of the sea), Pind., Trag., Thuc., Xen.; ἀνᾰφύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἀνέφυν, and perf. -πέφῡκα (of plants, hair, etc.), Hdt.; ἀνάλλομαι, Ar.; ἐξᾰνατέλλω, Mosch.; ἀναβλύζω, fut. -ῡσω, only act. (of rivers), Theoc.

To spring up (as a startled hare), ὑπανίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Xen.

To spring up into the air, ἐπαναβρίπτω, Xen.

[*To spring at* (as a dog), προσάλλομαι, Xen.]

To spring back, ἀπορούω, Hom.

To spring forth or *forward*, προθρώσκω, Hom., Ap. Rh.; διεξαΐσσω, Theoc., Arist.

To spring upon, ἐφάλλομαι, mid., aor. sync. part. ἐπάλμενος, Ep. also ἐπιάλμενος, also 3d sing. -ᾶλτο (if these are not rather perf. and pluperf. pass.), c. dat., Hom.; ἐπῐθρώσκω, c. gen. or c. dat., Hom., Eur.; πᾰρᾰπηδάω, sine cas., Xen.; [*upon horseback*, ἀναθρώσκω ἐπὶ ἵππον, Hdt., Xen.]

To spring out of (as any thing growing out of), ἐκφύομαι, perf. part. sync. ἐκπεφυώς, υῖα, gen. ὼτος, etc., Hom.

To spring from (as flowers, etc.), ἀποβλαστάνω, c. gen., Soph.; ἐκβλαστάνω, Plat.

To spring up again (as flowers, or as a town), ἀνᾰβλαστάνω, Hdt., Plat.

A race is sprung up, ῥίζωμ' ἀνεῖται, Æsch.

[*To make* or *cause to spring up*, ἀνίημι, h., Trag., Plat.; ἀνατέλλω, Hom., Pind.]

Springing — *the active power of springing*, ἐλαφρὰ ορμὴ γονάτων, Pind.

[*Good at springing*, πηδητικός, ή, όν, Arist.]

Springs, the (of a carriage), αἰῶραι, αἱ, Plat.

Sprinkle, to, πᾰλάσσω, fut. -ξω, c. dat. of the thing with which, Hom., Hes.; πᾰλύνω, Hom., Theoc., Ap. Rh.; πάσσω, fut. πᾰ́σω, but rare except in pres. and imperf., c. acc. of the liquor, etc., sprinkled, Hom., Ar., Theoc.; ἐπῐπάσσω, Hom., Hdt., Plat.; ἐμπάσσω, c. acc. of the place sprinkled, c. gen. of the thing with which, Plat.; διᾰπάσσω, Hdt.; κᾰτᾰπάσσω, Ar., Arist.; ῥαίνω, Ep. aor. 1 imper. ῥάσσατε, perf. pass. ἐρράσμαι, Ep. 3d pl. ἐρράδαται, etc., c. acc. of the place sprinkled, c. dat. of the thing with which, or c. acc. of the thing, ἐς and acc. of the place, Hom., Pind., Trag., Ar.; ἐπιρῥαίνω, Arist., Theoc.; κατασκεδάννυμι, fut. -σκεδᾰ́σω, Att. also -σκεδῶ, ᾷς, ᾷ, Ar., Xen.; κᾰτάρδω, only pres. and imperf. (esp. metaph., e. g., with praise, etc.), Ar.; κονίω, esp. in perf. pass., Ar., Theoc.

To sprinkle (as the liquor, etc., itself does whatever it touches), εἰσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Soph.

[*To sprinkle with flour*, μολύνω ἀλεύρῳ, Sotad.]

To sprinkle all round, περῐπάσσω, Thuc.: (in the sacred rites), περιῤῥαίνω, Ar.

To sprinkle besides, προσραίνω, Ar.

To sprinkle with water, ὑδραίνω, Eur.

To sprinkle with holy water, χερνίπτομαι, mid., Eur.

SPRINKLED, κἄτἄπαστος, ον, Ar.; (i. e., besprinkled or specked with any thing), κεκονῑμένος, η, ον, Theoc.

To be sprinkled (as a place, etc.), παστέος, α, ον, Ar.

The parts (of the forum) *sprinkled with holy water*, (ἀγορᾶς) περιῤῥαντήρια, τά, Lex ap. Æschin.

SPRINKLING, ᾱ, πἄλαγμός, ὁ, Æsch.; περίῤῥανσις, εως, ἡ, Plat.

A vessel for sprinkling (esp. holy water), ἀπορῥαντήριον, τό, Eur.; περιῤῥαντήριον, τό, Hdt.

[SPROUT, ᾱ, ἄνθος, εος, τό, Hom.; μόσχος, ὁ, Hom.; ῥάδαμνος and ῥάδαμος, ὁ, Nic.]

SPROUT, TO, ἀνθέω, only act. (metaph. of the beard, etc.), Hom.; κορῡνιάω, only act., Hes.; ἐπανθέω, Ar.; ἀπανθιάω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.; ἐπιστᾰχύω, only pres. and imperf. act. (metaph. of the beard), Ap. Rh.

[SPROUTING—*fresh sprouting*, νεοθηλής, ές, Hom., Hes.]

SPUN, *vid.* TO SPIN.

SPUR, ᾱ, κέντρον, τό (lit. and metaph.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; μύωψ, ωπος, ὁ, Xen., Plat.

A spur (of a cock), πλῆκτρον, τό, Ar.

[*The spur* (of a mountain), πρόπους, -ποδος, ὁ, Polyb., Anth.]

On the spur of the moment, ἐξ ἐπῐδρομῆς, Plat.; [παραχρῆμα, Hdt., Lys.; also τὸ παραχρῆμα, Hdt.; ἐκ τοῦ παραχρῆμα, Dem.]

Having spurs (of male birds), πληκτροφόρος, ον, Arist.

Full of spurs (i. e., short, stumpy branches), ὀζώδης, ες, Theoph.

Not needing a spur, ἀκέντητος, ον, Pind.; ἄπληκτος, ον, Plat.

SPUR, TO, κεντέω, Ep. aor. 1 ἔκενσα, Hom.; μυωπίζω, Xen. *Vid.* TO GOAD.

SPURGE, τῐθῡμᾶλος, ὁ, pl. τά, Ar.

[*Purple spurge*, πεπλίς, ίδος, ἡ, Dioscr.; πέπλιον, τό, Hipp.]

SPURIOUS, νόθος, η, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Hdt., Plat.; πᾰρᾶσημος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem.; κίβδηλος, ον (prop. of money, then generally), Theogn., Eur., Hdt., Plat.

SPURN, TO, λακτίζω, Hom., Pind., Æsch., Ar., Xen.

To spurn away, ἀπολακτίζω, Æsch.

SPURT OUT, TO, ἐκπάλλομαι, in aor. mid. sync. ἔκπαλτο, Hom.; ἀνάκοντίζω, Hom.; ἀποπῡτίζω, Ar. *Vid.* TO GUSH.

SPUTTER, TO, ἀναπτύ'ω, fut. -ῡσω, Soph.

[*To sputter* (as a lamp), πταίρω, Anth.]

SPY, ᾱ, διοπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ὀπτήρ, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ἐπίσκοπος, ὁ, c. gen., sometimes c. dat. of those against whom one is sent as a spy, Hom., Soph.; ὀπωπητήρ, ῆρος, ὁ, h.; κᾰτόπτης, ου, ὁ, h., Æsch., Eur., Hdt.; κᾰτοπτήρ, ὁ, Æsch.; διόπτης, ὁ, Eur.; κᾰτάσκοπος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτήκοος, ὁ, Hdt.; διάγγελος, ὁ, Thuc. *Vid.* SCOUT.

SPY, TO, or TO BE A SPY, σκοπιάζω, and mid., no pass., sometimes c. acc. of what one discovers, Hom., Theoc.; διασκοπιάομαι, mid., Hom.; διοπτεύω, only act., Hom.; κᾰτοπτεύω, also in pass. of what is so observed, Soph., Xen.; κᾰτασκοπέω, fut., aor. 1, etc., -σκέψομαι, -εσκεψάμην, etc., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO RECONNOITRE.

SPYING, ᾱ, κᾰτᾰσκοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.

SQUADRON, ᾱ, τέλος, τό, Hom., Æsch., Thuc.; τάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Xen.; ἴλη, ἡ, Soph., Xen.; συμμορία, ἡ (of ships), Xen.; [(of cavalry), οὐλαμός, ὁ, Polyb., Plut.] *Vid.* TROOP.

By squadrons, ἴλᾰδόν, Hom., Hdt.

SQUALID, αὐστᾰλέος, α, ον, and Ep. ἀϋστ., Hom., Theoc.; ψᾰφᾰρόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.; [πιναρός, ά, όν, Eur., Anth.; πινώδης, ες, Hipp., Eur.]

SQUALIDITY, ἄμορφία, ἡ, Eur.; ἄλουσία, ἡ, Eur., Hdt.

SQUALL, ᾱ (of wind), μαψαῦραι, αἱ, Hes., Call.; κᾰταιγίς, ίδος, ἡ, Arist.

[*A squall coming down*, ἀνέμου κατιόντος, Thuc.]

SQUANDER, TO, διασπείρω, Soph.; ἀνᾱλίσκω, also in pres. and imperf. ἀνᾱλόω, fut. -ώσω, etc., Omn. Att. prose; τρίβω, Hdt.; ἀπόλλῡμι, fut. -ολέσω, Att. -ολῶ, etc., fut. mid. -ολοῦμαι, and aor. 2 -ωλόμην, and perf. -όλωλα in pass. sense, no pass. voice, Dem.; καταχορηγέω (esp. as choregus), Lys. *Vid.* TO SPEND.

To squander in luxury, κᾰθηδυπᾰθέω, only act., Xen.

[*To squander one's property*, οἰκοφθορέω, Plat.]

[*Squandering one's property*, οἰκοφθορία, ἡ, Plat.]

SQUARE, τετρᾰγωνος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐγγώνιος, ον, Thuc.

Square (as a number), ἐπίπεδος, ον, Plat.; ἰσόπλευρος, ον, Arist.

Not square (of numbers), ἑτερομήκης, ες, Plat.

SQUARE, ᾱ, πλαίσιον, τό (esp. of the battle-array of an army), Thuc.; [πλαίσιον ἰσόπλευρον, Xen.]

[*To be drawn up in square*, πλαισίω τετάχθαι, Xen.]

A joiner's square, γωνία, ἡ, Plat.

SQUARE, TO, τετρᾰγωνίζω, Plat., Arist.

SQUARED, TO BE (of numbers, etc.), δῠναστεύομαι, pass., Plat.

SQUARE-FACED, τετρᾰγωνοπρόσωπος, ον, Hdt.

SQUARING, ᾱ, or MAKING SQUARE, τετραγωνισμός, ὁ, Arist.

SQUAT, TO, κᾰτᾰκλίνομαι, pass. (of a hare in her form), Xen.; [ἀνακαθίζομαι, Xen.]

SQUEAK, TO, τρίζω, rare except in pres., imperf., perf. τέτρῐγα, and pluperf., perf. part. nom. pl. masc. sometimes τετριγῶτες for -ότες, Hom., Hdt.; κᾰτᾰτρίζω, h.; κρίζω, aor. 2 ἔκρῐγον, perf. κέκρῐγα, Ar.; κοΐζω, fut. -ξω (like a little pig), Ar.

SQUEEZE, TO, πιέζω, fut. -έσω, Ep. imperf. ἐπιέζευν for -ζον, Omn.; συμπιέζω, Plat. *Vid.* TO PRESS.

To squeeze out, ἐκμυζάω, Hom.; ἐκχῡλίζω, Arist.; ἐξοπίζω, Arist.; ἐκπιέζω, Hipp.

To squeeze out together, at the same time, σῦνεκθλίβω, Arist.

To be squeezed up, φορμορῥαφέομαι, Æschin.

SQUEEZING OUT, ᾱ, ἔκθλιψις, εως, ἡ, Arist.; ἐκπίεσις, εως, ἡ, Arist.; ἐκπιεσμός, ὁ, Arist.; [ἀνάθλασις, εως, ἡ, Hipp.]

SQUILL, ᾱ, σκίλλα, ἡ, Theogn.; σχῖνος, ἡ, Ar.

Like squills, σκιλλώδης, ες, Theoph.

[*Made of squills*, σκιλλῖτικός, ή, όν, Diosc.; σκίλλινος, η, ον, Diosc.]

SQUINT, ᾱ, ἴλλωσις, εως, ἡ, Hipp.

SQUINT, TO, λοξόομαι, pass., Arist.

SQUINTING, παραβλώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἰλλός, ή, όν, Ar.; στρᾰβών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, Com. Anon.

SQUIRT, TO (into), εἰσηθέω, Hdt.

STAB, TO, κεντέω, Ep. aor. 1 sometimes ἔκενσα, Soph., Eur., Thuc., Plat.

To stab at the same time, συγκεντέω, Hdt. *Vid.* TO WOUND, TO STRIKE.

STABILITY, κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Soph.; βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat.

STABLE, βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt.

With stability, in a stable manner, βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.

STABLE, ᾱ, σηκός, ὁ, Hom., Hes.; στᾶθμός, ὁ, pl. οἱ and τά, Hom., Hes., Pind., Trag., Xen.; φᾶτνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; μάνδρα, ἡ, Soph., Theoc.; ἱππόστᾰσις, εως, ἡ, Eur., ἱππών, ῶνος, ὁ, Xen.; ἱπποστᾰσιον, τό, Lys.; αὔλιον, τό, Eur., Xen.

A stable for oxen, βόαυλος, ὁ, Theoc.; βόαυλον, τό, Ap. Rh.; βοαύλιον, τό, Orph.

To the stable, σταθμόνδε, Hom.

A cleaner of stables, σηκοκόρος, ὁ, Hom.

STABLED, στᾰτός, ή, όν, Hom.; τροφίας, ου, ὁ, Arist.

To be stabled, αὐλίζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom., Hdt.

STAFF, ᾱ, ῥάβδος, ἡ (of any sort, sometimes a staff of office), Hom., Xen., Plat.; σκηπᾶνιον, τό, Hom.; σκῆπτρον, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; σκίπων, ωνος, ὁ, Eur., Ar., Hdt.; βάκτρον, τό, Æsch., Theoc.; βάκτρευμᾰ, ᾰτος, τό, Eur.; βακτηρία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.; βακτήριον, τό, Ar.; κορύνη, ἡ, Theoc.

A shepherd's staff, λᾰγωβόλον, τό, Theoc.

Bearing a staff of office, σκηπτοῦχος, ον, Xen.

[*To bear a staff of office*, ῥαβδουχέω, Hippias.]

STAG, ᾱ, ἔλᾰφος, ὁ, Hom., Eur., Xen. *Vid.* DEER.

A stag of the second year, παττᾰλίας, ου, ὁ, Arist.

Of stags, ἐλᾰφειος, α, ον, Arist.

Hunting or *slaying stags*, ἐλᾰφηβόλος, ον, Hom., h., Soph.; ἐλᾰφοκτόνος, ον, Eur.

STAG-HUNTING, ἐλᾰφηβολία, ἡ, Soph., Call.

STAGE, THE (generally), σκηνή, ἡ, Xen., Plat., Dem.

The stage (that part from which the actors spoke), ϑῡμέλη, ἡ, Pratinas; λογεῖον, τό, Plut.; [προσκήνιον, τό, Polyb.]

A stage to speak from, βῆμα, ᾰτος, τό, Thuc.

One who belongs to the stage, σκηνίτης, ου, ὁ, Isoc.

[*To mount, go upon the stage*, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα, Plat.]

[*To bring rival plays upon the stage*, ἀντιδιδάσκω, Ar.]

[STAGE-DIRECTIONS, παρεπιγραφή, ἡ, and παρεγκύκλημα, ατος, τό, Schol. Ar.]

STAGGER, TO, act. (i. e., to make to stagger), σφάλλω, Xen.

To stagger, intrans., στροβέομαι, pass., Æsch., Ar.; πλᾰνάομαι, pass., Plat.; πᾰρᾰφέρομαι, pass., Plat.

STAGGERING, πᾰρᾰφορος, ον, Eur., Plat.

STAGNANT, στᾰτός, ή, όν, Soph.;

στᾰ̈σῐμος, ον, Xen.; λίμνιος, α, ον, Arist.

Stagnate, το, λιμνᾰ́ζω (of blood), only act., Arist.

Stagnation, λιμνᾰ́σία, ἡ (of water), Arist.

Stain, α, κηλίς, ῐ̈δος, ἡ, Trag., Xen., Antipho; μίασμα, ᾰτος, τό (esp. metaph. of sin, etc.), Trag., Plat., Antipho, Dem.

[*Free from the stain of*, ἀμίαντος, ον, περί c. gen., Plat.]

Stain, το, μορύσσω, fut. -ξω, esp. in pass., Hom.; πᾰλᾰ́σσω, fut. -ξω, Hom., Hes., Ap. Rh.; μιαίνω, Onn.; φῡ́ρω, Hom., Æsch., Eur.; χραίνω, Æsch., Eur.; χρώζω, Plat.; ἀνθίζω, Arist.

To stain with blood, αἱμᾰ́σσω, Pind., Trag. *Vid.* To blood.

[Stained (with blood), μιαρός, ᾱ́, όν, Hom.]

Stair, α, βᾰ̈θμίς, ῐ̈δος, also ῖδος, ἡ, Pind., Mel.; βᾰ́θμός, ὁ, Soph.; ᾰ̓νᾰ́βαθμος, ὁ, Hdt.

A flight of stairs, κλῖμαξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Eur.

Stake, α, σκῶλος, ὁ, Hom.; σκόλοψ, οπος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen.; μοχλός, ὁ, Hom., Eur.; σταυρός, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; χᾰ́ραξ, ᾰκος, ὁ, Ar., Thuc., Xen.

A pointed stake, σφηξ, ηκός, ὁ, Pherecr.; σφηκίσκος, ὁ, Ar.

A fence of stakes, σταύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen. *Vid.* Palisade.

[*To fix on a stake*, ἀνασκολοπίζω, Hdt.] *Vid.* To impale.

Like a stake, σκολοπώδης, ες, Theoph.

The greatest interests of the city are at stake, τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει, Dem.

Having every thing at stake, περὶ τοῦ παντὸς ᾐὼν ὁρόμον ϑέοντες, Hdt.

Having more at stake, πλείω παραβαλλόμενοι, Thuc.

Stake, το (i. e., put down stakes in, etc.), σταυρόω, Thuc.

To stake (i. e., wager), περιδίδομαι, mid., aor. 1 -εδωκάμην, c. gen. of the thing staked, Hom.; [παραβάλλομαι, Hom., Hdt., Thuc., Xen.] *Vid.* Wager.

I will stake my existence on the fact of them all receiving bribes, πάντες, ἢ ἐγὼ πάσχειν ὁτιοῦν τιμῶμαι, χρήματα λαμβάνουσιν, Dem.

[*To stake one's all*, εἰς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥίπτω, Thuc.; *to stake the fate of one's country on a single battle*, διὰ μιᾶς μάχης ἀναῤῥίπτω τὸν περὶ τῆς πατρίδος κύβον, Plut.; *I stake my head*, περιδίδομαι περὶ τῆς κεφαλῆς, Ar.]

Stalactite, α, πῶρος, ὁ, Arist.

Stale (as an old story, etc.), πᾰλαιός, ᾱ́, όν, etc., Æsch., Soph., Plat.; ἴωλος, ον, Dem. *Vid.* Old.

Stalk, α, κᾰλᾰ́μη, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Call.; πέτηλον, τό, Hes.; καυλός, ὁ, Ar., Ap. Rh.; ἀνθέριξ, ῐκος, ὁ, Hdt., Theoc.; [ἀνθέρικος, ὁ, Cratin.]

A stalk (of trees or fruit), μίσχος, ὁ, Theoph.

With one stalk, μονόκαυλος, ον, Theoph.

With few stalks, ὀλῐγόκαυλος, ον, Theoph.; ὀλῐγοκάλαμος, ον, Theoph.

With many stalks, πολῠ́καυλος, ον, Theoph.

With stalks at the side, πλᾰγιόκαυλος, ον, Theoph.

With broad stalks, πλᾰτῠ́καυλος, ον, Theoph.

With fine, thin stalks, λεπτοκᾰ́λᾰμος, ον, Theoph.

With large, thick stalks, μεγαλόκαυλος, ον, Theoph.; πᾰχῠκᾰ́λᾰμος, ον, Theoph.

[*Like stalks*, ἀνθερικώδης, ες, Theoph.]

[*Without stalks*, ᾰ̓μίσχος, ον, Theoph.

To run to stalk, ἐκκαυλέω, only act., Arist.

To pull off at the stalk, or *stalk and all*, ἐκκαυλίζω, Ar.

Stalking-horse, α, πρόβλημα, ᾰτος, τό, Soph.

Stall, α, φᾰ́τνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat. *Vid.* Stable.

Stall-fed, σηκίτης, ου, ὁ, Theoc.

Stallion, α, ὀχεῖος ἵππος, Lycurg.; ὀχεῖον, τό, Arist.

Stammer, το, βαμβαίνω, only pres. act., Hom., Bion; βαττᾰ́ρίζω, only act., Hippon.; πᾰ̈ρλάζω, Hipp.; πταίω, Arist.; βαμβακύζω, Hippon.; βαμβαλίζω, Arist.

[*To stammer slightly*, παραψελλίζω, Strab.]

Stammering, ἰσχνόφωνος, ον, Hdt.; ψελλός, ή, όν, Arist.

Stamp, α, or Stamping (of feet), κόμπος, ὁ, Hom.

A stamp (or impression), χᾰ́ρακτήρ, ῆρος, ὁ, Eur., Plat., Isoc.; κόμμα, ᾰτος, τό, Ar.

A bad stamp of man, ἀνὴρ πονηροῦ κόμματος, Ar.

[*To set a stamp upon*, χαρακτῆρα ἐπεμβάλλω, c. dat., Isoc.]

Stamp, το, κροαίνω, only pres. act., c. gen. of the ground, Hom.; στείβω, rare beyond pres. and imperf. act., no perf., c. acc., Hom., Ap. Rh.

To stamp (coins), πλήσσω, in pass. of the impression, Æsch.; κόπτω, no perf. act., perf. pass. κέκομμαι, etc., Ar., Hdt.; χᾰράσσω, fut. -ξω, Anth.

[*To stamp falsely*, παρακόπτω, Diod.]

[*Stamped money*, νόμισμα χαραχθέν, Polyb.]

Stanch, το, παύω, aor. 1 mid. in pass. sense, Hom.; προσίστημι (αἷμα), Hipp.

Stanched, to be, τέρσομαι, only pres., imperf. and aor. pass. ἐτέρσην, infin. τερσῆναι and τερσῆμεναι, Hom.

Stand, α (any raised place to stand on), βωμός, ὁ, Hom.

Stand, το, στεῦμαι, only in 3d sing. στεῦται, and imperf. στεῦτο, Hom.; ἵσταμαι, pass., c. fut. and aor. 1 mid., also c. aor. 2 act., and perf. and pluperf. act., aor. 1 ἐστᾰ́θην (but usu. ᾰ̓), 3d pl. aor. 2 Ep. often ἔσταν, also Ep. aor. στάσκον, Ep. subj. often στήῃς, στήῃ, στείομεν, for στῇς, στῇ, στῶμεν, and infin. στήμεναι (none of these Ep. forms in Att.), perf. very often in sync. forms dual and pl. ἕστᾰτον, ἕστᾶμεν, ἕστᾶτε, and (in Hom.) ἕστητε, ἑστᾶσι, imper. ἕσταθι, opt. ἑσταίην, subj. ἑστῶ, infin. ἑστᾶναι, and (in Hom.) ἑστᾰ́μεν and ἑστάμεναι, part. ἑστώς, ῶσα, ός, gen. -ῶτος, etc., and (in Hom.) ἑστάως, ἑσταότος, ἑσταότα, etc., Att. pluperf. often εἱστήκειν, Omn.; κᾰθίσταμαι, Pind., Eur., Thuc., Xen.; στατίζω, and pass. in the same sense, Eur.

To stand (as promises, conditions, etc.), μένω, Eur., Hdt., Thuc.

To stand firmly, διαβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βίβηκα, poet. also sync. forms -βίβᾰμεν, -βεβᾶσι, -βεβᾶσι, and part. Ep. -βεβαώς, υῖα, and in all poets -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, no aor. 1 or fut. act. (i. e., with the legs asunder), Hom., Tyrt., Ar., Xen.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, but in this sense chiefly in pres., Hom., Plat.; ἐρείδομαι, mid. and pass., perf. pass. ἐρήρεισμαι, Hom., Æsch., Eur.; στηρίζω, fut. -ίξω, also mid. and pass. in the same sense, Hom., Hes.; ἀντερείδω, Xen.; βᾶσιν ἀντερείδω, Soph.

To stand firm (in battle, etc.), πᾰρᾰμένω, Ep. also sync. παρμένω, Hom.; ὑπομένω, Hom., Hdt., Thuc.; ὑφίστᾰμαι, Eur., Thuc., Xen.

To stand at or *around*, ἀμφίστᾰμαι, c. dat., Hom., Soph.; [περιίσταμαι absol., but also c. acc., Hom., sometimes c. κύκλῳ added.]

To stand in, ἐνίστᾰμαι, c. dat., Eur., Hdt.

[*To stand before* (to defend), προβάλλομαι, in perf. προβέβλημαι c. gen., Dem.; *to have stand before one's self*, προβεβλῆσθαί τινα, Dem.; *before* (*at the head of*), προστατέω, Plat.]

To stand by or *near to*, πᾰρᾰβαίνω, c. dat., Hom., Hdt.; πᾰρίστᾰμαι (very often with an idea of helping), c. dat., Omn.; προσίσταμαι, c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; προΐσταμαι, aor. 2 often προύστην, c. dat., sometimes (esp. when with the idea of aid implied) c. gen., Soph., Eur., Hdt., Dem.; παραστᾰτέω, only act., no perf., c. dat. (esp. as a helper), Trag.; συμπᾰρίσταμαι, c. dat., Soph.; συμπαραστᾰτέω, c. dat., Æsch., Ar.; παραγίγνομαι, Hes., Thuc.; συμπαραγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Dem.

To stand by (i. e., be faithful to), διαμένω, only act., c. dat., Xen.

To stand by (so as to cling to), ἀντέχομαι, mid., imperf. -ειχόμην, fut. ἀνθέξομαι, aor. 2 ἀντεσχόμην, c. gen., Pind., Soph., Hdt.

To stand with the feet closed, συμβαίνω, Xen.

[*To stand on guard*, προβάλλομαι, Xen., Dem.]

To stand up, ᾰ̓νίσταμαι, Hom., Eur., Plat.; ἐπανίσταμαι (esp. out of respect), c. dat. of those out of respect to whom, Hom., Ar., Xen., Dem.; ὑπᾰνίσταμαι, Theogn., Xen.

To stand against, ἀντιάω, only act., c. gen., Hom.; ἀνθίσταμαι, c. dat., sometimes c. πρός and acc., Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ἐφίσταμαι, c. dat., Hom., Plat., Æschin.; προΐσταμαι, c. dat., Soph.; [ἀντικαθίσταμαι, Thuc.; ἀντέχω (intr.), c. dat., Hdt., Thuc., πρός c. acc., Thuc.]

To stand aside from, out of the way, ἐξίσταμαι, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ᾰ̓φίσταμαι, usu. c. gen. or c. prep., Omn.

To stand together, σῠνίσταμαι, Hdt., Xen.

[*To stand side by side* (in battle order), παρατάσσομαι, Dem.]

To stand over, ὑπερίσταμαι (sometimes with an idea of defending), c. gen., Soph., Hdt.

To stand upon, ἐφίσταμαι, c. dat., sometimes c. ἐπί and acc., Hom., Hdt., Plat.; ἐπιβαίνω, c. gen., sometimes c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεμβαίνω, c. gen., or c. dat., or c. acc., Omn. poet.; ἀντῐβαίνω, c. dat., Eur.; ἐπιστείβω, rare except in pres. and imperf., c. acc., Soph.; ἐξᾴνέχω (as a pillar on a tomb), c. dat., Theoc.

We take our stand on this argument, τοισιδ' ἕσταμεν λόγοις, Eur.

They show that they will not stand it, δῆλοι εἰσὶ μὴ ἐπιτρέψοντες, Thuc.

[*To stand upright* or *erect* (of persons), ὀρθοστατέω, Hipp.; ὀρθόομαι, Xen.; στῆναι (aor. 2 act. intrans. of ἵστημι) ὀρθός, ή, όν (of persons, the hair, etc.), Hom.]

To make to stand, ἵστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Omn. *Vid.* TO PLACE.

A place where a person may stand before a great person, πἄράστἄσις, ή, Xen.

[*Standing* (erect), ὀρθός, ή, όν, Hom., etc.; ὄρθιος, α, ον, Att. ος, ον, Hdt.]

[*In a standing posture,* ὀρθοστάδην, Æsch., Luc.]

Standing upright, στἄδαῖος, α, ον, Æsch.

Standing before, προστἄτήριος, α, ον, Æsch., Soph., Dem.

Standing by, adv., πἄραστἄδόν, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

Standing round, περιστἄδόν, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Ap. Rh.

STANDARD, Α, σημεῖον, τό, Hdt., Xen.

A standard (i. e., criterion), ὅρος, ὁ, Plat.; (measure), μέτρον, τό, Plat.

STANDING, Α, στἄσις, εως, ή, Æsch., Xen., Plat.

A standing aside, ἔκστἄσις, εως, ή, Arist.

[*To be of long standing* (of a debt), προοφείλομαι, Hdt., Thuc.]

STANZA, Α, στῖχες, αἱ, Ath.

STAR, Α, ἀστήρ, έρος, dat. pl. ἄστρᾶσι, ὁ, Hom., Æsch., Thuc.; ἄστρον, τό, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.

[*The polar star,* πόλος, ὁ, Eratosth.]

The stars, οὐράνια εἴδωλα, Ap. Rh.

Near the stars, ἀστρογείτων, ονος, ὁ καὶ ή, Æsch.

Guided by the stars, ὑπαστρος, ον, Æsch.

[STARCH, ἄμυλον, τό, Diosc.]

STARE AT, TO, ὀπιπτεύω, only act., Hom.

STARLING, Α, ψάρ, ψᾶρός, ὁ, Hom.; [ψάρος, ὁ, Arist.]

STARRY, ἀστερόεις, εσσα, εν, Hom.; ἀστεροειδής, ές, Eur.; πολύαστρος, ον, Eur.; ἀστερωπός, όν, Eur.; ἀστρωπός, όν, Eur.; ἀστροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ή, Orph.; ἀστεροφεγγής, ές, Orph.; ἀστερόμμἄτος, ον, Orph.

START, Α, ὁρμή, ή, Hom., Xen.

Flying with a great start (of their pursuers), φεύγοντες ἐκ πολλοῦ, Xen.

[*To get a start,* προτερέω, Thuc.; προλαμβάνω (sometimes c. τῆς ὁδοῦ), Hdt., Xen.; *in running,* προλαμβάνω τῷ ὁρόμῳ, Xen.]

[*To give one some start,* πρόλημμα ποιέω, c. dat., Polyb.]

START, TO, intrans. (from fear), παρατρέω, fut. -τρέσω, poet. -τρέσσω (this verb never contracted except when the contraction is into ει), only act., Hom.; [(of timid horses), πτύρω, Diod.]

To start (i. e., set out), βαίνω, esp. in aor. 2 ἔβην (esp. in the phrase βῆ δ' ἰέναι), Hom.; αἴρω, only act. in this sense, Thuc.; ὁρμάομαι, pass., c. aor. 1 mid., Trag., Hdt., Thuc.; ἐφορμάω (of a ship), Xen.

[*To be ready to start,* ἐν ὁρμῇ εἰμι, Xen.]

To start too soon (in a race), προεξανίσταμαι, Hdt.

[*To start up,* ἀναΐσσω, Hom.; *out of sleep,* ἀνορούω ἐξ ὕπνου, Hom.] *Vid.* TO SPRING.

STARTING (on an expedition), σὔνὁρμενος, η, ον, Æsch.

Starting back, πἄλἴνορσος, ον, Hom.

Starting (as a wall or building when loose and about to fall), διἄ̆δρομος, ον, Eur.

STARTING-PLACE, Α, βαλβίς, ῖδος, ή, Ar.; ὕσπληξ, ηγος, ή, Plat.; ὑσπλἄγίς, ἴδος, ή, Ar.; ὁρμητήριον, τό, Dem.

STARVATION, λῖμός, ὁ, sometimes ή, Omn.; λῖμοκτονία, ή, Plat. *Vid.* HUNGER.

STARVE, TO, act., λῖμοκτονέω, only act., Plat., Hipp.

They starved him into a surrender, λιμῷ ἐξεπολιόρκησαν, Thuc.

And she is starving herself to death, ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου, Eur.

[*To be almost starved,* κακῶς πεινάω, Hdt.]

STARVING, act., λῖμοθυής, ῆτος, ὁ καὶ ή, Æsch.

STATE, *vid.* CONDITION.

I am in this state of suffering, ἐνθάδε τοῦ πάθους κυρῶ, Soph.; so, *you show me into what state of misfortune I am plunged,* διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ, Eur.

We are in that state in which . . ., ἐνταῦθ' ἴμεν, ἵν' . . ., Soph.

Seeing the state in which the old woman was, ἰδὼν τὴν γραῦν ὡς διέκειτο, Dem.

I showed them the state in which the woman was, τὴν ἄνθρωπον ἐπέδειξα ὡς εἶχε, Dem.

STATE, Α (i. e., country, etc.), πόλις, εως, ή, Omn.

STATE, THE, τὸ κοινόν, τὰ κοινά, Hdt., Xen.

Belonging to the state, πολῖτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat., Isoc.

Belonging to a small state, μῖκροπολῖτῐκός, ή, όν, Ar.

An enemy to the state, μῖσόπολις, εως, ὁ καὶ ή, Ar.

Friendly to the state, φῖλόπολις, εως, ὁ καὶ ή, Pind., Æsch., Ar., Plat.

[*Affairs of state,* τὰ πολιτικά, Thuc., Plat., etc.; τὰ τῆς πόλεως, Plat.]

[*Guidance* or *management of the state,* προστατεία, ή, Xen.]

[*To sit in state,* προκαθίζω (c. χρόνου), Hdt.]

[*Of state, for state occasions,* adj., πομπικός, ή, όν, Xen.]

STATE, TO, λέγω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO SAY.

STATELY, ἄγήνωρ, ορος, ὁ καὶ ή, Pind.; ἄγαυρός, ά, όν, Hes., Hdt.; κυδρός, ά, όν (of a horse), Xen.; τρᾰγῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; ὑψαύχην, ενος, ὁ καὶ ή (of a tree or a horse), Eur., Plat.; [ὀγκηρός, ά, όν, Xen.]

STATELILY, τρᾰγῐκῶς, Plat.

STATEMENT, Α, λόγος, ὁ, Omn.; διήγησις, εως, ή, Plat., Dem., Arist.; [(of a question for discussion), πρόθεσις, εως, ή, Arist.]

[*A counter-statement,* ἀντέμφασις, εως, ή, Strab.]

STATER, Α, στᾰτήρ, ῆρος, ὁ, Hdt., etc.

STATESMAN, Α, πολῖτῐκός, ὁ, Plat.

To be a statesman, to be occupied in state affairs, πολιτεύομαι, mid., Dem.

STATESMANLIKE (of or concerning states or statesmen), πολῖτῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.

In a statesmanlike manner, πολῖτῐκῶς, Isoc.

STATESMANSHIP, πολιτεία, ή, Dem.; προστατεία, ή, Xen.

STATICS, ἡ στᾰτῐκή, Plat.

STATION, Α, φῦλᾰκή, ή (for soldiers to watch in, etc.), Hom., Xen.; τάξις, εως, ή (esp. military), Æsch., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; στἄθμός, pl. οἱ and τά, Eur., Hdt., Xen.; στάσις, εως, ή, Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; [ὁρμητήριον, τό, Dem.]

[*A station-house* (of police), περιπόλιον, τό, Thuc.]

A naval station, ναύσταθμον, τό, usu. in pl., Eur., Thuc.; ναυκλήριον, τό, in pl., Eur.

STATION, TO, τάσσω, fut. -ξω, Omn. Att., Hdt.; προστάσσω, Trag., Thuc.; τῐθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Hdt., Xen.; τᾰγεύω, Æsch.; χωρίζω, Xen.; καθίστημι (mid.), Xen.; ὑφίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Xen.; κἄταστρᾰτοπεδεύω (only military, even of stationing ships), Xen. *Vid.* To PLACE, TO ARRAY.

To station ships, ναυλοχέω, only act., Eur.

To station (troops) *by the side of,* συγκἄτἄστάσσω, c. εἰς and acc. of the place where, Xen.

[*To station guards before the camp,* προκαθίσταμαι (mid.) φύλακας πρὸς στρατόπιδον, Xen.]

STATIONARY, ἄπλἄνής, ές, Plat.

STATIONED, TO BE, ἵδρύομαι (ῡ, but also ῐ Hom.), pass., Thuc.; στρᾰτοπεδεύομαι, mid. (even of ships), Hdt.; ὑποκἄθημαι, Hdt.; [προκαθίσταμαι, c. perf. and aor. 2 act., Thuc.]

To be stationed opposite, ἀντῐκἄθημαι, imperf. -ήμην, no other tenses, Hdt., Xen.; ἀντῐκἄθίζομαι, fut. -εδοῦμαι, no aor., Thuc.

STATU QUO—*to leave in statu quo,* ἐᾶν κατὰ χώραν, Thuc.

STATUARY (the art), ἀνδριαντοποιία, ή, Xen., Plat.

STATUARY, Α, ἄγαλμᾰτοποιός, ὁ, Hdt., Plat.; ἀνδριαντοποιός, ὁ, Xen., Plat.; πλάστης, ου, ὁ, Plat., Anth. *Vid.* SCULPTOR.

To be a statuary, ἀνδριαντοποιέω, only act., Xen.

A statuary's shop, ἑρμογλῦφεῖον, τό, Plat.

STATUE, Α, ἄγαλμα, ἄτος, τό, Pind., Hdt., Plat.; κολοσσός, ὁ, Æsch., Hdt., Theoc.; βρέτας, εος, τό, Æsch., Eur.; εἰκών, ή, gen. εἰκόνος and εἰκοῦς, acc. εἰκονα, εἰκῶ, pl. εἰκόνες, εἰκοῦς, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ῥόρῦμα, ἄτος, τό, Æsch.; τύπος, τό, Eur., Hdt.; ξόᾰνον, τό (esp. of a god), Eur., Xen., Ap. Rh.; ἀνδριάς, άντος, ὁ (only of human beings), Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἔδος, τό, Xen., Isoc.; ἀνδρείκελον, τό, Theoph. *Vid.* SYN. 198.

Heroes who have statues erected to them, ἥρωες ἱδρυμένοι, Lycurg.

Solon has a statue, Σόλων ἀνάκειται, Dem.; so Plat., Theoc.

To erect a brazen statue of a man, χαλκοῦν ἵστημί τινα, Dem.; so, *he had a marble statue erected to him,* λῐθῖνος ἕστη, Hdt.; so perf. and pluperf. act., pres. and aor. 1 pass. of ἵστημι, Plat., etc.

STATURE, δέμας, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Pind., Æsch.; φυή, ή, Hom., Eur., Theoc.; μέγεθος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat.; μορφῆς μέτρον or μέτρα, Eur.; ἡλῐκία, ή, Hdt., Dem.

STATUTE, Α, θεσμός, ὁ, pl. οἱ, and, after Hom., also τά, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem. *Vid.* LAW.

STAUNCH, τλήθῡμος, ον (of a hound), Pind. *Vid.* STEADFAST.

STAY, A, or STAYING, μονή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [ἀνοκωχή (also ἀνακ.), ἡ, Thuc.]

[*Fore* or *main stay* (in a vessel), πρότονος, ὁ, usu. in pl., Hom., Eur.]

STAY, TO, intrans., μιμνάζω, only pres. and imperf. act., Hom.; μένω, and poet. (including Trag.) in pres. and imperf. μίμνω, only act., Omn.; ἐπῐμένω, and poet. -μίμνω, Hom., Xen., Andoc.; προσμένω and -μίμνω, Theogn., Pind., Trag.; ὑπομένω and -μίμνω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; παραμένω, Hom., Æschin.; κᾰτᾰμένω and -μίμνω, Ar., Hdt., Xen.; κατέχω, in act. very rarely, more usu. κᾰτέχομαι, mid., esp. in aor. 2 κατεσχόμην, κατασχοῦ, etc., and in imperf. pass. κατειχόμην, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἀνέχω, Thuc.; τρίβω, Æsch. *Vid.* To REMAIN.

To stay among, ὁμιλέω, Hom.; συμπαραμένω, c. dat., Thuc.

[*To stay at home*, μένω ἔντοσθε, Hes.; μ. κατ' οἶκον, Eur.; οἰκουρέω, Soph.; οἰκουρέω ἔνδον, Plat.]

To stay at a person's house, καταλύω, c. παρά and acc. pers. or c. dat., Thuc., Dem.

To stay, act., λήγω (*one's hands from slaughter*, etc., λ. χεῖρας φόνου), Hom.; κᾰτέχω, imperf. -εἶχον, fut. καθέξω and κᾰτασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κᾰτέσχον, infin. κᾰτασχεῖν, etc., perf. κατέσχηκα, Omn. *Vid.* To DETAIN.

One must stay, μενετέον, Xen., Plat.

One must stay behind the rest, ἀπολειπτέον, Xen.

STEADFAST, ἔμπεδος, ον, no compar., Omn. poet.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; [μενεδήϊος, ον, Hom.; μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μόνῐμος, ον (also η, ον), Plat., Xen.]; πᾰρᾰμόνῐμος, ον, sync. also παρμ., Pind., Xen., Plat.; πᾰρᾰμονος, ον, Pind., Xen.; ἀδᾰμάντῐνος, ον, Plat.; ὑποστᾰτῐκός, ή, όν (only of men), Arist. *Vid.* FIRM, STEADY.

STEADFASTLY, ἐμπεδον, Hom.; ἐμπεδέως, Simon. Amorg.; ἐμπέδως, Æsch., Soph.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; παρμόνῐμον, Theogn.; ἀδᾰμαντῐνως, Plat.; σῠνεστηκότως, Arist. *Vid.* FIRMLY.

STEADFASTNESS, ἐπῐμονή, ἡ, Plat.

STEADILY, συντόνως, Plat.; στᾰτῐμως, Plat.; ἀτᾰράκτως, Xen.; καθεστηκότως, Arist.

STEADINESS, βεβαιότης, ητος, ἡ, Plat.; στηριγμός, ὁ (of light), Arist.

STEADY, ἄκῐνητος, η, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; μόνῐμος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἰσχῠρός, ά, όν, Plat.; στᾰτῐμος, ον, Plat.; ἀτᾰράκτος, ον, Xen., Plat.; ἀτᾰράχος, ον, Xen., Arist.; ἀμετάστᾰτος, ον, Plat.; συντεταγμένος, η, ον (of a man), Xen. *Vid.* FIRM, STEADFAST.

Steady (of soldiers in battle), μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μενεδήϊος, ον, Hom., Ap. Rh.; μεναίχμης, ου, ὁ, Anac.

To stand steady (esp. in battle), μένω, poet. pres. and imperf. also μίμνω (including Trag.), Hom., Tyrt., Eur., Thuc., Xen.

STEADY, TO, ἀνᾰκωχεύω, only act., Hdt.; [περιστηρίζω (by props), Hipp.]

STEAK, A, φλογίς, ῐδος, ἡ, e. g., κάπρου, Strattis; *beef-steaks*, φλογίδες ταύρου, Archipp.

STEAL, TO, κλέπτω, perf. act. κέκλοφα, pass. κέκλεμμαι, etc., no aor. 2 act., aor. 2 pass. ἐκλάπην, Omn.; ἐκκλέπτω, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; διᾰκλέπτω, Hdt.; πᾰρᾰκλέπτω, Ar.; ἀποκλέπτω, h.; ὑφαιρέω, aor. 2 act. ὑφεῖλον, perf. pass. ὕφῃρημαι, but aor. 1 ὑφῃρέθην, Ar., Hdt., Lys., Dem.; περῐτρώγω, fut. -τρώξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτρᾰγον, no perf., rare except in act. and fut. mid., Ar.; ἀποβλίττω, fut. -βλῖσω, no perf., only act., Ar.; κλωπεύω, only act., Xen.; ὑπεξαιρέω, Dem.; ἁναρπάζω, fut. -άξω and (as always in Att.) -ᾶσω, Dem. *Vid.* SYN. 96.

To steal in retaliation, ἀντεκκλέπτω, Ar.

To aid in stealing, σῠνεκκλέπτω, Eur.

To steal clothes, λωποδῠτέω, only act. (metaph. also of stealing any thing), Xen., Dem., Arist.

To steal with, at the same time, συγκλέπτω, Antipho.

To steal away, intrans. (i. e., escape), ἀφέρπω, augmented tenses -ειρ., fut. -ερπῡσω, etc., Soph.; ποδοῖν κλοπὰν αἴρομαι, Soph.; διακλέπτομαι, in aor. 2 pass. διεκλάπην, Thuc.; ὑποδῡόμαι, pres. mid., Dem. *Vid.* To ESCAPE.

To steal over a person (as a feeling does), δῦνω, in pres. and imperf. act. also δύομαι (ῠ, but Ap. Rh. has ῡ, and others have ῡ in compounds), c. aor. 2 act. ἔδῦν, perf. δέδῦκα, no other tenses in this sense, Hom.; ὑποδύομαι, c. acc., more rarely c. dat., Hom., Æsch., Soph., Xen.

To steal in, πᾰρεμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Plat., Æschin.; [παραδύομαι, Plat.]

STEALER, A, κλέπτης, ου, ὁ (Ar. has also superl. κλεπτίστατος), Omn. *Vid.* THIEF.

A stealer of clothes, λωποδῠτης, ου, ὁ, Ar.

STEALING, κλοπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; ὑφαίρεσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* THEFT.

Stolen, κλοπαῖος, α, ον, Æsch., Eur.; κλεμμᾰδῐος, α, ον, Plat.

Stolen (i. e., secret), κλοπαῖος, α, ον, Plat.; φώριος, ον, Theoc.

STEALTH, or any thing done by stealth, κλοπή, ἡ, Eur., Æschin.

By stealth, λᾰθρῃ, also Ep. sometimes λάθρᾰ (Trag. λάθρᾱ), Hom., h., Trag., Hdt., Plat., Xen., Andoc.; λᾰθραίως, Æsch., Eur., Plat.; κλοπῇ, Soph., Eur.; ὑπὸ μάλης, Plat., Dem.

To do or *say any thing by stealth*, even *to suppress by stealth*, κλέπτω, Soph., Hdt., Dem.

To suppress by stealth, ἐκκλέπτω, Plat.; διᾰκλέπτω, Lys., Dem.

STEALTHILY — *one who does any thing stealthily*, κλοπεύς, ὁ, Soph.

STEALTHY, λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.; κλωπῐκός, ή, όν, Eur.; λᾰθριος, ον, Menand., Call.

STEAM, ἄτμός, ὁ, Æsch.; ἀτμίς, ίδος, ἡ, Hdt., Plat.

To emit steam, ἀτμίζω, only act., Xen.

STEEL, χάλυψ, ῠβος, ὁ, Æsch., Soph.; χάλῠβος, ο, Æsch.; τὸ χάλῠβδῐκόν, Eur.

Steel, adj. ἀδᾰμάντῐνος, ον, Pind., Æsch.; χᾰλῠβδῐκός, ή, όν, Cratin.

STEEP, προᾰλής, ές, Hom.; αἰγιαλιψ, ῖπος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄπορρῶξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Xen.; αἰπεινός, ή, όν, Hom., Eur.; αἰπύς, εῖα, ύ (also esp. of cities built on steeps), Hom., Soph.; κᾰτᾰ́κρημνος, ον, h.; προσάντης, ες, Pind., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτάντης, ες, Ar., Xen., Plat.; ἄπαντης, ες, Hdt., Plat.; ἀνάντης, ες, Hdt., Plat.; ἐπάντης, ες, Thuc.; κᾰτᾰρρᾰκτης, ου, ὁ, ἀμφῐκρημνος, ον, Eur.; ἀπότομος, ον, Soph., Hdt., Xen.; κᾰτᾰρρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ὀρθόπους, ὁ καὶ ἡ, gen. -ποδος, Soph.; πρᾰνής, ές, Xen.

STEEP, A, αἶπος, τό, Æsch.

A steep bank, etc., κρημνός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat., Æschin.

[*To lead by a steep path, κατ' ὄρθιον ἄγω*, Xen.]

STEEP, TO, φόρω, Thuc.; βρέχω, Theoph.

STEER, A, μόσχος, ὁ, Eur., Hdt. *Vid.* CALF.

STEER, TO, κῡβερνάω, Hom., Pind., Xen., Plat.; [νωμάω (πηδαλίῳ, etc.), usu. metaph., Hom., Pind., Trag.]; οἰᾰκοστροφέω, only act., Æsch.

To steer toward, κᾰτίσχω, c. acc. of the ship, ἐς and acc. of the object, Hom., Hdt.; ἐπῐπροΐημι (ῑ in Ep., ῐ in Att.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, Ep. aor. 2 infin. ἐπιπροέμεν, sine acc. of the ship, c. dat. of the object, Hom.

One must steer, κῡβερνητέον, Plat.

STEERAGE, A, οἰήϊον, τό, Hom., Simon., Ap. Rh.; πηδᾰλιον, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* RUDDER.

Having a steerage at both ends, ἀμφῐ́πρυμνος, ον, Soph.

STEERER, A, κῡβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind.; κῡβερνήτης, ου, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* PILOT.

STEERING, εὐναῖος, α, ον (epith. of a rudder), Eur.

Steering one's self, αὐτοκυβερνήτης, ου, ὁ, Anth.

STEERING, A, κῡβέρνησις, εως, ἡ, Plat.

Skillful in steering, κῡβερνητῐκός, ή, όν, Plat.

The art of steering, ἡ κῡβερνητῐκή, Plat.

STEM, A, σπᾰθη, ἡ, Hdt.; στόλος, ὁ, Arist.; [(of a tree), πρέμνον, τό, h., Ar., Xen., Theoph.]

Like a stem, στελεχώδης, ες, Theoph.

With many stems, πολυστέλεχος, ον, Theoph., Anth.

[*Without stem*, ἄμισχος, ον, Theoph.]

[STENCH, ὀδμή, ἡ, Hom., Pind., Hdt.; δυσωδία, ἡ, Arist.; κακὴ ὀσμή, ἡ, Soph.: (of bad breath), ὄζη, ἡ, Celsus.] *Vid.* STINK.

[*To make a stench*, βδέω, Ar.]

STEP, A, πάτος, ὁ, Hom., Ar.; ἴθμα, ᾶτος, τό, only in pl., Hom., h.; ἴχνος, τό, Omn. poet., Xen., Antipho; ἴχνιον, τό, Hom., Ap. Rh.; βῆμα, ᾶτος, τό (used also of a step of stone, etc., to step upon), h., Soph., Eur., Xen.; βᾶσις, εως, ἡ, Trag.; ἧλῠσις, εως, ἡ, Eur.; πρόβημα, ᾶτος, τό, Ar. *Vid.* SYN. 122.

A step in dancing, σχῆμα, ᾶτος, τό, Eur., Ar.

A step toward an object, ἐπῐβᾶσις, εως, ἡ, Plat.

Moving with a slow step, βραδύπουν ἦλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα (of Hecuba), Eur.

[*To follow in the footsteps of*, εἰς ἴχνη ἰέναι, Ep. Plat.; κατ' ἴχνος διώκειν, Plat.]

[*Following in the footsteps of*, κατὰ πόδας, c. gen., Hdt.]

A step (of a ladder, etc.), *βᾰθμίς, ῐ́δος* and *ῐ̄δος, ἡ*, Pind., Mel.; *βᾰ́θμός, ὁ*, Soph.; *βᾰ́θρον, τό*, Soph., Eur., Hdt.; *βῆμα, ᾰ́τος, τό*, Soph.; *κροσσαί, αἱ* (of the steps or courses of the Pyramids), Hdt.

[*A flight of steps, ἀναβαθμός, ὁ*, Hdt.]

He alone still walks in his forefather's steps, μοῦνος ὄδε προτέρων τοκέων ἔτι Ϝέρμὰ κονίῃ Στειβόμενος κατύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη, Theoc.

[Step, to, *βηματίζω*, Æsop; *to step across, διαβαίνω*, fut. *-βήσομαι*, Hom., etc.; *to step forward, προβαίνω*, Hom., etc.]

[*To step back, ἀναποδίζω*, Pythag., Luc.; *ἀναχωρέω*, Hom., Hdt., etc.]

[*A stepping back, ἀναχώρημα, ατος, τό*, Arist.]

[*Step by step, βάδην*; *to retire step by step, βάδην ἄπειμι, ἀπέρχομαι*, Hom., Xen.]

[*A false step, πταῖσμα, ατος, τό*, Theogn., Plut.; *to make a false step, πταίω*, fut. *-αίσω*, Thuc., etc.]

Step-daughter, a, *πρόγονος, ἡ*, Isæ.

Step-father, a, *ἐκῠ́ρός, ὁ* (also *ῡ* Anth.), Hom.; *μητριός, ὁ*, Theopomp. (Com.)

Step-mother, a, *ἐκῠ́ρά, ἡ*, Hom.; *μητρυιά, ἡ*, Omn.

Step-son, a, *πρόγονος, ὁ*, Eur.

Sterile, *᾽ἄκαρπος, ον*, Æsch., Eur. *Vid.* Barren.

Sterility, *᾽ἄκαρπία, ἡ*, Æsch. *Vid.* Barrenness.

Stern, *᾽ἄγριος, α, ον*, and *ος, ον* (Hom. has *ῐ* when the ultimate is long), Hom., Plat.; *᾽ἀμείλικτος, ον*, Hom., Hes., Ap. Rh.; *᾽ἀμείλῐχος, ον*, Hom., Solon, Pind., Æsch.; *χᾰλεπός, ή, όν*, Omn.; *σκληρός, ά, όν*, Soph., Ar., Plat., Antipho; *ὠμός, ή, όν*, Soph.; *δυσπρόσοιστος, ον*, Soph.

Stern, the, *᾽ἄφλαστον, τό*, Hom., Hdt.; *κόρυμβος, ὁ*, pl. *κόρυμβα, τά*, Hom., Æsch., Eur.; *πρύμνα*, Omn.; also *πρύμνη, ἡ*, Soph., Ar.; *πρύμνη ναῦς*, Hom.; *εὐθυντηρία, ἡ*, Eur.

From the stern, πρύμνηθεν, Hom., Æsch., Eur.; *πρυμνόθεν*, Ap. Rh.

Of or *belonging to*, or *fastened to the stern*, or *coming from the stern, πρυμνήσιος, α, ον*, Eur.; *πρυμνητής, οῦ, ὁ* (e. g., *ἄνεμος, κἀλως*), Ap. Rh.

With a good stern, εὔπρυμνος, ον, Eur.

[*To row a boat astern, πρύμναν κρούομαι* or *ἀνακρ.*, Thuc.]

[*Stern-cables* or *fastenings, πρυμνήσια, τά* (*λύω*, fut. *λύσω*, *to cast off*), Hom.]

[*Stern-foremost, παλιμ-πρυμνηδόν*, Eur.]

Sternly, *ἄγρια*, Hes.; *χαλεπῶς*, Eur., Thuc.

Sternly (of looks), *ὑπόδρα* (*ἰδεῖν*), Hom.

Sternness, *χαλεπότης, ητος, ἡ*, Plat., Isoc.; *φοβερότης, ητος, ἡ*, Arist.

Stew, to, *ἕψω*, imperf. Ion. also *ἕψεον*, fut. *ἑψήσω*, Hdt., Plat.; [(in a close vessel), *πνίγω*, Hdt.] *Vid.* To boil.

Steward, a, *ἐπῐ́τροπος, ὁ*, Hdt., Plat., Dem.; *τᾰ́μίας, ου, ὁ*, Hdt., Plat., Dem.

A steward of games, αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Hom.; *ἐπιστᾰ́της, ου, ὁ*, Xen., Plat.

To be a steward, ταμιεύω, Ar., Dem.; *ἐπῐτροπεύω*, Xen.

Fit for steward, ἐπῐτροπευτῐκός, ή, όν (of a man), Xen.

Stewardship, *ταμιεία, ἡ*, Xen., Plat.

[Stewed (in a close vessel), *πνικτός, ή, όν*, Antipho.]

Stick, a, *ῥάβδος, ἡ*, Hom., Xen.; *δοκίς, ῐ́δος, ἡ*, Xen. *Vid.* Staff.

Dry sticks, κάρφος, τό (or perhaps straws), Æsch., Ar., Hdt.; *φρῦγᾰνον, τό*, usu. in pl. (esp. for fire-wood), Ar., Hdt., Thuc., Xen.

The gathering of dry sticks, φρῡγᾰνισμός, ὁ, Thuc.

A woman who picks up dry sticks, φρῡγᾰνίστρια, ἡ, Ar.

Made of dry sticks (as birds' nests), *καρφηρός, όν* (perhaps of straw), Eur.

[*To beat with a stick, ῥαβδίζω*, Ar., Pherecr.]

Stick, to (one thing on another), *προσμάσσω*, fut. *-ξω*, c. acc. and dat., Ar.; *περιστίζω*, fut. *-ξω*, c. acc. of the place on which, c. dat. of the things stuck round, Hdt. *Vid.* To fix, To fasten.

To stick in, ἐμπήγνῡμι, c. dat., or c. *εἰς* and acc., Pind., Anth.

To stick or *stick to*, intrans., *τρέφω*, only in 2d perf. c. *περί* and dat., Hom.; *ἀμφιζάνω*, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom.; *ἔχομαι*, mid., fut. *ἕξομαι*, imperf. *εἰχόμην*, no aor. 1, aor. 2 *ἐσχόμην*, c. gen., Hom., Eur., Thuc.; *προσέχομαι*, c. dat., Hom., Ar., Hdt.; *ἀντέχομαι* (esp. in the sense of pursuing an occupation, etc., constantly), c. gen., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; *προστήκομαι*, pass., no perf. pass., but perf. *προστέτηκα*, and aor. 2 *προσετᾰ́κην*, c. acc., Soph.; *προσμάσσομαι*, pass., esp. in aor. 1 *προσεμάχθην*, and aor. 1 mid., c. dat., Soph., Theoc.; *περιφύομαι*, esp. in aor. 2 *-έφυν*, c. dat., Ar.; *πρόσκειμαι*, imperf. *-μην*, fut. *-κείσομαι*, no other tenses, c. dat., Eur., Ar.; *ἔγκειμαι* (either as a friend or an enemy), c. dat., Ar., Thuc., Theoc.; *παρακολουθέω*, c. dat., Dem.

To stick in, intrans., *ἐμπήγνῡμαι*, pass., perf. *ἐμπέπηγα*, aor. 2 *ἐνεπᾰ́γην*, fut. *πᾰγήσομαι*, Ar.; *ἀντεμπήγνυμαι*, c. dat., Ar.

Stickily, *γλίσχρως*, superl. *-ότατα*, Ar., Plat.

Sticking—*a sticking close to* (as of a man to a horse), *πρόσφῡσις, εως, ἡ*, Xen.

Sticky, *γλίσχρος, α, ον*, Plat.; *γλοιώδης, ες*, Plat.

To be sticky, γλισχραίνομαι, pass., Hipp.

To make more sticky, προσγλισχραίνω, Hipp.

[*Not sticky, ἄγλισχρος, ον*, Hipp.]

Stiff, *στερρός, ά, όν*, and *ός, όν* (esp. as limbs are stiff with age), Ar.; *σκληρός, ά, όν*, Xen.; *τετρηχώς, υῖα, ός*, Ap. Rh.

Stiffen, to (i. e., grow stiff), *πήγνῡμαι*, pass., c. perf. *πέπηγα*, aor. 2 *ἐπᾰ́γην*, fut. *πᾰγήσομαι*, Hom., Eur.; *ναρκάω*, in a state of torpor, etc., only act., Hom., Plat., Bion.

Stiffly, *στερρῶς*, Xen.

Stiffness, *νάρκη, ἡ*, Ar., Arist.

Stifle, to, *πνίγω*, fut. *πνίξομαι*, also *πνιξοῦμαι*, fut. pass. *πνῐγήσομαι*, aor. 2 pass. *ἐπνῐ́γην*, Plat., Antipho.

Stifling, *πνῐγηρός, ά, όν*, Ar., Thuc.; *πνιγώδης, ες*, Hipp.

A stifling heat, sensation, etc., *πνῖγος, τό*, Ar., Thuc., Plat.

Stigma, a, *στίγμα, ᾰτος, τό*, Hdt., Plat. (Com.)

Stigmatize, to, *στίζω*, fut. *-ξω*, Ar., Hdt., Æschin. *Vid.* To brand.

Still *εὐκηλος, η, ον*, more usu. *ος, ον*, Hom., Hes., h., Soph., Theoc.; *ἡσῦχος, ον*, compar. *-αίτερος, -αίτατος*, Hes., Omn. Att. *Vid.* Quiet.

Still, adv., *ἔτι*, Omn.; *εἰσέτι*, Theoc., Ap. Rh.; *ἀκμήν*, Xen.; [sometimes *still* is expressed by *πρός* in compos., e. g., *there is still need of, προσδεῖ*, c. gen., Thuc., etc.] *Vid.* Nevertheless.

To stand still (of an army), *ἡσῦχίαν ἔχω* (imperf. *εἶχον*, fut. *ἕξω* and *σχήσω*, no aor. 1, aor. 2 *ἔσχον*, perf. *ἔσχηκα*), Xen.

[*To be* or *keep still, ἀνοκωχεύω*, Hdt., Soph.] *Vid.* To be quiet.

Still, to, *ἡσῦχάζω*, Plat. *Vid.* To calm.

Stillness, *ἡσῦχία, ἡ*, Omn.; *᾽ἀγρυξία, ἡ*, Pind. *Vid.* Quiet.

[Stilts, *κωλόβαθρον, τό*, Artem.]

[*One that walks on stilts, κᾱλοβάμων, ονος, ὁ*, Maneth.; *καλοβάτης, ὁ*, Id.]

[*To walk on stilts, κᾱλοβατέω*, Porphyr.]

Stimulate, to, *κνίζω*, fut. *-ίσω*, Dor. *-ῐ́ξω*, Hom., Hdt., Theoc. *Vid.* To excite.

[Stimulating—*fitted* or *adapted for stimulating, παροξυντικός, ή, όν*, Xen., Dem.]

Stimulus, a, *κέντρον, τό*, Pind., Trag., Plat.; [*ὁρμητήριον, τό*, Isoc., Xen.]

Sting, a (or wound caused by a sting), *κέντρον, τό*, Anac., Plat., Eupol., Arist.; *κέντημα, ᾰτος, τό*, Æsch.; *οἶστρος, ὁ*, Soph., Eur.; *οἴστρημα, ᾰτος, τό*, Soph.; *ἄρδις, εως, ἡ*, Æsch.; *δῆγμα, ᾰτος, τό* (esp. of stings to the mind), Æsch., Soph., Xen.; *ἐγκεντρίς, ῐ́δος, ἡ*, Ar.; *κᾰτακέντημα, ᾰτος, τό*, Plat.

Having a sting, κεντρωτός, ή, όν, Arist.; *ἔγκεντρος, ον*, Arist.

Having a sting in the tail, ὀπισθόκεντρος, ον, Arist.

To be furnished with a sting, κεντρόομαι, pass., Plat.

Having a long sting, μᾰκρόκεντρος, ον, Arist.

With a sharp sting, ὀξύστομος, ον, Æsch.

Having no sting, κόθουρος, ον, Hes.

Sting, to, *ὄᾰκνω*, fut. *δήξομαι*, no aor. 1 act., aor. 2 *ἔδᾰκον*, perf. *δέδηχα*, perf. pass. *δέδηγμαι*, etc. (lit. and metaph.), Hom., Hes., Anac., Eur., Hdt., Xen.; *χρίω*, fut. *χρίσω*, Æsch.; *οἰστρέω*, Soph., Eur., Plat.; *οἰστροβολέω*, only act., Mel.; *κατακεντέω*, Plat.; *ὑπονύσσω*, fut. *-ξω*, Theoc.

Stinging, *δηκτήριος, ον*, c. gen., Eur.; *δηκτῐκός, ή, όν*, Arist.

To be stung, feel stung, imperf. *ὤδαξον*, perf. *ὦδαγμαι*, Soph., Xen.

Stinginess, *γλισχρότης, ητος, ἡ*, Arist.; *κιμβεία, ἡ*, Arist.; *ἀνελευθερία, ἡ*, Arist. *Vid.* Parsimony.

Stingy, *γλίσχρος, α, ον*, Dem.; *ῥῠπᾰρός, ά, όν*, Philetær.; *ἀνελεύθερος, ον*, Ar. *Vid.* Parsimonious.

A stingy man, ᾽ἀδώτης, ου, ὁ, Hes.; *κίμβιξ, ῐκος, ὁ*, Arist.

Stink, a, *ὀδμή, ἡ*, Hom., Hdt.; *δῠσοσμία, ἡ*, Soph.; *δυσωδία, ἡ*, Arist.; *βρῶμος, ὁ*, Diosc.

Stink, to (as a goat), *κἰνᾰβράω*, only act., Ar. *Vid.* To smell.

The blood of my father still stinks in the house, αἷμα δ᾽ ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας σέσηπεν, Eur.

[Stinkard, a, *πόρδων, ωνος, ὁ*, Epict.]

Stinking, *κάκοσμος, ον*, Æsch., Soph.; *δυσώδης, ες*, Soph., Hdt.,

Thuc., Theoc.; δύσοδμος, ον, Hdt.; ὀδμαλέος, α, ον, Hipp.

Stint, φθόνος, ὁ, Plat.

Stint, to, φθονέω, c. dat. pers., gen. rei, Hom., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* To grudge.

Stipulate, to, συντίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* To agree.

Stipulation, συνθεσία, ἡ, Hom.; σύνθεσις, εως, ἡ, Plat.

Stir, to, κῑνέω, Hom., Ar., Plat.; κῑνέω, Soph., Xen.; τυρβάζω, fut. -άσω, Soph., Ar.

To stir (medicine, soup, etc.), τᾰ́ρᾱσσω, fut. -ξω, Amips.; τορύνω, only act., Ar.

To stir (a fire), ὑποσκᾰλεύω, Ar.

[*To stir up*, ἀνόρνυμι, fut. -όρσω, Pind.; ἀναταράσσω, Soph.; ἀνακινέω, Soph., Plat.; (disorder), ἀνατυρβάζω, Ar.] *Vid.* To arouse, Excite.

To stir (intrans., in a matter), ὑποκῑνέω, Ar., Hdt.

A thing to stir with, κύκηθρον, τό, Ar. *Vid.* Spoon.

[Stirring (of music), ὄρθιος, α, ον, as, *a stirring strain*, νόμος ὄρθιος, Hdt.; also ὄρθιος alone, Ar.]

A stirring up, κῠ́κησις, εως, ἡ, Plat.

Stitch, to, κασσύω, only pres. and imperf. in any voice, Ar., Plat., Phercecr.; [νευροῤῥαφέω (prop. with sinews), as cobblers, Plat., Xen.]

Stock, ᾱ, ῥίζα, ἡ, Omn.

A stock of a family, πῦθμήν, ένος, ὁ, Æsch.

[*A gazing-stock*, χάσμη, ἡ, Antip.]

[Stockade, σταύρωμα, ατος, τό, Thuc., Xen.]

[*To draw a stockade along* or *before*, προσταυρόω, Thuc.; προσταυρόω, Thuc.]

Stock-gilliflower, ᾱ, ἴον, τό, Hom., Pind.

Stocking, ᾱ, ποδεῖον, τό, Phœnias ap. Ath.

Stocks, ξύλον, τό, Ar., Hdt., Xen., Andoc.; ποδοκάκκη, ἡ, Lys., Dem., Plat. (Com.)

To put in the stocks, δέω (fut. δήσω, perf. δέδεκα) ἐν τῷ ξύλῳ, Hdt.

Stoic, ᾱ, Στωϊκός, ὁ, Diog. L.

Stoics, the, οἱ ἀπό or ἐκ τῆς Στοᾶς, Ath.

Stomach, the, νηδύς, ύος, ἡ, Hom., Hes., Eur., Hdt.; γαστήρ, ἡ, gen. γαστέρος, sync. γαστρός, etc., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; καρδία, ἡ, Thuc.; ἦτρον, τό, Xen., Dem.; ἠτρῖαῖον, τό, Ar.; κοιλία, ἡ, Hdt. *Vid.* Syn. 293.

With many stomachs, πολῠκοίλιος, ον, Arist.

[*The pit of the stomach*, προκάρδιον, τό, only late.]

Stomacher, ᾱ, στρόφιον, τό, Ar.; μί'τρα, ἡ, Ap. Rh.

Stone, ᾱ, μάρμᾰρος, ὁ, Hom.; λᾶϊγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; λᾶας, ὁ, gen. λάος, dat. λᾶϊ, acc. λᾶαν, gen. pl. λάων, λάεσι, Ep. λᾶέσσι (also Att. λᾶς, acc. λᾶν, Soph. has gen. λάου, and Call. acc. λᾶα), Hom., Soph., Eur., Call.; πέτρος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen.; λῐθάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Æsch.; λίθος, ὁ, sometimes ἡ (esp. when a precious stone, or stone of any particular quality, e. g., a magnet, Λυδία λίθος, Soph.), Omn.; λῐθῐ́διον, τό, Plat.; λῐθᾰ́ριον, τό, Theoph. *Vid.* Syn. 314.

A small stone, στία, ἡ, Ap. Rh.

A large stone, *mill-stone*, etc., μύλαξ, ᾰκος, ὁ, Hom.

A round smooth stone, ὄλμος, ὁ, Hom.; ὁλοίτροχος, and poet. ὁλοοίτροχος, ὁ, Hom., Orac. ap. Hdt., Xen., Theoc.

A stone to be thrown or *hurled from a sling*, χερμᾰδιον, τό, Hom.; χερμάς, ᾰδος, ἡ, Pind., Æsch., Eur.

A smooth flat stone, πλᾰτᾰμών, ῶνος, ὁ, h., Ap. Rh.

[*Without stones* (of land), ἄλιθος, ον, Xen.]

A stone (of fruit), γῦγαρτον,, τό, Simon., Ar.; κόκκων, ωνος, ὁ, Solon; πῡρήν, ῆνος, ὁ, Hdt., Theoph.

[*Without* (seed) *stones* (of grapes), ἀγίγαρτος, ον, Theoph.]

Having stones (of fruit), πῡρηνώδης, ες, Arist.

Like a stone (to stand, etc.), λῐθῐ́νως, Xen.

Of stone, made of stone, etc., λᾶΐνος, η, ον, Hom., Soph., Eur.; λᾶίνεος, α, ον, Hom., Eur., Theoc.; λίθεος, α, ον, Hom.; λῐθῐ́νος, η, ον, Pind., Hdt., Thuc., Xen.; πέτρῐνος, η, ον, Soph., Eur.; πετρώδης, ες, Soph., Plat.; πετραῖος, α, ον, Soph. *Vid.* Rocky.

He is of stern disposition, with heart of stone, σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος, Æsch.

A death by being turned into stone, λῐθῐ́νου θᾰνᾶτος, Pind.

Made of one (*solid*) *stone*, μονόλῐθος, ον, Hdt.

[*Entirely of stone* or *of massive stone*, ὁλόλιθος, ον, Strab.]

Inlaid with stone, λῐθοκόλλητος, ον, Hdt.

Built of stone, λῐθόδμητος, ον, Anth.

Paved with stone, λῐθόστρωτος, ον, Soph.

Like stone, λιθοειδής, ές, Plat.

A thing built of stone, τύκισμα, ᾰτος, τό, Eur.; λῐθολόγημα, ᾰτος, τό, Xen.

[*Stone-work*, πετροποιΐα, ἡ, Callix.]

[*Stone* (of a ring), ψηφίς, ῖδος, ἡ, Longus; ψῆφος, ἡ, Anth.]

To be turned into stone, λιθόομαι, pass., Arist.

To carry stones, λιθοφορέω, Thuc.

To leave no stone unturned, πάντα κῑνῆσαι πέτρον, Eur., Plat.

To throw stones, λῐθάζω, Arist.

A thrower of stones, λῐθοβόλος, ὁ, Thuc., Plat.; πετροβόλος, ὁ, Xen.

A throwing of stones, πετροβολία, ἡ, Xen.

Belonging to the throwing of stones, λῐθόβλητος, ον, Anth.

[*An engine for throwing stones*, πετροβόλος, ὁ, Polyb.]

Hit by stones, λῐθόβολος, ον, Eur.

Made by tearing down stones, λῐθοσπᾰδής, ές (of a hole), Soph.

The art of polishing stone, ἡ λιθοτρῐβῐκή, Lys.

A stone in the bladder, λῐθῐ́διον, τό, Hipp.

Stone, to, λεύω, Soph., Eur., Thuc.; κᾰτᾰλεύω, Eur., Hdt., Thue., Xen., Dem.; πετρόω, Eur.; καταπετρόω, Xen.; λῐθάζω, fut. -άσω, Anaxand.

Stone, the, λῐθίασις, εως, ἡ, Hipp.

To have the stone, λιθιάω, only act., Plat., Hipp., Arist.

Stoned, to be, λεύσιμον δοῦναι δίκην, Eur.

May you be stoned to death, λᾴϊνον ἔσσο χιτῶνα (ἔσσο, perf. pass. imper. of ἕννῡμι), Hom.

Stoner, ᾱ, λευστήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

Stoning, ᾱ, λευσμός, ὁ, Æsch.; πέτρωμα, ᾰτος, τό, Eur.; πέτρων βολή, Eur.; πετροβολία, ἡ, Xen.

Of or *belonging to stoning*, λεύσῐμος, ον (either of sentence to be stoned, death by stoning, the hand that stones, the curse that wishes a person should be stoned, etc.), Æsch., Eur.; δημόλευστος, ον (of death), Soph.; so λῐθόλευστος, ον, Soph.; so λῐθόβολος, ον, Eur.

Death by stoning, λευστὴρ μόρος, Æsch.; λῐθόβολεν αἷμα, Eur.

Killing by stoning, λῐθοβόλος, ον, Ctesias.

Stone-cutter, ᾱ, Stone-mason, ᾱ, λᾶτῦ́πος, ὁ, Soph., Hipp.; λῐθολόγος, ὁ, Thuc., Xen., Plat.; λῐθοτόμος, ὁ, Xen.; λῐθουργός, ὁ, Thuc., Arist.; λῐθοκόπος, ὁ, Dem.; λιθοξόος, ο, Anth.

Belonging to a stone-mason, λῐθουργός, όν, Thuc.

The trade of a stone-mason, ἡ λῐθουργῐκή, Lys.

A stone-mason's shop, λῐθουργεῖον, τό, Isæ.

Stone-quarry, ᾱ, λῐθοτομία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; λᾶτομία, ἡ, Anth.

Stony, λίθαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; λῐθώδης, ες, Hdt., Xen., Plat.; πετρήεις, εσσα, εν, Hom., Hes. *Vid.* Rocky.

With stony skin, λῐθόῤῥῑνος, ον, h.

To be stony at the sides, πᾰρᾰλῐθάζω, Hdt.

Stool, ά, δῐ'φρος, ὁ in Hom., later ἡ (Call. has pl. δίφρα, τά), Hom. *Vid.* Seat.

A three-legged stool, σκολῠ́θριον, τό, Plat.; σκόλῠθρος, ὁ, Teleclid.

A low stool, χᾰμαίζηλος, ὁ, Plat.; also ἡ χαμαιζήλη, Hipp.

[*A revolving* (*music?*) *stool*, δίφρος περίακτος, Artemo.]

[*To go to stool*, χέζω, Ar.; *to desire to go to stool*, χεζητιάω, Ar.]

Stoop, to, intrans., καταπτήσσω, fut. -ξω, no aor. 1 in this sense, aor. 2 κατέπτᾰκον, also κατέπτην, perf. κατέπτηχα, part. Ep. καταπεπτηώς, υῖα, gen. -ῶτος, etc. (esp. from fear or weakness), only act., Hom., Hes., Æsch., Dem.; πτώσσω, fut. -ξω, only act., Hom., Hes., Tyrt., Pind.; καταπτώσσω, Hom.; κλίνομαι, pass., aor. 1 sometimes ἐκλίνθην for ἐκλίθην, Hom.; πτήσσω, Pind., Trag., Xen.; νεύω, intrans., only act., Hom., Soph., Eur.; κύπτω, perf. κέκῡφα, only act., Hom., Ar., Hdt., Plat., Dem.; κᾰτᾰκύπτω, Hom.; ὑποκύπτω, sometimes c. acc. like νεύω, Ar., Xen.; ἐπῐκύπτω, Ar., Xen.; ἐγκύπτω, sometimes c. εἰς and acc. of any thing into which one looks by stooping, Ar., Hdt., Thuc.; so ἐπεισκύπτω, c. dat., Soph.; κυπτάζω, fut. -ᾰσω, only act., Ar., Plat.

To stoop aside, πᾰρᾰκύπτω, sometimes c. ἐπί and acc. of any thing at which one is looking, Ar., Dem.

To stoop forward, προπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα (esp. as rowers), Hom.; προσκύπτω, Ar., Plat.; προνεύω, Xen., Plat.; προκύπτω, Ar.

To stoop down and creep through or *peep through*, διακύπτω, Ar., Hdt., Xen.

To stoop down (as a horse to let his rider mount), ὑποβιβάζομαι, mid., Xen.

To stoop and lean over (so as to peep into), ὑπερκύπτω, h., Plat.

To stoop under, ὑφῐζάνω, only pres. and imperf. act. (as a warrior under his shield), c. dat., Eur.

To stoop (i. e., condescend), ἐμαυτὸν συγκαθίημι (aor. 1 -ῆκα), c. εἰς and acc., Plat.

To stoop and be round-shouldered, λορδόω, Hipp.

To stoop, act., ἐξερείπω, chiefly in aor. 2 ἐξήρῑπον, Hes.

Stooping, κῡφός, ή, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.; συγκεκἄθῑκώς, υῖα, ός, Arist.; λορδός, ή, όν (esp. so as to become round-shouldered), Hipp.

Stooping, adv., κύβδα, Archil., Ar.; ἐγκλῑδόν, Ap. Rh.; νειόθι, Ap. Rh.

Stooping, a, λόρδωσις, εως, ή (esp. of a habit of stooping in one's gait), Hipp.; ὕπο̆βᾰσις, εως, ή (of a horse, in order to let his rider mount), Xen.

Stop! ἐπίσχες, Trag., Dem.

Stop, a (in punctuation), πᾰρᾰγρᾰφή, ή, Arist.

To mark a full stop, στίζω, fut. -ξω, Anth.

Stop, a, or Stoppage, ἔμφραξις, εως, ή, Arist.; [παῦλα, ης, ή, Plat., Xen.]

[*A sudden stop*, ἀντίκρουσις, εως, ή, Arist.]

Stop, to, act., βλάπτω, fut. mid. sometimes in pass. sense, no aor. 2 act., aor. 2 pass. ἐβλάβην, usu. c. gen. of the path in which, Hom., Æsch.; ἐρύκω, aor. 2 Ep. ἐρῠκᾰκον, Ep. infin. ἐρυκακέειν, no perf. in any voice, Hom., ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, in this sense more usually σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον (opt. σχοίην, imper. σχές, infin. σχεῖν), and poet. (including Trag.) ἔσχεθον, perf. ἔσχηκα (rare), no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, often c. gen. of what from, Hom., Soph., Eur., Xen.; ἴσχω, only pres. and imperf. (being another form of ἔχω), used also intrans. by Æsch., Hom., Trag.; ἰσχᾰνάω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; ἰσχάνω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ἵστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, Hom., Plat.; παύω, imperf. παύεσκον (even in Soph.), often c. gen. of the matter in which, also c. part. pres. of act from which, Omn.; ᾽ἀποπαύω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἀνᾰπαύω, Hom., Soph., Thuc., Xen.; κᾰθίστημι, Soph., Eur., Xen.; ᾽ἀνᾰκωχεύω, only act., Soph.; ἐπῐλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -ἐλᾰ́βον, perf. -εἴληφα, Ar., Hdt., Lys., Isæ.; ἀντικρούω, Plat.

Will ye not stop her mouth? οὐκ ἐφέξετε στόμα; Eur.

[*I'll stop your talking*, παύσω σε λαλοῦντα; *we will make our enemies stop laughing*, γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν, Soph.]

To stop (a man's mouth so as to prevent his speaking), ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Dem.

To stop (so as to put an end to) slaughter, insolence, etc., σβέννῡμι, fut. σβέσω, poet. σβέσσω (also in Plat. σβήσομαι), perf. act. ἔσβηκα, an l aor. 2 ἔσβην in pass. sense, Soph., Eur.; ᾽ἀποσβέννῡμι, Soph., Xen., Plat.; ᾽ἀνᾰλῡ́ω, fut. -λῡ́σω, perf. pass. -λέλῡμαι (as frost stops hunting), Xen.

To stop up (any aperture, entrance, etc.), βύω, fut. βύσω, perf. pass. βέβυσμαι, Ar.; ἐμβύω, Ar.; ἐπῐβύω, Cratin.; ἀποκλείω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐμφράσσω, fut. -ξω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐμπακτόω, Hdt. *Vid.* To shut.

To stop, intrans., μένω, and poet. pres. and imperf. (including Trag.) μίμνω, Omn.; ἀναμένω, Hom. *Vid.* To stay.

To stop (i. e., desist, cease, q. v.), παύομαι, mid. and pass., fut. παύσομαι and πεπαύσομαι, perf. πέπαυμαι, but aor. 1 ἐπαύσθην, fut. παυσθήσομαι, c. gen. of what from, also c. partic., Omn.; ἀποπαύομαι, Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἵσταμαι, c. aor. 2, perf. and pluperf., perf. act., and aor. 1 mid. (sometimes c. part., as οὐ στήσεται ἡμᾶς ἀδικῶν, Dem.), Hom., Soph., Xen., Plat., Dem.; ἰσχανάομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἴσχομαι, Hom., Xen.; διᾰλείπω, esp. in perf. διαλέλοιπα, and aor. 2 διέλῐπον, often c. acc. of the time the cessation lasts, often c. part. of what one was doing, Ar., Isoc., Dem. *Vid.* Syn. 351.

To stop at a person's house, κᾰτᾰλύω, c. πᾰ́ρᾰ and acc. pers. or c. dat., Thuc., Dem.

One must stop, act., παυστέον, c. gen., Plat.

One who stops, is able to stop, act., παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

Stopped, *vid.* Choked.

Storax-tree, the, στύρᾰξ, ᾰκος, ή, Hdt.

Store, a, θησαυρός, ὁ, Hes., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; θησαύρισμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; σίμβλος, ὁ, Ar.

A laying up in store, θησαυρισμός, ὁ, Arist.; ἀπόθεσις, εως, ή, Plat.

Store, a (for sale of goods), *vid.* Shop.

Store, to (to lay up in store), θησαυρίζω, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀποτῐθημι, aor. 1 -ἔθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Plat.; συγκομίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Xen.; τᾰμιεύω, Dem.; ᾽ὑποτῐθημι (esp. in one's memory), Dem.

To be in store for, ἐπανάκειμαι, c. dat., Xen.

Inclined to store, θησαυροποιός, όν, Plat.; θησαυριστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Stored up, to be, κεῖμαι, imperf. ἐκείμην, imperat. κεῖσο, etc. (being really perf. and pluperf.), fut. κείσομαι, no other tenses, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰ́κειμαι, Hes.; ᾽ἀνᾰ́κειμαι, poet. sync. also ἄγκειμαι, c. dat., Pind., Plat.; ἀπόκειμαι, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ὑπέκκειμαι, c. ἐς and acc. of the place where, Hdt., Thuc.

Store-house, a, σκευοθήκη, ή, Æsch., Æschin.; ἀποθήκη, ή, Hdt., Thuc.; θησαυρός, ὁ, Hdt., Xen.; θησαύρισμα, ᾰτος, τό, Dem.

Store-keeper, *vid.* Retailer.

Store-room, a, οἴκημα, ᾰτος, τό, Dem.

Stork, a, πελαργός, ὁ, Ar., Plat.

A young stork, πελαργίδεύς, ὁ, Ar.

Storm, a, ἄελλα, ή, Hom.; θύελλα, ή, Hom., Hes., Æsch., Soph., Ap. Rh.; λαῖλαψ, ᾰπος, ή, Hom., Æsch.; χειμών, ῶνος, ὁ, Omn.; χεῖμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Ap. Rh.; χᾰ́λαζα, ή (prop. of hail, but also generally), Pind., Soph., Ar.; ὄμβρος, ὁ (prop. of rain, also metaph.), Pind., Soph., Hdt.; αἰγίς, ίδος, ή, Æsch.; κᾰταιγίς, Arist.; φύσημα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥῑπή, ή, Æsch.; σκηπτός, ὁ (often metaph.), Trag., Dem.; πρηστήρ, ῆρος, ὁ, Ar.; in pl. δῦσομβρα βέλη, Soph.; κᾰτᾱ́ϊξ, ῐκος, ή, Ap. Rh.; χειμασία, ή, Arist.

[*A cold rain-storm*, χειμὼν νοτερός, Thuc.]

A storm (metaph. of war), νῖφάς, ᾰ̆δος, ή, with or without πολέμου, Pind., Æsch.

A storm (of distress), ᾽ἀνῆνρὰ ζᾰλη, Pind.; τρῐκῡμία, ή, c. gen. of the evil, Æsch., Plat.

Wrapped in black storms, μελᾰναιγίς, ῖδος, ὁ καὶ ή, Æsch.

To raise a storm, χειμάζω, fut. -άσω (lit. and metaph.), Soph., Xen.

There is a storm, χειμάζει, impers., Hdt.

To be caught in, exposed to a storm, driven by a storm, etc., χειμαίνομαι, pass. (lit. and metaph.), Pind., Hdt.; χειμάζομαι (lit. and metaph.), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [*by a storm of wind*, χειμάζομαι ἀνέμῳ, Thuc.]

To weather a storm in company, συγχειμάζομαι, mid., Ar.

Storm, to (a city), ἀστῦδρομέω, c. acc., Æsch.

By storm, αὐτοβοεί, Thuc.; κᾰτὰ κρᾰ́τος, ᾽ἀνὰ κράτος, Thuc.

But as they could not take the city by storm, τὴν δὲ πόλιν ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν προσβαλόντες, Thuc.

Stormless, ᾽ἄχείμαντος, ον, Alcæ.; ᾽ἀχείμᾰτος, ον, Æsch.; ᾽ἄνήνεμος, ον, c. gen. of the storm, Soph.

Stormy, ζαής, ές (of wind), Ep. acc. also ζαῆν, Hom.; so ζᾰχρηής, ές, Hom.; δυσπέμφελος, ον (of the sea, of a voyage, etc.), Hom., Hes.; δυσχείμερος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; χειμέριος, α, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; κῡμᾰτίας, ου, ὁ (of the sea or the wind), Æsch., Hdt.; δυσήνεμος, ον, Soph., Ap. Rh.; κυμᾰτοᾱγής, ές (metaph. of calamity), Soph.; δυσχείμων, ωνος, ὁ καὶ ή, Ap. Rh.; κῡμᾰτόεις, εσσα, εν (of the sea), Anth.

To be stormy, κῡμαίνω, only pres. and imperf. (of the sea, sometimes also metaph.), Hom., Pind., Æsch.; κῡμᾰτόομαι, pass., Thuc.; χειμαίνω, Leon. Tar.

To be stormy before, προχειμάζω, Arist.

Story, a, λόγος, ὁ (esp. a true one), Omn.; μῦθος, ὁ (esp. a legendary one, both this and prec. also used generally), Omn.; ἔκλογος, ὁ, Æsch.; ἀφήγημα, ᾰτος, τό, Hdt.; ἀφήγησις, εως, ή, Hdt.; ἐξήγησις, ή, Thuc. *Vid.* Relation, and Syn. 315.

A long story, ᾽απόλογος, ὁ, Plat.

A telling of stories, μῦθολογία, ή, Plat.

To tell stories, μῦθολογέω, in pass. of the story told, Plat.

One must tell stories, μῦθολογητέον, Plat.

Inventing stories, μῦθοπλόκος, ον, Sapph.

A teller of stories, μῦθολόγος, ὁ, Plat.

Story, a (in building), σέλμα, ᾰτος, τό, Æsch.

An upper story, ὑπερῴϊον, and (as always in Att.) ὑπερῷον, τό, Hom., Pind., Ar., Plat. (Com.); διῆρες, τό, Eur.; διῆρες ὑπερῷον, Plat. (Com.)

Three stories high, τριώροφος, ον, Hdt.

Four stories high, τετρώροφος, ον, Hdt.

[*Of many, several stories*, πολύστεγος, ον, Strab.]

[*Of one story*, μονόστεγος, ον, Diod.]

Stout, ήύς, only nom. and acc. masc. and neut., Hom.; ἐΰς, only nom. masc., gen. ἐῆος, and acc. ἐΰν, always of men (ἐΰ neut. of the valor, μένος of men), Hom.; τᾰλαύρῑνος, ον (of a warrior), Hom., Ar.; πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, etc., but in Hom. πάσσων, πᾰχῐστος, Hom.; στῐβᾰρός, ά, όν, rare except men or what concerns them, arms, etc., Hom.,

Hes., Ar.; στῐφρός, ά, όν, Ar., Xen. *Vid.* STRONG.

STOUT-HEARTED, σφενδάμνῐος, η, ον, Ar.

STOUTLY, στῐβαρῶς (of things stoutly made), Hom.; τἄλαύρῐνον (to fight, etc.), Hom.

STOUTNESS, πᾶχῠ́της, ητος, ή, Thuc., Hdt.; στιφρότης, ητος, ή, Timocl.

STOVE, A, λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

STRAGGLE, TO, ἀποσκίδναμαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Hdt., Thuc.; ἀποσκεδάννῡμαι, pass., perf. -εσκέδασμαι, etc., Xen. *Vid.* TO WANDER.

STRAGGLER, A, ἐφελκόμενος, ὁ, in pl., Hdt.; πρόδρομος, ὁ (esp. for the purpose of attacking), Thuc.

STRAGGLING (of a scattered army), διεσπαρμένος, η, ον, Thuc., Xen.; διεσπασμένος, η, ον, Thuc.

STRAIGHT, ἰθύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, etc., superl. also -ύντατος (Hom.), Hom., Hes., Theogn., Hdt.; ὀρθός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; εὐθύς, εῖα, ύ, Omn. post Hom.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Xen., Plat.; εὐθῠ́τομος, ον, Pind.; εὐθύωρος, ον, Xen.; εὐθυφερής, ές, Plat.; σχοινοτενής, ές, Hdt.; εὐθυντός, ή, όν, Arist.; ἀστρᾰβής, ές, Plat.; ἰθύφερής, ές, Anth.; [also with ὀρθο- in compos., as, *with straight stalk*, ὀρθόκαυλος, ον, Theoph.]

I am come straight from the house, ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων, Eur.

Going straight (as a spear), ἰθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Blowing straight on, εὐθῠ́πνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Pind.

Guiding straight, εὐθύπομπος, ον, Pind.

Straightforward (i. e., honest, etc.), εὐθύς, εῖα, ύ, Arist., Pind., Eur.; εὐθύπορος, ον, Plat.

[*Not in a straight line*, ἀνεύθυντος, ον, Arist.]

Straight, adv., ἰθύς, sometimes c. gen. of the place toward which, Hom.; ἰθύ, Hdt.; ἴθέως, Hdt.; ἄντα (of shooting straight at), c. gen. of the object, Hom., Pind.; εὐθύς, εὐθύ, εὐθέως, sometimes c. gen. of the place toward which, more usu. c. prep., h., Pind., Omn. Att.; ἀντῐκρυς (of going straight toward), Ar., Thuc.; ὀρθῶς, Plat.

Straightforward, ἀν' ἰθύν, Hom.; κατ' εὐθύ, Xen.; τὴν ἰθεῖαν, Hdt.; (i. e., in an honest manner), ἀμεταστρεπτεί, Plat.; ἐκ τῆς ἰθείας, Hdt.

Straight through, ἀντῐκρῠ́, Hom.

To look straight at, ὀρθοῖς ὄμμασιν ὁράω, Soph.

To go straight forward, ἰθύω, only act., sometimes c. gen. of the object toward which, Hom., Pind., Hdt.; εὐθυπορέω, only act., Pind., Æsch.; εὐθυωρέω, only act., Arist.; ὀρθοβᾰτέω, only act., Anth.

[*To run straight forward*, ὀρθοδρομέω, Xen.]

A going straight forward, εὐθυπορία, ή, Plat.; εὐθυφορία, ή, Arist.

A straight course, εὐθυωρία, ή, Arist.

To aim straight, ὀρθόω, Soph.

To grow straight, ὀρθοφυέω, only act., Theoph.

Growing straight, ὀρθοφυής, ές, Theoph.

A growing straight, ὀρθοφυΐα, ή, Theoph.

To be straight (as a line), or *be aimed straight*, etc., ὀρθόομαι, pass., Soph.

STRAIGHTEN, TO (to make straight, or to keep straight, or aim straight), ἰθύνω, no perf. in any voice, Hom., Theoph., Æsch., Eur., Hdt.; ἐξῐθύνω, Hom.; κᾰτῐθύνω, Hdt.; εὐθύνω, Plat.; κατευθύνω, Plat.; [ὀρθόω, Soph., Arist.; ἀνορθόω, Plat.]

STRAIGHTNESS, ὀρθότης, ητος, ή, Xen.; εὐθῠ́της, ητος, ή, Arist.

STRAIGHTWAY, εὐθύς, Pind., Omn. Att.; ἄντῐκρυς, Plat., Lys.; ἰθείῃ τέχνῃ, Hdt. *Vid.* IMMEDIATELY.

[STRAIN, A, μέλος, τό, Hom., etc.; *a musical strain*, νόμος, ὁ, Æsch., Ar., Plat.]

STRAIN, TO (i. e., to filter), ἠθέω Plat.; σακκέω, Hdt.; σακκίζω, Theoph.; σάω, only in 3d pl. act., Hdt.

To strain (i. e., exert or stretch to the utmost), τᾰ́νύω, fut. -ῠσω, Hom.; τείνω, Hom., Trag., Xen., Plat.; ἐντείνομαι, mid. and pass., Plat., Æschin.

To strain (intrans., i. e., to exert one's self), τείνω, intrans., also -ομαι, pass., Pind., Soph.; ἐντείνομαι, mid. and pass., Eur.; ὀρέγομαι, c. gen., or c. infin., Hom.

STRAINER, A (or thing to strain through), σάκκος, ὁ, Hippon.; ἠθμός, ὁ, Eur., Arist.; τρῡγοιπος, ὁ, Ar.

STRAINING, A (i. e., filtering), ἠθίσις, ή, Arist.

A straining (i. e., stretching tight, exerting much, etc.), τόνος, ὁ, Hdt., Dem.; διᾰ́τᾰσις, εως, ή, Plat.

[STRAIT, στενός, ή, όν (Ion. στεινός), Hipp., Trag., Plat.; στενόχωρος, ον, Hipp.] *Vid.* NARROW.

STRAIT, A, στεῖνος, τό (lit. and metaph.), Hom., h.

A strait (by sea), πορθμός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πόρος, ὁ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; πύλαι, αἱ (usu. of sea, but also by land), Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; γνάθος, ή, Æsch.; αὐλών, ῶνος, ὁ, Æsch., Soph.; αὐχήν, ένος, ὁ, also αὐχ. πόντου, Æsch., Hdt.; δίαυλος, ὁ, Eur.; στενωπός, ή (by sea or land), Æsch.; στεινωπός, ή, and στ. ἅλός, Ap. Rh.; ἁλὸς μιξοδίαι, αἱ, Ap. Rh.

A strait (by land, i. e., a narrow passage), στενόπορος, ὁ, and στενόπορον, τό, Thuc., Hdt., Xen.

In a strait, ἐν ὀλίγῳ, Thuc.

[*To be in a strait*, ἐν ἀπόρῳ ἔχομαι or εἰμί, Hdt., Thuc., Xen.; ἀπορίᾳ or ἐν ἀπορίῃσι ἔχομαι, Hdt.]

On the other side of the strait, ἀντίπορος, ον, Æsch., Eur.; ἀντίπορθμος, ον, Eur.

By a strait (built on or situated close to), στενόπορθμος, ον, Eur.; στενόπορος, ον, Eur.

The straits, τὰ στενά, Thuc.

STRAITS (metaph., i. e., distress), ἀνάγκης ζεῦγμα, ᾶτος, τό, Eur.

STRAND, A (of a rope), τόνος, ὁ, Xen.; λῖνον, τό, Xen.

STRAND, THE, Ῥῖς, ὁ (in Call. ή), gen. Ῥινός, etc., Hom., Trag., Ap. Rh., Call.; ἀκτή, Omn. poet., Xen., Lycurg. *Vid.* SHORE.

[STRANDED, ναναγός, όν, Simon., Hdt., Eur., Xen.]

To be stranded, ἐξοκέλλω, and -ομαι pass., chiefly in pres., Æsch., Hdt. *Vid.* AGROUND.

STRANGE (of things), νεήφᾰτος, ον (of a sound), h.; περισσός, ή, όν, Soph., Eur., Isoc.; καινος, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; νέος, α, ον, Soph., Thuc.; νεόκοπος, ον, Æsch.; ξενικός, ή, όν, Hdt.; ἄτοπος, ον, Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἔκτοπος, ον, Plat.; καινοπᾰθής, ές (of any thing happening to man), Soph., ὑπερφυής, ές, Plat., Lys., Isoc., Dem.; δυσχερής, ές, Dem.; παράδοξος, ον, Plat., Xen. *Vid.* WONDERFUL.

It would be strange, δεινὸν ἂν εἴη, Eur., Thuc., Xen.

Strange (of persons), ἀλλότριος, α, ον, Hom., Hdt.; ξένος, and Ion. and poet. (including Trag.) ξεῖνος, η, ον, Omn.; ἔπηλυς, ὁ καὶ ἡ, neut. ἔπηλυ, neut. pl. ἐπήλυδα, Æsch., Soph., Hdt., Dem.

[*Strange-looking*, ἀλλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.]

Something strange, νεώτερόν τι, Pind., Hdt., Thuc., Theoc.

A strange action or *way of acting*, ξένωσις, εως, ή, Eur.

STRANGELY, ὑπερφυῶς, Ar., Plat.; καινῶς, Plat.; ξένως, Plat.

STRANGENESS, ἄτοπία, ή, Ar., Thuc., Plat.

STRANGER, A, νέηλυς, ῠδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hdt., Plat.; ξένος, and poet., including Trag., ξεῖνος, ὁ, Omn.; ἔπηλυς, ῠδος, ὁ καὶ ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ἔποικος, ὁ, Soph.; ἐπηλῠ́της, ου, ὁ, Thuc.; ἐπήλῡτος, ὁ, Xen.

Strangers, ἄνδρες Σῠραῖοι, Eur.; οἱ ἐκτός, Plat.

By no stranger's hand, οὐδένος πρὸς ἐκτόπου, Soph.

A stranger to (i. e., ignorant of), ξένος, ὁ, c. gen., Soph.

I am a stranger to the language spoken here, ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως, Plat.

Cities frequented by strangers, πόλεις ἐπήλυδες, Dem.

Full of strangers, ξενόεις, εσσα, εν, Eur.

Aiding strangers, ξεναρκής, ές, Pind.

Honoring strangers, ξενότῑμος, ον, Æsch.

Deceiving strangers, ξενᾰπᾰ́της, and poet. ξειν., ου, ὁ, Pind., Eur.

A deceiving of strangers, ξενᾰπᾰτία, ή, Plat.

A devourer of strangers, ξενοδαίτης, ου, ὁ, Eur.

Murdering strangers, ξενοκτόνος, ον, Eur., Æschin.; ξενοφόνος, ον, Eur.; ξενοδαϊκτής, οῦ, ὁ, only masc., Eur.

To murder strangers, ξενοκτονέω, Ion. and poet. ξειν., only act., Eur., Hdt.; ξενοφονέω, Eur.

The murder of strangers, ξενοφονία, ή, Isoc.

A resting-place for strangers, ξενόστᾰσις, εως, ή, Soph.

To entertain or *lodge strangers*, ξενοδοκέω, poet. ξειν., also ξενοδοχέω, only act., Eur., Hdt.

One who entertains strangers, ξενοδόκος, poet. ξειν., ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.

STRANGLE, TO, ἄγχω, Hom., Pind., Ar.; ἀπάγχω, Hom.; ἀποπνίγω, fut. -πνίξω, but oftener -πνιξοῦμαι, no perf. act. or pass., Ar., Hdt. *Vid.* TO CHOKE.

STRANGLING — *fit for strangling with*, ἀγχόνιος, α, ον, Eur.

STRANGULATION, ἀγχόνη, ή, Trag.

Marks of strangulation, ἀμυχαί, αἱ, Dem.

[*Death by strangulation*, μόρος ἀγχονιμαῖος, ap. Euseb.]

STRANGURY, στραγγουρία, ή, Ar., Plat.

To suffer from strangury, στραγγουριάω, only act., Ar., Plat.

Liable to strangury, στραγγουρῐκός, ή, όν, Hipp.

Strap, a, ὀχεύς, ὁ, Hom.; ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, sometimes στρόφος ἀορτήρ, Hom.; βοεύς, ὁ, Hom.; γλωχίς, ῖνος, ἡ, Hom.; ἵμας, ἄντος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; μασχᾰλιστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Hdt.; ῥυτήρ, ῆρος, ὁ (used in Homer for a trace), but also for a strap to flog with, Soph., Dem., Æschin.; χᾰλῑνός, ὁ, pl. οἱ and τά, Eur.; βυρσίνη, ἡ, Ar.; ὄχᾰνον, τό (esp. one to hold a shield by), Hdt.

Spare straps, περίζυγα, τά, Xen.

Stratagem, a, δόλος, ὁ, Omn.; τέχνη, ἡ, Omn. poet.; ἄπᾰτη, ἡ, Thuc.; κλέμμα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem.

[*By stratagem,* μεμηχανημένως, Eur.]

Straw, κᾰλᾰμη, ἡ, Hdt., Xen., Call.

[*A mere man of straw,* ἀνὴρ σύκινος (prov.), Theoc.]

Made of straw, καρφηρός, ᾱ, όν, Eur.; καρφίτης, ου, ὁ, Anth. (both of birds' nests made of dry straws, twigs, etc.)

[Strawberry, μῖμαίκῠλον, τό, Crates, Amphis, Theoph.; *the strawberry plant or tree* (the Latin *arbutus*), κόμᾰρος, ἡ, Ar., Theoph.; also ὁ, Amphis.]

[*The wild strawberry-tree,* ἀνδράχλη or -νη, ἡ, Theoph.]

Straw-yard, a, χόρτος, ὁ, Hom.

Stray, to, ὁδοιπλᾰνέω, only act., Ar. *Vid.* To wander.

Straying, ὁδοιπλᾰνής, ές, Anth.

[*Straying,* πλάνη, ἡ, Hdt.]

Streak, a (in the sky), ῥάβδος, ἡ, Arist.

Streaked, ῥαβδωτός, ή, όν, Arist.

Stream, a, ῥοή, ἡ, Ep. gen. pl. often ῥοάων (often metaph. of the stream of affairs, etc.), Omn. poet., Plat.; ῥέεθρον and ῥείθρον, τό (the latter the only form in Att. prose), Omn.; ῥόος, and in Att. prose ῥοῦς, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρουνός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; χεῦμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὀχετοί, οἱ, only pl. in this sense, Pind., Eur.; ῥεῦμα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ῥέος, τό, Æsch.; διαῤῥοαί, αἱ, Eur.; προχοαί, αἱ, Æsch., Ap. Rh.; νᾶμα, ᾰτος, τό, Trag., Xen., Plat.; νασμός, ὁ, Eur.; λίβᾰς, ᾰδος, ἡ, Soph., Eur., Ap. Rh.; γᾶνος, τό, Eur.; ἀπορῥοή, ἡ, Eur.; ἀπόῤῥοια, ἡ, Xen.; ἐσμός, ὁ (of milk), Eur.; ὀῖνη, ἡ, Eur.; πηγή, ἡ (often metaph. of fire, etc.), Pind., Eur.; πρηστήρ, ῆρος, ὁ (of blood), Eur.; ῥύαξ, ᾰκος, ὁ (esp. of fire, lava, etc.), Thuc., Plat., Lycurg.

A gentle stream, ὕπόχευμα, ᾰτος, τό, Pind.

A stream of any thing poured out, χῦσις, εως, ἡ, Æsch.

Up stream, ἀνὰ ῥόον; *down stream,* κατὰ ῥόον, Hom., Hdt.

[*To go up stream,* ἀναπλέω, Hom.]

In streams (i. e., not in drops), ἄστᾰκτος, ου, Eur.

In streams, adv., ἀστακτί, Soph., Plat.; ἀστᾰγές, Ap. Rh.

Stream, to, χέομαι, pass., perf. κέχῠμαι, etc. (lit. and metaph. of a crowd, etc.), Hom.; προχέομαι, Hom. *Vid.* To flow.

[Streamlet, a, ναμάτιον, τό, Theoph., Phylarch.]

Street, a, ἄγυιά, ἡ (-υιᾶ, except once in Hom. -υιᾰ), Omn.; ὁδός, ἡ, Soph., Thuc., Xen.; ῥύμη, ἡ, Ar.; [ἀμφοδος, ἡ, Ar., Hyperid.]

A narrow street, λαύρα, ἡ, Hom., Pind., Ar., Hdt.

[*Of* or *toward the street* (e. g., windows *looking to the street*), παρόδιος, ον (i. e., Συρίδες), Plut.]

With wide streets, εὐρυᾰγυια, only fem., Hom.

[*Guardian of streets,* ἀγυιεύς, έως, ὁ, Eur.; ἀγυιᾶτης, ὁ, Æsch.]

[*To build in streets,* ἀγυιοπλαστέω, Lyc.]

Strength, ἄδροτής, ῆτος, ἡ (only of persons), Hom.; ἄδροσῦνη, ἡ (of ears of corn), Hes.; ἴς, ἰνός, ἡ, Hom., Hes., Pind.; κῖκυς, υος, ἡ, Hom., h., Æsch.; κάρτος, τό, Hom.; κράτος, τό, Omn.; μένος, τό (only of living things), Omn. poet., Xen., Plat.; σθένος, τό, Omn.; ἀλκή, ἡ, also Ep. dat. sing. (not Att.) ἀλκί, Omn. poet., Hdt., Thuc., Xen.; βία, ἡ, Omn.; δῦνᾰμις, εως, ἡ, Omn.; ἰσχύς, ύος, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; ῥώμη, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Plat.; σφρῖγος, τό, Hermipp.; φλόξ, φλογός, ἡ (metaph. of calamity, of wine, etc.), Soph. (none of the preceding words have any plural in this sense). *Vid.* Syn. 191.

Of undiminished strength, ἐμπεδοσθενής, ές, Plat. *Vid.* Strong.

[*Want of strength,* ἀνάλκεια, ἡ, Hom.] *Vid.* Weakness.

[*Recovery of strength,* ἀνάκτησις, ἡ, Hipp.]

[*To regain strength,* ἀναῤῥώννυμαι, Thuc.; ἀναλαμβάνειν (aor. -έλαβον) ἑαυτόν, Thuc., Dem., also absol., Plat., Dem.] *Vid.* To recover.

Strengthen, to, ἀλδαίνω, only pres., imperf., and aor. 2 act., Hom., Æsch.; ἀέξω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Soph.; καρτύνομαι, mid., Hom., Theoc.; βριάω, only pres. act., Hes.; ἀῤῥόω, Theogn.; ἐπιῤῥώννῡμι, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; κρᾰτῦνω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπισχύω (ῡ, except in Anth.), only act., Xen.; ὀχῠρόω, and mid., no pass. (of strengthening a place with fortifications), Xen., Plat. *Vid.* Strong.

To help to strengthen, to strengthen at the same time, σὺνεπισχύω, Xen.; σὺνισχυρίζω, Xen.

Strengthened, to be (to become strong or stronger), ἰσχῡρίζομαι, pass., Xen.; ἄδρόομαι, pass., Plat.

Strengthening—*strengthening the limbs,* ἀεξίγυιος, ον, Pind.; γυιαρκής, ές, Pind.; ἀρκεσίγυιος, ον, Antipho.

Strenuous, ἰσχῡρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Hom., Att. *Vid.* Strong, Active.

Strenuously, ἰσχῡρῶς, Thuc., Xen.

Stress—*to lay stress upon,* ἰσχῡρίζομαι, mid., c. dat., Isæ., Dem. *Vid.* To rely on.

Stretch, to, τιταίνω (ῐ, but once ῑ in arsis, Hes.), no perf. in any voice, nor any fut., though there is aor. 1 ἐτίτηνα, Hom., Hes.; τᾰνύω, fut. -ῠ́σω, and poet. often ῠ́σσω, etc., pass. often as mid. (i. e., ἐτᾰνύσθη, *he stretched himself*), Hom., Hes.; ἐκτανύω, Hom., Pind., Æsch.; πίτνημι, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Pind., Eur.; πετάννῡμι, fut. πετάσω, aor. 1 often -ασσα, no perf. act., perf. pass. πέπτᾰμαι, rarely πεπέτασμαι, but aor. 1 ἐπετάσθην, Hom., Orac. ap. Hdt., Ap. Rh.; τείνω (often intrans. of the geographical direction which a country takes, etc.), Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.; ἐντείνω, Hom., Hes., Eur.; κᾰτᾰτείνω, Hom., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτᾰτᾰνύω, h.; ἐκτείνω, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen.; διᾰτείνω, Hdt., Xen.; (in length), μηκύνω, Xen.; διᾰπασσᾰλεύω (on pegs, or by pegging down, as a hide for tanning, a carpet, etc.), Ar.; ἀναπετάννῡμι, Bion.

To stretch forth (a hand, a weapon, etc.), ὀρέγνυμι, and pres. (not Att.) often ὀρέγω, and mid. ὀρέγομαι, etc., pass. rare except in aor. 1 ὠρέχθην, and poet. 3d pl. perf. and pluperf. ὀρωρέχᾰται, ὀρωρέχᾰτο, often c. gen. of that which one stretches toward, c. acc. of the hand, etc., stretched out, sometimes c. dat., c. dat. of the person to whom one stretches forth the hand, or c. πρός and acc., Omn. poet., Xen., Plat.; προτείνω, act., sometimes used intrans., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐξᾰκοντίζω, c. gen. of the object toward which (χέρας γενείου), Eur.; ἀΐσσω, more usu. ἄσσω, fut. -ξω, Soph.; [ἀνατείνω, Xen.; *one's hands,* προΐσχομαι τὰς χεῖρας, Thuc.]

To stretch out at so as to try and reach, ὀριγνάομαι, mid., c. aor. 1, pass. in act. sense, Hes., Eur., Plat., Theoc.

To stretch over (as a covering, etc.), or *to stretch upon,* etc., ἐπεντᾰνύω, Hom.; ἐπιτανύω, c. dat. of the thing over which, Hom.; ἐπιτείνω, c. dat., Hom., Hdt., Plat.; ἐπεντείνω, Soph.; ἐπανατείνω, Xen.; ἐντείνω, c. dat. or c. acc. of the thing covered, dat. of the thing which is stretched over it, Hdt.; ὑπερτείνω, c. gen. or c. dat. of the thing over which, Æsch., Eur., Hdt.

[*To stretch on the rack,* παρατείνομαι, Plut.]

To stretch round, περῑτείνω, c. dat. or c. prep., Hdt., Xen., Plat.

To stretch under, ὑποτείνω, c. dat., Thuc., Plat.

To stretch out beyond (intrans.), *reach further than* (esp. in mil. so as to outflank), ὑπερτείνω, c. acc., or c. ὑπέρ and gen., Thuc., Xen.

[*To stretch out along* or *near,* παρατείνω, Hdt.; παρεκτείνω, Arist.; in intrans. signif., παρήκω, Hdt.; ἀντιπαρήκω, Arist.]

I am on the stretch as to my alarmed mind, ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, Soph.

Stretched, τᾰτός, ή, όν, Arist.

To lie stretched on the ground, ὀρεχθέω, only pres. and imperf. act., Hom.

Stretched at his length (of a slain man, etc.), πᾰρήορος, ον, Hom., Æsch.

That can be stretched, ἐκτᾰτός, ή, όν, Plat.

Prayers with stretched-out hands, χειρότονοι λῑταί, Æsch.

Stretched out, adv., ἐκτᾰδην, Eur.

Stretched, to be, τᾰ́νῡμαι, only pres. pass., Hom.

Stretching, a, διᾰτᾰσις, εως, ἡ, Plat.; ἔκτασις, εως, ἡ, Plat.; ἔντασις, ἡ, Plat.; τᾰ́νῡσις, εως, ἡ, Hipp.; συντονία, ἡ, Hipp.

A stretching forth, ὄρεγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; ἐπᾰνᾰτᾰσις, εως, ἡ, Arist.

Strew, to, στορέννῡμι, sync. στόρνυμι, also στρώννυμι, fut. στορέσω, Att. also στρώσω and (though more in compounds than in the simple verb) στορῶ, etc., perf. pass. ἔστρωμαι, aor. 1 ἐστρώθην, sometimes also ἐστορέσθην, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; καταστορέννυμι, also sync. καστορνυμι, Hom.; χέω, and Ep. pres. χείω, fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, Att. ἔχεα (found also in Hom.), no perf. act., perf. pass. κέχῠμαι, etc., pluperf. often without redupl., e. g., 3d sing. χῦτο, 3d pl. χύντο (some call this aor. mid. sync.) (Hom. uses aor.

1 mid. also in pass. sense), Hom., Æsch.; *πάσσω*, fut. *πᾰ́σω* (either of the thing strewed or of the place strewed with it), Hom.

To strew under, *ὑποστορέννῡμι*, c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen., Orac. ap. Hdt.; *ὑποπάσσω*, Hdt.

To strew upon, *ἐπιστορέννῡμι*, c. dat., Hom.; *ἐπιπάσσω*, c. dat., or c. *ἐπί* and acc., Hom., Hdt., Plat.

STREWED, *στρωτός*, *ή*, *όν*, Soph.

[STRICKLE, *ὁμαλιστήρ*, *ῆρος*, *ὁ*, and *ὁμαλίστρα*, *ἡ*, only late, in Lexic.]

STRICT, *χαλεπός*, *ή*, *όν*, Eur., Hdt., Plat., Dem., Æsch.; *ἀκρῑβής*, *ές*, Eur., Thuc., Plat.; *σύντονος*, *ον*, Plat.

STRICTLY, *ἀκρῑβῶς*, Thuc.; *συντόνως*, Plat.; *εἰς ἀκρίβειαν* (to examine, etc.), Plat.

STRICTNESS, *ἀκρίβεια*, *ἡ*, Plat., Isoc.

STRIDE, A, *ὄρεγμα*, *ᾰτος*, *τό*, Eur., Arist.

[*At full stride*, *ἀμφιπλίξ*, Soph.]

Who makes such vast strides, *ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ*, Hom.

Taking long strides, *διᾰπεπλιγμένος*, *η*, *ον*, Archil.; *μᾰκροβάμων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, Arist.

STRIDE, TO, *βίβάω*, only pres. and poet. imperf. act. *ἐβίβασκον*, Hom., h.; *βίβημι*, only in pres. part. act., Hom.; *ὀρέγομαι* and *ὀρέγνῡμαι*, mid., c. 3d pl. perf. and pluperf. pass. *ὀρωρέχᾰται*, *ὀρωρέχᾰτο*, Hom.; [*ἀμφιπλίσσω*, Incert. Poet.]

STRIFE, *ἔρις*, *ῐ̆δος*, *ἡ*, acc. *ῐ̆δα* and *ιν*, Omn.; *νεῖκος*, *τό*, Hom., etc. *Vid.* SYN. 223.

[STRIGIL (in baths), *ξύστρα*, *ἡ*, Luc., later term for the earlier *στλεγγίς*, Hipp., Plat.] *Vid.* SCRAPER.

STRIKE, TO, *στῠφελίζω*, fut. *-ίξω*, Hom., Pind., Soph.; *ἰμάσσω*, fut. *-ᾰ́σω* (with a whip, or as Jupiter strikes with a thunderbolt), Hom., h.; *κόπτω*, Hom., Æsch.; *νύσσω*, fut. *-ξω*, only act., Hom., Hes.; *εἴλω*, in this sense only in aor. 1 infin. *ἔλσαι*, Ep. *ἔελσαι*, part. *ἕλσας* (scarcely used without the weapon being expressed, e. g., *κεραυνῷ*), Hom.; *ῥείνω*, no perf. in any voice, Hom., Pind., Æsch., Theoc.; *βάλλω*, no aor. 1 act., perf. *βέβληκα* (rarely of striking with the hand or any thing held in it, but rather with any thing sent or hurled from it, as the sun strikes with its rays, a warrior with a dart, etc., also as sounds, smells, etc., strike), Hom., Soph., Xen.; *προσβάλλω*, Hom., Ar.; *ἀμφῐβάλλω* (as a sound does), Hom.; *ἐμβάλλω*, c. acc. of the instrument with which, dat. of the person struck, or c. *εἰς* and acc. pers., Hom., Eur.; *πλήσσω*, perf. *πέπληγα*, both in act. and pass. sense, aor. 1 pass. *ἐπλήγην* (but in compounds usu. *ἐπλᾰ́γην*), fut. pass. *πληγήσομαι* and *πεπλήξομαι*, aor. 1 pass. and 1st fut. pass. not used (Hom. also has irreg. aor. *πέπληγον*, mid. *πεπληγόμην*, redupl. in all the moods, also *ἐπέπληγον*), (lit., but still oftener metaph., as love, fear, etc., strike), sometimes c. dupl. acc., as, *and he struck him with his sword on the neck*, *τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα* (Hom.), sometimes c. acc. of the instrument with which, and *ἐπί* and acc. of the thing struck, Omn.; *κᾰτᾰπλήσσω* (Ep. aor. pass. also *κατεπλήγην*), Hom., Thuc., Xen., Isoc.; *ἐπιπλήσσω*, Hom.; *ἐλαύνω*, fut. *ἐλᾰ́σω*, Att. also *ἐλῶ*, *ᾷς*, *ᾷ*, etc., Ep. infin. pres. *ἐλάαν* (sometimes of striking the lyre), Hom., Eur., Ap. Rh.; *τύπτω* (besides the reg. tenses, Ar. has fut. *τυπτήσω*, in fact *τύψω* never occurs, though *ἔτυψα* is common enough), Omn.; *ἐλελίζω*, fut. *-ίξω*, Pind.; *ἀράσσω*, fut. *-ξω*, Pind., Trag.; *παίω*, fut. *παίσω*, more usu. *παιήσω*, aor. 1 only *ἔπαισα*, etc., sometimes c. acc. of the instrument, as *π. ξίφος ἐσω λαιμῶν* (into the throat), Trag., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; *πᾰτᾰ́σσω*, fut. *-ξω*, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; *κροτέω*, Eur., Hdt.; *κρούω*, perf. pass. *κέκρουσμαι*, etc. (often with an idea implied of sound produced by the blow), Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys.; *συμπᾰτᾰ́σσω*, Eur.; *κᾰθῐκνέομαι*, fut. *-ίξομαι*, aor. 2 *καθῐκόμην*, (*ῐ̄* in indic., *ῐ̆* in other moods), (i. e., to reach so as to hit), Soph.; *ἐπικρούω*, Æsch.; *σποδέω*, Eur., Ar., Cratin.; *φλάω*, fut. *-ᾰ́σω*, Ar., Theoc.; *κῡρηβάζω*, fut. *-ᾰ́σω*, Ar.; *ἄμύσσω*, fut. *-ξω*, Theoc.; [*ἐμπίπτω* (as lightning), Xen.] *Vid.* SYN. 385.

To strike a lyre, *κρέκω*, only act., no perf. (also metaph. of striking the web in weaving), Sapph., Eur.; *διώκω*, Pind.; *ἐξερεείνω*, only pres. and imperf. (esp. as one who tries if it be in tune), h.; *παραπαίω*, Æsch.; [*ψάλλω* (*τὴν λύραν*), Plat.]

To strike a camp, *ἀνίστημι* (esp. in aor. 1) *τὸ στρατόπεδον*, Thuc.

To strike against, intrans., *ἐπαυρίσκομαι*, fut. *ἐπαυρήσομαι*, aor. 2 act. and mid. *ἐπηῦρον* and *-ό̱μην*, c. gen., Hom.; *προσπταίω*, c. dat. or c. prep., Hdt., Xen., Dem.; *προεμβάλλω*, c. *εἰς* and acc., Hdt.; [*προσβάλλω*, Hdt., Thuc., Xen.]

To strike (one thing) *against* (another), *ἐγχραύω*, c. acc. of the one, *εἰς* and acc. of the other, Hdt.

[*To strike the foot* (*τ^ος*) *against*, *προσκόπτω τὸν δάκτυλον*, Ar., in Xen., absol.; *προσοκέλλω τὸν πόδα*, Aretæ.]

To strike out, *ἐκτῑνάσσω*, fut. *-ξω*, Hom.

To strike out, intrans., as swimmers do, *χερσὶ διερέσσω*, fut. *-έσω*, Hom.

[*To lift up and strike together*, *ἀνακροτέω*, Ar., Æschin.]

To strike at (i. e., try to strike), *ὀρέγομαι* and *ὀρέγνῡμαι*, mid., c. gen., sometimes also c. acc. (esp. if one succeeds), Hom., Tyrt.

To strike back, *ἀνᾰπαίω*, Ar.

To strike down (esp. in battle), *κᾰτᾰβάλλω*, and Ep. sync. also *καββάλλω*, Hom., Hdt., Xen.; *κατασποδέω*, Æsch., Ar.; *ὑποτύπτω*, Ar., Hdt.

To strike all round (so as to see if it be sound), *περῐκρούω*, Plat.

To strike in return, *ἀντῐτύπτω*, Ar., Plat.

[*To strike up* (in music, etc.), *ἀνακρούομαι*, Theoc.; *ἀναβάλλομαι*, Pind., Ar.]

STRIKER, A (one who strikes with a stick), *στῠφοκόπος*, *ὁ*, Ar.

STRIKING, A, *κόπος*, *ὁ*, Æsch.

Striking afar, *τηλεβόλος*, *ον*, Pind.

A striking of the lyre, *κρεγμός*, *ὁ*, Epich., Ap. Rh.

STRUCK (as a lyre, or a tune on it), *κρεκτός*, *ή*, *όν*, Æsch.

First struck, *πρωτόβολος*, *ον*, Eur.

Well struck, *εὔκρεκτος*, *ον*, Ap. Rh.

[*Struck on all sides*, *ἀμφίβολος*, *ον*, Æsch.]

To have any thing which is sticking to one struck of, *περῐκρούομαι*, pass., Plat.

STRING, A, *μήρινθος*, *ἡ*, Hom., Ar., Theoc.; *χορδή*, *ἡ*, Hom., h., Pind., Eur., Plat.; *νευρά*, *ἡ* (esp. of a bow), Ep. gen. and dat. often *νευρῆφι* and *νευρῆφιν*, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Ap. Rh.; *νεῦρον*, *τό*, Hom., Hes., Anac., Xen., Plat.; [*μέρμις*, *ῖθος*, *ἡ*, Hom.]; *ᾠμιγξ*, *ιγγος*, *ὁ*, Æsch., Hdt.; *σμήρινθος*, *ἡ*, Plat.; *νευρεύη*, *ἡ*, Theoc.

A string (i. e., a set of things in a row, as a string of beads, etc.), *ὁρμᾰθός*, *ὁ*, Hom., Ar., Xen., Plat.; *ὅρμος*, *ὁ*, Pind.

The string of the lyre which is struck by the forefinger, or *the note produced by it*, *λῐχᾶνός*, *ὁ*, Arist.

The lowest string of a lyre (the ancients reckoned in the inverse way from the moderns, so that it would be the highest note according to our counting), *ἡ νεάτη*, Plat.; *ἡ νήτη*, Arist.

The lowest string but one, *ἡ παρανήτη*, Arist.

The highest string but one, *ἡ πᾰ́ῠπᾰτη*, Arist., *ἡ παραμέση*, Arist.

To have two strings to one's bow, *ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμέω*, Dem.

A having many strings, *πολῠχορδία*, *ἡ*, Plat.

Having three strings, *τρῐ́χορδος*, *ον*, Anaxil.

Having many strings, *πολῠ́χορδος*, *ον*, Simon., Eur., Plat.

With good strings, *εὔχορδος*, *ον*, Pind.

Moved by strings (as puppets), *νευρόσπαστος*, *ον*, Hdt., Xen.

Drawn back on the string, *νευροσπᾰδής*, *ές* (of an arrow), Soph.

Delighting in the (bow) *string*, *νευροχᾰρής*, *ές*, Anth.

STRING, TO (a bow), *ἐρύομαι*, augmented tenses *εἰρ.*, fut. *-ῦσομαι*, Ep. also *-ύσσομαι*, etc., Hom.; *τᾰνύω*, fut. *-ῡ́σω*, Hom.

To string together (beads, etc.), *σῦνείρω*, Ar.

[STRINGED INSTRUMENT, A, *ψαλτήριον*, *τό*, Arist.; *ψαλτικὸν* (*ὄργανον*), Ath.]

STRINGING, A (of a bow), *τᾰνυστύς*, *ύος*, *ἡ*, Hom.

STRIP, A (of land), *ποδεών*, *ῶνος*, *ὁ*, Hdt.

They acquired a strip of land, *στενήν τινα . . . ἐκτήσαντο*, Thuc.

A strip (of any thing), *ῥάβδος*, *ἡ*, Hom.; *πᾰραίρημα*, *ᾰτος*, *τό*, Thuc.

[*To make strips of*, *παραιρήματα ποιέω ἐκ* c. gen., Thuc.]

A strip (of any thing which can be torn), *ῥάκος*, *τό* (of flesh, etc.), Æsch.

STRIP, TO, *ἐξενᾰρίζω*, fut. *-ίξω* (only of stripping an enemy of his arms), c. acc. pers. or c. acc. rei, Hom.; so *σῦλάω*, c. acc. or c. dupl. acc., Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Dem.; *περῐδῡ́ω*, fut. *-ύσω*, no aor. 2 or perf. act., no mid. or pass., c. acc. pers. or c. acc. rei, Hom., Antipho; *ἐκδῡ́ω*, and in pres. and imperf. poet. (not Att. in this sense) *ἐκδύνω*, fut. *-δῡ́σω*, aor. 1 *-έδῡσα*, pass. of the garment stripped off, mid., c. aor. 2 act. *ἐξέδῡν* (to strip off from one's self, to strip one's self), Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Lys.; *ἀποδῡ́ω*, sometimes c. acc. rei, gen. pers., sometimes c. gen. of the garments, etc., Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Lys.; *γυμνόω*, also pass. of the person stripped, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; *ἀπογυμνόω*, mid., to strip one's self, pass. of the person stripped, Hom., Hes., Ar., Xen.; *ψῑλόω*, Hdt., Thuc., Xen.; *ἀποψῑλόω*, Hdt.; *περισπάω*, fut. *-σπᾰ́σω*, Eur., Xen.; *ἀμπελουργέω*, Æschin. *Vid.* To SPOIL.

To strip off or *off from*, *περιλέπω*,

only act. (e. g., *τὸν φλοιόν*), sometimes c. dupl. acc., Hom.; *κἄτἄδρέπω*, Hdt.; *περιαιρέω*, aor. 2 act. *-εἷλον*, in pass. of the person stripped, c. acc. rei, aor. 1 pass. *-ηρέθην*, Plat., Demosth.; *ἀποσκῦλεύω*, c. acc. rei, gen. pers., Theoc.

To strip one's self (to work), *ἐπαποδύομαι*, mid., c. dat. of the work, Ar.

To strip one's self (as well as another, as two fighters do), *πἄραποδύομαι*, mid., Plat.

To strip of every thing, ἐπ' οὐδεῖ κἄθίζω, or *ἐπὶ ξηροῖσι καθίζω*, fut. *-ίσω*, aor. 1 *-ἴσα*, h., Theoc.

But why, oh unwise woman, do you strip yourself of these things (to give them away)? *τίδ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας*; Eur.

One must strip, act., *ἀποδὔτέον*, Plat.

STRIPE, A (i. e., blow), *πληγή*, *ἡ*, Hom., Hes., Æsch., Ar., Thuc., Plat. *Vid.* BLOW.

[*To inflict stripes on, πληγὰς δίδωμι*, Ar.; *πληγὰς μαστιγόω*, c. dat., Plat.; *to receive stripes, πληγὰς μαστιγόομαι*, Plat.; *λαμβάνω* (aor. *ἔλαβον*), Thuc.]

STRIPE, A (i. e., a line of varied color), *ῥάβδος*, *ἡ*, Hom.

A purple stripe down the front of the tunic, ὄχθοιβος, *ὁ*, Ar.

With black stripes, μελἄνόγραμμος, *ον*, Arist.

STRIPED, *ῥαβδωτός*, *ἡ*, *όν*, Xen.

STRIPPED, *ψῑλός*, *ἡ*, *όν*, sine cas. or c. gen., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; *γυμνός*, *ἡ*, *όν*, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; *περιψῑλωθείς*, *εἶσα*, *έν*, Hdt.; *διἄκεκαρμένος*, *η*, *ον*, c. acc., Ar.

To be stripped of, περῖσῡλάομαι, pass., c. acc., Plat.

To be stripped, who must be stripped, γυμνωτέος, *ἁ*, *ον*, Plat.

Newly stripped off, νεόδαρτος, *ον* (esp. of a skin), Hom.

[STRIPPING, A, *παραίρεσις*, *εως*, *ἡ*, c. gen., Thuc.]

STRIVE, TO, *ἰθύω*, only act., no perf., rare in pres., Hom., Hdt.; *ἐπῑθύω*, Hom.; *μάρνἄμαι*, mid., only pres. and imperf., Pind., Eur.; [*μαστεύω*, Pind., Æsch., Xen.]; *μἄτεύω*, c. acc. or c. infin. of the object, only act., Pind., Soph.; *ἐπεντείνω*, Ar.; *σῠνἄποβιάζομαι*, mid., Arist.; *διἄπονέω*, Xen., Plat., Isoc., Arist.; *διἄτείνομαι*, mid. and pass., Xen., Plat., Dem., Theoc.; *ἐπεντείνω*, Ar.; *ἀγωνιάω*, only act., Arist. *Vid.* TO LABOR, TO BE EAGER.

To strive for, σπεύδω, c. acc. of the object, or c. infin., or c. *ὡς* or *εἰς* and acc., Pind., Trag., Thuc., Xen., Isoc.; *σπουδάζω*, Soph., Eur., Xen., Dem.; *ἐπιτείνομαι*, mid. and pass., c. *εἰς* and acc., Xen.

To strive against or *to strive with, προσπἄλαίω*, only act., c. dat., Pind., Plat.; *πολεμέω*, c. dat., Soph., Eur.

One must strive, σπουδαστέον, Eur., Plat.; *συντἄτέον*, Plat.

STRIVING, A, *vid.* STRUGGLE.

Worth striving for, ἀξιοσπούδαστος, *ον*, Xen.

STROKE, A, *πληγή*, *ἡ* (even of lightning), Hom., Hdt.; so too *ῥᾶπισμα*, *τό* (of fire, etc.), Antipho. *Vid.* BLOW.

The stroke of a boat (i. e., the leading rower), *κελευστής*, *οῦ*, *ὁ*, Eur., Thuc., Xen.

One well-kept stroke, σῦνεμβολή, *ἡ*, Æsch.

Keeping stroke, παγκρότως, Æsch.; *ἐξ ἑνὸς ῥόθου*, Æsch.; *ἑνὶ πἴτὔλῳ*, Æsch.; *ἀφ' ἑνὸς κελεύσμἄτος*, Thuc.

STROKE, TO, *κἄτἀρέζω*, and sync. *καρρίζω*, fut. *-ξω*, only act., no perf., Hom.; *ἐπἄράω*, c. acc. or c. gen., Æsch., Plat., Mosch.; *κἄταψήχω*, Eur.; *κἄταψάω*, Ar., Hdt., Xen.; *ψηλἄφάω*, Xen.

STROKING, A, *ψηλάφημα*, *ἄτος*, *τό*, Xen.

STROLL, TO, *πλἄνάομαι*, Eur., Xen., Bion. *Vid.* TO WANDER.

STROLLER, A, *πλἄνης*, *ητος*, *ὁ*, Soph., Eur.; [*περίπολις*, *εως*, *ὁ*, *ἡ*, Phryn.]

STRONG, *σθενἄρός*, *ά*, *όν*, Hom.; *σῶκος*, *ου*, *ὁ*, Hom.; *πῦκῑνός*, *ἡ*, *όν* (only of things strongly made), Hom.; so *πῦκνός*, *ἡ*, *όν*, Hom.; *στῑβἄρός*, *ά*, *όν*, Hom., Hes., Ar.; *ἄἄγής*, *ές* (of things), Hom.; *ἄαπτος*, *ον* (of men, etc.), Hom., Hes.; *πηγός*, *ἡ*, *όν* (of horses or waves), Hom.; *βριἀρός*, *ά*, *όν*, Hom., Hes.; *ἄλκῑμος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον* (only of men, except once or twice of weapons), Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt.; *εὐπηγής*, *ές* (of men), Hom.; *εὔπηκτος*, *ον* (of things), Hom.; *ἴφθῖμος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον* (of men, but also of a stream), Hom.; *κρἄτύς*, only masc., and rare except in nom. (only of men or gods), Hom.; *κρἄταιός*, *ά*, *όν* (only of men, or what belongs to them, as arms, etc.), Hom., Pind., Trag.; *κρἄταιγύἄλος*, *ον* (only of a breast-plate), Hom.; *καρτερός*, *ά*, *όν*, Omn.; metath. *κρἄτερός*, *ά*, *όν*, compar. *κρατερώτερος*, superl. *-ώτατος*, also *κρείσσων*, *κρἄτιστος* (this latter compar. and superl. also in prose, e. g., in Thuc., Xen.), Omn. poet.; *ὀβρῖμος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hom., Hes., Pind., Tyrt., Æsch., Eur., Ap. Rh.; *ὀχῠρός*, *ά*, *όν*, Hes., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; *ἰσχῠρός*, *ά*, *όν*, Alcæ., Hdt., Omn. Att.; *ζᾶμενής*, *ές*, h., Pind.; *στερρός*, *ά*, *όν*, and *ός*, *όν*, Æsch., Eur.; *ἐγκρἄτής*, *ές*, Æsch., Soph., Xen.; *ἀδἄμάντῑνος*, *ον*, Pind., Æsch., Plat.; *ἀλκαῖος*, *α*, *ον* (of men or weapons), Eur.; *ἐρυμνός*, *ή*, *όν* (esp. of fortified places), Hes., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; so *ἐχῠρός*, *ά*, *όν*, Thuc., Xen., Isoc.; *δῠνᾰτός*, *ή*, *όν* (esp. of men), Pind., Hdt., Thuc., Xen.; so *ἐρρωμένος*, *η*, *ον*, Hdt., Plat., Isoc.; *πύργῖνος*, *η*, *ον* (as a tower, of laws, etc.), Æsch.; *εὔρωστος*, *ον*, Xen., Isoc.; *ῥωμἄλέος*, *α*, *ον*, Hdt.; *σφοδρός*, *ά*, *όν*, Xen.; *στῖφρός*, *ά*, *όν*, Ar., Xen., Arist.; *στερῐφος*, *η*, *ον* (of things), Thuc.; so *εὐπἄγής*, *ές*, Xen., Isoc.; *ἰσχῡρῐκός*, *ή*, *όν* (of man), Plat.; *βᾰρύς*, *εῖα*, *ύ* (of a smell), Hdt.; *μαινόμενος*, *η*, *ον* (of wine), Plat.; *εὐσθενής*, *ές*, Anth.

Strong (of a door), *εὔγομφος*, *ον* (i. e., well-nailed), Eur.

And you have learned to live under a system of law, not where every thing is done by the strong hand, ἐπίστασαι Νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν, Eur.

Very strong, μεγαλοσθενής, *ές*, h., Pind.; *περισθενής*, *ές*, Pind.; *ὑπέρβιος*, *ον*, Pind.; *ὑπερίσχυρος*, *ον*, Xen.; *αἰνοβίας*, *ου*, only masc., Anth.

To be strong, βριάω, only pres. act., Hes.; *κῦμαίνω*, only act., Pind.; *σθένω*, only pres. and imperf act., Trag., Ar.; *εὐσθενέω*, only act., Eur.; *ἀκμάζω*, only act., Eur., Thuc.; *ἰσχύω* (*ῡ*, except sometimes *ῠ* in Anth.), fut. *-ύσω*, etc., only act., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; *εὐσωμᾰτέω* (only of animals), Eur., Ar.; *σωκέω*, only pres. act., Æsch.; *σφρῖγάω*, Ar., Plat., Ap. Rh.; *ῥώννῡμαι*, pass., chiefly in perf. pass. *ἔῤῥωμαι*, and pluperf. in imperf. sense, Eur., Thuc., Xen., Plat.; *ῥωμἄλέομαι*, pass., Arist.

To be very strong, περισθενέω, only act., Hom.; *ὑπερισχύω*, Theoph.

To become strong, κἄτισχύω, Soph.; *ἐνισχύω*, Arist.

STRONG-HEARTED, *καρτερόθῡμος*, *ον*, Hom.

STRONG-HOLD, A, *ἔρῦμα*, *ἄτος*, *τό*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἔχῠρον*, *τό*, Thuc. *Vid.* FORT.

The strong-holds and fortified places, τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη, Thuc.

STRONG LANGUAGE, *ὕπερβολή*, *ἡ*, Isoc.

STRONG-LIMBED, *καρτερόχειρ*, *χειρος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *νεύγυιος*, *ον*, Pind.; *ῤᾰσύγυιος*, *ον*, Pind.; *ὠμοκρἄτής*, *ές* (in the shoulders), Soph.

STRONGLY, *πῦκα* (only of things strongly made), Hom.; so *πυκῑνῶς*, Hom.; *στῑβἄρῶς*, Hom.; *κρατερῶς*, compar. *κρεισσόνως*, superl. *κρᾰτίστα*, Hom., Eur., Anth.; *εὐρώστως*, Xen.; *ἐγκρᾰτῶς*, Thuc.; *ἐῤῥωμένως*, Æsch., Plat., Isoc.; *ἐχυρῶς* (of places), Thuc.

[STROP (razor or knife strop), *πίναξ*, *ακος*, *ὁ*, Theoph. (Schneid.)]

[STROPHE, *στροφή*, *ἡ*, Dion.; *of unequal strophes, ἀνομοιόστροφος*, *ον*, Gram.]

STRUCTURE, A, *οἰκοδόμημα*, *ἄτος*, *τό*, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* BUILDING.

STRUGGLE, A, *δηϊοτής*, *ῆτος*, *ἡ* (only of war, or of a struggle for life), Hom.; so *μῶλος*, *ὁ*, sometimes c. gen. of each combatant, Hom.; *ἄμιλλα*, *ἡ*, Pind., Hdt., Omn. Att.; *πᾶλαισμα*, *ἄτος*, *τό*, Æsch., Eur., Plat.; *ἄθλημα*, *ἄτος*, *τό*, Plat.; [*ἀγωνία*, *ἡ*, Hdt.; *a fierce struggle, ὠθισμὸς πολύς* (*πολλός*), Hdt.]

A close struggle (as of wrestlers), *συμπλοκή*, *ἡ*, Plat.

[*A struggle for life and death, ἀγὼν περὶ τῆς ψυχῆς*, Att.]

A struggle (between a disease and the constitution), *συμπἄράταξις*, *εως*, *ἡ*, Hipp.

Without a struggle (i. e., unresistingly), *ἀσφᾰδαστος*, *ον*, Æsch., Soph.; (i. e., without meeting resistance, without a competitor, etc.), *ἄνἄγώνιστος*, *ον*, Xen., Plat.; *ἀνιανταγώνιστος*, *ον*, Thuc.

STRUGGLE, TO, *ἀεθλεύω*, and Att. *ἄθλεύω*, only act., Hom., Æsch.; *ἄθλέω*, only act., often c. acc. cogn., Soph., Eur., Plat.; *λακτίζω* (generally, and also esp. in the convulsions of death), Hom., Eur.; *ἀσπαίρω*, only act. (esp. in a fit, or in the convulsions of death), Hom., Æsch., Eur., Antipho, Hdt.; *ἄπασπαίρω*, Eur.; *σπᾰδάζω*, only act. (esp. in pain), Trag., Xen.; *διἄμἄχομαι*, fut. *-μᾰχέσομαι*, Att. *-μαχοῦμαι*, poet. *-μαχήσομαι*, c. dat. of that against which, or c. *μή* and infin. of what one wishes not to do or not to be, or c. *ὅτι* or *ὅπως*, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; *ἀμιλλάομαι*, mid., no pass., Eur., Thuc., Xen., Dem.; *ἐξἀμιλλάομαι*, Eur.; *ἀγωνίζομαι*, mid., often c. acc. of that which is struggled against (e. g., *you will struggle against this charge of murder, καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ φόνου*, Eur.), pass., in aor. 1 "to be struggled against," in perf. "to be won by struggling," Eur., Thuc., Lys., Dem.; *ἐξαγωνίζομαι*, Eur.; *λυγίζο-*

μαι, pass., fut. act. -ἐσω, but Dor. -ιξῶ (so Theoc. has aor. 1 pass. ἐλυγίχθην in intrans. sense), Theoc.

To struggle against, παλαίω, c. dat. (esp. with a calamity or an enemy, etc.), no mid., in pass. "to be struggled with," Hes., Pind., Eur., Xen.; κἄτασθμαίνω, only pres. act. (as a horse against the bridle), c. dat., Æsch.; ἀνταγωνίζομαι, c. dat., Hdt., Thuc.

One must struggle, ἀγωνιστέον, Dem.

STRUNG (of a lyre), χορδότονος, ον, Soph.

STRUT, TO, βρενθύομαι, mid., Ar., Plat.; διἄβάσκω, only pres. and imperf. act., Ar.; σοβέω, only act., Dem.; ὑπτιάζω, only act., Æschin.

[STUB, TO—*to stub one's toe against*, προσπταίω, c. dat., or πταίω πρός, c. dat. or acc., Plat., Xen., Dem.] *Vid.* TO STRIKE AGAINST.

STUBBLE, κἄλἄμη, ἡ, Hom., Anth.

STUBBORN, σκληρός, ά, όν, Eur., Ar. *Vid.* OBSTINATE.

STUBBORNLY, ἀδἄμαντίνως, Plat.

STUBBORNNESS, δυσἀπαλλαξία, ἡ, Plat.

STUCCO, κονίαμα, τό, Arist., Dem.

To cover with stucco, κονιάω, Arist., Dem.

STUCCOED, κονιᾶτός, ή, όν, Xen.

STUD, A, ἦλος, ὁ, Hom.

STUDDED, TO BE, πείρομαι, pass., esp. in perf., Hom.

[STUDENTS, οἱ ἀναγιγνώσκοντες, Plut.]

STUDIOUS, φἴλομἄθής, ές, sometimes c. gen., Xen., Plat.

Studious (i. e., anxious), ἐπἴμελής, ές, c. gen., Ar., Xen., Plat.

STUDIOUSLY, ἐπἴμελῶς, superl. -έστατα, Plat.

STUDIOUSNESS, STUDY, ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, c. gen. of the object, sometimes c. εἰς and acc., Eur., Thuc., Plat.; ἐπἴμέλεια, ἡ, Xen., Isoc.; διἄτρῑβή, ἡ, Æschin.; [ἀνάγνωσις, εως, ἡ, Plut.]

Literary study, φιλοσοφία, ἡ, Plat., Isoc.

An object of study, ἐπιτήδευμα, ἄτος, τό, Omn. Att. prose; ἐπἴμέλημα, ἄτος, τό, Xen.; μάθημα, ἄτος, τό, Plat.

An object of literary study, φιλοσόφημα, ἄτος, τό, Arist.

STUDY, A (i. e., room to study in), φροντιστήριον, τό, Ar.; [μουσεῖον, τό, Ath.]

STUDY, TO (in a literary sense), φιλοσοφέω, Xen., Plat., Isoc.

To study (i. e., attend to, occupy one's self in, etc.), ἐφάπτομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, c. gen., Pind.; σπεύδω, c. acc., or c. εἰς and acc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μελετάω, Omn. prose; ἐπιμέλομαι, c. gen., Xen., Plat.; ἐπιμελέομαι, mid., c. perf. pass., aor. 1 pass., and fut. 1 pass., c. gen., or c. acc., or c. prep. περί and acc. or gen., ὑπέρ and gen., Ar., Thuc., Xen., Plat.

He had much studied horsemanship, πολὺ μάλιστα ἐμεμελήκει αὐτῷ ἱππικῆς, Xen.

Studying virtue, μεμηλὼς ἀρεταῖς, Pind.

One must study, μελετητέον, Plat.; ἐπιτηδευτέον, Plat.

[STUFF, TO, or cram in, παραβύω and παρεμβύω, Luc.; νάσσω εἰς, Hippoloch.]

[*To stuff in beside*, παρασάττω, fut. -ξω. τι παρά τι, Hdt.]

To stuff in between, διαστοιβάζω, Hdt.

STUFFED, σακτός, ή, όν, Antipho.

STUFFING—*a ball of stuffing* (or forcemeat), Σῐτον, τό, Ar.

[*To dress with stuffing*, ὀνθυλεύω, Diphil., Sotad.]

STUMBLE, A, πταῖσμα, ἄτος, τό (often metaph.), Theogn., Hdt., Dem.; σφάλμα, ἄτος, τό (often metaph.), Eur., Thuc., Dem.; πρόσπταισμα, τό, Arist.; περίσφαλσις, εως, ἡ, Arist.

STUMBLE, TO, πταίω, only act., no perf., sometimes c. πρός and dat., or c. πρός and acc., Omn. Att.; σφάλλομαι, pass. (both this and prec. often metaph.), Soph., Eur., Ar., Xen.

To stumble against, προσπταίω, c. dat., Pind., Ar., Xen., Dem.; προσκόπτω, c. dat., Ar., Xen.; περισφάλλομαι, Hipp.

[*To stumble upon* (a discovery, etc.), περιτυγχάνω, Hipp.]

STUMP, A, τομή, ἡ, Hom., Thuc.; πρέμνον, τό, Ar.

STUNTED (esp. in horn, or tail, or car), κολοβός, όν, sometimes c. gen., Plat., Arist.

To be stunted, κολοβόομαι, pass., Arist.

STUPEFIED (from a blow), μεθύων, ουσα, ον, ουτος, Theoc.

To be stupefied (from a blow), ἀλλοφρονέω, only pres. act., Hom.

STUPEFY, TO, τύφω, fut. θύψω, perf. pass. τέθυμμαι, aor. 2 pass. ἐτύφην, Ar.

STUPID, βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, etc., also βρᾰδίων, also βράσσων (neither Att.), superl. also βράδιστος, and metath. βάρδιστος (neither Att.), Hom.; νωθής, ές, Hom., Æsch., Plat., Hdt.; ἄνους, ον, more usu. contr. ἄνους, ουν, compar. ἀνούστερος, Hom., Æsch., Plat.; κωφός, ή, όν, Pind., Soph., Plat.; μωρός, ά, όν, Trag., Xen., Isoc.; ἄβέλτερος, ον, Eur., Ar.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Xen.; ἀμἄθής, ές, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἄσύνετος, sometimes also ἀξύνετος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; ἀξυνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; πἄχύς, εῖα, ύ, Ar., Hipp.; βλάξ, βλᾶκός, ὁ καὶ ἡ, compar. βλακώτερος, or perhaps βλακίκώτερος (see next word), superl. βλᾶκίστᾰτος, Xen., Plat.; βλᾶκῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Xen.; ἄπόπληκτος, ον, Hdt., Dem.; ἄναίσθητος, ον, Dem.; ἄφυής, ές, Xen., Plat.; δυσμἄθής, ές, Plat.; βρᾰχυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; ἐνεός, ά, όν, Plat.; τετῡφωμένος, η, ον, Plat.; τῡφώδης, ες, Hipp. *Vid.* FOOLISH, and SYN. 111.

Rather stupid, ὑπάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

Brutally stupid, ὕειος, α, ον, Plat.; ὑηνός, ή, όν, Plat.

To be stupid, μακκοάω, only act., Ar.; βλᾶκεύω, only act., Xen.; τῡφόομαι, pass., Plat., Dem.; ἄμἄθαίνω, sometimes c. acc., or c. εἰς and acc., Plat.

To be brutally stupid, ὑηνέω, Plat.

STUPIDITY, ἄνοιᾶ, ἡ, Omn. Att.; ἄγνοιᾶ, ἡ, Omn. Att.; ἀγνωμοσῦνη, ἡ, Theogn., Hdt.; σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; σκαιοσύνη, ἡ, Soph.; ἀμἄθία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Isoc.; ἀσῦνεσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ἀβελτερία, ἡ, Plat., Dem.; βλᾶκεία, ἡ, Xen., Plat.; δυσμἄθία, ἡ, Plat.; ἐμπληξία, ἡ, Æschin.; [ἀναισθησία, ἡ, Plat.; νωθεια, ἡ, Plat.]; κωφότης, ητος, ἡ, Dem., Arist. *Vid.* FOLLY.

Brutal stupidity, ὑηνία, ἡ, Ar.

STUPIDLY, σκαιῶς, Ar.; δυσμἄθῶς, Plat.; ἀμἄθῶς, Eur., Thuc.; τετῡφωμένως, Dem.

STUPOR, STUPEFACTION (from fever), τῦφος, ὁ, Hipp.

STURDY, πρίνῐνος, η, ον, Ar.; πρῑνώδης, ες, Ar.; στιπτός, ή, όν, Ar.

[STURGEON, A, ἀντακαῖος, ὁ, Hdt.; ἀκκιπήσιος, ὁ, Ath.]

[STUTTER, TO, παφλάζω, Hipp.; πταίω (sc. ἡ γλῶσσα), Arist.]

STY, A (for pigs), συφεός, ὁ, Hom.; συφειός, ὁ, Hom.; χοιροκομεῖον, τό, Ar.

To the sty, σῦφεόνδε, Hom.

[STYE, A (on the eyelid), κριθή, ἡ, Hipp.; ποσθία, ἡ, Galen.]

STYLE (of an author), λέξις, εως, ἡ, Plat.; [χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, Dion. H.]

STYPTIC, στᾰτῐμος (τοῦ αἵματος), η, ον, and ος, ον, Hipp.

SUBDIVIDE, TO, κατακερμᾰτίζω, usu. in pass., Plat.

SUBDUE, TO, αἱρέω, aor. 2 εἷλον, etc., perf. pass. ἥρημαι, but aor. 1 ἡρέθην (of places, towns, countries, etc., rather than of men), Hom., Xen.; δᾰμάω, fut. -ἄσω, poet. (not Att.) also -άσσω, so too aor. 1, rare in perf. act., perf. pass. δέδμημαι, etc., aor. 2 pass. ἐδάμην, Hom., Æsch., Eur.; δᾰμάζω, chiefly in pres. and aor. 1 pass. ἐδἄμάσθην, Hom., Pind., Trag., Xen.; νῑκάω, Omn.; στορέννῡμι, Thuc. *Vid.* TO CONQUER.

One must subdue, νῑκητέον, Eur.

SUBDUER, A, τριακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; fem. δμήτειρα, Hom. *Vid.* CONQUEROR.

SUBJECT, A (of a poem, etc.), αἰτία, ἡ, Pind.

A subject (of a discussion), ὑπόθεσις, εως, ἡ, Xen., Isoc., Dem., Æschin.; τὸ προκείμενον, Plat.; [μετάδοσις, εως, ἡ, Plut.]

But wishing to lead you as far as possible away from the subject, βουλόμενος δ' ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω ἀπάγειν τῶν πεπραγμένων, Dem.

A subject (of a prince), ὑπήκοος, ὁ, Thuc. See below, SUBJECT TO.

SUBJECT, TO, ὑποτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, c. dat., Pind., Plat.; ὑποβάλλω, also sync. poet. (not Att.) ὑββ., no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. dat., Eur., Æschin.

SUBJECT TO, ὕποχος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Xen., Dem.; ὑποχείριος, α, ον, more usu. ος, ον, c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; κάτοχος, ον, c. dat., Eur.; ὑπήκοος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κατήκοος, ον, Hdt.; ἥσσων, ον (esp. of being subject to passions, feelings, etc.), c. gen., Xen.

[*Not subject*, ἀνάρκτος, ον, Thuc.]

To be subjects of, δᾰμάομαι, pass., perf. δέδμημαι, etc., c. dat., or c. ὑπό and dat., Hom.; κἄτἄκούω, fut. -ἀκούσομαι, aor. 1 -ήκουσα, perf. -ἀκήκοα, only act. except fut. mid., c. dat., Hdt.; ὑπόκειμαι, imper. -κεισο, imperf. -κείμην (being in reality perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Plat.

To become subject to, ὑποπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. ὑπό and acc., Isoc.

To be subject to (law, punishment, etc.), ἐνέχομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sense, rare beyond pres., imperf., and fut., augmented tenses ἐνειχ., c.

dat., or c. *ἐν* and dat., Eur., Plat., Lys., Dem.

To be subject to (passions, etc.), *πάσχω* (see tenses under TO SUFFER), Omn. Att.

[*To subject one's self to*, *ὀφλισκάνω* (2d aor. infin. *ὀφλεῖν*), e. g., *γέλωτα*, Plat.]

SUBJECTION—*we then became their allies, not with the view of effecting the subjection of the Greeks to the Athenians, ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα, οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίοις*, Thuc.

To bring into subjection to one's self, *καταστρέφομαι*, mid., perf. pass. in both act. and pass. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Hdt., Thuc., Dem.

Capable of being, easy to be reduced to subjection, *κἀτάληπτός, ή, όν*, Thuc.

SUBJOIN, TO (in speaking), *παραφθέγγομαι*, mid., no pass., Plat.; *παράτϊθημι*, aor. 1 act. *-έθηκα*, aor. 1 pass. *-ετέθην*, Dem.; [(in writing, a clause to a law), *παραγράφω*, Dem.; *παρεγγράφω*, Plat.]

A word or *sentence subjoined*, *παράφθεγμα, ἄτος, τό*, Plat.

SUBJUGATE, TO, *κἀταστρέφομαι*, mid., c. pass., esp. in perf. *κατέστραμμαι*, and aor. 1 *-εστρέφθην*, in pass. sense, but perf. pass. also in act. sense, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *παρίσταμαι*, mid., Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* TO SUBDUE.

SUBJUGATION, *κἀταστροφή, ἡ*, Thuc.

SUBJUNCTIVE MOOD, *vid.* MOOD.

[*In the subjunctive mood*, *ὑποτακτικῶς*, Gram.]

SUBLIME, *ἄκρος, α, ον*, Pind., Plat.; *αἰπεινός, ή, όν*, Pind.; *μετάρσιος, ον*, Eur.; *μετέωρος, ον*, Ar., Xen., Plat.; *ὑψίπους, ὁ καὶ ἡ*, neut. *-πουν*, gen. *-ποδος* (of law), Soph.; *καλλίπυργος, ον*, Ar. *Vid.* LOFTY.

SUBLIMITY, *ὕψος, τό*, Longin.; [*τὸ μεγαλότεχνον*, Dion. H.]

SUBMERGE, TO, *ποντίζω*, Æsch. *Vid.* TO SINK.

SUBMERGED, TO BE, *ὑποκλύζομαι*, pass., Ap. Rh.

SUBMISSION, *ὕπειξις, εως, ἡ*, Plat.

SUBMISSIVE, *ὕφειμένος, η, ον*, c. dat. of any one to whom, sometimes c. infin. of what one is submissive enough to do, Soph., Eur.; *χειροήθης, ες*, c. dat., Xen., Dem.; *ὑπομονητικός, ή, όν*, Arist.

SUBMISSIVELY, *ὑφειμένως*, Xen.

SUBMIT, TO, *εἴκω*, Ep. aor. also *εἶξασκον*, Att. aor. 2 also *εἰκάθον* (not used, however, in indic.), no perf., only act., c. dat., Omn.; *ὑπείκω*, and in Hom. usu. *ὑποείκω* (*εἴκω* in Hom. has ϝ), Ep. fut. also *εἴξομαι*, otherwise only act., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.; *ὑφίσταμαι*, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., sometimes c. infin. of what is to be done, etc., sometimes c. acc. of what one submits to (i. e., endures), Hom., Æsch., Eur., Xen., Dem.; *παρίσταμαι*, pass., c. aor. 2 act., perf. and pluperf. act. and fut. mid., Hdt.; to misfortunes, hardships, etc., *τλάω* (see tenses under TO ENDURE), Omn. poet., Xen.; *ὑφίεμαι* (*ῑ* Att.), pass., perf. *ὑφεῖμαι*, sometimes c. infin., Soph., Eur., Xen.; *ὑποκύπτω*, only act., c. dat., Hdt.; *ὑπᾰκούω*, fut. *-ακούσομαι*, aor. 1 *-ήκουσα*, perf. *-ακήκοα*, c. gen. or c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; *προσίεμαι*, mid., only pres. and imperf., c. acc. (to a defeat, etc.), Xen.; *ἐπῐβάλλομαι*, mid., no aor. 1 (to slavery, etc.), Thuc. *Vid.* TO YIELD.

Not inclined to submit (i. e., to wrong), *ἄτλητῶν, οὖσα, οὖν*, Soph.

SUBORDINATE, *πᾰρεργος, ον*, Plat.; *ὁ ὑποκᾰτω*, Arist.

[*To treat* or *regard a thing as subordinate*, *ἐν παρέργῳ τι ποιέομαι, νομίζω, τίθεμαι* (aor. inf. *θέσθαι*), Thuc., Xen., Dem.]

SUBORN, TO, *ὑφίημι* (*ῑη* Att., *ῆη* elsewhere), aor. 1 *-ῆκα*, poet. (not Att.) *-έηκα*, only act. in this sense, Soph., Plat.; *κᾰτασκευάζω*, Dem.

SUBORNED, *ἐγκάθετος, ον*, Plat., Dem.; *κατεσκευασμένος, η, ον*, Dem.

SUBPŒNA, TO, *ἐκκλητεύω*, Æschin.

SUBSCRIBE, TO, *ὑπογρᾰφομαι*, mid. (actually used, however, only in the peculiar sense of subscribing or endorsing an accusation), Dem.

SUBSCRIPTION, *ὑπογρᾰφή, ἡ* (esp. to an indictment), Plat.

SUBSEQUENT, *ὕστερος, α, ον*, often c. gen. of that which precedes, Omn.; *ὑστεραῖος, α, ον*, Hdt.; *ἐπῐγιγνόμενος* and *ἐπιγενόμενος, η, ον*, Hdt., Thuc.; *ὀ ὄπισθε* or *-θεν*, Hdt.

Subsequent to the birth, *ὑστερογενής, ές*, Arist.

SUBSEQUENTLY, *ὕστερον*, Omn.; *ἔπειτα*, Omn.; *αὖθις*, Soph.; *κατόπισθε* or *-θεν*, Hom., Theoc., Plat. *Vid.* AFTERWARD.

SUBSERVIENCY, *ὑπουργία, ἡ*, Soph.

SUBSERVIENT, *ὑπηρετῐκός, ή, όν*, c. dat. pers., c. *εἰς* and acc. of the purpose for which, Plat.

SUBSIDE, TO (as waters after a flood, etc.), *ὑπονοστέω*, only act., no perf., Hdt., Thuc.

SUBSIDENCE—*the subsidence of waters*, *ἀνάπωτις*, sync. *ἄμπωτις, εως, ἡ*, Pind.

SUBSIDY, *α, δασμός, ὁ*, Xen.

SUBSIST, TO, *τρέφομαι*, pass. perf. *τέθραμμαι*, aor. 1 *ἐθρέφθην*, etc., Soph., Eur., Ar.; *διατρέφομαι*, c. dat. of the means, or c. *ἀπό* and gen., Thuc., Xen. *Vid.* TO LIVE.

To subsist (i. e., to be, q. v.), *γίγνομαι* (see tenses under TO BE), Omn.

SUBSISTENCE, *ζωή, ἡ*, Hom.; *βίοτος, ὁ*, Hom., Trag. *Vid.* LIFE.

SUBSTANCE, *οὐσία, ἡ* (either of the substance of a thing or a person's substance, i. e., property), Soph., Hdt., Plat., Lys.; *σῶμα, ἄτος, τό*, Plat.; *ὑπόστᾰσις* (as opp. to mere appearance), *ἡ*, Arist.

SUBSTANTIAL, *σωμᾰτοειδής, ές*, Plat.; *σωματώδης, ες*, Theoph.; [*οὐσιώδης, ες*, Plut.]

To be substantial, *σωμᾰτόομαι*, pass., Arist.

A making substantial, *σωμᾰτωσις, εως, ἡ*, Theoph.

SUBSTANTIALLY, *τῷ ὄντι*, Xen., Plat. *Vid.* REALLY.

SUBSTANTIATE, TO, *διᾰσᾰφέω*, only act., Eur., Plat.

SUBSTITUTE, *α*, *ὑπάλλαγμα, ἄτος, τό*, Arist.

Song a substitute for sleep, *ὕπνου ἀντίμολπον ἄκος*, Æsch.

SUBSTITUTE, TO, *ὑποβάλλω*, Ep. sync. also *ὑββ.*, no aor. 1 act., perf. *-βέβληκα*, chiefly used in mid. and pass. (esp. of substituting one child for another), Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem.; *ἀντῐκᾰθῐστημι*, pres., imperf., fut., and aor. 1 act., also fut. and aor. 1 mid. in act. sense, aor. 2 act., and perf. and pluperf. act. in pass. sense, Hdt.; *ὑφίστᾰμαι*, mid., Xen.; *μετᾰτῐθημι*, aor. 1 act. *-ἵθηκα*, perf. pass. *-τέθειμαι*, aor. 1 *-ετέθην*, Dem.; *μεταστρέφω, τι ἀντί τινος*, Plat.; *ἀντεισᾰγω*, aor. 2 *-ήγαγον*, c. *ἀντί* and gen. of the thing for which, Dem.; *ἀντεισφέρω*, fut. *-οίσω*, aor. 1 *-ήνεγκα*, aor. 2 *-ήνεγκον* (esp. of substituting one law or motion for another), Dem.

To substitute (in writing), *ἀντεγγρᾰφω* (one name or word for another), Dem.; *ἀντεπιγράφω*, Dem.

To substitute (i. e., choose one person in the place of another who is dead or deposed from his office, etc.), *ἀναιρέομαι*, mid., aor. 2 *-ειλόμην*, perf. pass. *-ῄρημαι*, aor. 1 *-ῠρέθην*, Thuc., Xen.

SUBSTITUTION, *ὑποβολή, ἡ*, Plat.

SUBTEND, TO, *ὑποτείνω*, Ath.

SUBTERFUGE, *ᾰ, πᾰρεύρεσις, εως, ἡ*, Dem.

To use subterfuges, *τεχνάζω*, Ar., Hdt., Plat.

SUBTERRANEAN, *κἀταχθόνιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hom., Ap. Rh.; *ὑποχθόνιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hes., Eur., Plat., Ap. Rh.; *χθόνιος, α, ον*, and *ος, ον*, Hes., Pind., Trag.; *ὑπόγειος, ον*, Æsch., Hdt., Plat.; *κᾰτούδαιος, ον*, h., Call.; *κᾰτᾰγειος, ον*, Xen., Plat.; *κατάγαιος, ον*, Hdt.

A subterranean passage, *ὑπόγαιον ὄρυγμα* (*ἄτος, τό*), Hdt.

SUBTLE, *ποικίλος, η, ον*, Hes., Soph., Ar., Plat., Dem.; *λεπτός, ή, όν*, Eur., Ar., Plat., Antipho; *λεπτολόγος, ον*, Ar.

Over-subtle, *περισσός, ή, όν*, Æschin., Arist.

Rather subtle, *ὑπολεπτολόγος, ον*, Cratin.

SUBTLELY, *ποικίλως*, Soph.; *σεσοφισμένως*, Xen.; *λεπτῶς*, Plat.

SUBTLETY, *λεπτότης, ητος, ἡ*, Ar.; *ποικῐλία, ἡ*, Isoc., Dem. *Vid.* CUNNING.

To be subtle, *act* or *speak with subtlety*, etc., *σοφίζομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense, sometimes in pass., aor. 1 pass. in pass. sense, Soph., Eur., Plat., Dem.; *ποικίλλω*, Soph., Eur., Plat.; *λεπτουργέω*, only act., Eur., Plat.; *λεπτολογέω*, only act., Ar.

SUBTRACT, TO, *ἄφαιρέω*, aor. 2 *-εῖλον*, perf. pass. *-ῄρημαι*, aor. 1 *-ῃρέθην*, more usu. in mid. than act., c. dat. of that from which, or c. gen., or c. prep. *ἐκ* or *ἀπό* and gen., Omn.; *περιαιρέω*, Hdt., Thuc., Plat., Isoc. *Vid.* TO TAKE AWAY.

SUBTRACTION, *ἄφαίρεσις, εως, ἡ*, Plat.; [*ἀνταναίρεσις, εως, ἡ*, Arist.]

SUBURB, *α, προάστιον, τό*, Pind., Soph., Eur.; *προάστειον, τό*, Omn. prose.

And afterward the suburb without the walls, being taken into the city, became densely populated, *ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω* (*ἡ πόλις ἡ ἐντός* having been expressed in the first member of the sentence) *προστειχισθεῖσα πολυάνθρωπος ἐγένετο*, Thuc.

SUBURBAN, *προάστιος, α, ον*, Soph.; [*προάστειος, ον*, Plut.]

[SUBURBS, THE, *περιοικίς, ίδος, ἡ*, Thuc.; *αἱ περιοικίδες κῶμαι*, Polyb.]

SUBVERSION (of a government, etc.), *ἄναστροφή, ἡ*, Eur.; *κᾰτᾰλῠσις, εως, ἡ*, Thuc., Plat., Andoc.

SUBVERT, TO, *κᾰτᾰλύω*, Omn. Att.; *ἀναστρέφω*, perf. act. *-έστροφα*, pass. *-έστραμμαι*, aor. 1 *-εστρέφθην*, Isoc. *Vid.* TO OVERTURN.

SUCCEED, TO (as a person in an undertaking, etc.), *τελέω*, fut. *-έσω*, c. infin., Hom.; *τυγχάνω*, fut. *τεύξομαι*, aor. 1 *ἐτῠχησα* (only Ep.), aor. 2 *ἔτυχον*, perf. not used in this sense, sometimes c. gen. of the object, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; *εὐτυχέω*,

pres. opt. usu. εὐτῠχοίην, no mid., but sometimes in pass. of the undertaking, Omn. post Hom.; κατορθόω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐτῠγχάνω, Hdt., Xen., Plat., Æschin.; κᾰτᾰτῠγχάνω, Dem.; κάτέχω, fut. καθεξω and κατασχήσω, imperf. κατεῖχον, aor. 2 -έσχον, no aor. 1, perf. κατέσχηκα, sine cas., Lys.; κατευτῠχέω, Arist.; εὖ πράττω, Xen.; προβαίνω, c. part. vel adv., Hdt., Plat.

To succeed (as the undertaking itself), συνθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. or perf., c. dat. of the authors, Hom.; χωρέω, only act., Hdt., Antipho; ὀρθόομαι, pass., Hdt., Thuc.; προχωρέω, Hdt., Xen., etc.

But they neither succeeded in the taking of the city nor . . ., προυχώρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως, οὔτε . . ., Thuc.

To succeed (i. e., to come next), δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, Hom., Hes., Hdt.; ἐπῐγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, also -γεγένημαι, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπογίγνομαι, Hdt.; ᾽αμείβομαι, mid., Eur.

To succeed or *succeed to* (as an heir, etc.), διᾰδέχομαι, c. acc. of the inheritance, etc., c. acc. or c. dat. of the person to whom, or sine cas. (as, *each succeeding night*, νὺξ διαδεξαμένη, Soph.), Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys.; ἐκδέχομαι, c. acc. of the inheritance, Hdt.; ἐξᾰμείβω, and -ομαι, mid., no pass. in this sense (as one event succeeds another), in act. c. acc., in mid. c. gen., Eur.; ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, c. acc. of the inheritance, Hdt.; πᾰρᾰλαμβάνω, Plat.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. contr. often -εστώς, ῶτα, gen. -ῶτος, etc., for -εστηκώς, c. acc. pers., Plat.; ἐνίσταμαι (as a king to a throne), sine cas., Hdt.; ἀντῐκᾰθίσταμαι, sine cas., Hdt.

Likely to succeed, κατορθωτῐκός, ή, όν, Arist.

Succeeding—*succeeding well in*, εὖ φερόμενος, (η, ον), c. gen., Hdt.

Each succeeding . . ., ὁ ἀεί . . ., Omn. Att., e. g., *receive whatever is expedient in each succeeding thing that is said*, δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων, Soph.; *as each succeeding man entered*, ὁ ἀεὶ ἐντὸς γιγνόμενος, Thuc., etc.

Success, εὐτῠχία, ή, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐτῠχημα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.; εὔπραξις, εως, ή, Æsch.; εὐπραξία, ή, Trag., Hdt., Thuc.; εὐπρᾱγία, ή, Pind., Thuc., Plat.; κᾰτόρθωσις, εως, ή, Arist.; φίλη πρᾶξις, Pind.; τὸ ὀρθούμενον, Thuc.

Bad success, ᾽ᾰτῠχία, ή, Xen., Antipho, Dem.; ᾽ᾰτῠχημα, ᾰτος, τό, Isæ., Dem.; ᾽ᾰποτῠχία, ή, Dinarch.; ᾽ᾰπραξία, ή, Æschin. *Vid.* Failure.

If I meet with any success, ἤν τι ἀγαθὸν πράξω, Xen.

Thank-offerings for success, τελεστήρια, τά, Xen.

Arising from success in contests, εὐᾰγών, ωνος, ὁ καὶ ή, Pind.

[*To have good* or *ill success*, εὖ, κακῶς πράσσω (Att. -ττω), Hdt., Att.]

Successful, ἐπῐτῠχής, ές, Æsch., Isoc.; εὐᾰθλος, ον (esp. in contests), Pind.; εὔ ῐγρος, ον (lit., in hunting), Soph.; εὔροος, ον, contr. -ους, -ουν (esp. of actions), Plat.

Never having been unsuccessful, ᾽ᾰπᾰθής, ές (of Nicias), Thuc.

Successfully, ἐπῐτῠχῶς, Plat., Isoc.

Succession, διᾰδοχή, ή, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐκδοχή, ή, Æsch., Eur., Æschin.; ᾽ἀνᾰδοχή, ή, Soph.; ᾽ᾰμοιβή, ή (of things coming one after another), Plat.

A succession to a kingdom, ἔκδεξις τῆς βασιληΐης (Ion. for -λείας), Hdt.

Ripening in succession, διατρῠγιος, ον, Hom.

Successively, ἑξῆς, Hom., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐξείης, Hom.; ἀμοιβηδίς, Hom.; ἐφεξῆς, Hdt. *Vid.* In order, In turn.

I kneel in succession after you, διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ, Eur.

Successor, ᾰ, διάδοχος, ὁ, c. dat. pers., gen. rei, sometimes c. gen. pers., Trag., Hdt., Isoc.; ὁ ἐπιών, όντος, Soph.; ἔφεδρος, ὁ, Hdt.

Succinct, σύντομος, ον, Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* Short.

Succinctly, συντόμως, compar. -ώτερον, superl. -ώτᾰτα and -ωτᾰτως, Æsch., Soph., Plat., Isoc. *Vid.* Briefly, Concisely.

Succor, ᾽ἀρωγή, ή, sometimes c. gen. of that against which, Hom., Trag., Plat.; βοήθεια, ή, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* Assistance, Help.

Succor, to, ᾽ἀρήγω, only act., no perf., c. dat., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* To help, etc.

Succory, κῐχώρια, τά, Ar.; [πικρίς, ίδος, ή, Arist., Theoph.]

Succulent, διᾰχῡλος, ον, Arist.; [πολύοπος, ον, Theoph.]

Succumb, to, εἴκω, Ep. aor. also εἴξασκον, Att. aor. 2 also ἐῐκᾰθον (not used, however, in indic.), no perf. in this sense, only act., c. dat. or sine cas., Omn. *Vid.* To yield.

Such, τοῖος, α, ον, properly to be answered by οἷος, α, ον, Ep. sometimes by ὁποῖος or ὀπποῖος, also by ὅς, ή, ό, more rarely by ὅπως, also very commonly without any corresponding relative, but itself referring to something which has gone before, sometimes c. infin. when ability to do any thing is implied (e. g., *we are not such as can ward it off*, i. e., we are not able to, ἡμεῖς δ᾽ οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν, Hom.), often with another adj., Omn.; τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε (οἵ, esp. in Trag.), in prose generally used when what was done or said is to be detailed at length (e. g., *he spoke thus*, ἔλεξε τοιάδε, and then the speech is reported, Thuc., etc.), Omn.; τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, also τοιοῦτον (οἵ, esp. in Trag.), with stronger demonstrative signification than the two preceding words, usu. with a collateral notion of *so great*, but sometimes *so small*, in prose used esp. with reference to what has gone before (e. g., *after* reporting their speech, Thucydides says, *thus spoke the Corcyræans*, τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον, etc.), Omn.; τοιουτοσί, a more pointed form, Plat.; τοιουτότροπος, ον, Thuc., Xen.

Such (in point of age), τηλίκος, η, ον, Hom., Theogn.; τηλῐκόσδε, -κῆδε, -κόνδε (also of such a size or power), Soph., Plat.; τηλικοῦτος, -καύτη, -κοῦτο (τηλικοῦτος also as fem., Soph.), often also merely τοῖος, α, ον, and used of things, Æsch., Soph., Plat., Isoc., Dem.; τηλικουτοσί, Ar.

Such (i. e., so great), τόσος, η, ον, Ep. τόσσος (and in Trag. chor.), Omn. poet., Hdt., Plat., Dem.; τοσόσδε, τοσήδε, -όνδε, Ep. also τοσσόσδε, etc. (the most usu. form in Att. prose), Omn.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, also τοσοῦτον (the most usu. form in Att.), Ep. also τοσσ., Omn.; τοσουτοσί, Plat.

Such (i. e., so little), τυννός, ή, όν, Theoc.; τυννοῦτος, ον, also τυννουτοσί, etc., Ar.

Such a one, such and such a person (i. e., some one or other), ὅς καὶ ὅς, Hdt.

Such, adv., τοῖον, Hom.; τοίως, Ap. Rh.; τοιούτως, Antipho. *Vid.* So.

Fond of such things, φῐλοτοιοῦτος, only masc., Arist.

To such a degree, vid. So.

Suck, to, ᾽θάομαι, mid., no pass., Hom., h., Call.; ἐξᾰμέλγω, c. acc. of the milk, Æsch.; ἕλκω, imperf. εἵλκον, and all augmented tenses, εἱ., fut. ἑλκύσω, aor. 1 εἵλκυσα, etc., no perf. act., perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., c. acc. of the breast, etc., Eur.; θηλάζω, c. acc. of the breast, etc., Theoc.; ᾽ἰμάομαι, mid., c. acc. of the milk, Arist.

To suck up or *suck down* (as a whirlpool does), ᾽ἀνᾰβρόχω, only in aor. opt. ἀναβρόξειεν, and aor. 2 pass. part. neut. ἀναβροχέν, Hom.; ᾽ἀναρροιβδέω, Hom., Soph.; [(as a sponge), ἀναπίνω, Hipp.; (blood), ἀνασπάω, Æsch.] *Vid.* To absorb.

Sucked—*that has not sucked*, ᾽ἄθηλος, ον, Ar.

Sucker, ᾰ (of a plant), μόσχος, ὁ, Hom.; μοσχῐδιον, τό, Ar.; μόσχευμα, ᾰτος, τό, Theoph.; πᾰρᾰφυάς, άδος, ή, Arist.; πᾰρᾰφῠσις, εως, ή, Arist.; παραβλάστημα, ᾰτος, τό, Theoph.

Having many suckers, πολυμάσχᾰλος, ον, Theoph.

To plant suckers, μοσχεύω, Dem., Theoph.

A (blood) *sucker*, (αἵματος) σίφων, ωνος, ὁ, Mel.

Sucking, γᾰλᾰθηνός, όν (i. e., living on nourishment so procured), Hom., Hes., Theoc.; so ἐπιμαστῐδιος, ον, Trag.; ἐπῐμάστιος, ον, Ap. Rh.; ἐπῐτῐτθιος, ον, Theoc.

Suckle, to, θάομαι, mid., h.; θηλάζω, Plat., Lys.

One who suckles, θηλάστρια, ἡ., Soph.

Suckled, to be, εὐθηλέομαι, pass., Æsch.

Sudden, αἰφνῐδιος, ον, Æsch., Thuc.; ἔμπαιος, ον, Æsch.; ἐξᾰπῐναιος, ον, Xen.; ἐξαιφνῐδιος, ον, Plat.; ᾽ὑπόγυος and ὑπόγυιος, ον, Xen., Isoc.; ὀξύῤῥοπος, ον (of anger), Plat.; περιπετής, ές, Hdt., Eur.

[*Sudden change*, ἀγχίστροφος μεταβολή, Thuc.]

Suddenly, ἐξᾰπίνης, Hom., Pind., Hdt., Thuc.; ἐξαίφνης, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen.; αἴφνης, Eur.; ᾽ἄφνω, Æsch., Eur., Thuc.; αἰφνῐδίως, Thuc.; ἐξᾰπῐναίως, Thuc., Xen.; ἐξ ὀλῐγου, Theoc.; δι᾽ ὀλῐγου, Thuc.; ἐξ ὑπογυίου, Xen., Isoc., ἐξ ἐπῐδρομῆς, Plat., Dem. *Vid.* Syn. 109.

Those (cities, i. e.) *on which prosperity comes most suddenly and unexpectedly*, αἷς ἂν μάλιστα καὶ ὀῐ ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος ἀπραξία ἔλθῃ, Thuc.

Suddenness, ἐπῐδρομή, ή, Plat., Dem.

Sudorific, ῐδρωτῐκός, ή, όν, Hipp. *Vid.* Sweat.

Suds, χᾰλαίῥῠπος, ὁ, and ον, τό, Cratin.

Sue, to, εὔχομαι, mid., c. acc. or c. dat., Omn.

[*To sue for* (an office, etc.), μνάομαι, c. acc., Hdt.; μνηστεύω, c. acc., Isoc.]

To sue a person (i. e., bring an action against him), προσκᾰλέομαί (mid., fut. -καλέσομαι, Att. also -καλοῦμαι, perf. pass. κέκλημαι, etc.) τινα εἰς δικᾰ́σιμον, Dem.; [τινα εἰς δικὴν ἄγω, Xen.] *Vid.* ACTION.

SUET, στέαρ, ᾰτος, τό, Hom.; στεᾰτινη, τό, Alex.

Producing much suet, στεᾰτώδης, ες, Arist.

SUFFER, TO, οἴζύω, Att. οἰζύω (ῠ, but ῡ in Ap. Rh.), c. acc., or more usu. sine cas., only act., no perf., Hom., Ap. Rh.; μοχθίζω, c. dat. of the cause, only act., Hom.; μοχθέω, c. dat. causæ, sometimes c. acc. cogn., only act., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; so μογέω, only act., Hom., Hes., Æsch., Eur.; πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα (Hom. has also Ep. perf. part. πεπᾰθώς, and 2d pl. indic. sync. πέποσθε, in a bad, or often (though not in Hom. or Hes.) in a good sense, often c. adv., e. g., εὖ, κᾰκῶς, etc.), Omn.; πονέω, sine cas. or c. acc. cogn., Omn. post Hom. and Hes.; ᾰ̓τάομαι, pass., sine cas., Soph., Eur.; ὀδῠνάομαι, pass., sine cas., Soph., Ar., Plat.; τᾰλαιπωρέω, act., and also pass. in the same sense, no mid., sine cas., Eur., Ar., Thuc., Dem.; ῞υπέχω, imperf. ὑπεῖχον, fut. ὑφέξω, aor. 2 ὑπέσχον (infin. ὑποσχεῖν, etc.), also poet. ὑπέσχεθον (in Att. only in the oblique moods), c. acc., Soph., Eur., Thuc., Dem.; κᾰκοπᾰθέω, sine cas., only act., Thuc., Xen., Isoc., Antipho; ὀτλέω, only act., Call., Ap. Rh.; ὀτλεύω, only act., Ap. Rh. *Vid.* To GRIEVE. To ENDURE.

[*Not to suffer one to have*, οὐκ ἀνέχομαί τινι ἔχοντα, Hom., Hdt.]

They suffer great distress, συμφορῇ μεγάλῃ διαχῶνται, Hdt.

To suffer pain, ἀλγέω, only act., c. dat. of the pain; when it is pain of body, more usu. sine cas., sometimes c. acc. of the part affected; when the pain is of the mind, c. dat. of the cause, or c. ἐπί and dat., or c. περί and gen., or περί and acc., or c. διά and acc., or c. gen. (rare), or c. acc. (rare), Omn.; καταλγέω, Soph.

To suffer one's fate, πότμον, μοῖραν, κακά, etc., ᾰ̓νᾰπίμπλημι (fut. ἀναπλήσω, etc.), Hom., Pind., and ἀναπίμπλημι, sine cas., Hdt.; ᾰ̓πολαύω, c. acc., Isoc.

To suffer punishment, τίνω (ῑ Ep., ῐ Att. and Pind.), fut. τίσω, usu. c. acc. of the punishment, sometimes c. dat., c. gen. of the offense, etc., sometimes the acc. of the punishment omitted, and the cause put in acc., only act. in this sense, Hom., Pind., Soph., Xen.; ἐκτίνω, Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys.; ἀποτίνω, Soph., Eur., Hdt.; λαμβᾰ́νω, fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλᾰβον, no aor. 1, perf. εἴληφα, Hdt. *Vid.* PUNISHMENT.

To suffer for, ᾰ̓ποδῐ́δωμι, aor. 1 act. -ἔδωκα, c. acc. of the crime, Hom.; [*to suffer for one's conduct*, ἀντιπάσχω, Xen.; *to suffer evil for evil*, ἀντιπάσχω κακά or κακῶς, Antipho.]

Doing a great deed which you shall suffer for with your head, ἔρδουσα μέγα ἔργον ὃ σῇ κεφαλῇ ᾰ̓νᾰμάξεις (from μάσσω), Hom.

I shall suffer, you shall suffer, etc., *for doing so and so*, κλάω, fut. κλαύσομαι, either in fut. with the participle of the other verb, or itself in part. with fut. of the other verb, or sometimes the other verb is omitted altogether, Eur., Ar., Dem.; κλαυσιάω, only pres., Ar.

If any one of them touches me he will suffer for it, κλάων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε ᾰ̔ΐξεται, Eur.

[*To suffer instead of*, ἀντιπάσχω ἀντί, c. gen., Thuc.]

To suffer (i. e., to permit), ἐάω, Ep. also εἰάω, augmented tenses εἰ., fut. -ἀσω, fut. mid. sometimes in pass. sense, 3d sing. pres. act. ἐᾷ and 2d sing. imper. ἔα often used as monosyll., Omn. *Vid.* To PERMIT.

To suffer together with, σῠναλγέω, Soph., Eur., Plat.; σῠνωδῖνω, only pres. act., c. dat. of the suffering, Eur.; συντᾰλαιπωρέω, sometimes c. acc. rei, c. μετά and gen. of one's companion, Soph., Ar.; συνδιᾰτᾰλαιπωρέω, Plat.

To suffer in return for, ἀντῐπάσχω, both in good and bad sense, c. acc. of what is suffered, or c. adv. (i. e., εὖ, κακῶς, etc.), c. ἀντί and gen. of the thing previously suffered, more rarely c. gen., Soph., Omn. Att.

To suffer previously, προπάσχω, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Antipho.

To suffer a little, ὑποπονέω, Hipp.

But I suffer the extreme of misery, γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι, Æsch.

One must suffer (i. e., permit), ἐᾱ́τέον, Plat.

What must be suffered, ἐᾱτέος, α, ον, Eur.

One who has suffered, πᾰθητός, ή, όν, Menand.

[SUFFERABLE, ἀνασχετός, όν (Ep. ἀνσχετός, usu. c. negat.), Hom., Theogn., Hdt.] *Vid.* ENDURABLE.

SUFFERING, ἀλγεινός, ή, όν, Soph. *Vid.* MISERABLE.

Suffering punishment with, συντελής, ές, Æsch.

Without suffering, ᾰ̓πᾰθής, ές, c. gen. of the good or evil, Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

SUFFERING, subst., οἴζύς, Att. οἰζύς, ύος, ή, Hom., Æsch., Eur.; πᾰ́θος, τό (not necessarily in a bad sense, though usually so), Omn. Att., Hdt.; so πᾰ́θη, ή, Pind., Soph., Hdt., Plat.; so πᾰ́θημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Antipho; τᾰλαιπωρία, ή, Thuc.; κακοπᾰθεια, ή, Thuc., Isoc., Antipho. *Vid.* GRIEF, PAIN, etc.

A suffering or *enduring*, πᾰθησις, εως, ή, Arist.

Caused by or *for suffering*, ἀντῐπᾰθής, ές, Æsch.

SUFFICE, TO, ἀρκέω, fut. -έσω, c. dat. of the purpose for which, or of the person to whom, only act., Omn. Att.; διαρκέω, Pind., Æsch., Xen., Isoc.; ἐξαρκέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐπαρκέω, Solon; κᾰταρκέω, Soph., Eur., Hdt.; ᾰ̓παρκέω, Trag.; αὐταρκέω, Thuc.; ἀντέχω, imperf. ἀντεῖχον, fut. ἀνθέξω, aor. 2 ἀντέσχον, Hdt.; ἀποχράω, fut. -ήσω, only act., Ar., Pherecr., Hdt.; κᾰτᾰχράω, Hdt.

It suffices, ἀρκεῖ, Soph.; ἀπαρκεῖ, Trag. (see above); ἀπόχρη (much more usually than the personal form above), infin. ἀποχρῆναι, more usu. ἀποχρῆν, imperf. ἀπέχρη, fut. ἀποχρήσει, aor. 1 ἀπέχρησε, c. dat. pers., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κατᾰ́χρη, Hdt.; ἀντ' χρη, Hdt.; ἔκχρη, Hdt.; ἀρκούντως ἔχει, Æsch., Eur., Thuc.

[*Let this suffice on this head*, ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Att.]

SUFFICIENCY, ῾ῐκᾰνότης, ητος, ή, Plat.; αὐτάρκεια, ή, Plat.

SUFFICIENT, μενοεικής, ές, Hom.; ῾ῐκᾰνός, ή, όν, c. dat. of the purpose for which, or c. πρός and acc., etc., sometimes c. infin., c. dat. pers., Omn. Att.; ἐξαρκής, ές, Æsch., Soph.; αὐταρκής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; διαρκής, ές, Thuc., Dem.; φερέγγυος, ον, Æsch.; πλήρης, ες, Hdt.; ἀξιόχρεως, ων, Thuc.; ἄξιος, α, ον, c. gen., Dem.; ἄρκιος, α, ον, and ος, ον, Ap. Rh., Theoc.

Sufficient for all, πανταρκής, ές, Æsch.; πᾰνάρκης, ές, Call.

SUFFICIENTLY, ἐπῐτηδές, Hom.; ἄλις, Omn.; ἀρκούντως, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isæ., ἐπαρκούντως, Soph.; ἐξαρκούντως, Ar., Plat.; ἀποχρώντως, Thuc., Plat., Isoc.; ῾ῐκᾰνῶς, Thuc., Plat.; διαρκῶς, Xen.; αὐταρκές, Dem.

SUFFOCATE, TO, πνίγω, Xen., Plat., Antipho.

SUFFOCATED, πνῐγώδης, ες, Hipp.

SUFFOCATING, adj., πνῐγηρός, ά, όν, Thuc.; πνῐγώδης, ες, Hipp.

SUFFOCATION, πνῖγος, τό, Ar., Thuc., Xen., Plat.; πνιγμός, ὁ, Xen., Hipp.; πνῖξις, εως, ή, Theophr.; πνίξ, πνῖγός, ή, Hipp.; πνῖγμα, ᾰτος, τό, Arist.

SUFFRAGE, ψῆφος, ή, Pind., Omn. Att., Hdt.

SUGGEST, TO, τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην (ἐν φρεσί, etc.), Hom.; ῾υποτίθημι, c. dat., also as frequently in mid., Hom., Hes., Eur., Thuc., Plat., Dem.; ῾υπoβάλλω, Ep. sync. also ὑββάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Plat., Isoc.; ἐμβάλλω, Eur., Xen., Plat.; ὑπέχω, imperf. ὑπεῖχον, fut. ὑφέξω, no aor. 1, aor. 2 ὑπέσχον, Att. imper. ὑπόσχες, Pind.; ὑποτείνω, Eur.; ῾υπεῖπον, aor. 2, no other tense, augment in all the moods, Soph., Thuc.; ῾ῠπάγομαι, mid., aor. 2 -ηγάγόμην, Eur., Xen.; λέγω, Xen. *Vid.* To ADVISE.

SUGGESTED, ῾υπόβλητος, ον, Soph.

To be suggested, ῾ῠπόκειμαι, imperf. -εκείμην, imper. -κεισο (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Hdt.

SUGGESTION, ῾υποθημοσῠ́νη, ή, Hom., Xen., Ap. Rh.; ὑποθήκη, ή, Hdt., Antipho; ῾υποβολή, ή, Xen.

SUGGESTIVELY, ὑποβλήδην, Hom.

SUICIDAL, αὐτοσφᾰγής, ές, Soph.; αὐτόχειρ, χειρος, ὁ καὶ ή, Eur.; αὐτοφόνος, ον, Æsch.; αὐτοκτόνος, ον, Æsch., Eur.

SUICIDALLY, αὐτοφόνως, Æsch.

SUICIDE, ᾰ̓πολακτισμὸς βίου, Æsch.

To commit suicide, αὐτοκτονέω, only act., Soph.; ἑμαυτὸν βιάζομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Plat.

SUICIDE, A (i. e., one who kills himself), αὐτοφόντης, ου, ὁ, Eur.

SUIT, A (at law), ᾰ̓γών, ῶνος, ὁ, Dem., Æschin. *Vid.* ACTION.

[*To recommence a suit*, ἀναδικάζομαι, Isæ.]

To be cast in a suit, *vid.* To BE CAST.

SUIT, A (for a bride), μνηστύς, ύος, ή, Hom.; μνήστευμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* To WOO.

[*A complete suit of armor*, πανοπλία, ή, Thuc.]

SUIT, TO, intrans., ἁρμόζω, fut. -όσω (in Att. prose usu. ἁρμόττω), c. dat., or c. πρός or εἰς and acc., also in pass., Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; προσαρμόζω, c. dat., or c. πρός and acc., Xen., Plat.; ἐναρμόζω, c. dat., Ar., Plat.; σῠναρμόζω, Xen.; ἐφαρμόζω, Hom., Arist.; ᾰ̓παρτίζω, c. πρός and acc., Arist.

To suit, act. (i. e., to make to suit)

ἁρμόζω (in Att. prose usu. written ἁρμόττω), c. dat., or c. prep. ἐπί, πρός, εἰς, etc., and acc., Hom., Pind., Trag., Plat.; προσαρμόζω, Eur., Xen., Plat.; ἐφαρμόζω, Hes., Soph., Xen. *Vid.* To fit.

Suitable, ἐπιεικής, ές, esp. in neut., Hom.; ἐναίσιμος, ον, Hom.; ἄρτιος, α, ον, Hom., Pind., Eur., Dem.; ἄρμενος, η, ον, Hes.; ἁρμόδιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind.; πρόσφορος, ον, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; συμπρεπής, ές, Æsch.; ἐπίσκοπος, ον, c. gen., Soph.; ἐπιτήδειος, α, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἄκολουθος, ον, c. gen. or c. dat., Ar., Plat., Dem.; ἐμμελής, ές, sine cas., Ar., Plat.; οἰκεῖος, α, ον, sine cas., Hdt., Plat., Dem.; σύνηθης, ες, sine cas., Thuc., Andoc.; προσφυής, ές, Plat.; ἔμμετρος, ον, sine cas., Plat.; ἐπιτυχής, ές, c. gen., Isoc.; μουσικός, ή, όν, sine cas., Plat.; ἐπήβολος, ον, c. gen. or c. dat., Theoc., Ap. Rh.; κατάχειρος, ον, sine cas., Ap. Rh.

Suitable (i. e., proportionate), μέτριος, α, ον, and ος, ον, c. dat. or sine cas., Eur., Plat. *Vid.* Fit, Becoming.

Suitableness, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Fitness.

Suitably, ἐναισίμως, Æsch., Eur.; εὐπρεπῶς, Ion. -πέως, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐμμελῶς, Ion. -λέως, Simon., Plat.; ἐπιτηδείως, Hdt., Thuc.; προσφυέως, Hdt.; ἐμμέτρως, Plat.; μέτρια, Eur., Xen.; μετρίως, Hdt., Plat.; προσηκόντως, Thuc., Plat., Isoc.; πρεπόντως, Trag., Plat.; μουσικῶς, Plat.; σύναρμοττόντως, Plat.; καταλλήλως, Arist.

[Suite, a (body of followers), οἱ ἀμφί τινα, Hom., Hdt. (this usu. includes the person himself), Att.; also οἱ περί τινα (variously applied), Att.; (of flatterers), παραδρομή, ἡ, Posidon.] *Vid.* Retinue.

Suited to, πρός, c. gen., Soph., Hdt., Thuc.

Suitor, a, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, Omn.

Sulk, to, δυσμενείνω—*or (whether) he sat at home grieving, and grumbling, and sulking at the general happiness,* ἡ λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμενείνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἶκοι καθῆτο; Dem.

Sullen, σκυθρωπός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem.; σκυθρός, ά, όν, Menand.

To look sullen, σκυθράζω, only act., Eur.; σκυθρωπάζω, only act., Ar., Plat., Dem., Æschin.

Sullenly, σκυθρωπῶς, Xen.; ἀχαρίστως, Xen., Isoc.

Sullenness, φρενῶν τὸ συνεστός (gen. -ῶτος), Eur.

Sully, to, μορύσσω, fut. -ξω, Hom.; καταχρώζω and -χρώννυμι, Eur. *Vid.* To stain.

Sulphur, θεῖον, θήϊον, and θέειον, τό, Hom.

To fumigate with sulphur, θειόω, Ep. θεειόω, Hom.

Sulphureous, θειώδης, ες, Anth.

Sultry, θερμός, ή, όν, Omn. *Vid.* Hot.

Sum, a, ἀριθμός, ὁ, Xen.

Large sums, πολλὰ χρήματα, Plat.; συχνὰ χρήματα, Plat.

Sum, the (i. e., the total amount), τὸ κεφάλαιον (of any thing that has been said, rather than in an arithmetical sense), Pind., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; so κορυφή, ἡ, Pind., Plat.; so περίβολή, ἡ, Isoc.

The sum (in arithmetic), δύναμις, εως, ἡ, Thuc.; πλήρωμα, ατος, τό, Hdt.; κεφάλαίωμα, ατος, τό, Hdt.

Sum up, to, ἀποκορύφόω, Hdt.; κεφαλαιόω, and mid., no pass., Thuc., Plat.; συγκεφαλαιόω, oftener -ομαι, mid., Xen., Plat., Æschin.; ἀναλογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, but perf. pass. also with pres. pass. and aor. 1 pass. in pass. sense, Plat.; ἀναπεμπάζομαι, mid., no pass., Plat.

To sum up (as an orator recapitulating his arguments), ἐν κεφαλαίῳ, ἐν κεφαλαίοις, ἐπὶ κεφαλαίων εἶπον, ὑπομνάομαι ἐπανέρχομαι (fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλθον, perf. -ελήλυθα), Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [ἀνομολογέομαι, Plat.]

And to sum up all I say, ἓν δὲ ξυνελὼν λέγω, Thuc.

Sumach-tree, the, ῥοῦς, ὁ καὶ ἡ, gen. ῥοῦ and ῥόος, Antipho.

Summer, θέρος, τό, Omn.; [θέρεος ὥρη, Hes.]; θερεία, ἡ, Pind., Hdt.; μακρημερία, ἡ, Hdt.; ὥρα ἔτους, Thuc.; ὡραία, ἡ, Dem., Ap. Rh.

[*Midsummer,* μεσοῦν θέρος, Thuc.; *end of summer,* ὀπώρα, ἡ, Hom., etc. (*vid.* Autumn.)]

Of or *belonging to summer,* θερῖνός, ή, όν, Pind., Xen., Plat.; θέρειος, α, ον, Emped.

To pass the summer, θερίζω (in another sense Æsch. has aor. 1 sync. ἔθρῖσα), only act., Xen.

A light dress fit for summer, λῆδος, τό, Alcman; ληδάριον, τό, Ar.

Fit for summer, σειρῖνος, η, ον (of clothes), Lys.

Summing up, a, συγκεφάλαίωσις, εως, ἡ, Plat.

Summit, ἄκρις, ιος, ἡ, Hom.; ἄκρα, ἡ, Hom., Trag., Thuc.; κάρηνον, τό (only of a mountain), Hom.; κορυφή, ἡ (lit. and metaph.), Omn.; ἀκρωνυχία, ἡ (only of a mountain), Xen.; so ἀκρώρεια, ἡ, Xen.; metaph. (i. e., the highest excellence), ἄωτος, ὁ, Hom., Pind.; ἐσχατία, ἡ, Pind. *Vid.* Top, and Syn. 49.

Kings are at the summit of good fortune, τὸ ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι, Pind.

Having two summits, δίλοφος, ον, Soph.; δικόρυφος, ον, Eur.

Summon, to, κἄκλήσκω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Trag.; κἄλέω, fut. καλέσω, Ep. -έσσω, Att. often καλῶ, and Att. mid. καλοῦμαι, perf. κέκληκα, pass. κέκλημαι, opt. κεκλήμην, κέκλῃο, etc., Omn.; πἄρακἄλέω, Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem. (a witness), Lys.; ἀνακαλέω, Hdt., Dem.; μετἄπέμπω, in prose more usu. -ομαι, mid., no perf., no pass., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; (esp. in law proceedings), προσκἄλέομαι, mid., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; κλητεύω (esp. as a witness), no mid. or pass., Dem. *Vid.* To call.

To summon by the voice of a herald, κηρύσσω, fut. -ξω, Hom., Soph., Ar., Thuc., Xen.

[*To summon in turn,* ἀντιπαρακαλέω, Plat.]

[*To summon* (one's partisans), παραγγέλλω, Dem.; *to summon to arms,* παραγγέλλω εἰς ὅπλα, Xen.]

One must summon, κλητέον, Plat.

Summoned, κλητός, ή, όν, Hom.; σύγκλητος, ον, Soph., Eur., Arist.; ἐπίκλητος, ον, Hdt., Thuc.; μετάπεμπτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Summoned by a messenger, ὑπάγγελος, ον, Æsch.

Summoner, a, κλητήρ, ῆρος, ὁ, Ar., Plat.

Summons, a, κλῆσις, εως, ἡ, Ar., Dem., Æschin.; πἄρἄκλησις, ἡ, Thuc., Dem.; μετάπεμψις, εως, ἡ, Plat.

[*A (judicial) summons,* πρόσκλησις, εως, ἡ, Ar., Dem.]

A false endorsement of a summons, ψευδοκλητεία, ἡ, Andoc., Dem.

A witness to prove a summons, κλητήρ, ῆρος, ὁ, Ar.

Sumptuous, πολυδάπάνος, ον, Hdt., Xen.; δάπάνηρός, ά, όν, Xen.

Sumptuously, δάπάνηρῶς, Xen.; πολυτελῶς, Xen.

More sumptuously, περισσότερον, Hdt.

Sumptuousness, δάπάνη, ἡ, Æschin.; [μεγαλοπρέπεια, ἡ, Plat.]

Sun, the, ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ὑπερίων, ονος, ὁ, Hom., h.; ὑπερῖονίδης, ου, ὁ, Hom., Hes., h.; ἠέλιος, ὁ, Hom., Hdt.; ἤλιος, ὁ, Omn.; σείριος, ὁ, Archil.; λαμπάς, άδος, ἡ, Soph.; λαμπρὸς μῦδρος, Eur.; Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Æsch.; Φοῖβος, ὁ, Eur.; ἡμέρας βλέφἄρον, Soph.; αἰθέρος ἄκάμάτου ὄμμα, Ar.

A stroke of the sun, ἀστροβολία, ἡ, Theoph.

The warmth of the sun, εἴλη, ἡ, Ar.; εἴλησις, εως, ἡ, Plat.

Shining like the sun, standing in the sun (as statues, etc.), ἀντήλιος, ον, Æsch., Eur.

[*Exposed to the sun,* προσήλιος, ον, Xen.] *Vid.* Sunny.

To be in the sun, to live in the sun, ἠλιόομαι, pass., Xen., Plat., Arist.

To sun one's self, ἠλιάζομαι, pass., Arist.

To be like the sun, ἠλιάω, only act., Anac.

[*To sit in the sun,* ἀνηλιάζω, Ath.]

Of or *belonging to the sun,* ἠλιῶτις, ῖδος, ἡ (of a beam), Soph.

Fond of the sun, ἠλιομᾰνής, -ές, Ar.

Sunbeams, αὐγαί, αἱ, Hom., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἡλίου βολαί, αἱ, Eur. *Vid.* Beam, Ray.

Sun-burnt, ἠλιόκτῦπος, ον, Æsch., ἠλιόκαυστος, ον, Theoc.

Sun-dial, a, στοιχεῖον, ου, τό (prop. the gnomon of the dial, or even the shadow cast by it), Ar.; [ὡρολόγιον σκιαθηρικόν, Plin.; σκιάθηρον, τό, Diog.]

To consult the sun-dial, σκιὰς γνωμᾰτεύω, Plat.

Sundry, παντοδάπός, ή, όν, h., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.

Sunken (of the stomach of a hungry man), σῖμός, ή, όν, Xen.

Sunless, ἀνήλιος, ον, Trag.; δύσήλιος, ον, Æsch., Eur.

Sunlight, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind.

Sunny, πρόσειλος, ον, Æsch.; ἡλιοστιβής, ές, Æsch.; ἠλιόβλητος, ον, Eur.; εὐήλιος, ον, Eur., Ar., Xen., Antipho; εὔειλος, ον, Eur., Arist.; προσήλιος, ον, Xen.

With sunny weather, εὐηλίως, Æsch.

A sunny place, θειλόπεδον, τό, Hom.; ἠλιούμενον, τό, Xen., Arist.

Sunrise, ἄναπτυχαὶ ἡλίου, ἀν. οὐρᾰνοῦ, Soph., Eur.

[*At sunrise,* ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι, Hom., Hdt.; ἁμ' ἡμέρᾳ, Hdt.] *Vid.* Dawn.

Sunset, δυσμή, ἡ, usu. in pl., Si-

mon., Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* SETTING.

Before sunset, πρὶν Θεοῦ δῦναι σέλας, Eur.

SUP, TO, δορπέω, only act., Hom. *Vid.* TO DINE.

SUPERABUNDANCE, πολὔπληθία, ἡ, Soph., Dem.; ὑπεροχή, ἡ, Plat. *Vid.* ABUNDANCE.

SUPERABUNDANT, ζᾱπληθής, ές, Æsch.; ὑπερπληθής, ές Dem. *Vid.* ABUNDANT.

SUPERANNUATED, ἔξωρος, ὁ καὶ ἡ, Æschin.

SUPERB, μεγᾰλοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μεγαλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* SPLENDID.

SUPERBLY, μεγαλοπρεπέως, Att. -πῶς, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Hdt., Xen., Plat.

SUPERCARGO, A, ὁδαίων ἐπίσκοπος, Hom.

SUPERCILIOUS, ὑπέρφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag.; ὑπέραυχος, ον, Æsch., Xen.; ὑπεροπτικός, ή, όν, Dem.; καταφρονητικός, ή, όν, Arist.

[*A supercilious person*, ὀφρυανασπασίδης, ὁ, Epigr. ap. Ath.]

[*To be supercilious*, ὀφρυόομαι, Timon., Luc.]

SUPERCILIOUSLY, ὑπέροπτα, Soph.; ὑπεροπτικῶς, Xen.; κᾰταφρονητικῶς, Xen., Plat.

SUPERCILIOUSNESS, ὑπεροψία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.

SUPERFETATION, ἐπῐκύησις, εως, ἡ, Hipp.

To be capable of superfetation, ἐπικυέω, only act., Hipp.; ἐπικυΐσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hdt.

SUPERFICIAL, ἐπῐπόλαιος, ον, Isoc.; τῠπώδης, ες, Arist.

SUPERFICIALLY, πᾰρέργως, Plat.

[SUPERFICIES, περιφέρεια, ἡ, Plut.]

SUPERFLUITY, περιουσία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; περισσότης, ητος, ἡ, Isoc.

SUPERFLUOUS, περισσός, ή, όν, Æsch., Soph., Xen.: περισσεύων, ουσα, ον, οντος, etc., Soph.; περίεργος, ον, Plat., Isoc., Andoc., Dem.; πᾰρεργος, ον, Plat.; πᾰράζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

Fond of superfluous words, λόγων πᾰρεργᾰ́της (ου, ὁ), Eur.

[SUPERFLUOUSLY, ἐκ περιουσίας, Plat.]

SUPERHUMAN, ὑπερφυής, ές, Ar.

SUPERINDUCE, TO, προσεπισπάω, fut. -ᾰ́σω, Hipp.

SUPERINTEND, TO, ἐποπτεύω, only act., no perf., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; ἐφοράω, fut. ἐπόψομαι, Ep. also ἐπιόψομαι, aor. 1 mid. ἐποψᾰ́μην (only Pind.), imperf. -εώρων, perf. -εώρᾰκα, pass. only in pres. and imperf., mid. only in fut. and aor. 1 as above, Hom., Solon, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπισκοπέω, fut. -σκέψομαι, perf. pass. (in act. sense) -έσκεμμαι, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐφίσταμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. ἐφεστηκώς, υῖα, ός, sync. often ἐφεστώς, ῶσα, gen. -ῶτος, etc., c. dat., or c. ἐπί and gen., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐπιστᾰτέω, only act., c. dat. or c. gen., Soph., Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐμελέομαι, mid., c. perf., aor. 1 and fut. 1 pass., all in act. sense, c. gen., Xen.

To join in superintending, σὔνεφίσταμαι, Thuc.; σὔνεπιστατέω, only act., Plat.

SUPERINTENDENCE, ἐπῐμέλεια, ἡ, Xen.; ἐπίστᾰσις, εως, ἡ, Xen.

SUPERINTENDENT, ἐπίσκοπος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Ar., Plat.; ἐπῐμελητής, οῦ, ὁ, Ar., Xen., Plat., Dem.; ἐπόπτης, ου, ὁ, Dem.

SUPERIOR, SUPERIOR TO, ὑπέρτερος, α, ον, c. gen., also ὕπέρτᾰτος, η, ον (ὑπερώτατος, Pind.), Hom., Hes., Pind., Trag.; προφερής, ές, c. gen., also compar. and superl., Hom., Hes.; ὕπέροχος, ον, Ep. also ὑπείροχος, c. gen. or sine cas., Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; πέρροχος, ον, for περίοχος, Sapph.; κρείσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Omn. Att.; κᾰθὑπέρτερος, α, ον, c. gen., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; πρότερος, α, ον, c. gen., c. dat. rei, or πρός and acc., Plat., Isæ.; προὔχων, Thuc. *Vid.* BETTER.

To have the advantage of superior numbers in battle, ἐκ τοῦ περιόντος ἀγωνίζεσθαι, Thuc.

Superior to, ὑπερθε or -θεν, c. gen., Eur.; κᾰθὑπερθε, Pind., Soph., Hdt.

To be superior or superior to, περίειμι (-εἶναι), sine cas. or c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, part. -γεγονώς, υῖα, ός, and sync. -γεγώς, ῶσα, also -γεγένημαι, etc., c. gen., Hom., Thuc., Isoc., Dem.; προέχω, often contr. προύχω, imperf. προεῖχον, fut. προέξω never contracted, aor. 2 προέσχον, infin. προσχεῖν, etc., c. gen. or sine cas., only act., h., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ὑπερέχω, poet. also ὑπειρέχω (not Att.), aor. 2 poet. also ὑπερέσχεθον, sine cas. or c. gen., only act., Hom., Theogn., Xen.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Thuc.; ἐκνῑκάω, Eur.; πλεονεκτέω, only act., sine cas. or c. gen., Xen., Plat.; προήκω, sine cas., no aor. nor perf., only act., Thuc., Xen. *Vid.* TO EXCEL, TO SURPASS.

To be superior (i. e., more powerful), ἐπῐπολάζω, only act., Isoc., Dem.

SUPERIORITY, ὑπερβολή, ἡ, Eur., Isoc.; πλεονεξία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; περιουσία, ἡ (in numbers or military force), Thuc.

[*You have a superiority in number of ships*, περιγίγνεται ὑμῖν πλῆθος νεῶν, Thuc.]

SUPERNATURAL, ὑπερφυής, ές, Æsch., Ar., Hdt., Plat., Lys.

SUPERNUMERARY, περισσός, ή, όν, Xen.

SUPERSCRIBE, TO, ἐπῐγράφω, c. dat., or c. ἐπί and acc., Thuc., Dem.

SUPERSCRIPTION, ἐπῐγρᾰφή, ἡ, Isæ.; ἐπίγραμμα, ᾰτος, τό, Dem.

[*With false superscription*, ψευδεπίγραφος, ον, Polyb.]

SUPERSEDE, TO, παύω (when of superseding an officer, etc., c. acc. pers., gen. of the office), Hdt., Xen.

SUPERSTITION, δεισῐδαιμονία, ἡ, Polyb.

SUPERSTITIOUS, δεισῐδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.; ὅλολοι, οἱ, only pl., Theopomp. (Com.), Menand.

SUPERVENE, TO, προσεπιγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γεγένημαι and -γέγονα, part. -γεγονώς, υῖα, ός, and often sync. -γεγώς, ῶσα, Hipp.

SUPERVISE, TO, ἐποπτεύω, only act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat. *Vid.* TO SUPERINTEND.

SUPINE, ὕπτιος, α, ον, not metaph., Ar., Hdt.: metaph., ἄπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* INDOLENT.

SUPINELY, ἀπροθῡμως, Plat.

SUPINENESS, ῥᾳστώνη, ἡ, Thuc., Dem.

SUPPER, δόρπον, τό, Hom., Æsch., Ap. Rh.; αἴκλον, τό, Ath.: τὸ δειλῐνόν, Ath.; ἐσπέρισμα, ατος, τό, Ath. *Vid.* DINNER, and SYN. 93.

A sham supper, ψευδόδειπνον, τό, Æsch.

Belonging to or *at supper*, προσδόρπιος, ον, Hom.

At or *after supper*, μεταδόρπιος, ον, Hom., Pind.

SUPPERLESS, ἄδειπνος, ον, Xen.

SUPPER-TIME, δορπηστός, ὁ, Ar., Xen.

SUPPLANT, TO, ὕποσκελίζω, Plat., Dem.

SUPPLE, γναμπτός, ή, όν, Hom.; ὑγρός, ά, όν, Pind., Eur., Xen., Plat., Theoc.; χᾰλᾰρός, ά, όν, Ar.; ὕγρομελής, ές (only of persons or animals), Xen.

To make supple, διᾰχᾰλάω, fut. -ᾰ́σω, Xen.

[SUPPLEMENT, A, προσθήκη, ἡ, Plat., Dem.; ἀναπλήρωμα, τό, Arist.; *to add a supplement*, προσγράφω, Dem.]

[SUPPLEMENTAL, πρόσγραφος, ον, Diod.; *s. conditions* (to a treaty), τὰ προσγεγραμμένα, Xen.]

SUPPLENESS, ὑγρότης, ητος, ἡ, Xen.

SUPPLIANT, A, ἐπιστάτης, ου, ὁ, Hom.; ἐφέστιος, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; ἱκέτης, ου, ὁ, Omn.; fem. ἱκέτις, ῐδος, Æsch., Soph., Hdt.; ἵκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἱκτήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur.; ἄφίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; προσίκτωρ, ὁ, Æsch.; προστᾰ́της, ου, ὁ, Soph.; προστρόπαιος, ὁ, Trag.; πρόστροπος, ὁ, Soph.; τα ῥύσια, Æsch.; ἱερῖτις, ῐδος, ἡ, Æsch.

A band of suppliants, προστροπή, ἡ, Æsch.

Protecting suppliants, ἱκετήσιος, α, ον, Hom.; ἱκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ἵκτιος, ον, Æsch.; ἱκέσιος, α, ον, and ος, ον, Trag.

SUPPLIANT, adj. (of or belonging to suppliants, etc.), λῑτός, ή, όν (of sacrifices, etc.), Pind.; λῑτάνος, η, ον, Æsch.; ἱκέσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; λῑπᾰρής, ές, Soph.; (esp. borne by suppliants, as branches, etc.), ἱκτήρ, ῆρος, only masc., Soph., Eur.; ἱκετήριος, and sync. ἱκτήριος, α, ον, Æsch., Soph.

The branch borne by suppliants, ἡ ἱκετηρία, Eur., Ar., Hdt., Andoc.

SUPPLICATE, TO, ἱκετεύω, c. acc. pers., sometimes c. gen., no pass., mid. very rare, Omn.; ἐξικετεύω, Soph.; ἵκνέομαι, fut. ἵξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἱκόμην (ῑ in indic., ῐ in the other moods), Hom., Trag., Theoc.; λῑπᾰρέω, no mid., pass. rare, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.: ἐπῐθοάζω, only act., Æsch., Eur.

To fall down before as a suppliant (and therefore), *to supplicate*, προπροκῠλίνδομαι, pass., only pres., c. gen., Hom.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, only act. except fut. mid., c. acc. or c. dat., or c. πρός and acc., Trag., Ar.; προσπῖ́τνω, only pres. and imperf. act., c. acc. or c. prep., Soph., Eur.; προπίτνω, c. dat., Soph.; προστρέπω, and mid., no perf. nor pass. in this sense, often c. dupl. acc., Trag. *Vid.* TO ENTREAT.

SUPPLICATION, ἄφιξις, εως, ἡ, Æsch.; ἱκεσία, ἡ, Eur., Æschin.; ἱκετεία, ἡ, Thuc., Plat., Lys.: ἱκέτευμα, ᾰτος, τό, Thuc.; προστροπη, ἡ, Trag., Æschin. *Vid.* SYN. 237.

SUPPLICATION, A (i. e., a solemn procession to the temples for the purpose of supplication, like Livy's *Supplicatio*), πρόσοδος, ἡ, Ar., Xen., Dem.

Tokens of supplication, κηρύκια, τά, Dinarch.

Not making supplication, ἀνίκετευτος, ον, Eur.

SUPPLY, A, πάροχή, ἡ, Thuc.

SUPPLY, TO, πάρέχω (Hom. once has πᾶρέχω), imperf. παρεῖχον, fut. παρέξω and παρασχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 παρέσχον, poet. also -έσχεθον, and mid. Ep. παρεχεσκόμην, perf. παρέσχηκα, also mid., no pass., Omn.; πορσύνω, Ep. fut. also πορσυνέω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. acc., more rarely c. gen., once c. dat., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐξαρκέω, Xen.; κί᾽χρημι, only pres. and aor. 1 act. ἔχρησα in this sense, Ar., Hdt., Xen., Dem.; διᾶκονέω, Hdt., Plat., Dem.; ὑφίσταμαι, only in aor. 2 ὑπέστην, Eur.; ἀποδείκνῡμι, Xen.; ἐκπληρόω, Xen.; εὐπορέω, c. acc. or c. gen., Isæ., Dem.; πορίζω, Thuc., Plat.; ἀναπληρόω, Plat. *Vid.* TO PROVIDE, TO GIVE, and SYN. 175.

To supply besides, προσπορίζω, Xen., Dem.; προσπαρέχω, Thuc., Plat.

To supply in turn, ἀντῐπᾰρέχω, Thuc.

To supply previously, προπαρέχω, Xen.

[*To supply* (something not expressed), προσυπακούω, Plat.]

SUPPLIES, κομιδή, ἡ, Hom.; τὰ ἐπιτήδεια, Thuc.; πᾰρᾰπομπή, ἡ, Xen.; ὀψωνιασμός, ὁ, Menand., Polyb.

A means of procuring supplies, κομῐδή, ἡ, Thuc., Isoc.

One who supplies all things, χορηγός, ὁ, Dem., Æschin.

[SUPPLYING (adj.), πορισττκός, ή, όν, c. gen., Plat.]

SUPPORT, τροφή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

SUPPORT, A, ἔχμα, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ἔρμα, ᾰτος, τό, Hom., Eur.; ἔρεισμα, ᾰτος, τό, Pind., Soph., Eur., Plat., Theoc.; "ἴδρῡμα, ᾰτος, τό, Eur.; ὄχημα, ᾰτος, τό (used of Jupiter), Eur.; στήριγμα, ᾰτος, τό, Eur.; στῆριγξ, ιγγος, ἡ, Xen.; ὄφελος, τό (only of persons), Æschin.; ἀντίληψις, εως, ἡ, Xen.

That he might both say and do every thing to support Philocrates, ἵν᾽ εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, Æschin.

SUPPORT, TO (as a prop, as one who prevents from falling), ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, and poet. ἔσχεθον, only act. in this sense, Hom., Soph.; ἀνέχω, Ep. pres. 3d sing. ἀνέχησι, as if from ἀνέχημι, Hom.; ἐρείδω, perf. pass. ἐρήρεισμαι, pluperf. ἠρηρείσμην, Ep. 3d pl. ἐρηρέδαται, ἐρηρέδατο, Hom., Tyrt., Æsch., Theoc.; στηρίζω, fut. -ίξω, Hom., Hes., Eur.; νέμω, c. ἐπί and dat. of the props, Æsch.; κᾰτέχω, only in aor. 2 κατέσχεθον, Æsch.; ὑπέχω, Hdt.; ὑποστεγάζω, fut. -ᾰσω, Æsch.; βαστάζω, fut. -ᾰσω, but aor. 1 pass. ἐβαστάχθην (even of supporting labor, etc., but for this tense see TO ENDURE), Æsch., Soph.; ἐπερείδομαι, mid., Eur.; ὑπερείδω, Plat.; ἴχέω, rare in the augmented tenses, Eur.; ἀντῐλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, in act. c. acc., in mid. c. gen. (esp. of supporting one actually falling), Eur.

To support another's opinion, ἀλλοτρίαις γνώμαις ἐπιγρᾰφομαι, mid., or c. ἐπί and acc., Dem., Æschin., Dinarch.

To support (i. e., retain) *a person* or *city* (in an opinion), διάγω, c. ἐν and dat., Isoc., Dem.

To support (i. e., prevent from starving), τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Omn.; φέρβω, only pres. and imperf., Hes.; διατρέφω, Thuc., Xen.; ἐπιτρέφω, Hdt. *Vid.* TO MAINTAIN, TO NOURISH, TO FEED.

To support in turn (one's parents, etc.), ἀντῐτρέφω, Xen.

Assisting to support, σύντροφος, ον, c. gen., Xen., Plat.

SUPPORTER, A (i. e., a defender, etc.), ἀρωγός, ὁ, Hom.

A supporter (i. e., feeder), θρεπτήρ, ῆρος, ο, Mel.; fem. θρέπτειρα, Eur.

SUPPORTING — *supporting many*, πολύβοσκος, ον, Pind.

SUPPORTABLE, ᾽ἄνεκτός, ή, όν, and ός, όν, Omn. *Vid.* TOLERABLE.

SUPPORTABLY, ἀνεκτῶς, Hom.

SUPPOSABLE, ὑπολῃπτός, όν, Arist.

SUPPOSE, TO, οἶομαι (Ep. often ὄἰομαι, also pres. and imperf. Att. contract. οἶμαι, ᾠμην; Hom. also has pres. act. οἴω, more usu. ὄἴω; never in Att. except once in Ar.), imperf. ᾠόμην, and Ep. ὠἰόμην, fut. οἰήσομαι, aor. mid. ὠῐσάμην, aor. 1 pass. (in act. sense) Ep. ὠἰσθην, Att. ὠήθην (the Trag. only use pres., imperf., and aor. 1 pass.), Hom., Hes., Omn. Att.; ἐπαξιόω, Soph.; ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; κᾰτεικάζω, fut. -ᾰσω, Hdt.; συννοέω, only act., Plat.; ὑποπτεύω, Xen. *Vid.* TO THINK.

To suppose besides, προσυπολαμβάνω, Arist.

I suppose, δήπου (sometimes as a question implying an expectation of an affirmative answer), Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc.; δή, Soph., Eur., Thuc., Dem.

One must suppose, ᾽ὑποληπτέον (i. e., take for granted as a supposition), Plat.; so ὑποθετέον, Plat.; μαντευτέον, Plat.; οἰητέον, Arist.

SUPPOSITION, A, ᾽ὑπόθεσις (i. e., position imagined for the sake of argument), Plat.; so ὑπόλημμα, ᾰτος, τό, Plat.; ὑποδοχή, ἡ, Dem.

SUPPOSITITIOUS, πλαστός, ή, όν, Soph.; ᾽ὑποβολῐμαῖος, ον, Hdt., Plat.; νόθος, η, ον, and ος, ον, Plat.

SUPPRESS, TO, ὑποστέλλομαι, mid., Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; ᾽ἀφᾰνίζω, Hdt., Thuc., Isæ., Dem.; κλίπτω, Antipho, Dem.; ἐκκλίπτω, Soph.; ἐπιλήθομαι, mid., Hdt.; ἐπῐλανθάνομαι, mid., fut. -λήσομαι, perf. -λέληθα and -λέλησμαι in act. sense, c. acc. or gen., Hdt., Æschin. *Vid.* TO CONCEAL.

SUPPRESSION, ᾽ἀφᾰνῐσις, εως, ἡ, Ar. *Vid.* CONCEALMENT.

[SUPPURATE, TO, πεπαίνομαι, Hipp.; πυοποιέω, Med.; πυορροέω, Hipp.; πυόομαι, Arist.; ἀνελκόω, Med.]

To suppurate a little, ᾽ὑποπυίσκομαι, mid., only pres. and imperf., Hipp.

[*To cause to suppurate*, πυόω, Med., only in pass.]

[SUPPURATING, πυοποιός, όν, Med.]

SUPPURATION (about a place), περῐπύημα, ᾰτος, τό, Hipp.; ἀνέλκωσις, εως, ἡ, Hipp.

[*Preventing suppuration*, ἀνεκπύητος, ον, Hipp.]

SUPREMACY, ἡγεμονία, ἡ, c. gen. of that over which, Thuc. *Vid.* POWER.

Of supremacy, suited for supremacy, etc., ἡγεμονῐκός, ή, όν, Plat.

Of supremacy, adv., ἡγεμονικῶς, Isoc.

SUPREME, "ὕπᾰτος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Dem.; ᾽ὑπέρτᾰτος, η, ον, Omn. poet.; πᾰνὑπέρτᾰτος, η, ον, Anth.

[SURD (in mathematics), ἄλογος, ον, Math.]

SURE, σῶς, σῶν (of what will happen), Hom.; νημερτής, ές (of what is said), Hom.; πιστός, ή, όν, Omn.; τελήεις, εσσα, εν (of omens), h.; τελέεις, Tyrt.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att. *Vid.* CERTAIN, FIRM.

It is sure to have been a god who commanded you . . ., κελευσάμεναί δέ σ᾽ ἔμελλε δαίμων . . ., Hom.; so, "I heard he was alive." PHIL. "He was sure to be," ἔμελλε, Soph.

To be sure (i. e., to feel sure), πιστόομαι, pass., esp. in aor. 1, also in aor. 1 mid., Hom., Soph., Eur.; πιστεύω, Omn. Att. *Vid.* TO BELIEVE.

What is sure to be said, τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι, Æschin.

SURE-FOOTED, ἀπτώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ἄπταιστος, ον, Xen.

SURELY, ἦ, Omn.; ἤπου, Hom.; ἦν, often also ἦ ἦν, Hom., Æsch.; δῆτα, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; οὖν, usu. with some other particle, ὥσπερ, γάρ, etc. (esp. in repetitions, e. g., *if he is, as he surely is, a god*, εἰ δ᾽ ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεός, Plat.; ᾽ἄμελεί, only in answer, often ironically, Ar., Plat.; [*surely not*, οὐ δή, sometimes in neg. interrog. οὐ δὴ φής; Hom.; *for surely not*, οὐ γὰρ δή, or δήπου, or δήπου γε, Soph., Plat.]

SURETY, βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* CERTAINTY.

SURETY, A, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Antipho; ἔγγυος, ου, ὁ, Xen., Arist.; [προστάτης, ὁ, Xen.; ὕμηρος, ὁ, ἡ, Hdt., Thuc.] *Vid.* BAIL.

To be surety, ἐγγυάομαι, mid., c. acc. of the person for whom, dat., or πρός and acc. of the person to whom the security is given, Plat., Dem.; [ἀναδέχομαι, c. dat. to whom, Thuc.]

To be surety for a debt, προσεγγυάομαι, c. gen. of the debt, Dem. *Vid.* TO BAIL.

SURF, ῥόθιον, τό, Æsch., Thuc.; ῥόθος, ὁ, Soph., Eur.; ῥᾱχία, ἡ, Æsch., Hdt.; κύμᾰτος ᾽ᾱγή, Ap. Rh.

SURFACE, νῶτα, τά (of land or sea), Hom., Pind., Eur.; ῥέναρ, ᾰρος, τό, Pind.; ἐπῐφάνεια, ἡ, Arist.; τὸ ἐπῐπολῆς, Plat.

To skim or *touch the surface of*, νωτίζω, only act., Æsch.

On the surface, ἐπῐπόλαιος, ον, Arist.; [(of roots), μετέωρος, ον, Theoph.]

On the surface, adv., ἐπῐπολῆς, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To lie on the surface, ἐπιπολάζω, only act., Xen., Arist.

A being on, a rising to the surface, ἐπῐπόλᾰσις, εως, ἡ, Arist.; ἐπῐπολασμός, ὁ (of undigested food), Arist.

SURFEIT, A (esp. from wine), κραιπάλη, ἡ, Ar.; κᾶρος, τό, Arist.

A surfeit from any thing, πλησμονή, ἡ, Hipp.

To have a surfeit, κραιπᾰλάω, only act., Ar., Plat.

SURGE, THE, ζᾶλη, ἡ, Æsch., Soph.; [κύματος ἀγή, Ap. Rh.]

SURGEON, ᾱ, *lātēr* (ī, but also ĭ Anth.), *ēpos*, ὁ, Hom., Pind., Soph.; *lātrós*, ὁ (ī, also ĭ Att.), Omn.; *iatromantis*, *eos*, ὁ, Æsch.; *iatrotéchnēs*, *ou*, ὁ, Ar.; *lātorías cheirotéchnēs* (*ou*, ὁ), Soph.

Of, or *belonging to*, or *skillful as a surgeon*, *lātrikós*, ḗ, óν, Hdt., Xen., Plat., Isoc.

A female surgeon, *iatria*, ḗ, Alex.

To treat as a surgeon, *iatreúō*, pass. of the patient, Plat.

SURGERY (the art), ḗ *lātrikḗ*, Hdt.; *iátreusis*, *eos*, ḗ, Plat., Arist.; *iatreía*, ḗ, Arist.

SURGERY, A (i. e., a surgeon's shop), *lātreîon*, τό, Xen., Plat., Æschin.

SURLINESS, *chalepótēs*, *ētos*, ḗ, Plat., Isoc.

SURLY, *stūgnós*, ḗ, óν, Æsch., Eur., Xen. *Vid.* MOROSE.

SURMEH, *stîmis*, *eos*, ḗ, Antipho.

SURMISE, Α, *hupónoia*, ḗ, Dem.

SURMISE, ΤΟ, ὕ*ponoéō*, Eur., Omn. prose; *manteúomai*, Plat. *Vid.* To SUSPECT.

SURMOUNT, ΤΟ, ὑ*perbállō*, no aor. 1 act., perf. -*béblēka*, Hom., Æsch., Xen.; *hupertheō*, fut. -*theúsomai*, no aor. 1, no pass., Æsch., Eur.; ὑ*pérairō*, Xen.

SURNAME, *epiklēsis*, *eos*, ḗ, Hom., Hdt., Xen.; *epōnumía*, ḗ, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; *épúmnion*, τό, Ap. Rh., Call.; [*epṓnumon*, τό, Plut.; *prosōnumía*, ḗ, Plut.; τὸ *sungenikòn ónoma*, Diod.]

SURNAME, ΤΟ, ἀ*nakaléō*, fut. -*ésō*, Ep. also -*éssō*, Att. -*kalō*, perf. -*kéklēka*, etc., Soph.; *epíklaléō*, Hdt., Xen.; ἀ*nagoreúō*, Xen.; [*prosonomázō*, Plut.]

SURNAMED, *epṓnumos*, *on*, when applied to a person, c. gen. of what after, sometimes c. *epí* and gen., more rarely c. dat., also of the name given, Omn. poet., Hdt.; *epōnúmios*, *a*, *on*, Pind., Hdt.

SURPASS, ΤΟ, *kaínūmai*, only pres. and imperf. mid., and perf. and pluperf. pass. in act. sense *kékasmai*, *ekekásmēn*, Hom.; *apokaínūmai*, Hom.; *parérchomai*, fut. -*eleúsomai*, no aor. 1, aor. 2 -*ēlúthon*, sync. (as always in Att.) -*ēlthon*, perf. -*elēlutha*, Hom., Theogn., Eur., Ar.; *nîkáō* (pres. act. also *níkēmi*, Theoc.), Omn.; ὑ*perbállō*, no aor. 1 act., perf. -*bíblēka*, c. acc., sometimes c. gen., Hes., Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἄ*meúomai*, mid., only in aor. 1, Pind.; ἀ*meíbomai*, mid., Pind.; *parámeibō*, Soph.; *paráleúomai*, in pres., Pind.; ὑ*perbaínō*, not in fut. or aor. 1 act., fut. mid. -*bḗsomai*, aor. 2 -*ébēn*, part. -*bás*, etc., perf. -*bébēka*, 3d pl. sync. often -*bebâsi* and -*bebāsi*, sync. infin. -*bebámen*, sync. part. -*bebaṓs*, *uîa*, *ós*, further sync. -*bebṓs*, *ōsa*, *ōtos*, etc. (these sync. forms chiefly poetic), Theogn., Plat.; ὑ*perthéō*, fut. -*theúsomai*, no other tenses except imperf., Eur.; ὑ*perphérō*, fut. -*oísō*, aor. 1 -*ḗnegka*, aor. 2 *ḗnegkon*, but chiefly in pres. act. in this sense, c. gen., sometimes c. acc., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Isoc.; ὕ*perphúomai*, in aor. 2 ὑ*perephûn*, Hdt.; *kratéō*, c. gen., Xen.; ἀ*pokratéō*, Hdt.; ὑ*perpaíō*, fut. -*paisō*, no perf., only act. in this sense, c. acc. or c. gen., Ar., Dem.; ὑ*pertreínō*, only act. in this sense, c. gen. or c. acc., Dem.; ὕ*perpēdáō*, Plat.; *katabríthō*, perf. not in this sense, only act., Theoc.; *periptélomai*, esp. in aor. 2 *perieplómēn*, c. gen., Ap. Rh.; ὑ*perpélomai*, c. gen., Ap. Rh. *Vid.* To EXCEL, To CONQUER.

So great that no room was left to those who came after them to surpass them, τοσοῦτον ὥστε *mēdenì* τῶν *epigignoménōn* ὑ*perbolḕn* λελεῖφθαι, Dem.

SURPASSED — *to be surpassed by*, ἀ*poleípomai*, c. gen., Hdt.

SURPLUS, *periṓn*, οὖσα, óν, gen. óντος, etc., most usu. in neut. as a subst., Thuc., Plat., Isæ., Dem.

SURPLUS, THE, τὸ *perissón*, Xen.; τὸ *perissseûon*, Xen.; [τὰ *periónta*, Plat.]

You have a surplus, *perísteun úmîn*, c. gen. rei, Dem.

[*The surplus after paying expenses*, τὰ *periónta chrḗmata* τῆς *dioikḗseōs*, Dem.]

Such a surplus had Pericles, τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐ*perísseuse*, Thuc.

SURPRISE, Α, mil., *klopḗ*, ḗ, Xen.

Taking them by surprise, ἄ*prosdokḗtois epípesṓn*, Thuc.

The matter takes them by surprise, *prâgma* ἄ*phráktois prospíptei*, Ar.

You will be taken by surprise, ἄ*phraktoi* ληφθήσεσθε, Thuc.

Expressions of surprise, ὦ *pópoi*, Hom.; *pâpaî*, Soph., Eur., Hdt.; *papaîx*, Eur. (in Cycl.), Ar.

SURPRISE, ΤΟ, *sunkeudázomai*, mid., Xen., Dem.

To occupy by surprise (a military post, esp. by night), *kléptō*, Xen.

SURRENDER, Α, *parádosis*, *eos*, ḗ, Thuc.; *ékdosis*, ḗ, Hdt.

SURRENDER, ΤΟ, act., *ekdídōmi*, aor. 1 act. -*édōka*, perf. pass. *dédomai*, etc., Trag., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; *endídōmi* (used also intrans., as, a town surrenders), Eur., Thuc., Xen., Plat.; *paradídōmi*, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Antipho; *dídōmi*, Dem.; *ékdotον poiéō*, Hdt., Isoc.; *parístāmai*, in fut. mid. *parastḗsomai*, and aor. 2 act. *paréstēn*, Hdt.; *proschōréō*, Xen.

SURRENDERED, ἀ*nádotos*, *on*, Thuc.; *ékdotos*, *on*, Eur., Hdt., Isoc., Dem.

SURREPTITIOUS, *klopaîos*, *a*, *on* (esp. of what is so obtained), Æsch., Eur., Plat.

SURREPTITIOUSLY, *klopḗ*, Soph., Eur.

SURROUND, ΤΟ (i. e., be round), *amphérchomai*, fut. -*eleúsomai*, no aor. 1, aor. 2 -*ēlúthon*, sync. (as always in Att.) -*ēlthon*, perf. -*elēlutha*, c. acc. or c. dat., Hom.; *amphídinéomai*, pass., Hom.; *amphístamai*, mid., c. aor. 2 act., perf. and pluperf. act., 3d pl. perf. sync. *amphestâsi*, c. acc. or c. dat., Hom., Soph.; *periístamai*, also c. aor. 1 pass. *periestáthēn* (Call. has also ᾱ), c. acc., rarely c. dat., Omn.; *amphépō*, Ep. also *amphiépō*, only pres. and imperf. act. (only pres. in Trag.), Hom., Pind., Soph., Eur.; *stéphō*, Hom.; *peristéphō*, Hom.; *amphistéphō*, c. dat., Hom.; *stephánoomai*, pass., usu. c. prep. *amphí* or *perí* and acc., sometimes c. acc. without prep. (but rarely so), Hom., Hes., h.; *amphíbaínō*, fut. -*bḗsomai* (no fut. act. or aor. 1 in intrans. sense), aor. 2 -*ébēn*, part. -*bás*, perf. -*bébēka*, poet. sync. 3d pl. often -*bebâsi* and -*bebāsi*, infin. sync. -*bebâmen*, part. sync. -*bebaṓs*, *uîa*, further sync. -*bebṓs*, -*ōsa*, etc., Hom., Æsch., Eur., Call.; *ámpéchō*, imperf. *ámpeîchon*, pres. and imperf. also *ámpíschō*, *ḗmpischon* (only Att.) fut. *amphíxō*, pres. mid. (in Ar.) also *ámpischoûmai*, no aor. 1 nor perf., Hom., Trag.; *periéchō*, aor. 2 mid. *perieschómēn* sometimes in pass. sense, Hdt., Xen., Lys., Plat., Ap. Rh.; *pukázō*, Hes., Eur.; *amphistephánoomai*, pass., h.; *amphítrépō*, fut. -*drāmoûmai*, no aor. 1, aor. 2 -*édrāmon*, perf. -*dédromа*, Pind.; *amphípoléō* (esp. as a protector), only act., Pind.; *amphíkrémāmai*, pass., Pind.; *kúklóō*, more usu. in mid., also pass. in pass. sense, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; *kúkléomai*, pass. in act. sense, Soph., Hdt.; *ekkúklóomai*, pass. in act. sense, Eur., Ar.; *periβállō*, no aor. 1 act., perf. -*bébēka*, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; *perikúklóomai*, mid., Hdt.; *perikúklóomai*, mid., Ar., Xen.; *perílambánō*, fut. -*lḗpsomai*, no aor. 1, aor. 2 -*élabon*, perf. -*eílēpha*, Hdt.; *perichéomai*, pass. perf. -*kéchūmai*, c. acc. or c. dat. (esp. as a crowd surrounds a man), Xen., Plat.; *peristephánóō*, Ar., Hdt.; *periptússō*, fut. -*xō* (take in flank), Xen.; *peristoichízomai*, mid., also pass. in pass. sense, Dem.; *perikleíō*, perf. pass. -*kékleismai*, Hdt., Thuc.; *períeimi* (-*eînai*), c. dat., Thuc.; *periáγūmai*, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To surround with, to put around so as to surround, *amphitíthēmi*, aor. 1 act. -*éthēka*, aor. 1 pass. -*etéthēn*, also Ep. imperf. act. -*etítheu*, *ouv*, etc., c. acc. rei, dat. pers., Hom., Eur.; *amphíβállō*, same construction, Hom., Soph., Eur.; *periβállω*, sometimes c. gen. pers. (but rarely so), Æsch., Eur., Thuc.; *phrássω*, fut. -*xω*, c. acc. pers., dat. rei (esp. so as to defend with walls, bulwarks, fences, etc.), Hom., Eur., Hdt., Xen.; *periístēmi*, c. dat. pers., acc. rei, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Eur., Hdt., Xen., Plat.

To add something to what exists so as to surround, *prosperiβállomai*, mid., Dem.

To be divided so as to surround (as a branching river surrounds a district), *perischízomai*, pass., Hdt.

To surround with a wall, *periteichízω*, Thuc., Xen., Dem.

To surround with a fence, *peristaróō*, Thuc., Xen. *Vid.* WALL, FENCE, etc.

[*To surround with water* (i. e., insulate), *periλimnázω*, Thuc.; *to be surrounded with water*, *periρρéomai*, Xen.]

While the enemy surround the city, ἄ*stu periploménων dēíων*, Hom.

And when they completely surrounded and hemmed him in, ὡς δέ μιν *perisstaδὸν kúκλῳ kateíχον*, Eur.

Difficult to surround, *dusperílēptos*, *on*, Arist.

SURROUNDED, *dînōtós*, ḗ, óν, Hom.; *periphorḗs*, *és*, c. dat., Eur.; *perísstātos*, *on*, c. *upó* and gen., Isoc.

[*Surrounded by a plain*, *amphípedos*, *on*, Pind.]

SURROUNDING, adj., *amphídromos*, *on*, Æsch., Soph.; *perídromos*, *on*, Æsch., Eur.; *prósedros*, *on*, Soph.; *periβolos*, *on*, Eur., Pherecr.; *perístoιχος*, *on* (i. e., planted around so as to surround), Dem.

Surrounding a city, *amphiteichḗs*, *és*, Æsch.; *amphíptolis*, *eos*, ὁ *kai* ḗ, Æsch.

[*The surrounding country* (of any town or city), *periοικίς*, *ídos*, ḗ, Thuc.]

Any thing which surrounds, *stephánωma*, *ātos*, τό, c. gen. (e. g., *stéph. púrgων* = *púrγοι* which surround the city), Soph.; so *teιχέων periptūχaí*,

δόμων περιπτ. = τείχη, δόμοι, etc., Eur., Ar.

SURROUNDING, ᾱ, κύκλωσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; περίκύκλωσις, ἡ, Thuc.; περίοδος, ἡ, Thuc.

SURVEILLANCE — *and he kept him under surveillance,* ὁ δ' ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδίσμῳ εἶχεν, Thuc.

SURVEY, TO, ἐφοράω, imperf. ἐφεώρων, fut. ἐπόψομαι, Ep. also ἐπιόψ. (aor. 1 ἐποψάμην only in Pind.), aor. 2 ἐπεῖδον, ἐπΐδε, etc., pass. rarely beyond pres. and imperf., Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen.; ἐφορεύω, only act., Æsch.; περισκοπέω, fut. -σκέψομαι, perf. -έσκεμμαι, in act. sense, Thuc.

SURVEYOR, ᾱ — *a city surveyor,* ἀστῠνόμος, ὁ, Plat., Isæ., Dem.

To be a city surveyor, ἀστῠνομέω, only act., Dem.

Of or *belonging to a city surveyor,* ἀστῠνομῐκός, ἡ, όν, Plat.

A city surveyorship, ἀστῠνομία, ἡ, Arist.

SURVIVE, TO, ἔπειμι (-εἶναι), sine cas., Hom.; περιλείπομαι, pass., c. gen., Hom., Eur., Hdt., Plat.; περιγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, c. gen. or sine cas., Hdt.; ἐπιζάω, contr. αει into η, fut. -ήσω, Ion. also ἐπιζώω, fut. -ώσω, sine cas. of any one whom one outlives, sometimes c. acc. of time, Hdt., Plat.; ἐπῐβιώω, fut. -ώσομαι, aor. ἐπεβίων, c. acc. of the time, Thuc., Dem.; περίειμι, sometimes c. dat. pers., Hdt.; περῐφεύγω (of surviving illness, danger, etc.), Plat., Dem.; παραμένω, Hdt.

To survive (a fixed period), ὑπεκτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δεδρᾰμηκα, poet. -δέδρομα, Soph.

To cause to survive, περῐποιέω, Hdt.

That can not be survived, ἄβιος, ον, Plat.

SURVIVING, ὑπόλοιπος, ον, Hdt.

Surviving men (as glory, etc.), ὀπῐθόμβροτος, ον, Pind.

[SUSCEPTIBILITY, πείσεις, εων, αἱ, late phil., Philo, M. Anton.]

SUSPECT, TO, ὑποπτεύω, c. acc., sometimes c. εἰς and acc. pers., c. infin. rei, or c. ὡς or μή, etc., sometimes c. acc. pers., ἐς and acc. rei (e. g., *whom he chiefly suspected of being inclined to revolt,* τοὺς ὑπώπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, Hdt.), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὑπονοέω, c. acc. or c. gen. pers., sometimes c. acc. rei, εἰς and acc. pers., or c. acc. rei, dat. pers., etc., only act., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Andoc.; περῐβλέπω, Eur.; ὑποβλέπω, fut. usu. -βλέψομαι, no perf., Eur., Ar., Plat.; ὑπεῐδομαι, only pres. and imperf. mid., Eur.; ὑποτοπέω, also mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Ar., Hdt., Thuc., Lys.; ὑποτοπεύω, only act., Thuc.; κᾰτᾰδοκέω, fut. -δόξω, no perf. act., aor. 1 pass. -εδόχθην, etc., c. acc. pers., sometimes c. dat., c. infin. rei, Hdt., Antipho; κᾰτᾰδοξάζω, Xen.; κᾰθϋποπτεύω, Arist.; ὕφοράομαι, mid., imperf. ὑφεωραόμην, fut. ὑπόψομαι, Xen.; ὑπόπτως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἴσχον), c. πρός and acc., Dem.

To suspect (i. e., think), ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -εἴληφα, Xen.; ὕποσκέπτομαι, mid., Hipp.

I suspect it will happen, ἄπιστῶ μὴ (or μὴ οὐ) γένηται, Plat.

Oh, my friend, do not suspect me, ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί, Eur.

SUSPECTED, TO BE, ἀνθϋποπτεύομαι, pass., Thuc.; ὑπόπτως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), or ὑπ. διάκειμαι, c. dat., Thuc., Dem.

To make suspected, ἀπίστους ποιέω τινάς, Hdt.

SUSPEND, TO, ἄνάπτω, Hom.; ἀνακρεμάννῡμι, fut. -ἄσω, etc., Hom., Plat.; ἀρτάω, Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* TO HANG.

To suspend (an officer, etc.), παύω, c. gen. of the office, Xen.

To suspend one's judgment, ἐπέχω, Hdt.

SUSPENSE, IN, ἄπήορος, ον (of persons), Pind.; μετέωρος, ον (of persons and of things), Thuc., Dem.

To be in suspense, ἠρέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; αἰωρέομαι, pass., c. fut. mid., c. ἐν and dat., Thuc.; πέτομαι, aor. ἐπτόμην (infin. πτέσθαι) and ἐπτάμην, perf. πεπότημαι, c. dat., or c. ἐκ and gen., e. g., ἐλπίσιν or ἐξ ἐλπίδων, Pind., Soph.

To keep in suspense, ἄναπτερόω, Eur., Xen.

SUSPENSION, κρεμασμός, ὁ, Hipp. *Vid.* HANGING.

SUSPICION, ὑποψία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Antipho, Dem.

A suspicion (i. e., an idea), ἐνθῡμία, ἡ, Thuc.; ὑπόνοια, ἡ, Dem.; ὑπονόημα, ἄτος, τό, Hipp.

Free from suspicion, ἄνῦπόποτος, ον, Thuc., Xen.; ἀνῦπονόητος, ον, Dem.

SUSPICIOUS (i. e., entertaining suspicion), δύσζηλος, ον, sometimes c. ἐπί and dat. of the object, Hom., Ap. Rh.; ὕποπτης, ου, only masc., sometimes c. εἰς and acc., Soph., Thuc.; ὕποπτος, ον, c. gen., Eur., Thuc.

Suspicious (i. e., liable to suspicion), ὕποπτος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Antipho; κᾰτᾰμομφος, ον, Æsch.; ἐπίφθονος, ον, Eur.

Suspicious of ill, καχῦποπτος, ον, Ar., Plat., Arist.; κᾰχῦπότοπος, ον, Plat.

Our suspicious disposition, τὸ ἡμέτερον ὕποπτον, Thuc.

SUSTAIN, TO, ἐρείδω, perf. pass. ἐρήρεισμαι, pluperf. ἐρηρείσμην, etc., Hom., Tyrt., Æsch., Theoc. *Vid.* TO SUPPORT, TO ENDURE.

SUSTAINED (of style), σύντονος, ον, Pratin.

SUSTENANCE, τροφή, ἡ, Omn. Att.; διᾰτροφή, ἡ, Xen. *Vid.* SUPPORT.

SUTURE, ᾱ, ῥᾰφή, ἡ, Eur., Hdt.

[*The suture of the skull,* τοῦ κρανίου τὸ πριονωτὸν μέρος, Arist.]

SWADDLING-CLOTHES, στρόφος, ὁ, h.; σπάργᾰνον, τό, usu. in pl., h., Pind., Æsch., Ar.

A child in swaddling-clothes, σπαργᾰνιώτης, ου, ὁ, h.

SWAGGER, TO (in walking), σαυλόομαι, pass., Eur., Ar.; διᾰσᾰλᾰκωνίζω, Ar.; [(generally), πλατυγίζω, Ar.]

SWAGGERING, σᾰλᾰκωνεία, ἡ, Arist.

SWALLOW, ᾱ, χελιδών, όνος, ἡ (Simon. has voc. χελιδοῖ), Omn.; κωτίλας, ἄδος, ἡ, Anac.

Of or *like a swallow,* χελῐδόνιος, α, ον, and ος, ον, Ar.

SWALLOW, TO, ῥοιβδέω, only act., Hom.; [ἀναῤῥοιβδέω (of a whirlpool), Hom., Soph.]; ἄνᾰβρόχω, only in aor. ἀναβροξειε, and aor. 2 pass. part. ἀναβροχείς, Hom.; so κᾰτᾰβρόχω, with aor. 1 part. καταβροξας, Hom., Ap. Rh.; ἀμφῐχαίνω, esp. in aor. 2 act., Hom.; κᾰτᾰπίνω, fut. πίομαι, no aor. 1, aor. 2 κατέπιον, poet. sync. κάππιον, perf. -πέπωκα, perf. pass. -πέπομαι, etc. (esp. as the sea does ships, etc.), Hes., Theogn., Æsch., Hdt., Æschin.; ῥοφέω, fut. ῥοφήσομαι, no pass., Æsch., Soph., Ar., Xen.; κᾰταῤῥοφέω, Xen.; κάπτω, only act., no perf., Ar.; ἄνᾰκάπτω, Ar., Hdt.; ἐγκάπτω, Ar.; ἀποβροχθίζω, only act., Ar.; κᾰτᾰβροχθίζω, Ar.; κᾰτασπάω, fut. -ἄσω, Ar. *Vid.* TO EAT, TO DEVOUR.

To swallow greedily, ἐγχᾰῤῥυβδίζω, Pherecr.

To swallow one's anger, θῡμόν or χόλον δᾰ́κνω (fut. δήξομαι, perf. δέδηχα, aor. 2 ἐδᾰκον), Ar., Ap. Rh.

Difficult to swallow, δυσκᾰτᾰπότος, ον, Arist.

SWALLOWING, ᾱ, κᾰτᾰπόσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; κᾰ̆ψις, εως, ἡ, Arist.; ἄνᾰκαψις, ἡ, Arist.; ῥόφησις, εως, ἡ, Arist.

SWAMP, ᾱ, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh. *Vid.* MARSH.

SWAMPY, λιμνώδης, ες, Thuc.

SWAN, ᾱ, κΰκνος, ὁ, Omn.

Of or *belonging to swans, full of swans,* κΰκνειος, α, ον, Soph., Eur.

With swan's wings (of Leda), κῡκνόπτερος, ον, Eur.

Like a swan, κῡκνόμορφος, ον, Æsch.

SWARM, ᾱ, φῦλον, τό, Hom., Hes.; ἔθνος, τό, Hom.; ἐσμός, ὁ, Æsch., Hdt., Plat.; σμῆνος, τό, Æsch., Xen., Plat.; ἀφεσμός, ὁ, Arist.

In swarms, βοτρῦδόν, Hom.

Producing swarms, ἐσμοτόκος, ον, Anth.

SWARM, TO, κλονέομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To swarm (as a place swarms with men), γαργαίρω, c. gen., only act., Ar., Cratin.

SWARTHY, μελαγχροιής, ές, Hom.; μέλαγχρος, ον, Alcæ.; μελαγχρώς, ῶτος, ο καὶ ἡ, Eur.; μελάγχροος, ον, Hdt., Ap. Rh.; μελᾰνόστερφος, ον, Æsch.; κελαινόῤῥινες, οἱ καὶ αἱ, only pl., Soph.; μελαγχρής, ές, Cratin., Antipho.

SWATHE, ᾱ, ὄγμος, ὁ, Hom.; κόρθυς, υος, ἡ, Theoc.; αὐλαξ, ᾰκος, ὁ, Theoc.

[*To mow down a swathe,* ὄγμον ἐλαύνω, Hom., also ἄγω, Theoc.]

SWATHE, TO, σπαργᾰνίζω, Hes.; σπαργᾰνόω, Eur., Hipp.; σπαργᾰνάω, Plat.; σπάργω, only act., h.; σπειρόω, Call.

SWAY, δῦνᾰμις, εως, ἡ, Omn. *Vid.* POWER, DOMINION.

One who sways, ἡνίοχος, ὁ καὶ ἡ (of Minerva swaying her ægis), Ar.

SWAY, TO (a sceptre), ἀμφέπω, poet. also ἀμφιέπω, only pres. and imperf. act. (only pres. in Trag.) Pind., Soph.; κραίνω, Soph.; νέμω, Æsch., Soph.; μετᾰχειρίζω, Eur.

SWAYED — *the sceptre is swayed,* σκῆπτρον ἀνάσσεται, Soph.

He is swayed by the last speaker, ἐστὶ τοῦ λέγοντος, Thuc.

SWEAR, TO, ὄμνῡμι, pres. also ὀμνύω (never in Trag.), fut. ὀμοῦμαι, aor. 1 ὤμοσα, Ep. also ὄμοσσα, perf. ὀμώμοκα, pass. ὀμώμοσμαι, 3d sing. ὀμώμοται (Hom. uses pres. imper. ὄμνῦθι, Trag. ὄμνῦ: Hdt. has pres. part. pl. ὀμοῦντες), often c. acc. of the god, etc., by whom one swears (constr., *that one will do,* etc., c. inf. fut., Hom., Att., also c. inf. aor., e. vel sine ἄν, Hdt., Xen.; *that one has done,* etc., c. inf.

perf., Dem.; *to s. to one*, πρός c. acc., Hom., but usu. dat. pers. in Att.), Omn.; ἐπόμνῡμι, Omn.; σῠνόμνυμι (esp. of promising or threatening with an oath), Æsch., Soph.; ὕπόμνυμι (in prose, of taking an oath in order to bar future proceedings), Soph., Dem.; διόμνυμι, Soph., Eur., Lys., Plat., Antipho; κᾰτόμνυμι, sometimes c. gen. of any one against whom, in accusation of whom, one swears, Eur., Ar., Hdt., Dem.; ὅρκιον δῐδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι), Hom., Eur.; so ὅρκιον ἔπορον (only used in aor. 2), Ap. Rh.; ὁρκωμοτέω, only act., Æsch., Soph.; ἔνορκον ποιέομαι (mid.), Plat.

To swear before, προόμνῡμι, Æsch., Plat., Dem.

To swear besides, προσόμνυμι, Xen.; σῠνεπόμνυμι, Ar., Xen.

To swear in excuse, denial, etc., ἀπόμνῡμι and -ύω, c. μή, c. ὡς οὐ, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἐξόμνῡμι, c. τὸ μή and infin., or c. μὴ οὐ and infin., or c. infin. by itself, Soph., Plat., Isæ., Dem.

To swear in turn, in contradiction, etc., ἀντόμνῡμι, Xen., Antipho, Isæ., Dem.; ἀνθομόνυμι, Dem.

To swear truly, εὐορκέω, sometimes c. acc. of the god by whom, etc., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰτευορκέω, Arist.

To swear falsely, ἐπιορκέω, only act., sometimes c. acc. of the gods by whom, Hom., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ψευδορκέω, only act., Ar. *Vid.* To PERJURE, To FORSWEAR.

To swear falsely besides, προσεπιορκέω, Ar.

I swear by Jupiter, Ζεὺς ὀμώμοσται, Eur.; Ζῆνα ἐπώμοτον ἔχω, Soph.

Though I swore that I would not do so, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος, Soph.

To swear a person (i. e., to administer an oath to), ὁρκόω, Ar., Thuc., Isæ., Lys.; ἐξορκόω, Hdt., Thuc.; ἐξορκίζω, Dem.

[*To make one swear that he will do* (so and so), ὁρκόω τινὰ ἢ μὴν ποιεῖν, Isæ.]

SWEARING—having sworn, διώμοτος, ον, Soph.; ἐπώμοτος, ον (of the person or the words of the oath), Soph.; ὅρκιος, α, ον, more usu. ος ον, Soph.

Swearing not to do, ἀπώμοτος, ον, Soph.

To be denied with swearing, ἄπώμοτος, ον, Soph.

Sworn by (as a god, etc.), ἐπώμοτος, ον, Soph.; ὅρκιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph., Eur., Thuc.

SWEARING, Α, ὁρκωμόσια, τά, Plat.

A swearing against any one, κᾰτωμοσία; ἡ, Hdt.

A swearing off, getting off by swearing, ἐξωμοσία, ἡ, Dem.

A swearing (i. e., administering an oath), ἐξόρκωσις, εως, ἡ, Hdt.

SWEAT, ἵδρώς, ῶτος, ὁ, Omn.; ἵδῐσις, εως, ἡ, Arist.

Without sweat, ἀνῐδρωτί, Hom., Plat.; ἀνῐδῐτί, Plat.

Without sweat, adj., ἄνῐδρωτος, ον, Xen.; [ἄνῐδρος, ον, Hipp.]

SWEAT, TO, ἵδῐω, but also δΐ, only act., Hom., Ar., Arist.; ἵδρόω (with irreg. contraction into ω and ῳ for ου and οι, though Xen. has also the contraction into ου), only act., Hom., Xen., Arist.; ἄνῐδῐω, Plat.; ἐν ὕδατι βρέχομαι, Hdt.

Causing sweat, ἱδᾰλιμος, ον, Hes.; ἱδρωτῐκός, ή, όν, Hipp.

To cause sweat, ἱδρωτοποιέω, only act., Arist.

A causing sweat, ἱδρωτοποιΐα, ἡ, Arist.

Apt to sweat, ἱδρώδης, ες, Hipp.

SWEEP, TO (a house, etc.), κορέω, fut. -ήσω, Hom., Ar., Dem.; σαίρω, only in pres., fut., and aor. 1 act. (of sweeping a house or sweeping away dust), Soph., Eur.

To sweep away, συμψάω, Ar., Hdt.; ἀνᾰκᾰθαίρομαι, mid., Plat.

To sweep off (as enemies from the deck of one's ship), ἀπᾰράσσω, fut. -ξω, Hdt., Thuc.

That a severe and sweeping measure had been passed, ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, Thuc.

[SWEEPING (of a robe), ποδήρης, ες, Eur., Xen.; *with sweeping robe* (of ladies), ἑλκεσίπεπλος, ον, Hom.]

SWEEPINGS, κόρημα, ᾰτος, τό, Ar.

SWEET (in a general sense), νηδύμος, ον (only of sleep), Hom.; so ἡδύμος, ον, compar. -έστερος, etc., Hes., h., Alcman, Simon.; ἡδύς, εῖα, ύ (Hom. also has ἡδύς once as fem.), acc. poet. often ἡδέα, both as masc. and fem. (not Att.), compar. ἡδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἥδῐστος, Omn.; γλῠκερός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; γλῠκύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος, etc., also γλῠκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. γλύκιστος, Omn.; μελῃδής, ές, Hom., Pind., Alcæ.; μελῐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; μελιγηθής, ές, Pind.; μελιτόεις, εσσα, εν, Pind.; μείλῐνος, ον, Eur.; γλῠκυμείλῐχος, ον (of Venus), h.; γλῦκιος, ον, Arist.

Sweet (of oil), ἑδᾰνός, ή, όν, Hom., h.

Sweet (of sounds, voices, etc.), κάλλῐμος, ον, Hom.; λῐγύς, εῖα, ύ, Hom., Trag.; λῐγῠρός, ά, όν, Omn. poet., Plat.; λειριόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; ἡδυεπής, ές, Hom., Hes.; fem. ἡδυέπεια, Hes.; [μελίγηρυς, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind., Plat.; μελιτερπής, ές, Simon.; μελίγδουπος, ον, Pind.; μελίκομπος, ον, Pind.; μελίφθογγος, ον, Pind.]; ἡδύγλωσσος, ον, Pind.; ἡδύλογος, ον, Pind.; ἡδύπνοος, ον, contr. -πνους, -ουν, Pind., Soph.; ἡδυμελής, ές, Sapph., Pind., Soph.; ἠδύθροος, ον, contr. -θρους, -ουν, Eur.; ἱμερόφωνος, ον, Sapph.; εὔφθογγος, ον, Eur., Call.; καλλίφθογγος, ον, Eur.; ἡδύβόης, ου, only masc., Eur.; εὔγηρυς, -υος, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, Ar.; λείριος, ον, Ap. Rh.; γλῠκῠμῦθος, ον, Mel.

Sweet to eat, λᾰρός, ά, όν, irreg. compar. -ώτερος, etc., but also -ότερος, etc., Hom., Simon.; ἡδύκρεως, ων (of animals), Arist.

Sweet to drink, ἡδῠπότος, ον, Hom.

Sweet to smell, εὐόδμος, ον, Pind., Theoc.; ἡδύοσμος, ον, Ar.; εὔπνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Mosch.

(Philomel) *sweetest of birds*, ἀοιδοτάτη πετεηνῶν, Eur., Theoc.

Very sweet, παγγλύκερος, ον, Ar.

Sweetly bitter, γλῠκῠπῐκρος, ον, Sapph.; ὀξῠγλυκυς, εια, υ, Æsch.

Fond of sweet things, φῐλόγλῠκος, ον, Arist.; φιλόγλυκυς, υ, Arist.

To be sweet, ἐγγλύσσω, only pres. act., Hdt.; γλῠκαίνομαι, pass., Xen., Mosch.

SWEETBREAD, πάγκρεας, ᾰτος, τό, Arist.

SWEETEN, TO, κᾰτᾰμελῐτόω, Ar.; [ἀναγλυκαίνω, Theoph., in pass.]

[SWEETENED—*not sweetened*, ἀνήδυντος, ον, Arist.]

SWEETHEART, ἐρωτίς, ῖδος, ἡ, Theoc.; ἐρωτῠλος, ὁ, Theoc.

SWEETLY, ἡδύ, Hom.; ἡδέως, Soph., Eur., Xen., Plat.

More sweetly, λᾰρότερον, Simon.

SWEETMEATS, τρᾰγήματα, τά, Ar., Xen.; πέμματα, τά, Hdt., Plat.; [νώγαλα, τά, Antipho, Ephipp.]

To eat sweetmeats, τραγημᾰτίζω, only act., Menand., Arist.

The eating of sweetmeats, τραγηματισμός, ο, Arist.

Fond of sweetmeats, φῐλοτρᾰγήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eubul.

SWEETNESS, γλῠκῠτης, ητος, ἡ, Hdt., Plat.

SWELL, THE (of a heavy sea), οἶδμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; σᾶλος, ὁ (irreg. pl. in Alcman σάλεσι), Soph., Eur.; κολόκῡμα, ᾰτος, τό, Ar.; κλῠδώνιον, τό, Thuc.

SWELL, TO (as the sea, etc.), κορύσσομαι, pass., Hom., Theoc., Ap. Rh.; κορῠφόομαι, pass., Hom.; κλύζω, fut. κλῦσω, more usu. in pass., Hom., Æsch.; κῡμαίνω, no mid., rare in pass., often metaph., Hom., Pind., Æsch.; κυμᾰτόομαι, pass., Thuc.

To swell (of any thing), οἰδάνω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Ap. Rh.; οἰδέω, only act., Hom., Ar., Plat., Theoc.; ἄνοιδέω, Eur., Hdt., Plat.; ἐξοιδέω, Eur.; ἐξογκόομαι, pass., Eur., Hdt.; ἀπαργάω, sometimes also metaph., Eur., Plat.; ἐκτόφομαι, pass., esp. in aor. 2 ἐξετύφην, Menand.; κολπόομαι, pass. (of a sail), Mosch.; οἰδαίνω, only pres. act., Ap. Rh.; [(of passion, desire), ὀργάω, Ar., Arist.; (of rivers), πληθύω, Hdt.]

To swell (as fruit does when ripe), ὀργάω, only act., Hdt., Xen.

And it (an olive-branch) *swells with white flowers*, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ, Hom.

[*To swell with conceit*, ὀγκόομαι, Trag.; ὄγκον αἴρω, Soph.]

To swell a little, ὑποιδέω, Hipp.

To swell up from, ἐξᾰνοιδέω, c. gen., Arist.

To swell round, περιοιδάνω, Hipp.

To cause to swell, κορύσσω, fut. -ξω (of making the sea swell), Hom.; κολπόω (a sail), Mel.

[*And the wind swelled out the middle of the sail*, ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, Hom.]

SWELLING (the act), οἴδησις, εως, ἡ, Plat.; ἀνοίδησις, ἡ, Arist.; ἔπαρσις, εως, ἡ, Arist.; πρῆσις, εως, ἡ, Med.

A swelling round, περῐτᾰσις, εως, ἡ, Theoph.

Swelling, adj. (of the sea), πολῠκλυστος, ον, Hom.; οἰδμᾰτώδης, εσσα, εν, Æsch.; (of any thing), οἰδάλέος, α, ον, Archil.; περιτενής, ές, Hipp.; (of a horse's sides), ὀγκώδης, ες, Xen.

SWELLING, Α, κονδύλη, ἡ, Æsch.; οἴδημα, ᾰτος, τό, Dem., Hipp.; ἔξαρμα, ᾰτος, τό, Hipp.; [πρῆσμα, ατος, τό, Hipp.; μετεωρισμός, ὁ, Id.]

SWERVE, TO, κλίνομαι, pass., Ep. aor. 1 ἐκλίνθην for ἐκλίθην, Hom.; [παρακλίνομαι, Hom., Æschin.]; ἐκκλίνω, c. ἀπό and gen. of that from which, Thuc., Xen.; πᾰρεκκλίνω (this and prec. only act.), Arist.; ἐξερωίω, c. gen. of the course out of which, only act., Hom., Theoc.

[*To cause to swerve*, παρακλίνω, Hes., Arist.]

SWIFT, διερός, ά, όν (of the human foot), Hom.; ἐπειγόμενος, η, ον, Hom.; λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; πολύσκαρθμος, ον, Hom.; εὔσκαρθμος, ον, Ep. ἐΰσ., Hom.; καρπᾰλΐμος, ον, Hom.; λᾰ̄βρος, ον,

Hom., Pind., Eur.; *κραιπνός, ή, όν*, Hom., Pind., Æsch., Eur.; *αἰψηρός, ά, όν*, Hom.; *θοός, ή, όν*, Omn.; *ὠκύς, εῖα, ύ*, Ep. fem. also *ὠκέᾶ*, compar. *-ύτερος*, superl. *-ύτατος*, also *ὤκιστος*, Omn. poet.; *τᾰχύς, εῖα, ύ*, compar. *-ύτερος*, etc., also *θάσσων* (in late Attic also *ταχίων*), superl. *τάχιστος*, Omn.; *ὠκύπορος, ον*, Hom., Pind., Æsch.; *ὠκύπτης, ου*, ὁ (of birds, or even of horses), Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; *ὠκύπτερος, ον* (prop. of birds, but also of ships), Hom., Æsch.; *αἰψηρόκλευθος, ον*, Hes.; *τροχᾰλός, ή, όν*, Hes., Eur.; *σπερχνός, ή, όν*, Hes., Æsch.; *αὐρῐβᾰ́της, ου*, only masc., Æsch.; *ἄκᾰμαντόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ* (used even of lightning), Pind.; *τᾰχύπορος, ον*, Æsch., Eur.; *τᾰχύῤῥοθος, ον*, Æsch.; *ταχύῤῥωστος, ον*, Soph.; *ὠκῠδίνητος, ον*, Pind.; *ὠκῠ́δρομος, ον*, Eur.; *ὠκύθοος, η, ον*, and *ος, ον*, Eur., Call.; *ὠκῠ́πλᾰνος, ον*, Eur.; *ταχῠβᾰ́της, ου*, only masc., Eur.; *τᾰνῠ́δρομος, ον*, Æsch.; *πρόδρομος, ον*, Æsch., Soph., Hdt.; *λᾰβρόσῠτος, ον*, Æsch.; *καιπνόσῠτος, ον*, Æsch.; *λαιψηρόδρομος, ον*, Eur.; *ἀελλάς, ἄδος*, only fem., Soph.; *ἀελλαῖος, α, ον*, Soph.; *ἠνεμόεις, εσσα, εν*, Soph.; *δρομαῖος, α, ον*, and *ος, ον*, Eur., Ar.; *αἰόλος, η, ον*, Soph.; *δρομάς, ᾰδος*, ὁ *καὶ ἡ*, used also even with neut. subs., Eur., Soph.; *ἅμιλλητήρ, ῆρος*, ὁ, only masc., Soph.; *ὀξύς, εῖα, ύ*, Thuc., Plat.; *τᾰχίνος, ή, όν*, Ap. Rh.; *ταχῠβάμων, ονος*, ὁ *καὶ ἡ*, Arist. *Vid.* SYN. 297.

Swift of foot (most of the following words are also used simply for swift), *ποδήνεμος, ον*, Hom.; *ποδάρκης, ες*, Hom., Pind.; *τᾰναύπους, ποδος*, ὁ *καὶ ἡ*, Hom.; *ὠκύπους*, neut. *-ουν*, Hom., Hes., Soph., Eur.; *ἀερσίπους*, also *ἀρσίπους, ουν*, Hom., h.; *ποδώκης, ες* (Ap. Rh. has superl. *ποδωκηέστατος*), Hom., Hes., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; *ἀελλόπος, ον*, Hom.; *ἀελλόπους, -ποδος*, only in pl., h., Simon., Pind., Soph., Eur.; *ταχύπτερύγιος, ον*, Theogn.; *ταχύπους*, Eur., Ar.; *καμψίπους*, Æsch.; *τᾰνῠ́πους*, Soph.; *ὀξύπους*, Eur.; *χήλαργος, ον*, Soph.; *εὔπους*, Xen.; *ὀρσόπους*, Anth.; *ὠκῠπόδης, ου*, only masc., Anth.

Swift of wing (most of these words also used generally for swift, and esp. applied to ships, their sails being like wings), *τᾰνυπτέρυξ, ῠγος*, ὁ *καὶ ἡ*, Hom.; *τᾰνῠσίπτερος, ον*, Hom., Hes., h., Ar.; *ὠκύπτερος, ον*, Hom., Æsch.; *τᾰνυπτέρῠγος, ον*, Simon.; *τᾰνύπτερος, ον*, Hes., h., Pind.; *πτερόεις, εσσα, εν*, fem. contr. sometimes *πτερόῦσσα*, Pind., Eur.; *πτερυγωκής, ές*, Æsch.; *τᾰχύπτερος, ον*, Æsch.; *ὑπόπτερος, ον*, Pind., Eur.

Swift (of a ship), *ὠκύᾰλος, ον*, Hom., Soph.; *τᾰχυήρης, ες*, Æsch.

Swift (of a river), *ὠκῠ́ροος, ον*, Hom.; *ἀγᾰῤῥοος, ον*, Hom.; *ὠκυ-ρόης, ον*, only masc., Eur.

Swift as the wind, *ἀνεμώκης, ες*, Eur.; *ἴσᾰνεμος, ον*, Eur.

Swift as a horse, *ἄμιππος, ον*, Soph.

SWIFTER, *ᾰ́φάρτερος, α, ον*, Hom.

SWIFTLY, *κραιπνῶς*, Hom.; *κραιπνά*, Hom.; *καρπᾰλίμως*, Hom.; *ὦκα*, Hom., Ap. Rh.; *ὠκέως*, superl. *ὤκιστα*, Hom., Pind.; *ῥίμφα*, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; *θοῶς*, Hom., Æsch.; *τᾰχέως*, Hom., Hes., Xen.; *τᾰχύ*, compar. *θάσσον*, superl. *τᾰχιστα* and *τᾰχύτατα*, Omn.; *τᾰχα*, Omn.; *ὀτρᾰλέως*, Hom., Ap. Rh.; *αἶψα*, Hom., Pind.; *τᾰχος*, Æsch.; *ἀπὸ τάχους, διὰ τάχους, ἐν τάχει, σὺν τάχει, κατὰ τάχος*, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; *οξύ*, Hom., Hdt.; *ὀξέως*, Thuc.: *λαιψηρά*, Eur.; *κατὰ πόδας*, Thuc., Xen.; *αἰγόδην*, Ap. Rh.; *ἀπτερίως*, Ap. Rh.

To go swiftly, *ὑπερικαίνομαι*, only pres. and imperf., Hom.

To sail swiftly, *τᾰχῠναυτέω*, only act., Thuc.

I have come swiftly, *δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα*, Soph.

Running swiftly, *ὠκὺν πόδα τιθείς*, Eur. *Vid.* TO HASTEN.

Swiftly shot (of an arrow), *ὠκῠ́βολος, ον*, Soph.

Bearing one swiftly, *κραιπνοφόρος, ον*, Æsch.; *ὠκῠ́πομπος, ον*, Eur.

Accompanying or *pressing on one swiftly* (as a pursuit), *τᾰχύπομπος, ον*, Æsch.

Riding swiftly, *αἰολόπωλος, ον*, Hom., Theoc.

SWIFTNESS, *ἀῖκή*, ἡ (esp. of arrows), Hom.; *τάχος, τό*, Omn.; *τᾰχυτής, ῆτος*, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; *ὠκύτης, ητος*, ἡ, Pind., Plat.; *ἀμᾰρῠγή*, ἡ, Ar.; *ἀΐξ, ἀΐκος*, Ap. Rh.

Swiftness of foot, *ποδώκεια*, ἡ, Hom., Eur.; *ποδωκία*, ἡ, Æsch., Xen.; *ᾱκμὴ ποδῶν*, Pind., Æsch.; *τᾰχῠδρομία*, ἡ, Arist.

With equal swiftness, *ὁμοιοταχῶς*, Arist.

SWIM, TO, *νήχω*, and mid., no pass., Hom., Hes., Soph.; *νέω*, fut. *νεύσομαι*, and in Att. prose *νευσοῦμαι*, aor. 1 *ἔνευσα*, no perf. (Hom. has imperf. *ἔννεον*), Hom., Xen., Plat.; *κολυμβάω*, Plat.

To swim (as a person's head or eyes swim after a blow), *στρεφεδινέομαι*, pass., Hom.

To swim across, *διᾰνέω*, c. acc. or sine cas., Hdt., Plat.

To swim away, *ἀποκολυμβάω*, Thuc.

[*To swim before*, *προνήχομαι*, Plut.]

To swim by or *past*, *πᾰρᾰνήχομαι*, mid., Hom.

To swim out of (esp. so as to escape by swimming), *ἐκνέω*, Eur., Thuc.; *ἐκκολυμβάω*, c. gen., Eur.

To swim round, *περινέω*, Arist.; [*περινήχομαι*, Plut.]

To swim toward or *to*, *ἐπινήχομαι*, mid., h., Call.; *εἰσνέω*, Thuc.; *προσνέω*, Thuc.; *προσνήχομαι*, mid., Call., Plut.

To swim with, *συννήχομαι*, mid., Ar.

One must swim, *νευστέον*, Plat.

Able to swim, *νευστικός, ή, όν*, Plat.

Unable to swim, *ἀκόλυμβος, ον*, h.

SWIMMER, A, *κολυμβητήρ, ῆρος*, ὁ, Æsch.; *κολυμβητής, οῦ*, ὁ, Thuc., Arist.

SWIMMING, *νῆξις, εως*, ἡ, h.; *νεῦσις, εως*, ἡ, Arist.; *τὸ νηκτόν*, Anacreont.

The art of swimming, *ἡ κολυμβητική*, Plat.

[*Swimming* (adj.), *νηκτός, ή, όν*, Anth., Plut.]

SWIMMING-BATH, A, *κολυμβήθρα*, ἡ, Plat.

SWINDLER, A, *κύρμα, ᾰτος, τό*, Ar. *Vid.* A CHEAT.

SWINE, *ὗς*, ὁ *καὶ ἡ*, gen. *ὑός*, acc. *ὖν*, Omn. *Vid.* PIG.

Of or *belonging to swine*, *χοίρειος, α, ον*, Hom., Ar., Xen. *Vid.* PIG.

A herd of swine, *συοφορβεῖον, τό*, Arist.

A slaughter of swine, *συοκτᾰ́σία, ἡ*, Mel.

Slaying swine, *συοκτόνος, ον*, Call.

SWINEHERD, A, *ὕφορβός*, ὁ, Hom.; *σῦφορβός*, ὁ, Hom.; *σῦβώτης, ου*, ὁ, Hom., Hdt., Plat., fem. *συβώτρια*, Plat. (Com.); *σῦβότης, ου*, ὁ, Arist.

A swineherd's song, *συοβαύβᾰλος λόγος*, Cratin.

SWING, TO, *σφενδονάω*, Eur.; *ἄνᾰκῑνέω*, Hdt., Plat.; *ἀνασείω*, Hes., Thuc.; *παρασείω* (of swinging one's arms), Arist.

A swinging motion, *τᾰλαντεία* or *ταντᾰλεία, ή*, Plat.; [(of the arms in walking), *παράσεισμα, ατος, τό*, Hipp.]

SWINISH, *ὕειος, α, ον*, Plat.; *ὑηνός, ή, όν*, Plat.

To be swinish, *ὑηνέω*, only act., Plat.

SWINISHNESS, *ὑηνία, ή*, Ar.; *συηνία, ή*, Pherecr.

[SWITCH, A, *ῥάδιξ, ῖκος, ή*, Nic.] *Vid.* ROD.

[SWIVEL, A (turning on a pivot), *περίακτον* (*μηχάνημα*), *τό*, Math.]

[SWOLLEN, *ὀγκηρός, ά, όν*, Arist.] *Vid.* TO SWELL.

Swollen (of a river), *ὀπαζόμενος, η, ον*, Hom.

A little swollen, *ὑποιδαλέος, α, ον*, Hipp.

SWOON, A, *λῐποψῡχία, ή*, Arist.; [*ὀλιγοψυχία, ή*, Hipp.]

SWOON, TO, *ἀποψῡ́χω*, only act., Hom.; *ὠρᾶκιάω*, only act., Ar.; *ἐκθνήσκω*, fut. *-θανοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἔθᾰνον*, perf. *-τέθνηκα*, Plat.; *λῐποψῡχέω*, Thuc. *Vid.* TO FAINT.

SWOOP, A, *οἶμα, ᾰτος, τό*, in pl., Hom.

SWORD, A, *ᾎορ, τό*, Hom., Hes.; *φάσγᾰνον, τό*, Omn. poet.; *ξίφος, τό*, Omn. poet., Hdt., Xen.; *μᾰχαίρα, ἡ* (prop., short and curved in opp. to *ξίφος*, which was straight), Pind., Eur., Hdt., Plat.; *ἔγχος, τό*, Soph.; *κνώδων, οντος*, ὁ, Soph.; *σκαλμή, ἡ*, Soph.; *ξῐφίδιον, τό*, Ar., Thuc., Xen.; *μᾰχαίριον, τό*, Xen.; *ξι βομᾰχαιρα, ἡ*, Theopomp. (Com.); *βέλος, τό*, Soph., Ar.; *ἀκινάκης, ου, ὁ*, and Ion. *εος*, ὁ (prop. a Turkish scimitar), Hdt., Xen.; so *σᾰγᾰ́ρις, εως, ἡ*, Hdt., Xen.; *σπάθη, ἡ*, Philem. *Vid.* SYN. 388.

[*The merciless sword*, *νηλὴς χαλκός*, ὁ, Hom.]

The perils of the sword, *ἄρκυες* [*αἱ*] *ξίφους*, Eur.

A drawn sword, *ξίφος πρόκωπον*, Æsch., Eur.

Like a sword, *sword-shaped*, *ξιφοειδής, ές*, Theoph.

Wearing a sword, *μᾰχαιροφόρος, ον*, Æsch., Hdt., Thuc.; *ξιφηφόρος, ον*, Eur.; *ξιφήρης, ες*, Eur.

With golden sword, *χρῡσάωρ, ορος*, ὁ, Hes., h., Pind.; *χρῡσάορος, ον*, Hom., h., Pind., Orac. ap. Hdt.

Wielding the sword, *σῐδηρονόμος, ον*, Æsch.

To pierce with the sword, *περιβάλλω* (no aor. 1 act., perf. *-βέβληκα*) *χαλκεύματι*, Æsch.

Appearing to smite me with a sharp sword, *δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν*, Eur.

Decided by the sword (battle, etc.), *ξιφηφόρος, ον*, Æsch., Eur.

Sword in hand, *πρόκωπος, ον*, Æsch., Eur.

Drawing a sword, *ξιφουλκός, όν* (of the hand), Æsch.

Slain by the sword, *ξιφοδήλητος*,

ον (also of death so caused), Æsch.; *σίδηρόπληκτος, ον*, Æsch.; *σιδηροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.

Slaying with the sword, ξίφοκτόνος, ον, Soph., Eur.

A contest in which men fall by the sword, δοριπετὴς ἀγωνία, ἡ, Eur.

Being slain by the sword, ξιφέων ἐπίχειρα λαχών, Soph.

Making swords, ξίφουργός, όν, Ar.; *φασγᾶνουργός, όν*, Æsch.

To dance with swords, ξιφίζω, Cratin.

SWORD-DANCE, THE, *ξιφισμός, ὁ*, Ath.

[SWORD-FACTORY, A, *μαχαιροποιεῖον, τό*, Dem.]

[SWORD-FISH, THE, *ξιφίας, ου, ὁ*, Arist., Archestr.]

[SWORD-FLAG (a plant), *ξιφίον, τό*, Theoph.]

[SWORD-LIKE, *ξιφοειδής, ές*, Theoph.]

[SWORD-LILY, *μαχαιρώνιον, τό*, Diosc.]

SYBARITE—*to live like a Sybarite*, *Συβαρίζω* (ῡ in arsis), Ar.

SYLLABLE, A, *συλλᾰβή, ἡ*, Eur., Plat., Arist.

[*Of few syllables, ὀλιγοσύλλαβος, ον*, Dion.; *of one syllable, μονοσύλλαβος, ον*, Gram.; *of many syllables, πολυσύλλαβος, ον*, Luc.; *of one syllable more, περισσοσύλλαβος, ον*, Gram.; *to have one syllable more than, περισσοσυλλαβέω*, c. gen., Id.]

SYLLABLE, TO, *συλλᾰβίζω*, Plut.

SYLLOGISM, A, *συλλογισμός, ὁ*, Arist.

SYLLOGISTICAL, *συλλογιστῐκός, ή, όν*, Arist.

SYLLOGISTICALLY—*to be inferred syllogistically, συλλογιστέος, α, ον*, Plat.

SYLLOGIZE, TO, *συλλογίζομαι*, mid., Arist.

One must syllogize, συλλογιστέον, Arist.

SYLVAN, *ὑλόκομος, ον*, Eur. *Vid.* WOODY.

SYMBOL, A, *ἑρμηνεία, ἡ*, Plat. *Vid.* SIGN.

SYMMETRICAL, *εὔμορφος, ον*, Sapph., Æsch., Eur., Hdt.; *σύμμετρος, ον*, Plat.; *εὔμετρος, ον*, Theoc.

SYMMETRICALLY, *συμμέτρως*, Eur., Xen., Plat.

SYMMETRY, *εὐμορφία, ἡ*, Æsch., Eur., Xen., Plat.; *συμμετρία, ἡ*, Plat.; *ῥυθμός, ὁ*, Plat.

SYMPATHIZE WITH, TO, *συμπράσσω*, fut. *-ξω*, only act., c. *σύν* and dat., Eur.; *συμπᾰθέω*, only act., c. dat., Isoc., Arist.; *συμπάσχω*, fut. *-πείσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἔπᾰθον*, perf. *-πέπονθα*, Plat.; *ὁμοιοπᾰθέω*, only act., c. dat., Arist.; *σύνομοιοπαθέω*, Arist.

To sympathize in indignation with, σύνασχᾰλάω, c. dat., Æsch.

To sympathize in grief with, σύναλγέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Trag., Antipho, Dem.; *συγκάμνω*, fut. *-κᾰμοῦμαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἔκᾰμον* (Ep. also *-κέκᾰμον*, redupl. in all the moods), only act., c. dat., Trag.; *συμπενθέω*, only act., Æsch., Eur., Lycurg., Dem.; *σύνᾰχθομαι*, mid., fut. *-θέσομαι* or *-θήσομαι*, also aor. 1 pass. *-αχθέσθην*, in the same sense, Hdt., Xen., Dem.; *συλλῡπέομαι*, pass., c. dat., Hdt., Antipho; *συμπονέω*, c. dat. pers., c. acc. or c. dat. of evils, Eur.

To sympathize in joy, συγχαίρω, fut. *-χαιρήσω*, aor. 2 pass. in the same sense *σύνεχᾰρην*, Anac., Æsch., Ar., Xen., Plat.; *συγγηθέω*, perf. *-γέγηθα*, only act., c. dat., Eur.

To sympathize in hatred, σύνέχθω, only act., Soph.

To sympathize in love, συμφῐλέω, Soph.

To make to sympathize in grief, συλλῡπέω, Arist.

Sympathizing with, συμπᾰθής, ές, c. dat., Plat. (Com.), Arist.; *ὁμοιοπᾰθής, ές*, Plat.

SYMPATHY, *συμπάθεια, ἡ*, Polyb., in better authors *τό* and infin. *Vid.* TO SYMPATHIZE.

Where one can obtain the sympathy of those who hear, ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων, Æsch.

SYMPHONY, *συμφωνία, ἡ*, Plat., Arist.

SYMPTOM, A, *σημεῖον, τό*, Omn. Att. *Vid.* A SIGN.

SYMPTOMATIC, *σημειώδης, ες*, Arist., Theoph.

SYNAGOGUE, A, *σῠνᾰγωγή, ἡ*, N.T.

SYNALŒPHA, *σῠνᾰλοιφή, ἡ*, Gram.

SYNCOPE, *συγκοπή, ἡ*, Gram.

SYNOD, A, *σῠνοδος, ἡ*, Hdt., Thuc. *Vid.* ASSEMBLY.

SYNONYMS, *τὰ ὁμώνῠμα*, Plat.

SYNONYMOUS, *σῠνώνῠμος, ον*, Æsch., Eur.

To be synonymous with, σῠνωνῠμέω, c. dat., Ath.

SYNTAX, *σύνταξις, εως, ἡ*, Gram.

SYRIAN—*in Syrian language, Σῠριστί*, Xen.

SYRINGE, A, *κλυστήρ, ῆρος, ὁ*, Hdt.

SYSTEM, A, *σύστημα, ᾰτος, τό*, Plat., Arist.; *περίοδος, ἡ*, Plat.; *κόσμος, ὁ*, Plat.; *μέθοδος, ἡ*, Plat.

[*To live according to the prescribed system* (of diet, etc.), *ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζάω*, Plat.]

[*To reduce to system, ὁδοποιέω*, c. acc., Arist.]

SYSTEMATIC, *τεχνῐκός, ή, όν*, Plat.; [*μεθοδικός, ή, όν*, Polyb.; (of history), *πραγματικός, ή, όν*, Polyb.].

[*To write* or *treat of* (a thing) *systematically, πραγματεύομαι περί τι* or *τινος*, Plat., Arist.]

SYSTEMATIZE, TO, *ὁδοποιέω*, only act., Arist.; *τεχνολογέω*, only act., Arist.

T.

[TABERNACLE, THE, *σκηνή, ἡ*, LXX., N. T.; *the feast of tabernacles, ἡ ἑορτὴ τῶν σκηνῶν*, LXX.; *ἡ σκηνοπηγία*, LXX.; *ξυλοφόριος ἑορτή*, Joseph.]

TABLE, A, *τράπεζα, ης, ἡ*, Omn.

A table with three legs, τρῖπους, ποδος, ὁ, Xen.; *τρῐπόδιον, τό*, Antipho.

A money-changer's table, ξύλον, τό, Dem.

The table of laws (at Athens), *ἄξων, ονος, ὁ*, Dem.

To put on a table, τράπεζόω, Soph.

Fed at his master's table, τραπεζεύς, ὁ (of a dog), Hom.

Bearing a table, τραπεζοφόρος, ον, Ar.

To lay a table, τραπεζοποιέω, Diphil.

Laying or *waiting at table, τραπεζοποιός, όν*, Antipho.

At table, ἐπῐτράπεζος, ον, Theoph.

[*Sitting at table with, ὁμοτράπεζος, ον*, c. dat., Hdt., Xen.]

Any thing put on the table, ἐπῐτρᾰπέζωμα, ᾰτος, τό, Plat. (Com.)

With well-spread table, καλλῐτρᾰπέζος, ον, Amips.

Keeping a mean table, μῑκροτρᾰπέζος, ον, Antipho.

TABLET, A, *πίναξ, ᾰκος, ὁ*, Hom., Simon., Æsch., Ar.; *δέλτος, ἡ*, Trag., Ar., Plat.; *πεύκη, ἡ*, Eur.; *σᾶνίς, ἴδος, ἡ*, esp. in pl., Eur., Ar., Andoc., Dem.; *δέλτιον, τό*, Hdt.; *κήρωμα, ᾰτος, τό*, Hdt.; *κύρβεις, αἱ*, Ar., Plat., Ap. Rh.; *πῐνᾰκιον, τό*, Ar., Plat., Dem.; *πῐνᾰκίσκιον, ὁ*, Ar.; *πῐνᾰκίσκιον, τό*, Antipho; *πινακῐδιον, τό*, Arist.; *πύξιον, τό*, Ar.; *πυξῐδιον, τό*, Ar.; *σᾰνῐδιον, τό* (esp. on which laws are inscribed), Æschin.; [(folding), *πτυκτὸς πίναξ, ὁ*, Hom.; *πτυχαὶ βίβλων*, Æsch.; *γραμμάτων πτυχαί*, Soph.]

A white tablet for public notices, λεύκωμα, ᾰτος, τό, Lys., Dem.

TACITLY, *ἀλόγως*, Soph.

TACITURN, *ἄφωνος, ον*, Theogn., Trag. *Vid.* SILENT.

TACK, A (of ships), *ἐπιστροφή, ἡ*, Thuc.

TACK, TO (ships), *ἐπιστρέφω* (*τὰς ναῦς*), Thuc.; [*πλαγιόω*, Xen.; *πλαγιάζω* (*πρὸς τοὺς ἀντίους ἀνέμους*), Luc.]

TACKLE, *ὅπλον, τό*, esp. in pl., Hom., Hes., Hdt., Ap. Rh.; *ἔντεα, τά*, Pind.

TACTICIAN, A, *τακτῐκός, ὁ*, Xen.; [*ὁπλομάχος, ὁ*, Teles.]

TACTICS, *τὰ τακτῐκά*, Xen.; [*ὁπλομαχία, ἡ*, Plat.]

TADPOLE, A, *βάτρᾰχος γῦρῖνος*, Plat.

TAIL, A, *οὐρά, ἡ*, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; *οὐραῖον, τό*, Soph., Eur.; *ὄρρος, ὁ*, Ar.; *πρωκτός, ὁ*, Ar.; *ὀρροπόγιον, τό* (also the tail-feathers of a bird or the tail-fin of a fish), Ar., Arist.; *κέρκος, ἡ*, Ar., Plat., Arist.; *ὀλκαία, ἡ*, Ap. Rh.

Of a tail, οὐραῖος, α, ον, h.

Having a tail, κερκοφόρος, ον, Arist.

With a thick bushy tail, δασύκερκος, ον, Theoc.; *λόφουρος, ον*, Arist.

With broad tail, πλᾰτύκερκος, ον, Arist.

With docked or *blunted tail, κοθοῦρος, ον*, Hes.

Tail first, πῡγηδόν, Arist.

TAILLESS, *ἄκερκος, ον*, Arist.; *λῐπουρος, ον*, Call.; [*ἀνορρόπυγιος, ον*, Arist.]

TAILOR, A, *ἠπητής, οῦ, ὁ*, h.; *ἱμᾰτιοπώλης, ου, ὁ*, Critias.

TAILORING, *ἱμᾰτιουργική, ἡ*, Plat.

TAINT, A, *μίασμα, ᾰτος, τό*, Trag., Plat., Dem. *Vid.* STAIN.

TAINT, TO, *τρίβομαι*, mid., Æsch. *Vid.* TO DEFILE.

TAKE, *τῆ*, Hom.

TAKE, TO, *αἴνῡμαι*, only pres. and imperf. mid., no augment, c. acc. or c. gen., in which latter case it means "to take some of," Hom., Hes., Ap. Rh.; *κῐχάνω*, all moods of pres. except the

indic. derived from *κίχημι*, e. g., opt. *κιχείην*, *κιχῶ*, or *κιχείω* Ep., *κιχῆναι*, *κιχείς*, imperf. *ἐκίχην* and *ἐκίχουν*, fut. *-κιχήσομαι*, aor. 1 *ἐκίχησάμην* (of taking a city), Hom.; *λάζομαι*, mid., only pres. and imperf., Hom., Hdt., Theoc.; *λάζυμαι*, only pres. and imperf. mid., h., Eur., Ar.; *λαμβάνω*, in every sense, fut. *λήψομαι* (Dor. also *λαψεῦμαι*), no aor. 1 act. or mid., aor. 2 *ἔλᾰβον* (Ep. also *ἔλλᾰβον*), perf. *εἴληφα* (Ion. also *λελᾰβηκα*), perf. pass. *εἴλημμαι* (Trag. also *λέλημμαι*: Hes. also has aor. 2 poet. *λᾰβέσκον*, and Hom. aor. 2 mid. *λελαβόμην*), aor. 1 pass. *ἐλήφθην*, c. acc., sometimes in mid. c. gen. of taking hold of, and even in act., c. gen. of any thing by which one takes hold (e. g., *he took hold of her by the wing*, *τὴν μὲν πτέρυγος λάβεν*, Hom.), Omn.; *αἱρέω*, aor. 2 act. *εἷλον*, perf. pass. *ᾕρημαι*, but aor. 1 *ᾑρέθην*, Omn.; *ἀναιρέω*, Hom., Pind., Soph.; *ἄγρέω*, only pres. act., Archil.; *συλλαμβάνω*, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἀπολαμβάνω*, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἁπτείρομαι*, mid., Theogn.; *ὀρέγνῡμι* or *ὀρέγω*, Eur.; *ἀναλαμβάνω*, Hdt.; *προσλαμβάνω*, Trag., Xen.; *ἐγκατᾰλαμβάνω*, Thuc., Xen., Dem., Æschin.; *παρᾰλαμβάνω* (as wife, in pledge, etc.), Hdt., Thuc., Xen.; *κράτέω* (only of taking a city, etc.), c. gen., Xen.

To take (to one's self, as a friend, a wife, etc.), *προστίθεμαι*, mid., aor. 1 *-εθηκάμην*, Soph., Hdt.

To take by force of arms, *ὑπεροπλίζομαι*, mid., aor. poet. *-ωπλισσάμην*, Hom.

As the guarding of the walls took some part of the heavy-armed force, *ἀπανᾰλωκυίας* (from *ἀπαναλίσκω*) *τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὁπλῖτικοῦ*, Thuc.

[*To take one's meaning*, *μανθάνω*, Ar.] *Vid.* To UNDERSTAND.

To take prisoner, *χειρόομαι*, mid., also pass., Æsch., Eur., Xen.

To take alive, *ζωγρέω*, only act. and pass., Hom., Eur., Hdt., Plat.

They slew some, and some they took prisoners, *τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἐζώγρησαν*, Thuc.

To take a thing well or *ill* (i. e., be pleased or displeased, q. v., at), *εὖ* or *κακῶς φέρω*, fut. *οἴσομαι*, aor. 1 act. *ἤνεγκα*, aor. 2 *ἤνεγκον*, Hdt., Omn. Att.; [*καλεπῶς φέρω*, Plat.; *δεινὸν ποιέομαι*, Hdt.]

To take away, *ἄπαυράω*, not in pres., only in imperf. *ἀπηύρων*, aor. 1 act. part. *ἀπούρας*, and aor. 1 mid. *ἀπηυράμην*, c. acc. pers. and acc. rei, sometimes c. dat. pers. or c. gen. pers., Hom.; *ἀπαίνῡμαι*, also Ep. *ἀποαίνῡμαι*, only pres. and imperf. mid., Hom.; *ἐξαίνῡμαι*, Hom.; *ἄφαιρέω*, mid. more usu. than act., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. dat. pers., sometimes c. gen., sometimes c. prep. *ἐκ* or *ἀπό*, or *πρός* and gen., in mid. often c. dupl. acc., Omn.; *ἐξᾰφαιρέω*, Hom., Soph.; *παραιρέω*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *ἀναιρέω* (esp. of taking away so as to destroy), Omn.; *ἐξαναιρέω*, h., Eur.; *περιαιρέω*, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; *αἴρω*, Eur.; *ἀποστερέω*, fut. mid. *ἀποστερήσομαι*, also *ἀποστεροῦμαι*, sometimes in pass. sense, c. acc., often c. dupl. acc. or c. acc. pers., gen. rei, Trag., Dem.; *ἁπαίρω*, Eur.; *ὑποσπάω*, fut. *-άσω*, Eur.; *ἄφορίζω*, and mid., c. gen., Eur.; *ὑφαρπάζω*, fut. *-άζω*, Att. *-ᾶσω* (esp. in an underhand way), Ar., Xen., Plat.

[*To have taken away from*, *περιαιρέομαι*, c. acc., Dem.]

To take away from under, *ὑφαιρέω*, c. gen. of that from under which, or c. *ἐκ* and gen., etc., Pind., Soph., Plat., Æschin.

To take away before, *προλαμβάνω*, Eur., Æschin.

To take away besides, *προσαφαιρέομαι*, mid., Isæ., Dem.

To take away in retaliation, *ἀνταφαιρέυμαι*, mid., Antipho.

To take besides, in addition, *προσλαμβάνω*, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; *ἐπῐλαμβάνω*, Lycurg., Arist.

To take beforehand, *προαναιρέω*, Isoc., Dem.

To take (a city), *ἐκπολιορκέω*, Thuc., Xen.

[*To take on board*, *ἀναλαμβάνω*, Hdt.]

To take down, *κᾰθαιρέω* (esp. of buildings), Hom., Eur., Omn. prose.

To take hold of, *μάρπτω*, no perf., aor. 2 Ep. *ἔμᾰπον*, *μεμᾰπον*, and *μέμαρπον*, redupl. in all the moods, also part. *μεμαρπώς*, c. acc., sometimes c. gen. of that part by which one takes hold of any thing, only act., Hom., Hes., Pind., Trag.; *ὀρέγνῡμαι*, in aor. 1 pass. in act. sense, c. gen., Eur.; *ἀντῑλάζομαι*, mid., c. gen., Eur.; *προσλάζυμαι*, c. acc. or c. gen., Soph., Eur.; *ἐπῐλαμβάνομαι*, mid., c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἀντιλαμβάνω*, act., c. acc., mid., c. gen., Eur., Plat.

[*To take in*, *χανδάνω*, fut. *χείσομαι*, perf. *κέχανδα*, Hom., Theoc.] *Vid.* To CONTAIN.

[*To take in* (i. e., overreach), *περιέρχομαι*, c. acc., Hom.] *Vid.* To OVERREACH.

To take instead, *ἀντιλαμβάνω*, Thuc., Xen.; [(in exchange), *μεταλαμβάνομαι*, Thuc.]

To assist in taking, *σῠνεξαιρέω*, Xen., Æschin.

To take medicine, *πίνω* (for tenses, see under To DRINK) *φάρμακον*, Plat.

To take off (from another), *σῡλάω* (esp. stripping, as a warrior does his slain enemy), c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag., Plat., Dem.; *ἀποδύω* (ῠ, but mid. *δῡ'ομαι*), in pres., fut., and aor. 1, c. dupl. acc., or c. acc. rei, gen. pers., Hom., Hdt., Plat.; so *ἐκδύω*, Hom., Æsch., Dem.; (of taking off another's shoes), *ὑπολῦω*, c. acc. pers., sine cas. rei, Ar., Plat.; [(something that is all round, e. g., hide, etc.), *περιαιρέω*, Plat.; (from the side), *παραδύω* (e. g., *πηδάλια*), Hdt.]

To take off (one's own clothes), *ἀποδῡ'ομαι*, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. acc. or c. gen., Hom., Ar., Lys.; *ἐκδύομαι*, Hom., Ar., Hdt., Xen.; *ὑπολῦ'ομαι*, mid. (of one's shoes), Ar.; [*to take off one's ring*, *σφρηγῖδα περιαιρέομαι*, Hdt.]

To take off, take as one's own share, *ἀπομείρομαι*, Hes.

[*To take one's self off*, *ἀνίῤῥω*, Eupol.]

To take off (a person), *vid.* To IMITATE.

To take out, *ἐξαιρέω* (esp. with an idea of selecting as best), often c. gen. of that out of which, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *ἐκλαμβάνω*, Plat., Isoc.; *ἐξίημι* (*ῑ̃η* Ep., *ῑ̃η* Att.), aor. 1 *-ῆκα*, Ep. *-έηκα*, Hdt.

To take out for the purpose of counting (balls out of the ballot-box), *ἐξεράω*, fut. *-ᾱ̆σω*, Ar.

To take part in (a work with another), *συλλαμβάνω*, c. dat. pers., gen. rei, or *εἰς* and acc., Eur., Ar., Hdt., Xen.; *προσλαμβάνω*, c. gen., Xen., Plat. *Vid.* To CO-OPERATE.

To take some of, *ἀποπροαιρέω*, c. gen., Hom.

To take up, *ἀναιρέω*, Hom., Pind., Soph.; *σῠναίνῡμαι*, Hom.; *ἀνᾰλαμβάνω*, Hdt., Xen.; *ὑπολαμβάνω*, Hdt., Thuc., Plat.; *προσᾰγομαι*, mid. (of pieces of wreck, etc.), aor. 2 *-ηγαγόμην*, Thuc.; *προσαίρω*, Pherecr. *Vid.* To RAISE.

To take up (as one singer takes up a song after another), *ὑποδέχομαι*, mid., c. perf. pass. in act. sense, Æsch.

To take up (arms) *against*, *ἐπαίρομαι*, mid., Eur.; *ἀναίρω*, Ion. and poet. (not Att.) also *-αείρω*, c. dat. pers., or c. *πρός* and acc., Hdt., Thuc., Xen.

[*To take up* (*money*) *on bottomry*, *ναυτικὸν ἀναιρέομαι*, Dem.; *ναυτικὰ λαμβάνω*, Xen.]

To take up in one's arms, *προσπηχύνομαι*, mid., no pass., Call.; *περίπηχύνομαι*, Call.

To take upon one's self, *ἀνᾰλαμβάνω*, Thuc. *Vid.* To UNDERTAKE.

To take upon one's self in addition, *προσαναιρέομαι*, mid., Thuc.; *προσᾰνᾰτίθεμαι*, mid., Xen.; *προσαναλαμβάνω*, Dem.

To take in an underhand manner, *ὑπολαμβάνω*, Thuc.

To take with one (esp. as an assistant), *συλλαμβάνω*, Eur.

To take together, at the same time, etc., *συγκαταλαμβάνω*, Xen.; *συμπαραλαμβάνω*, Plat.

If you will take my advice, *ἐμοῖς χρώμενος βουλεύμασιν*, Eur.

[*I take this on your word*, *ταῦτά σοι πείθομαι*, Plat.]

One must take, *ληπτέον*, Ar., Xen.; *παραληπτέον*, Dem.

One must take with one, together, etc., *συλληπτέον*, Eur.; *συμπαραληπτέον*, Xen.

One must take away, *ἀφαιρετέον*, Xen.

One must take part in, *ἀντῑληπτέον*, c. gen., Ar.

He took, *γέντο*, Hom.

TAKEN, *ἐπῐλῄς*, *ἴδος*, *ἡ* (of a city), Xen.

To be taken, *ἁλίσκομαι* (ᾰ, but once ᾱ̆ in Hom.), fut. *ἁλώσομαι*, aor. 2 *ἑάλων* (Xen. has also *ᾕλων*), *ἁλοίην*, *ἁλῶ* (Ep. also *ἁλώω*), *ἁλῶναι*, *ἁλούς*, perf. *ἑάλωκα*, no other tenses, Omn.

Being taken out of the class of beardless boys, *σῡλᾰθεὶς ἀγενείων*, Pind.

Taken or *which can be taken*, *ἁλωτός*, *ή*, *όν*, Soph., Thuc.; *αἱρετός*, *ή*, *όν*, Hdt.; *αἱρέσιμος*, *ον*, Xen.

Taken in war, *αἰχμάλωτος*, *ον*, Eur.

Desirable to be taken, *αἱρετέος*, *α*, *ον*, Xen.

Easy to be taken, *εὔληπτος*, *ον*, Thuc.; *ἁλώσῑμος*, *ον*, Hdt., Thuc., Xen.; *εὐαίρετος*, *ον*, Xen.; *εὐάλωτος*, *ον* (of beasts), Xen.

That can be taken hold of, *εὔληπτος*, *ον*, Xen.; *περιληπτῐκός*, *ή*, *όν* (of loose skin), Arist.

That can be taken off, *περιαίρετος*, *ον*, Thuc.

That can be taken out, *ἐξαίρετος*, *ον*, Hdt.; *ἐξαιρέσῑμος*, *ον* (out of calculation), Arist.

Taken away (i. e., dead), *ἄναρπασθείς*, *εἶσα*, *έν*, Soph.

Not yet taken, *ἀνάλωτος*, *ον*, Thuc.

TAKER, A (of any thing on himself), *δέκτωρ*, *ορος*, *ὁ*, Esch.

One who takes part in any business, συλλήπτωρ, ορος, ὁ, c. gen. rei, Æsch., Eur., Plat.; fem. συλλήπτρια, Xen.

TAKING, Α, λᾶβή, ἡ (of money), Æsch.; λῆψις, εως, ἡ, Thuc.; (esp. of a city, or any thing taken in war), ἅλωσις, εως, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; αἵρεσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.

Taking him by the foot, he threw him, ῥῖψε ποδὸς τετᾰγών, Hom.

Sail away, taking yourself off out of this land, ἔκπλει, σεαυτὸν συλλᾰβὼν ἐκ τῆσδε γῆς, Soph.

A taking alive, ζωγρία, ἡ, Hdt.

A taking out, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, Hdt.

A taking away, πᾰραίρεσις, ἡ, Thuc., Plat., Arist.; ἀφαίρεσις, ἡ, Plat.

[*A taking away* (for burial), ἀναίρεσις, εως, ἡ, Eur.]

A taking hold of, ἐπῐ\λᾰβή, ἡ, Æsch.

A taking up (of a subject where another leaves it off), ὑπόληψις, εως, ἡ, Plat.

Relating to the taking (of a town, as news, a song of triumph, etc.), ἁλώσιμος, ον, Æsch.

TALE, Α, ἔπος, τό, Hom.; αἶνος, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; μῦθος, ὁ (esp. a poetic or mythic tale), Omn., opp. to λόγος, ὁ (a true or historic tale), Omn.; ἀπόλογος, ὁ, Plat., Arist.; μύθευμα, ᾰτος, τό, Arist. *Vid.* SYN. 315, 329.

A secret tale, ὑπόφᾰτις, εως, ἡ, Æsch.; ὑπόφαντις (of slander), Pind.

An idle tale, λογοποίημα, ᾰτος, τό, Antipho.

A teller of idle tales, λογοποιός, ὁ, Plat., Theoph.

To tell idle tales, λογοποιέω, only act., Thuc., Andoc., Lys.

The telling of idle tales, λογοποιία, ἡ, Theoph.

[TALE-BEARER, Α, προσαγωγεύς, έως, ὁ, Plut.; προσαγωγίς, ίδος, ἡ, Arist.]

TALENT (i. e., ability), σύνεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Omn. Att. prose; δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.

TALENT, Α, τᾰλαντον, τό, Hom., Xen., Dem., etc.

Half a talent, ἡμιτᾰλαντον, τό, Hdt., Dem.

Two talents and a half, τρίτον ἡμιτᾰλαντον, Hdt.

Worth a talent, or *possessed of a talent*, τᾰλαντιαῖος, α, ον, Crates, Dem.

Worth three talents, τριτᾰλαντος, ον, Ar., Isæ.

TALISMAN, Α, *vid.* CHARM.

TALK, λόγος, ὁ, usu. pl. in this sense, Omn.; λᾶλημα, ᾰτος, τό, Eur., Mosch., \λᾰλία, ἡ, Ar., Æschin.

Silly talk, μωρολογία, ἡ, Arist.; περισσολογία, ἡ, Isoc.

The talk (i. e., the subject of conversation), φᾶτις, εως, ἡ, Pind.

[*The common talk*, ἑλλεσχος, ον, as adj., Hdt.; περιλεσχήνευτος, ον, Hdt.]

TALK, TO, κωτίλλω, only pres. act., Hes., Theogn., Soph., Theoc.; λᾰλέω, only act., Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; διᾰλᾰλέω, Eur.; Ῥῡλέω, in pass. also *to be constantly talked of*, Eur., Plat., Isoc., Dem.; μῡθεύω, in pass. also *to be the subject of talk*, Eur.; μυθολογέω, Plat.; μῡθίζω, Theoc. *Vid.* SYN. 310.

To talk over (i. e., win over by talking), κωτίλλω, only pres. act., Theogn.

To talk loud, ᾰπολῑγαίνω, only act., Ar.

To talk big, λᾰβρεύομαι, only mid., Hom.; λᾰβροστομέω, only act., Æsch.; σεμνυμῡθέω, only act., Eur.; σεμνοκομπέω, only act., Æsch.; μεγᾰλως ἐγγλωσσυτῠπέω, Ar.; ὑψηλολογέομαι, only mid., Plat. *Vid.* TO BOAST, and BIG.

To talk idly, φλύω, fut. φλῡ́σω, only act., Æsch.; φλῠ́ζω, fut. φλῠ́σω, only act., Mel.; [μεταμώνια βάζω, Hom.]

[*To talk wildly* or *at random*, παραλέγω, Hipp.; παραλαλέω, Menand.]

To talk insolently, μᾰταίαν γλῶσσαν ἀπαυθίζω, Æsch.

TALKATIVE, TALKING, ἄμετροεπής, ές, Hom.; πολῡμῡθος, ον, Hom.; πολυεπής, ές, Æsch.; λάβρος, ον, Theogn., Pind., Soph.; στόμαργος, ον, Trag.; πρόλεσχος, ον, Æsch.; λᾶλος, ον, compar. -ίστερος, etc., Eur., Ar.; ἀμφιλᾶλος, ον, Ar.; λᾰλητικός, ή, όν, Ar.; ὀξῠλαλος, ον, Ar.; στομόδοκος, ον, Pherecr.; πολύλογος, ον, Xen., Plat.; στωμύλος, ον, Ar.; διηγητικός, ή, όν, Arist.; λᾶλιος, α, ον, Mel.; φῐλόμῡθος, ον, Arist.

Talking inconsiderately, ἀκρῐτόμῡθος, ον, Hom.

Talking fast, τᾰχῠ́γλωσσος, ον, Hipp.

To tease by talking, κωτίλλω, only pres. act., Soph.

For it is a comfort to women to be always talking of the present evils, ἐμπέφυκε γὰρ Γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν 'Ανὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν, Eur.

For love of talking, γλώσσης χᾰ́ριν, Hes., Æsch.

TALKATIVENESS, παγγλωσσία, ἡ, Pind.; γλωσσαλγία, ἡ, Eur.; πολῠλογία, ἡ, Xen., Plat.

TALKED—*to be commonly talked of*, διᾰθρῡλέομαι, pass., Xen.; διαβᾰ́ομαι, pass., Plat.; κῡλίνδομαι, pass., no perf., aor. 1 ἐκυλίσθην, Ar.

To be talked deaf, διαθρῡλέομαι, pass., Xen., Plat.

To be talked down, κᾰτᾰγλωττίζομαι, Ar.

Much talked of, περῐλεσχήνευτος, ον, Hdt.

What may not be talked of, ἄῤῥητος, ον, Soph., Eur., Dem.; ᾰ̓πόῤῥητος, ον, Eur. *Vid.* UNSPEAKABLE.

One who can be talked over, πᾰράῤῥητος, ον, Hom.

TALKER—*a great talker*, λαβρᾰγόρας, ου, ὁ (esp. one who talks big), Hom.; κόπις, εως, ὁ, Eur.; λᾶλημα, ᾰτος, τό, Soph.; [prov., τρυγόνος λαλίστερος, Men.]

A heavy discordant talker, λᾰλοβᾰρῠπᾰρᾰμελορυθμοβᾰτης, ου, ὁ, Pratinas.

One who talks big, σεμνολόγος, ον, Dem.

TALKING, Α, μυθολογία, ἡ, Plat.

TALL, περῐμήκετος, ον (esp. of a tree), Hom.; περίμηκης, ες, Hom., Hdt.; μᾰκρός, ά, όν, compar. -ότερος, -ότατος, also μάσσων (not Att.), superl. μήκιστος (also Att.), Hom., Soph.; βλωθρός, ά, όν (of a tree), Hom.; μᾰκεδνός, ή, όν (of a tree), Hom.; τᾰνῠ́φλοιος, ον, Hom.; τᾰναός, ή, όν, and ός, όν (of a tree), h.; τετρᾰ́πηχυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. εος, Ar.; εὐμήκης, ες, Plat., Theoc.; τᾰνῠμήκης, ες, Anth. *Vid.* HIGH.

TALLER, TO BE, ὑπερέχω, aor. 2 ὑπερίσχον, part. ὑπερσχών (other tenses not so often used in this sense), Hdt.

To be head and shoulders taller, ὤμους ὑπειρέχω, Hom.

TALLNESS, μῆκος, τό, Hom., Xen.; μέγεθος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat. *Vid.* HEIGHT.

TALLY, Α, σύμβολον, τό, Eur., Hdt., Plat.

TALON, Α, πούς, ποδός, ὁ, Hom.; ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.; χηλή, ἡ, Trag.

With crooked talons, γαμψώνυξ, ὄνυχος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Arist.; γαμψός, ή, όν, Ar.

TAMABLE, τῐθᾱσευτῐκός, ή, όν, Arist.

TAMARISK, THE, μῠρῑ́κη, ἡ, Hom., h., Hdt., Theoc.

Of the tamarisk, μυρῑκῖνος, η, ον, Hom.; μυρῑκῖνεος, α, ον, Leon. Tar.

TAMBOURINE, Α, ῥόμβος, ὁ, Ap. Rh.

TAME, ἤμερος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Hdt., Xen., Plat.; κτῖλος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; τῐθᾱσός, όν, Soph., Plat.; ᾰ̓φοβος, ον, Soph.; χειροήθης, ες, Hdt., Xen.; πρᾶος, ον, only masc. and neut., also πραΰς, εῖα, ύ (the only fem. used is πραεῖα), Xen. *Vid.* SYN. 151.

Making tame, πρᾱός, ον (of a bridle), Pind.

TAME, TO, δᾰμάω and δᾰμάζω, fut. -ᾰ́σω, Ep. often -άσσω, etc., aor. 2 ἔδᾰμον, perf. δέδμηκα, pass. δέδμημαι, aor. 1 pass. ἐδμήθην and ἐδαμάσθην (the latter most usu.), aor. 2 pass. ἐδᾰ́μην, Omn.; κτῑλεύω, Pind.; κτιλόω, Hdt.; ἡμερόω, Hdt., Plat.; ἀνημερόω, Soph.; τῐθᾱσεύω, Xen., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 159.

To tame (one's enemies), καταδαμάζομαι, mid., Thuc.

To help to tame, σῦνημερόω, Theoph.

Newly tamed, νεοδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, h.; νεοζυγής, ές (esp. of animals taught to draw), Æsch.; νεόζυξ, ὕγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

TAMELY (as, to bear tamely, etc.), εὐχερῶς, Dem.

TAMENESS, ἡμερότης, ητος, ἡ, Arist.; χειροήθεια, ἡ, Arist.

TAMER, Α, δμητήρ, ῆρος, ὁ, h.; fem. δμήτειρα, Hom.; δᾰμαντήρ, ῆρος, ὁ, Alcman; ᾰ̓κεστήρ, ῆρος, ὁ (of a bridle), Soph.; τῐθᾱσευτής, οῦ, ὁ, Arist.

Tamer of horses, δαμάσιππος, ον, Stesich.

TAMING, Α, δμῆσις, εως, ἡ, Hom.; τῐθᾱσεία, ἡ, Plat.

Skill in taming, the art of taming, ἡ χειρωτική, also τὸ χειρωτῐκόν, Plat.

TAMPER WITH, TO, πράσσω, fut. -ξω, c. ἐς and acc., Thuc.; διαπειράομαι, mid., c. gen., Plat.; [νεωτερίζω πρός, c. acc., Thuc.]

If there were no tampering with them in this quarter by means of bribes, εἴ τι μὴ σὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε, Soph.

TAN, TO, βυρσοδεψέω, Ar.; σκῠλοδεψέω, Ar.; Ῥᾰνεύω, fut. mid. in pass. sense, Ar.

[TANGLED (lit. and met.), πολύπλοκος, ον, Plat., Xen.]

TANK, Α, φρέαρ, Ep. also φρεῖαρ, gen. φρῐᾶτος (but, except in Com., usu. ᾱ, Ep. φρεῖᾰτος), etc., Hom., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; φρεᾶτία, ἡ, Xen.

Belonging to a tank, φρεατιαῖος, α, ον, Theoph., Hermipp.

TANKARD, Α, δέπας, αος, τό, pl. nom. δέπα, Hom. *Vid.* CUP.

TANNER, Α, βυρσεύς, ὁ, Æsop; βυρσοδέψης, ου, ὁ, Ar.; σκῠλοδέψης, ὁ, Ar.; σκῠλόδεψος, ὁ, Dem.; σκῠτοδέψης, ὁ, Plat.

TANNING, ἡ δερμᾰτουργῐκή, Plat.

Belonging to tanning, σκῠτοδεψῐκός, ή, όν, Theoph.

Tap, to (a barrel, etc.), ὑπᾰνοίγνῡμι, imperf. -ᾤγ., Ephipp.

To tap at (a door), θρῡγᾰνάω, only act., Ar.

[*To tap* (one) *on the shoulder*, παρακροτέω (τινὰ) εἰς τὸν ὦμον, Luc.]

Taper, ῥᾰδῐνός, ή, όν, Hom., Hes., h., Theogn., Xen.; [περιεπτισμένος, η, ον, Philost.]

Tapestry, κρεκάδια, τά, Ar.

Tar, πίσσα, ή, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* Pitch.

Tardily, βρᾰδέως, Thuc., Xen.

Tardiness, βρᾰδῠτής, ῆτος, ή, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.

Tardy, βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος, -ῠτᾰτος, also poet. (not Att.) βρᾰδίων and βράσσων, and superl. βρᾰδῐστος and βάρδιστος, Omn. *Vid.* Slow.

Tares, ἄϊρα, ή, Ar.

Of tares, αἰρώδης, ες, Theoph.; αἰρῐκός, ή, όν, Diosc.

Target, ᾱ, λαισήϊον, τό, Hom., Hdt.; ἴτέα, ή, Eur.; πέλτη, ή, Eur., Hdt., Xen.; γέρρον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* Shield.

Targeteer, ᾱ, πελταστής, οῦ, ό, Eur., Thuc., Xen.

Belonging to a targeteer, πελταστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

Tarnish, to, ἀμέρδω, only act. in this sense, Hom.; καταχρώζω or -χρώννῡμι, Eur.; ἀᾰνίζω, Thuc., Plat.; ἀμαυρόω, Arist. *Vid.* To defile, To dim.

Tarry, to, μίμνω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; μένω, only act., Omn.; παραμίμνω, Hom. *Vid.* To stay, To delay.

[Tarrying, ᾱ, μονή, ή, Hdt., Eur.]

[Tart (of temper, etc.), ὀξίνης, ου, ό, Ar.] *Vid.* Sour.

[Tartar—*to catch a Tartar*, κορώνη σκορπίον (ἥρπασε), Anth.; μελαμπύγου τυγχάνω, Archil.]

Tartarean, Ταρτᾰρεῖος, ᾰ, ον, Eur. *Vid.* Infernal.

Task, ᾱ, πρόβλημα, τό, Eur.; ἄθλος, ό, Hdt. *Vid.* Work.

Tassel, ᾱ, ῠ̔σσᾰνος, Ep. also ῠ̔σσᾰνος, ό, Hom., Hes., Pind., Hdt.

Tasseled, ῠ̔σσᾰνόεις, εσσᾰ, εν, Hom.; ῠ̔σσᾰνωτός, ή, όν, Hdt.

Taste, ᾱ, γεῦμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.

The taste (of a thing eaten), χῦμός, ό, Arist., Theoph.

The act of tasting, γεῦσις, εως, ή, Arist.

[*A natural taste* (for art), πάθος, τό, Dion.]

[*Men of taste*, οἱ χαρίεντες, Isoc.]

[*Without taste*, ἄμουσος, ον, Plat., Eur.]

Taste, to, γεύομαι, mid., c. pluperf. pass. ἐγεγεύμην in act. sense, c. gen. (c. acc. only in Anth.), Omn.; ἀπογεύομαι (also -γεύω, act., in Anth.), Xen., Plat.; πᾰτέομαι, pres. only in Hdt., the usu. tense aor. 1 mid. ἐπᾰσάμην, Ep. part. πασσάμενος (Hom. once has pluperf. pass. πεπάσμην in act. sense), c. gen., sometimes also c. acc., Hom., Hes., Soph., Hdt.

To taste (as a king's taster), ἀποῤῥοφέω, only act., c. gen., Xen.

To taste before, προγεύομαι, Arist.

To taste slightly, παραγεύομαι, c. gen., Antipho.

To make to taste, γεύω, c. acc. pers., gen. rei, sometimes c. dupl. acc., Eur.; ἀνᾰγεύω, Ar.

To give to be tasted beforehand, προγευμᾰτίζω, Arist.

One must make (a man) *taste*, γευστέον, c. acc. pers., gen. rei, Plat.

Belonging to taste, γευστῐκός, ή, όν, Arist.

Tasted (to be tasted), γευστός, ή, όν, Arist.

Taster, ᾱ (i. e., thing to taste with), γευστήριον, τό, Ar.

Tasteless, ἄπειρόκαλος, ον, Xen., Plat.

Tastelessness, ἀπειροκᾰλία, ή, Xen.

Tatter, ᾱ, τρῦχος, τό, Soph., Eur., Ar.; τρῠχίον, τό, Hipp. *Vid.* Rag.

Tattoo, to, στίζω, fut. -ξω, Hdt.

Tattooed, ποικίλος, η, ον, Xen.; [ἐστιγμένος, η, ον, Xen.]

Not tattooed, ἄστικτος, ον, Hdt.

Taught, or that can be taught (of things), διδακτός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πᾰῤᾰδοτός, ή, όν, Plat.; παιδευτός, ή, όν, Plat.

Who must or *ought to be taught*, παιδευτέος, ᾰ, ον, Plat.

Self-taught, αὐτοδίδακτος, ον, Hom., Æsch.; αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Xen.

A self-taught philosopher, αὐτουργὸς τῆς φιλοσοφίας, Xen.

A thing taught, δίδαγμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; διδασκᾰλιον, τό, Hdt.; παίδευμα, ᾰτος, τό, Soph., Xen., Plat. *Vid.* Lesson.

Taunt, ᾱ, κερτομία, ή, in pl., Hom.: κερτόμησις, εως, ή, Soph.; σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem., Æschin.

Taunt, to, λωβεύω, only act., Hom.; κερτομέω, no mid., but also pass., Hom., h., Soph., Eur.; προπηλακίζω, Dem. *Vid.* To mock.

Taunter, ᾱ, χλευαστής, οῦ, ό, Arist.

Taunting (of words, etc.), κερτόμιος, ον, only pl., Hom., Soph.; κέρτομος, ον, in pl., Hes.

Tautology, ἐπῐβολή, ή, Arist.

Tavern, ᾱ, κᾰπηλεῖον, τό, Ar., Xen., Lys., Isoc.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Isæ.

Tavern-keeper, ᾱ, κᾰπηλος, ό, Lys.; fem. καπηλίς, ῐδος, ή, Ar.

The trade of a tavern-keeper, καπηλεία, ή, Plat.

To be a tavern-keeper, κᾰπηλεύω, only act., Hdt.

Tawny, δᾰφοινός, όν, Hom., Hes., h., Eur.; πυρσός, ή, όν, Æsch., Eur., Hdt.; ξουθός, ή, όν, Trag.; ἐπίξανθος, ον, Xen.; πύῤῥῐχος, η, ον, Theoc.

With tawny mane, πυρσόκορσος, ον, Æsch.

With tawny back, πυρσόνωτος, ον, Eur.

Tax, ᾱ, τέλος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem.; ἀποφορά, ή, Hdt.

[*Alien tax*, μετοίκιον, τό, Xen., Dem.; *to pay an alien tax*, προσφέρω μετοίκιον, Xen.]

A farmer of taxes, τελώνης, ου, ό, Ar., Æschin.

The employment of farmer or *collector of taxes*, τελωνία, ή, Dem.

Relating to taxes or *to the farming of them*, τελωνῐκός, ή, όν, Plat., Dem.

Tax-gatherer, ᾱ, ἀποδεκτήρ, ῆρος, ό, Xen.; ἀποδέκτης, ου, ό, Dem.; εἰκοστολόγος, ό, Ar.; [πράκτωρ, ορος, ό, Dem.]

Teach, to, πῑνύσσω, only pres. act., sine cas. rei, Hom.; δᾰ́ω, not used in pres., only in aor. 2 ἔδᾰον, Hom., ἔδαον, Theoc., c. acc. pers., infin. rei, or c. dupl. acc., pass. only in perf. δεδάημαι, aor. 2 ἐδάην, fut. mid. in pass. sense δαήσομαι, also perf. δεδάηκα, part. δεδαηκώς, sync. δεδαώς, all in pass. sense, c. gen. of the person by whom one is taught, c. acc. rei or sine cas., once c. gen. rei, Hom., Pind., Theoc., Ap. Rh.; δῐδάσκω, fut. -ξω, etc., aor. 1 act. also ἐδῐδάσκησα (Hes., h., not Att.), c. dupl. acc., sometimes c. acc. pers. and infin.—pass., "to be taught," also c. acc., sometimes c. gen.—mid., "to procure to be taught," but also often = act., Omn.; ἐκδῐδάσκω, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; φρενόω, sine cas. rei, Trag., Xen.; παιδεύω, c. acc. pers. and acc. rei, often also c. dat. rei, or c. ἐν and dat., or c. εἰς or περί and acc., or c. infin., sometimes c. acc. rei, sine cas. pers., Omn. Att.; ἐκμουσόω, Eur.; πῑνύσκω, only pres. act., Æsch., Call.; κᾰθηγέομαι, mid., sine cas. rei, Hdt.; ἐκμελετάω, sine cas. rei, Plat.; ἐμμελετάω, Plat.; παιδᾰγωγέω, only act., Plat.; so παιδοτρῐβέω, c. acc. pers. and infin., Dem.; ὑφηγέομαι, mid., c. acc. rei, Plat., Lys. *Vid.* Syn. 174.

To teach afresh, *to teach one some new opinion*, ἀνᾰπαιδεύω, Soph., Ar.; ἀναδῐδάσκω, Hdt., Thuc., Xen.

To teach besides, προσδῐδάσκω, Plat.; ἐπῐδιδάσκω, Xen.

To teach beforehand, προδῐδάσκω, Soph., Ar., Dem., Æschin.; προπαιδεύω, Plat.

To teach together, *at the same time*, etc., συμπαιδεύω, Xen.

One must teach, δῐδακτέον, Plat.; παιδευτέον, Plat.; προσθετέον, c. dat. pers., infin. rei, etc., Xen.

Teacher, ᾱ, δῐδάσκαλος, ό, h., Omn. Att. prose; παιδευτής, οῦ, ό, Plat.; δίδαγμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* Syn. 173.

[*Under teacher*, ὑποδιδάσκᾰλος (prop. of a chorus), Plat.; χαμαιδιδάσκαλος, ό, Rhet.]

[*Teacher of gymnastics*, παιδοτρίβης, ου, ό, Antipho, Ar., Plat.]

[*A false teacher*, ψευδοδιδάσκαλος, ό, N. T.]

Like a skillful teacher, δῐδασκᾰλῐκῶς, Plat.

Teaching, δίδαξις, εως, ή, Eur.; διδασκᾰλία, ή, Pind., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; δῐδᾰχή, ή, Hdt., Thuc., Plat.; παιδεία, ή, Ar., Thuc., Plat.; παίδευσις, εως, ή, Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Education.

Belonging to, skillful in teaching, etc., διδασκαλικός, ή, όν, Plat.; παιδευτῐκός, ή, όν, Plat.

The art of teaching, ἡ διδασκαλῐκή, Plat.; ἡ παιδευτῐκή, Plat.

Previous teaching, προπαιδεία, ή, Plat.

Team, ᾱ, ζεῦγος, τό, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc.; ἅρμα, ᾰτος, τό, Pind., Xen.; ὄχημα, ᾰτος, τό, Eur.

A wretched team, ζευγᾰ́ριον, τό, Ar.

Tear, ᾱ, δᾰ́κρυ, υος, τό, Omn. poet.; δᾰ́κρυον, τό, Omn.; δᾰ́κρῦμα, ᾰτος, τό, in pl., Æsch., Eur.; δακρύων ἄχνη, ή, Soph.; δρόσος, ή, in pl., Soph.; λῖβος, τό, in pl., Æsch.; λῖβάδες (αἱ) δακρύων, Eur.; νάματα ὄσσων, Eur.; νότιοι πηγαί, Æsch.; ὀφθαλμότεγκτος πλημμῠρίς (ῐδος, ἡ), Eur.

Tears mixed with smiles, κλαυσίγελως, ωτος and ω, ό, Xen.

To shed tears, μῦρα δάκρυσι, Hes. *Vid.* To weep.

[*To shed tears in turn*, (δάκρυ) ἀντ-αφίημι, Eur.]

And he shed tears of blood upon the ground, αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε, Hom.

For my tears quickly rise, ταχεῖα γὰρ Νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων, Eur.

Pouring forth abundant tears, δάκρυ' ἀναπρήσας, Hom.

Causing sweet tears, γλῠκῠδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Mel.

Forcing out crocodile tears, ᾽άναγ-κόδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Causing tears, δακρυογόνος, ον, Æsch.; δακρυοπετής, ές, Æsch.

TEAR, TO (to tear to pieces, etc.), ἑλκέω, only act., very rare in pres., Hom.; ἕλκω, augmented tenses εἵλκ., fut. ἑλκῡσω, aor. 1 εἵλκυσα, perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Hom., Pind., Hdt.; ᾽ἀνέλκομαι, mid. (esp. of tearing one's hair), Æsch.; δαίομαι, in aor. 1 mid. ἐδᾱσάμην, Hom.; δάπτω (properly, like the preceding words, of tearing a dead body, esp. as wild beasts do, but also metaph. of conscience, etc.), no perf. in any voice, Hom., Pind., Æsch., Eur.; δαρδάπτω, only pres. act., Hom.; διαδάπτω, Hom., Soph.; δηϊόω and δηόω, Hom.; τίλλω (as a bird tears its prey, also of tearing the hair), Hom., Æsch., Hdt.; ᾽ἀμύσσω, fut. -ξω (sometimes metaph. of fear tearing the heart, etc.), Hom., Æsch., Hdt., Theoc.; δρύπτω (esp. of tearing one's cheeks in grief), sometimes in mid. (sine cas. of the cheeks), Hom., Eur., Xen.; καταδρύπτω, Hes.; σχίζω (as a beast does), Hes.; ἐρείκω, no perf. in any voice, Hom., Hes., Æsch.; κνάπτω, no perf. in any voice, Hom., Æsch., Soph., Cratin.; σπαράσσω, fut. -ξω (sometimes metaph. of tearing with words), Æsch., Eur., Plat., Dem.; διασπαράσσω, Æsch.; ᾽ἀναστπαράσσω, Eur.; σκύλλω, esp. in pass., Æsch., Mel.; ψάλλω (of tearing hair), Æsch.; ᾽ἀλοκίζω (of one's flesh in grief), Eur.; κρεοκοπέω, only act. (only of tearing bodies), Æsch., Eur.; διαμοιράω, Eur.; ἐπιῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. -ἐῤῥᾰγην, Æsch.; διᾰφορέω, Eur., Hdt.; διαξαίνω, Ar.; σπάω, fut. -ἄσω, Soph., Eur., Ar.; διασπάω, Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἀρτᾰμέω, only act. (as dogs tear bodies), Eur.; διαλαγχάνω, fut. -λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰχον, Eur.; διαφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ἤνεγκα, aor. 2 -ἠνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Æsch., Eur.; χαράσσω, fut. -ξω, Pind., Æsch.; πᾰραῤῥήγνῡμι, Ar.; μοιράομαι, mid., no pass. in this sense, Ap. Rh.

Tearing my cheeks (in grief), τιθεῖσα ὄνυχα διὰ πᾰρηΐδων, Eur.; so, *tear your cheek* (lit., make your white nails bloody in your cheek), *and stain your skin with gore*, διὰ παρῃδος ὄνυχα λευκὸν αἱματοῦτε, χρῶτά τε φόνιον, Eur.

To tear away, off, from, etc., ᾽ἀπερύω, fut. -ὕσω, augment -ειρ., c. gen. of that from which, Hom.; ᾽ἀποσχίζω, Hom., Eur.; ᾽ἀφαρπάζω, fut. -άξω and -ἄσω (the latter always in Att.), Hom., Eur., Xen.; ἀποσπάω, c. gen. of that from which, or c. ἀπό and gen., sometimes even c. dupl. acc., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰνασπάω, Eur., Hdt.; ᾽ἀποσπᾰράσσω, Eur.; ῥυσϊάζω (of tearing people away from), Æsch.; so ὀρμάω, Eur.; παρασπάω, Theoph.; ᾽ἀπολωτίζω, Eur.; σπᾰδίζω, fut. -ίξω (of tearing off skin), Hdt.; περισπάομαι, mid. (from one's self), Xen.

To tear down, καθαρπάζω, Eur.; κᾰτᾰῤῥήγνῡμι, Hdt., Xen., Dem., Æschin.

To tear out, ἐξερύω, Hom.; ἐξᾰμάω, Eur., Ar.

To tear open (a wound), ἐπᾰναῤῥήγνῡμι, Plat.; [ἀναξαίνω, Babr.]

To tear all round, περιᾰμύσσω, Plat.

To tear in two, διασχίζω (as the wind does a sail, etc.), Hom., Plat.

To tear up (esp. ground), διωθέω, augm. -εωθ., fut. -ώσω, as if from -ώθω, etc. (as a falling tree does), Hom.; γλᾰφω (as a lion does with his paws), Hes.

To tear up (trees), πᾰρᾰσύρω, Ar.

Torn, ῥωγᾰλέος, α, ον, Hom.; λᾰκιστός, ή, όν (esp. of garments), Antipho.

Torn to pieces, διασπᾰρακτός, ή, όν, Eur.

To be torn, στημοῤῥᾰγέω, only act. (of garments), Æsch.; κεδαίομαι, only pres. and imperf. pass., Ap. Rh.; παραῤῥήγνῡμαι, c. perf. act. -ἐῤῥωγα, Soph., Ar.

Easy to be torn off, εὐᾰπόσπαστος, ον, Arist.

Any thing which is torn, ἔλκημα, ᾰτος, τό (esp. by beasts), c. gen. of the beasts, Eur.; σπᾰραγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

Torn garments, πέπλων λᾰκίσματα (τά), Eur.

TEAR, A, or TEARING, ᾽ἄμυγμός, ὁ, Æsch.; ᾽ἄμυγμα, ᾰτος, τό (this and prec. esp. of the hair or cheeks in grief), Soph., Eur.; τιλμός, ὁ (of hair), Æsch.; λᾰκίς, ἴδος, ἡ (esp. of garments), Alcæ., Æsch.; σπᾰραγμός, ὁ, Eur.; σπάραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; κᾰτᾰδρυμμα, ᾰτος, τό, Eur.; ᾽ἀμῡχή, ἡ, Dem.; σπᾰδόνισμα, ᾰτος, τό, Mel.

TEARFUL, δακρυόεις, εσσα, εν, Hom., Eur., Ap. Rh.; πολῠδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; πολῠδάκρῡτος, ον (but Hom. and Tyrt. have also ῠ before a long syll.), Hom., Tyrt., Æsch., Eur.; δᾰκρῡτός, ή, όν (esp. of events), Æsch., Eur., Mel.; πολυδάκρυος, ον, Tyrt.; παυδάκρυτος, ον, Soph.; ἀμφῐδάκρῡτος, ον (of events), Eur.; ὕπᾰφρος, ον (of an eye), Eur.; δακρύῤῥοος, ον (only of persons), Eur.; δακρυσίστακτος, ον (ῥέος δ., *a flood of tears*), Æsch.; βᾰρῠδακρυς, Anth.

TEARFULLY, δακρυόεν, Hom.

TEARLESS, ᾽ἀδᾰκρῡτος, ον, Hom., Soph.; ᾽ἄδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ἀῤῥᾰγής, ές, Soph.

TEARLESSLY, ᾽ἀδᾰκρῡτί, Isoc.

TEAT, A, θηλή, ή, Eur., Plat., Arist.; τιτθός, ὁ, Ar., Lys.; τιτθίον, τό, Ar.

TEDIOUS, ἐφολκός, όν (of a person), Æsch.; ἐπῖπονος, ον (of things), Soph., Thuc., Lys.; ᾽ἀμῐῆρῠτος, ον (of old age), Ap. Rh.

[TEDIOUSNESS (in speaking), μακρηγορία, ή, Pind.; μακρολογία, ή, Plat.]

TEEM, TO, τίκτω, fut. τέξομαι, more rarely τέξω (only Ep.), also τεκοῦμαι, only poet. (not Att.), no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, Omn.; βρύω, only pres. and imperf., c. dat., in Att. oftener c. gen., Hom., Trag., Plat.; φλέω, in pres. part. act., Æsch.; [ὀργάω, Hdt., Theoph.] *Vid.* TO BRING FORTH.

[TEETH — *with the teeth*, ὀδάξ, Hom., Ar.] *Vid.* TOOTH.

[TEETHING, ὀδοντοφυΐα, ή, Med.]

[TEE-TOTALISM, ψυχροποσία, ή, Plut.]

[TEE-TOTALLER, A, ψυχροπότης, ου, ὁ, Plut.]

TELL, TO, εἶπον, and aor. 1 εἶπα, augment in all the moods, only act. in the simple verb, Omn.; ᾽ἄπεῖπον and ἀποεῖπον, Hom.; ἐξεῖπον, Hom., Pind., Soph., Thuc., Dem.; ἐνίσπω, fut. ἐνισπήσω, more usu. ἐνίψω, aor. 2 ἔνισπον, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἐνέπω and ἐννέπω (the latter the only form in Att.), only pres. act., Omn. poet.; εἴρω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἐρῶ (Ep. also ἐρέω) in fut. sense, perf. εἴρηκα, pass. εἴρημαι, pluperf. εἰρήμην, fut. pass. εἰρήσομαι, aor. 1 pass. ἐῤῥήθην, sometimes ἐῤῥέθην, part. -ῥηθείς, no other tenses, Omn.; ἐξερέω, Hom., Soph.; ἐξᾰγορεύω, Hom., Hdt.; πιφαύσκω (ῐ, but sometimes ῑ Hom.), only pres. and imperf. act. and mid., Hom., h., Æsch., Ap. Rh.; φημί, imper. pres. mid. φάο, Hom., no perf. act., perf. pass. 3d sing. πέφᾰται, Ap. Rh., part. πεφασμένος, Hom. (in pres. act. Hom. has 1st pl. opt. φαῖμεν for φαίημεν, 3d sing. subj. φήῃ for φῇ, etc.), Omn.; ἔκφημι, Hom.; ἀγγέλλω (esp. as a messenger), Omn.; λέγω, Omn.; κᾰτᾰλέγω, Hom., Hdt., Xen.; ἐξαγγέλλω, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; φράζω, Ep. aor. 2 πέφρᾰδον (redupl. in all the moods) and ἐπέφρᾰδον, no pass. in this sense, mid. in this sense only in Theoc., Omn.; ἐκφράζω, Æsch., Eur.; ᾽ἀπύω, fut. -ὑσω, only act., Eur.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην, Æsch., Soph.; κατεῖπον, Eur., Antipho, Hdt.; σημαίνω, Soph., Eur., Xen. *Vid.* TO SAY, TO RELATE.

To tell distinctly, entirely, the whole story, etc., διεῖπον, Hom., Soph.; διαφράζω, Hom., Ap. Rh.; διασημαίνω, Hdt., Xen.

Tell me every thing, διαπέραινέ μοι, Eur.

To tell correctly, διορθόω, Pind.

To aid in telling, to tell at the same time, etc., σὔνεῖπον, Eur.

To tell beforehand, προεῖπον (esp. in the sense of ordering, also of foretelling), c. dat. pers., sometimes, when it means to order, c. acc. pers., Omn.; προλέγω, Æsch., Hdt., Plat., Dem.; προδεικνῡμι, Æsch., Soph.

One must tell, φραστέον, Plat.

One who tells, φραστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

Newly told, νεάγγελτος, ον, Æsch.

That may easily be told, εὐμνημόνευτος, ον, Plat., Dem.

Painful to be told, δύσλεκτος, ον, Æsch.

TEMERITY, θρᾰσύτης, ητος, ή, Omn. Att. prose. *Vid.* RASHNESS.

TEMPER, νόος, νοῦς, ὁ, Hom., Trag., ὀργή, ή, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ῥῠθμός, ὁ, Theogn.

Suiting his temper to that of Tissaphernes, ἐπῐφέρων ὀργὰς Τισσαφέρνει, Thuc.

Submitting with good temper to the will of those more powerful, κούφως φ.ρουσα κρεισσόνων βουλεύματα, Eur.

[*Of a quick temper*, ὀξύθυμος, ον, Eur.] *Vid.* PASSIONATE.

TEMPER, TO (metals, etc.), φαρμάσσω, fut. -ξω, Hom.

To temper (things in general), κεράνῡμι, fut. κερᾰσω, perf. pass. κέκρᾰμαι, etc., Hom., Pind., Ar., Eur., Hdt., Plat.

TEMPERAMENT (a good temperament), εὐκρᾰσία, ή (σώμᾰτος), Arist.

TEMPERANCE, ἐγκράτεια, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.: σωφροσύνη, ἡ, poet. also σαοφ., Plat., Arist.; [(in drinking), ὀλιγοποσία, ἡ, Hipp.]

To be a partner in temperance, συσσωφρονέω, Eur.

TEMPERATE, ἐχέθῡμος, ον, Hom.; σώφρων, poet. also σαόφρων (not Att.), ονος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Omn. Att.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; Xen., Plat.; ἐγκρατής, ές, Xen., Plat., Arist.; εὐδίαιτος, ον, Xen.; εὐκρᾶς, ᾶτος, ὁ καὶ ἡ (not of persons), Eur., Plat.; κεκρᾱμένος, η, ον (of climate, etc.), Hdt., Xen., Plat.; εὔκρᾱτος, ον (of government, etc.), Arist.

To be temperate, σωφρονέω, only act., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐγκρᾰτεύομαι, mid., Arist.

TEMPERATELY, σεσωφρονισμένως, Æsch.; σωφρόνως, Plat.; ἐγκρᾰτῶς, Plat., Arist.; μετρίως, Att.

TEMPERATURE (of climate), κρᾶσις, εως, ἡ, Eur.

A good temperature, ὡρῶν εὐκρᾶσία (ἡ), Plat.

TEMPERED (of iron), ὀπτός, ή, όν, Soph.

TEMPERING, A (of metals), βᾰφή, ἡ, Æsch., Soph., Arist.

Which will bear tempering, πολῠφόρος, ον (prop. wine, also metaph.), Ar.

TEMPEST, A, θύελλα, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Ap. Rh.; χειμών, ῶνος, ὁ, Omn. *Vid.* STORM.

[*To be tempest-tossed* (lit. and met.), χειμάζομαι, Thuc., Eur., Ar.]

TEMPESTUOUS, δυσχείμερος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur. *Vid.* STORMY.

TEMPLE, A, νᾱός, Ep. and Ion. νηός, Att. often νεώς, ὁ, Omn.; ἱερόν, τό (ῐ Att., ῑ some other poets in arsis, and even Eur. in chor.), Att. usu. ἰρόν, Omn. post Hom.; ἄνακτορον, τό, Simon., Eur.; ἄνακτόριον, τό, Hdt.; ἄδῡτον, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Hdt.; ὕδρα, ἡ, Pind., Æsch.; ἕδος, τό, Soph., Plat., Isoc., Lycurg.; μέλᾰθρον, τό, Eur.; ὄροφοι, οἱ, not absolutely, but c. gen. of the god, Eur.; σκηνὴ ἱερά, Eur.; μέγᾰρον, τό, Hdt.; τέγος, τό, Pind.; ἕδεθλον, τό, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 330.

Who, praying for me, will enter the temple of the gods, Αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα, Hom.

[*A temple* (common) *to all the gods*, πάνθειον, τό, Arist.]

The space before a temple, τέμενος, τό, Hom., Soph., Hdt.; προνάϊον, τό, Hdt.; προτεμένισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

With a brazen temple, χαλκίοικος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Thuc.

With many temples, πολύνᾱος, ον, Thuc.; πολῠμέλᾰθρος, ον, poet. πουλῠμ., Call.

[*Temple-building*, νᾱοποιός, όν, Arist.]

Busied about the temple, νᾱοπόλος, ον, Hes., Pind.

Guardian of the temple, νᾱοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Eur., Arist.

Before a temple, πρόνᾱος, ον, Æsch.

To plunder a temple, νεωκορέω, c. acc., only act., Plat.

A keeper of a temple, νεωκόρος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Plat.

[*One who serves in a temple*, πρόπολος, ὁ, Hdt.]

TEMPLES, THE (of the head), κόρσαι, αἱ, Hom.; κρότᾰφος, ὁ, nearly always in pl., Hom., Eur., Hdt., Theoc.

TEMPORARY, ὀλίγοχρόνιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Plat.; μονόχρονος, ον, Aristippus.

TEMPT, TO, πειρητίζω, only pres. and imperf. act., c. gen., Hom.; πειράω, and mid., c. gen., Hom., Xen.; ὑπᾰγομαι, mid., Xen.

TEN, δέκα, Omn.

A number of ten, body of ten, etc., δεκάς, ᾰδος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.

Ten times, δεκάκις, Hom., Xen.

[*Many tens of times*, πολλοδεκάκις, Ar.]

Lasting ten days, δεχήμερος, ον, Thuc., Plat.

Lasting ten years, ten years old, etc., δεκέτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat.; fem. also δεκέτις, ῐδος, Ar., Plat.; δεκάσπορος, ον (of time), Eur.; δεκαετής, ές, Hdt., Æschin.; δεκαέτηρος, ον (of time), Plat.

Interest at ten per cent., τόκος ἐπῐδέκατος, Arist.

One of a company of ten soldiers, δεκάδευς, ὁ, Xen.

A captain of ten soldiers, δεκάρχης, ου, ὁ, Hdt.; δεκᾰδάρχης, ὁ, Xen.

Consisting of ten tribes, δεκάφῡλος, ον, Hdt.

A government of ten rulers, δεκᾰδαρχία, ἡ, Isoc.

Worth, or of the weight of, ten talents, δεκᾰτάλαντος, ον, Ar., Æschin.

Worth ten minæ, δεκάμνους, ον, contr. -ους, -ουν, Ar.

Ten feet long, δεκάπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Arist.

Ten fathoms long, δεκόργυιος, ον, Xen.

Ten cubits long, δεκάπηχυς, υ, Hes.

Ten acres large, δεκάπλεθρος, ον, Thuc.

TENACIOUS, ἀτενής, ές, Soph.

TENANT, μισθωτής, οῦ, ὁ, Isæ.; fem. μισθώτρια, Phryn. (Com.)

TENANTLESS, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, often c. gen., Omn.

TEND, TO (i. e., to attend to), ἀμφῐπένομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἀμφῐπονέομαι, chiefly pres. and imperf. mid. (Archil. has aor. 1 pass.), Hom., Archil.; βουκολέω (to tend any animal), Hom.; ποιμαίνω, Hom., Hes., Eur., Plat.; ἐθείρω, in pres. act., Hom.; θεράπεύω, Omn.; ἀπφῐπολεύω, only pres. and imperf. act., c. acc., sometimes c. dat., Hom., Hes., h., Hdt.; ἀμφῐπολέω, only act., c. acc., sometimes c. dat., Pind., Soph.; κομέω, only act., Hom., Hes.; κομίζω, Hom., Pind., Æsch.; πορσύνω, no perf., only act., Ep. fut. also πορσυνέω, Eur., Ap. Rh.; μοχθέω θεράπεύμασι, c. acc. pers., Eur.; μελεδαίνω, only pres. and imperf. act., Hdt.

TEND TO, TO, φέρω, fut. οἴσω and οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, c. ἐς and acc., Soph., Hdt., Xen., Antipho; ἥκω, c. adv. of place, οἷ, ὅποι, etc., Eur.; so τείνω, Plat.; συντείνω, c. εἰς and acc., etc., or c. infin., Eur., Xen., Plat., Dem.

These things do not tend to your glory, oh Lacedæmonians, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

One who tends, θεράπευτής, οῦ, ὁ, Plat.; θεράπευτήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

TENDENCY, ἄγωγή, ἡ, Plat.; [(of a falling body), πρόσνευσις, εως, ἡ, Ptolem.]

TENDER, ἁμᾰλός, ή, όν, Hom., Eur.; ἁπᾰλός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἀτᾰλός, ή, όν, Hom., Hes., Pind.; ἠῦς, εια, υ (Hom. also uses ἠῦς as fem., so Hes. and Trag.), Hom., Hes., Soph., Eur.; τέρην, τέρεινα, τέρεν (irreg. comp. τερενώτερος, Sapph.), Omn. poet.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Omn.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hes., Pind., Trag., Plat.; ῥᾰδῐνός, ή, όν, Æsch.; τᾰκερός, ά, όν, Anac., Antipho, Dionys. (Com.); πλᾰδᾰρός, ά, όν, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 321.

Very tender, πᾱνάπᾰλος, ον, Hom.

To be tender, μᾰλᾰκιάω, only act., Xen.

To make tender, ἁπᾰλύνω, Xen.

[*To make* (meat) *tender by keeping*, προεωλίζω, Galen.]

TENDER, A (i. e., a small vessel attached to a large one), ναῦς ὑπηρετική, Xen.; ὑπηρετικόν, τό (πλοῖον understood), Dem.

TENDER, TO, προτείνω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Antipho. *Vid.* TO OFFER.

To tender (an oath, etc.), δῐδωμι, aor. 1 act. ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Isæ., Dem.

TENDERLY, μαλθᾰκῶς, Æsch., Soph.

TENDER-MINDED, ἀτᾰλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

TENDERNESS, ἀπᾰλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

TENDER-SKINNED, τᾰκερόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Antipho.

TENDING, A, θεράπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; θεράπεία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; παιδᾰγωγία, ἡ, Eur.

Belonging to tending, παιδᾰγωγικός, ή, όν, Plat.

TENDON, A, τένων, οντος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Call. *Vid.* SINEW.

TENDRIL, A, ἕλιξ, ῐκος, ὁ, Eur., Ar.; ἕλῐκος πλέγμα (ᾰτος, τό), Simon.; ὄστλιγξ, ιγγος, ὁ, Theoph.; [οἰναρίς, ἡ (of the vine), Hipp.; οἴναρον, τό, Xen.]

TENEMENT, A, οἶκος, ὁ, Omn. *Vid.* HOUSE.

TENET, A, δόξα, ἡ, Omn. *Vid.* OPINION.

TENFOLD, δεκᾰπλάσιος, ον, Plat., Dem.; δεκᾰπλόος, ον, contr. -πλοῦς, -πλοῦν, Dem.

TENOR, τόνος, ὁ, Pind. *Vid.* COURSE.

[TENSE, χρόνος, ὁ, e. g., *present tense*, ὁ χρόνος ἐνεστώς, *the perfect*, ὁ χρ. παρακείμενος, *the future*, ὁ μέλλων, all in Gram.]

TENSION, διᾰτᾰσις, εως, ἡ, Plat.

Violent tension, συγκᾰτᾰτᾰσις, εως, ἡ, Hipp.

TENT, A, κλῑσία, ἡ, Hom., Trag.; σκηνή, ἡ, Omn. Att.; στέγη, ἡ, Soph.; σκήνωμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen.; περῐβολαὶ σκηνωμάτων, Eur.; σκηνίδιον, τό, Thuc.

The general's tent, στρᾰτηγεῖον, τό, Æsch.

To the tent, κλισίηνδε, Hom.

From the tent, κλισίηθεν, Hom.

Before the tent, ἐπίσκηνος, ον, Soph.

Under the tent, σκηνῆς ὕπαυλος, Soph.

The guard of a tent, σκηνοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Xen.

To pitch a tent, live in a tent, etc., σκηνόω, only act., Xen., Dem.; σκηνέω, perf. pass. in the same sense, Ar., Thuc., Xen.; διασκηνίω, Xen.

To pitch tents at a distance from each other, διασκηνόω, Xen.

To bring into one tent, συγκᾰτασκηνόω, Xen.

To live in the same tent, συσκηνέω, only act., Xen.; συσκηνόω, Xen.; ὁμοσκηνόω, c. dat. of one's comrade, Xen.

To separate, so that each goes to his own tent, διασκηνάω, Xen.

Living in the same tent, σύσκηνος, ον, Thuc., Xen.

A living in the same tent, ὁμοσκηνία, ἡ, Xen.

One must pitch tents apart from each other, διασκηνητέον, Xen.

TENTATIVE, πειραστικός, ή, όν, Arist.

TENTH, δέκατος, η, ον, Hom., etc.

A tenth part, δεκατημόριον, τό, Plat.

TENTH, A (a tax of such value), δεκάτη, ἡ, Lys., Isæ., Dem.

Paying a tenth, δεκάτηφόρος, ον, Call.

To collect a tenth, sometimes even *to offer a tenth*, δεκάτεύω, in the latter case c. dat. of the god to whom, in the former c. acc. of those from whom the tax is exacted, Hdt., Xen., Dem.

A collector of the tenth, δεκάτηλόγος, ὁ, Dem.

The tenths-office, δεκάτευτήριον, τό, Xen.

On the tenth day, δεκάταῖος, α, ον, Plat.

In the tenth month, lasting ten months, ten months old, δεκάμηνος, ον, Hdt., Xen., Theoc.

TEN THOUSAND, δεκάχιλιοι, αι, α, Hom.; μύριοι, αι, α, Omn., very rarely in sing., e. g., *ten thousand cavalry*, ἵππος μυρία, Hdt., so Xen.; μυριοπληθής, ές, Eur.

The ten thousandth, μῦριοστός, ή, όν, Plat.

A body of ten thousand, μῦριοστύς, ύος, ἡ, Xen.

With ten thousand armed men, μῦριοτευχής, ές, Eur.

Ten thousand-fold, μῦριοπλάσιων, ον, c. gen. or c. ἤ, Xen.; μυριοπλάσιος, ον, Arist.

A captain of ten thousand, μῦριόνταρχος, ὁ, sometimes -ριοντ., Æsch.

TEPID, χερμός, ή, όν, Omn. *Vid.* WARM.

TERM, A, ὄνομα, ατος, τό (esp. a technical term), Xen., Plat.

A term (of a proposition), ὅρος, ὁ, Arist.; so in mathematics, Eucl.; ἔσχατα, τά, Arist.; [*the middle term* (in logic), τὸ μέσον, Arist.; *the mean terms* (in Geom.), τὰ μέσα, Eucl.]

[*Terms of surrender* (in war), ὁμολογία, ἡ, Hdt., Thuc., etc.]

[*To come to terms with*, ὁμολογέω, c. dat., Hdt.; *on certain conditions*, ἐπί τισι, Hdt., Thuc.; *to come to terms of surrender*, ὁμολογίαν ποιέομαι, ὁμολογία χράομαι, ἐς ὁμολογίαν προσχωρέω, Hdt., of the vanquished; *to propose terms*, ἐς ὁμολογίαν προκαλέομαι, of the conqueror, Hdt.]

[*To be on bad terms with*, χαλεπῶς ἔχω, διάκειμαι, c. πρός c. acc., Plat., Xen.]

TERMINABLE, κατάλῡσῐμος, ον, Soph.

TERMINATE, TO, λύω (ῠ, rarely ῡ in the simple verb, ῡ in compounds), fut. λύσω, perf. λέλῡκα (rare), perf. pass. λέλῡμαι, etc. (Hom. often uses pluperf. pass. without redupl., e. g., λῦτο, λύντο; he also has 3d sing. perf. pass. opt. λελῦτο for λελύοιτο; Pind. has pres. act. imper. λῦθι). Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; παύω, no perf. act., no aor. 2, c. acc. rei, sometimes c. gen., pass. and mid. not used in quite this sense, Omn.; τελευτάω, c. acc., sometimes c. gen., Omn.; διαλύω, Eur., Omn. Att. prose; κατάλύω, Eur., Thuc., Xen.; ἀπαλλάσσω, fut. -ξω, Eur.; καταλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -ἐλάβον, perf. -εἴληφα, perf. pass. -εἴλημμαι, etc., Hdt. *Vid.* TO END.

To assist in terminating, συνδιαλύω, Isoc.

TERMINATION, τέλος, τό, Omn.; τέρμα, ατος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; διᾰλῦσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem.; κατάλυσις, ή, Thuc., Xen., Isoc.; ἀπαλλᾰγή, ή, Thuc. *Vid.* END.

[TERRACE (with colonnade), in Roman villas, ξυστός, ὁ, Vitruv. (Xen., Plut.)]

TERRESTRIAL, χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet. post Hom., Hdt., Plat.; ἐπιχθόνιος, ον (esp. of living beings), Hom.; ἔγγειος, ον, Plat. *Vid.* EARTH.

TERRIBLE, σμερδνός, ή, όν, Hom., Æsch.; σμερδᾰλέος, α, ον, Hom., Ar.; βλοσῠρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; αἰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; ἔκπαγλος, ον, Hom., Trag., Pind., Xen.; σχέτλιος, α, ον (ος, ον also in Eur.), Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; δεινός, ή, όν, Omn.; φοβερός, ά, όν, Omn. Att.; ἀπότροπος, ον, Pind., Æsch., Soph.; τροπαῖος, α, ον, Eur.; ἐπῐφοβος, ον, Æsch.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλᾶνος, μελαίνης, etc., Æsch., Eur.; δύσχῐμος, ον, Æsch., Eur.; αἰνολαμπής, ές, Æsch.; αἰᾱνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; αἰᾱνός, ή, όν, Æsch., Soph.; βᾰρύταρβής, ές, Æsch.; ἔμφοβος, ον, Soph.; ἄπεύχετος, ον (of calamities only), Æsch.; so ἄπευκτος, ον, Æsch.; ἀστεργής, ές, Soph.; ἀποτῐβᾰτος, ον, for ἀπρόσβατος, Soph.; φρῑκώδης, ες, Eur., Dem., Andoc.; ἐκπληκτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen.

Terrible in mind, βλοσυρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Terrible to look at, βλοσυρῶπις, ῖδος, ἡ, only fem., Hom.; δεινώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

A sight too terrible to look at, κρεῖσσον ϑέαμα δεργμάτων, Eur.

Very terrible, πάνδεινος, ον, Plat., Dem.

Most terrible, ῥῐγιστος, η, ον, Hom.

TERRIBLENESS, δεινότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat.

TERRIBLY, σμερδᾰλέον, Hom.; σμερδνόν, Hom.; αἰνῶς, Hom., Hdt.; δεινῶς, Soph., Eur., Xen.

More terribly, ῥῐγιον, superl. ῥῐγιστα, Hom.

TERRIFY, TO, ταρβέω, Hom.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. -επλήγην and -επλᾶγην (only the latter in Trag.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; φοβέω, Omn. *Vid.* TO FRIGHTEN.

TERRITORY, TERRITORIES, γαῖα, ἡ, Omn.; χθών, ονός, ἡ, Omn. poet.; οἱ ὅροι, Ep. οὖροι (lit., the boundaries), Pind., Omn. Att.; τὰ ὅρια, Omn. Att.; τὰ ὁρίσματα, Eur., Hdt.

TERROR, δειμός, ὁ, Hom., Hes.; δέος, τό, no pl., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; δεῖμα, ατος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; φόβος, ὁ, Omn. *Vid.* FEAR.

TERSE, σύντομος, ον, Trag., Æschin. *Vid.* SHORT.

[*Terse* (of style), ἀγκύλος, η, ον, Dion. H.]

TERSELY, σῦνεστραμμένως, Arist.

TERTIAN FEVER, A, τρῑταῖος, ὁ, Plat.

Like a tertian fever, τρῑταιοφυής, ές, Hipp.

Caused by tertian fever, τρῑταιογενής, ές, Hipp.

TESSELATED — a stone for tesselated work, ᾽ἄβᾰκίσκος, ὁ, Moschio ap. Ath.

TEST, A, βᾶσᾰνος, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Plat.; τεκμήριον, τό, Eur.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur.; δοκῖμιον, τό, Plat.

TEST, TO, πᾰρᾰτρῑβω, Theogn., Hdt.; δῐκαιόω, Æsch.; δοκῑμάζω, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; βᾰσᾰνίζω, Omn. Att. prose; παρεξετάζω, Dem. *Vid.* TO TRY, TO EXAMINE.

One must test, βασανιστέον (not, however, actually used in this sense), Dem.

TESTED, TO BE, βασανιστέος, α, ον, Plat.

TESTACEOUS, ὀστρεῖνος, η, ον, Plat.; ὀστρᾰκηρός, ά, όν, Arist.

TESTAMENT, A, διᾰθήκη, ἡ, Ar., Lys., Isæ., Dem. *Vid.* WILL.

TESTATOR, A, διᾰθετήρ, ῆρος, ὁ (not, however, actually used in this sense), Plat.

TESTER, A (of a bed), σκηνή, ἡ, Dem.

TESTICLE, A, ὄρχις, ιος and εως, ἡ, usu. in pl., Hdt., Hipp., Xen.; [ὀρχίπεδα, τά, Ar.]

TESTIFY, TO, μαρτῠρέω, Pind., Omn. Att.; ἐκμαρτυρέω, sometimes c. εἰς or πρός and acc. of the judge, etc., before whom, Æsch., Dem., Æschin.; ἐπιμαρτυρέω, Plat. *Vid.* TO WITNESS.

To testify against, κᾰτᾰμαρτῠρέω, c. gen. or c. prep., pass. either of the person testified against or of the evidence given, Omn. Oratt.

To testify besides, προσμαρτῠρέω, Isæ., Dem.; προσδιαμαρτυρέω, Isæ., Æschin.

To join in testifying, συμμαρτῠρέω, Arist.

TESTILY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

TESTIMONY, μαρτῠρία, ἡ, Hom., Hes., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μαρτῠριον, τό, Pind., Æsch., Omn. Att. prose; μαρτῠρημα, ατος, τό, Eur.; ἐπίμαρτῠρία, ἡ, Thuc.

[*Counter testimony*, ἀντιμαρτύρησις, ἡ, Sext. Emp.]

TESTINESS, δυσκολία, ἡ, Ar., Xen., Plat.

TESTY, δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; χαλεπός, ή, όν, Ar., Xen., Plat. *Vid.* PEEVISH.

To be testy, δυσκολαίνω, only act., sometimes c. dat. of the cause, Ar., Xen., Plat.

[TÊTE-À-TÊTE, A, perh. ἡ κατὰ πρόσωπον ἔντευξις, after Plut.]

TETRACHORD, THE, τετρᾰχορδον, τό, Arist.

Of the tetrachord (of sound), τετρᾰγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Terpander.

TETRAMETER, τετράμετρος, ον, Ar., Xen.

TETRARCHY, A, τετραρχία, ή, Eur., Dem.

TEXTURE, πλοκή, ἡ, Plat.

Even texture, εὐθῠπλοκία, ἡ, Plat.

Of fine texture, εὔπηνος, ον, Eur.; [πολύπηνος, ον, Eur.; ἀβρόπηνος, ον, Lyc., v. l., Æsch.]

THAN, ἤϋτε (only once), Hom.; ἤ, Omn.; ἧπερ, Hom., Hdt. (after adjectives in the compar. degree ἤ is generally omitted, and the following noun put in the genitive case); [smts. πλήν, *except* (q. v.), is used instead of ἤ, e. g., οὐδὲν ἄλλο πλήν . . ., *no other than*, Soph.]

For nothing is more shameless than the vile stomach, οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἔπλετο, Hom.

THANK, TO, εὐχᾰριστέω, c. dat., Lex ap. Dem.

No, I thank you, ἐπαινῶ, Ar.; γενναῖος εἶ, Ar.; κᾰλῶς, esp. in superl. κάλλιστα, Ar., or πάνυ καλῶς, Ar.

For I think I shall not be without

thanks both from you and from all Greece, οἶμαι γὰρ οὐκ ἀχαρίστως μοι ἄξειν, οὔτε πρὸς ὑμῶν, οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης, Xen.

THANKFUL, εὐχάριστος, ον, Xen.; εὐχαρῑτος, ον, Arist.

To be thankful, ᾄγαπάω, only act. in this sense, Dem.

THANKLESS (esp. of a favor done, etc.), ἄχαρις, ι, Æsch., Eur., Hdt.; ᾽ἀχάριστος, ον, Eur., Hdt., Lys.; ᾽ἀχαρῑτος, ον, Hdt.

To be thankless, ᾽ἀχαριστέω, Xen.

THANKLESSLY, ᾽ἀχαρίστως, Xen.

THANKLESSNESS, ᾽ἀχαριστία, ἡ, Plat.

THANK-OFFERINGS, χαριστήρια, τά, Xen.

[*To offer up thank-offerings*, χαριστήρια θύω, ἀποδίδωμι, Polyb.]

THANKS, χάρις, ῖτος, acc. ῖτα and ιν, ἡ, Omn. *Vid.* GRATITUDE.

[*Thanks to one for . . .*, χάρις τινί ὅτι . . ., Xen.]

THAT (i. e., in order that), the general rule for all words of this sense is that laid down by Dawes, that when ὅφρα, ἵνα, ὅπως, ὡς μή are preceded by a verb in a *past* tense, the verb which follows them is put in the *optative* mood; when the verb which precedes them is in the *present* or *future* tense, then the verb which follows them is in the *subjunctive*. This rule is subject to some modifications, of which the principal are these: sometimes the present is used for a past tense; on the other hand, sometimes, though the first verb is in a past tense, yet the object aimed at is present or future. In these cases the mood of the second verb is regulated by the *sense*, not by the form of expression. Sometimes we find both *subjunctive* and *optative* following "that" in one sentence. In these cases the subj. denotes the *immediate*, the opt. the *more remote* object, as in Thuc., iii., 22, *The Plataeans hell up torches, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ, καὶ μὴ βοηθοῖεν, that the signs might be unintelligible to the enemy, and that, consequently, they might not bring assistance*. (See "Theatre of the Greeks" on Dawes's Canon VI., ed. iv., p. 501-5; JELF, Gr. Gram., § 806.) They are all occasionally found with ἄν (or in Epic poetry κεν), except ἵνα, which is never used so; ὄφρα, Hom., Pind.; ὡς, Omn.; ὅππως, Ep. also ὄππως, sometimes also c. fut. infin., Omn.; ἵνα, Omn.

That, declaring a fact or reason, after verbs of telling, knowing, etc., ὅτι, Ep. also ὅττι; in Hom. always c. indic., in Attic c. indic. or c. opt., Omn.; ὡς, c. indic. or opt., Omn.; ὀθοὕνεκα, usu. c. indic., sometimes c. opt., Trag.

After verbs of knowing, telling, etc., "that" is often omitted, the noun put in the accus. and the verb in the infin., as in Latin. It is also often rendered by a participle, as, *I never repented that I had been silent, οὐδέποτε μετεμέλησέ μοι σιγήσαντι*, Plat.; *and I am glad that you are prosperous, χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα*. When this participle refers to the nominative case of the verb it is put in the nominative: *But when she perceived that she was injured by her husband, ἐπεὶ δ' ὑπ' ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένη*, Eur.

That (after verbs of fearing), *that not*, μή, Omn.; ὅπως μή (according to DAWES only with aor. 2, or, where the metre will not allow this, with fut. indic.; but this rule is not invariable, for the aor. 1 is also found after ὅπως μή), Trag.

So that (either as a condition or a consequence), ὥστε, c. indic., c. opt., c. ἄν and opt., or c. infin. (the indic. implies a more improbable consequence than the opt., see JELF, Gr. Gram., § 866), Omn. Att. When an event is expressed which is past happening, and there ore impossible, ὡς, ὅπως, or ἵνα are used with the past tenses in the indic., when "so that" might be almost changed into "in which case:" *Why did you not take and slay me at once, so that I might never have shown myself to men? τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε ἐμαυτὸν ᾽Ανθρώποισι*; Soph.

It can not be that I would (or will) *say pleasant falsehoods, οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψεύδη καλά*, Æsch.

For it can not be but that this is Orestes who is addressing me, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως οὔ' οὐκ ᾽Ορέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ, Soph.

THAT, pron., ἐκεῖνος, η, ο, and poet. (including Trag.) κεῖνος, Omn.

That, as relat., *vid.* WHO.

In that case, ἐκείνως, Omn. Att. prose.

Said he, that is Socrates, ἦ δ' ὃς ὁ Σωκράτης, Plat.

[*Oh that* or *would that, αἰ γάρ*, Hom., *εἰ γάρ* or *εἴθε*, Att.] *Vid.* WOULD THAT.

THATCH (reed for), ὄροφος, ὁ, Hom.

THAW, TO, act. κᾰτᾰτήκω, intrans. κατατήκομαι, pass., c. perf. act. -τέτηκα, Hom.; θερμαίνω, Vet. Scr. ap. Ath.; [ἀνατήκομαι, Polyb.]

[THAWING, ἀνάτηξις, εως, ἡ, Polyb.]

THE, ὁ, ἡ, τό, often (except in Hom., who never uses it so) blended with its substantive by crasis, e. g., ὁ ἀνήρ, ᾽ἀνήρ—τοῦ ἀνδρός, τἀνδρός, etc. (fem. pl. ταί, Mosch.), Omn.; [the neut. τό is used with infin. or clause, e. g., τὸ εἶναι ἀγαθόν, the article with adv. also in signif. of adjs., as, ὁ νῦν χρόνος, *the present time*; sometimes c. subst. not expressed, as, ἡ αὔριον (sc. ἡμέρα), *the morrow*; the article is also in neut. giving the meaning *word* or *notion*, as, τὸ λέγω, *the word* λέγω, τὸ ἄνθρωπος, *the word* ἄνθρωπος, etc.; the article is used elliptically in Greek, as, *the son of Jupiter*, ὁ Διός, etc.]

[*The more . . .* or *the less . . .*, *the more*, etc., when prefixed to comparatives, ὅσῳ . . . τοσούτῳ or τόσῳ, Xen.]

THEATRE, ᾱ, θέᾱτρον, τό, Ar., Hdt., Xen.

A lessee of a theatre, θεᾱτροπώλης, ου, ὁ, Ar.; θεᾱτρώνης, ου, ὁ, Theoph.

The price of admission to a theatre, τὰ θεωρῑκά, Dem.

THEATRICAL, θεᾱτρῑκός, ή, όν, Arist.

THEFT, φωρά, ἡ, h.; κλοπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; κλέμμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.; κλωπεία, ἡ, Plat., Isoc.

THEIR, σφέτερος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Xen., Plat.; σφός, ή, όν, Hom., Hes.; σφέος, η, ον, Ap. Rh.; ὅς, ἥ, ὅν, Ep. also (never in Att.) ἑός, ή, όν, Omn. poet. *Vid.* HIS.

THEME, ᾱ, αἰτία, ἡ, Pind. *Vid.* SUBJECT.

THEMSELVES, *vid.* HIMSELF.

THEN (of time), ἔνθα, Hom., Soph.; ἔνθεν, Hom., Æsch.; ἐνθένδε (esp. with the article used adjectively), Soph., Eur.; ἔπειτα, Hom.; ἤπειτα, Hes., Plat.; ἔπειτεν, Pind., Hdt.; τῆμος (only of past time), Hom., Hes., h., Soph.; so τημοῦτος, Hes.; τημόσδε, Theoc.; τότε, Omn.; εἶτα, Soph., Thuc., Plat.; ἐνταῦθα, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐντεῦθεν (esp. with the article as an adj.), Trag., Hdt.; τηνῑκαῦτα ("stronger than τότε," ELLENDT), sometimes c. gen., e. g., τηνικαῦτα τοῦ χείρους, Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys.; τηνίκα, Ap. Rh.; τοτηνίκα, Soph.; αὐτόθεν, Ar., Hdt., Xen.

Then (as in "oh then," "well then," etc.), ᾽ἄρα (never the first word in a sentence), Hom., Eur., Ar., Plat.; νυν, enclit. (Ep. also νυ), Hom., Trag.; τοίνυν, Æsch., Soph., Xen.; οὖν (never the first word in a sentence), Soph., Eur., Xen., Plat.

What then? τί δαί; Xen., Plat.

Now then, πρὸς ταῦτα, Soph., Eur.; *πῶς οὖν*, Soph., Eur., Xen., Plat.; *πῶς ἤδη*, Xen.

THENCE, αὐτόθεν, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; κεῖθεν, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐκεῖθεν, Omn. post Hom.; κηνόθεν for κεῖθεν (Alcæ. also τηνῶθεν), Ar., Theoc.; ἔνθεν, Omn.; ἐντεῦθεν, often of the cause (in which way also ἔνθεν is sometimes used), Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐντευθενί, Ar.; so too τόθεν, Hes., Æsch., Ar.; τουτῶθεν, Theoc.

From thence, ἀπ' αὐτόφι or -φιν, Hom.

THEODOLITE, ᾱ, διόπτρα, ἡ, Polyb.

THEOGONY, Θεογονία, ἡ, Hes. (as the title of his poem.)

THEOLOGIAN, ᾱ, Θεολόγος, ὁ, Arist.

THEOLOGICAL, Θεολογῑκός, ή, όν, Arist.

To speak theologically, Θεολογέω, Arist.

THEOLOGY, Θεολογία, ἡ, Plat., Arist.

THEORETICAL, δογμᾰτῑκός, ή, όν, Galen.

THEORY, ᾱ, δόγμα, ᾰτος, τό, Plat.

THERE, κεῖθι, Hom.; ἐκεῖθι, Hom.; κείνῃ, Hom.; αὖθι, Hom., Soph.; ἐπ' αὐτόφι or -φιν, πᾰρ' αὐτ., Hom.; αὐτόθι, Hom., Thuc., Xen.; αὐτόθεν, or, before a consonant, -θε, Thuc.; αὐτοῦ, Hom., Æsch., Thuc., etc.; ἐνθα, Omn.; τόθι, Hom., h., Pind.; τῇ, esp. in τῇ δέ, answering to τῇ μέν, Hom., Eur., Xen.; ἐκεῖ, Omn. post Hom.; τηνόθι, Theoc.; τηνεί, Epich., Theoc.; κεῖσε, Ap. Rh.

Here and there, ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.

[THEREAFTER, μετέπειτα, Hom., Hdt.; μετὰ ταῦτα, Att.]

THEREBY, οὕτω and οὕτως, Omn. *Vid.* So.

THEREFORE, τοῦ, Hom.; τό, Hom., Pind.; τῷ, Hom., Eur., Plat.; τόγε, Hom.; τοὕνεκα, Hom., Hes.; ᾽ἄρα, Omn.; τοιγάρ, Hom., Æsch., Soph.; οὖν, Omn.; οὐκοῦν, Omn. Att.; ἐντεῦθεν, Eur., Xen.; πρὸς ταῦτα, Eur., Hdt.; τόθεν, Æsch., Ap. Rh.; τοιγάρτοι, Æsch., Plat.; τοιγαροῦν, Soph., Hdt., Xen., Plat.; τοίνυν, Soph., Hdt., Xen., etc.; τοὔνεκεν, Ap. Rh.; ταῦτα, i. e., on this account, Eur., Theoc.; so ταύτῃ, Dem.

Not therefore, οὔκουν, Omn. Att.

THEREUPON, ἔπειτα, Omn.; ἔπειτ-

τεν, Pind., Hdt.; μεταῦθις, Hdt.; μεταυτίκα, Hdt. *Vid.* THEN.

THEY, σφεῖς (nom. not used in Hom.), neut. σφέα (almost confined to Hdt.), gen. σφῶν (Ep. also σφείων), dat. σφίσι, also σφι and σφιν (these two forms not in Att. *prose*), acc. σφᾶς, Ep. also σφάς, σφέας, and σφείας, also Hom. and Trag. use acc. σφε (Hom. has also dual dat. σφωΐν, acc. σφωέ), Omn., except the orators. *Vid.* HE.

THICK, οὐλος, η, ον (esp. of hair, wool, cloth, etc.), Hom., Stesich.; ἀμφἰδᾶσυς, εια, υ, Hom.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, -ύτᾰτος, also βαθίων (ῑ̆ Att., ῐ̆ elsewhere), βάθιστος, Dor. compar. also βάσσων, Hom., Eur., Xen.; πῠκνός, ή, όν, Hom., Hes.; πῠκνός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; πᾰχύς, εῖα, ύ, -ῠ́τερος, etc., but in Hom. compar. πάσσων, πάχιστος, Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἐπηετᾱνός, ή, όν, and ός, όν, also as quadrisyll. ἐπῆετ-. (esp. of trees, fleeces, etc.), Hes., Theoc.; ταρφύς, εῖα, ύ, also ὁ καὶ ἡ ταρφύς (of any thing in numbers, arrows, etc., also of hair), no compar., Hom., Æsch.; κᾰτᾰπῠκνος, ον, Theoc.; στᾰθμώδης, ες (of liquor, etc.), Hipp.; in pl. also masc. Θᾰμέες, fem. Θαμειαί, Hom.

Rather thick, ὑπόπῠκνος, ον, Hipp.

THICK, THE (of the battle, etc.), νέφος, τό (πολέμου, etc.), Hom.

THICKEN, TO, πᾰχῡ́νω, Æsch., Hdt., Plat.

THICKENING, Α, πᾰχυνσις, εως, ή, Arist.; πίλησις, εως, ή, Plat.

THICKET, Α, δρίος, τό, pl. δρία, Hom., Hes., Soph., Eur.; ξῠλοχος, ή, Hom., Ap. Rh.; λόχμη, ή, Hom., Pind., Eur., Ar.; δρῡμός, ὁ, pl. δρῡμοί and δρῡμά, Hom., Æsch., Soph.; ῥωπήια, τά, Hom.; αἰμός, ὁ, Æsch.

Belonging to a thicket, λοχμαῖος, α, ον, Ar.

Like a thicket, λοχμώδης, ες, Thuc.

THICKLY (i. e., in crowds), Θᾰμά, Hom.; Θᾰμϊνά, Pind., Xen.

Thickly (i. e., in a thick mass), στεγανῶς, Thuc.

THICKNESS, τάρφος, τό, Hom., Ap. Rh.; πᾴχετος, τό, Hom.; πάχος, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; πᾰχῠ́της, ητος, ή, Hdt., Thuc., Plat.

[*Of equal thickness*, ἰσοπαχής, ές, Arist.]

[*Of unequal thickness*, ἀνισοπαχής, ές, Galen.]

THIEF, Α, κεραϊστής, οῦ, ὁ, Hom.; κλέπτης, ου, ὁ, Omn.; κλοπός, ὁ, h.; κλοπεύς, ὁ, Soph.; κλώψ, κλωπός, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; λῃστής, οῦ, ὁ, Ep. also λῃϊστής (*vid.* PIRATE), h., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; λῃσιμβροτος, ὁ, h.; λωποδῠ́της, ου, ὁ (prop. of clothes, then generally), Ar., Isoc., Lys., Antipho, Dem.; φώρ, φωρός, ὁ, Hdt., Plat., Ap. Rh., Call.; τοιχώρῠχος, ὁ (properly a housebreaker), Arist.

A band of thieves, λῃστήριον, τό, Xen., Æschin.

To search for a thief, φωράω, Ar., Plat.

THIEVERY, λῃστεία, ή, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* ROBBERY.

THIEVISH, ἐπῐ́κλοπος, ον, Hom., Hes., Æsch., Plat.; κλέπτης, ου, ὁ, superl. κλεπτίστατος, Ar.; λῃστῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.; κλεπτικός, ή, όν, Plat.

To play thievish tricks, τοιχωρῠ́σσω, only act., Dem.

THIEVISHNESS, κλεπτοσῠ́νη, ή, Hom.; τὸ κλωπικόν, Plat.

THIGH, Α, ἐπῐγουνίς, ίδος, ή, Hom.; μηρός, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; μῆρα, τά, Hom., Ar., Ap. Rh.; μηρία, τά, Hom., Soph., Hdt., Theoc., Ap. Rh.; μηριαία, ή, Xen.

The outer side of the thigh, ὑπογλουτίς, ίδος, ή, Arist.

[*The inside of the thigh*, πλιχάς, άδος, ή, Hipp.]

Belonging to the thighs, μηριαῖος, α, ον, Xen.

With the thighs close together, σύμμηρος, ον, Hipp.

With bare thighs, φαινομηρίς, ίδος, ή, Ibycus.

[*Thigh-pieces* (of armor), παραμηρίδια, τά, Xen.]

THIN, ἐᾱνός, ή, όν (of garments, even of metal for armor), Hom.; λεπτᾰλέος, α, ον, Hom., Ap. Rh., Call.; λεπτός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ᾱ̓ραιός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Soph.; ἰσχνός, ή, όν, Ar., Plat.; λεπτόῤῥυτος, ον, Hipp.; σκληφρός, ά, όν, Plat.; λῐ́πόσαρκος, ον (of a man or animal), Hipp.; τρῐχώδης, ες (of a weak voice), Arist.; μανός, ή, όν, Plat.

[*Thin* (of hair), ψεδνός, ή, όν, Hom.]

With thin fibres, λεπτοΐνος, ον, Theoph.

With thin stalks, λεπτοκᾰ́λᾰμος, ον, Theoph.

To make thin, ἰσχναίνω, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Hipp.; πᾰρισχναίνω, Arist.; λεπτύνω, Arist.; κᾰτᾰλεπτύνω, Arist.

A making thin, λέπτυσις, εως, ή, Hipp.

To grow thin, λεπτύνομαι, pass., Xen.

THINE, σός, σή, σόν, Omn. *Vid.* YOUR.

THING, Α, χρῆμα, ᾰτος, τό, Omn.; ἔργον, τό, Omn. poet.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; χρέος, τό, only sing., Soph., Theoc., Call.; φᾶτις, εως, ή (i. e., a thing to be spoken of), Soph.

THINK, TO, φάσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; φράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Hom., Hes., Æsch., Soph.; ἴσκω, only pres. and imperf. act., sine cas., Hom., Theoc.; οἴομαι, Ep. often ὄιομαι (also 1st sing. pres. Att. οἶμαι, and imperf. ᾤμην) (Hom. also has pres. act. οἴω, more usu. ὄΐ̓ω—these act. forms never in Att. except once in Ar.), imperf. ᾤομην, Ep. also ὠιόμην, fut. οἰήσομαι, aor. mid. ὠϊσάμην, aor. 1 pass. in act. sense, Ep. ὠίστην, Att. ᾠήθην (the Tragedians only use pres., imperf., and aor. 1 pass.), Hom., Hes., Omn. Att.; φρονέω, Omn.; νοέω, c. perf. and pluperf. pass. in act. sense, Ion. aor. 1 found also in Theogn., ἔνωσα, part. mid. νωσάμενος, Omn.; τίθεμαι ἐν νόῳ, νῷ, τίθ. ἐν φρεσί, Hom., Pind.; νομίζω, Pind., Omn. Att.; ἡγέομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hdt., Omn. Att.; δοκέω, fut. δόξω, aor. ἔδοξα (no perf. act. of this form), also δοκήσω, etc. (these reg. forms only poet.), in Hom. sometimes c. infin. fut., when it is almost = "to expect" (e. g., *I think I shall conquer Hector*, δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα), Omn.; δοξάζω, Trag., Thuc., Xen., Plat.; μελετάω, Eur., Plat., Dem.; ἀξιόω (esp. to think right or proper), Soph., Hdt., Xen.; δέχομαι, mid., c. perf. and pluperf. pass. in act. sense (to think a thing so and so, i. e., receive it as such), Soph.; so ποιέομαι, mid., Eur., Hdt., Thuc.; so φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἠνέγκον, c. adv., Omn. Att.; so λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, perf. pass. εἴλημμαι, etc., Thuc.; διᾰνοέομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, aor. 1 pass. both in act. and pass. sense, Xen., Plat., Isoc.; ὑπολαμβάνω, Isoc., Dem., Æschin.; ἐπῐνοέω, Xen.; καταδοξάζω, Xen. *Vid.* To CONSIDER.

That they might think of nothing but conquering the land, ὅπως ἀπόγυοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς, Thuc.

What can one think? ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; Soph.

To think anxiously, ἐν φροντίδι εἰμί, Hdt., Xen.

To make one think, ἐμβαίνω (in aor. 1 ἐνέβησα) τινὰ ἐς φροντίδα, Hdt.

To think of other things, ἀλλοφρονέω, only pres. act., Hom.

To think besides, προσδοξάζω, Plat.

To think of so as to prepare, μέδομαι, mid., only pres., imperf., and fut. μεδήσομαι, c. gen., Hom.

To think beforehand, προδοξάζω, Plat.

To be thought of beforehand, προδοκέομαι, pluperf. pass. προυδεδόγμην, Plat.

To think ill of, καταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., c. gen., Dem.

Each thinks too highly of himself, ἕκαστος ἐπίπλεόν τι αὐτὸν ἐδόξασεν, Thuc.

One should think, νοητέον, Eur.; νομιστέον, Plat.; διανοητέον, Plat.; ἡγητέον, Plat.; οἰητέον, Plat.

To be thought, νομιστέος, α, ον, Plat.

THINKER, Α, δοξαστής, οῦ, ὁ (opp. to one who actually knows), Plat.

THINKING (i. e., capable of thinking), νοητῐκός, ή, όν, Arist.; διανοητικός, ή, όν, Plat.

THINLY, λεπτῶς, Plat.

THINNESS, λεπτότης, ητος, ή, Plat.; [μανότης, ητος, ή, Plat.]

THIRD, τρῖτος, η, ον, Omn.; τρῐ́τᾰτος, η, ον, Hom., Eur.; τριτόσπορος, ον, Æsch.; τρῐταῖος, α, ον (ἡμέρα, etc.), Eur.

THIRD, Α, τρῐτημόριον, τό, Hdt., Thuc.; τριτημορίς, ίδος, ή, Hdt.; τριττύς, ύος, ή (esp. of a tribe), Dem., Æschin.

Two thirds, δύο μοῖραι, Thuc.; δύο μέρη, Thuc.

To be chief of the third (of the tribe), τριττυαρχέω, only act., Plat.

On the third day, τρῐταῖος, α, ον, Hdt.

Being a third, or *equal to a third*, adj., τρῐτημόριος, α, ον, Hdt.

Making a third foot (as a stick makes a man's third foot), τρῐτοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

In the third place, τὰ τριτεῖα, Plat.

To act a third-rate part, τρῐτᾰγωνιστέω, only act., Dem.

One who acts a third-rate part, τριταγωνιστής, οῦ, ὁ, Dem.

THIRDLY, τρῖτον often τὸ τρίτον, Hom., Hdt., etc.; τρῖτως, Plat.

THIRDSMAN, ἕφεδρος, ὁ, Pind., Æsch., Ar.

THIRST, δίψα, ή, Omn.; δίψος, τό, Æsch., Thuc., Xen., Plat.

THIRST, TO (to be thirsty), διψάω,

contr. -άει in -ῆ, only act., c. gen., sometimes metaph. c. infin., Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.

To thirst a little, ὑποδιψάω, Hipp.

To thirst with, συνδιψάω, Arist.

THIRSTY, πολυδίψιος, ον (of a country), Hom.; δίψη καρχάλεος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; διψαλέος, α, ον, h., Ap. Rh.; δίψιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; πότης, ου, ὁ (of a lamp), Ar.; also fem. πότις, ῐδος, ἡ, Pherecr.; διψητικός, ή, όν, Arist.; διψάς, άδος, ἡ, Anth.

Not thirsty, ἀδίψιος, ον, Eur.

THIRTEEN, τρισκαίδεκα, Hom.

Thirteen times the value, τρισκαιδεκαστάσιος, ον, Hdt.

Thirteen years old, lasting thirteen years, etc., τρισκαιδεκέτης, ου, ὁ, Lys.; τρισκαιδεκαέτης, ου, ὁ, Isæ.; τριακαιδεκέτης, ου, ο, fem. -δεκέτις, ῐδος, ἡ, Plat.

Thirteen cubits high, τρισκαιδεκάπηχυς, υ, Theoc.

THIRTEENTH, THE, τρισκαιδέκατος, η, ον, Hom.; τρίτος ἐπὶ δέκα, Æsch.

On the thirteenth day, τρισκαιδεκάταῖος, α, ον, Hipp.

THIRTIETH, τριᾶκοστός, ή, όν, Hdt., Dem.

A thirtieth part, τριακοστημόριον, τό, Hipp.

On the thirtieth day, τριᾶκοσταῖος, α, ον (or, *thirty days old*), Phylarch. ap. Ath.

THIRTY, τριάκοντα, οἱ, αἱ, τά, indecl., but Hes. has also gen. τριακόντων, and Anth. dat. τριηκόντεσσι, Hom., Xen., etc.

The number thirty, a body of thirty, the thirtieth day of the month, etc., τριᾶκάς, άδος, ἡ, Hes., Æsch.

Of thirty days, τριᾶκονθήμερος, ον, Hdt.

The rule of the thirty tyrants at Athens, τριᾶκονταρχία, ἡ, Xen.

Producing thirty-fold, τριᾶκοντάχοος, ον, contr. -χους, -ουν, Theoph.

Thirty years old, lasting thirty years, etc., τριακονταετής, ὁ καὶ ἡ, neut. -ές, etc., Thuc., Plat.; fem. τριακονταετίς, ίδος, ἡ, Hdt., Xen.; τριακοντούτης, ες, Thuc., Plat.; fem. -τις, -ῐδος, Ar., Thuc.

A period of thirty years, τριακονταετία, ἡ, Dion. H.

With thirty benches of rowers, τριᾶκόντορος, ον, Thuc.; τριᾶκόντερος, ον, Hdt.; τριᾶκοντάζυγος, ον, Theoc.

Thirty fathoms deep, etc., τριακοντόργυιος, ον, Xen.

THIRTY-FIVE—*thirty-five years old, lasting thirty-five years,* πεντεκαιτριᾶκοντούτης, ες, Plat.

THIRTY THOUSAND, τρισμύριος, α, ον, sing. (in Æsch. usu. in pl.), Æsch., Hdt.

THIS, ὅδε, ἥδε, τόδε, etc., Ep. dat. pl. τοῖσδεσι and τοῖσδεσσι, for τοῖσδε or τοῖσιδε, Omn.; οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Omn.; ὀδί, more emphatic, more pointed than ὅδε (scarcely admissible in Trag.), Ar., Plat.; so οὑτοσί, Ar., Xen., Plat.; ὁδεδί, Ar. (very rare); [ὁ, ἡ, τό, Hom., Hdt.; opposed to *that,* ο μὲν . . ., ὁ δέ, Hom., etc.]

This man here, τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε, τῷ ἀνδρὶ (or τἀνδρὶ) τῷδε, etc., not used in nom. sing., nor in dual or pl., Trag.

[*In this way* or *manner,* οὕτως, Hom., etc.] *Vid.* THUS.

On this, τοὐνθένδε, Eur.; ἐν τῷδ', Eur. *Vid.* IMMEDIATELY.

THISTLE, ʌ, ἄκανθα, ἡ, Hom., Theoc.

THITHER, ἐνταῦθα, Hom., Æsch., Soph., Plat., etc.; ἐνταυθοῖ, Hom.; κεῖσε, Hom., Soph., Eur.; ἐκεῖσε, Omn. post Hom.; τῇ, Hom., Hes.; ἔνθα, Omn.; ἐκεῖθι, Æsch.; αὐτόσε, Hdt., Thuc., Xen.; ἐνταυθί, Ar., Xen.

Hither and thither, ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.

THOLE-PIN, THE, σκαλμός, ὁ, h., Æsch., Eur.; σκαλμίδιον, τό, Ar.

The thong by which oars were fastened to the thole-pin, τροπός, ὁ, Hom.; τροπωτήρ, ῆρος, ο, Ar., Thuc.

To fasten an oar to the thole-pin by the thong, τροπόομαι, mid., and in pass. to be fastened, Æsch., Ar.

THONG, ʌ, ἱμάς, άντος, ὁ (ῐ in all derivatives and compounds), Hom., Pind., Eur., Xen.; ἀγκύλη, ἡ, Soph., Xen.; χάλινός, ὁ, pl. οἱ, in Ap. Rh., etc., also τά, Eur.; σπεῖρα, ἡ, Theoc.

[*Thong of a sandal,* ἀγκύλη ἐμβάδος, Alex.]

Of thongs, ἱμαντῖνος, η, ον, Hdt.

Like thongs, ἱμαντώδης, ες, Plat.

To fit thongs to, ἐναγκυλάω, Xen.

[*To fasten on with thongs,* προσαγκυλόω, Math. Vet.]

THORN, ʌ, ἄκανθα, ἡ, Theoc.; σκῶλος, ὁ, Ar.; ἀκάνθιον, τό, Arist.

Made of thorn, πάλιουροφόρος, ον (of a spade-handle, etc.), Anth.

THORN-BUSH, ʌ (a sort of thorny or prickly shrub), ἄκωθα, ἡ, Hom., Hdt.; ἀσπάλαθος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Pherecr., Theoc.; πάλιουρος, ἡ, Eur., Theoc.; ῥάχος, ἡ, Hdt.; also ῥηχός, ἡ, or a hedge made of, or a stick cut from, Soph., Hdt.; ῥάμνος, ἡ, Eupol.; [ὀνόγυρος, ὁ, Ar., Nic.]

THORNY, ἀκάνθινος, η, ον, Hdt.; ἀκανθώδης, ες, Hdt., Arist.; ἀκανθηρός, ά, όν, Arist.

With thorns on the branches, πτορθάκανθος, ον, Theoph.

With straight thorns, ὀρθάκανθος, ον, Theoph.

Scratched with thorns, ἀκανθοπλήξ, ῆγος, ο καὶ ἡ (part of the title of a drama), Soph.

Eating thorns, ἀκανθοφάγος, ον, Arist.

Going on thorns, ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, Anth.

To be thorny, ἀκανθόομαι, pass., Theoph.

Not thorny, ἀνάκανθος, ον, Hdt.

[*To undertake a thorny business,* ὀνόγυρον κινέω, Liban., Ar. in pass.]

THOROUGH, ὅλος, η, ον, Xen., Plat., Dem.

[THOROUGHFARE, ʌ, πόρος, ὁ, Hdt.]

Being a thoroughfare, adj., λεωφόρος, ον, Hdt., Plat.

THOROUGHLY, κἀτἀκρῆθεν, Hom., Hes., h.; so κατ' ἄκρης, as it is written in Hom., or κατάκρας, as it is written in Soph. (of destroying or being destroyed), Hom., Soph. (in chor.); διαμπερές, Hom., Xen.; παντἀχῶς, Plat., Isoc., Dem.; διαπαντός, Plat.; εἰς τὸ πᾶν, Plat.; κατὰ πάντα, Xen., Plat.

THOU, σύ, Omn. *Vid.* YOU.

THOUGH, καί, Omn.; καίπερ, usu. c. part. (in Hom. often divided with a word between the two parts), Omn.; ὅμως (after the word it qualifies, and usu. the last word of the sentence, usu. c. part., sometimes καὶ ὅμως, or καὶ εἰ ὅμως, c. indic., or κἂν ὅμως, c. subj.), Æsch., Soph., Xen. *Vid.* ALTHOUGH.

THOUGHT, νόημα, ἄτος, τό, Hom., Hes., Xen., Plat.; φροντίς, ῐδος, ἡ, Omn. post Hom.; διάνοια, ἡ, Omn. Att.; ἔννοια, ἡ (esp. a thought), Eur., Xen., Plat.; φρόνημα, ἄτος, τό, Trag., Plat.; ἐπίνοια, ἡ, Ar., Thuc.; διἀνόημα, ἄτος, τό, Xen., Plat., Isoc.; διἀνόησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 335.

An after-thought, ἐπίνοια, ἡ, Soph.

A subject of thought, κἀτἀθῦμιος, ον, Hom.

[*To take thought about,* πρόνοιαν ἔχω, c. gen., Thuc.; πρόνοιαν ποιέομαι, c. gen., Dem.] *Vid.* TO TAKE CARE.

THOUGHTFUL, νοήμων, ον, Hom., Luc.; περιφρονίων, ουσα, ον, etc., Plat.; φροντιστικός, ή, όν, Antipho; ἐννοητικός, ή, όν, Arist. *Vid.* ANXIOUS.

To look thoughtful, πεφροντικὸς βλέπω, Eur.

[*To be very thoughtful,* περιφροντέω, Plat.]

THOUGHTFULLY, φροντιστικῶς, Xen.; πεφροντισμένως, Strab.

THOUGHTLESS, χἀλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons), Hom.; μάταιος, α, ον, and ος, ον (esp. of words or deeds), Omn. post Hom.; μετήορος, ον (of words), h.; κοῦφος, η, ον, Æsch., Soph., Plat.; κουφόνους, ουν, contr. -νους, -ουν, Æsch., Soph.; εἰκαῖος, α, ον, Soph.; ἀλύγιστος, ον, Thuc.; ῥᾰθῡμος, ον (of persons), Plat. *Vid.* RASH, CARELESS.

To be thoughtless, act thoughtlessly, χἀλίφρονέω, (only pres. act., Hom.; [ῥαδιουργέω, Xen.]

THOUGHTLESSLY, μάψ, Hom.; μαψῐδίως, Hom.; μᾶτην, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; εἰκῇ, Trag., Xen., Plat., Dem.; ἀπροβούλως, Æsch.; ἀνεπιλογίστως, Plat.; ἀπροβουλεύτως, ἠλεμάτως, Ap. Rh., Call.

THOUGHTLESSNESS, χἀλῐφροσύνη, ἡ, Hom.; ἀπροβουλία, ἡ, Plat. *Vid.* CARELESSNESS.

THOUSAND, ʌ, χίλιοι, αι, α, also in sing. with a collective noun (e. g., *a thousand cavalry,* χιλία ἵππος, Hdt., Xen.), Omn.

A thousand, a body of a thousand, the number, etc., χἰλιάς, άδος, ἡ, Æsch., Hdt.

A body of one thousand men, etc., χιλιοστύς, ύος, ἡ, Xen.

Containing a thousand men, χἰλίανδρος, ον, Plat.

Of a thousand ships, χἰλιοναύτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; χιλιόναυς, νεως, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Lasting a thousand years, χἰλιέτης, ου, ὁ, or -τής, ές, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Commander of a thousand men, χἰλίαρχος, ὁ, Æsch., Xen.; χιλιάρχης, ου, ο, Hdt.

The command of a thousand men, χιλιαρχία, ἡ, Xen.

Two thousand, δισχίλιοι, αι, α, and δισχίλιος, α, ον (see above), Hdt., Lys.

Three thousand, τρισχίλιοι, αι, α, Hom.

Four thousand, five thousand, etc., τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, κ. τ. λ.

Ten thousand, μύριοι, αι, α, and, with a collective noun, μύριος, α, ον, Omn.

A number or *body of ten thousand,* etc., μῦριάς, άδος, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; μυριοστύς, -ύος, ἡ, Xen.

Ten thousand times, μυριάκις, Ar., Plat.

Ten thousand-fold, μυριοπλάσιως,

ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen. ; μυριοπλάσιος, ον, Arist.

Lasting ten thousand years, μυριέτης, ου, ὁ, Æsch., Plat.

Commanding ten thousand men, μυριόνταρχος, ὁ, Æsch. ; μυρίαρχος, ὁ, Xen. ; μυριάρχης, ου, ὁ, Hdt.

Containing a population of ten thousand, μυρίανδρος, ον, Isoc., Ar.

Said ten thousand times, μυριόλεκτος, ον, Xen.

Holding ten thousand measures, μυριάμφορος, ον, Ar.

To convey ten thousand men, μυριαγωγέω, Dinarch.

Twenty thousand, δισμύριοι, αι, α, Hdt., Dem., etc.

THOUSANDTH, χῑλιοστός, ή, όν, Xen., Plat.

The three thousandth, τρισχῑλιοστός, ή, όν, Plat.

Ten thousandth, μυριοστός, ή, όν, Ar.

The ten thousandth part, μυριοστημόριον, τό, Arist.

THRALDOM, δουλοσῠνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Hdt. *Vid.* SLAVERY.

THRASH, TO, τρῑβω, Hom. ; ᾽ἄλοιάω, Hom. ; ᾽ἄλοάω, Hom., Ar., Xen., Plat. ; ᾽ἀπᾰλοάω, Dem. ; ὀτνω, only act., Hes. ; ξαίνω, in pass., Æsch. *Vid.* SYN. 385.

THRASHED—*thrashed out*, λεπτός, ή, όν, Hom.

Not thrashed, ᾽ἄτριπτος, ον, Xen.

THRASHER, Α, ᾽ἄλωεύς, ὁ, Hom.

THRASHING-FLOOR, Α, ᾽ἄλωή, ἡ, Hom., Hes. ; ᾽ἄλως, ἡ, gen. ἄλω, but also ἄλωος, Anth., acc. ἄλω, also ἄλωα, Call., Æsch., Xen., Dem. ; ὄῑνος, ὁ, Xen.

Thrashing time, ἀλοητός, ὁ, Xen.

THREAD, μῖτος, ὁ (of the woof), Hom. ; so πηνίον, τό, Hom. ; λῖνον, τό (esp. of the Fates), Hom., Theoc. ; νῆμα, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Eur., Ar., Plat. ; κρόκη, ἡ, Hes., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat. ; κλωστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Ar. ; πήνισμα, ᾰτος, τό, Eur. ap. Ar. ; στήμων, ονος, ὁ, Ar., Plat. ; ἀρπεδόνη, ἡ (in a web), Hdt. ; διάνημα, ᾰτος, τό, Plat.

With fine threads, εὔμῖτος, ον, Eur.

With three threads, τρῑμῖτῑνος, η, ον, Æsch. : τρῑμῖτος, ον, Lysipp.

Of many threads, πολῠμῖτος, ον, Æsch.

The art of spinning the loose thread, ἡ κροκονητῐκή, Plat.

Tied by a thread, λῑνόδετος, ον, Ar.

Made wholly of the threads of the warp, ὁλοστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

[*Death or life hangs on a thread*, prov., ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς ὅλεθρος ἠὲ βίωναι, Hom.]

[THREADBARE—*a threadbare cloak*, τρῖβων, ωνος, ὁ, Eur., Ar., Plat.]

[*Threadbare* (of a subject), πολυπάτητος, ον, Plut.]

THREAT, Α, ᾽ἀπειλή, ἡ, Hom., Pind. ; ᾽ἀπειλή, ἡ, Omn. ; ᾽ἀπείλημα, ᾰτος, τό, Soph.

THREATEN, TO, ᾽ἀπειλέω, c. dat. pers., c. acc. rei, or c. infin., often c. fut. infin., often c. acc. cognat., pass. of the person threatened, Omn. ; κᾰτᾰπειλέω, Soph. ; διαπειλέω, smts. c. ὡς and fut., Hdt., Æschin. ; στεῦται, pres., στεῦτο, imperf., also 3d pl., no other tenses or moods, sine cas. pers., c. infin. rei, Hom., Æsch., Ap. Rh. ; ἐπηρεάζω, c. dat., Hdt.

To threaten any one with an information, εἰσαγγελίαν ᾽ἀνᾰτείνω τινί, Dem. ; so ἀνατείνομαι, c. acc. rei, dat. pers., Dem.

[*To threaten death as a penalty*, προτίθημι θάνατον ζημίαν, foll. by πρός c. acc., Thuc.]

To threaten besides, ἐπαπειλέω, Hom., Soph., Hdt., Xen. ; προσαπειλέω, Dem.

To threaten privily, to hint a threat, ᾽ὑπᾰπειλέω, c. dat., Xen.

THREATENER, Α, ᾽ἀπειλητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

THREATENING, adj., ᾽ἀπειλητήριος, α, ον, Hdt. ; ἀπειλητῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

Of the dangers, some were threatening, and some actually present, τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ᾽ ἤδη παρῆν, Dem.

Since the Athenians were threatening Peloponnesus, τῶν ᾽Αθηναίων ἐγκειμένων Πελοποννήσῳ, Thuc.

THREE, τρεῖς, οἱ, αἱ, neut. τρία, gen. τριῶν, dat. τρῐσί (Hippon. has τριοῦσι), etc., Omn. ; τρισσοί, αἱ, ά, Soph., Eur., Hdt., Plat. ; τρῐμορφοι, αι, Æsch. ; τρίζυγος, ον, Soph., Eur. ; τριζῠγής, ές, Anth. ; τρῐγονος, ον, Eur. ; τρῐφᾰσιος, α, ον, Hdt. ; τριφυής, ές, Theoph.

By threes, σὺν τρεῖς, Hom., Plat.

The number three, τριάς, ᾰδος, ἡ, Plat.

Three times as great, three times greater, τρῐπλᾶσιος, α, ον, sometimes c. gen., Ar., Xen., Plat., Dem.

Three times as much as, τριπλᾶσιον, c. gen., Ar.

In three ways, three parts, etc., τρῐπλῆ, Hom. ; τριχθά, Hom. ; τρῖχα, Hom., Hdt., Isoc. ; διᾶτρῖχα, Hom., h., Ap. Rh. ; τριχῆ, Omn. Att. prose, Hdt.

In three places, τριχοῦ, Hdt. ; τρισσαχῆ, Arist.

For three (*successive*) *days*, πρότρῖτα, Thuc.

Three years old, τριέτηρος, ον, Call.

With three points (whether barbs of a weapon or promontories of an island, etc.), τρῐγλώχῑς, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind.

Cloven in three, τρῐχᾶλος, ον, Æsch.

THREEFOLD, τρῐχᾶϊκες, οἱ, Hom.

THREE HUNDRED, τριᾰκόσιοι, αι, α, Hom., etc.

THREE THOUSAND, τρισχίλιοι, αι, α, Hom., Isoc., etc.

THREE THOUSANDTH, THE, τρισχῑλιοστός, ή, όν, Plat.

THRESHOLD, Α, βηλός, ὁ, Hom., Hdt., Anth. ; οὐδός, ὁ, Hom., Hes., Hdt., Theoc. ; ὀδός, ὁ, Soph., Lycurg., etc. ; βᾶθρον, τό, Soph., Eur. ; φλιά, ἡ, Theoc.

[*On the threshold of old age*, ἐπὶ γήραος οὐδῷ, Hom., Hes., Hdt. : ἐπὶ γήρως ὀδῷ, Lycurg.]

THRICE, τρίς, Omn. ; ἐς τρίς, Pind., Theoc. ; τριᾰκις, Ar. ; τρισσᾰκις and -κι, Mel.

THRIFT, φειδώ, οῦς, ἡ, Hom., Hes., Eur.

THRIFTILY, ᾽ἀδᾰπᾰνως, Eur.

THRIFTY, φειδωλός, ή, όν, Hes., Ar., Plat.

THRILL, Α, φρῖκη, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat.

THRILL, TO (as a person thrills), φρίσσω, fut. -ξω, Soph.

THRIVE, TO, εὐτροφέω, only act., Arist. ; (of business), προχωρέω, c. dat., Hdt. *Vid.* TO FLOURISH.

THRIVING, εὔτροφος, ον, Hipp. ; [νόστιμος, ον, Theoph., Call.]

[*Not thriving*, ἀναλδής, ές, Ar.]

THROAT, THE, φᾰρυγξ, ή, sometimes ὁ, but not in the best authors, gen. φάρῠγος, Hom., Eur., Epich., Arist. ; ἀσφᾰράγος, ὁ, Hom. ; λαιμός, ὁ, Hom., Eur., Ar. ; λαυκᾰνίη, ἡ, Hom., Ap. Rh. ; στόμᾰχος, ὁ, Hom., Arist. ; σφᾰγή, ή, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Antipho ; τρᾰχηλος, ὁ, pl. τὰ τρᾰχηλα, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Call. ; πνευμόνων διαῤῥοαί, Eur. ; λᾰρυγξ, υγγος, ὁ, Eur., Ar., Arist. ; ὄρη, ἡ, Eur. ; γαργᾰρεών, ῶνος, ὁ, Hipp. ; βρόγχος, ὁ, Hipp. *Vid.* NECK.

Has any thing gone down your throat? μῶν τὸν λάρυγγα διεκᾰναξέ σου ; Eur.

A sore throat, βράγχος, ὁ, Thuc.

To have a sore throat, βραγχάω, Arist.

Inflammation of the throat, πᾰρᾰσῠνάγχη, ἡ, Hipp.

To cut the throat, δειροτομέω, only act., Hom. ; αὐχενίζω, c. acc. pers., Soph. ; λαιμοτομέω, only act., Ap. Rh.

Belonging to cutting the throat, λαιμοτόμος, ον, both in act. and pass. sense, Eur. ; λαιμότμητος, ον, Eur., Ar.

Gushing from the throat, λαιμόῤῥῠτος, ον, Eur.

THROE, Α, εἰρεσία, ἡ, Eur. ; πήδημα, ᾰτος, τό, Eur. ; πήδησις, εως, ἡ, Plat. ; ᾽ἀνᾰπήδησις, ἡ, Arist. ; πηδηθμός, ὁ, Hipp. ; σφυγμός, ὁ, Hipp. ; σφύξις, εως, ἡ, Arist. ; ἀναδρομή, ἡ (of pain), Hipp.

THROB, TO, πηδάω, Eur., Ar., Plat. ; ἄλλομαι, rare except in pres., imperf., and aor. 2, aor. 2 3d sing. ἄλτο, Theoc. ; ἀνακηκίω, Plat. *Vid.* TO PALPITATE.

THROBBING, σφυγμώδης, ες, Hipp.

THROE, ᾽ἄχος, τό, Omn. poet. *Vid.* PAIN.

[*The throes of childbirth*, ὠδίς, ῖνος, ἡ, in pl., Hom., Eur., in sing., Pind.]

[*To have the throes of childbirth*, ὠδίνω, Hom., Ar. ; met., of thought, Plat., Anth.]

THRONE, Α, θρόνος, ὁ, Omn. ; σέλμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Throned on high, ὑψίζῠγος, ον, Hom., Hes. ; ὑψῐ᾽θρονος, ον, Pind.

With beautiful throne, εὔθρονος, ον, and Ep. ἐῢθ., Hom., Pind. ; ἀγλαόθρονος, ον, Pind. ; λῐπαρόθρονος, ον, Æsch. ; εὔεδρος, ον, Æsch.

Having two thrones, δῐ᾽θρονος, ον, Æsch.

Having many thrones, ποικῐλόθρονος, ον, Sapph.

Having a golden throne, χρῡσόθρονος, ον, Hom.

Sharing the throne, ὁμόθρονος, ον, Pind.

THRONG, Α, κλόνος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur. ; (of warriors, no definite number), οὐλαμός, ὁ, Hom. *Vid.* CROWD.

THRONG, TO, κλονέομαι, only pres. and imperf., Hom., Hes., Pind. *Vid.* TO CROWD.

To throng to a place, ἐπιῤῥέω, rare except in pres. and imperf. act., but sometimes perf. ἐπερῥύηκα, fut. ἐπιῤῥεύσομαι, aor. 2 pass. ἐπερῥύην, Hom., Xen., Theoc. ; ἐπῐχέομαι, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., pluperf. ἐπεχύμην, sine redupl., c. dat. or prep. (e. g., ἀνά, etc.) and acc., Hom., Hdt. ; ἀνειλέομαι, Thuc.

THROTTLE, TO, ἄγχω, Hom., etc. ; πνίγω, fut. -ίξομαι, usu. -ιξοῦμαι, Ar. ; ἔχω τινὰ ἐς πνίγμα, Cephis. ap. Arist.

THROTTLED, TO BE, τρᾰχηλίζομαι, pass., Plat.

THROUGH, ᾽ἀνά, c. acc., Hom., Hdt. ;

διά, c. acc. or c. gen., Omn.; κατά (of time), c. acc., Hdt., Thuc.

Through (as "through fear," etc.), ὑπό c. gen., poet. ὑπαί c. gen., Omn. Att.

Through fear of what? τίνος φόβου τυχοῦσα; Eur.

But I will admit to these men that a great deal is done at Athens through bribery, Ἐγὼ δὲ τούτοις ὁμολογήσαιμ' ἂν ἀπὸ χρημάτων πολλὰ διαπράττεσθαι Ἀθήνησιν, Xen.

Entirely through, διαπρύσιον, sometimes c. gen., Hom.; διαμπερές, usu. sine cas., but sometimes c. gen., Hom., Hes., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἀντικρύ, usu. c. διά, Hom., Xen.; διαπρό, Hom.; διέκ, before a vowel διέξ, Hom., Ap. Rh.; διάμπαξ, Æsch., Eur., Xen.; διὰ τέλους, Soph., Eur., Xen., Plat.

All through Epirus, διαπρυσία Ἠπείρω, Pind.

THROW, A, ῥῖπή, ἡ, Hom., Eur.; βολή, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Xen.; βλῆμα, ἄτος, τό, Eur.; βόλος, ὁ, Orac. ap. Hdt., Anth.; ῥῖψις, εως, ἡ, Plat.; ἔφεσις, ἡ, Plat.; βολοκυτία, ἡ (of dice), Anth.

[*To have the first throw*, πρωτοβολέω, Plut.]

A throw of a quoit (i. e., the distance to which one can throw a quoit), δίσκουρα, τά, also δίσκου οὖρα, τά, Hom.

The distance to which one can throw a spear, δουρὸς ἐρωή, ἡ, Hom.

Apt to throw away, ἀποβολίμαῖος, ον, c. gen., Ar.

THROW, TO, ῥιπτάζω, Hom., Ar., Plat.; ῥίπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥΐφην, also Ep. aor. ῥίπτασκον (Pind. has perf. pass. infin. ῥεῤῥῖφθαι for ἐῤῥῖφθαι), Omn.; ἵημι (ἴη Att., ἴη Ep., but sometimes ῑ in Hom., esp. before ε), aor. 1 act. ἧκα, Ep. ἔηκα, imperf. ἵην and ἵουν, sometimes c. dat. of what is thrown, c. gen. of the object at which, or c. ἐπί and dat., etc., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, etc., Omn.; πάλλω, Hom.; σεύω, not in pres., esp. in aor. 1 act. ἔσσευα, Hom.; προΐημι, more frequently in mid., Hom., Eur., Ar., Xen., Plat.; μεθίημι, Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἔδῐκον, only aor. 2 act., Pind., Æsch., Eur.; ῥιπτέω, only pres. and imperf. act. and pass., Eur., Ar., Hdt., Plat.

To throw away, ἄποῤῥίπτω, Hom., Pind.; ἀφίημι, imperf. ἠφίουν and ἠφίην, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; προΐημι (esp. of advantages, opportunities, kindness, etc.), Dem.; ἀποπροΐημι (esp. of shooting an arrow), Hom.; ἀποβάλλω (also as we say a thing is thrown away when it is sold cheap), Eur., Xen., Dem.; ἐκχέω (tenses under TO POUR), Soph.; ἀποῤῥίπτέω, Xen.

[*To throw away besides*, προσαποβάλλω, Xen.]

To throw at, ἐπιῤῥίπτέω, c. dat., Hom.; ἐφίημι, Hom.; ἐμβάλλω, c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

[*To throw back*, ἀναφέρω, Æschin., Eur.]

[*To throw back* (the accent), ἐγκλίνω, Gram.]

To throw down, ἐρείπω, perf. pass. ἐρήριμμαι, pluperf. 3d sing. Ep. ἐρέριπτο, aor. 2 act. ἤρῖπον, usu. in pass. or intrans. sense to be thrown down (i. e., to fall), in act. esp. of throwing down walls, etc., Hom., Soph., Hdt., Xen.; καταχέω, aor. 1 -έχευα and -έχεα (the Att. form), perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom.; κάτᾰβάλλω, Ep. sync. sometimes καββ., Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; κάθίημι, Hom.; σφάλλω (of throwing down a person, etc.), Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; ἄπέδῐκον, Æsch.

To throw down with a lever, μοχλέω, Hom.

To throw down into, ἐγκάτᾰβάλλω, c. prep., Hom., Ap. Rh.

To throw down besides, ἐπικαταῤῥιπτέω, Xen.

To throw down (as a conqueror throws down, i. e., slays his enemy), δυσπάλίζω, fut. -ξω, only act., Hom.

To throw down and scatter about, διασφαιρίζω, Eur.; διαῤῥίπτω, Xen.; διαῤῥιπτέω, Æschin.

To throw down (houses), *and make ruinous heaps of them*, συγχώννῡμι, Hdt.

To throw down over a precipice, κάτᾰκρημνίζω, Xen.

To throw down on the ground, προσουδίζω, sometimes c. dat. of the ground, only act., Eur., Hdt.

To throw down carelessly, χῦτλάζω, Ar.

To throw down or *off* (as a horse throws his rider), ἀνᾰχαιτίζω, Eur.; ἀποσείομαι, mid. (also metaph. of a person throwing off grief, etc.), Ar., Hdt., Xen.; ἐκτρᾰχηλίζω, Xen.; ἀνᾰβάλλω, Xen.; ἀποκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Xen.

To throw down (as one wrestler throws another), παραστορέννῡμι, fut. -στορέσω, Att. -στορῶ, also -στρώσω, perf. pass. -έστρωμαι, Ar.

[*To throw* (one) *headlong down*, ὠθέω (τινὰ) ἐπὶ κεφαλήν, Plat.]

To throw before or *to*, προβάλλω, sometimes c. gen. of the object before which, Hom., Soph., Hdt.

To throw beside, by the side of, παῤᾰβάλλω, c. dat., or c. εἰς and acc., Hom., Thuc., Xen.

To throw beyond, ὑπερβάλλω, c. acc. of the mark, or c. gen. or c. acc. of the competitors, Hom.; ὑπερίημι, sine cas., Hom.

To throw in, ἐνίημι, c. dat. of that into which, or c. εἰς and acc., Hom., Eur., Thuc.; εἰσβάλλω, same construction, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

To throw in besides, ἐπεισβάλλω, Eur.

To throw against besides, ἐπεμβάλλω, c. dat., Eur.

To throw off, ἐκβάλλω, Hom.; ἐκρίπτω, Soph.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην (of bad habits), aor. 1 pass. -ετέθην, Dem.

To throw one's self forward, ἐκκῠβιστάω—(*head first on the ground*, ἐς κρᾶτα πρὸς γῆν, or *a summerset over a thing*, ἐκκ. ὑπέρ τινος), Eur., Xen.

To throw one's self on, ἐπιῤῥίπτω, intrans., sine cas. or c. dat., Xen.

To throw one's self into a place, ἵημι ἐμαυτὸν ἐς, c. acc., Xen.; ἐμβάλλω, c. ἐς and acc., Hdt., Xen., Lycurg.

To throw one's self down into, ῥίπτω ἐς, Theogn., Eur.

To throw (a person) *into* (perplexity, laughter, etc.), ἐμβάλλω, c. acc. of the feeling, dat. pers., Hdt., Plat.

To throw over a person (a garment which shall cover him like a tent), παρασκηνόω, Æsch.

To throw round, ἀμφῐχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 act. -έχευα and -έχεα (the only Att. form), perf. pass. -κέχῠμαι, etc., part. Ep. often sine redupl. -χύμενος, so pluperf. -έχυτο, -έχυντο, etc. (when used of throwing one's arms round a person so as to embrace him, usu. in aor. 1 mid. in tmesis), ἀμφὶ . . . ἐχευάμην, c. dat. or c. acc., Hom.; περῐβάλλω, c. gen., or c. dat., or c. dupl. acc., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; -ομαι, mid., c. perf. pass. (of throwing clothes, etc., round one's self), Hdt., Thuc., Xen.; ἀμφῐβάλλω (esp. of throwing one's arms round a person), c. acc. of the arms, dat. pers., also c. acc. pers., dat. of the arms, Hom., Eur.; περιπτύσσω, rare in perf., Eur.; ἀμφελίσσω, Eur.; ἐπῐχέομαι, mid., Ap. Rh.

[*To throw to*, προβάλλω, Hom., Hdt., Ar.; παραβάλλω, c. acc. et dat. (e. g., ἐδωδὴν ἵπποις, *fodder to horses*), Hom., c. acc. et εἰς c. acc., Thuc.]

To throw up, ἀναῤῥίπτω, Hom.; ἀναῤῥιπτέω, only pres. and imperf., Hom., Hdt., Thuc.; ἀνᾰβάλλω, Thuc., Xen.

To throw up besides, προσανᾰβάλλω, Arist.

[*To throw up fortifications around their cities*, περιβάλλεσθαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, Xen.]

[*To throw up* (as a mound) *near* or *beside*, παραχώννυμι, Hdt.]

To throw up to (as a reproach), *vid.* TO REPROACH.

To throw upon, ἐπῐβάλλω, c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπικᾰτᾰβάλλω, also sync. ἐπικαββ., Ap. Rh.

[*To throw one's self upon the sword*, περιπίπτω τῷ ξίφει, Ar.]

Ready to throw (a javelin), διηγκυλισμένος, η, ον (lit., having one's hand in the thong of), Xen.

One must throw away, προετέον, Dinarch.

One must throw back (one's self, etc.), ὑπτιαστέον, Xen.

Calculated to throw down, κᾰταβλητῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.

THROWING—*throwing myself down before the gate*, πρὸς πύλῃ παρεῖσ' ἐμαυτήν, Soph.

[*A throwing back* (of the accent), ἔγκλισις, εως, ἡ, Gram.]

A throwing away, ἀπολακτισμός, ὁ, Æsch.; ἀποβολή, ἡ, Plat.; πρόεσις, εως, ἡ, Arist.

A throwing down and scattering, διάῤῥιψις, ἡ, Xen.

A throwing out or *overboard*, ἐκβολή, ἡ, Æsch., Plat., Dem.

[*Throwing away* (adj.), προετικός, ή, όν, Arist.]

THROWN, παλτός, ή, όν, Soph.; ῥιπτός, ή, όν (sc. μόρος, i. e., death by being thrown), Soph.

Thrown away (i. e., vain, as words, or fit to be thrown away, as any thing worthless), ἀπόβλητος, ον, Hom.

Thrown to, πρόβλητος, ον, c. dat., Soph.

Thrown violently (as stones), κᾰταίβολος, ον, Eur.

[*Thrown up around*, ἀμφίχῠτος, ον, Hom.]

Any thing thrown, βέλος, τό, Hom., Æsch., Soph.

Any thing thrown out, ἐκβολή, ἡ, Eur.

Any thing thrown from, δίσκημα, ἄτος, τό, c. gen. of the place whence, Eur.

To be thrown down (in a wrestling match), λῠγίζομαι, in aor. 1 ἐλυγίχθην, Theoc.

From whence we shall be thrown down the precipice (lit., a rocky leap), ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται, Eur.

To be thrown down (from a horse),

κἄτἄκῠλίνδομαι, pass., perf. -κεκῠλισμαι, aor. 1 -εκυλίσθην, Xen.

To be thrown back (as the head of a person asleep), ὑπτιάζομαι, pass., Soph.

THRUSH, ᾱ, κῐ́χλη, ἡ, Hom., Ar., Arist.; κίχήλη, ἡ, Epich., Ar.

THRUST, TO, ὠθέω, augmented tenses ἐωθ., fut. ὠθήσω and ὤσω (as if from ὤθω), aor. 1 ἔωσα, perf. pass. ἔωσμαι, etc., Ep. imperf. ὤθεσκον, and Ep. aor. ὤσασκον, Omn.; ἐξἄκοντίζω, c. πρός and acc. of the object against which (of thrusting a weapon), Eur. *Vid.* TO PUSH.

To thrust through, διἄπείρω, c. gen. of the object, Hom., Eur.; διελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, poet. (not Att.) also -άσσω, etc., aor. 1 -ήλασα, etc., perf. -ελήλᾰκα, etc., c. gen. of the object, Hom., Hdt.; δίημι (ῑ̓ῃ Att., ῖ̓ῃ elsewhere), aor. 1 -ῆκα, Ep. also -έηκα, c. gen., sometimes c. dupl. acc., Eur.; κἀθίημι, c. διά and gen., Eur.

To thrust into, ἐνερείδω, perf. pass. -ερήρεισμαι, Ep. 3d pl. -ερηρέδᾱται, c. dat., Hom.; ἐπερείδω, c. ἐς and acc., Hom.

To thrust away imperceptibly, ὑποπᾰρωθέω, fut. -ήσω, Isæ.

To thrust out with, σὺνεξωθέω, Hipp.

THRUSTING, ᾱ, ὦσις, εως, ἡ, Arist.

THUMB, ᾱ, μέγας (gen. μεγάλου) δᾰ́κτῠλος, ὁ, Hdt.; ἀντῖχειρ, ειρος, Poll.

[THUMBED—*you have not thumbed Æsop well*, οὐκ Αἴσωπον πεπάτηκας, Ar.]

THUMP, ᾱ, τύμμα, ᾰτος, τό, Æsch., Theoc. *Vid.* BLOW.

THUMP, TO, κρούω, perf. pass. κέκρουσμαι, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys. *Vid.* TO STRIKE.

THUNDER, βροντή, ἡ (in Hom. often βρ. Διός or βρ. Ζηνός), Omn.; βρόντημα, ᾰτος, τό, Æsch.

THUNDER, TO, βροντάω, only act., Hom., Ar., Arist.; βροντὰν κλάζω (fut. κλάγξω), Pind.; κτῠ́πέω, aor. 2 ἔκτῠπον, only act, Soph.

To thunder in reply, φθέγμα (ᾰτος, τό) βροντῆς ἀνταῦω, fut. -ῡ́σω, Pind.

THUNDERBOLT, ᾱ, κεραυνός, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat.; Διὸς βέλος, τό, Pind.; κεραυνοῦ βέλος, τό, Soph.; κεραύνιοι βολαί, αἱ, Æsch.; σκηπτός, ὁ, Xen.

Of or *belonging to a thunderbolt*, κεραύνιος, ᾱ, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; κεραυνοφαής, ές, Eur.

To hurl a thunderbolt, κεραυνοβολέω, Mel.

To strike with a thunderbolt, κεραυνόω, Hes., Pind., Hdt.; συγκεραυνόω, Cratin.

Struck by a thunderbolt, κεραύνιος, ᾱ, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; ἐμβρόντητος, Ar., Xen.; ἐμβροντηθείς, είσα, έν, Dem.; κεραυνοπλῆξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Alcæ. (Com.)

Not struck by a thunderbolt, ἀκέραυνος, ον, Æsch.

THUNDERER, Βρόντης, ου, ὁ (a name of one of the Cyclopes), Hes.

THUNDERING, τερπῐκέραυνος, ον, Hom., Hes.; ὑψῐβρεμέτης, ου, ὁ, Hom.; ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, Hom.; εὐρυόπης, ου, ὁ, Hom., Pind.; βαρύκτῠπος, ον, Hes., h., Pind.; βαρυόπης, ου, ὁ, Pind.; αἰολοβρόντης, ου, ὁ, Pind.; ἐγχεικέραυνος, ον, Pind.; ἐλᾰσῐβροντος, ον (sometimes even of high words), Pind., Ar.; καρτεροβρόντης, ου, ὁ, Pind.; ὀρσικτῠπος, ον, Pind.; βᾰρῠβρεμέτης, ου, ὁ, Soph.; κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, Ar.; κεραυνοβόλος, ον, Eur.; βροντησῐκέραυνος, ον, Ar.; κεραυνομᾰχης, ου, ὁ, Mel.

THUNDER-STORM, ᾱ, πρηστήρ, ῆρος, ὁ, Hes., Hdt., Xen.

THUNDER-STRUCK—*a being thunder-struck* (i. e., astonished or bewildered as if struck by thunder), βροντή, ἡ, Hdt.

THUS, ὧδε, Omn.; οὕτως, and before a cons. οὕτω, Omn.; ὥς, Omn.; τῇ, Hom., Xen.; τῆπερ, Hom.; τῇδε, Hom., Xen.; τῷ, Hom.; ταύτῃ, Soph.; ὠδί, Ar.

THWART, TO, ἐρύομαι, mid., in aor. 1 poet. εἰρυσσάμην, Hom. *Vid.* TO HINDER.

THY, σός, ή, όν, Omn. *Vid.* YOUR.

THYME, Θῦμος, ὁ, Ar.; Θῦμον, τό, Theoph.; σἰσύμβριον, τό, Mel.; σἰσύμβριον, τό, Cratin.; αἰγῖπῦρος, ὁ, Theoc.

A wild or *creeping thyme*, ἕρπυλλος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Cratin.

Flavored with thyme, Θύμῐτης, ου, ὁ, Ar.

Of or *belonging to wild thyme*, ἑρπύλλῐνος, η, ον, Eubul.

THYRSUS, ᾱ, Θύσθλον, τό, Hom.; Θύρσος, ὁ, Eur., Ar.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Eur.

Having, bearing, rejoicing in the thyrsus, εὔθυρσος, ον, Eur.; Θυρσοφόρος, ον, Eur.; ναρθηκοφόρος, ον, Plat.; Θυρσοχᾰρής, ές, Anth.

Making mad with the thyrsus, Θυρσομᾰνής, ές, Eur.

To bear or *brandish a thyrsus*, Θυρσοφορέω, only act., Eur.; Θυρσάζω, Ar.

TIARA, ᾱ, τιάρα, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; τιάρας, ου, ὁ, Hdt.

Like a tiara, τιαροειδής, ές, Xen.

TICK, ᾱ, κῦνοραιστής, οῦ, ὁ, Hom.; κρότων, ωνος, ὁ, Arist.

TICKET, ᾱ, σύμβολον, τό, Ar., Dem.

TICKLE, TO, γαργᾰλίζω, Anac., Plat.; κνάω, aor. 2 ἔκνην (very rare in this sense), Plat.

To tickle beforehand, προγαργᾰλίζω, Arist.

[*To say something to tickle one's ears*, εἰς χάριν τινὶ ἐρεῖν (εἰπεῖν), Xen.]

TICKLING, κνισμός, ὁ, Soph., Ar.; γάργᾰλος, ὁ, Ar.; γαργᾰλισμός, ὁ, Plat.; κνῆσις, εως, ἡ, Plat.

TICKLISH, δυσγάργᾰλος, ον, Xen., Ar.

TIDE, THE, δίαυλος [ὁ] κυμάτων, Eur.; παλίῤῥοια, ἡ, Soph.

TIDILY, κᾰθᾰ́ρίως, Xen.

TIDINESS, κᾰθᾰριότης, ητος, ἡ, Hdt., Xen.

[TIDINGS, ἀγγελία, ἡ, Hom.; *about* some one, περί, c. gen., Thuc.; ἄγγελμα, ατος, τό, Thuc.] *Vid.* NEWS.

[*To bring back tidings*, ἀναφέρω, c. εἰς, παρά, Hdt.; *to carry back tidings*, ἀναγγέλλω, Æsch.]

TIDY, κᾰθᾰ́ριος, ον, Posidon.

TIE, TO, πειραίνω, only act. in this sense, sometimes c. ἑκ and gen. of that which a thing is tied to, Hom.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Omn. *Vid.* TO BIND.

To tie to, προσδέω, c. dat., Hdt.; περιάπτω, Pind.

To tie on besides, προσεπῐκᾰτᾰδέω, Hipp.

TIER, ᾱ, στῖχος, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* ROW.

TIGER, ᾱ, τῐ̓γρις, τίγριος, ὁ καὶ ἡ, Alex., Arist.

TIGHT (as a noose), ἐπίσπαστος, ον, Eur.; (of any thing preserved close), σύμπῦκνος, ον, Xen.; σύντονος, ον, Xen.; (so that nothing can escape through), στεγᾰνός, ή, όν, Æsch., Xen.

To keep the ropes tight, ᾽ἄνᾰκωχεύειν τὸν τόνον τῶν ὅπλων, Hdt.

To be tight (so that nothing can get through), στέγω, sometimes c. acc. of what is kept in or out, also mid., no pass., Æsch., Eur., Thuc.

TIGHTEN, TO, τᾰνύω, fut. -ῡ́σω, Hom.; τείνω, Hom., Soph., Xen., Plat.; ἐντείνω, Hom., Eur., Hdt., Xen., συντείνω, Eur., Plat.; ἐπῖτείνω, Plat., Dem.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰ́σω, Dem.

TIGHTENING, ᾱ, τόνος, ὁ, Hdt.

TIGHTNESS, ἐπῖτᾰ́σις, εως, ἡ, Plat.

TILE, ᾱ, κέρᾰμος, ὁ, Ar., Thuc., Xen.; κεραμίς, ἴδος and ἶδος, ἡ, Ar., Thuc.; [πλίνθος, ἡ, Hdt. (c. adj. κεραμία or γηΐνη, Xen.); used in voting, ὄστρακον, τό, Plut.]

TILE, TO, κερᾰμόω, in pass., Arist.

TILE-MAKER, ᾱ, κερᾰμεύς, ὁ, Hes., etc. *Vid.* POTTER.

TILL, εἰσόκε or -κεν, c. subj., sometimes c. opt., even c. indic. fut., Hom.; εἰσότε, c. subj., Hom.; μέσφα, c. gen., in Call. μέσφ' ὅτε, Hom., Call., Ap. Rh.; ἐπί, c. acc., Hom.; εἰς, c. acc., Hom.; ᾽ἄχρι, before a vowel ἄχρις, c. gen., also in Hdt. ἄχρις οὗ, Hom., Hdt.; μέχρι and μέχρις, c. gen., also c. subj. or opt., Ion. also μέχρις οὗ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μέχρι ἐνταῦθα, c. gen., Xen., Plat.; ὄφρα, c. indic. of past tenses (of things really past), c. subj., or c. ἄν or κε, or κεν and subj. of things not yet passed, Trag. (only in ch.), Hom., Æsch.; ἕως, c. indic. of a certain event, c. subj. with or without ἄν, or κε, or κεν of an uncertain event, c. opt. of time past, sometimes c. gen., Hom., Soph., Æschin.; ἕωσπερ, Thuc., Xen.; πρίν, poet. (esp. Ep.) also πρίν γε, πρίν γ' ὅτε, πρὶν γ' ὅτε δή, c. indic. pres., more usu. c. indic. fut., often c. indic. aor. or c. aor. subj., also πρὶν ἄν or πρίν γ' ὅτ' ἄν, or in Trag. πρίν (ἄν being omitted), c. subj., also c. opt., *esp. if the preceding clause contains a negative*, very often c. infin. (infin. aor. more usu. than pres. or perf.), also πρὶν ἤ or πρίν γ' ἤ (Hom., but not in the Att. before Xen.), also πρὶν δή in Thuc., Omn.; ἔστε, c. indic. in reference to the past, c. subj. in reference to the future, in which case we often find ἔστ' ἄν in an oblique sentence c. opt. (rare), Æsch., Soph., Hdt., Xen.

Till such a time as, μέχρι τοσούτου ἕως ἄν, c. subj., Thuc.

Till they returned, ἐν ὅσῳ ἂν πάλιν ἔλθωσι, Thuc.

Till then, τέως, Eur.

TILL, TO, ἐθείρω, only pres. act., Hom.; γηπονέω, only act., Eur.; γεωργέω, Ar., Thuc., Xen., Isæ., Dem.; ἐργάζομαι, mid., augment εἰργ., perf. pass. εἴργασμαι, in act. and pass. sense, also fut. ἐργασθήσομαι, in pass. sense, but ἐργάζομαι in pass. sense only in Dion. H., Thuc., Xen.; κατεργάζομαι, Plat., Lys., Æschin. *Vid.* TO CULTIVATE.

To till previously, προεργάζομαι, Xen.

TILLABLE, ἐργᾶσίμος, ον, Xen., Plat.

TILLAGE, ἐργᾰσία, ἡ, Ar., Xen., Isoc.; ἐπεργασία, ἡ (also right of tillage), Thuc., Xen., Plat.; γεωργία, ἡ, Thuc., Plat.

Of or *belonging to tillage*, γεωργῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.

TILLED — *well tilled*, εὔεργος, ον, Thuc.

Tilled land, γεώργημα, ατος, τό, Plat.; γεωργία, ἡ, Isoc.

TILLER, A (of the land), γεωργός, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* FARMER.

[*Tiller* (of a ship's rudder), οἴαξ, ακος, ὁ, Plat.]

TILT, A (of a wagon), σκηνή, ἡ, Æsch., Ar., Xen.

TIMBER, δόρυ, τό, gen. δόρατος, Ion. δούρατος (δούρατι also in Xen.), poet. δουρός, also Trag. δορός (found also in Thuc.), Hom.; ὕλη, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ξύλον, τό, Omn. (also in pl. ξύλα, *timbers* of a house); κᾶλον, τό, in pl., Hes.; ἴδη, ἡ, Hdt.

Crooked timber (for ship-building), τορνεία, ἡ, Theoph.

[*Ship-timber*, ξύλα νηΐια, Hes., Hdt.]

[*Felling timber*, ξυλοκόπος, ον, Xen.]

Made of timber, δουρᾶτεος, α, ον, Hom.; δούρειος, α, ον, Eur., Plat.; δούριος, α, ον, Ar.; δορϋπᾰγής, ές, Æsch.; ξύλινος, η, ον, Pind., Hdt. *Vid.* WOODEN.

To carry timber, ξϋλίζομαι, mid., Xen.; ξϋληγέω, only act., Dem.

TIME, χρόνος, ὁ, Omn.; ὥρα, ἡ, Omn. (also *the right* or *fitting time*, Hom., etc.; in pl., *the times of day*, ὧραι ἡμέρας, Hdt.); καιρός, ὁ (esp. the fit and proper time), Omn. post Hom.; αἰών, ῶνος, ὁ, Æsch.; ἡμέρα, ἡ, Soph.; ἄκμή, ἡ (the proper time), c. gen. of the object for which; ἡλῐκία, ἡ (chiefly in phrases)—*the time of Laius*, ἡλ. Λαΐου; *the present time*, ἡ νῦν ἡλ.—ἡ νῦν ζῶσα ἡλ., Hdt., Isoc., Dem.

The appointed time, τὸ κόριον, Æsch.; κύριον τέλος, Æsch.; προθεσμία, ἡ, Plat., Dem., Lys.

The full time, τέλος, τό, Hom.

Lapse of time, πλῆθος χρόνου, Thuc., Plat.

The time allowed to a speaker in the public assembly, τὸ ὕδωρ, ἄτος, Isoc., Dinarch., Dem.

Time (in music, etc.), ῥῠθμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc.

Time (i. e., leisure, q. v.), σχολή, ἡ, Æsch., Xen., Thuc., Plat.

[*The fairest time of life*, ὥρα, ἡ, Att. poet. and prose.]

There is time, ἐγχωρεῖ, Plat., Antipho; χρόνος ἐγχωρεῖ, Xen.; τὸ ὕδωρ ἐγχωρεῖ (in the case of a speaker whose time was limited by the clepsydra), Dem.

If I could spare time, εἴ μοι παρείκοι, Soph.

It would take a long time to tell, διατρῖβὴ πολλὴ λέγειν, Eur.

You have no time for false modesty, οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά, Eur.

It is time to lay hold of the images of the gods, ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι, Æsch.

We are in a situation in which it is not any longer the season to delay, but it is time to act, καθέσταμεν "Ιν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή, Soph.

But it is no time to be silent when one is in misfortune, σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς, Eur.

If they have time before they die, ἐὰν φθάσωσι πρὶν ἀποθανεῖν, Antipho.

Missing the being in time by about forty stadia, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθών, Thuc.

[*Time and tide wait for no man*, prov., οἱ καιροὶ οὐ μενετοί, Thuc.; οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσιν, Dem.]

*Attica down to the time of Theseus was inhabited . . ., ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα ὠκεῖτο . . ., Thuc.

And to show that they ought not to decide hastily concerning the whole matter, but that they should take time to deliberate, δηλῶσαι δέ, περὶ τοῦ παντὸς ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον, Thuc.

[*Time discloses all things*, ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος, Æsch.]

Of or *belonging to time* (esp. after a long time, or for a long time), χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Thuc.

In time, καίριος, α, ον, Trag., Xen., Plat.; ἄκμαῖος, α, ον, Soph. *Vid.* SEASONABLE.

In time, adv., καιρίως, Æsch.; εὐκαίρως, Xen., Dem.

Beyond the time for, ὑπερήμερος, ον, c. gen., Anaxand.

In time (of music), ἔνρῠθμος, ον, Plat.; εὔρῠθμος, ον, Ar., Plat.

Out of time (of music), πᾰρᾰρῠθμος, ον, Ar.

[*To keep time* (in music), ὁμοχρονέω, Luc.]

Out of time, adv., ἀρρῠθμως, Alex., Ar.

To be in time, ἐπ' ἀκμῆς εἰμι, Eur.

To come in time, εἰς ἀκμὴν ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλῠθον, sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα), Eur.

To be the time (for doing so and so), ἀκμάζω, Æsch.; ὥρα ἐστί, Hom.

[*What time of day is it? πηνίκ' ἐστὶ τῆς ἡμέρας*; Ar.]

In the time of, ὑπό, c. acc., Hom., Hdt., Thuc.; ἐπί, c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Isoc.; κατά, c. acc., Hdt., Xen.

For a time, ὄφρα, Hom.; πᾶλαι, Hom.; ἔως, in Hom. usu. as monosyll. "ἐως, also εἶως, sometimes also ἓως, where some want to read εἷος, Hom., Hdt.; τέως, often as τεῶς, also Ep. τείως, sometimes even (in Hom.) τείῶς, where some propose τεῖος, Hom., Eur., Ar., Xen., Dem.

For a short time, τυτθόν, Bion.

Having been now gone some time, he is not come back, χρόνου γὰρ ἤδη φροῦδος ὤν, οὐ φαίνεται, Eur.

At any time, ὁπστεοῦν, Arist.

From time to time—whoever might be king from time to time, ὁ ἀεὶ βασιλεύς, etc., Att.

At this time, *at this* or *that very time*, τηνῐκαῦτα, sometimes c. gen., Soph., Ar., Lys.

At this time to-morrow, αὔριον τηνῐκάδε, Plat.

At one time, answered by *at another time*, ἄλλοτε . . . answered by ἄλλοτε, Hom., Soph., etc.; more usu. ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, Hom., Xen., etc.; sometimes Ep. ὅτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, or ὅτε μέν τε . . . ἄλλοτε δέ, also ἄλλοτε μὲν . . . ὅτε δέ, Hom.; also τότε . . . ἄλλοτε δέ, Soph.; or τότε . . . ἄλλοτε, Soph.; τότε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, Soph.; ἄλλοτε μὲν . . . τότε δέ, Xen.; sometimes the first ἄλλοτε is altogether omitted, as, *but I lie at one time on the shore, at another on the surf*, κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ, Eur., and so Soph. also; often also (esp. in Att.) ὅτε μὲν . . . ὅτε δέ, etc., Xen., etc.

For he goes at different times different ways, ἕρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλαν, Soph.

He thought at one time that he was slaying the two Atridæ with his own hand as he held them, and at different times different people, κἀδόκει μὲν ἕσθ' ὅτε διαφθείρειν δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, Soph.

After a long time, χρόνια, Eur.; ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ, Eur. *Vid.* LATE.

One who exceeds his time, ὑπερήμερος, ον, Dem.

To beat time, ἐπιληκέω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐγκροτέω, Theoc.

To spend time, διᾰτρῑ́βω, usu. sing. cas. of the time, but sometimes c. acc., c. ἐν or ἐπί and dat., or c. περί and acc. of the object, often c. part. of what one was doing, chiefly act. in this sense, Hom., Ar., Omn. Att. prose.

One must spend time, διατριπτέον, Arist.

A consumption or *expenditure of time*, διᾰτρῑ́βή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.

He took up a great deal of time, διατρῖβὴν πολλὴν ἐποίησεν, Æschin.

To waste time, τριψημερέω, only act., Ar.

[*Many times*, πολλᾰ́κις, Omn.; the force of *times* is expressed by the adv. termination -ᾰκις, as τετρᾰ́κις, etc.]

[*As many times as*, ὁποσᾰ́κις, Xen.]

[*No times*, οὐδενᾰ́κις, Math.]

TIME-HONORED, ἀρχαιοπρεπής, ές, Æsch.; παλαιός, ά, όν, Antipho.

TIMELY, καίριος, α, ον, Trag., Xen., Plat. *Vid.* SEASONABLE.

TIMID, πεπτηώς, υῖα, gen. ῶτος, etc., Hom.; τρήρων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Plat.; ταρβᾰλέος, α, ον, h., Soph.; ταρβόσῠνος, η, ον, Æsch.; φοβερός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Dem.; φοβητῐκός, ή, όν, Arist.; [ψοφοδεής, ές, Plat.; πτυρτικός, ή, όν, Arist.] *Vid.* FEARFUL.

To become timid, ὑπομᾰλᾰκίζομαι, pass., Xen.

[*Very timid*, περιδεής, ές, Hdt., Thuc., Xen.]

TIMIDITY, δέος, τό, Omn.; φόβος, ὁ, Omn.; ὄκνος, ὁ, Omn. *Vid.* FEAR.

TIMIDLY, πεφοβημένως, Xen.

TIMOROUS, etc., *vid.* TIMID.

TIN, κασσίτερος, ὁ, Hom., Hdt.

To cover with tin, κασσιτερόω, Diosc.

TINCTURE, χρῶμα, ατος, τό, Plat.

TINDER, πῦρεῖα, Ep. πυρήια, τά (bits of wood to rub against one another so as to strike a light), h., Soph., Plat., Ap. Rh.

TINE, A (of a horn), στόρθυγξ, υγγος, ἡ, Soph.

TINGE, TO, τέγγω, Pind.; χρωτίζομαι, mid., Ar.; χρώζω, Plat.

Tinged with, κοινωθείς, εῖσα, έν, c. dat., Plat.

Slightly tinged, ἐπῐκεχρωσμένος, η, ον, c. dat., Plat.

TINGLE, TO (as one's ears), βομβέω, only act., Sapph.

TINY, μικκύλος, ον, Mosch. *Vid.* LITTLE.

TIP, A, κορώνη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ὑπερωχή, ἡ, Ephipp.

[*The tip of a wing*, ἀκρόπτερον, τό, Anth.]

[*Tipped with brass*, χαλκήρης, ες, Hom.]

TIPPLE, TO, πίνω, fut. πίομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπιον, perf. πέπωκα, perf. pass. πέπομαι, etc., Omn.; ἀμυστίζω, Eur. *Vid.* TO DRINK.

TIPPLER, A, φίλοπότης, ου, ὁ, Ar., Hdt.; πότις, ιδος, ἡ (female), Com.

TIPPLING, φίλοποσία, ἡ, Xen., Plat.; ἄμυστις, ἡ, Eur.

TIPSY, ᾽ἄκροθώραξ, ᾱκος, ὁ, Ar. *Vid.* DRUNK.

[TIPTOE—*to walk on tiptoe*, ἐπ᾽ ἄκρων (sc. δακτύλων) ὁδοιπορέω, Soph.; ἀκροβατέω, Diod.; *to stand on tiptoe*, ὄνυχας ἐπ᾽ ἄκρους ἵσταμαι (2 aor. in act. στῆναι), Eur.]

On tiptoe (with expectation), ὀρθόφρων, Soph.; ὀρθός, ἡ, όν, Isoc.; μετέωρος, ον, Thuc.

[*To set on the tiptoe of expectation*, ἀναπτερόω, Hdt., Plat., Eur.; *to be on the tiptoe of expectation*, ἀναπτερόομαι, Ar., Xen.]

TIRE, THE (of a wheel), ἐπίσωτρον, τό, Hom.

TIRE, TO, κόπτω, Xen., Dem., Theoc. *Vid.* TO FATIGUE.

TIRED, πολυάϊξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Very tired, ὑπέρκοπος, ον, Arist.

Rather tired, ὑπόκοπος, ον, Xen.

[*Not tired*, ἄμοχθος, ον, Xen.]

TIRED, TO BE, κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον, Ep. also κέκᾰμον, with redupl. in all the moods, perf. κέκμηκα, Ep. part. κεκμηώς, gen. ῶτος, and more rarely ότος, often c. part. of what one is doing, sometimes c. dat., Omn.; ἀπείρηκα, no other tenses in this sense, c. dat. or c. ὑπό and gen., sometimes c. part., Eur., Xen., Plat.; πονέω, Xen.

Tired of (i. e., sated), διᾰπεπλησμένος, η, ον, c. gen., Andoc.

TIRESOME, φορτῐκός, ή, όν, Dem.

In a tiresome manner, φορτῐκῶς, Plat., Isoc.

TIT, A, αἰγίθαλλος and αἰγίθᾰλος, ὁ, Ar., Arist.

TITAN, A, Τῑτάν, ᾶνος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur.; fem. Τῑτᾱνίς, ίδος, ἡ, Æsch., Eur.; in pl. Οὐρᾰνίωνες, οἱ, Hom.

Killing the Titans, Τῑτᾱνοκτόνος, ον, h.

(To pay) TIT FOR TAT, ὁμοιόομαι, mid., c. dat. pers., Hdt.; τὴν ὁμοίαν ἀποδίδωμι (aor. 1 -έδωκα), Hdt.

To receive tit for tat, τὴν ὁμοίαν φέρομαι (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἠνεγκάμην, aor. 2 ἠνεγκόμην), Hdt.

TITHE, ἐπίδεκατος, ον, Xen., Andoc., Dem.

Not tithed, ᾽ἀδεκάτευτος, ον, Ar.

TITLE, A, προσηγορία, ἡ, Isoc., Dem.; [(of a book), ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.; παραστιχίς, ίδος, ἡ, Diog. L.]

[*Without a title*, ἀνεπίγραφος, ον, Polyb.]

TITLE-DEEDS, βεβαιώσεις, αἱ, Æschin.

TITMOUSE, A, σπιζίτης, ου, ὁ, Arist.

TITTLE, A, στιγμή, ἡ, Dem.

TO, εἰς or ἐς, c. acc., Omn.; μετά, c. acc., Hom.; παρά, c. acc., Omn.; πρός, c. acc., as taking *to* one's bosom, throwing *to* the ground, in addition *to*, also c. dat., Omn.; ἐπί, c. gen. or c. acc., Omn.; ὡς when the object is a person, or of a thing when a person is implied in it, c. acc., Omn.

To (i. e., tending to), πρός, c. gen., e. g., *these things are not to your honor, oh Lacedæmonians*, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

To (in point of time), ἐς or εἰς, c. acc., Omn.; μέχρι or μέχρις, c. gen., Omn. *Vid.* TILL.

To, sign of infin., but sometimes in Greek rendered by a pronoun, e. g., *it is a piece of great folly to think . . .*, πολλῆς εὐηθείας ὅστις οἴεται . . ., Thuc.; *for to obey the laws well preserves the cities of men*, τὸ γάρ τοι συνέχουν ἀνθρώπων πόλεις τοῦτ᾽ ἔσθ᾽, ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ καλῶς, Eur.

TOAD, A, φρῦνη, ἡ, Theoph.; φρῦνος, ὁ, Arist.

Like a toad, φρῡνοειδής, ές, Arist.

Catcher of toads, φρῡνολόγος, ον, Arist.

TOADY, *vid.* PARASITE.

TOAST, TO, ᾽ἀφεύω, Simon., Ar.; κρομβόω, Diphilus.

TO-DAY, σήμερον, Omn.; τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ, Æsch., Eur.; τήμερα, Ar.; τῆμος, Ap. Rh.

TOE, A, δάκτῡλος, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; δακτῡλίδιον, τό, Ar.

With many toes, πολῠδάκτῡλος, ον, Arist.

Having the toes parted, σχιζόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

A having the toes parted, σχιζοποδία, ἡ, Arist.

(Standing) *on tiptoe*, ὄνῡχας ἐπ᾽ ἄκρους, and εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας, Eur. *Vid.* TIPTOE.

TOGETHER, adv., ᾽ἀμῦδις, Hom.; ὁμῐλᾰδόν, Hom., Ap. Rh.; ὁμῑληδόν, Hes.; ἅμα, Omn.; ὁμοῦ, sometimes also c. dat. of that together with which, Omn.; ὁμαρτῆ, Eur., Ap. Rh.; σῠνᾰμα, Theoc.

Together with, σύν, also esp. in Att. ξύν, c. dat., Omn. *Vid.* WITH.

Together, adj., ἀολλής, ές (only of people), Hom., Soph.; ᾽ἄθρόος, α, ον, Omn.; ᾽ἄλής, ές, Hdt.

Going together, ὁμοκέλευθος, ον, Plat.; ὁμόῤῥοθος, ον, Theoc.

The arrival of people coming together, κοινύπους πᾰρουσία, ἡ, Soph.

To be together or *together with*, ὁμῑλέω, only act. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; σύνειμι (-εἶναι), c. dat., Omn.; σύγκειμαι, -εκείμην (being in reality perf. and pluperf.), fut. -είσομαι, c. dat., Soph.

To go together, ὁμαρτέω, only act., except once (Hom.) in mid., Hom., Trag., Ap. Rh. *Vid.* TO ACCOMPANY.

TOIL, πόνος, ὁ, Omn. *Vid.* LABOR.

[*With toil*, μόγις, Hom., etc.] *Vid.* DIFFICULTLY.

TOIL, TO, μογέω, only act., Hom., Hes., Theogn.; μοχθέω, only act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TO LABOR.

TOILS, ἄρκυς, υος, ἡ, usu. pl., Æsch., Eur., Xen.; ἀρκυστᾰτη μηχανή, Eur.; ἄγρευμα, τό, Æsch.

Death amid the toils, ἀρκυστάτη πημονή, Æsch.

The man is in our toils, ᾽ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται, Eur.

To be coming into, likely to fall into the toils, εἰς βόλον ἔρχομαι, Eur.

TOILSOME, μοχθηρός, ά, όν, Æsch.; μογερός, ά, όν, Eur., Ap. Rh.

TOKEN, A, σύμβολον, τό, Theogn., Pind., Trag., Plat.; σημεῖον, τό, Thuc., Isoc.

A token by which we may judge, etc., ὑπόνοια, ἡ, Eur.

TOLERABLE, ᾽ἀνασχετός, όν, also Ep. sync. ἀνσχετός, most usu. c. neg., Hom., Æsch., Soph., Hdt.; so ᾽ἀνεκτός, όν, later ή, όν, Hom., Trag., Plat., Dem.; ἀνεκτέος, ον, Soph.; εὐφόρητος, ον, Æsch.; τλητός, ή, όν, Trag., Ap. Rh.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; οἰστός, ή, όν, Thuc.; εὐβάστακτος, ον, Arist.

TOLERABLY, ἀνεκτῶς, Hom., Xen., Isoc.; as we say "*tolerably* sweet," etc., ἐπιεικῶς, Hdt., Plat., Dem., Isæ.

TOLL, A (at a turnpike), διᾰπύλιον, τό, Arist.

TOMB, A, τύμβος, ὁ, Omn. poet., Plat.; ἠρίον, τό, Hom., Dem., Theoc.; σῆμα, ᾶτος, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; μνῆμα, ᾶτος, τό, Omn.; τᾰ́φος, ὁ, Omn.; σηκός, ὁ, Simon.; σηκὸς τᾰ́φου, Eur.; χῶμα, ᾶτος, τό, Trag., Hdt., Theoc.; Ϝήκη, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dinarch.; πῦρά, ἡ (properly a funeral pile), Soph., Eur.; μνημεῖον, τό, Thuc., Plat.; οἴκημα Ϝηκαῖον, Hdt.

At a tomb, ἐπῐτύμβιος, ον, Æsch., Soph.; ἐπῐτυμβῐδιος, α, ον, Æsch.

Poured on the tomb, τυμβόχοος, ον, Æsch.

To raise or *build a tomb*, χώννυμι (τάφου), Eur., Xen.

To raise an empty tomb, κενοτᾰφέω, c. acc. of the person in whose honor, Eur.

To rob a tomb, τυμβωρῠχέω, only act., Ar.

One who robs a tomb, τυμβώρῠχος, ὁ, Ar.

TOMBSTONE, A, στήλη, ἡ, Hom., Pind., Thuc., Plat.; ἐπίθημα, ᾶτος, τό, Isæ.

TO-MORROW, αὔριον, subst. and adv., also τὸ αὔριον, Hom., more usu. ἡ αὔριον (subaud. ἡμέρα), Omn.; also ἡ μέλλουσα αὔριον, Eur.; ὁ αὔριος χρόνος, Eur.; τὸ ἐς αὔριον, Soph.; ἡ αὔρ. or ἡ ἐς αὔρ. ἡμέρα, Soph., Xen.; and simply ἐς αὔριον, Hom.

To-morrow morning, αὔριον πρωΐ, Xen.

The day after to-morrow, ἔννηφιν, Hes.; ἔνης, Ar., Theoc.; εἰς ἐνην, Ar.; αὔριον τῇ ἐνῃ, Antipho; ἐς ἀῶ, Theoc.

TONE, τόνος, ὁ, Xen., Plat., Dem., Æschin.

An equal tone, ὁμότονον, τό (neither high nor low), Plat.

Of one tone, τονιαῖος, α, ον, Arist.

Of various tones, πολυηχής, ές, Hom.; πολύχορδος, ον, Simon., Eur., Plat.; πάμφωνος, ον, Pind.; ποικῑλόγηρυς, -υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; πολῠμελής, ές, Alcman; πολυαρμόνιος, ον, Plat.; πολύφωνος, ον, Arist.; ποικῐλότραυλος, ον, Theoc.

TONGS, πῦρᾰ́γρα, ἡ, Hom.; [πυρολαβίς, ίδος, ἡ, late.]

TONGUE, THE, γλῶσσα, ἡ, Omn.

A tongue of land, ἔμβολον, τό, Hdt.

The tongue of a balance, σπάρτιον, τό, Arist.

To put out the tongue (as snakes), λῐχμᾰ́ζω, only act., Hes.; λιχμάομαι, mid., Ar., Theoc.

Putting out the tongue (as snakes), λιχμήρης, ες, Nicand.

Ye are so mad that . . . evil words rise to your tongue, μαίνεσθε οὕτω . . . ὥστε ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακά, Hdt.

[*To have continually on one's tongue*, ἀνὰ στόμα ἔχω, Hom., Eur.; ἀεὶ διὰ γλώσσης ἔχω, Eur.]

[*To keep one's tongue pure* (from evil speaking, etc.), ὁσιόομαι στόμα, Eur.]

Uttered by a bitter tongue, πῐκρόγλωσσος, ον, Æsch.

With broad tongue, πλᾰτῠ́γλωσσος, ον, Arist.

[*Without tongue*, ἄγλωσσος, ον, Arist.]

Under the tongue, ὑπογλώσσιος, ον, Arist.

A paralysis of the tongue, σαυσᾰ́ρισμός, ὁ, Arist.

A swelling under the tongue, ὕπογλωσσίς, ῐ́δος, ἡ, Hipp.

One who lives by his tongue, ἐγγλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, Ar.

TONGUE-SHAPED, γλωσσοειδής, ές, Arist.

[TONGUE-TIED, TO BE, χαλινόομαι, Foës. Oec. Hipp.]

[TONNAGE (estimated by Greeks by the number of *talents* burden)—of a vessel *to have . . . tonnage*, (πεντακισχιλίων) ταλάντων γόμον ἔχω, Hdt.]

TONSILS, πᾰρίσθμια, τά, Arist.

TOO, TOO MUCH, etc., λῐ́αν, Hom., Trag.; μᾶλλον, Hom.; μᾶλλον τοῦ δέοντος, Plat.; ᾰ̓́αν, Pind., Theogn., Omn. Att.; περισσά, Eur.; πέρα (of speaking too much, etc.), Soph., Eur.; πλεόνως, Hdt.

[*Not too much* of any thing, μηδὲν ᾰ̓́αν, Theogn., Pind.]

Too great for, too quick for, etc., μείζων, ᾶσσων, or any other compar., c. ἤ or c. κατά and acc., Omn. Att., c. ἤ ὥστε and infin., Hdt., e. g., *evils too great to endure*, κακὰ μείζονα ἢ ὥστε φέρειν.

They perceived that he had too little power to be able to assist his friends, ᾐσθοντο αὐτὸν ἐλάττω δύναμιν ἔχοντα ἢ ὥστε τοὺς φίλους ὠφελεῖν, Xen.

Too great, or *good*, or *bad*, or any thing, περισσός, ή, όν, Theogn., Trag., Hdt.

Too (= *also*, q. v.), καί, Omn.

Ay, and many too, καὶ πολλοί γε, Plat.

TOOL, Α, ὅπλον, τό, in pl., Hom.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Xen.; ἐργᾰλεῖον, τό, Hdt.; ὄργανον, τό, Plat.

TOOTH, Α, ὀδούς, όντος, ὁ, Hom.

A back tooth, γομφίος, ὁ, Ar., Hdt., Xen.

A dog tooth, κῠνόδους, οντος, ὁ, Xen.

The wise teeth, οἱ κραντῆρες, Arist.

The teeth which show a horse's age, οἱ γνώμονες, Xen.

To cut teeth, ὀδοντοφυέω, only act., Plat., Arist.

With one's teeth (to take hold, etc.), ὀδᾰ́ξ, Hom., Eur., Ar.

Having teeth in both jaws, ἀμφώδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

With only one tooth, μονόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

With white teeth, ἀργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

With sharp teeth, καρχᾰρόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Arist.; καρχᾰρόδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Theocr.

[*With projecting teeth*, χαυλιόδους, ουν, Arist.; χαυλιόδων, ὁ καὶ ἡ, Hdt.]

With teeth that meet, σῠνόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

[*Sweet* or *sugar-toothed*, ὀψοφᾶγος, ον, Ar.]

An instrument for drawing teeth, ὀδοντᾰ́γρα, ἡ, Arist.

With teeth (like a saw), χᾰρακτός, ή, όν, Hipp., Leon. Tar.

To furnish with teeth (like a saw), χαράσσω, fut. -ξω, Arist.

To take (the bit) *between the teeth* (as a runaway horse does), ἐνδᾰ́κνω, fut. -δήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -ἔδᾰκον, perf. act. -δέδηχα, etc., Eur., Plat.

To have one's teeth set on edge, αἰμωδέω, only act., Hipp.

A having the teeth set on edge, αἰμωδία, ἡ, Hipp.

[TOOTH-ACHE, γομφίᾰσις, εως, ἡ, Diosc.; γομφιασμός, ὁ, LXX.; ὀδονταλγία, ἡ, Diosc.]

To have the tooth-ache, ὀδονταλγέω, only act., Ctesias.

[TOOTH-BRUSH, Α, ὀδοντοξέστης, ὁ, late; *tooth-powder*, ὀδοντόσμηγμα, τό, and ὀδοντότριμμα, τό, late, only Poll.]

TOOTHLESS, νωδός, ή, όν, Ar., Theoc.; ᾰ̓νόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; ᾰ̓γόμφιος, ον, Diocles.; [ἀνόδοντος, ον, Pherecr.]

TOP, Α (to spin), στρόμβος, ὁ, Hom.; ῥόμβος, ὁ, Eur.; βέμβιξ, ῐκος, ἡ, Ar.; στρόβῐλος, ὁ, Plat.

TOP, THE, κρᾶς, τό, *never in nom.*, only in the oblique cases, gen. κρᾱτός, dat. κρᾱτί, Hom., Pind., and Trag. have also acc. κρᾶτα, but only in the sense of *head*, in which sense Eur. also has pl. acc. κρᾶτας), pl. κρᾶτα, κρᾰ́των, κρᾶσί, no dual (Hom. also has κρᾰ́ᾰτος, κρᾰ́ᾰτι, pl. κρᾰ́ᾰτα), Hom., Soph.; κᾰ́ρηνον, τό (esp. of a mountain), Hom.; κορῡφή, ἡ, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; κόρυμβος, ὁ, pl. κόρυμβα, τά, Æsch., Hdt.; στόμα, ᾰτος, τό (of a tower), Eur.; κεφᾰλή, ἡ, Theoc. *Vid.* SUMMIT.

Turnip-tops, ῥᾰφᾰνίδων φυλλεῖα, τά, Ar.

The flat top (of any thing), πλᾰ́ξ, πλᾰκός, ἡ, Soph., Eur.

From top to bottom (to destroy, etc.), κᾰτ' ᾰ̓́κρας, Hom., Soph., Eur., Hdt.

Of or *belonging to a top*, κορῡφαῖος, α, ον, Xen.

With the tops joined, συγκόρῡφος, ον, Arist.

On the top, adj., ἐπῐπόλαιος, ον, Arist.

On the top of, ἐφῠ́περθε or -θεν, c. gen., Hom., Simon., Pind., Theoc.; ἐπῐπολῆς, sometimes c. gen., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κᾰθῠ́περθε, ἐπῐπολῆς, c. gen., Hdt.

To cut the top (of any thing), ᾰ̓κροτομέω, Xen.

TOPER, Α, φῐλοπότης, ου, ὁ, Ar., Hdt.; [πολυπότης, ὁ, Hipp., fem. -πότις, ῐδος, ἡ, Æl.; χανδοπότης, ὁ, Anth.]

TOPIC, Α, τόπος, ὁ, Isoc.; τοπῐκόν, τό, Arist. *Vid.* SUBJECT.

TOPMOST, ῞ῠ́πατος, η, ον, Hom., Pind. *Vid.* HIGHEST.

[TOPSAIL, Α, παράσειον, τό, Callix., Luc.]

TORCH, Α, πυρσός, ὁ, pl. τὰ πυρσά, Hom., Pind., Eur., Theoc.; δάος, τό, Hom.; δαΐς, ῐ́δος, ἡ, Att. δᾷδος, etc., usu. in pl., Hom., Ar., Dem.; δᾶλός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; πᾶνός, ὁ, Æsch., Eur.; λαμπάς, ᾰ́δος, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur., Xen.; σέλας, ως, τό, dat. σέλαϊ, often contr. σέλᾳ, rare in pl., h.; πεύκη, ἡ, Trag.; αἴγλη, ἡ, Soph.; φᾶνός, ὁ, Ar.; φᾶνιον, τό, Mel.; λαμπᾰ́διον, τό, Plat. *Vid.* SYN. 309.

A torch (as a signal), φρυκτός, ὁ, Æsch., Thuc.

Like a torch, πυρσώδης, ες, Eur.

Of or *belonging to torches*, πευκήεις, εσσα, εν, Soph.

Causing torches to be lit, δᾳδοφόρος, ον (of night), Bacchyl.

To carry torches, πυρφορέω, only act., Eur.; δᾳδουχέω, only act., Eur.

Carrying torches, λαμπᾰδηφόρος, ον, Æsch.; λαμπᾰ́δοῦχος, ον (of day), Eur.; δᾳδοῦχος, ον, Xen., Arist.; φωσφόρος, ον, Eur., Ar.

With torches in both hands, ἀμφῐπῦρος, ον, Soph.

A carrying of torches, λαμπᾰδηφορία, ἡ, Hdt.

The torch race, λαμπάς, ᾰ́δος, ἡ, Ar., Hdt., Xen.

A procession of torches, φᾶνή, ἡ, in pl., Eur.

TORMENT, TO, λῡπέω, Omn. post Hom.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, etc., Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Xen.; κεντέω, Xen. *Vid.* TO PAIN, TO TORTURE.

Tormenting the mind, δᾰκέθῡμος, ον, Soph.; δηξίθυμος, ον, Æsch.

TORMENTOR—*a self-tormentor*, αὐτόκᾰκος, ὁ, Theopomp. (Com.)

TORN, ἀμφῐ́δρῡφος, ον (of the cheeks of one in grief), Hom.; ἀμφῐδρῡφής, ές (of a person in grief who has torn her cheeks), Hom.

[TORPEDO, THE, νάρκη, ἡ, Plat.]

TORPID, ναρκώδης, ες, Hipp.

To be torpid, ναρκάω, only act., Hom., Plat., Bion; κᾰ́ρόομαι, pass., Arist., Theoc.; ἐξαργέω, only act., Arist.

To remain torpid (all through the winter, etc.), διᾰναρκάω, Arist.

To lie torpid in a hole, φωλεύω, only act., Arist.

TORPOR, νάρκη, ἡ, Ar., Plat.; νάρκα, ἡ, Menand.

TORRENT, Α, χᾰρᾰ́δρα, ἡ, but usu. ᾰ̆δ., Hom., Ar.; χειμάρροος, ὁ, and (even in Hom.) often contr. -ρους, also χειμ. ποταμός, Hom., Pind., Plat.; ῥύαξ, ᾰκος, ὁ (not necessarily of water, also of lava), Thuc., Plat.; κρουνός, ὁ (metaph. of words), Ar.

Being a torrent or *full of torrents*, χείμαρρος, ον, or χειμάρροος, ον, contr. -ρους, ουν, Hom., Soph., Eur.

The bed of a torrent, ἔναυλος, ὁ, Hom.; χᾰράδρα, ἡ, Hom., Thuc., Xen.

To be full of torrents, χᾰρᾰδρόομαι, pass., Hdt.

TORRID, θερμός, ή, όν, Omn. *Vid.* HOT.

TORTOISE, Α, χελώνη, ἡ, h., Orac. ap. Hdt., Ar. (also an engine of war so called, Xen.); χέλυς, υος, ἡ, h.

A water tortoise, ἐμύς, ύος, ἡ, Arist.

TORTOISE-SHELL, χελώνειον or -νιον, τό, Plut.

TORTUOUS, ἑλικτός, ή, όν, Eur. *Vid.* CROOKED.

TORTURE (i. e., great pain), ὀδύνη, ἡ, Hom., Trag., Plat. *Vid.* PAIN.

To confess under torture, ἐκ βασάνων εἶπον (aor. 2, augment in all the moods, perf. εἴρηκα, perf. pass. εἴρημαι), Isæ.

TORTURE, TO (i. e., put to the torture), βᾰσᾰνίζω, Ar., Omn. Att. prose; πᾰρᾰτείνω (often metaph.), Ar., Plat.; στρεβλόω, Ar., Plat., Isoc., Lys.; διαστρεβλόω, Æschin.; τροχίζω, Antipho; ᾰ̓ναβῐβάζω (τινα) ἐπὶ τὸν τροχόν, Andoc.; κεντέω, Xen.; αἰκίζομαι, mid., Isoc.

To be put to the torture, ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβαίνω (fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, part. contr. often -βεβώς, ῶσα, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, no other tenses except imperf. in intrans. sense), Antipho; ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρεβλόομαι (pass.), Dem.; κατα-

τείνομαι (pass.) ὑπὸ τῆς βάσάνου, Dem.

One must put to the torture, βασανιστέον, Dem.

TORTURE, THE, βάσᾰνος, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; ἄνάγκαι, αἱ, Hdt.

TORTURER, A, βάσᾰνιστής, οῦ, ὁ, Dem.

Toss, TO, act., ῥίπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥίφην, also Ep. aor. act. ῥίπτασκον, Hom. (Pind. has perf. pass. ῥέριμμαι for ἔῤῥ.), Omn.; σείω (of tossing one's head, and in pass. to be tossed as a ship in a storm), perf. pass. σέσεισμαι, Soph., Eur.

To toss about, act., συσκεδάννῡμι, fut. -δἄσω, Att. -δῶ, infin. Att. -δᾶν, Ar.; ἀποδῑνέω, Hdt.

To toss about, intrans. (as people in sleep or sickness), ῥιπτάζομαι, pass., Ar.; χειμάζομαι, pass., Hipp.

To toss about, intrans. (as a ship in a storm), ἐρέχθομαι, only pres. and imperf., Hom.; κῡλίνδομαι, pass., Pind.; σἄλεύω, only act. except in Anth., Eur., Xen.; στροβέομαι, pass., Æsch., Ar.; κεροτῠπέομαι, pass. only in pres., Æsch.; φορέομαι, pass., Ar.; [(lit. and metaph.), χειμάζομαι, Hipp.; χειμαίνομαι, Hdt., met. in poet.; ἀμφισαλεύομαι, Anth.]

To be tossed about on (the sea), ἐναιωρέομαι, pass., c. dat., Eur.

To toss the head, κερουτιάω (of one who gives himself airs), Ar.; ἐκνεύω ἄνω, Xen.

A tossing about, ῥιπτασμός, ὁ, Hipp.

Tossing of or *in the sea*, σάλος, ὁ, Soph., Lys.

Tossing the head, ῥιψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

TOTAL, ὅλος, η, ον, Ep. also οὖλος, Omn.; πᾶς, πᾶσα, πᾶν, παντός, etc., fem. gen. pl. Ep. sometimes πασάων, Omn.; πρόπᾶς, -πᾶσα, -πᾶν, Hom., Hes., Trag.: σύμπᾶς, neut. also -ᾶν (perhaps sometimes -ᾶν in Att.), Omn. *Vid.* ALL, WHOLE.

[*The sum total*, πλήρωμα, ατος, τό, Hdt., etc.] *Vid.* SUM.

[TOTALITY, οὐλομελίη, Ion. for ὁλομέλεια, ἡ, Hipp.; *in its totality*, κατ' οὐλομελίην, Id.]

TOTALLY, πάντως, Omn.; παντελῶς, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Hdt. *Vid.* ALTOGETHER.

TOTTER, TO, ἠμύω, fut. -ὕσω, only act., Hom., Soph.

TOTTERY, σφἄλερός, ά ὁν, Æsch., Soph.; τροχηλἄτος, ον (of the foot of an old man), Eur.

TOUCH, ᾰ̔φή, ἡ, Plat.; ἐπᾰφή, ἡ, Æsch., Plat.; εἰσάφασμα, ἄτος, τό, Æsch.

A place for ships to touch at, προσβολή, ἡ, c. gen. of the ships, Thuc.

For that theirs was a place where they touched on the voyage to Sicily, ἐν προσβολῇ γὰρ εἶναι αὐτοὺς τῆς Σικελίας, Thuc.

TOUCH, TO, ἁφάω, only in pres. part. ἀφόων, Hom.; μάρπτω (Hes. has aor. 2 ἔμᾰπον, μέμᾰπον, μέμαρπον, and perf. part. μεμαρπώς), Hom.; ἐπῑμαίομαι, mid., fut. -μάσσομαι, aor. 1 -εμασσάμην, no pass., Hom., Hes., Ap. Rh.; ψαύω, c. gen., very rarely c. dat., c. acc. only when *to touch upon* = to speak of, very rare except in act., Omn. poet., Xen., Antipho, Hdt.; ᾰ̓πτομαι, only mid. in this sense, c. gen., Omn.; ἐφάπτομαι, c. gen., Theogn., Pind., Trag., Plat., Isoc.; ἐπιψαύω, c. acc. or c. gen., Hes., Soph., Hdt.; προσψαύω, c. dat., or with the case omitted, Pind., Soph.; θιγγάνω, fut. θίξομαι, aor. 2 ἔθῐγον, no other tenses except imperf., only act., c. gen., once in Pind. c. dat., once also in Æsch. c. πρός and acc. (not so strong as ᾰ̓πτομαι), Pind., Trag., Hdt., Xen.; προσθιγγάνω, c. gen., Trag.; χρυΐζω, contr. also χρώζω, Eur.; προσάπτομαι, Xen., Plat.; ἐπᾰφάω, Æsch., Plat., Mosch.; ἁφάσσω, fut. -ἄσω, c. acc., only act., Hdt., Ap. Rh.; ἐπιψηλᾰφάω, c. acc., Plat.; διᾰθιγγάνω, c. gen., Arist.; ἐπῐχράω, only pres. and imperf. act., c. gen., Ap. Rh.

To touch (with grief, etc., or as grief touches), κᾰθῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ικόμην (ῑ indic., ῐ other moods), c. acc. in poet., in prose more usu. c. gen., Hom., Plat.

To touch on (speaking), ἐφικνέομαι, Hdt., Dem.

To touch lightly, παραψαύω, Hipp.; παραφάσσω, Hipp.; (in speaking), ἐπιψαύω, Hdt.

To touch at the same time, συμψαύω, Xen.; συμπροσψαύω, Æsch.

To touch at (as a ship at a port, etc.), προσέχω, esp. in aor. 2 προσέσχον, infin. προσσχεῖν, etc., sometimes c. ναῦν, but more usu. without, c. ἐς and acc., or c. dat. of the place where, sometimes even c. acc. of the place, also in pres. προσίσχω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προσφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 -ηνέχθην, c. ἐς and acc., Xen. *Vid.* To PUT IN.

This fortune, you see, does not touch old men, οὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη, Eur.

TOUCHING—*touching at Malea*, Μᾰλέα προσίσχων πρώραν, Eur.

Not touching, not having touched, ἄψαυστος, c. gen., Soph.

TOUCHSTONE, A, βάσᾰνος, ἡ, Theogn., Pind., Hdt., Plat.; λίθος, ἡ, Plat.

The application of the touchstone, προσβολή, ἡ, Æsch.

TOUGH, σκληρός, ά, όν, Pind., Trag., Xen., Plat.; πρῑνΐνος, η, ον, Ar. *Vid.* HARD.

TOUGHNESS, σκληρότης, ητος, ἡ, though hardly used in this sense, Plat.

TOW, στῠπεῖον, τό, Hdt., Xen., Dem.

Of tow, στῠπΐνος, η, ον, Diod.

TOW, TO, ἕλκω, augmented tenses εἵλκ., fut. ἑλκῡ́σω, aor. 1 εἵλκῡσα, etc., Thuc., Dem.; ἐφέλκω, Eur.

To tow by, πᾰρέλκω, Hdt.

[*To take in tow*, ἀναδούμενος ἕλκω, Thuc.]

TOWED, TO BE, ἀπὸ κάλω πλέω (fut. πλεύσομαι, Att. often πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, etc.), Thuc.

To be towed by, ἀπὸ κάλω πᾰρᾰπλέω, Thuc.

TOWARD, prep. ἐπί, c. gen., more usu. c. acc., Hom., Eur., Hdt., Xen., etc., πρός, c. gen., sometimes c. dat., most usu. c. acc., Omn.; ὡς, when the object is a *person*, or sometimes of a thing where a person is implied, c. acc., Omn.; εἰς or ἐς, c. acc., Omn.; ᾽ίθύς, c. gen., or c. πρός and acc., or ἐπί and gen., Hom., Hdt.; ᾽ίθύ, c. gen., Hdt.

[*To act piously toward the gods*, εὐσεβέω περὶ τοὺς θεούς, Plat.]

And if the wind had blown toward it, πνεῦμά τε εἰ ἐγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, Thuc.

TOWEL, A, χειρόμακτρον, τό, Ar., Hdt.; ὠμόλῐνον, τό, Cratin.; ἔκτριμμα, ἄτος, τό, Philox.; ἐκμαγεῖον, τό, Plat., Aretæ.

TOWER, A, πύργος, ὁ, Omn.; πυργΐδιον, τό, Ar.; τύρσις, εως, ἡ, Pind., Xen.; μόσσυν, ῡνος, ὁ, also μόσσῡνος, ὁ (esp. of wood), Xen., Ap. Rh.

The towers surrounding a city, στεφἄνη πύργων, Eur.; πύργων στεφἄνωμα (ἄτος, τό), Soph.

A watch-tower, περιωπή, ἡ, Hom., Plat., Ap. Rh.

Of or *belonging to a tower, like a tower, strong as a tower*, πύργΐνος, η, ον, Æsch.; πυργώδης, ες, Soph.

Like a tower, ἀντΐπυργος, ον, Eur.

Like a tower, adv., πυργηδόν, Hom.

Having towers, πυργώτις, ῐ̔δος, ἡ, only fem., Æsch.

With good towers, εὔπυργος, ον (ὑπ., Pind.), Hom., Hes., Pind., Eur.; εὐστέφἄνος, ον, Ep. also ἐϋσ., Hom., Hes., Pind.; καλλῐ́πυργος, ον, Eur.; καλλῐπύργωτος, ον, Eur.

Having seven towers, ἑπτᾰ́πυργος, ον, Eur.

Having many towers, πολῠ́πυργος, ον, h.

To fortify with towers, πυργόω, Hom., Eur., Hdt., Xen.

To build with high towers in rivalry of another city, ἀντῐπυργόω, Æsch.

[*To build one's self towers*, πυργόομαι, Xen. and poet.]

To build high like a tower, πυργόω, Eur., Ar.

The guard of a tower, πυργοφύλαξ, ακος, ὁ, Æsch.

To attack or *storm a tower*, πυργομαχέω, only act., Xen.

Destroying towers, πυργοδᾰΐκτος, ον, Æsch.

[*Frequenting towers* (of sparrows), πυργΐτης, ὁ, and fem. -ῖτις, Galen.]

The space between towers, μετᾰπύργιον, τό, Thuc.

Having no towers, ᾽ἄπύργωτος, ον, Hom.; ᾽ἄπυργος, ον, Eur.

For the safety of the towers, πρόπυργος, ον (epith. of a sacrifice on behalf of the city), Æsch.

TOWN, A, πόλις, εως, ἡ, Omn. *Vid.* CITY.

[*A little town*, πολΐχνιον, τό, Plat.; πολίδιον, τό, Strab.]

TOWN-CLERK, A, or TOWN-CRIER, δημόσιος, ὁ, Hdt., Dem.

TOWN-HOUSE, A (or Guild-hall), πρῠτᾰνεῖον, τό, Ar., Hdt., Thuc.; λῆϊτον, τό (the name of the Achæan town-house), Hdt.; ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.; δημόσιον, τό, Hdt.

TOY, A, ᾽ἄθυρμα, ᾰτος, τό, Hom., h.; ᾽ἀθυρμᾰ́τιον, τό, Ath.; παίγνιον, τό, Plat.

TOY, TO, παίζω, fut. παίξομαι, also παιξοῦμαι, but aor. 1 always ἔπαισα, perf. πέπαισμαι, aor. 1 ἐπαίχθην, Hom., Ar., Plat.

TRACE, A (in harness), ῥῡτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; λέπαδνον, τό, Hom., Æsch.

A trace or *track* (of any thing), ἴχνος, τό, Omn.; ἴχνιον, τό, Hom., Ap. Rh.; περῖγρᾰφή, ἡ, Æsch. *Vid.* SYN. 122.

A trace or *track* (of wheels), ἁρματροχιή, ἡ, Hom.

A trace or *track* (of any thing dragged along), ὀλκός, ὁ, Soph., Ar., Xen., Ap. Rh.; συρμός, Plut.; ἑπῐσυρμα, ᾰτος, τό, Xen.

TRACE, TO (as a pedigree)—*to trace back one's family to a god*, τὴν πατριὴν ἐς θεὸν ἀναδίω (ὄῐσω), Hdt.; so ᾽ἀνᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf. act., aor. 1 pass. -ηνέχθην, Plat., Isoc.; γενεᾱλογέω (τὴν συγγένειαν), Xen.

To trace or *track* (generally), ἴχνεύω, Soph., Eur., Xen., Plat.; ᾽ἀνι-

χνεύω, Hom.; ἐξιχνεύω, Æsch., Eur.; ἐκμαστεύω, Æsch.

To trace or *track* (as hounds do), στείβω and -ομαι, mid., no pass., rare except in pres. and imperf., Eur., Theoc.; ἐξίλλω, only pres. act., Xen.; [(by smell), ὀσφραίνομαι, Hdt., Xen.]

To examine the traces of, ἴχνοσκοπέω, only act., Æsch.; ἐξιχνοσκοπέω, Soph.

To trace back (in making a statement, so as to repeat from the beginning), προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -ἔλαβον, perf. pass. -εἴλημμαι, etc., Isoc.

To trace up from its source, ἐπᾶνειμι, part. -ιών, infin. -ιέναι, imperf. -ᾔειν and -ᾖα, no other tenses, Plat.

Tracing, a (lines for a copy), ὑφήγησις, εως, ἡ, Plat.

Track—*to be on the track of,* μᾶτεύω, c. acc., Æsch.

[*On the track of,* κατὰ πόδας, c. gen., Hdt.]

[*Out of the ordinary track* (metaph.), ἔξω πάτου, Luc.]

Following the track, ἴχναῖος, α, ον, h.

The track (of an animal), πόρος, ὁ, Xen.

Tracking, a, ἴχνεία, ἡ, Xen.; ἴχνευσις, εως, ἡ, Xen.

Tractable, εὐᾴγωγός, όν, Xen., Plat., Dem.; εὐήνιος, ον, Plat.; κήρινος, η, ον, Plat.

Tractability, εὐᾳγωγία, ἡ, Plat., Arist.

Trade, ἡ χρηματιστική, Plat.; ἡ ἀγοραιστική, Plat.

[*Retail trade,* παντοπωλία, ἡ, Archipp.; παράστασις, εως, ἡ, Arist.]

Belonging to trade, χρηματιστικός, ή, όν, Plat.

Of the same trade with, ὁμότεχνος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Plat., Dem.

Trade, a, χειρωναξία, ἡ, Æsch., Hdt.; τέχνη, ἡ, Xen., Plat., Lys.; ἐργᾶσία, ἡ, Xen., Dem.; ἀλλᾳγή, ἡ, Plat.; χειρουργία, ἡ, Isoc., Anaxand.

Trade, to, ἐργάζομαι (augment εἰρ.), mid., c. perf. pass. in act. or in pass. sense, Hdt., Dem.

To trade in a petty way, κάπηλεύω, only act., sometimes c. acc. of the subject, Æsch., Hdt.

Trader, a, χρηματιστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat., Dem.; πραγματευτής, ὁ, Plut.

A petty trader, κάπηλος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; fem. κάπηλις, ἴδος, ἡ, Ar.

Of or *belonging to,* or *suited to, a petty knavish trader,* κάπηλικός, ή, όν, Plat.; καπηλευτικός, ή, όν, Plat.

Tradition, πάράδοσις, εως, ἡ, Plat.; (of early times), μῦθος, ὁ, Att.

A tradition, or *a traditionary custom,* πάράδοχή, ἡ, Eur.

Traditionary, παραδεδομένος, η, ον, Dinarch., Dem.

Traduce, to, διᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ψεύδομαι, c. acc. pers., Thuc. *Vid.* To slander.

Traffic, πρᾶξις, εως, ἡ, h.; ἐμπορία, ἡ, Hes., Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπᾰμοίβια ἔργα (τά), h.; μετᾰβολή, ἡ, Thuc.

[*Traffic in mental wares,* ψυχεμπορική, ἡ, Plat.]

[*Fit for traffic,* ἀγοραστικός, ή, όν, Plat.]

Traffic, to, κερδαίνω, Soph.; ἐμπολάω, sometimes c. acc. of what is gained by traffic, Ar., Isæ.; μετᾰβάλλομαι, mid., no aor. 1, Xen., Plat.; χρηματίζομαι, c. perf. pass. in act. sense, Thuc., Dinarch., Arist.

To traffic with a person, ἐναλλάσσομαι, pass., c. dat., Thuc.

Trafficker, a, ἔμπορος, ὁ, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Tragedian, a (i. e., a writer of tragedies), τρᾰγωδοποιός, ὁ, Ar., Plat.; τρᾰγῳδοδιδάσκᾰλος, ὁ, Ar.; τρᾰγῳδός, ὁ, Ar., Plat. (but confined to a tragic actor), Dem., Æschin.

Tragedy, τρᾰγῳδία, ἡ, Ar., Xen., Plat., Isoc.

To act a tragedy, to represent in a tragedy, τραγῳδέω, in pass. "to be celebrated in tragedy," Ar., Isoc.

Unsuited to tragedy, ἄτρᾰγῳδος, ον, Arist.

Tragic, τρᾰγῐκός, ή, όν, Ar., Hdt., Plat.; τραγῳδικός, ή, όν, Ar.

Tragically, τρᾰγῐκῶς, Plat.

Trail, a, ὀλκός, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* Trace.

Trail, to, ἑφέλκω, imperf. ἑφείλκον, etc., fut. -ελκύσω, aor. 1 -είλκυσα, etc., Hom., Eur., Hdt., Arist.

[Trailed—*trailed on the ground,* χαμαίσυρτος, ον, Theoph.]

[Trailing (of robes), ποδήρης, ες, Xen., Eur.]

Train, to, πωλοδαμνέω, only act., prop. horses, but metaph. of persons, etc., Soph., Eur., Xen.; μελετάω, c. infin. of what is to be done, Eur., Xen.; γυμνάζω, Æsch., Omn. Att. prose; ἀσκέω, Eur., Xen., Isoc., Isæ., Dem.; διδάσκω, fut. -ξω, c. dupl. acc. (e. g., *to train one to be a horseman,* διδάσκω τινὰ ἱππέα, etc.), Eur., Plat.; διᾰπονέω, Xen., Plat.; ἐξασκέω, Xen., Plat.; κᾰτᾰμελετάω, Plat.; κατασκευάζω, Xen.; στομόω, Ar.; παιδοτρῐβέω, c. infin. of what a person is to be, Dem.; συγκροτέω, more frequently in pass., Xen., Dem.; [παιδεύω, Trag., Plat.; παιδαγωγέω, Plat.; (animals), πωλεύω, Xen., Æl.] *Vid.* To teach.

To train beforehand, προασκέω, Isoc.

Trained (of a horse), γυμνάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Trained (of a boy), πεπονημένος, η, ον, Theoc.

Trainer, a (esp. for wrestling, etc.), παιδοτρῐβης, ου, ὁ, Ar., Plat., Antipho, Dem., Æschin.

A trainer (in the gymnastic schools), γυμναστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; ἄλείπτης, ου, ὁ, Arist.

[*A trainer* of animals, esp. colts, πωλευτής, ὁ, Æl.]

Like a trainer, παιδοτρῐβῐκῶς, Ar.

Training, ἄσκησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; διαπόνημα, ᾰτος, τό, Plat.; [παιδαγωγία, ἡ (of boys), Plat.; παιδεία, ἡ, Thuc.; ἀγωγή, ἡ, Plat.; μόρφωσις, εως, ἡ (so as to form the character), Theoph.; (of colts), πώλευσις, εως, ἡ, Xen.]

A training-ground, τὰ ἱππόκροτα γυμνάσια, Eur.

The art of training, ἡ παιδοτρῐβῐκή, Isoc., Arist.

Traitor, a, προδότης, ου, ὁ, Trag., Hdt., Omn. Att. prose.

[*A double traitor,* παλιμπροδότης, ὁ, Dinarch.]

[*Of* or *belonging to a traitor, traitorous,* προδοτικός, ή, όν, Plut., Luc.]

Traitress, a, προδότις, ἴδος, ἡ, Eur., Ar.

Trammel, a, ἄρκυς, υος, ἡ, usu. pl., Æsch., Eur., Xen. *Vid.* Net.

Trammel, to, ἐμποδίζω, Trag., Xen., Plat.

Tramp, the (of feet), κόμπος, ὁ, Hom.; τύπος, ὁ, Xen.

Trample on, to, στείβω, omy act. in this sense, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἐπᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, pl. forms sync. -βεβάᾶσι, -βεβᾶσι, part. sync. βεβαώς, υῖα, and -βεβώς, ῶσα, etc., aor. mid. ἀνεβησάμην, no other tenses in intrans. sense, c. dat., Hom.; λακτίζω, Hom., Pind., Æsch., Ar., Plat.; πᾰτέω, Æsch., Soph., Xen., Plat., Ap. Rh.; κᾰτᾰπᾰτέω, sometimes metaph. on oaths, etc., Hom., Hdt., Plat., Dem.; συμπᾰτέω, Cratin., Æschin.; κᾰθιππάζομαι, mid., no pass., Æsch.; κᾰθιππεύω, only act., Eur.; ἐπεμβαίνω (esp. by way of insult), c. dat., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; κολετράω, only act., Ar. *Vid.* To tread.

Trampled on, λακπᾰτητος, ον, Soph.

Trampling on, a, πᾰτησμός, ὁ, Æsch.; λάκτισμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Trance, a, ὄνειρον, τό, Æsch. *Vid.* Dream.

Tranquil, εὔηκλος, ον, Hom., Soph., Eur., Theoc.; ἠσῦχος, ον, compar. -ώτερος, more usu. -αίτερος, etc., Hes., Omn. Att.; ἄσᾰλευτος, ον, Eur.; ἀγύμναστος, ον, Soph.; ἀθορῠβητος, ον, Xen.; ἀθόρῠβος, ον, Plat. *Vid.* Syn. 247.

Tranquil (i. e., free from sorrow), ἀλῦπος, ον, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἄλυπητος, ον, Soph. *Vid.* Quiet.

To be tranquil, εὕδω, fut. εὐδήσω, no aor. or perf., only act., Hom., Simon., Solon, Eur.; εὐδιάω, only act., Eur., Ap. Rh.; εὐδιάζομαι, mid., Plat.

Tranquilize, to, ἐξημερόω, Eur. *Vid.* Quiet.

Tranquillity, εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen.

Tranquilly, ἠσῦχως, superl. -αίτατα, Æsch., Plat.

Tranquilly (i. e., free from grief), ἀλύπως, Xen., Plat., Lys.

Transact, to, πράσσω, fut. -ξω, perf. πέπρᾶχα, trans., πέπρᾶγα, both trans. and intrans., fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; διᾰπράσσω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; χρηματίζω, Thuc., Xen., Isoc.; χράομαι, mid., c. acc., Hdt.

Transacting, a, διᾰ'πραξις, εως, ἡ, Plat.

Transaction, a, πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn.; πρᾶξις, εως, ἡ, Att. *Vid.* Affair.

Transcend, to, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, also perf. pass. in the same sense, c. acc., rarely c. gen., Hes., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat. *Vid.* To surpass.

Transcendent, ἔξοχος, ον, Omn. poet. *Vid.* Excellent.

Transcribe, to, ἐκγρᾰφω, Ar., Dem.

[Transcribing, a, ἀντιγραφή, ἡ, Dion.]

Transcript, a, ἀντί'γρᾰφον, τό, Lys., Andoc.

Transfer, a, πᾰραλλᾰγή, ἡ, Æschin.; μεταγωγή, ἡ, Dion.

Transfer, to, διορίζω, Eur., Isoc.; μετᾰῐβάζω, Ar., Xen., Dem.; μεταφέρω, fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀνᾰφέρω (esp. blame, etc.), Lys.; μεταλλάσσω, fut. -ξω, Plat., Æschin.; περίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sense, Dem.; μετᾰτῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Dem.

One must transfer, μετᾰθετέον, Plat.

[Transfix, to, ἀναπήγνυμι, Ar.] *Vid.* To pierce.

Transform, to, μετασκευάζω, Ar., Xen.; μεταπλάσσω, fut. -πλάσω, Plat.

She who transforms men into swine, μορφώτρια [ἡ] συῶν, Eur.

[Transformed, to be, or Transfigured, μεταμορφόομαι, N. T., Plut.]

Transformation, μεταμόρφωσις, εως, ἡ, Luc.

To make by transformation, πάλιν ποιέω, Hom. *Vid.* To change.

Transgress, to, ἄλῐταίνω, aor. 2 ἤλῐτον, part. mid. ἁλῐτήμενος, c. acc. of the laws, etc., Hom.; ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, aor. 2 subj. Ep. 3d sing. ὑπερβήῃ for -βῇ, perf. -βέβηκα, 3d pl. sync. -βεβᾶασι and -βεβᾶσι, part. sync. -βεβαώς, υῖα, also -βεβώς, ὼσα, etc., no other tenses in this sense, sine cas. or c. acc., Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Æschin.; πἀρεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ἦλθον, perf. -ελήλῠθα, no pass., Hom., Soph.; πἀρεκβαίνω, Æsch.; πἀρἄβαίνω, sync. sometimes παρβ., no perf. pass., but aor. 1 pass. παρεβἄθην, in pass. sense, Hdt., Omn. Att.; παρανομέω, absol., Thuc., Plat., Arist.; ἐπῐβαίνω, Bion; ὑπερτρέχω, fut. -δρἄμοῦμαι, more rarely -θρέξω, no aor. 1, aor. 2 -ἐδρᾰμον, only act., Soph.; πἀρέξειμι, infin. -ίεναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, also -ᾖα, h., Æsch., Soph.; πέρᾱ πράσσω (fut. -ξω), c. gen., Soph.; also περαιτέρω πράσσω, sine cas., Soph.; πἄρἀπηδάω, Æschin.; ὑπερπηδάω, Dem., Æschin.; πἀρέρχομαι, Lys., Dem. *Vid.* To sin.

To transgress the laws, πἀρἄνομέω, Omn. Att. prose.

Transgression, ὑπερβᾰσία, ἡ, Hom., Hes., Soph.; πἀραιβᾰσία, ἡ, Hes.; πἀρἄνομία, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; πἀρἄγωγή, ἡ, Plat.; [παρανόμημα, ατος, τό, Thuc.] *Vid.* Sin.

Transgressor, πἀρἄβᾰ́της, ου, ὁ, sync. παρβ., Æsch.; πἀρἄνομος, ὁ, Xen. *Vid.* Sinner.

Transition, πἄροδος, ἡ, Thuc. *Vid.* Passing.

[Transitive, ἀλλοπαθής, ές, and μεταβατικός, ή, όν (i. e., ῥῆμα, *verb*), Gram.]

Transitory, ὀλῐγοχρόνιος, ον, Theogn., Hdt., Xen., Plat.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Æsch., Ar.; ἐφήμερος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἄκῡρος, ον (of a benefit, etc.), Dem.

[*Transitory pleasures*, αἱ παραυτίκα ἡδοναί, Xen.]

Translate, to, μεταγρἀφομαι, mid., Thuc.; διαπορθμεύω, Plat.; μεθερμηνεύω, Polyb.

[*To translate into the Greek language*, ἑξερμηνεύω εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, Dion.]

Transmarine, ὑπερπόντιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch.; διαπόντιος, ον, Æsch., Thuc., Xen.

Transmigration, μετἄνάστᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

Transmission, διἄπομπή, ἡ, Thuc.; παράδοσις, εως, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* Sending.

[Transmit, to (to posterity), παραδίδωμι, Xen.; (the word of command), παρεγγυάω (τὸ σύνθημα), Xen.] *Vid.* To send.

[Transmitted, παραδόσιμος, ον, Polyb.]

Transmutation, μετἄβολή, ἡ, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* Change.

Transmute, to, μεταλλάσσω, fut. -ξω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* To change.

Transparency, διἄφάνεια, ἡ, Plat.

Transparent, διἄφᾰνής, ές, Ar., Plat.; διαυγής, ές, Ap. Rh., Call., Anth.; ὕδᾶτινος, η, ον, also ος, ον (of garments), Theoc., Call.

To be transparent, φωτίζω, only act., Arist.

Transpire, to (as a report, etc.), διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ἦλθον, perf. -ελήλῠθα, Soph., Eur., Hdt., Xen.

Transplant, to, μετἄκηπεύω, Arist.; μετἀφῠτεύω, Theoph., Philem.

Transplanting, μετἀφῠτεία, ἡ, Theoph.; μέταρσις, εως, ἡ, Theoph.

Transport, a, ἄκατος, ἡ, Hdt.

A horse transport, ἱππἄγωγός, ή, often also as adj. ός, όν, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

A transport (for soldiers), στρᾰτιῶτις, ῐ́δος, ἡ (ναῦς being understood), Thuc., Xen.

[*A transport for the heavy armed*, νηῦς ὁπλιταγωγός, Thuc.]

Equipped as a transport, στρατιωτῐκῶς, compar. -ώτερον, Thuc.

Means of transport, κομῐδή, ἡ, Xen.

Transport, to, διἀβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μετἀφέρω, fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc.; μετακομίζω, and in mid. to cause to be transported, Plat., Lycurg.; μεταφορέω, Hdt.; μετεξαιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Dem.; παρακομίζω, Xen.

The transporting (of merchandise, etc., or men), [παρακομιδή, ἡ, Thuc.]; πἀρἄγωγή, ἡ, Xen.

Transpose, to, μεθῐδρῦ́ω, Plat.; μετἀτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Arist.

To transpose (out of one ship into another), μετεμβῐβάζω, Thuc.; μετεντίθημι, Dem.

One must transpose, μεταθετέον, Plat.

Transposed, ὑπερβᾰτός, ή, όν (of words), Plat.

Transposed, to be, μετἀκῖνέομαι, pass., Plat.; μετἄκειμαι, imper. -κεισο, imperf. -εκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Plat.

Transposition, μετἄθεσις, εως, ἡ, Thuc., Dem.; μετακίνησις, εως, ἡ, Hipp.

Transverse, λέχριος, α, ον, Soph., Eur.; ἐπἰκάρσιος, α, οῦ, Hdt.

Transversely, ἐναλλάξ, Ar.; λέχρις, Ap. Rh.

Trap, a, πᾰ́γη, ἡ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; πᾰγίς, ίδος, ἡ, h., Ar.; πηκτή, ἡ (esp. for birds), Ar.; ποδἄ́γρα, ἡ, Xen.; ποδοστρᾰβη, ἡ, Xen.; ὑσπληγξ, ηγγος, ἡ, Theoc.; θήρᾱτρον, τό, Xen.

[*They fall into the traps* (set for them), ἐμπίπτουσι τοῖς θηρᾱ́τροις, Xen.]

A baited trap, δελεάστρα, ἡ, Cratin.; δελέαστρον, τό, Nicoph.

The catch in a trap, ῥόπτρον, τό, Archil., Eur.; σκανδάληθρον, τό, Ar.

Trap-door, a, κἀτἀπακτὴ θύρα, Hdt.

Trappings, φᾰλᾰ́ρα, τά, Soph., Hdt., Xen.

With golden trappings, χρῡσεοφᾰ́λᾰρος, ον, Eur.

Travail, ὠδῖς, ῖνος, ἡ, Omn. poet., Plat.

Having seasonable travail, εὐκεφόρος, ον, Arist.

Having easy travail, εὔτοκος, ον, Arist.

Travail, to, ὠδίνω, only act., sometimes c. acc. of the infant born, Hom., Eur., Ar., Plat.; ζώνην κἀτἄτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Pind. *Vid.* To labor.

Travel, subst., ὁδός, ἡ, Hom.; ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat.; ἄποδημία, ἡ, Hdt., Plat., Isoc., Antipho, Isæ.

He is at this moment on his travels away from this land, ἔκδημος ὢν . . . τῆσδε τυγχάνει χθονός, Eur.

[*A book of travels*, γῆς περίοδος, ἡ, Hdt. (who also uses it for "*a chart of the earth*"); περιοδία, ἡ, Strab.]

Travel, to, ὁδεύω, only act., Hom., Ap. Rh.; χωρέω, only act., Soph.; ἐκδημέω, only act., Soph., Hdt., Plat.; ἀποδημέω, only act., Hdt., Xen., Dem.; διἀμείβω, and -ομαι, mid. (no pass. in this sense), c. acc. of the way (ὁδόν, κέλευθον, etc.), Æsch.; πορεύομαι, Hdt., Xen.; ἐμπορεύομαι, pass., c. fut. mid., Soph., Plat.; ὁδοιπορέω, only act., Soph., Hdt.; διοδοιπορέω, Hdt.; περιοδοιπορίω, Hdt.; βᾰδίζω (only by land), Xen., Dem.; κομίζομαι, mid. and pass., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; πεζεύω, Eur., Xen. *Vid.* Syn. 113.

To travel with, συνοδοιπορέω, Arist.

[*To travel a distance of . . .*, ὁδοιπορέω ὁδόν, c. gen. of distance, Hdt.]

To travel by night, νυκτιπορέω, Xen.; νυκτὶ κοινὸν ὁδόν, Pind.

Easy to travel through, εὔοδος, ον, Xen.

One must travel, πορευτέον, Eur., Xen.; ἐμπορευτέα, Ar.

Traveled, to be, πορεύσῖμος, η, ον, and ος, ον, Eur.; πορευτέος, α, ον, Soph.

Traveler, a, ὁδῖτης, ου, ὁ, Hom., Soph., Ap. Rh.; ὁδοιπόρος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Ar.; ἔμπορος, ὁ, Trag.; ἀποδημητής, οῦ, ὁ, Plat.

A traveler by, πἄροδῖτης, ου, ὁ, Hipp.; fem. παροδῖτις, ῐ́δος, Anth.

A fellow-traveler, σῠνέμπορος, ὁ, Trag., Plat.

Traveling, πορευτός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.

[*Traveling merchant*, πλανήτης ἔμπορος, ὁ, Plat.]

Fond of traveling, φῐλἄπόδημος, ον, Xen.; ἀποδημητῐκός, ή, όν, Arist.

Traverse, to, διέρχομαι (see tenses under To go), Omn. Att.; διἄπεράω, fut. -ἄσω, only act., Æsch., Eur., Isoc.; διαστείχω, Eur.; διαπορεύομαι, pass., no perf., but aor. 1 pass., also fut. mid., c. acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; [περιπολεύω (e. g., τὸν οὐρανόν), Plat.] *Vid.* To cross.

To traverse (i. e., to hinder, q. v.), ἐνἰστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. dat., Thuc., Plat., Dem.

Treacherous, ἄπῐστος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt.; δῐπλόος, η, ον, usu. contr. -πλοῦς, ῆ, οῦν, Pind., Xen.; ἐπῐβουλος, ον, Æsch., Xen., Plat., Lys.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen., Plat.; fem. δολῶτις, ῐ́δος, ἡ, Soph.; δολοποιός, όν, Soph.; σᾰθρός, ά, όν (of deeds or words, not of people), Eur., Hdt.

Treacherously, λᾰ́θρη, Hom.;

αὐτομόλως, Soph.; ἐξ ἐπῐβουλῆς, μετ' ἐπιβ., Thuc., Plat.

To do any thing treacherously, κλέπτω, c. acc. of what is done, Soph.

Treachery, δόλος, ὁ, Hom., Eur., Xen.; ἐπῐβουλία, ἡ, Pind.; προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ᾽απιστοσύνη, ἡ, Eur.; ᾽άπιστία, ἡ, Soph., Xen., Isoc., Andoc.; ἐπῐβουλή, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἐνέδρα, ἡ, Plat.

Exposed to treachery, εὐεπῐβούλευτος, ον, Xen.

To slay by treachery, δολοφονέω, in aor. 1 pass., Dem.

Slaying by treachery, δολοφόνος, ον, Æsch.

Murder by treachery, δολοφονία, ἡ, Arist.

To plan treachery, ἐμπλέκειν πλοκάς, Eur.

Full of tortuous designs and treachery in your minds, ἑλικτά, κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ φρονοῦντες, Eur.

Without treachery, ᾽άδολος, ον, Pind., Omn. Att.

Without treachery, adv., ᾽αδόλως, Thuc., Xen.

Tread, το, στείβω, sometimes c. acc. of the ground on which, no pass., no mid. in this sense, Hom., Eur., Xen.; βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, part. βάς, perf. βέβηκα, 3d pl. sync. often βεβάασι and βεβᾶσι, infin. poet. (not Att.) βεβάμεν, part. sync. often βεβαώς, υῖα, and βεβώς, ῶσα, gen. ὼτος, etc., fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense, no pass., Pind., Ar.; πᾰτέω, no mid., but also pass. of what is trodden on, Æsch., Soph., Xen.; καταστείβω, Soph.

To tread firmly, ἀντερείδω βᾶσιν, or simply ἀντ., Soph., Xen.

To tread out grapes, τρᾰπέω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.

Trodden down, στιπτός, ή, όν, Soph.

Much trodden, πολύβᾰτος, ον, Pind.

Treason, προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Treachery.

Treasonable, ᾽άπιστος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt. *Vid.* Treacherous.

Treasure, κειμήλιον, τό, Hom., Soph., Hdt., Plat.; θησαυρός, ὁ, Hes., Pind., Trag., Isoc.; θησαύρισμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

A buried treasure, κᾰτῶρυξ, ὕχος, ἡ, Eur.

[*Treasure of gold and silver,* πλοῦτος χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, Hdt.]

My treasure (a term of endearment), ὦ χρῦσίον, Ar.

Treasure up, το, ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Hom., Ar., Xen.; θησαυρίζω, Soph., Hdt. *Vid.* To lay up.

Treasured up, κειμήλιος, ον, Plat.

Not treasured up, ᾽άθησαύριστος, ον, Plat.

Treasurer, ᾱ, or keeper of a treasure, χοῦσοφύλαξ, ακος, ὁ, Eur.; [ταμίας τῶν χρημάτων, Hdt.]

One who treasures up, accumulates treasures, θησαυροποιός, ὁ, Plat.

Treasury, ᾱ, θησαυρός, ὁ, Hdt., Xen.; τᾰμιεῖον, τό, Thuc., Xen., Plat.

The treasury, ᾽άκρόπολις, εως, ἡ (because that was the treasury at Athens), Isoc., Dem.; τὸ κοινόν, Hdt., Thuc.; τὸ δημόσιον, Dinarch.; βᾰσῐλεῖον, τό, Hdt.; ὀπισθόδομος, ὁ (lit., a back room in the temple of Minerva where the treasure was kept), Ar., Dem.

[*Secretary* or *First Lord of the Treasury,* ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, ταμίας τῆς διοικήσεως, Decret. ap. Dem., Æschin.]

Treat, το (a person in such and such a manner), ποιέω, c. acc. pers. and adv., Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.; χράομαι, contr. άει in ῆ, mid., c. perf. pass. in act. sense, c. dat. pers., Hdt., Xen., Dem.; διατίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, perf. rare, Hdt., Thuc., Dem.; κᾰτᾰτίθεμαι, mid., Xen.; μετᾰχειρίζω (in mid. as physicians treat a patient), Thuc., Plat., Dem.; περιέπω, imperf. περιεῖπον, fut. -έψω and -έψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 περιέσπον, infin. περισπεῖν (Hdt. has also aor. 1 pass. περιέφθην in pass. sense), only pres. and imperf. in Att. prose, Hdt., Xen.; διοικέω, Dem.

[*To treat kindly,* ἀμφαγαπάζω (and mid.), Hom., Ap. Rh.; ἀμφαγαπάω, h., Hes.; *to treat roughly* or *harshly,* χαλεπῶς or ὠμῶς μετᾰχειρίζω (and mid.), Thuc., Dem.]

To treat (a disease or a patient), θερᾰπεύω, Thuc.

To treat as a god, θεὸν ἄγω.

To treat with honor, ἐντίμως ἄγω, διὰ τιμῆς ἄγω, Plat.; ἐν τιμῇ ἄγω, περὶ πλείστου ἄγω, Hdt.

To treat as a trifle, ἄγω παρ οὐδέν, Soph.

Who treated both sacred and private buildings alike, ὃς τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, Thuc.

To be treated . . ., πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, Ep. 2d pl. perf. πέποσθε for πεπόνθατε, also Ep. part. fem. πεπᾰθυῖα (Hdt. has fut. πήσομαι), c. adv. εὖ, κακῶς, or c. acc. neut. pl. of adj., e. g., ἀγαθά, δεινά, etc., Omn.; ῥῠθμίζομαι, pass., Æsch.

For all (diseases) *are not alike, neither are they all treated alike,* οὐ γὰρ πᾶσαι οὔθ' ὁμοῖαι, οὔτε ὁμοίως διαπράττονται, Plat.

To treat (i. e., negotiate, q. v.), πράσσω, c. ἐς or πρός and acc. of the party with whom, sometimes c. dat., Thuc., Xen.

To treat for peace, ἐπῐκηρῡκεύομαι, mid., c. dat. pers., Ar., Thuc.

He treated with the Chalcidians in Thrace, προσέφερε λόγους τοῖς ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῦσι, Thuc.

To treat of, πραγμᾰτεύομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., both in act. and pass. sense, c. acc., or c. περί and acc., or c. περί and gen., Xen., Plat.; πραγματολογέω, Arist.

One must treat of, πραγμᾰτευτέον, Arist.

Treatise, ᾱ, πραγμᾰτεία, ἡ, Arist.; [(scientific), μέθοδος, ἡ, Plat.]

To write a treatise, πραγμᾰτεύομαι (see above, To treat), Plat.

[Treatment (of a subject), πραγματεία, ἡ, Plat.; χειρισμός, ὁ, Polyb.; (of medical treatment), χείριξις, ἡ, Hipp.; ἀγωγή, ἡ, Galen.]

Treaty, ᾱ, σπονδή, ἡ, usu. in pl., Omn.; ὅρκιον, τό, usu. in pl., Hom., Hdt.; σύνθεσις, εως, ἡ, Pind.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; συνθήκη, ἡ, Omn. Att. prose; ὁμολογία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* Syn. 200.

A commercial treaty, σύμβολον, τό, in pl., Dem.

To make a treaty, ὅρκια τέμνω, Hom., Hdt.; σπονδὰς τέμνω, Eur.; συμβαίνω, fut. -βήσομαι, no aor. 1 in this sense, aor. 2 -έβην, part. -βάς, etc., perf. -βέβηκα, Hdt., Thuc.; σπένδομαι, fut. σπείσομαι, aor. 1 ἐσπεισάμην, sometimes c. acc. of the object for which, or of the quarrel after which (this last only poet.), also perf. pass. ἔσπεισμαι, both in act. and pass. sense, Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Æschin.; ὁμολογέω, Hdt.

To make a fresh treaty, ἐπισπένδομαι, mid., Thuc.

To make a treaty of peace, συγγρᾰφομαι εἰρήνην, Isoc.

To break a treaty, παρασπονδέω, only act. (except in Polyb.), Dem.; [ὅρκια δηλέομαι, ὑπὲρ ὅρκια δηλέομαι, ὅρκια ψεύδομαι (aor. 1 ἐψευσάμην), ὅρκια συγχέω (aor. 1 infin. act. συγχεῦαι), all in Hom., opposed to ὅρκ. φυλάσσω, *to observe* or *keep a solemn treaty.*]

[*To trample a treaty under foot,* κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πατέω (aor. 1 ἐπάτησα), Hom.]

To wish to make a treaty, συμβᾰσείω, only pres. act., Thuc.

The sacrifice on swearing to a treaty, ὁρκωμόσια, τά, Plat.

The victim slain on swearing to a treaty, ὅρκιον, τό, in pl., Hom.

Included in a treaty, ἔνσπονδος, ον, Eur., Thuc.

Secured by treaty, ᾽ῠπόσπονδος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Æschin.

Not included in a treaty, ἔκσπονδος, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Contrary to a treaty, πᾰράσπονδος, ον, Thuc., Xen., Isoc.

Bringing proposals for a treaty, σπονδοφόρος, ον, Ar.

Violating a treaty, πᾰράσπονδος, ον, Lys., Thuc.

Treble, τρῐπλᾶσιος, ᾱ, ον, sometimes c. gen., Ar., Xen., Plat., Dem.

Trebly, τριπλᾶσιον, c. gen., Ar.

Tree, ᾱ, δόρυ, gen. δόρᾰτος, Ep. δούρατος and δουρός, Att. δορός (Xen. has δόρᾰτος, and Soph. in chor. δούρᾰτι), Hom.; δένδρεον, τό, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; δένδρος, τό, rare in nom., frequent in dat. sing. and in dat. pl. (the most common form of all), Eur., Hdt., Thuc., Xen., Call.; δένδρον, τό, Pind., Hdt., Omn. Att. (δένδρον is used sometimes esp. for "fruit-trees," opp. to "timber," ὕλη); φυλλάς, ᾶδος, ἡ, Soph., Eur.; ξῦλον, τό, Call.

Cultivated trees, ἥμερα δένδρεα, Hdt.

A fruit-tree, ᾽άκρόδρυον, τό, Xen., Plat.

Of or *belonging to,* or *on a tree,* δενδρῐκός, ή, Theoph.; δενδρίτης, ου, ὁ, Theoph.

Like a tree, ἰσόδενδρος, ον, Pind.

Full of trees, δενδρήεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; πολυδένδρεος, ον, with irreg. dat. pl. -δένδρεσσι, h., Eur.; εὔδενδρος, ον, Pind., Eur.; δενδρῶτις, ῖδος, only fem., Æsch., Eur.; δενδρόκομος, ον, Eur., Ar.; πολῦπρεμνος, ον, Ap. Rh. *Vid.* Woody.

[*With beautiful trees,* ἀγλαόδενδρος, ον, Pind.]

Nymphs of the trees, δενδρώδεις Νύμφαι, Mel.

Without trees, ᾽άδενδρος, ον, Polyb.

Injuring trees, δενδροπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

To cut trees, δενδροκοπέω, only act., Xen., Decr. Byz. ap. Dem.; δενδροτομέω, only act., Thuc.

[*Tree-fruits,* καρποὶ ξύλινοι, Ath.: κ. ξυλικοί, Artem.]

TREFOIL, τρῐ́φυλλον, τό, Hdt.

TRELLIS, κάμαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ (for vines, etc.), Hom., Hes.

TREMBLE, TO, τρομέω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; τρέω, fut. τρέσω, poet. also τρέσσω, etc. (not Att.), no perf., Ep. pres. also τρείω, only act., Hom., Hes., Tyrt., Eur., Hdt., Xen.; τρέμω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag., Plat., Antipho, Dem.; πελεμίζομαι, pass., aor. 1 -μίχθην (as the earth or the heaven under Jupiter, etc.), Hom., Hes.; ὀρχέομαι, mid., Æsch., Call.; τετρεμαίνω, only pres. and imperf. act., Ar., Hipp. *Vid.* SYN. 390.

To tremble a little, ὑποτρέω, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑποτρομέω, Hom., Ap. Rh.; ὑποτρέμω, Plat.

To tremble around, περῐτρέω, Hom.; περιτρομέω, Hom.

To tremble before, ὑποτρομέω, c. acc., Hom.; ὑποτρέω, Hom.

To tremble for, ἀμφῐτρομέω, c. gen., Hom.

To tremble all over, ἀμφῐτρέμω, Hom.

To tremble and run different ways, διατρέω, Hom.

TREMBLING, adj., τρομερός, ά, όν, Eur., Ap. Rh.

TREMBLING, A, or TREMOR, τρόμος, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Plat.

Trembling a little, ὑπότρομος, ον, Æschin.

Subject to trembling, ὑποτρομώδης, ες, Hipp.

TREMULOUS, τρομώδης, ες, Hipp.

TRENCH, A, βόθρος, ὁ, Hom., Xen.; τᾰ́φρος, ἡ, Hom., Soph., Hdt.; διώρυξ, ὕχος, ἡ, Hdt., Plat.; σκάμμα, ᾰτος, τό, Plat.; βόθῡνος, ὁ, Xen.; μεταλλεία, ἡ, Plat.

A trench for hauling up ships and launching them again, οὐρός, ὁ, Hom.; ὀλκός, ὁ, Ap. Rh.

To make a trench, τᾰφρεύω, Plat.

To surround with trenches, περῐτᾰφρεύω, Xen.

To block up (a way) *with trenches,* ἀποτᾰφρεύω, Xen.; ἀποσκάπτω, Xen.

[*To have a trench dug round,* περιβοθρόομαι, Theoph.]

TRENCH, TO, σκάπτω, aor. 2 pass. ἐσκᾰ́φην, h.

Time for trenching, σκᾰφος, τό, Hes.

TRENCHER, A, πίναξ, ᾰκος, ὁ, Hom., Ar.; σᾰνῐ́διον, τό, Ar.; [ἄβαξ, ακος, ὁ, Cratin.]

[TREPAN, TO, πρίω, Hipp.]

[TREPANNING, A, πρῖσις, ἡ, Hipp.]

TREPIDATION, *vid.* FEAR.

TRESPASS, A, ὑπερβᾰσία, ἡ, Hom., Hes., Soph. *Vid.* TRANSGRESSION.

TRESPASS, TO, ὑπερβαίνω, no fut. 1 or aor. 1 act. in intrans. sense, fut. -βήσομαι, aor. 2 -ἔβην, part. -βάς, etc., perf. -βέβηκα, often poet. sync. 3d pl. -βεβᾶσι and -βεβᾶσι, sync. infin. -βεβάμεν (not Att.), sync. part. -βεβαώς, υῖα, etc., also -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Æschin. *Vid.* To TRANSGRESS.

TRESTLE, A, κιλλῐ́βας, αντος, ὁ, Ar.

TRIAD, A, τριάς, ᾰ́δος, ἡ, Plat.

TRIAL, A (i. e., attempt), πεῖρα, ἡ, Pind., Soph., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἀπόπειρα, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; διάπειρα, ἡ, Hdt., Dem., Æschin.

A trial or *proof* (as we say a trial of strength, etc.), ἔλεγχος, ὁ, Pind., Eur., Lys., Antipho, Dem.; βᾶσᾰνος, ἡ, Soph.; πεῖρα, ἡ, Eur., Xen.

Coming to a trial of strength, εἰς ἔλεγχον χειρὸς μολών, Soph.; so βάσανος χερῶν, Soph.

A (judicial) *trial,* κρίσις, εως, ἡ, Ar., Omn. Att. prose; ἄγκρισις for ἀνάκ., ἡ, Æsch.; δῐκη, ἡ, Soph., Omn. Att. prose; δῐκῐ́διον, τό, Ar.; ἀγών, ῶνος, ὁ, Antipho, Lys., Dem.

And I was acquitted in the trial for murder, νικῶν δ' ἀτηρὰ φόνια πειρᾱτήρια, Eur.

A fair trial, εὐθῠδῐκία, ἡ, Isæ., Dem.

A new trial, a trial tried over again, ἀνᾰδῐκος δίκη, ἡ, Andoc., Dem.; [ἀναδικία, ἡ, Lys.]

To grant a new trial, ψῆφον ἀνάδικον καθίστημι (aor. 2 and perf. and pluperf. act., not used in act. sense), Dem.; ἀνάδικον δίκην ποιέω, Dem.

To stand a trial, δῐκάζομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, c. dat. of the adversary, or c. πρός and acc., Hom., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; διᾰδῐκάζομαι, Xen., Plat., Dem.; ἀγωνίζομαι, Eur., Isoc., Dem.; δίκην πᾰρέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω and -σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., perf. -έσχηκα, also aor. 2 poet. (including Trag.) -έσχεθον, Eur., Isoc.; ὑπέχω δίκην, Hdt.

To come to trial, διὰ δίκης ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλθον, perf. ἐλήλῡθα, Thuc.

To make trial of, put to the proof, etc., πειρητίζω, only pres. and imperf. act., c. gen., Hom.; πειράω, more frequently -ομαι, mid., c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; ἀποπειράω, and mid., c. gen., Hdt., Omn. Att. prose; γεύομαι, mid., c. gen., Hom., Plat.; [πεῖραν ἔχω, Thuc.; π. λαμβάνω, Xen.; εἰς πεῖραν ἔρχομαι, Plat.] *Vid.* To PROVE.

He sent to make trial of the oracles, ἀπέπεμπε ἐς διάπειραν τῶν χρηστηρίων, Hdt.

Being made trial of, πεῖραν ἔχων, Pind.

Ye have made trial of them, πεῖραν ἔχετε αὐτῶν, Xen.

One must make trial of, ἀποπειρᾱτέον, c. gen., Isoc.

TRIANGLE, A, τρῐ́γωνον, τό, Plat.; [(as musical instrument), ψαλτήριον τρίγωνον, τό, Arist., Theoph.]

TRIANGULAR, τρίγωνος, ον, Æsch.; τρῐγλώχῑς, ῖνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of Sicily), Pind.

TRIBE, A, φῦλον, τό, Omn.; φῦλή, ἡ, Hdt., Xen.; φρᾶτρα, ἡ (in strict Att. prose a subdivision of φυλή), Hom., Hdt., Plat., Isoc.

Of the same tribe, ἔμφῡλος, ον, Hom.; ὁμόφυλος, ον, Eur., Thuc., Xen., Plat.

Divided among the tribe, ἐπῐφύλιος, ον, Eur.

In tribes, κᾰτᾰφῡλᾰδόν, Hom.

Of or *belonging to a tribe,* φῡλετῐκός, ή, όν, Plat.

Belonging to a tribe, adv., φῡλετῐκῶς, Arist.

A man of the same tribe, φῡλέτης, ου, ὁ, Ar., Plat., Isoc.

Of various tribes, πάμφῡλος, ον, Plat.

Divided into four tribes, τετρᾰφῡλος, ον, Hdt.

Divided into ten tribes, δεκᾰφῡλος, ον, Hdt.

To adopt into a tribe, φῡλετεύω, Arist.

TRIBUNAL, A, ψῆφος, ἡ, Eur.; ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.; κρῐτήριον, τό, Plat.; δῐκαστήριον, τό, Dem.

TRIBUNE, A (or place to speak from), λίθος, ὁ, Ar.; βῆμα, ᾰτος, τό, Xen., Dem.

[*To mount the tribune,* ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem.]

A tribune (of the people), δήμαρχος, ὁ, Plut.

To be tribune, δημαρχέω, Plut.

TRIBUNESHIP, THE, δημαρχία, ἡ, Plut.

TRIBUTE, δασμός, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; φορος, ὁ, Omn. Att. prose; φορά, ἡ, Omn. Att. prose; ἀποφορά, ἡ, Hdt.

TRIBUTARY, ὑποτελής, ές, and ὑπ. φόρου, Thuc.; δασμοφόρος, ον, Hdt., Xen.; συντελής, ές, sometimes c. εἰς and acc. of the state to which tribute is paid, Dem.

To be tributary, to pay tribute, δασμοφορέω, only act., Æsch., Xen.; ὑποτελέω, fut. -έσω, only act., Thuc.; συντελέω, c. εἰς and acc., or c. dat. of the state to which, Thuc., Xen., Isoc.

To collect tribute, δασμολογέω, sometimes c. acc. pers. from whom, or c. παρά and gen., no mid., pass. of the people from whom it is collected, Isoc., Dem.

Free from tribute, ἄδασμος, ον, Æsch.

TRICK, A, κέρδος, τό, only pl. in this sense, Hom.; τέχνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Soph.; ἐντροπία, ἡ, h.; σόφισμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; τέχνημα, ᾰτος, τό, Trag.; τέχνασμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Xen.; στροφή, ἡ, Æsch., Ar.; δόλωσις, εως, ἡ, Xen.; πᾰλαισμα, ᾰτος, τό, Ar., Æschin.; πλεονέκτημα, ᾰτος, τό (by which to get something), Dem.; κατασκευή, ἡ, Æschin.

A juggling trick, τερᾶτευμα, ᾰτος, τό, Ar.; τερᾰτεία, ἡ, Ar.

A base, mean trick, κᾰκοτεχνία, ἡ, in pl., Plat., Dem.

A prosecution for dishonest tricks, κᾰκοτεχνίου δίκη, ἡ, Lys.

TRICK, TO, ὑπονέομαι, mid., Epich.; κᾰτᾰγωγητεύω, only act., Xen.

To trick a person (into doing so and so), πᾰρᾰπᾰφίσκω, aor. 2 πᾰρήπᾰφον, c. infin., Hom.

TRICKLE, TO, ῐ̔θέομαι, pass., Plat. *Vid.* To DRIP.

TRICKS, TRICKERY, δόλος, ὁ, Hom., Eur., Xen.; σκευωρία, ἡ, Dem.; σκευώρημα, ᾰτος, τό, Dem.

To play jugglers' tricks, πυρπᾰλᾰμάω, only act., h.; τερᾰτεύομαι, mid., Ar., Æsch.; μαγγᾰνεύω, Dem.

To play base, unfair tricks, κᾰκοτεχνέω, only act., Hdt., Antipho, Dem.; κᾰκουργέω, only act., Plat.; [πανουργίας πανουργέω, περί c. acc., Dem.]

To accomplish by trickery, σκευωρέομαι, mid., c. perf. pass. in both act. and pass. sense, Dem.

[TRICKSTER, πανοῦργος, ὁ, Eur., Ar.; πίθηκος, ὁ, Ar.] *Vid.* ROGUE.

TRICKY (dishonest), εὐτρᾰπελος, ον, Pind.; [ποικίλος, η, ον, Trag., Plat.]

A tricky person, τέχνημα, ᾰτος, τό, Soph.; στρόφις, ιος, ὁ, Ar.

TRICOLORED, τρῐ́χρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Arist.

TRIDENT, A, τρίαινα, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Lycurg.; τριόδους, οντος, ὁ, Pind.; ἰχθῠβόλος μηχάνη, ἡ, Æsch.; ἄορ τρῐγλώχῑς, ῖνος, Call.

Wielding the trident, ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, Æol. nom. -αινᾰ, Pind.

With splendid trident, ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, Pind.; εὐτριαίνης, ου, ὁ, Pind.

With golden trident, χρῡσοτρίαινος, ον, Ar.

TRIENNIAL, τριέτης, ους, ὁ, Hdt., Plat.; τρίενος, ον, Theoph.

A triennial festival, τριετηρίς, ίδος, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.

TRIENNIALLY, τρίετες, Hom.

TRIFLE, A, φλῦος, τό, Archil.; φλῡᾱρία, ἡ, Ar., Xen., Plat.; φλῦᾶρος, ὁ, Ar., Plat., Strattis; λῆρος, ὁ, Ar., Plat., Dem.; λήρημα, ατος, τό, Plat.; [μικρολογία, ἡ, in pl., Plat.]

TRIFLE, TO, λῆρέω, only act., Soph., Ar., Plat., Dem.; φλῡᾱρέω, only act., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., παίζω, Hdt.

And not to treat the matter as a trifle, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, Soph.

TRIFLER, A, φλῡᾶρος, ὁ, Plat.

TRIFLING, κοῦφος, η, ον, Pind., Soph., Plat.; ληρώδης, ες, Plat.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, compar. ῥᾷων, ῥᾷστος (Ep. also ῥῃτερος, -ίτατος, and ῥῃστος, only of things), Eur. *Vid.* FRIVOLOUS, and CHILDISH.

And also that he had opposed him in some trifling need, and not in any matter touching the safety of his life, καὶ ἅμα αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ, χρείας τινὸς, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι ἐναντιωθῆναι, Thuc.

To think (it) *a frivolous thing*, ὄνομαι, poet. οὔνομαι, fut. ὀνόσομαι, Ep. ὀνόσσομαι, aor. 1 ὠνοσάμην, ὠνοσσάμην, and ὠνάμην, no other tenses, c. acc. or c. gen., Hom.; τίθεμαί (mid., esp. in aor. 2 mid. ἐθέμην) τι ἐν εὐχερεῖ, Soph.

TRIFLINGLY, ληρωδῶς, Hipp.

TRIGLYPH, A, τρῐ'γλῦφος, ὁ, Eur.; τρίγλυφον, τό, Arist.; γλῦφίδες, αἱ, Ap. Rh.

TRILL, A, στρόβῐλος, ὁ, Pherecr. (Com.)

TRIM, TO (sails), στέλλω, and mid., but no pass. in this sense, Hom.; στολίζω, Hes.

To trim (a lamp), προβύω, fut. -ὕσω, Ar.

[*To trim* (the hair or beard), κείρω, —*how shall I trim you?* πῶς σε κείρω; Plut.]

TRIMETER, τρίμετρος, ον, Ar., Hdt., Plat.

TRINKET, A, 'ἄθυρμα, ατος, τό, Hom., Pind.; 'ἄθυρμᾰτιον, τό, Philox.

TRIP, A, σφάλμα, ατος, τό (usu. metaph.), Eur., Thuc., Plat.; πταῖσμα, ατος, τό (often metaph.), Theogn., Hdt., Æschin.

TRIP, TO, act., σφάλλω, Hom., Pind., Soph., Plat.; 'ὑποσκελίζω, Eubul., Dem.

To trip (intrans.), ὀλισθάνω, aor. 2 ὤλισθον, other tenses very rare, Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; πταίω, πρός c. dat. or acc., περί c. dat., Æsch., Soph., Xen., Plat.

To trip against, πάλλομαι, in 3d sing. aor. sync. πάλτο, c. ὑπό and dat., Hom.

TRIPE, χόλῐκες, αἱ, Ar.; κοιλία, ἡ, Ar.

TRIPE-SELLER, A, κοιλιοπώλης, ου, ὁ, Ar.

TRIPLE, τρῐ'πλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; τρίπτῡχος, ον, Hom., Eur.; τριπλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, ῆ, οῦν, Pind., Æsch., Soph., Xen.; τρῐμοιρος, ον, Æsch.; τρίσπονδος, ον (of libations), Soph.; τρῐπάρθενος, ον (of a bevy of three virgins, as the Graces, etc.), Soph., Eur.; τρισσός, ή, όν, Hes., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; τρίχᾶλος, ον, Æsch.

In triple rows, τρίστοιχος, ον, Hom.

In triple rows, adv., τριστοιχί, Hom., Hes.

TRIPOD, A, τρῐπους, ποδος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; τρῐπόδιον, τό, Antipho.

On or *connected with a tripod*, τρῐποδῐϊος, ον, Call.

TRIREME, A, τρίσκαλμος ναῦς, ἡ (gen. νεώς, Ep. νηός, etc.), Æsch.; τριήρης, ους, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* SYN. 331.

To command or *fit out a trireme*, τριηραρχέω, sometimes (when meaning "to command") c. gen. of the ship, Ar., Hdt., Xen., Lys., Antipho.

The command or *the fitting out of a trireme*, τριηραρχία, ἡ, Xen., Lys.

The captain or *the fitter out of a trireme*, τριήραρχος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

A partner in fitting out a trireme, συντριήραρχος, ὁ, Dem.

To be a partner in fitting out a trireme, συντριηραρχέω, c. dat. of one's partner, Lys.

Of or *belonging to the fitting out* or *commanding of a trireme*, τριηραρχῐκός, ή, όν, Dem.

The crew of a trireme, τριηράρχημα, ατος, τό, Dem.

One of the crew of a trireme, τριηρίτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

A builder of triremes, τριηροποιός, ὁ, Dem.

The flute-player who gives stroke in a trireme, τριηραύλης, ου, ὁ, Dem.

TRITE, ἀρχαϊκός, ή, όν, Ar.

TRIUMPH (i. e., a triumphant feeling), χάρμα, ατος, τό, Pind.

A song of triumph, κέλᾰδος παιώνιος, Æsch. *Vid.* PÆAN, VICTORY.

To share in a person's triumph, συμπαιωνίζω (only act.), c. dat., Dem.

[*To march in triumph*, πομπεύω, Polyb.]

[*To be led in triumph*, πομπεύομαι, Plut.]

TRIUMPH, A, ἀγλαΐα, ἡ, Pind. *Vid.* VICTORY.

TRIVET, A, λᾰβᾰνον, τό, Ar.

TRIVIAL, μῐκρός, ά, όν, Att. often σμῐκρός, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; πολλοστός, ή, όν, Plat. *Vid.* LITTLE.

[TROCHAIC, τροχαϊκός, ή, όν, Gram.; τροχαιοειδής, ές, Aristid.]

[*A poem in trochaic measure*, ποίησις ὀρχηστική, Arist.]

[TROCHE, A, κυκλίσκος, ὁ, Diosc.]

TROCHEE, A, τροχαῖος, ὁ, Plat., Arist.

TROOP, A, λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; 'ἴλη, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; Θίᾶσος, ὁ, Eur.

A troop (of cavalry), φῡλή, ἡ, Xen.; [οὐλαμός, ὁ, Polyb., Plut.]

In troops, 'ἴλᾰδόν, Hom.

Light-armed troops, etc., *vid.* SOLDIER.

[TROOPER, A, ἱππομάχος, ὁ, Simon., Luc.]

[TROPE, A, μεταφορά, ἡ, Arist.]

TROPHY, A, τροπαῖον, τό, sometimes c. gen. of the enemies over whom, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.

Protecting trophies, τροπαιοῦχος, ον (of Jupiter), Arist.

TROPICS, THE, τὰ τροπῐκά, Arist.

TROUBLE, πόνος, ὁ, Omn.; μόχθος, ὁ, Hes., Pind., Trag., Xen.; μέρμηρα, ἡ, Hes.; ἄθλον, τό, in pl., Theogn.; μόχθημα, ατος, τό, in pl., Trag.; ἄχθος, τό, Trag., Xen.; ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; αἶπος, τό, only sing., Eur.; 'ταραχή, ἡ, Pind., Thuc., Plat., Isoc.; ὄχλος, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἔργον, τό, Xen.; πράγματα, τά, Hdt., Plat., Lys.; πραγμᾰτεία, ἡ, in pl., Dem.

Without trouble, 'ἄτερ σπουδῆς, Hom.; ἀμοχθεί or -θί, Æsch.; 'ἀπραγμόνως, Thuc.; 'ἀπονητί, superl. ἀπονητότατα, Hdt.; 'ἀπόνως, Hdt., Thuc., Xen.

To take trouble about, σπουδὴν ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, etc.), c. gen., σπουδὴν ποιέομαι, c. gen., or c. περί and gen., σπουδὴν τῐθημι (aor. 1 ἔθηκα), c. ἀμφί and gen., Pind., Eur., Hdt., Lys., Isoc.

[*To trouble one's self about*, ἀλεγίζω (always c. negat.), Hom.; *to have trouble*, πράγματα ἔχω, Hdt., Plat., Xen.; πόνους ἔχω, Ar.]

So little trouble do most people take in investigating the truth, οὕτως 'ἀτᾰλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς 'ἀληθείας, Thuc.

To take additional trouble, προσεπῐπονέω, Æschin.

One must take needless trouble, περιεργαστέον, Antipho.

Taking trouble, ἐπίπονος, ον, Ar., Plat.

Taking needless trouble, περίεργος, ον, Xen., Lys.

Averse to trouble, 'ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc., Xen., Dem.

[*Free from trouble*, ἄμοχθος, ον, Soph.]

Causing trouble, φερέπονος, ον, Pind.

Apt to cause, fond of causing trouble, ταραχώδης, ες, Thuc.

Saving trouble, λῡσῐπονος, ον (of servants), Pind.

He saves you the trouble of going (to look for him), ἐκλύει ποδῶν σῶν μόχθον, Eur.

Not worth trouble, ἀσπούδαστος, ον, Eur.

TROUBLE, TO, συγχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα and -έχεα (the usu. Att. form), perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom., Eur., Hdt.; 'ταράσσω, fut. -ξω, Omn.; θράσσω, fut. -ξω, Pind., Trag.; ὀχλέω, Æsch., Hdt.; θολόω, Eur. *Vid.* TO GRIEVE, TO HARASS.

To trouble farther, ἐπῐτᾰράσσω, Hdt.

To trouble slightly, 'ὑποτᾰράσσω, Ar.

To be in trouble (men or troops, etc.), 'ἀλυκτάζω, only pres. and imperf. act., Hdt.

[*Don't trouble yourself*, ἀμέλει, Xen.]

TROUBLED, πορφῦρεος, α, ον, contr. -οῦς, ᾶ, οῦν (prop. of the sea, also of life), Hom., Eur.

Troubled (of the mind), θολερός, ά, όν, Soph.

To be troubled (in mind), πορφύρω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; θορῠβέομαι, pass., Soph.; καλχαίνω, only pres. and imperf. act., c. ἀμφί and dat. of the cause, Eur.; 'ἀδημονέω, only act., c. dat., Xen., Plat.

[*To be troubled* or *troublous* (of the sea), ἀμφιταράσσομαι, Simon.]

TROUBLER, A, τᾰράκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

TROUBLESOME, βᾰρύς, εῖα, ύ, Omn.; μέρμερος, ον (only of deeds, except once in Plat. of a person), Hom., Eur., Plat.; κακοεργός, όν, Hom.; χᾰλεπός, ή, όν, Omn.; κᾰμᾰτηρός, ά, όν,

ħ., Ap. Rh.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; λυπηρός, ά, όν, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; μοχθηρός, ά, όν, Æsch., Eur., Thuc.; ὀδῡνηρός, ά, όν, Eur.; ὀχληρός, ά, όν, Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; δυσχερής, ές, Eur., Xen., Plat., Dem.; περισσός, ή, όν, Soph.; παραξῑκάρδιος, ον, Ar.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.; πραγματώδης, ες, Isoc., Dem.; ἐπαχθής, ές, Plat., Isoc., Dem., Æschin.; ἐργώδης, ες, Xen., Plat.; ὀχλώδης, ες, Thuc., Plat.; πολύς, πολλή, πολύ, πολλοῦ, etc., Dem.; ὀγκηρός, ά, όν, Arist.

To be troublesome, ὀχλέω, only act., Soph.; δι' ὄχλου εἰμί (εἶναι), Thuc.; [ὄχλον or πράγματα παρέχω, Hdt.]

Not troublesome, ἄπονος, ον, Andoc.; ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

Troublesomeness, βαρῡτης, ητος, ἡ, Isoc., Dem.; ἐνόχλησις, εως, ἡ, Arist.; [τὸ ὀχλῶδες, Thuc.]

[Troublous (times), πράγματα οἰδέοντα, Hdt.]

Trough, ᾱ, πύελος, ἡ (ῡ Hom., ῠ Ar.), Hom., Ar.; ληνός, ὁ, h., Menand., πίστρα, ἡ (only for cattle to drink from), Eur.; so πίστρον, τό, Eur.; so ποτίστρα, ἡ, Call.

Trowel, ᾱ, ὑπᾱγωγεύς, έως, ὁ, Ar.

Trowsers, ἀναξῡρῐ́δες, αἱ, Xen., Hdt.; σαρᾰβᾶρα, τά, Antipho.

Truant, ᾱ, δρᾰπετῐ́δης, ου, ὁ, Mosch.; δρᾰπέτης, ου, ὁ (of a runaway slave), Soph.

Truce, ᾱ, σπονδή, usu. in pl., Omn.; ἐπιστονδή, ἡ, Thuc.; διαλλᾰγή, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἐκεχειρία, ἡ, Thuc., Xen.; διᾰκωχή, ἡ, Thuc.; ἄνᾰκωχή (ἄνοκ.), ἡ, Thuc.; ἄνοχαί, αἱ, Xen., Dem. *Vid.* Syn. 200.

Without a truce, ἄσπονδος, ον, Thuc.

Under truce, ὑπόσπονδος, ον, Thuc., Xen.

To make a truce, σπένδομαι, mid., fut. σπείσομαι, aor. 1 ἐσπεισάμην, also perf. pass. ἔσπεισμαι both in act. and pass. sense, sometimes c. acc. of the object for which, or of the quarrel after which, Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Æschin.; σπονδὰς τέμνω, Eur.

Truculent, ὠμός, ή, όν, Omn. Att.

Truculently, ὠμῶς, Thuc., Xen.

True, νημερτής, ές, Hom., Æsch.: ἐτήτῠμος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἔτῠμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat.; ἐτεός, ά, όν, only nom. and acc. sing. neut., Hom., Theoc.; ἀληθής, ές, Omn.; ἀψευδής, ές, Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Dem.; ἀτρεκής, ές, Pind., Eur., Hdt.; ὀρθός, ή, όν, Pind., Soph., Hdt., Dem.; ἀληθῐ́νός, ή, όν, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἔνδῐκος, ον, Soph.; πιστός, ή, όν (faithful), εἰς ξυμμαχίαν, Thuc. *Vid.* Syn. 53.

True (of prophets, messengers, etc.), ἀληθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σᾰφής, ές, Æsch., Soph.

[*True* to nature (of works of art), πιθᾰνός, ή, όν, Xen.]

True speaking, ἀρτιεπής, ές, Pind.; fem. ἀρτιέπεια, Hes.

Very true, πᾰνἀληθής, ές, Æsch., Plat.

Too true (of words), λῐ́αν εἰρημένος, η, ον, Æsch.

[*To be true* (of a report), ὀρθόομαι, Hdt.]

Truffle, ᾱ, βολβός, ὁ, Ar.; ὄδνον, τό, Theoph.; μῦσυ, υος and εως, τό, Theoph.

Truly, ἐτεόν, Hom.; νημερτέως, Hom., h.; νημερτές, Hom.; ἀτρεκέως, Hom., Hdt.; ἔτῠμον, Hom.; ἐτύμως, Pind., Æsch.; ἐτητύμως, Hom.; ἐτητύμως, Æsch., Soph; ἦ, usu. with some other particle, ἠ ῥα, ἦ ῥά νυ, ἦ μέν, ἦ δή, ἦ μὲν δή, etc., in Trag. esp. ἦ κάρτα, sometimes also by itself, Omn.; ἀληθέως, Att. ἀληθῶς, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; δῆτα (esp. in answers, to strengthen an assertion, etc.), Trag., Ar., Xen., Plat.; ὀρθῶς, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἀψευδέως, Hdt.; κατ' ὀρθόν, Plat.; ἀληθίνως, Xen., Isoc.; τῷ ὄντι, or κατὰ τὸ ὄν, Xen., Plat.; πᾰνατρεκές, Ap. Rh.; [τῇ ἀληθείᾳ, Thuc.; μετ' ἀληθείας, Xen.; ὄντως, Plat.; τὸ ἀληθές, Plat.]

To swear truly, ἀληθορκέω, only act., Chrysipp.

Trumpery, ῥῶπος, ὁ, Æsch., Dem.

Trumpery, adj., ῥωπῐκός, ή, όν, Leon. Tar.

Trumpet, ᾱ, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, Omn.; κώδων, ωνος, ἡ, Soph., Dem.; κόχλος, ὁ, Eur., Theoc.; κέρας, gen. κέρᾱτος (Hom., however, has also κέρᾰσι, dat. pl.), sync. κέραος, contr. κέρως, pl. nom. κέραα, κέρᾱ, etc., τό, Xen.

To sound a trumpet, σαλπίζω, fut. -ίγξω, only act., no perf., Hom., Xen.; μῡκάομαι, mid., fut. -ήσομαι, etc., aor. 2 ἐμῦκον, perf. μέμῡκα, sine cas., Theoc.

The trumpet sounded, ἐσάλπιγξε, Xen.

Trumpeter, ᾱ, σαλπιγκτής, οῦ, ὁ, Thuc., Xen., Dem.

A whiskered lance trumpeter, σαλπιγγολογχῦπηνᾰ́δης, ου, ὁ, Ar.

This man does this, and acts almost as his own trumpeter for doing it, ταῦθ' οὗτος μόνον οὐ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται, Dem.

Trunk, ᾰ (of a tree), κορμός, ὁ, Hom., Eur.; πρέμνον, τό, h., Ar., Xen.; στέλεχος, τό (esp. the bottom of the trunk), Pind., Dem.; στύπος, τό, Ap. Rh.

A dry, withered trunk, γεράνδρυον, τό, Ap. Rh.

Like a trunk, πρεμνώδης, ες, Theoph.

Having a white trunk, λευκομφᾰ́λιος, ον, Theoph.

Made of one (solid) trunk, μονόξῠλος, ον, Hipp., Xen.

A trunk of an elephant, προβοσκίς, ίδος, ἡ, Phylarch.; [μυκτήρ, ῆρος, ὁ, Arist.; προνομή, ἡ, Polyb.]

Truss, ᾰ (of hay), κώμῡς, ῦθος, ἡ, Theoc.

Trust, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* Confidence.

[*To give to* one *in trust*, παρακατᾰτίθεμαι, c. acc. et dat., Hdt., Xen., Plat.; εἰς πίστιν δίδωμι, Dem.; *to be left in trust*, ἐν πίστει ἀπολείπομαι, Plat.] *Vid.* To confide, entrust.

[*Money deposited in trust*, παρακαταθήκη, ἡ, Hdt.]

For for these reasons placing implicit trust in Alcibiades, τῷ γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διὰ ταῦτα . . . προσθεὶς ἑαυτὸν ἐς πίστιν, Thuc.

Trust, το, πείθομαι, mid., c. perf. πέποιθα (in pres. sense, being the tense most used in this sense), (Hom. has pluperf. πεποίθεα and 1st pl. ἐπέπιθμεν), and perf. pass. πέπεισμαι in the same sense, c. dat. of that which one trusts to, often c. infin. of that which one trusts will be, etc., Hom., Soph., Æsch., Hdt., Plat.; ἐπῐπείθομαι, Æsch.; ἐπιτρέπω, c. acc. of the thing entrusted, c. dat. of him to whom, but in mid. of trusting in, c. dat. pers., Hom., Hdt., Ar., Thuc., Plat., πιστεύω, c. dat., used also in pass. of the person trusted, Omn. Att., Hdt.

Trusting small things to chance, τὰ σμικρὰ . . . εἰς τύχην ἀνείς (from ἀνίημι, aor. 2 part.), Eur.

One can no longer trust women, οὐκέτι πιστὰ γυναῐξίν, Hom.

[*To trust beforehand*, προπιστεύω, Xen.]

One must trust, πιστευτέον, c. dat., Plat.

Trusted, πιστός, ή, όν, Antipho.

To be trusted (of a man), διᾰπιστεύομαι, pass., Dem.

[Trustee, ἐπιμελητής, ὁ, Oratt.] *Vid.* Guardian.

Trusting to, θᾰρσῠνος, ον, c. dat., Hom.; πῐσῠνος, η, ον, c. dat., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur. *Vid.* Relying.

[Trustworthiness, ἀξιοπιστία, ή, Diod.]

Trustworthy, Trusty, πιστός, ή, όν, Omn.; κεδνός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; φερέγγυος, ον, sometimes c. infin. of what is to be done, or c. πρός and acc., oftener of things than of persons, Æsch., Hdt., Thuc.; ἐχέγγυος, ον, Eur., Thuc.; ἀσφᾰλής, ές, Soph.; ἐχῠρός, ά, όν (not of persons), Thuc.; ἀξιόπιστος, ον, Xen., Plat., Dinarch., Dem.; εὔπιστος, ον, Xen.; ἀξιοτέκμαρτος, ον (of deeds, etc.), Xen.

In a trustworthy manner, πιστῶς, Antipho.

Truth, ἀλήθεια, Ep. ἀληθείη, ἡ, Omn.; ἀληθοσῠ́νη, ἡ, Theogn.; δῐ́κη, ἡ, Pind.; δίκης ἄωτος, ὁ, Pind.; ἄτρέκεια, ἡ, Pind., Eur., Hdt.; νημέρτεια, ἡ, Soph.; ἀψεύδεια, ἡ, Plat.

The truth, τὰ ὄντα, Xen., Plat.; τὸ κρήγυον, Theoc.

The plain truth, τὸ σαφηνές, Pind.; τὸ σᾰφές, Thuc.; σᾰφήνεια, ἡ, Antipho.

To know the truth, τὴν ἀλήθειαν λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Antipho; τὴν ἀκρῐ́βειαν μανθάνω (fut. μαθήσομαι and μαθοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμᾰθον, perf. μεμᾰ́θηκα), Antipho.

To speak truth, ἀληθεύω, and in pass. "*to be truly said*," h., Æsch., Xen., Plat., Arist.; ἀψευδέω, only act., Soph., Xen., Plat., Dem.; ὀρθόω λόγον, Soph.; ἀληθίζομαι, mid., Hdt.; ἀπᾰληθεύω, Xen.; χράομαι (mid., contr. -άει in -ῇ, also perf. pass. in act. sense) ἀληθείᾳ, or ἀληθεῖ λόγῳ, Hdt.; [νημερτέα, ἀλήθειαν εἶπον, μυθέομαι, Hom., Att.]

[*To tell the whole truth*, πᾶσαν ἀληθείην μυθέομαι, Hom., Att.]

[*For truth's sake*, ἐπ' ἀληθείᾳ, Æsch.]

In truth, μήν, ἦ μήν, Hom., etc.; γοῦν, never the first word in a sentence, often in tmesis, as πάνυ γ' ἂν οὖν, Eur., Ar., Thuc., etc.; ὀρθῷ λόγῳ, Hdt. *Vid.* Truly.

Truthful, ἀληθής, ές, Hom., Pind., Thuc., etc.; ἐτήτῠμος, ον, Eur.; ἀληθευτικός, ή, όν, Arist.; φῐλᾰλήθής, ές, Arist.

Try, το (both of attempting and proving), πειρητίζω, only pres. and imperf. act., c. infin. to do any thing, c. gen. when it means to try, make trial of, prove, Hom.; πειράω, and as often -ομαι, mid., perf. and aor. 1 pass., used both in act. and pass. sense,

same construction as prec., also often c. εἰ or ἐάν, Omn.; διαπειράομαι, Hdt., Plat., Dinarch.; ἐκπειράομαι, Soph., Hdt., Plat.; ᾽ἀνᾰπειράομαι, c. acc. of what is made trial of, Dem.; ἀποπειράω, oftener -ομαι, Omn. prose; πᾰρᾰπειράομαι (of trying a person so as to ascertain his intentions), c. gen., Pind. *Vid.* To ATTEMPT.

To try (i. e., to put to the proof, test), γεύομαι, mid., c. gen., Hom., Soph., Plat.; ἐξερεείνω, only pres. and imperf. act. (of trying a harp), h.; ἐξελέγχω, Pind., Trag.; δοκιμάζω, Omn. prose; διᾰκωδωνίζω, Lys., Dem.; ἀνακωδωνίζω (by sound), Ar.; πῦρόω (by fire), Arist. *Vid.* To PROVE, TO TEST.

[*To try* (an earthen vessel by striking), περικρούω, Xen., Plat.]

To try (as a judge), κρῑ́νω, Omn. *Vid.* To JUDGE.

To try anew, μεταπειράομαι, Ar.

[*To try one by the standard of another*, ἀντεξετάζω, Æschin.]

[*To try an action by sea*, εἶμι (ἰέναι) εἰς πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ, Thuc.]

To try every means, every expedient, πάντα κᾰλων ἐξΐ̆ημι (aor. 1 -ῆκα), Eur., Ar.; πάντα κᾰλων ἐκτείνω, Plat.; πᾶν χρῆμα κῑνέω, Hdt.; παντοῖος γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γεγένημαι and γέγονα, perf. part. sync. often γεγώς, ὥσα, ὦτος, etc.), Hdt.

To try whether a fruit is ripe (metaph., to try a man, whether he will bear squeezing), ἀποσῡκάζω, Ar.

One must try, πειρᾱτέον and -τέα, Plat., Isoc.; ἀποπειρᾱτέον, Isoc.

Without trying, ἀπείρητος, ον, Hom., Pind.

Not tried, ᾽ἄπείρητος, ον, Hom.

And I am not untried by you with your arts of divination, οὐδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, Soph.

[*Tried over again*, ἀνάδικος, ον, Andoc.]

TUB, Α, πέλος, ἡ (Hom., ῠ̆ Att.) (for feeding animals), Hom. (for bathing), Ar.; σκᾰφίς, ῐ́δος, ἡ, Hom., Ar.; σκᾰ́φη, ἡ, Æsch., Ar., Hdt.; σκάφος, τό, Hipp.; σκᾰ́φιον, τό, Theoph.

TUBE, Α, σύριγξ, ιγγος, ἡ, Plat.

TUBULAR, συριγγώδης, ες, Hipp.

TUCK UP, TO—*and they had tucked up their robes*, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας ᾽Εστάλατο, Hes.; [*tuck up your clothes*, ἀναστέλλεσθ᾽ ἄνω τὰ χιτώνια, Ar., so Eur.]

TUFFSTONE, TUFA, πῶρος, ὁ, Theoph.

Of tuffstone, πωρῖνος, η, ον, Hdt.

[*Like tufa*, πωρώδης, ες, Gal.]

TUFT, Α (of hair), λόφος, ὁ, Hdt.; (of violets), φόβη, ἡ, Pind.

TUG, TO, ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῡ́σω, aor. 1 εἵλκῡσα, etc., augment always εἰ., Omn. *Vid.* To PULL.

TUITION, παιδεία, ἡ, Ar., Plat.

TUMBLE, TO (as a tumbler), κῠβῐστάω, only act., Hom., Xen., Plat.

TUMBLER, Α, κῠβιστητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἀρνευτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

[*A tumbler* (lit., a goblet that will not stand), πτωματίς, ίδος, ἡ, Ath.]

TUMEFACTION, ᾽ἀνοίδησις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* SWELLING.

TUMID, οἰδᾰλέος, α, ον, Archil.

TUMOR, Α, φῦμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; φῠμᾰτίον, τό, Hipp.; σκῖρος, ὁ, Xen. *Vid.* SWELLING.

Full of tumor, φῠμᾰτώδης, ες, Hipp.

One who has tumors, φῠμᾰτίας, ου, ὁ, Hipp.

TUMULT, κῠδοιμός, ὁ (esp. of war), Hom., Ar.; κολοσυρτός, ὁ, Hom., Hes., Ar.; ὅμῐλος, ὁ (of any crowd), Hom., Hdt.; θόρῠβος, ὁ, Pind., Omn. Att.; κλόνος, ὁ, Ar.; τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; κορκορῠγή, ἡ, Æsch., Ar.; ῥόθιον, τό, Eur. *Vid.* NOISE.

To be in a tumult, τέτρηχα, pluperf. τετρήχειν, in pres. and imperf. sense, Hom.

To make a tumult, to throw into a tumult, κῠδοιμέω, only act., Hom.; τᾰράσσω, fut. -ξω, Omn.; θορῠβέω, Soph., Omn. prose; κυδοιδοπάω, only act., Ar. *Vid.* To TROUBLE, TO DISTURB.

TUMULTUOUS, κῠκώμενος, η, ον, Hom.; δυσκέλᾰδος, ον, Hom., Ap. Rh.; τᾰρᾰχώδης, ες, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; θορῠβώδης, ες, Plat., Arist.

TUMULTUOUSLY, ταραχωδῶς, Isoc., Dem.; τεθορυβημένως, Xen.

TUNE, μέλος, τό, Omn.; *in tune*, ἐν μέλει, Plat.; *out of tune*, παρὰ μέλος, Pind., Plat.

In tune, ὁμόφωνος, ον, sine cas. or c. dat., Æsch., Arist.; σύμφωνος, ον, c. dat., or c. gen., or sine cas., h., Soph., Ar., Plat.; ἡρμοσμένος, η, ον, Plat.

To be in tune together, ὁμηρέω (of singers), only act., Hes.; συμφωνέω, sine cas. or c. dat., Plat.; ὁμοφωνέω, c. dat., Arist.

A being in tune together, ὁμοφωνία, ἡ, Arist.

Out of tune, adj., ᾽ἄπῳδός, όν, Eur.; πᾰρᾰμουσος, ον, c. dat., Eur.; ᾽ἀνάρμοστος, ον, Plat.; ἀντ�howνος, ον, Plat.; [πάραυλος, ον, ap. Ath.]

Out of tune, adv., ἐκνόμως, Æsch.

To be out of tune, διαφωνέω, Plat.; ᾽ἀναρμοστέω, c. πρός and acc., Plat.

[*To sing out of tune*, ᾰ̓δω ἀμούσως, Plat.]

A being out of tune, διᾰφωνία, ἡ, Plat.

TUNE, TO, ἁρμόζω, fut. -σω, Plat.

TUNEFUL, μελῐγηρυς, ὁ καὶ ἡ, gen. -υος, no compar., Hom., h., Pind.; λῐγῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Plat.; λῐγύς, εῖα, ύ, no compar., Hom., Pind., Trag., Plat.; ἠχέτης, ου, only masc., Ep. nom. ἠχέτᾱ, Hes., Pind., Æsch., Eur.; λῐγῠφωνος, ον, Hes., h., Theoc.; λῐγύφθογγος, ον, Theogn.; λῐγύμολπος, ον, h.; μελῐγδουπος, ον, Pind.; μελῐτερπής, ές, Simon.; μελῐφωνος, ον, Sapph.; μελῐφθογγος, ον, Pind.; μελῐκομπος, ον, Pind.; μελῐ᾽γλωσσος, ον, Bacchyl., Ar.; εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; εὐήχητος, ον, Eur.; μελιβόας, ου, only masc., Eur.; μελοποιός, όν, Eur.; μελῳδός, όν, Eur.; μουσοπόλος, ον, Eur.; μελῐ᾽πνοος, ον, Theoc.; λιγυηχής, ές, Anth. *Vid.* SWEET.

TUNEFULLY, λῐ́γα, Hom., Ap. Rh.; λῐγέως, Hom.; λῐγῠρῶς, Theoc.

To play tunefully, λῐγαίνω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh., Mel., Bion.

TUNIC, Α, χῐτών, ῶνος, ὁ, Hom.; χῐτώνιον, τό, Ar.; χιτωνίσκος, ὁ, Ar., Xen., Plat., Lys., Dem.

[*Tunic with broad* (purple) *border* (of Roman senators, etc.), ὁ πλατύσημος χιτών, Diod.; ἡ πλατύσημος, Epict.; *with narrow border*, ἡ στενόσημος (worn by knights), Epict.]

[TUNNEL, Α, ὄρυγμα ἀμφίστομον, Hdt.]

TUNNY-FISH, Α, σκόμβρος, ὁ, Ar., Epich.; θύννος, ὁ, Æsch., Hdt.; θύννα, ης, ἡ, Hippon., Antipho; θύνναξ, ᾰκος, ὁ, Ath.; θυννάς, άδος, ἡ, Antipho; πηλᾰμύς, ύδος, ἡ, Soph., Arist.; ὄρκῦς, ῦνος, ὁ, Anaxand., Arist.; κολίας, ου, ὁ, Ar.; πρημάς, ᾰ̓δος, ἡ, Plat. (Com.); σκορῦλη, ἡ (esp. a young one), Arist.

Of or *belonging to a tunny*, θυννεῖος, α, ον, Ath.

To spear a tunny, θυννάζω, only act., Ar.

To watch for tunnies, θυννοσκοπέω, only act., Ar.

Watching for tunnies, θυννοσκόπος, ον, Arist.

[TUNNY-FISHER, Α, θυννοθήρας, ου, ὁ, ap. Ath.]

[TUNNY-FISHERY, THE, πηλαμυδεία, ἡ, and the *fishing-ground for tunnies*, πηλαμυδεῖον, τό, Strab.]

[TUP, TO (sheep), μηλοβατέω, Opp.]

TURBAN, Α, μῖ᾽τρα, ἡ, Eur., Ar., Hdt.

Wearing a turban, μῑτρηφόρος, ον, Hdt.

To wear a turban, μῑτρηφορέω, only act., Ar.

With variegated turban, αἰολομίτρης, ου, ὁ, Theoc.

TURBID, κῠκώμενος, η, ον, Hom.; θολερός, ά, όν, Æsch., Hdt., Thuc.; θολώδης, ες, Hipp., Arist.

TURBOT, Α, ψῆσσα, ἡ, Ar., Plat.; ψησσᾰ́ριον, τό, Anaxand.

Like a turbot, ψησσοειδής, ές, Arist.

TURBULENT, λᾰ᾽βρος, ον, Theogn., Pind. *Vid.* TUMULTUOUS, NOISY.

TURF, πόα, poet. also πυία, ἡ, Hom., Pind., Ar., Xen. *Vid.* GRASS.

TURGID, ὀγκώδης, ες (of style), Plat.

[TURGIDITY, ὀγκῶδες, τό, Dion. H.]

TURMOIL, θόρῠβος, ὁ, Pind., Omn. Att. *Vid.* TUMULT.

TURN, Α, or TURNING, τροπή, ἡ (of the sun, also esp. the turning of an enemy, so as to put him to flight), Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; στροφή, ἡ, Ar., Xen., Plat.; καμπή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Plat.; μεταστροφή, ἡ, Plat.; καμπτήρ, ῆρος, ὁ, Xen., Arist., Mel.

A turning back, ὑποστροφή, ἡ, Soph., Hdt.; [ἀναστροφή, ἡ, Xen.]

A turning aside, ἐκτροπή, ἡ, Æsch., Eur.

A turning round (esp. of troops or ships), ἐπιστροφή, ἡ (esp. so as to advance), Soph., Thuc.; ἀποστροφή, ἡ (esp. so as to retire), Xen.; ᾽ἀναστροφή, ἡ, Thuc., Xen.; περιτροπή, ἡ, Plat.; πόλησις, εως, ἡ, Plat.; [ἀνάκαμψις, εως, ἡ, Arist.]

The turn (of a road), ἐκτροπή, ἡ, Eur.

A turn (in music), στροφή, ἡ, Ar.; στρόβῐλος, ὁ, Pherecr.

That which causes something to turn, στρόφιγξ, ιγγος, ἡ, Eur.

TURN, Α (one's turn to do a thing), μέρος, τό, Hdt., Omn. Att.

[*To owe one a turn of good* or *evil*, ἀγαθὸν or κακὸν ὀφείλω, c. dat., Plat.]

In turn (adj., as, "to do a thing in turn," etc.), ἀμειβομενος, η, ον, Hom.; μετᾰμειβόμενος, η, ον, Pind.; ἀλλάσων, ουσα, ον, Eur.; μετᾰβᾰλών, οῦσα, όν, Plat.; διᾰδοχος, ον, Thuc.

In turn, adv., αὖ, Hom., Æsch.; αὖθις, Soph., Eur.; ᾽ἀμοιβηδίς, Hom.; κατὰ μέρος, ἀνὰ μέρος, πρὸς μέρος, ἐν μέρει, ἐν τῷ μέρει, h., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Plat.; διάδοχα, Eur.; ἐν περιτροπῇ, Hdt.; ἐξ ὑπολήψεως,

Plat.; ἐκ διαδοχῆς, Dem., Æschin.; ᾽ἄμοιβἄδόν, Ap. Rh.; ᾽ἀμοιβἄδίς, Theoc.; ἐπἄμοιβἄδίς, Ap. Rh.

For different things come in turn at different times, ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, Eur.

One after another in turn, ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος, Theoc.; ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνήρ, Ap. Rh.

A speaking in turn, μετἄληψις (εως, ἡ) τῶν λόγων, Plat.

TURN, TO, act., τροπέω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἑλίσσω, fut. -ξω, augmented tenses εἱλ., Hom.; στρωφάω, Hom.; στροφἄλίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; τρέπω, perf. τέτροφα (in Orat. τέτρἄφα), perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Omn.; ἑντρέπω, Hom., Hdt.; προτρέπω, Hom.; στρέφω, perf. ἔστροφα, pass. ἔστραμμαι, aor. 1 pass. ἐστρέφθην, Ep. aor. also στρέψασκον, Omn.; μεταστρέφω, Hom., Ar., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh.; κλίνω, aor. 1 pass. Ep. sometimes ἐκλἰνθην for ἐκλἰθην, Hom., Soph., Eur.; κάμπτω, Soph.

To turn (as a person turns his attention, etc.), προσέχω, imperf. -εἶχον, fut. -έξω or -σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., perf. -έσχηκα, sometimes c. acc. (νοῦν, ὄμμα, etc.), but acc. often understood, c. dat. of the object, Eur., Omn. Att. prose; πἄρἄβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. acc. of the eye or ear turned, c. dat. of the object, Pind., Æsch., Ar., Plat.

To turn (in a lathe), τορνεύω, Ar., Plat.; περῖτορνεύω, Plat.

To turn (as any thing disagreeable turns the stomach), ᾽ἄναστρέφω, Thuc.

To turn aside, act., ἀποκλίνω, Hom., h.; πἄρἄτρέπω, Hom., Hes., Hdt., Thuc.; ἑκτρέπω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; πἄρἄφέρω, fut. πἄροίσω, aor. 1 παρήνεγκα, aor. 2 πἄρήνεγκον (as one turns one's own eye aside, etc.), Xen.; [παράγω, Plat.]

To turn to one side, πἄρἄκλίνω, Hom., Hes., Ar., Ap. Rh.; πλἀγιόω, Xen.

To turn away, ᾽ἀποτρωπάω, Hom.; ᾽ἀποτρέπω, Hom., Æsch., Soph., Thuc.; ᾽ὑπεκτρέπω, c. gen. of that from which, Soph.; ἐξαλλάσσω, fut. -ξω, c. gen., Thuc.; πἄρἄμείβομαι, mid. (of turning away one's course), c. acc. of the course, Pind.; [(water from its course), παροχετεύω, Plat.]

To turn back, ᾽ἀποστρέφω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ὑποστρέφω, Hom., Soph., Eur., Xen.; ᾽ἀναστρέφω, Soph.; ὑπἀναστρέφω, Hipp.; ἀποτωπάω, Hom.

To turn off, πἄροχετεύω (prop. water, but also metaph. a question), Eur., Plat. *Vid.* To DIVERT.

To turn round, ἀμφἴπεριστρωφάω, Hom.; ᾽ἀναστρωφάω, Hom.; δἰνεύω, Hom.; περιστρέφω, Hom., Lys.; ᾽ὑποσείω, Ep. also ᾽ὕποσσ. (as a carpenter does a gimlet), Hom.; περιἄγω, aor. 2 act. -ήγαγον, Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἀνἀκὔκλέω, Eur.; μετἄβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. acc. of the limbs one turns round, Hom.

To turn round at the same time, σὔνεπιστρέφω, Plat.

[*To turn all ways,* ἀναστρωφάω, Hom.; μεταστρέφω ἄνω καὶ κάτω, Plat.]

To turn toward, ἐπιστρέφω, c. εἰς and acc. of the object, Theogn., Eur.; ἐγκλίνω, c. dat., Eur.; μεταστρέφω, c. πρός and acc., Plat.

To turn up (the ground), πολέω, no pass., Hes.; πολεύω, with or without γῆν, Soph.; μετἄβάλλω, Xen.; ᾽ἀνἄφορέω (as ants do), Hdt.; ᾽ἀναστρέφω, Hdt., Xen.

To turn upside down, μεταῤῥἴπτω, aor. 2 pass. -ερῥἴφην, Dem.; ᾽ἄνω καὶ κἄτω μεταβάλλω, Plat.

To turn over (in mind), ὀρμαίνω, Hom., etc. *Vid.* To REVOLVE.

Able to turn (act.) *in another direction,* μεταστρεπτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

To turn, intrans. (i. e., to turn one's self, etc.), τρέπομαι, Hom., Trag., Plat.; so also the mid. and pass. of most of the preceding words of which the act. voice is given for To TURN, act.; so κλίνομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom.; στρέφομαι, Hom., Eur., Xen.; μεταστρέφομαι, pass., Hom., Hdt.; ἐπιστρέφω, act., used intrans., also -ομαι, mid. and pass., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; τρωπάομαι, mid. (so as to go somewhere), Hom.; στρωφάομαι, mid., Hom.; ᾽ἀναστρέφω, act., and mid., and pass., Hdt., Thuc., Xen.

To turn aside, πἄρἄκλίνω, act., used intrans., Hom.; so παρεκκλίνω, Æschin.; ᾽ὑπεκκλίνω, Ar.; λιάζομαι, pass., no perf., but aor. 1 ἐλιάσθην (the only tense except pres. and imperf.), Hom., Eur.; πἄρἄλλάσσω, Æsch., Xen.; πἄρἄτρέπομαι, mid., Xen.

To turn aside from (so as to avoid), ἐκνεύω, only act., c. εἰς and acc. of that toward which, Eur.

To turn away, ἐκκλίνω, Thuc., Xen.; ᾽ἀποτρωπάομαι, only pres. and imperf., Hom., Thuc., Xen.

To turn away from (as detesting, etc.), ἀποστρέφω, more usu. -ομαι, esp. in perf. and aor. 2 pass., c. acc., but in the sense of deserting, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To turn back, ἀποστρέφω (ἑμαυτόν, or ἵππον, or ναῦν being understood), Hom., Hdt.; ἐπαναστρέφω, and mid. and pass. (sometimes in order to return to the charge), Ar., Thuc., Xen.; μετἄτρέπομαι, mid. and pass., Hom.; ᾽ὑποστρέφω, act., mid., and pass., Hom., Eur., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πἄλιντροπάομαι, pass., Ap. Rh.

To turn round, περῖτρέπω, Hom.; ἑντροπἄλίζομαι, only pres. and imperf., Hom.; περιστρέφομαι, Plat.; μετἄβάλλομαι, mid., no aor. 1, Plat., Xen., Æschin.

To turn round against (the enemy), ἀντιστρέφω, Xen.

To turn in (as a limb does in the socket), ἐνστρέφομαι, mid. and pass., Hom.; λὐγίζομαι, in pres., Soph.

To turn out of the way, ἐκτρέπομαι, Xen., Dem.

To turn toward, ᾽ἀπονεύω, c. πρός and acc., Plat.; εἰστρέπομαι, mid. and pass., Arist.

To turn or *be turned the other way,* μετἄκλίνομαι, pass., Hom.

I do not know which way to turn, οὐκ ἔχω ποῖ γνώμης πέσω (aor. 2 subj. from πίπτω), Soph.

The horses turning round the post, ἵπποι περὶ τέρμα βαλοῦσαι, Hom.

One must turn, τρεπτέον, Ar.

One must turn in another direction, μεταστρεπτέον, Arist.

TURN OUT, TO (well, ill, etc.), πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, c. adv., Pind., Trag., Hdt.; τελέω, fut. -έσω, Æsch., Soph.; βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, perf. βέβηκα, 3d pl. sync. often βεβάᾶσι, Att. βεβᾶσι, part. sync. βεβώς, ὥσα, ὥτος, etc., no other tenses, Eur., Hdt.; προβαίνω, often with an adv. of motion (as, *I am waiting to see how matters in that quarter will turn out,* κἄρᾶδοκῶ τἀκεῖθεν οἳ προβήσεται, Eur.), Eur., Hdt.; so ἑκβαίνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συμβαίνω, Hdt., Omn. Att.; ᾽ἀποβαίνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλὕθον, sync. (as always in Att.) -ήλθον, Æsch., Soph., Xen.; ᾽ἀνἄφαίνομαι, pass., fut. usu. ᾽ἀνἄφᾶνήσομαι, c. perf. -πέφηνα, Xen., Lys., Æschin.; ᾽ἀπαλλάσσομαι, mid., Plat., and ᾽ἀπαλλάσσω, Hdt.; χωρέω, Thuc., Hdt.; φέρομαι, pass., aor. 1 ἠνέχθην, c. prep. and acc. (e. g., ἐπὶ τὸ ἄμεινον, etc.), or c. adv., Xen.; συμφέρομαι, Ar., Hdt.; (well), προχωρέω, c. dat., Hdt.

To turn out (by a change of fortune, or by things happening in a manner contrary to expectation), περιίσταμαι, pres. and imperf. pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc., Isoc., Dem.; περῖγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Xen., Dem.

To turn out trifling, ἀποσκήπτω εἰς φλαῦρον, Hdt.; παρὰ σμικρὰ χωρέω, Hdt.; ἐς ἀσθενὲς ἔρχομαι, Hdt.

As to which one can not tell how it will turn out, ὃν οὐχ ὑπάρχει εἰδέναι καθ' ὅ,τι χωρήσει, Thuc.

In whose favor of the two it will turn out is uncertain, ὁποτέρως ἔσται ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται, Thuc.

For this is apt not to turn out so, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν, Soph.

To turn out better, συμφέρομαι εἰς, or ἐπὶ τὸ ἀμεινον, or τὸ βέλτιον, Ar., Hdt.

Turning out true, ἐν ἀληθείᾳ πίπτων, Pind.

This vision of the night will turn out well, τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει, Soph.

TURNCOAT, A, ἀλλοπρόσαλλος, ὁ, Hom.; μεταθέμενος, ὁ, Ath.

TURNED, or what may be turned, στρεπτός, ή, όν (as a god by prayers, or a piece of iron by a smith), Hom.

Easily turned (of a disposition), ὀξὐρρὀπος, ον, Plat.

Turned up (as a nose), σῖμός, ή, όν, Plat.

[*With a turned-up nose,* ἀνάσῖμος, ον, Ar.]

[*Turned up at the end,* ἀνάσῖμος, ον, Arist.]

Turned up (as the feet of wading birds), σεσῖμωμένος, η, ον, Arist.

Turned (in a lathe), δἰνωτός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; ἔντορνος, ον, Plat.; τροχήλᾶτος, ον (esp. on a potter's wheel), Ar., Xenarch.

TURNING about, adv., ἑλίγδην, Æsch.

Turning (of any thing round, as a race-course), κάμπιμος, ον, Eur.

Turning back, πἄλίντροπος, ον, Trag.

Quickly turning, ὠκὔδίνητος, ον, Pind.; ὀξὔρεπής, ές, Pind.; εὔστροφος, ον, Eur.; εὔτροχος, ον, Xen., Plat.

Not turning, without turning round, ἄστροφος, ον, Æsch., Soph.; ἄστρεπτος, ον, Theoc.

TURNING-LATHE, A, τόρνος ὁ, Æsch.

TURNING-POINT, A, *ῥοπή*, *ἡ*, Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc.

TURNIP, A, *γογγῠλίς*, *ἴδος*, *ἡ*, Ar.; *γογγῠ́λη*, *ἡ*, Ar.; *ῥάπυς*, *υος*, *ἡ*, Ath.

TURPENTINE, *τέρμινθος*, *ἡ*, Theoph.

Of turpentine, *τερεβίνθῐνος*, *η*, *ον*, Xen.; *τερμίνθῐνος*, *η*, *ον*, Theoph.

[TURTLE-DOVE, *τρῠγών*, *όνος*, *ἡ*, Ar.]

TUSK, A, *χαυλιόδων*, *οντος*, *ὁ*, also *χαυλ. ὀδούς*, *όντος*, *ὁ*, Hdt., Arist.

TUSKED—*with prominent tusks*, *χαυλιόδων*, *οντος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hes.; *χαυλιόδους*, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *-ουν*, Arist.

TUTELAR, TUTELARY, *προστᾰτήριος*, *α*, *ον*, Æsch., Soph.; (of a city or people), *ἐρῠσίπτολις*, *εως*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom., h.; *γαιήοχος*, *ον*, Æsch., Soph.; *δημοῦχος*, *ον*, Soph. *Vid.* PROTECTING.

To be the tutelary deity of (any place), *λαγχᾰ́νω*, fut. *λήξομαι*, no aor. 1, aor. 2 *ἔλᾰχον*, Ep. also *ἐλλαχον*, perf. *λέλογχα* (3d pl. *λελᾰ́χᾱσι*, Emped.), perf. pass. *εἴληγμαι*, c. acc., h., Pind., Eur.

TUTOR, A, *παιδᾰγωγός*, *ὁ* (prop., a slave who takes children to school), Eur., Hdt., Xen., Antipho, Dem.; *παιδευτής*, *οῦ*, *ὁ*, Plat.; *παιδοτρῐ́βης*, *ου*, *ὁ*, Ar., Plat., Antipho, Dem.; *κοσμήτωρ*, *ορος*, *ὁ*, Ap. Rh. *Vid.* TEACHER.

The acting as a tutor, *ὁμῐλία*, *ἡ*, Xen.

TWADDLER (an old), *Κρόνος*, *ὁ*, Ar.; *Κρόνιππος*, *ὁ*, Ar.; *Κρουνοχυτρολήραιος*, *ὁ*, Ar.

[TWAIN—*in twain*, *ἄνδιχα*, Hom.; *διάνδιχα*, Eur., Theoc.; *ἀμφὶς* (*ἀγῆναι*), Hom.] *Vid.* TWO.

TWANG, A, *κλαγγή*, *ἡ*, Hom.

TWANG, TO, intrans., *κλάζω*, fut. *κλάγξω*, perf. *κέκληγα*, Hom.

To twang, act., *ψάλλω* (*τόξου νευρᾱ́ν*), Eur.

TWANGED—*the bow twanged*, *λίγξε βιός* (no other part of the verb in use), Hom.

TWANGING, A, or causing to twang, *ψαλμός*, *ὁ*, Eur.

[TWEEZERS, *μαδιστήριον*, *τό*, only Schol.; *τριχολάβιον*, *τό*, and *τριχολαβίς*, *ἡ*, late.]

TWELFTH, *δωδέκᾰτος*, Ep. also *δυωδέκᾰτος*, *η*, *ον*, Hom., Plat., etc.

A twelfth part, *δωδεκατημόριον*, *τό*, Plat.

On the twelfth day, *δωδεκαταῖος*, poet. also *δυωδεκᾰταῖος*, *α*, *ον*, Hes., Plat.

TWELVE, *δυοκαίδεκα*, Hom.; *δυώδεκα*, Hom.; *δώδεκα*, Omn.; *δυοκαίδεκος* (subaud. *ἀρῐθμός*), Alcæ.

The number twelve (or such a number of any thing), *δωδεκάς*, *ἄδος*, *ἡ*, Plat.

By twelves, *συνδώδεκα*, Eur.

Twelve times, *δωδεκᾰκις*, Ar.

Lasting twelve months, *twelve months old*, etc., *δωδεκᾰ́μηνος*, *ον*, poet. *δυωδεκᾰ́μηνος*, *ον*, Hes., Pind.; *δυοκαιδεκᾰ́μηνος*, *ον*, Soph.

A space of twelve years, *δωδεκαετία*, *ἡ*, Demades.

Twelve years old, *δωδεκέτης*, *ες*, Call.

Divided into twelve parts, *δωδεκᾰ́μοιρος*, *ον*, Anth.

A captain of twelve, *δωδέκαρχος*, *ὁ*, Xen.

Worth twelve drachmæ, *δωδεκάδρᾰχμος*, *ον*, Dem.

Running a course twelve times, *δωδεκᾰ́δρομος*, *ον*, Pind.

Weighing twelve times as much, *δωδεκαστᾰ́σιος*, *ον*, Plat.

With twelve petals, *δωδεκᾰ́φυλλος*, *ον*, Theoph.

With twelve cities, *δωδεκᾰ́πολις*, *εως*, *ὁ καὶ ἡ*, Hdt., etc.

TWENTIETH, *εἰκοστός*, *ή*, *όν*, Ep. also *ἐεικ.*, Hdt., Thuc.

The twentieth day of the month, *εἰκάς*, *ᾰ́δος*, *ἡ*, Hes. The days after the twentieth were called *αἱ εἰκάδες*, Ar.; the twenty-third, *τρῖτη εἰκάς*, Pind.; the twenty-ninth, *ἡ τρισεινάς*, *ᾰ́δος*, Hes.

On the twentieth day, *εἰκοσταῖος*, *α*, *ον*, Antipho.

TWENTY, *εἴκοσι*, and before a vowel *-ιν*, also Ep. *ἐείκοσι*, Hom., Hdt., etc.

By twenties, twenty altogether, *ξῦνεείκοσι*, Hom.

Lasting twenty years, twenty years old, etc., *εἰκοσαετής*, *ές*, Hdt.; fem. *εἰκοσαετίς*, *ῐ́δος*, *ἡ*, Plat.; *εἰκοσέτης*, fem. *-έτις*, Attic.

Twenty times, *εἰκοσάκις*, Ep. also *ἐεικ.*, Hom.

Twenty cubits high, *εἰκοσῐ́πηχυς*, *ὁ καὶ ἡ*, neut. *-υ*, Hdt.

Twenty fathoms deep, *εἰκοσόργυιος*, *ον*, Xen.

With twenty oars, *εἰκόσορος*, Ep. also *ἐεικ.*, *ον*, Hom., Simon.

TWENTY-FIFTH, THE, *πεντεκαιεικοστός*, *ή*, *όν*, Plat., etc.

TWENTY-FIVE, *εἰκοσιπέντε*, Lex ap. Dem.

TWENTY-FOLD, *εἰκοσῐνήρῐτος*, *ον*, Hom.

TWENTY-SIX, *εἰκοσιέξ*; twenty-seven, *εἰκοσίεπτα*; twenty-nine, *εἰκοσιεννέα*, Hipp., Ath. (DINDORF thinks these words ought to be written *εἰκοσινέξ*, etc.)

TWENTY THOUSAND, *δισμύριοι*, *αι*, *α*, Hdt.

TWICE, *δίς*, Omn.; *δῐχῶς*, Æsch.; *δῐπλῇ*, Soph., Eur.; *δυᾰ́κις*, Ar.

Twice as well, *δῐπλᾰ́σίως ᾄμεινον*, Æschin.

Twice as much, *δῐπλῇ ἤ*, Plat.; *δῐπλᾰ́σίως*, Thuc.

Twice as many as, twice as great as, etc., adj., *δῐπλᾰ́σιος*, *α*, *ον*, c. *ἤ*, or c. gen., or c. *ὅσον*, Hdt., Thuc., Plat.; *δῐ́πλοος*, *η*, *ον*, contr. *-πλοῦς*, *ῆ*, *οῦν*, c. *ἤ* or *ὅσον*, Dem. *Vid.* TWO.

TWIG, A, *μόσχος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom.; *ὄζος*, *ὁ*, Hom., Eur., Plat.; *κρᾰ́δη*, *ἡ*, Hes., Eur., Ar.; *κλῆμα*, *ᾰτος*, *τό* (esp. of a vine), Ar., Plat. *Vid.* BRANCH.

Made of twigs, *κλημᾰτῖνος*, *η*, *ον*, Theogn.

TWILIGHT, *νυκτὸς ᾄμολγός*, *ὁ*, Hom., Æsch.; *ἀμφῐλῡ́κη νύξ* (Ap. Rh. omits *νύξ*), Hom.

At or *in twilight*, *ᾄκρῠκνέφαιος*, *ον*, Hes.

TWIN, *δῐδῠμάων*, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, in dual and pl., Hom.; *δῐδῠμος*, *η*, *ον*, and *ος*, *ον*, Hom., Pind., Hdt., Dem.; *δῐδῠμογενής*, *ές*, Eur.; [*ἀδελφός*, *ή*, *όν*, Xen.]

Producing twins, *δῐδῠμᾰτόκος*, *ον*, Theoc.; *δῐδῠμοτόκος*, *ον*, Arist.

TWINE, TO, *πλέκω*, Omn.; *διαπλέκω*, h., Pind.; *συμπλέκω*, Eur., Thuc., Plat., Dinarch.; *ἀμφῐπλέκω*, Eur.; *εἴρω*, chiefly in pres. act., Pind. *Vid.* TO WREATHE.

To twine, intrans. (as ivy round a tree), *μηρύομαι*, Theoc.

To twine round, act., *ἀμφελίσσω*, fut. *-ξω*, augment *ει*, Pind., Eur.; *ἀμφιπλέκω*, Eur.

TWINED, *πλεκτός*, *ή*, *όν*, Hom., Soph., Eur., Xen.; *σύμπλεκτος*, *ον*, Mel.

Any thing twined or *twining* (as a tendril of a vine, a basket, etc.), *πλέγμα*, *ᾰτος*, *τό*, Simon., Plat.

TWINING (skillful in twining), *πλεκτικός*, *ή*, *όν*, c. gen., Plat.; *συμπλεκτῐκός*, *ή*, *όν*, Plat.

Twining (as ivy, etc.), *βλαισός*, *ή*, *όν*, Mel., Anth.

TWINKLE, TO (as a star), *στίλβω*, rare except in pres. and imperf. act., Arist.; *μαρμαίρω*, Hom., Æsch.

[*Night twinkling with stars*, *νὺξ μαρμαίρουσα ἄστροισι*, Æsch.]

To twinkle (as an eye, or a light from an eye, etc.), *ᾄμᾰρύσσω*, rare except in pres. and imperf., Hes., h., Ap. Rh.

TWINKLING, A, *μαρμᾰρυγή*, *ἡ* (of light, also of the quick-moving feet of dancers), Hom., h., Plat.; *ᾄμᾰρῡγή*, *ἡ*, h., Ap. Rh.; *ᾄμᾰρυγμα*, *ᾰτος*, *τό*, Ap. Rh.; *ῥῖπή*, *ἡ* (of stars or feet), Soph., Eur.

[*The quick twinkling of dancers' feet*, *μαρμαρυγαὶ ποδῶν*, Hom.]

TWIRL, TO, *δῖνεύω*, only pres. and imperf. act. both in act. and intrans. sense, Hom.; *δῖνέω*, both in act. and intrans. sense, also in passive voice, Hom., Æsch., Eur.

[TWIST, A (any thing twisted), *πλόκανον*, *τό*, Plat.; *twists*, *περιφοραί*, *αἱ*, Eubul.]

A twist (a sort of cake), *στρεπτός*, *ὁ*, Dem.

TWIST, TO, *πλέκω*, Hom., Eur., Hdt., Xen.; *διαπλέκω*, Pind.; *γνάμπτω*, Hom., Æsch.; *στρέφω*, perf. *ἔστροφα*, perf. pass. *ἔστραμμαι*, aor. 1 *ἐστρέφθην* (Hom. also has aor. 1 Ep. *στρέψασκον*), Omn.; *τορνεύω*, Eur.; *πᾰ́ρέλκω*, augment *ειλ.*, fut. *-ελκῡ́σω*, aor. 1 *-είλκῡσα*, etc., Ar.; *λῡγίζω*, fut. *-ῐσω*, but Dor. (as in Theoc.) *-ιξῶ*, whence Dor. aor. 1 pass. *ἐλυγίχθην*, Ar., Plat., Eupol. *Vid.* TO BEND.

[*To twist aside*, *παραστρέφω*, Hipp.]

To twist round, back, *περιᾰ́γω*, aor. 2 *-ήγᾰγον*, Hdt., Lys.; [*περιελίσσω τι περί τι*, Plat.]

To twist about, intrans., *ἀνελίσσομαι*, pass., augment *ειλ.*, fut. act. *-ξω*, Ar.

TWISTED, *ἕλιξ*, *ῐκος*, *ὁ καὶ ἡ*, Hom., Soph., Theoc.; *πλεκτός*, *ή*, *όν*, Hom., Trag., Hdt., Xen.; *ἑλικτός*, *ή*, *όν*, h., Soph., Eur., Theoc.; *ἐπίγναμπτος*, *ον*, h.

Twisted around, *ἀμφῐ́πλεκτος*, *ον*, Soph.

Newly twisted, *νεόστροφος*, *ον*, Hom.

Well twisted, *εὐστρεφής*, *ές*, Ep. also *ἐϋσ.* (as in all compounds of *εὖ*), Hom.; *εὔστροφος*, *ον*, Hom.; *εὐστρεπτος*, *ον*, Hom.; *εὐπλεκής*, *ές*, Hom., Hes.; *εὔπλεκτος*, *ον*, Hom., Eur.

TWISTING—*twisting itself* (as an animal, a serpent), *πολῠ́πλοκος*, *ον*, Theogn., Plat.

A twisting any thing (as of a thread, etc.), *συστροφή*, *ἡ*, Plat.

TWITTER, TO (as birds), *τρίζω*, rare except in perf. *τέτρῐγα*, perf. *ἐτετρίγειν* (Hom. has perf. part. nom. also *τετρῐγῶτες*), Hom.; *στρουθίζω*, Ar.

[*To twitter around*, *ἀμφιτιττυβίζω*, Ar.]

TWITTERING, adj., *κωτίλος*, *η*, *ον*, Anac.; *ψῐθῠρός*, *όν*, Anth.

TWITTERING, A, *τρισμός*, *ὁ*, *ψιθυρισμός*, *ὁ*, Theoph.; *τριττισμός*, *ὁ*, Arist.

TWO, *δύο*, Ep. also *δύω* (not Att.),

sometimes indecl., also gen. and dat. dual δυοῖν, pl. δῦων, δῦσί (Hdt. has δυοῖσι), Omn.

Two, adj., δοιός, ά, όν (sing. only in Call.), usu. pl., Hom., Hes., Pind.; δισσός, ή, όν, usu. of course in pl., sometimes in sing., Pind., Trag., Hdt., Dem.; δίπλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, ῆ, οῦν, usu. pl., Æsch., Soph.; δἴφυιος, ον, usu. pl., Æsch.; δίστολος, ον, usu. pl., Soph.; δίπτυχος, ον, Eur. (of persons); δίγονος, ον, usu. pl., Eur. *Vid.* DOUBLE.

The number two, δυάς, άδος, ή, Plat.

By twos, σύνδυο, Hom., Xen., Dem.

And the army followed him peaceably two and two, καὶ τὸ στράτευμα ἠκολούθει αὐτῷ ἐς δύο εἰρηνικῶς, Xen.

In two ways, in two parts, etc., διχθά, Hom.; δἴχα, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; δίχῃ, Æsch., Plat., Dem.; δίχόθεν, Æsch., Ar., Thuc., Dem.; διχάδε, Plat.; διχῶς, Æsch.; δισσῶς, Eur.

In two places, δισσάχῃ, Arist.

Two years ago, προπέρῦσι, Lys.

Two years ago, adj., προπερῦσῖνος, ον, Theoph.

TWO-DOORED, ἀμφἰπῦλος, ον, Eur.; ἀμφίθῦρος, ον, Lys.; δίπῦλος, ον, Soph. *Vid.* DOOR.

[TWO-EARED or TWO-HANDLED, ἄμφωτος, ον, Hom.]

TWO-EDGED, ἀμφίγυος, ον, Hom.; ἀμφήκης, ες, Hom., Æsch.; ἀμφιπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀμφῖδέξιος, ον, Eur.; ἀμφίθηκτος, ον, Soph.; ἀμφίτομος, ον, Æsch., Eur.; ἀμφίστομος, ον, Soph.; διχόστομος, ον, Soph.; δίστομος, ον, Eur.; δίθηκτος, ον, Æsch.; δίβολος, ον, Eur. *Vid.* EDGE.

TWO-FOLD, δἴδῦμος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.

TWO-HANDED, δίπαλτος, ον, Eur.

TWO-HUNDRED, διᾱκόσιος, α, ον, usu. pl., Hom., Thuc., etc.

TWO-HUNDREDTH, THE, διᾱκοσιοστός, ή, όν, Dion. H.

TWO-OARED, ἀμφήρης, ες, Eur.; ἀμφηρῖκός, ή, όν, Thuc.

[TWO-SLEEVED, ἀμφιμάσχαλος, ον, Ar.]

TWO THOUSAND, δισχίλιος, α, ον, usu. pl., Hdt., etc.

TYPE, Α, τύπος, ὁ, Plat. *Vid.* EMBLEM.

TYPIFY, TO, προδείκνῡμι, Hdt. *Vid.* TO FORESHOW.

TYRANNICAL, τῦραννῑκός, ή, ον, Xen., Plat.

TYRANNICALLY, τῦραννῑκῶς, Isoc.

To behave tyrannically, τῦραννέω, Plat.

TYRANNY, τῦραννίς, ίδος, ή, Omn. post Hom.

TYRANT, Α, τύραννος, ὁ (scarcely used in our sense of the word before Plat.), Omn. post Hom.

To govern as a tyrant, to tyrannize over, τῦραννεύω and τυραννέω, c. gen. of the country, sometimes c. acc., no mid., but pass. of the country so governed, Solon, Hdt., Thuc., Plat.

Free from the rule of tyrants, ἄτῦράννευτος, ον, Thuc.

An enemy of tyrants, μισοτῦραννος, ὁ, Hdt.

Making tyrants, τῦραννοποιός, όν, Plat.

To take the part of tyrants, τυραννίζω, only act., Dem.

A teacher of tyrants, τῦραννοδῐδάσκᾰλος, ὁ, Plat.

Slaying tyrants, τῦραννοφόνος, ον, Anth.; τυραννοκτόνος, ον, Luc.

To slay tyrants, τῦραννοκτονέω, Luc.

The slaying of a tyrant, τυραννοκτονία, ή, Luc.

TYRO, Α, πρωτόπειρος, ὁ, Alex.

U.

UDDER, οὖθαρ, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Hdt.; θηλή, ή, Eur., Plat., Arist.; μαζός, ὁ, Call.; μασθός, ὁ, Arist.

Belonging to the udder, οὐθᾰτιος, α, ον, Anth.

With distended udder, εὔθηλος, ον, Eur.

UGLINESS, αἶσχος, τό, Hom., Plat.; ἀμορφία, ή, Eur.; δυσμορφία, ή, Hdt.

UGLY, ἄωρος, ον, Hom., Xen.; κακός, ή, όν, compar. κακίων, superl. κακιστός, Hom.; ἀκιδνός, only in compar., Hom.; αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, compar. αἰσχίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Eur., Hdt.; ἄμορφος, ον, compar. -ότερος and -έστερος, Eur., Hdt., Xen., Plat.; δύσμορφος, ον, Eur.; δυσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat.; ἀειδής, ές, Philetær.; ἀφυής, ές, Xen.

Very ugly, ὑπέραισχρος, ον, Xen.

ULCER, ΑΝ, ἕλκος, τό, Thuc.; πύημα, ᾰτος, τό, Hipp.

To have ulcers, καθελκόομαι, pass., Arist., Hipp.

ULCERATION, ἕλκωσις, εως, ή, Thuc.

ULCEROUS, ἕμπυος, ον, Soph., Dem.

ULTIMATE, ἔσχᾰτος, η, ον, Omn. *Vid.* LAST.

ULTIMATELY, ἔσχατον and τὸ ἔσχατον, Soph., Plat. *Vid.* AT LAST.

UMBEL, ΑΝ, πέτᾰσος, ή, Theoph.

UMBELLATED, πετᾰσώδης, ες, Ath.

UMBRAGE, ἀγᾰνάκτησις, εως, ή, Thuc., Plat. *Vid.* INDIGNATION.

[*To give umbrage to*, προσίστᾰμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Dem.; προσκόπτω, Polyb.]

UMBRAGEOUS, σκιόεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; σκιώδης, ες, Eur. *Vid.* SHADY.

UMPIRE, ΑΝ, ἴστωρ, ορος, ὁ, Hom.; αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Hom.; κρῑτής, οῦ, ὁ, Omn. post Hom.; ἄγωνάρχης, ου, ὁ, Sopn.; βρᾰβεύς, ὁ, Soph., Eur.; ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, Hdt., Xen., Æschin.; ῥαβδοῦχος, ὁ, Plat.; [μέσος δικαστής, ὁ, Thuc.]

To sit as umpire, ῥαβδονομέω, only act., Soph.

UNABASHED, ἀναιδής, ές, Hom.; ἀναίσχυντος, ον, Xen.

UNABATED, ἄληκτος, ον, Ep. also ἄλληκτος, Hom., Soph. *Vid.* INCESSANT.

UNABLE, ἀδῠνᾰτος, ον, c. infin., or c. εἰς and acc., Hdt., Thuc., Plat.; [ἀμήχανος, ον, c. infin., Soph.; (from want of numbers), ὀλίγοι, αι, c. inf., Hdt., Thuc.]

To be unable, ἀδῠνᾰτέω, only act., Arist.; ἐξᾰδῠνᾰτέω, Arist.

UNACCEPTABLE, ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.

UNACCOMPANIED, μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, Omn.

Unaccompanied (of songs without instrumental music), πεζός, ή, όν, Soph.

UNACCOMPLISHED, ἀνήνυστος, ον, also Att. ἀνήνῡτος, ον, Hom., Soph., Eur., Plat.; ἄτέλεστος, ον, Hom.; ἀτελεύτητος, ον, Hom.; ἄτελής, ές, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἄκραντος, ον, Ep. also ἀκρᾰάντος, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἄχρηστος, ον (of an oracle), Eur.

UNACCOSTED, UNADDRESSED, UNSPOKEN TO, ἀπόφθεγκτος, ον, Eur.

UNACCOUNTABLE, ἄσκοπος, ον, Soph.

UNACCOUNTABLY, ἀνερεύνητα, Eur.

[UNACCREDITED, ἀμάρτυρος, ον, Thuc.]

UNACCUSTOMED, ἄπειρος, ον, c. gen. of that to which, Theogn., Pind., Omn. Att.; ἀήθης, ες, Æsch., Soph., Thuc.; ἀτρῐβαστος, ον, c. πρός and acc., Xen.; ἀνέθιστος, ον, Diod.

To be unaccustomed, ἀηθέσσω, only in pres., imperf. and (in Ap. Rh.) 3d pl. aor. 1 ἀήθεσαν, c. gen., Hom., Ap. Rh.

A being unaccustomed, ἀήθεια, ή, c. gen. of that to which, h., Thuc.; ἄπειρία, ή, Thuc., Plat.

In an unaccustomed manner, ἀήθως, Thuc.

[UNACQUAINTED WITH, ἀγνώς, ὁ καὶ ἡ, gen. -ῶτος, c. gen., Thuc.] *Vid.* IGNORANT.

UNADORNED, ἄκόσμητος, ον, Xen.

UNADVISED (of persons whom no one dares to advise), ἄνουθέτητος, ον, Isoc.

UNADVISEDLY—*to act unadvisedly*, αὐτομᾰτίζω, only act., Xen.

UNADULTERATED, ἄκήρᾰτος, ον, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ἄκρᾰτος, ον, Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἀκίβδηλος, ον, Hdt.; ἀνόθευτος, ον, Arist. *Vid.* PURE.

In an unadulterated state, ἀκιβδήλως, Isoc.

[UNAFFIANCED, ἀνέκδοτος, ον, Lys., Dem.]

UNALLOTTED, ἄκληρος, ον, Eur.

UNALLOYED, ἄκίβδηλος, ον, Hdt.

UNALTERABLE, UNALTERED, τέλειος, also τέλειος, α, ον, and ος, ον (of a vote), Soph.; ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀμετάστροφος, ον, Plat.; ἀμεταΐκλαστος, ον, Xen.; [ἀμετάβλητος, ον, Hipp.; ἀμετάστατος, ον, Plat.; ἀμετάβολος, ον, Philol.; ἀναλλοίωτος, ον, Arist.]

UNALTERABLY, ἀκῑνήτως, Plat., Isoc.; ἀμετᾰκῑνήτως, Isoc., Arist.

UNAMENABLE, ἄληπτος, ον, Thuc.

UNAMBITIOUS, ἀφῐλοτῑμος, ον, Isæ., Arist.

A being unambitious, ἀφιλοτῑμία, ή, Arist.

UNANIMITY, ὁμοφροσύνη, ή, Hom., Ap. Rh.; ὁμοδοξία, ή, Plat.; [ὁμόνοια, ή, Oratt.]

UNANIMOUS, ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom., Hes., Pind.; κεινόφρων, ον, Eur.; ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ή, Xen., Dem.; ὁμόλογος, ον, Xen.; ὁμοφράδμων, ονος, ὁ καὶ ή, Plat.

To be unanimous, ὁμοφρονέω, only act., Hom., Hdt.; ὁμογνωμονέω, only act., Thuc., Xen., Dem.; ὁμοδοξέω, Plat.

UNANIMOUSLY, ὁμοθῡμαδόν, Xen.;

μιᾷ γνώμῃ, Thuc.; ὁμογνωμόνως, Lycurg.

[*War resolved on unanimously*, πόλεμος ὁμοφρονέων, Hdt.]

[UNANOINTED, ἀμύριστος, ον, Heracl.]

[UNANSWERED, ἀναπόκριτος, ον, Polyb., in adv. -ως, Antipho; ἀναντιφώνητος, ον, Cic.]

UNAPPROACHABLE, ᾽ἄβᾰτος, η, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Xen.; ᾽ἀδῠτος, ον (esp. as holy), Pind., Eur.; ἀστῑβής, ές, Æsch.; ἀπρόσβᾰτος, ον, Soph.; δυσπρόσβᾰτος, ον, Thuc.; δῠσείσβολος, ον, Eur., Thuc.; δυσβᾰτος, ον, Thuc., Xen.; δυσπρόσοδος, ον, Xen.

UNARMED, γυμνός, ή, όν, Hom., Pind., Thuc., Xen.; ψῑλός, ή, όν, Soph.; ᾽ἄτευχής, ές, Eur.; ᾽ἀσῐδήρος, ον, Eur.; ἄοπλος, ον, Thuc., Xen.; ἄνοπλος, ον, Hdt., Xen.

The unarmed side, γύμνωσις, εως, ή, Thuc.

To be unarmed, γυμνόομαι, pass., Hom.

UNARRANGED, ᾽ἄκοσμος, ον, Æsch.; ᾽ἄκόσμητος, ον, Plat.; ᾽ἀδιοίκητος, ον, Dem.

[UNASKED, ἀναίτητος, ον, Pind.]

UNASSISTED, ᾽ἄτῑμώρητος, ον, Thuc.

UNASSUAGEABLE, ἀκήλητος, ον, Soph.

UNASSUMING, προεσταλμένος, η, ον, Plat.

UNATONED FOR, ᾽ἀκάθαρτος, ον, Soph.

UNATTACHABLE, ὑσμετᾰχείριστος, ον, Hdt.

UNATTAINABLE, ᾽ἀκῐ́χητος, ον, Hom.; ᾽ἀπρόσικτος, ον, Pind.

UNATTEMPTED, ᾽ἀπείρητος, ον, Hom.; ἀργός, όν, rarely ή, όν, Plat.

UNATTENDED (i. e., with none, or a very small escort), μονοστῐβής, ές, Æsch.; βιώς, ά, όν, Soph.

[UNATTESTED, ἀμάρτυρος, ον, Thuc.]

[UNAUTHENTIC, ἀνεπίγρᾰφος, ον, Diod.]

UNAVAILABLE, ᾽ἄχρεῖος, α, ον, more usu. ος, ον, Omn. *Vid.* USELESS.

UNAVENGED, νήποινος, ον, Hom.

Unavenged, adv., νηποινί, Andoc., Dem.

UNAVOIDABLE, ᾽ἄλῐαστος, ον, Hom.; ᾽ἀμήχᾰνος, ον, Hom., Trag., Xen.; ᾽ἄφυκτος, ον, Pind., Trag., Xen.; οὐ φευκτός, ή, όν, Soph.; δυσᾰπάλλακτος, ον, Isoc.; ᾽ἀνᾰμάρτητος, ον (of calamity not incurred by one's own fault), Antipho; [ἀναπόδραστος, ον, Arist.]

UNAWARES, adj., ᾽ἄφρακτος, ον (agreeing with the person to whom the thing happens, e. g., *I shall be caught unawares*, ἄφρακτος ληφθήσομαι; *it falls on you unawares*, i. e., without your being aware, ὑμῖν ἀφράκτοις προσπίπτει), Ar., Thuc.; so ᾽ἀφύλακτος, ον, Xen., Dem.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον (agreeing with the thing which happens), Soph., Andoc.; ἀπροσδόκητος, ον, Xen. *Vid.* UNKNOWING.

Unawares, adv., λᾰ́θρη, also sometimes Ep. λᾰ́θρᾰ and Att. λᾰ́θρᾱ, sometimes c. gen. of the person whose notice is avoided, Omn.; λᾰθραίως, Æsch., Eur., Antipho.

To do any thing unawares, λήθω, and Att. pres. and imperf. often λανθάνω, perf. λέληθα, c. part., often c. acc. pers. without whose knowledge one acts, mid. rarely and pass. never used in this sense, Omn.

[UNBANDAGED, ἀνεπίδετος, ον, Galen.]

UNBEARABLE, ἀφόρητος, ον, Omn. Att.

Their audacity is unbearable (i. e., hard to associate with), οὐχ ὁμῑλητὸν θράσος, Æsch. *Vid.* INTOLERABLE.

UNBEATEN, ᾽ἀκέντητος, ον, Pind.; πληγῶν ἀθῶος (ον), Ar.

UNBECOMING, ἀεικέλιος, α, ον, and ος, ον, also Ep. αἰκέλιος, Hom., Theogn., Hdt.; ἀεκήλιος, ον, Hom.; ἀεικής, Att. sometimes contr. αἰκής, ές, Hom., Soph., Æschin.; ἄμορφος, ον, Plat.; δυσπρεπής, ές, Eur.; ᾽ἀπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.

UNBECOMINGLY, ἀεικές, Hom.; ἀεικέως, Att. ἀεικῶς and αἰκῶς, Simon., Soph.; ἀπρεπέως, h.; κακοσχημόνως, Plat.

[UNBEGOTTEN, ἀγέννητος, ον, Soph.]

UNBELIEF, ἀπιστία, ή (ῐ of course, but also ῑ Theogn.), Hes.. Theogn., Soph., Eupol., Plat.

UNBELIEVING, ἄπιστος, ον, sometimes c. dat. of him whose words one distrusts, Hom., Hdt., Plat.

UNBEND, TO, act., χᾰ́λάω, fut. -ᾰσω, etc., only act., h., Ar.

UNBENDING, ᾽ἄκαμπτος, ον, Pind., Æsch., Plat.; ᾽ἀκαμπής, ές, Theoph.; ἄγναμπτος, ον, Æsch.

UNBENDINGNESS, ᾽ἀκαμψία, ή, Anac.; ᾽ἀκαμπία, η, Hipp.

UNBIDDEN, ᾽ἀκέλευστος, ον, Trag., Plat.; αὐτοκελής, ές, Hdt.; αὐτοκέλευστος, ον, Xen.; ἀνεπάγγελτος, ον, Cratin.; (i. e., uninvited, q. v.), αὐτόκλητος, ον, Æsch.

UNBIND, TO, λύω (ῠ, but sometimes Ep. ῡ in arsis, in compounds ῠ), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῡμαι, 3d sing. Ep. opt. λελῦτο, pluperf. often in Ep. without redupl., e. g., 3d sing. and pl. λῦτο, λύντο (Pind. has also pres. imper. act. λῦθι), Omn. *Vid.* TO LOOSEN.

UNBITTEN, ᾽ἄδητος, c. superl. -ώτατος, Hes.

UNBLAMABLE or UNBLAMED, ᾽ἄμεμπτος, ον, Æsch., Xen., Plat.; ᾽ἀνεπῐ́κλητος, ον, Xen.; [ἀδιάβλητος, ον, Arist.] *Vid.* BLAMELESS.

UNBLAMEDLY, ᾽ἀνεπικλήτως, Thuc.

UNBLEMISHED, τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον (of victims), Hom., Hdt., Thuc., Xen.

[UNBLEST, ἄνολβος, ον, Hdt., Eur.; of persons, Theogn., Trag.; ἀνόλβιος, ον, Hdt.]

[UNBOILED, ἄνεφθος, ον, Geop.]

UNBORN, ᾽ἄγονος, ον, Hom.; ᾽ἀγέννητος, ον, and ᾽ἀγένννητος, Soph., Plat.

[UNBOUND, ἄδεσμος, ον, Thuc.; ἄδετος, ον, Hipp.]

UNBOUNDED, ᾽ἄπειρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ᾽ἀπειρῖτος, ον, Hom.; ᾽ἀπειρέσιος, ον, Hom., Soph.; ᾽ἀπερείσιος, ον, only in neut. pl., Hom.; ᾽ἀπείρᾰτος, ον, Pind.; ᾽ἄπείραντος, ον, Pind.; ᾽ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; ᾽ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat. *Vid.* BOUNDLESS.

UNBRIBED, ᾽ἀδέκαστος, ον, Arist.

UNBRIDLE, TO, ᾽ἀποχᾰλῑνόω, Xen.

UNBRIDLED, ᾽ἀχᾰ́λῑνος, ον, Eur., Plat.; ἀχαλίνωτος, ον, Xen., Anth.; [met. (of speech), ἀμετροεπής, ές, Hom.]

Unbridled (i. e., licentious), ᾽ἀκόλαστος, ον, Eur.

UNBROKEN, ἀᾶγής, ές, Hom.; ἄῤῥηκτος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἀῤῥῶξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ᾽ἄθραυστος, ον, Eur.; ᾽ἄκλαστος, ον, Theoph.

Unbroken (i. e., untamed, q. v.), ἄδμητος, η, ον, Hom.; [(of a horse), ἀνάμβατος, ον, Xen.]

UNBURIED, ᾽ἀκηδής, ές, Hom.; ᾽ἀκήδεστος, ον, Hom.; ᾽ἄθαπτος, ον, Hom.; ᾽ἄτᾰφος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἀκτέριστος, ον, Soph.; ἀκτερῖστος, ον, Anth.; ᾽ἄμοιρος, ον (deprived of proper funeral honors), Soph.; ἀνόσιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph.

UNBURNT, ᾽ἄκαυστος, ον, Xen.

UNCALLED, adj., ᾽ἄκλητος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; αὐτόκλητος, ον, Æsch., Soph.; αὐτόσσῠτος, ον, Æsch., Soph.

Uncalled, ᾽ἄβοητί, Pind.

UNCARED FOR, ᾽ἀκηδής, ές, Hom.; ᾽ἀκήδεστος, ον, Hom.

UNCEASING, ἄκρῖτος, ον, Hom.; ἄλληκτος, ον, for ᾽ἄληκτος, Hom.; ἀφθῖτος, ον, Pind., Eur.; ἐνδελεχής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* ENDLESS, EVERLASTING.

UNCEASINGLY, ἄκρῖτον, Hom.; νωλεμές (usu. with αἰεί), Hom.

UNCERTAIN (of things), ᾽ἄμαυρός, ά, όν, Æsch., Eur., Xen.; ᾽ἄδηλος, ον, Soph., Thuc.; κωφός, ή, όν (of reports), Soph.; ἐρεμνός, ή, όν, Soph.; ᾽ἀφᾰνής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἄπτερος, ον (of a report), Æsch.; μετέωρος, ον, Isoc., Dem.

Uncertain (of a hope, an expectation, etc.), ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ (of a suspicion), Soph.; ἀστᾰ́θητος, ον, Eur., Ar., Thuc., Dem.; πολύπλαγκτος, ον, Soph.

Uncertain (of a person), ᾽ἀμήχανος, ον, c. gen. of the matter in which, or c. infin. of what to do, etc., Omn.; ἄπορος, ον, Omn. Att. *Vid.* DOUBTFUL.

For fortune is an uncertain thing as to how it will turn out, τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἳ προβήσεται, Eur.

How they will turn out is uncertain, ὑποτέρως ἔσται ἐν ἀδήλῳ κινδῡνεύεται, Thuc.

UNCERTAINLY, ἀφανῶς, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Xen.; ἀφανῆ, ἐξ ἀφανοῦς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, Æsch., Eur., Thuc.

UNCERTAINTY, ᾽ἀφᾰνεια, ή, Pind. *Vid.* DOUBT.

UNCHALLENGED (i. e., unquestioned, unblamed, q. v.), ἀνεπίκλητος, ον, Xen.

Unchallenged, adv., ἀνεπικλήτως, Thuc.

UNCHANGEABLE, ἀστεμφής, ές, Hom.; ἀσφαλής, ές, Soph.; ᾽ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἄτροπος, ον, Theoc. *Vid.* FIRM, UNALTERABLE.

[UNCHANGEABLENESS, ἀμεταβλησία, ή, Theoph.; *unchangeableness of purpose*, τὸ ἀμετάκλαστον τῆς γνώμης, Xen.]

UNCHANGEABLY, ᾽ἀκῖνήτως, Plat., Isoc.; [ἀμεταπείστως, Epicur.]

UNCHASTE, ᾽ἄνᾰγνος, ον, Eur.; δῠσαγνος, ον, Æsch.

UNCHASTITY, λᾰγνεία, ή, Xen., Arist.

UNCHECKED, ᾽ἀχᾰ́λῖνος, ον, Eur., Plat.; (of an enemy's troops), ἀήσσητος, ον, Thuc.

UNCIVIL, τρᾰχύς, εῖα, ύ, Plat. *Vid.* RUDE.

UNCIVILIZED, ἀϊδροδίκης, ον, ὁ, Pind.

[UNCLAD, ἀνείμων, ον, Hom.] *Vid.* NAKED.

Uncle, an, θεῖος, ὁ, Eur., Xen., Plat., Isæ.

A paternal uncle, πατροκάσίγνητος, ὁ, Hom., Hes.; πᾶτρως, gen. ωος and ω, ὁ, Pind., Hdt.; πᾰτρᾰδελφεός, ὁ, Pind.; πᾰτρᾰδελφος, ὁ, Isæ., Dem.

A maternal uncle, μήτρως, gen. ωος and ω, ὁ, etc., Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; μητρᾰδελφεός, ὁ, Pind.

Unclean, ᾰ̓φοίβαντος, ον, Æsch.

Unclean (esp. of animals), μιᾰρός, ά, όν, Hdt.

Uncleanness, μιᾰρία, ἡ, Xen., Isæ.

Unclose, to, ᾰ̓νοίγνῡμι and ἀνοίγω, Ep. also ᾰ̓ναοίγνῡμι, imperf. Att. sometimes ἀνέωγον, aor. 1 ἤνοιξα and ἀνέῳξα, perf. pass. ἀνέῳγμαι, etc., Omn. *Vid.* To open.

Unclouded, ᾰ̓νέφελος, ον, poet. ἄνν., Hom.

Uncoil, to, ἐξελίσσω, fut. -ξω, augment ειλ., Eur. *Vid.* To unfold.

Uncoined, ᾰ̓σημος, ον, Hdt., Thuc.

Uncolored, ᾰ̓χρώμᾰτος, ον, Plat.

Uncombed, ἀκτένιστος, ον, Soph.; ᾰ̓λῑπᾰρής, ές, Soph.; ᾰ̓πᾰρᾰτίλτος, ον, Ar.; ἄψηκτος, ον, Ap. Rh.

Uncomfortable, χαλεπός, ή, όν, Omn.

Uncommon, ἐκνόμιος, ον, Pind.; ὑπερφυής, ές, Ar., Hdt., Lys., Isoc., Dem.; ἀήθης, ες, Æsch., Soph.; [περισσός, ή, όν (in both good and bad sense), Hes., Soph., Eur., Oratt.]

Uncommonness, καινότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

Uncompelled, ᾰ̓βίαστος, ον, Plat.

Unconcealed, ᾰ̓κρυπτος, ον, Soph.; ᾰ̓νέφελος, ον, Soph.

Unconcern, ὀλῐ́γωρία, ἡ, Hdt., Thuc.

Unconcerned, ὀλῐ́γωρος, ον, Hdt., Dem.; ᾰ̓μέριμνος, ον, Soph., Menand.

Unconcernedly, ὀλῐγώρως, Xen., Plat., Isæ.; εὐκόλως, Plat., Isoc.

Unconnected, ᾰ̓σύνδετος, ον, Xen.; ᾰ̓σύναπτος, ον, Arist.

This light, not unconnected with the beacon on Mount Ida, φάος τόδ' οὐκ ἀπαπτον Ἰδαίου πυρός, Æsch.

For calamities are objects of pity, even if one is unconnected with them, οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι κἂν ξυραῖος ὢν κυρῇ, Eur.

Unconquerable, Unconquered, ᾰ̓δᾰ́μαστος, ον, Hom.; ἀδᾰμᾰτος, ον (ᾰ̆δ., but poet. ᾱ̆δ.), Soph., Theoc.; ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Bacchyl.; ἀήσσητος, ον, Thuc., Plat.; ᾰ̓νῐ́κητος, ον, Theoc. *Vid.* Invincible.

Unconscious of, ἄϊστος, ον, c. gen., Eur.

Unconsecrated, βέβηλος, ον, Trag., Thuc.; [ἀνίερος, ον, Plat.]

Unconsidered, ἄσκεπτος, ον, Ar., Xen.; ἀπρόσκεπτος, ον, Xen.

[Unconstrained, ἀναγκαστος, ον, Epict.]

[Uncontested, ἀνεπῐ́δικος, ον, Isoc.]

[Unconvicted, ἀνέλεγκτος, ον, Plat.]

Uncorrected, ᾰ̓νεπῐ̓πληκτος, ον, Plat.

Uncorrupted, ᾰ̓μῐαντος, ον, Theogn., Pind., Æsch., Plat.; ᾰ̓κραιφνής, ές, Eur., Thuc. *Vid.* Pure.

Uncouth, ἰδιωτικός, ή, όν, Plat.

Uncouth (of a poet, or a style), ᾰ̓σύστᾰτος, ον, Ar.

An uncouth person, ἰδιώτης, ου, ὁ, Xen.

Uncouthly, ἰδιωτικῶς, Plat.

Uncover, to, ἐκκᾰλύπτω, Hom., Æsch., Soph., Æschin.; ᾰ̓ποκᾰλύπτω, Hdt.

To uncover one's self, unveil (q. v.), ἀνακαλύπτομαι, mid., and poet. -τω, intrans., Eur., Xen.

Uncovered, ᾰ̓κᾰλῠφής, ές, Soph.; ᾰ̓κᾰ́λυπτος, ον, Soph. *Vid.* Bare.

[Uncreated, ἀγενής, ές, Plat.; ἀγένητος, ον, Plat.]

Uncrowned, ἀστεφᾰ́νωτος, ον, Sapph., Plat.; ἀστέφανος, ον, Eur.; ᾰ̓στεπτος, ον, Eur.

Unction, ᾰ̓λειψις, εως, ἡ, Hdt.

Unctuous, λιπώδης, ες, Theoph.; [ἀλειμματώδης, ες, Hipp.]

Uncultivated, ἄσπαρτος, ον, Hom.; ᾰ̓κτῖτος, ον, h.; ᾰ̓νήροτος, ον, Æsch.; ἄσπορος, ον, Dem.; ἀργός, όν, Xen., Isoc.; ἀγεώργητος, ον, Theoph.; [ἄγροικος, ον, Thuc.; (in a state of nature), οὐλοφυής, ές, Emped.]

Uncultivated (of men, manners, etc.), ᾰ̓γριος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ᾰ̓γροικος, ον, Thuc. *Vid.* Rude.

A being uncultivated, ἀεργία, ἡ (ῐ̆, but sometimes ῑ̄ poet.), Æschin.; ἀγεωργησία, ἡ, Theoph.

Uncurbed, ᾰ̓χᾰλῑνος, ον, Eur., Plat.

Uncurried, ᾰ̓δέψητος, ον, Hom.

Uncut, ᾰ̓τομος, ον, Soph., Plat.; ἄτμητος, ον, Thuc., Xen.

Uncut (of a wood), ἀξῠλος, ον, Hom.

Undaunted, ᾰ̓δεής, poet. also ᾰ̓δεϊής, ές (also ἀδδεής, but in this form Hom. usu. has it in a bad sense—impudent, shameless), Hom., Thuc.; ᾰ̓ϋπερδεής, ές, Ep. acc. masc. ᾰ̓ϋπερδέᾰ, Hom.; ᾰ̓ταρβής, ές, sometimes c. gen. of the dangers by which, Hom., Soph.; ᾰ̓τᾰ́ρβητος, ον, Hom., Soph.; ᾰ̓δείμαντος, ον, Pind.; ᾰ̓φοβος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen.; ᾰ̓τρεστος, ον, Trag., Plat.; ᾰ̓φόβητος, ον, c. gen., Soph.; ᾰ̓νέκπληκτος, ον, Xen., Plat. *Vid.* Intrepid, Bold.

Undauntedly, ᾰ̓τρῐ́στως, Æsch.; ᾰ̓φόβως, Xen.; ᾰ̓δεῶς, Hdt., Plat.

Undauntedness, ᾰ̓τρεμία, ἡ, Pind.; ᾰ̓φοβία, ἡ, Plat.

Undecayed, Undecaying, ἀγήρως, ον, Att. sometimes -ως, -ων, Hom., Pind., Soph.; ᾰ̓γήρᾰτος, ον, Eur., Xen., Plat.

Undecided (of a battle or victory), ἑτεραλκής, ές, Hom., Hdt.; ἀμφισβητήσιμος, ον, Plat.; ᾰ̓κρῖτος, ον, Hom., Hes., Thuc.

Undecided by the council, ᾰ̓προβούλευτος, ον, Dem.

To fight an undecided battle, ἑτεραλκέως ᾰ̓γωνῐ́ζομαι, mid., Hdt.

On account of the long undecided nature of the conflict, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης, Thuc.

Undecided, to be (of a person), ἀμφιγνοέω, Isoc. *Vid.* To doubt.

Undecked, ᾰ̓κόσμητος, ον, Xen.

Undecked (of an open boat), ἀστέγαστος, ον, Antipho.

Undefended, ᾰ̓φρακτος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Eur.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον (generally, and in Oratt. esp., of an undefended trial), Æsch., Thuc., Antipho, Dem.

Undefiled, ᾰ̓προτῐμαστος, ον, Ep. for ἀπροσμ., Hom.; ᾰ̓κήρᾰτος, ον, Trag., Hdt., Xen.; ᾰ̓χραντος, ον (also in Call. ἀχράαντος), Eur., Plat., Theoc.; [ἁγνός, ή, όν, Hom.; ἀμίαντος, ον, Theogn., Pind., Plat.] *Vid.* Pure.

Undefined, ἀόριστος, ον, Thuc., Plat., Dem.

Undefinedly, ἀορίστως, Plat.

[Undemonstrated, ἀναπόδεικτος, ον, Lycurg.]

Undeniable, ᾰ̓κᾰτᾰ́βλητος, ον, Ar. *Vid.* To deny.

Under, ἔνερθε or -εν, also νέρθεν, c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur.; ᾰ̓ϋπαιθα, c. gen., Hom.; ὑπό, and poet. ὑπαί (never so used before a vowel), c. gen. (esp. when indicating that *from under* which one moves, or indicating an object *under* which a thing *is placed*, or a ruler *under whose* power one is), also c. dat. in the two latter senses; sometimes c. acc. of the object *under which* a thing *is placed*, also esp. implying motion toward, so as *to go* under, Omn.; κατά, c. gen., as a dead person's soul is said to go (or his body to be buried) κατὰ χθονός, etc. (Lidd. and Sc. say this is merely "*down into*"), Hom., Soph.; ὑποκᾰ́τω, c. gen., Plat.

Under my government, ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας, Isoc., and so Thuc., Hdt. (this is explained as being strictly "in the time of").

Under thirty years of age, νεώτερος τριάκοντα ἐτῶν, Xen.

From under, ᾰ̓ϋπέκ, or before a vowel ᾰ̓ϋπέξ, c. gen., Hom.

To be under, ὕπειμι (-εἶναι), c. dat., or c. acc., or sine cas., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; ᾰ̓ϋπόκειμαι, -εκείμην (being in reality perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat. or sine cas., Thuc., Plat., Isoc., Æsch.; ᾰ̓ϋφίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., perf. part. sync. often -εσταώς, ότος, etc., and Att. -εστώς, ῶσα, ῶτος, etc., Hdt.

Undergo, to, ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. contr. -εσταώς, ότος, etc., Ep., -εστώς, ῶσα, ῶτος, etc., Att., c. acc., sometimes c. dat. (but then it is hardly in this sense), Hom., Eur., Thuc., Xen., Lys.; γεύομαι, mid., c. gen., Pind., Soph., Eur.; ᾰ̓θλέω, only act., Soph.; ᾰ̓ϋπέχω, imperf. ᾰ̓ϋπεῖχον, fut. ὑφέξω, no aor. 1, aor. 2 ᾰ̓ϋπέσχον, and poet. ὑπέσχεθον, perf. ὑπέσχηκα, Soph., Eur., Thuc., Lys.; ὑποδύομαι, mid., c. aor. 2 act. -έδῡν, Hdt., Xen. *Vid.* To bear, To endure.

Underground, χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag.; κᾰταχθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὑποχθόνιος, ον (but χθόνιος and its compounds mean rather "under the *earth*" than what we understand by *under ground*), Hes., Eur., Ap. Rh.; κᾰτούδαιος, ον, h., Call.; ᾰ̓ϋπόγειος, ον, Æsch., Hdt., Plat.; κᾰτᾰ́γειος, ον, also -γαιος, Hdt., Xen., Plat.

Underhand, κρῠφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.

[*Underhand*, ὑπὸ μάλης, Plat.]

Undermine, to, ὑπερέπτω, only pres. and imperf. act., c. acc. of what is withdrawn by undermining, c. gen. of that from under which, Hom.; ὑπορύσσω, fut. -ξω, perf. -ορώρῠχα, Hdt.; ᾰ̓ϋποῤῥέω (probably only pres. and imperf. act. in this act. sense), Dem.; ᾰ̓ϋποτρώγω, fut. -τρώξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτρᾰγον, Call.

To undermine (prospects, forms of government, etc.), λῡμαίνομαι, mid., c. perf. pass. λελῡμασμαι, sometimes in act. sense, c. acc., more rarely c. dat., Eur., Xen.

Undermost, νέᾰτος, Ep. also νεία-

τος, η, ον, Hom., Eur., Plat., Ap. Rh. *Vid.* LOWEST.

UNDERNEATH, *vid.* BENEATH.

UNDERRATE, TO, ὑποκορίζομαι, mid., Xen.

UNDERSTAND, TO, φράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, usu. sine cas., Hom.; φρονέω, Hom., Plat.; ἀΐω (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but Soph. has also ᾰ in anapæsts), only pres. and imperf. ἄϊον, Hom., Pind., Trag.; σύνῐημι, usu. (even when not required by the metre) in the form ξυνίημι (most of the compounds of ἵημι have ῐ Ep., esp. before ε or ει, ῑ Att., but in this word Ar. also has ῐ), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, etc. (Hom., Hes., Theogn., etc., have some irreg. forms, imperf. 3d sing. ξυνίει, infin. συνιεῖν and συνιέμεν, imperf. 3d pl. ξύνιον, aor. 2 imper. ξύνες, and infin. ξυνέμεν), only act., and fut., and aor. 2 mid., c. acc. or c. gen., Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔγνων, γνῶθι, etc., perf. pass. ἔγνωσμαι, etc., Omn.; μανθάνω, fut. μᾰθήσομαι and (Dor.) μᾰθεῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμᾰθον, Ep. also ἐμμαθον, perf. μεμᾰθηκα, Omn.; ἐπαΐω, Soph., Plat.; ἐννοέω, Trag., Plat.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλᾰβον, poet. also (not Att.) ἔλλαβον, perf. εἴληφα, Pind., Hdt., Xen., Plat.; συλλαμβάνω, Pind., Hdt.; ὑπολαμβάνω, often c. acc. and infin. (that such and such is the case), sometimes c. acc. rei, εἰς and acc. pers. (of understanding so and so *of* a person), Eur., Plat., Isoc., Æschin.; δεσπόζω (only of understanding speeches, etc.), c. gen., Æsch.; σύναρπάζω, fut. -ᾰσω, also -ᾰξω, but not so well, Soph.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, but in this sense esp. in aor. 2 act., Soph.; συμβάλλω, and mid., pass. not used in this sense, Eur., Hdt.; ἐκλαμβάνω, Plat., Lys.; κᾰτάλαμβάνω, Plat.; κᾰτᾰμανθάνω, sometimes c. gen. pers. of whom any thing is understood, Xen., Plat., Isoc.; ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, c. dat., Plat.; σύνέπομαι, Plat.; ἐφέπομαι, Plat.; παρέπομαι, Plat.; ἐπᾰκολουθέω, c. dat., Plat.; παρᾰκολουθέω, Dem., Demades; κᾰτέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, perf. -έσχηκα, aor. 2 -ἔσχον, Plat.; ὕπᾰκούω (of understanding a thing to be so and so), Plat.; so δῐδάσκομαι, mid., fut. -ξομαι, also perf. and aor. 1 pass. in the same sense, c. ὡς, Xen.

[*Not to understand*, ἀμφιγνοέω, Plat., Isoc., Xen.]

Do you not understand from what...? οὐ γνώμιαν ἴσχεις ἐξ οἵων; etc., Soph.; so

Understanding all things, πάντων γνώμαν ἴσχων, Soph.

To understand thoroughly, ᾰκρῐβόω, Eur., Xen., Isoc.

To understand besides, προσσυνίημι, Hipp.

To understand (something not expressed = Lat. *subaudio* in Gram.), προσυπακούομαι, mid., Plat.

One must understand, ὑπᾰκουστέον, c. acc. rei, περί and gen. pers., Plat.; ὑπολητπέον, Plat.

UNDERSTANDING, subst., νόος, contracted νοῦς, ὁ, Omn.; γνώμη, ἡ, Theogn., Omn. Att.; σύνεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Thuc., Plat.; φρᾰδή, ἡ, Pind.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Soph., Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.; κατάληψις, Ar. *Vid.* MIND, REASON.

Perceivable by the understanding, νοητός, ή, όν, Plat.

To come to an understanding with, κοινολογέομαι, c. dat., Xen.

UNDERSTANDING, adj., φρόνῐμος, ον, Soph., Eur., Xen., Plat.; σύνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ὑπολητπκός, ή, όν (i. e., able to understand, as ἡ ὑπολητπκὴ δύναμις, etc.), Plat.; [νοητικός, ή, όν, Arist.]

[*Not understanding*, ἀνόητος, ον, Hdt., Soph.]

In an understanding manner, σύνετῶς, Eur.; φρονῐμως, Ar., Plat.

UNDERTAKE, TO, ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. and pluperf. in act. sense, Ep. pluperf. often without reduppl., e. g., -δεκτο, -έδεκτο, also perf. infin. Ep. ὑποδέχθαι, etc., c. acc. or c. fut. infin., Hom., Hdt., Thuc.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., perf. part. often sync., Ep. -εσταώς, υῖα, ότος, also (esp. in Att.) -εστώς, ῶσα, ῶτος, etc., c. acc. or c. infin., esp. fut. infin., Hom., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πανδοκέω, only pres. act., Æsch.; αἴρομαι, mid., Ion. also ἀείρ., Æsch., Soph., Hdt.; παραδέχομαι, Hdt., Dem.; πᾰρᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, poet. (not Att.) often -έλλᾰβον, perf. -είληφα, Ar., Hdt., Xen., Æschin., Dem.; φιάλλω, only in fut. act., Ar.; ἀντῐλαμβάνομαι, mid., c. gen., Thuc., Xen.; ὑποδύομαι, mid., c. aor. 2 (ὑπέδῡν) and perf. act., Hdt., Xen.; ἐνδύομαι, c. εἰς and acc., Xen.; ἀνᾰδέχομαι, Hdt., Xen., Dem.; ὑποτείνω, c. fut. infin., Thuc.; ἐνδέχομαι, Hdt.; προσίεμαι (ῐ), mid., rare except in pres. and imperf., c. infin., Xen., Plat.; προχειρίζομαι, Dem., Plat.; ἐπῐβάλλομαι, mid., no aor. 1, Plat., Arist.; κᾰτεπαγγέλλομαι, mid., Dem., Æschin.; (scarcely any of the above middle verbs have any passive in this sense); προαιρέω, Oratt.; τάσσω ἐμαυτόν, c. ἐπί and acc., Xen.

To undertake in conjunction with another, συναίρομαι, mid., c. acc. or c. gen. of the deed to be done, c. dat., or c. σύν and dat., or μετά and gen. of the partner, Æsch., Eur., Thuc., Dem.

[*To undertake for another*, ἀνθυφίσταμαι, Dem.]

To undertake a war against the King of Persia, πόλεμον βασιλεῖ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, Hdt.

One must undertake, ἀντῐλητπτέον, c. dat. pers., gen. rei, Dem.

UNDERTAKEN, TO BE, προχειρίζομαι, pass., esp. in perf. προκεχείρισμαι, Plat.

UNDERTAKER, AN, κηδεμών, όνος, ὁ, Hom.

UNDERTAKING, AN (of labors), ἄνᾰδοχή, ἡ, Soph.; [πραγματεία, ἡ, Plat.; in pl. τὰ παραλαμβανόμενα, Hdt.]

UNDERVALUE, TO, ὀλῐγωρέω, only act., c. gen., Thuc., Xen., Plat.

UNDERWOOD, ῥῶπες, αἱ, Hom.; ῥωπῆϊον, τό, Hom.

UNDESERVED, ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat.

UNDESERVEDLY, ἀναξίως, Hdt., Dem.; μὴ κατ' ἀξίαν, Eur.; ὑπὲρ and παρὰ τὴν ἀξίαν, Eur., Dem.; ἀδίκως, Isoc.

UNDESERVING, ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, c. gen., Trag., Hdt., Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* UNWORTHY.

UNDESTROYED, ἄφθαρτος, ον, Arist.

UNDETERMINED, ἄκρωτος, ον, Eur.; ἀδιόριστος, ον, Arist.

UNDETERMINEDLY, ἀδιορίστως Arist.

UNDEVIATINGLY, ἐντενές, Ap. Rh.

[UNDIGESTED (of food), ὠμός, ή, όν, Plut.; metaph., ἀδιαπόνητος, ον, Ath.]

UNDIMINISHED, ἄτρῠβής, ές, Xen.

UNDIPPED, ἄβάπτιστος, ον, c. gen. of that in which, Soph.

UNDISCERNIBLE, ἀόρατος, ον, Xen., Plat. *Vid.* INVISIBLE.

UNDISCERNING, ἄκρῐτος, ον, Hdt.

UNDISCIPLINED, ἄτακτος, ον, Hdt., Omn. Att. prose; ἄσύντακτος, ον, Xen.

To be undisciplined, ἀτακτέω, only act., Xen., Lys., Dem.

A being undisciplined, ἀταξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

In an undisciplined manner, ἄτάκτως, Thuc., Isoc., Dem.

UNDISCOVERABLE, UNDISCOVERED, ἀνεύρετος, ον, Plat.; ἀνεξεύρετος, ον, Thuc.

UNDISGUISED, ἀνέφελος, ον, Soph.; ἄκρυπτος, ον, Eur.; ἀπροφᾰσιστος, ον, Thuc.

UNDISGUISEDLY, ἀπροφᾰσίστως, Thuc.

UNDISPUTED, ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Isæ.; ἀναμφίλογος, ον, Xen.

Undisputed (i. e., at law), ἀνεπῐδῐκος, ον, Dem., Isoc.

UNDISPUTEDLY, ἀναμφισβητήτως, Plat.; ἀναμφῐλόγως, Xen.

UNDISTINGUISHABLE, ἄκρῐτος, ον, Hom.; ἀκρῐτόφυρτος, ον, Æsch.; ἀδιάκριτος, ον, Hipp.

UNDISTURBED, ἔκηλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; ἀθόρῠβος, ον, Plat.; ἀθορῠβήτος, ον, Xen.; ἀστῠφέλικτος, ον, Xen.; ἄτᾰρακτος, ον, Xen., Plat.

UNDISTURBEDLY, ἀθορύβως, Eur. *Vid.* QUIETLY.

UNDIVIDED, ἄδαστος, ον, Soph.; ἀμέριστος, ον, Plat.; ἄσχιστος, ον, Plat.; ἀνέμητος, ον, Dem.; ἀδιαίρετος, ον, Arist.; ἀδαίετος, ον, Ap. Rh.

UNDO, TO (as one undoes a piece of work), ἀνᾰλῠ́ω, sync. also ἀλλύω, Ep. imperf. ἀλλύεσκον, etc., perf. pass. -λέλῠμαι, etc., Hom.; χαλάω, Trag., Xen.; διαχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα, Att. -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hdt., Plat.; ἄγένητον ποιέω, Soph.; ἄπρακτον ποιέω, Dem.

To undo (i. e., open), *vid.* TO OPEN.

To undo one's own work, ἀνήνῐτον ἔργον πράσσω, Plat.

To undo (i. e., to ruin), ὄλλῡμι, fut. ὀλέσω and ὀλῶ, perf. ὀλώλεκα, perf. 2 ὄλωλα in pass. sense, as also pres. and fut. mid. ὀλοῦμαι, and aor. 2 ὠλόμην, no pass., Omn. poet.; ἀπόλλῡμι, Omn. *Vid.* TO DESTROY.

UNDONE (i. e., not done), ἄῤῥεκτος, ον, and ἄρεκτος, Hom.; ἄποίητος, ον, Pind.; ἀργός, όν, Soph.; ἀγένητος, ον, Soph.; ἄπρακτος, ον, Dem.; ἀνήνῠτος, ον, Plat.

Undone (i. e., ruined), ὀλοός, ή, όν, Æsch., Soph.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, Soph.

To be undone (i. e., ruined, q. v., and "to undo"), ἐκπορθέομαι, pass., Soph., Eur.; ἐκφθείρομαι, pass., Eur.; ἀνᾰσκευάζομαι, pass., Eur.; οἴχομαι, only in pres. and perf. οἴχωκα, Soph.

[*To become undone* (i. e., loose, q. v.), χαλάω, Eur., Xen.]

UNDOUBTED, ἀναμφίλογος, ον, Xen. *Vid.* CERTAIN.

Undoubtedly, ᾽ἀναμφῐλόγως, Xen. *Vid.* Certainly.

Undress, to, ἐκδῡ́ω, also pres. and imperf. act. poet. (but not Att. in this sense) ἐκδύνω, fut. -δῡ́σω, etc., act. of undressing others, mid. of undressing one's self, c. aor. 2 act. -ἔδῡν, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Lys.; ἀποδῡ́ω, and -ομαι, mid., in act. sometimes c. acc. of the garments, gen. pers., in mid. sometimes c. gen. of the garments, etc., Hom., Ar., Hdt., Omn. Att. prose.

Undue—*to gain undue advantages,* πλεονεκτέω, Xen.

A desire of gaining undue advantages, πλεονεξία, ἡ, Plat.; (a trick for that object), πλεονέκτημα, ατος, τό, Dem.

One who desires undue advantages, πλεονέκτης, ου, ὁ, Xen.

[**Undulating, to be** (of a country), ὀφρυάω καὶ κοιλαίνομαι, Prov. ap. Strab.]

Uneasiness, ᾽ἀγωνία, ἡ, Dem.

Let it not be a cause of uneasiness to you, μήτε δυσχερές σοι γενέσθω, Plat.

[**Uneasy,** ἀλυσμώδης, ες, Hipp.] *Vid.* Restless.

[**Uneasy** (couch), νυκτίπλαγκτος, ον (e. g., εὐνή), Æsch.]

[**Uneatable,** ἄβρωτος, ον, Menand.]

Uneducated, ᾽ἀδῐ́δακτος, ον, Dem.; ᾽ἀνομίλητος παιδείας, Plat.

Unenclosed, ᾽ἄνερκτος, ον, Lys.

Unencumbered (of property), ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, Dem.

Unenviable, [ἀμέγαρτος, ον, Hom.]; ἄζηλος, ον, Æsch.

Unenvied, ἀφθονος, ον, Æsch., Soph.; ἀφθόνητος, ον, Æsch., Plat.

Unequal, ἄϊσος, ον (ῐ, but usu. ῑ), Pind.; ᾽ἄνισος, ον, Xen., Plat., Dem.; ᾽ἀνόμοιος, ον, Pind., Xen., Isoc., Plat.; ᾽ἀνώμαλος, ον, Eur., Thuc., Plat.

Unequal to existing circumstances, χείρων τῶν ὑπαρχόντων, Dem.; so ἧσσων, ον, Plat.

[*Of unequal time* or *quantity,* ἀνομοίχρονος, ον, Metric.]

[*To make unequal,* ἀνομοιόω, Plat., and pass., *to be unequal,* ἀνομοιόομαι, Plat.]

To be unequal to (i. e., unable to bear), ᾽ἄπεῖπον, aor. 2 augment in all the moods, c. dat., Æschin.

Unequally, ᾽ἀνίσως, Dem.

Unerring, [νημερτής, ές, Hom., Æsch.; ἀναπλάκητος, ον, Soph.]; ᾽ἀναμάρτητος, ον, Xen.; ἀψευδής, ές, Æsch.

Unerringly, νημερτέως, Hom.; ἀναμαρτήτως, Xen.

Uneven, [ἄνισος, ον, Hipp., Plat.; ἀνάρτιος, ον, Plat.]; ἀνώμαλος, ον, Eur., Thuc., Plat.; [ἑτερόρροπος, ον, Hipp.]

Unevenness, ᾽ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, Plat.

Unexamined, ἀκωδώνιστος, ον, Ar.; ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc., Antipho; ᾽ἀβάσανιστος, ον (esp. by judicial examination), Antipho: ᾽ἀνεπίσκεπτος, ον, Xen.; ᾽ἀνερεύνητος, ον, Plat.; ἀνεξέταστος, ον, Dem.

Unexamined, adv., ἀβάσανίστως, Thuc.; ᾽ἀνεπισκέπτως, Hdt.

Unexceptionable, ᾽ἀνεπῐ́τῑμητος, ον, Isoc., Dem.

Unexecuted, ᾽ἀτελεύτητος, ον, Hom.; ἀτέλεστος, ον, Hom.

[**Unexercised,** ἀνάσκητος, ον, Xen.; ἀγύμναστος, ον, Xen.]

Unexpected, ᾽ἀνώϊστος, ον, Hom.; ἀέλπτης, ές, Hom.; ᾽ἀδόκητος, ον, Hes., Trag.; ᾽ἀτέκμαρτος, ον, Pind.; ἄελπτος, ον, h.; ᾽ἄφαυτος, ον, Soph.; ᾽ἄφραστος, ον, Eur., Ap. Rh.; ποταίνιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; ᾽ἀδόξαστος, ον, Soph.; ἀντίλογος, ον, Eur.; ᾽ἄτοπος, ον, Eur.; παράλογος, ον, Thuc., Dem.; παράδοξος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἀνέλπιστος, ον, Thuc.; δῠσέλπιστος, ον, Xen.; ἀπρόφᾶτος, ον, Ap. Rh.

Unexpectedly, ἐξ ἀελπτίης, Archil.; ἀέλπτως, Æsch.; ᾽ἄφράστως, Soph.; παράλογον, Eur.; παραλόγως, Dem.; ἀδόκητα, Eur.; ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, Thuc.; ἀδοκήτως, Thuc.; ἐκ δυσελπίστων, Xen.; παραδόξως, Æschin.; ἐκ τοῦ παραδόξου, Dem.; ἀπροφάτως, Ap. Rh.

Unexpiated, ἀκάθαρτος, ον, Soph.

Unexplained, ᾽ἀπεριήγητος, ον, Plat.

Unexplored, ᾽ἀδιερεύνητος, ον, Plat.

Unextinguishable, ἄσβεστος, ον, Hom., Pind., Æsch.

Unextinguishably, ᾽ἄμοτον, Hom., Hes.

Unfading, ᾽ἄμᾰραντος, ον, Diosc.

Unfailing, ἀσφαλής, ές, Soph., Eur., Xen.

Unfair, ᾽ἄνεπιεικής, ές, Thuc. *Vid.* Unjust.

Unfairly, ἑτεροζήλως (i. e., with partiality to the other side), Hes.; ᾽ἀνίσως, Dem.

To act unfairly, ἀγνωμονίω, only act., Xen., Dem.; [ἀνίσως ἔχω, πρός, Dem.]

Unfairness, ἀνεπιείκεια, ἡ, Dem. *Vid.* Injustice.

Unfaithful, ᾽ἄπιστος, ον, Omn. *Vid.* Faithless.

Unfathomable, ᾽ἄβυσσος, ον, Æsch., Hdt.

Unfavorable, ᾽ἀπεστραμμένος, η, ον (of words, etc.), Hdt.; πονηρός, ά, όν (of circumstances or situations), Thuc., Xen.

To form an unfavorable opinion of (in any way, as to conduct, success, etc.), καταγινώσκω (for tenses, see v. under To know), c. gen., Thuc., Xen.

Unfavorably, πονηρῶς, Dem.

Unfed, ᾽ἄδειπνος, ον, Xen.

Unfeeling, ᾽ἀτέραμνος, ον, Hom.; δῠσηλεγής, ές, Theogn.; δῠσάλγητος, ον, Soph.; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (i. e., without proper feeling), Pind.; [ἀνάλγητος, ον, Soph.; ἀναίσθητος, ον, Plat.]

A being unfeeling, ἀγνωμοσῠ́νη, ἡ, Soph.

[**Unfeelingly,** ἀναλγήτως, Soph.]

Unfeigned, ᾽ἄδολος, ον, Pind., Ar., Thuc.; ᾽ἀκατάψευστος, ον, Hdt. *Vid.* Real.

Unfeignedly, ἀδόλως, Thuc.

Unfelt, ᾽ἀναίσθητος, ον, Thuc.

Unfettered, ᾽ἄδεσμος, ον, Eur., Thuc.

Unfettered by secondary considerations, ᾽ἄφετος, ον, Isoc.

Unfinished, ᾽ἀτελεύτητος, ον, Hom.; ᾽ἀτέλεστος, ον, Hom.; ᾽ἀδιέργαστος, ον, Isoc.

Unfit, ἀνάρμοστος, ον, Hdt.; ᾽ἀνεπῐτήδειος, ον, c. πρός and acc., Xen., Plat. *Vid.* Useless.

[*Unfit for work,* ἀμηχανοεργός, όν, Hes.]

Unfitly, ᾽ἀνεπιτηδείως, Plat.; ἀναρμόστως, Plat.

Unfixed, ᾽ἀκᾰτάστᾰτος, ον, Dem. *Vid.* Unsettled.

Unflattered, ᾽ἀθώπευτος, ον, Eur.

Unfledged, ἀπτήν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄπτερος, ον, Eur.

Unfold, to, ᾽ἄνᾰπετάνῡμι, poet. sync. also ἀμπ., fut. -άσω, perf. pass. -πέτᾰσμαι, also more rarely -πεπέτασμαι, aor. 1 pass. -επετάσθην, etc. (Pind. has also pres. ἀναπῐ́τνημι), Xen.; ἐξελίσσω, augment ειλ., fut. -ξω, Eur.; ἀναπτύσσω, fut. -ξω, no perf. in any voice, Eur.; προσαναπτύσσω, Arist.; ἀνοίγνυμι, fut. -οίξω, Æsch.; ἀναπλόω, Mosch., Babr.

[**Unfolding,** an, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, Arist.]

[**Unforced,** ἀβίαστος, ον, Plat.]

Unforeseen, ᾽ἀπρόοπτος, ον, Æsch.; ἀπρομήθητος, ον, Æsch.; ᾽ἀπροσδόκητος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἀπροφύλακτος, ον (of evils not guarded against as being unforeseen), Thuc.; ἀπρόσκεπτος, ον, Xen.; ἀπρόφατος, ον, Ap. Rh. *Vid.* Unexpected.

In an unforeseen manner, ἀπροσδοκήτως, Thuc.; ᾽ἀμᾰθῶς (of things so happening), Thuc.

Unforgiving, ᾽ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dem.

Unforgotten, ᾽ἀείμνηστος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Soph., Eur., Thuc., Dem.

So as to be unforgotten, ἀειμνήστως, Æschin.

Unfortified, ᾽ἄφρακτος, ον, c. gen., or c. dat., or sine cas., Soph., Thuc.; ᾽ἀτείχιστος, ον, Thuc.; ᾽ἀνώχῡρος, ον, Xen.

Unfortunate, αἰνοπᾰθής, ές, Hom.; κάμμορος, ον, Hom.; δύσμορος, ον, Hom., Trag.; ᾽ἄμοιρος, ον, also ᾽ἀμοίριος, Ep. always ἄμμορος, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; κᾰκός, ή, όν, compar. -ίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), superl. κάκιστος (only of circumstances), Omn.; δύστηνος, ον, Omn. poet., Dem.; ᾽ἄποτμος, ον, Hom., Trag.; πονηρός, ά, όν (of fate, etc., not of people), Hes., Eur., Thuc.; δυστῡχής, ές, Trag., Isoc., Dem.; αἰνόμορος, ον, Æsch.; δῡσούριστος, ον (of circumstances), Soph.; ᾽ἄφεγγής, ές (of circumstances), Soph.; βᾰρῠδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; κᾰκοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.; βᾰρῠ́ποτμος, ον, Soph., Eur.; δύσποτμος, ον (N. B.—these compounds of πότμος have rarely, if ever, any compar. or superl.), Trag., Ar.; κᾰκόποτμος, ον, Æsch., Eur., Arist.; πάμμορος, ον, Soph.; πᾰλιντῡχής, ές, Æsch.; ᾽ἀτῡχής, ές, Plat., Antipho, Dem.; τρᾰχύς, εῖα, ύ (of events), Isoc.; βᾰρυσύμφορος, ον, Hdt. *Vid.* Unhappy, Miserable.

Very unfortunate, πάνἀποτμος, ον, Hom.; τρισκᾰκοδαίμων, ον, Ar.

Unfortunate in marriage, αἰνόλεκτρος, ον, Æsch.; αἰνόγᾰμος, ον, Eur.

Unfortunate as a father, αἰνοπᾰ́τήρ, έρος, ὁ, Æsch.

Unfortunate as a mother, αἰνοτόκεια, ἡ, Mosch.

Unfortunate, to be, κᾰκῶς πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, Ep. part. also πεπᾰθώς (not Att.) (Hom. also has 2d pl. perf. sync. πέποσθε; Xen. has πάσχω τι in the same sense), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; δυστῡχέω, no mid., in prose also pass. (esp. in aor. 1) in the same sense, Omn. Att., Hdt.; ᾽ἀτῡχέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δυσπρᾱγέω, only act., Æsch.; πταίω, only act., Eur., Xen., Lycurg.; συνεφέω, only pres. and imperf. act., Eur.; ᾽ἀποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, Anac., Xen., Dem.; τύχῃ χράομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, contr. -άει in

-ῆ, etc., Eur.; ᾽ἀνεπιτηδείως πράσσω (fut. -ξω, perf. πέπρᾶγα), Lys.; so κακῶς, φλαύρως πράσσω, etc., Pind., Trag., Hdt. (*vid.* To FARE); κἀκοδαιμονέω, Xen.; ἐπὶ συμφοραῖς γίγνομαι, fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. often sync. γεγώς, ῶτος, etc., Dem.; δυσπαθέω, Mosch.; προσφθείρομαι, pass., esp. in aor. 2, c. dat. of that which one's ill fortune brings one to, Ar.; σφάλλομαι, pass., Thuc.

To be unfortunate in, ἐνδυστυχέω, Eur.

To be unfortunate in company with, συνδυστυχέω, Eur.; σὺνᾰτῠχέω, Lycurg.

To be unfortunate previously, προδυστυχέω, Isoc.

To be unfortunate by the infliction of the gods, δαιμονάω, only pres. act., usu. c. dat. of the calamity, sometimes c. acc., Æsch., Ar.

If, then, they are unfortunate, which may God avert, ἢν δ᾽ οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ, Eur.

UNFORTUNATELY, κᾰκῶς, Omn.; δυσπότμως, Æsch.; δυστῠχῶς, Æsch., Eur., Xen., Plat.; δυσμόρως, Æsch.; πονηρῶς, Lys., Dem.; ἀτῠχῶς, Isoc.; φλαύρως, Hdt.; ἀνεπιτηδείως, Lys.

UNFREQUENT, σπάνιος, α, ον, Eur., Thuc., Xen., Plat., Hdt. *Vid.* RARE.

UNFREQUENTED, ἀστῑβής, ές, sometimes c. dat., Æsch., Soph.

UNFRIENDLY, ᾽ἄφῐλος, ον, Æsch., Eur.; ἐθέλεχθρος, ον, Cratin.; ᾽ἀνεπῐτήδειος, ον, Xen., Lys.; ἀηδής, ές, Dem.

In an unfriendly manner, ᾽ἀφίλως, Æsch.

UNFRUITFUL, ᾽ἄκαρπος, ον, Æsch., Eur.; ᾽ἀκάρπωτος, ον, Soph.; ἀκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἄγονος, ον, Arist.; [δύσβωλος, ον, Anth.] *Vid.* BARREN.

[*To be unfruitful,* ἀγονέω, Theoph.; ἀκαρπέω, Theoph.]

UNFRUITFULNESS, ᾽ἄκαρπία, ἡ, Æsch. *Vid.* BARRENNESS.

UNFULFILLED, ᾽ἄκραντος, ον, Ep. also ἀκράαντος, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ᾽ἀτέλεστος, ον, Hom.; ᾽ἀκάρπωτος, ον (of an oracle), Æsch.

UNFURL, TO, πετάννῡμι, fut. -ἄσω, aor. 1 ἐπέτᾰσα, and poet. ἐπέτασσα (not Att.), perf. pass. πέπτᾰμαι, also πεπέτασμαι, aor. 1 ἐπετάσθην, also in poet. pres. and imperf. πίτνημι, Hom.; ᾽ἀνᾰπετάννυμι, poet. sync. also ἀμπ., and in pres. ᾽ἄνᾰπίτνημι, Hom.; ᾽ἅπλόω, Orph. *Vid.* To SPREAD.

UNFURNISH, TO, ἐκσκευάζω, esp. in pass., Dem.

UNGAINLY, σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.

UNGATHERED, ᾽ἄδρεπτος, ον, Æsch.; ἀδρέπᾰνος, ον, Soph.; ᾽ἀσυγκόμιστος, ον (of crops), Xen.

UNGENEROUS, ᾽ἀνελεύθερος, ον, Plat., Lys.

UNGENTLE, ᾽ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch. *Vid.* HARSH.

UNGIRT, ἄζωστος, ον, Hes., Plat.

UNGODLINESS, ἀθεότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* IMPIETY.

UNGODLY, ᾽ἄθεος, ον, Pind., Trag. *Vid.* IMPIOUS.

In an ungodly manner, ᾽ἀνοσίως, Eur., Dem.

UNGOVERNABLE, λάβρος, ον, Omn. poet.; δύσαρκτος, ον, Æsch.; ἀχᾰλῑνος, ον, Eur., Plat.; ᾽ἀκράτητος, ον, Arist.

UNGRACEFUL, ᾽ἄχαρις, ὁ καὶ ἡ, neut. -ρι, gen. -ῐτος, compar. -ίστερος, etc., Hom., Theogn., Eur., Hdt.; ᾽ἀχᾰρίστος, ον, Hom., Theogn., Eur., Xen.; ᾽ἄκομψος, ον, Eur.

UNGRACEFULLY, ᾽ἀχᾰρίστως, Xen.

UNGRACIOUS, ᾽ἄχαρις, ὁ καὶ ἡ, neut. -ρι, gen. -ῐτος, compar. -ίστερος, Æsch., Eur., Hdt.

UNGRATEFUL, ᾽ἀχᾰρίστος, ον, c. dat., or c. πρός and acc. of the person toward whom, Eur., Hdt., Xen., Plat.; δυσχᾰρίστος, ον, Æsch.; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

To be ungrateful, ᾽ἀχᾰριστέω, only act., Xen.

He made an ungrateful return, ᾽ἀπέδωκ᾽ ἀμοιβὰς οὐ καλάς, Eur.

UNGRATEFULLY, ᾽ἀχᾰρίστως, Xen.

For I think that I shall not be ungratefully treated by you, οἶμαι γὰρ οὐκ ἀχαρίστως μοι ἕξειν . . . πρὸς ὑμῶν, Xen.

[UNGROUND, ἀνέρεικτος, ον, Hipp.]

UNGUARDED, ᾽ἄφῠλακτος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀδίοπος, ον, Æsch.; ᾽ἄφρουρος, ον, Plat.; ᾽ἀφρούρητος, ον, Plat.

Unguarded (i. e., acting in an unguarded manner), ᾽ἄφρακτος, ον, Eur.

An unguarded state, ᾽ἀφῠλαξία, ἡ, Xen.

UNGUARDEDLY, ᾽ἀφῠλάκτως, Xen.

UNGUENT, μύρον, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* OINTMENT.

[*Preparing unguents,* μυρεψός, όν, Critias, Arist.; *the art of preparing unguents,* μυρεψική, ἡ (sc. τέχνη), Lys.]

[*A preparing of unguents,* μυρεψία, ἡ, Arist.; *relating to the preparing of unguents,* μυρεψικός, ή, όν, Hipp.]

[*A seller of unguents,* μυροπώλης, ὁ, Lys.; *to sell unguents,* μυροπωλέω, Ar.; *a place where unguents are sold,* μυροπωλεῖον, τό, Lys.]

[UNHACKLED, ἄλοπος, ον (of flax), Ar.]

UNHALLOWED, ᾽ἀνί᾽ερος, ον, Æsch., Eur., Plat.; ᾽ἀθῦτος, ον (of sacrifices not duly offered), Eur.

UNHAND, TO, μεθίημι (θῐ), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, act. c. acc., mid. c. gen., also Ep. pres. 2d and 3d sing. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, Soph., Eur.

Unhand this woman, φθείρου τῆσδε, Eur.

UNHAPPINESS, ᾽ἀνολβία, ἡ (ῐ, but also ῑ poet.), Hes.; δυσδαιμονία, ἡ, Eur., Andoc. *Vid.* MISERY.

UNHAPPY, ᾽ἄμορος, ον, also ᾽ἄμοιρος, Trag., Ep. always ἄμμορος, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; ᾽ἀνόλβος, ον, Æsch., Eur., Orac. ap. Hdt.; ᾽ἀνόλβιος, ον, Hdt.; δυσδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag., Plat., Andoc.; μέλεος, α, ον, Trag. *Vid.* MISERABLE.

An unhappy maiden, κἀκοπάρθενος, ἡ, Mel.

An unhappy father, αἰνοπάτήρ, έρος, ὁ, Æsch.

An unhappy mother, αἰνοτόκεια, ἡ, Mosch.

UNHARASSED, ᾽ἀγύμναστος, ον, Soph.

UNHARMED, ἀσκηθής, ές, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἀκήριος, ον, Hom.; ἀβλαβής, ές, Pind.; ᾽ἀσῦλος, ον, Eur.; ᾽ἄνατος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἀνέπᾰφος, ον (of any thing deposited and returned in the same state), Dem. *Vid.* UNHURT.

UNHARNESS, TO, λύω (ῠ, sometimes Ep. ῡ in arsis, in compounds ῡ), fut. λῡσω, perf. pass. λέλῠμαι, Hom., Hes., Eur. *Vid.* To UNYOKE.

UNHEALTHY (of places, etc.), νοσώδης, ες (also of people, etc.), Eur., Plat., Isoc.; νοσηρός, ά, όν, Xen.; βᾰρύς, εῖα, ύ (also of food), Xen.; νοσημᾰτώδης, ες, Arist.

Unhealthy (of a person), ἐπίνοσος, ον, Arist.

UNHEARD, ᾽ἀνήκουστος, ον, Arist.

A trying, or *a judging, or a fining of a defendant unheard, without giving him the opportunity of being heard,* δίκη (ης, ἡ), or γνῶσις (εως, ἡ), or ἐπωβελία ἀπρόσκλητος, Oratt.

UNHEARD OF, ἄϊστος, ον, Hom.; ᾽ἄπυστος, ον, Hom.; ἀκήρυκτος, ον (of a person of whom no news has been received), Soph.; ᾽ἀνήκουστος, ον (esp. as too horrible to be often heard of), Soph., Antipho.

Not to be heard at a distance (of a low voice), ᾽ἄπυστος, ον, Soph.

UNHEATED, ᾽ἀθέρμαντος, ον, Æsch.

UNHEEDED, ᾽ἄβουκόλητος, ον, Æsch.; [ἀμελής, ές, Xen.; ἀμέριμνος, ον, Menand.]

UNHESITATING, ἄοκνος, ον, Hes., Soph., Thuc.; ἀπροφᾰσίστος, ον, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* PROMPT.

UNHESITATINGLY, ἀπροφᾰσίστως, Thuc., Xen.; ἀόκνως, Plat., Dem.

[UNHINDERED, ἀνεμπόδιστος, ον, Arist.]

UNHIRED, ᾽ἄμισθος, ον, Æsch., Soph.

Unhired, adv., ᾽ἀμισθί, Eur., Dem.

UNHOLILY, ἀνοσίως, Eur., Dem.

UNHOLY, ᾽ἄναγνος, ον, Trag.; ᾽ἀνόσιος, α, ον, more usu. ος, ον, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ἀνί᾽ερος, ον, Æsch., Eur.

Unholy inasmuch as having neglected offering sacrifice, ἀνίερος ᾽ἀθῦτων πελάνων, Eur. *Vid.* WICKED.

UNHONORED, ᾽ἀγέραστος, ον (i. e., without having received any present as a gift of honor), Hom.; ᾽ἄτῑτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; ᾽ἀτῑμος, ον, Omn.; ᾽ἀτίμητος, ον, Hom.; ᾽ἀτίμαστος, ον, Mimnerm.; ᾽ἀτίετος, ον, Æsch.

Unhonored (as to funeral honors), ᾽ἄμοιρος, ον, Soph.; ἀκτέριστος, ον, Soph.; ᾽ἀνόσιος, α, ον, and ος, ον, Soph.

Unhonored, adv., ᾽ἀτίμως, Eur., Lys.

To leave unhonored, ᾽ἀτίω, only pres. act., Theogn. *Vid.* To DISHONOR.

UNHOPED FOR, ἀελπτής, ές, Hom.; ἄελπτος, ον, h., Soph., Hdt.; ἀνάελπτος, ον, Hes.; ᾽ἀνέλπιστος, ον, Trag., Thuc. *Vid.* UNEXPECTED.

Unhoped for, adv., ἄελπτα, Æsch.; ἀέλπτως, Æsch.

UNHURT, ἀσκηθής, ές, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἀκήριος, ον, Hom.; ᾽ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the evil, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; ᾽ἀσῐνής, ές, Hom., Æsch., Hdt.; ᾽ἄβλᾰβής, ές, Pind., Æsch.; ᾽ἄνατος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἀπήμαντος, ον, Æsch.; ᾽ἄνοσος, ον, c. gen. (κακῶν), Eur.; ᾽ἄπληκτος, ον, Eur.; ᾽ἀκραιφνής, ές, Soph.; ἀψᾰ́λακτος, ον, Ar.; ᾽ἀδήλητος, ον, Ap. Rh. *Vid.* SAFE, UNINJURED.

[UNICORN, THE, μονοκέρως, ωτος, ὁ, LXX.]

UNIFORM, adj., μονοειδής, ές, Plat.

UNIFORM, A, σκευή, ἡ, Thuc.

[UNIFORMITY, τὸ μονοειδές, Polyb.]

UNIFORMLY, ὁμοτόνως, Arist.

UNIMAGINABLE, ᾽ἀλόγιστος, ον, Soph.

[UNIMPASSIONED, ὁ μὴ πάσχων, Arist.; ἀνενθουσίαστος, ον, Plut.]

UNIMPEDED, ᾿ἀνεμπόδιστος, ον, Arist.

UNIMPORTANT, φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Plat.; μικρός, ά, όν, Plat.

UNINFLAMMABLE, ᾿ἄκαυστος, ον, Arist.

UNINFORMED, ᾿ἄμαθής, ές, sometimes c. gen. of the matter in which, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* IGNORANT.

UNINHABITABLE, UNINHABITED, ἀοίκητος, ον, Hdt., Lys., Isoc.; δύσοίκητος, ον, Xen.

UNINITIATED, ᾿ἀτελής, ές, h.; ᾿ἄτέλεστος, ον, sometimes c. gen. of the mysteries, Eur., Plat.; βέβηλος, ον, Eur., Plat.; ᾿ἀμύητος, ον, Plat., Andoc.

UNINJURED, ᾿ἀνόλεθρος, ον (of a person), Hom.; ἄθικτος, ον, c. dat. of the evil by which, Æsch.; ὀρθός, ή, όν, Thuc.; ἀκέραιος, ον, Thuc.; ἀήττητος, ον (of a city which has suffered no defeats during the time spoken of), Dem. *Vid.* UNHURT.

UNINTELLIGIBLE, ᾿ἀμήχανος, ον, Hom.; ψελλός, ή, όν, Æsch.; ᾿ἄσημος, ον, Trag., Hdt.; ἄσκοπος, ον, Æsch., Soph.; ᾿ἄσύνετος, ον, Eur.; δυσξύνετος, ον, Eur., Xen.; δύσεύρετος, ον, Æsch.; δυστέκμαρτος, ον, Æsch., Eur.; δύσκρῖτος, ον, Æsch., Soph.; δυσξύμβλητος, ον, Eur.; ᾿ἀσάφής, ές, Thuc.; δύσἅλωτος, ον, Plat.; δύσγνωστος, ον, Plat.; δυσκἄτἄμἄθητος, ον, Plat., Isoc.

Uttering an unintelligible sound (of birds), βεβαρβἄρωμένος, η, ον, Soph.

UNINTELLIGIBLY, δυσκρῖτως, Æsch.; δυσκἄτἄμἄθήτως, Isoc.

UNINTENTIONAL, ἄέκων, contr. (as always in Att.) ἄκων, ουσα, ον, οντος, etc. (of the doer, more rarely of the deed), Omn.; ᾿ἀκούσιος, ον, Trag., Hdt., Xen., Antipho, Dem.

UNINTENTIONALLY, ᾿ἀκουσίως, Thuc., Plat., Antipho.

[UNINTERMITTING, ἀδιάλειπτος, ον, Tim. Locr.]

UNINTERRUPTED, συνεχής, ές (ῦ of course, but Hom., Hes., and Theoc. have also ῡ), Omn.; εὔκηλος, ον (only of persons), Hom., Ap. Rh.; ᾿ἄκορος, ον, Pind.

UNINTERRUPTEDLY, συνεχέως, Att. -χῶς, also συνεχές (see above for quantity), Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; διαμπερές, Hom.; ᾿ἄφαρ, Hom.; ᾿ἀδιασπάστως, Xen.

With whom they are uninterruptedly at war, πρὸς οὓς οὐδὲ πώποτε ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, Isoc.

UNINVESTIGATED, ἀνεξέταστος, ον, Dem.

UNINVITED, ᾿ἄκλητος, ον, Æsch., Eur., Thuc.

[*To go uninvited to a banquet, φοιτᾶω ἀνεπἀγγελτος ἐπὶ δεῖπνον*, Cratin.]

UNION, ὁμαυλία, ἡ (esp. such as living together), Æsch.; συζῠγία, ἡ, Eur., Plat.; κοινωνία, ἡ, Thuc.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; κρᾶσις, εως, ἡ, Plat.; σύγκλεισις, εως, ἡ, Plat.

Union (i. e., marriage), σῦνερξις, εως, ἡ, also σύνερξις γάμων, Plat.

UNISON, ἁρμονία, ἡ, Eur., Plat.; [ὁμοφωνία, ἡ, Arist.]

[*In unison with, ὁμόφωνος, ον*, c. dat., Æsch.; as adv. ὁμολογουμένως and ὁμολόγως, c. dat., Arist.]

UNIT, Α, ἑνάς, ἄδος, ἡ, Plat.; μονάς, ἄδος, ἡ, Plat.; [μοναδικὸς ἀριθμός, ὁ, Arist.; in pl. ἕνες (from εἷς), Arist.]

UNITE, TO, act., ζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ἐζύγην, Omn.; συζεύγνυμι, Eur., Hdt., Xen.; μίγνυμι, aor. 2 pass. ἐμίγην, fut. mid. often in pass. sense, etc., also pres. and imperf. μίσγω, and in Pind. μιγνύω, Omn.; συμμίγνυμι, etc., Omn.; σῠνίστημι, in pres., imperf., fut. συστήσω, aor. 1 σῠνέστησα, aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sense, Hdt., Thuc., Isoc.; συστρέφω, in pass. esp. of bodies of men, Hdt., Thuc.; σῠνείργω, Plat.; ἑνοποιέω, Arist.; ἑνόω, Arist. *Vid.* TO JOIN.

To unite, intrans. (i. e., to be united), mid. and pass. of most of the above verbs; also ὁμόομαι, esp. in aor. 1 pass., Hom.; σῠνάντομαι, only pres. and imperf., c. dat. of one's companion, Pind.; συγκερἀννῡμαι, pass., perf. -κέκρᾶμαι, Xen.

To unite in friendship, συνοικειόομαι, mid. and pass., c. dat. of one's friend, Arist.; φιλίας ᾿ἀνἀκίρναμαι, Eur.; συντίθεμαι, mid., Xen.

To unite in opinion, ὁμογνωμονέω, only act., Thuc., Xen. *Vid.* TO AGREE.

To unite in a league, σῠνίσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. sync. often συνεστώς, ῶσα, ῶτος, etc., Ar., Thuc., Xen., Dem.

They determined to advance in order to unite with Cyrus, ἔδοξεν αὐτοῖς προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν ὡς Κύρῳ συμμίξειαν, Xen.

To unite (of a wound), συμφύομαι, pass., c. aor. 2 act. σῠνέφυν, perf. συμπέφῡκα, Arist.

To unite in one's self, συγκομίζομαι εἰς ἐμαυτόν, Xen.

And the others, his allies, having united with him in his enmity to the Thebans, συμπεραναμίνων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν αὐτῷ τὴν πρὸς Θηβαίους ἔχθραν, Dem.

Likely to unite (of a wound), συμφῠτῐκός, ή, όν, Arist.

UNITED, συμφερτός, ή, όν, Hom.; σύζῠγος, ον (esp. in marriage, or as epith. of marriage itself), Æsch., Eur.; σύζυξ, ῦγος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.

The united power, τὸ σῦναμφότερον, Dem.

UNITEDLY, ᾿ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, Thuc.; [(in purpose), ὁμονόως, Xen.]

UNITER, Α, σῠνἄγωγεύς, ὁ, Plat.

UNITING, adj. act., σῠνἄγωγός, όν, c. gen., Plat.

UNITING, Α, σῠνἄγωγή, ἡ, Plat.; σύνδεσις, εως, ἡ, Plat.

UNITY, ἑνότης, ητος, ἡ, Arist.; [(of number), μοναδικὸς ἀριθμός, ὁ, Arist.]

[*Unity multiplied by itself, μονὰς ἑαυτὴν μονάσασα*, Iambl.]

[*At unity* or *in unity*, ὁμονοητικός, ή, όν, Plat.]

UNIVALVE, μονόθῡρος, ον, Arist.

UNIVERSAL, κοινός, ή, όν, and ός, όν, Omn. post Hom.; (or universally applicable), πάγκοινος, ον, Soph., Eur.; ἀμφῐλἄφής, ές (of any thing done by many, e. g., lamentation uttered universally, etc.), Æsch.; [περιεκτικός, ή, όν (comprising all), Plut.]

[*Universal* (in eccles. matters), οἰκουμενικός, ή, όν, Eccl.]

UNIVERSAL, Α (noun, etc.), opp. to a particular, τὸ καθόλου, Arist.; [τὸ περιέχον, Arist.]

UNIVERSALLY, κοινῇ, Eur., Hdt., Plat.; κοινῶς, Eur., Thuc.

Universally (in point of time), ᾿ἀεί, and Ep. αἰέν, Omn. *Vid.* ALWAYS.

Universally (in point of place, etc.), παντἄχοῦ, Omn. Att., etc. *Vid.* EVERY WHERE, etc.

UNIVERSE, THE, τὰ ὅλα, Xen.; τὸ ὅλον, Plat.; τὸ πᾶν, gen. παντός, Plat.; τὰ πάντα, Xen.; περῐφορά, ἡ, Plat.

UNIVOCAL, συνώνῡμος, ον, Arist.

UNJUST, σκολιός, ά, όν, Hom., Hes., Theogn., Pind., Plat.; ᾿ἀδῐκος, ον, Omn. post Hom.; ἔκδῐκος, ον, Trag.; πἄρἄνομος, ον, Eur.; ἀδικότροπος, ον (of men), Crates; πἄλίνδῐκος, ον, Dem.

Unjust in great matters, μεγἄλἄδῐκος, ον, Arist.

Plotting unjust things, ᾿ἀδικομήχἄνος, ον, Ar.

An unjust man, χειροδίκης, ου, ὁ (lit., one who takes the law into his own hands, and so violates it), Hes.

To be unjust, ᾿ἀδῐκέω, h., Eur., Ar., Omn. Att. prose; στρεψοδῐκέω, only act., Ar.

UNJUSTIFIABLE, ᾿ἀνἀπολόγητος, ον, Polyb.

UNJUSTLY, ᾿ἀδῐκως, h., Plat.; πἄρὰ δίκην, Pind.; βία δίκης, or ᾿ἄτερ or ᾿ἄνευ or πέρα δίκης, Trag.

To decide unjustly, πἄρἄγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Xen.

UNKIND, ᾿ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ᾿ἄμείλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; πῐκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Antipho, Dem.; ᾿ἄφῐλος, ον, Æsch.; δύσοργος, ον, Soph.; δύσνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur., Xen.; ἀνεπιτήδειος, ον, Andoc., Xen.

UNKINDLY, πῐκρῶς, Dem.

UNKINDNESS, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἀνεπιείκεια, ἡ, Dem. *Vid.* HARSHNESS.

UNKNOWING, ἀΐστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; [ἀνεπιστήμων, ον, Hdt., Thuc.; ἀδαήμων, ον, Hom.]

To be unknowing, do a thing without knowing it, λανθάνω, fut. λήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔλἄθον, perf. λέληθα, also poet. pres. λήθω (Hes. has also aor. 2 mid. Ep. λελἄθόμην in this sense), c. part. (as, *lest he perish unknowingly*, or without knowing it, μὴ διαφθἄρεὶς λάθῃ, Soph.), sometimes c. acc. of the person who does not know (as, *lest he come on me without my knowing it*, μὴ λάθῃ με προσπεσών, Soph.) (sometimes λανθάνω is in the participle, and the other verb in its appropriate tense), Omn.

UNKNOWN, ᾿ἀπευθής, ές (of events), Hom.; ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἄγνωστος, ον, Hom., Mimnerm., Thuc.; ἀγνώτος, ον, Soph., Ar.; ᾿ἀνώνῡμος, ον (esp. unknown to fame), Hom., Pind., Eur., Hdt., Dem.; so νώνῡμος, ον, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; so νώνυμνος, ον, Hom., Hes., Pind.; ᾿ἄϊστος, ον, Att. sometimes ἀΐστος (of what is destroyed, and therefore *no longer* known), Hom., Æsch.; ᾿ἀδήλητος, ον (of things), Hes.; λᾶθραῖος, α, ον, and ος, ον (of secret actions), Trag., Andoc.; ᾿ἄμἄθής, ές, Eur.; ἀμφιγνοηθείς, εῖσα, έν, Xen.; ᾿ἀπῐκρῠφος, ον (of secret actions), sometimes c. gen. of the person to whom they are unknown, Xen. *Vid.* SECRET, OBSCURE.

Unknown, adv., λᾶ᾽θρη, Att. λάθρᾳ, also in h. λάθρᾰ (of what is done unknown to a person), often c. gen. pers., Hom., h., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; λᾶθραίως, Trag.; κρύβδα, c. gen. pers., Hom., Æsch.; κρύβδην, Hom.,

Pind., Plat.; *κρῦφηδόν*, Hom.; *κρύφα*, Thuc.; *σιγῇ*, c. gen. pers. to whom, Hdt.

To be unknown, unperceived, etc., *λανθάνω*, fut. *λήσω*, no aor. 1 (though Hom. has in comp. *ἐπέλησα*), aor. 2 *ἔλαθον*, perf. *λέληθα*, only act. in this sense (except once where Hes. uses aor. 2 mid. *λελαθόμην*), usu. c. part.

Taking care that no one may pass unknown to you, φυλάσσων μή τις σε λάθῃ παραμειψαμένη, Eur.

And how shall I go through the city unknown to the Cadmeans? καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών; Eur.

Well-born mortals, if they be poor, are unknown, οἱ μὲν εὐγενεῖς βρότων πένητες ὄντες οὐδὲν ἐμφαίνουσ' ἔτι, Eur.

UNLAMENTED, *ἄγοος, ον*, Æsch.; *ἀνοίμωκτος, ον*, Æsch.; *ἀδάκρῡτος, ον*, Soph.; *ἄδακρυς, ὁ καὶ ἡ*, neut. *-υ*, gen. *-υος*, Eur.

UNLAWFUL, *ἀθεμίστιος, ον*, only in neut. pl., Hom.; *ἄθεμις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ*, Eur.; *ἀθέμιστος, ον* (in Hom. only of people), Hdt., Antipho; *ἄνομος, ον*, Omn. Att., Hdt.; *παράνομος, ον*, Eur., Thuc., Plat., Xen., Dem.

Unlawful conduct, ἀνομία, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; *παράνομία, ἡ*, Omn. Att. prose.

An unlawful act, πᾰράνόμημα, ᾰτος, τό, Thuc.

UNLAWFULLY, *ἀνόμως*, Thuc.; *πᾰρᾰνόμως*, Eur., Thuc., Plat.

To act unlawfully, πᾰράνομέω, also in pass. of the action, Omn. Att. prose; *ἀνομέω*, Hdt.

UNLEARN, TO, *ἀπομανθάνω*, fut. *-μᾰθήσομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-ἔμᾰθον*, perf. *-μεμάθηκα*, Xen., Plat.; [*to unlearn and learn something instead, μεταμανθάνω*, Hdt.]

UNLEARNED, *ἄμᾰθής, ές*, often c. gen. of the matter in which, or c. *περί* and gen., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; *ἀπαίδευτος, ον*, sometimes c. gen., Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; *ἀπόμουσος, ον*, Eur.; *ἄμουσος, ον*, Eur., Xen., Plat.; *ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; *ἄμᾰθητος, ον*, Phryn. (Com.) *Vid.* IGNORANT.

To be unlearned, ἀμᾰθαίνω, only pres. and imperf., sometimes c. acc., or c. *εἰς* and acc. of the matter in which, Plat.

A being unlearned, ἀμᾰθία, ἡ, sometimes c. gen. of the matter, or c. *περί* and acc., etc., Soph., Eur., Xen., Plat.

Though he was not unlearned in these matters either, καίτοι οὐδὲ τούτων γε ἀνήκοος ἦν, Xen.

UNLEARNEDLY, *ἀμούσως*, Plat.

UNLEAVENED, *ἄζῠμος, ον*, Plat.

UNLESS, *εἰ μή*, c. indic. or c. opt., Omn.; *ὅτε μή*, c. opt., Hom.; *πλήν*, usu. with some other particle, e. g., *unless if, πλὴν εἰ ... πλὴν ἐάν*; *unless when, πλὴν ὅταν*, etc. (for the moods governed, etc., *vid.* IF, WHEN, etc.), Omn. Att., Hdt.; *ὅσον ἂν μή*, c. subj., Xen.; *ὅτι μή*, usu. when preceded by a negative, Hdt., Thuc., Dem.; [*μὴ οὐ* with a partic. after a negative, as, *It is not right to set up a statue unless one surpasses ..., οὐ δίκαιόν ἐστιν ἱστάναι ἀνδριάντα, μὴ οὐ ὑπερβαλλόμενον ...*, Hdt.]

UNLET (as a house), *ἀμίσθωτος, ον*, Dem.

UNLETTERED, *ἄμουσος, ον*, Eur., Xen., Plat., Æschin.; [*ἀγράμματος, ον*, Plat.] *Vid.* UNLEARNED.

An unlettered life, ἀμουσία, ἡ, Eur.

UNLIKE, *ἄνόμοιος, ον*, Pind., Xen., Plat., Isoc.

Unlike, adv., *ἀνομοίως*, Thuc., Xen., Plat.

[*To make unlike, ἀνομοιόω*, Plat.]

To be unlike, ἀνομοιόομαι, pass., Plat.

A being unlike, ἀνομοίωσις, εως, ἡ, Plat.; *ἀνομοιότης, ητος, ἡ*, Isoc.

UNLIKELY, *ἀπεικώς, υῖα, ός*, Antipho.

UNLIMITED, *ἄπειρέσιος, α, ον*, later *ος, ον*, Hom., Hes., Soph.; *ἄπείρῐτος, ον*, Hom., Hes.; *ἄπειρος, ον*, Pind., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* BOUNDLESS.

UNLOAD, TO (as the crew of a ship unloads its cargo), *ἐξαιρέομαι*, mid., no aor. 1, aor. 2 *-ειλόμην*, Hdt., Xen.

UNLOCK, TO, *ἀνᾰμοχλεύω* (of a door), Eur. *Vid.* TO OPEN.

UNLOCKED, *ἄκληστος, ον*, Eur.

[UNLOOKED FOR, *ἀνάελπτος, ον*, Hes.] *Vid.* UNEXPECTED.

UNLOOSE, TO, *λύω* (ῠ, but Ep. also ῡ in arsis), fut. *λύσω*, perf. pass. *λέλῠμαι*, etc., Omn. *Vid.* TO LOOSE.

UNLOVED, *ἄφῐλος, ον*, Trag.; *ἀφῐλητος, ον*, Soph.

UNLUCKY, *σκαιός, ά, όν*, Pind., Soph., Hdt. *Vid.* UNFORTUNATE.

Thoroughly unlucky, πάγκᾰκος, ον (of a day), Hes.

To be unlucky, ἀποτυγχάνω, fut. *-τεύξομαι*, no aor. 1, aor. 2 *-έτυχον*, perf. *-τετύχηκα*, Anac., Xen.

UNMAIDENLY, *ἀπαρθένευτος, ον*, Eur.

UNMAIMED, *ἄπηρος, ον*, Hdt.; *ἀπηρής, ές*, Ap. Rh.

UNMANAGEABLE, *ἄπειθής, ές* (used even of a ship), Thuc.; *δύσχρηστος, ον*, Xen., Isoc., Dem.; *δυσμετάχειριστος, ον*, Xen.; *δυστᾰμίευτος, ον*, Arist.

[UNMANLINESS, *ἀνανδρία, ἡ*, Æsch.]

UNMANLY, *ἄνήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ*, Hom., Hes.; *ἄνανδρος, ον*, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *ϑῆλυς, εια, υ*, Soph. *Vid.* EFFEMINATE.

UNMANNERLY, *ἀφελής, ές*, Dem.; *ἀνάστειος, ον*, Ath.

Unmannerly, adv., *ἀφελῶς*, Theogn.

UNMARKED, *ἄσημος, ον*, Eur., Antipho; *ἄσήμαντος, ον*, Hdt.

UNMARRIED, *ἄγᾰμος, ον* (in *prose* used only of man), Hom., Trag., Xen., Dem.; *ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ* (but only used of the woman), Hom., Soph.; so *ἀδμητος, ἡ, ον*, Soph.; so *ἀδάμᾰτος, ον* (ᾰδ., but poet. ᾱδ.), Soph.; *ἄλεκτρος, ον*, Soph., Eur.; *ἄνυμφος, ον*, Soph.; *ἄνύμφευτος, ον*, Soph., Eur.; *ἀνυμέναιος, ον*, Soph., Eur.; *ἀνανδρος, ον* (only of the woman), Æsch.; *ἀμνήστευτος, ον* (of the woman), Eur.; *ἀπειρολεχής, ές*, Ar.; *ἀγάμητος, ον*, Soph.; *ἄζυξ, ὕγος, ὁ καὶ ἡ*, more often *ἄζυξ γάμου, ἄζυξ λέκτρων*, etc., Eur.; *ἀνέκδοτος, ον* (only of the woman), Isæ., Lys. *Vid.* VIRGIN.

UNMEANING, *μᾶταιος, α, ον*, and *ος, ον*, Theogn., Eur., Hdt., Plat.

To be unmeaning, μᾰτάζω, only pres. act., Æsch.

UNMEET, *ἀνεπῐτήδειος, ον*, c. *πρός* and acc., Xen., Plat. *Vid.* UNFIT.

UNMENTIONED, *ἀμνημονευτος, ον*, Eur.

UNMERCIFUL, *νηλής* and *νηλεής*, Ep. also sometimes *νηλειής, ές*, Omn. poet.; *ἀκήλητος, ον*, Hom.; *ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, Soph.; *ἄνοικτος, ον*, Eur., Ar. *Vid.* PITILESS.

UNMERCIFULLY, *νηλεῶς*, Æsch.; *ἀνοικτίστως*, Antipho; *ἀφειδέως*, Att. *-δῶς*, Hdt., Xen.; *ἀνελεημόνως*, Antipho. *Vid.* PITILESSLY.

UNMERITED, *ἄνάξιος, α, ον*, and *ος, ον*, Eur., Plat.

UNMERITEDLY, *ἀναξίως*, Thuc., Dem. *Vid.* UNDESERVEDLY.

UNMILKED, *ἀνήμελκτος, ον*, Hom.

UNMINDFUL, *ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ*, sometimes c. gen., Pind., Æsch., Eur., Plat. *Vid.* FORGETFUL, CARELESS.

To be unmindful, ἀμνημονέω, only act., sometimes c. gen., Eur., Thuc.

UNMINGLED, UNMIXED, *ἄκῐρᾰτος, ον*, Hom.; *ἄκήρᾰτος, ον*, Omn. poet., Xen.; *ἄκρᾰτος, ον*, Hom., Æsch., Ar., Thuc., Xen.; *ζωρός, όν* (of wine), Hom., Hdt., Ap. Rh.; *ἀκέραιος, ον*, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; *ἄμικτος, ον*, Trag., Thuc., Plat., Dem.; *ἀκραιφνής, ές*, Eur.; *χαλίκρᾰτος, ον* (of wine), Archil., Æsch.; *ἀμίγνής, ές*, Plat., Arist.; *ἄκέρασ̄τος, ον*, Plat.; *μονοειδής, ές*, Plat.; *ἀνεπῐμικτος, ον*, Arist.

Unmingled good-will, ἄναντᾰγώνιστος εὔνοια, Thuc.

A drinking unmixed wine, ἄκρητοποσία, ἡ, Hdt.

To drink unmixed wine, ἀκρητοποτέω, Arist.

A drinker of unmixed wine, ἀκρητοπότης, υ, ὁ, Hdt.

[UNMOISTENED, *ἀνότιστος, ον*, Dioscr.; *ἄβροχος, ον*, Luc.]

UNMOLESTED, *ἀλύπητος, ον*, Soph.; *ἄλῡπος, ον*, sometimes c. gen., Soph., Plat.; *ἀθερύβος, ον*, Plat.; *ἄθορύβητος, ον*, Xen.

UNMOLESTEDLY, *ἀθορύβως*, Eur.; *ἀλύπως*, Plat.

UNMOOR, TO, *αἴρω*, Thuc.

UNMOTHERLY, *ἀμήτωρ, ορ*, Soph.

[UNMOURNED, *ἀνοίμωκτος, ον*, Æsch.; *ἄγοος, ον*, Æsch.; *ἀνοίκτιστος, ον*, Anth.]

UNMOVED, *ἀκίνητος, ον* (lit. of things, and metaph. of the mind, etc.), Pind., Soph., Plat.; *ἀτεγκτος, ον* (esp. of the heart to pity), Trag., Ar.

UNMOWN, *ἄκῐρᾰτος, ον*, h.: *ἄκήρᾰτος, ον*, Eur.; *ἄτομος, ον*, Soph.; *ἄδρεπτος, ον*, Æsch.; *ἀδρέπανος, ον*, Soph.

UNMUSICAL, *ἄνεμος, ον*, Æsch.; *ἄμουσος, ον*, Eur., Plat.; *ἀναυδος, ον*, Soph.

UNMUTILATED (wholly), *πᾰνᾰπηρής, ές*, Call. *Vid.* UNMAIMED.

UNNATURAL, *ἀλλόκοτος, ον*, Ar., Thuc., Plat.

UNNATURALLY, *ἀλλοκότως*, Plat.

UNNECESSARY, *περισσός, ή, όν*, Soph., Xen.

UNNOTED, *ἄφραστος, ον*, h. *Vid.* UNPERCEIVED.

UNOBSERVANT, *ἄσκοπος, ον*, c. gen., Æsch.

UNOBSERVED, *ἀνεπῐφραστος, ον*, Simon; *ἄφαντος, ον*, Pind.

UNOBSTRUCTED, *ἀκώλῡτος, ον*, Luc.

UNOBSTRUCTEDLY, *ἀκωλύτως*, Plat.

UNOPPOSED, *ἄναντᾰγώνιστος, ον*, Thuc.

[UNORIGINATED, *ἀγένητος, ον*, Plat.; *ἀγενής, ές*, Plat.]

UNPAID, *ἀπόμισθος, ον*, Xen., Dem.

UNPARDONABLE, *ἄλαστος, ον*, Hom.

UNPERCEIVED, *ἄφραστος, ον*, h.:

ἄσημος, ον, Soph.; ἀναίσθητος, ον, Plat. *Vid.* UNKNOWN.

To be unperceived, to do a thing without being perceived, λανθάνω, fut. λήσω, aor. 2 ἔλαθον, perf. λέληθα, no other tenses in this sense (except λελαθόμην once in Hes.), c. part. of what the agent is doing, Omn. *Vid.* UNKNOWN.

UNPERCEIVEDLY, λεληθότως, Plat.

UNPERSUADABLE, ἀπειθής, ές, Soph., Thuc., Plat.; δυσπειθής, ές, Plat.; δύσπειστος, ον, Arist. *Vid.* OBSTINATE.

UNPERSUADABLY, ἀπειθῶς, Plat.; δυσπείστως, Isoc.

UNPHILOSOPHICAL, ἀφῐλόσοφος, ον, Plat.

A being unphilosophical, ἀφῐλοσοφία, ἡ, Plat.

UNPITIED, adj., νηλεής, ές, Soph.

UNPITIED, adv., ἀνοίκτως, Soph., Eur.; ἀνοικτίστως, Antipho.

UNPLEASANT, ἀδευκής, ές, Hom.; ἄτερπος, ον, Hom.; ἀτερπής, ές, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἀπροθύμως, ον, Hom., Hes., Hdt.; ἄχαρις, ο καὶ ἡ, neut. -ι, gen. -ῐτος, compar. -ίστερος, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Hdt.; ἀχάριστος, ον, Hom., Theogn., Xen.; ἀργαλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Theogn., Ar., Xen., Æschin.; δύσχῐμος, ον, Æsch., Eur.; πλημμελής, ές, Eur., Plat.; προσάντης, ες, Hdt.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.; [ἀνιαρός, ά, όν, Plat.; ἀνήδυντος, ον, Arist.; ἀγλευκής, ές (to the taste), Xen.] *Vid.* GRIEVOUS.

UNPLEASANTLY, ἀηδῶς, Plat.

UNPLEASANTNESS, δυσχέρεια, ἡ, Soph.; ἀηδία, ἡ, Plat., Dem., Æschin.

[UNPLOWED, ἀνήροτος, ον, Hom., Æsch.]

UNPLUCKED, ἄδρεπτος, ον, Æsch.

UNPLUNDERED, ἀκέραιος, ον, Hdt., Thuc.

UNPOLISHED, ἄξεστος, ον (of stone, wood, etc.), Soph.

UNPOLITE, ἀπειρόκᾰλος, ον, Xen.

UNPOPULAR, ἄχᾰριστος, ον, Eur., Xen.; λῠπηρός, ά, όν, Thuc.

Suspecting that this might be done in order to make him unpopular, ὑποτοπήσας μὴ . . . ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ τοῦτο γένηται, Thuc.

To be unpopular, φθονέομαι, pass., Eur.

It has made us unpopular among the Greeks, ἡμᾶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαβέβληκε, Isoc.

UNPOPULARITY, φθόνος, ὁ, Pind., Eur., Plat., Lys., Dem.; τὸ ἐπίφθονον, Thuc.

Fearing unpopularity with you, δείσας τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν, Isoc., so Dem.

UNPRACTICED (in any thing), νῆϊς, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Hom.; ἀπείρητος, ον, c. gen., Hom., Pind.; ἄπειρος, ον, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄγύμναστος, ον, Xen., Plat.; ἀμελέτητος, ον, Xen., Plat.; ἀσυγκρότητος, ον, Thuc.; ἀνάσκητος, ον, Xen. *Vid.* INEXPERIENCED.

In an unpracticed manner, ἀμελετήτως, Plat.

[*To be unpracticed*, ἀμελετήτως ἔχω, Plat.]

A being unpracticed, ἀμελετησία, ἡ, Plat.

UNPREJUDICED, κοινός, ή, όν, rarely ός, όν, Thuc., Lys. *Vid.* IMPARTIAL.

UNPREMEDITATED, ἄπροβούλευτος, ον, Arist.

UNPREMEDITATEDLY, ἀπροβουλεύτως, Plat.

UNPREPARED, ἄσκευος, ον, Soph.; ἀπᾰράσκευος, ον, Thuc., Xen., Dem.; ἀπᾰρασκεύαστος, ον, Xen.; ἀνάρμοστος, ον, Thuc.

UNPREPAREDLY, φαύλως, Eur.; ἀμελετήτως, Plat.

UNPROCLAIMED, ἄκήρυκτος, ον, Hdt., Xen., Plat.

Unproclaimed, adv., ἀκηρύκτως, Thuc.; ἀκηρυκτί, Thuc.

UNPRODUCTIVE, ἄγονος, ον, Theoph.

UNPROFITABLE, νηκερδής, ές, Hom.; ἀκερδής, ές, Soph.; ἀτέλεστος, ον, Hom.; ἄτελής, ές, Soph., Thuc.; ἀνόνητος, ον, Eur.; ἀλῠσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.

UNPROFITABLENESS, ἀκέρδεια, ἡ, Pind.

UNPROFITABLY, ἀλῠσῐτελῶς, Xen.

[UNPROLIFIC, ὀλιγόγονος, ον (of animals), Hdt.]

UNPROPITIOUS, πᾰράϊσιος, ον, Hom.; δύσφημος, ον, Hes., Eur.; πᾰρορνις, ῐθος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

UNPROSPEROUS, πᾰλίγκοτος, ον, Æsch. *Vid.* UNFORTUNATE.

UNPROSPEROUSLY, παλιγκότως, Hdt.

UNPROTECTED, ἄφρακτος, ον, c. gen. or c. dat. of the means, Soph., Eur.

UNPROVED, ἀνέλεγκτος, ον, Dem.; ἀνᾰπόδεικτος, ον, Plat., Lycurg.; οὐ βέβαιος (α, ον, and ος, ον), Thuc.

UNPROVIDED, ἄσκευος, ον, c. gen., Soph.; ἀσκευής, ές, Hdt.

UNPRUNED, ἀχείρωτος, ον, Soph.

[UNPUBLISHED, ἀνέκδοτος, ον, Cic.]

UNPUNISHED, ἀζήμιος, ον, Soph., Hdt., Thuc.; ἀθῳος, ον, Eur., Ar., Dem.; ἄτῐτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἄτῐμος, ον, Eur.; ἀτῐμώρητος, ον, Hdt., Thuc., Plat., Æschin.

Unpunished, adv., ἄνᾰτῐ, Soph.

UNQUENCHABLE, ἄσβεστος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ἄπαυστος, ον, Thuc.

UNQUESTIONABLE, ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Isæ. *Vid.* CERTAIN, UNDOUBTED.

UNQUESTIONABLY, ἀναμφισβητήτως, Plat.

UNQUESTIONED, ἀνέλεγκτος, ον, Thuc., Plat.; ἄβᾰσᾰνίστος, ον, Antipho.

Unquestioned, adv., ἀβᾰσᾰνίστως, Thuc.; ἀνεξελέγκτως, Thuc.

UNRAVAGED, ἀπόρθητος, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἀκήρᾰτος, ον, Hom.; ἄδῃος, ον, Soph.; ἄτμητος, ον, Thuc.; ἀκέραιος, ον, Hdt., Thuc.

UNRAVELING, AN (of the plot of a play), λῦσις, εως, ἡ, Arist.

UNREADY, ἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc.

UNREAL, ὕπουλος, ον, Soph., Thuc., Dem.; [πλασματώδης, ες, Arist.]

UNREAPED, ἄδρέπᾰνος, ον, Soph.

UNREASONABLE, ἄλογος, ον, Eur., Omn. Att. prose; ἀπεικώς, υῖα, ός, Antipho; [ἀγνώμων, ον, Æschin.; ἀνεπιεικής, ές, Thuc.]

UNREASONABLY, ἀπεοικότως, Thuc.; ἀπεικότως, Thuc., Isoc.; ἀσᾰφῶς, i. e., without being able to give a reason for being (frightened, etc.), Thuc.

[UNRECOMPENSED, ἀγέραστος, ον, Hom., Hes.] *Vid.* UNREWARDED.

UNRECONCILED, ἀδιάλλακτος, ον, Dem.

Unreconciled, adv., ἀδιαλλάκτως, Dion. H.

UNRECORDED, ἀμνημόνευτος, ον, Eur.

[UNREFUTED, ἀνέλεγκτος, ον, Plat.]

[UNREGARDED, ἀνεπίσκεπτος, ον, Xen.; ἀναρίθμητος, ον, Eur.]

UNREMEDIED, ἄνῐᾶτος, ον, Plat., Dem., Æschin.

[UNREMITTING, ἄλληκτος (ἀλ.), ον, Hom., Soph.] *Vid.* UNCEASING.

[UNREPENTANT, ἀμετανόητος, ον, N. T.]

UNREPENTED, ἄμετᾰμέλητος, ον, Plat.

UNREPROVED, ἄμεμπτος, ον, Æsch., Plat.

UNRESISTED, ἀνᾰγώνιστος, ον, Thuc.

[UNRESISTINGLY, ἀμαχεί, Thuc.]

UNRESTRAINED, ἀχᾰλῑνος, ον, Eur., Plat., ἄχᾰλίνωτος, ον, Xen.; ἄκόλαστος, ον, Eur., Hdt., Plat.; ἄκρᾰτος, ον, Plat.

UNRESTRAINEDLY, ἀκολάστως, compar. -οτέρως, Xen., Plat.

UNREVENGED, ἄτῐτος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ἀτῐμώρητος, ον, Antipho, Æschin.

UNREWARDED, ἀγέραστος, ον, Hom., Hes.; ἄμισθος, ον, Æsch., Soph.; ἀδώρητος, ον, h.; ἀχάριστος, ον, Lys.

UNRIDDEN, ἀνάμβᾰτος, ον, Xen.

UNRIGHTEOUS, ἄδῐκος, ον, Omn. post Hom.; ἀδῐκότροπος, ον, Crates. *Vid.* UNJUST.

UNRIPE, ὠμός, ή, όν, Ar., Xen., Arist.

UNRIPENESS, ὠμότης, ητος, ἡ, Arist.

UNRIVALED, ἀναντᾰγώνιστος, ον, Thuc.

UNROLL, τό, ἄνελίσσω, fut. -ξω, augment ει, Xen.; [ἀναπτύσσω (for reading), Hdt., Eur.]

UNROOT, τό, ἐκθαμνίζω, Æsch.; ἐκπρεμνίζω, Dem.

UNRUFFLED, ἄκῡμος, ον, Eur.; ἀκῡμαντος, ον, Eur. *Vid.* CALM.

UNRULY, ὀχλώδης, ες, Plat.; ἀπειθής, ές, Xen. *Vid.* TURBULENT.

UNSAFE, σφᾰλερός, ά, όν, Eur., Xen.; ἐπῐκίνδῡνος, ον, Omn. prose. *Vid.* DANGEROUS.

UNSAFELY, ἐπῐκινδύνως, Thuc., Xen.

UNSAID, ἄῤῥητος, η, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.

UNSALABLE, ἄπρᾶτος, ον, Lys., Dem.

UNSALTED, ἄναλμος, ον, Xen.

UNSANCTIFIED, βέβηλος, ον, Trag., Thuc. *Vid.* UNCONSECRATED, PROFANE.

UNSATISFIED, ἄᾶτος, ον, c. gen., Hes., Ap. Rh., contr. ἀτος, ον, Hom.; ἄκόρητος, ον, c. gen., Hom.; ἄκόρεστος, ον, c. irreg. superl. ἀκορέστᾰτος, Trag.; ἄκόρετος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* INSATIABLE.

UNSAY, TO—*and he unsaid his* (previous) *words*, πάλιν δ' ὔγε λάζετο μῦθον, Hom.

And he can not unsay this, κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν, Soph.

[UNSCIENTIFIC, ἀνεπιστήμων, ον, Hdt., Plat.]

UNSCRUPULOUS, πᾰνοῦργος, ον, Dem.

UNSCRUPULOUSLY, πανούργως, Ar.

To act unscrupulously, πανουργέω, Trag., Dem.

UNSCRUPULOUSNESS, πᾰνουργία, ἡ, Trag., Ar.; πανούργημα, ᾰτος, τό (esp. of an action), Soph.

UNSEAL, TO, ἀνᾰκογχῠλιάζω, Ar.

UNSEARCHABLE, ἄνερεύνητος, ον, Plat.

UNSEARCHABLY, ἀνερευνήτως, Plat.

UNSEASONABLE, πἄρἄκαίριος, ον, Hes.; πἄράκαιρος, ον, Epich., Menand.; ἄκαιρος, ον, Theogn., Æsch., Eur., Thuc.; ἀποκαίριος, ον, Soph.; ἔξωρος, ον, Soph.; ἄνωρος, ον, Hdt.; (of fruits, and metaph.), ὠμός, ή, όν, Ar.; πάρωρος, ον, Epicur.

For it seemed to Mardonius ... that it was an unseasonable time of year for warlike operations, ἔδοξε γὰρ Μαρδονίῳ ... ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν, Hdt.

UNSEASONABLENESS, ἄκαιρία, ή, Dem.

UNSEASONABLY, ἄκαίρως, Æsch.; παρακαίρως, Isoc.; πἄρὰ καιρόν, Pind., Eur., Plat.; ἄνευ or ἄτερ καιροῦ, Plat.; καιροῦ πέρᾶ, Æsch.; πἀρ μέλος, Pind.

For you are quibbling unseasonably, οὐ γὰρ ἐν δέουτι λεπτουργεῖς, Eur.

UNSECURED, ἄκλειστος, ον (of doors, etc.), Eur., Thuc.

UNSEEMLINESS, ἄμορφία, ή, Eur.; ἀμετρία, ή, Plat.

UNSEEMLY, οὐκ ἐπιεικτός, ή, όν, Hom.; ἀεικέλιος, α, ον, and ος, ον, also Ep. αἰκέλιος, Hom.; ἀεικής, Att. sometimes contr. αἰκής, ές, Hom., Soph., Æschin.; ἀεκήλιος, ον, Hom.; ἄκοσμος, ον, Hom., Æsch., Plat.; ἄτροπος, ον, Pind.; ἄπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.; ἄμορφος, ον, Eur., Plat.

In an unseemly manner, ἀεικές, Hom.; ἀεικέως, Att. ἀεικῶς and αἰκῶς, Simon., Soph.: ἀκόσμως, Æsch.

UNSEEN, ἠεροφοῖτις, ιδος, ή (of the Fury which walks in darkness, and comes on one unseen), Hom.; τῦφλός, ή, όν, Æsch., Soph.; λᾶθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.; ἄϊστος, ον (also Att. αἰστος, of what is destroyed, and therefore unseen), Hom., Æsch., Eur.; ἀνόρᾶτος, ον, Plat. *Vid.* SECRET.

UNSETTLE, TO, τἄράσσω, fut. -ξω, Omn. *Vid.* TO DISTURB.

UNSETTLED, ἀστἄθμητος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; ἀνῖδρῦτος, ον, Eur., and ἀΐδρυτος, ον, Ar.; ἀκἄτάστᾶτος, ον, Dem.; ἀόριστος, ον (of affairs), Plat., Dem.

In an unsettled state, ἀορίστως, Plat.

UNSHAKEN, ἀτέραμνος, ον (in mind), Hom.; ἀσᾰλής, ές, Æsch.; ἀσἄλευτος, ον, Eur.

UNSHAVEN, UNSHORN, ἄκερσεκόμης, ου, ὁ, Hom.; ἀκειρεκόμης, ου, ὁ, Pind.; ἄκουρος, ον, Ar.; ἀκήρᾶτος, ον (of the hair), Eur.

[UNSHIP, TO (a rudder), παραλύω (τὸ πηδάλιον), Hdt.]

[UNSHOD, ψηλίπους, ουν, Soph.; νήλιπος, ον, Ap. Rh.; ἀνήλιπος, ον, Theoc.; ἀνάρβυλος, ον, Eur.; ἄδετος, ον, Philost.]

UNSHOT (of an arrow), ἄβλής, ῆτος, ὁ καὶ ή, Hom.; (of a man not wounded by a shot), ἄβλητος, ον, Hom.

UNSHRINKING, ἄοκνος, ον, Hes., Soph., Thuc.

UNSHRINKINGLY, ἀόκνως, Plat., Dem.; ἀφειδῶς, Xen.

UNSIGHTLINESS, ἄμορφία, ή, Eur. *Vid.* UGLINESS.

UNSIGHTLY, ἀειδής, ές, Philetær.; δῦσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat. *Vid.* UGLY.

[UNSKILLED IN, ἀμαθής, ές, c. gen., Thuc.] *Vid.* IGNORANT.

UNSKILLFUL, ἄϊδρις, ιος, ὁ καὶ ή, often c. gen. of the art in which, Hom.; ἄδαήμων, ονος, ὁ καὶ ή, c. gen., Hom.; ἀδαής, ές, c. gen., sometimes c. infin., Soph., Hdt.; ἄτρῖβων, ωνος, ὁ καὶ ή, c. gen., Eur.; ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ή, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄτεχνος, ον, Plat. *Vid.* INEXPERIENCED.

An unskillful person, ἰδιώτης, ου, ὁ, c. gen. or c. περί and acc., Plat.

To be unskillful, ἰδιωτεύω, only act., Plat.

UNSKILLFULLY, ἀτεχνῶς, Xen.; ἀνεπιστημόνως, Plat.

UNSKILLFULNESS, ἀδαημονία, ή, Hom.; κἄκορρᾰφία, ή, Hom.; ἀφρᾰδία, ή, Hom.; ἀϊδρείη, ή, Hom., Hdt.; ἀτεχνία, ή, Plat.

UNSLAIN, ἄσφακτος, ον, Eur.

UNSLAKED, ἄπαυστος, ον (of thirst), Thuc.

UNSOCIABLE, ἄμικτος, ον, Soph., Eur., Thuc., Dem.; ἀπροσόμῐλος, ον, Soph.; ἄπροσήγορος, ον, Soph.; ἀσύμβλητος, ον, also ἀξύμ., Soph.; ἀπρόσμικτος, ον, sometimes c. dat. of those toward whom, Hdt.; ἀνομίλητος, ον, Plat.; ἀκοινώνητος, ον, Plat.; δυσκοινώνητος, ον, Plat.

UNSOCIABLY, ἀμίκτως (though not quite in this sense), Plat.

UNSOCIABILITY, ἀμιξία, ή, Hdt., Thuc., Isoc.; ἀπροσηγορία, ή, Arist.

UNSOLD, ἄπρᾶτος, ον, Lys., Dem.

UNSOUGHT (not to be sought or desired), ἄζηλος, ον, Æsch., Soph.

UNSOUND, σᾰθρός, ά, όν, Pind., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ὕπουλος, ον, Thuc., Plat., Dem.

UNSOWN, ἄσπαρτος, ον (both of fields and seed, etc.), Hom.; ἄσπορος, ον (of the ground), Dem.

UNSPARING, ἀφειδής, ές, Æsch., Thuc.

To be unsparing, ἀφειδέω, only act., often c. gen., Soph., Eur., Thuc., Lys.

UNSPARINGLY, ἀφειδέως, Att. -δῶς, Hdt., Xen., Dem.

UNSPARINGNESS, ἀφειδία, ή, Plat.

UNSPEAKABLE, ἄσπετος, ον, Hom., Soph., Eur.; ἄῤῥητος, ον, Hom., Soph., Eur., Dem., Plat.; οὐ φᾰτειός (ά, όν), Hes.; οὐ φᾰτός, ή, όν, Hes., Pind., Ar.; ἄφᾰτος, ον, Pind., Soph., Hdt.; ὕπερφᾰτος, ον, Pind.; ἀφώνητος, ον, Pind.; ἄφθεγκτος, ον, Bacchyl., Plat.; ἀπόῤῥητος, ον, Eur.; ἀνανδητος, ον, Trag.; ἄνανδος, ον, Soph.; ἄλογος, ον, Soph., Plat.; ἄνωνύμαστος, ον, Eur.; ἄφραστος, ον, h., Soph.; ἀνέκφραστος, ον, Xen.; ἀμῦθητος, ον, Dem.

For I have seen unspeakable acts of daring on their part, εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ τολμήματα, Eur.

UNSPEAKABLY, ἄφᾰτον, Ar.

UNSPOILED (by the enemy), ἄκήρᾶτος, ον, Hom.; ἄδῃος, ον, Soph.; ἄκέραιος, ον, Hdt., Thuc.

UNSTABLE, ἀστἄθμητος, ον, Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἀβέβαιος, ον, Dem.; πἄλίμβολος, ον, Plat., Æschin.; ἀστήρικτος, ον, Anth. *Vid.* FICKLE.

UNSTEADY (see foregoing), μετάρσιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; παράφορος, ον, Plat.

UNSTRING, TO (a bow), ἄνίημι (νῖ Ep., νῑ Att.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, Hdt.; ἐκλύω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῡμαι, Hdt.

UNSTUDIED, ἀμελέτητος, ον, Plat.

UNSUBDUED, ἄθραυστος, ον, Eur. *Vid.* UNCONQUERED.

UNSUBSTANTIAL, ἄμένηνος, ον, Hom.; κενός, ή, όν, Ion. and poet. (not Att.) also κεινός, Ep. also κενεός, compar. κενότερος, also κενώτερος, Omn.; μᾶταιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Plat.

UNSUCCESSFUL, ἄπρακτος, ον, Hom., Thuc., Dem.

To be unsuccessful, ἀποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠχηκα, sometimes c. gen. of the object, or c. part., only act., Anac., Xen., Dem.; ἄπρακτέω, only act., Xen.

UNSUCCESSFULLY, ἀπράκτως, Thuc.; ἀτύπως (vii., 30), Thuc.

UNSUCCESSFULNESS, ἀπραξία, ή, Æschin.

UNSUCKLED, ἄθηλος, ον, Ar.

UNSUITABLE, ἀσύμφορος, ον, Hes., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀνάρμοστος, ον, Hdt., Xen., Plat.; ἀνεπιτήδειος, ον, Plat., Xen.

To be unsuitable, ἀναρμοστέω, only act., Plat.

UNSUITABLENESS, ἀναρμοστία, ή, Plat.

UNSUITABLY, ἀσυμφόρως, Xen.; ἀναρμόστως, Plat.; ἀνεπῐτηδείως, compar. -ότερον, etc., Plat.

[UNSUNNED, ἀνήλιος, ον, Æsch.]

UNSUPPORTED, ψῑλός, ή, όν (of an assertion), Dem.

UNSUPPORTEDLY, ψῑλῶς, Plat.

UNSURE, σφἄλερός, ά, όν, Eur., Thuc., Plat., Dem.; ἀβέβαιος, α, ον (of persons), Dem.

UNSURMOUNTABLE, ἄμᾰχος, ον, Pind.

UNSURPASSED, UNSURPASSABLE, ἀνυπέρβλητος, ον, Dem.

UNSUSPECTED, ἄνῦποπτος, ον, Thuc., Xen.; ἀνῦπονόητος, ον, Dem.

UNSUSPICIOUS, ἀνυπόπτευτος, ον, Hyperid.

UNSWERVING, ἄκλῑνής, ές, Plat.

UNSWORN, ἀνώμοτος, ον, Eur., Ar., Antipho.

UNTAINTED, ἀμίαντος, ον, sometimes c. gen., Theogn., Pind., Æsch., Plat.

UNTAKEN, ἄνἄλωτος, ον, Hdt., Thuc., Isoc.; ἀθήρευτος, ον (of game), Xen.

UNTAMED, ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ή, Hom.; ἄδμητος, η, ον, Hom., Eur.; ἀδᾰμᾶτος, ον, Soph., Theoc.; ἀδᾰμαστος, ον, Xen.

UNTANNED, ἀδέψητος, ον, Hom.; ἀψηκτος, ον, Ar.

UNTASTED, ἄγευστος, ον, Arist.

UNTASTING, ἄγευστος, ον, c. gen., Soph.

UNTAUGHT (of a person), ἀπαίδευτος, ον, Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ἀμαθής, ές, Hdt.; ἀδίδακτος, ον, Dem.; ἄνάγωγος, ον (chiefly of horses, etc.), Xen.; ἄῤῥητος, ον (of things; opp. to δίδακτός), Soph.

[*To be untaught,* ἀμαθαίνω, Plat.]

UNTEACH, TO, ἀνἀδῐδάσκω, fut. -ξω, Hdt.; ἀπεθίζω, augment -εἰθ., c. μή and infin., Æschin.

UNTERRIFIED, ἀτάρβητος, ον, Hom., Æsch., Soph.; ἄτριστος, ον, Trag., Plat.; ἀνέκπληκτος, ον, Plat. *Vid.* FEARLESS.

UNTESTED, ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc.

UNTHANKFUL, ἀχάριστος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* THANKLESS.

UNTHINKING, ἀφρόντιστος, ον, Xen., Theoc. *Vid.* CARELESS.

UNTHINKINGLY, ἀφρονΐστως, Soph.

UNTHRIFTY, προετῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

UNTIE, TO, λύω (ῠ, but sometimes Ep. ῡ in arsis), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι (Hom. often has pluperf. pass. without augment or redupl., e. g., 3d sing. and pl. λῦτο, λύντο), Omn.; ᾽ἀναγνάμπτω, Hom.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, Soph., Eur.; διεξελίσσω, fut. -ξω, augment ειλ., Hdt.

One must untie, μεταδετέον, Ar.

UNTIL, *μέχρι* and *μέχρις*, c. gen. or c. opt. or subj., Omn. *Vid.* TILL.

[UNTILLED, ἀνήροτος, ον, Hom., etc.; ἀγεώργητος, ον, Theoph.]

UNTIMELY, ὠμός, ή, όν (prop. of fruits, also of old age, etc.), Hom., Hes., Ar.; ἄωρος, ον, Æsch., Eur., Antipho; ἄνωρος, ον, Hdt. *Vid.* UNSEASONABLE.

Doomed to an untimely death, πᾰνᾰώριος, ον, Hom.; ἀωροθᾰνᾰτος, ον, Ar.

At an untimely hour of the night, ἀωρόνυκτος, ον, Æsch.

Untimely, adv., ἀωρί, usu. c. gen. of the time, e. g., ἀωρὶ τῆς νυκτός, or ἀ. νυκτός, also c. adv., as ἀωρὶ νύκτωρ, Ar., Antipho, Theoc.; πρωΐ, Att. often πρώ, compar. πρωϊαίτερον (i. e., too early), Plat.

I come at an untimely hour, ἀωρίαν ἧκω, Ar.

An untimely fate, ἀωρία, ή, Pind.; προκαταστροφή, ή, Diog. L.

[*To come to an untimely end*, προκαταστρέφω, Diog. L.]

UNTIRING, ᾽ἄτειρής, ές, Hom.; ᾽ᾰμόγητος, ον, h.; ἄμοχθος, ον, Xen. *Vid.* UNWEARIED.

UNTO, ἐς or εἰς, c. acc., Omn. *Vid.* TO.

UNTOLD, ἄῤῥητος, ον, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem.

UNTOUCHED, ᾽ἀκήρᾰτος, ον (i. e., not so touched as to be injured), Hom., Æsch., Eur., Plat.; ᾽ἄθικτος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἄχρωστος, ον, Eur.; ᾽ἀκέραιος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀψᾶλακτος, ον, Soph., Ar.; ἄψαυστος, ον, Hdt., Thuc.; ἀνέπαφος, ον, Dem., Menand.; ᾽ἀδιέργαστος, ον (of an argument), Isoc.

UNTOWARD, δυσχερής, ές, Omn. Att.; δύσφορος, ον, Pind., Trag. *Vid.* UNFORTUNATE.

UNTOWARDLY, δυσχερῶς, Plat.

UNTOWARDNESS, δυσχέρεια, ή, Soph., Plat., Isoc.

UNTRACTABLE, ᾽ἀπειθής, ές, Soph., Plat.

UNTRACTABLY, ἀπειθῶς, Plat.

UNTRAINED, ᾽ἀγύμναστος, ον, Xen.; ᾽ἀνᾰγωγος, ον, Xen.

UNTRIED, ᾽ἄκρῐτος, ον (of persons or legal actions), Eur., Thuc., Lys., Æschin.; (i. e., untested), ᾽ἀκωδώνιστος, ον, Ar.; so ᾽ἀβᾰσάνιστος, ον, Dem.; (i. e., unattempted, q. v.), ᾽ἀπείρητος, ον, Hom.

Nor am I untried (i. e., unassailed) *by you with arts of divination*, κ᾽ οὐδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, Soph.

UNTRODDEN, ἀστειπτος, ον, Soph.; ἀστῐβής, ές, Æsch., Soph.; ᾽ἀτρῐβής, ές, Xen.; ἀστίβος, ον, Anth.; ἄβατος, ον, Hdt.

UNTROUBLED, ᾽ἄνοσος, ον, Ep. ᾽ἄνουσος, sometimes c. gen. of the evils by which, Hom., Eur.; ᾽ἀθόλωτος, ον (of water), Hes.; ᾽ἄπονος, ον, irreg. compar. ἀπονέστερος, Pind., Æsch., Soph.; ᾽ἄμοχθος, ον, Pind., Soph., Xen.; κᾰθᾰρός, ά, όν (φρήν), Eur.; ᾽ἀμέριμνος, ον (only of man), Menand.; ᾽ἀτᾰρακτος, ον, Xen., Plat.; ᾽ἀτᾰρᾰχος, ον, Arist.; ᾽ἀτᾰρᾰχώδης, ες, Arist.; ᾽ἀθόρῠβος, ον, Plat.

Untroubled, adv., ᾽ἀθορῠβως, Eur.; ᾽ἀτᾰρᾰκτως, Plat.

UNTRUE, ψευδής, ές, Omn.

UNTRULY, ψευδῶς, Eur., Thuc., Isoc.

UNTRUTH, AN, ψεῦδος, ους, τό, Omn.; ψεῦσμα, τό, Plat.

UNTWINE, TO, ἐξελίσσω, fut. -ξω, augment -ειλ., Eur.

UNUSED, ἄχρηστος, ον, Luc.

UNUSUAL, ἀλλόκοτος, ον, Soph.; ἀήθης, ες, Æsch., Soph.; [ξένος, η, ον, Æsch., Tim. Locr.] *Vid.* EXTRAORDINARY.

UNUSUALLY, ἀήθως, Thuc.; [παρηλλαγμένως, Polyb.]

UNUTTERABLE, ᾽ἀναύδητος, ον, Trag. *Vid.* UNSPEAKABLE.

UNVEIL, TO, intrans., ἐκκᾰλύπτομαι, mid., Hom., Ar.; ᾽ἀνᾰκᾰλύπτομαι, mid., also poet. -πτω, act., Eur., Xen.

UNVEILED, ᾽ἀκᾰλυπτος, ον, Soph.; ᾽ἀκᾰλῠφής, ές, Soph.

UNVEXED, ᾽ἀλῦπητος, ον, Soph.

UNWALLED, ᾽ἄτοιχος, ον, Eur.; ᾽ἀτείχιστος, ον, Thuc.

UNWARLIKE, φῦγοπτόλεμος, ον, Hom.; ᾽ἀλᾰπαδνός, ή, όν, Hom.; ᾽ἀπόλεμος, ον, poet. ἀπτόλεμος, ον, Hom., Pind., Plat.; ᾽ἄναλκις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, acc. -ῐδα and -ιν, Hom.; φῦγαίχμης, ου, ὁ, Æsch.

To be unwarlike, ἐθελοκᾰκέω, only act., Hdt.; ᾽ἀπολέμως ἔχω and ἴσχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Plat.

UNWARNED, ᾽ἀνουθέτητος, ον, Isoc.

UNWARILY, ᾽ἀφῠλάκτως, Xen.

UNWARY, ᾽ἀφῠλακτος, ον, Thuc., Xen., Dem.

UNWASHED, ᾽ἄνιπτος, ον, Hom., Hes.; ᾽ἀνᾰπόνιπτος, ον, Ar.; ἄλουτος, ον, Eur., Hdt.; [ἄπλυτος, ον, Simon., Pherecr.] *Vid.* DIRTY.

An unwashed state, ᾽ἄλουσία, ή, Eur., Hdt.

UNWASTED, ᾽ἀκέραιος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* UNRAVAGED.

UNWAVERING, ᾽ἀκλῐνής, ές, Plat.

UNWEANED, ἐπῖμαστίδιος, ον, Trag.; ἐπῖμάστιος, ον, Ap. Rh.

UNWEARIED, ἀκάμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Soph.; ᾽ἄκᾰμας, αντος, only masc., Hom., Pind.; ᾽ἄκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀῤῥηκτος, ον, Hom.; ᾽ἀτειρής, ές, Hom.; ἄκμητος, ον, h.; ᾽ἀμόγητος, ον, h.; ᾽ἄμοχθος, ον, Xen.; ἄκοπος, ον, Plat.

UNWEARIEDLY, ἀκᾰμᾰτα (ᾰκ., but also ᾱκ. poet.), Soph.

[UNWEDDED, ἄγαμος, ον, Hom., Xen., Dem.] *Vid.* UNMARRIED.

UNWEPT, ᾽ἄκλαυτος, ον, Hom.; ᾽ἄκλαυστος, ον, Trag.; ᾽ἀδᾶκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.; ᾽ἀδᾰ᾽κρῦτος, ον, Soph.

UNWETTED, ᾽ἄβροχος, ον, Eur.; ᾽ἄβρεκτος, ον, Mosch.

UNWHOLESOME, νοσώδης, ες, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* UNHEALTHY.

UNWILLING, ἀέκων, ουσα, ον, οντος, etc., contr. (as always in Att.) ᾽ἄκων, Omn.; ᾽ἀκαζόμενος, η, ον, Hom.; ἀεκούσιος, ον, Att. ᾽ἀκούσιος, Trag., Hdt., Thuc., Antipho, Dem.; ᾽ἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; [ἀβούλητος, ον, Plat.]

To be unwilling, ᾽ἄβουλέω, only act.. Plat.

UNWILLINGLY, ἀέκητι, c. gen. of the person against whose will, Hom.; ᾽ἀκουσίως, Eur., Thuc., Antipho; χᾰλεπῶς, Thuc.; ὀκνηρῶς, Xen.

UNWIND, TO, ἐξελίσσω, fut. -ξω, augment ειλ., Eur.

UNWISE, ᾽ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; ᾽ἄσοφος, ον, Theogn.

UNWISELY, ἀφρόνως, Soph.

UNWITNESSED, ᾽ἀμάρτῡρος, ον, Thuc., Dem., Æsch.

Unwitnessed, adv., ᾽ἀμαρτῦρως, Dem.

UNWONTED, ἀήθης, ες, Æsch., Soph., Thuc. *Vid.* EXTRAORDINARY.

UNWONTEDLY, ἀήθως, Thuc.

UNWOOED, ἀμνήστευτος, ον, Eur.; ἀσπούδαστος, ον, Eur.

UNWORTHILY, ᾽ἀναξίως, Thuc., Xen., Dem.

UNWORTHINESS, φαυλότης, ητος, ή, Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἀναξία, ή, Zeno ap. Diog. L.

UNWORTHY, ᾽ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Omn. Att.; ᾽ἀπάξιος, ον, Plat.

[*Unworthy of a man*, ἀνανδρος, ον (e. g., δίαιτα), Plat.]

To think unworthy, ᾽ἀπαξιόω, and mid., but no pass., c. gen., Æsch., Thuc., Arist.; ᾽ἀτῑμάζω, c. infin., or c. τὸ μὴ οὐ and infin., or c. gen., Soph.

Do not think me unworthy for you to tell . . ., μὴ μ᾽ ἀτιμάσῃς φράσαι, Soph.

UNWOUNDED, ἄουτος, ον, Hom., Hes.; ᾽ἀνούτᾰτος, ον, Hom., Æsch.; ᾽ἄβλητος, ον (with a missile weapon), Hom.; ᾽ἄτρωτος, ον, Pind., Trag.

Unwounded, adv., ᾽ἀνουτητί, Hom.

UNWRITTEN, ᾽ἄγραπτος, ον, Soph.; ᾽ἄγρᾰφος, ον, Thuc., Plat., Dem.

UNWROUGHT, ἄξεστος, ον, Soph.; ἀσκέπαρνος, ον, Soph.; ᾽ἄπῦρος, ον (of metals, etc.), Hom.; ἀμόρφωτος, ον, Soph.

UNYIELDING, οὐκ ἐπιεικτός, ή, όν, Hom.

UNYOKE, TO, λύω (ῠ, but also ῡ Ep. in arsis, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι (Hom. often uses pluperf. pass. without augment or redupl., e. g., 3d sing. and pl. λῦτο, λύντο), Hom., Hes., Eur.; κᾰτᾰλύω, Hom.; ὑπολύω, Hom.; ὑπεκπρολύω, Hom.

To unyoke and put to another carriage, μεταζεύγνῡμι, Xen.

UP, ᾽ἀνά, c. acc., Omn.; ᾽ἄνω, sometimes c. gen. of that up to which, Omn. poet.

Up to a certain amount, ἕως, c. gen., Lex ap. Dem.; [*μέχρι* or *μέχρις* (as adv. not affecting the construction), Æschin.]

Up to this time, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, Xen.; [εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου, Plat.] *Vid.* TILL.

Up (i. e., get up, rise up), ἄνα for ἀνάστηθι, Hom., Soph.; [(i. e., arouse), ὄρσο and ὄρσεο, Hom.]

He moved his head up and down, κάρα τε διετίναξ᾽ ἄνω κάτω, Eur.

UPBRAID, TO, νεικέω, fut. -ήσω, poet. also -έσσω, esp. in aor. 1, Ep. pres. also νεικείω, and imperf. νεικείεσκον, only act., Hom., Hdt.; ὀνειδίζω, c. acc. pers. or c. dat., often c. acc. of the fault and dat. pers., or εἰς and acc. pers., fut. mid. in pass. sense, Omn.; [μέμφομαι, Hes., Hdt.] *Vid.* TO REPROACH.

UP-HILL, adv., ᾽ἄναντα, Hom.; ὄρθιον, ὄρθια, and πρὸς ὄρθιον, Thuc., Xen.; πρὸς τὸ σῖμόν, Ar., Xen.; πρόσαντα, Dicæarch.

Up-hill, adj., ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ᾽ἀνάντης, ες, Hdt., Xen., Plat.; σῖμός, ή, όν, Ar., Xen.; προσάντης, ες, Pind., Thuc.

UPHOLD, TO, ᾽ἀνέχω, imperf. -εἶχον, also ἀνίσχω, ἀνισχον, fut. ἀνέξω and

ἀνασχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, and poet. (including Trag.) ἀνέσχεθον, perf. ἀνέσχηκα (Hom. also has 3d sing. pres. indic. ἀνέχησι), only act. in this sense, Hom.; ἀναφέρομαι, Æsch. *Vid.* To support.

Upholsterer, κλινοποιός, ὁ, Plat., Dem.; κλινουργός, ὁ, Plat.

Upon, ἀνά, c. dat., Hom., Pind.; ἐπί, c. dat., Omn. *Vid.* On.

Upper, ὑπέρτερος, and superl. ὑπέρτᾰτος, Omn. poet.; ὕπτιος, α, ον, Eur.

Upper, esp. wrong side uppermost, as, *a helmet with the hollow side up*, ὑπτίου κράνους, or *a shield*, ὑπτια ἀσπίς, etc., Æsch., Ar., Thuc., Lys.

Upper Phrygia, ἡ κἀθὕ τερθε Φρὺγίη, Hdt.

Upper Asia, ἡ ἄνω Ἀσίη, Hdt.

Uppermost, ἀνώτατος, η, ον, Hdt.

Upright, ὀρθός, ή, όν, Omn.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ὀρθοστᾰ́της, ου, ὁ, only masc., Eur.; [ὀρθοστᾰτος, ον, Eur.] *Vid.* Straight.

Upright (i. e., honest), δἵκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. *Vid.* Just.

[*To give an upright decision*, κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζω, Hdt.]

Upright, adv., ἀναστᾰδόν, Hom.; ὀρθοστᾰδόν, Æsch.; ὀρθοστᾰδόν, Ap. Rh.

An upright posture, ὀρθότης, ητος, ἡ, Xen.

To set upright, ὀρθόω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἀνορθόω, often in the augmented tenses with dupl. augm., e. g., imperf. ἠνώρθουν, Soph., Hdt., Plat.; κᾰτορθόω, Eur.; ἐξορθόω, Plat.

Uprightly, δἵκαίως, Eur., Plat.; [κατὰ τὸ ὀρθόν, ὀρθῶς, Hdt.]

To act uprightly, δἵκαιοπρᾱγέω, only act., Arist.; [ὀρθοπραγέω, Arist.]

Uprightness, δἵκαιοσὕνη, ἡ, Theogn., Omn. Att. prose. *Vid.* Justice.

Uprise, to, ἀνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Omn. *Vid.* To rise.

Uproar, θόρῦβος, ὁ, Pind., Omn. Att.; τᾰρᾰχή, ἡ, Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Tumult.

To be in uproar, τᾰράσσομαι, pass., c. irreg. perf. τέτρηχα, pluperf. ἐτετρήχειν, Hom. *Vid.* To be disturbed.

[Upset, an, περίσφαλσις, εως, ἡ, Hipp.; ἀνατροπή, ἡ (e. g., πλοίου), Arist.]

Upset, to, τἰνάσσω, fut. -ξω, Hom.; ᾽ἀνᾰστρέφω, perf. -έστροφα, perf. pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, etc., Hom.; ᾽ἀνᾰτρέπω (often metaph.), aor. 2 mid. in pass. sense, Hom., Andoc.: ᾽ἀναχαιτίζω, (esp. metaph. of upsetting a plan), Dem. *Vid.* To overturn.

[Upshot—*the upshot of the matter is . . .*, ἐκ τούτων περιγίγνεται . . ., Dem.]

Upside down, ᾽ἄνω κᾰ́τω, ἄνω καὶ κάτω, Pind., Æsch., Plat., Dem.

[*To turn upside down*, ἀναστρέφω, Hom.; μεταῤῥίπτω, Dem.]

He turns every thing upside down, πάντ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησι, Æsch.: so ἅ. κ. κυλίνδω, ποιέω, etc., Pind., Hdt.

For the former state of things is turned upside down, τὰ γὰρ δὴ πρῶτ᾽ ἀνέστραπται πάλιν, Eur.

[*A turning upside down*, ἀνάτρεψις, εως, ἡ, Arist.]

Up stairs, ᾽ἀνᾰβᾰ́δην, Ar.

Upward, ἄνω, Omn.; [ἀνεκάς, Pind., Ar., Crates.]

To have an upward direction, ἐπᾰνᾰκύπτω, Xen.

Urbanity, εὐπροσηγορία, ἡ, Isoc.

Urethra, οὐρητήρ, ῆρος, ὁ, Hipp.; οὐρήθρα, ἡ, Hipp.

Urge, to, Urge on, ἐπισπέρχω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Thuc., Ap. Rh.; ὄρνῡμι, and pres. and imperf. ὀρνύω, ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and Ep. ὄρσασκον, only act. in exactly this sense, Hom., Pind., Soph.; ἐπείγω, rare except in pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Thuc.; ᾽ἄνίημι (νῐ, but νῑ Att., though also νῑ Ar.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, etc., Hom., Hdt., Xen.; ἐφίημι, Hes.; ἐνίημι, Thuc., Mosch.; σεύω, only pres., imperf., and aor. 1 act., Ep. ἔσσευα in this sense, Hom., Ap. Rh.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Omn.; ὁρμάω, Omn.; ἐντύω, only pres. and imperf. act., Theogn., Pind.; ἐπισπεύδω, only act., c. acc., sometimes c. dat., Soph., Plat., Isoc.; ἐνᾶγω, aor. 2 -ήγαγον, of urging on a thing (i. e., war, etc.), Thuc.; κᾰτεπείγω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; παρορμάω, Xen.; πᾰροξύνω, Xen., Isoc., Dem.; προκῑνέω, Xen.; προσορίγομαι, mid., c. dat., Hdt. *Vid.* To excite, To persuade.

To urge or *be urged besides*, προσεπίκειμαι, imperf. -εκείμην (being in reality perf. and pluperf. pass.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Dem.

To help to urge on, to urge together, at the same time, etc., σὺνεποτρύνω, Soph.; σὺνεξορμάω, Isoc.; [συνεπισπεύδω, Xen.]

To urge against, ἐπεμβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. dat. or sine cas., Xen.

Urged, to be (as an argument), ᾽ἀγωνίζομαι, pass., Eur.

Urgency, ᾽ἀνάγκη, ἡ, Omn.

Urgent, ᾽ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Omn.

Urgent to know the way, ζᾶχρεῖος ὁδοῦ, Theoc.

[*To be urgent*, προσεπίκειμαι, Dem.; *he is urgent in entreaty*, πολύς ἐστι λισσόμενος, Hdt.]

[Urinary—*the urinary ducts*, οἱ οὐρητῆρες, Foës. Œcon. Hipp.]

Urine, ὄμιχμα, ᾰτος, τό, Æsch.; οὖρον, τό, Hdt.; οὐρήματα, τά, Hdt.

A desire to pass urine, λιψουρία, ἡ, Æsch.

To pass urine, ὀμῖχέω, Hes.; ὀμίχω, only in aor. 1 act., Hippon.; οὐρέω, only act., Hes., Hdt.

A passing urine, οὔρησις, εως, ἡ, Hipp.

Urn, an, φιάλη, ἡ, Hom.; ἀμφῐφορεύς, ὁ, Hom.; κάλπις, ῐδος, ἡ, acc. -ῐδα and -ιν, Hom., Pind., Ar., Mel.; λέβης, ητος, ὁ, Æsch., Soph.; κύτος, τό, Trag., Plat.; προχώτης, ου, ὁ, Eur.; ἀμφορεύς, ο, Soph.; τῦ́πωμα, ᾰτος, το, Soph.; τεῦχος, τό, Trag.; κρωσσός, ὁ, Mosch.

A cinerary urn (for which also some of the preceding words are used at times, e. g., τεῦχος, κάλπις, etc.), λάρναξ, ᾰκος, ἡ, Hom.; σορός, ἡ, Hom., Ar., Hdt.; στέγος, τό, Soph.; [ἄγγος, τό, Hdt., Soph.; νεκροθήκη, ἡ, Eur.]

A balloting urn, ᾽ὔδρία, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

Use, Usage, ἔθος, τό, Omn. Att. *Vid.* Custom.

[*According to ancient usage*, κατὰ τὰ πάτρια, *contrary to*, παρὰ τὰ π., Plat.]

Use (i. e., advantage), ὄφελος, τό, only nom. and acc. sing., Omn.; ὠφελία and ὠφέλεια, ἡ, Omn. Att.; ὠφέλημα, ᾰτος, τό, Trag., Xen.; ὠφέλησις, εως, ἡ, Soph.; χρεία, ἡ, Theogn., Omn. Att.; χρῆσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Omn. Att. prose; προσφορά, ἡ, Soph.

What use will this be to the city? τί τοῦτ᾽ ἔσται τῇ πόλει; Dem.

There is no use in . . ., οὐδὲν ἔργον, or οὐκ ἔργον, c. gen. or c. infin., Soph., Ar.

[*There's no use in a knife that won't cut*, μαχαίρας οὐδὲν ὄφελος ἤτις μὴ τέμνει, Dem.]

Use (i. e., a using), χρῆσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Thuc.; προσφορά, ἡ, Plat.

Not having the use of reason, ᾽ἄχρηστος ξὕνέσει, Eur.

Use, to, χράομαι, mid., c. perf. pass. κέχρημαι in act. sense, aor. 1 pass. ἐχρήσθην (in pass. sense in Hdt.), no other part of the pass. voice, contr. άει in ῆ, etc., c. dat., Omn.; ἐπῐχράομαι, Eur.; διᾰχράομαι, Hdt., Xen.; ἀποχράομαι, Thuc.; κᾰτᾰχράομαι (perf. pass. in pass. sense in Amphis), Plat., Isoc., Dem., Amphis; τρέπω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Ar., Hdt.

To use a great deal, very frequently, ἐμφορέομαι, mid., c. gen., Hdt.; νομίζω (of being in the habit of using, esp. of the habits of a country), c. acc. or c. dat. (e. g., *but these do not customarily use the same language*, Γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, Hdt.; *they use neither shield nor spear*, οὔτε ἀσπίδα οὔτε δόρυ νομίζουσι, Hdt.), so of using festivals, etc., but in this sense esp. c. dat.—*but the Egyptians do not at all use hero-worship*, νομίζουσι δ᾽ ὧν Αἰγύπτιοι οὐδ᾽ ἥρωσιν οὐδέν, Hdt. (Thuc. and Plat. (Com.) use it as exactly equivalent to χράομαι, Trag. only in pass.), Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat. (Com.); πατέω, Ar., Plat.

To use besides, προσχράομαι, c. dat., Plat.

To use besides, in a different way, πᾰρᾰκᾰτᾰχράομαι, Arist.

[*To use up*, καταχράομαι, Lys., Dem.; ἀνᾰλίσκω, Thuc., Ar., Plat.] *Vid.* To consume.

To use up beforehand, προκαταχράομαι, Dem.

To use (i. e., to be accustomed, q. v.), ἔθω, pres. only in Hom., and only in part., more usu. perf. in pres. sense εἴωθα, Ep. also ἔωθα, pluperf. εἰώθειν, etc., no other tenses in common Greek, Omn.; νομίζω, c. infin., sometimes c. acc. of what is adopted as a custom, Hdt., Thuc., Xen.

One must use, χρηστέον, c. dat., Plat.

One must use besides, προσχρηστέον, Plat.

Understanding how to use, χρηστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Used, to be, or Usual, κᾰθίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph., Hdt., Thuc.; νομίζομαι, Æsch., Soph.

It is usual, φῐλεῖ, Plat.

But we will not say it is usual in Greece, ᾽Αλλ᾽ οὐ νομίζειν φήσομεν καθ᾽ Ἑλλάδα, Eur.

Useful, χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, c. dat. pers., c. εἰς, πρός, etc., and acc. of the object (and this is the usual construction of words in this sense), sometimes c. infin., Theogn., Hdt., Omn. Att.; πρόσφορος, ον, Pind.,

Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ὠφέλῐμος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Plat., Isoc.; ὠφελησῐμος, ον, Soph., Ar.; χρεῖος, ον, Æsch.; ἐπῐκαιρος, ον, Soph., Thuc.; ἄρωγός, όν, c. gen. of the object or pursuit in which, or c. dat., or c. πρός and acc., Soph., Thuc., Plat.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χρηστήριος, α, ον, and ος, ον, Plat. (Com.); ἐπῐτῐήδειος, α, ον, also ος, ον, Eur., Omn. Att. prose; ὀνησῐμος, ον, Æsch., Soph.; εὔχρηστος, ον, Xen., Plat.; προσφερής, ές, Hdt.; ὀφέλσιμος, ον, Call.; ὀνῐ́ῐστος, η, ον, Anaxag., Ap. Rh.

Useful to the state, ὀνησῐ́πολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Simon.

Useful in many things, very useful, πολυωφελής, ές, Xen.; πολὺ χρηστος, ον, Arist.

Useful in all things, πάγχρηστος, ον, Xen.

[*To do something useful,* προῦργου τι δράω, Ar., Plat.]

To be useful, συμφέρω, fut. σῦνοίσω, aor. 1 σῦνήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, very often 3d sing. as impers., and esp. is the participle used in this sense, Omn. Att.

Usefully, χρησῐμως, Thuc.; ἐπῐτῐηδείως, Hdt., Thuc.; συμφερόντως, Xen., Plat., Isoc.; ὠφελῐμως, Xen., Plat.; ὀνησῐμως, Plat.; [προῦργου, Plat.]

Very usefully, πολυωφελῶς, Ar.

Usefulness, χρῆσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Use.

Great usefulness, πολῦχρηστία, ἡ, Theoph.

Useless, ἐτώσιος, ον, Hom., Hes., Theoc.; ἄλιος, α, ον, Hom.; ἄπρακτος, ον, Hom., Pind.; ἄχρειος, α, ον, more usu. ος, ον, Ep. also ἀχρήϊος, Omn.; κᾰκός, ή, όν, compar. -ώτερος, etc. (Hom., Theoc., but not Att.), more usu. κακίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος, Omn.; μετᾰδουπος, ον, Hes.; ἄνωφελής, ές, Trag., Thuc., Xen.; ἀνωφέλητος, ον, Æsch., Soph., Xen.; ἄχρηστος, ον, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀνόνητος, ον, Eur., Plat., Dem.; ἀλῠσῐτελής, ές, Xen., Plat., Dem. *Vid.* Vain.

But do not you, oh wretched woman, wear yourself out with useless grief, Σὺ δ' ὦ τάλαινα μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις Τρύχου σὺ σαυτήν (lit., by grieving for what can not be undone), Eur.

To make useless, ἀμενηνόω, only act., Hom.

Uselessly, ἀλίως, Soph.; ἀχρήστως, Dem.

Uselessness, ἀχρηστία, ἡ, Plat.

Usher, *vid.* Teacher.

[*Usher* (who announces guests), ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, Luc.]

Usual, εἰωθώς, υῖα, ός, Hom., Eur., Thuc., Plat.; σῠνήθης, ες, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; νόμῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Xen., Andoc.; ἠθάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar. *Vid.* above, To be used or usual, Custom.

Usually (as is usual, etc.), εἰωθότως, Soph.; [ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, Plat.]

Usurer, ᾱ, τοκιστής, οῦ, ὁ, Plat.

A usurer (on a small scale), ὀβολοστᾰ́της, ου, ὁ, Ar.

To be a usurer, τοκίζω, sometimes c. acc. cogn., only act., Ar., Dem.; *on a small scale, to practice petty usury,* ὀβολοστᾰτέω, Ar.

The trade of a petty usurer, ἡ ὀβολοστᾰτῐκή, Arist.

Usurp, το, ἐπῐβᾰτεύω, only act., c. gen., Hdt.

Usury, τόκος, ὁ, Pind., Ar., Plat., Lys.

The practice of usury, τοκισμός, ὁ, Xen., Arist.

To be ruined by usury, κατατοκίζομαι, pass., Arist.

Utensil, ᾰ, σκεῦος, τό, Ar., Thuc., Xen., Plat.; [χαλκίον, τό (bronze or copper), Ar., Xen.] *Vid.* Syn. 7.

[Uterine, ὁμομήτριος, ον, Hdt., Plat.]

Uti possidetis—*It seems good to the Lacedæmonians and the other allies, if the Athenians should make peace, that each of us should remain in their present condition, on the principle of uti possidetis* (lit., having what we now have), ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ἐὰν σπονδὰς ποιῶνται οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τῆς αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχοντας ἅπερ νῦν ἔχομεν, Thuc.

Utmost, ἔσχᾰτος, η, ον, Omn.

Utter, ὖλος, η, ον, Xen., Plat., Dem.; [*an utter blunder,* ὅλον ἁμάρτημα, τό, Xen.]

The Athenians were in utter despondency, οἱ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, Thuc.

Utter, το, φημίζω, fut. -ῐσω, and poet. -ίξω (not Att.), Hom., Hes., Æsch.; χέω, fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, more usu. (and in Att. only) ἔχεα, perf. pass. κέχῠμαι, etc., Hom., Simon., Pind., Æsch.; κᾰτᾰχέω, Hom., Hes., Plat.; προχέω, Pind.; ἐκχέω, Trag.; ἴημι (ἵη Att., ἴη Ep., but also in Hom. ῑ sometimes, esp. before ε or ει, in mid. and pass. ἵεμαι always), imperf. ἵην and ἴουν, aor. 1 ἧκα, Ep. ἔηκα, no pass. in this sense, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; προΐημι, also mid. in aor. 2 προέμην, Hom., Eur., Dem.; ἀφίημι, Eur., Hdt., Isoc., Dem.; μεθίημι, Eur., Hdt.; ἐκβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; φωνέω, Omn. poet., Hdt., Plat.; προφωνέω, Æsch., Soph.; αὐδάω, Pind., Trag.; γηρύω (ῠ, but also ῡ in Æsch. and Theoc.), also mid., no pass. in pass. sense, but Æsch. has aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Æsch., Eur., Ar., Theoc.; φθέγγομαι, mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat.; λάσκω, fut. λᾰ́κήσω and -ομαι, aor. 2 ἔλᾰκον, perf. λέλᾰκα, no pass., Trag., Ar.; ὄρούω, also mid., no pass., Trag.; κελᾰδέω, only act., Æsch., Eur.; πίμπω, Æsch., Soph.; φαίνω, perf. πέφαγκα in act. sense, πέφηνα in pass. or intrans. sense, perf. pass. (Att.) πέφασμαι, Æsch., Soph.; ἀμφαίνω for ἄνᾰφ., Æsch.; ἠπύω, only act., no perf., Trag.; ἰᾰχέω, only act., Trag., Ar.; τοξεύω, Æsch.; ἐκκῑνέω, Æsch.; ῥῖπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥῐ́φην (Pind. has perf. pass. ῥέριμμαι for ἔῤῥιμμαι), Æsch., Eur.; ἐκρῖπτω, Æsch.; ἀπορρῖπτω (esp. employing boldness in what is said), Hdt.; χαίνω, esp. in aor. 2 act., Soph., Ar., Call.; ἁπορροιβδέω (like birds of prey), only act., Soph.; ἄπύω, fut. -ῦσω, only act., Eur., Mosch.; αὔω, fut. ἀύσω, only act., Eur.; γεγωνίσκω, only act., Æsch., Eur.; ἐνδᾰτέομαι, mid., no pass., Eur.; προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur.; προσφέρω, Eur., Hdt.; ἐκφέρω, Soph., Hdt.; ἄνᾰφέρω, Theoc., Ap. Rh.; ἀντηχέω, only act., Eur.; ῥήγνῡμι, aor. 2 pass. ἐῤῥᾰ́γην, Hdt., Dem.; ἐκφλύσσω, only pres. act., Ap. Rh.; βαμβᾰ́λω (in pres. act. in an indistinct way), Mosch.

To utter a word out of one's mouth, ἔπος στόμᾰτος ἀποπνέω, poet. also (not Att.) -πνείω, fut. -πνεύσω, Pind.

To utter against, ἐπῐφλύω, c. dat., Soph., Ap. Rh.

Utterance, φωνή, ἡ, Omn.; [*utterance of words,* προφορὰ ῥημάτων, Hdn.] *Vid.* Voice.

Utterly, πάμπας, Omn. poet., Plat.; κατ' ἄκρης (esp. of destroying or perishing), Hom., Soph.; so πρόῤῥιζον and πρόῤῥιζα, Æsch., Ar.; so πρυμνόθεν, Æsch.; πρότρυμνα, Æsch.; ἄρδην, Eur., Plat., Dem., Æschin.; οὐ μᾶλις, Æsch.; πρύπᾶν, Eur.; πάνυ, Æsch., Thuc., Plat.; ἀτεχνῶς, Xen., Plat.; πρόχυν, Ap. Rh.

I am far, ay, utterly removed (from such conduct), πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω, Æsch.

Utterly (of destroying or perishing) is also rendered by adjectives: πρόῤῥιζος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt.; προθέλυμνος, ον, Hom., Ar.; αὐτόπρεμνος, ον, Ar.

[*To ruin utterly,* ἀνίκεστα ποιέω (τινά), Xen.; *to be utterly ruined,* ἀνίκεστα πάσχω, Thuc.]

[*To be utterly discomfited,* τοῖς ὅλοις ἡττάομαι, Dem.]

Uttermost, ἔσχατος, η, ον, Omn.; νέατος, Ep. νείατος, η, ον, Hom.

To the uttermost, ἐς τέλος, Hes.; [ἐς πᾶν (τινος), Hdt.]

Uvula, the, στᾰφῠλή, ἡ, Arist., Hipp.; τὸ στᾰφῠλοφόρον, Arist.

V.

Vacancy, κενότης, ητος, ἡ, Plat.

The vacancy which is before one's eyes, ὀμμάτων ἄχνία, ἡ, Æsch.

Vacant, κενός, Ep. also κεινός, ή, όν (also in Pind.), and κενεός, ά, όν, Omn. *Vid.* Empty.

Vacation, ἐκεχειρία, ἡ, Ar.

Vacillate, το, ὀκνέω, Ep. also ὀκνείω, only act., Soph., Hdt., Xen., Plat.

One must (not) *vacillate,* (οὐκ) ὀκνητέον, Plat.

Vacillating, ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc.

In a vacillating manner, ὀκνηρῶς, Xen.

Vacillation, ὄκνος, ὁ, Soph.

Vacuity, κενότης, ητος, ἡ, Plat.

[Vacuum, ᾰ, τὸ παρακενωθέν, Plut.]

Vagabond, ᾰ, Vagrant, ἀλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, also as adj., Hom.; ἀλήτης, ου, ὁ, also as adj. with masc. substantives (e. g., ἀλ. βίος), Hom., Trag., Hdt.; ἄγύρτης, ου, ὁ, Eur.; [as adj., ἀνέστιος, ον, Hom., Soph.; ἀνίδρυτος, ον, Ar., Eur., Dem.; ἄπολις, ι, Hdt., Plat.; περίπολις, ὁ καὶ ἡ, Phryn.; πλάνης, ητος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Isoc.]

To be a vagrant, ᾽ἀλητεύω, only act., Hom., Eur.

A being a vagrant, ᾽ἀλητεία, ἡ, Eur.

VAGUE (of words), κωφός, ἡ, όν, Soph.: [ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Soph.] *Vid.* OBSCURE.

VAIL, *vid.* VEIL.

VAIN (i. e., useless, etc.), ᾽ἄνηυστος, ον, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἀποφώλιος, ον, Hom., Eur.; τηῦσιος, α, ον, Hom., h.; ᾽ἀνεμώλιος, ον, Hom.: ᾽ἄλιος, α, ον, Hom., Soph.; ἐτώσιος, ον, Hom., Hes., Theoc.; ἀπόβλητος, ον, Hom.; μετᾰμώνιος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; μέλεος, α, ον, also ος, ον, Hom.; κενός, Ep. also κεινός ή, όν (also in Pind.), and κενεός, ά, όν, Omn.; μᾶταιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Omn. Att.; χᾰμαιπετής, ές, Pind.; χᾰμαιπετέων, ουσα, ον, Pind.; μετάρσιος, α, ον, and ος, ον (of a vain boast), Eur.; κοῦφος, η, ον, Soph., Thuc.; μαψῑδιος, ον, Eur., Theoc.; ἄκραντος, ον, Pind., Æsch.; ἠλίθιος, α, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* SYN. 244.

Wholly vain, παμμᾶταιος, ον, Æsch.

Vainly speaking (of birds of omen), μαψῐλόγος, ον, h.

Vain thinking, κενεόφρων, Att. κενόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Pind., Æsch.

To make vain, utter a vain word, shoot a vain arrow, etc., ἀλιόω, only act., Hom., Soph.

[*A vain attempt*, ματία, ἡ, Hom.]

In vain, ᾽ἄλιον, Hom.; αὖτως (LIDD. and Sc. doubt this word having this sense), Hom.; μέλεον, Hom.; μάψ, Hom.; μαψῑδίως, Hom.; ἀλλως, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; μᾶτην, h., Pind., Omn. Att.; μᾶταίως, Eur.; ᾽ἀνύνητα, Eur., Plat.; διὰ κενῆς, Eur., Ar., Thuc.; ἠλίθιον, Ar.; ἠλίθιως, Plat.; τηῦσίως, Theoc.; ἠλίθα, Ap. Rh.

Not in vain, οὐκ ἐτός, Ar., Plat.

To be in vain, μᾶτάω, only act., Hom., Æsch.

To do any thing in vain, μᾶτάω, c. part., Ap. Rh.

VAIN (i. e., conceited and silly), χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Solon, Pind., Ar., Plat., Arist.

VAIN-GLORIOUS, ᾽ἀλαζών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Plat.; κενόδοξος, ον, Polyb. *Vid.* ARROGANT.

VAIN-GLORIOUSNESS, ᾽ἀλαζονεία, ἡ, Xen.; κενοδοξία, ἡ, Polyb.

VALE, Α, ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt. *Vid.* VALLEY.

VALIANT, ῥηξήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes.; ἀλκῐμος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; also κρατερός, compar. κρείσσων, superl. κρᾶτιστος (Ep. also κάρτιστος), Omn. poet., Plat. *Vid.* BRAVE.

VALID, κῦριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Plat., Dem.; ἰσχῠρός, ά, όν, Lys.

To be valid, ἰσχύω, only act., Eur., Ar.

VALIDITY, κῦρος, τό, only sing., Soph., Plat.

VALLEY, Α, ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt.; νᾶπη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Ap. Rh.; γύᾰλον, τό, Hes., Pind., Trag.; αὐλών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, h., Soph., Eur., Hdt.; κόλπος, ὁ, Pind., Eur., Xen.; νᾶπος, τό, Soph., Eur., Xen.; ἄγκιον, τό, Arist.

The beautiful valleys, ἡ εὐάγκεια, Call.

A place where several valleys meet, μισγάγκεια, ἡ, Hom.

Of or *belonging to valleys*, νᾰπαῖος, α, ον, Soph., Eur.

With deep valleys, βᾰθῦκολπος, ον, Pind.; βαθυαγκής, ές, Anth.

With many valleys, πολύπτῠχος, ον, Hom., Hes., Eur.

With beautiful valleys, εὐαγκής, ές, Pind.

VALOR, ἀλκή, ἡ (Ep. dat. sing. irreg. also ἀλκί), Hom., Pind., Æsch., Eur.; μένος, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; θρᾶσος, τό, also (and when in a good sense the most usual form) θάρσος, Omn.; ᾽ἀρετή, ἡ, Omn.; εὐψῡχία, ἡ, Æsch., Eur., Omn. prose. *Vid.* COURAGE, BRAVERY.

VALUABLE, ἐνᾰρῐθμιος, ον, Hom.; ἐνᾰρῐθμος, ον, Plat.; ἐνήρῐθμος, ον, Call.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag., Xen., Æschin.; τῑμαλφής, ές, Plat.; τιμαίος, ον, Diocl.; ᾽ἀρῐθμητος, ον, Theoc.

Very valuable, πρότῑμος, ον, Plat.

More valuable than, πρότῑμος, ον, c. gen., Plat.; also *very* or *most valuable*, πολλοῦ or πλείστου ἄξιος, *more valuable*, πλείονος ἄξιος, *less valuable*, μείονος ἄξιος, ἐλάττονος ἄξιος, Xen., Dem., etc.

VALUATION, τίμησις, εως, ἡ, Plat.

VALUE, τῑμή, ἡ, h., Plat., Lys., Dem.; τίμημα, ᾰτος, τό, Eur., Dem.; ἀξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Æschin. *Vid.* PRICE.

Which, as they were only silver, made a much greater show, though of small value, ἃ, ὄντα ἀργυρᾶ, πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ᾽ ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο, Thuc.

Of twice the value, δισσάσιος, ον, Plat.

Of twelve times the value, δωδεκασσάσιος, ον, Plat.

VALUE, TO, τίω (ῐ Hom., ῑ Att.), fut. τίσω, no other tense except perf. pass. (and, of course, imperf. act. and pass.), Hom.; τῑμάω, when of valuing at a certain price, c. gen. of the price, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἀποτῑμάω, Hdt.; ἐντῑμάω, Dem.; ἀξιόω, c. gen. of the price, Plat.

To value (i. e., think of great value), τῑμάω, Omn.; ἐναριθμέομαι, mid., Eur.

To value very much, τὸ πλεῖστον δίδωμι (aor. 1 act. ἔδωκα), c. dat., Eur.; πρὸ πολλοῦ τῑμάομαι (mid.), πρὸ πολλοῦ ποιέομαι (mid.), περὶ πολλοῦ ποιέομαι, Hdt., Thuc., Isoc.

To value more, περὶ πλείονος ποιέομαι (often, however, = περὶ πολλοῦ), Hdt., Thuc.

To value too much, πλέον νέμω, c. dat., Eur.

[*To value slightly*, περὶ ὀλίγου ποιέομαι, Hdt.] *Vid.* TO ESTEEM.

To be of such and such a value, ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον (only act. in this sense), c. acc. of the sum, Dem.

A faithful man is worthy to be valued against gold and silver, πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι ᾽Αξιος, Theogn.

VALUELESS, ᾽ἀλόγιστος, ον, Eur.; ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, Hdt.; ᾽ἀδόκῐμος, ον, Plat.

[VAMP UP, TO (as new), ἀνακνάπτω, Lysipp.]

VAN, Α, ἁρμάμαξα, ης, ἡ, Xen. *Vid.* WAGON.

VAN, THE (of an army), οἱ προτεταγμένοι, Xen.; τὸ προταχθέν, Xen.; οἱ πρωτᾶγοί, Xen.; οἱ ἀφηγούμενοι, Xen.; τὰ πρόσθεν, Xen.

VANISH, TO, λιάζομαι, only pres., imperf., and aor. 1 pass., Hom.; ᾽ἀνᾰπέτομαι, fut. -πτήσομαι, aor. 2 ἀνέπτην and ἀνεπτόμην or ἀνεπτάμην, part. sometimes sync. ἀμπτᾰμένος, etc., Eur.; παρέρχομαι, Dem.

[VANITY, ἀγλαΐα, ἡ, Hom.; χαυνότης, ητος, ἡ, Plat.; ματαιότης, ητος, ἡ, LXX., N. T.; and in pl., *vanities*, ἀγλαΐαι, αἱ, Hom.; ματαιότητες, αἱ, LXX.]

VANQUISH, TO, νῑκάω (Pind. and Theoc. have also νίκημι in pres. and imperf. act.), Omn. *Vid.* TO CONQUER.

VANTAGE, ᾽ὑπερβολή, ἡ, Eur., Isoc.

VAPID, ᾽ἀλῐβας, αντος, only masc., Plat., Call.

VAPOR, ᾽ἀήρ (Soph. has ᾰ in chor.), gen. ἀέρος (in Hom. always ἠέρος), ῆ in Hom. and Hes., afterward usu. ός, Hom.

VAPOR, Α, ἀϋτμή, ἡ, Hom.; ᾽ᾱτμός, ὁ, Æsch.; ᾽ᾱτμίς, ῖδος, ἡ, Hdt., Plat.

To emit vapors, ᾽ᾱτμίζω, only act., Soph., Xen.; ᾽ἀπατμίζω, Arist.; ᾱτμιάω, Arist.

To be turned into vapor, ᾽ᾱτμῐδόομαι, pass., Arist.

[*To cause to rise in vapor*, ἀναθυμιάω, Theoph.]

[*To rise in vapor*, ἀναθυμιάομαι, Arist.]

[*A rising in vapor*, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, Arist.]

Like vapor, ᾱτμώδης, ες, Arist.; ᾱτμῐδώδης, ες, Arist.; ᾱτμοειδής, ές, Hipp.

Turned into vapor, ᾱτμιστός, ή, όν, Arist.

VAPOR-BATH, Α, πῦρία, ἡ, Hdt.; πῠριᾱτήριον, τό, Arist.

VARIABLE, αἰόλος, η, ον, Æsch., Soph.; πολύστροφος, ον, Pind.; ποικῐλος, η, ον, Pind., Æsch., Plat., Arist.; εὐμετάβολος, ον, Xen., Plat. *Vid.* CHANGEABLE.

VARIANCE, διαφορά, ἡ, oftenest in pl., Hdt., Thuc., Plat., Antipho. *Vid.* QUARREL.

At variance with, διᾰφορος, ον, c. dat., sometimes c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

To be at variance, διαφόρως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. dat., Dem.; ἐν διαφορᾷ κᾰθίσταμαι, c. dat. pers., Antipho. *Vid.* ENEMY.

[*To put* or *set at variance*, διαβάλλω, Plat.]

VARIEGATE, TO, ποικίλλω, Eur.

VARIEGATED, αἰόλος, η, ον, Hom., Æsch., Soph.; πᾰναίολος, ον, Hom., Hes., Ap. Rh.; ποικίλος, ον, Omn.; παμποίκῐλος, η, ον, Hom., Pind., Eur.; στικτός, ή, όν, Æsch.; ἀνθοφυής, ές, Anth.

VARIETY, ποικῐλία, ἡ, Plat.; ποίκιλμα, ᾰτος, τό, Plat.; ποίκιλσις, εως, ἡ, Plat.; πολυειδία, ἡ, Plat.; [(of color), πολύχροια, ἡ, Arist.]

Variety (from what has previously been), ἐξαλλᾰγή, ἡ, Arist.

VARIOUS, ποικίλος, η, ον, Omn.; παντοῖος, α, ον, Omn.; παντοδᾰπός, ή, όν, h., Pind., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; αἰόλος, η, ον, Æsch.; πᾰναίολος, ον, Æsch.; πολυέλικτος, ον, Eur.; πολυειδής, ές, Thuc., Plat.; πολῠποίκῐλος, ον, Eubul.

VARIOUSLY, παντοίως, Hdt., Plat.; παντοδᾰπῶς, Plat.

[VARNISH, ἀλοιφή, ἡ, Plat.]

VARY, TO, ποικίλλω, Eur., Xen., Plat.

To vary, intrans. (i. e., to do different things at different times, etc.), πλᾰνάομαι, pass., Hdt.

If he then varies at all from his former account, εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου. Soph.

VASE, Α, λέβης, ητος, ὁ, Call.

VASSAL, Α, ὑπήκοος, ὁ, c. gen. or c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

VAST, κητώεις, εσσα, εν, Hom.; μεγάκητης, ες, Hom.; πέλωρ, indecl. (used of Vulcan, of the Cyclops, of a dolphin, etc.), Hom., h.; πέλωρος, η, ον, Hom., Hes.; πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur. *Vid.* LARGE.

VASTLY, πολύ, Omn.

VAT, Α, ὑποληνίς, ίδος, ἡ, Call.; [πύελος, ἡ, Ar.]

VAULT, Α, ψαλίς, ίδος, ἡ, Soph., Plat.

The vault of heaven, οὐρᾶνοῦ δέπας (αος, τό), Eur.; κόλπος αἰθέρος, Pind.; κῦκλος, ὁ, by itself, Soph.; κύκλος οὐρανοῦ, Hdt.; κύττᾰρος οὐρᾶνοῦ, Ar.; ἡ οὐρᾰνία and ἡ ὑπουρᾰνία ἀψίς (gen. ἀψίδος), Plat.

[VAULT, TO, ψαλιδόω, Math.]

VAULT, TO, ἅλλομαι, mid., aor. 2 3d sing. often sync. ἆλτο (and in the compounds part. sync. ἆλμενος), Hom., h., Eur., Thuc. *Vid.* TO LEAP.

VAUNT, Α, κόμπος, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Æschin. *Vid.* BOAST.

VAUNT, TO, εὔχομαι, mid., c. perf. pass. in pass. sense, but pluperf. in act. sense (both these tenses, however, only actually used in the sense of "to pray") (the Attics usu. have the augment ηὐ-, Hom. never), Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; κομπέω, Pind., Trag., Thuc.; κομπάζω, Trag., Xen., Lys. *Vid.* TO BOAST.

[VAUNTING, μεγαλήγορος, ον, Æsch., Xen.] *Vid.* BOASTFUL.

[VEAL, κρέα μόσχεια, Xen.]

VEER, TO, ἐπιστρέφομαι, mid. and pass., Hom., Soph., Xen. *Vid.* TO TURN.

VEGETABLES, λᾰχᾶνον, τό, oftenest in pl., Ar., Plat., Dem.; ὄσπρια, τά, Plat.

The vegetable market, τὰ λᾰχᾶνα, Ar.

Of the nature of vegetables, λᾰχᾰνηρός, ά, όν, Theoph.; λᾰχᾰνώδης, ες, Theoph.

Gathering vegetables, adj., λᾰχᾰνηλόγος, ον, Leon. Tar.

A gathering of vegetables, λᾰχᾰνισμός, ὁ, Thuc.

One who sells vegetables, only fem., λᾰχᾰνοπωλήτρια, Ar.; λαχανόπωλις, ίδος, ἡ, Ar.

A vegetable diet, λᾰχᾰνοφᾰγία, ἡ, Hipp.

VEGETATE, TO, θάλλω, fut. θαλῶ and θαλλήσομαι, but most usu. in pres. and perf. τέθηλα and pluperf., perf. part. τεθηλώς, fem. Ep. τεθᾰλυῖα, Omn. poet., Xen., Plat. *Vid.* TO GROW.

VEGETATION, βλάστησις, εως, ἡ, Theoph.

VEHEMENCE, ὀξύτης, ητος, ἡ, Dem. *Vid.* VIOLENCE.

VEHEMENT, πολύς, πολλή, πολύ, gen. πολλοῦ, πολλῆς, etc., acc. sing. πολύν, πολλήν, πολύ, etc., compar. πλέων, and poet. πλείων, superl. πλεῖστος, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; (of passions), ἄγριος, α, ον, Plat. *Vid.* VIOLENT.

To be vehement, μέμαα (perf. in pres. sense), dual and pl. often sync. μέμᾶμεν, etc., part. μεμαώς, gen. -ότος and -ῶτος (ᾰ before a short vowel, as μεμᾰ́ῖτες, etc.) (Hom. has also 3d pl. pluperf. μέμᾰσαν in imperf. sense), Hom., Pind., Theoc.; ἐντείνω, intrans., also pass., Eur., Xen.

To make vehement, carry on vehemently (battle), τᾰνύω, fut. -ῠ́σω (μᾰ́χην), Hom.

VEHEMENTLY, ἐντετᾰμένως, Hdt.; στᾰθερῶς, Cratin.

To speak vehemently against, πολύς, or ἰσχῠρῶς, or ἄγαν ἔγκειμαι (imperf. ἐνεκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses), c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

VEHICLE, Α, ὄχος, τό (only in pl., Ep. dat. often ὄχεσφι or -φιν, Hom., Pind., ὄχος, ὁ, Dor. also ὄκχος), h., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ὄχημα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* CARRIAGE.

VEIL, Α, ὀθόνη, ἡ, usu. (if not always) in pl., Hom., Ap. Rh.; κᾰ́λυμμα, ᾰτος, τό, Hom., h., Trag.; κᾰλύπτρα, ἡ, Hom., Æsch., Plat.; πῦ́κνωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; προκᾰ́λυμμα, τό, Thuc.; πᾰρᾰκᾰ́λυμμα, τό, Antipho; ἐπῐκᾰ́λυμμα, τό, Menand.; ἐπῐκᾰλυπτήριον, τό, Arist.

VEIL, TO, ἀμφικαλύπτω, Hom.; σῠναμπέχω and συναμπίσχω, imperf. -αμπεῖχον, fut. -αμφέξω, aor. 2 -ημπέσχον (in act. as a garment, etc., veils; in mid. as a person veils his face, etc., with a garment), no pass., Æsch., Eur.; so προκᾰλύπτομαι, mid., c. gen. of the face, Eur.; συγκᾰλύπτομαι, Xen.; πᾰρᾰκᾰλύπτω, Plat.

To veil one's self, κᾰλύπτομαι, mid., Hom.

To veil one's meaning in ambiguous words, περιβάλλομαι, mid., sine cas., Plat.

To throw as a veil over, περῐκᾰλύπτω, c. acc. of what is thrown, c. dat. of that over which, Eur., Hdt.

VEIN, Α, φλέψ, φλεβός, ὁ καὶ ἡ, lit. (in Xen. also of metal, as we say "a vein of gold"), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; φλέβιον, τό, Plat.; σύριγξ, ιγγος, ἡ, Soph., Ap. Rh.; πηγή, ἡ (only of metal), Æsch.

Made up of veins and sinews, φλεβονευρώδης, ες, Hipp.

Of or *belonging to the veins,* φλεβῐκός, ή, όν, Arist.

With large veins, φλεβώδης, ες, Arist.; μεγᾰλόφλεβος, ον, Arist.

The bursting of veins, φλεβορρᾰγία, ἡ, Hipp.

[*With invisible veins,* ἀδηλόφλεβος, ον, Arist.]

VELOCITY, τᾰχῠτής, ητος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.

VENAL, ὤνιος, α, ον, Plat., Dem., Æschin.

VENDIBLE, πρᾰ́σῐμος, ον, Xen., Plat.

VENDOR, Α, πρᾰτήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ.

[VENEER or VENEERING, παρακόλλημα, ατος, τό, Theoph.]

VENERABLE, γερᾰρός, ά, όν, Hom., Æsch.; αἰδοῖος, α, ον, and ος, ον, compar. -ότερος and -έστερος, Hom., Pind., Æsch.; πρέσβα, only fem., Hom.; πότνια, only fem., Omn. poet.; πότνα, only fem., h., Eur.; σεμνός, ή, όν, Omn. post Hom.; γερᾰ́σμιος, ον, h., Eur.; πολῠπότνια, h., Ap. Rh.; παντόσεμνος, ον, Æsch.; πρέσβειρα, only fem., h., Ap. Rh.; πρέσβυς, only masc. in positive, but in this sense more used in compar. and superl., Æsch., Plat.; σεμνότῐμος, ον, Æsch.; ποτνιάδες, only fem. pl. (used esp. of the Furies), Eur.

A being venerable, σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.

VENERABLY, σεμνῶς, Eur., Xen.

VENERATE, TO, σέβω, more usu. in mid., esp. in prose, rarely in any tense except pres. and imperf., except in pass., which has also aor. 1 ἐσέφθην (though this is hardly used in pass. sense), Omn.; αἰδέομαι (pres. poet. also αἴδομαι), fut. αἰδέσομαι, poet. also -έσσομαι, more rarely -ήσομαι, aor. 1 ἠδέσθην in act. sense, also aor. 1 ἠδεσάμην (this last almost confined to the poets), Hom., Pind., Trag., Plat., Dem. *Vid.* TO REVERENCE.

VENERATION, αἰδώς, οῦς, ἡ, only in sing., Omn. *Vid.* REVERENCE.

An object of veneration, σέβας, τό, only nom. and acc. sing., Trag.

VENGEANCE, ὄπις, ῐδος, ἡ, acc. -ιν and -ῐδα, only sing. (esp. of the vengeance of the gods), Hom., Hes., Theoc.; ποινή, ἡ, Hom., Hes., Trag., Hdt.; νέμεσις, εως, ἡ, Ep. also νέμεσσις, only in sing. (esp. of the gods), Hom., Æsch., Soph., Hdt.; τῑμωρία, ἡ, Eur., Hdt., Plat., Dem.; δίκη, ἡ, Trag., Lys.

To take vengeance, ποινὴν ἀναιρίομαι (aor. 2 ἀνειλόμην), Hdt.; δίκην λαμβᾰ́νω, fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, Eur., Lys. *Vid.* PUNISHMENT, TO EXACT.

Exacting heavy vengeance, βᾰρῠδῐκος, ον, Æsch. *Vid.* AVENGER.

VENISON, τὰ ἐλᾰφεια (κρέα, sc.), Xen.

VENOM, ἰός, ὁ, Pind., Trag. *Vid.* POISON.

VENOMOUS, ἰοβόλος, ον (of serpents), Arist.

VENT, Α, ὀπή, ἡ, Ar.; [ἀναπνοή, ἡ, Plut.]

VENTRICLE, Α, κοιλία, ἡ, Arist.

Having large ventricles, μεγᾰλοκοίλιος, ον, Arist.

VENTRILOQUISM, ἐνστερνομαντία, ἡ, Soph.

VENTRILOQUIST—Aristophanes says of a ventriloquist, εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι.

VENTURE, Α, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* RISK.

[*A daring venture,* παρακινδύνευσις, εως, ἡ, Thuc.]

[*A second venture,* δεύτερος πλοῦς, Prov.]

VENTURE, TO, τολμάω, aor. 1 pass. sometimes in act. sense, Omn.; κινδῡνεύω, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; παρακινδυνεύω, Thuc., Ar., Plat.; ῥίπτω κίνδῡνον, Eur.; ἄναρῥίπτω κίνδῡνον (and sometimes ἄναρῥίπτω by itself, κίνδῡνον being understood), Hdt., Thuc. *Vid.* TO RISK, TO DARE.

VENTURESOME, φίλοκίνδῡνος, ον, Xen., Dem.; παρακινδῡνευτῐκός, ή, όν, Plat., Dem. *Vid.* BOLD, RASH.

[(In speech) *a venturesome phrase,* ἔπος παρακεκινδυνευμένον, Ar.]

In a venturesome manner, φῐλοκινδῡνως, Xen.; [παρακινδυνευτικῶς, Plat.]

VERACIOUS, ἀληθής, ές, Omn. *Vid.* TRUE.

VERACITY, ἀλήθεια, ἡ, Omn. *Vid.* TRUTH.

VERANDA, Α, αἴθουσα, ἡ, Hom.; ἐξέδρα, ἡ, Eur.; σκιάς, άδος, ἡ, Theoc.; [παστάς, άδος, ἡ, Hdt.]

VERBAL—*a verbal order* or *message was given,* ἀπὸ γλώσσης εἴρητο, Thuc.

VERBOSE, πολυεπής, ές, Æsch.; πολύλογος, ον, Xen., Plat.

VERBOSITY, πολυλογία, ἡ, Plat., Arist.

VERDANT, χλοερός, contr. χλωρός,

ά, όν, Hom., Hes., Trag., Thuc.; χλόη, ἡ (as epith. of Ceres), Sotad. *Vid.* GREEN.

VERDICT, Α, ψῆφος, ἡ, Oratt.

A verdict of guilty, ἡ καθαιροῦσα ψῆφος, Lys.

To give a verdict, ψηφίζομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, Ar., Lys., Dem. *Vid.* To DECIDE.

VERDURE, χλόη, ἡ, Hes., Eur., Xen., Plat.

VERGE, THE, ῥηγμίς, ῖνος, ἡ, Emped.; βάθρα, τά, Eur.

VERGE, TO, τείνω, often c. adv. of place, Plat. *Vid.* To TEND.

VERGER, Α, νεωκόρος, ὁ, Xen., Plat.

VERIFY, TO, βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* To CONFIRM.

VERILY, μάν, very rarely by itself, never the first word in a sentence, Hom., Pind., Bion, more usu. ἡ μάν, and very often in a negative sentence, οὐ μάν, etc.; ἦ, usu. with some other particles, ἦ δή, ἦ ῥα, ἦ μᾶλα, ἦ μάλα δή, ἦ δή που μάλα, etc., Hom.; μάλα, Soph.; μάλα τοι, Xen.; μήν, never the first word in a sentence, rarely used by itself, ἦ μήν, Hom., Hes., Æsch. (μήν regards a future intention, δή a past action); ἀλλὰ μήν, Æsch., often in neg. sentences as οὐ μήν, Soph.; δή, usu. with other particles, ἦ δή, ναὶ δή, etc., Hom., Soph., Xen. *Vid.* Truly.

VERITY, ἀλήθεια, ἡ, Omn. *Vid.* TRUTH.

VERMILION, κιννᾰβᾰρι, εως also εος, τό, Theoph.; κιννᾰβᾰρις, ιος, ὁ, Anaxand.

Vermilion-colored, κιννᾰβᾰρῖνος, η, ον, Arist.

To be vermilion-colored, κιννᾰβᾰρίζω, Diosc.

VERNAL, ἐᾰρῖνός, ἡ, όν, rarely ός, όν, Ep. also εἰαρινός, Att. ἠρῖνός, ἡ, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar., Xen., Dem. *Vid.* SPRING.

VERSATILE, παντοπόρος, ον, Soph.; εὐτρᾰπελος, ον, Ar., Arist.

In a versatile way, ἀγχίστροφα, Hdt.; εὐτρᾰπέλως, Thuc.

VERSATILITY, ποικιλία, ἡ, Eur., Plat., Isoc.; εὐτρᾰπελία, ἡ, Arist.; [πολυτροπία, ἡ, Hdt.]

VERSE, Α, ἔπος, τό, Isoc.; [στίχος, ὁ, Ar., Plat.]

To put into verse, ἐντείνω εἰς ἔπος, Plat.; [εἰς μέτρα τίθημι, Plat.]

To patch verses together, κολλομολέω, Ar.

[*Consisting of one verse*, μονόστιχος, ον, Anth.; *of two verses*, δίστιχος, ον, Anth.]

[*Writing verse*, στιχογράφος, ὁ καὶ ἡ, Anth.]

[*Of* or *from verse*, στίχῖνος, η, ον, Anth.; *in verse*, στιχήρης, ες, and στιχηρός, ά, όν, Eccl.]

[VERSIFICATION, στιχοποιία, ἡ, Plut.]

[VERSIFIER, Α, στιχογράφος, ὁ, ἡ, Anth.; στιχοποιός, ὁ, Eccl.]

VERTEBRA, Α, ἀστρᾰγᾰλος, ὁ, Hom.; σφονδύλιος, ὁ, Hom.; σφόνδυλος, ὁ, Eur., Ar., Plat.

[*The vertebræ*, νωτιαῖα ἄρθρα, Eur.]

[VERTEX (of a triangle), ὀξύ, τό, Hdt.]

VERY, μέγα, Hom.; αἰνῶς, Hom., Hdt.; μάλα, compar. μᾶλλον, superl. μάλιστα, Omn.; λῖαν, Omn.; ἄγαν, Pind., Trag.; πάνυ, Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat.; κάρτα, Trag., Hdt.; σφόδρα, Eur., Hdt., Xen., Plat.

[*Very* is sometimes expressed by ὡς with adv., and with superl. adj., e.g., *the very best*, ὡς ἄριστος, Att., so also ὅτι c. superl.]

VESSEL, Α (not a ship), ἄγγος, τό, Hom., Hes., Soph., Eur.; κῦτος, τό, Trag.; τεῦχος, τό, Æsch., Eur., Xen.; ἀγγεῖον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 7.

[*Vessel-like*, ἀγγειώδης, ες, Arist.]

Any brazen vessel, χαλκός, ὁ, Pind., Soph.; χαλκίον and χαλκεῖον, τό, Ar., Hdt., Xen., Plat.; χαλκίδιον, τό, Hermipp.; χάλκωμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen., Lys.

A sacrificial vessel (to catch the blood of the victim), σφᾰγεῖον, τό, Æsch., Att.

The vessel of the state, πρύμνᾰ πόλεως, Æsch. (so πρώρᾰ βιότου, of life, Eur.); σκάφος (τὸ) πόλεως, Ar. *Vid.* SHIP.

VESTIBULE, Α, πρόθῠρον, τό, Omn.; προθύραια, τά, h.; πρυνώπιον, τό, Eur.; πρόπῠλον, τό, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt.; προπύλαιον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; προμολή, ἡ, Call., Ap. Rh.; παραστάς, άδος, ἡ, Eur.

VESTIGE, Α, ἴχνος, τό, Omn. *Vid.* TRACE.

VESTMENT, Α, VESTURE, εἷμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἑσθής, ῆτος, ἡ, Omn. *Vid.* GARMENT.

VETCH, Α, ἄφᾰκη, ἡ, Arist.; ὄροβος, ὁ, Theoph.; ὀρόβιον, τό, Hipp.

Like a vetch, ὀροβιαῖος, α, ον, Theoph.; ὀροβοειδής, ές, Gal.

[*To eat vetches*, ὀροβοφαγέω, Hipp.]

VETERAN, Α, Μᾰρᾰθωνομᾰχης, ου, ὁ, Ar.

VEX, TO, κηδέω, only act., Hom.; κήδω, only pres. and imperf. act., pass. of being vexed so as to be anxious about, in pres., imperf., fut. κεκᾰδήσομαι, and perf. κέκηδα, in pass. c. gen., Hom., Tyrt., Hdt., Plat.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηγα, no mid. except fut. as above, pass. chiefly in perf. and aor. 1, in pass. c. ὑπό and gen. or ἐπί and dat. of the cause, Omn.; Θῡμοβορέω, only pres. and imperf. act., Hes.; ὀρσολοπεύω, only pres. and imperf. act., h.; κνίζω, fut. κνίσω, in Theoc., also Dor. κνίξω, Pind., Eur., Ar., Theoc.; ἐάπτω, no perf., Pind., Æsch. *Vid.* To GRIEVE.

VEXATION, δυσχέρεια, ἡ, Soph.; ἀγᾰνάκτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

Not to cause you any vexation, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν, Eur.

[VEXATIOUS, ἀγανακτητός, ή, όν, Plat.]

VEXED, TO BE, χᾰλεπαίνω, c. dat. or ἐπί and dat., or c. πρός and acc., Hom., Thuc., Xen.; δυσφορέω, only act., except in Xen., who has mid. once, c. acc., or c. dat., or c. prep., e.g., ἐπί and dat., etc., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; ὀρσολοπέομαι, only pres. pass., Æsch.; Θῡμοφθορέω (i.e., to vex one's self), only pres. and imperf. act., Soph.; [ἀνιάομαι, Soph.; ἀγανακτέω, c. dat., also ἐπί c. dat., ὑπέρ c. gen., Ar., Plat., Lys., Isoc.]

[*Easily vexed*, ἀγανακτητικός, ή, όν, Plat.]

VEXING, οὐκ ἐπιεικτός, όν, Hom.; Θῡμοδᾰκής, ές, Hom.; Θῡμοβόρος, ον, sometimes even c. acc. (as, *grief vexing the heart*, Θῡμοβόρος φρένα λύπη), Hom., Æsch.; δᾰκέθῡμος, ον, Simon., Soph.

VEXING, κέρτομος, ον (esp. of words), Hes., h.

VIAL, Α, φιάλη, ἡ (though more of a cup than what we call a vial), Hom., Pind., Eur., Thuc.

VIBRATE, TO, πάλλομαι, pass., also πάλλω intrans., Hom., h., Soph.; ὀρχέομαι, mid., Æsch. *Vid.* To TREMBLE.

VICE, κᾰκη, ἡ, Eur., Ar., Plat.; κᾰκία, ἡ, Soph., Xen., Plat., Dem.

[*To turn* or *betake one's self to vice*, εἰς πονηρίαν τρέπομαι, Xen.]

[*A carpenter's vice*, προσαγώγιον, τό, Plat.]

VICE-ADMIRAL, Α, ἐπιστολεύς, ὁ, Xen.; ἐπιστολιᾰφόρος, ὁ, Xen.

VICEROY, Α, ὕπαρχος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπᾰ́τροπος, ὁ, Hdt.; [ἀντιβασιλεύς, έως, ὁ, Dion. H.]

VICINITY, γειτονία, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* NEIGHBORHOOD.

VICIOUS, κᾰκός, ή, όν, compar. -ώτερος, etc. (never so in Att.), more usu. κᾰκίων (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. κάκιστος, also compar. χείρων, superl. χείριστος, Ep. compar. also χερείων, χειρότερος, and χερειότερος (these compar. have no superl., and are not found in Att.), Hom., also dat. sing. compar. χέρηϊ, acc. sing. masc. and neut. pl. χέρηα, and nom. pl. χέρηες, Omn. *Vid.* WICKED.

VICISSITUDE, μετᾰβολή, ἡ, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* CHANGE.

The vicissitudes of time, χρόνου τὸ πάλιν, Xen.

VICTIM, Α, ἱερεῖον, Ep. ἱερήϊον, contr. ἰρήϊον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; χρηστήριον, τό, Pind., Soph.; σφάγιον, τό, Hdt., Omn. Att.; σφᾰγή, ἡ, Soph.; σφᾰγεῖον, τό, Eur.; πρόσφαγμα, ᾰτος, τό, Eur.; Θῦμα, ᾰτος, τό, Omn. Att.; κουρεῖον, τό (prop. offered at the feast κουρεῶτις, but also generally), Soph., Isæ.; τόμιον, τό, Ar., Dem., Æschin. *Vid.* SYN. 266.

The purifying victim, τὸ κᾰθάρσιον, Eur., Æschin.

The magistrate who took care that the victim should be without blemish, ἱεροποιός, ὁ, Dem.

VICTOR, Α, τριακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch. *Vid.* CONQUEROR.

VICTORIOUS, δᾰμᾰσίμβροτος, ον, Simon., Pind.; νῑκηφόρος, ον, Pind., Trag.; κρᾰτησίμᾰχος, ον, Pind.; ὑπέρτερος, α, ον, c. gen. of those over whom, Pind., Soph.; καλλίνῑκος, ον, sometimes c. gen. of the enemies over whom, Pind., Archil., Eur.; γυιόδᾰμος, η, ον, Pind.; ἐπικρᾰτής, ές, Thuc.; νῑκήεις, εσσα, εν, Mel. *Vid.* CONQUERING.

Victorious in all things, παγκρᾰτής, ές, Æsch.

Victorious in the council, νῑκόβουλος, ον, Ar.

Victorious in the horse-race, κρᾰτήσιππος, ον, Pind.

Thrice victorious at Olympia, Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, Pind.

They saluted him victorious, lit., *falling on the lap of golden victory*, νιν ἀσπάζοντο ... χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνῶντα Νίκας, Pind.

To be victorious in the contest, ἄγῶνα δᾰμάω (fut. -άσω, aor. 1 poet. often ἐδᾰμασσα), Pind.

VICTORIOUSLY, ἐξ ὑπερτέρας χερός, Soph.

VICTORY, νίκη, ἡ, Omn.; νῑκηφορία, ἡ, Pind.; χάρμη, ἡ, Pind.; χάρμα, ᾰτος, τό, Pind.; τὸ καλλίνῑκον, Pind., Eur.

Victory over one's enemies, τροπή, ἡ, τρ. μάχης, τρ. δορός, Trag.

Wishing that the Greeks should gain the victory over Troy, τὸν καλλίνῑκον στέφανον Ἰλίου θέλων λαβεῖν Ἀχαιούς, Eur.

Of victory (as glory, song, etc.), καλλίνῑκος, ον, Pind., Eur.; ἐπῑνίκος, ον, Pind.; ἐπινίκιος, ον, Pind., Æsch.; νῑκητήριος, α, ον, Xen., Antipho.

Conducing to victory, νῑκητῐκός, ή, όν, Xen.

Giving victory, νῑκηφόρος, ον, Æsch.; τροπαῖος, α, ον, Soph., Eur.

The prize of victory, τὸ νῑκητήριον, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τὸ ἐπινίκιον, Soph.

Sacrifices for a festival in honor of victory, τὰ τροπαῖα, Eur.; καλλίνῑκος, Eur.; τὰ νῑκητήρια, Xen.; τὰ ἐπινίκια, Plat., Dem.

Deserving victory, ἀξιόνῑκος, ον, Xen.

The song of victory, ἐπῑνίκιον, τό, usu. in pl., Æsch.; καλλίνῑκος ὕμνος, ᾠδή, etc., Pind., Eur.

Without the crown of victory, ἀστέφᾰνος, ον, Eur.; ἀστεφάνωτος, ον, Sapph., Plat.

[*The goddess of victory*, ἡ Νίκη, Hes.]

VICTUAL, TO (an army), ἐπῐσῐτῐ́ζομαι, mid., also intrans. of the troops victualing themselves, Thuc., Xen.

Being victualed for forty days, ἐπῐσῐτισμὸν τεσσᾰράκοντα ἡμερῶν ἔχοντες, Xen.

VICTUALS, ὄψον, τό, Hom., Eur., Xen., Plat., Lys.; σῖτος, ὁ, pl. τὰ σῖτα, Omn. *Vid.* FOOD.

To buy victuals, ὀψωνέω, only act., Ar., Xen.

A buying of victuals, ὀψωνία, ή, Critias.

Working for victuals only, ἐπισίτιος, ον, Plat.

VIDELICET, ἤγουν, Xen., Plat.

VIDETTE, Α, σκοπός, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen. *Vid.* SCOUT.

To act as a vidette, προερευνάομαι, mid., Xen. *Vid.* TO RECONNOITRE.

VIE WITH, TO, ἰσοφᾰρῐ́ζω, c. dat., sometimes c. acc. of the matter in which, only act., Hom.; ἐρῐ́ζω, fut. -ῐ́σω, Dor. also -ῐ́ξω, c. dat. pers., c. acc. rei, or c. περί and gen. rei, etc., Hom., Hes., Soph., Hdt., Xen., Theoc.; ἀντῐτάσσομαι, mid., Dem.; πᾰρᾰβάλλω, also (more usu.) mid., c. perf. pass. in the same sense, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. dat., Soph., Eur., Xen.; φῐλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in mid. sense, c. πρός and acc., Plat.; ἐριδμαίνω, only pres. and imperf. act., c. infin. of what is to be done, Theoc. *Vid.* TO CONTEND.

[*To vie with one another*, ἀνθαμιλλάομαι, Plat.]

[*Vying with*, ἀνθάμιλλος, ον, Eur.]

VIEW, Α, ὄψις, εως, ή, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; πρόσοψις, ή, Eur., Thuc.; ἔποψις, ή, Hdt., Thuc., Plat.; ἄποψις, ή, Hdt.; ὅραμα, τό (of thing seen), Xen.

[*To fall under view*, ἐμπίπτω εἰς ὄψιν, Plat.]

A large comprehensive view, σύνοψις, ή, Plat.

[*A wide, extended view over the country*, περίᾰσις τῶν τόπων, Polyb.]

A place from whence there is a view, ἐπωπή, ή, Æsch.

From whence there is a view, κᾰτοπτος, ον, c. gen., Æsch.: κᾰτόψιος, ον, Eur.; εὐαγής, ές (ᾰ̄ in the early poets, ᾰ in Theoc.), Æsch., Eur.; εὔσκοπος, ον, Xen.

By a bird's-eye view, ἐκ περιωπῆς, ...

For he occupied a seat where he commanded a view of the whole army, ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ, Æsch.

VIEW, TO, λεύσσω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; ὁράω, imperf. ἑώραον, fut. ὄψομαι, no aor. 1 act. nor mid. (except that Pind. has ἐποψάμην), perf. ἑώρᾰκα, etc., also aor. 2 εἶδον, ἴδέ, etc., also perf. pass. ὤμμαι, aor. 1 ὤφθην, fut. ὀφθήσομαι, also perf. ὄπωπα (never in Att. prose), pluperf. ὀπώπειν (Hom. also 2d sing. pres. mid. ὔρηαι), Omn. *Vid.* TO SEE.

[VIGIL, Α, παννυχίς, ίδος, ή, Eccl.]

VIGILANCE, εὐλᾰ́βεια, ή, Theogn., Soph., Ar., Plat., Dem.

Want of vigilance, τὸ ἄφῠλακτον, Thuc.

VIGILANT, φῠλακτῐκός, ή, όν, Xen.

Taking vigilant care of the camp, τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς ἔχων, Thuc.

VIGOR, ἄδροτής, ῆτος, ή, Hom.; ἀκμή, ή, Pind., Soph., Eur., Xen.; τὰ νεῦρα, Dem.

VIGOROUS, ᾄλερός, ά, όν, Hom.; αἰζήϊος, ον (only of man), Hom.; αἰζηός, ὁ (only of man), nearly always as subst., Hom., Hes.; ἄκμηνός, όν (of a tree), Hom.; ἄκμαῖος, α, ον, Æsch.; ἄδῐαντος, ον, Pind.; νεόγνιος, ον (of man), Pind.; χρῃσῖμος, η, ον, and ος, ον, Soph., Æschin.; ἀνθηρός, ά, όν, Soph., Xen.; ἀδρός, ά, όν, Ar.; οὖλος, η, ον, Call.; εὔτονος, ον, Plat.

To be vigorous, ἠβάω, Ep. opt. ἡβῴοιμι, only act., Hom., Eur.; εὐθηνέω and εὐθενέω, no mid., but Dem. has pass., Æsch., Hdt., Xen., Dem., Arist.; ἄκμάζω, only act., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; σφρῑγάω, only act., Eur., Ar., Plat. *Vid.* TO FLOURISH.

VIGOROUSLY, εὐτόνως, Ar., Xen.; ἰσχῡρῶς, Thuc.

VILE, ἄσῠφηλος, ον, Hom.: αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, compar. αἰσχίων (ῑ̆ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Omn. Att.

VILELY, αἰσχρῶς, Hom., etc.

VILENESS, φαυλότης, ητος, ή, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; αἰσχρότης, ητος, ή, Plat.

VILLAGE, Α, κώμη, ή, Hes., Hdt., Omn. Att. prose; οἴη, ή, Ap. Rh.

Of a village, ἐγκώμιος, ον, Hes.

The chief magistrate of a village, κωμάρχης, ου, ὁ, Xen.

VILLAGER, Α, κωμήτης, ου, ὁ, Eur., Xen., Plat.; fem. κωμῆτις, ῐ̆δος, ή, Ar.; οἰήτης, ου, ὁ, Soph.

VILLAIN, Α, VILLAINOUS, πᾰνοῦργος, as adj. ος, ον, also often subst., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; so λεωργός, όν, also subst., Æsch., Xen. *Vid.* WICKED.

[*Most villainous*, παμπόνηρος, ον, Ar.]

To be a villain, to do any thing in a villainous way, πᾰνουργέω, only act., Soph., Eur., Isoc., Antipho, Dem.

VILLAINOUSLY, πᾰνούργως, Ar.

VILLAINY, πᾰνουργία, ή, Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat., Isoc.; πᾶνούργημα, ᾶτος, τό (esp. a deed of villainy), Soph.

VINDICATE, TO (a person), ἀπολογέομαι, mid., c. ὑπέρ and gen. pers., c. acc. of the charge from which, or c. πρός and acc. of the charge, sometimes c. acc. of the matter alleged in vindication, Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO DEFEND.

One must vindicate, ἀπολογητέον, Plat.

VINDICATION, ἀπολογία, ή, Thuc., Xen. *Vid.* DEFENCE.

VINDICTIVE, μνησῐκᾰκος, ον, Arist.

To be vindictive, μνησῐκᾰκέω, Hdt., Thuc.

VINE, Α, ἄμπελος, ή, Omn.; οἴνη, ή, Hes., Eur.; οἰνάνθη, ή, Eur., Ar.; ἀμπέλιον, τό, Ar.; ἀμπελίς, ίδος, ή, Ar. *Vid.* SYN. 63.

A vine (growing up another tree), ἄνᾰδενδρᾰς, άδος, ή, Pherecr., Dem.

A vine branch, ὄσχος, ὁ, Ar.

A vine leaf, οἰνᾰρον, τό, Xen.; οἰνᾰ́ρεον, τό, Theoc.

[*Made of vine leaves*, οἰνάρεος, α, ον, Hipp.]

To strip off vine leaves, οἰνᾰρῐ́ζω, only act., Ar.

Of or *belonging to a vine, vine-clad*, ἀμπελόεις, εσσα, εν, Hom., Theogn.; ἀμπέλῐνος, η, ον, and ος, ον, Hdt.

[*Of the vine kind*, ἀμπελογενής, ές, Arist.]

Loving the vine, φῐλάμπελος, ον, Ar.

Fit for the vine (soil), οἰνόπεδος, ον, Hom.

To cultivate the vine, ἀμπελουργέω, only act., Theoph.

[*The wild vine*, ἄμπελος ἀγρία or λευκή, Theoph.; *flower of the wild vine*, οἰνάνθη, ή, Diosc.; *of* or *relating to, οἰνάνθινος, η, ον, Diosc.]

[*The cultivated vine*, ἡμερίς, ή (ἄμπελος), Hom., Simon.]

[*The art of cultivating the vine*, ἀμπελουργική, ή, Plat.]

VINE-DRESSER, Α, ἀμπελοεργός, contr. ἀμπελουργός, ο, Ar., Anth.

VINE-DRESSING, ἀμπελουργία, ή, Theoph.

VINEGAR, ὄξος, τό, Æsch., Ar.; [*wine vinegar*, ὄξος οἴνινον, Archestr.]

A vinegar cruet, ὀξίς, ίδος, ή, Ar.

VINEYARD, Α, ἄλωή, ή (only of a fruitful one), Hom.; οἰνόπεδον, τό, Hom.; ὄρχος, ὁ, Hom., Hes., in full ὄρχος ἀμπελίδος, Ar.; ὀρχᾰ́τος, ὁ, Eur.; ἀμπελών, ῶνος, ὁ, Æschin.; ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 63.

VINOUS, οἰνηρός, ά, όν, Eur.

VINTAGE, THE, τρῠγητός, ὁ, Thuc.

To gather the vintage, τρυγάω, sometimes c. acc. of the vines stripped or of the fruit gathered, only act. and mid., Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen., Mosch.

One who gathers the vintage, τρυγητήρ (ῐ̆, but poet. ῡ̆), ῆρος, ὁ, Hes.; fem. τρυγήτρια, Dem.

[VINTNER, Α, οἰνοκάπηλος, ὁ, Sext. Emp.]

VIOLATE, TO (oaths, etc.), συγχίω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα and -εχεα (esp. in Att.), perf. pass. -κέχυμαι, etc., Hom., Eur., Thuc., Antipho, Dem.; νοσφῐ́ζομαι, aor. 1 pass. in act. sense, Archil.; πᾰρᾰβαίνω, sometimes sync. παρβ. (fut. and aor. 1 act. not used in this sense), fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, often sync. 3d pl. -βεβάασι and -βεβᾶσι, sync. part. -βεβαώς, υῖα, etc., also -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., Omn. Att., Hdt.

To violate a woman, φθείρω, Eur.

VIOLATION (of laws, etc.), σύγχῡσις, εως, ή, Thuc., Isoc.

VIOLATOR, Α (of a woman, Ixion of Juno), πελᾰ́της, ου, ὁ, Soph.

VIOLENCE, ὁρμή, ή (not of violence used *toward* any one), Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ὕπερβᾰσία, ή, Hom., Hes.; βία, ή, often esp. as used to any one, Omn.; πίτῠλος, ὁ (of feelings), Eur.; σφᾰ́κελος, ὁ,

ἀσελ.; ῥύμη, ἡ, Thuc., Dem.; βιασμός, ὁ (esp. toward people), Eupol.; βιαιότης, ητος, ἡ, Lys., Antipho; σφοδρότης, ητος, ἡ, Plat.

A deed of violence, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; κράτος, τό, only pl., Soph.; πάλαμη, ἡ, Soph.; χείρωμα, ατος, τό, Æsch.

To do acts of violence, χειρουργέω, only act., Thuc.

Doing deeds of violence, ὀβριμοεργός, όν, Hom., Hes.

To begin deeds of violence, violent conduct, χειρῶν ἄδικων ἄρχω, Xen., Isoc.

To use violence to, ἑλκέω, in aor. 1 act., Hom.; ἐπιχράω, only used in imperf. act., c. dat., Hom.

To suffer acts of violence, βιάζομαι, pass., Omn. Att.

VIOLENT, βύκτης, ου (only masc. of wind), gen. pl. Ep. βυκτάων, Hom.; ζάχρηής, ές, always in pl., Hom.; ἐπιζάφελος, ον, Hom., h., Ap. Rh.; ἄλιαστος, ον, Hom., Eur.; ἀάσχετος, ον, Hom.; ἄηστος, ον, Hom., Æsch.; ἐμμεμαώς, υῖα, etc., gen. -ῶτος, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὑπερφιάλως, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑπέρβιος, ον, Hom., Pind.; ἐξαίσιος, ον, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; βίαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; κρᾰτερός and καρτερός, ά, όν, compar. -ώτερος, etc.; also κρείσσων, κρᾶτίστος, and Ep. κάρτιστος, Omn. poet.; χάλεπός, ή, όν, Omn.; λάβρος, ον, Omn. poet.; ὑπερᾱής, ές (only of wind or storm), Hom.; ὕβρις, εως, ὁ (only of a man of insulting behavior), Hes.; βιᾶτής, οῦ, only masc., Pind.; ζᾶμενής, ές, h., Pind., Soph.; ἐπίσσυτος, ον, Æsch.; λαμπρός, ά, όν (of wind), Æsch., Hdt.; ὄβριμος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; οὐράνιος, α, ον, and ος, ον (of calamity, etc.), Æsch., Soph., Ar.; σύντονος, ον, Soph., Eur., Plat.; πάνάρκετος, η, ον (of a disease), Æsch.; χειμέριος, α, ον, also ος, ον (of calamity, etc.), Soph.; ἄκρᾱτος, ον (of men violent in any passion or feeling), c. acc. of the feeling, Æsch., Plat.; πᾰρᾰνομος, ον, Eur.; ῥαγδαῖος, α, ον, Antipho; σφοδρός, ά, όν, also ός, όν, Thuc., Xen., Plat.; προπετής, ές (of laughter), Isoc.; βιαστικός, ή, όν (esp. of man), Plat.; ὑπέροξυς, υ (of disease), Hipp.

Violent treatment, ῥυστακτύς, ύος, ἡ, Hom.

To be violent, χᾰλεπαίνω, only act., Hom.; ἠβάω, only act., Eur.; χειμαίνω (of passions), only act., Mel.

VIOLENTLY, ὑπέρβιον, Hom.; ὑπερφιάλως, Hom.; ἐπῐκρᾰτέως, Hom., Hes.; σφοδρῶς, Hom., Xen.; κρᾰτερῶς, Hom.; ἀμβλήδην (of lamenting violently), Hom.; λᾰβρῶς, Theogn., Æsch., Eur.; βιαίως, Hom.; πρὸς τὸ βίαιον, Æsch.; βίᾳ, πρὸς βίαν, ἐκ βίας, Trag.; περιζᾰμενῶς, h.; σφόδρα, Eur., Hdt., Xen., Plat.; λαμπρῶς, Eur., Thuc.; κᾰτᾰΐσχειν, Ap. Rh.

To come in violently, ἐμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Hdt.

VIOLET, ᾱ, ἴον, τό, Plat., Dem., Theoc.; [κυβέλιον, τό, Diosc.]

The white violet, λευκόϊον, τό, Diosc., Theoc.

A bed of violets, ἰωνιά, ἡ, Ar.

A violet color, like a violet, ἰόεις, εσσα, εν, Hom.; ἰοδνεφής, ές, Hom.; ἰοειδής, ές, Hom., Hes., Theoc.

Wreathed with violets, ἰόδετος, ον, Pind.

Weaving violets, ἰοπλόκος, ον, Sapph., Alcæ.

Crowned with violets, ἰοστέφᾰνος, ον, Theogn., Pind., Ar.

VIPER, ᾱ, ἔχιδνα, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἔχις, εως, ὁ, Plat., Dem.; ἐχιδνιον, τό, Arist.

Of or *like a viper,* ἐχιδναῖος, α, ον, Call.

VIRGIN, adj., ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄδμητος, η, ον, Hom., Trag.; ἀδᾰμᾰτος, ον (ᾰδ., but poet. ᾱδ.), Soph.; ἀνανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἀνάνδρωτος, ον, Soph.; ἄταύρωτος, η, ον, and ος, ον, Æsch., Ar.; ἄζυξ, ὕγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἄλεκτρος, ον, Soph.; ἄπειρος ἀνδρός, Hdt.

Virgin honey, ἀσκηθὲς μέλι (ίτος, τό), Antim.

Not virgin, ἄπάρθενος, ον, Eur., Theoc.

VIRGIN, ᾱ, παρθένος, ἡ, Omn.; παρθενίκή, ἡ, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; πῶλος, ἡ, Eur. *Vid.* GIRL.

Consisting of three virgins, τρῐπάρθενος, ον, Soph., Eur.

A pretended virgin, ψευδοπάρθενος, ἡ, Hdt.

Of or *belonging to a virgin,* παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Eur.; παρθένειος, ον, Pind., Æsch., Eur.; πωλῐκός, ή, όν, Æsch.

Unsuited to a virgin, ἀπαρθένευτος, ον, Eur.

Looking like a virgin, παρθενωπός, όν, Eur.

Belonging to a slaughtered virgin, παρθενόσφᾰγος, ον, Æsch.

A seducer of virgins, παρθενοπίπης, ου, ὁ, Hom.

The amusements of a virgin, τὰ παρθενεύματα, Eur.

To be a virgin, παρθενεύομαι, pass., chiefly in pres. and imperf., Æsch., Eur., Hdt.

To bring up as a virgin, παρθενεύω, Eur.

[VIRGIN-BORN, παρθενογενής, ές, Eccl.]

VIRGINITY, παρθενία, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Plat., Call.; παρθενεία, ἡ, Eur.; παρθένευμα, ατος, τό, Eur.; ὀπώρᾱ, ἡ, Æsch.

[*Signs of virginity,* παρθένια, τά, LXX.]

[VIRGIN MOTHER, THE, παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, Eccl.]

VIRILE, ἀνδρεῖος, α, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* MAN.

VIRILITY, ἀνδρείᾱ, ἡ, Hdt., Plat.

VIRTUALLY. δυνάμει, Arist.

VIRTUE, ἀρετή, ἡ, Omn.; τὸ καλόν (ᾰ Att., ᾱ elsewhere), Theogn., Plat.; καλοκἀγᾰθία, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem.; ἀνδρᾰγᾰθία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Fond of virtue, φῐλᾰρετος, ον, Arist.

To pretend to virtue, ἀνδρᾰγᾰθίζομαι, mid., Thuc.

VIRTUOUS, ἀγᾰθός, ή, όν, compar. ἀμείνων, superl. ἄριστος, etc., Omn.; μῖσοπόνηρος, ον, Dem., Æschin. *Vid.* GOOD.

To be virtuous, μῖσοπονηρέω, only act., Lys.

To be exceedingly virtuous, πρόσω ἀρετῆς, or ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς ἀνήκω, Hdt.

VIRTUOUSLY, εὖ, Omn.

VIRULENT, φαρμᾰκίτης, ου, ὁ, only masc., Eupol. *Vid.* POISON.

VISAGE, ᾱ, πρόσωπον, τό, Ep. pl. also προσώπατα, dat. προσώπᾶσι (not Att.), Omn. *Vid.* FACE.

VISCOUS, γλοιώδης, ες, Plat.; κομμιώδης, ες, Arist.; ἰξώδης, ες, Hipp.

VISIBLE, ἐναργής, ές, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; δῆλος, η, ον, and ος, ον, Ep. also δέελος, Omn.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Omn. Att., Hdt.; ἐμφᾰνής, ές, Pind., Omn. Att.; κᾰτᾰφᾰνής, ές, Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐφᾰνής, ές, Thuc., Xen.; πεφασμένος, η, ον, Solon, Æsch.; κᾰτοπτος, ον, sometimes c. gen. of the place from which a thing is visible, Æsch., Thuc., Lys.; so κᾰτόψιος, ον, Eur., Ap. Rh.; εἰσοπτος, ον, Hdt.; ἔνοπτος, ον, Arist.; κᾰτᾰδηλος, ον, Xen.; ὁρᾰτός, ή, όν, Xen., Plat.; ἄρῐσημος, ον, Theoc.

Visible all around, ἀμφῐφᾰνής, ές (and simply visible), Eur.; [ἀμφιφαής, ές (or *ever visible*), Arist.]

[*Visible objects,* τὰ ὁρατά, Plat.; τὰ ὁρώμενα, Plat.]

To be visible, φαίνομαι, pass., Att. perf. πέφασμαι, paulo-post fut. πεφήσομαι, also fut. mid. φανοῦμαι, in the same sense, etc., Omn.; περῐφαίνομαι, Hom., h.; εἰσᾰνέχω, in pres. of a promontory projecting so as to be visible, Ap. Rh.

VISIBLY, [ἀναφανδά, Hom.; ἀναφανδόν, Hom., Hdt., poet. ἀμφ., Pind.]: ἐναργῶς, Æsch., Hdt., Dem.; φᾰνερῶς, Æsch., Soph., Thuc., Isoc.; ἐπῐφᾰνῶς, Thuc.; ἐμφᾰνέως, Att. ἐμφᾰνῶς, Eur., Hdt., etc.; πεφασμένως, Lex ap. Dem.

VISION, ᾱ, [in sleep, ὄναρ, τό, only nom. and acc., opp. to ὕπαρ, τό, *a waking vision,* Hom.]; φάσμα, ατος, τό, Pind., Trag., Hdt., Plat.; ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; φάντασμα, ατος, τό, Æsch., Theoc.; δόκημα, ατος, τό, Eur.

[*Vision* (faculty of seeing), ὄψις, εως, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Plat.] *Vid.* SIGHT.

VISIONARY, ᾱ, μετεωρολόγος, ὁ, Eur., Plat.; μετεωροσοφιστής, οῦ, ὁ, Ar.; μετεωροφένακ, ᾰκος, ὁ (in a disparaging sense), Ar.; μετεωρολέσχης, ου, ὁ, Plat.; μεταρσιολέσχης, ὁ, Plat.; μετεωροσκόπος, ὁ, Plat.

To talk like a visionary, μετεωροκοπέω, only act., Ar.

VISIT, TO, ἐπῐστωλέομαι, mid. (esp. as a general visits his sentries), Hom.; so ἐποίχομαι, chiefly in pres. and imperf., Hom.; so ἐπισκοπέω, tenses except imperf. from -σκέπτομαι (e.g., fut. σκέψομαι, etc.), Æsch., Xen.; so περίειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν and -ίᾱ, Hdt.; ἐφοδεύω, no perf., Ar., Xen.

To visit (simply, i. e., go to), μεταΐσσω, only in imperf. act., Hom.; μεθέπω, only pres. and imperf. act. in this sense (imperf. nearly, if not quite always without the augment), Hom., Ap. Rh.; ἐφοράω, imperf. -εώραον, fut. -όψομαι, aor. 1 -ωψάμην (this aor. very rare), Pind., Xen.; ἐνστρέφω, only act. in this sense, Eur.; πρόσειμι, Thuc.; περιστρωφάομαι, mid., no pass., Hdt.; φοιτάω (esp. as a pupil visits his tutor), c. prep. εἰς, παρά, πρός, etc., c. acc., Eur., Xen., Plat., Dem., Isoc.; ἐπῐφοιτάω, Hdt., Thuc.; προσέρχομαι, c. πρός, Dem.; ἐπᾰνᾰθεάομαι, mid., Xen.; ἐπῐνίσσομαι, fut. -νίσομαι, Ap. Rh.

To visit with punishment, ἐφῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ικόμην (ῑ by the augment in indic., ῐ in the other moods), Hdt.

They visited on you the slaughter of your mother, μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος, Eur.

One must visit, φοιτητέον, c. prep., Plat.

VISITATION, A (of any calamity), σκηπτός, ὁ, Æsch., Eur., Dem.

[*Divine visitations*, προσβολαὶ θεῖαι, Antipho.]

VISITING, A, φοίτησις, εως, ἡ, Xen., Plat.

VISOR, A, πρόσωπον, τό, Dem. *Vid.* MASK.

VISUAL, ὀρᾰτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* TO SEE.

VITAL, ζωθάλμιος, ον, Pind. *Vid.* LIFE.

VITIATE, TO, φθείρω, perf. ἔφθαρκα and ἔφθορα, Omn. *Vid.* TO CORRUPT.

VITUPERATE, TO, ὀνειδίζω, c. acc. pers., also c. dat. pers., often c. dat. pers. and acc. of the fault on account of which, Omn.

VITUPERATION, ὄνειδος, τό, Omn.

VITUPERATIVE, ὀνείδειος, ον, Hom.

VIVACIOUS, ᾰ̓τᾰλός, ή, όν, Hom., Hes.; εὔθῡμος, ον, Xen.

VIVACIOUSLY, εὐθῡμως, compar. -ότερον, superl. -ότατα, Æsch., Xen.

VIVACITY, εὐθῡμία, ἡ, Pind., Xen.

VIVID, ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Æsch., Ar., Plat.

VIVIDLY, ὀξύ, ὀξέα, ὀξέως, Hom., Thuc.

VIVIPAROUS, ζωοτόκος, ον, Arist.

To be viviparous, ζωοτοκέω, only act., Arist.; σκυμνοτοκέω, Arist.

A being viviparous, ζωοτοκία, ἡ, Arist.

[VOCABULARY, A, ὀνομαστικόν, τό (by subjects, not alphabetically).] *Vid.* DICTIONARY.

VOCAL, φωνήεις, εσσα, εν, gen. sometimes contr. φωνᾶντος, etc., Hes., Pind., Sapph., Plat.

[VOCATIVE CASE, THE, τὸ προσαγορευτικόν, Diog. L.]

VOCIFEROUS, πολύφημος, ον, Pind.

[VOGUE—*to be in vogue*, περιτρέχω, Plat.; ἐν ἔθει εἰμί, Thuc.]

VOICE, ὄσσα, ἡ, no pl., Hom., Hes., h., Pind., Plat.: ὄψ, gen. ὀπός, ἡ, only used in the oblique cases of sing. num., Omn. poet.; ὀμφή, ἡ (esp. of the gods, and esp. when prophetic), Hom., Pind., Trag.; γῆρυς, υος, ἡ, no pl., Hom., Soph., Eur.; αὐδή, ἡ, Hom., Pind., Trag.; φθογγή, ἡ, Hom., Trag.; φθογγός, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; φήμη, ἡ, Hom., Trag., Plat.; φωνή, ἡ, Omn.; φθέγμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Plat.; γήρυμα, ᾰτος, τό (even of a musical instrument), Æsch.; φώνημα, ᾰτος, τό, Soph.; ἰά, ἡ, only sing., Æsch., Eur., Orac. ap. Hdt.

A loud voice, κέλᾰδος, ὁ, Pind.

With one voice, ἐξ ἑνὸς στόμᾰτος, Ar.

Having a voice, φωνήεις, εσσα, εν, gen. sometimes contr. φωνᾶντος for φωνήεντος, etc., Hes., Pind., Plat.; κωτίλος, η, ον, opp. to σῑγηλός (of animals), Arist.

With human voice, αὐδήεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; ἀνθρωπόγλωσσος, ον, Arist.

Having a fine voice, μελίγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.; εὔφωνος, ον, Pind., Æsch., Ar., Xen., Dem.; λῑγύφωνος, ον, Hes., h., Theoc.; λῑγύφθογγος, ον, Theogn.; μελίφωνος, ον, Sapph.; μελίφθογγος, ον, Pind.; ἱμερόφωνος, ον, Sapph.; καλλίφωνος, ον, Plat.; μελίγλωσσος, ον, Bacchyl., Ar. *Vid.* TUNEFUL.

With a loud voice, χαλκεόφωνος, ον, Hom., Soph.; ἠερόφωνος, ον, Hom.; ᾰ̓γᾰ́φθεγκτος, ον, Pind.; χαλκοβόας, ου, only masc., Soph.; χαλκεόστομος, ον, Soph.; λαμπρόφωνος, ον, Dem.; ἔμφωνος, ον, Xen.; ὑψίφωνος, ον, Hipp.; μεγᾰλόφωνος, ον, Hipp.

With gentle voice, μαλθᾰκόφωνος, ον, Pind.; μειλῐχόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Tyrt.; μειλῐχόφωνος, ον, Sapph.

With weak voice, λεπτόφωνος, ον, Arist.; μῑκρόφωνος, ον, Arist.

With harsh, rough voice, στρηνύφωνος, ον, Callias; [ἀγριόφωνος, ον, Hom.]

With different voices, πολύφωνος, ον, Arist.

Of, proceeding from many voices, etc., πολύφημος, ον, Hom., Pind., Hdt.; πολύῤῥοθος, ον, Æsch.; πολύγλωσσος, ον, Soph.

Not to be quieted by the voice, ᾰ̓παρᾰ́μῡθος, ον (of a horse), Eur.

Difference of voice, ἑτεροφωνία, ἡ, Plat.

Goodness of voice, εὐφωνία, ἡ, Xen.

Clearness, loudness of voice, λαμπροφωνία, ἡ, Hdt.; μεγᾰλοφωνία, ἡ, Dem.

Weakness of voice, μῑκροφωνία, ἡ, Arist.

To practice one's voice, φωνασκέω, only act., Plat., Dem.

[*To lift up the voice*, ἀνακράζω, Hom., Pind., Antipho.] *Vid.* TO LIFT UP.

VOICELESS, [ᾰ̓ναυδος, ον, Hom., Hes.]; ᾰ̓κρᾰγής, ές, Æsch.; ᾰ̓φωνος, ον, Theogn., Trag., Dem.; ᾰ̓φώνητος, ον, Soph., ᾰ̓φθογγος, ον, h., Trag., Hdt., Plat.; ᾰ̓φθεγκτος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* SILENT, MUTE, DUMB.

VOID, κενός, poet. also (not Att.) κεινός, Ep. also κενεός, ή, όν, compar. κενότερος and κενώτερος, Omn. *Vid.* EMPTY.

[VOID, A, τὸ παρακενωθέν, Plut.]

VOLATILE, κουφόνους, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph.

[VOLCANIC, πυρίλῐπτος, ον, Strab.; καιόμενος καὶ ἔχων κρατῆρας πυρός, Strab.]

VOLCANO, A, ῥύαξ, ᾶκος, ὁ, Theoph.

VOLITION, βούλησις, εως, ἡ, Eur., Plat.

VOLUBILITY, πολυλογία, ἡ, Plat., Arist.

VOLUBLE, πολύλογος, ον, Xen., Plat.; πολυεπής, ές, Æsch.

[VOLUMINOUS, in many volumes, πολύβιβλος, ον, Ath.]

VOLUNTARILY, ἑκουσίως, Eur.; ἐξ ἑκουσίας or ἑκουσίᾳ, so καθ' ἑκουσίαν (γνώμης, etc., being understood), Soph., Thuc., Dem.; ἐθελουσίως, Xen.; ἐθελουτηδόν, Thuc.; ἐθελοντήν, Hdt.; ἐθελοντί, Thuc.; ἐξ αὐταγρεσίας, Call.

VOLUNTARY, αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Eur., Hdt., Plat.; αὐτός, αὐτή, αὐτό, Hom., Soph.; ἑκών, οῦσα, όν, Omn.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; ἐθελημός, όν, Hes., Call.; αὐθαίρετος, ον (esp. of labors, etc., undertaken or incurred of one's own accord, sometimes of the doer), Soph., Eur., Thuc., Dem.; αὐτεπάγγελτος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; ἐθελούσιος, α, ον, also ος, ον, Xen.: ᾰ̓βίαστος, ον, Plat.

VOLUNTEER, A, ἐθελοντήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἐθελοντής, οῦ, ὁ, Omn. prose; ᾰ̓πᾰρᾰ́κλητος, ὁ, Thuc.

VOLUPTUOUS, τρῠφερός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc. *Vid.* LUXURIOUS.

VOLUPTUOUSLY, τρυφερῶς, Arist.

VOLUPTUOUSNESS, τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* LUXURY.

[VOLUTE, THE (of an Ionic column), ἀνθέμιον, τό, Inscr.]

VOMIT, TO, ἐμέω, fut. ἐμέσω and ἐμοῦμαι, only act., except the above-mentioned fut., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; ἐξεμέω, Hom., Hes., Ar., Plat.; [ἀνεμέω, Hipp.; ἀνακαθαιρομαι, Plat.]

To vomit in, ἐνεμέω, c. εἰς and acc., Hdt.

To vomit forth with, σῦνεξεμέω, Arist.

VORACIOUS, ᾰ̓δηφᾰγος, ον, Soph., Theoc.; βορός, ά, όν, Ar.; γάστρις, εως, ὁ καὶ ἡ, compar. -ίστερος, Ar., Plat.; πολυφᾰγος, ον, Hipp. *Vid.* GREEDY, GLUTTONOUS.

VORACIOUSLY, ἁρπᾰλέως, Hom., Theogn. *Vid.* GREEDILY.

VORACITY, πολῐφᾰγία, ἡ, Arist.; ᾰ̓δηφᾰγία, ἡ, Call.

VORTEX, A, δίνη, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.

VOTE, A, ψῆφος, ἡ, Pind., Hdt., Omn. prose; πίτᾰλον, τό, Pind.; γνώμη, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; χειροτονία, ἡ (esp. by show of hands), Plat.; [ψῆφος was used in trials, κύαμος, ο, in elections, and ὄστρακον, τό, in the banishment of powerful citizens.]

The votes, ἐκβολαὶ ψήφων, Æsch.

The giving a vote, φορὰ ψήφου, Eur., Plat.; διαψηφίσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Æschin.; ψηφοφορία, ἡ, Arist.; ἐπῐχειροτονία, ἡ, Dem.

A choosing or electing by vote, διαχειροτονία, ἡ, Xen., Dem., Æschin.

A number and (therefore) *a diversity of votes*, πολυψηφία, ἡ, Thuc.

A vote (i. e., a decree voted), ψήφισμα, ᾰτος, τό, Æsch., Thuc., Xen., Dem., Isoc.

[*A vote of condemnation*, ψῆφος καταγνώσεως, Thuc.; ψῆφος τετρυπημένη (being bored), as opp. to ψῆφος πλήρης (of acquittal), Æschin.]

[*To deposit one's vote in the voting urn*, ψηφίζομαι ἐς ὑδρίαν, Xen.]

Elected by vote, διαψήφιστος, ον, Arist.; χειροτόνητος, ον (esp. by votes taken by show of hands), Æschin.

Tampering with votes, ψηφοποιός, όν, Soph.

VOTE, TO, ψηφίζω, only act. once in Soph., more usu. mid., also pass. esp. in perf. and aor. 1, Omn. Att.; διαψηφίζομαι, Xen., Plat., Dem.; χειροτονέω, often c. acc. of the opinion voted for, Ar., Isoc., Dem.; ψῆφον τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην (also τίθεμαι by itself, once in Soph., c. dat. of the opinion in support of which), Trag., Ar., Hdt., Xen., Andoc.; ψῆφον φέρω, fut. οἴσω and οἴσομαι (this fut. sometimes in pass. sense, e. g., *the vote will be given*, ψῆφος οἴσεται, Eur.), aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, aor. 1 pass. ἠνέχθην, Eur., Isæ.; ψῆφον διαφέρω, Eur.

To choose (things) or *elect* (people to offices) *by vote*, διαχειροτονέω, Xen., Plat., Dem.

To vote against, to vote that a thing is not or shall not be, ᾰ̓ποψηφίζομαι, mid., c. acc., or c. μή and infin., Xen., Plat., Dem., Æschin.; ἀποχειροτονέω, c. μή and infin., Dem.; καταψηφίζομαι (esp. against a person by way of condemnation), c. gen., Thuc., Plat., Antipho, Dem.; καταχειροτονέω, c. gen., Dem., Æschin.

[*To vote for one's banishment*, τὸ ὄστρακον ἐπιφέρω, c. dat., Plut.]

[*A vote of banishment was moved*

vote against him, ψῆφος ἐπῆκτο αὐτῷ περὶ φυγῆς, Xen.]

To vote the contrary, or *to vote against a thing*, ἀντῖχειροτονέω, sine cas., or c. μή and infin., Ar., Thuc., Dem.

So that you voted to depose your general . . . , and there was only a majority of three votes against putting him to death, ὥστε ἀπεχειροτονήσατε μὲν τὸν στρατηγὸν . . . , τρεῖς γὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι, Dem.

To vote besides, προσψηφίζομαι, Lys.

To vote for, ἐπιψηφίζομαι, Xen., Dem.; ἐπῖχειροτονέω (esp. in ratification of a former vote), Dem.; τὴν ψῆφον or τὴν γνώμην προστίθεμαι, mid., c. dat. of the proposed measure, Æsch., Dem.

To depose or *reject by vote*, ἀποχειροτονέω, Dem.

To vote with, συμψηφίζομαι, c. dat., Ar.

To join in voting for, σῦνεπιψηφίζω, Arist.

One must vote, χειροτονητέον, Ar.

Voting with, on the same side as, σύμψηφος, ον, c. dat. of one's friends, sometimes c. gen. of the measure for which, Plat., Dem.; ὁμόψηφος, ον, c. dat., Lys., Dem.

Having an equal vote, an equal right to vote, ἴσόψηφος, ον (ῐ, but ῑ Att.), c. dat. of one's partners, Eur., Thuc., Plat.; ὁμόψηφος, ον, Hdt.

Having an equal number of votes, about whom or *which the votes are divided*, ἰσόψηφος, ον (ῐ, but ῑ Att.), Æsch.

Voting against, ἀντίψηφος, ον, c. dat., Plat.

Not having voted, ἀψήφιστος, ον, Ar.

To put to the vote, ἐπιψηφίζω, sometimes c. acc. cognat., sometimes c. acc. of the persons whose votes are to be given, or c. εἰς and acc., sometimes c. acc. of the matter about which, sometimes c. dat. of the mover of the question, Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐπῖχειροτονέω, Lex ap. Dem.; πρῠτᾰνεύω, c. acc. of the subject, or c. περί and gen., only act. in this sense, Ar., Isoc.; ψῆφον ἐπᾰ́γω (aor. 2 ἐπήγαγον), c. εἰ and indic., c. dat. of the voters, Thuc.; ψῆφον προτῐθημι, Dem.

To put again to the vote, ἀναψηφίζω, Thuc.; ἀνᾰδῐκον τὴν ψῆφον καθίστημι (aor. 2, perf., and pluperf. act. not used in act. sense), Dem.

To allow the people to vote, διᾰχειροτονίαν δίδωμι (aor. 1 act. ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc.) τῷ δήμῳ, Æschin.

Voting-place, ᾱ, ψῆφος, ἡ, Eur.

Votive, εὐκταῖος, α, ον, Æsch., Ar., Plat.

[*To send a votive offering to Delphi and there consecrate it*, ἀνατίθημι ἐς Δελφούς, Hdt.]

Vouch, to, μαρτῠρέω, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* To witness.

Voucher, ᾱ, μαρτῠ́ριον, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.

Vow, ᾱ, εὐχή, ἡ, Omn.; εὐχωλή, ἡ, Hom., Hdt.

Under a vow (of a person), εὐχωλῐ́μαῖος, α, ον, Hdt.

Vow, to, ἀπειλέω, c. dat. of the god to whom, Hom.; ἀράομαι, mid. (ᾰ̄ρ. Hom., ᾰ̆ρ. Att.), Hom.; εὔχομαι, augmented tenses in Att. usu. ηὐ., perf. pass. εὔγμαι in pass. sense, but pluperf. ηὔγμην in act. sense, Omn.; προσεύχομαι, Trag. *Vid.* To promise.

To vow besides, ἐπεύχομαι, c. fut. infin., Æsch.

To vow at the same time, σῦνεπεύχομαι, Ar., Xen.

Vowels, the, τὰ φωνοῦντα, Eur.; τὰ φωνήεντα, Plat.

Voyage, ᾱ, ναυτῐλία, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., Xen., Plat.; πλόος, contr. πλοῦς, ὁ, Omn.; ὁδός, ἡ, Hom.; πορεία, ἡ, Æsch., Xen.; ναυκληρία, ἡ, Eur.; ναυστολία, ἡ, Eur.; στόλος, ὁ, Soph., Xen.; πλᾶτη, ἡ, Soph.; κομῐδή, ἡ, Hdt.

A prosperous or *fair voyage*, εὔπλοια, ἡ, Hom., Æsch., Soph. *Vid.* Journey.

A bad voyage, ᾰ̓πλοια, ἡ, Eur.

A voyage across, διᾰ́πλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc.

A voyage round, περῐ́πλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc., Xen.

[*A voyage by night*, νυκτίπλοια, ἡ, Strab.]

A coasting voyage, παρᾰ́πλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc.; πᾰρᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.

Voyages over the sea, πόντου ναυστολήματα, Eur.

[*To make a voyage*, ναυτίλλομαι, Hom., Hdt., Soph., Eur., c. acc. cogn. ναυτιλίαν ναυτίλλομαι, Plat.]

The voyage hither will appear long, and one not to be sailed, φᾰνήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλᾰγος, οὐδὲ πλώσῐμον, Soph.

To have a good voyage, εὐπλοέω, only act., Vit. Hom.

Having a good voyage, πλῷ χρησάμενος, Thuc., so Eur.

At the end of a voyage, εὔπλοος, ον (of a harbor, etc.), Theoc.

Voyage, to, ὁδεύω, only act., Hom., Ap. Rh. *Vid.* To sail, To travel.

Voyager, ᾱ, ὁδῖτης, ου, ὁ, Hom., Soph.; ἔμπορος, ὁ, Hom., Æsch., Soph. *Vid.* Traveler, Sailor.

A fellow-voyager, ὁ συμπλίων, Plat.

Vulgar, βᾰ́ναυσος, ον, Soph.; ᾰ̓γοραῖος, ου, Ar., Plat.; ἀπειροκᾰ́λος, ον, Plat., Xen., Eur.; φορτῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Arist.; ἰδιωτῐκός, ή, όν (of things), Plat.

Knowing that he was no vulgar person, εἰδὼς μὲν οὐκ ᾰ̓ρῑθμόν, Eur.

To bring a vulgar person, born of some slave, into your house as its master, ἀναρίθμητον ἐκ δούλης τινὸς Γυναικὸς ἐς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν, Eur.

By the vulgar, δι' ἀρῑθμῶν, Eur.

Vulgarity, φόρτος, ὁ, Ar.; φορτῐκότης, ητος, ἡ, Arist.; ἀπειροκαλία, ἡ, Xen.

Vulgarly, φορτικῶς, Plat., Isoc.

Vulnerable, ῥηκτός, ή, όν, Hom.; τρωτός, ή, όν, Xen.

Vulture, ᾱ, γύψ, γῡπός, ὁ, Hom.; αἰγῡπιός, ὁ, Hom., Hdt.; φλεγύας, ου, ὁ, Hes.; ὀρειοπελαργός, ὁ, Arist.; τόργος, ὁ, Call.

Haunted by vultures, γῡπιάς, ᾰ́δος, only fem., Æsch.

W.

Wade through, to, διανέω, fut. -νεύσομαι, c. acc. (metaph.), Plat.

Waft, to, οὐρίζω, only act., Æsch., Soph.

To waft toward, ἐπουρίζω, c. dat., Eur., Plat.

[*To be wafted into harbor*, προσφέρομαι εἰς λιμένα, Xen.]

Wag, to (as a dog does his tail, etc.), σαίνω, no perf., only act. in this sense, c. dat. of the tail, etc., but quite as often sine cas., Hom., Hes., Soph., Ar.; διασαίνω, Xen.; σείω, c. dat. of the tail, perf. pass. σέσεισμαι, Xen.; διασείω, Xen.; διακῑνέω, Xen.; διαῤῥῑ́πτω, Xen.

Wage, Wages, μισθός, ὁ, Omn.: μισθᾰ́ριον, τό, Ar.; ἐπίχειρα, τά, Æsch., Ar., Plat., Antipho; μισθοφορά, ἡ (prop. the receipt of wages, but mostly used as wages), Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.; μισθοφορία, ἡ, Xen., Plat.

The wages of impiety, τὰ ἐπῐτῑμια τῆς δυσσεβείας, Soph.

Receiving wages, μισθοφόρος, ον (chiefly used of mercenary soldiers), Ar., Thuc., Arist.; ἔμμισθος, ον, Thuc., Plat.; μισθαρνητῐκός, ή, όν, Plat.; μισθαρνῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Mercenary.

Receiving small wages, ὀλῐγόμισθος, ον, Plat.

Receiving high wages, ᾰ̓δηφάγος, ου, Lys.

To earn wages (to work for wages), μισθαρνέω, only act., Soph., Plat., Isoc., Dem.; ἐπὶ μισθῷ θητεύω, Hdt.

To receive wages, μισθοφορέω, sometimes c. acc. of the sum received, Ar.

An earning or *receiving of wages*, μισθαρνία, ἡ, Dem.

The trade of one who works for wages, ἡ μισθαρνητικῆ, Plat.

To pay wages, μισθοδοτέω (pass. only in Polyb., who uses it of the workmen paid, and of the wages paid), Xen.

One who pays wages, μισθοδότης, ου, ὁ, Xen., Plat.

Paying wages, adj., μισθόδωρος, ον, Eubulid.

A paying of wages, μισθοδοσία, ἡ, Thuc.

Without wages, πρῖκα, Xen.

Wage, to (war, etc.), προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, also in mid., c. dat. of the party against whom, Hom., Hdt.; ἐκφέρω, Xen., Dem.; ἄναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, Xen. *Vid.* To war.

Wager, to, περιδίδομαι, mid., aor. 1 -εδωκάμην, c. dat. pers. with whom, c. gen. of the stake, or c. περί and gen., Hom., Ar.

Wagon, ᾱ, ᾰ̓μαξα, ης, ἡ, Hom.; ἀπήνη, ἡ, Hom., Pind., Trag.; ἁρμᾰμαξα, ἡ, Xen. *Vid.* Carriage.

[*A child's toy wagon*, ἁμαξίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.]

Of a wagon, ᾰ̓μαξῐ́τός, όν (esp. of a road), Hom., Theogn., Pind., Hdt.; so ᾰ̓μαξήρης, ες, also of a seat in, Æsch., Eur.; ἁμαξικός, ή, όν, Theoph.

Enough to load a wagon, ἅμαξιαῖος, α, ον, Xen.; ἁμαξίτης, ὁ, Anth.

To be traversed by wagons, ἁμαξεύομαι, pass., Hdt.

[*A maker of wagons*, ἁμαξοπηγός, ὁ, Plut.; ἁμαξουργός, ὁ, Ar.]

[*A making of wagons*, ἁμαξοπηγία, ἡ, Theoph.; ἁμαξουργία, ἡ, Theoph.]

[*Carried in wagons*, ἁμαξοφόρητος, ον, Pind.]

[*A wagon-body* (of wicker-work), πεῖρινς, ινθος, ἡ, Hom.]

[WAGONER—*to be a wagoner*, ἁμαξεύω, Arr.]

WAIL, TO, ἀνᾱβρῡχάομαι, mid., Plat. *Vid.* TO LAMENT.

WAILING, A, ἄλᾰλητός, ὁ, Hom.; ἰαχή, ἡ (ᾰ, but in Trag. ᾱ), Hom., Æsch.; στονᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* LAMENTATION.

WAIN, A, *vid.* WAGON.

Charles's Wain (the constellation), ἅμαξα, ἡ, Hom.; Ἄρκτος, ἡ, Hom., Ar.

WAIST, A, ζώνη, ἡ, Hom.; ἰξύς, ύος, ἡ, Hom.; πρότμησις, εως, ἡ, Hom.

Long waisted, βαθύζωνος, ον, Hom., Pind., Æsch.

WAIT, TO, μένω, poet. pres. and imperf. also μίμνω, ἔμιμνον, only act., often c. acc. of the person, etc., for whom, Omn.; ἀνᾰμένω, and poet. -μίμνω, Omn.; περῐμένω, etc., Soph., Ar., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; προσμένω, Soph., Eur., Xen.; ἐπῐμένω, Hom., h., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐπᾰνᾰμένω, Ar., Hdt.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον, Att. imper. ἐπίσχες, etc., sometimes c. acc. of the time during which, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; διᾰτρῑβω, Ar., Thuc., Xen., Dem.; περιοράομαι, mid., Thuc.; μιμνάζω, only pres. and imperf. act., h.; κᾰρᾰδοκέω, only act. (esp. in expectation), Eur., Ar., Hdt., Xen.; διαλείπω, perf. διαλέλοιπα, c. acc. of the time, or sine cas., Ar., Thuc., Dem.

To wait for, δέχομαι, esp. in perf. pass. in act. sense δέδεγμαι, often (esp. in part.) without reduplication (i. e., δέγμενος), and in fut. δεδέξομαι, often c. acc. and fut. infin., or c. ὁπότε, *when*, εἰσόκε or -κεν, *until*, etc., Hom.; προσδέχομαι, Hom., Hdt.; ἐκδέχομαι, Soph., Dem.; φυλάσσω, fut. -ξω, Hom., Hdt., Dem.; ἀναμένω, Omn.; περιμένω, Hdt.

To wait for the future, τὸ μέλλον περιδεῖν, Thuc.

[*To wait in turn* or *instead*, ἀνταναμένω, Thuc.]

Time waits for no man, καιρὸς οὐ μενετοί, Thuc.

One must wait, μενετέον, Plat.

To lie in wait for, ἑρύομαι, in perf. pass. εἴρῡμαι in act. sense, Hom.; δοκεύω, only act., Hom., Eur.; λοχάω, fut. and aor. 1 act. and mid., no pass. except perf. pass. in act. sense, sometimes c. acc. of the situation occupied by the ambush, Hom., Soph., Eur., Hdt., Ap. Rh.; λοχίζω, in pass. of the people so surprised, Thuc.; ἐφεδρεύω, sometimes c. dat. of those for whom, only act., Eur., Thuc.; ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. -δέδεγμαι in act. sense, Xen.; ὑποκᾶθημαι, sine cas. or c. acc. of those for whom, Xen.; ἀμφῐδοκεύω Bion.

To lie in wait for by sea, ναυλοχέω, sine cas. or c. acc., only act., Hdt., Thuc.

[*Lying in wait for*, ὀδοῦρος, ον, Soph.]

WAITING, δεδοκημένος, η, ον, Hom., Hes.; [μενετός, ή, όν, Thuc.]

WAKE, TO, act., ἐγείρω, perf. ἐγήγερκα, etc., Hom., Æsch., Eur., Xen.; ἀνεγείρω, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἀνίστημι, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, Hom., Æsch., Xen. *Vid.* TO AWAKEN.

To wake, neut., ἐγρήσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐγείρομαι, esp. in sync. aor. ἠγρόμην, and perf. ἐγρήγορα (Ep. also ἐγρήγορθα, imper. 2d pl. ἐγρήγορθε, infin. ἐγρηγόρθαι), pluperf. ἐγρηγόρειν (Hom. has also part. ἐγρηγορόων, ωσα, etc.), Hom., Eur. *Vid.* TO AWAKE.

From which there is no waking, νήγρετος, ον, Hom., h., Mosch.; [ἀνέγερτος, ον, Arist.]

WAKEFUL, ἄϋπνος, ον, Hom., Trag., Xen., Plat.; ἄγρυπνος, ον, Æsch., Plat.; φῐλάγρυπνος, ον, Mel.; ἀνεγέρμων, ον, Anth.; ἐγρηγόρσιος, ον, Pherecr.

To be wakeful, ἀγρυπνέω, only act., Xen.; διαγρυπνέω, Ar.

WAKEFULNESS, ἀγρυπνία, ἡ, Hdt., Plat.; ἐγρήγορσις, εως, ἡ, Arist., Hipp.

WALK, A, or WALKING, βᾰδῐσις, εως, ἡ, Ar.; βάδισμα, ᾰτος, τό, Xen.; βαδισμός, ὁ, Plat.; πορεία, ἡ, Plat.; περῐπᾰτος, ὁ, Xen., Plat.

[*To be taking a walk*, περίπατον ποιέομαι, Plat.; ἐν περιπάτῳ εἰμί, Xen.]

A walking on, πᾰτησμός, ὁ, c. gen., Æsch.

A walk, or *place to walk in*, δρόμος, ὁ, Eur., Xen., Plat.; περίπᾰτος, ὁ, Xen.

[*A gravel walk*, ἐστρωμένη χάλιξιν ὁδός, Luc.]

WALK, TO, βᾰδῐζω, fut. -ῐσω and -ῐσομαι, Att. usu. βαδιοῦμαι, only act. except this fut. mid., usu. as opp. to ἱππεύω, "to ride," or to τρέχω, "to run," etc., h., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πᾰτέω, only act. in this sense, Pind., Æsch., Soph.; πεζεύω, only act., Eur., Xen., Isoc.; ὁδοιπορέω, only act., Xen.; πεζοπορέω, only act., Xen.; ἀτᾰπῐζω, only act., Pherecr. *Vid.* TO GO, TO COME.

To walk about, περιπᾰτέω, sometimes esp. opp. to staying at home, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [περιπατέω ἄνω κάτω, Ar.]

[*To walk around* (as a patrol), περιπολεύω, Xen.]

To walk with, ὁμοστῐχάω, only pres. act., c. dat., Hom.; συμπερῐπατέω, Plat.

To walk one's toes off, ἀποσποδέω τοὺς ὄνῡχας, Ar.

One must walk, βᾰδιστέον, Soph.

Walking on tiptoe, ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος, Eur.; so πορθμεύω πόδα, Eur.

WALKER, A, βᾰδιστής, οῦ, ὁ, Eur.

WALKING, πεζός, ή, όν, Omn.; πεδοστῐβής, ές, Æsch.; πεζοπόρος, ον, Mel.; πεζευτῐκός, ή, όν (of animals, opp. to flying, creeping, etc.), Arist.; so πορευτῐκός, ή, όν, Arist.

Walking backward and forward, πᾰλίμβᾱμος, ον (sc. ὁδός), Pind.

Good at walking, βᾰδιστῐκός, ή, όν, Ar.

Walking, adv., βάδην, Hom., Æsch., Hdt., Xen.

WALL, A, τοῖχος, ὁ (esp. of a house), Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen., Plat.; τεῖχος, τό (prop. stronger than τοῖχος, a wall of a city, a fortified wall), Omn.; τειχίον, τό (of a house, not of a city), Hom., Ar., Thuc., Dem.; ἕρκος, τό (esp. for inclosing any thing, as a court-yard, etc., or sometimes for defence), Hom., Æsch.; τείχισμα, ᾰτος, τό (esp. a fortified wall), Eur., Thuc.; τειχῠ́δριον, τό, Xen.

A small, dry, loose wall, αἰμᾰσιά, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Dem.

A circular wall, τροχός, ὁ, Soph.

A wall round a city, περιβολή, ή, Eur.; περῐβολος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Lycurg.; κῠ́κλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Hdt., Thuc.; in pl. τειχέων περιπτυχαί, αἱ, Eur.

The inner wall of a court-yard, ἐνώπια, τά, Hom.

A cross-wall, ὑποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

A side-wall, πᾰρᾰτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[*A party-wall*, τοῖχος κοινός, Thuc.; μεσότοιχος, ὁ, Eratosth.]

A wall built for the purpose of blockading, ἀποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

With black walls, μελαντειχής, ές, Pind.

Inclosed within walls, τειχήρης, ες (esp. of besieged citizens), Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

Having a common party-wall, ὁμότοιχος, ον, Plat., Isæ.

Like a dry wall, αἰμᾰσιώδης, ες, Plat.

To build a wall, or *to wall* (i. e., fortify or surround with a wall), τειχίζω (in pass. esp. of any place fortified with a wall), Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διᾰτειχίζω, Ar., Lys., Isoc.; τειχίω, only act., Hdt.; περιτειχίζω, Ar.

To rebuild walls, ἀνᾰτειχίζω, Xen.

To wall off or *up*, ἀποτειχίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐνδέμω, only act., Hdt.; [ἀνοικοδομέω, Lycurg., Xen.]

To join in building a wall, συντειχίζω, Thuc., Xen.

To build a wall across or *a cross-wall*, ὑποτειχίζω, Thuc.

To be included in a place (as a suburb in a main town) *by having an additional wall built round it*, προστειχίζομαι, pass., Thuc.

The building of a wall, τειχισμός, ὁ, Thuc.; τείχῐσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

The rebuilding of a wall, ἀνᾰτειχισμός, ὁ, Xen.

The blockading or *cutting off by means of a wall*, ἀποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.

The building of a cross-wall, ὑποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.

The surveyors of the city walls, τειχοποιοί, οἱ, Dem., Æschin.

Building walls by music, τειχομελής, ές (of Amphion's lyre), Anth.

Attacker of walls, τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, Hom.

WALLED, τειχιόεις, εσσα, εν, Hom.

Well-walled, εὐτείχεος, ον, Hom.; εὐτείχητος, ον, h.; εὐτειχής, ές, Pind., Eur.

WALLET, A, δορός, ὁ, Hom.; πήρα, ή, Hom., Ar.; πηρῐδιον, τό, Ar.; γύλιος, ὁ, Ar.; φᾰσκωλος, ὁ, Ar., Lys.; διφθέρα, ἡ, Xen.

Binding a wallet, πηρόδετος, ον (of the string), Anth.

WALL-FLOWER, A, φλόγιον, τό, Theoph.

WALLOW, TO, κῠλίνδομαι, pass., no perf., aor. 1 ἐκῠλίσθην, Hom.; κῠλινδέομαι, pass., no perf., Ar.; κᾰλινδέομαι, only pres., imperf., and fut. mid., Hdt., Thuc., Dem.; μολύνομαι, pass., Plat.

WALNUT, A, ἡ Περσῐκή, Theoph.

κάρυον, τό, Ath.; Περσῐκὸν κάρυον, τό, Theoph.

Walnut-tree, a, κᾰ́ρυα, ἡ, Soph.

Wan, ὠχρός, ά, όν, Eur., Ar., Plat. *Vid.* Pale.

[*To be wan*, ὠχριάω, Trag.]

Wand, a, ῥάβδος, ἡ, Hom., Pind., Plat.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Hes., Eur., Plat.

Bearing wands, ῥαβδοῦχος, ον, Ar.; ναρθηκοφόρος, ον, Plat.

With golden wand, χρῡσόῥᾰπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h.

Wander, to, ἠλάσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἠλασκάζω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; δῑνέω, only pres. and imperf. (aor. 1 once in Ap. Rh.), (in Eur. also *δ. βλεφάρυις, to wander with one's eyes*), Hom., Eur.; δῑνέομαι, pass., Hom., Pind.; ᾰ̓λητεύω, only pres. and imperf. (esp. of beggars or exiles, but also of hunters), Hom., Eur.; ἐῤῥω, fut. ἐῤῥήσω, etc. (esp. to wander in misery), only act., Hom., h.; ᾰ̓λᾶλημαι, perf. in pres. sense, Hom., Hes.; ἀλάομαι (ᾰ̓λ., but sometimes ᾱ̓λ. poet., not Att.), mid., c. aor. 1 pass. in mid. sense, Hom., Trag., Thuc., Plat., Isoc.; ἐπαλάομαι, Hom.; *φοιτάω*, only act., Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; πλᾰνάομαι, pass., c. fut. mid., often c. gen. of that away from which, sometimes c. acc. of the land over which, Omn.; πλάζομαι, pass., c. fut. mid. πλάγξομαι, no perf. pass., aor. 1 ἐπλάγχθην, Omn. poet., Hdt.; ᾰ̓πᾰλάομαι, Hes.; ἀλαίνω, only pres. and imperf. act. and mid., Æsch., Eur., Theoc.; κῠλῐνδέομαι, mid., Xen., Plat.; ὁδοιπλᾰνέω, only act., Ar.; πλᾰνύσσω, only pres. and imperf. act., Ar.; ποιμαίνομαι, mid., Mosch.

To wander about, ᾽ἀναστρέφομαι, mid. and pass., c. acc., Hom.; περῐ-πλᾰνάομαι, sine cas. or c. acc., Hdt., Xen.; περιέῤῥω, Ar.; περῐφοιτάω, Cratin.; [περιφέρομαι, Xen.; ὁδοιπλανέω, Ar.]

To wander (in mind), ᾽ἄλύω, only pres. and imperf., Hom.; πλᾰνάομαι, Æsch.

To wander through, ἐπῐπλάζομαι, c. acc., Hom., Ap. Rh.; διοιχνέω, Ep. imperf. *-οίχνεσκον*, only act., h.; διόρνῡμαι, pres. and imperf. pass., c. acc., Æsch.; διαφοιτάω, Ar., Hdt., Xen.

To wander to, ἐξορίζω, only act., c. acc., Eur.

To wander away from, ἀποπλάζομαι, sine cas. or c. gen., Hom.; πᾰρᾰπλάζομαι, c. gen., Hom., Eur.; ἀποπλανάομαι (metaph. from a subject, etc.), Isoc.

To wander from the right course, κλίνομαι, pass., Theogn.; παρασφάλλομαι, pass., c. gen., Plat.

She (Io) *wanders her very long wanderings*, *τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους . . . γυμνάζεται*, Æsch.

[*To wander in talking* (rave), παραλέγω, Hipp.]

For your language, wandering from sound sense, alarms me, *σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με λόγοι παραλλάσσοντες ἕξεδροι φρενῶν*, Eur.

[*To wander from the truth*, παραφέρομαι, Plat.]

To be wandered over (of a district), ποιμαίνομαι, in perf. pass., Æsch.

To make to wander, πλάζω, fut. πλάγξω, no perf., Hom.; πᾰρᾰπλάζω, Hom., Pind.; πλᾰνάω, Æsch., Soph., Hdt.

To make to wander above, ὑπερπλάζω, Euphor.

To make to wander away from, ᾽ἀποπλάζω, c. gen. or sine cas., Hom.; ᾽ἀποπλᾰ́νω, Æschin.

Apollo, the king, made Cassandra wander about (in an inspired state), *Μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασσάνδραν ἀναξ*, Eur.

Making to wander, φοιτᾰλέος, α, ον, Æsch.

Making to wander by night, νυκτῐ-πλαγκτος, ον, Æsch.

What causes to wander, ᾽ἄλη, ἡ, Æsch.

One must wander, πλᾰνητέον, Xen.

Wanderer, a, ᾽ἀλήμων, ονος, ὁ, sometimes ἀλ. ᾽ἀνήρ, Hom.; ᾽ἀλήτης, ου, ὁ, Hom., Trag., Hdt., Isoc.; μετανάστης, ὁ, Hom., Hdt.; πλάνης, ητος, ὁ, sometimes c. gen. of the place where, Soph., Eur.; πλᾰνήτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.

Trodden by wanderers, πλᾰνοστῐβής, ές, Æsch.

Wandering, adj., πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, sometimes *in mind*, Hom., Æsch., Eur.; πολύδονος, ον, Æsch.; πολῠ́δρομος, ον, Æsch.; νομάς, άδος, ὁ καὶ ἡ (esp. of a people of a wandering way of life), Pind., Trag., Hdt.; πλανόδιος, α, ον (ᾰ̔, but ᾱ̔ poet.), (the word, however, is rather doubtful), h.; [(in intellect), παράφορος, ον, and παράφρων, ον, Plat.]; φοιτᾰλέος, α, ον, Eur., Ap. Rh.; φοιτάς, άδος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.; περῐ́δρομος, ον, Theogn., Æsch., Ar.; πλᾰνός, η, ον, also ος, ον, Menand.; πλᾰνητός, ή, όν, Plat.; περῐ́φοιτος, ον, Call.; ὁδοιπλᾰνής, ές, Anth.

Wandering back, πᾰλιμπλαγχθείς, εῖσα, έν, Hom.; παλίμπλαγκτος, ον (of one's course), Æsch.

Wandering to and fro, πᾰλιμπλᾰνής, ές, Anth.

Wandering rapidly, ὠκῠ́πλᾰνος, ον, Eur.

Wandering far, τηλέπλᾰνος, ον, Æsch.

Wandering miserably, δύσπλᾰνος, ον, Æsch.

Wandering by night, νυκτιπόλος, ον, Eur.

Not wandering (from one's mark, object, etc.), ᾽ἀναπλάκητος, ον, Soph.

Wandering, subst., πλαγκτοσύνη, ἡ, Hom.; ᾽ἄλη, ἡ (also of the mind), Hom., Eur., Plat.; ᾽ἀλητεία, ἡ, Eur.; πλᾰνος, ὁ, Soph., Eur., Isoc.; πλᾰ́νη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; πλάνημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.; ᾽ἀλητύς, ύος, ἡ, Call.

Fruitless wandering, μᾶτία, ἡ, Hom.; μᾶτη, ἡ, Æsch.

Wane, to, φθίνω (ῑ̆ Ep., ῐ̆ Att.), pres. and imperf. act. and perf. pass. ἐφθῐμαι, pluperf. ἐφθῐμην, no other tenses in this sense, Hom., Hes., Trag., Thuc.; διαῤῥέω, fut. -ῥεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 pass. -ἐῤῥύην, perf. -ἐῤῥύηκα, Soph.

Waning, adj., φθῑνάς, άδος, only fem., Eur.

Waning, a, φθῖνασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; φθῖσις, εως, ἡ, Arist.

Wanness, ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Paleness.

Want, χῆτος, τό, Hom., Hdt., Plat., Ap. Rh.; χρεώ (often as monosyll., Ep. also χρειώ), ἡ, Hom., Eur., Ap. Rh.; πενία, ἡ, Omn.; χρημοσύνη, ἡ, Theogn.; χρησμοσύνη, ἡ, Tyrt., Ap. Rh.; χρεία, ἡ, Omn. Att.; σπάνις, εως, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἐρημία, ἡ, Omn. Att.; ἀχηνία, ἡ, Æsch.; ἀμηχᾰνία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ᾽ἀπορία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; σπᾰνιότης, ητος, ἡ, Isoc.

Want, to, ᾽ἀτέμβομαι, mid., only pres., c. gen., Hom.; δεύομαι, mid., only pres., imperf., and fut. δευήσομαι, c. gen. (most verbs in this sense govern gen.), Hom.; ἐπῐδεύομαι (Sapph. uses act. ἐπιδεύω, Ap. Rh. uses the word c. acc.), Hom., Sapph., Ap. Rh.; χρῄζω, Att. χρῄζω, only pres. and imperf. act., Hom., Soph.; χράομαι, only perf. κέχρημαι in this sense, c. gen., Hom., Soph., Eur.; χατίζω, Hom., Hes., Pind., Eur.; δέω, act. only in Hom., fut. δεήσω, aor. 1 ἐδέησα, and Ep. contr. δῆσα, Hom., more usu. mid. δέομαι, fut. δεήσομαι, no aor. 1 mid., but aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sense, c. gen., Omn. Att.; ἐνδέω, in this compound act. more usu. than mid., though that and aor. 1 pass. in act. sense are also found, Eur., Xen., Plat.; ἐπῐδέω, and mid., Hdt., Xen., Plat.; καταδέω, Hdt.; μαστεύω, c. acc. or c. infin., Æsch., Eur.; σπᾰνίζω, act. and pass. in act. sense, esp. in perf., no mid., c. gen., Omn. Att., Hdt.; ὑποσπᾰνίζομαι, pass., Æsch., Soph.; στέρομαι, only pres., imperf., and aor. 2 pass., part. στερείς in act. sense, c. gen., and in Eur. c. acc., Soph., Eur., Hdt., Plat.; στερίσκομαι, only pres. and imperf., Thuc.; πίνομαι, only pres. and imperf., c. gen. or sine cas., Æsch., Eur.; πεινάω, only act., Plat.; ᾰ̓μηχᾰνέω, only act., Hdt., Xen.; ᾽ἀπορέω, only act. in this sense, Thuc., Plat.; ᾽ἀπολείπομαι, pass. in act. sense, c. gen., Dem.

To be in want, τητάομαι, mid., sine cas., but sometimes c. gen., Hes., Pind., Soph., Eur., Plat.; μειονεκτέω, only act., Xen.

To be wanting, λείπω, perf. λέλοιπα, Soph.; ᾽ἀπολείπω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐλλείπω, Æsch.; προλείπω, Dem.

There is wanting, impers. δεῖ, opt. δέοι, subj. δέῃ, infin. δεῖν, part. δέον, imperf. ἔδει fut. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, c. gen. rei, rarely c. nom., c. dat. pers., sometimes c. acc., Omn. Att., Hdt.; προσδεῖ, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἀποδεῖ, Plat.; ἐπιδεῖ, Plat.

Certainty is wanting to me, *τὸ σαφὲς ᾽ἀποστερεῖ με*, Eur.

Wanting (i. e., in want of), ἐπῐ-δεής, ές, c. gen. (which is the construction of most words in this sense), Hom.; ἐνδεής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; κενός, also poet. (not Att.) κεινός, and Ep. κενεός, ή, όν, compar. κενότερος and κενώτερος, Soph., Eur., Plat.; ἐρημος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κᾰτᾰδεής, ές, Hdt.; ἐπῐδεής, ές, Hdt., Xen.; προσδεής, ές, Plat.

Wanting (i. e., deficient, q. v.), ἐλλῐπής, ές, Thuc., Plat.

A woman wanting three fingers of four cubits in height, *γυνὴ μίγεθος ἀπὸ τεσσάρων πηχέων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους*, Hdt.

With fifty ships wanting two, *ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα*, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Short.

Wanton, μᾶ̓χλος, ον, Hes. (luxuriant), Æsch.; ᾽ὕβριστής, οῦ, only masc. (used also of the wind), Hes., Eur., Ar., Xen.; σἰνᾶμωρος, ον, Anac. *Vid.* Lascivious.

To be wanton, ὀργάω, only act., Ar.; στρηνιάω, only act., Antipho.

To make wanton, πῑαίνω, and pass. to be made, i. e., to be so, no mid., Æsch.

WANTONLY, μεανικῶς, Ar.] *Vid.* LICENTIOUSLY.

To behave wantonly, ὕβρίζω, Omn.; σκιρτάω, sometimes of the wind, only act., Æsch., Eur.; [μεανιεύομαι, εἰς c. acc., Isoc.; ἐν c. dat., Plat.]

To treat wantonly, ἐγχλίω, only pres. act., c. dat., Æsch.

To rush forth wantonly, ἐκκωμάζω, only act., Eur.

WANTONNESS, μαχλοσύνη, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; τρυφή, ἡ, Eur., Plat.; παράστασις, εως, ἡ, Antipho.

Out of sheer wantonness, ἐκ τοῦ περιύντος, Dem.; ἐκ περιουσίας, Plat., Dem.

WAR, πόλεμος, Ep. also πτόλεμος, ὁ, Omn.; πολέμου ὄαριστύς (ύος, ἡ), Hom.; πολέμου ὄιφάς, άδος, ἡ, Pind.; also ἔρις (ῖδος, ἡ) πολέμου, νεῖκος πολέμου, etc., Hom. *Vid.* SYN. 323.

To the war, πόλεμόνδε and πτολεμόνδε, Hom.

A war which it is not wise to engage in, πόλεμος ἀπόλεμος, Æsch.

The art of war, ἡ ὁπλιτική, Plat.; ὁπλομαχία, ἡ, Xen., Plat.; πολεμική, ἡ, Plat.

Skill in war, ἡ μάχητική, Plat.

Of or *belonging to war*, πολέμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Hdt., Thuc.; πολεμικός, ή, όν, Omn. prose; πολεμιστήριος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Xen., Plat.

Skillful in war, πολεμικός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* WARLIKE.

Unskillful in war, ἄπειρομάχης, ου, ὁ, Pind.

Successful in war, εὐπόλεμος, ον, h., Xen.

Unhappy in war, δυσπόλεμος, ον, Æsch.

Slain in war, ἀμφίφατος, ου, Ep. ἀρηΐφατος, Hom., Eur.

Ending war, λυσιμάχ-ος, ου, Ar.

Wasting by means of war, πολεμοφθόρος, ον, Æsch.

Exciting war, ἐγρεκύδοιμος, ον, Hes.; ἐγρέμαχος, ον, Hes.; ἐγρεμάχης, ου, ὁ, Soph.; πολεμοκλόνος, ον, h.; [πολεμοποιός, όν, Arist.]

Finishing war, πολεμόκραντος, ον, Æsch.

A ship of war, μάκρον πλοῖον, Isoc., Lycurg.; μακρὰ ναῦς, Thuc.

A conclusion of a war, διάπολέμησις, εως, ἡ, Thuc.

To wish for war, πολεμησείω, only pres. act., Thuc.

If war should arise, ἐὰν συμπλάκῃ (aor. 2 pass. of συμπλέκομαι), Dem.

WAR, TO, WAGE WAR, etc., πολεμίζω, Ep. also πτολ., fut. -ίξω, rare in mid., no pass., Hom., Pind.; πολεμέω, in pass. of the war itself, often c. dat. of those with whom, Omn. Att. prose, Hdt.; προσπολεμέω, c. dat. or c. acc. of those with whom, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; διάπολεμέω, c. dat., Xen.; ἐμπολεμέω, Andoc.; ἐκπολεμόομαι, pass., c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Dem.; στρατεύω, and pass. (esp. perf. and aor. 1) in the same sense, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; στρατηλατέω, only act., Æsch., Eur., Hdt.; πόλεμον αἴρομαι, mid., c. dat., Æsch., Ar., and αἱρέομαι, Hdt.; πόλεμον τίθεμαι, mid., Eur.

To war against, ἐπιστρατεύω, act. and mid., c. perf. pass. in the same sense, c. acc., or c. dat., or c. prep., e. g., ἐπί or εἰς and acc., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἀντιστρατεύομαι, c. dat., Xen.; ἀντιπολεμέω, c. dat., Thuc., Xen.; προσπολεμέω, c. dat., rarely c. acc., Thuc., Xen., Dem.

To declare war against, πόλεμον προστίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, c. dat., Hdt.

To attack without declaring war, ἀπροφάσιστως στρατεύω ἐπί, c. acc., Dem.

To go to war together (of two parties), σύνειμι, infin. -ίναι, part. -ιών, imperf. -ήειν and -ήϊα, Thuc.

To war with besides, προσπολεμόομαι, c. acc., Thuc.

To carry on a war to the end, διαπολεμέω, Thuc., Hdt.

To manage a war (esp. as general), στρατηγέω, only act. in this sense, Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Lys.

To join or *assist in war*, συμπολεμέω, Thuc., Plat., Dem.

To stir up war, πόλεμον ἀείρω, poet. for αἴρω, Theogn.; πολεμοποιέω, only act., Xen.

To excite to war, ἐκπολεμέω, Thuc., Xen.

One must war, πολεμητέον and πολεμητέα, Ar., Thuc., Isoc.

WARBLE, TO, μινύρομαι, only pres. and imperf. mid., Soph., Ar.; μινυρίζω, only pres. and imperf., Ar., Plat. *Vid.* TO SING.

WARBLER, ᾱ, ἀοιδός, ὁ καὶ ἡ, even (as if an adj.) with superl. ἀοιδότατος (sweetest warbler), Soph., Eur., Theoc. *Vid.* SINGER.

WARBLING, adj., μινύρός, ά, όν, Theoc.

Warbling, subst., μινύρισμα, ατος, τό, Theoc.

WAR-CRY, ᾱ, ἀλαλά, ἡ, Pind.

To raise a war-cry, ἀλαλάζω, fut. -άξω and -άξομαι, no pass., Pind., Soph., Xen.; [ἀναλαλάζω, Eur., Xen.]

WARD—*watch and ward*, φύλακή, ἡ, Omn. *Vid.* WATCH.

WARD, ᾱ (of a city), κώμη, ἡ, Isoc.

One of a ward, κωμήτης, ου, ὁ, Ar.

To be a ward (of one's guardian), προσεπιτροπεύομαι, pass., c. ὑπό and gen., Dem.

WARD OFF, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω (this latter hardly in this sense), no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, poet. ἔσχεθον, c. gen. of that from which, Hom.; ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω and -ομαι, also ἀλέξομαι, aor. 1 ἠλέξησα and ἠλεξάμην, no other tenses, c. acc. rei, dat. pers., sometimes sine cas. pers., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀπαλέξω, c. acc. rei, gen. pers., sometimes c. gen. rei and acc. pers., also c. dat. pers., sometimes sine cas. pers., c. πρός and acc. rei (for these words naturally run into the sense of "defending one's self," esp. in mid.), Hom., Æsch., Soph.; ἐπαλέξω, Hom.; ἄλαλκον, only in aor. 2 act., c. acc. rei, dat. pers., sometimes c. acc. rei, gen. pers., Hom.; ἀπάλαλκον, c. acc. rei, gen. pers., Hom., Pind.; χραισμέω, not used in pres., only in fut., aor. 1, and aor. 2 ἔχραισμον, usu. with a negative, c. acc. rei, dat. pers., Hom.; ἐρύομαι, mid., in aor. 2 3d sing. sync. ἔρῦτο, also (in Pind.) in aor. 1 act. εἴρῦσα, Hom., Pind.; εἴργω, also in Hom. ἔργω and ἔέργω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Att. aor. 2 εἴργάθον, c. gen. or c. dat. pers., Hom., Æsch., Eur., Thuc.; προείργω, c. infin., Hom.; ἀνείργω, Hom.; ἄπείργω, Trag.; διείργω, Plat.; ἐρύκω, no perf., Ep. aor. 2 ἠρύκακον, and Ep. infin. ἐρυκακέειν, only act., c. dat. pers., or c. ἀπό and gen., Hom., Soph., Xen.; ἀπερύκω, Soph., Hdt., Xen.; ἐξερύκω, Soph.; ἀρκέω, fut. ἀρκέσω, no perf., only act. in this sense, c. dat. pers., acc. rei, either sometimes understood, Hom., Soph., Eur.; ἐξαρκέω, Hom.; ἀπωθέω, fut. -ώσω, aor. 1 -έωσα, etc., only act., c. gen. pers., Hom.; ἀμύνω, and mid., aor. 2 Trag. often ἠμῦνάθον, and -όμην mid., pass. very rare, and not in this sense, c. acc. rei, c. dat. or c. gen. pers., Omn.; ἀπαμύνω, Hom., Hdt.; ἐξαμύνομαι, mid., Æsch., Eur.; ἄλεύω, and mid., no perf., no pass., Hes., Æsch.; ἀρήγω, only act., no perf., c. dat. pers., Æsch., Eur.; ἐπίκουρέω, c. dat. pers., Xen. *Vid.* SYN. 94.

One must ward off, ἀμυντέον and ἀμυντέα, Ar.

One who wards off, ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἀλεξήτωρ, ορος, ὁ, Soph. *Vid.* DEFENDER.

Warding off evil, ἀλεξίκακος, ον, Hom.; ἀλεξήμορος, ον, Soph.; ἀπαλεξίκακος, ον, Orph.

Warding off the fierceness of the enemy, fem., Ἀλκαμενηΐς, ΐδος (of Minerva), Hom.

A warding off, ἄλέξησις, εως, ἡ, Hdt.

WARDER, ᾱ, οὐρεύς, ὁ, Hom.; οὖρος, ὁ, Hom., Pind.; φύλαξ, ᾰκος, ὁ, Omn.; πυργοφύλαξ, ὁ, Æsch.

[WARDROBE, ᾱ, ἱματιοφυλάκιον, τό, only late.]

WAREHOUSE, ᾱ, ἀποθήκη, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* STOREHOUSE, MAGAZINE.

WARES (i. e., what any one deals in), πώλημα, ατος, τό, Xen.; τὰ ὤνια, Xen.; [ἀγοράσματα, τά, Dem.]

WARFARE, πόλεμος, Ep. also πτόλεμος, ὁ, Omn. *Vid.* WAR.

WARILY, εὐλᾰβῶς, compar. -βεστέρως, Eur., Plat. *Vid.* CAUTIOUSLY.

WARINESS, εὐλᾰβεια, and poet. (not Att.) εὐλᾰβία, ἡ, Theogn., Soph., Ar., Plat., Dem.; [προμήθεια (and -θία), ἡ, Pind., Trag., Hdt.] *Vid.* CAUTION.

WARLIKE (esp. of men), κόρυθαιόλος, ον, Hom.; κορυθάϊξ, ικος, ὁ, Hom.; μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μενεδήϊος, ον, Hom.; μενεχάρμης, ου, ὁ, Hom.; μενέχαρμος, ον, Hom.; μάχητής, οῦ, ὁ (and of a man's spirit), Hom., Pind.; μαχήμων, ον, Hom., Anth.; ἀρηΐθους, ον, Hom.; δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; δουρικλειτός, όν, Hom.; δουρίκλυτός, ή, όν, Hom.; ἀρηΐφιλος, ον, Hom.; βοηθόος, ον, Hom.; φίλοπόλεμος, poet. φίλοπτόλ., ον, Hom., h., Xen., Plat., Ap. Rh.; ἐνυάλιος, ο, Hom., Theoc.; φιλόμαχος, ον, Pind., Æsch.; αἰχμητής, οῦ, ο, Pind.; ἀρείφατος, ον, Æsch., Eur.; μεναίχμης, ου, ὁ, Anac.; μενέγχης, ες, Æsch.; εὐρυαίχμης, ου, ὁ, Pind.; βαθυπόλεμος, ον, Pind.; δοχμόλοφος, ον, Æsch.; ἐγρεμάχης, ου, ὁ, Soph.; μάχιμος, η, ον, and ος, ον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Warlike (of things in general), ἄρειος, α, ον, and ος, ον, poet. also ἄρεος, and Ep. ἀρήϊος, Hom., Pind., Trag.; πολεμήϊος, ον, Hom., Hes., Hdt.; πολεμηδόκος, ον, Stesich., Pind.; πολέμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; πολεμικός, ή, όν, Eur., Thuc., Xen., Plat.; δάϊος, α, ον, sometimes in Att. δᾶος, Ar.; στρᾶτιος, ον, Hdt., Arist.; fem. στρᾰτιώτις, ῐδος, ἡ, Æsch.

In a warlike manner, πολεμῐκῶς, Isoc.; φίλοπολέμως, Isoc.; στρᾰτιωτικῶς, compar. -ώτερον, Thuc.

WARM, λιᾰρός, ά, όν, Hom., Ap. Rh.; θερμός, ή, όν, Omn.; χλῐᾰρός,

ά, όν, Aleman, Epich., Ar., Cratin., Hdt.; ἐπᾶλής, ές, Hes.; Ϝαλπνός, ή, όν, Pind.; ἀλπνός, ή, όν, not in posit. or compar., only in superl. ἄλπνιστος, Pind.; εὔδιος, ον (esp. of weather), Pind., Theoc.; ᾽ἀλεής, ές, Soph.; εὔ-ειλος, ον (esp. of a situation, etc.), Eur., Arist.; αἰθός, ή, όν, Pind.; εὐ-διανός, ή, όν, Pind.; ᾽ἀλεεινός, ή, όν, Hdt., Xen.; εὐδιεινός, ή, όν, Plat.

Keeping warm, ᾽ἀλεξάνεμος, ον (of a cloak), Hom.

Warm (in temper), Ϝερμόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch.

WARM, TO, Ϝέρμω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; Ϝέρομαι, mid., c. aor. 2 pass. ἐθέρην, Ep. aor. 2 subj. Ϝερέω, fut. Ϝέρσομαι, often with mid. sense of warming one's self, sometimes c. gen. of the fire at which, Hom., Ar., Plat., Isoc., Call.; Ϝερμαίνω, often metaph. of the heart, etc., esp. so in mid. and pass., Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; Ϝερμόω, Ar.; ἰαίνω, no perf. in any voice, though there is aor. 1 pass. ἰάνθην, Hom., Pind.; Ϝάλπω, no perf. in any voice, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Ap. Rh.; χλῐαίνω, Ar., Alex.; ᾽ἀλεαίνω, no mid., though there is pass., Arist., Menand. *Vid.* TO HEAT.

To warm again, ᾽ἀνᾰθάλπω, Anac.; [ἀναχλιαίνω, Arist.]

[*To warm beforehand*, προθερμαίνω, Plut.]

To warm all round, ἀμφῐθάλπω, Eur.

To warm thoroughly at the same time, συνδιᾰθερμαίνω, Hipp.

To warm at, πᾰρᾰχλιαίνω, c. dat., Hipp.

To warm besides, προσυνθερμαίνω, Hipp.

WARM, TO BE, ᾽ὑποθερμαίνομαι, pass., Hom.; πᾰρᾰθερμαίνομαι (of quarrels, etc.), Æsch.; Ϝαλπιάω, only pres. act., Hom.; Ϝάλπω, no perf., Soph.; ᾽ἀλεαίνω, Ar.; ἀλεάζω, Arist.

WARMING, Ϝερμαντῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.; Ϝερμαντήριος, α, ον, Hipp.

WARMTH, ᾽ἀλέα, ή, Hom.; Ϝάλπος, τό, Æsch., Soph., Xen.; Ϝερμότης, ητος, ή, Plat.; τὸ ἄψυκτον, Plat. *Vid.* HEAT, and SYN. 282.

Loving warmth, φῐλόθερμος, ον, Theoph.

WARN, TO, ᾽ἀναμνάω, only act. in this sense, no perf., esp. in aor. 1 ᾽ἀνέμνησα, sync. also ἄμμνησα, c. acc. pers., c. gen. rei, or c. infin., Pind., Eur.; φρενόω, only act. in this sense, no case of the thing of which, Trag., Xen.; προλέγω, c. dat. pers., c. infin., or c. ὅτι, Eur., Thuc., Antipho; νουθετέω, only act., Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO ADMONISH.

[*That will not be warned*, ἀνουθέτητος, ον, Isoc.]

WARNING, adj., νουθετῐκός, ή, όν, Xen.; νουθετητῐκός, ή, όν, Plat.

WARNING, Α, νουθέτημα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; νουθέτησις, εως, ή, Plat. *Vid.* ADMONITION.

WARP, THE, στήμων, ονος, ὁ, Hes., Ar.; στημόνιον, τό, Ar.; ἧτριον, τό, Eur., Plat., Call.; δίασμα, ᾰτος, τό, Call.

Like the threads of the warp, στημονώδης, ές, Plat.

WARRIOR, Α, πολεμιστής, and Ep. πτολεμ., οῦ, ὁ, Hom., Pind.; fem. πολεμίστρια, Æsch.; μάχητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; ἀ χμητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; τευχηστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.: τευχηστής, οῦ, ὁ, Æsch.; ᾽ἀρειθόσᾰνος, ὁ, Æsch.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Soph. *Vid.* SOLDIER.

An unwearied warrior, ᾽ἄκᾰμαντομᾰχης, ου, ὁ, Pind.; ᾽ἀκᾰμαντολόγχης, ου, ὁ, Pind.

[WART, Α, ἀκροχορδών, όνος, ἡ (prop. with a thin neck), Hipp., Galen; (on the palms of the hands and soles of the feet), μυρμήκιον, τό, in pl., Medic.]

[*Troubled with warts*, ἀκροχορδονώδης, ες, Dio C.]

[*A breaking out of warts*, μυρμηκιασμός, ὁ, Galen.]

WARY, [νοέων, ἐουσα, Hom.; προμηθής, ές, Thuc., Plat.]; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem. *Vid.* PRUDENT, CAUTIOUS.

Be wary, νῆφε, Epich. *Vid.* TAKE CARE.

WASH, TO, λούω, fut. λούσω, aor. 1 ἔλουσα, Ep. ἐλόεσσα, Ep. imperf. λόε, λόον, Att. 3d sing. sometimes ἔλου, 1st pl. ἐλοῦμεν, only Ep. perf. pass. λέλουμαι, the only pass. tense, mid. pres., imperf., fut., aor. 1, and in Ep. aor. 2 infin. λοΐσθαι, sometimes c. gen. of that in which, or c. ἀπό and gen., more usu. c. dat. (esp. of washing the *whole* body), Omn.; λουέω, only pres. and imperf. act., h.; νίζω, fut. νίψω, etc. (prop. of washing the hands, and so when absol., also χεῖρας νίψασθαι, but sometimes used more generally, of the whole body, of the feet, even of things, houses, etc.), sometimes c. acc. of what is washed off, and so perf. pass. νένιμμαι of what is washed off, Hom., Hes., Trag.; πλύνω, Ep. fut. πλυνέω, no perf. (prop. of washing clothes), Hom., Ar., Xen., Plat.; διᾰπλύνω, Ar.; κᾰτᾰπλύνω, Xen.; κλύζω, prop. of the sea (in which sense it is sometimes used intrans., c. ἐπί and gen. of the shore against which, and in aor. 1 pass. in the same sense), but also in a general sense, sometimes c. acc. of what is washed off or away, Hom., h., Trag., Xen.; διᾰκλύζω, Eur.; κᾰτᾰκλύζω (esp. of the sea, or of a flood), sometimes metaph., Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; προσκλύζω, Xen.; ᾽ἀνᾰκλύζω, Ap. Rh.; τέγγω, no perf. (often esp. with tears), Eur., Plat.; ῠ̔γραίνω, Eur.; διηθέω (esp. so as to cleanse), Hdt. *Vid.* SYN. 360.

To wash away, off, out, ᾽ἀπονίζω, also ἀπονίπτω, sometimes (esp. in mid. like the simple verb) to wash one's hands, Hom., Eur., Ar., Plat.; περῐνίζω, Hom.; ἐξᾰπονίζω, Hom.; ᾽ἀπολούω, Hom., Ar., Plat.; ἀπόερσε, only in aor. 1 3d sing. indic., and opt. ἀπο͡έρσειε (as a wave, etc., washes a man away), Hom.; κᾰτᾰκλύζω, Pind., Xen.; ἐκλούω, Æsch.; ἐκκλύζω, Plat.; ἐκπλύνω, Ar., Hdt., Plat.; περιπλύνω, Dem.; χῠτλόομαι, mid., Call.

To wash out along with, σῠνεκκλύζω, Arist.

To wash (any thing) *in*, ἐνᾰπονίζομαι (πόδας), c. dat., Hdt.; ἐνᾰποπλύνω, Arist.

To wash round, and therefore *thoroughly*, περῐπλύνω, Dem.

To wash one's self, besides the mid. of λούω, etc. (as above), φαιδρύνω, act., mid., and pass. all in the same sense, even the pass. sometimes c. acc. (e. g., χρόα) after it, Hes., Æsch., Ap. Rh., Mosch.; ῥύπτομαι, only pres. and imperf. pass., Ar.

The festival when the clothes of the statue of Minerva were washed, τὰ πλυντήρια, Xen.

[*To wash all over*, ἀμφιπλύνω, Hipp.]

To be washed all round, περῐκλύζομαι, pass., Eur., Thuc.

Hard to wash out, δῠσέκνιπτος, ον, Plat.

[*Not to be washed out*, ἄνιπτος, ον, Æsch.]

WASHED — *well-washed*, εὐπλῦνής, ές, Ep. also ἐϋπ., Hom.

Newly washed, νεόπλῦτος, ον, Hom., Hdt.; νεόλλουτος, ον, h.; νεοπλῠνής, ές, Soph.

Washed all round, περῐ̓κλυστος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.

What is or can be washed out, ἔκπλῦτος, ον (of a pollution), Æsch., Plat.

WASHERWOMAN, Α, φαιδρύντρια, ή, Æsch.; πλυντρίς, ίδος, ή, Ar.

WASHHAND-BASIN, Α, χέρνῐβον, τό, Hom.; ᾽ἄπόνιπτρον, τό, Ar.

WASHING, subst., πλύσις, εως, ή, Plat.; κᾰτᾰ̓πλυσις, ή, Xen.; [(as business of women), πλυντική, ή, Plat.]

A washing off, ᾽ἀπόλουσις, εως, ή, Plat.

Water for washing in (esp. the hands before a meal, a sacrifice, etc.), χέρνιψ, ῐβος, ή, Hom., Trag., Ar., Thuc., Dem.; νίπτρον, τό, Æsch., Eur.

A washing of the hands, χέρνιμμα, ᾰτος, τό, Philonid.

Of or *belonging to washing*, πλυντῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; ῥυπτῐκός, ή, όν, Plat.

WASHING-PIT, Α, πλῦνός, ὁ, Hom.

[WASH-TUB, Α, πλῦνός, ὁ, Luc.]

WASP, Α, σφήξ, σφηκός, ὁ, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἀνθρήνη, ή, Ar.

[*A queen-wasp*, μήτρα, ή, Arist.]

A wasp's nest, σφηκιά, ή, Soph., Eur., Ar.; ἀνθρήνιον, τό, Ar.

A cell in a wasp's nest, σφηκίον, τό, Arist.

WASP-LIKE, σφηκός, ὁ, Soph.; σφηκώδης, ες, Ar.

WASSAIL, κῶμος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* REVEL.

WASTE, ᾽ἄνάλωμα, ᾰτος, τό, Plat.; διᾰτρῐβή, ή (esp. of time, χρόνου sometimes being understood), Soph., Eur., Thuc.

A thing wasted, πᾰρᾰνάλωμα, ᾰτος, τό, Dem.

To lie waste, to be a waste, χερσεύω, only act., Xen.

WASTE, TO (i. e., consume foolishly, wantonly), τρῦχω, no perf. in any voice, Hom., Hes., Theogn., Eur.; διᾰτρῐβω, Hom., Theogn. (esp. time), Isoc.; ἐκτήκω, perf. -τέτηκα in pass. sense, Eur., Plat. (see below); ἐκχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα, Att. -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Theogn., Æsch., Soph.; ᾽ἀναλίσκω, also ᾽ἀνᾱλόω, from which are derived all the tenses except sometimes imperf. (esp. of wasting money, words, etc.), Omn. post Hom.; so ἀντλέω, Soph.; ᾽ἀπᾰνᾰλίσκω, Thuc.; πᾰρᾰνᾰλίσκω, Dem.; ἐκτοξεύω (of wasting one's life), Ar.; ᾽ἀποδιᾰτρῐβω (of time), Æschin.; ᾽ἀμαλδῦνω (of money), Theoc.

To waste (i. e., cause to waste away), φθίω, only pres. and imperf. act. and pass. (ῐ, but in pres. subj. ῑ), Hom.; φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), pres., very rarely, if ever, in act. sense, fut. φθίσω, aor. 1 ἔφθισα (in both tenses ῑ Ep., ῐ Att.), no perf. act., perf. pass. ἔφθῐμαι, part. φθῐμενος, pluperf. ἐφθῐμην, perf. opt. Ep. φθῐμην, φθῖο, etc., Omn. poet.; φθῐνύθω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; τήκω,

rare in act., more usu. in pass., perf. *τέτηκα* in pass. sense, no perf. pass. nor aor. 1, aor. 2 *ἐτάκην*, no fut. pass., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; *κάρφω*, only pres. and imperf. act. and pass., Hes., Ap. Rh: *συντήκω* (also of wasting time), Eur., Plat.; *κατισχναίνω*, Æsch., Plat.; *μαραίνω*, Trag., Thuc., Plat., Dem.; *καταξαίνω*, Trag.

To waste (i. e., to lay waste), *ἀλάπάζω*, fut. -*ξω*, no perf., Hom., Æsch.; *κεραΐζω*, fut. -*ἴσω*, no perf., Hom., Pind., Eur., Hdt.; *κάτακείρω*, Hom.; *κάθαιρέω*, aor. 2 act. -*εῖλον*, aor. 1 pass. -*ηρέθην*, Soph.; *κόπτω*, no perf., Hdt., Xen.; *κάκοποιέω*, Xen.; *ἀνάστατον ποιέω*, Hdt., Thuc., Xen., Antipho; *ἀνοικίζω*, Arist. *Vid.* To RAVAGE.

[*To lay waste with fire, νέμω πυρί*, Hdt.; *πυρπολέω*, Hdt., Ar.]

Laying waste the country with fire and sword, κόπτων καὶ καίων τὴν χώραν, Xen.

To waste in return, ἀντίπορθέω, Eur.

[*To waste one's labor in doing so and so, περιεργάζομαι*, c. part., Hdt., e. g., *he wastes his labor in seeking out things under the earth, περιεργάζεται ζητῶν τὰ ὑπὸ γῆς*, Plat.]

To waste away, intrans., *φθίω* (ῐ, but sometimes ῑ when required by the metre), only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; *φθίνω* (ῑ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf. act. and pass., and perf. and pluperf. pass. (see above), Hom., Pind., Trag., Plat.; *φθῖνύθω*, only pres. and imperf. act., Hom.; *τήκομαι* (see above), pass., c. perf. *τέτηκα*, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; [*μαραίνομαι*, Emped., Eur., Thuc.]; *ἐντήκομαι*, c. dat. of the cause, Soph.; *κάτασκέλλομαι*, pass., only pres. and imperf., Æsch.; *διαῤῥέω*, fut. -*ῥεύσομαι*, aor. 2 -*ἐῤῥύην*, perf. -*ἐῤῥύηκα*, other tenses rare. *Vid.* To MELT.

To waste away slowly, ὑπεκτήκομαι, Hipp.

To waste away against or *near to, προσαναίνομαι*, pass., c. dat., Æsch.

His life was being wasted away, αἰὼν κατείβετο, Hom.

How is she wasted away, ὡς κατέξανται δέμας, Eur.

WASTED (i. e., laid waste), *ἀνάστατος, ον*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.

Not wasted, not laid waste, ἀπόρθητος, η, ον, and *ος, ον*, Hom., Eur., Hdt.; *ἀδήϊος, ον*, contr. Att. *ἀδῆος, ου*, Soph.; *ἀδήωτος, ον*, Xen.

WASTEFUL, *προετικός, ή, όν*, Xen., Plat. *Vid.* PRODIGAL.

WASTEFULLY, *ἀτἄμιεύτως*, Plat.

WASTER, A, *ἀνάλωτής, οῦ, ὁ*, Plat.

A waster (i. e., a layer waste), *πορθήτωρ, ορος, ὁ*, Æsch.; *πορθητής, οῦ, ὁ*, Eur.; [*ἀναστατήρ, ῆρος*, and *ἀναστάτης, ου, ὁ*, Æsch.] *Vid.* RAVAGER.

WASTING (of a disease), *φθίνάς, άδος, ἡ*, Soph.; [(a laying waste), *ἀνάστασις, εως, ἡ*, Æsch.]

WATCH, A, *φύλακή, ἡ*, in every sense, as a division of time, as a post where sentinels, etc., watch, and sometimes even as the guard who keep watch, Omn.; *φρουρά, ἡ*, in every sense, Trag., Hdt., Thuc., Dem.; *φύλαξις, εως, ἡ* (of the act), Soph., Eur.; *φρούρημα, ἄτος, τό* (of the act, or of the guards), Æsch., Eur.; *τήρησις, εως, ἡ* (of the act), Eur., Thuc.; *οἰκούρημα, ἄτος, τό* (of the act, or of the guard), Soph., Eur.

A night-watch, νύχευμα, ἄτος, τό, Eur.

The night-watches, νύκτες, αἱ, Hom.

It was the third watch of the night, τρίχα νυκτὸς ἦην, Hom.

A carelessly-kept watch, ἄλαοσκοπιή, ἡ, Hom., Hes.

Divided into five watches, πεντἄφύλακος, ον, Stesich.

WATCH, A, or WATCHER, *σκοπός, ὁ*, Hom., Soph.; *φύλαξ, ἄκος, ὁ*, Omn.; *φύλἄκος, ὁ*, Hom., Hdt., Ap. Rh.; *φὖλακτήρ, ῆρος, ὁ*, Hom., Ap. Rh.; *ὀπτήρ, ῆρος, ὁ*, Soph.; *φρουρός, ὁ*, Eur. *Vid.* WATCH.

A day-watcher, ἡμεροσκόπος, ὁ, sometimes as adj. *ος, ον*, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; *ἡμεροφύλαξ, ἄκος, ὁ*, Xen.

A night-watcher, νυκτοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Xen.

[*A watch on shipboard, ναυφύλαξ, ἄκος, ὁ*, Ar.]

WATCH, TO, *ὄρομαι*, only pres. mid., Hom.; *ἐρύομαι*, augment *εἰρ.*, fut. -*ὕσομαι*, poet. also -*ύσσομαι*, aor. 2 sync. *εἰρὔμην*, -*ὔσο*, -*ὔτο* (and this is the tense most used in this sense), also perf. pass. *εἴρὔμαι* (3d pl. Ep. *εἰρὕαται*) in act. sense, Hom.; *δοκέύω*, only act. (esp. of watching in the hope of catching), Hom., Pind., Eur.; *φὖλάσσω*, sometimes c. acc. of what one watches for, Omn.; *φρουρέω*, same construction (e. g., *to watch for the day, φρ. ἦμαρ*), Omn. Att., Hdt.; *τηρέω*, h., Pind., Omn. Att.; *ἐφορμέω*, c. dat. (metaph., from a ship anchored off a harbor, so as to watch it), Soph., Dem.; *διἀφὖλάσσω*, Xen.; *παρἀφυλάσσω*, Xen., Plat.; *κἀτἀφὖλάσσω*, Ar.; *θεάομαι*, mid., c. perf. pass. *τεθέἄμαι* in act. sense, Dem.; *προσεδρεύω*, only act., c. dat., Dem.; *προσκαθέζομαι*, fut. -*εδοῦμαι*, c. dat., Dem.; *διατηρέω*, Dem., Arist.; *προσεγρήγορα*, Arist.

To watch (i. e., keep awake), *ἐγρήσω*, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; *ἐγείρομαι*, esp. in aor. 2 sync. *ἠγρόμην*, and perf. *ἐγρήγορα*, 3d pl. Ep. *ἐγρηγόρθᾶσι* (Ep. part. also *ἐγρηγορόων*), Hom., Eur., Xen.; *ἐπικοιτάζομαι*, mid., Ap. Rh. *Vid.* AWAKE.

To watch from a watch-tower, σκοπιάζω, and mid., no pass., Hom., Theoc.; *σκοπιωρέομαι*, mid., Ar., Xen.

To watch over, ἐφοδεύω, c. dat., only act., Æsch.; *οἰκουρέω*, c. acc., only act., Æsch.

To watch carefully, ἐκφυλάσσω, Soph., Eur.

To watch for, ἐπἴτηρέω, h., Ar., Thuc., Xen.; *ἐπἴφὖλάσσω*, Plat.; *ἐφεδρεύω*, only act., c. acc. or c. dat., Isoc., Dem., Arist.; *κἄρᾶδοκέω*, only act., Eur., Hdt., Xen.

To watch for, so as to provide for (opportunities, etc.), *θεράπεύω*, Soph., Thuc., Dem.

To watch all round, ἀμφἴδοκεύω, Bion.

To stand by and watch, συμπαρατηρέω, Dem.

To keep watch, φυλακὴν κἄτέχω (fut. *καθἑξω* and *κατασχήσω*, imperf. *κατεῖχον*, aor. 2 *κατέσχον*, *κατασχεῖν*, etc.), *φυλ. ἔχω*, *φυλ. ποιέομαι*, Hom., Æsch., Hdt., Thuc.

To keep a painful watch, δὖσωρέομαι, mid., no pass., Hom.

To watch the enemy or *an adversary in debate, ἀντἰφὖλάσσω*, Xen.

To watch by night, νυκτοφὖλἄκέω, Xen.

To watch one's opportunity, ὀπιπτεύω, only act., Hom., Hes.; *καιρὸν εὐλαβέομαι*, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Eur.

He watches his opportunity against our city, καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, Dem.

He is foolish who watches my disposition, Νήπιος ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσιν, Theogn.

That they might be able to watch them, ὅπως αὐτἀν ἀνακῶς ἔξουσιν, Thuc.; so Hdt.

One must watch, φὖλακτέον and *-τέα*, Æsch., Eur., Plat., Xen.; *τηρητέον*, Plat.

WATCHED, TO BE, *φυλακτέος, α, ον*, Soph.

WATCH-FIRE, A, *πὖρόν, τό*, only in pl., Hom., Xen. *Vid.* FIRE.

To light a watch-fire, πὖραίθω, only pres. act., Eur.

WATCHFUL, *ἄγρὔπνος, ον* (prop. wakeful, but also metaph. of an arrow, etc.), Æsch., Eur., Plat.; *ἐφορᾶτἴκός, ή, όν*, c. gen., Xen.; *φὖλἄκἴκός, ή, όν*, sine cas. or c. gen., Plat.; so *φὖλακτἴκός, ή, όν*, Xen.

WATCHFULLY, *ἐγερτί*, Eur.; *ἄβρἴξ*, Eur.

WATCHING, *δέγμενος, η, ον*, Hom.; *δεδοκημένος, η, ον*, Hom.

Watching by, ἐπἴ φρουρος, ον, c. dat., Eur.

Watching unperceived, λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένος, Soph.

Watching alone, μονόφρουρος, ον, Æsch.

Watching late, ὀψἴκοιτος, ον, Æsch.

Watching by night, νυκτἴφρούρητος, ον, Æsch.

Ever watching, ἀείφρουρος, ον, Soph.

[*Watching the house* (of a dog), *οἰκουρός, όν*, Ar.]

WATCHING, A (i. e., a keeping awake), *ἄγρὔπνία, ἡ*, Hdt., Plat.

A watching of one another, or *of the enemy, ἀντἴφὖλἄκή, ἡ*, c. *πρός* and acc., Thuc.

WATCH-TOWER, A, *περιωπή, ἡ*, Hom., Plat., Ap. Rh.; *σκοπιά, ἡ*, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.

A watch-tower, or *place to watch from, σκοπιά, ἡ* (used also simply for a keeping watch), Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.

WATCH-WORD, A, *σύνθημα, ἄτος, τό*, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To give the watch-word, πἄραγγέλλω, Xen.

WATER, *ὕδωρ* (ῠ, but poet. (not Att.) often ῡ in arsis), gen. *ὑδἄτος*, etc., *τό* (Hes. and Theogn. have also dat. *ὕδει*, and Call. nom. *ὑδος*), Omn.; *ὄμβρος, ὁ* (of water as an element), Soph.; *δρόσος, ἡ*, Trag., Ar.; *ποτον, τό*, Æsch., Soph., Theoc.; *Ἀχελῷος, ὁ*, Eur.; *γἄνος κρηναῖον*, Æsch.; *γάνος Ἀσώπου* (any river being taken as the principle or element of water), Eur.; *κράτὴρ* (*ῆρος*) *κἄθὕδρος*, Soph.; *λἴβάδες ὑδρηλαί*, Æsch.; *λειβή, ἡ*, Ap. Rh.; *ἄκρον ἄωτον*, Call.

Water for washing or *purification*, etc., *χέρνιψ, ῖβ. ς, ι.*, oftenest in pl., Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Lys.; *νίπτρον, τό*, esp. in pl., Æsch., Eur.; *χειρόνιπτρον, τό*, Eupol.; *χειρόνῖβον, τό*, Epich.; [*νίμμα, ατος, τό*, Dromo.] *Vid.* To WASH.

Sprinkling water with your hand, χερὶ σπείρουσαν Ἀχελῴου δρόσον, Eur.

[*Water in which something has been washed, πλύμα, ατος, τό*, Plat. (Com.), Arist.; *πλύντρον, τό*, Arist.]

Dirty water, λύματα, τά, Hom.

[*Back-water*, παλίρροια, ἡ, Hdt.]

Want of water, ἄνῠδρία, ἡ, Thuc., Xen.

A having plenty of water, πολυυδρία, ἡ, Theoph.

Of or *belonging to water*, ὑδᾰτηρός, ά, όν, Æsch.; πηγαῖος, α, ον, and ος, ον, Eur.; κρηναῖος, α, ον, Æsch. *Vid.* WATERY.

Full of water, having plenty of water, well watered, ἐφῠδρος, ον, Hom., Hdt.; εὔῠδρος, ον, Pind., Eur., Hdt.; κᾰτάρρῠτος, ον, Eur.; ἐπίρρῠτος, ον, Xen., Plat.; πολύῠδρος, ον, Plat.

Full of black water, μελάνῠδρος, ον, Hom.

Gushing out with water, ὑδρόχῠτος, ον, Eur.

Surrounded with water, περίρρῠτος, ον, Omn.; περίῤῥοος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Hdt.

Growing by the water-side, ὑδᾰτοτρεφής, ές, Hom.

Built by the water-side, Ἀχελωΐς, ΐδος, only fem. (πόλις), Æsch.

Ill watered, without water, ἄνῠδρος, ον, Hdt.; πολυδίψιος, ον, Hom.

Having little water, ὀλῐγόῠδρος, ον, Theoph.

Presiding over water, ἐφῠδᾰτιος, α, ον, Ap. Rh.; ἐφῠδριάς, ᾰδος, ἡ, Anth.; [μεθυδριάς, ᾰδος, ἡ, Anth.]

Under water, βρύχιος, ον, also α, ον, Æsch.; ὕποβρύχιος, α, ον, and ος, ον, h., Plat., Ap. Rh.; ὕφῠδρος, ον, Theoph.

Under water, adv., ὑπόβρῠχα, Hom., Hdt.

[*To be under water*, πελαγίζω, Hdt.]

Holding water (of a jug, etc.), ἔνῠδρος, ον, Æsch.

[*To make water*, οὐρέω, Hes., Hdt., etc.; *to make water upon*, προσουρέω, c. dat., Dem.] *Vid.* URINE.

[*To desire to make water*, οὐρητιάω, Ar., Arist.]

[*To pass with the water*, οὐρέω, Hipp.]

To draw water, ὕδρεύω, and mid., no pass., Hom., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἀντλέω (very often metaph.), Trag., Hdt., Xen., Plat.

To carry water, ὑδροφορέω, Xen.

Carrying water (of a man), ὑδριᾰφόρος, ον, Ar.; ὕδροφόρος, ον, Hdt., Xen., Call.; ὑδᾰτηγός, όν, Cratin.

To fill with water, ἐπαντλέω, Plat.

To surround with water, περῐλιμνάζω, Thuc.

To be surrounded with water, περιῤῥέομαι, pass., no perf. or aor., Xen.

Above water-mark, ἀκόμαντος, ον, Eur.

To drink water, ὑδᾰτοπυτέω, only act., Cratin.; ὑδροποτέω, Hdt., Xen., Plat.

A water-drinker, ὑδᾰτοπότης, ου, ὁ, Phryn. (Com.); ὑδροπότης, ου, ὁ, Xen.

A drinker of cold water, ψυχροπότης, ου, ὁ, Mel.

Water-drinking, ὑδροποσία, ἡ, Xen., Plat.; ὑδᾰτοποσία, ἡ, Hipp.

WATER, TO, ἄρδω, fut. -σω, no perf. (of watering land or cattle), sometimes (in the case of cattle) c. gen. of the river at which, h., Æsch., Hdt., Xen.; ἀρδεύω, only act., Æsch., Hdt.; κᾰτᾰδεύω, only act., Eur.; ὕγραίνω, Eur.; ὑδραίνω, Eur.; ποτίζω (of watering plants), Xen.

To water round, ἀμφιδιαίνω, Anth.

WATER-COURSE, A, ὑδρορρόα, ἡ, Ar.: ὑδρᾰγωγία, ἡ, Arist.

WATERED—*half watered*, ἡμῖβρεχής, ές, Theoph.; ἡμῐ'βροχος, ον, Theoph.

Newly watered, νεοαρδής, ές, Hom.

WATERING, A (a drawing or carrying of water), ὑδρεία, ἡ, Thuc., Plat., Ap. Rh.; ὑδρᾰγωγία, ἡ, Plat. *Vid.* IRRIGATION.

WATERING-PLACE, A (for cattle, etc.), ἀρδμός, ὁ, Hom.; λημνός, ὁ καὶ ἡ, h.

WATER-LOGGED, ὑπέρᾱντλος, ον, Eur.

[WATER PIPE, ὀχετός, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.] *Vid.* AQUEDUCT.

WATER-PROOF, στέγων ἄλα, and simply στέγων, ουσα, ον, Æsch., Thuc.; στεγνός, ή, όν, Eur., Hdt., Xen.; στεγᾱνός, ή, όν, Xen.; ὑδᾰστεγής, ές, Anth.

WATER-RUSH, A, βούτομον, τό, or -μος, ὁ, Ar., Theoc.

WATER-TIGHT, TO BE, στέγω, only act., Eur., Thuc., Plat.

WATERY, ὕδρηλός, ή, όν, Hom., h., Æsch., Eur., Hipp.; ὑδρηρός, ά, όν, Eur.; ὑδρόεις, εσσα, εν, Eur.; ὑδροειδής, ές, Eur.; ὑδρώδης, ες, Theoph.; ὑδρηχόος, ον (of drink), Eur.; ἔνῠδρος, ον (in every sense, living in water, holding water, etc.), Trag., Ar., Xen., Plat.; ὑδᾰρής, ές (of wine), Xen., Anth.; ὑδᾰρώδης, ες, Arist.; ὑδᾰτώδης, ες, Hipp., Theoph.; ὑδᾰτόεις, εσσα, εν (ῠ poet.), Anth.; ῥοώδης, ες (of eyes, etc.), Arist., Hipp.

To be watery, ἐξῠγραίνομαι, pass., Arist.

WATTLE, A (i. e., any thing of wicker-work, a shield, etc.), γέρρον, τό, Hdt., Xen., Dem.

WATTLES (of a cock), κάλλαια, τά, Ar.

WAVE, A, κλύδων, ωνος, ὁ (esp. a large wave), Hom., Trag., Plat., Dem.; κῦμα, ᾰτος, τό, Omn.; κλυδώνιον, τό, Æsch., Eur., Thuc.

A large wave, τρῐκῡμία, ἡ, Æsch., Eur., Plat.

To rise in large waves, κῡμαίνω (also pass., metaph.), Hom., Pind., Ap. Rh.; κυμᾰτόομαι, pass., Thuc.; κῡμᾰτίζομαι, Arist.

Full of large waves, περῐβρύχιος, ά, ον, Soph.; κῡμᾰτίας, ου, ὁ, Æsch., Hdt.; κῡμᾰτόεις, εσσα, εν, Anth.; μεγᾰλοκύμων, ον, Arist.

With many waves, πολῠκόμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Solon.

With white waves, λευκοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Not beaten by the waves, ἀκύμαντος, ον, Eur.; ἄκλυστος, ον, Eur.

Plundering in the waves, κυμᾰτοφθόρος, ον (of the osprey), Eur.

Beaten by the waves, κυμᾰτοπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; κῡμοδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* SEA-BEAT.

WAVE, TO, act., κρᾰδάω, only act., Hom.; κρᾰδαίνω, only pres. and imperf., Æsch., Ar.; σείω (only pass. in Hom.), perf. pass. σέσεισμαι, Hom., Hes., Eur.; ἀνᾰσείω, Eur., Thuc., Xen., Lys.; διᾰπάλλω, Æsch.; διερέσσω, fut. -έσω, Eur.; ἀνᾰτῑνάσσω, fut. -ξω, Eur.

To wave (intrans.), pass., of the preceding words; also ῥώομαι, mid., Hom.; ἐπιῤῥώομαι, Hom.; ἠερίθομαι, only pres. and imperf., Hom.; περῐσείομαι, and poet. περισσείομαι, Hom.; ἀΐσσομαι (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but Trag. nearly always ἄσσ.), pass., no perf., but aor. 1 ἠΐχθην, Hom., Soph.

WAVER, TO, ἠερίθομαι, only pres. and imperf., Hom.; κῑνύσσομαι, only pres. and imperf., Æsch.; τᾰλαντάομαι, pass., Plat.

WAVERING (in mind), πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; [(inconstant), μετέωρος, ον (poet. -ήορος), Isoc., Dem.]

To keep wavering and changing one's party, αὐτομολέω, only act., Æschin.

WAVING, ῥοδᾰνός, ή, όν, Hom.

WAVY—*to move in a wavy motion* (i. e., not in a straight line), κυμαίνω, Arist.

A wavy motion, κύμανσις, εως, ἡ, Arist.

WAX, κηρός, ὁ, Omn.

Wax to smear tablets for writing with, μάλθα, ης, ἡ, Dem.

A wax tablet, κήρωμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Made of wax, waxen, κηρόπλαστος, ον, Æsch., Soph.; κηροδίτης, ου, only masc., Eur.; κηρόδετος, ον, Anth.; κήρῐνος, η, ον, Plat.

Like wax, of a waxy nature or *appearance*, κηροειδής, ές, Plat.

A modeler in wax, κηροπλάστης, ου, ὁ, Plat.

To mould or *model in wax*, κηροχῠτέω, Ar.; κηροπλαστέω, Eubul.

Making cakes of wax, κηριοποιός, όν, Arist.

WAY, A, κέλευθος, ἡ, pl. αἱ and τά, Hom., Pind., Trag.; ὁδός, ἡ, sometimes (but rarely) Ep. and Ion. οὐδός (never Att.), Omn.; τρῖβος, ὁ καὶ ἡ, h., Trag., Hdt. *Vid.* ROAD, and SYN. 337.

[*The way thither*, ἡ ἐκεῖσε πορεία, Plat.; *the way by a place*, ἡ κατὰ τόπον πορεία, Plat.; πάροδος, ἡ, Thuc.; *a way round*, περίοδος, ἡ, Hdt.; *a way out*, ἔξοδος, ἡ, Hdt., Trag., Plat.; *a side way out*, παρέξοδος, ἡ, Hipp.; *a way up*, ἡ ἄνοδος, Hdt., Xen.; *a way through* or *over*, πόρος, ὁ, Hdt.]

[*A way* or *means*, πόρος, ὁ, c. gen., Hdt.; μηχανή, ἡ, Trag., Ar., Thuc., Xen., Plat.]

[*In one way*, μοναχῇ or μοναχῶς, Arist.; *in many ways*, πολλαχῇ, Trag., etc.; *in many other ways*, πολλαχῇ ἄλλῃ, Hdt., Plat.; *in all ways*, παντοίως, Hdt., Plat.; *in how many ways?* ποσαχῶς; Arist.; *in what way* (in which of two ways), ὁποτέρως, Thuc.; ποτέρως, Xen.; ὁποτέρωσε, Plat.; *in no way*, οὐδέν, Hom., Ath.; *now one way, . . . now another*, πὴ μέν, . . . πὴ δέ, Xen.] *Vid.* HOW, SOMEHOW, SOME, OTHER, etc.

Where there is a will there will be a way, Σάρσει πάρεσται μηχανὴ δραστήριος, Æsch.

[*Ways and means*, πόροι, οἱ, Xen.]

[*Committee of ways and means*, οἱ πορισταί (in Athens a financial board to raise supplies), Dem.]

In the way, adv., ἐμπεδών, often c. dat. pers., sometimes c. gen. of that which a person is hindered from doing by the thing spoken of, or c. μή, or μὴ οὐ, or τὸ μή and infin., Omn. Att., Hdt.; [ἐν ποσί, παρὰ πόδα, Att.]

In the way, adj., ὑπόδρομος, ον, c. gen., Eur.; ἐμπόδιος, ον, same construction as ἐμπεδών, Hdt., Thuc., Plat.

Out of the way, ἐκποδών, c. dat. of the person out of whose way one gets, Omn. Att.; ἐκ ποδῶν, Hdt.

[*In this way*, οὕτως, Hom., etc.] *Vid.* THUS, So.

They were far on their way, πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο, Hom.

[*By the way*, ἐν παραδρομῇ (λέγειν), Arist.] *Vid.* INCIDENTALLY.

[*In the way of*, πρός, c. gen., as, *'tis woman's way*, πρὸς γυναικός ἐστι, Æsch., Hdt.; κατά, c. acc., Hom., Ar., Hdt.]

To find an open way, εὐοδέω (as water does), only act., Dem.

[*To make way* (get on), πλέον ποιέω (c. τι or οὐδέν), *by* or *in doing*, c. part., Andoc., Plat.; also πλ. τι or οὐδὲν πράσσω, ἀνύτω, δράω, Eur., Andoc.] *Vid.* To ADVANCE.

To give way to, πλέον νέμω (to pity, to the mob, etc.), c. dat., Eur., Thuc. *Vid.* To YIELD.

To make way for, give way to, ὑπεξίστᾰμαι, mid., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Xen.; ὑπεξέρχομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, c. dat., Plat.; ὑπεκχωρέω, c. dat., Plat.; ὑπέξειμι, infin. -ίναι, part. -ιών, imperf. -ήειν and -ᾔϊα, Att. also -ᾖα, c. dat., Dem.

To give way to one pulling against, ἀντενδίδωμι (as one sawyer does to the other), aor. 1 ἀντενέδωκα, Ar.

[*Having no way*, ἄνοδος, ον, Eur., Xen.]

WAYFARER, Α, ὁδίτης, ὁ, Hom., Soph.; ὁδοιπόρος, ὁ, Hom., Trag., Ar. *Vid.* TRAVELER.

WAYLAY, TO, λοχάω, no pass. except in Ap. Rh., perf. pass. in act. sense, sometimes c. acc. of the road, Hom., Soph., Eur., Hdt., Ap. Rh.; ἐφεδρεύω, only act., c. dat., Eur., Ar., Thuc.; λοχίζω, Thuc.

WAYWARD, δύστροπος, ον, Eur., Dem.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

WAYWARDLY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

WAYWARDNESS, δυσκολία, ἡ, Ar., Plat.

WEAK, ἠπεδανός, ή, όν, Hom.; ὀλιγοδρᾰνίων, ουσα, etc., Hom.; ἀναλκις, ὁ καὶ ἡ, gen. ῐδος, Hom.; ὀλίγηπελέων, ουσα, etc., Hom.; ἀλᾰπαδνός, ή, όν, Hom.; ἄκῑκυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ἐπῐδευής, ές, Hom.; ἄφαυρός, ά, όν (of a man or of a weapon; but all the preceding words are confined to man, or something connected with man, as limbs, strength, etc.), Hom., Soph.; ἄβληχρός, ά, όν (of a man or a wall), Hom.; ἄμᾰλός, ή, όν (of men or animals), Hom., Eur.; ἀσθενής, ές, Pind., Omn. Att.; βληχρός, ά, όν, Alcæ.; ἄναρθρος, ον, Soph.; ἀδῠνᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Lys.; ἀναλδής, ές, Ar.; ἄῤῥωστος, ον, Xen.; ἀνανθής, ές, Plat.; ὀλίγοδρᾰνής, ές, Ar.; ἄκῑρος, ον (but the meaning is rather doubtful), Theoc.; περῐ́βληχρος, ον, Ap. Rh.; ὀλιγοεργής, ές (of man), Hipp.

Weak (in mind or courage), μᾰλᾰκός, ή, όν, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; φαῦλος, η, ον, also ος, ον, Plat.

Weak (of a fortress, etc.), ἄλωτός, ή, όν, and ός, όν, Thuc.; ἁλώσῐμος, ον, Thuc.

To be weak, ἀσθενέω, only act., Eur., Thuc., Xen., Plat.; πᾰ́ρῐειμι, pass., esp. in perf. πᾰ́ρειμαι, c. dat. of the cause, Eur.; χᾰλάω, fut. -ᾰ́σω, Plat.; ἀδῠνᾰτέω, only act., Epict., Plat.

To grow weak, μωλύνομαι, pass., Soph.

To be in a weak state (of sick cattle), κᾰκοθηνέω, only act., Arist.

To be weak before, προεξασθενέω, Arist.; προεξᾰδῠνᾰτέω, Hipp.

WEAKEN, TO, ἀπογυιόω, Hom.; κᾰτᾰγνῡμι and κᾰταγνύω, fut. -ᾰ́ξω, aor. 1 κατέαξα, Ep. aor. 1 opt. 2d sing. κατάξαις (Hes.), perf. κατέᾱγα in pass. sense, Eur., Xen.; μειόω, Xen.; ἀσθενόω, Xen.

WEAKER, ἀκῐδνότερος, α, ον, Hom.; ἧσσων, ον, Omn.

WEAKLING, Α, γύννις, ῐδος, ὁ, Ar., Theoc.; [ἀνδρόγῡνος, ὁ, Hdt.]

WEAKLY, ἀσθενῶς, Plat.; μᾰλᾰκῶς, Thuc.

To act weakly, μᾰλᾰκίζομαι, Thuc.

WEAKNESS, ὀλῐγηπελία, ἡ, Hom.; [ὀλιγοδρανία, ἡ, Æsch.]; ἀσθένεια, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀδῠνᾰσία, ἡ, Hdt.; ἀδῠνᾰμία, Hdt., Xen., Plat.; λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀδρᾰνία, ἡ, Ep. for ἀδράνεια, Ap. Rh.

Weakness (of mind or courage), μᾰλᾰκία, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; ἔκλυσις, εως, ἡ, Dem.

WEAL, Α, σμῶδιξ, ιγγος, ἡ, Hom.; μώλωψ, ωπος, ὁ, Arist.

Good for weals, σμωδῐκός, ή, όν, Hipp.

[*Covered with weals*, μωλωπικός, ή, όν, Galen.]

WEALTH, πλοῦτος, ὁ, Omn. *Vid.* RICHES.

[*According to wealth* (to choose), πλουτίνδην, Arist.]

WEALTHY, πλούσιος, α, ον, Hes. and Omn. post Hom. *Vid.* RICH.

[*Very wealthy*, πολυχρήματος, ον, Phintys.]

WEANED, ἄθηλος, ον, Simon.; ἀγάλακτος, ον, Æsch.

WEAPON, Α, χαλκός, ὁ, Hom.; ὅπλον, τό, sing. only in Eur., Hdt., Plat.; in pl., Omn.; βέλος, τό (prop. only of missile weapons, but also of a sword), Omn.; ἔγχος, τό, Soph., Eur.; σῐδήριον, τό, Hdt., Thuc. *Vid.* ARMS.

WEAR, TO (as clothes, etc.), ἕννῡμαι, mid., fut. ἕσομαι, aor. mid. ἐσάμην, Ep. ἐσσάμην, also ἐεσσάμην, perf. pass. εἷμαι, perf. imper. Ep. ἔσσο, and pluperf. 2d and 3d sing. Ep. ἕσσο, ἔστο, dual ἔσθην, Att. only perf. of the simple verb, Hom., Pind., Soph.; ἐπιέννυμαι, c. acc., but sometimes c. dat. of the garment and acc. of the limbs covered, Hom., Pind., Xen., Theoc.; ἀμφιέννυμαι, Xen.; δύω (ῦ, but Ap. Rh. has δῦομαι) and δύνω, act. and mid., aor. 2 act. ἔδῡν, no pass. in this sense, Hom.; ἐνδύω, and Ep. ἐνδύνω, Hom., Soph., Hdt., Plat.; φορέω, Hom., Ar., Hdt., Plat.; ἀμφῐβάλλομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, no aor. 1 mid., Soph.; ἐνστέλλομαι, pass., Hdt.; ἐνσκευάζομαι, pass., Plat.; ἐπῐ́κειμαι, in part. ἐπῐκείμενος, c. acc., Eur.; so περῐ́κειμαι, Theoc.; [ἀμπέχομαι, Eur., Ar.; περιάπτομαι, Plat.]

To wear out, τρύχω, no perf. in any voice (often of wearing the mind, etc.), Hom., Hes., Theogn., Solon, Soph., Eur., Thuc., Xen.; κατᾰτρύχω, Hom., Eur., Thuc.; τείρω, only pres. and imperf. act. and pass., Omn. poet., Lys.; τρῑβω, Hom., Hes., Æsch., Hdt., Thuc.; κατᾰτρῑβω, Theogn., Thuc., Xen., Plat.; καταξαίνω (esp. with trouble, etc.), Æsch., Eur.; μᾰραίνω, aor. 1 act. ἐμάρᾱνα, Trag., Thuc., Plat., Dem.; διᾰκναίω, Æsch., Eur., Ar.; ἐκκναίω (esp. to wear a person out by chattering, etc.), Theoc.; τρῡχόω, Mimnerm., Thuc.; συγκρούω, c. dat. of that against which, perf. pass. -κέκρουσμαι, Thuc.

To be worn away, ἀνᾰτρῑβομαι, Hdt.; ἀποκναίομαι, Xen.

To be worn out (of a person by fatigue, grief, etc.), στρεύγομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀπείπον, aor. 2 (augment in all the moods), perf. ἀπείρηκα, c. dat., or c. ὑπό and gen., Omn. Att.; ᾽ἀπᾰγορεύω, Xen.; κᾰτᾰπονέομαι, pass., Æschin.; κᾰκόομαι, pass., c. ὑπό and gen., Xen.

Fit to wear (of a garment), ἑανός, ή, όν, Hom.

That never wears out, ᾽ἄτειρής, ές, Hom.

What is worn, φόρημα, ᾰτος, τό, Ar.

Worn out, ἀσκελής, ές, Hom.; ᾽ᾱρημένος, η, ον, Hom.; πᾰρεξηυλημένος, η, ον, Ar.; περῐτρῑβής, ές, Ap. Rh.

WEARINESS, κόπος, ὁ, Eur., Xen., Plat.

WEARING—*the wearing ship*, ᾽ἀνασ τροφή, ἡ, Thuc.

Wearing out (a man, as fatigue, etc.), τρῡσᾰνωρ, ορος, ὁ, Soph.; τρῡσῐβιος, ον, Ar.

[*Wearing* (a garment), ἠμφιεσμένος, η, ον, Ar.] *Vid.* CLOTHED.

A wearing out, ᾽ἀποτρῑβή, ἡ, Dem.

WEARISOME, ὀϊζῡρός, ά, όν, compar. -ώτερος, Hom.; κᾰμᾰτηρός, ά, όν, Hdt.; κοπώδης, ες, Hipp.

WEARY, TO, βᾰρῠ́νω, Hom., Ar., Xen.; λῡπέω, Soph., Xen.; ᾽ἀποκναίω, Ar., Xen., Plat., Dem.; κᾰτᾰτρῑβω, Thuc.; τᾰλαιπωρέω, Ar., Thuc., Isoc., Dem.: παρατείνω, Xen.

To weary to death, ᾽ἀποκτείνω, Eur.

To be weary or *wearied*, στρεύγομαι, only pres. and imperf., Hom.; κάμνω, fut. mid. more usu. than fut. act., no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον, and Ep. κίκᾰμον (redupl. in all the moods), perf. κέκμηκα, Ep. part. κεκμηώς, ῶτος and ότος, no other tenses, often c. part. or c. dat., Omn.; ἐκκάμνω, c. acc., Thuc.; ᾽ἀποκάμνω, Soph., Xen., Plat.; ᾽ἀπείπον, aor. 2 augment in all the moods, perf. ἀπείρηκα, c. dat., or c. ὑπό and gen., Omn. Att.; ᾽ἀπᾰγορεύω, c. part., Xen., Isoc.; κοπιάω, only act., Ar.

To be weary together, σῠνᾰποκάμνω, Eur.

[*Whenever you are wearied of his incessant speaking*, ὑπηνίχ᾽ ὑμεῖς ἐστε μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος, Dem.]

WEARY, participles of the preceding verbs; τετρῡμένος, η, ον, Plat., Ap. Rh.

WEASEL, Α, γᾰλέη, contr. γαλῆ, ἡ, Ar., Hdt.; αἰέλουρος, Att. αἴλουρος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Arist.

WEATHER (fine weather), αἴθρος, ὁ, Hom.; αἴθρη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; αἰθρία, ἡ, Ar., Hdt.; εὐδία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Antipho, Arist.; εὐημερία, ἡ, Xen., Arist.

Changeable weather, μιξαιθρία, ἡ, Hipp.; μιξαίθριον, τό, Theoph.

[*Cold, wintry weather*, χειμών, ῶνος, ὁ, Omn.] *Vid.* WINTER.

WEAVE, TO, ῠ́φαίνω, fut. rarely or never found, though there is aor. 1 ῠ́φηνα, and perf. pass. ῠ́φασμαι, etc., often metaph., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; ὑφάω, only pres. act., Hom.; μηρύομαι, mid., fut. -ῡ́σομαι, Hes.; κρέκω, no perf., only act., Sapph., Eur.; πλέκω, esp. garlands, or (metaph.) plans, songs, etc., Pind., Trag., Ar., Plat.; ἐμπλέκω, Æsch., Eur.; ἱστουργέω, only act., Soph.; ἐλίσσω, augment εἰ., fut. -ξω, chiefly metaph., Eur.; σπᾰθάω, Ar., Dem.; εἴρω, only

of garlands, etc., no fut., aor. 1 ἔρσα, perf. pass. part. ἐρμένος, Ep. ἐερμένος, Pind.

To weave, and finish weaving, ἐξῠφαίνω, h., Hdt., Xen.

To weave together, διαπλέκω, h., Pind.; συμπλέκω, Soph., Plat.; σῠνῠφαίνω, Hdt., Plat.; συγκερκίζω, Plat.

To weave anew, ἀνῠφαίνω, Plat.

To weave in, ἐνυφαίνω, Hdt.

WEAVER, A, ὑφαντής, ὁ, Plat.; ἀρῑθος, ἡ, Dem., Theoc.

Belonging to a weaver, or *to weaving*, or *skillful as a weaver*, ὑφαντικός, ή, όν, Plat.

Like a skillful weaver, etc., adv., ὑφαντῐκῶς, Plat.

A weaver's instrument to strike the threads, σπάθη, ἡ, Æsch., Plat.

Using the σπάθη, σπάθησις, εως, ἡ, Arist.

WEAVING, πλέξις, εως, ἡ, Plat.; ἔμπλεξις, ἡ, Plat.; ἱστουργία, ἡ, Plat.; κερκιστῐκή, ἡ, Plat.; σύνῠφανσις, εως, ἡ, Plat.; κέρκισις, εως, ἡ, Arist.

Woven, ὑφαντός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Thuc.; πλεκτός, ή, όν (of baskets, garlands, etc.), Hom., Eur., Xen.; σπαθητός, ή, όν, Æsch.

Finely woven, καιροσέων, gen. pl., no other case found, Hom.; ἁεμῐ̆πλεκτος, ον, Pind.; εὐήτριος, ον, Æsch., Plat.; εὐῠφής, ές, Soph.; εὔστιπτος, Ap. Rh.

Closely woven, ἐνῠφαντος, ον, Eur.

Woven in, ἐνύφαντος, ον, Theoc.

A thing woven, ὕφᾰσμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Plat.; ὕφη, ἡ, Æsch., Eur., Plat.

WEB, A, πήνη, ἡ, usu. in pl., Eur.; πλοκή, ἡ, Eur., Plat.

A finished web, ἐξύφασμα, ᾰτος, τό, Eur.

A closely-woven web, καίρωμα, ᾰτος, τό, Call.

WEB-FOOTED, στεγᾰνόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Arist.; [νηξίπους, -ουν, gen. -ποδος, only late, Gl.]

WED, TO (as a husband does a wife), ἄγομαι, mid., aor. 2 ἠγᾰγόμην (Æsch. uses ἄγω, act., in the same sense), Hom., Eur., Hdt.; γᾰμέω, act., of the man, γαμέομαι, mid., of the woman, c. aor. 1 pass. ἐγαμήθην (part. γαμεθεῖσα, Theoc.), no other pass. tense, fut. γαμήσω, but fut. mid. Ep. γαμέσσομαι, Att. also γαμοῦμαι, aor. 1 ἐγάμησα and ἔγημα, and so mid., Omn.; ὑμεναιόω, Ar., Theoc. *Vid.* TO MARRY, and SYN. 139.

WEDDED, κουρίδιος, α, ον, rarely of the man, Hom.; so μνηστός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; νυμφίος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur.

[*Newly-wedded*, νεόδμητος, ον, Eur.]

Fatally wedded, αἰνόλεκτρος, ον, Æsch.; αἰνόγᾰμος, ον, Eur.; δύσγᾰμος, ον, Eur.; αἰνολεχής, ές, Orph.

WEDDING, A, γᾶμος, ὁ, Omn. *Vid.* MARRIAGE.

A wedding song, ὑμέναιος, ὁ, Omn. poet.

WEDGE, A, σφήν, σφηνός, ὁ, Æsch.

A wedge-shaped order of battle, ἔμβολος, ὁ, Xen.

Like a wedge, σφηνοειδής, ές, Theoph.

WEDLOCK, γάμος, ὁ, Omn. *Vid.* MARRIAGE.

WEED (i. e., sea-weed), φῦκος, τό, Hom., Alcman, Arist., Theoph.; φύκιον, τό, Plat., Arist., Theoph.

Eating sea-weed, φῡκιοφᾰγος, ον, Arist.

WEED, TO, ποάζω, Theoph.

WEEDING, ποασμός, ὁ, Theoph.

WEEDY (i. e., full of sea-weed), φῡκιόεις, εσσα, εν, Hom.; φυκώδης, ες, Arist.

WEEK, A, ἑβδομάς, ᾰδος, ἡ, Arist.

WEEP, TO, WEEP FOR, μύρομαι, mid., no pass., Hom., Hes., Ap. Rh.; δᾰκρύω, perf. pass. in act. sense (of the eyes or cheeks, meaning, probably, to be suffused with tears (so Eur. has δακρύω βλέφαρα), and then of the mourner himself), Omn.; ὀλοφύρομαι, Hom., Att.; ἐνδακρύω, Æsch.; ἐκδακρύω, Soph., Eur.; ἐπῐδακρύω, Ar., Æschin.; καταδακρύω, Eur., Xen.; ἀποδακρύω, Ar., Plat.; δᾰκρῡπλώω, only pres. and imperf. act., Hom.; δακρυρρόεω, only pres. and imperf. act., Soph.; κλαίω, Att. usu. κλάω, fut. κλαύσομαι, also Dor. κλαυσοῦμαι (used also Ar.), Att. also κλαιήσω or κλᾰ̃ήσω, perf. pass. κέκλαυμαι, etc., Omn.; ἀνᾰκλαίω or -κλάω, Soph., Hdt., Antipho; κᾰτᾰκλαίω, Eur., Ar.; ἐπῐκλαίω, Ar.; ἀναστᾰλύζω, fut. -ξω, only act., Anac.; διαίνω, only act., Æsch.; τέγγομαι, pass., rare except in pres. and imperf., Æsch.; κᾰτᾰλείβω, only act. in this sense, chiefly in pres. and imperf., Eur.; κλαυθμῠρίζομαι, pass., no perf., Plat.

They wept, δάκρῡσι μῦρον, Hes.

To wish to weep, to be about to weep, κλαυσιάω, only pres., Ar.

To weep before (either in point of time or place), προκλαίω, Soph.

To weep beside, πᾰρᾰκλαίω, Theogn.

[*To weep bitterly*, ἁλμυρὰ κλαίω, Theoc.]

To weep a little, ὑποκλαίω, Æsch.

To weep in turn, ἀντῐκλαίω, Hdt.

To weep afterward, μετακλαίομαι, mid., Hom., Eur.

Ready to weep, ἀρτῐδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

WEEPING, adj., δακρῠχέων, ουσα, etc., Hom., Æsch., Ap. Rh.; δακρυόεις, εσσα, εν, Hom.; δᾰκρύρροος, ον, Eur.

Weeping much, ἀπειρόδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πολῠδακρυς, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πολῠδᾰ̃κρῡτος, ον, Eur.; βᾰρῠδακρυς, υ, Anth.

I, seeing you weeping, pitied you, and myself in turn wept in sympathy with you, Ἐγώ σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Ὠικτειρα, κ' αὐτός ἀνταφῆκά σοι πάλιν, Eur.

Weeping alone, μονόκλαυτος, ον, Æsch.

Weeping, fem., δακρύων ῥήξασα ϑερμὰ νάματα, Soph.

Not weeping, ἀδᾰ̃κρῡτος, ον, Hom., Soph.; ἀδῐ̆κρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.

Not weeping, without weeping, adv., ἀδᾰ̃κρῡτί, Isoc.

Weeping, subst., γόος, ὁ, Hom., Trag.; κλαυθμός, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Arist.; κλαῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Xen., Andoc.; κλαυμονή, ἡ, Plat.; δᾰ̃κρῡμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* TEARS, LAMENTATION.

Wept for, to be wept for, δᾰκρῡτός, ή, όν, Æsch.; κλαυτός or κλαυστός, ή, όν, Æsch., Soph.

WEIGH, TO, act. (as one weighs a thing), ἵστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἔλκω, augment εἱ, fut. -ὕσω, etc. (but in every instance in this sense used in the imperf.), sine cas. of the thing weighed (meaning, perhaps, rather to hold up in the scales), Hom.

To weigh (one thing) *against* (another), so as to esteem it equal to, ἀντερύομαι, augment ει, fut. -ὔσομαι, etc., c. gen. of the thing against which, Theogn.

To weigh out (esp. for the purpose of paying, or for the purpose of having paid to one), ἀφίστᾰμαι, mid., Hom., Dem.

[*To weigh out* or *off to*, προσίστημι, c. acc. et dat., Macho.]

To weigh (i. e., to consider), ἐπιστᾰθμάομαι, mid., no pass. in this sense, Æsch.

To weigh (i. e., to be of such or such a weight), ἔλκω, augment εἱλ., fut. ἑλκύσω, Hdt., Plat.; ᾄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, Dem.

To weigh down, βρῑθω, perf. βέβρῑθα, in pass. sense, sometimes (esp. in pass.) c. gen. of the weight with which, Hom., Pind., Æsch.; βᾰρῠ́νω, no perf. in any voice (esp. of weighing down a man's spirits), Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* To OPPRESS.

To weigh down (i. e., outweigh), καταβρῑθω, in pres., Theoc.

To weigh (anchor), μηρύομαι, mid., Soph.; αἴρω, fut. ἀρῶ, intr., also c. τὰς ναῦς, Thuc.

WEIGHED — *to be weighed down*, βᾰρύθω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; βρῑθω, in pres. act. (intrans.), and pass. and perf. βέβρῑθα, c. dat. or c. gen. of the load under which, Hom., Hes.; καταβρῑθω, Hes., Theoc.

He was weighed down, ἐόλητο, no other part, Ap. Rh., Mosch.

Weighed down, βεβᾰρημένος, η, ον, Plat., Theoc.

WEIGHING — *skillful in weighing*, στᾰτῐκός, ή, όν, Plat.

WEIGHT (i. e., a being heavy), βρῑθοσύνη, ἡ, Hom.; ὄγκος, ὁ, Xen., Plat.

Weight (i. e., what a thing weighs), στᾰθμός, pl. οἱ and τά (also the weight used in a scale), Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἶπος, ἡ, Pind.; βάρος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; βρῖθος, τό, Eur.

Weight (i. e., importance), ῥοπή, Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.; ὄγκος, ὁ, Eur.

Weights to keep the threads in the loom steady, λαῖαι, αἱ, Arist.

A weight in a scale (see also above), σήκωμα, ᾰτος, τό, Arist.

Of unequal weight, ἀνομοιοβᾰρής, ές, Arist.

To give too much weight (to a consideration), πλέον νέμω, c. dat., Thuc.; so, too, Eur.

Inspector of weights, *vid.* INSPECTOR.

WEIGHTY, βᾰρύς, εῖα, ύ, Omn. *Vid.* HEAVY.

Weighty (i. e., important), ἐμβρῑθής, ές, Isoc. *Vid.* IMPORTANT.

WELCOME, κλητός, ή, όν, Hom.; ἀσπᾰσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., h.; ἀσπαστός, ή, όν, Hom., Eur., Hdt.; [κεχαρισμένος, η, ον, Hom.]

[*Welcome!* (as salutation), χαῖρε, and in pl. χαίρετε, Hom., Att.]

WELCOME, A, ἀσπασμός, ὁ, Theogn.; ἄσπασμα, ᾰτος, τό, Eur.

WELCOME, TO, ᾄγᾰπάω, Hom.; ᾄγᾰπάζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Pind.; ἀμφαγαπάζω, Hom.; δεικανάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; δείκνῡμαι, in pres. part., also 3d pl. perf. pass. δειδέχᾰται, 3d sing. and pl. pluperf. δείδεκτο, δειδέχᾰτο, in act. and in imperf. sense (BUTTMANN derives these

forms from δείκνυμαι, others from δέχομαι), Hom.; δειδίσκομαι and δεδίσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; προσπτύσσομαι, mid., Ep. also προτιπτ., fut. -ξομαι, c. pluperf. προσεπτύγμην in act. sense, Hom., h.; φίλέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, aor. 1 ἐφίλησα, but aor. mid. also ἐφιλάμην, etc. (Sappho also has pres. φίλημι, and Hom. has pres. infin. φιλήμεναι), Hom.; ἀσπάζομαι, mid., Hom., Omn. Att. *Vid.* TO ENTERTAIN, TO GREET.

[*To welcome in turn*, ἀντασπάζομαι, Xen.]

WELL, εὖ, Omn.; καλῶς (ἄ Att., ᾶ elsewhere), compar. κάλλιον (ῐ̄ Att., ῐ̆ elsewhere), also καλλίονως (Plat.), superl. κάλλιστα, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; also in superl. ᾽άριστον, ἄριστα, Hom., Omn. Att.; χρηστῶς, Ar., Hdt. *Vid.* BETTER, BEST.

As well as I can, ὡς κάλλιστα, Omn. Att.; ὡς ἄριστα, Omn. Att.; εἰς δύναμιν τὴν ἐμήν, Plat.; ὡς ἐδυνάμην, Xen.

Thinking that it was not well (to do so and so), νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι, c. infin., Xen.

But still may it turn out well, συνενέγκαι δ᾽ ὅμως, Eur.

But if not, it were well to die, εἰ δὲ μή, ϑανεῖν χρεών, Eur.

[*To be pretty well of*, μετρίως ἔχω, c. gen., Hdt., Plat.; *to be well off*, εὖ πάσχω, Theogn., Pind.; *to be well used* or *treated by*, εὖ πάσχω ὑπό c. gen., Plat.; ἀγαθὰ πάσχω ὑπό c. gen., Hdt., etc.]

Well-born, εὐγενής, Ep. also εὐηγενής and ἠϋγενής, ές, Omn. *Vid.* NOBLE.

Well-bred, φρένας αἴσιμος, Hom.; ἐμμελής, ές, Plat. *Vid.* POLITE.

In a well-bred manner, ἐμμελῶς, Plat.

[*Well-built*, εὐκτίμενος, η, ον, Hom.; ἀγακτιμένη, only fem., Pind.]

Well-fed, ᾽άκοστήσας, ασα, αν (of a horse), Hom.

WELL! εὖγε, Ar., Plat., Xen.

Well! (in answer), εἶεν, sometimes in Trag. and Ar. as a spondee, Æsch., Eur., Ar., Xen., Dem.

WELL, A, φρέαρ, τό, Ep. also φρείαρ, Ep. gen. φρείᾶτος, Att. usu. φρέᾶτος, though sometimes in comedy φρέᾶτος, Hom., h., Ar., Thuc., Plat., Dem.; φρεᾶτία, ἡ, Xen.

Of or *belonging to a well*, φρεᾶτιαῖος, α, ον, Hermipp., Theoph.

To dig a well, φρεωρῡχέω (metaph. of a gnat biting), Ar.

[WELL UP, TO, ἀναΐσσω, Hom.] *Vid.* TO GUSH.

WELL-WISHER, A, εὔνοος, -ους, -ουν, -ουν, Isoc.

WELTER, TO (in blood), αἱμάσσομαι, pass., Soph.

WENCH, A, κόρη, and poet. κούρη, ἡ, Omn. *Vid.* GIRL.

WERE—*if any one were to examine these matters separately*, εἴ τις ταῦτα καθ᾽ αὑτὰ ἐξετάσειεν, Dem. *Vid.* WOULD.

WEST, THE, ζόφος, ὁ, Hom., Pind.; νύξ, νυκτός, ἡ, Hes.; περᾶτη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἑσπέρα, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πηγαὶ (αἱ) νυκτός, Soph.; κνεφαία ἡλίου ἱππόστᾰσις (εως, ἡ), Eur.; ἡλίου δῦτειs, Thuc.; ἡλίου δυσμαί, and δυσμαί by itself, Hdt.

He placed them looking neither south (lit., neither to the mid rays of the sun) *nor west* (lit., nor to the rays departing from life), ἱδρύεθ᾽ . . . οὔτε πρὸς μέσας βολάς, ᾽Ακτῖνας οὔτ᾽ αὖ πρὸς τελευτώσας βίου, Eur.

The west wind, Ζέφῡρίη, ἡ, Hom.; Ζέφῡρος, ὁ, Omn.; Ζεφυρίτης, ου, ὁ, Call.

Of or *belonging to the west wind*, Ζεφῦριος, ον, also α, ον, Arist.; Ζεφῡρῐκός, ή, όν, Arist.

WESTERN, ἑσπέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; ἔσπερος, ον, Æsch., Soph., Arist.; ἐπιζεφύριος, ον, Pind., Hdt.

WET, ῖκμάς, άδος, ἡ, Hom., Ar., Hdt.; νοτίς, ῖδος, ἡ, Eur., Plat.; ῡ̔γρότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat.

Abundance of wet (weather), ἐπομβρία, ἡ, Æsch., Ar. *Vid.* RAIN.

Wet, adj., μῡδᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Æsch., Soph.; διᾰμῡδᾰλέος, α, ον (but WELL. divides it), Æsch.; νότιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ῡ̔γρός, ά, όν, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; νοτερός, ά, όν, Simon., Eur., Thuc., Plat.; διερός, ά, όν, Pind., Æsch., Ap. Rh.; διαντός, ή, όν, Arist.; τεγκτός, ή, ήν, Arist.; ἔνυγρος, ον, Arist.; μῡδᾰλόεις, εσσα, εν, Anth.

Wet (of weather, i. e., rainy, q. v.), ὄμβριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; δῦσομβρος, ον, Soph.

A little wet, πᾰῡ̆ῦδρος, ον, Soph.

Wet through, δίυγρος, ον, c. gen. of what with (metaph.), Æsch.; διᾰ̓βρωχος, ον, Eur., Thuc.

Not wetted by, ᾽ἀβάπτιστος, ον, c. gen., Pind.

WET, TO, δεύω, no perf. in any voice, sometimes c. gen. of that with which, or c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen.; κᾰτᾰδεύω, Hom., Hes.; διαίνω, no perf., Hom., Æsch.; βρέχω, Pind., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰβρέχω, Pind., Ar.; διαβρέχω, Æsch.; νοτίζω, Æsch., Plat.; τέγγω, Soph., Eur., Plat.; διᾰτέγγω, Æsch., Eur.; ῡ̔γραίνω, Eur., Xen., Plat.; δροσίζω, Ar.; μῡδαίνω, only act., Ar.; ἀναδεύω, Theoph.

To be wet, pass. of words above; also μῡδάω, only act., Soph.; ῖκμαίνομαι, pass., Ap. Rh.; σῠνικμάζομαι, pass., Theoph.; νοτίζομαι, Plat.

[WETHER, in pl., ἀρσενα μῆλα, Hom.]

WETTING (sufficient to wet), διαντῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

WETTING, A, βρέξις, εως, ἡ, Xen.; τέγξις, εως, ἡ, Hipp.

[WETTISH, πλαδαρώδης, ες, Hipp.; πάρυδρος, ον, Arist.; πάρυγρος, ον, Galen.]

WHALE, A, κῆτος, τό, Hom.

Of or *belonging to*, or *like whales*, κητώδης, ες, Arist.; κήτειος, α, ον, Mosch.

WHAT? interrog., τί; Omn. *Vid.* WHO.

What (i. e., of what sort), ποῖος, α, ον (οἵ often in Att.), Omn.

What, indef. (i. e., of what sort), οἷος, α, ον (οἵ), Omn.; ὁποῖος, Ep. also ὁππόϊος, α, ον (οἵ sometimes in Att.).

Tell me with what garments he was clothed around his body, εἰπέ μοι ὁπποῖ᾽ ἄσσα περὶ χροΐ εἵματα ἕστο, Hom.; so Plat.

And while lamenting your own fate, you show me in what misfortune I am plunged, Ϝηνοῦσα δὲ τὸ σὸν διδάσκεις μ᾽ ἔνθα πημάτων κυρῶ, Eur.

[*To what a pitch of wickedness*, οἷ κακίας, Trag.]

What (as to age), *of what age*, ἡλίκος, η, ον (still more often *of what size*, etc.), Soph., Ar.

[*What?* (of price = how much, q. v.), πόσος, η, ον, gen. πόσου; Plat.]

[*Of what number?* (i. e., the how manyeth), ὁπόστος, η, ον, Plat.]

[*Of what country, sort*, etc., ποδαπός, ή, όν, Hdt., Dem.]

WHATEVER, ὁποῖός περ, Æsch.; ὁποιοστιοῦν, Xen., Lys. *Vid.* WHOEVER.

Or are we dear to you whatever we do? ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ ὁρῶντες φίλοι; Soph.

[*Not in any way whatever*, οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν, Plat.]

WHEAT, πῦρός, ὁ, Hom., Xen., Lys., Dem.; πῡρῐδιον, τό, usu. pl., Ar.

The wheat harvest, πῡρᾰμητός, ὁ, Ar.

Wheat flour, ᾽άλειαρ, ᾰτος, τό, usu. in pl., Hom.; ᾽ἄλευρον, τό, Hdt., Plat., Dem.

Ears of wheat toasted, χίδρον, τό, Alcman, Ar.

Wheat for toasting, πῦρὸς χῐδρίας, ου, Ar.

Wheat-bearing, πῡρηφόρος, ον, Hom., h.; πῡροφόρος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.

Like wheat, ὁμοιόπῡρος, ον, Theoph.

To deal in wheat, πῡροπωλέω, only act., Dem.

WHEATEN, πῡρᾶμῖνος, η, ον, Hes.; πῡρῖνος, η, ον, Eur., Xen.; πῡρῖμος, ον, Eur.

WHEEDLE, TO, ἐκθώπτω, Soph.; ϑωπεύω, Ar. *Vid.* TO FLATTER.

[*She wheedles the three obols out of me*, (παπτίζουσα) ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλᾶμᾶται, A.]

WHEEL, A, ἄξων, ονος, ὁ, Hom.; κῦ̓κλος, pl. οἱ and τά, Hom.; τροχός, ὁ, Omn.; ἀψίς, ῖδος, ἡ, Hes., Eur., Hdt.; ὄχος, ὁ, Eur.; ἄμπυξ, ῦκος, ἡ, Soph.; κῦ̓κλωμα, ᾰτος, τό, Eur.

A magic wheel (used to bewitch people), ἴυγξ (ῐ̆ Att., ῐ̄ elsewhere), gen. ἴυγγος, η, Xen., Theoc.; ῥόμβος, ὁ, Eupol., Theoc.

[*A potter's wheel*, τροχός, ὁ, Ar.]

On wheels, or *in any way connected with the motion of wheels, of a carriage, of Hector dragged by wheels, of earthenware made on a potter's wheel*, etc., τροχήλᾰτος, ον, Trag., Ar.

The wheels are continually rattling, σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι, Æsch.

The nave in which the wheels turn, ἑλίτροχος σύριγξ (ιγγος, η), Æsch.

With one wheel, μονόστροφος, ον, Theoph.

With good wheels, εὔτροχος, ον, Ep. ἐΰτ., Hom.; ἐΰσσωτρος, ον, Hes.

With four wheels, τετρᾰκύκλος, ον, Hom., Hdt.

Breaking wheels, Ϝραυσάντυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

To torture on a wheel, τροχίζω, Antipho.

Tortured on a wheel, ἁρμᾰτήλᾰτος, ον, Eur.

To make wheels, τροχοποιέω, Ar.

WHEEL, TO, act. (as a general wheels his troops), ἑλελίζω, fut. -ίξω, also in pass. of the troops, Hom.; στρέφω, act. and pass., also act. used in intrans. or pass. sense, Xen.; συστρέφω, Xen.; ᾽άποσῑμόω (also of wheeling ships), Thuc., Xen.; πᾰρᾰ̆γω, aor. 2 -ηγᾰ̆γον, Xen.

To wheel or *wheel round*, intrans., ἐπῐδῑνέομαι, pass. (esp. as birds in the air), Hom.; στροφοδινέομαι, pass., Æsch.; κάμπτω, Soph.; απο-

κἀμπτω, Xen.; ἐπῐκάμπτω, Xen.; κῠκλόομαι, pass. (of a fleet), Hdt.; κύκλῳ περίειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, Xen.; [μεταβάλλομαι, Xen., also μ. εἰς τοὔπισθεν, Xen.; περιδρομὴν ποιέομαι, Xen.]

[*To wheel half round*, προσεξελίσσω, c. acc., Polyb.]

To wheel out, ἐκκῠκλέω (in theatrical representations by means of the encyclema), Ar.

[WHEELBARROW, Α, ἅμαξα μονόστροφος or μονότροχος, Theoph.]

WHEELING, Α, πᾰρᾰγωγή, ἡ, Xen.: περῐδρομή, ἡ, Xen.; ἐπῐκαμπή, ἡ, Xen.; [ἀναστροφή, ἡ, Xen.; περίκλασις, εως, ἡ, Polyb.]

WHEELWRIGHT, Α, ἁρμᾰτοπηγός, ὁ, Hom., Theoph.; ἁμαξουργός, ὁ, Ar.

WHELP, Α, σκύμνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Arist.; σκυμνίον, τό, Arist.

WHEN? (interrog.), πότε; Omn.

When (not interrog.), ὅτε, c. indic. of any thing actually the case, either past, pres., or fut., c. aor. subj. meaning *when it shall be* (i. e., *if it ever shall be*), but if following a verb in subj. or opt. then ὅτε in this sense sometimes is followed by opt., c. opt. when meaning *whenever, as often as*, when followed by μή meaning *except when*, always c. opt., Omn., Ep. often ὅτε δή, ὅτε δή ῥα, stronger than ὅτε, usu. with indic. (if the mood be the opt. the tense is always aor.), Hom., Hes.; ὅταν, c. subj. (once c. opt., Hes.), Omn.; ὅτε κεν (κεν being Ep. for ἄν), c. subj., sometimes even c. indic., but with opt. when a mere possibility is indicated, Hom.; ὁπότε, Ep. ὁππότε, c. indic. of any thing actually the case, c. subj. when an action is spoken of without being restricted to time or place, *whenever* (this usage not Att.), c. opt. when such an action is treated as past (e. g., *But when the Greeks, being pressed, attempted to pursue, they reached the summit with difficulty, being heavy-armed, and the enemy quickly recoiled; and again, when they retreated to the rest of the army, they suffered the same thing*, Ἐπεὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες ἐπεχείρησαν διώκειν, σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται, ὁπλῖται ὄντες, οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων· πάλιν δὲ, ὁπότε ἀπίοιεν πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ταὐτὰ ἔπασχον, Xen.), Omn.; ὁπόταν, Ep. also ὁππόταν and ὁππότε κεν, c. subj., some think sometimes (in Hom., not in Att.) c. indic., c. opt. with past tenses (Hom., not Att.), Omn.; ὅπως, Ep. ὅππως, c. indic., when meaning *after that* c. opt., Hom., Hes., Soph.; ἧμος, only of *past* actions, Omn. poet., Hdt.; ἡνίκα, c. indic., when meaning *whenever* c. opt., when c. ἄν, ἡνίκ' ἄν, c. subj., Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen., Dem.; ἐπεί, Ep. also ἐπειή, but rarely so in this sense, c. indic., sometimes c. subj. when *a supposed case* is spoken of, often c. ἄν, but in that case usu. ἐπᾱ́ν, Ep. ἐπήν, Ion. ἐπεάν, Ep. also ἐπεί κε c. subj., but Ep. sometimes c. opt., Omn.; ὡς, c. indic., c. opt. to express a repeated action, c. subj. to denote what always happens under certain circumstances (this use is more rare), Omn.; εὖτε, c. indic., more rarely c. opt., with ἄν, meaning *whenever*, c. subj., in which sense ἄν is sometimes omitted, and still the verb is put in subj., Hom., Trag., Hdt.; ὅπου, c. indic. or c. opt., Soph., Xen.; ὁπηνίκα, c. indic., or c. ἄν with subj., Soph., Ar., Xen.; ἔνθα, c. indic., Xen.

Not saying when, τὸ πότε οὐ διορίζων, Dem.

WHENCE? (interrog.), πόθεν; sometimes c. gen. loci, Omn.

Whence (not interrog.), ὅθεν, Omn.; ὁπόθεν, Ep. ὁππόθεν, c. indic., but if with ἄν, meaning *whencesoever*, c. subj., Omn.; ἔνθεν, Hom., Trag., Xen.; τόθεν, Pind., Æsch.

Whence, adj., ποδᾰπός, ή, όν, Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.

WHENEVER (*vid.* WHEN, above), ἑπειδάν, c. subj., in an oblique sentence sometimes c. opt., Hom., Æsch., Thuc., Xen., Dem.

WHERE? (interrog.), ποῦ; often (esp. in Att.) c. gen., as ποῦ γῆς; Omn.; πῇ; Trag.; πᾶ; Hom., Trag.; πόθι; Hom., Pind., Soph.

Where (not interrog.), ᾗ, Hom., Trag., Plat.; ᾗχι, Hom.; τῇ, Hom.; οὗ, Omn. Att.; ἔνθα and ἔνθα περ, Omn. poet., Hdt.; ὅπου, c. indic. (in Trag. ὅπου ἄν and ὁπουπερ ἄν c. subj., who sometimes omit ἄν and still use the subj.), Omn.; ὅπῃ, Ep. also ὅππῃ, Att. often c. ἄν, also ὅπηπερ ἄν c. subj., Hom., Trag., Xen., Plat.; ὁπόθι, Ep. also ὁππόθι, Hom., Æsch.; ὅθι, Hom., Trag. (in chor. only), Plat.; ἵνα, Hom., Soph.; ὅθεν, Soph.: τώς, Theoc.; τόθι, Pind., Theoc.; many of the preceding words are joined with a gen., as ὅπου χθονός, ἵνα γῆς, etc.

Any where, esp. after if—*if any where*, εἴ που, Omn.; Αἴκε πόθι, c. opt. or c. subj., Hom.

From somewhere, ποθέν, Omn.

Where? (at which of *two* places), interrog., ποτέρωθι; Xen.

Where (at which of two places), not interrog., ὁποτέρωθι, Xen.

WHEREAS, ἐπεί, Omn. *Vid.* SINCE.

WHEREVER, ὅπου, esp. c. ἄν (though this is sometimes omitted) c. subj., also ὅπουπερ ἄν, Trag.; ὅπουπερ, Xen.; ὁπουοῦν, Xen., Plat.; ὁποσαχῆ, Xen.

WHEREFORE, οὕνεκα, Hom.; οὕνεκεν, Pind.; δι' ὅ, Omn.; δι' οὗ, Xen.; ἀνθ' ὧν, Trag.; ἀνθ' ὅτου, Trag.; ὅ, Eur., Ap. Rh.; διότερ, Thuc., Xen.; ᾗ, Thuc.; ὕθεν, Eur., Plat.; πόθεν, Æsch., Soph.; διότι (in indirect sentences, as, *I will say wherefore*, etc.), Hdt., Thuc.;—[τί, Hom., Att., also διὰ τί, Att.; the Attic writers sometimes begin an interrog. sentence with τί μαθών or τί παθών, or indirectly ὅ τι μαθών, Plat., etc.]

WHET, ΤΟ, ἀκονάω, Xen., Dem.; χαράσσω, Hes. *Vid.* TO SHARPEN.

WHETHER, adv. (in indirect questions), ᾗ, Hom.; εἰ, Omn.; εἴτε, Hom., Æsch., Plat.; when two cases are supposed (i. e., whether it will be or not) εἴτε is answered by ἤ καί, Hom., or by εἴτε, Trag., most frequently in Att. joined with some other particle—εἴτ' οὖν . . . εἴτ' οὖν, or εἴτε . . . εἴτ' ἄρ' οὖν, or εἴτ' οὖν . . . εἴτε καί, or εἴτε καί . . . εἴτε καί (the first εἴτε is sometimes omitted (e. g., *whether you choose to praise or to blame me*, αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν Θέλεις, Soph.), either first or second εἴτε sometimes changed into εἰ, more rarely into ἤ), Pind., Omn. Att.

Whether men live in a great or a small state, still . . ., κἂν μεγάλην οἰκῶσι πόλιν κἂν μικράν, Dem.

Whether willing or unwilling, ἄν θ' ἑκὼν ἄν τ' ἄκων, Dem.

Whether I receive it or not, καὶ λαχὼν καὶ μὴ λαχών, Eur.

He was perplexed whether to give or not, ἀπόρως εἶχε δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, Eur.

To whomsoever the dominion of each territory, whether great or small, belonged, ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης, ἥν τε πλέονος, ἥν τε βραχυτέρας, Thuc.

Whether? (interrog.), πότερον; and πότερα; usu. followed by ἤ, Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* QUESTION.

They asked the god whether they should give up the city to the Corinthians, τὸν Θεὸν ἐπήροντο εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν, Thuc.

Whether? adj. interrog. (i. e., which of two), πότερος, α, ον; Plat.

Whether, relative, and in indirect questions, ὁπότερος, Ep. ὁππότερος, α, ον, Hom., Xen.; πότερος, α, ον (in an indirect question), Hom.

WHETSTONE, Α, ᾰ̓κονή, ἡ, Hom., Pind., Xen., Isoc.; Ῥηγᾶνή, ἡ, Æsch., Soph.; πέτρα Ναξία, Pind.

[WHETTING (adj.), ἀναστομωτικός, ή, όν, Diosc.]

[WHETTING, Α, ἀναστόμωσις, εως, ἡ, Ath.]

WHEY, ὀρός, ὁ, Hom., later ὀρρός, ὁ, Arist.

[*To drink whey*, ὀρροποτέω, Hipp.; *a drinking of whey*, ὀρροποτία, ἡ, Hipp.]

WHICH? (interrog.), τίς; Omn.

Which? (of two), πότερος, α, ον; Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WHO?

Which, indef. and relat., ὅς, ἥ, ὅ, Omn.

Which (of two), indef., ὁπότερος, Ep. ὁππ., Hom., Hes., Thuc., Xen., Plat.

Whichever way, ὁποτέρως, Thuc., Xen., Plat.; ὁποτερωσοῦν, Arist.

From which of the two, ὁποτέρωθε or -θεν, Ep. ὁππ., Hom.; ὁποτερωθενοῦν, Arist.

To which side (of the two), or *in which way*, ὁποτέρωσε, Thuc., Plat.

On which side (of the two), ὁποτέρωθι, Xen., Hipp.

WHILE, ὄφρα, Omn. poet. (but Trag. only in chor.); ἕως (in Hom. sometimes as monosyll., and often ἐῶς), usu. answered by τέως (Ep. also τείως) or τόφρα, sometimes by δέ, c. indic., in Att. often c. ἄν and subj., rarely c. opt., Omn.; ἐν ᾧ, Soph.; ἐν ὅσῳ, Ar.; μεταξύ, c. part., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* WHEN.

While the Athenians were detained about Crete, ἐν τούτῳ ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην κατείχοντο, Thuc.

For a while, τέως (in Hom. sometimes τεως monosyll., and τεῶς, Ep. also τείως), Hom., h., Eur., Ar., Hdt., Xen.; τόφρα, Ap. Rh.

For a little while, τυτθόν, Bion.

Worth while, προύργου, with or without τι, οὐδέν, etc., compar. προυργιαίτερον and ρα, Eur., Ar., Xen., Plat.

It is worth while, ἀξίᾱν τριβὴν ἔχει (lit., *it causes a delay which it is worth*), Æsch.

It would not be worth my while, οὐδὲν ἂν εἴη πρᾶγμα ἐμὲ . . ., c. infin., Hdt.

WHIMPER, Α, or WHIMPERING (of dogs or children), κνυζηθμός, ὁ, Hom.; κνύζημα, ᾰτος, τό, Hdt.

WHIMPER, ΤΟ (as a dog, or as children), κνυζάομαι or -έομαι, mid., Soph., Ar., Theoc.

Whine, τό, μῑνῡρίζω, only pres. and imperf. act., Hom.

Whining (of a sound), μῑνῡρός, ά, όν, Æsch., Phryn. (Com.)

Whinny, το, ὕβρῐζω, Hdt., Xen.

Whip, ᾱ, ἱμάσθλη, ἡ, Hom.; ἶμάς, άντος, ὁ, Hom.; μάστιξ, ῑγος, ἡ, also irreg. dat. Ep. μάστι, and acc. μάστιν (only Hom.), Omn.; πλάστιγξ, ῑγγος, ἡ, Æsch.; μάσθλης, ητος, ὁ, Sapph., Soph.; μάσθλη, ἡ, Soph.; μᾰ́ραγνα, ης, ἡ, Æsch., Eur., Plat. (Com.); σκῦτος, τό, Ar., Eupol., Dem.

A whip (for slaves), ὑστρῐχίς, ῐδος, ἡ, Ar.

Carrying a whip, μαστῐγοφόρος, ον, Thuc., Xen.

Whip, το, μαστίζω, fut. -ξω, only act., Hom.; μαστίω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; πλήσσω, fut. -ξω, Hom.; μαστῐγόω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Hdt., Plat., Lys.

To shake the whip over (a horse) *so as to urge him to gallop*, ἐπῐραβδουφορέω, c. dat., Xen.

[Whipping, ᾱ, μαστίγωσις, εως, ἡ, Ath.]

[*Deserving a whipping*, μαστιγωτέος, ᾱ, ον, Ar.; μαστιγώσιμος, ον, Luc.]

[*His back itches for a whipping*, μαστιγιᾷ, Eupol.]

Whirl, ᾱ (or whirling motion), ἄελλα, ἡ, Eur.; δῖνη, ἡ, Eur., Plat.; δίνευμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen.; πᾰραξόνιον, τό, Ar.

To be in a whirl (of a man stunned), στρεφεδῑνέομαι, pass., Hom.

Whirl, το, act., ἑλελίζω, fut. -ξω, Hom.; ἐλίσσω, also poet. (including Trag.) εἰλίσσω, augment εἱ., fut. -ξω, Hom., Æsch., Eur.; δῖνεύω, only pres. and imperf., both in act. and intrans. sense (of moving with a whirling motion), Hom., Eur.; so δῖνέω and pass., no mid., also act. often used intrans., Hom., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐπῐδινέω, Hom.; περῐδινέω, Æschin.; περιστρέφω (of whirling a thing round preparatory to throwing it), Hom.; συστρέφω, Æsch., Ar.; κῠκλόω, Pind.; στροβέω, Æsch., Ar.; ἀμφῐδονέω (as love keeps the mind in a whirl), Theoc.

[*To whirl away*, μετακυκλέω, Plat.]

To be whirled round, κῠλίνδομαι, pass., no perf., but aor. 1 ἐκυλίσθην, Pind.

Whirling (or whirled round), δῖνήεις, εσσα, εν, Hom., Eur.; δινητός, ή, όν, Anth.

Ever whirling round, pass., ἀειδίνητος, ον, Leon. Tar.

Whirlpool, ᾱ, δίνη, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; χᾰ́ρυβδις, εως, ἡ, Eur.; συστρεμμᾰτίον ὕδᾰτος, Aristot.

Whirlwind, ᾱ, ἄελλα, ἡ, Hom.; θύελλα ἀνέμοιο, Hom.; τῡφώς, gen. ῶ, ὁ, but pl. τυφῶνες, Æsch., Eur., Ar.; στρόβος, ὁ, Æsch.; στρόμβος, ὁ, Æsch.; ἐριώλη, ἡ, Ar., Ap. Rh.; δίνη, ἡ, Ar.; ἴλιγγος, ὁ, Ap. Rh.

Whiskers—*just beginning to have whiskers*, πρῶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, Theoc.

Before they had whiskers, πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους Ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ, Hom.

Whisper, ᾱ, ψῐθύρισμα, ᾰτος, τό, Theoc.

And a report began instantly to be whispered among us, δι' ὥτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος, Eur.

Whisper, το, ὑπεῖπον, only in aor. 2, augment in all the moods, Eur., Ar.; ἐντρυλλίζω, Ar.; ψῐθῠρίζω, πρός c. acc., Ar., Plat., Theoc.; [πρὸς τὸ οὖς εἰπεῖν, Plat.]

To stoop and whisper in one's ear, προσκύπτω (perf. -κέκῡφα) πρὸς τὸ οὖς, or simply προσκύπτω, Plat.

Whispered, ψῐθῠρός, όν, Soph.

[Whisperer, ᾱ, ψιθυριστής, οῦ, ὁ (epith. of Mercury), Dem.; (usu. as a slanderer), N. T.; ψιθυρός, ὁ, Pind., Ar.]

[Whispering, ᾱ, ψιθύρισμα, τό, Anth.; ψιθυρισμός, ὁ, Luc., Plut. (also of slandering).]

Whistle, ᾱ (an instrument), νίγλᾰρος, ὁ, Ar.; σύριγξ, ιγγος, ἡ, Plat.

A whistle (i. e., sound), σύριγμα, ᾰτος, τό, Ar.; συριγμός, ὁ, Xen.

To use a whistle, νιγλᾰρεύω, Eupol.

Whistle, το, σῡρίζω, fut. -ίξω, only act., Eur.; ἀποσυρίζω, h.; ὑποσῡρίζω, Æsch., Hipp.; βρέμω, only pres. and imperf. (as the wind does), Simon.; λᾰπίζω, only act., Soph.

To whistle an accompaniment, συντερετίζω, Theoph.

Making a whistling sound (through moving, etc., as the wind, or a whip, or even a dog's tail), λῐγύς, εῖα, ύ, Hom.; λῐγῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Xen.; ὀξύτονος, ον, Soph.

With a whistling sound, λῐγα (κῑνῠμενος Ζέφῠρος), Ap. Rh.

[Whit, ᾱ—*not a whit*, πώμαλα, Ar., Lys., Dem.; οὐδαμῶς, Hdt., Ar., Plat.]

White, ἀργῐνόεις, εσσα, εν, Hom.; ἀργής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, also irreg. Ep. dat. and acc. ἀργέτι, ἀργέτα, Hom., Æsch., Soph.; ἀργός, ή, όν, Hom.; ἀργεννός, ή, όν, Hom., Eur.; ἀργῆεις, -εσσα, -εν, etc., gen. ἀργήεντος, also contr. ἀργᾶντος, Pind.; ἀργῦφος, ον (prop. of silvery whiteness, esp. of sheep, etc.), Hom.; ἀργῦφεος, ᾱ, ον, Hom.; πολιός, ά, όν, and ός, όν (of any thing), Omn. poet.: (only of hair), in prose (*vid.* Gray), Plat., Isoc., Æschin.; λευκός, ή, όν, Omn.; fem. λευκάς, άδος, Eur.; ἀργηστής, οῦ, ὁ, only masc., Æsch.; λέπαργος, ον (only of animals, birds, etc.), Æsch., Theoc.; λευκήρης, ες, Æsch.: λευκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, h.; πολιόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀργίλιψ, ῖπος, ὁ καὶ ἡ, Archil.; χιονόχρως, ωτος and οος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; λευκοφαής, ές, Æsch.; λευκαυθής, ές, Pind., Soph.; λευκόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.; λευκόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Antipho, Theoc.; λευκότροφος, ον, Ar.; λευκαυγής, ές, Antipho; λευκοσώμᾰτος, ον, Antipho; λευκίτης, ου, only masc., Theoc.; μᾱλός, ή, όν, Theoc. *Vid.* Syn. 312.

Thoroughly white, all white, πάλλευκος, ον, Æsch., Eur.; ὑπέρλευκος, ον, Hipp.

Edged with white, περίλευκος, ον, Antipho.

Shot with white (of a royal robe), μεσόλευκος, ον, Xen.

With white arms, λευκώλενος, ον, Hom.: λευκόπηχυς, εως, υ καὶ ῐ, Eur. *Vid.* Arms.

With white hair, λευκάθοιξ, gen. -τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* Gray, Hair.

With white spots, λευκόστικτος, ον, Æsch.

With white wings, λευκόπτερος, ον, Æsch., Eur. *Vid.* Wing.

With white waves, or *white with waves* (of the shore), λευκοκῡμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* Wave.

With a white patch or *spot on the head*, φᾰλᾰρός, ά, όν, Theoc.; φᾰλιος, ᾱ, ον, Call.

With a white crest, λευκόλοφος, ον, Ar.; λευκολόφας, ου, ὁ, Eur.

With white garments, λευκόπεπλος, ον, Corinna.

With a white-edged garment, λευκοπᾰ́ρῠφος, ον, Alexand.

Full of people in white garments, λευκοπληθής, ές, Ar. *Vid.* Garment.

He knows black from white, τὸ λευκὸν οἶδεν, Ar.

The white of an egg, λευκόν, το, Aristot.

White paint, ψῑμῠθος, ὁ, Anth.; ψῑμῠθιον, τό, Ar., Xen., Plat.

To be white, φᾰληριάω, only in pres. act., part. poet. φαληριώων, Hom.; ὑπολευκαίνομαι, pass., Hom.; πολιαίνομαι, pass., Æsch.; λευκανθίζω, Hdt. *Vid.* To whiten for the passive voices of the verbs under that head.

To be white on the surface, ἐπῐλευκαίνω, intrans., only act., Arist.; λευκοχροέω, only act., Hipp.

To be clad in white, λευχειμονέω, Plat.

To paint white, ψῑμῠθιόομαι, mid. (one's face), Lys.; λευκογρᾰφίω, only act., Arist.

Whiten, το, λευκαίνω, Hom., Eur., Arist., Theoc.; λευκόω, Pind., Xen., Plat., Dem.

Whiteness, λευκότης, ητος, ἡ, Plat.

Whitening, ᾱ, λεύκανσις, εως, ἡ, Arist.

Whitewash, κονῐᾶμα, ᾰτος, τό, Arist., Dem.

Whitewash, το, κονιάω, Dem.

Whitewashed, ἐξᾰλλιλιμμένος, η, ον, Thuc.; κονιᾶτός, ή, όν, Xen.

Whither? (interrog.), πόσε; Hom.; πῆ; Hom., Æsch., Soph., Xen.; ποῖ; Theogn., Omn. Att.

Whither, rel., ὅπη, Ep. also ὅππη, sometimes c. gen. loci, Hom., Trag., Xen.; ὁπόσε, Ep. also οππόσε, Hom.; ᾗ, Hom., Hes.; ὅπηπερ, Soph.; ἵνα (only used in this sense in exclamations), Hom., Soph.; ὅποι, sometimes c. gen. loci (i. e., γῆς, etc.), Omn. Att.; ὁποιπερ, Soph.; οἷ, Soph., Eur., Xen., Plat.; οἵπερ, Soph.; οἳ δή, Plat.; ἔνθα, Soph.; ἔνθαπερ, Soph.

Whither (i. e., to which of *two* places), ὁποτέρωσε, Thuc.; ποτέρωσε, Xen.

Whithersoever, ὁπηοῦν, Plat.; ὅποιπερ, Plat.

Whitish, πᾰρᾰλευκος, ον, Arist.

Whitlow, ᾱ, πᾰρωνῠχία, ἡ, Hipp.

Whiz, ᾱ, ῥοῖζος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ῥοῖβδος, ὁ, Soph.

Whiz, το, ῥοιζέω, only act., Hom.

To whiz through, διαῤῥοιζέω, c. gen., Soph.

Who? (interrog.), τίς; Omn.

Who, relat., ὅς, ἥ, ὅ, Omn.; ὁ, sometimes, but rarely, in nom. sing. (Hom. and Hdt. use sometimes nom. pl. masc. fem. τοί, ταί), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ὅστε, Hom., Soph., Eur.; ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, gen. οὑτινος, ἡστινος, etc., Ep. nom. sing. masc. also ὅτις, Omn. poet.; ὅστερ, ἥπερ, ὅπερ, Ep. nom. sing. masc. also ὅπερ, Hom., Hdt.; in pl. ὅσοι περ, Soph.

Whoever, ὅστις (Ep. nom. masc. also ὅτις), ἥτις, ὅ,τι, gen. οὑτινος, etc., also Att. gen. ὅτου, dat. ὑτῳ, Ep. gen. also ὅττεο, ὅττευ, and ὅτευ, dat. ὁτέῳ and ὁτεῷ, Ep. acc. masc.

sometimes ὅτινα, nom. pl. neut. Ep. οτινα, gen. Ep. ὁτέων, Att. ὅτων (rare), Ep. dat. ὁτέοισιν (also fem. ὁτ-ησιν, Hdt.), Att. ὅτοισι (rare), acc. pl. masc. Ep. ὅτινας, also neut. pl. ἄσσα Ep., ἅττα Att., Omn.; (after πας), ὁσος, Soph., Eur.

WHOLE, ὁλος, η, ον, Ep. also more usu. οὐλος (not Att.), Omn.; ὁλοσχερής, ές, Soph., Theoc.; ὁλόκληρος, ον, Hat.; πας, πᾶσα, πᾶν, παντός, etc., Omn.: σύμπᾶς, in neut. σύμπαν (ᾶ, rarely ἀ), Hom., Hes., Trag.; ἅπας, neut. απαν (ἄν, Hom., ᾶν, Att.), Omn.; παντελείος, ος (of time), Æsch.; ἄσυνθετος, ον (i. e., made of one piece, not of many), Plat.

The whole day, the whole year, δι' ἡμέρας, δι' ἔτους, Hdt, Xen.

On the whole, εἰς τὸ πᾶν, Æsch., Plat.; ἐπὶ πᾶν or ἐπίπαν, Hdt., Plat.; κατὰ ὅλον, Plat.; ὡς πλήθει, Plat.

WHOLENESS, ὁλότης, ητος, ἡ, Arist.; οὐλομελία, ἡ, Hdt.

WHOLESOME, ὑγιηρός, ά, όν, Pind.; ὑγιεινός, ή, όν, Xen., Plat.; εὐεκτικός, ή, όν, Arist. *Vid.* HEALTHY.

WHOLLY, πάμπαν, Hom., Eur., Plat.; ὅλως, Plat., Arist.; τὰ ὅλα, Xen.; τοῖς ὅλοις, Dem.; ὁλοσχερῶς, Isoc.; ἁπλῶς, Dem. *Vid.* UTTERLY.

Wholly, adj. (as to punish wholly, to give wholly, etc.), αὐτόπρεμνος, ον, Æsch., Soph.

WHORE, Α, κἄσαλβάς, άδος, ἡ, Ar.; πόρνη, ἡ, Ar., Xen., Dem.; πορνίδιον, τό, Ar. *Vid.* PROSTITUTE.

WHOREMONGER, Α, πόρνος, ὁ, Ar., Xen.; πόρνης, ου, ὁ, Crates.

WHY, τί, Omn.; τίη, Hom., Hes., Ar.; τίπτε, Hom., Æsch.; πῆ, Hom.; διὰ τί, Xen.; ἵνα τί, Ar., Plat.; ὁτιητί, Ar.

Why not? τί μήν; Æsch.; τί γάρ; (esp. used in affirmative answers), Æsch., Soph., Plat.

WICK, Α, ϑρυαλλίς, ίδος, ἡ, Ar.; ϑρυαλλίδιον, τό, Luc.

WICKED, ἀήσυλος, ον (esp. of actions), Hom.; αἴσυλος, ον (esp. of actions), Hom.; ἄλιτρός, όν (but usu. ῐ), (esp. of persons), Hom., Theogn., Solon, Pind.; κἀκός, ή, όν, compar. κακίων (ῐ Att., ί elsewhere), superl. κάκιστος—poets (not Att.) have also κακώτερος, etc.—also χείρων Att., and Ep. χερείων, with also an irreg. Ep. declension, dat. sing. χέρηϊ, nom. pl. χέρηες, acc. pl. neut. χέρηα (all in Hom.), also Ep. χερειότερος and χειρότερος, superl. χείριστος (only in Att. prose)—in Anth. there is also compar. κακίότερος—Omn.; πάνοῦργος, ον (of men), Æsch., Eur., Ar., Plat.; παντοῦργος, ον, Soph.; πονηρός, ά, όν, Omn. Att.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Xen., Plat.; κἀκοῦργος, ον (of men), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; μιᾰρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; μᾶταιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.; ἄσωτος, ον, Soph.; ἄνεργος, ον (of deeds), Eur.; ἐξώλης, ες, Æsch.; ἄλαστος, ον, Soph.; ἀλίτήριος, ον, Soph., Ar., Thuc., Dem.; κἀκοεργός, όν, Theoc. *Vid.* SYN. 274.

Thoroughly wicked, πάγκἄκος, ον, no compar., superl. παγκάκιστος, Theogn., Soph., Eur.; πἄνώλεθρος, ον, Soph.; πἄνώλης, ες, Soph., Eur.; παμπόνηρος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem.

Wicked in great things, μεγἄλοπόνηρος, ον, Arist.

Wicked in trifles, μῐκροπόνηρος, ον, Arist.

Done by a wicked hand, βἄρὺπἄλἄμος, ον, Pind.

Half wicked, ἡμῐπόνηρος, ον, Plat.

A wicked man, μιάστωρ, ορος, ὁ, Trag.; κἀκορρέκτης, ου, ὁ, Ap. Rh.

Loving wicked men, φῐλομόχθηρος, ον, Philonid.

To be governed by wicked men, πονηροκρᾰτέομαι, pass., Arist.

A wicked deed, πἄνούργημα, ἄτος, τό, Soph.; κἀκούργημα, ἄτος, τό, Plat., Antipho. *Vid.* CRIME.

A speaking of wicked things, πονηρολογία, ἡ, Arist.

To be wicked, κἀκύνομαι, pass., Eur., Plat.; κἀκουργέω, only act., Xen., Plat. *Vid.* TO SIN.

To hate what is wicked, μῐσοπονηρέω, Lys.

A hatred of what is wicked, μῐσοπονηρία, ἡ, Arist.

Hating what is wicked, μῐσοπόνηρος, ον, Dem., Æschin.

WICKEDLY, κἀκῶς, superl. κἄκιστα, Eur., Ar., Plat.; κἀκούργως, Antipho; παγκἀκῶς, Æsch.; πἄνούργως, Ar., Plat.; πἀρἀνόμως, Eur.

WICKEDNESS, κακότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; κἀκία, ἡ, Soph., Xen., Plat., Dem.; κἄκη, ἡ, Eur., Ar., Plat.; κἀκόν, τό, Soph., Eur., Xen.; πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μοχθηρία, ἡ, Ar., Xen., Plat., Andoc.; αὐἄτα, ἡ (for ἀτη), Pind.; πἄνουργία, ἡ, Æsch., Soph., Ar.; κἀκοτροπία, ἡ, Thuc.; κἀκουργία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀλιτρία, ἡ, Soph., Ar.; αἰσχρουργία, ἡ, Xen.; ἀκάθαρσία, ἡ, Dem.; ἀλιτροσύνη, ἡ, Ap. Rh.

A love of wickedness, φῐλοπονηρία, ἡ, Theoph.

To join in wickedness, συμπονηρεύομαι, mid., Ar.

WICKERWORK, ῥῖπες, αἱ, Hom.; πλέκος, τό, Ar.; πλέγμα, ἄτος, τό, Plat.

Made of wickerwork, πλεκτός, ή, όν, Hom., Hes., Æsch.; οἰσύϊνος, η, ον, Hom., Thuc., Xen.; χηλίνός, ή, όν, Anac.; χηλευτός, ή, όν, Hdt.

One who works in wickerwork, οἰσουργός, όν, Eupol.

[WICKET, Α, πυλίς, ίδος, ἡ, Hdt.]

WIDE, εὐρύς, εῖα, ύ, Ion. nom. fem. in Hdt. also εὐρέα, Ep. acc. sing. masc. sometimes εὐρέα, also (in Asius) gen. sing. fem. εὐρέος, compar. -ὕτερος, etc., Omn.; σπἰδής, ές (of a plain), Hom.; πλᾰτύς, εῖα, ύ, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; σπἴδιος, α, ον, Æsch.; μεγἄλοχάσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.; εὐρώδης, ες (some, however, deny this meaning), Soph.; εὐρὔχωρής, ές, Arist.; εὐρὔχἄδής, ές, Leon. Tar.

Wide (of the earth or the sea only), εὐρυόδεια, only fem., Hom.; εὐρὔπορος, ον, Hom., Æsch.; εὐρύστερνος, ον, Hes.; εὐρυεδής, ές, Simon.; εὐρὔκολπος, ον, Pind.

Wide (of rivers), εὐρὔρέεθρος, ον, Hom.: εὐρὔρείων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom., Pind.; πλᾰτύῤῥοος, ον, contr. -ῥους, -ῥουν, Æsch.

Wide (of cities), εὐρυἄγυια (i. e., with wide streets), only fem., Hom.; εὐρὔχορος, ον, Hom., Pind.

With wide meadows, εὐρὔλείμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

It is fifty furlongs wide, διέχει πεντήκοντα στᾰδίους, Xen.

WIDELY, εὐρύ, compar. εὐρυτέρως, Hom., Ar.

Widely honored, εὐρὔτῑμος, ον, Pind.

Widely ruling, εὐρὔκρείων, οντος, ὁ, only masc., Hom.; εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.; εὐρὔμέδων, οντος, ὁ, only masc., Pind.; εὐρὔβίας, ου, ὁ, only masc., Hes., h., Pind.; fem. εὐρυἄνασσα, Call.

WIDE-MOUTHED, εὐρύστομος, ον, Xen.

WIDEN—*one must widen,* πλᾰτυντέον, Xen.

To widen, or *leave,* or *make a wide space,* εὐρύνω, Hom., Hdt., Theoc.; ἀνευρύνω, Hipp.; διευρύνω, Arist.; πλᾰτυντέον, Xen.

WIDESPREAD (of a report), εὐρύς, εῖα, ύ, Hom., Simon.

WIDOW, Α, χήρα, ἡ, sometimes also χήρα γύνη, Hom., Soph., Eur.

WIDOW, TO, χηρόω, often c. gen. of what is taken away, Hom., Eur., Hdt.

To be a widow, to lead a widowed life, χηρεύω, sometimes c. acc. (βίον, etc.), Eur., Isæ., Dem.; κἄτἄχηρεύω, Dem.

To keep as a widow, χηρεύω, Eur.

WIDOWED, ἡμῖτελής, ές (of the house where the husband is slain), Hom.; χῆρος, α, ον, and ος, ον (only in Ath.), (of the consort, or of the house or marriage-bed), Hom., Soph., Eur., Xen., Ap. Rh.; εὔνις, ὁ καὶ ἡ, gen. εὔνιος, but pl. εὔνιες, more usu. εὐνῖδες, Æsch.; ἄνανδρος, ον, Trag.; ἀνάνδρωτος, ον, Soph.; χήρειος, α, ον, and ος, ον, Antim.

WIDOWHOOD, χηρεία, ἡ, Thuc.; χηροσύνη πόσιος, Ap. Rh.

WIDTH, εὖρος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πλᾶτος, τό, Simon., Hdt., Xen., Plat.; εὐρὔτης, ητος, ἡ, Hipp.; πλᾰτὔτης, ητος, ἡ, Hipp.

WIELD, TO, νωμάω, only act., Hom., Pind., Æsch., Eur.; πάλλω, only act. in this sense, no fut. or perf., though there is aor. 1 ἔπηλα, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κρᾰτύνω, c. acc. or c. gen., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἄνάσσω, fut. -ξω, no perf. in any voice, c. gen., Soph., Eur.; νέμω, Æsch., Soph.

WIFE, Α, νύμφη and νύμφᾰ, ἡ, Hom.; ὄαρ, ὦρ, ἡ, only found in gen. pl. ὀἄρων, dat. ὠρεσσι, Hom.; δᾶμαρ, αρτος, ἡ, Omn. poet.; ἄκοιτις, ιος, ἡ, Hom., Pind., Trag.; πἀρἄκοιτις, ἡ, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἄλοχος, ἡ, Hom., Trag., Thuc., Lys., Plat.; γυνή, gen. γυναικός, etc., voc. γύναι (in *Att. Com.* sometimes sing. acc. γυνίν, pl. nom. and acc. γύναι, γύνας), Omn.; γαμετή, ἡ, Hes., Æsch., Xen., Plat., Isæ.; βοῦς, βοός, acc. βοῦν, ἡ, Pind.; σὔνευνος, ἡ, Pind., Æsch.; εὐνήτειρα, ἡ, Æsch.; εὐνήτρια, ἡ, Soph.; εὔνις, ῐδος, ἡ, Soph., Call.; ἐμευνέτις, ῐδος, ἡ, acc. -τιν, Soph.; σὔνευνέτις, ῐδος, ἡ, Eur.; σὔνἄορος, ὁ, Eur.; ὁμόλεκτρος γυνή, Eur.; σύλλεκτρος, ἡ, Eur.; συγκοίμημα, ἄτος, τό, Eur.; σὔζυγος, ὁ, Eur.; σύζυξ, ὕγος, ἡ, Eur., Plat.; πλᾶτις, ῐδος, ἡ, Ar.; λέχος, τό, in pl., Eur.; λέκτρον, τό, in pl., Eur.; ὁμοκοιτις, ἡ, Plat. *Vid.* CONSORT, and SYN. 158.

And having the same wife that he had, ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, Soph.

Having the same wife as your father, τοῦ πατρὸς ὁμόσπορος, Soph.

Having the same wife, ὁμόγἄμος, ον (of Jupiter and Amphitryon, with reference to Alcmena), Eur.

Having no wife, ἀγύναιξ, αικος, ὁ, Soph.; [ἄγυνος, ὁ, Ar.]

Unhappy in one's wife, δύσδᾶμαρ, αρτος, ὁ, Æsch. *Vid.* MARRIAGE.

To be lamented by wives, νυμφόκλαυτος, ον, Æsch.

WIG, Α, κεφἀλὴ περίθετος, Ar.; [προσθετή, ἡ (sc. κόμη), Amphis.]

WILD, ἄσπαρτος, ον (of flowers), Hom.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον (Hom. uses ῐ when the last syllable is long), Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀγρότερος, α, ον, Hom., Pind., Theoc.; ἀνήμερος, ον, Æsch.; ὕβριστής, οῦ, only masc. (of animals), Eur., Xen.; ἄγρώτης, ου, ὁ, Eur.; ὀρεινός, ή, όν, Arist.; ἀγριάς, άδος, ἡ (of plants), Ap. Rh. *Vid.* SYN. 22.

Making wild, writing wild poetry, ἀγριοποιός, όν, Ar.

To make wild, ἀγριόω, and in pass. to be made (i. e., *to be wild*), Eur., Theoph.

WILDERNESS, Α, ἐρημία, ή, Æsch., Hdt., Xen. *Vid.* DESERT.

WILD-LOOKING, ἔνθηρος, ον, Æsch.; ἀπηγριωμένος, η, ον, Soph.; ἀγριωπός, όν, Eur.

WILDLY, ἄγρια, Hes.

WILDNESS, ἀγριότης, ητος, ή, Theoph., Xen.

WILE, Α, ἄπάτη, ἡ (not always in bad sense), Omn. *Vid.* CUNNING.

WILL, Α, or TESTAMENT, διαθήκη, ή, Ar., Lys., Isæ., Dem.; διάθεσις, εως, ή, Plat., Lys.

[*A verbal will,* ἄγραφοι διαθῆκαι, Plut.]

To make a will, to dispose of by will, διατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, but aor. 2 more usu., Isæ., Dem., Æschin.

WILL, THE, ἰότης, ή, only in dat. and once in acc., Hom.; βουλή, ή, Hom., Trag.; λῆμα, ἄτος, τό, Pind., Trag., Hdt. *Vid.* INTENTION.

By the will of, ἔκάτι, Hom.

Work your will with me, κἄτἄχρήσασθέ μοι, Æschin.

You should not do it with my good-will, οὔτ' ἂν . . . ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα, Soph.

[*To show good-will toward any one,* προθυμίαν παρέχομαι εἰς or πρός c. acc., Xen.]

[*Bearing good-will to* or *toward,* πρόθῡμος, ον, c. dat. or εἰς c. acc., Xen.]

WILL, TO, βούλομαι, Ep. pres. also βόλομαι (but rare), fut. βουλήσομαι, perf. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην, in Att. prose usu. ἠβουλήθην, all in mid. sense, Omn.; ἐθέλω, fut. -ήσω, aor. 1 ἠθέλησα, no perf., no mid. or pass., also ἤλω, etc. (but ἤλω is never used in Hom., and ἐθέλω never in Tragic *iambics* except in imperf. ἤθελον, in which tense they never use ἔθελον; in chor. and anapæsts Trag. use both forms; in Att. prose ἐθέλω is most usual, except in the phrases εἰ ἤθελεις, ἂν Θεὸς ἤθελη), Omn.; (Buttmann says ἐθέλω implies *choice* and *purpose* to do, βούλομαι, except in the case of the gods, merely willingness).

If, when he be dead, the sovereignty will (or, as we say, shall) *come to this daughter,* εἰ δὲ ἤθελήσει τούτου τελευτήσαντος ἐς τὴν θυγατέρα ταύτην ἀναβῆναι ἡ τυραννίς, Hdt.; and so Plat. (but ἤθελω in this sense is rarely used of persons).

WILLFUL, αὐθάδης, ες (also αὐθάδης φρενῶν), Æsch., Eur., Hdt., Dem.; αὐτόβουλος, ον, Æsch.; νεανικός, ή, όν, Plat.; αὐθαδικός, ή, όν, Ar.

To be willful, αὐθαδίζομαι, mid., Plat.

WILLFULLY, αὐθαδῶς, Ar.; νεανικῶς, Ar.

WILLFULNESS, αὐθαδία, ή, Trag.; αὐθάδεια, ή, Plat.; αὐθάδισμα, ἄτος, τό, Æsch.

WILLING, ἄσμενος, η, ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἑκών, οὖσα, όν, όντος, etc., Omn.: ἤλεος, ον, Æsch.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc.; ἄκέντητος, ον (of a horse), Pind.; πρόθῡμος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἑλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

Very willing, τρῖσάσμενος, η, ον, Xen.

The people of the Platæans were not willing to revolt from the Athenians, τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι, Thuc.

To be willing, ἐθέλω (see above TO WILL), Omn.; ἀξιόω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass. in mid. sense, Omn. Att.

WILLINGLY, προφρονέως, Hom., Ap. Rh.; προφρόνως, Æsch.; ἀσμένως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; προθῦμως, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ῥᾳδίως, Eur., Thuc.; ἑκουσίῳ τρόπῳ, Eur.; ἡδέως, compar. ἡδιον (ῐ Att., ῑ elsewhere), Dem.; ἄγαμένως, Plat.

Very willingly, ὑπερηδέως, Xen.

WILLINGNESS, προθῡμία, ἡ (ί, of course, but ῑ in Hom.), Omn.

WILLOW, Α, ἰτέα, ή, Hom., Hdt., Ap. Rh.; λύγος, ή (a sort used for wreaths), Anac.; ἄγνος, ὁ καὶ ἡ, Chionid.; πρόμἄλος, ή, Ap. Rh.

Of willow, ἰτέϊνος, η, ον, Hdt., Theoc.; πῑτῑναῖος, α, ον (esp. plaited), Ar.

WILY, αἱμύλιος, ον (esp. of words), Hom.; αἱμύλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.; αἱμυλομήτης, ου, ὁ, h.; ἀγκῦλομήτης, ου, ὁ, Hom., Hes.; αἰολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Æsch.; πολύτροπος, ον, Hom., h., Thuc., Plat.; ποικίλος, η, ον, Hes., Pind., Æsch., Soph., Ar., Plat., Dem.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; αἰόλος, ον, Pind.

In a wily manner, ποικἰλως, Soph.

WIN, TO, ἄρνῦμαι (of winning honor, a prize, etc.), only pres. and imperf. mid., Hom., Eur.; so αἴρομαι, mid., Hom., Æsch.; κομίζω, fut. -ίσω, Dor. (and in Pind.) -ίξω, aor. 1 Ep. often ἐκόμισσα for -ἴσα, Hom., Pind.; μίγνῦμαι, and in pres. and imperf. μίσγομαι, pass., c. dat., or c. ἐν and dat., Pind.; κτάομαι, mid., c. perf. pass. κέκτημαι (and more rarely ἔκτημαι) in act. sense, but aor. 1 pass. ἐκτήθην in pass. sense, Pind.; (of winning a contest), κρᾰτέω, c. acc., Eur., Dem.; [νικάω, c. acc. cogn., e. g., ν. ναυμαχίαν, etc., Thuc.; ἀναιρέομαι, Hdt.] *Vid.* TO GAIN.

[*To win the prize,* τὰ νικητήρια φέρω, φέρομαι, or κομίζομαι, Plat.]

To win by labor, ἐκμοχθέω, Eur.

To win over, προσποιέομαι, Thuc.; μετἄπείθω, Ar., Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* TO CONCILIATE, TO PERSUADE.

To win over from another, πἄραιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Xen.

WIND, ἄνεμος, ὁ, Omn.; πνοή, Ep. also πνοιή, ή, Omn. poet., Thuc.; ἀήτης, ὁ, usu. ἀήτης ἀνέμου, Ζεφύρου, etc., Hom., Theoc.; αὔρα, ή, Omn. poet., Xen., Plat.; πνεῦμα, ἄτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ῥῖπή, ή, and ῥ. ἀνέμου, Pind., Ap. Rh.

A fair wind, οὖρος, ὁ, Omn. poet., Xen.; οὐρία, ή, Plat., Arist.

[*A wind right astern,* οὖρος πρύμνηθεν, Eur.]

A counter wind, πἄλιμπνοίη, ή, Ap. Rh.

And if the wind had blown that way (toward it), πνεῦμα δὲ εἰ ἐγένετο αὐτῇ ἐπίφορον (τῇ πόλει, sc.), Thuc.

A rainy wind, ἐξῦδρίας (ου, ο) ἄνεμος, Arist.

Periodical winds, ἐτησίαι, οἱ, Hdt., Dem.

A wind blowing on shore, τροπαία (αὖρα understood), ή, Arist.

A wind blowing from the sea, ἄλιἀης ἄνεμος, Hom.

Full of wind, ὕπηνέμιος, ον (of an egg), Ar., Plat. (Com.), Arist.; φῡσώδης, ες, Plat.

Scattered to the winds, μετάρσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.

To fill with wind, πνευμἄτοποιέω, Arist.

[*To be turned into* (i. e., to become) *wind,* πνευματόομαι, Arist.]

Of or *belonging to a fair wind,* οὔριος, α, ον, and ος, ον (esp. conducted by one, sometimes epith. of the wind itself, Trag.), Xen., Plat.

[*The wind is fair for sailing,* πλοῦς γίγνεται, Thuc.; *to have fair wind for sailing,* πλῷ χράομαι, Thuc.; *to have a very fair wind,* καλλίστοις πλοῦς χράομαι, Antipho.]

Swift as the wind, ἄνεμόεις, εσσα, εν (of thought), Soph.; ἀνεμώκης, ες, Eur., Ar.

Having a fair wind, εὐήνεμος, ον, Eur.

To send a fair wind, εὐθύνω οὖρον, Pind.

To carry with a fair wind, οὐρίζω, only act., Æsch., Soph.

[*To run with a fair wind,* οὐριοδρομέω, Pherecyd.; or *before the wind,* οὔρια θέω, Ar.; ἐξ οὐρίας διατρέχω (aor. 2 -έδραμον), πλέω, Arist.; ἐξ οὐρίων τρέχω, aor. 2 ἔδραμον, Soph.]

Roaring with the wind, ἄνεμοσφᾰράγος, ον, Pind.

Sheltered from the wind, ὕπήνεμος, ον, Soph., Eur.

On the windward side, ἐκ τοῦ προσηνέμου, Xen.

Keeping off the wind, ἄλεξᾰνεμος, ον (of a garment), Hom.; ἀνεμοσκεπής, ές, Hom.

Raised or *hardened by the wind* (as a wave or a tree), ἄνεμοτρεφής, ές, Hom.

To be exposed to the wind, ἀνεμόομαι, Plat., Anth.

Caused by contrary winds, ἀντῐπνοος, ον, contr. -πνους, ουν, Æsch.

[*Without wind,* νήνεμος, ον, Hom., Trag.; ἀνήνεμος, ον, Soph.]

Stopping the wind, παυσάνεμος, ον, Æsch.

[*The wind being in the north,* ἀνεμὸς πρὸς βορέαν ἑστηκώς, Thuc.]

[*With hair floating in the wind,* ἠνεμωμένος (η, ου) τὴν τρίχα, Callist.]

[The winds acc. to Arist. were: *the North wind,* βορρᾶς (also βορέας, ου, Ion. βόρης, εω, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.), and ἀπαρκτίας, ου, ὁ; *the N.N.E. wind,* μέσης, ου, ὁ; *the N.E. wind,* καικίας, ου, ὁ; *the East wind,* ἀπηλιώτης, ου, ὁ (also Hdt., Thuc.); *the S.E. wind,* εὖρος, ὁ (also Hom.); *the S.S.E. wind,* φοινικίας, ου, ὁ, and εὐρόνοτος, ὁ; *the South wind,* νότος, ὁ (also Hom., Hdt., Soph.); *the S.W. wind,* λίψ, λιβός, ὁ (also Hdt., Thuc.); *the W.S.W. wind,* λιβόνοτος, ὁ; *the West wind,* ζέφῦρος, ὁ (also Hom., Theoph.); *the N.W. wind,* ὀλυμπίας, ου, ὁ (also ἀργέστης, ὁ, Hes.); *the N.N.W. wind,* θρασκίας, ου, ὁ.]

WIND, TO, act., πλέκω, Omn.; ἑλίσσω, poet. also εἰλίσσω, augment ει, fut. -ξω, Omn.; (of winding

wool), τολῠπεύω, Ar.; πηνίζομαι, mid., Att. fut. πηνιοῦμαι (esp. on a reel), Theoc.

[*To wind off*, ἀναπηνίζομαι, Arist.]

He will wind this out of him, ἐκπηνιεῖται αὐτοῦ ταῦτα, Ar.

To wind, intrans. (i.e., go in a winding course), ἐλελίζομαι, pass., aor. 1 -ίχθην (as a serpent), Hom.; ἑλίσσομαι, poet. εἰλίσσομαι, pass. (of a snake or a river), Hom., Hes.

WINDING, πολύγναμπτος, ον, Pind., Theoc.; ἕλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ (esp. of a creeping plant, etc.), Eur.; κολπώδης, ες (of a coast), Eur.; ἐπίστροφος, ον, Ap. Rh.; ἑλῐκόῤῥοος, ον, contr. -ῥους, -ῥουν, Orac. ap. Pausan.; ἑλῐκόδρομος, ον, Orph.

WINDING, Α, καμπή, ἡ, Eur., Hdt.; ἑλιγμός, ὁ, Hdt., Xen., Arist.

WINDING-SHEET, Α, φᾶρος τἀφήϊον, Hom.

WINDLASS, Α, στρέβλη, ἡ, Æsch., Arist.; σκῠτάλη, ἡ, Ar.; ὄνος, ὁ, Hdt.

To raise by a windlass, στρεβλόω, Hdt.; ὀνεύω, Thuc.

[WIND-MILL—*sail of a wind-mill*, ἀνεμούριον, τό, Hero.]

WINDOW, Α, θῠρίς, ῐδος, ἡ, Ar., Plat.

[*Window in the roof, dormer window*, ἀναφωτίς, ίδος, ἡ, Nicet.]

[*Windows looking to the street*, θυρίδες παρόδιοι, Plut.]

WINDPIPE, THE, πνεύμονος or πνευμόνων διαῤῥοαί, Eur.; ἀρτηρία, ἡ, Plat., Hipp.

[WINDWARD, *lying to windward*, προσήνεμος, ον, Xen.]

WINDY (full of wind, as a sail exposed to the wind, as a high place, etc.), ἠνεμόεις, Att. ᾽ανεμόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Trag.; ἀνεμώδης, ες, Soph.; διήνεμος, ον, Soph.; προσήνεμος, ον, Xen.

[*To talk windy words*, ἀνεμώλια βάζω, Hom.]

WINE, μέθυ, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Trag.; οἶνος, ὁ, Omn.; χάλις, ιος, ὁ, Hippon.; ποτόν, τό, Æsch., Soph.; οἰνίσκος, ὁ, Cratin.; βάκχος, ὁ, Eur.; βάκχιος, ὁ, Eur.; ὄρσος (ἡ) ἀμπέλου, Pind.; ἀμπέλου σπονδή, ἀμπέλου γάνος (τό), βότρυος γάνος, Διονύσου γάνος, Trag., Ar.; οἰνωπὸς ἄχνη, Eur.; βάκχου οἰνηραὶ λοιβαί, Eur.; (Hom. speaks of Πράμνειος (Πράμνιος, Ar.) οἶνος as a fine wine). *Vid.* SYN. 341.

Sheer wine, ἄκρᾶτος, ὁ, Ar.

Wine mixed for drinking, εὔκρας, ᾶτος, τό, Eur.

Boiled wine, σῖραιον, τό, Ar., Antipho.

Bad wine, οἰνᾶριον, τό, Dem.

New bad wine, τρύξ, τρῡγός, ἡ, Cratin.

Sour wine, ὄξος, τό, Xen.

A drink of wine, οἰνόχῠτον πῶμα, Soph.

The god of wine, Θέοινος, ὁ, Æsch.

The feast of the god of wine, τὰ Θεοίνια, Dem., Lycurg.

Giver of wine, οἰνοδότης, ου, ὁ, Eur.

Producing sweet wine, ἡδύοινος, ον, Xen.

A contest who can drink most wine, ἐποίνιον ἄθλον, Theogn.

Fond of wine, φίλοινος, ον, Plat.; [*given to wine*, μεθυστικός, ή, όν, Plat.]

Fond of unmixed sheer wine, φῐλᾰ-κρᾶτος, ον, Simon.

Fondness for wine, φίλοινία, ἡ, Hdt.

A drinker of wine, οἰνοποτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; οἰνοπότης, ου, ὁ, Anac.; fem. οἰνοπότις, ῐδος, Ar.

A drinker of sheer wine, ἀκρᾰτοπότης, ου, ο, Hdt.

Wine-drinking, οἰνοποσία, ἡ, Hipp.

A drinking of sheer unmixed wine, ἀκρᾰτοποσία, ἡ, Hdt.

Excess in wine, πολυοινία, ἡ, Xen., Plat.

[*Rich in wine* (of men), πολύοινος, ον, Xen.]

To be rich in wine (of an owner of vineyards), πολυοινέω, only act., h.

To taste wine, οἰνογευστέω, Antipho.

To buy wine, οἰνίζομαι, mid., Hom.

To sell wine, οἰνοπωλέω, Arist.

To pour out wine, οἰνοχοεύω, only act., Hom.; οἰνοχοέω, only act., Hom., Xen., Plat.

To pour wine in or *on*, ἐπιοινοχοεύω, h.

One who pours out wine, οἰνοχόος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen.

A vessel to ladle out wine with, οἰνοχόη, ἡ, Hes., Eur., Thuc.; οἰνήρῡσις, εως, ἡ, Ar.

To be full of wine, διοινόομαι, pass., Plat.

Heavy with wine, οἰνοβᾰρής, ές, Hom.; οἰνοβαρείων, οντος, ὁ, Hom.

Perplexed with wine, οἰνοπλᾰνητος, ον, Eur.

To be heavy with wine, οἰνοβᾰρέω, only act., Theogn.

Wine (adj.), *of* or *belonging to wine, containing wine*, οἰνηρός, ά, όν, Pind., Hdt.

Producing, fit to produce wine (of a country, etc.), οἰνοπληθής, ές, Hom.; οἰνόπεδος, ον, Hom.; μεθῠτρόφος, ον (of a vine), Simon.; πολύοινος, ον, Thuc.

Holding wine (of a cask, etc.), οἰνοδόκος, ον, Pind.; οἰνοφόρος, ον, Critias.

Of the color of wine, οἰνωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ (esp. as being dark, used of the sea, of oxen, etc.), Hom.; οἰνώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; οἰνωπός, όν, Eur., Theoc.

Without wine, ἄοινος, ον, Æsch., Soph., Xen.; νηφάλιος, α, ον, and ος, ον (esp. of sacrifices to the Eumenides, etc.), Æsch., Ap. Rh.

Over their wine, *vid.* CUP.

[WINE-BIBBER, Α, οἰνοπότης, ὁ, Anac.; πολυκώθων, ωνος, ὁ, Polemo.]

WINE-CELLAR, Α, οἰνών, ῶνος, ὁ, Xen.

WINE-COOLER, Α, βαύκᾰλις, εως, ἡ, Anth.

[WINE-JAR, Α (prop. with two handles), ἀμφιφορεύς, ὁ, Hom.] *Vid.* JAR.

WINE-PRESS, Α, ληνός, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

WING, Α, πτέρυξ, υγος, ἡ, Omn. poet., Xen.; πτερόν, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; ταρσός, ὁ, Mel., Ap. Rh.; πτίλον, τό, Arist.; ῥῖπή, ἡ, Ap. Rh.

The wing of a breast-plate, πτερύγιον, τό, Xen.

The wing of an army or *fleet*, κέρας, gen. ᾶτος (though Hom. has dat. pl. κέρᾰσι), Ep. κέραος, contr. κέρως, dat. κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, etc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κράσπεδον, τό, Eur., Xen.; πλεῦρον, τό, Xen.

The tip of a wing, ᾽ακρόπτερον, τό, Anth.

The long quill feathers in the wing, τὰ ὠκύπτερα, Arist.

With two wings, δίπτερος, ον, Arist.; διπτέρῠγος, ον, Mel.

With four wings, τετράπτερος, ον, Soph.; τετράπτῐλος, ον, Ar.

With good wings, εὔπτερος, ον, Soph., Eur.

With swift wings, ὠκύπτερος, ον, Hom.; πτερῠγωκής, ές, Æsch.

With long wings, τᾰνυπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; τᾰνυσίπτερος, ον, Hom., Hes., h., Ar.; τᾰνύπτερος, ον, Hes., h., Pind.; τᾰνυπτέρῠγος, ον, Simon.; μᾰκρόπτερος, ον, Arist.

With golden wings, χρῡσόπτερος, ον, Hom., h.

With brown wings, ξυθόπτερος, ον (of a bee), Eur.

With parted wings, σχιζόπτερος, ον, Arist.

With undivided wings, ὁλόπτερος, ον, Arist.

With bright wings, λευκόπτερος, ον, Eur.

With many wings, πολύπτερος, ον, Arist.

With dark or *black wings*, κυᾰνόπτερος, ον, Hes.; μελᾰνόπτερος, ον, Eur.; μελᾰνοπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περκνόπτερος, ον, Arist.

With variegated wings, ποικιλόπτερος, ον, Eur.

With short wings, ἐλᾰχυπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; βρᾰχύπτερος, ον, Arist.

With bad wings, κᾰκόπτερος, ον, Arist.

With leather wings (of a bat), δερμόπτερος, ον, Arist.

Named from one's wings, πτερώνῠμος, ον, Plat.

To flap the wings, πτερυγίζω, only act., Ar.

To cover or *furnish with wings*, ἀναπτερόω, and pass. (*to get new wings*), Ar., Plat.; [πτερόω, Ar.]

[*Ever on the wing*, (ὄρνις) πετόμενος (of a fickle person), Ar.]

[*To be under* (*their mother's*) *wings*, ὑπὸ πτεροῖς εἶμι (of shelter), Æsch., Eur.]

[*To clip one's wings*, κείρω τινὶ τὰ πτερά, Call.]

WINGED, πτερόεις, εσσα, εν, Att. fem. sometimes πτεροῦσσα, Hom., Pind., Eur.; ποτητός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; πετεηνός, ή, όν, Hom.; πετεινός, ή, όν, Theogn., Æsch., Eur., Hdt.; πτηνός, ή, ν, Trag., Xen., Plat.; ποτᾱνός, ά, όν, Pind., Æsch.; πτερωτός, ή, όν, and ός, όν, Anac., Trag., Ar., Hdt.; ῾ὑπόπτερος, ον, Soph., Eur., Hdt., Plat.; κᾰτάπτερος, ον, Æsch., Eur.; ἐπτερωμένος, η, ον, Eur.; πτέρῐνος, η, ον, and ος, ον, Ar.; πτερῠγωτός, ή, όν, Ar.; πτεροφόρος, ον, Æsch., Eur., Ar.; πτεροδόνητος, ον, Ar.; πτερόφοιτος, ον, Plat.

Any winged creature, πτερόν, τό (of the sphinx, of a beetle, etc.), Eur., Ar.

The winged god, Πτέρως, ωτος, ὁ, Plat.

WINGEDNESS, πτερότης, ητος, ἡ, Arist.

WINGLESS, ἄπτερος, ον, Hom., Æsch., Eur.; ἀπτήν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Plat.

WINK, Α—*and he has not a wink of sleep all night*, ὕπνου δ᾽ ὀρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην, Ar.

WINK, το, μύω, fut. μῡσω, aor. 1 ἔμῡσα, perf. μέμῡκα, only act., Hom., Eur., Ar., Xen., Plat.; σκαρδᾰμύσσω, fut. -ξω, only act., Eur., Xen.

To wink in assent, ἐπιμύω, Ar.

To make signs by winking to, ἐπιλλίζω, only pres. act., c. dat., Hom., h., Ap. Rh.

Apt to wink, σκαρδᾰμυκτῐκός, ή, όν, Arist.

One who winks, σκαρδᾰμυκτής, οῦ, ὁ, Arist.

Without winking, adj., ἀσκαρδάμυκτος, ον, Ar.

Without winking, adv., ἀσκαρδαμυκτί, Xen.

WINNING, subst., κτῆμα, ᾰτος, τό, Soph.

[WINNING, adj. (of manners), πιθᾰνός, ή, όν, Xen.; πειστικός, ή, όν, Plat.; ψυχαγωγικός, ή, όν, Arist.]

A winning horse, ἀθλοφόρος ἵππος, Hom.

WINNOW, TO, λῑκμάω, Hom., Bacchyl., Xen.; ᾰναλικμάω, Plat.; βράσσω, fut. βρᾰσω, Ar., Plat.; πτίσσω, fut. πτῐσω, only act., Ar., Hdt.; περιπτίσσω, Ar., Theoph.; ᾰποῤῥῑπίζω, Arist.

WINNOWER, A, λικμητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; [πτιστής, οῦ, ὁ, Anth.]

A winnowing fan, πτύον, τό, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ᾰθηρηλοιγός, ὁ, Hom.; ᾰθηρόβρωτον ὄργᾰνον, Soph.

WINTER, χεῖμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; χειμών, ῶνος, ὁ, Omn.; ψῦχος, τό, Soph.; [χείματος ὥρη and ὥρη χειμερίη, Hes.]

A late winter, ὀπισθοχειμών, ὁ, Hipp.

Of winter, χειμέριος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Thuc.; χειμερῐνός, ή, όν, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Winter quarters, χειμᾰσία, ή, Hdt.; χειμᾰδιον, τό, Dem.

Winter clothing, χείμαστρον, τό, Ar.

To sow in winter, χειμοσπορέω, only act., Theoph.

Sown in winter, χειμόσπορος, ον, Theoph.

WINTER, TO (pass the winter, go into winter quarters, etc.), χειμάζω, no mid., but also pass. in the same sense, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διαχειμάζω, Thuc., Xen.; ἐπῐχειμάζω, Thuc.; χειμερίζω, Hdt.

To winter in, παραχειμάζω, c. dat. or c. prep., Dem.; [*to winter in Lemnos*, χειμαδίῳ χράομαι Λήμνῳ, Dem.]

Good to winter in, εὐχείμερος, ον, Arist.

[*To live through the winter* (of trees), χειμάζομαι, Theoph.]

WINTRY (with all the severity of winter, exposed to the cold of winter, etc.), δυσχείμερος, ον, Hom., Æsch., Hdt.; [(snow-beaten), νιφόβολος, ον, Eur.]

WIPE, TO, τερσαίνω, no perf., only act., c. acc. of what is wiped up, Hom.; σμήχω, no pass. (but mid. in Anth.), Hom.; ὁμόργνῡμι, and mid., but no pass., Hom., Ap. Rh.; ὁμοργάζω, h.; ἀμφῐμάομαι, only in aor. 1 mid. ἀμφιμασάμην, Hom.; σμάομαι, mid., no pass., Ar., Hdt.; διασμάω, no pass., Hdt.; ξεσμάω, only act., Hdt.; ψάω, Ap. Rh.; περιψάω, Ar., Ap. Rh.

To wipe away, wipe off, ᾰπομόργνῡμι, Hom., Ar.; ἐκμάσσω, fut. -ξω, in mid. also sine cas. (of wiping away one's tears), Soph., Eur.; ᾰπομάσσω, Ar., Dem.; ᾰποψάω, Eur., Ar.; ἐξομόργνῡμι, Eur.; ᾰποκᾰθαίρω, Ar.; ἐκσμάω, Ar.; σοβέω, Xen.

WISDOM, πολυΐδρεια, ή, Hom.; πῑνῡτή, ή, Hom.; μῆτις, ῐος, Att. ῖδος, ή, Hom., Pind., Æsch., Soph.; νόος, contr. νοῦς, ὁ (the latter usu. in Att., though the former also is found), Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.: σοφία, ή, Omn.; γνωμοσύνη, ή, Solon; σύνεσις, εως, ή, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πολῠφροσύνη, ή, Theogn., Hdt.; ἐπιστήμη, ή, Soph.; πῑνῡτής, ῆτος, ή, Anth.

Over-wisdom, περίνοια, ή, Thuc.

Fond of wisdom, φῐλόσοφος, ον, Plat. *Vid.* PHILOSOPHICAL.

Hating wisdom, μῑσόσοφος, ον, Plat.

By wisdom, λελογισμένως (opp. to σθένει, *by strength*), Eur.

WISE, ἐπῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ἐπιφρονέων, ουσα, ον-τος, etc., Hom.; περῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; νοέων, ουσα, ουτος, etc., Hom., Hes.; ἐπιστᾰμενος, η, ον, Hom.; πῠκῐμήδης, ες, Hom., h.; ἀγκῠλομήτης, ου, ὁ, only masc., Hom., Hes.; μητιέτης, ου, only masc., Hom.; ὁλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; πολῠμήχᾰνος, ου, Hom.; πευκᾰλῐ́μος, η, ον, Hom., Hes.; πολύμητις, ῐος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar.; πολῠΐδρις, ῐος (Sappho has also dat. πολυΐδριδι), ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Sapph.; πολῠβουλος, ον, Hom., Pind.; πῑνῠτός, ή, όν, Hom., Solon, Pind.; δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος and -ίων (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere), Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ἀρτῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur.; ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Xen., Plat.; κεδνός, ή, όν (of persons and things), Hom., Hes., Æsch., Eur.; μητιόεις, εσσα, εν (of persons and things), Hom., Hes., h.; πολῠ́τροπος, ον, Hom., h., Thuc., Plat.; πολῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; πῠκῐνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Soph.; πῠκνός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Plat.; σώφρων, Ep. also σαόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom.; πῠκῐνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hes., h.; πολῠφρᾰδής, ές, Hes.; πολῠφρᾰδέων, ουσα, ουτος, etc., Hes.; αἰολόμητις, ῐος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Æsch.; αἰπῠμήτης, ου, ὁ, Æsch.; βᾰθῠμήτης, ου, ὁ, Pind.; σύνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; εὔβουλος, ον, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; βουλήεις, εσσα, εν, Solon; βᾰθῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; βυσσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἔμφρων, Theogn., Soph., Thuc., Plat.; ὀρθόβουλος, ον, Pind., Æsch.; "ᾰκρος, α, ον (only of persons), Æsch., Soph., Hdt.; ἀκρόσοφος, ον, Pind.; βλέπων, ουσα, ουτος, etc. (i. e., seeing the truth), Soph.; βᾰθῠβουλος, ον, Æsch.; λόγιος, α, ον, Eur.; πολυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Plat.; ἠδυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; ὀρθογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.; πῑνῠτόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Anth. *Vid.* PRUDENT.

Exceedingly wise, wise in all things, παμμῆτις, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Simon.; πάνσοφος, ον, Trag., Plat.; παντόσοφος, ον, Plat. (Com.); περισσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; περισσός, ή, όν, Eur.

A being wise in one's own conceit, δοξισοφία, ή, Plat.

A wise man, μήστωρ, ωρος, ὁ, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.

A man as wise as the gods, θεομήστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; θεόφιν μήστωρ "ᾰτᾰλαντος, Hom.

Wise in one's own conceit, δοκησῐσοφος, ον, Ar.; δοξῐσοφος, ον, Plat.

Wise for evil, κᾰκοξῠ́νετος, ον, Thuc.

To be wise, πέπνῡμαι, no other tense, Hom., Hes.; σοφίζομαι, mid., and pass. in mid. sense, often c. gen. of the matter in which, sometimes in aor. 1 pass. of what is wisely done, Hes., Soph., Xen., Plat.

WISELY, πῦκα (of thinking), Hom.; σοφῶς, Soph.; σωφρόνως, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; φρονούντως, Æsch., Soph.

WISER—*to be wiser than*, περῐ́φρονέω or ὑπερφ. (the reading is doubtful), c. acc., Æschin.

I think myself wiser than the physician, παρασοφίζομαι τὸν ἰατρόν, Arist.

WISH, A, χρεώ, Ep. also χρειώ, οῦς, ή, no pl., Hom.; ἐέλδωρ, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Hes.; προθῡμία, ή, Eur., Hdt.; "ἀφροδῖτη, ή, Eur.; εὐχή, ή, Plat., Isoc.

An eager wish, σπουδή, ή, Eur.

According to one's wish, κατὰ γνώμην, Eur., Dem.; κατὰ νόον or νοῦν, Hdt., Plat.

Contrary to one's wish, παρὰ γνώμην, Æsch., Eur., Dem.

WISH, TO, ἔλδομαι, also poet. ἐέλδομαι, only pres. and imperf., without augment, once used in pass. sense, sometimes c. gen. of what is wished for, Hom., Pind.; λῑ́λαίομαι, only pres. and imperf. mid., c. gen. or c. infin., Hom.; λελῑ́ημαι, only part. in Hom., but also 2d pers. sing., also pluperf. in imperf. sense, Theoc., Ap. Rh.; μενεαίνω, only act., no perf., sometimes c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.; μενοινάω, only act., c. acc. or c. infin., also c. dat., Hom., Theogn., Pind., Soph., Eur.; μάομαι, pres. only in part., and only in Soph., also infin. μᾶσθαι in Theogn. (the most usual tense being μέμαα in pres. sense), part. μεμαώς, gen. -ᾶότος and -ᾶῶτος, c. infin., Hom., Pind., Theoc.; μέμονα, perf. in pres. sense, no other tense, c. infin., Hom., Æsch., Eur., Hdt.; χᾶτέω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. infin., Hom., Ap. Rh.; χᾶτίζω, only pres. and imperf. act., c. gen., Hom., Hes., Eur., Pind.; χρῄζω, Ep. also χρηΐζω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. infin., Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; βούλομαι (also Ep. pres. βόλομαι, but rare), fut. βουλήσομαι, perf. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην, in Att. prose usu. ᾐβουλήθην, all in mid. sense, Omn.; ἐθέλω, fut. -λήσω, aor. 1 ἠθέλησα, no perf., no mid. or pass., also Ἐθέλω, etc., but Ἐθέλω is never used in Hom., and ἐθέλω never in Tragic *iambics* except in imperf. ἤθελον, in which tense they never use ἔθελον (in chor. and anapæsts Trag. use both forms), in Att. prose ἐθέλω is most usual, except in the phrases εἰ Ἐθέλεις, ἂν Θεὸς Ἐθέλῃ, etc., Omn.; (BUTTMANN says ἐθέλω implies a deliberate intention, βούλομαι, except in the case of the gods (whose willingness and intention are equivalent), a mere willingness to do . . ., etc.); ἔρᾶμαι, in this sense chiefly in pres. and imperf. mid., c. infin., Theogn., Pind.; ἐράω, only pres. and imperf. act. and aor. 1 pass. ἠράσθην in act. sense, c. infin. or c. gen., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; μᾶτεύω, only act., c. acc. or c. infin., Pind., Soph.; μαστεύω, only act., Pind., Trag., Xen.; προχρῄζω, Æsch., Soph., Hdt.; εὔχομαι, mid., c. pluperf. pass. ηὔγμην in mid. sense, but perf. pass. in pass. sense, Pind., Soph., Xen.; λίπτω, c. perf. pass. λελιμμένος in act. sense, c. gen., Æsch., Ap. Rh.; ἐραστεύω, only act., c. gen., Æsch.; ἐκπροθῡμέομαι, mid., c. aor. 1, and 1st fut. pass. in act. sense, Eur.; γλῑ́χομαι, only pres. and imperf. mid., except that Plat. (Com.)

has also aor. 1 ἐγλιξάμην, c. gen., c. περί and gen., or c. acc., or c. infin., or c. ὡς and fut. indic., Omn. prose; ἐπῐδίζημαι and -δίζομαι, only pres. and imperf. mid., Hdt., Mosch.

To wish eagerly, greatly, for any thing, προτῐμάω, c. acc. or c. infin., Soph., Eur., Ar., Hdt.; κισσάω, only act., c. gen. or c. infin., Ar.; περῐμενεαίνω, c. infin., Ap. Rh.

To wish for in return, ἀντῐποθέω, Xen.

To join in a wish, συμπροθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and 1st fut. pass. in mid. sense, c. acc., or c. infin., or c. ὁπως, Thuc., Xen., Plat.

To wish for something else, to change one's wish, μετεύχομαι, Eur.

To wish well to a person, εὐνοέω, no mid., but also pass. in Menand., c. dat., Soph., Hdt., Menand.

To wish well in return for benevolence, ἀντευνοέω, Xen.

I wish, Θυμὸς ὀτρύνει με or ὁρμαίνει, Hom., Pind.; Θυμὸς ἡδονὴν φέρει μοι, Soph.

What the Scythians wish, ἃ Σκύθησι ἐν ἡδυῇ ἐστι, Hdt.

How I wish, ὡς, c. opt., Hom., Soph.; ὡς ἄν or ὥς κε, c. opt., Hom.; also with a neg., as ὡς μή, c. opt., Omn.; ὡς ὤφελον (Ep. also ὄφελλον), Ep. sometimes αἴθε ὤφελον, and Att. εἴθε ὤφ. (in choruses or anapæsts, Trag. sometimes omit the augment)—ὡς ὤφελον, *how I wish that I*—ὡς ὤφελες, *how I wish that you*, etc., c. infin., Omn.; poet. εἴθε, Ep. sometimes αἴθε, c. opt., but when with a past tense of what is impossible (having happened some other way), then in indic., Hom., Trag., Theoc.; εἰ γάρ, Ep. sometimes αἲ γάρ (in Hom. often αἲ γὰρ δή, αἲ γάρ πως, etc.), same construction as εἴθε (Hom. once has αἲ γάρ, c. infin.), Hom., Eur., Xen., Plat.; εἰ, c. opt., Hom.; πῶς ἄν, c. opt., Eur., Plat.

I wish you had not died, οὐκ ἔχρῃζες θανεῖν, Soph.

They would wish to have done so, εἵλοντο ἄν, c. infin., Dem.

They would wish beyond all measure to have done so, πολλοῦ πρίαιντο ἄν, c. infin., Dem.

WIT, εὐτρᾰπελία, ἡ, Plat., Arist.; ἀγχῖνοια, ἡ, Plat., Arist.; ἀστειολογία, ἡ, Arist.; εὐστοχία, ἡ, Arist.

Fond of wit, φῐλευτρᾰπελος, ον, Arist.

Being out of one's wits, τῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν, Eur.; [παράφρων, ον, Plat.]

WITCH, ᾰ, γόης, ητος (ὁ), Eur., Plat., Dem.; γοῆτις, ῐδος, ἡ, Anth.; φαρμᾰκίς, ῐδος, ἡ, Ar., Dem.; φαρμᾰκεία, ἡ, Arist.

To be a witch, γοητεύω, sometimes c. acc. of what is bewitched, Plat., Dem.

WITCHCRAFT, ἐπηλῠσίη, ἡ, h.; γοητεία, ἡ, Plat., Dem.; γοήτευμα, ᾰτος, τό, Plat.; φαρμᾰκεία, ἡ, Dem.

WITCH ELM, THE, ὀρειπτελέα, ἡ, Theoph.

WITH, σύν and ξύν, c. dat., Omn.; μετά, c. gen. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen., etc.; ὑπό, c. gen., denoting the attendant circumstances of any action (e. g., *to sacrifice with sounds of good omen*, i. e., while such sounds are uttered, ὑπ' εὐφήμου βοῆς Θῦσαι, Soph.), also c. dat., Hes., Soph., Hdt., Xen.; ἀνά, c. dat., Eur.; παρά, c. dat. of what one has with one, what is a person's property, e. g., παρ' ἐμοί = ἐμός, ή, όν, Soph., Xen.

We invoke the Furies to receive with propitious hearts their suppliant, so as to save him, καλοῦμεν Εὐμενίδας ἐξ εὐμενέων Στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον, Soph.

Together with, ὁμοῦ, c. dat., Hom., Soph., Hdt., Xen.

My other arms shall be buried with me, τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται, Soph.

With (of changing a thing with a person), πρός, c. acc. pers., Hom.

With (of conduct, as with boldness, with folly, etc.), ἀπό, c. gen., Æsch., Hdt.; διά, c. gen., Eur., Thuc., Xen.

They came into Peloponnesus with a small army, μικρὸν μὲν στρατόπεδον εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰσῆλθον ἔχοντες, and so Omn. Att.

Not with any great comfort, οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, Soph.; so *with good will toward . . .*, εὐνοίᾳ χρώμενος, etc., Ath.

WITHDRAW, TO, act., ὑπᾰγω, aor. 2 -ήγαγον, Hom.; ἀνάγω, Xen.; ἐπᾰνάγω, Thuc., Xen.; ἀπάγω (esp. of drawing off a person's attention), Thuc.; ὑποσπάω, fut. -ᾰσω, Eur.; ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, ἀνελοῦ, etc. (of withdrawing an action at law, or a document), Dem.; so διᾰγρᾰφομαι, mid., Ar., Lys., Dem.

To withdraw (troops from a battle), ἀναχωρίζω, c. acc., Xen.

To make to withdraw (as senators cause strangers to withdraw before they come to a decision on the subject of debate), μεθίστημι, in aor. 1 mid., Thuc.

To withdraw (intrans.), ἐρωέω, only act., no perf., sine cas. or c. gen. of that from which, Hom.; [νοσφίζομαι, c. gen., Hom.; ἀναχωρέω, Hom., Hdt., Plat.]; ὑπᾰγω, Theogn., Ar., Hdt., Thuc.; ἐπανάγω, Xen.; ἀνάγω, Xen.; ἀναστέλλω, Eur.; ὑπᾰφίσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. often contr. -εστώς, -ῶσα, -ῶτος, etc., Antipho. *Vid.* TO RETIRE.

To withdraw from public life, ἀφανίζομαι, pass., Xen.; ἀφίσταμαι (see above) τῶν πραγμάτων, or τῆς πολῑτείας, Plat., Dem.

WITHDRAWAL FROM, ἐρωή, ἡ, c. gen., Hom., Theoc.

WITHER, TO, act., κάρφω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Hes., Ap. Rh.; αὐαίνω, no mid. in act. sense, but fut. mid. in pass. sense, Solon, Æsch., Soph.; ἐξαναίνω, Hdt.; μᾰραίνω, Æsch., Soph., Plat., Dem.

To wither, intrans., κᾰτᾰφυλλοφορέω, Pind.; κᾰτᾰκάρφομαι, only pres. and imperf. pass., Æsch.; σκελετεύομαι, pass., Ar.; ἀπανθέω, only act., Ar., Plat.; σῠναναίνομαι, pass., Plat.; πᾰρῐχεύομαι (only of men, by disease, old age, etc.), Æsch., Dem.; μαραίνομαι, Thuc.

To wither first, intrans., προμᾰραίνομαι, pass., Arist.

WITHERED, αὖος, η, ον, Ar.; ξηρός, ά, όν (of persons), Eur.

WITHERING, ᾰ, αὐονή, ἡ, Æsch.; μᾰρανσις, εως, ἡ, Arist.

WITHERS, ἄκρωμία, ἡ, Xen.

WITHHOLD, TO, ἀπέχω, imperf. ἀπεῖχον, fut. ἀφέξω and ἀποσχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀπέσχον, c. gen. of that from which, Hom., Trag., Hdt., Lys.

WITHIN, ἔνδον, sine cas., sometimes c. gen., poet. rarely c. dat., Omn.; ἔνδοθι, sometimes c. gen., Hom., Hes.; ἐντός, c. gen., very often after its case, Omn.; ἔντοσθε or -θεν, sine cas. or c. gen., Hom.; εἴσω, and poet. ἔσω, c. gen., and sometimes c. acc., Hom.; ἔσωθε or -θεν, sine cas. or c. gen., Æsch., Eur., Hdt.; ἔνδοθεν, Hes., Pind., Soph., Plat.; ἐνδοῖ, Theoc.

Within (as, "within a little of doing a thing," "within four votes of succeeding," etc.), παρά, c. acc. and c. indic. of the verb, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; *he was within so little of falling in with . . .*, παρὰ τοσοῦτον ἐγένετο αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν, Thuc.

From within, ἔντοσθε or -θεν, sine cas. or c. gen., Hom.; so ἔνδοθεν, Hom., Soph.; ἔσωθε or -θεν, Hdt.

Dwelling within, ἐνδόμῡχος, ον, Soph., Call.

To be within, ἔνειμι (-εἶναι), c. dat., Omn.

WITHOUT (all words in this sense govern a gen.), ἄτερ, often after its case, Omn. poet.; ἄτερθε or -θεν, Pind., Trag.; ἄνευ, Omn.; ἄνευθε or -θεν, Hom., Pind.; νόσφι or -ιν, though ι is sometimes elided, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; δίχα, Trag.; χωρίς, Trag., Plat.

Without the knowledge of, νόσφι or -ιν, h.; λᾰθών, Att. λάθρᾳ, and in h. λάθρᾰ, c. gen., Omn.

Without, adj., ἄμοιρος, ἄμορος, and ἀμμορος, ον, c. gen., which all these adjectives have after them, Pind., Trag., Xen.; μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, also c. ἀπό and gen., h., Soph., Ap. Rh.; νήποινος, ον, Pind.; ἀπόκληρος, ον, Pind.; ἄκληρος, ον, Æsch., Isæ.; ἀκλήρωτος, ον, Pind.; γυμνός, ή, όν, Æsch.; ἄσκευος, ον, Soph.; ἀμέτοχος, ον, Thuc. *Vid.* TO WANT.

Without brazen shields, ἀχαλκος ἀσπίδων, Soph.

(*Without* is often rendered by μή with a participle: *without moving the fleet at Lesbos*, μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικόν, Hdt.; *for it was not possible to do any thing without making presents*, οὐ γὰρ ἦν πρᾶξαι οὐδὲν μὴ διδόντα δῶρα, Thuc.)

WITHSTAND, TO, ὑπομένω, no pass., Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀνθῐστᾰμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. often contr. pl. -ίστᾰμεν, -έστατε, -εστᾶσι, infin. -εστάναι, part. -εστώς, -ῶσα, -ῶτος, etc., c. dat., or c. πρός and acc., sometimes c. εἰς and acc., Omn.; ὑφίσταμαι, c. dat. or c. acc., Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* TO RESIST.

WITNESS (i. e., testimony, q. v.), μαρτῠρία, ἡ, Hom., Hes., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μαρτῠριον, τό, Pind., Æsch., Omn. prose.

Additional witness, ἐπιμαρτυρία, ἡ, Thuc.

False witness, ψευδομαρτυρία, ἡ, Plat., Dem., Isæ.

To bear witness, μαρτῠρέω, also pass. of the testimony borne, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐκμαρτυρίω, sometimes c. εἰς or πρός and acc. of the judges before whom, etc., Æsch., Dem., Æschin.; ἐπῐμαρτῠρέω, c. dat. of those to or before whom, Plat.; κλητεύω, Ar.

For sometimes a person may be borne down by the false witness of many, ἐνίοτε γὰρ ἂν καὶ καταψευδομαρτυρηθείη τις ὑπὸ πολλῶν, Plat.

An action or *prosecution for false witness*, τὰ ψευδομαρτῠρια, Plat., Dem.

WITNESS, ᾰ, μάρτῠρος, ὁ, Hom.; ἐπῐμάρτυρος, ὁ, Hom., Hes.; μάρτυς, ῠρος (Simon. has also acc. μάρτῠν), ὁ καὶ ἡ, Hes. and Omn. post Hom.; ξεινοδόκος, ὁ, Simon.; σῠνίστωρ, ορος, ὁ, Soph., Thuc.; ἐπῐμάρτυς, ὁ,

Ar., Ap. Rh.; ἐπίστωρ, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

A witness from personal knowledge, an eye-witness, αὐτομάρτυς, ὁ, Æsch.; αὐτόπτης, ου, ὁ, Hdt., Xen., Dem.

An ear-witness, αὐτήκοος, ὁ, Thuc., Ctesias.

A joint witness, συμμάρτυς, ὁ, Soph., Plat.

A false witness, ψευδομάρτυς, ὁ, Plat.

WITNESS, TO—*to witness against*, κἀτἄμαρτυρέω, c. acc. of the deeds proved against a person, c. gen., or c. κατά and gen. pers., in pass. either of the actions testified to or of the person, Lys., Isoc., Antipho, Dem.; [ἀντιμαρτυρέω, Ar.]

To witness besides, προσδιἄμαρτυρέω, Isæ., Æschin.; προσμαρτυρέω, Isæ., Dem.

To bear witness together with, συμμαρτυρέω, c. dat. pers., acc. rei, Solon, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; συνεπῐμαρτυρέω, Arist.

To bear false witness, ψευδομαρτυρέω, Plat. *Vid.* TO PERJURE.

To bear false witness against, κατα-ψευδομαρτυρέω, c. gen., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To prove by witnesses, διαμαρτυρέω, Isoc., Lys., Isæ., Dem.

To call witnesses, to call to witness, μαρτύρομαι, mid., no pass., Trag., Ar., Hdt., Dem.; ἐπῐμαρτύρομαι, Ar., Xen., Dem.; κλητεύω, Dem.; ᾽ἀναβῐβάζω, Isæ.; ἀνίστἄμαι, mid., Plat.

Not witnessed, ᾽ἄμάρτῠρος, ον, Thuc., Dem.

Having no need of witnesses, ᾽ἄμαρ-τῠρητος, ον, Eur.

[WITTICISM, Α, *witty conversation*, χαριεντισμός, ὁ, Plat.]

WITTILY, κομψῶς, superl. -ότατα, Ar.; ἐμμελῶς, Plat.

WITTY, κομψός, ή, όν, Eur., Plat.; γελοῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Xen.; εὐτράπελος, ον, Arist.; ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem.; ἐμμελής, ές, Plat.

[*To be witty*, χαριεντίζομαι, Plat.]

WIZARD, Α, γόης, ητος, ὁ, Eur., Plat., Dem.

WOE, ἄχος, τό, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; λὐπη, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* GRIEF.

[WOE! (exclamation), ὀά, c. gen., Æsch.; *woe's me*, οἴ μοι, Theogn., Trag.; also written together, and μοι added; also c. nom. and adj. τάλας, τλήμων, etc., Trag.; *woe to the vanquished*, τοῖς νενικημένοις ὀδύνη, the Latin *væ victis*, Plut.] *Vid.* ALAS.

WOEFUL, λυπηρός, ά, όν, Omn. Att. *Vid.* GRIEVOUS.

WOEFULLY, λυπηρῶς, Soph., Xen.

WOLF, Α, λὔκος, ὁ, Omn.; fem. λῠ-καινίς, ἴδος, Call., Mel.

A wolf cub, λῠκῐδεύς, έως, ὁ, Theoc.

A sea-wolf, λᾰ́βραξ, ᾱκος, ὁ, Ar.

Of, or *belonging to*, or *like a wolf*, λὔκειος, α, ον, and ος, ον, Eur.

Like a wolf, λῠκηδόν, Æsch.

Eaten by wolves, λῠκόβρωτος, ον, Arist.

Chased by wolves, λῠκοδίωκτος, ον, Æsch.

Slaying wolves, λῠκοκτόνος, ον, Soph.; λυκοεργής, ές, Hdt.

A worrier of wolves, λυκορράιστης, ου, ὁ (of a dog), Anth.

To be attacked by wolves, λῠκόομαι, pass., Xen.

WOLF-SKIN, Α, λὔκέη, ἡ, Hom.

WOMAN, Α, γῠνή, ἡ, gen. γυναικός, etc., voc. γύναι (also in Comedy acc. sing. γυνήν, and nom. and acc. pl. γυναί, γυνάς, but rare), Omn.; βοῦς, βοός, acc. βοῦν, ἡ, Pind.; ἄνθρωπος, ἡ, Hdt., usu. in contempt, Antipho; ᾽Ηλυς, ἡ (sometimes also contemptuously of a man yielding to pain), Æsch., Soph.; γύναιον, τό (as a term of endearment or contempt), Ar., Dem.

An old woman, γραῦς, γρᾱός, Ep. also γρηῦς, Omn.; γραία, ἡ, Hom., Eur.; γρᾰΐδιον, contr. also γρᾰ́διον, τό (in contempt or abuse), Ar.; [πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; πρεσβῦτις γῦνή, Æschin.; πρεσβῦτις ἄνθρωπος, Lys.]

Of or *belonging to women*, γῦναιος, α, ον, Hom.; γῠναικεῖος, α, ον, and ος, ον, Hes., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* FEMALE.

With the mind of a woman, ᾽Ηλῠ́-νους, -ουν, Æsch.; ᾽Ηλῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; γῠναικόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Like a woman, γῠναικόμορφος, ον, Eur.

Imitating women, γῠναικόμῑμος, ον, Trag.

Full of women, γῠναικοπληθής, ές, Æsch., Eur.

With the voice of a woman, γῠναικόφωνος, ον, Ar.

Half a woman, μιξοπάρθενος, ον, Eur., Hdt.

Having beautiful women, καλλιγύ-ναικος, ον (not used in nom.), Hom., Sapph., Pind.; καλλιπάρθενος, ον, Eur.

Avenging women, in revenge for a woman, γυναικόποινος, ον, Æsch.

Slaying by the hands of women, ᾽Ηλυκτόνος, ον, Æsch.

Governing women, ᾽Ηλῠκρᾰτής, ές (of love), Æsch.

Fond of women, γυναιμανής, ές, Hom.; γυναικομανής, ές, Mel.; γυ-ναικοφίλης, ου, ὁ, Theoc.; ᾽Ηλῠμᾰ-νής, ές, Mel.; φῐλογῦνης, ου, ὁ, Antipho; φῐλογύναιξ, αικος (but not found in nom.), Plat.; φῐλογύναιος, ον, Arist.

Fondness for women, γυναικομᾰνία, ἡ, Chrysipp.

[*Hatred of woman*, μισογυνία, ἡ, Antipho.]

[*A woman-hater*, μισογύνης, ου, ὁ, Strab.]

Devised by women, γῠναικόβουλος, ον, Æsch.

Proclaimed by women, γῠναικοκή-ρυκτος, ον, Æsch.

To imitate a woman, γῠναικίζω, Ar., Hipp.

To love women, γῠναικομᾰνέω, only act., Ar.

To be ruled by women, γῠναικοκρᾰ-τέομαι, pass., Arist.

The rule of women, γῠναικοκρᾰτία, ἡ, Arist.

Frightening old women, γρᾱοσόβης, ου, ὁ, Ar.

The women's part of the house or *rooms*, παρθενών, ῶνος, ὁ, usu. in pl. (in Anth. also παρθενεών), Æsch., Eur.; ἡ γυναικηΐη, Hdt.; γῠναικών, ῶνος, ὁ, Xen.; γῠναικωνῖτις, ῐδος, ἡ, Lys.

WOMANISH, γῠναικεῖος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Omn. Att.; ᾽Ηλυς, ειι, υ, Soph.; (weak), μαλακός, ή, όν, Thuc.

To become womanish, play the woman, ᾽Ηλύνομαι, pass., Soph.; μᾰλᾰκί-ζομαι, pass., c. πρός and acc. of any danger, Thuc., Xen., Dem.

Womanish behavior, γῠναίκῐσις, εως, ἡ, Ar.

In a womanish manner, γῠναικείως, Plat.

WOMB, THE, υηδύς, ύος, ἡ, Hom., Hes., Trag.; γαστήρ, ή, gen. γαστέ-ρος, sync. γαστρος (both forms in Trag.), Hom., Theogn., Eur., Plat.; σπλάγχνον, τό, Pind., Æsch., Soph.; κόλπος, ὁ, Eur., Call.; μήτρα, ή, Hdt., Plat., Hipp.; ὑστέρα, ἡ, usu. in pl., Hdt., Plat., Arist.

From his mother's womb, ἐκ λαγό-νων, answer of Œdipus to the Sphinx.

To bear in the womb, ὑπὸ ζώνην or ζώνης φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἠνεγκον), or τρέφω (fut. θρέ-ψω, etc.), Æsch., Ar.

Of or *belonging to the womb*, ὑστε-ρῐκός, ή, όν, Arist.

In the womb, ᾽ὑποκόλπιος, ον, Call.

Causing pain in the womb, ὑστεραλ-γής, ές, Hipp.

WONDER, τάφος, τό, Hom.; θάμ-βος, τό, and more rarely ὁ, only sing., Omn. poet., Thuc., Plat.; θαῦ-μα, ᾰτος, τό, Omn. *Vid.* ADMIRATION.

WONDER, Α, θαῦμα, ᾰτος, τό, Omn.

WONDER, TO, or WONDER AT, θαυ-μαίνω, Ep. fut. θαυμᾰνέω, no aor. or perf., only act., Hom., Pind.; θαυμά-ζω, c. acc., but sometimes c. gen., or more rarely c. dat. (of wondering at, esp. at people or their conduct), Omn.; ᾽ἀποθαυμάζω, Hom,, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; θάμβος με ἔχει, Hom.; ἔχω θαῦμα, Soph.; ἐν θαύ-ματῐ εἰμι or ἔχομαι, pass., also to wonder at, διὰ θαύματός τι ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Hdt. *Vid.* To ADMIRE.

One must wonder, θαυμαστέον, Eur.

Not wondering, ᾽ἄθαυμάστως, Soph.

WONDERFUL, WONDROUS, θέσκε-λος, ον, Hom.; ἔκπᾱγλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; θεσπέ-σιος, α, ον, and ος, ον, usu. in a good sense, Hom., Pind., Hdt., Theoc.; θαυμᾰ́τός, ή, όν, Hes., h., Pind.; θαυμαστός, ή, όν, h., Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; θαυμᾰσιος, α, ον, h., Pind., Ar., Plat., Dem.; [παράδοξος, ον, Plat.]

A wonderful story, παραδοξολογία, ἡ, Æschin.

WONDERFULLY, θέσκελον, Hom.; θεσπεσίως, Hom.; θεσπέσιον, Theoc.; θαυμᾰσίως, Ar., Plat., Dem.; θαυμαστῶς, Plat.

WONT, TO BE, φῐλέω, Pind., Omn. Att. *Vid.* ACCUSTOMED.

WOO, TO, μνάομαι, mid., Ep. infin. μνᾶσθαι, Ep. part. μνωόμενος, Ep. imperf. μνασκόμην, only pres. and imperf. mid. in this sense, Hom.; μνηστεύω, and mid., sometimes also μν. γάμον, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat., Isoc., Theoc.; μετέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ᾶλθον, perf. -ελήλῠθα, Pind.

To woo for another, προμνάομαι, Xen., Plat.

To woo treacherously, ὑπομνάομαι, Hom.

WOOD, ξῦλον, τό (also a piece of wood, or any thing made of wood), Hom., also *a wood fire*, Hom.

Dry wood, τραύξᾰνον, τό, Pherecr.; τρώξανον, τό, Theoph.

Fire-wood, δρυοτομία, ἡ, Plat.

Made only of wood, or *of one solid piece of wood*, μονόξυλος, ον, Plat., Hipp.

Like wood, ξῦλοειδής, ές, Theoph.

The wood-work (of a house, etc.),

ξύλωσις, εως, ἡ, Thuc.; [(of the roof of a house), ὀροφαί, αἱ, Theoph.]

To work wood, ξυλουργέω, only act., Hdt.

The working in wood, ξυλουργία, ἡ, Æsch.

Working wood, ὑλουργός, όν, Eur.; ὑληουργός, όν, Ap. Rh.

Belonging to working in wood, ξυλουργικός, ή, όν, Eur., Plat.

The trade of a worker in wood, ξυλουργική, ἡ, Plat.

To carry wood, ξυλίζομαι, mid. (esp. as soldiers foraging), Xen.; ξυλοχίζομαι, mid., Theoc.

The carrying wood, ξυλοφορία, ἡ, Lys.

Carrying wood, adj., ὑληφόρος, ον, Ar.

Cutting wood, ξυλοκόπος, ον (of an axe), Xen.; ὑλητόμος, ον, Theoc.

To cut wood, ὑλοτομέω, only act., Hes.

A cutting of wood (the act), ὑλοτομία, ἡ, Arist.

To peck wood, ὑλοκοπέω, only act., Arist.

Spoiling wood, ξυλοφθόρος, ον, Arist.

[*To run to wood* (of fruit-trees), ὑλομᾰνέω, Theoph.; τραγάω, Arist., Theoph.]

[*To become wood*, ξυλόομαι, Theoph.]

WOOD, Α, ξύλοχος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; δρῦμός, ὁ, pl. usu. δρῦμά, τά, but also (rarely) δρῦμοί, Hom., Trag., Xen., Ap. Rh.; ὕλη, ἡ, Omn.; δρύοχα, τά, Eur.; ἴδη, ἡ, Hdt., Theoc.

Of or *belonging to* (esp. living in) *the woods*, ὑλαῖος, α, ον, Theoc.

Living in the woods, ὑληκοίτης, ου, ὁ, Hes.; ὑλονόμος, ὁ καὶ ἡ, Simon., Arist.

Frequenting the woods, ὑλοδρόμος, ον, Ar.; ὑλίβᾰτης, ου, ὁ, Antipho, Alex.

Feeding in the woods, ὑλοφάγος, ον, Hes.; ὑλοφᾰ́βός, όν, Eur.

[*Growing in the woods*, ἀλσώδης, ες, Theoph.]

A magistrate who manages the woods, ὑλωρός, ὁ, Arist.

WOODCOCK, Α, ἀττᾰγᾶς, ᾶ, ὁ, Ar.; ἀττᾰγήν, ῆνος, ὁ, Arist.; σκολόπαξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

WOOD-CUTTER, Α, δρῠτόμος, ὁ, Hom.; δρυοτόμος, ὁ, Æsop; ὑλητόμος, ὁ, Hom., Hes., Soph.

The trade of a wood-cutter, ἡ δρυοτομική, Plat.

WOODED—*thickly wooded*, βᾰθύξῠλος, ον, Eur.

Ill-wooded, ἄξῠλος, ον, Hdt., Xen.

WOODEN, ὀυρᾰ́τεος, α, ον, Hom.; δούρειος, α, ον, Eur., Plat.; δούριος, α, ον, Ar.; ξύλῐνος, η, ον, Pind., Hdt., Thuc., Xen.; ξυλικός, ή, όν, Arist.; αὐτόξυλος, ον, Soph.

Wooden underneath, ὑπόξῠλος, ον, Xen.

[WOOD-HOUSE, Α, ξυλοθήκη, ἡ, Moschion.]

WOODLOUSE, Α, ὄνος, ὁ, Theoph.; ὀνίσκος, ὁ, Galen.

WOODPECKER, Α, πελεκᾶς, ᾶντος, and πελεκάν, ᾶνος, ὁ, Ar., Arist.; δρῠκολάπτης and δρυοκολάπτης, ου, ὁ, Ar., Arist.; δρυοκόπος, ὁ, Arist.; κελεός, ἡ, Arist.; σίττη, ἡ, Arist., Call.

WOODY, ὑλήεις, εσσα, εν, but Hom. also uses ὑλήεις as fem., neut. pl. contr. ὑλᾶντα (Eur.), Hom., Soph., Eur.; δενδρήεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; βησσήεις, εσσα, εν, Hom.; πεπῠκασμένος, η, ον, Hes.; μελάμφυλλος, ον, Pind., Soph.; εὔδενδρος, ον, Pind., Eur.; δενδρῶτις, ῖδος, ἡ, Æsch., Eur.; δενδρόκομος, ον, Eur., Ar.; ὑλόκομος, ον, Eur.; ὑλώδης, ες, Thuc., Xen.; ὄᾶσύς, εῖα, ύ, Thuc., Hdt., Xen.; πρόσδενδρος, ον, Theoph.

WOOED, μνηστός, ή, όν, only used in fem., Hom.

Wooed by many, πολύμνηστος, only used in fem. πολυμνήστη, Hom.

[*Eagerly wooed*, ἀμφινεικής, ές, Æsch., Soph.; ἀμφιείκητος, ον, Soph.]

[*Not wooed*, ἀμνήστευτος, Eur.]

WOOER, Α, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, also μν. γάμων, Hom., Æsch., Soph.

WOOF, THE, ῥοδᾶνή, ἡ, h.; ἐφῠφή, ἡ, Plat.

WOOING, Α, μνηστύς, ύος, ἡ, Hom.; μνήστευμα, ᾰτος, τό, Eur.

WOOL, εἶρος, τό, Hom.; εἴριον, also ἔριον, τό, very often in pl., Hom., Ar., Hdt.; ἄωτος, also οἰὸς (of a sheep) ἄωτος, ὁ, Hom.; λᾶ́χνος, ὁ, Hom.; λᾶ́χνη, ἡ, Hes., Soph.; τρῖχες (αἱ) ἀρνῶν, Hom., Hes.; μαλλός, ὁ, Hes., Æsch., Soph., Plat.; λῆνος, τό, Æsch.; πόκος, ὁ, Soph., Eur. *Vid.* SYN. 322.

Dirt in wool, οἴσπη, ἡ, Hdt.

Dirty wool, οἰσῠπηρὸν ἔριον, Ar.

A thread of wool, κρόκη, ἡ, Pind., Soph.

Carded wool, ξάσμα, ᾰτος, τό, Soph.

A piece of wool, κᾰ́ταγμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.

A piece of wool fastened to the edge of nets, μαστός, ὁ, Xen.

Of fine wool, εὔμαλλος, ον, Pind.

Dressing wool, εἰροκόμος, ον, Hom.

Wreathed with wool, ἐριόστεπτος, ον, Æsch.

Bound with wool, μαλλοδέτης, ου, ὁ, Soph.

Lined with wool, μαλλωτός, ή, όν, Plat. (Com.)

Short-wooled, κολερός, ά, όν, Arist.; [*with long wool*, μακρόμαλλος, ον, Strab.]

Having fine wool, καλλῐ́θριξ, τρῖχος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; καλλῐπλόκᾰμος, ον, Eur.

To work in wool, ἐριουργέω, only act., Xen.

WOOL-DEALER, Α—*like a wool-dealer*, ἐριοπωλῐκῶς, Ar.

WOOLLEN, ἐρεοῦς, ᾶ, οῦν, Plat.

WOOLLY, εἰροπόκος, ον, Hom.; λᾶ́σιος, α, ον, Hom.; ᾰᾶσῠμαλλος, ον, Hom., Eur.; ἐριώδης, ες, Arist.

[*Woolly-headed*, οὐλόθριξ, -τριχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.]

WORD, Α, ἔπος, τό, Omn.; μῦθος, ὁ, Omn.; λόγος, ὁ, Omn.; ὄνομα, ᾰτος, τό, only when opp. to ἔργον or πρᾶγμα, Hom., Eur., Dem.; ῥῆμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; ῥημᾰτιον, τό, Ar.; i. e., any thing uttered, πρόσφθεγμα, ᾰτος, τό, Trag.; στόμα, ᾰτος, τό, Soph. *Vid.* SYN. 315.

Long words, ἄλινδῆθραι ἐπῶν, Ar.

Word by word, ἔπος πρὸς ἔπος, Æsch.; κατ' ἔπος, Ar.

In word indeed (as far as words go), ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα, Thuc., Xen.

In word (opp. to *in deed*), μύθῳ, Æsch.; λόγῳ, Eur., Xen.; ὀνόμασιν, Eur.

[*In a word*, ὅλως, Dem.; ἐνὶ ἔπει, Hdt.] *Vid.* IN SHORT.

A maker of words, στομᾰτουργός, ὁ, Ar.

[*To use words*, ὀνομάζω, Dem.]

[*A word-hunter*, ὀνοματοδήρας, ὁ, Ath.; *to hunt after words*, ὀνοματοδηράω, Id.]

To bring word, ἀγγέλλω, Omn. *Vid.* TO REPORT.

[*To take a thing on one's word*, πείθομαί τί τινι, Hdt., Plat.] *Vid.* To BELIEVE, TO TRUST.

These decrees are word for word the same, ταῦτα τὰ ψηφίσματα τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ τ' αὐτὰ ῥήματ' ἔχει, Dem.

[WORDINESS, περισσολογία, ἡ, Isoc.; πολυλογία, ἡ, Plat.]

WORDY, πολυεπής, ές, Æsch.; πολλύλογος, ον, Xen., Plat.

WORK, πόνος, ο, Omn.; ἔργον, τό, Omn.; τέχνη, ἡ (esp. work proceeding on regular principles of art), Omn. *Vid.* LABOR.

Morn arose, which calls men to their work, ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός, h.

WORK, Α, all the words above; also πόνημα, ᾰτος, τό, Eur.; τέχνασμα, ᾰτος, τό, Eur.; τέχνημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen., Plat.; ὄργᾰνον, τό, Soph., Eur.; ποίημα, ᾰτος, τό, Hdt. *Vid.* SYN. 222.

A beautiful work, ποίκιλμα, ατος, τό (esp. inlaid or embroidered), Hom., Æsch., Xen., Plat.; δαίδαλμα, ατος, τό, Theoc.

Famous for works, κλῠτοεργός, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κλυτοτέχνης, ου, ὁ, Hom.

WORK, TO, πονέω (but in Hom. only πονέομαι, mid., c. perf. and pluperf. in act. sense), Omn.; ἐργάζομαι, mid., augment εἰρ., c. perf. pass. both in act. and pass. sense, also pluperf. pass. and fut. 1 pass. in pass. sense, Omn.; ἀσκέω (esp. of working raw materials), c. acc. either of the material or of the thing made, Hom.; so δαιδάλλω (esp. of working metals so as to inlay them), Hom., Pind.; δαιδαλόω, Pind.; τεύχω (both of working wood, metals, etc., also of what is wrought or made, also, as we say, to work evil or misery to a person), Ep. aor. 2 act. and mid. τέτῠκον, -όμην, perf. τέτευχα in pass. sense, though once also in act. (this perf., as well as perf. pass. τέτυγμαι, Ep. 3d pl. τετεύχαται, etc., often governs a gen. of the material of which the thing spoken of is wrought, sometimes also a dat.), no fut. 1 pass., but paulo-post fut. τετεύξομαι, Hom.; ποικίλλω (esp. embroidering, inlaying, etc.), Hom., Pind., Eur.; κάμνω, chiefly in aor. 2 ἔκᾰμον, c. acc. of what is made, Hom.; πένομαι (for one's living), περί, c. acc., *upon*, Hom.; ποικῐ́λλω, Æsch.; παλαμάομαι, Xen.; ἐνεργέω, sine cas., Arist. *Vid.* TO LABOR, TO MAKE, and SYN. 361.

To work (stones), τῠκίζω, Ar.

To work in the hand (so as to soften), ὀργάζω, Soph., Ar., Plat.; μᾰλάσσω, fut. -ξω, Plat.

To work previously, προεργάζομαι, Hdt., Xen.

[*To work for* (a person or thing), προπονέω, c. gen., Xen.]

[*Hard-working*, πονικός, ή, όν, Diog.; *fitted for hard-working*, πονητικός, ή, όν, Arist.]

To work into, as, *the straps of their shoes worked into their feet*, εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, Xen.

One must set to work at, ἐπῐθετέον, c. dat., Plat.

One must work beautifully, ποικιλτέον, Plat.

Employed on the best works, ἄριστόπονος, ον, Pind.

Able to work, ἀξιοεργός, όν, Xen.

Working hard, ἐργαστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

WORKED, WROUGHT, τυκτός, ή, όν, Hom., Theoc.; σφῡρήλᾰτος, ον (by the hammer, of metal), Æsch., Hdt., Plat., Theoc.; σῠνειργασμένος, η, ον, Thuc.; also the participles pass. of the above verbs.

Beautifully worked or *wrought*, δαίδᾰλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; πολῠδαίδᾰλος, ον, Hom., Hes.; δαιδᾰλέος, α, ον (ος, ον, only in Anth.), Hom., Hes., Eur.; εὐεργής, ές, Hom.; πολύκμητος, ον, Hom., Ap. Rh.; μορόεις, εσσα, εν, Hom.; παυδαίδᾰλος, ον, Pind.

Newly worked or *wrought*, νεότευκτος, ον, Hom.; [νεοτευχής, ές, Id.]

Not worked up, ᾰ̓διέργαστος, ον, Isoc.

WORKING, MAKING, ὄργᾰνος, η, ον (epith. of χείρ), Eur.

WORKING, A (of gold, mines, etc.), ἐργᾰσία, ή, Xen.

Quickness in working, τᾰχυεργία, ή, Xen.

WORKMAN, A, δημιοργός, ὁ, Hom.; δημιουργός, ό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; τέκτων, ονος, ὁ, Omn.; ἐργᾰτης, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; χειροτέχνης, ου, ὁ, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

A skillful workman, πολῠδαίδᾰλος, ου, ὁ, Hom.

The best workman, ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, Pind.

A bad workman, φαυλουργός, ὁ, Ar.; φλαυροῦργος, ὁ, Soph.

A fellow-workman, σύντεχνος, ου, ὁ, Ar., Plat.; ὁμότεχνος, ὁ, Hdt., Plat.

Of or *belonging to a workman*, δημιουργῐκός, ή, όν, Plat.

In a workmanlike manner, δημιουργῐκῶς, Ar.

WORKMANSHIP, δημιουργία, ή, Plat.

WORKSHOP, A, ἐργαστήριον, τό, Ar., Isæ.

WORKWOMAN, A, χερνῆτις, ῐ̔δος, ή, Hom., Ap. Rh.

WORLD, THE, κόσμος, ὁ, Plat.; ἡ οἰκουμένη, Xen., Dem., Æschin.

[*The lower world*, Τάρταρος, ὁ καὶ ή, in pl. τά, Omn. poet.] *Vid.* HELL.

In the world (as the best, the bravest in the world, etc.), ἐν ἀνθρώποις, Hdt., Plat.

[*A world of trouble*, τὰ ἐξ ἀνθρώπων πράγματα, Plat.]

The creation of the world, κοσμοποῐΐα, ή, Arist.

To create the world, κοσμουργέω, Heraclitus.

To form a theory or *system of the world*, κοσμοποιέω, Arist.

WORLDLY, ἐπιχθόνιος, ον, sometimes ος, α, ον, Hom., Hes., Pind.

WORM, A, σκώληξ, ηκος, ὁ, Hom., Ar.; ῐ̓ψ, ῐ̓πός, ὁ (esp. such as eat wood or the buds of trees), Hom., Theoph.; ῐ̓ξ, ῐ̓κός, ή (esp. that eats the buds of trees), Alcman; εὐλή, ή, Hom., Hdt.; κίς, κῐός, ὁ, Pind.; ἔλμις and ἕλμινς, gen. ἕλμινθος, ή, Arist., Hipp.; σρῖψ, σρῖπός, ὁ (esp. in wood), Theoph., Menand.; τερηδών, όνος, ή (only in wood), Ar. *Vid.* SYN. 373.

Like a worm, σκωληκοειδής, ές, Arist.; σκωληκώδης, ες, Arist.

Breeding worms, σκωληκοτόκος, ον, Arist.

To produce young in the shape of worms, σκωληκοτοκέω, also in pass. to be born in such shape, no mid., Arist.

Eating worms, σκωληκοφάγος, ον, Arist.

WORM-EATEN, σρῖπήδεστος, ον, Ar.; σρῖπώδης, ες, Theoph.; σκωληκόβρωτος, ον, Theoph.

To be worm-eaten, σκωληκόομαι, pass., Theoph.

Not worm-eaten, ᾰ̓κῐος, ον, Hes.; [ᾰ̓δηκτος, ον, Hes.]

WORMWOOD, ἀψίνθιον, τό, Xen.

WORN, *vid.* TO WEAR.

WORRY, TO, δᾰ̓κνω, fut. δήξομαι, no other mid. tense, no aor. 1 act., aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, perf. pass. δέδηγμαι, etc., Omn.; κνίζω, fut. -ῐ̔σω, Pind., Eur., Ar.; πᾰρᾰτείνω, Ar., Plat. *Vid.* To VEX, TO ANNOY.

WORSE (besides the comparatives of adjectives given under BAD, q. v.), χειρότερος, α, ον, Hom.; χερείων, ον, c. irreg. dat. χέρηῐ̔, acc. sing. masc. χέρηα, nom. pl. χέρηες, χέρηα, Hom.; χειρειότερος, α, ον, Hom.; χείρων, ον, Omn.; ῥῖγῐον, only in neut. sing. nom. and acc., Hom.; ἧσσων, ον, Omn.; νειότερος, α, ον, Pind.

From bad to worse, ἐξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα, Hdt.

[*To make the worse appear the better cause*, τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν, Plat.]

To be worse off than, μειόομαι, pass., c. gen., Xen.; μειονεκτέω, only act., c. gen., Xen.

To be worse off for, ἐλαττόομαι, pass., c. acc., or κατά and acc. of the cause, Dem.

A being worse off than, μειονεξία, ή, Xen.

WORSHIP, λᾶτρευμα, ᾰτος, τό, Eur.; λατρεία, ή, Eur., Plat.; θεράπεία, ή, Plat., Isoc.; θεᾰπευμα, ᾰτος, τό, Plat.

A form of worship, θρησκεία, ή, Hdt.

WORSHIP, TO, σέβω and σέβομαι, mid. (for σέβω act. is not used in Hom.), also in pres. pass., no other tense except pres. used in this sense, Omn.; σεβίζω, also aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Trag.; θεᾰπεύω, Hes., Eur., Xen., Plat.; λᾶτρεύω, only act., c. acc. or c. dat., Eur.; θαυμάζω, Eur.; πορσαίνω, Ep. fut. πορσᾰνέω, only act., no perf. or aor., Ap. Rh.

Worshiping rightly, εὐσεβής, ές, Omn. post Hom.; εὔσεπτος, ον, Soph.

WORSHIPED, TO BE WORSHIPED, θαυμαστός, ή, όν, Eur.

Worshiped by the people, λᾶοσεβής, ές, Pind.

Worshiped with holy rites, ἀγνοτελής, ές, Orph.

WORSHIPER, A, θεᾰπων, οντος, ὁ, Pind., Plat.; θεᾰπευτής, οῦ, ὁ, Plat.

WORST, ῥῖγιστος, η, ον, Hom., Ap. Rh.; ἔσχατος, η, ον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; χείριστος, η, ον, Xen., Plat., Lys.

The worst possible evils, ἔσχατ' ἐσχάτων κακά, Soph.

Not having the worst (of a battle), οὐκ ἔλασσον ἔχοντες, Thuc.

Tissaphernes, then, having the worst of it, drew off, ὁ οὖν Τισσαφέρνης ὡς μεῖον ἔχων ἀπηλλάγη, Xen.

WORSTED, κᾰ̓ταγμα, ᾰτος, τό, Plat.

WORSTED, TO BE, ἐλασσόομαι, pass., Thuc.; κᾰκίζομαι, Thuc.

WORTH, prep., ἀντί, c. gen., Omn.

WORTH, adj., ἄξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt.; ἀντάξιος, α, ον, Hom., Hdt., Plat.

[*Worth as much as*, ἀντάξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt., Plat.]

WORTH, subst., ἀξία, ή, Eur., Hdt., Thuc., Dem.

WORTH, TO BE, δῦνᾰμαι (as a coin is worth such a sum), Xen., Dem.

Worth while, προύργου (with or without τι, οὐδέν, etc.), compar. προυργιαίτερον and -ρα, Eur., Ar., Xen., Plat.; [*something worth while*, τι τῶν προὔργου, Ar., Plat.]

WORTHILY, ἀξίως, Eur., Hdt., Xen.; ἐπαξίως, Soph.; κᾰταξίως, Soph.

WORTHLESS, ᾰ̓πόβλητος, ον, Hom.; οὐδενόσωρος, ον, Hom.; οὐτῐδᾰνός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn. Att.; εὐτελής, ές, Æsch.; ῐ̓σόνειρος, ον, Æsch.; σῠκῖνος, η, ον, Antipho, Theoc.; [ἀνάξιος, ον, Hdt., Soph.]; οὐδενός or μηδενός ἀξιος, Xen., Dem.

To be worthless (esp. of men or women), οὐδέν εἰμι, Soph., Eur., Xen., Dem.; [ἀναξίαν ἔχω, Zeno.]

To think worthless, οὐδᾰμοῦ λέγω, Soph.

[*A worthless person*, ὁ, ή οὐδείν, Trag.] *Vid.* NOBODY.

WORTHLESSNESS, οὐδενία, ή, Plat.; [ἀναξία, ή, Zeno.]

WORTHY, ἄξιος, α, ον, sine cas., or c. gen. of that of which, sometimes also c. dat. of the person from whom (as, *Achilles is worthy of honor from us*, ἡμῖν ᾽Αχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς), Omn.; κᾰτάξιος, ον, Soph., Eur.; ἐπάξιος, ον, c. gen. or c. infin., Pind., Trag.; ἀξιόχρεως, ων, ὁ καὶ ή, Hdt., Xen., Dem., Æschin.

Worthy of success, *worthy of being preferred*, ἀξιόνῐκος, ον, Hdt., Xen.

To think worthy, ἀξιόω, c. acc. pers., often c. gen. of the thing of which, or c. infin., Hdt., Omn. Trag.; κᾰταξιόω, Æsch., Dem.

WOULD, WOULD THAT, αἴ γάρ, c. opt., sometimes by ellipsis c. infin., Hom.; εἰ γάρ, c. opt., Trag. *Vid.* I WISH.

They would be glad, ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη, Dem.

Would, when expressing a possibility or probability, is usually rendered by ἄν with the optative:

A person yielding to insufficient evidence would disbelieve . . ., οὐκ ἀκριβεῖ ἄν τις χρώμενος τεκμηρίῳ ἀπιστοίη, Thuc.

The barbaric race would never be friendly to the Greeks, nor would it be possible, οὔποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος, οὔτ' ἂν δύναιτο, Eur. Sometimes ἄν is doubled:

But if you have more good fortune than bad, you would fare very well for a human being, ᾽Αλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις Ἄνθρωπος οὖσα κάρτ' ἂν εὖ πράξειας ἄν, Eur. Sometimes the infinitive is found with ἄν:

I do not think that any of them would make war upon us, οὐκ ἂν ἡμῖν οἶομαι τούτων οὐδένα πολεμῆσαι, Dem.

For I think that those who will aid us and them would come to our aid if any one invaded our land, but would not join either of us in invading others, καὶ γὰρ ἡμῖν κἀκείνοις τοὺς βοηθήσοντας ἂν οἶμαι εἰς τὴν οἰκείαν, εἰ

τις ἐμβάλοι, βοηθεῖν, οὐ συνεπιστρατεύσειν ὑδετέροις, Dem.

Or the participles: *Men who lightly put others to death, and would restore them to life again if they could, ῥᾳδίως ἀποκτιννύντες καὶ ἀναβιωσκόμενοί γ' ἄν, εἰ οἷοί τ' ἦσαν*, Plat.

(When a negative or an impossibility is expressed or implied, it is often rendered by ἄν with the indicative of a past tense: *He then, being a continental prince, would never have obtained the dominion over the adjacent islands, οὐκ ἄν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει*, Thuc.)

Would have is rendered by ἄν with the aorist or pluperf. indicative: *You would have slain me in the rage in which you then were, ἔκτανές τ' ἄν μ' ὡς τότ' ἦσθ' ὠργισμένος*, Eur.; (Hom. uses κεν with opt.: *And now Æneas, king of men, would have perished, καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας*); *For if the decrees had been sufficient, Philip would not have been insolent so long, εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν, οὐκ ἄν Φίλιππος τοσοῦτον ὑβρίκει χρόνον*, Dem.

Would, indicating a habit, is rendered by the imperf. with ἄν: *Sometimes I would have enough for the day, and sometimes I would not, ποτὲ μὲν ἐπ' ἤμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν*, Eur.

(For other and less usual constructions of ἄν, see Buttmann's Gram., § 139, Sophocles's Gram., § 215.)

WOUND, A, ὠτειλή, ἡ, Hom., Xen.; βολή, ἡ (esp. from a missile weapon), Hom., Xen.; πληγή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; ἕλκος, τό, Hom., Trag., Xen., Dem.; τρώμη, ἡ, Pind.; τραῦμα, ἄτος, τό, Omn. Att., Hdt.; κέντημα, ἄτος, τό, Æsch.; πλῆγμα, ἄτος, τό, Soph.; σφάγή, ἡ, Soph.; τομή, ἡ, Soph., Eur.; βλῆμα, ἄτος, τό (esp. from a missile weapon), Hdt.; ἄμυχμός, ὁ, Theoc.; ἑλκῦδριον, τό, Ar. *Vid.* SYN. 208.

[*A wound in front*, ἀνταία πληγή, Soph.; *wounds in the breast*, πληγαὶ στέρνων ἀντήρεις, Soph.]

[*A sword-wound*, ἀμυχμὸς ξίφεων, Theoc.]

A wound inflicted, ὠτειλὴ οὐταμένη, Hom.

WOUND, TO, ἑλαύνω, pres. infin. Ep. often ἐλάαν, fut. ἐλάσω, perf. ἐλήλακα, etc., Hom.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βεβληκα, irreg. perf. pass. opt. βλείμην, βλεῖο, etc., 3d sing. subj. βλήεται for βλῆται, part. βλήμενος, and 3d sing. pluperf. ἐβλητο in pres. and imperf. sense (esp. with a missile weapon), Hom.; τείνω, no perf. in any voice, Hom., Æsch., Eur.; δαΐζω, fut. -ξω, Hom., Pind.; πλήσσω, fut. -ξω, Hom., Æsch., Soph., Xen.; οὐτάω, no perf. act., aor. 2 sync. Ep. 3d sing. οὐτᾰ, Ep. infin. οὐτάμεν and οὐτάμεναι, part. pass. οὐτάμενος (Hom. also has Ep. imperf. οὔτασκ ν, and aor. οὐτήσασκον), Hom., Æsch.; οὐτάζω (both this and preceding properly of wounds inflicted in close combat, but in Eur. also of wounds given by arrows, or even by lightning), Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; τάμνω (Hom. often uses Ion. τάμνω), no aor. 1 act., perf. τέτμηκα (but part. sync. τετμηώς in pass. sense, Ap. Rh.), Hom., Æsch., Eur.; ἀμύσσω, Hom., Hdt.: τύπτω (besides the re.. tenses, Ar. has fut. τυπτήσω), Omn.; τῖτρώσκω (once also pres. in Hom. τρώω), fut. τρώσω, etc., Omn.; χἀράσσω, fut. -ξω, Pind., Eur.; ἑλκόω, Eur.; συντῖτρώσκω, Xen.; κἀτᾰτῖτρώσκω, Xen.; τραυμᾰτίζω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κεντέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἄκοντίζω (esp. with a javelin), Eur., Hdt., Xen.; ἰάπτω, Theoc., Mosch.; περιΐάπτω, Theoc.; κἀτᾰτραυμᾰτίζω, Hdt., Thuc. *Vid.* SYN. 385.

To inflict a wound, ἕλκος ῥήγνῡμι, Pind.

[*To wound in the breast* or *in front*, ἀνταίαν (sc. πληγὴν) παίω (aor. 1 infin. παῖσαι), Soph.]

WOUNDED, or who can be wounded, τρωτός, ἡ, όν, Hom.; ἑλκώδης, ες, Eur.

Newly wounded, νεούτᾰτος, ον, Hom., Hes.; νεότμητος, ον, Ap. Rh.

A wounded man, τραυμᾰτίας, ου, ὁ, Pind., Hdt., Thuc.

Not wounded, ἀνούτᾰτος, ον, Hom.

WOUNDED, TO BE, or *sore from a wound*, ἑλκαίνω, in pres. act., Æsch.

To be wounded by a dart, βέλος πέσσω (i. e., to have a dart in one to brood over), Hom.

WOUNDING, τᾰμεσίχρως, οος, ὁ καὶ ἡ (of a weapon), Hom.; ἑλκοποιός, όν, Æsch.

Wounding with brass, χαλκόπληκτος, ον, Soph.

WOUNDING, A, τρῶσις, εως, ἡ, Hipp.

[WOVEN, ὑφαντός, ή, όν, Hom., Soph., etc.] *Vid.* TO WEAVE.

[*Close-woven*, πολύπηνος, ον, Eur.]

WRANGLE, TO, πολεμίζω, fut. -ίσω and -ίξω, only act., Ar.

WRAP UP, TO, εἰλύω, fut. -ύσω, etc., rare in act. (though used in Hom.), usu. in pass., Hom.; πῑκάζω, Hom., Eur.; ἐγκᾰλύπτω, Æsch., Ar., Plat., Dem.; συστέλλομαι, mid., c. pass. in pass. sense, Soph., Eur., Ar.; ἐνείλλω, in pres. act., Thuc.; [ἀμφικαλύπτω, Hom.; περικαλύπτω, in, c. dat., Plat., also ἐν, Xen.]

To wrap round, ἀμφικαλύπτω (usu. metaph.), Hom.; κᾰθελίσσω, fut. -ξω, augment καθειλ., c. acc., Hdt.; περιείλω, in pres. and imperf. act. and pass., c. περί and acc., Ar., Xen.

To wrap round one's self, [περιβάλλομαι, c. acc., Hom., Hdt., Eur.]; πτύσσομαι, mid., Ar.

To wrap one's self in, ἐνελίσσομαι, mid. and pass., augment ἐνειλ., Hdt.

Something to wrap round one, εἵλῡμα, ἄτος, τό, Hom., Ap. Rh.; σπεῖρον, τό, Hom.

WRAPPED UP, TO BE, ἐλύομαι, in aor. 1 pass. part. ἑλυσθείς, Ap. Rh.

[*To be wholly wrapped up in* (metaph.), ὅλος εἰμὶ πρός, c. dat. (like Lat. *totus in illis*), Dem.]

Wrapped in, περῖπετής, ές, c. dat., Æsch.; κᾰλυπτός, ή, όν, Ar.

Wrapped round, κᾰλυπτός, ή, όν, Soph.

[WRAPPING, A, περικαλυφή, ή, Plat.]

WRATH, χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; θῡμός, ὁ, Omn.; ὀργή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* ANGER.

WRATHFUL, ζᾰκοτος, ον, Hom., Pind., Theoc.; χολωτός, ή, όν (only of words), Hom.; περιοργής, ές, Thuc. *Vid.* ANGRY.

[*Not wrathful*, ἄνοργος, ον, Cratin.]

[WRATHFULLY, μεμηνιμένως, Ep. Plat.]

WREATH, A, στεφᾰνη, ἡ, Hom., Hes., h., Pind., Ar., Hdt.; στέμμα, ἄτος, τό, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; στέφᾰνος, ὁ, Omn. post Hom.; στέφος, τό, Trag.; πλόκος, ὁ, Pind., Eur.; πλέγμα, ἄτος, τό, Eur.; πλεκτᾶνη, ἡ (and metaph. of smoke), Æsch., Ar.; πλεκτή, ἡ, Plat. (Com.) *Vid.* CHAPLET.

With white wreaths, λευκοστεφής, ές, Æsch.

With many wreaths, πολυστέφᾰνος, ον, Emped.; πολυστεφής, ές, Æsch., Soph.

To twine with wreaths, πλεκτανόω, Hipp.

WREATHE, TO, πλέκω, Hom., Pind., Eur., Hdt.; στέφω, Hes., Trag., Plat.; περιστέφω (metaph. οὐρᾰνὸν νεφέεσσι), Hom.; ἀνᾰπλέκω, Pind.; κᾰτᾰστέφω, Eur.; ἐξᾰναστέφω, Eur.

WREATHED, πλεκτός, ή, όν, Æsch., Eur.

[*To have one's head wreathed with leaves*, ἀνέστεμμαι κάρα φύλλοις, Eur.]

Wreathed with many snakes (the Furies), πεπλεκτανημέναι πυκνοῖς δράκουσιν, Æsch.

WRECK, A, ναυᾰγιον, τό, usu. pl., Omn. Att., Hdt.; ναυᾰγία, ἡ, usu. pl., Pind.

Pieces of wreck, ἐρείπια, τά, Æsch., Eur. *Vid.* SHIPWRECK.

What has been saved from a wreck, τὰ νᾶὸς ἔκβολα, Eur.

WRECK, TO, ῥαίω, no mid., but also pass., either of ship or man, Hom.

[*To wreck a ship on . . .*, περιβάλλω τὴν ναῦν περί c. acc., Thuc.]

WRECKED, ναυᾰγός, όν, Simon., Eur., Hdt., Xen.; ναύφθορος, ον, Eur.

WRECKED, TO BE, ναυᾰγέω, only act. (lit. and metaph.), Æsch., Hdt., Dem.; ῥήγνῡμαι, pass., aor. 2 ἐῤῥᾰγην (lit. and metaph.), Æsch., Dem.; φθείρομαι, pass., Æsch., Eur.; ναυᾰγίαις ἐρῑδομαι, perf. pass. ἐρῑρισμαι (i. e., to be driven ashore, or fixed ashore by shipwreck), Pind.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πίπτωκα, c. ἐς or πρός and acc. of the coast on which, Eur., Hdt., Xen., Plat.; [περιπίπτω, c. περί and acc., Hdt.]

To be wrecked together, συνναυᾰγέω, Æsop.

WREN, A, ὀρχίλος, ὁ, Ar.; τροχίλος, ὁ, Ar., Hdt., Arist.

WRENCH, TO, στρεβλόω, Hdt.

WREST, TO, στρέφω, perf. act. ἔστροφα, pass. ἔστραμμαι, aor. 1 ἐστρέφθην, Xen., Lys.

WRESTLE, TO, πᾰλαίω, c. dat. of one's antagonist, also in pass. of one wrestled with or overcome in wrestling, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πᾰλαιμονίω, only pres. act., Pind.; [προσπαλαίω, c. dat., Pind., Plat.]

To continue wrestling, διαπαλαίω, Ar.

WRESTLER, A, πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀνὴρ ἐδρυστρόφος (lit., a man who throws a cross-buttock), Theoc.

Like a wrestler, πᾰλαιστρίτης, ου, ὁ, Call.

WRESTLING, πᾰλαισμοσύνη, ἡ, Hom.; πάλη, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; πάλαισμα, ἄτος, τό (or a deed of wrestling), Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat., Theoc. *Vid.* SYN. 26.

Skilful in wrestling, πᾰλαιστῐκός, ή, όν, Arist.; πᾰλαιστρῐκός, ή, όν, Arist.

To throw in wrestling, κἄτἄπἄλαίω, Eur., Ar., Plat.

[*A bout* or *fall in wrestling*, πάλαισμα, ατος, τό, Hdt., Æsch.; *feats of wrestling*, παλαίσματα, τά, Pind., Plat.]

[*The art of wrestling*, παλαιστική, ἡ, Paus.; παιδοτρίβική, ἡ, Isoc., Arist.]

[*A wrestling school*, παλαίστρα, ἡ, Hdt., Hipp., Eur.]

WRESTLING-MASTER, A, ᾽ἀλείπτης, ου, ὁ, Arist.; πἄλαιστροφῦλαξ, ἄκος, ὁ, Hipp.

WRETCH, A, ᾽ἄλάστωρ, ορος, ὁ, Æsch., Dem.; μιάστωρ, ὁ, Trag.

WRETCHED, ὀϊζῠρός, and in Att. οἰζύρός, ά, όν, compar. -ώτερος, etc., Hom., Hes., Ar., Hdt.; ἄθλιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Dem.; ᾽ἄνολβος, ου, Trag., Hdt.; πᾶνοιζυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κἄκοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Antipho. *Vid.* MISERABLE.

WRETCHEDLY, λῡγρῶς, Hom.; δυσμόρως, Æsch.; ἀθλίως, Eur. *Vid.* MISERABLY.

WRETCHEDNESS, ὀϊζύς, and Att. οἰζύς, ύος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; δυσδαιμονία, ἡ, Eur., Andoc. *Vid.* MISERY.

WRIGGLE, TO, ᾽ἰλυσπάομαι, mid., Plat.; λῡγίζομαι, pass., Eupol., Plat.; προσκιγκλίζομαι, pass., Theoc.

WRIGGLING, adj., ᾽ἰλυσπαστῐκός, ή, όν, Arist.

WRIGGLING, A, subst., λῦγισμός, ὁ, Ar.

WRING, TO, συμπιέζω, Plat.

WRINKLE, A, φἄρκίς, ῖδος, ἡ, Soph.; ῥῠτίς, ίδος, ἡ, Ar., Plat.; ῥἄκεα, τά, Ar.

WRINKLE, TO, κάρφω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Hes., Archil., Ap. Rh.

WRINKLED, ῥῡσός, ή, όν, Hom., Eur., Ar., Plat.; ῥῠτῐδώδης, ες, Hipp.

WRINKLED, TO BE, ῥῡσόομαι, pass., Arist.; ῥῠτῐδόομαι, pass., Hipp.

WRIST, Α, καρπός, ὁ, Hom., Eur., Xen.

WRITE, TO, γράφω, Omn.; κἄτἄγράφω, Eur., Plat.; συγγράφω (esp. of writing a history, etc.), Omn. prose; εἰσγράφομαι, mid., Soph.

To write besides, in addition, προσγράφω, Xen., Lys., Dem., Æschin.; παρἄγράφω, Ar., Dem.; προσπἄρἄγράφω, Plat., Dem.

[*To write verses*, ἔπεα ποιέω, Hdt.; *to write in verse*, ἐν ἔπεσι ποιέω, Hdt.]

To alter a writing, μετἄγράφω, Thuc., Xen. Dem.

To write first, at the beginning, etc., προγράφω, Thuc.

To write in answer, ἀντῐγράφω, Thuc.; ἀντεπῐτῐθημι (aor. 1 act. -έθηκα) ἐπιστολὴν πρός, c. acc. pers., Thuc.

To write word of, ἀναγράφω, Xen.

To write in or *on*, ἐπῐγράφω (esp. of writing on any thing, so as to know it again), etc., Hom., Hdt., Thuc., Dem.; ἐγγράφω, c. acc. of what is written, c. dat., or c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc. of that on which, Trag., Hdt., Thuc., Xen.

To cause one's name to be written in or *entered in a list*, εἰσγράφομαι (mid.), c. εἰς and acc., Thuc.

To write on or *in in addition*, προσεγγράφω, Æschin.; προσεπιγράφω, Theoph.

To write under, ὑπογράφω, c. dat. of that under which, or sine cas., Thuc., Plat., Dem.

To write on sand (i. e., in fleeting characters), εἰς ᾽ὕδωρ γράφω, Soph., Plat.; εἰς οἶνον γράφω, Xenarch.; εἰς τέφραν γράφω, Philonid.

One must write, γραπτέον, Xen., Isoc.

WRITER, A, γρἄφεύς, ὁ, Xen.; γραμματεύς, ὁ, Ar., Thuc., Dem. *Vid.* SCRIBE.

A writer (i. e., author, in prose), συγγρἄφεύς, ὁ, Ar., Plat., Isoc.

WRITHE, TO (esp. in order to escape a blow, or also in pain), λῡγίζομαι, pass., Eupol., Plat., Theoc.

WRITHING, A, λῦγισμός, ὁ, Ar.

WRITING, A, γρἄφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; δέλτος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; γράμμα, ἄτος, τό, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συγγρἄφή, ἡ (esp. a composition in prose), Thuc., Lys., Dem.; so σύγγραμμα, ἄτος, το, Hdt., Plat., Isoc.; γραπτύς, ύος, ἡ, Ap. Rh.

A writing on any thing or *on the top of any thing* (as a heading), ἐπιγρἄφή, ἡ, Thuc., Isæ.; ἐπῐγραμμα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Dem.

A writing in a list, ἐγγρἄφή, ἡ, Dem.

A writing subjoined, ὑπογρἄφή, ἡ, Arist.

WRONG, κἄκός, ή, όν, compar. κακίων (ῐ Att., ῐ̆ elsewhere), superl. κἄκιστος, also in poets (not Att.) κακώτερος, etc., also χείρων (*vid.* WORSE), Omn.; πλημμελής, ές, Eur., Plat. *Vid.* BAD.

To go wrong (turn out contrary to one's wishes), ἀντῐκρούω, c. dat. pers., Thuc.

[*To do wrong*, πλημμελέω, Xen.; *in* a thing, acc., or περί c. acc., Xen., Antipho; *to* one, εἰς c. acc., Æschin.; ῥᾳδιουργέω, Xen.]

[*To be wrong*, ἀγνοέω, absol., Isoc.; (in opinion), ἀλλοδοξέω, Plat.]

WRONG, A, ᾽ἀδῐκημα, ἄτος, τό, Hdt., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* INJURY.

WRONG, TO, βιάομαι, mid., Hom.; βιάζομαι, mid. and pass., Omn. Att.; ᾽ἀδῐκέω, h., Omn. Att. *Vid.* To INJURE.

Laomedon then wronged us of all our pay, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα Λαομέδων, Hom.

WRONGFULLY, κἄκῶς, Omn.; ἐξημαρτημένως, Plat.

WROUGHT, *vid.* WORKED.

WRY, σκολιός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Plat. *Vid.* CROOKED.

To make wry faces, ξυμβρυφᾰγον βλέπω, Ar.

WRYNECK, A (the bird), ῖυγξ, ῖυγγος, ἡ, Arist.

[WYCH-ELM, THE, ὀρειπτελέα, ἡ (perh. ὀριπτ.), Theoph.]

Y.

YARD, A (or court), κλῆσιον, τό, Hom.; αὐλή, ἡ, Hom., Eur.

The yard (of a ship), ἐπίκριον, τό, Hom.; ἄρμενα, τά, Hes., Theoc.; κεραία, ἡ, Æsch., Thuc.; ζῦγὸν καρχᾶσίου, Pind.

YARN, ἠλἄκἄτα, τά, Hom.; [νῆμα, ατος, τό, Hom., in pl., Hom., Eur.]

[YARROW, πταρμική, ἡ, Diosc.]

YAWN, A, χάσμα, ἄτος, τό, Eur.; χάσμημα, ἄτος, τό, Ar.

YAWN, TO, χαίνω, fut. χᾰνοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔχανον, perf. κέχηνα, no other tenses, Hom., Anac., Soph., Ar., Plat.; χάσκω, only pres. and imperf., in which tenses it is more used than prec., Solon, Ar., Xen.; σκορδῐνάομαι, mid., Ar.; χασμάω, and mid., Ar., Plat.

To yawn around, ἀμφῐχαίνω, c. acc., Hom.; ἀμφῐχάσκω, Æsch.

[YAWNING (adj.), χασμώδης, ες, Diog. L.]

[*Wide-yawning*, μεγαλοχάσμων, ον, Epich.]

[YAWNING, A, χάσμη, ἡ, Hipp., Plat.]

YEA, *vid.* YES.

YEAR, A, λῠκἄβας, αντος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἐνιαυτός, ὁ, Omn.; ἔτος, τό, Omn.; πλειών, ῶνος, ὁ, Hes., Call.; ἄροτος, ὁ, Soph.: ὥρα, ἡ, chiefly in such phrases as *in the last year*, ἐν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ, Dem.; *in future years*, εἰς ἄλλας ὥρας, etc., Eur.

[The Attic year was divided into twelve months, and began on the summer solstice. The months contained alternately thirty and twenty-nine days, in the following order:

1. Hecatombæon (᾽Εκατομβαιών), containing 30 days, corresponding nearly to our July.

2. Metageitnion (Μεταγειτνιών), containing 29 days, corresponding nearly to our August.

3. Boedromion (Βοηδρομιών), containing 30 days, corresponding nearly to our September.

4. Pyanepsion (Πυανεψιών), containing 29 days, corresponding nearly to our October.

5. Maimacterion (Μαιμακτηριών), containing 30 days, corresponding nearly to our November.

6. Poseideon (Ποσειδεών), containing 29 days, corresponding nearly to our December.

7. Gamelion (Γαμηλιών), containing 30 days, corresponding nearly to our January.

8. Anthesterion (᾽Ανθεστηριών), containing 29 days, corresponding nearly to our February.

9. Elaphebolion (᾽Ελαφηβολιών), containing 30 days, corresponding nearly to our March.

10. Munychion (Μουνυχιών), containing 29 days, corresponding nearly to our April.

11. Thargelion (Θαργηλιών), containing 30 days, corresponding nearly to our May.

12. Scirophorion (Σκιροφοριών), containing 29 days, corresponding nearly to our June.]

Ten years, δεκέτεις σποραί (lit., the sowing times recurring in ten years), Eur.

The same year, adv., αὐτόετες, Hom.

This year, τῆτες, Ar.

Last year, πέρῡσι or πέρυσιν, Ar., Xen., Plat., Isoc.

The year before last, προπέρῡσι, Lys.

Next year, εἰς νέωτα, Xen., Theoc.

Every year, ὅσα ἔτη, Xen.; [τοῦ ἐνιαυτοῦ or ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, Xen.]

Lasting a whole year, πάνετες, Pind.

A yearling, a year old, ἦνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἔνος, ὁ (of fruit, etc.), Theoph.

Concerning or *belonging to a year, either as lasting a year, recurring each year, being a year old*, etc., ἐνιαύσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἔτειος, α, ου, Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἐπετήσιος, ου, Hom., Call.; ἐτήσιος, ου, Eur., Thuc., Ap. Rh.; διετήσιος, ον, Thuc.; ἐπέτειος, α, ον, and ος, ον (used also of migratory birds, which come every year), Æsch., Ar., Hdt., Plat., Dem.; ἀμφιετής, ές, Call.

Lasting the whole year, ἐπηετανός, ή, όν, and ός, όν (esp. of supplies for the year), Hom., Ap. Rh.

Of or *belonging to last year*, περῦσῖνος, η, ου, Ar., Xen., Plat.; προέτειος, ου, Arist.

Of the year before last, προπερῦσῖνος, ου, Theoph.

To live out the year, διενιαυτίζω, only act., Hdt.; διετίζω, Arist.

Of two years, lasting two years, recurring every two years, etc., διετής, ές, Hdt.

To be two years past the age of puberty, ἐπὶ διετὲς ἠβάω, Isæ., Dem.

Of three years, lasting three years, three years old, recurring every three years, etc., τριέτης, ες, Hdt., Plat.; τριέτηρος, ου, Call.

Three years, adv., τρίετες, Hom.

A period of three years, τριετία, ἡ, Theoph.

Of four years, etc., τετραετής, ές, Hdt., Plat.

A space of four years, τετραετία, ἡ, Theogn.

A space of five years, πενταετηρίς, ίδος, ἡ, Lycurg.; πεντετηρίς, ίδος, ἡ, Hdt.

A festival returning every five years, πεντετηρίς, ίδος, ἡ, Hdt.

For five years, πενταετές, Hom.

Five years old, lasting five years, πενταέτηρος, ου, Hom.; πενταετής, ές, Hdt., Thuc.; πεντέτης, ες, Ar.

Six years old, ἑξέτης, ες, and fem. ἑξέτις, ίδος, acc. -ιν, Hom., Plat.; so ὀκταέτης, ες, fem. ὀκταέτις, δεκέτης, ου, ὁ, fem. δεκέτις, etc., Soph., Eur., Ar., Plat., etc.

It being just ten years and a few days more since first the invasion of Attica and the beginning of this war took place, αὐτοδεκαετῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἡ ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο, Thuc.

In ten years, in the tenth year, δεκασπόρῳ χρόνῳ, Eur.

[*From tender years*, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, Anth.]

After many years, lasting many years, etc., πολυετής, ές, Eur.

[YEARLY, ἐνιαύσιος, ον, also ος, α, ον, Ep. Hom., Hdt.] *Vid.* ANNUAL.

YEARN, TO, δάκνομαι, pass., perf. δέδηγμαι, etc., Eur., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO DESIRE, LONG FOR.

[YEARNING, A, πόθος, ὁ, Hom., etc.] *Vid.* DESIRE.

YELL, A, κλαγγή, ἡ, Hom.. Eur.

YELL, TO, ὑλάω, only pres. and imperf. act., Soph.; ὑλακτέω, only act., Soph., Eur.

YELLOW, χλωρός, ά, όν (only of honey), Hom.; μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ (prop. of the color of an apple), Hom.; ξανθός, ή, όν (in Hom. chiefly of a man with yellow or golden hair, or of hair), Omn. poet., Plat.; ξουθός, ή, όν, Trag.; πύξινος, η, ον, Eupol.; χολοβαφίνος, η, ον, Arist.

Of a pale yellow, ὠχρός, ά, όν, Plat.; ὑπόχλωρος, ον, Hipp.; ὑπόχλοος, ον, Call.

With yellow skin, ξανθόχροος, ον, Mosch.

YELLOW-HAMMER, A, χλωρίων, ωνος, ὁ, Arist.; χλωρίς, ίδος, ἡ, Arist.

YELP, TO, ὑλακτέω, Anth.

YELPING, λακέρυζα, ης, only fem., quoted in Plat.

YES, ναί, Omn.; ναιχί, Soph., Ar.; μᾶλιστα, Soph., Ar., Plat.; καὶ μάλιστα, Plat.; in affirmative answers, ταῦτα or ταῦτα δή, Ar.; [*yes, by all means, of course*, πάντως γάρ or δήπου, Plat.; πάνυ γε or πάνυ μὲν οὖν, Ar., Plat.; πῶς γὰρ οὐ; Plat.]

Does it not seem so to you? Yes, it does. Ἦ οὔ σοι δοκεῖ; Ἔμοιγε, Plat.

YESTERDAY, χθιζών and χθιζά, Hom., Plat.; χθές, ἡ, Xen., Plat., Dem.; ἐχθές, Soph., Ar., Xen., Plat.

Yesterday, adj., χθιζός, ή, όν, Hom., Hdt., Ap. Rh.; χθεσῖνος, η, ον, Ar.

[*Of yesterday* (i. e., ephemeral), νῦν γε κἀχθές, Soph.]

The day before yesterday, πρώϊζα, Hom.; πρώην (ῶ in Theoc.), Ar., Hdt., Plat., Dem., Theoc.

[*Yesterday or the day before* (i. e., very lately), πρώην καὶ χθές, or ἐχθὲς καὶ πρώην, Plat.]

YET, ἔτι, Omn.; πω, usu. (and in Hom. always) with a negative, when without a negative usu. with an interrogative, Omn.

And yet, καί τοι, Omn.

But yet, ἀλλ' ἔμπης, Hom., Eur.; ἀλλ' ὅμως, Att.

Not yet, οὔπω, Omn.; οὐπώποτε (only of past time), Hom., Soph., Xen.; so οὐδέπω, Æsch., Soph., Xen., Plat., and οὐδεπώποτε, Soph., Xen., Plat.; μήπω, esp. with an imper., Hom., Æsch., Soph.; μηδέπω, Æsch.

YEW, A, σπῖλαξ, ἄκος, ὁ, Eur., Xen.; μῖλαξ, ἄκος, ἡ, Eur., Ar., Plat.

The flower of the yew, μῖλος, ἡ, Cratin.

YIELD, TO, intrans., ἐπῖτρέπω, properly ἐπιτ. νίκην, but also by itself, c. dat., Hom., Plat.; εἴκω, only act., no perf., aor. 2 poet. also εἰκάθον, c. dat., Omn.; ὑπείκω, Ep. also ὑποείκω, c. dat. pers., sometimes c. gen. rei (as, *to yield a person the first seat*, ὑπείκω τινὶ δάκων, Xen.), Hom., Omn. Att.; πᾰρείκω, Soph.; συμπνέω, fut. -πνεύσω, etc., c. dat., Æsch.; ἐγκλίνομαι, pass., sine cas., Soph.; ἐκχωρέω, only act., c. dat., sometimes also c. gen. of the matter in which, Soph., Eur., Dem., Hipp.; ἐπῖχωρέω, Soph.; ἐγχωρέω, Xen.; πᾰρᾰχωρέω, Dem.; συγχωρέω, Omn. Att.; προσχωρέω, Eur., Thuc., Xen.; ὑποχωρέω, c. acc., Thuc.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, only act., c. dat., Trag.; ἐπῖχᾰλάω, Æsch.; πᾰρίεμαι, mid., Eur.; ὑφίεμαι, pass., perf. ὑφεῖμαι chiefly used in part., Soph., Xen.; κᾰθῠφίεμαι, Xen.; ἡσσάομαι, pass., c. gen. or c. ὑπό and gen., Xen., Plat., Dem.; παρίστᾰμαι, esp. in aor. 2 act., Hdt., Dem.; ὑπέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ᾔειν, c. dat., Dem.; ὑποκᾰτᾰκλίνομαι, pass., c. dat., Plat., Dem.; ὁμόσε πορεύομαι (mid., c. perf. and aor. 1 pass. in mid. sense), c. dat., Dem. *Vid.* TO SUBMIT.

To yield (act.) *a thing to another*, ἐνδῐδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. -δέδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. acc. rei, dat. pers., often also sine cas. rei as intrans., Eur., Thuc., Dem.; ὑποδῐδωμι, Arist.; ἐφῐ΄ημι (but ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα (as a person yields the command to another), sometimes sine cas. as intrans., Thuc., Plat.; παρίημι, Ar., Hdt., Plat.

To yield (a price, etc.), ἀλφάνω, chiefly in aor. 2 act. ἤλφον, Hom.

To yield a little, ὑπενδῐδωμι, intrans., Thuc.

To yield before, προενδῐδωμι, Hipp.

He yielded glory to Hector (being slain by him), κῦδος Ἕκτορι ἐγγυάλιξε, Hom.

To yield too much (to pity, to the multitude, etc.), πλέον νέμω (οἰκτῳ, ὄχλῳ, etc.), Eur., Thuc.

One must yield, ὑπεικτέον, c. dat., Soph., Plat.; συγχωρητέα, Soph.; πᾰρᾰχωρητέον, Xen.

YIELDING, ἡσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Soph., Ar., Xen., Plat., Lys.

A yielding to, ἧσσα, ης, ἡ (esp. to pleasures, passions, etc.), c. gen., Plat.

YOKE, A, ζεύγλη, ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Ap. Rh.; ζεῦγος, τό (both the carriage and the beasts that draw it), Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ζῦγόν, τό, Omn.; ζυγός, ὁ, h.; ζευκτήριον, τό, Æsch.; πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, Eur.

The yoke of a plow, κύφων, ωνος, ὁ, Theogn.

A milkman's (or *porter's*) *yoke*, ἄσιλλα, ἡ, Simon.; σκευοφορεῖον, τό, Plat. (Com.); [ἀνάφορον, τό, Ar.]

From or *to* (as fitted to) *the yoke*, ζεύγληθεν, Ap. Rh.

With golden yoke, χρῡσόζῠγος, ον, h., Xen.

With a yoke (of a chariot), ζῦγωτός, ή, όν, Soph.

A yoke band, ζῠγόδεσμος, ὁ, pl. τά, Hom.

The yoke lines of a rudder, ζεύγλη, ἡ, Eur.

YOKE, TO, ζεύγνῡμι (Hom. has pres. infin. ζευγνύμεν for ζευγνύμεναι or ζευγνῦμεναι, being poet. infin. for ζεῦγνύναι), aor. 2 pass. ἐζύγην, being the past tense most used in prose, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; ὑποζεύγνυμι (either of the chariot or the animals), Hom., Sapph., Hdt.; κᾰτᾰζεύγνυμι, Pind.; συγκᾰτᾰζεύγνυμι, c. dat. of that to which one is yoked, Soph.

YOKED (of cattle, etc.), ζῦγηφόρος, ον, Æsch., Eur.; ζῠγοφόρος, ον, Eur.; ζύγιος, α, ον, Eur., Ar.; φερέζυγος, ον, Ibycus; ζευγῖτις, ίδος, ἡ, Call.

[*Newly-yoked*, νεοζευγής, ές, Æsch.]

[YOKE-FELLOW, A, ὁμόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, Plat.]

YOLK (of an egg), νέοσσός, ὁ, Menand.; λέκῐθος, ἡ, Hipp.

Like the yolk of an egg, λεκῐθώδης, ες, Hipp., Theoph.

YOU, τύνη, only nom. sing., Hom., Hes., Ap. Rh.; σύ, σοῦ, etc., Ep. gen. also σέο, σεῖο, and τεοῖο, Att. gen. often σέθεν, Ep. dat. also τοι enclit. in Hom., who never uses σί as enclit., also τεῖν, Hom., Pind., and τίν, Pind., dual. σφῶι, σφῷν, contr. σφώ, σφῷν (the only form in Att., and found also in Hom.), pl. ὑμεῖς,

Ep. also ὔμμες, gen. ὑμῶν, Ep. also ὑμείων, dat. ὑμῖν in Att. prose, Ep. also ὔμμι and ὔμμῑν, Trag. ὑμῖν, acc. ὑμᾶς, Ep. sometimes ὔμμε, and Trag. ὑμᾶ's (Hom. once has dat. pl. σφίσιν for ὑμῖν), Omn.; *τύγα*, only nom., Theoc. The tragedians often use a periphrasis such as *τὸ σὸν δέμας, τὸ σὸν κάρα*, etc. *Vid.* SELF, PERSON.

You, sir, οὗτος, and οὑτός συ as voc., Soph., Eur., Ar., Plat.

Of you, of yourself, σεαυτοῦ, ῆς, and contr. σαυτοῦ, ῆς (both forms in Att.), only in masc. and fem., gen., dat., and acc. sing., Pind., Hdt., Omn. Att.

Hatred of you, δυσμένεια σή, Eur.

As for you, τὸ σὸν μέρος, Soph.

Care for you, σὰ μήδεα, Hom.; σὴ προμηθία, Soph.

YOUNG, νεᾱρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Æsch.; *νέος, α, ον*, and ος, ον, Omn.; *γάλαθηνός, όν*, Hom., Hdt., Theoc.; *νεόθηλος, ον*, Æsch.; *νεότροφος, ον*, Æsch.; *νεοτρεφής, ές*, Eur. *Vid.* SYN. 332.

A young man, vid. A YOUTH.

Like a young man, νεᾱνίας, ου, only masc., Eur., Xen., Dem.

An action like that of a young man, νεᾱνίευμα, ᾰτος, τό, Plat.

To act like a young man, νεᾱνιεύομαι, mid., sometimes c. acc. of what is done, Ar., Plat., Isoc., Dem.; *νεάζω*, only pres. and imperf. act., Eur.; *κουρίζομαι*, mid., Ap. Rh.

To be young, νεάζω, only pres. and imperf. act., Trag.; *νεᾱνισκεύομαι*, mid., Xen.

To be young or *to be in the prime of youth together*, σῶηβάω, Anac.; *συννεάζω*, Eur.

To be young in, to pass one's youth in, *ἐγκᾰθηβάω*, c. dat., Eur.

To grow young again, ᾰνηβάω, only act., Theogn., Pind., Eur., Xen.

I wish I could grow young again (recover my youthful vigor), *ἀνηβητηρίαν Ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν*, Eur.

To make young again, *ἀνανεάζω*, Ar.

Having made young again (lit., *having scraped off old age*), *γῆρας ᾰποξύσας*, Hom.

YOUNG, THE (of animals), ἔρση, ἡ (of sheep esp.), Hom.; so *δρόσοι, αἱ* (of lions), Æsch.; *ἔμβρυον, τό*, Hom., Æsch.; *βρέφος, τό* (and of men), Hom., Hdt.; *τέκος, τό* (properly of men), Hom.; so *τέκνον, τό*, Hom., Æsch., Hdt., Xen.; *νεοσσός, ὁ* (prop. of birds), Hom., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen.; *νοσσός, ὁ*, Æsch.; so *ὀρτᾰλίχος, ὁ*, Æsch., Ar., Theoc.; *νεοσσίον, τό*, Ar., Arist.; *ὀβρῐκᾰλα, τά*, Æsch.; *παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.; *ὄβρια, τά*, Eur.; *μόσχος, ὁ*, Eur. *Vid.* A YOUTH, and SYN. 381, 386.

Having young, ψᾰκᾰλοῦχος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Sacrificing the pregnant hare, young and all, before her bringing forth, *αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυόμενος*, Æsch.

YOUNGER, ὕστερος (α, ον) γένει, Hom.; *ὀπλότερος, α, ον*, Hom., Pind., Ap. Rh.; *ὀψίγονος, ὁ καὶ ἡ*, Æsch.

Rather younger, ὑφήσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hes.

YOUNGER, THE, ὁ νεάζων, οντος, Soph.

YOUNGEST, ὀπλότατος, η, ον, Hes., Pind., Ap. Rh.; πᾶνοπλότατος, η, ον, Ap. Rh.; μετᾰγενής, ές, Menand.

YOUNGISH, TO BE, ἡβυλλιάω, only pres. and imperf. act., Ar.

YOUR (of you), sing., σός, ή, όν, Omn.; *τεός, ή, όν*, Hom., Hes., Pind., Trag. (in chor.), Hdt.; ἑός, ή, όν, Theogn., Ap. Rh.; *σφέτερος, α, ον*, Theoc.

Your (of you two), σφωΐτερος, α, ον, Hom., Ap. Rh.

Your (of you), ὔμός, ή, όν, Hom., Pind.; *ὑμέτερος, α, ον*, Omn.; *σφέτερος, α, ον*, Hes., Theoc., Ap. Rh.

Thinking those friends whom your husband thinks so, φίλους νομίζουσ' οὕστερ ἂν πόσις σέθεν, Eur.

Doing with your own hand, αὐτόχειρ, ὁ, ἡ, Trag. *Vid.* OWN.

YOURSELF, αὐτός, ή, ό, Omn.

Go through by yourself, δίελθε πρὸς αὐτόν, Isoc. *Vid.* YOU.

Be yourself, ἐν σαυτῷ γενοῦ, Soph.; ἔνδον γενοῦ, Æsch.

YOUTH, νεοίη, ἡ (esp. youthful impetuosity), Hom.; *νεότης, ητος, ἡ*, Hom., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἥβη, ἡ, Omn.; ὥρα, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Plat.; *νέα ἡμέρα*, Eur.; *ἡλῐκία, ἡ*, Eur., Xen., Plat.; *ὀλῐγοετία, ἡ*, Xen.; *κουροσύνη, ἡ*, Leon. Tar.

In tender youth, ἐφ' ἁβρότητος, Pind.

In the flower of youth, πρώθηβος, fem. -βη, Hom.; *πρωθήβης, ου, ὁ*, Hom.; ἄκρηβος, ον, Theoc.:—ὥρα *ἡλικίας*, Thuc.

To be in the prime of youth, ἡβάω, Ep. opt. pres. *ἡβώοιμι*, Ep. pres. part. fem. *ἡβώωσα*, only act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Places to pass youth in, *ἐνηβητήρια, τά*, Hdt.

YOUTH, A, αἰζηός, ὁ, Hom.; κάρος, Ep. κοῦρος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Plat.; *ἡίθεος*, Att. ἥθεος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem.; *νεᾱνίας, ου, ὁ* (in Hom. and Pind. always with some other substantive, e. g., ἀνήρ, etc.), Omn.; fem. *νεᾱνίς, ίδος, ἡ*, Hom., Soph., Eur.; *ἥλιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ*, Hom., Pind., Eur., Xen.; *κούρητες, οἱ*, only in pl., Hom.; *ἀνδρόπαις* ᾰνήρ (gen. Att. *ἀνδρός*), Æsch.; *νεᾱνίσκος, ὁ*, Hdt., Xen., Æschin.; *νέαξ, ᾱκος, ὁ*, Nicoph., Call.; *κυρσᾰνιος, ὁ* (said to be a Lacedemonian word), Ar.; *μειρᾰκιον, τό*, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; *μειρᾰκίσκος, ὁ*, Plat.; ἔφηβος, ὁ, Xen., Dem., Lycurg. *Vid.* SYN. 348.

A fellow-youth, σύνηβος, ὁ, Eur.; *συνέφηβος, ο*, Æschin.

Youth (collectively), *a band of youths*, νεότης, ητος, ἡ, Pind., Hdt., Thuc.; *νεολαία, ἡ*, Æsch., Eur., Theoc.; ἥβη, ἡ, Æsch.; *ἡλῐκία, ἡ*, Æsch.

All from the youth upward, ἡβηδὸν πάντες, Hdt.

[*From a youth up*, ἐκ νέου, Plat.]

To bring up while a youth, κουρίζω, Hes.

To become a youth (from having been a child), *μειρακιόομαι*, mid. (ἐκ παίδων), Xen.

[*To be in one's youth*, *νεανισκεύομαι*, Xen.]

[*To behave like a youth*, *νεανιεύομαι*, Plat.]

Belonging to a youth, *ἐφηβῐκός, ή, όν*, Theoc.

YOUTHFUL, *ἠβήτης, ου*, ὁ (of man), h., Eur.; *ὡραῖος, α, ον*, Hes., Pind., Ar., Xen., Plat., Lys.; *κουρῆϊον ἄνθος ἔχων*, h.; *νεόθηλος, ον*, Æsch.; *νεοθᾰλής, ές*, Eur.; *νεᾱνῐκός, ή, όν*, Ar., Plat., Lys., Dem.; *νεᾱνίας, ου, ὁ*, only masc., Pind., Eur., Plat.; *νεᾱνις, ῐδος, ἡ*, only fem., Eur.; χλωρός, ά, όν, Soph., Eur., Theoc.; *νεοπρεπής, ές* (of conduct, etc.), Plat.; *μειρακιώδης, ες*, Plat., Isoc.; *ὡρῐκός, ή, όν*, Ar.; [*νεαρός, ά, όν*, Hom., Pind., Æsch., Arist.; *νέος, α, ον*, and Att. ος, ον, Omn.; *νεοτήσιος, ον*, Pseudo-Phocyl., Antipho.]

More youthful, *κουρότερος, α, ον* (though used nearly in the positive sense), Hom., Hes., Ap. Rh.

Youthful spirit, *νεότης, ητος, ἡ*, Eur., Hdt., Plat.; [*τὸ νεαρόν*, Xen.]

Z.

[ZANY, A, *σάννας, ου*, ὁ, Cratin.; *σαννίων, ωνος*, ὁ, Epict.]

ZEAL, *προθῡμία*, ἡ (ῐ, but also ῑ Hom.), Hom., Hdt., Omn. Att.; *σπουδή, ἡ*, Omn.; ἔρις, ῐδος, ἡ, acc. -ῐδα and -ῑν, Æsch.

ZEALOUS, *πρόθῡμος, ον*, Omn. Att. *Vid.* EAGER.

To be zealous, *προθῡμέομαι*, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass. in mid. sense, Omn. Att., Hdt.

ZEALOUSLY, *προθύμως*, Æsch., Eur., Hdt., Plat., Isoc.; *ἐνεργῶς*, Xen.; ᾰ̓φειδῶς, Dem.; [*ὑπὸ προθυμίας*, Plat.; *very zealously*, *πάσῃ προθυμίᾳ*, Xen.]

[ZENITH, *μέσος οὐρανός*, Hom.]

ZEPHYR, THE, Ζέφῠρος, ὁ, Omn.; Ζεφυρίη, ἡ, Hom. *Vid.* WEST WIND.

ZEST (i. e., a flavor added), *φάρμᾰκον, τό*, Pind.

[*Something eaten to give zest to food*, ὄψον, τό, Hom., etc.]

[ZINC, *ψευδάργυρος*, ὁ, Strab.]

[*The silicate of zinc*, καδμία or καδμεία, ἡ, Diosc.]

ZODIAC, THE, ὁ ζωοφόρος (κύκλος), Arist.; [*ὁ κύκλος τῶν ζῳδίων*, Arist.; *ὁ ζωδιακός*, Stob.]

The signs of the zodiac, *τὰ ζῴδια*, Arist.

ZONE, A, ζώνη, ἡ, Hom., Eur., Hdt., etc. *Vid.* GIRDLE.

[*Living in the same zone*, *ὁμόζωνος, ον*, and *to live in the same zone*, *ὁμοζωνέω*, Paul. Alex.]

ZONES, THE, *ἐκτμήματα γῆς*, Arist.

ZOOPHYTE, A, ζωόφῠτον, τό, Arist.

APPENDIX:

GREEK

PROPER NAMES.

A LIST

OF SOME OF THE MORE IMPORTANT

GREEK PROPER NAMES.

A

AARON, Ἀαρών, ὁ (indecl.), LXX.

ABADDON, Ἀβαδδών, ὁ (indecl.), N. T.

ABÆ, Ἄβαι, ῶν, αἱ, Hdt.; *of Abæ, Abæan*, Ἀβαῖος, α, ον.

ABANTES, THE, Ἄβαντες, οἱ, Hom., etc.; *of* or *relating to the Abantes, Abantean*, Ἀβάντειος, α, ον, peculiar fem. Ἀβαντίς, ίδος (esp. of Eubœa), Hes.

ABARBAREA, Ἀβαρβαρέη, ἡ, Hom.

ABARIS, Ἄβαρις, ἴδος Ion. ιος, ὁ, Hdt., Plat.

ABARNIS, Ἀβαρνίς, ίδος, ἡ, Xen.

ABAS, Ἄβας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Abas*, Ἀβαντιάδης, ου, ὁ, Ap. Rh.

ABBA, Ἀββᾶ, ὁ (Hebr. word), N. T.

ABDERA, Ἄβδηρα, ων, τά, Hdt.; *from Abdera*, Ἀβδηρόθεν, Luc.; *of Abdera, Abderite*, Ἀβδηρίτης, ου, ὁ, Thuc.; adj. Ἀβδηριτικός, ή, όν, esp. *Abderite stupidity*, τὸ Ἀβδηριτικόν, Cic.; *the territory of Abdera*, Ἀβδηρῖτις, ιδος, ἡ, Theoph.

ABDIEL, Ἀβδιήλ, ὁ, LXX.

ABEL, Ἄβελ, ὁ (indecl.), N. T.

ABELLA, *vid.* AVELLA.

ABGARUS, Ἄβγαρος, ὁ, Anth.

ABIGAIL, Ἀβιγαία, ἡ, LXX.

ABII, THE, Ἄβιοι, οἱ, Hom.

ABIJAH, Ἀβιά, ὁ (indecl.), N. T.

ABILA, Ἄβιλα, ων, τά, and Ἀβίλη, ἡ, Polyb.; *the district of Abila*, Ἀβιληνή, ἡ, N. T.

ABIMELECH, Ἀβιμέλεχ, ὁ (indecl.), LXX.

ABLERUS, Ἄβληρος, ου, ὁ, Hom.

ABNER, Ἀβενήρ, ὁ (indecl.), LXX.

ABORIGINES, Αὐτόχθονες, οἱ, Hdt.; Ἀβοριγῖνες, ὠν, οἱ, Strab.

ABOUKIR, Κάνωπος or -βος, ου, ὁ. *Vid.* CANOBUS.

ABRADATAS, Ἀβραδάτας, ου, ὁ, Xen.

ABRAHAM, Ἀβραάμ, ὁ (indecl.), LXX.; Ἄβραμος, ου, ὁ, Jos.; adj. Ἀβραμιαῖος, α, ον, pecul. fem. Ἀβραμῖτις, Jos.

ABROCOMAS, Ἀβροκόμας, Ion. -ης, α and ου, ὁ, Hdt., Xen.

ABRON, Ἄβρων, ωνος, ὁ, Dem.

ABRONYCHUS, Ἀβρώνυχος, ου, ὁ, Hdt.

ABROZELMES, Ἀβροζέλμης, ου, ὁ, Xen.

ABSALOM, Ἀβεσσαλώμ, ὁ (indecl.), LXX.

ABSYRTIDES, THE (islands), Ἀψυρτίδες (νῆσοι), αἱ, Apollod.

ABSYRTUS, Ἄψυρτος, ου, ὁ, Apollod.

ABYDOS, Ἄβυδος, ου, ἡ, Thuc.; *from Abydos*, Ἀβυδόθεν, Hom.; *in* or *at Abydos*, Ἀβυδόθι, Hom.; *of* or *belonging to Abydos*, Ἀβυδηνός, ή, όν, Hdt.

ABYLA (*Ceuta*), Ἀβύλη or Ἀβίλη στήλη, ἡ, Strab.

ACADEMUS, Ἀκάδημος, ου, ὁ, Theogn.

ACAMANTIS, *vid.* sq.

ACAMAS, Ἀκάμας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Acamas*, Ἀκαμαντίδης, ου, ὁ, Dem.; *the Acamantian tribe*, Ἀκαμαντίς, ίδος, ἡ, Thuc.

ACANTHUS, Ἄκανθος, ὁ, Thuc.; *the city Acanthus*, Ἄκανθος, ἡ, Hdt.; *of Acanthus, Acanthian*, Ἀκάνθιος, α, ον, Hdt.

ACARNAN, Ἀκαρνάν, ᾶνος, ὁ, Hdt.

ACARNANIA, Ἀκαρνανία, ἡ, Hdt.; *an Acarnanian*, Ἀκαρνάν, ᾶνος, ὁ, Hdt.; adj. Ἀκαρνᾶνικός, ή, όν, Thuc.

ACASTE, Ἀκάστη, ἡ, h., Hes.

ACASTUS, Ἄκαστος, ου, ὁ, Hom., etc.

ACCA (LAURENTIA), Ἄκκα (Λαρεντία), ἡ, Plut.

ACCO, Ἀκκώ, οῦς, ἡ, Com.

ACERATUS, Ἀκήρατος, ου, ὁ, Hdt.

ACES, THE, Ἄκης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ACESAMENUS, Ἀκεσαμενός (poet. -εσσ.), ὁ, Hom.

ACESINES, THE, Ἀκεσίνης, ὁ, Thuc.

ACESTOR, Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, Ar.; *son* or *descendant of Acestor*, Ἀκεστορίδης, ου, ὁ, Call.

ACHÆA or ACHAIA, Ἀχαΐα, ας, ἡ, Thuc., etc.; *the Achæans*, οἱ Ἀχαιοί, fem. αἱ Ἀχαιαί, Hom.; *of Achæa, Achæan*, Ἀχαικός, ή, όν, and Ἀχαϊκός, ή, όν, Xen., etc.; pecul. fem. Ἀχαιάς and Ἀχαιάς, άδος, Hom.; *the Achæan land*, ἡ Ἀχαΐς, Att. Ἀχαΐς, ίδος, Hom., etc.

ACHÆMENES, Ἀχαιμένης, ους, ὁ, Hdt.; *the descendants of Achæmenes*, Ἀχαιμενίδαι, οἱ, Hdt.

ACHÆUS, Ἀχαιός, οῦ, ὁ, Eur.

ACHARNÆ, Ἀχαρναί, ῶν, αἱ, Pind.; *an Acharnian*, Ἀχαρνεύς, έως, ὁ, Thuc.; *Acharnian*, Ἀχαρνικός, ή, όν, Ar.

ACHATES, Ἀχάτης, ου, ὁ, Qu. Sm.

ACHELŌUS, THE, Ἀχελῶος, Ep. Ἀχελώιος, ὁ, Hom., etc.; *of the Achelous, Acheloian*, Ἀχελωΐς, ίδος, ἡ, Æsch.

ACHERON, THE, Ἀχέρων, οντος, ὁ, Hom.; *of* or *belonging to the Acheron, Acherontian*, or *Acherusian*, Ἀχερούντιος, α, ον, Eur., more usu. Ἀχερούσιος, α, ον, Thuc., etc., pecul. fem. Ἀχερουσιάς, άδος, and Ἀχερουσίς, ίδος, ἡ (i. e., λίμνη), Plat.

ACHERUSIAN, *vid.* foreg.

ACHILLES, Ἀχιλλεύς, έως, Ep. Ἀχιλεύς, ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Achilles*, Ἀχιλλείδης, ου, ὁ, Anth.; *of Achilles, Achillean*, Ἀχίλλειος (Ion. -ήϊος), α, ον, Hdt., etc.; epithets, Αἰακίδης, Πηλείδης and Πηληϊάδης, Θεοῖς ἐπιείκελος, μέγα φέρτατος Ἀχαιῶν, ὄρχαμος ἀνδρῶν, πελώριος, ζυμολέων, ῥηξήνωρ, πτολίπορθος, κυδάλιμος, ποδώκης, ποδάρκης, πόδας ὠκύς, δουρίκλυτος, δῖος, Hom.

ACHILLEUM, *tomb of Achilles*, Ἀχίλλειον (Ion. -ήϊον), τό, Hdt.

ACHRADINA, Ἀχραδίνη, ἡ, Plut.

ACILIUS, Ἀκίλιος, ου, ὁ, Plut.

ACIS, THE, Ἄκις, ιδος, ὁ, Theoc.

ACMON, Ἄκμων, ονος, ὁ, Antim.; *son* or *descendant of Acmon*, Ἀκμονίδης, ου, ὁ, Antim.; *of Acmon, Acmonian*, Ἀκμόνιος, α, ον, Ap. Rh.

ACRÆ, Ἄκραι, ῶν, αἱ, Thuc.

ACRÆA, Ἀκραία, ἡ, Hes., etc.

ACRAGAS, *vid.* AGRIGENTUM.

ACRE, *St. Jean d'Acre*, Ἄκη, ἡ, Strab.; Ἀκχώ in LXX.; adj. Ἀκαῖος, α, ον. Also Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, Strab.

ACRISIUS, Ἀκρίσιος, ου, ὁ, Hdt.; *daughter of Acrisius*, Ἀκρισιώνη, ἡ, Hom.

ACROCERAUNIAN (*mountains*), Ἀκροκεραύνια (sc. ὄρη), ων, τά, Ptol.; Κεραύνια (ὄρη), τά, Ap. Rh.

ACROCORINTHUS, Ἀκροκόρινθος, ου, ὁ, also ἡ, Xen., etc.

ACRON, Ἄκρων, ωνος, ὁ, Pind.

ACRORĒI, Ἀκρώρειοι, οἱ, Xen.; adj. Ἀκρώρειος, α, ον, Id.

ACROTHŌUM, Ἀκρόθωον, τό, Hdt.; Ἀκρόθωοι, οἱ, Thuc.

ACTÆA, Ἀκταία, ἡ, Hom., etc.

ACTÆON, Ἀκταίων, ωνος poet. also ονος, ὁ, Eur., etc.; *of* or *belonging to Actæon*, Ἀκταιονίς, ίδος, fem. adj., Anth.

ACTÆUS, Ἀκταῖος, ου, ὁ, Plut.

ACTE, Ἀκτή, ἡ, Eur., etc.; *Actæan*, Ἀκταῖος, α, ον, Thuc.; also *vid.* ATTICA.

ACTIUM, Ἄκτιον, τό, Thuc., etc.; *of* or *belonging to Actium, Actian*, Ἀκ-

τιακός, ή, όν, pecul. fem. Ἀκτιάς, άδος, Anth.; *the Actian games*, τὰ Ἄκτια, Strab.

Actor, Ἄκτωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Actor*, Ἀκτορίδης, ου, ὁ, and Ἀκτορίων, ωνος, ὁ, Id.

Acumenus, Ἀκουμενός, οῦ, ὁ, Plat.

Acusilāus, Ἀκουσίλαος, ου, Att. -ίλεως, ω, ὁ, Plat., etc.

Ada, Ἄδα, ας, ἡ, Strab.

Adæus or Addæus, Ἀδαῖος, ου, ὁ, Ar., etc.

Adam, Ἀδάμ (indecl.), ὁ, LXX.; Ἄδαμος, ου, ὁ, Joseph.

Adamas, Ἀδάμας, αντος, ὁ, Hom.

Adda or Addua, the, Ἀδδούας, also Ἀδούας and Ἀδόας, ου, ὁ, Strab.

Adherbal, Ἀτάρβας, ου, ὁ, Polyb.; Ἀδάρβαλ, αλος, ὁ, Strab.

Adige, the, Ἀτίσων, ωνος, ὁ, Plut.; Ἀτησινός, ὁ, Strab.

Adimantus, Ἀδείμαντος, ου, ὁ, Hdt.

Admete, Ἀδμήτη, ἡ, h., Hes.

Admetus, Ἄδμητος, ου, ὁ, Hom.; *of Admetus, Admetean*, Ἀδμήτειος, α, ον, Eur.

Adonis, Ἄδωνις, ιδος, ὁ, Theoc., etc.; also Ἄδων, ωνος, ὁ, Anth.; *of* or *relating to Adonis*, Ἀδωναῖος, α, ον, Orph.; also Ἀδώνιος, α, ον, and Ἀδωνιακός, ή, όν, Ar., pecul. fem. Ἀδωνιάς, άδος, Nonn.; *festival of Adonis*, Ἀδώνια, τά, Ar.; *gardens of Adonis*, οἱ Ἀδώνιδος κῆποι, Plat.

Adramyttium, Ἀδραμύττειον (-τιον), or Ἀτραμ., ου, τό, Strab.

Adrastea, Ἀδράστεια, ἡ (Ion. Ἀδρηστ.), Æschin., Eur., etc.

Adrastus, Ἄδραστος (Ion. and Ep. Ἀδρηστ.), ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Adrastus*, Ἀδραστίδης, ου, ὁ, Pind.; *daughter of Adrastus*, Ἀδρηστίνη, ἡ, Hom.; *of Adrastus, Adrastean*, Ἀδράστειος, α, ον, Pind.

Adria, Ἀδρία, ἡ, Strab.; adj., Ἀδριανός, ή, όν, Id.

Adrian, Ἀδριανός, οῦ, ὁ, Hdn.

Adrianople, Ἀδριανούπολις, ἡ, or Ἀδριανοῦ πόλις, Byz.

Adriatic Sea, the, Ἀδρίας, ου, Ion. Ἀδρίης, εω, ὁ, Hdt., etc.; less freq. ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα, Strab.; ἡ κατὰ τὸν Ἀδρίαν θάλαττα, Polyb.; Ἀδριατικὸς κόλπος, Diod. Sic.; late Ἀδριατικὸν πέλαγος, τό, Steph. B.; poet. ἡ Κρονίη ἅλς, Ap. Rh.

Adrumetum, Ἀδρύμη, ἡ, Strab.; Ἀδρύμης, ητος, ὁ, Polyb.; *of Adrumetum*, Ἀδρυμήτινος, η, ον, Id.

Æa, Αἶα, ης, ἡ, Hdt., etc.; *of Æa, Æan*, Αἰαῖος, η, ον, Hom.

Æaces, Αἰάκης, εος, ὁ, Hdt.

Æacides, *vid.* sq.

Æacus, Αἰακός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Æacus*, Αἰακίδης, ου, ὁ, Hom.; *of* or *relating to Æacus*, Αἰάκειος, α, ον, Soph.; *temple of Æacus*, Αἰάκειον, τό, Paus.

Ææa (esp. of Circe), Αἰαίη, ἡ, Hom.; *the island of Ææa*, ἡ Αἰαίη νῆσος, Id.

Æantides, Αἰαντίδης, ου, ὁ, Thuc.; also *vid.* Ajax.

Æantis (the tribe), Αἰαντίς, ίδος, ἡ (φυλή), Paus.

Ædui, the, Αἰδοῦϊοι or Αἰδοῦοι, ων, οἱ, Strab.

Æetes, Αἰήτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom., etc.; *daughter of Æetes*, Αἰητίνη, ἡ, Dion. P.; also Αἰητίς, ίδος, ἡ, Anth.; *Æetean*, Αἰήτειος, α, ον, only late; epith. ὀλοόφρων, ὀλοός, ὑπέρθυμος, ἀπηνής.

Ægæ, Αἰγαί, ῶν, αι, Hom., etc.; *of* or *belonging to Ægæ, Ægæan*, Αἰγαῖος, α, ον, Hdt., Strab.; *inhabitant of Ægæ*, Αἰγαιεύς, έως, ο, Polyb.; *from Ægæ*, Αἰγᾶθεν (Dor.), Pind.

Ægæan sea, *vid.* Ægean.

Ægæon, Αἰγαίων, ωνος, ὁ, Hom.

Ægæus, Αἰγαῖος, ου, ὁ, Ap. Rh.

Ægaleus Mountain, Αἰγάλεως, ω, ὁ, Hdt.; τὸ Αἰγάλεων ὄρος, Thuc.

Ægates, the (*islands*), Αἰγοῦσσαι, ῶν, αἱ, Polyb.

Ægean Sea, the, Αἰγαῖον πέλαγος, τό, Trag., Hdt., etc.; τὸ Αἰγαῖον, Hdt.; also Αἰγαῖος πόντος, Hdt., Θάλαττα ἡ Ἑλληνίς, Hdt., and ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, Id. Hom. has no distinctive name for the whole sea; he calls the northern part Θρηΐκιος πόντος.

Ægeus, Αἰγεύς, έως, ὁ, Trag., etc.; *son* or *descendant of Ægeus*, Αἰγείδης, ου, ὁ, Hes.; *of Ægeus*, Αἰγεῖος, α, ον, Æsch.

Ægiale, Αἰγιάλη and Αἰγιάλεια, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ægiale*, Αἰγιαλεύς, ὁ, Hdt.; fem. Αἰγιαλίς, ίδος, Alcm.

Ægialēa, Αἰγιάλεια, ἡ, Hom.

Ægialeus, Αἰγιαλεύς, έως, ὁ, Pind.

Ægialus, Αἰγιαλός, οῦ, ὁ, Hom.

Ægicores, Αἰγικορεῖς, έων, οἱ, Hdt.

Ægimius, Αἰγιμιός, οῦ, ὁ, Pind.

Ægīna, Αἴγινα (also Αἰγίνη), ης, ἡ, h., Pind., etc.

Ægīna (the island), Αἴγινα, ης, ἡ, Hom., etc.; *from Ægina*, Αἰγινηθεν, Ap. Rh.; *an inhabitant of Ægina*, Αἰγινήτης, ὁ, fem. -νῆτις, Hdt., etc.; *of Ægina, Æginetan*, Αἰγῖναῖος, α, ον, and Αἰγινητικός, ή, όν, Hdt., etc.

Ægira, Αἴγειρα, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Ægira*, Αἰγειράτης, ὁ, Polyb.

Ægisthus, Αἴγισθος, ου, ὁ, Hom.; epith. ἄναλκις, δολόμητις, Θυεστιάδης.

Ægium, Αἴγιον, ου, τό, Hom.; *an inhabitant of Ægium*, Αἰγιεύς, έως, ὁ, Polyb.

Ægle, Αἴγλη, ης, ἡ, Hes.

Ægon, Αἴγων, ωνος, ὁ, Theoc.

Ægos-potami, Αἰγὸς ποταμοί, οἱ, Hdt., Xen.

Ægosthena, Αἰγόσθενα, τά, Xen.; *an inhabitant of Ægosthena*, Αἰγοσθενεύς, έως, ὁ, Polyb.; adj. Αἰγοσθενίτης, ὁ.

Ægypt, *vid.* Egypt.

Ægyptius, Αἰγύπτιος, ου, ὁ, Hom.

Ægyptus, Αἴγυπτος, ου, ὁ, Æsch.

Ælia, Αἰλία, ἡ, Dio C.

Ælian, Αἰλιανός, οῦ, ὁ.

Ælius, Αἴλιος, ου, ὁ, Plut.

Aello, Ἀελλώ, οῦς, ἡ, Hes.

Æmilia, Αἰμιλία, ἡ, Polyb.

Æmilian Way, the, Αἰμιλία ὁδός, ἡ, Strab.

Æmilianus, Αἰμιλιανός, οῦ, ὁ, Strab.

Æmilius, Αἰμίλιος, ου, ὁ, Plut.

Ænēa, Αἰνεια, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Ænea*, Αἰνειεύς, έως, ὁ.

Æneas, Αἰνείας, ου Ep. αο, ὁ (Dor. form Αἰνέας, also as pr. n.), Hom., etc.; *son* or *descendant of Æneas*, Αἰνεάδης, ου, ὁ, Anth.; *daughter* or *female descendant of Æneas*, Αἰνειώνη, Anth. Epith. Ἀγχισιάδης, ἀγὸς Τρώων, βουληφόρος, ἄναξ ἀνδρῶν, πολεμιστὴς θοός, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι, μεγαλήτωρ.

Ænesias, Αἰνησίας, ου, ὁ, Thuc.

Ænesidemus, Αἰνησίδημος, ου, ὁ, Pind.

Ænete, Αἰνήτη, ἡ, Orph.

Æneus, Αἰνεύς, έως, ὁ, Orph.; *son of Æneus*, Αἰνῆϊος, ου, ὁ, Ap. Rh.

Ænia, Αἰνία, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ænia*, Αἰνιάν, ᾶνος, ὁ, Soph.; adj. Αἰνιακός, ή, όν, Thuc.

Ænus, Αἶνος, ου, ἡ, Hom.; *from Ænus*, Αἰνόθεν, Id.; *an inhabitant of Ænus*, Αἴνιος, Αἰνιάτης, ου, ὁ, Strab.

Æolian Islands, the, Αἰόλου νῆσοι, Thuc.; only in sing., Αἰολίη νῆσος, in Hom.; *an inhabitant of the Æolian Islands*, Αἰολιώτης, ὁ, fem. Αἰολιῶτις, Geog.

Æolians, the, Αἰολεῖς, οἱ, Hdt., etc.; *Æolis, the land of the Æolians*, Αἰολίς, ίδος, ἡ, Thuc., etc.; *Æolian*, Αἰολικός, ή, όν, Thuc.; Αἰόλιος, α, ον, Plut., pecul. fem. Αἰολίς, ίδος, and Αἰοληΐς, ιδος, contr. Αἰολῆς, ῆδος, Pind.; *in Æolic*, Αἰολιστί, Strab.

Æolus, Αἴολος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Æolus*, Αἰολίδης, ου, and Αἰολίων, ωνος, ὁ, Hom., h.; *of Æolus, Æolian*, Αἰόλιος, α, ον, Id. Epith. Ἱπποτάδης, κοίρανος or ταμίης ἀνέμων, ἀθελγής, φιλόξεινος.

Æpēa, Αἴπεια, ἡ, Hom.; *an Æpean*, Αἰπεάτης, ου, ὁ, Steph. B.

Æpy, Αἶπυ, εος, τό, Hom.; *an Æpyan*, Αἰπύτης, ου, ὁ, Steph. B.

Æpytus, Αἴπυτος, ου, ὁ, Pind.; *son* or *descendant of Æpytus*, Αἰπυτίδης, ου, ὁ, Paus.; *of Æpytus*, Αἰπύτιος, α, ον, Hom.

Æqui, the, Αἶκουοι, οἱ, Strab.

Aerope, Ἀερόπη, ης, ἡ, Trag.

Aeropus, Ἀέροπος, ου, ὁ, Hdt.

Æsanius, Αἰσάνιος, ου, ὁ, Hdt.

Æsārus, the, Αἴσαρος, ου poet. οιο, ὁ, Theoc.

Æschines, Αἰσχίνης, ου, ὁ, Hdt., etc.

Æschrion, Αἰσχρίων, ωνος, ὁ, Dem., etc.

Æschylides, Αἰσχύλίδης, ου, ὁ, Lys.

Æschylis, Αἰσχυλίς, ίδος, ἡ, Call.

Æschylus, Αἴσχυλος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Æsculapius, Ἀσκληπιός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Æsculapius*, Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Id.; Ἀσκληπίδης, ὁ, Soph. (in pl.); *the followers of Æsculapius*, οἱ Ἀσκληπιάδαι, Plat.; *of* or *belonging to Æsculapius, Æsculapian*, Ἀσκληπιεῖος, α, ον, Strab.; *the temple of Æsculapius*, τὸ Ἀσκληπιεῖον, *the festival of Æsculapius*, τὰ Ἀσκληπιεῖα, Plat. Epith. ἰητὴρ ἀμύμων, ἠπιόδωρος, ἤπιος, ἰητὴρ νόσων.

Æsēpus, Αἴσηπος, ου, ὁ, Hom.

Æsion, Αἰσίων, ωνος, ὁ, Dem.

Æsis, the, Αἶσις, ὁ, Strab.

Æsius, Αἴσιος, ου, ὁ, Dem.

Æson, Αἴσων, ονος (also -ωνος), ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Æson*, Αἰσονίδης, ου, ὁ, Hes.

Æsop, Αἴσωπος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *of Æsop, Æsopian*, Αἰσώπειος, ον, Plut.; Αἰσώπιος, α, ον, Democ.

Æsyetes, Αἰσυήτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom.

Æsyme, Αἰσύμη, ης, ἡ, *from Æsyme*, Αἰσύμηθεν, Hom.

Æthalia or Æthale, *vid.* Elba.

Æthe, Αἴθη, ης, ἡ, Hom.

Æther, Αἰθήρ, έρος, ὁ, Xen.

Æthices, the, Αἰθίκες, ων, οἱ, Hom.

Æthilla, Αἴθιλλα, ης, ἡ, Con.

Æthiopia, *vid.* Ethiopia.

Æthon, Αἴθων, ωνος, ὁ, Hom.

Æthra, Αἴθρα, ας, ἡ, Hom., etc.

Aetion, Ἀετίων, ωνος, ὁ, Luc.

Aetius, Ἀέτιος, ου, ὁ, Anth.

Ætna, Αἴτνη, ης (Dor. -να, ας), ἡ,

Pind., etc.; *of Ætna, Ætnean*, Αἰτναῖος, α, ον, Trag., etc.

Ætolia, Αἰτωλία, ας, ἡ, Soph.; Αἰτωλίς, ίδος, ἡ, Hdt.; *Ætolian*, Αἰτωλικός, ή, όν, Thuc.; Αἰτώλιος, α, ον, Arist.; and Αἰτωλός, Hom., Pind.; pecul. fem. Αἰτωλίς, ίδος, Soph.; *the Ætolian race*, τὸ Αἰτωλικόν, Paus.

Æxone, Αἰξωνή, ῆς, ἡ, also Αἰξωνῆς, ίδος, ἡ, late; *of* (*the demus*) *Æxone*, Αἰξωνεύς, έως, ὁ, Ar., etc.; adj. Αἰξωνικός, ή, όν, pecul. fem. Αἰξωνίς, ίδος, Cratin.

Afghanistan, Ἀρία, ἡ, Steph. B.; Ἀρεία, ἡ, Ar.; *the Afghanistans*, οἱ Ἄριοι and Ἄρειοι, Hdt., Ar.

Afranius, Ἀφράνιος, ου, ὁ, Plut.

Africa, Λιβύη, ης, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *African*, Λιβυκός, ή, όν, and Λίβυς, υος, Hdt., Pind.; the forms of Lat. *Africa* not used; *vid.* Libya.

Africanus, Ἀφρικᾶνός, οῦ, ὁ, Polyb.; Καρχηδονιακός, οῦ, ὁ, Paus.

Agabus, Ἄγαβος, ου, ὁ, N. T.

Agacles, Ἀγακλῆς (contr. -κλῆς), έους, ὁ, Hom.

Agamede, Ἀγαμήδη, ης, ἡ, Hom.

Agamedes, Ἀγαμήδης, ους, ὁ, h.

Agamemnon, Ἀγαμέμνων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son of Agamemnon*, Ἀγαμεμνονίδης, ου, ὁ, Hom.; adj., *of Agamemnon, Agamemnonian*, Ἀγαμεμνόνειος, α, ον, Hom.; Ἀγαμεμνόνιος, Pind., Æsch., and -νόνειος, α, ον, Eur. Epith. Ἀτρείδης, ἄναξ ἀνδρῶν, ποιμὴν λαῶν, κρείων, εὐρυκρείων, δῖος, κύδιστος, Διὶ ἴκελος, Ἀτρέος υἱὸς δαΐφρονος.

Aganippe, Ἀγανίππη, ης, ἡ, Paus.

Agapenor, Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

Agar, *vid.* Hagar.

Agariste, Ἀγαρίστη, ης, ἡ, Hdt.

Agasias, Ἀγασίας, ου, ὁ, Xen.

Agasicles, Ἀγασικλῆς (contr. -κλῆς), έους, ὁ (Ion. Ἠγησ.), Hdt., etc.

Agasthenes, Ἀγασθένης, ους, ὁ, Hom.

Agastrophus, Ἀγάστροφος, ου, ὁ, Hom.

Agatharchidas, Ἀγαθαρχίδας, ὁ, Thuc., etc.

Agatharchus, Ἀγάθαρχος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Agathias, Ἀγαθίας, ου, ὁ, Anth.; adj., *of Agathias, Agathian*, Ἀγαθείος, α, ον, poet. -Σήϊος.

Agathinus, Ἀγαθῖνος, ου, ὁ, Xen.

Agathocles, Ἀγαθοκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

Agathon, Ἀγάθων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Agathon*, Ἀγαθώνειος, α, ον.

Agathyrsi, the, Ἀγάθυρσοι, ων, οἱ, Hdt.

Agathyrsus, Ἀγάθυρσος, ου, ὁ, Hdt.

Agave, Ἀγαυή, ῆς, ἡ, Hom., etc.

Agavus, Ἄγαυος, οῦ, ὁ, Dem.

Agbalus, Ἄγβαλος, ου, ὁ, Hdt.

Agdabatas, Ἀγδαβάτας, ὁ, Æsch.

Agde, Ἀγάθη, ης, ἡ, Strab.

Agelaus, Ἀγέλαος, ου, Att. form Ἀγέλεως, ω (also in Hom. as trisyll.), and Dor. Ἀγέλᾶς, α, ὁ, Hom., etc.

Agenor, Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Agenor*, Ἀγηνορίδης, ου, ὁ, Eur.; *daughter of Agenor*, Ἀγηνορίς, ίδος, Opp.; adj., *of Agenor, Agenorian*, Ἀγηνόρειος, α, ον, Æsch.

Agesilaus, Ἀγησίλαος, ου, ὁ, Ion. Ἡγησίλεως, Hdt., Xen., etc.

Agesipolis, Ἀγησίπολις, ιδος, acc. ιν, ὁ, Xen.

Agetus, Ἄγητος, ου, ὁ, Hdt.

Agias, Ἀγίας, ου, ὁ, Xen.

Agis, Ἄγις (Ion. Ἤγις), ιδος, ὁ, Hdt., etc.

Aglaia, Ἀγλαΐα or -ίη, ἡ, Hom., etc.

Aglaophon, Ἀγλαοφῶν, ῶντος, ὁ, Plat., etc.

Aglauros, Ἄγλαυρος, ου, ἡ, Hdt.

Aglaus, Ἄγλαος, ου, ὁ, Anth.

Agnius, Ἄγνιος, ου, ὁ, Ap. Rh.: *son of Agnius*, Ἀγνιάδης, ου, ὁ, Id.

Agnon, *vid.* Hagnon.

Agnus, Ἄγνοῦς, οῦντος, ὁ, Steph. B.; *of Agnus, an Agnusian*, Ἀγνούσιος, Dem.

Agonales, the, Ἀγωναλεῖς, έων, οἱ, Dion. H.

Agoracritus, Ἀγοράκριτος, ου, ὁ, Ar.

Agræi, the, Ἀγραῖοι, ων, οἱ, Thuc.; *territory of the Agræi*, Ἀγραΐς, ίδος, ἡ, Id.

Agraulos, Ἄγραυλος, ου, ἡ, Apollod.; *daughter of Agraulos*, Ἀγραυλίδες (παρθένοι), Eur.

Agrianes, Ἀγριᾶνες, ων, οἱ, Hdt.; adj., *Agrianian*, Ἀγριανικός, ή, όν.

Agricola, Ἀγρικόλᾱς, α poet. ao, ὁ, Anth.

Agrigentum, Ἀκράγας, αντος, ὁ, Thuc., etc.; also ἡ, Pind.; *an Agrigentine*, Ἀκραγαντῖνος, ὁ, Hdt., etc.

Agriope, Ἀγριόπη, ης, ἡ, Hermes.

Agrippa, Ἀγρίππας, α, ὁ, Strab.; *of* or *relating to Agrippa*, Ἀγρίππειος, α, ον, pecul. fem. Ἀγριππιάς, άδος, Jos.

Agrippina, Ἀγριππῖνη, ης, ἡ, Anth.

Agrius, Ἄγριος, ου, ὁ, Hom., etc.

Agron, Ἄγρων, ωνος, ὁ, Hdt.; *son* or *descendant of Agron*, Ἀγρωνίδης, ου, ὁ, Suid.

Agylla, Ἀγύλλα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of Agylla*, Ἀγυλλαῖος, α, ον, Hdt., etc.; Ἀγύλλιος, α, ον, Rhian.

Agyrium, Ἄγύριον, ου, τό, Diod.; adj., *of Agyrium*, Ἀγυριναῖος, α, ον, Id.

Agyrrhius, Ἀγύῤῥιος, ου, ὁ, Xen., Ar.

Ahab, Ἀχαάβ, ὁ (indecl.), LXX.

Ahasuerus, Ἀσουῆρος, ου, ὁ, LXX.

Ahenobarbus, Ἀηνόβαρβος and Αἰνόβαρβος, ου, ὁ, Strab.; Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, Plut.

Aix = *Aquæ Sextiæ*, τὰ Θερμὰ Ὕδατα τὰ Σέξτια, Strab.

Ajax, Αἴας, αντος, ὁ, Hom. (voc. Αἶαν); distinguished as ὁ Ὀϊλῆος or ὁ Λοκρός, and ὁ Τελαμώνιος or *μέγας*, Id.; *son* or *descendant of Ajax*, Αἰαντίδης, ου, ὁ, used also as *one of* (the tribe) *Ægantis* (Αἰαντίς, ίδος, i. e., φυλή, Paus.), Plut.; adj., Αἰάντειος, ον, and poet. Αἰάντεος, Pind. Epith. Τελαμωνιάδης, μεγάθυμος, ἴφθιμος, ἀγανός, ἄλκιμος, φαίδιμος, μεγαλήτωρ, πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν—(2), Ὀϊλιάδης, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός, ταχύς, μεγαλήτωρ, δορίκλυτος, καρτερόθῦμος.

Alabanda, Ἀλάβανδα, ων, τά, Hdt.; *an inhabitant of Alabanda*, Ἀλαβανδεύς, έως, ὁ, Polyb.; adj., Ἀλαβανδιακός, ή, όν, Steph. B.

Alabon, Ἀλαβών, ῶνος, ὁ, Diod. S.; Ἀλαβών, Hes.

Alæ, *vid.* Halæ.

Alalcomenæ, Ἀλαλκομεναί, ῶν, αἱ, Strab.; *inhabitant of Alalcomenæ*, Ἀλαλκομεναῖος and -νιεύς, ὁ, pecul. fem. Ἀλαλκομενηΐς, ίδος, Hom.

Alamanni, the, Ἀλαμᾶνοί, ῶν, οἱ, Steph. B.

Alani, the, Ἀλᾶνοί, ῶν, οἱ, *the country of the Alani*, Ἀλανία, ἡ, Luc.

Alaric, Ἀλάριχος, ου, ὁ, Phot.

Alastor, Ἄλαστωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Alastor*, Ἀλαστορίδης, ου, ὁ, Id.

Alba, Ἄλβα, ης, ἡ, Polyb.; *of Alba, Alban*, Ἀλβᾶνος, pecul. fem. Ἀλβανίς, ίδος, Plut.

Albania, Ἀλβανία, ας, ἡ, Strab.; *the Albanians*, οἱ Ἀλβανοί, Id.

Albengo, Ἀλβίγγαυνον, τό, Strab.

Albinus, Ἀλβῖνος, ου, ὁ, Hdn.

Albion, Ἀλβίων, ωνος, ἡ, adj. Ἀλβιώνιος, Steph. B.; in Ptol. Ἀλουΐων.

Albis, *the Elbe*, Ἄλβις, ιος, ὁ, Strab.; Ἄλβιος, ὁ, Dio C.

Albium Ingaunum, *vid.* Albengo; Albium Intemelium, Ἄλβιον Ἰντεμέλιον, Strab.

Albunea (the sibyl), Ἀλβουναία, ἡ, Schol. Plat.

Alcæus, Ἀλκαῖος, ου, ὁ, Hes., etc.; *son* or *descendant of Alcæus*, Ἀλκείδης, ου, ὁ, Id.; Ἀλκαΐδης, ὁ, Pind.; adj., *of Alcæus, Alcaic*, Ἀλκαϊκός and Ἀλκαϊκικός, ή, όν.

Alcamenes, Ἀλκαμένης, ους, ὁ, Hdt.

Alcander, Ἄλκανδρος, ου, ὁ, Hom.

Alcandra, Ἀλκάνδρη, ης, ἡ, Hom.

Alcantara, Νῶρβα Καισάρεια, ἡ, Ptol.

Alcathöus, Ἀλκάθοος, contr. ους, ου, ὁ, Pind.

Alce, Ἀλκή, ῆς, ἡ, Isæ.

Alcenor, Ἀλκήνωρ, ορος, ὁ, Hdt.

Alcestis, Ἄλκηστις, ιδος and ιος, ἡ, Hom., etc.

Alcetas, Ἀλκέτᾱς, Ion. -κέτης, ου, ὁ, Hdt., etc.

Alcias, Ἀλκίας, ου, ὁ, Lys.

Alcibiädes, Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., Ἀλκιβιάδιος, α, ον (in neut. pl.), Poll.

Alcidamas, Ἀλκιδάμας, αντος, ὁ, Luc.

Alcides, Ἀλκείδης, ου, ὁ, Hdt.; Dor. Ἀλκίδας, Thuc.; also *vid.* Alcæus.

Alcimachus, Ἀλκίμαχος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Alcimedon, Ἀλκιμέδων, οντος, ὁ, Hom.

Alcimus, Ἄλκιμος, ου, ὁ, Hom.; *son of Alcimus*, Ἀλκιμίδης, ου, ὁ, Id.

Alcinöus, Ἀλκίνοος, contr. -νους, ου, ὁ, Hom. Epith. Θεοειδής, Θεοείκελος, μεγαλήτωρ, δαΐφρων.

Alcippe, Ἀλκίππη, ης, ἡ, Hom.

Alcisthenes, Ἀλκισθένης, ους, ὁ, Thuc., etc.

Alciphron, Ἀλκίφρων, ονος, ὁ, Thuc., etc.

Alcmæon, Ἀλκμαίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; poet. form Ἀλκμάων, and Dor. Ἀλκμάν, ᾶνος, Pind.; *sons* or *descendants of Alcmæon*, Ἀλκμαιωνίδαι, οἱ, Dor. Ἀλκμανίδαι, Pind.; fem. adj., Ἀλκμαιωνίς, ίδος (also -ονίς), Strab.

Alcman, Ἀλκμάν, ᾶνος, ὁ, Plut.; adj., *Alcmanian*, Ἀλκμᾶνικός, ή, όν, Id.; also *vid.* foreg.

Alcmena, Ἀλκμήνη, ης, ἡ, Hom., etc.

Alcon, Ἄλκων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

Alcyone, Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Hom.; *a daughter of Alcyone*, Ἀλκυονίς, ίδος, ἡ.

Alcyoneus, Ἀλκυονεύς, έως, ὁ, Pind., etc.

Aldborough, Ἰσούριον, ου, τό, Ptol.

Alecto or Allecto, Ἀληκτώ (also Ἀλλ.), οῦς, ἡ, Orph.

Alector, Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son of Alector*, Ἀλεκτορίδης, ὁ, Orph.

Alectryon, Ἀλεκτρύων, ωνος, ὁ, Hom.

Aleïan Plain, the, Ἀλήϊον πεδίον, Hom.

Aleisium, Ἀλείσιον, ου, τό, Hom.

Aleppo, Βέροια or Βέρροια, ἡ, Strab.; *inhabitant of Aleppo*, Βεροιεύς and -οιαῖος, ὁ, Polyb.

Aleria, Ἀλερία, ας, ἡ, Diod.; Ἀλαλίη, ἡ, Hdt.

Alesia, Ἀλεσία and Ἀλησία, ας, ἡ, Strab., etc.

Aletes, Ἀλήτης, Dor. Ἀλάτας, ὁ, Pind.; *descendants of Aletes*, Ἀληταδαι, οἱ, Call.

Aleuas, Ἀλεύας, ου, ὁ, Pind., etc.; *son* or *descendant of Aleuas*, Ἀλευάδης, ου, ὁ, Hdt.

Alēus, Ἄλεος (also -ώς), ου, ὁ, Ap. Rh.

Alexander, Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.; *of* or *relating to Alexander*, Ἀλεξάνδρειος, α, ον, Strab.; and -δρῖνός, ἡ, όν, Diog. L.; *Alexander-like*, Ἀλεξανδρώδης, ες, Menand.; *a partisan of Alexander*, Ἀλεξανδριστής, οῦ, ὁ, Plut.; *flatterers of Alexander*, Ἀλεξανδροκόλακες, οἱ, Ath.; *to imitate* or *favor Alexander*, Ἀλεξανδρίζω, Id.

Alexandra, Ἀλεξάνδρα, ας, ἡ, Anth.

Alexandrēa or Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Strab., Arr., etc.; *an inhabitant of Alexandrea*, Ἀλεξανδρεύς, έως, ὁ, Ἀλεξανδρειᾶνός, -δρειώτης, ὁ, Strab., etc.; adj., Ἀλεξανδρεωτικός, ή, όν, Luc.

Alexandropolis, Ἀλεξανδρόπολις, ιος, ἡ, Plut.

Alexarchus, Ἀλέξαρχος, ου, ὁ, Thuc.

Alexias, Ἀλεξίας, ου, ὁ, Xen.

Alexidemus, Ἀλεξίδημος, ου, ὁ, Plat.

Alexicles, Ἀλεξικλῆς, έους, ὁ, Thuc.

Aleximachus, Ἀλεξίμαχος, ου, ὁ, Æschin.

Alexis, Ἄλεξις, ιδος, ὁ, Lys., etc.

Algidus Mons, Ἄλγιδον, τό, Dion.

Algier, Ἰκόσιον, τό, Ptol.

Alimus, *vid.* Halimus.

Allia, the, Ἀλλίας or Ἀλίας, ου, ὁ, Plut.; *the defeat of the Allia*, ἥττα ἡ Ἀλλιάς (άδος), Id.

Allīfæ, Ἀλλῖφαι, ῶν, αἱ, Strab.

Allobroges, the, Ἀλλόβρογες, ων, οἱ, Strab.; also -βριγες, Polyb.

Almaden, Σισάπων, ωνος, ὁ, Strab.

Almōpes, the, Ἀλμῶπες, ων, οἱ, Thuc.

Alōeus, Ἀλωεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *sons* or *descendants of Aloeus*, Ἀλωεῖδαι, οἱ, Apollod.; in Hom. παῖδες Ἀλωῆος, also Ἀλωϊάδαι, Ap. Rh.

Alōpe, Ἀλόπη, ης, ἡ, Hom., etc.; *inhabitant of Alope*, Ἀλοπεύς, έως, and Ἀλοπίτης, ου, ὁ, Strab.

Alōpēce, Ἀλωπεκή, ή, and -πεκαί, αἱ, hence Ἀλωπεκῆθεν, *from Alopece*, Plat.; *in Alopece*, Ἀλωπεκῆσι, Hdt.

Alopeconnesus, Ἀλωπεκόννησος, ου, ἡ, Dem.

Alopecus, Ἀλώπεκος, ου, ὁ, Plut.

Alōrus, Ἄλωρος, ου, ἡ (also Ἀλωρίς), Strab.; *an inhabitant of Alorus*, Ἀλωρίτης, ου, ὁ, Ptol.

Alpeni, Ἀλπηνοί, ῶν, οἱ, Hdt.; also Ἀλπηνὸς πόλις, Id.

Alphesibœa, Ἀλφεσίβοια, ας, ἡ, Theoc., etc.

Alphēus, the, Ἀλφειός, Dor. Ἀλφεός, οῦ, ὁ, Hom., etc.—Man's name, also Ἀλφεύς, ὁ, Hdt.; and Ἀλφαῖος, ὁ, N. T.

Alpis, the, Ἄλπις, ιος, ὁ, Hdt.

Alpistus, Ἄλπιστος, ου, ὁ, Æsch.

Alps, the, Ἄλπεις, εων, αἱ, Strab.; Ἄλπεια ὄρη, τά, Id.; Ἀλπεινὰ ὄρη, τά, Polyb.; Ἄλπια, τά, Posidon.; also in sing. ἡ Ἄλπις, ιος, Dion. P.; *the inhabitants of the Alps*, οἱ Ἄλπειοι, Strab.; *at the foot of the Alps*, ὑπάλπειος, α, ον, Plut.

Alsium, Ἄλσιον, ου, τό, Strab.

Altes, Ἄλτης, ου Ep. αο and εω, ὁ, Hom.

Althæa, Ἀλθαία, ας, ἡ, Hom., etc.

Althæmenes, Ἀλθαιμένης, ους, ὁ, Strab., etc.

Altinum (*Altino*), Ἄλτῖνον, ου, τό, Strab.

Altis, Ἄλτις, εως, ἡ, Pind., etc.

Alyattes, Ἀλυάττης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Alus, Ἄλος, ου, ὁ and ἡ, Hom., etc.

Alybe, Ἀλύβη, ης, ἡ, Hom.; *inhabitant of Alybe*, Ἀλυβεύς, έως, ὁ, fem. Ἀλυβηΐς, ίδος, Euphor.

Alypētus, Ἀλύπητος, ου, ὁ, Xen.

Alyzia, Ἀλυζία, ας, ἡ, Thuc.; *inhabitant of Alyzia*, Ἀλυζαῖος, ὁ, Diod.

Amadocus, Ἀμάδοκος, ου, ὁ, Xen.

Amalek, Ἀμαλήκ, ὁ (indecl.), LXX.

Amalekites, the, Ἀμαλήκ, ὁ (collect., indecl.), LXX.; Ἀμαλκῖται, ῶν, οἱ, Joseph.

Amalthea, Ἀμάλθεια, ας, ἡ, Call.

Amanda, Ἀγαπητή, ῆς, ἡ.

Amānus, Mount, Ἀμᾶνόν, οῦ, τό, and Ἀμᾶνός, οῦ, ὁ, Strab.; *the Amanian Pass, Pass of Amanus*, Ἀμανίδες or Ἀμανικαὶ πύλαι, αἱ, Polyb., etc.

Amaryllis, Ἀμαρυλλίς, ίδος, ἡ, Theoc.

Amarynceus, Ἀμαρυγκεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Amarynceus*, Ἀμαρυγκείδης, ὁ, Id.

Amarynthus, Ἀμάρυνθος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Amarynthus, Amarynthian*, Ἀμαρύνθιος, and -ρύσιος, α, ον, Paus.; pecul. fem. Ἀμαρυνθιάς, άδος, Anth.

Amasa, Ἀμεσαΐ, ὁ (indecl.), LXX.

Amasēa, Ἀμάσεια, ας, ἡ, Strab.

Amāsis, Ἄμασις, ιος, ὁ, Hdt.

Amastris, Ἄμαστρις, ιδος and εως, Ion. Ἀμηστρις, ιος, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Amastris*, Ἀμαστριανός, ή, όν, Strab.

Amathēa, Ἀμάθεια, ας, ἡ, Hom.

Amāthus, Ἀμάθους, οῦντος, ὁ, Hdt.; adj., *of Amathus, Amathusian*, Ἀμαθούσιος, α, ον, Id.

Amaziah, Ἀμεσσίας, ου, ὁ, LXX.

Amazon, *vid.* p. 22; *Amazonian*, Ἀμαζόνιος, α, ον, Ap. Rh.; pecul. fem. Ἀμαζονίς, ίδος, Plat. Some of the principal Amazons were Ἀντιόπη, Ἀλκίππη, Θάληστρις, Ἱππολύτη, Πενθεσίλεια, Μελανίππη. Epith. ἀντιάνειραι.

Ambiani, Ἀμβιᾶνοί, οἱ, Strab.

Ambiorix, Ἀμβιόριξ, ιγος, ὁ, Dio C.

Ambracia, Ἀμπρακία, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; Ἀμβρακία, Xen., etc.; *an Ambracian* or *Ambraciot*, Ἀμπρακιώτης, Ion. -ιήτης, ὁ, Hdt.; fem. -ῶτις, ίδος, Thuc., -κιεύς, έως Ep. ῆος, Ap. Rh.; adj., Ἀμπρακινός, ή, όν, Thuc., -κικός, ή, όν, Polyb., fem. also Ἀμβρακίς, Diog.

Ambrōnes, the, Ἄμβρωνες, ωνος, οἱ, Strab.

Ambrose, Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, Anth.

Ameles, Ἀμέλης, ητος, ὁ, Plat.

Amelia or Ameria, Ἀμερία, ας, ἡ, Strab.; *of Ameria*, Ἀμερῖνος, η, ον.

Amiantus, Ἀμίαντος, ου, ὁ, Hdt.

Amiens, Σαμαροβρίουα, Ptol.

Amilcar, *vid.* Hamilcar.

Amīniades, Ἀμεινιάδης, ου, ὁ, Thuc., prop. patron. from

Aminias, Ἀμεινίας, ου, ὁ, Hdt., etc.

Aminocles, Ἀμεινοκλῆς, έους, ὁ, Hdt.

Amipsias, Ἀμειψίας, ου, ὁ, Ar.

Amisia, *the Ems*, Ἀμασίας, ου, ὁ, Strab.; Ἀμάσιος, ὁ, Ptol.

Amisodarus, Ἀμισώδαρος, ου, ὁ, Hom.

Amisus, Ἄμισος, ου, ἡ, Strab.; *of* or *belonging to Amisus*, Ἀμισηνός, ή, όν, Id.

Amiternum, Ἀμίτερνον, ου, τό, Strab.; adj., *of Amiternum*, Ἀμιτερνῖνος, η, ον, Id.

Ammeas, Ἀμμέας, ου, ὁ, Thuc.

Ammia, Ἀμμία, ἡ, Anth.

Ammiānus, Ἀμμιανός, οῦ, ὁ, Anth.

Ammon, Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.; also Ἄμμάν, ὁ (indecl.), LXX.; *an Ammonite*, Ἀμμανίτης, ου, ὁ, Id.

Ammonia, Ἀμμωνία, ας, ἡ, Ptol.; *the inhabitants of Ammonia*, Ἀμμώνιοι, οἱ, Hdt.; adj., *Ammonian*, Ἀμμωνιακός, ή, όν, Anth.; fem. Ἀμμωνιάς, άδος, i. e., *Libyan*, Eur.

Ammonius, Ἀμμώνιος, ου, ὁ, Plut., etc.

Amnisus, Ἀμνῖσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; fem. adj. Ἀμνισίς, ίδος, Call.

Amomphārētus, Ἀμομφάρετος, ου, ὁ, Hdt.

Amopaon, Ἀμοπάων, ονος, ὁ, Hom.

Amor, *vid.* Cupid.

Amorges, Ἀμόργης, ὁ, Hdt.

Amorgus, Ἀμοργός, οῦ, ἡ, Strab.; also Ἀμόργη, Nicol.; *of Amorgus*, Ἀμοργῖνος, η, ον, Steph. B.

Amorites, the, Ἀμορραῖοι, οἱ, LXX.

Amos, Ἀμώς ὁ (indecl.), LXX.

Ampe, Ἄμπη, ης, ἡ, Hdt.

Ampelidas, Ἀμπελίδας, ου, ὁ, Thuc.

Ampelus, Ἄμπελος, ου, ὁ, Hdt.

Ampheres, Ἀμφήρης, ους, ὁ, Plat.

Amphiālus, Ἀμφίαλος, ὁ, Hom.

Amphiaraus, Ἀμφιάραος, ου, ὁ, Ion. Ἀμφιάρεως, Hom., etc.; *temple of Amphiaraus*, Ἀμφιάρειον, τό, Strab.

Amphias, Ἀμφίας, ου, ὁ, Thuc.

Amphicæa, Ἀμφικαια, ἡ, Hdt.

Amphicles, Ἀμφικλῆς, έους, ὁ, Theoc., etc.

Amphiclus, Ἄμφικλος, ου, ὁ, Hom.

Amphicrates, Ἀμφικράτης, ους, ὁ, Hdt.

Amphictyon, Ἀμφικτύων, ονος, ὁ, Hdt.

Amphictyons, the, Ἀμφικτύονες, ων, οἱ; Oratt.; *the Amphictyonic league*, ἡ Ἀμφικτυονία, Oratt.; adj., *of* or *belonging to the Amphictyons, Amphictyonic*, Ἀμφικτυονικός, ή, όν, Dem.; e. g., *the Amphictyonic council*, ἡ Πυλαία, Hdt.; τὸ Ἀμφικτ. συνέδριον, Strab.; also without συνέδριον, Id.; ἡ Ἀμφικτυονικὴ σύνοδος, Dion.; pecul. fem. Ἀμφικτυονίς, ίδος, e. g.,

πόλις, Æschin.; *a deputy to the Amphictyonic council*, Πυλαγόρας, ου, ὁ, Dem.

AMPHIDAMAS, Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Hom., etc.

AMPHIDORUS, Ἀμφίδωρος, ου, ὁ, Thuc.

AMPHILOCHIA, Ἀμφιλοχία, ας, ἡ, Thuc.; *the Amphilochians*, οἱ Ἀμφίλοχοι, Id.; adj., *Amphilochian*, -λοχικός, ή, όν, Id.

AMPHILOCHUS, Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, Hom., etc.

AMPHILŬTUS, Ἀμφιλῦτος, ου, ὁ, Hdt.

AMPHIMĀCHUS, Ἀμφίμᾰχος, ου, ὁ, Hom., etc.

AMPHIMEDON, Ἀμφιμέδων, οντος, ὁ, Hom.

AMPHIMNESTUS, Ἀμφίμνηστος, ου, ὁ, Hdt.

AMPHINŌME, Ἀμφινόμη, ης, ἡ, Hom.

AMPHINŌMUS, Ἀμφίνομος, ου, ὁ, Hom.

AMPHĪON, Ἀμφίων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *of* or *relating to Amphion*, Ἀμφιόνιος, α, ον, Eur.; *temple of Amphion*, Ἀμφεῖον or Ἄμφειον, τό, Xen.

AMPHIUS, Ἄμφιος, ου, ὁ, Hom.

AMPHIPOLIS, Ἀμφίπολις, εως, ἡ, Thuc.; earlier, Ἐννέα ὁδοί, Hdt., etc.; *an Amphipolitan*, Ἀμφιπολίτης, ου, ὁ, Xen.

AMPHĪRO, Ἀμφῑρώ, οῦς, ἡ, Hes.

AMPHIS, Ἄμφις, ιδος, ὁ, Ath.

AMPHISSA, Ἄμφισσα, ης, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Amphissa*, Ἀμφισσεύς, έως, ὁ, Thuc.

AMPHISTREUS, Ἀμφιστρεύς, έως, ὁ, Æsch.

AMPHITHEA, Ἀμφιθέα, ας, ἡ, Hom., etc.

AMPHITHEMIS, Ἀμφίθεμις, ιδος, ὁ, Ap. Rh.

AMPHITHEUS, Ἀμφίθεος, ου, ὁ, Ar.

AMPHITHOË, Ἀμφιθόη, ης, ἡ, Hom.

AMPHITRĪTE, Ἀμφῑτρίτη, ης, ἡ, Hom., etc. Epith. ἀγάστονος, εὐσφῦρος, κυανῶπις.

AMPHITROPE, Ἀμφιτρόπη, ης, ἡ, *in Amphitrope*, Ἀμφιτροπῆσιν, Æschin.; *an inhabitant of* (the deme) *Amphitrope*, Ἀμφιτροπαιεύς, έως, ὁ, Lys.

AMPHITRYON, Ἀμφιτρύων, ωνος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Amphitryon*, Ἀμφιτρῦωνιάδης, ου, ὁ, Hes.

AMPHOTERUS, Ἀμφότερος, ου, ὁ, Hom.

AMPHRŸSUS, THE, Ἀμφρῦσός, οῦ, ὁ, Ap. Rh.

AMPYX or AMPYCUS, Ἄμπυξ, υκος, or Ἄμπυκος, ου, ὁ, Paus., etc.; *son of Ampycus* or *Ampyx*, Ἀμπῡκίδης, ου, ὁ, Hes.

AMULIUS, Ἀμούλιος, ου, ὁ, Plut.; Ἀμώλιος, ὁ, Strab.

AMYCLA, Ἀμύκλα, ἡ, Apollod.

AMYCLÆ, Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; *of Amyclæ, Amyclæan*, Ἀμυκλαῖος, α, ον, Thuc., etc.; *an Amyclæan*, Ἀμυκλαιεύς, έως, ὁ, and -κλαῖος, ὁ, Xen.; fem. adj. Ἀμυκλαΐς, ίδος, *from Amyclæ*, Ἀμύκλᾱθεν, Pind.; *to speak Amyclæan* (i. e., Laconian), Ἀμυκλαΐζω, Theoc.

AMYCLAS, Ἀμύκλας, α, ὁ, Paus.

AMYCUS, Ἄμῡκος, ου, ὁ, Ap. Rh.; *slayer of Amycus*, Ἀμυκοφόνος, ου, ὁ, Opp.

AMYDON, Ἀμυδών, ῶνος, ἡ, Hom.; adj., *Amydonian*, Ἀμυδώνιος, α, ον, Steph. B.

AMYMONE, Ἀμυμώνη, ης, ἡ, Paus.; adj., *Amymonean*, Ἀμυμώνιος, α, ον, Eur.

AMYNANDRUS, Ἀμύνανδρος, ου, ὁ, Plat.

AMŸNIAS, Ἀμυνίας, ου, ὁ, Ar.

AMYNTAS, Ἀμύντας, α and ου, ὁ, Hdt., etc.; dim. (as term of endearment), Ἀμύντιχος, ὁ, Theoc.

AMYNTOR, Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Amyntor*, Ἀμυντορίδης, ου, ὁ, Pind.

AMYNON, Ἀμύνων, οντος, ὁ, Ar.

AMYRIS, Ἄμυρις, ιος, ὁ, Hdt.

AMYRTÆUS, Ἀμυρταῖος, ου, ὁ, Hdt.

AMYRUS, THE, Ἄμυρος, ου, ὁ, Ap. Rh.; *of* or *belonging to the Amyrus*, Ἀμυρικός, ή, όν, Polyb.

AMYTHAON, Ἀμυθάων, ονος, ὁ, Hom., etc., Dor. form Ἀμυθάν, Pind., and Ion. Ἀμυθέων, Hdt.; *son* or *descendant of Amythaon*, Ἀμυθᾱονίδης, ὁ, Pind.

ANACĒUM, Ἀνάκειον, ου, τό, Thuc.

ANACHARSIS, Ἀνάχαρσις, ιδος and ιος, ὁ, Hdt., etc. (dat. -χάρσι).

ANACREON, Ἀνακρέων, οντος, ὁ, Hdt., etc.

ANACTORIUM, Ἀνακτόριον, ου, τό, Thuc.; adj., *of Anactorium, Anactorian*, Ἀνακτόριος, α, ον, Hdt., etc.

ANÆA, Ἀναία, ας, ἡ, Paus.; τὰ Ἀναια, Thuc.; adj., *Anæan*, Ἀναῖτης, ὁ, fem. Ἀναΐτις, ιδος, Id.

ANÆTIUS, Ἀναίτιος, ου, ὁ, Xen.

ANAÏTIS, Ἀναΐτις, ιδος, ἡ, Strab.

ANAGNIA, Ἀνάγνειαι, ῶν, αἱ, Polyb.; Ἀναγνία, ἡ, Strab.

ANAGYRUS, Ἀναγυροῦς, οῦντος, ὁ, *from Anagyrus*, Ἀναγυρουντόθεν, Ar.; *an inhabitant of* (the deme) *Anagyrus*, Ἀναγυράσιος, ὁ, Hdt., etc.

ANANIAS, Ἀνανίας, α, ὁ, N. T.

ANANIUS, Ἀνάνιος, ου, ὁ, Ath.

ANAPHE or ANAPHI, Ἀνάφη, ης, ἡ, Ap. Rh.

ANAPHES, Ἀνάφης, εω, ὁ, Hdt.

ANAPHLYSTUS, Ἀνάφλυστος, ου, ὁ, Hdt.; *an inhabitant of* (the deme) *Anaphlystus*, Ἀναφλύστιος, ὁ, Ar.

ANĂPUS, THE, Ἄνᾰπος, ου, ὁ, Thuc.

ANAS, THE (mod. *Guadiana*), Ἄνας, α, ὁ, Strab.

ANASTASIUS, ANASTASIA, Ἀναστάσιος, ου, ὁ, Anth.; Ἀναστασίη, ης, ἡ, Id.

ANAURUS, THE, Ἀναυρός, οῦ, ὁ, Hes.

ANAXAGORAS, Ἀναξαγόρας, α and ου, ὁ, Plat., Paus.; *descendants of Anaxagoras*, Ἀναξαγορίδαι, ῶν, οἱ, Paus.; *followers of Anaxagoras* (the philosopher), Ἀναξαγόρειοι, οἱ, Plat.

ANAXANDER, Ἀνάξανδρος, ου, ὁ, Hdt.

ANAXANDRIDES, Ἀναξανδρίδης, ου, ὁ (in form patron. of foreg.), Hdt., etc.

ANAXARCHUS, Ἀνάξαρχος, ου, ὁ, Plut.

ANAXIBIA, Ἀναξιβία, ας, ἡ, Paus., etc.

ANAXIBIUS, Ἀναξίβιος, ου, ὁ, Xen.

ANAXICRATES, Ἀναξικράτης, ους, ὁ, Xen.

ANAXILAUS, Ἀναξίλᾱος, ου, ὁ, Ion. -ίλεως, Dor. -ίλας, Hdt., etc.

ANAXIMANDER, Ἀναξίμανδρος, ου, ὁ, Plut.

ANAXIMENES, Ἀναξιμένης, ους, ὁ, Plut., etc.

ANAXINUS, Ἀναξῖνος, ου, ὁ, Dem.

ANAXIPPUS, Ἀνάξιππος, ου, ὁ, Ar.

ANAXO, Ἀναξώ, οῦς, ἡ, Anth.

ANCÆUS, Ἀγκαῖος, ου, ὁ, Hom., etc.

ANCHARES, Ἀγχάρης, ους, ὁ, Æsch.

ANCHIALE, Ἀγχιάλη, ης, ἡ (also Ἀγχιάλεια), Strab.; *inhabitant of Anchiale*, Ἀγχιαλεύς, ὁ, Steph.

ANCHIALUS, Ἀγχίᾰλος, ευ, ὁ, Hom.

ANCHISES, Ἀγχίσης, ου Ep. ᾱο and εω, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Anchises*, Ἀγχισιάδης, ου, ὁ, Hom. Epith. Δαρδανίδης, δαΐφρων, μεγαλήτωρ.

ANCHURUS, Ἄγχουρος, ου, ὁ, Plut.

ANCONA, Ἀγκών, ῶνος, ἡ, Strab.; *inhabitant of Ancona*, Ἀγκωνίτης and Ἀγκώνιος, ου, ὁ, Steph.; adj., Ἀγκωνιτανός, ή, όν, Ath.

ANCUS, Ἄγκος, ευ, ὁ, Plut.

ANCYLION, Ἀγκυλίων, ωνος, ὁ, Ar.

ANCYRA (*Angora, Angouri*), Ἄγκῦρα, ας, ἡ, Polyb.; adj., Ἀγκυρανός, ή, όν, Inscr.

ANDAMYAS, Ἀνδαμύας, ου, ὁ, Xen.

ANDANIA, Ἀνδανία, ας, ἡ, Strab., etc.; *inhabitant of Andania*, Ἀνδανιεύς, Steph.

ANDOCIDES, Ἀνδοκίδης, ευ, ὁ, Thuc.

ANDRÆMON, Ἀνδραίμων, ονος, ὁ, Paus.; *son of Andræmon*, Ἀνδραιμονίδης, ου, ὁ, Hom.

ANDREAS, Ἀνδρέας, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.

ANDREW, Ἀνδρέας, ου, ὁ, N. T.

ANDRISCUS, Ἀνδρίσκος, ου, ὁ, Paus.

ANDROBULUS, Ἀνδρόβουλος, ευ, ὁ, Hdt.

ANDROCLES, Ἀνδροκλῆς, έους, ὁ (Ion. -κλείης), Thuc., etc.

ANDROCLIDES, Ἀνδροκλείδης, ου, ὁ, Dem.

ANDROCLUS, Ἄνδρόκλος, ου, ὁ, Strab., etc.

ANDROCRATES, Ἀνδρεκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.

ANDROCYDES, Ἀνδροκύδης, ευς, ὁ, Plut., etc.

ANDRODAMAS, Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, Hdt.

ANDROGEOS, Ἀνδρόγεως, ω, ὁ, Plut.

ANDROMACHE, Ἀνδρομάχη, ης, ἡ, Hom.; also Ἀνδρομάχεια, ἡ, Lesch. Epith. Ἑετιώνη, Συγάτηρ μεγαλήτορος Ἑετίωνος, εὐσφυρος, ροδόσφυρος, λευκώλενος.

ANDROMACHUS, Ἀνδρόμαχος, ου, ὁ, Xen.

ANDROMEDA, Ἀνδρομέδα Ion. -έδη, ης, ἡ, Hdt.

ANDROMENES, Ἀνδρομένης, ους, ὁ, Dem.

ANDRON, Ἄνδρων, ωνος, ὁ, Plat.

ANDRONICUS, Ἀνδρόνῑκος, ου, ὁ, Ar., etc.; Ἀνδρώνῑκος, ὁ, Anth.

ANDROPHAGI, THE, Ἀνδροφάγοι, ων, οἱ, Hdt.

ANDROS, Ἄνδρος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *of Andros, Andrian*, Ἄνδριος, α, ον, Arist.

ANDROSTHENES, Ἀνδροσθένης, ους, ὁ, Thuc.

ANDROTION, Ἀνδροτίων, ωνος, ὁ, Plat.

ANEMURIUM, Ἀνεμούριον, ου, τό, Strab.

ANERISTUS, Ἀνήριστος, ου, ὁ, Hdt.

ANGELUS, Ἄγγελος, ου, ὁ, Plut.

ANGENIDAS, Ἀγγενίδας, ου and α, ὁ, Xen.

ANGLESEY (isle of), Μόννα, Dio C. and Μόνα, ἡ, Ptol.

ANGLI, THE, Ἄγγεῖλαι, ῶν, αἱ, Ptol.

ANGORA, *vid.* ANCYRA.

ANGRUS, THE, Ἄγγρος, ου, ὁ, Hdt.

ANĪCETUS, Ἀνίκητος, ου, ὁ, Ath., etc.

ANIGRUS, THE, Ἄνιγρος, ου, ὁ, Paus.; fem. adj. Ἀνιγριάς, άδος, Strab.; or Ἀνιγρίς, ίδος, Paus.

ANIO, THE (*Teverone*), Ἀνίης, ηνος, ὁ, Plut.; Ἀνίων, ωνος, ὁ, Strab.

ANNA or ANNE, Ἄννα, ης, ἡ, N. T.

ANNÆA, *vid.* ANÆA.

ANNÆUS, Ἀνναῖος, ου, ὁ, Dio C.

ANNAS, Ἄννας, α, ὁ, N. T.

ANNICERIS, Ἀννίκερις, εως and ιδος, ὁ, Luc.; *the followers of Anniceris*, οἱ Ἀννικέρειοι, Diog.

ANNIUS, Ἄννιος, ου, ὁ, Polyb., fem. Ἀννία.

ANOPÆA, Ἀνόπαια, ας, ἡ, Hdt.

ANTÆUS, Ἀνταῖος, ου, ὁ, Pind., etc.

ANTAGŌRAS, Ἀντάγόρας, ου, ὁ, Hdt.

ANTALCIDAS, Ἀνταλκίδας, ου, ὁ, Xen.; *the peace of Antalcidas*, ἡ ἐπ' Ἀνταλκίδου εἰρήνη, Xen.

ANTANDER, Ἄνταν̃δρος, ου, ὁ, Paus., etc.

ANTANDROS, Ἄνταν̃δρος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *Antandrian*, Ἀντάνδριος, α, ον, Thuc.

ANTEA, Ἄντεια, ας, ἡ, Hom.

ANTEMNÆ, Ἄντεμναι, ῶν, αἱ, Strab.; *an inhabitant of Antemnæ*, Ἀντεμνάτης, ου, ὁ, Steph. B.

ANTENOR, Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Antenor*, Ἀντηνορίδης, ου, ὁ, Id. Epith. ἄγανος, ἱππόδαμος, ἀντίθεος, ἰσόθεος, φιλόξενος, πεπυυμένος.

ANTEROS, Ἀντέρως, ωτος, ὁ, Eudoc.

ANTHEA, Ἄνθεια, ας, ἡ, Hom., etc.

ANTHEDON, Ἀνθηδών, όνος, ἡ, Hom.

ANTHELE, Ἀνθήλη, ης, ἡ, Hdt.

ANTHEMION, Ἀνθεμίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; *son of Anthemion*, Ἀνθεμίδης, ου, ὁ (for Ἀνθεμιωνίδης), Hom.

ANTHEMUS, Ἀνθεμοῦς, οῦντος, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of Anthemus, Anthemusian*, Ἀνθεμούσιος, α, ον, Thuc.

ANTHEMUSSA, Ἀνθεμοῦσσα, ης, ἡ, Hes.

ANTHENE, Ἀνθήνη, ης, ἡ, Thuc.

ANTHEUS, Ἄνθεύς, έως, ὁ, Anth.

ANTHONY, Ἀντώνιος, ου, ὁ, *vid.* ANTONIUS.

ANTHYLLA, Ἄνθυλλα, ης, ἡ, Hdt.; *inhabitant of Anthylla*, Ἀνθυλλαῖος and -υλλίτης, ου, ὁ.

ANTIA, Ἀντία, ας, ἡ, Dem.

ANTIANIRA, Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, Ap. Rh.

ANTIAS, Ἀντίας, ου and α, ὁ, Pind.

ANTIBES, *vid.* ANTIPOLIS.

ANTICHARES, Ἀντιχάρης, ους, ὁ, Hdt.

ANTICLEA, Ἀντίκλεια, ας, ἡ, Hom.

ANTICLES, Ἀντικλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.

ANTICLIDES, Ἀντικλείδης, ου, ὁ, Plut.

ANTICLUS, Ἄντικλος, ου, ὁ, Hom.

ANTICYRA, Ἀντίκιρρα, ας, ἡ (also later Ἀντίκυρρα, Ptol., and Ἀντίκυρα, Steph.), Hdt.; *inhabitant of Anticyra*, Ἀντικυρεύς and -κυραῖος, ὁ, Steph.

ANTIDORUS, Ἀντίδωρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

ANTIGENES, Ἀντιγένης, ους, ὁ, Thuc., etc.

ANTIGENIDAS, Ἀντιγενίδας, ου and α, ὁ, Ath.; *followers of Antigenidas*, Ἀντιγενίδειοι, οἱ, Plut.

ANTIGONE, Ἀντιγόνη, ης, ἡ, Trag.

ANTIGONEA, Ἀντιγόνεια, ας, ἡ, Strab.

ANTIGONUS, Ἀντίγονος, ου, ὁ, Ar., etc.

ANTILEON, Ἀντιλέων, οντος, ὁ, Xen.

ANTILIBANUS, Ἀντιλίβᾰνος, ου, ὁ, Strab.

ANTILOCHUS, Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Hom. Epith. ἀμύμων, μαχητής, μενεχάρμης.

ANTIMACHUS, Ἀντίμᾰχος, ου, ὁ, Hom., etc.

ANTIMENIDES, Ἀντιμενίδας, α, ὁ, Thuc. (also -ίδης), Arist.

ANTIMNESTUS, Ἀντίμνηστος, ου, ὁ, Thuc.

ANTIMŒRUS, Ἀντίμοιρος, ου, ὁ, Plat.

ANTINOË, Ἀντινόη, ης, ἡ, Paus.

ANTINOÜS, Ἀντίνοος (contr. -νους), ου, ὁ, Hom.

ANTIOCH, Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Antioch*, Ἀντιοχεύς, έως, and Ἀντιόχειος, ου, ὁ, Steph.; adj., Ἀντιοχικός, ή, όν, Strab.

ANTIOCHIS, Ἀντιοχίς, ίδος, ἡ, Plat.

ANTIOCHUS, Ἀντίοχος, ου, ὁ, Hdt., Dem., etc.; *sons* or *descendants of Antiochus*, Ἀντιοχίδαι, οἱ.

ANTIOPE, Ἀντιόπη, ης, ἡ, Hom., etc.

ANTIPATER, Ἀντίπατρος, ου, ὁ, Hdt., Dem., etc.

ANTIPATRIS, Ἀντιπατρίς, ίδος, ἡ, N. T.

ANTIPHANES, Ἀντιφάνης, ους, ὁ, Dem.

ANTIPHATES, Ἀντιφάτης, ου, ὁ (Ep. gen. -ταο, acc. -τῆα), Hom.

ANTIPHEMUS, Ἀντίφημος, ου, ὁ, Hdt.

ANTIPHILUS, Ἀντίφιλος, ου, ὁ, Dem.

ANTIPHON, Ἀντιφῶν, ῶντος, ὁ, Thuc., etc.

ANTIPHONUS, Ἀντίφονος, ου, ὁ, Hom.

ANTIPHUS, Ἄντιφος, ου, ὁ, Hom.

ANTIPOLIS, Ἀντίπολις, εως, ἡ, Polyb.

ANTIRRHIUM, Ἀντίῤῥιον, ου, τό (ἄκρον), Strab.

ANTISSA, Ἄντισσα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of Antissa, Antissæan*, Ἀντισσαῖος, α, ον, Thuc.

ANTISTHENES, Ἀντισθένης, ους, ὁ, Oratt.

ANTISTIUS, ANTISTIA, Ἀντίστιος, ου, ὁ, and Ἀντιστία, ας, ἡ, Plut.

ANTITAURUS, Ἀντίταυρος, ου, ὁ, Strab.

ANTIUM, Ἄντιον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Antium*, Ἀντιᾶτης, ου, ὁ, Polyb.

ANTONIA, Ἀντωνία, ας, ἡ, Anth.

ANTONINUS, Ἀντωνῖνος, ου, ὁ, Hdn.

ANTONIUS, Ἀντώνιος, ου, ὁ, Plut.; adj., *of Antonius*, Ἀντωνίειος, α, ον.

ANTRON, Ἄντρών, ῶνος, ὁ and ἡ, Hom.; adj., Ἀντρώνιος, α, ον, Prov.

ANTYLLUS, Ἄντυλλος, ου, ὁ, Plut.

ANUBIS, Ἄνουβις, ιδος, ὁ, Luc.; *temple of Anubis*, Ἀνουβίδειον, τό, Id.

ANXUR, Ἄνξωρ, Diod.; *vid.* TARRACINA.

ANYSIS, Ἄνυσις, ιος, ὁ, Hdt.—Also (a city) Ἄνυσις, ιος and εως, ἡ, Hdt.; adj., Ἀνύσιος, α, ον.

ANYSUS, Ἄνυσος, ου, ὁ, Hdt.

ANYTE, Ἀνύτη, ης, ἡ, Anth.

ANYTUS, Ἄνυτος, ου, ὁ, Dem.

AONES, THE, Ἄονες, ων, οἱ, Strab., *Aonian*, Ἀόνιος, α, ον, Ap. Rh. *Vid.* BŒOTIA.

AOSTA, Αὐγοῦστα Πραιτωρία, ἡ, Strab.

APAMEA, Ἀπάμεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Apamea*, Ἀπαμιεύς, έως, ὁ, Id.

APARYTÆ, Ἀπαρύται, ῶν, οἱ, Hdt.

APATURIUS, Ἀπατούριος, ου, ὁ, Dem.

APELLES, Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, Luc., etc.; *of Apelles, Apellean*, Ἀπέλλειος, α, ον, Anth.

APEMANTUS, Ἀπήμαντος, ου, ὁ, Plat.

APENNINES, THE, Ἀπεννῖνος, ου, ὁ, and -νῖνον, τό, Strab.; also Ἀπέννιον, Dion. P.; adj., *Apennine*, Ἀπεννῖνος, η, ον.

APESAS, Ἀπέσας, αντος, ὁ, Hes.: adj., *Apesantian*, Ἀπεσάντιος, α, ον, Paus.

APHAREUS, Ἀφαρεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *sons of Aphareus*, Ἀφαρητίδαι, ῶν, οἱ, Pind.; Ἀφαρητιάδαι, οἱ, Ap. Rh.; adj., Ἀφαρήϊος, α, ον, Theoc.

APHETÆ, Ἀφεταί, ῶν, αἱ, Hdt.; adj., Ἀφεταῖος, α, ον, Steph.

APHIDAS, Ἀφείδας, αντος, ὁ, Hom.

APHIDNÆ, Ἄφιδνα, ης, ἡ, Dem.; Ἄφιδναι, αἱ, Hdt.; adj., *of Aphidnæ*, Ἀφιδναῖος, α, ον, Hdt.; *to Aphidnæ*, Ἀφίδναζε, Dem.

APHOBETUS, Ἀφόβητος, ου, ὁ, Dem.

APHOBUS, Ἄφοβος, ου, ὁ, Dem.

APHRODISIA, Ἀφροδίσια, ας, ἡ, Thuc.

APHRODĪSIAS, Ἀφροδισιάς, άδος, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Aphrodisias*, Ἀφροδισιεύς, έως, ὁ, Paus.

APHRODISIUM, Ἀφροδίσιον, ου, τό, Strab.

APHRODITE, *vid.* VENUS.

APHTHITIC NOME, THE, Ἀφθίτης νομός, ὁ, Hdt.

APHTHONIUS, Ἀφθόνιος, ου, ὁ, Gram.

APHYTIS, Ἄφῦτις, ιος, ἡ, Hdt., Thuc.; *an inhabitant of Aphytis*, Ἀφυταῖος, ὁ, Plut.

APIA, *vid.* PELOPONNESUS.

APICIUS, Ἀπίκιος, ου, ὁ, Suid.; adj., *Apician*, Ἀπίκιος, α, ον, Ath.

APIDANUS, THE, Ἀπιδανός, οῦ, ὁ, Ion. Ἠπιδανός, Hdt., etc.

APION, Ἀπίων, ωνος, ὁ, Gram.

APIS, Ἄπις, ιδος and ιος, ὁ, Æsch., Hdt., etc.

APISAON, Ἀπῖσάων, ονος, ὁ, Hom.

APOLLO, Ἀπόλλων, ωνος, ὁ (acc. Ἀπόλλω, and voc. Ἄπολλον), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Apollo*, Ἀπολλώνιος, α, ον, Pind.; also called Φοῖβος, Λοξίας, Παιών, Παιάν, Σμινθεύς, Ὑπερίων. Epith. ἀργυρότοξος, κλυτότοξος, χρυσότοξος, τοξοφόρος, ἑκηβόλος, ἑκατηβόλος, ἑκάεργος, ἑκατηβελέτης, ἀκερσεκόμης, ἀκεσίμβροτος, ἀποτρόπαιος, δαφνηφόρος, λαοσσόος, Λητοΐδης, εὐθορμιγξ, χρυσοβέλεμνος, etc. (ᾶ, but in oblique cases in Homer long).

Temple of Apollo, Ἀπολλώνιον, τό, Thuc.

APOLLOCRATES, Ἀπολλοκράτης, ους, ὁ, Plut., etc.

APOLLODORUS, Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, Lys., Plat., etc.

APOLLONIA, Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Hdt., Xen., etc.; *an inhabitant of*

Apollonia, Ἀπολλωνιάτης, ου, ὁ, fem. -νιᾶτις, ιδος, Strab.

Apollonides, Ἀπολλωνίδης, ου, ὁ, Xen., Dem., etc.

Apollonis, Ἀπολλωνίς, ίδος, ἡ, Plut., etc.

Apollonius, Ἀπολλώνιος, ου, ὁ, Plut., etc.

Apollophanes, Ἀπολλοφάνης, ους, ὁ, Hdt., etc.

Apollos, Ἀπολλώς, ώ, ὁ (acc. Ἀπολλώ), N. T.

Apollyon, Ἀπολλύων, οντος, ὁ, N. T.

Appia, Ἀππία, ας, ἡ, Strab.

Appian, Ἀππιανός, οῦ, ὁ,

Appian Way, the, ἡ Ἀππία ὁδός, Strab.

Appius, Ἄππιος, ου, ὁ, Plut.

Apries, Ἀπρίης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Apronianus, Ἀπρωνιᾱνός, οῦ, ὁ, Dio C.

Apronius, Ἀπρώνιος, ου, ὁ, Dio C.

Aptera, Ἀπτέρα, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Aptera*, Ἀπτειραῖος, ὁ, Plut.

Apuleius, Ἀπολήϊος, ου, ὁ, Anth.

Apulia, Ἀπουλία, ας, ἡ, Strab., etc.; *the Apulians*, οἱ Ἄπουλοι, Hdt.

Aquæ Sextiæ, *vid.* Aix.

Aquila, Ἀκύλας or Ἀκύλα, ὁ, Anth.

Aquileia, Ἀκυληῖα, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Aquileia*, Ἀκυλήϊος, ὁ, Hdn.

Aquilius, Ἀκύλλιος, ου, ὁ, Strab.

Aquinius, Ἀκυΐνιος, ου, ὁ, Plut.

Aquinum, Ἀκουΐνον, ου, τό, Strab.

Aquitania, Ἀκουϊτᾱνία and -τᾶνή, ἡ, Strab.; *inhabitants of Aquitania*, Ἀκουϊτᾶνοί, ῶν, οἱ, Id.

Arabia, Ἀρᾰβία, ας, ἡ, Hdt., etc.; divided into Ἀραβία ἡ ἔρημος, ἡ εὐδαίμων, and ἡ πετραία, Strab.; *an Arab*, Ἄραψ, gen. Ἄραβος, ὁ, pl. Ἄραβες, Xen.; fem. Ἀράβισσα, ἡ, Tzetz.; adj., *Arabian*, Ἀρᾰβιος, α, ον, Hdt., and Ἀρᾰβικός, ή, όν, Dion. P. (first α long in Dion. P. in arsis).

Arabian Gulf, the, Ἀράβιος κόλπος, ὁ, Hdt.; also *vid.* Red Sea.

Arachnæum, Ἀραχναῖον, ου, τό, Æsch.

Arachne, Ἀράχνη, ης, ἡ, Luc.

Arachosia, Ἀραχωσία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Arachosia*, Ἀραχώτης, ου, ὁ, Dion. P., and Ἀραχωτός, ὁ, Strab.

Aracus, Ἄρακος, ου, ὁ, Xen.

Aradus, Ἄραδος, ου, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Aradus*, Ἀράδιος, ου, ὁ, Hdt.

Aræthyrea, Ἀραιθυρέα, ας, ἡ, Hom., etc.; *from Aræthyrea*, Ἀραιθυρέηθεν, Ap. Rh.

Aramæi, the, Ἀραμαῖοι, ων, οἱ, Strab.

Araphen, Ἀραφήν, ῆνος, ὁ, Steph.; *of* (the deme) *Araphen*, Ἀραφήνιος, Isæ.; *to Araphen*, Ἀραφῆνάδε, Dem.

Arar, the (mod. *Saone*), Ἄραρ, αρος, ὁ, Strab.

Ararat, Mount, τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ, LXX.; Ἄβος, ου, ὁ, Strab.

Ararus, the, Ἄραρος, ου, ὁ, Hdt.; —(man's name), Ἀραρώς, ώ, ὁ, Ath.

Araspas, Ἀράσπας, ου, ὁ, Xen.

Aratus, Ἄρᾶτος, ου, ὁ (the later and usual form), Ep. and Ion. Ἄρητος, Hom., etc.

Arausio (mod. *Orange*), Ἀραυσίων, ωνος, ἡ, Strab.

Aravisci, Ἀράβισκοι, ων, οἱ, Ptol.

Araxes, the, Ἀράξης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to the Araxes*, Ἀραξηνός, ή, όν, Strab.

Araxus, Ἄραξος, ου, ὁ, Polyb.

Arbaces, Ἀρβάκης, ου, ὁ, Xen., etc.

Arbela, Ἄρβηλα, ων, τά, Strab.; adj., Ἀρβηληνός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Ἀρβηλῖτις, ιδος, Ar.

Arbupales, Ἀρβουπάλης, ου, ὁ, Ar.

Arcadia, Ἀρκᾰδία, ας, ἡ, Hom., etc.; *from Arcadia*, Ἀρκαδίηθεν, Ap. Rh.; *Arcadian*, Ἀρκάς, άδος, ὁ, Hom., etc.; in pl., οἱ Ἀρκάδες, *the Arcadians*; Ἀρκαδικός, ή, όν, Xen.; pecul. fem. Ἀρκάδισσα, Iambl.

Arcadius, Ἀρκάδιος, ου, ὁ, Phot.

Arcas, Ἀρκάς, άδος, ὁ, Paus.; *son of Arcas*, Ἀρκασίδης, ου, ὁ, Call.

Arcesas, Ἀρκέσας, αντος, ὁ, Dem.

Arcesilaus, Ἀρκεσίλᾱος, ου, ὁ, Ion. -ίλεως, and Dor. -ίλας, α, Hom., Pind., Hdt., etc.

Arcesius, Ἀρκείσιος, ου, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Arcesius*, Ἀρκεισιάδης, ου, ὁ, Id.

Arceus, Ἀρκεύς, έως, ὁ, Æsch.

Archagoras, Ἀρχαγόρας, ου, ὁ, Xen.

Archandrus, Ἄρχανδρος, ου, ὁ, Hdt.

Archebiades, Ἀρχεβιάδης, ου, ὁ, Oratt.

Archebius, Ἀρχέβιος, ου, ὁ, Dem.

Archedamas, Ἀρχεδάμας, αντος, ὁ, Dem.

Archedemus, Ἀρχέδημος, ου, ὁ (Dor. -δᾶμος), Æsch., Xen., etc.

Archedice, Ἀρχεδίκη, ης, ἡ, Simon.

Archedicus, Ἀρχίδικος, ου, ὁ, Ath.

Archelaus, Ἀρχέλᾱος, ου, ὁ (Dor. also -λας), Hdt., Thuc., etc.

Archelochus, Ἀρχέλοχος, ου, ὁ, Hom.

Archemachus, Ἀρχίμᾰχος, ου, ὁ, Strab., etc.

Archemorus, Ἀρχίμορος, ου, ὁ, Luc.

Archeneus, Ἀρχένεως, ω, ὁ, Oratt.

Archenomides, Ἀρχενομίδης, ου, ὁ, Dem.

Archenomus, Ἀρχένομος, ου, ὁ, Ar.

Archepolis, Ἀρχίπολις, ιδος, ὁ, Plat., another form Ἀρχέπτολις.

Archeptolemus, Ἀρχεπτόλεμος, ου, ὁ, Hom., etc.

Archestratides, Ἀρχεστρᾰτίδης, ου, ὁ, Hdt., etc.

Archestratus, Ἀρχέστρᾰτος, ου, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Archestratus*, Ἀρχεστράτειος, Suid.

Archetimus, Ἀρχέτῑμος, ου, ὁ, Thuc.

Archetion, Ἀρχετίων, ωνος, ὁ, Dem.

Archephon, Ἀρχεφῶν, ῶντος, ὁ, Dinarch.

Archiades, Ἀρχιᾶδης, ου, ὁ, Dem.

Archias, Ἀρχίας, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

Archibius, Ἀρχίβιος, ου, ὁ, Luc.

Archidamia, Ἀρχιδᾰμία, ας, ἡ, Paus.

Archidamus, Ἀρχίδᾰμος (Ion. -δημος), ου, ὁ, Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Archidamus*, Ἀρχιδᾰμιος, α, ον, Thuc.

Archidice, Ἀρχιδίκη, ης, ἡ, Hdt.

Archilochus, Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, Pind., Hdt.

Archimachus, Ἀρχίμᾰχος, ου, ὁ, Dem.

Archimedes, Ἀρχιμήδης, ους, ὁ, Polyb., etc.

Archinus, Ἀρχῖνος, ου, ὁ, Oratt.

Archippe, Ἀρχίππη, ης, ἡ, Dem.

Archippus, Ἄρχιππος, ου, ὁ, Oratt.

Architeles, Ἀρχιτέλης, ους, ὁ, Anth., etc.

Archon, Ἄρχων, οντος, ὁ, Ar.

Archonides, Ἀρχωνίδης, ου, ὁ, Thuc.

Archytas, Ἀρχύτας, α, ὁ, Xen.

Arcteus, Ἀρκτεύς, έως, ὁ, Æsch.

Arctinus, Ἀρκτῖνος, ου, ὁ, Ath.

Arcturus, Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Hes.

Arctus, Ἄρκτος, ου, ὁ, Hes.

Ardalus, Ἄρδᾰλος, ου, ὁ, Plut.; fem. deriv. Ἀρδαλίς, ίδος, and -λιᾶτις, ιδος.

Ardea, Ἀρδέα, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Ardea*, Ἀρδεᾶτης, ου, ὁ, Diod.

Ardennes (*the forest of*), Ἀρδουέννα, ἡ (i. e., ὕλη), Strab.

Ardericca, Ἀρδέρικκα, τά, Hdt.

Ardescus, Ἄρδησκος, ου, ὁ, Hes.

Ardiæus, Ἀρδιαῖος, ου, ὁ, Plat.

Ardys, Ἄρδυς, υος, ὁ, Hdt.

Arecomici, Ἀρεκομικοί, ῶν, οἱ, Strab.

Areïthoüs, Ἀρηΐθους, ου Ep. ουος, ὁ, Hom. Epith. ὁ κορυνήτης.

Areilycus, Ἀρηίλῠκος, ου, ὁ, Hom.

Areïus, Ἀρήϊος, ου, ὁ, Ap. Rh.

Arelate (mod. *Arles*), Ἀρελᾶτη, ἡ, and Ἀρελᾶτον, τό, Ptol.

Arene, Ἄρήνη, ης, ἡ, Hom., etc.; *from Arene*, Ἀρήνηθεν. Epith. ἐρατεινή.

Areopagus, Areopagite, *vid.* p. 32.

Ares, *vid.* Mars.

Aresander, Ἀρέσανδρος, ου, ὁ, Lys.

Aresias, Ἀρεσίας, ου, ὁ, Xen.

Arestor, Ἀρέστωρ, ορος, ὁ, Apollod.; *son* or *descendant of Arestor*, Ἀρεστορίδης, ου, ὁ, Ap. Rh.

Aretæus, Ἀρεταῖος, ου, ὁ, Plut.

Aretaon, Ἀρετάων, ωνος, ὁ, Hom.

Arete, Ἀρήτη, ης, ἡ, Hom., etc.; also Ἀρετή, ῆς, ἡ, Plut.

Arethusa, Ἀρέθουσα (Dor. Ἀρέθοισα), ης, ἡ, Hom., etc.

Areus, Ἀρεύς, έως, ὁ, Plut.

Arevaci, the, Ἀρευακοί, ῶν, οἱ, Strab.

Arexion, Ἀρηξίων, ονος, ὁ, Xen.

Arezzo, *vid.* Arretium.

Argades, Ἀργᾰδεῖς, έων, οἱ, Eur., Hdt., etc.

Argæus, Ἀργαῖος, ου, ὁ, Hdt.

Arganthonius, Ἀργανθώνιος, ου, ὁ, Hdt.

Arge, Ἄργη, ης, ἡ, Hdt.

Argea or Argia, Ἀργεία, ας, ἡ, Hdt.

Arges, Ἄργης, ου, ὁ, Hes.

Argeus or Argius, Ἀργεῖος, ου, ὁ, Ar., Xen.

Argilus, Ἄργῖλος, ου, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Argilus*, Ἀργίλιος, ὁ, Thuc.

Arginussæ, the (*islands*), Ἀργινοῦσαι or -νοῦσσαι, ῶν, αἱ (νῆσοι), Thuc.

Argippæi, the, Ἀργιππαῖοι, ων, οἱ, Hdt.

Argissa, Ἄργισσα, ης, ἡ, Hom.

Argo, Ἀργώ, οῦς, ἡ, Hom., etc.; *of* or *belonging to the Argo*, Ἀργῷος, α, ον, Eur.; *the Argonauts*, Ἀργοναῦται, ῶν, οἱ, Ap. Rh.

Argolis, Ἀργεία, ἡ, Thuc.; Ἀργολίς, ίδος, ἡ, Paus.; adj., *of Argolis*, *Argolic*, Ἀργολικός, ή, όν, e. g., *the Argolic Gulf*, ὁ Ἀργολικὸς κόλπος, Strab.

ARGOS, Ἄργος, ους, τό, Hom., etc.; *from Argos*, Ἀργόθεν, Eur.; adj., *of* or *belonging to Argos, Argive*, Ἀργεῖος, α, ον, Hom., etc.; pecul. fem. Ἀργολίς, ίδος, Æsch., etc.; *to favor Argos* or *the Argives*, Ἀργολίζω, Xen. Epith. Ἀχαϊκόν, ἱππόβοτον, Πελασγικόν, πολυδίψιον, ἵππιον, κοῖλον.

ARGUS, Ἄργος, ου, ὁ, Hom., etc.; *Argus-slayer*, Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Id. Epith. ὁ Πανόπτης.

ARGYRIPA, *vid.* ARPI.

ARIA, Ἀρία or Ἀρεία, ας, ἡ, Strab.; *the Arians*, Ἄριοι, οἱ, Hdt., Ἄρειοι, Luc.

ARIABIGNES, Ἀριαβίγνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARIADNE, Ἀριάδνη, ης, ἡ, Hom.

ARIÆUS, Ἀριαῖος, ου, ὁ, Xen.

ARIANA, Ἀριανή, ῆς, ἡ, Strab.; *inhabitants of Ariana*, Ἀριανοί, οἱ, Id.

ARIANTAS, Ἀριάντας, ὁ, Hdt.

ARIAPITHES, Ἀριαπείθης, ου, ὁ, Hdt.

ARIARATHES, Ἀριαράθης, ου, ὁ, Strab.

ARIBÆUS, Ἀρίβαιος, ου, ὁ, Xen.

ARICIA (mod. *La Riccia*), Ἀρῖκία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Aricia*, Ἀρικηνοί, οἱ, Dion., and Ἀρικιεῖς, έων, οἱ, Paus.

ARIDÆUS, Ἀριδαῖος, ου, ὁ, Strab.

ARIDOLIS, Ἀρίδωλις, ιος, ὁ, Hdt.

ARIEL, Ἀριήλ, ὁ (indecl.), LXX.

ARIGNOTUS, Ἀρίγνωτος, ου, ὁ, Ar.

ARIMA, Ἄρῑμα, ων, τά, Hom., etc.

ARIMASPI, THE, Ἀριμασποί, ῶν, οἱ, Hdt.; *a poem relating to the Arimaspi*, Ἀριμάσπεα ἔπεα, Id.

ARIMATHEA, Ἀριμαθαία, ας, ἡ, N. T.

ARIMINUM (mod. *Rimini*), Ἀρίμῑνον, ου, τό, Polyb.

ARIMNESTUS, Ἀρίμνηστος, ου, ὁ, Hdt.

ARIOBARZANES, Ἀριοβαρζάνης, ους, ὁ, Xen.

ARIOMARDUS, Ἀριόμαρδος, ου, ὁ, Hdt.

ARION, Ἀρίων, ονος, ὁ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Arion*, Ἀρῑόνιος, α, ον.

ARIOVISTUS, Ἀριόβυστος, ου, ὁ, Plut.

ARIPHRADES, Ἀριφράδης, ους, ὁ (acc. -ην, voc. Ἀρίφραδες), Ar.

ARIPHRON, Ἀρίφρων, ονος, ὁ, Hdt.

ARISBAS, Ἀρίσβας, αντος, ὁ, Hom.

ARISBE, Ἀρίσβη, ης, ἡ, Hom.; *from Arisbe*, Ἀρισβηθεν, Ar.

ARISTÆNETUS, Ἀριστα͡ίνετος, ου, ὁ, Polyb., etc.

ARISTÆUS, Ἀριστα͡ῖος, ου, ὁ, Hes., etc.

ARISTAGORAS, Ἀριστα͡γόρας, ου and α, Ion. -ρης, εω, ὁ, Hdt., etc.

ARISTANDER, Ἀρίστανδρος, ου, ὁ, Ar., etc.

ARISTARCHUS, Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, Thuc., etc.

ARISTE, Ἀρίστη, ης, ἡ, Anth.

ARISTEAS, Ἀριστέας, ου, Ion. -έης, έεω, ὁ, Hdt., etc.

ARISTEUS, Ἀριστεύς, έως, ὁ, Thuc.

ARISTIDES, Ἀριστείδης, ου, ὁ, Hdt., etc.

ARISTION, Ἀριστίων, ωνος, ὁ, Oratt.

ARISTIPPUS, Ἀρίστιππος, ου, ὁ, Xen.

ARISTO (man's name), Ἄριστων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.; (woman's name), Ἀριστώ, οῦς, ἡ, Anth.

ARISTOBULUS, Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, Æschin.

ARISTOCLEA, Ἀριστόκλεια, ας, ἡ, Dem.

ARISTOCLES, Ἀριστοκλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.

ARISTOCLIDES, Ἀριστοκλείδης, ου (Dor. -δας), ὁ, Pind., Thuc.

ARISTOCRATES, Ἀριστοκράτης, ους, ὁ, Hdt.

ARISTOCRITUS, Ἀριστόκρῑτος, ου, ὁ, Lys.

ARISTOCYPRUS, Ἀριστόκυπρος, ου, ὁ, Hdt.

ARISTODEMUS, Ἀριστόδημος, ου, ὁ (Dor. -δαμος), Xen., Dem., etc.

ARISTODICE, Ἀριστοδίκη, ης, ἡ, Anth.

ARISTODICUS, Ἀριστόδῐκος, ου, ὁ, Hdt.

ARISTOGENES, Ἀριστογένης, ους, ὁ, Xen.

ARISTOGITON, Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, Hdt.

ARISTOLAUS, Ἀριστόλαος, ου, ὁ, Paus.; -λεως, ω, ὁ, Dem.; patron. as prop. n., Ἀριστολαΐδης, ὁ, Hdt.

ARISTOLOCHUS, Ἀριστόλοχος, ου, ὁ, Oratt.

ARISTOMACHE, Ἀριστομάχη, ης, ἡ, Plut., etc.

ARISTOMACHUS, Ἀριστόμᾰχος, ου, ὁ, Pind., etc.

ARISTOMEDES, Ἀριστομήδης, ους, ὁ, Dem.

ARISTOMENES, Ἀριστομένης, ους, ὁ, Pind., etc.

ARISTON, *vid.* ARISTO.

ARISTONICE, Ἀριστονίκη, ης, ἡ, Hdt.

ARISTONICUS, Ἀριστόνῐκος, ου, ὁ, Dem.

ARISTONOË, Ἀριστονόη, ης, ἡ, Dem.

ARISTONOÜS, Ἀριστόνοος (-νους), ου, ὁ, Thuc.

ARISTONYMUS, Ἀριστώνῠμος, ου, ὁ, Thuc., etc.

ARISTOPHANES, Ἀριστοφάνης, ους, ὁ, Pind., etc.

ARISTOPHANTUS, Ἀριστόφαντος, ου, ὁ, Hdt.

ARISTOPHON, Ἀριστοφῶν, ῶντος, ὁ, Oratt.

ARISTOTLE, Ἀριστοτέλης, ους, ὁ, Pind., etc.; *to be a follower of Aristotle*, Ἀριστοτελίζω, Strab.; adj., *Aristotelian*, Ἀριστοτέλειος, α, ον, Suid.

ARISTOXENUS, Ἀριστόξενος, ου, ὁ, Plut.; adj., *of Aristoxenus*, Ἀριστοξένειος, ον, Id.

ARISTRATUS, Ἀρίστρᾰτος, ου, ὁ, Dem.

ARISTUS, Ἄριστος, ου, ὁ, Ar., etc.

ARISTYLLUS, Ἀρίστυλλος, ου, ὁ, Ar.

ARIUS, Ἄρειος, ου, ὁ, Strab., etc.

ARIZANTI, THE, Ἀριζαντοί, ῶν, οἱ, Hdt.

ARIZELUS, Ἀρίζηλος, ου, ὁ, Æschin.

ARIZUS, Ἄριζος, ου, ὁ, Hdt.

ARLES, *vid.* ARELATE.

ARMENIA, Ἀρμενία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Armenian*, Ἀρμένιος, α, ον, Hdt.; also Ἀρμενικός and -ιακός, ή, όν, Diosc.

ARMINIUS, Ἀρμένιος and -μίνιος, ου, ὁ, Strab.

ARNÆ, Ἄρναι, ῶν, αἱ, Thuc.

ARNÆUS, Ἀρναῖος, ου, ὁ, Hom.

ARNAPES, Ἀρνάπης, ους, ὁ, Xen.

ARNE, Ἄρνη, ης, ἡ, Hom., etc.

ARNISSA, Ἄρνισσα, ης, ἡ, Thuc.

ARNON, Ἀρνῶν, ὁ (indecl.), LXX.

ARNUS (mod. *Arno*), Ἄρνος, ου, ὁ, Strab.

ARPI (ARGYRIPA), Ἀργυρίππη, ης, ἡ, Strab.; Ἄργος Ἵππιον, τό, Id.

ARPINUM (mod. *Arpino*), Ἄρπῑνα, ων, τά, Diod.

ARRETIUM (mod. *Arezzo*), Ἀρρήτιον, ου, τό, Polyb.

ARRHABÆUS, Ἀρράβαιος, ου, ὁ, Arist., and Ἀρραῖος, ὁ, Thuc.

ARRIA, Ἀρρία, ας, ἡ, Dio C.

ARRIAN, Ἀρριανός, οῦ, ὁ, Luc.

ARRIDÆUS, *vid.* ARIDÆUS.

ARRUNTIUS, Ἀρρούντιος, ου, ὁ, Plut.

ARSACES, Ἀρσάκης, ου, ὁ, Æsch., Strab.; in pl., *the sons* or *descendants of Arsaces, Arsacidæ*, Ἀρσακίδαι, ῶν, οἱ, Plut.

ARSAMENES, Ἀρσαμένης, ους, ὁ, Hdt.

ARSAMES, Ἀρσάμης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., Æsch.

ARSINOE, a female name, Ἀρσῐνόη, ης, ἡ (Dor. -νόα), Pind., etc.; also Ἀρσινοΐα, ας, ἡ, Polyb.; name of a city, Strab., etc.; adj., *of Arsinoe*, Ἀρσινοΐτης, ου, ὁ, Paus.; *an inhabitant of Arsinoe*, Ἀρσινοεύς, έως, ὁ, Polyb.

ARSINOUS, Ἀρσῖνοος, ου, ὁ, Hom.

ARTA, *vid.* AMBRACIA; *Gulf of Arta*, Ἀμπρακικὸς κόλπος, Thuc.

ARTABANUS, Ἀρτάβᾰνος, ου, ὁ, Hdt.

ARTABATES, Ἀρταβάτης, ου, ὁ, Hdt., Xen.

ARTABAZANES, Ἀρταβαζάνης, ους, ὁ, Hdt.

ARTABAZES, *vid.* ARTAVASDES.

ARTABAZUS, Ἀρτάβαζος, ου, ὁ, Hdt.

ARTACAMAS, Ἀρτακάμας, α, ὁ, Xen.

ARTACE, Ἀρτάκη, ης, ἡ, Hdt.; adj., Ἀρτάκιος, α, ον, Strab.; -τακηνός, ή, ον, Soph.

ARTACHÆUS, Ἀρτάχαιος, ου, ὁ, Hdt.

ARTACIE (*the fountain*), Ἀρτᾰκίη (κρήνη), ἡ, Hom.

ARTÆUS, Ἀρταῖος, ου, ὁ, Hdt.

ARTAGERSES, Ἀρταγέρσης, ους, ὁ, Xen.

ARTAMES, Ἀρτᾰ́μης and -μας, ου, ὁ, Xen.

ARTANES, THE, Ἀρτάνης, ὁ, Hdt.

ARTAOZUS, Ἀρτάοζος, ου, ὁ, Xen.

ARTAPATAS, Ἀρταπάτας, ου, ὁ, Xen.

ARTAPHERNES, Ἀρταφέρνης, ους, ὁ, Hdt., etc.; also Ἀρταφρένης, Æsch.

ARTAS, Ἄρτας (dat. α), ὁ, Thuc.

ARTAVASDES, Ἀρταβάζης, -βάσδης, or Ἀρταουάσδης, ου, ὁ, Plut., etc.

ARTAXATA, Ἀρτάξᾰτα, ων, τά, Strab.

ARTAXERXES, Ἀρταξέρξης (Ἀρτοξ.), ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.

ARTAÝCTES, Ἀρταΰκτης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARTAÝNTE, Ἀρταύντη, ης, ἡ, Hdt.

ARTAÝNTES, Ἀρταύντης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARTAZOSTRE, Ἀρταζώστρη, ης, ἡ, Hdt.

ARTEMBARES, Ἀρτεμβάρης, ους, ὁ, Hdt.

ARTEMIDORUS, Ἀρτεμίδωρος, ου, ὁ, Polyb., etc.

ARTEMIS, *vid.* DIANA.

ARTEMISIA, Ἀρτεμῐσία, ας, ἡ, Hdt.

ARTEMISIUM, Ἀρτεμίσιον, ου, τό, Hdt., Dor. Ἀρταμίτιον, Ar.

ARTEMON, Ἀρτέμων, ωνος, ὁ, Ar., etc.

ARTHMIUS, Ἄρθμιος, ου, ὁ, Oratt.

ARTIMAS, Ἀρτίμας, ου, ὁ, Xen., etc.

ARTISCUS, THE, Ἄρτισκος, ου, ὁ, Hdt.

ARTONTES, Ἀρτόντης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARTUCHAS, Ἀρτούχας, α, ὁ, Xen.

ARTYBIUS, Ἀρτύβιος, ου, ὁ, Hdt.

ARTYNTES, Ἀρτύντης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARTYPHIUS, Ἀρτύφιος, ου, ὁ, Hdt.

ARTYSTONE, Ἀρτυστώνη, ης, ἡ, Hdt.

ARUNS, Ἄρρων, οντος (also ωνος), ὁ, Plut.

ARVERNI, THE, Ἀρούερνοι, ων, οἱ, Strab.

ARYANDES, Ἀρυάνδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARYBAS, Ἄρύβας, αντος, ὁ, Hom.; also -βας, α, ὁ, Plut.

ARYENIS, Ἀρύηνις, ιος, ἡ, Hdt.

ARYMBAS, Ἀρύμβας, α, ὁ, Dem.

ARYSTAS, Ἀρύστας, α and ου, ὁ, Xen.

ASA, Ἀσά (indecl.), ὁ, LXX.

ASÆUS, Ἀσαῖος, ου, ὁ, Hom.

ASAHEL, Ἀσαήλ (indecl.), ὁ, LXX.

ASANDER, Ἄσανδρος, ου, ὁ, Ar., etc.

ASAPH, Ἀσάφ (indecl.), ὁ, LXX.

ASBOLUS, Ἄσβολος, ου, ὁ, Hes.

ASBYSTÆ, THE, Ἀσβύσται, ῶν, οἱ, Hdt.; *land of the Asbystæ*, ἡ Ἀσβυστὶς γαῖα, Call.

ASCALAPHUS, Ἀσκάλᾰφος, ου, ὁ, Hom.

ASCALON, Ἀσκάλων, ωνος, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Ascalon*, Ἀσκαλωναῖος, α, ον, Steph. B.

ASCANIA, Ἀσκᾰνία, ας, ἡ, Hom., etc.

ASCANIUS, Ἀσκάνιος, ου, ὁ, Hom., etc.

ASCLEPIADES, Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Anth., etc.

ASCLEPIUS, *vid.* ÆSCULAPIUS.

ASCRA, Ἄσκρα, ας, ἡ, Strab.; adj., *Ascræan*, Ἀσκραῖος, α, ον, Steph. B.

ASCULUM, Ἄσκλον, ου, τό, Plut., etc.

ASDRUBAL, *vid.* HASDRUBAL.

ASEA, Ἀσέα, ας, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Asea*, Ἀσεάτης, ου, ὁ, Id.

ASHDOD, *vid.* AZOTUS.

ASHER, Ἀσήρ (indecl.), ὁ, LXX.

ASHTAROTH, *vid.* ASTARTE.

ASHUR, Ἀσσούρ (indecl.), ὁ, LXX.

ASIA, Ἀσία, ας, ἡ, female name, Hes., etc.; country, Pind., Hdt., etc.; *an Asiatic*, Ἀσιάτης, ου, Ion. -ήτης, εω, ὁ, fem. Ἀσιᾶτις, ιδος, fem. also as adj., Æsch., Eur., etc.; adj., *Asiatic*, Ἀσιᾶνός, ή, όν, Thuc.; Ἀσιᾶτῐκός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Ἀσιάς, άδος, Trag.; and Ἀσίς, ίδος, Æsch.; *of Asiatic origin*, Ἀσιατογενής, ές, Æsch.

In the Asian mead, Ἄσίῳ ἐν λειμῶνι, Hom.

ASIADATAS, Ἀσιαδάτας, ὁ, Xen.

ASIAS, Ἀσίας Ion. -ίης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ASIDATES, Ἀσιδάτης, ου, ὁ, Xen.

ASINARUS, THE, Ἀσίναρος, ου, ὁ, Thuc.

ASINE, Ἀσίνη, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Asine*, Ἀσιναῖος, α, ον, Xen.

ASINIUS, Ἀσίνιος, ου, ὁ, Plut.

ASIUS, Ἄσιος, ου, ὁ, Hom.; *son of Asius*, Ἀσιάδης, ου, ὁ, Id.

ASONIDES, Ἀσωνίδης, ου, ὁ, Hdt.

ASOPICHUS, Ἀσώπῐχος, ου, ὁ, Pind

ASOPIUS, Ἀσώπιος, ου, ὁ, Thuc.

ASOPODORUS, Ἀσωπόδωρος, ου, ὁ, Hdt.

ASOPOLAUS, Ἀσωπόλᾶος, ου, ὁ, Thuc.

ASOPUS (man's name and river), Ἀσωπός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; fem. patron. Ἀσωπίς, ίδος, Pind.; adj., *of the Asopus, Asopian*, Ἀσώπιος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Ἀσωπίς, Eur.; *dwellers on the Asopus*, Ἀσώπιοι, οἱ, Hdt. Epith. βαθύσχοινος, βαρύγδουπος.

ASPASIA, Ἀσπᾰσία, ας, ἡ, Plat., etc.

ASPASIUS, Ἀσπᾰσιος, ου, ὁ, Anth.

ASPENDUS, Ἄσπενδος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of Aspendus*, Ἀσπένδιος, α, ον, pecul. fem. Ἀσπενδίς, Polyb.

ASPHALTITES LAKE, *vid.* DEAD SEA.

ASPIS, Ἀσπίς, ίδος, ἡ, Polyb.

ASPLEDON, Ἀσπληδών, όνος, ἡ, Hom.; adj., Ἀσπληδόνιος, α, ον, Steph. B.

ASPRO POTAMO, *vid.* ACHELOÜS.

ASSA, Ἄσσα, ης, ἡ, Hdt.

ASSARACUS, Ἀσσᾰράκος, ου, ὁ, Hom.

ASSESUS, Ἀσσησός, οῦ, ἡ, hence adj., Ἀσσήσιος, α, ον, Hdt.

ASSUS, Ἄσσος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Assus*, Ἄσσιος, α, ον, Id.

ASSYRIA, Ἀσσῦρία, ας, ἡ, Hdt.; adj., *Assyrian*, Ἀσσύριος, α, ον, Id.

ASTACUS, Ἄστᾰκος, ου, ὁ, Hdt., etc.; a city, ἡ, Thuc.; adj., *of Astacus*, Ἀστακηνός, ή, όν, Strab.; e. g., κόλπος, and Ἀστάκιος, α, ον, Anth.

ASTARTE (ASHTAROTH), Ἀστάρτη, ης, ἡ, Luc.

ASTASPES, Ἀστάσπης, ου, ὁ, Æsch.

ASTER, Ἀστήρ, έρος, ὁ, Hdt.

ASTERIA, Ἀστερία, ας, ἡ, Hes., etc.; also Ἀστερίς, ίδος, ἡ, Hom.

ASTERION, a place, Ἀστέριον, ου, τό, Hom.; a man's name, Ἀστερίων, ωνος, ὁ, Ap. Rh., etc.

ASTERIUS, Ἀστέριος, ου, ὁ, Ap. Rh.

ASTEROPÆUS, Ἀστεροπαῖος, ου, ὁ, Hom.

ASTEROPE, Ἀστερόπη, ης, ἡ, Apollod.

ASTRABACUS, Ἀστρᾰβᾰκος, ου, ὁ, Hdt.

ASTRÆA, Ἀστραία, ας, ἡ, Apollod.

ASTRÆUS, Ἀστραῖος, ου, ὁ, Hes.

ASTURA, *vid.* ASTYRA.

ASTURII, THE, Ἀστούριοι, ων, οἱ, Strab.

ASTYAGES, Ἀστυᾰγης, ους, ὁ (acc. -γην, Xen.), Hdt.

ASTYALUS, Ἀστύᾰλος, ου, ὁ, Hom.

ASTYANAX, Ἀστυᾰναξ, ακτος, ὁ, Hom.; adj., *of Astyanax*, Ἀστυᾰνάκτειος, α, ον, Anth.

ASTYDAMAS, Ἀστῠδᾰμας, αντος, ὁ, Anth., etc.

ASTYDAMIA, Ἀστυδάμεια, ας, ἡ, Pind., etc.

ASTYLUS, Ἄστῦλος, ου, ὁ, Plat.

ASTYMACHUS, Ἀστύμᾰχος, ου, ὁ, Thuc.

ASTYNOME, Ἀστῠνόμη, ης, ἡ, Anth., called by Homer always Χρυσηΐς, ίδος.

ASTYNŌUS, Ἀστύνοος, ου, ὁ, Hom.

ASTYOCHE, Ἀστυόχη, ης, ἡ, Hom., etc.

ASTYOCHUS, Ἀστύοχος, ου, ὁ, Thuc.

ASTYPALEA, Ἀστῠπᾰλεια, ας, ἡ, Ap. Rh.;—also an island, hence, *an inhabitant of Astypalea*, Ἀστῠπᾰλαιεύς, έως, ὁ, Plut.

ASTYPHILUS, Ἀστύφῐλος, ου, ὁ, Isæ.

ASTYPYLUS, Ἀστῠπῦλος, ου, ὁ, Hom.

ASTYRA, Ἄστυρα, ων, τά, Strab.; adj., *of Astyra*, Ἀστυρηνός, ή, όν, Xen.; also the Lat. *Astura*, Plut.

ATABYRIUM, Ἀταβύριον, ου, τό, Pind.; also Ἀτάβυρις, ιος, ὁ, Strab.; adj., *of Atabyrium*, Ἀταβύριος, α, ον.

ATALANTA, Ἀταλάντη, ης, ἡ, Apollod., etc.; also an island, Thuc., hence, adj., Ἀταλαντῐαῖος, α, ον, Steph.

ATARNEUS, Ἀταρνεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Atarneus*, Ἀταρνεΐτης (also -νείτης, Strab.), ου, ὁ, Hdt.; fem. adj. -νεῖτις, e. g., χώρα, Id.

ATAX (mod. *Aude*), Ἄταξ, αγος, ὁ, Strab.

ATE, Ἄτη, ης, ἡ, Hom. Epith. ἀρτίπους, ἀνδρολέτειρα, θανατηφόρος, βαρεῖα, στυγερά, χαλεπή.

ATELLA, Ἄτελλα, ης, ἡ, Strab.; adj., *Atellan*, Ἀτελλᾶνός, ή, όν, Polyb.

ATHAMANIA, Ἀθαμᾶνία, ας, ἡ, Polyb.; *the Athamanians*, οἱ Ἀθαμᾶνες, Strab.

ATHAMAS, Ἀθᾰμας, αντος, ὁ, Hes., etc.; *son* or *descendant of Athamas*, Ἀθαμαντίδης, ου, ὁ, Suid.; *daughter of Athamas*, Ἀθαμαντίς, ίδος, ἡ, Æsch., also used as fem. adj.; adj., *of* or *belonging to Athamas*, Ἀθαμαντικός, ή, όν, and -τιος, α, ον, Ap. Rh.

ATHANASIUS, Ἀθᾰνάσιος, ου, ὁ, Eccl.

ATHENA, *vid.* MINERVA.

ATHENADAS, Ἀθηνάδας (Ion. -ης), ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ATHENÆUS, Ἀθήναιος, ου, ὁ, Thuc., etc.

ATHENAGORAS, Ἀθηναγόρας, ου, ὁ, Hdt., etc.

ATHENAÏS, Ἀθηναΐς, ίδος, ἡ, Anth.

ATHENEUM (or -NÆUM), Ἀθηναῖον, ου, τό, Hdt., etc.

ATHENO, Ἀθηνώ, οῦς, ἡ, Anth.

ATHENOCLES, Ἀθηνοκλῆς, έους, ὁ, Strab.

ATHENODORUS, Ἀθηνόδωρος, ου, ὁ, Dem., etc.

ATHENS, Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; also in sing., Ἀθήνη, ης, ἡ, with epith. εὐρυάγυια, Hom.; poet. Ἀθηνᾶς ἐὐκτίμενον πτολίεθρον, Κεκροπιδῶν ἄστυ, Ἑλλάδος εὐχος, Ἑλλᾶνίας φανερώτατος ἀστήρ: *from Athens*, Ἀθήνηθεν, and poet. -νοθεν: *to Athens*, Ἀθήναζε: *in Athens*, Ἀθήνησι: adj., *Athenian*, Ἀθηναῖος, α, ον, Omn.; Κεκρόπιος, α, ον, Poet.; *the Athenians*, οἱ Ἀθηναῖοι, poet. οἱ Κεκροπίδαι, οἱ Ἐρεχθεῖδαι, οἱ Θησεῖδαι. Epith. εὐώνυμοι, εὔπυργοι, Διόδμητοι, ἰοστέφανοι, καλλιχοροι, κλειναί.

To long after Athens, Ἀθηνιάω, Luc.

ATHESIS, THE, *vid.* ADIGE.

ATHMONE, Ἀθμόνη, ης, ἡ, hence, *one of (the deme) Athmone*, Ἀθμονεύς, έως, ὁ, Dem.

ATHOS, Ἄθως, ω, ὁ (Ep. Ἄθόως, ω), Hom., etc.; acc. Ἄθω, Ion. and old Att. Ἄθων, Hdt., Thuc.; also Ἄθων, ωνος, ὁ, Strab.; *an inhabitant of Mt. Athos*, Ἀθώτης, ου, ὁ, Luc.; adj., *of Mt. Athos*, Ἄθῳος, α, ον, Trag.

ATHRIBIS, Ἄθριβις, ή, Strab.; *of* or *belonging to Athribis*, Ἀθριβίτης, ου, ὁ, Hdt.

ATILIUS, ATILIA, Ἀτίλιος, ου, ὁ, and Ἀτιλία, ας, ἡ, Polyb., Plut.

ATINTANES, THE, Ἀτιντᾶνες, ων, οἱ, Thuc.; adj., *Atintanian*, Ἀτιντάνιος, α, ον, Polyb.

ATLANTIC OCEAN, *vid.* ATLAS.

ATLANTIS, Ἀτλαντίς, ίδος, ἡ (sc. νῆσος), Plat.

ATLAS, Ἄτλᾶς, αντος, ὁ, Hes., Hdt., etc.; *a daughter of Atlas*, Ἀτλαντίς, ίδος, ἡ, Hes.; adj., *of* or *belonging to Atlas, Atlantic*, Ἀτλαντικός, ή, όν, esp. *the Atlantic Ocean*, ἡ Ἀτλαντικὴ θάλασσα, Hdt.; ὁ Ἀτλαντικὸς πόντος, Eur.; τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, Polyb.; ὁ Ἄτλας, in Dion. P.; pecul. fem. Ἀτλαντίς, ίδος.

ATOSSA, Ἄτοσσα, ης, ἡ, Hdt.

ATRAMYTTIUM, *vid.* ADRAMYTTIUM.

ATREBATES, THE, Ἀτρίβᾶτοι and Ἀτρεβᾶτιοι, ων, οἱ, Strab.

ATRESTIDAS, Ἀτρεστίδας (dat. -δᾳ), ὁ, Dem.

ATREUS, Ἀτρεύς, έως Ep. έος, ὁ, Hom., etc.; *son of Atreus*, Ἀτρείδης, ου Ep. and Ion. ao and εω, and Ἀτρείων, ωνος, ὁ, Id. Epith. δαίφρων, ἱππόδαμος.

ATROMETUS, Ἀτρόμητος, ου, ὁ, Æschin.

ATROPATES, Ἀτροπάτης, ου, ὁ, Ar.

ATROPOS, Ἄτροπος, ου, ἡ, Hes.

ATTAGINUS, Ἀττᾰγῖνος, ου, ὁ, Hdt.

ATTALEA, Ἀττᾰλεια, ας, ἡ, Strab., etc.

ATTALUS, Ἄττᾰλος, ου, ὁ, Ar., etc.; adj., *of* or *belonging to Attalus*, Ἀτταλικός, ή, όν, Strab.

ATTICA, Ἀττῐκή, ῆς, ἡ, Hdt., etc.; Ἀκτή, ῆς, ἡ (old Attic), Soph.; Ἀκτική, ῆς, ἡ, Soph.; Ἀτθίς, ίδος, ἡ, Eur.; Ἀκταία, ἡ, Strab.; adj., *Attic*, Ἀττικός, ή, όν, Æsch., etc.; pecul. fem. Ἀτθίς, ίδος; Ἀκταῖος, α, ον, Dion. P.; *the Attic dialect*, Ἀτθίς, ίδος, ἡ, Strab.; *to speak Attic*, Ἀττικίζω, Plat. (Com.), also *to Atticize*, Thuc.; *Atticism*, Ἀττίκισις, εως, ἡ, Luc.; *in Attic style*, Ἀττικιστί, Dem.

ATTIS, Ἄττις, εως and ιδος, also Ἄττης, ου Ion. εω, and Ἄττυς, or Ἄτυς, υος, ὁ, Luc., Paus.

ATYMNIUS, Ἀτύμνιος, ου, ὁ, Apollod.; *son of Atymnius*, Ἀτυμνιάδης, ου, ὁ, Hom.

ATYS, Ἄτυς, υος, ὁ, Hdt.

AUCHATÆ, THE, Αὐχάται, ῶν, οἱ, Hdt.

AUFIDUS (mod. OFANTO), Αὐφῖδις, or Αὔφῐδος, ου, ὁ, Polyb., etc.

AUGE, Αὐγη, ης, ἡ, Com.

AUGEÆ, Αὐγειαί, ῶν, αἱ, Hom.

AUGEAS, Αὐγείας, ου, also Αὐγέας, and Ep. -γείης, ὁ, Pind., Ap. Rh.; *son of Augeas*, Αὐγηϊάδης, ου, ὁ, Hom.

AUGSBURG, Αὐγοῦστα Οὐϊνδελικῶν, Ptol.

AUGUSTA (empress), Σεβαστιάς, άδος, ἡ, Anth.; Αὐγοῦστα, ἡ, Dio C.

AUGUSTA, Αὐγοῦστα, ἡ, Dio C.

AUGUSTA EMERITA, *vid.* MERIDA; AUGUSTA PRÆTORIA, *vid.* AOSTA; AUGUSTA TAURINORUM, *vid.* TURIN; AUGUSTA VINDELICORUM, *vid.* AUGSBURG.

AUGUSTUS, Αὔγουστος, ου, ὁ, Dio C.; Σεβαστός, ὁ, Strab.

AULIS, Αὐλίς, ίδος, ἡ, Hom., etc. Epith. πετρήεσσα, ἐναλία.

AULON, Αὐλών, ῶνος, ὁ, Thuc., Xen.; *an inhabitant of Aulon*, Αὐλωνίτης, ου, ὁ, Xen.

AULUS, Αὖλος, ου, ὁ, Polyb.

AURELIANUS, Αὐρηλιανός, οῦ, ὁ, Hdn.

AURELIUS, Αὐρήλιος, ου, ὁ, Dio C.

AUREOLUS, Αὐρέολος, ου, ὁ, Anth.

AURORA, Ἠώς, οῦς, ἡ, Hom., etc.; Att. Ἕως; Hom. epith. ῥοδοδάκτυλος and ἠριγένεια.

AUSAR, THE, Αὔσαρ, αρος, ὁ, Strab.

AUSONES, THE, Αὔσονες, ων, οἱ, Arist., etc.; *an Ausonian*, Αὔσων, ονος, ὁ, Strab.; *Ausonia* (also poet. for *Italy*), Αὐσονία, ἡ, Apollod.; adj., *Ausonian*, Αὐσόνιος, α, ον, and Αὐσονικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Αὐσονίς, ίδος, Dion. H.

AUTESION, Αὐτεσίων, ωνος, ὁ, Hdt.

AUTOCLES, Αὐτοκλῆς, έους, ὁ, Thuc.

AUTOCRATES, Αὐτοκράτης, ους, ὁ, Thuc.

AUTODICUS, Αὐτόδικος, ου, ὁ, Hdt.

AUTOLEON, Αὐτολέων, οντος, ὁ, Plut.

AUTOLYCUS, Αὐτόλῠκος, ου, ὁ, Hom., etc.

AUTOMEDON, Αὐτομέδων, οντος, ὁ, Hom., etc.

AUTOMENES, Αὐτομένης, ους, ὁ, Ar.

AUTONOE, Αὐτονόη, ης, ἡ, Hom., Hes., etc.

AUTONOMUS, Αὐτόνομος, ου, ὁ, Dem.

AUTONOUS, Αὐτόνοος, ου, ὁ, Hom., etc.

AUTOPHONUS, Αὐτόφονος, ου, ὁ, Hom.

AUXIMUM, Αὔξουμον, ου, τό, Strab.; Αὔξιμον, τό, Plut.

AVELLA, Ἄβελλα, ης, ἡ, Strab.

AVENTINE, MOUNT, Ἀβεντῖνον, ου, τό (sc. ὄρος), Strab.; Ἀβεντῖνος λόφος, ὁ, Plut.

AVERNUS, LAKE, Ἄορνος, ου, ὁ, Strab.

AVIGNON, Αὐενιών, ῶνος, ἡ, Strab.; *of Avignon*, Αὐενιωνήσιος, α, ον, Steph.

AXIOCHUS, Ἀξίοχος, ου, ὁ, Plat.

AXIUS, THE, Ἄξιος, οῦ, ὁ, Hom., etc.

AXONA, THE, Αὔξουννος, ου, ὁ, Dio C.

AXYLUS, Ἄξῠλος, ου, ὁ, Hom.

AZANIA, Ἀζανία, ας, ἡ, Polyb.; *an Azanian*, Ἀζάν, ᾶνος, ὁ, Strab.; adj. Ἀζάνιος, α, ον, pecul. fem. Ἀζᾱνίς, ίδος, h.

AZARIAH, Ἀζαρίας, ου, ὁ, LXX.

AZEUS, Ἀζεύς, έως, ὁ, Paus.; *son of Azeus*, Ἀζείδης, ὁ, Hom.

AZOF, SEA OF, *vid.* MÆOTIS.

AZORUS, Ἄζωρος, ου, ὁ, Strab.

AZOTUS (*Ashdod*), Ἄζωτος (or -τός, Strab.), ου, ἡ, Hdt.; adj., *Azotian*, Ἀζώτιος, α, ον.

B.

BAAL, Βάαλ, or Βαάλ, ὁ (indecl.), LXX. *Vid.* BELUS.

BAALBEK, Ἡλιούπολις, εως, ἡ, Strab.

BABEL. *vid.* BABYLON.

BABRIUS or BABRIAS, Βάβριος or Βαβρίας, ου, ὁ, Suid.

BABYLON, Βαβυλών, ῶνος, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Babylonian*, Βαβυλώνιος, α, ον (also ος, ον), Ar., and Βαβυλωνιακός, ή, όν, Alex.; pecul. fem. Βαβυλωνίς, ίδος, Nonn.

BABYLONIA, Βαβυλωνία χώρα, ἡ, Hdt., also without χώρα, Xen.

BABYS, Βάβυς, υος, ὁ, Hellan.

BACCHANALIAN, } *vid.* First Part,
BACCHANTE, } p. 45.

BACCHIADÆ, THE (*descendants of Bacchis*), Βακχιάδαι, ῶν, οἱ, Hdt.

BACCHIS (woman's name), Βακχίς, ίδος, ἡ, Ath.; (man's name), Βάκχις, ιδος, ὁ, Paus.

BACCHIUS, Βάκχιος, ου, ὁ, Dem.

BACCHUS, *vid.* First Part, p. 45.

BACCHYLIDES, Βακχυλίδης, ου, ὁ, Æl.

BACCHYLIS, Βακχυλίς, ίδος, ἡ, Anth.

BACIS, Βάκις, ιδος, ὁ, Hdt.

BACTRA (*Balk*), Βάκτρα, ων, τά, Hdt.; for adj., *vid.* sq.

BACTRIA, Βακτρια, ας, ἡ, Hdt., etc.; Βακτριᾶνή, ἡ, Strab.; adj., *Bactrian*, Βάκτριος, α, ον, Æsch.; Βακτριᾶνός, ή, όν, Hdt., etc.

BADAJOZ, Βαθεῖα, ας, ἡ, Plut.

BÆTICA, Βαιτική, ῆς, ἡ, Strab.

BÆTIS, THE (*Guadalquiver*), Βαῖτις, ιος, ὁ, Plut.

BÆTON, Βαίτων, ωνος, ὁ, Ath.

BÆTULO, THE, Βαιτυλών, ῶνος, ὁ, Strab.

BÆTURIA, Βαιτουρία, ας, ἡ, Strab.

BÆUS, Βαῖος, ου, poet. Βάϊος, ο, Strab., Lyc.

BAFFO, *vid.* PAPHOS.

BAGÆUS, Βαγαῖος, ου, ὁ, Hdt., Xen.

BAGOAS, Βαγώας, ου, ὁ, Ar.

BAGRADAS, THE, Βαγράδας, ου, ὁ, Strab.

BALÆ, Βαῖαι and Βάϊαι, ῶν, αἱ, Strab.

BALAAM, Βαλαάμ, ὁ (indecl.), LXX.

BALACLAVA, Παλάκιον, ου, τό, Strab.

BALBINUS, Βαλβῖνος, ου, ὁ, Hdn.

BALBUS, Βάλβος, ου, ὁ, Strab.

BALEARIC ISLES, THE, Βαλεᾰρίδες νῆσοι, αἱ, Strab.; Βαλιᾰρίδες, Diod.; Γυμνήσιαι νῆσοι, αἱ, Artem.; adj. Βαλεᾰρικός, ή, όν, Ptol.; Γυμνήσιος, α, ον, App.; *an inhabitant of the Balearic Isles*, Γύμνης, ητος, ο, Strab.; fem. Γυμνησίς, ίδος, Steph. B.; Βαλιαρεύς, έως, ὁ, Polyb.

BALKAN, MOUNT, *vid.* HÆMUS.

BALTHAZAR, Βαλτάσαρ, ὁ (indecl.), LXX.

BALTIC SEA, THE, Σαρματικὸς Ὠκεανός, ὁ, Ptol.

BAMBERG, Βέργιον, ου, τό, Ptol.

BAMBYCE, *vid.* EDESSA.

BANTIA, Βαντία, ας, ἡ, Plut.; Βάντεια, ἡ, Steph.; adj. Βαντῑανός, ή, όν, Id.

BARABBAS, Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

BARACHIAS, Βαραχίας, ου, ὁ, N. T.

BARAK, Βαράκ, ὁ (indecl.), N. T.

BARBARA, Βαρβάρα, ας, ἡ, Eccl.

BARBAROSSA, *vid.* AHENOBARBUS.

BARCA, Βάρκη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Barca*, Βαρκιάτης, ου, ὁ, Steph.; adj. Βαρκαῖος, α, ον, Soph.

BARCA or BARCAS (man's name), Βάρκας, α, ὁ, Polyb.

BARCELONA, Βαρκινών, Ptol.

BARDYLIS, Βάρδυλις, and -δυλλις, ιος, ὁ, Diod., Plut.

BARIUM (*Bari*), Βάριον, ου, τό, Strab.

BARNABAS, Βαρνάβας, α, ὁ, N. T.

BARSABAS, Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

BARSINE, Βαρσίνη, ης, ἡ, Ar., etc.

BARTHOLOMEW, Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, N. T.

Bartimēus, Βαρτίμαιος, ου, ὁ, N. T.

Basias, Βασίας, ου, ὁ, Xen.

Basil, Βασίλειος, ου, ὁ, Suid., Eccl.

Basilica, *vid.* Sicyon.

Basilipotamo, *vid.* Eurotas.

Basilla, Βάσιλλα, ης, ἡ, Anth.

Basillus, Βάσιλλος, ου, ὁ, App.

Basle, Βασιλία, ας, ἡ.

Bassianus, Βασσιανός, οῦ, ὁ, Hdn.

Bassidæ, the, Βασσίδαι, ῶν, οἱ, Pind.

Bassus, Βάσσος, ου, ὁ, Luc.

Bastarnæ, the, Βαστάρναι, ῶν, οἱ, Strab.; adj. Βασταρνικός, ή, όν, Id.

Batalus, Βάταλος, ου, ὁ, Luc.

Batavians, the, Βαταβοί, and Βαταυοί, ῶν, οἱ, Ptol.

Batēa, Βάτεια, ας, ἡ, Apollod.

Bath, Ὕδατα Θερμά, Ptol.

Bathsheba, Βηθσαβεέ, ἡ (indecl.), LXX.

Bathyllus, Βάθυλλος, ου, ὁ, Dem.; adj., *of Bathyllus*, Βαθύλλειος, α, ον, Ath.

Batiēa, Βατίεια, ας, ἡ, Hom.

Baton or Bato, Βάτων, ωνος, ὁ, Strab.

Batrachus, Βάτραχος, ου, ὁ, Lys.

Battalus, Βάτταλος, ου, ὁ, Anth.

Battus, Βάττος, ου, ὁ, Hdt.; *son* or *descendant of Battus*, Βαττιάδης, ου, ὁ, Call., or Βαττίδης, ου, ὁ, Pind.

Baucis, Βαυκίς, ίδος, ἡ, Anth.; (man's name), Βαῦκις, ιος, ὁ, Paus.

Bauco, Βαυκώ, οῦς, ἡ, Anth.

Bauli, Βαῦλοι, ων, οἱ, Dio C.

Bebryces, the, Βέβρυκες, ων, οἱ, Ap. Rh.; adj. Βεβρύκιος, α, ον, Id.

Beelzebub, Βεελζεβούλ or Βεελζεβούβ, ὁ (indecl.), N. T.

Beirout, *vid.* Berytus.

Belbina, Βέλβινα, ης, ἡ, Plut.; *an inhabitant of Belbina*, Βελβίνίτης, ου, ὁ, Hdt.

Belesys, Βέλεσυς, υος, ὁ, Xen.

Belgæ, the, Βέλγαι, ῶν, οἱ, also Βέλγες, Strab.; adj., *Belgian*, Βελγικός, ή, όν, Steph.; the country *Belgium*, Βελγική, ἡ, Id.

Belgrade, Σιγγίνδουνον or Σιγίνδουνον, ου, τό, Ptol.; Σιγγηδών, ἡ, Procop.

Belisarius, Βελισάριος, ου, ὁ, Suid.

Bellerophon, Βελλεροφόντης, ου, ὁ, Hom.; also Βελλεροφών, ῶντος, ὁ, Theoc. Epith. *ἀμύμων, δαΐφρων, κραταιός.*

Bellerus, Βέλλερος, ου, ὁ, Apollod.

Bellona, Ἐνυώ, οῦς, ἡ, Hom., etc. Epith. *Σοῦρις, λυγρά, πτολίπορθος, στονόεσσα, χαλκοχίτων.*

Bellovaci, Βελλόακοι, ων, οἱ, Strab.; *-ουακοί, οἱ*, Ptol.

Belus, Βῆλος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son of Belus*, Βηλίδης, ου, ὁ, and adj. fem. Βηλίς, ίδος, ἡ, Hdt.

Benācus Lacus (*Lago di Garda*), Βήνακος λίμνη, ἡ, Strab.

Bendis, Βενδίς, ίδος, ἡ, *the temple of Bendis*, Βενδίδειον, τό, Xen.; *festival of* (Diana) *Bendis*, Βενδίδεια, τά, Plat.

Beneventum (*Benevento*), Βενεούεντον, ου, τό, or Βενούεντον, τό, Strab.; Βενεβεντός, ή, Ath.; adj. Βενεβεντίνος and Οὐενουαντᾶνός, ή, όν, Steph.

Bengal, Bay of, Κόλπος Γαγγητικός, Ptol.

Benjamin, Βενιαμίν, ὁ (indecl.), LXX.

Berecyntus, Mount, Βερέκυντος, ου, ὁ, irreg. acc. Βερέκυντα, Æsch.; adj., *Berecyntian*, Βερεκύνθιος, α, ον, Arist.

Berenīce, Βερενίκη, ης, ἡ (Maced. for Φερενίκη), Theoc.; Βερνίκη, ἡ, N. T.

Bergamo, Βέργομον, ου, τό, Ptol.

Bernice, *vid.* Berenice.

Beroe or Berœa, Βερόη, ης, ἡ, also Βέροια or Βέρροια, ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Beroe*, Βεροιεύς, έως, and Βεροιαῖος, ου, ὁ, Polyb.

Berosus, Βήρωσος, ου, ὁ, Ath.

Berytus (*Beirout*), Βηρῦτός, οῦ, ἡ, Strab.; adj., *of Berytus*, Βηρύτιος, α, ον, Steph.

Besa, Βῆσα or Βῆσσα, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Besa*, Βησαεύς or -αιεύς, έως, ὁ, Isæ., Strab.; *to Besa*, Βήσαζε, Isæ.

Besançon, Οὐεσοντίων, ωνος, Dio.

Bessi, the, Βέσσοι, ων, οἱ, Polyb., or Βησσοί, οἱ, Hdt.; adj. Βεσσικός, ή, όν, Byz.

Bethabara, Βηθαβαρά, ᾶς, ἡ, N. T.

Bethany, Βηθανία, ας, ἡ, N. T.

Bethesda, Βηθεσδά, ἡ (indecl.), N. T.

Bethlehem, Βηθλεέμ, ἡ (indecl.), N. T.

Bethphage, Βηθφαγή, ἡ (indecl.), N. T.

Bethsaida, Βηθσαϊδά, ἡ (indecl.), N. T.

Beyrout, *vid.* Berytus.

Bianor, Βιάνωρ, ορος, ὁ, Ion. Βιήνωρ, Hom., etc.

Bias, Βιας, αντος, ὁ, Hom., etc.; patron., *son of Bias*, Βιαντιάδης, ου, ο, Ap. Rh.

Bibracte, Βίβρακτα, ων, τά, Strab.

Bion, Βίων, ωνος, ὁ, Diod., etc.

Bisaltæ, the, Βισάλται, ῶν, οἱ, Hdt.; adj., *Bisaltian* (i. e. Thracian), Βισάλτιος, α, ον, Id.; *country of the Bisaltæ*, Βισαλτία, ας, ἡ, Thuc.

Bisanthe, Βισάνθη, ης, ἡ, Hdt., Xen.; *inhabitant of Bisanthe*, Βισανθηνος, ο, Steph.

Biscay, Bay of, Καντάβριος Ὠκεανός, ο, Strab.

Bistones, the, Βίστονες, ων, οἱ, Hdt., etc.; *the country of the Bistones*, Βιστονία, η, Orph.; adj., *Bistonian*, Βιστόνιος, α, ον, Ap. Rh.; pecul. fem. Βιστονίς and Βιστωνίς, ίδος, Id.; *the Bistonian Lake*, Βιστονὶς λίμνη, ἡ, Hdt.

Bithynia, Βιθυνία, ας, ἡ, Strab., also Βιθυνίς, ίδος, ἡ, Xen.

Bithynians, the, Βιθυνοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; as adj., Βιθυνος, Thuc.; pecul. fem. Βιθυνίς, Ap. Rh.

Biton, Βίτων, ωνος, ο, Hdt., etc.

Bituriges, Βιτούριγες, ων, οἱ, Strab.

Black Forest, the, Ἅβνοβα (Αὔνοβα), ων, τά, Ptol.

Black Sea, the, *vid.* Euxine.

Blæsus, Βλαῖσος, ου, ο, Ath.

Blemyes, the, Βλέμυες, also Βλέμμυες, ων, οἱ, Theoc.

Blepæus, Βλεπαῖος, ου, ὁ, Dem.

Blepsiadæ, the, Βλεψιάδαι, ῶν, οἱ, Pind.

Blepyrus, Βλέπυρος, ου, ὁ, Ar.

Boagrius, the, Βοάγριος, ου, ὁ, Hom.

Bocchus, Βόκχος, ου, ὁ, Strab.

Bœæ, Βοιαί, ῶν, αἱ, Polyb.; adj., *of Bœæ*, Βοιᾶτικος, ή, όν, Paus.

Bœbe, Βοίβη, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Bœbe*, Βοιβεύς, έως, ο, fem. Βοιβηΐς, ίδος, also as adj., Hom., etc.; Βοιβάς, άδος, ἡ, Pind; Βοιβήτις, ιδος, Eur.

Bœotia, Βοιωτία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *a Bœotian*, Βοιωτός, ὁ, Hom., etc.; fem. Βοιωτίς, ίδος, also adj., Xen.; adj., *Bœotian*, Βοιώτιος, α, ον, and Βοιωτιακός, ή, όν, Hom., etc.

Boethus, Βόηθος, ου, ὁ, Strab., etc.

Bœum, Βοιόν, οῦ, τό, and Βόϊον, Thuc.

Boii, Βοῖοι or Βόϊοι, ων, οἱ, Polyb.

Bolbe, Lake, Βόλβη, ης, ἡ, Æsch.

Bolbitine, Βολβιτίνη, ης, ἡ, Hdt., hence *the Bolbitine mouth* (of the Nile), Βολβίτινον στόμα, τό, Id., Strab.

Bologna, *vid.* Bononia.

Bolsena, *vid.* Vulsinii.

Bombyce, Βομβύκη, ης, ἡ, Theoc.

Bomilcar, Βομίλκας, α, ο, Diod.; Βοαμίλκας, α, ὁ, Polyb.

Bonn, Βόννα, ης, η, Ptol.

Bononia (*Bologna*), Βωνωνία, ας, ἡ, Strab.

Borbetomagus, Βορβητόμαγος, ου, ὁ, Ptol.

Bordeaux, Βουρδίγαλα, ἡ, Ptol.

Boreas, Βορέας, ου, ὁ, Hes., etc.; *son of Boreas*, Βορεάδης, ου, ὁ, Diod., poet. Βορηϊάδης, Antiph.; *daughter of Boreas*, Βορεάς, άδος, ἡ, Soph.; Βορειάς, Orph.; *vid.* Gr. Lex.

Borus, Βῶρος, ου, ὁ, Hom., etc.

Borysthenes, Βορυσθένης, ους, ὁ, Hdt.; *dweller on the Borysthenes*, Βορυσθενίτης, ου, Ion. -θενεῖτης, εω, ὁ, Hdt.; fem. -θενῖτις, ιδος, ἡ, Strab.

Bosporus, Βόσπορος, ου, ο, Æsch.; *the Thracian Bosporus* (the Bosphorus or Straits of Constantinople), Βόσπορος Θράκιος, Hdt.; *the Cimmerian Bosporus* (Straits of Yenikale), Β. Κιμμέριος or -ερικός, Hdt., etc.; *a dweller on the Bosporus*, Βοσπορίτης, ου, Soph., and Βοσπόρανος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of the Bosporus*, Βοσπόριος, α, ον, Soph.

Bostar, Βώσταρος, ου, ὁ, Polyb.

Bottia or Bottiæa, Βοττία, and Βοττιαία, ας, ἡ, Thuc.; Βοττιατὶς, ίδος, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Bottia*, Βοττιαῖος, ο, Id.; adj., *of Bottia*, Βοττικός, ή, όν, Thuc.

Boulogne (*sur mer*), Γησοριακόν, οῦ, τό (ἐπίνειον), Ptol.; Βονωνία (παραθαλασσία, πρὸς τῇ θαλάσσῃ κειμένη), ἡ, Zos.

Bourdeaux, *vid.* Bordeaux.

Bourges, Ἀυάρικον, ου, τό, Ptol.

Bovianum, Βοϊανον, ου, τό, Strab.

Bovillæ, Βοΐλλαι, ῶν, αἱ, *inhabitant of Bovillæ*, Βοϊλλανός, ὁ, Diod.

Boyne, the, Ὀβόκας, α, ὁ (ποταμός), Ptol.

Brachmans or Brahmins, the, Βραχμᾶνες, ων, οἱ, Strab., also Βράχμαι, οἱ, Steph.

Brachyllus, Βράχυλλος, ου, ὁ, Dem.

Branchidæ (a town), Βραγχίδαι, ῶν, οἱ, Hdt.

Branchus, Βράγχος, ου, ὁ, Luc., etc.; *son* or *descendant of Branchus*, Βραγχίδης, ου, ὁ, in pl., Hdt., etc.

Brasidas, Βρασίδας, ου, ο, Thuc.; *of* or *relating to Brasidas*, Βρασίδειος, α, ον, Id.

Brauro, Βραυρώ, οῦς, ἡ, Thuc.

Brauron, Βραυρών, ῶνος, ὁ, Hdt.; adj., *of Brauron, Brauronian*, Βραυρώνιος, α, ον, Ar.; *festival of Brauron*, Βραυρώνια, τά, Ar.; *from Brauron*, Βραυρωνόθεν, Dem.; *to Brauron*, Βραυρῶνάδε, Ar.

Bremen, Φαβίρανον, ου, τό, Ptol.

Brennus, Βρέννος, ου, ὁ, Strab.; Βρῆννος, ὁ, Suid.

Brescia, *vid.* Brixia.

Brest, Βρικυάτης λιμήν, ὁ, Ptol.

Briareus, Βριάρεως, ω (-ρῆος,

Nonn.), ὁ, Hom., etc.; *Αἰγαίων, ωνος, ὁ*, Hom. Epith. *ἑκατόγχειρος, ἄϋτος πολέμοιο, ἐυπάλαμος.*

BRIGANTES, THE, *Βρίγαντες, ων, οἱ*, Paus.

BRIGANTIUM (*Bregenz*), *Βριγάντιον, ου, τό*, Strab.

BRILESSUS, MOUNT, *Βριλησσός, οῦ, ὁ*, Thuc.; adj., *of Brilessus, Βριλήσσιος, α, ον.*

BRISEIS, *vid.* sq.

BRISES, *Βρῖσεύς, ἑως* Ep. *ῆος, ὁ*, Hom. (but nom. does not occur); *daughter of Brises, Brisēis, Βρῑσηΐς, ίδος, ἡ*, Id.

BRITAIN, *Βρεττᾱνία* (or *Βρετᾱνία*), *ας, ἡ*, Diod.; *an inhabitant of Britain, a Briton, Βρεττᾱνός, οῦ, ὁ*, Polyb.; adj., *British, Βρεττᾱνικός, ἡ, όν*, e. g. *αἱ Βρεττανικαὶ νῆσοι*, Polyb.; pecul. fem. *Βρεττᾱνίς, ίδος*, Dion. P.

BRITOMARTIS, *Βριτόμαρτις, εως, ἡ*, Call., etc.

BRIXELLUM, *Βρίξελλον, ου, τό*, Ptol.

BRIXIA (*Brescia*), *Βριξία, ας, ἡ*, Strab.

BROMERUS, *Βρομερός, οῦ, ὁ*, Thuc.

BRONTES, *Βρόντης, ου, ὁ*, Hes.

BRUCTERI, THE, *Βρύκτεροι, ων, οἱ*, Strab.

BRUNDISIUM, *Βρεντέσιον, ου, τό*, Hdt.; *a Brundisian, Βρεντεσῖνος, ου, ὁ*, Steph.

BRUTTII, *Βρέττιοι, ων, οἱ*, Polyb.; *Βρούττιοι, οἱ*, Steph.; *country of the Bruttii, Βρεττία, ας, ἡ*, Strab.; *Βρεττιᾱνή, ῆς, ἡ*, Polyb.

BRUTUS, *Βροῦτος, ου, ὁ*, Suid.

BUBASTIS, *Βούβαστις, ιος, ἡ*, Hdt.

BUBASTUS, *Βούβαστος, ου, ἡ*, Steph., also *Βούβαστις, ἡ*, Hdt.; adj. *Βουβαστίτης, ο*, Strab.

BUCEPHALUS, *Βουκεφάλας, α, ὁ*, Strab.

BUCOLIC MOUTH (of the Nile), *Βουκολικὸν στόμα, τό*, Hdt.

BUCOLION (man), *Βουκολίων, ωνος, ὁ*, Hom., etc.;—(town), *ἡ*, Thuc.

BUCOLUS, *Βούκολος, ου, ὁ*, Apollod.; *son of Bucolus, Βουκολίδης, ου, ο*, Hom.

BUDEUM, *Βούδειον, ου, τό*, Hom.

BULGARIANS, THE, *Βούλγαροι, ων, οἱ*, Suid.

BUPALUS, *Βούπᾰλος, ου, ὁ*, Ar., etc.; adj., *of Bupalus, Βουπάλειος, α, ον*, Anth.

BUPHRAS, *Βουφράς, άδος, ἡ*, Thuc.

BUPRASIUM, *Βουπράσιον, ου, τό*, Hom.

BURA, *Βοῦρα* (or *Βούρα*), *ας, ἡ*, Hdt.; *an inhabitant of Bura, Βουραῖος* and *Βούριος, ο*, Polyb.; adj. *Βουραϊκός, ἡ, όν*, Paus.

BUSELUS, *Βούσελος, ου, ὁ*, Dem.; *descendants of Buselus, Βουσελίδαι, ῶν, οἱ*, Id.

BUSIRIS (man's name), *Βούσῑρις, ιδος, ὁ*, Isoc.;—(a town), *ἡ*, Hdt.; *an inhabitant of Busiris, Βουσῑρίτης, ου, ὁ*, also as adj., Hdt., etc.

BUTES, *Βούτης, ου, ὁ*, Ap. Rh.; *descendants of Butes, the Butadæ, Βουτάδαι, ῶν, οἱ*, also *Ἐτεοβουτάδαι*, Dem.

BUTHROTUM (*Butrinto*), *Βουθρωτόν, οῦ, τό*, and *Βουθρωτός, οῦ, ἡ*, Strab.; *an inhabitant of Buthrotum, Βουθρώτιος, ὁ*, Steph.

BUTO, *Βουτώ, οῦς, ἡ* (also *Βούτη* and *Βοῦτος*), Hdt., Strab.

BUTRIUM, *Βούτριον, ου, τό*, Strab.

BUXENTUM, *Πυξοῦς, οῦντος, ο*, Strab.; *Βούξεντον, ου, τό*, Ptol.; *an inhabitant of Buxentum, Πυξούντιος, ὁ*, Steph.

BUZYGES, *Βουζύγης, ου, ὁ*, Suid.; adj., *of* or *relating to Buzyges, Βουζύγιος* or *-γειος, α, ον*, Hdt.

BYBLIS, *Βυβλίς, ίδος, ἡ*, Theoc.

BYBLUS, *Βύβλος, ου, ἡ*, Strab.; adj., *of* or *belonging to Byblus, Βύβλιος, α, ον*, Luc.

BYZACIUM, *Βυζακὶς χώρα, ἡ*, Polyb.; *Βυζακία, ἡ*, and *Βυζάκιον, ου, τό*, Steph.; *the inhabitants of Byzacium, Βυζάκιοι, οἱ*, Strab.

BYZANTIUM, *Βυζάντιον, ου, τό*, Hdt.; adj., *Byzantine, Βυζάντιος, α, ον*, also pecul. fem. *Βυζαντίς, ίδος* and *-τιάς, άδος*, Anth.

BYZAS, *Βύζας, αντος, ὁ*, Diod.

BYZERES, THE, *Βύζηρες, ων, οἱ*, Ap. Rh.; adj., *of Byzeres, Βυζηρικός, ἡ, όν*, Steph.

C.

CABES (Gulf of), *vid.* SYRTIS.

CABILLONUM (*Châlons sur Saone*), *Καβυλλῖνον, ου, τό*, Strab.

CABIRA (town), *Κάβειρα, ων, τά*, Strab.;— (nymph), *Καβείρα, ας, ἡ*, Id.

CABIRI, THE, *Κάβειροι, ων, οἱ*, Hdt.

CÂBUL, *Ὀρτόσπανα, ἡ*, Ptol.

CABYLE, *Καβύλη, ης, ἡ*, Dem.; *an inhabitant of Cabyle, Καβυληνός, ὁ*, Steph.

CACUS, *Κᾶκος, ου, ὁ*, Dion.

CADIZ, *vid.* GADES.

CADMEA, *Καδμεία, ας, ἡ*, Xen., etc.

CADMUS, *Κάδμος, ου, ὁ*, Hom., Hes., etc.; adj., *of, relating to*, or *sprung from Cadmus, Καδμεῖος, α, ον*, Ion. *-μήϊος, η, ον*, Hdt., etc.; pecul. fem. *Καδμηΐς, ίδος*, Hes., Thuc.; *son* or *descendant of Cadmus, Καδμείων, ωνος, ὁ*, usu. in pl. of *the Thebans*, Hom., etc., also *Καδμεῖοι, οἱ*, Hes.; *daughter of Cadmus, Καδμειώνη, ης, ἡ*, Anth.; *sprung* or *descended from Cadmus, Καδμογενής, ές*, Tragg. Epith. *Τύριος, ἀντίθεος, Ἀγηνορίδης, ἀλεξίκακος, ἀταρβής, ἀτάσθαλος, ὠκύμορος.*

CADURCI, THE, *Καδουρκοί, ῶν, οἱ*, Strab.

CADUSII, THE, *Καδούσιοι, ων, οἱ*, Xen.

CADYTIS, *Κάδῡτις, ιος, ἡ*, Hdt.

CÆCILIA, *Καικιλία, ας, ἡ*, and

CÆCILIUS, *Καικίλιος, ου, ὁ*, Anth.

CÆCUBAN DISTRICT, THE, *Καίκουβον, ου, τό*, Strab.; adj., *Cæcuban, Καίκουβος* (e. g. *οἶνος*), Id.

CÆLIUS MONS, *Καίλιον ὄρος, τό*, Strab.

CÆNÆ, *Καιναί, ῶν, αἱ*, Xen.

CÆNEUS, *Καινεύς, ἑως* Ep. *ῆος, ὁ*, Hom.; *son of Cæneus, Καινείδης, ου* Ep. *ᾱο, ὁ*, Id.

CÆPIO, *Καιπίων, ωνος, ὁ*, Plut.

CÆRE, *Καιρέα, ας, ἡ*, Strab., also *Καιρή, ἡ*, Steph.; *inhabitant of Cære, Καιρετανός, ὁ*, Strab., also *-ρητανός, ὁ*, Dion.

CÆSAR, *Καῖσαρ, αρος, ὁ*, Plut., etc.; adj., *of* or *relating to Cæsar, Cæsarian, Καισάρειος, α, ον*, Dio C.; *Καισαριανός, ἡ, όν*, App.; *the temple of Cæsar, Καισάρειον* or *-σάριον, ου, τό*, Strab.

CÆSARAUGUSTA (mod. *Saragossa*), *Καισαραυγούστα, ἡ*, Strab.

CÆSAREA, *Καισάρεια, ας, ἡ*, Strab.; *an inhabitant of Cæsarea, Καισαρεύς, έως, ὁ*, Steph.

CÆSO, *Καίσων, ωνος, ὁ*, Suid.

CAIAPHAS, *Καϊάφας, α, ὁ*, N. T.

CAÏCUS, THE, *Κάϊκος, ου, ὁ*, Hes., Hdt., etc.; *the plain of Caïcus, Καΐκου πεδίον, τό*, Hdt.

CAIETA (mod. *Gaeta*), *Καιήτη, ης, ἡ*, Diod.; *Gulf of Caieta* (Gaeta), *Sinus Caietanus, Καϊάττας κόλπος, ὁ*, Strab.

CAIN, *Κάϊν, ὁ* (indecl.), N. T.

CAIUS, *Γάϊος, ου, ὁ*, Plut., etc.

CALABRIA, *Καλαβρία, ας, ἡ*, Strab.; and *ἡ Καλαβρὶς* (gen. *ίδος*) *γαῖα*, Dion. P.; *the Calabrians, οἱ Καλαβροί*, Strab.

CALAGURRIS (mod. *Calahorra*), *Καλάγουρις, ἡ*, Strab.; *Καλάγυρον, τό*, App.

CALAÏS, *Κάλαϊς, ιδος, ὁ*, Pind.

CALANUS, *Κάλανος, ου, ὁ*, Strab., etc.

CALAUREA, *Καλαύρεια, ας, ἡ*, Ap. Rh.; *Καλαυρία, ἡ*, Dem.; *an inhabitant of Calaurea, Καλαυρείτης, ου, ὁ*, Steph.

CALCHAS, *Κάλχας, αντος, ὁ*, Hom., etc. Epith. *Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος, Ϝεόπροπος, οἰωνιστής, μάντις.*

CALEB, *Χάλεβ, ὁ* (indecl.), LXX.

CALEDONIAN, *Καληδόνιος, α, ον*, Ptol.

CALES (mod. *Calvi*), *Καλησία, ας, ἡ*, Steph.; adj., *of Cales, Καληνός, ή, όν*, Strab., etc.

CALESIUS, *Καλήσιος, ου, ὁ*, Hom.

CALETOR, *Καλήτωρ, ορος, ὁ*, Hom.; *son of Caletor, Καλητορ.δης, ου* Ep. *ao, ο*, Hom.

CALIGULA, *Καλιγόλας, α, ὁ*, Dio C.

CALLÆSCHRUS, *Κάλλαισχρος, ου, ὁ*, Dem.

CALLIADES, *Καλλιάδης, ου, ὁ*, Hdt., etc.

CALLIANASSA, *Καλλιάνασσα, ης, ἡ*, Hom.

CALLIANIRA, *Καλλιάνειρα, ας, ἡ*, Hom.

CALLIAS, *Καλλίας*, Ion. *-λίης, ου* Ion. *εω, ὁ*, Hdt., Thuc., etc.

CALLIBIUS, *Καλλίβιος, ου, ὁ*, Xen.

CALLICLEA, *Καλλίκλεια, ας, ἡ*, Anth.

CALLICLES, *Καλλικλῆς, έους, ὁ*, Pind., etc.

CALLICRATEA, *Καλλικράτεια, ας, ἡ*, Anth.

CALLICRATES, *Καλλικράτης, ους, ὁ*, Hdt., etc.

CALLICRATIDAS, *Καλλικρατίδας, α, ὁ*, Xen.

CALLIDES, *Καλλίδης, ου, ὁ*, Andoc.

CALLIDICE, *Καλλιδίκη, ης, ἡ*, h.

CALLIMACHUS, *Καλλίμαχος, ου, ὁ*, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Callimachus, Καλλιμάχειος, α, ον*, Ath.

CALLIMBROTUS, *Καλλίμβροτος, ου, ὁ*, Anth.

CALLIMEDES, *Καλλιμήδης, ους, ὁ*, Diod.

CALLIMEDON, *Καλλιμέδων, οντος, ὁ*, Ath.

CALLINE, *Καλλίνη, ης, ἡ*, Schol.

Callinice, Καλλινίκη, ης, ἡ, Inscr.
Callinīcus, Καλλίνικος, ου, ὁ, Apollod.
Callinus, Καλλῖνος, ου, ὁ, Strab., etc.
Calliope, Καλλιόπη, ης, ἡ, Hes., etc., also -όπεια, ας, ἡ, Agath.
Calliphon, Καλλιφῶν, ῶντος, ὁ, Paus.
Callipolis, Καλλίπολις, εως, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Callipolis*, Καλλιπολίτης, ου, ὁ, Id.
Callippides, Καλλιπίδης, ου, ὁ, Ar., etc.; prop. n., and also patron. from
Callippus, Κάλλιππος, ου, ὁ, Dem., etc.
Callirrhoë, Καλλιῤῥόη, ης, ἡ (poet. also -λειρόη), Hes., etc.
Calliste, Καλλίστη, ης, ἡ, Hdt., Pind., etc.
Callisthenes, Καλλισθένης, ους, ὁ, Dem., etc.
Callisto, Καλλιστώ, οῦς, ἡ, Eur., etc.
Callistratus, Καλλίστρατος, ου, ὁ, Xen., etc.
Calliteles, Καλλιτέλης, ους, ὁ, Paus., etc.
Callixena, Καλλιξένα, ἡ, Ath.
Callixenus, Καλλίξενος, ου, ὁ, Xen.
Callon, Κάλλων, ωνος, ὁ, Anth.
Calonīce, Καλονίκη, ης, ἡ, Ar.
Calpe (mod. *Gibraltar*), Κάλπη, ης, ἡ, Strab.
Calpurnia, Καλπουρνία, ας, ἡ, Plut.
Calpurnius, Καλπούρνιος, ου, ὁ, Plut.
Calvary, Γολγοθᾶ (indecl.), N. T.; Κρανίου τόπος, ὁ, Id.
Calvi, *vid.* Cales.
Calybe, Καλύβη, ης, ἡ, Apollod.
Calyce, Καλύκη, ης, ἡ, Ar., etc.
Calydnæ (Islands), the, Καλύδναι νῆσοι, αἱ, Hom., etc.; *inhabitant of the Calydnæ*, Καλύδνιος, ὁ, Hdt.
Calydon, Κἀλῠδών, ῶνος, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Calydon, Calydonian*, Καλῠδώνιος, α, ον, Xen., Call. Epith. αἰπεινή, ἐραννή, πετρήεσσα.
Calypso, Κᾰλυψώ, οῦς, ἡ, Hom., etc. Epith. ἄμβροτος, Ἀτλαντίς, ἠύκομος, δεινὴ θεός, δολόεσσα, εὐπλόκᾰμος.
Camarina, Καμάρῑνα, ης, ἡ, Pind., Hdt., etc.; adj., *of Camarina*, Καμαρῖναῖος, α, ον, Hdt.
Cambyses, Καμβύσης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.
Camillus, Κάμιλλος, ου, ὁ, Polyb.
Camīrus, Κάμειρος, ου, ὁ, Pind.; —(a town), ἡ, Hom., etc.; *inhabitant of Camirus*, Καμειρεύς, έως, ὁ, Strab., fem. Καμειρίς, ίδος, Ath.; adj., *of* or *relating to Camirus*, Καμειραῖος, α, ον, Steph.
Campania, Καμπᾱνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Campanian*, Καμπανικός, ή, όν, Strab., and pecul. fem. Καμπανίς, ίδος, Dion.; *the Campanians*, οἱ Καμπᾱνοί, Strab.
Cana, Κανᾶ, ἡ (indecl.), N. T.; *of Galilee*, τῆς Γαλιλαίας, Id.
Canaan, Χαναάν (indecl.), N. T.; ἡ γῆ Χαναάν or ἡ Χαναναία, Id., Joseph.; adj., *Canaanitish*, Χαναναῖος, α, ον, N. T.
Canace, Κανάκη, ης, ἡ, Call.
Canachus, Κάναχος, ου, ὁ, Paus.
Canæ, Κάναι, ῶν, αἱ, Strab.; adj., *of Canæ*, Καναῖος, α, ον, Ath.
Canary Islands, the, αἱ τῶν Μακάρων νῆσοι, Hes., etc.
Candace, Κανδάκη, ης, ἡ, N. T.
Candaules, Κανδαύλης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
Candia, *vid.* Crete.
Candidus, Κάνδῐδος, ου, ὁ, Inscr.
Canethus, Κάνηθος, ου, ὁ, Ap. Rh.
Cannæ, Κάνναι, ῶν, αἱ, and Κάννα, ης, ἡ, Polyb., etc.
Canopus or Canobus, Κάνωβος or Κάνωπος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *inhabitant of Canopus*, Κανωβίτης, ου, ὁ, Call., and Κανωβεύς, έως, ὁ, Paus.; adj., *of* or *relating to Canopus*, Κανωβικος, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Κανωβίς, ίδος, Plut.
Cantabri, the, Κάνταβροι, ων, οἱ, Strab., etc.; adj., *of the Cantabri, Cantabrian*, Κανταβρικός, ή, όν, Id., and -τάβριος, α, ον, Id.; *the country of the Cantabri*, Κανταβρία, ας, ἡ, Id.
Canterbury, Δαρούερνον, ου, τό, Ptol.
Cantharа, Κανθάρα, ας, ἡ (Plaut.).
Cantharus, Κάνθαρος, ου, ὁ, Ar.
Canusium (mod. *Canosa*), Κανύσιον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Canusium*, Κανύσιος, and Κανυσίτης, ου, ο, Steph.; adj., *Canusian*, Κανυσῖνος, η, ον, Ath.
Capaneus, Καπᾰνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; patron., *son of Capaneus*, Καπανηϊάδης, ου, ὁ, Id., also Καπανῆος υἱός, Id. Epith. ἀγακλειτός, ἀρηΐφιλος, κυδάλιμος, χαλκοτευχής.
Capaton, Καπάτων, ωνος, ὁ, Thuc.
Capena, Καπίννα, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Capena*, Καπιννάτης, ὁ, Id.
Capernaum, Καπερναούμ, ἡ (indecl.), also Καφαρναούμ, N. T.
Capetus, Κάπετος, ου, ὁ, Paus.
Caphēreus (mod. *C. d'Oro*), Καφηρεύς, έως Ion. ῆος, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of Caphereus*, Καφήρειος, α, ον, Eur., pecul. fem. Καφηρίς, ίδος, Id.
Capito, Καπίτων, ωνος, ὁ, Anth.
Capitolinus, Καπιτωλεῖνος, ου, ὁ, Inscr.
Capitolium, Καπιτώλιον, ου, τό, Polyb., also Καπετώλιον, Dion.; adj., *of* or *relating to the Capitolium, Capitoline*, Καπετώλιος, α, ον, and -τωλῖνος, η, ον, Paus., etc.; pecul. fem. Καπετωλίς, ίδος, Anth.; *Jupiter Capitolinus*, Καπετώ ιος Ζεύς, Dion.; *the Capitoline games*, τὰ Καπετωλεῖα, Steph.
Cappadocia, Καππαδοκία, ας, ἡ, Strab.; *a Cappadocian*, Καππάδοξ, οκος, ὁ, Strab., and Καππάδοκος, ὁ, Menand., Καππαδόκης, ου, ὁ, Hdt.; fem. Καππαδόκισσα, ἡ, Strab.; adj. Καππαδοκικός, ή, όν, Dio C.; *to adopt Cappadocian manners* or *the Cappadocian side*, Καππαδοκίζω, Anth., App.
Capreæ (mod. *Capri*), Καπρέαι or -πρίαι, ῶν, αἱ, Strab.; Καπρίη, ης, ἡ, Hecat.; *inhabitant of Capreæ*, Καπριάτης, ου, ὁ, Steph.
Caprus, Κάπρος, ου, ὁ, Strab.
Capua, Καπύη, ης, ἡ, Polyb.; *of* or *belonging to Capua, Capuan*, Καπυᾶνός, ή, όν, Ath.; *the Capuans*, οἱ Καπυανοί, or -υηνοί, οἱ, Polyb., and Καπυήσιοι, Id.
Capys, Κάπυς, υος, ὁ, Hom., etc.
Car, Κάρ, ᾶρος, ὁ, Hdt.
Caracalla, Καράκαλλος, ου, ὁ, Dio C.
Caranus, Κάρᾱνος, Ion. -ηνος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Carbo, Κάρβων, ωνος, ὁ, Strab.
Carcinus, Καρκῖνος, ου, ὁ, Thuc., etc.
Cardamyle, Καρδαμύλη, ης, ἡ, Hom., etc.
Cardia, Καρδία, ας, ἡ, Hdt.; adj., *Cardian*, Καρδιᾱνός, ή, όν, Xen.
Carduchi, Καρδοῦχοι, ων, οἱ, Xen.; adj., *Carduchian*, Καρδούχιος, α, ον, Id.
Caresus, the, Κάρησος, ου, ὁ, Hom.
Caria, Κᾱρία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Carian*, Κάριος, α, ον, Hdt.; Καρικός, ή, όν, Id.; *the Carians*, οἱ Κᾶρες, Hom., sing. Κάρ, ὁ, fem. Κάειρα, Id., as adj., Hdt.
Carion, Καρίων, ωνος, ὁ, Ar., etc.
Carmania, Καρμᾱνία, ας, ἡ, Strab.; *the Carmanians*, Καρμανοί, οἱ, Dion. P.; -μάνιοι and -μανῖται, οἱ, Strab.; adj. Καρμάνιος, pecul. fem. Καρμᾱνίς, ίδος, Dion. P.
Carmel, Mount, Κάρμηλος, ου, ὁ, Strab.; Κάρμηλον, ου, τό, LXX.; *of Carmel, Carmelite*, Καρμήλιος, α, ον, Id.
Carmenta, Καρμέντις, ιος, ἡ, Strab.
Carneades, Καρνεάδης, ου, ὁ, Luc., etc.
Carnēan, the (Apollo), Καρνεῖος, poet. -νήϊος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.; *the Carnea* (a festival), Καρνεῖα, τά, Hdt., Thuc.; *a victor at the Carnea*, Καρνεονίκης, ὁ, Ath.
Carni, Κάρνοι, ων, οἱ, Strab.
Carnus, Κάρνος, ου, ο, Paus.
Carpathus (mod. *Scarpanto*), Κάρπαθος, ου, ἡ, Hdt., etc., in Hom. Κράπαθος.
Carræ or Carrhæ, Κάῤῥαι, ῶν, αἱ, Strab.; *Carrhæan*, Καῤῥαῖος, α, ον, and Καῤῥηνός, ή, όν, Ath.
Carseoli (mod. *Carsoli*), Καρσέολοι, ων, οἱ, Strab.
Carteïa, Καρτηΐα, ας, ἡ, Strab.
Carthage, Καρχηδών, όνος, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Carthaginian*, Καρχηδόνιος, α, ον, Id.; -δονιακός, ή, όν, and -δονικός, ή, ώ, Strab.; Φοινῑκικός, ή, όν, Thuc.; *to favor the Carthaginians*, Καρχηδονίζω, Plut.—*New Carthage, vid.* Carthagena.
Carthagena, Καρχηδὼν ἡ νέα, Strab.; Καινὴ πόλις, Polyb.
Carvilius, Καρβίλιος, ου, ὁ, Plut.
Caryæ, Καρύαι, ῶν, αἱ, Thuc., Xen.; *an inhabitant of Caryæ*, Καρυάτης, ου, ὁ, fem. -υάτις, ιος, Paus.; *Caryatids*, αἱ Καρυᾶτίδες, Ath.
Carystus, Κάρυστος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Carystus, Carystian*, Καρύστιος, α, ον, Hdt., Eur.
Casca, Κάσκας, α, ὁ, Dio C.
Casilinum, Κασιλῖνον, ου, τό, Strab.
Casinum, Κάσῖνον, ου, τό, Strab.
Casius, Mount, Κάσιον ὄρος, τό, Hdt., etc., also poet. ἡ Κασιῶτις πέτρα; adj., *Casian*, Κάσιος, α, ον, Suid.; pecul. fem. Κασιῶτις, ίδος, Dion. P.
Casmenæ, Κασμέναι, ῶν, αἱ, Thuc.; Κασμένη, ἡ, Hdt.; adj., *of Casmenæ*, Κασμεναῖος, α, ον, Steph.
Caspian Sea, the, Κασπία θάλασσα, ἡ, Hdt., etc., also ἡ Κασπία alone, and τὸ Κάσπιον πέλαγος, Strab.; adj., *Caspian*, Κάσπιος, α, ον, Hdt., etc.; Κασπιακός, ή, όν, Luc.; pecul. fem. Κασπίς, ίδος, and Κασπιάς, άδος, Dion. P.; *the dwellers on the Caspian*, Κάσπιοι, οἱ, Hdt. In Κάσπιος the ι is long before a long vowel.
Cassandane, Κασσανδάνη, ης, ἡ, Hdt.
Cassander, Κάσσανδρος, ου, ὁ, Polyb., etc.
Cassandra, Κασσάνδρα, ας, ἡ, Hom.

Cassandrea, Κασσάνδρεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Cassandrea*, Κασσανδρεύς, έως, ὁ, Ath.

Cassiepea, or Cassiope, Κασσιέπεια, ας, ἡ, Luc., also Κασσιόπη, ἡ, Anth.

Cassiodorus, Κασσιόδωρος, ου, ὁ, Anth.

Cassiope, *vid.* Cassiepea.

Cassiterides, the, Κασσιτερίδες (also Καττιτ-), ων, αἱ, Strab.

Cassius, Κάσσιος, ου, ὁ, Plut.

Cassivellaunus, Κασσίλαυνος, ου, ὁ, Polyæn.

Castalia, Καστᾰλία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Castalian*, Καστᾰλίς, ίδος, fem., Theoc.

Castolus, Καστωλός, οὐ, ὁ, Xen.; adj., *Castolian*, Καστωλικός, ή, όν, Steph.

Castor, Κάστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Castor*, Καστόρειος, ον, Pind.; pecul. fem. Καστορίς, Paus. Epith. ἱππόδαμος, ἱππαλίδης, αἰολόπωλος, ταχύπωλος, Τυνδᾰρίδης, φαεσφόρος, χρυσάρματος.

Castri, *vid.* Delphi.

Catabathmus, Καταβαθμός, οῦ, ὁ, Strab.; also Καταβασμός, Æsch.

Catadupa, Κατάδουπα, ων, τά, Hdt.

Catana, Κατάνη, ης, ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Catana*, Καταναῖος, ὁ, Id.

Catarrhactes, Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, Hdt., etc.

Catiline, Κατιλίνας, α, ὁ, Plut.

Cato, Κάτων, ωνος, ὁ, Plut.

Catreus, Κατρεύς, έως, ὁ, Paus.

Catti, Χάττοι, ων, οἱ, Strab.

Catulus, Κάτλος, ου, ὁ, Plut.

Caturiges, Κατόριγες, ων, οἱ, Strab.

Caucasus, Καύκᾰσος, ου, ὁ, Hdt., also Καύκασις, ιος, ὁ, Id., and Καύκασον, τό, Ar.; adj., *of* or *relating to Caucasus, Caucasian*, Καυκάσιος, α, ον, Hdt., etc.; *a Caucasian*, Καυκάσιος and Καυκασίτης, ου, ὁ, Steph.

Cauci, Καῦκοι, ων, οἱ, Strab.

Caucon, Καύκων, ωνος, ὁ, Strab.

Caucones, the, Καύκωνες, ων, οἱ, Hom., etc.; *the country of the Caucones*, Καυκώνεια and Καυκωνία, ας, ἡ, Strab.; adj., masc. Καυκωνίτης, and fem. Καυκωνίς, ίδος and -νιάς, άδος, Steph.

Caudium, Καύδιον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Caudium, Caudine*, Καυδῖνος, η, ον, Polyb.

Caulonia, Καυλωνία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Caulonia*, Καυλωνιάτης, ου, ὁ, Id.

Caunus, Καῦνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Caunus*, Καύνιος, α, ον, Id., and Καυνικός, ή, όν, Id.

Caÿster, the, Καΰστριος, ου, ὁ, Hom., etc., also Κάϋστρος, ὁ, Strab.; adj. Καϋστρῖνος and -τριανός, ή, όν, Id.

Cea, *vid.* Ceos.

Cebenna mons (mod. *Cevennes*), Κέμμενον ὄρος τό, Strab., also ἡ Κεμμένη and τὰ Κέμμενα ὄρη, Id.

Cebes, Κέβης, ητος, ὁ, Plat.

Cebren, Κεβρήν, ηνος, ὁ, Dem., Xen., etc.; adj. Κεβρηνός, ή, όν, and Κεβρήνιος, α, ον, Strab., pecul. fem. Κεβρηνίς, ίδος.

Cebriones, Κεβριόνης, ου, ὁ, Hom.

Cecil, Καικίλιος, ου, ὁ (later Κεκίλιος), Anth.

Cecropia, Κεκροπία, ας, ἡ, Eur.; *from Cecropia*, Κεκροπίηθεν, Call.

Cecrops, Κέκροψ, οπος, ὁ, Apollod.; adj., *Cecropian*, Κεκρόπιος, α, ον, Eur., etc.; pecul. fem. Κεκροπίς, ίδος, Anth.; *descendants of Cecrops*, i. e. the Athenians, Κεκροπίδαι, ῶν, οἱ, Hdt., etc.

Cefalonia, *vid.* Cephallenia.

Celadon, the, Κελάδων, οντος, ὁ, Hom.

Celænæ, Κελαιναί, ῶν, αἱ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Celænæ*, Κελαινίτης, ου, ὁ, Anth.

Celæno, Κελαινώ, οῦς, ἡ, Strab., etc.

Celeus, Κελεός, οῦ, ὁ, h., etc.

Celsus, Κέλσος, ου, ὁ, Luc.

Celtæ or Celts, the, Κελτοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; Κέλται, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *of the Celts, Celtic*, Κελτικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Κελτίς, ίδος, Anth.; *the land of the Celts*, ἡ Κελτική, Arist.; *in Celtic*, Κελτιστί, Luc.

Celtiberi, the, Κελτίβηρες, ων, οἱ, Strab.; adj., *Celtiberian*, Κελτιβηρικός, ή, όν, Strab.; *the land of the Celtiberi*, Κελτιβηρία, ας, ἡ, Polyb.

Celtica, *vid.* Celtæ and Gallia.

Cenæum, Κηναῖον, ου, τό, h., etc.; ἄκρον Κηναῖον, Soph.; adj., *Cenæan*, Κηναῖος, α, ον, Id.

Cenchreæ, Κεγχρέαι, ῶν, αἱ, also -χρειαί, Thuc., Xen.; *an inhabitant of Cenchreæ*, Κεγχρεάτης, ου, ὁ, Steph.

Cenomani, the, Κενομᾶνοί, ῶν, οἱ, Strab.

Centaur, *vid.* First Part, s. v.

Centenius, Κεντήνιος, ου, ὁ, Polyb.

Centrītes, the, Κεντρίτης, ου, ὁ, Xen.

Centrones, the, Κέντρωνες, ων, οἱ, Strab.

Centuripæ, Κεντόριπα, ων, τά, Thuc.; *the inhabitants of Centuripæ*, Κεντόριπες, οἱ, Id.; -ριπῖνοι, οἱ, Dio C.

Ceos or Cea (mod. *Zea*), Κέως, ω, ἡ (also Κέος), Hdt.; *inhabitant of Ceos, Ceun*, Κεῖος, Ion. Κήϊος, ὁ, Id.

Cephalion, Κεφαλίων, ωνος, ὁ, Strab., etc.

Cephallenia (mod. *Cefalonia*), Κεφαλληνία, ας, ἡ, Hdt., etc.; the Homeric Σάμη, ἡ, Strab.; *the Cephallenians*, οἱ Κεφαλλῆνες, Hom.; adj., *Cephallenian*, Κεφαλληνιακός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Κεφαλληνίς, ίδος, Ath.

Cephalus, Κέφᾰλος, ου, ὁ, Hes., etc.

Cephas, Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Cepheus, Κηφεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.; fem. adj. Κηφηΐς, ίδος, Nic.

Cephisius, Κηφίσιος, ου, ὁ, Lys.

Cephisocles, Κηφῖσοκλῆς, έους, ὁ, Paus.

Cephisodorus, Κηφῖσόδωρος, ου, ὁ, Dem., etc.

Cephisodotus, Κηφῖσόδοτος, ου, ὁ, Xen., etc.

Cephisophon, Κηφισοφῶν, ῶντος, ὁ, Xen., etc.

Cephissus, the, Κηφῖσός or -φισσός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; adj., *of the Cephissus, Cephissian*, Κηφίσιος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Κηφῖσίς, ίδος, Hom., -ῖσιάς, άδος, Paus. Epith. καλλίναος, καλλιρέεθρος.

Ceramicus, Κεραμεικός, οῦ, ὁ, Thuc., etc.

Ceramus, Κέραμος, ου, ἡ, Strab.; *the Ceramian gulf*, ὁ κόλπος Κεραμεικός, Hdt., also Κεράμειος and -ραμικός, Xen.

Cerasus, Κερασοῦς, οῦντος, ἡ, Xen.; *inhabitant of Cerasus*, Κερασούντιος, ὁ, Id.

Ceraunian Mountains, the, Κεραύνια ὄρη, τά, Ap. Rh.

Cerberus, Κέρβερος, ου, ὁ, Hes.

Cercaphus, Κέρκᾰφος, ου, ὁ, Strab.; *the descendants of Cercaphus* (i. e. the Rhodians), Κερκαφίδαι, οἱ, Anth., and fem. Κερκαφίδες, Steph.

Cercidas, Κερκίδᾶς, ᾶ, ὁ, Dem.

Cercopes, the, Κέρκωπες, ων, οἱ, Hdt., etc.

Cercops, Κέρκωψ, ωπος, ὁ, Ath.

Cercyon, Κερκυών, όνος, ὁ, Plut. etc.

Cerdylium, Κερδύλιον, ου, τό, Thuc.

Ceres, Δημήτηρ, τερος and τρος, ἡ, h., etc. (acc. also Δημήτραν, Anth.); Δηώ, όος cont. οῦς, ἡ, h., etc.; *daughter of Ceres*, Δηωΐνη, ἡ, Call.; adj., *of Ceres*, Δημήτριος, ον, Theophr., also -τριακός, ή, όν, Geop.; pecul. fem. Δημητριάς, άδος, Plut.; also Δηῶς, α, ον, Anth.; *the temple of Ceres*, Δημήτριον, ου, τό, Strab.; *the festival of Ceres*, τὰ Δημήτρια, Poll.

Cerigo, *vid.* Cythera.

Cerinthus, Κήρινθος, ου, ἡ, Hom., etc.

Cervetere, *vid.* Cære.

Cerynea, Κερύνεια, ας, ἡ, Polyb., also Κερυνία, ἡ, Æl.; adj., *Cerynean*, Κερύνειος, α, ον, Call., Κερυνίτης, ὁ, Paus., and Κερυνῖτις, η, Apollod.

Ceryx, Κήρυξ, ῦκος, ὁ, Paus., etc.

Cestius, Κέστιος, ου, ὁ, Inscr.

Cestrinus, Κεστρῖνος, ου, ὁ, Paus.

Cestrus, Κέστρος, ου, ὁ, Strab.

Cethegus, Κέθηγος, ου, ὁ, Plut.

Ceto, Κητώ, οῦς, ἡ, Hes., etc.

Cevennes, *vid.* Cebenna.

Ceyx, Κήϋξ, ῦκος, ὁ, Hes., etc.

Chabrias, Χαβρίας, ου, ὁ, Xen.

Chærea, Χαιρέας, ου, ὁ, Thuc., Ar.

Chærecrates, Χαιρεκράτης, ους, ὁ, Plat.

Chæredemus, Χαιρέδημος, ου, ὁ, Plat., etc.

Chærelaus, Χαιρίλεως, ω, ὁ, (Att.), Xen.

Chæremon, Χαιρήμων, ονος, ὁ, Anth.

Chærephanes, Χαιρεφάνης, ους, ὁ, Dion.

Chærephilus, Χαιρέφιλος, ου, ὁ, Din.

Chærephon, Χαιρεφῶν, ῶντος, ὁ, Ar., Plat.

Chærestrate, Χαιρεστράτη, ης, ἡ, Dem.

Chærestratus, Χαιρίστρᾰτος, ου, ὁ, Isæ.

Chæretimus, Χαιρέτῖμος, ου, ὁ, Dem.

Chæretius, Χαιρήτιος, ου, ὁ, Dem.

Chærippus, Χαίριππος, ου, ὁ, Ar., etc.

Chæris, Χαῖρις, ιδος, ὁ, Ar., etc.

Chæron, Χαίρων, ωνος, ὁ, Xen., etc.

Chærondas, Χαιρώνδας, ου, ὁ, Dem.

Chæronea, Χαιρώνεια, ας, ἡ, Thuc.; *inhabitant of Chæronea*, Χαιρωνεύς, έως, ὁ, Thuc.; adj., *Chæronean*, Χαιρωνικός, ή, όν, pecul. fem. Χαιρωνίς, ίδος, Plut.

Chalcedon, Χαλκηδών (also Καλχηδών), όνος, ἡ, Hdt.; adj., *Chalcedonian*, Χαλκηδόνιος, α, ον, Id.

Chalcidice, Χαλκιδική, ῆς, ἡ, Hdt., etc.

Chalciope, Χαλκιόπη, ης, ἡ, Call.

Chalcis, Χαλκίς, ίδος, ἡ, Hom., etc.; adj., *Chalcidian*, Χαλκιδικός, ή, όν, Hdt.; *an inhabitant of Chalcis*, Χαλκιδεύς, έως, ὁ, Id.

Chalcodon, Χαλκώδων, οντος, ὁ, Hom., etc.; *son of Chalcodon*, Χαλκωδοντιάδης, ου, ὁ, Id., and -τίδης, ὁ, Eur.

Chalcon, Χάλκων, ωνος, ὁ, Hom.

Chaldæa, Χαλδαία, ας, ἡ, Steph.; *the Chaldeans*, Χαλδαῖοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; adj. Χαλδαῖος, α, ον, Strab.

Châlons, *vid.* Cabillonum.

Chalybes, the, Χάλυβες, ων, οἱ, Hdt., etc. (sing. Χάλυψ, υβος); Χάλυβοι, οἱ, Eur.

Chamæleon, Χαμαιλέων, οντος, ὁ, Ath.

Chaones, Χάονες, ων, οἱ, Thuc. (sing. Χάων, ονος); *the country of the Chaones, Chaonia*, Χαονία, ας, ἡ, Steph.; adj., *Chaonian*, Χάονιος, α, ον, Orph.; Χαονιτικός, ή, όν, pecul. fem. Χαονίς, ίδος, poet., Steph.

Charadra, Χαράδρα, ας, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Charadra*, Χαραδραῖος, ὁ, Hdn.

Charadrus, the, Χάραδρος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Charax, Χάραξ, ακος, ὁ, Suid.

Chares, Χάρης, ητος, ὁ, Ar., Xen.

Chariades, Χαριάδης, ου, ὁ, Isæ.

Charias, Χαρίας, ου, ὁ, Andoc.

Charibulus, Χαιρέβουλος, ου, ὁ (Plaut.).

Chariclea, Χαρίκλεια, ας, ἡ, Luc.

Charicles, Χαρικλῆς, έους, ὁ, Thuc., Xen.

Chariclo, Χαρικλώ, οῦς, ἡ, Pind., etc.

Charidemus, Χαρίδημος (Dor. -δᾶμος), ου, ὁ, Dem., etc.

Charilaus, Χαρίλαος, ου, Att. Χαρίλεως, ω, and Dor. Χαρίλας, α, also Χάριλλος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Charinus, Χαρῖνος, ου, ο, Dem., etc.

Charippus, Χάριππος, ου, ὁ, Ar., also Χαίριππος.

Charisius, Χαρίσιος, ου, ὁ, Dem., etc.; *son of Charisius*, Χαρισιάδης, ου, ὁ, Id.

Charito, Χαριτώ, οῦς, ἡ, Anth.

Chariton, Χαρίτων, ωνος, ὁ, Æl.

Charles, Κάρουλος, ου, ὁ, Byz.

Charleston or -town, Καρολόπολις, εως, ἡ.

Charmande, Χαρμάνδη, ης, ἡ, Xen.

Charmidas, Χαρμίδας, ου, ὁ, Paus., Dor. for

Charmides, Χαρμίδης, ου, ὁ, Plat., Xen.

Charminus, Χαρμῖνος, ου, ὁ, Thuc.

Charmione, Χαρμιόνη, ης, ἡ, Zenob.

Charmis, Χάρμις, ιδος, ὁ, Call.

Charmolaus, Χαρμόλαος, ου, Att. -λεως, ω, ὁ, Luc.

Charmus, Χάρμος, ου, ὁ, Plut.

Charon, Χάρων, ωνος, ὁ, Xen., Ar.; adj., *of* or *belonging to Charon*, Χαρώνειος, ον, Strab.

Charondas, Χαρώνδας, ου, ὁ, Plat.

Charops, Χάροψ, οπος, ὁ, Luc., also Χάροπος, ου, ὁ, Hom.

Charybdis, Χάρυβδις, εως Ion. ιος, ἡ, Hom., etc. Epith. *ἀπηνής, δῖα, δεινή, στονόεσσα.*

Chauci, the, Καῦχοι, ων, οἱ, Ptol.; *the country of the Chauci*, Χαυκίς, ίδος, ἡ, Dio C.

Chelidon, Χελιδών, όνος, ἡ, Anth.; dim. Χελιδόνιον, ου, ἡ, Luc.

Chelidonian Islands, the, Χελιδόνειαι νῆσοι, Dem., also -δόνιαι νῆσοι, αἱ, Dion. P.

Chelone, Χελώνη, ης, ἡ, Paus.

Chemmis, Χέμμις, εως Ion. ιος, ὁ, Diod.;—(as city), ἡ, Hdt.; *inhabitant of Chemmis*, Χεμμίτης, ου, ὁ, Id., also as adj. Id.

Cheops, Χέοψ, οπος, ὁ, Hdt.

Cherasmis, Χέρασμις, ιος, ὁ, Hdt.

Cherronesus, Χερρόνησος, ου, ἡ, Xen., etc., earlier Χερσόνησος, Hdt., Thuc., poet. Χερόνησος, Ap. Rh.; *an inhabitant of the Cherronesus*, Χερρονησίτης (or Χερσον-), ου, ο, Xen.; Χερρονησιώτης (or Χερσον-), ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to the Cherronesus*, Χερρονήσιος (Χερσον-), α, ον, Eur.

Chersidamas, Χερσιδάμας, αντος, ὁ, Hom.

Chersiphron, Χερσίφρων, ονος, ὁ, Strab.

Chersis, Χέρσις, ιος, ὁ, Hdt.

Chersonesus, or *the Chersonese*, *vid.* Cherronesus: *the Thracian Chersonese*, Χ. ἡ Θρακία, or Θρακική, Strab., esp. ἡ Χ., without any addition, Hdt., Thuc.; also ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ Χ., Hdt.—*The Tauric Chersonese*, ἡ Ταυρική, also ἡ Σκυθική and ἡ μεγάλη, Strab.

Cherusci, the, Χερουῦσκοι, ων, οἱ, Dio C.; Χηρουῦσκοι, οἱ, Strab.

Chester, Δηούανα, Ptol.

Chilo or Chilon, Χίλων, ωνος, also Χείλων, ωνος, ὁ, Hdt., Plat.; adj., *of Chilon*, *Chilonian*, Χειλώνειος, ον, Diog. L.

Chimæra, Χίμαιρα, ας, ἡ, Hom., Hes. Epith. *ἀμαιμακέτη, ποδώκης, πυρπνόος, τρισώματος.*

China, Σηρική, ῆς, ἡ, Ptol.; *the Chinese*, Σῆρες, ων, οἱ, Strab.; adj., *Chinese*, Σηρικός, ή, όν, Anth.

Chion, Χίων, ωνος, ὁ, Dem.

Chione, Χιόνη, ης, ἡ, Paus.

Chionis, Χίονις, ιδος, ὁ, Thuc.

Chios (mod. *Scio*), Χίος, ου, ἡ, Hom., Hdt.; adj., *Chian*, Χῖος, α, ον, Ar., and Χιακός, ή, όν, Steph.

Chirisophus, Χειρίσοφος, ου, ὁ, Xen.

Chiron, Χείρων, ωνος, ὁ, Hom., Hes.; adj., *of* or *belonging to Chiron*, *Chironian*, Χειρώνειος, α, ον, Med.; pecul. fem. Χειρωνίς, ίδος, Call., Anth. Epith. *δικαιότατος Κενταύρων, Φιλλυρίδης, πελώριος.*

Chloe, Χλόη, ης, ἡ, Ar.

Chloris, Χλῶρις, ιδος, ἡ, Hom.

Choaspes, the, Χοάσπης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.; also Χόασπις, ιος, ὁ, Dion. P.; adj., *of the Choaspes*, Χοάσπειος, α, ον, Luc.

Chœrades Islands, the, Χοιράδες νῆσοι, αἱ, Thuc.

Chœrilus, Χοιρίλος, ου, ὁ, Paus.

Chollidæ, Χολλεῖδαι and -λίδαι, ῶν, αἱ, Steph.; *inhabitant of Chollidæ*, Χολλίδης, ου, ὁ, Ar., Dem.

Chones, Χῶνες, ων, οἱ, Arist.; *Chonia*, Χωνία, ας, ἡ, Strab.

Chorasmii, Χοράσμιοι, ων, οἱ, Hdt.; Χωράσμιοι, οἱ, Ar.

Chorazin, Χοραζίν, ἡ (indecl.), N. T.

Chosroes, Χοσρόης, ου, ὁ, Suid.

Chremes, Χρέμης, ητος, ὁ, Ar.

Chremon, Χρέμων, ωνος, ὁ, Xen.

Christ, ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, N. T.

Christodorus, Χριστόδωρος, ου, ὁ, Suid.

Christopher, Χριστοφόρος, ου, ὁ, Eccl.

Christina, Χριστίνα, ἡ, Suid.

Chromis, Χρομις, ιος, ὁ, Hom.

Chromius, Χρομίος, ου, ὁ, Hom., etc.

Chrysa, Χρύση, ης, ἡ, Hom.; Χρῦσα, Qu. Sm.

Chrysantas, Χρῡσάντας, ου, ὁ, Xen.

Chrysanthis, Χρυσανθίς, ίδος, ἡ, Paus.

Chrysaor, Χρῡσάωρ, ορος, ὁ, Hes.

Chryse, *vid.* Chrysa.

Chryseïs, Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, h., etc.

Chryses, Χρύσης, ου, ὁ, Hom.:—*daughter of Chryses*, Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, Id. Epith. καλλιπάρῃος.

Chrysilla, Χρῡσίλλα, ης, ἡ, Anth.

Chrysippus, Χρύσιππος, ου, ὁ, Thuc., Plat.; adj., *of* or *following Chrysippus*, Χρυσίππειος, Luc.

Chrysis, Χρῡσίς, ίδος, ἡ, Thuc.; (man's name), Χρῦσις, ιδος, ὁ, Id.

Chrysogonus, Χρῡσόγονος, ου, ὁ, Polyb.

Chrysopolis, Χρυσόπολις, εως, ἡ, Xen.; *inhabitant of Chrysopolis*, Χρυσοπολίτης, ὁ, Steph.

Chrysostom, Χρυσόστομος, ου, ὁ, Eccl.

Chrysus, Χρῦσος, ου, ὁ, Ar.

Chthonia, Χθονία, ας, ἡ, Eur., Paus.

Chthonius, Χθόνιος, ου, ὁ, Paus.

Chytri, Χύτροι, ων, οἱ, Hdt.

Cicely, *vid.* Cæcilia.

Cicero, Κικέρων, ωνος, ὁ, Plut.

Cicones, the, Κίκονες, ων, οἱ, Hom.; adj., *Ciconian*, Κικόνιος, α, ον, Suid.

Cilicia, Κιλικία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *the Cilicians*, Κίλικες, ων, οἱ, Hom.; adj. Κιλίκιος, α, ον, Æsch., etc., also masc. Κίλιξ, fem. Κίλισσα, Hdt., Xen.

Cilla, Κίλλα, ης, ἡ, Hom.; adj., *of Cilla*, Κιλλαῖος, α, ον, Strab.

Cimbri, Κίμβροι, ων, οἱ, Strab.

Cimmerii, the, Κιμμέριοι, ων, οἱ, Hom., Hdt.; adj., *Cimmerian*, Κιμμερικός, ή, όν, Æsch., and Κιμμέριος, α, ον, Hdt.; pecul. fem. Κιμμερίς, ίδος, ἡ, Apollod.

Cimolus, Κίμωλος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Cimolus*, *Cimolian*, Κιμώλιος, α, ον, Ar.

Cimon, Κίμων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of Cimon*, Κιμώνειος, ον, Plut.

Cinadon, Κινάδων, ωνος, ὁ, Arist.

Cincinnatus, Κικινᾶτος, ου, ὁ, Dio C.

Cincius, Κίγκιος, ου, ὁ, Anth.

Cineas, Κινέας, ου, ο, Ion. Κινίης, Hdt.

Cinesias, Κινησίας, ου, ὁ, Ar.

Cinyras, Κινύρας, Ion. -ύρης, ευ, Ep. and Ion. εω, also ηο, ο, Hom., Hdt., etc.

Circe, Κίρκη, ης, ἡ, Hom., etc.; Αἰαίη, ης, ἡ, Hom.; adj., *of Circe*, *Circean*, Κιρκαῖος, α, ον, Strab. Epith. *αὐδήεσσα, δολόεσσα, ἐυπλόκαμος, πολυφάρμακος, πότνια.*

Circeium Promontorium, Κιρκαῖον, τό, Strab.

Cirrha, Κίρρα, ας, ἡ, Pind.; adj., *of Cirrha*, *Cirrhæan*, Κιρραῖος, α, ον, Dem.; *from Cirrha*, Κιρράθεν, Pind.

Cirta, Κίρτα, ης, ἡ, Polyb.

Cissæthа, Κισσαίθα, ας, ἡ, Theoc.

Cisseus, Κισσεύς, έως, ὁ, Eur.; *daughter of Cisseus* or *Cisses*, Κισσηΐς, ίδος, ἡ, Hom.

Cissia, Κισσία, ας, ἡ, Hdt.; adj., *of Cissia*, *Cissian*, Κίσσιος, α, ον, Id.

Cissus, Κίσσος, ου, ὁ, Plut.;—(town), Κισσός, οῦ, ἡ, Strab.

Cisthene, Κισθήνη, ης, ἡ, Æsch.

Cithæron, Mount, Κιθαιρών, ῶνος, ὁ, Hdt., Æsch.; adj., *of Cithæron*, *Cithæronian*, Κιθαιρώνειος, α, ον, Eur., etc., and -νιος, α, ον, Ar.; pecul. fem. Κιθαιρωνίς, ίδος, Hdt.

Citium, Κίτιον, ου, τό, Thuc.; *an*

inhabitant of Citium, Κιτιεύς, έως, ὁ, Diog. L.

Cius, Κίος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of Cius, Cian*, Κιανός, ή, όν, Polyb.; pecul. fem. Κιανίς, ίδος, Ap. Rh.; *the Cians*, οἱ Κῖοι or Κεῖοι, Polyb.

Civita Vecchia, Κεντουμκέλλαι, αἱ, Procop.

Clanis, Κλάνις, εως, ὁ, Strab.

Clarus, Κλάρος, ου, ἡ, h., Thuc.; adj., *Clarian*, Κλάριος, α, ον, Call., etc.

Clastidium, Κλαστίδιον, ου, τό, Strab.

Claudia, Κλαυδία, ας, ἡ, Plut.

Claudianus, Κλαυδιᾶνός, οῦ, ὁ, Suid.

Claudiopolis, Κλαυδιόπολις, εως, ἡ, Hier.

Claudius, Κλαύδιος, ου, ὁ, Polyb.

Clazomenæ, Κλαζομεναί, ῶν, αἱ, Hdt.; *the inhabitants of Clazomenæ*, Κλαζομένιοι, οἱ, Id.

Cleænetus, Κλεαίνετος, ου, ὁ, Thuc.

Cleagoras, Κλεαγόρας, ου, ὁ, Xen.

Cleander, Κλέανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Cleanor, Κλεάνωρ, ορος, ὁ, Xen.

Cleanthes, Κλεάνθης, ους, ὁ, Luc.

Clearchus, Κλέαρχος, ου, ὁ, Thuc., Xen.

Cleariste, Κλεαρίστη, ης, ἡ, Theoc.

Clemens, Κλήμης, εντος, ὁ, N. T.

Clement, *vid.* foreg.

Cleobis, Κλέοβις, ιος, ὁ, Hdt.

Cleobule, Κλεοβούλη, ης, ἡ, Arg. Dem.

Cleobulus, Κλεόβουλος, ου, ὁ, Hom., etc.

Cleocritus, Κλεόκριτος, ου, ὁ, Dem., Ar.

Cleodæus, Κλεοδαῖος, ου, ὁ, Hdt.

Cleombrotus, Κλεόμβροτος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Cleomedes, Κλεομήδης, ους, ὁ, Thuc., etc.

Cleomedon, Κλεομέδων, οντος, ὁ, Dem., etc.

Cleomenes, Κλεομένης, ους, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Cleomenes*, Κλεομενικός, ή, όν, Polyb.; *the followers of Cleomenes*, οἱ Κλεομενισταί, Id.

Cleon, Κλέων, ωνος, ὁ, Thuc., etc.

Cleonæ, Κλεωναί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of Cleonæ, Cleonæan*, Κλεωναῖος, α, ον, Pind., Thuc.

Cleone, Κλεώνη, ης, ἡ, Paus.

Cleonice, Κλεονίκη, ης, ἡ, Plut.

Cleonicus, Κλεόνικος, ου, ὁ, Anth.

Cleonymus, Κλεώνυμος, ου, ὁ, Pind., etc.

Cleopatra, Κλεοπάτρα, ας, ἡ, poet. -πάτρη, Hom., etc.

Cleophantus, Κλεόφαντος, ου, ὁ, Plat.

Cleophas, Κλεοπᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Cleophon, Κλεοφῶν, ῶντος, ὁ, Xen., etc.

Cleopompus, Κλεόπομπος, ου, ὁ, Thuc.

Cleosthenes, Κλεοσθένης, ους, ὁ, Xen.

Cleostratus, Κλεόστρατος, ου, ὁ, Xen.

Clinias, Κλεινίας, ου, ὁ, Thuc., Ar.; *son of Clinias*, Κλεινιάδης, ου, ὁ, Anth.; adj., *of* or *relating to Clinias*, Κλεινίειος, α, ον, Plat.

Clino, Κλεινώ, οῦς, ἡ, Anth.

Clinomachus, Κλεινόμαχος, ου, ὁ, Xen.

Clio, Κλειώ, οῦς, ἡ, Hes., etc.; also Κλεώ, ἡ, Anth.

Clisthenes, Κλεισθένης, ους, ὁ, Hdt., etc.

Clitagora, Κλειταγόρα, ας, ἡ, Ar.

Clitagoras, Κλειταγόρας, ου or α, ὁ, Anth.

Clitarchus, Κλείταρχος, ου, ὁ, Dem.

Clite, Κλείτη, ης, ἡ, Ap. Rh.

Cliteles, Κλειτέλης, ους, ὁ, Xen.

Clito, Κλειτώ, οῦς, ἡ, Plat.

Clitomachus, Κλειτόμαχος, ου, ὁ, Pind., etc.

Clitopho, Κλειτοφῶν, ῶντος, ὁ, Ar., Plat.

Clitor, Κλείτωρ, ορος, ὁ, Paus., etc.;—(town), Pind.; *inhabitants of Clitor*, Κλειτόριοι, οἱ, Paus.

Clitus, Κλεῖτος, ου, ὁ, Hom., etc.

Clodia, Κλωδία, ας, ἡ, Plut.

Clodius, Κλώδιος, ου, ὁ, Plut.

Cloelia, Κλοιλία, ας, ἡ, Plut.

Cloelius, Κλοίλιος, ου, ὁ, Plut.

Clonius, Κλόνιος, ου, ὁ (or Κλονίος), Hom., etc.

Clopas, Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Clotho, Κλωθώ, οῦς, ἡ, Hes., Pind.

Clusium, Κλούσιον, ου, τό, Polyb.; *the inhabitants of Clusium*, Κλουσῖνοι, ων, οἱ, Strab.

Clymene, Κλυμένη, ης, ἡ, Hom., etc.

Clymenus, Κλύμενος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. ἀγάκλυτος, ἀμπρεπής, ἐρικύδης.

Clytæmnestra, Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, Hom. Epith. δυλομῆτις, δολωφρων, κελαινοφρων, πανώλης, Τυνδαρίς.

Clytia, Κλυτία, ας, ἡ, Hes., etc.

Clytius, Κλυτίος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Clytius*, Κλυτιάδης, ου, ὁ, Hdt., also Κλυτίδης, Hom.

Cneius or Cnæus, Γναῖος, ου, ὁ, Plut.

Cnidus, Κνίδος, ου, ἡ, h., Hdt.; adj., *of Cnidus, Cnidian*, Κνίδιος, α, ον, Hdt., etc.; *from Cnidus*, Κνιδόθεν, Luc.

Cnosus, Κνωσός or Κνωσσός, οῦ, ἡ, Hom.; adj., *Cnosian* (i. e. Cretan), Κνώσιος, α, ον, Soph., Eur.; *from Cnosus*, Κνωσόθεν, Ap. Rh. Epith. μεγαλη, Μινώιος, πολυδίνδρεος.

Cocceius, Κοκκήϊος, ου, ὁ, Strab.

Coccianus, Κοκκιᾶνός, οῦ, ὁ, Suid.

Cocytus, the, Κώκῦτος, ου, ὁ, Hom., etc.

Codrus, Κόδρος, ου, ὁ, Hdt.; *son* or *descendant of Codrus*, Κοδρίδης, ου, ὁ, Æl.

Cœle, Κοίλη, ης, ἡ (or Κοιλή), Hdt.

Cœle-Syria, Κοίλη Συρία, ἡ, Polyb., also Κοιλοσυρία, ἡ, Strab.

Cœlius, Κοίλιος, ου, ὁ, Plut.

Cœranus, Κοίρανος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Cœranus*, Κοιρανίδας, α, ὁ, Pind.

Cœsyra, Κεισύρα, ας, ἡ, Ar.

Cœus, Κοῖος, ου, ὁ, Hes.; *daughter of Cœus*, Κοιαντίς, ίδος, ἡ, Orph.; Κοιηΐς, ίδος, ἡ, Call.; Κοιογένεια, ας, ἡ, Ap. Rh.

Colchians, the, Κόλχοι, ων, οἱ, Hdt., Xen.; *the land of the Colchians*, Κολχίς, ίδος, ἡ, Hdt.; ἡ Κόλχων αἶα, Eur.; adj., *Colchian*, Κολχικος, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Κολχίς, Eur.; Κολχηΐς, ίδος, Nic.

Collatia, Κολλατία, ας, ἡ, Strab.

Collatinus, Κολλατῖνος, ου, ὁ, Plut.

Cologne (Lat. *Colonia Agrippinensis*), Ἀγριππίνησις, εως, ἡ, Ptol.; Ἀγριππῖνα, ἡ, Zos.

Colonæ, Κολωναί, ῶν, αἱ, Xen.

Colonus, Κολωνός, οῦ, ὁ, Soph., Thuc.

Colophon, Κολοφών, ῶνος, ἡ, Hdt., Thuc.; adj. Κολοφώνιος, α, ον, Hdt.

Colossæ, Κολοσσαί, ῶν, αἱ, Hdt., Xen.; adj., *Colossian*, Κολοσσηνός, ή, όν, Strab.; *the Colossians*, Κολοσσαεῖς, οἱ, N. T.

Colyttus, Κολυττός (also Κολλυτός and Κολλυττος), οῦ, ὁ, Strab.; *a citizen of Colyttus*, Κολυττεύς, έως, ὁ, Xen., and Κολλυττεύς, Æschin.

Comana, Κόμανα, ων, τά, Strab.; adj., *of Comana*, Κομανικός, ή, όν.

Commodus, Κόμμοδος, ου, ὁ, Hdn.

Comum (mod. *Como*), Κῶμον, ου, τό, Strab.

Concordia, Κωνκορδία, ας, ἡ, Strab.

Connus, Κόννος, ου, ὁ, Plat.

Conon, Κόνων, ωνος, ὁ, Thuc.; adj. Κονώνιος, α, ον, Ath.

Consentia, Κωνσεντία, ας, ἡ, Strab.

Constans, Κώνστας, αντος, ὁ, Suid.

Constantia, Κωνσταντία, ας, ἡ, Hier.

Constantine, Κωνσταντῖνος, ου, ὁ, Anth.

Constantinople, Κωνσταντίνου πολις, ἡ, Steph. *Vid.* Byzantium and Bosporus.

Constantius, Κωνστάντιος, ου, ὁ, Suid.

Copæ, Κῶπαι, ῶν, αἱ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Copæ*, Κωπαῖος, α, ον, Ath.; pecul. fem. Κωπαΐς, ίδος, in pl. Κωπᾶδες, Ar.; *an inhabitant of Copæ*, Κωπαιεύς, έως, ὁ, Thuc.

Copaïs, Lake (the *Copaïc Lake*), Κωπαΐς λίμνη, ἡ, Strab.; Κηφισίς, ίδος, ἡ, λίμνη, Hom., Pind.

Copreus, Κοπρεύς, έως, ὁ, Hom.

Cora, Κόρα, ας, ἡ, Strab.

Corax, Κόραξ, ακος, ὁ, Hom.

Corcyra (mod. *Corfu*), Κέρκῦρα, ας, ἡ, Hdt., etc., in Strab. and later Κόρκῦρα; *an inhabitant of Corcyra*, Κέρκῦρ, ῦρος, Alem., usu. Κερκυραιος, ου, ὁ, Hdt., etc., also adj. -ραῖος, α, ον, Ar., and -ραϊκος, ή, ον, Thuc.

Cordova (Lat. *Corduba*), Κόρδυβα, ἡ, Strab.

Coressus, Κορησσός, οῦ, ὁ, Hdt.

Corfu, *vid.* Corcyra.

Corinna, Κόρινν, ης, ἡ, Luc.

Corinth, Κόρινθος, ου, ἡ, Hom., etc.; Ἔφύρα, ας, ἡ, Id.; adj., *of Corinth, Corinthian*, Κορίνθιος, α, ον, Hdt., Κορινθιακός, ή, όν, Xen., and Κορινθικος, ή, όν, Anth.; *to Corinth*, Κόρινθονδε, Luc.; *of Corinthian workmanship*, Κορινθιουργής, ές, Strab.; *to imitate Corinthian manners*, Κορινθιάζομαι, Ar.; *in Corinthian fashion*, Κορινθίως, Jos. Epith. ἀλίκλυστος, ὀλβία, Ἰσθμία, ὀφρυοεσσα, ἀγλαύκουρος, ἀμφιθάλασσος.

Corinth, Gulf of (mod. *Lepanto*), Κρίσης κόλπος, ὁ, h., also Κρισαῖος κόλπος, ὁ, Thuc.; Κορινθιακὸς κόλπος, ὁ, Xen., and later.

Corinthus, Κόρινθος, ου, ὁ, Pind.

Cornelia, Κορνηλία, ας, ἡ, Plut.

Cornelius, Κορνήλιος, ου, ὁ, Polyb.

Cornutus, Κορνοῦτος, ου, ὁ, Suid.

Corœbus, Κόροιβος, ου, ὁ, Thuc., Eur.

Corone, Κορώνη, ης, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Corone*, Κορωνεῖς, έων, οἱ, Id.

Coronea, Κορώνεια, ας, ἡ, Hom.,

etc.; *the Coroneans*, Κορωναῖοι, οἱ, Hdt., Thuc.; Κορώνειοι, οἱ, Strab.

CORONIS, Κορωνίς, ίδος, ἡ, h.

CORONUS, Κόρωνος, ου, ὁ, Hom.

CORSICA, Κύρνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; Κόρσικα, ης, ἡ, Strab.; Κορσική, ἡ, Paus.; adj., *of Corsica, Corsican*, Κύρνιος, α, ον, Id.

CORSOTE, Κορσωτή, ῆς, ἡ, Xen.

CORTONA, Κόρτωνα, ης, ἡ, Plut.

CORUNCANIUS, Κορογκάνιος, ου, ὁ, Polyb.

CORUNNA, Βριγάντιον, ου, τό, Dio C.; Φλαούιον Βριγάντιον, τό, Ptol.

CORYBANTES, THE, Κορύβαντες, ων, οἱ, Eur., etc.; adj., *of the Corybantes, Corybantian*, Κορυβάντιος, and -βάντειος, α, ον, Anth.; pecul. fem. Κορυβαντίς, ίδος, Nonn.; Κορυβαντικός, ή, όν, Plut.; *like the Corybantes*, Κορυβαντώδης, ες, Luc.; *to celebrate the rites of the Corybantes*, Κορυβαντιάω, Plat.; *temple of the Corybantes*, Κορυβαντεῖον, ου, τό, Strab.

CORYBAS, Κορύβας, αντος, ὁ, Strab.

CORYCIAN CAVE, THE, Κωρύκιον ἄντρον, τό, Hdt.; *the Corycian rock*, Κωρυκὶς πέτρα, ἡ, Æsch.; adj., *Corycian*, Κωρύκιος, α, ον, Ap. Rh.

CORYCUS, Κώρυκος, ου, ἡ, Strab.

CORYDON, Κορύδων, ωνος, ὁ, Theoc.

CORYLAS, Κορύλας, ου, ὁ, Xen.

CORYPHASIUM, Κορυφάσιον, ου, τό, Thuc., etc.; *an inhabitant of Coryphasium*, Κορυφασιεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *of Coryphasium*, Κορυφάσιος, α, ον, Anth.

COS (mod. *Stanco*), Κῶς, Ep. Κόως, gen. Κῶ, acc. Κῶ or Κῶν (Thuc.), ἡ, Hom., etc.; *to Cos*, Κόωνδε, Hom.; adj., *of Cos, Coan*, Κῷος, α, ον, Hdt.

COTTA, Κόττας, ου, ὁ, Suid.

COTTIUS, Κόττιος, ου, ὁ, Strab.

COTTUS, Κόττος, ου, ὁ, Hes.

COTYS, Κότυς, υος, ὁ, Hdt., etc.

COTYTTO, Κοτυττώ or -υτώ, οῦς, ἡ, Lexic.

CRAGUS, Κράγος, ου, ὁ, Strab.

CRANAE, Κρανάη, ης, ἡ, Hom.

CRANAUS, Κραναός, οῦ, ὁ, Æsch., etc.; *descendants of Cranaus* (i. e. the Athenians), Κραναΐδαι, ῶν, οἱ, Eur.

CRANII, Κράνιοι, ων, οἱ, Thuc.; *the inhabitants of Cranii*, Κράνιοι, οἱ, Id.; Κρανιεῖς, έων, οἱ, Steph.

CRANNON, Κραννών, ῶνος, ἡ (also Κρανών), Strab.; *the inhabitants of Crannon*, Κρανναίνιοι, οἱ, Hdt., Thuc.

CRANTO, Κραντώ, οῦς, ἡ, Hes.

CRANTOR, Κράντωρ, ορος, ὁ, Diog. L.

CRASSUS, Κράσσος, ου, ὁ, Plut.

CRATEAS, Κρατέας, ου, ὁ, Anth.; also Κρατεύας, ὁ, Com.

CRATERUS, Κράτερος, ου, ὁ (also -ερός), Ar.

CRATES, Κράτης, ητος, ὁ, Com., etc.; adj., *of* or *belonging to Crates*, Κρατήτειος, ον, Strab.

CRATHIS, THE, Κρᾶθις, ιδος and ιος, ὁ, Hdt., etc.

CRATINUS, Κρατῖνος, ου, ὁ, Dem., etc.

CRATIPPUS, Κράτιππος, ου, ὁ, Dion.

CRATYLUS, Κρατύλος, ου, ὁ, Plat.

CREMONA, Κρεμώνη, ης, ἡ, also Κρεμών, ῶνος, ἡ, Strab.

CREON, Κρέων, οντος, ὁ (poet. also Κρείων), Hom., Tragg., etc.; *son* or *descendant of Creon*, Κρεοντιάδης, ου, ὁ, poet. Κρειοντιάδης, Hom., etc.; also Κρεοντίδας (Dor.), ὁ, Pind., and Κρεώνδης (Bœot.), Theoc.; *daughter* or *female descendant of Creon*, Κρεοντίς, ίδος, ἡ, poet. Κρειοντίς, Pind., and Κρεοντιάς (also Κρειο-), άδος, ἡ, Anth.; adj., *of* or *relating to Creon*, Κρεόντειος, ον, Soph.

CREOPHYLUS, Κρεώφῡλος, ου, ὁ, Plat.

CRESCENS, Κρήσκης, ητος, ὁ, N. T.

CRESPHONTES, Κρεσφόντης, ου, ὁ, Plat.

CRESTON, Κρηστών, ῶνος, ἡ, also Κρηστώνη, Hdt., Thuc.; adj., *of Creston, Crestonian*, Κρηστωνιαῖος, α, ον, Hdt., and -τώνιος, α, ον, Steph.; *the Crestonians*, οἱ Κρηστωνιῆται (Ion.), Hdt.

CRETE (mod. *Candia*), Κρήτη, ης, ἡ, also in pl. Κρῆται, αἱ, Hom.; *from Crete*, Κρήτηθεν, Id.; *to Crete*, Κρήτηνδε, Id.; adj., *Cretan*, Κρήσιος, α, ον, Soph., Κρητικός, ή, όν, Hdt., etc., poet. Κρηταῖος, α, ον, Call., and Κρηταιεύς, ὁ, Ap. Rh.; *a Cretan*, Κρής, ητός, ὁ, usu. pl. οἱ Κρῆτες, Hom., etc.; *a Cretan woman*, Κρῆσσα, ης, ἡ, Soph.; *to act as a Cretan* (i. e., to lie and deceive), Κρητίζω, Anth. Epith. ἀμφίαλος, περιῤῥύτος, εὐρεῖα, ἑκατόμπολις.

CRETHEUS, Κρηθεύς, έως, ὁ, Hom., etc.; *son of Cretheus*, Κρηθεΐδας, α (Dor.), ὁ, Pind.; Κρηθείδης, ao, ὁ, Ap. Rh.; *daughter of Cretheus*, Κρηθεῖς, ίδος, ἡ, Pind.

CRETHON, Κρήθων, ωνος, ὁ, Hom.

CREÜSA, Κρέουσα, ης, ἡ, Eur., Pind., etc.

CREUSIS, Κρεῦσις, ιος and ιδος, ἡ, Xen.

CRIMEA, Χερσόνησος Ταυρική, ἡ, Strab. *Vid.* CHERSONESUS.

CRIMISUS, THE, Κριμῖσός, οῦ, ὁ, Æl., also Κριμησός, ὁ, Plut.

CRINIPPUS, Κρίνιππος, ου, ὁ, Hdt.

CRISA or CRISSA, Κρῖσα, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Crisa, Crisæan*, Κρισαῖος, α, ον, Hdt.; *the Crissæan gulf*, Κρισαῖος κόλπος, ὁ, Strab.

CRISPINUS, Κρισπῖνος, ου, ὁ, Anth.

CRISPUS, Κρίσπος, ου, ὁ, Anth.

CRISSA, *vid.* CRISA.

CRITHOTE, Κριθωτή, ῆς, ἡ, Isoc.

CRITIAS, Κριτίας, ου, ὁ, Plat., Xen., etc.

CRITO, Κρίτων, ωνος, ὁ, Plat., etc.

CRITOBULUS, Κριτόβουλος, ου, ὁ, Plat., etc.

CRITODEMUS, Κριτόδημος, ου, ὁ, Lys., etc.

CRITOLAUS, Κριτόλᾱος, ου, ὁ, Luc.

CRITYLLA, Κρίτυλλα, ης, ἡ, Ar.

CRIU-METOPON, Κριοῦ μέτωπον, τό, Strab.

CRIUS, Κρεῖος, ου, ὁ, Hes., also Κρῖος, ὁ, Hdt., etc.

CROBYLUS, Κρώβυλος (or -ύλος), ου, ὁ, Com.

CROCODILOPOLIS (i. e. city of crocodiles), Κροκοδείλων πόλις, ἡ, Hdt.

CROESUS, Κροῖσος, ου, ὁ, Hdt.

CROMMYON, Κρομμύων (also -μυών), ωνος, ὁ, Thuc., etc.; adj., *Crommyonian*, Κρομμυώνιος, α, ον, Plut.

CRONOS, *vid.* SATURN.

CROTON or CROTONA, Κρότων, ωνος, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Croton*, Κροτωνιᾶτης (Ion. -ήτης), ου, ὁ, Thuc.; adj., *Crotonian*, Κροτώνιος, α, ον, Steph.; pecul. fem. -τωνιᾶτις (Ion. -ῆτις), ιδος, Arist.

CRUNI (the fountains), Κρουνοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.

CRUSTUMERIUM, Κρουστομερία, ας, ἡ, Dion. H.; *an inhabitant of Crustumerium*, -μερῖνος, ὁ, Steph.

CTEATUS, Κτέατος, ου, ὁ, Hom.

CTESIAS, Κτησίας, ου, ὁ, Dem., etc.

CTESIBIUS, Κτησίβιος, ου, ὁ, Dem. etc.

CTESICLES, Κτησικλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

CTESIPHON, Κτησιφῶν, ῶντος, ὁ, Dem.;—(a city), ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ctesiphon*, Κτησιφώντιος, ὁ, Steph.

CTESIPPUS, Κτήσιππος, ου, ὁ, Hom., etc.

CTIMENE, Κτιμένη, ης, ἡ, Hom., etc.

CULEO, Κουλέων, ωνος, ὁ, Inscr.

CUMÆ, Κῦμη, ης, ἡ, Strab., called Χαλκιδική, Thuc.; adj., *of Cumæ, Cumæan*, Κῡμαῖος, α, ον, Strab.; *gulf of Cumæ* (Sinus Cumanus), ὁ Κυμαῖος κόλπος, Id.

CUPID, Ἔρως, ωτος, ὁ, Hes., etc.; dim., *a little Cupid*, Ἐρωτάριον, ου, τό, Anth.; Ἐρωτιδεύς, έως, ὁ, Anacreont.; *feast of Cupid*, Ἐρωτίδια, τά, Ath.

CURDISTAN, *vid.* KURDS.

CURES, Κῦρις, εως, ἡ, Strab.; Κῦρεις, αἱ, Dion. H.; *an inhabitant of Cures*, Κυρίτης, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Cures*, Κυρίτιος, α, ον, Steph.

CURETES, THE, Κούρητες, ων, οἱ, Strab.

CURIATIUS, Κουριάτιος, ου, ὁ, Plut.

CURIO, Κουρίων, ωνος, ὁ, Dio C.

CURIUS, Κούριος, ου, ὁ, Plut.; Κόριος, ου, ὁ, Polyb.

CURTIUS, Κούρτιος, ου, ὁ, Plut.

CYANE, Κυανή, ῆς, ἡ, Plat.

CYANEAN ROCKS, THE, αἱ Κυάνεαι πέτραι, also called Πλαγκταί, and Συμπληγάδες, Ap. Rh., Hdt., Strab.

CYAXARES, Κυαξάρης, ους Ion. εω, ὁ, Hdt., Xen.

CYBELE, Κυβέλη, ης, ἡ, Sim., Eur., also Κυβήβη (Phrygian), Hdt.

CYCHREUS, Κυχρεύς, έως, ὁ, Plut., etc.; adj., *of* or *belonging to Cychreus*, Κυχρεῖος, α, ον, Æsch., Strab.

CYCLADES, THE, Κυκλάδες (with and without νῆσοι), ων, αἱ, Hdt., etc.

CYCLOPES, THE, Κύκλωπες, ων, οἱ (in sing. Κύκλωψ), Hom., etc.; *vid.* First Part, p. 140. Epith. ἄγριοι, ἀθέμιστοι, Αἰτναῖοι, ἀνδροφάγοι, δυσσεβεῖς, μεγαλήτορες, ὀρειβάται, ὑπερηνορέοντες, ὠμοβρῶτες.

CYCNUS, Κύκνος, ου, ὁ, Hes., Pind., etc.; adj., *of Cycnus*, Κύκνειος, α, ον, Pind.

CYDAS, Κύδας, α, ὁ, Polyb.

CYDIAS, Κῡδίας, ου, ὁ, Arist., etc.

CYDIPPE, Κυδίππη, ης, ἡ, Hdt., etc.

CYDNUS, Κύδνος, ου, ὁ, Xen., etc.

CYDON, Κύδων, ωνος, ὁ, Xen.

CYDONIA, Κῡδωνία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Cydonia*, Κῡδωνιᾶτης, ου, and Κύδων, ωνος, ὁ, Strab.; adj., *Cydonian*, Κυδώνιος, α, ον, and Κυδωνικός, ή, όν, Theoc., etc.; pecul. fem. Κυδωνίς, ίδος, and Κυδωνιάς, άδος, Orph.; etc.

CYLLENE, Κυλλήνη, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Cyllene, Cyllenian*, Κυλλήνιος, α, ον, Id.; pecul. fem. Κυλληνίς, ίδος, Orph. Epith. πετραία, χιονόκτυπος.

CYLON, Κύλων, ωνος, ὁ, Hdt.; adj., *of* or *relating to Cylon*, Κυλώνειος, α, ον, Plut.

CYME, Κύμη, ης, ἡ, Hes., etc.; adj., *of Cyme*, Κυμαῖος, α, ον, Strab.

CYMO, Κυμώ, οῦς, ἡ, Hes.

CYMODOCE, Κυμοδόκη, ης, ἡ, Hom.

CYMOTHOË, Κυμοθόη, ης, ἡ, Hom.

CYNA, Κύνα, or Κύννα, ης, ἡ, Ar., Ath.

CYNÆGIRUS, Κυναίγειρος, ου, ὁ Hdt., etc.

Cynætha, Κύναιθα, ης, ἡ, Theoc., etc.

Cynisca, Κυνίσκα, ας, ἡ, Xen., Theoc.

Cyniscus, Κυνίσκος, ου, ὁ, Xen., etc.

Cyno, Κυνώ, οῦς, ἡ, Hdt.

Cynocephali, the, Κυνοκέφᾰλοι, ων, οἱ, Strab.

Cynopolis, Κυνῶν πόλις, ἡ, Strab.

Cynosarges, Κυνόσαργες, ους, τό, Hdt., etc.

Cynoscephalæ, Κυνὸς κεφαλαί, ῶν, αἱ, Xen., etc.

Cynossema, Κυνὸς σῆμα (or as one word), ατος, τό, Thuc., Eur.

Cynosura, Κυνόσουρα, ας, ἡ, Hdt., etc.

Cynthus, Mount, Κύνθος, ου, ὁ, h.; adj., *of Cynthus, Cynthian* (often equiv. *Delian*), Κύνθιος, α, ον, Call., etc.; Κυνθογενής, ές, Anth.; pecul. fem. Κυνθιάς, άδος, Call.

Cynuria, Κυνουρία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Cynuria*, Κυνούριος, α, ον, and -ικός, ή, όν, pecul. fem. Κυνουρίς, ίδος, Steph.

Cynus, Κῦνος, ου, ἡ, Hom.

Cyparissia, Κυπαρισσία, ας, ἡ, Strab.; Κυπαρισσήεις, εντος, ὁ, Hom.

Cyparissus, Κυπάρισσος, ου, ἡ, Hom.

Cyprian, Κυπριᾱνός, οῦ, ὁ, Phot.

Cyprus, Κύπρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *to Cyprus*, Κύπρονδε, Id.; *from Cyprus*, Κυπρόθεν, Anth.; adj., *of* or *relating to Cyprus, Cyprian*, Κύπριος, α, ον, Æsch., Hdt., etc.; Κυπριακός, ή, όν, Diod.; pecul. fem. Κύπρις, ιδος, Hom.; *Cyprus-born*, Κυπρογενής, ές, h., fem. Κυπρογένεια, Hes.

Cypsela, Κύψελα, ων, τά, Thuc., etc.

Cypselus, Κύψελος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son of Cypselus*, Κυψελίδης, ου, ὁ, Id.

Cyrenaïca, Κῡρηναία, ας, ἡ, Arist., and Κυρηναίη χώρη, Hdt. *Vid.* Cyrene.

Cyrene (woman's name), Κυρήνη, ης, ἡ, Pind.

Cyrene (city), Κῡρήνη, ης, ἡ, Hdt.; Κυρᾱνᾱ, Dor.; adj., *of Cyrene, Cyrenian*, Κυρηναῖος, α, ον, Hdt., etc.; Κυρηναϊκός, ή, όν (esp. of the *Cyrenaic* philosophy), Strab.

Cyrenius, *vid.* Quirinius.

Cyril, Κύριλλος, ου, ὁ, Anth. [ῠ̆]

Cyrnus, *vid.* Corsica.

Cyrrhus, Κύρρος, ου, ἡ, Thuc., etc.; *the country around Cyrrhus, Cyrrhestice*, Κυρρηστική, ῆς, ἡ, Strab.

Cyrus, Κῦρος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.; *of* or *belonging to Cyrus, Cyrean*, Κυρεῖος, α, ον, Xen.; *Xenophon's Cyropædia*, Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία.

Cytæa, Κύταια, ας, ἡ, Steph adj., *Cytæan*, Κυταῖος, α, ον, and Κυταϊκός, ή, όν, Ap. Rh., Lyc.; pecul. fem. Κυταΐς, ίδος, and Κυτηΐς, άδος, Ap. Rh.; Κυτηΐς, ίδος, Orph.

Cythera, Κύθηρα, ων, τά, Hom., etc.; also ἡ Κυθηρία (sc. γῆ), Xen., and Κυθέρη, ἡ, Hermes.; *from Cythera*, Κυθηρόθεν, Hom.; *to Cythera*, Κύθηράδε, Dem.; adj., *of* or *relating to Cythera*, Κυθήριος, α, ον, Hom., Hdt., etc.; fem. forms (esp. as epith. of Venus), Κυθέρεια, Hom., Hes., Κυθήρη, Anacr., Theoc., Κυθηριάς, άδος, Anth., Κυθείρη, Id., and Κυθέρη, Luc.

Cythnus, Κύθνος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *relating to Cythnus*, Κύθνιος, α, ον, Hdt., etc.

Cytinium, Κυτίνιον, ου, τό, Thuc., etc.

Cytissorus, Κυτίσσωρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Cytorus, Κύτωρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Cytorus*, Κυτωρεύς, έως, ὁ, Κυτωρίτης, ου, ὁ, fem. Κυτωριάς, άδος, Steph.; adj. Κυτώριος, α, ον, Id.

Cyzicus, Κύζῐκος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Cyzicus*, Κυζικηνός, οῦ, ὁ, Id.; adj., *Cyzicene*, Κυζικηνός, ή, όν, Strab.; Κυζικηνικός, ή, όν, Ar.

D.

Dacia, Δᾱκία, ας, ἡ, Steph.; *the Dacians*, Δᾶκοι, ων, οἱ, Strab. (also Δακοί); adj., *Dacian*, Δακικός, ή, όν, Dio C.

Dactyli, the, Δάκτῠλοι, ων, οἱ, Ap. Rh., etc.

Dædalus, Δαίδᾰλος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Dædalus, Dædalean*, Δαιδάλειος, ον, Eur., Luc.

Dagon, Δαγών, ὁ (indecl.), LXX.

Daïmachus, Δαΐμαχος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Dalmatia, Δαλματία, ας, ἡ, Strab.; *the Dalmatians*, Δαλμάται, ῶν, and Δαλματεῖς, έων, οἱ, Polyb.; adj. Δαλματικός, ή, όν, Strab.

Damagetus, Δᾱμάγητος, ου, ὁ, Pind., Thuc.

Damalis, Δαμαλίς, ίδος, ἡ, Eccl.

Damaris, Δάμαρις, ιδος, ἡ, N. T.

Damascus, Δαμασκός, οῦ, ἡ, Strab.; adj., *of Damascus, Damascene*, Δαμασκηνός, ή, όν, Strab., N. T.; *the territory of Damascus*, Δαμασκηνή, ἡ, Id.

Damasias, Δαμασίας, ου, ὁ, Paus., etc.

Damasichthon, Δαμασίχθων, ονος, ὁ, Paus.

Damasippus, Δαμάσιππος, ου, ὁ, Polyb.

Damastes, Δαμάστης, ου, ὁ, Plut., etc.

Damastor, Δαμάστωρ, ορος, ὁ, Schol.; *son of Damastor*, Δαμαστορίδης, ου, ὁ, Hom.

Damasus, Δάμασος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Damo, Δᾱμώ, οῦς, ἡ, Anth.

Damocles, Δᾱμοκλῆς, έους, ὁ, Polyb.

Damocrates, Δαμοκράτης, ους, ὁ, Ath.

Damocritus, Δαμόκριτος, ου, ὁ, Polyb.

Damœtas, Δᾱμοίτας, α, ὁ, Theoc.

Damon, Δάμων, ωνος, ὁ, Plat., etc.

Damostratus, Δαμόστρατος, ου, ὁ, Anth.

Damotimus, Δαμότῑμος, ου, ὁ, Thuc.

Dan, Δάν, ὁ (indecl.), N. T.

Danaë, Δανάη, ης, ἡ (Dor. Δανάα, cont. Δανᾶ), Hom., etc.; *son of Danae* (i. e. Perseus), Δαναΐδης, ου, ὁ, Hes.

Danaï, Danaans, the (i. e. *Argives*), Δαναοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.

Danaïdes, *vid.* Danaus.

Danaus, Δαναός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; *a daughter of Danaus*, Δαναΐς, ίδος, ἡ, esp. in pl., *the Danaids* or *Danaïdes*, Δαναΐδες, ων, αἱ, Pind., etc.

Daniel, Δανιήλ, ὁ (indecl.), N. T.

Danube, the, Δανούβιος, ου, ὁ, Strab.; Ἴστρος, ου, ὁ, Hes., Hdt., etc.

Daochus, Δάοχος, ου, ὁ, Dem.

Daphnæus, Δαφναῖος, ου, ὁ, Arist.

Daphne, Δάφνη, ης, ἡ, Paus., etc.

Daphnis, Δάφνις, ιδος, ὁ, Hdt.

Daphnus, Δαφνοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc.; adj., *of Daphnus*, Δαφνούσιος and Δαφνούντιος, α, ον, Steph., etc.

Daradax, Δαράδαξ, ακος, ὁ, Xen.

Dardanelles, *vid.* Hellespont.

Dardania, Δαρδανία, ας, ἡ, Hom., etc.; *the Dardanians*, οἱ Δαρδάνιοι, also οἱ Δάρδανοι, Id., Strab.; fem. Δαρδανίδες, Hom.

Dardanus, Δάρδανος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Dardanus*, Δαρδανίων, ωνος, ὁ, Hom.; Δαρδανίδης, ου, ὁ, Id.; in pl. often for *Trojans*.

Dardanus (a city), Δάρδανος, ου, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Dardanus*, Δαρδανεύς, έως, ὁ, Xen.

Dares, Δάρης, ητος, ὁ, Hom., etc.

Darius, Δᾱρεῖος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *descended from Darius*, Δᾱρειογενής, ές, Æsch.

Dascon, Δάσκων, ωνος, ὁ, Thuc.

Dascylium, Δασκύλιον (and -λεῖον), ου, τό, Hdt., Strab.; *an inhabitant of Dascylium*, Δασκυλίτης, ου, ὁ, Ath.; *the territory of Dascylium*, Δασκυλῖτις, ιδος, ἡ, Thuc.

Datames, Δατάμης, ου, ὁ, Ar., Δατάμας, Xen.

Datis, Δᾶτις, ιδος, ὁ, Hdt.

Daulis and Daulia, Δαυλίς, ίδος, ἡ, Hom., and later Δαυλία, ας, ἡ, Soph., Thuc., etc.; *an inhabitant of Daulis*, Δαυλιεύς, έως, and Δαύλιος, ου, ὁ, Hdt., also as adj., Æsch.; pecul. fem. Δαυλιάς, άδος, Thuc.

Daunia, Δαυνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Daunian*, Δαύνιος, α, ον, Id.

David, Δαβίδ or Δαυΐδ (indecl.), ὁ, N. T.; Δαυΐδης, ου, ὁ, Joseph.

Davus, Δᾶος, ου, ὁ, Strab.

Dead Sea, the, Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, Diod., also Ἀσφαλτῖτις (i. e. λίμνη).

Deborah, Δεββῶρα (indecl.), ἡ, LXX.

Decapolis, Δεκάπολις, εως, ἡ, N. T.

Decebalus, Δεκέβαλος, ου, ὁ, Dio C.

Decelēa, Δεκέλεια, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; *from Decelea*, Δεκελεῆθεν, Hdt.; Δεκελειόθεν, Lys.; *in Decelea*, Δεκελειᾶσι, Isoc.; adj., *of* or *belonging to Decelea*, Δεκελικός, ή, όν, Dem.; *an inhabitant of Decelea*, Δεκελεύς, έως, ὁ, Hdt.

Decimus, Δέκμος, ου, ὁ, Inscr.

Decius, Δέκιος, ου, ὁ, Polyb.

Deïanira, Δηϊάνειρα (also Δηάνειρα, Soph.), ας, ἡ, Soph.

Deïcoön, Δηϊκόων, ωντος, ὁ, Hom.

Deïdamia, Δηϊδάμεια, ας, ἡ, Bion, etc.

Deïleon, Δηϊλέων, οντος, ὁ, Ap. Rh.

Deïoces, Δηϊόκης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Deïochus, Δηΐοχος, ου, ὁ, Hom., etc.

Deïoneus, Δηϊονεύς, έως, ὁ, Pind., also Δηΐων, ωνος, ὁ, Strab.; *son of Deioneus*, Δηϊονίδης, ου, ὁ, Call.

Deïopea, Δηϊόπη, ης, ἡ, Paus.

Deïotarus, Δηϊόταρος, ου, ὁ, Plut.

Deïphobe, Δηϊφόβη, ης, ἡ, Schol.

Deïphobus, Δηΐφοβος, ου, ὁ, Hom. Epith. λεύκασπις, θεοειδής, θεοείκελος, ὑπερηνορέων.

Deïpyle, Δηΐπυλη, ης, ἡ, Diod.

Deïpylus, Δηΐπυλος, ου, ὁ, Hom.

Deïpyrus, Δηΐπυρος, ου, ὁ, Hom.

Delia, Δηλία, ας, ἡ, Ath.

Delilah, Δαλιδά, ἡ, LXX.

Delium, Δήλιον, ου, τό, Thuc., etc.

Delius, Δήλιος, ου, ὁ, Plat.

Dellius, Δέλλιος, ου, ὁ, Strab.

Delos, Δῆλος, ου, ἡ, h., etc.; adj., *of Delos, Delian*, Δήλιος, α, ον, Id.; Δηλιακος, ή, όν, Thuc., etc.; pecul. fem. Δηλιάς, άδος, h., etc.; *temple of the Delian* Apollo, Δήλιον, ου, τό, and *festival of the Delian* Apollo, Δήλια, ων, τά, Plat., Xen.

Delphi, Δελφοί, ῶν, οἱ, h., Pind., etc.; *an inhabitant of Delphi*, Δελφός, οῦ, ὁ, Eur., also adj., Call.; adj., *of Delphi, Delphian*, or *Delphic*, Δελφικός, ή, όν, Soph., Δέλφειος, ον, h., also Δελφίνιος, h.; pecul. fem. Δελφίς, ίδος, Ar., Eur.; *temple of the Delphian* Apollo, Δελφίνιον, ου, τό, Oratt.

Delphinium, Δελφίνιον, ου, τό, Thuc.

Delphis, Δέλφις, ιδος, ὁ, Theoc.

Delta, Δέλτα (indecl.), τό, Hdt., Xen.

Demades, Δημάδης, ου, ὁ, Plut.; adj., *of* or *belonging to Demades*, Δημάδειος, ον, Dem. Phal.

Demænetus, Δημαίνετος, ου, ὁ, Xen.

Demarātus, Δημάρᾱτος, ου, ὁ, Ion. -μάρητος, Dor. Δᾱμάρ., Hdt., Thuc., etc.

Demarchus, Δήμαρχος, ου, ὁ, Thuc.

Demaretus, Δημάρετος, ου, ὁ, Dem.

Demas, Δημᾶς, ᾶ, ὁ, Anth.

Demeas, Δημέας, ου, ὁ, Thuc., Xen.

Demeter, *vid.* Ceres.

Demetria, Δημητρία, ας, ἡ, Ar.

Demetrias, Δημητριάς, άδος, ἡ, Strab.

Demetrius, Δημήτριος, ου, ὁ, e.g. ὁ Πολιορκητής, Polyb.; ὁ Φαληρεύς, Gram.; ὁ Φάριος, Strab.; ὁ Σκήψιος, Ath.; ὁ Τροιζήνιος, Id., etc.

Demo, Δημώ, οῦς, ἡ, h., Anth.

Demochares, Δημοχάρης, ους, ὁ, Dem.

Democles, Δημοκλῆς, έους, ὁ, Dem.

Democrates, Δημοκράτης, ους, ὁ, Xen.

Democritus, Δημόκριτος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *the followers of Democritus*, Δημοκρίτειοι, οἱ, Æl.

Demodice, Δημοδίκη, ης, ἡ, Anth.

Demodocus, Δημόδοκος, ου, ὁ, Hom. Epith. θεῖος, ἀοιδός.

Demoleon, Δημολέων, οντος, ὁ, Hom.

Demomeles, Δημομέλης, ους, ὁ, Dem.

Demon, Δήμων, ωνος, ὁ, Dem.

Demonax, Δημῶναξ, ακτος, ὁ, Hdt.

Demonicus, Δημόνικος, ου, ὁ, Dem.

Demophanes, Δημοφάνης, ους, ὁ, Lys.

Demophilus, Δημόφιλος, ου, ὁ, Hdt.

Demophoon or Demophon, Δημοφόων, ωντος (cont. Δημοφῶν, ῶντος), ὁ, h., Eur., etc.; *son* or *descendant of Demophoon*, Δημοφωντίδης, ου, ὁ, Plut.

Demos or Demus, Δῆμος, ου, ὁ, Lys.

Demosthenes, Δημοσθένης, ους, ὁ, Thuc., etc.

Demostratus, Δημόστρατος, ου, ὁ, Thuc., Ar., etc.

Demoteles, Δημοτέλης, ους, ὁ, Dem.

Demotion, Δημοτίων, ωνος, ὁ, Xen.

Demus, Δῆμος, ου, ὁ, Ar., etc.

Dendera, Τέντυρα, ων, τά, Strab.; *inhab. of Dendera*, Τεντυρίτης, ου, ὁ, Id.

Denys, *vid.* Dionysius.

Derbe, Δέρβη, ης, ἡ, Strab.; *inhabitant of Derbe*, Δερβήτης, ου, ὁ, Id.; Δερβαῖος, ὁ, N. T.

Derceto, Δερκετώ, οῦς, ἡ, Diod.

Dercyllidas, Δερκυλλίδας, α, ὁ, Thuc.

Dercyllus, Δέρκυλλος, ου, ὁ, Oratt.

Dersæi, Δερσαῖοι, ων, οἱ, Hdt.

Deucalion, Δευκαλίων, ωνος, ὁ, Hes., etc.; *son* or *descendant of Deucalion*, Δευκαλίδης, ου, ὁ, Hom., also in pl. Δευκαλίωνες, Theocr.

Dexamenus, Δεξαμενός, οῦ, ὁ, Call.

Dexippus, Δέξιππος, ου, ὁ, Xen.

Dexius, Δεξιός, οῦ, ὁ, Diog.; *son of Dexius*, Δεξιάδης, ὁ, Hom.

Dia (female name), Δῖα, ας, ἡ, Strab.;—(place), Δία, ἡ, Id.

Diacria, Διακρία, ἡ, also Διάκρια, Διάκρεια, Ar., etc.

Diacritus, Διάκριτος, ου, ὁ, Thuc.

Diæus, Διαιος, ου, ὁ, Polyb.

Diagoras, Διαγόρας, ου, ὁ, Pind., Ar.; *sons* or *descendants of Diagoras*, Διαγορίδαι, ῶν, οἱ, Paus.

Diana, Ἄρτεμις, ιδος (Dor. Ἄρταμις), Hom., etc.; *temple of Diana*, Ἀρτεμίσιον, ου, τό, Dor. Ἀρταμίτιον, Ar.; appell. Βενδίς, Δηλία, Δίκτυννα, Εἰλειθυια, Ἐφεσία, Ὀρτυγία, Ταυρική. Epith. ἀγκυλοτόξος, ἀγνή, ἀγροτέρα, ἐλαφηβόλος, ἐυπλόκαμος, εὐστέφανος, ἰοχέαιρα, κελαδεινή, ὀρειβάτης, χρῦσηλάκατος, χρυσήνιος, χρυσεοβυστρυχος.

Dicæa, Δίκαια, ας, ἡ, Hdt.

Dicæarchia, Δικαιάρχεια, ας, ἡ, Anth.

Dicæarchus, Δικαίαρχος, ου, ὁ, Strab., etc.

Dicæopolis, Δικαιόπολις, ιδος, ὁ, Ar.

Dice, Δίκη, ης, ἡ, Hes.

Dicte (Mount), Δίκτη, ης, ἡ (also Δίκτος), Strab., etc.; *of* or *belonging to Dicte, Dictæan*, Δικταῖος, α, ον, Call.

Dictynna, *vid.* Diana.

Dictys, Δίκτυς, υος, ὁ, Apollod.

Dido, Διδώ, οῦς, ἡ, Strab., etc.

Didyme, Διδύμη, ης, ἡ, Thuc., etc.

Didymus, Δίδυμος, ου, ὁ, Gram.

Dii, the, Δῖοι, ων, οἱ, Thuc.; *of* or *belonging to the Dii*, Διακός, ή, όν, Id.

Dinarchus, Δείναρχος, ου, ὁ, Plut.

Dindymus, Mount, Δίνδυμον, ου, τό, Strab., also Δίνδυμα, τά, Steph.; adj., *of Mount Dindymus*, Δινδυμηνός, ή, όν, Hdt.; appell. of Cybele, ἡ μήτηρ Δινδυμηνή, also Δινδυμία, Ap. Rh., and Δινδυμίς, Nonn.

Dinias, Δεινίας, ου, ὁ, Thuc., etc., also Δεῖνις, ιδος, ὁ, Pind.

Dino, Δεινώ, οῦς, ἡ, Apollod., etc.

Dinocrates, Δεινοκράτης, ους, ὁ, Polyb.

Dinolochus, Δεινόλοχος, ου, ὁ, Paus.

Dinomache, Δεινομάχη, ης, ἡ, Plut.

Dinomenes, Δεινομένης, ους, ὁ, Hdt., etc.; *of* or *belonging to Dinomenes*, Δεινομένειος, ον, Pind.

Dinon, Δείνων, ωνος, ὁ, Xen., etc.

Dio or Dion, Δίων, ωνος, ὁ, Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Dio*, Διώνειος, ον, Plat.

Diochares, Διοχάρης, ους, ὁ, Strab.

Diocles, Διοκλῆς, έους, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Diocles*, Διόκλειος, α, ον, Schol.

Diocletian, Διοκλητιᾱνός, οῦ, ὁ, Liban.

Diodorus, Διόδωρος, ου, ὁ, Dem., etc.

Diodotus, Διόδοτος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Diogenes, Διογένης, ους, ὁ, Andoc., etc.; *the followers of Diogenes*, Διογενισταί, ῶν, οἱ, Ath.

Diognetus, Διόγνητος, ου, ὁ, Oratt.

Diomede, Διομήδη, ης, ἡ (also Διομήδεια), Hom., etc.

Diomedes, Διομήδης, ους, ὁ, Hom., Eur., etc.; adj., *of* or *relating to Diomedes, Diomedean*, Διομήδειος, α, ον, Plat. Epith. βοὴν ἀγαθός, δουρίκλυτος, ἐγχέσπαλος, ἐρικυδής, ἱππόδαμος, ἴφθιμος, μενεπτόλεμος, Τυδείδης, ὑπέρθυμος.

Diomedon, Διομέδων, οντος, ὁ, Thuc., etc.

Diomnestus, Διόμνηστος, ου, ὁ, Lys.

Dion, *vid.* Dio.

Dione, Διώνη, ης, ἡ, Hes., etc.; adj., *Dionean*, Διωναῖος, α, ον, Theocr., etc.

Dionysius, Διονύσιος, ου, ὁ, Hdt., Xen., etc.

Dionysodorus, Διονυσόδωρος, ου, ὁ, Oratt.

Dionysus, *vid.* Bacchus, p. 45, First Part.

Diophanes, Διοφάνης, ους, ὁ, Dem.

Diophantus, Διόφαντος, ου, ὁ, Oratt., etc.

Diores, Διώρης, ους, ὁ, Hom.

Dioscorides, Διοσκορίδης, ου, ὁ, Anth.

Dioscuri, Διόσκοροι and -κουροι, ων, οἱ, Hdt., etc.; *temple of the Dioscuri*, Διοσκούρειον, or -κούριον, ου, τό, Thuc., Plut.; Ἀνάκειον, τό, Thuc.

Diospolis, Διόσπολις, εως, ἡ, Strab.

Diotimus, Διότῑμος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Diotrephes, Διοτρέφης, ους, ὁ, Diod.

Diphilus, Δίφιλος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Diphylla, Δίφυλλα, ης, ἡ, Anth.

Dipylum, Δίπυλον, ου, τό, Plut.

Dirce, Δίρκη, ης, ἡ, Pind., etc.; adj., *of Dirce, Dircean*, Διρκαῖος, α, ον, Trag.

Dirphys, Δίρφυς, υος, ἡ, Eur.; adj., *of* or *belonging to Dirphys*, Δίρφυος, α, ον, Steph.; Διρφωσσός, ή, όν, Lyc.

Discordia, *vid.* Eris.

Disenor, Δεισήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

Dium, Δῖον, ου, τό, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Dium*, Διακός, ή, όν, pecul. fem. Διάς, άδος, Steph.; also *an inhabitant of Dium*, Διεύς, έως, and Διαστής, οῦ, ὁ, Paus.

Dius, Δῖος, ου, ὁ, Hom.

Diyllus, Δίυλλος, ου, ὁ, Paus., etc.

Dmetor, Δμήτωρ, oros, ὁ, Hom.
Dnieper, the, *vid.* Borysthenes.
Dniester, the, *vid.* Tyras.
Doberus, Δόβηρος, ου, ἡ, Thuc.
Docimus, Δόκιμος, ου, ὁ, Diod., etc.
Dodona, Δωδώνη, ης, ἡ, Hom., etc.; *of* or *belonging to Dodona*, *Dodonean*, Δωδωναῖος, α, ον, Id.; pecul. fem. Δωδωνίς, ίδος, Hdt.; *from Dodona*, Δωδώνηθεν, Pind.
Dolabella, Δολαβέλλα, ας, ὁ, Dio C.
Doliche, Δολίχη, ης, ἡ, Call.
Dolichus, Δόλιχος, ου, ὁ, h.
Dolliones, the, Δολίονες, ων, οἱ, Ap. Rh.; adj., *of the Dolliones*, Δολιόνιος, α, ον, Id.
Dolon, Δόλων, ωνος, ὁ, Hom.; *the Dolonea* (10th book of the Iliad), Δολώνεια or Δολωνοφονία, ας, ἡ, Æl.
Dolopes, the, Δόλοπες, ων, οἱ, Hom., Hdt., etc.; *the land of the Dolopes*, Δολοπία, ἡ, Hdt.; adj., *Dolopian*, Δολοπήιος, η, ον, Ap. Rh.; Δολοπικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Δολοπηίς, ίδος, Ap. Rh.
Dolopion, Δολοπίων, ονος, ὁ, Hom.
Dolops, Δόλοψ, οπος, ὁ, Hom., etc.
Dominus, Δόμνος, ου, ὁ, Phot.
Domitian, Δομετιᾶνός, οῦ, ὁ, Plut.
Domitius, Δομήτιος, ου, ο, Strab.
Don, the, *vid.* Tanaïs.
Dorcas, Δορκάς, άδος, ἡ, Anth.
Dorcis, Δόρκις, ιος, ὁ, Thuc.;—(female name), Δορκίς, ίδος, ἡ, Ath.
Dorian, *vid.* Doris.
Dorias, Δωριάς, άδος, ἡ, Antiph.
Dorichus, Δώριχος, ου, ο, Diod.
Dorieus, Δωριεύς, έως, ὁ, Hdt.
Dorimachus, Δορίμαχος, ου, ὁ, Polyb.
Dorion, Δωρίων, ωνος, ὁ, Ath.
Doris, Δωρίς, ίδος, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *the Dorians*, Δωριεῖς or -ριῆς, έων, οἱ, Hom., etc.; adj., *Dorian*, *Doric*, Δωρικος, ή, όν, Trag., etc.; Δώριος, α, ον, and ος, ον, Pind.; Δωριακός, ή, όν, Thuc.; masc. adj. Δωριεύς, έως, Pind.; fem. Δωρίς, ίδος, Id., Hdt., etc.; *to speak Doric*, Δωρίζω, Theoc.; *in Dorian fashion*, Δωριστί, Plat.
Doriscus, Δορίσκος, ου, ἡ, Hdt.
Dorium, Δώριον, ου, τό, Hom., etc.
Dorotheüs, Δωρόθεος, ου, ὁ, Xen., etc.
Dorothy, Δωροθέα, ας, ἡ, Mel.
Dorus, Δῶρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Dorycl us, Δόρυκλος, ου, ὁ, Hom.
Dorylaus, Δορύλαος, ου, also Δορύλᾶς, ὁ, Strab.
Dosiades, Δωσιάδης, ου, ὁ, Anth.
Dositheus, Δωσίθεος, ου, ὁ, Anth.
Doto, Δωτώ, οῦς, ἡ, Hom.
Dotus, Δῶτος, ου, ὁ, Hdt.
Douro, the, *vid.* Durius.
Drabescus, Δράβησκος, ου, ἡ, Thuc., -βισκος, Strab.
Draco, Δράκων, οντος, ὁ, Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Draco*, Δρακόντειος, ον, Ath.; *son* or *descendant of Draco*, Δρακοντίδης or -τιάδης, ου, ο, Id.
Dracontius, Δρακόντιος, ου, ὁ, Xen.
Dracius, Δράκιος, ου, ὁ, Hom.
Drepanum, Δρέπανα (less usu. Δρέπανον), ων, τά, Polyb., etc.
Dresus, Δρῆσος, ου, ὁ, Hom.
Dromo, Δρόμων, ωνος, ὁ, Ath., etc.
Dropici, the, Δροπικοί, ῶν, οἱ, Hdt.
Dropides, Δρωπίδης, ου, ὁ, Plat.
Druentia, the, Δρουεντίας, ου, ὁ, Strab., also Δρουέντιος, ὁ, Ptol.
Druids, the, Δρυΐδαι, ῶν, οἱ, Strab.
Drusilla, Δρούσιλλα, ης, ἡ, Dio C.
Drusus, Δροῦσος, ου, ὁ, Strab.
Dryad, a, Δρυάς, άδος, ἡ, usu. in pl., *the Dryads*, Δρυάδες, ων, αἱ, Paus.
Dryalus, Δρύαλος, ου, ὁ, Hes.
Dryas, Δρύας, αντος, ὁ, Hom.
Drymus, Δρῦμος, οῦ, ἡ, Dem., etc.
Drymusa, Δρυμοῦσσα, ης, ἡ, Thuc.
Dryope, Δρυοπη, ης, ἡ, Steph.
Dryopes, the, Δρύοπες, ων, οἱ, Hom., etc.; *Dryopian*, Δρυοπίς, ίδος, fem., Strab.
Dryops, Δρύοψ, οπος, ὁ, h.
Drys, Δρῦς, υός, ἡ, Dem.
Dubis (mod. *Doubs*), Δοῦβις, ιος, and Δούβιος, ου, ὁ, Strab.
Dublin, Ἔβλανα πόλις, ἡ, Ptol.
Duilius, Δουΐλιος, ου, ὁ, Polyb.
Dulcitius, Δουλκίτιος, ου, ὁ, Anth.
Dulichium, Δουλίχιον, ου, τό, Hom.; *an inhabitant of Dulichium*, Δουλιχιεύς, έως, ο, Id.; *to Dulichium*, Δουλιχιόνδε, Id.
Durazzo, *vid.* Dyrrhachium.
Duris, Δοῦρις, ιος, ὁ, Paus.
Durius (mod. *Duero* or *Douro*), Δούριος, ου, ὁ (also Δόριος and Δώριος), Strab.
Dymas, Δύμας, αντος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Dymas*, Δυμάντειος, ον, Lyc.
Dyme, Δύμη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Dyme*, *Dymean*, Δυμαῖος, α, ον, Polyb., also Δύμιος, α, ον, Antim.
Dynamene, Δυναμένη, ης, ἡ, Hom.
Dyras, the, Δύρας, ου, ὁ, Hdt.
Dyrrhachium (mod. *Durazzo*), Δυρράχιον, ου, τό, Plut.; *of* or *belonging to Dyrrhachium*, Δυρράχιος, and -χηνός, pecul. fem. -ράχις, ίδος, Anth. *Vid.* Epidamnus.
Dyseris, Δύσηρις, ίδος, ἡ, Anacr.
Dysorus, Mount, Δύσωρον, ου, τό, Hdt.
Dyspontium, Δυσπόντιον, ου, τό, Strab.; *inhabitant of Dyspontium*, Δυσπόντιοι, οἱ, Paus.

E.

Earinus, Ἐάρινος, ου, ὁ, Dio C.
Eboracum, Ἐβόρακον, ου, τό, Ptol.
Ebro, the, *vid.* Iberus.
Eburones, Ἐβουρωνες, ων, οἱ, Strab.
Ebusus (mod. *Iviza*), Ἔβουσος, ου, ἡ, Strab., also Ἔβυσος, Id.
Ecbatana (mod. *Hamadan*), Ἐκβάτανα, ων, τά, Ar., Xen.; also Ἀγβάτανα, Hdt., and poet.; *inhabitant of Ecbatana*, Ἐκβατηνός, ο, Steph.
Eccritus, Ἔκκριτος, ου, ὁ, Thuc.
Ecdemus, Ἔκδημος, ου, ὁ, Polyb.
Ecdicus, Ἔκδικος, ου, ὁ, Xen.
Ecdorus, Ἔκδωρος, ου, ὁ, Stob.
Ecetra, Ἐχέτρα, ας, ἡ, Dion.
Echecles, Ἐχεκλῆς, ῆος, ὁ, Hom.
Echeclus, Ἔχεκλος, ου, ὁ, Hom.
Echecrates, Ἐχεκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.
Echecratides, Ἐχεκρατίδης, ου, ὁ, Thuc., etc.
Echedorus, the, Ἐχέδωρος, ου, ὁ, Hdt.
Echemon, Ἐχέμων, ονος (Ep. Ἐχέμμων), ὁ, Hom.
Echemus, Ἔχεμος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Echenēus, Ἐχένηος, ου, ὁ, Hom.
Echephron, Ἐχέφρων, ονος, ὁ, Hom., etc.
Echepolus, Ἐχέπωλος, ου, ὁ, Hom.
Echestratus, Ἐχέστρατος, ου, ὁ, Paus.
Echetimidas, Ἐχετῑμίδας, α, ὁ, Thuc.
Echetimus, Ἐχέτῑμος, ου, ὁ, Paus.
Echetus, Ἔχετος, ου, ὁ, Hom.
Echidna, Ἔχιδνα, ης, ἡ, Hes., etc.
Echinades, the, Ἐχῖνάδες (sing. Ἐχινάς), ων, αἱ, Hdt., etc.; also Ἐχίνη, ἡ, in pl. Ἐχῖναι, Hom.
Echinus, Ἐχῖνος, ου, ὁ, Strab.; also Ἐχῖνοῦς, οῦντος, ο, Ar.; *an inhabitant of Echinus*, Ἐχιναιεύς, έως, ο, Polyb.
Echion, Ἐχίων, ονος, ὁ, Pind., Eur.
Echius, Ἔχιος, ου, ὁ, Hom.
Echo, Ἠχώ, οῦς, ἡ, Bion.
Ecphantides, Ἐκφαντίδης, ου, ὁ, Arist.
Ecphantus, Ἔκφαντος, ου, ὁ, Dem.
Eden (the garden of), ὁ παράδεισος τῆς τρυφῆς, LXX.
Edessa, Ἔδεσσα, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Edessa*, Ἐδεσσαῖος, ου, ὁ, and -σηνος, ο, Steph.; earlier Βαμβύκη, ἡ, Strab.
Edinburgh, Πτερωτὸν Στρατόπεδον, τό (probably), Ptol.
Edom, Ἐδώμ (indecl.), ὁ, LXX.
Edom (the country), Ἐδὼμ and Ἰδουμαία, ἡ; of the people, *the Edomites*, Ἐδώμ (collectively), Ἰδουμαῖοι, οἱ, LXX.
Edoni, the, Ἠδωνοί, ῶν, οἱ, Hdt., Soph., also Ἤδωνες, οἱ, Thuc.; adj., *Edonian*, Ἠδωνός, ή, όν, Eur.; pecul. fem. Ἠδωνίς, ίδος, Æsch.; more usu. adj. Ἠδωνικός, ή, όν, Thuc.
Edward, Ἐδουάρδος, ου, ὁ.
Eetion, Ἠετίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; *son of Eetion*, Ἠετίδης, ου, ο, Orac.; *daughter of Eetion*, Ἠετιώνη, ης, ἡ, Qu. Sm.
Eetionea, Ἠετιώνεια, ας, ἡ, Thuc.
Egeria, Ἠγερία, ας, ἡ, Plut.; also Αἰγερία, Dion.
Egerius, Ἠγέριος, ου, ὁ, Anth.
Egesta, *vid.* Segesta.
Egina, *vid.* Ægina.
Egnatia (mod. *Agnazzo*), Ἐγνᾰτία, ας, ἡ, Strab.
Egypt, Αἴγυπτος, ου, ἡ, Hom., etc.; also ἡ Αἰγυπτία (sc. χώρα), Hdt.; *of* or *belonging to Egypt*, *Egyptian*, Αἰγύπτιος, α, ον, Hom., etc.; Αἰγυπτιακός, ή, όν, Ath.; Αἰγυπτογενής, ές, Æsch.; *like an Egyptian*, *Egyptian-like*, Αἰγυπτιώδης, ες, Crat.; Αἰγυπτώδης, ες, Id.; *to be like the Egyptians*, Αἰγυπτιάζω, Ar.; *in Egyptian*, Αἰγυπτιστί, Hdt.; *to speak Egyptian*, Αἰγυπτιάζω, Luc.; *to Egypt*, Αἰγυπτόνδε, Hom. Epith. ἠερίη, εὔσπορος, εὐλείμων, πολύπυρος, πυροφόρος, σκοτόεσσα, χθαμαλή.
Eidothea, Εἰδοθέα, ας, ἡ, Hom.
Eileithyia, *vid.* Ilithyia.
Eirene, *vid.* Irene.

ELÆA, Ἐλαία, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Elæa*, Ἐλαΐτης, ὁ, Id.; adj., *Elaitic*, Ἐλαϊτικός, ή, όν, Id.

ELÆUS, Ἐλαιοῦς, οὔντος, ὁ, Hdt., Thuc.; *of* or *belonging to Elæus*, Ἐλαιούσιος, α, ον, Thuc.

ELAPHUS, Ἔλαφος, ου, ὁ, Paus.

ELASUS, Ἔλασος, ου, ὁ, Hom.

ELATEA, Ἐλάτεια, ας, ἡ, Hdt.

ELATUS, Ἔλατος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Elatus*, Ἐλατίδης, ου, ὁ, Ap. Rh., and irreg. Ἐλατιονίδης, ου, ὁ, h.

ELBA, Αἰθάλη, ης, usu. Αἰθαλία, ας, ἡ, Ap. Rh.; also Αἰθάλεια, ἡ, Arist.

ELBO, Ἐλβώ, οῦς, ἡ, Hdt.

ELEA (Lat. *Velia*), Ἐλέα, ας, ἡ, Strab.; also Ὑέλη, Id., and Οὐελία, ἡ, Plut.; *an inhabitant of Elea*, Ἐλεάτης, ου, ὁ, fem. Ἐλεᾶτις, ιδος, Polyb.; adj., *Eleatic*, Ἐλεατικός, ή, όν, Plat.

ELEAZAR, Ἐλεάζαρ, ὁ (indecl.), N. T., and Ἐλεάζαρος, ου, ὁ, Jos.

ELECTRA, Ἠλέκτρα, ας, ἡ, h., Hes., etc.; *of* or *pertaining to Electra*, e. g. Ἠλέκτραι πύλαι, Trag., or Ἠλεκτρίδες πύλαι, Schol.

ELECTRYON, Ἠλεκτρύων, ωνος, or -τρυών, όνος, ὁ, Hes., Eur.; *daughter of Electryon*, Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, Hes.

ELEPHANTINE, Ἐλεφαντίνη, ης, ἡ, Hdt., etc.; *of* or *belonging to Elephantine*, Ἐλεφαντῖνος, η, ον, pecul. fem. Ἐλεφαντίς, ίδος, Steph.

ELEPHENOR, Ἐλεφήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

ELEUS, Ἠλεῖος, ου, ὁ, Plut.

ELEUSIS, Ἐλευσίς (later also Ἐλευσίν), ῖνος, ἡ, h., Hdt., etc.; *Eleusinian*, Ἐλευσίνιος, α, ον, Thuc.; Ἐλευσινιακός, ή, όν, Strab.; *to* or *toward Eleusis*, Ἐλευσινάδε, Xen.; *from Eleusis*, -σινόθεν, Andoc.; *temple of Eleusinian Ceres*, τὸ Ἐλευσίνιον, Thuc.; *the Eleusinian mysteries*, τὰ Ἐλευσίνια, Oratt.

ELEUSIS (man's name), Ἐλευσίς, ῖνος, ὁ, Apollod.; *son of Eleusis*, Ἐλευσινίδης, ου, ὁ, h.

ELEUTHERÆ, Ἐλευθεραί, ῶν, αἱ, Xen.; *an inhabitant of Eleutheræ*, Ἐλευθερεύς, έως, ὁ, Paus.; fem. adj. Ἐλευθερίς, ίδος, Eur.

ELI, Ἠλί or Ἠλεί, ὁ (indecl.), N. T.

ELIAS, Ἠλίας, ου, ὁ, N. T.

ELIEZER, Ἐλιέζερ, ὁ (indecl.), N.T.

ELIJAH = ELIAS.

ELIMBO, MOUNT, *vid.* OLYMPUS.

ELIS, Ἦλις, ιδος (Dor. Ἆλις), ἡ, divided into ἡ κοίλη Ἦλις, ἡ Πισᾶτις, and ἡ Τριφυλία, Hom., Hdt., etc.; *an inhabitant of Elis*, Ἠλεῖος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of Elis, Elian*, Ἠλειακός, ή, όν, Strab.; Ἠλιακός, Paus.

ELISABETH, Ἐλισάβετ or -βεθ, ἡ (indecl.), N. T.

ELISHA, Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, LXX., N. T.

ELLOPIA, Ἐλλοπία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *inhabitant of Ellopia*, Ἐλλοπιεύς, έως, ὁ, Call.

ELLOPS, Ἔλλοψ, οπος, ὁ, Strab.

ELORUS, THE, or HELORUS, Ἔλωρος, ου, ὁ, Hdt.

ELORUS or HELORUS, Ἔλωρος, ου, ἡ, Steph.; adj., *of Elorus*, Ἐλώρινος, η, ον, Thuc.

ELPENOR, Ἐλπήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

ELPIAS, Ἐλπίας, ου, ὁ, Dem.

ELPINICE, Ἐλπινίκη, ης, ἡ, Plut.

ELYMAIS, Ἐλυμαΐς, ίδος, ἡ, Polyb.; adj., *of* or *belonging to Elymais*, Ἐλυμαῖος, α, ον, Id.

ELYMI, THE, Ἔλυμοι, ων, οἱ, Thuc.

ELYMIA, Ἐλυμία, ας, ἡ, Xen.

ELYMUS, Ἔλυμος, ου, ὁ, Strab.

ELYSIAN PLAIN, THE, Ἠλύσιον Πεδίον, τό, Hom., etc., also in pl., Anth.; adj., *Elysian*, Ἠλύσιος, α, ον, Id.

EMATHIA, Ἡμαθία, ας, ἡ, Hom., etc.; *of Emathia*, Ἡμαθιεύς, έως, ὁ, Steph.; fem. Ἡμαθίς, ίδος, Anth.

EMATHION, Ἡμαθίων, ωνος, ὁ, Hes., etc.

EMESA, Ἔμεσα, ης, ἡ, Hdn.; adj., *of Emesa*, Ἐμεσηνός, ή, όν, Strab.

EMMANUEL, Ἐμμανουήλ, ὁ (indecl.), N. T.

EMMAÜS, Ἐμμαούς, ἡ (indecl.), N. T.

EMODUS, MOUNT, Ἡμωδὸν ὄρος, τό, Strab., also in pl., Id.

EMPEDIAS, Ἐμπεδίας, ου, ὁ, Thuc.

EMPEDOCLES, Ἐμπεδοκλῆς, έους, ὁ, Sext.; adj., *of Empedocles, Empedoclean*, Ἐμπεδόκλειος, ου, Gal.

EMPORIA, Ἐμπορεῖα, ων, τά, Polyb.; also Ἐμπόρια, τά, Id., and Ἐμπόριον, τό, App.

EMPORIÆ, Ἐμπορεῖον, ου, τό, Polyb.; also Ἐμπόριον, τό, App., and Ἐμπορίαι, αἱ, Ptol.

ENCELADUS, Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Eur., etc.

ENDEIS, Ἐνδηΐς (Dor. -δαΐς), ίδος, ἡ, Pind., etc.

ENDIUS, Ἔνδιος, ου, ὁ, Thuc., etc.

ENDYMION, Ἐνδυμίων, ωνος, ὁ, Theoc.

ENETI or HENETI, Ἐνετοί, ῶν, οἱ, Strab.; *of* or *belonging to the Eneti*, Ἐνετήϊος, η, ον, Ap. Rh.

ENGHIA, *vid.* ÆGINA.

ENGLAND, *vid.* BRITAIN.

ENIOPEUS, Ἡνιοπεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

ENIPEUS, Ἐνιπεύς, έως Ep. and Ion. ῆος, ὁ, Hom., etc.

ENIPO, Ἐνιπώ, οῦς, ἡ, Æl.

ENNA, Ἔννα, ης, ἡ, Polyb.; *of* or *belonging to Enna*, Ἐννᾶιος, α, ον, Id.

ENNEACRUNOS, Ἐννεάκρουνος, ου, ἡ, Hdt.

ENNOMUS, Ἔννομος, ου, ὁ, Hom.

ENOCH, Ἐνώχ, ὁ (indecl.), LXX.

ENODIA, Ἐνοδία, ας, ἡ, Eur.

ENOPE, Ἐνόπη, ης, ἡ, Hom.

ENOPS, Ἤνοψ, οπος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Enops*, Ἠνοπίδης, ου, ὁ, Id.

ENTELLA, Ἔντελλα, ης, ἡ, Diod.

ENTELLUS, Ἔντελλος, ου, ὁ, Anth.

ENTIMUS, Ἔντῖμος, ου, ὁ, Thuc.

ENYALIUS, Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Hom., Hes.

ENYO, Ἐνυώ, οῦς, ἡ, Hom.; *temple of Enyo*, Ἐνυεῖον, τό, Dio C.

EORDÆA, Ἐορδαία, ας, ἡ, Polyb.; Ἐορδία, ἡ, Thuc.; *the inhabitants of Eordæa*, Ἐορδοί, οἱ, Hdt.

EPÆNETUS or EPENETUS, Ἐπαίνετος, ου, ὁ, Dem., etc.

EPALTES, Ἐπάλτης, ου, ὁ, Hom.

EPAMINONDAS, Ἐπαμεινώνδας, α and ου, ὁ, Xen., etc.

EPAPHUS, Ἔπαφος, ου, ὁ, Pind., etc.; fem. adj. Ἐπαφηΐς, ίδος, Nonn.

EPEI, THE, or EPEANS, Ἐπειοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.

EPENETUS, *vid.* EPÆNETUS.

EPERATUS, Ἐπήρατος, ου, ὁ, Xen., etc.

EPĒUS, Ἐπειός, οῦ, ὁ, Hom.

EPHESUS, Ἔφεσος, ου, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Ephesus*, Ἐφέσιος, α, ον, Id.

EPHIALTES, Ἐφιάλτης, ου, ὁ (Ion. Ἐπιάλτης), Hom., etc. Epith. τηλεκλειτός.

EPHIPPUS, Ἔφιππος, ου, ὁ, Ath.

EPHORUS, Ἔφορος, ου, ὁ, Plut., etc.

EPHRAIM, Ἐφραΐμ, ὁ (indecl.), N. T.

EPHYRA, Ἔφῡρα, ας, ἡ, Hom., etc.; also Ἐφυραία, ἡ, Paus.; *inhabitants of Ephyra*, Ἔφυροι, οἱ, Hom.; usu. Ἐφυραῖοι, οἱ, Pind., etc.; *from Ephyra*, Ἐφύρηθεν.

EPICASTE, Ἐπικάστη, ης, ἡ, Apollod.

EPICHALCUS, Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, Theoc.

EPICHARES, Ἐπιχάρης, ους, ὁ, Dem.

EPICHARIS, Ἐπίχαρις, ίδος, ἡ, Suid.

EPICHARMUS, Ἐπίχαρμος, ου, ὁ, Theoc., etc.

EPICLES, Ἐπικλῆς, έους Ep. ῆος, ὁ, Hom.

EPICNEMIDII, *vid.* LOCRI.

EPICRATES, Ἐπικράτης, ους, ὁ, Oratt., etc.

EPICTETUS, Ἐπίκτητος, ου, ὁ, Luc.

EPICURUS, Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Thuc., etc.; adj., *of* or *pertaining to Epicurus*, Ἐπικούρειος, ον, Anth.; *the Epicureans*, οἱ Ἐπικούρειοι, Luc.

EPICYDES, Ἐπικύδης, ους, ὁ, Hdt., etc.; *son of Epicydes*, Ἐπικῡδείδης, ου, ὁ, Id.

EPICYDIDAS, Ἐπικυδίδας, ου, ὁ, Thuc.

EPIDAMNUS, Ἐπίδαμνος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Epidamnus*, Ἐπιδάμνιος, α, ον, Id.

EPIDAURUS, Ἐπίδαυρος, ου, ἡ (also ὁ), Hom., etc.;—(in Laconia with appell. ἡ Λιμηρά, Thuc., etc.)—adj., *of* or *belonging to Epidaurus*, Ἐπιδαύριος, α, ον, pecul. fem. Ἐπιδαυρίς, ίδος, Hdt., etc.; *from Epidaurus*, Ἐπιδαυρόθεν, Pind.

EPIDICUS, Ἐπίδικος, ου, ὁ, Stob.

EPIGENES, Ἐπιγένης, ους, ὁ, Plat., etc.

EPIGONI, THE, Ἐπίγονοι, ων, οἱ, Pind.

EPIGONUS, Ἐπίγονος, ου, ὁ, Ar.

EPILYCUS, Ἐπίλυκος, ου, ὁ, Andoc.

EPIMENIDES, Ἐπιμενίδης, ου, ὁ, Plat.; adj., *of* or *belonging to Epimenides*, Ἐπιμενίδειος, ον, Theoph.

EPIMETHEUS, Ἐπιμηθεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hes.

EPINICUS, Ἐπίνῑκος, ου, ὁ, Dem.

EPIONE, Ἠπιόνη, ης, ἡ, Anth., etc.

EPIPHANIUS, Ἐπιφάνιος, ον, ὁ, Eccl.

EPIPHRON, Ἐπίφρων, ονος, ὁ, Dem.

EPIPOLÆ, Ἐπιπολαί, ῶν, αἱ, Thuc.

EPIRUS, Ἤπειρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *an Epirote*, Ἠπειρώτης, ου, ὁ, fem. Ἠπειρῶτις, ιδος, Strab.; adj., *of Epirus, Epirote*, Ἠπειρωτικός, ή, όν, Arist.

EPISTHENES, Ἐπισθένης, ους, ὁ, Xen.

EPISTROPHUS, Ἐπίστροφος, ου, ὁ, Hom., etc.

EPITALIUM, Ἐπιτάλιον, ου, τό, Xen.; *an inhabitant of Epitalium*, Ἐπιταλιεύς, έως, ὁ, Id.

EPITIMUS, Ἐπίτῑμος, ου, ὁ, Dem.

EPITREPHES, Ἐπιτρέφης, ους, ὁ, Dem.

EPIUM or EPEUM, Ἤπειον, ου, τό, Xen.; Ἔπιον, τό, Hdt.

EPIZELUS, Ἐπίζηλος, ου, ὁ, Hdt.

EPOPEUS, Ἐπωπεύς, έως, ὁ, Paus., etc.

EPYAXA, Ἐπύαξα, ης, ἡ, Xen.

EPYTUS, Ἤπυτος, ου, ὁ, *son* or *descendant of Epytus*, Ἠπυτίδης, ου, ὁ, Hom.

Er, Ἦρ, Ἠρός, ὁ, Plat.

Eræ, Ἠραί, ῶν, αἱ, Thuc.

Erasinides, Ἐρασινίδης, ου, ὁ, Lys., etc.

Erasinus, the, Ἐρασῖνος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Erasistratus, Ἐρασίστρατος, ου, ὁ, Thuc., etc.; adj., *of* or *relating to Erasistratus*, Ἐρασιστράτειος, ον, Strab.

Erasmius, Ἐράσμιος, ου, ὁ, Anth.

Erastus, Ἔραστος, ου, ὁ, Strab., etc.

Erato, Ἐρατώ, οῦς, ἡ, Hes., etc.

Eraton, Ἔρατων, ωνος, ὁ, Lys.

Eratosthenes, Ἐρατοσθένης, ους, ὁ, Xen., etc.

Eratus, Ἔρατος, ου, ὁ, Paus.; *son* or *descendant of Eratus*, Ἐρατίδης, ου, ὁ, Pind.

Erebus, Ἔρεβος, ους Ep. and Ion. ευς, τό, Hom., etc.

Erechtheus, Ἐρεχθεύς, έως, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Erechtheus*, Ἐρεχθείδης, ου, ὁ, Soph., etc.; *daughter* or *female descendant of Erechtheus*, Ἐρεχθηΐς, ίδος, Ap. Rh.; *the temple of Erechtheus*, Ἐρέχθειον, τό, Hdt.

Erembi, the, Ἐρεμβοί, ῶν, οἱ, Hom.

Eresus or Eressus, Ἔρεσος, ου, or Ἐρεσσός, οῦ, ἡ, Thuc., etc.

Eretmeus, Ἐρετμεύς, Ep. gen. ῆος, ὁ, Hom.

Eretria, Ἐρέτρια, also poet. Ἐλ-ρέτρια, ας, ἡ, Hom., etc.; *an Eretrian*, Ἐρετριεύς, έως, ὁ, Hdt.; adj., *Eretrian*, Ἐρετρικός and -ιακός, ή, όν, Hdt.; fem. Ἐρετρίς, ίδος, and -τριάς, άδος, Steph.

Erginus, Ἐργῖνος, ου, ὁ, h., Pind., etc.

Ergocles, Ἐργοκλῆς, έους, ὁ, Oratt.

Ergophilus, Ἐργόφιλος, ου, ὁ, Dem.

Ergoteles, Ἐργοτέλης, ους, ὁ, Pind.

Erianthus, Ἐρίανθος, ου, ὁ, Plut.

Eribœa, Ἐρίβοια, ας, ἡ, Pind.

Erichthonius, Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, Eur., etc.; *sons* or *descendants of Erichthonius* (=Athenians), Ἐριχθονίδαι, ῶν, οἱ, Anth.

Eridanus, the, Ἠριδᾰνός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.

Erigenia, Ἠριγένεια, ας, ἡ, Anth.

Erigon, the, Ἐριγών, όνος, ὁ (or Ἐρίγων), Ar.

Erigone, Ἠριγόνη, ης, ἡ, Apollod.; adj., *of* or *belonging to Erigone*, Ἠριγόνειος, α, ον, Suid.

Erineus, Ἐρῑνεός, οῦ, ὁ (also ἡ, Strab.), Hdt., etc.; *an inhabitant of Erineus*, Ἐρινεάτης, ου, ὁ, Steph.

Erinna, Ἤριννα or -νη, ης, ἡ, Anth.

Erinnys, Ἐριννύς or Ἐρῑνύς, ύος, ἡ, Hdt., etc. *Vid.* Fury, First Part, p. 247.

Eriopis, Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, Hom.

Eriphyle, Ἐριφύλη, ης, ἡ, Hom., etc. Epith. στυγερή.

Eris, Ἔρις, ίδος, ἡ, acc. Ἔριδα (Ἔριν, Hes.), Hom.

Eritimus, Ἐρίτῑμος, ου, ὁ, Pind.

Eros, *vid.* Cupid.

Erotianus, Ἐρωτιᾱνός, οῦ, ὁ, Med.

Erotius, Ἐρώτιος, ου, ὁ, Anth.

Erycina, Ἐρυκίνη, ης, ἡ, Paus.

Erymanthus, Mount, Ἐρύμανθος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Erymanthus*, *Erymanthian*, Ἐρυμάνθιος, α, ον, Soph.; fem. -μανθίς, ίδος, Steph.

Erymas, Ἐρύμας, αντος, ὁ, Hom.

Erysichthon, Ἐρυσίχθων, ονος, ὁ, Plat.

Erythea, Ἐρύθεια, ας, ἡ, Hes., etc.

Erythræ, Ἐρυθραί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Erythræ*, *Erythræan*, Ἐρυθραῖος, α, ον, Dion. P.

Erythræan Sea, the, ἡ Ἐρυθρὴ Θάλασσα, Hdt.

Eryx, Mount, Ἔρυξ, υκος, ὁ, Polyb.; *of* or *belonging to Eryx*, Ἐρυκῖνος, η, ον, Hdt.

Eryxias, Ἐρυξίας, ου, ὁ, Dem.

Eryximachus, Ἐρυξίμαχος, ου, ὁ, Plat.

Eryxis, Ἔρυξις, ιδος, ὁ, Ar.

Eryxo, Ἐρυξώ, οῦς, ἡ, Hdt.

Esau, Ἡσαῦ, ὁ (indecl.), N. T.

Esdras, Ἔσδρας, ὁ, LXX.

Esquiline Hill, the, Ἠσκυλῖνος, ου, ὁ (sc. λόφος), and Ἠσκυλῖνον, τό (sc. ὄρος), Strab.

Esseni or Essenes, Ἐσσηνοί, ῶν, οἱ (or Ἐσσαῖοι), Joseph.

Esther, Ἐσθήρ, ἡ (indecl.), LXX.

Etearchus, Ἐτέαρχος, ου, ὁ, Hdt.

Eteocles, Ἐτεοκλῆς, έους, ὁ, Trag., etc.; *of* or *relating to Eteocles*, Ἐτεοκλήειος (poet.), and -κλειος, α, ον, Hom., Theoc.

Eteoclus, Ἐτέοκλος, ου, ὁ, Trag.

Eteoneus, Ἐτεωνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Eteonicus, Ἐτεόνῑκος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Eteonus, Ἐτεωνός, οῦ, ὁ, Hom., etc.

Ethiopia, Αἰθιοπία, ας, ἡ, Hdt., etc.; Αἰθιοπὶς γῆ, Æsch.; adj., *of* or *belonging to Ethiopia*, *Ethiopian*, Αἰθιοπικός, ή, όν, Hdt.; Αἰθιόπιος, α, ον, Dion. P.; pecul. fem. Αἰθιοπίς, ίδος, Hdt.; *an Ethiopian*, Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Hom., etc.; *to speak* or *act like an Ethiopian*, Αἰθιοπίζω, Heliod.

Etruria, Τυῤῥηνία, ας, Ion. Τυῤσηνίη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Etrurian* or *Tyrrhenian*, Τυῤῥηνικός, Ion. -σηνικός, ή, όν, Thuc.; pecul. fem. Τυῤῥηνίς, Ion. -σηνίς, ίδος, Eur.; *an Etrurian* or *Tyrrhenian*, Τυῤῥηνος, Ion. -σηνός, οῦ, ὁ, h., Hes., etc.; Ἐτρυῦσκος, ὁ, Str. *Vid.* Tyrrhenia.

Etymocles, Ἐτυμοκλῆς, έους, ὁ, Xen.

Euadne, Εὐάδνη, ης, ἡ, Pind., etc.

Euæmon, Εὐαίμων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son of Euæmon*, Εὐαιμονίδης, ου, ὁ, Hom.

Euænetus, Εὐαίνετος, ου, ὁ, Hdt.

Euæon, Εὐαίων, ωνος, ὁ, Ar.

Euagoras, Εὐαγόρας, ου, ὁ, Xen., etc.

Euagore, Εὐαγόρη, ης, ἡ, Hes.

Eualces, Εὐάλκης, ους, ὁ, Xen., etc.

Eualcides, Εὐαλκίδης, ου, ὁ, Hdt.

Euander, Εὔανδρος, ου, ὁ, Dem., etc.

Euandre, Εὐάνδρη, ης, ἡ, Qu. Sm.

Euangelus, Εὐάγγελος, ου, ὁ, Ath.

Euanthe, Εὐάνθη, ης, ἡ, Anth.

Euanthes, Εὐάνθης, ους, ὁ, Anth., etc.

Euarchus, Εὔαρχος, ου, ὁ, Thuc.

Eubius, Εὔβιος, ου, ὁ, Anth.

Eubœa, Εὔβοια, ας, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Eubœa*, Εὐβοιεύς or -βοεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.; adj., *Eubœan*, Εὐβοϊκός (-βοεικός, Hdt.), ή, όν, Id.; poet. Εὐβοικός, Eur; pecul. fem. Εὐβοΐς, and Εὐβοῖτις, ίδος, Trag.; Ἀβαντίς, ίδος, Hes.; *from Eubœa*, Εὐβοίηθεν, Call.

Eubule, Εὐβούλη, ης, ἡ, Anth.

Eubulides, Εὐβουλίδης, ου, ὁ, Dem.

Eubulus, Εὔβουλος, ου, ὁ, Oratt., etc.

Euchenor, Εὐχήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.

Eucles, Εὐκλῆς, έους, ὁ, Thuc.

Euclia or Euclea, Εὔκλεια, ας, ἡ, Plut.

Euclides or Euclid, Εὐκλείδης, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.; adj., *of* or *relating to Euclides*, Εὐκλείδειος, ον.

Eucrates, Εὐκράτης, ους, ὁ, Oratt.

Eucritus, Εὔκριτος, ου, ὁ, Theoc.

Euctemon, Εὐκτήμων, ονος, ὁ, Xen.

Eudæmon, Εὐδαίμων, ονος, ὁ, Apollod.

Eudamidas, Εὐδαμίδας, α, ὁ, Xen.

Eudemus, Εὔδημος, ου, ὁ, Dem., etc.

Eudicus, Εὔδικος, ου, ὁ, Xen.

Eudocia, Εὐδοκία, ας, ἡ, (?).

Eudocimus, Εὐδόκιμος, ου, ὁ, Polyæ.

Eudora, Εὐδώρη, ης, ἡ, Hes.

Eudorus, Εὔδωρος, ου, ὁ, Hom.

Eudoxus, Εὔδοξος, ου, ὁ, Strab., adj., *of* or *relating to Eudoxus*, Εὐδοξειος, ον, Id.

Euenor, Εὐήνωρ, ορος, ὁ, Plat.; *son of Euenor*, Εὐηνορίδης, ου, ὁ, Hom.

Euenus, Εὔηνος (or Εὐηνός), ου, ὁ, Hom., Hes., etc.; *daughter of Euenus*, Εὐηνίνη, ης, ἡ, Hom.

Euepes, Εὐέπης, ους, ὁ, Suid.

Eueres, Εὐήρης, ους, ὁ, Apollod.; *son of Eueres*, Εὐηρείδης, ου, ὁ, Theoc.

Euergus, Εὔεργος, ου, ὁ, Dem.

Euetion, Εὐετίων, ωνος, ὁ, Thuc.

Eugene or Eugenius, Εὐγένιος, ου, ὁ, Anth.

Euhemerus, Εὐήμερος, ου, ὁ, Polyb., etc.

Eulogius, Εὐλόγιος, ου, ὁ, Anth.

Eumachus, Εὔμαχος, ου, ὁ, Thuc.

Eumæus, Εὐμαῖος, ου, ὁ, Hom.

Eumedes, Εὐμήδης, ους, ὁ, Hom., etc.

Eumenes, Εὐμένης, ους, ὁ, Hdt., etc.

Eumenides, *vid.* Fury, First Part, p. 247.

Eumolpus, Εὔμολπος, ου, ὁ, h., Thuc., etc.; *son* or *descendant of Eumolpus*, Εὐμολπίδης, ου, ὁ, Thuc.

Eunapius, Εὐνάπιος, ου, ὁ, Gram.

Eunice, Εὐνείκη, ης, ἡ, Hes.; Εὐνίκη, ης, ἡ, N. T.

Eunicus, Εὔνικος, ου, ὁ, Dem., etc.

Eunomia, Εὐνομία, ας, ἡ, Hes.

Eunomius, Εὐνόμιος, ου, ὁ, Suid.

Eunomus, Εὔνομος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Eupalium, Εὐπάλιον, ου, τό, Thuc.; *inhabitant of Eupalium*, Εὐπαλιεύς, έως, ὁ, Strab.

Eupator, Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, Strab.

Eupatoria or -ium, Εὐπατορία, ας, ἡ, or -ριον, ου, τό, Id.

Euphanes, Εὐφάνης, ους, ὁ, Pind.

Euphemia, Εὐφημία, ας, ἡ, Suid.

Euphemius, Εὐφήμιος, ου, ὁ, Ar.

Euphemus, Εὔφημος, ου, ὁ, Hom., Pind., etc.; *son* or *descendant of Euphemus*, Εὐφημίδης, ου, ὁ, Hdt. Epith. εὐώνυμος, αἴσιος.

Euphiletus, Εὐφίλητος, ου, ὁ, Oratt.

Euphorbus, Εὔφορβος, ου, ὁ, Hom. Epith. βουκολίδης, δουρίκλυτος, ζηρητήρ, περικαλλής.

Euphorion, Εὐφορίων, ωνος, ὁ, Hdt.

Euphræus, Εὐφραῖος, ου, ὁ, Dem.

Euphranor, Εὐφράνωρ, ορος, ὁ, Dem.

Euphrates, the, Εὐφράτης, ου,

(Ion. Εὐφρήτης, εω), ὁ, Hdt., etc.; fem. adj., *of the Euphrates*, Εὐφρᾱτίς, ίδος, Steph.; *a dweller on the Euphrates*, Εὐφρᾱτίτης, ου, ο, Id.

EUPHRON, Εὔφρων, ονος, ὁ, Xen.

EUPHRONIUS, Εὐφρόνιος, ου, ὁ, Plat., etc.

EUPHROSYNE, Εὐφροσύνη, ης, ἡ, Hes.

EUPOLEMUS, Εὐπόλεμος, ου, ὁ, Plat.

EUPOLIS, Εὔπολις, ιδος, ὁ, Ar.

EURIPIDES, Εὐρῑπίδης, ου, ὁ, Ar.; dim. in form, Εὐριπίδιον, ου, τό (used coaxingly or sarcastically), Id.; adj., *of* or *relating to Euripides*, Εὐρῑπίδειος, ον, Ath.

EURIPUS, Εὔρῑπος, ου, ὁ, h., Pind., etc.

EUROPA, Εὐρώπη, ης, ἡ, Hom., Hes., etc. Epith. ἀμύμων, περικαλλής, Τυρία.

EUROPE, Εὐρώπη, ης, ἡ, h., Hdt., etc.; Εὐρώπεια, ας, ἡ, Mosch.; *of* or *belonging to Europe, European*, Εὐρωπαῖος, α, ον, Strab.; Εὐρώπιος, α, ον, also Εὐρωπειος, Ion. -πήϊος, Hdt.; pecul. fem. Εὐρωπίς, ίδος, Steph.

EUROPUS, Εὐρωπός, οῦ (also Εὔρωπος), ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Europus*, Εὐρωπαῖος or Εὐρώπιος, Steph.

EUROTAS, THE, Εὐρώτας, ου Dor. α, ὁ, Theog., etc. Epith. διυήεις, εὔροος, καλλίῤῥοος.

EURYALE, Εὐρυάλη, ης, ἡ, Hes.

EURYALUS, Εὐρύαλος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. μενεχάρμης, ἰσόθεος.

EURYANASSA, Εὐρυάνασσα, ης, ἡ, Apollod.

EURYANAX, Εὐρυάναξ, ακτος, ὁ, Hdt.

EURYBATES, Εὐρυβάτης, ου, ὁ, Hom., etc.

EURYBATUS, Εὐρύβᾰτος, ου, ὁ, Thuc., etc.

EURYBIA, Εὐρυβία, ας, ἡ, Hes.

EURYBIADES, Εὐρυβιάδης, ου, ὁ, Hdt.

EURYBIUS, Εὐρύβιος, ου, ὁ, Theoph.

EURYCLEA, Εὐρύκλεια, ας, ἡ, Hom. Epith. περίφρων, τροφός.

EURYCLES, Εὐρυκλῆς, έους, ὁ, Ar.

EURYCLIDES, Εὐρυκλείδης, ου, ὁ, Hdt.

EURYCRATES, Εὐρυκράτης, ους, ὁ, Hdt.

EURYDAMAS, Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, Hom., etc.

EURYDAME, Εὐρυδάμη, ης, ἡ, Hdt.

EURYDEMUS, Εὐρύδημος, ου, ὁ, Hdt., Dor. -δαμος, ὁ, Paus.

EURYDICE, Εὐρυδίκη, ης, ἡ, Hom., etc.

EURYLEON, Εὐρυλέων, οντος, ὁ, Hdt.

EURYLOCHUS, Εὐρύλοχος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. μεγαλήτωρ.

EURYMACHUS, Εὐρυμαχος, ου, ὁ, Hom., etc.

EURYMEDE, Εὐρυμέδη, ης, ἡ, Apollod.

EURYMEDON, Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, Hom., etc. Epith. ἀγαπήνωρ.

EURYMEDUSA, Εὐρυμέδουσα, ης, ἡ, Hom.

EURYMENES, Εὐρυμένης, ους, ὁ, Apollod.

EURYNOME, Εὐρυνόμη, ης, ἡ, Hom., etc.

EURYNOMUS, Εὐρύνομος, ου, ὁ, Hom.

EURYPHAESSA, Εὐρυφάεσσα, ης, ἡ, h.

EURYPON, Εὐρυπῶν (=-φῶν), ῶντος, ὁ, Hdt.

EURYPTOLEMUS, Εὐρυπτόλεμος, ου, ὁ, Xen., etc.

EURYPYLE, Εὐρυπύλη, ης, ἡ, Anth.

EURYPYLUS, Εὐρυπύλος, ου, ὁ, Hom., etc.

EURYSACES, Εὐρυσάκης, ους, ὁ, Soph.

EURYSTHENES, Εὐρυσθένης, ους, ὁ, Hdt.; *sons* or *descendants of Eurysthenes, the Eurysthenidæ*, Εὐρυσθενίδαι, ῶν, οἱ, Strab.

EURYSTHEUS, Εὐρυσθεύς, έως, ὁ, Hom.

EURYTIMUS, Εὐρύτῑμος, ου, ὁ, Thuc.

EURYTION, Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.

EURYTUS, Εὔρυτος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Eurytus*, Εὐρυτίδης, ου, ὁ, Hom.

EUSEBIA, Εὐσέβεια, ας, ἡ, Strab.

EUSEBIUS, Εὐσέβιος, ου, ὁ, Eccl.

EUSORUS, Εὔσωρος, ου, ὁ, Ap. Rh.

EUSTATHIUS, Εὐστάθιος, ου, ὁ, Anth.

EUSTORGIUS, Εὐστόργιος, ου, ὁ, Anth.

EUSTROPHUS, Εὔστροφος, ου, ὁ, Thuc.

EUTERPE, Εὐτέρπη, ης, ἡ, Apollod.

EUTHALIA, Εὐθαλία, ας, ἡ, Eccl.

EUTHALIUS, Εὐθάλιος, ου, ὁ, Liban.

EUTHERUS, Εὔθηρος, ου, ὁ, Xen.

EUTHIAS, Εὐθίας, ου, ὁ, Lys.

EUTHIPPUS, Εὔθιππος, ου, ὁ, Plut.

EUTHYCLES, Εὐθυκλῆς, έους, ὁ, Xen., etc.

EUTHYCRATES, Εὐθυκράτης, ους, ὁ, Dem.

EUTHYCRATUS, Εὐθύκρατος, ου, ὁ, Lys.

EUTHYDEMUS, Εὐθύδημος, ου, ὁ, Thuc., etc.

EUTHYDICUS, Εὐθύδικος, ου, ὁ, Dem.

EUTHYMENES, Εὐθυμένης, ους, ὁ, Pind.

EUTHYNUS, Εὔθῡνος, ου, ὁ, Dem.

EUTHYPHRON, Εὐθύφρων, ονος, ὁ, Plat.

EUTROPIUS, Εὐτρόπιος, ου, ὁ, Suid.

EUTYCHES, Εὐτύχης, ους, ὁ, Apollod.

EUTYCHIS, Εὐτυχίς, ίδος, ἡ, Inscr.

EUTYCHIUS, Εὐτύχιος, ου, ὁ, Inscr.

EUTYCHUS, Εὔτυχος, ου, ὁ, Anth.

EUXENUS, Εὔξενος, ου, ὁ, Xen.

EUXINE, Εὔξεινος, ου, ὁ (i. e. Ἡόντος), Hdt., etc.; Εὔξεινον πέλαγος, τό, Pind.; and Εὔξεινος θάλασσα, ἡ, Dion. P.

EUXIPPE, Εὐξίππη, ης, ἡ, Plut.

EUXITHEUS, Εὐξίθεος, ου, ὁ, Dem.

EVA, *vid.* EVE.

EVADNE, EVAGORAS, EVANDER, etc., *vid.* EUADNE, etc.

EVE, Εὔα, ας, ἡ, N. T., LXX.

EXADIUS, Ἐξάδιος, ου, ὁ, Hom.

EXARCHUS, Ἔξαρχος, ου, ὁ, Xen.

EXECESTIDES, Ἐξηκεστίδης, ου, ὁ, Ar.

EXECESTUS, Ἐξήκεστος, ου, ὁ, Thuc.

EZECHIAS or HEZEKIAH, Ἐζεκίας, ου, ὁ, LXX.

EZECHIEL, Ἰεζεχιήλ, ὁ (indecl.), LXX.

EZRA, Ἔσδρας, ὁ, LXX.

F.

FABIUS, Φάβιος, ου, ὁ, Plut.

FABRATERIA, Φαβρατερία, ας, ἡ, Strab.

FABRICIUS, Φαβρίκιος, ου, ὁ, Plut.

FÆSULÆ, Φαίσυλα, ων, τά, Polyb.; also Φαισόλα, ἡ, Id., Φαισοῦλαι, ῶν, αἱ, Dio C.

FAIR HAVENS, THE, Καλοὶ Λιμένες, οἱ, N. T.

FAIR HILL or FAIR MOUNT, Καλλικολώνη, ης, ἡ, Hom.

FALERII, Φαλέριον, ου, τό, also Φαλίσκον, ου, τό, Strab., and Φαλίσκος, ου, ἡ, Steph.; adj., *Falerian*, Φαλερῖνος, η, ον, Ath.

FALERNIAN, adj., Φαλερνός, ή, όν, Strab.

FALISCI, THE, Φαλίσκοι, ων, οἱ, Polyb.

FANNIUS, Φάννιος, ου, ὁ, Dio C.

FARO, CAPE, *vid.* PELORUS.

FAUSTINA, Φαυστῖνα, ης, ἡ, Hdn.

FAUSTINUS, Φαυστῖνος, ου, ὁ, Anth.; *son* or *descendant of Faustinus*, Φαυστινιάδης, ου, ὁ, Id.

FAUSTULUS, Φαύστυλος, ου, ὁ, Strab.

FAVENTIA, Φαουεντία, ας, ἡ, Strab.

FAVONIUS, Ζέφυρος, ου, ὁ, Omn. *Vid.* WEST WIND, First Part, p. 589.

FAVORINUS, Φαβωρῖνος, ου, ὁ, Luc.

FELICITAS, Τυχαῖον, ου, τό, Dio C.

FELIX, Φῆλιξ, ικος, ὁ, Anth.

FERENTINUM, Φερεντινόν, οῦ, τό, Strab.; *inhabitant of Ferentinum*, Φερεντῖνος, ου, ο, Steph.

FERONIA, Φερωνία, ας, ἡ, Strab.

FESTUS, Φῆστος, ου, ὁ, Dio C.

FETIALES, Φετιάλεις and Φητιάλεις, εων, οἱ, also Φιτιάλιοι, Plut.

FIDENÆ, Φιδῆναι, ῶν, αἱ, Strab., also Φιδήνη, ης, ἡ, Steph.; *inhabitant of Fidenæ*, Φιδηναῖος and Φιδηνᾶτης, ου, ὁ, Id.

FIMBRIA, Φιμβρίας, ου, ὁ, Strab.

FIRMUM, Φίρμον, ου, τό, Strab.

FLAMINIUS, Φλαμίνιος, ου, ὁ (and Φλαμμ.), Strab., Polyb.

FLAVIANUS, Φλᾱβιᾱνός, οῦ, ὁ, Anth.

FLAVIUS, Φλάβιος, and Φλαούϊος, ου, ὁ, Plut.

FLORENCE, Φλωρέντεια, ας, ἡ, Agath.

FLORENTIUS, Φλωρέντιος, ου, ὁ, Liban.

FONDI, *vid.* FUNDI.

FORMIÆ, Φορμίαι, ῶν, αἱ, Strab.; *of* or *belonging to Formiæ, Formian*, Φορμιανός, ή, όν, Ath.

FORTUNA (the goddess of Fortune), Αὐτοματία, ας, ἡ, Plut.

FORTUNATUS, Φορτούνᾱτος, ου, ὁ, N. T.

FORULI, Φόρουλοι (πέτραι), αἱ, Strab.

FORUM, Φόρον, ου, τό, e. g. *Forum Appii*, Φόρον Ἀππίου, τό, N. T.; Φόρον Κορνήλιον, Strab.; Φόρον Ἰούλιον, Id.; Φόρου Σεμπρώνιον, Id.; Φ. Φλαμίνιον, Id., etc.

FOUNTAINS, THE, Κρῆναι, ῶν, αἱ, Thuc.

FOX ISLAND, Ἀλωπεκόννησος (also

with one *v*); οὐ, ἡ, Dem.; Ἀλωπεκία, ἡ, Strab.

FRANCE, *vid.* GAUL.

FRANCIS or FRANK, Φρανσές, ὁ, Joh. Cant.; Φραγκῖσκος, ου, ὁ, ?

FRANKS, THE, Φράγγοι, ων, οἱ, Steph.; adj., *Frankish*, Φραγγικός, ή, όν, Anth.

FRASCATI, *vid.* TUSCULUM.

FREDERIC, Φρεδέριχος, ου, ὁ, Nicet.

FREGELLÆ, Φρέγελλαι, ῶν, αἱ, Strab.; adj., *of Fregellæ*, Φρεγελλᾱνός, ή, όν, Dion. H.

FRENTANI, THE, Φρεντᾶνοί, ῶν, οἱ, Polyb.; *the country of the Frentani*, Φρεντᾶνή, ἡ, Id.

FRONTINUS, Φροντεῖνος, ου, ὁ, Inscr.

FRONTO, Φρόντων, ωνος, ὁ, Suid.

FRUSINO (mod. *Frosinone*), Φρούσινον, ου, τό, Strab.

FUCINUS, LAKE, Φουκίνα λίμνη, ἡ, Strab.

FULVIUS, Φούλβιος or Φουλοΰϊος, ου, ὁ, Polyb.

FUNDI (mod. *Fondi*), Φοῦνδα, ἡ, Dion. H.; Φοῦνδοι, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Fundi*, Φουνδᾱνός, ή, όν, Ath.

FURIUS, Φούριος, ου, ὁ, Polyb.

G.

GABÆUS, Γαβαῖος, ου, ὁ, Xen.

GABII, Γάβιοι, ων, οἱ, Strab.; *inhabitant of Gabii*, Γαβίτης, ου, ὁ, Steph.

GABINIUS, Γαβίνιος, ου, ὁ, Strab.

GABRIEL, Γαβριήλ, ὁ (indecl.), N. T.

GADARA, Γάδαρα, ων, τά, Polyb.; adj., *of Gadara*, Γαδαρηνός, ή, όν, Strab.

GADES, Γάδειρα (Ion. Γήδειρα), ων, τά; Pind., Hdt., etc.; *an inhabitant of Gades*, Γαδειρεύς, έως, ὁ, also Γαδειρίτης, ου, and -ραῖος, ου, ὁ, Steph.; adj., *of* or *belonging to Gades*, Γαδειρικός, ή, όν, Plat.; pecul. fem. Γαδειρίς, ίδος, Strab.

GÆA, Γαῖα, ας (or Γῆ, ῆς), ἡ, Hes.; *of Gæa*, Γαιήϊος, η, ον, Hom.; *born of Gæa*, Γηγενής, ές, Æsch.

GAETA, *vid.* CAIETA.

GÆTULIA, Γαιτουλία (and Γετουλία), ας, ἡ, Ath.; *the Gætulians*, Γαιτοῦλοι, οἱ, Strab.

GAIUS, Γάϊος, ου, ὁ, Plut.

GALÆSUS, THE, Γαλαῖσος, ου, ὁ, Polyb.

GALATÆ, THE, or GALATIANS, Γαλάται, ῶν, οἱ, Call., etc.; Γαλλογραικοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Galatæ, Galatia*, Γαλατία, ας, ἡ, Strab.; Γαλλογραικία, ας, ἡ, Id.; adj., *Galatian*, Γαλατικός, ή, όν, Id.

GALATEA, Γαλάτεια, ας, ἡ, Hes., Theoc.

GALBA, Γάλβας, α, ὁ, Dio C.

GALEN, Γαλῆνος, ου, ὁ, Ath.

GALENE, Γαλήνη, ης, ἡ, Hes.

GALEPSUS, Γαληψός, οῦ, ἡ, Hdt.; adj., *of Galepsus*, Γαλήψιος, α, ον, Steph.

GALILEE, Γαλιλαία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Galilee, Galilæan*, Γαλιλαῖος, α, ον, Id., N. T.; *Sea of Galilee*, Γεννησαρῖτις (ιδος) λίμνη, ἡ, Id.; Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, and Θ. τῆς Τιβεριάδος, N. T.

GALLIA, *vid.* GAUL.

GALLIO, Γαλλίων, ωνος, ὁ, N. T.

GALLO-GRÆCI, THE, *vid.* GALATÆ; also Ἑλληνογαλάται, ῶν, οἱ, Diod.

GALLUS, Γάλλος, ου, ὁ, Dio C.

GAMALIEL, Γαμαλιήλ, ὁ (indecl.), N. T.

GANGES, THE, Γάγγης, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *relating to the Ganges*, Γαγγητικός, ή, όν, or -ῑτικός, pecul. fem. Γαγγῆτις, ιδος, Strab., Ar.

GANUS, Γάνος, ου, ἡ, Xen.; εος, τό, Æschin.

GANYMEDE, Γανυμήδης, εος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Ganymede*, Γανυμήδειος, η, ον, Anth. Epith. ἀγάκλυτος, Δαρδανίδης, ἱμερόεις, οἰνοχόος.

GARAMANTES, THE, Γαράμαντες, ων, οἱ, Hdt.

GARDA (LAGO DI), *vid.* BENACUS, LACUS.

GARGANUS, MOUNT, Γάργᾱνον, ου, τό, Strab.

GARGARA or GARGARUS, Γάργαρα, τά, and Γάργαρος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Gargara*, Γαργαρεύς, έως, ὁ, fem. Γαργαρίς, ίδος, Id.

GARGETTUS, Γαργηττός, οῦ, ὁ, Strab.; adv., *in Gargettus*, Γαργηττοῖ, Plut.; *from Gargettus*, -ττόθεν, Ar.; *an inhabitant of Gargettus*, Γαργήττιος, ὁ, Æl.

GARIGLIANO, THE, *vid.* LIRIS.

GARUMNA, THE (mod. *Garonne*), Γαρουνᾶς, ᾶ, ὁ, Strab.

GATH, Γέθ (indecl.), LXX.

GAUL, GALLIA, Κελτική, ῆς, ἡ, Aristot.; Κελτία, ας, ἡ, Polyb.; Κελτογαλατία, ἡ, Ptol.; Γαλατία, ας, ἡ, Strab.; Γαλλία, ας, ἡ, Ptol.; *Cisalpine Gaul*, Γαλατία ἡ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων; *Transalpine Gaul*, Γ. ἡ ἐπέκεινα τῶν Ἄλπεων or τῶν ὀρέων, Id.; adj., *of* or *belonging to Gaul, Gallic*, Γαλατικός, ή, όν, Dion. H.; Γαλλικός, ή, όν, Strab.; *the Gauls*, Γαλάται, ῶν, οἱ, Polyb.; Γάλλοι, οἱ, Plut.; *in Gallic fashion*, Γαλατικῶς, Plut. *Vid.* CELTÆ.

GAULITES, Γαυλίτης, ου, ὁ, Thuc.

GAZA, Γάζα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of Gaza, Gazæan*, Γαζαῖος, α, ον, also Γαζίτης, ὁ, Alex. Trall.

GEDROSIA, Γεδρωσία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Gedrosian*, Γεδρώσιος, α, ον, Id.; another form, Γαδρωσία, ἡ, Ar.

GELA, Γέλα, Ion. Γέλη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Gela, Geloan*, Γελῷος, α, ον, Id.

GELANOR, Γελάνωρ, ορος, ὁ, Plut.

GELARCHUS, Γέλαρχος, ου, ὁ, Dem.

GELAS, THE, Γέλας, α, ὁ, Thuc.

GELEON, Γελέων, οντος, ὁ, Hdt.

GELON, Γέλων, ωνος, ὁ, Hdt.

GELONI, THE, Γελωνοί, ῶν, οἱ, Hdt.

GEMELLA, Γεμελλα, ης, ἡ, Anth.

GEMELLUS, Γεμελλος, ου, ὁ, Anth.

GEMINIUS, Γεμίνιος, ου, ὁ, Plut.

GEMINUS, Γεμινός, οῦ, ὁ, Artemid.

GENABUM (mod. *Orleans*), Γήναβον, ου, τό, Strab.

GENETYLLIS, Γενετυλλίς, ίδος, ἡ, Ar.

GENEVA, Γενοΐα, ἡ, Metaph. Cæs.; *Lake of Geneva*, Λεμάνη λίμνη, ἡ, Strab.

GENNADIUS, Γεννάδιος, ου, ὁ, Anth.

GENNESARETH, Γεννησαρέτ, το (indecl.), N. T. *Vid.* GALILEE.

GENOA, Γενούα, ας, ἡ, Strab.; Γενόα, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Genoa*, Γενοάτης, ου, ὁ.

GENTIAN, Γεντιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.

GENTIUS, Γέντιος, ου, ὁ, also Γέντιος, ὁ, Polyb.

GEORGE, Γεώργιος, ου, ὁ, Anth.

GERÆSTUS, Γεραιστός, οῦ, ὁ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of Geræstus, Geræstian*, Γεραίστιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.

GERANIA, Γεράνεια, and Γερανία, ας, ἡ, Thuc., etc.

GERANOR, Γεράνωρ, ορος, ὁ, Xen.

GERENIAN, Γερήνιος, ου, ὁ, Hom.

GERGESENE, Γεργεσηνός, ή, όν, N. T.

GERGITHA or -THUS, Γέργῑθα, τά, Strab.; Γέργῑθος, ου, and Γέργις, ιθος, ἡ, Steph.; also Γέργῑθες, αἱ, Strab.; adj., *of Gergitha, Gergithian*, Γεργίθιος, α, ον, Xen.

GERGOVIA, Γεργοουία, ας, ἡ, Strab.; also Γεργοβύη, ἡ, Polyæn.

GERMANICUS, Γερμᾱνικός, οῦ, ὁ, Dio C.

GERMANY, Γερμᾱνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Germany, German*, Γερμᾱνικός, ή, όν, Id.; *the Germans*, Γερμᾶνοί, ῶν, οἱ, Id.

GERYON, Γηρυόνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.; Γηρυονεύς, έως Ep. ῆος, Hes., and Γηρυών, όνος, ὁ, Æsch.; adj., *of* or *relating to Geryon*, Γηρυόνειος, α, ον; *a Geryoneïd*, Γηρυονηΐς, ίδος, or Γηρυονίς, ίδος, ἡ, Ath.

GETA, Γέτας, ὁ, Strab.

GETÆ, THE, Γέται, ῶν, οἱ, Hdt.; in sing. Γέτης; adj., *of* or *belonging to the Getæ*, Γετικός, ή, όν, Luc.; *the country of the Getæ*, Γετία, ἡ, Steph.; Γετική, ἡ, Luc.

GETHSEMANE, Γεθσημανῆ or -νεῖ (indecl.), N. T.

GIBRALTAR, Κάλπη, ης, ἡ, Strab.; *the Straits of Gibraltar*, ὁ καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρος, Polyb.; Ἡρακλειος πορθμός, ὁ, Ptol.; Γαδειραῖος πορθμός, ὁ, Plut.; sometimes simply ὁ πόρος or ὁ πορθμός, Palæph.

GIDEON, Γεδεών, ὁ (indecl.), N. T.

GIGONUS, Γίγωνος, ου, ἡ, Hdt.

GILLUS, Γίλλος, ου, ὁ, Hdt.

GIRGENTI, *vid.* AGRIGENTUM.

GISCO, Γίσκων, ωνος, ὁ, Plut.; also Γίσκων, ωνος, ὁ, Polyb.

GLABRIO, Γλαβρίων, ωνος, ὁ, Plut.

GLAPHYRA, Γλαφύρα, ας, ἡ, Dio C.

GLAPHYRUS, Γλάφυρος, ου, ὁ, Anth.

GLAUCE, Γλαύκη, ης, ἡ, Hom., etc.

GLAUCETES, Γλαυκέτης, ου, ὁ, Ar., Dem.

GLAUCIAS, Γλαυκίας, ου, ὁ, Paus.

GLAUCIPPE, Γλαυκίππη, ης, ἡ, Apollod.

GLAUCIPPUS, Γλαύκιππος, ου, ὁ, Andoc.

GLAUCON, Γλαύκων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

GLAUCOTHEA, Γλαυκοθέα, ας, ἡ, Dem.

GLAUCUS, Γλαῦκος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. ἀντίθεος, ἐϋμμελίης, κρατερός, μεγαλήτωρ.

GLENIS, Γληνίς, ίδος, ἡ, Anth.

GLISAS, Γλίσας (or Γλίσσας), αντος, ὁ, Hom., Hdt.; *inhabitant of Glisas*, Γλισάντιος, ὁ, Steph.

GLUS, Γλοῦς, οῦ, ὁ, Xen., or Γλῶς, ῶ, ὁ, Polyæn.

GLYCE, Γλύκη, ης, ἡ, Ar.

GLYCERA, Γλυκέρα, ας, ἡ, Ath.

GLYCERIUM, Γλυκέριον, ου, ἡ, Ath.

GLYCINNA, Γλύκινα, ης, ἡ, Inscr.

Glycon, Γλύκων, ωνος, ὁ, Anth.
Gnathon, Γνάθων, ωνος, ὁ, Paus.; adj., *of* or *relating to Gnathon*, Γναθώνειος, ον, Plut.
Gnatia, *vid.* Egnatia.
Gnesippus, Γνήσιππος, ου, ὁ, Xen.
Gnidus, *vid.* Cnidus.
Gniphon, Γνίφων, ωνος, ὁ, Luc.
Gnome, Γνώμη, ης, ἡ, Xen.
Gnosias, Γνωσίας, ου, ὁ, Xen.
Gnosus, *vid* Cnosus.
Gobares, Γωβάρης, ὁ, Luc.
Gobryas, Γωβρύας, ου, ὁ, Ion. -βρύης, Hdt., Xen.
Gog, Γώγ, ὁ (indecl.), N. T.
Golgotha, Γολγοθᾶ (indecl.), N. T.
Goliath, Γολιάθ, ὁ (indecl.), LXX.
Gomorrha, Γόμορρα, ας, ἡ, and ων, τά, N. T.
Gomphi, Γόμφοι, ων, οἱ, Strab.; *inhabitant of Gomphi*, Γομφεύς, έως, ὁ, Steph.
Gonatas, Γονατᾶς, ᾶ, ὁ, Polyb.
Gongylus, Γογγύλος, ου, ὁ, Thuc., Xen.
Gonni, Γόννοι, ων, οἱ, Polyb.; Γόννος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of Gonni, Gonnian*, Γόννιος, α, ον, Steph.
Gordian, Γορδιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.
Gordias, Γορδίας, ου, ὁ, Arist.
Gordieum, Γορδίειον, also Γόρδιον, ου, τό, Xen., Strab.
Gordius, Γόρδιος, ου Ion. also εω, ὁ, Hdt.
Gordyæa or Gordyene, Γορδυαία, ἡ, Steph., and Γορδυηνή, ῆς, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Gordyæa*, Γορδυαῖοι, Strab., and -δυηνοί, οἱ, Plut.; adj. Γορδυαῖος, α, ον, Strab.
Gorgasus, Γόργασος, ου, ὁ, Paus., Ar.
Gorge, Γόργη, ης, ἡ, Apollod.
Gorgias, Γοργίας, ου, ὁ, Plat., etc.; *of* or *relating to Gorgias*, Γοργίειος, ον, Xen.; *to discourse like Gorgias*, Γοργιάζω, Philost.

Gorgion, Γοργίων, ωνος, ὁ, Xen.
Gorgon, Ā, Γοργώ, οῦς and όνος, ἡ, acc. Γοργώ and Γοργόνα, Hom., Hes., etc.; adj., *of* or *relating to the Gorgon*, Γόργειος, α, ον, Hom.; Γοργόνειος, α, ον, Æsch.
Gorgophone, Γοργοφόνη, ης, ἡ, Apollod.
Gorgophonus, Γοργοφόνος, ου, ὁ, Apollod.
Gorgus, Γόργος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Gorgythion, Γοργυθίων, ωνος, ὁ, Hom.
Gortyn, Γόρτυν, ῦνος, ἡ, Hom., etc.; Γόρτυνα, ης, ἡ, Polyb.; also Γορτύνη, ἡ, Paus.; adj., *of Gortyn, Gortynian*, Γορτύνιος, α, ον, Thuc.; also Γορτυνικός, ή, όν, Plat.; pecul. fem. Γορτυνίς, ίδος, Call.
Goths, the, Γόθοι, ων, οἱ, Anth., Steph.; also Γόττοι, Julian., and Γοῦθοι, Et. M.; *the land of the Goths*, Γοτθία, ἡ, Tzet.; adj., *Gothic*, Γοτθικός, ή, όν, Themist.
Gotthard, Mount Saint, Ἀδούλας, ὁ, Strab.
Gouneus, Γουνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.
Gracchus, Γράκχος, ου, ὁ, Plut.
Grace, Χάρις, ιτος, ἡ, *the Graces*, Χάριτες, αἱ, Hom., etc.
Græ, the, Γραῖαι, ῶν, αἱ, Hes.
Granicus, the, Γρᾰνῐκός, ου, ὁ, Ep. Γρήνικος, Hom.
Gratian, Γρατιᾱνός, οῦ, ὁ, Phot.
Graviscæ, Γραουίσκιον, ου, τό, and Γραουίσκοι, ων, οἱ, Strab.
Greece, Ἑλλάς, άδος, ἡ, Hdt., etc.; *the Grecians, Greeks*, Ἕλληνες, ων, οἱ, Id.; Γραικοί, ῶν, οἱ, Call., Arist.; adj., *of* or *belonging to Greece, Grecian*, Ἕλλην, ηνος, fem. Ἑλλάς, άδος, Pind., Trag., etc.; Ἑλληνικός, ή, όν, Hdt., etc.; pecul. fem. Ἑλληνίς, ίδος, Thuc., etc.; Ἑλλήνιος, α, ον, Hdt., Eur.; Ἑλλαδικός, ή, όν, Strab.; Γραικός, ή, όν (late), Plut.;

Γραικίτης, ὁ, Lyc.; fem. Γραικίς, ίδος, Steph.; adv., *in Greek*, Ἑλληνιστί, Luc.; *to speak Greek*, Ἑλληνίζω, Plat.
Great Greece (Magna Græcia), ἡ μεγάλη Ἑλλάς, Polyb.
Gregoria, Γρηγορία, ας, ἡ, Suid.
Gregory, Γρηγόριος, ου, ὁ, Eccl.
Grinus, Γρῖνος, ου, ὁ, Hdt.
Grumentum, Γρουμέντον, ου, τό, Strab.
Gryllus, Γρύλλος, ου, ὁ, Diog.
Grynea or -neum, Γρύνεια, ας, ἡ, Hdt., and -νεια, ων, τά, Steph.; Γρύνειον, ου, τό, Xen.; Γρύνιον, τό, Strab.; *an inhabitant of Grynea*, Γρυνεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *of Grynea*, Γρυνεῖος, α, ον, Strab.
Gryttus, Γρύττος, ου, ὁ, Ar.
Guadalquiver, the, *vid.* Bætis.
Guadiana, the, *vid.* Anas.
Gulussa, Γολόσσης, ου, ὁ, Polyb.
Gyarus, Γύαρος, ου, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Gyarus*, Γυαρεύς, έως, ὁ, Steph.
Gyes, Γύης, ου, ὁ, Apollod.
Gygean Lake, the, Γυγαίη λίμνη, ἡ, Hom., etc.
Gyges, Γύγης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.; pecul. adj., *of Gyges*, Γυγάδας (sc. χρυσός), Id.
Gylippus, Γύλιππος, ου, ὁ, Thuc.
Gylis or Gylus, Γύλις, ὁ, Xen., and Γύλλις, ὁ, Anth.; also Γῦλος, ου, ὁ, Xen.
Gylon, Γύλων, ωνος, ὁ, Dem.
Gymnesiæ, *vid.* Balearic Isles.
Gyndes, the, Γύνδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
Gyrton, Γυρτώνη, ης, ἡ, Hom.; Γυρτών, ῶνος, ἡ, Ap. Rh.: adj., *of Gyrton, Gyrtonian*, Γυρτώνιος, α, ον, Polyb.
Gythium, Γύθειον, and Γύθιον, ου, τό, Xen.; *inhabitant of Gythium*, Γῡθεᾶτης, ου, ὁ, Paus.; adj., *of Gythium, Gythian*, Γυθιακός, ή, όν, Luc.

H.

Habakkuk, Ἀμβακούμ, ὁ (indecl.), LXX.
Hades, *vid.* Hell, First Part, p. 279; Pluto.
Hadria, Hadriatic, *vid.* Adria, Adriatic.
Hadrian, *vid.* Adrian.
Hadrianople, *vid.* Adrianople.
Hadrumetum, *vid.* Adrumetum.
Hæmon, Αἵμων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son of Hæmon*, Αἱμονίδης, ου, ὁ, Id.
Hæmonia, poetic name of Thessaly, q. v.
Hæmonius, Αἱμόνιος, ου, ὁ, Apollod.
Hæmus, Mount, Αἷμος, ου, ὁ, Hdt., etc.; Αἵμον, ου, τό, Strab. Epith. *ἀνεμώδης, δυσλείμων, Θρηΐκιος, χιονώδης*.
Hagar, Ἄγαρ, ἡ (indecl.), N. T.; Ἀγάρα, ας, ἡ, Joseph.
Hagnias, Ἁγνίας, ου, ὁ, Oratt.
Hagnius, *vid.* Agnius.
Hagnodorus, Ἁγνόδωρος, ου, ὁ, Lys.
Hagnon, Ἄγνων, ωνος, ὁ, also Ἄγωνων, Thuc., etc.; *son of Hagnon*, Ἀγωνίδης, ου, ὁ, as pr. n., Plut.
Halæ, Ἁλαί or Ἅλαι, ῶν, αἱ, Eur., etc.; *an inhabitant of Halæ*, Ἁλαιεύς, έως, ὁ, Strab., also Ἁλαεύς, Inscr.; adv., *in Halæ*, Ἁλησι, Plut.

Hales, the, Ἅλεις, and Ἅληις, εντος, ὁ, Theoc., Paus.
Halex, the, Ἅληξ, ηκος, ὁ, Thuc.
Halia, Ἁλία, ας, ἡ, Hom.
Haliacmon, the, Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, Hes., etc.
Haliæ, Ἁλιαί, ῶν, αἱ, Xen.; *the inhabitants of Haliæ*, Ἁλιεῖς, έων, οἱ, Id.; also for the city, Thuc.; *the territory of Haliæ*, Ἁλιάς, άδος, ἡ, Id.
Haliartus, Ἁλίαρτος, ου, ὁ and ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Haliartus*, Ἁλιάρτιος, α, ον, Xen.; *the territory of Haliartus*, Ἁλιαρτία, ἡ, Strab.
Halicarnassus, Ἁλικαρνασσός or -νᾱσός, οῦ, ἡ, Hes., etc.; adv., *in Halicarnassus*, Ἁλικαρνασσοῖ, *from Halicarnassus*, -σόθεν, Steph.; *inhabitant of Halicarnassus*, Ἁλικαρνασσεύς, έως, ὁ, Hdt.; fem. -νασσίς, ίδος, Steph.
Halimus, Ἁλιμοῦς, οῦντος, ὁ, Suid.; adv., *to Halimus*, Ἁλιμουντάδε, Ar.; *from Halimus*, -ουντόθεν, Steph.; *inhabitant of Halimus*, Ἁλιμούσιος, ο, Dem.
Halirrhothius, Ἁλιῤῥόθιος, ου, ὁ, Pind., etc.
Halius, Ἅλιος, ου, ὁ, Hom.
Halonesus, Ἁλόννησος and -όνησος, ου, ἡ, Dem., etc.
Halys, the, Ἅλυς, υος, ὁ, Hdt., etc.

Ham, Χάμ, ὁ (indecl.), LXX.
Hamadan, *vid.* Ecbatana.
Haman, Ἀμάν, ο (indecl.), LXX.
Hamaxitus, Ἁμαξιτός, οῦ, ἡ, Thuc., etc.; *inhabitant of Hamaxitus*, Ἁμαξιτεύς, έως, ὁ, Strab., and -τηνός, οῦ, ὁ, Steph.
Hamaxobii, Ἁμαξόβιοι, ων, οἱ, Ptol.
Hamilcar, Ἀμίλκας, α, ὁ, Hdt., etc., and Ἀμίλκων, ωνος, ὁ, Diod.
Hannah, *vid.* Anna.
Hannibal, Ἀννίβας, α, ὁ, Polyb.; adj., *of* or *concerning Hannibal*, Ἀννίβειος, α, ον, and Ἀννιβιακός, ή, όν, Strab., etc.; *to side with Hannibal*, Ἀννιβίζω, Plut.
Hanno, Ἄννων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.
Harma, Ἅρμα, ατος, τό, Hom., etc.
Harman, *vid.* Herman.
Harmatus, Ἁρματοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc.
Harmodia, Ἁρμοδία, ας, ἡ, Inscr.
Harmodius, Ἁρμόδιος, -ου, ὁ, Hdt., etc.
Harmonia, Ἁρμονία, ας, ἡ, h., Hes., etc.
Harpagus, Ἅρπαγος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Harpalion, Ἁρπαλίων, ωνος, ὁ, Hom.
Harpalus, Ἅρπαλος, ου, ὁ, Arr.

HARPALYCE, Ἁρπαλύκη, ης, ἡ, Ath.

HARPALYCUS, Ἁρπάλυκος, ου, ὁ, Theoc.

HARPASUS, THE, Ἅρπασος, ου, ὁ, Xen.

HARPIES, THE, Ἅρπυιαι, ῶν, αἱ, Hes., etc.; in sing. Ἅρπυια.

HARPOCRATES, Ἁρποκράτης, ους, ὁ, Anth.

HARPOCRATION, Ἁρποκρατίων, ωνος, ὁ, Atn.

HARZ MOUNTAINS, THE, *vid.* HERCYNIAN FOREST.

HASDRUBAL, Ἀσδρούβας, α, ὁ, Polyb.

HEBE, Ἥβη, ης, ἡ, Hom., etc. Epith. ἄμβροτος, καλλίσφυρος, καλοπέδιλος, λευκόσφυρος, τιμήεσσα, χρυσοπέδιλος.

HEBER, Ἕβέρ or Ἐβέρ, ὁ (indecl.), N. T.

HEBREWS, THE, Ἑβραῖοι, ων, οἱ, Strab., etc.; adj., *Hebrew*, Ἑβραϊκός, ή, όν, N. T.; pecul. fem. Ἑβραΐς, ίδος, Id.; adv., *in Hebrew*, Ἑβραϊστί, Id.; *to speak Hebrew*, Ἑβραΐζω, Jos.

HEBRON, Ἑβρών or Χεβρών (indecl.), LXX.

HEBRUS, THE, Ἕβρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HECALE, Ἑκάλη, ης, ἡ, Plut., etc.; dim. Ἑκαλήνη (or -λίνη), Id.; (as place), *from Hecale*, Ἑκαλῆθεν, Dem.

HECATÆUS, Ἑκαταῖος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HECATE, Ἑκάτη, ης, ἡ, Hes., etc.; adj., *of* or *pertaining to Hecate*, Ἑκαταῖος, α, ον, Soph.; Ἑκατήσιος, α, ον, Maneth.; *temple of Hecate*, Ἑκάταιον, or -τειον, ου, τό, Ar.; *statue of Hecate*, Ἑκατήσιον, τό, Plut. Epith. ἀμαιμάκετος, δασπλῆτις, Εἰνοδία, νυκτίπολος, δέσποινα, νυχία, χθονία.

HECATOMPYLOS, Ἑκατόμπυλος, ου, ἡ, Strab.

HECATONYMUS, Ἑκατώνυμος, ου, ὁ, Xen.

HECTOR, Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son of Hector*, Ἑκτορίδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Hector, Hectorean*, Ἑκτόρεος, α, ον (also -ρειος), Hom., Eur. Epith. βοὴν ἀγαθός, εἶδος ἄριστος, ἀτάλαντος Ἄρηι, ἀνδροφόνος, κορυθαίολος, δῖος, μεγάθυμος, φαίδιμος, χαλκοκορυστής.

HECUBA, Ἑκάβη, ης, ἡ, Hom., etc.

HEDYLE, Ἡδύλη, ης, ἡ, Ath.

HEDYLIUM, Ἡδύλιον, ου, τό, Anth.

HEDYLIUS, MOUNT, Ἡδύλειον (also -λιον), ου, τό, Dem.

HEDYLUS, Ἡδύλος, ου, ὁ, Dem.

HEGELOCHUS, Ἡγέλοχος, ου, ὁ, Ar.

HEGEMON, Ἡγέμων, ονος, ὁ, Oratt.; also Ἡγήμων, ὁ, Dem., etc.

HEGESANDER, Ἡγήσανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HEGESIAS, Ἡγησίας, ου, ὁ, Luc., etc.

HEGESIPPUS, Ἡγήσιππος, ου, ὁ, Ath., etc.

HEGESIPYLE, Ἡγησιπύλη, ης, ἡ, Hdt.

HEGESISTRATUS, Ἡγησίστρατος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HELEN, HELENA, Ἑλένη, ης, ἡ, Hom., etc.; as *daughter of Tyndareus*, Τυνδαρίς, ίδος, ἡ, Id. Epith. δῖα γυναικῶν, Διὸς ἐκγεγαυῖα, ἠύκομος, καλλιπάρηος, λευκώλενος, πολυήρατος, ταυύπεπλος.

HELENUS, Ἕλενος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. ἄναξ, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος, Πριαμίδης.

HELICAON, Ἑλικάων, ονος, ὁ, Hom., etc.

HELICE, Ἑλίκη, ης, ἡ, Hom., etc.; *the inhabitants of Helice*, Ἑλικεῖς, έων, οἱ, Strab., -καεῖς, Paus.; *from Helice*, Ἑλίκηθεν, Theoc.

HELICON, MOUNT, Ἑλικών, ῶνος, ὁ, h., Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Helicon, Heliconian*, Ἑλικώνιος, α, ον, Pind., etc.; pecul. fem. Ἑλικωνίς, ίδος, and -νιάς, άδος, Soph., etc.

HELIODORA, Ἡλιοδώρα, ας, ἡ, Anth.

HELIODORUS, Ἡλιόδωρος, ου, ὁ, Dem.

HELIOGABALUS, Ἑλαιαγάβαλος, ου, ὁ, also Ἑλιογάβαλος, Hdn.

HELIOPOLIS, Ἡλιούπολις, εως, ἡ, Hdt., etc.; *inhabitant of Heliopolis*, Ἡλιουπολίτης, ου, ὁ, Id.; also as adj., Strab.

HELISSON, THE, Ἑλισσών, όντος, ὁ, Paus.

HELIUS, Ἥλιος, ου, Ep. Ἠέλιος, Dor. Ἅλιος, ὁ, Hom., etc.

HELIXUS, Ἕλιξος, ου, ὁ, Thuc.

HELLADIA, Ἑλλαδία, ης, ἡ, Anth.

HELLADIUS, Ἑλλάδιος, ου, ὁ, Phot.

HELLANICUS, Ἑλλάνικος, ου, ὁ, Thuc., etc.

HELLAS, Ἑλλάς, άδος, ἡ, Hom., etc. See GREECE.

HELLE, Ἕλλη, ης, ἡ, Hdt., etc.

HELLEN, Ἕλλην, ηνος, ὁ, Hdt., etc.

HELLESPONT (mod. *Dardanelles*), Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to the Hellespont, Hellespontic*, Ἑλλησπόντιος, α, ον, Xen.; also -ποντιακός, ή, όν (-ντικός), Id., Strab.; pecul. fem. Ἑλλησποντιάς, άδος, Ath., or -ποντίς, ίδος, Soph.

HELORUS, Ἕλωρος (or Ἅλωρος), ου, ὁ (the river), Hdt.; (town), ἡ, Steph.

HELOS, Ἕλος, ους, τό, Hom., etc.; *the inhabitants of Helos, the Helots*, Ἕλειοι, ων, and Εἵλωτες, ων (sometimes Εἰλωταί), οἱ, Hdt., Thuc.; adj., *of* or *relating to the Helots*, Εἰλωτικός, ή, όν, Plut.

HELVETII, THE, Ἑλουήττιοι, ων, οἱ, Strab.

HELVII, THE, Ἕλουοί, ῶν, οἱ, Strab.

HENETI (or VENETI), THE, Ἐνετοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; Οὐενετοί, ῶν, οἱ, Polyb.; adj., *of the Heneti*, Ἐνετικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Ἐνετίς, ίδος, Hesych.

HENIOCHI, THE, Ἡνίοχοι, ων, οἱ, Arist.

HENIOCHIA, Ἡνιοχία, and -όχεια, ας, ἡ, Strab.

HENRY, Ἐρρῆς, ῆ, ὁ, Georg. Acrop.

HEPHÆSTION, Ἡφαιστίων, ωνος, ὁ, Arr.

HEPHÆSTODORUS, Ἡφαιστόδωρος, ου, ὁ, Andoc.

HEPHÆSTUS, *vid.* VULCAN.

HERA, *vid.* JUNO.

HERACLEA, Ἡράκλεια, ας, ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Heraclea*, Ἡρακλεώτης, ου, ὁ, fem. -ώτις, Id.; adj., *of* or *belonging to Heraclea*, Ἡρακλεωτικός, ή, όν, Arist.

HERACLEON, Ἡρακλέων, ωνος, ὁ, Strab.

HERACLES, *vid.* HERCULES.

HERACLIDÆ, THE, Ἡρακλεῖδαι, ῶν, οἱ, Hdt., etc.

HERACLIDES, Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Hdt., etc.

HERACLITUS, Ἡράκλειτος, ου, ὁ, Plat.; adj., *of* or *relating to Heraclitus, Heraclitian*, Ἡρακλείτειος, α, ον, Id.; *a follower of Heraclitus*, Ἡρακλειτιστής, οῦ, ὁ, Diog.; *to be a follower of Heraclitus*, -κλειτίζω, Arist.

HERÆA, Ἡραία, ας, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Heræa*, Ἡραιεύς, έως, ὁ, Thuc.

HERÆUM, Ἡραῖον, ου, τό, Hdt.

HERCULANEUM, Ἡράκλειον, ου, τό, Strab.

HERCULES, Ἡρακλέης, cont. Ἡρακλῆς, gen. έους (Ep. ῆος, Dor. εῦς), acc. Ἡρακλῆ, later -κλῆν, Paus., -κλέην, Ap. Rh.; Ion. forms, gen. -κλέος, dat. -κλέϊ, acc. -κλέα, Hdt.; Ἀλκείδης, ου, ὁ, Orph.; Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, Hes.; *son* or *descendant of Hercules*, Ἡρακλείδης, Ion. ηϊάδης, ου, ὁ, Hom., etc., usu. in pl. οἱ Ἡρακλεῖδαι, Hdt., etc.; *of* or *belonging to Hercules*, Ἡράκλειος, α, ον, and ος, ον, Trag., etc.; Ep. also Ἡρακλήιος, η, ον, Hom.; *the temple of Hercules*, τὸ Ἡράκλειον, Ion. -ήϊον, Xen., etc.; *festival of Hercules*, τὰ Ἡράκλεια, Ar.; *the Pillars of Hercules, vid.* GIBRALTAR;—adv., *after the manner of Hercules, like Hercules*, Ἡρακλείως, Luc. Epith. ἀριδείκετος, ἀλεξίκακος, δαΐφρων, ἐρικύδης, Ὀλυμολέων, κρατερός, μεγαλόφρων, ὄβριμος, πολύπονος, πελώριος, πανδαμάτωρ, Τιρύνθιος.

HERCYNIAN FOREST, THE, Ἑρκύνιος δρῦμός, ὁ, Ap. Rh., Dion. P.;—*the* HERCYNIAN MOUNTAINS, Ἀρκύνια ὄρη, τά, Arist.

HERDONIUS, Ἑρδώνιος, ου, ὁ, Dion.

HERIPPIDAS, Ἡριππίδας, α, ὁ, Xen.

HERMÆA, Ἑρμαία, ας, ἡ, Polyb.

HERMAGORAS, Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, Strab.

HERMAN, Ἀρμίνιος, ου, ὁ, or Ἁρμένιος, Strab.

HERMAPHRODITUS, Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Luc.

HERMARCHUS, Ἕρμαρχος, ου, ὁ, Diog.

HERMAS, Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Strab., N. T.

HERMES, Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Hom., etc.; Ἑρμείας, and Ἑρμέας, Ep., and Ἑρμᾶς, ᾶ, Dor., also poet. Ἑρμάων, ὁ, Hes.; adj., *of* or *relating to Hermes*, Ἑρμαῖος, α, ον, Hom., etc.; also Ἑρμαϊκός, ή, όν, late; *the temple of Hermes* (as pr. n.), Ἑρμαῖον, τό, Polyb.; *the festival of Hermes*, τὰ Ἑρμαῖα, Paus. Epith. Ἀργειφόντης, ἀγοραῖος, διάκτορος, δολόμητις, εὔσκοπος, ἐμπολαῖος, Κυλλήνιος, ποικιλομήτης, πομπαῖος, χθόνιος.

HERMESIANAX, Ἑρμησιάναξ, ακτος, ο, Paus., etc.

HERMIAS or HERMEAS, Ἑρμείας, ου, ὁ, Plut.

HERMINIUS, Ἑρμίνιος, ου, ὁ, Dion.

HERMION, Ἑρμίων, ονος, ὁ, Paus.

HERMIONE, Ἑρμιόνη, ης, ἡ, Hom., etc.; also Ἑρμιόνεια, Orph.;—(city), *an inhabitant of Hermione*, Ἑρμιονεύς, έως, ὁ, Her.; adj., *of* or *belonging to Hermione*, Ἑρμιονικός, ή, όν, Plut.; pecul. fem. Ἑρμιονίς, ίδος, Thuc.

HERMIPPUS, Ἑρμιππος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HERMOCRATES, Ἑρμοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.

HERMODORUS, Ἑρμόδωρος, ου, ὁ, Luc., etc.

HERMOGENES, Ἑρμογένης, ους, ὁ, Dem.

HERMOLAUS, Ἑρμόλαος, ου, ὁ, Arr.

HERMOLYCUS, Ἑρμόλυκος, ου, ὁ, Hdt.

HERMON, Ἕρμων, ωνος, ὁ, Thuc.; adj., *of* or *relating to Hermon, Hermonian*, Ἑρμώνειος, ον, Zenob.

HERMONAX, Ἑρμῶναξ, ακτος, ὁ, Dem.

HERMOPOLIS, Ἑρμόπολις or Ἑρ-

μούπολις, Ion. Ἑρμέω πόλις, ιος, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Hermopolis*, Ἑρμοπολιτικός, ἡ, όν, Strab.

HERMOTIMUS, Ἑρμότῑμος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HERMUNDURI, Ἑρμόνδοροι, ων, οἱ, Strab.

HERMUS, THE, Ἕρμος, ου, ὁ, Hom., etc.

HERNICI, THE, Ἕρνικοι, ων, οἱ, Strab.; Ἕρνικες, οἱ, Dion.

HERO, Ἡρώ, οῦς, ἡ, Anth.

HEROD, Ἡρώδης, ου, ὁ, Luc., N. T.; adj., *of* or *relating to Herod*, Ἡρωδιακός, ή, όν; *partisans of Herod, the Herodians*, Ἡρωδιανοί, ῶν, οἱ, N. T.

HERODIAN, Ἡρωδιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.

HERODIAS, Ἡρωδιάς, ἄδος, ἡ, N. T.

HERODICUS, Ἡρόδικος, ου, ὁ, Plat.

HERODORUS, Ἡρόδωρος, ου, ὁ, Arist.

HERODOTUS, Ἡρόδοτος, ου, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Herodotus, Herodotean*, Ἡροδότειος, α, ον, Strab.

HEROPHILE, Ἡροφίλη, ης, ἡ, Paus.

HEROPHILUS, Ἡρόφιλος, ου, ὁ, Galen.; adj., *of* or *belonging to Herophilus*, Ἡροφίλειος, ον, Id.

HEROSTRATUS, Ἡρόστρατος, ου, ὁ, Strab.

HERPYLLIS, Ἑρπυλλίς, ίδος, ἡ, Ath.

HERPYS, Ἕρπυς, υος, ὁ, Hdt.

HERSE, Ἕρση, ης, ἡ, Apollod.

HERSILIA, Ἑρσιλία, ας, ἡ, Plut.

HESIOD, Ἡσίοδος, ου, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Hesiod*, Ἡσιόδειος, α, ον, Plat.

HESIONE, Ἡσιόνη, ης, ἡ, Æsch.

HESPERA, Ἑσπέρα, ας, ἡ, Ap. Rh.

HESPERIA, Ἑσπερία, ας, ἡ, Dion. H.; adj., *Hesperian*, Ἐσπέριος, α, ον, pecul. fem. Ἑσπερίς, ίδος, Dion. P., etc.

HESPERIDES, THE, Ἑσπερίδες, ων, αἱ, Hes., etc.

HESPERUS, Ἕσπερος, ου, ὁ, Diod.

HESTER, *vid.* ESTHER.

HESTIA, Ἑστία, ας, ἡ, Apollod.

HESTIÆA, Ἑστίαια, ας, Ion. Ἱστιαίη, ης, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *inhabitant of Hestiæa*, Ἑστιαιεύς, έως, ὁ, Ion. Ἱστ., Hdt., Thuc.; *territory of Hestiæa*, Ἱστιαιῶτις, ιδος, ἡ, Hdt.

HESTIÆOTIS, Ἑστιαιῶτις (Ion. Ἱστ.), ιδος, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Hestiæotis*, Ἑστιαιώτης, ου, ὁ, Strab. *Vid.* Foregoing.

HESYCHIA, Ἡσυχία, ας, ἡ, Plut.

HESYCHIUS, Ἡσύχιος, ου, ὁ, Suid.

HEXAPOLIS, Ἑξάπολις, ιος, ἡ, Hdt.

HEZEKIAH, Ἐζεκίας, ου, ὁ, N. T.

HIBERNIA, *vid.* IRELAND.

HICESIUS, Ἱκέσιος, ου, ὁ, Andoc., etc.

HICETAON, Ἱκετᾶων, ονος, ὁ, Hom.; *son of Hicetaon*, Ἱκετᾱονίδης, ου, ὁ, Id.

HICETAS, Ἱκέτας, α, ὁ, Paus.

HIERA, Ἱερά, ᾶς, ἡ (i. e. νῆσος), Thuc.

HIERAPOLIS, Ἱεράπολις, εως, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Hierapolis*, Ἱεραπολῖτικός, ή, όν, Id.

HIERAX, Ἱέραξ, ακος, ὁ, Xen.

HIERO, Ἱέρων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

HIEROCLES, Ἱεροκλῆς, έους, ὁ, Ar., etc.

HIERONYMUS, Ἱερώνυμος, ου, ὁ, Hdt., Ar., etc.

HIEROPHON, Ἱεροφῶν, ῶντος, ὁ, Thuc.

HILARIO, Ἱλαρίων, ωνος, ὁ, Suid.

HILARIUS, HILARY, Ἱλάριος, ου, ὁ, Suid.

HIMERA, Ἱμέρα, ας, ἡ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Himera*, Ἱμεραῖος, α, ον, Polyb.; pecul. fem. Ἱμερίς, ίδος, Phal.

HIMERA, THE, Ἱμέρας, ου Dor. α, ὁ, Pind.; ὁ Ἱμέρας ποταμός, Polyb.

HIMERIUS, Ἱμέριος, ου, ὁ, Dion.

HIMILCO, Ἱμίλκων, ωνος, ὁ, Polyb.

HIPPARCHIA, Ἱππαρχία, ας, ἡ, Anth.

HIPPARCHUS, Ἵππαρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Hipparchus*, Ἱππάρχειος, ον, Plat.

HIPPARETE, Ἱππαρέτη, ης, ἡ, Plut.

HIPPARINUS, Ἱππαρῖνος, ου, ὁ, Arist.

HIPPARIS, THE, Ἵππαρις, ιος, ὁ, Pind.

HIPPASUS, Ἵππασος, ου, ὁ, Hom.; *son of Hippasus*, Ἱππασίδης, ου, ὁ, Id.

HIPPIAS, Ἱππίας, ου, Ion. Ἱππίης, εω, ὁ, Hdt., etc.; *to be a follower of Hippias*, Ἱππιάζω, Philost.

HIPPO, Ἵππώ, οῦς, ἡ, Hes.—(the town), Ἵππων, ωνος, ὁ, Strab.; Ἱππὼν ὁ βασιλικός, Id.—(man's name), Ἵππων, ωνος, ὁ, Arist., etc.; adj., *of* or *relating to Hippo*, Ἱππώνιος, α, ον, Ath.

HIPPOCLES, Ἱπποκλέης (cont. -κλῆς), έους, ὁ, Thuc.

HIPPOCLUS, Ἵππόκλος, ου, ὁ, Thuc.

HIPPOCOÖN, Ἱπποκόων (cont. -κῶν), ωντος, ὁ, Hom., etc.

HIPPOCRATES, Ἱπποκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Hippocrates*, Ἱπποκράτειος, ον, Galen.

HIPPOCRENE, Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hes., also Ἵπποκρήνη.

HIPPODAMAS, Ἱπποδᾶμας, αντος, ὁ, Hom.

HIPPODAMIA, Ἱπποδάμεια, ας, ἡ, Hom., etc.

HIPPODAMUS, Ἱππόδᾰμος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Hippodamus, Hippodamian*, Ἱπποδάμειος, ον, Xen., and Ἱπποδάμιος, α, ον, Andoc.

HIPPOLOCHUS, Ἱππόλοχος, ου, ὁ, Hom., etc.

HIPPOLYTE, Ἱππολύτη, ης, ἡ, Pind., etc.

HIPPOLYTUS, Ἱππόλῠτος, ου, ὁ, Eur., etc.; adj., *of* or *relating to Hippolytus*, Ἱππολύτειος, ον, Luc.

HIPPOMACHUS, Ἱππόμᾰχος, ου, ὁ, Hom., etc.

HIPPOMEDON, Ἱππομέδων, οντος, ὁ, Æsch., etc.

HIPPOMENES, Ἱππομένης, ους, ὁ, Theoc., etc.

HIPPONAX, Ἱππῶναξ, ακτος, ὁ, Ar., etc.

HIPPONICUS, Ἱππόνῑκος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HIPPONOË, Ἱππονόη, ης, ἡ, Hes.

HIPPONŌUS, Ἱππόνοος, ου, ὁ, Hom.

HIPPOSTRATUS, Ἱππόστρατος, ου, ὁ, Arr.

HIPPOTES, Ἱππότης, ου, ὁ, Ap. Rh.; *son of Hippotes*, Ἱπποτᾰδης, ου, ὁ, Hom.

HIPPOTHOË, Ἱπποθόη, ης, ἡ, Hes.

HIPPOTHÖON, Ἱπποθόων, ωντος, ὁ, Dem.

HIPPOTHŌUS, Ἱππόθοος, ου, ὁ, Hom.

HIPPOTION, Ἱπποτίων, ωνος, ὁ, Hom.

HIRPINI, THE, Ἱρπῖνοί, or -πηνοί, ῶν, οἱ, Strab.

HIRTIUS, Ἵρτιος, ου, ὁ, Dio C.

HISPALIS (mod. *Seville*), Ἵσπαλις, ιος, ἡ, Strab.

HISTIÆA, Ἱστίαια, ας, ἡ; *an inhabitant of Histiæa*, Ἱστιαιεύς, έως, ὁ, Strab.; *from Histiæa*, Ἱστιαιόθεν, Dem.

HISTIÆUS, Ἱστίαιος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HISTRIA, or ISTRIA, Ἴστρια, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Istria*, Ἴστροι and Ἴστριοι, ων, οἱ, Id.; adj., *Istrian*, Ἰστρικός, ή, όν, Steph.

HOLLAND, ἡ γῆ τῶν Βαταβῶν, or τῶν Βατανῶν, Ptol.

HOMER, Ὅμηρος, ου, ὁ, Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Homer, Homeric*, Ὁμήρειος, ον, Hdt., and Ὁμηρικός, ή, όν, Plut.; *a descendant* or *follower of Homer, a Homerid*, Ὁμηρίδης, ου, ὁ, usu. in pl., Strab., etc.; *the temple of Homer*, Ὁμήρειον, ου, τό, Id.; *an imitator of Homer*, Ὁμηριστής, οῦ, ὁ, Ath.; *to imitate Homer*, Ὁμηρίζω, Liban.; adv., *in the manner of Homer*, Ὁμηρικῶς, Strato; Ὁμηρείως, Æl.

HOMOLE, Ὁμόλη, ης, ἡ, Eur., etc.

HONORATUS, Ὀνωράτος, ου, ὁ, Suid.

HONORIA, Ὀνωρία, ας, ἡ, Suid.

HONORIUS, Ὀνώριος, ου, ὁ, Byz.

HORACE, HORATIUS, Ὁράτιος, ου, ὁ, Plut.

HORNS, THE, Κέρᾱτα, τά, Diod.

HORTENSIUS, Ὁρτήσιος, ου, ὁ, Plut.

HORUS, Ὧρος or Ὥρος, ου, ὁ, Plut., etc.

HOSEA, Ὡσηέ, ὁ (indecl.), LXX.

HOSTILIUS, Ὁστίλιος, ου, ὁ, Plut.

HOURS, THE, Ὧραι, ῶν, αἱ, Hom., Hes., etc.; in Hes. Εὐνομία, Δίκη, Εἰρήνη. Epith. χρυσάμπῦκες, εὔφρονες.

HUMBER, THE, Ἄβος, ου, ὁ, Ptol.

HUNS, THE, Οὖννοι, ων, οἱ, Dion. P.; Χοῦνοι, ων, οἱ, Plat.

HYACINTHUS, Ὑάκινθος, ου, ὁ, Paus., etc.; *festival of Hyacinthus*, Ὑακίνθια, τά, Hdt.

HYADES, THE, Ὑάδες, ων, αἱ, Hom., etc.

HYAMPOLIS, Ὑάμπολις, εως Ion. ιος, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *an inhabitant of Hyampolis*, Ὑαμπολίτης, ου, ὁ, Xen.

HYBLA, Ὕβλα, Ion. Ὕβλη, ης, ἡ, Strab.; ἡ μεγάλη or μείζων, another ἡ ἐλάττων, Steph.; a third, ἡ μικρά, or Γαλεᾶτις, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Hybla, Hyblæan*, Ὑβλαῖος, α, ον, Thuc., etc.

HYBLON, Ὕβλων, ωνος, ὁ, Thuc.

HYBRIAS, Ὑβρίας, ου, ὁ, Ath.

HYCCARA, Ὕκκαρα, ων, τά, Thuc.; *an inhabitant of Hyccara*, Ὑκκαρεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *of* or *belonging to Hyccara*, Ὑκκαρικός, ή, όν, Thuc.

HYDARNES, Ὑδάρνης, ους, also ου, ὁ, Hdt., etc.

HYDASPES, THE, Ὑδάσπης, ου, ὁ, Strab.

HYDRA, THE, Ὕδρα, ας, Ion. Ὕδρη, ης, ἡ, Hes., etc. Epith. Λερναία.

HYDRUNTUM, Ὑδροῦς, οῦντος, ὁ, Strab.

HYGIĒA, Ὑγίεια, ας, ἡ, Anth.

HYGINUS, Ὑγῖνος or Ὑγεῖνος, ου, ὁ, Inscr.

HYLÆUS, Ὑλαῖος, ου, ὁ, Call.

HYLAS, Ὕλας, α, ὁ, Ap. Rh.

HYLE, Ὕλη, ης, ἡ, Hom., etc.; also Ὕλαι, ῶν, αἱ, Strab.

HYLICE, LAKE, Ὑλικὴ λίμνη, ἡ, Strab.

HYLLUS, Ὕλλος, ου, ὁ, Soph., etc.; *son of Hyllus*, Ὑλλίδης, ου, ὁ, Suid.; fem. adj. Ὑλλίς, ίδος, Pind.

Hymen, Ὑμήν, ένος, ὁ, Eur.; Ὑμεναῖος, ου, ὁ, Apollod.

Hymettus, Mount, Ὑμησσός, Att. Ὑμηττός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Hymettus*, Ὑμήττειος and Ὑμήττιος, α, ον, Anth., Luc.

Hypanis, the (mod. *Bog*), Ὕπανις, ιος, ὁ, Hdt.

Hypata, Ὕπατα, ων, τά, Polyb.

Hypatia, Ὑπατία, ας, ἡ, Anth.

Hypatius, Ὑπάτιος, ου, ὁ, Anth.

Hypatodorus, Ὑπατόδωρος, ου, ὁ, Xen.

Hyperanthes, Ὑπεράνθης, ους, ὁ, Hdt.

Hyperbius, Ὑπέρβιος, ου, ὁ, Æsch., etc.

Hyperbolus, Ὑπέρβολος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Hyperboreans, the, Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, h., Hdt., etc.; later also -βόρειοι, οἱ, Strab., etc.; adj., *Hyperborean*, Ὑπερβόρεος, ον, Æsch., and -βόρειος, ον, Arist., etc.; pecul. fem. Ὑπερβορίς, ίδος, Dion.

Hyperea, Ὑπέρεια, ας, ἡ, Hom. Epith. εὐρύχορος.

Hyperechides, Ὑπερεχίδης, ου, ὁ, Thuc.

Hyperenor, Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.

Hyperesia, Ὑπερησίη, ης, ἡ, Hom.; adj. fem., *of Hyperesia*, Ὑπερησίς, ίδος, Hes.

Hyperesius, Ὑπερήσιος, ου, ὁ, Ap. Rh.

Hyperides, Ὑπερείδης, ου, ὁ, Dem., Plut., etc.; the form Ὑπερίδης is also found.

Hyperion, Ὑπερίων, ονος, ὁ, Hes., etc.; *son of Hyperion*, Ὑπεριονίδης, ου Ep. αο, ὁ, Hom.

Hypermnestra, Ὑπερμνήστρα, ας, ἡ, Pind.

Hyperoche, Ὑπερόχη, ης, ἡ, Hdt.

Hyperochus, Ὑπέροχος, ου, ὁ, Paus.; Ὑπείροχος, ὁ, Hom.

Hypius, the, Ὕπιος, ου, ὁ, Ap. Rh.

Hypoplacian, Ὑποπλάκιος, η, ον, epith. of Θήβη, Hom.

Hypsenor, Ὑψήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

Hypseus, Ὑψεύς, έως poet. έος, ὁ, Pind., etc.; *daughter of Hypseus*, Ὑψηΐς, ίδος, ἡ, Call.

Hypsipyle, Ὑψιπύλη, ης, ἡ, and -πύλεια, ας, ἡ, Hom., Pind., etc. Epith. Λημνία, Θοαντιάς.

Hyrcania, Ὑρκανία, ας, ἡ, Polyb.; adj., *Hyrcanian*, Ὑρκάνιος, α, ον, Strab., etc.; pecul. fem. Ὑρκανίς, ίδος, Arr.; *the Hyrcanians*, οἱ Ὑρκάνιοι, Hdt.

Hyrcanus, Ὑρκᾱνός, οῦ, ὁ, Strab.

Hyria, Ὑρία, ας (poet. ιη, ης), ἡ, Hom.; also Οὐρία, Strab.; *inhabitant of Hyria*, Ὑριεύς, έως, and Ὑριάτης, ου, ὁ, Steph.

Hyrmine, Ὑρμίνη, ης, ἡ, Hom., etc.

Hyrtacus, Ὑρτᾰκός, οῦ, ὁ, Apollod.; *son of Hyrtacus*, Ὑρτᾰκίδης, ου, ὁ, Hom.

Hyrtius, Ὕρτιος, ου, ὁ, Hom.

Hysiæ, Ὑσιαί, ῶν, αἱ, Hdt., Eur., etc.; *inhabitant of Hysiæ*, Ὑσιάτης, ου, ὁ, Steph.

Hystaspes, Ὑστάσπης, εος and ου, ὁ, Hdt., etc.; voc. Ὑστάσπα, Xen.

I.

Iacchus, Ἴακχος, ου, ὁ, Ar., etc.; *temple of Iacchus*, Ἰακχεῖον, τό, Plut.

Iadmon, Ἰάδμων, ονος, ὁ, Hdt.

Læra, Ἴαιρα, ας, ἡ, Hom.

Ialysus, Ἰᾰλῡσός, οῦ, ὁ (Ion. Ἰηλ.), Pind., etc.;—also a city, Ἰᾰλῡσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; adj., *Ialysian*, Ἰαλύσιος, α, ον, Dion. P.

Iambe, Ἰάμβη, ης, ἡ, h.

Iamblichus, Ἰάμβλιχος, ου, ὁ, Suid.

Iambres, Ἰαμβρῆς, οῦ, ὁ, N.T.

Iamus, Ἴαμος, ου, ὁ, Pind.; *son* or *descendant of Iamus*, Ἰαμίδης, ου, ὁ, usu. in plur., Id., Hdt.

Ianira, Ἰάνειρα, ας, ἡ, Hom., etc.

Ianthe, Ἰάνθη, ης, ἡ, h., Hes.

Iapetus, Ἰᾰπετός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Iapetus*, Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Hes.; fem. adj., *of* or *from Iapetus*, Ἰαπετιονίς, ίδος, Pind.

Iapyges, the, Ἰάπυγες, Ion. Ἰήπυγες, ων, οἱ, Hdt., etc.; adj., *of the Iapyges, Iapygian*, Ἰᾰπύγιος, α, ον, Thuc.; *the country of the Iapyges, Iapygia*, Ἰᾰπυγία, Ion. Ἰηπυγίη, ἡ, Hdt. [ῡ Anth., Dion. P.]

Iapyx, Ἰάπυξ, Ion. Ἰήπυξ, υγος, ὁ, Strab.

Iarbas, Ἰάρβας, ὁ, adj., *of* or *relating to Iarbas*, Ἰαρβαῖος, α, ον, Anth.

Iardanus, Ἰάρδανος, ου, ὁ, Hdt.

Iardanus, or Iardanes, the, Ἰάρδανος, ου, ὁ, Hom.; Ἰαρδάνης, ὁ, Strab.

Iasion, Ἰασίων, ωνος, ὁ, Hom.

Iasius, Ἰάσιος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Iasius*, Ἰασίδης, ου, ὁ, Hom.

Iaso, Ἰασώ, όος cont. οῦς, ἡ, Ar., etc.

Iassus, Ἴασσός, οῦ (also Ἴασος), ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Iassus*, Ἰασεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *Iasian*, Ἰασικός, ή, όν, Thuc.

Iasus, Ἴασος, ου, ὁ, Hom., etc.

Iatrocles, Ἰατροκλῆς, έους, ὁ, Oratt.

Iaxartes, the, Ἰαξάρτης, ου, ὁ, Strab., etc.

Iazyges, the, Ἰάζυγες, ων, οἱ, Strab., etc.

Iberians, the, Ἴβηρες, ων, οἱ (in sing., *an Iberian*, Ἴβηρ, ηρος, ὁ), Hdt., etc.; adj., *Iberian*, Ἰβηρικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Ἰβηριάς, άδος, Anth.; *the country of the Iberians, Iberia*, Ἰβηρία, ας, ἡ, Hdt.; Ἰβηρική, ῆς, ἡ, Polyb.

Iberus (mod. *Ebro*), Ἴβηρ, ηρος, ὁ, Strab.

Ibycus, Ἴβυκος, ου, ὁ, Ar., etc.; adj., *of* or *relating to Ibycus*, Ἰβύκειος, ον, Plat.

Icaria (or Icarus), Ἰκαρία, ας, ἡ, Strab., etc.; more usu. Ἴκαρος, ου, ἡ, Æsch., Thuc., etc.; adj., *Icarian*, Ἰκάριος, α, ον, e.g. *the Icarian Sea*, Ἰκάριος πόντος, ὁ, Hom.; usu. Ἰκάριον πέλαγος, τό, Hdt., etc.;—(the deme) also, Ἰκαριά, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Icaria*, Ἰκαριεύς, έως, ὁ, Lys.

Icarius, Ἰκάριος, ου, ὁ, Hom., etc.; also Ἰκαρίων, ωνος, ὁ, Apollod.; *daughter of Icarus*, Ἰκαριώνη, ης, ἡ, Max.

Icarus, Ἴκαρος, ου, ὁ, Strab., etc. *Vid.* Icaria.

Iccus, Ἴκκος, ου, ὁ, Plat.

Ichnæ, Ἴχναι, ῶν, αἱ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Ichnæ, Ichnæan*, Ἰχναῖος, α, ον, Anth.

Ichnusa, Ἰχνοῦσα, ης, ἡ, Paus.

Ichthyophagi, the, Ἰχθυοφάγοι ἄνδρες, οἱ, Hdt., etc.

Ichthys, Ἰχθύς, ύος, ὁ, Thuc., etc.

Icmalius, Ἰκμάλιος, ου, ὁ, Hom.

Iconium, Ἰκόνιον, ου, τό, Xen., etc.; *an inhabitant of Iconium*, Ἰκονιεύς, έως, ὁ, Steph.

Ictinus, Ἰκτῖνος, ου, ὁ, Strab.

Ida, Mount, Ἴδη, ης, Dor. Ἰδᾶ, ας, ἡ, Hom., Trag., etc.; adj., *of* or *belonging to Mount Ida, Idæan*, Ἰδαῖος, α, ον, Id.; *from Ida*, Ἰδηθεν, Hom.

Idacus, Ἴδακος, ου, ὁ, Thuc.

Idæus, Ἰδαῖος, ου, ὁ, Hom.

Idalium, Ἰδάλιον, ου, τό, Theoc.

Idas, Ἴδας, α Ep. εω, ὁ, Hom., Pind.

Idmon, Ἴδμων, ονος, ὁ, Ap. Rh.

Idomene, Ἰδομένη, ης, ἡ, Thuc.; Εἰδομένη, ης, ἡ, Id.

Idomeneus, Ἰδομενεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.

Idothea, Εἰδοθέα, ας, ἡ, Hom.; Εἰδοθέεια, ἡ, Dion. P.; also Εἰδώ, ἡ, Eur.

Idumea, Ἰδουμαία, ας, ἡ, Joseph.; adj., *Idumean*, Ἰδουμαῖος, α, ον, Id.; in pl., *the Idumeans*, Ἰδουμαῖοι, Strab.

Idyia, Ἰδυῖα, ας, ἡ, Hes.

Ierne, *vid.* Ireland.

Ignatius, Ἰγνάτιος, ου, ὁ, Suid.

Ilaïra, Ἰλάειρα, ας, ἡ, Paus., etc.

Ilarchus, Ἴλαρχος, ου, ὁ, Xen.

Ilerda (mod. *Lerida*), Ἴλερδα, ης, ἡ, Strab.

Iliad, the, Ἰλιάς, άδος, ἡ, Dem., Arist.

Ilioneus, Ἰλιονεύς, ῆος, ὁ, Hom.

Ilissus, the, Ἰλισσός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; fem. adj., *of* or *relating to the Ilissus*, Ἰλισσίς, ίδος, Steph.

Ilithyia, Εἰλείθυια, ας, ἡ (Dor. Ἐλείθυια, and Ἐλευθώ, Pind.), Hes., etc.

Ilium, Ἴλιον, ου, τό, once in Hom., but freq. in prose; in Hom. usu. Ἴλιος, ου, ἡ; less usu. in other writers. *Vid.* Troy.

Illyria, Ἰλλῠρία, ας, ἡ, Strab.; Ἰλλῠρίς, ίδος, ἡ, Dion. (prop. adj. fem.), in Hdt., τὸ Ἰλλυρικόν; *the Illyrians*, Ἰλλῠριοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; adj., *Illyrian*, Ἰλλῠρικός, ή, όν, Strab.

Illyrius, Ἰλλυριός, οῦ, ὁ, Apollod.

Ilus, Ἶλος, ου, ὁ, Hom., etc.

Imaus, Mount (mod. *Altai*, etc.), Ἴμαον or Ἰμαΐον (sc. ὄρος), τό, Strab.

Imbrius, Ἰμβριος, ου, ὁ, Hom.

Imbros, Ἴμβρος, ου, ἡ, Hom., etc.

Immanuel, *vid.* Emmanuel.

Inachus, Ἴναχος, ου, ὁ, Æsch., etc.; *son* or *descendant of Inachus*, Ἰναχίδης, ου, ὁ, Eur., etc.; *daughter of Inachus*, Ἰναχίς, ίδος, ἡ, Mosch.; Ἰναχιώνη, ης, ἡ, Call.; adj., *of* or *relating to Inachus*, Ἰνάχειος, α, ον, Æsch.—(river), Ἴναχος, ου, ὁ, Plat.; adj., *of the Inachus, Inachian*, Ἰνάχιος, α, ον, Call., etc.

Inarus, Ἰνάρως, ω, ὁ, Hdt.

India, Ἰνδία, ας, ἡ, Luc.; Ἰνδική

χώρα, ἡ, Hdt., Strab.; divided into ἡ ἐντὸς Γάγγου Ἰνδική and ἡ ἐκτὸς Γάγγου, Strab.; *the Indians*, οἱ Ἰνδοί, ῶν, Hdt., etc.; adj., *Indian*, Ἰνδικός, ή, όν, Soph., also Ἰνδός, ή, όν, Anth., and Ἰνδῷος, α, ον, Id.; adv., *in Indian*, Ἰνδιστί, Ctes.; pecul. fem. Ἰνδίς, ίδος, Nonn.

INDIAN OCEAN, THE, ἡ Ἐρυθρὴ Θάλασσα, Hdt.

INDUS, THE, Ἰνδός, οῦ, ὁ, Hdt.

INESSA, Ἴνησσα, ης, ἡ, Thuc.; adj., *of Inessa*, Ἰνησσαῖος, α, ον, Id.

INN, THE, Αἶνος, ου, ὁ, Ptol.

INO, Ἰνώ, οῦς, ἡ, Hom., Hes., etc.

INOPUS, Ἴνωπός, οῦ, ὁ, h., Call.

INSUBRES, THE, Ἴνσουβροι, ων, οἱ, Strab., also Ἴνσομβρες, Ἰνσομβροι, οἱ, Plut., and Ἴσομβρες, οἱ, Polyb.

INTERAMNA (mod. *Terni*), Ἰντέραμνα, ή, Strab.

IO, Ἰώ, οῦς, ἡ, Hdt., Æsch.

IOLAUS, Ἰόλαος, ου, Dor. Ἰόλας, ὁ, Hes., Pind.; Att. Ἰόλεως, ω, ὁ, Eur.

IOLCUS, Ἰωλκός, Ep. Ἰαωλκός, Dor. Ἰαλκός, οῦ, ἡ, Hes., Pind., etc.; adj., *of Iolcus, Iolcian*, Ἰώλκιος, α, ον, Eur., etc.; pecul. fem. Ἰωλκίς, ίδος, Ap. Rh.

IOLE, Ἰόλη, ης, ἡ, Soph., also Ἰόλεια, ἡ, Call.

ION, Ἴων, ωνος, ὁ, Eur., Hdt., etc.

IONE, Ἰόνη, ης, ἡ, Apollod.

IONIA, Ἰωνία, ας, ἡ, Hdt., Æsch., etc.; *the Ionians*, Ἴωνες, ων, οἱ, Hdt.; adj., *Ionian, Ionic*, Ἰωνικός, ή, όν, Ar., etc.; Ἰακός, ή, όν, Ath.; pecul. fem. Ἰωνίς, ίδος, Paus., Ἰωνιάς, άδος, Ath., and Ἰάς, άδος, Hdt., Thuc.; adv., *in Ionic*, Ἰωνιστί, Apollon.; *in Ionian fashion*, Ἰωνικῶς, Ar.

IONIAN SEA OR GULF, THE, Ἰόνιος κόλπος, ὁ, Hdt., Thuc.; Ἰόνιος πόντος, ὁ, Æsch.

IOPHON, Ἰοφῶν, ῶντος, ὁ, Ar.

IOS, Ἴος, ου, ἡ, Strab., Anth.; *inhabitants of Ios*, Ἰῆται, ῶν, οἱ, Paus.

IPHEUS, Ἰφεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

IPHIADES, Ἰφιάδης, ου, ὁ, Dem.

IPHIANASSA, Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, Hom., etc.

IPHICLES, Ἰφικλέης (cont. -κλῆς), έους, ὁ, Hes., etc.; gen. also -κλέος, Pind.; adj., *of* or *relating to Iphicles*, Ἰφικλήειος, α, ον, Hom.; *son of Iphicles*, Ἰφικλείδης, ου, ὁ, Hes.

IPHICLUS, Ἴφικλος, ου, ὁ, Hom., etc.

IPHICRATES, Ἰφικράτης, ους, ὁ, Xen.

IPHIDAMAS, Ἰφιδάμας, αντος, ὁ, Hom.

IPHIGENIA, Ἰφιγένεια, ας, ἡ, Hdt., Æsch.; also Ἰφιγόνη, ης, ἡ, Eur.

IPHIMEDIA, Ἰφιμέδεια, ας, ἡ, Hom.

IPHINOË, Ἰφινόη, ης, ἡ, Paus.

IPHINOÜS, Ἰφίνοος, ου, ὁ, Hom.

IPHIS, Ἶφις, ιος, ὁ, acc. Ἶφεα, Hom., etc.;—(female), ιος and ιδος, ἡ, Id.

IPHITUS, Ἴφιτος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Iphitus*, Ἰφιτίδης, ου, ὁ, Id.

IPNI, Ἶπνοι, ων, οἱ, Hdt.

IRELAND, Ἰέρνη, ης, ἡ, Arist.; adj., *of* or *belonging to Ireland*, Ἰερναῖος, α, ον, Steph.; pecul. fem. Ἰερνίς, ίδος, Orph.

IRENÆUS, Εἰρηναῖος, ου, ὁ, Anth.

IRENE, Εἰρήνη, ης, ἡ, Hes.

IRIS, Ἶρις, ῖδος (also ιος), ἡ, Hom.

IRIS, THE, Ἶρις, ιος and ιδος, ὁ, Xen.

IRUS, Ἶρος, ου, ὁ, Hom.

ISAAC, Ἰσαάκ, ὁ (indecl.), N. T.

ISÆUS, Ἰσαῖος, ου, ὁ, Plut.

ISAGORAS, Ἰσαγόρας, ου, ὁ, Hdt.

ISAIAH, Ἡσαΐας, ου, ὁ, N. T.

ISANDER, Ἴσανδρος, ου, ὁ, Hom.

ISANOR, Ἰσάνωρ, ορος, ὁ, Xen.

ISAR, THE, Ἴσαρος, ου, ὁ, Strab.

ISARA, THE (mod. *Isère*), Ἴσαρ, αρος, and Ἰσάρας, ου, ὁ, Strab.

ISARCHUS, Ἴσαρχος, ου, ὁ, Thuc.

ISAURIA, Ἰσαυρία, ας, ἡ, Strab.; also ἡ Ἰσαυρική, Id.; *the Isaurians*, Ἴσαυροι, οἱ, Steph.; fem. adj. Ἰσαυρίς, ίδος, Anth.

ISCARIOT, Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, N. T.

ISCHANDER, Ἴσχανδρος, ου, ὁ, Dem.

ISCHIA, Αἰναρία, ας, ἡ, Plut.

ISCHOMACHUS, Ἰσχόμαχος, ου, ὁ, Lys., etc.

ISCHYS, Ἴσχυς, υος, ὁ, h., Pind.

ISHMAEL, Ἰσμαήλ, ὁ (indecl.), LXX.; *the Ishmaelites*, Ἰσμαηλῖται, ῶν, οἱ, Steph.

ISIDORUS, Ἰσίδωρος, ου, ὁ, Luc., etc.

ISIS, Ἶσις, ῖδος Ion. ιος, dat. Ἶσι, acc. Ἶσιν, ἡ, Hdt., etc.

ISMARUS, Ἴσμαρος, ου, ἡ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Ismarus*, Ἰσμαρικός, ή, όν, Archil.; pecul. fem. Ἰσμαρίς, ίδος, Hdt.

ISMENE, Ἰσμήνη, ης, ἡ, Soph.

ISMENIAS, Ἰσμηνίας, ου, ὁ, Plat., Xen.

ISMENUS, THE, Ἰσμηνός, οῦ, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to the Ismenus*, Ἰσμήνιος, α, ον, Hdt.; pecul. fem. Ἰσμηνίς, ίδος.

ISOCRATES, Ἰσοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.; adj., *Isocratean*, Ἰσοκράτειος, α, ον, and -κρατικός, ή, όν, Dion.

ISOLOCHUS, Ἰσόλοχος, ου, ὁ, Thuc.

ISRAEL, Ἰσραήλ, ὁ (indecl.), and Ἰσράηλος, ου, ὁ, LXX.; *the sons of Israel, Israelites*, Ἰσραηλῖται, ῶν, οἱ, Id.; in sing., also as adj., Ἰσραηλίτης, ου, fem. Ἰσραηλῖτις, ῖδος, Id.

ISSA, Ἴσσα, ης, ἡ, Ap. Rh.; adj., *of Issa*, Ἰσσαῖος and Ἴσσιος, α, ον, Polyb.

ISSACHAR, Ἰσσάχαρ, ὁ (indecl.), LXX.

ISSEDONES, THE, Ἰσσηδόνες, ων, οἱ, Hdt.

ISSUS, Ἰσσός, οῦ, ἡ, Strab.; Ἰσσοί, ῶν, οἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Issus, Issian*, Ἰσσικός, ή, όν, Strab.; *the gulf of Issus*, Ἰσσικὸς κόλπος, ὁ, Id., Ἰσσικὴ Θάλαττα, ἡ, Id., and Ἰσσικὸν πέλαγος, τό, Id.

ISTER, THE, *vid.* DANUBE.

ISTHMUS, *vid.* First Part, p. 315.

ISTONE, Ἰστώνη, ης, ἡ, Thuc.

ISTRIA, *vid.* HISTRIA.

ISTRUS OR ISTER, Ἴστρος, ου, ὁ, Plut.

ITALICA (mod. *Sevilla*), Ἰτάλικα, ης, ἡ, Strab.; also Ἰταλική, ῆς, ἡ, App.

ITALUS, Ἰταλός, οῦ, ὁ, Thuc.

ITALY, Ἰταλία, ας, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; also called Ἑσπερία, ἡ, Dion., Αὐσονία, ἡ, Id., Apollod., and Σατορνία, ἡ, Steph.; adj., *of Italy, Italian*, Ἰταλικός, ή, όν, Plat.; Ἰταλός, ή, όν, Anth.; pecul. fem. Ἰταλίς, ίδος, Id.; *the Italians*, Ἰταλοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the Italian Greeks*, Ἰταλιῶται, ῶν, οἱ, Id.; *of* or *relating to the Italian Greeks, Italiote*, Ἰταλιώτης, ὁ, fem. Ἰταλιῶτις, ιδος, Id., Thuc. [ῐ in arsis.] *Vid.* AUSONES, HESPERIA.

ITHACA, Ἰθάκη, ης, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Ithaca, Ithacan*, Ἰθακήσιος, ὁ, Id.; Ἴθακος, ὁ, Eur.; *to Ithaca*, Ἰθάκηνδε, Hom. Epith. ἀμφίαλος, αἰγίβοτος, εὐδείελος, κραναή, κουροτρόφος, παιπαλόεσσα, τρηχεῖα.

ITHACUS, Ἴθακος, ου, ὁ, Hom.

ITHOME, Ἰθώμη, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Ithome*, Ἰθωμήτης, ου, and Ἰθωμαῖος, ου, ὁ, Paus.

ITON or ITONUS, Ἴτων, ωνος, ἡ, Hom., and Ἴτωνος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of Iton, Itonian*, Ἰτώνιος, α, ον, Polyb.; pecul. fem. Ἰτωνιάς, άδος, Call.

ITYS, Ἴτυς, υος, ὁ, Æsch.

IULIS, Ἰουλίς, ίδος, ἡ, Strab.; *of Iulis*, Ἰουλιήτης, ου, ὁ, Æl.

IULUS, Ἴουλος, ου, ὁ, Strab.

IVIÇA, Ἔβουσος, ου, ἡ, Strab.

IXION, Ἰξίων, ονος, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *relating to Ixion*, Ἰξιόνιος, α, ον, Hom.; *son of Ixion*, Ἰξιονίδης, ου, ὁ, Suid.

J.

JACOB, Ἰάκωβος, ου, ὁ, Jos.; Ἰακώβ, ὁ (indecl.), LXX.

JAEL, Ἰαήλ, ἡ (indecl.), LXX.

JAFFA, *vid.* JOPPA.

JAÏRUS, Ἰάειρος, ου, ὁ, N. T.

JAMES, Ἰάκωβος, ου, ὁ, N. T.

JANE, Ἰωάννα, ης, ἡ, N. T.

JANICULUS MONS, JANICULUM, Ἰανίκολος, ου, ὁ, and Ἰανίκολον or -νικλον, ου, τό, Dion.

JANUS, Ἰᾶνός, οῦ, ὁ, Dion.

JAPETUS, *vid.* IAPETUS.

JAPHET, Ἰάφεθ, ὁ (indecl.), LXX.

JARED, Ἰαρέδ, ὁ (indecl.), N. T.

JASON, Ἰάσων, Ep. and Ion. Ἰήσων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Jason*, Ἰάσονίδης (Ep. Ἰησ.), ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to Jason, Jasonian*, Ἰάσόνιος, α, ον, Theoc.

JAVAN, Ἰωϋάν, ὁ (indecl.), LXX.

JEBUSITE, THE, Ἰεβουσαῖος, ου, ὁ, LXX.

JECHONIAH, Ἰεχονίας, ου, ὁ, N. T.

JEHOSAPHAT, Ἰωσαφάτ, ὁ (indecl.), LXX.

JEHU, Ἰηού, ὁ (indecl.), LXX.

JEPHTHA, Ἰεφθάε, ὁ (indecl.), LXX.

JEREMIAH, Ἰερεμίας, ου, ὁ, N. T.

JERICHO, Ἰεριχοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.; Ἰεριχώ, ἡ (indecl.), N. T.

JEROBOAM, Ἰεροβοάμ, ὁ, LXX.

JEROME, same as HIERONYMUS, q. v.

JERSEY, Καισάρεια, ας, ἡ, Auth.?

JERUSALEM, Ἱεροσόλυμα, ων, τά, Strab.; also Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, and Ἱερουσαλήμ, ἡ (indecl.), N. T.; *an inhabitant of Jerusalem*, Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Jos.; fem. Ἱεροσολυμῖτις, ιδος, and as adj., Ἱεροσολυμηΐς, ίδος, Or. Sib.

JESSE, Ἰεσσαί, ὁ (indecl.), N. T.; Ἰεσσαῖος, ου, ὁ, Jos.

JESUS, Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, voc. Ἰησοῦ, N. T.
JETHRO, Ἰοθόρ, ὁ (indecl.), LXX.
JEWRY, JEWS, etc., *vid.* JUDEA.
JEZEBEL, Ἰεζαβήλ or Ἰεζάβελ, ἡ (indecl.), N. T.; Ἰεζαβέλη, ης, ἡ, Jos.
JOAB, Ἰωάβ, ὁ (indecl.), LXX.
JOANNA or JOAN, Ἰωάννα, ης, ἡ, N. T.
JOB, Ἰώβ, ὁ (indecl.), LXX.
JOBATES, Ἰοβάτης, ου, ὁ, Apollod.
JOCASTA, Ἰοκάστη, ης, ἡ, Soph., etc.
JOEL, Ἰωήλ, ὁ (indecl.), N. T.
JOHN, Ἰωάννης, ου, ὁ, N. T., Anth.
JONAH or JONAS, Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
JONATHAN, Ἰωνάθαν, ὁ (indecl.), LXX.
JOPPA (mod. *Jaffa*), Ἰόπη or Ἰόππη, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Joppa*, Ἰοπίτης, ου, or Ἰοπεύς, έως, ὁ, Steph.; fem. adj. Ἰοπίς, ίδος, Cher.
JORAM, Ἰωράμ, ὁ (indecl.), N. T.; Ἰώραμος, ου, ὁ, Jos.
JORDAN, THE, Ἰορδάνης, ου, ὁ, Strab.; also Ἰόρδανος, ου, ὁ, Paus.; adj., *of the Jordan*, Ἰορδάνειος, ον, and -δάνιος, Nonn.
JOSEPH, JOSEPHUS, Ἰώσηπος, ου, ὁ, Jos.; Ἰωσήφ, ὁ (indecl.), N. T.
JOSHUA, Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, LXX., N. T.
JOSIAH, Ἰωσίας, α, ὁ, LXX.
JOTHAM, Ἰωάθαμ, ὁ (indecl.), LXX.
JOVE, *vid.* JUPITER.
JOVIANUS, Ἰοβιᾶνός, οῦ, ὁ, Anth.
JUBA, Ἰόβας, α, ὁ, Plut.; Ἰούβας, ὁ, Strab.
JUDAH, Ἰούδας, α, ὁ, N. T.
JUDAS, Ἰούδας, α, ὁ, N. T.
JUDEA, Ἰουδαία, ας, ἡ, Strab.; *from Judea*, Ἰουδαίηθεν, Nonn.; *the Jews*, Ἰουδαῖοι, ων, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Judea* or *the Jews, Jewish*, Ἰουδαῖος, α, ον, Id., Luc.; Ἰουδαϊκός, ή, όν, Strab.; adv., *after the manner of the Jews*, Ἰουδαϊκῶς, N. T. *Vid.* HEBREWS.
JUDITH, Ἰουδίθ, ἡ (indecl.), LXX.
JUGURTHA, Ἰουγούρθας, α, ὁ, Strab.
JULIA, Ἰουλία, ας, ἡ, Strab., N. T.
JULIAN, Ἰουλιᾶνός, οῦ, ὁ, Anth.
JULIOPOLIS, Ἰουλιόπολις, εως, ἡ, Strab.
JULIUS, Ἰούλιος, ου, ὁ, Ar., etc.
JUNCUS, Ἰοῦγκος, ου, ὁ, Phot.
JUNIUS, Ἰούνιος, ου, ὁ, Dio C.
JUNO, Ἥρα, ας, Ep. and Ion. Ἥρη, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Juno*, Ἡραῖος, α, ον, Ath.; *the temple of Juno*, Ἡραῖον, or rather Ἡραίον, ου, τό, Hdt.; *by Juno*, νὴ τὴν Ἥραν, Xen. Epith. βοῶπις, ἠύκομος, λευκώλενος, πότνια, χρυσηλάκατος, χρυσόθρονος, χρυσοπέδιλος.
JUPITER, Ζεύς, gen. Διός, dat. Διί (Δί Pind.), acc. Δία, voc. Ζεῦ, poet. also gen. Ζηνός, dat. Ζηνί, acc. Ζῆνα, Hom., etc.; also Κρονίδης, ου, ὁ, Κρονίων, ωνος, ὁ, as son of Saturn, Id.; adj., *of* or *belonging to Jupiter*, Διΐος, ον, Plat.; *from Jupiter*, Διόθεν, Hom.; *festival of Jupiter*, Διᾶσια, τά, Ar.; *sprung from Jove*, Διογενής, ές, Hom., Tragg.; *by Jupiter*, μὰ Ζῆνα (after neg.), Hom., usu. in Att. μὰ Δία, νὴ Δια or νὴ τὸν Δία, in common Att. νηδί, Ar. Epith. αἰγίοχος, εὐρυόπης, κελαινεφής, ἱκετήσιος, μετιέτης (or τᾰ), νεφεληγερέτης, ξένιος, τερπικέραυνος, ὑψιβρεμέτης.
JURA, MOUNT, Ἴορας, α, ὁ, Strab.; Ἰουράσιος, ὁ, Id.; Ἰουρασσός, οῦ, ὁ, Ptol.
JUSTINA, Ἰουστῖνα, ης, ἡ, Suid.
JUSTINIAN, Ἰουστινιᾶνός, οῦ, ὁ, Suid.
JUSTINUS, Ἰουστῖνος, ου, ὁ, Suid.
JUSTUS, Ἰοῦστος, ου, ὁ, Suid.
JUVENAL, Ἰουβενάλιος, ου, ὁ, Suid.

K.

KEDAR, Κηδάρ, ὁ (indecl.), LXX.
KEDRON or KIDRON, THE, Κεδρών, ῶνος, ὁ, Jos., (indecl.), N. T.
KENITES, Κεναῖοι, ων, οἱ, LXX.
KENT, Κάντιον, ου, τό, Strab.
KETURAH, Χεττούρα, ας, ἡ, LXX.
KISH, Κίς, ὁ (indecl.), LXX.
KISHON, THE, Κισῶν, ὁ, LXX.
KORAH, Κορέ, ὁ (indecl.), LXX.
KURDS, THE, Καρδοῦχοι, ων, οἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to the Kurds*, Καρδούχιος, α, ον, Id.; also Γορδυαῖοι, οἱ, Strab. *Vid.* GORDYÆA.

L.

LABAN, Λάβαν, ὁ (indecl.), LXX.
LABDACUS, Λάβδακος, ου, ὁ, Soph.; *son* or *descendant of Labdacus*, Λαβδακίδης, ου, ὁ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Labdacus*, Λαβδάκειος, α, ον, Soph.
LABDALUM, Λάβδαλον, ου, τό, Thuc.
LABEO, Λαβέων, ωνος, ὁ, Polyb.
LABICUM or LAVICI, Λαβῖκόν, οῦ, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Labicum*, Λαβικανός, ή, όν, Id.
LABIENUS, Λαβιῆνος, ου, ὁ, Strab.
LABYRINTH, THE, *vid.* First Part, s. v., p. 323.
LACEDÆMON, Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lacedæmon, Lacedæmonian*, Λακεδαιμόνιος, α, ον, Simon., Pind.; Λακεδαίμων, ον, Eur. *Vid.* SPARTA. — (Man's name), ὁ, Paus.
LACEDÆMONIUS, Λακεδαιμόνιος, ου, ὁ, Thuc.
LACHARES, Λαχάρης, ους, ὁ, Plut.
LACHES, Λάχης, ητος, ὁ, Thuc.
LACHESIS, Λάχεσις, εως and ιος, ἡ, Hes.
LACIADÆ, Λακιάδαι, ῶν, οἱ, Paus.; *of* (the deme) *Laciadæ*, Λακιάδης, ου, ὁ, Dem.
LACINIUM, Λακίνιον, ου, τό, Theoc.; *an inhabitant of Lacinium*, Λακῖνιάτης, ου, ὁ, Dion. P.; fem. adj., *Lacinian*, Λακῖνιάς, άδος, Id.
LACMOS or LACMON, Λάκμος, ου, ὁ, Strab., and Λάκμων, ωνος, ὁ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Lacmon*, Λακμώνιος, α, ον, Steph.
LACON, Λάκων, ωνος, ὁ, Thuc.
LACONIA, Λακωνική, ῆς, ἡ (sc. γῆ, prop. adj.), Ar., Xen.; Λάκαινα, ης (with χώρα), ἡ, Hdt., absol., Xen.; adj., *Laconian*, Λακωνικός, ή, όν, Ar., etc.; Λάκων, ωνος, ὁ, Λάκαινα, ης, ἡ, Xen., etc.; also fem. adj. Λακωνίς, ίδος, h.; *to imitate* or *favor the Laconians*, Λακωνίζω, Plat., Xen.; *to speak laconically*, Λακωνίζω, Plut.; *an imitation* or *favoring of the Laconians*, Λακωνισμός, οῦ, ὁ, Xen.
LACRATES, Λακράτης, ους, ὁ, Xen.
LACRITUS, Λάκριτος, ου, ὁ, Dem.
LACYDES, Λᾰκύδης, ου, ὁ, Plut.
LADAS, Λάδας, α, ὁ, Anth.
LADE, Λάδη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Lade*, Λαδαῖος, ου, ὁ, Steph.
LADON, THE, Λάδων, ωνος, ὁ, Strab., etc.
LÆLIUS, Λαίλιος, ου, ὁ, Plut.
LÆNAS, Λαινᾶς, ᾶτος, ὁ, Dio C., also Λαινᾶτος, ου, ὁ, Polyb.
LÆNILLA, Λαίνιλλα, ης, ἡ, Æl.
LAËRCES, Λαέρκης, ους, ὁ, Hom.
LAËRTE, Λαέρτη, ης, ἡ, Ptol.; *inhabitant of Laërte*, Λαέρτιος, ου, ὁ, Steph.
LAËRTES, Λαέρτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom.; Λαέρτιος, ου, ὁ, Soph.; *son of Laërtes*, Λαερτιάδης, ου, ὁ, Hom. Epith. Ἀρκεισιάδης, ἀμύμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, μεγαλήτωρ.
LAËRTIUS, *vid.* sub LAËRTE.
LÆSTRYGONES, THE, Λαιστρῡγόνες, ων, οἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to the Læstrygones*, Λαιστρῡγόνιος, α, ον, Id.
LÆTUS, Λαῖτος, ου, ὁ, Hdn.
LÆVINUS, Λαιβῖνος, ου, ὁ, Plut.
LAGUS, Λᾶγος, ου, ὁ, Arr.; *son* or *descendant of Lagus*, Λαγίδης, ου, ὁ, App., Dor. Λαγείδας, α, ὁ, Theoc.
LAIS, Λαΐς, ίδος, ἡ, Ar.
LAIUS, Λάϊος, ου, ὁ, Soph.; adj., *of* or *belonging to Laïus*, Λάϊειος, α, ον, Id.
LALAGE, Λαλάγη, ης, ἡ, Arcad.
LAMACHUS, Λάμᾰχος, ου, ὁ, Ar., Thuc.
LAMECH, Λάμεχ, ὁ (indecl.), N. T.; Λάμεχος, ου, ὁ, Jos.
LAMIA, Λαμία, ας, ἡ, Ar., etc.; — (city), adj., *Lamian*, Λαμιακός, ή, όν, Diod.
LAMPETIA, Λαμπετίη, ης, ἡ, Hom.
LAMPIDO, Λαμπιδώ, οῦς, ἡ, Plat.
LAMPIS, Λάμπις, ιδος, ὁ, Dem.
LAMPITO, Λαμπιτώ, οῦς, ἡ, Hdt.
LAMPON, Λάμπων, ωνος, ὁ, Hdt., Pind.
LAMPONIA, Λαμπωνία, ας, ἡ, Strab.
LAMPONIUS, Λαμπώνιος, ου, ὁ, Plut.
LAMPROCLES, Λαμπροκλῆς, έους, ὁ, Xen.
LAMPRUS, Λάμπρος, ου, ὁ, Plat.
LAMPSACUS, Λάμψακος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Lampsacus, Lampsacene*, Λαμψακηνός, ή, όν, Strab.
LAMPTRÆ, Λαμπτραί, ῶν, αἱ, Phot.; *of* (the deme) *Lamptræ*, Λαμπτρεύς, έως, ὁ, Dem.

LAMPUS, Λάμπος, ου, ὁ, Hom.
LAMUS, Λάμος, ου, ὁ, Hom.
LANASSA, Λάνασσα, ης, ἡ, Plut.
LANUVIUM, Λανούβιον, ου, τό, Strab.
LAOCOÖN, Λαοκόων, ωντος, ὁ, Ap. Rh.
LAOCOÖSA, Λαοκόωσα, ης, ἡ, Theoc.
LAODAMAS, Λαοδάμας, αντος, ὁ, Att. Λεωδάμας, Hom., Dem., etc.
LAODAMIA, Λαοδάμεια, ας, ἡ, Hom.
LAODICE, Λαοδίκη, ης, ἡ, Hom., etc.
LAODICEA, Λαοδίκεια, ας, ἡ, Strab.; *inhabitants of Laodicea*, Λαοδικεῖς, έων, οἱ, Id.
LAODOCUS, Λαόδοκος, ου, ὁ, Hom., etc.
LAOMEDIA, Λαομέδεια, ας, ἡ, Hes.
LAOMEDON, Λαομέδων, οντος, ὁ, Hom.; *son of Laomedon*, Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Laomedon, Laomedontean*, Λαομεδόντιος, α, ον, Pind.
LAOPHON, Λαοφῶν, ῶντος, ὁ, Thuc.
LAOTHOË, Λαοθόη, ης, ἡ, Hom.
LAPATHUS, Λάπαθος, ου, ἡ, Strab.
LAPITHÆ, THE, Λαπίθαι, ῶν, οἱ, Hom., etc.
LARISSA, Λάρισσα (Ion. Ληρ.), also Λᾶρῖσα, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Larissa, Larissean*, Λάρισσαῖος, Λαρῖσαῖος, α, ον, Hdt., etc.
LARISSUS, THE, Λάρισσος or Λάρῖσος, ου, ὁ, Xen.
LARIUS, LAKE (mod. *Lago di Como*), Λάριος λίμνη, ἡ, Strab.
LARONIUS, Λαρώνιος, ου, ὁ, App.
LARS, Λάρος, ου, ὁ, Dion.; Λάρας, αντος, ὁ, Plut.
LAS, Λᾶς, ἡ, dat. Λᾷ (Ep., acc. Λάαν, Hom.), Thuc.
LASION, Λασίων, ωνος, ὁ, Xen.; *an inhabitant of Lasion*, Λασιώνιος, ου, ὁ, Id.
LASTHENES, Λασθένης, ους, ὁ, Æsch., Dem.
LASTHENIA, Λασθενία, ας, ἡ, Ath.
LASUS, Λᾶσος, ου, ὁ, Hdt.
LATINS, THE, *vid.* LATIUM.
LATINUS, Λατῖνος, ου, ὁ, Hes., etc.
LATIUM, Λατίνη, ης, ἡ (prop. adj.), Polyb.; Λάτιον, ου, τό, Hdn.; *the Latins*, Λατῖνοι, ων, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to the Latins*, or *to Latium, Latin*, Λατῖνος, η, ον, Strab.; pecul. fem. Λατινιάς, άδος, and Λατῖνίς, ίδος, Anth.
LATMUS, Λάτμος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Latmus*, Λατμικός, ή, όν, Id.; Λάτμιος, α, ον, Theoc.
LATONA, Λητώ, όος cont. οῦς, ἡ (Dor. Λάτώ), Hom., etc.; *son of Latona*, Λητοΐδης, ου, ὁ, h., Hes.; *born of Latona*, Λητογενής, ὁ, Λητογένεια, ἡ, Æsch., etc.; adj., *of* or *belonging to Latona*, Λητόϊος and Λητώϊος, also cont. Λητῷος, α, ον, Id.; pecul. fem. Λητωϊάς, άδος, and Λητωΐς, ίδος, Call.
LAURA or LAURE, Λαύρη, ης, ἡ, Schol.
LAURENTIA, Λαρεντία, ας, ἡ, Plut.
LAURENTIUS, Λαυρέντιος, ου, ὁ, LAURENCE, Suid.; Λαρήσιος, ου, ὁ, Ath.
LAURENTUM, Λαύρεντον, ου, τό, Strab.
LAURIUM, Λαύριον, ου, τό, better Λαύρειον, Hdt., Thuc.; adj., *of* or *relating to Laurium*, Λαυρειωτικός, ή, όν, or -ρεωτικός, Ar., Plut.
LAÜS, Λᾶος, ου, ὁ, Hdt., Strab.
LAVINIA, Λαβινία, ας, ἡ, Plut.; Λαουινία, ας, ἡ, Strab.
LAVINIUM, Λαυϊνιον, ου, τό, Strab., also Λαβίνιον, Steph.; *inhabitant of Lavinium*, Λαβῖνιάτης, ου, ὁ, Dion.
LAVINIUS, Λαβίνιος, ου, ὁ, Suid.
LAWRENCE, *vid.* LAURENTIUS.
LAZARUS, Λάζαρος, ου, ὁ, N. T.
LEÆNA, Λέαινα, ης, ἡ, Paus.
LEAGRUS, Λέαγρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
LEAH, Λεία, ας, ἡ, LXX.
LEANDER, Λέανδρος, poet. Λείανδρος, ου, ὁ, Musæ.; adj., *of* or *belonging to Leander*, Λεάνδρειος, α, ον, Anth.
LEARCHUS, Λέαρχος, ου, ὁ, Hdt.
LEBADEA, Λεβάδεια (also late Λεβαδία), ας, ἡ, Hdt.
LEBBEUS, Λεββαῖος, ου, ὁ, N. T.
LEBEDOS, Λέβεδος, ου, ἡ, Hdt.; *inhabitants of Lebedos*, Λεβέδιοι, ων, οἱ, Strab.
LECHÆUM, Λέχαιον, ου, τό, Xen.; adj., *of Lechæum, Lechæan*, Λεχαῖος, α, ον, Call.
LECTUM, Λέκτον, ου, τό, Hom.
LEDA, Λήδα, ας, Ep. Λήδη, ης, ἡ, Hom.
LEÏTUS, Λήϊτος, ου, ὁ, Hom.
LELEGES, THE, Λέλεγες, ων, οἱ, Hom.; adj., *of* or *relating to the Leleges*, Λελεγεῖος, α, ον, poet. -γήϊος, η, ον, Alex. Ætol.
LELEX, Λέλεξ, εγος, ὁ, Apollod.
LEMAN, LAKE, *vid.* GENEVA.
LEMNOS, Λῆμνος, ου, ἡ, Hom., etc.; *from Lemnos*, Λημνόθεν, Pind.; adj., *of* or *belonging to Lemnos, Lemnian*, Λήμνιος, α, ον, Hdt., etc.; pecul. fem. Λημνιάς, άδος, Luc.
LEMOVICES, Λεμοβίκες or Λεμοουίκες, ων, οἱ, Strab.
LENÆUM, Λήναιον, ου, τό, Ar.
LENTO, Λέντων, ωνος, ὁ, Dio C.
LENTULUS, Λεντοῦλος, ου, ὁ, Dio C.
LEO or LEON, Λέων, οντος, ὁ, Hdt., etc.
LEOCHARES, Λεωχάρης, ους, ὁ, Dem.
LEOCRATES, Λεωκράτης, ους, ὁ, Thuc.
LEODAMAS, Λεωδάμας, αντος, ὁ, Dem.
LEOGORAS, Λεωγόρας, ου, ὁ, Thuc.
LEON, *vid.* LEO.
LEONIDAS, Λεωνίδας, α, Ion. -ίδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
LEONNATUS, Λεόννᾶτος, ου, ὁ, Arr.
LEONTEUS, Λεοντεύς, έως, ὁ, Hom.
LEONTIADES, Λεοντιάδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
LEONTICHUS, Λεόντιχος, ου, ὁ, Xen.
LEONTINI, Λεοντῖνοι ων, οἱ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Leontini*, Λεοντῖνος, η, ον, Xen.; late also Λεόντιον, ου, τό, Ptol.
LEONTIS (the tribe), Λεοντίς, ίδος, ἡ (φυλή), Xen.; *the members of* (the tribe) *Leontis*, Λεοντίδαι, ῶν, οἱ, Dem.
LEONTISCUS, Λεοντίσκος, ου, ὁ, Paus.
LEONTIUS, Λεόντιος, ου, ὁ, Plat.
LEOPREPES, Λεωπρέπης, ους, ὁ, Hdt.
LEOSTHENES, Λεωσθένης, ους, ὁ, Strab.
LEOSTRATUS, Λεώστρατος, ου, ὁ, Dem.
LEOTYCHIDES, Λεωτυχίδης, ου, ὁ, Thuc.
LEPANTO, *vid.* NAUPACTUS.
LEPANTO (Gulf of), *vid.* CORINTH (Gulf of).
LEPIDUS, Λέπιδος, ου, ὁ, Polyb.
LEPONTII, THE, Λεπόντιοι, ων, οἱ, Strab.
LEPREUM, Λέπρεον, also -πρειον, ου, τό, Hdt., etc.; *the inhabitants of Lepreum*, Λεπρεᾶται, ῶν, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Lepreum*, Λεπρεᾶτικός, ή, όν, Strab.
LEPTINES, Λεπτίνης, ου, ὁ, Dem.
LEPTIS, Λέπτις, εως, ἡ, Strab.
LERNA, Λέρνη, ης, ἡ, Æsch., etc., also Λέρνα, Luc.; adj., *Lernean*, Λερναῖος, α, ον, Hes.
LEROS, Λέρος, ου, ἡ, Hdt.; *the inhabitants of Leros*, Λέριοι, ων, οἱ, Anth.
LESBIA, Λεσβία, ας, ἡ, Luc.
LESBONAX, Λεσβῶναξ, ακτος, ὁ, Luc.
LESBOS (mod. *Metelin*), Λέσβος, ου, ἡ, Hom., etc.; *from Lesbos*, Λεσβόθεν, Id.; adj., *of* or *belonging to Lesbos*, Λέσβιος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Λεσβιάς, άδος, and Λεσβίς, ίδος, Anth.
LESCHES, Λέσχης, ου, ὁ, Paus.
LETHE, Λήθη, ης, ἡ, Plut., Luc.; adj., *of Lethe, Lethean*, Ληθαῖος, α, ον, Anth.
LETHUS, Λῆθος, ου, ὁ, Hom.
LETO, *vid.* LATONA.
LEUCADIA, Λευκάς, άδος, ἡ (πέτρη), Hom.; Λευκαδία, ας, ἡ, Thuc.; *the inhabitants of Leucadia*, Λευκάδιοι, ων, οἱ, Strab.
LEUCADIUS, Λευκάδιος, ου, ὁ, Strab.
LEUCATES (Cape), Λευκάτας, α, ὁ, Strab.
LEUCIPPE, Λευκίππη, ης, ἡ, h., Plat.
LEUCIPPUS, Λεύκιππος, ου, ὁ, h., etc.; *daughter of Leucippus*, Λευκιππίς, ίδος, Eur.
LEUCON, Λεύκων, ωνος, ὁ, Dem.; *son* or *descendant of Leucon*, Λευκωνίδης, ου, ὁ, Æl.
LEUCONE, Λευκώνη, ης, ἡ, Paus.
LEUCONOE, Λευκονόη, ης, ἡ, Phot.; *of* (the deme) *Leuconoe*, Λευκονοεύς, έως, ὁ, Dem.
LEUCOSIA, Λευκωσία, ας, ἡ, Arist.
LEUCOTHEA, Λευκοθέα, ας, ἡ, Hom.
LEUCTRA, Λεῦκτρα, ων, τά, Xen., also Λεῦκτρον, τό, Strab.; adj., *of* or *relating to Leuctra*, Λευκτρικός, ή, όν, Polyb.
LEVANT, THE, Ἀνατολή, ῆς, ἡ, Polyb.
LEVI, Λευΐ, ὁ (indecl.), also Λευΐς, acc. Λευΐν, N. T.; *son* or *descendant of Levi, a Levite*, Λευΐτης, ου, ὁ, Id.; adj., *Levitical*, Λευϊτικός, ή, όν, Id.
LEVITICUS (Book of), Λευϊτικόν, οῦ, τό, LXX.
LEXIPHANES, Λεξιφάνης, ους, ὁ, Luc.
LEYDEN or LEIDEN, Λουγόδεινον, ου, τό, Ptol.
LIBANIUS, Λιβάνιος, ου, ὁ, Eccl.
LIBANUS, MOUNT, Λίβανος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of Libanus*, Λιβανίτης, ου, ὁ, Steph.; fem. Λιβανῖτις, ιδος, Luc.
LIBO, Λίβων, ωνος, ὁ, Paus.
LIBURNIANS, THE, Λιβυρνοί, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to the Liburnians*, Λιβυρνός, ή, όν, Luc.; Λιβυρνικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Λιβυρνίς, ίδος, Ap. Rh.
LIBYA, Λιβύη, ης, ἡ, Hom., Hdt.; *from Libya*, Λιβύηθεν (Dor. -αθεν), Theoc.; *the Libyans*, Λίβυες, ων, οἱ (in sing. Λίβυς, υος), Pind., etc., also as adj., poet., Eur.; fem. Λίβυσσα, ης, Pind.; *of Libya, Libyan*, Λιβυκός, ή, όν, Hdt., etc.; Λιβυστικός, ή, όν, Æsch.
LICHAS, Λίχας, α and ου, Thuc., Xen., Ion. Λίχης, εω, ὁ, Hdt.
LICINIA, Λικῖνία, ας, ἡ, Dio C.
LICINIANUS, Λικιννιᾶνός, οῦ, ὁ, Inscr.

Licinius, Λικίνιος, ου, ὁ, Dio C.

Licymnius, Λικύμνιος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* Λικύμνιος, α, ον, Plat.

Lide, Λίδη, ης, ἡ, Hdt.

Ligea, Λίγεια, ας, ἡ, Arist.

Liger, the (mod. *Loire*), Λείγηρ, ηρος, ὁ, Strab.

Ligurians, the, Λίγυες, ων, οἱ (in sing. Λίγυς, υος), Hdt., Strab.; Λίγυες, ων, οἱ, Steph.; *of the Ligurians, Ligurian*, Λιγυστικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Λιγυστιάς, άδος, Dion. P., and Λιγυστίς, ίδος, Ap. Rh.; *the country of the Ligurians, Liguria*, Λιγυστική, ῆς, ἡ, Strab.

Lilæa, Λίλαια, ας, ἡ, Hom.

Lilybæum (mod. *Cape Boeo*), Λιλύβαιον, ου, τό, Strab.; poet. Λιλύβη, ης, ἡ, Dion. P.; adj. fem., *of Lilybæum*, Λιλυβηΐς, ίδος, Ap. Rh.

Limnæ, Λίμναι, ῶν, αἱ, Eur.; *of Limnæ, Limnæan*, Λιμναῖος, α, ον, Strab.; pecul. fem. Λιμνᾶτις, ιδος, Id.

Lindus, Λίνδος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of Lindus, Lindian*, Λίνδιος, α, ον, Æl.; *the Lindians*, Λίνδιοι, οἱ, Hdt.

Lingones, the, Λίγγονες, ων, οἱ, Strab.; Λίγγωνες, Polyb.

Linus, Λίνος, ου, ὁ, Hes., etc.

Lipara, } Λιπάρα, ας, ἡ, Thuc.;
Lipari, } also in pl., *the Lipari Islands*, αἱ Λιπάραι, Strab.; αἱ τῶν Λιπαραίων νῆσοι, Polyb.; αἱ Λιπαραῖαι νῆσοι, Id.; *the inhabitants of Lipara*, Λιπαρεῖς, έων, οἱ, Strab.; adj., *of Lipara, Liparean*, Λιπαραῖος, α, ον, Polyb.

Lippe, the, Λουπίας, ου, ὁ, Strab.

Liris, the, Λεῖρις, ιος, ὁ, Strab.

Lisbon, Ὀλισσείπων, Ptol.

Livia, Λιβία, ας, ἡ, Dio C.

Livius, Λίβιος, ου, ὁ, Strab.

Locri, the, Λοκροί, ῶν, οἱ, Hom., etc.; *the Epicnemidian Locri*, Λοκροὶ Ἐπικνημίδιοι, Strab.; *the Opuntian Locri*, Λοκροὶ Ὀπούντιοι, Id.; *the Locri Ozolæ*, Λοκροὶ Ὀζόλαι, Thuc.; *the Epizephyrian Locri*, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, Pind.; adj., *of* or *belonging to the Locri, Locrian*, Λοκρικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Λοκρίς, ίδος, Pind.; —(city), Λοκροί, οἱ, Thuc., etc.

Locris (country of the Locri), Λοκρίς, ίδος, ἡ, Pind.

Loire, *vid.* Liger.

Lois, Λωΐς, ίδος, ἡ, N. T.

Lollianus, Λολλιανός, οῦ, ὁ, Philost.

Lollius, Λόλλιος, ου, ὁ, Anth.

London, Λονδόνιον, ου, τό, Ptol.; Λινδόνιον, τό, Macr.; *an inhabitant of London*, Λινδονῖνος, ου, ὁ, Steph.

Longinus, Λογγῖνος, ου, ὁ, Suid.

Long Island, Μακρὶς νῆσος, ἡ, Call. (as epith. of *Eubœa*).

Lot, Λώτ, ὁ (indecl.), N. T.

Lotophagi, Λωτοφάγοι, ων, οἱ, Hom., etc., adj., *of the Lotophagi*, Λωτοφαγίτις, ιδος, fem., Strab.

Louis, Λοδοΐχος, ου, ὁ, Const. Porph.

Lucania, Λευκανία, ας, ἡ, Strab.; *the Lucanians*, Λευκανοί, ῶν, οἱ, Isoc.

Lucca, Λοῦκα, ης, ἡ, Strab.

Luceria, Λουκερία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Luceria*, Λουκερῖνος, ου, ὁ, Steph.

Lucia, Λουκία, ας, ἡ.

Lucian, Λουκιᾶνός, οῦ, ὁ, Anth. [in Anth. ᾰ].

Lucifer, Φωσφόρος, ου, ὁ, Tim. Locr.

Lucilius, Λουκίλλιος, ου, ὁ, Anth.

Lucilla, Λούκιλλα, ης, ἡ, Anth.

Lucina, Εἰλείθυια, ας, ἡ, Pind. *Vid.* Ilithyia.

Lucius, Λεύκιος, ου, ὁ, Polyb.; Λούκιος, ου, ὁ, Suid.

Lucretia, Λουκρητία, ας, ἡ, Plut.

Lucretius, Λουκρήτιος, ου, ὁ, Suid.

Lucrine Lake, Λοκρῖνος κόλπος, ὁ, Strab.

Lucullus, Λούκουλλος, ου, ὁ, Plut.; Λεύκολλος, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Lucullus*, Λουκούλλειος, ον, Suid.

Lucumo, Λουκούμων, ωνος, ὁ, Strab.; Λυκόμων, ωνος, ὁ, Dion.

Lucy, *vid.* Lucia.

Lugdunum (mod. *Lyons*), Λούγδουνον, ου, τό, Hdn.; Λουγόδουνον, ου, τό, Dio C.; adj., *of* or *belonging to Lugdunum*, Λουγδουνήσιος, α, ον, Steph.

Luke, Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Luna, Λοῦνα, ης, ἡ, Strab.; Σελήνης πόλις, ἡ, Steph.; *Lunæ Portus* (mod. *Gulf of Spezzia*), ὁ Σελήνης λιμήν, Strab.

Lusi, Λουσσοί or Λουσσοί, ῶν, οἱ, Call.; *inhabitant of Lusi*, Λουσιεύς, έως, ὁ, Xen.; Λουσιᾶτης, ου, ὁ, Polyb.; fem. adj. Λουσηΐς, ίδος, Anth.

Lusitania (mod. *Portugal*), Λυσιτᾶνία, ας, ἡ, Strab.; Λουσιτανία, ας, ἡ, Steph.; *the inhabitants of Lusitania*, Λουσιτᾶνοί, ῶν, οἱ, Strab.

Lutatius, Λουτάτιος, ου, ὁ, Polyb.

Lutetia (mod. *Paris*), Λουκοτοκία, ας, ἡ, Strab.; Λουκοτεκία, ἡ, Ptol.

Lyæus, Λύαιος, ου, ὁ, Anacr.

Lycabettus, Mount, Λυκαβηττός, οῦ, ὁ, Plat.

Lycæus, Mount, Λυκαῖον, ου, τό (ὄρος), Pind.; adj., *Lycæan*, Λυκαῖος, α, ον, Id.

Lycænis, Λυκαινίς, ίδος, ἡ, Anth.

Lycambes, Λυκάμβης, ου, ὁ, Anth.; *daughter of Lycambes*, Λυκαμβιάς, άδος, ἡ, Id.

Lycaon, Λυκάων, ονος, ὁ, Hom.; *son of Lycaon*, Λυκαονίδης, Theoc.; adj., *of* or *relating to Lycaon*, Λυκάονιος, α, ον, Call.

Lycaonia, Λυκαονία, ας, ἡ, Xen.; *the Lycaonians*, Λυκάονες, ων, οἱ, Strab.; adj., *Lycaonian*, Λυκαονικός, ή, όν, Id.

Lycastus, Λύκαστος, ου, ἡ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Lycastus*, Λυκάστειος, α, ον, Anth.

Lycean, Λύκειος, ον, Trag.

Lyceum, Λύκειον, ου, τό (or Λυκεῖον), Strab.

Lycia, Λυκία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *from Lycia, Lycian*, Λυκίηθεν, *to Lycia*, Λυκίηνδε, Hom.; *the Lycians*, Λύκιοι, ων, οἱ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Lycia, Lycian*, Λύκιος, α, ον, Pind., Hdt.; Λυκιακός, ή, όν, Strab.

Lycidas, Λυκίδας, ου Dor. α, ὁ, Dem., Theoc.

Lyciscus, Λυκίσκος, ου, ὁ, Xen., etc.

Lycius, Λύκιος, ου, ὁ, Xen., etc.

Lycomedes, Λυκομήδης, ους, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Lycomedes*, Λυκομήδειος, ον, Anth.; pecul. fem. Λυκομηδίς, ίδος, Bion.

Lycon, Λύκων, ωνος, ὁ, Hom., Plat., etc.

Lycophron, Λυκόφρων, ονος, ὁ, Hom., Hdt., etc.

Lycopolis, Λύκων πόλις, εως, ἡ, Strab.; Λύκου πόλις, ἡ, Id.

Lycortas, Λυκόρτας, α, ὁ, Polyb.

Lycosura, Λυκόσουρα, ἡ, Paus.; *the inhabitants of Lycosura*, Λυκοσουρεῖς, έων, οἱ, Id.

Lyctus, Λύκτος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lyctus*, Λύκτιος, α, ον, Arist., etc.; pecul. fem. Λυκτηΐς, ίδος, Steph.

Lycurgus, Λυκοῦργος, ου, ὁ (poet. also Λυκόργος), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lycurgus, Lycurgean*, Λυκούργειος, α, ον, Polyæn.

Lycus, Λύκος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Lydda, Λύδδα, ης, ἡ, N. T.

Lyde, Λύδη, ης, ἡ, Anth.

Lydia. Λυδία, ας, ἡ, Hdt., also Λυδική, ῆς, ἡ, Id.; adj., *of* or *belonging to Lydia, Lydian*, Λυδός, ή, όν, Id., etc.; Λύδιος, α, ον, Æsch.; also Λυδικός, ή, όν, and Λυδιακός, ή, όν, Ath.; *the Lydians*, οἱ Λυδοί, Hdt.;—(fem. name), Λυδία, ας, ἡ, N. T.

Lydias, the, Λυδίας, ου, ὁ (Ion. Λυδέης), Hdt., etc.; also Λυδίας, ου, ὁ, Strab.

Lygdamis, Λύγδαμις, ιος, ὁ, Hdt., Call.

Lyncestæ, the, Λυγκησταί, ῶν, οἱ, Thuc.; *the land of the Lyncestæ*, Λυγκηστίς, ίδος, ἡ, Strab.

Lynceus, Λυγκεύς, έως, ὁ, Pind., Hes., etc.

Lyncus, Λύγκος, ου, ἡ, Thuc.

Lyons, *vid.* Lugdunum: *Gulf of Lyons*, Μασσαλιωτικὸς κόλπος, Strab.

Lyra, Λύρα, ας, ἡ, Luc.

Lyrnessus, Λυρνησσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lyrnessus*, Λυρνήσσιος, α, ον, Æsch.; *the territory of Lyrnessus*, Λυρνησσίς, ίδος, ἡ, Strab.

Lysander, Λύσανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.

Lysandra, Λυσάνδρα, ας, ἡ, Paus.

Lysanias, Λυσανίας, ου, ὁ, Plat., etc.

Lysianassa, Λῡσιάνασσα, ης, ἡ, Hes.

Lysias, Λῡσίας, ου, ὁ, Plat., etc.

Lysicles, Λυσικλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.

Lysicrates, Λυσικράτης, ους, ὁ, Ar.

Lysidice, Λυσιδίκη, ης, ἡ, Plut.

Lysilla, Λύσιλλα, ης, ἡ, Ar.

Lysimachus, Λῡσιμάχος, ου, ὁ, Thuc., Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Lysimachus, Lysimachean*, Λυσιμάχειος, α, ον, App., and -άχιος, α, ον, Diosc.

Lysimenes, Λυσιμένης, ους, ὁ, Isæ.

Lysippe, Λῡσίππη, ης, ἡ, Apollod.

Lysippus, Λύσιππος, ου, ὁ, Xen., etc.

Lysis, Λῦσις, ιδος, ὁ, Plat., etc.

Lysistrata, Λυσιστράτη, ης, ἡ, Ar.

Lysistratus, Λυσίστρατος, ου, ὁ, Ar., Dem., etc.

Lysithides, Λυσιθείδης, ους, ὁ, Dem.

Lyson, Λύσων, ωνος, ὁ, Paus.

M.

Maas, the, *vid.* Meuse.

Macar, Μάκαρ, αρος, ὁ, Hom.

Macareus, Μακαρεύς, έως, ὁ, Plat.

Macaria, Μακαρία, ας, ἡ, Paus.

Macarius, Μακάριος, ου, ὁ, Thuc.

Macartatus, Μακάρτατος, ου, ὁ, Dem.

Maccabæus, Μακκαβαῖος, ου, ὁ, LXX.; *the Maccabees*, Μακκαβαῖοι, οἱ, Id.

Macedonia, } Μακεδονία, ας, ἡ,
Macedon, } Hdt., etc.; also Μακηδονία, Dion. P., and Μακεδωνία (late), Anth.; Μακεδονὶς γῆ, ἡ, Hdt.; *the Macedonians*, Μακεδόνες, ων, οἱ, in sing. Μακεδών, όνος, ὁ (poet. Μακηδών, Call.), Id.; fem. Μακεδόνισσα, ης, Stratt.; adj., *Macedonian*, Μακεδόνιος, α, ον, Hdt.; Μακεδονικός, ή, όν, Id.; Μακηδόνιος, α, ον, Anth.; pecul. fem. Μακεδονίς, ίδος, Id., and Μακεδονῖτις, ιδος, Æl.; *in Macedonian*, Μακεδονιστί, Plut.

Machaon, Μάχαων, ονος, ὁ, Hom. Epith. ἀντίθεος, δῖος, ἥρως, ἰητήρ.

Machon, Μάχων, ωνος, ὁ, Anth.

Macistus, Μάκιστος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of Macistus*, Μακίστιος, α, ον, Paus.

Macra, the (mod. *Magra*), Μάκρης, ὁ, Strab.

Macrinus, Μακρῖνος, ου, ὁ, Anth.

Macris, Μάκρις, ιδος, ἡ, Ap. Rh.

Macrobius, Μακρόβιος, ου, ὁ, Isid.

Macrones, the, Μάκρωνες, ωνος, οἱ, Hdt.

Madeira Islands, Ἥρας ἡ καὶ Αὐτολάλα νῆσοι, Ptol.; more gen. αἱ τῶν Μακάρων νῆσοι, Pind., etc.

Madras, Μάλαγγα, ἡ, Ptol.

Mæander, the, Μαίανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to the Mæander*, Μαιάνδριος, α, ον, Dion. P.

Mæcenas, Μαικήνας, ατος, ὁ, Æl.

Mænalus, Mount, Μαίναλον, ου, τό, Theoc.; M. ὄρος, τό, Strab.; *of* or *belonging to Mount Mœnalus*, Μαινάλιος, α, ον, Pind.

Mæon, Μαίων, ονος, ὁ, Hom.

Mæones, the, Μαίονες, ων, οἱ, Ep. Μῆονες, Ion. Μῇονες, Hom., Hdt.; adj., *of* or *belonging to the Mœones*, *Mœonian*, Μαιόνιος, poet. Μηόνιος, α, ον, Call.; pecul. fem. Μηονίς, ίδος, Hom.; *the country of the Mœones*, *Mœonia* (poet. for *Lydia*), Μαιονία (poet. Μηονία), ας, ἡ, Strab.

Mæotæ, the, Μαιῶται, ῶν, Ion. Μαιῆται, έων, οἱ, Hdt.; sing. Μαιώτης, ὁ, Id.; fem. Μαιῶτις, ιδος, ἡ, and as adj., esp. *Palus Mœotis* (mod. *Sea of Azof*), Μαιῶτις, Ion. Μαιῆτις, ῖδος (sc. λίμνη), ἡ, Æsch., Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to the Mœotæ*, *Mœotic*, Μαιωτικός, ή, όν, Æsch.

Mæra, Μαῖρα, ας, ἡ, Hom., etc.

Magdala, Μαγδαλά, ἡ (indecl.), N. T.; adj., *of* or *belonging to Magdala*, *Magdalene*, Μαγδαληνός, ή, όν, Id.

Magdalene, Μαγδαληνή, ῆς, ἡ, N. T.

Maggiore, Lago di, Οὐερβᾶνός, οῦ, ἡ, λίμνη, Strab.

Magi, the, Μάγοι, ων, οἱ, Hdt.

Magnes, Μάγνης, ητος, ὁ, Apollod.

Magnesia, Μαγνησία, ας, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *the Magnesians*, Μάγνητες, ων, οἱ, Hom., Arist., etc.; in sing. masc. Μάγνης, ητος, ὁ, Soph., fem. Μάγνησσα, Theoc.; adj., *Magnesian*, Μαγνήσιος, α, ον, Hdt.; Μαγνητικός, ή, όν, Æsch.; Μάγνης, fem. -νησσα, also Μαγνῆτις, ιδος, Pind.

Magnus, Μάγνος, ου, ὁ, Ath.

Mago, Μάγων, ωνος, ὁ, Polyb.

Magog, Μαγώγ, ὁ (indecl.), N. T.

Magra, the, *vid.* Macra.

Magus, Μᾶγος, ου, ὁ, Æsch.

Maharbal, Μαάρβας, α, ὁ, Polyb.

Maia, Μαῖα, ας, ἡ, h., Hes., etc.; Μαιάς, άδος, ἡ, Hom.; *son of Maia*, Μαιάδης, ου, ὁ, Hippon.

Majorca, Βαλεαρίς, or Γυμνησία ἡ μείζων, Strab.; Μαιόρικα, Procop. *Vid.* Balearic Isles.

Malachi, Μαλαχίας, ου, ὁ, LXX.

Malaga or **Malaca**, Μάλακα or Μαλάκη, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Malaga*, Μαλακηνός, ή, όν, Suid.

Malchus, Μάλχος, ου, ὁ, Phot.

Malea, Cape, Μαλέα, ας, ἡ (ἄκρα), Ep. Μάλεια, Hom., etc., also pl. Μαλέαι, αἱ, Hdt., Μαλειάων ὄρος, Hom.; adj., *of* or *belonging to Malea*, Μαλειᾶος, α, ον, Anth.

Malians, the, Μᾶλιεῖς, έων, οἱ, Xen., etc.; in sing. Μαλιεύς, έως, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to the Malians*, Μᾶλιακός, ή, όν, esp. ὁ Μαλιακὸς κόλπος, Strab.; Μαλιεύς, masc., pecul. fem. Μᾶλίς, Ion. Μηλίς, ίδος, esp. with γῆ, *the country of the Malians*, Hdt., etc.

Malta, Μελίτη, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Malta*, *Maltese*, Μελιταῖος, α, ον, Luc.; *the Maltese*, οἱ Μελιταῖοι, Strab. [in Lyc. ῑ].

Mamercus, Μάμερκος, ου, ὁ, Plut.

Mamertines, the, Μαμερτῖνοι, ων, οἱ, Polyb.

Mammæa, Μαμμαία, ας, ἡ, Hdn.

Mammon, Μαμωνᾶς or Μαμμωνᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Mamurius, Μαμούριος, ου, ὁ, Plut.

Man, Isle of, *vid.* Mona.

Manasses, Μανασσῆς, ῆ, acc. ῆν and ῆ, ὁ, N. T.

Mandane, Μανδάνη, ης, ἡ, Hdt., Xen.

Mandrocles, Μανδροκλῆς, έους, ὁ, Hdt.

Manes, Μανῆς, οῦ, ὁ, Ar.

Manetho, Μανεθώς, ῶ, and Μανέθων, ωνος, ὁ, Plut.

Mania, Μανία, ας, ἡ, Ar.

Manilius, Μάλλιος, ου, ὁ, Dio C.

Manius, Μάνιος, ου, ὁ, Polyb.

Manlius, Μάλλιος, ου, ὁ, Polyb.

Mantias, Μαντίας, ου, ὁ, Dem.

Mantinea, Μαντίνεια, ας, ἡ, Thuc.; Ep. and Ion. Μαντινέη, Hom., Hdt.; *the inhabitants of Mantinea*, Μαντινεῖς or -ῆς, έων, οἱ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Mantinea*, Μαντινικός, ή, όν, pecul. fem. Μαντινίς, ίδος, Id.

Mantitheus, Μαντίθεος, ου, ὁ, Xen.

Mantius, Μάντιος, ου, ὁ, Hom.

Manto, Μαντώ, οῦς, ἡ, Strab.

Mantua, Μάντουα, ας, ἡ, Strab., also Μάντυα, Steph.; *an inhabitant of Mantua*, Μαντουανός, ὁ, Polyb.; *the bard of Mantua*, ὁ ποιητὴς Μαντούτης, Steph.

Marathon, Μαραθών, ῶνος, ὁ, Hom., Hdt., etc., also ἡ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Marathon*, Μαραθώνιος, α, ον, Hdt., etc.; Μαραθωνιακός, ή, όν, Andoc.; *one who fought at Marathon*, Μαραθωνομάχης, ὁ, Ar.;—(man's name), ὁ, Paus.

Marathus, Μάραθος, ου, ὁ, Polyb.; *an inhabitant of Marathus*, Μαραθηνός and -θούσιος, ὁ, id.,—also ἡ, Strab.

Marcella, Μάρκελλα, ης, ἡ, Anth.

Marcellinus, Μαρκελλῖνος, ου, ὁ, Suid.

Marcellus, Μάρκελλος, ου, ὁ, Plut.

Marcia, Μαρκία, ας, ἡ, Plut.

Marcianus, Μαρκιανός, οῦ, ὁ, Suid.

Marcion, Μαρκίων, ωνος, ὁ, Suid.

Marcius, Μάρκιος, ου, ὁ, Plut.

Marcomanni, Μαρκόμανοι (or -μαννοι), ων, οἱ, Strab.

Marcus, Μάρκος, ου, ὁ, Plut.

Mardi, the, Μάρδοι, ων, οἱ, Hdt.

Mardonius, Μαρδόνιος, ου, ὁ, Hdt.

Marea, Μαρίη, ης, ἡ, Hdt.; Μάρεια, ἡ, Thuc.; Μαρία, ἡ, Diod.; adj., *of* or *belonging to Marea*, Μαρεώτης, ου, masc., Μαρεῶτις, ιδος, fem., Strab., esp. the *Lake Mareotis*, Μαρεῶτις λίμνη, and Μάρεια (λίμνη), Strab.

Margites, Μαργίτης, ου, ὁ, Plat.

Maria, Μαρίη, ης, ἡ, Anth.; Μαρία, ας, ἡ, N. T.

Mariandyni, the, Μαριανδῦνοί, ῶν, οἱ, Xen., etc.

Marinus, Μαρῖνος, ου, ὁ, Anth.

Maris, Μάρις, ιος, ὁ, Hom.

Marius, Μάριος, ου, ὁ, Plut.; adj., *of* or *belonging to Marius*, *Marian*, Μαριᾶνός, ή, όν, Id.

Mark, Μάρκος, ου, ὁ, N. T.

Marmarica, Μαρμαρική, ῆς, ἡ, Ptol.; *the inhabitants of Marmarica*, Μαρμαρίδαι, ῶν, οἱ, Strab.

Marmora, Προκόννησος, ου, ἡ, Hdt.; *Sea of Marmora*, Προποντίς, ίδος, ἡ, Æsch., etc.

Maro, Μάρων, ωνος, ὁ, Hom., Anth.

Maroboduus, Μαροβοῦδος (or -βοδος), ου, ὁ, Strab.

Marpessa, Μάρπησσα, ης, ἡ, Hom.

Marpessus, Mount, Μάρπησσος, ου, ὁ, Paus.

Mars, Ἄρης, εος and εως, Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Mars*, Ἄρειος, ον, also α, ον, Eur.; Ep. and Ion. Ἀρήϊος, η, ον, Hom., Ap. Rh.; pecul. fem. Ἀρηϊάς, άδος, Qu. Sm.; *dear to Mars*, Ἀρηίφιλος, ὁ, Hom. Epith. ἀνδροφόνος, ἀνδρειφόντης, ἀλλοπρόσαλλος, βροτολοιγός, Θοῦρος, λαοσσόος, μιαιφόνος, ὀξύς, ὄβριμος, πελώριος, πολύμοχθος, στυγερός, σχέτλιος, χάλκεος, φοίνιος, ωκύς.

Marseilles, *vid.* Massilia.

Marsi, the, Μάρσοι, ων, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to the Marsi*, *Marsic*, Μαρσικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Μαρσιωνίς, ίδος, Lyc.

Marsyas, Μαρσύας (Ion. -σύης), ου, Ep. ᾶο, Ion. εω, ὁ, Hdt., etc. [ῡ in Nonn.]

Martha, Μάρθα, ας, ἡ, N. T.

Martial, Μαρτιάλιος, ου, ὁ, Hdn.

Martin, Μαρτῖνος, ου, ὁ, Suid.

Martius Campus, Μάρτιος Κάμπος, Suid.

Mary, Μαρία, ας, ἡ, N. T.; Μαριάμ, ἡ (indecl.), N. T.

Masca, the, Μασκᾶς, ᾶ, ὁ, Xen.

Masinissa, Μασινισσᾶς, ᾶ, also Μασσανάσσης, and -νίσσης, ου, ὁ, Polyb., Strab.

Masistes, Μασίστης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Masistius, Μασίστιος, ου, ὁ, Hdt.

Massagetæ, the, Μασσαγέται, ῶν, οἱ, Hdt.; in sing. Μασσαγέτης, masc., Μασσαγέτις, ίδος, fem., Luc.

Massilia (mod. *Marseilles*), Μασσαλία, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; *the inhabitants of Massilia*, Μασσαλιῶται, ῶν, οἱ, in sing. -ώτης, ὁ, Dem., etc.; adj., *Massilian*, Μασσαλιωτικός, ή, όν, Polyb.; also Μασσαλιώτης, and -ιήτης, masc., Ath.; Μασσαλιῶτις, ίδος, Strab.

Massyli, the, Μασσυλεῖς, έων, οἱ, Strab.; Μασυλῆες, Dion. P.

Mastor, Μάστωρ, ορος, ὁ, Hom.

Masurius, Μασούριος, ου, ὁ, Ath.

Maternus, Μάτερνος, ου, ὁ, Plut.

Mato, Μάτων, ωνος, ὁ, Ath.

Matrinus, the, Ματρῖνος, ου, ὁ, Strab.

Matthew, Ματθαῖος, ου, ὁ, N. T.

Mauretania, Μαυρουσία, ας, ἡ, Strab.; *the Mauretanians* or *Moors*, Μαυρούσιοι, ων, οἱ, Polyb.; Μαῦροι, οἱ, Strab.; adj., *Mauretanian* or *Moorish*, Μαυρούσιος, α, ον, Hdn.; pecul. fem. Μαυρουσίς, ίδος, Dion. P.

Maurice, } Μαυρίκιος, ου, ὁ,
Mauritius, } Anth.

Mausolus, Μαύσωλος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *the tomb of Mausolus, Mausoleum*, Μαυσώλειον, ου, τό, Strab.

Maxentius, Μαξέντιος, ου, ὁ, Suid.

Maximinus, Μαξιμῖνος, ου, ὁ, Hdn.

Maximus, Μάξιμος, ου, ὁ, Hdn.

Mayence (*Mainz*), Μοκοντιακόν, οῦ, τό, Ptol.

Mazares, Μαζάρης, ους, ὁ, Hdt.

Meander, the, *vid.* Mæander.

Meaux, Ἰάτινον, ου, τό, Ptol.

Mecca, Μακοράβα, ἡ, Ptol.

Mecisteus, Μηκιστεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son of Mecisteus*, Μηκιστιάδης, ου, ὁ, Id.

Mecyberna, Μηκύβερνα, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; *the inhabitants of Mecyberna*, Μηκυβερναῖοι, οἱ, Thuc.

Medea, Μήδεια, ας, Ion. Μηδείη, ης, ἡ, Hes., Hdt., Pind.

Medeon, Μεδεών, ῶνος, ὁ (also ἡ), Hom., Strab.

Media, Μηδία, ας, ἡ, Hdt., Xen., etc.; *the Medes*, Μῆδοι, ων, οἱ, Id.; Μήδειοι, οἱ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Media*, *Median*, Μηδικός, ή, όν, Id.; Μήδειος and Μήδιος, α, ον, Anth., Xen.; pecul. fem. Μηδίς, ίδος, Hdt.

Medina, Ἰάθριππα, ἡ, Steph.; Λάθριππα, ἡ, Ptol.; *inhabitant of Medina*, Ἰαθριππηνός, ὁ, Steph.

Mediomatrici, Μεδιοματρικοί, ῶν, οἱ, Strab.

Mediterranean (Sea), the, ἥδε ἡ Θάλασσα, Hdt., Arist.; ἡ Μεγάλη Θάλασσα, and ἡ ἡμετέρα Θ., Hecat.; ἡ ἔσω θάλαττα, Polyb.; ἡ ἐντὸς or ἡ καθ' ἡμᾶς Θάλαττα, Strab.; ἡ ἐντὸς Ἡρακλειῶν στηλῶν Θ., Arist.; ἡ δεῦρο Θάλασσα, Max. Tyr.

Medius, Μήδειος, ου, ὁ, Hes.; Μήδιος, ου, ὁ, Arist.

Medocus, Μήδοκος, ου, ὁ, Xen.

Medon, Μέδων, οντος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Medon*, Μεδοντίδης, ου, ὁ, Inscr.

Medus, Μῆδος, ου, ὁ, Æsch., etc.

Medusa, Μέδουσα, ης, ἡ, Hes., etc.

Megabazus, Μεγάβαζος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.

Megabyzus, Μεγάβυζος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.

Megacles, Μεγακλῆς, έους, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

Megæra, Μέγαιρα, ας, ἡ, Orph.

Megalopolis, Μεγαλόπολις, εως, ἡ, Xen.; earlier Μεγάλη πόλις, Dem.; *the inhabitants of Megalopolis*, Μεγαλοπολῖται, ῶν, οἱ, Id.

Megalostrate, Μεγαλοστράτη, ης, ἡ, Ath.

Megamedes, Μεγαμήδης, ους, ὁ, Xen. Eph.; *son of Megamedes*, Μεγαμηδείδης, ου, ο, h.

Megapenthes, Μεγαπένθης, ους, ὁ, Hom.

Magaphernes, Μεγαφέρνης, ους, ὁ, Xen.

Megara (female), Μεγάρα, ας (Ion. -ρη, ης), ἡ, Hom., etc.

Megara (city), Μέγαρα, ων, τά, Pind., Hdt.; *the inhabitants of Megara*, Μεγαρεῖς (or -ῆς), έων, οἱ (poet. -ρῆες), Hdt., Thuc., Ap. Rh., etc. (in sing. -ρεύς, Hdt.); adj., *of* or *belonging to Megara*, Μεγαρικός, ή, όν, Ar., etc.; pecul. fem. Μεγαρίς, ίδος, Thuc.; *to Megara*, Μέγαράδε, Eur.; *from Megara*, Μεγαρόθεν, Plat.; *in Megara*, Μεγαροῖ, Id.

Megaris, Μεγαρίς, ίδος, ἡ, Thuc. *Vid.* foreg.

Megasthenes, Μεγασθένης, ους, ὁ, Ath.

Meges, Μέγης, ητος, ὁ, Hom.

Megillus, Μέγιλλος, ου, ὁ, Plat.

Megistias, Μεγιστίας, ου, ὁ, Hdt., Anth.

Melæna, Μέλαινα, ης, ἡ, Paus.

Melampus, Μελάμπους, οδος (Dor. Μέλαμπος), ὁ, Hom., Hdt., etc.; *son of Melampus*, Μελαμποδίδης, ου, ὁ, Plat.

Melaneus, Μελανεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Melanion, Μελανίων, ωνος, ὁ, Ar.

Melanippe, Μελανίππη, ης, ἡ, Ar., Plat.

Melanippides, Μελανιππίδης, ου, ὁ, Xen.

Melanippus, Μελάνιππος, ου, ὁ, Hom., Æsch., etc.

Melanopus, Μελάνωπος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Melanthius, Μελάνθιος, ου, ὁ, Ar., Xen.

Melantho, Μελανθώ, οῦς, ἡ, Hom.

Melanthius, Μέλανθος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son* or *descendant of Melanthus*, Μελανθίδης, ου, ο, Con.

Melas (man's name), Μέλας, ανος, ὁ, Hom., etc.;—(river), ὁ, Hdt., etc.;—(gulf), Μέλας κόλπος, ὁ, Hdt.; Μέλας πόντος, ὁ, Ap. Rh.; adj., *of* or *relating to Melas*, Μελάντιος, ον, Ap. Rh.

Melchisedec, Μελχισεδέκ, ὁ (indecl.), N. T.

Meleager, Μελέαγρος, ου, ὁ, Hom., etc.; fem. adj., *of* or *relating to Meleager*, Μελεαγρίς, ίδος, Anton. Lib.

Meledemus, Μελέδημος, ου, ὁ, Dem.

Meles, the, Μέλης, ητος, ὁ, h., Strab.; *born by* or *near the Meles*, Μελησιγενής, ὁ, Vit. Hom.

Melesander, Μελήσανδρος, ου, ὁ, Thuc.

Melesias, Μελησίας, ου, ὁ, Pind., etc.

Melesigenes, Μελησιγενής, οῦς, ὁ, Vit. Hom. *Vid.* Meles.

Melesippus, Μελήσιππος, ου, ὁ, Thuc.

Meletus, Μέλητος, ου, ὁ, Plat., Xen.

Melia, Μελία, ας, ἡ, Hes.

Melibœa, Μελίβοια, ας, ἡ, Hom., etc.

Melicertes, Μελικέρτης, ου, ὁ, Luc.

Melissa, Μέλισσα, ης, ἡ, Hdt., Anth., etc.

Melissus, Μέλισσος, ου, ὁ, Pind., Plat.

Melite (woman's name), Μελίτη, ης, ἡ, Hom., Anth.;—(island), ἡ, Ap. Rh., etc.; adj., *of* or *belonging to Melite*, Μελιταῖος, α, ου, Strab.; Μελιτηνός, ή, όν, App.; *vid.* Malta;—(Attic deme), ἡ, Strab.; *an inhabitant of Melite*, Μελιτεύς, έως, ὁ, Dem.

Melitides, Μελιτίδης, ου, ὁ, Ar.

Melobius, Μηλόβιος, ου, ὁ, Xen.

Melos, Μῆλος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of Melos, Melian*, Μήλιος, α, ον, Theogn., Ar.; pecul. fem. Μηλιάς, άδος, and Μηλίς, ίδος, Theophr.

Melpomene, Μελπομένη, ης, ἡ, Hes.

Memmius, Μέμμιος, ου, ὁ, Dio C.

Memnon, Μέμνων, ονος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Memnon*, Μεμνόνιος, α, ον (and -όνειος), Hdt., etc.

Memphis, Μέμφις, ιος and ιδος, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Memphis*, Μεμφίτης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to Memphis*, Μεμφῖτικός, ή, όν, Hesych.;—(man's name), ιος, ὁ, Æsch.

Menalcas, Μενάλκας, α, ὁ, Theoc.

Menander, Μένανδρος, ου, ὁ, Thuc., Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Menander*, Μενάνδρειος, ον, Luc.

Menapii, Μενάπιοι, ων, οἱ, Strab.

Menas, Μηνᾶς, ᾶ, ὁ, Thuc.

Mende, Μένδη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; adj., *of Mende, Mendean*, Μενδαῖος, α, ον, Ath.

Mendes, Μένδης, ητος, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Mendes*, Μενδήσιος, α, ον, Id.

Menecles, Μενεκλῆς, έους, ὁ, Xen., Dem.

Menecrates, Μενεκράτης, ους, ὁ, Thuc., Xen.

Menecratis, Μενεκρατίς, ίδος, ἡ, Anth.

Menedemus, Μενέδημος, ου, ὁ, Arr., Plut.

Menelaüs, Μενέλαος, ου, Att. Μενέλεως, ω, Dor. -λας, α, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Menelaus*, Μενελάϊος, α, ον, Polyb.

Menes, Μήν, ῆνος, ὁ, Hdt., also Μήνης and Μῆνις, Æl.; also Μένης, ητος, ὁ, Arr.

Menestheus, Μενεσθεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., Dem.

Menesthius, Μενέσθιος, ου, ὁ, Hom.

Menestratus, Μενέστρατος, ου, ὁ, Oratt.

Menexenus, Μενέξενος, ου, ὁ, Plat.

Menippe, Μενίππη, ης, ἡ, Hes.

Menippus, Μένιππος, ου, ὁ, Thuc., Ar.; adj., *of* or *belonging to Menippus*, Μενίππειος, ον, Anth.

Menodorus, Μηνόδωρος, ου, ὁ, Paus., Arr.

Menodotus, Μηνόδοτος, ου, ὁ, Anth., Luc.

Menœceus, Μενοικεύς, έως, ὁ, Eur.

Menœtius, Μενοίτιος, ου, ὁ, Hes., etc.; *son of Menœtius*, Μενοιτιάδης, ου, ὁ, Hom.

Menon, Μένων, ωνος, ὁ, Thuc., Xen.

Menophanes, Μηνοφάνης, ους, ὁ, Anth.

Mentes, Μέντης, ου, ὁ, Hom.

Mentor, Μέντωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; adj., *wrought by Mentor*, Μεντορουργής, ές, Luc.

Mercury, Ἑρμῆς, οῦ Ep. εω and είω, ὁ, Hom.; Ep. form Ἑρμείας, Ἑρ-

μειας and -μείης, ᾱο, ὁ, Id.; Dor. Ἑρμᾶς, ά, Pind.; poet. also Ἑρμάων, ὁ, Hes.; adj., *of* or *relating to Mercury*, Ἑρμαῖος, α, ον, Hom., Trag., etc. Epith. ἀγοραῖος, Ἀργειφόντης, διάκτορος, δολόμητις, ἐμπολαῖος, ἐριούνιος, ἐῦσκοπος, Κυλλήνιος, πομπαῖος, χρυσόῤῥαπις.

MERIONES, Μηριόνης, ου, ὁ, Hom.

MERMERUS, Μέρμερος, ου, ὁ, Hom.

MERMNADÆ, THE, Μερμνάδαι, ῶν, οἱ, Hdt.

MEROË, Μερόη, ης, ἡ, Hdt.

MEROPE, Μερόπη, ης, ἡ, Soph., Apollod.

MEROPES, THE, Μέροπες, ων, οἱ, h., Pind.; adj., *of* or *relating to the Meropes*, *Meropian*, Μεροπίς, ίδος, and Μεροπηΐς, ίδος, fem., Thuc., Call.

MEROPS, Μέροψ, οπος, ὁ, Hom., Eur.; *son* or *descendant of Merops*, Μεροπίδης, ου, ὁ, Strab.

MESHECH, Μισάχ, ὁ (indecl.), LXX.

MESOPOTAMIA, Μεσοποταμία, ας, ἡ, Strab.; *inhabitant of Mesopotamia*, -ταμίτης, ου, ὁ, Luc.

MESPILA, Μέσπιλα, Xen.

MESSALA, Μεσσᾰλᾶς, ᾶ, ὁ, Dio C.

MESSALINA, Μεσσᾰλίνα, ης, ἡ, Dio C.

MESSANA (mod. *Messina*), Μεσσάνα, ας, Dor., Μεσσήνη, ης, Ion., ἡ, Pind., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Messana*, Μεσσήνιος, Dor. -άνιος, α, ον, Id.

MESSAPIA, Μεσσᾰπία, ας, ἡ, Thuc.; adj., *Messapian*, Μεσσάπιος, α, ον, Hdt., Thuc.

MESSAPUS, Μέσσᾰπος, ου, ὁ, Strab.

MESSEÏS, Μεσσηΐς, ίδος, ἡ, Hom.

MESSENE, Μεσσήνη, ης, ἡ (Dor. Μεσσάνα), Hom., etc.

MESSENIA, Μεσσηνία, ας, ἡ, Polyb., Strab.; Μεσσήνη, ης, ἡ, Plat., Xen.; Μεσσηνὶς γῆ, ἡ, Thuc.; *of* or *belonging to Messenia*, *Messenian*, Μεσσηνιακός, ή, όν, Thuc.; Μεσσήνιος, α, ον, Hom., etc.; pecul. fem. Μεσσηνίς, ίδος, Thuc.

MESSIAH, Μεσσίας, ου, ὁ, N. T.

MESSINA, *vid.* MESSANA.

MESTOR, Μήστωρ, ορος, ὁ, Plat.

META, Μήτα, ἡ, Apollod.

METAGENES, Μεταγένης, ους, ὁ, Thuc.

METANIRA, Μετάνειρα, ας, ἡ, h., Dem.

METAPONTUM, Μεταπόντιον, ου, τό, Hdt., also Μέταβον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Metapontum*, Μεταπόντιος, α, ον, Hdt., etc.

METAURUS (mod. *Metaro*), Μέταυρος, ου, ὁ, Strab.

METELLA, Μέτελλα, ης, ἡ, Plut.

METELLUS, Μέτελλος, ου, ὁ, Plut.

METHONE, Ep. Μηθώνη, Hom.; Μεθώνη, ης, ἡ (also Μεθάνα), Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Methone*, Μεθωναῖος, α, ον, Id.

METHUSELAH, Μαθουσάλα, ὁ (indecl.), LXX.

METHYDRIUM, Μεθύδριον, ου, τό, Thuc.; *inhabitant of Methydrium*, Μεθυδριείς, έως, ὁ, Xen.

METHYMNA, Μήθυμνα, ης, ἡ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Methymna*, Μηθυμναῖος, α, ον, Hdt., etc.

METIOCHUS, Μητίοχος, ου, ὁ, Hdt.

METIS, Μῆτις, ίδος and ιος, ἡ, Hes.

METON, Μέτων, ωνος, ὁ, Ar.

METOPE, Μετώπη, ης, ἡ, Pind.

METROBIUS, Μητρόβιος, ου, ὁ, Plat.

METRODORUS, Μητρόδωρος, ου, ὁ, Hdt., Plat., etc.

METROPOLIS, Μητρόπολις, εως, ἡ, Thuc., etc.; *inhabitant of Metropolis*, Μητροπολίτης, ου, ὁ, Strab., also as adj., Id.

METTIUS, Μέττιος, ου, ὁ, Dio C.

MEUSE, *vid.* MOSA.

MEVANIA (mod. *Bevagna*), Μηουανία, ας, ἡ, Strab.

MICAH, Μιχαίας, α, ὁ, LXX.

MICCUS, Μίκκος, ου, ὁ, Plat.

MICHAEL, Μιχαήλ, ὁ (indecl.), N. T.

MICHAL, Μελχόλ, ἡ (indecl.), LXX.

MICION, Μικίων, ωνος, ὁ, Dem., Polyb., etc.

MICIPSA, Μικιψᾶς, ᾶ, ὁ, Plut., Strab.

MICON, Μίκων, ωνος, ὁ, Ar., Theoc., etc.

MICYTHUS, Μίκυθος, ου, ὁ, Hdt., etc.

MIDAS, Μίδας, ου, Ion. Μίδης, εω, ὁ, Hdt., etc.

MIDEA, Μίδεα, Ep. Μίδεια, ας, ἡ, Hom., Strab., also Μιδέα, Strab.; *an inhabitant of Midea*, Μιδεάτης, ὁ, fem. Μιδεᾶτις, Theoc.; *from Midea*, Μιδέᾰθεν, Pind.

MIDIAN, Μαδιάμ, ὁ (indecl.), LXX.; *the Midianites*, Μαδιηναῖοι, οἱ, Id., also as adj., Id.; fem. Μαδιηνῖτις, ιδος, Id.

MIDIAS, Μειδίας, ου, ὁ, Dem., Plat.

MIGDON, Μίγδων, ωνος, ὁ, Xen.

MILAN, Μεδιολάνιον, or -όλᾶνον, ου, τό, Strab.

MILANION, Μειλανίων, ωνος, ὁ, Apollod.

MILETUS, Μίλητος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Miletus*, *Milesian*, Μίλήσιος, α, ον, Ar., Strab.; *of Milesian workmanship*, Μιλητουργής, ές, Crit.

MILO, Μίλων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

MILTIADES, Μιλτιάδης, ου, ὁ, Hdt., etc.

MILTO, Μιλτώ, οῦς, ἡ, Æl.

MILTOCYTHES, Μιλτοκύθης, ου, ὁ, Xen., Dem.

MIMAS, Μίμας, αντος, ὁ, Hom., etc.

MIMNERMUS, Μίμνερμος, ου, ὁ, Strab.

MINCIUS, THE (mod. *Mincio*), Μίγκιος, ου, ὁ, Strab.

MINDARUS, Μίνδαρος, ου, ὁ, Thuc., etc.

MINERVA, Ἀθηνᾶ, ᾶς, length. form Ἀθηναία, ας, Ep. and Ion. Ἀθήνη and Ἀθηναίη, ης, Dor. Ἀθάνᾰ, ας, ἡ, Hom., Tragg., Pind., etc.; Παλλάς, άδος, ἡ, Eur. (in Hom. always Π. Ἀθήνη or Ἀθηναίη); Τρῖτογένεια, ας, ἡ, Hom., Hes.; Παρθένος, ἡ, Paus. Epith. ἀγελεία, ἀρτυτώνη, γλαυκῶπις, ἐρυσίπτολις, ὀβριμοπάτρη, πολιοῦχος, πολίπορθος.

MINIUS, THE (mod. *Minho*), Μίνιος, ου, ὁ, Strab.

MINOA, Μῑνώα, ας, ἡ, Thuc.

MINORCA, Βαλεαρίς, ίδος, or Γυμνησία, ἡ ἐλάττων, Strab.; Μινόρικα, ἡ, Byz.

MINOS, Μίνως, ωος and ω, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Minos*, Μῑνῷος and Μινῳ̃ος, α, ον, h., Anth.; pecul. fem. Μινωΐς, ίδος, Ap. Rh.

MINOTAUR, Μινώταυρος, ου, ὁ, Apollod.

MINTURNÆ, Μιντοῦρναι, ῶν, αἱ, Strab.

MINUCIANUS, Μινουκιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.

MINUCIUS, Μινούκιος, ου, ὁ, Plut.

MINYÆ, THE, Μινύαι, ῶν, οἱ, Hdt., Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to the Minyæ*, *Minyan*, Μινύειος, α, ον, Ep. Μινυήιος, η, ον, Hom., etc.; pecul. fem. Μινυάς, άδος, Paus.

MINYAS, Μινύας, Ep. and Ion. -ῆς, ου, ὁ, Ap. Rh.; *daughter of Minyas*, Μινυάς, άδος, ἡ, Æl.; Μινυῆς, ίδος, Ap. Rh.

MIRIAM, Μαριάμ, ἡ (indecl.), LXX.

MISENUM (mod. *Miseno*), Μῑσηνόν, οῦ, τό, Strab.

MISENUS, Μίσηνος, ου, ὁ, Strab.

MITHRAS, Μίθρας, Ion. -ρης, ου, ὁ, Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Mithras*, Μιθριακός, ή, όν, Strab.

MITHRIDATES or MITHRADATES, Μιθριδάτης (on coins Μιθραδ.), ου, ὁ, Xen., Arist., etc.; adj., *Mithridatic*, Μιθριδάτειος, ον, and -ριδᾰτικός, ή, όν, App.; *daughter of Mithridates*, Μιθριδάτις, ίδος, ἡ, App.

MITYLENE (mod. *Metelin*), Μιτυλήνη, ης, ἡ (Dor. -λάνᾰ), better form Μυτιλήνη, Hdt., etc.; adj., *of Mitylene*, *Mitylenean*, Μυτιληναῖος, α, ον, Strab.

MNASEAS, Μνασέας, ου, ὁ, Dem., etc.

MNASON, Μνάσων, ωνος, ὁ, N. T.

MNEMON, Μνήμων, ονος, ὁ, Gal.

MNEMOSYNE, Μνημοσύνη, ης, ἡ, h., Hes.

MNESARCHUS, Μνήσαρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son of Mnesarchus*, Μνησαρχίδης, ου, ὁ, Luc.

MNESIBULUS, Μνησίβουλος, ου, ὁ, Dem.

MNESICLES, Μνησικλῆς, έους, ὁ, Dem.

MNESILOCHUS, Μνησίλοχος, ου, ὁ, Xen., Dem.

MNESIMACHE, Μνησιμάχη, ης, ἡ, Dem.

MNESIMACHUS, Μνησίμαχος, ου, ὁ, Lys.

MNESIPHILUS, Μνησίφιλος, ου, ὁ, Hdt.

MNESIPTOLEMUS, Μνησιπτόλεμος, ου, ὁ, Isæ.

MNESITHEUS, Μνησίθεος, ου, ὁ, Dem., etc.

MNESITHIDES, Μνησιθείδης, ου, ὁ, Xen., Dem.

MNESON, Μνήσων, ωνος, ὁ, Isæ.; *son of Mneson*, Μνησωνίδης, ου, ὁ, pr. n., Dem.

MNEVIS, Μνεῦις or Μνεῦις, ιδος, ὁ, Plut.

MOAB, Μωάβ, ὁ (indecl.), LXX.; *son* or *descendant of Moab*, *a Moabite*, Μωαβίτης, ου, ὁ, Id.; fem. adj. Μωαβῖτις, ιδος, Id.

MODENA, *vid.* MUTINA.

MŒRIS, Μοῖρις, ιδος and ιος, ὁ, Hdt., etc.; *Lake of Mœris*, ἡ Μοίριδος or Μοίριος λίμνη, Id.

MŒRO, Μοιρώ, οῦς, ἡ, Anth.

MŒROCLES, Μοιροκλῆς, έους, ὁ, Dem.

MŒSIA, Μοισία, ας, ἡ (also Μυσία), Dio C.; *the Mœsians*, Μοισοί, ῶν, also Μυσοί, οἱ, Strab.

MOGUNTIACUM, Μοκοντιακόν, οῦ, τό, Ptol.

MOLO, Μόλων, ωνος, ὁ, Ar., Dem.

MOLOCH, Μολόχ, ὁ (indecl.), N. T.

MOLIONE, Μολίονη, ης, ἡ, Apollod.; *the sons of Molione*, Μολίονε, τώ, Hom.; Μολιονίδαι, οἱ, Apollod.; Μολίονες, οἱ, Pind.

MOLOSSI, THE, Μολοσσοί, ῶν, οἱ, Hdt., also Μολοττοί, Strab.; adj., *of the Molossi*, *Molossian*, Μολοττικός, ή, όν, Parœm.; Μολοσσός, ή, όν, Arist.; pecul. fem. Μολοσσίς, ίδος, Steph.; *the country of the Molossi*, Μολοσσία or -ττία, ας, ἡ, Pind., etc.

MOLOSSUS, Μολοσσός, οῦ, ὁ, Paus.

MOLPIS, Μόλπις, ιδος, ὁ, Ath.

MOLUS, Μόλος, ου, ὁ, Hom.; Μῶλος, ου, ὁ, Apollod.

Molycrium, Μολύκρειον, ου, τό, Thuc.; Μολύκρεια, ας, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Molycrium*, Μολυκρικός, ή, όν, Thuc.

Momus, Μῶμος, ου, ὁ, Hes.

Mona (*Isle of Man*), Μῶννα, ης, ἡ, Dio C.

Monime, Μονίμη, ης, ἡ, Plut.

Monimus, Μόνιμος, ου, ο, Arr.

Montanus, Μουντᾱνός, οῦ, ὁ, Dio C.

Mopsus, Μόψος, ου, ὁ, Hes., etc.

Mordecai, Μαρδοχαῖος, ου, ὁ, LXX.

Morini, the, Μορινοί, ῶν, οἱ, Strab.

Morpheus, Μορφεύς, έως, ὁ, Auth.?

Morsimus, Μόρσιμος, ου, ὁ, Ar.

Morychus, Μόρυχος, ου, ὁ, Ar.; adj., *of* or *relating to Morychus*, Μορύχιος, α, ον, Plat.

Mosa, the (mod. *Meuse*), Μώσας, α, ὁ, Ptol.

Moschi, the, Μόσχοι, ων, οἱ, Hdt; adj., *of the Moschi*, Μοσχικός, ή, όν, Strab.

Moschion, Μοσχίων, ωνος, ὁ, Dem., etc.

Moschus, Μόσχος, ου, ὁ, Oratt.

Moses, Μωσῆς, and Μωϋσῆς, gen. -σῆ, -σέως, and -σοῦ, ὁ, LXX., Phot.; adj., *of* or *belonging to Moses*, *Mosaic*, Μωσαϊκός, ή, όν, and Μωϋσαϊκός, ή, όν, Phot.

Mosynœci, Μοσύνοικοι, ων, οἱ, Hdt., Xen., etc.

Mothone, Μοθώνη, ης, ἡ, Paus.

Motya, Μοτύη, ης, ἡ, Thuc.; *inhabitant of Motya*, Μοτυαῖος, ὁ, Steph.

Mucianus, Μουκιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.

Mucius, Μούκιος, ου, ὁ, Dio C.

Mulius, Μούλιος, ου, ο, Hom.

Mummius, Μούμμιος, ου, ὁ, Strab.

Munatius, Μουνάτιος, ου, ὁ, Dio C.

Munda, Μοῦνδα, ης, ἡ, Strab.

Mundas, the (mod. *Mondejo*), Μούνδας, ου, ὁ, Strab.

Munychia, Μουνυχία, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; *at* or *in Munychia*, Μουνυχίασι, Thuc.; *from Munychia*, Μουνυχίᾶθεν, Steph.; *to Munychia*, Μουνυχίαζε, Lys.

Murena, Μουρήνας, α, ὁ, Strab.

Murgantia, Μοργαντίνη, ης, ἡ, Thuc.; Μοργάντιον, ου, τό, Strab., and Μοργέντιον, τό, Steph.

Musæus, Μουσαῖος, ου, ὁ, Hdt., Ar.

Muses, the, Μοῦσαι, ῶν, αἱ, Dor. Μῶσαι, Æol. Μοῖσαι, Hom., Pind., etc.; Ἑλικωνίαι παρθένοι, αἱ, Pind.; Ἑλικώνιάδες νύμφαι, Soph.; Καστᾰλίδες, ων, αἱ, Theoc.; Λειβηθρίδες, αἱ, Strab.; Πῐερίδες, αἱ, Pind.; *leader of the Muses* (Apollo), Μουσαγέτης, ου, ὁ, Pind.; *seized* or *inspired by the Muses*, Μουσόληπτος, υν, Μουσομανής, ές, Plut., Soph.; *friend of the Muses*, Μουσοφιλής, ές, Anth.; *temple of the Muses*, Μουσεῖον, ου, τό, Paus. Epith. ἀρχεσίμολπος, μελίφθογγος, Ὀλυμπιάς, χρυσάμπυξ, ἡδυεπής, λιγύφθογγος, μελίπνους.

Musonius, Μουσώνιος, ου, ὁ, Anth., Luc.

Mutina (mod. *Modena*), Μουτίνη or Μοτίνη, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Mutina*, Μοτινηνός, ή, όν, Steph.

Mycale, Μυκάλη, ης, ἡ, Hom., Hdt.; *an inhabitant of Mycale*, Μυκαλήσιος, ου, and Μυκαλεύς, έως, ὁ, Steph.; fem. Μυκαλησίς, ίδος, Call.

Mycalessus, Μυκαλησσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; *inhabitant of Mycalessus*, Μυκαλήσσιος, ὁ, Steph.

Mycenæ, Μυκῆναι, ῶν, αἱ, also sing. Μυκήνη, ης, ἡ, Hom., Thuc.; adj., *of* or *belonging to Mycenæ*, Μυκηναῖος, α, ον, Hom.; pecul. fem. Μυκηνίς, ίδος, Eur.

Mycene, Μυκήνη, ης, ἡ, Hom.

Mycerinus, Μυκερῖνος, ου, ὁ, Hdt.

Myconus, Μύκονος, ου, ἡ, Hdt., Æsch.; *an inhabitant of Myconus*, Μυκόνιος, ὁ, Thuc.; adj., α, ον, Ath.

Mydon, Μύδων, ωνος, ὁ, Hom.

Mygdon, Μύγδων, ονος, ὁ, Hom., etc.

Mygdones, the, Μυγδόνες, ων, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to the Mygdones*, Μυγδόνιος, α, ον, Mosch.; *the country of the Mygdones*, Μυγδονία, Μυγδονία, ας, ἡ, Hdt.; Μυγδονίς, ίδος (sc. γῆ), Strab.

Myia, Μυΐα, ας, ἡ, Luc.

Mylæ, Μυλαί, ῶν, αἱ, Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Mylæ*, Μυλαῖος, α, ον, Polyb.; *inhabitant of Mylæ*, Μυλαῖτης, ου, ὁ, fem. -λαϊτις, ίδος, Polyb.

Mylasa, Μύλασα, ων, τά, Hdt.; *an inhabitant of Mylasa*, Μυλασεύς, έως, ὁ, Anth.

Myndus, Μύνδος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Myndus*, Μύνδιος, α, ον, Id., Lyc.

Myonnesus, Μυόννησος, ου, ἡ, Thuc., etc.

Myriandrus, Μυρίανδρος, ου, ὁ, Xen.; adj., *of* or *relating to Myriandrus*, Μυριανδρικός, ή, όν, Hdt.

Myrcinus, Μύρκῖνος, ου, ἡ, Hdt., Thuc.; *inhabitants of Myrcinus*, Μυρκίνιοι, οἱ, Thuc.

Myriandrus, Μυρίανδρος, ου, ὁ, Xen.. adj., *of* or *relating to Myriandrus*, Μυριανδρικός, ή, όν, Hdt.

Myrmex, Μύρμηξ, ηκος, ὁ, Hdt., Ar.

Myrmidon, Μυρμιδών, όνος, ὁ, Ap. Rh.

Myrmidons, the, Μυρμιδόνες, ων, οἱ (in sing. Μυρμιδών), Hom.

Myro, Μυρώ, οῦς, ἡ, Suid.

Myron, Μύρων, ωνος, ὁ, Hdt., Arist., etc.

Myronides, Μυρωνίδης, ου, ὁ, Thuc., Ar.

Myrrha, Μύῤῥα, ας, ἡ, Luc.

Myrrhina, Μυῤῥίνη, ης, ἡ, Thuc., Ar.

Myrrhinus, Μυῤῥινοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.; *of* (the deme) *Myrrhinus*, Μυῤῥινούσιος, ὁ, Plat.

Myrsilus or Myrtilus, Μύρσῐλος, Att. -τῐλος, ου, ὁ, Hdt.

Myrsus, Μύρσος, ου, ὁ, Hdt.

Myrtale, Μυρτάλη, ης, ἡ, Anth.

Myrtia, Μυρτία, ας, ἡ, Ar.

Myrtilus, Μυρτίλος, ου, ὁ, Soph., Thuc., etc.

Myrtis, Μύρτις, ιος, ὁ, Dem.;—(female), Μυρτίς, ίδος, ἡ, Anth.

Myrto, Μυρτώ, οῦς, ἡ, Paus., Theoc.

Myrtoan Sea, the, Μυρτῶον πέλαγος, τό, Strab.

Mys, Μῦς, υός, ὁ, Hdt., etc.

Myscon, Μύσκων, ωνος, ὁ, Thuc.

Mysia, Μῡσία, ας, ἡ, Hdt., etc.; also poet. Μυσίς, ίδος (sc. γῆ), Dion. P.; *the Mysians*, Μῦσοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.; adj., *Mysian*, Μύσιος, α, ον, Pind.; Μυσός, ή, όν, Call.; Μυσιακός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Μυσίς, ίδος, Ap. Rh.

Myson, Μύσων, ωνος, ὁ, Plat.

Mytilene, *vid.* Mitylene.

Myus, Μυοῦς, οῦντος, ἡ, Hdt.; *inhabitant of Myus*, Μυούσιος, ὁ, Id.

N.

Naaman, Ναιμάν, ὁ (indecl.), LXX.; Νεεμάν, ὁ (indecl.), N. T.

Nabal, Νάβαλ, ὁ (indecl.), LXX.

Nabis, Νάβις, ιδος, ὁ, Polyb.

Nabuchodonosor, *vid.* Nebuchadnezzar.

Naiads, *vid.* First Part, p. 369.

Nain, Ναΐν, ἡ (indecl.), N. T.

Namnetes, the, Ναμνῖται, ῶν, οἱ, Strab.; Ναμνῆται, Polyb.

Nanno, Ναννώ, οῦς, ἡ, Anth.

Nantes, Κονδιούϊγκον, ου, τό (Ναννῆτες), Ptol.

Nantuates, the, Ναντουᾶται, ῶν, οἱ, Strab.

Naomi, Νωεμίν, ἡ (indecl.), LXX.

Naparis, the, Νάπαρις, ιος, ὁ, Hdt.

Nape, Νάπη, ης, ἡ, Strab.

Naples, Παρθενόπη, ης, ἡ, Dion. Napoli, P.; Νεάπολις, εως, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Naples, Neapolitan*, Νεαπολίτης, ου, ὁ, Strab.; *Bay of Naples*, Κυμαῖος κόλπος, ὁ, Strab.

Napoli, *vid.* Nauplia.

Naphtali, *vid.* Nephthali.

Nar, the, Νάρ, αρός, ὁ, Strab.

Narbo (mod. *Narbonne*), Νάρβων, ωνος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Narbo*, Ναρβωνίτης, ου, ὁ, Id.; also as adj. with fem. Ναρβωνῖτις, Id.

Narcissus, Νάρκισσος, ου, ὁ, Paus., etc.

Narnia (mod. *Narni*), Ναρνία, ας, ἡ, Steph., Strab.; *inhabitant of Narnia*, Ναρνιάτης, ου, ὁ, Steph.

Naryx or Narycium, Νάρυξ, υκος, ἡ, Ναρύκιον, ου, τό, and Ναρύκη, ης, ἡ, Strab., Diod.

Nasamones, the, Νασαμῶνες, ων, οἱ, Hdt.

Nasica, Νασῑκᾶς, ᾶ, ὁ, Strab.

Nastes, Νάστης, ου, ὁ, Hom.

Nathan, Ναθάν, ὁ (indecl.), N. T.

Nathaniel, Ναθαναήλ, ὁ (indecl.), N. T.

Natiso, the, Νατίσων, ωνος, ὁ, Strab.

Naubolus, Ναύβολος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Naubolus*, Ναυβολίδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Naubolus*, Ναυβόλειος, ον, Lyc.

Naucles, Ναυκλῆς, έους, ὁ, Xen.

Nauclides, Ναυκλείδης, ου, ὁ, Thuc., etc.

Naucrates, Ναυκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.

Naucratis, Ναύκρατις, ιος and εως, ἡ, Hdt.; *inhabitant of Naucratis*, Ναυκρατίτης, ου, ὁ, and fem. -κρατῖτις, ίδος, Steph.; adj., *of* or *belonging to Naucratis*, Ναυκρατῖτικός, ή, όν, Dem.

Naulochus, Ναύλοχος, ου, ὁ, Strab.

Naupactus (mod. *Lepanto*), Ναύπακτος, ου, ἡ, Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Naupactus, Naupactian*, Ναυπάκτιος, α, ον, Æsch.; Ναυπακτικός, ή, όν, Apollod.

Nauphante, Ναυφάντη, ης, ἡ, Ar.

Nauplia (mod. *Napoli di Romania*), Ναυπλία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Nauplia*, Ναυπλιεύς, έως, ὁ, Strab.; adj., *of Nauplia, Nauplian*, Ναύπλιος, α, ον, and Ναυπλίειος, α, ον, Eur.

Nauplius, Ναύπλιος, ου, ὁ, Paus.; *son of Nauplius*, Ναυπλιάδης, ου, ὁ, Ap. Rh.

Nausicaa, Ναυσικάα, ας, ἡ, Hom.

Nausicles, Ναυσικλῆς, έους, ὁ, Dem.

Nausicrates, Ναυσικράτης, ους, ὁ, Dem.

Nausicydes, Ναυσικύδης, ους, ὁ, Ar., Plat.

Nausimache, Ναυσιμάχη, ης, ἡ, Ar.

Nausimachus, Ναυσίμαχος, ου, ὁ, Dem.

Nausinicus, Ναυσίνικος, ου, ὁ, Dem.

Nausiphilus, Ναυσίφιλος, ου, ὁ, Dem.

Nausithous, Ναυσίθοος, ου, ὁ, Hom.

Nauson, Ναύσων, ωνος, ὁ, Ar.

Naustrophus, Ναύστροφος, ου, ὁ, Hdt.

Nauteus, Ναυτεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Navarino (old), Πύλος, ου, ἡ, Hom., etc. *Vid.* Pylos.

Naxos, Νάξος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; *the inhabitants of Naxos*, Νάξιοι, οἱ, Hdt.; adj., *Naxian*, Νάξιος, α, ον, also pecul. fem. Ναξιάς, άδος, Steph.

Nazareth, Ναζαρέθ, or -ρέτ, ἡ (indecl.), N. T.; adj., *of* or *belonging to Nazareth, Nazarene*, Ναζαρηνός, οῦ, and Ναζωραῖος, ου, ὁ, N. T.

Nazianzus, Ναζίανζος, ου, ἡ, Eccl.

Neæra, Νέαιρα, ας, ἡ, Hom., etc.

Neanthes, Νεάνθης, ους, ὁ, Strab., Plut.

Neapolis, Νέα πόλις, gen. Νέας πόλεως, Ion. Νέη πόλις, gen. Νέης πόλιος, ἡ, Hdt., Thuc.; later Νεάπολις, εως, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Neapolis*, Νεαπολίτης, ου, ὁ, Id. *Vid.* also Naples.

Nearchus, Νέαρχος, ου, ὁ, Dem., etc.

Nebuchadnezzar, Ναβοκοδρόσορος, ου, ὁ, Strab.; Ναβουχοδονόσορος, ὁ, Joseph.; Ναβουχοδονόσορ, ὁ (indecl.), LXX.

Necho, Νεκώς, ώ, ὁ, Hdt.

Necropolis, Νεκρόπολις, εως, ἡ, Strab.

Nectanabis, Νεκτάναβις, ιδος and ως, ὁ, Plut.

Neda, the, Νέδα, Ion. Νέδη, also Νεδέη, ης, ἡ, Euphor., Call.

Negropont, Εὔβοια, ας, ἡ, Hom., etc. *Vid.* Eubœa.

Nehemiah, Νεεμίας, α, ὁ, LXX.

Neïon, Mount, Νήϊον, ου, τό, Hom., Strab.

Neïs, Νηΐς, ίδος, ἡ, Apollod.

Neïth, Νηΐθ, ἡ (indecl.), Plat.

Neleus, Νηλεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Neleus*, Νηλείδης, ου, Ep. -ληϊάδης, ao or εω, ὁ, Id.; *daughter of Neleus*, Νηληΐς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.; adj., *of* or *belonging to Neleus, Neleian*, Νηλήϊος, ον, Hom.

Nemausus, Νέμαυσος, ου, ἡ, Strab.; *inhabitants of Nemausus*, Νεμαύσιος and σῖος, ου, ὁ, Steph.

Nemea, Νεμέα, ας, Ion. Νεμέη and -είη, ης, ἡ, Hes., Pind., Thuc.; *from Nemea*, Νεμέηθεν, Call.; adj., *of* or *belonging to Nemea, Nemean*, Νεμεαῖος, α, ον, Pind.; Νεμειαῖος, η, ον, Hes.; Νέμειος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Νεμειάς, άδος, Id.; *temple of Nemean Jove*, Νέμειον, τό, Thuc.; *the Nemean games*, Νέμεια, ων, τά, Pind.

Nemesis, Νέμεσις, εως, ἡ, Hes.; *festival of Nemesis*, Νεμέσεια, τά, Dem.

Neo or **Neon**, Νέων, ωνος, ὁ, Xen.; —(city), ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Neo*, Νεώνιος and Νεωναῖος, ου, ὁ, Steph.

Neobule, Νεοβούλη, ης, ἡ, Anth.

Neo-Cæsarea, Νεοκαισάρεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Neo-Cæsarea*, Νεοκαισαρεύς, έως, ὁ, Steph.

Neocles, Νεοκλῆς, έους, ὁ, Hdt.

Neoclides, Νεοκλείδης, ου, ὁ, Ar.

Neoptolemus, Νεοπτόλεμος, ου, ὁ, Hom., etc.

Nephele, Νεφέλη, ης, ἡ, Apollod.

Nephthali or **Naphtali**, Νεφθαλί or -εί, ὁ (indecl.), LXX.; Νεφθαλείμ, ὁ, N. T.; Νεφθαλῖται, οἱ, Joseph.

Nepos, Νέπως, ωτος, ὁ, Dio C.

Neptune, Ποσειδῶν (cont. from -δάων), ῶνος, ὁ, Hes., etc.; Ποσειδάων, ωνος, ὁ, Hom.; Ion. Ποσειδέων, ωνος, Hdt.; Dor. Ποτειδάν, ᾶνος, Pind., Ar.; Ἐνοσίγαιος, ὁ, Hom.; Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, Id.; Γαιήοχος, ου, ο, Id.; adj., *of* or *relating to Neptune, Neptunian*, Ποσειδώνιος, α, ον, Eur., and -δᾶώνιος, α, ον, Soph.; Dor. -δάνιος, α, ον, Pind.; Ep. Ποσιδήϊος, η, ον, Hom.; *temple of Neptune*, Ποσίδειον, Ep. -δήϊον, ου, τό, Hom., Strab.; Ποσειδώνιον, ου, τό, Thuc.; *festival of Neptune*, Ποσειδώνια, τά, Strab. Epith. ἀγλαοτριαίνης, βαρύδουπος, ἐρίκτυπος, εὐρύστερνος, κυανοχαίτης, ἵππειος, ποντομέδων.

Nereus, Νηρεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *daughter of Nereus, a Nereid*, Νηρεΐς, Ep. and Ion. Νηρηΐς, ίδος, ἡ, Hom., etc.; usu. in pl. αἱ Νηρηΐδες, also Νηρεΐδες, contd. gen. pl. Νηρηΐδων, Eur., Νηρηΐνη, ἡ, Qu. Sm.; adj., *of* or *belonging to Nereus*, Νήρειος, ον, Euphor.

Nericus, Νήρικος, ου, ἡ, Hom.

Neritus, Mount, Νήριτον, ου, τό, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Neritus*, Νηρίτιος, α, ον, Dion. P.

Nero, Νέρων, ωνος, ὁ, Hdn.

Nerva, Νέρβας, α, ὁ, Suid.

Nervii, the, Νερουΐοι, ων, οἱ, Strab.

Nesæë, Νησαίη, ης, ἡ, Hom.

Neso, Νησώ, οῦς, ἡ, Hes.

Nessus, Νέσσος, ου, ὁ, Soph.

Nestor, Νέστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Nestor, Nestorian*, Νεστόριος, η, ον, Hom.; Νεστόρειος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Νεστορίς, ίδος, Ath.; *son of Nestor*, Νεστορίδης, ου, ὁ, Hom. Epith. ἀγανός, λιγὺς ἀγορητής, γέρων, Γερήνιος, δῖος, ἡδυεπής, ἱππηλάτα, ἱππόστα, Νηλήϊος, Νηληϊάδης.

Nestorius, Νεστόριος, ου, ὁ, Suid.

Nestus, the, Νέστος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.

Netherlands, the, (Γαλλία) Βελγική, ἡ, Steph.

New Carthage, *vid.* Carthagena.

New Haven, Νέος Λιμήν, ὁ.

New Jersey, Νέα Καισάρεια, ἡ.

New Orleans, Νέον Γήναβον, or N. Κήναβον, τό.

Newport, Νέος Λιμήν, ὁ.

Newtown, Νεάπολις, εως, ἡ.

New York, Νέον Ἐβόρακον, τό.

Nicæa, Νίκαια, ας, ἡ, Dem., etc.; *an inhabitant of Nicæa*, Νικαιεύς or Νικαεύς, έως, ὁ, Steph.;—(fem. name), Νικαία, ἡ, Strab.

Nicagoras, Νικαγόρας, ου, ὁ, Polyb.

Nicander, Νίκανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Nicanor, Νικάνωρ, ορος, ὁ, Thuc.

Nicarchus, Νίκαρχος, ου, ὁ, Ar., Xen.

Nicarete, Νικαρέτη, ης, ἡ, Dem.

Nicator, Νικάτωρ, ορος, ὁ, Arr.

Nice, Νίκαια, ας, ἡ, Strab. *Vid.* Nicæa.

Nicē (Victory), Νίκη, ης, ἡ, Hes.

Nicephorus, Νικηφόρος, ου, ο, Phot.

Niceratus, Νικήρατος, ου, ὁ, Thuc., Xen.

Nicetas, Νικήτας, ου and α, ὁ, Anth.

Nicholas, Νικόλαος, ου, ὁ. *Vid.* Nicolaus.

Niciades, Νικιάδης, ου, ὁ, Thuc.

Nicias, Νικίας, ου, ὁ, Thuc., etc.; *of* or *belonging to Nicias*, Νικίειος, ον, Theocr.

Nicippe, Νικίππη, ης, ἡ, Call., etc.

Nicippus, Νίκιππος, ου, ὁ, Dem.

Nico (fem. name), Νικώ, οῦς, ἡ, Anth.;—(masc. name), Νίκων, ωνος, ὁ, Thuc., etc.

Nicobule, Νικοβούλη, ης, ἡ, Ath.

Nicobulus, Νικόβουλος, ου, ὁ, Dem.

Nicochares, Νικοχάρης, ους, ὁ, Arist.

Nicocles, Νικοκλῆς, έους, ὁ, Isoc., etc.

Nicocrates, Νικοκράτης, ους, ὁ, Arr.

Nicocreon, Νικοκρέων, οντος, ὁ, Plut.

Nicodemus, Νικόδημος, ου, ὁ, Oratt.

Nicodice, Νικοδίκη, ης, ἡ, Ar.

Nicodicus, Νικόδικος, ου, ὁ, Anth.

Nicodorus, Νικόδωρος, ου, ὁ, Æl.

Nicodromus, Νικόδρομος, ου, ὁ, Hdt.

Nicolaus, Νικόλαος, ου, ὁ, Ion. Νικόλεως, ω, and Dor. Νικόλας, α, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

Nicolochus, Νικόλοχος, ου, ὁ, Xen.

Nicomache, Νικομάχη, ης, ἡ, Anth.

Nicomachus, Νικόμαχος, ου, ὁ, Dem., etc.; adj., *of* or *pertaining to Nicomachus, Nicomachean*, Νικομάχειος, ον, Arist.

Nicomedes, Νικομήδης, ους, ὁ, Thuc., etc.

Nicomedia, Νικομήδεια, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Nicomedia*, Νικομηδεῖς, έων, οἱ, Hdn.

Niconoë, Νικονόη, ης, ἡ, Anth.

Nicophanes, Νικοφάνης, ους, ὁ, Polyb.

Nicophemus, Νικόφημος, ου, ὁ, Oratt.

Nicophon, Νικοφῶν, ῶντος, ὁ, Anth.

Nicopolis, Νικόπολις, εως, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Nicopolis*, Νικοπολίτης, ου, ὁ, Steph.

Nicostrate, Νικοστράτη, ης, ἡ, Strab.

Nicostratus, Νικόστρατος, ου, ὁ, Thuc., Dem., etc.

Nicoteles, Νικοτέλης, ους, ὁ, Anth.

Nicylla, Νίκυλλα, ης, ἡ, Anth.

Niger, Νίγρος, ου, ὁ, Hdn.; Νίγερ, ὁ (indecl.), N. T.

Nigrinus, Νιγρῖνος, ου, ὁ, Luc.

NILE, THE, Αἴγυπτος, ου, ὁ, Hom.; Νεῖλος, ου, ὁ, Hes., Hdt., etc.; Ὠκεάνης, ὁ, Diod.; *a dweller on the Nile*, Νειλώτης, ου, ὁ, fem. Νειλῶτις, ιδος, Æsch.; adj., *of* or *belonging to the Nile*, Νειλαῖος, α, ον, Anth.; Νειλαεύς, έως, Id.; Νειλῷος, α, ον, Luc.; pecul. fem. Νειλωΐς, ίδος, Anth.

NIMROD, Νεβρώδ, ὁ (indecl.), LXX.

NINEVEH, Νῖνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; Νινευΐ, ἡ (indecl.), LXX.; *an inhabitant of Nineveh*, Νίνιος, ου, ὁ, Hdt.; Νινευίτης, ου, ὁ, N. T. [ῑ́ in Phoc.]

NINUS, Νῖνος, ου, ὁ, Hdt.

NIOBE, Νιόβη, ης, ἡ, Hom., etc.

NIPHATES, MOUNT, Νιφάτης, ου, ὁ, Strab.

NIREUS, Νιρεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

NISA, Νῖσα (or Νίσσα), ης, ἡ, Hom.

NISÆA, Νίσαια, ας, ἡ, Hellan.; adj., *of* or *belonging to Nisæa, Nisæan*, Νισαῖος, α, ον, Hdt., etc.

NISIBIS, Νίσιβις, ιος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Nisibis*, Νισιβηνός, οῦ, ὁ, Luc.

NISMES, Νέμαυσος, ου, ἡ, Ptol.

NISUS, Νῖσος, ου, ὁ, Pind., etc.

NISYRUS, Νίσῡρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *inhabitants of Nisyrus*, Νισύριοι, οἱ, Hdt.; fem. adj. Νισυρῖτις, ιδος, Anth.

NITOCRIS, Νίτωκρις, ιος, ἡ, Hdt.

NOAH, Νῶε, ὁ (indecl.), LXX.

NOBILIUS, Νόβλιος, ου, ὁ, Inscr.

NOËMON, Νοήμων, ονος, ὁ, Hom.

NOLA, Νῶλα (also Νώλη), ης, ἡ, **Polyb.**; *an inhabitant of Nola*, Νωλᾶνός, ὁ, Id.

NOMENTUM, Νώμεντον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Nomentum*, Νωμεντᾶνός, ή, όν, Id.

NOMION, Νομίων, ονος, ὁ, Hom.

NOMIUS, Νόμιος, ου, ὁ, Alciph.

NONACRIS, Νώνακρις, ιος, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Nonacris*, Νωνακρι-εύς, έως, ὁ, Steph.;—(female), Paus.; *daughter of Nonacris*, Νωνακρίνη, ἡ, Suid.

NONNUS, Νόννος, ου, ὁ, Anth.

NORA, Νῶρα, ων, τά, Strab.

NORBANUS, Νωρβᾶνός, οῦ, ὁ, Dio C.

NORICUM, Νωρικόν, οῦ, τό, Ptol.; *the Norici*, Νωρικοί, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *Norican*, Νωρίκιος, α, ον, Dion. P.

NOSSIS, Νοσσίς, ίδος, ἡ, Anth.

NOTHARCHUS, Νόθαρχος, ου, ὁ, Dem.

NOTIUM, Νότιον, ου, τό, Hdt., Thuc.; *an inhabitant of Notium*, Νοτιεύς, έως, ὁ, Arist.

NUBIANS, THE, Νοῦβαι, ῶν, οἱ, Strab., also Νουβαῖοι, οἱ, Steph.

NUCERIA, Νουκερία, ας, ἡ, Strab.; *inhabitants of Nuceria*, Νουκερῖνοι, οἱ, Polyb.

NUMA, Νουμᾶς, ᾶ, ὁ, also Νομᾶς, Plut.

NUMANTIA, Νομαντία, ας, ἡ, Strab.; *the Numantines*, Νομαντῖνοι, οἱ, Id.

NUMENIUS, Νουμήνιος, ου, ὁ, Ath.

NUMIDIA, Νομαδική, ῆς, ἡ, Polyb.; Νουμιδία, ας, ἡ, Ptol.; *the Numidians*, Νομάδες, οἱ, Polyb.; adj., *Numidian*, Νομαδικός, ή, όν, and Νομᾶς, άδος, Id.; Νουμιδικός, ή, όν, Ptol.

NUMITOR, Νομήτωρ, ορος, ὁ, Plut., and Νουμήτωρ, ὁ, Strab.

NURSIA. Νουρσία, ας, ἡ, Ptol.

NYCTEUS, Νυκτεύς, έως, ὁ, Paus.; *daughter of Nycteus*, Νυκτηΐς, ίδος, ἡ, Apollod.

NYCTIMUS, Νύκτιμος, ου, ὁ, Paus.

NYMPHÆA, Νυμφαίη, ης, ἡ, Ap. Rh.

NYMPHÆUM, Νύμφαιον, ου, τό, Strab.

NYMPHIS, Νύμφις, ιδος, ὁ, Ath.

NYMPHODORUS, Νυμφόδωρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

NYMPHS, Νύμφαι, ῶν, αἱ, Hom., Hes., etc.; *Nymphs of the fountains*, Ναΐαδες and Νᾶΐδες, αἱ, Hom., etc.; *Nymphs of the lakes*, Λιμνάδες, αἱ, Theoc.; *Nymphs of the groves*, Ἀλσηΐδες, αἱ, Ap. Rh.; *Mountain-nymphs*, Ὀρειάδες, αἱ, Bion; *Meadow-nymphs*, Λειμωνιάδες, αἱ, Soph.; *River-nymphs*, Ποταμηΐδες, αἱ, Nonn.; *Nymphs of the valleys*, Ναπαῖαι, αἱ, Auth.?; *Wood-nymphs* or *Tree-nymphs*, Δρυάδες or Ἁμαδρυάδες, αἱ, Plut., Ath.; *Sea-nymphs*, Νηρεΐδες or Νηρηΐδες, αἱ, Hom., etc.; *Ocean-nymphs*, Ὠκεανΐδες, αἱ, Pind.; Ὠκεανῖναι, αἱ, Hes.

NYSA, MOUNT, Νῦσα, ης, ἡ, Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Nysa, Nysæan*, Νυσαῖος, α, ον, Strab.; poet. Νυσήϊος, η, ον, Ar.; Νῦσιος, α, ον, h., Soph.; pecul. fem. Νυσαΐς, ίδος, Id.

NYSIA, Νυσία, ας, ἡ, Phot.

NYSSA, Νύσσα, ης, ἡ, Plut.

O.

OANIS, THE, Ὤανις, ιος, ὁ, Pind.

OARIZUS, Ὠάριζος, ου, ὁ, Hdt.

OARUS, THE, Ὤαρος, ου, ὁ, Hdt.

OASIS, Ὄασις, ιος, ἡ, Hdt.; Αὔασις, εως, ἡ, Strab.

OBADIAH, Ὀβδιού, ὁ (indecl.), LXX.

OBED, Ὠβήδ, ὁ (indecl.), N. T.

OCALEA, Ὠκαλέα, ας (Ep. η, ης), ἡ, Hom., also pl. Ὠκαλέαι, αἱ, Strab., and Ὠκάλεια, ἡ, Apollod.

OCEANUS, Ὠκεανός, οῦ, ὁ, Hom.; adj. Ὠκεάνειος, ον, Schol. Epith. ἀκαλαρρείτης, ἀψόρροος, βαθυρρόος, βαθυδίνης, ταυρόκρανος. *Vid.* p. 382.

OCELLUS, Ὠκελλος, ου, ὁ, Xen.; Ὀκέλλος, ὁ, Luc.

OCHUS, Ὦχος, ου, ὁ, Æl.

OCRICULUM, Ὄκρικλοι, ων, οἱ, Strab.

OCTAVIA, Ὀκτᾰβία, ας, ἡ, Paus.

OCTAVIANUS, Ὀκταβιᾱνός, οῦ, ὁ, Plut.

OCTAVIUS, Ὀκτάβιος, ου, ὁ, Plut.

OCYALUS, Ὠκύᾰλος, ου, ὁ, Hom.

OCYLLUS, Ὠκυλλος, ου, ὁ, Xen.

OCYPETE, Ὠκυπέτη, ης, ἡ, Hes.

OCYROË, Ὠκυρόη, ης, ἡ, Hes.

OCYTUS, Ὤκυτος, ου, ὁ, Thuc.

ODER, THE, Οὐίαδος, ου, ὁ, Ptol.

ODESSA, Ἰσιακῶν λιμήν, ὁ, Arr.

ODESSUS, Ὀδησσός, οῦ, ἡ, Strab.

ODEUM, THE, Ὠιδεῖον, ου, τό, Ar.

ODIUS, Ὀδίος, ου, ὁ, Hom.

ODOACER, Ὀδόακρος, ου, ὁ, Phot.

ODOMANTI, THE, Ὀδόμαντοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; Ὀδόμαντες, οἱ, Suid.; *the country of the Odomanti*, Ὀδομαντική, ἡ, Polyb.

ODRYSÆ, THE, Ὀδρύσαι, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; in sing. Ὀδρύσης, ου, Thuc.; fem. adj. Ὀδρυσιάς, άδος, Paus.

ODYSSEUS, *vid.* ULYSSES.

ODYSSEY, THE, Ὀδύσσεια, ας, ἡ (sc. ποίησις), Strab., Anth.; adj., *of* or *relating to the Odyssey*, Ὀδυσσειακός, ή, όν, Schol.

ŒA, Οἴη, ης, ἡ, Hdt.; Οἶα, ἡ, Ptol.

ŒAGRUS, Οἴαγρος, ου, ὁ, Ar.; *daughter of Œagrus, Œagrian*, Οἰαγρίς, ίδος, ἡ, Mosch.

ŒANTHE, Οἰάνθεια, ας, ἡ, Hellan.; Οἰάνθη, ης, ἡ, Steph.; *the Œanthians*, Οἰανθεῖς, έων, οἱ, Thuc.

ŒAX, Οἴαξ, ᾶκος, ὁ, Eur.

ŒBALUS, Οἴβαλος, ου, ὁ, Paus., etc.

ŒBARES, Οἰβάρης, ους, ὁ, Hdt., etc.

ŒBOTAS, Οἰβώτας, ου, ὁ, Paus.

ŒCHALIA, Οἰχαλία, ας, ἡ, Soph., etc.; *from Œchalia*, Οἰχαλίηθεν, Hom.; *an Œchalian*, Οἰχαλιεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; Οἰχαλιώτης, ου, ὁ, fem. Οἰχαλίς, ίδος, Steph.

ŒDIPUS, Οἰδίπους, ποδος, acc. ποδα and πουν, voc. πους and που, ὁ, Tragg.; Οἰδίπος, ου, ὁ, Alc., Æsch.; Οἰδιπόδης, ου Ep. ᾱο, Ion. εω, Dor. ᾶ, ὁ, Hom., Hdt., Pind.

ŒNANTHE, Οἰνάνθη, ης, ἡ, Dem.

ŒNEON, Οἰνεών, ῶνος, ὁ, Thuc.

ŒNEUS, Οἰνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son of Œneus*, Οἰνείδης, ου, ὁ, Hom.; *descendants of Œneus*, Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, Pind.; fem. adj. Οἰνηΐς, ίδος (sc. φυλή), Dem.

ŒNIADÆ, Οἰνιάδαι, ῶν, οἱ, Soph.; *inhabitants of Œniadæ*, Οἰνιάδαι, οἱ, Thuc.

ŒNOË, Οἰνόη, ης, ἡ, Hdt., etc.

ŒNOMAÜS, Οἰνόμαος, ου, ὁ, Hom., etc.

ŒNŌNE, Οἰνώνη, ης, ἡ, Pind., etc.

ŒNOPHYTA, Οἰνόφυτα, ων, τά, Thuc.

ŒNOPIA, Οἰνοπία, ας, ἡ, Pind.

ŒNOPIDES, Οἰνοπίδης, ου, ὁ, Æl.

ŒNOPION, Οἰνοπίων, ωνος, ὁ, Ap. Rh., etc.; *son of Œnopion*, Οἰνοπίδης, ου, ὁ, Hom.

ŒNOPS, Οἶνοψ, οπος, ὁ, Hom.

ŒNOTRIA, Οἰνωτρία, ας, ἡ, Hdt.; *the Œnotrians*, Οἰνωτροί, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *Œnotrian*, Οἰνωτρικός, ή, όν, Id.

ŒNOTRUS, Οἶνωτρος, ου, ὁ, Paus.

ŒNUSSÆ, THE (islands), Οἰνοῦσσαι, ῶν, αἱ, Hdt., etc.; adj., *of the Œnussæ, Œnussian*, Οἰνούσσιος and -αῖος, α, ον, Steph.

ŒOBAZUS, Οἰόβαζος, ου, ὁ, Hdt.

ŒOLYCUS, Οἰόλυκος, ου, ὁ, Hdt.

ŒONUS, Οἰωνός, οῦ, ὁ, Pind., etc.

OËROË, Ὠερόη, ης, ἡ, Hdt.

ŒSYME, Οἰσύμη, ης, ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Œsyme*, Οἰσυμαῖος, ου, ὁ, Ath.

ŒTA (mod. *Katavothra*), Οἴτη, ης, ἡ, Strab.; adj., *Œtean*, Οἰταῖος, α, ον, Soph.; *the Œteans*, Οἰταῖοι, οἱ, Strab.

ŒTYLUS, Οἴτυλος, ου, ὁ, Hom.

OFANTO, *vid.* AUFIDUS.

OGYGES or OGYGUS, Ὤγυγος, ου, ὁ, Paus., etc.; Ὠγύγης, ὁ, Euseb.; adj., *of* or *relating to Ogyges, Ogygian*, Ὠγύγιος, α, ον, Ap. Rh.

OGYGIA, Ὠγυγία, ας, ἡ, Hom.

OÏCLES, Ὀϊκλέης, cont. -κλῆς (Ep. -κλείης), έους (έος Pind.), ὁ, acc. -κλῆα, Hom., etc.; *son of Oïcles*, Ὀϊκλείδης (Dor. Οἰκλείδας, Pind.), ου, ὁ, Æsch.

OÏLEUS, Ὀϊλεύς, έως Ep. ῆος, ὁ

Hom.; *son of Oïleus*, **Ὀϊλιάδης**, ου, ὁ, Hom. [ῑ]

Olbia, **Ὀλβία**, ας, ἡ, or **Ὀλβιόπολις**, εως, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Olbia*, **Ὀλβιοπολῖται**, ῶν, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Olbia*, **Ὀλβιανός**, ἡ, όν, and **Ὀλβιακός**, ἡ, όν, Steph.

Olen, **Ὠλήν**, ῆνος, ὁ, Hdt.

Olenian Rock, the, **Ὠλενία**, ας, ἡ, **πέτρα**, Hom.

Olenus, **Ὦλενος**, ου, ἡ, Hom., etc.; ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Olenus, Olenian*, **Ὠλένιος**, α, ον, Anth.

Oliatus, **Ὀλίατος**, ου, ὁ, Hdt.

Oligæthidæ, the, **Ὀλιγαιθίδαι**, ῶν, οἱ, Pind.

Olisippo, **Ὀλισσείπων**, Ptol.

Olives, Mount of, **Τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν**, N. T.

Olizon, **Ὀλιζών**, ῶνος, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Olizon*, **Ὀλιζώνιος**, Steph.

Olmëus, the, **Ὀλμειός**, οῦ, ὁ, Hes.

Olontheus, **Ὀλονθεύς**, έως, ὁ, Xen.

Oloösson, **Ὀλοσσών**, όνος, ἡ, Hom.

Olophyxus, **Ὀλόφυξος**, ου, ἡ, Hdt.; *its inhabitants*, **Ὀλοφύξιοι**, οἱ, Ar.

Olorus, **Ὄλορος**, ου, ὁ, Hdt.

Olpæ, **Ὅλπαι**, ῶν, αἱ, and **Ὀλπή**, ῆς, ἡ, Thuc.; *the Olpeans*, **Ὀλπαῖοι**, ων, οἱ, Thuc.

Olpis, **Ὄλπις**, ιος, ὁ, Theoc.; **Ὦλπις**, ὁ, Anth.

Olūrus, **Ὄλουρος**, ου, ὁ, Xen.

Olympia, **Ὀλυμπία**, ας, ἡ, Pind.; *at Olympia*, **Ὀλυμπίᾶσι**, Thuc.; *to Olympia*, **Ὀλυμπίαζε**, Andoc.; *from Olympia*, **Ὀλυμπίᾶθεν**, Steph.; adj., *of* or *celebrated at Olympia, Olympian*, **Ὀλυμπιακός**, ἡ, όν, Thuc.; **Ὀλυμπικός**, ἡ, όν, Ar.; pecul. fem. **Ὀλυμπιάς**, άδος, ἡ, Pind.; *the Olympic games*, **Ὀλυμπιακὸς ἀγών**, ὁ, Thuc.; **Ὀλύμπια**, τά, and **Ὀλυμπιάς**, άδος, ἡ, Pind.

Olympias, **Ὀλυμπιάς**, άδος, ἡ, Arr. *Vid.* First Part, p. 384.

Olympichus, **Ὀλύμπιχος**, ου, ὁ, Dem.

Olympiodōrus, **Ὀλυμπιόδωρος**, ου, ὁ, Hdt.

Olympus, Mount, **Ὄλυμπος**, Ep. and Ion. Οὔλ., ου, ὁ, Hom.; *to Olympus*, **Οὔλυμπόνδε**, Id.; adj., *of* or *belonging to Olympus, Olympian*, **Ὀλύμπιος**, ον, Hom.; **Ὀλυμπικός**, ἡ, όν, Hdt.; *temple of Olympian Jove*, **Ὀλυμπιεῖον**, τό, Paus., etc.; **Ὀλύμπιον**, τό, Plat.

Olynthus, **Ὄλυνθος**, ου, ἡ, Hdt.; adj., *Olynthian*, **Ὀλύνθιος**, α, ον, Thuc.; **Ὀλυνθιακός**, ἡ, όν, Dem.

Omares, **Ὠμάρης**, ους, ὁ, Arr.

Omphāle, **Ὀμφάλη**, ης, ἡ, Soph.

Omphalion, **Ὀμφαλίων**, ωνος, ὁ, Paus.

Onatas, **Ὀνᾶτᾶς**, ᾶ (Dor. = **Ὀνήτης**), ὁ, Paus.

Onchestus, **Ὀγχηστός**, οῦ, ὁ, Hom.; adj., *Onchestian*, **Ὀγχήστιος**, α, ον, Pind.

Onesicritus, **Ὀνησίκριτος**, ου, ὁ, Arr.

Onesilus, **Ὀνήσιλος**, ου, ὁ, Hdt.

Onesimus, **Ὀνήσῑμος**, ου, ὁ, Anth., N. T.

Onesiphorus, **Ὀνησίφορος**, ου, ὁ, N. T.

Onetes, **Ὀνήτης**, ου, ὁ, Hdt.

Onētor, **Ὀνήτωρ**, ορος, ὁ, Hom.

Onetorides, **Ὀνητορίδης**, ου, ὁ, Thuc.

Oneum, Mount, **Ὄνειον ὄρος**, τό, Thuc., also in pl. **Ὄνεια ὄρη**, τά, Strab.

Onomacles, **Ὀνομακλῆς**, έους, ὁ, Thuc., Xen.

Onomacritus, **Ὀνομάκριτος**, ου, ὁ, Hdt.

Onomantius, **Ὀνομάντιος**, ου, ὁ, Xen.

Onomarchus, **Ὀνόμαρχος**, ου, ὁ, Dem.

Onomastus, **Ὀνόμαστος**, ου, ὁ, Hdt.

Onosander, **Ὀνόσανδρος**, ου, ὁ, Suid.

Onuphitic Nome, the, **Ὀνουφίτης νομός**, ὁ, Hdt.

Opheltes, **Ὀφέλτης**, ου, ὁ, Paus., etc.

Opheltius, **Ὀφέλτιος**, ου, ὁ, Hom.

Ophies or **Ophiones, the**, **Ὀφιεῖς** or **Ὀφιονεῖς**, έων, οἱ, Thuc.

Ophion, **Ὀφίων**, ωνος, ὁ, Ap. Rh.

Ophir, **Σωφίρ** or **Σουφίρ**, LXX.

Ophrynēum, **Ὀφρύνειον** (or **-ιον**, Xen.), ου, τό, Hdt.; adj., *Ophrynean*, **Ὀφρύνειος**, α, ου, Lyc.

Opici, the, **Ὀπικοί**, ῶν, **οἱ**, Thuc.; adj., *Opican*, **Ὀπικός**, ἡ, όν, Anth.

Opis, **Ὦπις**, ιδος, ἡ, Xen.

Opōra, **Ὀπώρα**, ας, ἡ, Ar.

Oppian, **Ὀππιᾱνός**, οῦ, ὁ, Suid.

Ops, **Ὦψ**, **Ὠπός**, ὁ, Hom.

Opus, **Ὀπόεις** contd. **Ὀποῦς**, όεντος contd. οῦντος, ὁ, Pind.; *the inhabitants of Opus*, **Ὀπούντιοι**, οἱ, Strab.; adj., *Opuntian*, **Ὀπούντιος**, α, ον, Id.

Orange, *vid.* Arausio.

Orbēlus, Mount, **Ὄρβηλος**, ου, ὁ, Hdt.

Orchomenus, **Ὀρχομενός**, οῦ, ὁ, Thuc.; also ἡ; adj., *Orchomenian*, **Ὀρχομένιος**, α, ον, Strab.; *the territory of Orchomenus*, **Ὀρχομενία**, ας, ἡ, Id.

Orcus, **Ἄιδης**, ου, ὁ, Tragg.

Ordessus, the, **Ὀρδησσός**, οῦ, ὁ, Hdt.

Oreads, the, *vid.* Nymphs.

Oresbius, **Ὀρέσβιος**, ου, ὁ, Hom.

Orestæ, the, **Ὀρέσται**, ῶν, οἱ, Thuc.; *the territory of the Orestæ*, **Ὀρεστιάς**, άδος, ἡ, Strab., and **Ὀρεστίς**, ίδος, ἡ, Arr.; adj., *Orestian*, **Ὀρεστικός**, ἡ, όν, Id.

Orestes, **Ὀρέστης**, ου Ep. αο, ὁ, Hom., etc.; *temple of Orestes*, **Ὀρέστειον**, ου, τό, Luc.

Oresteum, **Ὀρέστειον**, ου, τό, Hdt., Eur.

Orĕus, **Ὠρεός**, οῦ, ὁ and ἡ, Xen.; *the inhabitants of Oreus*, **Ὠρεῖται**, ῶν, οἱ, Id.; *the territory of Oreus*, **Ὠρία** ας, ἡ, Strab.

Orges, **Ὄργης**, εος, ὁ, Hdt.

Orgetorix, **Ὀρκέτοριξ**, ιγος, ὁ, Dio C.

Oribasius, **Ὀριβάσιος**, ου, ὁ, Anth.

Oricum, **Ὠρικόν**, οῦ, τό, Strab.; **Ὤρικος**, ου, ὁ, Steph.; also **Ὠρικος λιμήν**, Hdt.; adj., *of Oricum*, **Ὠρίκιος**, α, ον, Nic.

Oricus, **Ὄρικος**, ου, ὁ, Hdt.

Origen, **Ὠριγένης**, ους, ὁ, Anth.

Orīon, **Ὠρίων**, ωνος, ὁ, Hom., etc.; poet. also **Ὠαρίων**, ὁ, Pind.

Orīthyia, **Ὠρείθυια**, ας, ἡ, Hom., Hdt., etc.

Orleans, **Γήναβον**, ου, τό, Strab.; **Κήναβον**, τό, Ptol.

Ormenium, **Ὀρμένιον**, ου, τό, Hom.

Ormenus, **Ὄρμενος**, ου, ὁ, Hom.; *son of Ormenus*, **Ὀρμενίδης**, ου, ὁ, Id.

Ormuzd, *vid.* Oromazes.

Ornææ, **Ὀρνεαί**, poet. **Ὀρνειαί**, ῶν, αἱ, Hom., etc.; *the inhabitants of Ornææ*, **Ὀρνεᾶται**, ῶν, οἱ, Hdt.

Orneus, **Ὀρνεύς**, έως, ὁ, Paus.

Ornytion, **Ὀρνυτίων**, ωνος, ὁ, Paus.

Ornytus, **Ὄρνῡτος**, ου, ὁ, Ap. Rh.; *son of Ornytus*, **Ὀρνυτίδης**, ου, ὁ, Id.

Orobiæ, **Ὀροβίαι**, ῶν, αἱ, Thuc.

Orobius, **Ὀρόβιος**, ου, ὁ, Ath.

Orodes, **Ὀρώδης**, ου, ὁ, Strab.

Orœdus, **Ὄροιδος**, ου, ὁ, Thuc.

Orœtes, **Ὀροίτης**, ου, ὁ, Hdt.

Oromazes (Ormuzd), **Ὠρομάζης**, ου, ὁ, Plat.

Oromedon, **Ὠρομέδων**, οντος, ὁ, Hdt.

Orondates, **Ὀρονδάτης**, ου, ὁ, Suid.

Orontes, **Ὀρόντης** and **Ὀρόντας**, ου and α, ὁ, Xen., Dem., etc.

Orōpus, **Ὠρωπός**, οῦ, ὁ, Hdt.; *the inhabitants of Oropus*, **Ὠρώπιοι**, οἱ, Steph.; *the territory of Oropus*, **Ὠρωπία**, ας, ἡ, Thuc.

Orpheus, **Ὀρφεύς**, έως, ὁ, Æsch.; adj., *of* or *belonging to Orpheus, Orphic*, **Ὄρφειος**, α, ον, Plat.; **Ὀρφικός**, ἡ, όν, Apollod.

Orseas, **Ὀρσέας**, ου and α, ὁ, Pind.

Orsilochus, **Ὀρσίλοχος**, ου, ὁ, Hom., etc.

Orsiphantus, **Ὀρσίφαντος**, ου, ὁ, Hdt.

Orsippus, **Ὄρσιππος**, ου, ὁ, Xen.

Orthagoras, **Ὀρθαγόρας**, ου, ὁ, Plat.

Orthe, **Ὄρθη**, ης, ἡ, Hom.

Orthobulus, **Ὀρθόβουλος**, ου, ὁ, Lys.

Orthrus, **Ὄρθρος**, ου, ὁ, Hes.

Ortygia, **Ὀρτυγία**, ας, ἡ, Hom., Pind., etc.

Orus, **Ὦρος**, ου, ὁ, Hom., Hdt., etc.

Osci, the, **Ὄσκοι**, ων, οἱ, Strab.

Oscius, the, **Ὄσκιος**, ου, ὁ, Thuc.

Osīris, **Ὄσῖρις**, ιδος, ὁ, Hdt.

Osismii, **Ὀσίσμιοι**, ων, οἱ, Strab.

Osrhoëne, **Ὀσροηνή**, ῆς, ἡ, Steph.

Osroës, **Ὀσρόης**, ου, ὁ, Dio C.

Ossa, Mount, **Ὄσσα**, ης, ἡ, Hom.; adj., *of* or *relating to Ossa, Ossean*, **Ὀσσαῖος** and **-εῖος**, α, ον, Call.

Ostia, **Ὦστία**, ας, ἡ, Diod., and **Ὤστια**, ων, τά, Steph.; *an inhabitant of Ostia*, **Ὠστιάτης** and **Ὤστιος**, ου, ὁ, Id.

Otanes, **Ὀτάνης**, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Otaspes, **Ὀτάσπης**, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Otho, **Ὄθων**, ωνος, ὁ, Dio C.

Othryades, **Ὀθρυάδης**, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Othryoneus, **Ὀθρυονεύς**, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Othrys, Mount, **Ὄθρυς**, υος, ἡ, Hes., Hdt., etc.

Otrere, **Ὀτρήρη**, ης, ἡ, Ap. Rh.

Otreus, **Ὀτρεύς**, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Otryne, **Ὀτρύνη**, ης, ἡ (or **Ὀτρυνεῖς**, έων, οἱ), Dem.; *one of* (the deme) *Otryne*, **Ὀτρυνεύς**, έως, ὁ, Id.; adj., *Otrynian*, **Ὀτρυνικός**, ἡ, όν, Antiphon.

Otrynteus, **Ὀτρυντεύς**, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Otrynteus*, **Ὀτρυντείδης**, ου, ὁ, Hom.

Otus, **Ὦτος**, ου, ὁ, Hom., Pind.

Otys, **Ὄτυς**, υος, ὁ, Xen.

Oxus, the, **Ὦξος**, ου, ὁ, Arr., Strab.

Oxyartes, **Ὀξυάρτης**, ου, ὁ, Arr.

Oxycanus, **Ὀξυκανός**, οῦ, ὁ, Arr.

Oxylus, **Ὄξυλος**, ου, ὁ, Arist., etc.

Oxyporus, **Ὀξύπορος**, ου, ὁ, Apollod.

Ozias, **Ὀζίας**, ου, ὁ, LXX.

Ozolæ, the (Locri), **Ὀζόλαι**, ῶν, οἱ, Strab. *Vid.* Locri.

P.

Pacate, Πακάτη, ης, ἡ, Luc.

Paches, Πάχης, ητος, ὁ, Thuc.

Pachynus (mod. *Cape Passaro*), Πάχυνος, ου, ὁ and ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pachynus*, Παχύνιος, α, ον, Anth.; Παχυνικός, ή, όν, Ath. [also ῠ in Dion. P.]

Pacorus, Πάκορος, ου, ὁ, Strab.

Pactolus, Πακτωλός, οῦ, ὁ, Hdt., Soph.; adj., *of* or *belonging to the Pactolus*, Πακτώλιος, α, ον, Lyc.; pecul. fem. Πακτωλίς, ίδος, Nonn.

Pactyes, Πακτύης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., Paus.

Padua, *vid.* Patavium.

Padus (mod. *Po*), Πάδος, ου, ὁ, Polyb.

Pæan, *vid.* Apollo.

Pæania, Παιανία, ας, ἡ, Harpoc.; Παιανιεὺς δῆμος, ὁ, Hdt.; *of* (the deme) *Pæania*, Παιανιεύς, έως, ὁ, Dem...

Pædaritus, Παιδάριτος, ου, ὁ, or Πεδάριτος, Thuc.

Pæon, Παιών, ῶνος, Ep. Παιήων, ονος, ὁ, Hom.; also Παίων, ονος, ὁ, Paus.; *son of Pæon*, Παιονίδης, ου, ὁ, Id.

Pæonia, Παιονία, ας, ἡ, Hom., etc.; *the Pæonians*, Παίονες, ων, οἱ, Id.; adj., *Pæonian*, Παιονικός, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Παιονίς, ίδος, Id.

Pæstum, Παῖστος, ου, ἡ, Strab.; earlier Ποσειδωνία, ας, ἡ, Id.; adj., *of* or *belonging to Pæstum*, Παιστᾶνός, ή, όν, Id.; *gulf of Pæstum* (mod. *Gulf of Salerno*), Παιστᾶνὸς κόλπος, ὁ, Id.; Ποσειδωνιᾶτης κόλπος, ὁ, Id.

Pæsus, Παισός, οῦ, ἡ, Hom., Hdt.; *an inhabitant of Pæsus*, Παισηνός, ὁ, Strab.

Pæti, the, Παῖτοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to the Pæti*, Παιτικός, ή, όν, Arr.

Pætus, Παῖτος, ου, ὁ, Dio C.

Pagasæ, Πάγασαί, ῶν, αἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Pagasæ*, Παγᾱσαῖος, α, ον, poet. -ῆϊος, Hes., Ap. Rh.; pecul. fem. Παγασηΐς, ίδος, Id.; *Gulf of Pagasæ*, Παγασαῖος, Παγασίτης, or Παγασητικὸς κόλπος, ὁ, Dem., Strab.

Pagondas, Παγώνδας, ου, ὁ, Thuc., Xen.

Palæmon, Παλαίμων, ονος, ὁ, Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Palæmon*, Παλαιμόνιος, α, ον, Inscr.

Palæphatus, Παλαίφατος, ου, ὁ, Suid.

Palamedes, Παλαμήδης, ους, ὁ, Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Palamedes*, Παλαμηδικός, ή, όν, Ar.

Palatine Hill, the, Παλάτιον, ου, τό, Strab.; Παλλάντιον, ου, τό, Paus.; Παλλάντιος λόφος, ὁ, Æl.

Pale or Pales, Παλεῖς, έων, οἱ, Strab.; Παλοῦς, οῦντος, ὁ, Polyb.; Πάλη, ης, ἡ, Schol.; *inhabitants of Pale*, Παλεῖς, έων, οἱ, Hdt., etc.

Palermo, *vid.* Panormus.

Palestine, Παλαιστίνη, ης, ἡ, Hdt., etc.; also ἡ Παλαιστίνη Συρίη, Hdt.; *the inhabitants of Palestine*, Παλαιστῖνοι, ων, and -τηνοί, ῶν, οἱ, Joseph.

Palici, the, Παλῖκοί, ῶν, οἱ, Æsch.

Palinurus, Παλίνουρος, ου, ὁ, Strab.

Palladium, Παλλάδιον, ου, τό, Hdt.

Palladius, Παλλάδιος, ου, ὁ, Suid.

Pallantium, Παλλάντιον, ου, τό, Hes., Paus.; *the inhabitants of Pallantium*, Παλλαντιεῖς, έων, οἱ, Paus.; adj., *of* or *belonging to Pallantium*, Παλλαντικός, ή, όν, Paus.

Pallas, Πάλλας, αντος, ὁ, h., Hes., etc.; *son* or *descendant of Pallas*, Παλλαντίδης, ου, ὁ, esp. in pl., Eur.;—(the goddess), *vid.* Minerva.

Pallene, Παλλήνη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Pallene*, Παλλήναιος and Παλληνιος, α, ον, Ap. Rh., Lyc.; *of* (the deme) *Pallene*, Παλληνεύς, έως, ὁ, pecul. fem. Παλληνίς, ίδος, Hdt.

Palma, Πάλμα, ης, ἡ, Strab.

Palmyra, Πάλμῦρα, ας, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Palmyra*, Παλμυρηνός, οῦ, ὁ, Id.

Palmys, Πάλμυς, υος, ὁ, Hom.

Pamillus, Πάμιλλος, ου, ὁ, Thuc.

Pamisus, the, Πάμῐσος, ου, ὁ, Hdt., Strab.

Pammenes, Παμμένης, ους, ὁ, Dem.

Pammon, Πάμμων, ωνος, ὁ, Hom.

Pamphile, Παμφίλη, ης, ἡ, Ath.

Pamphilus, Πάμφιλος, ου, ὁ, Xen., Ar.

Pamphos, Πάμφως, ω, ὁ, Paus.

Pamphylia, Παμφῠλία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *the Pamphylians*, Πάμφῠλοι, ων, οἱ, Æsch.; Παμφύλιοι, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pamphylia*, *Pamphylian*, Παμφυλιακός and Παμφυλικός, ή, όν, Plut.; Παμφύλιος, α, ον, Strab.; pecul. fem. Παμφυλίς, ίδος, Dion. P.

Pamphylus, Πάμφῠλος, ου, ὁ, Pind.

Pan, Πάν, ᾶνός, ὁ, h., Hdt., etc., in pl. Πᾶνες, Plat.; adj., *of* or *belonging to Pan*, Πανικός, ή, όν, Plut.; Πανεῖος, α, ον, Strab.; esp. *panic fears*, Πανεῖα, τά (sc. δείματα), Hdt., Luc.; Πανικαὶ ταραχαί, αἱ, Plut.; pecul. fem. Πανιάς, άδος, Nonn.

Panacea, Πανάκεια, ας, ἡ, Ar.

Panacra, Πάνακρα, ων, τά, Call.

Panactum, Πάνακτον, ου, τό, Thuc.

Panætius, Παναίτιος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Panaretus, Πανάρετος, ου, ὁ, Ath.

Panathenaic Festival, the, Παναθήναια, ων, τά, Hdt.; adj., *Panathenaic*, Παναθηναϊκός, ή, όν, Thuc.

Pandareus, Πανδάρεος, ου, ὁ, Hom.

Pandarus, Πάνδᾰρος, ου, ὁ, Hom.

Pandataria, Πανδαταρία, ας, ἡ, Strab.

Pandion, Πανδίων, ονος, ὁ, Thuc., Dem.; *son of Pandion*, Πανδιονίδης, ου, ὁ, Dion. P.; *daughter of Pandion*, Πανδιονίς, ίδος, ἡ, Hes.; also as fem. adj., Dem.

Pandora, Πανδώρα, ας, ἡ, Hes.

Pandosia, Πανδοσία, ας, ἡ, Dem.

Pandrosus, Πάνδροσος, ου, ἡ, Paus.; *temple of Pandrosus*, Πανδρόσιον, ου, τό, Apollod.

Pangæus, Mount, Παγγαῖον, ου, τό, Hdt., Pind., etc.

Panionium, Πανιώνιον, ου, τό, Strab.; *the Panionian festival*, Πανιώνια, ων, τά, Hdt.

Pannonians, the, Παννόνιοι, ων, οἱ, Strab.; *Pannonia*, Παννονία, ας, ἡ, Ptol.

Panope, Πανόπη, ης, ἡ, Hom., etc.;—(city), Id., also Πανοπεύς, έως, ὁ, Strab., and Πανοπέων πολις, ἡ, Hdt.

Panopeus, Πανοπεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Panopeus*, Πανοπῑάδης, ου, ὁ, Anth.; *daughter of Panopeus*, Πανοπηΐς, ίδος, ἡ, Plut.

Panormus (mod. *Palermo*), Πάνορμος, ου, ὁ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Panormus*, Πανορμίτης, ου, ὁ, fem. Πανορμῖτις, ιδος, Polyb.

Pansa, Πάνσας, α, ὁ, Plut.

Pantacles, Παντακλῆς, έους, ὁ, Ar., Xen.

Pantænetus, Πανταίνετος, ου, ὁ, Dem.

Pantaleon, Πανταλέων, οντος, ὁ, Hdt.

Panthea, Πάνθεια, ας, ἡ, Xen.

Pantheon, Πάνθειον, Arist., or Πάνθεον, ου, τό, Byz.

Panthus, Πάνθοος contd. Πάνθους, ου, ὁ, Hom.; *son of Panthus*, Πανθοΐδης, ου, ὁ, Id.

Panticapæum, Παντικάπαιον, ου, τό, Dem.; *inhabitant of Panticapæum*, Παντικαπαῖοι, οἱ, Strab.

Pantites, Παντίτης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Panyasis, Πανύασις, ιδος, ὁ, Paus., etc.

Paphlagonia, Παφλαγονία, ας, ἡ, Xen.; *the Paphlagonians*, Παφλαγόνες, ων, οἱ (in sing. Παφλαγών), Hom., etc.; adj., *Paphlagonian*, Παφλαγονικός, ή, όν, Xen., etc.

Paphos, Πάφος, ου, ἡ, Hom.; adj., *Paphian*, Πάφιος, α, ον, Theoc.

Papias, Παπίας, ου, ὁ, Eccl.

Papiria, Παπιρία, ας, ἡ, Plut.

Papirius, Παπίριος, ου, ὁ, Suid.

Pappus, Πάππος, ου, ὁ, Suid.

Papremis, Πάπρημις, ιος, ἡ, Hdt.

Paradise, Παράδεισος, ου, ὁ, N.T.

Parali, Πάραλοι, ων, οἱ, Hdt., also Παράλιοι, οἱ, Thuc.

Paralus, Πάραλος, ου, ἡ, Hdt., Thuc.;—(man's name), ὁ, Plat., etc.

Parapotamia, Παραποταμία, ας, ἡ, Hdt.

Parcæ, Μοῖραι, ῶν, αἱ, Hom.

Paris, Πάρις, ιδος and ιος, ὁ, Hom.; Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Id. Epith. γυναιμανής, δύσπαρις, ἠπεροπευτής, δῖος, παρθενοπίτης.

Paris (city), Λουκοτοκία, ας, ἡ, Strab.; Παρισίων Λουκοτεκία, ἡ, Ptol.; *the Parisians*, Παρίσιοι, ων, οἱ, Strab.

Parium, Πάριον, ου, τό, Hdt.; *the inhabitants of Parium*, Παριᾶνοί Ion. -ηνοί, ῶν, οἱ, Id.

Parma, Πάρμα, ης, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Parma*, Παρμησταί, ῶν, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Parma*, Παρμαῖος or -μᾱνός, Steph.

Parmenides, Παρμενίδης, ου, ὁ, Plat.

Parmenio, Παρμενίων, ωνος, ὁ, Dem.

Parmeniscus, Παρμενίσκος, ου, ὁ, Dem.

Parmenon, Παρμένων, οντος (also ωνος), ὁ, Dem., etc.

Parmis, Πάρμις, ιδος, ὁ, Anth.

Parmys, Πάρμυς, υος, ἡ, Hdt.

Parnassus, Παρνᾱσός Ion. -νησός, later -νασσός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Parnassus*, Παρνάσιος and -νάσσιος, α, ον, also ος, ον, Eur., etc.; pecul. fem. Παρνᾱσίς, ίδος, and Παρνασιάς, άδος, Orph., Eur.; Παρνασσιακός, ή, όν, Steph.; *the inhabitants of Parnassus*, Παρνάσσιοι, οἱ, Strab.; Παρνασσεῖς, έων, οἱ, Steph. Epith. δικόρυφος, δικάρηνος, δίλοφος, νιφόβολος, νιφόεις.

PARNES, MOUNT, Πάρνης, ηθος, ἡ, Ar.; adj., *of* or *belonging to Parnes*, Παρνήθιος, α, ον, Steph.

PAROPAMISUS, Παροπάμῑσος, ου, ὁ, Strab., also Παραπ., Arr.; *dwellers on Paropamisus*, Παροπαμισάδαι, ῶν, οἱ, Id.

PAROS, Πάρος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Paros, Parian*, Πάριος, α, ον, Pind.

PARRHASIA, Παῤῥασία, ας, ἡ, Hom.; *the inhabitants of Parrhasia*, Παῤῥάσιοι, οἱ, Xen.

PARRHASIUS, Παῤῥάσιος, ου, ὁ, Xen.

PARTHENIA, Παρθενία, ας, ἡ, Call., Ath.

PARTHENIS, Παρθενίς, ίδος, ἡ, Anth.

PARTHENIUM, Παρθένιον, ου, τό, Xen., etc.

PARTHENIUS, Παρθένιος, ου, ὁ, Anth., etc.

PARTHENON, THE, Παρθενών, ῶνος, ὁ, Dem.

PARTHENOPÆUS, Παρθενοπαῖος, ου, ὁ, Æsch.

PARTHENOPE, Παρθενόπη, ης, ἡ, Arist. *Vid.* NAPLES.

PARTHIANS, THE, Πάρθοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; Παρθυαῖοι, οἱ, Strab.; *the country of the Parthians, Parthia*, Παρθυαία, ας, ἡ, Polyb.; Παρθία, ἡ, Hdn.; Παρθυηνή, ῆς, ἡ, Strab.; adj., *Parthian*, Πάρθιος, α, ον, Anacr.; Παρθικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Παρθίς, ίδος, Luc.

PARYSATIS, Παρύσᾰτις, ιδος, ἡ, Xen.

PASARGADÆ, Πασαργάδαι, ῶν, αἱ, Strab.; *the Pasargadæ*, Πασαργάδαι, οἱ, Hdt.

PASEAS, Πασέας, ου, ὁ, Dem.

PASIAS, Πασίας, ου, ὁ, Ar.

PASICLES, Πασικλῆς, έους, ὁ, Hdt., etc.

PASICRATES, Πασικράτης, ους, ὁ, Plut., etc.

PASION, Πᾱσίων, ωνος, ὁ, Xen., etc.

PASIPHAË, Πᾱσιφάη, ης, ἡ, Ap. Rh.

PASIPHON, Πᾱσιφῶν, ῶνος, also ῶντος, ὁ, Dem., Plut.

PASITELIDAS, Πασιτελίδας, ου and α, ὁ, Thuc.

PASITHEA, Πᾱσιθέα, ας, ἡ, Hom., etc.

PASITHOË, Πᾱσιθόη, ης, ἡ, Hes.

PATAGYAS, Παταγύας, ου, ὁ, Xen.

PATAÏCUS, Πατάϊκος, ου, ὁ, Hdt.

PATALA, Πάταλα or Πάτταλα, τά, Arr., Strab.

PATARA, Πάτᾰρα, ων, τά, Xen., etc.; *an inhabitant of Patara*, Παταρεύς, έως, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to Patara*, Παταρικός, ή, όν, Luc.; Παταρήϊος, η, ον, poet. ap. Steph.; pecul. fem. Παταρηΐς, ίδος, Dion. P.

PATAVIUM (mod. *Padua*), Πατα-ούϊον, ου, τό, Strab.; *the inhabitants of Patavium*, Παταυϊνοί, ῶν, οἱ, Id.

PATMOS, Πάτμος, ου, ἡ, Thuc., Strab.

PATRÆ (mod. *Patras*), Πάτραι, ῶν, αἱ, Thuc.; *an inhabitant of Patræ*, Πατρεύς, έως, ὁ, Id.; Πατραιεύς, έως, ὁ, Polyb.

PATRICIUS, } Πατρίκιος, ου, ὁ,
PATRICK, } Phot.

PATRO, Πατρώ, οῦς, ἡ, Apollod.

PATROCLES, Πατροκλῆς, έους poet. also -κλῆος, Ar., Plat., Theoc., etc.

PATROCLUS, Πάτροκλος, ου, ὁ, Ep. gen. οἱο also -κλῆος, voc. -όκλεις, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Patroclus*, Πατρόκλειος, α, ον, Parœm., Æl.

PATRON, Πάτρων, ωνος, ὁ, Paus.

PAUL, Παῦλος, ου, ὁ, N. T. *Vid.* PAULUS.

PAULA, Παῦλα, ης, ἡ, Anth.

PAULINUS, Παυλῖνος, ου, ὁ, Anth.

PAULUS, Παῦλος, ου, ὁ, Polyb., etc.

PAUSANIAS, Παυσανίας, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

PAUSIAS, Παυσίας, ου, ὁ, Paus.

PAUSIMACHUS, Παυσίμαχος, ου, ὁ, Ath.

PAUSON, Παύσων, ωνος, ὁ, Ar.

PAVIA, Τῐκῖνον, ου, τό, Strab.

PAX AUGUSTA, Παξ-αυγούστα, ἡ, Strab.

PEDÆUS, Πηδαῖος, ου, ὁ, Hom.

PEDANIUS, Πεδάνιος, ου, ὁ, Phot.

PEDASA, Πήδασα, ων, τά, Hdt., etc.; *the inhabitants of Pedasa*, Πηδασεῖς, έων, οἱ, Strab.

PEDASUS, Πήδᾰσος, ου, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Pedasus*, Πηδασεύς, έως, ὁ, Steph.; — (man's name), ὁ, Hom.; *son of Pedasus*, Πηδασίδης, ου, ὁ, Steph.

PEGÆ, *vid.* PAGÆ.

PEGASUS, Πήγᾰσος, ου, ὁ, Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Pegasus*, Πηγάσειος, and Πηγάσιος, α, ον, Ar.; pecul. fem. Πηγασίς, ίδος, Anth.

PELAGIUS, Πελάγιος, ου, ὁ, Phot.; *followers of Pelagius*, Πελαγιανισταί, ῶν, οἱ, Id.

PELAGON, Πελάγων, οντος, ὁ, Hom., etc.

PELASGI, THE, Πελασγοί, ῶν, οἱ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to the Pelasgi, Pelasgic*, Πελασγικός, ή, όν, Hom., etc.; Πελάσγιος, α, ον, Æsch.; Πελασγός, ή, όν, Eur.; pecul. fem. Πελασγίς, ίδος, Ap. Rh.; Πελασγιάς, άδος, Call.; *the land of the Pelasgi*, Πελασγία, ας, ἡ, Hdt., Eur.

PELASGIOTIS, Πελασγιῶτις, ιδος, ἡ, Strab.; *the Pelasgiotæ*, Πελασγιῶται, οἱ, Id.

PELASGUS, Πελασγός, οῦ, ὁ, Æsch.

PELEGON, Πηλεγών, όνος, ὁ, Hom.

PELEUS, Πηλεύς, έως Ep. and Ion. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son of Peleus*, Πηλείδης, and Πηληϊάδης, ου Ep. αο, εω, and Πηλείων, ωνος, ὁ, Hom., Dor. Πηλείδας, α, ὁ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Peleus*, Πήλειος, α, ον, Anth., Ep. and Ion. Πηλήϊος, η, ον, Hom.

PELIAS, Πελίας, ου, Ion. -λίης, εω, Hom., etc.; fem. adj., *of* or *belonging to Pelias*, Πελιάς, άδος, Eur.

PELIGNI, THE, Πελιγνοί, ῶν, οἱ, Strab.

PELION, MOUNT, Πήλιον, ου, τό, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pelion*, Πηλιακός, ή, όν, Anth.; pecul. fem. Πηλιάς, άδος, Hom., etc.; Πηλιώτις, ιδος, Eur.

PELLA, Πέλλα, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Pella*, Πελλαῖος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pella*, Πελλαῖος, α, ον, Luc.

PELLENE, Πελλήνη, ης, Dor. Πελλάνᾱ, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pellene*, Πελληνεύς, έως, ὁ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Pellene*, Πελληναῖος, α, ον, Æschin.; Πελληνικός, ή, όν, Strab.

PELLICHUS, Πέλλιχος, ου, ὁ, Thuc.

PELOPEA, Πελόπεια, ας, ἡ, Ap. Rh.

PELOPIDAS, Πελοπίδας, ου, ὁ, Xen.

PELOPONNESUS, Πελοπόννησος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; adj., *Peloponnesian*, Πελοποννησιακός, ή, όν, Plat.; Πελοποννήσιος, α, ον, Thuc.; *in the Peloponnesian dialect*, Πελοποννησιστί, Theoc.

PELOPS, Πέλοψ, οπος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Pelops*, Πελοπίδης, ου, ὁ, Trag.; Πελοπηϊάδης, ὁ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Pelops*, Πελόπιος, α, ον, Eur., Ep. Πελοπήϊος, η, ον, Ap. Rh.; pecul. fem. Πελοπίς, ίδος, and Πελοπηΐς, ίδος, Ap. Rh. Epith. Ἐνετήϊος, πλήξιππος, Ταντάλειος.

PELORUS, Πέλωρος, ου, ὁ, Strab.; Πελωρίς, ίδος, ἡ, Thuc.; Πελωριάς, άδος, ἡ, Polyb.

PELTÆ, Πέλται, ῶν, αἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Peltæ*, Πέλτινος, η, ον, Strab.

PELUSIUM, Πηλούσιον, ου, τό, Hdt., etc.; *an inhabitant of Pelusium*, Πηλουσιώτης, ου, ὁ, Luc.; adj., *of* or *belonging to Pelusium, Pelusiac*, Πηλούσιος, α, ον, Hdt., and Πηλουσιακός, ή, όν, Id.

PENELEUS, Πηνέλεως, ω Ep. gen. έοιο, ὁ, Hom.

PENELOPE, Πηνελόπη, ης, ἡ, Hdt., etc., Ep. Πηνελόπεια, ἡ, Hom.; Πενελόπη, ἡ, Anth.

PENESTÆ, Πενέσται, ῶν, οἱ, Ar.

PENĒUS, THE, Πηνειός, οῦ, ὁ, Hom., etc.

PENTAPOLIS, Πεντάπολις, εως, ἡ, Hdt.

PENTELE, Πεντελή, ῆς, ἡ, Steph.; adj., *of* or *belonging to Pentele*, Πεντελικός, ή, όν, Anth., also Πεντελήσιος, α, ον, Paus.; adv., *in Pentele*, Πεντελῆσιν, Plut.

PENTELICUS, MOUNT, Πεντελικὸν ὄρος, τό, Paus. *Vid.* foreg.

PENTHESILEA, Πενθεσίλεια, ας, ἡ, Paus.

PENTHEUS, Πενθεύς, έως, ὁ, Eur.

PENTHILUS, Πενθίλος, ου, ὁ, Arist.

PEPARETHUS, Πεπάρηθος, ου, ἡ, h., Thuc.; *the inhabitants of Peparethus*, Πεπαρήθιοι, οἱ, Dem.

PEPHREDO, Πεφρηδώ, οῦς, ἡ, Hes.

PERÆA, Περαία, ας, ἡ, Polyb.

PERCOTE, Περκώτη, ης, ἡ, Hom., etc., also Περκώπη, ἡ, Xen.

PERDICCAS, Περδίκκας, ου, ὁ, Hdt., etc.

PERDIX, Πέρδιξ, ικος, ὁ, Ar., etc.; adj., *of* or *relating to Perdix*, Περδίκειος, ου, Suid.

PEREGRINE, Περεγρῖνος, ου, ὁ, Luc.

PERGA, Πέργη, ης, ἡ, Call.; *inhabitants of Perga*, Περγαῖοι, οἱ, Steph.

PERGAMUM, Πέργαμον, ου, τό, Strab., also Πέργαμος, ἡ, Luc.; adj., *of* or *belonging to Pergamum, Pergamene*, Περγαμηνός, ή, όν, Strab.

PERGAMUS, Πέργᾰμος, ου, ἡ, Hom.; Πέργαμον, ου, τό, Tragg., Hdt.; also pl. Πέργᾰμα, ων, τά, Eur.; adj., *of* or *relating to Pergamus, Pergamian*, Περγάμιος, α, ον, Anth.

PERIANDER, Περίανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

PERIBŒA, Περίβοια, ας, ἡ, Hom., etc.

PERICLEA, Περίκλεια, ας, ἡ, Anth.

PERICLES, Περικλῆς, έους, ὁ, Hdt., Thuc., Ar.

PERICLIDES, Περικλείδης, ου, ὁ, Ar.

PERICLITUS, Περίκλειτος, ου, ὁ, Plut.

PERICLYMENUS, Περικλύμενος, ον, ὁ, Hom., Eur.

PERICLYTUS, Περίκλῡτος, ου, ὁ, Paus.

PERICTIONE, Περικτιόνη, ης, ἡ, Æl.

PERIERES, Περιήρης, ους, ὁ, Hom., etc.

PERILAÜS, Περίλαος, ου, ὁ, Ion. Περίλεως, ὁ, Hdt., Dem., etc.

PERIMEDE, Περιμήδη, ης, ἡ, Paus., etc.

PERIMEDES, Περιμήδης, ους, ὁ, Hom., etc.

PERINTHUS, Πέρινθος, ου, ἡ, Hdt.; *the inhabitants of Perinthus*, Περίνθιοι, ων, οἱ, Xen.

PERIPATETICS, THE, *vid.* First Part, p. 402.

PERIPHAS, **Περίφας, αντος, ὁ,** Hom., etc.

PERIPHETES, **Περιφήτης, ου** Ep. **αο,** ὁ, Hom., etc.

PERMESSUS, THE, Περμησός (or -μησσός), οῦ, ὁ, Hes.

PERO, Πηρώ, οῦς, ἡ, Hom.

PERPERNA, Περπέρνας, α, ὁ, Strab.

PERRHÆBI, THE, Περραιβοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Perrhæbi*, Περραιβία, ας, ἡ, Thuc., Strab.

PERSÆUS, Περσαῖος, ου, ὁ, Ath.

PERSE, Πέρση, ης, ἡ, Hom., also Περσηΐς, ίδος, Hes.

PERSEPHONE, *vid.* PROSERPINA.

PERSEPOLIS, Περσέπολις (also Περσαίπολις), εως, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Persepolis*, Περσεπολίτης, ου, ὁ, Steph.

PERSES, Πέρσης, ου, ὁ, Hes., Hdt., etc.

PERSEUS, Περσεύς, έως Ep. and Ion. ῆος and έος, ὁ, Hom., etc.; *son of Perseus*, Περσείδης, ου, Ep. Περσηϊάδης, ὁ, Hom., Hdt., etc.; *daughter of Perseus*, Περσηΐς, ίδος, ἡ, Eur.; adj., *of* or *descended from Perseus*, Περσεῖος, Περσηΐος, α (η), ον, Eur., Theoc.

PERSIA, Περσίς, ίδος, ἡ, Hdt.; **Περσική,** ῆς, ἡ, Id.; *the Persians*, Πέρσαι, ῶν, οἱ, Id.; in sing. ὁ Πέρσης, Æsch.; adj., *of the Persians, Persian*, Περσικός, ή, όν, Æsch., etc.; pecul. fem. Περσίς, ίδος, Id.; *the Persian Gulf*, Περσικὸς κόλπος, ὁ, and Περσικὴ θάλασσα, ἡ, Strab.; *in Persian*, Περσιστί, Xen.

PERSIS, Περσίς, ίδος, ἡ, *vid.* foreg.

PERTINAX, Περτίναξ, ακος, ὁ, Dio C.

PERUSIA (mod. *Perugia*), Περουσία, ας, ἡ, Strab.; *inhabitant of Perusia*, Περουσιάτης, ου, ὁ, Steph.

PESSINUS, Πεσσινοῦς, οῦντος, ἡ and ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pessinus*, Πεσσινούντιος, α, ον, Hdn.; pecul. fem. Πεσσινουντίς, ίδος, Strab.

PETELIA, Πετηλία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Petelia*, Πετηλῖνοι, οἱ, Polyb.

PETER, Πέτρος, ου, ὁ, Anth., N. T.

PETERSBURG, Πετρούπολις, εως, ἡ, Auth.?

PETEUS, Πετεώς, ῶ and ῷο, ὁ, Hom., Plut.

PETILIUS, Πετίλιος, ου, ὁ, Dio C.

PETOSIRIS, Πετόσιρις, ιος, ὁ, Anth.

PETRA, Πέτρα, ας, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Petra*, Πετραῖοι, ων, οἱ, Strab.

PETRÆA, Πετραία, ας, ἡ, Hes.

PETRÆUS, Πετραῖος, ου, ὁ, Hes., etc.

PETREIUS, Πετρήϊος, ου, ὁ, Strab.

PETRONIUS, Πετρώνιος, ου, ὁ, Strab.

PETTA, Πέττα, ης, ἡ, Ath.

PEUCE, Πεύκη, ης, ἡ, Strab., Arr.

PEUCETIA, Πευκετία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Peucetia*, Πευκέτιοι, ων, οἱ, Id.

PEUCETIUS, Πευκέτιος, ου, ὁ, Apollod.

PHÆACIANS, THE, Φαίακες, ων, οἱ, Ep. Φαίηκες, Hom.; *the land of the Phæacians*, Φαιακία or -ηκία, and Φαιήκων γαῖα, Id.; **Σχερία, ας, ἡ,** Id.; fem. adj., *Phæacian*, Φαιηκίς, ίδος, Ap. Rh.

PHÆAX, Φαίαξ, ᾶκος, ὁ, Thuc.

PHÆDIMA, Φαιδίμη, ης, ἡ, Hdt.

PHÆDIMUS, Φαίδιμος, ου, ὁ, Hom., etc.

PHÆDO, Φαίδων, ωνος, ὁ, Plat.

PHÆDONDAS, Φαιδώνδας, ου and α, ὁ, Plat., Xen.

PHÆDRA, Φαίδρα, ας, ἡ, Hom., Eur.

PHÆDRUS, Φαῖδρος, ου, ὁ, Plat.

PHÆNARETE, Φαιναρέτη, ης, ἡ, Plat.

PHÆNIPPUS, Φαίνιππος, ου, ὁ, Hdt.

PHAËNNUS, Φάεννος, ου, ὁ, Anth.

PHÆNO, Φαινώ, οῦς, ἡ, h.

PHÆNOPS, Φαῖνοψ, οπος, ὁ, Hom.

PHÆSTIS, Φαιστίς, ίδος, ἡ, Anth., or Φαιστιάς, άδος, ἡ, Diog. L.

PHÆSTUS, Φαιστός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Phæstus*, Φαίστιος, ου, ὁ, Ath.; adj., *of Phæstus*, Φαίστιος, α, ον, Plut.; pecul. fem. Φαιστιάς, άδος, Steph.

PHAËTHON, Φαέθων, οντος, ὁ, Hes., etc.; fem. adj., *of* or *belonging to Phaëthon*, Φαεθοντίς, ίδος, Anth.

PHAETHUSA, Φαέθουσα, ης, ἡ, Hom.

PHALÆCUS, Φάλαικος, ου, ὁ, Æschin.

PHALANTHUS, Φάλανθος, ου, ὁ, Plut., Paus.

PHALARIS, Φάλαρις, ιδος, ὁ, Pind.

PHALEG, Φάλεκ, ὁ, N. T.

PHALERUM, Φάληρον, ου, τό, Hdt.; *an inhabitant of Phalerum, of* (the deme) *Phalerum*, Φαληρεύς, έως, ὁ, Id.; fem. Φαληρίς, ίδος, Steph.; adj., *Phalerian, Phaleric*, Φαληρικός, ή, όν, Ar., Xen.; adv., *in Phalerum*, Φαληροῖ, Xen.; *from Phalerum*, Φαληρόθεν, Plat.; *to Phalerum*, Φάληρόνδε, Thuc.

PHALERUS, Φάληρος, ου, ὁ, Hes., etc.

PHALINUS, Φαλῖνος, ου, ὁ, Xen.

PHALIUS, Φάλιος, ου, ο, Thuc.

PHANES, Φάνης, ητος, ο, Hdt., etc.

PHANIAS, Φανίας, ου, ὁ, Xen.

PHANOCLES, Φανοκλῆς, έους, ὁ, Plut.

PHANODEMUS, Φανόδημος, ου, ὁ, Ath.

PHANOMACHUS, Φανόμαχος, ου, ὁ, Thuc.

PHANOS, Φᾶνός, οῦ, ὁ, Ar., or Φάνος, ὁ, Dem.

PHANOSTRATUS, Φανόστρατος, ου, ὁ, Dem.

PHANOTE or PHANOTEUS, Φανοτεύς, έως, ὁ, Thuc.; Φανότη, ης or -τεια, ας, ἡ, Steph.; *the inhabitants of Phanote*, Φανοτεῖς, έων, οἱ, Polyb.; fem. adj. Φανοτίς, ίδος, Thuc.

PHANUEL, Φανουήλ, ὁ (indecl.), N. T.

PHAON, Φάων, ωνος, ὁ, Æl.

PHARÆ, Φαραί, ῶν, αἱ, also Φηραί, αἱ, and Φηρή, ἡ, Hom.; Φεραί, ῶν, αἱ, Xen.; *the inhabitants of Pharæ*, Φαρῖ᾽ται, ῶν, οἱ, Paus.;—also, Φαρεῖς, έων, οἱ, Hdt., or Φαραιεῖς, οἱ, Polyb.

PHARAOH, Φαραώ, ὁ (indecl.), N. T.

PHARAX, Φάραξ, ακος, ὁ, Thuc., Xen.

PHARISEE, Φαρισαῖος, ου, ὁ, N. T.

PHARNABAZUS, Φαρνάβαζος, ου, ὁ, Xen.

PHARNACES, Φαρνάκης, ου, ὁ, Thuc.

PHARNUCES, Φαρνούχης, ου, ὁ, Hdt.; Φαρνοῦχος, ὁ, Xen.

PHAROS, Φάρος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pharos*, Φάριος, α, ον, Steph.

PHARSALUS, Φάρσᾰλος, Ion. -σηλος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Pharsalus, Pharsalian*, Φαρσάλιος, α, ον, Arr.; *the territory of Pharsalus*, Φαρσαλία, ἡ, Strab.

PHASELIS, Φασηλίς, ίδος (also Φάσηλις), ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Phaselis*, Φασηλίτης, ου, ὁ, Dem.

PHASIS, THE, Φᾶσις, ιδος and ιος, ὁ, Hes., Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to the Phasis*, Φασιᾶνός, ή, όν, Ar., Xen.; Φασιανικός, ή, όν, Ar., Ath.; pecul. fem. Φασιάς, άδος, Anth.; *a dweller on the Phasis*, Φασιᾶνός, οῦ, ὁ, Xen.; Φασιάτης, ου, ὁ, Steph.

PHAŸLLUS, Φάυλλος, ου, ὁ, Hdt.

PHEGEUS, Φηγεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

PHEGUS, Φηγοῦς, οῦντος, ὁ, Steph.; *of* (the deme) *Phegus*, Φηγούσιος, Andoc.

PHEIA, Φειά, ᾶς, ἡ, and Φεαί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pheia*, Φεᾶιος, ὁ, Polyb.

PHEMIUS, Φήμιος, ου, ὁ, Hom.

PHENEUS, Φένεος, ου, ἡ, also ὁ, Hom., Paus.; *an inhabitant of Pheneus*, Φενεᾶτης, ὁ, Steph.; adj., *of Pheneus*, Φενεατικός, ή, όν, Steph.

PHERÆ, Φεραί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pheræ, Pheræan*, Φεραῖος, α, ον, Thuc., etc.

PHERECLUS, Φέρεκλος, ου, ὁ, Hom.

PHERECRATES, Φερεκράτης, ους, ο, Plat., etc.

PHERECYDES, Φερεκύδης, ους, ὁ, Plut., etc.

PHERENDATES, Φερενδάτης, ου, ὁ, Hdt.

PHERENICE, Φερενίκη, ης, ἡ, Paus.

PHERENICUS, Φερένικος, ου, ὁ, Isæ.

PHERES, Φέρης, ητος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Pheres*, Φερητιάδης, ου, also Φηρητιάδης, ὁ, Hom., Eur.

PHERTATUS, Φέρτατος, ου, ὁ, Dem.

PHERUSA, Φέρουσα, ης, ἡ, Hom.

PHIDIAS, Φειδίας, ου, ὁ, Plat., Ar.

PHIDIPPIDES, Φειδιππίδης, ου, ὁ, Hdt., Ar.

PHIDIPPUS, Φείδιππος, ου, ὁ, Hom., etc.

PHIDON, Φείδων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *pertaining to Phidon*, Φειδώνιος, α, ον, Strab.; *son of Phidon*, Φειδωνίδης, ο, Ar.

PHIGALIA, Φιγαλία, ας, ἡ, Paus.; Φιγαλέα, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Phigalia*, Φιγαλεύς, έως Ion. έος, ο, Hdt.

PHILA, Φίλα, ης, ἡ, Dem., Anth.

PHILADELPHIA, Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Philadelphia*, Φιλαδελφεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *Philadelphian*, Φιλαδελφηνός, ή, όν, Id.

PHILADELPHUS, Φιλάδελφος, ου, ὁ, Ath.

PHILÆ, Φιλαί, ῶν, αἱ, Strab.

PHILÆNIS, Φιλαινίς, ίδος, ἡ, Anth.

PHILÆUS, Φιλαῖος, ου, ὁ, Hdt., etc.

PHILAMMON, Φιλάμμων, ωνος and ονος, ὁ, Eur., Dem., etc.; *son of Philammon*, Φιλαμμονίδης Dor. -ίδας, ὁ, Theoc.

PHILE, Φίλη, ης, ἡ, Isæ.

PHILEAS, Φιλέας, ου, Ion. -έης, εω, ὁ, Hdt., Dem.

PHILEBUS, Φίληβος, ου, ὁ, Plat.

PHILEMON, Φιλήμων, ονος, ὁ, Thuc., etc.

PHILESIA, Φιλησίη, ης, ἡ, Anth.

PHILESIUS, Φιλήσιος, ου, ὁ, Xen.

PHILETAS, Φιλητᾶς, ᾶ, ὁ, Theoc.

PHILETOR, Φιλήτωρ, ορος, ὁ, Hom., *son of Philetor*, Φιλητορίδης, ου, ὁ, Id.

Philinna, or **Philine**, Φίλιννα, ης, ἡ, Ar., Anth.; Φιλίνη, ης, ἡ, Theoc.

Philinus, Φιλῖνος, ου, ὁ, Dem., etc.

Philip, Φίλιππος, ου, ὁ, Hdt.; *son of Philip*, Φιλιππιάδης, ου, ὁ, poet.; adj., *of* or *belonging to Philip*, Φιλίππειος, ον, Paus.; Φιλιππικός, ή, όν, Polyb.; *to side with Philip*, Φιλιππίζω, Dem.

Philippa, Φιλίππη, ης, ἡ, Anth.

Philippi, Φίλιπποι, ων, οἱ, Strab.; *an inhabitant of Philippi*, Φιλιππεύς, έως, ὁ, Inscr., Φιλιππήσιος, ου, ὁ, N. T.; Φιλιππηνός, οῦ, ὁ, Polyb.

Philippides, Φιλιππίδης, ου, ὁ, Plat., etc.

Philippopolis, Φιλιππόπολις, εως, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Philippopolis*, Φιλιπποπολίτης, ου, ὁ, Id.

Philipsburg, same as foreg.

Philiscus, Φιλίσκος, ου, ὁ, Xen., etc.

Philistides, Φιλιστίδης, ου, ὁ, Dem.

Philistines, the, Φιλισταῖοι, ων, οἱ, LXX.

Philistion, Φιλιστίων, ωνος, ὁ, Plut., Anth.

Philistus, Φίλιστος, ου, ὁ, Hdt.

Phillis, Φίλλις, ιος, ὁ, Anth.

Philo, Φίλων, ωνος, ὁ, Oratt., Ar., etc.; adj., *of* or *relating to Philo*, Φιλώνειος, ον, Gal.;—(woman's name), Φιλώ, οῦς, ἡ, Anth.

Philochares, Φιλοχάρης, ους, ὁ, Dem.

Philochorus, Φιλόχορος, ου, ὁ, Plut.

Philocles, Φιλοκλῆς, έους, ὁ, Ar., Xen., etc.

Philocrates, Φιλοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.

Philoctetes, Φιλοκτήτης, ου, ὁ, Hom., etc.

Philodemus, Φιλόδημος, ου, ὁ, Æsch., etc.

Philodice, Φιλοδίκη, ης, ἡ, Apollod.

Philoetius, Φιλοίτιος, ου, ὁ, Hom.

Philolaüs, Φιλόλαος, ου, ὁ, Plat.

Philomedusa, Φιλομέδουσα, ης, ἡ, Hom.

Philomela, Φιλομήλᾱ, ας, Ion. -μήλη, ης, ἡ, Apollod., Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Philomela*, Φιλομήλειος, α, ον, Apollod.

Philomelides, or *son of Philomela*, Φιλομηλείδης, ου, ὁ, Hom.

Philomelus, Φιλόμηλος, ου, ὁ, Plat., Oratt.

Philometor, Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, Alciph.

Philonides, Φιλωνίδης, ου, ὁ, Ar., Dem.

Philonis, Φιλωνίς, ίδος, ἡ, Anth.

Philonoë, Φιλονόη, ης, ἡ, Apollod.

Philopator, Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, Nemes.

Philopœmen, Φιλοποίμην, ενος, ὁ, Plut.

Philostephanus, Φιλοστέφανος, ου, ὁ, Ath., etc.

Philostorgius, Φιλοστόργιος, ου, ὁ, Phot.

Philostratus, Φιλόστρατος, ου, ὁ, Ar., Dem.

Philotas, Φιλώτᾱς, α, ὁ, Strab., Plut.

Philoxenus, Φιλόξενος, ου, ὁ, Ar., Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Philoxenus*, Φιλοξένειος, ον, Ath.

Philyra, Φιλύρα, ας, ἡ, Pind., etc.; *son of Philyra*, Φιλυρίδης (also Φιλλυρ-, Pind.), ου, ὁ, Hes.

Phineus, Φινεύς, έως, ὁ, Tragg., etc.; *son of Phineus*, Φινείδης, ου, ὁ, Soph.; fem. adj., *Phineïan*, Φινεΐς, ίδος, Eur.

Phintias, Φιντίας, ου, ὁ, Plut.

Phinto, Φιντώ, οῦς, ἡ, Anth.;—(man's name) Φίντων, ωνος, ὁ, Id.

Phintys, Φίντυς, υος, ἡ, Phot.

Phlegon, Φλέγων, οντος and ωνος, ὁ, Diog. L.

Phlegra or **Phlegræ**, Φλέγρα, ας, ἡ, Pind., Ar., or Φλέγραι, ῶν, αἱ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Phlegra*, *Phlegræan*, Φλεγραῖος, α, ον, Eur.

Phlegyæ, the, Φλεγύαι, ῶν, οἱ, Hom., etc., also Φλέγυες, οἱ, h.

Phlegyas, Φλεγύας, ου, h., α, Pind., and αντος, Eur., ὁ, Hes., etc.

Phlius, Φλῆους, οῦντος, ὁ, Pind., Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Phlius*, Φλιάσιος, α, ον, Plat., *the Phliasians*, Φλιάσιοι, οἱ, Hdt., Thuc.; adj. form also Φλιούντειος, ον, Anth.; pecul. fem. Φλιουντίς, ίδος, Ap. Rh.

Phlya, Φλύα, ας, ἡ, Plut.; *an inhabitant of Phlya*, *of* (the deme) *Phlya*, Φλυεύς, έως, ὁ, Oratt.

Phobus, Φόβος, ου, ὁ, Hom. etc.

Phocæa, Φώκαια, ας, ἡ, h., Hdt., etc.; *an inhabitant of Phocæa*, Φωκαιεύς, έως, and Φωκαεύς, ὁ, Hdt., Thuc., also Φωκαΐτης, ου, ὁ, and fem. Φωκαΐς and -κᾶΐς, ίδος, also as adj., Thuc., Xen., etc.; adj., *Phocæan*, Φωκαϊκός, ή, όν, Strab.

Phocas, Φωκᾶς, ᾶ, ὁ, Suid.

Phocion, Φωκίων, ωνος, ὁ, Plut.

Phocis, Φωκίς, ίδος, ἡ, Soph., Hdt., etc.; *the inhabitants of Phocis*, *the Phocians*, Φωκεῖς, έων, οἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Phocis*, *Phocian*, Φωκικός, ή, όν, Dem.; pecul. fem. also Φωκίς, ίδος, Tragg.

Phocus, Φῶκος, ου, ὁ, Hes., Pind., etc.

Phocylides, Φωκυλίδης, ου, ὁ, Anth.

Phœbe, Φοίβη, ης, ἡ, Hes., etc.

Phœbidas, Φοιβίδας, ου, ὁ, Xen.

Phœbus, Φοῖβος, ου, ὁ, Hom., Æsch., etc.; adj., *of* or *relating to Phœbus*, Φοίβειος, α, ον, poet. also -βήϊος, η, ον, Anth.; pecul. fem. Φοιβηΐς, ίδος, Anth.

Phœnicia, Φοινίκη, ης, ἡ, Hom., etc.; *the Phœnicians*, Φοίνικες, ων, οἱ, in fem. Φοίνισσαι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Phœnicia*, or *the Phœnicians*, *Phœnician*, Φοινικήϊος, η, ον, Ep. and Ion. for -νίκειος, α, ον, Hdt.; Φοινικικός, ή, όν, Thuc.; Φοίνιξ, ῑκος, masc., Pind.; Φοίνισσα, fem., Eur.; Φοινίκιος, α, ον, Steph.

Phœnicus, Φοινικοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc., Xen., etc.; *an inhabitant of Phœnicus*, Φοινικούντιος, and Φοινικούσσιος, ὁ, Steph.

Phœnicussa, Φοινικοῦσσα, ης, ἡ, Strab.

Phœnix, Φοῖνιξ, ῑκος, ὁ, Hom., etc.

Pholoë, Φολόη, ης, ἡ, Eur., Strab.; *an inhabitant of Pholoë*, Φολοεύς, έως, ὁ, Steph.

Pholus, Φόλος, ου, ὁ, Theoc.

Phorbas, Φόρβας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *temple of Phorbas*, Φορβαντεῖον, τό, Andoc.

Phorcus or **Phorcys**, Φόρκος, ου, ὁ, Pind.; Φόρκυς, υνος and υος, ὁ, and Φόρκῦν, ῦνος, ὁ, Hom., Hes., Ap. Rh., etc.; *the daughters of Phorcus*, Φορκίδες, ων, αἱ, Æsch.

Phormides, Φορμίδης, ου, ὁ, Dem.

Phormis, Φόρμις, ιος, ὁ, Paus.

Phormisius, Φορμίσιος, ου, ὁ, Ar.

Phormio, Φορμίων, ωνος, ὁ, Thuc., Oratt.

Phoroneus, Φορωνεύς, έως, ὁ, Paus.; *sons of Phoroneus*, Φορωνεΐδαι, ῶν, οἱ, Id.; fem. adj. *of* or *relating to Phoroneus*, Φορωνίς, ίδος, Strab.

Photius, Φώτιος, ου, ὁ, Byz.

Phraates, Φραάτης, ου, ὁ, Strab.

Phradmon, Φράδμων, ονος, ὁ, Paus.

Phraortes, Φραόρτης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Phrasias, Φρασίας, ου, ὁ, Xen.

Phrastor, Φράστωρ, ορος, ὁ, Pind., Dem.

Phratagune, Φραταγούνη, ης, ἡ, Hdt.

Phrearrhi, Φρέαρροι, ων, οἱ, Steph.; adj., *of* (the deme) *Phrearrhi*, Φρεάρριος, ου, ὁ, Dem., Lys.

Phrixa, Φρίξα, ης, ἡ, Xen.

Phrixus, Φρίξος, ου, ὁ, Pind., etc.

Phrontis, Φρόντις, ιδος, ὁ, Ap. Rh.;—(woman's name), ἡ, Hom.

Phrygia, Φρῠγία, ας, ἡ, Hom., etc.; *Greater Phrygia*, ἡ μεγάλη Φρυγία, Xen.; *Lesser Phrygia*, ἡ μικρὰ Φρυγία, Strab.; *the Phrygians*, Φρύγες, ων, οἱ (in sing. Φρῦξ, υγός), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Phrygia*, *Phrygian*, Φρύγιος, α, ον, also ος, ον, Eur., Luc.; Φρυγιακός, ή, όν, Strab.; Φρυγικός, ή, όν, Dion.

Phryne, Φρύνη, ης, ἡ, Luc.

Phrynicus, Φρύνιχος, ου, ὁ, Hdt., Ar., etc.

Phrynis, Φρῦνις, ιδος, ὁ, Ar.

Phrynon, Φρύνων, ωνος, ὁ, Hdt., Dem.

Phthia, Φθία, ας, Ep. and Ion. ίη, ης, ἡ, Hom., etc.; *to Phthia*, Φθίηνδε, Hom.; adj., *of* or *belonging to Phthia*, Φθῖάς, άδος, Eur.; *an inhabitant of Phthia*, Φθῖος, ου, ὁ, Hom.

Phthiotis, Φθιῶτις, ιδος, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Phthiotis*, Φθιώτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc.; fem. -ῶτις, ιδος, Eur., also as adj., Call. *Vid.* foreg.

Phylace, Φυλάκη, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Phylace*, Φυλακήσιος, ου, ὁ, Steph.; Φυλάκιος, ὁ, Luc.

Phylacus, Φύλᾰκος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Phylacus*, Φυλακίδης, ου, ὁ, Hom.; *daughter of Phylacus*, Φυλακηΐς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.

Phylarchus, Φύλαρχος, ου, ὁ, Polyb.

Phylas, Φύλας, αντος, ὁ, Hom., etc.

Phyle, Φῦλή, ῆς, ἡ, Xen.; *of* (the deme) *Phyle*, Φῡλάσιος, ὁ, Menand.

Phyleus, Φυλεύς, έως Ep. and Ion. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Phyleus*, Φυλείδης, ου, ὁ, Id.

Phyllis, Φυλλίς, ίδος, ἡ, Luc.;—(man's name), Φύλλις, ιος, ὁ, Ath.

Phylo, Φυλώ, οῦς, ἡ, Hom.

Phylomache, Φυλομάχη, ης, ἡ, Dem.

Physcus, Φύσκος, ου, ὁ, Xen., Theoc.

Phytalus, Φύταλος, ου, ὁ, Paus.; *the sons* or *descendants of Phytalus*, Φυταλίδαι, ῶν, οἱ, Plut.

Piacenza, *vid.* Placentia.

Piceni, the, Πικηνοί, ῶν, οἱ, Ptol.

Picentia, Πικεντία, ας, ἡ, Strab.

Picentini, the, Πικεντῖνοι, ων, οἱ,

Pictones, the, Πίκτονες, ων, οἱ, Strab.

Picus, Πῖκος, ου, ὁ, Plut.

Pidocus, Πίδοκος, ου, ὁ, Xen.

Pieria, Πιερία, ας, and Πιερίς, ίδος, ἡ, Strab.; *from Pieria*, Πιερίηθεν, h.; adj., *Pierian*, Πιερικός, ή, όν, Thuc., Eur., etc.; Πιέριος, α, ον, Thuc.; pecul. fem. Πῑερίς, ίδος, Hes.; *the Pierian nymphs*, Πῑερίδες, αἱ, Pind., etc.; *κόραι Πιερίδες*, Id.; *the Pierians*, Πίερες, ων, οἱ, Hdt., Thuc.

PIERUS, Πίερος, ου, ὁ, Paus.
PILATE, Πίλατος, ου, ὁ, N. T.
PIMPLEA, Πίμπλεια, ας, ἡ, Call., Strab., also Πίμπλα, ἡ, Strab.; fem. adj., *of Pimplea, Pimpleian*, Πιμπληΐς, ίδος, Anth.
PINARIUS, Πινάριος, ου, ὁ, Plut.
PINARUS, THE, Πίναρος, ου, ὁ, Polyb., etc.
PINDAR, Πίνδαρος, ου, ὁ, Plat., etc.; adj., *of* or *belonging to Pindar, Pindaric*, Πινδάρειος, ον, Ar.; Πινδαρικός, ή, όν, Plut.
PINDUS, MOUNT, Πίνδος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.; also ἡ, Soph., Strab.; adv., *from Pindus*, Πινδόθεν, Pind.
PIRÆEUS or PIRÆUS, Πειραιεύς, έως or ῶς, acc. έα or ᾶ, ὁ, also Πειραεύς, Thuc., etc.; *of* (the deme) *Piræus*, Πειραιεύς, έως, ὁ, Steph.; adv., *in Piræus*, Πειραιοῖ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Piræus, Piraïc*, Πειραϊκός, ή, όν, Plut.
PIRÆUS, Πείραιος, ου, ὁ, Hom.; *son of Piræus*, Πειραΐδης, ου, ὁ, Id.
PIREN, Πειρήν, ῆνος, ὁ, Apollod.
PIRENE, Πειρήνη, ης, Dor. -ρᾶνα, ας, ἡ, Hdt., Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Pirene*, Πειρηναῖος, α, ον, Eur.
PIRITHOUS, Πειρίθοος or ους, ου, ὁ, Hom.
PIRUS, Πείροος, ου Ep. εω, ὁ, Hom.;—(river), Πεῖρος, ὁ, Hdt., etc.
PISA, Πῖσα, ης, ἡ, Pind., Eur., etc.; *an inhabitant of Pisa*, Πισάτης, ου, ὁ, fem. Πισᾶτις, ιδος, also as adj., Pind., Strab.; *the territory of Pisa, Pisatis*, Πισᾶτις, ιδος, ἡ, Strab.
PISANDER, Πείσανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.
PISENOR, Πεισήνωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son of Pisenor*, Πεισηνορίδης, ου, ὁ, Id.
PISIAS, Πεισίας, ου, ὁ, Xen.
PISIDIA, Πῐσιδία, ας, ἡ, Strab.; *the Pisidæ* or *Pisidians*, Πῐσίδαι, ῶν, οἱ (sing. Πῐσίδης), Strab.; also, Πεισίδαι, οἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Pisidia*, Πισιδικός, ή, όν, Strab.
PISIDICE, Πεισιδίκη, ης, ἡ, Apollod.
PISISTRATUS, Πεισίστρᾰτος, ου, ὁ, Hom., Hdt., etc.; *son of Pisistratus*, Πεισιστρατίδης, ου, ο, Hdt.
PISO, Πείσων, ωνος, ὁ, Xen., Strab., Anth.
PISSUTHNES, Πισσούθνης, ου, ὁ, Thuc.
PISTIS, Πίστις, εως, ἡ, Parœm.
PITANE, Πιτάνη, ης, ἡ, Pind., Eur., etc.; *an inhabitant of Pitane*, Πιτανήτης, ου, ὁ, fem. Πιτανῆτις, ιδος, also as adj., Hdt., Paus.; adj., *of Pitane, Pitanæan*, Πιτανᾶος, α, ον, Ath.
PITHO, Πειθώ, οῦς, ἡ, Hes., Hdt.; —(man's name), Πείθων, ωνος, ὁ, Arr.
PITTACUS, Πίττακος, ου, ὁ, Hdt., Plat.
PITTALUS, Πίτταλος, ου, ὁ, Ar.
PITTHEUS, Πιτθεύς, έως, ὁ, Eur., etc.; *son of Pittheus*, Πιτθείδης, ου, ὁ, Anth.
PITYA or PITYEA, Πιτύα or Πιτύεια, ας, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pitya*, Πιτυεύς, έως, ὁ, Steph.
PITYS, Πίτυς, υος, ἡ, Luc.
PITYUS, Πιτυοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.
PITYUSSÆ, Πιτυοῦσσαι, ῶν, αἱ, Strab.; *an inhabitant of Pityussæ*, Πιτυούσσιος, ὁ, Steph.
PIUS (as appellation), Εὐσεβής, οῦς, ὁ, Dio C.
PLACENTIA (mod. *Piacenza*), Πλακεντία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Placentia*, Πλακεντῖνος, ὁ, Steph.
PLACIDIA, Πλακιδία, ας, ἡ, Phot.
PLACILLA, Πλάκιλλα, ης, ἡ, Suid.
PLANASIA, Πλανασία, ας, ἡ, Strab.
PLANCUS, Πλάγκος, ου, ὁ, Dio C.
PLATÆÆ, Πλαταιαί, ῶν, αἱ, also Πλάταια (sing.), ας, ἡ, Hom. Hdt., etc.; *an inhabitant of Platææ*, Πλαταιεύς, έως, ὁ, in pl. Πλαταιεῖς and Att. -ῆς, οἱ, Hdt., Thuc., etc.; adj., *Platæan*, Πλαταϊκός, ή, όν, Hdt.; Πλαταΐκός, ή, όν, Oratt.; pecul. fem. Πλαταΐς, ίδος, Hdt.
PLATEA, Πλατέα, ας, ἡ, Hdt.; Πλάτεια, ἡ, Scyl.
PLATO, Πλάτων, ωνος, ὁ, Plat., Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Plato, Platonic*, Πλατωνικός, ή, όν, Strab.
PLAUTIANUS, Πλαυτιανός, οῦ, ὁ, Dio C.
PLAUTILLA, Πλαύτιλλα, ης, ἡ, Dio C.
PLAUTIUS, Πλαύτιος, ου, ὁ, Dio C.
PLAUTUS, Πλαῦτος, ου, ὁ, Dio C.
PLEIADES, THE, Πλειάδες, ων, αἱ (in sing. Πλειάς Ion. Πληϊάς, άδος, ἡ), Hom., etc.
PLEIONE, Πληϊόνη, ης, ἡ, Pind.
PLEMMYRIUM, Πλημμύριον, ου, τό, Thuc.
PLEURON, Πλευρών, ῶνος, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pleuron*, Πλευρώνιος, ου, ὁ, Strab.; *the territory of Pleuron*, Πλευρωνία, ἡ, Id.
PLEXIPPUS, Πλήξιππος, ου, ὁ, Apollod.
PLISTARCHUS, Πλείσταρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.
PLISTHENES, Πλεισθένης, ους, ὁ, Æsch.; *son of Plisthenes*, Πλεισθενίδης, ου, ὁ, Id.
PLISTOANAX, Πλειστοάναξ, ακτος, ὁ, Thuc.
PLISTUS, THE, Πλειστός, οῦ, ὁ, Æsch., etc.
PLOTHIA or PLOTHEA, Πλωθιά or -θειά, ᾶς, ἡ, Steph.; *of* (the deme) *Plothia*, Πλωθιεύς or -θεύς, έως, ὁ, Oratt.
PLOTINUS, Πλωτῖνος, ου, ὁ, Suid.
PLOTIUS, Πλώτιος, ου, ὁ, Inscr.
PLUTARCH, Πλούταρχος, ου, ὁ, Dem., etc.
PLUTO, Ἀιδης, ου, ὁ, Ep. and Ion. Ἀΐδης, ᾶο and εω, Hom., Hes., etc.; also gen. Ἄϊδος, dat. Ἄϊδι, Id.; Ἀϊδωνεύς, έως or ῆος, ὁ, Hom., Trag.; also, Ἀϊδονεύς, ὁ, Anth.; Πλούτων, ωνος, ὁ, Eur., etc.; *of* or *relating to Pluto, Plutonian*, Πλουτώνιος, α, ον, Strab.—Epith. ἀναξ ἐνέρων, ἀμείδητος, κλυτόπωλος, κυανοχαῖτα, νηλεής, πανδαμάτωρ, πυλάρτης.
Pluto (fem. name), Πλουτώ, οῦς, ἡ, Hes.
PLUTUS, Πλοῦτος, ου, ὁ, h., Hes., etc.
PNYX, Πνύξ, gen. Πυκνός, ἡ, Dem., etc.
PO, THE, Πάδος, ου, ὁ, Polyb.
PODALIRIUS, Ποδαλείριος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Podalirius*, Ποδαλείριος, α, ον, Anth.
PODARCES, Ποδάρκης, ους, ὁ, Hom.
PODARGE, Ποδάργη, ης, ἡ, Hom.
PODARGUS, Πόδαργος, ου, ὁ, Hom.
PŒAS, Ποίας, αντος, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Pœas*, Ποιάντιος, α, ον, Anth.
PŒCILE, Ποικίλη, ης, ἡ, Strab.
PŒMANDER, Ποίμανδρος, ου, ὁ, Paus.
POGON, Πώγων, ωνος, ὁ, Hdt.; ὁ Πώγωνος λιμήν, Strab.
POLA, Πόλα, ης, ἡ, or Πόλαι, ῶν, αἱ, Strab.
POLEMARCHUS, Πολέμαρχος, ου, ὁ, Xen., Oratt.
POLEMON, Πολέμων, ωνος, ὁ, Dem., etc.
POLIARCHUS, Πολίαρχος, ου, ὁ, Lys.
POLICHNE, Πολίχνη, ης, ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Polichne*, Πολιχνίτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc.
POLIORCETES, Πολιορκητής, οῦ, ὁ, Diod.
POLIS, Πόλις, εως, ἡ, Thuc.
POLITES, Πολίτης, ου, ὁ, Hom., etc.
POLLA, Πόλλα, ης, ἡ, Anth.
POLLENTIA, Πολλεντία, ας, ἡ, Strab.
POLLIO, Πολλίων, ωνος, ὁ, Phot.
POLLIS, Πόλλις, ιος, ὁ, Thuc., Xen., ῖδος, ὁ, Plut.
POLLUX, Πολυδεύκης, ους, ὁ, Hom., Pind., etc.—Epith. ἀεθλοφόρος, πὺξ ἀγαθός.
POLUS, Πῶλος, ου, ὁ, Plat.
POLYÆNUS, Πολύαινος, ου, ὁ, Lys., etc.
POLYANTHES, Πολυάνθης, ους, ὁ, Thuc.
POLYANTHUS, Πολύανθος, ου, ὁ, Anth.
POLYARCHUS, Πολύαρχος, ου, ὁ, Xen.
POLYBIUS, Πολύβιος, ου, ὁ, Strab.
POLYBOTES, Πολυβώτης, ου, ὁ, Paus.
POLYBUS, Πόλυβος, ου, ὁ, Hom., Steph.
POLYCAON, Πολυκάων, ονος, ὁ, Paus.
POLYCARP, Πολύκαρπος, ου, ὁ, Anth.
POLYCASTE, Πολυκάστη, ης, ἡ, Hom., etc.
POLYCHARMUS, Πολύχαρμος, ου, ὁ, Xen.
POLYCLEA, Πολύκλεια, ας, ἡ, Ath.
POLYCLES, Πολυκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.
POLYCLETUS, Πολύκλειτος, ου, ὁ, Plat., etc.
POLYCRATES, Πολυκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.
POLYCRITUS, Πολύκριτος, ου, ὁ, Hdt.; etc.
POLYCTOR, Πολύκτωρ, ορος, ὁ, Hom., Paus.; *son of Polyctor*, Πολυκτορίδης, ου, ὁ, Hom.
POLYDAMAS, Πολυδάμᾶς, αντος, ὁ, Hom., Xen.
POLYDECTES, Πολυδέκτης, ου, ὁ, Pind., Hdt.
POLYDEUCES, *vid.* POLLUX.
POLYDORA, Πολυδώρα, ας, ἡ, Hom., etc.
POLYDORUS, Πολύδωρος, ου, ὁ, Hom., Hes., Hdt.
POLYEUCTUS, Πολύευκτος, ου, ὁ, Dem., etc.
POLYGNOTUS, Πολύγνωτος, ου, ὁ, Plat.
POLYHYMNIA, *vid.* POLYMNIA.
POLYÏDUS, Πολύϊδος (Πολύειδος, Paus.), ου, ὁ, Hom., etc.
POLYMEDE, Πολυμήδη, ης, ἡ, Apollod.
POLYMEDES, Πολυμήδης, ους, ὁ, Thuc.
POLYMELE, Πολυμήλη, ης, ἡ, Hom.
POLYMELUS, Πολύμηλος, ου, ὁ, Hom.
POLYMESTOR, Πολυμήστωρ, ορος, ὁ, Eur.
POLYMNESTUS, Πολύμνηστος, ου, ὁ, Pind., Hdt.; adj., *of* or *relating to Polymnestus*, Πολυμνήστειος, ον, Ar.
POLYMNIA or POLYHYMNIA, Πολύμνια, ας, ἡ, Hes.
POLYMNIS, Πόλυμνις, ιδος, ὁ, Paus.
POLYNICES, Πολυνείκης, ους, ὁ, Hom., Tragg.
POLYPEMON, Πολυπήμων, ονος, ὁ, Apollod.; *son of Polypemon*, Πολυπημονίδης, ου, ὁ, Hom.
POLYPHEMUS, Πολύφημος, ου, ὁ,

Hom., etc.—Epith. *ἀντίθεος, ἀλπόλος, ἀνίκητος, κρατερός, μονοδέρκτης.*

POLYPHIDES, Πολυφείδης, *ους, ὁ,* Hom.

POLYPHONTES, Πολυφόντης, *ου, ὁ,* Hom., Æsch.

POLYPHRON, Πολύφρων, *ονος, ὁ,* Xen.

POLYPOETES, Πολυποίτης, *ου, ὁ,* Hom., etc.

POLYSPERCHON, Πολυσπέρχων, *οντος, ὁ,* Plut., Paus.

POLYSTRATUS, Πολύστρατος, *ου, ὁ,* Oratt.

POLYTION, Πολυτίων, *ωνος, ὁ,* Andoc.

POLYTROPUS, Πολύτροπος, *ου, ὁ,* Xen.

POLYXENA, Πολυξένη, *ης* (Ion. *-ξείνη*), *ἡ,* Eur.

POLYXENUS, Πολύξενος (Ep. and Ion. *-ξεινος*), *ου, ὁ,* Hom., Xen., etc.

POLYXO, Πολυξώ, *οῦς, ἡ,* Ap. Rh.

POLYZELUS, Πολύζηλος, *ου, ὁ,* Dem., etc.; adj., *of* or *relating to Polyzelus,* Πολυζήλειος, *ον,* Plut.

POMPEDIUS, Πομπέδιος, *ου, ὁ,* Strab.

POMPEIA, Πομπηΐα, *ας, ἡ,* Plut.

POMPEIANUS, Πομπηϊανός, *οῦ, ὁ,* Hdn.

POMPEII, Πομπήϊα or Πομπεῖα, *ας, ἡ,* Strab.

POMPEIOPOLIS, Πομπηϊόπολις, *εως, ἡ,* Strab.

POMPEY, Πομπήϊος, *ου, ὁ,* Plut.

POMPILIUS, Πομπίλιος, *ου, ὁ,* Plut.; Πομπήλιος, *ὁ,* Suid.

POMPONIUS, Πομπώνιος, *ου, ὁ,* Plut.

POMPTINE or PONTINE MARSHES, THE, Πόντιωα Ἕλη, *τά,* Dio C.; *the Pomptine plain,* Πωμεντῖνον πεδίον, *τό,* Strab.

PONTIA, Ποντία, *ας, ἡ,* Strab.

PONTIUS, Πόντιος, *ου, ὁ,* Alciph.

PONTOMEDUSA, Ποντομέδουσα, *ης, ἡ,* Apollod.

PONTOMEDON, Ποντομέδων, *οντος, ὁ,* Anth.

PONTONŌUS, Ποντόνοος, *ου, ὁ,* Hom.

PONTOPOREA, Ποντοπόρεια, *ας, ἡ,* Hes.

PONTUS, Πόντος, *ου, ὁ,* Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Pontus, Pontine,* Ποντικός, *ἡ, όν,* Strab.; = *Euxine,* Πόντος, *ὁ,* Æsch.; adj., Ποντικός, *ἡ, όν,* and Πόντιος, *α, ον,* Hdt., Pind. *Vid.* EUXINE.

POPILIA, Ποπιλία, *ας, ἡ,* Anth.

POPILIUS, Ποπίλλιος, *ου, ὁ,* Inscr.

POPLICOLA, Ποπλικόλας, *α* and *ου, ὁ,* Plut.

POPPÆA, Ποππαία, *ας, ἡ,* Dio C.

POPULONIA, Ποπλώνιον, *ου, τό,* Strab.

PORCIA, Πορκία, *ας, ἡ,* Plut.

PORCIUS, Πόρκιος, *ου, ὁ,* Plut.

PORPHYRION, Πορφυρίων, *ωνος, ὁ,* Pind.

PORPHYRIUS, Πορφύριος, *ου, ὁ,* Anth.

PORSENA, Πορσηνᾶς, *ᾶ, ὁ,* Strab.; Πορσήνας, *ὁ,* Plut.

PORTHAON, Πορθάων, *ονος, ὁ,* Paus.; *son of Porthaon,* Πορθᾱονίδης, *ου, ὁ,* Strab.

PORTHMUS, Πορθμός, *οῦ, ὁ,* Dem.

PORTUGAL, *vid.* LUSITANIA.

PORUS, Πόρος, *ου, ὁ,* Plat.; Πῶρος, *ου, ὁ,* Arr.

POSEIDON, *vid.* NEPTUNE.

POSIDEUM, Ποσείδειον, Ion. *-δήϊον, ου, τό,* Hdt.

POSIDIUM, Ποσείδιον, *ου, τό,* Strab.

POSIDIPPUS, Ποσείδιππος, *ου, ὁ,* Dem.

POSIDONIA, Ποσειδωνία, *ας, ἡ,* Hdt. *Vid.* PÆSTUM.

POSIDONIUS, Ποσειδώνιος, *ου, ὁ,* Hdt., etc.

POSTUMIUS, Ποστούμιος, *ου, ὁ,* Polyb.

POSTUMUS, Πόστουμος, *ου, ὁ,* Zos.

POTAMIS, Πόταμις, *ιδος, ὁ, ἡ,* Thuc.

POTAMON, Ποτάμων, *ωνος, ὁ,* Anth., Luc.

POTAMUS, Ποταμός, *οῦ, ὁ,* Strab., also *οἱ* Ποταμοί, Paus.; *of* (the deme) *Potamus,* Ποτάμιος, *ὁ,* Isæ.

POTENTIA, Ποτεντία, *ας, ἡ,* Strab.

POTIDÆA, Ποτίδαια, *ας, ἡ,* Hdt., Ar., etc.; *an inhabitant of Potidæa,* Ποτιδαιάτης, *ου, ὁ* (Ion. *-ήτης*), Hdt.; adj., *of* or *belonging to Potidæa,* Ποτιδαιατικός, *ἡ, όν,* Thuc.

POTNIÆ, Ποτνιαί, *ῶν, αἱ,* Eur., Strab., etc.; adj., *of* or *belonging to Potniæ,* Ποτνιεύς, *έως, ὁ,* and fem. Ποτνιάς, *άδος,* Strab.

POZZUOLO, *vid.* PUTEOLI.

PRÆNESTE, Πραίνεστος, *ου, ἡ,* Strab.; adj., *of* or *belonging to Prænestе,* Πραινεστῖνος, *η, ον,* Id.

PRÆSUS, Πραῖσος, *ου, ἡ,* Strab.; *the inhabitants of Præsus,* Πραίσιοι, *ων, οἱ,* Hdt.

PRAMNIAN, Πράμνειος (only masc., with *οἶνος*), Hom., also Πράμνιος, Ar.

PRASIÆ, Πρασιαί, *ῶν, αἱ,* Thuc.; *of Prasiæ,* Πρασιεύς, *έως, ὁ,* Steph.

PRATINAS, Πρατῖνας, *ου, ὁ,* Paus.

PRAXAGORAS, Πραξαγόρας, *α* and *ου, ὁ,* Theoc., etc.

PRAXICLES, Πραξικλῆς, *έους, ὁ,* Dem.

PRAXIDICE, Πραξιδίκη, *ης, ἡ,* Paus., etc.

PRAXILLA, Πράξιλλα (Ion. Πρηξ.-, Anth.), *ης, ἡ,* Arist.

PRAXINUS, Πραξῖνος (Ion. Πρηξ.-), *ου, ὁ,* Hdt.

PRAXITELES, Πραξιτέλης, *ους, ὁ,* Paus., etc.

PRAXITHEA, Πραξιθέα, *ας, ἡ,* Apollod., etc.

PRESBON, Πρέσβων, *ωνος, ὁ,* Paus.

PREXASPES, Πρηξάσπης, *ου* Ion. *εω, ὁ,* Hdt.

PREXO, Πρηξώ, *οῦς, ἡ,* Anth.

PRIAM, Πρίαμος, *ου, ὁ,* Hom., etc.; *son* or *descendant of Priam,* Πριᾰμίδης, *ου, ὁ,* Id.; adj., *of* or *relating to Priam,* Πριαμικός, *ἡ, όν,* Arist.; pecul. fem. Πριαμίς, *ίδος,* Eur.—Epith. *ἀγακλεής, δαΐφρων, εὔτεκνος, διοτρεφής, εὐμμελίης, Ζεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος, γέρων Ζεσειδής, μεγαλήτωρ, Δαρδανίδης, πολύτεκνος.*

PRIAPUS, Πρίᾱπος (Ion. *-ηπος*), *ου, ὁ,* Mosch., etc.; adj., *of* or *relating to Priapus,* Πριάπειος, *ον,* Anth.;—(as city), *ἡ,* Thuc., etc.; *an inhabitant of Priapus,* Πριαπηνός, *οῦ, ὁ,* Strab.

PRIENE, Πριήνη, *ης, ἡ,* Hdt., etc.; *an inhabitant of Priene,* Πριηνεύς, *έως, ὁ,* Steph.; adj., *of Priene,* Πριήνιος, *α, ον,* Id.

PRISCILLA, Πρίσκιλλα, *ης, ἡ,* Suid.

PRISCUS, Πρίσκος, *ου, ὁ,* Luc.

PRIVERNUM, Πρίβερνον, *ου, τό,* Strab., or Πριούερνος, *ου, ἡ,* Steph.; adj., *of* or *relating to Privernum,* Πριούερνος (only masc., e. g. *οἶνος*), Ath.; *an inhabitant of Privernum,* Πριουερνάτης, *ου, ὁ,* Steph.

PROBALINTHUS, Προβάλινθος, *ου, ὁ,* Strab.; *of* (the deme) *Probalinthus,* Προβαλίσιος (or *-είσιος*), Dem.

PROBUS, Πρόβος, *ου, ὁ,* Dio C.

PROCHYTA (mod. *Procida*), Προχύτη, *ης, ἡ,* Strab.; *an inhabitant of Prochyta,* Προχυταῖος, *ὁ,* Steph.

PROCLEA, Πρόκλεια, *ας, ἡ,* Paus.

PROCLES, Προκλέης cont. *-κλῆς, έους, ὁ,* Hdt., etc.

PROCLUS, Πρόκλος, *ου, ὁ,* Plut.

PROCNE, Πρόκνη, *ης, ἡ,* Thuc.

PROCONNESUS, Προκόννησος, *ου, ἡ,* Hdt., etc.; *an inhabitant of Proconnesus,* Προκοννήσιος, *ὁ,* Steph.

PROCOPIUS, Προκόπιος, *ου, ὁ,* Suid.

PROCRIS, Πρόκρις, *ιδος, ἡ,* Apollod.

PROCRUSTES, Προκρούστης, *ου, ὁ,* Plut.

PROCULEIUS, Προκούλιος, *ου, ὁ,* Dio C.

PROCULUS, Πρόκλος, *ου, ὁ,* Dio C.

PRODICE, Προδίκη, *ης, ἡ,* Anth.

PRODICUS, Πρόδικος, *ου, ὁ,* Plat.

PRŒTUS, Προῖτος, *ου, ὁ,* Hom., Pind., etc.; *son of Prœtus,* Προιτίδης, *ου, ὁ,* Anth.; *daughter of Prœtus,* Προιτίς, *ίδος, ἡ,* Apollod.; adj., *of* or *relating to Prœtus,* Προιτίς, *ίδος,* fem., Æsch.

PROGNE, *vid.* PROCNE.

PROMACHUS, Πρόμᾰχος, *ου, ὁ,* Hom., etc.

PROMETHEUS, Προμηθεύς (Dor. *-μᾱθεύς*), *έως* Ep. *ῆος, ὁ,* Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Prometheus,* Προμήθειος, *ον* and *α, ον,* Anth., Ap. Rh.—Epith. *ἀγκυλόμητις, δολόμητις, δολοφρονέων,* Ἰαπετιονίδης, *ποικιλόβουλος.*

PRONAX, Πρῶναξ, *ακτος, ὁ,* Paus., etc.

PRONESUS, Πρόνησος, *ου, ἡ,* Strab.

PRONNI, Πρόννοι, *ων, οἱ,* Polyb.; *an inhabitant of Pronni,* Προννᾶιος, *ου, ὁ,* Thuc.

PRONOE, Προνόη, *ης, ἡ,* Hes., etc.

PRONOMUS, Πρόνομος, *ου, ὁ,* Anth.

PRONOÜS, Πρόνοος cont. *-νους, ου, ὁ,* Hom.

PROPONTIS (mod. *Sea of Marmora*), Προποντίς, *ίδος, ἡ,* Æsch., etc.

PROSCHIUM, Πρόσχιον, *ου, τό,* Thuc., etc.; *an inhabitant of Proschium,* Προσχιεύς, *έως, ὁ,* Steph.

PROSERPINA or PERSEPHONE, Περσεφόνη, *ης, ἡ,* Hes., etc.; Περσεφόνεια, *ἡ,* Hom., also Περσέφασσα Att. Περσίφαττα, *ης, ἡ,* Tragg.; Φερρέφασσα or Φερρέφαττα, Plat.; Φερσεφόνη, *ἡ,* Pind.; Κόρη, *ης, ἡ,* Eur.; Βρικώ, *οῦς, ἡ,* Ap. Rh.—Epith. *ἀγανή, ἀγνή, ἐπαινή, λεύκιππος, λευκώλενος, μελάμπεπλος, χθονία.*

PROSOPITIS, Προσωπῖτις, *ιδος, ἡ* (*νῆσος*), Hdt.

PROSPALTA, Πρόσπαλτα, *ων, τά,* Steph.; *of* (the deme) *Prospalta,* Προσπάλτιος, *ου, ὁ,* Dem., etc.

PROTAGORAS, Πρωταγόρας, *ου* and *α, ὁ,* Plat., etc.; adj., *of* or *relating to Protagoras, Protagorean,* Πρωταγόρειος, *ον,* Id.

PROTARCHUS, Πρώταρχος, *ου, ὁ,* Plat., Lys., etc.

PROTE, Πρώτη, *ης, ἡ,* Thuc., etc.

PROTEAS, Πρωτέας, *ου, ὁ,* Thuc., Lys., etc.

PROTESILAUS, Πρωτεσίλᾱος, *ου,* Dor. *-σίλᾶς, α,* Ion. *-σίλεως, ω, ὁ,* Hom., etc.

PROTEUS, Πρωτεύς, *έως* Ep. and Ion. *ῆος, ὁ,* Hom., etc.

PROTHOENOR, Προθοήνωρ, *ορος, ὁ,* Hom.

PROTHOÜS, Πρόθοος cont. *ους, ου, ὁ,* Hom., etc.

PROTO, Πρωτώ, *οῦς, ἡ,* Hom., Hes.

PROTOGENIA, Πρωτογένεια, *ας, ἡ,* Pind., etc.

PROTOGENES, Πρωτογένης, ους, ὁ, Paus., etc.
PROTOLAUS, Πρωτόλᾱος, ου, ὁ, Paus.
PROTOMACHUS, Πρωτόμᾰχος, ου, ὁ, Xen.
PROTOMEDIA, Πρωτομέδεια, ας, ἡ, Hes.
PROTUS, Πρῶτος, ου, ὁ, Dem.
PROVINCIA or PROVENCE, i. e. GALLIA NARBONENSIS, ἡ Ναρβωνῖτις Κελτική, Strab.; Κελτογαλατία Ναρβωνησία, ἡ, Ptol.; Γαλατία ἡ Ναρβωνησία, Id.; ἡ Γαλατία ἡ περὶ Ναρβῶνα, Dio C.
PROXENUS, Πρόξενος, ου, ὁ, Thuc., Xen., etc.
PRUSA, Προῦσα, ης, ἡ, Strab.; Προυσιάς, άδος, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Prusa*, Προυσιεύς, έως, ὁ, Strab.
PRUSIAS, Προυσίας, ου, ὁ, Polyb.
PRYTANIS, Πρύτανις, ἰδος and ιος, ὁ, Hom., Hdt., etc.
PSAMATHE, Ψαμάθη, ης, poet. -άθεια, ας, ἡ, Hes., Pind., etc.
PSAMMENITUS, Ψαμμήνιτος, ου, ὁ, Hdt.
PSAMMIS, Ψάμμις, ιος, ὁ, Hdt.
PSAMMITICHUS, Ψαμμίτιχος, ου, ὁ, Hdt.; also -μήτιχος, ὁ, Strab.
PSOPHIS, Ψωφίς, ίδος or ῖδος, ἡ, Polyb., etc.; *an inhabitant of Psophis*, Ψωφίδιος, ου, ὁ, also as adj. ιος, α, ον, Anth.
PSYCHE, Ψῡχή, ῆς, ἡ, Apul.
PSYLLI, THE, Ψύλλοι, ων, οἱ, Hdt., etc.
PSYLLO, Ψυλλώ, οῦς, ἡ, Anth.
PSYTTALEA, Ψυττάλεια, ας, ἡ, Hdt.; also -άλη, Hdn., and -αλία, Strab.
PTELEA, Πτελέα, ας, ἡ, Steph.; *of* (the deme) *Ptelea*, Πτελεάσιος, ου, ὁ, Id.
PTELEUM, Πτελεόν, οῦ, τό, Hom., etc.; *an inhabitant of Pteleum*, Πτελεάτης and -λεούσιος, ου, ὁ, Steph.
PTERELAÜS, Πτερέλᾱος, ου, ὁ, Dor. -ᾶλας, Apollod., Anth.
PTŒODORUS, Πτοιόδωρος, ου, ὁ, Pind., Thuc., etc.
PTOLEMY, Πτολεμαῖος, ου, ὁ, Hom., Strab., Arr., etc.; adj., *of* or *relating to Ptolemy, Ptolemaïc*, Πτολεμαϊκός, ή, όν, Arr., etc.; pecul. fem. Πτολεμᾶΐς, ίδος, Strab.
PTOLEMAÏS, Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ptolemaïs*, Πτολεμαΐτης, ου, and Πτολεμαιεύς, έως, ὁ, Steph.
PTŌUS, Πτῶος, ου, ὁ, Paus.
PUBLICOLA, Ποπλικόλας, ου, ὁ, Plut.
PUBLICIUS, Πουβλίκιος, ου, ὁ, Plut.
PUBLIUS, Πόπλιος (or Πούπλιος), ου, ὁ, Plut.
PULCHERIA, Πουλχερία, ας, ἡ, Suid.
PUNIC=CARTHAGINIAN, *vid.* CARTHAGE.
PUTEOLI, Ποτίολοι or Ποτίολοι, ων, οἱ, Strab.; *the inhabitants of Puteoli*, Ποτιολεῖς, έων, οἱ, Steph.
PYDNA, Πύδνα, ης, ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Pydna*, Πυδναῖος, ου, ὁ, Dem.
PYGMALION, Πυγμαλίων, ωνος, ὁ, Apollod.
PYGMIES, THE, Πυγμαῖοι, ων, οἱ, Hom., Strab.
PYLADES, Πυλάδης (Dor. -άδας), ου, ὁ, Pind., Soph., Dem., etc.
PYLÆ, Πύλαι, ῶν, αἱ, Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Pylæ, Pylæan*, Πυλαῖος, α, ον, Dem.
PYLÆMENES, Πυλαιμένης, ους, ὁ, Hom.
PYLÆUS, Πύλαιος, ου, ὁ, Hom.
PYLAS, Πύλᾶς, α, ὁ, Paus., etc.
PYLENE, Πυλήνη, ης, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Pylene*, Πυλήνιος, ὁ, Steph.
PYLOS, Πύλος, ου, ὁ and ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pylos, Pylian*, Πύλιος, α, ον, Id.; Πυλιακός, ή, όν, Strab., etc.; *born in Pylos*, Πυλοιγενής, ές, Hom.; *to Pylos*, Πύλονδε, Id.; *from Pylos*, Πυλόθεν, Id.—Epith. ἡγαθέη, ἡμαθόεις, ἱερή, Νηλήϊος.
PYRÆCHMES, Πυραίχμης, ου, ὁ, Hom., Strab.
PYRAMUS, Πύρᾰμος, ου, ὁ, Nonn.; —(river), ὁ, Xen., etc.
PYRASUS, Πύρασος, ου, ὁ, Hom.
PYRENE, Πυρήνη, ης, ἡ, Apollod.
PYRENEES, THE, Πῡρήνη, ης, ἡ, Polyb.; Πυρηναῖα ὄρη, τά, Id.; *from the Pyrenees*, Πυρήνηθεν, Dion. P.; adj., *of the Pyrenees, Pyrenean*, Πυρηναῖος, α, ον, Polyb.
PYRGOS or PYRGI, Πύργος, ου, ἡ, and Πύργοι, αἱ, Hdt., Strab., etc.; *an inhabitant of Pyrgos*, Πυργίτης, ου, ὁ, Steph.
PYRILAMPES, Πυριλάμπης, ους, ὁ, Lys., Ar., etc.
PYRIPHLEGETHON, THE, Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, Hom.
PYRIPPE, Πυρίππη, ης, ἡ, Apollod.
PYRON, Πύρων, ωνος, ὁ, Isoc.
PYRRHA, Πύρρα, ας, ἡ, Pind., etc.; —(as place), ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Pyrrha*, Πυρραῖος, ου, ὁ, Steph.
PYRRHIAS, Πυρρίας, ου, ὁ, Xen., Ar.
PYRRHICHUS, Πύρριχος, ου, ὁ, Thuc., etc.
PYRRHON, Πύρρων, ωνος, ὁ, Paus., etc.
PYRRHUS, Πύρρος, ου, ὁ, Dem., etc.
PYTHAGORAS, Πυθαγόρας, ου, Ion. -ρης, εω, ὁ, Hdt., Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Pythagoras, Pythagorean*, Πυθαγόρειος, ον, Arist., Strab.; Πυθαγορικός, ή, όν, Luc.; *a follower of Pythagoras*, Πυθαγοριστής, οῦ, Dor. -ίκτας, α, ὁ, Theoc., Ath.; *to be a Pythagorean*, Πυθαγορίζω, Antiph.
PYTHANGELUS, Πυθάγγελος, ον, ὁ, Ar., Thuc.
PYTHEAS, Πυθέας, ου Ion. -έης, εω, ὁ, Pind., Hdt., etc.
PYTHERMUS, Πύθερμος, ου, ὁ, Hdt.
PYTHES, Πύθης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
PYTHO, Πῡθώ, οῦς, ἡ, and Πυθών, ῶνος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., etc.; *from Pytho*, Πυθῶθεν, Pind.; Πυθωνόθεν, Id.; *in Pytho*, Πυθοῖ, Id.; *to Pytho*, Πυθώδε, Id.; Πυθώναδε, Id.· adj., *of* or *relating to Pytho, Pythian*, Πύθιος, α, ον, h., Pind., etc.; Πυθικός, ή, όν, Soph., pecul. fem. Πυθιάς, άδος, Pind., Plat.; *the Pythian priestess, the Pythia*, Πυθία, ας, ἡ, Hdt.; Πυθιάς, άδος, ἡ, Anth.; *temple of the Pythian Apollo*, Πύθιον, ου, τό, Thuc.; *the Pythian festival, games*, Πύθια, ων, τά, Pind.; Πυθιάς, άδος, ἡ, Id.; *a victor in the Pythian games*, Πυθιονίκης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to victory in the Pythian games*, Πυθιόνικος, ον, Id.
PYTHOCLES, Πυθοκλῆς, έους, ὁ, Plat., Dem.
PYTHOCLIDES, Πυθοκλείδης, ου, ὁ, Plat.
PYTHODORUS, Πυθόδωρος, ου, ὁ, Thuc., etc.; *daughter of Pythodorus*, Πυθοδωρίς, ίδος, ἡ, Strab.
PYTHON, Πύθων, ωνος, ὁ, Dem., etc.
PYTHONAX, Πυθῶναξ, ακτος, ὁ, Dem.
PYTHONICUS, Πυθόνῑκος, ου, ὁ, Andoc.
PYTTALUS, Πύτταλος, ου, ὁ, Paus.
PYXUS, *vid.* BUXENTUM.

Q.

QUADI, THE, Κούαδοι, also Κάαδοι, ων, οἱ, Dio C.
QUADRATUS, Κουάδρᾱτος and Κόδρατος, ου, ὁ, Hdt., Suid.
QUARTUS, Κούαρτος, ου, ὁ, N. T.
QUINTA, Κουΐντα, ης, ἡ, Anth.
QUINTILIAN, Κουϊντιλιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.
QUINTILIUS, Κυϊντίλιος, ου, ὁ, Dio C.
QUINTILLUS, Κύντιλλος, ου, ὁ, Dio C.
QUINTIUS, Κοΐντιος, ου, ὁ, Plut.
QUINTUS, Κΰϊντος or Κοΰϊντος, ου, ὁ, Plut.
QUIRINAL HILL, THE, Κουϊρῖνος λόφος, ὁ, Strab.
QUIRINIUS, Κυρήνιος (or Κυρίνιος), ου, ὁ, Strab.
QUIRINUS, Κυρῖνος, ου, ὁ, Plut.; Κουϊρῖνος, ου, ὁ, Strab.; in Anth. Κυρῖνος occurs with short penult.
QUIRITES, THE, Κυρῖται, ῶν, οἱ, Strab. (prop. from Κῦρις, ἡ, *Cures*, q. v.).

R.

RABIRIUS, Ῥαβίριος, ου, ὁ, Dio C.
RACHEL, Ῥαχήλ, ἡ, indecl., N. T.
RAHAB, Ῥαάβ or Ῥαχάβ, ἡ, indecl., N. T.
RAMA, Ῥαμᾶ, ἡ, indecl., N. T.
RARUS, Ῥᾶρος (or Ῥάρος), ου, ὁ, Paus.; adj., *of Rarus, Rarian*, Ῥάριος, α, ον, h., Paus.; pecul. fem. Ῥαριάς, άδος, Suid.
RAVENNA, Ῥάβεννα, ης, ἡ, Strab.

also Ῥαβηνός, ἡ, and Ῥαούεννα, ἡ, Id.; *an inhabitant of Ravenna*, Ῥαβεννάτης and Ῥαβεννήσιος, ου, ὁ, Steph.

REATE, Ῥέᾶτον, ου, τό, Strab.; Ῥεάτιον, τό, Steph.; *an inhabitant of Reate*, Ῥεάτινος, ὁ, Id.

REBECCA, Ῥεβέκκα, ης, ἡ, N. T.

RED SEA, THE, Ἐρυθρὴ Θάλασσα, ἡ, Hdt., Strab., etc.; Ἀράβιος κόλπος, ὁ, Hdt., Diod.; Ἀραβικὸς κόλπος, ὁ, Ptol.

REGGIO, *vid.* RHEGIUM.

REGULUS, Ῥήγουλος, ου, ὁ, Polyb.

REMI, THE, Ῥῆμοι, ων, οἱ, Strab.

REMUS, Ῥέμος, ου, ὁ, Anth.

REUBEN, Ῥουβήν, ὁ, indecl., LXX.

RHA, THE (mod. *Volga*), Ῥᾶ, ὁ, Ptol.

RHADAMANTHUS, Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, Hom., Pind., etc.—Epith. ἀντίθεος, ξανθός, πάρεδρος Κρόνου.

RHÆTIA, Ῥαιτία, ας, ἡ, Ptol.; Ῥαιτική, ῆς, ἡ, Strab.; *the Rhæti*, Ῥαιτοί, ῶν, οἱ, Id.; adj., *Rhætian*, Ῥαιτικός, ή, όν, Id.

RHAMNUS, Ῥαμνοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.; *of* (the deme) *Rhamnus*, Ῥαμνούσιος, ὁ, Dem.; adj., *Rhamnusian*, Ῥαμνούσιος, α, ον, also fem. -νουσίς, ίδος, Call.

RHAMPHIAS, Ῥαμφίας, ου, ὁ, Thuc.

RHAMPSINITUS, Ῥαμψίνιτος, ου, ὁ, Hdt.

RHASCUPORIS, Ῥασκούπορις, ιος, ὁ, Dio C., also Ῥασκούπολις, ὁ, App.

RHEA, Ῥέα, ας, ἡ, Ep. and Ion. Ῥέη and Ῥείη, Hom., etc.—Epith. ἠύκομος, ϝεσπεσία, πανδαμάτειρα, ὠκυπέδιλος.

RHEGIUM, Ῥήγιον, ου, τό, Æsch., Hdt., etc.; *the inhabitants of Rhegium*, Ῥηγῖνοι, ων, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Rhegium*, Ῥηγῖνος, η, ον, Strab.

RHEIMS (Ῥῆμοι, οἱ), Δουροκόττορον, ου, τό, Ptol.

RHENE, Ῥήνη, ης, ἡ, Hom.

RHENEA, Ῥήνεια, poet. also -ναῖα, ας, ἡ, h., Thuc., etc., also Ῥηνέη, Hdt.

RHENUS, *vid.* RHINE.

RHESUS, Ῥῆσος, ου, ὁ, Hom., etc.

RHEXENOR, Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

RHIANUS, Ῥιᾶνός, οῦ, ὁ, Anth.

RHINE, THE, Ῥῆνος, ου, ὁ, Strab., Arr.

RHINTHON, Ῥίνθων, ωνος, ὁ, Anth.

RHION, *vid.* RHIUM.

RHIPÆAN MOUNTAINS, THE, Ῥῖπαῖα ὄρη, τά, Dion. P., in sing. Ῥιπαῖον ὄρος, Call., also called Ῥῖπαι, αἱ, Arist.; adj., *Rhipæan*, Ῥῖπαιεύς, έως, masc., Steph.

RHIUM, Ῥίον, ου, τό, Eur., Thuc., etc.

RHODA or RHODE, Ῥόδη, ης, ἡ, Anth., Apollod.

RHODANTHE, Ῥοδάνθη, ης, ἡ, Anth.; adj., *of* or *relating to Rhodanthe*, Ῥοδάνθειος, α, ον, Id.

RHODANUS, *vid.* RHONE.

RHODE, *vid.* RHODA.

RHODEA, Ῥόδεια, ας, ἡ, h.

RHODES, *vid.* RHODUS.

RHODIUS, THE, Ῥόδιος, ου, ὁ, Hom., Strab.

RHODO, Ῥοδώ, οῦς, ἡ, Anth.

RHODOGUNE, Ῥοδογούνη, ης, ἡ, Plut., etc.

RHODON, Ῥόδων, ωνος, ὁ, Call., Anth.

RHODOPE, MOUNT, Ῥοδόπη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.;—(also woman's name), ἡ, h., Luc.

RHODOPIS, Ῥοδῶπις, ιος, ἡ, Hdt., Æl.

RHODUS or RHODES, Ῥόδος, ου, ἡ, Hom., Strab., etc.; adj., *of* or *belonging to Rhodes, Rhodian*, Ῥόδιος, α, ον, Id.

RHŒCUS, Ῥοῖκος, ου, ὁ, Hdt., etc.

RHŒSACES, Ῥοισάκης, ου, ὁ, Arr.

RHŒTEUM, Ῥοίτειον, ου, τό, Hdt.; *an inhabitant of Rhœteum*, Ῥοιτειεύς, έως, ὁ, Strab.; fem. adj., *of Rhœteum, Rhœtean*, Ῥοιτειάς, άδος, Ap. Rh., and Ῥοιτηΐς, ίδος, Anth.

RHŒO, Ῥοιώ, οῦς, ἡ, Diod.

RHONE, THE, Ῥόδᾶνος, ου, ὁ, Ap. Rh., Strab.

RHOPARAS, Ῥωπάρας, ου, ὁ, Xen.

RHOSSUS, Ῥῶσσος (or Ῥῶσος), ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Rhossus*, Ῥωσσικός, ή, όν, Anth.

RHOXANE, Ῥωξάνη, ης, ἡ, Arr.

RHOXOLANI, THE, Ῥωξολᾶνοί (and Ῥοξ.-), ῶν, οἱ, Strab.

RHYNDACUS, THE, Ῥύνδακος, ου, ὁ, Strab.

RHYPÆ or RHYPES, Ῥύπαι, ῶν, or Ῥύπες, ων, αἱ, Æsch., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Rhypæ, Rhypian*, Ῥυπικός, ή, όν, Thuc.

RHYTIUM, Ῥύτιον, ου, τό, Hom.; *an inhabitant of Rhytium*, Ῥυτιεύς, έως, ὁ, Steph.

RICHARD, Ῥικάρδος, ου, ὁ, Ephr.

RICIMER, Ῥεκίμερ, ὁ, indecl., Byz.

RIMINI, *vid.* ARIMINUM.

RIVERSIDE, Παραποταμία, ας, ἡ, Strab.

ROBERT, Ῥομπέρτος, ου, ὁ, Georg. Acrop.

RODERICK, Ῥουδορίχος, ου, ὁ, Procop.

ROGER, Ῥογέριος, ου, ὁ, Georg. Phr.

ROME, Ῥώμη, ης, ἡ, Polyb., etc.; *the Romans*, Ῥωμαῖοι, ων, οἱ, Id.; poet. Ῥωμυλίδαι, ῶν, οἱ, Anth.; adj., *of* or *belonging to Rome, Roman*, Ῥωμαῖος, α, ον, Polyb., Strab.; Ῥωμαϊκός, ή, όν, Plut.; pecul. fem. Ῥωμαΐς, ίδος, Anth.; adv., *in the Roman fashion* or *speech*, Ῥωμαϊστί, App.; *to side with the Romans*, Ῥωμαΐζω, Id.

ROMULUS, Ῥωμῦλος, ου, ὁ, Plut., Strab.; *the descendants of Romulus*, i. e. *the Romans*, Ῥωμῠλίδαι, ῶν, οἱ, Anth.

ROSCIUS, Ῥώσκιος, ου, ὁ, Dio C.

RUBICON, THE, Ῥουβίκων, ωνος, ὁ, Strab.

RUDIÆ, Ῥωδαῖοι, ων, οἱ, and Ῥωδαίων πόλις, ἡ, Strab.

RUDOLPH, Ῥοδοῦλφος, ου, ὁ, Const. Porph.

RUFINIANUS, Ῥουφεινιᾶνός, οῦ, ὁ, Inscr.

RUFINUS, Ῥουφῖνος, ου, ὁ, Anth.

RUFUS, Ῥοῦφος, ου, ὁ, Suid., N. T.

RUSSIA, Ῥωσία, ας, ἡ, Moschop.; *the Russians*, οἱ Ῥῶς, Byz.; Ῥῶσοι, οἱ, Eust.; Ῥοῦσσοι, οἱ, Hdn.: all late.

RUTENI, THE, Ῥουτηνοί, ῶν, οἱ, Strab.

RUTILIANUS, Ῥουτιλλιᾶνός, οῦ, ὁ, Strab.

RUTH, Ῥούθ, ἡ, indecl., LXX.; Ῥούθη, ης, ἡ, Joseph.

RUTILIUS, Ῥουτίλιος, ου, ὁ, Luc.

RUTULI, THE, Ῥούτουλοι, ων, οἱ, Strab.

S.

SAALE, THE, *vid.* SALA.

SABA, Σαβά, ἡ, Strab.; adj., *of Saba, Sabaïtic*, Σαβαϊτικός, ή, όν, Id.

SABÆANS, THE, Σαβαῖοι, ων, οἱ, Strab.

SABACOS, Σαβακῶς, ῶ, ὁ, Hdt.

SABAZIUS, Σαβάζιος, ου, ὁ, Strab., Anth.; *festival of Sabazius*, Σαβάζια, τά, Strab.

SABBE, Σάββη, ης, ἡ, Paus.

SABELLI, THE, Σάβελλοι, ων, οἱ, Strab.

SABINA, Σαβῖνα, ης, ἡ, Arcad.

SABINES, THE, Σαβῖνοι, ων, οἱ, Polyb.; *the country of the Sabines*, Σαβίνη, ης, ἡ, Strab.; adj., *Sabine*, Σαβῖνος, η, ον, Polyb., Strab.

SABYLLUS, Σάβυλλος, ου, ὁ, Hdt.

SACADAS, Σακάδας, α, ὁ, Pind., etc.

SACÆ, THE, Σάκαι, ῶν Ion. έων, οἱ, Hdt., etc., in sing. Σάκας, ὁ, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to the Sacæ*, Σάκαιος, α, ον, Strab.

SACRUM PROMONTORIUM (mod. *Cape St. Vincent*), Ἱερὸν ἀκρωτήριον, τό, Ap. Rh.

SADDUCEES, THE, Σαδδουκαῖοι, ων, οἱ, N. T.

SADOCUS, Σάδοκος, ου, ὁ, Thuc.

SADYATTES, Σαδυάττης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

SAGRAS, THE, Σάγρας, ου, ὁ, Strab.

SAGUNTUM, Σάγουντον, ου, τό, Strab.; Σάγουντος, ἡ, Steph.; Ζάκανθα, ης, ἡ, Polyb.; *the inhabitants of Saguntum*, Σαγουντηνοί, οἱ, Steph.; Ζακανθαῖοι, οἱ, Polyb.

SAÏS, Σάϊς, ιος and εως, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Saïs*, Σαΐτης, ου Ion. εω, ὁ (also as adj.), Id.; adj., *of* or *belonging to Saïs, Saïtic*, Σαϊτικός, ή, όν, Hdt., Plat.

SALA, THE, Σάλας, α, ὁ, Strab.

SALÆTHUS, Σάλαιθος, ου, ὁ, Thuc.

SALAMANCA, *vid.* SALMANTICA.

SALAMIS, Σᾰλᾰμίς (later Σαλαμίν), ῖνος, ἡ, Hom., Thuc., etc.; *the inhabitants of Salamis*, Σαλαμίνιοι, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Salamis, Salaminian*, Σαλαμίνιος, α, ον, Hdt., etc.; later Σαλαμῖνιακός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Σαλαμινιάς, άδος, Æsch.—Epith. ἀλίπλαγκτος, ἀγχίαλος, εὐδαίμων, ἐϋκτιμένη, περίφαντος.

SALAPIA, Σαλαπία, ας, ἡ, Strab.

SALARIAN (WAY), THE, Σαλαρία, ἡ (ὁδός), Strab.

SALASSI, THE, Σάλασσοι, ων, οἱ, Dio C.

SALATHIEL, Σαλαθιήλ, ὁ, indecl., N. T.

SALEM, Σαλήμ, ἡ, indecl., N. T.

SALENTINI, THE, Σαλεντινοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Salentini*, Σαλεντινή, ἡ, Id.

SALERNO, GULF OF, *vid.* PÆSTUM.

SALERNUM, Σάλερνον, ου, τό, Strab.

SALII, THE, Σάλιοι, ων, οἱ, Plut.

SALLUST, Σαλούστιος, ου, ὁ, Suid.

SALMACIS, Σαλμᾰκίς, ίδος, ἡ, Strab.

SALMANTICA (mod. *Salamanca*), Σαλμαντική, ῆς, ἡ, Ptol.

SALMON, Σαλμών, ὁ, indecl., N. T.

SALMONE, Σαλμώνη, ης, ἡ, Strab.

SALMONEUS, Σαλμωνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

SALMYDESSUS, Σαλμυδησσός or -δησσός, οῦ, ὁ, Soph., Hdt., etc.; adj.,

of or *belonging to Salmydessus*, Σαλμυδήσιος, α, ον, Æsch.

Salome, Σαλώμη, ης, ἡ, Strab.

Salona, Σάλωνα, ωνος, ἡ, Strab.; Σαλῶναι, ῶν, αἱ, Steph.

Samaria, Σαμάρεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Samaria, a Samaritan*, Σαμαρείτης, ου, ὁ, and Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, N. T.

Samarkand, Μαράκανδα, τά, Arr.

Sambus, Σάμβος, ου, ὁ, Arr.

Same, Σάμη, ης, ἡ (also Σάμος), Strab.; *the inhabitants of Same*, Σαμαῖοι, οἱ, Thuc.

Samia, Σαμία, ας, ἡ, Hdt., etc.

Samius, Σάμιος, ου, ὁ, Hdt., Xen.

Samnites, the, Σαμνῖται, ῶν, οἱ, also Σαυνῖται (and Σαννῖται, Polyb.), Strab., etc.; *the country of the Samnites*, Σαμνῖτις or Σαυνῖτις, ιδος, ἡ, Strab.; Σαννῖτις, ἡ, Polyb.; adj., *of the Samnites, Samnite*, Σαμνῖτικός or Σαννιτικός, ἡ, όν, pecul. fem. Σαννῖτις, ιδος, Strab.

Samolas, Σαμόλας, ου, ὁ Xen.

Samos, Σάμος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Samos, Samian*, Σάμιος, α, ον, Strab.; Σαμιᾶκός, ἡ, όν, Plut.

Samosata, Σαμόσατα, ων, τά, Strab.; *an inhabitant of Samosata*, Σαμοσατεύς, έως, ὁ, Steph.

Samothrace, Σαμοθράκη, ης, Ep. Σάμος Θρηϊκίη, Ion. Σαμοθρηΐκη, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *an inhabitant of Samothrace*, Σαμόθραξ, ακος, Ion. -θρηξ, ηκος, ὁ, Hdt., Strab.; adj., *Samothracian*, Σαμοθράκιος, α, ον, Ion. -θρηΐκιος, η, ον, Hdt.

Sampson, Σαμψών, ὁ, indeclin., LXX., gen. ῶνος, ὁ, Joseph.

Samuel, Σαμουήλ, ὁ, indecl.. LXX.

Sanacharib, Σαναχάριβος, ὁ, Hdt.

Sanchoniathon, Σαγχωνιάθων, ὁ, Suid.

Sandacus, Σάνδακος, ου, ὁ, Apollod.

Sandauce, Σανδαύκη, ης, ἡ, Plut.

Sandon, Σάνδων, ωνος, ὁ, Luc.

Sane, Σάνη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; *the inhabitants of Sane*, Σαναῖοι, οἱ, Thuc.

Sangarius, the, Σαγγάριος, ου, ὁ, Hom., Strab.

Sannion, Σαννίων, ωνος, ὁ, Plat., Dem.

Sannyrion, Σαννυρίων, ωνος, ὁ, Æl.

Santones, the, Σάντονες, ων, οἱ, Strab.

Sao, Σαώ, οῦς, ἡ, Hes.

Saon, Σάων, ωνος, ὁ, Call., etc.

Saone, the, *vid.* Arar.

Sapphira, Σαπφείρα, ἡ, N. T.

Sappho, Σαπφώ, οῦς, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Sappho*, Σαπφῶος, α, ον, Anth.; *Sapphic* (of metre), Σαπφικός, ἡ, όν, Gram.—Epith. ἐϋπλόκαμος, ἡδύφωνος.

Saporis, Σάπωρις, ὁ, Suid.

Sara or Sarah, Σάῤῥα, ας, ἡ, N. T.

Saragossa, *vid.* Cæsaraugusta.

Sarambus, Σάραμβος, ου, ὁ, Plat.

Sarapis, *vid.* Serapis.

Sardanapalus, Σαρδανάπαλος (and -παλλος), ου, ὁ, Hdt., Ar., etc.

Sardis or Sardes, Σάρδεις, εων (Ion. Σάρδιες, ίων), αἱ, Hdt., Æsch., etc.; adj., *of* or *belonging to Sardis, Sardian*, Σαρδιᾱνός (Ion. -ιηνός), ἡ, όν, Hdt.; Σαρδιᾱνικός, ἡ, όν, Ar.; Σάρδινος, η, ον, Id., and Σάρδιος, ον, Steph.

Sardinia, Σαρδώ, οῦς, ἡ, Hdt., etc.; Σαρδών, όνος, ἡ, Strab., Polyb.; adj., *Sardinian*, Σαρδόνιος, α, ον, Hdt.; Σαρδονικός, ἡ, όν, Id.; Σαρδῶος, α, ον, Strab.; Σαρδώνιος, α, ον, Steph.

Sarepta, Σάρεπτα, ων, τά, N. T.

Sargeus, Σαργεύς, έως, ὁ, Thuc.

Sarmatia, Σαρματία, ας, ἡ, Ptol.; ἡ Σαυροματὶς χώρη, Hdt.; *the Sarmatians*, Σαυρομάται, έων, οἱ, Hdt.; Σαρμάται, ῶν, οἱ, Strab., etc.; adj., *of Sarmatia*, or *Sarmatians, Sarmatian*, Σαυροματικός, ἡ, όν, pecul. fem. Σαυροματὶς, ίδος, Hdt.; Σαρματικός, ἡ, όν, Steph.

Sarnus, the, Σάρνος, ου, ὁ, Strab.

Saronic Gulf, the (mod. *Gulf of Enghia*), Σαρωνικὸς κόλπος, ὁ, Strab., Σαρωνικὸς πορθμός, ὁ, Æsch.; ἡ Σαρωνὶς (ίδος) θάλασσα, Dion P.

Sarpedon, Σαρπηδών, όνος, ὁ (also gen. -ήδοντος), Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Sarpedon*, Σαρπηδόνιος, α, ον, Æsch., Hdt., etc.—Epith. ἄναξ, βουληφόρος, χαλκοκορυστής.

Sarus, the, Σάρος, ου, ὁ, Xen.

Saspires, the, Σάσπειρες, ων, οἱ, Hdt.

Satan, Σατᾶν, ὁ, indecl., and Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, LXX., N. T.

Sataspes, Σατάσπης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Saturn, Κρόνος, ου, ὁ, Hom., Hes., etc.; *son of Saturn*, Κρονίδης, ου, ὁ, Id.; Κρονίων, ονος or ωνος, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Saturn, Saturnian*, Κρόνιος, α, ον, Pind., etc.; Κρονικός, ἡ, όν, Plut.; pecul. fem. Κρονιάς, άδος, Id.; *temple of Saturn*, Κρόνιον, τό, Strab.; *festival of Saturn*, Κρόνια, τά, Dem.—Epith. ἀγκυλομήτης, μέγας, Οὐρανίδης, οὐράνιος, πρόμαντις, παιδοφόνος.

Saturnia, Σατορνία, ας, ἡ, Steph.

Saturnalia, the (Roman), Κρόνια, ων, τά, Plut.; ἡ Κρονικὴ ἑορτή, Id.; αἱ Κρονιάδες ἡμέραι, Id.

Saturninus, Σατορνῖνος, ου, ὁ, Plut.

Satyra, Σατύρα, ας, ἡ, Ath., and Σατύρη, ης, ἡ, Anth.

Satyrus, Σάτῠρος, ου, ὁ, Xen., Dem., etc.

Saul, Σαούλ, ὁ, indecl., LXX.; Σάουλος, ου, ὁ, Joseph.

Savus, the (mod. *Save*), Σάος, ου, ὁ, Strab.; Σάουος, ὁ, Ptol.

Saxons, the, Σάξονες, ων, οἱ, Steph.

Scæan Gate, the, Σκαιαὶ Πύλαι, αἱ, Hom.

Scæus, Σκαῖος, ου, ὁ, Hdt.

Scævola, Σκαιόλας, ὁ, Plut.

Scamander, the, Σκάμανδρος, ου, ὁ, Hom.; adj., *of* or *relating to the Scamander*, Σκαμάνδριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph.; *the Scamandrian plain*, τὸ Σκαμάνδριον πεδίον, Hom.

Scamandrius, Σκαμάνδριος, ου, ὁ, Hom.

Scandea, Σκάνδεια, ας, ἡ, Hom., Thuc.

Scarphea, Σκάρφεια, ας, also Σκάρφη, ης, ἡ, Hom., Strab.

Scaurus, Σκαῦρος, ου, ὁ, Dio C.

Scellius, Σκέλλιος, ου, ὁ, Thuc.

Scepsis, Σκῆψις, εως, ἡ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Scepsis*, Σκήψιος, α, ον, Dem., Strab.

Sceva, Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Schedius, Σχεδίος, ου, ὁ, Hom.; *tomb of Schedius*, Σχεδιεῖον, ου, τό, Strab.

Scheria, Σχερία, ας (Ep. -ίη, ης), ἡ, Hom., Strab.

Schœneus, Σχοινεύς, έως, ὁ, Paus.

Schœnus, Σχοῖνος, ου, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Schœnus*, Σχοινιεύς, έως, ὁ, Anth.;—(harbor of Corinth), Σχοινοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.

Sciathus, Σκίαθος, ου, ἡ, Hdt., Dem., etc.

Scillus, Σκιλλοῦς, οῦντος, ὁ, Xen.; *the inhabitants of Scillus*, Σκιλλούντιοι and -ούσιοι, οἱ, Steph.

Scio, *vid.* Chios.

Scione, Σκιώνη, ης, ἡ, Hdt., Dem., etc.; *the inhabitants of Scione*, Σκιωναῖοι, οἱ, Hdt.

Scipio, Σκηπίων, ωνος, ὁ, Strab.; Σκιπίων, ωνος, ὁ, Polyb.

Sciron, Σκείρων (later Σκῖρων), ωνος, ὁ, Eur., Polyb., etc.; adj., *of Sciron, Scironian*, Σκειρωνικός, ἡ, όν, Anth.; pecul. fem. Σκειρωνίς or Σκιρωνίς, ίδος, Hdt., Eur.

Scironides, Σκῖρωνίδης, ου, ὁ, Thuc.

Scirus, Σκῖρος, ου, ἡ, Steph.; *the Sciritæ*, Σκιρῖται, οἱ, Thuc.;—(man's name), ὁ, Plut.

Sciton, Σκίτων, ωνος, ὁ, Hdt., Dem.

Scolus, Σκῶλος, ου, ὁ, Hom., Hdt.; *an inhabitant of Scolus*, Σκώλιος, ου, and Σκωλιεύς, έως, ὁ, Steph.

Scomius, Mount, Σκόμιον, τό, Thuc.; Σκόμβρον, τό, Arist.

Scopas, Σκόπας, ου, ὁ, Xen., etc.; *son* or *descendant of Scopas*, Σκοπάδης, ου, ὁ, Pind., Hdt.; adj., *of* or *relating to Scopas*, Σκοπάδειος, ον, Luc.

Scopelus, Σκόπελος, ου, ἡ, Hdt.

Scordisci, the, Σκορδίσκοι, ων, οἱ, Strab.

Scotussa, Σκοτοῦσσα, ης, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Scotussa*, Σκοτουσσαῖοι, οἱ, Xen.

Scribonianus, Σκριβωνιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.

Scribonius, Σκριβώνιος, ου, ὁ, Dio C.

Scylax, Σκύλαξ, ακος, ὁ, Hdt., etc.

Scylla, Σκύλλα (Ep. Σκύλλη), ης, ἡ, Hom., etc.—Epith. δεινή, πότνια, πετραία, ὀλοόφρων.

Scyllæum, Σκύλλαιον, ου, τό, Thuc.

Scyllias, Σκυλλίας, ου, Ion. ίης, εω, ὁ, Hdt.

Scyllis, Σκύλλις, ιδος, ὁ, Paus.;—(woman's name), Σκυλλίς, ίδος, ἡ, Anth.

Scymnus, Σκύμνος, ου, ὁ, Ath.

Scyrus, Σκῦρος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Scyrus*, Σκύριος, α, ον, Hdt., Pind., etc.

Scythæ, the (Scythians), Σκύθαι, ῶν Ion. έων, οἱ, Hdt., etc.; *the country of the Scythæ, Scythia*, Σκυθία, ας, ἡ, Call., Strab.; also Σκυθική, ἡ, Hdt.; adj., *Scythian*, Σκύθης, ὁ, Æsch.; Σκυθικός, ἡ, όν, Theoc., etc.; pecul. fem. Σκυθίς, ίδος, Æsch.

Scythes, Σκύθης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., Xen.

Scythini, the, Σκυθῖνοι, ων, οἱ, Xen.

Sebaste, Σεβαστή, ῆς, ἡ, and Σεβάστεια, ας, ἡ, Strab.; Σεβαστόπολις, ἡ, Ptol.

Sebastian, Σεβαστιᾱνός, οῦ, ὁ, Eccl.

Sebennytus, Σεβέννυτος, ου, ἡ, Steph.; Σεβεννυτικὴ πόλις, ἡ, Strab.; adj., *Sebennytic*, Σεβεννυτικός, ἡ, όν, Hdt.

Secundus, Σεκοῦνδος, ου, ὁ, Suid., N. T.

Segesta, Σέγεστα or Ἔγεστα, ης, ἡ, Thuc.; *the inhabitants of Segesta*, Ἐγεσταῖοι, οἱ, Hdt.

Segestes, Σεγέστης, ου, ὁ, Strab.

Segovia, Σεγουβία, ας, ἡ, Ptol.

Segusiani, the, Σεγοσιανοί, ῶν, οἱ, Strab.

Seine, the, *vid.* Sequana.

Seius, Σηΐος, ου, ὁ, Inscr.

Sejanus, Σηϊᾶνός, οῦ, ὁ, Dio C.

Selene, Σελήνη and Σεληναίη, ης, ἡ, h., Hes.

Seleucia, Σελεύκεια, ας, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Seleucia*, Σελευκεύς, έως, ὁ, Id.

Seleucus, Σέλευκος, ου, ὁ, Polyb., etc.

Selge, Σέλγη, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Selge*, Σελγεύς, έως, ὁ, Polyb.

Selino, Σελινώ, οῦς, ἡ, Inscr.

Selinus, Σελῖνοῦς, οὔντος, ὁ and ἡ (also Σεληνοῦς), Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Selinus*, Σελῑνούντιος and Σελινούσιος, α, ον, Id.

Sellasia, Σελλασία, ας, ἡ, Xen.

Selleïs, the, Σελλήεις, εντος, ὁ, Hom., Strab.

Selli, the, Σελλοί, ῶν, οἱ, Hom., Soph.

Selymbria, Σηλυμβρία and Σηλυβρία, ας, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Selymbria*, Σηλυμβριᾶνός (or Σηλυβρ.), οῦ, ὁ, Id.

Sem, *vid.* Shem.

Semele, Σεμέλη, ης, ἡ, Hom.—Epith. εὐειδής, εὐῶπις, Καδμηΐς.

Semiramis, Σεμίραμις, ιδος, ἡ, Hdt., Ctes., etc.

Semnones, the, Σέμνωνες, ων, οἱ, Strab.

Sempronius, Σεμπρώνιος, ου, ὁ, Plut.

Sena or Sena Gallica, Σήνα (also Σήνη), ης, ἡ, Strab., Polyb.; Σηνογαλλία, ας, ἡ, Strab.

Seneca, Σενέκας, α, ὁ, Dio C.

Senecio, Σενεκίων, ωνος, ὁ, Plut.

Senones, the, Σένονες or Σένωνες, ων, οἱ, Strab.; also Σέννονες, οἱ, Steph., and Σήνωνες, Polyb.

Sentinum, Σεντῖνον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Sentinum*, Σεντινάτης, ου, ὁ, Polyb.

Sepias, Σηπιάς, άδος (i. e. ἄκρη), ἡ, Hdt., etc.; also ἡ Σηπιὰς χειράς, Eur.; Σηπιάδες πέτραι, Paus.

Septimius, Σεπτίμιος, ου, ὁ, Dio C.

Sequana, the (mod. *Seine*), Σηκοάνας, ου, ὁ, Strab.

Sequani, the, Σηκοανοί or Σηκουανοί, ῶν, οἱ, Strab.

Serapion, Σεραπίων, ωνος, ὁ, Plut., etc.

Serapis, Σάραπις, ιδος, ὁ, Dio C.

Serbonis, Lake, the Serbonian Bog, Σερβωνίς, ίδος (i. e. λίμνη), ἡ, Hdt.

Serenus, Σερῆνος, ου, ὁ, Suid.

Seres, the (Chinese), Σῆρες, ων, οἱ, Strab. *Vid.* China.

Sergius, Σέργιος, ου, ὁ, N. T.

Seriphus, Σερῖφος, ου, ἡ, Pind., etc.; *an inhabitant of Seriphus*, Σερίφιος, ὁ, Hdt.

Sermyle, Σερμύλη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Sermyle*, Σερμύλιος, ὁ, Thuc.

Serrheum, Σέρρειον, ου, τό, Hdt.; Σέρριον, τό, Dem.

Sertorius, Σερτώριος, ου, ὁ, Plut.

Servilius, Σερουΐλιος, ου, ὁ, Polyb.; Σερβίλιος, ὁ, Strab.

Servius, Σερούϊος, ου, ὁ, Polyb.; Σέρβιος, ὁ, Suid.

Sesamus, Σήσαμος, ου, ἡ, Hom.; Σήσαμον, τό, Steph.

Sesostris, Σέσωστρις, ιδος Ion. ίος, ὁ, Hdt., Arist.

Sestus, Σηστός, οῦ, ἡ, also ὁ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Sestus*, Σήστιος, α, ον, pecul. fem. Σηστιάς, άδος, Anth.

Seth, Σήθ, ὁ, indecl., LXX.; Σήθος, ου, ὁ, Joseph.

Setia, Σητία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Setia, Setine*, Σητῖνος, η, ον, Id.

Seuthes, Σεύθης, ου, ὁ, Thuc., Xen.

Severianus, Σεβηριᾶνός, οῦ, ὁ, Suid.

Severinus, Σευηρῖνος, ου, ὁ, Liban.

Severus, Σεβῆρος, ου, ὁ, Hdn.

Sevilla, Seville, *vid.* Hispalis, Italica.

Sextius, Σέξτιος, ου, ὁ, Diod.

Sextus, Σέξτος, ου, ὁ, Dio C.

Shem, Σήμ, ὁ, indecl., N. T.

Sibyl, Σίβυλλα, ης, ἡ, Ar., etc.; adj., *of* or *relating to the Sibyl, Sibylline*, Σιβύλλειος, ον, Plut.; *the Sibylline books*, *βίβλοι αἱ Σιβύλλειοι* and *γράμματα Σιβύλλεια*, Id.

Sibyrtius, Σιβύρτιος, ου, ὁ, Ar.

Sicani, the, Σικανοί, ῶν, οἱ, Thuc.; adj., *Sicanian*, Σικάνιος, α, ον, *vid.* Sicily.

Sicanus, Σικανός, οῦ, ὁ, Thuc.

Sicily, Σικελία, ας, ἡ, Pind., Thuc., etc.; earlier and poetic names, Σικανία, ας Ep. ίη, ης, ἡ, Hom., Hdt.; Θρινακίη, ης, ἡ, Hom.; adj., *of* or *relating to Sicily, Sicilian*, Σικελός, ή, όν, Hom., Theoc.; Σικελικός, ή, όν, Thuc., Plat., etc.; Σικανικός, ή, όν, Thuc.; *the Sicilians*, Σικελοί, οἱ, Hom., Thuc.; Σικανοί (the original inhabitants), οἱ, Thuc.; *a Siceliote* (i. e. *a Sicilian Greek*), Σικελιώτης, ου, ὁ, Thuc.; fem. Σικελιῶτις, ιδος, Xen.—Epith. καλλίκαρπος, περίῤῥυτος, πίειρα, πολύμηλος.

Sicinnus, Σίκιννος, ου, ὁ, Hdt.

Sicyon, Σικυών, ῶνος, ἡ (also ὁ, Xen., Dem.), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Sicyon, Sicyonian*, Σικυώνιος, α, ον, Hdt.; *territory of Sicyon, Sicyonia*, Σικυωνία, ἡ, Strab.

Side, Σίδη, ης, ἡ, Polyb.

Sidon, Σιδών, ῶνος, ἡ, Hom., etc.; Σιδώνιον ἄστυ, τό, Ar.; *a Sidonian*, Σιδών, όνος, ὁ, Hom.; Σιδόνιος, Hom., Æsch.; Σιδώνιος, ὁ, Hdt., etc.; *the territory of Sidon*, Σιδονία, ἡ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Sidon, Sidonian*, Σιδόνιος, α, ον, Poet.; Σιδώνιος, α, ον, Ar., etc.; pecul. fem. Σιδωνιάς, άδος, Eur.

Sidus, Σιδοῦς, οὔντος, ὁ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Sidus*, Σιδούντιος, α, ον, Ath.

Sigeum, Σίγειον, ου, τό, Hdt.; fem. adj., *of Sigeum*, Σιγειάς, άδος, Strab.

Silanion, Σιλᾱνίων, ωνος, ὁ, Plut.

Silanus, Σιλᾱνός, οῦ, ὁ, Xen.

Silarus, the, Σίλαρος, ου, ὁ, Dion. P.; Σίλαρις, ιδος, ὁ, Strab.

Silas, Σίλας, α, ὁ, N. T.

Silenus, Σειληνός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; later also Σιληνός, ὁ, Plut.; adj., *of* or *like Silenus*, Σειληνικός, ή, όν, Plat.

Silius, Σίλιος, ου, ὁ, Iambl.

Silli, the, Σίλλοι, ων, οἱ, Strab.

Siloam, Σιλωάμ, ὁ, indecl., N. T.

Silvanus, Σιλουᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.

Silvia, Σιλβία, ας, ἡ, Strab.

Silvius, Σίλβιος, ου, ὁ, or Σιλούιος, ὁ, Dion.

Simætha, Σίμαιθα, ης, ἡ, Ar., etc.

Simmias, Σιμμίας, ου, ὁ, Plat., etc.

Simoïs, the, Σιμόεις, εντος (contd. Σιμοῦς, οῦντος), ὁ, Hom., Hes.; adj., *of* or *on the Simoïs*, Σιμοέντιος, contd. σύντιος, ὁ, Eur., and fem. Σιμοεντίς, contd. συντίς, ίδος, Id.—Epith. δῖος, καλλίροος, Ἰδαῖος.

Simon, Σίμων, ωνος, ὁ, Oratt., Ar., etc.

Simonides, Σιμωνίδης, ου, ὁ, Hdt., etc.

Simus, Σῖμος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Simplicius, Σιμπλίκιος, ου, ὁ, Suid.

Simylus, Σιμύλος, ου, ὁ, Dem.

Sinai, Mount, Σινᾶ, ὁ, indecl., N. T.; Σιναῖον ὄρος, τό, Joseph.

Sindi, the, Σινδοί, ῶν, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *relating to the Sindi*, Σινδικός, ή, όν, Strab.

Singiticus Sinus, *vid.* sq.

Singus, Σίγγος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *the inhabitants of Singus*, Σιγγαῖοι, ων, οἱ, Thuc.; adj., *of* or *relating to Singus*, Σιγγιτικός, ή, όν, esp. *Gulf of Singus*, Σιγγιτικὸς κόλπος, ὁ, Strab.

Sinis, Σίνις, ιδος, ὁ, Eur.

Sinon, Σίνων, ωνος, ὁ, Paus.

Sinope, Σινώπη, ης, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Sinope*, Σινωπεύς, έως, ὁ, Xen.; *the territory of Sinope*, Σινωπίς, ίδος, and Σινωπῖτις, ῖδος, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Sinope*, Σινωπικός, ή, όν, Id.

Sinti, the, Σιντοί, ῶν, οἱ, Thuc.

Sinties, the, Σίντιες, ων, οἱ, Hom.; adj., *Sintian*, Σιντηΐς, ίδος, only fem., Ap. Rh.

Sinuessa, Σινόεσσα and Σινούεσσα, ης, ἡ, Strab.

Sion or Zion, Mount, Σιών, ὁ, indecl., N. T.

Siphæ, Σίφαι, ῶν, αἱ (Dor. Τίφαι), Thuc.

Siphnus, Σίφνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Siphnus*, Σίφνιοι, οἱ, Dem.

Sipontum, Σιποῦς, οῦντος, ὁ, Polyb.

Sipylus, Mount, Σίπῡλος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *worshiped on Sipylus*, Σιπυληνή, ή, Strab.;—(city), ἡ, Pind., Eur.

Sirens, the, Σειρῆνες, ων, αἱ (in sing. Σειρήν), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to the Sirens*, Σειρηνίς, ίδος, fem., Dion. P.

Sirenussæ, the (islands), Σειρηνοῦσσαι, ῶν, αἱ, also Σειρῆνες, αἱ, Strab.

Siris, the, Σῖρις, also Σῖριν and Σεῖρις, ιος, ὁ, Hdt.

Sirius, *vid.* First Part, p. 496.

Sirmium, Σίρμιον, ου, τό, Strab.; *the inhabitants of Sirmium*, Σιρμιεῖς, έων, οἱ, Steph.

Siromus, Σίρωμος, ου, ὁ, Hdt.

Sisamnes, Σισάμνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Sisapon, Σισάπων, ωνος, ὁ, Strab.

Sisyphus, Σίσῡφος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Sisyphus*, Σισυφίδης, ου, ὁ, Soph.; adj., *of* or *belonging to Sisyphus, Sisyphean*, Σισύφειος, α, ον, Eur., also Σισύφιος, α, ον, Anth.; pecul. fem. Σισυφίς, ίδος, Theoc.—Epith. αἰολόμητις [in Theog. ῐ].

Sitace, Σιτάκη or Σιττάκη, ης, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Sitace*, Σιττακηνός, οῦ, ὁ, Arr.

Sitalces, Σιτάλκας, ου, Ion. -άλκης, εω, ὁ, Hdt., etc.

Sithonia, Σιθωνία, ας, ἡ, Hdt.

Smerdis, Σμέρδις, ιος, ὁ, Hdt., Arist.

Smicres, Σμίκρης, ητος, ὁ, Xen.

Smicythes, Σμῑκύθης, ου, ὁ, Ar., Dem.

Smicythion, Σμικυθίων, ωνος, ὁ, Ar., Dem.

Smicythus, Σμίκυθος, ου, ὁ, Ar.

Smilis, Σμῖλις, ιδος, ὁ, Paus.

Smindyrides, Σμινδυρίδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Smintheus, Σμινθεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Smyrna, Σμύρνα, Ep. and Ion. -νη, ης, ἡ, h., Hdt.; *the inhabitants of Smyrna*, Σμυρναῖοι, οἱ, Hdt.; adj., υ῎

or *belonging to Smyrna, Smyrnean*, Σμυρναῖος, α, ον, Hdt.; Σμυρναϊκός, ή, όν, Steph.

Socles, Σωκλέης cont. -κλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

Soclides, Σωκλείδης Dor. -δας, ου, ὁ, Pind., Xen.

Socrates, Σωκράτης, ους, ὁ (acc. άτη, Plat., άτην, Xen.), Plat., Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Socrates*, Σωκράτειος, ον, *of* or *pertaining to (the doctrines of) Socrates, Socratic*, Σωκρατικός, ή, όν, Luc.

Sodom, Σόδομα, ων, τά, Strab.; *an inhabitant of Sodom*, Σοδομίτης, ου, ὁ, Steph.

Sogdi or Sogdii, Σόγδοι, ων, οἱ, Hdt.; Σόγδιοι, οἱ, Strab.; *the country of the Sogdi, Sogdiana*, Σογδιᾶνή, ῆς, ἡ, Strab.

Sogenes, Σωγένης, ους, ὁ, Pind.

Soli, Σόλοι, ων, οἱ, Æsch.; *the inhabitants of Soli*, Σόλιοι, ων, οἱ, Hdt.

Sollium, Σόλλιον, ου, τό, Thuc.

Solomon, Σολομών, ῶνος, ὁ, N. T.

Solon, Σόλων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

Solus or Soluntum, Σολοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc.

Solygea, Σολύγεια, ας, ἡ, Thuc.

Solymi, the, Σόλυμοι, ων, οἱ, Hom., Hdt.

Sopater, Σώπατρος, ου, ὁ, Ath.

Sophænetus, Σοφαίνετος, ου, ὁ, Xen.

Sophanes, Σωφάνης, ους, ὁ, Hdt.

Sophia, Σοφία, ας, ἡ, Inscr.

Sophilus, Σώφιλος, ου, ὁ, Dem.; **Σόφιλος**, ὁ, Anth.

Sophocles, Σοφοκλῆς, έους, ὁ, Thuc., Xen., etc.

Sophonisba, Σοφονίσβα, ης, ἡ, App.

Sophron, Σώφρων, ονος, ὁ, Arist.

Sophroniscus, Σωφρονίσκος, ου, ὁ, Ar.

Sopolis, Σώπολις, ιδος, ὁ, Isocr.

Sora, Σώρα, ας, ἡ, Strab.

Soracte, Mount (mod. *Sant' Oreste*), Σώρακτον, ου, τό (ὄρος), Strab.

Soranus, Σωρανός, οῦ, ὁ, Gal.

Sosander, Σώσανδρος, ου, ὁ, Anth.

Sosandra, Σωσάνδρα, ας, ἡ, Luc.

Sosarchus, Σώσαρχος, ου, ὁ, Anth.

Sosiades, Σωσιάδης, ου, ὁ, Anth.

Sosias, Σωσίας, ου, ὁ, Ar., etc.

Sosibius, Σωσίβιος, ου, ὁ, Polyb., etc.

Sosicles, Σωσικλέης and -κλῆς, έους, ὁ, Hdt., Dem., etc.

Sosicrates, Σωσικράτης, ους, ὁ, Ath., Strab.

Sosigenes, Σωσιγένης, ους, ὁ, Plut.

Sosilus, Σώσιλος, ου, ὁ, Polyb.

Sosimenes, Σωσιμένης, ους, ὁ, Hdt.

Sosinomus, Σωσίνομος, ου, ὁ, Dem.

Sosipater, Σωσίπατρος, ου, ὁ, Anth.

Sosipatra, Σωσιπάτρα, ας, ἡ, Eun.

Sosippus, Σώσιππος, ου, ὁ, Anth.

Sosis, Σῶσις, ιδος, ὁ, Plat.

Sosistratus, Σωσίστρατος, ου, ὁ, Dem.

Sositheüs, Σωσίθεος, ου, ὁ, Dem.

Sosius, Σόσσιος, ου, ὁ, Plut.

Soso, Σωσώ, οῦς, ἡ, Anth.

Sosthenes, Σωσθένης, ους, ὁ, Æsch.

Sostrate, Σωστράτη, ης, ἡ, Ar.

Sostratidas, Σωστρατίδας, ου, ὁ, Thuc.

Sostratus, Σώστρατος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.

Sosus, Σῶσος, ου, ὁ, Anth.

Sosylus, Σωσύλος, ου, ὁ, Anth.

Sotades, Σωτάδης, ου, ὁ, Dem.

Soterichus, Σωτήριχος, ου, ὁ, Anth.

Soteridas, Σωτηρίδας, ου, ὁ, Xen.

Sotion, Σωτίων, ωνος, ὁ, Plut., etc.

Spain, Ἱσπανία, ας, ἡ, Strab. *Vid.* Iberians.

Spargapises, Σπαργαπίσης, ους, ὁ, Hdt.

Spargapithes, Σπαργαπείθης, ους, ὁ, Hdt.

Sparta, Σπάρτη, ης, ἡ (Dor. τα, ας), Hom., etc.; *from Sparta*, Σπάρτηθεν, Hom.; *an inhabitant of Sparta, a Spartan*, Σπαρτιάτης, ου, ὁ, Hdt., Plat., fem. Σπαρτιᾶτις, ιδος, also as adj., Eur.; adj., *Spartan*, Σπαρτιατικός, ή, όν, Luc. *Vid.* Lacedæmon.

Spartacus, Σπάρτακος, ου, ὁ, Ath.

Sparti, the, Σπαρτοί, ῶν, οἱ, Pind.

Spartolus, Σπάρτωλος, ου, ὁ (also -λός), Thuc., etc.

Sperchēus, Σπερχειός Ep. and Ion. -χήϊος, οῦ, ὁ, Hom., Hdt.

Sperthies, Σπερθίης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Speusippus, Σπεύσιππος, ου, ὁ, Æl.

Sphacteria or Sphagia (mod. *Sfagia*), Σφακτηρία, ας, ἡ, Thuc., Paus.; Σφαγία, ἡ, Plat., Xen.

Sphettus, Σφηττός, οῦ, ὁ, Strab.; *in Sphettus*, Σφηττοῖ, Lys.; *from Sphettus*, Σφηττόθεν, Plut.; *of* (the deme) *Sphettus*, Σφήττιος, ὁ, Plat., also adj., Ar.

Sphinx, Σφίγξ, ιγγός, ἡ (Bœot. Φίξ), Hes., Soph., etc.

Sphodrias, Σφοδρίας, ου, ὁ, Xen.

Spintharus, Σπίνθαρος, ου, ὁ, Ar., Dem.

Spinther, Σπίνθηρ, ηρος, ὁ, Anth.

Spio, Σπειώ, οῦς, ἡ, Hom.

Spithridates, Σπιθριδάτης, ου, ὁ, Xen.

Sporades, the, Σποράδες, ων, αἱ (νῆσοι), Strab.

Spudias, Σπουδίας, ου, ὁ, Dem.

Spurius, Σπόριος, ου, ὁ, Plut.

Stagira, Στάγειρος, ου, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; also Στάγειρα, ων, τά, Diog. L., and Σταγείρα, ας, ἡ, Dio Chrys.; *an inhabitant of Stagira, a Stagirite*, Σταγειρίτης, ου, ὁ, Steph.

Stamboul, *vid.* Byzantium.

Staphylus, Στάφυλος, ου, ὁ, Ap. Rh.

Stasanor, Στασάνωρ, ορος, ὁ, Arr.

Stasinus, Στασῖνος, ου, ὁ, Ath.

Statilius, Στατίλιος (and -ίλλιος), ου, ὁ, Plut.

Statira, Στάτειρα, ας, ἡ, Ctes.

Statius, Στάτιος, ου, ὁ, Dio C.

Stentor, Στέντωρ, ορος, ὁ, Hom.; adj., *of* or *pertaining to Stentor, Stentorian*, Στεντόρειος, ον, Arist.

Stenyclerus, Στενύκλᾱρος (Ion. -κληρος), ου, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Stenyclerus*, Στενυκληρικός, ή, όν, Paus.

Stephanas, Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Stephanus, Στέφανος, ου, ὁ,

Stephen, Plat., etc.

Sterope, Στερόπη, ης, ἡ, Paus., etc.

Steropes, Στερόπης, ου, ὁ, Hes.

Stesagoras, Στησαγόρας, ου Ion. -ρης, εω, ὁ, Hdt., Thuc.

Stesichorus, Στησίχορος, ου, ὁ, Plat.

Stesicles, Στησικλῆς, έους, ὁ, Xen.

Stesilaus, Στησίλαος, ου, ὁ, Hdt., Plat.

Stesimbrotus, Στησίμβροτος, ου, ὁ, Plat.

Sthenebœa, Σθενέβοια, ας, ἡ, Apollod.

Sthenelaïdas, Σθενελαΐδας, α, ὁ, Thuc.

Sthenelaüs, Σθενέλαος, ου, ὁ, Hom., Xen.; also Σθενέλας, ὁ, Paus.

Sthenele, Σθενέλη, ης, ἡ, Apollod.

Sthenelus, Σθένελος, ου, ὁ, Hom., etc.

Stheno, Σθενώ, poet. Σθεινώ, οῦς, ἡ, Hes.

Stichius, Στίχιος, ου, ὁ, Hom.

Stilicho, Στελίχων, ωνος, ὁ, Suid.

Stilpo, Στίλπων, ωνος, ὁ, Diog. L.

Stiria, Στειριά, ᾶς (Στηριά, Arcad.), ἡ, Strab.; *of* (the deme) *Stiria*, Στειριεύς, έως, ὁ, Lys.; adj., *of* or *belonging to Stiria*, Στειριακός, ή, όν, Plut.

Stobæus, Στοβαῖος, ου, ὁ, Suid.

Stobi, Στόβοι, ων, οἱ, Strab.

Stœchades, the (islands), Στοιχάδες, ων, αἱ (νῆσοι), Ap. Rh.

Stolo, Στόλων, ωνος, ὁ, Suid.

Strabax, Στράβαξ, ακος, ὁ, Dem.

Strabo, Στράβων, ωνος, ὁ, Dio C.

Stratius, Στράτιος, ου, ὁ, Oratt., in Hom. Στρατίος.

Strato, Στράτων, ωνος, ὁ, Ar., Dem., etc.

Stratocles, Στρατοκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

Stratola, Στρατόλα, ἡ, Dem.

Stratolas, Στρατόλας, α, ὁ, Xen.

Stratonice, Στρατονίκη, ης, ἡ, Thuc., etc.

Stratonicea, Στρατονίκεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Stratonice*, Στρατονικεύς, έως, ὁ, Steph.

Stratonicus, Στρατόνικος, ου, ὁ, Strab.

Strattis, Στράττις, ῖδος, ὁ, Hdt.

Stratus, Στράτος, ου, ἡ, Thuc. (also ὁ, Steph.); adj., *of* or *belonging to Stratus*, Στρατικός, ή, όν, Polyb.

Strepsiades, Στρεψιάδης, ου, ὁ, Pind., Ar.

Strœbus, Στροῖβος, ου, ὁ, Thuc.

Strombichides, Στρομβιχίδης, ου, ὁ, Thuc.

Strombichus, Στρόμβιχος, ου, ὁ, Æsch.

Stromboli, *vid.* sq.

Strongyle (mod. *Stromboli*), Στρογγύλη, ης, ἡ, Thuc.

Strophacus, Στρόφακος, ου, ὁ, Thuc.

Strophades, the, Στροφάδες, ων, αἱ (νῆσοι), Ap. Rh.

Strophius, Στροφίος, ου, ὁ, Hom., etc.

Stryme, Στρύμη, ης, ἡ, Hdt., Dem.

Strymodorus, Στρυμόδωρος, ου, ὁ, Ar., Dem.

Strymon, the (mod. *Karasu*), Στρύμων, ονος, ὁ, Hes., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Strymon, Strymonian*, Στρυμονικός, ή, όν, Strab.; Στρυμόνιος, α, ον, Eur., pecul. fem. Στρυμονίς, ίδος, Steph.; *from the Strymon*, Στρυμονίας Ion. ίης, Hdt.

Stymphālus, Στύμφᾱλος (Ion. -φηλος), ου, ἡ, Hom., Xen.; adj., *Stymphalian*, Στυμφάλιος, α, ον, Pind., etc., pecul. fem. **Στυμφᾱλίς**, ίδος, Id.; *the Stymphalian lake*, Στυμφαλίη, ἡ, Hdt.; Στυμφαλὶς λίμνη, Strab.;—(river, and man's name), ὁ, Strab., Paus.

Stypho, Στύφων, ωνος, ὁ, Thuc.

Styra, Στύρα, ων, τά, Hom., etc.; *an inhabitant of Styra*, Στυρεύς, έως, ὁ, Hdt.

Styx, the, Στύξ, υγός, ἡ, Hom., Hes., etc.; Στύγιος ποταμός, ὁ, Plat.; adj., *of the Styx, Stygian*, Στύγιος, α, ον, Æsch.—Epith. ἄφθιτος, δεινή, κέλαινα, ὀπιδνοτάτη, ῥιγίστη.

Suessa, Σούεσσα, ης, ἡ, Strab.

Suessiones, the, Σουεσσίονες, ων, οἱ, Strab.

Suetonius, Σουητώνιος, ου, ὁ, Dio C.

Suevi, the, Σούηβοι or Σόηβοι, ων, οἱ, Strab.

Suidas, Σουΐδας, ου, ὁ, Strab.

Sulla, Σύλλας, α, ὁ, Strab., Plut.

Sulmo, Σοῦλμον, ου, τά, Strab.

Sulpicianus, Σουλπικιᾱνός, οῦ, ὁ, Tadu.

Sulpicius, Σουλπίκιος, ου, ὁ, Pint.

Sunium, Σούνιον, ου, τό, Hom., etc.; ἡ Σουνιὰς ἄκρη, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to Sunium*, Σουνιακός, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Σουνιάς, άδος, Paus.; *an inhabitant of Sunium, of* (the deme) *Sunium*, Σουνιεύς, έως, ὁ, Dem.

Superbus, Σούπερβος, ου, ὁ, Ptol.

Surena, Σουρήνας, α, ὁ, Strab.

Surrentum, Σούρρεντον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Surrentum, Surrentine*, Συρρεντῖνος, η, ον, Id.

Susa, Σοῦσα, ων, τά, Hdt.; *the inhabitants of Susa*, Σούσιοι, οἱ, Xen.; fem. adj. Σουσιάς, άδος, and Σουσίς, ίδος, Strab., Xen.; *born in Susa*, Σουσιγενής, Æsch. *Vid.* Susiana.

Susan, Susanna, Σουσάννα, ης, ἡ, N. T.

Susarion, Σουσαρίων, ωνος, ὁ, Com.

Susas, Σούσας, ου, ὁ, Æsch.

Susiana, Σουσιᾱνή, ῆς, ἡ, Strab.; Σουσίς, ίδος, ἡ, Id.; *the inhabitants of Susiana*, Σουσιανοί, ῶν, οἱ, Arr. *Vid.* Susa.

Sutrium, Σούτριον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Sutrium*, Σουτριᾶος, α, ον, and Σουτριανός, ή, όν, Diod.

Syagrus, Σύαγρος, ου, ὁ, Hdt., Æl.

Sybaris, Σύβαρις, εως and ιδος, Ion. ιος, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *an inhabitant of Sybaris, a Sybarite*, Συβαρίτης, ου, ὁ, Hdt.; Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, Ar.; adj., *of* or *relating to Sybaris, Sybaritic*, Συβαριτικός, ή, όν, Ar., etc.; pecul. fem. Συβαρῖτις, ιδος, Theoc.

Sybota, Σύβοτα, ων, τά, Thuc.

Syene, Συήνη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Syene*, Συηνίτης, ου, ὁ, Steph.

Syennesis, Συέννεσις, εως and ιος, ὁ, Æsch., Hdt., Xen.

Sylla, *vid.* Sulla.

Syloson, Συλοσῶν, ῶντος, ὁ, Hdt.

Symæthus, the, Σύμαιθος, ου, ὁ, Thuc.

Syme, Σύμη, ης, ἡ, Hom., etc.

Symmachus, Σύμμαχος, ου, ὁ, Paus.

Symplegades, the, Συμπληγάδες, ων, αἱ (νῆσοι), and Συνδρομάδες, ων, αἱ, Eur., Apollod. *Vid.* Cyanean Rocks.

Synesius, Συνέσιος, ου, ὁ, Anth.

Synnada, Σύνναδα, ων, τά, Strab.; adj., *of* or *belonging to Synnada*, Συνναδικός, ή, όν, Id.

Syphax, Σύφαξ, ακος, ὁ, Polyb.; also Σόφαξ, ὁ, Id., Plut.

Syra, Σύρα, ας, ἡ, Ar.

Syracuse, Συράκουσαι, Ion. Συρήκουσαι, Dor. Συράκοσαι (or -κοσσαι), ῶν, αἱ, Pind., Hdt., etc.; also Συρακώ, οῦς, ἡ, Epich.; *the inhabitants of Syracuse*, Συρακούσιοι, οἱ, Id.; adj., *of* or *relating to Syracuse, Syracusan*, Συρακούσιος, Ion. -ηκόσιος, Dor. -ακόσιος, α, ον, also ος, ον, Pind., Hdt., Luc.; pecul. fem. Συρακοσσίς, ίδος, Theoc.

Syria, Συρία, ας, Ion. -ρίη, ης, ἡ, Hdt., Xen., etc.; *the Syrians*, Σύροι, ων, οἱ, Hdt., etc.; also οἱ Σύριοι, Id.; adj., *of* or *belonging to Syria, Syrian*, Σύριος, α, ον, Id.; Συριακός, ή, όν, Strab.; Συριγγενής, Hdt.

Syrinx, Σύριγξ, ιγγος, ἡ, Long.

Syrmus, Σύρμος, ου, ὁ, Plut.

Syrophœnician, ά, Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Luc.; fem. Συροφοίνισσα, ης, ἡ, N. T.

Syrus (island, mod. *Syra*), Σῦρος, ου, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Syrus*, Σύριος, ὁ, Id.;—(slave name), ὁ, Id., Com.

Syrtis, Σύρτις, εως and ιδος, Ion. ιος, ἡ, Hdt., etc.; ἡ μεγάλη Σ., Polyb., and ἡ μικρὰ or ἐλάττων Σ., Id., Strab.

T.

Tabalus, Τάβαλος, ου, ὁ, Hdt.

Tabitha, Ταβιθά, ἡ, indecl., N. T.

Tachompso, Ταχομψώ, οῦς, ἡ, Hdt.

Tachos, Ταχώς, ώ, ὁ, Æl.

Tadmor, *vid.* Palmyra.

Tænarus (mod. *Cape Matapan*), Ταίναρον, ου, τό, Eur., Thuc., etc.; Ταίναρος, ή, Pind.; adj., *of* or *belonging to Tænarus, Tænarian*, Ταινάριος, α, ον, Ap. Rh.

Tagus, the, Τάγος, ου, ὁ, Polyb.

Talaüs, Ταλαός, οῦ, ὁ, Pind.; *son* or *descendant of Talaüs*, Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, Hom., Pind.

Talos, Τάλως, ω, ὁ, Ap. Rh., Paus., etc.

Talthybius, Ταλθύβιος, ου, ὁ, Hom., Hdt.; *son* or *descendant of Talthybius*, Ταλθυβιάδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.—Epith. ὀτρηρός, Θεράπων, Θεῖος, κήρυξ.

Talus, Τάλος, ου, ὁ, Paus.

Tamasus, Τάμασος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Tamasus, Tamasian*, Ταμάσιος, α, ον, Lyc.

Tamesis, the (mod. *Thames*), Ταμέσας, α, ὁ, Dio C.

Tamos, Ταμώς, ώ, ὁ, Thuc., Xen.

Tamynæ, Ταμύναι, ῶν Ion. έων, αἱ, Hdt., Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Tamynæ*, Ταμυναῖος, α, ον, Paus.

Tanagra, Τάναγρα, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Tanagra*, Ταναγραῖος, α, ον, Luc.; pecul. fem. Ταναγρίς, ίδος, Corinn.

Tanais, the (mod. *Don*), Τάναϊς, ιδος Ion. ιος, ὁ, Hdt., etc.

Tanis, Τάνις, ιος, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Tanis*, Τανιτικός, ή, όν, Id.; *an inhabitant of Tanis*, Τανίτης, ὁ, also as adj., Id.

Tantalus, Τάνταλος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Tantalus*, Ταντα λίδης, ου, ὁ, Eur.; adj., *of* or *relating to Tantalus*, Ταντάλειος (also -λειος, Anth.), α, ον, Id.

Taochi, the, Τάοχοι, ων, οἱ, Xen.

Taphus, Τάφος, ου, ἡ, Hom.; *the Taphians*, Τάφιοι, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Taphus, Taphian*, Τάφιος, α, ον, Eur.

Taprobane (mod. *Ceylon*), Ταπροβάνη, ης, ἡ, Strab.

Taranto, *vid.* Tarentum.

Tarascon, Ταράσκων, ωνος, ἡ, Strab.

Taras, Τάρας, αντος, ὁ, Paus.

Tarbelli, the, Τάρβελλοι, ων, οἱ, Strab.

Tarchon, Τάρχων, ωνος, ὁ, Steph.; Τάρκων, ωνος, ὁ, Strab.

Tarentum (mod. *Taranto*), Τάρας, αντος, ὁ, Hdt., Thuc., etc., ἡ, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to Tarentum, Tarentine*, Ταραντῖνος, η, ον, Strab.; *the Tarentine Gulf* (*Gulf of Taranto*), Ταραντῖνος κόλπος, ὁ, Id.

Targitaus, Ταργίταος, ου, ὁ, Hdt.

Tarichea, Ταρῐχεία, ας, ἡ, Strab.; also Ταριχεῖαι, αἱ, Hdt.

Tarne, Τάρνη, ης, ἡ, Hom.

Tarpeïan, Ταρπεῖος, α, ον, Anth., Ταρπήϊος, α, ον, Dion.; *the Tarpeïan Rock*, Ταρπαῖον ὄρος, Steph.

Tarpeïa, Ταρπηΐα, ας, ἡ, Dion.

Tarphe, Τάρφη, ης, ἡ, Hom.

Tarquinii, Ταρκυνία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Tarquinii*, Ταρκύνιοι, ων, and Ταρκυνῖται, ῶν, οἱ, Strab.

Tarquinius or **Tarquin**, Ταρκύνιος, ου, ὁ, Strab.

Tarracina (mod. *Terracina*), Ταρράκινα, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Tarracina*, Ταρρακῖνίτης, ου, ὁ, Polyb.

Tarraco (mod. *Tarragona*), Ταρράκων, ωνος, ἡ, Polyb.

Tarsus, Ταρσός, οῦ, ἡ, Strab.; Ταρσοί, ῶν, Xen.; *an inhabitant of Tarsus*, Ταρσεύς, έως, ὁ, Luc.

Tartarus, Τάρταρος, ου, ὁ, Hom., etc., ἡ, and pl. Τάρταρα, ων, τά, Hes.; adj., *of* or *belonging to Tartarus, Tartarean*, Ταρτάρειος, α, ον, Eur.

Tartessus, Τάρτησσος, ου, ὁ, Hdt., ἡ, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to Tartessus*, Ταρτήσσιος, α, ον, Ar.

Tatian, Τατιᾱνός, οῦ, ὁ, Anth.

Tatius, Τάτιος, ου, ὁ, Plut.

Taulantii, the, Ταυλάντιοι, ων, οἱ, Thuc.

Taureas, Ταυρέας, ου, ὁ, Plat., Dem.

Tauri, the, Ταῦροι, ων, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to the Tauri, Tauric*, Ταυρικός, ή, όν, Id.; *the country of the Tauri, Taurica* (mod. *Crimea*), Ταυρική (sc. γῆ), Id., Eur. *Vid.* Chersonesus.

Taurini, Ταυρῖνοι, ων, or Ταυρῖνοί, ῶν, οἱ, Polyb., Strab.; also Ταυρίσκοι, οἱ, Polyb.

Tauriscus, Ταυρίσκος, ου, ὁ, Arr.

Tauromenium, Ταυρομένιον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Tauromenium*, Ταυρομενίτης, ου, ὁ, Id.

Taurus, Ταῦρος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Taxiles, Ταξίλης, ου, ὁ, Arr.

Taxilus, Τάξιλος, ου, ὁ, Paus.

Taygete, Ταϋγέτη Ion. Τηϋγέτη, ης, ἡ, Pind., etc.

Taygetus, Mount, Τᾶΰγετον Ion. Τηΰγετον, ου, τό, Hom., Hdt., etc.; Ταΰγετος, ὁ, Luc., and Ταΰγετα, τά, Plut.

Teanum, Τέᾱνον, ου, or Τεανόν, οῦ, τό, Ἀπουλον, Strab., and Σιδικηνόν, Id.; *an inhabitant of Teanum*, Τεᾱνίτης, ου, ὁ, Polyb.

Tecmessa, Τέκμησσα, ης, ἡ, Soph.

Tectosages, the, Τεκτόσαγες, ων, οἱ, Strab.

Tegea, Τεγέα, ας, ἡ, Hom., Thuc.; *an inhabitant of Tegea*, Τεγεάτης, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Tegea, Tegean*, Τεγεᾶτικός, ή, όν, Hdt.; *the territory of Tegea*, Τεγεᾶτις, ιδος, ἡ, Thuc.

Telamon, Τελαμών, ῶνος, ὁ, Hom., Pind.; *son of Telamon*, Τελαμωνιάδης, ὁ, Id.; *of* or *belonging to Telamon, Telamonian*, Τελαμώνιος, Id.—Epith. ἀγαυός, ἀμύμων, ἀρηΐφιλος, ἀντίθεος, κρατερός.

Telauges, Τηλαύγης, ους, ὁ, Plat.

Telchin, Τελχίν, ῖνος, ὁ, Paus.

Telchines, the, Τελχῖνες, ων, οἱ, Strab.

Teleas, Τελέας, ου, ὁ, Ar.; Τηλέας, ου, Polyb.

Teleboæ, the, Τηλεβόαι, ῶν, οἱ, Hes., Pind.

Teleboas, Τηλεβόας, ου, ὁ, Xen.

Telecles, Τηλεκλῆς, έους, ὁ, Hdt., Arist., etc.

Teleclus, Τήλεκλος, ου, ὁ, Hdt.

Teledamus, Τελέδαμος, ου, ὁ, Dem.; Τηλεδ., Paus.

Telegonus, Τηλέγονος, ου, ὁ, Hes.

Telemachus, Τηλέμαχος, ου, ὁ, Hom., etc.—Epith. δαΐφρων, Θεοειδής, Θεοείκελος, μεγαλήτωρ, πεπνυμένος, πολύμυθος.

Telemus, Τήλεμος, ου, ὁ, Hom.

Telenicus, Τελένικος, ου, ὁ, Andoc.

Teleon, Τελέων, οντος, ὁ, Eur.

Telephanes, Τηλεφάνης, ους, ὁ, Dem.

Telephassa, Τηλέφασσα, ης, ἡ, Mosch.

Telephus, Τήλεφος, ου, ὁ, Pind., etc.; *son of Telephus*, Τηλεφίδης, ου, ὁ, Hom.

Telesarchus, Τελέσαρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Telesias, Τελεσίας, ου, ὁ, Plut.

Telesicrates, Τελεσικράτης, ους, ὁ, Pind.

Telesilla, Τελέσιλλα, ης, ἡ, Paus., etc.

Telesippe, Τελεσίππη, ης, ἡ, Dem.

Telestes, Τελέστης, ου, ὁ, Dem., etc.

Teleutagoras, Τελευταγόρας, ου, ὁ, Anth.

Teleutias, Τελευτίας, α, ὁ, Xen.

Tellen, Τέλλην, ηνος, ὁ, Anth.

Tellias, Τελλίας, ου (Ion. -ίης, εω), ὁ, Hdt., Thuc.; *the sons* or *descendants of Tellias*, Τελλιάδαι, οἱ, Hdt.

Tellis, Τέλλις, ιδος, ὁ, Thuc., Paus.; Τέλλις, ινος, ὁ, Plut.

Tellus, Τέλλος, ου, ὁ, Hdt.

Telmissus or Telmessos, Τελμισσός or -μησσός, οῦ, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Telmissus*, Τελμισσεύς, έως, ὁ, Arr.; Τελμησσεύς, ο, Hdt.;—(mountain and river), ὁ, Æl.

Telphussa, Τελφοῦσσα, ης, ἡ, Polyb.; adj., *of* or *belonging to Telphussa*, Τελφούσιος (-ούσσιος), α, ον, Id., Lyc.

Telus, Τῆλος, ου, ἡ, Hdt.

Telys, Τῆλυς, υος, ὁ, Hdt.

Temenus, Τήμενος, ου, ὁ, Plat.; *the sons* or *descendants of Temenus*, Τημενίδαι, ῶν, οἱ, Hdt., Thuc.

Temese, Τεμέση, ης, ἡ, Hom.

Temnus, Τῆμνος, ου, ἡ, Hdt.

Tempe, Τέμπεα contd. Τέμπη, έων, τά, Hdt., Strab.; adj., *of* or *belonging to Tempe*, Τεμπικός, ή, όν, Æl.; pecul. fem. Τεμπίς, ίδος, Nic.

Tenedos, Τένεδος, ου, ἡ, Hom., Strab.; *the inhabitants of Tenedos*, Τενέδιοι, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Tenedos*, Τενέδιος, α, ον, Parœm.

Tenes or Tennes, Τένης or Τέννης, ου, ὁ, Paus.

Tenos, Τῆνος, ου, ἡ, Æsch., Hdt.; *the inhabitants of Tenos, the Tenians*, Τήνιοι, οἱ, Hdt.

Tenthredon, Τενθρηδών, όνος, ὁ, Hom.

Tentyra, Τέντυρα, ων, τά, Strab.; *the inhabitants of Tentyra*, Τεντυρῖται, ῶν, οἱ, Id.

Teos, Τέως, ω, ἡ, Hdt., Thuc.; *an inhabitant of Teos*, Τήϊος, ὁ, Id.

Teredon, Τερηδών, όνος, ἡ, Ar.

Tereina, Τέρεινα, ης, ἡ, Anth.

Teres, Τήρης, εω and ους, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

Tereus, Τηρεύς, έως, ὁ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Tereus*, Τήρειος, α, ον, Æsch.

Tergeste (mod. *Trieste*), Τεργέστη, ης, ἡ, and Τεργέσται, ῶν, αἱ, Strab.; *the inhabitants of Tergeste*, Τεργεσταῖοι, οἱ, Dion. P.

Terias, the, Τηρίας, ου, ὁ, Thuc.

Teribazus or Tiribazus, Τηρίβαζος (and Τιρί-), ου, ὁ, Xen., etc.

Terillus, Τήριλλος, ου, ὁ, Hdt.

Terina, Τέρῑνα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Terina, Terinæan*, Τεριναῖος, α, ον, Thuc.

Termerus, Τέρμερος, ου, ὁ, Plut.

Termessus, Τερμησσός and -ισσός, οῦ, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Termessus*, Τερμησσεύς, έως, ὁ, Id.

Termilæ, the, Τερμίλαι, ῶν, οἱ, Hdt.

Terminus, Τέρμων, ονος, ὁ, Plut.

Terni, *vid.* Interamna.

Terpander, Τέρπανδρος, ου, ὁ, Plut.

Terpis, *son of*, Τερπιάδης, ὁ, Hom.

Terpsias, Τερψίας, ου, ὁ, Pind.

Terpsichore, Τερψιχόρα, ας, Ion. -χόρη, ης, ἡ, Hes., Pind., Plat.

Terpsis, Τέρψις, ιδος, ἡ, Anth.

Terpsion, Τερψίων, ωνος, ὁ, Plat.

Terracina, *vid.* Tarracina.

Tertius, Τέρτιος, ου, ὁ, N. T.

Tertulla, Τερτύλλα, ἡ, Inscr.

Tertullian, Τερτυλλιανός, οῦ, ὁ, Inscr.

Tertullus, Τέρτυλλος, ου, ὁ, N. T.

Tethys, Τηθύς, ύος, ἡ, Hes., etc.—Epith. ἀρχαία, βωτιάνειρα, λευκώλενος, μήτηρ, πολύτεκνος.

Tetrapolis, Τετράπολις, εως, ἡ, Strab.

Teucer, Τεῦκρος, ου, ὁ, Hom., etc.—Epith. ἀμύμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, ἐϋμμελίης, ἐκηβόλος, Τελαμώνιος.

Teucri, the, Τευκροί, ῶν, οἱ (i. e. the Trojans), Hdt.; *of the Teucri*, Τευκρίς, ίδος, fem. adj., Æsch.

Teumessus, Τευμησός (and -μησσός), οῦ, ὁ, h., Eur.; adj., *of* or *pertaining to Teumessus*, Τευμήσιος, α, ον, Paus.

Teuta, Τεῦτα, ης, ἡ, Polyb.

Teutamias, Τευταμίας, ου, ὁ, Apollod.; *son of Teutamias*, Τευταμίδης, ὁ, Hom.

Teutamus, Τεύταμος, ου, ὁ, Plut.

Teuthrania, Τευθρανία, ας, ἡ, Hdt., Xen.; Τεύθραντος ἄστυ, τό, Æsch.; adj., *of* or *belonging to Teuthrania*, Τευθράντιος, α, ον, Eur.; pecul. fem. Τευθραντίς, ίδος, Id.; Τευθραντιάς, άδος, Anth.

Teuthras, Τεύθρας, αντος, ὁ, Hom.

Teutones, the, Τεύτονες, ων, οἱ, Strab.

Teverone, the, *vid.* Anio.

Thaïs, Θαΐς, ίδος, ἡ, Luc.; *Thaïs herself*, Αὐτοθαΐς, ίδος, ἡ, Id.

Thalamæ, Θαλάμαι, ῶν, αἱ, Xen.

Thalassa, Θάλασσα, ης, ἡ, Luc.

Thales, Θαλῆς, gen. εω, Hdt., Plat., οῦ, Strab., ητος, Call.; dat. Θαλῇ, Diog. L.; acc. Θαλῆν, Ar., Plat.

Thaletas, Θαλήτας, ου, ὁ, Plut.

Thalia, Θάλεια, ας, ἡ, Hom., Hes.

Thallo, Θαλλώ, οῦς, ἡ, Paus.

Thallon, Θάλλων, ωνος, ὁ, Xen.

Thallus, Θάλλος, ου, ὁ, Plut.

Thallusa, Θάλλουσα, ης, ἡ, Ath.

Thalpius, Θάλπιος, ου, ὁ, Hom.

Thamar, Θάμαρ, ἡ, indecl., N. T.

Thames, the, *vid.* Tamesis.

Thamyras, *vid.* sq.

Thamyris, Θάμῡρις, ιδος and ιος, ὁ, Hom., Eur.; also Θαμύρας, ου, ὁ, Plat.

Thapsacus, Θάψᾰκος, ου, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Thapsacus*, Θαψακηνός, οῦ, ὁ, Id.

Thapsus, Θάψος, ου, ἡ, Thuc.

Thargelia, Θαργήλια, ων, τά, Ath.;—(fem. name), Θαργηλία, ας, ἡ, Plut.

Tharypas, Θαρύπας, ου, ὁ, Thuc.

Thasus, Θάσος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Thasus*, Θάσιοι, οἱ, Hdt.; adj., *of Thasus, Thasian*, Θάσιος, α, ον, Ar.

Thaumas, Θαύμας, αντος, ὁ, Hes.

Theænetus, Θεαίνετος, ου, ὁ, Thuc.

Theætetus, Θεαίτητος, ου, ὁ, Plat.

Theagenes, Θεᾱγένης, ους, ὁ, Ath.

Theages, Θεάγης, ους, ὁ, Plat.

Theano, Θεᾱνώ, οῦς, ἡ, Hom., etc.

Theanor, Θεάνωρ, ορος, ὁ, Inscr.

Thearion, Θεαρίων, ωνος, ὁ, Pind., Plat.

Thebaïd, the, Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Paus.

Thebaïs, the, Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Thuc., etc.

Thebe, Θήβη, ης, ἡ, Hdt., Plut.;—(city), Θήβη, ἡ, Hom. *Vid.* sq.

Thebes, Θῆβαι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; also sing. Θήβη, ης, ἡ, Hom. (Dor. Θήβα, Bœot. Θεῖβαι); adj., *of* or *belonging to Thebes, Theban*, Θηβαῖος, α, ον, Hom., Soph., etc.; Θηβαϊκός, ή, όν, Hdt. (esp. of Egyptian Thebes, also Θηβαΐτης, Strab.); pecul. fem. Θηβαΐς, ίδος, Hdt., Thuc.; Θηβᾱγενής and Θηβαιγενής, ές, Hes., Eur.; adv., *from Thebes*, Θήβηθεν, Diod. (Bœot. Θείβαθεν, Ar.); *in Thebes*, Θήβησι, Arist.; *to* or *toward Thebes*, Θήβαζε or Θήβασδε, Hom.—Poet. forms for Thebes in Bœotia, ἑπτάπυλα τείχη, Κάδμου χθών, Ἰσμηνοῦ πόλις, ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός, Βακχῶν μητρόπολις, λεύκιπποι Καδμείων ἀγυιαί.—Epith. ἀφνείη, εὔπυργος, εὐτειχής, εὔιππος, εὐρύχορος, ἑπτάπυλος, Καδμεία, πολυήρατος, πολυάρματος, ὑψίπυλος, φιλάρματος.

Thecla, Θέκλα, ης, ἡ, Phot.

Theia, Θεία, ας, ἡ, Hes.

Thelxion, Θελξίων, ωνος, ὁ, Paus.

Themis, Θέμις, ιδος, ἡ, Hom., etc.

Themiscyra, Θεμίσκῡρα, ας, ἡ, Hdt., Æsch., etc.; adj., *of* or *belonging to Themiscyra*, Θεμισκύραιος, α, ον, Ap. Rh.

Themison, Θεμίσων, ωνος, ὁ, Hdt., Dem., etc.

Themistius, Θεμίστιος, ου, ὁ, Pind.

Themisto, Θεμιστώ, οῦς, ἡ, Hes.

Themistoclea, Θεμιστόκλεια, ας, ἡ, Diog. L.

Themistocles, Θεμιστοκλῆς, έους, ὁ, Hdt., etc.; *the tomb of Themistocles*, Θεμιστόκλειον, τό, Arist.

Themistonoe, Θεμιστονόη, ης, ἡ, Hes.

Themistogenes, Θεμιστογένης, ους, ὁ, Xen.

Theoclea, Θεόκλεια, ας, ἡ, Lys.

Theocles, Θεοκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

Theoclymenus, Θεοκλύμενος, ον, ὁ, Hom.

THEOCRINES, Θεοκρίνης, ους, ὁ, Dem.

THEOCRITUS, Θεόκριτος, ου, ὁ, Lys., etc.

THEODAMAS, Θειοδάμας, αντος, ὁ, Ap. Rh.

THEODECTES, Θεοδέκτης, ου, ὁ, Arist., etc.; adj., *of* or *relating to Theodectes*, Θεοδέκτειος, ον, Arist.

THEODORA, Θεοδώρα, ας, ἡ, Byz.

THEODORE, *vid.* THEODORUS.

THEODORIAS, Θεοδωριάς, άδος, ἡ, Anth.

THEODORUS, Θεόδωρος, ου, ὁ, Dem., Thuc., etc.; adj., *of* or *relating to Theodorus*, Θεοδώρειος, ον, Ath.; *the followers of Theodorus*, Θεοδώρειοι, οἱ, Id.

THEODOSIA, Θεοδοσία, ας, ἡ, Strab., also Θευδοσία, ἡ, Dem.

THEODOSIUS, Θεοδόσιος, ου, ὁ, Strab.; also Θευδόσιος and Θεοδώσιος, ὁ, Anth.

THEODOTAS, Θεοδότας, ου, ὁ, Luc.

THEODOTE, Θεοδότη, ης, ἡ, Xen.

THEODOTUS, Θεόδοτος, ου, ὁ, Dem., etc.; Θεύδοτος, ὁ, Anth.

THEODULUS, Θεόδουλος, ου, ὁ, Phot.

THEOGENES, Θεογένης, ους, ὁ, Xen., etc.

THEOGITON, Θεογείτων, ονος, ὁ, Dem.

THEOGNETUS, Θεόγνητος, ου, ὁ, Pind.

THEOGNIS, Θέογνις, ιος and ιδος, Plat., etc.

THEOGONUS, Θεόγονος, ου, ὁ, Paus.

THEOLYTE, Θεολύτη, ης, ἡ, Ath.

THEOLYTUS, Θεόλυτος, ου, ὁ, Thuc.

THEOMESTOR, Θεομήστωρ, ορος, ὁ, Hdt.

THEOMNESTUS, Θεόμνηστος, ου, ὁ, Lys., Dem.

THEON, Θέων, ωνος, ὁ, Lys., etc.

THEONOË, Θεονόη, ης, ἡ, Eur.

THEOPHANES, Θεοφάνης, ους, ὁ, Plut.

THEOPHEMUS, Θεόφημος, ου, ὁ, Dem.

THEOPHILE, Θεοφίλη, ης, ἡ, Inscr.

THEOPHILUS, Θεόφιλος, ου, ὁ, Dem.

THEOPHON, Θεοφῶν, ῶντος, ὁ, Isæ.

THEOPHRASTUS, Θεόφραστος, ου, ὁ, Paus.

THEOPOMPUS, Θεόπομπος, ου, ὁ, Xen., etc.; also Θεύπομπος, ὁ, Anth.

THEORUS, Θέωρος, ου, ὁ, Ar.

THEOTELES, Θεοτέλης, ους, ὁ, Dem.

THEOTIMUS, Θεότῑμος, ου, ὁ, Theogn.

THEOXENUS, Θεόξενος, ου, ὁ, Pind., Dem.

THERA, Θήρα, ας, ἡ, Ion. Θήρη, ης, Hdt., Pind., etc.; *to Thera*, Θήρανδε, Pind.; *the inhabitants of Thera*, Θηραῖοι, οἱ, Hdt.; adj., *of Thera, Theræan*, Θηραῖος, α, ον, Pind.; Θηραϊκός, ἡ, όν, Ath.; pecul. fem. Θηράς, άδος, Id.

THERAMENES, Θηρᾰμένης, ους, ὁ, Thuc., etc.

THERAPNE, Θεράπνη, ης, ἡ, Hdt.; Θεράπναι, ῶν, αἱ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Therapne*, Θεραπναῖος, α, ον, Ap. Rh.

THERAS, Θήρας, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

THERICLES, Θηρικλῆς, έους, ὁ, Luc.; adj., *of* or *made by Thericles, Thericlean*, Θηρίκλειος, α, ον, Ath.

THERMA or THERME (later *Thessalonica*; mod. *Salonichi*), Θέρμη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Therma*, Θερμαῖος, α, ον, e. g. *the Thermaïc Gulf* (mod. *Gulf of Salonichi*), Θερμαῖος κόλπος, ὁ, Hdt.

THERMODON, Θερμώδων, οντος, ὁ, Æsch., Hdt., etc.

THERMON, Θέρμων, ωνος, ὁ, Thuc.

THERMOPYLÆ, Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, Strab.; earlier form Πύλαι, ῶν, αἱ, Hdt.

THERO, Θηρώ, οῦς, ἡ, Paus.

THERON, Θήρων, ωνος, ὁ, Hdt., Pind.

THERSAGORAS, Θερσαγόρας, ου, ὁ, Dem.

THERSANDER, Θέρσανδρος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.

THERSILOCHUS, Θερσίλοχος, ου, ὁ, Hom.

THERSIPPUS, Θέρσιππος, ου, ὁ, Arr.

THERSITES, Θερσίτης, ου, ὁ, Hom.; adj., *of* or *like Thersites, Thersitean*, Θερσίτειος, ον, Parœm.

THESEUS, Θησεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Theseus*, Θησείδης, ου (poet. Θησηϊάδης), ὁ, Eur., Anth.; *daughter* or *female descendant of Theseus*, Θησηΐς, ίδος, Plut.; adj., *of* or *belonging to Theseus*, Θήσειος (poet. -σῆιος), ον, Tryph.; pecul. fem. Θησηΐς, ίδος (also gen. -σῆδος), Æsch.); *the temple of Theseus*, Θησεῖον (or Θήσειον), ου, τό, Ar.; *festival of Theseus*, Θησεῖα, τά, Id.; *the Theseïd*, Θησηΐς, ίδος, ἡ, Arist.—Epith. ἀμείλιχος, ἀμύμων, ἐπίκλοπος, ἱμερόεις, καλλίνικος.

THESPEA, Θέσπεια, ας, ἡ, Paus.

THESPIÆ, Θεσπιαί, ῶν, αἱ, Strab.; also Θέσπεια, ας, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Thespiæ*, Θεσπιεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.; poet. Θεσπιάδης, ου, ὁ, Anth.; adj., *of Thespiæ, Thespian*, Θεσπικός, ή, όν, Thuc.

THESPIS, Θέσπις, ιδος, ὁ, Ar., etc.

THESPIUS, Θέσπιος, ου, ὁ, Paus.

THESPROTI, THE, Θεσπρωτοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.; *the country of the Thesproti, Thesprotia*, Θεσπρωτία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Thesprotian*, Θεσπρωτός, ή, όν, Eur.; Θεσπρωτικός, ή, όν, Strab.

THESPROTUS, Θεσπρωτός, οῦ, ὁ, Apollod.

THESSALIOTIS, Θεσσαλιῶτις, ιδος, ἡ, Hdt., Strab.

THESSALONICA, Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Strab.; also -νίκεια, ἡ, Id.; *inhabitant of Thessalonica*, Θεσσαλονικεύς, έως, ὁ, Steph.:—(fem. name), ἡ, Paus.

THESSALY, Θεσσᾰλία, ας, ἡ, Att. Θετταλία, Hdt., Pind., etc.; *the Thessalians*, Θεσσαλοί (Θετταλοί), ῶν, οἱ, Hdt., Plat.; Θεσσαλιῶται, ῶν, οἱ, Steph.; adj., *Thessalian*, Θεσσαλός, ή, όν (Θεττ.), Soph., etc.; Θεσσαλικός, ή, όν, Hdt., etc.; Θεσσάλιος, α, ον, Eur.; pecul. fem. Θεσσαλίς, ίδος, Tragg., Plat.; *to speak Thessalian*, Θεσσαλίζω, Steph.

THESTIUS, Θέστιος, ου, ὁ, Apollod.; *son* or *descendant of Thestius*, Θεστιάδης, ου, ὁ, Ap. Rh.; *daughter of Thestius*, Θεστιάς, άδος, ἡ, Æsch., Eur.

THESTOR, Θέστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son of Thestor*, Θεστορίδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Thestor*, Θεστόρειος, ον, Soph.

THESTYLIS, Θέστυλις, ιδος, ἡ, Theoc.

THETIS, Θέτις, ιδος and ιος, ἡ, Hom., etc.; *temple of Thetis*, Θετίδειον, ου, τό, Eur.; also Θετίδιον, τό, Strab.

THEUDAS, Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

THEUTH or THEOTH, Θεύθ, ὁ, indecl.; also Θώθ, ὁ, Plat.

THIA, *vid.* THEIA.

THIAS, Θείας, αντος, ὁ, Apollod.; *daughter of Thias*, Θειαντιάς, άδος, -αντίς, ίδος, and -αντίνη, ης, ἡ, Maxim.

THIBRON, Θίβρων, ωνος, ὁ, Xen., etc.

THIODAMAS, Θειοδάμας, αντος, ὁ, Ap. Rh.

THISBE, Θίσβη, ης, ἡ, Hom.; also Θίσβαι, αἱ, Xen., etc.;—(fem. name), Θίσβη, ἡ, Suid.

THMUÏS, Θμοῦις, εως, ἡ, Steph.; adj., *Thmuïtic*, Θμουΐτης (e. g. νομός), Hdt.

THOAS, Θόας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *daughter of Thoas*, Θοαντιάς, άδος, ἡ, Ap. Rh.

THOË, Θόη, ης, ἡ, Hom., Hes.

THOMAS, Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

THONIS, Θῶνις, ιος, ὁ, Hdt.;—(fem. name), Θωνίς, ίδος, ἡ, Plut.

THOÖN, Θόων, ωνος, ὁ, Hom.

THOÖSA, Θόωσα, ης, ἡ, Hom.

THOÖTES, Θοώτης, ου, ὁ, Hom.

THORAX, Θώραξ, ακος, Ion. -ρηξ, ηκος, ὁ, Pind., etc.

THORICUS, Θορικός, οῦ (also Θόρικος, ου), Thuc., etc.; *of* (the deme) *Thoricus*, Θορίκιος, ὁ, Dem., also as adj., Soph.; *to Thoricus*, Θόρικόνδε, h.

THORNAX, Θόρναξ, ακος, ὁ, Hdt.; —ήν, Paus.

THRACE, Θράκη, ης, Ep. and Ion. Θρήκη and Θρηΐκη, ης, ἡ, Hom., Hdt., Tragg.; *from Thrace*, Θρήκηθεν, Hom.; *to Thrace*, Θρήκηνδε, Id.; *the Thracians*, Θρᾷκες, ων, οἱ, in sing. Θρᾷξ, Ep. and Ion. Θρηΐξ, ικος, and Θρῆξ, ῆκος (also in Tragg.), Hom., etc.; fem. Θρᾷσσα (Att. Θρᾶττα), ης, ἡ (Ion. and Tragg. Θρήϊσσα and Θρῆσσα, Dor. Θρέϊσσα, Theoc.), Hdt., Soph., etc.; adj., *of* or *relating to Thrace, Thracian*, Θρᾴκιος, α, ον, Ep. and Ion. Θρηΐκιος and Θρήκιος, η, ον, Hom., etc.: Θρακικός, ή, όν, Luc.: adv., *in Thracian*, Θρακιστί, Theoc.

THRASEA, Θρασέας, ου, ὁ, Polyb.

THRASIUS, Θράσιος, ου, ὁ, Hom.

THRASIPPUS, Θράσιππος, ου, ὁ, Arist.

THRASO, Θρασώ οῦς, ἡ, Lyc.

THRASON, Θράσων, ωνος, ὁ, Dem., etc.

THRASONDAS, Θρασώνδας, ου, ὁ, Diod.

THRASONIDAS, Θρασονίδας, ου, ὁ, Xen.

THRASYBULUS, Θρασύβουλος, ου, ὁ, Hdt., Pind., etc.

THRASYCLES, Θρασυκλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.

THRASYDÆUS, Θρασυδαῖος, ου (Ion. -δηΐος), ὁ, Hdt., etc.

THRASYLLUS, Θράσυλλος (or Θράσυλος), ου, ὁ, Thuc., Xen., etc.

THRASYLOCHUS, Θρασύλοχος, ου, ὁ, Dem., etc.

THRASYMACHUS, Θρασύμᾰχος, ου, ὁ, Plat.; adj., *Thrasymachean*, Θρασυμάχειος, ον, Dion.

THRASYMEDES, Θρασυμήδης, ους, ὁ, Hom., etc.

THRASYMELIDAS, Θρασυμηλίδας, ου or α, ὁ, Thuc.

THRASYMELUS, Θρασύμηλος, ου, ὁ, Hom.

THRIA, Θρῖα, ας (also Θρεῖα and Θριώ), ἡ, Steph.; *in Thria*, Θριᾶσιν, Xen.; adj., *of Thria, Thriasian*, Θριάσιος, α, ον, esp. *the Thriasian plain*, Θριάσιον πεδίον, τό, Hdt., etc.

THRONIUM, Θρόνιον, ου, τό, Hom., Thuc., etc.; *an inhabitant of Thronium*, Θρονιεύς, Θρόνιος, or Θρονίτης, ὁ, Steph.; fem. adj., *Thronian*, Θρονιάς, άδος, Eur.; Θρονῖτις, ίδος, Lyc.

THUCLES, Θουκλῆς, έους, ὁ, Thuc.

THUCYDIDES, Θουκυδίδης, ου, ὁ,

Thuc., etc.; adj., *Thucydidean*, Θουκυδίδειος, ον, Gram.

Thudippus, Θούδιππος, ου, ὁ, Isæ.

Thule, Θούλη, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Thule*, Θουλαῖος, ὁ, Steph. —Epith. ὠκεανῖτις.

Thumantis, Θούμαντις, ιδος, ὁ, Ar.

Thuria, Θυρία, ας, ἡ, Paus.; *an inhabitant of Thuria*, Θουριάτης, ου, ὁ, Thuc.; also as adj., Strab.

Thurii, Θούριοι, ων, οἱ, Thuc., etc.; Θούριον, ου, τό, Ptol.; *an inhabitant of Thurii*, Θούριος, ὁ, Thuc.; Θουρεύς, έως, ὁ, Arr.; adj., Θούριος, α, ον, Θουρῖνος, η, ον, Strab., Xen.; pecul. fem. Θουριάς, άδος, Thuc.

Thyamia, Θυαμία, ας, ἡ, Xen.

Thyamis, the, Θύαμις, ιδος, ὁ, Thuc.

Thyatira, Θυάτειρα, ας, ἡ, Strab.

Thyestes, Θυέστης, ου, Ep. also Θυέστα, ὁ, Hom., Tragg.; adj., *Thyestean*, Θυέστειος, α, ου, Ar.; *son of Thyestes*, Θυεστιάδης, ου, ὁ, Hom.

Thyia, Θυΐα, ας, ἡ, Hdt.

Thymbra, Θύμβρα, ας, Ion. Θύμβρη, ης, ἡ, Hom., Strab.; adj., *Thymbræan*, Θυμβραῖος, α, ον, Eur.

Thymbræus, Θυμβραῖος, ου, ὁ, Hom.

Thymbris, Θύμβρις, εως, ἡ, Apollod.;—(river), ιδος, ὁ, Theoc.

Thymbrium, Θύμβριον, ου, τό, Xen.

Thymochares, Θυμοχάρης, ους, ὁ, Thuc.

Thymocles, Θυμοκλῆς, έους, ὁ, Anth.

Thymœtes, Θυμοίτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom., Paus.

Thyni, the, Θῦνοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; *the land of the Thyni*, Θυνία, ας, ἡ, Steph.

Thyone, Θυώνη, ης, ἡ, Pind.; adj., *of Thyone, descended from Thyone*, Θυωναῖος, Opp.; *son of Thyone*, Θυωνίδης, ὁ, Hesych.

Thyonichus, Θυώνιχος, ου, ὁ, Theoc.

Thyrea, Θυρέα, ας, Ion. Θυρέη, ης, ἡ, Hdt., etc.; also pl., Θυρέαι, αἱ, Isoc.; *an inhabitant of Thyrea*, Θυρεάτης, ου, ὁ, fem. Θυρεᾶτις, ιδος (esp. as adj.), Thuc., Paus.; adj., *Thyrean*, Θυρεατικός, ή, όν, Ath.

Thyrium, Θύριον, ου, τό, Polyb.; Θύρρειον, ου, τό, Anth.; *an inhabitant of Thyrium*, Θυριεύς, έως, ὁ, Xen.

Thyrsis, Θύρσις, ιδος, ὁ, Theoc.

Thyssus, Θυσσός, οῦ, ἡ, Hdt., Thuc.

Tibareni, Τιβαρηνοί, ῶν, οἱ, Hdt., Xen., etc.; *the land of the Tibareni*, Τιβαρηνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Tibarenian*, fem. Τιβαρηνίς, ίδος, Ap. Rh.

Tiber, the, Τίβερις, ιδος and εως, ὁ, Strab.; Θύμβρις, ιδος, ὁ, Dion. P., Anth.

Tiberias, Τιβεριάς, άδος, ἡ, N. T.; *an inhabitant of Tiberias*, Τιβεριεύς, έως, ὁ, Steph.; *lake of Tiberias* (sea of Galilee), Τιβεριὰς λίμνη, Ptol.

Tiberius, Τιβέριος, ου, ὁ, N. T.

Tibur, Τίβουρα, ων, τά, Strab.; Τίβυρις, ἡ, Steph.; Τιβούρ, Ptol.; *an inhabitant of Tibur*, Τιβυρῖνος, ου, ὁ, Polyb.; adj., *of Tibur, Tiburtine*, Τιβουρῖνος, η, ον, Τιβούρτιος, α, ον, and Τιβουρτῖνος, η, ον, Ath.

Tichiussa, Τειχιοῦσσα, ης, ἡ, Thuc.

Ticinum (mod. *Pavia*), Τίκῖνον, ου, τό, Strab.

Ticinus, the (mod. *Tesino*), Τίκῖνος, ου, ὁ, Strab.

Tigellinus, Τιγελλῖνος, ου, ὁ, Dio C.

Tigillius, Τιγίλλιος, ου, ὁ, Suid.

Tigranes, Τιγράνης, ου, ὁ, Hdt., etc.

Tigranocerta, Τιγρανόκερτα, τά, Strab.

Tigris, Τίγρις, ιδος, acc. Τίγριν, Hdt., Τίγριδα, Hdn.; and Τίγρης, ητος, ὁ, Hdt., Xen., etc.

Tigurini, the, Τιγυρηνοί, ῶν, οἱ, Strab.

Tilataei, the, Τιλαταῖοι, ων, οἱ, Thuc.

Tilphussa, Τιλφοῦσσα, Τιλφοῦσα, ης, Dor. Τιλφῶσσα, ἡ, Hom., Strab., etc.

Tilphussium, Τιλφούσσιον, ου, τό, Dor. Τιλφώσσιον, also -φωσσαῖον, τό, Paus., Dem.; adj., *of Tilphussium*, Τιλφούσσιος, ὁ, ἡ.

Timæa, Τιμαία, ας, ἡ, Plut.

Timænetus, Τιμαίνετος, ου, ὁ, Paus.

Timætho, Τιμαιθώ, οῦς, ἡ, Anth.

Timæus, Τίμαιος, ου, ὁ, Plat., etc.

Timagenes, Τιμαγένης, ους, ὁ, Strab.

Timagora, Τιμαγόρα, ας, ἡ, Inscr.

Timagoras, Τιμαγόρας, ου Ion. εω, ὁ, Theog., Hdt., etc.

Timander, Τίμανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Timandra, Τιμάνδρα, ας, ἡ, Apollod.

Timanor, Τιμάνωρ, ορος, ὁ, Thuc.

Timanthes, Τιμάνθης, ους, ὁ, Thuc.

Timarchides, Τιμαρχίδης, ου, ὁ, Paus.

Timarchus, Τίμαρχος, ου, ὁ, Oratt., Plat., etc.

Timares, Τιμάρης, ους, ὁ, Anth.

Timarete, Τιμαρέτη, ης, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Timarete*, Τιμαρέτειος, α, ον, Anth.

Timasion, Τιμασίων, ωνος, ὁ, Xen.

Timavus, the, Τίμαυος, ου, ὁ, Strab.

Timesitheüs, Τιμησίθεος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Timesius, Τιμήσιος, ου, ὁ, Hdt.; in form Τιμάσιος, ου, ὁ, Suid.

Timo, Τιμώ, οῦς, ἡ, Hdt.

Timocharis, Τιμόχαρις, ιδος, ὁ, Hdt.

Timoclea, Τιμόκλεια, ας, ἡ, Ar.

Timocles, Τιμοκλῆς, έους, ὁ, Paus., etc.

Timocrates, Τιμοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.

Timocreon, Τιμοκρέων, οντος, ὁ, Plut.

Timocritus, Τιμόκριτος, ου, ὁ, Pind.

Timodemus, Τιμόδημος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.; *the descendants, the race of Timodemus*, Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, Pind.

Timolaüs, Τιμόλαος, ου (Dor. Τιμόλας), ὁ, Dem., Xen., etc.

Timoleon, Τιμολέων, οντος, ὁ, Plut.

Timomachus, Τιμόμαχος, ου, ὁ, Xen., Dem., etc.

Timon, Τίμων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

Timonassa, Τιμώνασσα, ης, ἡ, Plut.

Timonax, Τιμώναξ, ακτος, ὁ, Hdt.

Timonides, Τιμωνίδης, ου, ὁ, Plut.

Timonoë, Τιμονόη, ης, ἡ, Anth.

Timonoüs, Τιμόνοος, ου, ὁ, Pind.

Timophanes, Τιμοφάνης, ους, ὁ, Arist.

Timosa, Τιμῶσα, ης, ἡ, Ath.

Timosthenes, Τιμοσθένης, ους, ὁ, Pind., etc.

Timostratus, Τιμόστρατος, ου, ὁ, Phot.

Timotheus, Timothy, Τιμόθεος, ου, ὁ, Xen., Ar., etc.

Timoxenus, Τιμόξενος, ου (Ion. -ξεινος), ὁ, Hdt., Thuc.

Tinia, the, Τενέας, ου, ὁ, Strab.

Tiphys, Τῖφυς, υος, ὁ, Ap. Rh.—Epith. ἀμύμων, κυβερνήτης.

Tiresias, Τειρεσίας, ου, ὁ, Hom., Pind.

Tiribazus, *vid.* Teribazus.

Tiridates, Τιριδάτης, ου, ὁ, Luc.?

Tiryns, Τίρυνς, υνθος, ἡ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of Tiryns, Tirynthian*, Τιρύνθιος, α, ον, Pind., Hdt.; pecul. fem. Τιρυνθιάς, άδος, and Τιρυνθίς, ίδος, Steph.—Epith. τειχιόεσσα.

Tisamenus, Τῖσάμενος, ου, ὁ, Hdt., Lys., etc.

Tisander, Τίσανδρος, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

Tisias, Τισίας, ου, Ion. -ίης, εω, ὁ, Hdt., Dem., etc.

Tisimachus, Τισίμαχος, ου, ὁ, Thuc.

Tisiphone, Τῖσιφόνη, ης, ἡ, Orph.

Tisiphonus, Τισίφονος, ου, ὁ, Xen.

Tisis, Τῖσις, ιδος, ἡ, Anth.

Tissaphernes, Τισσαφέρνης, ους, ὁ, Thuc., Xen.

Titan, Τῖτάν, ᾶνος, ὁ, Paus.

Titans, the, Τιτᾶνες (Ep. and Ion. Τιτῆνες), ων, οἱ (in sing. Τῖτάν, ᾶνος, ὁ, fem. Τιτανίς, ίδος, Apollod.), Hom., Hes., etc.; adj., *of, like*, or *relating to the Titans, Titanic*, Τιτᾶνικός, ή, όν, Plat.; Τῖτᾶνιος, α, ον, Gram.; Τιτανώδης, ες, Luc.; pecul. fem. Τιτᾶνιάς, άδος, Nonn.; *the battle with the Titans*, Τιτᾶνομᾰχία, ας, ἡ, Ath.

Titania, *vid.* sub Titans.

Titaresius, the, Τιταρήσιος, ου, ὁ, Hom., Strab.

Tithonus, Τῖθωνός, οῦ, ὁ, Hom., etc.

Tithorea, Τιθορέα, ας, ἡ, Paus.

Tithraustes, Τιθραύστης, ου, ὁ, Xen.

Titianus, Titian, Τιτιᾶνός, οῦ, ὁ, Inscr.

Titinnius, Τιτίνιος, ου, ὁ, Diod.

Titius, Τίτιος, ου, ὁ, App.

Titormus, Τίτορμος, ου, ὁ, Hdt.

Titus, Τῖτος, ου, ὁ, Polyb.

Tityrus, Τιτῦρος, ου, ὁ, Theoc.

Tityus, Τιτυός, οῦ, ὁ, Hom.

Tlepolemus, Τληπόλεμος, ου, ὁ, Hom., etc.

Tmarus, *vid.* Tomarus.

Tmolus, Mount, Τμῶλος, ου, ὁ, Hom., Hdt., etc.; Τύμωλος, ὁ, Anth.

Toletum (mod. *Toledo*), Τώλητον, ου, τό, Ptol.

Tolmæus, Τόλμαιος, ου, ὁ, Thuc.

Tolmides, Τολμίδης, ου, ὁ, Thuc., Xen.

Tolophon, Τολοφών, ῶνος, ὁ, Dion.; *an inhabitant of Tolophon*, Τολοφώνιος, ου, ὁ, Thuc.

Tolosa (mod. *Toulouse*), Τολῶσσα, ης, ἡ, Strab.

Tomarus or Tmarus, Mount, Τόμαρος, ου, ὁ, Steph.; Τμάρος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of Mount Tmarus, Tmarian*, Τμάριος and Τομάριος, α, ον, Call., Steph.; pecul. fem. Τομαριάς, άδος, Orph. [ᾰ in Call.].

Tomi, Τόμοι, ων, οἱ, Apollod.

Tomyris, Τόμυρις, ιος, ἡ, Hdt.; Τώμυρις, ἡ, Luc.

Torone, Τορώνη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; adj., *of* or *belonging to Torone*, Τορωναῖος, α, ον, Hdt.; *the Toronean Gulf*, Τορωναῖος κόλπος, ὁ, Strab.

Torylaus, Τορύλαος, ου, ὁ, Thuc.

Toulouse, *vid.* Tolosa.

Toxaris, Τόξαρις, ιδος, ὁ, Luc.

Trachis, Τραχίς or Τρᾰχῖν, ῖνος (Ion. Τρηχίς), Hom., Eur.; adj., *of* or *belonging to Trachis. Trachinian*, Τραχίνιος, α, ον, Soph.; *the territory of Trachis, Trachinia*, Τραχινία, ας, ἡ, Thuc., etc.

Trachonitis, Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, N. T.

Tragia, Τραγία, ας, ἡ, Thuc.; Τραγίαι, αἱ, Plut.

Trajan, Τραϊανός, οῦ, ὁ, Hdn.

Tralles, Τράλλεις, εων, αἱ, Xen.; *an inhabitant of Tralles*, Τραλλιανός, ὁ, Steph.

Tranipsæ, the, Τράνιψαι, ῶν, οἱ, Xen.

Trapezus, Τραπεζοῦς, οῦντος, ὁ and ἡ, Hdt., Xen., etc.; *an inhabitant of Trapezus*, Τραπεζούντιος, ου, ὁ, Xen.; adj., *of Trapezus, Trapezuntine*, Τραπεζούντιος, α, ον, and Τραπεζούσιος, α, ον, Id., Strab.

Trasimenus Lacus, *Lake Trasimene* (mod. *Lago di Perugia*), Τρασιμένη λίμνη, ἡ, Polyb.; Τρασυμένη, Strab.; and Ταρσιμένη, Polyb.

Trausi, the, Τραυσοί, ῶν, οἱ, Hdt.

Trebellius, Τρεβέλλιος, ου, ὁ, Dio C.

Trebia, the, Τρεβίας, ου, ὁ, Polyb.

Trebonius, Τρεβώνιος, ου, ὁ, Plut.

Trebula, Τρηβούλα, ἡ, Strab.

Treres, the, Τρῆρες, ων, οἱ, Thuc.

Treves, Αὐγούστα Τριβιρῶν, ἡ, Ptol.

Treviri, the, Τρηούιροι, ων, οἱ, Strab.; Τρηούηροι, οἱ, Dio C.; Τριβιροί, οἱ, Ptol.

Triballi, the, Τριβαλλοί, ῶν, οἱ, Thuc., Strab.; adj., *of the Triballi, Triballian*, Τριβαλλικός, ή, όν, Hdt.

Tribocci, Τρίβοκχοι, ων, οἱ, Strab.; Τρίβοκκοι, οἱ, Ptol.

Tribonianus, Τριβωνιανός, οῦ, ὁ, Suid.

Tricca, Τρίκη or Τρίκη, ης, ἡ, Hom., Strab.

Trieste, *vid.* Tergeste.

Tricorythus, Τρικόρυθος, ου, ὁ and ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Tricorythus*, Τρικορύσιος, α, ον, Ar.

Trinacria, Τρινακρία, ας, ἡ, Thuc., Call.; Τρινακία, ας, ἡ, Dion. P.; adj., *Trinacrian* (Sicilian), Τρινάκριος, α, ον, Ap. Rh. *Vid.* Sicily.

Triopas, Τριόπας, ου (Ep. Τριόπης), also Τρίοψ, οπος, ὁ, h., Call., etc.; *son of Triopas*, Τριοπίδης, ου, ὁ, Call.; adj., *of* or *belonging to Triopas*, Τριόπειος, α, ον, Anth.

Triopium, Τριόπιον, ου, τό, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Triopium, Triopian*, Τριοπικός, ή, όν, Id.; Τριόπιος, α, ον, Id.

Triphylia, Τριφυλία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Triphylia, Triphylian*, Τριφύλιος, α, ον, Strab., Τριφυλικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Τριφυλίς, ίδος, Dion. P.

Triphyllius, Τριφύλλιος, ου, ὁ, Suid.

Triphylus, Τρίφυλος, ου, ὁ, Polyb.

Tripolis, Τρίπολις, εως, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Tripolis*, Τριπολίτης, ου, ὁ, Steph.

Triptolemus, Τριπτόλεμος, ου, ὁ, h., Plat., etc.

Tripyrgia, Τριπυργία, ας, ἡ, Xen.

Tritæa, Τρίταια, ας, ἡ, Polyb., etc.; *an inhabitant of Tritæa*, Τριταιεύς, έως, ὁ, Hdt.

Tritogenia, Τριτογένεια, ας, ἡ, Hom., Eur., etc.; sometimes Τριτογενής, έος, ἡ, h., Hdt.

Triton, Τρίτων, ωνος, ὁ, Hes.; pl. Τρίτωνες, οἱ, Luc.; adj., *of* or *belonging to Triton, Tritonian*, Τριτώνιος, α, ον, Orph.

Tritonis, Lake, Τριτωνίς, ίδος, ἡ (λίμνη), Hdt., Pind., etc.

Tritymallus, Τριτύμαλλος, ου, ὁ, Plut.

Troad, the, or **Troas**, Τρωάς, άδος, ἡ, Soph., Strab. *Vid.* Troy.

Trochilus, Τρόχιλος, ου, ὁ, Paus.

Trocmi, the, Τρόκμοι, ων, οἱ, Strab.

Trœzen, Τροιζήν, ῆνος, ἡ, Hom., Strab., etc.; Τροιζήνη, ης, ἡ, Ptol.; adj., *of* or *belonging to Trœzen, Trœzenian*, Τροιζήνιος, α, ον, Hdt.; *the territory of Trœzen*, Τροιζηνία, ἡ, Eur.; —(man's name), ὁ, Strab.

Trœzenus, Τροίζηνος, ου, ὁ, Hom.

Trogilium, Τρωγίλιον, ου, τό, Strab.

Trogilus, Τρώγιλος, ου, ὁ, Thuc.

Troglodytes, the, Τρωγλοδύται, ῶν, οἱ, Hdt., Strab.; adj., *of* or *belonging to the Troglodytes*, Τρωγλοδυτικός, ή, όν, Strab.; *the land of the Troglodytes*, Τρωγλοδυτική, ἡ, Id.

Troilus, Τρωΐλος, ου, ὁ, Hom., Paus.

Troja, *vid.* Troy.

Tromes, Τρόμης, ητος, ὁ, Dem.

Trophimus, Τρόφιμος, ου, ὁ, N. T.

Trophonius, Τροφώνιος, ου, ὁ, h., Hdt., Eur., etc.

Tros, Τρώς, ώός, ὁ, Hom., Paus.

Trotilum, Τρώτιλον, ου, τό, Thuc.

Troy, Τροία, ας, ἡ (Ion. Τροίη, Τρωΐα, contd. Τρῶα), Hom., Pind., Soph., Thuc., etc.; ["Ιλιος, ου, ἡ, and Ἴλιον, ου, τό, Hom., *vid.* Ilium; *from Troy*, Ἰλιόθεν, Id.]; Τροιᾶθεν, Ep. and Ion. -ηθεν and -ηθε, and ἀπὸ Τροίηθεν, Id.; Τρωΐᾶθεν, Pind.; *to Troy*, Τροίηνδε, Hom.; adj., *of* or *belonging to Troy, Trojan*, Τρωϊκός, ή, όν, Hom., Hdt.: Τρώϊος, η, ον, and Τρῳός, ή, όν, Hom.; pecul. fem. Τρωϊάς, άδος, Hom., Eur.; Τρωάς, άδος, h.: Ἰλιάς, άδος, Hdt., Trag.; *a Trojan*, Ἰλιεύς, έως, ὁ, Ἰλιάδης, ου, ὁ, Eur.; Τρώς, ωός, ὁ, esp. in pl. Τρῶες, οἱ, Hom.; fem. Ἰλιάς, άδος, Eur.; Τρωάς, άδος, h.; Ἰλιακός, ή, όν, Strab.

Truentinus, the, Τρουεντῖνος, ου, ὁ, Strab.

Trygæus, Τρυγαῖος, ου, ὁ, Ar.

Tryphæna, Τρύφαινα, ης, ἡ, N. T.

Tryphiodorus, Τρυφιόδωρος, ου, ὁ, Suid.

Tryphon, Τρύφων, ωνος, ὁ, Plut., etc.

Tryphosa, Τρυφῶσα, ης, ἡ, N. T.

Tubero, Τουβέρων, ωνος, ὁ, Dio C.

Tuder, Τοῦδερ, τό, Strab.

Tullia, Τυλλία, ας, ἡ, Plut.

Tullius, Τούλλιος, ου, and Τύλλιος, ου, ὁ, Plut., Dio C.

Tullus, Τύλλος, ου, ὁ, Dio C.

Tunes (mod. *Tunis*), Τύνης, ητος, ἡ, Polyb., and Τύνις, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Tunis, a Tunisian*, Τυνησαῖος, ὁ, Steph.

Turci, the, *vid.* Turks.

Turditani, the, Τουρδιτᾶνοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Turditani*, Τουρδητᾶνία, ἡ, Id.; Τουρδιτανία, ἡ, App.

Turin, Αὐγούστα Ταυρινῶν, ἡ, Ptol.

Turks, the, Τοῦρκοι, ων, οἱ, Phot.

Turnus, Τύρνος, ου, ὁ, Dion.

Turpilius, Τουρπίλλιος, ου, ὁ, Plut.

Tusci, the, Τοῦσκοι, ων, οἱ, Strab. *Vid.* Etruria.

Tusculum, Τοῦσκλον and Τούσκουλον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Tusculum*, Τουσκουλᾶνός, οῦ, ὁ, Id.

Tyana, Τύανα, τά, Strab.; *an inhabitant of Tyana*, Τυανεύς, έως, ὁ, etc.; *the territory of Tyana*, Τυανῖτις, ιδος, ἡ, Strab.

Tyche, Τύχη, ης, ἡ, h., Hes., Luc., etc.

Tychiades, Τυχιάδης, ου, ὁ, Luc.

Tychicus, Τύχικος, ου, ὁ, N. T.

Tychius, Τυχίος, ου, ο, Hom.

Tychon, Τύχων, ωνος, ὁ, Anth. Strab.

Tydeus, Τυδεύς, έως Ep. έος, ὁ, acc. Τυδῆ, Hom., etc.; *son of Tydeus*, Τυδείδης, ου Ep. αο, Ion. εω, ὁ, Hom.

Tymnes, Τύμνης, ου Ion. εω, ο, Hdt.

Tymphe, Mount, Τύμφη, ης, ἡ, Strab.; *the Tymphæans*, Τυμφαῖοι, οἱ, Id.; adj., *Tymphæan*, fem. Τυμφαΐς, ίδος, Call.

Tyndareüs, Τυνδάρεος, ου, Att. Τυνδάρεως, ω, ὁ, Hom., Æsch., etc.; *son of Tyndareüs*, Τυνδαρίδης, ου, ὁ, h., Hdt., *daughter of Tyndareüs*, Τυνδαρίς, ίδος, ἡ, Eur.; Τυνδαρεών-, ης, ἡ, Anth.; *of Tyndareüs*, Τυνδάρειος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.

Tyndarichus, Τυνδάριχος, ου, ὁ, Ath.

Tyndaris, Τυνδαρίς, ίδος, ἡ, Polyb.

Tynnichus, Τύννιχος, ου, ὁ, Plat.

Typhœus, Typhon, Τυφωεύς, έως Ep. έος, ὁ, Hom., Hes.; Τυφώς, ω acc. ώ, ὁ, Pind., Æsch., and Τυφῶν ῶνος (Ep. Τυφάων, ονος), ὁ, h., Hes.; adj., *of* or *relating to Typhœus, Typhonian*, Τυφαόνιος, α or η, ον, Ap. Rh.; Τυφώνειος, α (η), ον, Id.; Τυφώνιος, α, ον, Strab.

Tyrannion, Τυραννίων, ωνος, ὁ, Strab.

Tyrannus, Τύραννος, ου, ὁ, Apollod.

Tyras, the (mod. *Dniester*), Τύρας, ου Ion. Τύρης, εω, ὁ, Hdt., Strab.

Tyre, Τύρος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *the Tyrians*, Τύριοι, οἱ, Eur.; adj., *of Tyre, Tyrian*, Τύριος, α, ον, Æsch.

Tyrlæum, Τυριαῖον, ου, τό (also Τυρίαιον), Xen.

Tyro, Τυρώ, οῦς, ἡ, Hom., Apollod.

Tyrrhenia (Etruria), Τυρρηνία, ας, ἡ, Ion. Τυρσηνίη, Hdt.; *the Tyrrhenians*, Τυρρηνοί, Ion. Τυρσηνοί, ῶν, οἱ, h., Hes., etc.; fem. Τυρρηνίδες, αἱ, Polyæn.; adj., *Tyrrhenian* (Etruscan), Τυρρηνός (Τυρσηνός), ή, όν, Eur. Paus.; Τυρρηνικός (Τυρσηνικός), ή, όν, Thuc., etc.; Τυρρηναῖος, α, ον, Hdn.: pecul. fem. Τυρρηνίς (Ion. Τυρσηνίς) ίδος, Eur.; *the Tyrrhenian Sea* (Mare Tyrrhenum), Τυρρηνικὸν πέλαγος, τό, Thuc.; Τυρσηνὸν πέλαγος, τό, Paus., Τυρρηνικὸς κόλπος, ὁ, Paus. *Vid.* Etruria.

Tyrrhenus, Τυρρηνός, οῦ, ὁ, Hdt.

Tyrtæus, Τύρταιος, ου, ὁ, or Τυρταῖος, Plat.

Tyrtamus, Τύρταμος, ου, ὁ, Strab.

Tyrus, *vid.* Tyre.

U.

Ubii, the, Οὔβιοι, ων, οἱ, Strab.
Ucalegon, Οὐκαλέγων, οντος, ὁ, Hom.
Ucromyrus, Οὐκρόμυρος, ου, ὁ, Strab.
Udæus, Οὐδαῖος, ου, ὁ, Apollod.
Ufens, the (mod. *Ufente*), Αὔφιδος, ου, ὁ, Strab.
Ugernum, Οὔγερνον, ου, τό, Strab.
Ulias, Οὐλίας, ου, ὁ, Pind.
Ulphilas, Οὐλφιλᾶς, ᾶ, ὁ, Phot.
Ulpianus, Οὐλπιᾶνός, οῦ, ὁ, Ath.
Ulysses, Ὀδυσσεύς Ep. Ὀδυσεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; adj., *of* or *relating to Ulysses*, Ὀδύσσειος, α, ον, Ep. Ὀδυσήϊος, η, ον, Id. *Vid.* Odyssey.—Epith. ἀμύμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, διογενής, δουρίκλυτος, κυδάλιμος, πολύαινος, πολύμητις, πολύτροπος, ποικιλομήτης, πτολίπορθος, ταλασίφρων.
Umbria, Ὀμβρική, ῆς, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Umbria, Umbrian*, Ὀμβρικός, ή, όν, Id.; *the Umbrians*, οἱ Ὄμβρικοί, Hdt., etc.; Ὄμβροι, οἱ, Polyb.
Urania, Οὐρανία, ας, ἡ, h., Hes.
Uranus, Οὐρᾱνός, οῦ, ὁ, h., Hes., Apollod.; *son of Uranus*, Οὐρανίδης, ου, ὁ, Hes., Pind.; Οὐρανίων, ωνος, ὁ, Hom., Hes.—Epith. ἀστερόεις, εὐρύς, μέγας.
Urson, Οὔρσων, ωνος, ὁ, Strab.
Usipii, the, Οὐσίπιοι, ων, οἱ, Strab.
Utica, Οὐτική, ῆς, ἡ, and Ἰτύκη, ης, ἡ, Ptol.; *an inhabitant of Utica*, Ἰτυκαῖος and Οὐτικήσιος, ου, ὁ, Polyb.

V.

Vaccæi, the, Οὐακκαῖοι, ων, οἱ, Strab.; Βακκαῖοι, οἱ, Plut.
Vadimonis, Lake, Οὐάδμων, ονος, ἡ, λίμνη, Strab.
Vaga, Βάγα, ἡ, Plut.
Valens, Οὐάλης, ητος and εντος, ὁ, Dio C.; Βάλης, εντος, ὁ, Liban.
Valentinianus, Βαλεντινιᾱνός, οῦ, ὁ, Phot.
Valeria, Οὐαλερία, ας, ἡ, Plut.
Valerian, Οὐαλεριᾱνός, οῦ, ὁ, Dio C.
Valerius, Οὐαλέριος, ου, ὁ, Plut.
Vandals, the, Οὐάνδαλοι, ων, οἱ, Phot.
Varguntеius, Βαργόντιος, ου, ὁ, Plut.
Varia, Οὐαρία, ας, ἡ, Strab.
Varro, Οὐάρρων, ωνος, ὁ, Plut.; Βάρρων, ωνος, ὁ, Dion.
Varus, Οὔαρος, ου, ὁ, Strab.
Vascones, Οὐάσκονες, ων, οἱ, Strab.
Veii, Οὐήϊοι, ων, οἱ, Strab.
Velia, Οὐελία, ας, ἡ, Plut.; Ἔλεα, ας, ἡ, Strab. *Vid.* Elea.
Velitræ, Οὐελίτραι, ῶν, αἱ, Strab.; Βελίτρα, ας, ἡ, Steph.; *the inhabitants of Velitræ*, Οὐελιτρᾶνοί, οἱ, Strab.
Venafrum (mod. *Venafri*), Οὐένᾰφρον, ου, τό, Strab.; Οὐενάφριον, ου, τό, Id.; adj., *of Venafrum, Venafrian*, Βενεφρανός, ή, όν, Ath.
Veneti, the, Οὐένετοι, ων, οἱ, Polyb.; Ἐνετοί, ῶν, οἱ, Hdt.; Βενέτιοι, ων, οἱ, and Βένετοι, οἱ, Anth.; *the country of the Veneti*, Ἐνετική, ῆς, ἡ, Strab.; Οὐενετία, ας, ἡ, Ptol.; adj., *Venetian*, Ἐνετικός, ή, όν, pecul. fem. Ἐνετίς, ίδος, Hesych.
Ventidius, Οὐεντίδιος, ου, ὁ, Strab.
Venus, Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Hom., etc.; Κυπρίς, ίδος, ἡ, Hom., Tragg., etc.; Κυπρογένεια, ας, ἡ, Hes.; Κυθέρεια, ας, ἡ, Hom., Hes.; Παφία, ας, ἡ, Theoc.; adj., *of* or *belonging to Venus*, Ἀφροδίσιος, α, ον, Plat.; Κυπρίδιος, α, ον, Mus.; Κυθηριάς, άδος, only fem., Anth.—Epith. αἰδοία, ἀνίκητος, ἀναδυομένη, ἀφρογένεια, βαθυπλόκαμος, γλαυκῶπις, γλυκεῖα, γλυκυμείλιχος, δῖα, δολόμητις, εἰναλία, πολύχρυσος, φιλομμειδής, χρυσείη, χρυσοστέφανος.
Venusia (mod. *Venosa*), Βενουσία, ας, ἡ, Plut.; Οὐενουσία. ας. ἡ, Strab.
Verbanus, Lacus (mod. *Lago Maggiore*), Οὐερβᾱνός, ὁ, λίμνη, Strab.
Vercellæ, Οὐέρκελλοι, ων, οἱ, Strab.
Vercingetorix, Οὐερκιγγέτοριξ, ιγος, ὁ, Strab.
Verecundus, Βερηκοῦνδος, ου, ὁ, Inscr.
Veretum, Οὐέρητον, ου, τό, Strab.
Verissimus, Βηρίσσιμος, ου, ὁ, Hdn.
Verona, Οὐήρων, ωνος, ἡ, Strab.; Οὐήρωνα, ὁ, Ptol.
Verres, Βέρρης, ου, ὁ, Plut.
Verus, Βῆρος, ου, ὁ, Inscr.
Vespasian, Βεσπασιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.
Vesta, Ἑστία, ας, Ep. and Ion. Ἱστίη, ης, ἡ, Hom., Hes., Plat.
Vestini, the, Οὐήστῑνοι, ων, οἱ, Strab.
Vesuvius, Mount, Βεσούβιον, ου, τό, Strab.; Οὐεσσοῦϊον, ου, τό, Id.; Βέσβιος, ου, ὁ, Dio C.
Vettones, the, Οὐέττονες, ων, οἱ, Strab.
Veturius, Οὐετούριος, ου, ὁ, Dion.
Vibius, Οὔϊβιος, ου, ὁ, Dio C.
Vibo Valentia, Οὐΐβων Οὐαλεντία, ἡ, Strab.
Vicentia (mod. *Vicenza*), Οὐϊκετία, ας, ἡ, Strab.
Victoria, Νίκη, ης, ἡ, Hes.; Οὐϊκτωρία, ας, ἡ, Ptol.
Vienna, Οὐινδόβουνα, Ptol.
Vienne, Οὐίεννα, ης, ἡ, Strab.; Βίεννα, ης, ἡ, Plut.
Viminal Mount, the, Οὐϊμινάλιος λόφος, ὁ, Strab.
Vindelici, the, Οὐϊνδελικοί, ῶν, οἱ, Strab.
Virgilius, Βεργίλλιος, ου, ὁ, Anth.; Οὐεργίλιος, ὁ, Plut.
Virginius, Οὐεργίνιος, ου, ὁ, Dion.
Viriathus, Οὐρίαθος, ου, ὁ, Strab.
Vistula, the, Οὐϊστούλας, α, ὁ, Ptol.
Visurgis, the (mod. *Weser*), Βίσουργις, ιδος, ὁ, Strab.; Οὐίσουργος, ου, ὁ, Dio C.; Οὐισούργιος, ὁ, Ptol.
Vitellius, Οὐιτέλλιος, ου, ὁ, Dio C.
Vocontii, Οὐοκόντιοι, ων, οἱ, Strab.
Volaterræ, Οὐολατέρραι, ῶν, αἱ, Strab.; *the inhabitants of Volaterræ*, Οὐολατερρᾶνοι, οἱ, Id.
Volcæ, Οὐόλκαι, ῶν, οἱ, Strab.
Volga, the, *vid.* Rha.
Volo, Gulf of, *vid.* Pagasæ.
Vologesus, Οὐολόγεσος, ου, ὁ, Luc.
Volsci, the, Οὐόλσκοι, ων, οἱ, Strab.; Οὐολοῦσκοι, οἱ, Diod.
Volumnia, Οὐολουμνία, ας, ἡ, Dion.
Volumnius, Οὐολούμνιος, ου, ὁ, Dion.
Vulcan, Ἥφαιστος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Vulcan*, Ἡφαίστειος, ον, Dem.; *the temple of Vulcan*, Ἡφαιστεῖον, τό, Hdt.; *the festival of Vulcan*, Ἡφαίστεια, τά, Dio C.—Epith. ἀμφιγυήεις, αἰθαλόεις, βαρύγουνος, κλυτοτέχνης, Λήμνιος, περίκλυτος, πυρσοφόρος, τεχνήεις.
Vulsinii (mod. *Bolsena*), Οὐολσίνιοι, οἱ, Strab.; Οὐολσίνιον, ου, τό, Ptol.
Vulturcius, Βουλτούρκιος, ου, ὁ, App.
Vulturnum, Οὐουλτοῦρνος, ου, ἡ, Strab.
Vulturnus, the, Οὐουλτοῦρνος, ου, ὁ, Strab.; Οὔλθορνος, ου, ὁ, Polyb.; Ὄλθορνος, ὁ, Plut.

W.

Wash, the, Μεταρίς, ἡ (εἰσχυσις), Ptol.
Weser, the, *vid.* Visurgis.
White Mountains, the, Λευκὰ ὄρη, τά, Strab.; Λευκὸν ὄρος, τό, Call.
White Plain, Λευκὸν πεδίον, τό, Paus.
White Stone, Λευκοπέτρα, ἡ, Strab.
White Wall, Λευκὸν τεῖχος, τό, Thuc.
Wight, Isle of, Οὐηκτίς, ίδος, ἡ, Ptol.
Winchester, Οὔεντα, Ptol.
Witsand or **Wissant**, Ἴτιον, ου, τό, Strab.
Wolga, the, *vid.* Rha.

X.

Xanthe, Ξάνθη, ης, ἡ, Hes.
Xanthes, Ξάνθης, ου, ὁ, Æsch.
Xanthias, Ξανθίας, ου, ὁ, Ar., Plat.
Xanthicles, Ξανθικλῆς, έους, ὁ, Xen.
Xanthippe, Ξανθίππη, ης, ἡ, Plat., etc.
Xanthippus, Ξάνθιππος, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.
Xantho, Ξανθώ, οῦς, ἡ, Anth.
Xanthus, Ξάνθος, ου, ὁ, Hom., etc.:—(city), ἡ, Strab.; *the inhabitants of Xanthus*, Ξάνθιοι, οἱ, Hdt.
Xenænetus, Ξεναίνετος, ου, ὁ, Lys.
Xenagoras, Ξεναγόρας, ου, ὁ, Æl., Ion. Ξεινα-γόρης, εω, Hdt.
Xenarces, Ξενάρκης, ους, ὁ, Pind.; adj., *of* or *relating to Xenarces*, Ξενάρκειος, ον, Id.
Xenarchus, Ξέναρχος, ου, ὁ, Arist., etc.
Xenares, Ξενάρης, ους, ὁ, Thuc.
Xenias, Ξενίας, ου, ὁ, Xen.
Xenippus, Ξένιππος, ου, ὁ, Dem.
Xenis, Ξενίς, ίδος, ἡ, Dem.
Xeno, Ξενώ, οῦς (Dor. ῶς), ἡ, Inscr.
Xenoclea, Ξενόκλεια, ας, ἡ, Paus.
Xenocles, Ξενοκλῆς, έους, ὁ, Xen., etc.
Xenoclides, Ξενοκλείδης, ου, ὁ, Thuc.
Xenocrates, Ξενοκράτης, ους, ὁ, Pind., etc.
Xenocrite, Ξενοκρίτη, ης, ἡ, Plut.
Xenocritus, Ξενόκριτος, ου, ὁ, Plut.
Xenodemus, Ξενόδημος, ου, ὁ, Ath., Dor. Ξενόδᾱμος, ὁ, Plut.
Xenodice, Ξενοδίκη, ης, ἡ, Apollod.
Xenodicus, Ξενόδικος, ου, ὁ, Paus.
Xenodocus, Ξενόδοκος, ου, ὁ, Æschin.
Xenodorus, Ξενόδωρος, ου, ὁ, Inscr.
Xenon, Ξένων, ωνος, ὁ, Thuc., etc.
Xenophanes, Ξενοφάνης, ους, ὁ, Thuc., etc.
Xenophantus, Ξενόφαντος, ου, ὁ, Ar.
Xenophilus, Ξενόφιλος, ου, ὁ, Luc.
Xenophon, Ξενοφῶν, ῶντος (poet. Ξεινοφόων, Anth.), ὁ, Pind., etc.
Xenophron, Ξενόφρων, ονος, ὁ, Dem.
Xenopithes, Ξενοπείθης, ους, ὁ, Dem.
Xenotimus, Ξενότῑμος, ου, ὁ, Thuc.
Xenylla, Ξένυλλα, ης, ἡ, Ar.
Xerxes, Ξέρξης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.
Xuthus, Ξοῦθος, ου, ὁ, Eur., etc.; *sons* or *descendants of Xuthus*, Ξουθίδαι, ῶν, οἱ, Hesych.
Xypete, Ξυπέτη, ης, ἡ, Steph.; *of* (the deme) *Xypete*, Ξυπεταιών, ῶνος, ὁ, Dem.; Ξυπετεών, ὁ, Strab.; Ξυπέτιος, ὁ, Plut.

Z.

Zabatus, the, Ζάβατος, ου, ὁ, Xen.
Zacchēus, Ζακχαῖος, ου, ὁ, N. T.
Zacharias, Ζαχαρίας, ου, ὁ, N. T.
Zacynthus (mod. *Zante*), Ζάκυνθος, ου, ἡ, Hom., Strab.; *the inhabitants of Zacynthus*, Ζακύνθιοι, οἱ, Hdt.
Zagrus, Mount, Ζάγρος, ου, ὁ, Polyb.
Zaleucus, Ζάλευκος, ου, ὁ, Arist.
Zama, Ζάμα, ης, ἡ, Polyb., Strab.
Zamolxis or Zamoxis, Ζάμολξις, ιδος Ion. ιος, ὁ, Hdt.; usu. Ζάμολξις, ιδος (εως, Strab.), ὁ, Plat., etc.
Zancle, Ζάγκλη, ης, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *the inhabitants of Zancle*, Ζαγκλαῖοι, ων, οἱ, Arist.
Zante, *vid.* Zacynthus.
Zebedee, Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, N. T.
Zebulon, Ζαβουλών, ὁ, indecl., N. T.; gen. ῶνος, ὁ, Joseph.
Zelarchus, Ζήλαρχος, ου, ὁ, Xen.
Zelea, Ζέλεια, ας, ἡ, Hom., Strab.; *an inhabitant of Zelea*, Ζελείτης, ου, ὁ, Dem.: Ζελειάτης, ὁ, Steph.
Zelotus, Ζήλωτος, ου, ὁ, Anth.
Zelus, Ζῆλος, ου, ὁ, Hes.
Zenas, Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
Zeno, Ζήνων, ωνος, ὁ, Paus., etc.; adj., *of* or *relating to Zeno*, Ζηνώνειος, α, ον, Ath.; Ζηνωνικός, ἡ, όν, Id.
Zenobia, Ζηνοβία, ας, ἡ, Zos.
Zenobius, Ζηνόβιος, ου, ὁ, App.
Zenodora, Ζηνοδώρα, ας, ἡ, Gram.
Zenodorus, Ζηνόδωρος, ου, ὁ, Gram.
Zenodotus, Ζηνόδοτος, ου, ὁ, Luc.
Zenophanes, Ζηνοφάνης, ους, ὁ, Strab.
Zenophantus, Ζηνόφαντος, ου, ὁ, Luc.
Zenothemis, Ζηνόθεμις, ιδος, ὁ, Dem.
Zephyrium, Ζεφύριον, ου, τό, Strab.; *of Zephyrium, Zephyrian*, Ζεφύριος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Ζεφυρῖτις, ιδος, ἡ, Call.
Zephyrus, Ζέφῠρος, ου, ὁ, Hom., Hes.
Zetes, Ζήτης (Dor. Ζήτας), ου, ὁ, Pind., Apollod.
Zethus, Ζῆθος, ου, ὁ, Hom.
Zeugma, Ζεῦγμα, ατος, τό, Strab.
Zeus, *vid.* Jupiter.
Zeuxidamus, Ζευξίδᾱμος, ου (Ion. -δημος), ὁ, Hdt., Thuc.
Zeuxidas, Ζευξίδας, α, ὁ, Thuc.
Zeuxippe, Ζευξίππη, ης, ἡ, Paus.
Zeuxippus, Ζεύξιππος, ου, ὁ, Xen., Plat., etc.
Zeuxis, Ζεῦξις, ιδος, ὁ, Plat., etc.
Zeuxo, Ζευξώ, οῦς, ἡ, Hes.
Zoar, Ζόαρα or Ζώαρα, τά, also Ζόγαρα and Σηγώρ, LXX.; *the inhabitants of Zoar*, Ζοαρηνοί, ῶν, οἱ, Steph.
Zobia, Ζωβία, ας, ἡ, Dem.
Zoë, Ζωή, ῆς, ἡ, Byz.
Zoïlus, Ζωΐλος, ου, ὁ, Plut., etc.
Zoïppus, Ζώϊππος, ου, ὁ, Polyb.
Zonaras, Ζωναρᾶς, ᾶ, ὁ, Codd.
Zone, Ζώνη, ης, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Zone*, Ζωναῖος, α, ον, Nic.
Zopyra, Ζωπύρα, ας, ἡ, Alex.
Zopyrion, Ζωπυρίων, ωνος, ὁ, Theoc.
Zopyrus, Ζώπυρος, ου, ὁ, Hdt., Plat.
Zoroaster, Ζωροάστρης, ου, ὁ, Plat., Luc.
Zorobabel, Ζοροβάβελ, ὁ, indecl, N. T.
Zorus, Ζῶρος, ου, ὁ, App.
Zosime, Ζωσίμη, ης, ἡ, Anth.
Zosimus, Ζώσιμος, ου, ὁ, Suid.
Zoster, Ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Hdt., Xen.

GREEK SYNONYMS.

FROM THE FRENCH OF ALEX. PILLON.

EDITED, WITH NOTES,

By REV. T. K. ARNOLD.

PREFACE.

My attention was first called to Mons. Pillon's "*Synonymes Grecs*" by a highly favorable review of that work in the *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik*, by Vömel, himself the principal German writer upon the subject.

There may exist some difference of opinion as to the plan pursued by the author, since he comprehends in it *all* the words, whether poetical or not, that have a common or closely-related meaning, not excluding even the ἅπαξ λεγόμενα. Hence, in many articles, we have a conspectus of the whole wealth of the Greek language; and in others, a discrimination of meanings that are really in themselves *quite distinct*, and are sufficiently discriminated by the simple mention of the corresponding English or Latin term of each.

I have no doubt, however, that the conspectus of the language thus offered will be itself considered a work of great interest, and that the portion which confines itself to the distinction of terms more strictly synonymous will be received as a valuable contribution to our works on Greek literature, being, indeed, on a subject that has hitherto been discussed in *no* separate work in the English language, if we except the translation of Tittmann's Synonyms of the New Testament.

The principal point on which I have differed from my author is the, as it seems to me, undue extension he has given to the term *poetical*, by which he would be considered by the student, if *unwarned*, to condemn, not unfrequently, the use in prose of words that are found in prose writers of the best age, principally, indeed, by Plato and Xenophon, but sometimes by Thucydides and the Orators.

The notes which I have added to the work I have always distinguished from the author's own remarks by including them within brackets [ ]. T. K. A.

*** The words that belong exclusively to Poetry are printed in a smaller type than the rest.

GREEK SYNONYMS.

1.

ἀγαθός, ή, όν (fr. *ἄγαν* or [*ἄγαμαι*] *ἀγαστός*), *good*, in as wide sense as the English word; *well fitted* for any thing; *good* or *able* in any capacity or respect: *ἀγαθὸς γεωργός, ἱππεύς, ἰατρός. Xen., Cyr.*, i., 5, 6. In Homer, distinguished by some *physical* superiority: *Βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. Il.*, ii., 565; *good in raising the battle-cry*; i. e., *brave in battle*. Speaking of things, *good*, i. e., *useful, advantageous, efficacious; fertile* (speaking of the soil); fig., *good, virtuous: Οὐκ ἄρα οἰόντε, ἐὰν μή τις σώφρων καὶ ἀγαθὸς ᾖ, εὐδαίμονα εἶναι. Plat., Alcib.*, i., 134. [Hence it rises from the notion of *physical* superiority to that of *moral* excellence (its least frequent application); that of *profitableness* lying between the two. *Vömel.*]

ἐσθλός, ή, όν, poetical, used in all the significations of *ἀγαθος*: *brave*, in opp. to *κακός* in Homer: *Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν. Il.*, vi., 489. Found also in opp. to *πονηρός* in Xenophon, who often uses poet. phrases: *Καίτοι ἐγω οἶμαι οὐδεμίαν ἀρετὴν ἀσκεῖσθαι ὑπ' ἀνθρώπων ὡς μηδὲν πλεῖον ἔχουσιν οἱ ἐσθλοὶ γενόμενοι τῶν πονηρῶν. Xen., Cyr.*, i., 5, 20. [When Plato uses it, he is always, if not quoting, yet referring to some passage of the poets, e. g., *Prot.*, 344, D.]

ἐΰς, εὐ, in all the senses of *ἀγαθός*: *Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε. Il.*, vi., 8. *Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων. Il.*, xxiv., 528. Its compound, *ἐυηής* (*ὁ, ἡ*), is poetic: *Ὅς τοι ἑταίρου ἔπεφνεν ἐυηέα τε κρατερόν τε. Il.*, xxi., 96. The neuter *εὖ* has been retained in prose as an adverb.

καλός, καλή, prop., *beautiful* [278], in speaking of persons or things: *Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον καὶ πῦρ καλή τις οὖσα. Anacr., Od.*, 2. Fig., but never in speaking of persons; of actions, *beautiful, good*, mostly in a moral sense; whence, *of good report, virtuous, honorable* [e. g., of noble actions and their rewards]; in which application it differs from *ἀγαθός*, which signifies more particularly *what is useful, advantageous: Πρόκειται τοῖς νικῶσιν ἀγαθὰ ἔχειν, καλὰ ἀκούειν. Xen., Cyr.*, vii., 1, 7. [Cf. Note.]

καλὸς κἀγαθός, = *καλὸς καὶ ἀγαθός*, prop., *beautiful and good*, uniting every advantage, physical and moral; hence, *perfect* [*good*, emphatically]: *Ἃ τῷ καλῷ κἀγαθῷ πολίτῃ προσήκει, ταῦτα ποιεῖν. Xen., Mem.*, i., 6, 13. In a special sense, in the plural, *οἱ καλοὶ κἀγαθοί, the gentry* or *nobility and gentry* of a country, the *upper classes* or *ranks*, those distinguished by their birth and wealth, *optimates: Οὐδεὶς ἂν τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἑκὼν ὀφθείη Περσῶν πεζὸς ἰών. Xen., Cyr.*, iv., 3, 5.

κρηγυος (*ο, ή*), fr. *κέαρ* and *γανω*,[1] *rejoicing the heart:* Buttmann, fr. *χρήσιμος*: in Homer and Plato, *good, useful* [*agreeable*]: *Μάντι κακῶν οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες. Il.*, i., 106.

χαῖος, fr. *χάω*, a Lacedæmonian word, synon. with *ἀρχαῖος, ἀγαθός*, and *εὐγενής*: *Οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαιώτεραν. Aristoph., Lys.*, 1157.

χρηστός, ή, όν (*χράομαι*), lit., that which one makes use of, or may make use of, *good*, in the sense of *useful, profitable*, prop. in speaking of things, opposed to *πονηρός*: *Πότερος ἐπαΐει περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων καὶ πονηρῶν ὁ ἰατρὸς ἢ ὁ ὀψοποιός; Plat., Gorg.*, 464, d. By ext. used of persons: *Οἰκέται χρηστοί. Xen., Œcon.*, 9, 5. Fig., by ext., *upright, virtuous, good: Διὸ καὶ τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες, κἂν ὦσι σώφρονες, ὅμως ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων εἱργουσιν, ὡς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὁμιλίαν ἄσκησιν, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν κατάλυσιν οὖσαν τῆς ἀρετῆς. Xen., Mem.*, i., 2, 20. In Plato it is often used ironically in the sense of *simple, simpleton*, as in our "*good*, easy man:" *Χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἡγεῖ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς ἰδεῖν. Phædr.*, 264, b.

σπουδαῖος (*ὁ, ἡ*) (*σπεύδω*), prop., *busy, earnest* [of one *who puts his heart* into his work], active, diligent; acc. to Plato's definition *perfectly good: Σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός. Plat., Defin.*, 415. Opp. to *φαῦλος*, in speaking both of persons and things: *Εἰ δὲ δεῖ, θνητὸν ὄντα, τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας, ἡγοῦμαι κἀκείνους ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις μάλιστα δηλῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώπων. Isocr. ad Demon. Epil.*

ἐπιεικής (*ὁ, ἡ*), word of Ionic origin, acc. to Gregory of Corinth, *fit, proper, becoming: Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατόν φασι. Greg. Cor.*, 246. *Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον, not a very large one, but one of suitable* (= moderate) *size.—Il.*, xxiii., 246: hence, fig., one who makes concessions [and all fair allowances], *indulgent*, condescending, *benignus, clemens: Ἐστι δὲ ὁ ἐπιεικὴς ὁ ἐλαττωτικὸς τῶν δικαίων τῶν κατὰ νόμον (disposed to yield a portion of his legal rights). Arist., Magn. Mor.*, ii., 1. *Τὸν γὰρ ἐπιεικῆ μάλιστά φαμεν εἶναι συγγνωμονικόν. Arist., Nicom.*, vi., 11, 1.

ἀμύμων (*ο, ι*) (*μῶμος*), *without reproach, irreproachable*, Homer's epithet for Achilles and heroes: *Μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα, after the brave son of Peleus. Od.*, xxiv., 18. He applies it principally to men, but sometimes to things: *Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον χεύαμεν. Od.*, xxiv., 80.

κεδνός, ή, όν, sometimes synon. with *ἀγαθός* or *καλός*, fig.: *Προς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἦσται θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν* (= *will prosper*). *Eurip., Alcest.*, 604.

2.

ἄγαν (*ἄγειν*), at first, as *nimis* in Latin, *much, very much, very*, etc. Hence, by ext., and more generally, it expresses excess, *too much, too*, etc.: *Μηδὲν ἄγαν ἀσχαλλε ταρασσομένων πολιητῶν, Κύρνε· μέσην δ' ἔρχου τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ. Theogn., Sent.*, 219. *Οὐκ ἀρέσκει δέ μοι τὸ λεγόμενον, μηδὲν ἄγαν· δεῖ γὰρ τούς γε κακοὺς ἄγαν μισεῖν. Aristot., Rhet.*, ii., 21.

λιαν, in poetry (in Homer, under the Ionic form *λίην*), *much, very much, very: Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται. Il.*, xiii., 243. *Οὕτω τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τοῦ μηδεν ἄγαν. Eur., Hippol.*, 263. Subsequently used by the Attic prose writers [and that very frequently] in the same sense as *ἄγαν*: *Καί τοι λίαν προθύμως οἱ σύμμαχοι συμβουλεύκασιν ὑμῖν, ὡς χρὴ Μεσσήνην ἀφέντας, ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. Isocr., Archid.*, 125.

3.

ἀγανακτεῖν, to suffer, to be in pain, [e. g. in] speaking of the toothache: *Ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυούντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται, ὅταν ἄρτι φύωσι, κνῆσίς τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα, ταὐτὸν δὴ πέπονθεν ἡ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχή· ζεῖ τε καὶ ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται φύουσα τὰ πτερά. Plat., Phædr.*, 251, c. Fig., *to be indignant at* (any thing) [*indigne* or *moleste ferre; indignari, to be angry, vexed, pained at*, etc.]: *Ἀγανακτήσας τῇ τόλμῃ αὐτῶν. Xen., Hellen.*, v., 3, 3. It is found with a transitive signification in the prop. sense: *Τινὲς δέ φασι . . . ἀγανακτεῖν τοὺς ὀδόντας, εἰ λίθος εἴη, ἐν τῷ διαμασσήσει,*

[1] [Buttmann also mentions *κρατυς* as a word with which it is possibly connected. Probably from *κέαρ* and *γέω* or *γώω* (*capere*), a word frequently mentioned by the grammarians. There is no such word as *γαύω*. *Vömel.*]

some authors say that in the state of stone it sets the teeth on edge in masticating it. Dioscorid., v., 84.

ἄχθεσθαι (ἄχθος), *to be laden, to be burdened:* Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι. *Od.*, xv., 457. Fig. : [*to be annoyed, vexed, grieved*, etc., with reference to what is felt as a *weight* on the spirits :] Οἱ δὲ Ἕλληνες μάλα ἤχθοντο ὅτι τούς τε πολεμίους ἐπεπυίηκεσαν θρασυτέρους. *Xen., Anab.*, v., 4, 18.

νεμεσᾶν and νεμεσίζεσθαι (νέμεσις), *to reproach justly, to feel a just indignation*, to be justly angry, in Homer : οὐ γὰρ ἔγω νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι. *Il.*, iv., 413. [Note.]

ἀσχαλάαν (ἄχος), expresses a feeling of anger mixed with grief and pain ; *to be vexed, pained:* οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιους ἀσχαλάαν περὶ νηυσί. *Il.*, ii., 297. [Note.]

σχετλιάζειν (σχέτλιος), *to complain:* Οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν. *Aristoph., Plut.*, 477. [Also Antiph., Plat., Dem.]

χαλεπαίνειν (χαλεπός), *to be vexed* [*at, with, by*] or *irritated* [*against* a person ; or *by* a thing] ; *to be angry with* [with reference to *showing one's self to be vexed*] : *to be angry at:* Οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς. *Xen., Anab.*, i., 4, 12. [Opp. ἐλεῖν, συγγιγνώσκειν.]

παθαίνεσθαι (πάθος), more recent, *to be moved* or *affected:* Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου καὶ φαρμάκων ἀγωνιζόμενος, ὑπερφυῶς ἐπαθήνατο. *Luc.*, 2, 429.

4.

ἀγγελία, ας (ἡ), fr. ἄγγελος, in Homer, *deputation*, embassy : Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί. *Il.*, iv., 384. Report, *relation* of the messenger, message, *news*, the dispatch itself, the order brought by the messenger : Ἡ μάλα λυγρῆς πεύσεαι ἀγγελίης. *Il.*, xviii., 18, 19.

ἄγγελμα, ατος (τό), fr. ἀγγέλλειν, *that which is announced, a matter announced, an announcement* in Thucydides and Euripides : Οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα. *Eurip., Troad.*, 706. Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι. *Thuc.*, vii., 74.

ἄγγελος, ου (ο) *messenger*. used sometimes for ἀγγελία, *news, message*, as in Latin *nuntius* for *nuntium*. This is the meaning given to the word by the Scholiast in the following passage of Thucydides : Ἔγραψεν ἐπιστολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλεύσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας. *Thuc.*, vii., 8 [= '*by the fault of the messenger.*' Krüger.]

5.

ἄγγελος, ου (ὁ), *messenger, one sent* to announce what has taken place elsewhere, abroad. The messenger was one of the dramatis personæ on the ancient stage. In the Philoctetes the merchant fills the part of this messenger : Ἄγγελος πάρειμί σοι. *Soph., Phil.*, 560. [Cf. 6.]

ἐξάγγελος, ου (ὁ), *one who announces to those that are without* (on the outside of a house, etc.) what is going on *within* (acc. to Ammonius). Acc. to the Scholiast on Euripides (*Hippol.*, 778) the ἐξάγγελος announced to the Chorus events that had taken place within, off the stage ; events which the poet was unwilling to bring before the eyes of the spectator. Such is the messenger in the Œdipus Rex, who comes to announce the death of Jocasta. The word is also used in a more general sense : Αὐτὸς προφθάσας (= *anticipating* the arrival of the letter) τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται. *Thuc.*, viii., 51.

Thucydides uses διάγγελος in the same sense : Ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἔνδοθεν, *for Nicias had certain persons who informed him what was going on in the city.* vii., 73. Plutarch renders the Latin *optio* by διάγγελος, *optio* being the name of a sort of aide-de-camp chosen by the centurion, with the consent of the tribune : Ἐν δὲ τούτοις Ἰτούριος καὶ Βάρβιος, ὁ μὲν ὀπτίων, ὁ δὲ τεσσεράριος· οὕτω γὰρ καλοῦνται οἱ διαγγέλων καὶ διοπτήρων ὑπηρεσίας τελοῦντες. *Plut., Galb.*, 24.

αὐτάγγελος, ου (ὁ), one who reports what has happened to himself, or what he has seen, of his own act, without being sent by another for that purpose : Αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἔφρασαν. *Thuc.*, iii., 33.

εἰσαγγελεύς, έως (ὁ), one who announces the arrival or entrance of a person ; an officer of the King of Persia, who introduced embassadors and persons admitted to an audience. *usher* [*master of the ceremonies*]. The Persian name of this officer, ἀζαραπατεῖς, has been preserved by Hesychius : Ἐβούλευσαν παρίέναι ἐς τὰ βασιλήϊα πάντα τὸν βουλόμενον τῶν ἑπτὰ ἄνευ εἰσαγγελέως. *Herod.*, iii., 84. Οὗτος δ' ἦν εἰσαγγελεὺς τοῦ βασιλέως καὶ πιστότατος τῶν φίλων μετὰ Βαγώαν. *Diod. Sic.*, xvi., 14.

6.

ἄγγελος, ου (ὁ), *messenger* in charge of news, or orders, or dispatches : Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν. *Il.*, i., 334. *One sent*, in general ; used sometimes for πρεσβεύς, *embassador:* Λακεδαιμόνιοι πρεσβεῖς ξὺν αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ Κύρου ἄγγελοι. *Xen., Hellen.*, ii., 1, 5. Sometimes for κήρυξ, *herald:* Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις, ἀνηρώτα τί βούλοιντο. *Xen., Anab.*, ii., 3, 4. In the N. T., and in the Fathers, ἄγγελος is specially used of the *angels*, beings between God and man, whom they *exceed in power and might:* Ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες. 2 *Pet.*, ii., 11. Ἄγγελός ἐστιν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, Θεῷ λειτουργοῦσα κατὰ χάριν, ἐν τῇ φύσει τὸ ἀθάνατον εἰληφυῖα. *Damasc., Orthod. Fid.*, 2, 3. Ἄγγελος καλεῖται, διὰ τὸ ἀγγέλλειν τοῖς ἀνθρώποις ὅσῳπερ βούλεται αὐτοῖς ἀγγεῖλαι ὁ τῶν ὅλων ποιητής. *Justin Martyr*, 275, c.

ἀπόστολος, ου (ὁ), fr. ἀποστέλλω, *envoy, one sent* on some important political or other mission : Ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν. *Herod.*, i., 21. In the N. T. it is the special name of the twelve disciples chosen by Jesus Christ to be his companions, and afterward to spread his doctrine among Jews and Gentiles ; hence the word APOSTLE : Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε. *Luke*, vi., 13.

πρέσβυς, εως (ὁ), prop. *an aged person, an elder;* thence one sent, *an embassador ;* but it is only used in this sense in the plural πρέσβεις, perhaps because several such persons were sent together, because interests of importance were intrusted to them : Ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν ἐνεστηκότων πραγμάτων πέμπειν εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις. *Xen., Hellen.*, ii., 1, 5. For the singular the word in use is the more modern form πρεσβευτής. [Cf. Note.]

πρεσβευτής, οῦ (ὁ), fr. πρεσβεύειν, constantly used by the Attic orators, where it is also found in the pl., although Thomas Magister objects to the use of it ; e. g., in the letter of Philip quoted by Demosthenes : Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ οἱ παρ' ὑμῶν πρεσβευταί. *Demosth., Cor.*, 23. In Plutarch, *lieutenant* of the consul, prætor, or commander of a legion = *legatus:* Μέτελλος ἀποδειχθεὶς ἐπὶ τὸν κατὰ Ἰουγούρθα πόλεμον ὕπατος, στρατηγὸς εἰς Λιβύην, ἐπηγάγετο πρεσβευτὴν Μάριον. *Plut., Mar.*, 6.

κήρυξ, [*al.* κῆρυξ, though υ is long,] κος (ὁ), fr. γῆρυς [?], prop. *crier*, public crier, *herald at arms.* In Homer the κήρυξ is one of the most distinguished officers in the employment of kings and chiefs ; he calls assemblies, conducts sacrifices, feasts, etc. : Ἀλλ' ὄγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν. Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε. *Il.*, i., 321. Οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ δυνησόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἱστεφανωμένους δύο κήρῦκας ὑποφέροντας σπονδάς. *Xen., Hellen.*, iv., 7, 4. For ἄγγελος poet. : Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων. *Pind., Nem.*, 8, 1. Acc. to Hesychius, πρέσβυς, the embassador, was employed in time of peace, and the κήρυξ only in war : but this distinction is not always observed : thus in Xenophon we find πρέσβεις

used for *κήρυκες* : Τί οὐκ ἐποίησε πρέσβεις πέμπων καὶ σπονδὰς αἰτῶν καὶ παρέχων τὰ ἐπιτήδεια, ἔστε σπονδῶν ἔτυχεν ; *Xen., Anab.*, iii., 1, 28.

ἄγγαρος, ου (ὁ), a word of eastern origin, *courier* of the kings of Persia. Acc. to Xenophon (*Cyrop.*, viii., 6, 17) it was the great Cyrus who instituted these couriers ; they carried the orders of the king, day and night, throughout the empire, by means of relays always ready : Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. *Æsch., Ag.*, 259.

ἀγγελιαφόρος (ὁ, ἡ), seems to have been the Greek rendering of *ἄγγαρος*, *a bearer of dispatches, stator*, courier of the kings of Persia : Δοῦλοι τοῦ μεγάλου βασιλέως ἡμεροδρόμοι τε καὶ σκοποί, καὶ ἀγγελιαφόροι. *Arist. de Mundo*, 6. Also the principal usher at the court of Persia, perhaps the same as the *εἰσαγγελεύς* : Ὁ δὲ πυλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ περιώρεον. *Herod.*, iii., 118.

ἀγγελτήρ, ῆρος (ὁ), a form only to be found in the Sibylline verses : Ἀθανάτου θεοῦ ἄφθιτοι ἀγγελτῆρες. *Orac. Sibyll.*, 2.

7.

ἄγγος, εος (τό), fr. *ἄγειν*, *vessel* in general, in Homer and the poets : Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει. *Il.*, ii., 471. [" In prose far less common than *ἀγγεῖον*, e. g., Luc., Dea Syr., 60." *Pape.*]

ἀγγεῖον, ου (τό), dimin. of *ἄγγος*, far more common than *ἄγγος* in prose ; *vessel* of every kind and material : Ἐξέρχονται δὴ σὺν δορατίοις καὶ ἀσκοῖς καὶ θυλάκοις καὶ ἄλλοις ἀγγείοις εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους. *Xen., Anab.*, vi., 4, 23. The pericarp of fruits, *receptacle* : Ἔνια δὲ καὶ ἐν λοβῷ, τὰ δὲ ἐν ὑμένι, τὰ δὲ ἐν ἀγγείῳ, τὰ δὲ καὶ γυμνόσπερμα τελείως. *Theophr., Hist. Plant.*, 1, 18. In anatomy, with medical writers, *ἀγγεῖα* are *vessels, veins*, or *arteries* : Διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῶν ἀγγείων, καὶ μάλισθ' ὅταν ἀρτηρίαι τύχωσιν οὖσαι. *Galen ad Glauc.*, 2.

σκεῦος, εος (τό), in general, *utensil* of every description [any *implement, vessel*, article of *furniture* ; also of a ship's *furniture, gear, tackling*, etc. ; a soldier's *baggage*, etc.] : Πάντα σκεύη ὅσοισπερ ἐν οἰκίᾳ χρῶνται ἄνθρωποι. *Xen., Œcon.*, 8, 12. Σκεύη τε κεράμου πεποιημένα πλησιοῦντες πτηνῶν, μικρῶν μέν, ἰοβόλων δὲ θηρίων, ἐπέβαλλον αὐτοῖς. *Herodian*, iii., 9. [Σκευῶν ὅσα τριήρεσι προσήκει. *Plat., Crit.*, 117, d.]

σκευάριον, ου (τό), dimin. : Ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν. *Aristoph., Plut.*, 808.

τεῦχος, εος (τό), fr. *τεύχω*, every thing *fabricated*, or wrought by art to shape and service, *utensil, vessel, τὰ τεύχεα, arms* [especially in Hom. and Hes.] : Καὶ στέαρ ἐν τεύχεσι τῶν δελφίνων ᾧ ἐχρῶντο οἱ Μοσσύνοικοι καθάπερ οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ, *and in vessels the grease of dolphins, which*, etc. *Xen., Anab.*, v., 4, 28. [Not common in prose. *ξύλινα τεύχεα, Anab.*, 5, 4, 28 : ∞ *ἀλφίτων, Hell.*, 1, 7, 11. Also *Arist., Hist. An.*, 9, 40.]

8.

ἄγειν, to put in motion, urge on or forward, *lead*, cause to go on ; to drive a horse ; guide, conduct, or lead a man ; and thence to march an army : Ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων. *Il.*, xxiii., 596. Ἐγὼ δὲ ῥᾳδίαν καὶ βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. *Xen., Mem.*, ii., 1, 23. This verb has sometimes the name of a *thing* for its *subject*, and is used, as *φέρω*, in the sense of carrying, bringing, conveying [389]. [*Ἀγειν καὶ φέρειν*, i. e., to *drive* off the cattle and *carry* off the booty, etc. = to *pillage* or *lay waste* a country. Ἄγειν is also used *absolutely* in the sense of to *march* ; the acc. *στρατόν*, *army*, being omitted. It can only be said of the *general*.]

ἀγινέειν, a lengthened Ionic form of *ἄγειν*, of which it is probably the frequentative, and only found in Homer and Herodotus. It indicates an action repeated, or of common occurrence, or completed by degrees : Ἠνίκ' ἀγινεῖς αἴγας μνηστήρεσσι δόμον κατὰ δαῖτα πένεσθαι. *Od.* xxii., 198.

ἐλαύνειν, to urge forward, particularly beasts, a horse, an army, thence, by ext., a carriage, vessel ; in Hom. to drive off cattle, as plunder : Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους. *Il.*, i., 154. It is very commonly used *absolutely* with an ellipse of the accusatives ἵππους, ἅρμα, στρατόν : Οἱ ἱππεῖς ἤλαυνον ἐπὶ λόφον τινά. *Xen., Hellen.*, iii., 4, 13. Hence *ἐλαύνειν* = *to ride, to march*. *We* sometimes use *to push on, to make for* in this way. Thus the last example might be translated, *the cavalry pushed on in the direction of a hill*. Although the words *ἄγειν* and *ἐλαύνειν* are often used the one for the other, yet it may be observed, in general, that *ἐλαύνειν* is used of a movement of more speed than ordinary, of a sudden and rapid passing from one place to another, and where the time is limited, as when made on horseback, or in a carriage, in the case of a sea-voyage, of a military expedition, or of a forced march : Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἠγοῦντο, ἔπειτα δὲ ἐπρόχαζον, τέλος δὲ οἱ μὲν ἱππεῖς κατὰ κράτος ἤλαυνον. *Xen., Hellen.*, vii., 2, 22.

ἐλαστρεῖν, this verb, said to be Ionic and syn. with ἐλαύνω, seems rather to be a frequentative of it : Πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα. *Il.*, xviii., 542. Δρόμοις ἀνιδρυτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεί. *Eur., Iph. T.*, 972. [Also Herod. and Dion. Hal.]

ἡγεῖσθαι (*ἄγειν*), to go first, in order to conduct, to show the way, *to go before, to precede* : Ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς. *Il.*, ix., 192. Hence to conduct in quality of guide or chief, prop. and fig. : Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. *Il.*, ii., 567. Fig. *to command* : Καὶ ἦν μὲν ὅτε ἐπεμελοῦντο ὅπως ἄξιοι εἶεν ἡγεῖσθαι. *Xen., Laced. Resp.*, 14, 15. In Xenophon it has the special meaning [of *agmen ducere*], *to march in the front* or *first line of an army ; to be in the van, to lead the van* or *vanguard* : Παρήγγειλεν ἀναστρέψαντας ἐπὶ δόρυ ἡγεῖσθαι μὲν τοὺς οὐραγούς. *Xen., An.*, iv., 3, 22. [Ἡγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. *An.*, iv., 1, 15.] By ext. (as the Latin *ducere*) *to believe, to think, regard as* : Τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν. *Eur., Med.*, 1221.

ὁδηγεῖν (*ὁδηγός*), *to be guide* ; whence to conduct : Δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ. *Eurip., Herc. Fur.*, 1395. [In prose, only in late writers. *Themist.*, p., 180, 5, *Dind.*]

ἠγηλάζειν, acc. to the Grammarians, from *ἄγω* and *ἐλάω*, and said to be syn. with *ἄγειν*. Its difference seems to consist in somewhat greater strength of expression, and in having the notion of fatality, trouble, and suffering associated with it : Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει. *Od.*, xvii., 217. Ἅ δεῖλ', ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις. *Od.*, xi., 617. Ὑπὸ μητρυιῇ βιοτὸν βαρυν ἠγηλάζει. *Apoll. Rhod.*, i., 272.

ὁδοῦν (*ὁδός*), *to put in the way, to set on the way*, to show the way, guide, conduct : Καὶ τά τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, *as you on your part show us the good way, so*, etc. [ut vos nobis probam viam ostenditis. *Vall.*] *Herod.*, iv., 139. Δυστέκμαρτον ἐς τέχνην ὥδωσα θνητούς. *Æsch., Prom.*, 507.

ἡγεμονεύειν (*ἡγεμών*), *to be guide, conductor*, or *chief ; to guide*, conduct : Ἐγὼ δ' οὐδὲν ἡγεμονεύσω. *Od.*, v., 261. Hence *to command*, to be chief : Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. *Il.*, ii., 527. Thucydides, Plato, and Xenophon have also employed this poetic verb : Ἦ οὐ δοκεῖ σοι τὸ μὲν θεῶν οἷον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφυκέναι ; *Plat., Phædr.*, 80, a.

κομίζειν (fr. *κομέω*), prop. to take care of, to attend to ; hence *to carry off, to bring*, with the associated notion of care and interest : Κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους. *Il.*, xi., 739. Καὶ νῦν δὴ κεκομίκασιν ἡμᾶς εἰς χωρίον ἐν ᾧ οὗτοι μὲν οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν δύναιντ' ἄν. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 15. But it is more commonly used in the middle voice, *κομίζεσθαι, to bring, to bring home with one* : Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν, ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται. *Soph., Aj.*, 63. [Hence *to recover* or *get back ; to receive* or *entertain*.] Cf. 389.

πέμπειν [*to send* ; as syn. of these verbs =] *to lead, conduct*, in the sense of accompanying, escorting with

solemnity or in procession: Τὴν μὲν Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν. *Il.*, i., 390.

χειραγωγεῖν (χείρ, ἄγω), *to lead by the hand:* Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη ἔρως ἐχειραγώγει. *Anacr.*, 60, 10. Εὖ ποιεῖς, ὦ Ἑρμῆ, χειραγωγῶν. *Luc., Tim.*, i., 30.

ποδηγεῖν (πούς, ἄγειν), *to direct the feet* or *the steps:* Ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. *Plat., Epist.*, vii., 340, c.

ποδηγετεῖν (ποδηγέτης), a derivative of much more modern formation: Φιλοσοφίᾳ χρώμενος εἰς τὸ θεῖον ποδηγετούσῃ. *Synes., Epist.*, 141. Ἥπερ εὐμαθὴς τρίβος ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ. *Lycophr.*, 12.

9.

ἀγείρειν (ἄγω), *to collect together, to assemble,* used frequently of persons in Homer and the Tragic poets: Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας καὶ κύνας. *Hom., Il.*, ix., 540. Used of things, *to amass, heap together,* in Homer and Herodotus: Ὅ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων. *Od.*, iii., 301; hence it comes also to signify, absolutely, *to make a collection, to collect for charitable purposes, to ask alms:* Ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντες. *Luc., Pseudom.* Fig. [θυμὸν ἀγείρειν =] *to animate, reanimate:* Ὅς μιν ἀνώγει Τρωσὶν θυμὸν ἀγεῖραι, *to reanimate the courage of the Trojans. Il.*, v., 509.

ἀγυρτάζειν (ἀγύρτης), *to gather money by begging,* speaking of a mendicant: Ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἶσατο θυμῷ χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπ' γαῖαν ἰόντι. *Od.*, xix., 284.

ἀθροίζειν (ἄθροος), prop. *to press close and tight, to press* one against the other; hence *to assemble* men together, and particularly soldiers, an army, in Thucydides and Xenophon, who very seldom use ἀγείρω in this sense. As a term of military tactics, to make soldiers *close their ranks;* hence, to collect those who were scattered and in disorder, *to rally:* Ἡσυχίαν εἶχον ἠθροισμένοι. *Xen., Hellen.*, vi., 5, 8. Ἀθροίζει τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται. *Xen., An.*, i., 10, 5 [where, however, it is spoken of *victorious* troops recalled by their commander in expectation of a fresh attack].

ἀγελάζειν (ἀγέλη), *to gather together in herds, to collect in flocks;* = *congregare;* used principally in the passive, *to flock, to herd together, to live in herds, to congregate* (intrans.), etc., in speaking of animals: Ἀγελάζονται δὲ αἵ τε φάτται καὶ αἱ τρυγόνες. *Arist., An.*, viii., 12. [Also συναγελάζειν.]

συλλέγειν, fr. σύν and λέγω, *colligere;* prop. to *gather together from all sides, to store up,* to gather fruits, to store up what has been gathered, to harvest up. Fig., *to collect, levy* an army: Διὸ ὑμέας ἐγὼ συνέλεξα. *Herod.*, vii., 8, 1. Στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, *he raised an army with this money. Xen., An.*, i., 1, 9. [*Pass.* (with Aor. 2, συλλεγῆναι), *to come* or *be gathered together; to assemble;* e. g., εἰς τὸ δικαστήριον. *Plat., Phæd.*, 59, D.]

ἀολλίζειν (ἀολλής), *to assemble together* (trans.): Ἔρχεο συν θυέεσσιν ἀολλισσασα γεραιας. *Il.*, vi., 270.

ἁλίζειν (ἅλις), *to collect together* in great numbers: Χρησμῶν ἀοιδους πάντας εἰς ἓν ἁλισας. *Eur., Heracl.*, 404. [More probably from ἅλης, *confertus.* Nor is it exclusively *poetical.* In Herod. it is very common, especially in *pass. Aor.*, and also in *Perf.* It is used by *Xen.* (ἐπειδ ἰν . . . ἁλισθῇ αὐτῷ ἡ στρατια (*opp.* διεσπάρθαι), *An.*, 2, 4, 3); and by *Plato*, but in a passage where he is discussing a point of etymology. *Crat.*, 409, A. Also συνἁλιζειν and -εσθαι, *Hdt.* and *Xen.*]

ὁμηγυρίζεσθαι (ὁμήγυρις), *to call together to an assembly, to convoke:* Ἀλλ' ἄγετε πριν κείνον ομηγυρισασθαι Ἀχαιους. *Od.*, xvi., 376.

συμβιβάζειν, to set and fit together two pieces of wood, in speaking of joiners: fig., *to bring together, to reconcile:* Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ξυμβουλεύω ξυμβῆναι ὑμᾶς ὥσπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν ξυμβιβαζόντων εἰς τὸ μέσον. *Plat., Protag.*, 337, e. [Συμβιβάζειν τινά τινι. Also to *bring* or *put together* notions, statements, etc., for the purpose of *comparing* and *weighing* them: ἐπανασκοπῶ καὶ ξυμβιβάζω τὰ λεγόμενα, ἵνα μάθω. *Plat., Hipp., Min.*, 369, D.]

συνάγειν, *to bring together, to unite,* opp., *to disperse:* Ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι διασκηνοῦν, ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα πάλιν. *Xen., An.*, iv., 4, 10. To bring together an assembly, *to convoke:* Συνάγειν ἐκκλησίαν. *Plut.*, i., 972, f. Fig., to bring enemies together, *to reconcile:* Στασιάζοντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡ μήτηρ συνάγειν ἐπειρᾶτο. *Herodian.*, iv., 3, 9.

10.

ἀγέλη, ης (ἡ), fr. ἄγω: in general, a *herd* of great cattle, principally of *oxen;* almost always with βοῶν in Homer;

πῶυ, εος (τό), old poetical word; and in prose ποίμνη, ης (ἡ), *flock of sheep;*

συβόσια, ων (τά), *herd of swine;*

αἰπόλια, ων (τά), *flock of goats:* Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν, τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν, βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες. *Hom., Od.*, xiv., 100. In *one* passage of the Iliad, ἀγέλη (which elsewhere refers to *oxen*) is used in speaking of *horses:* Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες. *Il.*, xix., 281. After Homer's time it was used for *herd* or *flock* in general: Ὥσπερ ὅταν νομεὺς ἀγαθὸν κύνα ἔχῃ, καὶ οἱ ἄλλοι νομεῖς βούλωνται πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀγέλας ἱστάναι. *Xen., Mem.*, ii., 9, 7. [Πτηνῶν ἀγέλαι. *Soph., Aj.*, 168, *chor.*] Fig., *a multitude, company, crowd:* Καλόν γε τὸ κτῆμα, καὶ πολλῷ κρεῖττον ἢ ὀΐων τε καὶ βοῶν, καὶ αἰγῶν, φίλων ἀγέλην κεκτῆσθαι. *Xen., Mem.*, iii., 11, 5. [Ἡ ἀγέλη τῶν φυλάκων. *Plat., Pol.*, 5, 459, c.]

βουκόλιον, ου (τό), *herd of oxen:* Ἐν δὲ τούτῳ τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς συναλίσας ἐς τωὐτό, κτλ. *Herod.*, i., 127.

βόσκημα, ατος (τό), and poet. βοτά, ῶν (τά), fr. βόσκω, any animal that is *fed on pastures;* βοσκήματα, *herds of animals which pasture* [*cattle, herds, flocks,* with reference to their supplying *food,* etc.]: Ἀπὸ βοσκημάτων γάλακτι καὶ τυρῷ καὶ κρέασι τρεφόμενοι. *Xen., Mem.*, iv., 3, 10. Ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν. *Il.*, xviii., 521.

νόμευμα, ατος (τό), fr. νομεύω, *every animal that grazes:* principally in the plural, νομεύματα, ων (τά), *flocks and herds:* Εὐπόκοις νομεύμασιν. *Æsch., Agam.*, 1427.

μῆλον, ου (τό), *sheep,* without distinction of sex; *ram, ewe:* Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν. *Il.*, xxiii., 147. More commonly in the plural, μῆλα, ων (τά), *flock of sheep, sheep:* Ῥίγησέν τε ἰδών, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα. *Il.*, iv., 279.

πρόβατον, ου (τό), fr. προβαίνω, prop., *beast that moves onward* to graze, and, principally, a four-footed beast, *cattle;* in the Attic writers, *a sheep;* whence by ext., *flock, herd;* in general and more commonly in the plural, πρόβατα, ων (τά), *flock of sheep, sheep:* Πρόβατον μὲν ὡς ἐπιτοπολύ, ἢν κακῶς ἔχῃ, τὸν νομέα αἰτιώμεθα. *Xen., Œcon.*, 3, 11.

κτῆνος, εος (τό), according to the Etym. M., comes from κτείνω, and signifies every animal killed for food; others derive it with more reason from κτάομαι, κτέανον, *a possession;* pl. κτήνη, *possessions, wealth,* principally in cattle, whence, generally, *flocks, herds,* or *flocks and herds:* [κτήνεα . . . θύσιμα πάντα. *Her.*, 1, 50; *all kinds of animals that are offered in sacrifice:* σκευοφόρα κτήνη, *beasts of burden.* Hence τὰ σκευοφόρα, sc. κτήνη = impedimenta, *the baggage:* e. g., *Thuc.*, 2, 79:] Ἦκει δέ τις ἢ τῶν προβάτων λελυκωμένα φέρων, ἢ τῶν βοῶν κατακεκρημνισμένα, ἢ νόσον φάσκων ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσιν. *Xen., Cyr.*, viii., 3, 41.

11.

ἅγιος, ία, of the same family as ἁγνός, but of more modern formation, signifies, with ἁγνός, a natural and essential, or a moral purity or holiness (like the Latin *sanctus*), whereas ἱερός, like the Latin *sacer,* signifies only that which is externally holy, to which the character of sacredness and inviolability is attached by the laws or by custom: Ἔνθα ἦν Ἀοτέμιδος ἱερὸν μάλα ἅγιον. *Xen., Hellen.*, iii., 2, 19. Ἐν μέσῳ μὲν ἱερὸν

ἅγιον αὐτόθι τῆς τε Κλειτοῦς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἄβατον ἀφεῖτο. *Plat., Crit.*, 116, c. Οἴξασα κληῖ˜ δι θύρας ἱεροῖο δόμοιο. *Il.*, vi., 89. Ἅγιος is not found in Homer, nor in the Tragic writers; it is rare even among the ancient prose writers. In the Septuagint ἅγιος is the epithet given to the Supreme Being: Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ. *Isai.*, 43, 3. Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἅγιος ἐν Ἰσραήλ. *Ezek.*, 39, 7. It is also sometimes found for ἱερός, *sacred, consecrated:* Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν. *Nehem.*, 8, 9. [Cf. 268.]

ἁγνός, prop., *pure;* hence *holy*, in the poets: Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο ἁγνή. *Od.*, xxi., 257. *Chaste*, the special epithet of several goddesses, as Cybele, Proserpine, and Minerva: Εὔχεσθαι δὲ Διῒ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ. *Hesiod., Oper.*, 435. [Cf. 18.]

ὅσιος, α, ον, that which is in conformity with the Divine law, with religion, *pious, religious;* hence, *religious, pious*, holy in speaking of persons [in a lower sense, *just, conscientious*]: Δὸς δ' ἐς ὑπωρείην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι. *Hom., Epigr.*, vi., 6. Ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων. *Plat., Epist.*, vii., 335. Ἐθέλειν ζῆν τὸν ὅσιον καὶ δίκαιον βίον. *Plat., Leg.*, ii., 663, b. [Cf. 177, 268, and note.]

12.

ἄγκιστρον, ου (τό), *fish-hook:* Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἁλώμενοι ἰχθυάασκον γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν. *Od.*, iv., 368. Afterward it was used in a more general sense for any kind of *hook* [*uncus*]: Ἐπειδὴ γὰρ τοὺς ἐν τῷ δημωτηρίῳ θανατουμένους ἀγκίστροις τισὶ μεγάλοις οἱ δήμιοι ἕς τε τὴν ἀγορὰν ἀνεῖλκον, κάνταῦθ' ἐς τὸν ποταμὸν ἔσυρον, ἔφη τὸν Κλαύδιον ἀγκίστρῳ ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνενεχθῆναι. *Dio Cass.*, lx., 975, 92.

ἁρπάγη, ης (ἡ), fr. ἁρπάζω, generally, an instrument for drawing or raising with power: an instrument [*harpago*] made of iron, with several hooks (called also λύκος, *lupus*), and used in drawing up the buckets from wells; a kind of *grappling-iron*, used in sieges and sea-fights; it was also a tool like our shovel, or rake, as far as can be conjectured from this verse of Euripides: Ἀναγκαίως ἔχει σαίρειν σιδηρᾷ τῇδε μ' ἁρπάγῃ δόμους. *Cycl.*, 32. [Distinguished from the *abstract* ἁρπαγή by its accent.]

ὄγκος, ου (ὁ), iron barb of the arrow, in Homer; *barb*, hook: Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀϊστόν· τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι. *Il.*, iv., 214.

ὄγκινος, ου (ὁ), *little hook;* according to Pollux ὄγκινοι are the hooks which form the head of the dart or arrow on the inside, toward the shaft: Τῆς ἀκίδος ὄγκινοι μὲν οἱ πρὸς τῷ καλάμῳ. *Poll.*, i., 137.

13.

ἄγκῦρα, ας (ἡ), *anchor*, the invention of which Pliny [vii., 56] and Strabo attribute to Anacharsis: Εὑρήματά τε αὐτοῦ λέγει . . . τὴν ἀμφίβολον ἄγκῦραν, καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. *Strab.*, vii., 209.

εὐναί, ῶν (αἱ), large stones which served the purpose of an anchor in primitive times: Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν. *Il.*, i., 436.

14.

ἀγκών, ῶνος (ὁ), *the elbow:* Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας. *Il.*, x., 80. It is thus described by Galen: Ἀγκών δ' ἐστίν, ᾧ ποτε στηριζόμεθα, φησὶν Ἱπποκράτης· ἤδη δὲ καὶ τῶν ὀστῶν αὐτοῦ θάτερον τὸ μεῖζον, οὗ μέρος μέν ἐστι τὸ πρὸς Ἱπποκράτους μὲν ἀγκών, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀττικῶν ὠλέκρανον ὀνομαζόμενον· ἰδικώτερον (= *more specifically*) γὰρ δήπου τοῦτο τὸ ὀστοῦν πῆχυς καλεῖται. *Galen. de usu part.*, ii., 2. Τὸ μὲν οὖν ὀπίσω μέρος αὐτὸς ὁ ἀγκών ἐστιν, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι μὲν ὠλέκρανον, οἱ Δωριεῖς δὲ κύβιτον ὀνομάζουσι. *Galen. de Muscul.*, ii., 3.

ἀγκύλη, ης (ἡ), *curve* or *bend* of the arm, which forms the elbow on the inside: Καὶ τοῦ ἀγκῶνος ἡ καμπὴ . . . . τὸ ἐντὸς τοῦ ἀγκῶνος. *Hesych.*

15.

ἁγνεία, ας (ἡ), fr. ἁγνεύω, *purity:* Ἁγνεία εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἁμαρτημάτων. *Plat., Defin.*, 414, a. Ἁγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός ἐστι καθαρμός. *Phocyl.*, 215.

ἅγνευμα, ατος (τό), another verbal from ἁγνεύω, signifying rather *the state of purity, virginity:* Ὦ τέκνον ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς, οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σόν! *Eurip., Troad.*, 500.

ἁγνότης, ητος (ἡ), fr. ἁγνός, *state of purity*, in the N. T.: Ἐν ἁγνότητι [*by pureness.* Eng. Tr.], ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ. *Corinth.*, ii., 6, 6.

ἁγιότης, ητος (ἡ), fr. ἅγιος, *holiness*, in the N. T.: Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. *Hebr.*, 12, 10.

ἁγιωσύνη, ης (ἡ), fr. ἁγιόω, *sanctification*, in the N. T.: Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. *Corinth.*, ii., 7, 1. In debased Greek, it was a title of honor used in addressing a patriarch or bishop; *e. g.*, as *Holiness* is used of the pope: Τὰ ὁσίως πραχθέντα παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης. *Act.* 3, *Concil. sub Menna*, p. 603.

ἁγιστεία, ας (ἡ), fr. ἁγιστεύω, *religious office* or *ceremony, consecration, worship:* Καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας τε καὶ τὰς ἁγιστείας τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιφανέστερον τῶν ἄλλων ἐσπούδασε. *Isocr., Busir.*, 227. Λέγεται δὲ καὶ τὴν περὶ τὸ πῦρ ἁγιστείαν Ῥωμύλον καταστῆσαι πρῶτον. *Plut., Rom.*, 22.

16.

ἁγνίζειν, καθαίρειν. These two verbs express the same result, but as effected by means of different acts. In the Greek and Roman Liturgies, ἁγνίζειν was *to cleanse* or *purify* by the means of water, and καθαίρειν, *to remove defilements* by the means of fire: Διὰ τί τὴν γαμουμένην ἅπτεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος κελεύουσι; . . . . ἢ διότι τὸ πῦρ καθαίρει, καὶ τὸ ὕδωρ ἁγνίζει; *Plut., Quæst. Rom.*, i., 263. [Note.]

17.

ἀγνοεῖν, *not to know, to be ignorant of:* Οἶμαι δέ σε πολλὰ μεριμνᾶν ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν ἀγνοῶν τι τῶν εἰς στρατηγίαν ὠφελίμων. *Xen., Mem.*, iii., 5, 23. Τὸ δὲ ἀγνοεῖν ἑαυτόν, καὶ ἃ μὴ οἶδε δοξάζειν τε καὶ οἴεσθαι γιγνώσκειν, ἐγγυτάτω μανίας ἐλογίζετο εἶναι. *Xen., Mem.*, iii., 9, 6.

ἀμφιγνοεῖν, *to be in doubt, in uncertainty* on any point or fact: Καί ὅ τι ἐποίουν ἠμφιγνόουν. *Xen., Anab.*, ii., 5, 8.

18.

ἁγνός [cf. 11] *pure*, with reference rather to inward and essential, or moral purity; in Homer, but only in the Odyssey, it is the epithet of Diana, Proserpine, and some other goddesses; *chaste:* Χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνή. *Od.*, v., 123. In Pindar it is the epithet of Apollo, or of the sun, the light of which was considered as the purest of all things: Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλωνα. *Pindar., Pyth.*, ix., 112.

καθαρός, ά, όν, *pure*, adds to the notion of ἁγνός that of external and bodily purity, which was also necessary for the due performance of the ceremonies of religious worship: Ἂν μὴ καθαρὸς ᾖ τὰς χεῖρας φόνου. *Plat., Leg.*, ix., 864, e. Δεῖ καθαρὰν καὶ ἁγνὴν διαμένειν τὴν γαμηθεῖσαν (*pure and chaste*). *Plut., Quæst. Rom.*, i.

19.

ἀγορά, ᾶς (ἡ), prop., place where persons assemble, public place or square; hence, *market*, principally for eatables and provisions of all sorts, and, generally, for wares of small cost and at retail prices: Τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. *Dem., Phil.*, 144, 12. [Cf. 20.]

ἐμπόριον, ου (τό), *emporium*, particular place where wholesale maritime traffic is conducted in a sea-port, *mart, factory, exchange:* Οὔτ' ἐμπορίᾳ χρωμένη οὔτε λιμένα κεκτημένη. *Isocr.*, 198, c. By ext., *a commercial*

town, place of trade: Ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον καὶ ὥρμουν αὐτόθι ὀλκάδες πολλαί. *Xen., An.*, i., 4, 6.

μαγειρεῖον, ου (τό) (*μάγειρος*), that part of the market-place at Athens where cooks were hired, according to the meaning which Pollux gives to the following verse which he has preserved out of Antiphanes: Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων ἐμβάλλων εἰς τοὐψον, *going from the cook-market to the fish-market. Antiphan., Milit.*

πωλητήριον, ου (τό), generally, *the place* or *site where things are sold:* Εἰ δὲ καὶ ἀγοραίοις οἰκήσεις τε καὶ πωλητήρια κατασκευασθείη. *Xen., de Vect.*, 3, 13. The place where the Πωλῆται (certain magistrates) sat; *court of the* Π. at Athens. These magistrates were commissioners of public sales and taxes; they sold for the treasury all domiciled foreigners [*μέτοικοι, resident aliens*] who had not paid the tax of twelve drachms per annum, to which they were subject. It is to this custom that the following passage of an advocate's speech, attributed to Demosthenes, refers: Λαβὼν αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγεν. *Dem. in Aristog.*, 57.

πρατήριον, ου (τό), fr. *πρατήρις*, place where things are sold, or rather that which is offered for sale; hence *sale, market*, under the Ionic form in Herodotus: Ἐνθαῦτα δὲ λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον. *Herod.*, vii., 23.

κύκλος, ου (ὁ), prop., *circle:* Κύκλοι δὲ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα. *Poll.*, vii., 11. This use of the word *κύκλος* (for *slave-market*) comes, according to Harpocration, from the custom of the buyers forming a circle in that particular part of the market-place where slaves were sold.

20.

ἀγορά, ᾶς (ἡ), fr. *ἀγείρειν*, place where assemblies are held, and, by ext., *the assembly* itself; in the Iliad *ἀγορά* is *the assembly of the people*, in opp. to *βουλή, the council of the elders*, chiefs: Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μαλ' ὦκα. Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων. *Il.*, ii., 50. At Athens *ἀγορά* was the assembly of each tribe, and *ἐκκλησία* was the general assembly of the people, which was held in the public place, or at the Pnyx, or in the theatre: Τὸν στέφανον ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις, ἐν πνυκί, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. *Dem., Cor.*, 244, 2.

κυρία ἐκκλησία was the *ordinary assembly*, which was held four times in every prytany, that is, every thirty-five days; the *ἐκκλησία σύγκλητος* was *an extraordinary assembly*, convoked on urgent business by the Prytanes or *generals* (*στρατηγοί*): Συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης καὶ πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμῃ. *Dem.*, 238, 2. Acc. to Pollux it was called *κατακλησία, ας* (ἡ), when those who lived in the country were also summoned: Ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκάλουν. *Poll.*, viii., 117.

ἐκκλησία, ας (ἡ), in the N. T., *the assembled body* or *community* of the first Christians, *the Church:* Κἀγὼ δέ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν. *Matth.*, 16, 18. This word is always taken metaphorically, although some commentators would explain it literally.

ἄγυρις, εως (ἡ), Æolic form of the same origin as *ἀγορά*, with which it is synon.; [ὑνδρῶν. *Od.*, iii., 31: also *νηῶν. Il.*, xxiv., 141; *στρατιᾶς. Eur., Iph. A.*, 753;] *heap*, in Homer: Ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ, κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει. *Il.*, xvi., 661.

ὁμήγυρις, εως (ἡ), compound of *ἄγυρις, assembly*, in Homer: Ὀΐω ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων. *Il.*, xx., 142.

πανήγυρις, εως, ἡ, prop., *general assembly*, great concourse of people assembled to celebrate a festival or some public solemnity, such as the Olympic games, to which spectators flocked from all parts of Greece; the *παναθήναια*, at Athens, which also attracted a great number of strangers; and other festivals of this nature; *public solemnity:* Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα, *in their great public solemnities. Thuc.*, i., 25.

ἀγών, ῶνος (ὁ), acc. to Eustathius *ἀγών* was in use among the Bœotians for *ἀγορά* (*Eustath.*, 1335, 54); but it is only found twice in this sense in Homer, *assembly* collected to see or celebrate games: Αὖτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι ἐσκίδναντ' ἰέναι. *Il.*, xxiv., 1.

σύλλογος, ου (ὁ), prop., a *meeting* for the purpose of talking over and settling any matter; *deliberative assembly, conference:* Ὁ δὲ ἅμαξος ἀκούσας ἐν ξυλλόγῳ τῶν στρατιωτῶν ὄντων λέγει τάδε. *Xen., Expedit.*, v., 7, 22. [Note.]

συναγωγή, ῆς (ἡ), prop., *act of convoking* or *assembling:* Δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι, *to have been slow in collecting troops for the war. Thuc.*, ii., 18. Among the Jews, SYNAGOGUE, in the Acts of the Apostles: Ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. *Act. Apost.*, 17, 1.

σύνοδος, ου (ἡ), *assembly, meeting:* Ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο. *Thuc.*, i., 96.

ἀρχαιρεσία, ας (ἡ), prop., *election of magistrates*, hence *office of magistrate*, the magistrates in Herod. [?]: Ἐπεὰν δὲ θάψωσι ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταται σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, *nor does any magistrate sit* [more probably, *nor is any meeting held for the election of magistrates.* Cf. Bähr] *Herod.*, vi., 58. In Demosthenes, *election:* Ὡς δ' ἐν ἀρχαιρεσίαις ὑμεῖς Χαβρίαν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε. *Dem. in Aristocr.*, 677, 16. At Rome, *elections at the comitia; the comitia:* Οὕτω δὲ πάλιν ἀρχαιρεσιῶν γενομένων, ὕπατος ἀνεδείχθη Οὐαλέριος. *Plut., Publ.*, 100, c.

συνέδρ ον, ου (τό), *place of session, sessions-hall, council-hall, council-chamber. curia:* Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν τρ άκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἐρημοι ξυνεκάθηντο ἐν τῷ ξυνεδρίῳ. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 14. Among the Jews the SANHEDRIM, or great Sanhedrim, was the supreme tribunal at Jerusalem; it took cognizance of all capital causes, political or ecclesiastical; it was composed of sixty-two judges chosen out of the scribes and elders, and was presided over by the high-priest: Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν. *Mark*, 14, 55. There were also local sanhedrims or tribunals in each town (*Matth.*, x., 17).

21.

ἀγοράζειν (*ἀγορά*), *to be at* or *go to market*, in Herod. and ancient Attic writers: Ἀγοράσοντες ἥκομες. *Aristoph., Acharn.*, 750. By ext., in more modern Attic, *to buy at market, to buy:* Ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐπιτήδεια. *Xen., Anab.*, i., 5, 10.

ὠνεῖσθαι (*ὄνω*), prop., *to put a price upon* a thing with a view to buy it; *to bid* for it: Ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο· ὁ δὲ λέγει· ἐγὼ ταύτην πωλέω οὐδενὸς χρήματος. *Herod.*, iii., 139. [See Note.] Latterly, *to buy*, in general: Ἔζων τὰ μὲν ἐκ τῆς πολεμίας λαμβάνοντες, τὰ δὲ ἐκ Κορίνθου ὠνούμενοι. *Xen., Hellen.*, vii., 2, 17. Pure Attic writers do not use this verb in all its tenses: thus the aorist *ὠνησάμην* is found only in later Attic, in Plutarch, Lucian, Strabo, etc.; the older writers used for this tense the old aorist *πρίασθαι*: Ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι. *Plat., Epist.*, 13, 361, a.

μεταβάλλεσθαι, prop., to make exchanges, to barter; hence *to trade* or *traffic:* Ἡ τοὺς ἐμπόρους ἢ τοὺς ἐν τῇ ἀγ ρᾷ μεταβαλλομένους καὶ φροντίζοντας ὅ τι ἐλάττονος πριάμενοι πλείονος ἀποδῶνται. *Xen., Memor.*, iii., 7, 6.

22.

ἄγριος, α, ον, fr. *ἀγρός*, as the Latin *agrestis*, that which grows in the fields without culture, in speaking of plants, *wild*, opp. to *ἥμερος*: Γῆ τὰ ἄγρια καλὰ φύουσα . . . δύναται καὶ ἥμερα. *Xen., Œcon.*, 16, 5. By ext. used of animals: Δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ βάλλειν

ἄγρια πάντα. *Il.*, v., 53. Fig., *savage, fierce, cruel, barbarous:* Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς, ἄγριον αἰχμητήν. *Il.*, vi., 96.

ἀγρεῖος, εία, fig., in Aristophanes: Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. *Aristoph., Nub.*, 645.

ἀγρότερος, α, ον (ἀγρός), *of the fields, wild*, in speaking of animals: Ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων. *Il.*, ii., 852. Specially used of Diana, as the goddess of hunting, in Homer and Xenophon: Ἄρτεμις ἀγροτέρη. *Il.*, xxi., 471.

ἄγροικος (ὁ, ἡ), fr. ἀγρός, prop., one who lives in the fields, in the *country; peasant, boor, rustic:* Ἔγημα Μεγακλέους ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως. *Aristoph., Nub.*, 46. Also of *animals* that frequent the fields, plains, etc. Ἄγροικα ζῶα. *Arist., Animal.*, i., 1, 13: in opp. to ὀρεῖα. Fig., *rustic, coarse, clodlish, clownish.* Ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής! *Aristoph., Nub.*, 646. Ἀγροίκῳ τινὶ σοφίᾳ χρώμενος. *Plat., Phædr.* 229, e. Plato uses it in the sense of ἄγριος, *barbarous, cruel:* Ἃ ἄγροικα ἔφησθα σὺ εἶναι ἀληθῆ λέγων. *Polit.*, x., 613, e. Some grammarians have been desirous to establish a difference of signification between ἄγροικος and ἀγροῖκος. They assert that ἄγροικος is only lit.; and ἀγροῖκος circumflexed, fig. But the best critics hold the difference of accent to be purely dialectic, arising from the Attic writers liking to throw the accent as far back as possible; thus, acc. to Thomas Magister, ἄγροικος was in use among the Attic writers, both literally and figuratively.

ἀγρότης, ου, and ἀγροιώτης, ου (ὁ), *peasant, countryman:* Λίγυπτοι γαμψώνυχες οἵσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι. *Od.*, xvi., 217. Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημίρα φρονέοντες. *Od.*, xxi., 85. Τίς ἀγροιώτας πελάθει θρηκοίς; *Aristoph., Thesm.*, 64.

ἀγροτικός, ή, όν, synon. of ἄγριος, modern, and found only in the grammarians: Ἀγροτικὸς σταθμός. *Eustath. ad Il.*, ω, 29.

ἀγρονόμος (ὁ, ἡ), *that feeds* or *dwells in the fields, rural:* Τῇδε θ' ἅμα Νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο ἀγρονόμοι παίζουσι. *Od.*, vi., 106. [Ὁ ἀγρονόμος, at Athens, *the manager of the public lands.* Arist., Rep., 6, 8.]

ἀγριόεις, εσσα, εν, a modern Epic form, in Nicander, *that which renders wild* or *fierce:* Ὡς δ' ὁπότ' ἀγριόεσσαν ὑποθλίψαντες ὑπώρην. *Nicandr., Alex.*, 30.

23.

ἀγρός, οῦ (ὁ), *field*, land capable of cultivation; *ager:* Ἐν γεωργίᾳ τοὺς κεκτημένους ἀγροὺς. *Xen., Mem.*, iii., 9, 11. Hence *country*, as opp. to ἄστυ or πόλις, *town:* Καὶ ἔκπληξιν κατά τε τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε. *Xen., Hellen.*, iv., 7, 3.

ἀλωή, ῆς (ἡ), fr. ἀλοάω, *land under culture*, in Homer: Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν, *did much harm to the lands of Æneas. Il.*, ix., 540.

ἄρουρα, ας (ἡ), fr. ἀρόω, *land under tillage, arable land; arvum:* Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν. *Hesiod., Oper.*, ii., 81. *Cultivated land*, gen.: Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἳ ἀρούρης κάρπον ἔδουσιν. *Il.*, vi., 142.

γύης, ου (ὁ), a measure of land containing somewhat less than ten ὀργυιαί (= nearly 60 feet; ὀργυιά = 6 feet, 0.81 of an inch. Dict., Antiqq.), acc. to the Scholiast on the Iliad (i., 579), or two stadia, acc. to the Scholiast on the Odyss. (vii., 113); *an acre* of land; found only in composition in Homer: Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι πεντηκοντόγυον. *Il.*, ix., 578. In more modern poetry, *field* [as *we* use, *his broad acres*, etc.]: Ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρους γύας. *Æsch., Prom.*, 369. Ὦ τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες. *Eurip., Heracl.*, 839.

νεός, οῦ (ἡ), fr. νέος, γῆ understood, prop., *land* newly plowed [after having lain a year or more untilled]; *a fallow; novalis:* Εἰ μέλλει ἀγαθὴ ἡ νεὸς ἔσεσθαι. *Xen., Œcon.*, 16, 13.

νειός, οῦ (ἡ), Epic form of the preceding word: Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἰνοπε πηκτὸν ἄροτρον ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον. *Il.*, xiii., 703.

πέλεθρον, ου (τό), quantity of land plowed in a day [loosely], *acre*, in measure: Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών. *Il.*, xxi., 407. The syncopated form πλέθρον, ου (τό), is found only as the surface-measure of a hundred Greek feet, *plethrum;* the *jugerum* of the Latins was, acc. to Quintilian (i., 10, 42), 240 feet in length, and of half that breadth.

τέμενος, εος (τό), fr. τέμνω, *portion* or *piece of land:* Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων, καλὸν φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης, ὕφρα νέμοιτο. *Il.*, vi., 194. *Inclosure* or *precincts:* Γάργαρον ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. *Il.*, viii., 48.

χῶρος, ου (ὁ), prop., *space:* Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον. *Il.*, iii., 315. *The country*, in opp. to the town: Καὶ γὰρ ἐν τῷ χώρῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει ἀεὶ ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιριώτατα πράξεις εἰσίν. *Xen., Œcon.*, 5, 4. Sometimes *field*, in Xenophon: Οὐδέποτε γὰρ εἶα χῶρον ἐξειργασμένον ὠνεῖσθαι. *Xen., Œcon.*, 20, 22.

χωρίον, ου (τό), dimin. of χῶρος, *piece of land:* Ἔτι δὲ οἱ μὲν ἀγροὺς κεκτημένοι πάντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν ὑπόσα ζεύγη ἀρκεῖ εἰς τὸ χωρίον καὶ ὑπόσοι ἐργάται. *Xen., Vectig.*, 4, 5. In Plutarch, *estate, country-seat, villa* of the Romans: Ἐπανελθὼν δ' εἰς τὸ χωρίον, ἂν μὲν ᾖ χειμών, ἐξωμίδα λαβών, θέρους δὲ γυμνὸς ἐργασάμενος μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐσθίει τὸν αὐτὸν ἄρτον. *Plut., Cat. Maj.*, 3.

24.

ἄγχειν, *to press, squeeze tight:* Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἰμὰς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν. *Il.*, iii., 371.

ἀπάγχειν, *to strangle:* Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων. *Od.*, xix., 230. Ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς. *Theocr.*, iii., 9.

πνίγειν, *to choke:* Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους. *Batr.*, 158. Ἐπνίγετο ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν. *Xen., Anab.*, v., 7, 15. [Cf. Mark, v., 13.]

ἀποπνίγειν, *to stifle, smother* [e. g., with *too warm clothing*]: Οὔτ' ἀμφιέννυνται πλέιω ἢ δύνανται φέρειν, ἀποπνιγεῖεν γὰρ ἄν. *Xen., Cyr.*, viii., 2, 11. Ὅθ' οὗτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται. *Aristoph., Vesp.*, 1134. Fig.: Ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι, *at which I am choked with rage.* Dem., 403.

καταπνίγειν, *to stifle* [*to cause to smoulder*, by the exclusion of air], in speaking of fire, of charcoal: Παράδειγμα δ' ἐκ τούτου λαμβάνειν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν καταπεπνιγμένων ἀνθράκων, *in the case of charcoal, from which the air is excluded.* [A little below: τῷ ἐγκρυπτομένῳ καὶ καταπνιγομένῳ πυρί.] *Arist. de Juvent.*, 3. [Hence fig., *to choke up, to choke trees*, etc.] Πάντα δὲ ταῦτα βλάπτει τὰ δένδρα καταπνίγοντά τε καὶ ἐπισκιάζοντα. *Theophr., Caus. Pl.*, ii., 18, 3. [Note.]

25.

ἀγών, ῶνος (ὁ), fr. ἄγω, the drawing together, collecting together men or things: hence, 1, *an assembly;* 2, *a concourse* or *circle* of spectators met together to see games: thence, 3, *the stadium, the circus*, and, by ext., any *combat* or *contest* in the circus, *wrestling, boxing, leaping, chariot-race*, etc.; *games* of the circus. Ἐγὼ ταῦτ' ἂν ἥδιόν σου διηγουμένου ἀκούοιμι ἢ εἴ μοι γυμνικὸν ἢ ἱππικὸν ἀγῶνα τὸν κάλλιστον διηγοῖο. *Xen., Œcon.*, vii., 9. Fig., *struggle, contest* of every kind, *suit at law:* Εἰ ἠξίωσας τ' ἀγῶνά σοι εἶναι πρὸς τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους. *Plat., Alcib.*, i., 119, c.

ἀγωνία, ας (ἡ), act of combating; acc. to Pollux, this word is more particularly used of the contests of the stadium, and those of the Dionysia: Σεμνότερον εἴποις ἂν ἀγωνίαι γυμνικαί, καὶ ἀγωνίαι Διονυσιακαί. *Poll.*, iii., 142. But the word is found in almost all writers in the more general sense of *exercise, practice* in particular games: Εἴ τις ἱππεύειν ἢ τοξεύειν οἶδεν, ἢ αὖ παλαίειν ἢ πυκτεύειν ἤ τι τῆς ἄλλης ἀγωνίας. *Plat., Alcib.*, ii., 145, c.

ἀγώνισμα, ατος (τό), fr. ἀγωνίζομαι, verbal subst. expressing the effect, result of the action, *exercise, exhibition of games, exhibition, essay* [*prize-essay*] *commissio, certatio:* Ἐστὶ μνησθῆναι περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν, ὡς ὅσα μὲν αὐτῶν πρὸς πόλεμόν ἐστιν ἀγωνίσματα ἐπιτηδευτέον. *Plat., Legg.*, 832, e.

Κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται. *Thuc.*, i., 22.

ἀγωνισμός, οῦ (ὁ), fr. *ἀγωνίζομαι*, act of contesting or competing, *emulation:* Πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. *Thuc.*, vii., 70.

ἀγώνισις, εως (ἡ), *act of combating, of competing* at games; it is one of the words which Dionysius of Halicarnassus censures in Thucydides, as old and obsolete (*Dion. Hal. de Thuc.*, v., 795): Κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον, *since he was not allowed to compete, he advanced into the stadium and crowned the charioteer. Thuc.*, v., 50.

26.

ἀγών, ῶνος (ὁ), *concourse* or *circle* of spectators assembled at public games; hence, *the lists, the stadium, the circus*, in Homer: Βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα. *Il.*, xxiii., 685. By ext., *combat* of the circus, *games:* Οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες. *Isocr., Paneg.*, i. Used also of *theatrical contests:* μετὰ τίνων τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται περὶ ἁπάντων χορῶν καὶ χορείας. *Plat., Leg.*, viii., 835, b. Sometimes combat or war: Ἡ δοκεῖ σοι μικρὸς εἶναι ὁ περὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών; *Xen., Mem.*, iii., 12, 1.

ἄεθλος, ου (ὁ), in poetry, whence by contraction ἄθλος in prose, expresses the pains taken to win the prize or gain the advantage, *toil, labor, pains:* Ὦ γύναι! οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πειρατ' ἀέθλων ἤλθομεν. *Od.*, xxiii., 250. Τῶν ἄθλων τῶν Ἡρακλέους το ἐς τὴν ὕδραν. *Pausan.*, x., 18, 5. Whence, principally, *combat* or *contest* in the circus: Ἄνηρ πειρώμενος ἢ ἐν ἀεθλῳ, ἢ καὶ ἐν πολέμῳ. *Il.*, xvi., 590. Ἐν τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις. *Isocr., Paneg.*, 42.

ἆθλον, ου (τό), *ἄεθλον* in poetry, *prize* of the combat: it is only in the plural that *ἆθλα* = *ἆθλοι, combats, games of the circus:* Μήτηρ περικαλλὲ ἄεθλα θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν. *Od.*, xxiv., 58. Very seldom, and only in the Anthology, *combats* in war: Ἁ μία μὲν μηνιθμὸν Ἀχιλλέος ἔργα τε χειρὸς Ἕκτορέας, δεκέτους ἆθλα λέγει πολέμου. *Anthol.*, ix., 192. *Antiphil. Byz.*

ἄθλημα, ατος (τό), fr. *ἀθλέω*, prop., the *toil* itself, *gymnastic exercise:* Ἕφη γραμματικοῦ τινος ἀκοῦσαι τὴν πάλην ἀρχαιοτέραν ἀθλημάτων πάντων ἀποφαίνοντος. *Plut., Quæst. sympos.*, ii., 4. In Theocritus, the *implement* used in any work: Ἐγγύθι δ' αὐτοῖν Κεῖτο τὰ τοῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι. *Theocr.*, xxi., 8.

πάλη, ης (ἡ), prop., *wrestling.* Some grammarians derive it from *πάλη* [the wrestlers' *sand* or *dust*], because the wrestlers, after having rubbed themselves with oil, rolled themselves in the dust; but it is generally derived, with more reason, from *πάλλω*, because the two wrestlers *shook* each other violently, in endeavoring each to lay the other on his back: Πάλᾳ κρατέων. *Pind., Ol.*, 8, 27.

παλαισμοσύνη, ης (ἡ), epic, *art of wrestling:* Ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων πύξ τε παλαισμοσύνῃ τε. *Od.*, viii., 103.

πυγμαχίη, ης (ἡ), epic, *boxing-match:* Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα. *Il.*, xxiii., 653. Πυγμαχιης ἐν ἀγῶσιν. *Oppian., Cyn.*, iv., 201.

πυγμή, ῆς (ἡ), prop., *fist;* hence, by ext., *combat with fists, boxing:* Ἀγωνοθετοῦσιν ἅμιλλαν πυγμῆς. *Luc.*, ii. *Amor.*, 5, 403.

πένταθλον, ου (τό), the PENTATHLUM, *quinquertium*, the generic name given to the five exercises or contests enumerated in the following verses of Simonides: Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην. *Simonid., Fragm.*, 69. Οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἕτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. *Pind., Isthm.*, i., 35.

παγκράτιον, ου (τό), the PANCRATIUM, was a combat composed of wrestling and boxing: Ἐπεὶ γοῦν νικήφορος ἐβούλετο τοῦ παγκρατίου γενέσθαι. *Xen., Conviv.*, 2, 5. Ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον ἔκ τε πυγμῆς καὶ πάλης δῆλον. *Plut., Sympos., quæst.* 2, *probl.* 4.

ἅμιλλα, ης (ἡ), fr. *ἅμα* and *ἴλη*, *effort* in contending for the prize or in order to prevail over any one, *certamen, single combat, contest* of two rivals: Ἰσχύος ἀνδρῶν ἅμιλλαι. *Pind., Nem.*, ix., 27. Fig., *debate, dispute, rivalry, emulation, struggle, competition*, even between friends: Ἅμιλλα ἀρετῆς. *Plat., Legg.*, v., 731, b.

μάχη, ης (ἡ), *close combat, engagement* in battle, *mêlée, battle, encounter* of two armies, or of two warriors on the field of battle, *prœlium.* See Μάχη, 323.

27.

ἀγωνοθέτης, ου (ὁ), *one who appoints a combat*, or *contest* of any kind, *judge* of such contest or combat, because, originally, he who appointed it was naturally the judge of it; Herodotus uses the word in speaking of the Olympic games: Ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε. *Herod.*, vi., 127. In later times it was the name, at Athens, of an officer chosen in each tribe to preside over games of all kinds; it appears that it was also one of the duties of this officer to make proclamation of the crowns granted to those citizens who had rendered any notable service to their country, as appears from the decree quoted by Demosthenes: Τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλήν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. *Demosth., Cor.*, 253.

ἀθλοθέτης, ου (ὁ), prop., one who appoints games or prizes, was the name of an Athenian magistrate. According to Pollux (viii., 93), there were ten of these magistrates, one for each tribe. They were in office for four years; they had the direction of the Παναθήναια, the concerts, combats, and races of the Stadium. According to the scholiast on Aristophanes (*Nub.*, 37), it was the special business of the Ἀθλοθέται to inspect games and assemblies, under the authority of the demarchs, or heads of tribes, who regulated and superintended the pomps and ceremonies of the Παναθήναια. But that this office was of more importance than the scholiast supposes, is plain from a passage of Demosthenes, where the Ἀθλοθέται are named with the archons: Τί δὲ ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ εἰς λειτουργίαν οἷον ἄρχων, βασιλεύς, ἀθλοθέται, τί σημεῖον ἔσται πότερον καθιστᾶσιν; *Dem.*, 997, 5. Several grammarians have attempted to make a distinction between Ἀγωνοθέται and Ἀθλοθέται: the first, as judges of scenic representations; the others, of gymnastic games, or those of the stadium. This difference is not observed in the actual use of the words; but all that can be conjectured as to any certain difference between the two words, from the few passages that remain to us, is, that the word *ἀγωνοθέτης*, which is the more ancient, has a more general sense, and was used, from the first, of all games celebrated in any part of Greece; whereas *ἀθλοθέτης* seems of more modern formation, and to have been used specially by Attic writers with reference to their own festivals and games.

ἑλλανοδίκης, ου (ὁ), fr. Ἕλλην, *δίκη*, special name of the Elean magistrates who presided at the Olympic games. They were so called because they decided all questions that arose between the Athletes and other competitors. They presided robed in purple: Εἷς ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης ἐγένετο ἑλλανοδίκης. *Pausan.*, v., 6 and 9. According to Pausanias, under the title Ἑλλανοδίκης, Iphitus was at first the sole president of the Olympic games. In the 50th Olympiad the office was confided to two judges, appointed by lot from among the people of Elis. In the 25th Olympiad nine of these judges were created; three for the horse-races, three for the Pentathlum, three for the other contests. Two Olympiads after this, a tenth judge was appointed. In the 103d Olympiad there were twelve tribes, and a judge was appointed out of each tribe. But after the conquest of Elis by the Arcadians, when the number of tribes was reduced to ten, the judges never again exceeded that number. In the passage referred to, Pausanias uses alternately the words *ἀγωνοθέτης* and *ἀθλοθέτης* in speaking of the Ἑλλανοδίκαι.

ῥαβδοῦχος (ὁ, ἡ), one who bears a wand or rod, apparitor, verger, name of several inferior officers of police at the Stadium, and so named from their carry-

ing a wand: *Λείχας ὁ Ἀρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν. Thuc.*, v., 50. They had similar duties also about the theatres at Athens: *Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις. Aristoph., Pac.*, 734. It is plain from these passages that the *ῥαβδοῦχοι* were not presidents at the games, as Ast says (*Ind. Platon.*, voc. *ῥαβδ.*). In Plutarch, *lictor* at Rome: *Τὸ δὲ ὄῆσαι Λατῖνοι πάλαι μὲν λιγᾶρε, νῦν δὲ ἀλλιγᾶρε καλοῦσιν· ὅθεν οἵ τε ῥαβδοῦχοι λικτώρεις αἵ τε ῥάβδοι βάκυλα καλοῦνται διὰ τὸ χρῆσθαι τότε βακτηρίαις. Plut., Rom.*, 26.

αἰσυμνῆται, ων (*οι*), a kind of magistrates, in the Odyssey, inspectors and managers of games chosen from among the people: *Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας εὐπρήσσεσκον ἕκαστα. Od.*, viii., 258. [Cf. 117.]

ἀλύτης, ου (*ὁ*), was at Elis, at the Olympic games, the same officer of police as had the name *ῥαβδοῦχος* in the other cities of Greece. The head of these officers was called *ἀλυτάρχης, ου* (*ὁ*): *Ὁ ἀλυτάρχης, οἶμαι, ἢ τῶν Ἑλλανοδικῶν αὐτῶν εἷς. Luc., Hermot.*, 40.

βραβευτής, οῦ, and *βραβεύς, έως* (*ὁ*), the Etymologicum Magnum derives this word [very improbably] from *ῥάβδος*, because the judges carried a wand. *Judge* of the combats in the stadium, according to Pollux: *Ἆθλων ἐπιστάτας καὶ βραβέας. Plat., Legg.*, xii., 949. Fig., *Judge, arbiter: Βραβευτὴν ἑλέσθαι τῶν λόγων. Plat., Prot.*, 338, b. *Τοῦ δικαίου βραβευτής ἐστιν ὁ δικαστής. Arist., Rhet.*, i., 56.

ἀγωνάρχης, ου (*ὁ*), *president* or *judge of the games*, in Sophocles: *Καὶ ταμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς. Soph., Ajac.*, 569.

28.

ἀείδειν, an ancient form retained by the poets; hence, by contraction, *ᾄδειν* in Attic writers; prop., *to breathe out, to blow*; hence, *to sing* an air, a song: *Καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, Il.*, i., 473. Hence, with an accusative of the person, *to sing, celebrate: Ἀιδοντες ἔπεσθε τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν. Eur., Hippol.*, 53.

γηρύειν, fr. *γῆρυς*, prop., to speak loud; hence, in lyric style, *to recount, sing*, in Pindar under the Doric form: *Εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν ἔλδεαι, φίλον ἦτορ. Pind., Olymp.*, i., 5.

κελαδεῖν, to resound, in Homer, speaking of the noise of waters: *Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα. Il.*, xviii., 576. Hence, *to make the air resound with cries and acclamations: Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν. Il.*, viii., 542. In lyric poetry, *to celebrate: Τινα θεόν, τὶν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν; Pind., Olymp.*, ii., 2: passage imitated by Horace: *Quem virum aut heroa lyrâ vel acri Tibia sumes celebrare?* Od., i., 12, 1. *Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς κελαδεῖτε. Aristoph., Ran.*, 382.

λιγαίνειν (*λιγύς*), prop., *to cry aloud with a sonorous voice: Κηρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομενῃφιν. Il.*, xi., 685. In the Alexandrine poets, *to sing: Χρυσέῃ φορμιγγι λιγαίνων. Apoll. Rhod., Argon.*, i., 740. With the name of the person, *to celebrate: Καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀειδων ἑνόμευε. Mosch., Id.*, iii., 82.

λιγυριζειν (*λιγυρός*), synonymous with *λιγαίνειν*, but very rare: Lucian: *Τους ἐργάτας λιγυρίζοντας τὴν θερινὴν ᾠδήν. Luc., Lexiphan.*, 2.

μέλπειν, fr. *μέλος εἰπεῖν, to sing verses* or hymns in honor of the gods, in chorus and with dancing: *Μέλποντες ἑκάεργον. Il.*, i., 474. *Ὅπου πεντήκοντα κοραι τῶν Νηρηΐδων χοροὶ μέλπουσιν ἐγκυκλιοι, Eur., Iph. Taur.*, 428. *Καλός γ' ὁ παιάν, μέλπε μοι τοῦτ', ὦ Κύκλωψ. Eur., Cycl.*, 664. In Euripides it is more frequently found in the middle, *μέλπεσθαι*: *Πολλαὶ δ' ἂν' Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι. Eur., Androm.*, 1038.

μελιζειν and *μελιζεσθαι* (*μέλος*), *to chant, to sing*, in Æschylus, *to predict*, because the oracles were given in verse: *Καὶ τίς σε τιθησι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνῶν μελιζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα; Æsch., Agam.*, 1185. *Ἁ πίτυς, αἰπύλε, τήνα ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται. Theocr., Id.*, i., 1.

μολπάζειν (*μολπή*): *Τὴν Σώτειραν γενναίως τῇ φωνῇ μολπάζων. Aristoph., Ran.*, 378.

ὑμνεῖν fr. *ὕμνος, to sing a hymn, to celebrate* in hymns: *Ἀπόλλωνα ὑμνέων ἀργυρότοξον. Hom., Hymn. in Apoll.*, 178.

ὐδεῖν, found only in the Alexandrine poets for *ᾄδειν, to sing: Καὶ τὰ μὲν ὧς ὐδέοντα. Apoll. Rh.*, ii., 528.

ψάλλειν (*ψάω*), *psallere*, prop., *to touch* the string of a bow, or of an instrument of music: *Πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τοξῶν χερι ψάλλουσι νευράς. Eur., Bacch.*, 783. Hence, to play on a stringed instrument: *Οὐκ αἰσχύνῃ καλῶς οὔτω ψάλλων; ἀρκεῖ γαρ ἦν βασιλευς ἀκροᾶσθαι ψαλλοντων σχολάζῃ. Plut., Pericl.*, 1. In the N. T., *to sing while touching* the chords, while accompanying one's self on a stringed instrument, *to sing psalms: Καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Rom.*, xv., 9.

29.

ἀδελφός, οῦ (*ὁ*), in the epic poets *ἀδελφεός* and *ἀδελφειός*, from *ἀ* and *δελφύς*, answers exactly to *uterinus*; hence, especially, *frater uterinus: Ἀδελφὼ ματρὸς ἐκ μιᾶς. Eur., Iph. T.*, 497. In general, *brother*, in the wide meaning of the word, and without more special designation, Homer uses it for natural brother, brother by blood: *Ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο ἑσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός. Il.*, xiii., 694. It is, however, usually accompanied by an adjective to determine the kind of brother; as, *γνήσιος*, legitimate; *ὁμοπάτριος* (poet. *ὅπατρος*), *by the same father; ὁμομήτριος, by the same mother: Ὅς καὶ τοῦ ὁμομητρίου καὶ ὁμοπατρίου ἀδελφοῦ καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν. Xen., An.*, iii., 1, 12.

κασίγνητος, ου (*ὁ*), fr. *κάσις* and *γενητός*, prop., *frater germanus*; it is the title which Agamemnon gives to Menelaus in Homer: *Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νυ τοι ὄρκι' ἔταμνον. Il.*, iv., 155. Used in poetry as *ἀδελφός, uterine brother: Τρεῖς τε κασιγνήτους τούς μοι μία γείνατο μήτηρ. Il.*, xix., 293. *Καί οἱ Τεύκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὅπατρος. Il.*, xii., 371.

κάσις (*ὁ, ἡ*) the simple form, which is not found in Homer, only in the tragedians and Lycophron: *Ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν. Eur., Med.*, 169.

αὐτοκασίγνητος (*ὁ*), *own brother*, in Homer: *Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου. Il.*, ii., 706.

αὐθαίμων, ονος (*ὁ, ἡ*), and *αὔθαιμος* (*ὁ, ἡ*), *of the same blood = consanguineus: Ὦ Διὸς αὐθαίμων, ὦ γλυκὺς Ἀΐδας. Soph., Trach.*, 1041. *Πανὶ τάδ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα. Antipat., Anthol.*, vi., 14.

ὅμαιμος and *ὁμαίμων* (*ὁ, ἡ*) (*ὁμός, αἷμα*), *of the same blood = consanguineus*; hence, *brother, sister: Ἑρμιον πατρῷον ἔλιπες δόμον, φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ. Eur., Phœn.*, 318. *Σύ τ', ὦ τάλαιν' ὅμαιμε, Διονύσου δάμαρ. Eur., Hipp.*, 329. *Φιλεῖν δὲ κἀμὲ τους ὁμαίμονας δόκει, consider that I too love my brothers. Eur., Iph. Taur.*, 1402.

σύναιμος (*ὁ, ἡ*), prop., *consanguineus*; hence *brother* (modern): *Σοὶ τάδε, Πὰν θηρευτά, ἀνηρτήσαντο σύναιμοι δίκτυα. Zosim., Anthol.*, ii., 452.

συνομαίμων, ονος (*ὁ, ἡ*), synonym of the preceding word, and more ancient, found only in Æschylus: *Στένουσα τὰν σὰν ξυνομαίμονων τε τιμάν. Æsch., Prom.*, 417.

ὁμογενέτωρ, ορος (*ὁ*), fr. *ὁμός* and *γένος, of the same race: Ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα. Eur., Phœn.*, 168.

γνωτός, γνωτή, prop., *known*; hence *relation*, and particularly *brother, sister*, in Homer: *Οὐδέ νυ τόνγε γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα. Il.*, xv., 350.

σύγγονος (*ὁ, ἡ*) *of the same race*, and, in poetry, *brother: Κλάω σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον ἔτι βρέφος. Eur., Iph. Taur.*, 280.

30.

Ἀιδης, ου (*ὁ*) (*ἀϊδης*, poet.), HADES or AÏDES, lit., *the invisible*, the *invisible* god, one of the surnames of Pluto, the god of the infernal regions: *Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων. Il.*, xv., 187. Homer also gives him the name of *ἀϊδωνεύς: Ἕδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς. Il.*, xx., 61.

In the Attic prose writers, *Ἀιδης*: *Ὁ δὲ Ἀιδης, οἱ πολλοὶ μέν μοι δοκοῦσιν ὑπολαμβάνειν τὸ ἀειδὲς προσειρῆσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ φοβούμενοι τὸ ὄνομα Πλούτωνα καλοῦσιν αὐτόν. Plat., Cratyl.*, 403, a. The elliptic phrases *εἰς* or *ἐν Ἀΐδαο, εἰς* or *ἐν Ἀιδου, into* or *in the palace of Hades*, to or *with Pluto*, into or *in the infernal regions*, are well known, and in constant use in prose and verse: *Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προΰπεμψεν. Il.*, viii., 369. *Τοὺς δὲ ἀνοσίους καὶ ἀδίκους εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἅιδου, καὶ κοσκίνῳ ὕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν. Plat., Rep.*, ii., 363, d.

Πλούτων, ωνος (*ὁ*), PLUTO, the etymology of this name is thus given by Plato: *Τὸ δὲ Πλ ύτωνος, τοῦτο μὲν κατὰ τὴν τοῦ πλούτου δόσιν, ὅτι ἐκ τῆς γῆς κάτωθεν ἀνίεται ὁ πλοῦτος ἐπωνομάσθη. Plat., Cratyl.*, 403, a.

Τάρταρος, ου (*ὁ*), *Tartarus* (regions of), which Homer thus describes: *Ἦ μιν ἐλὼν ῥίψω εἰς Τάρταρον ἠερόεντα τῆλε μάλ', ᾗχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον· ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς τόσ-*

σον ἔνερθ' Ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης. *Il.*, viii., 13–16.

Ἔρεβος, εος (τό), acc. to Bochart, comes from the Hebrew EREB, *black*; acc. to the Greeks from ἔρα; EREBUS; in Homer, the place of darkness situated between the upper world and the infernal regions. It was, so to say, the vestibule of the mansions of Pluto; it was here that the dog Cerberus abode: Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο. *Il.*, viii., 368. Erebus has been personified by the poets; Hesiod makes Chaos his father: Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο. *Hesiod., Theog.*, 123.

ἔνεροι, ων (οἱ), fr. ἐν and ἔρα, *those who are in* or *under the earth, the dead, inferi*; hence *the infernal regions* or *hell*: Ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς. *Il.*, xx., 61.

ζόφος, οὐ (ὁ), *obscurity*, and, specially, *the darkness of the realms of Pluto*, in Homer: Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα. *Il.*, xv., 191.

Ἠλύσιον πεδίον, fr. ἐλεύθω, *Elysian plain, Elysian fields*, which Homer places at the end of the earth: Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς. *Od.*, iv., 563.

31.

ἀδικία, ας (ἡ), *injustice*, the quality of that which is contrary to justice: Τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας μεστός; *Dem. de Cor.*, 33.

ἀδίκημα, ατος (τό), *unjust action, an injustice*: Οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. *Id. de Class.* These two words are not synon. in Greek, as is manifest by the termination of each, but differ, as the abstract, *injustice*, and the concrete notion, *an injustice* (*an unjust action, a wrong*).

32.

ἀεί and αἰεί, adv., *ever, always*, used with the past, present, and future: Οἱ ἀπ' ἐμεῦ αἰεὶ γενόμενοι. *Herod.*, iii., 142.

ἐσαεί, adv., *forever*, used only with the present and future, acc. to Thomas Magister: Ἀλλ' ἦν τε ἄρα ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔσται ἐσαεί. *Aristid. in Jov.*, 3.

συνεχῶς, fr. συνεχής, *continuously, constantly, without any interval* or *interruption*: ἡμῖν . . . συνεχῶς μέχρι γήρως ταῦτα παρέχειν. *Xen., Mem.*, i., 4, 12. [Συνεχῶς ἀεί and ἀεὶ συνεχῶς are found combined.]

ἀδιαλείπτως, adv. (ἀδιάλειπτος), *without ceasing*: Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. *N. T.*, 1 *Thess.*, v., 17.

πάντοτε, adv. (πᾶν), *evermore, at all times*: Πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. *N. T., Mark*, vii., 6 [late; un-Attic].

ἑκάστοτε, adv. (ἕκαστος), *each time, every time, always*: Ἵνα ἐπιτελοίη ὥνπερ ἕνεκα ἐκαλεῖτο ἑκάστοτε ἐπὶ τὰ δεῖπνα. *Xen., Conv.*, i., 14.

διαμπερές, *through, from one end to the other, thoroughly, entirely*: Ἀλλά σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαιεῖσθαι. *Il.*, x., 331.

33.

ἄελλα, ης (ἡ), fr. ἄημι, *violent wind, whirlwind*: Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ. *Il.*, xii., 40.

θύελλα, ης (ἡ), fr. θύω, *furious tempest*: Ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη ἵστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος ἠὲ θύελλα. *Il.*, xxiii., 365.

34.

ἀήρ, έρος (ὁ or ἡ) (ἄημι), *the lower air*, in Homer, the air we breathe, whereas αἰθήρ, έρος (ὁ) (αἴθω), *æther*, THE ETHER, is *the upper air, the pure air* above the clouds: Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐν Ἴδῃ μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν. *Il.*, xiv., 287. Hence it comes that ἀήρ, in Homer, has more commonly the meaning of *obscurity, darkness*. Thus it is opp. to αἴθρη, ης (ἡ), *clearness, serenity of air*: Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν, ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. *Il.*, xvii., 645. Aristotle gives another etymology of αἰθήρ: Διόπερ ὡς ἑτέρου τινὸς ὄντος τοῦ πρώτου σώματος παρὰ γῆν καὶ πῦρ, καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ, αἰθέρα προσωνόμασαν τὸν ἀνωτάτω τόπον, ἀπὸ τοῦ θεῖν αἰεὶ τὸν ἀΐδιον χρόνον, θέμενοι τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῷ. Ἀναξαγόρας δὲ κατακέχρηται τῷ ὀνόματι τούτῳ οὐ καλῶς. ὀνομάζει γὰρ αἰθέρα ἀντὶ πυρός. *Arist. de Cœlo*, i., 3.

35.

ἀθλητής, οῦ (ὁ), ATHLETE, specially a combatant in gymnastic games, or in those of the stadium: Ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀθληταὶ οὐχ ὅταν ἰδιωτῶν γένωνται κρείττονες τοῦτο αὐτοὺς εὐφραίνει, ἀλλ' ὅταν τῶν ἀνταγωνιστῶν ἥττους, τοῦτ' αὐτοὺς ἀνιᾷ. *Xen., Hier.*, 4, 6. By ext., a combatant in any games, and even in war: Κομψοτέρας δή τινος ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς. *Plat., Pol.*, iii., 404, a. Fig.: Ἐξ ὧν πάντες ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων ἐγένοντο. *Dem. in Aristog.*, 799, 16.

ἀγωνιστής, οῦ (ὁ), prop., *a combatant* has a yet more general signification than ἀθλητής, which was properly only used in reference to the contests in the stadium: it was applied to all kinds of competition, even to that of the poets, who competed for the dramatic prizes: Οὐδ' ἐκείνους ἔγωγε ἐπαινῶ οἵτινες ἀγωνισταὶ γενόμενοι καὶ νενικηκότες ἤδη πολλάκις καὶ δόξαν ἔχοντες οὕτω φιλονεικοῦσιν ὥστε οὐ πρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἡττηθέντες τὴν ἄσκησιν καταλύσωσιν. *Xen., Hellen.*, vi., 3, 16. Fig., *champion*: Πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἔξετε τῆς ἀρετῆς. *Æschin. in Ctesiph.*, 569.

ἀσκητής, οῦ (ὁ), fr. ἀσκέω, prop., *one who exercises himself, one who practices* or *goes through a course of training* [hence used for *athlete*, when there is reference to the previous training]: Εἰ τίς γε ἀσκητὴς πολλὰ πονήσας καὶ ἀξιόνικος γενόμενος ἀναγώνιστος διατελέσειεν, οὐδ' ἂν οὗτός μοι δοκεῖ δικαίως ἀναίτιος εἶναι ἀφροσύνης. *Xen., Cyr.*, i., 5, 7.

παλαιστής, οῦ (ὁ), *wrestler*: Οὐχ ὁρᾷς ὅτι κιθαριστῶν μὲν καὶ χορευτῶν καὶ ὀρχηστῶν οὐδὲ εἷς ἐπιχειρεῖ ἄρχειν μὴ ἐπιστάμενος, οὐδὲ παλαιστῶν οὐδὲ παγκρατιαστῶν; *Xen., Memor.*, iii., 5, 21.

πύκτης, ου (ὁ), fr. πύξ, *one who fights with his doubled fists*, a pugilist, *boxer*: Ὥσπερ οἱ πύκται τοὺς μὲν ὤμους παχύνονται, τὰ δὲ σκέλη λεπτύνονται. *Xen., Conviv.*, 2, 17. The form πυγμάχος is poet.: Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί. *Od.*, viii., 246.

μονομάχος (ὁ, ἡ), lit., *one who fights alone* with another, hence *gladiator* in Plutarch and Lucian: Τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος ἀγῶνα μονομάχων ἡμέραις ὀλίγαις ἐποίησε. *Plut., Rom.*, i., 23.

36.

ἆθλον, ου (τό), specially, *prize* at the gymnastic games, and, by ext., at all sorts of games: Ἀγῶνας ἐποίει καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι μεγαλοπρεπῶς ἐδίδου. *Xen., Cyr.*, vi., 2, 3. Fig.: Ἀλλ' οἶδεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκεῖνος, ὅτι ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ. *Dem., Phil.*, i., 41.

ἔπαθλον, ου (το), *prize* in general: Καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῇσδε λαμβάνει χθονός. *Eur., Phœn.*, 52.

βραβεῖον, ου (τό), fr. βραβεύς, modern, *prize* given by the βραβεύς in the public games: Ὀψὲ βροτοῖσιν ἔδωκε βραβῆϊα πάντα μόθοιο. *Opp., Cyn.*, iv., 196. In the N. T.: Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; 1 *Cor.*, ix., 24.

νικητήριον, ου (τό), *prize of victory*, or rather *the victor's prize*: Ἦν δὲ ταῦτα τὰ νικητήρια οἷα δὴ εἰς πλῆθος πρέπει. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 24.

ἀριστεῖον, ου (τό), fr. ἄριστος, *prize of excellence, of bravery*: Τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ Σελινουσίοις κρατίστοις γενομένοις ἀριστεῖα ἔδωκαν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς, καὶ οἰκεῖν ἀτέλειαν ἔδοσαν τῷ βουλομένῳ ἀεί. *Xen., Hell.*, i., 2, 7.

γέρας, αος (τό), *honorary reward*: Καὶ γέρα δοτέον καὶ ἆθλα. *Plat., Polit.*, vi., 503, a. Hence *prize*, in Pindar: Ἀλλ' ἐγὼ Ἠροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας. *Pind., Isthm.*, i., 18.

37.

αἰδώς, όος (*ἡ*), acc. to the grammarians, is formed from *ἀ* and *εἰδεῖν*, and expresses the feeling of shame that prevents a person who has done a bad or disgraceful action from looking others in the face ; *shame respect* for the feelings or opinions of men [hence, either the *fear of being thought ill of by another = shame:* or, *the fear of hurting another's feelings = respect, reverence*] : Οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς καὶ δέος. *Il.*, xv., 657. Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς. *Od.*, viii., 479. In writers subsequent to Homer, the sense of *αἰδώς* is softened. Acc. to Aristotle (*Eth. Eudem.*, ii., 3) *αἰδώς, modesty*, is the mean between *ἀναισχυντία, impudence*, and *κατάπληξις, stupefied timidity:* Αἰδὼς τε. Δισσαὶ δ' εἰσίν· ἡ μὲν οὐ κακή, ἡ δ' ἄχθος οἴκων. *Eur., Hipp.*, 385–390. It is sometimes personified : Θεὰν γὰρ οὐ τὴν Ἀναίδειαν ἀλλὰ τὴν Αἰδῶ νομίζουσι. *Xen., Conv.*, 8. 35.

αἰσχύνη, ης (*ἡ*). Acc. to the definition of Aristoxenes and several other grammarians, *αἰδώς* is the *sentiment of reverence* which we feel in the presence of persons worthy of such feeling from their age, their virtues, or from some superiority or other ; and *αἰσχύνη, ης* (*ἡ*), *shame*, is the feeling natural to a man, and which his conscience calls up in him, after a bad or disgraceful action. To this distinction of the grammarians it may be added, that *αἰσχύνη* signifies also the *fear of dishonor*, as *pudor* in Latin, thus defined by Cicero : *Pudor metus rerum turpium et ingenua quædam timiditas dedecus fugiens laudemque consectans.* This meaning of the word may help to explain the following difficult passage in Thucydides : Πολεμικοί τε . . . γιγνόμεθα . . . ὅτι αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, *αἰσχύνης δὲ εὐψυχία, and we are good soldiers, because modesty is nearly connected with prudence, and bravery with the fear of dishonor* [it is better to consider *αἰδώς* and *αἰσχύνη* as synonymous in this passage]. *Thuc.*, i., 84. *Αἰσχύνη* is of date later than Homer, with whom *αἰδώς* unites both meanings. After him the more recent poets often confounded the shades of difference in these two words, as Dion Chrysostom attests : Δηλονότι τὴν αἰδῶ νῦν ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὀνομάζων, ὥστε ἔθος ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς. *Dion Chrysost.*, 13. [See 43.]

αἰσχυντηλία, ας (*ἡ*), *disposition to the feeling of shame*, timidity : Ἡ μὲν οὖν δύναμις ἀρχὴ καὶ ὕλη τοῦ πάθους, οἷον ὀργιλότης, *αἰσχυντηλία* . . . τὸ δὲ πάθος κίνησίς τις ἥδη τῆς δυνάμεως, οἷον ὀργή, αἰδώς. *Plut. de Virt. Mor.*, ii., 443, d.

δυσωπία, ας (*ἡ*), *shamefacedness, shyness = mauvaise honte:* Οὕτω τὴν αἰσχυντηλίαν μέχοι τοῦ μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς δεομένοις ὑπείκουσαν, δυσωπίαν ὠνόμασαν. *Plut. de Pud.*, 1.

ἐντροπή, ῆς (*ἡ*), fr. *ἐντρέπειν*, the action of turning away under a feeling of fear, shame, or respect ; hence *respect, regard:* Ἢ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν ; *Soph., Œd. Col.*, 303. In the N. T., *shame:* Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. 1 *Cor.*, xv., 34.

κατήφεια, ας (*ἡ*), the action of casting down the eyes from *confusion* or *humiliation:* Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος ἔσσομαι. *Il.*, xvi., 498. [late in prose : *Plut.*]

38.

αἷμα, ατος (*τό*), fr. *αἴθω*, to burn, acc. to some grammarians, because the blood is the principle of vital heat ; *blood* that flows in the veins, or from a wound : Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον. *Hom., Il.*, xxiii., 716. Fig., *blood*, for *race, family:* Αἵματος εἷς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος. *Od.*, iv., 611. In the Septuagint, wine is, by a beautiful metaphor, called *the blood of the grape, αἷμα σταφυλῆς, Gen.*, xlix., 11 : a phrase which is also found in Pliny (xiv., 5).

αἱμάς, άδος (*ἡ*) ; by its termination this word carries with it the notion of a mass, collection, *blood which flows* or spouts out abundantly [*a stream* of blood] : Οὐδέ γ' ὃς τὰν θερμοτάταν *αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκέων ἐνθήρου ποδὸς ἰπίοισι φύλλοις κατευνάσειεν. Soph., Philoct.*, 696.

βρότος, ου (*ὁ*), fr. *ῥέω, blood which flows* from a wound : Ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων. *Od.*, xxiv., 188.

ἰχώρ, ῶρος (*ὁ*), fr. *χέω*. acc. to Damm, prop., juice of food, which spreads itself throughout the body, and nourishes it ; *serum, lymph, the watery part of the blood* [ἰχὼρ δὲ ἐστὶν ἄπεπτον αἷμα. *Aristot., Anim.*, 3, 14, *fin.* and *sigma : γίγνεται δὲ πεττόμενον ἐξ ἰχῶρος μὲν αἷμα κτλ.*] ; in Homer, blood of the gods : Ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο, ἰχωρ οἷοσπέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσι, οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον· τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται. *Il.*, v., 340. [Also = *pus*, the *discharge from a wound, corrupted blood, matter* (*Hippocr.*). It is also used of other *limpid* or *watery juices:* πᾶν γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη. *Aristot., H. A.*, 3, 20. Ὁ τῶν χλωρῶν φύλλων καιομένων ἰχώρ. *Dioscr.*, 1, 172.]

λύθρον, ου (*το*), acc. to commentators, who derive it from *λύω*, it is the blood that collects and must be washed off, blood and dust together, perhaps *lump of clotted blood, clotted blood* or *gore:* Λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους. *Il.*, xi., 169.

φόνος, ου (*ὁ*), *murder ;* by a metaphor familiar to the poets it is used for the *blood* of a *slain* person or animal : Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν κατθάνει. *Il.*, xxiv., 610. Καὶ θιγγάνοντες χερσι ταυρειου φόνου. *Æsch., Sept. Theb.*, 44.

39.

αἰνεῖν, to approve to praise: Τυδείδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει. *Il.*, x., 249. Συρακοσίαν τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς. *Plat., Pol.*, iii., 404, d.

ἐπαινεῖν, to praise publicly *collaudare :* Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπῃνέθη ἐν Σπάρτῃ. *Thuc.*, ii., 25. Χάριν γοῦν τῆς σφόδρα προθυμίας αἰνείσθω· ἐὰν δὲ πολὺ βελτίων ἥκειν δόξῃ πολὺ ἐπαινείσθω μᾶλλον. *Plat., Legg.*, xii., 952, c.

ἐγκωμιάζειν, to pronounce encomiums upon ; to extol: Ὡς δὲ τοῦτ' ἤκουσαν πάντες μὲν ἐπῄνουν, πάντες δ' ἐνεκωμίαζον. *Xen., Cyr.*, v., 3, 2.

πανηγυρίζειν, prop., *to speak in a general* or *public assembly, to pronounce a panegyric upon ; to panegyrize:* Δεῖ τοὺς βουλομένους μὴ μάτην φλυᾶρεῖν, ἀλλὰ προὐργου τι ποιεῖν καὶ τοὺς οἰομένους ἀγαθόν τι κοινὸν εὑρηκέναι, τοὺς μὲν ἄλλους ἐᾶν πανηγυρίζειν. *Isocr., Phil.*, 85, a.

ἐπευφημεῖν, to utter shouts and acclamations, in token of approbation : Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί. *Il.*, i., 22.

εὐλογεῖν, to speak well of, to eulogize, to praise, celebrate : Ἀρτέμιδός τε θεᾶς χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω. *Eur., Hecub.*, 465. [Also *Plat. ; τινὰ ἐπί τινι*.] In the Septuagint, *to bless:* Προσάγαγέ μοι αὐτοὺς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. *Gen.*, xlviii., 9.

40.

αἴνιγμός, οῦ (*ὁ*), hence ENIGMA : *Φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῷ. Plat., Epist.*, ii., 312, d.

αἴνιγμα, ατος (τό), seems a more poet. form, though it is used by Plato, whose style borrows largely from the language of the poets, ENIGMATIC *speech, enigma :* Τυγχάνει δ' πως αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγος μαθών. *Eur., Phœn.*, 50.

γρῖφος, ου (*ὁ*), prop., *net*. griphus, a kind of riddle in the form of a question involving a double solution, propounded at table for the amusement of the guests : Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. *Aristoph., Vesp.*, 20. There were as many as seven kinds of *γρῖφος*, all of which differed from the *αἴνιγμα*, which was a question proposed, the meaning of which no one could comprehend at first hearing, whereas the meaning of the *γρῖφος* seemed at first to be obvious enough, but was in the end found to be unintelligible without the true solution ; the Scholiast, on Aristides (p. 508). gives the following instance : Ἕκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ ; This assertion appears at first contrary to fact, because Diomede did not kill Hector ; the real meaning of the line is : *the husband of Diomēdē killed Hector*, etc. ; the husband of Diomede being Achilles himself, and Diomede the name of a female slave, his mistress after Briseis.

41.

αἶνος, ου (*ὁ*), *an extempore story*, a fiction in which animals, trees, plants, etc., are introduced as examples

to man; *maxim, principle of morality* developed in a story for the instruction and benefit of man; *tale, fable, apologue:* Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς, ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. *Hesiod., Oper.*, 202.

παροιμία, ας (ἡ) (παρά, οἶμη), short and terse maxim, alluding, generally somewhat maliciously, to a custom or a fact, the mention of which would be necessary to explain it [or, at all events, the origin of it], but which is easily understood without this, by the application made of it: *proverb, adage:* e. g., these two proverbs: Μένε βοῦς ποτ' ἐν βοτάνῃ, *ox, keep to your pasture;* and Ἃ κισσὸς μετ' ἀνθεστηρια, *ivy after the Anthesteria* [i. e., the festival of Bacchus at which ivy was worn], are applied by the Greeks to slow and stupid persons. Ὅθεν καὶ παροιμίαι εἴρηνται, ὡς, Ἥλιξ ἥλικα τέρπει, καὶ, Ἀεὶ τὸ ὅμοιον. *Aristot., Rhet.*, i., 11. Theocritus uses αἶνος for παροιμία: Αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα κα ταῦρος ἀν' ὕλαν. *Idyl.*, xiv., 43.

42.

αἴξ, αἰγός (ὁ, ἡ), the common name for *goat*, whether *he-goat* or *she-goat;* but the sex is almost always determined by an adjective: Εὗρον ἢ ἔλαφον κεραόν, ἢ ἄγριον αἶγα. *Il.*, iii., 24. Τότε δὲ οἱ μὲν τοὺς αἶγας τοὺς ἀρρένας ἐδεδοίκεσαν μὴ πίνωσιν ἀπὸ τῆς Νέδας. *Pausan.*, iv., 20, 2.

τράγος, ου (ὁ), fr. τρώγω, *he-goat*, found first in the Odyssey: Τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν, ἀρνειούς τε, τράγους τε. *Od.*, ix., 239.

ἔριφος, ου (ὁ, ἡ), *young of the goat, kid, male* or *female*, to three or four years old, acc. to the Scholiast on Theocritus (*Id.*, i., 6): Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες. *Il.*, xxiv., 262.

χίμαρος, ου (ὁ), *he-goat*, more commonly in the fem. χίμαρος, ου (ἡ), in Attic and Doric writers, *young she-goat*, a year old, which has not yet borne young: Αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταῤῥεῖ ἀ χίμαρος· χιμάρῳ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξῃς. *Theocr., Id.*, i., 6.

χίμαιρα, ας (ἡ), for αἴξ, or, acc. to others, for χίμαρος (ἡ) *she-goat:* Καὶ χίμαροι λασίησιν ἐφιππεύουσι χιμαίραις. *Opp., Cyn.*, i., 390. But the Scholiast on Theocritus makes a difference between these two forms: Χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ, ἕως ἐνιαυτοῦ, τουτέστιν ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν· ἀφ' οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ χίμαιρα ἢ αἴξ. *Schol., Id.*, i., 6. *Chimæra*, a fabulous monster in the Iliad: Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε πεφνέμεν, ἢ δ' ἄρ' ἔην θείου γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα· δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. *Il.*, vi., 179. Hence our word CHIMÆRA.

43.

αἶσχος, εος (τό), acc. to the etymology, something that one puts away, or gets away from, *filth of the body, dirt, nastiness;* dirt or rind of cheese, in Hippocrates: Καὶ τυρὸν αἴγειον περιξέσαντα τὸ αἶσχος. *Hipp. de Art.*, 790, h. Plural, in Homer: Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἅ μοί ἐστιν. *Il.*, iii., 242. *Ugliness*, physical *deformity:* Ὡς δὲ εἶδον τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς ὑπερβάλλον αἴσχει, ἐγέλασαν πάντες. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 16.

αἰσχύνη, ης (ἡ), fr. αἶσχος, a word unknown to Homer, and defined by the philosophers as φόβος δικαίου ψόγου, *the fear of a just blame.* 1. *Shame*, the feeling experienced after a disgraceful or bad action: Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν οἶδέ τινα αἰσχύνην τῇ πόλει συμβᾶσαν διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἢ χλευασμὸν ἢ γέλωτα, ἃ νῦν οὗτος ἔφη συμβήσεσθαι, ἐὰν ἐγὼ στεφανῶμαι; *Dem., Cor.*, 26. 2. By ext., *shame, dishonor, opprobrium*, that which causes shame, confusion, etc.: Σμέρδις δὲ πέμπτος ἦρξεν αἰσχύνη πάτρᾳ. *Æsch., Pers.*, 779. 3. *Act of dishonoring, outrage on modesty, violation* of a female, *stupratio:* Γυναικῶν αἰσχύνας καὶ χρημάτων ἁρπαγάς. *Isocr., Panegyr.*, 32.

αἰσχρότης, ητος (ἡ), fr. αἰσχρός, *baseness, base feelings and disposition:* Ἀσυμμετρίας τε καὶ αἰσχρότητος γέμουσαν τὴν ψυχὴν εἶδεν. *Plat., Gorg.*, 525, a.

αἰσχροσύνη, ης (ἡ), fr. αἰσχρός, another very modern form, in use among the poets for αἰσχύνη: Ἄστεος αἰσχροσύνην ἡμετέρην. *Tzetz., Chil.*, 11, 229.

44.

αἰτεῖν, *to ask for* something, single act, without being obliged to return what is asked for:

αἰτεῖσθαι, *to ask for* something in order to make use of it, and return it again, *to borrow:* both are defined in the single verse of Menander: Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος, *for he does not ask for fire, he does not borrow a dish. Dyscol.* [See note.]

αἰτίζειν, frequentative of αἰτέω; in Homer and Callimachus, *to beg:* Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον. *Od.*, xvii., 230.

45.

αἰτία, ας (ἡ), *cause*, sts. for *blame, complaint, charge:* Οἱ δὲ ἐθαύμαζον, καὶ κενὴν αἰτίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν με ὑπελάμβανον αὐτῷ. *Dem., Cor.*, 47.

κατηγορία, ας (ἡ), *accusation*, supposes a graver fact than αἰτία: Αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν ἁμαρτανόντων· κατηγορία δέ, ἐχθρῶν ἀδικησάντων. *Thuc.*, i., 69.

αἰτίαμα, ατος (τό), a verbal of rare occurrence; in Thucydides and Æschylus, *subject* of complaint: Καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης δόξαντας μαλακισθῆναι. *Thuc.*, v., 72. After Thucydides it is next found for αἰτία, *accusation, charge*, in the N. T.: Πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι. *Act. Apost.*, xxv., 7.

ἔγκλημα, ατος (τό), fr. ἐγκαλέω, *bill of plaint, bill of indictment* [*libellus accusatorius:* but I see no reason for making *this* meaning precede the more general one]: Ὡς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης ἦν ὑπὲρ τούτων ἔλαχεν αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς οὑτοσί. *Dem. in Aristog.*, 787. By ext., *complaint, charge:* Οὐδὲ ἔγκλημα πώποτε ἐποιήσατο πρὸς τουτονί. *Demosth., Phorm.*, 948, 28. [By a still farther ext. = the *wrong* or *injury* of which complaint is made: ἐπειδὴ δ' ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι (sc. Φίλιππον). *Dem., Ol.*, 1, 11.]

δίκη, ης (ἡ), *action-at-law*, hence, *cause, suit:* Οὐδ' ὑμᾶς ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. *Dem. de Coron.*, 60.

δίωξις, εως (ἡ), fr. διώκειν, legal *prosecution:* Οἱ δὲ νόμοι τούτων κελεύουσι τὴν δίωξιν εἶναι. *Dem. in Everg.*, 1160.

46.

ἀκή, ῆς (ἡ), this word, the root of many derivatives, is only found in the grammarians, and never used but in some poetical compounds, such as ταναηκής (ὁ, ἡ [ταναήκης, *Spitzner*]). *long-pointed:* Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ. *Il.*, vii., 77.

ἀκίς, ίδος (ἡ), kind of dimin. of ἀκή, *point*, generally: Οἱ δὲ Πάρθων βασιλεῖς ἐσεμνύνοντο τὰς ἀκίδας τῶν βελῶν χαράττοντες αὐτοὶ καὶ παραθήγοντες. *Plut., Demetr.*, 20.

ἀκωκή, ῆς (ἡ) lengthened form of ἀκή, *point* of a javelin, spear, etc.: Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. *Il.*, v., 16. This form has been used by some modern prose writers: Λόγχας δὲ ἐφόρεον παχείας, μέγεθος ὡς ἐξαπήχεας· ἀκωκὴ δὲ οὐκ ἐπῆν σιδηρέη. *Arrian., Ind.*, 24.

ἀκμή, ῆς (ἡ), another derivative of ἀκή, sometimes *point* in the poets: Ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν. *Soph., Antig.*, 975. Φασγάνων δ' ἀκμὰς ξυνήψαμεν. *Eur., Orest.*, 1482. [Cf. 47.]

αἰχμή, ῆς (ἡ), *point* of a dart, of a spear in Homer: Πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω αἰχμὴ χαλκείη. *Il.*, iv., 460. Sometimes in Homer, Herodotus, and Xenophon for the *dart* or *spear* itself, *hasta:* Εἶχον . . . . ἀσπίδας καὶ αἰχμὰς σμικράς, λόγχαι δὲ ἐπῆσαν μεγάλαι. *Herodot.*, vii., 77. By later writers it was sometimes used for a weapon of any kind.

γλωχίς, ῖνος (ἡ), fr. γλώξ, point or sharp end similar to that of the ear of corn, hence, by analogy, point or *barbed-head* of an arrow in Homer, according to Pollux (ii., 18); but in this sense it is only found in the compound τριγλώχιν, an epithet of the arrow in the Iliad: Ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος, δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ τριγλώχιν βεβλήκει. *Il.*, v., 393.

σαυρωτήρ, ῆρος (ὁ), in Homer, the iron or spike with which the butt-end of the spear was armed in order to fix it in the earth:

Ἔγχεα δέ σφιν ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο. *Il.*, x., 153. [Cf. οὐρίαχος and στύραξ.]

οὐρίαχος, ου (ὁ), fr. *οὐρά, butt-end* of the shaft of a spear or dart: Τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν οὐδὲι ἐνισκίμφθη ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη ἔγχεος. *Il.*, xvi., 612. [Cf. στύραξ.]

ἀθήρ, έρος (ὁ), prop., *beard* or *pointed end* of the ear of corn, hence, by ext., every thing of similar shape, as the *point* of a sword in Plutarch: Εἰσπέμπεται δὲ διὰ παιδίου μικροῦ τὸ ἐγχειρίδιον καὶ λαβὼν ἐσπάσατο καὶ κατενόησεν ὡς ὄ εἶδεν ἑστῶτα τὸν ἀθέρα καὶ τὴν ἀκμὴν διαμένουσαν κτλ. *Plut., Cat. Min.*, 70.

ἐπιδορατίς, ίδος (ἡ), *point* or *iron-head of the spear*: Ἔλεγε δὲ οὗτος τεῖχη εἶναι τῆς Σπάρτης τοὺς νέους· ὅρια δέ, τὰς ἐπιδορατίδας. *Plut., Apophth. Lacon.*, ii., 217, e.

κέντρον, ου (τό), fr. κεντέω, prop., *that which pricks*; hence, *goad*, used anciently to drive cattle, horses, etc.: Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν κέντρῳ ἐπισπέρχων. *Il.*, xxiii., 430. In later writers the *iron-head* of a dart, in Polybius: Τὸ ξύλον ὡς ἐπίπαν ἔτηκεν . . . . τὸ δὲ κέντρον σπιθαμαῖον. *Polyb.*, vi., 22, 4.

κνώδων, οντος (ὁ), *tooth* of a hunting-spear in Xenophon: Τὸ δὲ προβόλια πρῶτον μὲν λόγχας ἔχοντα τὸ μὲν μέγεθος πενταπαλαίστους, κατὰ δὲ μέσον τὸν αὐλὸν κνώδοντας ἀποκεχαλκευμένους, στιφρούς. *Xen. de Venat.*, 10, 3. Metaph., the *tooth* for the point of the sword: Πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; *Soph., Aj.*, 1044.

λόγχη, ης (ἡ), prop., *iron-head* of spear or dart: Τὰ δὲ ἀκόντια ἑστω παντοδαπὰ ἔχοντα τὰς λόγχας εὐπλατεῖς καὶ ξυρήκεις. *Xen. de Venat.*, 10, 3.

πώγων, ωνος (ὁ), prop., *beard;* hence, by ext., any thing that grows or comes to a point like the beard; plur. πώγωνες, *barbed-heads* of arrows in the Scholiasts on Homer (*ad Iliad.*, iv., 153). Æschylus applies it metaph. to a flame of fire: Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα. *Æschyl., Agam.*, 314.

στύραξ, ακος (ὁ), *butt-end* of the handle of the spear or dart, armed with iron, [an iron *spike*] in the historians: Τὸν μὲν βακτηρίᾳ, τὸν δὲ τῷ στύρακι ἐπάταξεν. *Xen., Hellen.*, vi., 2, 10. Plutarch uses it in speaking of the end of a dart: Τοῦτον μὲν ᾗ τὸ κράνος ὑπέφαινε τὸν ὀφθαλμόν, ἀκοντίου στύρακι παίων τις ἀφεῖλεν. *Plut., Arist.*, 14. [Cf. σαυρωτήρ and οὐρίαχος above.]

στυράκιον, ου (τό), dimin. of the above, which Thucydides uses in speaking of the *iron-head* of a spear [No: the *iron spike* of the *butt-end* would serve the purpose still better]: Στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν. *Thuc.*, ii., 4.

47.

ἀκμή, ῆς (ἡ), fr. ἀκή, prop., the *edge* of a sword, only in the proverbial saying: Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς, *on the edge of a razor*, found as early as Homer: Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι. *Il.*, x., 175. Hence, fig., ἀκμή is used for *the decisive moment, the crisis of affairs, the very highest degree, the flower of man's age*: Μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσιν ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα. *Plat., Pol.*, v., 461, a.

στόμα, ατος (τό), *edge* of a sword, in the Septuagint and N. T.: Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας. *Luc.*, 21, 24. In the ancient writers no trace is found of this meaning, but in the compound δίστομος, *double-edged*.

στόμωσις, εως (ἡ), action of hardening the iron, and tempering the edge to steel: Ὥσπερ ὁ σίδηρος πυκνοῦται τῇ περιὐδρει καὶ ἕξεται τὴν στόμωσιν, ἀνθεὶς πρῶτον ὑπὸ θερμότητος, καὶ μαλακὸς γενόμενος. *Plut. de Adulator.*, ii., 73, c. Fig. (as *acies, acumen*, in Latin), for *acuteness, address, subtlety*: Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν. *Soph., Œdip. Col.*, 794.

στόμωμα, ατος (τό), effect, result of tempering the iron; *hardness* given to iron by it: Ὄξει διαπύρου . . . ου τὸ στόμωμα κατασβέσας, ἀφείλετο τὴν εἰς τἄλλα χρείαν καὶ δύναμιν. *Plut., Lyc.*, 9. Fig., *strength, re-enforcement*: Τοὺς ἀκμάζοντας ἔτι καὶ προθύμους ἀναλαβών, ὥσπερ στόμωμα, τρισχιλίους γενομένους, εἰς τὴν Ἤπειρον ἀσφαλῶς διεπέρασε. *Plut., Flamin.*, 3.

48.

ἀκούειν, 1, *to hear, to hear with attention*: Τὸ δ' ἐμὸν κῆρ ἄχνυται ἐν θυμῷ, θθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. *Il.*, vi., 524. 2, *to hear* one's self well or ill *spoken of, to have such or such a reputation*: Ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι. *Herod.*, vi., 86.

ἀκουάζειν and ἀκουάζεσθαι, said to be synonyms of ἀκούειν, are rather frequentatives of this verb: Καί μιν γλυκὺς ἵμερος ἥρει θυμῷ ἀκουάζοντα. *Hom., Hymn. Mercur.*, 422. Πρώτω γὰρ καὶ ἑαυτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο. *Il.*, iv., 343. Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ. *Od.*, xiii., 9.

ἐνακούειν (ἐνά, ἀκούω), to *hear to the end*, or *to listen to with attention, peruse*: Ὁ δὲ δὴκουε πάντα ἠδέως ὅσα ἐβούλοντο ἔγειν. *Xen., Cyr.*, iv., 4, 3. Hence *to hear*, in a special sense, *to be a hearer of*, or *attendant upon the teaching of* some master: Ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Διώνός τε ἅπτα διακηκοότες. *Plat., Epist.*, vii., 338, d. Δήκουσεν Ἀντίοχου τοῦ ῥήτορος. *Plut., Cic.*, 4.

ἐπακούειν (ἐπί, ἀκούω), prop., to turn on one side to hear the better, *to lend an ear to, to listen attentively*: Καὶ ἐπακούουσιν εἴ που πλησίον κλαγγὴ ἢ ψόφος τῶν κυνῶν καὶ ὅθεν ἂν ἀκούσωσιν, ἀποτρέπονται. *Xen., Cyn.*, 5, 19.

ὑπακούειν (ὑπό, ἀκούω), prop., *to hear from within*, and answer to one calling; to *answer* a knock at the door: Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε, ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αἴψ' ὑπακοῦσαι. *Od.*, iv., 281. Κρούσας τὴν θύραν, εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις εἴη. *Xen., Conv.*, i., 11. By ext., *to obey, submit*: Τῶν πολεμίων ἀναγκαζομένην ὑπακούειν. *Xen., Cyr.*, viii., 1, 4.

ἀΐειν, *to feel*: Ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες, κτλ. *Il.*, xi., 532. By ext., *to hear*: Γλαύκῳ δ' αἶνον ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι. *Il.*, xvi., 508.

ἐπαΐειν, *to understand* a thing, *to be well versed* in it, *to know* it: Ἴσως ἂν οὖν ἠγανάκτεις, εἴ σοι ἔλεγον ἐγὼ ὅτι Ἄνθρωπε, ἐπαΐεις οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς. *Plat., Gorg.*, 518, c. Περὶ οὐδενὸς τούτων ἐπαΐων τῶν τεχνῶν. *Plat., Polit.*, x., 598, c.

ἀκροᾶσθαι, *to listen* with attention, *to give ear, to be the hearer* or *disciple* of some one; *to obey*: Εἶτα σιγῇ προστάττοντος ἠκροῶντο. *Plut., Rom.*, 26.

κλύειν, according to some from κλέω for καλέω, *to hear one's self addressed, to hear with favor, to hear and grant*: Τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος. *Il.*, i., 43.

πυνθάνεσθαι, fr. πείθω [?], prop., *to learn by hearsay, to hear* any thing *said*: Πεύθετο οὐ παιδὸς ὀλεθρον. *Od.*, xvi., 411.

ὠτακουστεῖν, *to hear with all one's ears* to be on the listen, *to be all ear*, speaking of a spy or a curious person: Ὡς ὠτακουστοῦντες καὶ εἴ πως ἄλλως δύνανται αἰσθάνεσθαί τι, σημαίνειν τῷ Χρυσάντῃ ὅ τι καιρὸς δοκοίη εἶναι. *Xen., Cyr.*, v., 3, 21. Ἀλλ' ὠτακουστῶν καὶ πολυπραγμόνων συνῆκεν ἐπιβουλὴν Καίσαρι πραττομένην ὑπ' Ἀχίλλα. *Plut., Cæs.*, 49.

ἐνωτίζεσθαι, more modern form, *to perceive by the ear, to give ear*: Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. *Act. Apostol.*, ii., 14.

49.

ἄκρα, ας (ἡ), feminine of the adj. ἄκρος, used elliptically as a subst., the most elevated part, *high part*; hence, *top, ridge*: Πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης πέρσεται. *Il.*, xxiv., 728. Later, *citadel*: Τότε οὕτω κατεπλάγησαν τοὺς ἐκ Κορίνθου ὥστε μετεπέμψαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν. *Xen., Hellen.*, iv., 4, 15.

ἄκρον, ου (τό), the neuter of the adj. ἄκρος, is also and more frequently used elliptically as a subst., the

end, in every sense, the *top* of a mountain : "Ἠρη δὲ κραιπνῶς πρυσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον Ἴδης ὑψηλῆς. *Il.* xiv., 292. Περγάμων τε πυροὶ καταίθεται τέρεμνα καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων. *Eur., Troad.*, 1296. Sometimes fig., *the last, the highest degree:* Ὅταν δὲ τις τῆς ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἵκηται. *Plat., Prot.*, 340, d.

ἄκρις, ιος (ἡ), epic and synon. with ἄκρα in the Odyssey, *height:* Ἦ ὁ αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος ; *Od.*, x., 281.

ἀκρωτήριον, ου (τό), *summit* of a mountain : Ἠώς τε διέφαινε καὶ ἐγένοντο ἐπ' ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὔρεος. *Herodot.*, vii., 217. In Thucydides and medical writers, *the extremities* of the members of the body : Καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων αντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινεν. *Thuc.*, ii., 49.

ἀκρότης, ητος (ἡ), fr. ἄκρος, *an excellency of the highest degree, a pre-eminent good*, in a figurative sense and in philosophic discussions : Διὸ κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν καὶ τὸν λόγον τὸν τί ἦν εἶναι λέγοντα μεσότης ἐστὶν ἡ ἀρετή, κατὰ δὲ τὸ ἄριστον καὶ τὸ εὖ ἀκρότης. *Aristot., Ethic., Nicom.*, II, 6. Ἀκρότης μέν ἐστι τῇ δυνάμει καὶ τῇ ποιότητι. *Plut. de Virt. M.*, 444, d.

50.

ἀκροστόλιον, ου (τό), ACROSTOLIUM, prop., the upper extremity of the στόλος, i. e., of the elevated and projecting curve, that formed the *prow* of the ancient vessel : the curvature and projection upward of this portion *commenced* [as from its *base*] from what would correspond to the *prow* of our modern vessels [See ἄφλαστον, in this article : and the words *aplustre* and ἀκροστόλιον, in the Dict. of Antiqq.]. The gigantic and unusual proportions given to the whole prow, in the following passage, refer to the famous galley of Demetrius, the description of which Athenæus has left us, and which may serve as a scale whereby to calculate by approximation the ordinary proportions of the ancient vessels. Ὕψος δὲ ἕως ἀκροστολίου τεσσαράκοντα ὀκτὼ πηχῶν ἀπὸ δὲ τῶν πρυμνητικῶν ἀφλάστων ἐπὶ τὸ τῇ θαλάσσῃ μέρος αὐτῆς τρεῖς πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχεις. *Athen.*, v., 203, f. After naval victories, this part was detached from the conquered vessels, preserved as a trophy, and carried in triumph by the conquerors : Ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κ κρατημένων. *Plut., Alcib.*, 32.

ἄφλαστον, ου (τό), fr. ἀ and φλᾶσθαι, according to Eustathius, a highly-raised part at the extremity of the poop of the ancient ships, and based on it ; it was composed of several stages, the whole of which together formed ornaments ordinarily in the shape of plumes of feathers, or of a bird's tail. It was called in Latin *aplustre*, a word which Festus derives from *amplius*, but which Vossius, with more reason, derives from the Greek : Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων. *Il.*, xv., 716. [See Dict. of Antiqq., s. v. *aplustre*, where the fig. will make the explanation here given clearer : " there was a correspondence in the general appearance and effect between the *aplustre* which terminated the stern, and the ἀκροστόλιον which advanced toward it, proceeding from the prow." *Ib.*]

κόρυμβος, ου (ὁ), fr. κάρα, prop., head, summit ; in the plural κόρυμβα, the most raised and curved part at the end of the Homeric vessel ; at *either* end in the Iliad : Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα. *Il.*, ix., 241. But, according to the Etymolog. Magn., it was the ornament or beak of the prow only, which agrees with the interpretation of the Scholiast on Lycophron ; in this poet, in fact, this word expresses the ornaments of the prow ; hence, by ext., the *prow* of the vessel, in opp. to ἄφλαστον, which is also used poetically for the poop : Ἄφλαστα, καὶ κόρυμβα καὶ κλήδων θρόνους. *Lycophr., Alex.*, 295.

51.

ακτή, ῆς (ἡ) (ἄγνυμι), rocky line of *coast* of considerable extent on which the waves break : Ἐνθεῦτεν τὸ πρὸς ἑσπέρην ἀκταὶ διφάσιαι κατατείνουσι. *Herod.*, iv., 37.

ἠιών, όνος (ἡ), Ionic form, more poetic, and of the same origin as ἀκτή : Αὔτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν. *Il.*, xii., 31. Sometimes, but in more modern poets, *bank* of a river : Ἠιόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος. *Apoll. Rhod.*, iv., 130 [*Xen., Hell.*, i., 1, 3].

αἰγιαλός, οῦ (ὁ) (ἄγνυμι, or αἴξ), *shore* flat and sandy, *beach* often washed by the waves : Ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται. *Il.*, ii., 209 [*Thuc.*, i., 7].

ἀγή, ῆς (ἡ), fr. ἄγνυμι, prop., *break, fracture ;* in epic language κύματος ἀγή appears to be the compound word κυματωγή. of Herodotus resolved, but at a later date, by the poets. Thus the Lexicons and the E. D. give ἀγή as synon. with αἰγιαλός in the Ionic writers ; but it would seem rather to answer to our word *breakers*, which is used both properly of the waves themselves that break, and, improperly and loosely, the rocky part of the shore on which they break : Πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ τίγγε πόδας. *Ap. Rhod.*, i., 554.

κυματωγή, ῆς (ἡ), fr. κῦμα and ἄγνυμι, according to the grammarians, *the shore*, because beaten by the waves ; but it is rather that portion of the shore on which the waves dash, the *beach :* Καὶ κηρυκήϊον ἐφάνη ἐπὶ τῆς κυματωγῆς κείμενον. *Herodot.*, ix., 100. [More correctly, κυματώγη. *Lob.*]

θίς, ινός (ἡ), prop., *heap of sand, sandy sea-bank* (the French *dune*) ; hence, *coast, shore*, almost always with ἁλός or θαλάσσης : Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα θαλάσσης. *Il.*, i., 34. Sometimes alone : Θὶν' ἐν φυκιόεντι. *Il.*, xxiii., 695. [Cf. 259.]

ὄχθη, ης (ἡ), in general, *elevation, rising ground small hill ;* hence, *bank, steep side* of a river : Παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο. *Od.*, vi., 97. Sometimes used for the *seaside :* Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας, ὑδρηλοί. *Od.*, ix., 130.

πλαταμών, ῶνος (ὁ) (πλατύς), in general, *every flat surface, platform :* hence, *a broad, flat rock, a flat reef* of rocks on the coast, or even in the sea : Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι. *Hom., Hym. Merc.*, 128.

ῥηγμίν, ῖνος (ὁ), fr. ῥήγνυμι, abrupt and rocky line of *shore*, against which the waves dash and break ; *breakers :* Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. *Il.*, i., 437.

χεῖλος εος (τό), prop., *lip ;* hence, *bank* or *margin* of a river in the Epic poets : Αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο. *Ap. Rhod.*, 1276.

52.

ἄκων, οντος (ὁ), fr. ἀκή, poet., but rare in the Tragic writers, *dart :* Οὐδ' ἄρα τοί γε τόξων ἀΐσσὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων. *Il.*, xv., 709.

ἀκόντιον, ου (τό), *dart, javelin :* Οὕτω σφοδρότατόν τε καὶ μακρότατον οἴσεται τὸ ἀκόντιον, εὐστοχώτατον μέντοι, ἐὰν κατὰ τὸν σκοπὸν ἀφιεμένη ἀεὶ ὀρᾷ ἡ λόγχη. *Xen. de Re Equestr.*, 12, 13.

ἀκόντισμα, ατος (τό), fr. ἀκοντίζειν, prop., *that which is darted ;* the *range* or *length of cast of the dart*, in Xenophon : Τοὺς Λακεδαιμονίους οὕτως οἱ πελτασταὶ ἐδέδισαν ὡς ἐντὸς ἀκοντίσματος οὐ προσήεσαν τοῖς ὁπλίταις (*within the reach of their darts*). *Xen., Hellen.*, iv., 4, 16.

δόρυ, ατος (τό), *wood* or *staff* of a pike or dart of any kind ; by ext., the *spear* itself [whether used as a *pike* or as a spear. *Lid. and Scott.*]. In the Iliad the warriors carried two of them, of which they darted one only, reserving the other for close combat : Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων, κτλ. *Il.*, iii., 18. [Also in prose : εἰς δόρατος πληγήν, εἰς δόρυ ἀφικνεῖσθαι, to come within the *range* or *shot* of (their) darts : ἐπὶ (παρὰ, εἰς) δόρυ = to the *right ;* opp. ἐπ' ἀσπίδα. δορὶ ἐλεῖν. *Thuc.*] Cf. 186.

δοράτιον, ου (τό), dim. of δόρυ, *javelin, spear* in the historians : Οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων. *Thuc.*, iv., 34.

ἀγκύλη, ης (ἡ), prop., *strap* or *thong of leather* attached to the middle of a dart, and used in hurling it, *amentum :* Ἔστι δέ τι καὶ γράψῳ ἐοικὸς ξύλον, ἐκ χειρός,

οὐκ ἐξ ἀγκύλης ἀφιέμενον. *Strab.*, iv., 3, 196. Hence, metaph., the *dart* or *spear* itself in Euripides : Ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας, ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων. *Eur., Orest.*, 1483.

μεσάγκυλον, ου (τό), javelin that was hurled by help of the leather strap called *ἀγκύλη* attached to the middle of the staff : Καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα. *Eur., Phœn.*, 1141.

αἰγανέη, ης (ἡ), fr. *αἴξ*, according to the grammarians, *a kind of dart* made use of in goat-hunting ; *a hunting-spear :* Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν. *Od.*, ix., 156.

παλτόν, οῦ (τό), fr. *πάλλειν*, that which is darted, *dart :* Ἀντί γε μὴν δόρατος καμακίνου, ἐπειδὴ καὶ ἀσθενὲς καὶ δύσφορόν ἐστι, τὰ κρανέϊνα δύο παλτὰ μᾶλλον ἐπαινοῦμεν (*instead of a spear with a long shaft* [καμάκινος from *κάμαξ, a long pole;* Lidd. and Scott, with Rost and others, translate it *brittle*, but incorrectly : *in perticæ modum*. Lat. Trans.]. *we recommend two paltá of cornel wood*). *Xen. de Re Equestr.*, 12, 12. [It was *stronger* and *more portable* than the *δόρυ*.]

γρόσφος, ου (ὁ), kind of *dart* carried by the *velites* or light-armed troops of the Romans, in Polybius : τὸ δὲ τῶν γρόσφων βέλος ἔχει τῷ μὲν μήκει τὸ ξύλον ὡς ἐπίπαν δίπηχυ τῷ δὲ πάχει δακτυλιαῖον, τὸ δὲ κέντρον, σπιθαμιαῖον κατὰ τοσοῦτον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον ὥστε κατ' ἀνάγκην εὐθέως ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς κάμπτεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι τοὺς πολεμίους ἀντιβάλλειν. *Polyb.*, vi., 22, 4.

ὑσσός, οῦ (ὁ), kind of *javelin* or *spear* named *pilum* by the Romans, which the heavy-armed soldiers, or *hastati*, carried. Polybius has left us a description of it : Τῶν δ' ὑσσῶν εἰσιν οἱ μὲν παχεῖς, οἱ δὲ λεπτοί. Τῶν δὲ στερεωτέρων οἱ μὲν στρογγύλοι παλαιστιαίαν ἔχουσι τὴν διάμετρον· οἱ δὲ τετράγωνοι τὴν πλευράν. Οἱ γε μὴν λεπτοὶ σιβυνίοις ἐοίκασι συμμέτροις, οὓς φοροῦσι μετὰ τῶν προειρημένων. Ἁπάντων δὲ τούτων τοῦ ξύλου τὸ μῆκός ἐστιν ὡς τρεῖς πήχεις. Προσήρμοσται δ' ἑκάστοις βέλος σιδηροῦν ἀγκιστρωτόν, ἴσον ἔχον τὸ μῆκος τοῖς ξύλοις. *Polyb.*, vi., 23, 8.

53.

ἀληθής, ἐος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *λανθάνω*, literally, *that which is not hid* or dissembled, *true*, in speaking of what is said or related, in Homer : Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι. *Il.*, vi., 382. It is often opposed to *ψευδής, false*, in Plato : Τῷ ποτὲ οὖν τρόπῳ δόξα ψευδὴς τε καὶ ἀληθὴς ἡμῖν φιλεῖ γίνεσθαι. *Phileb.*, 37, b.

ἀληθινός, ή, όν, 1, *legitimate*, in opp. to *adopted* in Plato : Οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν. *Plat., Legg.*, ix., 878, c. 2, *Verax, truthful;* that *tells* or *speaks what is true :* Ἀφ' ἧς, εἶπεν, ἡμέρας ὑμᾶς ἀνείληφα, πῶτον ἐχθὲς ἀληθινῶν λόγων ἤκουσα περὶ ἐμαυτοῦ. *Plut., Apophth.*, 184, e.

ἀτρεκής (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *τρέω*,[1] according to the Etym. Magn., that which a man is not afraid to say or avow, *frank, true*, certain : Ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών. *Il.*, v., 207. Βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις· φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν. *Eur., Hippol.*, 261.

ἐτεός, εά, εόν, fr. *εἰμί, that which is, real :* Ὄφρα δαῶμεν ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐχί. *Il.*, ii., 300. The derivatives *ἔτυμος* (ὁ, ἡ), and with reduplication *ἐτήτυμος* (ὁ, ἡ) have the same meaning as *ἐτεός* : Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Od.*, xix., 203. Κεἰνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος. *Od.*, iii., 241. The form *ἔτυμος*, though poetic, is used by Plato : Τοῦ δὲ λέγειν ἔτυμος τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἥφθαι οὔτ' ἔστιν οὔτε μήποτε ὑστέρως γένηται. *Plat., Phædr.*, 260, e.

νημερτής (ὁ, ἡ), fr. *νή* and *ἁμαρτάνειν, infallible, unfailing, sure, certain :* Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες. *Il.*, iii., 204.

ἀψευδής (ὁ, ἡ), *that deceives not, lies not, truth-speaking :* Προφήτης Γλαῦκος ἀψευδὴς θεός. *Eur., Orest.*, 358. [Often in *Plato ;* also, *one who does not make mistakes, is not deceived :* ἀψευδὴς ὢν καὶ μὴ πταίων διανοίᾳ. *Theæt.*, 160, *D.*]

ἀκρῐβής, έος (ὁ, ἡ), fr. *ἄκρος*, prop., *exact, exactly fitting*, in speaking of a suit of armor : Τοῦ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τοτὲ μὲν κυρτουμένου, τοτὲ δὲ ὀρθουμένου, πῶς ἂν ἀκριβεῖς θώρακες ἁρμόττοιεν ; *Xen., Mem.*, iii., 10, 15. Fig., *exact, particular*, speaking of persons : Εἰπόντος δὲ τοῦ Σκιπίωνος, ὡς οὐδὲν δέοιτο ταμίου λίαν ἀκριβοῦς . . . . *Plut., Cat. Maj.*, 3. [But also *exact, accurate*, of things ; e. g., ἐπιστήμη, παιδεία, τέχνη : *all Plat.*]

54.

ἁλιεύς, έως (ὁ), fr. *ἅλς*, prop., he who gains his living from the sea, *fisherman*, in general . Καὶ ἀνεμνήσθην τὸ τῶν ἁλιέων. *Xen., Œcon.*, 16, 7.

ἀσπαλιείς, έως (ὁ), found in Oppian : Γυμνάζοις δονάκεσσι καὶ ἀγκίστροισι διαφοίνοις ἄτρομος ἀσπαλιεὺς ἐπέδησατο διαδιδυ ν ἰχθύν. *Opp., Cyneg.*, i., 57.

ἀσπαλιευτής, οῦ (ὁ), fr. *ἄσπαλος*, which means *fish*, according to Hesychius, who also mentions the etymology given by Plato of *σπᾶν τὸ λίνον, to draw the line* [*of flax*] ; *fisher*, and principally *angler*, who uses hook and spear : Καὶ μὴν ἐκεῖνό γ' ἦν τὸ ζήτημα πρῶτον, πότερον ἰδιώτην ἤ τινα τέχνην ἔχοντα θετέον εἶναι τὸν ἀσπαλιευτήν. *Plat., Soph.*, 221, c.

γαγγαμεύς, έως (ὁ), fr. *γάγγαμον*, round net, *fisher for oysters* according to Hesychius.

γριπεύς, έως (ὁ), he who uses the net called *γρίπος*, hence, *fisherman* who uses a net : Θύννος σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς. *Theocr.*, iii., 26.

δικτυεύς, έως (ὁ), fr. *δίκτυον*, *fisherman*, who uses a net : Κατ' ἴχνια δὲ αὐτοῦ τις ἕπεται φέρων δίκτυον, καὶ τὸ μέλλον ὅπῃ τε καὶ ὅπως ἀπαντήσεται φυλάττει φιλοπόνως ὁ δικτυεὺς οὗτος. *Ælian., Hist. Animal.*, i., 12.

δικτυβόλος, ου (ὁ), fr. *δίκτυον* and *βάλλω*, prop., he *who casts the net, fisherman :* Πολλά κεν ἀγραίοισι τότ' ἀρήσαιτο θεοῖσι δικτυβόλος. *Oppian., Hal.*, iv., 578.

ἐπακτήρ, ῆρος (ὁ), fr. *ἐπάγω*, ordinarily *hunter :* Ὡς τίς τε λέων ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ ἄνδρες ἐπακτῆρες. *Il.*, xvii., 135. It is found as synon. with *ἁλιεύς* in Apollonius, according to the interpretation of the Scholiast : Καὶ τὸν μὲν ἐν Οἰνοίνῃ ἐρύσαντο νῆσον ἐπακτῆρες. *Apoll. Rhod.*, i., 625.

καλαμευτής, οῦ (ὁ), fr. *κάλαμος*, specially *reaper*, in Theocritus : Ἐρεθίσδετε τως καλαμευτάς. *Theocr.*, v., 111. In the Anthology, *angler :* Ἰκτίτα καλαμευτά, ποτὶ ξερὸν ἕλθ' ἀπὸ πέτρας (*thou angler on these coasts, come down from the rock to the plain*). *Anth.*, vi., *Phan.*, 304.

ὁρμευτής, οῦ (ὁ), fr. *ὁρμιά*, line of horsehair ; *a fisherman* who uses such a line. According to Mœris, *ἀσπαλιευτής* was used in ancient Attic, *ὁρμευτής* in modern.

ὁρμηβόλος, ου (ὁ), fr. *ὁρμιά* and *βάλλω*, prop., *one who throws the line*, for *angler* in the Anthology : Καὶ γαληναίην αἰεν διδοίης ὁρμηβόλοις θίνα. *Anthol.*, vii., *Apollonid.*, 693.

σαγηνεύς, έως (ὁ) (*σαγήνη*) and *σαγηνευτήρ, ῆρος (ὁ)* (*σαγηνεύω*), he who uses the *seine*, or large drag-net ; hence, *fisherman :* Ἰχθυσιλήιστῆρα, σαγηνέα. *Anth.*, vii., *Leonid. T.*, 295. Σαγηνευτῆρες ἔθηκαν ὄθρα παρ' ἀκταίης, σοὶ τάδ' ἐπωφελίης. *Anth.*, vi., *Mæc.*, 33.

55.

ἀλλάσσειν (ἄλλος), to make a thing quite another, to change entirely, to change any thing into another : Καὶ ἀλλάττοντα τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς. *Plat., Pol.*, ii., 380, d. In the middle, *ἀλλάττεσθαι, to exchange*, to receive any thing for another, or for a price paid, *to buy*, as *mutare* in Latin : Αὐτοῦ γὰρ δεῖ μένοντας αὐτοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν τὰ μὲν ἀντ' ἀργυρίου ἀλλάξασθαι τοῖς τι δεομένοις ἀποδόσθαι τοῖς δὲ ἀντὶ αὖ ἀργυρίου διαλλάττειν ὅσοι τι δέονται πρίασθαι. *Plat., Pol.*, ii., 371, d. Τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον (*I would redeem my children from exile, not with gold only, but with my life*). *Eur., Med.*, 968.

ἀμείβειν (ἅμα), supposes the *alternation* of two objects, or the *simple succession* of one to the other ; *to exchange :* Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν χρύσεα χαλκείων. *Il.*, vi., 235. Principally in the middle, *ἀμείβεσθαι*, in Homer, *to exchange words, to answer :* Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πριάμος θεοει-

[1] [Hardly from either *τρέω* or *τρέχω*. Compare *traho, directo. Pape.*]

δής. *Il.*, xxiv., 386. [Also in prose, *to change*: χώραν ἀμείβον. *Plat., Parm.*, 138, d. πόλιν . . . ἐκ πόλεως ἀμείβοντα (*Soph.*, 224, B.), ἀμειβομένῳ (*Apol.*, 37, D.).]

ἀλλοιοῦν (ἀλλοῖος), *to make different*: Ἀλλ' ἆρα αὐτὸς αὐτὸν μεταβάλλοι ἂν καὶ ἀλλοιοῖ; *Plat., Polit.*, ii., 381, b. Γιγνώσκων ὅτι ἐν τῷ μέλλειν πολλάκις τοῖς ἄρχουσι καὶ τῆς καλῆς παρασκευῆς ἀλλοιοῦταί τι. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 9.

ἑτεροιοῦν (ἕτερος), *to alter*: Οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιωθῆναι. *Herodot.*, ii., 142.

μεταβάλλειν, to cast in another direction, or behind, *to turn* in a contrary direction: Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὥς; *Il.*, viii., 94. Hence it indicates generally, both prop. and fig., a thorough reversing, a rapid and sudden change, a complete revolution; in the middle, *to change* the dress: Τά γε μὴν ἱμάτια οἶσθ' ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι ψύχους καὶ θάλπους ἕνεκα μεταβάλλονται. *Xen., Mem.*, i., 6, 6. Fig., *to change* one's party, intention, opinion, character: Οὔτε γὰρ ἂν ὅσια ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι *Thuc.*, i., 71. Μετεβάλοντο τοὺς τρόπους. *Aristoph., Vesp.*, 1461.

μεταμορφοῦν, *to metamorphose*: Τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθῦν μεταμορφουμένην. *Athen.*, viii., 334, c.

μεταποιεῖν, *to remodel; to alter* or *make an alteration in*: Ὃς ἂν ἀρχων ἢ ἰδιώτης αἴτιος ᾖ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε, ἢ μεταποιήσῃ αὐτόν, ἄτιμος ἔστω καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. *Dem. in Aristocr.*, 640, 3.

μεταστρέφειν, *to turn back* (act.); *to change altogether*: Fig., in Homer: Εἴ κεν Ἀχιλλεὺς ἐκ χόλου ἀσγαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ. *Il.*, x., 107. Νῦν δὲ ἀντὶ μὲν τοῦ ἰῶτα ἢ εἰ ἢ ἦτα μεταστρέφουσιν (*but now they change iota into ει or eta*). *Plat., Cratyl.*, 418, c.

μετασχηματίζειν, *to transform*: Μετασχηματίζων τὰ πάντα. *Plat., Legg.*, x., 903, c.

μετατίθεσθαι, prop., *to transpose*: Ὥσπερ τοῖς οἰκέταις ἡμεῖς μετατιθέμεθα (τὸ ὄνομα), οὐδὲν ἧττον τοῦτ' εἶναι ὀρθὸν τὸ μετατεθὲν τοῦ πρότερον κειμένου. *Plat., Cratyl.*, 384, d. Sometimes *to retract* [prop., to *change* an opinion which one formerly expressed for another which one *now* wishes to adopt]: Ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἶπερ ἔξεστι. *Xen., Memor.*, iv., 2, 18.

μεθιστάναι, in Homer, *to compensate, make good*, that is to say, *to replace* one thing by another, as its equivalent [rather, *to place it back*, i. e., virtually, by an *equivalent*]: Ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω, δύναμαι γάρ. *Od.*, iv., 612. Later, in the *intrans.* tenses, *to change one's place, to remove* or *withdraw from*; in the *trans.* ones, *to change the place* or *position* of; *to displace, to transfer*: Τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου. *Eur., Alc.*, 21. Fig.: Προπετέστατος ἐγένετο τὴν δημοκρατίαν μεταστῆσαι εἰς τοὺς τετρακοσίους (= *to transfer the power of the democracy to the four hundred*) καὶ ἐπρώτευεν ἐν ἐκείνοις. *Xen., Hellen.*, ii., 3, 30.

στρέφειν, *to turn*, found sometimes, as *vertere* in Latin, in the sense of *to change*, but never in writers of the classical ages of Greek literature: Καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα. *Apoc.*, 11, 6.

τρέπειν and τρέπεσθαι, *to turn*, that is to say, to direct another way, prop. and fig.: Πρὸς τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. *Thuc.*, i., 140.

56.

ἀλλοίωσις, εως (ἡ), *change of form*, change of opinion, the act of taking up another mode of thinking or acting, *variation*, physical or moral; thus Plato uses it in a philosophic sense in speaking of the soul: Καὶ οὐδέποτε οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται. *Plat., Phæd.*, 78, d. Ἡ δ' ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει μεταβολὴ ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀλλοίωσίς ἐστιν. *Aristot., Phys.*, v., 2.

ἀλλοιότης, ητος (ἡ), fr. ἀλλοῖος, *diversity, diversitas*: Δοκέει μὲν οὖν τὰ νουσήματα οὐδὲν ἀλλήλοισιν ἐοικέναι, διὰ τὴν ἀλλοιότητα καὶ ἀνομοιότητα τῶν τόπων. *Hipp. de Flat.*, 296, 19. Fig., *alteration*: Ὁ δ' ἂν πλημμελήσῃ τι τούτων ἐκτὸς ἁπίου, ἢ προσίου, ἀλλοιότητας πυκνοικίλας καὶ νόσους φθορᾶς τε ἀπείρους παρέξεται. *Plat., Tim.*, 82, b.

ἀλλοτρίωσις, εως (ἡ), *action of alienating, estranging, putting away from one*: Καὶ ναυτικῆς, καὶ οὐκ ἠπειρώτιδος τῆς ξυμμαχίας διδομένης οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις (*the consequences of rejection are not alike*). *Thuc.*, i., 35. It was afterward confounded with ἀλλοτριότης: Ἐδεδοίκεσαν τὴν τῆς βουλῆς ἐς τὸν Καίσαρα ἀλλοτρίωσιν. *Appian, Bell. Civ.*, iii., 13.

ἀλλοτριότης, ητος (ἡ), fig., *estrangement, abalienatio*: Καὶ εἴ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα ἐνεῖδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ. *Plat., Epist.*, iii., 318, d. Τὸν δὲ Καλλισθένην συνιέντα τὴν ἀλλοτριότητα τοῦ βασιλέως δὶς ἢ τρὶς ἐπανιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν. *Plut., Alex.*, 54.

ἑτερότης, ητος (ἡ), fr. ἕτερος, *state of difference* or *characteristic difference*, in metaphysical discussions, in opp. to ταυτότης, *identity*: Διὰ τὸ κἀκείνων ἑκατέρων μετέχειν ἑτερότητος καὶ ταυτότητος. *Plut. de Anim. Procreat.*, ii., 1013, a.

ἑτεροίωσις, εως (ἡ), action of *taking another body, another color*: acc. to Ammonius is only to be used physically, *alteration* of substance in Plutarch: Τὸ διακρινόμενον ἢ συγκρινόμενον ἅμα τῆς οὐσίας τῇ ἑτεροιώσει καὶ τὸν τόπον μεταλλάττειν ἀποφαινόμενος. *Plut. de Def. Oracul.*, ii., 430, c.

ἑτεροιότης, ητος (ἡ), fr. ἑτεροῖος, *state of alteration, difference*: Οὐδὲ μὴν ὁμοιότης γε οὐδὲ ἑτεροιότης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς τἆλλα εἴη ἂν αὐτῷ. *Plat., Parm.*, 164, a.

57.

ἄλλος, *other*, used in the case of more than two persons or things: Μετὰ δὲ τοῦτο, ἄλλο τρίτον ἅρμα ἐξήγετο. *Xen., Cyr.*, viii., 3, 6.

ἕτερος, *one of the two*, or *of two; other, another* is used in the case of *two* persons or things, or again, in a sentence composed of two propositions: εἷς, or ὁ δέ, or ἕτερος, or sometimes even ἄλλος, is the correlative, either expressed or understood: Εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι, ἕνεῖν θάτερον, ἢ οὐδαμοῦ ἔστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι, ἢ τελευτήσασι. *Plat., Phæd.*, 66, e. It is often found, and even in Homer, used, as ἄλλος, in the enumeration of more than two objects; e. g., in the following passage, where it stands for δεύτερος: Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος . . . τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος. *Il.*, xvi., 93. Sometimes even when the precise number is given: Τέταρτος τοίνυν ἕτερος νόμος ἐστίν. *Dem. in Theocr.*, 1327, 18. From the notion of duality, belonging essentially to ἕτερος, arises the impression of opposition, contrariety conveyed by it; and thence it is, that ἕτερος has been sometimes used by euphemism in the place of κακός: Εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα. *Soph., Philoct.*, 502. Ὅσα πώποτε τῇ πόλει γέγονεν ἢ νῦν ἔστιν ἀγαθὰ ἢ θάτερα. *Dem. in Androtion.*, 597, 13. But as this signification has its source in the superstitious feelings of the ancients ever anxious to avoid words with evil associations, from thinking them of bad omen, and likely to cause some misfortune or other, it would be in direct contradiction to this feeling to translate this word by *bad* or *evil*, as has been improperly done by all the commentators; the term *the contrary* seems the only one that answers exactly to the notion of the original.

58.

ἄλλος, *other*, has more reference to kind and species: Ἄλλο ἄνθρωπος, ἄλλο ἵππος. Ὥστ' ἰσηξ . . . ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο. *Il.*, xiii., 64.

ἀλλοῖος, *different, other*, refers more to *quality*: Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν. *Od.*, xvi., 181.

ἀλλότριος, α, that which belongs to another, *an-*

other's, others', not one's own, strange, alienus: Ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν. *Od.*, i., 160.

59.

ἀλμυρός, ά (ἅλμη), 1, *salt* (adj.), speaking of the sea: Ἐτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ. *Od.*, xii., 236. 2, *Salt* (adj.), *salted*, in speaking of meat, provisions: Ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι ὅσα ἐστὶν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ. *Xen., Cyr.*, vi., 2, 11.

ἁλμήεις, εσσα, poet. synon. of ἁλμυρός, found only in Æschylus: Ἀνὰ πολύῤῥυτον ἁλμήεντα πόρον. *Æsch., Suppl.*, 846.

ἁλμώδης (ὁ, ἡ), *salt* (adj.), *brackish, salsuginosus*, in Hippocrates and in Theophrastus: Ἐπεὶ τά γε ἐν τοῖς ἁλμώδεσι φυόμενα ἔχειν ἁλμυρίδα τινὰ οὐκ ἄλογον. *Theophr., Caus. Plant.*, vi., 10, 8. Ταύτῃ ἑβδόμῃ ἁλμῶδες ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἦλθεν δάκνον δάκρυον. *Hippocr. de Morb. Vulg.*, iv., 1134, a.

ἁλμυρώδης (ὁ, ἡ), *salt*, adj. in Hippocrates, speaking of a class of fevers: Πυρετοὶ ἁλμυρώδεες. *Hippocr., Morb. Vulg.*, vi., 1165, *salt-fevers*, which modern physicians suppose to have been bilious fevers. *Salt, impregnated with salt*, in speaking of places (*salt-marshes*): Διότι φιλεῖ ὁ φοῖνιξ χωρία ἁλμυρώδη. *Theophr., Caus. Plant.*, iii., 17, 2.

ἁλυκός (ὁ, ἡ), fr. ἅλς, *of the sea, marine*, in Aristophanes: Νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκόν. *Aristoph., Lys.*, 404. In Galen it is synon. with ἁλμυρός: Διαφέρει μηδὲν ἁλμυρὸν ἢ ἁλυκὸν ὀνομάζειν ὄντινα χυμόν. *Galen. de Atr. Bil.*, iii., 166, f.

ἁλίπαστος (ὁ, ἡ) (ἅλς, πάσσω), *sprinkled, seasoned with salt, salted*, and used of dishes or meats only: Ἁλιπαστῶν δὲ κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ (*in his* [*play of*] *Bacchus*). *Athen.*, xiv., 658.

ἁλίσπαρτος (ἅλς, σπείρω), *where salt has been sown*; salt used to be sown in the enemy's fields, and in towns intended to be destroyed; a custom, of which instances of great antiquity are to be found. Thus, in the book of Judges, Abimelech, after he had taken Shechem, sowed it with salt: Καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. *Judic.*, ix., 45. Territories consecrated to the gods were thus sown with salt, so also places that had been invaded and occupied for any time by barbarians: hence, acc. to Eustathius (1827, 61), the comic writers were wont to call those that had been ill-treated, or were affected by any incurable evil, ἁλισπάρτους.

ταρῐχηρός, ά, όν, *salted, salt*, speaking of fish: Ἡ τῶν καλῶν ἡμινήρων (= ἡμινεάρων, *half-fresh* only; i. e., *half-salted*) ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων. *Athen.*, iii., 118.

ταρῐχευθείς, prop., salted, or *pickled, embalmed.* Plato uses this participle in speaking of the process followed by the Egyptians in the preservation of dead bodies: Συμπεσὸν γὰρ τὸ σῶμα καὶ ταριχευθέν, ὥσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ταριχευθέντες ὀλίγου ὅλον μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον. *Plat., Phædr.*, 80, c. Herodotus has preserved to us a valuable detail of the course pursued by the Egyptians in embalming bodies. It appears that salt was one of the chief ingredients employed for this purpose: Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ταριχεύουσι νίτρῳ κρύψαντες ἡμέρας ἑβδομήκοντα. *Herodot.*, ii., 86. Almost every ancient nation practiced the art of embalming; and it is given as a proof of the skill of the Egyptians in this art, that their mummies, and those of the Guanches, ancient inhabitants of the Canary Islands, are the only ones, according to some historians of Egyptian origin, that have come down to us through a series of ages. But it may be presumed that the influence of climate has not been the least considerable in effecting the wonderful preservation of these mummies.

τάρῐχος, εος (τό), ordinarily, *salt* or *cured fish, salt meat*: Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον. *Aristoph., Equit.*, 1247. It is used by Herodotus for an *embalmed body*, mummy: Ὅτι καὶ τεθνεὼς καὶ τάριχος ἐών, δύναμιν πρὸς θεῶν ἔχει τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι. *Herodot.*, ix., 119.

60.

ἄλφιτον, ου (τό): few words have given more occasion to etymological controversy than ἄλφιτον: if it is not of Eastern origin, the most probable opinion is that which derives it from ἄλφος, white, or from ἄλφειν, primitive of ὠφελεῖν, to be useful, to nourish; acc. to the Greek grammarians, it comes from ἀλφω, to find, and signifies *invention*, a name applied by the ancient Greeks to *barley*, to which Homer gives the epithet of *sacred*, and which was the staple food of primitive times; *grains of barley* bruised or pounded, or broken small, after having been roasted; sometimes a coarse sort of meal with which meats of different kinds were covered, and even wine and other beverages: Ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν. *Il.*, xi., 640. By mixing water with it, it was made into a paste or flour-pudding (thick-milk, Angl.), or by drying it at the fire, into a kind of cake, originally used instead of bread. In process of time, by means of hand-mills, a finer meal was produced. We see an indication of this progress first in the Odyssey: Εἴκυσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. *Od.*, ii., 355. Subsequently, and only in the plural, ἄλφιτα, *barley-meal*: Θοέψονται δὲ ἐκ μὲν τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι, ἐκ δὲ τῶν πυρῶν ἄλευρα. *Plat., Pol.*, ii., 379, b. By ext., the bread made of it: Ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. *Aristoph., Plut.*, 763.

ἄλφι, Epic, by apocope, from ἄλφιτον: Ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ. *Hymn. Cer.*, 208.

ἄλευρον, ου (τό), fr. ἀλεύειν, prop., that which comes from grinding; hence meal of all kind of grains, and pulse; but, acc. to some grammarians, specially *flour* of *wheat, wheat-meal*; which is plainly its meaning in Herodotus, Plato, and Xenophon: Ἄλευρά τε καὶ ἄλφιτα ἐποίευν πάντες ἐπὶ μῆνας συχνούς. *Herodot.*, vii., 119. In Homer this word is not found except under the Epic form ἄλειαρ, ατος (τό), in the plural only: Ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο . . . τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα. *Od.*, xx., 107. It is worthy of remark that this word only occurs in the Odyssey and consequently indicates an advance in the art of preparing corn. The meaning of the words ἄλφιτον, ἄλευρον, and κρίμνον, in Hippocrates is thus explained by Galen himself: Ἄλφιτα οὐ μόνον τὰ ἀπὸ τῶν κριθῶν οὕτως καλεῖται· ἔν τε γὰρ τῷ πρώτῳ τῶν γυναικείων ἄλφιτα πύρινα εἴρηται· ἐν δὲ τῷ περὶ νούσων δευτέρῳ τῷ μείζονι καὶ φακῶν καὶ ὀρόβων πεφρυγμένων· ἄλφιτα τοίνυν, παντὸς ἀληλεσμένου καρποῦ τὸ σύμμετρον τῷ μεγέθει θραῦσμα ὀνομάζεται. Τὰ μὲν γὰρ μείζω κρίμνα, τὰ δὲ ἐλάττω ἄλευρα. *Galen., Exeg.*, 83.

ἀκτή, ῆς (ἡ), fr. ἄγνυμι, feminine adj. used substantively by the poets, with the ellipse of κριθή: or better, acc. to Heyne, of ἐδωδή, *barley bruised* or *ground*: Ἀνδρὶ δέκ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας ὃς θητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν. *Il.*, xiii., 322. Sometimes with ἄλφιτον, *coarse barley-meal*: Παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν. *Il.*, xi., 631.

ἄλητον, ου (τό), a form often used by Hippocrates in the sense of ἄλευρον, and of the same family, *wheat-flour*: Διδόναι . . . ἄλητον ὡς ἰσχυρότερον τούτων. *Hippocr. de Affect.*, 632.

γύρις, εως (ἡ), *fine flour, flos farinæ, pollen*: Οἱ δὲ ἐκ γύρεως ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλώτεροί τέ εἰσι, καὶ ὀλιγοτροφώτεροί τε. *Athen.*, iii., 115, d.

κρίμνον, ου (τό), fr. κρίνω, always in the plural, κρίμνα, grains of wheat or barley, coarsely bruised or crushed, and just passed through the sieve, *cremor*; thus, acc. to Galen's explanation, Hippocrates calls κρίμνα ἀλφίτου τὰ ἀδρομερέστερα τῶν ἀλφίτων. *Galen., Exeg.*, 95, κρίμνα ἀλφίτου.

οὐλαί, ῶν (αἱ), acc. to the grammarians, Ion. and poet. for ὅλαι, fr. ὅλος, whole, by ellipse of κριθαί, *barley*; but Buttmann derives it from ἀλέω, *to grind*, from its analogy with the Latin *mola*; *grains of barley whole*, with merely the husk off, and mixed with grains of salt, which were thrown upon the altar, or

behind the horns of the victims in sacrifices.' Acc. to Eustathius, this practice took place in commemoration of the discovery of the use of barley, the earlier food of man: Ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς ἐν κανέῳ. *Od.*, iii., 441.

οὐλοχύται, ῶν (αἱ), fr. ὅλος and χυτός, prop., *grains of barley thrown* or *for throwing*, differing from the preceding, οὐλαί, but which can not signify the act itself of sprinkling the barley, as has been pretended: *the sacred barley* in the Homeric sacrifices: Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο. *Il.*, iii., 458. By ext. it is also used for the vessels themselves, or baskets which contained the sacred barley: Γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο. *Od.*, iii., 444.

πάλη, ης (ἡ), *finest sifted flour, flos farinæ, pollen*, acc. to Eustathius: acc. to the ancient grammarians, it was especially the finest wheat-flour, but it is found several times in Hippocrates used in a more general sense: Ἢ σίδην ("*a peach*," Pillon; al. *a pomegranate*) ἐψῆσαι, καὶ περιλέψαι καὶ τὰ ἔνδον τρίβειν ἐν οἴνῳ μέλανι ξὺν πάλῃ ἀλφίτου πιεῖν. *Hippocr. de Mulier. Morb.*, ii., 667, 33.

παιπάλη, ης (ἡ), reduplicated form of πάλη, and more common, *flos farinæ, pollen, fine meal:* Μὰ τὸν Δί', οὐ ψεύσει γέ με, καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι. *Aristoph., Nub.*, 262. Φύλλα μήκωνος καὶ σιδία σὺν παιπάλῃ κριθίνῃ ἐπιτίθετι. *Galen. de Remed. Parab.*, ii., 4.

πασπάλη, ης (ἡ), used only fig., *the least possible thing, the smallest thing*: Ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην. *Aristoph., Vesp.*, 91.

παιπάλημα, ατος (τό), used only fig. for that which is the finest and most subtle possible: Πυκνότατον κίναδος, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον (*a fellow made up of subtlety*). *Aristoph., Av.*, 430. The poet. form πάλημα, of a later period, is found only in Nicander: Ἄλλοτε δὲ σπέραδος κνίδης μυλοεργέι μίσγων τερσαίνοις ὀρόβοιο παλήματι. *Nicandr., Alex.*, 551.

πίτῡρον, ου (τό), *bran:* Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. *Theocr.*, ii., 33. Τὸ δὲ πίτυρον σὺν ὕξει δριμεῖ ἐψηθὲν λέπρας ἀφίστησι καταπλασσόμενον θερμόν. *Dioscor., Mater. Med.*, ii., 107.

σεμίδαλις, εως (ἡ), Vossius derives this word from the Phœnician *semid*, which is found in all the Oriental languages, as well as at the present time in some languages based upon the Latin, which have taken it from the Latin *similago*. This, acc. to Coray, is the origin of the French SEMOULE. Ménage rejects this etymology; but these changes of signification for analogous words are not uncommon in languages. The finest meal, *fine flour; flos farinæ*. Coray thinks that with the ancients σεμίδαλις was the finest *wheat*-flour, and παιπάλη the finest *barley*-flour: Εἴρηται ὅτι σεμίδαλις καὶ χόνδρος ἐφθὸς ἰσχυρὰ καὶ τρόφιμα. *Galen. de Aliment.*, i., 6.

σίλιγνις, εως (ἡ), a modern word, which Vossius properly considers to be of Hebrew origin, but formed immediately from the Latin *siligo*, which is scarcely probable; it has been unskillfully confounded, as to meaning, with σεμίδαλις ["*fine meal* of the *spring-wheat* (*siligo*), finer than the σεμίδαλις, which was previously used by the Greeks." Jacobitz and Seiler. So Pape, and Liddell and Scott]: Ἀλλ' ἡ μὲν σεμίδαλις Ἑλληνικόν τε καὶ παλαιὸν ὄνομά ἐστιν, σίλιγνις δὲ οὐχ Ἑλληνικὸν μέν, ἑτέρως δὲ αὐτὴν ὀνομάζειν οὐκ ἔχω. *Galen. de Aliment.*, i., 2.

χόνδρος, ου (ὁ), prop., *grain;* hence *grain* or *groats of spelt* or *wheat, alica*, and by ext., the kind of *broth* or *porridge* that was made of it: Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον λείχειν, χλαῖναν μαλακήν. *Aristoph., Vesp.*, 737. Ἐὰν δέ τι διδόναι θέλῃς κομιδῆς ἕνεκα, διδόναι χόνδρον ἢ πτισάνην πυρίνην (*If you wish to give him any thing to strengthen him give him alica* [or groats] *or a decoction of wheat*). *Hippocr. de Affection.*, i., 527.

ὠμὴ λύσις or ὠμήλυσις, εως (ἡ), prop., *raw, uncooked meal*, the name given by Galen to *barley-meal:* Τὸ μὲν σηπόμενον αὐτὸ κατέπλασα διὰ κονίας στακτῆς καὶ ὠμῆς λύσεως, οὕτω δ' ἴσθε με καλοῦντα τὸ κρίθινον ἄλευρον. *Galen. de Compos. Medic. per Gener.*, iii., 711.

61.

ἅμα, adverb of time, *at the same time:* Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιϊν μάστιγας ἄειραν. *Il.*, xxiii., 362. Καὶ ὁ Κῦρος λαβὼν ἐδίδου τε ἅρας τοῖς παισί, καὶ ἅμα ἔλεγεν. *Xen., Cyr.*, i., 4, 11. Sometimes it is used as a preposition with the dative; but there is then an ellipse of the preposition σύν, which is sometimes expressed: Καὶ εἴ τινες σὺν τοῖς περὶ αὐτοὺς ἱππεῦσιν ἅμα θηρῷεν, φθονοῦντες αὐτοῖς ἐδῆλοι ἦσαν. *Xen., Cyrop.*, viii., 8, 7.

ὁμοῦ, adverb of place, *at the same place*, together: Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ . . . τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην. *Od.*, xv., 364. Ἐκ δὲ τούτου πᾶν ὁμοῦ ἐγένετο τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ἐσκήνησαν αὐτοῦ. *Xen., Anab.*, iv., 2, 22. Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. *Il.*, i., 61. But it may be said that there is associated here with the notion of identity of time, that of place also; as also in this passage of Sophocles: Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. *Soph., Œd. R.*, 4.

62.

ἁμαρτάνειν, acc. to some, from the ancient μέρω, *to take;* more probably from μέρος or μείρω, acc. to Buttmann (*Lexil.*, i., 137); *not to reach* (hit) the mark, *to miss:* Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων. *Il.*, xxiii., 865. Ἦν δὲ ἁμαρτάνῃς τοῦ καιροῦ. *Hippocr. de Affect.*, 528. Fig., *to mistake, to err:* Ἄνδρες ξύμμαχοι ἀνθρώπινον τὸ γεγενημένον πάθος· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπους ὄντας, οὐδέν, οἶμαι, θαυμαστόν. *Xen., Cyr.*, v., 4, 19. Sometimes it stands in connection with a *person* [or *personified object*] governed by a preposition, in the same fig. sense, for *sinning, doing wrong* (to miss one's duty, fail in it): Αἰδούμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε ἁμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 21. [Also used *absolutely* in this sense: ἁμαρτάνειν ἑκουσίως, ἀκουσίως, etc.]

ἀφαμαρτάνειν, prop., *to shoot wide of the mark, to be deceived in one's calculation, plan*, etc.: Ἔσται ὁ πόλεμος πρὸς ἄνδρα ὃς φρόνιμος μὲν οὕτω στρατηγός ἐστιν, ὡς ὅσα λανθάνειν καὶ ὅσα φθάνειν καὶ ὅσα βιάζεσθαι ἐπιχειρεῖ οὐ μάλα ἀφαμαρτάνει. *Xen., Hellen.*, vi., 1, 15.

διαμαρτάνειν, prop., *to miss the way*, to miss reaching a particular point, prop.: Οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων. *Xen., Anab.*, vii., 4, 13. And fig., *to be deceived* or *disappointed:* Καὶ τῶν ἐλπίδων ἁπασῶν διημαρτηκότες. *Isocr., Paneg.*, 26.

ἐξαμαρτάνειν, very seldom prop., *to miss an aim; to aim a blow unsuccessfully:* Παίειν τοὺς ἐναντίους δεήσει οὐδὲν φυλαττομένους, μή τι παίσαντες ἐξαμάρτωμεν. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 12. Almost always fig., *to sin:* Οὐκ ἐσθ' ὅ τι τούτου ἀσεβέστερόν ἐστιν οὐδ' ὅ τι χρὴ μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι πλὴν εἰς θεοὺς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐξαμαρτάνειν. *Plat., Min.*, 318, e.

ἀβροτάζειν, Epic derived from the Aorist, ἀμβροτεῖν, in Homer, *to get separated* from any one, to *lose* him: Αἴθι μένειν μήπως ωβροτάξομεν ἀλλήλοιϊν. *Il.*, x., 65.

ἀδικεῖν (ἄδικος), prop., *to be unjust; to act unjustly* [ἀδικεῖν εἴς or περί τινα· ἀδικ. τινά τι or περί τινος]: Ἐγὼ γὰρ δὴ οἶμαι καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον ἡγεῖσθαι. *Plat., Gorg.*, 473, a. Hence, *to be in fault, to be wrong, to be guilty:* Ἀδικεῖ Σωκράτης θεοὺς οὐ νομίζων. *Plat., Apol.*, 27, a.

ἁλιταίνειν, acc. to Eustathius, of the same signification with ἁμαρτάνειν; acc. to the Etym. Magn., it comes from ἅλη; to go out of the right way, *to wander;* hence, fig., *to sin against, to offend:* Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἥλιτεν. *Il.*, ix., 375.

ἀμοιρεῖν (ἄμοιρος), prop., not to have a share in, not to partake in, *expertem esse:* hence, *to be wanting in:* Ὁ μὲν Εὔδωρος οὐδετέρους ἀμοιρεῖν οἴεται τοῦ εἰκότος (*are wanting in all probability*). *Plut. de Gener. Anim.*, ii., 1240, 2.

ἀμπλακεῖν, syn. of ἁμαρτάνειν, and ἀποτυγχάνειν, in Pindar and the tragedians, *to lose, to be deprived of:* Ὅστις ἀρίστης ἀπλακὼν ἀλόχου τῆσδ' ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει. *Eurip., Alc.*, 240. Γνώσει γὰρ αἵθις ἀμπλακὼν' ἐμοὶ πιθοῦ. *Eurip., Hippol.*, 892.

ἀποτυγχάνειν, fig., 1, *not to succeed, to be unsuccessful:* Πλεῖστους γὰρ καὶ μεγίστους ἀγῶνας ἠγωνισμένοι κατὰ θάλατταν ἐλάχιστα μὲν ἀποτετυχήκατε, πλεῖστα

δὲ κατωρθώκατε. *Xen., Hellen.*, vii., 1, 2. 2, *To lose:* Ἀλλὰ πάντων τούτων διαμαρτάνοντες τῶν τε ἀγαθῶν ἀποτυγχάνουσι καὶ τοῖς κακοῖς περιπίπτουσι. *Xen., Memor.*, iv., 2, 27.

ἀτυχεῖν, prop., *not to hit the mark;* hence *not to obtain, to lose:* Καὶ ἄλλα ὅσα ἂν βούλῃ, λέγων πρὸς ἐμέ, οὐκ ἀτυχήσεις. *Xen., Cyr.*, i., 3, 12.

πλημμελεῖν, prop., *to offend* against the rules of *melody* in music; hence fig., *to commit faults:* Οἷς οἱ ἐπιστάμενοι χρῆσθαι καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ καλῶς πράττουσιν, οἱ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι ἀμφοτέρωθι πλημμελοῦσιν. *Xen., Memor.*, iii., 4, 12.

ὑπερβαίνειν, *to go* or *get over, to clear* (an intervening obstacle, etc.), to go over to the other side: Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον τεῖχος ὑπερβαίνειν. *Il.*, xii., 467. Fig., *to transgress, violate:* Ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἀμάρτῃ. *Il.*, ix., 501. Ὑπερβάντες τὸν τῶν ἀναγκαίων ὅρον. *Plat., Polit.*, ii., 373, d. (Θεῶν) τὰς πίστεις ὑπερβάς. *Dem. in Epistol.*, 153.

63.

ἄμπελος, ου (ἡ), *plant of the vine, vine,* the tree: Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς Λημνίας ἀμπέλους εἰ πεπαίνουσιν ἤδη. *Aristoph., Pac.*, 1161.

ἀμπελών, ῶνος (ὁ), ground planted with vines, *vineyard:* Ἡ πεῖρα ἐδίδαξε χρήσιμον εἶναι μηδὲν σπείρειν ἐν τοῖς ἀμπελῶσι· παραιρεῖται γὰρ τὴν τροφὴν τῶν ἀμπέλων τὰ σπειρόμενα, καὶ ἡ σκιὰ βλάπτει. *Geopon.*, v., 11, 1.

ἀμπελίς, ίδος (ἡ), *little vine:* Πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν. *Aristoph., Acharn.*, 994.

ἠμερίς, ίδος (ἡ), *cultivated vine:* Καὶ τὸ τρίτον ἠμερίδος ὄσχον. *Aristoph., Acharn.*, 997.

ἀναδενδράς, άδος (ἡ), *vine which clings to trees, climbing vine:* Αἱ ἀναδενδράδες τοῖς πᾶσι χρησιμώτεραι· καὶ γὰρ καὶ καλλίονα τὸν οἶνον, καὶ μονιμώτερον καὶ γλυκύτερον ἀπωτελοῦσι. *Geoponic.*, iv., 1.

οἰνάνθη, ης (ἡ), prop., *blossom of the vine,* poet., *fruit of the vine:* Οἶνα θ' ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν. *Eur., Phœn.*, 236. In Dioscorides, *blossom of the wild vine:* Οἰνάνθη καλεῖται ὁ τῆς ἀγρίας ἀμπέλου καρπός, ὅταν ἀνθῇ. *Dioscor.*, v., 5.

οἰνάς, άδος (ἡ), acc. to Hesychius, ground planted with the vine; *the vine* itself in Athenæus: Ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει. *Ion. ap. Athen.*, 447.

οἶνη, ης (ἡ), an old word, having the same meaning with the ancient Greeks as ἄμπελος, *vine:* Τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων· οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἕλληνες οἶνας ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους. *Hecatæus ap. Athen.*, 35. Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Hesiod., Scut.*, 292.

οἰνόπεδον, ου (τό), neuter of the adjective οἰνόπεδος, used substantively, ground planted with the vine, *vineyard:* Τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο. *Il.*, ix., 579.

64.

ἀναγκάζειν (ἀνάγκη), *to reduce to the necessity* (of doing any thing), *to oblige, force, compel,* is used only of animated beings, and principally figuratively: Ὁ πατὴρ ἐπιμελούμενος ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοίμην ἠνάγκασέ με πάντα τὰ Ὁμήρου ἔπη μαθεῖν. *Xen., Sympos.*, 3, 5. Plato uses it in a philosophic sense, *to compel assent* to certain reasoning, *to convince* by argument: Ὅτι μὲν τοίνυν ἀθάνατον ψυχή, καὶ ὁ ἀρτι λόγος καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκάσειαν ἄν. *Plat., Pol.*, x., 611, b.

ἐξαναγκάζειν, to drive away with violence, *to use violence in driving away:* Τὴν ἀργίαν πληγαῖς ἐξαναγκάζουσιν. *Xen., Memor.*, ii., 1, 16. [But also, and more commonly, a *strengthened* ἀναγκάζω.]

βιάζεσθαι (βία), *to use violence, to drive with violence, to force,* is also used in speaking of things: Εἴ τις βιάζοιτο ναῦς (*if any ship should be compelled to fly*). *Thuc.*, vii., 38. [Very often in *mid.* either with *acc.:* βιάζεσθαί τι, *to force* or *carry by force,* βιάζεσθαι τὸν ἔκπλουν, *to force their way out;* of ships: or absol., *to behave violently;* also βιάζεσθαι, *to force one's way;* e. g., εἴς τι, *to* or *into any thing;* and βιάζομαι ποιεῖν τι, *I strain every nerve to accomplish any thing.* βιάζεσθαι δρόμῳ, *cursu contendere.*]

παραβιάζεσθαι, compound of the preceding word, found in more modern authors only; prop. in Polybius. *to force* an intrenchment: Παραβιασάμενοι τὸν μεταξὺ χάρακα τῶν πολεμίων εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν. *Polyb.*, xxii., 10, 7. Fig. in Plutarch: Τὴν αἵρεσιν αὐτῶν ἐλέγχομεν τὰς κοινὰς ἐκστρέφουσαν ἡμῶν καὶ παραβιαζομένην ἐννοίας. *Plut. de Commun. Notit.*, ii., 1073, c.

65.

ἀναίτιος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and αἴτιος, *one that is not the cause* of any thing: Ἕκτορ· ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι. *Il.*, xiii., 775.

ἄκακος (ὁ, ἡ), one that does no evil, *not evilly-disposed, without guile, simple, harmless:* Καὶ προσποιούμενος ἄκακος εἶναι, ἐξηπάτησε τοὺς δικαστάς. *Demosth. in Euerg.*, 1153, 10. In the Septuagint, *innocent, gentle:* Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι. *Jerem.*, xi., 19.

ἄμεμπτος (ὁ, ἡ), *irreproachable:* Οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε. *Dem. de Coron.*, 63.

ἀμύμων, ονος (ὁ, ἡ), *without reproach,* hence *perfect, accomplished,* epithet given in the Iliad to heroes, and to Andromache: Ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν. *Il.*, vi., 374.

ἀμώμητος (ὁ, ἡ) *irreproachable:* Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο. *Il.*, xii., 109.

ἄμωμος (ὁ, ἡ), synon. of ἀμύμων, but more recent, in Theocritus: Τᾶν οὐδ' ἂν τις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ. *Theocr.*, 18, 25.

ἀναμάρτητος (ὁ, ἡ), *one who has not erred, offended, one who is not in the wrong:* Ὅτι μὲν τοίνυν ὁ Χαρίδημος οὗτε τῶν ἀναμαρτήτων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς οὔτε τῶν ἵνα μή τι πάθωσι ταῦτα εὑρισκομένων, ἐάσω. *Dem. in Aristocrat.*, 661, 25.

ἀνέγκλητος (ὁ, ἡ), *one against whom there is no complaint,* or, *whom none can accuse:* Τῶν τε γραφέντων περὶ Ἀπάλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον πεποίηκε τὴν πόλιν. *Dem., Epist.*, 2, 1470, 22.

ἀνεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), one who is not or can not be convicted of wrong, *free from reproach:* Ὅτι τὸν κατηγορήσοντα τῶν ἄλλων καὶ πάντας κρινοῦντα αὐτὸν ἀνεξέλεγκτον ὑπάρχειν δεῖ. *Dem. in Aristog.*, 782, 3.

ἀνεπιτίμητος (ὁ, ἡ), who is not or can not be taxed, censured, or blamed, *blameless:* Διὸ δεῖ σέ τε τῶν ἐπαίνων ἄξιον εἶναι δόξαντα καὶ ἐμὲ τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον εἶναι. *Dem., Erotic.*, 1417, 12.

ἀνεπίκλητος (ὁ, ἡ), *one who is not called* into judgment, or *accused:* Ὡς δ' αὕτως ἑκάστῳ τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἀνεπίκλητον αὐτὸν ὄντα, ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ὑφ' αὑτῷ ἀρχόντων. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 16.

ἀνεπίληπτος (ὁ, ἡ), *irreprehensible:* Οἳ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγένωνται ἀνεπίληπτοι, οὗτοι τῶν γεραιτέρων γίγνονται. *Xen., Cyr.*, i., 2, 15.

66.

ἀναλγής (ὁ, ἡ), ἀ and ἄλγος, prop., *without pain:* Οὐκ ἄτρωτός ἐστιν οὐδ' ἄνοσος, οὐδ' ἀναλγής, ἄφοβος δὲ μένει καὶ ἄλυπος. *Plut. de Stoic. Dict.*, ii., 1057, d. Fig., *insensible:* Ἀναλγὴς μὲν γὰρ ὁ ἀναιδὴς πρὸς τὸ αἰσχρόν. *Plut. de Dysop.*, ii., 528, d.

ἀνάλγητος (ὁ, ἡ), an older form than ἀναλγής, used prop., but oftener fig., *of little* or *no feeling, indifferent, insensible;* hence *cruel:* Ὅμοι ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδᾶν. *Soph., Aj.*, 960. Τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι, καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι. *Thuc.*, iii., 40.

δυσάλγητος (ὁ, ἡ), found only used fig., *insensible, barbarous:* Δυσάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν. *Soph., Œd. R.*, 12.

67.

ἀνάμνησις, *εως* (*ἡ*), action of recalling to one's *own* mind, *recollection*: Ἡμῖν *ἡ μάθησις οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀνάμνησις τυγχάνει οὖσα*. *Plat.*, *Phædr.*, 72, d.

ὑπόμνησις, *εως* (*ἡ*), action of recalling to the mind of another; of *reminding* another: Οὔκουν *μνήμης, ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες*. *Plat.*, *Phædr.*, 275, a.

68.

ἀνατέλλειν, *to rise*, in speaking of the heavenly bodies appearing in the horizon, though used of the sun only, acc. to the grammarians; it is found however in Plato applied to the moon: Ἀνατέλλοντός *τε ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ πρὸς δυσμὰς ἰόντων*. *Plat.*, *Legg.*, x., 887, e.

ἐπιτέλλειν, *to rise*, is said only of the other heavenly bodies, when they appear in the horizon [especially of the *cosmical* rising of the constellations that mark the seasons]: Τότ' *ἀστὴρ Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ῥόον Ὠκεανοῖο πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται*. *Hesiod.*, *Oper.*, 564. The poets often disregard this distinction; thus in an Homeric hymn, *ἐπιτέλλειν* is used of the sun: Ἠελίοιο *νέον ἐπιτελλομένοιο*. *Hom.*, *Hymn. Merc.*, 371. And Theocritus has: Ἅμος *δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες*. *Id.*, 13, 24.

69.

ἀνατολή, *ῆς* (*ἡ*), is the *rising* of the sun only, according to the grammarians; it is used however in Plato of all the heavenly bodies: Δύσεώς *τε καὶ ἀνατολῆς ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων*. *Plat.*, *Politic.*, 269, a. Sometimes by itself elliptically: = *the east* (as in French, *le levant*, *l'orient*): Ἀπ' *ἀνατολᾶς ἐπὶ δύσιν*. *Tim.*, *Locr.*, 96, d. Oftener in the plural: Ἀπὸ *τῶν ἀνατολῶν ὡς πρὸς τὰς δύσεις*. *Polyb.*, iii., 37, 6.

ἐπιτολή, *ῆς* (*ἡ*), the [*cosmical*] *rising* of a star or constellation: Οἱ *θύννοι καὶ ξιφίαι οἰστρῶσι περὶ Κυνὸς ἐπιτολήν*. *Aristot.*, *Hist. Anim.*, viii., 19. More elegantly in the plural: Καὶ *ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο περὶ Ἀρκτούρου ἐπιτολάς*. *Thuc.*, ii., 78. This distinction, perhaps observed by the ancient writers, was disregarded by those that followed, as is shown by the quotation already given from Plato, and by that which follows from Aristotle, who also uses *ἀνατολή* of the constellations: Διὸ *περὶ Ὠρίωνος ἀνατολὴν μάλιστα γίνεται νηνεμία*. *Aristot.*, *Meteorol.*, ii., 5, 2. According to others (*Schol.*, *Arat.*, 137) *ἀνατολή* is the rising of a whole constellation, and *ἐπιτολή* that of the principal star in it, e. g., of *Arcturus* in Bootes, or of the Pleiades in Taurus; according to others, again, *ἐπιτολή* was used of a constellation that rose directly after the rising of another.

70.

ἀνδρεία or *ἀνδρία*, *ας* (*ἡ*), fr. *ἀνήρ*, answers to the meaning of *fortitudo*, although its formation is analogous to that of *virtus* in Latin; *masculine* or *manly strength*; hence, only fig., *moral strength*, *courage*, thus defined by Plato: Ἀνδρία *ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου*. *Defin.*, 412, a. And by Aristotle: Περὶ *φόβους καὶ θάῤῥη ἀνδρία μεσότης*. *Aristot.*, *Ethic. Nic.*, ii., 7.

ἀνδρειότης, *ητος* (*ἡ*), fr. *ἀνδρεῖος*, prop., *manhood*, *virilitas*, *nature* or *character of man*, courage: Οὐ *γὰρ δόξῃ ὁρῶ δεομένους ὑμᾶς εἰς ἀνδρειότητα, ἀλλὰ σωτηρίας*. *Xen.*, *Anab.*, vi., 5, 14.

ἀνδραγαθία, *ας* (*ἡ*), compound of *ἀνήρ*, the formation of which is more modern: according to grammarians, *ἀνδρεία* is physical strength, and *ἀνδραγαθία*, moral strength. But the justice of this observation may be doubted, and the passages of such authors as have used these two words suggest other differences: *ἀνδραγαθία* seems rather to indicate a good quality of a practical character, *disposition* or *conduct of a man of noble spirit*, sometimes as shown particularly in war, in Xenophon, *bravery*, *courage*: Οὗ *ἕνεκά φημι χρῆναι νῦν ἐπιτεθῆναι ἡμᾶς εἰς ἀνδραγαθίαν, ὅπως τῶν τε ἀγαθῶν ᾖ ἄριστον καὶ ἥδιστον ἀπολαύσωμεν*. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 55. Sometimes, in a more extended sense, *the disposition of a good man*, virtue generally, in Xenophon and Isocrates: Καὶ *ταύτας προειλόμην τῶν ἡδονῶν οὐ τὰς ἐπὶ τοῖς ἔργοις μηδεμίαν τιμὴν ἐχούσας, ἀλλὰ τὰς ἐπὶ ταῖς δόξαις ταῖς δι' ἀνδραγαθίαν γινομένας*. *Isocr.*, *Nicocl.*, 85. It has been used in the plural by more modern authors, in a sense more resembling that of *ἀνδραγάθημα*: Εἰ *δ' ὕστερον ταῖς ἀνδραγαθίαις ὑπερβάλοντο τὰς ἀτιμίας, εἰς τὴν προϋπάρξασαν παῤῥησίαν ἀποκαθίστα*. *Diod. Sic.*, i., 78.

ἀνδραγάθημα, *ατος* (*τό*), verbal of *ἀνδραγαθέω*, and of more modern formation, *courageous act*, noble action, exploit, great deed or *achievement*: Ἐν *δὲ ταῖς τιμαῖς τῶν ἀνδραγαθημάτων δαψιλὴς φαινόμενος περὶ τὰς τιμωρίας ἐμετρίαζε τῶν ἁμαρτημάτων*. *Plut.*, *Sertor.*, 10.

71.

ἄνεμος, *ου* (*ὁ*), fr. *ἄημι*, *wind*, in general: Εἰσὶ *δέ τινες οἳ φασι τὸν καλούμενον ἀέρα, κινούμενον μὲν καὶ ῥέοντα ἄνεμον εἶναι*. *Arist.*, *Meteor.*, i., 13, 2.

αὔρα, *ας* (*ἡ*), fr. *ἄημι*, prop., the morning wind or gale, *soft wind*: Τῆμος *δ' εὐκρινέες τ' αὗραι καὶ πόντος ἀπήμων*. *Hesiod.*, *Oper.*, ii., 288. It is also found in the prose writers: Καὶ *εἰ μὲν αὖρα φέροι, θέοντες ἅμα ἀνεπαύοντο*. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 2, 17.

μαψαῦραι, ῶν (αἱ), *light winds*, in Hesiod: Αἱ *δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν*. *Hesiod.*, *Theog.*, 872. According to the Scholiast, Hesiod gives this name to the winds called by the Greeks Καικίας, which blows from the beginning of the summer according to Aristotle (*Meteor.*, ii., 6), and Θρακίας, or the Thracian wind.

ἀήτης, *ου* (*ὁ*) (*ἄημι*), prop., *that which blows*, in poetry: Ὅρσασ' *ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας*. *Il.*, xiv., 254. By ext., or by ellipse of *ἀνέμου* or *ἀνέμων*, it is used for the *wind* itself: Οἱ *γὰρ ποιηταί που τὰ πνεύματα ἀήτας καλοῦσιν*. *Plat.*, *Crat.*, 410, b. Εἰσόκε *ναυτέων θυμὸς ἑποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται*. *Od.*, ix., 139.

ἄϋτμή, *ῆς* (*ἡ*), *breath*, *air*, *wind from the bellows*: Φῦσαι *δ' ἐν χοάνοισιν ἑείκοσι πᾶσαι ἐφύσων παντοίην εὔπρηστον ἄϋτμὴν ἐξανιεῖσαι*. *Il.*, xviii., 471. Exhalation, *vapor*, *odor*: Ἔμπης *ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἄϋτμή*. Il., xiv., 174.

οὖρος, *ου* (*ὁ*). *favorable wind*, *wind* right *astern*: Εἴ*ματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν*. *Od.*, v., 167. Ἀλλ' *ὥσπερ ἐν νηῒ διαπονεῖσθαι, ἕως ἂν εἰς οὖρον καταστῶσιν*. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 3, 31.

πνεῦμα, *ατος* (*τό*), fr. *πνέω*, prop., *breath* (puff of wind), *breath* (respiration): Πνεύματα *ἀνέμων ἐμπίπτοντα*. *Herodot.*, vii., 16. Ἔστι *δὲ πνεῦμα ῥύσις συνεχὴς ἐπὶ μῆκος ἀέρος*. *Aristot.*, *Meteor.*, iv., 9, 33. By ext., or rather by ellipse of *ἀνέμου*, the *wind* itself, both in prose and poetry: Ἦν *αἰεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα*. *Thuc.*, ii., 97. Δεινῶν *τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον*. *Soph.*, *Ajac.*, 674.

πνοή, *ῆς* (*ἡ*), verbal of *πνέω*, but more ancient than *πνεῦμα*, in use as early as Homer, and in the poets only: Τὸ *δέ τε πνοιαὶ δονέουσι παντοίων ἀνέμων*. *Il.*, xvii., 55. The *wind* itself: Παταγεῖ *δ' εὐρεῖα θάλασσα, κοπτομένη πνοιαῖς*. *Theocr.*, *Id.*, xxii., 16. [It occurs in *Plat.*, *Crat.*, 419, D, only, however, in attempting to derive a word from it; but Plutarch uses it several times.]

72.

ἀνήρ, *ἀνδρός* (*ὁ*), answers to the Latin *vir*, and designates the man of the married couple, *husband*: Ὅτ' *ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος*. *Il.*, xix., 295.

ἀκοίτης, *ου* (*ὁ*), fr. *ἀ* and *κοίτη*, one who has the same bed, *bedfellow*, *husband*: Ἦ *μάλα δή σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης*. *Il.*, xv., 91. The poet. compound *παρακοίτης*, *ου* (*ὁ*), is found only in Homer: Σὺ *δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης*. *Il.*, vi., 430.

γαμέτης, *ου* (*ὁ*), fr. *γαμέω*, *spouse*, in the Tragic writers: Ὑμήν, *ὦ ὑμέναι' ἄναξ, μακάριος ὁ γαμέτας μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα*. *Eur.*, *Troad.*, 311. This poet. word has been used by Xenophon: Ἐγὼ *μὲν ἀπεπεμψάμην μέγα φρονῶν ὅτι δῆθεν τῆς βασιλέως θυγατρὸς ὑοῖμην τὸν ἐμὸν υἱὸν γαμέτην*. *Xen.*, *Cyr.*, iv., 6, 2.

εὐνέτης, *ου* (*ὁ*), one who has the same bed, *spouse*, *lover*: Μητρὸς *εὐνέτης σέθεν*. *Eur.*, *Electr.*, 803. This form, as well as the two that follow and their compounds, is peculiar to the Tragic writers.

εὐνητήρ, ῆρος (ὁ), under the Doric form in Æschylus: Ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι τὸν αἰχμήεντα θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ. *Æschyl., Pers.*, 140–3.

εὐνήτωρ, ορος (ὁ): Ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος. *Eur., Herc. Fur.*, 27. Under the Doric form in the choruses: Ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'. *Eur., Andr.*, 1040.

ὁμευνέτης, ου (ὁ), *having the same bed, bedfellow:* Ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὁμευνέτου. *Eur., Med.*, 953.

συνευνέτης, ου (ὁ), *sharing the same bed, bedfellow:* Δεῖ μάντιν εἶναι μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ. *Eur., Med.*, 242.

εὐναστήρ, ῆρος (ὁ), fr. *εὐνάζω, who sleeps with*, a form peculiar to the Alexandrine poets; in Lycophron and Oppian: Γυναὶ γὰρ εὐναστῆρας ἅμαμοι τριπλαῖς πήναις κατεκλώσαντο δηναιὰς ἀλός. *Lycophr., Alex.*, 144.

ὁμόγαμος (ὁ, ἡ), sometimes used substantively by ellipse, *spouse:* Οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὦ γέρον, αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ; *Eur., Phœnis.*, 135.

σύγγαμος (ὁ, ἡ), *united with in marriage:* Καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί. *Eur., Androm.*, 182.

πόσις, ιος (ὁ), according to the Sanscrit origin ascribed to it, the traces of which are still to be found in the word *πάσασθαι*, to possess, this word would have the meaning of *possessor*, and this explains the contradictions apparent in the use of *πόσις* as the poetic synon. of *ἀνήρ, husband, spouse*, in Homer and in the Tragic writers; thus in the Iliad, Helen gives this title to Menelaus, her *legitimate husband:* Ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν. *Il.*, iii., 429. And farther on she gives it also to Paris: Ἡ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής, ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'. *Il.*, xxiv., 763. In Sophocles, on the contrary, where the words *πόσις* and *ἀνήρ* are found close together, the former is *the legitimate husband*, the husband *de jure*, the latter the actual husband, the husband *de facto:* Ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ. *Trachin.*, 550.

σύζυξ γος (ὁ, ἡ), prop., *joined with*, conjux, *yoke-fellow, spouse*; but only in speaking of the husband and wife together: Τήν τε θανοῦσαν κἄμ' ὀλβίζων ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων ὄντες ἀριστέων σύζυγες εἶμεν. *Eur., Alc.*, 920.

73.

ἄνθος, εος (τό), *flower*, prop. and fig.: Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν. *Il.*, ii., 89. Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. *Il.*, xiii., 484.

ἀνθεμίς, ίδος (ἡ), a species of *chamomile* in Dioscorides: Ἀνθεμίς, οἱ δὲ λευκάνθεμον, οἱ δὲ χαμαίμηλον . . . . καλοῦσι. *Dioscor.*, iii., 154. Poet. synon. of *ἄνθος, flower*, in the Anthology: Ἄλσος δ', Ἄρτεμι, τοῦτο καὶ ἂν χαρίτεσσι θεούσαις εἴη ἐπ' ἀνθεμίδων σύμβαλα κοῦφα βαλεῖν. *Anthol., Diotim.*, vi., 267.

ἄνθεμον, ου (τό), flower in general, *rose* in Aristophanes, according to the interpretation of the Scholiast: Ἔχων στέφανον ἀνθέμων. *Aristoph., Ach.*, 992. In Theophrastus, *nigella* or *anthemum*, a plant: Τῶν δὲ κατὰ μέρος ἀνθοϊόντων ἴδιον τὸ περὶ τὸ ἄνθεμον, ὅτι . . . . *Theophr. H. Plant.*, vii., 13.

ἄνθη, ης (ἡ), according to Thomas Magister the Attic writers use this word for *ἄνθησις, blossoming-time:* Καὶ τὰ μὲν δένδρα τὴν ἄνθην ἀθρόαν ποιεῖται. *Theophr. H. Plant.*, vii., 9. The reading *ἄνθην* has been changed by Schneider into *ἄνθησιν*. Καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον. *Plut., Phædr.*, 230, b. It is found used for *ἄνθος, flower*, in Nicander: Πολίοιο μυοκτόνον ἄργεος ἄνθην (*the flower of the white* polium, *which destroys rats*). *Nicander., Alex.*, 304.

ἀνθήλη, ης (ἡ), *flower* or *pappous down* of some plants in Dioscorides: Ἐπ' ἄκρῳ περικείμενον ἄνθος πυκνὸν καὶ ἐκπαπούμενον, ὃ καλοῦσιν ἔνιοι ἀνθήλην. *Dioscor.*, iii., 133.

ἀνθοσύνη, ης (ἡ), for *ἄνθος* or *ἄνθησις*, used metaphorically in the Anthology: Ἀλλὰ καὶ εὐνὴν λεύσσοις καὶ τεκέων εὔσταχυν ἀνθοσύνην. *Agathias*, v., 276.

θρόνον, ου (τό), *flower* worked in tapestry in Homer: Ἀλλ' ἦγ' ἴστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο δίπλακα πορφυρέην ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν. *Il.*, x., 440. According to the Scholiast on Theocritus, the people of Cyprus called garments worked in flowers *θρόνα* (*Theocr., Schol. ad Id.*, ii., 59).

κάλυξ, υκος (ἡ), exterior envelope of the flower, which contains the germen or seed-bud, CALYX: Φέρει δ' ἀπὸ πάντων ἡ μέλισσα ὅσα ἐν κάλυκι ἀνθεῖ. *Aristot., H. Anim.*, v., 22. Πόλις . . . . φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός. *Soph., Œd. T.*, 25.

ἄωτος (ὁ) and *ἄωτον, ου* (τό), fr. *ἄημι*, prop., breath: hence, fig., that which is the finest, the most delicate possible. the *flower*, in Latin *flos*, which comes from *flare*, its etymology being thus analogous to that of the Greek word; in Homer: Κώεά τε ῥῆγός τε λινοῖό τε λεπτὸν ἄωτον. *Il.*, ix., 661.

74.

ἄνθρωπος, ου (ὁ), *man* in general, and in speaking of the two sexes, as *homo* in Latin; it is also found absolutely for a man whom nothing distinguishes from the common herd, *an ordinary person*. It sometimes even conveys the notion of contempt; thus, in Xenophon, it is found in contrast with *ἀνήρ*: Ἂν δὲ τοῦτο ἀνάσχησθε τἆλλα καὶ αἰσχύνεσθαί μοι δοκῶ, οἵους ἡμῖν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους· ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, ... *Xen., An.*, i., 7, 4.

ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ), *man, male, husband;* in the higher style of writing, it specially signifies a man who distinguishes himself by great bravery, or such other qualities, as a man ought to possess; a *brave, noble man:* Ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε. *Il.*, v., 529. Ἦν νῦν γ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ. *Soph., Antig.*, 491. Hence, in general, it may be translated in epic poetry, *warrior:* Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν. *Il.*, iv., 457. Sometimes *ἀνήρ*, as *vir* in Latin, is emphatic. It is often used by the Greek orators as a simple formula of politeness, or as a mode of engaging the goodwill of their hearers; thus Demosthenes often uses it, softening the mention of disagreeable truths to the Athenians, by the flattery of the appellation. as in the following passage: Δυσκόλου δ' ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τοῦ βουλεύεσθαι, ἔτι πολλῷ χαλεπώτερον ὑμεῖς αὐτὸ πεποιήκατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. *Dem. de Pac.*, 1. It is farther found, thus emphatically used, even in a bad sense: Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνήρ, ἀθεμίστια εἰδώς, Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε. *Od.*, xx., 287. [Thus *οὗτος ἀνήρ* implies *indignation* or *contempt*, *οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. Plat., Gorg.*, 489, B. So, if *ἀνήρ* is used, where an honorary title might be expected; as when Philip is called by Demosth., Μακεδὼν ἀνήρ, 157, 2.]

φώς, ωτός (ὁ), fr. *φημί*, syn. of *ἀνήρ, man, warrior*, in Homer and the Tragic writers: Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς. *Il.*, xiv., 136. Πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί. *Eur., Iphig. A.*, 387.

βροτός, οῦ (ὁ, ἡ), *human, mortal*, in Greek (as *mortal* in English) is used poetically as a subst. by the ellipse of the word 'man,' which is sometimes but far less commonly expressed: Κείνοισι δ' ἂν οὔτις τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο. *Il.*, i., 271. Ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν. *Il.*, xix., 2. The word is also found in Plato: Διέλθωμεν δὴ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως ἐν ᾗ ἂν ὁ τοιοῦτος βροτὸς ἐγγένηται. *Plat., Pol.*, viii., 566, d.

ἐπιχθόνιος (ὁ, ἡ), *one who is on the earth*, terrestrial, is sometimes used substantively by the poets in the plural, with the ellipse of *ἄνθρωποι*, signifying *human beings*, in opp. to *ἀθάνατοι, immortals:* Τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν ἀθάνατοι χαρίεσσαν, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ. *Od.*, xxiv., 197.

θνητός, ή, όν (*θνήσκω*), subject to death, *mortal:* in the poets it is sometimes used substantively, by ellipse of *ἄνθρωπος* or *ἀνήρ*: Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε. *Il.*, i., 574. Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον. *Eur., Androm.*, 184. [In the prose writers it is found in this sense, but principally when opposed to *θεός*: e. g., μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. *Pl., Conv.*, 202, E: θεὸν αὐτὸν, ἀντὶ θνητοῦ ποιήσασα. *Isocr.*, 218, C.]

75.

ἀνταγωνιστής, οῦ (ὁ), *antagonist, adversary* in general, *rival* in every kind of competition: Ἐὰν δὲ ἀνταγωνιστὴν γυμναστικῆς ἢ μουσικῆς ἤ τινος ἀγῶνος ἑτέρου διακωλύῃ τις βίᾳ μὴ παραγίγνεσθαι. *Plat., Legg.*, xii., 955, a.

ἀντίβιος (ὁ, ἡ) (*βία*), poet. *one who employs violence, opposes with violence;* hence, *violent, hostile:* Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν. *Il.*, ii., 378.

ἀντίδικος (ὁ, ἡ) (*δίκη*), *adverse party, adversary* in a

law-suit : Ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασιν. *Demosth. in Theocrin.*, 1327, 24.

ἀντίπαλος (ὁ, ἡ) (*ἀντί*, *πάλη*), prop., *adversary in wrestling*. By ext., *enemy* in war : Βάλλοντες αὐτοὺς καὶ τοξεύοντες μάλα κακῶς ἐποίουν οἱ γυμνῆτες τῶν ἀντιπάλων. *Xen., Hell.*, iv., 2, 14. Ὁρῶ γὰρ ἡμῖν ἀντιπάλους προσιόντας οἷς ἡμεῖς, εἰ ὧδε στρατευσόμεθα, οὐ δυνησόμεθα μάχεσθαι. *Xen., Cyr.*, vi., 1, 13.

ἀντίτεχνος (ὁ, ἡ), fr. *τέχνη*, *competitor* in every kind of art or profession, and specially one who employs the same means, arts, and artifices as his competitor, to defeat him : Ποιηταὶ μὲν οὖν ὑμεῖς, ποιηταὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ἐσμεν τῶν αὐτῶν, ἀντίτεχνοί τε καὶ ἀνταγωνισταὶ τοῦ καλλίστου δράματος. *Plat., Legg.*, vii., 817, b.

ἀντίτυπος (ὁ, ἡ) (*τύπτω*), that which beats back, gives back blow for blow, hard ; that receives and retains the impression of whatever comes into contact with it ; that reproduces its shape ; passively, *repeated* by the echo : Παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον ἀποκλαύσειεν. *Soph., Philoct.*, 694. [*ἀντιτυπώτατον εἶδος, offering obstinate resistance, extremely hard.* Pl. Tim., 62, C : and *ἀντιτύπους ἀνθρώπους, stubborn, obstinate.* Theæt., 156, A.]

76.

ἄντρον, *ου* (*τό*), *cave*, natural cavity : Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ' οὐδέ μιν ἔνδον εὕρομεν. *Od.*, ix., 216.

σπέος, *εος* (*τό*), Eustathius and the Etym. Magn. derive this word from *σβέω*, on account of the darkness that reigns there, and the modern writers from *σπάω*, as if it had the meaning of rupture, fissure in a mountain ; hence, *grotto, cavern, specus*, artificial cavity made by man, and to serve for a dwelling ; thus Homer uses it in speaking of the abodes of the nymphs and marine deities, and particularly of the grotto which was the retreat of the goddess Calypso : Τὸν δ' οἷον νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι. *Od.*, i., 14. Farther on, he describes the wonders which nature and art had brought together to embellish this grotto, and to make it a palace worthy of a goddess. It may be observed, that, in the Odyssey, in speaking of the cave of Polyphemus, the poet uses the word *σπέος* very rarely, but almost always *ἄντρον*.

σπήλυγξ, *γος* (*ἡ*), a more recent derivative, from which the Latins have *spelunca ;* in Theocritus and Lucian. Theocritus uses it in speaking of the cave of Polyphemus : Καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὁλοοῖο Κύκλωπος. *Theocr., Id.*, xvi., 53.

σπήλαιον, *ου* (*τό*), another derivative and synon. of *σπέος*, in Lucian and the Septuagint : Καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο. *Luc., Mar. Dial.*, 2. Θάψετέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἔφρων τοῦ Χετταίου. *Genes.*, 49, 29.

σήραγξ, *αγγος* (*ἡ*), *hole, cleft* of a rock : Περὶ δὲ τὰς σήραγγας τῶν πετριδίων τηθυα καὶ βάλανοι, καὶ τὰ ἐπιπολάζοντα, οἷον αἱ λεπάδες καὶ οἱ νηῖται. *Aristot., Hist. An.*, v., 15. In Theocritus, *den* of a lion : Ἦτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἴλν. *Theocr., Id.*, xxv., 222.

χάσμα, *ατος* (*τό*), fr. *χαίνω*, *opening, hiatus, yawning gulf*, CHASM : Ὄμβρου δὲ πολλοῦ γενομένου καὶ σεισμοῦ ῥαγῆναί τι τῆς γῆς καὶ γενέσθαι χάσμα κατὰ τὸν τόπον ᾧ ἔνεμεν. *Plat., Pol.*, ii., 359, b. (Cf. *Cic., Offic.*, cxi. 9.)

χηραμός, *οῦ* (*ὁ*), *hollow, hole* in a rock : Ὥστε πέλεια ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην, χηραμόν. *Il.*, xxi., 495. [ΧΑΩ.]

77.

ἀξία, *ας* (*ἡ*), feminine of *ἄξιος*, used substantively by ellipse, *estimate, valuation, worth :* Τὴν δὲ δὴ τῆς βλάβης ἀξίαν εἴτε διπλῆν εἴτε τριπλῆν εἴτε καὶ τετραπλασίαν, οἱ καταψηφισάμενοι δικασταὶ τατόντων. *Plat., Legg.*, ix., 876, d. Fig., *dignity* [*worth, desert*] : Τὸν γὰρ λόγον δεῖ τῆς ἀξίας τῆς ὑμετέρας ἐγγὺς εἶναι, μὴ τῆς τοῦ λέγοντος. *Dem. de Syntax.*, 171, 13.

ἀξίωσις, *εως* (*ἡ*), fr. *ἀξιόω*, action of judging worthy, *dignatio :* Τάλαντον ἀργυρίου ἑκάστῳ δωρεὴν δίδωμι τῆς ἀξιώσιος εἵνεκα τῆς ἐς ἐμεῦ γῆμαι (*on account of the honor he has done me in desiring an alliance with my family*). *Herodot.*, vi., 130. In Thucydides, *pretension, claim to a dignity*, where it differs from *ἀξίωμα*, which is *the dignity obtained:* Κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῳ εὐδοκιμεῖ οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται· οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. [This does not appear to be the meaning of the word here : = "*quod autem ad æstimationem attinet*," Poppo : it is opposed to *κατὰ μὲν τοὺς νόμους* just before.] *Thuc.*, ii., 37. Ἀξίωσις was in later times confounded with *ἀξίωμα* : Ὑμῖν μόνοις ὑποκατακλίνονται τῆς ἀξιώσεως ἑκόντες. *Dion. Hal., Ant. Rom.*, vi., 71. [In Th., i., 37, it is *claim, demand = postulatum :* in ii., 34, etc., *reputation, character ; ἀνὴρ . . . ὃς ἂν . . . ἀξιώσει προήκῃ = dignitate.* Poppo. Both these meanings are derived from that of an *estimate*. as made (1) by *ourselves*, or (2) by *others*, with reference to *us*.]

ἀξίωμα, *ατος* (*τό*), another verbal of *ἀξιόω*, which expresses the *dignity obtained*, as in the passage quoted above from Thucydides ; hence, *rank* or *honor, merit, consideration*, glory : Ὅμως γὰρ δὴ πρός γε τὰς ἄλλας τέχνας καίπερ οὕτω πραττούσης φιλοσοφίας τὸ ἀξίωμα μεγαλοπρεπέστερον λείπεται. *Plat., Polit.*, vi., 495, d. Εὖ ἴσθ' ὅτι, εἴ τι ἐμοῦ ἐκήδου, οὐδενὸς ἂν οὕτω με ἀποστερεῖν ἐφυλάττου ὡς ἀξιώματος καὶ τιμῆς. *Xen., Cyr.*, v., 5, 34.

78.

ἄξων, *ονος* (*ὁ*), fr. *ἄγω*, prop., AXIS ; hence, every thing that turns upon an axis, and especially (principally in the plural) *ἄξονες*, *ων* (*οἱ*), square *tables of wood* turning on a pivot, on which the laws of Solon were written ; hence, by ext., *the laws* themselves were called *ἄξονες* at Athens. The singular is found in Demosthenes : Ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει. *Dem. in Aristocrat.*, 629, 21.

κύρβεις, *εων* (*οἱ*), *triangular columns* in the form of pyramids, on which were inscribed laws of a special character, and notices of the sacrifices, public festivals, and other solemnities : Γράψαντας ἐν κύρβεσί τισι καὶ στήλαις, τὰ δὲ καὶ ἄγραφα πάτρια θεμένους ἔθη. *Plat., Politic.*, 298, d. Aristophanes uses *κύρβις* fig. in the singular : Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω . . . . εὑρεσιεπής, περίτριμμα δικῶν, κύρβις. *Aristoph., Nub.*, 447. Although the numerous instances quoted by the grammarians, obscure as they are, may prove the difference that existed between these two words, it is plain, from the following passage from Plutarch, that even in the time of Aristotle their meaning was confounded : Ἰσχὺν δὲ τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἑκατὸν ἐνιαυτοὺς ἔδωκε, καὶ κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους· ὧν ἔτι καθ' ἡμᾶς ἐν Πρυτανείῳ λείψανα μικρὰ διεσώζετο, καὶ προσηγορεύθησαν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, κύρβεις. *Plut., Solon.*, 25.

79.

ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ), *one who has made no preparations*, used actively : Ἀπαράσκευοι καὶ ἄποροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. *Thuc.*, i., 99.

ἀπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ), used passively, *unprepared, taken unawares, surprised:* Προσπέσοντες δὲ ἀπαρασκεύαστοις τοῖς βαρβάροις. *Herodian.*, iii., 9.

80.

ἀπατᾶν, acc. to the grammarians, from *πάτος*, path, to turn away from the path, to lead astray, seduce ; but better from *ἅπτω* [*palpo*], to deceive by feigned caresses ; and thence, *to deceive*, cheat, *to disappoint, defraud*, in Homer : Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο καί μ' ἀπάτησεν. *Il.*, ix., 344. Καὶ σκοπεῖν τίς τι ἔχει, ὃν δυνατὸν ἀφελέσθαι ἀπατήσαντα ἢ βιασάμενον. *Plat., Polit.*, ix., 573, e.

ἐξαπατᾶν, a compound of the preceding word, and more frequently used than the simple *ἀπατᾶν*, even in Homer's time ; with the meaning of which he associates the notion of complete success. The same remark may be made of Plato and Xenophon : Κομιδῇ ἄρα ὁ Θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ, καὶ οὔτε αὐτὸς μεθίσταται οὔτε ἄλλους ἐξαπατᾷ. *Plat., Polit.*, ii., 382, e. Ἀπελογεῖτο ὡς ἐξαπατηθείη. *Xen., Hellen.*, vii., 4, 39.

ἀπαφίσκειν, synon., poet. and Epic, of the same family as ἀπατᾶν, *to deceive, cheat:* Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει. *Od.*, xi., 217. The compound ἐξαπαφίσκειν associates with its simple the notion of success, *to succeed in imposing upon another:* Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη, ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. *Il.*, xiv., 160.

ἀλωπεκίζειν, to imitate the fox, to act the fox: Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον. *Aristoph., Vesp.*, 1233.

βουκολεῖν (βουκόλος), prop., *to tend* or *feed cattle*; fig., *to deceive* by fine words, *to defraud of his hope:* Κάτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται. *Aristoph., Pac.*, 153. In more modern authors, *to feed* with illusions, with vain hopes, etc.: Ἐλπίσιν ἀπατηλαῖς βουκολούμενοι. *Alciphr.*, 3, 5. Imitated by the Latins: *Spes est, quæ pascat amorem. Ovid., Metam.*, ix., 12.

γοητεύειν [γόης, ητος, *enchanter; juggler*]. prop., *to charm* by juggling arts; hence sometimes fig., *to charm*, but always with the notion of deception associated with it: Ἦ εἰ μὴ τοῦτο, γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα φιλανθρωπίᾳ, καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. *Dem. de Fals. Leg.*, 373.

δελεάζειν (δέλεαρ, *a bait*), prop., to lure by a bait, to tempt, catch by a bait; hence sometimes fig., *to tempt, to allure:* Τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν τὰ μὲν οὐ προορωμένων, τὰ δὲ τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων. *Dem., Cor.*, 14.

δολοῦν (δόλος), prop., to catch with a bait (δόλος); hence fig., in poetry [*Herod.*, etc.], *to lure, to entrap, to take by craft:* Ὃν θανεῖν ἐῤῥύσάμην Μοίρας δολώσας. *Eur., Alcest.*, 12.

ἠπεροπεύειν, fr. εἰπεῖν and ἠπύειν, or perhaps ἤπια, *to say soft things, sweet things, amorous nonsense, to cajole, to wheedle*, used principally of the cajoling that is successful with women: Ἦ οὐχ ἅλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; *Il.*, v., 349.

καπηλεύειν, prop., to falsify, as those dealers do who adulterate their goods; hence sometimes fig. in poetry, *to cheat, impose upon:* Ἥδη νῦν αὔχει, καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπηλεύ'. *Eur., Hipp.*, 952.

παράγειν, prop., to lead aside from the right way; hence fig., *to mislead, deceive* or *beguile* by flattery: Δεῖ ἄρα περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν ὡς μήτε αὐτοὺς γόητας ὄντας τῷ μεταβάλλειν ἑαυτούς, μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ. *Plat., Polit.*, ii., 383, a. Τοὺς δὲ στρατιώτας τὴν δωρεὰν μὴ κομιζομένους ἐν ἀρχῇ μὲν ἐλπὶς παρῆγεν, ὡς εἰ καὶ μὴ τοσοῦτον ἀλλ' ὅσον Νέρων ἔδωκεν, ἀποδώσοντος. *Plut., Galb.*, 18.

παρακρούειν, rendered synon. with the above by a metaphor taken from those who cheat by pressing down one of the scales of the balance to gain in weight; or, acc. to other grammarians, from the wrestler who trips up his adversary. It is to this last usage that Plato alludes in the following passage, where the verb is used in a sense more akin to its proper meaning: Καὶ οὐκ ἄν σε παρακρούοι ἡ παροῦσα ξυμφορά. *Plat., Crit.*, 47, a. In a remoter metaphorical sense, and in the middle voice: Φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν ὅπως μὴ παρακρούσομαι μηδ' ἐξαπατήσω. *Dem., Coron.*, 318.

παραλογίζεσθαι, to make a false calculation, *to deceive by false calculation* or *false reasoning:* Παραλογίζεται γάρ ἡ διάνοια ὑπ' αὐτῶν, ὥσπερ ὁ σοφιστικὸς λόγος· εἰ ἕκαστον μικρόν, καὶ πάντα. *Aristot., Polit.*, 5, 8.

πλάζειν, prop., *to cause to wander, to put out of the way, to remove afar off:* Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. *Od.*, i., 75. Sometimes fig.: Ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν, πλᾶζε δὲ πίνοντας [= *aberrare faciebat*, sc. a proposito diutius bibendi, *vel* a sobriâ mente, *vel* a potentiâ agendi. *Damm.*]. *Od.*, ii., 396. This verb is only to be found in some modern prose writers, such as Lucian and Polybius.

σφάλλειν, prop., *to cause to fall;* hence sometimes fig., *to cause to fall into error:* Τοὺς δὲ μὴ εἰδότας οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν εἶναι αὐτούς τε σφάλλεσθαι καὶ ἄλλους σφάλλειν. *Xen., Memor.*, iv., 6, 1.

φενᾱκίζειν, prop., to put on false hair [φενάκη: but φενακίζειν = *to be a φέναξ*. It is doubtful whether φενάκη is connected with φέναξ, or only a dialectic variation of πηνίκη]; hence to deceive by disguise or false appearances, *to impose upon* a person [*by false pretenses*] *to dupe:* Μὼν ἄξιοἰς φενακισας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι αζημιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηριαν ἐχοντος; *Aristoph., Plut.*, 271. Αἰσχρόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φενακίζειν ἑαυτούς. *Dem., Philipp.*, i., 12.

φηλοῦν (σφάλλειν), to mislead, *deceive:* Εἶτ', ὑνειράτων δόκην, τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας. *Æschyl., Agam.*, 503.

φρεναπατᾶν, prop., to impose upon the understanding; hence *to impose upon, to deceive*, in the N. T.: Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ. *Galat.*, vi., 3.

ψεύδειν and ψεύδεσθαι, *to deceive by falsehoods, lies:* Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα. *Il.*, vi., 163. Ἐὰν οὖν, ἔφη, ἐπιλίπῃ αὐτὸν ἡ δαπάνη, ἢ καὶ ἐκὼν ψεύσηται, πῶς σοι ἔξει τὰ τῆς στρατιᾶς; *Xen., Cyr.*, i., 6, 9. The active ψεύδειν is very rare: Ἀλλὰ πιστεύω τοι τῷ πείρᾳ τῷ ἡμετέρᾳ, καὶ τῷ ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὐνοίᾳ . . . μὴ ψεύσειν με ταύτας τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας. *Xen., Cyr.*, i., 5, 13.

81.

ἀπήνη, ης (ἡ), a *vehicle* with four wheels, wagon, to which horses or mules were harnessed, and which carried baggage, heavy goods, etc., in Homer: Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην, τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων. *Il.*, xxiv., 324. In Pindar ἀπήνη is specially *the team*, and by ext., the car drawn by mules, and used at the games: Ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα. *Pind., Ol.*, v., 6; and, by ext., *pair, couple*; fig., *marriage-tie:* Ὃ δὲ πρέσβυς ὀμματοστερὴς, ἀπήνας ὁμοπτέρου πόθον ἀμφιδάκρυτον ἀεὶ κατέχων. *Eur., Phœn.*, 340.

ἅμαξα, ης (ἡ), vehicle or wagon drawn by *oxen*. This observation of Thomas Magister is contradicted by Eustathius; and, in fact, little difference is made in the Iliad between these two kinds of carriages, both having four wheels, and used for carrying heavy loads; they were drawn indifferently, either by oxen or by mules: Οἱ δ' ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν. *Il.*, xxiv., 782. But in the Odyssey ἅμαξα is sometimes found with the epithet ἡμιονείη, *drawn by mules;* which would seem to prove that it was more commonly drawn by oxen. Afterward ἅμαξα was used, in ordinary language, for *transport wagon:* generally, vehicle drawn by oxen: Καὶ ἁμάξας δὲ σίτου προέπεμπε. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 14.

ἄντυξ, υγος (ἡ), fr. ἀνέχω, plur. ἄντυγες, two semicircles, forming the *arm*, or *rail* of the two sides of the Homeric chariot: Δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι. *Il.*, v., 728. By synecdoche, it is used for the whole *chariot* in poets posterior to Homer: Ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐγνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον. *Soph., Aj.*, 1049.

ἅρμα, ατος (τό), *war-chariot*, always drawn by horses, and mounted with warriors ready for the fight; or by those who contended for the prize in the public games: Τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας. *Pind., Isthm.*, i., 18. [Common in prose. *Thuc., Xen., Plato*, etc.]

ἁρμάμαξα, ης (ἡ), *wagon* or *carriage for traveling*, chiefly in use among the Persians: Ἀναβάντες ἐπὶ τὰς ἁρμαμάξας σὺν ταῖς γυναιξίν, ἀπήλαυνον. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 22.

δίφρος, ου (ὁ), for διφόρος, fr. δύο, φέρειν, carrying two persons; in the Iliad, the *board* of the *war-chariot* (ἅρμα) on which two persons stood, a driver (ἡνίοχος) and the warrior on his right (παραβάτης), who had only to fight: Υἷας Πριάμοιο . . . δύω λάβε εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἑόντας. *Il.*, v., 159. Hence by a synecdoche in constant use, the *chariot* itself: Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους. *Il.*, xi., 748. In the Odyssey, *carriage for traveling:* Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι. *Od.*, iii., 324.

ζεῦγος, εος (τό), prop., *yoke;* hence, by ext., two or more beasts of any kind *under harness together; yoke* of oxen, where more than two, *team* of oxen, of horses; hence, by a natural synecdoche, the *carriage* itself: Πότερον ἐπιστάμενον ἡνιοχεῖν ἐπὶ ζεῦγος λαβεῖν κρεῖττον ἢ μὴ ἐπιστάμενον. *Xen., Mem.*, i., 1, 9. That it

may be applied to *four* horses is plain from the context in the following passage of Plato: Πολύ γε μᾶλλον ἢ εἴ τις ὑμῶν ἵππῳ, ἢ ξυνωρίδι, ἢ ζεύγει νενίκηκεν Ὀλυμπιάσιν. *Plat., Apol.*, 36, d.

ἵπποι (οἱ), and oftener feminine (αἱ), *mares*, which the ancients considered the fittest for driving, and for war. This word is sometimes synonymous with ἅρμα in the Iliad, and by synecdoche is used, 1, for the carriage and horses together (Ξάνθου πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν. *Il.*, xxi., 16); 2, for the *carriage* alone: Αὐτὰρ ὅγ' ἥρως, ὧν ἵππων ἐπιβάς, ἕλαβ' ἡνία. *Il.*, v., 328.

ὄχος, εος (τό), scarcely found but in the plural, *war-chariot*: Ἐξ ὀχέων ἄλτο χαμᾶζε. *Il.*, iv., 419. The form ὄχος, ου (ὁ), is also found in an Homeric hymn, and in the Tragic writers. [Also *Hdt.*, 8, 124.] Æschylus uses it in speaking of the wagons of the Scythian nomade hordes: Οἳ πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις. *Æschyl., Prom.*, 710.

ὄχημα, ατος (τό), fr. ὀχέω, in general every thing which serves to transport, to carry from one place to another, *conveyance, carriage, vehiculum*: Τῶν γε ἱππέων πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματος ἐσμέν. *Xen., An.*, iii., 2, 19.

ῥέδα or **ῥέδη**, ης (ἡ), synon. of ἀπήνη, *carriage* with four wheels, *rheda* in the N. T.: Καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν. *Apoc.*, xviii., 13.

σατίνη, ης (ἡ), fr. σάττειν, *carriage* in the Homeric hymns: Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξεν ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ. *Hymn. in Vener.*, 13.

συνωρίς, ίδος (ἡ), fr. συναίρειν, *a pair of horses harnessed together, biga*; hence *chariot drawn by two horses*: Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτει, ᾧ ἦν Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστή, ᾗ προστεθεῖσα ξυνωρὶς ἐνίκα Εὐαγόρου Ἠλείου. *Xen., Hellen.*, i., 2, 1.

τέθριππον, ου (τό), neuter of the adjective τέθριππος, *having four horses*, sometimes used substantively, with ellipse of ζεῦγος or ἅρμα, *team* or *chariot of four horses*: Καὶ νίκας Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ τεθρίπποις τε καὶ κέλησι. *Plat., Lys.*, 205, c. [So *Xen.*, e. g., *An.*, iv., 3, 21.]

τετραορία, ας (ἡ), *four-horse chariot*: Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου γεγωνητέον ὑπί. *Pind., Olymp.*, 2, 8.

82.

ἀποικία, ας (ἡ), fr. ἄποικος, *the leaving the natural home* for some other, *emigration*; the term applied to the ancient Greek *colonies*: Ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον ὡς οὐχ ἱκανῆς τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν. *Thucyd.*, i., 2.

κληρουχία, ας (ἡ), *division by lot, portion* obtained *by lot*, allotment, distribution of lands made to those who were sent to the colonies; hence, by ext., *the colonies* themselves, the *colonists*, whom the republics of Greece settled in countries they wished to retain possession of, or with a view to repeople the towns which they had destroyed. It was thus that the Athenians, having made themselves masters of Melos after a long siege, 416 B.C., put to the sword all who were capable of bearing arms; an act which no political consideration can possibly justify, although Isocrates has endeavored to place it in a different light: Ὑπὲρ ὧν προσήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας ἡμῖν ὀνειδίζειν, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημουμένας τῶν πόλεων φυλακῆς ἕνεκα τῶν χωρίων, ἀλλ' οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν. *Isocr., Paneg.*, 31.

83.

ἄποικος (ὁ, ἡ), prop., *emigrant*, the name given to the ancient Greek *colonists*: Ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμπροθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Ἀμπρακιώταις, ἀποίκοις οὖσι. *Thucyd.*, ii., 80.

μέτοικος (ὁ, ἡ), *domiciled foreigner, resident alien*, one who, having taken up his abode in a particular city, [is allowed to settle and trade there, but] has [not] been admitted to the rights of citizenship in it. At Athens, they paid a tax (μετοίκιον) of 10 drachmæ per annum, and were subject to certain duties, such as carrying the sacred vessels (σκάφη) in solemn processions, whence they were called σκαφηφόροι; their wives were obliged on the same occasions to carry vessels filled with water, whence they were also called ὑδριαφόροι, and their daughters (σκιαδηφόροι) parasols for the Athenian ladies. It appears from a passage in Demosthenes, that, at least at a certain period, the μέτοικοι were obliged to pay to the state a sixth of their property: Δοῦλον ἔφη καὶ ἐκ δούλων εἶναι καὶ προσήκειν αὐτῷ τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων. *Dem. in Androt.*, 612, 4.

ἔποικος (ὁ, ἡ), prop., one sent in addition to, or in the place of the native inhabitants of a place, *colonist* sent to a city to replace the inhabitants that have been driven from it, and to repeople it, such colonists as the Athenians sent to Ægina and Potidæa: Καὶ ὕστερον ἐποίκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν εἰς Ποτίδαιαν, καὶ κατῴκισαν. *Thucyd.*, ii., 70. It is also used of foreigners invited to reside in any city, and admitted to the same rights with the other citizens, in order to increase the population: Ἀπολλωνιᾶται, οἱ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ἐποίκους ἐπαγαγόμενοι ἐστασίασαν. *Aristot., Polit.*, v., 3.

κληροῦχος ου (ὁ), prop., *who draws* or *gains a portion by lot*; a colonist to whom lands were given for cultivation in conquered countries. Demosthenes uses this word of the colonists whom the Athenians had sent into the Chersonesus under Diopithes, B.C. 341. These colonists, driven out by the Cardians and supported by Philip, were the occasion of new attempts on his part. It is the subject of the speech of Demosthenes on the affairs of the Chersonesus: Πρὶν Διοπείθην ἐκπλεῦσαι καὶ τοὺς κληρούχους οὓς νῦν αἰτιῶνται πεποιηκέναι τὸν πόλεμον. *Dem. de Reb. in Cherson.*, 91, 15.

84.

ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ), acc. to Ammonius and Hesychius, is applied to a son *driven* from his home for bad conduct.

ἐκποίητος (ὁ, ἡ), son *emancipated* or *given away* by his father to another person, who adopts him (εἰσποίητος): Ἐκποίητος εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἱπποληχίδου. *Is.*, 65, 41. Fig.: Ἐὰν ἐκ φαύλου γένηται χρηστός, ὥσπερ εὐεκτικὸς ἐκ νοσώδους, ἀφεῖται τῆς τοῦ γένους ποινῆς, οἷον ἐκποίητος τῆς κακίας γενόμενος. *Plut. de Sera Num. Vindict.*, 21.

ἀπόκληρος (ὁ, ἡ), a *disinherited* son, but found only in the Pandects and Institutes of the emperor Theophilus: Ἔστω μου ὁ δεῖνα κληρονόμος, οἱ δὲ λοιποὶ ἔστωσαν ἀπόκληροι. *Instit.* ii., *Tit.* 13.

85.

ἀπολείπειν, prop., to abandon, hence, in legal phrase, *to separate herself* from a husband; to be *divorced*, used of the woman only: Καὶ πρὸς τούτοις τὴν μὲν γυναῖκ' οὐκ ἀπολελοιπυῖαν. *Dem. ad Onetor.*, i., 865, 6.

ἀποπέμπειν, *to send* or *put away* his wife, speaking of the husband, *to divorce*: Κατὰ τὸν νόμον ὃς κελεύει ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. *Dem. in Neær.*, 1362. In the same passage Demosthenes uses ἐκβάλλειν to express the same act on the part of the husband, but with the associated notion of violence and outrage: Ὀργισθεὶς δ' ἐπὶ τούτοις ἅπασι καὶ ὑβρίσθαι ἡγούμενος καὶ ἐξηπατῆσθαι, ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ, κύουσαν, καὶ τὴν προῖκα οὐκ ἀποδίδωσιν. *Dem. in Neær.*, 1362.

86.

ἀπονίψασθαι, *to wash the hands* after eating;

κατὰ χειρὸς ὕδωρ, or **κατὰ χειρός**, or **κατὰ χειρῶν** alone, *water for the hands*, i. e., *to wash the hands*, was one of the phrases used only before eating; a custom which, according to the remark of Athenæus, was peculiar to the ancient Athenians: Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρός, καὶ τοῦ ἀπονίψασθαι. Παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς, τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου, λέγεσθαι κατὰ χειρός· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἀπονίψασθαι. Ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλακέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. *Athen.*, ix., 18. Which, in fact, is confirmed by the following passage from Aristophanes: Ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν. *Aristoph., Vesp.*, 1216.

87.

ἄπορος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and πόρος, prop., *without passage, without outlet, whence one can not pass out:* [hence *impassable*, etc.] Ὄρη ἄπορα τοῖς πολεμίοις παρέχειν. *Xen., An.*, ii., 5, 3. Ποταμὸς παντάπασιν ἄπορος διὰ τὸ βάθος. *Xen., An.*, iv., 1, 2. Fig., Ἐν ἀπόροις εἶναι (*to be in a strait;* in circumstances of great difficulty). *Xen., An.*, vii., 6, 11. Speaking of persons, *being at a loss, not knowing which way to turn, not knowing what to do* [*omni consilio atque ope destitutus.* Cf. 353]: Πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες, etc. *Thuc.*, ii., 59.

ἀμήχανος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and μηχανή, prop., *without means, without device or expedient;* and by ext., *embarrassed, perplexed, uneasy, in despair*, in speaking of persons: Ὦμοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος. *Od.*, xix., 363. It is oftener, however, used passively, in speaking of things, *that which means can not be found to effect, difficult* or *impossible* to do or say: Ἀμήχανον ὅσον χρόνον (*an inconceivable length of time:* i. e., one *can not say* how long). *Plat. Phæd.*, 80, c. [Also of *persons* in the sense of *difficult to deal with; unmanageable.*]

ἀδύνατος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and δύναμαι, speaking of persons: *one who has not the power* to do a thing, *who can not, is not able, powerless:* Ἀδύνατοί εἰσιν ἐπιμελεῖς ἔσεσθαι. *Xen., Œcon.*, 12, 12 [also *absolutely* = *disabled*], *infirm.* [Thus the ἀδύνατοι are opposed to the δυνατοί or δυνάμενοι, *the able-bodied.* Cf. *Lys.*, 24, 12.] More often passively, in speaking of things; *what can not be done, impossible:* Τῆς γεωργικῆς τὰ πλεῖστά ἐστιν ἀνθρώπῳ ἀδύνατα προνοῆσαι. *Xen., Œcon.*, 5, 18.

88.

ἀπρεπής (ὁ, ἡ), fr. ἀ and πρέπω, *unbecoming, improper:* Ἐπίχαρμον δὲ τὸν κωμῳδοποιόν, ὅτι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ παρούσης εἶπέ τι τῶν ἀπρεπῶν, ἐζημίωσε. *Plut., Apophth.*

ἀνάρμοστος (ὁ, ἡ), and rarely **ἀναρμόδιος** (ὁ, ἡ), fr. ἀ and ἁρμόζω, prop., *that which does not fit, which does not square, disproportioned:* Ἧττον τῷ βάρει πιέζουσιν οἱ ἁρμόττοντες [θώρακες] τῶν ἀναρμόστων, τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχοντες. *Xen., Memor.*, iii., 10, 13. Fig., *of an unsociable character, disagreeable, difficult to deal with:* Τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος. *Aristoph., Nub.*, 900. [See Note.]

ἄκοσμος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and κόσμος, prop., *without order;* fig., *disorderly, lawless, disgraceful:* Οὐδενὸς ἀπειχοντο τῶν ἀκοσμοτάτων καὶ βιαιοτάτων. *Plut., Crass.*, 15.

ἄτοπος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and τόπος, fig. *out of place, absurd, strange:* Ἄτοπα λέγεις καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ. *Xen., Memor.*, ii., 3, 15. [Hence, *so strange* as to be *unnatural:* ἄτοπον πνεῦμα. *Th.*, 2, 49.]

ἄκαιρος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and καιρός, *unseasonable, mal-à-propos, useless, empty:* Οἱ δὲ μὴ θέλοντες διὰ τὸ ἐπίπονον διδάσκεσθαι ἀλλὰ ἐν ἡδοναῖς ἀκαίροις διάγειν, φύσει οὗτοι κάκιστοι. *Xen., Cyn.*, 12, 15. [Of persons = *importunate, troublesome.*]

ἀεικής (ὁ, ἡ), fr. ἀ and εἰκώς, *unbecoming, disgraceful, shameful:* Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον. *Od.*, xxii., 412.

ἀεικέλιος (ὁ, ἡ), = ἀεικής, when spoken of things; sometimes in speaking of persons, *ugly, vile, contemptible:* Πρόσθεν μὲν γάρ δή μοι ἀεικέλιος δόαρ' εἶναι, νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε. *Od.*, vi., 242.

ἀσχήμων (ὁ, ἡ), fr. ἀ and σχῆμα, *without form, shapeless, deformed;* more commonly fig., *shameful, unseemly; unbecoming, indecent:* Ὅταν γὰρ ἀσχήμον μὲν μηδέν, μηδὲ δυσχερὲς ἐν ταῖς γνώμαις τῶν παρόντων καταλείπηται. *Xen., Apol.*, 7.

ἄλογος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and λόγος, prop., *without reason, irrational:* Ἡ δὲ φιλοτιμία οὔτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐμφύεται, οὔτ' ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. *Xen., Hier.*, 7. Fig., *unreasonable, absurd:* Νομίζων ἄλογον εἶναι τοὺς ἐξ ἱερῶν κλέπτοντας ἱεροσύλους καλεῖν. *Xen., Ages.*, 11, 1.

89.

ἄργυρος, ου (ὁ), fr. **ἀργός**, *silver*, the metal: Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε καὶ χρυσὸν τιμήεντα καὶ ἄργυρον. *Il.*, xviii., 474.

ἀργύριον, ου (τό), 1, sometimes *silver*, as metal: Ἐκεῖνο μέντοι οἶδα ὅτι καὶ χρυσίον ὅταν πολὺ παραφανῇ, αὐτὸ μὲν ἀτιμότερον γίγνεται, τὸ δὲ ἀργύριον τιμιώτερον ποιεῖ. *Xen. de Vectig.*, 4, 10. 2, More frequently *silver* coined, made into *money, money, pecunia:* Ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἠχθοντο ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορειαν. *Xen., Anab.*, vii., 1, 7.

κέρμα, ατος (τό) [ἴν. κείρειν], *piece* of money. [small] coin: Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων. *Aristoph., Plut.*, 379. Ἔπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα. *Dem. in Mid.*, 549, 27.

νόμισμα, ατος (τό), fr. νομίζω, silver or gold coined, *numisma, money:* Ἀγορὰ δὴ ἡμῖν καὶ νόμισμα ξύμβλον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται ἐκ τούτου. *Plat., Polit.*, ii., 371, b. Hence, *gold* or *silver piece*, or *coin:* Νομίσματά τε αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε. *Herodian.*, ii., 15, 9. Aristotle gives this etymology of the word: Οἷον δ' ὑπάλλαγμα τῆς χρείας τὸ νόμισμα γέγονε κατὰ συνθήκην, καὶ διὰ τοῦτο τοὔνομα ἔχει νόμισμα, ὅτι οὐ φύσει, ἀλλὰ νόμῳ ἐστί. *Aristot., Eth.*, v., 5.

νόμος, ου (ὁ). According to Photius and Suidas, the Dorians used *νόμος* for *νόμισμα*, piece of money. An instance may be found in the Tables of Heraclea (1, 75), and it was from *νόμος* that the Latins derived their *nummus*, or, according to the more ancient orthography, *numus.*

χρήματα, άτων (τά), prop., *things of use, goods, riches, sums of money*, sometimes *money:* Οἱ δὲ καὶ δώροις καὶ χρήμασιν ἀναπειθόμενοι· πολλὰ γὰρ καὶ ταῦτα ἦν αὐτῷ. *Xen., Cyr.*, i., 5, 3.

90.

ἀρέσκειν (ἄρω), prop., to *arrange*, to *adjust*, to *make agree;* hence, *to appease*, in Homer: Ἀψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. *Il.*, ix., 120. After Homer's time, in constant use, especially in prose, and construed in a neuter sense with nominative of the thing, *to be* or *seem suitable, appropriate*, etc., *to satisfy, to please:* Εἰ μέν ἡρισκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἦγον. *Dem., Philipp.*, i., 1.

ἀνδάνειν (ἄδην), *to satisfy, to be agreeable, to please:* Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἡνδανε θυμῷ. *Il.*, i., 24. Πολλοί μ' ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε. *Theocr.*, xxvii., 22. [Also in *Hdt.*]

δοκεῖν. This verb was often used, principally in the aorist and perfect passive, as the usual formula in ancient decrees, declaring that *it had seemed good* to the legislative body to pass such and such a decree: Ἔδοξε τοῖς Πυλαγόραις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων. *Dem. de Coron.*, 51.

εὐαρεστεῖν (εὐάρεστος [εὖ, ἀρέσκω]), a verb of modern formation, *to be agreeable, to be approved, to please:* Θορύβου δὲ ἐπὶ τῇ γνωμῇ γενομένου διὰ τὸ μὴ πᾶσι τοῖς μέρεσιν αὐτῆς εὐαρεστεῖν ἀμφοτέρους. *Dion. Hal., A. R.*, xi., 60. Μέχρι τούτου τοῖς ἐπιεικεστάτοις τῶν πολιτῶν εὐηρέστει τὰ γινόμενα. *Diod. Sic.*, xiv., 4.

91.

ἀρετή, ῆς (ἡ), fr. ἄρω, or, according to others, from Ἄρης, in Homer, physical excellence of every kind: Ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων. *Il.*, xx., 411. Ἢ ἰσχὺν ἢ ἄλλην τινὰ ἀρετὴν τοῦ σώματος. *Plat., Gorg.*, 499, d. Hence, fig., *valor in war, courage:* Ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν. *Il.*, xiii., 277. Πάντες ἴσασιν οἱ παρ' ἐκείνῳ ξένοι ὅτι ἡ πολεμικὴ αὐτοῖς ἀρετὴ ἐντιμότατόν τε βίον καὶ ἀφθονώτατον παρέχεται. *Xen., Hellen.*, vi., 1, 4. [Cf. 92.]

ἀλκή, ῆς (ἡ), indicates more especially *defensive strength*, hence strength, valor that defends, protects, *valor:* Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς. *Il.*, iv., 234. Οὔκ ἐστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. *Il.* iii., 45. Personified in the Iliad. Ἔν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή. *Il.*, v., 740. This poet. word has been sometimes used

by prose writers. Thus Xenophon uses it fig.: Οἶδα γὰρ πάντας τοὺς ἐκεῖ ἀνθρώπους, πλὴν ἑνός· μᾶλλον δουλείαν ἢ ἀλκὴν μελετηκότας. *Xen., Hellen.*, vi., 1, 4. [See example from *Th.* under εὐψυχία.]

ἀνδραγαθία, ας (ἡ), fr. ἀνήρ and ἀγαθός, the quality of a brave man, *bravery:* Πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο. *Xen., Anab.*, v., 2, 11.

ἀνδρεία, ας (ἡ), formed from ἀνήρ, on the same principle as *virtus* in Latin from *vir;* but conveying with it more of the meaning of *fortitudo, courage in war.* According to the definition of Plato: Θάρσος πολεμικὸν· ἐγκράτεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερὰ καὶ δεινά· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως (*boldness subordinated to prudence* [or, *in attendance on prudence*]). Opp. to δειλία, cowardice, in Xenophon: Ἀεὶ διελέγετο σκοπῶν . . . . τί ἀνδρεία, τί δειλία. *Xen., Memor.*, i., 1, 16. [Cf. 92.]

ἀνδρεῖον, ου (τό), neuter of ἀνδρεῖος, which, with many of these neuter adjectives, Thucydides employs substantively in an abstract sense, in a manner peculiarly his own: Καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες, τὸ ἀνδρεῖον μετερχόνται. *Thuc.*, ii., 38.

λῆμα, ατος (τό), prop., *will* [fr. ΛΑΩ, λῶ, *volo*]; character, in a gen. sense, which can be determined only by the context; e. g., in the following passage of Herodotus, the earliest author in whom the word occurs: Ὑπὸ λήματός τε (= *intrepidity of will*) καὶ ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης. *Herodot.*, vii., 99. [Here it is in a *good* sense, = *resolution, spirit, intrepidity.* In a *bad* sense it is *insolence*, etc. The word is poetic (in Soph. always in a *bad* sense) except in Ionic prose, and late writers; e. g., Lucian.]

ἀριστεία, ας (ἡ), *bravery:* Εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν περὶ κρίνειν ἔμελλε κάρτος ἀριστείας τινί. *Soph., Ajax.*, 443. It expresses rather the action itself, the *deed of bravery*, in the following passage of Plutarch: Καὶ καλῶς εἶχεν εἰ καὶ διὰ μηδὲν ἄλλο, τῇ γοῦν ἀλώσει καὶ φθορᾷ τῆς πόλεως ἐπειπεῖν τὸ ἀνδραγάθημα τοῦτο καὶ τὴν ἀριστείαν. *Plut. de Herodot. Mal.*, 24.

εὐψυχία, ας (ἡ), literally, the good quality or disposition of the soul: Τὰ δὲ μαθήματά που διττά, ὥς γ' εἰπεῖν, χρήσασθαι ξυμβαίνοι ἄν, τὰ μὲν ὅσα περὶ τὸ σῶμα γυμναστικῆς, τὰ δ' εὐψυχίας χάριν μουσικῆς. *Plat., Legg.*, vii., 795, d. Hence, stout-heartedness, *spirit, courage:* Ἄνευ δὲ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. Φόβος γὰρ μνημην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν ὠφελεῖ. *Thucyd.*, ii., 87.

εὔψῡχον, ου (τό), neuter adjective, used for εὐψυχία by Thucydides [see ἀνδρεῖον, above]: Πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ. *Thuc.*, ii., 38.

θῡμός, οῦ (ὁ), the heart, the seat of the passions, in Homer; hence, fig., *heart* for courage, as in French [English], *spirit:* Πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. *Il.*, xv., 280; *the heart of all them fell into their feet*, i. e., as the Scholiast explains it, they had no strength left but for flight, and no hope of safety but in flight. [So in Att.: ῥώμῃ καὶ θυμῷ. *Xen., Cyr.*, 4, 2, 21.]

ηνορέα, ας (ἡ), fr. ἀνήρ, Epic from ἀνδρία, but more ancient, *manly vigor:* Ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν. *Il.*, xi., 9.

ἀγηνορίη, ης (ἡ), fr. ἀγήνωρ, more particularly, *excess of courage*, audacity: Τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα. *Il.*, xii., 45.

θάρσος, εος (τό), prop., *the fervor* or *ardor* of courage; hence, *glowing courage, boldness:* Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη δῶκε μένος καὶ θάρσος. *Il.*, v., 2. [Cf. 252 and note.]

μενος, εος (τό), although of eastern origin, this is one of the words, the origin of which the Greeks, ever jealously refusing to admit any claim of superiority, would fain find in their own language; they derive it from μένειν; a derivation not to be lost sight of, and according to which the primary sense of the word is that of *strength, valor*, according to the Greeks: Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων. *Il.*, xxii., 459. According to the Venetian Scholia, μένος refers to the body, and θάρσος to the soul; μένος is the strength which renders a person capable of enduring toil and danger; θάρσος, the boldness which leads him to dare and undertake; it is in the union of these two qualities, that the courage of the warrior consists. [Of prose writers, Xen. uses this word (ὑπὸ προθυμίας καὶ μένους, *Cyr.*, 3, 3, 61: μένος καὶ θάρσος, *Hell.*, 7, 1, 10), and Arist., Eth., 3, 8; Pl. Tim., 70: τὸ τοῦ θυμοῦ μένος = *vis.*]

ῥηξηνορίη, ης (ἡ), fr. ῥηξήνωρ, epithet of Achilles, one who breaks or overthrows the line of warriors, *impetuous force:* Ἣ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη καὶ ῥηξηνορίην. *Od.*, xiv., 27.

τόλμα, ης (ἡ), fr. τλῆναι, is prop. that quality of the soul which makes man endure, *disposition to dare to do, resolution, hardihood, boldness.* in a good sense: τόλμα [considered as *an excess* of daring; *over-boldness*] is opp. to δειλία, timidity, and ἀνδρεία is the mean between these two dispositions: Οὔτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἱκανήν, οὔτε τόλμαν δυναμένην ὄχλῳ χρήσασθαι (*that could manage a multitude*). *Isocr., Ep. ad Philipp.*, 34. Οἱ πολέμιοι τὴν τόλμαν ἰδόντες ἡμῶν, μᾶλλον φοβηθήσονται. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 18.

εὐτολμία, ας (ἡ), fr. εὔτολμος, *noble daring:* Οὗτοι θράσος τόδ' ἐστιν, οὐδ' εὐτολμία. *Eurip., Med.*, 469. [In Pol. and Plut.; and of *horses* in Xenoph.]

92.

ἀρετή, ῆς (ἡ), fig., and in a philosophical sense of wide extent, the *quality* of *moral excellence, virtue*, thus defined by Aristotle: Ἔστιν ἄρα ἡ ἀρετὴ ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένῃ λόγῳ, καὶ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειε, μεσότης δὲ δύο κακῶν. Τῆς μὲν καθ' ὑπερβολήν, τῆς δὲ κατ' ἔλλειψιν. *Arist., Eth., Nicom.*, ii., 6. Ἔφη δὲ καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν ἀρετὴν σοφίαν εἶναι· τά τε γὰρ δίκαια καὶ πάντα ὅσα ἀρετῇ πράττεται καλά τε καὶ ἀγαθὰ εἶναι. *Xen., Memor.*, iii., 9, 5.

ἀνδρεία, ας (ἡ), fr. ἀνήρ, formed by the same analogy as the Latin *virtus*, and sometimes coming near to its fig. meaning [Cf. 91], in a philosophical sense. moral *strength*, moral *courage*, in Plato: Τὴν ἀνδρείαν τί θῶμεν; πότερον ἁπλῶς οὕτως εἶναι πρὸς φόβους καὶ λύπας διαμάχην μόνον, ἢ καὶ πρὸς πόθους τε καὶ ἡδονάς; *Legg.*, i., 633, d.

ἀνδραγαθία, ας (ἡ), *quality, virtue of the good and brave man* [*manly virtue*]: Καλὸν ἄν μοι δοκεῖ ἡ Ἀγησιλάου ἀρετὴ παράδειγμα γενέσθαι τοῖς ἀνδραγαθίαν ἀσκεῖν βουλομένοις. *Xen., Agesil.*, 10, 2.

καλοκαγαθία, ας (ἡ), union of the good and the beautiful, moral *perfection, virtue*, opp. to κακία in a general sense: Πλούτου δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν. *Isocr. ad Demon.*, 6.

ἀγαθόν, οῦ (τό), neuter adj. used substantively in an abstract sense, *the good*, with the associated notion of the *useful, the profitable:* Ἀεὶ μὲν οὖν ἐπεμέλετο ὁ Κῦρος ὑπότε συσκηνοῖεν, ὅπως εὐχαριστότατοί τε ἅμα λόγοι ἐμβληθήσονται, καὶ παρορμῶντες εἰς ταγαθόν. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 1.

καλόν, οῦ (τό), neuter adj. used in an abstract sense as the above, *the beautiful, the good, the honorable, virtue:* Ὅστις γε μὴν φανερός ἐστι τοῦ μὲν πλεονεκτεῖν ἀεὶ ἐπιμελόμενος, τοῦ δὲ καλοῦ καὶ τῶν φίλων μηδὲν ἐντρεπόμενος. *Xen., Hellen.*, ii., 3, 17.

τὰ καλά, *fine qualities, virtues:* Ὁ πατὴρ μὲν ἐσίγα τὰ σὰ καλά, ἡ ὀλίγα τῶν καλῶν ἔλεγεν, ὑποπτεύων διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς τὴν παρὰ τῆς τύχης ἐπήρειαν (*being afraid of a reverse of fortune on account of the greatness of your virtue*). *Himer., Orat.*, 23, 6.

χρηστότης, ητος (ἡ), fr. χρηστός, *quality of the good man*, carrying with it the accessory notion of *usefulness; goodness:* Τῷ δὲ Ῥωμαίῳ τὴν δικαιοσύνης καὶ χρηστότητος ἀποδιδόντες οὐ φαύλως διαιτᾶν δόξομεν. *Plut.* [Plato defines it ἥθους ἁπλαστία μετ' εὐλογιστίας, 412, e.]

93.

ἄριστον, ου (τό), in the Iliad and the Odyssey, it is the *morning meal, breakfast:* Φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον. *Il.*, xxiv., 124. Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ. *Od.*, xvi., 2. Since Homer's time the word is

only found in Thucydides and Xenophon, who most frequently use it in the general sense of *meal, repast;* thus it must be understood in the following passage, or at least of the first meal of the day, rather than of dinner: Ἀθρόαι δὲ γενόμεναι αἱ νῆες ἅπασαι ἐν Παρίῳ ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀνηγάγοντο καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ περὶ ἀρίστου ὥραν ἦκον εἰς Προκόννησον. *Xen., Hellen.*, i., 1, 13. It is only later, and from the time of Athenæus, that it is found in the sense of *dinner*. (See Δόρπον.)

ἀκράτισμα, ατος (τό), morning meal, *breakfast*, from the time of Aristotle: Τῶν δὲ φαττῶν ἡ μὲν θήλεια ἀπὸ δείλης ἀρξαμένη τήν τε νύκτα ὅλην ἐπωάζει, καὶ ἕως ἀκρατίσματος ὥρας. *Aristot., H. Anim.*, vi., 8. The form ἀκρατισμός is more modern, and found only in Athenæus: Λέγει δὲ τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. *Athen.*, i., 9.

δεῖπνον, ου (τό), *dinner* in Homer, the *meal* in the middle of the day, before proceeding to the business of the day; whence it received its name, being formed, according to the Scholiast (*on Il.*, β'., 381), from μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν:[1] Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. *Il.*, ii., 381. According to the Etym. Magn., the Comic writers were the first to use δεῖπνον for the evening meal, *supper* [cœna], which is confirmed by the following passage from Aristophanes, where the hour of this meal is fixed: Σοὶ δὲ μελήσει, ὅταν ᾖ δεκάπυυν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον. *Aristoph., Eccles.*, 652. Τὸ μὲν γὰρ δεῖπνον φασὶ κοῖνα (= cœna) διὰ τὴν κοινωνίαν καλεῖσθαι. *Plut., Quæst. Conv.*, 726, c.

δειπνηστος, ου (ὁ), a form found for the first time in the Odyssey, the evening meal, *supper:* Ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν. *Od.*, xvii., 170. Eustathius (1814, 39), according to the futile distinction which the grammarians have attempted to introduce in noting by a different accent the different meanings of the same word, pretends that δειπνηστός means *the supper*, and δείπνηστος, *the hour of supper:* Φαλαίνῃ ἐναλίγκια τὴν περὶ λύχνους ἀκρόνυχος δειπνηστὸς ἀπήλασε παιφάσσουσαν. *Nicandr., Ther.*, 760.

δειπνοσύνη, ης (ἡ), given as synon. of δεῖπνον, but is rather *the art of supping, the talent of supping* [?], in a poet quoted by Athenæus: Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς, νήστης, ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων (*well versed in the art of supping out;* or, *at other men's tables*). *Athen.*, iv., 5.

δόρπον, ου (τό), the *evening meal*, from τοῦ δόρατος παύεσθαι, *to cease from the labors of the spear*, because it was taken as refreshment after the labors of war: Ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι, τεύξεσθαι μέγα δόρπον. *Il.*, xix., 208. The Scholiast on Homer, who gives these etymologies, more ingenious than true, and to which others equally improbable might be added from the grammarians, adds, that in his time ἄριστον, *dinner*, was the name of the morning meal, and δεῖπνον, *supper*, that of the evening meal. This is confirmed by Athenæus, who thus enumerates the order of meals in the heroic age: Καὶ ἄριστον μέν ἐστι τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον· δεῖπνον δὲ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον· δόρπον δὲ τὸ ἑσπερινόν. *Athen.*, i., 10.

δορπηστός, οῦ (ὁ), an Ionic lengthening of δόρπον, is found for the first time in Hippocrates, where it signifies, according to the commentators, *supper*, or the hour of supper. But at a certain period, if we may believe Athenæus, this word must have had the sense of *dinner*, or the *hour of dinner:* Τὸ δ' ἄριστον δορπηστὸν ἔλεγον. *Athen.*, i., 10. In this passage Athenæus quotes the testimony of the grammarian Philemon, the author of several collections of Attic words, which makes it probable that the word had been adopted by the Attics in the meaning afterward given to ἄριστον. Thus it must be understood in the two following passages of Xenophon and Aristophanes: Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀπιέναι· καὶ ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δορπηστὸν ἐπὶ τὰς σκηνάς. *Xen., Anab.*, i., 10. 17. Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας. *Aristoph., Vesp.*, 103.

ἐπιδορπίς, ίδος (ἡ), name of *supper* among the ancient Greeks, according to Athenæus: Ἔλεγον τὸ δεῖπνον ἐπιδορπίδα. *Athen.*, i., 10.

δειλινόν, οῦ (τό), meal between dinner and supper, a sort of *afternoon collation*, of which mention is made as early as the Odyssey: Σὺ δ' ἔρχεο δειλιήσας. *Od.* xvii., 599. Ὃ καλοῦσί τινες δειλινόν, ὅ ἐστι μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου καὶ δείπνου. *Athen.*, i., 9.

διανηστισμός, οῦ (ὁ), was at an ancient period, and perhaps especially among the Athenians, the name of *breakfast:* Τὸν μὲν οὖν ἀκρατισμὸν διανηστισμὸν ἔλεγον. *Athen.*, i., 10.

ἐσπέοισμα, ατος (τό), *evening meal, evening collation, merenda:* Τροφαῖς ἐχοῶντο οἱ παλαιοὶ ἀκρατίσμασι, ἀρίστῳ, ἐσπερίσμασι, δείπνῳ. *Athen.*, i., 10.

94.

ἀρκεῖν, fr. ἄρω, prop., to form a compacted substance sufficiently strong to resist; thus Homer uses it in speaking of the cuirass or buckler, that is sufficiently strong to resist darts, arrows, etc.: Πυκινὸς δὲ οἱ ἥρκεσε θώρηξ τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα. *Il.*, xv., 529. Hence the more modern meaning of *to be sufficient, to be enough* or a *match for*, strong enough, etc., both in the Tragic and prose writers: Κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ. *Soph., Aj.*, 1102. Πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν. *Plat., Polit.*, ii., 369, d.

ἀλέξειν, fr. ἀλέγω or fr. ἀλκή, prop., *to keep off* or *at a distance, to ward off:* Φράζεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. *Il.*, ix., 251. Xenophon has employed this Homeric verb prop. and fig. [in *Mid.*]: Ἀλλ' ἐὰν ποιῆτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολεμίους ἀλεξόμεθα.[1] *Xen., Anab.*, vii., 7, 3. [But cf. Buttm., Lexil., p. 548, who says: "It is well known that *strength*, ἀλκή, and to *assist*, is the ground-idea." It is used *absol.* Il., ζ., 109.]

ἀμύνειν, prop., *to defend* by keeping off, *to ward off, protect:* Νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ. *Il.*, x., 670. Also in prose: Εἴ σε πείθοιμι ἐγὼ τοὺς πολεμίους ἀμύνειν. *Plat., Phæd.*, 260, b.

ἀπελαύνειν, prop., to repel with violence, *to drive out* of a place, to put to flight, principally applied to enemies: Ἔπειτα δὲ ἔλεξε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι ἥκοι οὔτε ἀπελάσαι ἐπιθυμῶν ἐκείνους, οὔτε πολεμεῖν δέομενος, ἀλλ' εἰρήνην βουλόμενος ποιῆσαι Ἀρμενίοις καὶ Χαλδαίοις. *Xen., Cyr.*, iii., 2, 7. Fig., *to exclude:* Τούτων δ' οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν. *Xen., Cyr.*, i., 2, 15.

ἀποσοβεῖν, prop., to shake agitate *to shake* any thing in order *to drive away* flies or other insects: Αὔξειν δεῖ τὰς τρίχας τὰς μὲν ἐν τῇ οὐρᾷ, ὅπως ἐπὶ πλεῖστον ἐξικνούμενος ἀποσοβῆται ὁ ἵππος τὰ λυποῦντα. *Xen., Hippiatr.*, 5, 6. Hence, applied to enemies: Οὓς δὲ μὴ δύναιντο λαμβάνειν ἀποσοβοῦντες ἂν ἐμποδὼν γίγνοιντο τοῦ μὴ ὁρᾶν αὐτοὺς τὸ ὅλον στράτευμά σου. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 17.

ἀπωθεῖν, *to repulse* an enemy, in Homer: Ἀλλὰ μέν' ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα. *Il.*, viii., 96. To try to put away, to *remove* or *push back* without violence: Ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα. *Il.*, xxiv., 508. Fig.: Προσήκει τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. *Dem. de Fals. Legat.*, 408, 22.

εἴργειν, *to prevent approaching;* hence, to *keep off*, to drive away: Ὅτε μήτηρ παιδὸς ἐέργει μυῖαν ὅθ' ἡδεῖ λέξεται ὕπνῳ. *Il.*, iv., 130.

ἐρύκειν, prop. and fig., *to stop*, to keep off, *to hold back*, so as to prevent from approaching or entering: Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια. *Il.*, xi., 352. The word occurs once in Xenophon: Οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμάζειν ἡγοῦμαι ἐρύκειν ἀπ' ἐμαυτοῦ τὰ κακά. *Xen., Anab.*, iii., 1, 25.

ἐρύεσθαι, prop., *to draw to one's self*, found in Homer as synon. with the preceding word: Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν. *Il.*, ii., 859.

χραισμεῖν (χράω), prop., *to be of use, to serve:* Τότε δ' οὔτι

[1] [The remark given under δόρπον will hold good of this derivation also.]

[1] [The fut. ἀλεξομαι is not given even in the third edition of Liddell and Scott.]

δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν. *Il.*, i., 588. In the Iliad it is found sometimes with an accusative, like the verbs ἀλέξειν and ἀμύνειν, with which it has been improperly considered synonymous: Ὣς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὀλεθρον Τρώων. *Il.*, xi., 120. [See Buttm., Lexil., p. 541.]

95.

ἀρνεῖσθαι, fr. *αἴρειν*, according to Etym. Magn., from raising the hand to send away or repel, *to refuse:* Ἦ ῥά νυ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω, ἠέ κεν ἀρνήσαιο; *Il.*, xiv., 212. Later, *to deny:* Ὡς δ' οὐκ ἐκεῖνος ἐγεώργει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνατ' ἀρνηθῆναι διὰ τὴν περιφάνειαν, ἀλλὰ προσωμολόγησεν. *Dem. ad Orest.*, 871, 15.

ἀναίνεσθαι (*αἰνεῖν*), *not to approve, not to consent:* opp. to ἐπαινέω; hence, *to refuse, to reject:* Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι. *Il.*, xviii., 450. Ἐγίγνωσκεν ὁ Κῦρος δεῖν τοὺς ὑπηρέτας τοῦτο ἀσκεῖν, ὡς μηδὲν ἀναίνοιντο ἔργον. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 23.

ἀπαγορεύειν, *to forbid:* Ἔνδοθεν γὰρ ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι. *Xen., Cyr.*, i., 4, 13.

ἀνανεύειν, to turn away the head in disdain or refusal, *to signify "no,"* by turning away the head, answers to the *renuere* of the Latins, and is opposed to κατανεύειν: Ὣς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη. *Il.*, vi., 311. Hence, *not to grant* [whether a *request* or a *proposition*]: Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν. *Il.*, xvi., 250. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο ἀνένευον, etc. *Xen., Cyr.*, i., 6, 12.

ἀπονεύειν, whence the Latin *abnuere*, seems to have been used in the same sense; but there is no instance of it in this signification.

ἀποφάναι, *to say "no,"* to answer in the negative: Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω. *Il.*, vii., 362. Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἀπέφησα, ἐπήρου με αὖ πάλιν, etc. *Xen., Cyr.*, i., 6, 13.

ἀπειπεῖν, a defective verb, used only in the second Aor., *to say no, to refuse:* Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχες καὶ κατάνευσον ἢ ἀπόειπ'. *Il.*, i., 515. [Also, *to forbid.*]

οὐ φάναι, in dialogues, to answer in the negative, *to say no*, or *it is not, there is not:* Καὶ ἐγὼ εἶπον· Οὐδὲν ἄρα ἐστὶν τῶν τῆς ἀρετῆς μορίων ἄλλο οἷον ἐπιστήμη οὐδ' οἷον δικαιοσύνη οὐδ' οἷον ἀνδρεία οὐδ' οἷον σωφροσύνη οὐδ' οἷον ὁσιότης; Οὐκ ἔφη. *Plat., Protag.*, 330, b.

οὐ φάσκειν, is stronger than the preceding; *to speak positively in the negative, to maintain that it is not* so and so: Αὐτὴ ἑαυτὴν ἐρωτῶσα καὶ ἀποκρινομένη καὶ φάσκουσα καὶ οὐ φάσκουσα. *Plat., Theæt.*, 190, a.

96.

ἁρπάζειν, fr. *ἅρπη* [no], prop., *ravish* as a bird of prey, and carnivorous animals generally: ["he doth ravish the poor." *Ps.*] Ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις, ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγών. *Il.*, xxii., 308. Hence—1, to carry off by force, or *seize* with violence [*to snatch away*]: Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων ἑστήκει πρόσθε. *Il.*, xii., 445. 2, *to ravage, plunder, pillage:* Καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένας, ἥρπαζον καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο. *Thucyd.*, i., 5.

ἄγειν καὶ φέρειν, literally, to drive away and carry off, that is to say, *to pillage, plunder*, to ravage an enemy's country: Εἰπὼν τῷ Φάρακι ὡς ὅτι οἰκοίη μὴ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζος ἐρήμην οὖσαν κατατεθέοντες φέρωσι καὶ ἄγωσι τὴν χώραν. *Xen., Hellen.*, iii., 2, 14. This periphrasis is generally construed with the names of towns or countries; it is found, however, with persons (and that with reference to a *naval* expedition) in the following passage of Demosthenes: Ἄγων καὶ φέρων τοὺς πλέοντας τὴν θάλατταν. *Dem., Philipp.*, i., 10 [so elsewhere, e. g., ἔφερε καὶ ἦγε αὐτούς, *Anab.*, ii., 1, 4; where observe that the *order* is *reversed:* also *things;* e. g., χρήματα, *Anab.*, v., 5, 13]. The Latins have imitated the phrase, e. g., Virgil: *Alii rapiunt incensa feruntque Pergama.* Æneid., ii., 374.

ἀφαιρεῖν, *to take away, to take off:* Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. *Il.*, i., 161. Ὅσαι τῷ στρατῷ ἔπονто σκευοφόροι, κάμηλοι, ταύτας πάσας ἁλίσας καὶ ἀπελὼν τὰ ἄχθια, ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους. *Herodot.*, i., 80.

ἀπαυρίσκειν, synon. with the above, used only in the Aorists: Ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα. *Il.*, vi., 17.

αἴνυσθαι, rare and defective, *to take:* Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. *Il.*, xi., 580.

κεραΐζειν, fr. *κέρας*, an Ionic verb used properly of the attack of a horned animal; Homer, however, uses it in speaking of the lion; hence, fig., *to pillage, ravage* [*Ep.* and *Trag.*, and in *Hdt.*, *Æl.*, etc.]: Πάτροκλ' ἢ που ἔφησθα πόλιν κεραϊς μενεαίνων. *Il.*, xvii., 830. Μετὰ δὲ ἐπιστραφεὶς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραίζοντας. *Herodot.*, i., 88.

κλέπτειν, prop., to hide (one's self), to do evil in secret, in which it differs from *ἁρπάζειν*, with which it is often joined: Ὅσα τις ἂν ἕτερος ἄλλον πημήνῃ κλέπτων ἢ βιαζόμενος. *Plat., Legg.*, xi., 933, e. Hence, *to carry off furtively, to steal* cunningly, with dexterity. Οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἁρπάσαι βία. *Soph., Phil.*, 644.

λαφῡραγωγεῖν, prop., *to carry off the spoils, the booty:* Καὶ τὰ μὲν Γαλατῶν, ὅταν ὑποχείριοι γένωνται, λαφυραγωγήσεσθαι. *Plut., Galb.*, 5.

λεηλατεῖν, prop., to drive the prey, i. e., the cattle plundered, before one; because the first inhabitants of Greece, as all nomad people, began by plundering one another's flocks and herds; hence, *to make booty, to pillage:* Λεηλατήσει χρόνον· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι. *Soph., Aj.*, 343. It is also found in the prose writers: Ἐβουλεύσατο οὖν κράτιστον εἶναι λεηλατῆσαι ἐκ τῆς Μηδικῆς. *Xen., Cyrop.*, i., 4, 17. [With *acc.*, πεδίον, πόλιν, etc. *Hdt.*, and in a *decree*, *Dem.*, 208, 8, χώραν.]

λῃΐζεσθαι (λῃΐς), *to make prey of, to take as booty:* Δμωαὶ δ' ἄς Ἀχιλεὺς λῃΐσσατο Πάτροκλός τε. *Il.*, xviii., 28. Ἐλῃΐζοντο δὲ καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους. *Thucyd.*, i., 5.

λῃστεύειν, fr. *λῃστής*, to rob, plunder on the highway, synon. with λῃΐζεσθαι, but more modern: Σκίρωνα δὲ ἀνεῖλε λῃστεύοντα τοὺς παριόντας. *Plut., Thes.*, 10.

συλᾶν, of the same family as *σύρειν*, *to draw off* or *away* with violence: Καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα (*stripped off*). *Il.*, vi., 28. In prose, *to pillage:* Καὶ οἱ πολέμιοι μόνῳ ἐκείνῳ ὧν ἐκράτησαν ἐν Τροίᾳ ἔδυσαν μὴ συληθῆναι. *Xen., Cyn.*, 1, 15.

ἱεροσυλεῖν, a compound of the preceding, specially, *to carry off any thing sacred* or *consecrated, to commit a sacrilegious robbery:* Καὶ γὰρ τοῦτο φανερὸν ἐγένετο καὶ ὅτι ἱεροσυλήσαντες τὰ ὅπλα ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα τῇ Ἀθηνᾷ. *Dem. in Eubul.*, 1318, 27.

97. [Cf. 60.]

ἄρτος, ου (ὁ), *bread* of wheat, first found in the Odyssey: Ἄρτον τ' οὖλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο καὶ κρέας. *Od.*, xvii., 343. Φέρονται δὲ οἰκοθεν σῖτον μὲν ἄρτον, ὄψον δὲ κάρδαμον. *Xen., Cyr.*, i., 2, 8.

ἄζῡμος [ζύμη, *leaven*]. ον (ὁ), with ellipse of *ἄρτος*, *unleavened bread* in the Sept. and N. T.: Ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς. *Gen.* 19. 3. The plural form is also found τὰ ἄζυμα, signifying sometimes, by ext., *the feast* itself of *unleavened bread* among the Jews: Ἦν δὲ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. *Marc.*, 14, 1.

ζυμίτης, ου (ὁ), with ἄρτος in Xenophon, *leavened bread*, made with leaven: Καὶ ἄρτοι ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. *Xen., Anab.*, vii., 3, 21.

ἄκολος, ου (ἡ or ὁ), *morsel* or *crumb of bread*, in the Odyssey: Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας. *Od.*, xvii., 221. Imitated by Callimachus: Ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός. *Callim. in Cerer.*, 116.

ἄλφιτον, ου (τό), barley, in the plural *ἄλφιτα*, *barley-meal*, of which bread was made; hence, by ext., fig., *bread*, for food generally: Πολλοὶ δ' ἔσονται χάτερον νῶν ξύμμαχοι, ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα. *Aristoph., Plut.*, 219.

ἀκτή, ῆς (ἡ), *coarse barley-meal*, the barley-grain bruised (see p. xxv.), not the bread itself, or a piece of bread, as Eustathius says. It is in its most simple meaning that it must be understood in the Iliad; it is only later that the poets used the word in the meaning of *bread*: Τριτάταν δέ νιν κλύω τάνδε κατ' ἀμβροσίου στόματος ἀμέραν Δάματρος ἀκτὰς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν. *Eurip., Hippol.*, 137. [Cf. 60.]

σεμιδαλίτης, ου (ὁ), fr. *σεμίδαλις*, *bread made of the finest wheat flour* or *meal*: Τοὺς σεμιδαλίτας πρὸς ἰσχύν φησι μᾶλλον πεφυκέναι. *Athen.*, iii., 115, d. [Cf. *σεμίδαλις*, 60.]

σῖτος, ου (ὁ), corn, wheat; hence, by ext., the *bread* made of it: Ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῷ σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν. *Od.*, xii., 19. Ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ. *Xen., Cyr.*, i., 2, 11.

χονδρίτης, ου (ὁ) (*χόνδρος*), bread made of the prepared grain or *groats* called *alica* [groats of spelt]: Γίνεται μὲν ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. *Athen.*, iii., 109, c. [Cf. 60.]

98.

ἀρχαῖος, αία, αῖον (*ἀρχή*), prop., *that which was at the origin, which is and was from the beginning*; hence, *ancient*, by ext., *old, superannuated, out of fashion*: Ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. *Dem. in Androt.*, 597.

παλαιός, αιά (*πάλαι*), *of former time, ancient, old* [not in *years*, but with ref. to existence at a *former* time], speaking both of *persons and things*: Ἥ ῥα νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός. *Il.*, vi., 215. Κατὰ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. *Lys. in Andoc.*, v., 253. In the above passage Taylor has unnecessarily substituted *πάτριον* for *παλαιόν*.

γεραιός, αιά, αιόν (*γέρων*), *of* or *belonging to the old, old* [in years]: Ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς Νέστωρ. *Il.*, xiv., 39. Ἀείσετέ μου δέμας γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι. *Eur., Hec.*, 59.

διπολιώδης (ὁ, ἡ), prop., *as old as the* Διπόλεια, one of the most ancient Athenian festivals; they were kept on the 14th day of Σκιροφοριών, in honor of (Zeus) Jupiter Πολιεύς, or protector of the city, whence their name: Ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. *Aristoph., Nub.*, 984.

πρέσβυς, υος and *εως* (ὁ), fr. *πρέπω*, according to some, or from *προβαίνω*, according to Ammonius, which is most probable [no], *superior, eminent*, or *advanced in age; respectable* from his rank, or more often from his age; *aged, old*. Homer only uses it in the feminine *πρέσβα*, as an honorary epithet of goddesses and some mortals, and in the comparative and superlative in speaking of age: Ἥρη πρέσβα θεά. *Il.*, v., 721. Γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς, πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι. *Il.*, xi., 786. The positive is only found in the Tragic writers: Ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. *Æsch., Ag.*, 177. It is found only in the comparative and superlative form in prose writers: Αἰσθόμενος δέ ποτε τὸν πρεσβύτατον υἱὸν ἑαυτοῦ πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα· Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ παῖ, οἵσθά τινας ἀνθρώπους ἀχαρίστους καλουμένους; *Xen., Mem.*, ii., 2, 1.

κρόνιος, ία, and *κρονικός, ή* (Κρόνος), *of* or *belonging to Saturn, of* or *in the age of Saturn, as old as Saturn* [mostly in a mocking sarcastic sense = old-fashioned, obsolete; stupid or childish from age: ἔτι τούτων κρονικώτερα (ποιεῖ καὶ λέγει). *Pl., Lys.*, 205, c.]: Ὦ μῶρε σύ, καὶ κρονίων ὄζων. *Aristoph., Nub.*, 397. Ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντε τὰς φρένας ἀμφω. *Aristoph., Plut.*, 581.

ὠγύγιος, ία, ιον, fr. Ὠγύγης, Ogyges, one of the first kings of Greece; *of* or *belonging to Ogyges, of the time of Ogyges*; the Greeks thus described whatever was of great antiquity: Ἐκ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν πᾶν κράτος ὠγύγιον. *Soph., Phil.*, 141. Δρυὸς ὠγυγίης. *Phocyl.*

ἔνος, η, fr. *ἔνος*, a year, *of the past year*; hence, *past, completed*: Αἱ ἔνοι ἀρχαί. *Dem.*, 775, 25. This word of rare occurrence was, however, familiarly used in the phrase *ἔνη καὶ νέα*, *Dem.*, 1229, 7, where *σελήνη* must be understood, *the old and new moon*, = *the last day of the month*.

99.

ἄρχειν, prop., to commence; hence, *to be the first, to command, to have authority*; it is used of all kinds of command, or simply of a post, or office of authority, and generally of a power exercised with a view to the public benefit and welfare [e. g., of filling a *magistracy* or *public office*]: Ἄρχειν ἱκανοί, καὶ ὠφέλιμοι τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις καὶ ἑαυτοῖς. *Xen., Memor.*, iv., 2, 11.

κρατεῖν, *to be* the *stronger*; hence, *to be the master, to have got the mastery, to master*, to command, conveys the notion of a power acquired or retained by force: Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει. *Il.*, i., 288. Fig. in Plato: Εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. *Plat., Symp.*, 196, c.

100.

ἀρχή, ῆς (ἡ), [*beginning*, hence, *origin, originating*] *principle*: Ἑκούσια δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν συναλλαγμάτων τούτων ἑκούσιος. *Aristot., Ethic., Nicom.*, v., 5.

αἰτία, ας (ἡ), *cause*: Ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὖτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία. *Plat., Polit.*, vii., 517, c.

101.

ἀρχή, ῆς (ἡ), *authority*, in general: Οὕτω δὴ ᾧμην ἔγωγε νῦν δὴ ἀναγκαῖον εἶναι ἡμῖν ὁμολογεῖν πᾶσαν ἀρχήν, καθ' ὅσον ἀρχή, μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκείνῳ τῷ ἀρχομένῳ τε καὶ θεραπευομένῳ, ἵν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ. *Plat., Pol.*, i., 345, d.

αἰσυμνητεία, ας (ἡ), one of the four kinds of royal dignity established in primitive times, and which, according to Aristotle, were elective: Τρίτη δ' ἦν αἰσυμνητείαν προσαγορεύουσιν (αὕτη δ' ἐστὶν αἱρετὴ τυραννίς). *Aristot., Polit.*, iii., 14, 14.

βασιλεία, ας (ἡ), 1, *regal power, the dignity of king*: Καὶ τόν τε Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε. *Thuc.*, ii., 95. 2, Sometimes *kingdom*: Ὅτι μὲν δὴ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἡ Κύρου βασιλεία ἐγένετο αὐτὴ ἑαυτῇ μαρτυρεῖ. *Xen., Cyr.*, viii., 8, 1. 3, In more modern authors, *reign*: Λέγεται δέ τι καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς Ταρκυνίου βασιλείας πάνυ θαυμαστὸν εὐτύχημα τῇ Ῥωμαίων ὑπάρξαι πόλει. *Dion. Halic., A. R.*, iv., 62.

δεσποτεία, ας (ἡ), prop., power of the master over the slave, *dominion, despotic* or *absolute power*, such as that of the King of Persia: Τὴν βασιλέως τοῦ μεγάλου δεσποτείαν. *Isocr., Archid.*

δημοκρατία, ας (ἡ), DEMOCRACY: Καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας ἥκειν δημοκρατία κέκληται. *Thuc.*, ii., 37.

διοίκησις, εως (ἡ), administration, internal or domestic; in a more special meaning, political *administration*: Βούλει οὖν διέλθωμεν τοῦ τὰ τοιαῦτα ἀντιλέγοντος ἀκολουθῆσαι ἡμῖν, ἐάν πως ἡμεῖς ἐκείνῳ ἐνδειξώμεθα ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐπιτήδευμα ἴδιον γυναικὶ πρὸς διοίκησιν πόλεως; *Plat., Pol.*, v., 455, b.

δυναστεία, ας (ἡ), ruling power, which has had its origin in force, or which results from the position or force of circumstances, *arbitrary power* or *authority*, in Thucydides: Ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτω δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. *Thuc.*, ii., 62. In a more general sense, *power, ruling power*: Πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν, ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; *Soph., Œd. R.*, 593.

ἡγεμονία, ας (ἡ), is specially used of the *precedency* in dignity or *supremacy*, which certain cities of Greece [e. g., Sparta and Athens] exercised over all the rest at certain periods [for which the term *Hegemony* is beginning to be naturalized]: Ἔστι δὲ τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον πρὸς ἡγεμονίαν· πρὸς γὰρ τὸ πρῶτον ἰσχυρὸν γενόμενον ἥδιστα πάντες συλλέγονται. *Xen., Hellen.*,

vii., 1, 4. In recent historians, *power*, kingdom : Παραλαβὼν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἡγεμονίας ὁ Τύλλιος. *Dion. Halic., A. R.*, iv., 8.

κυβέρνησις, εως (ἡ), prop., the action of steering a vessel ; whence, fig., *administration, government*, in Pindar : Ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται πατρῳαὶ κεδναὶ πολίων γυβερνάσιες. *Pind., Pyth.*, 10, 112.

μοναρχία, ας (ἡ), authority of one alone, MONARCHY, of which Aristotle recognizes two kinds : Μοναρχία δ' ἐστὶ κατὰ τοὔνομα, ἐν ᾗ εἷς ἁπάντων κύριός ἐστιν· τούτων δὲ ἡ μὲν κατὰ τάξιν τινὰ βασιλεία, ἡ δ' ἀόριστος τυραννίς. *Aristot., Rhetor.*, i., 8.

ὀλιγαρχία, ας (ἡ), authority or government of a small number of persons, OLIGARCHY : Ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα, οὔτε κατὰ δημοκρατίαν. *Thuc.*, iii., 62.

πολιτεία, ας (ἡ), *constitution of a state, form of government* : Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους. *Thuc.*, ii., 37.

πολυκοιρανίη, ης (ἡ), *authority of several chiefs*, in war only : Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω. *Il.*, ii., 204.

πρωτεῖον, ου (τό), *first rank, primacy* : Πῶς γάρ ἐστιν ἴσον . . . . τὴν πόλιν . . . . ἣ προειστήκει τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τέως καὶ τὸ πρωτεῖον εἶχε. *Dem., Phil.*, iv., 151, 8.

τυραννίς, ίδος (ἡ), *sovereignty* usurped over a free city. This word, whence comes our TYRANNY, had at first among the Greeks the meaning of sovereign power, of *royalty* : Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος ; *Aristoph., Av.*, 1605. Later, Socrates, according to Xenophon, thus defined it : Τὴν μὲν γὰρ ἑκόντων τε τῶν ἀνθρώπων καὶ κατὰ νόμους τῶν πόλεων ἀρχὴν βασιλείαν ἡγεῖτο· τὴν δὲ ἀκόντων τε καὶ μὴ κατὰ νόμους ἀλλ' ὅπως ὁ ἄρχων βούλοιτο, τυραννίδα. *Xen., Mem.*, iv., 6, 12. Ἡ τυραννὶς ἐστι μοναρχία πρὸς τὸ συμφέρον τὸ τοῦ μοναρχοῦντος. *Aristot., Polit.*, iii., 7, 5. We see from these two definitions, that in the time of Xenophon the word had been subject to modification, and a change had passed over its meaning, which was afterward irrevocably attached to it by Aristotle ; we may even presume, that in almost all Greece, composed of free states, and cherishing the love of liberty even to fanaticism, the odious feelings we connect with the word were early attached to it ; and the use made of it by Aristophanes in the fig. sense may tend to prove this : Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής ; *Aristoph., Vesp.*, 417.

ταγεία, ας (ἡ), government or power of the *ταγός*, a title which the Thessalians gave to their chief, according to Xenophon : Κατεσκευάσατο τὴν ταγείαν τυραννίδι ὁμοίαν. *Xen., Hellen.*, vi., 4, 34.

102.

ἀρχή, ῆς (ἡ), *office, magistracy* : Ἐγὼ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἠρξα ἐν τῇ πόλει, ἐβούλευσα δέ. *Plat., Apol.*, 32, b.

λειτουργία, ας (ἡ), *public* and onerous *charges*, to which the richest citizens in the Grecian cities were subjected ; these charges were, e. g., that of *chorēgus*, which obliged them to furnish and entertain at their expense the chorus that was to compete in the feasts of Bacchus [Dionȳsus] ; that of *trierarch*, which obliged them in time of war to furnish a galley and support the crew, the state furnishing nothing but the hull and rigging. At Athens, those upon whom these burdens fell were chosen by lot from among the citizens whose property was rated at three talents : Καὶ τούτων ἐγὼ οὐδεμίαν πρόφασιν ποιησάμενος, οὔτε ὅτι τριηραρχῶ καὶ οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὐδὲ οἱ νόμοι ἐῶσιν. *Dem. in Polyclet.*, 1209, 2. LITURGY, form or office of Divine *worship*, in the Septuagint and N. T. : Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε. *Hebr.*, ix., 21.

τέλος, εος (τό), *function* of a post of honor, or public office, i. e., the duty or duties proper to it : Λογιζόμενος δ' ὁ Παυσανίας καὶ ἄλλοι οἱ ἐν τέλει Λακεδαιμονίων ὡς . . . . *Xen., Hellen.*, iii., 5, 16. Hence it is that the phrase *οἱ ἐν τέλει* may be rendered by, *those who are in office, the authorities, the magistrates*. Hence again, the use of the plural *τὰ τέλη*, which, according to the Scholiast on Thucydides, signified, among the Lacedæmonians, *the principal men, the magistrates* : Καὶ τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὑπέσχοντο αὐτοῖς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν. *Thuc.*, i., 58.

103.

ἄσκησις, εως (ἡ), *exercise*, is used as a general term for all *exercises*, although Ammonius and other grammarians would restrict the use of it to the art of oratory, and the dramatic art ; thus Xenophon uses it in speaking of such bodily exercises as are applicable to war : Ἐγνωκότες οὖν καὶ αὐτοὶ ταῦτα εὐθὺς ἐκ παίδων πρὸς τὸν κατὰ γῆν πόλεμον τὴν ἄσκησιν ποιοῦνται. *Xen., Hellen.*, vii., 1, 8. And fig. : Καὶ ἐπιμελητέον ὅπως μὴ ἀνήσουσι τὴν τῆς ἀρετῆς ἄσκησιν. *Xen., Cyr.*, vii., 5, 70.

ἄσκημα, ατος (τό), the end, the particular art, etc., to attain which is *the object of the exercise* : Ἀλλ' αὐτοὺς δεῖ τούτοις τοῖς ἀσκήμασι πλεονεκτεῖν. *Xen., Cyr.*, vii., 5, 26.

γυμνασία, ας (ἡ), *the action of exercising*, principally in gymnastic exercises ; hence, exercise : Τὰς δὲ οἷόν τινας μείζους γυμνασίας μὴ ἔλαττον ἢ κατὰ μῆνα ἕκαστον ποιεῖσθαι προστάξει. *Plat., Legg.*, viii., 830, d. Fig., applied to the art of logic, in Aristotle : Τὴν δὲ γυμνασίαν ἀποδοτέον τῶν μὲν ἐπακτικῶν πρὸς νέον. *Aristot., Topic.*, 8, 5.

γυμνάσιον, ου (τό), *gymnastic exercise* only ; in this sense good writers only use it in the plural : Ἄσκει τῶν περὶ τὸ σῶμα γυμνασίων μὴ τὰ πρὸς τὴν ῥώμην ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ὑγίειαν συμφέροντα. *Isocr. ad Demon.*, 14. It is found however in the singular in Plutarch : Σωκράτει γυμνάσιον ἦν οὐκ ἀηδὲς ἡ ὄρχησις. *Plut. de Sanit.*, 124, e. In this number it signifies, ordinarily, in good writers, the place of exercise itself, the GYMNASIUM.

γύμνασμα, ατος (τό), is only found in modern authors, *object of exercise*, end proposed in it ; it is found in Athenæus, and in Lucian applied to bodily exercises, and to exercises in rhetoric in Dionysius of Halicarnassus : Γυμνάσματά τε καὶ ἀσκήματα τῆς ῥητορικῆς. *Dion. Hal., Art. Rh.*, ii., 1.

γυμναστική, ῆς (ἡ), fem. of *γυμναστικός*, used as a subst. with ellipse of *τέχνη*, THE GYMNASTIC (art) : Μετὰ δὴ μουσικὴν γυμναστικῷ θρεπτέοι οἱ νεανίαι. *Plat., Polit.*, iii., 403, c.

μελέτη, ης (ἡ), is used chiefly of exercises that require reflection, and the application of the intellectual faculties, as the *study* of the arts and sciences : Νομίζω μέντοι πᾶσαν φύσιν μαθήσει καὶ μελέτῃ πρὸς ἀνδρείαν αὔξεσθαι. *Xen., Mem.*, iii., 9, 2.

σωμασκία, ας (ἡ), *exercise of the body* only : Καὶ ἐν σωμασκίᾳ τοὺς σωμασκοῦντας. *Xen., Mem.*, iii., 9, 11.

104.

ἀσπίς, ίδος (ἡ), great round *shield*, in use in ancient times. It was ordinarily made of wicker-work (of willows or osiers), covered with ox-hides, and over them with plates of metal. Sometimes it was entirely made of brass or some other metal, as that of Achilles (*Il.*, xviii., 478). It was often large enough to cover the whole man, whence the poet. epithet *ποδηνεκής*, in prose, *ποδηρης*, *reaching down to the feet* : Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην, καλὴν, χαλκείην, ἑξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς ἤλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον. *Il.*, xii., 294.

ἄντυξ, υγος (ἡ), fr. ἀντέχω, prop., *part rising out*, up, or beyond another, a semicircular rod or rods of wood or metal which made the circumference (ἴτυς) of the round shield (ἀσπίς) ; forming a raised edge, in which the word differs from ἴτυς : hence, generally, *rim* or *border of the shield*, in the Iliad and the Tragic writers, where some translators have given the word the too exact signification of shield : Ἄντυξ ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος. *Il.*, vi., 118.

βοῦς, οός (*ἡ*), ox, and by ext., *skin of the ox*, or dressed hide, with which the shields were covered; hence, the shield itself in Homer: Βόας αὐας ὑψόσ' ἀνασχόμενοι. *Il.*, xii., 138.

γέρρον, ου (*τό*), *a wicker-shield*, having the shape of a tall oblong. This shield, which was in use among the Persians, was of different heights, and served equally both for cavalry and infantry. Sometimes it was thick laid with ox-hides: Πέρσαι εἶχον, ἀντὶ ἀσπίδων, γέρρα. *Herod.*, vii., 61.

θυρεός, οῦ (*ὁ*) (*θύρα*), *shield*, so called on account of its shape, which was that of a tall oblong, *pavois* of the Gauls, large shield of the *hastati* among the Romans: Ἔστι δ' ἡ Ῥωμαϊκὴ πανοπλία πρῶτον μὲν θυρεός, οὗ τὸ μὲν πλάτος ἐστὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας πένθ' ἡμιποδίων· τὸ δὲ μῆκος, ποδῶν τεττάρων. *Polyb.*, vi., 23, 2.

ἰτέα, ας (*ἡ*) (*ἰέναι*), prop., *willow*, and in the poets posterior to Homer, *shield* made of willow-wood: Ἕξεις ὅμως ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκότονον ἰτέαν. *Eur.*, *Troad.*, 1193.

ἴτυς, υος (*ἡ*), fr. *ἰτέα*, rod of willow of which the circles or felloes of wheels, and rims of shields were made; *circle* or *rim of the shield*; in Euripides, where it is improperly translated *shield*: Εἰ δ' ὅμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἄτερος μάθοι. *Eur.*, *Phœn.*, 1384.

κύκλος, ου (*ὁ*), *circle*; hence, by ext., in the poets, *orb, disk of a shield*: Ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις, ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην. *Eur.*, *Phœn.*, 1382.

λαισήιον, ου (τό), fr. λάσιος, small shield covered with ox-hides with the hair on: Ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα. *Il.*, v., 453.

ὅπλον, ου (*τό*), prop., *utensil, arm, armor*. Sometimes, among the Attic writers, used as *ἀσπίς*, *the large shield*, which the heavy-armed infantry carried, whence they were called *ὁπλῖται*: Ὅπλα ἐποιοῦντο, οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ οἰσύϊνα. *Xen.*, *Hell.*, ii., 4, 16.

πάρμη, ης (*ἡ*), *shield*, carried by the light-armed troops of the Romans, *parma*: Ἡ δὲ πάρμη καὶ δύναμιν ἔχει τῇ κατασκευῇ, καὶ μέγεθος ἀρκοῦν πρὸς ἀσφάλειαν· περιφερὴς γὰρ οὖσα τῷ σχήματι, τρίπεδον ἔχει τὴν διάμετρον. *Polyb.*, vi., 22, 2.

πέλτη, ης (*ἡ*), fr. *πάλλω*, *pelta, small light shield* without rim, and covered with a single skin. It was in use among the Thracians, and was introduced among the Greeks by Iphicrates, about the year B.C. 400: *Peltam pro parmâ fecit, a quâ postea peltastæ pedites appellantur* (*Corn. Nep.*, *Iph.*, i.). Iphicrates armed with it the troops called on this account *πελτασταί* (*targeteers*), a body ranging between the heavy-armed infantry (*ὁπλῖται*), and the light-armed (*ψιλοί*). The shape of this shield was that of a half-moon, according to Virgil: *Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis* (*Virg.*, *Æn.*, i., 494). Pollux gives it a somewhat different shape: Πέλτη Ἀμαζονικὴ παρεοικυῖα κιττοῦ πετάλῳ. *Poll.*, i., 134.

ῥινός, οῦ (ὁ and ἡ), flayed *skin* of a beast, particularly *dressed ox-hide*, and by ext. in poetry, *shield with coverings of leather*: Σύν ῥ' ἕβαλον ῥινούς, συν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν χαλκεοθωρήκων. *Il.*, iv., 447.

σάκος, εος (τό), according to Damm, fr. σάω, to preserve [more probably fr. *σάττω*], poet. word for *ἀσπίς*, or *large* round *shield* of the heroic ages: Ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπταβόειον ταύρων ζατρεφέων ἐπὶ δ' ὀγδοον ἦλασε χαλκόν. *Il.*, vii., 222. Ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνοισιν. *Theocr.*, *Id.*, xvi., 79.

105.

ἀστικός or *ἀστυκός* (*ὁ, ἡ*) (*ἄστυ*), *of* or *belonging to the city, citizen, one who lives in the city, lives in town*; used only prop., in opp. to *ἀγροῖκος*: Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστυκῶν. *Thuc.*, v., 20. Οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χείλεα θλίβειν. *Theocr.*, *Id.*, xx., 4.

ἀστεῖος (*ὁ, ἡ*), *urbanus*, used only fig., *civil, polished by residence in the city, full of urbanity, witty, agreeable, entertaining*: Πῶς οὐχ οὗτοι ἀστεῖοι ἂν καὶ εὐχάριτες δικαιότερον ὀνομάζοιντο μᾶλλον, ἢ ἀλαζόνες; *Xen.*, *Cyr.*, ii., 2, 12.

ἀστός, ἀστή, one born in the town, a native of it, *citizen, bourgeois*, in opp. to *ξένος*. According to Eustathius this word was used only by the Attics: Ταῦτα καὶ νεωτέρῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ὅτῳ ἂν ἐντυγχάνω ποιήσω, καὶ ξένῳ καὶ ἀστῷ. *Plat.*, *Apol.*, 30, a.

106.

ἀστήρ, έρος (*ὁ*), *star*, one of the heavenly bodies: Ἑωσφόρῳ ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ. *Il.*, vi., 401. Οἱ γὰρ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται, ἀλλ ὅμως ἀδιαίρετοί γε καθ' ἑαυτοὺς εἶναι δοκοῦσιν. *Aristot.*, *Meteor.*, i., 6.

ἄστρον, ου (*τό*), according to the grammarians, the assemblage of several stars forming a *constellation*, as the Bear, Orion, etc., *sidus*, while *ἀστήρ* is a single *star*. The difference which the grammarians have observed between *ἀστήρ* and *ἄστρον* is found only in the use made of the words. In fact, the form *ἄστρον* is more used, in the plural only, in Homer, and the ancient Attic writers: Ἄστρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀνέφηναν ἃ ὑμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμφανίζει. *Xen.*, *Mem.*, iv., 3, 4. Aristotle is the first in whom the difference in meaning is to be remarked. [Ἄστρον, sing., is especially the *Dog-star, Sirius*: e. g., *Xen.*, *Cyn.*, 4, 6, τοῦ ἄστρου ἐπιόντος.]

πλάνης, ητος (*ὁ*), and *πλανήτης, ου* (*ὁ*), prop., wandering, taken substantively with ellipse of *ἀστήρ*, *wandering star*, PLANET: Ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλάνητες. *Plat.*, *Tim.*, 38, c. [*πλανητά*, *Bait.*] Πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ Αἰγύπτιοί φασι, καὶ τῶν πλανητῶν καὶ πρὸς αὐτούς, καὶ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς γίνεσθαι συνόδους. *Aristot.*, *Meteor.*, i., 6.

107.

ἀστρονομία, ας (*ἡ*), ASTRONOMY: Ἐπιστήμη περὶ ἄστρων τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας ἀστρονομία καλεῖται. *Plat.*, *Conv.*, 188, b.

ἀστρολογία, ας (*ἡ*), in Xenophon, where it is first found, this word has been improperly translated by *astronomy*: Ἐκέλευε δὲ καὶ ἀστρολογίας ἐμπείρους γίγνεσθαι καὶ ταύτης μέντοι μέχρι τοῦ νυκτός τε ὥραν καὶ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ δύνασθαι γιγνώσκειν. *Xen.*, *Mem.*, iv., 7. Critics have endeavored to substitute in this passage the reading *ἀστρονομία*, a correction which appears useless, since the word is found also in Aristotle. It would appear then, that there existed as early as the time of Xenophon a sort of application of astronomy to the art of divination, or astrology in fact, although the word itself is not found till a later date in Greek writers, in the precise sense which it holds in modern languages, ASTROLOGY: Ἄλλοι δὲ ἀστρολογίαν ἀψευδέα μέν, ἀνωφελέα δ' εἶναι λέγουσιν. *Lucian. de Astrolog.* [Surely in the passage of Xenophon, *astronomy* is the right translation. No *divination* is spoken of but that of *divining* the hour of the day or night.]

108.

αὖ, adverb of place, prop., *back, backward*, a meaning of which no trace is found even in the Iliad, except in the phrase *αὖ ἐρύειν*, which the best critics write in one word, *αὐερύειν*: Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα. *Il.*, i., 459 [the heads of the victims]. Thus there remains no other use of this adverb but the figurative one; and it answers to *rursus* and the particle *re*, which, both in Latin and English, is affixed to a great number of verbs: 1, in transitions, as *rursus*, in Latin, *on the contrary, on the other hand, but again, but, still*: Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. *Il.*, ii., 493. 2, In narrations and enumerations, *again, once more, then again, after that*: Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο. *Il.*, vi., 184. 3, In dialogues, replies, and repartees [= *in return; in his turn*]; but this use of *αὖ* appears to be more frequent in the Odyssey than in the Iliad: Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα. *Od.*, iv., 496.

αὖτε, compound and poet. synon. of αὖ, and with the same meanings. Hence the Latin *autem*. It is principally used in replies, a use which belongs to it more particularly in the Iliad: Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. *Il.*, i., 206.

αὖθις (or with the Ionians, who rejected aspirated words, *αὖτις*), derived from and synon. with *αὖ*, and preserving besides the primitive sense, backward; hence the notion of return, repetition. It answers to the inseparable particle *re*, in Latin and English, and is used with the verbs of motion. Thus *αὖτις* in Homer, with *εἶναι*, expresses the notion, 1, to *go back*, to retrace one's steps: Τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν. *Il.*, i., 347. 2, To come *again* to a place where one had already been: Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω, ἢ νῦν ὀηθύνοντα, ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα. *Il.*, i., 27. Ὦ ξένοι, ἕλθετ' ἐπήλυδες αὖθις. *Soph., Phil.*, 1190. Hence the significations, very common in prose, of *anew, presently, again*, on another occasion, *by-and-by*: Καὶ ἐάν τε νῦν ἐάντε αὖθις ζητήσητε ταῦτα, οὕτως εὑρήσετε. *Plat., Apol.*, 10. In Plato *αὖ* is sometimes found joined to *αὖθις*, and the grammarians improperly consider the one or the other redundant: Ὅταν . . . . καὶ αὖθις αὖ λέγητε ὅτι γιγνώσκων ὁ ἄνθρωπος τἀγαθὰ πράττειν οὐκ ἐθέλει . . . . *Plat., Prot.*, 355, b.

ἄψ, almost always an adverb of place, prop.; in Homer it is sometimes used fig. in the sense of πάλιν: Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι. *Il.*, xix., 138.

πάλιν, in a contrary manner to the preceding particles, has preserved its *proper* meaning, *back, backward*, which is always the prevalent one; it does indeed indicate also repetition, but exclusively in reference to a single fact, in which it differs from the preceding particles; with the verbs to go, to come, to give, it also answers to the Latin and English particle *re*, expressive of the repetition of the action; hence, fig., *again, anew, rursus, re*: Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον. *Il.*, i., 116. Ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς μητρὸς διὰ τί; *Xen., Cyr.*, i., 3, 13. Καὶ ὅταν αὖ πάλιν ἀπιὼν γένηται, ἔνθα καὶ ἡμῖν δῆλόν ἐστιν ὅτι εἰ προσωτέρω ἄπεισιν ἀποπαγησόμεθα ὑπὸ τοῦ ψύχους, πάλιν αὖ τρέπεσθαι καὶ προσχωρεῖν. *Xen., Mem.*, iv., 3, 8. In this remarkable passage we see the two particles *αὖ* and *πάλιν* used together, a combination of frequent occurrence, and which the grammarians accused of pleonasm, only because they had lost sight of the fundamental and customary significations of these particles. This may be observed of the following passage, in which the three particles are used together by the poet, and may be rendered in French by their equivalents: Αὖθις αὖ πάλιν εἶσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν. *Soph., Phil.*, 94). *je reviens donc encore vers toi, sans armes, sans nourriture.*

109.

αὐτίκα, adverb, according to Buttmann, is formed of *αὐτός* and *ἵκα*, accusative of the old form *ἴξ*, whence the Latins took their *vix, vicis, in the very instant, at the present at the same instant*, sometimes, *at the same time, directly*: Ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα. *Od.*, xiv., 403. Μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν (*not fearing the present danger*). *Thuc.*, i., 124.

παραυτίκα, adverb, compound and synon. of the above; almost always found with the article: Ἐγὼ τὸ παραυτίκα μὲν οὐκ ἐσωφρόνεον. *Herodot.*, vii., 15.

παραχρῆμα, adverb, for *παρὰ τὸ χρῆμα, immediately, instantly, at once*: Οὐ γὰρ ἂν δήπου, εἴγε φρόνιμον δεῖ γενέσθαι τὸν μέλλοντα σώφρονα ἔσεσθαι, παραχρῆμα ἐξ ἄφρονος σώφρων ἄν τις γένοιτο; *Xen., Cyr.*, iii., 1, 10.

αὐτοβοεί (*αὐτός, βοή*), adverb, literally, as quick as cry it, with a shout, *at the first shout*, i. e., without any serious resistance: Ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν. *Thuc.*, ii., 81. Αὐτοβοεὶ ἂν ἕλοιμι τὸ γυμνάσιον. *Luc., Gymn.*, 33. It is found used for *αὐτίκα* in Heliodorus.

εὐθύς and *εὐθέως* (*εὐθύς*), adverb, *directly*, straightway: Ἐπειδὰν ἡττηθῇ, εὐθὺς πέπαυται τῆς ἀφροσύνης. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 10.

αὖθα and ἦφαρ adverbs, formed, according to Damm, the first from the future *ἄψω*, and the second from *ἧφα*, perfect of *ἅπτω, immediately, at once, forthwith*: Ἦφαρ κέ τοι αὐτικα δοῦναι βουλοίμην. *Il.*, xxiii., 593. Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε. *Il.*, ii., 665. [Pape suggests *αἴφνης* for *αἶψα*, and mentions that some refer ἄφαρ to *ἀπο-ἄρα*.]

ἐξαπίνης, adverb, formed from the old adjective *ἄπινος*, the traces of which may yet be found in the adverb *ἐξάπινον* used by Hippocrates, *unexpectedly all at once, suddenly*: Στρεφθεὶς ἐξαπίνης. *Il.*, xvi., 598. Καὶ οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκροΐοντο. *Thuc.*, i., 50.

ἐξαπιναίως, only found in the Attic prose writers: Ἀνήγετο περὶ μέσας νύκτας, ὡς ἐξαπιναίως προσπέσοι. *Xen., Hellen.*, i., 6, 20.

ἐξαίφνης, in Homer and the more modern poets: Πῦρ ὀρμενον ἐξαίφνης. *Il.*, xxi., 14. Also in the prose writers: Νομίζουσί τινες ἄνευ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας αὐτόματοι ἐξαίφνης δυνατὸν ταῦτα ποιεῖν ἔσεσθαι. *Xen., Mem.*, iv., 2, 6.

αἴφνης, ἄφνω, and ἄφνως, simple forms, which according to the more general opinion come by syncope from *ἀφανῶς*, but which may be with greater probability also derived, by interchange of letters, from the old adjective *ἄπινος*. *αἴφνης* is found at the close of the Iphigenia in Aulis of Euripides, a part of the play which the critics agree in assigning to a more modern hand: Θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν. *Eur., Iph. A.*, 1563. Ἐπίσταμαί γε κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπταται. *Eur., Alc.*, 420. Λαίνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δ' ἐμὲ παστῶν νύμφην κἀκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Ἀΐδας. *Anth. ad.*, 710.

αἰφνιδίως, found only in Thucydides: Φθάνει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἕῳ αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι. *Thuc.*, vii., 23.

αἰφνηδόν and *αἰφνηδά*, according to the grammarians, were peculiar to the Alexandrine writers: they are nowhere found in ancient authors.

110.

ἀφρός, οῦ (ὁ), fr. *ἀ* for *ἄνω* and *φέρειν* [Cf. Sanscrit, *abhra*, a cloud, and *ὄμβρος, imber*. *Liddell* and *Scott*], because foam swims on the top, *foam* in general: Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω. *Il.*, v., 599. Περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας γίγνεται. *Il.*, xx., 168.

ἄχνη, ης (ἡ), fr. *ἀ* and *ἔχω* [No. ∞ *χνόος, λάχνη, lanugo. Pape, Liddell* and *Scott*], prop., means a thing without consistence, and is used of every light object that floats and hovers about, as straw or chaff, particles of water, minute drops of moisture dispersed about the air, etc. It is in this last sense, and not of the sea-foam as the commentators explain it, that we must understand the word in the following admirable Homeric picture: Κῦμα θαλάσσης χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην. *Il.*, iv., 426.

χνόος, ου (ὁ), *uncleanly matter*, or such as collects on the surface and is wiped away; Homer uses it in speaking of the sea: Ἐκ κεφαλῆς δ' ἕσμηχεν ἁλὸς χνόον. *Od.*, vi. 226.

111.

ἄφρων, ονος (ὁ, ἡ), fr. *φρήν*, one who is deficient in sense, or good sense, *senseless, imprudent, imprudens, amens*: Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων. *Il.*, xxiv., 157. Opp. to *φρόνιμος* in Plato: Ψυχὴν οὐ τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δὲ ἀδίκον φασιν εἶναι, καὶ τὴν μὲν φρόνιμον, τὴν δὲ ἄφρονα; *Plat., Soph.*, 247, a.

ἀφραδής, (ὁ, ἡ), *one who does not reason*, senseless: Τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε ἀφραδέων. *Od.*, ii., 282.

ἀφράδμων (ὁ, ἡ), more recent form: Νήϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες. *Hymn. in Cerer.*, 257.

ἀεσίφρων (ὁ, ἡ), *one whose head is injured, whose intellects are damaged*: Εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων. *Il.*, xx., 183. [ἀᾶσαι, φρήν. *Butt.*]

ἔκφρων (ὁ, ἡ), *out of his mind, out of his senses, demens*: Οὕτως ἔκφρονας, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ. *Dem. de Legat.*, 426, 23.

παράφρων (ὁ, ἡ), *one whose mind is warped*, or *has gone astray* [from reason or truth: hence *unreasonable, foolish*, etc.]: Εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς. *Soph., Electr.*, 472.

παραφρονῶν, οῦντος (ὁ), *one who is deranged* [*is not himself*; opp. *εὖ φρονῶν*]: Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου. *Aristoph., Plut.*, 2. [Ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα παράφρονας ποιεῖ. *Pl., Legg.*, 649, d.]

ἀβέλτερος (ὁ, ἡ), *silly, helpless*: Καὶ γὰρ ἂν ἀβελτερώτατος εἴη πάντων ἀνθρώπων, εἰ. *Dem., Philipp.*, iii., 14.

ἄβουλος (ὁ, ἡ), *without consideration, inconsiderate, ill-advised, rash, inconsultus*, in the Tragic writers: Ἐπὴν δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκ ἔτ' ἐστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν ἀκεῖται μηδ' ἀκίνητος πέλει. *Soph., Antig.*, 1023. [Also in *prose*: ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντων. *Th.*, i., 120.]

ἀλόγιστος (ὁ, ἡ), one who does not reason, *unreasoning, unreasonable, void of reason* [hence *heedless, rash*, etc.]: Τίς οὕτως ἀλόγιστος ἢ τίς οὕτως ἄθλιός ἐστιν ὅστις ἑκὼν ἂν μίαν δραχμὴν ἐθελήσειεν ἀναλῶσαι; *Dem. in Midiam*, 536, 7.

ἄνους (ὁ, ἡ), fr. νοῦς, prop., *without intelligence*: Νηπύτι' ὡς ἄνουν κραδίην ἔχες. *Il.*, xxi., 441.

ἀναίσθητος (ὁ, ἡ), *deprived of sense, senseless*: Ἀλλά, πρὸς θεῶν οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος. *Dem. de Cor.*, 36.

ἀνοήμων (ὁ, ἡ), fr. ἀνοέω, synon. of ἄνους, in the Odyssey: Τηλέμαχ' οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων. *Od.*, ii., 270.

ἀνόητος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and νοέω, passively, *incomprehensible*: Ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα. *Hom., Hymn. Merc.*, 80. [So *Plat., Phæd.*, 80, b. opp. νοητός.] Actively in Plato: Ἡ ἐν ἀνδράσιν οὕτως ἀνοήτοις, ὥσπερ οἱ παῖδες. *Plat., Gorg.*, 464, d. [Not only in Plato; usually of *persons* (especially children); *unreflecting, thoughtless, foolish*: also opp. προνοητικός, *Xen., Mem.*, i., 3, 9; and to σώφρων, σωφρονῶν, *Dem.*, 1383. 12. Of *things*: δόξαι, ἐλπίδες, *senseless, irrational, Pl.*; ἀνόητον, *dementiæ est, Th.*, vi., 11.]

ἀσύνετος (ὁ, ἡ) one who does not comprehend, *void of understanding*: Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγώ. *Eur., Phœn.*, 1612. [Common with Thuc. in the old Att. form, ἀξύνετος.]

ἀσυνήμων (ὁ, ἡ), synon. of the above: Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον. *Æsch., Agam.*, 1068.

ἠλίθιος (ὁ, ἡ), *foolish* [as subst., *a fool*], *vanus*: Ἠλίθιος δὲ καὶ εἴ τις οἴεται διὰ τὸν πλοῦτον μηδὲν ἐπιστάμενος δόξειν τι ἀγαθὸς εἶναι. *Xen., Mem.*, iv., 1, 5. [Cf. ἠλός in φρένας ἠλέ, *Il.*, xv., 128: ∞ ἀλάομαι, etc.]

μωρός, ρά (μάω, ?), one who is carried away or blinded by his desires; hence, *mad*, fig.; *foolish*: Λέγων ὅτι μωρὸς μὲν εἴη εἴ τις οἴεται μὴ μαθὼν τά τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερὰ τῶν πραγμάτων διαγνώσεσθαι. *Xen., Mem.*, iv., 1, 5.

νήπιος (ὁ, ἡ), fr. νή and εἰπεῖν, *one who does not speak*, epithet of παῖς to designate the age of infancy, *infans*: Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὖτως. *Il.*, vi., 400. This epithet is constantly found in Homer, who frequently uses it in an exclamatory way (by *epiphonema*), in the slighting or pitying sense which we attach to the word *child*, in common talk, as expressive of weak, thoughtless, childish conduct: Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος . . . . νήπιος. *Il.*, xx., 295.

νηπύτιος (ὁ, ἡ), fr. νή and ἠπύω, synon. of the same family, but especially used as a *taunting* name in the Iliad, as we use *baby*, etc.: Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως; *Il.*, xxi., 474.

παρήορος (ὁ, ἡ), name of the supernumerary horse, attached to the usual number belonging to the carriage, outrigger; hence, fig. [*eccentric, perverse, foolish*] French, *extravagant*: Ἐπεὶ οὔτι παρήορος οὐδ' ἀσίφρων ἠσθα πάρος. *Il.*, xxiii., 603. Under the Doric form πάραρος in Theocritus: Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἐσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθών. *Theocr.*, xv., 8.

B.

112.

βάδισις, εως (ἡ), the motion of *walking; walking*: Κινήσεως διαφοραὶ κάτ' εἴδος, πτῆσις, βάδισις, ἅλσις. *Aristot., Eth. Nic.*, x., 3.

βάδισμα, ατος (τό), the effect of such motion, *walk, gait*: Ἀλλὰ μὴν περί γε τοῦ ἐμοῦ βαδίσματος ἢ τῆς διαλέκτου πάντ' ἐρῶ τἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς. *Dem. ad Pantæn.*, 982, 18.

βαδισμός, οῦ (ὁ), another verbal which, according to some grammarians, was equivalent in the new Attic to βάδισις in the old. This form is found as early as Plato: Οὔτε ἐν βαδισμῷ οὔτε ἐν λέξει οὔτε ἄλλοθι οὐδαμοῦ. *Plat., Charm.*, 160, c.

βάσις, εως (ἡ) (βαίνω), *act* or *power of walking*: Οὐκ ἔχων βάσιν. *Soph., Phil.*, 686.

βαθμός, οῦ (ὁ), a verbal of the Ionic form according to Phrynichus; prop., *step* of a stair: Πρῶτον μὲν ἔλιπον πέντε βαθμῶν κλίμακα. *Luc., Tragopod.*, 220. Hence (in N. Test.) fig., *grade, degree*: Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται. *Timoth.*, 3, 13.

ἶθμα, ατος (τό), motion in order to go, *manner of going, gait*: Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. *Il.*, v., 778.

113.

βαίνειν (βάω), prop., *to set one's self* in order to walk, go; *to put one's self in motion, to commence walking*, although it is translated by the more general terms, *to go, to walk*, in a very wide sense: Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει. *Il.*, iv., 443. The first aorist has the transitive signification, *to put in movement, to cause to go* or *pass on*: Φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων. *Il.*, xvi., 810.

βάσκειν, used only in the imperative: Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα. *Il.*, viii., 399. βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς. *Aristoph., Thesmoph.*, 783. The grammarians have found nothing but useless repetition, in the many instances of this union of the verb βαίνω, with another verb of motion; but against this criticism, which, to say no more, is seldom that of good taste, it may be objected, that there are shades of difference in the meaning of these verbs sufficiently well defined to give proper expression to the gradation of ideas involved in them, without weakening the thought itself. *Va, pars!* Racine (*Iph.*, act. i., sc. 1). *Go, begone!* Angl.

βαδίζειν (fr. βάω, βάδην), prop., *to step, walk*, in opp. *to run, leap*: Ἡμεῖς δέ γε ἐν μεγάλοις φορτίοις καὶ βαδίζειν καὶ τρέχειν ἠναγκαζόμεθα. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 5. Πηδᾷ (ὁ λαγώς), βαδίζοντα δὲ οὐδεὶς ἑώρακε. *Xen., Cyneg.*, 5, 31.

βιβάσθων, kind of frequentative, of which only this participle is in use: Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβάσθων. *Il.*, xiii., 809.

ἀμείβειν, to change place, to pass from one place to another, *to pass*: Ἡ δὲ ἰρὴ ἐξαναστᾶσα ἐκ τοῦ θρόνου πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι. *Herodot.*, v., 72.

ἐλαύνειν, is in frequent use in narrations, in speaking of a march, an expedition, or even a passing from one place to another by sea. It is almost always used elliptically, its object having to be supplied according to the context; prop., *to urge forward a horse* or *carriage, an army, a vessel*; hence, *to journey, to march, make a march, to pass* from one place to another [*to ride*]. To preserve the literal meaning, it may be construed by *to push on*, in speaking of *moving forward an army, riding forward*, etc.: Ταῦτ' εἰπὼν ἤλαυνε δι' ὄρους ὁδόν τινα λαβών. *Xen., Anab.*, vii., 3, 42.

ἔρχεσθαι, in general, *to go, come*: Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. *Il.*, i., 120. [Often (like our *to go*) = *to go away*.]

ἴέναι, *to go*, in the wide sense of the word: Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν. *Il.*, i., 169. It may be remarked, that in many passages the present of this verb has, as early as Homer, that future signification which it retained ever after in the Attic writers, principally in the first person.

κίειν, *to go, come*: Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. *Il.*, i., 348.

κομίζεσθαι, prop., to be conveyed; hence, *to go from one place to another* in a vessel, *to go* by sea: Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο οἵπερ καὶ πρόσθεν, οἱ δ' ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο. *Xen., Anab.*, v., 4, 1.

μολεῖν, second aorist, connected with μέλω, and of the same family as the Latin *molere, mola* [!], indicates hurried and rapid motion, like that of the millstone turning, *to go with eagerness*, or *haste*: Οὐκὶ δεσπότῃ τόδ' ὡς τάχος μολοῦσα λέξεις; *Soph., Œd. R.*, 946. [∞ βλώσκω, μλώσκω; as ἔθορον to θρώσκω. Cf. *Liddell* and *Scott*.]

ὁδεύειν, a verb of modern formation, prop., *to go by roads and known ways*; hence, *to go on* (*a travel, march*, etc.): Ὅπως ἐθίζωνται σκότους καὶ νυκτὸς εὐθαρσῶς καὶ ἀδεῶς ὁδεύειν. *Plut., Lycurg.*, 12.

ὁδοιπορεῖν, *to journey, travel*: Ὁδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους; *Soph., Œd. R.*, 1014.

οἴχεσθαι, to go away, abire: Ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφότεροι ᾠχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι καὶ ἀπέθανον. *Xen., Anab.*, iv., 7, 14. [οἴχομαι = *abii.*]

οἴχνειν, kind of frequentative of the above: Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων οἴχνεσκον. *Il.*, v., 790.

πατεῖν, derived from *βάω,* as the form *βατέω* shows, which, according to Plutarch (ii., 292, e), was in use among the people of Delphi; prop., *to trample under foot, to walk upon:* Ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὀδοῖς σκολιαῖς. *Pind., Pyth.*, 2. 156. [From the Sanscrit, *pad,* to go. Cf. *path,* etc. *Liddell* and *Scott.*]

περιπατεῖν, to walk, go about, around, to *take a walk*: Καὶ ἐκεῖσε πορευόμενος περιπατήσας ἀριστήσεις, περιπατήσας δειπνήσεις καὶ ἀναπαύσῃ. *Xen., Mem.*, iii., 13, 5.

πέλειν, rare, *to go:* Ἠύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό. *Il.*, iii., 3.

πορεύεσθαι (*πόρος*), prop., *to go from one place to another:* Ἐπεὶ δ' ἐδόκει ἤδη πορεύεσθαι αὐτῷ ἄνω. *Xen., Anab.*, i., 2, 1. Hence, in general, to go, *to travel, go by land or sea:* Ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἴωθει πορεύεσθαι. *Xen., Cyr.*, i., 3, 3.

πωλέεσθαι, Epic frequentative, *to go often, to frequent:* Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο. *Il.*, i., 490.

στείχειν and στιχᾶν, *to march in line,* or *in order,* in speaking of troops: Οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον. *Il.*, ii., 832. In speaking of the regular motion of the heavenly bodies: Οὐθ' ὑπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα. *Od.*, xi., 17. στιχάω is only used in the imperfect plural ἐστιχόωντο: Ἀμφὶ δὲ πᾶσι τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο. *Il.*, iv., 432.

φοιτᾶν, is said of a rapid or repeated going, to go here and there, *to go about from one point to another, to wander:* Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν. *Il.*, ii. 779. Specially, *to go often, to frequent,* in speaking of the schools: Οἱ μὲν δὴ παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες. *Xen., Cyr.*, i., 2, 6.

χωρεῖν, to make room, *to withdraw,* in Homer: Ἀργείοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ. *Il.*, xv., 655. Fig., in speaking of the movement, progress of things: Ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ. *Thuc.*, i., 121. [Also very frequently of *persons:* χωρ. πρός τινα, *Th.*, i., 8; and especially as a military term, both of *marching against* an enemy (ἐναντίοι ἐχώρουν τοῖς Πέρσαις, *Xen., Cyr.*, vii., 1, 32); ὁμόσε χωρεῖν (*to join battle*); and of *marching* by a particular route, etc., e. g., *κατὰ γῆν, Th.*, ii., 45.]

114.

βάλλειν, to throw in general, speaking of every kind of projectile, or missile weapon;

ἀκοντίζειν, to hurl a dart;

τοξεύειν, to draw the bow, to shoot arrows;

σφενδονᾶν, to sling, to hurl stones *with the sling.* All these words are found together in the following passage of Xenophon: Καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, ἐσφενδόνων. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 33.

δικεῖν, is found only in the second aorist; *to cast, hurl,* in Pindar, and the Tragic writers: Δικὼν εἰς οἶδμα πόντου. *Eur., Orest.*, 992.

ἐναι, to let go, *let loose, let fly, shoot:* Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος. *Il.*, i., 382.

ἰάλλειν, derivative and synonymous of the above, *to shoot:* Ἡ ῥα καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν. *Il.*, viii., 300.

κραδαίνειν, *to brandish:* Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος. *Il.*, vii., 214.

πάλλειν, to shake, agitate; hence, *to brandish:* Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων. *Il.*, iii., 18.

ῥίπτειν, to cast down, fling down [in pr. and impf. ῥιπτεῖν also; with *no* difference of meaning]: Οἱ μὲν ῥιπτοῦντες ἑαυτούς, οἱ δὲ ἀπαγχόμενοι. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 14.

ῥιπτάζειν, frequentative of the above, *to throw, fling here and there, to overturn.* to turn upside down: Ὅ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς. *Il.* xiv., 257. [In prose, *Hippocr., Plut.*]

115.

βάλλειν, to hit or *wound* with any missile or projectile;

οὐτᾶν, to wound from near, to strike by a hand-stroke. Homer establishes the meaning of both in one verse: Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε. *Il.*, xvi., 26.

τιτρώσκειν (*τείρω*), prop., *to bore pierce;* hence, generally, *to wound:* Μήπως ἵππους τε τρώσῃς. *Il.*, xxiii., 341. And by ext., *to injure, hurt:* Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, ἀλλήλους τρώσητε. *Od.*, xvi., 293.

τραυματίζειν, to make a wound: Ἐνταῦθα ἀποθνήσκουσι Γῦλις . . . . καὶ οἱ πάντες ὡς ὀκτωκαίδεκα τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν καταλευσθέντες, οἱ δὲ καὶ τραυματισθέντες. *Xen., Hellen.*, iv., 3. 26.

βλάπτειν, prop., *to injure, to hurt,* and sometimes, in historical narrations, *implies* wounding, although it should never be rendered by that word: Καὶ λίθους εἰς τὸν ποταμὸν ἐῤῥίπτουν, ἐξικνοῦντο δὲ οὔ, οὐδ' ἔβλαπτον οὐδέν. *Xen., Anab.*, iv., 8, 3.

νύσσειν, to prick, pierce: Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχει μακρῷ νύξ'. *Il.*, v., 46.

116.

βάρος, εος (*τό*), *weight, heaviness:* Καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὸ βάρος τῆς στολῆς. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 22. Fig., *weight, burden:* Καμφθεὶς ὑπὸ βάρους. *Plat., Legg.*, xii., 945, b.

βαρύτης, ητος (*ἡ*), condition or quality of that which is burdensome, *character* or *behavior hard to be borne;* fig., in Plutarch: Αὐτὸν δὲ παρέχων τοῖς ἐντυγχάνουσι τοιοῦτον, ὥστε καὶ τὰς ἐκείνων πλεονεξίας καὶ βαρύτητας εὐκόλως ὑπομένειν. *Plut., Pomp.*, 39.

ἄχθος, εος (*τό*), *burden,* with the notion of excess and difficulty attached to it, *insupportable weight,* prop., and more commonly fig.: Ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης. *Od.*, xx., 379.

γόμος, ου (*ὁ*), that which fills, specially, *freight* of a vessel, cargo: Τὰ μέγιστα αὐτῶν καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει. *Herodot.*, i., 194.

ὄγκος, ου (*ὁ*), from the old verb ἔγκω, to carry, prop., that which is carried, considered with reference to the *bulk, mass, moles:* Τούτων γὰρ ὁ μὲν ὄγκος μικρότατος. *Xen., Cyr.*, vi., 2, 11.

σάγμα, ατος (*τό*), *pack-saddle* of a beast of burden: Τὰ σάγματα τῶν ὑποζυγίων συμφορήσαντες ἐς ὕψος ἐξῆραν. *Plut., Pomp.*, 41.

σταθμός, οῦ (*ὁ*), that which weighs a thing, *a weight:* Ἧττον τῷ βάρει πιέζουσιν οἱ ἁρμόττοντες τῶν ἀναρμόστων, τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχοντες. *Xen., Mem.*, iii., 10, 13.

φόρτος, ου (*ὁ*), from *φέρω, freight* of a vessel, lading, *cargo:* Ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι. *Od.*, xiv., 296.

φορτίον, ου (*τό*), is a diminutive in form only, *burden,* load, prop. and fig., *onus:* Ἐκεῖνον μεῖζον φορτίον ἢ καθ' αὑτὸν ἀράμενον. *Dem. in Epistol.*, 156.

φόρημα, ατος (*τό*), *that which is carried, any thing carried:* Ὀλίγου δεῖν οὐ φορήματι ἀλλὰ προσθήματι ἐοικασιν. *Xen., Memor.*, iii., 10, 13.

117.

βασιλεύς, έως (*ὁ*), from *βαίνειν* and λαός, according to the grammarians, stay, support of the people, or perhaps, one who makes the people move, go, at command; *king,* by the right of succession, according to Plato's definition: Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος. *Defin.*, 415, b.

ἀγός, οῦ (*ὁ*), sometimes civil or political *head* of a place, in the ancient poets: Ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἕτην λέγω, ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν; *Æschyl., Suppl.*, 247.

αἰσυμνήτης, ου (*ὁ*), name given in the ancient Greek states to a kind of elective *chief* or *president, prince:* Καθάπερ οἵτ' ἀρχαῖοι τὰς φυλακὰς ἐδίδοσαν, ὅτε καθιστεῖέν τινα τῆς πόλεως ὃν ἐκάλουν αἰσυμνήτην ἢ τύραννον. *Aristot., Polit.*, iii., 15, 16. *αἰσυητήρ, ῆρος* (*ὁ*), is found as early as Homer: Κοίρῳ αἰσυητῆρι ἐοικώς. *Il.*, xxiv., 347.

ἄναξ, ακτος (ὁ), principally in poetry, in general, *prince, king, sovereign:* Κλισίην ἣν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι. *Il.*, xxiv., 449. Sometimes it is a title of honor specially addressed to the gods: Ζεῦ ἄνα. *Il.*, iii., 351. It is the title which the chorus gives to Œdipus, and Creon, in Sophocles: Παύσασθ' ἄνακτες. *Œd. R.*, 620. [In the time of Isocrates it seems to answer exactly to our *prince* = member of a royal house: τῶν ἐξ αὐτοῦ γεγονότων οὐδένα κατέλιπεν ἰδιωτικοῖς ὀνόμασι προσαγορευόμενον, ἀλλὰ τὸν μὲν βασιλέα καλούμενον, τοὺς δ' ἄνακτας, τὰς δ' ἀνάσσας. *Evag.*, 72.]

ἀρχηγέτης and *ἀρχαγέτας, ου* (ὁ), prop., head of a house or family, or original head; the title given by the Lacedæmonians to Hercules, and to their kings, as his descendants: Ἀρχαγέται δὲ οἱ βασιλεῖς λέγονται. *Plut., Lycurg.*, 6.

ἀρχός, οῦ (ὁ), *commander*, in general, *chief:* Εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. *Il.*, i., 144.

ἄρχων, οντος (ὁ), *Archon*, the supreme magistrate at Athens. This magistracy was elective; at first there was only one Archon, and he a perpetual one. Afterward (B.C. 683) the Archons were made annual, and increased to the number of nine: the first was surnamed ἐπώνυμος, because he gave his *name* to the year; the second *βασιλεύς*, king; the third *πολέμαρχος*; the six last *θεσμοθέται*, legislators: ὁ ἄρχων is the first Archon, or ἐπώνυμος; ὁ βασιλεύς, is sometimes specially the *archon king;* their peculiar duties are pointed out in the following passage of Demosthenes: Ἀλλὰ ποῦ χρὴ λαβεῖν δίκην; . . . . παρὰ τῷ ἄρχοντι; οὐκοῦν ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων τῷ ἄρχοντι προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι; ἀλλὰ νὴ Δία παρὰ τῷ βασιλεῖ· ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν γυμνασίαρχοι, οὐδὲ ἀσεβείας οὐδένα γραφόμεθα· ἀλλ' ὁ πολέμαρχος εἰσάξει. *Dem. in Lacrit.*, 940, 10.

αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), master of himself, *absolute master*, independent; *plenipotentiary*, when speaking of embassadors: Ἡιρέθη πρεσβευτὴς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός. *Xen., Hellen.*, ii., 2, 17. In Plutarch, Lucian, and the writers of Roman history, [*Imperator*] *emperor:* Αὐτοκράτωρ τε ὑπὸ πάντων ἐκεῖνος ἀναγορεύεται. *Herodian.*, vi., 9, 9.

ἡγεμών, όνος (ὁ), fr. *ἡγοῦμαι, leader*, chief in war, *officer:* Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι. *Il.*, iii., 1.

κοίρανος, ου (ὁ), *chief*, invested for a time [?] with all the authority of a king, as Achilles was before the quarrel: Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. *Il.*, ii., 487.

μόναρχος, ου (ὁ), MONARCH: Ὑπὸ Θήρωνος Ἀκραγαντίνων μουνάρχου ἐξελαθεὶς ἐξ Ἱμέρης. *Herodot.*, vii., 165.

ποιμήν, ένος (ὁ), prop., one who attends the grazing of animals, *shepherd*, is often taken fig. in the Iliad, as the designation of princes, and of Agamemnon, whom even the other kings obeyed: Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες. *Il.*, ii., 85.

τύραννος, ου (ὁ), one who has obtained the crown without any hereditary right, *usurper*. This word, unknown to Homer, comes, according to some grammarians, from the Τύρρηνοι, a pirate people; but it is better to consider it, as others do, analogous to *κοίρανος*. It is often used both in poetry and history for *βασιλεύς*. It is the title given by Xenophon to Hiero, although this prince had legitimately succeeded his brother Gelo: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἱέρωνα τὸν τύραννον. *Xen., Hier.*, 1, 1. Very frequently it has the meaning of our word *Tyrant*, as, for instance, in the following striking passage: Οἱ γὰρ πολῖται φυλάττουσιν ὅπλοις τοὺς βασιλεῖς, τοὺς δὲ τυράννους ξενικόν. *Aristot., Polit.*, iii., 14, 7. [There is here no reference to *personal cruelty* and *oppression:* it is the *defective title* which, as naturally engendering *distrust* and *suspicion*, leads to the employment of mercenaries.]

118.

βάσις, εως (ἡ), BASE, point of stay or rest: Ὅτι πυθμένα οὐκ ἔχει οὐδὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν τοῦτο. *Plat., Phæd.*, 112, b.

βαθμίς, ίδος (ἡ), *pedestal* of a statue, in Pindar: Ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταόν'. *Nem.*, v., 3.

βάθρον, ου (τό), *point of stay* or *rest*, fig., base: Καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ σωφροσύνης ἐν ἁγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν, *sees her* [i. e., Beauty] *resting with Temperance on a pure base* or *pedestal. Plat., Phædr.*, 254, b.

βωμός, οῦ (ὁ) (βάω), *pedestal* in Homer: Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν ἕστασαν. *Od.*, vii., 100.

θεμέλιος, ου (ὁ), and *θεμέλιον, ου* (τό), *foundation:* Οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται. *Thuc.*, i., 93. The neuter *θεμέλιον* is found in Xenophon; but both words occur in the plural only, in good authors; the singular is only to be met with in the grammarians and Fathers.

θέμεθλον, ου (τό), synon. of the above: Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα. *Il.*, xiv., 493.

119.

βέβαιος, αία, ον (βάω, βαίνω), prop., *on which one can walk. firm, solid:* Κρύσταλλος γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ, ὥστ' ἐπελθεῖν. *Thuc.*, iii., 23. Hence, fig., *that on which one can depend, certain, sure, steadfast:* Βεβαία τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων. *Xen., Memor.*, ii., 1, 32.

ἀσφαλής (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *σφάλλω*, prop., *where one can not slip* or *fall* [*who* or *which does not slip* or *fall*]; by ext., *where one is in safety;* hence, *safe, sure* [*secure*]: Συντομωτάτη τε καὶ ἀσφαλεστάτη ὁδός. *Xen., Mem.*, ii., 6, 39. Fig., when speaking of persons [*safe* =], *prudent, circumspect:* Ἀσφαλὴς γάρ ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης. *Eur., Phœn.*, 607. [So *Pl., Soph.*, 231, a: more commonly *sure, trusty.*]

εὐσταθής (ὁ, ἡ), fr. *εὖ* and *ἵστημι, well-established, well-settled, solid:* Ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει. *Od.*, xxiii., 178. Fig., *firm:* Ἐν οἷς ὀξὺς ἅμα καὶ παο' ἡλικίαν εὐσταθὴς φαινόμενος. *Plut., Pomp.*, 4. [A term of the *Epicureans; healthy, sound* in body and mind.]

στάδιος, ία (ἵστημι), 1, *that which remains in its place, stationary:* Σταδίη ὑσμίνη. *Il.*, xiii., 314. σταδία μάχη in Thucydides, who affects poetic language. 2, *that which keeps itself straight or upright, which can not bend, stiff:* Καὶ τότ' ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἕεστο θώρηκα στάδιον. *Ap. Rhod.*, iii., 1225. [So στάδ. χιτών.]

σταθερός, ά (ἵστημι), *stable, stationary, stagnant:* hence, by ext., *not agitated, calm, tranquil*, both prop. and fig.: Ὥσπερ ἐξ ἀέρος εὐδίου καὶ σταθεροῦ πολὺς ἄνεμος καταῤῥαγείς. *D. Hal. de Dem.*, 7. Fig.: Ἡ δ' ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον. *Anthol., Paul. Sil.*, 71.

στάσιμος (ὁ, ἡ) (ἵστημι), prop., *staid, stationary, stagnant, fixed;* hence, by ext., *composed, tranquil:* Ἐν ὕδατι στασίμῳ (*in stagnant water*). *Xen., Œcon.*, 20, 11. It has also an active signification, *that which stays* or *stops any thing:* Στάσιμος αἵματος (having the power of *stanching* blood; *styptic*). *Hipp.*, 638. [Of *persons*, it refers to *bottom;* having strength and firmness to *hold out. Polyb.*]

στερεός, ά, όν (ἵστημι), prop., *firm, hard*, prop. and fig.: Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους αὐγὴσι στερεῇσι. *Il.*, xvii., 493. [*Plat.:* also *solid*, as geometrical technical term. *Aristot.*]

120.

βέλος, εος (τό) (βάλλω), *the dart cast, the action of casting it, any weapon that is cast* or *shot, both the act of hitting and the wound* occasioned by it [Cf. 121] Homer employs it to explain the sharp pangs of childbirth: Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ἐξὺ γυναῖκα. *Il.*, xi., 269.

βολή, ῆς (ἡ), *action of casting, throwing, cast*, range of any missile weapon: Μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν. *Thuc.*, v., 65.

βόλος, ου (ὁ), *cast*, chiefly used of the *cast* of a net, of dice, and of shedding or *casting* the teeth in Aris-

totle : Οὗτοι γὰρ λέγονται εἶναι ὡραῖοι βόλοι. *Aristot., H. An.*, viii., 19.

121.

βέλος, εος (τό), the generic name for every *missile weapon*, whether shot, or darted, or thrown as stones, etc. : Καὶ τὰ βέλη ὁμόσε ἐφέρετο, λόγχαι, τοξεύματα, σφενδόναι, πλεῖστοι δ' ἐκ τῶν χειρῶν λίθοι. *Xen., Anab.*, v., 2, 14.

βέλεμνον, ου (τό), synon. of βέλος, only in the plural : Οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα. *Il.*, xxii., 206.

δόναξ, κος (ἡ), reed, of which the shaft of the arrow is made ; and by ext., *arrow* : Καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ. *Il.*, xi., 583.

ἰός, οῦ (ὁ), what is shot with the bow, *arrow* : Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί. *Il.*, xi., 387.

κῆλον, ου (τό), prop., split wood of which darts or arrows were made ; hence, poet., *dart, arrow* : Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο. *Il.*, i., 53. [καίω. ∞ καυλός.]

ὀϊστός, οῦ (ὁ), poet., and rare in the historians, *arrow* : Λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς ὀξυβέλης. *Il.*, iv., 125.

τόξευμα, ατος (τό), 1, *range of the bow* : Ἐπειδὴ εἰς τόξευμά γε ἀφίκοιντο (*within bow-shot*). *Xen., Cyr.*, i., 4, 23. 2, *arrow* : Καὶ ἀπέκτειναν τινας καὶ λίθοις καὶ τοξεύμασι κατέτρωσαν. *Xen., Anab.*, iv., 1, 7.

122.

βῆμα, ατος (τό), *step* : Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγα βήματα προϊόντες, μετεβάλλοντο ἐπὶ ἀσπίδα. *Xen., Cyr.*, vii., 5, 3.

ἴχνος, εος (τό), *trace* of the feet or steps, track : Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς χιόνα πολλήν, ἐσκέψατο εἰ εἴη ἴχνη ἀνθρώπων. *Xen., Anab.*, vii., 3, 42.

ἴχνιον, ου (τό), dimin. in form only, of the preceding, and more poetical : Ὅ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. *Od.*, ii., 406. [Removed by Krüger from *Xen., An.*, i., 6, 1.]

στίβος, ου (ὁ), *print* of the feet, or steps : Εἰκάζετο δ' εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων. *Xen., An.*, i., 6, 1.

123.

βίος, ου (ὁ), related to βία, prop., vital strength or motion ; hence, *life*, in the wide extent of the word, prop. and fig., principally used of man, and with reference to the duration of it, and what Aristotle calls Λογικὴ ζωή, *rational life* ; hence, *business of life, kind of life, course of life.* If the grammarians are to be believed, βίος should only be used of man ; thus Xenophon must have expressed himself improperly in applying it to animals : Οὐκ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀλλὰ θηρίων τῶν ἀσθενεστάτων βίον μιμούμενον. *Xen., Ages.*, 9, 5. [Also *living, livelihood* : βίον ἀπό τινος πορίζεσθαι, ποιεῖσθαι, συλλέγεσθαι, etc.]

αἰών, ῶνος (ὁ or ἡ) (fr. ἀεί), prop., *Eternity, Time, æwum* ; in a more contracted sense, *duration of life, existence* : Μινυηθάδιος δέ οἱ αἰὼν ἔπλεθ'. *Il.*, iv., 478. [*Xen., Arist., Lycurg.*]

βιοτεία, ας (ἡ), *kind of life, way of life* : Ἐδόκει διὰ ταῦτα καὶ ἐνδοξοτάτη εἶναι πρὸς τῶν πόλεων αὕτη ἡ βιοτεία. *Xen., Œcon.*, 6, 10.

βιοτή, ῆς (ἡ), synon. with βίος, used also [= βιοτεία] by Xenophon : Ἦν ἄλλοι μακαριωτάτην ἐνόμιζον εἶναι βιοτήν. *Xen., Cyr.*, vii., 3, 27.

βιότης, ητος (ἡ), in the Homeric hymns : Πρηὼ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα ἠμετέρην. *Hym.* vii., 10.

βίοτος, ου (ὁ), sometimes for βίος, *life, existence* : Αἴ κε θάνῃς καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο. *Il.*, iv., 170. More often, that which serves for the *maintenance of life, subsistence, means of living, goods*, fortune, *victus* : Ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήκοινον ἔδουσιν. *Od.*, i., 160.

δίαιτα, ης (ἡ), *order of life*, or *rule of living*, principally as regards food : Ἦ τὴν δίαιτάν μου φαυλίζεις ὡς ἧττον μὲν ὑγιεινὰ ἐσθίοντος ἐμοῦ ἢ σοῦ ; *Xen., Mem.*, i., 6, 5. Our word DIET, which comes from it, is used in a medical sense.

ζωή, ῆς (ἡ), *means of living, subsistence, existence* in the Odyssey : Ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος. *Od.*, xiv., 96. Later, *the animal life, the natural life* of man and beast, and in opp. to θάνατος, especially in the poets.

μένος, εος (τό), *vital strength*, in Homer : Ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. *Il.*, iii., 294.

ψυχή, ῆς (ἡ), *breath* ; hence, *vital principle, life*, in Homer and in the poets : Ὡς εἰδῇς οἷαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς. *Eur., Hec.*, 172.

124.

βιοῦν, *to live*, in reference to the duration of life ; according to the grammarians, it is only used of man : Ἀνάγκη ἐγένετο αὐτῷ μετὰ τὴν κρίσιν τριάκοντα ἡμέρας βιῶναι. *Xen., Mem.*, iv., 8, 2.

ζῆν, prop., to breathe ; hence, *to live, exist* [*to be alive*], said of man, beasts, and even the vegetable world, and principally in opp. to θνήσκειν : Οὐ ζῇ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν. *Xen., Cyr.*, vii., 3, 2.

βιοτεύειν, *to live*, in reference to subsistence, to have or procure the means of living, the necessaries of life, to gain a livelihood, *to subsist* : Καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα (στρατὸν) βιοτεύσειν. *Thuc.*, i., 11. The same historian uses it also for βιοῦν : Καὶ οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν. *Thuc.*, i., 130.

βλέπειν, with ellipse of φάος, in the Tragic writers, *to see the light of day*, poet. periphrase, for *to live*, to exist : Καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι ; *Eur., Alc.*, 143.

διαιτᾶσθαι, *to follow a set course* or *rule of life* : Ὥστε καὶ τὸ εὐωχεῖσθαι τοῖς κοσμίως διαιτωμένοις ἀνετίθει. *Xen., Mem.*, iii., 14, 7. [Also *to live*, with reference to taking one's meals in a particular place : ἐν τῷ πύργῳ, *in the garret* where the slaves lodged. *Dem.*]

διάγειν, refers to the employment of time, to life, as a whole, in the moral view of it : *to pass one's time* or *life* : Πότερον καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθέρων τοὺς οὕτω ζῶντας ἄμεινον διάγοντας ὁρᾷς ; *Xen., Mem.*, ii., 7, 7.

πνεῖν, *to breathe*, for to live : Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀιζυρώτερον ἀνδρὸς πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει. *Il.*, xvii., 447.

125.

βοηθεῖν, fr. βοή and θέω, prop., to run up at the cry of alarm, *to succor, aid, help* those who are with us, immediately, in every danger and under all circumstances : Ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπολιορκεῖτο . . . . καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα. *Xen., Hell.*, i., 6, 19.

ἀλέξειν, fr. ἀλκή, to employ force in order *to defend* in war or to drive off the danger : Αἱ δὲ βάτην ἄνδρασιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι. *Il.*, v., 779.

ἀμύνειν, fr. ἀ and μύνη, according to the grammarians, *to go to the succor* of any one without making pretext for delay. This explanation seems somewhat forced ; it seems more natural to consider the α here as augmentative, and that the primary meaning of the verb would be *to cover, to protect* : Ἱκετεύουσαι πάντας ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν, μὴ φεύγειν καταλιπόντας αὐτάς, ἀλλ' ἀμῦναι καὶ τέκνοις καὶ ἑαυταῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 33.

ἀρήγειν (ἄρης), to *aid* in war : Καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν. *Il.*, i., 521.

βοηδρομεῖν, synon. with βοηθεῖν, and perhaps more ancient ; it is found in the Orestes of Euripides and in the Rhesus, erroneously attributed to the same author : Φίλων νοσούντων ὕστερον βοηδρομεῖς. *Eur., Rhes.*, 412. This verb has also been used by modern historians.

ἐπικουρεῖν, *to come to the succor*, used of foreign allies, who come to the assistance of a people in war : Ἀλλά ἑ Μοῖρα ἠῢ ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἷας. *Il.*, v., 613. In a more general sense prop. and fig. [*to aid, help*, etc.] : Ἐγὼ δ' ἐπέρχομαι ὑμῖν ἐπικουρήσων. *Xen., Cyr.*, vii., 1, 21.

ἐπιμαχεῖν, *to go to the assistance* of another nation, *to bear, succor*, beyond one's own frontiers, in speaking of two nations who have made an offensive and defensive alliance together : Πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. *Thuc.*, v., 27

συμμαχεῖν, *to fight in company, to be in league* or *alliance* against a common enemy, said of separate nations of the same country allied together: *Πειράσομαι τῷ πάππῳ, ἀγαθῶν ἱππέων κράτιστος ὢν ἱππεύς, συμμαχεῖν αὐτῷ. Xen., Cyr.*, i., 3, 13.

συμπολεμεῖν, *to make war with*, in conjunction with others: *Ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς Τυρσηνίαν, ἔστιν ὧν πόλεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ξυμπολεμεῖν. Thuc.*, vi., 88.

ὑπερμαχεῖν, *to defend, to protect* with arms one unable to defend himself, *to fight for* the defense of any one: *Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς. Eur., Phœn.*, 1258. [Late in prose. *Plut.*]

126.

βόσκειν, fr. the primitives *βάω* and *πάω*: hence, the Latin *pasco, to put* cattle *to* their *browsing* or *eating*: hence, to lead to pasture: *Ὁ δ' ὅφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς βόσκ' ἐν Περκώτῃ. Il.*, xv., 548.

βουκολεῖν, *to tend cattle*: *Ἀφροδίτη μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι. Il.*, v., 313. Applied also by catachresis to every other kind of beast, as to horses, etc.: *Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο. Il.*, xx., 222.

νέμειν, to put to pasture; hence, *to feed, tend at feeding*: *Παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἰσχάτοις νέμουσι μῆλα. Eur., Cycl.*, 28.

νεμέθειν, synon. of *νέμειν*, in the passive only in Homer: *Δοίαι δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο. Il.*, xi., 634.

νομεύειν (*νομεύς*), *to be shepherd*; hence, *to tend* flocks and herds: *Δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς, τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄρνυφα μῆλα νομεύων. Od.*, x., 85.

ποιμαίνειν, prop., *to be shepherd*; hence, *to tend, take care* of a flock, principally of sheep: *Ὅς ῥά τε μῆλα οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν. Od.*, ix., 188.

χιλεύειν, *to give fodder, pascere: Τούτοις γὰρ δὴ καὶ τοὺς βοῦς καὶ τὰ ὑποζύγια χιλεύουσι. Theophr., C. Pl.*, ii., 17, 6. Sometimes *to be at pasture, pasci*: *Ἀεργοὶ ἵπποι χιλεύουσι. Nicandr., Ther.*, 635.

χιλοῦν (*χίλος*), *to lead* or *take to fodder*: *Διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους. Xen., Anab.*, vii., 2, 21.

χορτάζειν, *to feed with hay: Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας. Hesiod., Oper.*, ii., 70. And every other kind of fodder: *Εἰ δὲ ὧν πόλιν κατεσκεύαζες, τί ἂν αὐτὸς ἄλλο ἢ ταῦτα ἐχόρταζες; Plat., Pol.*, ii., 372, d.

127.

βοτάνη, *ης* (*ἡ*), *herb* on which beasts feed, *pasture: Ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται. Od.*, x., 411. *Τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὔλια τε σηκούς τε. Theocr., Id.*, xxv., 86.

κραστίς, *έως* (*ἡ*), *green fodder, farrago: Ἡ δὲ κραστὶς λειοτριχεῖν ποιεῖ, ὅταν ἔγκυος ᾖ. Arist., H. A.*, viii., 8, 1.

λάχανον, *ου* (*τό*), *peas, beans, and garden vegetables of all kinds: Καὶ τυρὸν καὶ βολβοὺς καὶ λάχανα. Plat., Pol.*, ii., 372, c.

πόα, *ας* (*ἡ*), and poet. *ποία*, *herb* in general, *grass: Τῆς δὲ πόας τῆς μηδικῆς ἥ τε πρωτόκουρος φαύλη, καὶ ὅπου ἂν ὕδωρ δυσωδὲς ἐπάγηται τῇ πόᾳ· ὄζει γάρ. Aristot., H. An.*, viii., 8, 1.

χιλός, *οῦ* (*ὁ*), *fodder, pabulum: Οὗτοι προϊόντες ἔκαιον καὶ χιλὸν καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. Xen., Anab.*, i., 6, 1.

χλόη, *ης* (*ἡ*), *green herb: Χλόης γενομένης ἀπὸ τοῦ σπέρματος. Xen., Œcon.*, 17, 10.

χόρτος, *ου* (*ὁ*), *dry herb, hay*; *gramen: Διφθέρας ἃς εἶχον σκεπάσματα ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου. Xen., An.*, i., 5, 10.

128.

βότρυς, *υος* (*ὁ*), *grape, bunch of grapes, uva: Ἵνα . . . . ἡ περιοῦσα τροφὴ συνειληθεῖσα ἐπὶ ταῖς οἰνάνθαις αὔξῃ τὸν βότρυν. Theophr., C. Pl.*, iii., 14.

ὄμφαξ, *ακος* (*ἡ*), fr. *ὠμός*, every kind of fruit not yet ripe, the grape especially in the Odyssey, *green, sour grapes*, verjuice: *Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν. Od.*, vii., 125.

ῥάξ, *αγός* (*ἡ*), Attic, and *ῥώξ*, in the Ionic, stone of every kind of fruit, *acinus*: grape-*stone*, in Theophrastus: *Συμβαίνει γὰρ ἐν τούτῳ τὸ βοστρύχιον αὔξεσθαι, διὰ τὸ μήπω συνεστάναι τὰς ῥάγας. Theophr., C. Plant.*, iii., 16.

σταφίς, *ίδος* (*ἡ*), *raisin*; *uva passa*, in Dioscorides: *Τῆς δὲ σταφίδος στυπτικωτέρα ἐστὶν ἡ λευκή. Dioscor.*, v., 4, 3.

σταφυλή, *ῆς* (*ἡ*), *grape*, in general, *bunch of grapes*, in Homer, and in the Γεωπόνικα: *Ἐν δ' ἑτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν . . . . μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν. Il.*, xviii., 561. *Οὕτω γὰρ καὶ ἡ σταφυλὴ αὐτῆς πρὸς βρῶσιν ἡδίστη καὶ νεκταρώδης ἐστίν. Geopon.*, v., 2, 10.

129.

βούλεσθαι, fr. *βουλή*, *to wish, to be willing*, said only of a being endowed with reason. It carries with it the notion of choice and of preference after deliberation.

ἐθέλειν, *to wish*, with more reference to natural instinct. It is used not only of man, but also of the irrational animal creation, and even of inanimate things. According to Buttmann, it is rather *βούλεσθαι*, that expresses the desire, the inclination, and *ἐθέλειν*, the decided intention to do a thing. The definition of the grammarians seems the best, and established by the use of the words; thus Homer applies *ἐθέλειν* to the water of a river: *Ζέε δ' ὕδωρ· οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο. Il.*, xxi., 366. The difference in the two words shows itself in the following passage, where they refer to an assembly of people: *Ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βουλομένων συμβουλεύειν. Dem., Olynth.*, i., 1.

θέλειν, form considered more modern, and which Hermann wished to remove from the Homeric poems; it is used indifferently, as well as *ἐθέλειν*, in Attic poetry and prose.

130.

βουλή, *ῆς* (*ἡ*), prop., deliberation, *consultation*; hence, *decision, resolution*, determined *will: Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. Il.*, i., 5.

βούλημα, *ατος* (*τό*), verbal, which rather indicates the result, or act of the will, *the thing willed*; it has been confounded with *βούλησις*, will: *Καὶ τὸ μὲν βούλημα παντὸς νομοθέτου τοῦτ' ἔστιν. Aristot., Ethic., Nic.*, 2, 1.

βούλησις, *εως* (*ἡ*), *will, pleasure*, volition: *Χρὴ καὶ ἐμὲ ἑπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπιπλεῖστον. Thuc.*, ii., 35. *Βούλησις*, in philosophy, is the *will* of the instinct or *volition*, which, according to the definition of Aristotle, can aim at impossibilities, but without being followed by any act, and may be used both of man and beast.

προαίρεσις, *εως* (*ἡ*), *purpose, intention*, is the application of the will to a thing possible, and to the means of effecting it. Aristotle thus distinguishes it from *βούλησις*: *Ἔτι δ' ἡ μὲν βούλησις τοῦ τέλους ἐστὶ μᾶλλον, ἡ δὲ προαίρεσις τῶν πρὸς τὸ τέλος. Aristot., Eth., Nic.*, iii., 4.

θέλησις, *εως* (*ἡ*), *will*, in the N. T.: *Κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Hebr.*, 2, 4.

θέλημα, *ατος* (*τό*), *effect* or *object of the will*, has been confounded with the above in the N. T.: *Γενηθήτω τὸ θέλημά σου. Matth.*, 26, 42.

131.

βουλή, *ῆς* (*ἡ*), fr. *βούλομαι*, *counsel*, taken or given in deliberating, *advice: Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή. Il.*, ix., 94.

γνώμη, *ης* (*ἡ*), *opinion* formed upon inquiry and after deliberation, fixed *design: Εἰ δ' ὑμῖν γνώμη ἐστὶ κωλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν πλεῖν. Thuc.*, i., 53.

δῆνος, *εος* (*τό*), always in the plural, *δήνεα*, *sentiments* that

are in unison with the habits and character of a person: Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης. *Od.*, x., 289.

διάνοια, ας (ἡ), *thought*, and sometimes for design, intention: Ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. *Thuc.*, i., 140.

μενοινή, ῆς (ἡ), Epic synon. of *βουλή*, according to the Scholiast on Apollonius Rhodius: Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἠδὲ μενοινή. *Apoll. Rhod.*, i., 700.

μῆδος, εος (τό), fr. *μήδομαι*; *care*, but used in the plural only: Ἔν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν; *Il.*, ii., 340.

μῆτις, ιος (ἡ), of the same family as the above, wisdom or ability in council; hence, by ext., *wise counsel* or *design*: Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο. *Il.*, x., 19.

νόημα, ατος (τό), *thought and intent of the mind, view* (fig.): Ἦ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα. *Il.*, xvii., 406. [In prose, Plato: *Parmen.* often; *Polit.*, 260, d.]

προαίρεσις, εως (ἡ), *plan* or *system* of conduct private or political, *propositum*, in Demosthenes: Τὸ μὲν γὰρ πέρας, ὡς ἂν ὁ Δαίμων βουληθῇ, πάντων γίγνεται· ἡ δὲ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. *Dem. de Cor.*, 57.

φραδή, ῆς (ἡ), synon. of *βουλή*, seldom found: Ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, φραδῇ τινὸς ἐνθάδ' ἱκάνεις. *Theocr.*, xxv., 52.

φραδμοσύνη, ης (ἡ), *design*, indicating a deeper and more secret will: Μινύθουσι δὲ οἶκοι Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν. *Hesiod.*, *Oper.*, 243.

132.

βουλή, ῆς (ἡ), *council* or *deliberative assembly; council* of five hundred or *senate*, at Athens: Ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. *Dem. de Legat.*, 397, 16. Used also of the tribunal of the Areopagus at Athens: Ἡ δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ οὐκ ἐκ τῶν δεδοκιμασμένων καθίσταται; *Xen.*, *Mem.*, iii., 5, 20.

βουλεῖον, ου (τό), fr. *βουλή*, *place* or *hall of session* of the council or senate, is only found in the life of Homer, erroneously attributed to Herodotus: Καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλεῖον. *Vit. Homer.*, 12.

βουλευτήριον, ου (τό), *place* or *hall of consultation*; hence, *council-chamber, senate-house*: Ἐπεὶ μέντοι κατεδίωξαν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τοῦ τῆς Ἑστίας ἱεροῦ. *Xen.*, *Hellen.*, vii., 4, 33. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον. *Dem. de Cor.*, 53.

γερουσία, ας (ἡ) (γέρων), *assembly of* (γέροντες) *elders, senate*: Καὶ πλειστάκις ἐν αὐταῖς (πόλεσιν) αἵ τε γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακελεύονται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν. *Xen.*, *Mem.*, iv., 4, 16.

σύγκλητος, ου (ἡ), in the writers of Roman history, *the Senate* as *assembled* for a sitting: Ὑπό τε τῆς συγκλήτου αὐτοκράτωρ ἀναγορευθείς. *Herodian.*, iii., 1, 2.

133.

βοῦς, οός (ὁ, ἡ), fr. *βόω, βόσκω*, or, according to others, formed by onomatopœia; *ox* or *cow; bos, vacca*; sometimes *bull*, but then the word *ταῦρος* or *ἄρσην* is added: Ἤότε βοῦς ἀγέλῃφι μ γ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταύρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσιν. *Il.*, ii., 480. Very often in Homer, and in the Ionic writers generally, *αἱ βόες* signifies the whole herd, males and females.

δαμάλης, ου (ὁ), *calf, bullock, vitulus*: a masculine form already restored by Bekker in Aristotle (*H. An.*, ix., 50, 6), and to be found likewise in Dionysius of Halicarnassus (*Ant. R.*, i., 36), and in the Anthology: Τὸν κεραὸν δαμάλην Πανὶ φιλωρείτᾳ Κυλληνίῳ αὐρύσαντες ἔρρεξαν. *Anthol.*, vi., 96. This form, which Valckenaer would not admit in Ammonius, is thus restored after the authority of the best manuscripts.

δίμαλις, εως (ἡ) and more usually *δαμάλη, ης* (ἡ), in the poets after Homer, *heifer*, young cow, of age to be put to the yoke: Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. *Theocr.*, *Id.*, i., 75.

μόσχος, ου (ὁ, ἡ), *calf* of either sex: Κόσμος τᾷ μαλίδι μᾶλα, τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος. *Theocr.*, *Id.*, viii., 80. [*Hdt.*, *Pl.*]

πόρτις, ιος (ἡ), and *πόρις* in the Odyssey (x., 410), *cow-calf*, little heifer, but not so old as *δαμάλη*: Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ πόρτιος ἠὲ βοός. *Il.*, v., 162.

πόρταξ, ακος (ὁ, ἡ), *calf* of either sex in Homer: Ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ πρωτοτόκος. *Il.*, xvii., 4.

134.

βραχίων, ονος (ὁ), *the upper part of the arm* in Homer and Galen, *brachium*: Πρυμνὸν δὲ βραχίονα δοῦρος ἀκωκὴ δρύψ' ἀπὸ μυώνων. *Il.*, xvi., 323.

πῆχυς, εως (τό), the *fore-arm*, the *cubitus*: Πῆχυς δὲ καλεῖται μὲν καὶ τὸ σύμπαν μέλος, ὅσον ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε κατὰ καρπὸν καὶ τῆς κατ' ἀγκῶνα διαρθρώσεως. *Galen de Us. Part.*, ii. [Cf. 14.]

χείρ, ρός (ἡ), the *whole arm* in Homer, Hippocrates, and Galen: Τῆς ὅλης χειρὸς εἰς τρία τὰ μεγάλα μέρη τεμνομένης, τὸ μὲν βραχίων, τὸ δὲ πῆχυς, τὸ δ' ἀκρόχειρον ὀνομάζεται. *Galen. de Us. Part.*, ii., 2.

ἀγκάλη, ης (ἡ), interior curve of the arm, hence, *arm* in the poets later than Homer; very (?) rare in prose, particularly in the singular [*Pl.*, *Legg.*, vii., 789]: Ὑμεῖς δὲ νεάνιδές νιν ἀγκάλαις ἔπι δέξασθε. *Eur.*, *Iph. Aul.*, 615.

ἀγκαλίς, ίδος (ἡ), dimin. and synon. of the above, only in the plural in Homer, *arms*: Εἵδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης. *Il.*, xxii., 503.

ἀγκοίνη, ης (ἡ), fr. *ἀγκών*, interior *curve of the arm*; hence, in the plural, the *arms, ulnæ*: Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις. *Il.*, xiv., 213.

ὠλένη, ης (ἡ), *arm, ulna*: Περὶ δ' ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλοιμι. *Eur.*, *Phœn.*, 169. [In prose, *Luc.*]

135.

βύβλος, ου (ἡ), name given by Herodotus to the plant called *papyrus* by the Egyptians. These two words are identical, regard being had to the pronunciation of letters of the same organ, as *p* and *b*, *l* and *r*, letters, which in all languages, are often interchanged: Τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γενομένην, ἐπεὰν ἀνασπάσωσι ἐκ τῶν ἑλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες, ἐς ἄλλο τι τράπουσι· τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆχυν, τρώγουσι καὶ πωλέουσι. *Herodot.*, ii., 92. *Paper* made of the stalk of this plant, and prepared for writing; hence, by ext., *book*: Μετὰ δὲ τοῦτον, κατέλεγον οἱ ἱρέες ἐκ βύβλων, ἄλλων βασιλέων τριηκοσίων τε καὶ τριήκοντα οὐνόματα. *Herodot.*, ii., 100.

βίβλος, ου (ἡ), Attic form of *βύβλος*, *papyrus*: Ἐνταῦθα εὑρίσκονται πολλαὶ μὲν κλίναι, πολλὰ δὲ κιβώτια, πολλαὶ δὲ βίβλοι (*much papyrus*). *Xen.*, *Anab.*, vii., 5, 8. In Plato, *paper*, *book*: Πάνυ σπουδῇ λαβὼν τὰς βίβλους, ὡς τάχιστα οἷός τ' ἦν ἀνεγίγνωσκον. *Plat.*, *Phæd.*, 98, b.

βυβλίον and *βιβλίον, ου* (τό), are given in all the lexicons as the diminutive of *βίβλος*; but it would perhaps be better to consider it as the neuter of the adjective *βύβλιος*, or *βίβλιος* (which we find again in the plural Βύβλιοι, *inhabitants of the town of* Βύβλος), taken substantively with ellipse of *σύγγραμμα*, prop., *written on papyrus*, roll of papyrus; hence, *book*: Λάβε τὸ βιβλίον καὶ λέγε. *Plat.*, *Theæt.*, 143, b. Hence our word Bible, from the plural *βιβλία, ων* (τά), specially signifying the Holy Books, the Holy Scriptures.

διφθέραι, ῶν (αἱ), fr. *δέφω*, prop., *skins* of beasts prepared for writing; hence, by ext., writings, volumes, *books*: Καὶ τὰς βίβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Ἴωνες, ὅτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρῃσι αἰγείῃσί τε καὶ οἰέῃσι. Ἔτι δὲ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἐς τοιαύτας διφθέρας γράφουσι. *Herodot.*, v., 58. This passage shows that the use of skins for writing is of much more ancient origin than Pliny gives it on the authority of Varro. Varro attributes the invention of parchment to Eumenes of Pergamus, about 200 B.C.: *Mox æmulatione circa bibliothēcas regum Ptolemæi et Eumenis, suppriments chartas Ptolemæo. Varro membranas Pergami tradidit repertas.* (*Plin.*, *Hist. Nat.*, xiii., 21.) Perhaps this supposed discovery of parchment should be understood solely of a more elaborate preparation; or of an entirely new process in the dressing of skins, the use of which for writing was of very ancient date.

πάπῡρος, ου (ὁ or ἡ), and *πάπῡρον, ου* (τό), *papȳrus*, a species of rush, a cyperaceous plant growing in the Egyptian marshes, and which the ancient Egyptians

made use of for many purposes. Of the roots they made various household utensils; of a part of the stalk, and the leaves, they made tissue-work of all kinds, sails, cordage, wicks of lamps, etc.: Ὁ δ' Ἔρως, χιτῶνα δήσας ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ, μέθυ μοι διακονείτω. *Anacr.*, 4. Λαμπάδα κηροχίτωνα, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ. *Anth., Antip. Thess.*, 13. But the use they made of the lower part of the stalk, in manufacturing from it the leaves of a sort of writing paper, is the most curious and important: Πάπυρος γνώριμός ἐστι πᾶσιν, ἀφ' ἧς ὁ χάρτης κατασκευάζεται. *Dioscor.*, i., 116. From the Greek πάπυρος comes our word PAPER, and the word *papyrus* itself is also in use, but only in archæology, in speaking of the inscriptions on the leaves of papyrus, found in the catacombs, and in the mummy-coffins. The curious details of the process followed in the preparations of the papyrus-paper have been preserved to us by Pliny, *Hist. Nat.*, xiii., 23, 12.

περγαμηνή, ῆς (ἡ), fr. Πέργαμος, διφθέρα is understood, *skin of Pergamus*, or prepared at Pergamus, PARCHMENT, in Suidas.

χάρτης, ου (ὁ), fr. χαράσσω, prop., every kind of substance prepared for writing, and principally the leaves of the papyrus, skins or parchment, *paper, charta:* Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐχ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος. *N. T.*, 2 *John*, 12. Pliny gives the name *charta* even to the papyrus plant: *Quum in Sebennytico saltem ejus nomo non nisi charta nascatur. Plin., Hist. Nat.*, xiii., 21.

136.

βωμός, οῦ (ὁ), prop., base; hence, *altar:* Ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἕρδομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας. *Il.*, ii., 306.

ἐσχάρα, ας (ἡ), *hearth, fire on the hearth:* Δρυὸς κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι. *Eur., Cycl.*, 383. Prop., it is the fire on the altar; hence, by ext., the altar itself, *domestic altar.* Euripides employs it in this meaning in his tragedy of Plisthenes: Μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις. According to others, βωμός was the altar dedicated to the gods, and ἐσχάρα that raised to a hero or demi-god.

ἑστία, ας (ἡ), *domestic hearth, fire:* Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. *Od.*, xiv., 159.

θυμέλη, ης (ἡ), *altar:* Προσαιτοῦσ' ἐμολον δεξιπύρους θεῶν θυμέλας. *Eur., Suppl.*, 64.

θυσιαστήριον, ου (τό), the part of the altar where the victim was burned; hence, *the altar*, in the O. T. and N. T.: Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. *Matth.*, v., 23.

Γ.

137.

γάγγραινα, ης (ἡ), fr. γράω, GANGRENE. Hippocrates gives this name to the inflammation of a part of the body, in which absolute and incurable mortification has not yet taken place;

σφάκελος, ου (ὁ), SPHACELUS, total mortification, or extinction of the vital action in a part of the body. Galen defines the two states thus after Hippocrates: Καὶ τὸ τῆς γαγγραίνης πάθημα παραγίνεσθαί φησιν αὐτοῖς ἐμβληθέντων τῶν ἐξεχόντων ὀστῶν παρὰ τῷ μεγέθει δηλονότι τῆς φλεγμονῆς. Ὅταν γοῦν ὑπέρ τὰ πάθη τὰ φλεγμαίνοντα τό τ' ἐρυθρὸν τῆς φλεγμονῆς ἀπόλλυται, πελιδνῶν γιγνομένων τῶν σωμάτων, ἤ τε ὀδύνη μεμειῶσθαι δοκεῖ, διότι καὶ ἡ αἴσθησις ἐναρκώθη, καὶ ὅταν γε τελέως ἀναίσθητα γένωνται τὰ οὕτως πάσχοντα σώματα, τὸ πάθος οὐκέτι γάγγραιναν, ἀλλὰ σφάκελον ὀνομάζουσι. Μεταξὺ γὰρ τούτου τοῦ σφακέλου καὶ τῆς μεγάλης φλεγμονῆς ἐστιν ἡ γάγγραινα. *Gal. in Hipp.*, 7. In modern medicine, on the contrary, these two terms denote precisely the same morbid affection, but serve to distinguish the degree of intensity in which it exists; thus the word gangrene is applied only to the parts affected within certain limits, or to the organs, which are the seat of the evil, and by sphacelus is meant the entire mortification of a member, or of one of its divisions.

138.

γαλέα, ας [γαλῆ] (ἡ), *weasel*, in Aristotle and Elian: Ἡ δὲ γαλῆ ὅταν ὑφει μάχηται ἐπεσθίει τὸ πήγανον. *Aristot., H. A.*, ix., 6. It appears that the ancients tamed them, if we may so judge from the following passage of Theocritus: Αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄσδοντι καθεύδειν. *Theocr., Id.*, xv., 28. It is this common saying (which has in effect the meaning of the French proverb, *Ne réveillez pas le* chat *qui dort*), that has induced some learned men to suppose that γαλέα had the signification of *cat* in more modern writers. [γαλ. ἀγρία or Λιβυκή, *ferret. Ar., H. A.*, vi., 37, 4.]

αἴλουρος, ου (ὁ, ἡ), *cat*, feminine in Aristotle, who says, in speaking of the weasel: Ἔστι δὲ καὶ ὀρνιθοφάγον ὥσπερ αἱ αἴλουροι. *Aristot., H. A.*, ix., 6.

ἴκτις, ιδος (ἡ), a species of *weasel; viverra:* Ἡ δ' ἴκτις τὴν δασύτητα καὶ τὴν ὄψιν, καὶ τοῦ ἤθους τὴν κακουργίαν ὅμοιον γαλῇ· καὶ τιθασσὸν γίνεται σφόδρα. *Aristot., H. A.*, ix., 6.

139.

γαμεῖν, *to take a wife, to marry*, used of the man only;

γαμεῖσθαι, *to be married*, used only of the woman. Homer thus distinguishes them: Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην, ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο, γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας, γῆμεν. *Od.*, xi., 272.

γαμίσκειν, *to marry*, speaking of women, in Aristotle: Πολλῶν διαφθειρομένων διὰ τὸ γαμίσκεσθαι τὰς νεωτέρας. *Aristot., Pol.*, vii., 16.

ἄγεσθαι, *to conduct a woman in the capacity of wife* to her new home: Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο ἠγάγετο πρὸς δώματ'. *Il.*, xvi., 189. Hence, by ellipse, and according to the peculiar use of the middle voice, *to marry*, of the man only, *to take a wife*, as the Latin *ducere:* Οὔτε ἐκδοῦναι, οὔτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων, οὐδ' ἐς ἐκείνους, οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν. *Thuc.*, viii., 21. This verb is also used of a father who contracts a marriage engagement with a woman for his son: Υἱεῖ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην. *Od.*, iv., 10.

ἁρμόζειν, *to join, to unite*, bestow in marriage, in the poets and in the N. T.: Ταύτην . . . εἶχεν ἐν δόμοις Αἴγισθος, οὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινί. *Eur., Electr.*, 24. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρί. 2 *Cor.*, xi., 2.

διδόναι, *to give in marriage:* Ὧι αὐτὴν ὁ Τιμοκράτης, ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος ὢν ἀδελφός, ἔδωκε. *Dem. in Eubul.*, 1311.

ἐκδιδόναι, a compound of the above, and more common in prose: Ἦν δέ τις ἐκδοῦναι βούληται θυγατέρα. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 9.

ἐγγυᾶν, prop., to give the hand in sign of promise or agreement; hence, *to betroth*, in speaking of the parents of the girl: Ἦν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἡ πατὴρ ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρός. *Dem. in Stephan.*, ii., 1134. In the middle, speaking of the betrothed man, *to betroth* (the woman) *for himself*, and in his own name, to contract marriage with: Καὶ ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. *Dem. in Eubul.*, 1311.

ἐδνόειν, *to betroth* a daughter *in receiving the customary presents*, in the middle in Homer, speaking of the father: Ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα. *Od.*, ii., 53. The active is not found till later in Theocritus (*Id.*, xxii., 147).

μνηστεύειν, *to sue in marriage:* Οὐ πώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σήν. *Eur., Iph. Aul.*, 832. Τὸν γὰρ τῇ πόλει δεῖ ξυμφέροντα μνηστεύειν γάμον ἕκαστον, οὐ τὸν ἥδιστον αὐτῷ. *Plat., Legg.*, vi., 773, b.

νυμφεύειν, *to give a daughter in marriage, to betroth:* Οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτέ. *Eur., Alc.*, 314.

συζευγνύναι, *to join together*, to unite, *to marry* (i. e. *give in marriage*), is used equally of either sex: Διὼ

τὰς μὲν ἁρμόττει περὶ τὴν τῶν ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ἡλικίαν συζευγνύναι, τοὺς δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα. *Aristot., Polit.*, vii., 16.

συνοικίζειν, *to make marry, to marry:* Τὴν μὲν ἐμοὶ συνοικίσας, τῆς δὲ υἱόν με εἰσποιήσας. *Isocr., Ægin.*, 16.

140.

γάμος, ου (ὁ), *marriage:* Ἦγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τὴν βασιλέως ἐπὶ γάμῳ. *Xen., Anab.*, ii., 4, 8.

γαμηλία, ας (ἡ), at Athens, *wedding present* or *victim*, which the bridegroom sent to the members of his ward (φρατρία), for a sacrifice to be followed by a feast: Καὶ γὰρ ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ὁ πατὴρ ἔγημε· καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσηνεγκε μεμαρτύρηται. *Dem. in Theocr.*, 1320, 13.

γαμήλευμα, ατος (τό), synon. of γάμος, in Æschylus: Δύσφιλες γαμήλευμα. *Æsch., Choeph.*, 624.

γαμική, ῆς (ἡ), *conjugal state*, in Aristotle: Ταῦτα δ' ἐστὶ δεσποτικὴ καὶ γαμικὴ (ἀνώνυμον γὰρ ἡ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς σύζευξις). *Aristot., Polit.*, i., 3, 2.

μνήστευμα, ατος (τό), *suing in marriage, betrothals, sponsalia:* Ὦ κακὰ μνηστεύματα, Ἄδραστε, προσθεὶς. *Eur., Phœn.*, 583.

νύμφεια, ων (τά), *betrothals;* hence, *wedding:* Ὅπᾳ νυμφήια σεῖο ἔσσεται. *Mosch.*, ii., 155.

νύμφευμα, ατος (τό), *that which one has betrothed*, or *married:* Σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. *Soph., Œd. R.*, 980.

νυμφευτήριον, ου (τό), *marriage*, union: Ἡ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δοῦλαν; ὤμοι μοι! οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια. *Eur., Tro.*, 252.

σύζευξις, εως (ἡ), prop., *conjunction;* hence, *conjugal union:* Περὶ μὲν οὖν τοῦ πότε δεῖ ποιεῖσθαι τὴν σύζευξιν εἴρηται. *Aristot., Polit.*, vii., 16.

ὑμήναιος, ου (ὁ), *hymeneal* or *marriage song:* Ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην. *Eur., Iph. Aul.*, 686.

141.

γαστήρ, έρος (ἡ), *belly:* Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσην. *Il.*, xiii., 506. Sometimes, *bowels, intestines:* Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ καθθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες. *Od.*, xviii., 44. From this passage some commentators have carried the invention of the black-pudding as far back as Homer's days. In Galen it signifies more particularly *the stomach:* Γαστρὸς ἡ μὲν φυσικὴ ἐνέργεια πέπτει τὴν προσενεχθεῖσαν αὐτῇ τροφήν. *Gal., Introd.*, 717.

κοιλία, ας (ἡ), fr. κοῖλος, *cavity, hollow*, in general; all that portion of the body which extends from the diaphragm as far as the *pelvis;* the whole capacity of the belly or abdomen, and its contents, that is to say, the intestine machinery for digestion; *abdomen, belly:* Κοιλία ἐστὶ νευρώδης ὑποδοχεῖον τροφῆς ὑγρᾶς καὶ ξηρᾶς πρὸς τὸ πέττεσθαι τὴν τροφὴν κατεσκευασμένη. *Gal., Defin.*, 361. Sometimes more particularly *the stomach* in Galen: Τὸ στόμα τῆς κοιλίας οἱ παλαιοὶ καρδίαν ὠνόμαζον. *Gal., Loc. Affect.*, v., 6.

κεκρύφαλος, ου (ὁ), fr. κρύπτω, second stomach in ruminating animals; so called from its net-like appearance, κεκρύφαλος being the name of a caul or coif of net-work worn by women on the head.

ἔχῖνος, ου (ὁ), fr. ἔχω, third *stomach* of ruminating animals: Ἡ γαστὴρ τῆς στρουθοῦ (*of the ostrich*) ἀνηρημένης εὑρίσκεται λίθους ἔχουσα οὐσπεροῦν καταπιοῦσα ἐν τῷ ἐχίνῳ φυλάττει καὶ πέττει τῷ χρόνῳ. *Æl., An.*, xiv., 7.

ἤνυστρον, ου (ὁ), fr. ἀνύω, fourth *stomach* of ruminating animals, when the operation of digestion is completed. Aristotle divides the digestive functions of ruminating animals into four parts: Διὸ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων πλείους ἔχει τόπους καὶ μόρια. Καλοῦνται δὲ ταῦτα, κοιλία, καὶ κεκρύφαλος, καὶ ἐχῖνος, καὶ ἤνυστρον. *Aristot., Part. An.*, iii., 14.

στόμαχος, ου (ὁ), fr. στόμα, prop. [*orifice*], *pipe, canal;* principally in medical writers, the canal by which the aliment passes into the stomach, *the neck of the stomach, the œsophagus.* It has been sometimes used by ext. for the whole organs of digestion, *the stomach:* Σῦκα οὐκ ἀστείως διατίθησι τὸν στόμαχον καυσώδη καὶ ἀτονώτερον αὐτὸν ποιοῦντα. *Athen.*, iii., 79.

142.

γείτων, ονος (ὁ), fr. γῆ, prop., he whose land touches that of another, *neighbor:* Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ. *Hesiod., Oper.*, 344–46.

γειτόσυνος, ύνη, *neighboring*, in the Anthology: Ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόντου χεῖλος γειτοσύνης ἐρπύσον ἐκ καλύβης. *Anthol.*, ix., 407.

ἀστυγείτων (ὁ, ἡ), *neighboring on the city*, living in the neighborhood of the city: Κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. *Thuc.*, i., 15.

ἀγχίγυος (ὁ, ἡ), *of* or *belonging to the neighboring fields:* Ἣν καλέουσιν Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναίεται. *Apoll. Rhod.*, i., 1223.

ἀγχιτέρμων, ονος (ὁ), *bordering upon:* Ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι, Σκύθης λεώς . . . . ξυνῆψε πόλεμον. *Eur., Rhes.*, 426.

ἐγγύς, adv. with the article ὁ, ἡ, = *one who is near, close:* Τοὺς μὲν ἐγγὺς καὶ ὁρῶντας τῶν Ἀθηναίων ἐλύπησε μᾶλλον ἢ ἐφόβησε. *Thuc.*, iv., 115.

ἐφόριος (ὁ, ἡ), *one who is on the border, on the frontier (of):* Μικρὰ μὲν ἐπικαλῶν αὐτοῖς, ὅτι, Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ὄντες ἐφόριοι, ἐς ἑκατέρους ἐπιδεξίως εἶχον. *Appian., Bell. Civil.*, v., 9.

μεθόριος (ὁ, ἡ), *that which is on the confines, on the frontiers (of)* [with ref. to the countries it *separates*]: Ἡ δὲ Θυρεᾶτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστίν. *Thuc.*, ii., 27.

ὅμορος (ὁ, ἡ), *bordering upon:* Καὶ χώραν ὅμορον καὶ δύναμίν τινα κεκτημένους. *Dem., Ol.*, ii., 1.

ὁμούριος (ὁ, ἡ), epic form of the preceding: Ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι. *Ap. Rhod.*, iii., 1094.

προσόμορος (ὁ, ἡ), *that which touches on the frontiers*, under the Ionic form in Herodotus: Νασαμῶσι δὲ προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. *Herod.*, iv., 173.

σύνορος (ὁ, ἡ), more modern compound, *that which is on the confines:* Θηβαίους προσαγαγέσθαι τῇ συμμαχίᾳ, χώραν τε σύνορον τῆς Ἀττικῆς καὶ δύναμιν ἐναγώνιον ἔχοντας. *Plut., Demosth.*, 17.

ὁμοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), *having a common boundary; situated on the frontier:* Μὴ κινείτω γῆς ὅρια μηδεὶς μήτε οἰκείου πολίτου γείτονος μήτε ὁμοτέρμονος. *Plat., Legg.*, viii., 842, e.

ὁμότοιχος (ὁ, ἡ), *having a party-wall:* Νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. *Æsch., Agam.*, 974.

ὁμώλαξ, ακος (ὁ, ἡ), *cultivating the same furrows:* Βάζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες. *Apoll. Rhod.*, ii., 398.

περικτίτης, ου (ὁ), and περικτίων, ονος (ὁ), *one of those who live around;* these two words are found, the second in the Iliad, and the first in the Odyssey: Ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει. *Il.*, xix., 104. Τὴν πάντες μνώοντο περικτίται. *Od.*, xi., 288.

περιναιέτης, ου (ὁ), *one of those who live around:* Καὶ μέν που κείνων περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες τείρουσι. *Il.*, xxiv., 488.

πλησίος, ία, *one who is near*, or *close by:* Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον. *Il.*, ii., 271. This adjective is very rare even in poetry; in prose it is found only in the comparative and superlative, and the neuter is more commonly used, taken adverbially, with the article, πλησίον (ὁ, ἡ): Παρατηρεῖτ', ἔφη, τοῦτον, οἱ πλησίον. *Xen., Mem.*, iii., 13, 4. In the N. T., *neighbor:* Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. *Matth.*, xix., 19.

πλησιόχωρος (ὁ, ἡ), *one who dwells in the country* or *suburbs* of a town: Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον. *Aristoph., Vesp.*, 393. Thomas Magister disapproves the use which Xenophon (*Cyr.*, iv., 5, 13) has made of this adjective, perhaps because it specially belonged to the poets.

πρόσχωρος (ὁ, ἡ), synon. with the above: Καὶ πάντες οἱ πολῖται, καὶ οἱ πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. *Xen., Anab.*, v., 3, 10.

πρόσοικος (ὁ, ἡ), prop., *that which is near the house:* Πρόσοικος γὰρ θάλαττα χώρᾳ τὸ μὲν παρ' ἑκάστην ἡμέραν ἡδύ. *Plat., Legg.*, iv., 705, a.

143.

γελᾶν, fr. **γάω**, to unfold, open, or, according to others, fr. **ἔλη**, heat; hence, prop., in the poets, in speaking of inanimate things, *to spread open, to shine with light, to glitter with a soft and pleasing light:* Γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς. *Il.*, xix., 362. Hence, *to laugh*, in general: Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο. *Od.*, ii., 301. By ext., *to laugh at, to ridicule:* Καὶ ὁ Σωκράτης μάλα ἐσπουδακότι τῷ προσώπῳ· Γελᾶτε, ἔφη, ἐπ' ἐμοί; *Xen., Conv.*, 2, 17.

γελοιάειν, epic synon. of the above: Δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο. *Od.*, xx., 390.

καγχαλάειν, *to laugh with bursts of laughter, to giggle:* Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί. *Il.*, iii., 43.

μειδιᾶν, and poet. **μειδᾶν**, according to some grammarians, comes fr. **μὴ αὐδάν** [no], *to laugh lightly, to smile*, and applies only to grave and morose persons. Homer prefers it in describing the smile that smoothed the majestic brow of Jove, or that of the fierce Ajax: Τοῖος ἀρ' Αἴας ὧρτο πελώριος, μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι. *Il.*, vii., 211. [Cf. Sanscrit *s-mi*, and *s-mile*. *L.* and *S.*]

καγχάζειν, and poet. καχάζειν (χάω, χαίνω), *to burst with laughing, cachinnari:* Γέρων καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου. *Aristoph., Eccles.*, 849.

σαίρειν signifies ordinarily *to sweep*, but particularly in the perfect **σεσηρέναι**, *to open the mouth* in setting the teeth, *to show the teeth in growling* like a dog: Ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας. *Aristoph., Pac.*, 620. Hence, by ext., *to laugh with a forced laugh* only, and as Eustathius says (*ad Od.*, xx., 301), in speaking of those who endeavor to dissemble their pain or some great annoyance: Συνέβη δ' αὐτὸν τῶν φρενῶν ἔξω γενόμενον δράξασθαι τινὸς μαχαιρίου, καὶ αὐτὸν ἀνατεμεῖν, ἀπὸ τῶν σφυρῶν ἕως ἐπὶ τοὺς καιρίους τόπους, καὶ οὕτως ἐκλιπεῖν τὸν βίον γελῶντα καὶ σεσηρότα. *Plut., Lacon. Apophth.*, vi., 834. It is also used of an ironical, disdainful, mocking laugh: Καί τι σεσαρὸς καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν. *Theocr., Id.*, xx., 15. Yet Theocritus uses it of a pleasant smile: Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς ὄμματι μειδιόωντι. *Theocr., Id.*, viii., 19.

σαρδάνιον μειδᾶν or γελᾶν, with ellipse of γέλωτα, *to laugh a sardonic laugh*, is used of the convulsive grin of excessive pain; or, again, of the bitter laugh, or smile of disdain and mockery: Μείδησε δὲ θυμῷ σαρδάνιον μάλα τοῖον. *Od.*, xx., 301. According to Eustathius, this phrase comes from the convulsive movement of the lips half-opening (παρὰ τὸ σεσηρέναι τὰ χείλη); or better, from Σαρδώ, name of the island of Sardinia, because in this island an herb grew, a species of wild celery, the juice of which caused a convulsive grin, followed shortly by death.

σαρδάζειν, *to laugh a sardonic laugh.* This verb, derived fr. Σαρδώ (Sardinia), is only used by the grammarians.

144.

γελοῖος, οία (is used actively and passively of men and things); *that which provokes laugh*, or *at which one laughs, ridiculous* [also *laughable* in a good sense: vid. καταγέλαστος]: Ἀλλὰ μὴν ἔργον γε οὐδαμοῦ ληπτέον ἢ εὐθὺς ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὤν. *Xen., Mem.*, i., 7, 2. The grammarians have been desirous to distinguish by different accents the two meanings of this word. According to them, γελοῖος signifies *that at which one laughs*, and γέλοιος *that which causes laughter*. This erroneous system had its source no doubt in the change which the ancient and legitimate form γελοῖος underwent into γέλοιος in new Attic, a change disapproved by the Etym. Magn., and which had no influence upon the meaning of the word.

γελάσιμος (ὁ, ἡ), *ridiculous*, speaking of things *said* in discourse, a word which Phrynichus attributes to the comic poet Strattis, and to the use of which he objects; it is found only in Lucian: Μέχρι μὲν δὴ τούτων γελάσιμα καὶ μειρακιώδη τὰ εἰρημένα. *Luc., Somn.*, 5.

γελαστός, ή, and in prose καταγέλαστος, *laughable; ridiculous:* Δεῦθ' ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε. *Od.*, viii., 307. Ἆρ' οὐκ ἄν, πεῖραν διδούς, ἅμα τε βλαβερὸς εἴης, καὶ καταγέλαστος φαίνοιο; *Xen., Mem.*, ii., 6, 38. [Contrasted with γελοῖος, *laughable, humorous, comic*, in *Pl. Conv.*, 189, b: Φοβοῦμαι . . . οὔ τι μὴ γελοῖα εἴπω, τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη . . . ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Aristophanes is speaking.]

γελαστικός, ή, *one who can laugh, endowed with the faculty of laughing:* Καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν γελαστικόν, ὄνος δὲ οὐ γελαστικόν. *Lucian., Vit. Auct.*, 26.

γελωτοποιός (ὁ, ἡ), *one who causes laughter, buffoon:* Πόρρω δ' ἐν ὑστάτοις ἰδεῖν τὴν τοῦ γελωτοποιοῦ Θερσίτου πίθηκον ἐνδυομένην. *Plat., Pol.*, x., 620, c.

ἀστεῖος (ὁ, ἡ), fig., *one who has the refined intellect of the city*, the French *spirituel* [Lat. *urbanus*. In English we sometimes render it *polite, polished;* sometimes *witty, pleasant*, etc., according to the context]: Ἔπειτα οὐκ ἂν πρίαιό γε παμπόλλου, ὥστε σοι ταῦτα εἰρῆσθαι, καὶ ἀπαγγελθῆναι παρ' ᾧ εὐδοκιμεῖν βούλει, ὅτι ἀστεῖος εἶ; *Xen., Cyr.*, viii., 4, 23.

βωμολόχος, ου (ὁ), *buffoon:* Ὁ δὲ βωμολόχος ἥττων ἐστὶ τοῦ γελοίου καὶ οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων ἀπεχόμενος εἰ γέλωτα ποιήσει. *Aristot., Ethic., Nic.*, iv., 8, 10.

εὐτράπελος (ὁ, ἡ), one of ready, agreeable wit and manners [easily *turning* to *adapt himself* to circumstances and persons, εὖ τρέπειν]: Οἱ δ' ἐμμελῶς παίζοντες εὐτράπελοι προσαγορεύονται, οἷον εὔτροποι (*well turned*, as it were). *Aristot., Eth., Nic.*, iv., 14, 3. [He makes εὐτραπελία = πεπαιδευμένη ὕβρις, the *mean* between βωμολοχία and ἀγροικία. From *Magn. Mor.*, i., 31, it appears that the εὐτράπελος must be able to *take* as well as give a joke, σκῶψαι ἐμμελῶς, and ὑπομένειν σκωπτόμενον. Both words are sometimes found in a *worse* sense: e. g., *Plat., Rep.*, viii., 563 (where, however, εὐτραπελία is only spoken of as unbecoming to the *aged*), and *Isocr.*, vii., 49.]

χαρίεις, εσσα, graceful, pleasing, used sometimes substantively, ὁ χαρίεις, *gentleman, man of good taste* or *refinement:* Καὶ τοιαῦτα λέγων ὧν οὐθὲν ἂν εἴποι ὁ χαρίεις, ἕνια δ' οὐδ' ἂν ἀκούσαι. *Aristot., Eth., Nic.*, iv., 8, 10. [The subst. is χαριεντισμός.]

145.

γενέθλια, ων (τά) (γενέθλη), *birth-day, anniversary of the birth* of one yet alive, and the festival kept on the occasion: Εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ βασιλέως γενέθλια ἅπασα θύει καὶ ἑορτάζει ἡ Ἀσία. *Plat., Alcib.*, i., 121, b.

γενέσια, ων (τά), commemorative *festival of the birth*, a day observed with funeral solemnities after the death of a person, being *the anniversary of his death*, according to Ammonius; or, according to others, the anniversary of the birth of the deceased: Παῖς δὲ πατρὶ τοῦτο ποιέει, κατάπερ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια. *Herodot.*, iv., 26. Afterward these two words were confounded, and γενέσια is found in the N. T. used for γενέθλια (*Matth.*, xiv., 6).

146.

γένος, εος (τό), *birth, race; genus:* Λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ πένητες. *Eur., Electr.*, 37.

γενεά, ᾶς (ἡ), more used in poetry, *birth, generation;* an *age* of men: Φαίνεται δὲ ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν. *Thuc.*, i., 14.

γενέθλη, ης (ἡ), *race:* Ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης. *Od.*, iv., 232.

γένεθλον, ου (τό), *race; progenies:* Διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. *Æsch., Suppl.*, 290.

γένεσις, εως (ἡ), *origin* [the *coming into being;* hence, *production*, generally *birth;* and also *race* (*Pl., Polit.*, 265, b); *family* (*Pl., Legg.*, 691, d); and *generation* (*Id., Phædr.*, 252, d)]: Λέγω γὰρ καὶ τὴν Ἐρεχθέως γε τρόφην καὶ γένεσιν. *Xen., Mem.*, iii., 5, 10.

γενετή, ῆς (ἡ), *birth, nativity:* Καὶ γὰρ δίκαιοι, καὶ σωφρονικοί, καὶ ἀνδρεῖοι, καὶ τἄλλα ἔχομεν εὐθὺς ἐκ γενετῆς. *Aristot., Eth., Nic.*, vi., 13 [only found in this phrase].

γέννησις, εως (ἡ), *generation, procreation*, in Euripides and in Plato: Ὁ μουσῶν τ' εἰδὼς γεννάσεις Χείρων. *Eur., Iph. A.*, 1065.

αἷμα, ατος (τό), *blood*, sometimes used, as with us, for *race*: Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι. *Il.*, xx., 241.

οἶκος, ου (ὁ), *house*, as with us, for *family*; a meaning peculiar to the Attic writers: Ἃ τῶν ἐμπατριδῶν γεγωθὼς οἴκων. *Eur.*, *Ion.*, 1073.

ῥίζα, ης (ἡ), root, *stock*; *stirps*, in the poets: Ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος ῥίζης πέφυκας. *Eur.*, *Iph. T.*, 610.

147.

γέρων, οντος (ὁ), prop., adjective, *old*; but more used as a substantive, by ellipse, *old man*: Ταῦτα δὲ πάντα ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες. *Il.*, ix., 36 Plural, γέροντες, *elders*, who in certain cities of Greece, as in Sparta, formed the senate, *senators*: Πλειόνων δὲ καινοτομουμένων ὑπὸ τοῦ Λυκούργου, πρῶτον ἦν καὶ μέγιστον ἡ κατάστασις τῶν γερόντων. *Plut.*, *Lyc.*, 5.

γεραιός, ά, *of* or *belonging to an old man*; *old*: often used substantively, with ellipse of ἀνήρ or γυνή: Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιός. *Il.*, i., 35.

γηραλέος, έα, *old*: Σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα (*old and faithful friends*). *Æschyl.*, *Pers.*, 171.

γραῦς (ἡ), *old woman*: Ἔνιοι δὲ τῶν λογοποιῶν λέγουσιν, ὡς τὴν τῆς μητρὸς ἀδελφὴν ἔγημεν· ἀλλὰ γραῦς ἂν καὶ παντάπασιν ἦν ἡ παῖς. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 5, 13.

γραία, ας (ἡ), poet. form of the preceding: Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν. *Od.*, i., 458.

βαθυγήρως (ὁ, ἡ), *one who is extremely old*: Ἡ βαθυγήρως Λισιόνη. *Anthol.*, *Philipp.*, vi., 247.

ἐσχατογήρως (ὁ), *one who has arrived at the last stage of decrepit old age, exceedingly old*: Ἦλθε δὲ καὶ Τίδιος Σέξτιος ἐσχατογήρως ἀνήρ. *Plut.*, *Pomp.*, 64.

τυφογέρων, οντος (ὁ), *old fool, senseless old fellow*, in Aristophanes: Τυφογέρων εἶ. *Aristoph.*, *Nub.*, 900.

ὠμογέρων, οντος (ὁ), *one in a green old age*; at the age that Virgil calls, by the same metaphor, *crudæ senectus* (*Æn.*, vi., 304): Ὠμογέροντα δέ μίν φασ' ἔμμεναι. *Il.*, xxiii., 791.

πρέσβυς, εως (ὁ), *advanced in age, aged*, found only in the comparative and superlative in the prose writers: Καὶ γὰρ πρεσβύτερός ἐστιν ἢ ἐγώ. *Dem. in Neær.*, 1350. Sometimes it is used substantively, *old man*, in the Tragic writers: Καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ ὄχου παραστείχοντα. *Soph.*, *Œd. R.*, 794.

πρεσβύτης, ου (ὁ), *old man*, one more advanced in years than γέρων and γεραιός: Μάλα δὴ πρεσβύτης ὢν ὁ Κῦρος ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 7, 1.

πρόβεβηκώς, ότος (ὁ), a man advanced in years, who has reached the age which follows on *maturity*, or better, *who has passed the* fixed *age* [for military service]: Ἠναγκάσθη καὶ τοὺς οὐκ ἐν ὥρᾳ τῶν πολιτῶν ἀλλ' ἤδη πρόβεβηκότας καθοπλίσαι. *Plut.*, *Camill.*, 34.

148.

γεωργός, οῦ (ὁ), *one who works at the ground, agriculturist, husbandman*: Οἷον εἴ τις γεωργὸς ἀγαθὸς προθυμηθεὶς γενέσθαι καὶ εὖ σπείρων, καὶ εὖ φυτεύων, ὁπότε αὐτὸν καρποῦσθαι ταῦτα δέοι, ἐφ' ὅτῳ τὸν καρπὸν ἀσυγκόμιστον εἰς τὴν γῆν πάλιν καταῤῥεῖν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 7.

γειαρότης, ου (ὁ), *one who breaks up the ground*, tiller of the earth, plower: Γειαρότης Ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης ἄρτι λιποψυχέων. *Anthol.*, *Pal.*, ix., 23.

γητίης, ου (ὁ), the Attic form is γήτης, *husbandman*: Γήτης ὅπως ἄρουραν ἕκτοπον λαβών. *Soph.*, *Trach.*, 32.

γεώμορος (ὁ, ἡ), *landed proprietor*; *owner* of some *land*: Ὅς δ' ἂν κινήσῃ, μηνυέτω μὲν ὁ βουλόμενος τοῖς γεωμόροις, οἱ δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἀγόντων. *Plat.*, *Legg.*, viii., 843, b.

γηπόνος (ὁ, ἡ), *one who works at the ground*: Γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης, εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὕπο οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοινὰ ἀποβλέπειν. *Eur.*, *Suppl.*, 420.

γεωπόνος, a more recent form of the preceding word: Ἅπαιρέ μου τένοντος, ὦ γεωπόνε, λέπαδνα. *Anth.*, *Pal.*, ix., 742.

γεωτόμος (ὁ, ἡ), *one who cuts the ground* with the plowshare; hence, *plower*, in the Anthology: Χάλκεος ἦς, ἐπί σοι δὲ γεωτόμος εἵλκεν ἄροτρον. *Anth.*, *Pal.*, ix., 741.

ἀρότηρ, ῆρος (ὁ), *plower*; *plowman*: Ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν. *Il.*, xxiii., 836.

ἀροτρεύς, έως (ὁ), more recent form: Τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο, δῖος ἀροτρεύς. *Theocr.*, *Id.*, xxv., 51.

ἐργασίων, ωνος (ὁ), *husbandman*, according to the interpretation of the Scholiast; but it is of the *vinedresser* especially that the word is used in the passage in Aristophanes: Ὅτ' ἐργασίωνος χάρακας ὑφειλόμην. *Aristoph.*, *Vesp.*, 1201.

149.

γῆ, ῆς (ἡ), from the primitive γάω, to contain, to produce, by contraction fr. γέα, *earth*, in all the meanings of the word. It answers to *terra* and *tellus* in Latin. More specially, *the land* we dwell in: hence, in general, *country*: Ὄφρ' εὖ εἰδῶ τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν. *Od.*, xiii., 233. Sometimes personified in Homer: Οἵσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῇ τε καὶ Ἠελίῳ. *Il.*, iii., 104.

γαῖα, by aphæresis, αἷα, ας (ἡ), both poetic forms of γῆ: Ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. *Il.*, vii., 446. Τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης. *Il.*, xi., 816.

ἀγρός, οῦ (ὁ), *cultivated land, field, country*: Οὐ λαμβάνει σῖτον ἐκ τοῦ ἀγροῦ, οὐ γὰρ ἐπιμελεῖται ὡς αὐτῷ σπείρηται, ἢ ὡς κόπρος γίγνηται. *Xen.*, *Œcon.*, 20, 4. Plural, *landed property*, *lands*: Οἱ κεκτημένοι ἀγρούς. *Xen.*, *Mem.*, iii., 9, 11.

ἄρουρα, ας (ἡ), fr. ἀρόω, prop., *arable land*, or *land under the plow*; *arvum*: sometimes, in Homer, *the earth*, *the ground*, in general: Ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης (*a useless burden upon the earth*). *Il.*, xviii., 104.

ἔδος, εος (τό), *soil* or *ground* on which a city is founded or situated, seat or site of the city: Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο. *Il.*, iv., 406.

ἤπειρος, ου (ἡ), Ionic, for ἄπειρος, with ellipse of γῆ, land of a certain extent without interval of sea, *continent* in opposition to νῆσος, island: Βασιλεὺς ὁ Περσῶν οὐ νήσους, ἀλλ' ἤπειρον καρπούμενος, πλουσιώτατος ἀνθρώπων ἐστίν. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 1, 4. Sometimes simply for the *land*, the bordering land, even in speaking of an island; in opp. to θάλασσα, in Homer: Εἴθ' ὄγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, εἴτε καὶ ἐν πελάγει. *Od.*, iii., 90. The geographical term Ἤπειρος is only used, in Homer, of that part of the continent, situated opposite the islands of Ithaca and Cephalonia, of which Ulysses was king, as is plain from the following verse in the catalogue of ships: Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο. *Il.*, ii., 635. Damm and, after him, Morell have been mistaken in taking Ἤπειρος for the name of a town situated on the continent, and subject to Ulysses: no ancient geographer makes mention of any such town. It was only long after Homer's time that the name of EPIRUS was given to all that part of the continent which extends from Illyria to the Peloponnesus: it was anciently called Molossia and Chaonia; its modern name is Albania. The first trace of this geographical division occurs in Pindar: Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ. *Nem.*, iv., 82.

ξερόν, οῦ (τό), neuter of ξερός, prop., *dry part dry* land *of the shore*: Ῥόχθει μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. *Od.*, v., 402.

ξηρά, ᾶς (ἡ), fem. of ξηρός, *dry, hard*, taken substantively with ellipse of γῆ, prop., *the dry land*, *the land*, in opp. to θάλασσα, *the sea*, in the poets and in the N. T.: Καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρὴν ὖτ' ἐρωδιὸς οὐ κατὰ κόσμον ἐξ ἁλὸς ἔρχηται. *Arat.*, *Dios.*, 913. Περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. *N. T.*, *Matth.*, 23, 15.

οἰκουμένη, ης (ἡ), passive participle fem. of οἰκέω, taken substantively with ellipse of γῆ, *the inhabited earth*: Ὥστε τοὺς ἐξ ἁπάσης τῆς οἰκουμένης . . . . εἰς ἕνα τόπον ἀποβλέπειν. *Plut.*, *Ep.*, 4. Hence the adjective *œcumenical* of or from all the earth, universal, used of councils of the Church.

πέδον, ου (τό), fr. πούς, that which is trodden under foot, *ground*, *land*: Ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας. *Od.*, xi., 597. The Tragic writers use it sometimes, by periphrasis, with γῆς or χθονός: Ὦ γῆς ἱερὸν πέδον. *Soph.*, *Aj.*, 859.

τραφερά, ᾶς (ἡ), feminine adjective, *compact, firm*, taken sub-

stantively by the poets with ellipse of *γῆ, terra firma, the land*, in opp. to *ὑγρή*: *Ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν. Od.*, xx., 98.

χέρσος, ου (*ὁ*, or oftener *ἡ*), in Attic, *χέρρος*, substantive formed from the adjective *χέρσος* for *σχέρος, dry. arid*, with ellipse of *τόπος* or *γῆ*. prop., *spot* or *land* which is not cultivated, *arid*, like the shore; hence, *shore, continent*, only in opp. to *θάλασσα*: *Τὸν δ' ἐκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου. Od.*, xix., 278. [In prose, *Hdt.; Theophr.*]

χθών, ονός (*ἡ*), by some said to be of the dialect of the island of Cyprus, the *earth*, in general, *humus; γῆ* is more especially the earth considered as an inhabited and cultivated surface, and *χθών* the earth, with reference to its bulk and depth: *Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων. Il.*, ii., 465.

χώρα, ας (*ἡ*), prop., room, space, specially, 1, *portion of land* destined for cultivation, *lands: Τῷ βουλομένῳ ὑμῶν μένειν παρ' ἐμοὶ χώραν τε δώσω, καὶ πόλεις. Xen., Cyr.*, vii., 1, 43. 2, *Territory. country* situated round a town: *Καὶ ἀπὸ τούτου τειχήρεις τε μᾶλλον ἦσαν οἱ πολέμιοι καὶ τῆς χώρας ὀλίγην παντελῶς εἰργάζοντο. Xen., Hell.*, v., 3, 2.

150.

γῆρας, ατος (*τό*), *old age*, last age of man, *senectus: Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν. Il.*, i., 29.

γήρασις, or better *γήρανσις, εως* (*ἡ*), *the growing old*, progress or approach of old age, *senescentia: Καὶ ἄδρυνσις καὶ γήρανσις. Aristot., Nat. Auscult.*, iii., 1.

151.

γλυκύς, εῖα. If Lennep's derivation of this word is to be admitted, that it comes fr. [it *can* only be *related to*] *γλοιός*, viscous, glutinous, it would have signified primarily soft to the touch. Damm derives it fr. *λέλαυκα*, perfect of *λαύω*; others fr. *γλίχομαι*; prop., *sweet to the taste*, in opp. to *δριμύς, sharp*, *πικρός, bitter*, and *ἁλμυρός, salt: Τίς ἂν αἴσθησις ἦν γλυκέων, καὶ δριμέων, καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνώμων ἐνειργάσθη; Xen., Mem.*, i., 4, 5. Sometimes, fig., *sweet: Ἐλπίδας γλυκείας παρέχειν. Xen., Symp.*, 4, 25.

γλυκερός, ρά, synon. of *γλυκύς*: *Οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτῃ κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον. Eur., Med.*, 1099.

ἀγανός (*ὁ, ἡ*), fr. *ἄγαν* or fr. *γανύω*, prop., *that which delights much, which pleases, agreeable: Φραζώμεσθ' ὡς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν ὀπωρισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισι. Il.*, ix., 112. Sometimes, in speaking of persons, in the sense of *πρᾶος*, in prose: *Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἵπιος ἔστω βασιλεύς, ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη. Od.*, ii., 230.

ἐδανός, ή, according to some, fr. *ἥδω, ἀνδάνω, agreeable;* others write it *ἐδανός*, and derive it fr. *ἔδω, good to eat;* epithet of oil in Homer: *Ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ, ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ. Il.*, xiv., 171.

ἐπιεικής (*ὁ, ἡ*), is sometimes synon. with *πρᾶος*, fig. in modern writers, *one that yields, easy: Πρᾷος ἦν καὶ ἐπιεικής. Ælian., Var. H.*, xiii., 2. [So in Plato and Aristotle. See 1 and 177.]

ἡδύς, εῖα, fr. *ἥδω*, prop, *that which gives pleasure, agreeable* in a very wide sense: *Ἡδὺς ἀκοῦσαι* (*λόγος*). *Plat., Men.*, 81, d. Sometimes in a more restricte l sense for *γλυκύς, agreeable to the taste: Κρήνη ἡδέος ὕδατος. Xen., An.*, vi., 4, 3. Fig., in opp. to *λυπηρός* or *ἀλγεινός*: *Πολὺ διαφέρει τὸ παραχρῆμα ἡδὺ τοῦ εἰς τὸν ὕστερον χρόνον καὶ ἡδέος καὶ λυπηροῦ. Plat., Protag.*, 356.

ἤδυμος and *νήδυμος* (*ὁ, ἡ*), poetic forms of *ἡδύς* are always, in Homer, the epithets of sleep: *Προκαλεύμενος ἤδυμον ὕπνον. Hymn. Mercur.*, 240. *Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. Il.*, ii., 2. The form *νήδυμος* is one of those words which have exercised the sagacity of commentators. The ancient Greek grammarians, who were sufficiently indifferent etymologists, have given themselves considerable trouble in explaining it. Some of them derive it from *νηδύς*. Eustathius forms it from the negative particle *νη*, and from *δύω*, sleep one can not come out of, i. e., deep sleep. He comes nearer the truth, when he says afterward *νήδυμος* is for *ἤδυμος*. It is, in fact, the same word disguised by the coi yists, who, in many passages of Homer, have prefixed this *ν* to the adjective *ἤδυμος*, deceived by the marks left of the Æo ic digamma. In all the passages where *νήδυμος* is found, it may be corrected into *ἤδυμος*. In the lines in which the word that precedes *νήδυμος* ends with a vowel, the digamma, which was sufficient to prevent the hiatus, being no longer expressed, the *ν* may be thrown back to the preceding word, and the verse quoted above, for instance, be read thus: *Δία δ' οὐκ ἔχεν ἤδυμος ὕπνος.*

ἥμερος (*ὁ, ἡ*), according to Damm, comes fr. *ἵμερος*, desire: according to Lennep, fr. *ἦμαι*, to be seated or tranquil; *tame;* hence, *domestic*, speaking of animals, opp. to *ἄγριος, wild*, as in Latin, *mansuetus* to *ferus: Ζῶα ἥμερα καὶ ἄγρια τρέφουσα. Plat., Crit.*, 114, e. It is also used by ext., of trees and plants, *refined by cultivation, cultivated; sativus: Καὶ τῶν δενδρέων τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον, ὁμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων. Herodot.*, viii., 115.

ἤπιος (*ὁ, ἡ*), according to some, fr. *ἔπω*, to follow; according to others, with less probability, fr. *ἠδύς* [prob. related to *ἔπω, ἔπος, εἰπεῖν. L.* and *S.*]; *facile, indulgent, gentle, good: Ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί. Il.*, xxiv., 775. Sometimes in an active sense, *that which softens, softening: Ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος ὀπ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός, αἶψ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς πάσσε. Il.*, iv., 218. This word is also found in Plato, who is fond of poetical forms of words: *Ἐπειδὴ καὶ τὸ πνίγος ἠπιώτερον γέγονεν* (*has become milder*). *Phædr.*, 279, b.

λειρ όεις, εσσα, like the lily, tender or *white* as the lily; hence, *delicate*, in Homer, in speaking of the skin and the voice: *Λίκε τελέσσης μείναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα δάψει. Il.*, xiii., 830.

μειλίχιος (*ὁ, ἡ*), fr. *μέλι*, prop., *sweet as honey*, often, in Homer, the epithet of words and discourse: *Τοὶ δὲ χαρέντες δεξιῇ ,,σπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι. Il.*, x., 542.

πρᾶος, πρα ᾶα, according to some. fr. *παρά* and *εὖς*, according to others, fr. *περάω*; *facile, easy, gentle*, opp. to *χαλεπός*, and used particularly in speaking of the character: *Πρᾷός τε καὶ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων. Isocr. ad Nic.* Sometimes it comes near to the meaning of *ἥμερος*: *Οἱ ἵπποι συμπονοῦντες ἀλλήλοις, πρᾴότεροι συνεστήκασι. Xen., Cyr.*, ii., 1, 14. Sometimes in speaking of the voice: *Καὶ τὴν φωνὴν πρᾳοτέραν ποιοῦνται. Xen., Symp.*, 1, 10. *πραΰς*, poet. is the more ancient form, it is found as early as the Homeric hymns: *Κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε, πρηῢς καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα ἡμετέρην. Hymn. Mart.*, 10.

προσηνής (*ὁ, ἡ*), according to Damm, is a compound of *εὖς*, like *ἐνηής*, and their opposite *ἀπηνής*. Passow, after Lennep, derives this family of words from *ἡνίον*, bridle; prop., *good* for any thing or purpose: *Οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ ἐστὶ προσηνὲς. Herodot.*, ii., 94. Fig., *kind, gentle: Ἐπὶ τὰς προσηνεῖς καὶ ἁπαλὰς ἀποστρέφοντες ὁμιλίας τὰ ὦτα. Plut. de Audiend.*, 16.

χειροήθης (*ὁ, ἡ*), fr. *χείρ* and *ἦθος*, prop., *accustomed to the hand, tractable, manageable*, principally in speaking of horses: *mansuetus: Πρᾷος καὶ χειροήθης ὁ πῶλος. Xen., Hipp.*, 2, 3. Sometimes fig., speaking of things, *supple, flexible: Τὰ ὅπλα τοῖς σώμασιν ἐγίνετο χειροήθη* (*yielding to the body*) *καὶ κοῦφα. Plut., Philop.*, 9.

152.

γλύφειν, fr. *γλάφω, to cut* or *engrave in the material* (as intaglio-work) *to cut in relievo* (as cameo-work), *to do sculptor's work: Δακτυλίους γλύφειν* (*to engrave* or *cut rings*). *Plut., Hip. Min.*, 368, c.

γλάφειν, fr. *γράφω*, by the change of *ρ* into its cognate *λ*, *to scrape, hollow, dig: Πλευράς τε καὶ ὦμους οὐρῇ μαστιγόων, ποσσὶ γλαφει. Hesiod., Scut.*, 431. Some modern commentators have attempted to establish the same difference between *γλάφω* and *γλύφω*, as that between *scalpo* and *sculpo* in Latin. According to Oudendorp (*ad Suet. Galb.*, 10), *γλάφειν*, as *scalpere*, would mean *to cut. engrave*, in general, speaking of some simple and coarse work; whereas *γλύφειν*, as *sculpere*, would be said of a work more highly wrought, a regular piece of sculpture. Salmasius (*ad Justin.*, 15, 14) would have *sculpere* used for cutting in relievo, or sculpture in every kind of stone or metal, and *scalpere* for intaglio-work in precious stones only. This distinction is based upon no authority, and there is as little certainty of its existence in the Latin words as in the Greek. In fact, some ancient grammarians have not scrupled to reject altogether the form *sculpo*, and every where to read *scalpo* in its place.

153.

γνάθος, ου (*ἡ*), *lower jaw*, in Herodotus: *Ἐφάνη δὲ*

καὶ γνάθος, καὶ τὸ ἄνω τῆς γνάθου, ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, ἐξ ἑνὸς ὀστέου πάντας τούς τε ὀδόντας καὶ τοὺς γομφίους. *Herod.*, ix., 83.

γναθμός, οῦ (ὁ), *jaw*, speaking of the inside: Χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας γναθμῶν ἐξελάσαιμι. *Od.*, xviii., 28.

γένυς, υος (ἡ), *jaw*, in Homer, Aristotle, and Galen: Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν. *Il.*, xi., 416.

γαμφηλαί, ῶν (αἱ), only in the plural, *mandibles, jaws of* animals: Ὅλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος. *Il.*, xvi., 489.

σιᾶγών, όνος (ἡ), generical term for the *whole jaw*: Ἔτι σιαγόνες δύο, τούτων τὸ πρόσθιον γένειον, τὸ δ' ὀπίσθιον γένυς. Κινεῖ δὲ πάντα τὰ ζῶα τὴν κάτωθεν γένυν, πλὴν τοῦ ποταμίου κροκοδείλου· οὗτος δὲ τὴν ἄνω μόνος. *Aristot., Hist. An.*, 1, 11.

154.

γράμμα, ατος (τό), the *written letter*, the figure traced representing the letter; for instance, in the Greek alphabet, the mark Δ is the figure (γράμμα) of the letter δέλτα, which is the στοιχεῖον: Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. *Dem. de Coron.*, 80. Γράμματα is used also as our word *letters*, sometimes in the sense of *belles-lettres*: Καὶ οἵει αὐτοὺς ἀπείρους γραμμάτων εἶναι, ὥστε οὐκ εἰδέναι ὅτι . . . .; *Plat., Apolog.*, 26.

στοιχεῖον, ου (τό), fr. στοῖχος, *letter* of the alphabet, prop., it is the letter pronounced according to the name and place which it has in the alphabet: Ῥῶ τὸ στοιχεῖον, *Plat., Crat.*, 426, d, *the letter ῥῶ*.

σῆμα, ατος (τό), *mark, sign*: Πόρεν δ' ὄγε σήματα λυγρά, γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά. *Il.*, vi., 168.

χαρακτήρ, ῆρος (ὁ), sign traced or cut, mark, CHARACTER: Ἀλλ' ἴδιός τις ὁ τύπος καὶ βαρβαρικὸς τῶν χαρακτήρων, ἐμφερέστατος Αἰγυπτίοις. *Plat. de Gen. Socr.*, 5.

155.

γυμνάσιον, ου (τό), GYMNASIUM, place set apart for the training of youth in bodily exercises, applied to the actual place where the exercises took place, and to the building: Πρωΐ τε γὰρ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ᾔει. *Xen., Mem.*, i., 1, 10. At Athens there were three principal gymnasiums: the Ἀκαδημία, the Λύκειον, and the Κυνόσαργες; all three were situated outside the town.

ἀκαδημία, ας (ἡ), the ACADEMIA, one of the most celebrated gymnasiums at Athens; besides the ordinary gymnastic exercises, races and horse exercises of different kinds took place there: Ἐπεὶ δ' ἅπαντες ἠθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῷ Ἀκαδημίᾳ τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ. *Xen., Hellen.*, ii., 2, 4.

λύκειον, ου (τό), the LYCEUM, one of the gymnasiums at Athens, celebrated for the lessons given there by Aristotle in his *walks* with his disciples, whence their name of Peripatetics [περιπατεῖν, *to walk about*]: Ἐπιδείξει τά τ' ἐν Ἀκαδημίᾳ καὶ τὰ ἐν Λυκείῳ. *Xen., Hipparch.*, 3, 1.

κυνόσαργες, εος (τό), the *Cynosarges*, name of a gymnasium at Athens: Τῶν νόθων εἰς Κυνόσαργες συντελούντων, τοῦτο δ' ἔστιν ἔξω πυλῶν γυμνάσιον Ἡρακλέους, ἐπεὶ κἀκεῖνος οὐκ ἦν γνήσιος ἐν θεοῖς. *Plut., Themist.*, 1.

ξυστός, οῦ (ὁ), *xystus*; in the ancient gymnasiums was a sort of circular *gallery* or *causeway*, set apart for races and the exercises of the athletes. Pausanias thus describes that at Olympia: Πλάτανοι μὲν ὑψηλαὶ διὰ τῶν δρόμων πεφύκασιν ἐντὸς τοίχου· ὁ σύμπας δὲ οὗτος περίβολος καλεῖται Ξυστός, ὅτι Ἡρακλεῖ τῷ Ἀμφιτρύωνος ἐς ἄσκησιν ἐγίνετο, ὅσαι τῶν ἀκανθῶν ἐφύοντο ἐνταῦθα, ἐπὶ ἑκάστῃ ἡμέρᾳ σφᾶς ἀναξύειν. *Pausan.*, vi., 23, 1.

παλαίστρα, ας (ἡ), the PALÆSTRA was that part of the gymnasium that was specially reserved for the exercises of the athletes: Ἐν τούτῳ δὲ οἵ τε ὁρόμοι τῷ γυμνασίῳ καὶ τοῖς ἀθληταῖς εἰσιν αἱ παλαῖστραι. *Pausan.*, v., 15, 8.

156.

γυμνός (ὁ, ἡ), prop., *naked*; hence, particularly in the historians, *without defensive arms, without defense*: Ἐπί τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέροι, γύμνοι ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξεύματα καὶ τἆλλα βέλη. *Xen., Anab.*, iv., 3, 6.

γυμνής, ῆτος (ὁ), form preferred by the best critics to γυμνήτης, ου (ὁ), which is found in the ancient texts; *light-armed* soldier in Xenophon, not having the ὅπλον (large shield); opp. to ὁπλίτης: Ἐξῆσαν πολλοὶ μὲν ὁπλῖται πολλοὶ δὲ γυμνῆτες. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 25. The word is much more restricted in its meaning in another passage of Xenophon, where it is applied solely to slingers: Καὶ τοὺς γυμνῆτας λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας. *Xen., Anab.*, v., 2, 12. Γυμνής is synon. with γυμνός in Lucian: Καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον καὶ γυμνῆτας ὀρχηστάς. *Luc., Bacch.*, 3.

ἄνοπλος and ἄοπλος (ὁ, ἡ), *without arms*: Μωρὸν γὰρ τὸ κρατεῖν βουλομένους τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος καὶ ἄοπλα καὶ ἄχειρα ταῦτα ἐναντία τάττειν τοῖς πολεμίοις φεύγοντας. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 23.

ἄσκευος (ὁ, ἡ), prop., *without armor*: οἱ ἄσκευοι, synon. with ψιλοί in Pausanias, *light troops*: Γινομένης δὲ πρὸς Μαντινείᾳ μάχης, Λακεδαιμονίων μὲν οἱ ψιλοὶ τοὺς ἀσκεύους τῶν Ἀχαίων νικῶσι. *Pausan.*, viii., 50.

ἀχίτων (ὁ, ἡ), *one who has no tunic*: Ἄζωστον ἐβούλοντο προσιέναι καὶ ἀχίτωνα τοῖς πολίταις τὸν δεόμενον αὐτῶν. *Plut., Coriol.*, 14.

γροσφομάχος, ου (ὁ), *light-armed soldier*, among the Romans: Διαλέγουσι τῶν ἀνδρῶν τοὺς μὲν νεωτάτους καὶ πενιχροτάτους εἰς τοὺς γροσφομάχους. *Polyb.*, vi., 21, 7.

ἔξοπλος (ὁ, ἡ), *without arms, without defense*: Δεῖ τὸν μέλλοντα νικᾶν συνθεωρεῖν πῶς δυνατὸν ἐφικέσθαι τοῦ σκοποῦ καὶ τί γυμνὸν ἢ ἔξοπλον μέρος φαίνεται τῶν ἀνταγωνιστῶν. *Polyb.*, iii., 81, 2.

πρόκωπος (ὁ, ἡ), out of the sheath, *naked*, in speaking of a sword, in Euripides: Ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων. *Eur., Orest.*, 1483.

ψῑλός, ή, prop., bare, without hair; hence, bald. In the Greek armies, οἱ ψιλοί, *light-armed*, was the name of those troops who fought from a distance, because they had neither cuirasses nor shields, such as were the bowmen, the slingers, and those who threw the dart: Καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, ἐσφενδόνων. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 33.

157.

γυνή, αικός (ἡ), *woman*: Γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας. *Menandr., Fragm.*

γύναιον, ου (τό), diminutive, *little woman; mulierecula*, with some feeling of contempt in the term as regards the person or character of the woman [see under ἄνθρωπος]; in Aristophanes, *a bit, morsel, mite of a woman*: Κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι. *Aristoph., Thesm.*, 792. [The other diminutives γυναικ-άριον, -ίσκιον, γυναίκιον, are all *late*.]

ἄνθρωπος, ου (ὁ, ἡ), in the feminine, is sometimes used with a feeling of contempt: Οὐκ ἐπαύετο ἡ ἄνθρωπος, ἀλλὰ γυναίου πρᾶγμ' ἐποίει καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους προσιοῦσα ἐνεκάλει. *Dem. in Aristog.*, 787, 25.

θήλεια, ας (ἡ), feminine of θῆλυς, used sometimes absolutely for the *individual of the feminine sex, the female*: Ἅπαις δὲ ἀῤῥένων τε καὶ θηλειῶν. *Plat., Legg.*, xi., 925, c.

θῆλυ, εος (τό), neuter, in an abstract sense, *the feminine*, the feminine sex; hence, *the woman*: Ἀπὸ τοῦ ζευγνύναι τὸ θῆλυ τῷ ἄῤῥενι. *Dion. Hal., Rhetor.*, ii., 2.

158.

γυνή, αικός (ἡ), *woman*, frequently married woman,

wife: Μεγίστη γίγνεται σωτηρία, ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. *Eur., Med.*, 15.

ἄκοιτις, ιδος (ἡ), *one having the same bed, bedfellow:* Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις. *Il.*, iii., 138.

παράκοιτις, ιδος (ἡ), compound of the preceding word, to which the same meaning is usually given, though the preposition prevents it from being really synonymous: Γνοίης χ' οἷον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν. *Il.*, iii., 153.

ἄλοχος, ου (ἡ), one who shares the bed, *wife*, legitimate or otherwise: Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν παῖδ' ἑόν. *Il.*, vi., 482.

γαμετή, ῆς (ἡ), a woman *married, espoused*, always with γυνή in good writers, *legitimate wife*, in opp. to ἑταιρα or πάλλαξ: Ἔχω δ' ἐπιδεῖξαι καὶ γυναιξὶ, ταῖς γαμεταῖς τοὺς μὲν οὕτω χρωμένους, ὥστε συνέργους ἔχειν αὐτὰς εἰς τὸ συναύξειν τοὺς οἴκους. *Xen., Œc.*, 3, 10. Later, taken substantively, *wife*: Ἀπολλωνιάς, ἡ Ἀττάλου τοῦ πατρὸς Εὐμένους τοῦ βασιλέως γαμετή. *Polyb.*, xxiii., 18, 1.

δάμαρ, αρτος (ἡ), fr. δαμάω, prop., *tamed*, brought under the yoke; hence, *wife*, in Homer and the Tragedians: Εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι. *Il.*, iii., 122.

εὐνήτειρα, ας (ἡ), *one who shares the bed*; hence, *wife*: Θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς. *Æschyl., Pers.*, 157.

εὖνις, ιδος (ἡ), synon. with the above in the Tragic writers: Κακίστης εὔνιδος τιμωρία. *Eur., Iph. A.*, 807.

εὐνέτις, ιδος (ἡ), an Ionic form of the preceding word, in Hippocrates and the Alexandrine poets: Ἥρη τε ζυγίη, Διὸς εὐνέτις. *Apoll. Rhod.*, iv., 96.

ὄμευνις (ὁ, ἡ), feminine in Lycophron, *wife*: Θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας παίδων τε καὶ θρήνοισι τοῖς ὀμευνίδων. *Lycophr., Alex.*, 372.

μνηστή, ῆς (ἡ), adjective, *betrothed*, with ἄλοχος, *legitimate wife*, in Homer: Ἔνθα δὲ παῖδες κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' ἀ μνηστῇς ἀλόχοισιν. *Il.*, vi., 246.

νυμφεῖον, ου (τό), bridal bed. The plural νυμφεῖα is in one passage used for νύμφη by Sophocles: Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; *Soph., Ant.*, 564.

νύμφη, ης (ἡ), young girl *betrothed, bride*: Διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα. *Eur., Phœn.*, 581.

νυός, οῦ (ἡ), daughter-in-law, son's wife, in Homer, *nurus*; in Theocritus, *wife*: Κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὴ νυὸς ἄδε. *Theocr.*, xviii., 15. The Latins have made the same use of *nurus* for young wife (Cf. *Ovid., Met.*, ii., 364).

ὄαρ, ὄαρος (ἡ) (ἄρω), *companion, wife*, in Homer: Μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων. *Il.*, ix., 327.

σύζυγος (ὁ, ἡ), *joined with; conjux*; taken substantively in Euripides, *companion*, wife: Ἀρά μοι στένειν πάρα τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν; *Eur., Alc.*, 342.

Δ.

159.

δαμάζειν, rare in prose [see τιθασσεύειν below], *to tame, break in*, prop. and fig.: Ἡμίονον ἑξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι. *Il.*, xxiii., 655.

δαμαλίζειν, synon. of above, in Pindar and the Tragedians: Εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις πώλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα. *Eur., Hippol.*, 231.

δαμνᾶν, another form of the above, used only fig.: Δαμνᾷς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας. *Theogn.*, 1388.

ἀνδραποδίζειν, in Herodotus and Thucydides, and more commonly ἀνδραποδίζεσθαι in later writers, *to reduce men to slavery, to make a man a slave*: Πρῶτον μὲν Ἠιόνα τὴν ἐπὶ Στρύμονι, Μήδων ἐχόντων, πολιορκίᾳ εἷλον καὶ ἠνδραπόδισαν. *Thuc.*, i., 98.

δουλοῦν, *to reduce to slavery*: Σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν παρέσχον. *Eur., Rhes.*, 410.

κημοῦν, *to put a muzzle* on a horse: Καὶ ἀεὶ δέ, ὅποι ἂν ἀχαλίνωτον ἄγῃ, κημοῦν δεῖ. *Xen., Hipp.*, 5, 3.

τιθασεύειν, *to make tame*: Πάντες δὲ τιθασσεύοντες καὶ δαμάζοντες τὰ χρήσιμα τῶν ζώων εἴς τε πόλεμον καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ συνεργοῖς χρῶνται. *Xen., Mem.*, iv., 3, 10.

χειροῦν, and more often χειροῦσθαι, prop., *to handle, to manage*; hence, fig., *to reduce*, by force: Ἐπεμέλετο οὐ μόνον τοῦ βίᾳ χειροῦσθαι τοὺς ἐναντίους, ἀλλὰ καὶ τοῦ πρᾳότητι προσάγεσθαι. *Xen., Agesil.*, i., 20.

160.

δεῖ may belong to two verbs of very different signification, δέω, to want, need, and δέω, whence the Latin *ligo*, to bind; this distinction discovers itself in the different syntactical construction of δεῖ, it being sometimes found with the accusative, sometimes with the dative; in the first case, as coming from δέω, to bind, it has the notion of obligation; hence, of necessity, constraining power, duty, *it is necessary* [must, ought]: Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς. *Menandr., Fragm.* In the construction with the dative, on the contrary, the notion of want, need is predominant, *there is need*: Σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ; *Eur., Med.*, 565. It is true, however, that in very many passages δεῖ is competently rendered by the French *il faut*; and perhaps it has gone through the same changes of meaning as *il faut*, the primary notions of want and need having become blended in process of time with those of necessity and obligation.

ἀναγκαῖόν ἐστι, *it is necessary*: Πότερον ὅτι τοῖς μὲν λαμβάνουσιν ἀργύριον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπεργάζεσθαι τοῦτο ἐφ' ᾧ ἂν μισθὸν λαμβάνωσιν; *Xen., Mem.*, i., 6, 5.

ἔοικε, *it seems fitting, it is proper, seemly*: Ὄφρα μὴ οἷος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. *Il.*, i., 118.

καθήκει expresses the notion of duty, office [that which is *fixed* as a duty falling on the individual], *it is proper, it is one's business, it behooves*: Στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη οἷς καθήκει εἰς Καστώλου πεδίον ἀθροίζεσθαι. *Xen., Anab.*, i., 9, 7.

πρέπει, *it is meet*, or *fitting*, it is well, as it should be, *decet* [*it is proper* with reference to the *fitness of things*]: Πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν; ἄμεινον γάρ. *Plat., Alcib.*, i., 135, c.

προσήκει indicates connection and relation, *it belongs, pertingit, pertinet*: Ὧν δὲ προσήκει ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ εἰδέναι, ὅ τι μὲν αὐτὸς εἰδείη, πάντων προθυμότατα ἐδίδασκεν. *Xen., Mem.*, iv., 7, 1.

χρή has more reference to use, utility, *it is useful, it is good*, or *of advantage*: Βουλευομένων δὲ τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει τὸ κιόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος. *Xen., Hellen.*, iv., 4, 5.

161.

δεικνύναι, *to show* with the finger; hence, *to show*, in general, prop. and fig.: Ὑμεῖς δ', ἔφη, ὦ Γαδάτα καὶ Γωβρύα, δείκνυτε τὰς ὁδούς· ἴστε γάρ. *Xen., Cyr.*, vii., 5, 24.

δειγματίζειν, *to make a public show, spectacle of*, in the N. T.: Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ. *Ad Col.*, ii., 15.

παραδειγματίζειν, compound of the preceding, in Polybius and the N. T.: Περιαγόμενον δ' εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενον, οὕτως ἐκλιπεῖν τὸ ζῆν. *Polyb., Hist.*, ii., 60, 7.

δηλοῦν, *to make evident, to make plain* or *known, to manifest*: Ὧν δ' ἕνεκα αὐτός τε οὐκ ἄκων εἰς τόδε τὸ τέλος κατέστην, καὶ ὑμᾶς παρεκάλεσα, δηλῶσαι ὑμῖν βούλομαι. *Xen., Cyr.*, i., 5, 7.

μηνύειν, *to give information of, to denounce*: Μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος ὑπὸ Νικομάχου. *Thuc.*, iv., 89.

παρέχειν, to place close or before, *to exhibit, show*; fig., in speaking of the affections: Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ. *Il.*, iii., 354. According to Ammonius, the middle παρέχεσθαι ought to be used in speaking of the affections, or mental faculties; but this must be limited to some such words as προθυμία, εὐνοία, etc., expressing an affection entertained by the subject of the verb: Καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. *Thuc.*, iv., 85. But in this sense the active is sometimes found, even in prose.

σημαίνειν, *to show* or *manifest by sign* or *signal, to point out*, to give notice of: Ἀθροῦν τε τὴν φωνὴν καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις ἃ βουλόμεθα. *Xen., Memor.*, i., 4, 12.

φαίνειν, *to make to appear, to cause to be seen*: Φαῖνε δὲ μήρους καλούς τε μεγάλους τε. *Od.*, xviii., 67.

φανεροῦν (*φανερός*), *to make manifest, to manifest*, in the N. T. : Καὶ *φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν*. 1 *Cor.*, iv., 5.

162.

δεῖν, *to bind, to tie fast:* Καὶ *τὸν ἡγεμόνα δήσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς*. *Xen., Anab.*, iv., 2, 1.

δεσμεύειν, *to bind with chains* or *bonds:* Ταῦτα καὶ *καθύβρισ' αὐτόν, ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν, οὔτ' ἔθιγεν οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν*. *Eur., Bacch.*, 616.

δεσμεῖν, later form of the above in the N. T. : Καὶ *ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος*. *Luc.*, viii., 29.

ἅπτειν, *to attach*, fix one thing to another, very rare in the active : Οὔτε *ὁστοῦν ἐστὶν αὐτὸ καθ' αὑτὸ οὐδέν, ἀλλ' ἢ μόριον ὡς συνεχὲς ἢ ἁπτόμενον καὶ προσδεδεμένον*. *Aristot. de Part. Anim.*, ii., 9.

σφίγγειν, *to pull tight* what is tied : Σφίγγετ' *ἁμαλλοδέται τὰ δράγματα*. *Theocr.*, x., 44.

φιμοῦν [*to muzzle*, is only fig. in the sense of] *to strangle, to squeeze tight:* Εἶτα *φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα* (*fasten his neck in the pillory*). *Aristoph., Nub.*, 592.

163.

δένδρον, *ου* (*τό*), and under the Ionic form, *δένδρεον*, *tree:* Οὐ *γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις ἑστάναι πλεῖον ἢ τὸν ἕνα λόχον*. *Xen., An.*, iv., 7, 9.

δρῦς, *υός* (*ἡ*), prop., oak, appears to have been originally a generic term for every kind of tree, if we are to believe Hesychius and the Scholiast on Homer (*Il.*, λ'., 86), in whom no trace of this meaning is to be found, except in the compounds *δρυτόμος*, etc. This general sense is given to it in the following passage of Euripides : Δρυὸς *ἄσπετον ἔρνος*. *Eur., Cycl.*, 615.

δόρυ, *ατος* (*τό*), *wood, standing, growing tree*, in the Odyssey : Ἐπεὶ *οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης*. *Od.*, vi., 165.

ξύλον, *ου* (*τό*), wood, sometimes for standing *tree* in Callimachus and the N. T. : Ἵησθετο *Δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ*. *Callim. in Cerer.*, 41.

164.

δέρμα, *ατος* (*τό*), fr. *δέρω*, generic term for every kind of *flayed skin*, even that of man : Αὐτὸς *δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἁράρισκε πέδιλα τέμνων δέρμα βόειον εὐχροές*. *Od.*, xiv., 24. According to some critics this word was not admitted in tragedy. [Δέρμα *δὲ πάντων λεπτότατον ἄνθρωπος ἔχει κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους*. *Aristot.*, iii., 9, 3.]

δέρος, *εος* (*τό*), Ionic and poet., *skin:* Λέοντος *δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι χαίτῃ πεφρικός*. *Eur., Phœn.*, 1120.

δέῤῥις, *εως* (*ἡ*), *dried skin*, which has lost its animal moisture, but not its hair, *hide:* Προκαλύμματα *εἶχε δέῤῥεις καὶ διφθέρας*. *Thuc.*, ii., 75. [See *διφθέρα* below.]

δορά, *ᾶς* (*ἡ*), *flayed skin*, not only of a beast, but also of man : Καὶ *τὴν δορὰν αὐτοῦ κατά τι λόγων ὑπὸ τῶν βασιλέων φρουρουμένην*. *Plut., Pelop.*, 21.

βύρσα, *ης* (*ἡ*), *ox-skin* or *hide:* Οὐκ *ἔφην χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρσας παιδεύειν*. *Xen., Apol.*, 29.

διφθέρα, *ας* (*ἡ*), skin of a lion, or rather the generic term for the *skin* of every kind *of beast*, although Ammonius and others give it the special meaning of *goat-skin*. There is also reason to think that it was the word the most in use to signify a *dressed skin*, from the following passage in Herodotus : Ἐχρέωντο *διφθέρῃσι αἰγείῃσι τε καὶ οἰέῃσι*. *Herodot.*, v., 58. [And so Krüger explains it in the passage of *Thuc.*, quoted under *δέῤῥις*.] In Aristophanes, *skin* which shepherds wore, the French *rheno:* Ὥσπερ *ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος* (*with a goat-skin fastened round you*). *Aristoph., Nub.*, 72.

κῶας, *εος* (*τό*), *sheep-skin* with the fleece, *fleece* with which beds and seats were covered, in Homer : Εὐρυνόμη, *φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ*. *Od.*, xix., 97. [In prose, *Hdt.*]

κώδιον, *ου* (*τό*), diminutive, subsequently more in use in the same sense : Τῶν *δὲ λυκοβρώτων προβάτων, τὰ κώδια, καὶ τὰ ἔρια καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἱμάτια φθειρωδέστερα γίνεται* (*are more apt to grow lousy*) *πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων*. *Aristot., H. An.*, viii., 10.

μηλωτή, *ῆς* (*ἡ*), *sheep-skin*. According to the grammarian Aristophanes, quoted by Eustathius (*ad Od.*, ρ', 472), *μηλωτή* is also *goat-skin*. According to others, *skin with its wool* or *hair*, speaking of all kinds of animals.

νάκη ης (*ἡ*), and *νάκος*, *εος* (*τό*), *goat-skin* with its hair, in the Odyssey : Ἂν *δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐυτρεφέος, μεγάλοιο*. *Od.*, xiv., 530. The form *νάκος* is used by Theocritus (*Id.*, v., 7).

οἰέη and *ώα*, *ας* (*ἡ*), in the Attic writers, according to the grammarians, *sheep-skin* with its fleece, wool, fleece. Herodotus uses it adjectively with the generic substantive *ὁ·φθέρα* in the passage quoted under *διφθέρα*.

ῥινός, *οῦ* (*ἡ*), 1, *skin* of the living man, in the Iliad : Ὥσε *δ' ἀπὸ ῥινὸν τροχὸς λίθος*. *Il.*, v., 308. 2, *Skin* of a beast, more particularly dressed ox-hide with which shields were covered. (See Ἄσπις.)

σκῦτος, *εος* (*τό*), *dressed skin;* hence, *cutis:* Σκῦτος *δὲ οἱ ἔκπιεσε χειρός*. *Od.*, xiv., 34.

στέρφος, *εος* (*τό*). prop., hard envelope; hence, in the Alexandrine poets, *hide, skin:* Στέρφεσιν *αἰγείοις ἐξωσμέναι*. *Apollon. Rhod.*, iv., 1348.

χρώς, *ωτός* (*ὁ*), outer covering of the human body, *skin:* Ἀκρότατον *δ' ἄρ ὅϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός*. *Il.*, iv., 139. [*χροιή* (*Ep.*), *χροιά*, *χροά* (*Att.*) = *skin* in Hom. and the poets. In Att. prose and poetry, the *skin* with ref. to its color ; hence. *tint, complexion, λευκὴν χροιὰν ἔχειν*. *Eur., Bacch.*, 557.]

165.

δεσμωτήριον, *ου* (*τό*), house of detention. *prison:* Πολλοί *τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἤδη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἦσαν*. *Thuc.*, vi., 60.

δεσμός, *ου* (*ὁ*), fr. *δέω*, *band, fetter*, in the singular and plural [*bonds* = imprisonment], *chains:* Καὶ *οἱ δουλεῖαν καὶ δεσμὸν φοβούμενοι, οὗτοι μὲν οὔτε σίτου οὔθ' ὕπνου δύνανται τυγχάνειν, διὰ τὸν φόβον*. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 14.

ἀναγκαῖον, *ου* (*τό*), Xenophon uses this word in speaking of a prison at Thebes ; it was probably, like the French *Force*, the name specially given to a *prison:* Ἦλθε *πρὸς τὸ ἀναγκαῖον, καὶ εἶπε τῷ εἱρμοφύλακι ὅτι ἄνδρα ἄγει παρὰ πολεμάρχου, ὃν εἶρξαι δέοι*. *Xen., Hellen.*, v., 4, 8.

εἰργμός, *οῦ* (*ὁ*), detention, confinement ; hence. *place of detention*, prison : Ὥσπερ *οἱ ἐκ τῶν εἰργμῶν εἰς τὰ ἱερὰ ἀποδιδράσκοντες*. *Plat., Pol.*, vi., 495, d.

εἰρκτή, *ῆς* (*ἡ*), *house of detention, state of arrest:* Ἀλλὰ *πρῶτον μὲν τοὔνειδος τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων*. *Dem., Epistol.*, 2, 1471, 16.

κέραμος, *ου* (*ὁ*), *dungeon, jail*, in the dialect of Cyprus, according to the Scholiast on Homer : Χαλκέῳ *δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας*. *Il.*, v., 387.

κιγκλίς, *ίδος* (*ἡ*), a kind of open-work inclosure formed by bars, or barrier securing the entrance to the senate, and the court of Areopagus, at Athens ; our own word "*bar*" is to be traced to a similar custom : Τὸ *τὴν βουλήν, τοὺς πεντακοσίους ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος τῶν ἀπορρήτων κυρίαν εἶναι, καὶ μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι*. *Dem. in Aristogit.*, 778, 11.

κολαστήριον, *ου* (*τό*), *house of correction.* in Synesius : Ἐφ' *οἷς πρώην ἐστενοχωρήθη τὰ κολαστήρια*. *Synes. de Insomn.*, 145, a.

οἴκημα, *ατος* (*τό*), *dungeon, prison:* Εἰ *δὲ μὴ κατέστησεν, εἰς τὸ οἴκημα ἂν ᾔει*. *Dem. in Zenothem.*, 890, 13.

166.

δεσμώτης, *ου* (*ὁ*), bound ; hence. *prisoner, one confined* in prison : Ὡς *δὲ ἀνέῳξε, τοῦτον μὲν εὐθὺς ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ δεσμώτας ἐλυσαν*. *Xen., Hellen.*, v., 4, 8.

αἰχμάλωτος (*ὁ*, *ἡ*), *taken with the spear.* or *in war*, used of men, and generally, *captive:* Ὡς *δὲ εἶδε πατέρα, καὶ μητέρα, καὶ ἀδελφάς, καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα αἰχμαλώτους γεγενημένους, ἐδάκρυσεν*. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 4.

δοριάλωτος (ὁ, ἡ), synon. of the above: Λέγ', ἐπεὶ σέ, λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας. *Soph., Aj.*, 211.

δοριθήρατος (ὁ, ἡ) [*won by the spear*], *conquered by the spear*: Πάρεδρος χαλκέοις Ἕκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν δοριθηράτοις. *Eur., Troad.*, 576.

δουρίκτητος (ὁ, ἡ), *obtained, conquered by the spear*: Ὡς καὶ ἐγὼ τὴν ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτήτην περ ἐοῦσαν. *Il.*, ix., 343.

δορίληπτος (ὁ, ἡ), *taken in war*: Ὁλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή. *Soph., Aj.*, 146.

167.

δεσπότης, ου (ὁ), *master*, in reference to the slave: Ζῇς γοῦν οὕτως ὡς οὐδ' ἂν εἷς δοῦλος ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μείνειε. *Xen., Mem.*, i., 6, 2. Used also of the father of a family, and in the political sense, *absolute master*, DESPOT: Οὗτος μὲν γὰρ τῶν ἐν Μήδοις πάντων δεσπότην ἑαυτὸν πεποίηκεν. *Xen., Cyr.*, i., 3, 15.

κύριος, ία (*lord, master*), prop. and fig., used of every kind of empire and authority, as that of a father over his children, a husband over his wife: Εἶτα τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου διὰ Βυζαντίων ἐγκρατὴς καθέστηκε, καὶ τῆς σιτοπομπείας τῆς τῶν Ἑλλήνων κύριος γέγονε. *Dem. de Coron.*, 71.

οἰκοδεσπότης, ου (ὁ), *master of the house, father of a family*, in the N. T.: Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας. *Luc.*, xxii., 11. The feminine οἰκοδέσποινα is found in Plutarch (ii., 612, f).

168.

δήμιος, ου (ὁ), with ellipse of δοῦλος, slave who put into execution sentences of death, public *executioner*, our *common hangman*: Ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δήμιος, ἄγων πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ ἀποθανόντος . . . . *Plat., Legg.*, ix., 872, b.

δημόκοινος, ου (ὁ), the composition of this word seems to have originated in the phrase used by Plato in the quotation just given; *public executioner*, who had no other office than that of putting to the torture in public or private trials: Οὗτος δ' οὐ δημοκοίνους ἔφασκεν ἐλέσθαι αὐτούς. *Isocr., Trapez.*, 361, d. Eustathius tells us that it was used also fig. as a term of scoffing and abuse, much as the French use their word *bourreau*.

βασανιστής, οῦ (ὁ), fr. βάσανος, kind of *arbiter* or *commissioner* named by mutual consent of the parties engaged in private lawsuits. When the judge had condemned the slave of one of the parties to be put to the torture, it was the business of the βασανιστής to be present, take down the statements of the sufferer, regulate the mode and duration of the torture, and if the slave should become useless to his master, in consequence of the injuries received by him, assess the sum to be paid his master for the loss of his services: Ἐπειδὴ δ' ἤκομεν πρὸς τὸν βασανιστήν. *Dem. in Pentæn.*, 978, 11.

169.

δῆμος, ου (ὁ), fr. δέω, to bind, *people*, considered as a body politic, and [by the same abuse of the term by which "*the people*" is used with us to signify the people *exclusively* of the upper ranks] in opp. to the words βουλή, senate, ἀρχαί, authorities, etc.: Ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον. *Thuc.*, v., 28. [See example under πλῆθος.]

ἔθνος, εος (τό), *nation, gens*: Καὶ τοίνυν τούτων τῶν ἐθνῶν ἠρξεν οὔθ' ἑαυτῷ ὁμογλώττων ὄντων, οὔτε ἀλλήλοις. *Xen., Cyr.*, i., 1, 5.

λαός, οῦ (ὁ), in Attic Greek, λεώς, *corpus*, a mass of men assembled together for any object whatever, and principally for war, *people*, considered with regard to the mass and multitude of them; hence, and chiefly in the plural, λαοί, *army, troops, men armed, soldiers*, in Homer: Καί με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. *Il.*, ii., 115. In Homer sometimes in the singular (vii., 342), *infantry*, in opposition to ἱππεῖς. This word is very rare in the Attic prose writers.

πλῆθος, εος (τό), the greater part of the people, *the multitude*: Τοῦ δὲ δήμου ἔνιοι ταῦτα ἐπῄνουν, τὸ δὲ πλῆθος ἐβόα δεινὸν εἶναι εἰ μή τις ἐάσει τὸν δῆμον πράττειν ὃ ἂν βούληται. *Xen., Hellen.*, i., 7, 12.

πολλοί, ῶν (οἱ), is taken sometimes for the *multitude*, the people, in a political sense, in opp. to ὀλίγοι: Δεινὸν ἡγούμενοι τοὺς πολλοὺς ὑπὸ τοῖς ὀλίγοις εἶναι. *Isocr., Panegyr.*, 30.

ὄχλος, ου (ὁ), *multitude in disorder* or confused, *crowd*: Ἐπεθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος, καὶ ἠναγκάσθησαν ἀφιέναι τὰς κλήσεις. *Xen., Hellen.*, i., 7, 13.

φυλή, ῆς (ἡ), *tribe*: Δώδεκα γὰρ καὶ Περσῶν φυλαὶ διῄρηνται. *Xen., Cyr.*, i., 2, 5.

170.

διαβόητος (ὁ, ἡ), *noised abroad*; hence, *rendered famous*, taken in a good or bad sense: Τῶν ἐφ' ὥρᾳ καὶ λαμυρίᾳ διαβοήτων ἐν τῇ πόλει. *Plut., Lucull.*, 6.

ἐπιβόητος (ὁ, ἡ), *decried, spoken ill of, of ill name*, for his conduct: Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις. *Anacr., lib.* ii. According to other grammarians it is used in the same sense as the preceding.

περιβόητος (ὁ, ἡ), *renowned, famous*, or *ill reported of, infamous, notorious*: Ταύτης τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως καὶ κακίας. *Dem., Cor.*, 92. According to some it is used equally in a good or bad sense; but it seems certain that the ancient writers most commonly used it in a bad sense. [Περιβόητον εἶναι, *to be talked about; to be the common talk. Lys.*] Plutarch employs it in a good sense.

171.

διάδημα, ατος (τό), *head-band*. DIADEM: Εἶχε δὲ καὶ διάδημα περὶ τῇ τιάρᾳ. *Xen., Cyr.*, viii., 3, 13. Fig., for empire in the Sept., as with us sometimes, as crown is also used: Καὶ περιέθετο διάδημα τῆς Ἀσίας. 1 *Macchab.*, xiii., 32.

κίδαρις, εως (ἡ), or better κίταρις, which comes nearer the Hebrew and Chaldee etymology, CIDARIS, headdress principally in use among the ancient Persians; it was a head-band or turban of white and blue. This word appears to have been confounded with τιάρα by Plutarch and Quintus Curtius (iii., 3), both of whom make it the distinguishing headdress of the King of Persia: Λέγων ὡς οὐδὲν ὀνίνησιν ἡ κίταρις ἑστῶσα περὶ τῇ κεφαλῇ τοὺς ὑπ' αὐτόν. *Plut., Artax.*, 28. The Sept. translators have also used κίδαρις in speaking of the headdress of the high-priest of the Jews.

μίτρα, ας (ἡ), fr. μίτος, a linen band or fillet; Herodotus gives this name to the headdress or turban worn by the Babylonians and Assyrians: Τὰς κεφαλὰς μίτρῃσιν ἀναδέονται. *Herodot.*, i., 195.

στέφανος, ου (ὁ), fr. στέφω, in Homer, circle: later, *crown*. It was not peculiar to royalty in ancient times as it is in modern, but was the distinctive badge of certain offices; it was also the reward given to citizens who had rendered signal service to their country, as also the prize of the victors in public games; at festive entertainments the guests wore crowns of flowers: Ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα. *Dem., de Coron.*, 17.

στέμμα, ατος (τό), more common in poetry, according to Eustathius, *crown*, encircled with *little wreaths* of wool consecrated to a god, and carried by a suppliant, such as that of Chryses, in the Iliad: Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. *Il.*, i., 14.

στέφος, εος (τό), *crown* of suppliants: Πέπλων καὶ στεφέων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν; *Æsch., Theb.*, 101.

στεφάνωμα, ατος (τό), *what one crowns himself* (or, *is crowned*) *with*, or of which a crown is made: Ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα. *Soph., Œd. Col.*, 684.

στρόφιον, ου (τό), fr. στρόφος, *narrow band* or *fillet*, a kind of headdress, *head-band, turban*, in Athenæus: Ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. *Athen.*, 543, f. [More commonly worn by women round the *breast*.]

ταινία, ας (ἡ), fr. *τείνειν, tissue* (woven-work), long and narrow, used for making crowns or garlands, headbands, girdles, *band, narrow band, ribbon;* by ext., *crown*, in Xenophon: Ὁ δὲ Σωκράτης διέπραττε τῷ νικήσαντι μὴ ταινίας, ἀλλὰ φιλήματα παρὰ τῶν κριτῶν γενέσθαι. *Xen., Conv.*, 5, 9.

τιάρα, ας (ἡ), TIARA, cap of felt, and pointed at the top, headdress of the great Persian lords, and of the king, who alone had the right of carrying the point of the cap upright: Τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν. *Xen., Anab.*, ii., 5, 23.

172.

διδασκαλεῖον, ου (τό), *school:* Ἔξεστι πᾶσι Πέρσαις πέμπειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς δικαιοσύνης διδασκαλεῖα. *Xen., Cyr.*, i., 2, 15. [Also διδασκαλεῖον παίδων. *Th.*, vii., 29, 5.]

γυμνάσιον, ου (τό), GYMNASIUM, place more particularly set apart for bodily exercises: Ὥσπερ τοὺς γέροντας ἐν τοῖς γυμνασίοις ὅταν ῥυσσοὶ καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὦμως φιλογυμναστῶσιν. *Plat., Pol.*, iv., 452, b.

διατρῑβή, ῆς (ἡ), *school* of philosophy, in Lucian: Ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπήλεια τὰς τούτων διατριβάς. *Luc., Nigrin.*, 25.

ἡβητήριον, ου (τό), place destined for the exercises of youth, *gymnasium*, in Plutarch: Ἐκέκτητο τῆς Ῥώμης τὰ ἥδιστα προάστεια, καὶ τῶν ἡβητηρίων τὰ κάλλιστα. *Plut., Pomp.*, 40.

μελετητήριον, ου (τό), *study*, private room for the purpose of study: Ἐκ τούτου κατάγειον μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητήριον, ὃ δὴ διεσώζετο καὶ καθ' ἡμᾶς. *Plut., Dem.*, 7.

παιδαγωγεῖον, ου (τό), *school-room:* Καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. *Dem. de Coron.*, 79.

σχολή, ῆς (ἡ), SCHOOL of philosophy, in Plutarch: Ὥστε καὶ τοὺς φιλοσόφους ἐν ταῖς σχολαῖς ζητοῦντας, εἰ τὸ πάλλεσθαι τὴν καρδίαν. . . . . *Plut., Arab.*, 29.

173.

διδάσκαλος, ου (ὁ), *master* that teaches, *professor*, public or private *tutor*, in the sciences and literature generally: Οἳ δ' ἂν παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις. *Xen., Cyr.*, i., 1, 15.

ἐπιστάτης, ου (ὁ), *master*, who shows what ought to be done, who sets the example. The lessons of the *διδάσκαλος* have more to do with the pupil's manner of expressing himself and reasoning; those of the *ἐπιστάτης* with the actions and the conduct; in general, he *who directs, who guides, who watches over. prefect, inspector:* Αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις. *Soph., Ajac.*, 27. Οὐχ ὁρᾷς ὡς εὖτακτοι μέν εἰσιν ἐν τοῖς ναυτικοῖς, εὐτάκτως δ' ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι πείθονται τοῖς ἐπιστάταις; *Xen., Mem.*, iii., 5, 18. At Athens it was the name of the chief or *president* of the Πρυτάνεις.

παιδαγωγός, οῦ (ὁ), private *teacher* or *tutor* whose duty it was to watch over the conduct of his pupil, and to form his manners. It was almost always a slave who discharged this office, and who never left the child with whose education he was intrusted: Ἐπειδὰν τάχιστα οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ξυνιῶσιν, εὐθὺς μὲν ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγοὺς θεράποντας ἐφιστᾶσιν, εὐθὺς δὲ πέμπουσιν εἰς διδασκάλων. *Xen., Lacædem.*, 2, 1. Our word PEDAGOGUE, which comes from it, is used in a bad sense.

παιδονόμος, ου (ὁ), a kind of inspector selected from the principal magistrates at Sparta, and whose office it was to superintend the education of the rising generation: Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παιδονόμος ἐκ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐτάττετο. *Plut., Lyc.*, 17.

παιδοτρίβης, ου (ὁ), he who trains the child in bodily exercises, *master of the palæstra*, or *gymnasium:* Οἱ περὶ τὸ σῶμα παιδοτρίβαι τε καὶ ἰατροί. *Plat., Gorg.*, 504, a.

174.

διδάσκειν, to teach: Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι. *Xen., Cyr.*, i., 2, 8.

δεικνύναι, to show, sometimes used for *διδάσκειν*, to teach: Οἵτινες δείξουσί τε ὀρθῶς καὶ διδάξουσι καὶ ἐθίσουσι ταῦτα ᾗπερ. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 27.

δηλοῦν, to make known, to explain: Ὅ δέ μοι δοκεῖ ἐνδεέστερον ἢ ὡς ἐχρῆν δηλῶσαι, τοῦτο ἐγὼ πειράσομαι τοὺς μὴ εἰδότας διδάξαι. *Xen., Cyr.*, viii., 1, 1.

παιδεύειν, to bring up, to form the mind and manners of a child, to instruct a child: Εἰ δ' ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γενόμενοι βουλοίμεθά τῳ ἐπιτρέψαι ἢ παῖδας παιδεῦσαι ἢ χρήματα διασῶσαι, ἄρ' ἀξιόπιστον εἰς ταῦτα ἡγησόμεθα τὸν ἀκρατῆ; *Xen., Mem.*, i., 5, 2. [*To bring up and instruct*, (ἐκ-)τρέφειν καὶ παιδεύειν. *Pl.*]

παιδαγωγεῖν, to educate a child; hence, *to direct* as a child: Ὁ σοφιστὴς τοὺς παιδευομένους οὕτω δυνάμενος παιδαγωγεῖν. *Plat., Theæth.*, 167, c.

175.

διδόναι, prop., to distribute; hence, *to give*, in a very wide sense, *dare*, prop. and fig.: Καὶ ὁ Κῦρος λαβὼν τὴν τοῦ Ὑστάσπου δεξιὰν ἔδωκε τῷ Γωβρύᾳ, ὁ δ' ἐδέξατο. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 26. [In Pres. and Impf. often = *to offer* (*to give*).]

δωρεῖν, rare in the active, and more used in the middle *δωρεῖσθαι, to present*, or to make a present: Τῷ δὲ Ὑρκανίῳ ἵππον καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ ἐδωρήσατο. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 24.

δωρίττεσθαι, synon. of the preceding word, in the Doric dialect: Τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρίττομαι. *Theocr.*, vii., 42.

ἐγγυαλίζειν, to place in the hand, to deliver, to commit: Καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας. *Il.*, ix., 99.

ἐγχειρίζειν, to put into the hands, *to commit, confide:* Ἀγησιλάῳ ἑαυτὸν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν δύναμιν ἐνεχείρισε. *Xen., Ages.*, 3, 3.

ἐπιτρέπειν, to deliver up, to give up entirely, *confide*, abandon: Δεομένους καὶ πάντα ποιοῦντας ὅπως ἂν σφισι τὸ πηδάλιον ἐπιτρέψῃ. *Plat., Pol.*, vi., 488, c.

νέμειν, to distribute in portions; to divide: Δοκεῖ δ' ἐμοιγ', ἔφη, καὶ τὸ νεῖμαι τὰ χρήματα ἐπειδὰν ἔλθωσι, Μήδοις καὶ Ὑρκανίοις καὶ Τιγράνῃ ἐπιτρέψαι. *Xen., Cyr.*, iv., 2, 43.

ὑπάξειν (ὑπαδός), *to adjoin, to associate;* hence, *to bestow, dispense:* Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὑπάζει. *Il.*, viii., 141.

ὀρέγειν, prop., *to extend, to stretch out*, especially [with χεῖρα, χεῖρας] *the hand;* hence, *to offer* or *give*, prop. and fig.: Κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ. *Od.*, xv., 312. [Also in prose: ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. *Pl., Phæd.*, 117, b.]

παρέχειν [and -εσθαι with little difference]. *to produce; præbere;* hence, *to procure*, prop. and fig. [*to provide supply*, etc.]: Ἔπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις ἑρπετοῖς πόδας ἔδωκαν οἳ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχουσιν (*which only procure for them the power of walking*). *Xen., Mem.*, i., 4, 8.

πορεῖν, used only in the second aorist, to pass, trans. Fr. *passer;* hence, *to procure, to give:* Ἣν διὰ μαντοσύνην τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. *Il.*, i., 72.

πορίζειν (πόρος), to give the means; hence, *to furnish:* Οὐκοῦν τοῦτο μὲν ἀγαθόν, εἴ γε τοῖς στρατιώταις ἱκανὸς ἔσται τὰ ἐπιτήδεια πορίζειν; *Xen., Mem.*, iii., 4, 2.

πορσύνειν, *to prepare, to procure:* Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ πορσύνας τάδε. *Soph., Œd. R.*, 1454.

προϊέναι, in the middle, *to lavish:* Καὶ αὐτόν γέ σε οὐχὶ ἀνέξεσθαι τοὺς σοὶ προεμένους εὐεργεσίαν ὁρῶντά σοι ἐγκαλοῦντας. *Xen., Anab.*, vii., 7, 47.

χαρίζεσθαι, to gratify, to grant a favor: Ἐνδοῦναι καὶ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ δίκαια μὲν ἀξιοῦντι. *Plut., Tib. Gracch.*, 11.

χορηγεῖν, prop., to be χορηγός, or to provide for the expenses of the chorus; hence, by ext., *to provide, to furnish:* Τί οὖν κωλύει λέγειν εὐδαίμονα τὸν κατ' ἀρετὴν τελείαν ἐνεργοῦντα, καὶ τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς ἱκανῶς κεχορηγημένον; *Aristot., Eth. Nic.*, iv., 10.

176.

διήγησις, εως (ἡ), *narration* in prose or verse, of a considerable extent, and forming a whole: Ἀλλ' ἐάν περ διήγησις ᾖ, τῶν γενομένων ἔσται, ἵν' ἀναμνησθέντες ἐκείνων βέλτιον βουλεύσωνται περὶ τῶν ὑστέρων. *Aristot., Rhet.*, iii., 16.

διήγημα, ατος (τό), shorter narration, *detached piece, episode, narrative, relation*, limited to the relation of a single fact or matter connected with a single person, in the rhetoricians; thus, according to Hermogenes, διήγησις might be applied to a great work, such as the history of Herodotus or Thucydides, and διήγημα is a simple narrative, such as that of the adventures of Orion or Alcmæon: Καὶ πάλιν διήγησις μὲν ἡ ἱστορία Ἡροδότου, ἡ συγγραφὴ Θουκυδίδου· διήγημα δὲ τὸ κατὰ Ἀρίονα, τὸ κατὰ Ἀλκμαίωνα. *Hermog., Progymn.*, cap. 2.

177.

δίκαιος, αία, in conformity with what is right, *just; justus*: Ἆρ' οὖν, ἔφη, ὥσπερ οἱ τέκτονες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἐπιδεῖξαι, οὕτως οἱ δίκαιοι τὰ ἑαυτῶν ἔχοιεν ἂν διεξηγήσασθαι; *Xen., Mem.*, iv., 2, 12.

ἔνδικος (ὁ, ἡ), *just*; poetic, but found also in Plato: Κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τι μὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων. *Soph., Ant.*, 206.

αἴσιμος (ὁ, ἡ), *proper, good, just*: Ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. *Od.*, xiv., 84.

εἰκώς, ότος (ὁ), fr. ἔοικα, *reasonable*: Προκαλεσάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα, οὐ τυγχάνομεν. *Thuc.*, ii., 74.

ἐπιεικής (ὁ, ἡ), *fair, moderate*: Τὸν τρόπον ἐπιεικὴς καὶ δίκαιος. *Diod. Sic.*, i., 106. [Of *persons*, especially of one *who gives up* something of his *strict right*: so τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης. *Eur.* Of things, *fair, reasonable*: ὁμολογία τινὶ ἐπιεικεῖ. *Th.*, iii., 4, 2. Cf. 1, 155.]

ἴσος, fig., 1, *equal, equitable*; *æquus*: Μηδαμῶς· οὔτε γὰρ δίκαιον, οὔτ' ἴσον ἐστίν. *Dem. de Coron.*, 98. 2, *Impartial*: Βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι. *Dem., Proœm.*, 1454, 7.

ὀρθός, ή, fig., *right*, in the sense of just, *rectus*: Κατὰ λόγον ὀρθόν. *Plat., Legg.*, x., 890, d.

ὅσιος, ία, *permitted* by religion, or *just* toward the gods: Κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀμύνεσθαι. *Thuc.*, iii., 56. [Hence also of *persons*, obeying all *divine* and human laws, *conscientious*, etc.: ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων. *Pl., Ep.*, vii., 335, d.]

178.

δίκη, ης (ἡ), fr. δικεῖν [*jacĕre*] prop., what the lot casts or sends to one; *portion* that falls to one's lot; *lot*, in Homer: Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν. *Od.*, xi., 218. Hence, the notion of individual *right*: Ἡ γὰρ δίκη κρίσις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου. *Aristot., Eth. Nic.*, v., 10, 4.

δίκαιον, ου (τό), *that which is just, the just, just pretension* or *claim*; hence, 1, *right*; *jus*: Ἓν μὲν οὖν πρὸς ἅπαντας τοὺς τούτων λόγους ὑπάρχει μοι δίκαιον. *Dem. in Callicl.*, 1272, 16. 2, Political *right*: Ἀλλ' εὐτυχοῦσιν ὅτι ἐναποχρῶνται (*profit by*) τῇ ὑμετέρᾳ ῥᾳθυμίᾳ τῇ οὐδὲ τῶν δικαίων ἀπολαύειν προαιρουμένῃ. *Dem. de Induc.*, 218, 5. [See δικαίωμα.]

δικαιοσύνη, ης (ἡ), *sentiment* or *principle of what is just, justice*: Καὶ ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐστὶ καθ' ἣν ὁ δίκαιος λέγεται πρακτικὸς κατὰ προαίρεσιν τοῦ δικαίου. *Aristot., Ethic. Nic.*, v., 9, 17.

δικαιότης, ητος (ἡ), quality of the just man, habit of *justice*, which may only be apparent: Ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι. *Xen., Anab.*, ii., 6, 25.

δικαίωμα, ατος (τό), *plea of right* which one urges, *just claim*: Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανά. *Thuc.*, i., 41. In the N. T., *means of justification*, of expiation, *that which justifies*: Τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. *Rom.*, v., 16. [= *sententia absolutoria*; sentence of acquittal or justification. Δικαίωμα also, but rarely, a *just action*; opposed to ἀδίκημα. *Arist., Eth.*, v., 7; who adds that δικαιοπράγημα (see below) is more common in this sense, δικαίωμα being rather = τὸ ἐπανόρθωμα τοῦ ἀδικήματος.]

δικαίωσις, εως (ἡ), 1, *pretension* or *claim to the exercise of a right*: Τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἥ τε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις, ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. *Thuc.*, i., 141. 2, *Justification*, in the N. T.: Καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. *Rom.*, iv., 25.

δικαιοπράγημα, ατος (τό), *practice of justice*, and better, *act of justice, just action*, in Aristotle, who thus distinguishes it from δίκαιον: Τὸ μὲν γὰρ δίκαιον τὸ τῷ νόμῳ ὡρισμένον, τὸ δὲ δικαιοπράγημα τὸ τὰ δίκαια πράττειν. *Aristot., Magn. Mor.*, i., 34, 24. [Not a genuine work of Aristotle.]

δικαιοπραγία, ας (ἡ), is more especially the *practice of justice*: Διωρισμένων δὲ τούτων δῆλον ὅτι ἡ δικαιοπραγία μέσον ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι. *Aristot., Ethic. Nic.*, v., 9, 17.

θέμις, ιδος (ἡ), fr. τιθέναι, prop., that which is established or instituted, and consecrated by long use, *custom*; hence, *established order* or *right*, in Homer, who uses it in this sense in the singular only [in *Pl.* θέμιστες = *ordinances, laws. Hom.*], and also for the place itself where justice is dispensed, the *seat of justice*: Ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε ἧην. *Il.*, xi., 807. In Plato: Ξυνοικίζειν δὲ ταύτας ἐκείνοις κατ' ἀγχιστείαν καὶ θέμιν. *Plat., Legg.*, xi., 925, d. According to the grammarians, θέμις is the divine justice, but this is contradicted by the following passage from Demosthenes, where it is opposed to ὅσιον: Ἀλλὰ τούτων γ' οὔθ' ὅσιον οὔτε θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι. *Aristogit.*, i., 794, 13. Θέμις personified is but an inferior deity in Homer, whose office it was to convoke the assemblies, whether of the gods, on Olympus, or of men, on the earth, and maintain order there: Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσαι. *Il.*, xx., 4. It was only later that Themis became the Goddess of Justice.

ὅσιον, ου (τό), that which is permitted by religion, *divine right*; *fas*: Τὸ ὅσιον μέρος τοῦ δικαίου. *Plat., Euthyphr.*, 12, e.

179.

δίκη, ης (ἡ), *action-at-law*, in general; very often at Athens δίκη alone, with ellipse of ἰδία, signified *suit-at-law* between private individuals, especially when opposed to γραφή.

γραφή, ῆς (ἡ), *public action*; *accusation*, or *criminal indictment* for a capital offense against the laws of the State. Socrates, in the Euthyphron of Plato, speaking of the accusation brought against him by Melitus, uses the word γραφή, which he distinguishes from δίκη in these terms: Οὐ δήπου Ἀθηναῖοί γε, ὦ Εὐθύφρον, δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν. *Euthyphr.*, 2, a.

διαδικασία, ας (ἡ), *action in claim* of a right or a privilege [trial to decide between *adverse claims*; e. g., to an inheritance; of creditors to a confiscated estate, etc.]: Ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀγὼν οὑτοσὶ κλήρου διαδικασία. *Dem. in Leochar.*, 1082, 16.

ἔγκλημα, ατος (τό), *complaint, charge*, or *accusation* in a private matter, in a suit between private persons, applied both to the complaint or charge itself, and to the deed of declaration containing it [*libellus accusatorius*]: Ἀκούετε γεγραμμένον ἐν τῷ ἐγκλήματι. *Dem. in Nausim.*, 988.

κατηγορία, ας (ἡ), *accusation, charge* preferred in a matter of State: Τὰς μὲν γὰρ δίκας ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐγκλημάτων λαγχάνουσι, τὰς δὲ κατηγορίας ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ποιοῦνται. *Isocr. de Big.*, 603.

180.

δίκτυον, ου (τό), fr. δικεῖν, to cast, *net*, in general; according to its etymology, it ought at first to have been used for fishing: Ὥστ' ἰχθύας οὔς θ' ἁλιῆες κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἐκτοσθε θαλάσσης δικτύῳ ἐξέρυσαν

πολυωπῷ. *Od.*, xxii., 386. In Xenophon it is the *net* with meshes made of flax of the largest size for taking game, *hunting-net, toils; plagæ*: Τὰ δὲ δίκτυα τεινέτω ἐν ἀπέδοις. *Xen., Cyneg.*, 6, 9.

ἀμφίβληστρον, ου (τό), great net for fishing, *casting-net* or sweep-net, *verriculum*: Λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρύσαι. *Herodot.*, i., 141.

ἄρκυς, ος (ἡ), a smaller *net* than the two preceding ones, *rete;* it was used in taking the boar and the hare; it was set about holes and openings of the ground, in forests, near ponds and streams: Διωκόμενον δὲ τὸν λαγὼ εἰς τὰς ἄρκυς εἰς τὸ πρόσθεν προϊέσθω. *Xen., Cyneg.*, 6, 10.

ἀρπεδόνη, ης (ἡ), *noose, net:* Τί δὲ ἐλάφους ποδάγραις καὶ ἀρπεδόναις; *Xen., Cyr.*, i., 6, 28.

γάγγαμον, ου (τό), *small net for taking oysters:* Γάγγαμά τ' ἠδ' ὑποχαὶ περιήγεες. *Opp. Hal.*, iii., 81.

γρῖφος, ου (ὁ), *fishing-net* [exact form and use unknown]: Τῶν τὰ μὲν ἀμφίβληστρα τὰ δὲ γρῖφοι καλέονται. *Opp. Hal.*, iii., 80. [Related to ῥίψ, ῥιπός, *scirp-us. Pott.*]

ἐνόδια, ων (τά), fr. ἐν and ὁδός, lit. *road-nets*, nets of the smallest size for taking game; *snares, casses:* Ἐμβαλλέτω δὲ τὰ ἐνόδια εἰς τὰς ὁδούς. *Xen., Cyneg.*, 6, 9.

κυρτός, οῦ (ὁ), sort of round basket of twisted rush, used in taking fish, *bow-net*, in Plato and Theocritus: Ὁρμειαί, κύρτοι τε, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι. *Theocr.*, xxi., 11.

λίνον, ου (τό), prop., *flax*, and the various things made of it, as *fishing-net*, in Homer: Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου. *Il.*, v., 487.

πλέγμα, ατος (τό), prop., *weft, twist;* hence, *toils* for taking game: Τίνος δ' ἕνεκα δολοῦν ὑς ἀγρίους πλέγμασι καὶ ὀρύγμασι; *Xen., Cyr.*, i., 6, 28.

πόρκος, ου (ὁ), sort of round *net* for fishing: Κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους. *Plat., Sophist.*, 220, c.

σαγήνη, ης (ἡ), according to Hesychius was a kind of basket of twisted rush, used in fishing, a *seine; sagena;* according to some it was the bottom of the net, into which the fish falls when taken [more prob., large *drag net*]: Καί τοι βόλον ἰχθύων πρίασθαί ποτέ φασι Πυθαγόραν, εἶτα ἀφεῖναι κελεῦσαι τὴν σαγήνην. *Plut., Symp.*, 8.

ὑποχή, ῆς (ἡ), kind of round *net* for fishing: Εἶτα μέντοι κορακίνους ταῖς ὑποχαῖς πολλοὺς συλλαβόντες. *Ælian., H. Anim.*, xiii., 17.

181.

διπλοῦς, ῆ, 1, *double*, in regard of width and height; 2, speaking of things folded naturally or by art, *folded double:* Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίναν περονήσατο φοινικόεσσαν διπλῆν. *Il.*, x., 134.

δίπλαξ (ὁ, ἡ), *double* [as consisting of two *folds* or *layers*]: Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ θείομεν. *Il.*, xxiii., 243.

διπλάσιος, ία, *twice as large* or *numerous;* it is a mistake of the grammarians to say that it is used only of number; it is more modern, and more used in prose than διπλοῦς: Τῶν δὲ ἐνοδίων διπλάσιαι (*those of the ἐνόδια* [Cf. 180] *should be twice as large*). *Xen., Cyneg.*, 2, 8.

διπλασίων (ὁ, ἡ), Attic form and later, but as early as Xenophon: Τῶν δὲ χρημάτων ἀντὶ μὲν τῶν πεντήκοντα ταλάντων, ὧν ἔφερες δασμόν, διπλασίονα Κυαξάρει ἀπόδος. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 19.

δίπτυχος, ον, *folded double*, speaking of a cloak: Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην. *Od.*, xiii., 224. Euripides has used it for δισσοί: Δίπτυχοι νεανίαι. *Iphig. T.*, 242. But this would appear to have been a neologism criticised by Aristophanes in Athenæus (iv., 154, e).

δίπτυχής (ὁ, ἡ), synon. of the preceding word, and used by Aristotle in speaking of that which is naturally *double:* Καὶ ἕτερον νεῦρον διπτυχές, ὁ τένων. *Aristot., H. An.*, iii., 5.

δισσός, ή, that which is of the number of two, *double*, speaking of number; sometimes the plural δισσοί is used for δύο both in prose and poetry, *bini:* Τῆς δὲ πιθανουργικῆς διττὰ λέγομεν γένη. *Plat., Soph.*, 222, d.

182.

δίσκος, ου (ὁ), DISK, a species of *quoit* made of a round stone, flattened and having a hole through the centre; through this hole a leather thong was passed, which was used in throwing it: Δίσκοισιν τέρποντο. *Il.*, ii., 774. Disks were also made of wood and iron, as we learn from Eustathius.

σόλος, ου (ὁ), solid spherical *mass of iron*, or *ball*, thrown as the disk, but differing from it in matter, and specially in shape: Ἠλείδης θῆκεν σόλον ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος. *Il.*, xxiii., 826.

183.

δοκεῖν, *to be believed, to appear*, but only as regards the opinion formed, which may be either true or false, *to pass for:* Ἐνθυμώμεθα γάρ, ἔφη, εἴ τις μὴ ὢν ἀγαθὸς αὐλητὴς δοκεῖν βούλοιτο, τί ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴη; *Xen., Mem.*, i., 7, 1.

φαίνεσθαι, *to appear*, said of objects, the existence of which is *real*, whatever be the form under which they show themselves to our eyes, or the notion that we conceive of them; or again, of a fact, of which no doubt is entertained by the party mentioning it. Thus Demosthenes in the following passage conceals the most refined irony under the word φαίνεται; the Athenians might be flattered by his use of φαίνεται, whereas δοκεῖ would have been considered by them as an affront: Οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν, ὥς γέ μοι φαίνεται. *Dem. de Coron.*, 3. [With the infin. φαίν. = *to appear* to be; with the *partcp.* = *to be seen to be.*]

εἶδεσθαι, refers solely to the external and visible forms of objects: 1, *to be seen, to appear*, videri, in speaking of objects which present themselves to the eyes, as the heavenly bodies, etc., in Homer and the poets; hence, 2, *to have the look* or *the appearance, to resemble:* Παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι. *Il.*, ii., 280. [Also in *Hdt.*, φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι. 6, 69; 7, 56].

ἔικειν, principally in the perfect, ἔοικα, *to resemble*, in a moral and intellectual view; sometimes *to seem*, in a case of conjecture or probable inference: Ἔοικας, ὦ Ἀντιφῶν, τὴν εὐδαιμονίαν οἰομένῳ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν εἶναι (*you seem to think*, etc.). *Xen., Mem.*, i., 6, 10.

184.

δόξα, ης (ἡ), fr. δοκέω, *opinion* entertained, *judgment* passed according to the appearances of things; in Plato it is opposed to ἐπιστήμη, certain knowledge, and that which is alone certain: Τίς γὰρ ἂν καὶ ἔτι ἐπιστήμην εἴη χωρὶς λόγου τε καὶ ὀρθῆς δόξης; *Plat., Theæth.*, 202, d.

δόκησις, εως (ἡ), *belief* [*persuasion;* also *expectation*]: Χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. *Thuc.*, ii., 35.

δόκημα, ατος (τό), *that which one believes, that which seems;* hence, *expectation:* Δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς. *Eur., Herc. Fur.*, 771. [Also appearance in a vision, vision: δόκ. νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων. *Eur., Herc. Fur.*, 111.]

δόξασμα, ατος (τό), *effect, result of the opinion* held: Ὥστε τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων ἰδίᾳ δοξάσματι λανθάνειν τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον. *Thuc.*, i., 141.

γνώμη, ης (ἡ) (γίγνώσκω), *opinion* formed upon knowledge of the matter, and under a conviction entertained about it: Τῆς μὲν γνώμης ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι. *Thuc.*, i., 140.

οἴημα, ατος (τό), fr. οἴω, *good opinion* of one's self, *conceit, presumption*, in Plutarch: Οἰήματος ἐπληροῦντο καὶ δοξοσοφίας. *Plut., Platon. Quæst.*, 999, e.

οἴησις, εως (ἡ), *supposition, notion, peculiar mode of viewing* a matter, *opinatio:* Ἐάν περ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις

τὸ ἁρμονίαν μὲν εἶναι σύνθετον πρᾶγμα. *Plat.*, *Phæd.*, 92, a.

185.

δόξα, ης (ἡ), *opinion* that others have of us; hence, 1, *reputation* in general, good or bad, according to the epithet used, or the context: Ἀντὶ δ' ἀρετῆς καὶ δόξης ἀγαθῆς ὅτι οὐδ' ἂν τὰ Σύρων πρὸς τοῖς σοῖς καὶ Ἀσσυρίων πάντα προέλοιντο. *Xen.*, *Cyr.*, v., 2, 12. 2, Without epithet, *good name, reputation, glory:* Μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους. *Thuc.*, ii., 11.

δόξασμα, ατος (τό), *that which glorifies, that in which a man glories, glory*, in the Sept.: Δέδωκα ἐν Σιὼν σωτηρίαν, τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα. *Isa.*, 46, 13.

εὐδοξία, ας (ἡ), *good reputation:* Εὐδοξία ἐστὶ τὸ ὑπὸ πάντων σπουδαῖον ὑπολαμβάνεσθαι ἢ τοιοῦτόν τι ἔχειν οὗ πάντες ἐφίενται ἢ οἱ πολλοὶ ἢ οἱ ἀγαθοὶ ἢ οἱ φρόνιμοι. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 5.

εὔκλεια, ας (ἡ), *good reputation;* hence, *glory;* poet., although used by Plato and Xenophon: Τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης πίθησον. *Il.*, viii., 285.

εὐφημία, ας (ἡ), *good report, renown*, modern: Καὶ τῆς ἀδιαλείπτου πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον εὐφημίας. *Plut.*, *Consol. ad Ap.*, 37.

εὖχος, εος (τό), *that which is the object of vows;* hence, *glory:* Ποσειδάωνι δὲ νίκην πᾶσαν ἐπέτρεψας μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας; *Il.*, xxi., 473.

κλέος (τό), fr. κλύω, that which one hears spoken of, *tradition, popular report; fama*, always with a distinctive epithet in Homer: Ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν. *Il.*, ii., 486. Without any determining adjunct in the poets after Homer, and often also in prose: Τὸ δέον ἔνθα δόξα φέρει κλέος ἀγήρατον βιοτᾷ. *Eur.*, *Iphig. A.*, 567.

κληδών, όνος (ἡ), *report, reputation, fama:* Τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται; *Soph.*, *Œd. Col.*, 258.

κῦδος εος (τό), fr. κύω, prop., eminence; hence, *excellence, superiority, eminent* or glorious *advantage*, and not glory [?] as it is usually rendered: Ἡράμεθα μέγα κῦδος, ἐπίφνομεν Ἕκτορα δῖον. *Il.*, xxii., 393.

186.

δόρυ, ατος (τό), *wood* or *shaft* of the dart or spear; hence, by ext., *javelin*, longer than the ἄκων, in the Iliad; *spear*, used both in close fighting [as a *pike*] and from a distance; *spear, pike*, in the historians: Προΐει δόρυ. *Il.*, xxiii., 438.

αἰχμή, ῆς (ἡ), fr. ἄκη, prop., *point* of the iron head of the spear; hence, by ext., in Homer, Herodotus, and the Tragedians, but rarely in prose, *pike, spear:* Αἰχμὴ διαμπερὲς ἦλθε. *Il.*, v., 658.

ἔγχος, εος (τό), *pike, lance*, long and heavy *spear*, which was sometimes thrown, but only in near fight, on account of its weight: Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. *Il.*, v., 15. Although there is little difference in Homer, generally speaking, between δόρυ and ἔγχος, yet this latter kind of spear seems to have been longer and heavier, as may be gathered from the following verse: Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὔ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν πάλλειν. *Il.*, xvi., 140.

λόγχη, ης (ἡ), the *iron head* of the spear, and similar weapons: Δόρυ μίαν λόγχην ἔχον. *Xen.*, *An.*, v., 4, 16. Spear, LANCE, in the Batrachomyomachy: Ἡ δέ νυ λόγχη εὐμήκης βελόνη. *Batr.*, 129.

σάρισσα, ης (ἡ), *spear* used by the Macedonian infantry, in Polybius: Τῶν πολεμίων ὀρθὰς ἀνασχόντων τὰς σαρίσσας· ὅπερ ἔθος ἐστὶ ποιεῖν τοῖς Μακεδόσιν, ὅταν παραδιδῶσιν αὐτούς . . . . *Polyb.*, xviii., 9, 9.

187.

δοτικός, ή (δίδωμι), one who likes to give; *inclined to give*, in Aristotle: Οἱ γὰρ πολλοὶ δοτικοὶ μᾶλλον ἢ φιλοχρήματοι. *Aristot.*, *Eth. Nic.*, iv., 3.

μεταδοτικός, ή, prop., *ready to impart*, who shares what he has, or gives voluntarily: Ἔτι δὲ ἀψευδὴς καὶ μεταδοτικὸς τῶν ἀγαθῶν. *Diod. Sic.*, i., 70. [Also, in *Arist.*, *Anal. Pr.*, ii., 30, 3, of the *lion.*] According to Ammonius, μεταδοτικός is properly said of the man who gives of his own accord to his friends, and ἐπιδοτικός, ή, of him who gives liberally to those that ask of him; there is no other authority for the last adjective.

δαψιλής (ὁ, ἡ), sometimes *liberal:* Οὐδὲ γυναιξὶ δαψιλὴς χορηγός. *Plut.*, *Pericl.*, 16. [Proprie, *abundant, plentiful.*]

δωρητικός, ή (δωρέω), *adapted for making presents*, or *which consists in making gifts* or *presents:* Τῆς τοίνυν ἀλλακτικῆς δύο εἴδη λέγωμεν, τὸ μὲν δωρητικόν (*the one by way of gift*), τὸ δὲ ἕτερον ἀγοραστικόν; *Plat.*, *Soph.*, 223, c.

δωρηματικός, ή (δώρημα), *inclined to make gifts*, liberal: Μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικός. *Dion. H.*, *Ant. R.*, viii., 60.

μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ), *magnificent, munificent:* Ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων! *Aristoph.*, *Pac.*, 393. [In prose, *Pol.*, *Luc.*]

προετικός, ή, *lavish:* Τὸν στρατηγὸν εἶναι χρή . . . . καὶ προετικὸν καὶ ἅρπαγα. *Xen.*, *Mem.*, iii., i., 6.

φιλόδωρος (ὁ, ἡ), one who loves giving. *liberal, bountiful:* Καὶ φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην. *Xen.*, *Mem.*, iii., 1, 6.

188.

δουλεία, ας (ἡ), *condition of the slave, slavery, servitude:* Ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος. *Thuc.*, iii., 56.

δουλοσύνη, ης (ἡ), *state of servitude, habitual state of the slave*, slavery: Μήποτε τάνδ', ὦ πότνια, χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην. *Eur.*, *Phœn.*, 190.

δούλωσις, εως (ἡ), *the action of enslaving, enslavement:* Ἐπειδὴ ἐωρῶμεν αὐτοὺς τὴν μὲν τοῦ Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους. *Thuc.*, iii., 10.

αἰχμαλωσία, ας (ἡ), *captivity, state* or *condition of one who is taken* in war: Εἴτε δὴ παθών τι πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἀναθήματος. *Plut.*, *Themist.*, 31.

εἴρερος, ου (ὁ), *captivity:* in the Odyssey: Εἴρερον εἰσανάγουσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀιζύν. *Od.*, viii., 529.

189.

δοῦλος, ου (ὁ), fr. δέω, properly, bound [a *bondman*], enslaved, *servus;* hence, by ellipse, used substantively, *serf, slave*, in general; applied equally to one under the authority of a master, to a [despotic] king's subjects and fig., to him whose passions are his master: Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης. *Menandr.*, *Fragm.*

ἀκόλουθος, ου (ὁ), *a follower, attendant, manservant:* Μόνος δ' ἐπορεύου, ἐφη, ἢ καὶ ἀκόλουθός σοι ἠκολούθει; *Xen.*, *Mem.*, iii., 13, 6.

ἀνδράποδον, ου (τό), according to the derivation fr. ἀνήρ and ἀποδόσθαι, generally, *taken* in war,[1] *a captive, a slave*, without any notion annexed of *service*, or being in a household: Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί, ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ, ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι. *Il.*, vii., 475. [*Th.*, viii., τὰ ἀνδράποδα πάντα καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, *all their* captives, *both bond and free.*]

δμώς, δμωός (ὁ), feminine δμωή, ῆς (ἡ) fr. δαμάω, prop., tamed, subjugated, taken in war, in which it d er from δοῦλος; hence, *reduced to slavery, captive, slave*, i. al. or female, in Homer and the Tragedians, found once only in the masculine in the Iliad: Καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα, κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε. *Il.*, xix., 333.

ἐργάτης, ου (ὁ), *laborer* employed in the fields by the farmer, but who was also a slave, as is plain from the following passage in Xenophon: Καὶ παρακελεύεσθαι δὲ πολλάκις οὐδὲν ἧττον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργόν, ἢ τὸν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις· καὶ ἐλπίδων δὲ ἀγαθῶν οὐδὲν ἧττον οἱ δοῦλοι τῶν ἐλευθέρων δέ νται, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ὅπως μένειν ἐθέλωσιν. *Xen.*, *Œcon.*, v., 16.

θεράπων, οντος (ὁ), fr. θέρω, one who serves, in general; and specially, in Homer, one who serves volun-

[1] The original has "en parlant de personnes et de *choses*," which the author can not have intended.

tarily and out of friendship as Patroclus served Achilles: Ἡμέτερος θεράπων. *Il.*, xvi., 244. One who attaches himself to the service of a prince, *courtier, minister, servant* at arms, not unlike the squire of the Middle Ages. Homer fig. calls warriors Θεράποντες Ἄρηος. *Il.*, ii., 110. Later, θεράπων was used for οἰκέτης, slave, *body-servant, valet:* Ἦν γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ. *Aristoph., Plut.*, 3.

λάτρις, ιδος (ὁ, ἡ), fr. λάω, to take, *one who serves, a servant.* According to Ammonius λάτρις was a person, free-born, whom war or its consequences had reduced to slavery; it seems better to understand it, with Hesychius, of one who, though a freeman, submits to any kind of service voluntarily, but not without an interested motive; and this notion prevails in many passages, principally in the poets, by whom this word was always confounded with δοῦλος: Οἰδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν. *Eur., Iph. A.*, 868.

μόθαξ, ακος, and μόθων, ωνος (ὁ), a Lacedæmonian word; a *slave* brought up in his master's house, *verna*, according to Ælian: Ὄνομα δὲ ἦν ἄρα τοῦτο τοῖς τῶν εὐπόρων παιδῶν δούλοις, οὓς συνεισέπεμπον αὐτοῖς οἱ πατέρες συναγωνιουμένους ἐν τοῖς γυμνασίοις. *Ælian., V. H.*, xii., 43. [Müller thinks they were brought up as their *foster-brothers*] Fig., in Aristophanes, *impudent rascal*, good-for-nothing fellow: Διαῤῥαγεῖης· ὡς μόθων εἶ, καὶ φύσει κόβαλος, ὅστις φενακίζεις. *Aristoph., Plut.*, 279.

οἰκέτης, ου (ὁ), fr. οἶκος, *domestic, household slave:* Ἄχρηστον μὲν γὰρ δῆπου καὶ οἰκέτης καὶ στράτευμα ἀπειθές. *Xen., Hipp.*, 3, 6. According to Chrysippus, quoted by Athenæus (vi., 93), δοῦλος is used even of a slave who has been made free, whereas οἰκέτης was the slave only so long as he was under the power and in the house of his master.

οἰκογενής (ὁ, ἡ), sometimes by ellipse of δοῦλος, *slave born in the house* of his master, *verna;* Ὥσπερ οὖν οἱ Ἕλληνες τῇ Ἑκάτῃ καὶ τῇ Γενείτῃ κύνα Ῥωμαῖοι θύουσιν ὑπὲρ τῶν οἰκογενῶν. *Plut., Quæst. Rom.*, 277, b.

οἰκότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), in Attic writers, *slave born* and brought up *in the house* of his master [*verna*]: Νῦν δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθόρους ἀνθρώπους οἰκοτρίβων οἰκότριβας τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του τῶν ὠνίων λαμβάνοντες, ποιεῖσθε πολίτας. *Dem. de Syntax.*, 173, 16.

παῖς, παιδός (ὁ, ἡ), *slave*, without distinction of age, notwithstanding the primary meaning of the word, from which it takes the notion of moral inferiority only, or of contempt, frequently attached to it, *man-servant, valet*, French, garçon: Τὸ οὖν τοσούτῳ ἧττον τοῦ παιδὸς δύνασθαι πονεῖν πῶς ἡσκημένου δοκεῖ σοι ἀνδρὸς εἶναι; *Xen., Mem.*, iii., 12, 6.

ὑπηρέτης, ου (ὁ), fr. ὑπὸ and ἐρέτης, prop., rower; *servant* generally; *agent, creature, subaltern officer* in war; Lat., minister: Ἔπεμψε δὲ καὶ ὑπηρέτας δύο ἐπὶ τὸ στόμα τῆς ἀγυιᾶς. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 3.

190.

δρεπάνη, ης (ἡ) (δρέπω), scythe: Ἔνθα δ' ἔριθοι ἦμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Il.*, xviii., 551.

δρέπανον, ου (τό), less ancient form, and more common in prose; Xenophon uses it for the *scythes* with which the war-chariots were armed in the East: Δρέπανά τε σιδηρᾶ περὶ τοῖς ἄξοσι προσήρμοσται. *Xen., Cyr.*, vi., 2, 17.

ἅρπη, ης (ἡ), *sickle, scythe*, in Hesiod: Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν. *Hesiod., Oper.*, 571.

ζάγκλον, ου (τό), *scythe*, in the Sicilian tongue: Τὸ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι. *Thuc.*, vi., 4.

ζάγκλη, ης (ἡ), another form of the above in Nicander, a poet of Alexandria: Ὑπὸ ζάγκλῃσι περιβρίθουσαν ὀπώρην κείροντες. *Nic., Al.*, 180.

191.

δύναμις, εως (ἡ), Homer uses it for bodily *strength* only: Παρ' δύναμιν *Il.*, xiii., 787. Afterward it was used fig., *physical and moral power, ability, talent, weight, and influence* of every kind; in the singular and the plural, *military force, army;* in this meaning, we use the plural word, *forces:* Τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας. *Isocr., Paneg.*, 24.

ἀλκή, ῆς (ἡ), poet., defensive, *strength, valor* (i. e., strength and courage) necessary for self-defense, and for repelling an attack [ἐς ἀλκὴν τρέπεσθαι. *Th.*, 2, 84. Cf. 91]; by ext., *succor, defense:* Ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητέ μου ἀλκὴν ποιεῖσθαι. *Soph., Œd. Col.*, 460.

βία, ας (ἡ), seems to come from βίος, and signifies prop. *vital strength:* Οὐδέ οἱ ἦν ἴς, οὐδὲ βίη. *Od.*, xviii., 3. More particularly strength in action, the using of strength; hence, *violence:* Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ εἶχε βίᾳ. *Od.*, xv., 230.

ἐνέργεια, ας (ἡ), fr. ἐνεργός, *action, operation, efficacious action, active strength, effect*, ENERGY. The words δύναμις and ἐνέργεια are opp. to each other in the following passage of Aristotle: Καὶ τὸ φῶς ποιεῖ τὰ δυνάμει ὄντα χρώματα ἐνεργείᾳ χρώματα. *Aristot., H. Anim.*, iii., 5.

εὐρωστία, ας (ἡ), *vigor, strength; robur*, prop. and fig.: Ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, τὴν μὲν ὀξύτητά τινα, τὴν δ' εὐρωστίαν ψυχῆς τιθέμενοι. *Plut., Cat. Min.*, 44.

ἴς, ἰνός (ἡ), prop., *muscle, fibre;* hence, in poetry, *muscular strength, vigor* of the nerves: Ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας. *Il.*, v., 245.

ἰσχύς, ύος (ἡ), is found first in the Homeric hymns and Hesiod, and seems to signify *strength* to hold, retain, or stop (ἴσχω): Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη. *Hesiod., Theog.*, 146. The two words are compared in meaning in the Protagoras of Plato: Οὐ γὰρ ταὐτὸν εἶναι (φημὶ) δύναμίν τε καὶ ἰσχύν· ἀλλὰ τὸ μέν, καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίγνεσθαι τὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ μανίας γε καὶ ἀπὸ θυμοῦ· ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων. *Plat., Protag.*, 351. Ammonius, who quotes this passage, seems to have lost sight of the fact that the philosopher puts this definition into the mouth of a sophist, whose reasonings he is ridiculing.

καρτερία, ας (ἡ), fr. καρτερός, *strength to bear, firmness, fortitude*, prop. and fig., acc. to the definition of Plato: Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἕνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων ἕνεκα τοῦ καλοῦ. *Plat., Defin.*, 567.

κράτος, εος (τό), and Epic κάρτος, *strength*, considered with regard to the use of it, to its effects, and its success; hence the *strength that masters*, the *power, sway, obtained by strength*, prop. and fig.: Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεῖ γε. *Il.*, vii., 142. [Κατὰ κράτος, *with might and main, vigorously*, etc.; e. g., φεύγειν, ἐλαύνειν.]

κίκυς, υος (ἡ), fr. κίω, rare, signifies more particularly *strength* to move: Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς, οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. *Od.*, xi., 392.

μένος, εος (τό), *vital force:* Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα. *Il.*, vi., 27. [Also in Plat. and Xen.]

ῥώμη, ης (ἡ), fr. ῥώννυμι, physical *strength, robur*, in general, and often fig.; *strength* of soul or mind, in opposition to ἰσχύς. Ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ῥώμη ἀγήρατός ἐστιν. *Xen., Ages.*, 11, 14.

σθένος, εος (τό), fr. ἵστημι, acc. to some grammarians, *strength in action, effort;* hence, fig., *moral strength*, active or passive, *firmness, constancy:* Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύναται σθένος Ἕκτορος ἴσχειν. *Il.*, ix., 351. [Also in Att. prose; e. g., παντὶ σθένει.]

192.

δύο or δύω, *two:* Παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων. *Il.*, x., 252.

δοιοί, αί, plural and dual, *two, the two:* Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν. *Il.*, iii., 236.

δισσοί, αί, *two*, in prose and verse, as *bini, gemini*, in Latin: Δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι. *Eur., Phœn.*, 1259.

δίδυμοι, two, or *twins* in speaking of two brothers: Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι. *Il.*, xxiii., 641. Acc. to a distinction more subtle than true, Aristarchus and Apollonius would have *δίδυμοι* used in Homer of twins joined together naturally, as the fabulous sons of Actor.

διδυμάονες, ων (οἱ), with or without παῖδες in Homer, *twin children:* Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε. *Il.*, vi., 26.

ἄμφω, both, used with words in the dual: Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο. *Il.*, i., 259.

ἀμφότεροι, αι, both the one and the other, both; found only in the dual and plural, and used of two persons occupied at the same moment with one and the same thing: Ὣς οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ ἔλκεον ἀμφότεροι. *Il.*, xvii., 395. [*Both*, generally, of *things* as well as of men.]

ἑκάτερος, ρα, the one and the other, each; uterque, in addition to its being used in the singular, it differs farther from *ἀμφότεροι*, in being used only when speaking of two persons who are acting at the same time, but not together, or who are of different or opposite interests, as two factions in a State, two armies, etc.: Ταῦτα δὴ ποιήσας ἀμφοτέροις λάθρα ἑκατέρων νύκτα συνέθετο τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταύτῃ εἰσήλατο εἰς τὰ τείχη καὶ παρέλαβε τὰ ἑρύματα ἀμφοτέρων. *Xen., Cyr.*, vii., 4, 4.

193.

δυσπειθής (ὁ, ἡ), *difficult to persuade,* to lead; Xenophon uses the word of horses and dogs [of a horse, *restive, obstinate;* of a dog, *ill-trained*]: Ὥσπερ οἱ τοὺς ἵππους ὠνούμενοι οὐ πρότερον οἴονται γιγνώσκειν ὃ ἂν βούλωνται γνῶναι, πρὶν ἂν ἐπισκέψωνται πότερον εὐπειθής ἐστιν ἢ δυσπειθής. *Xen., Mem.*, iv., 1, 3.

ἀπειθής (ὁ, ἡ), *one that can not be persuaded* or made to obey, *disobedient, undisciplined,* speaking of slaves and soldiers, in Xenophon: Τοὺς δὲ ὁπλίτας καὶ τοὺς ἱππεῖς, οἳ δοκοῦσι καλοκαγαθίᾳ προκεκρίσθαι τῶν πολιτῶν ἀπειθεστάτους εἶναι πάντων. *Xen., Mem.*, iii., 5, 19. [In *Th.*, ii., 84, 3, of a ship; *unmanageable.*] It is also used with an active meaning, *one who does not persuade.*

ἀνυπήκοος (ὁ, ἡ), not subject, *rebellious, disobedient* (to): Ἀφιλόσοφον καὶ ἀμουσον πᾶν ἀποτελοῖ τὸ γένος, ἀνυπήκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν. *Plat., Tim.*, 73, a.

δύσαρκτος (ὁ, ἡ), *difficult to govern:* Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπου δυσαρκτότερον εὖ πράσσειν δοκοῦντος. *Plut., Lucul.*, 2.

194.

δῶρον, ου (τό), fr. *δίδωμι*, that which is given, *gift, present* in general: Οὐδὲ γὰρ τὰ δῶρα ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ κακῷ ἑκὼν οὐδεὶς λαμβάνει. *Xen., Cyr.*, i., 6, 21.

δόμα, ατος (τό), a verbal of more recent date, *that which is given, gift,* which Philo the Jew thus distinguishes from *δῶρον*: Διατηρήσεις ὅτι δῶρα δομάτων διαφέρουσι· τὰ μὲν γὰρ ἔμφασιν μεγέθους τελείων ἀγαθῶν δηλοῦσιν, ἃ τοῖς τελείοις χαρίζεται ὁ θεός· τὰ δ' εἰς βραχύτατον ἔσταλται, ὧν μετέχουσιν οἱ εὐφυεῖς ἀσκηταὶ οἱ προκόπτοντες. *Philon. Jud.*, ii., 172, 15.

ἀπόδομα, ατος (τό), *gift received,* used only when speaking of the receiver, according to Philo: Δόμα λέγων καὶ δόσεις ἀλλ' οὐκ ἀπόδομα, οὐκ ἀποδόσεις· ταῦτα μὲν γὰρ ἴδια τῶν λαμβανόντων, ἐκεῖνα δὲ τῶν χαριζομένων. *Phil. Jud.*, i., 154, 14.

δόσις, εως (ἡ), *action of giving, donation:* Καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνόν τε ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει. *Thuc.*, i., 137.

δωρεά, ᾶς (ἡ), *liberal present* or *gratuity, honorary recompense, prize,* implies more importance than *δῶρον*: thus Isocrates uses it in speaking of the prizes at the public games: Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων, καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας κατασησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐεξίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἠξίωσαν. *Isocr., Panegyr.*, 1.

δώρημα, ατος (τό), *thing given:* Ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα . . . . *Soph., Aj.*, 662.

δωροδόκημα, ατος (τό), *act of venality, corruption,* the acceptance of a *bribe:* Δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων τούτων ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν τοιοῦτον ἐγένετο. *Dem. de Cor.*, 10.

δωροδοκία, ας (ἡ), action of corrupting, or of submitting to be corrupted by presents (i. e., *bribes*), *venality, corruption:* Ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς. *Dem. in Steph.*, 1137, 3.

δῶσις, for δόσις, in Hesiod; hence the Latin *dos:* Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα. *Hesiod. Oper.*, 354.

δωτίνη (ῑ), ης (ἡ), Ionic, *gift:* Εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἠὲ καὶ ἄλλως δοίης δωτίνην. *Od.*, ix., 268.

γέρας, αος (τό), prize, *honorary recompense* with a view to distinction, as the double share of booty reserved for the Greek chieftains in the Iliad: Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ'. *Il.*, i., 118.

ἔδνον, ου (τό), always in the plural, marriage *presents,* or *dowry,* which the betrothed husband made to his betrothed wife, or her father: Τὴν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα. *Od.*, xi., 282.

ξεινεῖον, ου (τό), with ellipse of δῶρον, *gift of hospitality:* Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά. *Il.*, vi., 218.

πρεσβήϊον, ου (τό), fr. *πρεσβύς*, honorary gift or recompense: Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω. *Il.*, viii., 289.

προίξ, ικός (ἡ) [Att. *προίξ*], that which a man gives freely away of his own, *gratuity, largess,* in Homer: Ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι. *Od.*, xiii., 15. [In post-Homeric writers, *marriage portion, dowry.*]

φερνή, ῆς (ἡ), fr. *φέρω*, the woman's *dowry,* and in the poets in the plural, in general, *presents:* Λάζυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας, καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε φέροντες. *Eur., Med.*, 956. [In prose, *Hdt.*]

E.

195.

ἐγκώμιον, ου (τό) (ἐν κώμῳ), *elogy,* originally a composition in verse in honor of a man, in which respect it differed from *ὕμνος*: Ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μοὐγκώμιον. *Aristoph., Nub.*, 1205. Later, 1, public and solemn eulogy spoken or written, set speech in prose, *laudatory discourse, panegyric:* Σοφιστοῦ δέ τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους· Τίς γὰρ αὐτόν, ἔφη, ψέγει; *Plut., Apophth. Lac.*, ii., 217, d. 2, *Subject or matter of praise:* Καί τοι τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. *Dem. de Cor.*, 63.

αἶνος, ου (ὁ), *praise,* in the poets [and *Hdt.*]: Οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος. *Il.*, xxiii., 795.

ἔπαινος, ου (ὁ), more used in prose than the simple form, *praise,* in general, but with reference to particular facts: Πλείστων μὲν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἀξίους ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι τοὺς τοῖς σώμασιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος προκινδυνεύσαντας. *Isocr., Paneg.*, 22.

αἴνεσις, εως (ἡ), action of praising, praise, in the O. and N. T.: Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντὸς τῷ Θεῷ. *Hebr.*, xiii., 15.

εὐλογία, ας (ἡ), 1, EULOGY: Καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα, ἐφ' οἷς νῦν λέγω, φανερὰν σημείοις καθιστάς. *Thuc.*, ii., 42. 2, In the N. T., *blessing* (pronounced), *benediction:* Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. *Jacob.*, iii., 10.

πανηγυρικὸς λόγος (*πανήγυρις*), set speech composed in order to be delivered at the Πανηγύρεις or solemn festivals, such as the famous Πανηγυρικὸς of Isocrates, composed in honor of the city of Athens, *panegyric:* Ἅπερ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβεβουλευκώς. *Isocr., Philipp.*, 84, b.

ὕμνος, ου (ὁ), *song* in honor of the gods only, HYMN: Εἰδέναι δὲ ὅτι ὅσον μόνον ὕμνους θεοῖς καὶ ἐγκώμια τοῖς ἀγαθοῖς ποιήσεως παραδεκτέον εἰς πόλιν. *Plat., Pol.*, x., 607, a. [Not of the gods *only*; cf. Lid. and Scott sub voc.]

196.

ἔθος, εος (τό), habit, in general, speaking of individu-

als, and of nations, prop. and fig., *custom, usage:* Ἴσως δή, εἶπον, παρὰ τὸ ἔθος γέλοια ἂν φαίνοιτο πολλὰ περὶ τὰ νῦν λεγόμενα, εἰ πεπράξεται ᾗ λέγεται. *Plat., Pol.*, v., 452, a.

ἦθος, εος (τό), Ionic form of *ἔθος*, found in the proper sense only in Homer and Herodotus, who use it only in the plural, *ἤθεα, haunt, abode*, usual home: Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων. *Il.*, vi., 511. Although the two words, *ἦθος* and *ἔθος*, are identical in their origin, usage has given them very different significations. Thus the form *ἦθος* was adopted by the Attic writers, and used by preference in the fig. sense, to express *moral habit, character, moral* disposition, the result of habit; as we learn from Aristotle: Τὸ γὰρ ἦθος ἀπὸ τοῦ ἔθους ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν. ἠθικὴ γὰρ καλεῖται διὰ τὸ ἐθίζεσθαι. *Aristot., Eth. Nic.*, i., 6. The grammarians have noticed a difference in the use of the singular and plural; acc. to Phrynichus, with adjectives usage requires the singular *ἦθος* in preference to the plural *ἤθη*, and this rule is generally confirmed by good writers: Ἡρᾶος τὸ ἦθος, *Plat., Phædr.*, 243, c, *of a gentle character*. In the plural *ἤθη, moral habits, character, manners:* Βλέπων εἰς ἤθη καὶ τρόπους. *Plat., Leg.*, xi., 924, d.

ἔθισμα, ατος (τό), *that to which one accustoms one's self, habit* or *custom:* Τὸ δὲ μὴ ποτε σὺν ὀργῇ τῷ ἵππῳ προσφέρεσθαι ἐν τοῦτο καὶ δίδαγμα καὶ ἔθισμα πρὸς ἵππον ἄριστον. *Xen., Hipp.*, 6, 13.

ἐθισμός, οῦ (ὁ), *accustoming, habituation;* the old French *accoutumance* [hence, *habit, custom*]: Τῶν ἀρχῶν δὲ αἱ μὲν ἐπαγωγῇ θεωροῦνται, αἱ δὲ αἰσθήσει· αἱ δὲ ἐθισμῷ τινι (*by a kind of tact, the result of practice*). *Aristot., Eth. Nic.*, i., 7.

ἀγωγή, ῆς (ἡ), *conduct, mode of life* in the N. T.: Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ. *Timoth.*, ii., 3, 10.

ἀναστροφή, ῆς (ἡ), *life, conduct; mores*, in the N. T.: Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. *Jacob.*, 3, 13.

διάθεσις, εως (ἡ), *disposition*, physical or moral; fig. in Plato: Ὡς νῦν ἡμῶν ἑκάτερος ἕξιν ψυχῆς καὶ διάθεσιν ἀποφαίνειν τινὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. *Plat., Phileb.*, 11, d.

ἕξις, εως (ἡ), *habit*, principally of the body, and sometimes moral habit, *habitus:* Ταύτην γὰρ τὴν ἕξιν ὑγιεινήν τε ἱκανῶς εἶναι καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν οὐκ ἐμποδίζειν ἔφη. *Xen., Mem.*, i., 2, 4.

ἐπιτήδευμα, ατος (τό), *institution*, national *custom:* Τῆς τε Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενύησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας. *Thuc.*, i., 138.

Λῆμα, ατος (τό), will, desire, in Herodotus and the poets after Homer, among whom it is generally used for the principle of all the various sentiments which the poet wishes to call into play; hence it has been generally rendered by *animus, heart;* it seems to approach the notion of the natural character or disposition in the following passage of Euripides: Ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Eur., Med.*, 348.

ὀργή, ῆς (ἡ), in Pindar and Theognis, *inclination, instinct:* Γιγνώσκων ὀργήν, ἣν τιν' ἕκαστος ἔχει. *Theogn.*, 312.

ῥυθμός, οῦ (ὁ), *disposition, way, humor:* Μή ποτ' ἐπαινήσῃς πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς, ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ. *Theogn.*, 956–7.

συνήθεια, ας (ἡ), *habit*, with reference to the whole of a man's actions, and the result, to physical acts, and the rule of life: Ἡ γὰρ συνήθεια τοῦ ἔργου παρέξει αὐτοῖς πλέον τι εἰδέναι. *Xen., Cyneg.*, 12, 4.

τρόπος, ου (ὁ), fr. *τρέπω*, expresses the notion of change in actions or things, and their present relative state, consequent upon the change. It is the modification of the usual state, the *turn* which it takes under such and such circumstances; hence, fig., *mode, manner of being* or *conducting one's self, character* (*and conduct*): Σκόπει δὲ ὅσαι μεταβολαὶ γεγόνασιν εἰς ἤθος ἀνδρῶν καὶ βίον· ᾗ καὶ τρόπος ὠνομάσθη τὸ μεταβάλλον αὐτοῦ καὶ ἦθος, ὡς πλεῖστον αὐτοῦ ἐνδύεται τὸ ἔθος, καὶ κρατεῖ μάλιστα καθαπτόμενον. *Plut. de sera Num. Vind.*, 6. Ὅσοι ἐπιτήδειοι πρὸς τὴν τῆς φυλακῆς φύσιν ἂν εἶεν ἡλικίας τε καὶ μαθημάτων δυνάμεσί καὶ τρόπων ἤθεσι καὶ ἕξεσι. *Plat., Legg.*, xii., 968, c. We apply the word TROPE in rhetoric to different figures of speech, in which the words are used out of their proper meaning in a metaphorical sense; e. g., the figures catachresis, metonymy, euphemism, are tropes.

φυή, ῆς (ἡ), *natural constitution:* Φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν, βιοτὰν λαχόντες. *Pind., Nem.*, vii., 79.

φύσις, εως (ἡ), *nature*, natural constitution: Ὅμοιον γάρ τι τὸ ἔθος τῇ φύσει· ἐγγὺς γὰρ καὶ τὸ πολλάκις τῷ ἀεί, ἔστι δ' ἡ μὲν φύσις τοῦ ἀεί, τὸ δὲ ἔθος τοῦ πολλάκις. *Aristot., Rhet.*, i., 11.

χαρακτήρ, ῆρος (ὁ), fr. *χαράσσω, mark traced out, sign*, CHARACTER, as we use the word, and most commonly fig.: Ἡ τῶν τροπῶν ἀρετὴ τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν. *Isocr. ad Dem.*, 4. In the Sept., *customs:* Καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τοὺς ὁμοφύλους μετέστησε. *Mach.*, ii., 4, 10. There are no instances of *χαρακτήρ* being used fig., as our word, for moral *character*.

197.

εἴθε, poetic *αἴθε*, adverb, from *εἰ* or *αἰ, si*, and *θε*, particle of motion from one place to another; hence used to express desire, IF, *if it might* or *could be, would that:* Αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο ὅσσον ἐμοί, τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται. *Il.*, xxii., 41.

ὤφελον, second aorist of the verb *ὀφείλω, I owe;* it is used in construction with *ὡς*, retaining its personal forms: *ὡς ὤφελον ἐγώ, ὤφελες σύ, ὤφελεν ἐκεῖνος*, the particle *ἄν* being understood, and signifies literally, how I ought, how thou oughtest! = *would that I, would that you!* etc. The grammarians, in comparing these two words, make no difference between them but that of the grammatical construction; it would seem, however, that there is a difference of meaning besides. *Εἴθε* seems to express a simple wish, a supposition, entertained by one who wishes for that which has never yet existed, and never can exist. The verb *ὀφείλω*, on the contrary, supposes the possibility of the thing, and gives greater strength and energy to the wish expressed by it. It is the earnest aspiration of one who, in reviewing the past, gives his hearers to understand that what has taken place either ought not to have been at all, or to have been differently. Thus Helen, accusing herself of the miseries she had occasioned, says: Ὡς μ' ὄφελ' ἥματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα εἰς ὄρος. *Il.*, vi., 345. Homer unites the two words in one line: Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων, ἧσθαι. *Il.*, i., 415. [It is not, of course, meant that *present possibility* is conveyed. Cf. *Xen., An.*, ii., 1, 4: Ἀλλ' ὤφελε μὲν Κῦρος ζῆν. The notion is that of a *now recognized fitness, convenience, use*, or the like, in a state of things different from the actually existing state.]

ὄφελον, improperly termed an adverb by the grammarians, is only the Ionic form of *ὤφελον*, which in the later writers came to be used in an irregular manner, without distinction of person. It is scarcely found but in the Scriptures and the writings of the Fathers: Καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε. 1 *Cor.*, iv., 8.

198.

εἰκών, όνος (ἡ), fr. *εἴκω*, an *image* made to resemble any thing seen, a faithful representation of a man, or object of any kind, prop. and fig.; hence, *figure, statue, portrait*, in general: Καὶ χαλκῆν εἰκόνα ὥσπερ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἑστησαν πρώτου. *Dem. in Leptin.*, 478, 4.

[εἰκώ], οῦς (ἡ), Attic and poet. form of the above [only in gen. sing., and acc. sing. and pl.]: Θηρὸς ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. *Æsch., Sept.*, 537.

εἴκασμα, ατος (τό), *likeness*, image: Ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ δαροβίοισι θεοῖσι. *Æsch., Sept.*, 502.

εἰκόνισμα, ατος (τό), synonym of the preceding, *likeness, portrait*, in the Anthology: Τοῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα τοῦ κωμῳδογέλωτος ἔστασ'. *Anthol., Pal. Phalæc.*, xiii., 6.

ἄγαλμα, ατος (τό), fr. *ἀγάλλω*, at first a work of art

of great value, from the material used and the execution of it, or perhaps also from the perfection that was aimed at in it, in order to make it worthy of being offered to the gods; hence it was used generally of things consecrated in temples. Later, *statue*, but of gods and demi-gods only, and as an ideal representation, such as the Minerva of Phidias at Athens: Φημὶ γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς Σειληνοῖς τούτοις τοῖς ἐν τοῖς ἑρμογλυφείοις καθημένοις . . . . , οἷ δίχα διοιχθέντες φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. *Plat.*, *Conv.*, 215, b. It is used for the statue of a man in debased Greek.

ἀνδριάς, *άντος* (ὁ), fr, *ἀνήρ*, *statue of a man* only, and without restriction to any particular kind of material: Εἴ τις ἀνδριάντας ἐργολαβοίη μὴ μεμαθηκὼς ἀνδριαντοποιεῖν. *Xen.*, *Mem.*, iii., 1, 12.

βρέτας (τό), fr. *βρότος*, representation or *statue* of a god under the figure of a man, in the Tragedians and Aristophanes: Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων; *Æschyl.*, *Sept.*, 94. [In late prose, *Strabo.*]

εἴδωλον, *ου* (τό), 1, *figure*, *resemblance*, signifies, in general, a simple appearance made to deceive: Γυναικὸς εἴδωλον χρύσεον τρίπηχυ τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσιν εἶναι. *Herodot.*, i., 51. 2, IDOL, figure representing the false gods of the heathens, in the O. and N. T.: Οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. 1 *Cor.*, viii., 4.

ξόανον, *ου* (τό), fr. *ξέω*, a figure carved in wood; the first word in use to denote a statue, which was afterward applied to statues of all kinds of material, and to works of art: Καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν ὡς κυπαρίσσινον χρυσῷ ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ. *Xen.*, *An.*, v., 3, 12.

199.

εἶναι, *to be*, *to exist*, in a widely-extended sense; used of things already in existence;

γίγνεσθαι, and, in and after Aristotle, *γίνεσθαι*, from *γένω*, *to be born*, *to become*; hence *to be*. According to the grammarians, it is used of things which are not yet in existence, but which may or ought to be so, thus: Ὁ παῖς ἔσται ἀνήρ. Γενήσεται τὸ ἄριστον. It is also used, according to Eustathius (1724, 41), of certain objects, the production of which is instantaneous, as wind, rain, daylight, etc.; and of others in this respect that are analogous to them, as a cry, an assembly, etc.; and, lastly, fig., of sentiments and affections, as thought, fear, etc. And this use belongs principally to certain tenses, as the perfects, *γέγονα*, and Epic, *γέγαα*, and the second aorist, *ἐγενόμην*, *γενέσθαι*, *to be born*; hence *to be*, since birth: Νεώτεροι οἵπερ ἐμεῖο ὑπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν. *Il.*, iv., 323. Acc. to the grammarians, *γίγνεσθαι* was synonymous with *εἶναι* in Ionic writers; however, it is impossible not to recognize, in the first of these verbs, the ever present notion of *birth*, *production*, especially in Homer, a notion which is still found in writers of a more modern date, although the two verbs have often been confounded.

κύρειν [and *κυρεῖν*. See *Lex.*], synonym of *τυγχάνειν*, the Fr. *se trouver*, to chance to be, to be at some particular time: Βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ θύων ἔκυρον. *Soph.*, *Œd. Col.*, 1158.

πέλειν, defective verb, used in the third persons of the active voice, and, more commonly, of the middle; it is said by the grammarians to be identical, in meaning, with *εἶναι*, but it differs from it by carrying with it the notion of motion, and habit: Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται. *Il.*, xiii., 632.

τυγχάνειν, to be as the consequence, or, rather, the result, of a certain mode of proceeding, *to be by chance*, *to happen to be*, se trouver: Καὶ αὖθις ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει. *Plat.*, *Phædr.*, 263, d. Hence the frequent use of this verb with participles, and often even with *ὤν*, a use which the grammarians improperly consider as a pleonasm: Ἆρ' οὖν, ὦ Ἱππόκρατες, ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων, ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται; *Plat.*, *Prot.*, 313.

ὑπάρχειν, *to be at* or *from the beginning of a thing*, or *from the first existence* of it, *to be originally*: Ὑποκείσθω δ' ἡμῖν εἶναι τὴν ἡδονὴν κίνησίν τινα τῆς ψυχῆς καὶ κατάστασιν ἀθρόαν καὶ αἰσθητὴν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 11.

φύειν, in the perfect *πέφυκα*, and the second aorist *ἔφυν* (in which tense it takes the signification of the present), *to be born*; hence, to be after its nature, according to its natural constitution, to be natural: Καὶ γὰρ τὸ εἰθισμένον ὥσπερ πεφυκὸς ἤδη γίγνεται. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 11.

200.

εἰρήνη, *ης* (ἡ), fr. *εἴρω*, to tie, prop., a tie; hence *peace*: Οὐδεὶς γὰρ οὕτω ἀνόητός ἐστι, ὅς τις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται· ἐν μὲν γὰρ τῇ, οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι· ἐν δὲ τῷ, οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. *Herodot.*, i., 87.

ἀνοχή, *ῆς* (ἡ), fr. *ἀνέχω*, *suspension of arms*, *truce*: Τίνι δ' ἂν μᾶλλον πολέμιοι πιστεύσειαν ἢ ἀνοχὰς ἢ σπονδὰς ἢ συνθήκας περὶ εἰρήνης; *Xen.*, *Mem.*, iv., 4, 17.

ἀνακωχή, *ῆς* (ἡ), a form to which many grammarians, with reason, prefer *ἀνοκωχή*. It is found only in Thucydides: Κορινθίοις μέν γε ἔνσπονδοί ἐστε, Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε (never had so much as a truce). *Thuc.*, i., 40. It is one of the words which Dionysius of Halicarnassus criticises (ad Amm. de Thuc.), and considers obsolete and unintelligible.

διοκωχή, *ῆς* (ἡ), *interruption*, *cessation*; hence *truce*, in speaking of an epidemic: Ἡ νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δέ τις ὅμως διοκωχή. *Thuc.*, iii., 87. [*Truce* in *Dio Cass.*]

ἐκεχειρία, *ας* (ἡ), *armistice*: Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐν Σικελίᾳ Καμαριναίοις καὶ Γελῴοις ἐκεχειρία γίγνεται πρῶτον πρὸς ἀλλήλους. *Thuc.*, iv., 58.

ὅρκιον, *ου* (τό), fr. *ὅρκος*, *victim over which oaths were taken*; hence the Epic phrase, *ὅρκια τέμνειν*, to sacrifice the victims, which, even in its proper sense, as the Latin *fœdus icere*, is equivalent, in Homeric language, to *to swear*, or *make a truce*, *an agreement*: Φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες. *Il.*, iii., 256.

σπονδή, *ῆς* (ἡ), fr. *σπένδω*, prop., *libation*; hence, by ext., *agreement*, *treaty*, because it was during libations, made in honor of the gods, that the oath was taken on each side to cease from hostilities. Of these ceremonies no trace is found out of the Homeric writings: Σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν. *Il.*, iii., 159. In the historians, fig., *truce*, *treaty*, *peace*[1] [in pl.]: Παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους. *Xen.*, *Anab.*, iv., 1, 1.

συνθήκη, *ης* (ἡ), *convention*, treaty, compact of alliance: Οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι καὶ νῦν ὁ σὸς πατὴρ ἐψεύσατο καὶ οὐκ ἐξημπέδου τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας; *Xen.*, *Cyr.*, iii. 1, 12.

201.

ἕκαστος, *each* one separately, is used of each individual of many, or of a great number of individuals, occupied with one thing only: Κελεύων κλῆδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον. *Il.*, ix., 11.

πᾶς, *πᾶσα*, *all*, in the distributive sense, used of individuals of the same species, as the French use *tout*, *tout homme est sujet à la mort*, where the Greeks would say *πᾶς ἄνθρωπος*, and not *ἕκαστος*, which word only indicates a particularity of the individual; whereas *πᾶς* indicates that which is particular to the individual in common to the species in general. Thus it is found in the Iliad, in speaking of a swarm of wasps: Τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι. *Il.*, xvi., 264.

ἑκάτερος, *ερα*, *each one of two*, *the one or the other*, in

[1] [Andoc. (24, fin.) restricts the meaning of *σπονδαί* too much: εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται.]

speaking of two persons, of two towns, etc.: *Οὐ μὴν οὐδὲ τῶν πρὸ τοῦ πολέμου τούτου γεγενημένων, καὶ δυναστευσάντων ἐν ἑκατέρᾳ ταῖν πολέοιν, δίκαιον ἀμνημονεύειν. Isocr., Paneg.*, 22.

202.

ἐκεῖ, adverb, *there*, in speaking of a place at a distance, or apart from that where one happens to be, *illic*: *Ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἐγένοντο, πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας παρὰ τῷ Πέρσῃ. Xen., Hellen.*, vii., 1, 34. It is plain, from this instance, that the grammarians are wrong in thinking that the use of this adverb necessarily implies motion. [It is found with verbs of motion on the same principle that *ἐν* with the *dat.* is often employed instead of *εἰς* with acc. (*Gr.* 1433; *Jelf*, § 645).]

ἐκεῖθεν, thence, from that place, speaking of a foreign country, or one we have left: *Νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους θανεῖν. Eur., Heracl.*, 41.

ἐκεῖθι, there, in that place, *illic*: *Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκεῖθι δαῖτα πτωχεύῃ. Od.*, xvii., 10. [*Hdt.*, 1, 182.]

αὐτόθι, there, in that very same place: *Ἦλυθες ἐκ πολέμου! ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι! Il.*, iii., 428.

αὐτοῦ, on the very spot; there or *here*: *Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἀρμένιε, πότερα βούλει αὐτοῦ μένων τῷ λιμῷ καὶ τῇ δίψῃ μάχεσθαι; Xen., Cyr.*, iii., 1, 3.

δεῦρο, hither, here, of the place where the speaker is; with and without motion in prose and poetry: *Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη. Il.*, iii., 130. [With verbs of *rest* there is a previous motion implied. See remark on *ἐκεῖ*.]

δεῦτε, which. acc. to Buttmann, is the contraction of *δεῦρ' ἴτε*, is only used in speaking to several persons [as a *hortatory* particle]: *Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήματ' ἄμ' αὐτῇ δῶμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. Il.*, vii., 350.

ἔνθα, there, where, is most frequently the correlative of *ἔνθα* or *ἐνταῦθα*, expressed or understood: *Ἐπειδὰν δὲ καταστῶμεν εἰς τὸν δρόμον, ἔνθα περιπατοῦμεν. Xen., Cyr.*, ii., 3, 15.

ἐνθάδε, here, hither, in this same place, or to this same place; that is, with or without motion, in prose and poetry: *Σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται. Il.*, xvi., 836. *Τοῦ δ' αὐτοῦ λικάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς. Od.*, xiv., 161. *Ἔνθα* and *ἐνθάδε* are also adverbs of time, and are used for *τότε, then*.

ἐνταῦθα, there, here, *huc*, with and without motion: *Μέλλουσι γάρ σ' ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει. Soph., Electr.*, 381. [Also of *time*, = *then*, but only with ref. to a *state of things then* existing. Cf. *Th.*, i., 11, *οὐδ' ἐνταῦθα, ne tum quidem.*]

ἐνταυθί, here, in the Attic poets: *Ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ μετατεμψεσθον. Aristoph., Plut.*, 608.

ἐνταυθοῖ, there, here, in this place, without motion, *istic*: *Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων. Od.*, xviii., 104. [Liddell and Scott, even in their last ed., follow Elmsley and Dindorff, in banishing this word from Attic prose. Stallbaum's note on *Phileb.*, 15, a, should have settled this point: cf. Kühner, *Xen., Mem.*, iv., 2, 13. It occurs without variation *three times* in *Pl., Apol. Soc.*; also *Dem., Lept.*, 106. It properly = *huc*, but is used with *παρεῖναι*.]

203.

ἑκών, οὖσα, acc. to some, from *εἶκω*, to yield; acc. to others, from *ἧκα*, perfect of *ἵημι*, *one who acts of his own good will*, or *with intention*, one who acts voluntarily: *Ὅστις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι. Il.*, xiii., 234.

ἑκούσιος, ία (*ἑκών*), *voluntary*, in opp. to *βίαιος, forced, compulsory*, and to *ἀκούσιος, involuntary*; used principally of actions: *Βιαίους ἢ ἑκουσίας πράξεις. Plat., Pol.*, x., 903, c. *Λέγω δὲ ἑκούσιον, ὃ ἂν τις τῶν ἐφ' αὑτῷ ὄντων εἰδὼς καὶ μὴ ἀγνοῶν πράττῃ. Aristot., Eth.*, v., 8. Sophocles uses it, in speaking of persons, for *ἑκών*: *Οἵς θ' ἡμαρτεν οὐχ ἑκουσία. Soph., Trach.*, 1123. So, without variation, *Dem., Lept.*, 106. *fin.*

ἐθελοντής, οῦ (ὁ), and poet., *ἐθελοντήρ, ῆρος* (ὁ), fr. *ἐθέλω*, one *who wishes*, is willing, *who acts voluntarily*, or *with a good will*: *Ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους αἴψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. Od.*, ii., 292. It is used also substantively, as we use *volunteer*: *Πολλοὶ δὲ αὐτῷ καὶ τῶν περιοίκων ἐθελονται ἠκολούθουν. Xen., Hell.*, v., 3, 9.

ἐθελημός (ὁ, ἡ), poet. in Hesiod: *Οἱ δ' ἐθελημοὶ ἤσυχοι ἔργα νέμοντο. Hesiod. Oper.*, 107.

ἐθελήμων, ονος (ὁ), *one who is willing, who consents* [*who grants readily*]: *Διὰ τὸ ἐθελήμονα εἶναι ὧν ἄν τις δέηται. Plat., Crat.*, 406, a.

ἐθελούσιος (ὁ, ἡ), *one who does a thing with a good will* [of his own free will]: *οὐκ ἀνάγκῃ ἀλλ' ἐθελούσιοι. Xen., Cyr.*, iv., 2, 6]: *Ἐγώ σοι, ὦ Κῦρε, ἐθελούσιος ὑφίσταμαι. Xen., Cyr.*, vi., 3, 12. [Also of *things* that one does of one's own free will: e. g., *τὸ ἐᾶν. Cyr.*, v., 1, 10.]

ἐθελουργός (ὁ, ἡ), in the Fathers, one who acts from his own will: *Αὐτοκέλευστος καὶ ἐθελουργὸς σπουδή. Phil. Jud.*, ii., 220, 38.

αὐθαίρετος (ὁ, ἡ), fr. *αἱρέομαι*, prop., what a man *chooses*, or *may choose himself; taken* or *chosen freely*: *Ἔως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέραις ἡ εὐβουλία. Thuc.*, i., 78. *Θανάτῳ αὐθαιρέτῳ ἀποθνήσκει* (*by a voluntary death*). *Xen., Hellen.*, vi., 2, 36. Sometimes speaking of persons, *self-chosen, self-elected*: *Αὐθαίρετοι στρατηγοί. Xen., An.*, v., 7, 17.

αὐτόβουλος (ὁ, ἡ), *one who is his own counselor, who consults nobody but himself*: *Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ. Æsch., Theb.*, 1060.

αὐτοκέλευστος (ὁ, ἡ) (*κελεύω*), *that which receives no impulse* or *command but its own*: *Αὐτοκέλευστος ὁρμή. Greg. de Hom.*

αὐτοκίνητος (ὁ, ἡ), fr. *κινέω*, *self-moved*: *Ἀντίκειται . . . . ὡς ἀκίνητος ἐξ ἑαυτῆς πρὸς αὐτοκίνητον. Plut. de Prim. frigid.*, 17.

αὐτόματος, η (*μάομαι*), *that which moves* or *acts of its own movement*, or *spontaneously*: *Καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον. Hesiod. Oper.*, 105. *Ἐάν που αὐτόματοι περιτύχωσι τῇ ἀρετῇ. Plat., Prot.*, 320, a. Speaking of things, *spontaneous, natural, without apparent cause*: *Ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Plat., Prot.*, 323, c, *naturally, of itself, by chance as it were*. In mechanics, acc. to Eustathius (*ad Il.*, iv., 408), those machines are called *τὰ αὐτόματα*, which move by internal clock-work. Hence we have given the name of *automatons* to machines which imitate motions of living bodies.

204.

ἐλαύνειν, properly *to drive on, force on before*; hence *to drive before one, to repulse*, in order to *remove to a distance*, or disperse: *Καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας Ἀργείους κτείνεσκε. Il.*, xxiv., 392.

δίεσθαι (*δίω*), prop., to put in fear; hence *to put to flight, to pursue* a beast in hunting, or the enemy: *Αἶκε Ζεὺς δώῃσιν . . . . νείκεος ἀπωσαμένους, ὀῒστοὺς προτὶ ἄστυ δίεσθαι. Il.*, xii., 275.

διώκειν, elongated form of the preceding word (*δίω*), used both in prose and poetry, prop., to frighten; hence *to pursue* that which flees, whether in the hunt or in battle, in order to take it or kill it: *Κατόπιν τούτους ἐδίωκον, καὶ οὐκ ἀνίεσαν ἀλλ' ἕρουν τινὰς αὐτῶν. Xen., Cyr.*, i., 4, 21.

σεύειν, to rush in pursuit: *Ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε. Il.*, xx., 148.

205.

ἔλαφος (ὁ, ἡ), *stag, hind*: *Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα. Il.*, iii., 24.

ἔλλός, οῦ (ὁ), *fawn; hinnulus*, in the Odyssey: *Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλόν. Od.*, xix., 228. [And *Soph.*, fr. 105.]

κεμάς, άδος (ἡ), acc. to Eustathius, *fawn*, already larger than *νεβρός*: acc. to others, *fallow deer* [or a sort of antelope, Pape]: *Ἡ κεμὰς ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεί. Il.*, x., 361.

νεβρός, οῦ (ὁ), *fawn* of the hind: *Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης. Il.*, viii., 248.

206.

ἔλεος, εος (τό), *pity, compassion:* Ἔσθω δὴ ἔλεος· λύπη τις ἐπὶ φαινομένῳ κακῳ φθαρτικῷ. *Aristot., Rhet.*, ii., 8.

ἐλεημοσύνη, ης (ἡ), *sentiment of pity:* Μὴ σύ γ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα, τῆσδε ἀντ' ἐλεημοσύνης. *Callim. in Del.*, 151. In the N. T., ALMS: Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. *Matth.*, vi., 1.

ἐλεητός, ύος (ἡ), *inclination to pity*, found only in the Odyssey: Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσίν, οὐδ' ἐλεητόν. *Od.*, xiv., 82.

οἰκτιρμός, οῦ (ὁ), *pity, commiseration, compassion*, in the plural in Pindar and the N. T.: Κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος. *Pind., Pyth.*, i., 164.

οἴκτισμα, ατος (τό), *that which excites pity, miserable state:* Ἦν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας πεπανθῇς. *Eur., Heracl.*, 159. [Surely it means *lamentations* here.]

οἰκτισμός, οῦ (ὁ), fr. *οἰκτίζω, mark of pity* [No]: Κριτόβουλος δὲ καὶ ἐξεκάγχασεν ἐπὶ τῷ οἰκτισμῷ αὐτοῦ [not "burst out a laughing *for his only mark of pity*," but "*at his piteous complaint*"]. *Xen., Conv.*, i., 16.

οἶκτος, ου (ὁ), *pity* that shows itself by signs, or outward proof: Διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι, σῆς παιδὸς οἴκτῳ. *Eur., Hec.*, 519.

207.

ἐλεύθερος, ἔρα (ἐλεύθω), *free*, speaking of persons: Ἐὰν δὲ δοῦλος ἐλεύθερον ἐκών, εἴτε αὐτόχειρ, εἴτε βουλεύσας ἀποκτείνῃ. *Plat., Legg.*, ix., 872, b. [But also of *things* that are *characteristic* of a *free-born* man: ἦθος ἐλεύθερον. *Pl., Legg.*, 5, 741, e.]

ἐλευθερικός, ή, *of* or *belonging to liberty:* Τὸ δ' ἐλευθερικὸν καὶ ἀνελεύθερον ἀκριβῶς μὲν οὐ ῥᾴδιον νομοθετεῖν. *Plat., Legg.*, xi., 919, c.

ἐλευθέριος, ία, *worthy of a free man, liberal*, speaking of things, of actions; *liberalis:* Πρῶτον μὲν νόμους ὑπάρξαι δεῖ τοιούτους, δι' ὧν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς εὔτιμος καὶ ἐλευθέριος ὁ βίος παρασκευασθήσεται. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 27.

ἀπελεύθερος (ὁ, ἡ), slave *freed* by his master: Δούλη μὲν ἐὰν συμμίξῃ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ ἢ ἀπελευθέρῳ, πάντως τοῦ δεσπότου ἔστω τῆς δούλης τὸ γεννώμενον. *Plat., Legg.*, xi., 930, d.

ἐξελεύθερος (ὁ, ἡ), one who has been *set free* after having been reduced to slavery for debts, or for any other cause, acc. to the grammarians and Eustathius (*ad Odyss.*, 1751, 2); acc. to Hesychius, *the son of a freed slave.* The difference which existed in ancient Greek between these two words ceased to be recognized in process of time; for the author of the compilation preserved to us under the name of Ammonius says that in his time, the two words were used indiscriminately in the same sense. Thus Dion Cassius employs ἐξελεύθερος for ἀπελεύθερος: Ἵνα μήτε κακῶς ἀκούῃ ὅτι ἐξελεύθερος αὐτοῦ ἠγγυρολόγησεν ὥστε καὶ ἐς τηλικοῦτον ἀνάλωμα ἐξικέσθαι. *Dion. Cass.*, xxxiii., 38.

ἀβασίλευτος (ὁ, ἡ), *not governed by a king; having no king:* Βάρβαροι δὲ Χάονες χίλιοι ἀβασίλευτοι. *Thuc.*, ii., 80.

αὐτόνομος (ὁ, ἡ), one under the government of laws of his own making; *independent*, speaking of a people, a State: Οἱ δὲ τελευταῖοι οἵδε ἦκοντες, καὶ τοὺς Ἕλληνας προαγορεύουσιν αὐτονόμους ἀφιέναι. *Thuc.*, i., 140.

208.

ἕλκος, εος (τό), fr. *ἑλκύω, rent* of the flesh, *wound* of long standing, whether from a weapon of any kind, or formed of itself, running sore, *ulcer; ulcus:* Ὅθι μιν λίπον ἕλκεϊ μοχθίζοντα. *Il.*, ii., 723.

οὐλή, ῆς (ἡ), *scar* of an old wound: Οὐλὴν τὴν ποτέ μιν σῦς ἦλασε λευκῷ ὀδόντι. *Od.*, xix., 393. [Cf. τραῦμα.]

πληγή, ῆς (ἡ), fr. πλήσσω, *action of striking, blow given* or *received from near, blow*, in general; *mark, wound*, or *scar made by the blows, wound:* Δούλῳ δὲ πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμός. *Dem. de Cherson.*, 102, 20. Ἅμα δὲ ἐπεδείκνυσαν τῶν ναρθηκοφόρων τὰς πληγὰς καὶ ἐν χερσὶ καὶ ἐν τραχήλοις. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 20.

πλῆγμα, ατος (τό), verbal from πλήσσω, *blow struck:* Ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων. *Eur., Iph. T.*, 1366.

τραῦμα, ατος (τό), fr. τιτρώσκω, prop., *hole;* hence *wound*, in general: Ἅμα δὲ τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων ἀπογυμνούμενος ἐπεδείκνυεν. *Xen., Mem.*, iii., 4, 1.

τύμμα, ατος (τό), fr. τύπτω, poet.; 1, *blow* given or received: Ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τίσαι. *Æsch., Ag.*, 1440. 2, *Wound* or *sore*, which is the consequence of the blow, in later poets, and even *that which has given the wound:* Ὁσσίχόν ἐστι τὸ τύμμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσθει; *Theocr.*, iv., 55.

ὠτειλή, ῆς (ἡ), fr. οὐτάω, poet., recent *wound: vulnus:* Αὐτίκα δ' ἐῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. *Il.*, iv., 140. [In prose, *Hippocr.*; in Attic prose, *Xen., An.*, i., 9, 6.]

209.

ἐλπίς, ίδος (ἡ), *expectation, hope*, but defined always [not *always*] by an epithet: Εἴς γε τὸ προθυμίαν ἐμβαλεῖν στρατιώταις οὐδέν μοι δοκεῖ ἱκανώτερον εἶναι ἢ τὸ δύνασθαι ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν ἀνθρώποις. *Xen., Cyr.*, i., 6, 19. Ἐλπίς is also found in a bad sense in the best writers.

ἐλπωρή, ῆς (ἡ), *hope:* Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα. *Od.*, ii., 280.

προσδοκία, ας (ἡ), looking for, *expectation;* Ἦν πολλάκις προσδοκίας ἀγαθῶν ἐμβαλὼν ψεύδηταί τις, τελευτῶν οὐδ' ὁπόταν ἀληθεῖς ἐλπίδας λέγῃ ὁ τοιοῦτος, πείθειν δύναται. *Xen., Cyr.*, i., 6, 19.

210.

ἐναντίος, ία (ἀντίος), prop., *face to face with another, opposite to, set against:* Ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν. *Il.*, xi., 214. Hence, fig., *adversary*, in general, and specially in war: Οἱ ἐναντίοι, the enemy: Ὁρῶν ὑμᾶς πεφοβημένους τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων. *Thuc.*, ii., 89.

ἀντίπαλος (ὁ, ἡ), *adversary in wrestling*, prop. and fig.; hence enemy in war: Ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους ὥσπερ οὗτοι τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται. *Thuc.*, ii., 89.

δήϊος, δηίη (δαίω), Ionic, prop., *one who burns*, fig., *hot, incensed;* hence, with or without ἀνήρ, *enemy:* Κτείνας δήϊον ἄνδρα. *Il.*, vi., 481.

δυσμενής (ὁ, ἡ) (μένος), *ill-affected*, one who has an ill-will to another, who has for a long time entertained invincible hatred against a friend. [This definition does not apply to *Pl., Prot.*, 317: πολὺ δυσμενεστέρους παρέχεσθαι . . . τοὺς ἀνθρώπους.] Homer uses it often with ἀνήρ, for *armed enemy:* Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται. *Il.*, x., 100.

ἐχθρός, ά, prop., one *who hates*, or *is hated, hateful*, speaking of persons, and of things; hence *enemy*, but more frequently a private enemy than an enemy in war; in prose and verse, in opp. to φίλος: Πρὸς μὲν τοὺς φίλους ἀπίστως, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἀνάνδρως ἔχοντες. *Isocr., Paneg.*, 41.

πολέμιος, ία, *enemy* armed, *enemy in war:* Τῶν μὲν συμμάχων καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες. *Isocr., Paneg.*, 41. [Also as adj., *hostile* (to): —propr. and impropr.]

ἀντιπόλεμος and ἀντιπολέμιος (ὁ, ἡ), *enemy in war*, in the historians: Γνώμην ἔχε τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα. *Herodot.*, vii., 236. Ἃ δὲ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν Ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἔπραξαν, ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ ἀντιπολέμιοι, τούτων μνησθήσομαι. *Thuc.*, iii., 90.

211.

ἔνδον, adverb, *within, in the inside;* hence *in the house = at home;* said of whatever [*is* or] is going on *in* the place, without implying the motion of going in or out: Ἔστι γὰρ ἔνδον χαλκός τε χρυσός τε. *Il.*, x., 378.

εἴσω, and poet. ἔσω, indicates the motion of going into or en-

tering the place: Καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω. *Il.*, i., 71. The poets do not always observe this distinction; and Ammonius reproaches Sophocles with having used ἔσω for ἔνδον: Αἵ τ' ἔσω στέγης. *Trachin.*, 204. In Euripides: Τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων μητέρα. *Heracl.*, 584. [It is used with verbs of rest by the best prose writers: τὰ εἴσω νενοσηκότα σώματα (*Pl., Rep.*, iii., 407, d): εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα = *with the hand kept within the folds of the chiton*, i. e., not put forth to receive a bribe. *Dem.*, 421. Both εἴσω and ἔντος sometimes = *citra*: as *intra* often does. εἴσω τῶν ὑρέων εἶναι. *Xen.* ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. *Hdt., Th.*]

ἐντός, adverb, *within, inwardly; intus, intra*; sometimes with a case after it, and then it acts as a preposition, as *in, within, in the inside of*: Τείχεος ἐντὸς ἰόντες. *Il.*, xii., 374. [Also impr., *within* such a *time*, such a *degree of consanguinity*, etc. See end of the remark on εἴσω.]

ἔντοσθε, *within*: Ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν. *Il.*, xxii., 237.

ἔνδοθεν, rare in the historians, *from within, from the interior; ab intus*: Ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμάτων. *Eur., Iph. A.*, 819. [ἔξειμι ἔνδοθεν. *Pl., Conv.*, 174, e.]

ἔνδοθι, *within, in the inside*: Κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς ἀμφιπόλους. *Il.*, vi., 498.

ἐνδοῖ or ἔνδο., Syracusan and Æolic, for ἔνδον, in Theocritus: Ἔνδοῖ Πραξινόα; *Theocr.*, xv., 1.

212.

ἔνδοξος (ὁ, ἡ), *glorious*: Πῶς Θεμιστοκλῆς ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος ταὐτὸ τοῦτ' ἐποίησεν. *Dem. in Leptin.*, 478.

ἐπίδοξος (ὁ, ἡ) is used improperly in the sense of *celebrated, illustrious*, in the Laconic apophthegms attributed to Plutarch: Εἰ μὴ πράττομεν δι' ἃ ἐκεῖνος ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπιδοξότερος καὶ εὐγενέστερος ἐφάνη. *Pseudo-Plut., Apophth. Lacon.*, 2. According to Phrynicus (*Phryn., Lobeck.*, p. 132), ἐπίδοξος was never used in this sense but by illiterate persons. [Its meaning is: *expected with probability; thought likely.*]

εὐδόκιμος (ὁ, ἡ), prop., approved; hence *esteemed, distinguished*: Γράμματα πολλὰ συνειλεγμένον ποιητῶν τε καὶ σοφιστῶν τῶν εὐδοκιμωτάτων. *Xen., Mem.*, iv., 2, 1.

εὔδοξος (ὁ, ἡ), *full of glory, famous*: Καὶ ἅμα ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν διὰ παντὸς νεμόμεθα. *Thuc.*, i., 84. [Also of *good repute*, of a *high character*, generally: e. g., *νέες. Hdt.*, vii., 99.]

κλεινός, ἡ (κλείω), in poets posterior to Homer; very rare in prose, *famous, celebrated*: Αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος. *Soph., Œd. R.*, 8. [κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν. *Pl., Soph.*, 243, a.]

κλειτός, ἡ (κλείω), publicly spoken of, *famous, celebrated, distinguished*: Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων δεῖξαι . . . . *Il.*, iii., 451.

κλυτός, ἡ, fr. κλύω, what is heard spoken of, *known, famous*, very frequent in Homer, in speaking both of men and things: Ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων. *Il.*, xiv., 361.

εὐκλεής (ὁ, ἡ), *full of glory, famous, glorious*: Τοὺς μὲν ἀγαθοὺς καὶ εὐκλεεῖς εὐδαιμονεστάτους τῷ ὄντι νομίζειν. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 27.

κυδρός, ἡ, fr. κῦδος, only in the feminine, in the Iliad and the Odyssey, as the epithet of Juno and other goddesses, and seldom of mortal beings worthy of respect, *august*: Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις. *Il.*, xviii., 184. The superlative κυδιστός, likewise from κῦδος, is more used.

κυδάλιμος (ὁ, ἡ), derivative of the preceding word, *honorable, noble*, epithet of warriors, and of the heart, as the seat and source of courage, in the Iliad: Ἀλλ' ἄγ', ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο. *Il.*, iv., 100.

ἐπικῡδής (ὁ, ἡ), *having glorious success*, flourishing: Πρυσθέμενος τοῖς ἑτέροις, ἐπικυδέστερα τὰ πράγματα τούτων ἐποίησεν. *Isocr., Paneg.*, 38.

λαμπρός, ά, prop., *clear*, hence *brilliant, splendid; clarus*, speaking of things; sometimes *illustrious*, speaking of men: Οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις. *Soph., Œd. Col.*, 1144.

ὀνομαστός, ή, *renowned*: Καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην. *Isocr., Paneg.*, 4.

κλύαινος (ὁ, ἡ), *much praised*, or *extolled*, is ordinarily the epithet of Ulysses in Homer: Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε. *Il.*, x., 544.

πολύϋμνος (ὁ, ἡ), *sung*, or *celebrated in many hymns*, in the Homeric hymns: Αὐτάρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν *Hymn.*, xxv., 7.

πολυύμνητος (ὁ, ἡ), *often sung*, or celebrated, in Pindar: Νεμεαίου ἐν πολιϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει. *Pind., Nem.*, ii., 8.

φαίδιμος (ὁ, ἡ), *illustrious; clarus*: Χώρησαν δ' ὑπό τε ῥόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ. *Il.*, iv., 505.

ἐπιφανής (ὁ, ἡ), *illustrious*: Ὅπως δὲ μή τις ἀπιστῇ, καὶ ὀνομάσαι βούλομαι τοὺς ἐπιφανεστάτους αὐτῶν. *Xen., Ages.*, 3, 2.

213.

ἕνεκα, poet. **εἵνεκα**, *because of, on account of*, indicates the design with which a thing is done, but without any close connection with it, and in a cause in which the feelings of the agent are not much interested: Χερσὶ μὲν οὔτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης. *Il.*, i., 298.

ἀντί: from the notion of exchange proper to this preposition, which signifies, 1, *in the stead of, in the place of*, arises that of causality, which it often has, both in prose and verse; 2, *for, because of*: Ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν ἄκουσον. *Eur., Hec.*, 1136.

πρό, *forth, forward, before*, as in Latin, *pro*; hence *for, for the defense of*, principally in poetry: Οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι. *Il.*, iv., 156.

ὑπέρ, prop., *above, over*; hence the notion of defense, of protection, prop. and fig., in both poetry and prose, where it is sometimes used, 1, for *ἀντί*, in the place of *for*: Ἦ καὶ ἐθέλοις ἄν, ὦ Ἐπίσθενες, ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; *Xen., An.*, vii., 4, 6. 2, *On account of, in behalf of, for the sake of, for*: Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν. *Il.*, i., 444.

χάριν, *in favor of, in order to please*, indicates more particularly the intention of the agent, a more direct concern on his part, and the desire felt to do an agreeable thing or to oblige: Χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος. *Il.*, xv., 744.

214.

ἔξεστι, *it is permitted*, more in the moral sense: Ὥστε κατά γε τοῦτο, ἔξεστί σοι (*you are permitted* = *you may*) λέγειν. *Xen., Mem.*, i., 4, 9.

ἔστι, for ἔξεστι or ἔνεστι: Οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν. *Eur., Alc.*, 1079.

ἔνεστι, *there are the means, it is possible*, more as regards physical possibility, and the man's own natural powers, whether prop. or fig.: Πῶς ἔνεστιν ἢ πῶς δυνατὸν τούτους ἅπαντας . . .; *Dem. in Eubulid.*, 1306, 2.

ἔνι, often for ἔνεστι, in prose and verse: Οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν. *Dem. de Cor.*, 3.

ἐνδέχεται, *it is admitted*, or *received, it is possible, it can be; contingit*: Πῶς οὖν οὐκ ἐνδέχεται, σωφρονήσαντα πρόσθεν αὖθις μὴ σωφρονεῖν; *Xen., Mem.*, i., 2, 23.

πάρεστι, *it is easy*, speaking of what is within reach, of what can be done without hinderance: Πάρεστι τούτου πεῖραν, ὦ Χαιρεφῶν, λαμβάνειν. *Plat., Gorg.*, 448, a.

θέμις ἐστί, 1, *it is according to the common usage*, according to custom, *fas est*: Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει, ᾗ θέμις ἐστὶ γυναικός. *Od.*, xiv., 130. 2, *It is proper, becoming, right*: Οὔτε θέμις περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνδρὶ σοφῷ ἐπιτάττοντι νεώτερον ἀπειθεῖν. *Plat., Theæt.*, 146, c.

215.

ἔξω, adverb, *without*: Ἀμφὶ δέ τ' ἀκραὶ ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω. *Il.*, xvii., 265. Sometimes used as a preposition with a case following it, *out of, on the outside of*: Εἰ γὰρ νῦν, ἔφη, ἔτι ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἔξω τοῦ ἐρύματος . . . . *Xen., Cyr.*, iii., 3, 24.

ἐκτός, more rare in prose, *out, without, extra*: Τείχεος ἐκτός. *Il.*, ix., 67.

ἔκτοθι, without (on the part without), on the outside, with the genitive: Θοάων ἔκτοθι νηῶν. *Il.*, xv., 391.

ἔκτοσε, rare and Epic, *out, without*, with the genitive: Δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός. *Od.*, xiv., 277.

ἔκτοσθε and ἔκτοθεν, *on the outside*, on the part without,

without: Ἔκτοσθεν δὲ βαθειαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον. *Il.*, vii., 341. Βαθείης ἔκτοσθεν αὐλῆς. *Od.*, ix., 239.

ἔξωθεν, from without, without, with and without a case: Καὶ πρὸς τούτοις ἄλλους ἔξωθεν συμμάχους κατασκευάζονται. *Xen., Mem.*, ii., 1, 14.

216.

ἐπιγραφή, ῆς (ἡ), 1, *inscription,* inscription in memory of the dead, in Thucydides: Καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή. *Thuc.*, ii., 43. 2, *Title* of a book, in Polybius: Ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐπιγραφήν, ἀλλὰ πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν. *Polyb.*, iii., 9, 3.

ἐπίγραμμα, ατος (τό), *inscription* in verse, in Thucydides: Καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοὐπίγραμμα. *Thuc.*, vi., 54. These two words were at first nearly synonymous, but *ἐπίγραμμα* appears to have been always used of an inscription in verse, and what proves this is the fact, that later the word is specially applied to that kind of poetical composition of several lines, generally elegiac, the collection of which bears the name of Anthology; this kind of poem, let it be added, has no kind of connection whatever with our EPIGRAM.

217.

ἐπιθαλάμιον, ου (τό), composition in verse, or poem in celebration of a marriage, EPITHALAMIUM: Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι. *Luc., Conviv.*, iii., 40, 445.

γαμήλιον, ου (τό), neuter of *γαμήλιος*, taken absolutely, with ellipse of ᾆσμα or *αὔλημα, nuptial song;* according to Pollux (*Poll.*, iv., 80), it was sung to two flutes, one of which was shorter than the other, as symbolic of the inferiority of the wife to the husband.

218.

ἐπιθυμία, ας (ἡ), *desire; cupiditas:* Καὶ οὗ ἂν ἡ ἐπιθυμία ἐνῇ ἅπαν ἡδύ. *Aristot., Rhet.*, i., 11.

ἔλδωρ (τό), under the Epic form ἐέλδωρ, in Homer, *wish, vow:* Τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ. *Il.*, i., 45.

θῦμός, οῦ (ὁ), the *heart,* as the seat of desire and the natural appetites: Πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. *Il.*, iv., 263. Hence, *the appetite* itself: Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης. *Il.*, i., 468.

λῆμα, ατος (τό), fr. λάω, prop., *desire, will;* as the principle of the passions; hence, *inclination, propensity:* Ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον. *Eur., Heracl.*, 3. [In prose, *Hdt.*, 5, 72.]

ὄρεξις, εως (ἡ), fr. *ὀρέγω, appetite:* Ἡ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ ἡδέος ἐστὶν ὄρεξις. *Aristot., Rhet.*, i., 11.

ὁρμή, ῆς (ἡ), fr. *ὄρω, motion* or *spring of the soul* toward an object, principle of violent and heedless desire, *impetuous movement from impulse:* Ἀλλὰ σὺν τοῖς νόμοις ἡναντιώθη τοιαύτῃ ὁρμῇ τοῦ δήμου, ἣν οὐκ ἂν οἶμαι ἄλλον οὐδένα ἄνθρωπον ὑπομεῖναι. *Xen., Mem.*, iv., 4, 2.

προθυμία, ας (ἡ), *good-will:* Εἴ τι μ' ἐπαίδευσεν ὡς ἂν δυναίμην στρατιᾷ προθυμίαν ἐμβαλεῖν. *Xen., Cyr.*, i., 6, 13.

219.

ἐπικήδειος (ὁ, ἡ), *relative to funerals:* Καὶ δὴ καὶ στολή γέ που ταῖς ἐπικηδείοις ᾠδαῖς (*funeral chants*), οὐ στέφανοι πρέποιεν ἂν οὐδ' ἐπίχρυσοι κόσμοι. *Plat., Legg.*, vii., 800, c.

ἐπικήδειον, ου (τό), *poem* or *composition* in verse, on the death of a person, and in honor of him, in Plutarch: Ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον. *Plut. de An. procr.*, 33. According to others, it was a kind of *funeral oration* pronounced over the dead.

ἐπιτάφιος (ὁ, ἡ), *spoken at* or *over the tomb,* and after the burial, in speaking of a discourse delivered on the occasion: Δημοσίᾳ ταφὰς ποιεῖσθε καὶ λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. *Dem. in Leptin.*, 499.

θρῆνος, ου (ὁ), *funeral dirge* by singers customarily employed for that purpose, and accompanied by the relations and friends of the deceased, not only at the time of the burial, but also at certain anniversaries of the time of mourning; a custom found as early as Homer: Παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδοὺς θρήνων ἐξάρχους· οἵτε στονόεσσαν ἀοιδήν, οἱ μὲν ἀρ' ἐθρήνεον. *Il.*, xxiv., 721.

θρηνῳδία, ας (ἡ), *funeral dirge,* in general; *lamentatio:* Ὥσπερ ἡ θρηνῳδία καὶ ὁ ἐπικηδειος αὐλὸς ἐν ἀρχῇ πάθος κινεῖ καὶ δάκρυον ἐκβάλλει. *Plut., Quæst. Conv.*, iii., 8.

220.

ἐπιστολή, ῆς (ἡ), prop., message; hence, *letter sent, epistle,* in the plural as well as singular, speaking of a single letter; *epistola:* Ἔπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ. *Thuc.*, i., 128.

γράμματα, ων (τά), *letters,* used in the plural in a sense analogous to *letter,* meaning thereby letter sent, although the word in itself signifies only, *the writing, what is written, the contents* of what is sent, as is plain from the following passage of Thucydides, where the word has been confounded with *ἐπιστολή*: Τόδε δὴ οἱ Ἔφοροι, δείξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον μὲν ἐπίστευσαν. *Thuc.*, i., 133. It is also found used for the dispatch itself, but less frequently than *ἐπιστολή*; whence it would seem that *ἐπιστολή* was a dispatch of more importance, either from its length, or from the circumstances under which it was written, or from the matter of which it treated.

δέλτος, ου (ἡ), *tablet,* so named from its shape, which was that of the letter *δέλτα*; hence the letter written on it: Δέλτον τε γράφεις τήνδ' ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις. *Eur., Iph. A.*, 35.

πεύκη, ης (ἡ), *tablet of deal* on which letters were written; in poetry the letter itself: Καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω, ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην. *Eur., Iph. A.*, 39.

221.

ἔπος, εος (τό), *verse,* principally Epic or heroic verse, because the lines followed without the division of strophes: Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὁμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα. *Xen., Mem.*, i., 4, 3.

μέλος, εος (τό), prop., member; hence, *lyric verse,* because it was divided into members or strophes; always in the plural: Εἰ δὲ τὴν ἡδυσμένην μοῦσαν παραδέξει ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν, ἡδονή σοι καὶ λύπη ἐν τῇ πόλει βασιλεύσετον ἀντὶ νόμου. *Plat., Pol.*, x., 607, a.

μέτρον, ου (τό), *measure;* hence, by ext., *the line in measure, verse:* Οὔ τι τῶν μέτρων δέομαι ἀκοῦσαι, οὐδὲ μέλος εἴ τι πεποίηκας. *Plat., Lys.*, 205, a.

στίχος, ου (ὁ), *line,* answers to the Latin *versus;* hence, *verse* in general of all poetical compositions: Μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στιχῶν. *Plat., Legg.*, xii., 958.

222.

ἔργον, ου (τό), realization or result of the action; hence, *work, fact, effect, deed,* in opposition to ἔπος or λόγος, word, talk; *res:* Πᾶς ἡμῖν αἰδείσθω τὸν ἑαυτοῦ πρεσβύτερον ἔργῳ τε καὶ ἔπει. *Plat., Legg.*, ix., 879, c. Λόγῳ γὰρ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ φίλοι. *Eur., Alc.*, 339.

ἔργμα, ατος (τό), poet. and rare, *the fact, the act* itself: Ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. *Pind., Nem.*, iv., 6.

δρᾶμα, ατος (τό), *work,* particular *work* which one *performs* or attends to, as business: Τὸ μὲν τοίνυν τῶν μαιῶν τοσοῦτον, ἔλαττον δὲ τοῦ ἐμοῦ δράματος. *Plat., Theæth.*, 150, a.

ποίημα, ατος (τό), *action,* in a philosophic sense, in opposition to *πάθημα,* passion: Πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις θεὶς εἴτε ποιημάτων εἴτε παθημάτων; *Plat., Pol.*, v., 437, b.

πρᾶγμα, ατος (τό), *thing,* in the sense of *event,* as in the following passage of Euripides, where it is opposed to ἔργα, particular actions: Ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ, τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ. *Eur., Hel.*, 286.

πραγματεία, ας (ἡ), *practice* or prosecution of any art or profession, *business,* in the sense of *occupation,*

concern, work: Λέγεις ὅτι πειθοῦς δημιουργός ἐστιν ἡ ῥητορικὴ καὶ ἡ πραγματεία αὐτῆς ἅπασα καὶ τὸ κεφάλαιον εἰς τοῦτο τελευτᾷ. *Plat., Gorg.*, 453, a.

πρᾶξις, εως (ἡ), *action, practice*, speaking of the general conduct, or of the sum of actions directed to one end: Τοὺς πλεονεκτεῖν ζητοῦντας, ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξεσιν, οὐχὶ λόγοις δέον. *Dem., Phil.*, ii., 66, 7.

223.

ἔρις, ιδος (ἡ), *strife, dispute, quarrel:* Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου. *Il.*, ix., 257. Hence, *contest:* Καὶ ὑμῖν δέ, ὦ ἄνδρες δημόται, παραινῶ ὁρμᾶσθαι εἰς ἔριν ταύτης τῆς μάχης πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους τούσδε. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 10. Personification of *Discord*, in poetry: Καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμανῖα. *Il.*, iv., 441.

ἔρισμα, ατος (τό), fr. ἐρίζω, *subject of discord:* Μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὑπισσω σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. *Il.*, iv., 37.

ἄμιλλα, ης (ἡ), *contest, struggle*, principally where there are many contending, as in public games; prop., in the poets, and oftener fig. in prose, *rivalry* between two parties, two armies, *emulation:* Τὴν δὲ τῶν δήμων ἐλευθερίαν ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄμιλλα, ἣν ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς πρὸς ἑαυτοὺς ποιοῦνται, φυλάττει. *Dem. in Lept.*, 490, 1.

ἀμίλλημα, ατος (τό), *combat:* Μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα. *Soph., Electr.*, 493.

ἀμφισβήτησις, εως (ἡ), *altercation, dispute* resulting from contradictory claims, and out of which a lawsuit arises: Καὶ ἐπειδὴ ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις, καὶ ἔδει ἀγωνίζεσθαι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. *Dem. in Olympiod.*, 1173.

διαφορά, ᾶς (ἡ), a *difference* between private individuals and even between two nations: Περσέων μέν νυν οἱ λόγιοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ γενέσθαι τῆς διαφορῆς. *Herodot.*, i., 1.

νεῖκος, εος (τό), *quarrel* principally in words, *abusive language:* Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον; *Il.*, xx., 107. This word is less used in prose than *φιλονεικία*.

φιλονεικία, ας (ἡ), prop., *love of wrangling* and disputing; hence, jealousy, or, in a good sense, *spirit of rivalry*, emulation: Φιλονεικίαν ἐνέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς μετ' αὐτοῦ ὅπως ἕκαστοι αὐτῶν ἄριστοι φαίνοιντο. *Xen., Ages.*, ii., 8.

224.

ἔρχεσθαι, *to go*, but almost always in a relative sense, so as to mark either, 1, the place at which the speaker is already arrived, in which case it is rendered generally by *to come:* Αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. *Il.*, v., 204. Or, 2, the place to which the speaker transports himself in thought, or where the action contemplated is to take place: Ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω. *Il.*, xi., 839.

ἥκειν, *to come, to be come, be present* [= *venisse*], supposes the passing from the one place to the other over: Καὶ ἥκον οἱ ἄνδρες φέροντες τὴν ἐπιστολήν. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 7.

ἵκειν, *to come, to arrive:* Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος. *Il.*, ii., 667.

ἱκάνειν, elongated form of the preceding word, in Homer, Pindar, and Æschylus: Αὐτὰρ ἔγωγε πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω. *Od.*, xv., 492.

ἱκνεῖσθαι, *to come, to arrive:* Στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους. *Soph., Œd. R.*, 785.

ἀφικνεῖσθαι, more used than the simple ἱκνεῖσθαι, especially in prose, 1, to arrive: Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ὁ Κῦρος εἰς Μῆδους πρὸς τὸν Κυαξάρην. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 2. 2, Sometimes in poetry, *to come back:* Ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν ἀφίκεαι εἰς τόδ' Ἄργος. *Eur., Electr.*, 5.

κίειν, Epic, formed by metathesis fr. ἴκειν [more probably related to εἶμι, root ι], rendered sometimes by *to go, to come:* Τῶν μέν πεντήκοντα νέες κίον. *Il.*, xi., 705.

μολεῖν, *to come, to come back:* Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν Τύριος. *Eur., Phœn.*, 651. The participle μολών, which is in common use in the poets, is not, properly speaking, pleonastic, as the grammarians say, even when found with verbs of motion, with which it is analogous to our [the French] use of *venir* with an infin.: Ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος, ὅρα, μολοῦσα τόνδ', ὅπου ἔπη θροεῖ. *Soph., Aj.*, 772. Fr. *viens entendre* [*come and hear* (lit. *see*)].

νέεσθαι, *to come back, to return:* Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. *Il.*, ii., 290.

νίσσεσθαι, elongated form of the preceding word, in Homer, Pindar, and the Tragic chorus: Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ οἴκαδε νισσόμενον. *Od.*, iv., 701.

225.

ἔρως, ωτος (ὁ), physical *need* or *longing for, desire*, such as that of eating and drinking: Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. *Il.*, i., 469. Hence, *love:* Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν. *Il.*, iii., 442.

ἀγάπη, ης (ἡ), fr. ἄγαμαι, *friendship, affection*, or rather *testimony of affection* consisting of respectful attentions, and marks of esteem; it is however found applied in the O. T. to an incestuous affection: Ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν. 2 *Reg.*, xiii., 15. In the N. T. *love* of God or our neighbor, *charity:* Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. *Joan.*, v., 42. In the plural ἀγάπαι, ῶν (αἱ), AGAPÆ, *love-feasts*, which the primitive Christians celebrated in common, the expense being borne by the rich; a custom which was continued down to the fourth century; when they were suppressed by the council of Laodicea. In the N. T.: Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες. *Jud.*, i., 12.

ἀγάπησις, εως (ἡ), *affection, love:* Ἡ τοῦ Περικλέους ἀγάπησις γενομένη πρὸς Ἀσπασίαν. *Plut., Pericl.*, 24.

ἄσπασμός, οῦ (ὁ), prop., embrace; hence, *desire to embrace, affection, inclination*, fig. in Plato, opposed to μῖσος: Κρινέσθω γε μὴν ὑπὸ τῶν τὰ ἀριστεῖα εἰληφότων τῷ ἐκείνων μίσει καὶ ἀσπασμῷ. *Plat., Legg.*, xi., 919, e.

ἵμερος, ου (ὁ), fr. ἵεμαι, inclination directed to its object by the physical need of possessing what is loved: hence, *desire:* Καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ. *Il.*, iii., 446.

πόθος, ου (ὁ), Socrates, in the Cratylus of Plato (*Crat.*, 420, a), imitating the false and absurd Etymological system of the Sophists, in order to ridicule it, derives this word from *ποθέω*; where? and defines it as love or desire of an absent object; but the elements of the word are to be found in *πέπονθα*, perfect of *πάσχω*, and make it analogous with *πένθος*: hence it signifies rather the suffering or pain caused by the absence or loss of the loved object [a *yearning* for it]; hence, *regret* for the loss, or absence: Ἀλλά με σός τε πόθος θυμὸν ἀπηύρα. *Od.*, xi., 201.

ποθή, ῆς (ἡ), for πόθος: Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν σύμπαντας. *Il.*, i., 240.

ποθητός, ύος (ἡ), *tenderness* of parents for their children, in Appian: Οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἐὴν μερίσαντο ποθητύν. *Opp. Cyn.*, ii., 609.

στερκτικόν, οῦ (τό), principle of the natural affections, *disposition to love:* Καὶ γὰρ φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι καὶ τὸ στερκτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς, ὥσπερ εὐφυὴς χώρα καὶ δεκτικὴ φιλίας. *Plut., Amator.*, 769, c.

στοργή, ῆς (ἡ), *affection* of parents for their children, paternal *love*, filial *piety*, in the Anthology [also *Plut., Mor.*, 669, e, etc.]: Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων. *Anthol., Plan.*, iv., 135. [Also of unnatural affections. *Anthol.*, 5, 166. 3, 191, etc.]

φιλία, ας (ἡ), *friendship:* Ἀλλ' ὅμως διὰ τούτων πάντων ἡ φιλία διαδυομένη συνάπτει τοὺς καλούς τε κἀγαθούς. *Xen., Mem.*, ii., 6, 29.

φιλότης, ητος (ἡ), 1, *friendship, love*, and very often, in Homer, 2, *sexual love* or *intercourse:* Τῷ δὲ γυνὴ Πρόϊτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια κρυπταδίῃ φιλότητι μιγῆναι. *Il.*, vi., 160.

φίλτρον, ου (τό), in the plural in Euripides, *amours:* Τὰ θεῶν δὲ φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ. *Eur., Troad.*, 859.

φιλοστοργία, ας (ἡ), *affectionate nature* or *disposition:* Οὕτω καὶ Κύρου ἐκ τῆς πολυλογίας οὐ θράσος διεφαίνετο, ἀλλ' ἁπλότης τις καὶ φιλοστοργία. *Xen., Cyr.*, i., 4, 3.

φιλοφροσύνη, ης (ἡ), *kindliness, friendly disposition*

Σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων. *Il.*, ix., 256. [Also *Plat.*, *Xen.*]

χάρις, ιτος (ἡ), token of reciprocal affection, *return* (in gratitude), *favor, caress of love:* **Οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἴδε . . . .** *Il.*, xi., 243.

226.

ἐρωτᾶν, 1, *to put a question, to question, to ask for* a precise answer, affirmative or negative: **Ἀλλ' ἐρώτα, ἔφη, ὦ Κῦρε, ὅ τι βούλει ὡς τἀληθῆ ἐροῦντος.** *Xen., Cyr.*, iii., 1, 30. 2, *To ask, request*, in the sense of entreating, begging, in the N. T.: **Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς.** *Joan.*, iv., 40.

ἔρεσθαι, for ἐρωτᾶν: **Εἴρεαι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.** *Od.*, iii., 80.

ἐρεείνειν, poet. form elongated of ἔρομαι, used also by Plutarch: **Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;** *Il.*, vi., 145.

μεταλλᾶν, to cause the details of a matter to be given one after another [μετ' ἄλλα], *to procure information in detail* upon, *to ask for particulars:* **Ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ.** *Od.*, xiv., 128. [But also **μεταλλᾶν τινά**, *to inquire after* a person; and **τινά τι.**]

πυνθάνεσθαι, 1, *to make inquiry*, to ask for particulars: **Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι.** *Od.*, x., 151. 2, *To learn* without inquiry, to *hear* say, to hear a circumstance mentioned, about which the hearer made no personal inquiry: **Πυνθανόμην Ἰθάκης καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ.** *Od.*, xiii., 256. **Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι.** *Od.*, ii., 314.

227.

ἐρώτησις, εως (ἡ), *interrogation, question* which demands one of the five answers which the grammarians call **συμβολικαὶ ἀποφάσεις**, which are, **ναί, yes; οὔ, no; ἀμφίβολον, it is doubtful; σαφές, it is true; ἄδηλον, I know nothing about it;** or a short and precise answer, as, for instance, when to the question: **ἔστιν ἡμέρα;** *is it day?* it is answered: **ἡμέρα ἐστί, it is day: Ψεύδους γε οὐδεμία ἐρώτησις δεῖται.** *Xen., Cyr.*, viii., 4, 13.

ἐρώτημα, ατος (τό), *object of the interrogation; question:* **Φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ.** *Thuc.*, iii., 54.

ἀνάκρῐσις, εως (ἡ), 1, *action of interrogating, interrogation*, in Herodotus: **Ὁ δὲ Λυκόφρων οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην.** *Herodot.*, iii., 53. 2, *Previous inquiry, previous examination*, which the party who preferred a charge underwent before the charge was received; or, according to Harpocration, which both parties underwent, to see whether the action would lie: **Καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων.** *Dem. in Theocrin.*, 1324, 12.

πεῦσις, εως (ἡ), *information* asked for, the answer to which can only be given with some particulars, as when, in Homer, Hector, addressing himself to the women of Andromache, asks them: **Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη;** *Il.*, vi., 377, and they answer him: **Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε τείρεσθαι Τρῶας.** *Il.*, vi., 386. [Late prose: *Plut., Symp.*, i., 1, 5.]

228.

ἐσθίειν, *to eat*, in general; hence the Latin *esse:* **Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐσθίοντα αὐτὸν ἐώρων, ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἡδέως καὶ πίνοντα.** *Xen., Cyr.*, i., 5, 1.

βιβρώσκειν, poet. to eat with voracity, carrying with it the notion of a large quantity consumed, *to devour, to feast upon; vorare:* **Ὥστε λέοντα, ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο.** *Od.*, xxii., 403. [*Hdt.*, 1, 119; not in Attic prose.]

βροχθίζειν, *to put into the throat* or gullet: **Σημεῖον δὲ τὸ μὴ πίνειν πολύ, ἀλλὰ καὶ βροχθίσαι.** *Aristot., Probl.*, 27, 3.

ἔδειν, poet. and defective, and rare in prose, to eat; hence the Latin *edere*, prop. and fig.: **Ἔδουσί τε πίονα μῆλα.** *Il.*, xii., 319. [**ἔδεσθαι** and **ἐδεστέον.** *Pl.*]

ἐρέπτεσθαι, used of frugivorous animals, in the Iliad, *to browse:* **Λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον.** *Il.*, ii., 776.

μασᾶσθαι, 1, *to chew:* **Μασῶνται γὰρ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τὸν πάπυρον καὶ τὸν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκβάλλουσι.** *Theophr., H. Pl.*, iv., 9. 2, Hence, *to eat*, in general, as in Latin, *mandere:* **Μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.** *Aristoph., Pl.*, 320.

πατέεσθαι, in Homer and Herodotus, *to take food, to eat:* **Πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.** *Il.*, xxiv., 642. [Also *Soph., Antig.*, 202.]

ῥοφεῖν, verb formed by onomatopy from the noise made in swallowing, *to swallow* with noise any liquid, an egg, etc.: **Ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας, ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν.** *Aristoph., Pac.*, 716.

τρώγειν, prop., 1, *to browse*, and used of herbivorous animals, and, by ext., of man, in speaking of vegetables, fruits, and delicacies: **Τοὺς γενομένους κνάμους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἕψοντες πατέονται.** *Herodot.*, ii., 37. 2, *To eat*, if not with excess, yet with the associated notion of too much being eaten, of greediness; in Demosthenes, speaking of a revel: **Ταύτην τὸ μὲν πρῶτον οὕτωσι πίνειν ἠσυχῇ καὶ τρώγειν ἠνάγκαζον οὗτοί μοι δοκεῖ.** *Dem. de Legat.*, 402, 21.

φαγεῖν, used only as the second Aor. of **ἐσθίειν: Ὦ γέρον, οὔπω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί.** *Il.*, xxiv., 411. [So in Attic Greek. *Plat., Xen.*]

229.

ἑταῖρος, ου (ὁ), fr. **ἕτης**, *comrade, companion*, whether in arms or in any other kind of temporary companionship, one with whom intimacy has existed for some time, either from similar age or occupation, or habitual intercourse. Homer uses it in speaking of the wind: **Ἡμῖν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον.** *Od.*, xi., 7.

ἀναγκαῖος (ὁ, ἡ), one who is *connected* with another by the ties of relationship; *necessarius:* **Καὶ φίλους πρὸς τοῖς ἀναγκαίοις καλουμένοις ἄλλους κτῶνται βοηθούς.** *Xen., Mem.*, ii., 1, 14.

ἐπιτήδειος (ὁ, ἡ), with whom one is united, *intimate;* hence, taken substantively by ellipse, *intimate friend:* **Ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος.** *Plat., Epist.*, xiii., 363, c.

ἐραστής, οῦ (ὁ), fr. **ἐράω**, prop., *one who loves from the passion of love, a lover;* fig., *amateur, one who loves* (as applied to things rather than persons), or *passionately fond*, or *eagerly desirous:* **Ἐραστὴς ἐπαίνου.** *Xen., Cyr.*, i., 5, 7.

ἕτης, ου (ὁ), fr. **ἔθος**, found only in the plural **ἕται, ων** (οἱ), and in a wider sense than **ἑταῖρος**: it indicates less affection and more familiarity, and refers rather to the daily relations of kindred, and society, or of associated bodies, such as those of *inhabitants* of the same town, members of the same tribe, or family; examples of it are very rare except in poetry; *fellow-citizens, companions:* **Ἀμύνων σοῖσιν ἕτῃσι.** *Il.*, vi., 262.

ἠθεῖος, εία, *dear, honored*, is found in the vocative, in an absolute sense, as an appellation of respect used by a younger brother to the elder: **Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω.** *Il.*, vi., 518.

οἰκεῖος, εία, prop., *domestic;* hence, *intimate, dear, attached:* **Ὁ δὲ Κῦρος ἐκέλευσε τὰ μὲν τοῦ Κυαξάρους διαλαβόντας φυλάττειν οὓς ᾔδει οἰκειοτάτους αὐτῷ ὄντας.** *Xen., Cyr.*, iv., 6, 7.

ὀπαδός (ὁ, ἡ), synonym of the preceding word, in the Tragedians and sometimes in Attic prose [e. g., *Plat., Phil.*, 63, e; *Phædr.*, 252, c], *follower, companion:* **Τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος.** *Eur., Med.*, 52.

ὀπάων (ὁ, ἡ), Ionic, but admitted by Pindar and the Tragedians, prop., *follower, companion:* **Αἰδὲ γάρ χέρες Θησέως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων.** *Soph., Œd. Col.*, 1105.

φίλος, ου (ὁ), *friend;* the companion (**ἑταῖρος**) is not always the friend (**φίλος**); but the friend is always the companion, or at least has been so, since it is only from habitual intercourse that a real friendship can arise: **Ἀνάγκη φίλον εἶναι τὸν συνηδόμενον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ συναλγοῦντα τοῖς λυπηροῖς.** *Aristot., Rhet.*, ii., 4.

230.

ἑτερόφθαλμος (ὁ, ἡ), *one who has lost an eye* by acci-

dent: *Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου, ὁ καὶ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἐκ τούτου Κύκλωψ προσαγορευθείς. Ælian., Var. Hist.*, xii., 43.

μονόφθαλμος (ὁ, ἡ), one *who* naturally *has only one eye*, as the fabulous Cyclopes, or as the Arimaspi, a people who were miners, and whom Herodotus, speaking after the legends of his time, represents as having only one eye; legends, however, in which he disavows his belief, notwithstanding the credulity generally, though erroneously, attributed to him: *Πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅκως μονόφθαλμοι ἄνδρες φύονται. Herodot.*, iii., 116.

231.

ἔτος, εος (τό), hence the Latin *vetus; time, epoch*, or *fixed point of time* in the Odyssey: *Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν. Od.*, i., 16. It is more commonly used in narration for *year*, to mark exactly the time and determine the epoch, and particularly in speaking of the age of man: *Ἦν δὲ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη. Xen., Anab.*, ii., 6, 10.

ἐνιαυτός, οῦ (ὁ), fr. *ἐν ἑαυτῷ* or fr. *ἔνος*; hence, *anus* and *annus*. According to Eustathius it is synon. with *διατριβή, period*, which comprehends a considerable portion of time, and the duration of which is not fixed, *cycle: Ἀποστέλλονται δὲ λύπας χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς. Aristoph., Ran.*, 347. Hence a fixed period as that of a *year*, in the Iliad: *Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί. Il.*, ii., 134. This word is more often found in poetry than in prose; Plato, however, uses it more frequently than *ἔτος*, which is more common in the historians: *Ἐνιαυτὸς δὲ ὁπόταν ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον. Tim.*, 39, c.

λυκάβας, αντος (ὁ), fr. λύκη, poet.: *Τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς. Od.*, xiv., 161.

232.

εὐδαίμων (ὁ, ἡ), *happy: Θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς οὐδ' εὐδαίμων. Eur., Iph. A.*, 162.

εὔκληρος (ὁ, ἡ), fr. *κλῆρος, having a happy lot*, or *portion*, in the Anthology: *Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὔκλαρον Σαλαμῖνα. Anth., Plan.*, iv., *Antipatr.*, 296.

εὔμοιρος (ὁ, ἡ), fr. *μοῖρα, having a happy portion: Εὔμοιροι δ' ἐγένοντο καὶ ἄκλεες οὔποτ' ἐκεῖνοι. Call. in Del.*, 295.

εὔποτμος (ὁ, ἡ), fr. *πότμος*, in the Tragedians, *one of a happy fortune, fortunate: Ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα φίλως ἐτίμα. Æsch., Agam.*, 245. [In prose, *Plut.*]

εὐτυχής (ὁ, ἡ) (*τυχεῖν*), rare in prose, *successful*, one who succeeds by good fortune; hence, 1, *fortunate* speaking of men and things: *Γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος. Soph., Aj.*, 550. 2, *Prosperous*, speaking of a man's *lot* in the world: *Παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος. Eur., Alc.*, 926.

μάκαρ, ρος (ὁ), poet., and *μακάριος, ία*, both in prose and verse, *blessed, blest, happy, beatus*, speaking of men and things: *Καὶ ὁ μὲν ἡγεῖτο εὐδαίμων γεγενῆσθαι ὅτι πολλῶν ἦρχε χρημάτων, ὁ δ' αὖ ἐνόμιζε μακαριώτατος εἶναι ὅτι . . . . Xen., Cyr.*, viii., 3, 19. These two forms, *μάκαρ* particularly, in verse, were often used as appellations of honor, a usage which was continued down to the Middle Ages: *Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη. Il.*, iii., 182. It was applied to gods, and, by ext., to men who were thought to have merited by their virtues a place after death, reserved for them in Heaven, or in certain islands called *μακάρων νῆσοι: Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες ἐν μακάρων νήσοισι. Hesiod. Oper.*, 169.

μακαρίτης, ου (ὁ), *blessed*, was more specially used in speaking of the dead by euphemism [*= of blessed memory*]; traces of this use of it may be found as early as the Persæ of Æschylus: *Ἦ ῥ' ἄϊει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς. Pers.*, 633.

ὄλβιος, ία (ὄλβος), *happy*, as used of happiness the most complete, with the associated notion of riches and abundance with it. Thus Solon, in Herodotus, applies it to a man in possession of a multitude of the advantages of this life very seldom found united in one individual: *Εἰ δὲ πρὸς τούτοισι ἔτι τελευτήσει τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι· πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν, μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. Herodot.*, i., 32. The word, however, is very rare in Attic prose [*Pl., Prot.*, 337, d]; it belongs to poetry of the higher style, and Aristophanes never uses it but in his chorus, or when he is imitating the Tragic style: *Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ· ὄλβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν. Theogn.*, 929.

233.

εὕδειν, poet. *to sleep: Οὐ χρὴ πανύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. Il.*, ii., 24.

καθεύδειν, a compound of the preceding word, and more used, particularly in prose: *Οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι ἐσθίω μέν, καὶ πίνω, καὶ καθεύδω οὐδ' ὑτιοῦν ἥδιον νῦν, ἢ τότε ὅτε πένης ἦν; Xen., Cyr.*, viii., 3, 17.

βρίζειν, to be sunk in a deep sleep: Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον. Il., iv., 223.

δαρθάνειν (δέρας [Sanscrit, *drai, dor*-mire. *Pott.*]), to lie upon skins; *to go to bed, to sleep: Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἷσιν ἕδραθ' ἐνὶ προδόμῳ. Od.*, xx., 143.

καταδαρθάνειν, a compound of the preceding word, and more used, both in prose and verse: *Ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με. Aristoph., Nub.*, 36.

εὐνάζειν (*ευνή*), in the passive *εὐνάζεσθαι*, in the poets, *to be in bed, to be lying down to sleep: Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς. Od.*, xx., 1.

ἰαύειν (*αὔω*), prop., to breathe in sleeping; hence to *sleep*, to lie down, to pass the night: *Τοὶ δ' ἄρσενες ἕκτος ἴαυον. Od.*, xiv., 16.

κνώσσειν, to sleep a deep sleep: Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν. Od., iv., 809. [*Pind., Anthol.*, etc.: not in the Attic poets.]

κοιμᾶσθαι (*κεῖμαι*), *to repose, to go to bed*, or *lie down* to sleep: *Δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι, κοιμῶνται (they sleep) περὶ τὰ ἀρχεῖα. Xen., Cyr.*, i., 2, 9.

νυστάζειν (*νεύω*), prop., *to let the head fall* or *hang down*, as those do who are oppressed by sleepiness, to *nod* (*from drowsiness*); *dormitare: Καὶ καταφερόμενοι καὶ νυστάζοντες τοῦτο δοκοῦσι πάσχειν, καὶ ἀδυνατοῦσιν αἴρειν τὴν κεφαλήν. Aristot. de Somn.*, 3.

ὑπνόειν (*ὕπνος*), Epic, *to slumber: Τους δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει. Il.*, xxiv., 344.

ὑπνώσσειν, synonym of the preceding word, in the Tragedians and in Plato, *to slumber, to sleep: Ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσει τάχος; Æsch., Eum.*, 124.

234.

εὐθύ, adverb of place, *straight*, in a straight line, *straightforward directly opposite: Εὐθὺ τῆς στοᾶς. Νῆσον οἰκεῖ εὐθὺ Ἴστρου. Max. Tyr. S.*, 27. [In Attic *εὐθὺ πρός—, ἡ εὐθύ*, sc. *ὁδός*; but usually with gen. *εὐθὺ Ἐφέσου*, etc.; once in *Pl. = in direct opposition to, against: εὐθὺ τοῦ δαιμονίου. Theog.*, 129, a.]

εὐθύς and *εὐθέως* adverbs of time, *at once forthwith: Εὐθὺς ἀπὸ Μηδικῶν. Thuc.*, i., 142. Acc. to Ammonius and Phrynichus, *εὐθύς* and *εὐθέως* are only adverbs of time. However, *εὐθύς* seems anciently to have had the same meaning as *εὐθύ*. It is found in Homer and in Herodotus under the Ionic form *ἰθύς*: *Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν. Il.*, xii., 106. *Ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης. Herodot.*, v., 64. A more recent instance would seem to show, that even in Attic writers these two words have been sometimes confounded; for the use of *εὐθύς* for *εὐθύ* in the following passage of Euripides can not be attributed, as some critics would have it, to the necessity of the metre: *Εἰπόμιεθα δεσπότῃ τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδόν. Hipp.*, 1210.

235.

εὐπροσηγορία, φιλοπροσηγορία. Most dictionaries make no difference between these two words, which they translate by *affability;* but there is a great difference between them. *Φιλοπροσηγορία* will be better rendered by *affability*, as equality appertaining rather to the disposition and the manners; and *εὐπροσηγορία* by *urbanity, politeness* in expression and conversation, according to the definition which Isocrates gives of the words: *Τῷ μὲν τρόπῳ γίνου φιλοπροσήγορος, τῷ*

δὲ λύγῳ εὐπροσήγορος· ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας μέν, τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας· εὐπροσηγορίας δὲ, τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν. *Isocr. ad Demon.*, 24.

236.

εὑρίσκειν, of the same family as **ἐρέω** and **ἐρευνάω**, *to find by search; invenire:* Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε, τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν. *Il.*, xviii., 2. Πολὺ γὰρ ἐνταῦθα εὑρίσκετο χρίσμα. *Xen., An.*, iv., 4, 8. Fig., *to find, to invent, to discover:* Οἱ δοκοῦντες σοφόν τι εὑρηκέναι εἰς τὰ ἔργα (*to have made clever discoveries in agriculture*). *Xen., Œcon.*, 20, 5.

ἀνευρίσκειν. Although Suidas *asserts* that the preposition in this compound verb is simply ornamental, a cursory attention to Plato and Xenophon will be enough to prove that the preposition gives it a special force: Αἱ κύνες τῇ ὀσμῇ τὸν λαγὼ ἀνευρίσκουσιν. *Xen., Cyr.*, i., 6, 19. In Plato, who uses it very often fig., and always in a philosophical sense, in speaking of intellectual researches, this verb never fails to express, not merely the result of profound research, but even the discovery of things hidden, or difficult to distinguish: Ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν. *Plat., Phædr.*, 273, c.

ἐξευρίσκειν, another compound of **εὑρίσκω**, marks the result of long researches, and principally, fig., that of meditation; *to discover* what is sought for: Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν, εἵποθεν ἐξεύροι. *Il.*, xviii., 321. Fig., to *invent*, speaking of things which did not previously exist: Παιδιὰς ἐξεύρισκεν, αἳ ἱδρῶτα ἔμελλον παρέχειν. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 14.

ἀλφαίνειν, very rare, and explained by all the commentators by **εὑρίσκειν**, *to find;* but the Etymologicum Magnum and Hesychius give it the sense of **ὠφελεῖν**, whence it might be presumed to be of the same family. In the Iliad and the Odyssey it is always used, when mention is made of the sale of slaves, and the price they fetch, and may be rendered by *to be worth, to produce, to bring* (in return): Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε, Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον. *Il.*, xxi., 79. In Euripides, the only author in which the word is again found, it comes near to the signification of **εὑρίσκειν** or **τυγχάνειν**: Φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ. *Eur., Med.*, 299.

ἀντιάαν, Epic, *to go to meet, to come against, to strike against, hit*, speaking of a missile: Ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν. *Il.*, xiii., 290.

ἀντιάζειν, elongated form of the preceding word, rare in prose: Οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων παρ' ἡμῶν. *Soph., Electr.*, 869.

ὑπανταν, *to meet, encounter with:* Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας. *Soph., Phil.*, 718.

δῆειν, very rare, found only in the present with a future signification: Ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ Ἰλίοιο. *Il.*, ix., 418.

ἐξιχνεύειν, *to discover the trace; to track; investigare:* Ἐξιχνεύσατε τὸν θηλύμορφον ξένον. *Eur., Bacch.*, 352. Θηρευτικὰς κύνας πολλὰς ἐξήγαγεν, αἳ τοὺς πολεμίους ἐξιχνεύουσαι, τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐθήρευον. *Polyæn.*, iv., 2, 16.

κιχάνειν, fr. **χέω** or **χάω**, rather than fr. **κίω**, 1, *to reach*, hit: Ἠέ μέν', ἦέ σε δουρὶ κιχήσομαι. *Il.*, x., 370. 2, *To meet with, come upon*, find: Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω. *Il.*, i., 26.

κύρειν [and **κυρεῖν**, see Lexicon], *to try to attain*, get, etc.; Homer uses it in speaking of the lion falling upon the prey which it prowls after, *to fall upon, come upon, get hold of, attain:* Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας. *Il.*, iii., 23. In the Tragic writers, *to obtain possession of, to have*, in the same sense as **τυγχάνειν**, from which it seems to differ, merely in being used in verse only, whereas **τυγχάνειν** is equally used in prose: Βίου δὲ λᾴονος ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. *Soph., Œd. R.*, 1492.

τετμεῖν, fr. **τέμνω**, to come close to a person, to meet in the way, to *find* without searching long: Ἔνθ' ὄγε Νέστορ' ἔτετμε. *Il.*, iv., 293.

τυγχάνειν, prop., *to hit, reach an object* aimed at, implying always a degree of chance independent of the skill of the aimer: Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης . . . . ἑσταότ' ἔγχει νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας. *Il.*, v., 579. Hence, fig., *to find* by chance, light upon, *to meet with* (obtain); *reperire:* Εἶποιμ' ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης ἔρχομαι. *Od.*, xv., 157.

237.

εὐχή, ῆς (ἡ), *prayer* of entreaty: Τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετ' εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς τὸν Φίλιππον ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους; *Dem. de Legat.*, 3, 1, 10.

εὐχωλή, ῆς (ἡ), *vow:* Εἴτ' ἄρ' ὀγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἑκατόμβης. *Il.*, i., 65.

εὖγμα, ατος (τό), *vow, wish:* Κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων. *Æsch., Sept.*, 246.

αἴτησις, εως (ἡ), *request, requisition* or *demand:* Πλὴν οὗτε ἐς Ἀθήνας, οὔτε ἐς Λακεδαίμονα ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῇ δὲ ἄλλῃ πάντῃ. *Herodot.*, vii., 32.

ἀρά, ᾶς (ἡ), 1, *prayer:* Ζεὺς ἀρᾶν ἀΐων Νηληιάδαο γέροντος. *Il.*, xv., 378. 2, More frequently *imprecation*, especially in the plural: Τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀρὰς. *Soph., Œd. R.*, 295.

δέησις, εως (ἡ), *demand*, request, entreaty, in general: Πολλὰς δὲ δεήσεις καὶ χάριτας καί, νὴ Δί', ἀπειλὰς ὑπομείνας. *Dem. in Mid.*, 515, 17.

ἱκεσία, ας (ἡ), fr. **ἱκέτης**, *prayer of the suppliant, supplication:* Ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μέθηκε . . . . στράτευμ' ἰδεῖν ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς. *Eur., Phœn.*, 91. [In prose, *Plut., D. Hal.*]

λιτή, ῆς (ἡ), this word, apparently of Ionic origin, is found first in Homer, and in Herodotus, and has been admitted by Pindar and the Tragic writers; it is used only in the plural: Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν ἐλλισάμην. *Od.*, xi., 34. The beautiful personification of prayers in the Iliad (ix., 502) is well known.

προσευχή, ῆς (ἡ), in the O. and N. T. *prayer to God*, in a very wide sense, and in speaking of the body of prayers composing the public worship of the Church: Προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. *Act. Apost.*, xii., 5.

Z.

238.

ζῆλος, ου (ὁ), fr. **ζέω**, prop., *ardent desire, desire* to imitate the examples we set before us, *desire* to possess the same advantages as others; hence, in Hesiod, 1, *envy:* Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἄπασιν δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης. *Hesiod. Oper.*, 178. 2. *Jealousy*, but in moderation, acc. to Aristotle [*emulation*]: Διὸ καὶ ἐπιεικές ἐστιν ὁ ζῆλος καὶ ἐπιεικῶν, τὸ δὲ φθονεῖν φαῦλον καὶ φαύλων. *Aristot., Rhet.*, ii., 11.

ζηλοτυπία, ας (ἡ), the sentiment of *jealousy*, based upon hatred, and more especially the *jealousy* of love [*rivalry*]: Διὰ τὴν μυθολογουμένην πρὸς Ἄρη ζηλοτυπίαν τοῦ Ἡφαίστου δι' Ἀφροδίτην. *Plut., Quæst. Rom.*, 47. By ext., *jealousy* in those who are engaged in the same pursuit [*rivalry*]: Ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς κατὰ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας (*professional jealousy*). *Luc. de Calumn.*, 2.

βασκανία, ας (ἡ), *malevolence in words, slander, envious, malevolent discourse; detractio:* Μὴ μέγα λέγε, μή τις ἡμῖν βασκανία περιτρέψῃ τὸν λόγον τὸν μέλλοντα λέγεσθαι. *Plat., Phæd.*, 95, b.

ἐπιχαιρεκακία, ας (ἡ), *malicious joy* felt at the suffering or misfortunes of others: Νέμεσις δὲ μεσότης φθόνου καὶ ἐπιχαιρεκακίας· εἰσὶ δὲ περὶ λύπην καὶ ἡδονὴν τὰς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τοῖς πέλας γινομένας· ὁ μὲν γὰρ νεμεσητικὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὖ πράττουσιν, ὁ δὲ φθονερὸς ὑπερβάλλων τοῦτον ἐπὶ πᾶσι λυπεῖται, ὁ δ' ἐπιχαιρέκακος τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι ὥστε καὶ χαίρειν. *Aristot., Eth. Nic.*, ii., 7.

νέμεσις, εως (ἡ) (**νέμω**), *indignation;* a sentiment compared in the passage just quoted with that of envy, and which Aristotle farther defines thus: Εἰ γάρ ἐστι τὸ νεμεσᾶν λυπεῖσθαι ἐπὶ τῷ φαινομένῳ ἀναξίως εὐπραγεῖν. *Rhet.*, ii., 9. (*If indignation consists in the vexation we feel, when a person possesses advantages which we do not consider him to deserve.*)

φθόνος, ου (ὁ), *envy*, the mean feeling, which causes us to be pained at the welfare of another; the jealous

(*le jaloux* [but *jealousy* with us is usually the *bad* feeling]) man endeavors to obtain the same advantages as his equals, the envious one uses all his efforts to deprive them of theirs. Envy is thus defined by Aristotle: Ἔστιν ὁ φθόνος λύπη τις ἐπὶ εὐπραγίᾳ φαινομένῃ τῶν εἰρημένων ἀγαθῶν περὶ τοὺς ὁμοίους, μὴ ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλὰ δι' ἐκείνους. *Aristot., Rhet.*, ii., 10.

239.

ζητεῖν, to seek, in general, speaking of that which is wished for, or is wanting, or which we stand in need of: Ἐμὲ δ' ἔξοκα πάντων ζήτει. *Il.*, xiv., 258. Hence, *to ask for, have need of, require*, in Herodotus: Τὴν ἑτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία. *Herodot.*, i., 94. The Attic writers use it with an infinitive, in the sense of *to endeavor, to strive, to wish* (to do something): Ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων πενία πλούτου. *Aristoph., Plut.*, 573.

δίζησθαι, an Ionic verb of the same family as *δίε-ν, δίεσθαι*, to pursue; hence, *to search, search carefully, to make inquiry, get information*, in Homer and Herodotus: Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἶπον ἐφεῖρι. *Il.*, iv., 88. Πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγγέλους, διζημένους εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος εἴη ἐς Λιβύην. *Herodot.*, iv., 151.

διφᾶν. Homer uses the word specially in speaking of the diver taking shell-fish: Ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν. *Il.*, xvi., 747.

ἐρευνᾶν (ἐρέω), *to search* by asking; *quærere*: Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες, πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἵχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἦισαν. *Od.*, xix., 435. Fig., *to search carefully, to seek for*, or *search out, to endeavor to find*: Τὸν μέγιστον θεὸν καὶ ὅλον τὸν κόσμον φαμὲν οὔτε ζητεῖν δεῖν, οὔτε πολυπραγμονεῖν, τὰς αἰτίας ἐρευνῶντας. *Plat., Legg.*, vii., 821, a.

ἐξερευνᾶν, a compound of the preceding word, implies deeper research, resulting in success, *to search and find*: Πάντα γὰρ ἐξερευνῶντες ὑπὸ λαμπάδων καὶ πανταχοῦ φῶς ἐπιφέροντες. *Plut., Lucull.*, 19.

θηρεύειν, fr. *θήρα*, prop., *to hunt*, to run after, is used sometimes fig. [like our *to hunt for*] for *seeking, searching for; aucuparî*: Οὐκ αἰσχύνῃ, τηλικοῦτος ὤν, ὀνόματα θηρεύων; *Plat., Gorg.*, 489.

ἰχνεύειν, fr. *ἴχνος*, prop., to follow the trace, *to track; vestigare*, speaking of dogs: Λῦσαι μίαν κύνα, ἥτις ἂν ᾖ σοφωτάτη ἰχνεύειν. *Xen., Cyneg.*, 6, 13. Fig.: Ἰχνεύοντες δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκειν τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν. *Plat., Phædr.*, 252, e.

ἰχνοσκοπεῖν, to examine or *search for the track*: Ἰχνοσκοποῦντι καὶ στιβεύοντι διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον ὅμοιός ἐστι. *Plut. de Pyth.*, 10.

μαίεσθαι, from the primitive *μάω*, an Homeric verb, also used by Æschylus and Sophocles, is used of an eager and rapid motion toward an object, to *seek* with eagerness: Ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι μαίεσθαι προτέρω. *Od.*, xiv., 358.

μαστεύειν and *μαστεύειν*, of the same family with *μαίεσθαι, to search*, in Homer: Ἔγγυς ἀνὴρ—οὐ δηθὲ μαστεύσομεν. *Il.*, xiv., 110. These two forms have been equally used by the Tragic writers: Πατέρα μαστεύων. *Soph., Phil.*, 1194. Λιμὸς θ' ὁμοῦ πόσις τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν εἰ μηκέτ' εἴη. *Eur., Phœn.*, 36.

στιβεύειν, fr. *στίβος, to follow* or *look for footmarks; to track*, prop. and fig.: Ὁ δὲ λέων ἀεὶ βαδίζει συνεστραμμένους τοῖς ποσίν, ἐντὸς ἀποκρύπτων τοὺς ὄνυχας, ἵνα μὴ τριβόμενοι τὴν ἀκμὴν ἀπαμβλύνωσι, μήτε καταλίπωσιν εὐπορίαν τοῖς στιβεύουσιν. *Plut. de Solert. Anim.*, 10.

240.

ζυγόν, οῦ (τό), seldom *ζυγός* (ὁ), from *ζευγνύω*, the *yoke*; hence, by similitude, this name was given to whatever connected or held together two things: for instance, the beam, at the two ends of which hung the scales of the balance, and, by ext., the whole balance itself. But the use of the words in these senses is later than Homer, being found for the first time in Æschylus: Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου· τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν; *Suppl.*, 819. In later authors it is found for the most part in the plural *ζυγά*: Τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ, τὸ δὲ ἄνω κοῦφον. *Plat. de Just.*, 393, g. [In Sing. Pl. (*Prot.*, 356, b; *Tim.*, 63, b. *Rep.*, 8, 550, e); *Dem.*, 1461, 17. *Pseud-Aristot., Quæst. Mech., cap.* 1; and *τὸ ζυγόν, cap.* 2, init.]

ζυγοσταθμός, οῦ (ὁ), fr. *ζυγός* and *σταθμός, balance*, in Plutarch: Μήτε νομίζωμεν τοὺς ἄλλους ἀστέρας ὥσπερ ἐν ζυγοσταθμοῦ διαφορᾷ ῥέψαντας, ἐν οἷς εἰσι γεγονέναι τόπους. *Plut. de Fac. Lun.*, 15.

ζυγοτρυτάνη, ης (ἡ), from *ζυγός* and *τρυτάνη, balance*, used only by lexicon-writers.

πλάστιγξ, γος (ἡ), fr. *πλάσσω, scale* of the balance: Σπαρτίοις ἠρτημένην πλάστιγγα πρόσθες. *Aristoph., Pac.*, 1248. Ἴθι νῦν παρίστασθον παρὰ τῇ πλάστιγγ'. *Aristoph., Ran.*, 1424. [In *Pseud-Aristot., Quæst. Mech., cap.* 2, it is the *beam*.]

σταθμός, οῦ (ὁ), fr. *ἵστημι*, prop., *weight* for the purpose of weighing any thing: Ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής, ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ ἔριον, ἀμφὶς ἀνέλκει ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται. *Il.*, xii., 432. In later authors, it is more common in the plural neuter: Ζυγὰ μόνον οὐ (*tantum non*) καὶ σταθμὰ ἔχων ἅπαντα ἐπώλει. *Dem. in Arist.*, 784. 9. Acc. to Hesychius and Pollux, *σταθμός* has also, by ext., been used for *balance;* and it may be thus rendered in the following verse of Aristophanes: Τοὔπος νῦν λέγετον εἰς τὸν σταθμόν. *Aristoph., Ran.*, 1381.

σταχάνη, ης (ἡ), fr. *ἵστημι*, Doric word, found only in the proverb quoted by Suidas: Δικαιότερος σταχάνης.

τάλαντον, ου (τό), fr. *τλῆναι, scale* of a balance, always in the plural in the Iliad; hence, by ext., *balance:* Καί ποτε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. *Il.*, viii., 69. Æschylus uses it in the singular in the passage lately quoted.

τρυτάνη, ης (ἡ), fr. *τρύω*, the *tongue* of the balance; hence, by ext., *balance*, as in Latin *trutina:* Εἴθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην ἵστη βόειον δημόν. *Aristoph., Vesp.*, 39.

241.

ζώνη, ης (ἡ), fr. *ζώννυμι, girdle* for either sex, with this difference, however, that, when used of warriors, *ζώνη* signifies, in the Iliad, merely that part of the body where the girdle, called by Homer *ζωστήρ*, was worn; hence the girth, the waist: Κρείων Ἀγαμέμνων ὤμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. *Il.*, ii., 478. In the Odyssey, however, *ζώνη* is found used for the woman's girdle [it is used of *Juno's* gird'e; *Il.*, 14, 181]: Περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ καλήν, χρυσείην. *Od.*, v., 231. Hence comes the phrase *λύειν ζώνην, to unloose the girdle* of a woman, for *marrying* her: Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην. *Od.*, xi., 244. In modern writers *ζώνη* is also used for the belt or girdle of the man, principally that in which travelers put their money: Ζώνην χαλκοῦς ἔχουσαν ὑπεζωσμένου διέτηξε τὸ νόμισμα πᾶν. *Plut., Quæst. Conv.*, ii., 2. [The term *modern* is indefinite: it occurs in *Pl., Hipp. Min.*, 368, c; and (of a *soldier's* belt) *Xen., An.*, 4, 7, 16.]

ζώνιον, ου (τό), *small girdle*, and principally a woman's *girdle*, acc. to Ammonius: Μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον. *Aristoph., Lysistr.*, 72.

ζῶμα or *ζῶσμα, ατος* (τό), prop., that which girds; in some pieces of armor of the Homeric age, it was the lower part of the cuirass, covering the belly and the sides of the body, as far as the thighs (see *Θώραξ*): Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες. *Il.*, iv., 185. Ζῶμα, farther, was the girdle or *covering round the loins* [subligaculum], which those who ran in the circus used anciently to wear, and which was afterward called *περίζωμα*: Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν. *Il.*, iv., 187.

ζωστήρ, ῆρος (ὁ), in the Iliad, a large girdle, which the warriors wore over the cuirass to keep the different parts of it fast, and to cover the belly and reins: Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι σύνεχον. *Il.*, iv., 132. In the Odyssey, the girdle which fastened the robe or tunic: Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα. *Od.*, xiv., 72. Sometimes for *ζώνη*: Τεκεῖν μὲν οὖν Λητὼ τοὺς παῖδας ἐνταῦθα οὔ φασι, λύσασθαι δὲ τὸν ζωστῆρα ὡς τεξομένην. *Pausan., Att.*, 31, 1. All the translators have improperly rendered *ζωστήρ* by *balteus, sword-belt*, which is called *τελαμών* in Homer.

ζῶστρον, ου (τό), fr. *ζώννυμι*, any thing that serves to gird, a *girdle:* Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι ἢ κεν ἄγῃσι ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. *Od.*, vi., 38.

περίζωμα, ατος (τό), acc. to the Scholiast on Homer, the *waist-band*, or *covering round the loins* of the athletes, called *ζῶμα* by Homer; was also called *περίζωμα* (*Schol. Hom.*, ψ'., 683). This waist-band was

worn apparently by the runners only; acc. to the Scholiast, it was worn in the Olympic games up to the fifteenth Olympiad, when an athlete, named Orsippus, embarrassed by the coming off of his waist-band, fell, and lost the prize. This circumstance caused the discontinuance of the band, and, since that time, the runners appeared in the stadium naked, like the other athletes. Pausanias relates the matter differently: Orsippus, he says, was the victor, and, in fact, owed the victory to this very accident, which was of his own contriving: Δοκῶ δέ οἱ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ περίζωμα ἐκόντι περιρυῆναι, γνόντι ὡς ἀνδρὸς περιεζωσμένου δραμεῖν ῥᾷον ἐστὶν ἀνὴρ γυμνός. *Paus.*, i., 44. In Plutarch, cook's *apron:* Οἱ λόγοι σου περιζώματος ὀζουσι. *Plut., Apophth. reg.*, 182, d.

περιζώστρα, ας (ἡ), any thing that serves to gird, and, particularly acc. to Pollux, the *girth*, or band passed round the belly: Τὸ δὲ περὶ τῇ κοιλίᾳ ζῶσμα, περίζωμα ἢ περιζώστραν ὠνόμαζον. *Poll.*, vii., 65.

κεστός, οῦ (ὁ), participial from *κεντέω*, pricked or pinked, embroidered; the epithet of *ἱμάς, small worked* or *embroidered band*, the name of the famous girdle of Venus, in Homer: Ἣ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα ποικίλον. *Il.*, xiv., 214. In modern writers *κεστός* is used substantively with ellipse of *ἱμάς*: Τὸν τῆς Ἥρας καλλωπισμὸν ἐπὶ τὸν Δία, καὶ τὴν περὶ τὸν κεστὸν γοητείαν. *Plut. de aud. Poet.*, 4. Hence the use of the word *cestos* or *cestus* by Latin poets of the Middle Ages, in the sense of *ζώνη, girdle.* Virgil has also Latinized it under the form of *cestus, us*, using it for the CESTUS of the boxer. The ancient grammarians quoted by Vossius derive the word from *cædere*, whence the majority of editors have written it improperly *cæstus* [*cæstus*, Wagner.]

μίτρα, ας (ἡ), fr. *μίτος*, thread, prop., *what is woven of thread* or *cloth of thread.* In the Iliad, it is a sort of defensive band, which the warriors carried under the *ζῶμα* below the cuirass; it was formed of cloth of wool, covered over with sheets of brass or iron, and reaching down upon the thighs: Ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην. *Il.*, v., 857. Hence comes the adjective *ἀμιτροχίτων*, on the signification of which commentators are not agreed: Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας . . . . *Il.*, xvi., 419. The epithet *ἀμιτροχίτων*, found only in this passage of the Iliad, is characteristic, as are all the Homeric epithets, and describes the manner in which the Lycians were armed. According to the scholia of Venice, the Lycians wore the cuirass without the *μίτρα.* This explanation is the more probable, as it is supported by two passages in the same book. In verse 465, the companion of Sarpedon is wounded in the lower belly, whence it may be gathered that the Lycians had no *μίτρα.* Farther on (verse 663) Patroclus spoils Sarpedon of his brazen armor, and sends it to his ships. These two passages prove the ancient scholia to be in error, which would represent the Lycians as *having neither cuirass nor μίτρα*; an explanation which M. Dugas-Montbel should not have adopted. The Latin translation *acinctos* is no happier. *Μίτρα* is seldom used for *ζώνη* in more recent writers: Ὦι ἐπι μούνῳ μίτρην πρῶτον ἕλυσα καὶ ὕστατον. *Ap. Rh.*, i., 287.

στρόφιον, ου (τό), fr. *στρόφος, narrow band or girdle*, worn by women under the bosom: Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον. *Aristoph., Thesm.*, 645.

ταινία, ας (ἡ), fr. *τείνειν*, piece of woven work of different substances used for waist-bands, *band, narrow band, ribbon;* in Pollux, narrow band which the women wore under the breast: Τὸ δὲ τῶν μαστῶν τῶν γυναικείων ζῶσμα, ταινίαν ὠνόμαζον, καὶ ταινίδιον. vii., 65.

242.

ζῶον, ου (τό), fr. *ζάω*, prop., that which has life, *animal*, in general: Ὥσπερ γὰρ καὶ τελεωθὲν βέλτιστον τῶν ζώων ἄνθρωπός ἐστιν, οὕτω καὶ χωρισθὲν νόμου καὶ δίκης χειριστον πάντων. *Aristot., Pol.*, i., 2, 15.

ἄλογον, ου (τό), neuter, taken absolutely with ellipse of *ζῶον*, ordinarily signifies the *animal devoid of reason*, the *brute:* Ἀτε δὴ οὖν οὐ πάνυ τι σοφὸς ὢν ὁ Ἐπιμηθεὺς ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ ἄλογα. *Plat., Protag.*, 321, c.

βόσκημα, ατος (τό), fr. *βόσκειν, beast which pastures; pecus:* Δούλῳ δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψαιμεν ἂν ἢ βοσκήματα ἢ ταμιεῖα ἢ ἔργων ἐπίστασιν; *Xen., Mem.*, i., 5, 2.

βοτόν, οῦ (τό), *beast at pasture:* Ὃς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον . . . . ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα. *Æsch., Agam.*, 1415.

δάκος, εος (τό), *beast that bites*, and the *bite* itself: Θηρός, ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. *Æsch., Theb.*, 558.

δάκετον, ου (τό), fr. *δάκνω, beast that bites*, and whose bite is dangerous, *venomous beast:* Ἑρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται. *Aristoph., Av.*, 1069.

θήρ, ηρός (ὁ), Æolic *φήρ*, whence the Latin *fera; beast*, principally *wild beast*, in Homer, speaking of the lion and the wolf: Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην ἔρχηται δι' ὄρεσφι. *Il.*, x., 184.

θηρίον, ου (τό), diminutive of the preceding word, but only in form, and it is used as synonymous with it in verse, and more frequently in prose; 1, *game, beast that is hunted:* Ἀλλ' ἦν ἐμὲ ἐκπέμπῃς ἐπὶ θήραν σὺν τῷ θείῳ, νομιῶ ὅσα ἂν ἴδω θηρία σέ μοι ταῦτα τρέφειν. *Xen., Cyr.*, i., 4, 5. 2, *Beast, brute*, in opp. to *ἄνθρωπος*: Ὁ δὲ μὴ δυνάμενος κοινωνεῖν ἢ μηδὲν δεόμενος δι' αὐτάρκειαν, οὐθὲν μέρος πόλεως, ὥστε ἢ θηρίον ἢ θεός. *Aristot., Pol.*, i., 2. Seldom in the diminutive sense; Theocritus, however, uses it of the bee: Ὅττι γε τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα. *Theocr.*, xix., 6.

κνώδαλον, ου (τό), fr. *κινεῖν* and *ἅλς*, acc. to Eustathius, prop., *sea-monster*, and, by ext., used of every other kind of ferocious or dangerous beast: Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα. *Hesiod., Theog.*, 582. [Cf. 244. Related to *κινεῖν*, but having nothing to do with *ἅλς*: it is applied to *gnats, serpents*, etc., in later writers in prose. *Pl., Ax.*, 365, c, of *worms.*]

κτῆνος, εος (τό), acc. to the Etymologicum Magnum, from *κτάω*, to kill, because under this name every kind of beast was comprehended that was killed for sacrifice, or for food; or better from *κτάομαι*, because the principal riches of all nomad tribes consisted in beasts; *cattle*, seldom in the singular, and then in a collective sense: Καὶ οὐδὲν ἦν λαβεῖν εἰ μὴ ὗς καὶ βοῦς, ἢ ἄλλο τι κτῆνος τὸ πῦρ διαπεφευγός. *Xen., Anab.*, v., 2, 3. More frequently in the plural, *κτήνεα, beasts:* Τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον ἐτρέφετο. *Xen., Anab.*, iv., 5, 19.

τέρας, ατος (τό), *monster*, of the nature of a prodigy: Αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας. *Eur., Hipp.*, 1214.

ὑποζύγιον, ου (τό), fr. *ζυγόν*, prop., *beast under the yoke*, or harnessed; *draught-beast, beast of burden:* Σχολαίαν γὰρ ἐποιοῦντο τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια. *Xen., Anab.*, iv., 1, 10.

φορβάς, άδος (ἡ), *at pasture, out at grass*, in opp. to *τροφίας, ου*, kept up in the stable [of oxen, *stall-fed. Plut., Æmil.*, 33]: Τῶν δ' ἵππων αἱ μὲν φορβάδες ἄνοσοι τῶν ἄλλων ἀῤῥωστημάτων εἰσὶ πλὴν ποδάγρας. *Aristot., Hist. An.*, viii., 24.

H.

243.

ἦ, is very frequently used by Homer for *ἔφη*, in the third person only, with this difference, that *ἦ* is placed at the head of the sentence: Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. *Il.*, i., 538. The three persons, *ἦν, ἧς, ἦ*, are also of constant use in Attic prose in familiar conversation; Plato uses them often in his dialogues with a demonstrative pronoun, but always after the discourse has begun: Ἦ καὶ δύναισθ' ἄν, ἦ δ' ὅς, πεῖσαι μὴ ἀκούοντας; *Plat., Pol.*, i., 327, c. In general there is a marked use of *ἦ* in animated dialogue, in interruptions, and repetitions.

ἔφη, is always preceded by one or more words, and without a pronoun: Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, Τρῶες δὲ *μάλα σχεδὸν ἦλυθον αὐτῶν*. *Il.*, v., 607. Ἐγώ σοι, *ἔφη*, *νὴ τὸν Δία*, *ἐρῶ* . . . . *Plat.*, *Pol.*, i., 328, e.

ἔφασκον, Ionic and Attic form of *ἔφη*, implying at the same time affirmation, *I declared, I affirmed; aiebam:* Ἀλλά μ᾽ *ἔφασκες* Ἀχιλλῆος *θείοιο κουριδίην ἄλοχον θήσειν*. *Il.*, xix., 297.

ἔφησα, first aorist, and scarcely in use: it is found neither in Homer, nor the Attic writers. Pindar uses it, with the same notion of affirmation that *ἔφασκον* has, under the Doric form *φᾶσε*: *Τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρον*. *Pind.*, *Nem.*, i., 99.

244.

ἠλίθιος (ὁ, ἡ), fr. *ἠλεός*, *foolish, stupid:* *Τοὺς γάρ τοι ῥαψῳδοὺς οἶδα τὰ μὲν ἔπη ἀκριβοῦντας, αὐτοὺς δὲ πάνυ ἠλιθίους ὄντας*. *Xen.*, *Mem.*, iv., 2, 10. [See 111.]

ἁπλοῦς, ῆ, *simple*, fig.: Ἁπλοῦς δὲ *ἡγοῦνται τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας*. *Isocr. ad Nicocl.* [who is speaking of the *abuse* of words that properly had a *good* meaning. Cf. *ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον*. *Pl.*, *Rep.*, ii., 361, b: *sincere, without guile.*]

βεκκεσέληνος (ὁ), a comic word coined by Aristophanes, *old fool, old dotard:* Ὦ *μῶρέ σν*, *καὶ Κρονίων ὕζων καὶ βεκκεσέληνε*. *Aristoph.*, *Nub.*, 398.

βλάξ, κός (ὁ), prop., Fr. LACHE [*slack*] hence *weak*; hence *silly fellow:* *Δέδοικα*, *ἔφη*, *μὴ π ιντάπασι βλάξ τις καὶ ἠλίθιος γένωμαι*. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 12. [I presume that M. Pillon hints at an etymological relationship between *lache* and *βλάξ* (*laxus*, *lax*); but cf. *Buttm. Lexil.* and *Liddell* and *Scott.*]

βλιτομάμμας (ὁ), or *spinach-eater*, lit., *orach*-eater (*orach*, an insipid pot-herb), a comic word coined by Aristophanes to describe a silly fellow: Τοῖς Ἱπποκράτους *υἱέσιν εἶξεις καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν*. *Aristoph.*, *Nub.*, 1001.

ἐμβρόντητος (ὁ, ἡ) [prop. = *attonitus*], Fr. *étourdi*; *stupidus:* Τοὺς δ᾽ ὀλίγον ἔλαττον (*who have a little less* folly than the *μαινόμενοι*), *ἠλιθίους τε καὶ ἐμβροντήτους*. *Plat.*, *Alcib.*, 2, 140, c. [The word seems to me much stronger than *étourdi*, implying *moon-struck* folly; either *gaping idiotcy* or *perverse infatuation:* *ἐμβρόντητε εἶτα νῦν λέγεις*; *Dem.*, 308, 5: *Ζεὺς δ᾽ ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ οὕτως ἑάλω* (ἡ πόλις). *Xen.*, *An.*, 3, 4, 12.]

εὐήθης (ὁ, ἡ), *good, simple* man, *simple-hearted, simple-minded:* Εὔηθες *ἔφη εἶναι τὸ οἴεσθαι* . . . *Xen.*, *Mem.*, iv., 2, 2.

θηρίον, ου (τό), *beast, animal*, fig.: Ὦ *δειλότατον σὺ θηρίον*. *Aristoph.*, *Plut.*, 439.

κέπφος, ου (ὁ), a sea-bird, which, according to the Scholiast on Aristophanes, fed upon the foam of the sea, and which children easily caught with foam; hence, fig., *booby, noddy, blockhead*, in Aristophanes: Οὐ γὰρ *προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν εὐεργετεῖν*, *ὦ κέπφε*; *Aristoph.*, *Plut.*, 912.

κνώδαλον, ου (τό), *beast*, with the idea of viciousness rather than stupidity associated with it, *evil, mischievous beast:* Ὦ *Ζεῦ*, *τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις*; *Aristoph.*, *Lys.*, 477. [Cf. 243.]

μάταιος, *αία* (*μάτην*), vain; hence, fig., *empty-headed fellow, ass*, in Lucian: Οἷα ὁ *μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει*. *Luc.*, *Merc. Cond.*, 14.

σκαιός (ὁ, ἡ), *unknowing, awkward*, unmannerly, answers exactly to the French *gauche*, prop. and fig.: Ἐγὼ γὰρ οὐχ οὕτω δῆπου *σκαιός εἰμι ἄνθρωπος οὐδ᾽ ἀλόγιστος*, *ὥστε* . . . . *Dem. in Bœot.*, 996.

245.

ἡμέρα, *ας* (ἡ), and poet. *ἦμαρ*, *ατος* (τό), fr. *ἥμερος*, in Homer, *day*, in opp. to night; *dies:* Ἀλλὰ *κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη ἤματα καὶ νύκτας*. *Il.*, xxiii., 186. More frequently for the *civil day*, the number of hours called *a day*, in the division of time: Ἀλλ᾽ *ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο*. *Od.*, xi., 293. Very seldom the *light of the day:* Ἐπεὶ δὲ *ἡμέρα ὑπεφαίνετο*. *Xen.*, *Cyrop.*, iv., 5, 14.

αὐγή, ῆς (ἡ), fr. *ἄω*, *bright light* of the sun or of a fire: Ἀμφὶ δὲ *χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ ἢ πυρὸς αἰθομένοιο*, *ἢ ἠελίοιο ἀνιόντος*. *Il.*, xxii., 134.

ἕως, *ἕω* (ἡ), Ionic *ἠώς*, the bright light which precedes the rising of the sun, personified by the poets under the name of Aurora, whose genealogy is thus given by Hesiod: *Θεία δ᾽ ἠέλιόν τε μέγαν*, *λαμπράν τε σελήνην*, *ἠὼ θ᾽ ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει γείνατο*. *Theog.*, 371.

ἥλιοι, *ων* (οἱ), plural of *ἥλιος*, *suns*. It is found in Euripides, used for *days:* Ἡλίους δὲ *μυρίους μόγις διελθών*. *Eur.*, *Helen.*, 660. The Latins have used *soles* in the same sense: *Cantando puerum memini me condere soles*. *Virg.*, *Ecl.*, ix., 52.

φάος, εος (τό), *light of day*, for the civil *day*, even in the Tragic writers: Κρίνει *φάος τὸ μέλλον*. *Eur.*, *Phœn.*, 1326.

φῶς, *φωτός* (τό), contracted from *φάος*, and used in prose, *light of the day, day*, in opp. to night: Ἐπεὶ δὲ *φῶς ἐγένετο*. *Xen.*, *An.*, vi., 3, 1.

φαῦσις, εως (ἡ), *action of giving light*, of *shining*, in the Sept.; *lucentia:* Καὶ *ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ*. Genes., i., 15.

φέγγος, εος (τό), fr. *φάος*, 1, *light, brightness*, in general, *lustre:* Τῆλε δὲ *φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο λάμπε θεῆς*. *Hymn. Cerer.*, 279. 2, In Euripides, the civil *day:* Νῦν δ᾽ *ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ἀίσσω σῶμ᾽ ἐρημώσας ἐμόν*, *τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος*. *Hecub.*, 33.

246.

ῆς, second person of the imperfect of the verb *εἰμί*;

ἦσθα, the same person, with the addition of the syllable *θα*, which, in the Æolic dialect, has the force of *σύ, tu;* both signify *thou wast:* Δηΐφοβ᾽, *ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα*. *Il.*, xxii., 233. Acc. to Mœris, the form *ἦσθα*, though used by the Ionians, has remained in the pure Attic, probably that *ἦς* might not be confounded with *ᾖς*, second person of the subjunctive. On this ground, the ancient reading *ἦς* has been changed into *ἦσθα* by modern critics, in the following passage of Euripides: *Ταπεινὸς ἦσθα πάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων*. *Eur.*, *Iph. A.*, 339. The form *ἦς* is found only in Lucian, Plutarch, and later authors: Ποῦ γὰρ *ἦς*, *ὦ Κικέρων*, *τὸν χρόνον τοῦτον*; *Plut.*, *Cicer.*, 6.

247.

ἡσύχιος (ὁ, ἡ), and *ἥσυχος* (ὁ, ἡ), acc. to some, from *ἧμαι*, acc. to others from *ἧκα*, *quiet, not making any noise*. Acc. to some grammarians it is in the neuter, taken adverbially in this passage of the Iliad: Ἡσύχιον δ᾽ *ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι*. *Il.*, xxi., 598. Opposed to *ταχύς* in Plato, *staid, leisurely, quiet:* Ἡ *οὐδαμοῦ ἡμῖν ἢ πάνυ που ὀλιγαχοῦ αἱ ἡσύχιαι πράξεις ἐν τῷ βίῳ καλλίους ἐφάνησαν ἢ αἱ ταχεῖαί τε καὶ ἰσχυραί*. *Plat.*, *Charm.*, 160, d.

ἡσυχαῖος, αία, and *ἡσύχιμος*, η, *poetic:* Ἀσύχιμον *ἡμέραν ὁπότε τελευτάσομεν*. *Pind.*, *Olymp.*, ii., 58.

ἄκμος (ὁ, ἡ), synonym of the preceding word: Διὸς ὁ *παῖς μοχθήσας τὸν ἄκμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς*. *Eur.*, *Herc. fur.*, 689.

ἀκύμων (ὁ, ἡ), fr. *κῦμα*, *that which is without wave* or *billow;* hence, *calm, tranquil*, prop. and fig.: Ἡ γὰρ *θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο*. *Lucian.*, i., 326.

ἀκύμαντος (ὁ, ἡ), fr. *κυμαίνω*, *not tossed by waves*, or as the waves are: Νῦν δ᾽ αὖ *ψαμάθοις ἐπ᾽ ἀκυμάντοις πώλων ἔραται*. *Eur.*, *Hipp.*, 235. Hence, fig., *tranquil:* Διὰ *πάσης ἡλικίας ἔλεων καὶ ἀκύμαντος τῆς ψυχῆς ἐτήρησα τὴν διάθεσιν*. *Synes.*, *Ep.*, 194, a.

ἀμέριμνος (ὁ, ἡ), fr. *μέριμνα*, *without care, without trouble:* Ἔχεις *γάμον*; *οὐκ ἀμέριμνος ἔσσει*. *Anthol.*, i., 13, 3. Ὑμᾶς *ἀμερίμνους ποιήσομεν*. *N. T.*, *Matth.*, xxviii., 14. In Sophocles all the commentators [not *all*. Herm. adopts *ὁ μὴ ἔχων μέριμναν καὶ φροντίδα ὧν ἔφην*. *Triclin.*] have rendered this word by *neglectus, that which nobody troubles himself about, neglected;* the first interpretation of the Scholiast seems better, *πολυμέριμνος*, and it may be thus translated: Κεῖμαι

δ' ἀμέριμνος οὗτος. *Soph., Aj.*, 1225. *I am thus weighed down under a load of cares.*

ἀσάλευτος (ὁ, ἡ), not agitated, as the sea is, fig., in Euripides: Καὶ τὸ φρονεῖν ἀσάλευτόν τε μένει καὶ συνέχει δώματα. *Eur., Bacch.*, 390.

ἀτρεμής (ὁ, ἡ), and ἀτρεμαῖος, αία, fr. ἀ and τρέμω, that *which does not tremble, which does not stir, not agitated.* Ἀτρεμής is only found in Homer under the adverbial form ἀτρέμας, or ἀτρέμα before a consonant: Ἀτρέμας ἧσο. *Il.*, ii., 200. It is found, again, as an adjective in the poets posterior to Homer: Οὐκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετε, ὦ γέροντες. *Eur., Herc. fur.*, 1055. Ὦτ ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει! *Eur., Phœniss.*, 182.

γαληνός (ὁ, ἡ), fr. γαλήνη, *calm*, speaking of the sea: Καὶ ὑμεῖς, ὦ τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν Λητὼ ἐς αὐτήν, καὶ γαληνὰ ἅπαντα ἔστω. *Luc., Dial. Mar.*, x. Euripides uses it fig., *gentle:* Πρὶν μὲν εἰς ξένους γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεί. *Iph. Taur.*, 345.

ἕκηλος (ὁ, ἡ), and Epic εὔκηλος, has probably a common origin with ἑκών, which is derived from ἔκω, Ionic for ἔχω, *one who acts at his own will, one who does* a thing *quietly:* Ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας. *Il.*, vi., 70. Speaking of the sea, in Hesiod, *tranquil:* Τῆμος δ' εὐκρινέες αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων εὔκηλος. *Hesiod. Oper.*, 668.

εὔδιος (ὁ, ἡ), fr. εὖ and Διός, genitive of Ζεύς, *serene, calm*, speaking of the weather: Ἐκ δ' Ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, Ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον Φάτνη, σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα. *Theocr., Id.*, xxii., 19.

ἤρεμος (ὁ, ἡ), and ἠρεμαῖος, αία, *tranquil, quiet;* the first is only found in the comparative: Καὶ οἵγε ἄνθρωποι ὡσαύτως ἠρεμέστεροι γίγνονται, στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας. *Xen., Cyr.*, vii., 5, 63. It is used also in the plural neuter, as an adverb: Ἔχε ἠρέμα. *Plat., Crat.*, 399, e. Καὶ ὃς ἀκούσας ἐγέλασέ τε ἠρέμα καὶ φησι. *Plat., Phæd.*, 84, d. Ἐν ᾧ [βίῳ] ὀλίγα ἑκάτερα καὶ σμικρὰ καὶ ἠρεμαῖα. *Plat., Legg.*, v., 733, e.

248.

ἠχή, ῆς (ἡ), fr. ἄχω, *sound, noise*, principally *reflected* or *repeated sound;* in Homer, *noise* of the cries of combatants, or of the tossing of waves: Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα. *Il.*, xiii., 837.

ἦχος, ου (ὁ), more modern form, and used by some prose writers: Τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος. *Callim. in Del.*, 140.

ἠχώ, ἠχόος (ἡ), form less ancient than ἠχή, and is more specially used of the *repetition of sound* reflected by a foreign body, ECHO: Πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν ἠχώ, διδοῦσα θόρυβον. *Eur., Hec.*, 1099. The echo personified by the poets under the figure of a nymph of the mountains: Μούνη δ' ἠνεμόεσσα, βοὴν ἀδίδακτος ἐοῦσα, Ἰδαίων ὀρέων ἀντίθροος ἴαχεν Ἠχώ. *Coluth.*, 116.

ἄραβος, ου (ὁ), fr. ἀράσσω, *sharp and loud sound* produced by the collision of two bodies, *chattering* of the teeth caused by terror, in Homer: Ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων. *Il.*, x., 375.

βόμβος, ου (ὁ), word formed by onomatopy; Homer only uses the verb βομβέω, which expresses the noise made by a helmet of brass falling on the ground (*Il.* xiii., 530), by a stone flying in the air. The substantive is found only in authors posterior to Homer, *buzzing* or *humming sound, deep dull sound, murmuring* of the waves: Μαινομένων ῥοθίων πολυήχεα βόμβον ἀκούων. *Musæ.*, 242.

βρόμος, ου (ὁ), fr. βρέμω, 1, agitated noise, *roaring, crackling*, specially used of fire, in Homer: Οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο, οὔρεος ἐν βήσσῃς. *Il.*, xiv., 396. Homer uses the word βρέμω, in speaking of waves (*Il.*, ii., 210). 2, *Sound* of wind instruments, in the Homeric hymns: Καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν. *Hom., Hymn. Merc.*, 451. 3, Sound of the wind, in Aristotle: Εἰληθὲν δὲ πνεῦμα ἐν νέφει παχεῖ τε καὶ νοτερῷ, ... βρόμον καὶ πάταγον ἀπειργάσατο μέγαν. *Aristot. de Mund.*, 4, 17.

δοῦπος, ου (ὁ), word formed by onomatopy, or, acc. to others, of the same family as τύπτω, *noise* of a falling body, particularly of a fall of water: Ὡς δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες, ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ . . . . τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν. *Il.*, iv., 452.

καναχή, ῆς (ἡ), sound repeated with *clatter, chattering* of the teeth striking one against the other, noise of the gallop of mules, of brass struck, in Homer: Περὶ κροτάφοισι φαεινὴ πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε. *Il.*, xvi., 105.

κόμπος, ου (ὁ), fr. κόπτω, *noise* of two bodies striking together, as the tusks of the boar, in the Iliad: Ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων γίνεται. *Il.*, xi., 417. In the Odyssey, the noise of dancers' steps: Ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονί . . . . πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει. *Od.*, viii., 380.

κόναβος, ου (ὁ), fr. κόπτω, *sound* of a thing when split or broken, acc. to Eustathius: Κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων. *Od.*, x., 122.

κρότος, ου (ὁ), fr. κρούω, noise made, the shock of two bodies driven one against the other; hence, principally, *clapping* of the hands, *applauding:* Καὶ κρότον χειρῶν πολύν. *Aristoph., Ran.*, 157. [Also in prose.]

κτύπος, ου (ὁ), fr. τύπτω, noise of steps, in Homer: Ὑπὸ δὲ κτύπος ὦρνυτο ποσσὶν ἀνδρῶν. *Il.*, xix., 362.

ὀρυμαγδός, οῦ (ὁ). Grammarians derive this word from ὀρύσσω, for ἀράσσω; in Homer, the noise of a river that has overflowed its banks, and is carrying rocks along with it, and rooting up trees; of two armies engaged, tumultuous noise of the mass, or of the cries of the combatants; in general, *great noise, uproar:* Ἐκ δ' ἔσσυτο λαός, πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολυς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. *Il.*, ii., 810.

ὄτοβος, ου (ὁ), a word formed, acc. to the scholiast on Sophocles, from ὠτῶν βοή, but better referred to onomatopy, *noise* of waves in a storm; *roaring* of thunder, in Hesiod, etc.: Ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει. *Theog.*, 709. It is also found used for the sound of instruments, in Sophocles: Οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον. *Soph., Aj.*, 1221. [Pape compares the Germ. *toben*. In prose, *Luc.*]

πάταγος, ου (ὁ), fr. πατάσσω, 1, *noise* of two bodies striking against each other, *chattering* of teeth, in Homer: Πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων. *Il.*, xiii., 283. 2, *Noise*, in general: Ἔσθεον ἕξω, βοῆ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι. *Herodot.*, iii., 79.

πίτυλος, ου (ὁ), fr. πίπτω, or, acc. to others, for τύπιλος, from τύπτω, *noise* produced by a repeated or measured motion, as that of oars: Καὶ μὴν νεὼς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. *Eur., Iph. T.*, 1050. Noise, *plash* of a liquid falling drop by drop, *clang* or *clashing* of arms, *clatter* of repeated blows. Æschylus, by a bold and beautiful figure, uses this word to express the blows struck on the breast in sign of grief (*Theb.*, 860); and Euripides, exaggerating the metaphor, applies it to a torrent of tears (*Hippol.*, 1464). [Probably onomatop. *L.* and *S.* Pape suggests a relationship to πτίσσω or πίτνω.]

φλοῖσβος, ου (ὁ), prop., *noise of waters, roaring of waves*, as is plain from the epithet πολύφλοισβος, which Homer gives to the sea (*Il.*, i., 34); hence, by ext., *tumult of battle:* Ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον. *Il.*, v., 469.

ψόφος, ου (ὁ), 1, noise resulting from the shock of two dry bodies, more generally *noise:* Ἡ πιστοῦσα ψόφον ἐποίησε. *Thuc.*, iii., 22. 2, *Sound* produced by the friction of the air, in Aristotle: Ὁ γὰρ ψόφος, τρίψις τοῦ ἔσω πνεύματός ἐστιν. *Aristot., Hist. An.*, iv., 9. [The τοῦ ἔσω πν. relates to *insects* only. Aristotle there distinguishes between φωνή, any sound produced by the throat; (φάρυγξ); διάλεκτος, *articulate speech;* ψόφος any *noise* or *sound;* in the case of *insects*, as made in any way; by the friction of the air inside their bodies, the friction of the long hind legs of the locust, etc.]

Θ.

249.

θαλάμη, ης (ἡ), and more commonly in the plural θαλάμαι, *beds, haunts*, principally of fishes, and of shellfish: Νέμονται δὲ οἱ κάραβοι τὰ ἰχθύδια θηρεύοντες παρὰ τὰς θαλάμας· καὶ γὰρ ἐν τοῖς πελάγεσιν καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις γίνονται τόποις, οἷον ἂν ὦσι τραχεῖς καὶ λιθωδεῖς· ἐν τοιούτοις γὰρ ποιοῦνται τὰς θαλάμας. *Aristot., Hist. An.*, viii., 4.

ἑλεός, οῦ (ὁ), fr. εἰλέω, hole of a reptile, of a serpent: Ἑλεόν, οὐκ οἴκησιν. *Theocr., Id.*, xv., 9. [And under the form εἰλυός in *Xen., Cyr.*, 5, 16, of hiding places to which hares run when frightened by dogs.]

ἰλυός, οῦ (ὁ), another form of the preceding word, Callimachus: Ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα. *Callim., Jov.*, 25.

κοίτη, ης (ἡ), *bed*, seldom bird's *nest*, in Euripides: Λείπουσι πτῆνοι Παρνάσου κοίτας. *Eur., Ion.*, 155.

κοιταῖον, ου (τό), *bed* (or nest), speaking of that of the hedge-hog: Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὁπᾳ ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορρᾶν βλέπουσαν. *Plut. de Solert. An.*, 16.

φωλεός, οῦ (ὁ), *cave, den* of a wild beast, of the bear: Ὥσπερ ἄρκτων φωλεοῖς ἢ χειαῖς δρακόντων ἢ μυχοῖς κητῶν, τοῖς τῶν θεῶν μεγάροις ἢ ἀνακτόροις προσιόντες. *Plut. de Superst.*, 9. [Also in Aristot. it is especially the den, hole, etc., where they take their *winter-sleep*, φωλοῦσι.]

χειά, ᾶς (ἡ), *crevice, hole*, specially of serpents: Ἑλισσόμενος περὶ χειῇ. *Il.*, xxii., 95.

250.

θάλασσα, ης (ἡ), acc. to some from ἅλλομαι, acc. to others from ἅλς, or σάλος, the sea, in general: Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης; *Il.*, ii., 159.

ἅλς, ἁλός (ἡ), fr. ἅλς (ὁ), salt, acc. to the majority of grammarians, who consider this meaning as the most ancient; but, although the procuring salt from sea-water has been known from the remotest antiquity, it seems more natural to suppose the original meaning of the word to have been that of sea; in the Iliad and the Odyssey, as often as θάλασσα, the *salt-wave*, the *briny-wave*, the *sea*; *sal*: Νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν. *Il.*, i., 141.

λαῖτμα (τό), with ἁλός, *gulf, abyss* of the sea: Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα ῥίψ'. *Il.*, xix., 267. Sometimes alone in the Odyssey, and later poets: Νησὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν, λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσι. *Od.*, vii., 35.

λίμνη, ης (ἡ), acc. to Eustathius, from λίαν μένειν, to stay ever; but better, acc. to others, from λείβειν: *stagnant water, lake, marsh*; in Homer and the Tragic writers, for the *sea*: Ἐνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη. *Il.*, xxiv., 79.

οἴδμα, ατος (τό), fr. οἰδέω, prop., *swelling*; hence, *wave, billow*: Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. *Il.*, xxiii., 230.

πέλαγος, εος (τό), formed from πλάξ, prop., the surface of the sea, the more open and extended part of the sea, the main; in the poets, *the watery plain*; answers to *æquor*, in Latin: Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς. *Od.*, v., 335. In prose it is used to signify a portion of the sea, a particular sea: Ῥέουσα δ' ἡ θάλαττα φαίνεται κατὰ τὰς στενότητας εἶπου διὰ τὴν περιέχουσαν γῆν εἰς μικρὸν ἐκ μεγάλου συνάγεται πελάγους. *Aristot., Meteor.*, ii., 1.

πόντος, ου (ὁ), acc. to the grammarians, from πνέω or from πόνος, but it is more probable that it is of the same family as βένθος and βύθος, prop., *bottom*, principally of the sea, with ἁλός or θαλάσσης, and sometimes alone (*Il.*, ii., 210), *gulf, abyss* of the sea; hence, *the deep* sea, in the poets, *altum* et *pontus*: Οὐδὲ μιν ἔσχεν πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει. *Il.*, xxi., 59. In a geographical sense, particularly in prose, πόντος is used with a local adjective, to denote a particular sea, as Πόντος Ἄξεινος, in Pindar (*Pyth.*, iv., 362), literally, the *inhospitable sea*, afterward called, antiphrastically, Πόντος Εὔξεινος, the Euxine (*hospitable*) Sea, now the Black Sea. Πόντος alone is found in this sense in Herodotus: Ἐοῦσαν ὀρεινήν τε χώρην καὶ προκειμένην τὸ ἐς Πόντον, νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος. *Herodot.*, iv., 99.

ὑγρή, ῆς (ἡ), feminine of the adjective ὑγρός, *wet, liquid*, is sometimes used alone by the poets with ellipse of the substantive for θάλασσα, in opp. to ξηρά, or τραφερά, or γαῖα, the land, *the wet* or *watery plain*: Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρήν, ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. *Il.*, xxiv., 340.

ὠκεανός, οῦ (ὁ). The Greeks, who referred every thing to their own language, derived this word from ὠκέως νάειν: Bochart, with more reason, considers it a derivation from the Phœnician *og*, the radicals of which appear again in Ὠγήν, preserved by Hesychius. In the Homeric cosmography, the ocean is a boundless and rapid river, the waters of which surround the whole earth. Out of its bosom rise the heavenly bodies, and sink to rest in its bed: Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο. *Il.*, xviii., 606. It was the name of the Atlantic Sea, even in the time of Aristotle: Πέλαγος δὲ τὸ μὲν ἔξω τῆς οἰκουμένης, Ἀτλαντικὸν καλεῖται καὶ Ὠκεανός, περιῤῥέον ἡμᾶς. *Aristot. Mund.*, 3, 8.

251.

θάνατος, ου (ὁ), *death*, in **general**: Οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι. *Theogn.*, 727.

δαίμων, ονος (ὁ), destiny, fate, for *death*, in Homer: Πάρος τοι δαίμονα δῶσω. *Il.*, viii., 166.

κήρ, ρός (ἡ), in the Iliad, the personification of violent death, an inferior deity that ever accompanies the man predestined so to die; *fate*, sometimes for *death* itself: Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δὴ Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι. *Il.*, xviii., 115.

μοῖρα, ας (ἡ), prop., *part*; hence, destiny personified, Parca, with the implied idea of death, in several passages in the poets: Ἀλλά ἑ Μοῖρ' ἐδάμασσε. *Il.*, xviii., 119. [In prose, *fate, lot*: esp. θεία μοῖρα. In *Pl., Phæd.*, 236, A., θανάτου μοίρας.]

μόρος, ου (ὁ), fated *lot* or *share*, by euphemism for death, in Homer; *mors*: Κλαῖε μόρον οὗ παιδός. *Il.*, xxiv., 85. Hence, in a more precise sense, in Pindar, and the poets posterior to him, *death*: Αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκηψεν μόρον. *Pyth.*, iii., 105. [In prose very late. *Diod., Zon.*, 9 (vii., 404).]

οἶτος, ου (ὁ), fr. οἴω, to carry, that which is borne or submitted to, *destiny*, by euphemism for *death*: Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες. *Il.*, xxiv., 388.

ὄλεθρος, ου (ὁ), *loss, death*: Ἦ τις Ἀχαιῶν ῥίψει χειρὸς ἑλων ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον. *Il.*, xxiv., 735.

πότμος, ου (ὁ), *destiny*, sometimes *death*, in the poets posterior to Homer: Ὦι πότμον Ἄρης ἔμιξεν. *Pind., Isthm.*, vi., 35.

τελευτή, ῆς (ἡ), *end*, with and even without βίου, *end of life*: Δῆλον ὅτι ἐξέσται μοι τῇ τελευτῇ χρῆσθαι, ἣ ῥᾴστη μὲν ὑπὸ τῶν τούτου ἐπιμεληθέντων κέκριται. *Xen., Apol.*, i., 7.

φθορά, ᾶς (ἡ), *loss, destruction*, in consequence of a scourge, such as the plague: Οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. *Thuc.*, ii., 47.

252.

θάρσος, εος (τό), fr. θέρω, *to warm*, prop., *heat, ardor*. This word is only employed fig., and, acc. to the Venetian Scholia, it seems that the different schools of philosophers gave their own peculiar definitions of it. The Stoics defined it by a deliberate *confidence* in a man's own powers, which prevents all fear of danger; the Peripatetics, *hope* of not being exposed to any danger; the Academicians and the Eretrians, *excess of confidence*, of courage; the Epicureans and the School of Cyrene, *constancy* in undergoing evil and dangers, by the aid of reflection and reasoning. 1, In Homer, in poetry and prose, *resolution, confidence, courage, boldness*: Μεστὸν στράτευμα προθυμίας, φιλοτιμίας, ῥώμης, θάρσους. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 26. 2, In Homer, and poetry only, and taken in a bad sense, *assurance, audacity*, insolence: Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις θάρσος ἄητον ἔχουσα; *Il.*, xxi., 394. [See 91.]

θράσος, εος (τό), formed by metathesis from θάρσος. According to Ammonius, and the best grammarians, θάρσος is the feeling that results from a sense of one's own powers, in opposition to φόβος, and signifies *confidence, resolution*; whereas θράσος is the feeling unconnected with any such sense, *audacity, temerity*. This observation is inapplicable to the Homeric poems, and to the Tragic poets, who use θράσος, as θάρσος, in a good or bad sense, *audacity, resolution, courage*: Τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδηται. *Il.*, xiv., 416. Ὑπεστί μοι θράσος ἀδυπνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων. *Soph., Electr.*, 479. It is in Plato that we find the first traces of the form θράσος used in a bad sense: Τὸ γὰρ τὴν τοῦ βελτίονος δόξαν μὴ φοβεῖσθαι διὰ θράσος, τοῦτ' αὐτό ἐστι σχεδὸν ἡ πονηρὰ ἀναισχυντία. *Legg.*, iii., 701, b. It is not till very much later, that this use of the word obtains distinctly. Thus Plutarch contrasts the two forms θάρσος and θράσος: Μία γὰρ ἀπειρία καὶ θράσος γεννᾷ, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. *Plut., Compar. Pericl. et Fab.*

θαρσαλεότης, ητος (ἡ), daring disposition; hence, *boldness*, in Plutarch: Ὁ Αἰμίλιος ὀρθῶς λογιζόμενος ἀνδρίας καὶ θαρσαλεότητος ἀνθρώποις οὐ πρὸς ὅπλου

καὶ σαρίσσας χρῆσιν εἶναι μόνον, ἀλλά . . . . *Plut.*, *Æmil.*, 36.

θρασύτης, ητος (ἡ), fr. θρασύς, *character of boldness, of assurance:* Δέον ἂν εἴη τὸ μελετᾶν ὡς ἥκιστα εἶναι ἀναισχύντους τε καὶ θρασύτητος γέμοντας, φοβεροὺς δὲ εἰς τό τι τολμᾶν ἑκάστοτε λέγειν ἢ πάσχειν ἢ καὶ δρᾶν αἰσχρὸν ὀτιοῦν. *Plat.*, *Legg.*, i., 649, c.

ἰταμότης, ητος (ἡ), fr. ἰταμός, character of the rash, the daring man; hence, *daring*, in a good sense: Δριμύτητος δὲ καί τινος ἰταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδεῖται. *Plat.*, *Polit.*, 311, a. It may be rendered by *temerity, recklessness*, in the following passage of Plutarch: Καὶ τὴν πλεονεξίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἰταμότητα καὶ θράσος ὁρῶντες. *Plut.*, *Nic.*, 2.

ἰταμία, ας (ἡ), pride, presumption, in the Sept.: Ἰταμία καρδίας σου. *Jerem.*, xlix., 15.

λαμυρία, ας (ἡ), fr. λαμυρός, *impudence:* Ἔνιοι δοκοῦσιν δειλίας καὶ μαλακίας ἀπωτάτω τίθεσθαι τὸν τρόπον, ἂν ἔγγιστα φαίνωνται λαμυρίας καὶ θρασύτητος. *Plut. de Adulat. et Am. Discr.*, 25.

253.

θαυμάζειν (θαῦμα), prop., *to see with astonishment, to be astonished:* Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη. *Il.*, ii., 320. According to the grammarians, this verb used 1, with a genitive, conveys the notion of blame, reprimand, so we use *admire* ironically: Τοῦτό μὲν πρῶτον θαυμάζω Μελίτου ὅτῳ ποτὲ γνοὺς λέγει, *Xen.*, *Apol.*, 11. 2, With the accusative, it signifies *admire*, in the sense of praising: Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἔπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα. *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 2.

θήεσθαι, Epic, *to behold* or *see with astonishment:* Θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών. *Il.*, xxiv., 418.

ἄγασθαι, *to admire:* Πάντα μὲν ταῦτα θαυμάζω ἐπὶ τῷ κάλλει, πολὺ δὲ μᾶλλον ἄγαμαι τοῦ καταμετρήσαντός σοι καὶ διατάξαντος. *Xen.*, *Œcon.*, 4, 21.

θαμβεῖν, *to be surprised, astonished:* Θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς. *Il.*, i., 199.

τέθηπα, perfect of a defective verb, *to be stupefied*, sometimes in consequence of fright: Θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν. *Od.*, xxiii., 103.

254.

θεομαχία, ας (ἡ), *combat of the gods* themselves one with another: Καὶ θεομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν. *Plat.*, *Pol.*, ii., 378, d.

θεημαχία, ας (ἡ), *combat against a god*, according to Ammonius; an opinion, however, which has no other authority for it.

255.

θεός, οῦ (ὁ, ἡ), *god, goddess;* Homer and the poets use also the feminine θεά, *goddess:* Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι. *Il.*, ii., 386. In Plato, in the singular, ὁ Θεός, *God, the Supreme Being:* Παρὰ τῷ Θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία, καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη. *Plat.*, *Parmen.*, 134, d.

θεῖον, ου (τό), neuter of θεῖος, prop., *that which is divine*, the Divinity, divine Providence: Γνώσῃ τὸ θεῖον, ὅτι τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστι, ὥσθ' ἅμα πάντα ὁρᾷν, καὶ πάντα ἀκούειν, καὶ πανταχοῦ παρεῖναι, καὶ ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 18.

ἀθάνατος (ὁ, ἡ), *immortal;* the poets frequently use it in the plural, the word θεοί being understood, for the *immortal gods:* Μαίων Ἀμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν. *Il.*, iv., 394.

δαίμων, ονος (ὁ), fr. δαήμων, *having knowledge*, or, according to others, fr. δαίω, *to distribute:* the supreme *intelligence* which governs the world, 1, *Providence, Destiny*, in Homer: Εἰσόκε δαίμων ἄμμε διακρίνῃ. *Il.*, vii., 291. 2, In a more precise sense, sometimes for θεός, in Homer: Ἡ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διός, μετὰ δαίμονας ἄλλους. *Il.*, i., 221. 3, In Plato, *genius*, or intermediate *divinity* between the gods and men, or a kind of *guardian angel* attached to each man from his birth to his death; it is the name which he gives to love: Τί οὖν ἂν εἴη ὁ Ἔρως; θνητός; Ἧκιστά γε. Ἀλλὰ τί μήν; Ὥσπερ τὰ πρότερα μεταξὺ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου. Τί οὖν; Δαίμων μέγας· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. *Plat.*, *Conv.*, 202, c. 4, In the N. T., the evil spirit, the Devil, DEMON: Καὶ διαῤῥήσσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. *Luc.*, viii., 29.

δαιμόνιον, ου (τό), neuter of δαιμόνιος, taken substantively, that which is of the divine nature; *that which is divine, divinity;* expresses something more vague than δαίμων. In a special sense, but one, in fact, equally vague, it is used by Plato and Xenophon of the *genius* or *familiar demon*, by whom Socrates professed to be inspired, and whose voice directed all his actions: Ἡ γὰρ εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου, ἐν μὲν τῷ πρόσθεν χρόνῳ παντὶ πάνυ πυκνὴ ἀεὶ ἦν. *Plat.*, *Apol. Socrat.*, 31. Xenophon uses it in the sense of ὁ θεός, as well as Plato: Λέξω δὲ πρῶτον ἅ ποτε αὐτοῦ ἤκουσα περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγομένου πρὸς Ἀριστόδημον. *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 2. In the N. T. it is the name of the false *gods* of the Heathen, in opp. to the true God; sometimes devils: Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους. *N. T.*, *Luc.*, viii., 33.

κρείττων, ονος (ὁ), fr. κράτος, prop., *stronger;* hence, *better.* The plural, οἱ κρείττονες, is sometimes used by the Attic writers for οἱ θεοί, *the gods:* Τάχ' οὖν ἂν καὶ σοί τις οὗτος τῶν κρειττόνων συνέποιτο. *Plat.*, *Soph.*, 216, b.

μάκαρ, αρος (ὁ, ἡ), fr. μακρός, according to Aristotle, a more reasonable etymology than that of Eustathius, who derives the word from ὁ μὴ κηρὶ ὑποκείμενος: one who is not subject to death; hence, *immortal*, in opp. to θνητός, and the epithet of the gods, in Homer and the poets; in the Odyssey and in Pindar it is taken substantively with ellipse of θεοί: Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι. *Od.*, x., 299.

ὀλύμπιος (ὁ, ἡ), fr. Ὄλυμπος, *Olympian*, epithet of Jupiter, Ζεύς, whose name is sometimes understood in Homer: Ὣς κέν οἱ αὖθι γαῖα χάνοι, μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν. *Il.*, vi., 282.

οὐρανίων, ωνος (ὁ, ἡ), fr. οὐρανός, prop., *heavenly, one who is from heaven*, or *in heaven*, is the epithet of the gods in Homer, and frequently used as a substantive with ellipse of θεός: Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανίωνων; *Il.*, v., 373.

ἐπουράνιος (ὁ, ἡ), fr. οὐρανός, *one who is in heaven*, sometimes in the poets in the plural, οἱ ἐπουράνιοι, *the inhabitants of heaven, the gods:* Τί δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἕρωτι λαβεῖν; *Anthol.*, *Meleagr.*, xiv., 3.

πόποι (οἱ). The Dryopes used the word πόποι for θεός; according to Eustathius, πόποι is for ἔποποι; others derive it from πέπων and πόπανον, which would give it the meaning of *mites, bonè:* very probably it is but a word formed by onomatopy, similar to πάπαι. In fact, the word has remained as an interjection, and most frequently expresses grief or indignation: Ὦ πόποι, Ἐννοσίγαιε, οἷον ἔειπες; *Il.*, vii., 455.

256.

θεράπαινα, ης (ἡ), feminine of θεράπων, *woman who serves, maid-servant:* Αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἁρμάμαξαν. *Xen.*, *Cyr.*, vi., 4, 4.

θεράπνη, ης (ἡ), abridged and poet. form of the preceding word: Κοῦραι Δηλιάδες, Ἑκατηβελέταο θεράπναι. *Hom.*, *Hymn. Apoll.*, 157.

ἄβρα, ας (ἡ), *young female slave, waiting-maid:* Τοῦ δὲ Κλωδίου φήσαντος ἄβραν περιμένειν Πομπηΐας. *Plut.*, *Cæsar.*, 10.

αἰχμαλωτίς, ίδος (ἡ), feminine of αἰχμαλωτός, used sometimes as a substantive, with ellipse of γυνή, *taken in war, captive:* Σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος, λέγω. *Soph.*, *Aj.*, 1245.

ἀμφίπολος, ου (ὁ, ἡ), fr. ἀμφί and πολέω, prop., one who comes and goes about (another); who is in attendance, always feminine in Homer: Ἡ ἀμφίπολος, *woman, woman in waiting, lady's-maid. femme de chambre* of princesses, or wives of great people, without any other notion than that of constant attendance; in which particular the word differs from δμωή, which radically involves the notion of slavery. Besides this difference inherent in the two words, others may be noticed in the use which Homer makes of them; ἀμφίπολος seems to denote the highest condition of household service, and one of a very intimate nature. Such attendants form the retinue of Helen and Penelope, and are employed at the loom. It is the name of

the female attendant on Andromache: Ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ, παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσα. *Il.*, vi., 399. Farther on, the same person is called *nurse*, τιθήνη (v. 467). There is nothing in Homer to show whether they were slaves or not; later, they were slaves, at least in the time of Herodotus, who uses the word in opposition to ἐλευθέρα, free-woman: Ἀπέδυσέ σφεας πάσας ὁμοίως τάς τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλους. *Herod.*, v., 92.

δμωή, ῆς (ἡ), feminine of δμώς, prop., *subdued*; hence, *captive*, with and without γυνή, *female slave*, reduced to slavery by the conquerors, or born of a slave. Such were the women who attended upon Achilles and Patroclus: Δμωαὶ δ' ἂς Ἀχιλεὺς λήσσατο Πάτροκλός τε. *Il.*, xviii., 28. In the Iliad and the Odyssey, they have to do all the household work of the family, such as making the beds, preparing and serving the meals, bringing water to ordinary guests or strangers for washing; where the guests were of note and consequence, this office was performed for them by the daughters of their host, as a mark of distinction; thus, in the Odyssey, Telemachus is washed and rubbed with oil by the hand of the beautiful Polycasta herself, the youngest of Nestor's daughters (*Od.*, iii., 464).

δμωΐς, ίδος (ἡ), another form more peculiar to the Tragic writers: Λαῶν ἐν χώρῳ τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες. *Æschyl., Suppl.*, 955.

δούλη, ης (ἡ), feminine of δοῦλος, *female slave*: Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην. *Il.*, iii., 409.

δράστειρα, and, under the Ionic form, δρήστειρα, ας (ἡ), feminine of δραστήρ, *she who serves with zeal, activity*: Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες, αἱ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι. *Od.*, x., 348.

ἑπωπίς, ίδος (ἡ), fr. ἕπομαι, very rare, *female attendant*: Βριμὼ τρίμορφος θήσεταί σ' ἑπωπίδα. *Lyc.*, 1176.

θυγάτηρ, ατρός (ἡ), *daughter*, was sometimes used in debased Greek, as *fille* in French, to signify *maid-servant, femme de chambre*: Πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδὶ θυγατέρας τέτταρας ὑμήλικας. *Phalar., Epist.*, 360.

λάτρις, ίδος (ἡ), poet. in Euripides in the feminine, for δούλη: Σὺ δ' αὖ λαβοῦσ' ἀγγεῖον, ἀρχαία λάτρι, βάψασ' ἕνεγκε δεῖπο ποντίας ἁλός. *Eur., Hecub.*, 609.

ὑπάδος (ὁ, ἡ), and ὑπάων, ονος (ὁ, ἡ), fr. ἕπομαι, *one who follows, one who accompanies*. Euripides uses these two forms as feminine substantives, for *attendant, woman, slave*: Ἀλλ' ἥδ' ὑπαδὸν ἐκ δόμων τις ἔρχεται δακρυρροΐσα. *Eur., Alc.*, 137. Χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὑπάονες, κομίζετ' αὐτήν. *Eur., Troad.*, 886.

παῖς, παιδός (ἡ), *young female slave, maid*: Κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθῶν τῇ παιδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. *Athen.*, viii., 359.

ταμία, ας (ἡ), feminine of ταμίας, female slave who had the charge of the larder in the house of the rich and great, as the *cellarist* in convents, *housekeeper, female steward*. Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα. *Od.*, x., 371.

257.

θήρα, ας (ἡ), fr. θήρ, *pursuit of wild animals, chase of game*, in general: Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης ἠ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον. . . . *Il.*, x., 360. By ext., *the game so taken, prey*, prop. and fig.: Χωρεῖ δέ, θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη, τειχέων ἔξω τῶνδ'. *Eur., Bacch.*, 1144.

ἄγρα, ας (ἡ), for the first time in the Odyssey, where it signifies game taken of all kinds, fish, etc., *prey, whatever has been taken*, in general: Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ, ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο. *Od.*, xii., 330. Hence, by ext., *action*, or *manner of taking* or pursuing wild animals; hence, *hunting, sporting, the chase* in general: Ἄγραι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ καὶ παντοῖαι. *Herodot.*, ii., 70.

ἀγρεσία, ας (ἡ), more recent form of ἄγρα, in poetry: Ἐκ δ' αὖτ' ἀγρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών. . . . *Call., Fragm.*, 21.

ἐλαφηβολία, ας (ἡ), *stag-hunt*: Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν. *Call. in Dian.*, 262.

θήρευσις, εως (ἡ), *action of chasing game*; hence, the *chase of game* in Plato: Πεζῶν δὲ μόνον θήρευσίς τε καὶ ἄγρα λοιπὴ τοῖς παρ' ἡμῖν ἀθλητοῖς. *Legg.*, vii., 824.

θηρευτική, ῆς (ἡ), feminine of θηρευτικός, *of* or *belonging to the chase* of game: Τέχνη θηρευτική. *Plat., Soph.*, 223, b. Sometimes used as a substantive, with ellipse of τέχνη: Καὶ στρατηγικῆς καὶ ξυμπάσης ἡστινοσοῦν θηρευτικῆς. *Plat., Polit.*, 299, d.

θηροσύνη, ης (ἡ), *skillfulness in the chase, art of the chase*, in the Alexandrine poets: Καί σε δεχέσθω θηροσύνης μετὰ μόχθον ἐμὸν λέχος. *Nonn., Dionys.*, xvi., 134.

κυνηγέσιον, ου (τό), management of dogs (in hunting): hence, 1, *pack of hounds with huntsmen*, etc.: Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω. *Herodot.*, i., 36. Hence, 2, *hunting with hounds*: Οὐ δὴ χάριν κυνηγέσια καὶ τὴν ἄλλην θήραν οὐκ ἤττον ἐπιτηδεύειν δεῖ τὸν ἠβῶντα ἢ τῆς ἄλλης ἡδονῆς. *Plat., Legg.*, vi., 763, b. [So *Xen.* and also in *pl. μαθηταὶ κυνηγεσίων*. *Ven.*, 1.]

κυνηγία, ας (ἡ), management of dogs; hence, *hunting with hounds*, coursing: Τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης. *Eur., Hippol.*, 109. The plural has been used by more modern prose writers: Τινές μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσι τολμηροί. *Polyb.*, iv., 8, 9.

κυνήγια, ων (τά), plural neuter, in Polybius, for the preceding word: Περί τε τὰς ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπαθείας καὶ τόλμας. *Polyb.*, x., 25, 4.

κυνηλασία, ας (ἡ) (ἐλαύνω), literally, *action of setting* or *slipping* dogs to *the chase*: Καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας. *Call.*, iii., 205.

258.

θής, θητός (ὁ), feminine, θῆσσα, an adjective often taken substantively, as *mercenary* in English, free person who let himself out for a time, and served for wages: Ἤ ἑοὶ αὐτοῦ θῆτές τε δμῶές τε. *Od.*, iv., 644. In the plural, θῆτες, *laborers*, the name of the fourth class of citizens at Athens, comprehending all the poor and laboring part, who, according to the laws of Solon, could not fill any civil office: Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν. *Plut., Sol.*, 18.

διάκονος (ὁ, ἡ), one who serves, *servant*, principally at table, and who was not a slave: Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος. *Eur., Cycl.*, 31.

εἴλως, ωτος (ὁ), or εἰλώτης, ου (ὁ), Helot, name of the ancient inhabitants of Helos, a town of Messenia, who were conquered by the Lacedæmonians, reduced to slavery, and from that time attached to the soil: Πλεῖστοι δὲ τῶν Εἰλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων τότε δουλωθέντων ἀπόγονοι, ᾗ καὶ Μεσσήνιοι ἐκλήθησαν οἱ πάντες. *Thuc.*, i., 101. [More prob. a verbal of *passive* formation connected with the obsolete root of ἑλεῖν.]

ἐργολάβος (ὁ, ἡ), one who undertakes any business or work for another for a certain payment or salary, *undertaker of works, contractor*; *redemptor*: Ἐργολάβος μὲν ἦν τοῦ ἀγάλματος. *Plut., Pericl.*, 31.

ἐρῑθος (ὁ, ἡ), fr. ἔριον, prop., *one who is a wool-worker*, principally in the feminine, *worker in wool*: Ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι; *Theoc., Id.*, xv., 80. By ext., in the masculine principally, laborer who works for hire, and who is engaged for a certain time only, and for extraordinary works, *day-laborer, a reaper*, in Homer: Ἐνθαδ' ἔριθοι ἧμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Il.*, xviii., 550.

Κάρ, αρός (ὁ), *Carian*, inhabitant of Caria, in Asia Minor. According to Ælian (Hist. An., xii., 30), the Carians were the first who served as mercenaries in the wars of other nations, so that Carian and mercenary became synonymous terms. Hence the proverb: Ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύειν. *Eur., Cycl.*, 650, "to brave the danger in a Carian's skin;" in other words, "*to expose a hired substitute to danger instead of yourself*," a worthless fellow, that is, whose loss is of no consequence.

μίσθιος (ὁ, ἡ), fr. μισθός, *hireling, hired* servant, one who *works for wages*; sometimes used as a substantive in the N. T.: Ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. *Luc.*, xv., 19. [*Plut., Lyc.*, 16.]

μισθωτός, ή (μισθόω), prop., *one engaged for wages, hireling*, sometimes used as a substantive: Μισθοὺς μισθωτοῖς, δούλοις . . . ἀποτίνειν. *Plat., Legg.*, v., 742. [Also a *mercenary* soldier. *Th.*, 5, 6, etc.]

μισθοφόρος (ὁ, ἡ), prop., adjective, *one who receives wages, who is hired*; chiefly in speaking of soldiers, in the historians: Παρακολουθούντων τῶν πελταστῶν, οἳ

ἦσαν μισθοφόροι τοῖς Θηβαίοις (*who were in the pay of the Thebans*). *Xen., Hellen.*, v., 4, 54.

ὑπόμισθος (ὁ, ἡ), fr. μισθός, *under engagement for wages*, hired : Ἐργάζομαι τὴν γῆν, ὑπόμισθος ὀβολῶν τεσσάρων. *Luc., Tim.*, iii.

πενέστης, ου (ὁ), *Penest, laborer*, the name given by the Thessalians to their peasantry, who were the descendants of an ancient people, whose history Athenæus has preserved (vi., 18) ; they were conquered by their neighbors, who settled themselves on their lands, deprived them of all civil rights, and reduced them to the state of poor dependents, without, however, considering them absolute slaves ; in which respect they differed from the Helots : Ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθέως δημοκρατίαν κατεσκεύαζε, καὶ τοὺς πενέστας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας. *Xen., Hell.*, ii., 3, 36.

259.

θίς, ῑνός (ὁ and ἡ), fr. τίθημι, the primitive meaning of the word seems to be *mass, heap :* Πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς ἀνδρῶν πυθομένων. *Od.*, xii., 45. Hence, with the genitive ἄμμου, which is found sometimes expressed (*Herod.*, iii., 26), and sometimes understood, *heap* or *mass of sand ;* and by ext., sand heaped on the shore, sand-DOWN : Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι. *Il.*, xxiii., 693. According to these two Homeric passages, in which alone the gender of the word is determined by an epithet, we may presume that the form θίς, which is the more ancient, was originally masculine in both meanings, in Homer, and in the Epic Poets, who have imitated him. θῖν, the more modern form, is more generally used in the feminine in Attic poetry, and in the masculine in the more modern prose writers, where it signifies *heap of sand, sand-bank, sea-sand, sand-down, land made by the washing up of the sand*, sometimes *bottom of the sea :* Κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα. *Soph., Antig.*, 591. According to Eustathius, θίς (ὁ) has the sense of *mass, heap ;* whereas the form θῖν (ἡ), from θείνω, *to strike*, is a different word, signifying particularly the *shore* of the sea. This observation is contradicted by many passages in the poets, and we may conclude from this, with all respect to the grammarians, that these two forms are but one and the same word, as is the case with many others like them, such as ῥίς and ῥῖν, ἀκτίς and ἀκτῖν, etc. [Cf. 51.]

θημών, ῶνος (ὁ), fr. τίθημι, *heap*, principally of corn, straw, *stack :* Ὡσ δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξει καρφαλέων. *Od.*, v., 368.

θημωνία, ας (ἡ), a rare synonym of θημών, in the Sept. and the Fathers : Κόπρου θημωνία. *Chrysost. in Matth.*, 690.

θωμός, οῦ (ὁ), Attic for θημών, in prose : Ἐὰν δὲ θερισθεὶς εἰς θωμοὺς συντεθῇ ὁ πυρός, ἀδρότερος καὶ βελτίων γίνεται. *Theophr., Caus. Pl.*, 4, 15.

σωρός, οῦ (ὁ), *heap, quantity together* of corn, of grain : Ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται. *Hesiod. Oper.*, 14. Hence, *heap pile*, in general : Σωρὸν χρημάτων ἔχοντα. *Aristoph., Plut.*, 269. [σωροὶ σίτου, ξύλων, λίθων, νεκρῶν. *Xen., Hell.*, iv., 4, 12.]

260.

θύειν, prop., in ancient times, to *burn* incense in honor of the gods, or a portion of the meat prepared for the feast before commencing it : Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. *Il.*, ix., 219. It followed from this custom, which, according to Heyne, was the origin of sacrifices, that θύειν came to signify *to slay* the victims offered in sacrifice, certain parts of which were burned on the altar ; hence, in general, *to sacrifice.*

θύεσθαι : according to the grammarians this middle verb specially signified to *slay a victim in sacrifice*, or cause it to be slain, in order to draw omens from it ; hence, *to sacrifice :* Ὁ δὲ Κῦρος ἐθύετο ἐπὶ τῇ πορείᾳ. *Cyr.*, ii., 4, 13.

ἐναγίζειν, *to make offerings* and funeral libations, especially in honor of the heroes [parentare] : Τῷ Ὀλυμπίῳ θύουσι ὡς ἀθανάτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. *Herodot.*, ii., 44.

ἔρδειν, and by transposition of letters ῥέζειν, poet., prop., to do, to accomplish, hence, *to sacrifice*, to slay in sacrifice : Ἔρδον δ' Ἀπόλλων τελησσας ἑκατόμβας. *Il.*, i., 315. [Cf. Lat. *facere*, *operari.*]

θυηπολεῖν, *to make* or *offer sacrifices :* Καθ' ἃς θυηπολοῦσι. *Plat., Polit.*, ii., 364, e.

ἱερεύειν, *to sacrifice*, in general : Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. *Il.*, ii., 402. [Very rare and late in prose. *Philo.*, 2, p. 34, 5.]

ἱεροῦν, *to consecrate, to perform duly the sacred ceremonies :* Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου, ἡγησάμενοι, κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν, οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι. *Thuc.*, v., 1.

ἱερουργεῖν, to perform a sacred work, or a sacrifice, seldom *to sacrifice, to slay in sacrifice*, in the middle voice in Plutarch : Αὐτὸς πρὸ τῆς σκηνῆς μετὰ τοῦ μάντεως Ἀριστάνδρου διέτριβεν ἱερουργίας τινὰς ἀπορρήτους ἱερουργούμενος. *Plut., Alex.*, 31.

καλλιερεῖν, *to offer a sacrifice of good omen*, to have the victims favorable ; *litare :* Ἐπεὶ δ' ἐκαλλιέρησε. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 11.

μηλοσφαγεῖν, *to slay on the altar*, or *sacrifice, a sheep*, or *sheep :* Καὶ μηλοσφαγεῖ θεοίσιν ἕμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις. *Soph., Electr.*, 272.

ὁλοκαυτοῦν, prop., *to burn* the victim *whole, to offer a holocaust :* Ἔθυσαν τῷ Διΐ, καὶ ὁλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους. *Xen., Cyr.*, viii., 3, 11.

σφάζειν, *to cut the throat* of the victim [*jugulare*], after having struck it, and turned it back to let the blood flow : Ἦ καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς σφάξ'. *Il.*, xxiv., 621.

261.

θύλακοι, ων (οἱ), *trowsers* or loose pantaloons of the Persians, acc. to the Scholiast on Aristophanes : Εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους. *Aristoph., Vesp.*, 1082.

ἀναξυρίς, ίδος (ἡ), and principally in the plural, ἀναξυρίδες, long and loose trowsers of the Persians, and of the Asiatics generally ; particularly those who dwelt in the cold countries and in the mountains : Οἱ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι. *Herodot.*, i., 71. [These and the βράκαι were tighter than the θύλακοι. *L.* and *S.*]

βράκαι, ῶν (οἱ), long and loose leggins of the Gauls ; *braccæ* [braies, Fr. ; *trews, breeks*, Sc. ; *breeches*, Ang.] : Χρῶνται . . . καὶ ἀναξυρίσιν ἃς ἐκεῖνοι βράκας προσαγορεύουσιν. *Diod. Sic.*, v., 30.

περισκελές, έος (τό), *trowsers* of the Levites, in the Sept. : Καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ. *Levit.*, xvi., 4.

περισκελίς, ίδος (ἡ), sort of *trowsers* or *wide drawers* worn by women : Τῶν δὲ πλείστων γυναικῶν ἂν ὑποδήματα διάχρυσα περιέλῃς, καὶ ψέλλια καὶ περισκελίδας καὶ πορφύραν, καὶ μαργαρίτας, ἔνδον μένουσιν. *Plut., Conj. præc.*

262.

θύρα, ας (ἡ), the wood-work which makes the door itself : hence, 1, chamber-*door*, house-door only ; singular and plural, in the Iliad and the Odyssey : Θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ δικλίδες. *Od.*, xvii., 269. 2, Thence, in general, *opening, entry, outlet :* Δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν. *Od.*, xiii., 109. According to the grammarians, the singular θύρα must be understood only of the wood-work that closes up the door-way, and the plural θύραι of the opening or door-way itself, but this subtle distinction is contradicted by the usage of the words ; on the contrary, we see θύραι employed both in the Iliad and the Odyssey, as in the passage above, for the folds of the door. It may be observed, however, that the Attic prose writers more commonly use the singular in the phrases *to knock at the door, to open* or *shut the door :* Κόψας τὴν θύραν (*Xen., Hell.*, v., 4, 7) ; Ἀνεῳγό-

μένη θύρα (*Plat., Conv.*, 174, e) : while they used the plural only, when the sentence expressed nothing more than the general notion attached to the word *doors:* Ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες (*Plat., Polit.*, ii., 7) ; or in the figurative sense : Ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμέν. *Xen., Anab.*, vi., 5, 23. The phrase αἱ θύραι βασιλέως, in Xenophon (*Anab.*, ii., 1, 6), signifies particularly *the court of the King of Persia.* We have preserved this phrase in the title we give to the court of the Grand Signor, that of the Ottoman Porte. The very use we make of the word *court*, meaning thereby the king's palace, is equally remarkable.

θύρετρον, ου (τό), poet. for θύρα, and only in the plural : Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα. *Il.*, ii., 415.

κλεισιάδες, ων (αἱ), and κλισιάδες (αἱ), *shutters ;* hence *the folds* or *leaves* of a great gate : Μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς τὸν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ. *Herodot.*, ix., 9.

πύλη, ης (ἡ), prop., *fold* of a gate, in Homer and Herodotus : Καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην. *Herodot.*, iii., 156. In the plural, *πύλαι, the two folds ;* hence, *gate with double folds*, or, generally, *gate*, in Homer, and the poets, and also in prose writers, in speaking of a single gate, but only of the gate of a town, or rampart, in which respect it differs from θύρα : Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι. *Il.*, iii., 149. Πύλαι ἀνεωγμέναι ἦσαν τῶν τειχῶν. *Xen., Cyr.*, vii., 4, 4. In Sophocles and Euripides for the house *door :* Πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας. *Eur., Andr.*, 951. In the plural *πύλαι, pass, defiles*, which are the pass out of one country into another, and that pass in particular known also by the name of Θερμόπυλαι, Thermopylæ : Τὴν μὲν οὖν πάροδον Πύλας καλοῦσι, καὶ Στένα καὶ Θερμοπύλας· ἔστι γὰρ καὶ θέρμα πλησίον ὕδατα. *Strab.*, ix., 186.

πύλωμα, ατος (τό), fr. πυλόω, properly, the being closed by means of a gate ; hence, *gate*, in general, in the Tragic writers : Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πυλώμασι. *Æsch., Sept.*, 801.

πυλών, ῶνος (ὁ), Ionic πυλεών, from πύλη, ordinarily *vestibule ;* may be understood of the threshold of the gate, and by ext., *gate of entrance, great gate*, in the poet Oppian : Ῥιφὰ ἔθορεν, πυλεῶνα διαπτάμενος θανάτοιο. *Oppian., Cyn.*, iii., 419. Πυλεὼν θανάτοιο is a phrase analogous to that which Homer often uses in the same sense : Πύλαι Ἀΐδαο. *Il.*, xxiii., 71. *The gate of Hell.*

σανίς, ίδος (ἡ), in the plural, *σανίδες*, ων (αἱ), in Homer, 1, the *boards* of wood which form the folds or leaves of a door or gate : Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι, μακραί, ἐΰξεσται, ἐζευγμέναι. *Il.*, xviii., 275. 2, *The folds* or leaves themselves : Οὐδὲ πύλῃσιν εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας. *Il.*, xii., 121. The singular is only found in the Sept.

263.

θώραξ, ᾶκος (ὁ). The anatomical meaning of this word is unknown to the Homeric poems ; it is found for the first time in Hippocrates and Aristotle, for the thorax, or all that part of the body which the cuirass covers, the *trunk* of the man ; but the signification of it is different at different periods. In Aristotle : Τὸ ἀπὸ αὐχένος μεχρὶ αἰδοίων κύτος, ὃ καλεῖται θώραξ. *Arist., Hist. An.*, i., 7. Its extent is more limited in Galen and in medical writers of a later date : Τὸ τοίνυν ὑπὸ τῶν πλευρῶν ἀφοριζόμενον ἑφ' ἑκάτερον, πρόσω μὲν ἐπὶ τὰ στέρνα τε καὶ τὰς φρένας ἐξικνούμενον, ὀπίσω δ' ἐπὶ τὴν ῥάχιν κατακαμπτόμενον, ἅπαν τοῦτο τὸ κύτος ἔθος τοῖς ἰατροῖς ἐστιν ὀνομάζειν θώρακα. *Galen. de Usu Part.*, vi., 2.

στέρνον, ου (τό), fr. στέρεος, is the bony part of the chest in Homer, and particularly the bone which is situated in the centre, the STERNUM ; speaking of men, it is the external part of the *breast*, plural or singular, the *breast* in animals : Ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας. . . . *Il.*, iv., 106. Hence, more generally, in Homer (*Il.*, iii., 194) and the Tragic writers for the whole breast in both sexes : Ἰδού, τόδ' εἰ μὲν στέρνον παίειν προθυμεῖ, παῖσον. *Eur., Hec.*, 563. In later medical writers the *sternum*, the *breast-bone :* Τὸ δὲ μεταξὺ τούτων [πλευρῶν] στῆθος· καὶ τὸ μεσαίτατον αὐτοῦ στέρνον, μέχρι τοῦ χόνδρου, ὑφ' ὃν τὸ στόμα τῆς κοιλίας. *Galen., Introd.*

στῆθος, εος (τό), fr. ἵστημι, in Homer the upper part of the *breast* in its full extent, speaking both of animals and men ; in poetry and in prose, *breast* of animals : Παρ' ὦμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει αὐχένα τε στῆθός τε. *Il.*, viii., 326. Often, and particularly in the plural, the region which contains the heart, the liver, and the lungs, in Homer : Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν. *Il.*, vii., 216. Sometimes the *bosom* in women : Στήθεά θ' ἱμερόεντα. *Il.*, iii., 397. In Hippocrates, the bone called sternum by medical writers from the time of Galen : Στῆθος δὲ ἔοικεν οὐ τὸ σύμπαν λέγειν χωρίον ὅσον ἐν τοῖς πρόσω τοῦ θώρακός ἐστιν, ἀλλὰ τὸ μέσον ὀστοῦν, ἐν ᾧ διαρθροῦνται πλευραί, ὃ καλοῦσιν ἰδίως οἱ μετ' αὐτὸν ἰατροὶ στέρνον. *Galen., Exeg.*

264.

θώραξ, ακος (ὁ), upper part of the *cuirass* or *corslet* of the Homeric warriors, composed of two pieces of metal, one of which covered the breast, and the other the back ; each of these two pieces, called γύαλον, was fastened on the two sides of the body by buckles (περόνη), and inclosed it completely. Upon the θώραξ, which reached just below the navel, came another piece called ζῶμα, or girdle (*Pausan.*, x., 26), which covered the lower stomach and the reins ; to that was attached the μίτρα [cf. 241], or petticoat of arms, which reached down below the knees. Most frequently θώραξ is to be understood by ext. of the whole cuirass : Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν. *Il.*, xi., 19.

ζῶμα, ατος (τό), prop., *girdle*, and specially the iron band fastened to the bottom of the θώραξ, as we have just noticed [see plate on p. 162 of *Rich*] : Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν ζῶμά τε καὶ μίτρην. *Il.*, iv., 216. In these lines, ζῶμα must be understood of the whole cuirass, θώραξ, according to Aristarchus quoted by the Scholiast (*ad Il.*, iv., 216).

χιτών, ῶνος (ὁ), ordinarily *tunic ;* accompanied with many epithets, this word is sometimes a periphrasis of θώραξ, in Homer (*Il.*, xiii., 439) ; it is found sometimes, but rarely, alone, as synonymous with θώραξ ; Ἕκτορέων δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωνομένου. *Il.*, ii., 415.

στολάς, άδος (ἡ), and, in the Doric dialect, σπολάς, a sort of leather *jerkin* or *coat* for light-armed troops, *cuirass :* Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς. *Xen., An.*, iv., 1, 18 [and iii., 3, 20. = θώραξ ἐκ δέρματος κατὰ τοὺς ὤμους ἐφαπτόμενος. *Poll.*, vii., 70].

I.

265.

ἴδιος, ία, *proper* and *peculiar* to an individual, to a species, *special, private, peculiar :* Πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω. *Od.*, iii., 82. It is more frequently opp. to κοινός and δημόσιος, in the prose writers : Καὶ τὰ πλοῖα πάντα, καὶ τὰ δημόσια καὶ τὰ ἴδια. *Plat., Gorg.*, 469, e. In Attic writers it is frequently found in conjunction with the pronouns, as *own* in English : Περὶ τῶν ὑμετέρων ἰδίων. *Dem., Legat.*, 439. Hence its use as a possessive pronoun in later writers, and in modern Greek : Κελεύει ὁ Ἀντωνῖνος τῷ ἰδίῳ στρατῷ ἐπιδραμεῖν καὶ φονεύειν τοὺς βαρβάρους. *Herodian.*, iv., 11, 8.

κύριος, ία, fr. κῦρος, *proper*, speaking of a name : Τῷ τε κυρίῳ αὐτοῦ ὀνόματι προσθέντες Ἀφρικανόν. *Herodian.*, vii., 5, 19.

οἰκεῖος, εία (οἶκος), *of* or *belonging to the house, domestic*, is opposed to πολιτικός or to κοινός : Ἔνι τὲ τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια. *Thuc.*,

ii., 40. Hence, *belonging in particular* to a species, to a family, while ἴδιος expresses that which belongs in particular to an individual: Οἰκειότερος γὰρ αὐταῖς ὁ πόνος, ἴδιος, ἀλλ' οὐ κοινὸς ὢν μετὰ τοῦ σώματος. *Plat., Pol.*, vii., 535, b.

266.

ἱερεῖον, ου (τό), thing or animal dedicated to religious uses; hence, *victim:* Καὶ ἱερείων πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζε γενήσεσθαι. *Xen., Cyr.*, i., 4, 17. Acc. to Mœris, ἱερεῖον was the Attic term for the general word θῦμα.

ἱερόν, οῦ (τό), in the singular signifies sacred place, consecrated spot; very seldom *sacrifice* or *victim:* Ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ. *Il.*, xi., 571. Ordinarily, in the plural, τὰ ἱερά, in poetry and prose, 1, *sacrifices, sacred ceremonies:* Ὄφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας. *Il.*, i., 147. 2, The *victims:* Καὶ ἐν ἱεροῖς δῆλον καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις. *Xen., Cyr.*, i., 6, 2.

ἄργμα, ατος (τό), fr. ἄρχω, plural in the Odyssey, *first-fruits:* Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς. *Od.*, xiv., 446.

ἀπαρχή, ῆς (ἡ), more commonly in the plural, *first-fruits* of the produce of the earth, which were offered to the gods, and laid upon the tombs of the dead: Ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες. *Thuc.*, iii., 58.

θυηλή, ῆς (ἡ), fr. θύω, in the Iliad, portion of the cooked meats, which were burnt in honor of the gods, before commencing the meal or feast, *primitiæ:* Ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. *Il.*, ix., 220. Hence *victim* or *sacrifice*, in general: Φοινία δὲ χειρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος. *Soph., Electr.*, 1422.

θῦμα, ατος (τό), prop., what is burnt in honor of the gods upon the altar; whence it was subsequently applied to every kind of *victim*, and, in a yet wider acceptation, of *offering:* Οὗτος δ', ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε, θεᾷ γενέσθω θῦμα. *Eur., Iph. T.*, 600.

θυμίαμα, ατος (τό), *perfume* of the incense burnt upon the altars: Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει. *Soph., Œd. R.*, 4. [Also in *Pl., Rep.*, ii., 373, a.]

θύος, εος (τό), fr. θύω, that which was burnt in honor of the gods, *incense, perfume:* Ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν, ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θυέσσί τε ἱλάσκεσθαι. *Hes. Oper.*, 335.

θυσία, ας (ἡ), *sacrifice, victim:* Ὁ μέν γε Σκύθης, καὶ πάσας τὰς θυσίας ἀφεὶς καὶ ἡγησάμενος ταπεινάς, αὐτοὺς ἀνθρώπους τῇ Ἀρτέμιδι παρίστησι. *Luc. de Sacrific.*, ad fin.

ὁλοκαύτωμα, ατος (τό), fr. ὁλοκαυτόω, a verb found only in Xenophon, *victim* that was burnt whole, HOLOCAUST: Καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν. *Exod.*, xx., 24.

ὁλοκάυτωσις, εως (ἡ), *action of burning the victim whole:* HOLOCAUST: Πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὁλοκάυτωσιν. *Numer.*, vii., 87.

σφάγιον, ου (τό), fr. σφάζω, beast killed (by cutting the throat) in sacrifice; hence *victim*, and particularly *victim so killed*, the parts cut off, or the entrails of the victim, from which the auguries were taken: Καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. *Xen., Anab.*, i., 8, 15.

χρηστήριον, ου (τό) [poet. in this sense] prop., the *sacrifice* or *victim* offered by the person who consulted the oracle: Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἕρδειν. *Æsch., Sept.*, 230. The more general sense of *offering* is given it in Sophocles (*Aj.*, 220), a line which seems to be a reminiscence of Æschylus.

267.

ἱερεύς, έως (ὁ), fr. ἱερός, *priest*, in general, he who offered the sacrifices, and declared the will of the gods as manifested by the victims, in poetry and prose; *sacerdos:* Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα. *Il.*, i., 62.

ἀμφιπόλος (ὁ, ἡ), poet., *one who serves;* hence *minister, priest, priestess:* Τὰς ἐλαφοκτόνου θεᾶς ἀμφίπολον κούραν. *Eur., Iph. T.*, 1114.

ἀρητήρ, ῆρος (ὁ) [ᾱ], prop., *one that prays;* hence *priest:* Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων. *Il.*, i., 94.

διάκονος, ου (ὁ), prop., one who serves; in the N. T., DEACON of the primitive Church, whose office it was to distribute the alms: Σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις. *Philipp.*, i., 1.

ἐπίσκοπος, ου (ὁ), prop., *inspector;* in the primitive Christian Church, the name of the successors of the Apostles, BISHOP: Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι. *N. T., Tit.*, i., 7.

θυτήρ, ῆρος (ὁ), fr. θύω, *one who sacrifices, a sacrificer:* Οἵδ', ὡς θυτὴρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω. *Soph., Trach.*, 1194.

θύτης, ου (ὁ), Herodian uses this word for the Latin *aruspex:* Τούς τε πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας μετεπέμπετο. *Herodian.*, iv., 12, 6.

θυηπόλος (ὁ, ἡ), poet. name of the *priests* of lower rank, who burned the incense upon the altar: Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλη; *Aristoph., Pac.*, 1124. Dionysius of Halicarnassus uses this name of the Vestals among the Romans: Αἱ καλοῦνται ἀπὸ τῆς θεᾶς ἣν θεραπεύουσιν Ἑστιάδες, αὐτὸς πρῶτος ἱερὸν ἱδρυσάμενος Ῥωμαίοις Ἑστίας, καὶ παρθένους ἀποδείξας αὐτῇ θυηπόλους. *Dion. H., Ant. Rom.*, ii., 64.

θυοσκόος (ὁ, ἡ), *diviner; aruspex:* Ἦ οἳ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες. *Il.*, xxiv., 221.

ἱερογραμματεύς, έως (ὁ), prop., sacred scribe, the name given by the Greeks to a class of learned Egyptian priests, who wrote in hieroglyphic, or hieratic, characters, the history of the gods, and various theological and scientific treatises: Τὴν ἱερατικήν, ᾗ χρῶνται οἱ ἱερογραμματεῖς. *Clem. Alex., Strom.*, v., 657. Acc. to Lucian, their office was to explain the mysteries of religion: Ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων. *Luc., Macrob.*, 4.

ἱεροθύτης, ου (ὁ), fr. ἱερός and θύτης, a *sacrificer*, in Pausanias: Ἱέρεια δὲ σφίσιν ἐστὶν ἡ δρῶσα, σὺν δὲ αὐτῇ καὶ τῶν ἱεροθυτῶν καλουμένων ὁ νεώτατος. *Paus.*, viii., 42, 12.

ἱερομνήμων, ονος (ὁ). The HIEROMNEMON at Byzantium was the chief magistrate, considered in his office of superintendent of public worship and sacred rites, as the archon at Athens, the consul at Rome, and, like them, he gave his name to the year: Ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχω. *Dem. de Coron. in Byzant. decret.*, 27. Dionysius of Halicarnassus gives this name to the *Pontifices* of the Romans: Ὡς ἂν οἱ ἱερομνήμονες ἐξηγῶνται. *Ant. R.*, viii., 55.

ἱεροποιός (ὁ, ἡ), fr. ποιέω, prop., *one who offers sacrifices;* used as a substantive, ὁ ἱεροποιός, *master of the sacred ceremonies*, was the name of ten magistrates at Athens chosen by lot; their office was to regulate the festivals, the ceremonies, and the sacrifices, to choose the victims, and to assist at the examination which the aruspices made of the sacred entrails, in order to prevent fraud, adds the Scholiast, on the part of the diviners: Οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. *Dem., Philipp.*, i., 26.

ἱεροφάντης, ου (ὁ), fr. ἱερός and φαίνω, he who exhibits the sacred things, HIEROPHANT, priest of Ceres, who presided at the initiations of the mysteries of Eleusis, and explained the mysteries to the initiated. The Hierophant took the vow of celibacy, and was always chosen out of the family of the Eumolpidæ, one of the first in Athens, in which family this dignity continued for 1200 years: Ὁ δὲ μέγιστος τῶν ποντιφίκων, οἷον ἐξηγητοῦ καὶ προφήτου, μᾶλλον δὲ ἱεροφάντου τάξιν ἐπέχει. *Plut., Num.*, 9.

λειτουργός (ὁ, ἡ), one who serves, *minister of worship:* Ἀλλ' οἷς δίκαιόν ἐστι ταῦτα λειτουργοῖς θεῶν ἀνατιθέντες. *Plut. de Oracul. def.*, 13.

μάγος, ου (ὁ), a Persian word, MAGUS, name of an ancient people, who, according to Herodotus (1, 101), were a part of the nation of the Medes. From the time of Zoroaster, the reformer of the religion of the Persians, the name of Magi was that of an order of priests who were in the highest esteem among the ancient Persians, and to whom was intrusted not only the superintendence of their religious worship in general, but even the education of their princes: Ἄνευ

γὰρ δὴ μάγου οὔ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι. *Herodot.*, i., 132.

μηλοθύτης, ου (ὁ), prop., *he who sacrifices sheep*, epithet of the altar as well as of the priest in Euripides; hence, *priest*, in general: Θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάρας οὐκ ἔχω ἐπί τίνα μηλοθύτην πορευθῶ. *Eur., Alc.*, 118.

πρεσβύτερος, ου (ὁ) *elder; presbyter;* hence, PRIEST; in the primitive Christian Church, the elders or presbyters were appointed by the Apostles: Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμε. οι μετὰ νηστειῶν. *Act. Apost.*, xiv., 23.

268.

ἱερός, ρά, fr. ἵημι, because formerly every thing, the origin or cause of which was unknown, was considered as *sent* by the Deity. Thus, in Homer and the ancient poets, ἱερός is the epithet of the daylight, of rivers, of barley, the first food of man, all which, being acknowledged blessings to man, gave him the first notion of the Deity: Γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν. *Od.*, x., 351. Hence, *consecrated, sacred:* Ἱεροὺς κατὰ βωμούς. *Il.*, ii., 305.

ἀβέβηλος (ὁ, ἡ), that which can not or ought not to be approached, *inaccessible*, access to which is forbidden by religion, *inviolable*, speaking of temples and places that served as asylums of refuge: Ἔστι δούλῳ φεύξιμος βωμός, ἔστι καὶ λῃσταῖς ἀβέβηλα πολλὰ τῶν ἱερῶν. *Plut. de Superst.*, 4.

ἅγιος, ία (ἅγος), word unknown to Homer, and very rare in ancient poetry and prose; properly, *pure*, with reference to moral purity; hence it seems to have been chosen by the ecclesiastical writers of the O. T. and N. T. in preference to ἱερός: 1, *holy:* Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. *N. T.*, 1 *Petr.*, i., 16. 2. Very often, in speaking of things, *holy* for *consecrated, sacred:* Ὡς πρόβατα ἅγια. *Ezech.*, xxxvi., 38.

ἄθικτος (ὁ, ἡ), that which can not be touched, *inviolable*, speaking of a consecrated place: Ἄθικτος οὐδ' οἰκητός, αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι. *Soph., Œd. Col.*, 39.

ὅσιος, ία, that which is permitted, or rather that which is not forbidden by religion, by the divine law, which is not consecrated, speaking of things and of places, the use of which, or the approach to which, were not forbidden by religion, *lawful, permitted*, in opp. to ἱερός, sacred, consecrated, and in this case it is sometimes rendered by *profane:* Ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. *Thuc.*, ii., 52. [*des choses licites et sacrées* (Pillon): *of things sacred and profane* (Mr. Dale). Cf. δι' οὗ (νόμου) τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. *Dem.*, 703, 1.]

σεβάσμιος, ία, *worthy of veneration, venerated:* Ἀφροδίτην ἔχουσι μάλα σεβάσμιον. *Plut., Amator.*, 19.

σεβαστός, ή, *august, Augustus*, as the surname of the Roman emperors, in Plutarch and Greek writers of Roman history: Καῖσαρ ὁ πρῶτος ἐπικληθεὶς Σεβαστός. *Plut., Apophth. Cæs.*, 1.

269.

ἱμάτιον, ου (τό), prop., *upper* or *outer garment*, often *garment, dress*, in general: Ἱμάτιά τ' ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα. *Xen., Mem.*, ii., 7, 5.

ἱματισμός, οῦ (ὁ), a complete *dress*, in Plutarch [so in *Polyb.*, 6, 15, 4]: Ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμψαντος. *Pseudo-Plut., Apophth. Lac. Archid.*, 7.

εἷμα, ατος (τό), *clothing*, clothes, in general, in the plural: Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω. *Il.*, ii., 261.

ἔνδυμα, ατος (τό), that which a man puts on, *garment*, in the Sept. and the N. T.: Εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου. *Matth.*, xxii., 11.

ἔσθημα, ατος (τό), a verbal in the old Attic: [Ὅταν . . .] εἰσίδω δ' ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά. *Soph., Electr.*, 269. [*Th.*, iii., 58.]

ἐσθής, ῆτος (ἡ), fr. ἕννυμι, *clothing, clothes, dress; vestis:* Μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι, καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον, πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο. *Thuc.*, i., 6. [In the Od., *collectively:* and so still in *Xen., An.*, 3, 1, 18, κτήνη, χρυσόν, ἐσθῆτα. Not a *single* garment; though with ref. to the dress of persons generally we meet with the pl. as ἐν Πέρσαις πολὺ καὶ ἐσθῆτες φαυλότεραι καὶ δίαιται εὐτελέστεραι. *Xen., Cyr.*, i., 3, 2.] *Pape.*

ἔσθησις, εως (ἡ), *garment*, in the N. T.: Δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. *Luc.*, xxiv., 4.

ἕσθος, ου (ὁ), poet. form of ἐσθής: Τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἕπλετο ἕσθος. *Il.*, xxiv., 94.

περιβόλαιον, ου (τό), poet., *covering*, wrapping: Θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνημμέθα. *Eur., Herc. fur.*, 549.

στολή, ῆς (ἡ), fr. στέλλω, *accoutrement*, attire: Λῃσταῖς ἑοικότας καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὰς στολάς. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 17.

270.

ἱστορικός, οῦ (ὁ), *skillful historian:* Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀνακείσθω τῇ Ἰύβα χάριτι, τοῦ πάντων ἱστορικωτάτου βασιλέων. *Plut., Sertor*, 9. [Properly an *adj.* = *scientific.* Pl., Soph., 267, e. = *historical.* Plut.]

ἱστοριογράφος, ου (ὁ), *historian* who writes the history of past times; *historian:* Τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν ἄγνοιαν τῆς κοινῆς ἐννοίας . . . . ἣν μάλιστα δεῖ παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις ὑπάρχειν; *Polyb.*, ii., 62, 2.

συγγραφεύς, έως (ὁ), *contemporaneous writer* or *historian*, who writes the history of his own times [this limitation is probably unfounded]: Ἀλλὰ γὰρ τῶν μὲν μεγάλων πόλεων, εἴ τι καλὸν ἔπραξαν, ἅπαντες οἱ συγγραφεῖς μέμνηνται. *Xen., Hell.*, vii., 2, 1.

271.

ἰταλός, οῦ (ὁ), an *Italian:* Οὐδ' αὖ, ὅτι Ἴβηρ ὁ Τραϊανός, ἀλλ' οὐκ Ἰταλός, οὐδ' Ἰταλιώτης ἦν (*not an Italian by birth*, nor *of a family that had* afterward *settled in Italy*). *Dion. Cass.*, lxviii., 4.

ἰταλιώτης, ου (ὁ), an *Italiot*, or inhabitant of Magna Græcia (not of an original Italian family): Καὶ Ἰταλιῶται Πυθαγόραν, καὶ Λαμψακηνοὶ Ἀναξαγόραν ξένον ὄντα ἔθαψαν καὶ τιμῶσιν ἔτι καὶ νῦν. *Aristot., Rhetor.*, ii., 23.

K.

272.

καθαρός, ρά, fr. καθαίρειν, *clean, neat;* hence, *pure*, prop. and fig.: Καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἐλοῦσα. *Od.*, xvii., 48.

ἀκίβδηλος (ὁ, ἡ), *not adulterated*, in speaking of coined money, *of good alloy:* Ὁ δὲ ἀλλαττόμενος ἢ νόμισμα ἀντὶ νομίσματος ἢ καὶ τῶν ἄλλων ζώων ὁτιοῦν ἢ καὶ μὴ ζώων ἀκίβδηλον πᾶν διδότω καὶ δεχέσθω τῷ νόμῳ ξυνεπόμενος. *Plat., Legg.*, xi., 916, d. [Impropr., *without fraud.* Hdt., 9, 7, 1.]

ἄκρᾶτος (ὁ, ἡ), *unmixed, pure*, in speaking of wine: Ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες. *Od.*, ii., 341. [By no means *only* of wine: e. g., ἄκρατος νοῦς, *pure intellect.* Xen., Cyr., 8, 7, 20; also impropr., pure, absolute, e. g., ἐλευθερία. *Pl.*, etc.]

ζωρός (ὁ, ἡ), poet., *pure* [shear, *neat*], in speaking of wine: Ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ. *Il.*, ix., 203.

273.

καίειν, *to burn*, in speaking of the action of fire, to consume by fire in all the senses of the *transitive* verb to *burn* in English: Τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἁπτομένους καίει. *Xen., Cyr.* v., 1, 5. With πῦρ, *to light* or *kindle* a fire, to make a fire: Καὶ οἱ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον. *Xen., Anab.*, iv., 4, 8.

αἴθειν [*act., to light, kindle, πῦρ. Hdt.*, 4, 145: δαλόν. *Æsch., Ag.*, 1410], in the passive; *to burn, to be on fire*, in the participle in Homer, epithet of a torch: Ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. *Il.*, xiii., 320. [πᾶσα ἡ χώρα αἴθεσθαι

ἐδόκει. *Xen., An.*, 6, 3, 19.] Fig. : Αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι. *Xen., Cyr.*, v., 1, 8.

αἰθαλοῦν, *to reduce to ashes, to consume:* Μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους. *Eur., Electr.*, 1133.

ἀνθρακοῦν (ἄνθραξ), *to reduce to coal, to calcine:* Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ηνθρακωμένος. *Æsch., Prom.*, 372.

αἴειν, *to light, kindle; urere:* Ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖοι. *Od.*, v., 490.

δαίειν, *to light* a fire: Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο. *Il.*, xxi., 343.

θύειν, *to burn*, in speaking of perfumes, and later, of victims offered in sacrifice to the gods : Ἡ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε. *Od.*, xiv., 446.

καυματίζειν, *to burn*, speaking of the heat of the sun : Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη. *Matth.*, xiii., 6.

πρήθειν [and πιμπράναι], *to set on fire, to burn:* Πρήσω πόλιν. *Æsch., Sept.*, 434.

πυροῦν, *to set fire to, to burn:* Οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἕλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας. *Herodot.*, vii., 8.

τεφροῦν (τέφρα), *to reduce to ashes*, in the Alexandrine poets : Τεφρώσας γῦα Λημναίῳ πυρί. *Lyc. Alex.*, 227.

φλέγειν, *to take fire, blaze*, throw out flames of fire, speaking of a fire : Τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ. *Il.*, xxi., 13. [Also *trans.*, φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα. *Æsch., Pers.*, 364 ; also *to cause to blaze up*, or *fire up*, propr. and fig.]

φλεγέθειν, poet. frequentative of the preceding word : Ἠΰτε πῦρ τότ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν ὁρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει. *Il.*, xvii., 738.

φλεγμαίνειν (φλέγμα), *to be inflamed, to have inflammation*, speaking medically : Ὅσα δὲ φλεγμαίνειν λέγεται τοῦ σώματος, ἀπὸ τοῦ κάεσθαί τε καὶ φλέγεσθαι διὰ χολὴν γέγονε πάντα. *Plat., Tim.*, 85, b.

φλογίζειν, poet., *to set on fire*, envelop in flames : Οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων. *Soph., Phil.*, 1196.

274.

κακός, ή, deficient in such or such a physical or moral advantage ; hence, generally, it is opposed to ἀγαθός in all its meanings, prop. and fig. ; *bad, worthless*, as being useless, unfit, *not good*, specially in war ; hence, *cowardly:* Καί τοι ἔγωγε οὐδὲν ἀνισώτερον νομίζω τῶν ἐν ἀνθρώποις εἶναι τοῦ τῶν ἴσων τόν τε κακὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀξιοῦσθαι. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 14.

κακοήθης (ὁ, ἡ), *vicious in character* or *habits, malicious; malignus:* Κακοήθης δ' ὤν, Αἰσχίνη. *Dem. de Cor.*, 5.

κακομήχανος (ὁ, ἡ), *one who contrives* or *causes evil:* Ἅτερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου. *Il.*, vi., 344.

κακόνους (ὁ, ἡ), *ill-disposed, entertaining ill-will* [*ill-affected;* e. g., τῇ πόλει. *Th.* 6. 24] : Ἡ νομίζεις κακόνουν τὴν μητέρα σοι εἶναι ; *Xen., Mem.*, ii., 2, 9.

κακοπράγμων (ὁ, ἡ), whose conduct is bad, *an intriguer, a knave:* Οὐ μέντοι ἔπειθέ γε τὸ μὴ οὐ μεγαλοπράγμων τε καὶ κακοπράγμων. *Xen., Hell.*, v., 2, 26.

κακοῦργος (ὁ, ἡ), one who is a *worker* or *causer of evil:* Ἀλλὰ κακοῦργος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτοῦ δὲ πολὺ κακουργότερος. *Xen., Mem.*, i., 5, 3. In an abstract sense, an *evil-doer, a malefactor:* Ἡ κακούργους ἐρευνῆσαι. *Xen., Cyr.*, i., 2, 12.

κακοφυής (ὁ, ἡ). *of an evil nature*, naturally bad : Τοὺς δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυεῖς τε καὶ ἀνάτους αὐτοὶ ἀποκτενοῦσιν. *Plat., Pol.*, iii., 410, a.

βλαβερός, ρά (βλάβη), *hurtful*, in opp. to ὠφέλιμος : Λέγων ὅτι μωρὸς μὲν εἴη εἴ τις οἴεται μὴ μαθὼν τά τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερὰ τῶν πραγμάτων διαγνώσεσθαι. *Xen., Mem.*, iv., 1, 15.

λυμεών, ῶνος (ὁ), *destroyer:* Καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦντες ἡγεμόνες ἢ δεσπόται προσαγορεύεσθαι· καὶ σωτῆρες, ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι. *Isocr., Paneg.*, 22.

μοχθηρός, ρά (μόχθος), *depraved, corrupted:* Ἀλλ' ἐνίους ἐδόκουν καταμανθάνειν τῶν καλῶν τὰς μορφὰς πάνυ μοχθηροὺς ὄντας τὰς ψυχάς. *Xen., Œcon.*, 6, 16.

οὐτιδανός, ή, *good for nothing, mean, cowardly; nequam:* Δημοβόρος βασιλεὺς ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις. *Il.*, i., 231.

πανοῦργος (ὁ, ἡ), *capable of any thing*, in a bad sense, *thoroughly wicked:* Προὐόντες ἡμᾶς σὺν Τισσαφέρνει τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ. *Xen., Anab.*, ii., 5, 12.

πονηρός, ά (πόνος), one who causes or inflicts evil, pain, trouble ; *bad*, in the sense of hurtful, dangerous : Πονηρὰ τροφή. *Plut., Legg.*, v., 735, b. Fig., and speaking of persons, it denotes rather the habit of evil, the constant disposition to do evil, *perverse, froward;* hence it is opposed to χρηστός and καλὸς κἀγαθός : Ἀλλ' εἰ ἀδύνατόν ἐστι πονηρὸν ὄντα καλοὺς κἀγαθοὺς φίλους κτήσασθαι . . . . *Xen., Mem.*, ii., 6, 20. In the prop. sense some grammarians accented the word πόνηρος. Ammonius, after Tryphon, very properly exposes this conceit, and, if we may trust him, this last mode of accenting the word was in use with the Attic writers in both senses of the word.

φαῦλος, *bad, worthless*, in the sense of incapable, without talent, *despicable; vilis*, in opp. to ἀγαθός : Ἐώρων γάρ, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, ῥήτοράς τε φαύλους ἀγαθοῖς δημηγόροις φίλους ὄντας. *Xen., Mem.*, ii., 6, 20.

φλαῦρος (ὁ, ἡ), *bad, evil*, in the sense of *abusive, injurious*, in speaking of a discourse : Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρας δεξιούς. *Aristoph., Nub.*, 832.

275.

κακοῦν, to *ill-treat*, use ill : Ἑλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη. *Il.*, xi., 690.

κακοποιεῖν, *to do evil to*, to injure, in general : Δύνανται πολλὰ μὲν τὴν βασιλέως χώραν καταθέοντες κακοποιεῖν. *Xen., Mem.*, iii., 5, 26.

κακουργεῖν, *to work* or *bring about evil:* Ὅ τι δ' ἂν κακουργῇ τις τοὺς ἐναντίους, δῆλον ὅτι παντὶ τούτῳ τοὺς συμμάχους κουφίζει. *Xen., Cyr.*, vi., 3, 24.

κακύνειν is principally used in the passive, *to be culpable* or *cowardly*, base : Οὔκουν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν ; *Eur., Hec.*, 251. [*Pl., Tim.*, 42, c, τρόπον ὃν κακύνοιτο· of *soldiers*, opp. to τὸ δέον ποιεῖν. *Xen., Cyr.*, 6, 3, 27 : usually c. *acc. personæ:* sts *περί τινα* of a *country*, it is to *ravage it ;* e. g., τὴν Εὔβοιαν. *Th.*, 2, 32.]

ἀδικεῖν (ἄδικος), prop., *to be unjust ;* hence, in a wide sense, *to ill-treat, to hurt, to injure to wrong:* Τοὺς γὰρ ξένους ἐξ οὗ ὅ τε Σίνις καὶ ὁ Σκείρων καὶ ὁ Προκρούστης ἀπέθανον οὐδεὶς ἔτι ἀδικεῖ. *Xen., Mem.*, ii., 1, 14.

βλάπτειν, *to hurt*, principally in war : Οὐ μὴν οὐδὲ ἀναισθήτως αὐτοὺς κελεύω τούς τε ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν βλάπτειν. *Thuc.*, i., 82.

δηλεῖσθαι, *to destroy, to injure ; lædere:* Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ καρπὸν ἐδηλήσαντ'. *Il.*, i., 156. [In prose, *Hdt.*, γῆν, στρατιήν, etc.]

λυμαίνεσθαι (λύμη), used of acts of violence, of attacks upon persons and things, *to attack, to injure by words* or *actions:* Λυμαινομένη δὲ τῷ νεκρῷ, ἐπέλεγε τάδε. *Herodot.*, i., 214. Hence, *to inflict evil*, i. e., to harass *to worst* in war : Λυμαίνεσθαι τοὺς πολεμίους. *Xen., Cyr.*, vi., 3. 24.

λωβᾶσθαι (λώβη), *to insult, to treat injuriously, to outrage:* Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. *Il.*, i., 232. [Often in *Hdt.*, and common in *Pl.:* ᾧ τὸ ἄδικον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν. *Crit.*, 47, e ; λωβῶνται τοὺς νεούς. *Prot.*, 318, d.]

πημαίνειν (πῆμα), *to damage, to worst, to persecute, to harass:* Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων πημαίνει Τρῶας. *Il.*, xv., 41. [In *prose*, Hdt., Pl.-Arist. πημαίνει τὰ ὄμματα ὑγρότης. *Probl.*, 31.]

276.

καλάμη, ης (ἡ), *stubble, straw* of wheat, barley, etc. ; *calamus, stipula:* Τὸν δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον. *Xen., An.*, v., 4, 27.

ἄχνη, ης (ἡ), fr. ἀ and ἔχω, any object without consistence, any thing light, hovering and driving about in the air, as *chaff* winnowed and set afloat in the air : Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς. *Il.*, v., 499. [Cf. 110.]

ἄχυρον, ου (τό), *stalk* of the growing corn; hence, in the plural, *straw*: Ἐξελόντες αὐτέων τὴν κοιλίην καὶ καθήραντες ἐμπιπλᾶσι ἀχύρων. *Herodot.*, iv., 72. Fig., *dung*: Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. *Aristoph., Ach.*, 508. [I don't know on what authority M. Pillon founds this article. The meaning usually given is *chaff, husks.*]

κάρφος, εος (τό), any dry and very light thing, *particle of straw, chip* of wood: Κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόβυσον. *Aristoph., Vesp.*, 249.

φρύγανον, ου (τό), *thin bit of dry wood, small stick*, such as are collected for fuel: Καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα. *Aristoph., Av.*, 642.

277.

καλεῖν, 1, *to call* for the purpose of bringing to you: Καὶ καλέσας τὸν Γωβρύαν. *Xen., Cyr.*, v., 3, 3. 2, *To call*, in the sense of denoting, naming: Ἐξέρχονται δὲ τηνικαῦτα εἰς τοὺς γεραιτέρους ὄντας τε καὶ καλουμένους. *Xen., Cyr.*, i., 2, 13.

ἀϋτεῖν (ἀϋτή), *to call* shouting: Καὶ ἀϋτει πάντας ἀρίστους. *Il.*, xi., 258.

ἠπύειν, *to call with a loud voice*: Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν. *Od.*, ix., 399.

κικλήσκειν, a kind of, Ionic and Epic, frequentative of καλέω: Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ. *Od.*, xxii., 397.

λέγειν, *to say*, in the meaning and use given to the word in the participle *said*, said to be: Ἡ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτ' ἀεὶ προχείρους ὄντας τοῖς πλείστοις λεγομένοις ἰατροῖς. *Plat., Legg.*, ix., 857, d.

ὀνομάζειν, *to call by name, to name*: Διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους, ὡς μνημονικὸς ὁ Κῦρος ὑπόσοις συνέτατταε, πῶς ὀνομάζων ἐνετέλλετο. *Xen., Cyr.*, v., 3, 17.

προσαγορεύειν, *to address* in speech, *to call by a name* or *title*: Τοῦ ἕνεκεν Ὅμηρον οἴει τὸν Ἀγαμέμνονα προσαγορεῦσαι ποιμένα λαῶν; *Xen., Mem.*, iii., 3, 1.

278.

καλός, καλή, *beautiful*, used of persons and things, in a very wide sense, prop. and fig.; hence, *good, honorable, fit, proper, useful, advantageous*, in opp. to κακός and αἰσχρός: Μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε. *Od.*, i., 301.

εἰδάλιμος, η (εἶδος), *very beautiful*: Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας τέσσαρας εἰδαλίμας. *Od.*, xxiv., 279.

εὐειδής (ὁ, ἡ), fr. εἶδος, *beautiful* with reference to *form, shape, comely, fair*, etc.: Καὶ θεραπαίνας πολλὰς καὶ εὐειδεῖς, καὶ οὐδὲ ταύτας ἠμελημένως ἐχούσας. *Xen., Mem.*, iii., 11, 4.

εὔμορφος (ὁ, ἡ), fr. μορφή, *beautiful in face* only, *formosus*: Καὶ οὕτω αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφας καὶ ἐμπήρους ἐξεδίδοσαν. *Herodot.*, i., 196.

εὐπρεπής (ὁ, ἡ), fr. πρέπω, *of beautiful appearance*, seldom when speaking of persons: Γυνὴ τὸ εἶδος εὐπρεπής. *Plut., Præc. conj.*, 23.

εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ) (πρόσωπον), 1, *beautiful in face*, hence, in general, *beautiful*, particularly among the Cretans, according to Aristotle: Τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσιν. *De Poet.*, 25, 16. 2, *One who has a beautiful mask*; hence, fig., *one of beautiful appearance, specious*: Ὑπεκρίναντο εὐπρόσωπα. *Herodot.*, vii., 168.

καλλιπάρηος (ὁ, ἡ), prop., *of beautiful cheeks*, epithet of women in Homer: Τῇσι θύρας ὤιξε Θεανὼ καλλιπάρηος. *Il.*, vi., 298.

καλυκῶπις, ιδος (ὁ, ἡ), *of complexion like the rose*, in the Homeric hymns: Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις. *In Cer.*, 420.

ὡραῖος, αία (ὥρα), that which is in its bloom, in all its vigor, *full ripe*, speaking of fruits, and fig., of the age of man; hence sometimes, *that which has the beauty of youth, beautiful*: Ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός. *Pind., Ol.*, ix., 141.

279.

κάμῖνος, ου (ὁ), *furnace, oven, smelting furnace*: Καὶ ἀπ' οἰκιῶν περὶ τἀργυρεῖα δημοσίων καὶ ἀπὸ καμίνων πρόσοδοι ἂν πολλαὶ γίγνοιντο. *Xen., Vect.*, 4, 49.

ἰπνός, οῦ (ὁ), *kitchen stove*; hence *kitchen*: Ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθεν. *Aristoph., Vesp.*, 139.

κλίβανος, ου (ὁ), and Attic κρίβανος, portable *oven*, in which bread and pastry were cooked: Ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι. *Herodot.*, ii., 92. Παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους ἐκ κριβάνου βοῦς. *Aristoph., Acharn.*, 86.

πνιγεύς, έως (ὁ), *extinguisher* (a sort of cover to put out fire, couvre-feu), *oven, stove* for baths: Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἳ τὸν οὐρανὸν λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς. *Aristoph., Nub.*, 96.

280.

κάπηλος, ου (ὁ), *retailer, sutler*: Πωλεῖν δὲ τοὺς καπήλους καὶ ἐμπόρους, ὅτι ἔχει ἕκαστος πράσιμον. *Xen., Cyr.*, iv., 5, 42.

ἀγοραῖος, αία, *seller* of small wares and provisions, *huckster* [M. Pillon adds *marchand forain* (?)]: Ἐντεῦθεν τὰ μὲν ὤνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι . . . . ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον. *Xen., Cyr.*, i., 2, 3.

ἔμπορος (ὁ, ἡ), *merchant, trader*: Καὶ γὰρ οἱ ἔμποροι χρήματα συλλέγειν ἱκανοί εἰσιν. *Xen., Mem.*, iii., 4, 2.

281.

καρδία, ας (ἡ), fr. κέαρ, Epic κραδίη, *heart*: Τὴν δὲ δὴ καρδίαν ἅμμα τῶν φλεβῶν καὶ πηγὴν τοῦ περιφερομένου κατὰ πάντα τὰ μέλη σφοδρῶς αἵματος. *Plat., Tim.*, 70, b.

κῆρ, κῆρος (τό), and κέαρ, in Pindar and the Tragic writers, *the heart*, prop. and fig.; *cor*: Χωόμενος κῆρ. *Il.*, i., 44.

διάφραγμα, ατος (τό), synonym of φρένες, the DIAPHRAGM in Galen (*Defin.*, ii., 238), the name given it by the later medical writers, probably from the following passage in Plato: Τὰς φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες. *Plat., Tim.*, 70, a.

ἦτορ, ορος (τό), fr. ἄω, prop., *breath*, principle of life, of motion, and of the passions, *heart; animus*: Τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ; *Il.*, viii., 413.

θῦμός, οῦ (ὁ), the *heart*, as the principle of all the passions, the seat of which Homer sometimes places in the breast: Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει. *Il.*, xiii., 494. And sometimes in the diaphragm: Πάντες ἔνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες. *Il.*, xiii., 487.

στέρνον, ου (τό), *breast*, in the poets, fig. for the *heart*: Οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν. *Soph., Ant.*, 639. [In *pl.* of *one* person in *Xen., Cyr.*, θώρᾳ περὶ τὰ στέρνα, 219.]

στῆθος, εος (τό), breast, for the *heart* in the poets: Εἰστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν. *Od.*, x., 329.

φρήν, ενός (ἡ), plural φρένες, *diaphragm; præcordia*; Ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. *Il.*, xvi., 481. In the singular, in poetry, for *the heart*: Χαρείη δὲ φρένα μήτηρ. *Il.*, vi., 481.

282.

καῦμα, ατος (τό), *burning heat* of the sun, *excessive heat*: Μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι. *Xen., An.*, i., 7, 6.

αἶθος, ου (ὁ), and αἴθος, εος (τό), *heat*: Αἴθόν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ. *Eur., Suppl.*, 208.

θάλπος, εος (τό), *heat*, in general: Ἀλλὰ ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάλπη θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. *Xen., Œc.*, 5, 3.

θέρμανσις, εως (ἡ), *the making warm* or *hot*: Ἔστι δὲ οὐχ ἡ θερμότης κίνησις, ἀλλ' ἡ θέρμανσις. *Aristot., Metaph.*, x., 11.

θερμασία, ας (ἡ), Attic form, less ancient than the following ones, in Xenophon: Τὸ γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα. *Xen., An.*, v., 8, 6.

θέρμη, ης (ἡ), fr. θέρμος, *heat*, prop. and fig., heat caused by fever: Πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραί. *Thuc.*, ii., 49.

θερμότης, ητος (ἡ), *heat, warmth*, in general: Οὐ γὰρ θερμότητος, οἶμαι, ἔργον ψύχειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. *Plat., Pol.*, i., 335, c.

θερμωλή, ῆς (ἡ), Ionic, *heat* of fever, in Hippocrates : Ὡς ἡ θερμωλὴ ἀνοιχθέντος τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος ἐξέλθῃ. *Hippocr. de Loc.*, 418.

283.

κελεύειν, may be used equally, 1, of the inferior with reference to the superior, *to exhort, to direct by recommending ;* jubere : Ἐπεὶ δὲ ὥρα ἦν οἱ τεταγμένοι προσιόντες λούσασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. *Xen., Cyr.*, viii., 7, 2. 2, Of the superior to the inferior, to *order :* Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν . . . . *Il.*, vi., 324.

κέλεσθαι, synonym of κελεύειν : Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα ἐλθεῖν. *Od.*, iii., 317.

ἀνωγέναι, defective, in Homer, Herodotus, and the Tragic writers, to order, *to advise, urge :* Ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει πάσας ἑξείης. *Il.*, vi., 240.

ἐντέλλεσθαι, *to command, to enjoin, to charge :* Ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης. *Herodot.*, i., 123.

ἐπισκήπτειν, *to enjoin*, vivâ voce, *to charge, recommend :* Καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω. *Herodot.*, iii., 65.

ἐπιστέλλειν, *to send word* or *orders* by letter or messenger, *to dispatch an order* or *orders ;* hence, more generally, *to order :* Οἱ Ἔφοροι τῷ ναυάρχῳ ἐπέστειλαν. *Xen., Hellen.*, iii., 1, 1.

ἐπιτάσσειν, *to prescribe*, speaking of physicians : Ὡς προθύμως τοὺς ἐπιτάξοντας ὅ τι χρὴ ποιεῖν καλοῦσι. *Xen., Cyr.*, i., 6, 18. [Not peculiarly of *physicians*, but to *order* generally ; it denotes a *command laid* upon an inferior. τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον. *Hdt.*, 1, 155 ; and also personally in pass. ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι, *were ordered to build ships.* Th., 2, 7.]

παραγγέλλειν, *to transmit an order*, or *the word of command* given by the general : Καὶ τῷ δευτέρῳ ἐκέλευσε ταὐτὸ τοῦτο παραγγεῖλαι. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 1.

προάγειν, *to drive* or *lead forward, to cause progress to be made* by others toward a point, or in any matter ; *promovere :* Τεκμαιρόμενοι προτρέψασθαι μὲν ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν κράτιστον γεγονέναι, προαγαγεῖν δ' ἐπ' αὐτὴν οὐχ ἱκανόν. *Xen., Mem.*, i., 4, 1.

προστάττειν, *to ordain, to order* or *direct*, speaking of the order established by Providence, or by laws : Ἔπειτα προστάττουσιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν. *Xen., Cyr.*, i., 2, 2.

προτρέπειν, to *turn in a forward direction ;* hence, to *urge forward*, to lead on : Ἐπισκεψώμεθα δὲ εἰ καὶ ἀλαζονείας ἀποτρέπων τοὺς συνόντας, ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι προέτρεπεν. *Xen., Mem.*, i., 7, 1.

284.

κέλῡφος, εος (τό), fr. καλύπτω, every kind of *integument* or *outer covering*, as *bark* of the tree, *shell* of the egg, etc. (*Aristot., Gener. An.*, ii., 6, 20), *shell* of fish, *shells* of nuts, and other fruits of the same kind ; *pod* of peas, beans, etc. : Τὰ γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς κελύφη καρύων. *Luc., Ver. H.*, ii., 38.

κελύφανον, ου (τό), according to the Scholiast on Lycophron, the thin *skin which envelops* the egg : Κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην. *Lyc.*, 89.

ἔλῡτρον, ου (τό), every kind of *envelope*, as *shell* of the nut or oyster, *follicule, capsule*, or seed vessel ; *bow-case, sheath* or *shard* of lepidopterous insects, in Aristotle : Ἔτι δὲ τὰ μὲν ἔχει τῶν πτηνῶν ἔλυτρον τοῖς πτεροῖς. *Aristot., H. An.*, iv., 7.

285.

κεραυνός, οῦ (ὁ), *thunderbolt* (*the lightning* which strikes the earth) ; *fulmen :* Τὸ δὲ ἀστράψαν, ἀναπυρωθέν, βιαίως ἄχρι τῆς γῆς διεκθέον κεραυνὸς καλεῖται. *Aristot. de Mund.*, 4, 19.

ἀστραπή, ῆς (ἡ), fr. ἀστήρ, *lightning* (the flash) ; *fulgur :* Κατὰ δὲ τὴν τοῦ νέφους ἔκρηξιν πυρωθὲν τὸ πνεῦμα καὶ λάμψαν, ἀστραπὴ λέγεται· Ὃ δὴ πρότερον τῆς βροντῆς προέπεσεν, ὕστερον γενόμενον. *Aristot. de Mund.*, 4, 18.

ἀστεροπή and στεροπή, ῆς (ἡ), *lightning* (flash) : Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος. *Il.*, xiii., 242. Λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. *Il.*, xi., 66.

βροντή, ῆς (ἡ), the noise of thunder, *thunder*, clap of thunder : Εἰληθὲν δὲ πνεῦμα ἐν νέφει παχεῖ τε καὶ νοτερῷ καὶ ἔξωθεν δι' αὐτοῦ ῥηγνύον βιαίως τὰ συνεχῆ πιλήματα τοῦ νέφους, βρόμον καὶ πάταγον ἀπειργάσατο μέγαν, βροντὴν λεγόμενον. *Aristot. de Mund.*, 4, 17.

πρηστήρ, ῆρος (ὁ), meteor, *whirlwind* or *tornado* with meteoric fire ; Fr. prester : Ἐὰν δὲ ἡμίπυρον ᾖ [sc. τὸ ἀστράψαν] σφοδρὸν δὲ ἄλλως καὶ ἄθροον, πρηστὴρ· ἐὰν δὲ ἄπυρον ᾖ παντελῶς, τυφών. *Aristot. de Mund.*, 4, 19. [*Cf. Ar., Meteor.*, 3, 1.]

σκηπτός, οῦ (ὁ), generic name of meteors that fall to the earth, in the treatise attributed to Aristotle : Ἕκαστον δὲ τούτων [sc. κεραυνῶν, πρηστήρων, τυφώνων] κατασκῆψαν εἰς τὴν γῆν σκηπτὸς ὀνομάζεται. *Aristot. de Mund.*, 4, 19.

286.

κεφαλή, ῆς (ἡ), *head*, [also fig. =] CHIEF : Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διΐ. *Il.*, ii., 478.

βρέγμα, ατος (τό), *the front part of the skull, from the beginning of the hair ; sinciput :* Τούτου [sc. τοῦ κρανίου] δὲ τὸ μὲν ἐμπρόσθιον, βρέγμα. *Aristot., Hist. An.*, i., 7. [Τὸ περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὀστοῦν. *Part., An.*, 2, 7, 18.]

ἰνίον, ου (τό), *the occiput*, the hinder part of the head : Τὸ δ' ὀπίσθιον [sc. τοῦ κρανίου] ἰνίον. *Aristot., H. An.*, i., 7.

κάρα and κάρη (τό), *the head*, in general : Ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει. *Il.*, vi., 509.

κάρηνον, ου (τό), Epic, in the singular in the Homeric hymns : Ἡ δέ . . . . ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου. *Hymn. in Minerv.*, xxviii., 8.

κόρση, ης (ἡ), in new Attic κόρρη, the two sides of the head, the part where the temples are : Ταυρέαν ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόρρης. *Dem. in Mid.*, 562, 9. For the whole head in the Alexandrine poets : Πάσσονα μὲν φορέουσι δέρην, μεγάλην δέ τε κόρσην. *Opp. Cyn.*, iii., 25.

κορυφή, ῆς (ἡ), *highest point of the skull, top of the head :* Μέσον δ' ἰνίου καὶ βρέγματος κορυφή. *Aristot., H. An.*, i., 7. Hence *top, summit* of a mountain ; *vertex :* Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο. *Il.*, i., 499.

κρανίον, ου (τό), that part of the head which is covered with hair, the skull, CRANIUM : Κεφαλῆς μὲν οὖν μέρη, τὸ μὲν τριχωτὸν κρανίον καλεῖται. *Aristot., H. An.*, i., 7.

κρόταφος, ου (ὁ), one of the temples : Ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν αἰχμὴ χαλκείη. *Il.*, iv., 502.

287.

κηρύττειν (κήρυξ), prop., 1, *to cry abroad, to proclaim, give public notice with the voice ; call, summon*, in speaking of a herald, or public crier : Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας. *Il.*, ii., 438. 2, *To sell by proclamation, by crier's notice*, or by public auction : Ἐπεκήρυττον ἅμα καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ σώματα. *Plut., Camil.*, 8.

ἀποκηρύττειν, *to prohibit* or *interdict by public notice, to disinherit*, drive away : used of a father whom the law authorized to expel his son from his house, when he had reason to complain of his conduct : Ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ κἂν πάλιν ἐξαλεῖψαι βούλωνται καὶ ἀποκηρῦξαι. *Dem. in Bœot.*, 1006, 21.

ἐπικηρύττειν, *to cause proclamation to be made by the public crier* of any public honor conferred, or penalty enacted : Ἐπεκήρυξέ τε ὃς ἂν ἁλίσκηται ἐς τὸ πέραν ἐπιδιαπλέων θάνατον τὴν ζημίαν. *Xen., Hell.*, i., 1, 15.

ἐπικηρυκεύεσθαι, *to send heralds* or *deputies* as negotiators ; used of cities or armies that sent deputies to treat of peace, or of other affairs : Ἐπικηρυκεύονται τῷ Πρώτῳ καὶ πείθουσι τὸν ἄνθρωπον ἐνδοῦναι τὰ πράγματ' αὐτοῖς. *Dem. in Zenoth.*, 888.

κηρυκεύειν (κήρυξ), *to be a public crier* or *herald*, to

discharge the duty or office of herald, *to proclaim:* Μὴ τὰ παρ' ἐκείνων ὀρθῶς ἀποπρεσβεύσας γένηται φανερὸς ἢ κηρυκεύσας. *Plat., Legg.*, xii., 941, a.

288.

κιβωτός, οῦ (ἡ), *chest* of wood, strong-box: Ἐσβάλλετέ τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς μετὰ τῶν μήλων. *Aristoph., Vesp.*, 1056.

κάλαθος, ου (ὁ), *small basket, corbeille* of the French: Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν. *Aristoph., Av.*, 1325.

κάνεον, ου (τό), *basket of reed*, or twisted rush, *small basket* in which the sacred barley was carried; *canistrum:* Τὸ κανοῦν πάριστ' ὀλὰς ἔχον. *Aristoph., Pac.*, 948.

κίστη, ης (ἡ), *small basket* of twisted rush or osier, or the bark of the lime-tree, according to Theophrastus. According to the Scholiast, it was particularly used for provisions: Παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί. *Aristoph., Ach.*, 1099. [But also for *clothes. Aristoph., Eq.*, 1211.]

κόφινος, ου (ὁ), *basket* for fruits or other things: Ἀρ' οὖν, ἔφη, καὶ κόφινος κοπροφόρος καλόν ἐστι; *Xen., Mem.*, iii., 8, 6.

λάρναξ, ακος (ἡ and ὁ), in Attic writers, *chest, box*, used of coffins, in Thucydides: Λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι. *Thuc.*, ii., 34.

τάλαρος, ου (ὁ), *basket, small basket* [of wicker-work]: Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν. *Il.*, xviii., 568. [Cf. συκαμίνων τάλαρος. *Arist., Rhet.*, 3. 11. Often for *cheeses*, the whey running from it. *Ar., Ran.*, 560, etc.; and = hen-*coop. Tim., Phlias. ap. Athen.*, 22, d.]

χηλός, οῦ (ἡ), *chest* or press, where clothes were kept: Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστῃ ἐνὶ χηλῷ. *Od.*, xiii., 10.

289.

κιθαριστής, οῦ (ὁ), he who plays on the harp, *harper:* Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ Ἀπόλλωνος ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί. *Hymn. in Mus.*, xxiv., 3.

κιθαρῳδός, οῦ (ὁ), he *who sings*, accompanying himself *on the harp:* Ἀρίονα . . . . ἐόντα κιθαρῳδὸν τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον. *Herodot.*, i., 23. According to Aristoxenes, the κιθαριστής used the κίθαρις, the κιθαρῳδός the κιθάρα.

290.

κλαίειν, *to weep*, in speaking of a deep and openly-manifested grief: Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος. *Il.*, xxiv., 4.

δακρύειν, *to shed tears*, denoting the physical act only: Τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις ἠΰτε κούρη νηπίη; *Il.*, xvi., 7.

γοάειν, *to lament aloud while weeping, to weep* and lament, in Homer and the Tragic writers: Αἱ μέν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα. *Il.*, vi., 500.

θρηνεῖν, *to sing the funeral dirge* called θρῆνος, hence to *weep and lament* one dead: Πᾶσα, Βίων, θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις. *Mosch., Id.*, iii.

ὀλοφύρεσθαι, *to bewail, lament, weep for:* Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο οἴκτρ' ὀλοφυρομένη. *Od.*, iv., 718.

πενθεῖν, *to be in mourning;* hence sometimes, with the name of the person, to *lament and weep* one dead: Γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαίους. *Il.*, xix., 225.

291.

κλέπτειν, *to be a thief* or *robber, to rob, to steal* secretly and with cunning: Ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί; *Aristoph., Equit.*, 296.

ἀλαπάζειν (λαπάζειν), prop., *to empty:* hence *to pillage, to sack* a town: Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις. *Il.*, ii., 367.

ἐναρίζειν (ἔναρα), in the Iliad, *to spoil* an enemy *of his arms:* Ἔντεα τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς. *Il.*, xvii., 187.

ἐξεναρίζειν, a compound of the preceding word in the Iliad, and with the meaning *of spoiling* an enemy of his arms, often involving the notion of killing him, because in the heroic age the conqueror did not take possession of the arms of the conquered till he had killed him, a custom which has continued among civilized nations under the name of the right of war: Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν. *Il.*, vi., 36.

λωποδῦτεῖν, *to be a stealer of clothes, to rob, as a highwayman* of any class: Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον. *Aristoph., Eccles.*, 565.

πέρθειν *to ravage* a country, a town: Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε. *Il.*, ii., 374.

σκυλεύειν (σκῦλον), to take off the skin; hence *to strip* or *spoil* an enemy of his armor or his clothes [but cf. *Pl., Rep.*, 469, c, σκυλεύειν τοὺς τελευτήσαντας πλὴν ὅπλων ἐπειδὰν νικήσωσιν, ἢ καλῶς ἔχει;]: Καὶ τὰ μὲν ὅπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πυλιτῶν ἐσκύλευσαν. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 12.

292.

κλίνη, ης (ἡ), *bedstead, couch:* Ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας ἐπὶ δαπίδων τιθέασιν. *Xen., Cyr.*, viii., 8, 16.

εὐνή, ῆς (ἡ), in the Odyssey, a sort of *mattress* laid upon the bedstead; and afterward by ext. in prose [but rarely. *Pl., Polit.*, 272, a], all that made up the *bed:* Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνήν, κώεα καὶ χλαίνας. *Od.*, xxiii., 180.

θάλαμος, ου (ὁ), *bed-chamber, marriage-bed; thalamus:* Αὐτὰρ ἐν αὐτῷ πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι. *Il.*, vi., 243.

κοῖτος, ου (ὁ), and κοίτη, ης (ἡ), fr. κεῖμαι, the first, poetic in the Odyssey, the second also in prose; used of the *bedroom*, the *bed*, and the *going to bed:* Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη. *Od.*, xix., 510. Ἐπεὶ ἐδόκει ὥρη τῆς κοίτης εἶναι. *Herodot.*, i., 10.

κράβατος, ου (ὁ), *small bed*, in the N. T., *grabatus:* Ἔγειραι καὶ ἆρον τὸν κράβατόν σου. *Marc.*, ii., 11.

λέκτρον, ου (τό), *couch, bed;* in the plural, *nuptial couch* in the Tragic writers: Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ. *Od.*, xix., 516.

λέχος, εος (τό), *bed*, principally *nuptial couch* or *bed*, in the poets: Ἴστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. *Il.*, i., 31.

σκίμπους, οδος (ὁ), Attic word, *small and sorry bed, litter* to remove the sick on: Ἐκ τοῦ σκίμποδος δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι. *Aristoph., Nub.*, 700.

στρῶμα, ατος (τό), *that which is laid down* to serve as a *bed; stratum:* Στρώματα δὲ νομίζετε οὐχ ὅσα πρόβατα φύει ἔρια, ἀλλ' ὅσα φρύγανα ὄρη τε καὶ πεδία ἀνίησι. *Xen., Cyr.*, v., 2, 7.

στρωμνή, ῆς (ἡ), fr. στρώννυμι, mattress or *covering spread* for sleeping, *bedding, bed:* Οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακάς. *Xen., Mem.*, ii., 1, 30.

293.

κοιλία, ας (ἡ), fr. κοῖλος, 1, *cavity* of the abdomen, or that particular part of the body which extends from the diaphragm to the pelvis, *belly, abdomen:* Κενῇ τῇ κοιλίᾳ εἰσδραμὼν εἰς τὸ Πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ. *Aristoph., Eq.*, 280. 2, *Ventricle* of the heart in Aristotle (*Hist. An.*, i., 17).

γαστήρ, ρός (ἡ), the region of the *belly*, as far as the navel, which contains the organs of digestion: Μετὰ δὲ τὸν θώρακα, ἐν τοῖς προσθίοις, γαστήρ. *Aristot., H. An.*, i., 13, 1.

ἧτρον, ου (τό), the *lower-belly*, in Xenophon: Εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἥτρου. *Xen., Anab.*, iv., 7, 15.

κενεών, ῶνος (ὁ), all that part of the *belly* which is between the thorax and the groin, in Homer: Νείατον ἐς κενεῶνα βαλών. *Il.*, xi., 381.

λαγών, όνος (ὁ and ἡ), lateral region of the lower-belly situated under the navel. *flank:* Ὑπόῤῥιζον δέ, τὸ μὲν διφυὲς λαγών. *Aristot., H. An.*, i., 13.

λαπάρα, ας (ἡ), *flank; ilia*, in Homer: Τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων οὔτα κατὰ λαπάρην. *Il.*, vi., 63.

νηδύς, ύος (ἡ), *belly, paunch*, prop. and fig.: Γνάθου τε δοῦλος, νηδύος θ' ἡσσημένος. *Athen.*, x., 413. [In prose, *Luc.*]

294.

κόμη, ης (ἡ), *hair of the head*, carefully dressed and arranged: Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις; *Aristoph., Av.*, 911.

βόστρυχος, ου (ὁ), *curl*, ringlet of hair: Κόρας διάδοτε πάντᾳ διὰ βοστρύχων. *Eur., Orest.*, 1267.

ἔθειρα, ας (ἡ), fr. ἔθος, *hair of the head* fashionably dressed, according to the grammarians; in the singular in the Tragic writers, and in the plural in Homer, in speaking of man and of the *mane* of horses: Χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε. *Il.*, viii., 42.

θρίξ, τριχός (ἡ), *hair* of man and beast: Ξανθάς τ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας. *Od.*, xiii., 399.

πλόκαμος, ου (ὁ), fr. πλέκω, *tress, braid, plait of hair*: Χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς. *Il.*, xiv., 176.

πλοχμός, οῦ (ὁ), synonym of the preceding word: Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκοντο. *Il.*, xvii., 52.

τρίχωμα, ατος (τό), *hair of the head* in general, and sometimes with the associated notion of disorder and negligence: Διαλλάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροισι, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μοῦνον. *Herodot.*, vii., 70.

χαίτη, ης (ἡ), *floating hair* of the head, and more frequently *mane* of the horse, of the lion: Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὦμοις ἀ σσονται. *Il.*, vi., 509.

χαίτωμα, ατος (το), *horse-hair crest* of a helmet, in Æschylus: Τρεῖς κατασκίους λόφους σείει, κράνους χαίτωμ', *Sept.*, 385.

295.

κόνις, ιος (ἡ), *dust* of the earth: Τόνδε δ' ἔασκεν ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. *Il.*, xxiv., 18.

κονία, ας (ἡ), a synonym of κόνις: Ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη ἵστατ' ἀειρομένη. *Il.*, ii., 150.

κονιορτός, οῦ (ὁ), *dust that rises; a cloud of dust*: Ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἅμα φερομένων. *Thuc.*, iv., 34.

κονίσαλος, ου (ὁ), *whirling-cloud of dust*: Ὡς τότ' Ἀχαιοὶ λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ. *Il.*, v., 503.

296.

κόρυς, υθος (ἡ), brazen helmet: Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης. *Il.*, vi., 9.

καταῖτυξ, υγος (ἡ), a sort of *light helmet, casque*, or *skull-cap*, in the Iliad: Ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν ταυρείην ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον ἠΐε καταΐτυξ κέκληται. *Il.*, x., 257.

κράνος, εος (τό), *head-piece of armor*, in general, and of all kinds in the historians: Καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες. *Herodot.*, i., 171.

κυνέη, ης (ἡ), prop., *dog-skin*, of which helmets were made; hence *helmet* of dog-skin, or of any other skin, and often (*Od.*, xviii., 378) even of brass: Ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν ταυρείην. *Il.*, x., 258. [Also Hdt. In later times *a broad-brimmed traveling cap* or *hat*.]

περικεφαλαία, ας (ἡ), *head-piece* or helmet of the Romans, in Polybius: Πρὸς δὲ τούτοις ὑσσοὶ δύο καὶ περικεφαλαία χαλκῆ. *Polyb.*, vi., 23, 8.

πήληξ, ηκος (ἡ), fr. πάλλω, *helmet*: Ὡς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν. *Il.*, viii., 307.

τρυφάλεια, ας (ἡ), *helmet* with a crest, in the Iliad: Περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας κρατὶ θέτο βριαρήν. *Il.*, xix., 382.

297.

κοῦφος, η, *light*, 1, in speaking of weight, opp. to βαρύς: Ἡ στατικὴ τοῦ βαρυτέρου καὶ κουφοτέρου σταθμοῦ ἐστι. *Plut., Charm.*, 166, b. 2, In speaking of armor, and by ext., of *light-armed* troops: Ἀπέστειλε τὴν κούφην στρατιὰν, ἔπειτα τοὺς ἱππεῖς. *Plut., Fab.*, 11.

ἀργός (ὁ, ἡ), *agile*, nimble, epithet of dogs in Homer: Ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο. *Il.*, xviii., 578.

ἐλαφρός, ά, *light* in running, or in motion generally [not only with ref. to *motion*: Ἐλαφρὰν ἰσθῆτα. *Xen., Cyn.*, 6, 11. Τὸ δὲ σμικρὸν ἐλαφρόν (opp. βαρύ). *Pl., Tim.*, 63, c. Ἐλαφρὰ τὰ ὅπλα . . . κεκτῆσθαι. *Pl., Legg.*, 1. 265, d]: Δὸς δέ οἱ ἵππους οἵ τοι ἐλαφρότατοι θεῖειν. *Od.*, iii., 370.

εὐβάστακτος (ὁ, ἡ), *easy to carry*: Εἴτε καὶ τὴν αὐτὴν μηχανήν, ἔουσαν μίην τε καὶ εὐβάστακτον. *Herodot.*, ii., 125.

θοός, ή (θέω), *one who runs, fleet, light of foot* or *in motion generally*, epithet of warriors, and particularly of vessels, in Homer: Ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας. *Il.*, i., 12.

κραιπνός, ή, rapid: Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. *Il.*, vi., 505.

λαιψηρός, ή (αἶψα), *sudden, prompt, swift*: Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο, καὶ λαιψηρὸν ἐόντα. *Il.*, xxi., 264.

ταχύς, εῖα, *quick, alert; celer*: Προσέτι δὲ σφοδρούς, καὶ ταχεῖς, καὶ ἀόκνους. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 23.

ὠκύς, εῖα, *fleet, swift, light*: Πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. *Il.*, i., 58. [Late in prose. *Æl., Luc.*]

298.

κραιπάλη, ης (ἡ), *drunkenness* continued to the next day; hence, Lat. crapula: Ἐκ κραιπάλης ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρυβλίον. *Aristoph., Ach.*, 277.

μέθη, ης (ἡ), *drunkenness* in the daytime: Ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἶνῳ, πλαστὸς ὡς εἶην πατρί. *Soph., Œd. R.*, 779.

μέθυσις, εως (ἡ), *action of getting drunk*: Δίψα τε λυσιμελὴς, καὶ μέθυσις χαλεπή. *Theogn.*, 836.

299.

κραυγή, ῆς (ἡ), fr. κράζειν, *cry* or *shout* of call, cry of joy, of wail, or of alarm: Κραυγήν τε εὐθὺς ἐποίουν. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 2.

ἀλαλητός, οῦ (ὁ), war-*cry*: Ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει. *Il.*, iv., 436. [Also cry of woe. *Il.*, xxi., 10.]

βοή, ῆς (ἡ), *battle-cry* to frighten the enemy: Γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἐκπληξίς τε ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης. *Thuc.*, iv., 34. [By no means confined to *battle*-cry: but denoting any *vociferous cry* or *shout*: Ἐπαινοῦντα . . . βοῇ. *Pl., Legg.*, 9, 876, b. Ἄμουσοι βοαὶ πλήθους. *Ib.*, 3, 700, c. Κλαυμοναὶ καὶ βοαί. *Ib.*, 7, 792, a. Κρίνουσι βοῇ καὶ οὐ ψήφῳ. *Th.*, i., 87, 2.]

ἐνοπή, ῆς (ἡ), war-*cry, plaintive cry*: Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε. *Il.*, xxiv., 160.

θόρυβος, ου (ὁ), word of the same family as θρόος, and of the same signification, but used in prose: Θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος. *Xen., Cyr.*, vii., 1, 5. [Often with βοή. Πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο. *Th.*, iv., 126. Θόρυβον καὶ βοήν. *Pl., Tim.*, 70, e.]

θρόος, ου (ὁ), fr. θρέω, *confused noise* of a shouting multitude, of an applauding, or murmuring assembly: Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς, ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο. *Il.*, iv., 437.

θρύλλος, ου (ὁ), and θρῦλος, the latter more used, and considered by the grammarians as more consistent with the etymology; words of the same family as θρόος and θόρυβος; *noise* of persons speaking, *rumor, clamor*: Σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος. *Batrachom.*, 135.

ἰαχή, ῆς (ἡ), *cry* of combatants in the Iliad: Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε. *Il.*, iv., 456.

ὑμνός, οῦ (ὁ), *cry* or *song* of joy; *sibilus*: Μολπῇ τ' ὑμνῳ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο. *Il.*, xviii., 572.

ἰωή, ῆς (ἡ), *cry* or *shout* of call: Τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή. *Il.*, x., 139.

κέκραγμα, ατος (τό), and κεκραγμός, οῦ (ὁ) [in prose, *Plut.*], *shout, clamor*, in general: Ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. *Eur., Iph. A.*, 1343. Τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν. *Aristoph., Pac.*, 637.

κέλαδος, ου (ὁ), fr. κέλω, prop., *cry* in hunting to animate the dogs [?]; hence, *noise*, in general: Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπίθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν. *Il.*, xviii., 530. [In Hom. of the battle tumult or din. *Il.*, ix., 547, etc.]

κλαγγή, ῆς (ἡ), fr. κλάζω, shrill *sound, shrill cry* of certain animals, as the crane and the hog, in Homer: Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό. *Il.*, iii., 3. By ext., *clang* or *rattle* of a sonorous body: Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο (the *twang of his silver bow*). *Il.*, i., 49. Hence the Latin *clangor* for the sound of the trumpet.

κολωός, οῦ (ὁ), according to some fr. κέλλω, according to others fr. καλέω; *cry* of the jay, *clacking* of the hen, by ext., *brawling, scolding, noise* of a dispute: Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον. *Il.*, i., 575.

ὀλολυγή, ῆς (ἡ), and ὀλολυγμός, οῦ (ὁ), piercing *cry, cry* of rejoicing, *howling*: Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνίσχον. *Il.*, vi., 301. The second is the most used by the Tragic writ-

ers: Ἔπειτα σὺ ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον. *Æsch., Sept.*, 268.

300.

κριτής, οῦ (ὁ), fr. *κρίνειν*, one who judges; hence, *judge*, in a very general sense, as the judges at public games, and particularly fig.: Ὁπότε μὲν κατασταθείην τοῦ ἁρμόττοντος κριτής. *Xen., Cyr.*, i., 3, 14.

διαιτητής, οῦ (ὁ), an *arbiter* chosen in a lawsuit by the parties engaged in it to decide upon the question between them: Ἐξέστω αὐτοῖς αἱρεῖσθαι, ὃν ἂν βούλωνται, διαιτητήν. *Dem. in Mid.*, 545. Lucian (*Dial. Mort.*, 20) uses alternately *δικαστής* and *διαιτητής* for *arbiter*.

διαλλακτής, οῦ (ὁ), *arbiter* in private or political matters: Οὔτε διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. *Dem. in Olymp.*, 1167, 15.

δικασπόλος, ου (ὁ), *dispenser of justice*: Νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι. *Il.*, i., 238.

δικαστής, οῦ (ὁ), *judge* [or *juror*] named or chosen by lot to sit with others in a court of justice: Σὺν τῷ νόμῳ οὖν ἐκέλευεν ἀεὶ τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τίθεσθαι. *Xen., Cyr.*, i., 3, 14.

ἡλιαστής, οῦ (ὁ), HELIAST, judge who sat in the Heliæa or criminal court, at Athens, so called from ἥλιος, because it was held in the open air [much more probably fr. *ἀλής*, *ἀλίζομαι*. Cf. *ἀλίην ποιεῖσθαι*, etc. *Hdt.*]: Ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες Τριωβόλου. *Aristoph., Equit.*, 255.

ἴστωρ (ἴσημι), prop., *one who knows, who is acquainted with*; hence, *arbiter*, in Homer: Ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω. *Il.*, xxiii., 486.

301.

κρύπτειν, *to cover*, in order to secure or hide; hence, *to hide*, prop. and fig.: Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ. *Il.*, viii., 272.

καλύπτειν, *to envelop, wrap*, speaking of clothes; hence, generally, *to cover*, rare in prose: Τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. *Il.*, iv., 503.

κεύθειν, to keep shut up, with the intention of keeping secret; hence, fig., *to hide, to conceal*: Μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω. *Il.*, i., 363.

σκεπάζειν, *to cover*, speaking of a cuirass: Τὰ μὲν δεόμενα σκέπης τοῦ ἀνθρώπου σκεπάζειν. *Xen., Mem.*, iii., 10, 9.

στέγειν, *to cover* so as *to keep secure, to place in safety*, speaking of defensive armor: Οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα. *Thuc.*, iv., 34. [In *this* sense of resisting what seeks to penetrate, *στέγειν* = *to be proof against*; of a vessel, it is *to be water-tight*; absol. or *τὸ ὕδωρ*. It is, however, also = to protect, *πύργοι πόλιν στέγουσιν*. *Soph., Œd. Col.*, 15. *Thuc.* uses *στέγεσθαι* = *to be kept secret; not to be divulged*, 6, 72.]

στεγάζειν, a sort of frequentative of the preceding word, expressing the ordinarily doing it, *to cover customarily*: Καὶ πάντων τῶν φυτῶν ἐστεγασμένον τὸ ἄνω. *Xen., Œcon.*, 19, 13.

302.

κτείνειν, *to kill*, used principally of men, and less commonly of animals: Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος. *Il.*, iii., 284.

κατακτείνειν, a compound more used in prose than the simple verb, *to put to death, to kill*, in general: Οὐ μέντοι κατέκαινόν γε οἱ ἐπ' αὐτῶν ἱππεῖς. *Xen., Cyr.*, vii., 1, 10.

καίνειν, in the Tragic writers: Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ. *Æsch., Sept.*, 608.

αἱρεῖν, *to carry off make away with; to destroy, to cause to perish*: Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα. *Il.*, iv., 457.

ἀναιρεῖν, a compound more used in prose than the simple verb [= *interimere*]: Ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες ἔωσι. *Herodot.*, iv., 66.

διαχειρίζεσθαι, to kill, in Polybius: Ἀντίοχος δὲ διακεχειρισμένος τὸν Ἀχαιόν. *Polyb.*, viii., 23, 8.

διαχρᾶσθαι, to cause to perish, to destroy; hence to kill: Ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχῃ. . . . . *Herodot.*, i., 24.

διεργάζεσθαι, to get rid of any one, *to put him out of the* way: Ἐὰν μὲν δοῦλον κτείνῃ νομίζων τὸν ἑαυτοῦ διεργάσθαι. *Plat., Legg.*, ix., 865, c.

ἐναρίζειν, and its compound ἐξεναρίζειν, *to spoil* an enemy of his arms, both convey, by implication, the notion of *to kill* [cf. 291]; which implied idea often becomes the leading one in the poets: Ὅ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίξοι. *Il.*, i., 190. Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν ἔγχει χαλκείῳ. *Il.*, vi., 30.

θανατοῦν (*θάνατος*), *to condemn to death, to put to death*, speaking of the executioner, in Plato: Ἑάντερ βιῷ παιόμενος ὁ φονεύς, θανατωσάτω. *Plat., Legg.*, ix., 872, c. Fig. in the N. T., *to mortify*: Εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. *Ad Rom.*, viii., 13.

θύειν, Herodotus uses it in the sense of KILLING *beasts* for sacrifices or for food, and even men, in relating the horrible custom of the Massagetæ: Ἐπεὰν δὲ γέρων γένηται κάρτα οἱ προσήκοντες οἱ πάντες συνελθόντες θύουσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα αὐτῷ· ἑψήσαντες δὲ τὰ κρέα, κατευωχέονται. *Herodot.*, i., 216.

ὀλλύναι, to destroy, in general; hence, *to exterminate, to destroy* men, *to kill*: Ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ ὀλλὺς Ἀργείους. *Il.*, x., 201.

ἀπολλύναι, a compound of the preceding word, more used in prose, and in a more general sense: Ὁ δὲ κατακτανών, ὥσπερ ἐχθρὸν ἀπολέσας . . . . *Xen., Cyr.*, iv., 6, 5.

ὀλέκειν, a sort of frequentative and defective: Ἀλλήλους ὀλέκουσι. *Il.*, xi., 530.

σφάζειν, and Attic *σφάττειν*, *to cut the throat* principally of beasts in sacrifice (*Il.*, ix., 466); hence, in general, *to sacrifice*, for *to kill, to slaughter*, in the Tragic writers: Σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας σὸν παῖδ'. *Eur., Phœn.*, 920.

φθίνειν, *to consume, destroy, undo*: Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. *Il.*, vi., 407.

φονεύειν, in prose, and *πέφνειν*, poetic, *to commit a murder, to assassinate, to kill* or *slay*, particularly in war: Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. *Il.*, vi., 12. Ταύτῃ ἐπεισπεσόντες τεταραγμένους ἐφόνευον. *Xen., Cyr.*, vii., 1, 32.

303.

κύκλος, ου (ὁ), every thing that is circular, or in that form, *circle*, in general, *orb, circuit*: Κύκλος ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη. *Plat., Epist.*, vii., 342, b.

γῦρος, ου (ὁ) [*gyrus*], *circle* or *round* drawn, in Pausanias and Plutarch: Τῷ κλήματι γῦρον περὶ αὐτὸν ὁ Ποπίλλιος περιέγραψεν. *Pseudo-Plut., Apophth. Reg.*, 202, f. [Also, in *Theophr.*, of a *circular hole* to plant trees in.]

κίρκος, ου (ὁ), CIRCUS of the Romans, in Polybius; *circus*: Καὶ σκηνὴν κατασκευάσας μεγίστην ἐν τῷ Κίρκῳ. *Polyb.*, xxx., 13, 2.

περιφέρεια, ας (ἡ), *circumference*, PERIPHERY: Καθάπερ ἐν τῇ περιφερείᾳ τὸ κυρτὸν καὶ τὸ κοῖλον. *Aristot., Eth., Nic.*, i., 13, 10.

ῥόμβος, ου (ὁ), any solid substance, to which a circular motion is given, which is made to turn round, as the kind of *tambourine* used by the bacchantes, in Euripides (*Eur., Hel.*, 1362); a magic *wheel*, or circle of brass, used by magicians in their enchantments, in Theocritus: Χὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος. *Theocr., Id.*, ii., 30.

σφαῖρα, ας (ἡ), any round or spherical body, *globe, ball*, hollow SPHERE, in Plato: Περὶ μὲν τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ σφαῖραν περιετόρνευσεν ὀστέϊνην. *Plat., Tim.*, 73, c.

σπεῖρα, ας (ἡ) [*spira*] whatever is *wound* or *twisted round*, a *twist; spiral fold*, such as the coil of a serpent: Δράκοντά θ' ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας σπείραις ἔσωζε. *Eur., Med.*, 481.

τροχός, οῦ (ὁ), fr. τρέχω, *wheel* of a carriage: Ἐξαλλομένων τῶν τροχῶν. *Xen., Cyr.*, vii., 1, 28.

τρόχος, ου (ὁ), *race, course*, revolution: Κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους ἁμιλλητῆας ἠλίου τελῶν. *Soph., Ant.*, 1065. [On the difference between this and the preceding word cf. *Ellend., Lex. Soph.*]

304.

κωλύειν, prop., to *restrain*, hold back, in order to turn away; hence to *hinder*: Καὶ τὴν ὀργὴν κωλύειν εἰς τὸ μεταμελησόμενον προϊέναι. *Xen., Mem.*, ii., 6, 23.

βλάπτειν, in Homer, prop., *to embarrass, entangle*, stop in its progress: Ὄζῳ ἕνι βλαφθέντε μυρικίνῳ. *Il.*, vi., 39.

εἴργειν, to hinder from coming in, or going out; hence *to hold back, to stop*: Ἐφοβεῖτο μὴ οὐ δύναιτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλέως, ἀλλ' ε�ίργοιτο πάντοθεν ὑπό τινων ἀποριῶν. *Xen., Anab.*, iii., 1, 12. [According to Buttmann and others, εἴργω, c. spirit. asp., = *includo*; εἴργω, c. spirit. len., = *excludo*, arceo.]

ἐμποδίζειν (ἐμπoδών), *to hinder, to shackle* or *catch* the feet or steps; *impedire*; hence, prop. and fig., *to embarrass*, be in the way of: Εἰ τὼ πόδε θεία μοίρα πεποιημένω πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀλλήλοιν, ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιεν ἀλλήλω. *Xen., Mem.*, ii., 3, 18.

305.

κώπη, ης (ἡ), *handle* or *hold* of the oar; hence *oar*: Ἐμβαλέειν κώπῃς. *Od.*, ix., 489.

ἐλάτη, ης (ἡ), pine; hence *the oar* made of it: Ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσιν πόντον ἐλαύνοντες. *Il.*, vii., 5.

ἐρετμός, οῦ (ὁ), and ἐρετμόν, οῦ (τό), poet., *oar*: Ναῦν δεῖ παρεῖναι κἀρετμῶν ἐπιστάτας. *Eur., Hellen.*, 1267.

πλάτη, ης (ἡ), the *blade* of the oar; *palmula*; hence, by ext., in the poets, *oar*: Τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ; *Soph., Phil.*, 220.

ταρσός, οῦ (ὁ), Attic ταρρός, prop., hurdle; hence, by similitude, *range* or *rank of oars*, lying along each side of the ships of the ancients: Κάνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος ταρσῷ κατῆρες. *Eur., Iph. T.*, 1346. [*Th.*, vii., 40.]

306.

κωφός, ή, fr. κόπτω, prop., blunted, obtuse; hence *dumb*, in Herodotus: Τῶν οὗτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ δὴ κωφός. *Herodot.*, i., 34. Κωφός has since been used for *deaf*, in Æschylus and Aristotle [*Pl., Xen.*, etc.; the prevailing Attic usage. Cf. ἐνεός below]: Ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω; *Æsch., Sept.*, 184.

ἀκέων, ουσα [and dual ἀκέοντε. See *Buttmann's Lexil.* on the probable formation of ἀκέων, from neut., ἄκαον, of an old adj. related to ἀκήν], *silent, mute*: Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο. *Il.*, i., 565.

ἄναυδος (ὁ, ἡ), fr. αὐδη, *voiceless, speechless*: Δὴν δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο. *Apoll. R.*, iii., 503.

ἀναύδητος (ὁ, ἡ), *one who is without voice*, in the medical Alexandrine poet, Nicander: Αὐδήεσσαν ἔθηκεν ἀναύδητόν περ ἐοῦσαν. *Nic. Alex.*, 573.

ἄνεω, an Epic Homeric form taken for an adjective by the grammarians, but which the best critics [cf. *Buttm. Lexil.*] consider as an adverb; *speechless, voiceless*, from astonishment or fear: Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε; *Il.*, ii., 323.

ἐνεός and ἐννεός, ά, born *dumb, deaf and dumb*, in Aristotle: Ὅσοι κωφοὶ γίνονται ἐκ γενετῆς πάντες καὶ ἐνεοὶ γίνονται. *Aristot., H. An.*, iv., 9. [i. e., it means *dumb*, but, from the fact mentioned in the passage from Aristot., may *imply deaf and dumb*, as in *Xen., An.*, iv., 5, 33. *Pl., Thæt.*, 206, d: ὁ μὴ ἐνεὸς ἢ κωφὸς ἀπ' ἀρχῆς.]

ἄφωνος (ὁ, ἡ), one who is *without voice, dumb*: Τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ. *Herodot.*, i., 85.

ἀφώνητος (ὁ, ἡ), *one who has no voice*: Παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά. *Soph., Œd. Col.*, 1283.

Λ.

307.

λαγχάνειν, to obtain by lot, *to have as share*, after having drawn lots, *to have for one's lot* or *portion*: Τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι. *Il.*, xxiv., 400.

κληροῦσθαι (κλῆρος), *to put to the lot, to draw by lot*, to settle by lot: Κληρουμένους δ' ἔλειπον. *Æsch., Sept.*, 55.

κληρονομεῖν, *to be heir*; hence *to have a part* or *share, to partake*, fig.: Ταύτης γὰρ οὐκέτ' ἐγὼ τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. *Dem. de Leg.*, 444, 13.

κληρουχεῖν, *to have a lot* of land in a foreign country, to be a colonist: Τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας τῶν ἱπποβοτέων Χαλκιδέων τὴν χώρην. *Herodot.*, vi., 100.

308.

λαμβάνειν, to take in one's hands, *to seize*; hence, in general, *to take, lay hold of* any thing, or a part of any thing or person: Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἕλαβε. *Il.*, iv., 463.

αἰρεῖν expresses more energy and force than λαμβάνειν, *to catch at* or *grasp, seize* what is pursued; hence *to take* by force, to *catch* or take game; in war, to take a town, to take an enemy prisoner: Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἕπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος ζωὸν ἕλ'. *Il.*, vi., 38.

ἀΐρειν, poet. ἀείρειν, and ἄϊρεσθαι in the middle, prop., *to lift up* an object to take it, to take away; hence, fig., *to carry off, gain, acquire*: Καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος. *Il.*, iii., 373.

ἄϊνυσθαι, a syncopated form of the preceding word: Δεξιτέρῃ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα. *Il.*, xxi., 490.

δέχεσθαι, prop., to hold out the hand in order *to receive* what is offered or given, *to accept*: Καὶ τῷ κωμάρχῃ ἐδίδοσαν λαμβάνειν ὅτι βούλοιτο· ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐδέχετο. *Xen., An.*, iv., 5, 32.

δράσσειν [usually in Mid.], poet., *to take by the handful, to clutch*, etc.: Κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης. *Il.*, xiii., 393. [In prose, *Hdt.* (c. acc. κόνιν, 3, 13), and *Pl., Lys.*, 209, e: τῶν ἀλῶν.]

κομίζεσθαι, *to carry off* or *away*; hence *to gain, to receive*: Ὅστις ἂν ὑμῶν ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου τὸ τριώβολον οὐ κομεῖται. *Aristoph., Vesp.*, 690.

λάζεσθαι, an Ionic and Epic form of λαμβάνειν: Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν. *Il.*, ii., 418. Angl., *to bite the dust*.

μάρπτειν, *to seize, lay hold of*, or *keep hold of forcibly* with the hand, *to touch* with the hands or feet: Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν σκαιῇ. *Il.*, xxi., 489. [Related to ἁρπάζω, *rapio*.]

ὀρέγεσθαι, *to hold out the hand* to take or receive as well as to give: Οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ. *Il.*, vi., 466. [In prose ὀρέγειν, *to reach out to*. Cf. 175. And in Mid., *to desire*, etc.]

φέρειν, *to carry away* what has been given; hence *to receive, to obtain*, speaking of soldiers' pay, of alms: Τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα. *Soph., Œd. Col.*, 5.

309.

λαμπάς, άδος (ἡ), *torch, flambeau* of resinous wood: Ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων. *Aristoph., Ran.*, 340.

λαμπτήρ, ῆρος (ὁ), *luminary*, or that which gives light, in general; 1, in the Odyssey, large *vessel, stand*, or *grate* in which dry wood was burnt to give light to large halls, such as those in which banquets were held: Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν ὄφρα φαείνοιεν. *Od.*, xviii., 307. 2, *Large lamp*, or *chandelier*, in Xenophon: Μόνον, ἔφη, τὸν λαμπτῆρα ἐγγὺς προσενεγκάτω. *Xen., Conviv.*, 5, 2.

δᾷς, δᾶός (ἡ), and Ionic δαΐς, *flambeau, torch* of pine or other resinous wood: Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων, ηγίνεον ἀνὰ ἄστυ. *Il.*, xviii., 492. [In prose *App., Plut.*, and in *Th.*, vii., 53, *Xen.*, etc., = *pine-wood* generally.]

λυχνία, ας (ἡ), *candlestick*, in the Scriptures: Οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν. *Matth.*, v., 15.

λυχνίον, ου (τό), *large candlestick*, or *chandelier*, in Lucian: Τέλος δέ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε. *Luc., Conv.*, 46.

λύχνος, ου (ὁ), small and portable *lamp*: Τοὺς λύχνους ἀποσβέσας. *Aristoph., Plut.*, 668.

λυχνοῦχος, ου (ὁ), *lantern*, among the ancient Athenians : *Φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος. Aristoph., Ach.*, 936.

πυρσός, οῦ (ὁ), fr. πῦρ, in Homer, *fire kindled* on high ground, principally to serve as a signal in time of war, a *signal-fire, beacon ;* hence *lighted torch : "Αμα δ' ἠελίῳ καταδύντι πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι. Il.* xviii., 211. [So *Hdt.*, vii., 182, iv., 9, 3.]

φανός, οῦ (ὁ), fr. *φαίνω*, 1, *flambeau, torch : Οὐδὲ γὰρ ὑπὸ φανοῦ τὸν ἔτι ἐμφρουρον ἔξεστι πορεύεσθαι. Xen., Lacæd.*, 5, 7. 2, *Lantern*, in debased Greek.

πανός, οῦ (ὁ), another form of the preceding word, and used more especially by the Tragic writers, *flambeau : Καὶ πέλας ἄλλος αὐτοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἴρει. Eur., Ion.*, 195.

φρυκτός, οῦ (ὁ), dry wood ; hence *torch* for signals in war : *Φρυκτοί τε ᾔροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι. Thuc.*, iii., 22.

310.

λέγειν, is used of every kind of oral communication, 1, to say, in a very wide sense ; *dicere : Ἀληθῆ λέγεις. Plat., Charm.*, 166, a. 2, *To speak*, in general, *to express one's self : Οὐδὲ γὰρ λέγειν οἷός τ' εἰμί. Xen., Cyr.*, i., 4, 12. 3, *To speak with art*, as the orator, or eloquently : *Λέγειν σὺ δεινός. Soph., Œd. R.*, 535.

ἀγορεύειν (ἀγορά), *to speak in* or *address an assembly*, to speak in public : hence *to harangue ;* concionari ; *to say in public*, or *announce publicly : Ἄμμι δὲ μάντις ἐὺ εἰδὼς ἀγόρευε. Il.*, i., 385. [e. g., in the famous formula : *τίς ἀγορεύειν βούλεται* ; But also more generally : e. g., of the *laws*, considered as addressing the public : *νόμοι, ψηφίσματα*, etc. *Pl., Dem.*, al.]

ἀγορᾶεσθαι, synonym of the preceding word : *Ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. Il.*, i., 73.

ἀδολεσχεῖν, *to be a prater and babbler ;* hence *to speak at random*, idly and carelessly : *Οὔκουν γ' ἂν οἶμαι εἰπεῖν τινα νῦν ἀκούσαντα οὐδ' εἰ κωμῳδοποιὸς εἴη, ὡς ἀδολεσχῶ. Plat., Phæd.*, 70, b.

αὐδᾶν, to *raise the voice*, to speak and *say : Καὶ ἥδε μάντις ἀμύμων. Il.*, i., 92.

βάζειν. Henry Stephens derives this verb, of Sanscrit origin, from what he gives as the more ancient form of it, and itself formed by onomatopy, viz., *βαβάζειν*, from which he derived the French *bavarder*. According to its Eastern etymology, *βάζειν* signifies *to speak*, in general, although the sense of *speaking lightly* is perceptible in it, in the following verse : *Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει. Il.*, ix., 313.

γηρύειν (γηρύς), *to raise the voice, to speak : Οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσει. Eur., Hippol.*, 243.

διαλέγεσθαι, *to discourse, to converse, to discuss*, used of two or more persons, *to confer*, to hold a parley : *Καὶ Ξενοφῶν διελέγετο αὐτοῖς δι' ἑρμηνέως περὶ σπονδῶν. Xen., Anab.*, iv., 2, 18.

εἰπεῖν, an aorist improperly attached to *φάναι* or *λέγειν* to complete them, but having distinct and peculiar meanings of its own ; it denotes what follows upon a conversation, or discussion ; hence *to advise, to propose : Ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν Ἀριστοφῶν. Dem. in Timocr.*, 703, 11.

εἰρεῖν, *to say* [not in this form. Ep. pres. εἴρειν, Att. fut. ἐρεῖν, Perf. *εἴρηκα, εἴρημαι, ῥηθήσομαι, ἐῤῥήθην*, etc.] 1, in order to give an answer, to express an opinion, a wish, a determination, in the sense of commanding or forbidding, *to fix, to agree, to prescribe : Ἔλεγεν ὅτι ἐξήκοι αὐτῷ ὁ χρόνος ὃς εἰρημένος ἦν παραμένειν. Xen., Hellen.*, vii., 1, 28. 2, For *to announce*, give notice, *inform : Καὶ ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα, ὅτι συγγενέσθαι αὐτῷ χοῄζοι. Xen., An.*, ii., 5, 1.

λαλεῖν, *to speak* or *talk* without choice and without order, as in the ordinary intercourse of social life : sometimes *to chatter, to babble*, to speak like an infant ; *loqui : Παιδάριον δὲ ὢν δεινότατον λαλεῖν ἐδόκουν εἶναι. Xen., Cyr.*, i., 4, 12.

θρωεῖν to speak loud, *to shout ;* hence *to say, to speak*, in the Tragic writers : *Ὦ παῖ, τί θροεῖς ; Eur., Hippol.*, 213.

μυθεῖσθαι (μῦθος), poet. to manifest, express one's thought ; hence *to say, to speak*, with the idea of reflection, or, better, of concealing nothing : *Ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι. Il.*, vi., 382.

ὁαρίζειν (ὅαρ), to talk, to converse, or live in intimacy and familiarity, used of the intercourse of intimate affection or love, such as that of the husband with his wife : *Ὄθι ᾗ ὁαρίζε γυναικί. Il.*, vi., 516.

πιφαύσκειν, an Epic and elongated form of *φάναι, to declare, to manifest ;* hence *to say : Δήμῳ πιφαύσκων. Il.*, xviii., 500.

φάναι, is of constant use in conversation and replies [like our *said I, said he*, etc.] and carries with it, besides, the notion of affirmation, *to aver, assert, affirm : Οἱ δὲ ἔφασαν ἀποδώσειν ἐφ' ᾧ μὴ καίειν τὰς κώμας. Xen., Anab.*, iv., 2, 19.

φάσκειν, a sort of frequentative of *φάναι*, formed from the Ionic imperfect *ἔφασκον*, and in great use with the Attic writers to complete the defective verb *φάναι*, as is the case, in all languages, with verbs the most in use ; it associates with the notion of affirmation, proper to this verb, that of an allegation made which may be without foundation, to affirm too lightly ; hence *to pretend, to profess : Οὔτε γὰρ ἔγωγε οὔτ' αὐτὸς τοῦτο πώποτε Σωκράτους ἤκουσα, οὔτ' ἄλλου τον φάσκοντος ἀκηκοέναι ᾠσθόμην. Xen., Mem.*, i., 2, 31.

φατίζειν (φάτις), to make a say, *to make a report, to report, to announce : Φωνῇ γὰρ ὑρῶ τὸ φατιζόμενον. Soph., Œd. Col.*, 138. [*Hdt.*, v., 58.]

φημίζειν (φήμη), *to make one's voice heard ;* hence *to pronounce, to promise : Ἠι καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. Æsch., Choëph.*, 558.

φθέγγεσθαι (φθόγγος), *to make a sound* or *one's voice heard, to cry out, exclaim : Ἐφθέγξατο δὴ ὁ Κῦρος. Xen., Cyr.*, iii., 3, 31.

φλυᾶρεῖν (φλυαρός), *to speak lightly* or *inconsiderately*, to say frivolous, foolish things : *Τῶν σὺ ἐὼν ἄπειρος πολλὰ φλυηρέεις. Herodot.*, vii., 103.

φράζειν, *to say in plain terms*, in order *to explain, point out*, make clear : *Σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις. Il.*, i., 83.

φωνεῖν (φωνή), *poet.* to raise the voice ; hence *to speak, say : Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο. Il.*, i., 428. [In prose, *Hdt., Xen., Conviv.*, iii., 13. *Arist., H. A.*, iv., 9 : *φωνεῖν τῷ φάρυγγι.*]

311.

λεία, ας (ἡ), in prose, and λητς, in poetry, ἴδος (ἡ), *booty* taken from the enemy, which at first consisted only in the flocks and herds, etc., carried off by the conquerors : *Λητδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν, πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας. Il.*, xi., 676. Afterward it was used of every thing that became the prey of the conqueror by the rights of war : *Πολλοὶ δὲ καὶ λείαν πλείστην ἄγοντες. Xen., Cyr.*, v., 3, 1.

ἔναρα, ων (τά), fr. ἐναίρειν, prop. *armor* or *arms* taken from an enemy after killing him, in Homer ; hence, more generally spoils : *Φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα, κτείνας δῆιον ἄιδρα. Il.*, vi. 480.

λάφῡρα, ων (τά), *spoils* taken from an enemy yet alive, *booty*, rare in prose ; *manubiæ : Λάφυρα δῃῶν δουρύπληχθ'. Æsch., Sept.*, 278.

σκῦλον, ου (τό), and more commonly in the plural σκῦλα, *spoils* taken from a conquered enemy, in Sophocles and in Thucydides ; *spolium : Πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλα τ' ἐς μέλαθρα σὰ πέμψεις. Soph., Phil.*, 1426. The grammarians understand it more particularly of arms, and in Euripides (*Phæn.*, 577) it seems to be taken specially for the shield alone.

σκύλευμα, ατος (τό), a synonym of the preceding word in Euripides : *Φρυγιά τε σκυλεύματα. Eur., Troad.*, 18.

312.

λευκός, ή, *white*, in general : *Ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν. Il.*, iv., 434.

ἀργεννός, ή (ἀργός), poet. *white*, speaking of the wool of sheep : *Βουσὶν ἔπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς οἰέσσιν. Il.*, vi., 424.

ἀργός, ή, [prob. glitteringly white,] *white : Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοί. Il.*, xxiii., 30.

ἄργυφος (ὁ, ἡ), *white*, epithet of sheep in Homer : *Οἶν ἄργυφον. Il.*, xxiv., 621.

πολιός, ά, *gray, white*, poetic epithet of hair grown

white from age, and of the sea *whitening* with foam : Πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης. *Il.*, iv., 248. [Not only poet., *Pl.*, *Lycurg.*, *Æschin.*]

313.

λίβανος, ου (ὁ), the tree which produces frankincense ; hence frankincense itself in the N. T. : Χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. *Matth.*, ii., 11.

λιβανωτός, οῦ (ὁ), 1, *frankincense :* Καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα ἔτεος ἑκάστου. *Herodot.*, i., 183. 2, *Censer*, in the N. T. : Ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν. *Apoc.*, viii., 3.

314.

λίθος ου (ὁ), *stone*, in general ; λίθος (ἡ), feminine, *precious stone :* Κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερεχούσης πέτρας. *Xen.*, *Anab.*, iv., 7, 4.

λιθάς, άδος (ἡ), *heap* or *shower of stones :* Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται. *Æsch.*, *Sept.*, 63.

λᾶας, ᾶος (ὁ), *stone :* Αὐτὰρ ὕπερθεν πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν. *Il.*, xxiv., 798.

κροκάλη, ης (ἡ), *shingle* or *sand* on the sea-shore : Εἶδον αἰμαλοῖσι παρά τε κροκάλαις. *Eur.*, *Iph. A.*, 211.

πέτρα, ας (ἡ), *rock*, piece of detached rock : Ἐκυλίνδουν πέτρας. *Xen.*, *Anab.*, iv., 2, 20. The foundation *stone* of a building, in the N. T. : Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν. *Matth.*, xvi., 18.

πέτρος, ου (ὁ), poet., and according to the grammarians, Attic, very *large stone*, *rock ; saxum :* Βαλὼν μυλοείδεϊ πέτρῳ. *Il.*, vii., 270. [In prose *Pl.*, *Legg.*, viii., 843, a. *Xen.*, *An.*, vii., 7, 54.]

χερμάδιον, ου (τό), fr. χείρ, *stone* that can be held in the hand, in the Iliad : Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι. *Il.*, iv., 518.

χερμάς, άδος (ἡ), *shower of stones* in Æschylus : Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολῖται χερμάδ' ὀκριόεσσαν. *Æsch.*, *Sept.*, 278.

ψηφίς, ῖδος (ἡ), small round stone, *pebble*, *calculus*, in Homer : Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι ὀχλεῦνται. *Il.*, xxi., 260.

ψῆφος, ου (ἡ), a more modern and synonymous form of the preceding word in Pindar : Οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιῶν ψάφων ἀριθμόν. *Pind.*, *Ol.*, xiii., 65. In prose, *pebble* used to calculate with, and at Athens, particularly, to vote with, whether in the public assemblies for the election of magistrates and the ratification of decrees, or in the courts of justice, in public or private trials, *suffrage*, *vote :* Ἐπεὶ δὲ ἐξέπεσον αἱ ψῆφοι, καὶ ἐγένοντο πᾶσαι σὺν Κοιτοβούλῳ. *Xen.*, *Conviv.*, v., 10. Hence, fig., the result, the *vote*, the *ballot :* Ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. *Xen.*, *Mem.*, i., 1, 18.

315.

λόγος, ου (ὁ), 1. what is said to give an *account ;* hence, *discourse*, *talk*, in opp. to fact : Τοὺς μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ ὠφελίμους ὄντας. *Xen.*, *Mem.*, i., 2, 59. 2, Discourse, composition in prose, often *studied discourse*, such as those delivered on public or private matters, from the place assigned to the public speaker, or in the courts of justice, and the length of which was determined by the clepsydra, *oration*, *speech ; oratio :* Λόγῳ μὲν γὰρ διηγήσασθαι οὐκ ἂν ἱκανόν μοι γένοιτο τὸ ὕδωρ. *Dem. in Olymp.*, 1164.

αἶνος, ου (ὁ), *recital*, tradition ; *story*, *common* or *proverbial saying :* Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας. *Od.*, xiv., 508. [Cf. 195.]

ἔπος, εος (τό), poet., *word*, *speech*, *discourse :* Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων ! *Il.*, iv., 350. [Also *prose*, *Hdt.*, *Th.*, *Pl.*, *Xen. ;* especially opp. to ἔργον.]

λέξις, εως (ἡ), manner of speaking or expressing, *diction*, *expression*, *style*, *form of speech :* Λέγω δὲ λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμήνειαν. *Aristot. de Poet.*, 6, 8.

μῦθος, ου (ὁ), fr. μύω, the thought shut up in order to mature it, and which manifests itself by words ; hence, 1, the manifestation of the thought in Homer ; thence, *advice*, *opinion*, *discourse*, and principally, *proposition :* Κέκλυτέ μευ μῦθον Ἀλεξάνδροιο. *Il.*, iii., 87. 2, In the prose writers, discourse, with the idea of fiction ; hence, MYTH, *fabulous tradition* or *fable :* Τὸν περὶ τὸν Γανυμήδη μῦθον κατηγοροῦμεν. *Plat.*, *Legg.*, i., 636, d.

ῥῆμα, ατος (τό), 1, *word*, *term*, *speech*, in opp. to music ; *verbum :* Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστ' Ἰωνικὸν τὸ ῥῆμα'. *Aristoph.*, *Pac.*, 931. 2, *Verb*, in grammar : Ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται. *Plat.*, *Crat.*, 425, a.

ῥῆσις, εως (ἡ), fr. ῥέω, *conversation*, *proposal*, in the Odyssey : Αὐτὰρ ἀκούεις μύθων ἠμετέρων καὶ ῥήσεως ; *Od.*, xxi., 291. [In prose, *speech*, *discourse :* μικρὰν ῥῆσιν ἀποτείνειν. *Pl.*, *Pol.*, 605, d. And *narrative* ∞ τοῦ Ἀμφίονος. *Pl.*, *Gorg.*, 506, c.]

ῥήτρα, ας (ἡ), Doric word, *action* of speaking, or *right of speaking*, or permission to speak : Ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. *Dem. de Coron.*, 90.

φάτις, ιος (ἡ), *what is said*, common talk, common tradition : Εἰ δὴ φάτις ἔτυμος. *Eur.*, *Iph. A.*, 786.

316.

λοῦτρον, ου (τό), poet., λοετρόν, fr. λούειν, *water* to *wash with*, or for bathing ; hence, *bath :* Ὄφρα πέλοιτο Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι. *Il.*, xxiii., 44. Ἡ ὑπὸ λουτροῦ ἀληθινῶς κατωπτεύθησαν. *Xen.*, *Œcon.*, 10, 7.

λούτριον, ου (τό), bath-*water :* Κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον. *Aristoph.*, *Equit.*, 1401.

λουτρών, ῶνος (ὁ), *bath*, speaking of the place only : Ὥστε Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ λουτρῶνι πυρέττων ἐκάθευδεν. *Plut.*, *Quæst. Conv.*, ii., 734, b.

βαλανεῖον, ου (τό), *bath*, place where the bath was, *bath-room :* Καὶ λουσάμενος λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. *Xen.*, *Œcon.*, 9, 5.

317.

λύρα, ας (ἡ), a word not known to Homer, LYRE : Ἔχων κέλαδον ἑπτατόνου λύρας. *Eur.*, *Iph. T.*, 1129.

βάρβιτος (ἡ), and βάρβιτον, ου (τό), *lyre*, in Anacreon : Ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ. *Anacr.*, i., 3.

κιθάρα, ας (ἡ), *harp*, triangular stringed instrument, but different from the modern GUITAR : Καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην στάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι. *Herodot.*, i., 24.

κίθαρις, ιος (ι) Æolic form of the preceding word, and the only one used by Homer, *harp*, *lyre ; cithara :* Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις. *Il.*, iii., 54. Later it seems to have differed from the harp (κιθάρα), and was played without the accompaniment of the voice.

φόρμιγξ, γγος (ἡ), *lute*, *lyre*, in Homer and Pindar : Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἦν ἓξ' Ἀπόλλων. *Il.*, i., 603.

χέλυς, υος (ἡ), *the lyre* made of the shell of the tortoise, by Mercury ; *testudo :* Καθ' ἑπτάτονόν τ' ὑπείαν χέλυν. *Eur.*, *Alc.*, 449.

M.

318.

μάγειρος, ου (ὁ), *head-cook*, *master-cook*, *steward :* Καὶ ἤρξατο μὲν δὴ ἀπ' ἐμοῦ ὁ μάγειρος, τὴν πρώτην περίοδον περιφέρων. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 2, 2.

ἄρταμος, ου (ὁ), sort of *maître d'hotel* or gentleman-carver ; he helped those at table to their several portions [al. *cook*] : Καὶ ὁ ἄρταμος οἰόμενος αὐτὸν οὐδὲν ἔτι δεῖσθαι ὄψου. . . . *Xen.*, *Cyr.*, ii., 2, 4.

ἐδέατρος, ου (ὁ), fr. ἔδω, *taster*, an officer at the court of the kings of Persia, according to Athenæus : Ἐκάλουν δέ, φησι, καὶ τοὺς προγεύστας ἐδεάτρους, ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν. *Athen.*, iv., 171, b. In Athenæus's days the ἐδέατρος had the charge, in great houses, of the daily service of the table ; he was provision steward, or a kind of gentleman-carver, a very honorable office (*Athen.*, iv., ibid.).

ἐλέατρος, ου (ὁ), fr. ἕλεος, 1, the officer who carried the invitations to guests admitted to the royal table ;

or: Ἐλέατροι δὲ καλοῦνται, ὥς φησι Πάμφιλος, οἱ τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν. *Athen.*, iv., 171, b. 2, According to Ammonius, *cook.*

ὀψοποιός (ὁ, ἡ), *he who prepares the dishes for the table, cook:* Καὶ ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς ὀψοποιοὺς μηχανωμένη. *Xen., Mem.*, ii., 1, 30.

319.

μᾶζα, ης (ἡ), sort of bread, or rather of *cake* of barley-meal, made up with honey, salt, and water: Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι. *Aristoph., Pac.*, 3.

ἐσχαρίτης, ου (ὁ), fr. ἐσχαρά, *cake* kneaded with honey and oil, and done in the frying-pan, a *kind of fritter*, or *wafer-cake:* Καὶ σκάφην λαβών τινα τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν. *Athen.*, iii., 109, d.

ἰπνίτης(ῑ), ου (ὁ), fr. ἵπνος, *roll baked in the oven* called ἵπνος: Θερμῶν ἰπνίτων εἴσθιον. *Timocl. ap. Athen.*, iii., 109.

κριβανίτης(ῑ), ου (ὁ), *bread* or *piece of pastry* baked in the oven called κριβανός, or country-oven: Πρὸ πάντων εὔζυμός τε καὶ καλῶς ὠπτημένος ὁ ἄρτος ἔσται κριβανίτης οὐκ ἰπνίτης. *Galen. de Antid. T.*, xiv., 46, 18.

κόλλαβος, ου (ὁ), *small cake*, a kind of *roll* or long bread: Βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον, πλακοῦντας ὤπτα κολλάβους. *Aristoph., Ran.*, 509.

κόλλιξ, ικος (ὁ), bread baked under the cinders among the Thessalians: Κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι | κεῖνοι κριμματίαν, οἱ δ' ἄλλοι χόνδρινον ἄρτον. *Athen.*, iii., 112, b.

πέμμα, ατος (τό), in the plural, *pastry*, pastry-work: Οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; *Plat., Pol.*, iii., 404, d.

πλακοῦς, οῦντος (ὁ), a *flat, round cake; placenta:* Χαίρετ', ἄνδρες, κἂν ξυνέπησθέ μοι πλακοῦντας ἔδεσθε. *Aristoph., Pac.*, 1355.

πόπανον, ου (τό), a thin, flat *cake*, small and round, which was offered to the gods: Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καθωσιώθη. *Aristoph., Plut.*, 659.

πυραμοῦς, οῦντος (ὁ), a *cake of wheat* and honey; given as a prize to him who kept himself awake till daybreak on a night of revelry: Ἦν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. *Aristoph., Eq.*, 277.

320.

μαζός, οῦ (ὁ), *pap* or *breast* of man and woman, in Homer: Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν. *Il.*, iv., 123.

μαστός, οῦ (ὁ), a lengthened form of the preceding word, and more used in prose: Ἄνθρωπος μὲν οὖν καὶ ὁ θῆλυς καὶ ὁ ἄῤῥην ἔχει μαστούς. *Aristot., Part. An.*, iv., 10, 43. The grammarians improperly apply this word to the breast of the woman only, and particularly of one giving suck, deriving it most ingeniously from μιστὸς γάλακτος, full of milk.

θηλή, ῆς (ἡ), nipple or end of the breast: Τούτων ἡ θηλὴ διφυής, διʼ ἧς τοῖς θήλεσι τὸ γάλα διηθεῖται. *Aristot., H. An.*, i., 12.

κόλπος, ου (ὁ), *bosom, lap:* Ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ. *Il.*, vi., 483.

οὖθαρ, ατος (τό), *dug, pap* of animals only: Ἐν ᾧ τόπῳ τὰ οὖθατα τῶν προβάτων ἔστιν. *Aristot., H. An.*, ii., 1.

τιτθός, οῦ (ὁ), *teat* or *nipple;* hence, in general, the *breast* of the woman: Καί, νὴ Δί', τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. *Aristoph., Thesmoph.*, 640.

τιτθίον, ου (τό), *teat* or *nipple* of a woman who is suckling a child: Καὶ τὸ παιδίον ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου. *Aristoph., Thesmoph.*, 690.

321.

μαλακός, ή, *soft* to the touch, *tender;* used of things naturally soft, or such as art has made so, prop. and fig.: *mollis:* Καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακά. *Xen., Mem.* iii., 10, 1.

μαλθακός, ή, poetic form, the use of which in the fig. sense seems preferred: Ὃς τὸ πάρος περ μαλθακὸς αἰχμητής. *Il.*, xvii., 588.

ἁβρός, ά, fig., *soft, delicate*, effeminate: Ἁβρότερος γυναικῶν. *Luc., Deor. Dial.*, 18.

ἁμαλός, ή, poet., *tender*, speaking of the young of animals: Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἁμαλήν. *Il.*, xxii., 310.

ἁπαλός, ή, *tender, delicate*, used of animals and plants, of the heart and the cheeks, of a bed, etc.: Παρειάων ἁπαλάων δάκρυ' ὀμορξαμένην. *Il.*, xviii., 123. [Also in *prose: Plat.*, often with νέος (e. g., *Conv.*, 195, c), and as term of *reproach*, ἀπ. καὶ ἀνανδρος. *Phædr.*, 239, c.]

ἀταλάφρων (ὁ, ἡ), *tender*, epithet of the infant in arms, in the Iliad: Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα. *Il.*, vi., 400.

τέρην, ενα, poet., *tender*, prop. and fig.; in prose τεράμων (ὁ, ἡ), *tender*, speaking of vegetables fit for dressing (*Theophr., C. Pl.*, iv., 13); *tener:* Τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται. *Il.*, iv., 237.

χαῦνος (ὁ, ἡ [or η, ον, as in the example from Plat.]), prop., *loose, lax*, speaking of any thing woven, or of a thread; *soft*, speaking of the snow: Ὅσα δέ γε αὖ τὴν μὲν ξυστροφὴν χαύνην λαμβάνει. *Plat., Polit.*, 282, e. [Also of wood, *porous*, etc., ξύλα μανὰ καὶ χαῦνα. *Theoph., H. P.*, 5, 5, 3; of fruit, μῆλον. *Ath.*, 85, 2; of flesh, *flabby*, σὰρξ χαυνοτέρα. *Ath.*, 309, b.]

χλιδανός, ή, *tender, delicate;* hence *effeminate*, principally in dress: Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν. *Æsch., Pers.*, 544. Ἀλκιβιάδης ἐν Ἰωνίᾳ χλιδανός. *Plut., Alcib.*, 23.

322.

μαλλός, οῦ (ὁ), *lock* or *curl of wool, long wool, fleece* sufficiently long to be cut: Εἰροπόκοι δ' ὅτε μαλλοῖς καταβεβρίθασι. *Hesiod. Op.*, 232.

ἔρος, εος (τό), poet. εἶρος, *wool*, in general: Αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. *Od.*, iv., 135.

ἔριον, ου (τό), poet. εἴριον, *a length of wool;* hence, in general, and more frequently in the plural, *wool* for the wool-worker: Ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ ἤσκειν εἴρια καλά. *Il.*, iii., 388.

λάχνος, ου (ὁ), and λάχνη, ης (ἡ), *nap, down, silk, wool* of animals; *lana:* Λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοί. *Od.*, ix., 445. Τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον. *Hesiod. Oper.*, 511.

πόκος, ου (ὁ), fr. πέκω, *fleece:* Ἀργῆτ' οἰὸς εὐείρου πόκῳ. *Soph., Trach.*, 675.

323.

μάχη, ης (ἡ), *combat, battle:* Μάχας δέ σοι καὶ πολέμους ἀφαιρῶ. *Xen., Cyr.*, vii., 2, 8.

Ἄρης, εος (ὁ), Ares or *Mars*, the god of war, in the Iliad, sometimes for *war* itself, *the fight:* Ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. *Il.*, ii., 381.

δαΐς, ΐδος (ἡ), *torch;* hence flame of war, *combat*, in the Iliad: Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαΐ λυγρῇ. *Il.*, xiv., 739.

δηϊοτής, ῆτος (ἡ), *hostility, carnage:* Νῦν μὲν πανσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος σήμερον. *Il.*, vii., 290.

ὅπρις, ιος (ἡ), quarrel, *struggle*, combat; *certamen:* Οἳ περὶ πάτρης ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ ὅπριν ἔθεντο. *Il.*, xvii., 158.

κλόνος, ου (ὁ), *tumult of the engagement, disorder, confusion:* Ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν ἧκε κακόν. *Il.*, xvi., 729.

μόθος, ου (ὁ), *shock, charge:* Οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων. *Il.*, viii., 240.

μῶλος, ου (ὁ), prop., *fatigue, work, struggle* of war; hence *combat:* Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; *Il.*, xviii., 188.

ὅμιλος, ου (ὁ), *crowd* of combatants, sometimes *engagement;* the Fr. *mêlée:* Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἐλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου. *Il.*, v., 353.

πόλεμος, ου (ὁ), Epic πτόλεμος, engagement, the drawing near for war; hence, 1, *battle, combat, war*, in Homer: Τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας; *Il.*, iv., 371. 2, *War*, in general, in the prose writers: Κοινωνοὶ πολέμου γενόμενοι. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 2.

σταδία, ας (ἡ), fr. ἵστημι, feminine adjective, with ellipse of ὑσμίνη, *close combat, pitched battle; stataria:* Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ. *Il.*, vii., 241.

ὑσμίνη(ῑ), ης (ἡ), *furious battle:* Ὑσμίνηνδ' ἰέναι. *Il.*, ii., 477.

φύλοπις, ιδος (ἡ), *shout* or *tumult* of the warriors, *engagement*, in the Iliad: Καὶ φύλοπιν αἰνὴν ὄρσομεν. *Il.*, iv., 15.

χάρμη, ης (ἡ), joy, *ardor* felt in battle: Μνήσαντο δὲ χάρμης. *Il.*, iv., 222.

324.

μέλος, εος (τό), *member* of the body: Τῶν δὲ τοιού-

των ἔνια οὐ μόνον μέρη ἀλλὰ καὶ μέλη καλεῖται· τοιαῦτα δ' ἐστὶν ὅσα τῶν μερῶν ὅλα ὄντα ἕτερα μέρη ἔχει ἐν αὑτοῖς. Aristot., H. An., i., 1, 2.

μέρος, εος (*τό*), a *part* of the body : Ἕνεκα καὶ κάλλους τῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μελῶν καὶ μερῶν. *Plat., Legg.*, vii., 795, e.

μόριον, ου (*τό*), *piece* or *part* of the body of animals, in Aristotle and Galen : Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων τὰ μέν ἐστιν ἀσύνθετα. *Aristot., Hist. An.*, i., 1, 1.

ἄρθρον, ου (*τό*), *articulation* or *juncture* of the members of the body ; *artus* : Ἄρθρα δὲ χειρὸς καὶ βραχίονος καρπός. *Aristot., H. An.*, i., 15, 4.

γνῖον, ου (*τό*), *extremity* of the members, *especially* the *feet* and *hands* : Ὑπό τε τρόμος ἕλλαβε γνία. *Il.*, iii., 34.

κῶλον, ου (*τό*), 1, the whole, distinct member, itself composed of other members (*μέλη*) ; special designation of the *arm* and *leg* in Aristotle : Κώλου δὲ τὸ μὲν διφυὲς βραχίων. *Aristot., H. An.*, i., 15, 3. 2, *Member* or portion of a period or complete sentence : Περίοδος δὲ ἡ μὲν ἐν κώλοις ἡ δ' ἁφελής. *Aristot., Rhet.*, iii., 9.

325.

μιγνύναι, to mix, in general : Τὸ δὲ καὶ ὕδωρ μιγνύμενον πᾶσι τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς εὐκατεργαστότερά τε καὶ ὠφελιμώτερα καὶ ἡδίω ποιεῖν αὐτά. *Xen., Mem.*, iv., 3, 6.

κεραννύναι, to mix, mingle, principally water with wine : Ὅτε . . . . αἴθοπα οἶνον Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται. *Il.*, iv., 260.

κυκᾶν, prop., *to mix*, in the sense of *disturbing, confusing, upsetting and throwing into disorder* : Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω. *Aristoph., Eq.*, 363.

φύρειν, prop., *to mix* up the meal *with leaven, to knead* the bread ; hence *to wet, imbrue*, and so spoil : Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον. *Il.*, xxiv., 162.

φορύνειν, to mix, *to put together* anyhow, *pell-mell*, with the notion of confusion, disorder, and spoiling : Σίτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. *Od.*, xxii., 21.

φορύσσειν, to besmear, defile, soil : Φορύξας αἵματι πολλῷ. *Od.*, xviii., 336.

326.

μικρός, ρά, Attic *σμικρός, little*, in reference to size : Ποίαν τινά μοι γυναῖκα οἴει συναρμόσειν κάλλιστα ; Πρῶτον μέν, ἔφη, μικράν· μικρὸς γὰρ αὐτὸς εἶ. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 19.

ἠβαιός, αιά, an Ionic and Epic synonym of *ὀλίγος, little* in quantity, *small*, in Homer, almost always in connection with a negative : Ἕνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί. *Od.*, xxi., 288.

βαιός, αιά, more recent form of the preceding word, and Attic, in the Tragic writers : Πότερον ἐχώρει βαιός ; *Soph., Œd. R.*, 750.

βραχύς, εῖα, short, brief, as to extent and quantity, and sometimes in speaking of time ; *brevis* : Ἐν τούτῳ δὴ τοῖς μὲν λόγοις βραχυτέροις ἐχρῆτο. *Xen., Cyr.*, i., 4, 4.

λεπτός, ή, thin, slender, spare ; fig. for *feeble* : Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. *Aristoph., Equit.*, 1244.

ὀλίγος, η, small, as regards number, *few, little*, opposed to *πολύς*, principally in speaking of time : Ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ἐγένετο τὸ μὲν μέτωπον ἐπὶ τριακοσίων. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 2.

σπάνιος, ία, rare, scarce : Ὅπου δὲ χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη. *Xen., Anab.*, i., 9, 27.

ταπεινός, ή, low, down ; hence *humble ; humilis* : Ἡ μὲν γὰρ [χώρη] ἐστὶ ταπεινή τε καὶ ψαμμώδης. *Herodot.*, iv., 191.

327.

μισθός, οῦ (*ὁ*), *recompense*, lawful wages or *salary, pay, soldier's pay* : Πεντεκαίδεκα δὲ μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν. *Isocr., Panegyr.*, 39.

μίσθωμα, ατος (*τό*), *wages, salary*, hire, with the associated notion of a disgraceful and infamous gain, such as that of a stage-player, prostitute, or traitor : Καὶ τὸ τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα. *Dem. de Legat.*, 379. [In Isocr., Areopag., 29, *ἀπὸ μισθωμάτων θύειν* is *to offer sacrifices by contract.*]

328.

μοῖρα, ας (*ἡ*), fr. *μείρω, part* out of a whole, and principally *part* the result of a division, commonly made by lot ; hence the part or portion falling to a man by lot : Αἴ κε θάνῃς καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο. *Il.*, iv., 170. Hence *lot in life, destiny ; fatum*, in the poets and prose writers ; often personified in Homer, Μοῖρα, *Parca*, the dispenser of every thing that happens to man against his will, principally in evil, and, above all, in speaking of death : Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν. *Il.*, iv., 517.

μέρος, εος (*τό*), *part*, relatively to the whole, or the result of a division ; hence *portion, part*, in general : Διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς. *Xen., Cyr.*, i., 2, 6.

μόρος, ου (*ὁ*), poet., fatal *share* or portion, always with reference to death : Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον. *Il.*, vi., 357.

αἶσα, ης (*ἡ*), fr. *δαίω*, poet., the *part* that has fallen by lot to each person in the division of life [his *allotted portion of life*] : Ἐπεί νύ τοι αἶσα μίννυθά περ, οὔτι μάλα δήν. *Il.*, i., 415.

εἱμαρμένη, ης (*ἡ*), participle passive feminine, taken substantively in Plato, *the part* assigned ; hence, the destined lot, *the destiny* : Ὅτι τὴν εἱμαρμένην οὐδ' ἂν εἷς ἐκφύγοι. *Plat., Gorg.*, 512, e. [So *Dem. de Cor.*, 205 : *τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει.*]

κήρ, κηρός (*ἡ*), *fatal law*, and particularly that of a violent death ; in the Iliad, deity accompanying warriors, resembling the *Valkyrior* of the Scandinavian mythology : Ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι. *Il.*, ii., 302.

κλῆρος, ου (*ὁ*), fr. *κλαίω*, any thing that served as the *lot* in drawing lots ; in Homer, it is a small piece of wood or stone, or a bit of earthenware, etc., thrown into a helmet, *lot ; sors* : Οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος ἓν δ' ἔβαλον κυνέῃ. *Il.*, vii., 171. Afterward, the notion proper to the word was lost, and it was taken fig., in prose especially, 1, for *drawing by lot*, election by lot ; hence, 2, by ext., the result, that which has been drawn by lot. *portion*, and especially in an inheritance ; hence, *inheritance*, in the Attic orators : Ἔν τε τῷ κλήρῳ καὶ ἐν τῇ χειροτονίᾳ. *Xen., Ath.*, 1, 2. But in the phrases that refer to election by *lot*, *ψῆφος* is more used in prose. See *Ψῆφος*.

λάχος, εος (*τό*), what has fallen to one by lot, *lot* : Ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος. *Pind., Nem.*, x., 85.

πάλος, ου (*ὁ*), fr. *πάλλω, the action of shaking* or balloting the lots or votes ; hence it is translated by *lot* in certain phrases, in Herodotus [Pind.] and the Tragic writers : Πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται πάλῳ λαχόντες. *Æsch., Sept.*, 118.

πεπρωμένη, ης (*ἡ*), feminine participle, taken absolutely with ellipse of *μοῖρα, lot assigned* by lot ; hence, the *lot*, the *destiny*, in Herodotus and the Tragic writers : Ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἥματι. *Eur., Hecub.*, 43. [*Pseud.-Dem.*, 60, 23.]

πότμος, ου (*ὁ*) fr. *πίπτω*, prop., *accident ;* hence *lot*, almost always in speaking of death, in Homer, more generally, in the poets after him, *lot, destiny* : Τυδεΐ μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν. *Il.*, iv., 396.

τύχη, ης (*ἡ*), that which befalls a man, that which happens, that which reaches (comes to or upon) a thing ; hence, 1, *chance*, in opposition to *intelligence*, design : Ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα ἀπορεῖς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἐστίν ; *Xen., Mem.*, i., 4, 9. 2, *Fortune, good* or *bad luck*, according to the epithets or the context : Καὶ ἅμα ταῦτα λέγων κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτοῦ τύχην. *Xen., Cyr.*, v., 4, 34.

329.

μῦθος, ου (*ὁ*), 1, *fable* : Ἀλλ' ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Αἰσώπου μῦθον. *Plat., Alc.*, i., 122, f. 2, *Story* of an Epic or dramatic poem, in Aristotle : Ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἡ μίμησις. *Aristot. de Poet.*, 6, 8.

ἀπόλογος, ου (ὁ), APOLOGUE: Ἀλλ' οὐ μέ. τοι σοι, ἦν δ' ἐγω, Ἀλκίνου γε ἀπόλογον ἐρῶ. *Plat., Pol.*, x., 614, a.

N.

330.

ναός, οῦ (ὁ), fr. ναίειν, the part of the temple where the statue of the god was; hence, in general, *temple* of a god: Λέγεται γὰρ εἰς τὸν ναὸν εἰσιόντα προσειπεῖν αὐτόν. *Xen., Apol.*, 15.

ἅγιον, ου (τό), *sanctuary* of the temple at Jerusalem, often in the plural, in the O. T. and N. T.: Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων. *Hebr.*, ix., 3.

ἄδυτον, ου (τό), that part of the building in temples which it was forbidden to enter, *sanctuary; adytum:* Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο ἧκε. *Il.*, v., 512. [In prose, *Hdt.*, and impropriè, *Pl.*]

ἀνάκτορον, ου (τό) (ἄναξ), *palace* of princes; hence *temple*, in the poets: Καὶ θεῶν ἀνάκτορα φόνου καταῤῥεῖ. *Eur., Troad.*, 15.

ἱερόν, οῦ (τό), *sacred inclosure*, comprehending not only the temple (ναός), but all its dependent parts, all the buildings appropriated to the service of the temple, the sacred woods, etc.: Τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν ἔσκαπτον. *Thuc.*, iv., 90.

μέλαθρον, ου (τό), *roof*, sometimes in the plural in Tragic writers, for the *house*, the *palace* of a god, as *tecta* in Latin: Ἐγὼ δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω. *Eur., Orest.*, 1683.

προσευχή, ῆς (ἡ), *prayer*, and, by metonymy, *place of prayer, oratory*, in the N. T.; *proseucha* (Juven., Sat., iii., 299): Ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι. *Act. Apost.*, xvi., 13.

σηκός, οῦ (ὁ), sheep-fold, space railed in, inclosure; *septum;* reserved and inclosed spot where the statue of the god was; hence, in general, *temple*, in the Tragic writers: Ἵνα γε σηκὸς ἅβατος. *Eur., Phœn.*, 1753. According to the grammarians, σηκός was especially the *temple* or *chapel* of demi-gods and heroes only.

τέμενος, εος (τό), fr. τέμνω, prop., *reserved* or *appropriated portion of land, the ground* or *land* [*precincts*] belonging to a temple: Ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένεϊ τοῦ Πρωτέος ἱρὸν τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης. *Herodot.*, ii., 112. According to the grammarians it was *the sanctuary*, or that particular spot in the temple where the image of the god was placed.

331.

ναῦς, αός (ἡ), *ship, vessel*, in general, the kind and size of which are determined by an epithet; by itself it principally signifies, in the poets and historians, *a ship of war:* Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον. *Il.*, ii., 509.

ἄκατος, ου (ὁ, ἡ), particularly in the poets, *light vessel, bark; actuaria:* Ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαίμων. *Eur., Orest.*, 335.

ἀκάτιον, ου (τό), a diminutive of the preceding word, *very small bark, small skiff, pinnace:* Κηρυκά τε προέπεμψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατίῳ. *Thuc.*, i., 29.

δίκροτος, ου (ἡ), prop., a feminine adjective, with ellipse of ναῦς, Rhodian *vessel with two rows of oars; dicrotum, biremis:* Ἐξέπλευσε δὲ τρισὶν Ἑλληνικοῖς μυοπάρωσι, καὶ δικρότοις ἴσαις Ῥοδιακαῖς. *Plut., Lucull.*, 2.

ἐπακτρίς, ίδος (ἡ), *fishing-boat*, or *bark:* Ἀλκιβιάδης ἦκεν ἐκ τῶν Κλαζομενῶν σὺν πέντε τριήρεσι καὶ ἐπακτρίδι. *Xen., Hellen.*, i., 1, 11.

ἐπακτροκέλης, ητος (ὁ), *pirate vessel*, brigantine: Ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. *Æschin. in Timocr.*, 27, 9.

ἡμιολία, ας (ἡ), taken substantively with ellipse of ναῦς, a *vessel* with one row and one half row of oars, and, on account of its lightness, manned by pirates, acc. to the following passage of Theophrastus: Ὁ δὲ δειλὸς τοιοῦτός τις οἷος· πλέων, τὰς ἄκρας φάσκειν ἡμιολίας εἶναι (*to take the rocks for pirate vessels*). *Theophr., Char.*, 25.

κέλης, ητος (ὁ), fr. κέλλω, *light boat* made for speed, *shallop, bark, pinnace; celox:* Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ λῃστρικῆς Μεσσηνίων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον. *Thuc.*, iv., 9.

λέμβος, ου (ὁ), small boat attached to a large one, used for reconnoitring, etc., *bark, cock-boat, pinnace; lembus:* Γέρων τ' ἐπ' ἐρέσμασι λέμβος. *Theocr.*, xxi., 12.

μυοπάρων, ωνος (ὁ), *light boat* used by pirates, *brigantine; myoparo* (*Cicer., Verr.*, 5): Μετεμβὰς εἰς λῃστρικὸν μυοπάρωνα. *Plut., Lucull.*, 13.

ὁλκάς, άδος (ἡ), fr. ἑλκεῖν, a *transport, merchant vessel*, so called, because in naval expeditions these boats, carrying provisions and ammunition, were taken in tow by the large vessels: Τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὁλκάσιν ἄγειν. *Thuc.*, vi., 22.

ἐφόλκιον, ου (τό), *bark* or *boat* towed by a large vessel: Ἐκέλευσε τοὺς ναύτας τὸ ἐφόλκιον παραβαλεῖν. *Plut., Pomp.*, 73.

πάραλος, ου (ἡ), fr. ἅλς, the galley PARALUS; the sacred trireme of this name at Athens, which, with that called Salaminia, was used for conveying the θεωροί to the temple of Delphi; these vessels were kept always ready to sail upon state occasions, and were so employed, even in time of war: Προσέλαβε δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ εἴ πού τις ναῦς πρὸ τὴν Ἀττικὴν ἔπλει καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν. *Xen., Hell.*, vi., 2, 8.

πλοῖον, ου (τό), fr. πλέω, *vessel, transport, merchant vessel:* Καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγά. *Xen., Anab.*, i., 7, 15.

πρῷρα, ας (ἡ), *prow, fore-part;* Euripides uses this word, by a beautiful metaphor, in a sense that makes it synonymous with ναῦς: Μηδὲ προσίστη πρῴραν βιότου πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν. *Eur., Troad.*, 104.

σέλμα, ατος (τό), *bench of the rower; transtrum*, and used by periphrasis for vessel in Euripides: Ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὡρμίσθαι νεῶν. *Eur., Or.*, 242. Hence σέλμα alone is found used for the whole vessel by the poets of the Anthology.

σκάφος, εος (τό), *hull, carcass* of the vessel; hence, in general, in poets and historians, boat, craft of any kind: Οἱ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἵλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν. *Thuc.*, i., 50.

σχεδία, ας (ἡ), any craft made in haste, *raft* in Xenophon (*Anab.*, i., 5, 10); hence, in poetry, *vessel, ship*, as *ratis* in Latin: Τὰς πουτοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας. *Eur., Hec.*, 107.

τριήρης, εος (ἡ), trireme, *vessel of war*, so called because of its three banks of rowers on each side; or, according to others, because there were three men to each oar: Λέγονται καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι. *Thuc.*, i., 13. In ancient times the triremes were the vessels of largest size until the end of the Peloponnesian war; after that time larger were built, having twenty banks of oars, and even more; but how these were arranged is a question that has never yet received a satisfactory answer.

332.

νέος, έα, 1, *young:* Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης. *Il.*, ix., 57. 2. *New*, as regards time, in speaking of things; a use of the word more peculiar to poets: Μηδὲ μένειν οἴνόν τε νέον. *Hesiod. Oper.*, 672.

καινός, ή, refers rather to actions, customs: 1. *recent, modern:* Καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα. *Herodot.*, ix., 26. 2. *Newly invented*, or *introduced, new, novel:* Ὁ δὲ οὐδὲν καινότερον εἰσέφερε τῶν ἄλλων. *Xen., Mem.*, i., 1, 2.

νεᾱλής (ὁ, ἡ), prop., that which has just been caught, said of a fish; hence *fresh*, speaking of horses [opp. *exhausted, tired*], meat, etc.: Παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους καὶ ἄλλους πέμπειν νεαλεῖς. *Xen., Cyr.*, viii., 6, 17. [Derivation doubtful. *Phryn.*, from ἁλές = ἁθρόον: al. from ἁλίζειν, *salire.*]

νεαρός, ρά, fr. νέος, *youthful, juvenile; juvenilis:* Ἀλλ' ὥσπερ γὰρ ἐν σώμασιν, ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος

ἔλαβον, ὅμως ἐμφαίνεταί τι αὐτοῖς νεαρόν. Xen., Cyr., i., 4, 3.

νεοχμός (ὁ, ἡ), a synonym of *νέος*: Τί δ' ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβρῖθες κακόν; *Æsch., Pers.*, 697.

πρόσφατος (ὁ, ἡ), fr. *φάω*, prop., that which has just been killed, speaking of meat; hence, by ext., speaking of flowers, fish, blood, *quite fresh, quite recent, new*, prop. and fig.: Τοῦ τε γὰρ μὴ προσφάτου δελέατος οὐκ ἐθέλουσιν ἅπτεσθαι. *Aristot., H. An.*, iv., 8, 19. [Of *anger*, Lys., p. 151, 5; *Dem.*, 788, couples together *νεαλὴς καὶ πρόσφατος*, of a *young* and *vigorous* person, opp. to one *τεταριχευμένος καὶ πολὺν χρόνον ἐμπεπτωκώς*.]

333.

νεφέλη, ης (ἡ), *cloudy vapor, mist, cloud; nebula*: Ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων. *Il.*, ii., 146.

νέφος, ους (τό), *dark and overspreading cloud; nubes*: Ἡ δ' ἐξ ἀέρος εἰς ὕδωρ νέφος. *Arist., Meteor.*, i., 9, 4. Fig. for a great multitude: Ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν. *Il.*, iv., 274.

ὁμίχλη, ης (ἡ), *fog, mist*: Ὁμίχλη δὲ νεφέλης περίττωμα τῆς εἰς ὕδωρ συγκρίσεως. *Aristot., Meteor.*, i., 9, 4.

334.

νόμος, ου (ὁ), fr. *νέμω*, written *law*: Νόμος δέ ἐστιν ὁμολόγημα πόλεως κοινὸν διὰ γραμμάτων προστάττον πῶς χρὴ πράττειν ἕκαστα. *Aristot., Rhet. ad Al.*, 2.

ἔθος, εος (τό), *custom, usage*, unwritten law: Ὁρῶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις τε καὶ ἔθεσι τρεφομένους πολὺ διαφέροντας ἀλλήλων. *Xen., Mem.*, iii., 9, 1.

θέμις, ιστος (ἡ), *established order* or *usage; θέμιστες*, in Homer, *ordinances, statutes, laws*: Οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἱρύαται. *Il.*, i., 238.

θεσμός, οῦ (ὁ), fr. *τίθημι*, 1, *established order, natural law*, conveys the notion of an immutable order, of a law not to be changed in any thing: Παρὰ γὰρ τοὺς τῶν θεῶν θεσμοὺς πάντα τὰ τοιαῦτα εἶναι. *Xen., Cyr.*, i., 6, 6. 2, *Institution, statute*; at Athens this was the name specially given to the laws of Draco (*Æl., Var. Hist.*, viii., 10).

ῥητρά, ᾶς (ἡ), *ordinance, injunction*, name given to the laws of Lycurgus at Sparta: Μία μὲν οὖν τῶν ῥητρῶν ἦν, ὥσπερ εἴρηται, μὴ χρῆσθαι νόμοις ἐγγράφοις. *Plut., Lyc.*, 13.

335.

νοῦς, οῦ (ὁ), poet. *νόος*, internal sight, *intellect, understanding, mind; mens*: Ὡς ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ, νοῦς ἐν ψυχῇ. *Aristot., Top.*, i., 14. Hence, in a more general sense, *mind, idea; animus*: Ἐν νῷ ἔχεις ἀπιέναι [= *you intend* to depart]. *Plat., Pol.*, i., 344, d.

γνώμη, ης (ἡ), *intelligence*: Ἡ δὲ καλουμένη γνώμη, καθ' ἣν εὐγνώμονας καὶ ἔχειν φαμὲν γνώμην, ἡ τοῦ ἐπιεικοῦς ἐστι κρίσις ὀρθή. *Aristot., Eth. Nic.*, vi., 11. [Also *opinion, judgment* of the mind; and *purpose*.]

διάνοια, ας (ἡ), *intellectual faculty*; hence mind, *thought, intelligence*: Καὶ ἐν ᾧ πάντες τὴν διάνοιαν μειοῦνται. *Xen., Mem.*, iv., 8, 1.

θῦμός, οῦ (ὁ), the heart is sometimes in Homer the seat of the intelligence; hence *mind*: Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα. *Od.*, xviii., 228.

νόημα, ατος (τό), the result of a mental perception; hence *thought, judgment*, design, in Homer and in Plato: Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα. *Od.*, xviii., 215. [Also as *act of thought* in *Xen., Mem.*, iv., 3, 13: θᾶττον νοήματος ὑπηρετεῖν, *as quick as thought*.]

νόησις, εως (ἡ), operation or perception of the mind, *intellectual vision*: Ἡγεῖσθαι ἂν αὐτὸν νοήσει, ἀλλ' οὐκ ὄμμασιν θεωρεῖν. *Plat., Pol.*, vii., 529, b.

σύνεσις, εως (ἡ), *understanding, conception*, facility of conception, *intelligence, discernment*; hence prudence: Καὶ ἐγέννησεν ἄνθρωπον, ὃ συνέσει τε ὑπερέχει τῶν ἄλλων καὶ δίκην καὶ θεοὺς νομίζει. *Plut., Menex.*, 237, b.

φρήν, ενός (ἡ), prop., diaphragm, in Homer, is the seat of the intelligence, of the instinct; hence, in the poets, and principally in the plural, *φρένες, mind, sense, good sense*: Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν. *Il.*, ii., 301.

Ξ.

336.

ξένος, ου (ὁ) (ἐξ), poet. *ξεῖνος*, 1, *stranger*, in general: Ὦ ξεῖνοι τίνες ἐστέ; *Od.*, ix., 252. 2, *Guest*, speaking of the stranger received in hospitality in opposition to *ξεινοδόκος*: Τοῦ γὰρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα. *Od.*, xv., 54. Used also in prose and verse of him who entertains the stranger.

δορύξενος, ου (ὁ), *prisoner* of war reduced to slavery, but who, after having paid his ransom, returned home, and was considered ever after as the *guest* and friend of his former master from having partaken of his table. He then exchanged the name of *δορυάλωτος* for that of *δορύξενος* (*Plut., Quæst. Græc.*, 17): Κἀμοί γε πάντων φίλτατος δορυξένων. *Eur., Med.*, 687.

ἰδιόξενος, ου (ὁ), *host*, with reference to the obligation of reciprocal entertainment between *private* individuals of different countries, in opp. to *πρόξενος*: Καὶ ὥσπερ οὖν ἰδιοξένοις χρώμενον τοῖς ἐκεῖθι. *Ælian. de Nat. An.*, ii., 6.

πρόξενος, ου (ὁ), *proxenus*, was the name of that particular citizen in a city, who had been selected by those of another city to manage its affairs there, receive its embassadors, and support its interests by his influence, a kind of *agent* resembling our *consuls* or *residents* [though the difference was great, since the *first men of a state* thought it an honor to be the *πρόξενοι* of other states]: Τῶν δὲ Λακεδαιμονίων καὶ πρέσβεις Ἀθήνησιν ἐτύγχανον ὄντες παρὰ Καλλίᾳ τῷ προξένῳ. *Xen., Hellen.*, v., 4, 22.

ἀλλόδαπος (ὁ, ἡ), *of another country*: Ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος ἔσκε καὶ ἀλλόδαπός περ ἐών. *Il.*, xvi., 550. [In prose, *Xen.*]

ἀλλότριος, ία, of or *belonging to another, of another kind* or *species*; hence, 1, *strange, alien*, opposed to *ἴδιος* and *οἰκεῖος*: Λέγω δὲ τὰ δύο, τὸ μὲν οἰκεῖον καὶ ξυγγενές, τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον. *Plat., Pol.*, v., 470, b. 2, *Of another country, foreign; peregrinus*: Ἀλλότριος φώς. *Od.*, xviii., 218.

ἀλλόφυλος (ὁ, ἡ), *of another tribe* or *race*: Καὶ αλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι. *Thuc.*, i., 102.

βάρβαρος (ὁ, ἡ), the name given by the Greeks, first to the Medes and Persians, and afterward to all foreign people; hence *foreigner, one who is not a Greek*: Καὶ ξυνήθη τὴν δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὥσπερ οἱ βάρβαροι. *Thuc.*, i., 6.

ἐξωτερικός, ή (ἔξω), *from without, external*, in general; hence, specially, EXOTERIC, speaking of public instruction or treatises of philosophers: Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις διοριζόμεθα περὶ αὐτῶν πολλάκις. *Aristot., Pol.*, iii., 6, 5.

ἔπηλυς, υδος (ὁ, ἡ), one who comes from other parts to settle in a country, *foreigner; advena*: Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες αὐτόχθονες, Φοίνικες δὲ καὶ Ἕλληνες ἐπήλυδες. *Herod.*, iv., 197.

ὀθνεῖος, εία, foreigner, of another race, in opposition to *οἰκεῖος*: Ἀπολείποντας τὰς τῶν ἄλλων ξυνουσίας καὶ οἰκείων καὶ ὀθνείων. *Plat., Protag.*, 316, c.

Ο.

337.

ὁδός, οῦ (ἡ), *road, way*, prop. and fig.; *via*: Ἄλλη συντομωτέρα ὁδός. *Xen., Cyr.*, i., 6, 21.

ἀγυιά, ᾶς (ἡ), *street* of a town: Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς. *Il.*, vi., 391.

ἁμαξιτός, οῦ (ἡ), prop., carriage-road, *high-road*:

Κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο. *Il.*, xxii., 146. [*Xen., Hell.*, ii., 4, 7.]

ἀτραπός, οῦ (ἡ), Ionic and Epic, ἀταρπός, *path, beaten way*, and from which a man is not to turn aside: Ἕλκω' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπόν. *Il.*, xvii., 743. [*Footpath, Th.*, iv., 36. *Pl., Phædr.*, 66, b.]

κέλευθος, ου (ἡ), act of going, step, *walk* [as connected with *ἐλεύθω?]; hence *road, way:* Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου. *Od.*, iv., 389.

λαύρα, ας (ἡ), *street, narrow street; angiportus:* Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην. *Od.*, xxii., 128. [*Hdt.*]

οἶμος, ου (ὁ), poet., *path, way:* Μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον. *Hesiod. Op.*, 288. [In prose, *Pl., Rep.*, iv., 420, b.]

τρίβος, ου (ὁ or ἡ), *beaten road, high road:* Ξτῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξιρὴ τρίβον, αἱ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον. *Eur., Orest.*, 1251. [In prose, *Xen., Cyr.*, iv., 5, 30.]

338.

ὀδύνη, ης (ἡ), poet. δύη, ης (ἡ), and ὠδίς, ῖνος (ἡ), *physical pain:* Ταῖς ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους. *Xen., Mem.*, i., 3, 12.

ἀλγηδών, όνος (ἡ), poet., *moral pain:* Ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος. *Eur., Med.*, 56. [The word is *very common* in *Pl.*, and principally as opposed to ἡδονή: e. g., ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας ἐμποιοῦντας. *Rep.*, v., 464, d. Often coupled with ὀδύνη: e. g., *Phil.*, 42, d., ἀλγηδόνες καὶ ὀδύναι. Also in *Isocr.*, viii., 40.]

ἄλγημα, ατος (το), *cause, subject of pain:* Οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας, ἀλγήματ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. *Soph., Phil.*, 340.

ἄλγος, εος (τό), physical, and more frequently moral suffering, *pain, ill:* Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει. *Il.*, i., 110. [Rare in Att. prose.]

ἀνία, ας (ἡ), *sadness, distress, chagrin:* Μή ποτ' ἀνήκεστον, Κ[ρ]όνε, λάβῃς ἀνίην. *Theogn.*, 76. [Also in prose several times in Plato.]

ἄχος, εος (τό), *moral pain, affliction:* Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σίθεν ἔσσεται αἴ κε θάνῃς. *Il.*, iv., 169. [In prose, *Xen., Cyr.*, vi., 1, 32.]

κῆδος, εος (τό), *pain* at losses undergone, moral *ill; care:* Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται ἐκ Διός. *Il.*, ii, 32. [Rare in prose, *Pl., Rep.*, x., 605, d.]

λύπη, ης (ἡ), *moral grief, grief of mind, vexation, sadness:* Τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην. *Æsch., Agam.*, 103.

μελέδημα, ατος (τό), *that which troubles, anxiety:* Λύων μελεδήματα θυμοῦ. *Od.*, xxiii., 343.

μελεδών, ῶνος (ἡ), and μελεδώνη, ης (ἡ), fr. μέλω, *trouble:* Ἰωνιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν. *Od.*, xix., 517. Καὶ γυιοβόρους μελεδώνας. *Hesiod. Oper.*, 66.

μέριμνα, ης (ἡ), *care, anxiety:* Χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας. *Hesiod. Oper.*, 176.

πένθος, εος (τό), *mourning, grief, regret* at a loss: Μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα. *Od.*, xxiv., 423. [In prose, *Hdt., Pl.*]

πόνος, ου, *labor, pain, trouble*, prop. and fig.: Ἀτὰρ οὔ τιν' ἔχει πόνον. *Od.*, xiii., 423.

φροντίς, ίδος (ἡ), prop., *thought;* hence, in poetry, *anxious and troubling thought:* Ἐλπὶς ἀμύνει φροντὶδ' ἄπληστον. *Æsch., Agam.*, 102.

339.

οἰκεῖος, εία (οἶκος), one who makes a part *of the household, of the family, a relation, a connection, domestic, national:* Ἵνα καὶ οἴκῳ καὶ οἰκέταις καὶ οἰκείοις καὶ φίλοις καὶ πόλει καὶ πολίταις δύναιντο καλῶς χρῆσθαι. *Xen., Mem.*, i., 2, 48.

οἰκειακός, ή, *domestic*, used of all living in the house, whether free or slaves: Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκειακοὺς αὐτοῦ; *Matth.*, x., 25.

οἰκεύς, έος (ὁ), in Homer, he who is of the house, of the family, *friend, relation*, domestic: Ὄφρα ἴδωμαι οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην. *Il.*, vi., 365.

ἀγχιστεύς, έως (ὁ) (ἄγχι), *near, collateral kinsman*, whom the law appoints to inherit, in default of direct heirs, and to perform the last offices to the defunct: Ἐπικαλεόμενοι κατὰ τὸ χοηστήοιόν σφι βοηθέειν ὡς ἐόντων ἀγχιστέων. *Herodot.*, v., 80. At Athens, it was he who, as near-kinsman, and, in accordance with Solon's law, was obliged to marry the orphan daughter of his relation.

συγγενής (ὁ, ἡ) (γένω), more distant relation, and who was not appointed to inherit; *cognatus:* Ἐμὲ μόνον οὐ γινώσκεις, ὦ Κῦρε, τῶν συγγενῶν; *Xen., Cyr.*, i., 4., 27.

340.

οἶκος, ου (ὁ), 1, *house, home, abode:* Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. *Il.*, iii., 233. 2, All the *house*, and, fig., the *family, race:* Ὅς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἵργασται τὸν ὑμέτερον οἶκον. *Thuc.*, i., 137. 3, *House*, and all belonging to it, possessions, properties, fortune: Οἶκος τί δοκεῖ ἡμῖν εἶναι; ἆρα ὅπερ οἰκία; ἢ καὶ ὅσα τῆς οἰκίας ἔξω τις ἐκέκτητο πάντα τοῦ οἴκου ταῦτά ἐστιν; *Xen., Œcon.*, 1, 5.

οἴκημα, ατος (τό), that which serves for a dwelling, in general; hence the different parts of a house, room or *chamber, inner hall:* Τὰ οἰκήματα ᾠκοδόμηται πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐσκεμμένα, ὅπως ἀγγεῖα ὡς συμφορώτατα ᾖ τοῖς μέλλουσιν ἐν αὐτοῖς ἔσεσθαι. *Xen., Œcon.*, 9, 2. [Also in Attic = *prison.*]

οἴκησις, εως (ἡ), *action of inhabiting, habitation, dwelling, residence:* Καὶ Βισάνθην οἴκησιν δώσω. *Xen., Anab.*, vii., 2, 38.

οἰκία, ας (ἡ), *house*, prop. so called, used, 1, of the building only: Οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους διαιτωμένων. *Thuc.*, ii., 52. 2, *House, household* composed of masters and servants: Οἰκία δὲ τέλειος ἐκ δούλων καὶ ἐλευθέρων. *Aristot., Pol.*, 1, 3.

δόμος, ου (ὁ), *building;* hence *house, family*, prop. and fig.; *domus:* Ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. *Eur., Or.*, 70.

δῶμα, ατος (τό), *building* that supposes more art, *palace* of gods and princes, in Homer: Ὅ δ' ἀπέσυτο δώματος Ἕκτωρ. *Il.*, vi., 390.

δῶ, Epic abbreviation of δῶμα, and even of δώματα, in Hesiod: Ναίει χρύσεα δῶ. *Theogon.*, 933.

ἑστία, ας (ἡ), *hearth*, for *house, land we live in, country*, in prose and verse: Γυναῖκας ἔχων δύο, διξὰς ἑστίας οἴκεε. *Herodot.*, v., 40.

μέγαρον, ου (τό), fr. μέγας, *great hall* of a palace, in Homer; hence, in the singular, *palace, residence:* Καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο. *Od.*, viii., 106.

μέλαθρον, ου (τό), prop., great beam which supports the *roof;* hence, by synecdoche, in the poets, the *roof*, meaning the palace: Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον. *Il.*, ii., 414.

στέγη, ης (ἡ), *roof;* hence, in the plural in poetry, and sometimes in prose, *dwelling, tent, house*, etc.: Οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους, σύ τε, Κρέων, κατὰ στέγας; *Soph., Œd. R.*, 637.

στέγος, εος (τό), and τέγος, εος (τό), *roof;* hence *palace:* Τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. *Æsch., Pers.*, 145. Χείρων τριάφε λιθίνῳ ἴασον' ἔνδον τέγει. *Pind., Nem.*, iii., 93. [Τέγος = *roof* in prose. *Th.*, iv., 48. *Xen., Hell.*, iv., 4, 12.]

341.

οἶνος, ου (ὁ), *wine;* *vinum:* Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. *Il.*, vi., 261.

ἄκρατος, ου (ὁ), *pure wine:* Ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν σπονδήν. *Aristoph., Equit.*, 105.

βάκχος, ου (ὁ), Bacchus, god of wine: Ἐπὶ δαῖτα τὰν θεῶν κρατῆρά τε Βάκχου. *Eur., Iph. A.*, 1061. It is only used for wine itself by later poets, and in the Anthology.

μέθυ, νος (τό), unmixed wine, *pure wine:* Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος. *Il.*, ix., 469.

342.

ὅπλον, ου (τό), *instrument, tool* of every kind, in Homer; hence, in the plural ὅπλα, in the poets, offensive and, particularly, defensive arms, such as the helmet, *the cuirass:* Ἀμυντήρια ὅπλα. *Plat., Legg.*, xii., 944, d. In the historians, it is used principally of the great shield carried by the heavy-armed infantry or ὁπλῖται, particularly in phrases relative to military tactics. This shield was the principal piece of armor, and the honor of the soldier was attached to the preservation of it: Εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σῶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις. *Thuc.*, iv., 37.

βέλος, εος (τό), missile weapon of any kind ; *telum: Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων. Il.*, iv., 465. [Ἐξω βελῶν, *out of the reach of missiles. Xen., Cyr.*, iii., 3, 69.]

ἕντεα, ἐων (τά), fr. ἔννυμι, *arm*s, chiefly those that are put on, as the cuirass ; *armor: Τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἕντεα καλά. Il.*, x., 34.

τεύχεα, ἐων (τά), tools, implements, apparatus, or equipment of any thing necessary for its purpose, e. g., of a ship, etc. ; hence *arms*, in general, and sometimes *armor: Ἧκι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο. Il.*, iii., 326. [For its use in the sense of *vessel*, cf. 7.]

343.

ὁρᾶν, to see, in general : *Ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁρῶσιν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. Xen., Cyr.*, i., 2, 8.

ἀθρεῖν, to regard or *look at* with fixed attention : *Λαβὼν ἔσοπτρον ἀθρεῖ. Anacr.*, xi., 3. [*Ἀθρῶ καὶ ὁρῶ ὅτι ἀδύνατον. Pl., Parmen.*, 144, d. Also = *see*, in the sense of *reflect, weigh, consider ;* especially in *imperat.* in Plato : *ἄθρει, ἄθρει μή . . . . , vide ; vide ne non* —.]

αὐγάζειν, αὐγάζεσθαι, in Homer and the poets, *to distinguish, perceive, see clearly, recognize: Οἷος ἐγ' οὐ ἵππους αὐγάζομαι ; Il.*, xxiii., 458. The active is only found in Sophocles in this sense : *Ἡ ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον. Soph., Phil.*, 217.

βλέπειν, 1, *to see*, speaking of the faculty with which the eyes are endowed, of being struck by external objects, *to see*, not to be blind : *Καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις ; Soph., Œd. Col.*, 73. Hence, 2, principally in the poets, *to turn the eyes*, the look toward an object [very common in *Pl.*, in *κάτω, ἄνω βλέπειν· βλέπειν εἴς τινα, πρός τι*] ; and, fig., in prose and in verse, *to look* (*intrans.*), *to have aspect, to look to* or *toward*, speaking of the direction in which a thing stands : *Ἐν ταῖς πρὸς μεσημβρίαν βλεπούσαις οἰκίαις* (*in the houses that look to the south*). *Xen., Mem.*, iii., 8, 9.

δέρκεσθαι, poet., *to see* clearly, *to distinguish: Φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν δερκομένῳ. Il.*, xiv., 140.

εἶδον (*ἰδεῖν*), second aorist, used supplementarily to the defective verb *ὁράω*, but itself assuming, in its perfect *οἶδα*, the figurative sense of seeing with the eyes of the mind ; *to know, to be acquainted with: Τοὺς δὲ οὐδ' ἑωρακότας πώποτε αὐτόν, τοὺς δὲ καὶ εὖ εἰδότας ὅτι οὐδ' ἂν ἴδοιεν. Xen., Cyr.*, i., 1, 3.

θεᾶσθαι (*θέα*), prop., 1, *to look upon* games, and the different spectacles composing them : *Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα, ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι ; Aristoph., Ran.*, 2. Hence, 2, *to behold, to look with attention, to contemplate: Ἀλλά, μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἐκεῖνον ἐθεώμην. Xen., Cyr.*, iii., 1, 41. The grammarians, without sufficient reason, would limit the use of this verb to objects of art only.

θεωρεῖν, to be a *θεωρός*, or go in deputation to festivals, or sacred ceremonies ; hence, 1. *to be a spectator, to look upon*, or *behold* games, a review, etc. : *Ἐθεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κῦρος. Xen., An.*, i., 2, 10. Ammonius and other grammarians assert, that in this sense *θεᾶσθαι* only should be used ; 2, fig., to *examine*, speaking of intellectual speculations : *Ὁ θεωρήσας τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις νόμιμα. Plat., Legg.*, xii., 952, b.

λεύσσειν, *to see, to examine: Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες. Il.*, 1., 120.

νοεῖν, to perceive, to become aware: Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν. Il., xii., 393.

ὑπιπτεύειν, *to look on* with defiance, *to lie in wait for: Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἐόντα, λάθρη ὑπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν. Il.*, vii., 243.

ὀπτάνειν, in the passive in the N. T., *to be seen, to show one's self: Δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς. Act. Ap.*, i., 3.

ὀπτεύειν, to see, in Aristophanes : *Πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω. Aristoph., Av.*, 1061.

ὄσσεσθαι, defective, *to cast the eyes*, or *to cast looks*, the notion of menace being implied : *Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν. Il.*, i., 105.

παπταίνειν, to look about with the idea of precaution, *to search with the eyes: Ἀμφὶ δὲ παπτήνας. Il.*, iv., 497.

σκέπτεσθαι, prop., to cover the eyes with the *hand*, in order to see better at a distance ; hence *to consider, to examine* with care, prop. and fig. : *Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴκεν ἴδηαι. Il.*, xvii., 652.

σκοπεῖν (σκοπός), *to take aim* at an object ; hence *to be on the look out, to explore*, prop. and fig., *to consider, to examine ;* as *σκέπτεσθαι*, it is used in speaking of intellectual speculation addressed to one subject in particular, in which respect these verbs differ from *θεωρεῖν*, which is used of speculations of a more general character : *Καθ' ἓν δὲ ἕκαστον περὶ τούτων σκοπῶν, γνώσῃ ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω. Xen., Cyr.*, i., 6, 22.

σκοπιάζειν (σκοπιά), prop., *to look from the height of an observatory*, or any elevated place ; hence, generally, *to observe, to watch, to be on the look out, to spy : Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών. Il.*, x., 40.

344.

ὀρθός, ή, 1, that which is set up, standing up, *erect ;* hence *straight up ; arrectus: Οἳ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζώων ἀνθρωπον ὀρθὸν ἀνέστησαν. Xen., Mem.*, i., 4, 11. 2, *Straight*, in opp. to *πλάγιος*, speaking of things, sometimes of the space between two points, prop. and fig. ; *rectus: Ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθείς. Aristoph., Av.*, 1004.

εὐθύς, εῖα, that which goes in a straight line, *straight, direct*, in opp. to *στρεβλός* or *σκολιός*, tortuous, winding : *Ἀλλὰ πολὺ ἁπλουστέρα καὶ εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἡ ὁδός ἐστιν ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι ἢ παρ' ὑμῖν. Xen., Cyr.*, i., 3, 4.

345.

ὄρνις, ιθος (ὁ, ἡ), *bird* in general, and particularly in prose, domestic bird, or of the poultry-yard, and principally of the gallinaceous kind, as *hen, cock: Τὸ μὲν οὖν πρῶτον γένος τῶν ζώων ὄρνις καλεῖται. Aristot., H. An.*, i., 5, 11.

ὄρνεον, ου (τό), poet., although used by some prose writers [*Pl.*], *bird*, in general : *Ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο. Il.*, xiii., 64.

οἰωνός, οῦ (ὁ), fr. *οἶος, bird of prey: Αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσί τε πᾶσι. Il.*, i., 5. [Hence, because *large, lone-flying* birds were considered prophetic, *bird of omen*, and *omen: Τοῦ ἕκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι. Th.*, vi., 27.]

πετεηνόν, οῦ (τό), *that which flies*, bird, in the plural : *Ὅτ τ' ὠκίστος πετεηνῶν. Il.*, xv., 238.

ποτητόν, οῦ (τό), more recent form in the Odyssey in the plural *that which flies, flying creatures: Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι. Od.*, xii., 62.

πτηνόν, οῦ (τό), adjective taken in an absolute sense in the plural, *the feathered race, winged animals: Τῶν δὲ πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά ἐστιν, οἷον ἀετός. Aristot., H. An.*, i., 5, 10.

346.

ὀφθαλμός, οῦ (ὁ), *eye*, in all its meanings : *Ὀφθαλμοὺς μὲν ὥσθ' ὁρᾶν τὰ ὁρατά. Xen., Mem.*, i., 4, 5.

ὄμμα, ατος (τό), poet., *eye: Κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας. Il.*, iii., 17. [I can not imagine what induced M. Pillon to pronounce this word *poetical*. It is of constant occurrence in prose, and it is very difficult to establish any distinction between it and *ὀφθαλμός*. Upon the whole, *ὄμμα* refers more frequently to the *gaze*, the *expression* of the eye ; yet it is also used of the eye considered *physically : Ἀλγεῖν τὰ ὄμματα. Pl., Rep.*, vii., 515, e. *Τὸ . . . μεταξὺ τῶν ὀμμάτων μέτωπον. Aristot., H. An.*, i., 8, 1. *Πρῶτον χρὴ εἶναι μεγάλας (τὰς κύνας), εἶτα ἐχούσας . . . . ὄμματα μετέωρα. Xen., Ven.*, 4.]

ὀπωπή, ῆς (ἡ), *sight*, sometimes *eye* in the later poets : *Δρύψε δέ οἱ βλέφαρον γωμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή. Apollon. Rh.*, ii., 109.

ὄσσε (τώ), in the dual in Homer, and in the plural in other poets, *the two eyes : Φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὁμίχλα προσῆξε πλήρης δακρύων. Æsch., Prom.*, 148.

κανθός, οῦ (ὁ), *corner* or *angle of the eye: Κανθοὶ δύο ὁ μὲν πρὸς τῇ ῥινί, ὁ δὲ πρὸς τοῖς κροτάφοις. Aristot., H. An.*, i., 9, 1.

φάος, εος (τό), *light*, sometimes in the poets for *eye*, as in Latin *lumen*: Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά. *Od.*, xvii., 39.

Π.

347.

παιδεία, ας (ἡ) (παῖς), instruction received by children; hence, generally, *instruction*, cultivation of the mind, *education*: Ἐπεὶ δὲ διελθὼν τὴν παιδείαν ταύτην, ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους. *Xen., Cyr.*, i., 5, 1.

παιδαγωγία, ας (ἡ), prop., management and guidance of children; hence *education*, in Plato: Καὶ τὰς ψυχὰς οὕτω φῶμεν τὰς εὐφυεστάτας κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας διαφερόντως κακὰς γίγνεσθαι. *Plat., Pol.*, vi., 491, e.

παίδευσις, εως (ἡ), fr. παιδεύω, *action of teaching* or *instructing* a child, and, in general, of giving instruction, the instruction given: Παίδευσις παιδείας παράδοσις. *Plat., Def.*, 416.

348.

παῖς, δός (ὁ, ἡ), *infant* of either sex up to sixteen years of age: Παῖς ἔτ' ἐών, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας. *Od.*, xviii., 216.

βούπαις, δος (ὁ), *full-grown boy, youth* of about seventeen, in Aristophanes: Ὧν βούπαις ἔτι. *Aristoph., Vesp.*, 1206.

βρέφος, εος (τό), *embryo, fœtus, little one* yet in the mother's womb, speaking of animals, in the Iliad: Ἵππον . . . . βρέφος ἡμίονον κνέουσαν. *Il.*, xxiii., 264. Afterward, *new-born babe*: Οὔτε γιγνῶσκον τὸ βρέφος ὑφ' ὅτου εὖ πάσχει. *Xen., Mem.*, ii., 2, 5.

ἔφηβος (ὁ, ἡ), *young boy, youth*, at Athens, of the age of seventeen; speaking of girls, of the age of thirteen: Μέχρι μὲν δὴ ἓξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται. *Xen., Cyr.*, i., 2, 8.

κόρος, ου (ὁ), Ionic and Epic κοῦρος, the first in the Tragic writers, and both of them rare in prose, *boy, young man, youth*, from after the first childhood to the age of manhood: Κούρῳ αἰσυνητῆρι ἐοικὼς πρῶτον ὑπηνήτῃ. *Il.*, xxiv., 347.

κόρη, ης (ἡ), Ionic κούρη, *young girl*, and generally *girl* of any age, as *fille* in French for an unmarried woman; sometimes for *νύμφη, young married woman*, or betrothed; *puella*: Κούρης δαῖτα φίλοισι καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν. *Od.*, xviii., 279.

μείραξ, ακος (ὁ, ἡ) [in *Att.* only ἡ], *young girl* of about fourteen years old: Ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα μισεῖν σε ταύτην. *Aristoph., Plut.*, 1071.

μειράκιον, ου (τό), diminutive, employed more particularly by the Attic writers, *lad, youth, young man* [mostly from about fourteen to twenty-one; but *Plut., Philop.*, 6, extends it to thirty]: Καὶ μετὰ Παυσανίου νέον τι ἔτι μειράκιον ὡς μὲν ἐγῴμαι. *Plut., Prot.*, 315, d.

παιδίσκη, ης (ἡ), *young girl*, free-born, in the Attic writers: Γέροντά τε καὶ γυναῖκα καὶ παιδίσκας. *Xen., An.*, iv., 3, 11. Phrynichus blames the new-Attic writers for using the word in the sense of a female slave.

349.

παρειά, ᾶς (ἡ), upper and prominent part of the *cheek*, particularly in poetry: Ἔρως ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις. *Soph., Ant.*, 783.

παρηίς, ίδος (ἡ), Attic παρής, ῆδος, *cheek*: Φοινίσσουσα παρῆδ' ἐμὰν αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ. *Eur., Iph. A.*, 187. παρηιάς, άδος (ἡ), is only found in the Anthology. See the passage quoted below on Μῆλον.

κόρση, ης (ἡ), Attic κόρρη, prop., *temple*, the top of the *cheek*: Πὺξ ἐπὶ κόρρας ἤλασα. *Theocr., Id.*, xiv., 34.

μῆλον, ου (τό), *ball of the cheeks*, in the Anthology: Ἡρέμα φοινιχθεὶς μᾶλα παρηιάδων. *Anth., Pal.*, ix., 556.

350.

πάτριος, ία (πατήρ), *that which comes from our fathers*, or ancestors, speaking of [*hereditary* or *traditional*] customs or usages: Πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι. *Thuc.*, i., 122.

πατρικός, ή, according to the grammarians, was used solely of such connections in friendship or hospitality, as had been contracted by the father; but the word is used in a wider sense by many writers, who confound it with πατρῷος; *the father's, of* or *belonging to the father, hereditary*: Πρωτερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι. *Thuc.*, i., 13.

πατρῷος, ῴα, *paternal*, used specially of every thing which passes from the father to the children by right of succession, prop. and fig.; *paternus*: Πλὴν τοῦ πατρῴου κλήρου. *Plat., Legg.*, xi., 923, d. [Hermann says: πάτρια sunt, quæ sunt patris; πατρῷα, quæ veniunt a patre; πατρικά, qualia sunt patris (*ad Med.*, p. 362).]

351.

παύεσθαι, *to make a pause, to rest*; hence *to cease*, to *stop*, with the notion of discontinuing in order to resume what one was doing: Καταμαθὼν δέ τινα τῶν ξυνδειπνούντων, τοῦ μὲν σίτου πεπαυμένον, τὸ δὲ ὄψον αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἐσθίοντα κ.τ.λ. *Xen., Mem.*, iii., 14, 2. [Is not the notion simply that of *cessation*, without *any* secondary notion whatever?]

ἀνιέναι, *to relax, abate, slacken*: Κατόπιν τούτους ἐδίωκον, καὶ οὐκ ἀνίεσαν. *Xen., Cyr.*, i., 4, 21.

διαλείπειν, *to leave an interval, to discontinue*: Οἱ πώποτε διέλιπον καὶ ζητῶν καὶ μανθάνων. *Xen., Apol. Socr.*, 16.

λήγειν, *to leave off* a thing begun, *to put an end* to an undertaking, having finished it, or not intending to continue it: Ἐπεὶ δ' ἐλήξαν τῆς θήρας. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 16. [So absol. with reference to the *final cessation* of *progress* or *development*: ὅταν δὲ λήγῃ ἡ ῥώμη. *Pl., Rep.*, 498, b. So ἅμα τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι. *Conv.*, 183, e, and τῆς ἀκμῆς λήγειν, of the *eye-sight*.]

τελευτᾶν, *to finish*, to end, to *terminate* transitively, or, more frequently, intransitively, in speaking of the termination of a space of time, or of life: Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. *Thuc.*, iv., 135.

352.

πεῖρα, ας (ἡ), *attempt, trial, experiment, proof* confined to a single particular, *experience* gained: Καὶ μέντοι πράττοντες ταῦτα, λήψεσθε ἅμα καὶ πεῖραν ὑμῶν αὐτῶν. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 18.

ἐμπειρία, ας (ἡ), *experience* the result of acquired and positive knowledge in general: Οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν, ἀλλ' ἡ ἐμπειρία ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον. *Eur., Phœn.*, 540.

353.

πένης, ητος (ὁ), fr. πένομαι, prop., one who gains his livelihood by his labor, *poor*: Τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα. *Aristoph., Plut.*, 553.

ἀκτήμων (ὁ, ἡ), *without any possession* of his own: Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο. *Il.*, ix., 268.

ἀλήϊος (ὁ, ἡ), *one who has no lands* or *goods*: Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο. *Il.*, ix., 125.

ἀλήτης, ου (ὁ), *wanderer, vagabond, beggar*: Καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ. *Od.*, xvii., 420.

ἄπορος (ὁ, ἡ), *without resources, without means*: Ὁρῶ γὰρ καὶ τῶν τοιούτων τοὺς πλείους ἀπόρους παντάπασι γιγνομένους. *Xen., Hellen.*, vi., 3, 16.

ἐνδεής (ὁ, ἡ), *one who is without*, or *who has need* of something: Καὶ ὁπότε μὲν ἐνδεὴς εἴη. *Xen., Hellen.*, vi., 1, 3.

πενιχρός, ά, *poor*: Ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ. *Od.*, iii., 348.

πτωχός, οῦ (ὁ), fr. πτώσσω, poet. [*very poor, indigent*], *beggar, mendicant, pauper*, who gets his livelihood by begging: Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις . . . . πτωχὸν ἀνίηρον; *Od.*, xvii., 220. [M. Pillon has too hastily pronounced this word *poetical*. *Hdt.*, 3, 14. *Pl.*,

Legg., 936, c. *πτωχὸς μηδεὶς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει γιγνέσθω. Theæt.*, 175, a. *πλούσιοι καὶ πτωχοί*: and elsewhere, *Dem.*, 36, 20: *οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασι*, and elsewhere.]

354.

πηγή, ῆς (*ἡ*), the mass of water which forms the source, whether visible to the eye or even not so; hence, 1, *source*, in general, in the singular; always in the plural, *πηγαί*, in speaking of streams and rivers, in Homer and the poets, even where one source only is supposed: *Καὶ πηγὰς ποταμῶν. Il.*, xx., 9. 2, Fig., *source*, for origin: *Καὶ αἱ τέχναι σοι, ἃς πηγάς φασι τῶν καλῶν εἶναι, διεφθαρμέναι ἔσονται*; *Xen., Cyr.*, vii., 2, 13.

ἀνάβλυσις, εως (*ἡ*), *action of water springing, gushing* or *spouting out* or *up* from a spring: *Καὶ πηγῶν ἀναβλύσεις. Aristot. de Mund.*, 4, 34.

κρήνη, ης (*ἡ*), head of a river; hence *source*, speaking of the water which flows from it, forming a *basin* or *fountain-head;* hence a *fountain*, though made by man, in Thucydides (*Thuc.*, ii., 15): *Ὥστε κρήνη μελάνυδρος ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. Il.*, xvi., 3. [Is it not *spring, fountain* generally? It seems distinguished from the *source of rivers*, in Ar., Meteor., 113: *Πλεῖστοι καὶ μέγιστοι ποταμοὶ ῥέουσιν ἐκ τῶν μεγίστων ὀρῶν. Ὁμοίως δὲ καὶ αἱ κρῆναι αἱ πλεῖσται ὄρεσι καὶ τόποις ὑψηλοῖς γειτνιῶσιν· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ἄνευ ποταμῶν ὀλίγαι γίγνονται πάμπαν.*]

κρουνός, οῦ (*ὁ*), fr. *ῥέω*, or perhaps fr. *κρούω*, *jet, flow* of water which springs or falls from the source [rushing with *violence* and *noise*. Pape]; hence *bed, channel: Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω ἔνθα δὲ πηγαὶ δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου. Il.*, xxii., 147. [*Strab.*, viii., 343.]

πίδαξ, ακος (*ἡ*), poet., *source, spring: Μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης. Il.*, xvi., 825.

355.

πηδάλιον, ου (*τό*), all the lower part of the large oar which served for a rudder in the ships of the ancients; hence, often in the plural, *rudder: Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν. Od.*, viii., 558.

οἴαξ, ακος (*ὁ*), *tiller* or *helm* of the rudder, and all its upper part, prop. and fig.: *Οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος. Plat., Polit.*, 272, e.

πληθρίον, ου (*τό*), *rudder* of a raft or any other craft got up in haste; there is no authority for the word but that of Ammonius.

356.

πηδᾶν, to take a leap, to leap, in general: *Καὶ δραμεῖν δὲ καὶ βαλεῖν καὶ πηδῆσαι τίς ἱκανωτέρους τέχνη γεωργίας παρέχεται*; *Xen., Œcon.*, 5. 8.

ἄλλεσθαι, to spring forward in order *to leap* in any direction; *salire: Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. Il.*, iii., 29.

θρώσκειν, to spring forth, rush, speaking of men and even of inanimate things; *to pour* upon an enemy, *to assail, assault him: Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον. Il.*, viii., 252.

ὀρχεῖσθαι, to dance; tripudiare: Ἀλκίνους δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν μουνὰξ ὀρχήσασθαι. Od., viii., 371.

παιφάσσειν, used only in the participle feminine, *to dart, to rush with impetuosity: Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν. Il.*, ii., 450.

πάλλειν and *πάλλεσθαι, to palpitate, throb* or leap, to *beat*, speaking of the heart: *Ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ στήθεσσι πάλλεται ἦτορ. Il.*, xxii., 451. The Tragic writers and later poets used the active: *Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφίς. Eur., El.*, 435.

σκαίρειν, poet., *to bound, to skip*, speaking of young animals: *Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι. Od.*, x., 412.

σκιρτᾶν, to bound, spring, caper, speaking of a mare: *Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζειδωρον ἄρουραν. Il.*, xx., 226. [Of a *goat*, *Theocr.*, i., 152.]

357.

πίθος, ου (*ὁ*), large earthen vessel, *jar, pitcher, amphora* in which wine was kept: *Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο ἕστασαν. Od.*, ii., 340.

ἀμφιφορεύς, έως (*υ*), *vessel* or *pot with two handles* for keeping wine, in the Odyssey: *Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι. Od.*, ii., 290.

ἀμφορεύς, έως (*ὁ*), a syncopated form of the preceding word, and alone used since in verse and prose, earthen vessel, jar, AMPHORA: *Δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦσι τεταριχευμένα. Xen., Anab.*, v., 4, 16. As a measure of capacity, the Greek amphora was half as large again as the Roman.

κάδος, ου (*ὁ*), 1, earthen *vessel* for keeping wine; *cadus: Καὶ φοινικηΐου οἴνου κάδον. Herodot.*, iii., 20. 2, *Urn* for votes at Athens: *Οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω*; *Aristoph., Av.*, 1032.

καδίσκος, ου (*ὁ*), is more used than *κάδος* in the second meaning, and is found in Demosthenes: *Οἱ δὲ λαμβάνοντες δύο καὶ τριῖς ψήφους ἕκαστος παρὰ τούτου ἐνέβαλλον εἰς τὸν καδίσκον. In Eubul.*, 1302.

στάμνος, ου (*ὁ* and *ἡ*), *earthen pot, jar* in which wine was drawn off: *Ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος. Aristoph., Plut.*, 545.

358.

πιμπλάναι, to fill, in general, *to fill full: Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας. Il.*, ix., 224.

βύειν, to stop up, to fill by stopping up: Ἡμεῖς δ' ὕσ' ἦν τετρημένα ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι. Aristoph., Vesp., 128.

γεμίζειν, to fill a vessel, to put in her freight or cargo, *to lade: Τὰ πλοῖα πάντα γεμίσας τῶν τε ἀνδραπόδων καὶ τῶν χρημάτων. Xen., Hell.*, vi., 2, 25.

πλήθειν, to enlarge, *increase;* hence, consequently, *to be full: Σελήνην τε πλήθουσαν. Il.*, xviii., 484.

πληθύειν and *πληθύνειν, to be full: Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον. Æsch., Pers.*, 425.

πληροῦν, to fill up, with a view of completing the number, *to complete* the crew or cargo of a vessel, or a body of men: *Πληρουμένου γε μὴν τοῦ ἱππικοῦ. Xen., Hipparch.*, 1, 3.

359.

πλούσιος, ία (*πλοῦτος*), which the grammarians derive from *ὁ πολυούσιος, rich*, one who has abundance, principally of gold or silver: *Οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν. Plat., Pol.*, iii., 408, b.

ἀφνειός (*ὁ, ἡ*), fr. *ἄφενος*, rich in means secured for the year, hence *opulent, rich*, in general: *Ἄλλα τε πολλὰ οἷσίν τ' εὐζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται. Od.*, xvii., 423.

ἀφνεός, ά, later form in Pindar and the Tragic writers: *Καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδρ᾽ἑνων φύλακες. Æsch., Pers.*, 3.

εὔπορος (*ὁ, ἡ*), rich in resources, in means, in easy circumstances: *Πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν. Thuc.*, ii., 64. *Δεῖ γὰρ τοὺς εὐπόρους χρησίμους αὐτοὺς παρέχειν τοῖς πολίταις. Dem. in Phœnipp.*, 1045, 23.

ζάπλουτος (*ὁ, ἡ*), *very rich: Μηδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις. Eur., Andr.*, 1282.

κτηματικός, ή, rich in possessions, large landed proprietor: Οἱ δὲ πλούσιοι καὶ κτηματικοὶ πλεονεξίᾳ μὲν τὸν νόμον, ὀργῇ δὲ καὶ φιλονεικίᾳ τὸν νομοθέτην δι' ἔχθρους ἔχοντες. Plut., T. Grac., 9. [And *Polyb.*, v., 93, 6. *κτηματικοί, divites, qui fundos habent.* Schweigh.]

ὄλβιος, ία, happy, blessed in life, with the notion of riches connected with it, *rich and happy*, one who lives in abundance: *Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον ὄλβιος ἀφνειόν. Od.*, xvii., 420.

πλούταξ, ακος (*ὁ*), rich man, with the associated notion of contempt, irony, or derision, *a rich churl: Κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ.* [*Eupol.* ap.] *Athen.*, vi., 236, f.

πολυκτήμων (*ὁ, ἡ*), poet., *one who has large possessions, wealthy: Ὦ πόλις, ὦ πόλεως πολυκτήμονες ἄνδρες. Soph., Ant.*, 843.

πολυχρήμων (*ὁ, ἡ*), *rich in money;* hence *rich*, in general, speaking of a town, in Polybius: *Κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη*

τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων. Polyb., xviii., 18, 9. [= *πολυχρήματος. Luc., Vit. Auct.*, 12. *Strab.*, 938.]

πολύχρῡσος (ὁ, ἡ), *one who has much gold:* Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος. *Il.*, x., 315. [In prose, *Xen., Cyr.*, iii., 2, 25.]

χρηματικός, οῦ (ὁ), *one who has money, rich:* Τοῖς δὲ χρηματικοῖς βεβαίωσιν τῶν συμβολαίων. *Plut., Sol.*, 14.

360.

πλύνειν, *to wash*, particularly in speaking of linen or of linen cloth; hence, in general, to wash, but only clothes: Ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι ἐς ποταμὸν πλυνέουσα τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται. *Od.*, vi., 59. [This is not correct: ∞ *σκεύη, Antiph. ap. Ath.*, iv., 170: *τὸ τῶν ἱερῶν ἔδαφος ταῖς κόμαις. Polyb.*, ix., 6, 3; and in *Xen. de Re Eq.*, i., 5, 7, of washing a horse's *mane* and *tail*, *οὐρὰν καὶ χαίτην*.]

καθαίρειν, to remove spots; hence *to cleanse, to purify* by washing, to wash clean: Ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα. *Od.*, vi., 93.

κναφεύειν, *to comb* or *card* wool in order *to clean* it; hence *to be a carder* or *dresser* of wool or *fuller:* Ὁ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια. *Aristoph., Plut.*, 166.

λούειν, *to wash*, speaking of the whole body, *to bathe:* Εἰωθὼς λούεσθαι ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο. *Il.*, vi., 508. [In Mid. with ref. to *one's own person.*]

νίπτειν [late; *Plut., Thes.*, 10. *Arr., Epict.*, i., 19, 4], or better *νίζειν*, *to wash*, speaking of the hands, which the ancients washed before sacrificing and before meals, sometimes of the feet, and very seldom of the whole body: Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλός. *Od.*, ii., 261.

φαιδρύνειν (*φαιδρός*), *to cleanse*, make [*bright* or] white by washing, hence *to wash:* Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι ἀνέρα. *Hesiod. Oper.*, 751.

361.

ποιεῖν, *to make*, in a very wide sense, supposes some precise and individual thing; hence, 1, *to produce, to create, to be the author, to compose, to construct:* Ἥιχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἥφαιστος ποίησεν. *Il.*, i., 607. 2, Fig., in the sense of *committing, doing*, speaking of a fixed particular action: Τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον. *Il.*, xiii., 120.

δρᾶν, *to act, execute, do with activity*, and sometimes to do a remarkable action; to signalize one's self: Ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει. *Thuc.*, ii., 64.

δραίνειν, *to be desirous to act, to wish to do:* Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις. *Il.*, x., 96.

ἐργάζεσθαι (*ἔργον*), *to work*, speaking of every kind of bodily and manual labor; *operari:* Ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο. *Il.*, xxiv., 733.

ἔρδειν, poet., *to do, to complete* an action, *to commit* an act: Ἔρδειν ἔργα βίαια. *Od.*, ii., 236.

ῥέζειν, formed by metathesis fr. *ἔρδειν*: Μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν. *Il.*, ii., 195.

κάμνειν, *to make* with fatigue, *to manufacture*, speaking of a manual work: Τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες (= *wrought*). *Il.*, iv., 216.

μογεῖν, *to do with difficulty, to have trouble:* Ὦι ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. *Il.*, i., 162.

πένεσθαι, poet., prop., *to labor* for a livelihood; hence *to make for one's self*, in the sense of *preparing*, in speaking of a meal or food: Φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον. *Il.*, xxiv., 124.

ποιπνύειν (*πνέω*), prop., *to be out of breath*, hence *to do* any thing or *to serve with eager haste:* Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. *Il.*, i., 600.

πονεῖν, *πονεῖσθαι*, *to labor*, with the associated notion of difficulty or bodily fatigue; in Homer, speaking of manual works and combats: Ὅπλα τε πάντα λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο τοῖς ἐπονεῖτο. *Il.*, xviii., 413. The active *πονεῖν*, in prose and later: Ὡς δὲ οὐ μάτην ἐπόνουν, οὐ δοκεῖ ὑμῖν καὶ τάδε τεκμήρια εἶναι; *Xen., Apol. Socr.*, 16.

πράσσειν, Attic *πράττειν*, *to act, to do;* regards rather the general conduct in life, the *tout ensemble* of a man's actions, whether private or political, what is done upon a definite plan and system, the fulfillment of duties, the discharge of responsibilities, etc., so that it is construed with neuter plurals, *to practice, exercise, treat; agere:* Δήλω δ' ἐγενέσθην ἐξ ὧν ἐπραξάτην. *Xen., Mem.*, i., 2, 16.

τεύχειν, *to manufacture, construct, make artistically*, make a work of art, cloth, etc.: Εἵματ' ἰδοῦσα καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε. *Od.*, vii., 235.

362.

ποιμήν, ένος (ὁ), *feeder* or *tender of sheep, shepherd;* used also figuratively: Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν. *Il.*, i., 262.

αἰπόλος, ου (ὁ), fr. *αἴξ* and *πολέω*, *feeder* or *tender of goats, goatherd;* the goatherds were reckoned the lowest class of herdsmen, as the poorest and rudest of all; hence *αἰπόλος* is sometimes used for a term of abuse; thus Galatea applies it to Polypheme, although he was owner of a flock of sheep: Βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια μάλοισιν, δυσέρωτα, τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα. *Id.*, vi., 6.

βουκόλος, ου (ὁ) (*βοῦς κολέω*), *feeder* or *tender of cattle;* and poet. *βώτης*, ου (ὁ), *cowherd.* In Theocritus, the father of pastoral poetry, a great difference is observable in these classes of graziers; the kind of hierarchy which he establishes among them is sufficiently obvious in the passage where he assembles them all together at the death of Daphnis: Ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ᾠπόλοι ἦνθον. *Id.*, i., 80. It is plain too from other passages that he constantly gives the first place to those that kept cattle, naturally the richest of the three. From this difference of condition would follow an equally great difference in their respective manners, customs, and even language. The cattle-owners were distinguished by their education, and the superiority of their sentiments and manners, and were the well-bred gentlemen of their order. Thus we find one of them astonished at not being able to touch the heart of Eunīka: Εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν. *Theocr., Id.*, xx., 42. Hence it follows that the words *βουκόλος* and *βώτης* have a dignified sound in Greek poetry, however much otherwise it may be with the words *grazier* or *cowherd* in the present day.

νομεύς, έως (ὁ), *tender, feeder, herdsman*, in general: Νομεὺς ὣς πώεσι μήλων. *Od.*, iv., 413. [Often in *Plato.*]

συβώτης, ου (ὁ), swineherd, in the Odyssey: Ὄφρα δώματα ναῖε συβώτης. *Od.*, xxiv., 149. [*Pl., Theæt.*, 174, d. *Rep.*, ii., 373, c.]

συφορβός, and, in the Odyssey, *ὑφορβός*, οῦ (ὁ), keeper of swine, *swineherd:* Ὡς παῖδα συφορβόν. *Il.*, xxi., 281. [In prose, *Plut.*, etc.]

363.

πόλις, εως (ἡ), Epic *πτόλις*, *town*, used either of the place or the inhabitants, and of the two together; hence *city*, in the political sense, *state, republic:* Ἡ γὰρ πόλις πολιτῶν τι πλῆθός ἐστιν. *Aristot., Pol.*, iii., 1, 2.

ἄστυ, εως (τό), *town*, but to be understood only of the place; hence *the town* or *capital* of the country, in reference to the people or the land of which mention is made: Φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις. *Il.*, xvii., 144.

πτολίεθρον, ου (τό), *city, town:* Ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν. *Il.*, iv., 239.

364.

πολίτης, ου (ὁ), 1, *citizen* of a town, of a state: Οὐχ οἷον τέ γε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. *Xen., Mem.*, iv., 2, 11. 2, *Fellow-citizen*, a sense peculiar to the Attic writers: Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίταις ἐστὶν ἅπασιν ὅστις γ' ἐστὶ τοιοῦτος. *Aristoph., Pac.*, 905.

ἀστός, ή, born in the town, native of it : Ἐκεῖνος γὰρ πολλοὺς ἐπιθυμητὰς καὶ ἀστοὺς καὶ ξένους λαβών. *Xen., Mem.*, i., 2, 60.

δημότης, ου (ὁ), citizen, or member of a δῆμος, at Athens : Ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης. *Dem. de Cor.*, 78.

πατρώτης, ου (ὁ), fr. *πατρίς, fellow-countryman:* Μήτε πατρώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾷον δουλεύσειν. *Plat., Legg.*, vi., 777, d.

συμπολίτης, ου (ὁ), *fellow-citizen:* Ὦ ξυμπολῖται. *Eur., Heracl.*, 826. Acc. to the grammarians this word was not used by good Attic writers, who employ the simple form only in this sense ; from this it may be inferred, that Euripides was the introducer of this neologism.

365.

πρῶτος, η, first, when there is mention of more than two, is opposed to ὕστατος, and besides assigning numerical place, indicates superiority in quality, pre-eminence, etc. : Καὶ αὐτὸς πρῶτος ἠγεῖτο ταχέως. *Xen., Cyr.*, i., 4, 20.

προτεραῖος, αία, of or belonging to *what preceded, belonging to* or *occurring on the day before*, used only of time, in speaking of the day or night, and often in the feminine ἡ προτεραία, taken absolutely with ellipse of ἡμέρα, *the day before:* Ἀφ' οὗ τῇ προτεραίᾳ οἱ βάρβαροι ἐτράπησαν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. *Xen., Anab.*, v., 4, 23.

πρότερος, ρα, first, speaking of two only, with reference to numerical order alone, and used of space or time, and opposed to ὕστερος, the last or second : Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο. *Il.*, x., 124.

P.

366.

ῥᾴδιος, ία, easy, in general, prop. and fig. : Τὰ δὲ κείμενα ὡς μὴ ῥᾴδια εἶναι ἰδεῖν, διηγεῖτο. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 16.

εὔκολος (ὁ, ἡ), prop., one not difficult (easily satisfied) as to food ; hence, fig., *easy:* Τὸ δὴ τῶν νῦν εἰρημένων ἐχόμενον εἰπεῖν, οὐ πάντων εὐκολώτατον. *Plat., Legg.*, vi., 779. Speaking of men, of *easy*, affable character and manners : Εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις. *Plut., Fab.*, 1.

εὐμαρής (ὁ, ἡ), fr. *μάρη*, hand, that which is at hand or to hand, or within reach ; hence *easy*, prop. and speaking of things ; and, later, fig., speaking of persons : Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. *Soph., Electr.*, 179. [Late in prose ; but the *adverb* in *Pl.* : τὴν νῆσον εὐμαρῶς διεκόσμησεν ; *Crit.*, 113, e, and *Legg.*, 4, 706, b.]

εὐπετής (ὁ, ἡ), fr. *πίπτω, easy*, seems to refer more to events ; hence *easy*, in general, speaking of things : Πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς. *Eur., Phœn.*, 689. [εὐπετεστέρα ὁδός. *Pl., Soph.*, 218, d ; and c. inf. ∞ ὀφθῆναι, εἰσακοῦσαι.]

εὔπορος (ὁ, ἡ), fr. *πόρος*, the way or passage of which is easy, speaking of a road, prop. ; hence, prop. and fig., *possessing means, facilities, etc., for effecting* any thing : Ποία τίς ἐστι [ὁδὸς] τραχεῖα καὶ χαλεπὴ ἢ ῥᾳδία καὶ εὔπορος ; *Plat., Pol.*, i., 328, e.

εὐχερής (ὁ, ἡ), prop., easy to hand, easy *to manage, manageable ;* hence *tractable, pliant*, in character : Ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς. *Soph., Phil.*, 519. [Opp. δυσχερής. *Pl.*, etc., *in Dem.*, 21, 103 = *light-minded, reckless.*]

367.

ῥίς, ινός (ἡ), *nose*, used only of man ; in the plural, *nostrils :* Ὀσμῶν γε μὴν εἰ μὴ ῥῖνες προσετέθησαν τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν ; *Xen., Mem.*, i., 4, 3.

μυκτήρ, ῆρος (ὁ), *nostril ;* hence, fig., jeering, irony [*Timon. ap. D. L.*, 2, 19 ; *Luc., Prom.*, 1] : Καὶ ἀδύνατον χωρὶς τοῖς μυκτῆρσιν ἀναπνεῦσαι ἢ ἐκπνεῦσαι. *Aristot., Hist. An.*, i., 11.

ῥάμφος, εος (τό), *beak* of birds, in Lycophron : Ῥάμφεσι δ' ἀγρώσσοντες ἑλλόπων θυρούς. *Lycophr., Alex.*, 598. [So *Aristoph., Av.*, 99.]

ῥύγχος, εος (τό), prop., *snout* of a hog, acc. to Athenæus (*Athen.*, iii., 95) ; hence *muzzle* of beasts, *beak* of birds, in Aristophanes [and *Aristot., H. A.*, 3, 1] : Χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν. *Aristoph., Av.*, 362.

Σ.

368.

σάρξ, κός (ἡ), *flesh* of an animal alive or dead : Ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς δημῷ καὶ σάρκεσσι. *Il.*, xiv., 83.

κρέας, ατος (τό), *flesh* of the killed beast, which is eaten for food ; hence *meat:* Τὰ δὲ κρέα τῶν ἁλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἀπαλώτερα δέ. *Xen., Anab.*, i., 5, 2.

369.

σῆμα, ατος (τό), *sign*, in general, and more used in poetry : Κτύπε μητίετα Ζεύς, σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι. *Il.*, viii., 171.

σημεῖον, ου (τό), *sign, signal*, according to the grammarians, *mark* or *token*, an *indication* by which any one proves or wishes to prove something past, *proof*, in logic, *doubtful* proof [*presumptive* or *probable proof*] : Οὐ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως. *Xen., Anab.*, vi., 2, 2.

σύμβολον, ου (τό), *sign agreed upon* between two or more parties, *mark* of agreement made : Ὡς δ' ἔγνω ὁ Ἀβραδάτας τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς σύμβολα. *Xen., Cyr.*, vi., 1, 46.

τεκμήριον, ου (τό), *mark* that any thing leaves behind it, and by which the fact of its having existed is indubitably shown, although nothing remains of the thing itself, sure *sign* or *token*, moral and certain *proof* in logic : Ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι, οὐδὲν ἧσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν· τεκμήριον δέ. *Thuc.*, ii., 39.

370.

σημεῖον, ου (τό), *sign*, used of meteoric phænomena, such as thunder, lightning, etc., from which the ancients drew presages of the future : Ὅτι μέν, ὦ παῖ, οἱ θεοὶ ἵλεώ τε καὶ εὐμενεῖς πέμπουσί σε καὶ ἐν ἱεροῖς δῆλον καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις. *Xen., Cyr.*, i., 6, 1. [Also *signal* to do something. *Th.*, 3, 9, etc.]

τέρας, ατος (τό), *monster* contrary to nature, *miracle*, and every thing which is contrary to the order of nature ; according to the grammarians, *sign* or *prodigy*, appearing on the earth, and by which it was supposed the will of the gods was manifested : Θεῶν τεράεσσι πιθήσας. *Il.*, iv., 398.

371.

σιγή, ῆς (ἡ), *silence* in the simple and *absolute* sense, referring rather to the general conduct, to the discretion, the circumspect character of the individual ; abstaining from speech, or deprivation of the power of speech, dumbness, reserve, circumspection : Ὑμεῖς δὲ σιγήν, ὦ ξέναι, φυλάσσετε. *Eur., Iph. A.*, 542.

σιωπή, ῆς (ἡ), momentary *silence*, imposed upon one's self with a view of listening to, or hearing others speak, action of holding the tongue on any particular occasion, or to keep a secret : Δέδοικ' ὅπως μή 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξῃ κακά. *Soph., Œd. R.*, 1062.

372.

σκηνή, ῆς (ἡ), SCENA, stage, and more particularly of that part where the actor played ; hence, generally, *theatre:* Μὴ δὴ δόξητε ἡμᾶς ῥᾳδίως γε οὕτως ὑμᾶς ποτὲ παρ' ἡμῖν ἐάσειν σκηνάς τε πήξαντας κατ' ἀγορὰν καὶ καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰσαγαγομένους. *Plat., Legg.*, vii., 817.

θέατρον, ου (τό), THEATRE, in general, speaking both

of the place and the spectators: Ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἴεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν ὡς εὖ ἐροῦντος ἐμοῦ. *Plat., Conv.*, 194, a.

ἰκρίον, ου (τό), in the plural *ἰκρία, beams* which supported the stage; hence *theatre:* Ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ σῶν ἰκρίων ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς. *Aristoph., Thesm.*, 395. [Al. the *benches*, Pape, *L.* and *S.*]

λογεῖον, ου (τό), *the front of the stage*, where the actor spoke; *pulpitum:* Ὅπλοις μὲν συνέφραξε τὴν σκηνὴν καὶ δορυφόροις τὸ λογεῖον περιέλαβεν. *Plut., Dem.*, 34.

ὀκρίβας, αντος (ὁ), sort of *trestle, scaffolding* on which the stage was raised: Εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν. *Plut., Symp.*, 194, b. [This statement does not agree with the usual opinions or with the old authorities, who make it *some* structure elevated *upon the stage*, from which the actors spoke; according to *Hesych. τὰ ἐκ μετεώρου ἔλεγον.* Cf. *L.* and *S.* and *Dict., Antiqq.*]

ὀρχήστρα, ας (ἡ), ORCHESTRE, in the ancient theatres, a semicircular space somewhat lower than the stage, in which the chorus performed its evolutions: Δραχμῆς ἐκ τῆς ὀρχήστρας πριαμένοις Σωκράτους κατηγελᾶν. *Plat., Apol.*, 26, e.

373.

σκώληξ, ηκος (ὁ) [dim. *σκωλήκιον*], *worm;* the *lumbricus* or *earth-worm* [but, rather, the general term for *worm.* Cf. *Arist., H. A.*, 5, 26; also *worm in the intestines.* Hipp.]: Ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ κεῖτο ταθείς. *Il.*, xiii., 654.

ἕλμινς, νθος (ἡ), *worm* of the kind called *intestinal:* Τὰ δ' ἔντων ἐν τοῖς ζώοις, οἷον αἱ καλούμεναι ἕλμινθες. *Aristot., H. An.*, viii., 19, 3.

θρίψ, πός (ὁ), *worm* that eats wood [Arist. speaks of a *σκωλήκιον* called *ξυλοφθόρον*], hence those pieces of worm-eaten wood which seals were made of, from the difficulty of imitating them, were called [*σφραγίδια*] *θριπήδεστα* [*Arist., Thesm.*, 427]: Οἱ δὲ θρίπες ὅμοιοι τοῖς σκώληξιν ὑφ' ὧν περαίνεται κατὰ μικρὸν τὰ ξύλα. *Theophr., H. Pl.*, v., 5. [Afterward prob. *stones* cut in imitation of such wood, *Müller.*]

ἶξ, ικός (ὁ), small *worm* that fed upon the buds of the vine, in the fragments of Alcman: Ἵκα τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα. *Alcm., Frag.*

ἴψ, ιπός (ὁ), small *worm* that feeds upon horn, in Homer; *convolvulus:* Μὴ κέρα ἴπες ἔδοιεν. *Od.*, xxi., 395. Also one that fed on the vine, in Theophrastus (*Caus. Pl.*, iii., 22, 5).

κάμπη, ης (ἡ), *worm* living in figs; *eruca:* Ὡς αὔτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν αἱ κάμπαι καὶ ἐφ' ὧν ἄλλα ἐγγίνεται ζῶα. *Theophr., C. Pl.*, iii., 22.

κίς, κιός (ὁ), insect found in corn and wood, *weevil* (*Theoph., Caus. Pl.*, iv., 15); *curculio:* Κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει. *Pind., Fragm.*, 243.

κνίψ, πός (ὁ or ἡ), kind of *gnat* or *emmet*, small *worm* feeding on the fig-tree; *culex:* Εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται. *Aristoph., Av.*, 590.

σής, σεός [*σητός, Arist.*] (ὁ), *clothes-moth:* Οἶκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. *Aristoph., Lys.*, 729.

ταινία, ας (ἡ), in medicine TENIA, kind of intestinal worm, the body of which is long and flat, like a piece of tape [*tape-worm*]: Καρδάμου σπέρμα μετὰ ἡδυόσμου καὶ οἴνου πινόμενον ἕλμινθας καὶ ταινίας ἐξάγει. *Geopon.*, xii., 27.

ψήν, ηνός (ὁ), an *insect* that fed on the wild fig: Εἶτα περιῤῥαγέντος τοῦ δέρματος ἐκπέτεται τοῦτο ἐγκαταλιπὼν ὁ ψήν. *Aristot., H. An.*, v., 32, 5. [The *gall-worm*, L. and S.]

374.

στρατός, οῦ (ὁ), *army encamped*, in Homer: Πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι. *Il.*, x., 66. Later, *army on the march:* Οὕτω δὴ πρῶϊ ἀναστάς, ἦγε τὸν στρατόν. *Xen., Cyr.*, i., 4, 17.

στράτευμα, ατος (τό), prop., *troops* in the field, *detachment, body of troops* that form a portion of the main army: Ὁ δ' ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα. *Xen., Anab.*, i., 5, 11.

στρατιά, ᾶς (ἡ), army in the field, or on march: Οἶσθα, ἔφη, ὅτι, εἰ μὴ ἔξει τὰ ἐπιτήδεια ἡ στρατιά, καταλύσεταί σου εὐθὺς ἡ ἀρχή. *Xen. Cyr.*, i., 6, 9.

στρατόπεδον, ου (τό), *army encamped, camp*, sometimes army on the march, in Thucydides: Καὶ ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον ὑπεχώρουν. *Thuc.*, iii., 97.

375.

σῦκον, ου (τό), *cultivated fig:* Πολὺς μὲν οἶνος, πολλὰ δὲ σῦκα. *Xen., Cyr.*, vi., 2, 22. [The tree, *συκῆ.*]

ἐρινεόν, οῦ (τό), *wild fig:* Καὶ διὰ στομάτων ποιεῖ μὴ ἀποπίπτειν τὰ ἐρινά. *Aristot., H. An.*, v., 32, 6. [The tree *ἐρῖνεός.* Obs. that *ἐρινεόν* is accented as neut. adj. *ἐρινεόν*, sc. *σῦκον.*]

ἰσχάς, άδος (ἡ), *dried fig; carica:* Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς. *Aristoph., Pac.*, 1223.

ὄλυνθος, ου (ὁ), *unripe fig; grossus:* Ψῆνας γὰρ δὴ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες κατάπερ δὴ οἱ ὄλυνθοι. *Herodot.*, i., 193.

φήληξ, ηκος (ὁ), a *fig that deceives* by its size, and is taken for ripe, or near it: Τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδάνοντ'· εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων, ἐσθίω. *Aristoph., Pac.*, 1165.

376.

συμμαχία, ας (ἡ), *alliance* offensive and defensive: Συμμαχίαν αὐτῷ ποιοῦνται. *Xen., Cyr.*, i., 5, 3.

ἐπιμαχία, ας (ἡ), *defensive alliance:* Ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο, τῷ ἀλλήλων βοηθεῖν, ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ, ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους. *Thuc.*, i., 44.

377.

συμπόσιον, ου (τό), *banquet*, convivial *feast* given on an occasion of *rejoicing; compotatio:* Προϊόντος δὲ τοῦ συμποσίου, ὁ Κῦρος τὸν Γωβρύαν ἐπήρετο. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 17.

δαίς, δαιτός (ἡ), *repast:* Τίς δαίς; τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; *Od.*, i., 225.

εἰλαπίνη, ης (ἡ), poet., a great feast made after the sacrifice; hence, in general, splendid *feast, festival:* Ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι. *Il.*, x., 217.

ἔρανος, ου (ὁ), a *feast* to which each person contributed and brought with him his share, either in kind or otherwise. *pic-nic;* hence, later, *common entertainment* or *meal*, in general: Εἰλαπίνη ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. *Od.*, i., 226.

ἑστίασις, εως (ἡ), a *feast* or *entertainment*, in general, and particularly, at Athens, that which the *ἑστιάτωρ* was obliged to give to all his tribe, and which was a λειτουργία, or *public burden*, he was subject to: Φέρε δὴ περὶ τῆς ἑστιάσεως καὶ τοῦ ψηφίσματος εἴπω. *Dem. de Legat.*, 414, 1.

θοίνη, ης (ἡ), prop., *food;* hence, grand entertainment, feast: Πάντα Δελφῶν λαὸν ἐς θοίνην καλῶν. *Eur., Ion.*, 1140.

378.

σχῆμα, ατος (τό), fr. *ἔχω*, external *shape*, under which men or any objects present themselves to the eye according to their ordinary or existing state, *exterior, mien, carriage; habitus:* Τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι. *Xen., Mem.*, ii., 1, 22.

εἶδος, εος (τό), *form, figure* of visible and material objects, which we recognize after a known type; and fig., of abstractions, of which we form for ourselves the abstract idea, without seeing them; *idea* in Plato: Τὰ τῆς σωφροσύνης εἴδη καὶ ἀνδρείας καὶ ἐλευθεριότητος. *Plat., Pol.*, iii., 402, c.

ἰδέα, ας (ἡ), prop., *visible appearance;* hence fig., in Plato's system, *idea* or eternal and immutable form, the exemplar and archetype of objects, and not a mere abstraction of them: Ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι. *Plat., Pol.*, vii., 517, b.

μορφή, ῆς (ἡ), bodily *form*, subject to change, in opp. to *εἶδος*: Καὶ τὸν Δία αὐτὸν μεταβαλεῖν τὴν μορφὴν εἰς περιστεράν. *Ælian., Var. H.*, i., 13.

τύπος, ου (ὁ), figure impressed by striking; hence, TYPE, prop. and fig.: Εἰς ἀρχήν τε καὶ τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι. *Plat., Pol.*, iv., 443, c.

379.

σῶμα, ατος (τό), *body* of a living animal, and even of a dead one: Καὶ τὰ σώματά γε ἡμῶν οὐδὲν χείρονα ἔχετε. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 15.

δέμας (τό), prop., the building, structure of the body; hence the *stature, figure*, in Homer, and in later poets the *body*, in general: Ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερείων οὐ δέμας οὐδὲ φυήν. *Il.*, i., 115.

μορφή, ῆς (ἡ), bodily *form*; hence, sometimes, *body*: Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται. *Xen., Cyr.*, i., 2, 2.

ῥέθος, εος (τό), in the plural *ῥέθεα*, *the members*, and by synecdoche, the *body*: Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀιδόσδε βεβήκει. *Il.*, xvi., 856. [Grammatici *ῥέθη* Homero *corpus*, *ῥέθος* Æolice et proprie *faciem* significare tradunt. *Faciem* indicat et apud Epicos posteriores, et apud Tragicos. Plerique autem et libri et grammatici vulgatum retineri jubent. *Spitz. ad loc.*]

σκῆνος, εος (τό), prop., *tabernacle, tent*, a figurative name given by the Pythagoreans to the human *body*, as enveloping the soul: Ἐς γυναικέα σκάνεα. *Plat., Tim. Locr.*, 104, d.

σκήνωμα, ατος (τό), *tabernacle*, has been employed metaphorically with the same meaning in the N. T.: Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου. 2 *Ep. Petr.*, i., 14.

T.

380.

τεῖχος, εος (τό), *wall of a town, rampart*: Ὥστε τῷ ποταμῷ ἔτι ἰσχυροτέρα ἐστὶν ἡ πόλις ἢ τοῖς τείχεσι. *Xen., Cyr.*, vii., 5, 8.

τειχίον, ου (τό), *wall of a house*, of an inclosure, of a court: Ἐκ δ' ἔλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς. *Od.*, xvi., 165. [*Th.*, vi., 66; vii., 81.]

τοῖχος, ου (ὁ), interior wall of a chamber, *partition* or *side-wall*: Τοίχου τοῦ ἑτέρου. *Il.*, xxiv., 598.

381.

τέκνον, ου (τό), in the plural *τέκνα*, *children*, only used of men; Xenophon, however, uses it in speaking of the young of brutes: Ἐννόει δ' ὅτι καὶ αἱ σύες, ἐπειδὰν ὀφθῶσι, φεύγουσι καὶ πολλαὶ οὖσαι σὺν τοῖς τέκνοις. *Xen., Cyr.*, iv., 1, 17.

νεοσσός, οῦ (ὁ), fr. *νέος*, *young* of birds, in Homer, and more generally, afterward, *young* of any animal: Ἐνθάδ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί. *Il.*, ii., 311.

σκύμνος, ου (ὁ), young of the lion, *lion's whelp*, in Homer (*Il.*, xviii., 319), and, in general, of any beast, in later poets; *young* of the bear and of the elephant, in Aristotle: Χαλεπαὶ δὲ καὶ αἱ θήλειαι ἄρκτοι ἀπὸ τῶν σκύμνων. *Hist. An.*, vi., 18, 5.

σκύλαξ, κος (ὁ), *puppy, whelp* speaking of the dog: Ἑκάτῃ τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι. *Theocr., Id.*, ii., 12.

τυτθός, ή, little one, babe, speaking of a child: Ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα κάλλιφ'. *Il.*, vi., 22.

382.

τέλος, εος (τό), that which is the fulfillment, accomplishment, and conclusion of any thing; hence *end*, moral end or object aimed at: Πέρας γὰρ τὸ τέλος πάσαις [τεχναῖς]. *Aristot., Pol.*, i., 3, 17.

νύσσα, ης (ἡ), poet. synonym of *τέρμα*, *bourn* or *limit*: Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω. *Il.*, xxiii., 338.

πέρας, ατος (τό), poet. *πεῖραρ* and *πεῖρας*, natural and positive *limit, extremity, end*; fig., *term*: Πείρατα γαίης. *Il.*, xiv., 200. [Ἐκ περάτων γῆς ἐλθεῖν. *Th.*, i., 69.]

σκοπός, οῦ (ὁ), *mark* or object aimed at, prop. and fig.: Οὐδ' ἀκοντίζειν ἄνθρωπον ἐπετρέπομεν ὑμῖν, ἀλλ ἐπὶ σκοπὸν βάλλειν ἐδιδάσκομεν. *Xen., Cyr.*, i., 6, 29.

τέκμαρ (τό), old *poetical* word synonymous with *πέρας*, *limit, end*, acc. to Aristotle: Τὸ γὰρ τεκμαρ καὶ πέρας ταὐτόν ἐστι κατὰ τὴν ἀρχαιαν γλῶτταν. *Aristot., Rhet.*, i., 2, 18.

τέκμωρ (τό), Epic for *τέκμαρ*: Τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ. *Il.*, xiii., 20.

τελευτή, ῆς (ἡ), *conclusion, completion, end* of life, etc.: Ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν. *Il.*, vii., 104.

τέρμα, ατος (τό), prop., the *bourn* or *goal* in the race-course round which the chariots turned, and which served as boundary mark for other exercises in the public games; hence TERM: Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν. *Il.*, xxiii., 309.

383.

τίτθη, ης (ἡ), *nurse*, she who suckles the child: Κᾆθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς. *Aristoph., Equit.*, 716.

τιθήνη, ης (ἡ), *she who feeds*, who suckles, *nurse*: Φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη. *Il.*, vi., 389.

μαῖα, ας (ἡ), *mother, nurse* (Fr. *bonne*), appellation of affection used by Ulysses to his nurse, Euryclea: Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; *Od.*, xix., 482.

τροφός, οῦ (ἡ), *nurse*, she who took charge of the child from its weaning; brought it up to a certain age, and remained from that time in the family: Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια. *Od.*, ii., 361.

384.

τρέχειν, *to run*, in general, in opp. to the ordinary *pace*: Παρὰ τοὺς βαδίζοντας τρέχοντας ὁρᾶσθαι. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 22.

θέειν, more used in poetry [*not common* in *Trag.*; only *Eur., Ion.*, 1217; *Suppl.*, 702; *Aristoph., Vesp.*, 854, *Pape*] to *run*, denotes haste and quickness, and is used of men, and of the course of vessels and the heavenly bodies: Ἀλλά τοι ἵπποι βάρδιστοι θέειν. *Il.*, xxiii, 310. [Θεῖν and θεῖν δρόμῳ are common *military* terms in prose. Θεῖν εἰς τὰς τάξεις. *Xen., An.*, ii., 2, 14; εἰς τοὺς πολεμίους, iv., 3, 29, etc. In *Hdt.*, τὸν περὶ τοῦ παντὸς δρόμον θεῖν, etc.; also in *Pl.*, of horses *running* in the games: Ἐν Ὀλυμπίᾳ θεόντων ἵππων. *Legg.*, 822, b.]

385.

τύπτειν, *to strike* from near, in general: Εἰ νόμος ἦν τὸν δοῦλον ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου τύπτεσθαι. *Xen., Athen. Resp.*, 1, 8.

ἀλοᾶν (ἀλωά), Attic ἀλοᾶν poet. ἀλοιᾶν, prop., *to thresh, beat out* the ears of corn *on the barn floor*; hence, fig., *to beat, to strike, to kill*: Ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. *Aristoph., Ran.*, 149.

βάλλειν, *to strike* by casting something, and from a distance, to *hit*: Ἦ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ. *Il.*, xi., 191.

θείνειν, poet., to strike from near, with the hand, a whip, a sword; and very seldom from afar: Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων. *Il.*, xvii., 430.

κόπτειν, *to strike* with violence, so as to break through, or cut, or break in pieces; to strike a coin: Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον. *Il.*, xxiii., 690.

κρυτεῖν, *to strike with noise* one against the other, speaking specially of the hands, *to clap*: Πότερον κροτεῖν δεῖν τῷ χεῖρε, ἢ γελᾶν; *Xen., Cyr.*, viii., 4, 12.

κρούειν, *to drive* two bodies one against the other, to *strike* upon a hollow and sounding body, to make a noise: Τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δύρατα ἔκρουσαν. *Xen., Anab.*, iv., 5, 18.

παίειν, *to strike*, to beat one who is near at hand, without the notion of inflicting a wound: Ὅτι οὐ σφίσι γε δοκοίη παιδιὰν εἶναι τὸ ὑμόθεν παίεσθαι. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 14.

πατάσσειν, *to beat*, 1, intransitively, speaking of the heart in Homer: Πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου. *Il.*, xxii., 370. 2, Transitively, in speaking particularly of re-

peated blows: Πολλάκις ἂν οἰηθεὶς εἶναι τὸν Ἀθηναῖον δοῦλον ἐπάταξεν ἄν. *Xen., Athen.*, i., 9.

πλήσσειν, to strike from near with the hand, or a weapon, to *give a blow*, sometimes from far, in the poets: Σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν. *Il.*, ii., 266. And in prose more frequently of *lightning*, the thunder-bolt: Πίπτει κεραυνὸς εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ οἱ μέν τινες πληγέντες. . . . ἀπέθανον. *Xen., Hell.*, iv., 7, 7.

τρίβειν, to tread, crush the corn. It was trodden under the feet of oxen, in ancient times, in order to separate the grain from the chaff: Ὡς δ' ὅτε τις ζείῃσι βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους, τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ. *Il.*, xx., 496.

Υ.

386.

υἱός, οῦ (ὁ), *son*, in general, and principally in genealogies, where it is yet more frequently understood: Κλαύμασι μέν γε καὶ πατέρες υἱοῖς σωφροσύνην μηχανῶνται. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 12.

ἀπόγονος, ου (ὁ), a *grandson, descendant* still farther removed: Ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἡρακλέος. *Herodot.*, i., 7. The historians, according to Ammonius, use it also for *υἱός*, but it was perhaps in the general sense in which our word *son* is sometimes found for *descendant*.

γέννημα, ατος (τό), *product*; hence *child*: Τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων. *Soph., Œd. R.*, 1167.

γονή, ῆς (ἡ), prop., generation; hence *child*, in the poets: Ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν. *Soph., Ant.*, 642.

γόνος, ου (ὁ), *that which is begotten* or *begetting*; hence *son, child*: Ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο εἶναι. *Il.*, v., 535.

ἔκγονος, ου (ὁ, ἡ), *son, daughter*, in Homer: Εἰ ἐτεόν γε κείνου ἔκγονός ἐσσι. *Od.*, iii., 122. Later, *grandson, descendant*: Ἦ εἰ παῖδας ἢ ἐκγόνους ἐκέκτησο. *Xen., Cyr.*, v., 3, 19.

ἔρνος, εος (τό), young *shoot, scion*, prop. and fig.: Ὦ Λήδας ἔρνος. *Eur., Iph. A.*, 118.

θάλος, εος (τό), *small branch, sprig, scion*, prop. and fig.: Οὗ σ' ἓτ' ἔγωγε κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή. *Il.*, xxii., 87.

ἶνις, ιος (ὁ, ἡ), *son, daughter*: Μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἶνιν. *Eur., Iph. A.*, 119.

κόρος, ῃ, Ionic κοῦρος, in the poets [also in *Pl., Legg.*, vi., 771, e, etc.] *child, son, daughter*: Οὐδέποτε δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους. *Eur., Andr.*, 466.

ὄζος, ου (ὁ), prop., branch; hence, fig., *young shoot, scion*: Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος. *Il.*, ii., 540.

παῖς, παιδός (ὁ, ἡ), *child*, of either sex, son or daughter: Οὐδὲ γάρ ἐστί μοι ἄρρην παῖς. *Xen., Cyr.*, viii., 5, 10.

τέκνον, ου (τό), and poet. *τέκος, εος* (τό), fr. *τίκτω*, *child, son* or *daughter*, but only with reference to the father or mother: Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος. *Il.*, ii., 157. Sometimes used as an appellation of affection addressed to strangers: Φίλε τέκνον. *Od.*, ii., 363.

387.

ὑπόδημα, ατος (τό), *sandal* tied under the foot, hence *shoe*, in general: Ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα. *Xen., Anab.*, iv., 5, 14.

ἀρβύλη, ης (ἡ), *shoe* worn by peasants, sportsmen, and travelers, worn at Mycenæ, in Euripides: Ὀρέστας Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς. *Eur., Or.*, 1470.

ἐμβάς, άδος (ἡ), a sort of Bœotian *shoe*, worn by poor and aged people in Aristophanes: Ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος. *Aristoph., Eccles.*, 850.

ἐμβάτης, ου (ὁ), 1, a species of leather-*boot* used by horsemen: Εἰ ἐμβάται γένοιντο σκύτους ἐξ οἴουπερ αἱ κρηπῖδες. *Xen. de Re Eq.*, 12, 10. 2, A species of under-shoe or *clog* worn with the *buskins* of the Tragic actors to give them height, according to the Scholiast on Lucian (*Jup., Trag.*, 41).

καρβατίνη, ης (ἡ), a *leather shoe* or shoe of undressed skin: Καρβατίναι πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. *Xen., Anab.*, iv., 5, 14.

κόθορνος, ου (ὁ), *small boot* or *buskin* laced in front and reaching half up the leg: Τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον. *Aristoph., Lys.*, 657. It was the shoe peculiar to the Tragic actor, and hence the emblem of the Tragic drama (*Horat. de Art. Poet.*, 280, *and Sat.*, i., 5, 64).

κονίπους, οδος (ὁ), a *sandal* or *light* and *fashionable shoe* worn by young persons, but assumed by an affected old fellow, in Aristophanes [*pumps*]: Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα ἔχων. *Aristoph., Eccles.*, 848.

κρηπίς, ῖδος (ἡ), prop., *sole*; hence shoe with raised sides, or *small boot* of the soldier; hence the soldiers themselves in Theocritus: Παντᾷ κρηπῖδες. *Theocr., Id.*, xv., 6.

πέδιλον, ου (τό), *sole* or *sandal*: Ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. *Il.*, xxiv., 340.

περιβαρίς, ίδος (ἡ), *shoe* of the female slave, according to Pollux, but of ladies *à la mode*, in Aristophanes: Καὶ τὰ μύρα καὶ περιβαρίδες. *Aristoph., Lys.*, 47.

σάνδαλον, ου (τό), SANDAL: Ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα καλὰ κοῦφα. *Hymn. in Merc.*, 83.

σανδάλιον, ου (τό), a diminutive in form only, for Herodotus uses it for a *sandal* of ultra-size: Σανδάλιόν τε αὐτοῦ πεφορημένον εὑρίσκεσθαι ἐὸν τὸ μέγαθος δίπηχυ. *Herodot.*, ii., 91.

Φ.

388.

φάσγανον, ου (τό) [for *σφάγανον*; *σφάζω*], prop., *instrument for cutting and slaying, glaive*, sword of the Homeric warriors: Τυδείδῃ μὲν ὄπασε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης φάσγανον ἀμφηκες. *Il.*, x., 256.

ἀκινάκης, εος (ὁ), Eastern *sword, scimitar*: Ἡ δὲ ἀκινάκην πάλαι παρεσκευασμένον σπασαμένη σφάττει ἑαυτήν. *Xen. Cyr.*, vii., 3, 14. [But the Eastern *acinaces* was always *straight*. Cf. Dict., Antiqq., s. v.]

ἄορ, ορος (τό), *sword*: Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ. *Od.*, x., 439.

κοπίς, ίδος (ἡ), Eastern *scimitar*, Greek term for *ἀκινάκης* [rather a short *curved* sword, *sabre*; also the *bill*(?) used by the *Thessalians*. Eur., Electr., 837]: Ἀπεκέκοπτο γὰρ κοπίδι ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. *Xen., Cyr.*, vii., 3, 8.

μάχαιρα, ας (ἡ), species of *large knife* or *cutlass* which Homer's heroes carried by the side of the sword, afterward, *short sword, cavalry sabre*, in Xenophon: Ὡς δὲ τοὺς ἐναντίους βλάπτειν, μάχαιραν μὲν μᾶλλον ἢ ξίφος ἐπαινοῦμεν. *Xen. de Re Eq.*, 12, 11.

ξίφος, εος (τό), long *sword*: Ἐφ' ὑψηλοῦ γὰρ ὄντι τῷ ἱππεῖ κοπίδος μᾶλλον ἡ πληγὴ ἢ ξίφους ἀρκέσει. *Xen. de Re Eq.*, 12, 11.

389.

φέρειν, to carry, in general, prop. and fig.; *ferre*: Καὶ ἤκον οἱ ἄνδρες φέροντες τὴν ἐπιστολήν. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 7.

ἄγειν, to conduct, convey by carriage; hence *to carry from one place to another, to bring*: Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι. *Il.*, viii., 467.

αἴρειν, to *take up* in order to remove; hence *to carry*, to *bring*: Μή μοι οἶνον ἄειρε. *Il.*, vi., 264.

βαστάζειν, to lift a thing up and ascertain its weight, *to poise* or *weigh*; *portare*: Ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη. *Od.*, xxi., 405. Hence to lift up and *carry* a heavy body, a burden: Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν. *Od.*, xii., 594. [Also ὅπλα, παιδίον. *Pol.*, ii., 24; xv., 26; ∞ χεροῖν. *Soph.*; ἐν γνώμῃ. *Æsch.*]

κομίζειν, to carry, with the notion of care, and to the

place where the person spoken of is ; hence *to bring to:* Προσδέησει ἄρα ἔτι καὶ ἄλλων οἳ ἐξ ἄλλης πόλεως αὐτῇ κομίσουσιν ὧν δεῖται. *Plat., Pol.*, ii., 370, e. [Κομίζεσθαι, *Mid., to carry off for one's self*; hence *to obtain, to receive ; to recover.*]

τλῆναι, *to bear*, fig., to take upon one, *to support, to endure:* Ἐπεὶ οὖπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι . . . . *Il.*, iii., 306.

φορεῖν, *to carry* (wear), used of dress, arms, ornaments : Γέῤῥον δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ὃ πάντες εἰθίσμεθα φορεῖν. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 12. [= *gestare*; cf. βαστάζειν.]

390.

φοβεῖσθαι, prop., *to be frightened and flee:* Κἀμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς. *Il.*, vi., 41. Hence *to dread, to fear*, but always in speaking of an instantaneous and inconsiderate fear : Τὰ μὴ φοβερὰ φοβεῖσθαι. *Xen., Mem.*, i., 2, 7.

δείδειν, *to fear*, used of deliberate and reasonable fear, of the fear which weighs and foresees the danger present or to come : Ἐνταῦθα μέντοι δείσαντες μὴ καὶ ἐνέδρα τις μείζων ὑπείη ἐπέσχον. *Xen., Cyr.*, i., 4, 23.

δειλαίνειν, *to be cowardly, to be a coward:* Ἀδικεῖν καὶ δειλαίνειν. *Aristot., Eth. N.*, ii., 6, 19.

δειμαίνειν, *to be frightened, to be afraid :* Ἐνὶ νηὶ καθείατο δειμαίνοντες. *H. Apoll.*, 404.

ὀῤῥωδεῖν (ὄῤῥος [*scrotum*]), Ionic ἀῤῥωδεῖν, properly, to hide the tail between the legs, as certain animals do when frightened [this derivation is *improbable*] ; hence, fig., *to fear:* Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραχότων οὐ πώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδῶν παθεῖν. *Eur., Fragm. Andromed.*

πτήσσειν, prop., *to crouch on the ground* in order not to be seen ; hence *to be terrified:* Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον. *Od.*, xxii., 362.

ῥιγεῖν, *to have the blood run cold, to shudder*, with fright, *to be terrified :* Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον ὄφιν. *Il.*, xii., 208.

ταρβεῖν, *to be alarmed:* Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει. *Il.*, xxiv., 171.

τρεῖν, rare in prose, *to tremble* with fear, prop. in Homer, and fig. in Æschylus : Νῦν δὲ τρέω μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς. *Æsch., Sept.*, 790.

τρέμειν, fig., *to dread*, to fear : Τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι. *Soph., Œd. R.*, 947.

τετρεμαίνειν, a frequentative of the preceding word, *to tremble from head to foot* with fear, *to quake :* Τοῦτό με ποιεῖν τετρεμαίνειν. *Aristoph., Nub.*, 373.

τρομέειν, old poetic form, *to tremble with fear :* Ἀνδρὸς ἀριστῆος τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι. *Il.*, xvii., 203.

φρίσσειν, prop., to have the hair bristling, to have the hair stand on end, to shiver and shake with fear, hence, fig., *to be filled with fear*, to be in a state of terror ; *to shudder at, dread:* Οἵ τέ σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες. *Il.*, xi., 383.

X.

391.

χαρά, ᾶς (ἡ), a sudden and momentary *joy* to which the soul abandons itself without reserve : Καθάπερ ὁ Πρόδικος διῃρεῖτο τὰς ἡδονὰς εἰς χαράν, καὶ τέρψιν, καὶ εὐφροσύνην. *Aristot., Topic.*, ii., 2.

χάρμα, ατος (τό), *subject of joy*, that which delights, CHARMS : Δυσμενέσιν μὲν χάρμα. *Il.*, iii., 51.

χαρμοσύνη, ης (ἡ), poet. synonym, *art of giving joy*, of delighting : Ἀγλαίη, Θαλίη τε καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε χαρμοσύνης γενέτειραι. *Orph. Hymn.*, 59, 4.

ἀπόλαυσις, εως (ἡ), *enjoyment* of a thing, in regard to its use, its usefulness, *fruit, advantage:* Καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. *Thuc.*, ii., 38.

γῆθος, εος (τό), poet. word found in the Orphic hymns, and used afterward by Plutarch and Lucian, *joy :* Ἐλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασιν. *Orph. Hymn.*, 45, 7.

γηθοσύνη, ης (ἡ), *feeling of joy :* Ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ γηθοσύνῃ. *Il.*, xxi., 390.

εὐθυμία, ας (ἡ), *good spirits, cheerfulness ;* hence *entertainment, recreation :* Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ. *Xen., Cyr.*, i., 3, 11.

εὐφροσύνη, ης (ἡ), poet., *cheerfulness, gayety, joy*, which manifests itself at a feast : Ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα. *Od.*, ix., 6.

ἡδονή, ῆς (ἡ), *enjoyment*, in general, and principally sensual enjoyment, bodily *pleasure, voluptuous pleasure:* Οὐ γὰρ μόνον τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν ἐκράτει, ἀλλὰ καὶ τῆς διὰ τῶν χρημάτων. *Xen., Mem.*, i., 5, 6.

ἧδος, εος (τό), a synonym of ἡδονή : Οὐδέ τι δαιτὸς ἐθελῆς ἔσσεται ἦδος. *Il.*, i., 575.

ἡδυπάθεια, ας (ἡ), the *delicious* sense of *enjoyment, delightful feeling*, voluptuous or *luxurious* enjoyment, in a good or a bad sense : Ἔοικε γὰρ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῆς εἶναι ἄμα τε ἡδυπάθεια τις καὶ οἴκου αὔξησις. *Xen., Œcon.*, v., 1.

ἱλαρότης, ητος (ἡ), HILARITY ; *hilaritas:* Ἡ δὲ ἱλαρότης καὶ τὸ εὔθυμον. *Plut., Ages.*, 2.

τέρψις, εως (ἡ), fr. τέρπειν, *pleasure* or *delight* received from any agreeable pastime, *amusement, entertainment, diversion :* Ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. *Thuc.*, ii., 38.

τερπωλή, ῆς (ἡ), Epic, *amusement, entertainment :* Οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα. *Od.*, xviii., 34.

392.

χάρις, ιτος (ἡ), fr. χαίρειν, prop., that which a person does to make himself agreeable to any one, *agreeable act, service, good office:* Φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ. *Il.*, v., 211. More frequently, *kindly feeling, thanks, gratitude:* Οὐδεὶς αὐτῶν ἐμοὶ τούτων χάριν εἴσεται. *Xen., Cyr.*, i., 6, 11. Πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς θειατήτου γνωρίσεως. *Plat., Polit.*, 257, a.

εὐεργεσία, ας (ἡ), *act of kindness, benefit, important service*, often a service rendered by the inferior to his superior, by the subject to his prince, the citizen to his country : Ὅφρ' εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν. *Od.*, xxii., 234.

εὐεργέτημα, ατος (τό), *kind* and *obliging act, benefit :* Ὡς εὐεργέτημα ἀνθρώποις πρὸς ἀλλήλους οὐδέν ἐστιν ἐπιχαριτώτερον ἢ σίτων καὶ ποτῶν μετάδοσις. *Xen., Cyr.*, viii., 2, 2.

393.

χιτών, ῶνος (ὁ), *tunic* of wool and without sleeves, or a kind of *shirt* which was worn next to the skin in ancient times, and afterward over another shorter tunic : Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα δῦνεν. *Od.*, xv., 60.

χιτώνιον, ου (τό), woman's *tunic:* Καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια. *Aristoph., Lys.*, 48.

χιτωνίσκος, ου (ὁ), inner *tunic* or shirt worn next to the skin and under the χιτών, by the Athenians ; *subucula:* Ξυνίημι ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. *Aristoph., Av.*, 946.

394.

χλαῖνα, ης (ἡ), large woolen *cloak* of ample size and thick, which served as a surtout in winter and coverlet during the night : Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα. *Il.*, ii., 262.

χλαμύς, ύδος (ἡ), *cloak*, first worn in Thessaly and the north of Greece, afterward adopted generally by horsemen and soldiers : Τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ' ; *Aristoph., Lys.*, 987.

χλανίς, ίδος (ἡ), *small cloak*, lighter and more elegant than the χλαῖνα, and worn both by men and women : Ἄλλος τῆς χλανίδος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπειλημμένος ἔρως. *Luc., Herodot.*, 5.

ἑανός, οῦ (ὁ), prop. adjective with poet. ellipse of πέπλος, *rich* and elegant *robe* or *gown* of the finest texture, the attire of goddesses or princesses, in Homer : Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα. *Il.*, iii., 385.

ἱμάτιον, ου (τό), large square *cloak* worn by men and women in later days, more modern than the

χλαῖνα; *toga* of the Romans, in Plutarch: Ἐν ἱματίῳ κατιόντας εἰς τὴν ἀγορὰν ἄνευ χιτῶνος. *Plut., Coriol.*, 14.

κάνδυς, υος (ὁ), long robe with sleeves, worn by Eastern nations, and particularly by the Medes, in Xenophon: Ταῦτα γὰρ πάντα Μηδικά ἐστι, καὶ οἱ πορφυροῖ χιτῶνες, καὶ οἱ κάνδυες. *Xen., Cyr.*, i., 3, 2.

πέπλος, ου (ὁ), and later πέπλον, ου (τό), general term for *veil* for covering, *sort of upper robe* or [*ample*] *shawl*, worn in the ancient times of Greece, but afterward in use only on the stage; worn by women, in Homer (*Il.*, v., 734), and later by men in the East, in Xenophon: Καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 13.

σισύρα, ας (ἡ), large *cloak* of goatskin worn by country-people and slaves, and which served as *coverlet* for the bed: Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. *Aristoph., Nub.*, 10.

σισύρνα, ης (ἡ), woolen *cloak* of the people of the North, in Herodotus: Θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραῤῥάπτεται. *Herodot.*, iv., 109.

στολή, ῆς (ἡ), *long robe* in use in the East, in Xenophon: Καὶ ἦν εἶχε στολὴν τὴν Μηδικὴν ἐκδύντα δοῦναί τινι. *Xen., Cyr.*, i., 4, 26. [Also g. t. for *attire*, mode of *dress, equipment*.]

τήβεννα, ης (ἡ), and τήβεννος, ου (ὁ), the *toga* of the Romans: Καὶ τήβενναν ἐφόρει περιπόρφυρον. *Plut., Romul.*, 26.

τρίβων, ωνος (ὁ), a *small* short *cloak* of the Spartans, worn also by the poor, and by the philosophers at Athens: Κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων. *Aristoph., Ach.*, 184.

τριβώνιον, ου (τό), *cloak* worn by the Heliasts, in Aristophanes: Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον. *Aristoph., Vesp.*, 116.

φάρος, εος [more commonly, φᾶρος] (τό), in general, large piece of linen cloth used for a cover, *woolen cloth*, and particularly *cloak*, in Homer: Μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος. *Il.*, ii., 42.

395.

χόλος, ου (ὁ), *gall, bile*, prop. and fig.: Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτήμαρ καταπέψῃ. *Il.*, i., 81.

χολή, ῆς (ἡ), a less ancient form and more in use in the proper sense, *bile*, in prose, and fig. especially in poetry: Τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν; *Aristoph., Vesp.*, 403.

ἀγανάκτησις, εως (ἡ), prop., pain which exasperates; hence, fig., *indignation*, or rather *impatience* or *outbreak* of temper against the pain felt: Καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπιλθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ. *Thuc.*, ii., 41.

θῡμός, οῦ (ὁ), sometimes fig. in prose; and more frequently in poetry, *rage: Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφὸς βασιλῆος. Il.*, ii., 196.

κότος, ου (ὁ), *resentment, rancor*, cherished for a long time, and up to the moment that offers the means of vengeance: Ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι. *Il.*, i., 82.

μῆνις, ιος (ἡ), and μένος, εος (τό), *rage, wrath*: Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. *Il.*, i., 1. [More probably fr. μαίνεσθαι, μέμηνα, than fr. μένειν.]

ὀργή, ῆς (ἡ), *passion, anger*: Φοβούμενος, μή τι γένοιτο διὰ τὴν σὴν ὀργὴν ὅτι πάντας ἡμᾶς λυπήσοι. *Xen., Cyr.*, v., 5, 18.

ὀργιλότης, ητος (ἡ), *inclination* or *tendency to anger, irascibility; iracundia*: Ἡ δὲ κακία ὀργιλότης. *Aristot., Eth. Nic.*, ii., 7, 10.

Ψ.

396.

ψήφισμα, ατος (τό), at Athens, *decree* proposed for the sanction of the people, whether by the senate or by the orators: Κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν καὶ ψηφίσματα γράφων. *Dem. in Eubul.*, 1301. [But also *measure* passed by vote.]

βούλευμα, ατος (τό), result of a deliberation, *decision, resolution* passed: Ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι. *Thuc.*, iii., 36.

προβούλευμα, ατος (τό), at Athens *provisionary decree* of the senate (βουλή), a kind of first draught of a law, having the force of a law for a year only, and requiring to be ratified in the assembly of the people: Προσῆλθε τῇ βουλῇ· προβούλευμ' ἐγράφη. *Dem. in Timocr.*, 703, 17.

397.

ψοφεῖν, *to make a noise* or *knock at the door*, used of one inside, and who is about to go out. The doors of the Greeks opened outward, so that a person wishing to go out was obliged to rap from within, in order not to knock against the passers-by: Κόπτουσι καὶ ψοφοῦσι τὰς αὐτῶν θύρας ἔσωθεν οἱ προϊέναι μέλλοντες. *Plut., Publ.*, 19. [Intrans. of the *door*; = *crepare*.]

κόπτειν, *to knock* at the door, used of a person outside, who wishes to come in: Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; *Aristoph., Plut.*, 1097.

κρούειν, *to knock* at the door from the inside, in Aristophanes: Ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν ἐπεῖχε κρούων. *Aristoph., Eccles.*, 317, but this use of the word is considered improper by the grammarians.

398.

ψυχή, ῆς (ἡ), prop., breath of life; hence, 1, *the soul*, the principle of life; in Homer, the incorporeal substance, but which, when disengaged from the body, retains the visible form of it: Αἶψα δ' ἵκοντο κατ' Ἀσφοδελὸν λειμῶνα, ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων. *Od.*, xxiv., 14. 2, The immortal *soul*, in Herodotus, Plato, and Xenophon: Οὐκ ᾔσθησαι ὅτι ἀθάνατος ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ οὐδέποτε ἀπόλλυται; *Plat., Pol.*, x., 608, d.

θυμός, οῦ (ὁ), the heart, the seat of the vital principle; hence, sometimes in poetry, *the soul*, the principle of life: Θυμὸν ἀποπνείων. *Il.*, iv., 524.

πνεῦμα, ατος (τό), breath, breathing; hence, fig., the Holy *Spirit* in the O. T. and N. T.: Ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. *Rom.*, v., 5.

πραπίδες, ων (αἱ), *diaphragm*; hence, fig., *mind*, with the associated notion of industry, skill: Αὐτὰρ ἐν αὐτῷ ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν. *Il.*, xviii., 482.

399.

ψῦχος, εος (τό), *cold*, in general: Ἀλλὰ ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάλπη θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. *Xen., Œcon.*, 5, 3.

κρυμός, οῦ (ὁ), *severe cold, frost*: Ἔνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἷος γίνεται κρυμός. *Herodot.*, iv., 28.

κρύος, εος (τό), poet., *cold*, prop. and fig.: Κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. *Æsch., Sept.*, 834.

παγετός, οῦ (ὁ), *frost*, ice; *gelu*: Ἡ μὲν γὰρ πάχνη τῇ αὐτῆς ἰσχύϊ ἀντισπάσασα τὸ θερμὸν ἔχει ἐν αὐτῇ, ὁ δὲ παγετὸς ἐπιτήξας. *Xen., Cyneg.*, 5, 1.

πάγος, ου (ὁ), and πάγος, εος (τό), frost in Aristotle; hence *ice; gelu*: Διὰ τί τοῦ χειμῶνος ἧττον ὀσφραινόμεθα, καὶ ἐν τοῖς πάγεσιν ἥκιστα; *Aristot., Probl.*, 12, 6.

πάχνη, ης (ἡ), *hoar frost; pruina*: Χειμῶνος μὲν οὖν πρωῒ οὐκ ὄζει αὐτῶν ὅταν πάχνη ᾖ ἡ παγετός. *Xen., Cyn.*, 5, 1.

ῥῖγος, εος (τό), *cold*, in reference to the sensation produced by it, or the pain felt in consequence of it; *frigus*: Εἴ με μεθείη ῥῖγος καὶ κάματος. *Od.*, v., 472. [Ὑπὸ λιμοῦ καὶ ῥίγους. *Pl., Euthyph.*, 4, d; ῥίγη καὶ θάλπη. *Xen., Œc.*, vii., 23; also *ague-fit; cold fit* of a fever. *Hipp.*]

Ω.

400.

ὥρα, ας (ἡ), division or portion of the year or day, as *season, hour*: Ὅταν ὥρα ἥκῃ. *Xen., Mem.*, ii., 1, 2.

αἰών, ῶνος (ὁ or ἡ), *time*, the extent of which is unlimited; hence it is used for certain periods of time, as the *age* or *life* of man, duration of existence allotted him, *age* (great number of years), but always in an indefinite sense; *ævum*: Ἐν τῷ μετὰ ταῦτα αἰῶνι παντι. *Dem. de Coron.*, 27.

καιρός, οῦ (ὁ), *fixed and precise time*, appointed *moment, occasion*, proper *season*: Ἡ καιρὸς ἤδη διαλύειν τὴν στρατιάν. *Xen., Cyr.*, v., 5, 43.

χρόνος, ου (ὁ), *time*, in general, and the duration of which can be fixed: Ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ πόσου χρόνου; *Aristoph., Av.*, 920.

NOTES.

2.

ἀσχαλάω occurs only in the *present* in Hom. The form ἀσχάλλω is used *once* by him, Od. ii. 93; this form is used, not only by Hdt., who (like the Tragedians) uses *both* forms, but also by Xen. and Dem.: Ἵππος ἀσχάλλων τῇ τραχύτητι (τοῦ χαλινοῦ). *Xen. de Re Eq.* x. 6. Ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην. *Dem.* 555, 26.

11.

Tittmann says: ἅγιος and ἁγνός, though they have the same etymological origin, differ in their use: for in ἁγνός the proper idea is, that the *thing* or *person* is *pure either in body* or *mind*; but the word ἅγιος indicates more especially the *reverence* which is due to such a person or thing. That is ἁγνός, in which there is nothing *impure*; but ἅγιος more particularly regards that which is *worthy of veneration*, and *demands our reverence*. Vol. i. 35.

16.

ἀγνίζειν is used by the Tragedians, but not, I believe, by Attic prose writers.

20

σύλλογος, as *meeting* for a special purpose, is sometimes distinguished from the *regular* (and more formal) ἐκκλησία: [Περικλῆς] ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει οὔτε ξύλλογον οὐδένα κτλ. *Thuc.* ii. 22. Ἴτω δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν κοινὸν ξύλλογον ὁ βουλόμενος. *Pl.* vi. 764, a. But without this reference, is a *general* term; ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα. *Th.* i. 67, 3 (of the Lacedæmonians).

21.

The force of "*offer*" lies in the *Imperfect* ὠνέετο, not in the verb.

24.

ἄγχω is also to throttle or *seize by the throat*, of course roughly: Καὶ μὴν ἄγξω σε νὴ τὸν Πλούτωνα—ἢν μὴ ἀποδῷς. *Luc. Dial. Mort.* 22.

πνίγειν is to *throttle* (*to squeeze the throat*), or *strangle* (*to squeeze the neck.* Taylor): Τύπτων καὶ πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησε. *Antiph.* 125, 39. It is also used fig. of *choking* plants by overcrowding, etc.: Ἡν ὕλη πνίγῃ τὸν σῖτον. *Xen. Œcon.* xvii. 14.

ἀποπνίγειν has also, like πνίγειν, the meaning of *drowning*, from the effect of water in preventing respiration. *Plat. Gorg.* 471, c.: Ἐς φρέαρ ἐμβαλὼν ἀποπνίξας, *having drowned him by throwing him into a well*; and *Gorg.* 512, a. ἀπεπνίγη(ι), *he was drowned in the sea.* So also *Dem.* 883.

INDEX.

Note.—The figures denote the number of each article; the asterisk indicates the poetic words.

A.

ἀβασίλευτος, 207.
ἀβέβηλος, 268.
ἀβέλτερος, 111.
ἄβουλος, 111.
ἄβρα, 256.
ἀβρός, 321.
*ἁβροτάζειν, 62.
ἀγαθόν, 92.
ἀγαθός, 1.
ἄγαλμα, 198.
ἄγαν, 2.
ἀγανακτεῖν, 3.
ἀγανάκτησις, 395.
*ἀγανός, 151.
ἀγάπαι, 225.
ἀγάπη, 225.
ἀγάπησις, 225.
ἄγασθαι, 253.
ἄγγαρος, 6.
ἀγγεῖον, 7.
ἀγγελία, 4.
ἀγγελιαφόρος, 6.
ἄγγελμα, 4.
ἄγγελος, 4, 5, 6.
*ἀγγελτήρ, 6.
*ἄγγος, 7.
ἄγειν, 8, 96, 389.
ἄγειν καὶ φέρειν, 96.
ἀγείρειν, 9.
ἀγελάζειν, 9.
ἀγέλη, 10.
ἄγεσθαι, 139.
*ἀγή, 51.
*ἀγηνορίη, 91.
ἀγινέειν, 8.
ἅγιον, 330.
ἅγιος, 11, 268.
ἁγιότης, 15.
ἁγιστεία, 15.
ἁγιωσύνη, 15.
*ἀγκάλη, 134.
*ἀγκαλίς, 134.
ἄγκιστρον, 12.
*ἀγκοίνη, 134.
ἀγκύλη, 14, 52.
ἄγκυρα, 13.
ἀγκών, 14.
ἀγνεία, 15,
*ἄγνευμα, 15.
ἁγνίζειν, 16.
ἁγνοεῖν, 17.
ἁγνός, 11, 18.
ἀγνότης, 15.
ἀγορά, 19, 20.
*ἀγοράεσθαι, 310.
ἀγοράζειν, 21.
ἀγοραῖος, 280.
ἀγορεύειν, 310.
*ἀγός, 117.
ἄγρα, 257.
ἀγρεῖος, 22.
*ἄγρεσία, 257.
*ἀγριόειες, 22.
ἄγριος, 22.
ἀγροῖκος, 22.
ἀγροικος, 22.
ἀγροιώτης, 22.
ἀγρονόμος, 22.
ἀγρός, 23, 149.
ἀγρότερος, 22.
ἀγρότης, 22.
ἀγροτικός, 22.
ἀγυιά, 337.
ἄγυρις, 20
ἀγυρτάζειν, 9.
ἄγχειν, 24.
*ἀγχίγυος, 142.
ἀγχιστεύς, 339.
*ἀγχιτέρμων, 142.
ἀγωγή, 196.
ἀγών, 20, 25, 26.
*ἀγωνάρχης, 27.
ἀγωνία, 25.
ἀγώνισις, 25.
ἀγώνισμα, 25.
ἀγωνισμός, 25.
ἀγωνιστής, 35.
ἀγωνοθέτης, 27.
ἄδειν, 28.
ἀδελφός, 29.
ἄδης, 30.
ἀδιαλείπτως, 32.
ἀδικεῖν, 62, 275.
ἀδίκημα, 31.
ἀδικία, 31.
ἀδολεσχεῖν, 310.
ἀδύνατος, 87.
*ἄδυτον, 330.
*ἄεθλον, 26.
*ἄεθλος, 26.
ἀεί, 32.
*ἀείδειν, 28.
*ἀεικέλιος, 88.
*ἀεικής, 88.
*ἀείρειν, 308.
*ἄελλα, 33.
*ἀεσίφρων, 111.
ἄζυμα, 97.
ἄζυμος, 97.
ἀήρ, 34.
ἀήτης, 71.
*ἀθάνατος, 255.
ἀθήρ, 46.
ἄθικτος, 268.
ἄθλα, 26.
ἄθλημα, 26.
ἀθλητής, 35.
ἀθλοθέτης, 27.
ἆθλον, 26, 36.
ἄθλος, 26.
ἀθρεῖν, 343.
ἀθροίζειν, 9.
*αἶα, 149.
αἰγανέη, 52.
αἰγιαλός, 51.
*ἀΐδης, 30.
*ἀϊδωνεύς, 30.
αἰδώς, 37.
αἰεί, 32.
ἀΐειν, 48.
*αἰθαλοῦν, 273.
*αἴθε, 197.
αἴθειν, 273.
αἰθήρ, 34.
*αἶθος (ὁ), 282.
*αἶθος (τό), 282.
αἴθρη, 34.
αἰλουρος, 188.
αἷμα, 38, 146.
αἱμάς, 38.
αἰνεῖν, 39.
αἴνεσις, 195.
*αἴνιγμα, 40.
αἰνιγμός, 40.
*αἶνος, 41, 195, 315.
*αἶνυσθαι, 96, 308.
αἴξ, 42.
αἰπόλια, 10.
αἰπόλος, 362.
αἰρεῖν, 302, 308.
αἴρειν, 308. 389.
αἴρεσθαι, 308.
*αἶσα, 328.
*αἴσιμος, 177.
αἰσυητήρ, 117.
*αἰσυμνήτης, 117.
*αἰσυμνῆται, 27, 117.
αἰσυμνητεία, 101.
αἶσχος, 43.
*αἰσχροσύνη, 43.
αἰσχρότης, 43.
αἰσχύνη, 37, 43.
αἰσχυντηλία, 37.
αἰτεῖν, 44.
αἰτεῖσθαι, 44.
αἴτησις, 237.
αἰτία, 45, 100.
αἰτίαμα, 45.
*αἰτίζειν, 44.
αἰφνηδά, 109.
αἰφνηδόν, 109.
*αἴφνης, 109.
αἰφνιδίως, 109.
αἰχμαλωσία, 188.
αἰχμαλωτίς, 256.
αἰχμάλωτος, 166.
αἰχμή, 46, 186.
*αἰψα, 109.
αἰών, 123, 400.
ἀκαδημία, 155.
ἀκαιρος, 88.
ἄκακος, 65.
ἀκάτιον, 331.
ἄκατος, 331.
*ἀκέων, 306.
ἀκή, 46.
ἀκίβδηλος, 272.
ἀκινάκης, 388.
ἀκίς, 46.
ἀκμή, 46, 47.
*ἀκοίτης, 72.
*ἄκοιτις, 158.
*ἄκολος, 97.
ἀκόλουθος, 189.
ἀκοντίζειν, 114.
ἀκόντιον, 52.
ἀκόντισμα, 52.
ἄκοσμος, 88.
ἀκουάζειν, 48.
ἀκουάζεσθαι, 48.
ἀκούειν, 48.
ἄκρα, 49.
ἀκράτισμα, 93.
ἀκρατισμός, 93.
ἄκρατος, 272, 341.
ἀκριβής, 53.
*ἄκρις, 49.
ἀκροᾶσθαι, 48.
ἄκρον, 49.
ἀκρυστόλιον, 50.
ἀκρότης, 49.
ἀκρωτήριον, 49.
ἀκτή, 51.
*ἀκτή, 60, 97.
*ἀκτήμων, 353.
*ἀκύμαντος, 247.
*ἄκυμος, 247.
ἀκύμων, 247.
*ἀκωκή, 46.
ἄκων, 52.
*ἀλαλητός, 299.
*ἀλαπάζειν, 291.
*ἀλγηδών, 338.
*ἄλγημα, 338.
ἄλγος, 338.
*ἄλειαρ, 60.
*ἀλέξειν, 94, 125.
ἄλευρον, 60.
ἀληθής, 53.
ἀληθινός, 53.
*ἀλήϊος, 353.
*ἀλήτης, 353.
ἄλητον, 60.
ἁλιεύς, 54.
*ἁλίζειν, 9.
ἁλίπαστος, 59.
ἁλίσπαρτος, 59.
*ἁλιταίνειν, 62.
*ἀλκή, 91, 191.
ἀλλάσσειν, 55.
ἀλλάττεσθαι, 55.
ἄλλεσθαι, 356.
ἀλλόδαπος, 336.
ἀλλοῖος, 58.
ἀλλοιότης, 56.
ἀλλοιοῦν, 55.
ἀλλοίωσις, 56.
ἄλλος, 57, 58.
ἀλλότριος, 58, 336.
ἀλλοτριότης, 56.
ἀλλοτρίωσις, 56.
ἀλλόφυλος, 336.
*ἀλμήεις, 59.
ἁλμυρός, 59.
ἁλμυρώδης, 59.
ἁλμώδης, 59.
*ἁλοᾶν, 385.
*ἁλοᾶν, 385.
ἁλόγιστος, 111.
ἄλογον, 242.
ἄλογος, 88.
*ἀλοιᾶν, 385.
*ἄλοχος, 158.
*ἄλς, 250.
ἁλυκός, 59.
ἀλυτάρχης, 27.
ἀλύτης, 27.
*ἀλφαίνειν, 236.
*ἄλφι, 60.
ἄλφιτον, 60, 97.
*ἀλωή, 23.
ἀλωπεκίζειν, 80.
ἅμα, 61.
*ἀμαλός, 321.
ἅμαξα, 81.
ἁμαξιτός, 337.
ἁμαρτάνειν, 62.
ἀμείβειν, 55, 113.
ἄμεμπτος, 65.
ἀμέριμνος, 247.
ἀμήχανος, 87.
ἅμιλλα, 26, 228.
*ἀμίλλημα, 228.
ἀμοιρεῖν, 62.
ἀμπελίς, 63.
ἄμπελος, 63.
ἀμπελών, 63.
*ἀμπλακεῖν, 62.
*ἀμύμων, 1, 65.
ἀμύνειν, 94, 125.
ἀμφίβληστρον, 180.
ἀμφιγνοεῖν, 17.
ἀμφίπολος, 256, 267.
ἀμφισβήτησις, 223.
ἀμφιφορεύς, 357.
ἀμφορεύς, 357.
ἀμφότεροι, 192.
ἄμφω, 192.
*ἀμωμητος, 65.
*ἄμωμος, 65.
ἀνάβλυσις, 354.
ἀναγκάζειν, 64.
ἀναγκαῖον, 165.
ἀναγκαῖόν ἐστι, 160.
ἀναγκαῖος, 229.
ἀναδενδράς, 63.
ἀναίνεσθαι, 95.
ἀναιρεῖν, 302.
ἀναίσθητος, 111.
ἀναίτιος, 65.
ἀνάκρισις, 227.
*ἀνάκτορον, 330.
ἀνακωχή, 200.
ἀναλγής, 66.
ἀνάλγητος, 66.
ἀναμάρτητος, 65.
ἀνάμνησις, 67.
ἀνανεύειν, 95.
ἄναξ, 117.
ἀναξυρίς, 261.
ἀναρμόδιος, 88.
ἀνάρμοστος, 88.
ἀναστροφή, 196.
ἀνατέλλειν, 68.
ἀνατολή, 69.
*ἀναύδητος, 306.
*ἄναυδος, 306.
*ἀνδάνειν, 90.
ἀνδραγάθημα, 70.
ἀνδραγαθία, 70, 91, 92.
ἀνδραποδίζειν, 159.
ἀνδραποδίζεσθαι, 159
ἀνδράποδον, 189.
ἀνδρεία, 70, 91, 92.
ἀνδρεῖον, 91.
ἀνδρειότης, 70.
ἀνδρία, 70.
ἀνδριάς, 198.
ἀνέγκλητος, 65.
ἄνεμος, 71.
ἀνεξέλεγκτος, 65.
ἀνεπίκλητος, 65.
ἀνεπίληπτος, 65.
ἀνεπιτίμητος, 65.
ἀνευρίσκειν, 236.
*ἄνεω, 306.
ἀνήρ, 72, 74.
ἀνθεμίς, 73.
ἄνθεμον, 73.
ἄνθη, 73.
ἀνθήλη, 73.
ἄνθος, 73.
*ἀνθοσύνη, 73.
ἀνθρακοῦν, 273.
ἄνθρωπος, 74, 157.
*ἀνία, 338.
ἀνιύναι, 351.

*ἀνοήμων, 111.
ἀνόητος, 111.
ἄνοπλος, 156.
ἄνους, 111.
ἀνοχή, 200.
ἀνταγωνιστής, 75.
ἀντί, 213.
*ἀντιάαν, 236.
ἀντιάζειν, 236.
*ἀντίβιος, 75.
ἀντίδικος, 75.
ἀντίπαλος, 75, 216.
ἀντιπολέμιος, 210.
ἀντιπόλεμος, 210.
ἀντίτεχνος, 75.
ἀντίτυπος, 75.
ἄντρον, 76.
*ἄντυξ, 81, 104.
ἀνυπήκοος, 193.
*ἀνωγέναι, 283.
ἀξία, 77.
ἄξιωμα, 77.
ἄξίωσις, 77.
ἄξονες, 78.
ἄξων, 78.
*ἀολλίζειν, 9.
ἄοπλος, 156.
*ἄορ, 388.
ἀπαγορεύειν, 95.
ἀπάγχειν, 24.
*ἀπαλός, 321.
ἀπαρασκεύαστος, 79.
ἀπαράσκευος, 79.
ἀπαρχή, 266.
ἀπατᾶν, 80.
*ἀπαυρίσκειν, 96.
*ἀπαφίσκειν, 80.
ἀπειθής, 193.
ἀπειπεῖν, 95.
ἀπελαύνειν, 94.
ἀπελεύθερος, 207.
ἀπήνη, 81.
ἁπλοῦς, 244.
ἀπόγονος, 386.
ἀπόδομα, 194.
ἀποικία, 82.
ἄποικος, 83.
ἀποκήρυκτος, 84.
ἀποκηρύττειν, 287.
ἀπόκληρος, 84.
ἀπόλαυσις, 391.
ἀπολείπειν, 85.
ἀπολλύναι, 302.
ἀπόλογος, 329.
ἀπονεύειν, 95.
ἀπονίζασθαι, 86.
ἀποπέμπειν, 85.
ἀποπνίγειν, 24.
ἄπορος, 87, 353.
ἀποσοβεῖν, 94.
ἀπόστολος, 6.
ἀποτυγχάνειν, 62.
ἀποφάναι, 95.
ἀπρεπής, 88.
ἄπτειν, 162.
ἀπωθεῖν, 94.
*ἀρά, 237.
*ἄραβος, 248.
ἀρβύλη, 387.
ἀργεννός, 312.
*ἄργμα, 266.
*ἀργός, 312.
*ἀργός, 297.
ἀργύριον, 89.
ἄργυρος, 89.
*ἄργυφος, 312.
ἀρέσκειν, 90.
ἀρετή, 91, 92.
*ἀρήγειν, 125.
*ἄρης, 323.
ἀρητήρ, 267.
ἄρθρον, 324.
ἀριστεία, 91.
ἀριστεῖον, 36.
ἄριστον, 93.
ἄρκεῖν, 94.
ἄρκυς, 180.
ἅρμα, 81.
ἁρμάμαξα, 81.
ἁρμόζειν, 139.
ἁρνεῖσθαι, 95.
*ἀροτήρ, 148.
*ἀροτρεύς, 148.
ἄρουρα, 23, 149.
ἁρπάγη, 12.
ἁρπάζειν, 96.
ἁρπεδόνη, 180.
ἅρπη, 190.
*ἁρρωδεῖν, 390.
ἄρταμος, 318.
ἄρτος, 97.
ἀρχαγέτας, 117.
ἀρχαῖος, 98.
ἀρχαιρεσία, 20.
ἄρχειν, 99.
ἀρχή, 100, 101, 102.
ἀρχηγέτης, 117.
*ἀρχός, 117.
ἄρχων, 117.
*ἀσάλευτος, 247.
ἄσκευος, 156.
ἄσκημα, 103.
ἄσκησις, 103.
ἀσκητής, 35.
*ἀσπαλιεύς, 54.
ἀσπαλιευτής, 54.
ἀσπασμός, 225.
ἀσπίς, 104.
ἀστεῖος, 105, 144.
*ἀστεροπή, 285.
ἀστήρ, 106.
ἀστικός, 105.
ἀστός, 105, 364.
ἀστραπή, 285.
ἀστρολογία, 107.
ἄστρον, 106.
ἀστρονομία, 107.
ἄστυ, 363.
ἀστυγείτων, 142.
ἀστυκός, 105.
*ἀσύνετος, 111.
*ἀσυνήμων, 111.
ἀσφαλής, 119.
*ἀσχαλάαν, 3.
ἀσχήμων, 88.
*ἀταλάφρων, 321.
*ἀτάρπός, 337.
ἄτοπος, 88.
*ἀτραπός, 337.
*ἀτρεκής, 53.
*ἀτρεμαῖος, 247.
*ἀτρεμής, 247.
ἀτυχεῖν, 62.
αὖ, 108.
*αὐγάζειν, 343.
*αὐγάζεσθαι, 343.
*αὐγή, 245.
*αὐδᾶν, 310.
*αὖειν, 273.
*αὔθαιμος, 29.
*αὐθαίμων, 29.
αὐθαίρετος, 203.
αὖθις, 108.
αὖρα, 71.
αὐτάγγελος, 5.
*αὖτε, 108.
*αὐτεῖν, 277.
αὐτίκα, 109.
αὖτις, 108.
*αὐτμή, 71.
αὐτοβοεί, 209.
*αὐτόβουλος, 203.
*αὐτόθι, 202.
*αὐτοκασίγνητος, 29.
αὐτοκέλευστος, 203.
αὐτοκίνητος, 203.
αὐτοκράτωρ, 117.
αὐτόματος, 203.
αὐτόνομος, 207.
αὐτοῦ, 202.
ἀφαιρεῖν, 196.
ἁφαμαρτάνειν, 62.
*ἄφαρ, 109.
ἀφικνεῖσθαι, 224.
ἄφλαστον, 50.
*ἀφνειός, 359.
*ἀφνεός, 359.
*ἄφνω, 109.
*ἄφνως, 109.
*ἀφραδής, 111.
*ἀφράδμων, 111.
ἀφρός, 110.
ἄφρων, 111.
*ἀφώνητος, 306.
ἄφωνος, 306.
ἄχθεσθαι, 3.
ἄχθος, 116.
ἀχίτων, 156.
*ἄχνη, 110, 276.
*ἄχος, 338.
ἄχυρον, 276.
*ἄψ, 108.
ἀψευδής, 53.
*ἄωτος, 73.

B.

βαδίζειν, 113.
βάδισις, 112.
βάδισμα, 112.
βαδισμός, 112.
*βάζειν, 310.
βαθμίς, 118.
βαθμός, 112.
βάθρον, 118.
*βαθυγήρως, 147.
βαίνειν, 113.
*βαιός, 326.
*βάκχος, 341.
βαλανεῖον, 316.
βάλλειν, 114, 115, 385.
βάρβαρος, 336.
*βάρβιτον, 317.
*βάρβιτος, 317.
βάρος, 116.
βαρύτης, 116.
βασανιστής, 168.
βασιλεία, 101.
βασιλεύς, 117.
βάσις, 112, 118.
βασκανία, 238.
*βάσκειν, 113.
βαστάζειν, 389.
βέβαιος, 119.
βεκκεσέληνος, 244.
*βέλεμνον, 121.
βέλος, 120, 121, 342.
βῆμα, 122.
βία, 191.
βιάζεσθαι, 64.
*βιβάσθων, 113.
βιβλίον, 135.
βίβλος, 135.
*βιβρώσκειν, 228.
βίος, 123.
βιοτεία, 123.
βιοτεύειν, 124.
*βιοτή, 123.
*βιότης, 123.
*βίοτος, 123.
βιοῦν, 124.
βλαβερός, 274.
βλάξ, 244.
βλάπτειν, 115, 275, 304.
βλέπειν, 124, 343.
βλιτομάμμας, 244.
βοή, 299.
*βοηδρομεῖν, 125.
βοηθεῖν, 125.
βολή, 120.
βόλος, 120.
βόμβος, 248.
βόσκειν, 126.
βόσκημα, 10, 242.
*βόστρυχος, 294.
*βοτά, 10.
βοτάνη, 127.
*βοτόν, 242.
βότρυς, 127.
βουκολεῖν, 80, 126.
βουκόλι ν, 10.
βουκόλος, 362.
βουλεῖον, 132.
βούλεσθαι, 129.
βούλευμα, 396.
βουλευτήριον, 132.
βουλή, 20, 130, 131, 132.
βούλημα, 130.
βούλησις, 130.
βούπαις, 348.
βοῦς, 104, 133.
βραβεῖον, 36.
βραβεύς, 27.
βραβευτής, 27.
βράκαι, 261.
βραχίων, 134.
βραχύς, 326.
βρέγμα, 286.
βρέτας, 198.
βρέφος, 348.
*βρίζειν, 233.
βρόμος, 248.
βροντή, 285.
*βρότος, 38.
*βροτός, 75.
βροχθίζειν, 228.
βυβλίον, 135.
βύβλος, 135.
βύειν, 358.
βύρσα, 164.
βωμολόχος, 144.
βωμός, 118, 136.
*βώτης, 362.

Γ.

γαγγαμεύς, 54.
γάγγαμον, 180.
γάγγραινα, 137.
*γαῖα, 149.
γαλέα, 138.
γαληνός, 247.
γαμεῖν, 139.
γαμεῖσθαι, 139.
γαμετή, 158.
*γαμέτης, 72.
*γαμήλευμα, 140.
γαμηλία, 140.
γαμήλιον, 217.
γαμική, 140.
γαμίσκειν, 139.
γάμος, 140.
*γαμφηλαί, 153.
γαστήρ, 141, 293.
γειαρότης, 148.
*γειτόσυνος, 142.
γείτων, 142.
γελᾶν, 143.
γελάσιμος, 144.
γελαστικός, 144.
*γελαστός, 144.
*γελοιάειν, 143.
γέλοιος, 144.
γελοῖος, 144.
γελωτοποιός, 144.
γεμίζειν, 358.
γενεά, 146.
*γενέθλη, 146.
γενέθλια, 145.
*γένεθλον, 146.
γενέσια, 145.
γένεσις, 146.
γενετή, 146.
γέννημα, 386.
γέννησις, 146.
γένος, 146.
γέννς, 153.
γεραιός, 98, 147.
γέρας, 36, 194.
γερουσία, 132.
γέρρον, 104.
γέρων, 147.
γεώμορος, 148.
*γεωπόνος, 148.
γεωργός, 148.
*γεωτόμος, 148.
γῆ, 149.
*γῆθος, 391.
*γηθοσύνη, 391.
*γήτης, 148.
*γητόνος, 148.
*γηραλέος, 147.
γήρανσις, 150.
γῆρας, 150.
γήρασις, 150.
*γηρύειν, 28, 310.
*γῆτης, 148.
γίγνεσθαι, 199.
γλάφειν, 152.
*γλυκερός, 151.
γλυκύς, 151.
γλύφειν, 152.
*γλωχίς, 46.
*γναθμος, 153.
γνάθος, 153.
γνώμη, 131, 184, 335.
*γνωτός, 29.
*γοάειν, 290.
γοητεύειν, 80.
γόμος, 116.
*γονή, 386.
*γόνος, 386.
*γραία, 147.
γράμμα, 154.
γράμματα, 220.
γραῦς, 147.
γραφή, 179.
γριπεύς, 54.
γρῖφος, 40, 180.
γροσφομάχος, 156.
γρόσφος, 52.
*γύης, 23.
*γῦϊον, 324.
γυμνασία, 103.
γυμνάσιον, 103, 155, 172.
γύμνασμα, 103.
γυμναστική, 103.
γυμνής, 156.
γυμνήτης, 156.
γυμνός, 156.
γύναιον, 157.
γυνή, 157, 158.
γύρις, 60.
γῦρος, 303.

Δ.

*δαίειν, 273.
δαιμόνιον, 255.
δαίμων, 251, 255.
*δαΐς, 309, 323.
δαίς, 377.
*δάκετον, 242.
*δάκος, 242.
δακρύειν, 290.
*δαμάζειν, 159.
*δαμάλη, 133.
δαμάλης, 133.
*δαμαλίζειν, 159.
*δάμαλις, 133.
*δάμαρ, 158.
*δαμνᾶν, 159.
δαρθάνειν, 233.
*δάς, 309.
δαψιλής, 187.
δέησις, 237.
δεῖ, 160.
δειγματίζειν, 161.
δείδειν, 390.
δεικνύναι, 161, 174.
δειλαίνειν, 390.
δειλινόν, 93.
*δειμαίνειν, 390.
δεῖν, 162.
δείπνηστος, 93.
δειπνητός, 93.
δεῖπνον, 93.
*δειπνοσύνη, 93.
δελεάζειν, 80.
δέλτος, 220.
*δέμας, 379.
δένδρον, 163.
*δέρκεσθαι, 343.
δέρμα, 164.
δέρος, 164.

δέρρις, 164.
δεσμεῖν, 162.
δεσμεύειν, 162.
δεσμός, 165.
δεσμωτήριον, 165.
δεσμώτης, 166.
δεσποτεία, 101.
δεσπότης, 167.
δεῦρο, 202.
δεῦτε, 202.
δέχεσθαι, 308.
*δῆειν, 236.
*δήϊος, 210.
*δηϊοτής, 323.
δηλεῖσθαι, 275.
δηλοῦν, 161, 174.
δήμιος, 168.
δημόκοινος, 168.
δημοκρατία, 101.
δῆμος, 169.
δημότης, 364.
*δήνεα, 131.
δῆνος, 131.
*δῆρις, 323.
διαβόητος, 170.
διάγγελος, 5.
διάγειν, 124.
διάδημα, 171.
διαδικασία, 179.
διάθεσις, 196.
δίαιτα, 123.
διαιτᾶσθαι, 124.
διαιτητής, 300.
διάκονος, 258, 267.
διακούειν, 48.
διαλέγεσθαι, 310.
διαλείπειν, 351.
διαλλακτής, 300.
διαμαρτάνειν, 62.
*διαμπερές, 32.
διανοητισμός, 93.
διάνοια, 131, 335.
διατριβή, 172.
διαφορά, 223.
διάφραγμα, 281.
διαχειρίζεσθαι, 302.
διαχρᾶσθαι, 302.
διδασκαλεῖον, 172.
διδάσκαλος, 173.
διδάσκειν, 174.
διδόναι, 139, 175.
*διδυμάονες, 192.
δίδυμοι, 192.
διεργάζεσθαι, 302.
*δίεσθαι, 204.
*δίζησθαι, 239.
διήγημα, 176.
διήγησις, 176.
δίκαιον, 178.
δικαιοπράγημα, 178.
δικαιοπραγία, 178.
δίκαιος, 177.
δικαιοσύνη, 178.
δικαιότης, 178.
δικαίωμα, 178.
δικαίωσις, 178.
*δικασπόλος, 300.
δικαστής, 300.
*δικεῖν, 113.
δίκη, 45, 178, 179.
δίκροτος, 331.
δικτυβόλος, 54.
δικτυεύς, 54.
δίκτυον, 180.
διοίκησις, 101.
διοκωχή, 200.
*δίπλαξ, 181.
διπλάσιος, 181.
διπλασίων, 181.
διπλοῦς, 181.
*διπολιώδης, 98.
διπτυχής, 181.
δίπτυχος, 181.
δίσκος, 182.
δίσσοι, 192.
δίσσος, 181.
*διφᾶν, 239.
διφθέρα, 164.
διφθέρα, 135.
δίφρος, 81.
διώκειν, 204.
δίωξις, 45.
*δμωή, 256.
*δμωῖς, 256.
*δμώς, 189.
*δοιοί, 192.
δοκεῖν, 90, 183.
δόκημα, 184.
δόκησις, 184.
δολοῦν, 80.
δόμα, 194.
*δόμος, 340.
δόναξ, 121.
δόξα, 184, 185.
δόξασμα, 184, 185.
δορά, 164.
δοράτιον, 52.
*δοριάλωτος, 166.
*δοριθήρατος, 166.
*δορίληπτος, 166.
δορπηστός, 93.
δόρπον, 93.
δόρυ, 52, 163, 186.
δορύξενος, 336.
δόσις, 194.
δοτικός, 187.
δουλεία, 188.
δούλη, 256.
δοῦλος, 189.
δουλοσύνη, 188.
δουλοῦν, 159.
δούλωσις, 188.
δοῦπος, 248.
*δουρίκτητος, 166.
*δραίνειν, 361.
δρᾶμα, 222.
δρᾶν, 361.
*δράσσειν, 308.
*δράστειρα, 256.
*δρεπάνη, 190.
δρέπανον, 190.
*δρήστειρα, 256.
δρῦς, 163.
*δύη, 338.
δύναμις, 191.
δυναστεία, 101.
δύο, 192.
δυσάλγητος, 66.
δύσαρκτος, 193.
δυσμενής, 210.
δυσπειθής, 193.
δυσωπία, 37.
δύω, 192.
*δῶ, 340.
δῶμα, 340.
δωρεά, 194.
δωρεῖν, 175.
δωρεῖσθαι, 175.
*δώρημα, 194.
δωρηματικός, 187.
δωρητικός, 187.
δωροδόκημα, 194.
δωροδοκία, 194.
δῶρον, 194.
*δωρύττεσθαι, 175.
*δώς, 194.
*δωτίνη, 194.

E.

ἑανός, 394.
*ἐγγυαλίζειν, 175.
ἐγγυᾶν, 139.
ἐγγύς (ὁ), 142.
ἔγκλημα, 45, 179.
ἐγκωμιάζειν, 39.
ἐγκώμιον, 195.
ἐγχειρίζειν, 175.
*ἔγχος, 186.
ἑδανός, 151.
ἐδέατρος, 318.
ἔδειν, 228.
*ἐδνόειν, 139.
*ἔδνον, 194.
ἔδος, 149.
*ἐέλδωρ, 218.
ἔθειρα, 294.
ἐθέλειν, 129.
*ἐθελημός, 2^3.
ἐθελήμων, 203.
*ἐθελουτήρ, 203.
ἐθελουτής, 203.
ἐθελουργός, 203.
ἐθελούσιος, 203.
ἔθισμα, 196.
ἐθισμός, 196.
ἔθνος, 169.
ἔθος, 196, 334.
*εἰδάλιμος, 278.
εἶδον, 343.
*εἴδεσθαι, 183.
εἶδος, 378.
εἴδωλον, 198.
εἶθε, 197.
*εἴκασμα, 198.
εἴκειν, 183.
*εἰκόνισμα, 198.
*εἰκώ, 198.
εἰκών, 198.
εἰκώς, 177.
*εἰλαπίνη, 377.
εἴλως, 258.
εἰλώτης, 258.
*εἶμα, 269.
εἰμαρμένη, 328.
εἶναι, 199.
*εἵνεκα, 213.
εἰπεῖν, 310.
εἴργειν, 94, 304.
εἰργμός, 165.
εἰρεῖν, 310.
*εἴρερος, 188.
εἰρήνη, 200.
*εἴριον, 322.
εἱρκτή, 165.
*εἶρος, 322.
εἰσάγγελος, 5.
εἴσω, 211.
ἕκαστος, 201.
ἑκάστοτε, 32.
ἑκάτερος, 192, 201.
ἐκβάλλειν, 85.
ἔκγονος, 386.
ἐκδιδόναι, 139.
ἐκεῖ, 202.
ἐκεῖθεν, 202.
ἐκεῖθι, 202.
ἐκεχειρία, 200.
ἔκηλος, 247.
ἐκκλησία, 20.
ἐκκλησία κυρία, 20.
ἐκκλησία σύγκλητος, 20.
ἐκούσιος, 203.
ἐκποίητος, 84.
*ἔκτοθεν, 215.
*ἔκτοθι, 215.
ἐκτός, 215.
*ἔκτοσε, 215.
*ἔκτοσθε, 215.
ἔκφρων, 111.
ἑκών, 203.
*ἐλαστρεῖν, 8.
*ἐλάτη, 305.
ἐλαύνειν, 8, 113, 204.
*ἐλαφηβολία, 257.
ἔλαφος, 205.
ἐλαφρός, 297.
*ἔλδωρ, 218.
ἐλέατρος, 318.
ἐλεημοσύνη, 206.
*ἐλεητύς, 206.
ἔλεος, 206.
ἐλευθερικός, 207.
ἐλευθέριος, 207.
ἐλεύθερος, 207.
ἕλκος, 208.
ἑλλανοδίκης, 27.
ἑλλός, 205.
ἕλμινς, 373.
ἐλπίς, 209.
*ἐλπωρή, 209.
ἔλυτρον, 284.
ἐμβάς, 387.
ἐμβάτης, 387.
ἐμβρύντητος, 244.
ἐμπειρία, 352.
ἐμποδίζειν, 304.
ἐμπόριον, 19.
ἔμπορος, 280.
ἐναγίζειν, 260.
ἐνάντιος, 210.
*ἔναρα, 311.
*ἐναρίζειν, 291, 302.
ἐνδεής, 353.
ἐνδέχεται, 214.
*ἔνδικος, 177.
ἔνδοθεν, 211.
*ἔνδοθι, 211.
*ἔνδοι, 211.
*ἐνδοῖ, 211.
ἔνδον, 211.
ἔνδοξος, 212.
ἔνδυμα, 269.
ἕνεκα, 213.
ἐνεός, 306.
ἐνέργεια, 191.
ἔνεροι, 30.
ἔνεστι, 214.
*ἐνηής, 1.
ἔνθα, 202.
ἐνθάδε, 202.
ἔνι, 214.
ἐνιαυτός, 231.
ἐννεός, 306.
ἐνόδια, 180.
*ἐνοπή, 299.
ἔνος, 98.
ἐνταῦθα, 202.
*ἐνταυθί, 202.
*ἐνταυθοῖ, 202.
*ἔντεα, 342.
ἐντέλλεσθαι, 283.
ἐντός, 211.
*ἔντοσθε, 211.
ἐντροπή, 37.
ἐνωτίζεσθαι, 48.
ἐξάγγελος, 5.
*ἐξαίφνης, 109.
ἐξαμαρτάνειν, 62.
ἐξαναγκάζειν, 64.
ἐξαπατᾶν, 80.
ἐξαπαφίσκειν, 80.
ἐξαπιναίως, 109.
ἐξαπίνης, 109.
ἐξελεύθερος, 207.
*ἐξεναρίζειν, 291, 302.
ἐξερευνᾶν, 239.
ἔξεστι, 214.
ἐξευρίσκειν, 236.
ἔξις, 196.
ἐξιχνεύειν, 236.
ἔξοπλος, 156.
ἔξω, 215.
ἔξωθεν, 215.
ἐξωτερικός, 336.
ἔοικα, 183.
ἔοικε, 160.
*ἔπαθλον, 36.
ἐπαΐειν, 48.
ἐπαινεῖν, 39.
ἔπαινος, 195.
ἐπακούειν, 48.
ἐπακτήρ, 54.
ἐπακτρίς, 331.
ἐπακτροκέλης, 331.
ἐπευφημεῖν, 39.
ἔπηλυς, 336.
ἐπιβόητος, 170.
ἐπίγραμμα, 216.
ἐπιγραφή, 216.
ἐπίδοξος, 212.
ἐπιδορατίς, 46.
ἐπιδορπίς, 93.
ἐπιδοτικός, 187.
ἐπιεικής, 1, 151, 177.
ἐπιθαλάμιον, 217.
ἐπιθυμία, 218.
ἐπικήδειον, 219.
ἐπικήδειος, 219.
ἐπικηρυκεύεσθαι, 287.
ἐπικηρύττειν, 287.
ἐπικουρεῖν, 125.
ἐπικυδής, 212.
ἐπιμαχεῖν, 125.
ἐπιμαχία, 376.
ἐπισκήπτειν, 283.
ἐπίσκοπος, 267.
ἐπιστάτης, 173.
ἐπιστέλλειν, 283.
ἐπιστολή, 220.
ἐπιτάσσειν, 283.
ἐπιτάφιος, 219.
ἐπιτέλλειν, 68.
ἐπιτήδευμα, 196.
ἐπιτήδειος, 229.
ἐπιτολή, 69.
ἐπιτρέπειν, 175.
ἐπιφανής, 212.
ἐπιχαιρεκακία, 238.
*ἐπιχθόνιος, 74.
ἔποικος, 83.
ἔπος, 221.
*ἔπος, 315.
*ἐπουράνιος, 255.
*ἐπωπίς, 256.
ἔρανος, 377.
ἐραστής, 229.
ἐργάζεσθαι, 361.
ἐργασίων, 148.
ἐργάτης, 189.
*ἔργμα, 222.
ἐργολάβος, 258.
ἔργον, 222.
*ἔρδειν, 260, 361.
Ἔρεβος, 30.
ἐρεείνειν, 226.
ἐρεῖν, 310.
*ἐρέπτεσθαι, 228.
*ἔρεσθαι, 226.
*ἐρετμόν, 305.
*ἐρετμός, 305.
ἐρευνᾶν, 239.
ἔριθος, 258.
ἐρινεόν, 375.
ἔριον, 322.
ἔρις, 223.
*ἔρισμα, 223.
ἔριφος, 42.
*ἔρνος, 386.
ἔρος, 322.
*ἐρύεσθαι, 94.
*ἐρύκειν, 94.
ἔρχεσθαι, 113, 224.
ἔρως, 225.
ἐρωτᾶν, 226.
ἐρώτημα, 227.
ἐρώτησις, 227.
ἐσαεί, 32.
ἔσθημα, 269.
ἑσθής, 269.
ἐσθίειν, 228.
*ἐσθλός, 1.
*ἔσθος, 269.
ἐσπέρισμα, 93.
ἔστησις, 269.
ἔστι, 214.
ἑστία, 136, 340.
ἑστίασις, 377.
ἐσχάρα, 136.
ἐσχαρίτης, 319.
ἐσχατογήρως, 147.
*ἔσω, 211.
ἑταῖρος, 229.
ἑτεός, 53.
ἑτεροιότης, 56.
ἑτεροιοῦν, 55.
ἑτεροίωσις, 56.
ἕτερος, 57.
ἑτερότης, 56.
ἑτερόφθαλμος, 230.
ἔτης, 229.
ἐτήτυμος, 53.
ἔτος, 231.
ἔτυμος, 53.
εὐαρεστεῖν, 90.

εὐβάστακτος, 297.
*εὔγμα, 237.
εὐδαίμων, 232.
*εὔδειν, 233.
*εὔδιος, 247.
εὐδόκιμος, 212.
εὐδοξία, 185.
εὔδοξος, 212.
εὐειδής, 278.
εὐεργεσία, 392.
εὐεργέτημα, 392.
εὐήθης, 244.
εὐθέως, 109, 234.
εὐθύ, 234.
εὐθυμία, 391.
εὐθύς, 344.
εὐθύς, 109, 234.
*εὔκηλος, 247.
εὐκλεής, 212.
εὔκλεια, 185.
εὔκληρος, 232.
εὔκολος, 366.
εὐλογεῖν, 39.
εὐλογία, 195.
εὐμαρής, 366.
*εὔμοιρος, 232.
εὔμορφος, 278.
εὐνάζειν, 233.
εὐναί, 13.
*εὐναστήρ, 72.
*εὐνάτηρ, 72.
*εὐνέτης, 72.
*εὐνέτις, 158.
εὐνή, 292.
*εὐνήτειρα, 158.
*εὐνητήρ, 72.
*εὐνήτωρ, 72.
*εὖνις, 158.
εὐπετής, 366.
εὔπορος, 359, 366.
*εὔποτμος, 232.
εὐπρεπής, 278.
εὐπροσηγορία, 235.
εὐπρόσωπος, 278.
εὑρίσκειν, 236.
εὐρωστία, 191.
*εὖς, 1.
εὐσταθής, 119.
εὐτολμία, 91.
εὐτράπελος, 144.
εὐτυχής, 232.
εὐφημία, 185.
*εὐφροσύνη, 391.
εὐχερής, 366.
εὐχή, 237.
*εὖχος, 185.
*εὐχωλή, 237.
εὐψυχία, 91.
εὔψυχον, 91.
ἔφασκον, 243.
ἔφη, 243.
ἔφηβος, 348.
ἐφησα, 243.
ἐφόλκιον, 331.
ἐφόριος, 142.
ἐχθρός, 210.
ἐχῖνος, 141.
ἕως, 245.

Z.

ζάγκλη, 190.
ζάγκλον, 190.
*ζάπλουτος, 359.
ζεῦγος, 81.
ζῆλος, 238.
ζηλοτυπία, 238.
ζῆν, 124.
ζητεῖν, 239.
ζόφος, 30.
ζυγά, 240.
ζυγόν, 240.
ζυγός, 240.
ζυγοσταθμός, 240.
ζυγοστρυτάνη, 240.
ζυμίτης, 97.
ζωή, 123.
ζῶμα, 241, 264.
ζώνη, 241.
ζώνιον, 241.
ζῶον, 242.
ζωρός, 272.
ζῶσμα, 241.
ζωστήρ, 241.
ζῶστρον, 241.

H.

ἦ, 243.
ἠβαιός, 326.
ἠβητήριον, 172.
ἡγεῖσθαι, 8.
ἡγεμονεύειν, 8.
ἡγεμονία, 101.
ἡγεμών, 117.
*ἡγηλάζειν, 8.
ἡδονή, 391.
*ἧδος, 391.
*ἥδυμος, 151.
ἡδυπάθεια, 391.
ἡδύς, 151.
ἥθεα, 196.
*ἠθεῖος, 229.
ἦθη, 196.
ἦθος, 196.
ἠϊών, 51.
ἧκειν, 224.
ἡλιαστής, 300.
ἠλίθιος, 111, 244.
ἥλιοι, 245.
Ἡλύσιον πεδίον, 30.
*ἧμαρ, 245.
ἡμέρα, 245.
ἡμερίς, 63.
ἥμερος, 151.
ἡμιολία, 331.
*ἠνορέα, 91.
ἧνυστρον, 141.
ἤπειρος, 149.
*ἠπεροπεύειν, 80.
*ἤπιος, 151.
*ἠπύειν, 277.
ἠρεμαῖος, 247.
ἤρεμος, 247.
ἦς, 246.
ἦσθα, 246.
*ἡσυχαῖος, 247.
*ἡσύχιμος, 247.
ἡσύχιος, 247.
ἥσυχος, 247.
*ἧτορ, 281.
ἧτρον, 293.
*ἠχή, 248.
*ἦχος, 248.
ἠχώ, 248.
ἠώς, 245.

Θ.

θαλάμαι, 249.
θαλάμη, 249.
θάλαμος, 292.
θάλασσα, 250.
*θάλος, 386.
θάλπος, 282.
*θαμβεῖν, 253.
θάνατος, 251.
θανατοῦν, 312.
θαρσαλεότης, 252.
θάρσος, 91, 252.
θαυμάζειν, 253.
θεᾶσθαι, 343.
θέατρον, 372.
θέειν, 384.
θεημαχία, 254.
*θείνειν, 385.
θεῖον, 255.
θέλειν, 129.
θέλημα, 130.
θέλησις, 130.
*θέμεθλον, 118.
θεμέλιον, 118.
θεμέλιος, 118.
θέμις, 178, 334.
θέμις ἐστί, 214.
θέμιστες, 334.
θεομαχία, 254.
θεός, 255.
θεράπαινα, 256.
*θεράπνη, 256.
θεράπων, 189.
θέρμανσις, 282.
θερμασία, 282.
θερμή, 282.
θερμότης, 282.
θερμολή, 282.
θεσμός, 334.
θεωρεῖν, 343.
*θήεσθαι, 253.
θήλεια, 157.
θηλή, 320.
θῆλυ, 157.
*θημών, 259.
θημωνία, 259.
θήρ, 242.
θήρα, 257.
θηρεύειν, 239.
θήρευσις, 257.
θηρευτική, 257.
θηρίον, 242, 244.
*θηροσύνη, 257.
θής, 258.
θίν, 259.
θίς, 51, 259.
*θνητός, 74.
*θοίνη, 377.
*θοός, 297.
θόρυβος, 299.
θράσος, 252.
θρασύτης, 252.
θρηνεῖν, 290.
θρῆνος, 219.
θρηνῳδία, 219.
θρίξ, 294.
θρίψ, 373.
*θρόειν, 310.
*θρόνον, 73.
*θρόος, 299.
θρύλλος, 299.
θρῦλος, 299.
*θρώσκειν, 356.
θυγάτηρ, 256.
θύειν, 260, 273, 302.
θύελλα, 33.
θύεσθαι, 260.
*θυηλή, 266.
θυηπολεῖν, 260.
*θυηπόλος, 267.
θύλακοι, 261.
θῦμα, 266.
*θυμέλη, 136.
θυμίαμα, 266.
θυμός, 91, 218, 281, 335, 395, 398.
*θύος, 266.
*θυοσκόος, 267.
θύρα, 262.
θῦραι, 262.
θυρεός, 104.
*θύρετρον, 262.
θυσία, 266.
θυσιαστήριον, 136.
*θυτήρ, 267.
θύτης, 267.
θωμός, 259.
θώραξ, 263, 264.

I.

*ἰάλλειν, 114.
*ἰαύειν, 233.
*ἰαχή, 299.
ἰδέα, 378.
ἰδιόξενος, 336.
ἴδιος, 265.
ἰέναι, 113.
ἰέναι, 114.
ἱερά, 266.
ἱερεῖον, 266.
ἱερεύειν, 260.
ἱερεύς, 267.
ἱερογραμματεύς, 267.
ἱεροθύτης, 267.
ἱερομνήμων, 267.
ἱερόν, 266, 330.
ἱεροποιός, 267.
ἱερός, 11, 268.
ἱεροσυλεῖν, 96.
ἱεροῦν, 260.
ἱερουργεῖν, 260.
ἱεροφάντης, 267
*ἵθμα, 112.
ἰθύς, 234.
*ἱκάνειν, 224.
*ἵκειν, 224.
ἱκέσια, 237.
ἱκνεῖσθαι, 224.
ἱκρίον, 372.
ἵκτις, 138.
ἱλαρότης, 391.
ἱλεός, 249.
ἱλυός, 249.
ἱμάτιον, 269, 394.
ἱματισμός, 269.
ἵμερος, 225.
ἰνίον, 286.
ἶνις, 386.
ἶξ, 373.
*ἶός, 121.
ἰπνίτης, 319.
ἰπνός, 279.
*ἵπποι, 81.
ἴς, 191.
ἶσος, 177.
ἱστορικός, 270.
ἱστοριογράφος, 270.
*ἵστωρ, 300.
ἰσχάς, 375.
ἰσχύς, 191.
ἰταλιώτης, 271.
ἰταλός, 271.
ἰταμία, 252.
ἰταμότης, 252.
ἰτέα, 104.
ἴτυς, 104.
*ἰυγμός, 299.
ἰχνεύειν, 239.
ἴχνιον, 122.
ἴχνος, 122.
ἰχνοσκοπεῖν, 239.
*ἰχώρ, 38.
ἴψ, 373.
*ἰωή, 299.

K.

*καγχάζειν, 143.
*καγχαλάειν, 143.
καδίσκος, 357.
κάδος, 357.
καθαίρειν, 16.
καθαρός, 18, 272.
καθεύδειν, 233.
καθήκει, 160.
καίειν, 273.
*καίνειν, 302.
καινός, 332.
καιρός, 400.
κακοήθης, 274.
*κακομήχανος, 274.
κακόνους, 274.
κακοποιεῖν, 275.
κακοπράγμων, 274.
κακός, 274.
κακοῦν, 275.
κακουργεῖν, 275.
κακοῦργος, 274.
κακοφυής, 274.
κακύνειν, 275.
τὰ καλά, 92.
κάλαθος, 288.
*καλαμευτής, 54.
καλάμη, 276.
καλεῖν, 277.
καλλιερεῖν, 260.
*καλλιπάρηος, 278.
καλοκαγαθία, 92.
καλόν, 92.
καλός, 1, 278.
καλὸς κἀγαθός, 1.
*καλυκῶπις, 278.
κάλυξ, 73.
καλύπτειν, 301.
κάμινος, 279.
κάμνειν, 361.
κάμπη, 373.
καναχή, 248.
κάνδυς, 394.
καυθός, 345.
κάνευον, 288.
καπηλεύειν, 80.
κάπηλος, 280.
κάρ, 258.
*κάρα, 286.
καρβατίνη, 387.
καρδία, 281.
*κάρη, 286.
*κάρηνον, 286.
καρτερία, 191.
*κάρτος, 191.
κάρφος, 276.
*κασίγνητος, 29.
*κάσις, 29.
κατὰ χειρὸς ὕδωρ, 86.
καταγέλαστος, 144.
καταδαρθάνειν, 233.
καταῖτυξ, 296.
κατακλησία, 20.
κατακτείνειν, 302.
καταπνίγειν, 24.
κατηγορία, 45, 179.
κατήφεια, 37.
καῦμα, 282.
καυματίζειν, 273.
*καχάζειν, 143.
*κέαρ, 281.
*κεδνός, 1.
*κέκραγμα, 299.
*κεκραγμός, 299.
κεκρύφαλος, 141.
*κελαδεῖν, 28.
*κέλαδος, 299.
*κέλεσθαι, 283.
κελεύειν, 283.
*κέλευθος, 337.
κέλης, 331.
κελύφανον, 284.
κέλυφος, 284.
κεμάς, 205.
*κενεών, 293.
κέντρον, 46.
κέπφος, 244.
*κεραΐζειν, 96.
κέραμος, 165.
κερανννύναι, 325.
κερανύος, 284.
κέρμα, 89.
κεστός, 241.
*κεύθειν, 301.
κεφαλή, 286.
κῆδος, 338.
κῆλον, 121.
κημοῦν, 159.
*κήρ, 251, 328.
*κῆρ, 281.
κηρυκεύειν, 287.
κήρυξ, 6.
κηρύττειν, 287.
κιβωτός, 288.
κιγκλίς, 165.
κίδαρις, 171.
*κίε ιν, 113, 224.
κιθάρα, 317.
*κίθαρις, 317.
κιθαριστής, 289.
κιθαρῳδός, 289.
*κικλήσκειν, 277.
*κίκυς, 191.
κίμβικος, 303.
κίς, 373.
κίστη, 288.
κίταρις, 171.
*κιχάνειν, 236.
*κλαγγή, 299.
κλαίειν, 290.
*κλεινός, 212.
κλεισιάδες, 262.
*κλειτός, 212.
κλέος, 185.
κλίπτειν, 96, 291.

*κληδών, 185.
κληρονομεῖν, 307.
κλῆρος, 328.
κληροῦσθαι, 307.
κληρουχεῖν, 307.
κληρουχία, 82.
κληροῦχος, 83.
κλίβανος, 279.
κλίνη, 292.
κλισιάδες, 262.
*κλόνος, 323.
*κλύειν, 48.
*κλυτός, 212.
κναφεύειν, 360.
κνίψ, 373.
κνώδαλον, 242, 244.
κνώδων, 46.
*κνώσσειν, 233.
κόθορνος, 387.
κοιλία, 141, 293.
κοιμᾶσθαι, 233.
κοίρανος, 117.
κοιταῖον, 249.
κοίτη, 249, 292.
*κοῖτος, 292.
κολαστήριον, 165.
κόλλαβος, 319.
κόλλιξ, 319.
κόλπος, 320.
*κολωός, 299.
κόμη, 294.
κομίζειν, 8, 389.
κομίζεσθαι, 8, 113, 308.
*κόμπος, 248.
*κόναβος, 248.
*κονία, 295.
κονιορτός, 295.
κονίπους, 387.
κόνις, 295.
*κονίσαλος, 295.
κοπίς, 388.
κόπτειν, 385, 397.
κόρη, 348.
κόρος, 348, 386.
κόρρη, 286, 349.
κόρση, 286, 349.
κόρυμβα, 50.
κόρυμβος, 50.
*κόρυς, 296.
κορυφή, 286.
κότος, 395.
*κούρη, 348.
κοῦρος, 348, 386.
κοῦφος, 297.
κόφινος, 288.
κράβατος, 292.
*κραδαίνειν, 114.
*κραδίη, 281.
κραιπάλη, 298.
*κραιπνός, 297.
κρανίον, 286.
κράνος, 296.
κράστις, 127.
κρατεῖν, 99.
κράτος, 191.
κραυγή, 299.
κρέας, 368.
κρείττονες, 255.
κρείττων, 255.
*κρήγυος, 1.
κρήνη, 354.
κρηπίς, 387.
κριβανίτης, 319.
κρίβανος, 279.
κρίμνον, 60.
κριτής, 300.
*κροκάλη, 314.
κρονικός, 98.
κρόνιος, 98.
κρόταφος, 286.
κροτεῖν, 385.
κρότος, 248.
κρούειν, 385, 397.
κρουνός, 354.
κρυμός, 399.
*κρύος, 399.
κρύπτειν, 301.
κτείνειν, 302.
κτηματικός, 359.
κτήνη, 10.
κτῆνος, 10, 242.
*κτύπος, 248.
κυβέρνησις, 101.
κύβιτον, 14.
*κυδάλιμος, 212.
*κῦδος, 185.
*κυδρός, 212.
κυκᾶν, 325.
κύκλος, 19, 104, 303.
κυματωγή, 51.
*κυνέη, 296.
κυνηγέσιον, 257.
*κυνηγία, 257.
κυνήγια, 257.
*κυνηλασία, 257.
κυνόσαργες, 155.
κύρβεις, 78.
κύρβις, 78.
*κύρειν, 199, 236.
κυρία ἐκκλησία, 20.
κύριος, 167, 265.
κυρτός, 180.
κῶας, 164.
κῴδιον, 164.
κῶλον, 324.
κωλύειν, 304.
κώπη, 305.
κωφός, 306.

Λ.

*λᾶας, 314.
λαγχάνειν, 307.
λαγών, 293.
*λάζεσθαι, 308.
*λαισῆϊον, 104.
*λαῖτμα, 250.
*λαιψηρός, 297.
λαλεῖν, 310.
λαμβάνειν, 308.
λαμπάς, 309.
λαμπρός, 212.
λαμπτήρ, 309.
λαμυρία, 252.
λαός, 169.
*λαπάρα, 293.
λάρναξ, 288.
*λάτρις, 189, 256.
λαύρα, 337.
λάφυρα, 311.
λαφυραγωγεῖν, 96, 311.
λάχανον, 127.
λάχνη, 322.
λάχνος, 322.
*λάχος, 328.
λέγειν, 277, 310.
λεηλατεῖν, 96.
λεία, 311.
*λειριόεις, 151.
λειτουργία, 102.
λειτουργός, 267.
λέκτρον, 292.
λέμβος, 331.
λέξις, 315.
λεπτός, 326.
λευκός, 312.
*λεύσσειν, 343.
λέχος, 292.
λήγειν, 351.
λῃΐζεσθαι, 96.
*λῃΐς, 311.
*λῆμα, 91, 196, 218.
ληστεύειν, 96.
*λίαν, 2.
λίβανος, 313.
λιβανωτός, 313.
*λιγαίνειν, 28.
*λιγυρίζειν, 28.
λιθάς, 314.
λίθος, 314.
*λίμνη, 250.
λίνον, 180.
λιτή, 237.
λογεῖον, 372.
λόγος, 315.
λόγχη, 46, 186.
*λοετρόν, 316.
λούειν, 360.
λούτριον, 316.
λοῦτρον, 316.
λουτρών, 316.
*λύθρον, 38.
*λυκάβας, 231.
λύκειον, 155.
λυμαίνεσθαι, 275.
λυμεών, 274.
λύπη, 338.
λύρα, 317.
λυχνία, 309.
λυχνίον, 309.
λύχνος, 309.
λυχνοῦχος, 309.
*λωβᾶσθαι, 275.
λωποδυτεῖν, 291.

M.

μαγειρεῖον, 19.
μάγειρος, 318.
μάγος, 267.
μᾶζα, 319.
μαζός, 320.
μαῖα, 383.
*μαίεσθαι, 239.
*μάκαρ, 232, 255.
μακάριος, 232.
μακαρίτης, 232.
μαλακός, 321.
*μαλθακός, 321.
*μαλλός, 322.
*μάρπτειν, 308.
μασᾶσθαι, 228.
*μαστεύειν, 239.
μαστός, 320.
μάταιος, 244.
*ματεύειν, 239.
μάχαιρα, 388.
μάχη, 26, 323.
*μαψαῦραι, 71.
μεγαλόδωρος, 187.
μέγαρον, 340.
μέθη, 298.
μεθιστάναι, 55.
μεθόριος, 142.
*μέθυ, 341.
*μέθυσις, 298.
*μειδᾶν, 143.
μειδιᾶν, 143.
*μειλίχιος, 151.
μειράκιον, 348.
μείραξ, 348.
*μέλαθρον, 330, 340.
*μελέδημα, 338.
*μελεδών, 338.
*μελεδώνη, 338.
μελέτη, 103.
μελετητήριον, 172.
*μελίζειν, 28.
*μελίζεσθαι, 28.
μέλος, 221, 324.
*μέλπειν, 28.
*μενοινή, 131.
*μένος, 91, 123, 191, 395.
*μέριμνα, 338.
μέρος, 324, 328.
μεσάγκυλον, 52.
μεταβάλλειν, 55.
μεταβάλλεσθαι, 21.
μεταδοτικός, 187.
μεταλλᾶν, 226.
μεταμορφοῦν, 55.
μεταποιεῖν, 55.
μεταστρέφειν, 55.
μετασχηματίζειν, 55.
μετατίθεσθαι, 55.
μέτοικος, 83.
μέτρον, 221.
*μῆδος, 131.
*μηλοβότης, 267.
μῆλον, 10, 349.
*μηλοσφαγεῖν, 260.
μηλωτή, 164.
*μῆνις, 395.
μηνύειν, 161.
*μῆτις, 131.
μιγνύναι, 325.
μικρός, 326.
μίσθιος, 258.
μισθός, 327.
μισθοφόρος, 258.
μίσθωμα, 327.
μισθωτός, 258.
μίτρα, 171, 241.
μνηστεύειν, 139.
*μνήστευμα, 140.
*μνηστή, 158.
*μογεῖν, 361.
μόθαξ, 189.
*μόθος, 323.
μόθων, 189.
μοῖρα, 251, 328.
*μολεῖν, 113, 224.
*μολπάζειν, 28.
μοναρχία, 101.
μόναρχος, 117.
μονομάχος, 35.
μονόφθαλμος, 230.
μόριον, 324.
*μόρος, 251, 328.
μορφή, 378, 379.
μόσχος, 133.
μοχθηρός, 274.
*μυθεῖσθαι, 310.
μῦθος, 315, 329.
μυκτήρ, 367.
μυοπάρων, 331.
*μῶλος, 323.
μωρός, 111.

N.

*νάκη, 164.
*νάκος, 164.
ναός, 330.
ναῦς, 331.
νεαλής, 332.
νεαρός, 332.
νεβρός, 205.
*νέεσθαι, 224.
νεῖκος, 223.
*νειός, 23.
*νεμέθειν, 126.
νέμειν, 126, 175.
*νεμεσᾶν, 3.
νεμεσίζεσθαι, 3.
νέμεσις, 238.
νεός, 23.
νέος, 332.
νεοσσός, 381.
*νεοχμός, 332.
νεφέλη, 333.
νέφος, 333.
*νήδυμος, 151.
*νηδύς, 293.
νημερτής, 53.
*νήπιος, 111.
*νηπύτιος, 111.
*νίζειν, 360.
νικητήριον, 36.
*νίπτειν, 360.
νίσσεσθαι, 224.
νοεῖν, 343.
νόημα, 131, 335.
νόησις, 335.
νομεύειν, 126.
νόμευμα, 10.
νομεύς, 362.
νόμισμα, 89.
νόμος, 89, 334.
*νόος, 335.
νοῦς, 335.
*νυμφεῖα, 140.
*νυμφεῖον, 158.
νυμφεύειν, 139.
*νύμφευμα, 140.
*νυμφευτήριον, 140.
*νύμφη, 158.
*νυός, 158.
*νύσσα, 382.
*νύσσειν, 115.
νυστάζειν, 233.

Ξ.

*ξεινεῖον, 194.
*ξεῖνος, 336.
ξένος, 336.
ξερόν, 149.
ξηρά, 149.
ξίφος, 388.
ξόανον, 198.
ξύλον, 163.
ξυστός, 155.

O.

*ὄαρ, 158.
*ὀαρίζειν, 310.
ὄγκινος, 12.
ὄγκος, 12, 116.
ὀδεύειν, 113.
ὀδηγεῖν, 8.
ὀδοιπορεῖν, 113.
ὁδός, 337.
ὀδοῦν, 8.
ὀδύνη, 338.
*ὄζος, 386.
ὀθνεῖος, 336.
οἰαξ, 355.
οἶδα, 343.
*οἶδμα, 250.
*οἰέη, 164.
οἴημα, 184.
οἴησις, 184.
οἰκειακός, 339.
οἰκεῖος, 229, 265, 339.
οἰκέτης, 189.
οἰκεύς, 339.
οἴκημα, 165, 340.
οἴκησις, 340.
οἰκία, 340.
οἰκογενής, 189.
οἰκοδεσπότης, 167.
οἶκος, 146, 340.
οἰκότριψ, 189.
οἰκουμένη, 149.
οἰκτιρμός, 206.
οἴκτισμα, 206.
οἰκτισμός, 206.
οἶκτος, 206.
*οἶμος, 337.
οἰνάνθη, 63.
οἰνάς, 63.
οἶνη, 63.
οἰνόπεδον, 63.
οἶνος, 341.
*ὄϊστός, 121.
*οἶτος, 251.
οἴχεσθαι, 113.
*οἰχνειν, 113.
οἰωνός, 345.
ὀκρίβας, 372.
ὄλβιος, 232, 359.
*ὄλεθρος, 251.
*ὁλέκειν, 302.
ὀλιγαρχία, 101.
ὀλίγος, 326.
ὀλκάς, 331.
ὀλλύναι, 302.
ὁλοκαυτοῦν, 260.
ὁλοκαύτωμα, 266.
ὁλοκαύτωσις, 266.
*ὁλολυγή, 299.
*ὁλολυγμός, 299.
ὁλοφύρεσθαι, 290.
*ὁλύμπιος, 255.
ὄλυνθος, 375.
*ὄμαιμος, 29.
*ὁμαίμων, 29.
*ὁμευνέτης, 72.
*ὄμευνις, 158.
*ὁμήγυρις, 20.
*ὁμηγυρίζεσθαι, 9.
*ὅμιλος, 323.
ὁμίχλη, 333.
ὄμμα, 346.
ὁμόγαμος, 72.
*ὁμογενέτωρ, 29.

ὅμορος, 142.
ὁμοτέρμων, 142.
*ὁμότοιχος, 142.
ὁμοῦ, 31.
*ὁμούριος, 142.
ὄμφαξ, 128.
*ὁμώλαξ, 142.
ὀνομάζειν, 277.
ὀνομαστός, 211.
*ὀπαδός, 229, 256.
*ὀπάζειν, 175.
*ὀπάων, 229, 256.
*ὀπιπτεύειν, 343.
ὅπλα, 342.
ὅπλον, 104, 342
ὀπτάνειν, 343.
*ὀπτεύειν, 343.
*ὀπωπή, 346.
ὁρᾶν, 343.
ὀργή, 196, 395.
ὀργιλότης, 395.
ὀρέγειν, 175.
ὀρέγεσθαι, 308.
ὄρεξις, 218.
ὀρθός, 177, 344.
*ὅρκιον, 200.
ὁρμή, 218.
ὁρμευτής, 54.
*ὁρμιηβόλος, 54.
*ὄρνεον, 345.
ὄρνις, 345.
ὀρῥωδεῖν, 390.
*ὀρυμαγδός, 248.
ὀρχεῖσθαι, 356.
ὀρχήστρα, 372.
ὔσιον, 178.
ὅσιος, 11, 177, 268.
*ὅσσε, 346.
*ὄσσεσθαι, 343.
*ὄτοβος, 248.
οὖθαρ, 320.
*οὐλαί, 60.
οὐλή, 208.
*οὐλοχύται, 60.
*οὐρανίων, 255.
οὐρίαχος, 46.
οὖρος, 71.
οὐτᾶν, 115.
*οὐτιδανός, 274.
οὐ φάναι, 95.
οὐ φάσκειν, 95.
ὄφελον, 197.
ὀφθαλμός, 346.
ὄχημα, 81.
ὄχθη, 51.
ὄχλος, 169.
*ὄχος, 81.
ὀψοποιός, 318.

Π.

παγετός, 399.
παγκράτιον, 26.
πάγος, 399.
παθαίνεσθαι, 3.
παιδαγωγεῖν, 174.
παιδαγωγεῖον, 172.
παιδαγωγία, 347.
παιδαγωγός, 173.
παιδεία, 347.
παιδεύειν, 174.
παίδευσις, 347.
παιδίσκη, 348.
παιδονόμος, 173.
παιδοτρίβης, 173.
παίειν, 385.
παιπάλη, 60.
*παιπάλημα, 60.
παῖς, 189, 256, 348, 386.
*παιφάσσειν, 356.
παλαιός, 98.
*παλαισμοσύνη, 26.
πσλαιστής, 35.
παλαίστρα, 155.
πάλη, 26.
πάλη, 60.
*πάλημα, 60.
πάλιν, 108.
πάλλειν, 114, 356.
*πάλλεσθαι, 356.
πάλος, 328.
παλτόν, 52.
πανηγυρίζειν, 39.
πανηγυρικὸς λόγος, 195.
πανήγυρις, 20.
*πανός, 309.
πανοῦργος, 274.
πάντοτε, 32.
παπταίνειν, 343.
πάπυρον, 135.
πάππυρος, 135.
παραβιάζεσθαι, 64.
παραγγέλλειν, 283.
παράγειν, 80.
παραδειγματίζειν, 161.
*παρακοίτης, 158.
*παράκοιτις, 72.
παρακρούειν, 80.
παραλογίζεσθαι, 80.
πάραλος, 331.
*πάπαρος, 111.
παραυτίκα, 109.
παραφρονῶν, 111.
παράφρων, 111.
παραχρῆμα, 109.
παρειά, 349.
πάρεστι, 214.
παρέχειν, 161, 175.
παρέχεσθαι, 161.
*παρηϊάς, 349.
*παρηΐς, 349.
παρήορος, 111.
*παρής, 349.
πάρμη, 104.
παροιμία, 41.
πᾶς, 201.
*πασπάλη, 60.
πάταγος, 248.
πατάσσειν, 385.
πατέεσθαι, 228.
πατεῖν, 113.
πατρικός, 350.
πάτριος, 350.
πατριώτης, 364.
πατρῷος, 350.
παύεσθαι, 351.
πάχνη, 399.
πέδιλον, 387.
*πέδον, 149.
πεῖρα, 352.
*πείραρ, 382.
*πείρας, 382.
πέλαγος, 250.
*πέλεθρον, 23.
*πέλειν, 113, 199.
πέλτη, 104.
πέμμα, 319.
πέμπειν, 8.
*πένεσθαι, 361.
πενέστης, 258.
πένης, 353.
πενθεῖν, 290.
πένθος, 338.
*πενιχρός, 353.
πένταθλον, 26.
πέπλον, 394.
πέπλος, 394.
πεπρωμένη, 328.
πέρας, 382.
περγαμενή, 135.
*πέρθειν, 291.
περιβαρίς, 387.
περιβόητος, 170.
*περιβόλαιον, 269.
περίζωμα, 241.
περιζώστρα, 241.
περικεφαλαία, 296.
*περικτίτης, 142.
*περικτίων, 142.
*περιναιέτης, 142.
περιπατεῖν, 113.
περισκελές, 261.
περισκελίς, 261.
περιφέρεια, 303.
*πετεηνόν, 345.
πέτρα, 314.
*πέτρος, 314.
πεύκη, 220.
πεῦσις, 227.
*πέφνειν, 302.
πηγαί, 354.
πηγή, 354.
πηδάλιον, 355.
πηδᾶν, 356.
*πήληξ, 296.
πημαίνειν, 275.
πῆχυς, 14, 134.
*πίδαξ, 354.
πίθος, 357.
πιμπλάναι, 358.
*πίτυλος, 248.
πίτυρον, 60.
*πιφαύσκειν, 310.
*πλάζειν, 80.
πλάκοῦς, 319.
πλάνης, 106.
πλανήτης, 106.
πλάστιγξ, 240.
πλαταμών, 51.
*πλάτη, 305.
πλέγμα, 180.
πλέθρον, 23.
πληγή, 208.
*πλῆγμα, 208.
*πλήθειν, 358.
πλῆθος, 169.
πληθρίον, 355.
*πληθύειν, 358.
*πληθύνειν, 358.
πλημμελεῖν, 62.
πληροῦν, 358.
πλησίον (ὁ), 142.
πλησίος, 142.
πλησιόχωρος, 142.
πλήσσειν, 385.
πλοῖον, 331.
πλόκαμος, 294.
πλούσιος, 359.
πλούταξ, 359.
Πλούτων, 30.
*πλοχμός, 294.
πλύνειν, 360.
*πνεῖν, 124.
πνεῦμα, 71, 397.
πνίγειν, 24.
πνιγεύς, 279.
*πνοή, 71.
πόα, 127.
ποδηγεῖν, 8.
ποδηγετεῖν, 8.
*ποθή, 225.
*ποθητός, 225.
πόθος, 225.
*ποία, 127.
ποιεῖν, 361.
ποίημα, 222.
ποιμαίνειν, 126.
ποιμήν, 117, 362.
ποίμνη, 10.
*ποιπνύειν, 361.
πόκος, 322.
πολέμιος, 210.
πόλεμος, 323.
πολιός, 312.
πόλις, 363.
πολιτεία, 101.
πολίτης, 364.
πολλοί, 169.
*πολύαινος, 212.
*πολυκοιρανίη, 101.
*πολυκτήμων, 359.
*πολυΰμνητος, 212.
*πολύϋμνος, 212.
πολυχρήμων, 359.
πολύχρυσος, 359.
πονεῖν, 361.
πονεῖσθαι, 361.
πονηρός, 274.
πόνηρος, 274.
πόνος, 338.
πόντος, 250.
πόπανον, 319.
*πόποι, 255.
*πορεῖν, 175.
πορεύεσθαι, 113.
πορίζειν, 175.
*πόρις, 133.
πόρκος, 180.
*πορσύνειν, 175.
*πόρταξ, 133.
*πόρτις, 133.
*πόσις, 72.
*ποτητόν, 345.
*πότμος, 251, 328.
πρᾶγμα, 222.
πραγματεία, 222.
πρᾶξις, 222.
πρᾶος, 151.
*πραπίδες, 398.
πράσσειν, 361.
πρατήριον, 19.
πράττειν, 361.
*πραΰς, 151.
πρέπει, 160.
πρεσβευτής, 6.
*πρεσβηΐϊον, 194.
πρέσβυς, ὁ, 98, 147.
πρεσβύτερος, 267.
πρεσβύτης, 147.
*πρήθειν, 273.
πρηστήρ, 285.
πρίασθαι, 21.
πρό, 213.
προάγειν, 283.
προαίρεσις, 130, 131.
πρόβατα, 10.
πρόβατον, 10.
προβεβηκώς, 147.
προβούλευμα, 396.
προετικός, 187.
προθυμία, 218.
προϊέναι, 175.
*προΐξ, 194.
*πρόκωπος, 156.
πρόξενος, 336.
προσαγορεύειν, 277.
προσδοκία, 209.
προσευχή, 237, 330.
προσήκει, 160.
προσηνής, 151.
πρόσοικος, 142.
προσόμορος, 142.
προστάττειν, 283.
πρόσφατος, 332.
πρόσχωρος, 142.
προτεραῖος, 365.
πρότερος, 365.
προτρέπειν, 283.
πρῴρα, 331.
πρωτεῖον, 101.
πρῶτος, 365.
πτηνόν, 345.
πτήσσειν, 390.
*πτόλεμος, 323.
*πτολίεθρον, 363.
*πτόλις, 363.
πτωχός, 353.
*πυγμαχίη, 26.
*πυγμάχος, 35.
πυγμή, 26.
πύκτης, 35.
πύλαι, 262.
πύλη, 262.
πύλωμα, 262.
πυλών, 262.
πυνθάνεσθαι, 48, 226.
πυραμοῦς, 319.
πυροῦν, 273.
πυρσός, 309.
πώγων, 46.
*πωλέεσθαι, 113.
πωλητήριον, 19.
*πῶϋ, 10.

Ρ.

ῥαβδοῦχος, 27.
ῥάδιος, 366.
ῥάμφος, 367.
ῥάξ, 128.
ῥέδα, 81.
*ῥέζειν, 260, 361.
*ῥέθεα, 379.
*ῥέθος, 379.
*ῥηγμίν, 51.
*ῥηξηνορίη, 91.
ῥῆμα, 315.
ῥῆσις, 315.
ῥήτρα, 315.
ῥητρά, 334.
*ῥιγεῖν, 390.
ῥῖγος, 398.
ῥίζα, 146.
*ῥινός, 104, 164.
ῥιπτάζειν, 114.
ῥίπτειν, 114.
ῥίς, 367.
ῥόμβος, 303.
*ῥοφεῖν, 228.
ῥύγχος, 367.
*ῥυθμός, 196.
ῥώμη, 191.
ῥώξ, 128.

Σ.

*σαγηνεύς, 54.
*σαγηνευτήρ, 54.
σαγήνη, 180.
σάγμα, 116.
σαίρειν, 143.
*σάκος, 104.
σανδάλιον, 387.
σάνδαλον, 387.
σανίδες, 262.
σανίς, 262.
σαρδάζειν, 143.
*σαρδάνιον μειδᾶν, 143.
σάρισσα, 186.
σάρξ, 368.
*σατίνη, 81.
*σαυρωτήρ, 46.
σεβάσμιος, 268.
σεβαστός, 268.
*σέλμα, 331.
σεμίδαλις, 60.
σεμιδαλίτης, 97.
*σεύειν, 204.
σηκός, 330.
σῆμα, 154, 369.
σημαίνειν, 161.
σημεῖον, 369, 370.
σήραγξ, 76.
σής, 373.
σθένος, 191.
σιαγών, 153.
σιγή, 371.
σίλιγνις, 60.
σισύρα, 394.
σισύρνα, 394.
σῖτος, 97.
σιωπή, 371.
σκαιός, 244.
*σκαίρειν, 356.
σκάφος, 331.
σκεπάζειν, 301.
σκέπτεσθαι, 343.
σκευάριον, 7.
σκεῦος, 7.
σκηνή, 372.
σκῆνος, 379.
σκήνωμα, 379.
σκηπτός, 285.
σκίμπους, 292.
*σκιρτᾶν, 356.
σκοπεῖν, 343.
σκοπιάζειν, 343.
σκοπός, 382.
σκῦλα, 311.
σκύλαξ, 381.
σκυλεύειν, 291.
*σκύλευμα, 311.
σκῦλον, 311.
σκύμνος, 381.

σκῦτος, 164.
σκώληξ, 373.
*σμικρός, 326.
σόλος, 182.
σπάνιος, 326.
σπεῖρα, 303.
*σπέος, 76.
σπήλαιον, 76.
σπήλυγξ, 76.
σπολάς, 264.
σπονδή, 200.
σπουδαῖος, 1.
*σταδία, 323.
*στάδιος, 119.
σταθερός, 119.
σταθμός, 116, 240.
στάμνος, 357.
στάσιμος, 119.
σταφίς, 128.
σταφυλή, 128.
σταχάνη, 240.
στεγάζειν, 301.
στέγειν, 301.
στέγη, 340.
*στέγος, 340.
*στείχειν, 113.
στέμμα, 171.
στερεός, 119.
στερκτικόν, 225.
στέρνον, 263, 281.
*στεροπή, 285.
*στέρφος, 164.
στέφανος, 171.
*στεφάνωμα, 171.
*στέφος, 171.
στῆθος, 263, 281.
στιβεύειν, 239.
στίβος, 122.
στιχᾶν, 113.
στίχος, 221.
στοιχεῖον, 154.
στολάς, 264.
στολή, 269, 394.
στόμα, 47.
στόμαχος, 141.
στόμωμα, 47.
στόμωσις, 47.
*στοργή, 225.
στράτευμα, 374.
στρατιά, 374.
στρατόπεδον, 374.
στρατός, 374.
στρέφειν, 55.
στρόφιον, 171, 241.
στρῶμα, 292.
στρωμνή, 292.
στυράκιον, 46.
στύραξ, 46.
συβόσια, 10.
συβώτης, 362.
*σύγγαμος, 72.
συγγενής, 339.
σύγγονος, 29.
συγγραφεύς, 270.
σύγκλητος, 132.
συζευγνύναι, 139.
σύζευξις, 140.
*σύζυγος, 158.
*σύζυξ, 72.
σῦκον, 375.
συλᾶν, 96.
συλλέγειν, 9.
σύλλογος, 20.
συμβιβάζειν, 9.
σύμβολον, 369.
συμμαχεῖν, 125.
συμμαχία, 376.
συμπολεμεῖν, 125.
συμπολίτης, 364.
συμπόσιον, 377.
συνάγειν, 9.
συναγωγή, 20.
*σύναιμος, 29.
συνέδριον, 20.
σύνεσις, 335.
*συνευνέτης, 72.
συνεχῶς, 32.
συνήθεια, 196.
συνθήκη, 200.
σύνοδος, 20.
συνοικίζειν, 139.
*συνομαίμων, 29.
σύνορος, 142.
συνωρίς, 81.
συφορβός, 362.
σφάγιον, 266.
σφάζειν, 260, 302.
σφαῖρα, 303.
σφάκελος, 137.
σφάλλειν, 80.
σφάττειν, 302.
σφενδονᾶν, 114.
σφίγγειν, 162.
σχεδία, 331.
σχετλιάζειν, 3.
σχῆμα, 378.
σχολή, 172.
σῶμα, 379.
σωμασκία, 103.
σωρός, 259.

T.

ταγεία, 101.
ταινία, 171, 241, 373.
τάλαντον, 240.
τάλαρος, 288.
ταμία, 256.
ταναηκής, 46.
ταπεινός, 326.
ταρβεῖν, 390.
ταριχευθείς, 59.
ταριχηρός, 59.
τάριχος, 59.
ταῦρος, 303.
ταρσός, 305.
Τάρταρος, 30.
ταῦρος, 133.
ταχύς, 297.
*τέγος, 340.
*τέθηπα, 253.
τέθριππον, 81.
τειχίον, 380.
τεῖχος, 380.
*τέκμαρ, 382.
τεκμήριον, 369.
*τέκμωρ, 382.
τέκνον, 381, 386.
*τέκος, 386.
τελευτᾶν, 351.
τελευτή, 251, 382.
τέλη, 102.
τέλος, 102, 382.
τέμενος, 23, 330.
τεράμων, 321.
τέρας, 242, 370.
τέρην, 321.
τέρμα, 382.
*τερπωλή, 391.
τέρψις, 391.
*τετμεῖν, 236.
*τετραορία, 81.
*τετρεμαίνειν, 390.
*τεύχεα, 342.
τεύχειν, 361.
τεῦχος, 7.
*τεφροῦν, 273.
τήβεννα, 394.
τήβεννος, 394.
τιάρα, 171.
τιθασεύειν, 159.
τιθήνη, 383.
τίτθη, 383.
τιτθίον, 320.
τιτθός, 320.
τιτρώσκειν, 115.
*τλῆναι, 389.
τοῖχος, 380.
τόλμα, 91.
τοξεύειν, 114.
τόξευμα, 121.
τράγος, 42.
τραῦμα, 208.
τραυματίζειν, 115.
*τραφερά, 149.
τρεῖν, 390.
*τρέμειν, 390.
τρέπειν, 55.
τρέπεσθαι, 55.
τρέχειν, 384.
τρίβειν, 385.
*τρίβος, 337.
τρίβων, 394.
τριβώνιον, 394.
τριήρης, 331.
τρίχωμα, 294.
*τρομέειν, 390.
τρόπος, 196.
τροφός, 383.
τρόχος, 303.
τροχός, 303.
τρυτάνη, 240.
*τρυφάλεια, 296.
τρώγειν, 228.
τυγχάνειν, 199, 236.
*τύμμα, 208.
τύπος, 378.
τύπτειν, 385.
τυραννίς, 101.
τύραννος, 117.
*τυτθός, 381.
*τυφογέρων, 147.
τύχη, 328.

Y.

*ὑγρή, 250.
*ὑδεῖν, 28.
ὕδωρ κατὰ χειρός, 86.
υἱός, 386.
*ὑμήναιος, 140.
*ὑμνεῖν, 28.
ὕμνος, 195.
ὑπακούειν, 48.
ὑπαντᾶν, 236.
ὑπάρχειν, 199.
ὑπέρ, 213.
ὑπερβαίνειν, 62.
ὑπερμαχεῖν, 125.
ὑπηρέτης, 189.
*ὑπνόειν, 233.
*ὑπνώσσειν, 233.
ὑπόδημα, 387.
ὑποζύγιον, 242.
ὑπόμισθος, 258.
ὑπόμνησις, 67.
ὑποχή, 180.
*ὑσμίνη, 323.
ὑσσός, 52.
*ὑφορβός, 362.

Φ.

φαγεῖν, 228.
*φαίδιμος, 212.
*φαιδρύνειν, 360.
φαίνειν, 161.
φαίνεσθαι, 183.
φάναι, 310.
φανεροῦν, 161.
φανός, 309.
*φάος, 245, 346.
φάρος, 394.
φάσγανον, 388.
φάσκειν, 310.
φατίζειν, 310.
*φάτις, 315.
φαῦλος, 274.
φαῦσις, 245.
*φέγγος, 245.
φενακίζειν, 80.
φέρειν, 308, 389.
φερνή, 194.
φήληξ, 375.
*φηλοῦν, 80.
*φημίζειν, 310.
φήρ, 242.
φθέγγεσθαι, 310.
*φθίνειν, 302.
φθόνος, 238.
φθορά, 251.
φιλία, 225.
φιλόδωρος, 187.
φιλονεικία, 223.
φιλοπροσηγορία, 235
φίλος, 229.
φιλοστοργία, 225.
*φιλότης, 225.
φιλοφροσύνη, 225.
*φίλτρον, 225.
φιμοῦν, 162.
φλαῦρος, 274.
φλεγέθειν, 273.
φλέγειν, 273.
φλεγμαίνειν, 273.
*φλογίζειν, 273.
*φλοῖσβος, 248.
φλυαρεῖν, 310.
φοβεῖσθαι, 390.
φοιτᾶν, 113.
φονεύειν, 302.
*φόνος, 38.
φορβάς, 242.
φορεῖν, 389.
φόρημα, 116.
*φόρμιγξ, 317.
φορτίον, 116.
φόρτος, 116.
*φορύνειν, 325.
*φορύσσειν, 325.
*φραδή, 131.
*φραδμοσύνη, 131.
φράζειν, 310.
φρεναπατᾶν, 80.
φρένες, 281, 335.
φρήν, 281, 335.
φρίσσειν, 390.
*φροντίς, 338.
φρύγανον, 276.
φρυκτός, 309.
φύειν, 199.
*φυή, 196.
φυλή, 169.
*φύλοπις, 323.
φύρειν, 325.
φύσις, 196.
φωλεός, 249.
φωνεῖν, 310.
*φώς, 74.
φῶς, 245.

X.

χαῖος, 1.
χαίτη, 294.
*χαίτωμα, 294.
χαλεπαίνειν, 3.
χαρά, 391.
χαρακτήρ, 154, 196.
χαρίεις, 144.
χαρίζεσθαι, 175.
χάριν, 213.
χάρις, 225, 392.
*χάρμα, 391.
*χάρμη, 323.
*χαρμοσύνη, 391.
χάρτης, 135.
χάσμα, 76.
χαῦνος, 321.
*χειά, 249.
χεῖλος, 51.
χείρ, 134.
χειραγωγεῖν, 8.
*χειροήθης, 151.
χειροῦν, 159.
χειροῦσθαι, 159.
*χέλυς, 317.
*χερμαδίον, 314.
*χερμάς, 314.
χέρσος, 149.
χηλός, 288.
*χηραμός, 76.
*χθών, 149.
χιλεύειν, 126.
χιλός, 127.
χιλοῦν, 126.
*χίμαιρα, 42.
χίμαρος, 42.
χιτών, 264, 393.
χιτώνιον, 393.
χιτωνίσκος, 393.
χλαῖνα, 394.
χλαμύς, 394.
χλανίς, 394.
*χλιδανός, 321.
χλόη, 127.
*χνόος, 110.
χολή, 395.
χόλος, 395.
χονδρίτης, 97.
χόνδρος, 60.
χορηγεῖν, 175.
χορτάζειν, 126.
χόρτος, 127.
*χραισμεῖν, 94.
χρή, 160.
χρήματα, 89.
χρηματικός, 359.
χρηστήριον, 266.
χρηστός, 1.
χρηστότης, 92.
χρόνος, 400.
χρώς, 164.
χώρα, 149.
χωρεῖν, 113.
χωρίον, 23.
χῶρος, 23.

Ψ.

ψάλλειν, 28.
ψεύδειν, 80.
ψεύδεσθαι, 80.
ψήν, 373.
*ψηφίς, 314.
ψήφισμα, 396.
ψῆφος, 314.
ψιλός, 156.
ψοφεῖν, 397.
ψόφος, 248.
ψυχή, 123, 398.
ψῦχος, 399.

Ω.

ὦα, 164.
*ὠγύγιος, 98.
*ὠδίς, 338.
ὠκεανός, 250.
*ὠκύς, 297.
ὠλέκρανον, 14.
*ὠλένη, 134.
ὠμὴ λύσις, 60.
*ὠμογέρων, 147.
ὠνεῖσθαι, 21.
ὥρα, 400.
ὡραῖος, 278.
ὠτακουστεῖν, 48
ὠτειλή, 208.
ὤφελον, 197.

THE END.

THEOLOGY LIBRARY
CLAREMONT, CALIF.

For Reference

Not to be taken from this room